

The Holy Bible in Thai (KJV)

The Holy Bible: Thai (KJV) Translation

Gns	Genesis
Exd	Exodus
Lvt	Leviticus
Nmb	Numbers
Dtr	Deuteronomy
Jsh	Joshua
Jdg	Judges
Rth	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Kings
2Kn	2 Kings
1Ch	1 Chronicles
2Ch	2 Chronicles
Ezr	Ezra
Nhm	Nehemiah
Est	Esther
Job	Job
Psl	Psalms
Prv	Proverbs
Ecl	Ecclesiastes
Sos	Song of Solomon
Ish	Isaiah
Jrm	Jeremiah
Lmn	Lamentations
Ezk	Ezekiel
Dnl	Daniel
Hsa	Hosea
Jel	Joel
Ams	Amos
Obd	Obadiah
Jnh	Jonah
Mch	Micah
Nhm	Nahum
Hbk	Habakkuk
Zph	Zephaniah
Hgg	Haggai
Zch	Zechariah
Mlc	Malachi
Mth	Matthew
Mrk	Mark
Lke	Luke
Jhn	John
Aoa	Acts of the Apostles
Rmn	Romans
1Cr	1 Corinthians
2Cr	2 Corinthians
Gl t	Galatians
Eph	Ephesians
Phi	Philippians
Cl s	Colossians
1Th	1 Thessalonians
2Th	2 Thessalonians
1Ti	1 Timothy
2Ti	2 Timothy
Tts	Titus
Phm	Philemon
Hbr	Hebrews
Jms	James
1Pt	1 Peter

2Pt	2 Peter
1Jh	1 John
2Jh	2 John
3Jh	3 John
Jde	Jude
Rvl	Revelation

Gns	1	1	ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดินโลก
Gns	1	2	แผ่นดินโลกนั้นก็ปราศจากรุ่งสว่างและว่างเปล่าอยู่ ความมืดอยู่เหนือผิวน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือผิวน้ำนั้น
Gns	1	3	พระเจ้าตรัสว่า "จงให้มีความสว่าง" แล้วความสว่างก็เกิดขึ้น
Gns	1	4	พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี และพระเจ้าทรงแยกความสว่างนั้นออกจากความมืด
Gns	1	5	พระเจ้าทรงเรียกความสว่างนั้นว่าวัน และพระองค์ทรงเรียกความมืดนั้นว่าคืน มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หนึ่ง
Gns	1	6	พระเจ้าตรัสว่า "จงให้พื้นอากาศในระหว่างน้ำ และจงให้พื้นอากาศนั้นแยกน้ำออกจากน้ำ"
Gns	1	7	พระเจ้าทรงสร้างพื้นอากาศ และทรงแยกน้ำซึ่งอยู่ใต้พื้นอากาศจากน้ำซึ่งอยู่เหนือพื้นอากาศ ก็เป็นดังนั้น
Gns	1	8	พระเจ้าทรงเรียกพื้นอากาศว่าฟ้า มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สอง
Gns	1	9	พระเจ้าตรัสว่า "จงให้น้ำที่อยู่ใต้ฟ้ารวบรวมเข้าอยู่แห่งเดียวกัน และจงให้ที่แห้งปรากฏขึ้น" ก็เป็นดังนั้น
Gns	1	10	พระเจ้าทรงเรียกที่แห้งว่าแผ่นดิน และที่น้ำรวบรวมเข้าอยู่แห่งเดียวกันว่าทะเล พระเจ้าทรงเห็นว่าดี
Gns	1	11	พระเจ้าตรัสว่า "จงให้แผ่นดินเกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ด และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมันบนแผ่นดิน" ก็เป็นดังนั้น
Gns	1	12	แผ่นดินก็เกิดต้นหญ้า ต้นผักที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ออกผลที่มีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี
Gns	1	13	มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สาม
Gns	1	14	พระเจ้าตรัสว่า "จงให้ดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศเพื่อแยกวันออกจากคืน และเพื่อใช้เป็นหมายสำคัญ และที่กำหนดฤดู วันและปีต่างๆ
Gns	1	15	และจงให้เป็นดวงสว่างบนพื้นฟ้าอากาศเพื่อส่องสว่างบนแผ่นดินโลก" ก็เป็นดังนั้น
Gns	1	16	พระเจ้าได้ทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวง ให้ดวงสว่างที่ใหญ่กว่านั้นครองกลางวัน และให้ดวงที่เล็กกว่าครองกลางคืน พระองค์ทรงสร้าง
ดวงดาวต่างๆด้วยเช่นกัน			
Gns	1	17	พระเจ้าทรงตั้งดวงสว่างเหล่านี้ไว้บนพื้นฟ้าอากาศเพื่อส่องสว่างบนแผ่นดินโลก
Gns	1	18	เพื่อครองกลางวันและครองกลางคืน และเพื่อแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเห็นว่าดี
Gns	1	19	มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สี่
Gns	1	20	พระเจ้าตรัสว่า "จงให้น้ำออคมบริบูรณ์ไปด้วยสัตว์ที่มีชีวิตแหวกว่ายไปมา และให้มีนกบินไปมาบนพื้นฟ้าอากาศเหนือแผ่นดินโลก"
Gns	1	21	พระเจ้าได้ทรงสร้างปลาวาฬใหญ่ บรรดาสัตว์ที่มีชีวิตแหวกว่ายไปมาตามชนิดของมันเกิดขึ้นบริบูรณ์ในน้ำนั้น และบรรดาสัตว์ที่มีปีกตาม
ชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี			
Gns	1	22	พระเจ้าได้ทรงอวยพรสัตว์เหล่านี้ว่า "จงมีลูกและทวีมากขึ้น ให้น้ำในทะเลบริบูรณ์ไปด้วยสัตว์ และจงให้นกทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน"
Gns	1	23	มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่ห้า
Gns	1	24	พระเจ้าตรัสว่า "จงให้แผ่นดินโลกเกิดสัตว์ที่มีชีวิตตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งาน สัตว์เลี้ยงคาน และสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกตามชนิดของ
มัน" ก็เป็นดังนั้น			
Gns	1	25	พระเจ้าได้ทรงสร้างสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์ที่เลี้ยงคานบนแผ่นดินโลกตาม
ชนิดของมัน แล้วพระเจ้าทรงเห็นว่าดี			
Gns	1	26	และพระเจ้าตรัสว่า "จงให้พวกเราสร้างมนุษย์ตามแบบฉายาของพวกเรา ตามอย่างพวกเรา และให้พวกเราครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูง
นกในอากาศ และสัตว์ใช้งาน ให้ครอบครองทั้งแผ่นดินโลก และบรรดาสัตว์ที่เลี้ยงคานที่คานไปมาบนแผ่นดินโลก"			
Gns	1	27	ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบพระฉายาของพระเจ้า พระองค์ได้
ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง			
Gns	1	28	พระเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขา และพระเจ้าตรัสแก่พวกเขาว่า "จงมีลูกและทวีมากขึ้น จนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดินนั้น และ
ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก"			
Gns	1	29	พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด เราให้บรรดาต้นผักที่มีเมล็ดซึ่งอยู่ทั่วพื้นแผ่นดินโลก และบรรดาต้นไม้ซึ่งมีเมล็ดในผลแก่เจ้า ให้เป็นอาหารแก่เจ้า
Gns	1	30	สำหรับบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก บรรดานกในอากาศ และบรรดาสัตว์ที่เลี้ยงคานที่มีชีวิตบนแผ่นดินโลก เราให้บรรดาพืชผักเขียวสด
เป็นอาหาร" ก็เป็นดังนั้น			
Gns	1	31	พระเจ้าทอดพระเนตรบรรดาลึกลับที่พระองค์ได้ทรงสร้าง และดูเถิด เป็นสิ่งที่ดียิ่งนัก มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หก
Gns	2	1	ดังนั้นฟ้าและแผ่นดินโลกและบรรดาบริวารก็ถูกสร้างขึ้นให้สำเร็จ
Gns	2	2	ในวันที่เจ็ดพระเจ้าก็เสร็จงานของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างมาแล้วนั้น และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่ง
พระองค์ได้ทรงสร้างมาแล้วนั้น			
Gns	2	3	พระเจ้าทรงอวยพระพรวันที่เจ็ดและทรงตั้งวันนี้ไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ได้ทรงหยุดพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่ง
พระเจ้าได้ทรงเนรมิตสร้างไว้แล้วนั้น			
Gns	2	4	เรื่องราวของฟ้าและแผ่นดินโลกเมื่อถูกเนรมิตสร้างนั้นเป็นดังนี้ ในวันที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างแผ่นดินโลกและฟ้า
Gns	2	5	บรรดาต้นไม้ตามทุ่งน้ำยังไม่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก และบรรดาผักตามทุ่งน้ำยังไม่งอกขึ้นเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้ายังไม่ให้ฝนตกบน
แผ่นดินโลก และยังไม่มีมนุษย์ที่จะทำอะไรไถนา			
Gns	2	6	แต่มีหมอกขึ้นมาจากแผ่นดินโลก ทำให้พื้นแผ่นดินเปียกทั่วไป
Gns	2	7	พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิต
อยู่			
Gns	2	8	พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปลุกสวนแห่งหนึ่งไว้ในเอเดนทางทิศตะวันออก และพระองค์ได้ทรงให้มนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงปั้นมานั้นอาศัยอยู่
ที่นั่น			
Gns	2	9	แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงให้บรรดาต้นไม้ที่มีงามน่าดูและที่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารงอกขึ้นบนแผ่นดินโลก มีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ท่ามกลาง
สวนด้วย และมีต้นไม้แห่งความรู้ชีวิต			
Gns	2	10	มีแม่น้ำสายหนึ่งไหลออกจากเอเดนสวนนั้น จากที่นั่นได้แยกออกเป็นแม่น้ำสี่สาย
Gns	2	11	ชื่อของแม่น้ำสายที่หนึ่งคือปิไซน ซึ่งไหลรอบแผ่นดินฮาวีลาห์ ที่นั่นมีแร่ทองคำ
Gns	2	12	ทองคำที่แผ่นดินนั้นเป็นทองคำเนื้อดี มียางไม้หอม และพลอยสีน้ำขาว
Gns	2	13	ชื่อแม่น้ำสายที่สองคือกิฮอน แม่น้ำสายนี้ได้ไหลรอบแผ่นดินเอธิโอเปีย
Gns	2	14	ชื่อแม่น้ำสายที่สามคือไทกริส ซึ่งได้ไหลไปทางทิศตะวันออกของแผ่นดินอัสซีเรีย และแม่น้ำสายที่สี่คือยูเฟรติส
Gns	2	15	พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงนำมนุษย์ไปอยู่ในสวนเอเดนให้ทำและรักษาสวน
Gns	2	16	พระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงมีพระดำรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า "บรรดาต้นไม้ไม่ว่าทุกอย่างในสวนเจ้ากินได้ทั้งหมด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	2	17	แต่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่วเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้นเป็นอันขาด เพราะว่าเจ้ากินในวันใด เจ้าจะตายในวันนั้น "
Gns	2	18	พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า " ชึ่งมนุษย์นั้นอยู่คนเดียวก็ไม่เหมาะ เราสร้างคู่อุปถัมภ์ให้เขา "
Gns	2	19	พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นบรรดาสัตว์ในทุ่งนา และบรรดาดนกลในอากาศจากดิน แล้วจึงพามายังอาดัมเพื่อดูว่าเขาจะเรียกชื่อพวกมันว่าอะไร อาดัมได้เรียกชื่อบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตอย่างไร สัตว์ก็มีชื่ออย่างนั้น
Gns	2	20	อาดัมได้ตั้งชื่อบรรดาสัตว์ซึ่งงาน บรรดาดนกลในอากาศ และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา แต่ว่าสำหรับอาดัมยังไม่พบคู่อุปถัมภ์
Gns	2	21	แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกระทำให้ออาดัมหลับสนิท และเขาได้หลับสนิท พระองค์จึงทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา และทรงกระทำให้เนื้อที่ซี่โครงติดกัน
Gns	2	22	กระดูกซี่โครงซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงชักจากชายนั้น พระองค์ทรงสร้างให้เป็นหญิงคนหนึ่ง และทรงนำเธอมาให้ชายนั้น
Gns	2	23	อาดัมจึงว่า " บัดนี้ นี่เป็นกระดูกจากกระดูกของเรา และเนื่องจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกเธอว่าหญิง เพราะว่าหญิงนี้ออกมาจากชาย
Gns	2	24	เหตุฉะนั้นผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน "
Gns	2	25	เขาทั้งสองยังเปลือยกายอยู่ ผู้ชายและภรรยาของเขายังไม่มีความอาย
Gns	3	1	งุนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในทุ่งนาซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า " จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า ` เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้ "
Gns	3	2	หญิงนั้นจึงกล่าวแก่เขาว่า " ผลของต้นไม้ชนิดต่างๆในสวนนี้เรากินได้
Gns	3	3	แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า ` เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย "
Gns	3	4	งจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า " เจ้าจะไม่ตายแน่
Gns	3	5	เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบ ว่า เจ้ากินผลไม้นั้นในวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระที่รู้ดีรู้ชั่ว "
Gns	3	6	เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะสำหรับเป็นอาหารและมันงามน่าดู และต้นไม้ต้นนั้นเป็นที่น่าปรารถนาเพื่อให้เกิดปัญญา หญิงจึงเก็บผลไม้นั้นแล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน
Gns	3	7	ตาของเขาทั้งสองก็สว่างขึ้น เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และเขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน อาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจากพระ
Gns	3	8	ผู้ทรงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่างๆในสวนนั้น
Gns	3	9	พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเรียกอาดัมและตรัสแก่เขาว่า " เจ้าอยู่ที่ไหน "
Gns	3	10	เขาทูลว่า " ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวน และข้าพระองค์ก็กลัว เพราะว่าข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวเสีย "
Gns	3	11	พระองค์ตรัสว่า " ใครได้บอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ เจ้าได้กินผลจากต้นไม้ที่ เราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินแล้วหรือ "
Gns	3	12	ชายนั้นทูลว่า " หญิงซึ่งพระองค์ทรงประทานให้ยู่ข้าพระองค์นั้น นางได้ส่งผลจากต้นไม้ที่ เราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินรับประทาน "
Gns	3	13	พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า " เจ้าทำอะไรลงไป " หญิงนั้นทูลว่า " งูลดลงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน "
Gns	3	14	พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า " เพราะเหตุที่เจ้าได้กระทำเช่นนี้ เจ้าถูกสาปแช่งมากกว่าบรรดาสัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ในทุ่งนา
Gns	3	15	เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้องของเจ้า และเจ้าจะกินผงกลืนดินตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า
Gns	3	16	เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง เชื้อสายของนางจะกระทำให้หัวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะกระทำให้สิ้นเท้าของท่านฟกช้ำ "
Gns	3	17	พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า " เราจะเพิ่มความทุกข์ยากให้มากขึ้นแก่เจ้าและการตั้งครรภ์ของเจ้า เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด เจ้ายังต้องการสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า "
Gns	3	18	พระองค์ตรัสแก่อาดัมว่า " เพราะเหตุเจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้ที่ เราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินผลจากต้นนั้น แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า
Gns	3	19	แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่ไม่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในทุ่งนา
Gns	3	20	เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่อไหลไข่มหิน้ำจนกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงกลืนดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงกลืนดิน "
Gns	3	21	อาดัมเช็กชื่อภรรยาของเขาว่าเอวา เพราะนางเป็นมารดาของบรรดาชนที่มีชีวิต
Gns	3	22	พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์แก่อาดัมและภรรยาและสวมใส่ให้เขาทั้งสอง
Gns	3	23	พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสว่า " ดูก่อน มนุษย์กลายเป็นเหมือนผู้หนึ่งในพวกเราที่รู้จักความดีและความชั่ว บัดนี้เกรงว่าเขาขโมยไปหยิบผลจากต้นไม้แห่งชีวิตมากินด้วยกัน และมีชีวิตนิรันดร์ตลอดไป "
Gns	3	24	เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจึงทรงให้เขาออกไปจากสวนเอเดน เพื่อทำไร่ไถนาจากที่เขาทำเนิมนั้น
Gns	3	24	ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกเครูบไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน และตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบทิศทาง เพื่อป้องกัน
Gns	4	1	ทางเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต
Gns	4	1	อาดัมได้สมรสกับเอวภรรยาของเขา นางได้ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชื่อกาอิน จึงกล่าววว่า " ข้าพเจ้าได้รับชายคนหนึ่งจากพระเยโฮวาห์ "
Gns	4	2	นางได้คลอดบุตรอีกครั้งหนึ่งซึ่งเป็นน้องชายของเขาชื่อบาเบล อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ แต่กาอินเป็นคนทำไร่ไถนา
Gns	4	3	อยู่มารวันหนึ่งปรากฏว่า กาอินได้นำผลไม้ออกจากไร่ไถนามาเป็นเครื่องบูชาถวายพระเยโฮวาห์
Gns	4	4	เช่นกันอาเบลได้นำผลแรกจากฝูงแกะของเขาและไขมันของแกะ พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยต่ออาเบลและเครื่องบูชาของเขา
Gns	4	5	แต่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยต่อกาอินและเครื่องบูชาของเขา และกาอินได้โกรธแค้นยิ่งนัก สีนหน้าหม่นหมองไป
Gns	4	6	พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่กาอินว่า " ทำไมเจ้าถึงโกรธแค้น และทำไมสินหน้าเจ้าหม่นหมองไป
Gns	4	7	ถ้าเจ้าทำดี เจ้าจะไม่ได้รับการยกย่องหรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี เครื่องบูชาก็ไม่ปรากฏที่ประตู ถ้าเจ้าปรารถนา เจ้าจงถวายแกะนั้น "
Gns	4	8	กาอินพุดกับอาเบลน้องชายของเขา ต่อมาเมื่อเขาทั้งสองอยู่ในที่นาด้วยกัน กาอินได้ลุกขึ้นต่อสู้อาเบลน้องชายของเขาและฆ่าเขา
Gns	4	9	พระเยโฮวาห์ตรัสแก่กาอินว่า " อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน " เขาทูลว่า " ข้าพระองค์ไม่ทราบ ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแลน้องชายหรือ "
Gns	4	10	พระองค์ตรัสว่า " เจ้าทำอะไรไป เสียงร้องของโลหิตน้องชายของเจ้าร้องจากดินถึงเรา
Gns	4	11	บัดนี้เจ้าถูกสาปแช่งจากแผ่นดินแล้ว ซึ่งได้อัปากรับโลหิตน้องชายของเจ้าจากมือเจ้า
Gns	4	12	เมื่อเจ้าทำไร่ไถนา มันจะไม่เกิดผลแก่เจ้าเหมือนเดิม เจ้าต้องพนजरอนเรไปมาในโลก "
Gns	4	13	กาอินทูลแก่พระเยโฮวาห์ว่า " โทษของข้าพระองค์หนักเหลือที่ข้าพระองค์จะแบกรับได้
Gns	4	14	ดูก่อน วันนี้พระองค์ได้ทรงขับไล่ข้าพระองค์จากพื้นแผ่นดินโลก ข้าพระองค์จะถูกซ่อนไว้จากพระพักตร์ของพระองค์ และข้าพระองค์จะพนजरอนเรไปมาในโลก จากนั้นทุกคนที่พบข้าพระองค์จะฆ่าข้าพระองค์เสีย "
Gns	4	15	พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เขาว่า " เหตุฉะนั้นใครก็ตามที่ฆ่ากาอิน จะรับโทษถึงเจ็ดเท่า " แล้วเกรงว่าใครที่พบเขาจะฆ่าเขา พระเยโฮวาห์จึงทรง
Gns	4	16	ประทับตราที่ตัวกาอิน
Gns	4	17	กาอินได้ออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และอาศัยอยู่เมืองโนเดทางด้านทิศตะวันออกของเอเดน
Gns	4	17	กาอินได้สมรสกับภรรยาของเขา นางได้ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชื่อบาเบล เขาสร้างเมืองขึ้นมาเมืองหนึ่งและเรียกชื่อเมืองนั้นตามชื่อบุตรชาย
Gns	4	18	ของเขาวาเอโนค
Gns	4	19	เอโนคให้กำเนิดบุตรชื่อบิราด บิราดให้กำเนิดบุตรชื่อเมหยาเอล เมหยาเอลให้กำเนิดบุตรชื่อเมธูซาเอล เมธูซาเอลให้กำเนิดบุตรชื่อลามะค
Gns	4	20	ลามะคได้ภรรยาสองคน คนหนึ่งมีชื่อว่าอาดาห์ อีกคนหนึ่งมีชื่อว่าคิลลาห์
Gns	4	21	นางอาดาห์คลอดบุตรชื่อบาบาล เขาเป็นต้นตระกูลของคนที่อาศัยอยู่ในเต็นท์และคนที่เลี้ยงสัตว์
Gns	4	22	น้องชายของเขามีชื่อว่ายบาล เขาเป็นต้นตระกูลของบรรดาคนที่คิดพิณเขาคูและเป่าขลุ่ย
Gns	4	23	นางคิลลาห์คลอดบุตรด้วยชื่อว่าทุบัลคาอิน ซึ่งเป็นผู้สอนบรรดาช่างฝีมือทำเครื่องทองสัมฤทธิ์และเหล็ก ทุบัลคาอินมีน้องสาวชื่อนานาอามาห์
Gns	4	23	ลามะคพุดกับภรรยาทั้งสองของเขาว่า " อาดาห์และคิลลาห์ จงฟังเสียงของเรา ภรรยาทั้งสองของลามะค จงเชื่อฟังถ้อยคำของเรา เพราะเราได้ฆ่าคนๆหนึ่งที่ทำให้เราบาดเจ็บ ชายหนุ่มที่ฆ่าอันธพาลของเรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	4	24	ถ้าผู้ที่ฆาตกรอินจะ ได้รับโทษเป็นเจ็ดเท่า แล้วผู้ที่ฆาตกรเมคจะ ได้รับโทษเจ็ดสิบเจ็ดเท่าเป็นเน"
Gns	4	25	อาดัม ได้สมรสกับภรรยาของเขาอีกครึ่งหนึ่ง นาง ได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเรียกชื่อของเขาวาเสท นางพูดว่า " เพราะวาพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีเชื้อสายอีกคนหนึ่งแทนอาเบล ผู้ซึ่งถูกคาอินฆ่าตาย"
Gns	4	26	ฝ่ายเสทกำเนิดบุตรชายคนหนึ่งด้วย เขา เรียกชื่อของเขาวาเอโนช ตั้งแต่บัดนั้นมานมนุษย์เริ่มต้นที่จะร้องเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์
Gns	5	1	นี่เป็นหนังสือลำดับพงศัพธ์ของอาดัม ในวันที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์นั้น พระองค์ทรงสร้างตามแบบพระฉายาของพระเจ้า
Gns	5	2	พระองค์ทรงสร้างให้เป็นผู้ชายและผู้หญิง และทรงอวยพระพรแก่เขา และทรงเรียกชื่อเขาทั้งสองว่าอาดัม ในวันที่เขาถูกสร้างขึ้นนั้น
Gns	5	3	และอาดัมอยู่มาได้หนึ่งร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งมีรูปร่างหน้าตาคล้ายคลึงกันกับเขา และเรียกชื่อของเขาวาเสท
Gns	5	4	ตั้งแต่อาดัมให้กำเนิดเสทแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยปี และเขาให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	5	รวมอายุที่อาดัมมีชีวิตอยู่ได้เก้าร้อยสามสิบปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	6	เสทอยู่มาได้ร้อยห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเอโนช
Gns	5	7	ตั้งแต่เสทให้กำเนิดเอโนชแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	8	รวมอายุของเสทได้เก้าร้อยสิบสองปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	9	เอโนชอยู่มาได้เก้าสิบปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเคนัน
Gns	5	10	ตั้งแต่เอโนชให้กำเนิดเคนันแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	11	รวมอายุของเอโนชได้เก้าร้อยห้าปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	12	เคนันอยู่มาได้เจ็ดสิบปี และให้กำเนิดบุตรชื่อมาหะลาเลล
Gns	5	13	ตั้งแต่เคนันให้กำเนิดมาหะลาเลลแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสี่สิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	14	รวมอายุของเคนันได้เก้าร้อยสิบปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	15	มาหะลาเลลอยู่มาได้หกสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อยาเรด
Gns	5	16	ตั้งแต่มาหะลาเลลให้กำเนิดยาเรดแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยสามสิบปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	17	รวมอายุของมาหะลาเลลได้แปดร้อยเก้าสิบห้าปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	18	ยาเรดอยู่มาได้ร้อยหกสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเอโนค
Gns	5	19	ตั้งแต่ยาเรดให้กำเนิดเอโนคแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกแปดร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	20	รวมอายุของยาเรดได้เก้าร้อยหกสิบสองปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	21	เอโนคอยู่มาได้หกสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเมธุเสลาห์
Gns	5	22	ตั้งแต่เอโนคให้กำเนิดเมธุเสลาห์แล้ว ก็ดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	23	รวมอายุของเอโนคได้สามร้อยหกสิบห้าปี
Gns	5	24	เอโนคได้ดำเนินกับพระเจ้า และหายไป เพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป
Gns	5	25	เมธุเสลาห์อยู่มาได้ร้อยแปดสิบเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชื่อลามะค
Gns	5	26	ตั้งแต่เมธุเสลาห์ให้กำเนิดลามะคแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกเจ็ดร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	27	รวมอายุของเมธุเสลาห์ได้เก้าร้อยหกสิบเก้าปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	28	ลามะคอยู่มาได้ร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง
Gns	5	29	เขาเรียกชื่อบุตรชายว่า โนอาห์ กล่าวว่า " คนนี้จะเป็นที่ปลอบประโลมใจเราเกี่ยวกับการงานของเรา และความเหน็ดเหนื่อยของมือเรา เพราะ
เหตุแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสาปแช่งนั้น"			
Gns	5	30	ตั้งแต่ลามะคให้กำเนิดโนอาห์แล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกห้าร้อยเก้าสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	5	31	รวมอายุของลามะคได้เจ็ดร้อยเจ็ดสิบเจ็ดปีและเขา ได้สิ้นชีวิต
Gns	5	32	โนอาห์มีอายุได้ห้าร้อยปี และโนอาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเซม ฮาม และยาเฟท
Gns	6	1	ต่อมาเมื่อมนุษย์เริ่มทวีมากขึ้นบนพื้นแผ่นดินโลก และพวกเขาให้กำเนิดบุตรสาวหลายคน
Gns	6	2	บุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าเห็นว่าบุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์สวยงาม และพวกเขาจับเธอทั้งหลายไว้เป็นภรรยาตามชอบใจของพวกเขา
Gns	6	3	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " วิญญาณของเราจะไม่วิงวอนกับมนุษย์ตลอดไป เพราะเขาเป็นแต่เนื้อหนัง อายุของเขาจะเพียงแค่อายุยี่สิบปี"
Gns	6	4	ในคราวนั้นมิพวกมนุษย์ยกยึบบนแผ่นดินโลก แล้วภายหลังเมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าสมรสกับบุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์ และเธอทั้งหลาย
คลอดบุตรให้แก่พวกเขา บุตรเหล่านั้นเป็นคนมีอำนาจมาก ตั้งแต่สมัยโบราณเป็นคนที่ชั่วร้าย			
Gns	6	5	และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก และเจตนาทุกอย่างแห่งความคิดทั้งหลายในใจของเขาล้วนแต่ชั่วร้ายอย่าง
เดี๋ยวเสมอไป			
Gns	6	6	พระเยโฮวาห์ทรงโหม่นัสที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก และกระทำให้พระองค์ทรงเศร้าโศกภายในพระทัยของพระองค์
Gns	6	7	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะทำลายมนุษย์ที่เราได้สร้างมาจากพื้นแผ่นดินโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์และสัตว์ที่เลื้อยคลานและนกในอากาศ เพราะ
ว่าเราเสียใจที่เราได้สร้างพวกเขา"			
Gns	6	8	แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
Gns	6	9	ต่อไปนี่คือพงศัพธ์ของโนอาห์ โนอาห์เป็นคนชอบธรรมและดีรอบคอบในสมัยของท่าน และโนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า
Gns	6	10	โนอาห์ให้กำเนิดบุตรชายสามคน ชื่อเซม ฮาม และยาเฟท
Gns	6	11	ดังนั้นมนุษย์โลกจึงชั่วช้าต่อพระพักตร์พระเจ้า และแผ่นดินโลกก็เต็มไปด้วยความอ่ามहित
Gns	6	12	พระเจ้าทอดพระเนตรบนแผ่นดินโลก และดูเกิด แผ่นดินโลกก็ชั่วช้า เพราะวาบรรดาเนื้อหนังได้กระทำการชั่วช้าบนแผ่นดินโลก
Gns	6	13	พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า " ต่อนี้เราบรรดาเนื้อหนังก็มาถึงวาระสุดท้ายแล้ว เพราะวาแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความอ่ามहितเพราะพวกเขา
และดูเกิด เราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก			
Gns	6	14	เจ้าจงต่อนาวาด้วยไม้สนโกเฟอร์ เจ้าจงทำเป็นห้องๆในนาวา และยาทั้งข้างในข้างนอกด้วยชั้น
Gns	6	15	เจ้าจงต่อนาวาตามนี้ นาวายาวสามร้อยศอก กว้างห้าสิบศอก และสูงสามสิบศอก
Gns	6	16	เจ้าจงทำช่องในนาวา และให้อยู่ข้างบนขนาดคอกหนึ่ง และเจ้าจงตั้งประตูที่ด้านข้างนาวา เจ้าจงทำเป็นชั้นล่าง ชั้นที่สองและชั้นที่สาม
Gns	6	17	ดูเกิด เราเองเป็นผู้กระทำให้น้ำท่วมบนแผ่นดินโลก เพื่อทำลายบรรดาเนื้อหนังที่ได้ฟ้าที่มีลมปรามแห่งชีวิต และทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกจะตาย
สิ้น			
Gns	6	18	แต่เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจงเข้าไปในนาวา ทั้งเจ้า บุตรชาย ภรรยาและบุตรสะใภ้ของเจ้าพร้อมกับเจ้า
Gns	6	19	เจ้าจงนำสัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตทั้งตัวผู้และตัวเมียทุกชนิดอย่างละคู่เข้าไปในนาวาเพื่อรักษาชีวิต
Gns	6	20	นกตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน สัตว์ที่เลื้อยคลานตามชนิดของมัน อย่างละคู่จะมาหาเจ้าเพื่อรักษาชีวิตไว้
Gns	6	21	เจ้าจงหาอาหารทุกอย่างที่กินได้ และสะสมไว้สำหรับเจ้า และมันจะเป็นอาหารสำหรับเจ้าและสัตว์ทั้งปวง"
Gns	6	22	โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน ดังนั้นท่านจึงกระทำ
Gns	7	1	และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โนอาห์ว่า " เจ้าและครอบครัวทั้งหมดจงเข้าไปในนาวา เพราะว่าเราเห็นว่า เจ้าชอบธรรมต่อน้ำเราในชั่วอายุนี้
Gns	7	2	เจ้าจงเอาสัตว์ทั้งปวงที่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ และสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละคู่
Gns	7	3	นกในอากาศทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดคู่ด้วย เพื่อรักษาชีวิตไว้ให้สืบเชื้อสายบนพื้นแผ่นดินโลก
Gns	7	4	เพราะวาอีกเจ็ดวัน เราจะบันดาลให้น้ำตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน และสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่เราสร้างมานั้นเราจะทำลายเสียจากพื้นแผ่นดิน
โลก"			
Gns	7	5	โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน
Gns	7	6	เมื่อน้ำท่วมบนแผ่นดินโลกโนอาห์มีอายุได้หกร้อยปี
Gns	7	7	โนอาห์ทั้งบุตรชาย ภรรยาและบุตรสะใภ้ทั้งหลายจึงเข้าไปในนาวาเพราะเหตุน้ำท่วม

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	7	8	สัตว์ทั้งปวงที่สะอาดและสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาดและฝูงนกและบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินโลก
Gns	7	9	ได้เข้าไปหาในอาหรับนาว่าเป็นฝูงที่ตัวผู้และตัวเมีย ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้แก่ในอาห์
Gns	7	10	ต่อมาอีกเจ็ดวันน้ำก็ท่วมบนแผ่นดินโลก
Gns	7	11	เมื่อในอาห์มีชีวิตอยู่ได้หกหรือปี ในเดือนที่สอง วันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น ในวันเดียวกันนั่นเอง น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาตาลก็พุ่งขึ้นมา
และช่องฟ้าก็เปิดออก			
Gns	7	12	ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน
Gns	7	13	ในวันเดียวกันนั้นเองในอาห์และบุตรชายของในอาห์ คือเชม ฮาม และยาเฟท ภรรยาของในอาห์ และบุตรสะใภ้ทั้งสามได้เข้าไปในนาวา
Gns	7	14	เขาเหล่านั้นและสัตว์ป่าทั้งปวงตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานทั้งปวงตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลาน ไปมาบนแผ่นดิน
โลกตามชนิดของมัน และนกทั้งปวงตามชนิดของมัน คือบรรดานกทุกชนิดที่มีลักษณะแตกต่างกัน			
Gns	7	15	สัตว์ทั้งปวงที่มีลมปราณแห่งชีวิต ได้เข้าไปหาในอาห์ในนาวาเป็นคู่ๆ
Gns	7	16	สัตว์ทั้งปวงที่เข้าไปนั้น ได้เข้าไปทั้งตัวผู้และตัวเมียตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่ท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงปิดประตูให้ท่าน
Gns	7	17	น้ำได้ท่วมแผ่นดินโลกสี่สิบวัน และน้ำก็ทวีมากขึ้นและหนุนนาวาให้สูงเหนือแผ่นดินโลก
Gns	7	18	น้ำไหลเชี่ยวและทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และนาวาลอยบนผิวน้ำ
Gns	7	19	น้ำไหลเชี่ยวทวีมากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก และน้ำก็ท่วมภูเขาสูงทุกแห่งทั่วใต้ฟ้า
Gns	7	20	น้ำไหลเชี่ยวท่วมเหนือภูเขาสิบห้าศอก
Gns	7	21	บรรดาเนื้อหนังที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก ทั้งนก สัตว์ใช้งาน สัตว์ป่า และสัตว์เลื้อยคลานที่คลาน ไปมาบนแผ่นดินโลก และมนุษย์ทั้งปวงก็
ตายสิ้น			
Gns	7	22	มนุษย์ทั้งปวงผู้ซึ่งมีลมปราณแห่งชีวิตเข้าออกทางจมูก สิ่งสารพัดที่อยู่บนบกตายสิ้น
Gns	7	23	สิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่บนพื้นแผ่นดินโลกถูกทำลาย ทั้งมนุษย์ สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ และทุกสิ่งถูกทำลายจากแผ่นดิน
โลก เหลืออยู่แต่ในอาห์และทุกสิ่งที่อยู่กับท่านในนาวา			
Gns	7	24	น้ำไหลเชี่ยวบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน
Gns	8	1	พระเจ้าทรงระลึกถึงในอาห์ บรรดาสัตว์ที่มีชีวิตและสัตว์ใช้งานทั้งปวงที่อยู่กับท่านในนาวา และพระเจ้าทรงทำให้ลมพัดมาเหนือแผ่นดินโลก
และน้ำทั้งปวงก็ลดลง			
Gns	8	2	น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาตาลและช่องฟ้าทั้งปวงก็ปิด และฝนที่ตกจากฟ้าก็หยุด
Gns	8	3	น้ำก็ค่อยๆลดลงจากแผ่นดินโลก และลวง ไปร้อยห้าสิบวันแล้วน้ำก็ลดลง
Gns	8	4	ณ เดือนที่เจ็ดวันที่สิบเจ็ดนาวาก็ค้างอยู่บนเทือกเขาราราด
Gns	8	5	น้ำก็ค่อยๆลดลงจนถึงเดือนที่สิบ ในเดือนที่สิบ ณ วันที่หนึ่งของเดือนนั้น ยอดภูเขาต่างๆโผล่ขึ้นมา
Gns	8	6	ต่อจากนั้นอีกสี่สิบวัน ในอาห์ก็เปิดช่องในนาวาที่ท่านได้ทำไว้
Gns	8	7	ท่านปล่อยกาตัวหนึ่ง ซึ่งมันบิน ไปมาจนกระทั่งน้ำลดแห้งจากแผ่นดินโลก
Gns	8	8	ท่านจึงปล่อยนกเขาตัวหนึ่งด้วยเพื่อจะรู้ว่าน้ำได้ลดลงจากพื้นแผ่นดินโลกหรือยัง
Gns	8	9	แต่นกเขาไม่พบที่ที่จะจับอาศัยอยู่ได้เพราะน้ำยังท่วมทั่วพื้นแผ่นดินโลกอยู่ มันจึงได้กลับมาหาท่านในนาวา ดังนั้นท่านจึงยื่นมือออกไปจับ
นกเขาเข้ามาไว้ด้วยกันในนาวา			
Gns	8	10	ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน ท่านจึงปล่อยนกเขาไปจากนาวาอีกครั้งหนึ่ง
Gns	8	11	ในเวลาเย็นนกเขาก็กลับมาถึงท่าน ดูเถิด มันคาบใบมะกอกเทศเขียวสดมา ดังนั้นในอาห์จึงรู้ว่า น้ำได้ลดลงจากแผ่นดินโลกแล้ว
Gns	8	12	ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน และปล่อยนกเขาออกไป แล้วมันไม่กลับมาหาท่านอีกเลย
Gns	8	13	ต่อมาปีที่หกหรือเจ็ดเดือนที่หนึ่งวันที่หนึ่งของเดือนนั้นน้ำก็แห้งจากแผ่นดินโลก ในอาห์ก็เปิดหลังคาของนาวาและมองดู ดูเถิด พื้นแผ่นดิน
แห้งแล้ว			
Gns	8	14	ในเดือนที่สองวันที่ยี่สิบเจ็ดของเดือนนั้นแผ่นดินโลกก็แห้งสนิท
Gns	8	15	พระเจ้าตรัสแก่ในอาห์ว่า
Gns	8	16	"จงออกไปจากนาวา ทั้งเจ้า ภรรยา บุตรชาย และบุตรสะใภ้ทั้งหลายของเจ้า
Gns	8	17	จงพาสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่ด้วยกันกับเจ้า คือบรรดาเนื้อหนัง ทั้งนก สัตว์ใช้งาน และสัตว์เลื้อยคลานทั้งปวงที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลกให้
ออกมา เพื่อพวกมันจะทวีมากขึ้นบนแผ่นดินโลก และมีลูกดกทวีมากขึ้นบนแผ่นดินโลก"			
Gns	8	18	ในอาห์จึงออกไป พร้อมกับบุตรชาย ภรรยา และบุตรสะใภ้ทั้งหลายที่อยู่กับท่าน
Gns	8	19	สัตว์ป่าทั้งปวง บรรดาสัตว์เลื้อยคลาน นกทั้งปวง และทุกสิ่งที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลกตามชนิดของพวกมันออกไปจากนาวา
Gns	8	20	ในอาห์ก็สร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์ และเอาบรรดาสัตว์ที่สะอาดและบรรดานกที่สะอาดถวายเป็นเครื่องเผาบูชาที่แท่นนั้น
Gns	8	21	พระเยโฮวาห์ได้ดมกลิ่นหอมหวาน และพระเยโฮวาห์ทรงดำริในพระทัยว่า "เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินอีกเพราะเหตุมนุษย์ ด้วยว่าเจตนานาใน
ใจของเขาแล้วแต่ชั่วร้ายตั้งแต่เด็กมา เราจะไม่ประหารสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตอีกเหมือนอย่างที่เราได้กระทำแล้วนั้น			
Gns	8	22	ในขณะที่โลกยังดำรงอยู่นั้น จะมีฤดูหนาวฤดูเก็บเกี่ยว เวลาเย็นแลร่อน ฤดูร้อนฤดูหนาว กลางวันกลางคืนต่อไป"
Gns	9	1	พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ในอาห์และบุตรชายทั้งหลายของท่าน และตรัสแก่พวกเขาว่า "จะมีลูกดก และทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน
Gns	9	2	สัตว์ป่าทั้งปวงบนแผ่นดินโลก บรรดานกในอากาศ สิ่งทั้งปวงที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลก และบรรดาปลาในทะเล จะทรงกล้วพวกเจ้าและ
หวาดกลัวต่อพวกเจ้า พวกมันจะถูกมอบอยู่ในมือพวกเจ้า			
Gns	9	3	สิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตเคลื่อนไหว ไปมาจะเป็นอาหารของพวกเจ้า เช่นเดียวกับพืชผักเขียวสด เรายกทุกสิ่งให้แก่พวกเจ้า
Gns	9	4	แต่เนื้อกับชีวิตของมัน คือเลือดของมัน พวกเจ้าอย่ากินเลย
Gns	9	5	โลหิตเจ้าที่เป็นชีวิตของเจ้า เราจะเรียกเอาแน่นอน เราจะเรียกเอาจากชีวิตของสัตว์ป่าทั้งปวงและจากมือมนุษย์ เราจะเรียกเอาชีวิตมนุษย์จาก
มือพี่น้องของทุกคน			
Gns	9	6	ผู้ใดทำให้โลหิตของมนุษย์ไหล ผู้อื่นจะทำให้ผู้นั้นโลหิตไหล เพราะวาพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายาของพระองค์
Gns	9	7	เจ้าจึงมีลูกดกทวีมากขึ้นอุดมบริบูรณ์ในแผ่นดินโลกและทวีมากขึ้นในนั้น"
Gns	9	8	พระเจ้าจึงตรัสแก่ในอาห์และบุตรชายทั้งหลายที่อยู่กับท่านว่า
Gns	9	9	"ดูเถิด เราตั้งพันธสัญญาของเรากับพวกเจ้าและกับเชื้อสายของเจ้าสืบไป
Gns	9	10	และกับสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ทั้งนก สัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลกที่อยู่กับเจ้า สัตว์ทั้งปวงที่ออกจากนาวา รวมทั้ง
บรรดาสัตว์ป่าบนแผ่นดินโลก			
Gns	9	11	เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับพวกเจ้าว่า จะไม่มีการทำลายบรรดาเนื้อหนังโดยน้ำท่วมอีก จะไม่นำมาท่วมทำลายโลกอีกต่อไป"
Gns	9	12	พระเจ้าตรัสว่า "นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเรากับพวกเจ้า และสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ในทุกชั่วอายุตลอด
ไปเป็นนิตย์			
Gns	9	13	เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆและมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดินโลก
Gns	9	14	และต่อมาเมื่อเราให้มีเมฆเหนือแผ่นดินโลก จะเห็นรุ้งที่เมฆนั้น
Gns	9	15	และเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีระหว่างเรากับพวกเจ้าและสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงแห่งบรรดาเนื้อหนัง และน้ำจะไม่มาท่วมทำลายบรรดา
เนื้อหนังอีกต่อไป			
Gns	9	16	จะมีรุ้งที่เมฆและเราจะมองดูมันเพื่อเราจะระลึกถึงพันธสัญญานี้รันดร ระหว่างพระเจ้ากับสิ่งทั้งปวงที่มีชีวิตแห่งบรรดาเนื้อหนังที่อยู่บนแผ่น
ดินโลก"			
Gns	9	17	และพระเจ้าตรัสแก่ในอาห์ว่า "นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับบรรดาเนื้อหนังบนแผ่นดินโลก"
Gns	9	18	บุตรชายของในอาห์ที่ได้ออกจากนาวา คือเชม ฮาม และยาเฟท และฮามเป็นบิดาของคานานีน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	9	19	นี่เป็นบุตรชายสามคนของโนอาห์ และมนุษย์ที่กระจัดกระจายออกไปทั่วโลกมาจากคนเหล่านี้
Gns	9	20	โนอาห์เริ่มเป็นชาวสวนและเขาทำสวนองุ่น
Gns	9	21	ท่านได้ดื่มเหล้าองุ่นจนเมา และท่านก็เปลือยกายอยู่ในเต็นท์ของท่าน
Gns	9	22	ชาม บิดาของคานาอัน เห็นบิดาของตนเปลือยกายอยู่ จึงบอกพี่น้องทั้งสองคนของเขาที่อยู่ภายนอก
Gns	9	23	เชมกับยาเฟธเอาผ้าผืนหนึ่งผาดบ่าของเขาทั้งสองคนเดินหันหลังเข้าไปปกปิดกายบิดาของพวกเขาที่เปลือยอยู่ และมีได้หันหน้าดูกายบิดา
ของพวกเขาที่เปลือยอยู่นั้น			
Gns	9	24	โนอาห์สร้างเมาแล้วจึงรู้ว่าบุตรชายสุดท้องของเขาได้ทำอะไรแก่ท่าน
Gns	9	25	ท่านพูดว่า " คานาอันจงถูกสาปแช่ง และเขาจะเป็นทาสแห่งทาสทั้งหลายของพี่น้องของเขา "
Gns	9	26	ท่านพูดว่า " สรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเชม และคานาอันจะเป็นทาสของเขา
Gns	9	27	พระเจ้าทรงเพิ่มพูนยาเฟธและเขาจะอาศัยอยู่ในเต็นท์ของเชม และคานาอันจะเป็นทาสของเขา "
Gns	9	28	หลังจากน้ำท่วมโนอาห์มีชีวิตต่อไปอีกสามร้อยห้าสิบปี
Gns	9	29	รวมอายุของโนอาห์ได้เก้าร้อยห้าสิบปีและท่านได้สิ้นชีวิต
Gns	10	1	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของบุตรชายทั้งหลายของโนอาห์ คือเชม ชาม และยาเฟธ และพวกเขากำเนิดบุตรชายหลายคนหลังน้ำท่วม
Gns	10	2	บุตรชายทั้งหลายของยาเฟธคือโกเมอร์ มาโกก มีเตย ยาวาน ทุบัล เมเชก และทิวาส
Gns	10	3	บุตรชายทั้งหลายของโกเมอร์คือชเชนัส ริฟาห์ และโทการมาห์
Gns	10	4	บุตรชายทั้งหลายของยาวานคือเอลิซาร์ ทารชิช คีทิม และโดคานิม
Gns	10	5	จากเชื้อสายเหล่านี้ อาณาเขตของชนชาติทั้งหลาย ได้แบ่งแยกตามดินแดนต่างๆของพวกเขา แต่ละคนตามภาษาของเขา ตามครอบครัวของ
พวกเขา ตามชาติของพวกเขา			
Gns	10	6	บุตรชายทั้งหลายของชามคือชุก มิสรายิม พุด และคานาอัน
Gns	10	7	บุตรชายทั้งหลายของชุกคือเส-บา ฮาวิล่าห์ สัมทาห์ ราอามาห์ และลับเทกา และบุตรชายทั้งหลายของราอามาห์คือเซบา และเดดาน
Gns	10	8	ชุกให้กำเนิดบุตรชื่อนิมโรด เขาเริ่มเป็นคนมีอำนาจมากบนแผ่นดินโลก
Gns	10	9	เขาเป็นพราหมณ์ที่มีกำลังมากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังนั้นจึงว่า " เหมือนกับนิมโรดพราหมณ์ที่มีกำลังมากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ "
Gns	10	10	การเริ่มต้นของอาณาจักรเขาคือเมืองบาเบล เมืองเอเรก เมืองอัคคัต และเมืองกาลเนห์ในแผ่นดินของชินาร์
Gns	10	11	ฝ่ายอัลซุริงออกไปจากแผ่นดินของชินาร์นั้น และสร้างเมืองนี้เนเวห์ เมืองเรโโบทและเมืองกาลาห์
Gns	10	12	และเมืองเรเสนซึ่งอยู่ระหว่างเมืองนี้เนเวห์กับเมืองกาลาห์ เมืองนี้เป็นเมืองใหญ่
Gns	10	13	มิสรายิมให้กำเนิดบุตรชื่อยูดีม อานาโมม เลหะบิม นัฟทิม
Gns	10	14	บิทรูทิม คัสลูทิม (ผู้ซึ่งออกมาจากเขาคือคนฟีลิสเตีย) และคัฟโทริม
Gns	10	15	คานาอันให้กำเนิดบุตรหัวปีชื่อไฮตอนและเซท
Gns	10	16	และคนเยบส คนฮาโมไรต์ คนเกอร์กาซี
Gns	10	17	คนฮีไวต์ คนอารคี คนลินี
Gns	10	18	คนอารวัต คนเคเมอร์ และคนฮามัท และภายหลังนั้นครอบครัวต่างๆของคนคานาอันก็กระจัดกระจายออกไป
Gns	10	19	เขตแดนของคนคานาอันจากเมืองไฮตอน ไปทางเมืองเกอร์ก จนถึงเมืองกาซา ไปทางเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์ เมืองอัดมาห์ และเมืองเศ
บิยิมจนถึงเมืองลาซา			
Gns	10	20	นี่เป็นบุตรชายทั้งหลายของชาม ตามครอบครัวของพวกเขา ตามภาษาของพวกเขา ตามแผ่นดินของพวกเขาและตามชาติของพวกเขา
Gns	10	21	เช่นเดียวกันเชมผู้เป็นบรรพบุรุษของบรรดาชนเอเบอร์ ผู้เป็นพี่ชายคนโตของยาเฟธ เขาก็ให้กำเนิดบุตรหลายคนด้วย
Gns	10	22	บุตรของเชมคือเอลาม อัลซุร อาร์ฟักซาด ลุด และอารัม
Gns	10	23	บุตรอารัมคืออูล สล เกเธอร์ และมัช
Gns	10	24	อาร์ฟักซาดให้กำเนิดบุตรชื่อเซลาห์ และเซลาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเอเบอร์
Gns	10	25	เอเบอร์ให้กำเนิดบุตรชายสองคน คนหนึ่งชื่อเพเลก เพราะในสมัยของเขาแผ่นดินถูกแบ่งแยก และน้องชายของเขาชื่อโยกทาน
Gns	10	26	โยกทานให้กำเนิดบุตรชื่ออัลโมดัต เซเลฟ ฮาซาร์-มาเวท และเยราห์
Gns	10	27	ฮาโดรัม อุซาล ดิคลาห์
Gns	10	28	โอบาล ฮาบีมาเอล เซบา
Gns	10	29	โอฟีร์ ฮาวิล่าห์ และโยบับ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของโยกทาน
Gns	10	30	ที่อยู่อาศัยของพวกเขาเริ่มจากเมืองเมซา ไปทางเสฟาร์เทือกเขาทางทิศตะวันออก
Gns	10	31	นี่เป็นบุตรชายทั้งหลายของเชม ตามครอบครัวของพวกเขา ตามภาษาของพวกเขา ตามแผ่นดินของพวกเขาและตามชาติของพวกเขา
Gns	10	32	นี่เป็นครอบครัวต่างๆของบุตรชายทั้งหลายของโนอาห์ ตามพงศ์พันธุ์ของพวกเขา ตามชาติของพวกเขา และจากคนเหล่านี้ประชาชนชาติทั้ง
หลายถูกแบ่งแยกในแผ่นดินโลกภายหลังน้ำท่วม			
Gns	11	1	ทั่วแผ่นดินโลกมีภาษาเดียวและมีสำเนียงเดียวกัน
Gns	11	2	และต่อมาเมื่อพวกเขาเดินทางจากทิศตะวันออกก็พบที่ราบในแผ่นดินชินาร์และพวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่น
Gns	11	3	แล้วพวกเขาต่างคนต่างก็พูดกันว่า " มาเถิด ให้พวกเราทำอิฐและเผามันให้แข็ง " พวกเขาจึงมีอิฐใช้ต่างหินและมียางมะตอยใช้ต่างปูนสอ
Gns	11	4	เขาทั้งหลายพูดว่า " มาเถิด ให้พวกเราสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่งและก่อหอคอยยอดของมัน ไปถึงฟ้าสวรรค์ และให้พวกเราสร้างชื่อเสียงของเราไว้ เพื่อว่าพวกเราจะไม่กระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก "
Gns	11	5	และพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาทอดพระเนตรเมืองและหอนั้นซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้ก่อสร้างขึ้น
Gns	11	6	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดูเถิด คนเหล่านี้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพวกเขาทั้งปวงมีภาษาเดียว พวกเขาเริ่มทำเช่นนี้แล้ว ประเดี๋ยวจะ
ไม่มีอะไรหยุดยั้งพวกเขาได้ในสิ่งที่พวกเขาคิดจะทำ			
Gns	11	7	มาเถิด ให้พวกเราลงไปและทำให้ภาษาของเขาวุ่นวายที่นั่น เพื่อไม่ให้พวกเขาพูดเข้าใจกันได้ "
Gns	11	8	ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงทำให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่นไปทั่วพื้นแผ่นดิน พวกเขาจึงเลิกสร้างเมืองนั้น
Gns	11	9	เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้นว่า บาบิล เพราะว่าที่นั่นพระเยโฮวาห์ทรงทำให้ภาษาของทั่วโลกว่าวุ่นวาย และ ณ จากที่นั่นพระเยโฮวาห์ได้ทรง
ทำให้พวกเขากระจัดกระจายออกไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก			
Gns	11	10	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเชม เชมมีอายุได้ร้อยปีและให้กำเนิดบุตรชื่ออารฟักซาด หลังน้ำท่วมสองปี
Gns	11	11	หลังจากเชมให้กำเนิดอารฟักซาดแล้วก็มีอายุต่อไปอีกห้าร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	12	อารฟักซาดมีอายุได้สามสิบห้าปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเซลาห์
Gns	11	13	หลังจากอารฟักซาดให้กำเนิดเซลาห์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	14	เซลาห์มีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเอเบอร์
Gns	11	15	หลังจากเซลาห์ให้กำเนิดเอเบอร์แล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	16	เอเบอร์มีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเปเลก
Gns	11	17	หลังจากเอเบอร์ให้กำเนิดเปเลกแล้วก็มีอายุต่อไปอีกสี่ร้อยสามปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	18	เปเลกมีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเรอู
Gns	11	19	หลังจากเปเลกให้กำเนิดเรอูแล้วก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	20	เรอูมีอายุได้สามสิบสองปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเสรุก
Gns	11	21	หลังจากเรอูให้กำเนิดเสรุกแล้วก็มีอายุต่อไปอีกสองร้อยเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	22	เสรุกมีอายุได้สามสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่อนาโฮร์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	11	23	หลังจากเสวกให้กำเนิดนาโฮร์แล้วก็มียายต่อไปอีกสองร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	24	นาโฮร์มียายได้ยี่สิบเก้าปีและให้กำเนิดบุตรชื่อเทราห์
Gns	11	25	หลังจากนาโฮร์ให้กำเนิดเทราห์แล้วก็มียายต่อไปอีกยี่สิบเก้าปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน
Gns	11	26	เทราห์มียายได้เจ็ดสิบปีและให้กำเนิดบุตรชื่ออับราม นาโฮร์ และฮาราน
Gns	11	27	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเทราห์ เทราห์ให้กำเนิดอับราม นาโฮร์ และฮาราน และฮารานให้กำเนิดบุตรชื่อโลท
Gns	11	28	ฮารานได้สิ้นชีวิตก่อนเทราห์ผู้เป็นบิดาของเขาในแผ่นดินที่เขาบังเกิด ในเมืองออร์ของชาวเคลเดีย
Gns	11	29	อับรามและนาโฮร์ต่างก็ได้ภรรยา ภรรยาของอับรามมีชื่อว่าซาราย และภรรยาของนาโฮร์มีชื่อว่ามิลคาห์ผู้เป็นบุตรของฮาราน ผู้เป็นบิดาของ
มิลคาห์และบิดาของอิสคาห์			
Gns	11	30	แต่นางซารายได้เป็นหมั้น นางหามิบุตรไม่
Gns	11	31	เทราห์ก็พาอับรามบุตรชายของเขากับโลทบุตรชายของฮารานผู้เป็นหลานชายของเขาและนางซาราย บุตรสะใภ้ของเขาผู้เป็นภรรยาของอับ
รามบุตรชายของเขา เขาทั้งหลายออกจากเมืองออร์ของชาวเคลเดีย จะเข้าไปยังแผ่นดินคานาอัน พวกเขาไปถึงเมืองฮารานแล้วก็อาศัยอยู่ที่นั่น			
Gns	11	32	รวมอายุเทราห์ได้สองร้อยห้าปี และเทราห์ก็ได้สิ้นชีวิตในเมืองฮาราน
Gns	12	1	พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก้อับรามแล้วว่า " เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า และจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่
เราจะชี้ให้เจ้าเห็น			
Gns	12	2	เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร
Gns	12	3	เราจะอวยพรผู้ที่อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเจ้า "
Gns	12	4	ดังนั้นอับรามจึงออกไปตามทีพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่านและโลทก็ไปกับท่าน อับรามมียายได้เจ็ดสิบห้าปีขณะที่ท่านออกจากเมืองฮาราน
Gns	12	5	อับรามพานางซารายภรรยาของท่าน โลทบุตรชายของน้องชายท่าน บรรดาทรัพย์สิ่งของของพวกเขาก็ได้สะสมไว้ และผู้คนทั้งหลายที่ได้ไว้
ที่เมืองฮาราน พวกเขาออกไปเพื่อเข้าไปยังแผ่นดินคานาอัน และพวกเขาไปถึงแผ่นดินคานาอัน			
Gns	12	6	อับรามเดินผ่านแผ่นดินนั้นจนถึงสถานที่เมืองเชเคม คือที่ราบโมเรห์ คราวนั้นชาวคานาอันยังอยู่ในแผ่นดินนั้น
Gns	12	7	พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก้อับรามและตรัสว่า " เราจะให้แผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้า " อับรามจึงสร้างแท่นบูชาที่นั่นถวายแด่พระเยโฮวา
ห์ ผู้ทรงปรากฏแก่ท่าน			
Gns	12	8	ท่านย้ายไปจากที่นั่นมาถึงภูเขาลูทหนึ่งทางทิศตะวันออกของเมืองเบธเอลแล้วตั้งเต็นท์ของท่าน โดยเมืองเบธเอลอยู่ทางทิศตะวันตกและเมือง
อัยอูทางทิศตะวันออก ณ ที่นั่นท่านสร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์ และร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์			
Gns	12	9	และอับรามก็ยังคงเดินทางเรื่อยไป ไปทางทิศใต้
Gns	12	10	เกิดการกัณดารอาหารที่แผ่นดิน อับรามได้ลงไปยังอียิปต์เพื่ออาศัยอยู่ที่นั่น เพราะว่าการกัณดารอาหารในแผ่นดินนั้นมากยิ่งนัก
Gns	12	11	ต่อมาเมื่อท่านใกล้จะเข้าอียิปต์ ท่านจึงพูดกับนางซารายภรรยาของท่านว่า " ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้ารู้ว่าเจ้าเป็นหญิงงามมาก
Gns	12	12	เพราะฉะนั้นต่อมาเมื่อคนอียิปต์จะเห็นเจ้า พวกเขาจะพูดว่า ' นี่เป็นภรรยาของเขา ' และพวกเขาจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย แต่พวกเขาจะไว้ชีวิต
เจ้า			
Gns	12	13	กรุณาพูดว่าเจ้าเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะอยู่อย่างสุขสบายเพราะเห็นแก่เจ้า และข้าพเจ้าจะมีชีวิตเพราะเหตุเจ้า "
Gns	12	14	ต่อมาเมื่ออับรามเข้าไปในอียิปต์แล้ว คนอียิปต์เห็นหน้าหญิงคนนี้รูปงามยิ่งนัก
Gns	12	15	พวกเขาแนะนำของฟาโรห์เห็นนางด้วยเช่นกัน และทูลยกย่องนางต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และหญิงนั้นจึงถูกนำเข้าไปอยู่ในวังของฟาโรห์
Gns	12	16	ฟาโรห์ได้โปรดปรานอับรามมากเพราะเห็นแก่นาง ท่านได้แกะ วัว ลาตัวผู้ หาส ทาสี ลาตัวเมีย และอูฐจำนวนมาก
Gns	12	17	และพระเยโฮวาห์ทรงทำให้เกิดภัยพิบัติแก่ฟาโรห์และราชวงศ์ของท่านด้วยภัยพิบัติร้ายแรงต่างๆ เพราะเหตุนางซารายภรรยาของอับราม
Gns	12	18	ฟาโรห์จึงเรียกอับรามมาและตรัสว่า " ทำไมเจ้าจึงทำเช่นนั้นแก่เรา ทำไมเจ้าไม่บอกเราว่านางเป็นภรรยาของเจ้า
Gns	12	19	ทำไมเจ้าว่า ' เธอเป็นน้องสาวของข้าพระองค์ ' ดังนั้นเราเกือบจะรับนางมาเป็นภรรยาของเรา บัดนี้จงดูภรรยาของเจ้า จงรับนางไปและ
ออกไปตามทางของเจ้า "			
Gns	12	20	ฟาโรห์จึงรับสั่งพวกคนใช้เรื่องท่าน และพวกเขาก็นำท่าน ภรรยาและสิ่งสารพัดที่ท่านมียู้ออกไปเสีย
Gns	13	1	อับรามจึงขึ้น ไปจากอียิปต์ ท่านและภรรยาของท่านและสิ่งสารพัดที่ท่านมียู้ออกพร้อมกับโลท เข้าไปทางทิศใต้
Gns	13	2	อับรามก็มาถึงสมบรูณ์ด้วยฝูงสัตว์ เงินและทองเป็นอันมาก
Gns	13	3	ท่านเดินทางต่อไปจากทิศใต้จนถึงเมืองเบธเอล ถึงสถานที่ที่เต็นท์ของท่านเคยตั้งอยู่คราก่อน ระหว่างเมืองเบธเอลกับเมืองอัย
Gns	13	4	จนถึงสถานที่ที่ตั้งแท่นบูชาซึ่งเมื่อก่อนท่านเคยสร้างไว้ที่นั่น และอับรามร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์ที่นั่น
Gns	13	5	โลทซึ่งไปกับอับรามมีฝูงแพะแกะ ฝูงวัวและเต็นท์เช่นกัน
Gns	13	6	แผ่นดินไม่กว้างขวางพอที่พวกเขาจะอาศัยด้วยกันได้ เพราะทรัพย์สิ่งของของพวกเขามียู่มาก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้
Gns	13	7	เกิดการวิวาทกันระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของอับรามกับคนเลี้ยงสัตว์ของโลท ขณะนั้นคนคานาอันและคนเปรีสิซียังอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น
Gns	13	8	อับรามจึงพูดกับโลทว่า " กรุณาอย่าให้มีการวิวาทกันและระหว่างเรากับเจ้า และระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของเรากับคนเลี้ยงสัตว์ของเจ้า เพราะ
เราทั้งสองเป็นญาติกัน			
Gns	13	9	แผ่นดินทั้งหมดอยู่ตรงหน้าเจ้ามิใช่หรือ กรุณาจงแยกไปจากเราเถิด ถ้าเจ้าไปทางซ้ายมือเราจะไปทางขวามือ หรือถ้าเจ้าไปทางขวามือ เราจะ
ไปทางซ้ายมือ "			
Gns	13	10	โลทยกหน้าขึ้นแลดูและเห็นว่าบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำออร์แดนมีน้ำบริบูรณ์อยู่ทุกแห่ง เหมือนพระอุทยานของพระเยโฮวาห์ เหมือนกับ
แผ่นดินอียิปต์ไปทางเมืองโคอาร์ ก่อนที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์			
Gns	13	11	ดังนั้นโลทจึงเลือกบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำออร์แดน โลทเดินทางไปที่ทิศตะวันออกและเขาทั้งสองจึงแยกจากกันไป
Gns	13	12	อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน โลทอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆที่ราบลุ่มและตั้งเต็นท์ใกล้เมืองโสโดม
Gns	13	13	แต่ชาวเมืองโสโดมเป็นคนชั่วช้าและเป็นคนบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นอันมาก
Gns	13	14	ภายหลังที่โลทแยกจากท่านไปแล้วพระเยโฮวาห์ตรัสแก้อับรามว่า " จงยกหน้าขึ้นแลดูและมองดูจากสถานที่ที่เจ้าอยู่นี้ไปทางทิศเหนือ ทิศใต้
ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก			
Gns	13	15	เพราะว่าแผ่นดินทั้งหมดซึ่งเจ้าเห็นนี้เราจะยกให้เจ้าและเชื้อสายของเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์
Gns	13	16	เราจะกระทำให้เชื้อสายของเจ้าเหมือนอย่างฝูงคลีดิน ดังนั้นถ้าผู้ใดสามารถนับฝูงคลีดิน ได้ก็จะเป็นเชื้อสายของเจ้าได้เช่นกัน
Gns	13	17	จงลุกขึ้นเดินไปทั่วแผ่นดินทางด้านยาวด้านกว้าง เพราะเราจะยกให้เจ้า "
Gns	13	18	ดังนั้นอับรามจึงยกเต็นท์มาและอาศัยอยู่ที่ราบของมัมเร ซึ่งอยู่ในเฮโบรนและสร้างแท่นบูชาต่อพระเยโฮวาห์ที่นั่น
Gns	14	1	และต่อมาในสมัยของอัมราเฟลกษัตริย์เมืองชินาร์ อาร์โอกษัตริย์เมืองเอลลาลาร์ เกโดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์เมืองเอลาม และทิดาลกษัตริย์แห่ง
ประชาชาติ			
Gns	14	2	กษัตริย์เหล่านี้ได้ทำสงครามรบสู้กับเบรากษัตริย์เมืองโสโดม บิรชากษัตริย์เมืองโกโมราห์ ชินาบกษัตริย์เมืองอัดมาห์ เขมเบอร์กษัตริย์เมือง
เตโบยิม และกษัตริย์เมืองเบ-ลา คือเมืองโคอาร์			
Gns	14	3	บรรดากษัตริย์เหล่านี้รวมทัพกัน ณ ที่หุบเขาสิดมซึ่งคือทะเลเกลือ
Gns	14	4	กษัตริย์เหล่านี้ยอมขึ้นแก่กษัตริย์เกโดร์ลาโอเมอร์สิบสองปี และในปีที่สิบสามกษัตริย์เหล่านี้ก็ยก
Gns	14	5	และในปีที่สิบสี่กษัตริย์เกโดร์ลาโอเมอร์และบรรดากษัตริย์ที่อยู่กับท่านยกมาตีคนเรฟาอิมที่เมืองอัทธาโรท คารานอิม คนคูซิมที่เมืองฮาม
และคนเอมิทที่เมืองชาวาร์ คิริยาธาอิม			
Gns	14	6	ชาวโฮรีที่ภูเขาเซอีร์ซึ่งเป็นของพวกเขา จนถึงเมืองเอลปารานซึ่งอยู่ใกล้ถิ่นทุรกันดาร
Gns	14	7	กษัตริย์เหล่านี้ก็กลับมาถึงเมืองเอเนสิปซึ่งคือเมืองคาเดช และยกมาตีแผ่นดินทั้งสี่ของคานาเมซ และคนอาโมไรต์ที่อาศัยอยู่ ณ เมืองฮา
ซาโชนทามาร์ด้วย			
Gns	14	8	และกษัตริย์เมืองโสโดม กษัตริย์เมืองโกโมราห์ กษัตริย์เมืองอัดมาห์ กษัตริย์เมืองเตโบยิม และกษัตริย์เมืองเบ-ลา (คือเมืองโคอาร์) ก็

The Holy Bible in Thai (KJV)

ออกไปทำสงครามรบสู้กับกษัตริย์เหล่านั้น ณ ที่หุบเขาลิตติม

Gns	14	9	กับเคโดร์ลาโอมเออร์กษัตริย์เมืองเอลาม ทิดาลกษัตริย์แห่งประชาชาติ อัมราเฟลกษัตริย์เมืองชินาร์ และอารีโอกษัตริย์เมืองเอลาสาร์
กษัตริย์สี่องค์ต่อหัวองค์			
Gns	14	10	ที่หุบเขาลิตติมมีบอยามะตอยเติมไปหมด เหล่ากษัตริย์เมืองโลโดมและเมืองโกโมราห์ได้หนีมาและตกลงไปที่นั่น และส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีไปยังภูเขา
Gns	14	11	กษัตริย์เหล่านั้นจึงกบฏรบราดาทัพยี่สิบของและเสบียงอาหารทั้งสิ้นของเมืองโลโดมและเมืองโกโมราห์แล้วก็ไป
Gns	14	12	และได้จับโลหบทบรชยของน้องชายอับรามผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองโลโดมและทัพยี่สิบของของเขาแล้วจากไป
Gns	14	13	แล้วมีคนหนึ่งที่หนีมานั้น ได้บอกให้อับรามชาวฮีบรู เพราะว่าท่านอาศัยอยู่ที่ราบของนมเรคนอาโมไรต์ พี่น้องของเอชโคลและพี่น้องของอาเนอร์ คนเหล่านี้เป็นพันธมิตรกับอับราม
Gns	14	14	เมื่ออับรามได้ยินว่าหลานชายของท่านถูกจับไปเป็นเชลย ท่านจึงนำคนชำนายคึกที่เกิดในบ้านท่าน จำนวนสามร้อยสิบแปดคน และตามไป
ทันที่เมืองดาน			
Gns	14	15	ท่านจึงแยกคนของท่าน ทั้งท่านและคนใช้ของท่านออกเป็นกองๆในกลางคืน ก็เข้าตีและไล่ตามจนถึงเมืองโฮบาห์ซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายเมือง
ดามัสกัส			
Gns	14	16	และท่านนำบรรดาทัพยี่สิบของกลับคืนมาหมด ทั้งนำโลหหลานชายของท่าน ทัพยี่สิบของของเขา ผู้หญิง และประชาชนกลับมามีด้วย
Gns	14	17	หลังจากท่านกลับจากการฆ่ากษัตริย์เคโดร์ลาโอมเออร์กษัตริย์ทั้งหลายที่รวมกำลังกันนั้นแล้ว กษัตริย์เมืองโลโดมก็ออกมารบท่าน ณ ที่หุบ
เขาซาเวห์ ซึ่งคือหุบเขาของกษัตริย์			
Gns	14	18	เมลคิเซเดคกษัตริย์เมืองซาเล็มได้นำขนมปังและน้ำองุ่นมาให้ และท่านก็เป็นไปโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด
Gns	14	19	ท่านก็อวยพรแก่อับรามว่า " ขอให้พระเจ้าผู้สูงสุดผู้ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกโปรดให้อับรามได้รับพรเถิด
Gns	14	20	และจงสรรเสริญแด่พระเจ้าผู้สูงสุดผู้ได้ทรงมอบศัตรูทั้งหลายของเจ้าไว้ในมือของเจ้า " และอับรามก็ยกหนึ่งในสิบจากข้าวของทั้งหมดถวาย
แก่ท่าน			
Gns	14	21	กษัตริย์เมืองโลโดมตรัสแก่อับรามว่า " ขอคืนคนให้แก่เราและทัพยี่สิบของนั้นเจ้าจงเอาไปเถิด "
Gns	14	22	อับรามกล่าวแก่กษัตริย์เมืองโลโดมว่า " ข้าพเจ้าได้ยกมือของข้าพเจ้าต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน
ดินโลก			
Gns	14	23	ว่าข้าพเจ้าจะไม่รับเอาเส้นด้ายหรือสายรัดรองเท้าและข้าพเจ้าจะไม่รับเอาสิ่งใดๆที่เป็นของท่าน เกรงว่าท่านจะกล่าว ว่า ` เราได้กระทำให้อับ
รามมั่งมี "			
Gns	14	24	เว้นแต่สิ่งที่คุณหนุ่มได้กินและส่วนของคนทั้งหลายซึ่งไปกับข้าพเจ้าคืออาเนอร์ เอชโคล และมัมเร ให้พวกเขาได้รับส่วนของพวกเขาเถิด "
Gns	15	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระคำรัสของพระเยโฮวาห์มาถึงอับรามด้วยนิมิตว่า " อับราม อย่ากลัวเลย เราเป็นโลหของเจ้าและเป็นบ่าเหนือยัง
ใหญ่ของเจ้า "			
Gns	15	2	อับรามทูลว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์จะทรงโปรดประทานอะไรแก่ข้าพระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์ยังไม่มีบุตร และคนต้น
เรือนแห่งครัวเรือนของข้าพระองค์คนนี้และคือเอลีเยเซอร์ชาวเมืองดามัสกัส "			
Gns	15	3	อับรามทูลว่า " ดุเถิด พระองค์มิได้ทรงประทานเชื้อสายให้แก่ข้าพระองค์ และดุเถิด คนหนึ่งที่เกิดในบ้านข้าพระองค์เป็นผู้รับมรดกของข้า
พระองค์ "			
Gns	15	4	ดุเถิด พระคำรัสของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า " คนนี้จะไม่เป็นผู้รับมรดกของเจ้า แต่ผู้ที่จะออกมาจากบั้นเอวของเจ้าจะเป็นผู้รับมรดก
ของเจ้า "			
Gns	15	5	พระองค์จึงนำท่านออกมากลางแจ้งและตรัสว่า " จงมองดูฟ้าและนับดวงดาวทั้งหลาย ถ้าเจ้าสามารถนับมันได้ " และพระองค์ตรัสแก่ท่านว่า
" เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น "			
Gns	15	6	ท่านเชื่อในพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน
Gns	15	7	พระองค์ตรัสแก่ท่านว่า " เราคือเยโฮวาห์ที่ได้พาเจ้าออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย เพื่อยกดินแดนนี้ให้เป็นมรดกแก่เจ้า "
Gns	15	8	ท่านทูลว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ข้าพระองค์จะรู้ได้อย่างไรว่าข้าพระองค์จะได้ดินแดนนี้เป็นมรดก "
Gns	15	9	พระองค์ตรัสแก่ท่านว่า " จงเอาวัวตัวเมียอายุสามปี แพะตัวเมียอายุสามปี แกะตัวผู้อายุสามปี นกเขาตัวหนึ่งและนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งมาให้
เรา "			
Gns	15	10	ท่านจึงนำบรรดาสัตว์เหล่านี้มาและผ่ากลางตัวมันวางข้างละซีกตรงกัน แตนกทั้งหลายนั้นท่านหาได้ผ่าไม่
Gns	15	11	เมื่อฝูงเหยี่ยวลงมาถึงซากสัตว์เหล่านั้น อับรามก็ไล่มันไปเสีย
Gns	15	12	เมื่อดวงอาทิตย์ใกล้จะตก อับรามก็นอนหลับสนิท และดุเถิด ความหวาดกลัวความหูดใจอย่างยิ่งก็ทับถมท่าน
Gns	15	13	พระองค์ตรัสแก่อับรามว่า " จงรู้แน่เถิดว่าเชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างตัวในแผ่นดินที่ไม่ใช่ของพวกเขาและจะรับใช้พวกนั้น พวกนั้นจะ
กดขี่ข่มเหงพวกเขาสี่ร้อยปี			
Gns	15	14	เช่นกันเราจะพิพากษาประเทศนั้นซึ่งพวกเขาจะรับใช้ และต่อมาพวกเขาจะออกมาพร้อมกับทัพยี่สิบของเป็นอันมาก
Gns	15	15	เจ้าจะไปตามบรรพบุรุษของเจ้าโดยมาก ในเวลาชรามากเจ้าจะถูกฝังไว้
Gns	15	16	แต่ในชั่วอายุที่สี่พวกเขาจะกลับมาที่นี้อีกครั้ง เพราะว่าความชั่วช้าของคนอาโมไรต์ยังไม่ครบถ้วน "
Gns	15	17	ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ตกและคำมืด ดุเถิด เขาที่ควีนพล่งอยู่และคมเพลิงได้เลื่อนลอยมาที่ระหว่างกลางซีกสัตว์เหล่านั้น
Gns	15	18	ในวันเดียวกันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับอับรามว่า " เราได้ยกแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำอีปต์ไปจนถึง
แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำเฟรติส			
Gns	15	19	ทั้งแผ่นดินของคนเคไนต์ คนเคนีส คนซัดโมไนต์
Gns	15	20	คนฮิตไทต์ คนเปริสิช คนเรฟาอิม
Gns	15	21	คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเกอร์กาช และคนเยบล "
Gns	16	1	นางซารายภรรยาของอับรามไม่มีบุตรให้ท่าน และนางมีหญิงสาวใช้ชาวอียิปต์คนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าฮาการ์
Gns	16	2	นางซารายจึงพูดกับอับรามว่า " ดุเถิด บัดนี้พระเยโฮวาห์ไม่ให้ข้าพเจ้ามีบุตร ขอท่านกรุณาเข้าไปหาสาวใช้ของข้าพเจ้า บางทีข้าพเจ้าอาจจะ
ได้บุตรโดยนาง " และอับรามก็ฟังเสียงนางซาราย			
Gns	16	3	ภายหลังอับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ได้สิบปีแล้ว นางซารายภรรยาของอับรามก็ยกฮาการ์คนอียิปต์สาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของ
อับรามสามีของนาง			
Gns	16	4	ท่านเข้าไปหานางฮาการ์ นางก็ตั้งครรภ์ เมื่อนางรู้ว่านางตั้งครรภ์แล้ว นางก็ดูหมิ่นนายผู้หญิงของนางในใจ
Gns	16	5	นางซารายจึงพูดกับอับรามว่า " ให้ความคิดของข้าพเจ้าตกอยู่กับท่านเถิด ข้าพเจ้าให้สาวใช้ของข้าพเจ้าไว้ในอ้อมอกของท่าน เมื่อนางรู้ว่า
นางตั้งครรภ์แล้วนางก็ดูหมิ่นข้าพเจ้าในใจของนาง ขอพระเยโฮวาห์ทรงพิพากษาระหว่างข้าพเจ้ากับท่าน "			
Gns	16	6	แต่อับรามพูดกับนางซารายว่า " ดุเถิด สาวใช้ของเจ้าอยู่ในมือของเจ้า จงกระทำแก่เขาตามที่เขาเห็นควร " เมื่อนางซารายเคียดแค้นหญิง
นั้น หญิงนั้นจึงหนีไปให้พันหน้าของนาง			
Gns	16	7	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พบหญิงนั้นที่น้ำพุในถิ่นทุรกันดาร คือที่น้ำพุในทางที่จะไปเมืองซูร์
Gns	16	8	ทูตนั้นจึงพูดว่า " ฮาการ์สาวใช้ของนางซาราย เจ้ามาจากไหนและเจ้าจะไปไหน " นางจึงทูลว่า " ข้าพระองค์หนีมาให้พันหน้าจากนางซา
รายนายผู้หญิงของข้าพระองค์ "			
Gns	16	9	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่นางว่า " จงกลับไปหานายผู้หญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้อำนาจของเขา "
Gns	16	10	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่นางว่า " เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีมากขึ้น เพราะว่าจะมีคนจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน "
Gns	16	11	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่นางว่า " ดุเถิด เจ้ามีครรภ์แล้วและจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จะเรียกชื่อของเขาว่า อิซมาเอล เพราะว่า
พระเยโฮวาห์ทรงรับฟังความทุกข์ของเจ้า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	16	12	เขาจะเป็นคนป่า มือของเขาจะตีสันทั้งปวงและมือคนทั้งปวงจะตีสู่เขา และเขาจะอาศัยอยู่ตรงหน้าบรรดาพี่น้องของเขา "
Gns	16	13	นางจึงเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์ผู้ตรัสแก่กันว่า " พระองค์พระเจ้าผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ " เพราะนางพูดว่า " ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ที่นี่ ผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยหรือ "
Gns	16	14	เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อบ่อน้ำว่า เบเออลาโฮรอย ดูเถิด อยู่ระหว่างเมืองคาเดชกับเมืองเบเรด
Gns	16	15	นางฮาการ์คลอดบุตรชายคนหนึ่งในให้แก่อับราม อับรามจึงเรียกชื่อบุตรชายของท่านซึ่งนางฮาการ์คลอดออกมาว่า อิชมาเอล
Gns	16	16	เมื่อนางฮาการ์คลอดอิชมาเอลให้แก่อับรามนั้น อับรามอายุได้แปดสิบหกปี
Gns	17	1	เมื่ออายุอับรามได้แก่สิบเก้าปี พระเยโฮวาห์ทรงประจักษ์แก่อับรามและตรัสแก่ท่านว่า " เราเป็นพระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงดำเนินอยู่ต่อหน้าเราและเจ้าจงเป็นคนดีรอบคอบ
Gns	17	2	เราจะทำพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้า และจะให้เจ้าทวีมากขึ้น "
Gns	17	3	อับรามก็ขบหน้าลงถึงดินและพระเจ้าทรงมีพระราชบัญญัติการกับท่านว่า
Gns	17	4	" สำหรับเรา ดูเถิด นี่เป็นพันธสัญญาของเรากับเจ้า และเจ้าจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย
Gns	17	5	ชื่อของเจ้าจะไม่เรียกว่า อับราม อีกต่อไป แต่เจ้าจะมีชื่อว่า อับราฮัม เพราะเราจะกระทำให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย
Gns	17	6	เราจะกระทำให้เจ้ามีลูกดกทวีมากขึ้น เราจะกระทำให้เจ้าเป็นชนหลายชาติ กษัตริย์หลายองค์จะเกิดมาจากเจ้า
Gns	17	7	เราจะตั้งพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าให้เป็นพันธสัญญานี้ดังนี้ เป็นพระเจ้าองค์เดียวแก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้า
Gns	17	8	เราจะให้แผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าวนี้ คือบรรดาแผ่นดินคานาอันแก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้าให้เป็นกรรมสิทธิ์นี้ดังนี้
Gns	17	9	ดร และเราจะเป็นเจ้าของพวกเขา "
Gns	17	10	พระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า " เหตุฉะนั้นเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้าตลอดชั่วอายุของพวกเขาจะรักษาพันธสัญญาของเรา นี่เป็นพันธสัญญาของเราซึ่งเจ้าจะรักษาระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้า คือเด็กผู้ชายทุกคนในท่ามกลางพวกเจ้าจะเข้าสู่หนัด
Gns	17	11	เจ้าจะเข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาตของเจ้า และมันจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า
Gns	17	12	ผู้ชายที่มีอายุแปดวันจะเข้าสู่หนัดในท่ามกลางพวกเจ้า เด็กผู้ชายทุกคนตลอดชั่วอายุของพวกเจ้า ผู้ชายที่เกิดในบ้านหรือเอาเงินซื้อมาจากคนต่างด้าวใดๆซึ่งมีเชื้อสายของเจ้า
Gns	17	13	ผู้ชายที่เกิดในบ้านของเจ้าและผู้ชายที่เอาเงินซื้อมาจำเป็นต้องเข้าสู่หนัด และพันธสัญญาของเราจะอยู่ที่เนื้อของเจ้า เป็นพันธสัญญานี้ดังนี้
Gns	17	14	เด็กผู้ชายที่มีได้เข้าสู่หนัด คือผู้ที่มิได้เข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาตของเขา ชีวิตนั้นจะถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา เขา ตีละเมิดพันธสัญญาของเรา "
Gns	17	15	และพระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า " สำหรับชราภรรยาของเจ้า เจ้าจะไม่เรียกชื่อนางว่า ชราภรรยา แต่จะเรียกชื่อนางว่า ชาราห์
Gns	17	16	เราจะอวยพรแก่นางและให้บุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้ากับนางด้วย ไซ้ เราจะอวยพรนาง นางจะเป็นมารดาของชนหลายชาติ กษัตริย์ของชนหลายชาติจะมาจากนาง "
Gns	17	17	ดังนั้นอับราฮัมจึงขบหน้าลงหัวเราะคิดในใจของท่านว่า " ชายผู้มีอายุหนึ่งร้อยปีจะให้กำเนิดบุตรได้หรือ ชาราห์ผู้มีอายุได้แก่สิบปีแล้วจะคลอดบุตรหรือ "
Gns	17	18	อับราฮัมทูลพระเจ้าว่า " โอ ขอให้อิชมาเอลมีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ "
Gns	17	19	พระเจ้าตรัสว่า " ชาราห์ภรรยาของเจ้าจะคลอดบุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้าเป็นแน่ เจ้าจะเรียกชื่อของเขาวา อิสอัค และเราจะตั้งพันธสัญญาของเรากับเขาและกับเชื้อสายของเขาที่มาจากหลังเขาให้เป็นพันธสัญญานี้ดังนี้
Gns	17	20	สำหรับอิชมาเอลนั้นเราได้ฟังเจ้าแล้ว ดูเถิด เราได้อวยพรเขาและจะกระทำให้เขามีลูกดกทวีมากขึ้นอุดมบริบูรณ์อย่างยิ่ง เราจะให้กำเนิดเจ้านายสิบสององค์และเราจะกระทำให้เขาเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง
Gns	17	21	แต่พันธสัญญาของเรา เราจะตั้งไว้กับอิสอัคซึ่งชาราห์จะคลอดให้แก่เจ้าเป็นหน้าในเวลา "
Gns	17	22	พระองค์มีพระราชบัญญัติการกับท่านเสร็จแล้ว พระเจ้าก็เสด็จขึ้น ไปจากอับราฮัม
Gns	17	23	อับราฮัมจึงเอาอิชมาเอลบุตรชายของท่าน บรรดาคนทั้งปวงที่เกิดในบ้านของท่านและบรรดาคนทั้งปวงที่ได้ซื้อมาด้วยเงินของท่าน คือผู้ชายทุกคนท่ามกลางคนที่อยู่ในบ้านของอับราฮัม ให้เข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาตของพวกเขานั้นตามที่พระเจ้าตรัสไว้แก่ท่าน
Gns	17	24	เมื่อท่านเข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาตของท่าน อับราฮัมมีอายุเก้าสิบเก้าปี
Gns	17	25	และอิชมาเอลบุตรชายของท่านมีอายุสิบสามปีเมื่อเขาเข้าสู่หนัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาตของเขา
Gns	17	26	อับราฮัมและอิชมาเอลบุตรชายของท่านเข้าสู่หนัดในวันเดียวกันนั้น
Gns	17	27	บรรดาผู้ชายในบ้านของท่าน ทั้งที่เกิดในบ้านของท่านและซื้อมาด้วยเงินจากคนต่างด้าวก็เข้าสู่หนัดพร้อมกับท่าน
Gns	18	1	พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่เขาที่ราบของมัมเร และเขานั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์ในเวลาแดดร่อน
Gns	18	2	เขาจึงเงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายสามคนยืนอยู่ข้างเขา เมื่อเขาเห็นท่านเหล่านั้นจึงวิ่งจากประตูเต็นท์ไปต้อนรับท่านเหล่านั้นและก้มหน้าของเขาลงถึงดิน
Gns	18	3	และพูดว่า " เจ้านายของข้าพเจ้า ถ้านัดนี้ข้าพเจ้าเป็นที่โปรดปรานในสายตาของท่าน ขอท่านโปรดอย่าผ่านไปจากผู้รับใช้ของท่านเลย
Gns	18	4	ข้าพเจ้าขอความกรุณาจากท่านยอมให้เอาน้ำนิดหน่อยมาล้างเท้าของท่าน และให้ท่านนั่งหลายพักใต้ต้นไม้เถิด
Gns	18	5	ข้าพเจ้าจะไปเอาอาหารหน่อยหนึ่งมาให้และขอให้ท่านชื่นใจเถิด หลังจากนั้นจึงคอยออกเดินทาง เพราะว่าท่านมายังผู้รับใช้ของท่านแล้ว "
Gns	18	6	ท่านเหล่านั้นจึงว่า " จงทำตามที่เราสั่งเถิด "
Gns	18	7	อับราฮัมรีบเข้าไปในเต็นท์หานางซาราห์และพูดว่า " จงรีบเอาแป้งและเอือดสามถังมานวดแล้วทำขนมบนเตา "
Gns	18	8	อับราฮัมจึงวิ่งไปตีฝูงสัตว์เอาลูกวัวอ่อนและดีตัวหนึ่งมอบให้ชายหนุ่มคนหนึ่งและเขาก็รีบปรุงเป็นอาหาร
Gns	18	8	เขาเอาเนย นำนมและลูกวัวซึ่งเขาได้ปรุงแล้วนั้นมาวางไว้ต่อหน้าท่านเหล่านั้น และเขายืนอยู่ข้างท่านเหล่านั้นใต้ต้นไม้แล้วท่านเหล่านั้นได้รับประทาน
Gns	18	9	ท่านเหล่านั้นจึงกล่าวแก่เขาว่า " ชาราห์ภรรยาของเจ้าอยู่ที่ไหน " และเขาพูดว่า " ดูเถิด อยู่ในเต็นท์ "
Gns	18	10	ท่านจึงกล่าว " เราจะกลับมาหาเจ้าแน่นอนตามเวลาแห่งชีวิต และดูเถิด ชาราห์ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชายคนหนึ่ง " ชาราห์ได้ฟังอยู่ที่ประตูเต็นท์ซึ่งอยู่ข้างหลังท่าน
Gns	18	11	อับราฮัมและซาราห์ก็มีอายุแก่ชราแล้ว และนางซาราห์ตามปกติของผู้หญิงก็หมดแล้ว
Gns	18	12	ฉะนั้นนางซาราห์จึงหัวเราะในใจพูดว่า " ข้าพเจ้าแก่แล้ว นายของข้าพเจ้าก็แก่ด้วย ข้าพเจ้าจะมีความยินดีอีกหรือ "
Gns	18	13	พระเยโฮวาห์ตรัสกับอับราฮัมว่า " ทำไมนางซาราห์หัวเราะพูดว่า ข้าพเจ้าจะคลอดบุตรคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าแก่แล้วจึงหรือ "
Gns	18	14	มีสิ่งใดที่ยากเกิน ไปสำหรับพระเยโฮวาห์หรือ เมื่อถึงเวลาที่กำหนด เราจะกลับมาหาเจ้าตามเวลาแห่งชีวิต และซาราห์จะมีบุตรชายคนหนึ่ง "
Gns	18	15	ดังนั้นนางซาราห์ปฏิเสธว่า " ข้าพระองค์มิได้หัวเราะ " เพราะนางกลัว และพระองค์ตรัสว่า " ไม่ใช่ แต่เจ้าหัวเราะ "
Gns	18	16	บุรุษเหล่านั้นก็ลุกขึ้นจากที่นั่นและมองไปทางเมืองโสโดม อับราฮัมไม่ไปกับท่านเหล่านั้นเพื่อตาม ไปส่ง
Gns	18	17	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะซ่อนสิ่งซึ่งเราจะกระทำจากอับราฮัมหรือ
Gns	18	18	ด้วยว่าอับราฮัมจะเป็นประชาชาติใหญ่โตและมีกำลังมากอย่างแน่นอน และบรรดาประชาชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเขา
Gns	18	19	เพราะว่าเรารู้จักเขา เราจะส่งลูกหลานและครอบครัวของเขาที่สืบมา พวกเขาจะรักษาพระมรดกของพระเยโฮวาห์ เพื่อทำความยุติธรรมและการพิพากษา เพื่อพระเยโฮวาห์จะประทานแก่อับราฮัมตามสิ่งซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับเขา "
Gns	18	20	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะเสียงร้องของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ดังมากและเพราะบาปของพวกเขาก็หนักเหลือเกิน
Gns	18	21	เราจะลงไปดูด้วยตัวว่าพวกเขากระทำตามเสียงร้องทั้งสิ้นซึ่งมาถึงเราหรือไม่ ถ้าไม่ เราจะรู้ "
Gns	18	22	บุรุษเหล่านั้นหันหน้าจากที่นั่น ไปทางเมืองโสโดม แต่อับราฮัมยังยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	18	23	อับราฮัมเข้ามาใกล้ทูลว่า " พระองค์จะทรงทำลายคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่วด้วยหรือ
Gns	18	24	บางทีมีคนชอบธรรมห้าสิบคนในเมืองนั้น พระองค์จะทรงทำลายและ ไม่ละเว้นเมืองนั้นเพราะคนชอบธรรมห้าสิบคนที่อยู่ในนั้นด้วยหรือ
Gns	18	25	ขอพระองค์อย่ากระทำการเช่นนั้นเลย ที่จะฆาตคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่ว และให้คนชอบธรรมเหมือนอย่างคนชั่ว ให้การนั้นอยู่ห่างไกลจาก
พระองค์ ผู้พิพากษาของทั่วแผ่นดินโลกจะไม่กระทำการยุติธรรมหรือ "			
Gns	18	26	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ถ้าเราพบคนชอบธรรมในท่ามกลางเมืองโสโดมห้าสิบคน เราจะละเว้นทั้งเมืองเพราะเห็นแก่พวกเขา "
Gns	18	27	อับราฮัมทูลตอบว่า " ดุเถิด กรุณาเถิด ข้าพระองค์มีเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งข้าพระองค์เป็นเพียงผงกลืนและซีเถ้า
Gns	18	28	บางทีคนชอบธรรมห้าสิบคนจะขาดไปห้าคน พระองค์จะทรงทำลายเมืองนั้นทั้งเมืองเพราะขาดห้าคนหรือ " พระองค์ตรัสว่า " ถ้าเราพบสี่
สิบห้าคนที่นั่น เราจะไม่ทำลายเมืองนั้น "			
Gns	18	29	เขายังทูลต่อพระองค์อีกครั้งว่า " บางทีจะพบสี่สิบคนที่นั่น " และพระองค์ตรัสว่า " เราจะไม่กระทำเพราะเห็นแก่สี่สิบคน "
Gns	18	30	เขาทูลต่อพระองค์ว่า " ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธเลย และข้าพระองค์จะกราบทูล บางทีจะพบสามสิบคนที่นั่น "
และพระองค์ตรัสว่า " เราจะไม่กระทำถ้าเราพบสามสิบคนที่นั่น "			
Gns	18	31	เขาทูลว่า " ดุเถิด กรุณาเถิด ข้าพระองค์มีเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า บางทีจะพบยี่สิบคนที่นั่น " และพระองค์ตรัสว่า " เราจะไม่ทำลาย
เมืองนั้นเพราะเห็นแก่ยี่สิบคน "			
Gns	18	32	เขาทูลว่า " ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธเลย และข้าพระองค์จะยังกราบทูลครั้งนี้ครั้งเดียว บางทีจะพบสิบคนที่นั่น "
และพระองค์ตรัสว่า " เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่สิบคน "			
Gns	18	33	เมื่อพระองค์ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับอับราฮัมจบลงแล้ว พระเยโฮวาห์ได้เสด็จไปและอับราฮัมก็กลับไปที่อยู่ของตน
Gns	19	1	ทูลสวรรค์สององค์มาถึงเมืองโสโดมในเวลาเย็น โลทได้นั่งอยู่ที่ประตูเมืองโสโดม เมื่อโลทเห็นแล้วก็ลุกขึ้น ไปพบทูลเหล่านั้นและได้ก้มหน้า
ของเขาลงถึงดิน			
Gns	19	2	แล้วเขากล่าวว่า " ดุเถิด เจ้านายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอร้องอนท่านโปรดกรุณาแวะไปบ้านผู้รับใช้ของท่าน ค้ำแรมคืนนี้ ล้างเท้าของท่าน
แล้วท่านจะได้ตื่นแต่เช้าเดินทางต่อไป " ทูลเหล่านั้นกล่าวว่า " อย่าเลย แต่พวกเราจะล้างแรมที่ถนนในคืนนี้ "			
Gns	19	3	เขาได้รับเราทูลเหล่านั้นอย่างมาก ทูลเหล่านั้นจึงแวะเข้าไปในบ้านของเขา และเขาจึงจัดการเลี้ยงทูลเหล่านั้น ทำขนมปัง ไร่เชื้อและทูลเหล่านี
นนั้นจึงรับประทาน			
Gns	19	4	แต่ก่อนที่ทูลเหล่านั้นเข้านอน พวกผู้ชายเมืองนั้นคือพวกผู้ชายชาวเมืองโสโดม ทั้งแก่และหนุ่ม ทุกคนจากทุกสารทิศ มาล้อม เรือนนั้น ไว้
Gns	19	5	พวกเขาเรียกโลทและพูดกับเขาว่า " ผู้ชายเหล่านั้นซึ่งมาหาท่านคืนนี้อยู่ที่ไหน จงนำเขาเหล่านั้นออกมาให้พวกเราเพื่อพวกเราจะได้สมสู่กับ
เขา "			
Gns	19	6	โลทก็ออกทางประตู ไปหาพวกนั้นและปิดประตูหลังจากที่เขาออกไปแล้ว
Gns	19	7	และกล่าวว่า " พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอร้องอนท่าน อย่ากระทำชั่วข้าพเจ้านี้เลย
Gns	19	8	ดุเถิด ข้าพเจ้ามีบุตรสาวสองคนซึ่งไม่เคยสมสู่กับชายเลย ข้าพเจ้าขอร้องอนท่าน ขอให้ข้าพเจ้านำพวกเธอออกมาให้ท่าน ให้ท่านกระทำแก่
พวกเธอตามที่เห็นชอบในสายตาของท่านเถิด เพียงแต่อย่ากระทำอะไรแก่ชายเหล่านั้นเลย เพราะเหตุว่าพวกเขาเหล่านั้นเข้ามาอยู่ใต้ร่มชายคาของข้าพเจ้า "			
Gns	19	9	พวกเขาพูดว่า " ถอยไป " และพวกเขาพูดอีกว่า " คนนี้เข้ามาอาศัยอยู่และเขาจะมาตั้งตัวเป็นผู้พิพากษา บัดนี้เราจะทำการชั่วร้ายกับท่าน
ยิ่งกว่าคนเหล่านั้น " พวกเขาจึงผลักคนนั้นโดยแรงคือโลทนั่นเอง และเข้ามาใกล้เพื่อฟังประตู			
Gns	19	10	แต่ทูลเหล่านั้นจึงยืนมือออกไปดึงโลทเข้ามาในบ้านและปิดประตู
Gns	19	11	ทูลเหล่านั้นทำให้พวกผู้ชายที่อยู่ประตูบ้านนั้นตบอดผู้น้อยผู้ใหญ่ ดังนั้นพวกเขาจึงหาประตูจนหนึ่
Gns	19	12	ทูลเหล่านั้นจึงพูดกับโลทว่า " ที่นี่มีใครอีกไหม จงพาบุตรชาย บุตรชาย บุตรสาว และสิ่งใดๆของเจ้าที่อยู่ในเมืองนี้ออกจากที่นี่
Gns	19	13	เพราะพวกเราจะทำลายสถานที่แห่งนี้เพราะว่าเสียงร้องของพวกเจ้าดังมากยิ่งขึ้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงส่งพวก
เรามาทำลายมันเสีย "			
Gns	19	14	โลทจึงออกไปพูดกับบุตรชายของเขาซึ่งได้แต่งงานกับบุตรสาวของเขาว่า " ลุกขึ้น เจ้าจงออกไปจากสถานที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรง
ทำลายเมืองนี้ " แต่เขากลับดูเหมือนอย่างผู้ที่ล้อเล่นบุตรชายของเขา			
Gns	19	15	เมื่อรุ่งเช้าทูลสวรรค์เหล่านั้นจึงเร่งเร้าโลทว่า " จงลุกขึ้น พาภรรยาของเจ้า และบุตรสาวทั้งสองของเจ้า ซึ่งอยู่ที่นั่นไปเสีย เกรงว่าพวกเจ้าจะถูก
ทำลายพร้อมกับความชั่วช้าของเมืองนี้ "			
Gns	19	16	ขณะที่เขายังเริ่รออยู่ ทูลเหล่านั้นจึงคว้าจับมือเขา มือภรรยาของเขาและมือบุตรสาวทั้งสองของเขา พระเยโฮวาห์ทรงมีความเมตตาต่อเขา ทูล
เหล่านั้นจึงนำเขาออกมาและให้เขาอยู่ที่นอกเมือง			
Gns	19	17	ต่อมาเมื่อทูลเหล่านั้นนำพวกเขาออกมาภายนอกแล้ว ทูลพูดว่า " จงหนีเอาชีวิตรอด อย่าได้เหลียวหลังมาดูหรือพักอยู่ที่ราบลุ่มทั้งหลาย จง
หนีไปที่ภูเขาเกรงว่าเจ้าจะถูกทำลาย "			
Gns	19	18	โลทจึงกล่าวแก่ทูลเหล่านั้นว่า " โอ เจ้านายของข้าพเจ้า อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย
Gns	19	19	ดุเถิด ผู้รับใช้ของท่านได้รับพระกรุณาในสายตาของท่านและท่านมีความเมตตาอย่างยิ่ง ซึ่งท่านได้สั่งแต่งตั้งข้าพเจ้าในการช่วยชีวิตข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าไม่สามารถหนีไปยังภูเขาได้ เกรงว่าสิ่งชั่วร้ายจะมาถึงตัวข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะตายเสีย			
Gns	19	20	ดุเถิด กรุณาเถิด เมืองน้อยใกล้ที่จะหนีไปถึงได้และเป็นเมืองเล็ก โอ โปรดให้ข้าพเจ้าหนีไปที่นั่น (เป็นเมืองเล็กๆมิใช่หรือ) และชีวิตของ
ข้าพเจ้าจะรอด "			
Gns	19	21	ทูลกล่าวแก่เขาว่า " ดุเถิด เรายอมรับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยว่าเราจะไม่ทำลายล้างเมืองนี้ซึ่งเจ้าได้กล่าวถึง
Gns	19	22	เจ้าจงรีบหนีไปที่นั่น เพราะเราไม่สามารถกระทำอะไรได้นอกจากเจ้าไปถึงที่นั่น " เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้นว่าโคธาร์
Gns	19	23	เมื่อโลทเข้าไปยังเมืองโคธาร์ ตะวันก็ขึ้นเหนือแผ่นดินโลกแล้ว
Gns	19	24	ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้กำมะถันและไฟจากพระเยโฮวาห์ตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ลงมาบนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์
Gns	19	25	พระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายเหล่านั้น บรรดาที่ราบลุ่ม ชาวเมืองทั้งปวงและสิ่งทั้งหลายซึ่งมีบนแผ่นดิน
Gns	19	26	แต่ภรรยาของเขาคู่ตามข้างหลังเขาหนีจากกลับไปมองดูและนางจึงกลายเป็นเสาเกลือ
Gns	19	27	อับราฮัมลุกขึ้นตั้งแต่เช้านั้นไปยังสถานที่ที่ท่านเคยยืนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Gns	19	28	ท่านมองไปทางเมืองโสโดม เมืองโกโมราห์และดินแดนที่ราบลุ่มทั้งหลาย และดุเถิด ก็เห็นควันจากแผ่นดินนั้นพลุ่งขึ้นเหมือนควันจากเตาไฟ
ใหญ่			
Gns	19	29	ต่อมาเมื่อพระเจ้าทรงทำลายเมืองทั้งหลายในที่ราบลุ่มแล้วนั้น พระเจ้าทรงระลึกถึงอับราฮัม และส่งโลทออกไปจากท่ามกลางการทำลายล้าง
เมื่อพระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายซึ่งโลทอาศัยอยู่			
Gns	19	30	โลทขึ้นไปจากเมืองโคธาร์ไปอาศัยอยู่นนภูเขาพร้อมกับบุตรสาวสองคนของเขา เพราะเขากลัวที่อาศัยในเมืองโคธาร์ เขาจึงไปอาศัยอยู่ในถ้ำ
ทั้งเขากับบุตรสาวสองคนของเขา			
Gns	19	31	บุตรสาวห่าปีพูดกับน้องสาวว่า " บิดาของเราแก่แล้วและไม่มีชายใดในแผ่นดินโลกเข้ามาหาพวกเราตามธรรมเนียมของทั่วโลก
Gns	19	32	มาเถิด พวกเราจงให้บิดาของเราดื่มเหล้าองุ่น และพวกเราจะนอนกับท่าน เพื่อพวกเราจะได้สืบสายของบิดาพวกเรา "
Gns	19	33	ในคืนวันนั้นพวกเธอจึงให้บิดาของพวกเธอดื่มเหล้าองุ่น บุตรสาวห่าปีเข้าไปนอนกับบิดาของเธอ และเขาไม่สังเกตว่าเธอมาอนด้วยเมื่อไร
และเธอลุกขึ้นไปเมื่อไร			
Gns	19	34	ต่อมาวันรุ่งขึ้นบุตรสาวห่าปีพูดกับน้องสาวว่า " ดุเถิด เมื่อคืนนี้เราได้นอนกับบิดาของเรา พวกเราจงให้ท่านดื่มเหล้าองุ่นในคืนนี้อีก และเจ้า
จงเข้าไปนอนกับท่านเพื่อพวกเราจะได้สืบสายของบิดาพวกเรา "			
Gns	19	35	พวกเธอจึงให้บิดาของพวกเธอดื่มเหล้าองุ่นในคืนวันนั้นด้วย น้องสาวก็ลุกขึ้นไปนอนกับเขา และเขาไม่สังเกตว่าเธอมาอนด้วยเมื่อไรและ
เธอลุกขึ้นไปเมื่อไร			
Gns	19	36	ดังนั้น บุตรสาวทั้งสองของโลทก็ตั้งครกกับบิดาของพวกเธอ
Gns	19	37	บุตรสาวห่าปีคลอดบุตรชายคนหนึ่งและเรียกชื่อของเขาว่า โมอับ เขาเป็นบรรพบุรุษของคนโมอับมาจนถึงทุกวันนี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	19	38	ส่วนนางสาว เรอคลอดบุตรชายคนหนึ่งด้วยและเรียกชื่อของเขาว่า เบน-อัมมี เขาเป็นบรรพบุรุษของคนอัมโมนมาจนถึงทุกวันนี้
Gns	20	1	อับราฮัมเดินทางจากที่นั่น ไปยังดินแดนทางใต้ อาศัยอยู่ระหว่างเมืองกาเดชและเมืองซูร์ และอาศัยอยู่ในเมืองเก-รา
Gns	20	2	อับราฮัมบอกถึงนางซาราห์ภรรยาของตนว่า "นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า" อามิเเลลภรรยาแห่งเมืองเก-ราจึงใช้คนมานำนางซาราห์ไป
Gns	20	3	แต่พระเจ้าเสด็จมาหาอามิเเลลทางพระสุบินในเวลากลางคืนและตรัสกับท่านว่า "ดูเถิด เจ้าเป็นเหมือนคนตาย เพราะหญิงนั้นซึ่งเจ้านำมาด้วยว่านางเป็นภรรยาของผู้อื่นแล้ว"
Gns	20	4	แต่อามิเเลลยังไม่ได้เข้าไปใกล้นาง ท่านจึงทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะประหารชนชาติที่ชอบธรรมด้วยหรือ
Gns	20	5	ข้าพเจ้าบอกแก่ข้าพระองค์มิใช่หรือว่า 'นางเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า' และแม่แต่นางเองก็ว่า 'เขาเป็นพี่ชายของข้าพเจ้า' ข้าพระองค์กระทำการนี้ด้วยจิตใจอันซื่อตรงและด้วยมือที่บริสุทธิ์"
Gns	20	6	พระเจ้าตรัสกับท่านในพระสุบินว่า "แท้จริงเรารู้แล้วว่าเจ้ากระทำการนี้ด้วยจิตใจอันซื่อตรง เราจึงยับยั้งเจ้าไม่ให้ทำบาปต่อเรา เหตุฉะนั้นเราไม่ยอมให้เจ้าถูกต้อนนางนั้น
Gns	20	7	บัดนี้จึงคืนภรรยาให้แก่ชายนั้น เพราะเขาเป็นผู้พยากรณ์ เขาจะอธิษฐานเพื่อเจ้าแล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่ ถ้าเจ้าไม่คืนนางนั้น เจ้าจงรู้ว่าเจ้าจะตายเป็นแน่ ทั้งเจ้าและทุกคนที่เป็นของเจ้า"
Gns	20	8	เหตุฉะนั้นอามิเเลลตื่นบรรทมตั้งแต่เช้าตรู่ ทรงเรียกระบราดาซาราห์ภรรยาของท่าน และทรงรับสิ่งเรื่องทั้งหมดนี้ให้พวกเขาฟัง และคนเหล่านั้นก็กลัวยิ่งนัก
Gns	20	9	ดังนั้นอามิเเลลทรงเรียกอับราฮัมมาและตรัสกับท่านว่า " เจ้าได้กระทำการใดแก่พวกเรา เราได้กระทำการใดต่อเจ้า ที่เจ้านำมาบิใหญ่โตมา ยิ่งเราและราชอาณาจักรของเรา เจ้าได้กระทำสิ่งซึ่งไม่ควรกระทำแก่เรา"
Gns	20	10	อามิเเลลตรัสกับอับราฮัมว่า " เจ้าคิดอะไรที่เจ้าจึงได้กระทำการนี้"
Gns	20	11	อับราฮัมทูลว่า " เพราะข้าพระองค์คิดว่า ไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้าในสถานที่นี้เป็นแน่ พวกเขามาฆ่าข้าพระองค์เพราะเห็นแก่ภรรยาของข้าพระองค์
Gns	20	12	ยิ่งกว่านั้นนางเป็นน้องสาวของข้าพระองค์จริงๆ นางเป็นบุตรสาวของบิดาข้าพระองค์ แต่ไม่ใช่บุตรสาวของมารดาข้าพระองค์ และนางได้มาเป็นภรรยาของข้าพระองค์
Gns	20	13	ต่อมาเมื่อพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพระองค์ต้องร่อนเร่จากบ้านบิดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงพูดกับนางว่า ' นี่เป็นความภรรยาซึ่งเจ้าจะสาแดงต่อข้าพเจ้า ในสถานที่ทุกแห่งที่เรাজะไป' นั้นขอให้กล่าวถึงข้าพเจ้าว่า เขาเป็นพี่ชายของดิฉัน "
Gns	20	14	อามิเเลลจึงทรงนำนางเก วัวและทาสชายหญิง และประทานให้แก่อับราฮัม แล้วทรงคืนซาราห์ภรรยาของตนให้ท่านไป
Gns	20	15	แล้วอามิเเลลตรัสว่า " ดูเถิด แผ่นดินของเราก็อยู่ต่อหน้าเจ้า เจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ได้ตามใจชอบ"
Gns	20	16	พระองค์ตรัสกับซาราห์ว่า " ดูเถิด เราให้เงินหนึ่งพันแผ่นแก่พี่ชายของเจ้า ดูเถิด พี่ชายจะคลุมตาเจ้าต่อหน้าทุกคนที่อยู่กับเจ้าและคนทั้งปวง" ด้วยค่าเหล่านั้นนางก็ได้รับการตีเตียน
Gns	20	17	เพราะฉะนั้น อับราฮัมก็อธิษฐานต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงรักษาอามิเเลล และมเหสีของพระองค์และทาสหญิงให้หาย และเขาเหล่านั้นก็มีบุตร
Gns	20	18	เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงปิดครรภ์สตรีในราชอาณาจักรของอามิเเลลทุกคน เพราะเรื่องซาราห์ภรรยาอับราฮัม
Gns	21	1	พระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยมซาราห์เหมือนที่พระองค์ตรัสไว้ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่ซาราห์ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้
Gns	21	2	เพราะซาราห์ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้อับราฮัมเมื่อท่านชรา ตามเวลาซึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับท่าน
Gns	21	3	อับราฮัมตั้งชื่อบุตรชายที่เกิดแก่ท่าน ผู้ซึ่งซาราห์คลอดให้ท่านนั้นว่า อิสอัค
Gns	21	4	แล้วอับราฮัมทำพิธีเข้าสวดให้แก่อิสอัคบุตรชายของตนเมื่อมีอายุแปดวัน ดังที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน
Gns	21	5	อับราฮัมมีอายุหนึ่งร้อยปีเมื่ออิสอัคบุตรชายเกิดแก่ท่าน
Gns	21	6	นางซาราห์กล่าวว่า " พระเจ้าทรงกระทำให้ข้าพเจ้าหัวเราะ ดังนั้นทุกคนที่ได้ฟังจะพลอยหัวเราะกับข้าพเจ้า"
Gns	21	7	นางกล่าวอีกว่า " ใครจะพูดกับอับราฮัมได้ว่าซาราห์จะให้ลูกอ่อนกินนม เพราะข้าพเจ้าก็ได้คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้ท่านเมื่อท่านชราแล้ว"
Gns	21	8	เด็กนั้นก็เติบโตขึ้นและหย่านมและอับราฮัมจัดการเลี้ยงใหญ่ในวันนั้นเมื่ออิสอัคหย่านม
Gns	21	9	แต่ซาราห์เห็นบุตรชายของฮากรคนอียิปต์ซึ่งนางคลอดให้อับราฮัม กำลังหัวเราะเล่นอยู่
Gns	21	10	นางจึงพูดกับอับราฮัมว่า " โลทาสนหญิงคนนี้ก็บุตรชายของนาง ไปเสียเถิด เพราะบุตรชายของทาสหญิงคนนี้จะเป็นผู้รับมรดกร่วมกับอิสอัคบุตรชายของข้าพเจ้าไม่ได้"
Gns	21	11	อับราฮัมก็กลัวใจมาก เพราะเรื่องบุตรชายของท่าน
Gns	21	12	แต่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า " เจ้าอย่าโศกเศร้าในสายตาของเจ้าเพราะเรื่องเด็กนั้น และเพราะทาสหญิงของเจ้าเลย ทุกสิ่งซึ่งซาราห์กล่าวกับเจ้า เจ้าก็จงฟังเสียงของนางเถิด เพราะเขาจะเรียกชื่อสายของเจ้าทางสายอิสอัค
Gns	21	13	ส่วนบุตรชายของทาสหญิงนั้น เรากล่าวทำให้เป็นชนชาติหนึ่งด้วย เพราะเขาเป็นเชื้อสายของเจ้า"
Gns	21	14	อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด ให้ชนมึงและนำหนึ่งฝูงหนึ่งแก่ฮากร โสบาให้นางพร้อมไปกับเด็กนั้นแล้วไล่นางออกไป นางก็จากไปและพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารแห่งเบเออร์เซบา
Gns	21	15	และนำในฝูงหนึ่งนั้นก็หมดไป นางก็วางเด็กนั้นไว้ใต้พุ่มไม้แห่งหนึ่ง
Gns	21	16	แล้วนางก็ไปนั่งลงห่างออกไปตรงหน้าเด็กนั้น ประมาณเท่ากับระยะลูกธนูตก เพราะนางพูดว่า " อย่าให้ข้าเห็นความตายของเด็กนั้นเลย"
Gns	21	17	นางก็นั่งอยู่ตรงหน้าเด็กนั้นแล้วตะเบ็งเสียงร้องไห้
Gns	21	18	พระเจ้าทรงสดับเสียงร้องของเด็กนั้น และทูตสวรรค์ของพระเจ้าจึงเรียกฮากรจากฟ้าสวรรค์กล่าวกับนางว่า " ฮากร เจ้าเป็นอะไรไป อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าทรงสดับเสียงของเด็ก ณ ที่ที่เขายืนอยู่นั้นแล้ว
Gns	21	19	ลุกขึ้นอ้อมเด็กนั้น เอามือจับเขาไว้ให้แน่น เพราะเราจะทำให้เขาเป็นชาติใหญ่ชาติหนึ่ง"
Gns	21	20	แล้วพระเจ้าทรงเบิกตาของนาง นางก็เห็นบ่อน้ำแห่งหนึ่ง จึงไปเติมน้ำเต็มถนัดหนึ่งและให้เด็กนั้นดื่ม
Gns	21	21	พระเจ้าทรงสถิตกับเด็กนั้น เขาเติบโตขึ้น อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และเป็นนักธนู
Gns	21	22	เขาอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งปาราน มารดาก็หาภรรยาคนหนึ่งจากประเทศอียิปต์ให้เขา
Gns	21	23	และต่อมาในคราวนั้น อามิเเลลและฟีโลสผู้บัญชาการทหารของพระองค์ พุดกับอับราฮัมว่า " พระเจ้าทรงสถิตกับท่านในทุกสิ่งที่ท่านกระทำ เพราะฉะนั้นบัดนี้จงปฏิญาณในพระนามพระเจ้าให้แก่เราที่ว่า ท่านจะไม่ประพฤติการคดโกงต่อเรา หรือโอ้อวดของเรา หรือต่อหลานของเรา แต่ตั้งที่เรารักดีต่อท่าน ท่านจงรักดีต่อเราและต่อแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่นี้"
Gns	21	24	อับราฮัมก็ทูลว่า " ข้าพเจ้ายอมปฏิญาณ"
Gns	21	25	อับราฮัมก็ร้องทุกข์ต่ออามิเเลล เรื่องบ่อน้ำที่ซาราห์ภรรยาอามิเเลลยึดเอาไป
Gns	21	26	อามิเเลลตรัสว่า " เราไม่รู้ว่าใครทำอย่างนี้ ทั้งท่านก็ได้บอกเรา เราก็งงไม่ได้ยินเรื่องจนวันนี้"
Gns	21	27	อับราฮัมจึงนำแกะและวัวมาถวายแก่อามิเเลล ทั้งสองฝ่ายก็ทำพันธสัญญากัน
Gns	21	28	อับราฮัมได้แยกลูกแกะตัวเมียจากฝูงไว้ต่างหากเจ็ดตัว
Gns	21	29	อามิเเลลตรัสถามอับราฮัมว่า " ลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวที่ท่านแยกไว้ต่างหากนั้นหมายความว่าอะไร"
Gns	21	30	ท่านทูลว่า " ขอพระองค์รับลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวนี้จากมือข้าพระองค์ เพื่อจะได้เป็นพยานแก่ข้าพระองค์ว่า ข้าพระองค์ได้ขุดบ่อน้ำนี้"
Gns	21	31	เหตุฉะนั้นท่านจึงเรียกที่นั้นว่า เบเออร์เซบา เพราะทั้งสองได้ปฏิญาณกันไว้
Gns	21	32	ทั้งสองกระทำพันธสัญญากันที่เบเออร์เซบาตั้งนี้แหละ แล้วอามิเเลลและฟีโลสผู้บัญชาการทหารของพระองค์ได้ลุกขึ้นแล้วก็กลับไปยังแผ่นดินของชาวฟีลิสเตีย
Gns	21	33	อับราฮัมปลูกต้นแทมริสไว้ที่เบเออร์เซบา และนมัสการออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าในดินแดนที่นั่น
Gns	21	34	อับราฮัมอาศัยอยู่ในแผ่นดินชาวฟีลิสเตียหลายวัน
Gns	22	1	และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเจ้าทรงลองใจอับราฮัม และตรัสกับท่านว่า " อับราฮัม ท่านทูลว่า " ดูเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

เจ้าข้า"			
Gns	22	2	พระองค์ตรัสว่า " จงพาบุตรชายของเจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ซึ่งเจ้ารักไปยังแผ่นดินโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผา
บูชา บนภูเขาสูงหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า"			
Gns	22	3	อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด หูกอานลาของท่านพาคนใช้หนุ่มไปกับท่านด้วยสองคนกับอิสอัคบุตรชายของท่าน ท่านตัดฟืนสำหรับเครื่องเผา
บูชา แล้วลุกขึ้นเดินทาง ไปยังที่ซึ่งพระเจ้าทรงตรัสแก่ท่าน			
Gns	22	4	พอถึงวันที่สามอับราฮัมยกหน้าขึ้นแลเห็นที่นั่นแต่ไกล
Gns	22	5	อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้หนุ่มของท่านว่า " อยู่กับลาที่นี่เถิด เรากับเด็กชายจะเดินไปนมัสการที่นั่น แล้วจะกลับมาพบเจ้า"
Gns	22	6	อับราฮัมเอาฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่บาอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมีดแล้วพอลุกไปด้วยกัน
Gns	22	7	อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาว่า " บิดาเจ้าข้า " และท่านตอบว่า " ลูกเอ๋ย พ่ออยู่ที่นี้ " ลูกจึงว่า " นี้ไฟและฟืน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชา
อยู่ที่ไหน "			
Gns	22	8	อับราฮัมตอบว่า " ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องเผาบูชา " พอลูกทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน
Gns	22	9	เขาทั้งสองมาถึงที่ซึ่งพระเจ้าตรัสบอกท่านไว้ อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียงฟืนเป็นระเบียบ แล้วมัดอิสอัคบุตรชายวางไว้บนแท่นบูชา
บนฟืน			
Gns	22	10	แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมัดจะฆ่าบุตรชาย
Gns	22	11	แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกท่านจากฟ้าสวรรค์ว่า " อับราฮัม อับราฮัม " และท่านตอบว่า " ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า "
Gns	22	12	และพระองค์ตรัสว่า " อย่าแตะต้องเด็กนั้นหรือกระทำการใดๆแก่เขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้หวงบุตร
ชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าจากเรา "			
Gns	22	13	อับราฮัมยกหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด ช่างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ทึบ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมากลายเป็น
เครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน			
Gns	22	14	อับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เยโฮวาห์ยิเรห์ อย่างที่เขาพูดกันทุกวันนี้ว่า " ที่ภูเขาของพระเยโฮวาห์นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตร "
Gns	22	15	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกอับราฮัมครั้งที่สองมาจากฟ้าสวรรค์
Gns	22	16	และตรัสว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณโดยตัวเราเองว่าเพราะเจ้ากระทำการอย่างนี้และมีได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียว
ของเจ้า			
Gns	22	17	เราจะอวยพรเจ้าแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น ดังดวงดาวในท้องฟ้า และดังเม็ดทรายบนฝั่งทะเล เชื้อสายของเจ้าจะได้ประตุมือของ
ศัตรูของเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์			
Gns	22	18	ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา "
Gns	22	19	อับราฮัมจึงกลับไปหาคนใช้หนุ่มของท่าน เขาก็ลุกขึ้นแล้วพากันกลับไปยังเมืองเบเออร์เซบา อับราฮัมก็อาศัยอยู่ที่เบเออร์เซบา
Gns	22	20	และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ มีคนมาบอกอับราฮัมว่า " ดูเถิด มีคนหาบั้งเกิดบุตรให้แก่ไอสร้องชายของท่านด้วยแล้ว
Gns	22	21	คือฮุสนบุตรหับบิ บุสน้องชายของเขา เคมูเอลบิดาของอารัม
Gns	22	22	เศเสด ฮาโซ บิลดาช ยิดลาฟ และเบธูเอล "
Gns	22	23	เบธูเอลให้กำเนิดบุตรสาวชื่อเรเบคาห์ ทั้งแปดนี้เกิดมาหับบั้งเกิดให้แก่ไอสร้องชายของอับราฮัม
Gns	22	24	และภรรยาอื่นของเขาคือเรอมาห์ ก็ได้บังเกิดบุตรมาหับบั้งเกิดให้แก่ไอสร้องชายของอับราฮัม
Gns	23	1	ซาราห์มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดปี ซาราห์มีชีวิตถึงอายุนี้
Gns	23	2	แล้วซาราห์ก็สิ้นชีวิตที่เมืองศิริยาทอารา คือเมืองเฮโบรน ในแผ่นดินคานาอัน อับราฮัมไว้ทุกข์ให้ซาราห์และร้องไห้คิดถึงนาง
Gns	23	3	อับราฮัมยื่นขึ้นหน้าศพพร้อมกับลูกหลานของเขาว่า
Gns	23	4	" ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวและเป็นคนมาอาศัยอยู่ท่ามกลางท่าน ขอท่านให้ที่ดินท่ามกลางท่านเป็นสุสาน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของ
ข้าพเจ้าให้พ้นสายตาไป "			
Gns	23	5	ลูกหลานของเขตอบอับราฮัมว่า
Gns	23	6	" นายเจ้าข้า โปรดฟังพวกเรา ท่านเป็นเจ้านายจากพระเจ้าท่ามกลางเรา ขอให้ฝังผู้ตายของท่านในอุโมงค์ฝังศพที่ดีที่สุดของเราเถิด ไม่มีผู้ใด
ในพวกเราที่จะหวงสุสานของเจ้าไว้ไม่ให้ท่าน หรือขัดขวางท่านมิให้ฝังผู้ตายของท่าน "			
Gns	23	7	อับราฮัมก็ลุกขึ้นกราบลงต่อหน้าลูกหลานของเขาแผ่นดินนั้น
Gns	23	8	และพูดกับพวกเขาว่า " ถ้าท่านยินยอมให้ข้าพเจ้าฝังผู้ตายของข้าพเจ้าให้พ้นสายตาไปแล้ว ขอฝังข้าพเจ้าเถิด และวิงวอนเอโฟรนบุตรชาย
โตหารเพื่อข้าพเจ้า			
Gns	23	9	ขอให้เขาให้ถ้ำมัคเป-ลาห์ ซึ่งเขาถือกรรมสิทธิ์นั้นแก่ข้าพเจ้า มันอยู่ที่ปลายนาของเขา ขอให้เขาขายให้ข้าพเจ้าเต็มตามราคาให้เป็น
กรรมสิทธิ์สำหรับใช้เป็นสุสานในหมู่พวกท่าน "			
Gns	23	10	ฝ่ายเอโฟรนอาศัยอยู่ท่ามกลางลูกหลานของเขา เอโฟรนคนฮิตไตต์จึงตอบอับราฮัมให้บรรดาลูกหลานของเขาผู้ที่เข้าไปประตุมือเมืองของเขา
ฟังว่า			
Gns	23	11	" ออแลเย นายเจ้าข้า โปรดฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้ท่านนั้นแก่ท่านและให้ถ้ำที่อยู่ในนั้นแก่ท่าน ด้วยข้าพเจ้าให้แก่ท่านต่อหน้าลูกหลาน
ประชาชนของข้าพเจ้า ขอเชิญฝังผู้ตายของท่านเถิด "			
Gns	23	12	อับราฮัมก็กราบลงต่อหน้าชาวแผ่นดินนั้น
Gns	23	13	และท่านพูดกับเอโฟรนให้ชาวแผ่นดินนั้นฟังว่า " แต่ถ้ำท่านยินยอมให้แล้ว ขอฝังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจ่ายค่านานั้น ขอรับเงินจากข้าพเจ้า
เกิด และข้าพเจ้าจะได้ฝังผู้ตายของข้าพเจ้าที่นั่น "			
Gns	23	14	เอโฟรนตอบอับราฮัมว่า
Gns	23	15	" นายเจ้าข้า ขอฝังข้าพเจ้าเถิด ที่ดินแปลงนี้มีราคาเป็นเงินสิร้อยเชเชล สำหรับท่านกับข้าพเจ้าก็ไม่เท่าไร ฝังผู้ตายของท่านเถิด "
Gns	23	16	อับราฮัมก็ฟังคำของเอโฟรน แล้วอับราฮัมก็ชั่งเงินให้เอโฟรนตามจำนวนที่ขาบอกให้ลูกหลานของเขาฟังแล้ว คือเงินสิร้อยเชเช
ลตามน้ำหนักที่พวกพ่อค้าใช้กันในเวลานั้น			
Gns	23	17	นาของเอโฟรนในมัคเป-ลาห์ ซึ่งอยู่หน้ามัมเร มีนาถ้ำซึ่งอยู่ในนั้น และต้นไม้ทั้งสี่ซึ่งอยู่ในนาตลอดทั่วบริเวณนั้น จึงได้ขาย
Gns	23	18	ให้แก่อับราฮัมเป็นกรรมสิทธิ์ต่อหน้าลูกหลานของเขา คือต่อหน้าบรรดาผู้ที่เข้าไปประตุมือเมืองของเขา
Gns	23	19	ต่อมาอับราฮัมก็ฝังศพนางซาราห์ภรรยาของตน ในถ้ำที่นามัคเป-ลาห์หน้ามัมเร คือเมืองเฮโบรน ในแผ่นดินคานาอัน
Gns	23	20	นาและถ้ำซึ่งอยู่ในนั้นลูกหลานของเขาทยอยมาขายให้แก่อับราฮัมเป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน
Gns	24	1	ฝ่ายอับราฮัมก็ชราแล้ว มีอายุมากทีเดียว และพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรให้อับราฮัมทุกประการ
Gns	24	2	อับราฮัมพูดกับคนใช้ของท่านที่มีอาวุโสที่สุดในบ้าน ผู้ดูแลทรัพย์สมบัติทุกอย่างของท่านว่า " เอมือเอจาวาไว้ใต้ขาอ่อนของเรา
Gns	24	3	แล้วเราจะให้เจ้าปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และพระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก ว่าเจ้าจะไม่ภรรยาให้บุตรชายของ
เราจากบุตรสาวของคนคานาอัน ที่เราอาศัยอยู่ท่ามกลางเขา "			
Gns	24	4	แต่เจ้าจะไปยังประเทศและหมู่ญาติของเราเพื่อหาภรรยาคนหนึ่งให้แก่อิสอัคบุตรชายของเรา "
Gns	24	5	คนใช้ก็เรียนท่านว่า " หากว่าหญิงนั้นจะไม่เต็มใจมากับข้าพเจ้ายังแผ่นดินนี้ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้ามีต้องนำบุตรชายของท่านกลับไปยังแผ่นดิน
ซึ่งท่านจากมานั้นหรือ "			
Gns	24	6	อับราฮัมพูดกับเขาว่า " ระวังอย่าพาบุตรชายของเรากลับไปที่นี่อีก
Gns	24	7	พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงนำเรามาจากบ้านบิดาเรา และจากแผ่นดินแห่งญาติของเรา พระองค์ตรัสกับเราและทรงปฏิญาณ
กับเราว่า ` เราจะมอบแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อสายของเจ้า ' พระองค์จะทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปยังหน้าเจ้า เจ้าจงหาภรรยาคนหนึ่งให้บุตรชายของเราจากที่นั่น			
Gns	24	8	ถ้าหญิงนั้นไม่เต็มใจมากับเจ้า เจ้าก็จะพ้นจากคำปฏิญาณของเรา นี้ แต่เจ้าอย่าพาบุตรชายของเรากลับไปที่นี่ก็แล้วกัน "
Gns	24	9	คนใช้จึงเอามือของเขาวางใต้ขาอ่อนของอับราฮัมนายของตน และปฏิญาณต่อท่านตามเรื่องนี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	24	10	คนไข่น้ำอูฐสิบตัวของนายมาแล้วออกเดินทางไป ด้วยว่าข้าพเจ้าของทั้งสิ้นของนายเขายู่ในอำนาจของเขา เขาลุกขึ้นไปยังเมโสโปเตเมีย ถึงเมืองของนาโฮร์
Gns	24	11	เขาให้อูฐยกเข่าลงที่ริมบ่อน้ำข้างนอกเมืองเวลาเย็น ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้หญิงออกมาตักน้ำ
Gns	24	12	เขาริษฐานว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพระองค์ ขอทรงประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ในวันนี้ และขอทรงสำแดงความเมตตาแก่อับราฮัมนายของข้าพระองค์
Gns	24	13	ดูเถิด ข้าพระองค์กำลังยืนอยู่ที่ริมบ่อน้ำ และบรรดาบุตรสาวของชาวเมืองนี้กำลังออกมาตักน้ำ
Gns	24	14	ขอให้อูฐสาวคนที่ข้าพระองค์จะพูดกับนางว่า `โปรดลดเหยือกของนางลงให้ข้าพเจ้าดื่ม' และนางนั้นจะว่า `เชิญดื่มเถิดและข้าพเจ้าจะให้ น้ำอูฐของท่านกินด้วย' ให้คนนั้นเป็นคนทีพระองค์ทรงกำหนดสำหรับอิสลัคผู้รับใช้ของพระองค์ อย่างนี้ข้าพพระองค์จะทราบได้ว่า พระองค์ทรงสำแดงความเมตตาแก่นายของข้าพระองค์"
Gns	24	15	และต่อมาเมื่อเขาริษฐานยังไม่ทันเสร็จ ดูเถิด เรบเคาะห์ ผู้ที่เกิดแก่เบธเอลบุตรชายของนางมิลคาห์ภรรยาของนาโฮร์น้องชายของอับราฮัม ก็แบกไหน้ำของนางเดินออกมา
Gns	24	16	หญิงสาวนั้นงามมาก เป็นพรหมจารีจึงไม่มีชายใดสมส่นาง นางก็ลงไปตักน้ำเต็มน้ำเต็มไหแล้วก็ขึ้นมา
Gns	24	17	คนไข่น้ำก็วิ่งไปต้อนรับนาง แล้วพูดว่า " ขอน้ำจากไหของนางมาให้ข้าพเจ้าดื่มสักหน่อย"
Gns	24	18	นางตอบว่า " นายเจ้าข้า เชิญดื่มเถิด" แล้วนางก็รีบลดไหน้ำของนางลงมาถึงไว้แล้วให้เขาดื่ม
Gns	24	19	เมื่อให้เขาดื่มเสร็จแล้ว นางจึงว่า " ข้าพเจ้าจะตักน้ำให้อูฐของท่านกินจนอิ่มด้วย"
Gns	24	20	นางรีบเทน้ำในไหน้ำของนางใส่รางแล้ววิ่งไปตักน้ำที่บ่ออีก นางตักน้ำให้อูฐทั้งหมดของเขา
Gns	24	21	ชายนั้นเพิ่งคนางเรียบๆเพื่อตรึกตรองดูว่าพระเยโฮวาห์ทรงให้การเดินทางของตนบังเกิดผลหรือไม่
Gns	24	22	และต่อมาเมื่ออูฐกินน้ำเสร็จแล้ว ชายนั้นก็ให้แหวนทองคำหนักครึ่งเซเชล และกำไลสำหรับข้อมือนางคู่หนึ่งทองหนักสิบเซเชล
Gns	24	23	และพูดว่า " ขอบอกข้าพเจ้านางเป็นบุตรสาวของใคร ในบ้านบิดาของนางนั้นมีที่ให้พวกเรพักอาศัยบ้างไหม"
Gns	24	24	นางตอบเขาว่า " ข้าพเจ้าเป็นบุตรสาวของเบธเอลบุตรชายของนางมิลคาห์ซึ่งนางบังเกิดให้กับนาโฮร์"
Gns	24	25	นางพูดเสริมว่า " เรามีกิ่งฟางและเสบียงพอ และมีที่ให้พักด้วย"
Gns	24	26	ชายนั้นก็มิศรัยชะงนมีสการพระเยโฮวาห์
Gns	24	27	และอริษฐานว่า " สรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพระองค์ ผู้มิได้ทรงทอดทิ้งความกรุณา และความจริงของพระองค์ต่อนาย ส่วนข้าพระองค์นั้นพระเยโฮวาห์ทรงนำมาจากทางจนถึงบ้านหมูญาติของนายข้าพระองค์"
Gns	24	28	แล้วหญิงสาวนั้นก็วิ่งไปบอกคนในครอบครัวของมารดาถึงเรื่องเหล่านี้
Gns	24	29	เรบเคาะห์มีพี่ชายคนหนึ่งชื่อ ลาบั้น ลาบั้นวิ่งไปหาชายคนหนึ่งที่บ่อน้ำ
Gns	24	30	และต่อมาเมื่อท่านเห็นแหวนและกำไลที่ข้อมือนางสาว และเมื่อท่านได้ยินคำของเรบเคาะห์น้องสาวว่า " ชายนั้นพูดกับข้าพเจ้าอย่างนี้"
Gns	24	31	ท่านก็ไปหาชายนั้น และดูเถิด เขากำลังยืนอยู่กับอูฐที่บ่อน้ำ
Gns	24	32	ท่านพูดว่า " ข้าแต่ท่านผู้รับพระพรของพระเยโฮวาห์ เชิญเข้ามาเถิด ท่านยืนอยู่ข้างนอกทำไม เพราะข้าพเจ้าเตรียมบ้านและเตรียมที่สำหรับอูฐแล้ว"
Gns	24	33	ชายนั้นจึงเข้าไปในบ้าน ลาบั้นก็แก้อูฐของเขา ให้ฟางและอาหารสำหรับอูฐ ให้น้ำล้างเท้าเขาและคนที่มาอยู่กับเขา
Gns	24	34	แล้วจัดอาหารมาเลี้ยงเขา แต่เขาว่า " ข้าพเจ้าจะไม่รับประทาน จนกว่าข้าพเจ้าจะพูดถึงฐานะที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายมานั้นให้ท่านฟังเสียก่อน" ลาบั้นก็ว่า " เชิญพูดเถิด"
Gns	24	35	เขาจึงพูดว่า " ข้าพเจ้าเป็นคนใช้ของอับราฮัม พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่นายข้าพเจ้าอย่างมากมาย ท่านก็เจริญขึ้น และพระองค์ทรงประทานฝูงแพะแกะ และฝูงวัว เงินและทอง คนใช้ชายหญิง อูฐและลา
Gns	24	36	และนางซาราภรรยาของข้าพเจ้า ได้บังเกิดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่นายเมื่อนางแก่แล้ว และนายก็ยกทรัพย์สมบัติทั้งหมดให้บุตร
Gns	24	37	นายให้ข้าพเจ้าปฏิญาณว่า `เจ้าอย่าหาภรรยาให้แก่นบุตรชายของเราจากบุตรสาวของคนคานาอัน ซึ่งเราอาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขานี้
Gns	24	38	แต่เจ้าจงไปยังบ้านบิดาของเราและไปยังหมูญาติของเรา และหาภรรยาคนหนึ่งให้แก่นบุตรชายของเรา'
Gns	24	39	ข้าพเจ้าพูดกับนายว่า `หญิงนั้นอาจจะไม่ยอมมากับข้าพเจ้า'
Gns	24	40	แต่ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า `พระเยโฮวาห์ผู้ซึ่งเรดำเนนอยู่ต่อพระองค์จะทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปกับเจ้า และให้ทางของเจ้าบังเกิดผล และเจ้าจะหาภรรยาคนหนึ่งให้แก่นบุตรชายของเราจากหมูญาติของเรา และจากบ้านบิดาของเรา
Gns	24	41	แล้วเจ้าจะพ้นจากคำปฏิญาณของเรา เมื่อเจ้ามาถึงหมูญาติของเราแล้ว ถ้าเขาไม่ยอมให้หญิงนั้น เจ้าก็พ้นจากคำปฏิญาณของเรา'
Gns	24	42	วันนี้ข้าพเจ้ามาถึงบ่อน้ำและพูดว่า `ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมนายของข้าพระองค์ ถ้าบัดนี้พระองค์ทรงโปรดให้ทางที่ข้าพระองค์ไปนั้นเกิดผล
Gns	24	43	ดูเถิด ข้าพระองค์กำลังยืนอยู่ที่บ่อน้ำ และต่อมาเมื่อสาวพรหมจารีออกมาตักน้ำ และข้าพระองค์พูดกับนางด้วยว่า " ขอน้ำให้ข้าพเจ้าดื่มจากไหน้ำของนางสักหน่อย"
Gns	24	44	และนางจะตอบข้าพระองค์ว่า " เชิญดื่มเถิด และข้าพเจ้าจะตักน้ำให้อูฐของท่านด้วย" ให้ผู้นั้นเป็นหญิงที่พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดตัวไว้
Gns	24	45	สำหรับบุตรชายของนายข้าพระองค์'
Gns	24	46	เมื่อข้าพเจ้าอริษฐานในใจ ไม่ทันขาดคำ ดูเถิด นางเรบเคาะห์แบกไหน้ำของนางเดินออกมา นางลง ไปตักน้ำที่บ่อน้ำ ข้าพเจ้าพูดกับนางว่า `ขอ น้ำให้ข้าพเจ้าดื่มหน่อย'
Gns	24	47	นางก็รีบลดไหน้ำจากบาของนางและว่า `เชิญดื่มเถิด แล้วข้าพเจ้าจะให้ น้ำแก้อูฐของท่านด้วย' ข้าพเจ้าจึงดื่ม และนางก็ตักน้ำให้อูฐกินด้วย
Gns	24	48	แล้วข้าพเจ้าถามนางว่า `นางเป็นบุตรสาวของใคร' นางตอบว่า `เป็นบุตรสาวของเบธเอลบุตรชายของนาโฮร์ ซึ่งนางมิลคาห์กำเนิดให้แก่เขา' ข้าพเจ้าจึงใส่แหวนที่ข้อมือของนางแล้วสามกำไลที่ข้อมือนาง
Gns	24	49	แล้วข้าพเจ้าก็มิศรัยชะงนมีสการพระเยโฮวาห์ และถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัมนายข้าพเจ้า ผู้ทรงนำข้าพเจ้ามาตามทางที่ถูก เพื่อหาบุตรสาวของน้องชายนายให้แก่นบุตรชายของนาย
Gns	24	50	บัดนี้ถ้าท่านยอมแสดงความเมตตาและจริงใจต่อนายข้าพเจ้าแล้ว ขอกรุณาบอกข้าพเจ้า ถ้ามิฉะนั้นก็ขอบอกข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะหันไปทางขวาหรือซ้าย"
Gns	24	51	ลาบั้นและเบธเอลจึงตอบว่า " สิ่งนี้มาจากพระเยโฮวาห์ เราจะพูดดีหรือร้ายกับท่านก็ไม่ดี
Gns	24	52	ดูเถิด เรบเคาะห์ก็อยู่ต่อหน้าท่าน พานางไปเถิด และให้นางเป็นภรรยาบุตรชายนายของท่านดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสแล้ว"
Gns	24	53	และต่อมาเมื่อคนใช้ของอับราฮัมได้ยินถ้อยคำของท่านทั้งสอง ก็กราบลงถึงดินนมัสการพระเยโฮวาห์
Gns	24	54	แล้วคนใช้ก็นำเอาเครื่องเงินและเครื่องทอง พร้อมกับเสื้อผ้ามอบให้แก่เรบเคาะห์ เขายังมอบของอันมีค่าให้แก่พี่ชายและมารดาของนางด้วย แล้วพวกเขาภิรับประทานและดื่ม คือเขากินกับที่มากับเขา และค้างคืนที่นั่น และพวกเขาลุกขึ้นในเวลาเช้า คนใช้นั้นก็กล่าววว่า " ขอให้ข้าพเจ้ากลับไปหานายข้าพเจ้าเถิด"
Gns	24	55	พี่ชายและมารดาของนางว่า " ขอให้หญิงสาวอยู่กับเรสักหน่อยก่อน อย่างน้อยสักสิบวันแล้วนางจะไปกับได้"
Gns	24	56	แต่ชายนั้นพูดกับพวกเขาว่า " อย่าหน่วงข้าพเจ้าไว้เลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงให้ทางของข้าพเจ้าเกิดผลแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าออกเดินทางเพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับไปหานายข้าพเจ้า"
Gns	24	57	พวกเขาว่า " เราจะเรียกหญิงสาวมาถามดู"
Gns	24	58	พวกเขาภิเรียกเรบเคาะห์มาหา และพูดกับนางว่า " เจ้าจะไปกับชายคนนี้หรือไม่" นางตอบว่า " ข้าพเจ้าจะไป"
Gns	24	59	พวกเขาจึงส่งเรบเคาะห์น้องสาวกับพี่เลี้ยงของนางไปพร้อมกับคนใช้ของอับราฮัม และคนของเขา
Gns	24	60	พวกเขาอวยพระพรเคาะห์ และกล่าวแก่นางว่า " น้องสาวเอ๋ย ขอให้เจ้าเป็นมารดาคนนับแสนนับล้าน และขอให้เชื้อสายของเจ้าได้ประตุมือง

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของคนทีเกลียดชังเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์"

Gns	24	61	แล้วเรเบคาห์และเหล่าสาวใช้ของนางก็ขึ้นออกไปกับชายนั้น คนใช้ก็พาเรเบคาห์ไป
Gns	24	62	ฝ่ายอิสอัคมาจากบ่อน้ำลาไฮรอย เพราะท่าน ไปอาศัยอยู่ทางใต้
Gns	24	63	เวลาเย็นอิสอัคออกไปตริกรทองที่ทุ่งนาและท่านก็เงยหน้าขึ้นมองไป และดูเกิด มีอรูเดินมา
Gns	24	64	เรเบคาห์เงยหน้าขึ้น เมื่อแลเห็นอิสอัคนางก็ลงจากอรู
Gns	24	65	เพราะนางได้พุดกับคนใช้เห็นว่า "ชายคนโน้นที่กำลังเดินผ่านทุ่งนามาหาเรานั้นคือไคร" คนใช้นั้นตอบว่า "นายของข้าพเจ้าเอง" นาง
จึงหยิบผ้าคลุมหน้ามาคลุม			
Gns	24	66	คนใช้บอกให้อิสอัคทราบทุกอย่างที่เขาได้กระทำไป
Gns	24	67	อิสอัคก็พานางเข้ามาในเต็นท์ของนางขาร่าห์มารดาของท่านและรับเรเบคาห์ไว้ นางก็เป็นภรรยาของท่าน และท่านก็รักนาง อิสอัคก็ได้รับ
ความปลอบประโลมภายหลังที่มารดาของท่านสิ้นชีวิตแล้ว			
Gns	25	1	อับราฮัมได้ภรรยาอีกคนหนึ่งชื่อเคทูราห์
Gns	25	2	นางก็คลอดบุตรให้แก่ท่านชื่อคิมราน โยชาน เมดาน มีเดียน อิซบากและซูอาห์
Gns	25	3	โยชานให้กำเนิดบุตรชื่อเซบาและเดดาน บุตรชายของเดดาน คืออิสซุริม เลหุซิมและเลอมิมิม
Gns	25	4	บุตรชายของมีเดียนคือ เอฟาห์ เอฟเวห์ ฮาโนค อาบีดาและเอลดาอาห์ ทั้งหมดนี้เป็นลูกหลานของนางเคทูราห์
Gns	25	5	อับราฮัมได้มอบทรัพย์สมบัติทั้งหมดแก่อิสอัค
Gns	25	6	แต่อับราฮัมให้ของขวัญแก่บุตรชายทั้งหลายของพวกภรรยาน้อยของท่าน และให้พวกเขาแยกไปจากอิสอัคบุตรชายของท่าน ไปทางทิศ
ตะวันออกยังประเทศตะวันออก เมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่			
Gns	25	7	อายุแห่งชีวิตของอับราฮัม คือหนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้าปี
Gns	25	8	อับราฮัมสิ้นลมหายใจเมื่อแก่หง่อมแล้ว และเป็นคนขรามือมาก และถูกรวบรวมไว้กับบรรพบุรุษของท่าน
Gns	25	9	อิสอัคและอิซมาเอลบุตรชายของท่านก็ฝังท่าน ไว้ในถ้ำมักเป-ลาห์ ในนาของเอโพรนบุตรชายของโศทาร์คนฮิตไตต์ซึ่งอยู่หน้ามัมเร
Gns	25	10	เป็นนาที่อับราฮัมซื้อมาจากลูกหลานของเซท เขาก็ฝังอับราฮัมไว้ที่นั่น อยู่กับขาร่าห์ภรรยาของท่าน
Gns	25	11	และต่อมาหลังจากที่อับราฮัมสิ้นชีวิตแล้ว พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่อิสอัคบุตรชายของท่าน อิสอัคอาศัยอยู่ริมบ่อน้ำลาไฮรอย
Gns	25	12	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอิซมาเอล บุตรชายของอับราฮัม ซึ่งนางฮาการ์คนอียิปต์สาวใช้ของนางขาร่าห์กำเนิดให้แก่อับราฮัม
Gns	25	13	ต่อไปนี้เป็นชื่อบรรดาบุตรชายของอิซมาเอล ตามชื่อ ตามพงศ์พันธุ์ คือเนบาโยธเป็นบุตรหัวปีของอิซมาเอล เคดาร์ อัดบีเอล มิบบัม
Gns	25	14	มิชมา ดุมมาห์ มัสลา
Gns	25	15	ฮาดาร์ เทมา เยทุร นาฟิซและเคเดมาห์
Gns	25	16	ชนเหล่านี้เป็นบุตรชายของอิซมาเอล ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อของพวกเขาตามหมู่บ้าน และตามค่ายของเขา เจ้านายสิบสองคนตามตระกูลของเขา
Gns	25	17	อายุแห่งชีวิตของอิซมาเอล คือหนึ่งร้อยสามสิบเจ็ดปี ท่านสิ้นลมหายใจและถูกรวบรวมไว้กับบรรพบุรุษของท่าน
Gns	25	18	พวกเขาอาศัยอยู่ตั้งแต่เมืองฮิวลาห์จนถึงเมืองซุร์ ซึ่งอยู่หน้าอียิปต์ไปทางทิศแผ่นดินอิสซึเรีย และเขาสิ้นชีวิตอยู่ตรงหน้าบรรดาพี่น้องของเขา
Gns	25	19	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอิสอัคบุตรชายของอับราฮัม คืออับราฮัมให้กำเนิดบุตรชื่ออิสอัค
Gns	25	20	อิสอัคมีอายุสี่สิบปีเมื่อท่านได้ภรรยาชื่อ เรเบคาห์บุตรสาวของเบธูเอลคนฮิเรียชาวเมืองปัดดานอารัม น้องสาวของลาบันคนฮิเรีย
Gns	25	21	อิสอัคอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เพื่อภรรยาของท่าน เพราะนางเป็นหมั้น พระเยโฮวาห์ประทานตามคำอธิษฐานของท่าน เรเบคาห์ภรรยาของ
ท่านก็ตั้งครรภ์			
Gns	25	22	เด็กก็เบียดเสียดกันอยู่ในครรภ์ของนาง นางจึงพูดว่า "ถ้าเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะทำอะไรดี" นางจึงไปทูลถามพระเยโฮวาห์
Gns	25	23	พระเยโฮวาห์ตรัสกับนางว่า "ชนสองชาติอยู่ในครรภ์ของเจ้า และประชาชนสองพวกที่เกิดจากบั้นเอวของเจ้าจะต้องแยกกัน พวกหนึ่งจะมี
กำลังมากกว่าอีกพวกหนึ่ง พี่จะปรนนิบัติน้อง"			
Gns	25	24	เมื่อกำหนดคลอดของนางมาถึงแล้ว ดูเกิด มีลูกแฝดอยู่ในครรภ์ของนาง
Gns	25	25	คนแรกคลอดออกมาตัวแดงมีขนอยู่ทั่วตัวหมด เขาจึงตั้งชื่อว่า เอชวา
Gns	25	26	ภายหลังน้องชายของเขาก็คลอดออกมา มือของเขายึดสันเท้าของเอชวาไว้ เขาจึงตั้งชื่อว่า ยาโคบ เมื่อนางคลอดลูกแฝดนั้น อิสอัคมีอายุได้
หกสิบปี			
Gns	25	27	เด็กชายทั้งสองนั้นโตขึ้น เอชวาก็เป็นพรานที่ชำนาญ เป็นชาวทุ่ง ฝ่ายยาโคบเป็นคนเรียบๆอาศัยอยู่ในเต็นท์
Gns	25	28	อิสอัครักเอชวา เพราะท่านรับประทานเนื้อที่เขาฆ่ามา แต่นางเรเบคาห์รักยาโคบ
Gns	25	29	และยาโคบต้มฝักอยู่ เอชวากลับมาจากทุ่งแล้วรู้สึกอ่อนกำลัง
Gns	25	30	เอชวาพุดกับยาโคบว่า "ขอให้ข้ากินฝักแดงนั้น เพราะเราอ่อนกำลัง" เพราะฉะนั้นเขาจึงได้ชื่อว่า เอโดม
Gns	25	31	ยาโคบว่า "ชายสิทธิบุตรหัวปีของพี่ให้ข้าพเจ้าก่อนในวันนี้"
Gns	25	32	เอชวาว่า "ดูเกิด ข้ากำลังจะตายอยู่แล้ว สิทธิบุตรหัวปีจะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าเล่า"
Gns	25	33	ยาโคบว่า "ปฏิญาณให้ข้าพเจ้าก่อนในวันนี้" เอชวาจึงปฏิญาณให้กับเขา และชายสิทธิบุตรหัวปีของตนแก่ยาโคบ
Gns	25	34	ยาโคบจึงให้ขนมปังและถั่วแดงต้มแก่เอชวา เขาก็กินและดื่ม แล้วลุกไป ดังนั้นเอชวาก็ดูหมิ่นสิทธิบุตรหัวปีของตน
Gns	26	1	เกิดขึ้นดารอาหารในแผ่นดินนั้น นอกเหนือจากการกินดารอาหารครั้งก่อนในสมัยอับราฮัม และอิสอัคไปหาอามีเมเลคกษัตริย์แห่งชาวฟิลิ
สเตียที่เมืองเก-ราร์			
Gns	26	2	พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ท่านและตรัสว่า "อย่าลงไปอียิปต์เลย จงอาศัยในแผ่นดินซึ่งเราบอกเจ้าเกิด
Gns	26	3	จงอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้ แล้วเราจะอยู่กับเจ้าและอวยพรเจ้า เพราะว่าเราจะให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งหมดแก่เจ้าและแก่เชื้อสายของเจ้า เราจะทำ
ให้คำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้กับอับราฮัมบิดาของเจ้าแล้วสำเร็จ			
Gns	26	4	เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้นตั้งคาบนาเฟาและจะให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งหมดแก่เชื้อสายของเจ้า ประชาชาติทั้งหลายในโลกจะได้รับพรก็
เพราะเชื้อสายของเจ้า			
Gns	26	5	เพราะว่าอับราฮัมได้เชื่อฟังเสียงของเราและได้รักษาคำกำชับของเรา บัญญัติของเรา กฎเกณฑ์ของเรา และราชบัญญัติของเรา"
Gns	26	6	อิสอัคจึงอาศัยอยู่ในเมืองเก-ราร์
Gns	26	7	คนเมืองนั้นจึงถามท่านเรื่องภรรยาของท่าน ท่านจึงว่า "เธอเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า" เพราะท่านกลัวที่จะพุดว่า "เธอเป็นภรรยาของ
ข้าพเจ้า" คิดไปว่า "มิฉะนั้นแล้วคนเมืองนี้จะฆ่าข้าพเจ้าเพื่อแย่งเอาเรเบคาห์" เพราะนางงามมีรูปงาม			
Gns	26	8	และต่อมาเมื่อท่านอยู่ที่นั่นนานแล้ว อามีเมเลคกษัตริย์ชาวฟิลิสเตียทอดพระเนตรตามช่องพระเกล และดูเกิด เห็นอิสอัคกำลังหยอกเล่นกับ
เรเบคาห์ภรรยาของท่าน			
Gns	26	9	อามีเมเลคจึงเรียกอิสอัคมาเฝ้า และตรัสว่า "ดูเกิด นางเป็นภรรยาของเจ้าแน่แล้ว ทำไมเจ้าจึงพุดว่า เธอเป็นน้องสาวของข้าพระองค์" "
อิสอัคทูลพระองค์ว่า "เพราะข้าพระองค์คิดว่า มิฉะนั้นข้าจะตายเพราะนาง"			
Gns	26	10	อามีเมเลคตรัสว่า "ท่านทำอะไรแก่พวกเรา ดังนั้นประชาชนคนหนึ่งอาจจะเข้าไปนอนกับภรรยาของเจ้าง่าย ๆ แล้วเจ้าจะนำความผิดมาสู่พวก
เรา"			
Gns	26	11	อามีเมเลคจึงทรงรับสั่งประชาชนทั้งปวงว่า "ผู้ใดแต่ต้องชายคนนี้หรือภรรยาของเขาจะต้องถูกประหารชีวิตเป็นแน่"
Gns	26	12	อิสอัคได้หว่านพืชในแผ่นดินนั้น ในปีเดียวกันนั้นก็เก็บผลได้หนึ่งร้อยเทา พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่ท่าน
Gns	26	13	อิสอัคก็จำริญมีกำไรหาทรัพย์ขึ้นจนท่านเป็นคนมีร่ำรวยมาก
Gns	26	14	ด้วยว่าท่านมีฝูงแกะและฝูงวัวเป็นกรรมสิทธิ์และมีบริวารมากมาย ชาวฟิลิสเตียจึงอิจจากท่าน
Gns	26	15	ฝ่ายชาวฟิลิสเตียได้อุดและเอาดินถมบ่อท่อบ่อ ซึ่งคนใช้ของบิดาท่านขุดไว้ในสมัยอับราฮัมบิดาของท่าน
Gns	26	16	อามีเมเลคตรัสกับอิสอัคว่า "ไปเสียจากเราเถิด เพราะท่านมีกำลังมากกว่าพวกเรา"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	26	17	อิสอัคจึงออกจากที่นั่น ไปตั้งเต็นท์อยู่ที่หุบเขาเก- ราร์และอาศัยอยู่ที่นั่น
Gns	26	18	อิสอัคขุดบ่อน้ำซึ่งขุดไว้ในสมัยของอับราฮัมบิดาของท่านอีก เพราะหลังจากที่อับราฮัมได้สิ้นชีพแล้วชาวฟิลิเตียได้อุดเสีย แล้วท่านก็ตั้งชื่อ
ตามชื่อที่บิดาของท่านตั้งไว้			
Gns	26	19	และคนใช้ของอิสอัคขุดในหุบเขาและพบบ่อน้ำพลุ่งขึ้นมา
Gns	26	20	คนเลี้ยงสัตว์ของเมืองเก- ราร์ก็มาทะเลาะกับคนเลี้ยงสัตว์ของอิสอัคอ้างว่า "น้ำนั้นเป็นของเรา" ท่านจึงเรียกบ่อนั้นว่า เอเสก เพราะเขา
ทั้งหลายมาทะเลาะกับท่าน			
Gns	26	21	แล้วพวกเขาก็ขุดบ่อน้ำอีกบ่อหนึ่ง และทะเลาะกันเรื่องบ่อนั้นด้วย ท่านจึงเรียกบ่อนั้นว่า ลิตนาห์
Gns	26	22	ท่านย้ายจากที่นั่น ไปขุดอีกบ่อหนึ่ง แล้วเขาก็มิได้ทะเลาะกันเรื่องบ่อนั้น ท่านจึงเรียกบ่อนั้นว่า เรโฮโบท ท่านกล่าวว่า " เพราะบัดนี้พระเย
โฮวาห์ทรงประทานที่อยู่แก่เรา และเราจะทวีมากขึ้นในแผ่นดินนี้"			
Gns	26	23	และท่านก็ออกจากที่นั่น ไปยังเมืองเบเออร์เซบา
Gns	26	24	พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ท่านในคืนเดียวกันนั้น ตรัสว่า " เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม บิดาของเจ้า อย่ากลัวเลย ด้วยว่าเราอยู่กับเจ้าและ
จะอวยพรเจ้า และทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้นเพราะเห็นแก่อับราฮัมผู้รับใช้ของเรา"			
Gns	26	25	ท่านจึงสร้างแท่นบูชาที่นั่น และมีaltarออกพระนามพระเยโฮวาห์ และตั้งเต็นท์ของท่านที่นั่น แล้วคนใช้ของอิสอัคขุดบ่อน้ำที่นั่น
Gns	26	26	ฝ่ายอามิเนเลออกจากเมืองเก- ราร์พร้อมกับอาอัสซัทสหายคนหนึ่งของพระองค์ กับฟีโคลผู้บัญชาการทหารของพระองค์ไปหาท่าน
Gns	26	27	อิสอัคทูลถามเขาทั้งหลายว่า " ไฉนท่านจึงมาหาข้าพเจ้าเมื่อท่านเกลียดชังข้าพเจ้าและขับไล่ข้าพเจ้าไปจากท่าน"
Gns	26	28	พวกเขาตอบว่า " เราเห็นชัดเจนแล้วว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน เราจึงว่า ขอให้กระทำปฏิญญาระหว่างท่านและเราทั้งหลาย และขอให้
เรากระทำพันธสัญญากับท่าน			
Gns	26	29	เพื่อว่าท่านจะไม่ทำอันตรายแก่เรา ดังที่เรามาได้แต่ต้องท่านและไม่ได้กระทำสิ่งใดแก่ท่านวันแต่การดี และได้ส่งท่านไปอย่างสันติ บัดนี้
ท่านเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงอวยพรพร"			
Gns	26	30	ท่านจึงจัดการเลี้ยงให้แก่พวกเขา และเขาก็ได้กินและดื่ม
Gns	26	31	ครั้นรุ่งเช้าทั้งสองฝ่ายก็ตื่นแต่เช้ามืด กระทำปฏิญญาต่อกัน และอิสอัคไปส่งพวกเขา พวกเขา ก็จากท่านไปอย่างสันติ
Gns	26	32	และต่อมาในวันนั้นเองคนใช้ของอิสอัคมาบอกท่านถึงเรื่องบ่อน้ำซึ่งเขาได้ขุดและกล่าวแก่ท่านว่า " เราพบน้ำแล้ว"
Gns	26	33	ท่านเรียกบ่อนั้นว่า เซบา เมืองนั้นจึงมีชื่อว่า เบเออร์เซบา จนทุกวันนี้
Gns	26	34	เขาวมียายุสี่สิบปีเมื่อท่านรับบุตรธิดาสาวของเบเออร์ริคนฮิตไทต์และบาเสมัทธิดาสาวของเอโลนคนฮิตไทต์เป็นภรรยา
Gns	26	35	หญิงเหล่านั้นทำให้อิสอัคและเรเบคาห์มีใจโศกเศร้า
Gns	27	1	และต่อมาเมื่ออิสอัคแก่ ต่อมัวจมองไม่เห็น ท่านก็เรียกเขาวบุตรชายคนโตของท่านมาและกล่าวแก่เขาว่า " ลูกเอ๋ย" เขาตอบว่า " ดุเถิด
ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้"			
Gns	27	2	ท่านว่า " ดุเถิด บัดนี้พ่อแก่แล้ว จะถึงวันตายเมื่อไรก็ไม่รู้
Gns	27	3	ฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงเอาอาวุธของเจ้า คือเล่งธนูและคันธนูออกไปที่ท้องทุ่ง หาเนื้อมาให้พ่อ
Gns	27	4	และจัดหาอาหารร่อยอย่างทีพ่อชอบนั้น และนำมาให้พ่อกิน เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะได้วยพรแก่เจ้าก่อนพ่อตาย"
Gns	27	5	เมื่ออิสอัคพูดกับเขาวบุตรชายนั้น นางเรเบคาห์ก็ได้ยิน เขาวก็ออกไปที่ท้องทุ่งเพื่อล่าเนื้อมา
Gns	27	6	นางเรเบคาห์จึงพูดกับยาโคบบุตรชายของนางว่า " ดุเถิด แม่ได้ยินบิดาของเจ้าพูดกับเขาวพี่ชายของเจ้าว่า
Gns	27	7	จงนำเนื้อมาให้พ่อและจัดหาอาหารร่อยให้พ่อกิน และเราจะอวยพรเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ก่อนพ่อตาย"
Gns	27	8	เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้จงฟังเสียงของแม่ตามที่แม่สั่งเจ้า
Gns	27	9	บัดนี้ไปที่ฝูงแพะแกะ นำลูกแพะดุกสองตัวมาให้แม่ แม่จะเอามันปรุงอาหารร่อยให้บิดาเจ้าอย่างที่ท่านชอบ
Gns	27	10	และเจ้าจะต้องนำไปให้บิดาเจ้ารับประทาน เพื่อว่าท่านจะอวยพรเจ้าก่อนท่านสิ้นชีวิต"
Gns	27	11	ยาโคบพูดกับนางเรเบคาห์มารดาของตนว่า " ดุเถิด เขาวพี่ชายของข้าพเจ้าเป็นคนมีขนดก และข้าพเจ้าเป็นคนเกลี้ยงเกลา
Gns	27	12	บิดาของข้าพเจ้าจะคลำตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะดูเหมือนว่าเป็นผู้หลอกลวงท่าน แล้วข้าพเจ้าจะนำการสาปแช่งมาเหนือข้าพเจ้าเอง หา
ไชน่าพรมมาไม่"			
Gns	27	13	มารดาของเขาวพูดกับเขาว่า " ลูกเอ๋ย ขอให้การสาปแช่งของเจ้าตกอยู่กับแม่เถิด ฟังเสียงของแม่เท่านั้น ไปเอาลูกแพะมาให้แม่เถิด"
Gns	27	14	เขาจึงไปจับเอามาให้มารดาของตน มารดาของเขาวได้จัดหาอาหารร่อยอย่างทีบิดาของเขาวชอบนั้น
Gns	27	15	แล้วนางเรเบคาห์นำเสื้ออย่างดีที่สุดของเขาว บุตรชายคนโตของนาง ซึ่งอยู่กับนางในเรือนมาสวมให้ยาโคบบุตรชายคนเล็กของนาง
Gns	27	16	นางเอาหนังลูกแพะหุ้มมือและคอที่เกลี้ยงเกลาของเขาว
Gns	27	17	แล้วนางก็มอบอาหารร่อยและขนมปัง ซึ่งนางจัดทำนั้นไว้ในมือของยาโคบบุตรชายของนาง
Gns	27	18	เขาจึงเข้าไปหาบิดาของตนและพูดว่า " บิดาเจ้าข้า" และท่านว่า " พ่ออยู่ที่นี่ ลูกเอ๋ย เจ้าคือใคร"
Gns	27	19	ยาโคบตอบบิดาของตนว่า " ลูกเป็นเขาวบุตรหัวปีของท่าน ลูกทำตามที่ท่านสั่งลูกแล้ว เขิวลุกขึ้นนั่งรับประทานเนื้อที่ลูกหามาเถิด เพื่อจิต
วิญญาณของท่านจะได้วยพรแก่ลูก"			
Gns	27	20	แต่อิสอัคพูดกับบุตรชายของตนว่า " ลูกเอ๋ย เจ้าทำอย่างไรจึงพบมันเร็วนัก" บุตรจึงตอบว่า " เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านนำมัน
มาให้แก่ลูก"			
Gns	27	21	แล้วอิสอัคจึงพูดกับยาโคบว่า " ลูกเอ๋ย มาใกล้ๆ พ่อจะได้คลำดูเจ้า เพื่อจะได้รู้ว่าเจ้าเป็นเขาวบุตรชายของพ่อหรือไม่"
Gns	27	22	ยาโคบจึงเข้าไปใกล้อิสอัคบิดาของตน อิสอัคคลำตัวเขาแล้วพูดว่า " เสียงก็เป็นเสียงของยาโคบ แต่มือเป็นมือของเขาว"
Gns	27	23	ท่านก็ไม่ได้สังเกต เพราะมือของเขาวมีขนดกเหมือนมือเขาวพี่ชายของเขา ท่านจึงอวยพรแก่เขา
Gns	27	24	ท่านถามว่า " เจ้าเป็นเขาวบุตรชายของพ่อจริงหรือ" เขาตอบว่า " ใช่ครับ"
Gns	27	25	ท่านจึงว่า " นำแกะมาให้พ่อ พ่อจะได้กินเนื้อที่บุตรชายของพ่อหามา เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะอวยพรเจ้า" ยาโคบจึงนำมันมาให้ท่าน
ท่านก็รับประทาน ยาโคบนำน้ำองุ่นมาให้ท่านและท่านก็ดื่ม			
Gns	27	26	แล้วอิสอัคบิดาของเขาวจึงพูดกับเขาว่า " ลูกเอ๋ย เข้ามาใกล้และจูบพ่อ"
Gns	27	27	เขาจึงเข้ามาใกล้และจูบท่าน และท่านก็ดมกลิ่นที่เสื้อของเขา และอวยพรเขาว่า " ดุสิ กลิ่นลูกชายข้าเหมือนกลิ่นท้องทุ่ง ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
อวยพรพร			
Gns	27	28	ดังนั้นขอพระเจ้าทรงประทานน้ำค้างจากฟ้าแก่เจ้า และประทานความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดินทั้งข้าวและน้ำองุ่นมากมายแก่เจ้า
Gns	27	29	ขอให้ชนชาติทั้งหลายรับใช้เจ้า และให้ประชาชาติกราบไหว้เจ้า ขอให้เงินเจ้านายเหนือพี่น้อง และบุตรชายมารดาของเจ้ากราบไหว้เจ้า ผู้ใด
สาปแช่งเจ้าก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปและผู้ใดอวยพรเจ้าก็ขอให้ผู้นั้นได้รับพร"			
Gns	27	30	และต่อมาพออิสอัคอวยพรยาโคบเสร็จแล้ว เมื่อยาโคบฟังออกไปจากหน้าอิสอัคบิดา เขาวพี่ชายก็กลับจากกราล่าเนื้อ
Gns	27	31	และเขาเตรียมอาหารร่อยนำมาให้บิดาด้วย และพูดกับบิดาว่า " ขอท่านลุกขึ้นรับประทานเนื้อที่ลูกชายหามา เพื่อจิตวิญญาณของท่านจะได้
อวยพรลูก"			
Gns	27	32	อิสอัคบิดาพูดกับเขาว่า " เจ้าคือใคร" เขาตอบว่า " ข้าพเจ้าคือเขาวบุตรชายของท่าน เป็นบุตรหัวปีของท่าน"
Gns	27	33	อิสอัคก็ตัวลั่นมากพูดว่า " ใครเล่า คือผู้นั้นอยู่ที่ไหน ที่ปล่าเนื้อ แล้วนำมาให้พ่อ พ่อกินหมดแล้วก่อนเจ้ามาถึงและพ่ออวยพรเขาแล้ว เป็นที่
แนว่าผู้นั้นจะได้รับพร"			
Gns	27	34	เมื่อเขาวได้ยินคำกล่าวของบิดาก็ร้องออกมาเสียงดังด้วยความขมขื่น และพูดกับบิดาว่า " บิดาเจ้าข้า ขออวยพรข้าพเจ้า
ด้วยเถิด"			
Gns	27	35	แต่ท่านพูดว่า " น้องชายเจ้าเข้ามาหลอกพ่อ และเอาพรของเจ้าไปเสียแล้ว"
Gns	27	36	เขาวพูดว่า " เขามีชื่อว่ายาคอบก็ถูกต้องแล้วมิใช่หรือ เพราะว่าเขากล้งให้ข้าพเจ้าเสียเปรียบสองครั้งแล้ว เขาเอาสิทธิบุตรหัวปีของข้าพเจ้า
ไป และดุเถิด คราวนี้เขาเอาพรของข้าพเจ้าไปอีกด้วย" แล้วเขาวพูดว่า " ท่านมิได้ส่งนพรไว้ให้ข้าพเจ้าบ้างหรือ"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	27	37	อิสอัคตอบเอซาวว่า " ดูเถิด พ่อตั้งให้เขาเป็นนายเหนือเจ้า และมอบบรรดาพี่น้องของเขาให้เป็นคนใช้ของเขา ทั้งข้าวและน้ำองุ่นพ่อก็จัดให้
เขา ลูกเอ๋ย พ่อจะทำอะไรให้เจ้าได้อีกเล่า"			
Gns	27	38	เอซาวพูดกับบิดาว่า " บิดาเจ้าข้า ท่านมีพรแต่เพียงพรเดียวเท่านั้นหรือ บิดาเจ้าข้า ขออวยพรลูก ขออวยพรลูกด้วยเถิด " แล้วเอซาวก็
ตะเบ็งเสียงร้องไห้			
Gns	27	39	อิสอัคบิดาของเขาจึงตอบเขาว่า " ดูเถิด เจ้าจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินอันอุดมบริบูรณ์ มีน้ำค้างลงมาจากฟ้า
Gns	27	40	แต่เจ้าจะมีชีวิตอยู่ด้วยดาบและเจ้าจะรับใช้น้องชายของเจ้า แต่ต่อมาเมื่อเจ้ามีกำลังขึ้นเจ้าจะหักแอกของน้องเสียจากคอของตน "
Gns	27	41	ฝ่ายเอซาวก็เกลียดชังยาโคบเพราะเหตุพรที่บิดาได้ให้แก่เขา นั้น เอซาวราพึงในใจว่า " วันไว้ทุกข์พ่อใกล้เข้ามาแล้ว หลังจากนั้นข้าจะฆ่ายา
โคบน้องชายของข้าเสีย "			
Gns	27	42	แต่คำของเอซาวบุตรชายคนโต ไปถึงหูของนางเรเบคาห์ นางให้คนไปเรียกยาโคบบุตรชายคนเล็กของนางมา และพูดกับเขาว่า " ดูเถิด เอ
ซาวพี่ชายของเจ้าปลอบใจตนเองด้วยแผนการจะฆ่าเจ้า			
Gns	27	43	เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้พี่เลี้ยงของแม่เกิด จงลุกขึ้นหนีไปหาลาบันพี่ชายของแม่ที่เมืองฮาราน
Gns	27	44	และอยู่กับเขาชั่วคราวจนกว่าความเกรี้ยวกราดของพี่ชายเจ้าจะคลายลง
Gns	27	45	จนกว่าความโกรธของพี่ชายเจ้าจะคลายลง และเขาลืมสิ่งที่เจ้าได้ทำแก่เขา แล้วแม่จะส่งให้คนไปพาเจ้ากลับมาจากที่นั่น แม่ต้องสูญเสียลูกทั้งสองคนในวันเดียวกันทำไมเล่า "
Gns	27	46	นางเรเบคาห์พูดกับอิสอัคว่า " ข้าพเจ้าเบื่อชีวิตของข้าพเจ้าเหลือเกิน เพราะบุตรสาวของคนเซท ถ้ายาโคบแต่งงานกับบุตรสาวคนเซท ซึ่ง
เป็นหญิงแผ่นดินนี้ ชีวิตข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าพเจ้าเล่า "			
Gns	28	1	แล้วอิสอัคก็เรียกยาโคบมาอวยพรให้ และกำชับเขาว่า " เจ้าอย่าแต่งงานกับหญิงคนไหน
Gns	28	2	แต่ลุกขึ้นไปเมืองปัดดานอารัม ไปยังบ้านเบธเอลบิดาของแม่เจ้า ที่นั่นเจ้าจงแต่งงานกับบุตรสาวคนหนึ่งของลาบันพี่ชายแม่ของเจ้า
Gns	28	3	ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงอวยพรแก่เจ้า และโปรดให้เจ้ามีลูกดกทวียิ่งขึ้น จนได้เป็นมวลชนชาติทั้งหลาย
Gns	28	4	ขอพระองค์ทรงประทานพรของอับราฮัมแก่เจ้า และแก่เชื้อสายของเจ้าด้วย เพื่อเจ้าจะได้รับเป็นมรดกแผ่นดินนี้ที่เจ้าอาศัยอยู่เป็นคนต่างด้าว
ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่อับราฮัมแล้ว "			
Gns	28	5	อิสอัคก็ส่งยาโคบไป ยาโคบก็ไปปัดดานอารัมไปหาลาบัน บุตรชายของเบธเอลคนซีเรียพี่ชายของนางเรเบคาห์ มารดาของยาโคบและเอซาว
Gns	28	6	ฝ่ายเอซาวเมื่อเห็นว่าอิสอัคอวยพรยาโคบ และส่งเขาไปยังปัดดานอารัมเพื่อหาภรรยาจากที่นั่น และเห็นว่าเมื่ออิสอัคอวยพรเขา นั้นท่านกำชับ
เขาว่า " เจ้าอย่าแต่งงานกับหญิงคนไหนเลย "			
Gns	28	7	และเห็นว่ายาโคบเชื้อพี่บิดามารดา และไปยังปัดดานอารัม
Gns	28	8	เมื่อเอซาวเห็นว่าหญิงคนไหนไม่เป็นที่พอใจอิสอัคบิดาของตน
Gns	28	9	เอซาวจึงไปหาอิสมาเอลและรับมาหะลัทบุตรสาวของอิสมาเอลบุตรชายของอับราฮัมน้องสาวของเนบายาห์มาเป็นภรรยา นอกเหนือภรรยาซึ่ง
เขามีอยู่แล้ว			
Gns	28	10	ยาโคบออกจากเมืองเบอธเอลเขาเดินทางไปยังเมืองฮาราน
Gns	28	11	เขามาถึงที่แห่งหนึ่ง และพักอยู่ที่นั่นในคืนนั้น เพราะดวงอาทิตย์ตกแล้ว เขาเอาหินจากที่นั่นมาเป็นหมอนหนุนศีรษะ แล้วนอนลงที่นั่น
Gns	28	12	เขาฝัน และดูเถิด มีบันไดอันหนึ่งตั้งขึ้นบนแผ่นดินโลก ยอดถึงฟ้าสวรรค์ ดูเถิด ทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระเจ้ากำลังขึ้นลงอยู่บนนั้น
Gns	28	13	และดูเถิด พระเยโฮวาห์ประทับยืนอยู่เหนือบันได และตรัสว่า " เราคือเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม บรรพบุรุษของเจ้า และพระเจ้าของอิส
อัค แผ่นดินซึ่งเจ้านอนอยู่นั้นเราจะให้แก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้า			
Gns	28	14	เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเหมือนฝูงคลิบบนแผ่นดิน และเจ้าจะแผ่กว้างออกไปทิศตะวันตกและทิศตะวันออก ทางทิศเหนือและทิศใต้ บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพรเพราะเจ้าและเพราะเชื้อสายของเจ้า
Gns	28	15	ดูเถิด เรายอยู่กับเจ้า และจะพิทักษ์รักษาเจ้าจากแห่งหนที่เจ้าไป และจะนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินนี้ เพราะเราจะไม่ทอดทิ้งเจ้าจนกว่าเราจะได้ทำ
สิ่งซึ่งเราพูดกับเจ้าไว้แล้ว "			
Gns	28	16	ยาโคบตื่นขึ้นและพูดว่า " พระเยโฮวาห์ทรงสถิต ณ ที่นี้แน่ทีเดียว แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ "
Gns	28	17	เขากลัวและพูดว่า " สถานที่นี้ไม่น่าถือ สถานที่นี้มีชื่ออย่างอื่น แต่เป็นพระนิเวศของพระเจ้าและประตูฟ้าสวรรค์ "
Gns	28	18	ยาโคบจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด เขาก่อนหินที่ทำหมอนหนุนศีรษะ ตั้งขึ้นเป็นเสาสำคัญ และเทนมันบนยอดเสานั้น
Gns	28	19	เขาเรียกสถานที่นั้นว่า เบธเอล แต่ก่อนเมืองนั้นชื่อ ลูส
Gns	28	20	แล้วยาโคบปฏิญาณว่า " ถ้าพระเจ้าจะทรงอยู่กับข้าพระองค์ และจะทรงพิทักษ์รักษาในทางที่ข้าพระองค์ไป และจะประทานอาหารให้ข้า
พระองค์รับประทาน และเสื้อผ้าให้ข้าพระองค์สวม			
Gns	28	21	จนข้าพระองค์กลับมาบ้านบิดาของข้าพระองค์โดยสันติภาพแล้ว พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์
Gns	28	22	และก่อนหินซึ่งข้าพระองค์ตั้งไว้เป็นเสาสำคัญ จะเป็นพระนิเวศของพระเจ้า และทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะ
ถวายหนึ่งในสิบแก่พระองค์ "			
Gns	29	1	ยาโคบเดินทางมาถึงแผ่นดินของประชาชนชาวตะวันออก
Gns	29	2	เขาก็มองไป และเห็นบ่อน้ำบ่อหนึ่งในทุ่งนา ดูเถิด มีฝูงแกะสามฝูงนอนอยู่ข้างบ่อนั้น เพราะคนเลี้ยงแกะเคยตักน้ำจากบ่อนั้นให้ฝูงแกะกิน
และหินใหญ่ก็ปิดปากบ่อนั้น			
Gns	29	3	และฝูงแกะมาพร้อมกันที่นั่น แล้วคนเลี้ยงแกะก็ลี้ภัยหนีออกจากปากบ่อตักน้ำให้ฝูงแกะกิน แล้วเขาหนีปิดปากบ่อนั้นเสียดังเดิม
Gns	29	4	ยาโคบถามเขาทั้งหลายว่า " พี่น้องเอ๋ย ท่านมาจากไหน " เขาตอบว่า " เรามาจากเมืองฮาราน "
Gns	29	5	ยาโคบจึงถามเขาทั้งหลายว่า " ท่านรู้จักลาบันบุตรชายนาโฮรหรือไม่ " เขาตอบว่า " รู้จัก "
Gns	29	6	ยาโคบถามเขาทั้งหลายว่า " ลาบันสมายดีหรือไม่ " เขาตอบว่า " สมายดี ดูเถิด บุตรสาวของเขาชื่อราเชลกำลังมาพร้อมกับฝูงแกะ "
Gns	29	7	ยาโคบจึงว่า " ดูเถิด เวลานี้ยังวันอยู่มาก ยังไม่ถึงเวลาที่จะให้ฝูงแกะมารวมกัน จงเอาน้ำให้แกะเหล่านี้กินแล้วให้ไปกินหญ้าอีก "
Gns	29	8	แต่เขาทั้งหลายตอบว่า " เราทำไม่ได้ จนกว่าฝูงแกะจะมาพร้อมกัน และเขากลี้ภัยหนีออกจากปากบ่อน้ำก่อน แล้วเราจะเอาน้ำให้ฝูงแกะ
กิน "			
Gns	29	9	เมื่อยาโคบกำลังพูดกับเขาทั้งหลายอยู่ ราเชลก็มาถึงพร้อมกับฝูงแกะของบิดา เพราะนางเป็นผู้เลี้ยงมัน
Gns	29	10	และต่อมารันยาโคบแลเห็นราเชลบุตรสาวของลาบันพี่ชายมารดาของตน และฝูงแกะของลาบันพี่ชายมารดาของตน ยาโคบก็เข้าไปคลิ้งหิน
ออกจากปากบ่อน้ำ เอาน้ำให้ฝูงแกะของลาบันพี่ชายมารดาของตนกิน			
Gns	29	11	ยาโคบจูราเชลแล้วร้องให้ด้วยเสียงดัง
Gns	29	12	ยาโคบบอกราเชลว่าเขาเป็นหลานบิดาของนาง และเป็นบุตรชายของนางเรเบคาห์ นางก็วิ่งไปบอกบิดาของนาง
Gns	29	13	ต่อมาครั้นลาบัน ได้ยินข่าวถึงยาโคบบุตรชายน้องสาวของตน เขาก็วิ่งไปพบและกอดจุมยาโคบและพามาบ้านของเขา ยาโคบก็เล่าเรื่องเหล่านี้
ทั้งหมดให้ลาบันฟัง			
Gns	29	14	ลาบันจึงพูดกับเขาว่า " เจ้าเป็นกระดูกและเนื้อของเราแท้ๆ " ยาโคบก็พักอยู่กับเขาเดือนหนึ่ง
Gns	29	15	แล้วลาบันพูดกับยาโคบว่า " เพราะเจ้าเป็นหลานของเรา จึงไม่ควรถูกเจ้าจ้างทำงานให้เราเปล่าๆ เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไร จงบอกมาเถิด "
Gns	29	16	ลาบันมีบุตรสาวสองคน พี่สาวชื่อเลอาห์ น้องสาวชื่อราเชล
Gns	29	17	นางสาวเลอาห์นั้นตาบอด หูหนวก แต่นางสาวราเชลนั้นสวยและงามน่าดู
Gns	29	18	ยาโคบก็รักนางสาวราเชล และพูดว่า " ข้าพเจ้าจะรับใช้การงานให้ท่านเจ็ดปี เพื่อได้ราเชลบุตรสาวคนเล็กของท่าน "
Gns	29	19	ลาบันจึงว่า " ให้เรายกบุตรสาวให้เจ้านั้นดีกว่าจะยกให้คนอื่น จงอยู่กับเราเถิด "
Gns	29	20	ยาโคบก็รับใช้เจ็ดปีเพื่อได้นางสาวราเชล เห็นเป็นเหมือนน้อยวันเพราะความรักที่เขามีต่อนาง
Gns	29	21	ยาโคบบอกลาบันว่า " เวลาที่กำหนดไว้ครบแล้ว ขอให้ภรรยาข้าพเจ้าเกิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้เข้าไปหาเธอ "
Gns	29	22	ลาบันจึงเชิญบรรดาชาวบ้านมาพร้อมกัน แล้วจัดการเลี้ยง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	29	23	และต่อมาครั้นเวลาค่ำ ล่าบันก็พาเลอาห์บุตรสาวของตนมามอบให้แก่ยาโคบ และยาโคบก็เข้าไปหานาง
Gns	29	24	ล่าบันยกคิลป้าห์สาวใช้ของตนให้เป็นสาวใช้ของนางเลอาห์
Gns	29	25	และต่อมาพอรุ่งขึ้น ดุเกิต เป็นนางเลอาห์ ยาโคบจึงกล่าวแก่ล่าบันว่า " ลุงทำอะไรรักข้าเจ้าเล่า ข้าเจ้ารับใช้ลุงเพื่อได้ราเชลมิใช่หรือ "
ท่าไมลงจึงล่อลวงข้าพเจ้าเล่า "			
Gns	29	26	ล่าบันจึงตอบว่า " ในแผ่นดินเราไม่มีธรรมเนียมที่จะยกน้องสาวให้ก่อนพี่ห้าปี
Gns	29	27	ขอให้ครบเจ็ดวันของหญิงนี้ก่อน แล้วเราจะยกคนนั้นให้ด้วย เพื่อตอบแทนที่เจ้าจะได้รับใช้ลุงอีกเจ็ดปี "
Gns	29	28	ยาโคบก็ยอม และรองครบเจ็ดวันของนางแล้วล่าบันก็ยกราเชลบุตรสาวให้เป็นภรรยาด้วย
Gns	29	29	ล่าบันยกบิลฮาสสาวใช้ของตนให้เป็นสาวใช้ของนางราเชล
Gns	29	30	ฝ่ายยาโคบก็เข้าไปหาราเชลด้วย และเขารักราเชลมากกว่าเลอาห์ เขาจึงรับใช้ล่าบันต่อไปอีกเจ็ดปี
Gns	29	31	เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่ายาคอบซึ่งเลอาห์ พระองค์จึงทรงเปิดครรภ์ของนาง แต่ราเชลนั้นเป็นหมัน
Gns	29	32	นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย และตั้งชื่อว่ารูเบน ด้วยนางว่า " เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพเจ้าแน่ๆ บัดนี้สามีจึงจะรักข้าพเจ้า "
Gns	29	33	นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่งและว่า " เหตุพระเยโฮวาห์ทรงได้ยิวว่าข้าพเจ้าเป็นที่ซึ่ง พระองค์จึงทรงประทานบุตรชายคนนี้ให้แก่ข้าพเจ้าด้วย " นางตั้งชื่อเขาวว่า สิมโอน
Gns	29	34	นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง และกล่าวว่า " ครึ่งนี้สามีจะสนิทสนมกับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้คลอดบุตรเป็นชายสามคนให้แก่แล้ว " เหตุนี้จึงตั้งชื่อเขาวว่า เลวี
Gns	29	35	นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง นางกล่าวว่า " ครึ่งนี้ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ " เหตุนี้นางจึงตั้งชื่อเขาวว่า ยูดาห์ ต่อไปนางก็หยุดมีบุตร
Gns	30	1	เมื่อนางราเชลเห็นว่าตนไม่มีบุตรกับยาโคบ ราเชลก็อิจฉาพี่สาว และพูดกับยาโคบว่า " ขอให้ข้าพเจ้ามีบุตรด้วย หาไม่ข้าพเจ้าจะตาย "
Gns	30	2	ยาโคบโกรธนางราเชล เขาจึงว่า " เราเป็นเหมือนพระเจ้า ผู้ไม่ให้เจ้ามีผู้บังเกิดจากรักหรือ "
Gns	30	3	นางจึงบอกวว่า " ดุเกิต บิลฮาสสาวใช้ของข้าพเจ้า จงเข้าไปหานางเถิด นางจะได้มีบุตรเลี้ยงไว้ที่ตักของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีบุตรด้วยอาศัยหญิงคนนี้ "
Gns	30	4	นางจึงยกบิลฮาสสาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของยาโคบ ยาโคบก็เข้าไปหานาง
Gns	30	5	บิลฮาสก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้แก่ยาโคบ
Gns	30	6	นางราเชลว่า " พระเจ้าได้ทรงตัดสินเรื่องข้าพเจ้า และได้ทรงดับฟังเสียงทูลของข้าพเจ้าจึงประทานบุตรชายแก่ข้าพเจ้า " เหตุฉะนั้นนางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า ดาน
Gns	30	7	บิลฮาสสาวใช้ของนางราเชลตั้งครรภ์อีก และคลอดบุตรชายคนที่สองให้แก่ยาโคบ
Gns	30	8	นางราเชลจึงว่า " ข้าพเจ้าปล้ำสู้กับพี่สาวของข้าพเจ้าเสียใหญ่โต และข้าพเจ้าได้ชัยชนะแล้ว " นางจึงให้ชื่อบุตรนั้นว่า นัฟทาลี
Gns	30	9	เมื่อนางเลอาห์เห็นว่าตนหยุดคลอดบุตร นางจึงยกคิลป้าห์สาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของยาโคบ
Gns	30	10	คิลป้าห์สาวใช้ของเลอาห์ก็คลอดบุตรชายให้แก่ยาโคบ
Gns	30	11	นางเลอาห์ว่า " กองทหารกำลังมา " จึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า กาด
Gns	30	12	แล้วคิลป้าห์สาวใช้ของเลอาห์ ก็คลอดบุตรชายคนที่สองให้แก่ยาโคบ
Gns	30	13	นางเลอาห์ก็ว่า " ข้าพเจ้ามีความสุขเพราะพวกบุตรสาวจะเรียกข้าพเจ้าว่าเป็นสุข " นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า อาเซอร์
Gns	30	14	ในฤดูเกี่ยวข้าวสาลี รูเบนออกไปที่นาพบมะเขือดูดาอิม จึงเก็บผลมาให้นางเลอาห์มารดา ราเชลจึงพูดกับเลอาห์ว่า " ขอมะเขือดูดาอิมของบุตรชายของพี่ให้ข้าพเจ้าบ้าง "
Gns	30	15	นางเลอาห์ตอบนางว่า " ที่น้องแย่งสามีของข้าพเจ้าไปแล้วนั้นยังน้อยไปหรือจึงจะมาเอามะเขือดูดาอิมของบุตรชายข้าพเจ้าด้วย " ราเชลตอบว่า " ฉะนั้นถ้าให้มะเขือดูดาอิมของบุตรชายแก่ข้าพเจ้า คืนวันนั้นเขาจะไปนอนกับพี่ "
Gns	30	16	และยาโคบกลับมาจากนาเวลาเย็น นางเลอาห์ก็ออกไปต้อนรับเขาบอกว่า " จงเข้ามาหาข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าให้มะเขือดูดาอิมของบุตรชายเป็นสินจ้างท่านแล้ว " คืนวันนั้นยาโคบก็นอนกับนาง
Gns	30	17	พระเจ้าทรงดับฟังนางเลอาห์ นางก็ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนที่ห้าให้แก่ยาโคบ
Gns	30	18	ฝ่ายนางเลอาห์พูดว่า " พระเจ้าทรงประทานสินจ้างนั้นให้แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายกหญิงคนใช้ให้สามี " นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า อิสสาคาร์
Gns	30	19	นางเลอาห์ก็ตั้งครรภ์อีก และคลอดบุตรชายคนที่หกให้แก่ยาโคบ
Gns	30	20	แล้วนางเลอาห์จึงว่า " พระเจ้าทรงประทานของดีให้ข้าพเจ้า บัดนี้สามีจะอาศัยอยู่กับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้ให้บุตรชายแก่เขาหกคนแล้ว " นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เคมุลน
Gns	30	21	ต่อมาภายหลังนางก็คลอดบุตรสาวคนหนึ่งตั้งชื่อว่า ดินาห์
Gns	30	22	พระเจ้าทรงระลึกถึงนางราเชล และพระเจ้าทรงดับฟังนาง ทรงเปิดครรภ์ของนาง
Gns	30	23	นางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย จึงกล่าวว่า " พระเจ้าทรงโปรดยกความอดสูของข้าพเจ้าไปเสีย "
Gns	30	24	นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า โยเซฟ กล่าวว่า " พระเยโฮวาห์จะทรงโปรดเพิ่มบุตรชายอีกคนหนึ่งให้ข้าพเจ้า "
Gns	30	25	และต่อมาเมื่อนางราเชลคลอดโยเซฟแล้ว ยาโคบก็พูดกับล่าบันว่า " ขอให้ข้าพเจ้ากลับไปบ้านเกิดและแผ่นดินของข้าพเจ้า ขอมอบภรรยาแก่บุตรให้ข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำงานรับใช้ท่านเพื่อเขาแล้ว และให้ข้าพเจ้าไปเถิด เพราะท่านรู้ว่าข้าพเจ้าได้รับใช้ท่านแล้ว "
Gns	30	26	แต่ล่าบันตอบเขาว่า " ถ้าลุงเป็นทีพอใจเจ้าแล้ว จงอยู่ต่อเถิด เพราะลุงเรียนรู้อากาจากประสบการณ์ว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพรเราเพราะเจ้า "
Gns	30	27	และเขาพูดว่า " เจ้าจะเรียกค่าจ้างเท่าไรก็บอกมาเถิด ลุงจะให้ "
Gns	30	28	ยาโคบตอบเขาว่า " ข้าพเจ้ารับใช้ลุงอย่างไร และสัตว์ของลุงอยู่กับข้าพเจ้าอย่างไร ลุงก็ทราบอยู่แล้ว "
Gns	30	29	เพราะว่าก่อนข้าพเจ้ามานั้นลุงมีแต่แกะ แต่บัดนี้ก็มีทิวเขินเป็นอันมาก ตั้งแต่ข้าพเจ้ามาถึง พระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพรพระพรแก่ลุง และบัดนี้เมื่อไรข้าพเจ้าจะบำรุงครอบครัวของตนเองได้บ้างเล่า "
Gns	30	30	ล่าบันจึงถามว่า " ลุงควรจะให้อะไรเจ้า " ยาโคบตอบว่า " ลุงไม่ต้องให้อะไรข้าพเจ้าดอก แต่หากว่าลุงจะทำสิ่งนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเลี้ยงระวังสัตว์ของลุงต่อไป "
Gns	30	31	ลาบันจึงถามว่า " ลุงควรจะให้อะไรเจ้า " ยาโคบตอบว่า " ลุงไม่ต้องให้อะไรข้าพเจ้าดอก แต่หากว่าลุงจะทำสิ่งนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเลี้ยงระวังสัตว์ของลุงต่อไป "
Gns	30	32	คือวันนี้ข้าพเจ้าจะไปตรวจดูฝูงสัตว์ของลุงทั้งฝูง ข้าพเจ้าจะคัดแกะที่มีจุดและต่างหากตัวออกจากฝูง และคัดแกะดำทุกตัวออกจากฝูงแกะ และแกะต่างกับที่มีจุดออกจากฝูงแกะ ให้สัตว์เหล่านี้เป็นค่าจ้างของข้าพเจ้า "
Gns	30	33	ดังนั้นความชอบธรรมของข้าพเจ้าจะเป็นคำตอบของข้าพเจ้าในเวลาภายหลัง คือเมื่อลุงมาตรวจดูค่าจ้างของข้าพเจ้า ถ้าพบตัวไม่มีจุดและที่ไม่ต่างอยู่ในฝูงแกะและตัวที่ไม่ดำในฝูงแกะ ก็ให้ถือเสียว่าข้าพเจ้าแยกสัตว์เหล่านั้นมา "
Gns	30	34	ล่าบันจึงตอบว่า " ดุเกิต ลุงตกลงตามที่เจ้าพูดนั้นเถิด "
Gns	30	35	วันนั้นเขาก็คัดแกะตัวผู้ที่ลายและที่ต่าง และแกะตัวเมียที่มีจุดและที่ต่าง และที่ขาข้างทั้งหมัดและแกะดำทั้งหมด มามอบให้บุตรชายของเขา "
Gns	30	36	เขาแยกสัตว์ออกไปทั้งหมดห่างจากยาโคบเป็นระยะทางสามวัน ฝูงสัตว์ของล่าบันที่เหลืออยู่นั้นยาโคบก็เลี้ยงไว้ "
Gns	30	37	ยาโคบเอากิ่งไม้สดจากต้นไค้ ต้นเสลา และต้นเปลง มาปอกเปลือกออกเป็นรอยขาวๆ ให้เห็น ไม้สีขาว "
Gns	30	38	เขาวางไม้ที่ปอกเปลือกไว้ในร่องตรงหน้าฝูงสัตว์คือในรางน้ำที่ฝูงสัตว์มากินน้ำ เพื่อเมื่อมันมากินน้ำ มันจะตั้งท้อง "
Gns	30	39	ฝูงสัตว์ก็ตั้งท้องตรงหน้า ไม้ นั้น ดังนั้นฝูงสัตว์จึงมีลูกที่มีลายมีจุดและต่าง "
Gns	30	40	ยาโคบก็แยกลูกแกะและให้ฝูงแกะเหล่านั้นอยู่ตรงหน้าแกะที่มีลาย และแกะดำทุกตัวในฝูงของล่าบัน แต่ฝูงแกะของตนน้อยต่างหากไม่ให้ปะปนกับฝูงสัตว์ของล่าบัน "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	30	41	อยู่มาเมื่อสัตว์ที่แข็งแรงในฝูงจะตั้งท้อง ยาโคบก็จัดไม้งามไว้ที่รางน้ำให้ฝูงสัตว์เห็นเพื่อให้งามตั้งท้องกลางไม้นั้น
Gns	30	42	และเมื่อสัตว์อ่อนแอ ยาโคบก็ไม่ใส่ไม้นั้นไว้ เหตุฉะนั้นสัตว์ที่อ่อนแอจึงตกเป็นของลาบัน แต่สัตว์ที่แข็งแรงเป็นของยาโคบ
Gns	30	43	ยาโคบก็ยังมีมากขึ้น มีฝูงแพะแกะฝูงใหญ่ คนใช้ชายหญิง และฝูงอูฐฝูงลา
Gns	31	1	ยาโคบได้ยืมบุตรชายของลาบันพูดว่า " ยาโคบได้แย่งทรัพย์ของบิดาเราไปหมด เขาได้ทรัพย์สมบัติทั้งหมดนี้มาจากบิดาเรา "
Gns	31	2	ยาโคบได้สิ่งเกิดคู่หน้าของลาบัน และคู่เกิด เห็นว่าไม่เหมือนแต่ก่อน
Gns	31	3	พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งยาโคบว่า " จงกลับไปยังแผ่นดินบิดาและญาติพี่น้องของเจ้าเกิด และเราจะอยู่กับเจ้า "
Gns	31	4	ยาโคบก็ให้คนไปเรียกนางราเชลและนางเลอาห์ให้มาที่ทุ่งนาที่เลี้ยงฝูงสัตว์
Gns	31	5	แล้วบอกนางทั้งสองว่า " ข้าพเจ้าเห็นว่าสีหน้าบิดาเจ้าไม่เหมือนแต่ก่อน แต่พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้าทรงสถิตอยู่กับข้าพเจ้า
Gns	31	6	เจ้าทั้งสองรู้แล้วว่าข้าพเจ้ารับใช้บิดาของเจ้าด้วยเต็มกำลัง
Gns	31	7	บิดาของเจ้ายังโกงข้าพเจ้า และเปลี่ยนค่าจ้างของข้าพเจ้าเสียสิบครึ่งแล้ว แต่พระเจ้ามิได้ทรงอนุญาตให้เขาทำความเสียหายแก่ข้าพเจ้า
Gns	31	8	ถ้าบิดาบอกวา ` สัตว์ที่มีจุดจะเป็นค่าจ้างของเจ้า ` สัตว์ทุกตัวก็มีจุดมีจุด และถ้าบิดาบอกวา ` สัตว์ตัวที่ลายเป็นค่าจ้างของเจ้า ` สัตว์ทุกตัว
ก็มีลูกลายหมด			
Gns	31	9	ดังนั้นแหละพระเจ้าจึงทรงยกสัตว์ของบิดาเจ้าประทานให้แก่ข้าพเจ้า
Gns	31	10	ครั้นมาในฤดูที่สัตว์เหล่านั้นตั้งท้อง ข้าพเจ้าแหงนหน้าขึ้นดู ก็เห็นในความฝันว่า ดูเถิด แพะตัวผู้ผสมกับฝูงสัตว์นั้นเป็นแพะลาย แพะจุด
และแพะลายเป็นแถบๆ			
Gns	31	11	ในความฝันนั้นทูตสวรรค์ของพระเจ้าเรียกข้าพเจ้าว่า ` ยาโคบเอ๋ย ` ข้าพเจ้าตอบว่า ` ข้าพเจ้ายูที่นี่ พระเจ้าข้า "
Gns	31	12	พระองค์ตรัสว่า ` เกยหน้าขึ้นดู แพะตัวผู้ทุกตัวที่ผสมกับฝูงสัตว์นั้น เป็นสัตว์ลายและมีจุดและลายเป็นแถบๆ เพราะเราเห็นทุกสิ่งที่บ้านนี้ทำ
กับเจ้า			
Gns	31	13	เราเป็นพระเจ้าแห่งเบธเอลที่เจ้าเจิมเสาสำคัญไว้และปฏิญาณต่อเรา บัดนี้จงลุกขึ้นออกจากแผ่นดินนี้ และกลับไปยังแผ่นดินพี่น้องของ
เจ้า "			
Gns	31	14	นางราเชลกับนางเลอาห์จึงตอบเขาว่า " เรายังมีส่วนทรัพย์มรดกในบ้านบิดาเร่อีกหรือไม่
Gns	31	15	บิดานับเราเหมือนคนต่างตัวมิใช่หรือ เพราะบิดาขายเรา ทั้งยังกินเงินของเราเกือบหมด
Gns	31	16	ทรัพย์สมบัติทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเอามาจากบิดาของเรา นั้นแหละเป็นของของเรากับลูกหลานของเรา บัดนี้พระเจ้าตรัสสั่งท่านอย่างไร ก็ขอ
ให้ทำอย่างนั้นเถิด "			
Gns	31	17	ดังนั้น ยาโคบจึงลุกขึ้นให้บุตรภรรยาขึ้นซื้ออูฐ
Gns	31	18	แล้วเขาต้อนสัตว์เลี้ยงทั้งหมดของเขาไป ขนข้าวของทั้งสิ้นที่เขาได้กำไรมา สัตว์เลี้ยงที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ที่เขาหามาได้ในเมืองปัดดาน
อารัม เพื่อเดินทางกลับไปหาอิสอัคบิดาของเขาในแผ่นดินคานาอัน			
Gns	31	19	และลาบันออกไปตัดขนแกะ ฝ่ายนางราเชลก็ลักรูปเคารพของบิดาไปด้วย
Gns	31	20	ฝ่ายยาโคบก็หลบหนีไปมิได้บอกลาบันข่าวซีเรียให้รู้ว่าตนจะหนีไป
Gns	31	21	ยาโคบเอาทรัพย์สมบัติทั้งหมดลุกขึ้นหนีข้ามแม่น้ำบายหน้า ไปยังถิ่นที่ือกเขากิเลอาด
Gns	31	22	ครั้นถึงวันทีสาม มีคนไปบอกลาบันว่ายาโคบหนีไปแล้ว
Gns	31	23	ลาบันก็พาญาติพี่น้องออกติดตามไปเจ็ดวันก็ทันยาโคบในถิ่นที่ือกเขากิเลอาด
Gns	31	24	แต่ในกลางคืนพระเจ้าทรงมาปรากฏแก่ลาบันคนซีเรียในความฝัน ตรัสแก่เขาว่า " จงระวังตัว อย่าพูดดีหรือร้ายแก่ยาโคบเลย "
Gns	31	25	แล้วลาบันตามมาทันยาโคบ ยาโคบตั้งเต็นท์อยู่ที่ถิ่นที่ือกเขา ส่วนลาบันกับญาติพี่น้องตั้งอยู่ที่ถิ่นที่ือกเขากิเลอาด
Gns	31	26	ลาบันกล่าวกับยาโคบว่า " เจ้าทำอะไรเล่า หนีพวกบุตรสาวของเราไป ไม่บอกให้เรา รู้ ทำเหมือนขอลยที่จับได้ด้วยตาม
Gns	31	27	เหตุไฉนเจ้าได้หลบหนีมาอย่างลับๆและแอบมาโดย ไม่บอกให้เรา รู้ ถ้าเรารู้เราก็จะจับส่งเจ้าไปด้วยความร้ายแรงยิ่งดี โดยให้มีการขบขันธ์ด้วย
รำมะนาและพิณเขาคู่			
Gns	31	28	ทำไม่เจ้าไม่ยอมให้เราขลุ่ยบุตรชายและบุตรสาวของเราเล่า นี่เจ้าทำอย่างไรเล่า
Gns	31	29	เรามากำลังพอจะทำอันตรายแก่เจ้าได้ แต่ในเวลากลางคืนวานนี้พระเจ้าแห่งบิดาเจ้ามาตรัสห้ามเราไว้ว่า ` จงระวังตัว อย่าพูดดีหรือร้ายแก่
ยาโคบเลย '			
Gns	31	30	บัดนี้ แม้ว่าเจ้าจะไปเพราะคิดถึงบ้านบิดามาก ทำไม่จึงลักพระของเรามาด้วยเล่า "
Gns	31	31	ยาโคบจึงตอบลาบันว่า " เพราะว่าข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าจึงว่า ` บังที่ท่านจะรับบุตรสาวของท่านคืนจากข้าพเจ้าเสีย '
Gns	31	32	ส่วนพระของท่านนั้นถ้าพบที่คนไหน ก็อย่าไว้ชีวิตผู้นั้นเลย คนใดต่อหน้าญาติพี่น้องของเรา ท่านพบสิ่งใดที่เป็นของท่านกับข้าพเจ้า ก็เอาไป
เกิด " เพราะยาโคบไม่รู้ว่านางราเชลได้ลักรูปเหล่านั้นมา			
Gns	31	33	ลาบันจึงเข้าไปในเต็นท์ของยาโคบ เต็นท์ของนางเลอาห์และเต็นท์สาวใช้ทั้งสองคนนั้น แต่หาไม่พบ จึงออกจากเต็นท์ของนางเลอาห์ แล้วเข้าไป
ในเต็นท์ของนางราเชล			
Gns	31	34	ส่วนนางราเชลเอารูปเคารพเหล่านั้นซ่อนไว้ในกบอูฐและนั่งทับไว้ ลาบันได้ค้นดูทั่วเต็นท์ก็หาไม่พบ
Gns	31	35	นางราเชลก็พูดกับบิดาของตนว่า " ขอนายอย่าโกรธเลยที่ข้าพเจ้าลักขึ้นต้อนรับ ไม่ได้ ด้วยว่าธรรมดาที่ผู้หญิงเคยมีกำลังเป็นอยู่กับข้าพเจ้า "
ลาบันก็ค้นดูแล้ว แต่ไม่พบรูปเคารพนั้นเลย			
Gns	31	36	ส่วนยาโคบก็โกรธและต่อว่าลาบัน ยาโคบกล่าวกับลาบันว่า " ข้าพเจ้าทำการละเมิดต่อท่านประการใด ข้าพเจ้าทำบาปอะไรท่านจึงรีบติดตาม
ข้าพเจ้ามาดังนี้			
Gns	31	37	ท่านค้นดูของของข้าพเจ้าทั้งหมดแล้ว ท่านพบอะไรที่เป็นของมาจากบ้านของท่าน ก็เอามาตั้งไว้ที่นี่ตรงหน้าญาติพี่น้องทั้งสองฝ่าย ให้เขา
ตัดสินความระหว่างเราทั้งสอง			
Gns	31	38	ข้าพเจ้ายูอยู่กับท่านมายี่สิบปีแล้ว แกะตัวเมียและแพะตัวเมียมิได้แห่งลูก และแกะตัวผู้ในฝูงของท่าน ข้าพเจ้าก็มีได้กินเลย
Gns	31	39	ที่สัตว์ร้ายกัดฉีกกินเสีย ข้าพเจ้าก็มีได้นำมาให้ท่าน ข้าพเจ้าเอางสุให้ให้ ที่ถูกขโมยไปในเวลากลางวันหรือกลางคืน ท่านก็หักจากข้าพเจ้าทั้ง
นั้น			
Gns	31	40	ข้าพเจ้าเคยเป็นเช่นนี้ เวลากลางวัน แดดก็เผาข้าพเจ้า เวลากลางคืนน้ำค้างแข็งก็ผลาญข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้านอนไม่หลับ
Gns	31	41	ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในเรือนของท่านเช่นนี้ยี่สิบปีแล้ว ข้าพเจ้าได้รับใช้ท่านสิบสี่ปีเพื่อได้บุตรสาวสองคนของท่าน และรับใช้ท่านหกปีเพื่อได้ฝูง
สัตว์ของท่าน ท่านยังได้เปลี่ยนค่าจ้างของข้าพเจ้าสิบครึ่ง			
Gns	31	42	ถ้าแม้พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้า พระเจ้าของอับราฮัมและซึ่งอิสอัคยาเกราบ ไม่ทรงสถิตอยู่กับข้าพเจ้าแล้ว ครั้งนี้ท่านจะให้ข้าพเจ้าไปตัวเปล่า
เป็นแน่ พระเจ้าทรงเห็นความทุกข์ใจของข้าพเจ้าและภาระงานตรากตรำที่มือข้าพเจ้าทำ จึงทรงห้ามท่านเมื่อคืนวานนี้ "			
Gns	31	43	แล้วลาบันตอบยาโคบว่า " บุตรสาวเหล่านี้ก็เป็นบุตรสาวของเรา เด็กเหล่านี้ก็เป็นเด็กของเรา ฝูงสัตว์ทั้งฝูงนี้ก็เป็นฝูงสัตว์ของเรา ของทั้งสิ้นที่
เจ้าเห็นก็เป็นของเรา วันนี้เราจะกระทำอะไรแก่บุตรสาวของเราหรือแก่เด็กที่เกิดมาจากเขา			
Gns	31	44	ฉะนั้นมาเถิด บัดนี้ให้เราทำพันธสัญญา ทั้งเรากับเจ้า ให้เป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า "
Gns	31	45	ฝ่ายยาโคบก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้เป็นเสาสำคัญ
Gns	31	46	แล้วยาโคบจึงพูดกับญาติพี่น้องว่า " เก็บก้อนหินมา " เขาเก็บก้อนหินมากองรวมไว้ แล้วก็กินเลี้ยงกันที่กองหินนั้น
Gns	31	47	ลาบันจึงตั้งชื่อกองหินนั้นว่า เขการสเหตุรา แต่ยาโคบตั้งชื่อว่า กาลเออด
Gns	31	48	ลาบันกล่าววา " วันนี้องหินนี้จะเป็พยานระหว่างเรากับเจ้า " เหตุฉะนั้นเขาจึงตั้งชื่อว่า กาลเออด
Gns	31	49	และมีสปีห์ เพราะเขากล่าวว่า " พระเยโฮวาห์ทรงเผ่าอยู่ระหว่างเรากับเจ้า เมื่อเราจากกัน ไป
Gns	31	50	ถ้าเจ้าขมเหงบุตรสาวของเรา หรือถ้าเจ้าได้ภรรยาอื่นนอกจากบุตรสาวของเรา ถึงไม่มีใครอยู่กับเราด้วย จงรู้เถิดว่า พระเจ้าทรงเป็นพยาน
ระหว่างเรากับเจ้า "			
Gns	31	51	ลาบันบอกยาโคบว่า " จงดูกองหินและเสาหินนี้ที่เราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	31	52	หินกองนี้เป็นพยาน และเสานันก็เป็นพยานว่า เราจะไม่ข้ามกองหินนี้ไปหาเจ้า และเจ้าจะไม่ข้ามกองหินนี้และเสานีมาหาเรา เพื่อทำอันตรายกัน
Gns	31	53	ให้พระเจ้าของอับราฮัมและพระเจ้าของนาโฮร์ ซึ่งเป็นพระเจ้าของบิดาของท่านทรงตัดสินความระหว่างเรา" ยาโคบก็ปฏิญาณโดยอ้างถึงผู้
ที่อิสอัคบิดาของตนย่างเกรง	31	54	แล้วยาโคบถวายเครื่องบูชาบนถิ่นเทือกเขา และเรียกญาติพี่น้องของตนมารับประทานขนมปัง พวกเขารับประทานขนมปังและอยู่บนถิ่น
เทือกเขาลอดคินวันนั้น	31	55	ลาบั้นดินขึ้นแต่เช้ามืด จวบหลานและบุตรสาว อวยพรแก่พวกเขา แล้วลาบั้นก็ออกเดินทางกลับไปบ้าน
Gns	32	1	ยาโคบก็เดินทางไปแล้วเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบเขา
Gns	32	2	เมื่อยาโคบเห็นทูตสวรรค์เหล่านั้นเขาจึงว่า "นี่เป็นกองทัพของพระเจ้า" เขาจึงเรียกสถานที่นั้นว่า มახะนาอิม
Gns	32	3	ยาโคบส่งผู้สื่อสารหลายคนล่วงหน้าไปหาเอซาวพี่ชายของตนที่แผ่นดินเสอีร์ที่เมืองเอโดมตั้งอยู่
Gns	32	4	และสั่งเขาว่า "จงไปบอกเอซาวนายของเรว่า ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกล่าวดังนี้ ข้าพเจ้าไปอาศัยอยู่กับลาบั้นจนบัดนี้
Gns	32	5	ข้าพเจ้ามีฝูงวัว ฝูงลา ฝูงแพะแกะ มีคนใช้ชายหญิง ข้าพเจ้าใช้คนมาเรียนนายของข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความกรุณาในสายตาของ
ท่าน"	32	6	ผู้สื่อสารนั้นก็กลับมาบอกยาโคบว่า "ข้าพเจ้าไปพบเอซาวพี่ชายของท่านแล้ว เขากำลังจะมาพบท่านด้วย มีพวกผู้ชายมากับเขาสี่ร้อยคน"
Gns	32	7	ยาโคบมีความกลัวและเป็นทุกข์ยิ่งนัก เขาจึงแบ่งคนทั้งหลายที่มาด้วยเขา และฝูงแพะแกะ ฝูงวัว ฝูงอูฐ ออกเป็นสองพวก
Gns	32	8	คิดว่า "ถ้าเอซาวมาตีพวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่งที่เหลือจะหนีไปได้"
Gns	32	9	ยาโคบอธิษฐานว่า "โอพระเจ้าของอับราฮัมปู่ของข้าพระองค์ และพระเจ้าของอิสอัคบิดาของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ผู้ตรัสสั่งข้า
พระองค์ไว้ว่า กลับไปยังแผ่นดินและยังญาติพี่น้องของเจ้า และเราจะกระทำการดีแก่เจ้านี้"	32	10	ข้าพระองค์ไม่สมควรจะรับบรรดาพระกรุณาและความจริงเมิ่งเล็กน้อยที่สุด ที่พระองค์ได้ทรงโปรดสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ด้วยว่าข้า
พระองค์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้เมื่อมีแต่ไม้เท้า และบัดนี้ข้าพระองค์มีผู้คนเป็นสองพวก	32	11	ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากเงื้อมมือพี่ชายข้าพระองค์ ก็จากเงื้อมมือของเอซาว เพราะข้าพระองค์กลัวเขา เกรงว่าเขาจะ
มาตีข้าพระองค์ ทั้งมารดาที่ปลุกด้วย	32	12	แต่พระองค์ตรัสไว้แล้วว่า "เราจะกระทำการดีแก่เจ้าและทำให้เชื้อสายของเจ้าอุดมเมิดทรายที่ทะเล ซึ่งจะมีมากมายจนนับไม่ถ้วน"
Gns	32	13	คินวันนั้นยาโคบพักอยู่ที่นั่นและตัดเอาของที่มียู่นั้นให้เป็นของกำนัลแก่เอซาวพี่ชายของตน
Gns	32	14	คือแพะตัวเมียสองร้อย แพะตัวผู้ยี่สิบ แกะตัวเมียสองร้อย และแกะตัวผู้ยี่สิบ
Gns	32	15	อูฐเมล็ดก่อนสามสิบกับลาตัวเมียยี่สิบ วัวตัวผู้สิบ ลาตัวเมียยี่สิบ และลูกลาสิบ
Gns	32	16	ยาโคบมอบสิ่งเหล่านี้ไว้ในความดูแลของคนใช้ แต่ละฝูงอยู่ต่างหาก และสั่งพวกคนใช้ว่า "ล่วงหน้าไปก่อนเรา และให้หมูสัตว์นี้วันระยะ
ห่างกันหน่อย"	32	17	ยาโคบสั่งหมูที่ขึ้นหน้าว่า "เมื่อเอซาวพี่ชายของเรามาพบเจ้าและถามเจ้าว่า เจ้าเป็นคนของใคร เจ้าไปไหน และของที่อยู่ข้างหน้าเจ้านี้เป็น
ของใคร"	32	18	เจ้าจงตอบว่า "ของเหล่านี้เป็นของยาโคบผู้รับใช้ของท่าน เป็นของกำนัลส่งมาให้เอซาวนายของข้าพเจ้า และดูเถิด ยาโคบตามมาข้าง
หลัง"	32	19	ยาโคบสั่งหมูที่สองและหมูที่สาม และบรรดาผู้ที่ติดตามหมูเหล่านั้นทำนองเดียวกันว่า "เมื่อเจ้าพบเอซาว จงกล่าวแก่เขาเช่นเดียวกัน
Gns	32	20	และเสริมว่า "ดูเถิด ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกำลังตามมาข้างหลังพวกเรา" เพราะยาโคบคิดว่า "ข้าจะระับความโกรธของเอซาวได้ด้วย
ของกำนัลที่ส่งล่วงหน้าไป และภายหลังจะเห็นหน้าเขา บางทีเขาจะยอมรับข้า"	32	21	ดังนั้น ของกำนัลต่างๆจึงล่วงหน้าไปก่อนเขา ส่วนตัวเขาคืนนั้นยังค้างอยู่ในค่าย
Gns	32	22	กลางคินนั้นเอง ยาโคบก็ลุกขึ้น พากรยาทั้งสอง สวามีทั้งสองและบุตรชายสิบเอ็ดคนข้ามลำธารชื่อยับบอกไป
Gns	32	23	ยาโคบส่งครอบครัวข้ามลำธารไป และส่งของทั้งหมดของตนข้ามไปด้วย
Gns	32	24	ยาโคบอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว มีบุรุษผู้หนึ่งมาปล้ำกับเขาจนเวลารุ่งสาง
Gns	32	25	เมื่อบุรุษผู้นั้นเห็นว่าเขาชนะยาโคบไม่ได้ ก็ถูกต้องที่ข้อต่อตะโพกของยาโคบ ข้อต่อตะโพกของยาโคบก็เคล็ด เมื่อปล้ำสู้กันอยู่นั้น
Gns	32	26	บุรุษนั้นจึงว่า "ปล่อยให้เราไปเถิดเพราะใกล้สว่างแล้ว" แต่ยาโคบตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่
ข้าพเจ้า"	32	27	บุรุษผู้นั้นจึงถามยาโคบว่า "เจ้าชื่ออะไร" ยาโคบตอบว่า "ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ"
Gns	32	28	บุรุษนั้นจึงว่า "เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบต่อไป แต่จะเรียกว่า อิสราเอล เพราะเจ้าเหมือนเจ้าชาย ได้สู้กับพระเจ้าและมนุษย์ และได้ชัย
ชนะ"	32	29	ยาโคบจึงถามบุรุษผู้นั้นว่า "ขอท่านบอกข้าพเจ้าว่าท่านชื่ออะไร" แต่บุรุษนั้นกล่าวว่า "เหตุใดจึงถามชื่อเรา" แล้วก็อวยพรยาโค
บที่นั่น	32	30	ยาโคบจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เปนีเอล กล่าวว่า "เพราะข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์พระเจ้า แล้วยังมีชีวิตอยู่"
Gns	32	31	เมื่อยาโคบผ่านเปนีเอล ดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วเขาเดินโยกเขยกไป
Gns	32	32	เหตุฉะนั้น คนอิสราเอลจึงไม่กินเส้นเอ็นที่ตะโพก ซึ่งอยู่ที่ข้อต่อตะโพกนั้นจนทุกวันนี้ เพราะพระองค์ทรงถูกต้องข้อต่อตะโพกของยาโคบตรง
เส้นเอ็นที่ตะโพก	33	1	ยาโคบเงยหน้าขึ้นดู และดูเถิด เอซาวกำลังมาพร้อมกับผู้ชายสี่ร้อยคน ยาโคบจึงแบ่งลูกๆให้นางเลอาห์ นางราเชลและสวามีทั้งสอง
Gns	33	2	เขาให้สวามีทั้งสองกับลูกอยู่ข้างหน้า ถัดมานางเลอาห์กับลูก ส่วนนางราเชลกับโยเซฟอยู่ท้ายสุด
Gns	33	3	ตัวเขาเองเดินออกหน้าไปก่อน กราบลงถึงดินเจ็ดหน จนเข้ามาใกล้พี่ชายของเขา
Gns	33	4	แต่เอซาววิ่งออกไปต้อนรับเขา กอดและซบหน้าลงที่คอจุมเขา ต่างก็ร้องไห้
Gns	33	5	เอซาวก็เงยหน้าขึ้นแลเห็นพวกผู้หญิงกับลูกๆจึงถามว่า "คนที่อยู่กับเจ้านี้คือใคร" ยาโคบตอบว่า "คือลูกๆที่พระเจ้าโปรดประทานให้แก่
ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่าน"	33	6	แล้วสวามีทั้งสองคนกับลูกๆก็เข้ามาใกล้และกราบลง
Gns	33	7	นางเลอาห์กับลูกของเขาก็เข้ามาใกล้และกราบลงด้วย ภายหลังโยเซฟและนางราเชลก็เข้ามาใกล้และกราบลง
Gns	33	8	เอซาวถามว่า "ขบวนผู้คนและฝูงสัตว์ทั้งหมดที่เรานับนี้มีความหมายอย่างไร" ยาโคบตอบว่า "เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความกรุณาในสายตา
ของนายข้าพเจ้า"	33	9	เอซาวพูดว่า "น้องเอ๋ย ข้ามีพวอยู่แล้ว เกือบของเจ้าไว้เองเถิด"
Gns	33	10	ยาโคบตอบว่า "มิได้ ข้าพเจ้าขอรับท่านเถิด ถ้าข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่านแล้วขอรับของกำนัลนั้นจากมือข้าพเจ้า เพราะ
เหตุว่าข้าพเจ้าได้เห็นหน้าท่านก็เหมือนเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า และท่านได้โปรดข้าพเจ้าแล้ว	33	11	ข้าพเจ้าอ่อนนอน ขอท่านรับของขวัญที่นำมาให้ท่าน เพราะพระเจ้าทรงโปรดกรุณาข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็มีพวอยู่แล้ว" เขาอ่อนนอนและ
เอซาวจึงรับไว้	33	12	เอซาวพูดว่า "ให้เราเดินทางไปกับเถิด ให้เราไปกับและข้าจะนำหน้าเจ้า"
Gns	33	13	แต่ยาโคบตอบเขาว่า "นายท่านยอมทราบอยู่แล้วว่าเด็กๆนั้นอ่อนแอ และข้าพเจ้ายังมีฝูงแพะแกะและโคที่มีลูกอ่อนยังกินนมอยู่ ถ้าจะต้อน
ให้เดินเกินไปถึงวันหนึ่งฝูงสัตว์ก็จะตายหมด	33	14	ขอนายท่านล่วงหน้าผู้รับใช้ของท่าน ไปก่อนเถิด ข้าพเจ้าจะตามไปช้าๆตามกำลังของสัตว์ซึ่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้าและตามที่เด็กๆท่านได้ จน
Gns	33	15	กว่าข้าพเจ้าจะไปพบนายท่านที่เสอีร์"
Gns	33	15	เอซาวจึงกล่าวว่า "บัดนี้ขอให้คนที่มากับเราไปกับเจ้าบ้าง" ยาโคบตอบว่า "มีความจำเป็นอะไรหรือ ขอให้ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาใน

สายตาของนายท่านเกิด"

Gns	33	16	ในวันนั้น เอชาก็กลับไปทางเสอีร์
Gns	33	17	ส่วนยาโคบเดินทางไปถึงสกคท เขาสร้างบ้านอยู่ที่นั่น และสร้างเพิงให้สัตว์ของเขา ฉะนั้นจึงเรียกที่นั่นว่า สกคท
Gns	33	18	เมื่อยาโคบเดินทางจากปิดดานอาร์มก็มาถึงเมืองเชลมซึ่งเป็นเมืองของเชเคมในแผ่นดินคานาอัน เขาตั้งเต็นท์อยู่หน้าเมืองนั้น
Gns	33	19	ยาโคบซื้อที่ดินแปลงหนึ่งที่ตั้งเต็นท์อยู่นั้น จากบุตรชายของฮาโมรบิดาของเชเคมเป็นเงินหนึ่งร้อยเหรียญ
Gns	33	20	ยาโคบสร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียกแท่นนั้นว่า เอลเอโลเฮอีสรูเอล
Gns	34	1	ฝ่ายดinahบุตรสาวของนางเลอาห์ซึ่งนางบังเกิดให้กับยาโคบนั้นออกไปเยี่ยมผู้หญิงในแผ่นดินนั้น
Gns	34	2	เมื่อเชเคมบุตรชายฮาโมรคนฮีโวดผู้เป็นเจ้าของเมืองเห็นนางสาวdinahห์ เขาก็เอานางไปหลับนอนและทำอนาจารต่อนาง
Gns	34	3	จิตใจของเชเคมก็ผูกพันอยู่กับนางสาวdinahห์บุตรสาวยาโคบ และเขารักนางพูดจาแล้วโถมเอาใจนาง
Gns	34	4	เชเคมจึงพูดกับฮาโมรบิดาของตนว่า " จงขอหญิงสาวนี้ให้เป็นภรรยาข้าพเจ้าเถิด "
Gns	34	5	ยาโคบได้ยินข่าวว่าผู้หนึ่งทำกรอนาจารกับนางสาวdinahห์บุตรสาวของตน เวลานั้นพวกบุตรชายของท่านอยู่กับฝูงสัตว์ที่ในนา ยาโคบจึงนั่ง
คอยจนพวกบุตรชายกลับมาบ้าน			
Gns	34	6	ฮาโมรบิดาของเชเคมก็ไปหายาโคบเพื่อปรึกษากับท่าน
Gns	34	7	เมื่อพวกบุตรชายของยาโคบได้ยินข่าวนั้นก็กลับมาจากนา ต่างก็โทกเศร้าและโกรธยิ่งนักเพราะเชเคมได้กระทำความโง่เขลาในพวก
อิสราเอล โดยข่มขืนบุตรสาวของยาโคบ ซึ่งเป็นการไม่สมควร			
Gns	34	8	ฮาโมรก็ปรึกษากับพวกเขาวา " จิตใจเชเคมบุตรชายของเราผูกพันรักใคร่บุตรสาวของท่านมาก ขอหญิงนั้นเป็นภรรยาบุตรชายของเราเถิด
Gns	34	9	และเชิญพวกท่านจงทำการสมรสกับพวกเรา ยกบุตรสาวของท่านให้พวกเรา และรับบุตรสาวของเราให้พวกท่าน
Gns	34	10	ท่านทั้งหลายจะได้อยู่กับพวกเรา แผ่นดินนี้จะอยู่ตรงหน้าท่าน จงอาศัยเป็นที่ค้าขายและจงได้สมบัติมากในแผ่นดินนี้ "
Gns	34	11	เชเคมบอกบิดาและพวกพี่ชายของหญิงนั้นว่า " จงเห็นแก่ข้าพเจ้าเถิด และท่านจะเรียกเท่าไร ข้าพเจ้าก็จะให้
Gns	34	12	ท่านจะเอาเงินสินสอดและของขวัญสักเท่าไรก็ตามใจ ท่านจะเรียกเท่าไร ข้าพเจ้าจะให้ แต่ขอหญิงนั้นเป็นภรรยาข้าพเจ้า "
Gns	34	13	ฝ่ายบุตรชายของยาโคบก็ตอบแก่เชเคมและฮาโมรบิดาของเชเคมเป็นกลอุบาย เพราะเหตุเขาทำอนาจารแก่นางสาวdinahห์น้องสาวนั้น จึง
กล่าววา			
Gns	34	14	โดยบอกเขาวา " เราทำสิ่งนี้ไม่ได้ คียดอกน้องสาวของเราให้แก่คนที่ขี้ไม่ได้เข้าสู่หนัดนั้น เพราะจะเป็นที่อับอายขายหน้าแก่เรา
Gns	34	15	แต่เราจะยอมตั้งนี้ ถ้าท่านจะยอมเป็นเหมือนพวกเรา โดยให้ผู้ชายทุกคนของท่านเข้าสู่หนัด
Gns	34	16	เราจึงจะยอมยกบุตรสาวของเราให้แก่พวกท่าน และเราจะรับบุตรสาวของพวกท่านเป็นภรรยาของพวกเรา และเราจะอยู่กับท่านและจะเป็น
ชนชาติเดียวกัน			
Gns	34	17	แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ฟังคำเรา ไม่เข้าสู่หนัด เราจะเอาบุตรสาวของเราไปเสีย "
Gns	34	18	ถ้อยคำของเขาเป็นที่พอใจฮาโมร และเชเคมบุตรชายของฮาโมร
Gns	34	19	หนุ่มคนนั้นไม่รีรอที่จะทำตาม เพราะเขามีความรักใคร่ในบุตรสาวของยาโคบ เขาเป็นคนนำเคารพนับถือมากกว่าใครๆในครอบครัวของ
บิดา			
Gns	34	20	ฮาโมรกับเชเคมบุตรชายจึงออกไปที่ประตูเมือง และปรึกษากับชาวเมืองนั้นว่า
Gns	34	21	" คนเหล่านี้เป็นมิตรกับพวกเรา เพราะฉะนั้นจึงให้เขาอาศัยค้าขายในแผ่นดินนี้ เพราะเหตุเกิด แผ่นดินนี้กว้างขวางพอให้เขาอยู่ได้ ให้เรารับ
บุตรสาวของเขาเป็นภรรยาพวกเราและยกบุตรสาวของเราให้เขา			
Gns	34	22	เพียงแต่เราที่เป็นชายทุกคนจะยอมเข้าสู่หนัดเหมือนเขา ถ้ายอมกระทำดังนั้นพวกนั้นจะอาศัยอยู่เป็นชนชาติเดียวกับเรา
Gns	34	23	ฝูงสัตว์เลี้ยงและทรัพย์สินสมบัติของเขา กับฝูงสัตว์ทั้งสิ้นของเขาก็จะเป็นของเราด้วยมิใช่หรือ ขอแต่ให้รายอมกระทำดังนั้นเขาจะยอมอยู่กับ
เรา "			
Gns	34	24	บรรดาชาวเมืองที่ออกไปจากประตูเมืองก็เห็นชอบด้วยฮาโมรและเชเคมบุตรชาย และผู้ชายทั้งปวงที่ออกไปจากประตูเมืองก็เข้าสู่หนัด
Gns	34	25	ครั้นอยู่มาถึงวันที่สาม เมื่อคนเหล่านั้นกำลังเจือปน บุตรชายสองคนของยาโคบชื่อสิเมโอนและเลวี เป็นพี่ชายนางสาวdinahห์ ก็ถือดาบเข้าไป
ในเมืองด้วยใจกล้าหาญฆ่าผู้ชายในเมืองนั้นเสียสิ้น			
Gns	34	26	เขาฆ่าฮาโมรและเชเคมบุตรชายเสียด้วยคมดาบ และพานางสาวdinahห์ออกจากบ้านเชเคมไปเสีย
Gns	34	27	พวกบุตรชายของยาโคบเข้าไปตามบ้านคนตาย และปล้นเมืองนั้น เพราะคนเหล่านั้น ได้ทำอนาจารต่อน้องสาวของเขา
Gns	34	28	เขาริบเอาฝูงแกะ ฝูงวัว ฝูงลา และข้าวของทั้งปวงในเมืองและในนาไป
Gns	34	29	เอาทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาไป และจับบุตรภรรยาของคนเหล่านั้น ไปเป็นเชลย และริบของในบ้าน ไปเสียทั้งสิ้น
Gns	34	30	ฝ่ายยาโคบจึงพูดกับสิเมโอนและเลวีว่า " เจ้าทำให้เราลำบากใจ โดยทำให้เราเป็นที่เกลียดชังแก่คนแผ่นดินนี้ คือคนคานาอันกับคนเปริสซี
เรามีผู้คนน้อยนัก เขาทั้งหลายจะรวมกันมาฆ่าเราเสีย จะทำให้เราและครอบครัวพินาศสิ้น "			
Gns	34	31	แต่เขาตอบว่า " มันจะทำกับน้องสาวเราเหมือนหญิงแพศยาได้หรือ "
Gns	35	1	พระเจ้าตรัสแก่ยาโคบว่า " จงลุกขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบรเอเอล และอาศัยอยู่ที่นั่น ทำแท่นที่นั่นบูชาพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่เจ้าเมื่อเจ้าหนีไป
จากหน้าเอชาวพี่ชายของเจ้า "			
Gns	35	2	ดังนั้นยาโคบจึงบอกครอบครัวของตน และคนทั้งปวงที่อยู่ด้วยกันว่า " จงทั้งพระต่างดาวที่อยู่ท่ามกลางเจ้าเสียให้หมด ชำระตัว และเปลี่ยน
เครื่องนุ่งห่ม			
Gns	35	3	และให้พวกเรากลับขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบรเอเอล ที่นั่นข้าจะทำแท่นบูชาแด่พระเจ้า ผู้ทรงตอบข้าในวันที่ข้ามีความทุกข์ใจ และทรงอยู่กับข้าในทาง
ที่ข้าไปนั้น "			
Gns	35	4	คนทั้งหลายเอาพระต่างดาวทั้งหมดที่มีอยู่ กับตุ้มหูที่หูของเขามาให้ยาโคบ ยาโคบก็ซ่อนไว้ใต้ต้นโอ๊กที่อยู่ใกล้เมืองเชเคม
Gns	35	5	พวกเขา ก็ยกเดินไป เมืองต่างๆที่อยู่รอบข้างต่างมีความเกรงกลัวพระเจ้า ชาวเมืองจึงมิได้โลดมาบรรดาบุตรชายของยาโคบ
Gns	35	6	ดังนั้นยาโคบมาถึงตำบลลูส คือเบรเอเอล ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน หิ้งตัวเขาและทุกคนที่อยู่กับเขา
Gns	35	7	ที่นั่นยาโคบสร้างแท่นบูชาไว้ และเรียกตำบลนั้นว่าเบรเอเอล เหตุว่าที่นั่นพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่ยาโคบ เมื่อครั้งยาโคบหนีไปจาก
หน้าพี่ชาย			
Gns	35	8	ฝ่ายพี่เลี้ยงของนางเรเบคkah ชื่อเดโบราห์ก็ถึงแก่ความตาย เขาฝังศพไว้ใต้ต้นโอ๊กใต้เบรเอเอล เขาเรียกต้นไม้ที่ว่า อัลโลนมาอุท
Gns	35	9	เมื่อยาโคบออกจากปิดดานอาร์มพระเจ้าก็ทรงสำแดงพระองค์แก่ยาโคบอีก และทรงอวยพรเขา
Gns	35	10	พระเจ้าตรัสแก่เขาวา " เจ้ามีชื่อว่ายาโคบ เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบต่อไปแต่จะมีชื่อว่าอิสราเอล " ดังนั้นพระองค์จึงเรียกเขาวา อิสราเอล
Gns	35	11	พระเจ้าตรัสแก่เขาวา " เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เจ้าจึงเกิดผู้คนทวีมากขึ้น ประชาชาติหนึ่งและหลายประชาชาติจะเกิดมาจากเจ้า
กษัตริย์หลายองค์จะออกมาจากบ้านเอชวองเจ้า			
Gns	35	12	แผ่นดินที่เราให้แก่อับราฮัมและอิชอัคแล้วเราจะให้แก่เจ้า และเราจะให้แผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าที่มากภายหลังเจ้า "
Gns	35	13	พระเจ้าเสด็จขึ้นไปจากยาโคบ ณ ที่ที่พระองค์ตรัสแก่เขา
Gns	35	14	ยาโคบก็ปีกเสาสำคัญไว้ที่นั่นที่พระองค์ตรัสแก่ตน เป็นเสาหิน เขาก็เอาเครื่องตีบูชาเทลงบนเสา และเทน้ำมันบนนั้น
Gns	35	15	ยาโคบเรียกตำบลที่พระเจ้าตรัสแก่ตนว่า เบรเอเอล
Gns	35	16	เขาทั้งหลายไปจากเบรเอเอลใกล้จะถึงเอเฟธาธา นางราเชลจะคลอดบุตรก็เจ็บครรภ์นัก
Gns	35	17	ต่อมาขณะนางเจ็บครรภ์นัก หญิงผดุงครรภ์บอกนางว่า " อยากลัว ท่านจะได้บุตรชายคนนี้ด้วย "
Gns	35	18	อยู่มากเมื่อชีวิตใกล้ดับ (เพราะนางถึงแก่ความตาย) นางเรียกบุตรนั้นว่า เบนโอนี แต่บิดาเรียกเขาวา เบนยามิน
Gns	35	19	นางราเชลก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพไว้ริมทางที่จะไปบ้านเอเฟธาธาซึ่งคือเบรเอเอล
Gns	35	20	ยาโคบเอาเสาหินปักไว้ ณ ที่ฝังศพซึ่งเป็นเสาหิน ณ ที่ฝังศพนางราเชลจนทุกวันนี้
Gns	35	21	อิสราเอลก็ยกเดินต่อไปอีก ไปตั้งเต็นท์อยู่เลยหอคอยแห่งเอเดอร์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	35	22	อูยามาเมื่ออิสราเอลอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น รูเบน ไปนอนกับนางบิลฮาห์ ภรรยาของบิดา อิสราเอลก็ได้ยินเรื่องนี้ ฝ่ายบุตรชายของยาโคบมี
สิบสองคน			
Gns	35	23	บุตรชายของนางเลอาห์ชื่อ รูเบน เป็นบุตรหัวปีของยาโคบ สิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์และเศบูลุน
Gns	35	24	บุตรชายของนางราเชลชื่อ โยเซฟ และเบนยามิน
Gns	35	25	บุตรชายของนางบิลฮาห์ สามีของนางราเชลชื่อ ดาน และนัฟทาลี
Gns	35	26	บุตรชายของนางสิลาห์ สามีของนางเลอาห์ชื่อ กาด และอาเชอร์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของยาโคบ ซึ่งเกิดที่ปาดานอารัม
Gns	35	27	ฝ่ายยาโคบกลับมาหาอิสอัคบิดาของตนที่มัมเร คือที่เมืองอารบา คือเฮโบรน ที่อับราฮัมและอิสอัคเคยอาศัยก่อน
Gns	35	28	อิสอัคมีอายุหนึ่งร้อยแปดสิบปี
Gns	35	29	อิสอัคก็สิ้นลมหายใจ ท่านชราและแก่หง่อมมากเมื่อสิ้นชีวิต และไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษของท่าน เอชวาและยาโคบบุตรชายของท่านก็นำท่านไป
ฝังเสีย			
Gns	36	1	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเอชวาชื่อเอโดม
Gns	36	2	เอชวาได้หญิงคนกานาอันมาเป็นภรรยา คืออาดามบุตรสาวเอโดมคนฮิตไทต์ และโอโฮลิบามาห์ บุตรสาวอานาห์ผู้เป็นบุตรสาวติเบโอนคนซี
ไวด์			
Gns	36	3	กับบาเสมีห์ บุตรสาวอิซมาเอลเป็นน้องสาวของเนบาโยท
Gns	36	4	ฝ่ายนางอาดามคลอดบุตรให้เอชวาชื่อเอลีฟัส นางบาเสมีห์คลอดบุตรชื่อเรูเอล
Gns	36	5	และนางโอโฮลิบามาห์คลอดบุตรชื่อเยอช ยาลาม และโคราห์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเอชวาที่เกิดในแผ่นดินกานาอัน
Gns	36	6	เอชวาภรรยาบุตรชายหญิงและคนทั้งปวงในครอบครัวของตน กับฝูงสัตว์ บรรดาสัตว์ใช้งาน และทรัพย์สิ่งของทั้งหมดที่ได้มาในแผ่นดิน
กานาอัน หันจากหน้ายาโคบน้องชายไปที่เมืองอื่น			
Gns	36	7	เพราะทรัพย์สมบัติของทั้งสองมีมาก จะอยู่ด้วยกันมิได้ ดินแดนที่เขาอาศัยนั้น ไม่พอให้เขาเลี้ยงฝูงสัตว์
Gns	36	8	เอชวาจึงไปอยู่ในถิ่นที่อกเขาเสอีร์ เอชวาชื่อเอโดม
Gns	36	9	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเอชวา บิดาคคนเอโดม ชาวเมืองที่อกเขาเสอีร์
Gns	36	10	ชื่อบุตรชายของเอชวา คือเอลีฟัสบุตรชายนางอาดาม ภรรยาเอชวา เรูเอลบุตรชายนางบาเสมีห์ ภรรยาเอชวา
Gns	36	11	ฝ่ายบุตรชายของเอลีฟัสชื่อเทมาน โอมาร์ เกลโฟ กาทาม และเคนัส
Gns	36	12	ทิมนาเป็นภรรยาของเอลีฟัสบุตรชายเอชวา นางคลอดบุตรให้เอลีฟัสชื่ออามาเลซ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของอาดามภรรยาเอชวา
Gns	36	13	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเรูเอล คือนาหัท เก-ราห์ ซิมมาห์ และมีสซาห์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของบาเสมีห์ภรรยาของเอชวา
Gns	36	14	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายภรรยาของเอชวา คือนางโอโฮลิบามาห์ บุตรสาวของอานาห์ผู้เป็นบุตรสาวติเบโอน นางคลอดบุตรให้เอชวาชื่อเยอช ยา
ลาม และโคราห์			
Gns	36	15	ต่อไปนี้เป็นเจ้านายในบรรดาบุตรชายของเอชวา บรรดาบุตรชายของเอลีฟัส บุตรชายหัวปีของเอชวา คือเจ้านายเทมาน เจ้านายโอมาร์ เจ้า
นายเกลโฟ เจ้านายเคนัส			
Gns	36	16	เจ้านายโคราห์ เจ้านายกาทาม เจ้านายอามาเลซ คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเอลีฟัสในแผ่นดินเอโดม พวกเขาเป็นลูกหลานของนางอาดาม
Gns	36	17	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเรูเอลผู้เป็นบุตรชายของเอชวา คือเจ้านายนาหัท เจ้านายเก-ราห์ เจ้านายซิมมาห์และเจ้านายมีสซาห์ คนเหล่านี้
เป็นเจ้านายของเรูเอลในแผ่นดินเอโดม พวกเขาเป็นลูกหลานของนางบาเสมีห์ภรรยาของเอชวา			
Gns	36	18	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของนางโอโฮลิบามาห์ภรรยาของเอชวา คือเจ้านายเยอช เจ้านายยาลาม และเจ้านายโคราห์ คนเหล่านี้เป็นเจ้านายเกิด
จากนางโอโฮลิบามาห์บุตรสาวของอานาห์ ภรรยาเอชวา			
Gns	36	19	คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเอชวาชื่อเอโดมและคนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเขา
Gns	36	20	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเสอีร์คนโฮรี ชาวแผ่นดินนั้นคือโลทาน โยบาล ตีบโอน อานาห์
Gns	36	21	ดีโชน เอเซอร์และดีชาน คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของคนโฮรี ผู้เป็นบุตรของเสอีร์ในแผ่นดินเอโดม
Gns	36	22	บุตรชายโลทานชื่อโฮรีและเฮมาน และน้องสาวของโลทานชื่อทิมนา
Gns	36	23	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของโยบาล คืออัลวาน มานาฮาท เอบาล เซโฟ และโอนัม
Gns	36	24	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของตีบโอนคืออียาห์ และอานาห์ อานาห์นั้นเป็นผู้ที่ได้พบฝูงโลในถิ่นทุรกันดาร เมื่อเลี้ยงฝูงลาของตีบโอนบิดาของเขา
Gns	36	25	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของอานาห์ คือดีโชน และโอโฮลิบามาห์ผู้เป็นบุตรสาวของอานาห์
Gns	36	26	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของดีโชน คือเฮมดาน เฮชบาน อิธราน และเครราน
Gns	36	27	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเอเซอร์ คือบิลฮาน ตาวาน และอาชาน
Gns	36	28	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของดีชาน คืออูคและอารัน
Gns	36	29	ต่อไปนี้เป็นเจ้านายของคนโฮรี คือเจ้านายโลทาน เจ้านายโยบาล เจ้านายตีบโอน เจ้านายอานาห์
Gns	36	30	เจ้านายดีโชน เจ้านายเอเซอร์ เจ้านายดีชาน คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของคนโฮรีตามพวกเจ้านายของเขาในแผ่นดินเสอีร์
Gns	36	31	ต่อไปนี้เป็นภริยาที่ครอบครัวของในแผ่นดินเอโดม ก่อนที่คนอิสราเอลมีภริยาที่ครอบครัวของ
Gns	36	32	เบลามบุตรชายเบโอรครอบครัวในเอโดม เมืองหลวงของท่านชื่อดินซาบาห์
Gns	36	33	เมื่อเบลาลิ้นพระชนม์แล้ว โยบับบุตรชายเก-ราห์ชาวเมืองโบสราห์ขึ้นครอบครองแทน
Gns	36	34	เมื่อโยบับสิ้นพระชนม์แล้ว หวมชาวแผ่นดินของคันทานขึ้นครอบครองแทน
Gns	36	35	เมื่อหวมสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาตัตบุตรชายของเบตต์ผู้บวชนะคนมีเดียในทุ่งแห่งไม้อับขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่ออาวิท
Gns	36	36	เมื่อฮาตัตสิ้นพระชนม์แล้ว ลัมลาห์ชาวเมืองมีสราห์ขึ้นครอบครองแทน
Gns	36	37	เมื่อลัมลาห์สิ้นพระชนม์แล้ว ชาอูลชาวเมืองเรโโฮโทอยู่ที่แม่น้ำขึ้นครอบครองแทน
Gns	36	38	เมื่อชาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว บาอัลฮานันบุตรชายอัครโบร์ขึ้นครอบครองแทน
Gns	36	39	เมื่อบาอัลฮานันบุตรชายอัครโบร์สิ้นพระชนม์แล้ว ฮาคาร์ขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่อปาอู และเมเฮสิชของท่านมีพระนามว่า เมเห
ทาเบล ธิดาของมีทเรธ ธิดาของเมซาหับ			
Gns	36	40	ต่อไปนี้เป็นชื่อเจ้านายของเอชวา ตามครอบครัว ตามที่ ตามชื่อ คือเจ้านายทิมนา เจ้านายอัลลาห์ เจ้านายเยเรท
Gns	36	41	เจ้านายโอโฮลิบามาห์ เจ้านายเอลาห์ เจ้านายปีโนน
Gns	36	42	เจ้านายเคนัส เจ้านายเทมาน เจ้านายมิบซาร์
Gns	36	43	เจ้านายมักดีเอล และเจ้านายอิราม คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเอโดม คือเอชวาบิดาของคนเอโดม ตามที่อยู่ของท่าน ในแผ่นดินที่เป็น
กรรมสิทธิ์ของท่าน			
Gns	37	1	ฝ่ายยาโคบมาอยู่ในดินแดนที่บิดาของท่านเคยอาศัยเป็นคนต่างด้าวนั่นคือ แผ่นดินกานาอัน
Gns	37	2	ต่อไปนี้เป็นประวัติพงศ์พันธุ์ของยาโคบ เมื่อโยเซฟอายุ ได้สิบเจ็ดปีไปเลี้ยงสัตว์อยู่กับพวกพี่ชาย เด็กหนุ่มนั้นอยู่กับบุตรชายของนางบิลฮาห์
และกับบุตรชายของนางสิลาห์ภรรยาบิดาของตน โยเซฟเอาความผิดของพี่ชายมาเล่าให้บิดาฟัง			
Gns	37	3	ฝ่ายอิสราเอลรักโยเซฟมากกว่าบุตรทั้งหมดของท่าน เพราะโยเซฟเป็นบุตรชายที่เกิดมาเมื่อบิดาแก่แล้ว บิดาทำเสื่อยาวหลากสีให้แก่โยเซฟ
Gns	37	4	เมื่อพวกพี่ชายเห็นว่าบิดารักโยเซฟมากกว่าบรรดาพี่ชาย ก็ชิงโยเซฟ และหุดดีกับเขาไม่ได้
Gns	37	5	คราวหนึ่งโยเซฟฝัน แล้วเล่าให้พวกพี่ชายฟัง พวกพี่ชายยิ่งชิงโยเซฟมากขึ้น
Gns	37	6	โยเซฟเล่าว่า " ฝันความฝันซึ่งข้าพเจ้าฝันเห็นซี
Gns	37	7	ดูเถิด พวกเรากำลังมัดฟ่อนข้าวอยู่ในนา ทันใดนั้น ฟ่อนข้าวของข้าพเจ้าตั้งขึ้นเป็นตม และดูเถิด ฟ่อนข้าวของพวกพี่ๆมาแวดล้อมกราบไหว้
ฟ่อนข้าวของข้าพเจ้า "			
Gns	37	8	พวกพี่ชายจึงถามโยเซฟว่า " เจ้าจะปกครองเรากระนั้นหรือ เจ้าจะมีอำนาจครอบครองเราหรือ " พวกพี่ชายก็ยิ่งชิงโยเซฟมากขึ้นอีกเพราะ
ความฝัน และเพราะคำของเขา			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	37	9	ต่อมาโยเซฟก็ฝันอีก จึงเล่าให้พวกพี่ชายฟังว่า " ดูเถิด ข้าพเจ้าฝันอีกครั้งหนึ่ง เห็นดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ และดาวสิบเอ็ดดวงกำลังกราบไหว้ข้าพเจ้า"
Gns	37	10	เมื่อเล่าให้บิดาและพวกพี่ชายฟัง บิดาก็มักกล่าวโยเซฟว่า " ความฝันที่เจ้าได้ฝันเห็นนั้นหมายความว่าอะไร เรากับมารดาและพวกพี่ชายของเจ้าจะมาขบหน้าลงถึงดินกราบไหว้เจ้ากระนั้นหรือ"
Gns	37	11	พวกพี่ชายจึงลาโยเซฟ บิดาก็นั่งตรองเรื่องน้อยๆแต่ในใจ
Gns	37	12	ฝ่ายพวกพี่ชายพากันไปเลี้ยงแกะของบิดาที่เมืองเชเคม
Gns	37	13	อิสราเอลจึงพูดกับโยเซฟว่า " พี่ชายของเจ้าเลี้ยงแกะอยู่ที่เมืองเชเคมมีไชหรือ มาพอจะใช้เจ้าไปหาพี่ชาย" โยเซฟตอบว่า " ข้าพเจ้าพร้อมแล้ว"
Gns	37	14	บิดาจึงพูดกับเขาว่า " เราขอร้องเจ้าให้ไปดูพี่ชายของเจ้าและฝูงสัตว์ชีวา สมบัติหรือไม่ แล้วกลับมาบอกพ่อ" บิดาใช้เขาไปจากที่ราบเฮโบรน เขาก็มายังเมืองเชเคม
Gns	37	15	ดูเถิด ชายคนหนึ่งพบโยเซฟเดินไปเดินมาในท้องนาจึงถามว่า " เจ้าหาอะไร"
Gns	37	16	โยเซฟตอบว่า " ข้าพเจ้าหาพี่ชายของข้าพเจ้า โปรดบอกข้าพเจ้าทีว่า เขาเลี้ยงสัตว์อยู่ที่ไหน"
Gns	37	17	คนนั้นตอบว่า " เขาไปแล้วเพราะเราได้ยินเขาพูดกันว่า `ให้เราไปเมืองโคธาณกันเถิด' " โยเซฟตามไปพบพวกพี่ชายที่เมืองโคธาณ
Gns	37	18	เมื่อพวกพี่ชายเห็นโยเซฟแต่ไกลยังไม่ถึง เขาก็พากันคิดปองร้ายจะฆ่าเสีย
Gns	37	19	เขาพูดกันว่า " ดูเถิด เจ้าช่างฝันมาเนิ่นแล้ว
Gns	37	20	บัดนี้ มาเถิด ให้พวกเราฆ่ามันเสีย แล้วทิ้งลงไว้ในบ่อบ่อหนึ่ง เราจะว่า `สัตว์ร้ายกัดกินมันเสีย' แล้วเราจะดูว่าความฝันนั้นจะเป็นจริงได้อย่างไร"
Gns	37	21	ฝ่ายรูเบนพอได้ยินดังนั้น ก็อยากช่วยโยเซฟให้พ้นมือพวกพี่ชายจึงพูดว่า " เราย่าฆ่ามันเลย"
Gns	37	22	รูเบนเตือนเขาว่า " อย่าทำให้โลหิตไหล จงทิ้งมันในบ่อนี้ในถิ่นทุรกันดาร อย่าแตะต้องน้องเลย" ทั้งนี้เพื่อจะช่วยน้องให้พ้นมือเขา แล้วจะ
ได้ส่งกลับไปยังบิดา			
Gns	37	23	ต่อมา ครั้นโยเซฟมาถึงพวกพี่ชาย เขาก็จับโยเซฟถอดเสื้อออกเสีย คือเสื้อยาวหลากสีที่สวมอยู่
Gns	37	24	แล้วเอาโยเซฟไปทิ้งลงในบ่อ บ่อนั้นว่างเปล่าไม่มีน้ำ
Gns	37	25	ขณะที่นั่งรับประทานอยู่เขาเงยหน้าขึ้น ดูเถิด เห็นหมู่คนอิซมาเอลมาจากเมืองกิเลอาด มีฝูงอูฐบรรทุยกวางไม้ พิมเสนและมดยอบเอาเดินทางลงไปยังอียิปต์
Gns	37	26	ยูดาสจึงพูดกับพี่น้องว่า " หากเราฆ่าน้องและซ่อนโลหิตไว้จะมีประโยชน์อันใดเล่า
Gns	37	27	มาเถิด ให้เราขายน้องแก่พวกอิซมาเอลโดยไม่แตะต้องเขา เพราะเขาก็เป็นน้องและเป็นเลือดเนื้อของเราเหมือนกัน" พี่น้องทั้งปวงก็พอใจ
Gns	37	28	ขณะนั้นพวกพ่อค้าชาวมีเดียกำลังผ่านมา พวกพี่ชายก็จุดโยเซฟขึ้นจากบ่อ ขายให้แก่คนอิซมาเอลเป็นเงินยี่สิบเหรียญ คนอิซมาเอลก็พาโยเซฟไปยังอียิปต์
Gns	37	29	ฝ่ายรูเบนเมื่อกลับมาถึงบ่อนั้น และดูเถิด โยเซฟมิได้อยู่ในบ่อนั้น จึงฉีกเสื้อผ้าของตน
Gns	37	30	แล้วกลับไปหาพวกน้องบอกว่า " เด็กนั้นหายไปแล้วแล้วข้าพเจ้าจะไปที่ไหนเล่า"
Gns	37	31	พวกเขาก็เอาเสื้อของโยเซฟมา และฆ่าลูกแพะผู้ตัวหนึ่ง จุ่มเสื้อของโยเซฟลงในเลือด
Gns	37	32	แล้วก็ส่งเสื้อยาวหลากสีนั้น ไปยังบิดา บอกว่า " พวกเราได้พบเลือดตัวนี้ ขอพองจึงพิจารณาดูว่าใช่เสื้อของพ่อหรือไม่"
Gns	37	33	บิดารู้อีกแล้วร้องว่า " นี่เป็นเสื้อลูกเรา สัตว์ร้ายกัดกินเขาเสียแล้ว โยเซฟย่อยยับเสียแล้วเป็นแน่"
Gns	37	34	ยาโคบก็ฉีกเสื้อผ้าเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้ทุกขีให้บุตรชายหลายคน
Gns	37	35	ฝ่ายบุตรชายหญิงทั้งหมดก็พากันมาปลอบโยนบิดา แต่ท่านไม่ยอมรับการปลอบโยนกล่าวว่า " เราจะโศกเศร้าถึงลูกเราจนกว่าเราจะตามลงไปยังหลุมฝังศพ" บิดาของเขาจึงให้คิดถึงเขาดังนี้
Gns	37	36	แล้วคนมีเดียนก็ขายโยเซฟในอียิปต์ไว้กับโปทิฟาร์ข้าราชการสำนักของฟาโรห์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์
Gns	38	1	ต่อมา ครั้นนั้นยูดาสหลงไปจากพวกพี่น้อง ไปอาศัยอยู่กับคนอดุลลามคนหนึ่งชื่อฮิธาร์
Gns	38	2	ยูดาสเห็นบุตรสาวของคนานาอันคนหนึ่งนั้น บิดาหญิงนั้นชื่อชวา จึงแต่งงานกับหญิงนั้นและเข้าไปหานาง
Gns	38	3	หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชาย บิดาจึงตั้งชื่อว่า เออร์
Gns	38	4	หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์อีกคลอดบุตรชาย ตั้งชื่อว่า โอนัน
Gns	38	5	นางตั้งครรภ์อีกคลอดบุตรชาย ตั้งชื่อว่า เซ-ลาห์ นางอยู่ที่เคซิบเมื่อนางให้กำเนิดเขา
Gns	38	6	ยูดาสก็ได้หาหญิงคนหนึ่งชื่อทามาร์ให้เป็นภรรยาเออร์บุตรหัวปีของตน
Gns	38	7	เออร์บุตรหัวปีของยูดาสเป็นคนชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จึงทรงประหารเขาเสีย
Gns	38	8	ยูดาสจึงบอกโอนันว่า " เข้าไปหาภรรยาพี่ชายของเจ้าเถิด และแต่งงานกับนาง เพื่อจะได้สืบเชื้อสายพี่ชายไว้"
Gns	38	9	โอนันรู้ว่าเชื้อสายจะไม่ได้นับเป็นของตน ต่อมา เมื่อเขาเข้าไปหาภรรยาของพี่ชาย จึงทำให้น้ำกามตกดินเสียด้วยเกรงว่าจะสืบเชื้อสายให้แก่พี่ชาย
Gns	38	10	สิ่งที่โอนันกระทำนั้นไม่เป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงประหารชีวิตเขาเสีย
Gns	38	11	ยูดาสจึงบอกทามาร์บุตรสะไว้ว่า " กลับไปเป็นหญิงม่ายที่บ้านบิดาจนกว่าเซ-ลาห์บุตรชายของเราจะโต" ยูดาสกลัวว่าเขาจะตายเสีย
เหมือนพี่ชาย นางทามาร์จึงไปอาศัยอยู่ในบ้านบิดา			
Gns	38	12	อยู่มาภรรยาของยูดาส ผู้เป็นบุตรสาวชวาก็ตาย เมื่อยูดาสค่อยบรรเทาความโศก จึงขึ้นไปหาคนตัดขนแกะของตนที่บ้านทิมนาท กับเพื่อนชื่อฮิธาร์ เป็นคนอดุลลาม
Gns	38	13	มีคนมาบอกนางทามาร์ว่า " ดูเถิด พ่อผ้าของเจ้าไปบ้านทิมนาทจะตัดขนแกะ"
Gns	38	14	นางจึงผลิตเสื้อสำหรับหญิงม่ายออกเสีย เอาผ้าคลุมหน้าห่มตัวไว้ไปนั่งอยู่ที่สถานทีกลางแจ้ง ริมหทางที่จะไปบ้านทิมนาท ด้วยนางเห็นว่าเซ-ลาห์โตขึ้นแล้ว แต่นางยังมิได้เป็นภรรยาของเขา
Gns	38	15	เมื่อยูดาสเห็นนางก็คิดว่าหญิงโสเภณี เพราะนางได้เอาผ้าคลุมหน้าไว้
Gns	38	16	ยูดาสจึงได้เข้าไปพูดกับหญิงริมทางนั้นว่า " มาเถิด ให้เราชานอนด้วย" (เพราะไม่ทราบนางเป็นสะใภ้ของตน) นางจึงว่า " ท่านจะให้อะไรสำหรับการที่ข้าพเจ้าหาข้าพเจ้า"
Gns	38	17	ยูดาสตอบว่า " เราจะส่งลูกแพะจากฝูงมาให้เจ้าตัวหนึ่ง" นางก็ถามว่า " ท่านจะให้ของมัดจำไว้ก่อนจนกว่าจะส่งลูกแพะนั้นมาได้ไหม"
Gns	38	18	ยูดาสถามว่า " เจ้าจะเอาอะไรเป็นของมัดจำ" นางจึงตอบว่า " จะขอแหวนตราที่นิ้วมือทั้งสามนิ้วที่มือท่านด้วย" ยูดาสก็ให้และเข้าไปหานาง นางก็ตั้งครรภ์กับเขา
Gns	38	19	นางจึงลุกขึ้นไปเสียและเอาผ้าคลุมหน้านั้นออก นางห่มเสื้อผ้าสำหรับหญิงม่ายอีก
Gns	38	20	ฝ่ายยูดาสก็ฝากลูกแพะมากับเพื่อนคนอดุลลามให้ใส่ของมัดจำจากมือหญิงนั้น แต่เขาหานางไม่พบ
Gns	38	21	เขาจึงถามคนที่อยู่ตำบลนั้นว่า " หญิงโสเภณีอยู่ที่สถานทีกลางแจ้งริมหทางนี้ไปไหน" เขาตอบว่า " หญิงโสเภณีที่นี่ไม่มี"
Gns	38	22	เพื่อนก็กลับไปบอกยูดาสว่า " ข้าพเจ้าหาไม่พบ ทั้งชาวตำบลนั้นก็ว่า `หญิงโสเภณีที่นี่ไม่มี' "
Gns	38	23	ยูดาสจึงว่า " ให้หญิงนั้นเก็บของนั้นไว้เถิด มิฉะนั้นเราจะละอายใจ ดูเถิด เราฝากลูกแพะตัวนี้ไปให้ แต่ท่านก็หาหญิงนั้นไม่พบ"
Gns	38	24	อยู่มาอีกประมาณสามเดือน มีคนมาบอกยูดาสว่า " ทามาร์บุตรสะใภ้ของท่านเป็นหญิงแพศยา ยิ่งกว่านั้นอีก ดูเถิด นางมีครรภ์เพราะการ
แพศยาแล้ว" ยูดาสจึงสั่งว่า " พานางออกมาให้จับคอกไฟเสีย"			
Gns	38	25	เมื่อชวากำลังพานางออกมา นางก็ส่งคนไปหาพ่อผ้าบอกว่า " ข้าพเจ้ามีครรภ์กับคนที่เป็นเจ้าของสิ่งนี้" และนางว่า " ขอท่านพิจารณาดูแหวนตรา เชือก และไม้พลองเหล่านี้ว่าเป็นของผู้ใด"
Gns	38	26	ยูดาสรับไปพิจารณาดูแล้วก็ว่า " หญิงคนนี้ชอบธรรมยิ่งกว่าเรา เหตุว่าเราได้ยกเขาให้แก่เซ-ลาห์บุตรชายของเรา" ฝ่ายยูดาสก็มีใจสมสู่กับนางต่อไปอีก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	38	27	อยู่มากเมื่อถึงเวลากำหนดคลอดบุตร ดูเถิด ก็มีลูกแฝดอยู่ในครรภ์
Gns	38	28	ต่อมาเมื่อจะคลอดนั้นบุตรคนหนึ่งยื่นมือออกมาก่อน หญิงผดุงครรภ์จึงเอาด้ายแดงผูกไว้ที่ข้อมือและกล่าวว่า " คนนี้คลอดก่อน "
Gns	38	29	ต่อมาเมื่อบุตรนั้นหัดมือเข้าไป ดูเถิด บุตรอีกคนหนึ่งก็คลอดออกมาก่อน หญิงผดุงครรภ์จึงร้องว่า " เจ้าแหวกออกมาได้อย่างไร เจ้าได้แหวกออกมา " เหตุฉะนั้นจึงเรียกบุตรนั้นว่า เปเรศ
Gns	38	30	ภายหลังน้องชายเปเรศที่มีด้ายแดงผูกข้อมือนั้นก็คลอด จึงให้ชื่อว่า เศ- ราห์
Gns	39	1	โยเซฟถูกพาลงไปยังอียิปต์แล้วไปฟาร์ซาราชสำนักของฟาโรห์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ เป็นคนอียิปต์ ชื่อโยเซฟไว้จากมือคนอิชมาเอลผู้พาเขาลงมาที่นั่น
Gns	39	2	พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ โยเซฟจึงเจริญรวดเร็ว เขาอยู่ในบ้านคนอียิปต์นายของเขา
Gns	39	3	นายก็เห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้การงานทุกอย่างที่กระทำเจริญขึ้นมากในมือของโยเซฟ
Gns	39	4	โยเซฟได้รับความกรุณาในสายตาของนายและรับใช้ท่าน นายก็ตั้งให้ดูแลการงานในบ้านของท่าน และทุกสิ่งที่ท่านครอบครองอยู่ที่ท่านก็มอบไว้ในมือของโยเซฟทั้งสิ้น
Gns	39	5	ต่อมาตั้งไปฟาร์ตังโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้าน และทรัพย์สินของทั้งปวงของท่านแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ได้ทรงอำนวยการให้แก่ครอบครัวของคนอียิปต์นั้นเพราะเห็นแก่โยเซฟ ทั้งพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรให้สิ่งของทั้งปวงซึ่งเขามีอยู่ในบ้านและในนาให้เจริญขึ้น
Gns	39	6	นายได้มอบของสารพัดไว้ในมือโยเซฟ มิได้เอาใจใส่สิ่งของอะไรเลย เว้นแต่อาหารการกิน โยเซฟนั้นเป็นคนรูปงามและเป็นทีโปรดปราน
Gns	39	7	อยู่มากภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ภรรยาของนายมองดูโยเซฟด้วยความเสนาหาและชวนว่า " มานอนกับเราเถิด "
Gns	39	8	แต่โยเซฟไม่ยอม จึงตอบแก่ภรรยาของนายว่า " คิดดูเถิด นายก็มิได้หวังสิ่งใดซึ่งอยู่ในบ้านเรือน ได้มอบของทุกอย่างที่มีอยู่ในมือข้าพเจ้า
Gns	39	9	ในบ้านนี้ไม่มีอะไรใหญ่กว่าข้าพเจ้า นายมิได้หวังสิ่งใดจากข้าพเจ้า ยกเสียแต่ตัวท่านเพราะเป็นภรรยาของนาย ข้าพเจ้าจะทำความผิดใหญ่หลวงนี้อันเป็นบาปต่อพระเจ้าอย่างไรได้ "
Gns	39	10	ต่อมาเมื่อนางชวนโยเซฟวันแล้ววันเล่า โยเซฟก็ไม่ยอมฟังนาง ไม่ว่าจะนอนกับนางหรืออยู่ด้วยกัน
Gns	39	11	อยู่มากครานั้นโยเซฟเข้าไปในบ้านเพื่อทำธุระการงานของเขา ไม่มีชายประจำบ้านคนใดอยู่
Gns	39	12	นางก็คว้าเสื้อผ้าโยเซฟเหนี่ยวรั้งไว้ แล้วพูดว่า " มานอนอยู่กับเราเถิด " แต่โยเซฟทิ้งเสื้อผ้าไว้ในมือนางหนีไปข้างนอก
Gns	39	13	ต่อมาเมื่อนางเห็นว่าโยเซฟทิ้งเสื้อผ้าไว้ในมือของนาง หนีไปข้างนอกแล้ว
Gns	39	14	นางก็ร้องเรียกชายประจำบ้านของตนมาบอกว่า " ดูซิ นายเอาคนชาติอิชมาเอลไว้ทำความหยาบคายแก่เรา มันเข้ามาหาจะนอนกับข้า แต่ข้าร้องเสียงดัง "
Gns	39	15	อยู่มากเมื่อมันได้ยินข่าวร้องขึ้น มันก็ทิ้งเสื้อผ้าไว้กับข้าหนีไปข้างนอก "
Gns	39	16	แล้วนางก็เก็บเสื้อผ้าไว้ใกล้ตัวจนนายกลับมามีบ้าน
Gns	39	17	แล้วนางก็บอกกับนายดังนี้ว่า " อ้ายข่าวชาติอิชมาเอลที่ท่านนำมาไว้ในวันนั้นเข้ามาหาจะทำหยาบคายแก่ข้าพเจ้า
Gns	39	18	ต่อมาเมื่อข้าพเจ้าร้องขึ้นมันก็ทิ้งเสื้อผ้าไว้กับข้าพเจ้าหนีไปข้างนอก "
Gns	39	19	ต่อมาครั้นนายได้ฟังคำภรรยาบอกว่า " บ่าวของท่านทำกับข้าพเจ้าดังนั้น " ก็โกรธนัก
Gns	39	20	จึงเอาโยเซฟไปจำไว้ในคุกที่ซึ่งนักโทษหลวง โยเซฟก็ต้องจำอยู่ที่นั่น
Gns	39	21	แต่ว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และทรงสำแดงพระเมตตาแก่เขา ทรงให้เขาเป็นที่โปรดปรานในสายตาของผู้คุมเรือนจำ
Gns	39	22	ผู้คุมเรือนจำก็มอบนักโทษทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำไว้ในความดูแลของโยเซฟ การงานที่ทำในที่นั้นทุกอย่างโยเซฟเป็นผู้กระทำ
Gns	39	23	ผู้คุมเรือนจำไม่ได้เอาใจใส่การงานใดๆที่โยเซฟดูแล เพราะเหตุพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และการงานใดๆที่ท่านกระทำพระเยโฮวาห์
Gns	40	1	ต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พนักงานนำองุ่นของกษัตริย์แห่งอียิปต์ และพนักงานขนมของพระองค์ทำผิดต่อเจ้านาย คือกษัตริย์แห่งอียิปต์
Gns	40	2	ฟาโรห์ทรงกริ้วข้าราชการทั้งสองนั้น คือหัวหน้าพนักงานนำองุ่น และหัวหน้าพนักงานขนม
Gns	40	3	จึงให้จำคุกไว้ในบ้านของผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ในคุกที่โยเซฟติดอยู่นั้น
Gns	40	4	ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์สั่งโยเซฟให้รับใช้สองคนนั้น โยเซฟก็ปรนนิบัติเขา พนักงานทั้งสองติดคุกอยู่พักหนึ่ง
Gns	40	5	คืนหนึ่งข้าราชการทั้งสองนั้นฝันไป คือพนักงานนำองุ่นและพนักงานขนมของกษัตริย์อียิปต์ที่ต้องจำอยู่ในคุกนั้น ต่างคนต่างฝันคนละเรื่อง
Gns	40	6	ครั้งเวลาเช้า โยเซฟเข้ามาหา เห็นข้าราชการทั้งสองนั้น ดูเถิด เขามีหน้าโศกเศร้า
Gns	40	7	จึงถามข้าราชการของฟาโรห์ที่ถูกจำอยู่ในคุกที่บ้านนายของตนว่า " ทำไมวันนี้ท่านจึงหน้าเศร้า "
Gns	40	8	เขาตอบว่า " เราทั้งสองฝันไปและไม่มีผู้ใดจะแก้ฝันได้ " โยเซฟบอกเขาว่า " พระเจ้าท่านนั้นแก้ฝันได้มิใช่หรือ ขอท่านเล่าให้ข้าพเจ้าฟังเถิด "
Gns	40	9	หัวหน้าพนักงานนำองุ่นก็เล่าความฝันของตนให้โยเซฟฟังว่า " ดูเถิด เราฝันเห็นเถาองุ่นอยู่ตรงหน้า
Gns	40	10	เถาองุ่นนั้นมีสามกิ่ง พวงอกใบอ่อนดกตม ก็มีดอกบานออกมา และข่อยงนกก็กล
Gns	40	11	ถ้ายของฟาโรห์อยู่ในมือเรา แล้วเราก็เก็บลูกองุ่นนั้นบีบให้น้ำลงในถ้วยของฟาโรห์ และวางถ้วยนั้นในพระหัตถ์ของฟาโรห์ "
Gns	40	12	โยเซฟบอกข้าราชการนั้นว่า " ขอแก้ฝันดังนี้ คือกิ่งสามกิ่งนั้น ได้แก่สามวัน
Gns	40	13	ภายในสามวันฟาโรห์จะทรงยกศีรษะของท่านขึ้น และจะทรงตั้งท่านไว้ในตำแหน่งเหมือนแต่ก่อน ท่านจะได้ถวายถ้วยนั้นแก่ฟาโรห์อีก ดังที่ได้กระทำมาแต่ก่อนเมื่อเป็นพนักงานนำองุ่น
Gns	40	14	เมื่อท่านมีความสุขแล้วขอให้ระลึกถึงข้าพเจ้าและแสดงความเมตตาปรานีแก่ข้าพเจ้า ช่วยทูลฟาโรห์ให้ข้าพเจ้าได้ออกจากบ้านนี้
Gns	40	15	เพราะอันแท้จริงเขาลักข้าพเจ้ามาจากแคว้นฮิบรู และที่นี้ก็เหมือนกันข้าพเจ้าไม่ได้ทำผิดอะไรที่ควรต้องติดคุกติดดินนี้ "
Gns	40	16	เมื่อหัวหน้าพนักงานขนมเห็นว่า คำแก้ความฝันนั้นดี จึงเล่าให้โยเซฟฟังว่า " เราฝันด้วย ดูเถิด เห็นมีกระจาดขนมชาวสามใบ ตั้งอยู่บน
Gns	40	17	ในกระจาดใบบนนั้นมีขนมสารพัดสำหรับฟาโรห์ แล้วมีนกกินของในกระจาดที่ตั้งอยู่บนศีรษะเรา "
Gns	40	18	โยเซฟตอบว่า " ขอแก้ฝันดังนี้ คือกระจาดสามใบนั้น ได้แก่สามวัน
Gns	40	19	ภายในสามวันฟาโรห์จะทรงยกศีรษะของท่านขึ้นให้หันตัว และเขวแทนไว้ที่ต้นไม้ ผุ่นงจะมากินเนื้อท่าน "
Gns	40	20	ครั้นถึงวันที่สามเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของฟาโรห์ พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยงข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ แล้วทรงยกศีรษะหัวหน้าพนักงานนำองุ่น และหัวหน้าพนักงานขนมเข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกข้าราชการ
Gns	40	21	ฝ่ายหัวหน้าพนักงานนำองุ่นนั้นได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่งเดิม เขาก็วางถ้วยในพระหัตถ์ของฟาโรห์เช่นแต่ก่อน
Gns	40	22	ส่วนหัวหน้าพนักงานขนมนั้นให้เขวแทนคอเสีย สมจริงดังที่โยเซฟแก้ฝันไว้
Gns	40	23	แต่หัวหน้าพนักงานนำองุ่นนั้นมิได้ระลึกถึงโยเซฟ กลับลืมเขาเสีย
Gns	41	1	ครั้นอยู่มากอีกสองปีเต็ม ฟาโรห์ก็สิ้น และดูเถิด พระองค์ทรงยืนอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำ
Gns	41	2	ดูเถิด มีวัวเจ็ดตัวอ้วนเฟื่องมาคูดินมาจากแม่น้ำนั้น เลี้ยงหญ้าอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งหนึ่ง
Gns	41	3	แล้วดูเถิด มีวัวอีกเจ็ดตัวซอมผอมนำเกลียดตามขึ้นมาจากแม่น้ำ มายืนอยู่กับวัวอื่นๆที่ริมฝั่งแม่น้ำ
Gns	41	4	วัวที่ซอมผอมนำเกลียดก็กินวัวอ้วนเฟื่องมาคูดินตัวนั้นเสีย แล้วฟาโรห์ก็ตื่นบรรทม
Gns	41	5	พระองค์ก็บรรทมหลับไปและสลบไปครั้งที่สอง และดูเถิด ต้นข้าวต้นเดียวมีรวงเจ็ดรวงเป็นข้าวเมล็ดเต่งงามดี
Gns	41	6	แล้วดูเถิด มีรวงข้าวเจ็ดรวงอกขึ้นมาจากหลัง เป็นข้าวลีบและเกรียมเพราะลมตะวันออก
Gns	41	7	รวงข้าวลีบเจ็ดรวงนั้น ได้กลืนกินรวงข้าวเมล็ดเต่งงามดีเจ็ดรวงนั้นเสีย แล้วฟาโรห์ก็ตื่นบรรทม และดูเถิด ว่าเป็นพระสุบิน
Gns	41	8	ครั้นต่อมาเวลารุ่งเช้าพระองค์มีพระทัยปั่นป่วน จึงรับสั่งให้เรียกโหรและปราชญ์ทั้งปวงของอียิปต์มาเฝ้า แล้วฟาโรห์ทรงเล่าพระสุบินให้เขา
Gns	41	9	ฟัง แต่ไม่มีผู้ใดทูลแก้พระสุบินนั้นถวายแก่ฟาโรห์ได้
Gns	41	9	ครั้งนั้นหัวหน้าพนักงานนำองุ่นจึงทูลฟาโรห์ว่า " วันนี้ข้าพเจ้าระลึกถึงความผิดพลาดของข้าพเจ้าที่ได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	41	10	คือฟาโรห์ทรงพระพิโรธแก่ข้าราชการของพระองค์ และทรงจำข้าพระองค์ไว้ในคุกที่บ้านผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ทั้งข้าพระองค์กับ
หัวหน้าพนักงานนม			
Gns	41	11	ข้าพระองค์ทั้งสองฝันในคืนเดียวกัน ทั้งข้าพระองค์และเขา ความฝันของต่างคนมีความหมายต่างกัน
Gns	41	12	มีชายหนุ่มชาติอียิปต์คนหนึ่งเป็นบ่าวของผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ อยู่ที่นั่นด้วยกับกับเขา และข้าพระองค์ทั้งสองเล่าความฝันให้เขาฟัง
ชายนั้นก็แกล้งฝันให้ข้าพระองค์ทั้งสอง			เขาแกล้งฝันให้แต่ละคนตามความฝันของตน
Gns	41	13	และต่อมาที่เขาแกล้งฝันให้ข้าพระองค์ทั้งสองอย่างไรก็เป็น ไปอย่างนั้น คือฟาโรห์ทรงตั้งข้าพระองค์ไว้ในตำแหน่งเดิม แต่ฝ่ายเขานั้นถูกแขวนคอเสีย"
Gns	41	14	ฟาโรห์จึงรับสั่งให้เรียกโยเซฟมา เขาก็รีบไปเบิกตัวโยเซฟออกมาจากคุกได้ทัน โยเซฟโกนหนวดผลัดเสื้อผ้าแล้วก็เข้าเฝ้าฟาโรห์
Gns	41	15	ฟาโรห์ตรัสแก่โยเซฟว่า " เราฝันไป และหาว่ามีใครที่ฝันได้ไม่ เราได้อินถึงเจ้าว่าเจ้าสามารถเข้าใจความฝันเพื่อแกล้งฝันนั้นได้"
Gns	41	16	โยเซฟจึงทูลตอบฟาโรห์ว่า " การแกล้งฝันได้อยู่ที่ข้าพระองค์ พระเจ้าต่างหากจะประทานคำตอบอันเป็นสุขแก่ฟาโรห์"
Gns	41	17	ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า " ในความฝันของเรานั้น ดูเถิด เรานอนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ
Gns	41	18	และดูเถิด มีวัวเจ็ดตัวอ้วนพุงงามนำตัวขึ้นมาจากแม่น้ำ เลี้ยงหญ้าอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งหนึ่ง
Gns	41	19	แล้วดูเถิด วัวอีกเจ็ดตัวตัวขึ้นมาไม่งาม นำเกล็ดมากและซบพอม เราไม่เคยเห็นวัวตัวเลยอย่างนี้ทั่วแผ่นดินอียิปต์เลย
Gns	41	20	วัวที่ซบพอมไม่งามนั้นกินวัวอ้วนที่เจ็ดตัวแรกนั้นเสียหมด
Gns	41	21	เหมือนกินหมดแล้วหาไม้ไคร้ว่ามกินเข้าไปไม่ เพราะยังพอมอยู่เหมือนแต่ก่อน แล้วเราก็ตื่นขึ้น
Gns	41	22	เราเห็นในความฝันของเรา ดูเถิด ต้นข้าวต้นหนึ่ง มีรวงเจ็ดรวงอกขึ้นมา เป็นข้าวเมล็ดเต่งและงามดี
Gns	41	23	และดูเถิด ข้าวอีกเจ็ดรวงอกขึ้นมาจากหลังเป็นข้าวเหี่ยวลีบ และเกรียมเพราะลมตะวันตก
Gns	41	24	รวงข้าวลีบนั้นกินกินรวงข้าวดีเจ็ดรวงนั้นเสีย เราเล่าความฝันนี้ให้ใครฟัง แต่ไม่มีใครสามารถอธิบายให้เราได้"
Gns	41	25	โยเซฟจึงทูลฟาโรห์ว่า " พระสุบินของฟาโรห์มีความหมายอันเดียวกัน พระเจ้าทรงสำแดงให้ฟาโรห์ทราบถึงสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ
Gns	41	26	วัวอ้วนที่เจ็ดตัวนั้นคือเจ็ดปี และรวงข้าวดีเจ็ดรวงนั้นก็คือเจ็ดปี เป็นความฝันอันเดียวกัน
Gns	41	27	วัวเจ็ดตัวซบพอมนำเกล็ดที่ขึ้นมาภายหลังคือเจ็ดปี กับรวงข้าวเจ็ดรวงลีบและเกรียมเพราะลมตะวันตกนั้น คือเจ็ดปีที่กันดารอาหาร
Gns	41	28	นี่คือสิ่งที่ข้าพระองค์ทูลฟาโรห์ คือพระเจ้าทรงสำแดงให้ฟาโรห์รู้สิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ
Gns	41	29	ดูเถิด จะมีอาหารบริบูรณ์ทั่วประเทศอียิปต์ถึงเจ็ดปี
Gns	41	30	หลังจากนั้นจะบังเกิดการกันดารอาหารอีกเจ็ดปี จะระลึกรวมอดมสมบูรณในในประเทศอียิปต์เสีย การกันดารอาหารจะล้างผลาญแผ่นดิน
Gns	41	31	ทำให้จำความอดมสมบูรณในแผ่นดินไม่ได้ เพราะเหตุการณ์กันดารอาหารที่เกิดขึ้นตามหลังนี้ ด้วยว่าการกันดารอาหารนั้นจะรุนแรงนัก
Gns	41	32	ที่ฟาโรห์สุบินสองครั้งนั้น ก็หมายว่าสิ่งนั้นพระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว และพระเจ้าจะทรงให้บังเกิดในเร็ววัน
Gns	41	33	เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอฟาโรห์เลือกคนที่มีความคิดดี มีปัญญา ตั้งให้ดูแลประเทศอียิปต์
Gns	41	34	ขอฟาโรห์ทำดังนี้และให้คนนั้นจัดพนักงานไว้ทั่วแผ่นดิน และเก็บผลหนึ่งในห้าส่วนแห่งประเทศอียิปต์ไว้ตลอดเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น
Gns	41	35	ให้คนเหล่านั้นรวบรวมอาหารในปีที่อุดมเหล่านั้นซึ่งมาถึงนั้นไว้ และสะสมข้าวด้วยอำนาจของฟาโรห์ไว้และให้เก็บอาหารไว้ในเมืองต่างๆ
Gns	41	36	อาหารนี้จะได้เป็นเสบียงสำรองในแผ่นดินสำหรับเจ็ดปีที่กันดารอาหาร ซึ่งจะเกิดขึ้นในประเทศอียิปต์ เพื่อแผ่นดินจะไม่พินาศเสียไปเพราะ
กันดารอาหาร"			
Gns	41	37	ข้อเสนอนี้เป็นที่เห็นชอบในสายพระเนตรของฟาโรห์ และในสายตาของข้าราชการทั้งปวงของพระองค์
Gns	41	38	ฟาโรห์ตรัสกับบรรดาข้าราชการว่า " เราจะหาคนที่มีความรู้ของพระเจ้าอยู่ในตัวเหมือนคนนี้ได้หรือ"
Gns	41	39	ฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า " เพราะพระเจ้าได้ทรงสำแดงเรื่องนี้ทั้งสิ้นแก่ท่าน จะหาผู้ใดที่มีความคิดดีและมีปัญญาเหมือนท่านก็ไม่ได้อีก
Gns	41	40	ท่านจะดูแลราชอาณาจักรของเรา และประชาชนทั้งหลายของเราจะปฏิบัติตามคำของท่าน วันแต่ฝ่ายพระที่หนึ่งเท่านั้นเราจะใหญ่กว่าท่าน"
Gns	41	41	ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า " ดูเถิด เราตั้งท่านให้ดูแลทั่วประเทศอียิปต์แล้ว"
Gns	41	42	ฟาโรห์ทรงถอดอัครมจรค์ตราออกจากพระหัตถ์ของพระองค์ สวมที่มือโยเซฟ กับให้สวมเสื้อผ้าปานเนื้อละเอียด และสวมสร้อยทองคำให้ที่คอ
Gns	41	43	ให้โยเซฟใช้รถหลวงคันที่สองซึ่งฟาโรห์มีอยู่ และมีคนร้องประกาศข้างหน้าท่านว่า " ลูกชายเถิด" ดังนี้แหละ พระองค์ทรงตั้งท่านให้ดูแล
ทั่วประเทศอียิปต์			
Gns	41	44	ฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า " เราคือฟาโรห์ ไม่มีคนทั่วแผ่นดินอียิปต์จะยกมือยกเท้าได้วันแต่ท่านจะอนุญาต"
Gns	41	45	ฟาโรห์เรียกนามโยเซฟว่า ศาเฟนาทปาเนอาห์ และประทานอาสน์บุตรสาวโปตีเฟรา บุโรหิตเมืองโอนให้เป็นภรรยา โยเซฟก็ออกไปสำรวจ
ทั่วประเทศอียิปต์			
Gns	41	46	เมื่อโยเซฟเข้าเฝ้าฟาโรห์ก็ตรัสแก่โยเซฟว่า ท่านอายุได้สามสิบปีแล้วโยเซฟก็ออกจากที่เข้าเฝ้าฟาโรห์ก็เข้าไปทั่วประเทศอียิปต์
Gns	41	47	ในเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น แผ่นดินก็ออกผลมากมาย
Gns	41	48	โยเซฟรวบรวมอาหารทั้งเจ็ดปีซึ่งมีอยู่ในประเทศอียิปต์ไว้หมด สะสมอาหารไว้ในเมืองต่างๆ ผลที่เกิดขึ้นในนารอบเมืองใดๆก็เก็บไว้ในเมือง
นั้นๆ			
Gns	41	49	โยเซฟสะสมข้าวไว้จุดเม็ดทรายในทะเลมากมายจนต้องหยุดคิดบัญชี เพราะนับไม่ถ้วน
Gns	41	50	ก่อนถึงปีที่กันดารอาหาร มีบุตรชายสองคนเกิดแก่โยเซฟ ซึ่งนางอาสน์บุตรสาวโปตีเฟราบุโรหิตเมืองโอนบังเกิดให้ท่าน
Gns	41	51	โยเซฟเรียกบุตรหัวปีว่า มนัสเสห์ กล่าวว่า " เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้าล้มความยากลำบากทั้งปวง และวงศ์วานทั้งสิ้นของบิดา
เสีย"			
Gns	41	52	บุตรที่สองท่านเรียกชื่อว่า เอฟราอิม " เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้าล้มความยากลำบากทั้งปวง และวงศ์วานทั้งสิ้นของบิดา
Gns	41	53	เมื่อโยเซฟเข้าเฝ้าฟาโรห์ก็ตรัสแก่โยเซฟว่า ท่านอายุได้สามสิบปีแล้วโยเซฟก็ออกจากที่เข้าเฝ้าฟาโรห์ก็เข้าไปทั่วประเทศอียิปต์
Gns	41	54	ในเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น แผ่นดินก็ออกผลมากมาย
Gns	41	55	โยเซฟรวบรวมอาหารทั้งเจ็ดปีซึ่งมีอยู่ในประเทศอียิปต์ไว้หมด สะสมอาหารไว้ในเมืองต่างๆ ผลที่เกิดขึ้นในนารอบเมืองใดๆก็เก็บไว้ในเมือง
นั้นๆ			
Gns	41	56	การกันดารอาหารแผ่ไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก โยเซฟก็เปิดฉางออกขายข้าวแก่ชาวอียิปต์ และการกันดารอาหารในแผ่นดินอียิปต์รุนแรงมาก
Gns	41	57	และประเทศทั้งปวงก็มายังประเทศอียิปต์หาโยเซฟเพื่อซื้อข้าว เพราะการกันดารอาหารร้ายแรงในทุกประเทศ
Gns	42	1	เมื่อยาโคบรู้ว่ามิใช่ชาวอียิปต์ ยาโคบจึงพูดกับพวกบุตรชายของตนว่า " มานิ่งมองดูก็ไม่นอยทำไม่แล้ว"
Gns	42	2	ท่านพูดว่า " ดูเถิด เราได้อินว่ามิใช่ชาวอียิปต์ ลงไปซื้อข้าวจากที่นั่นมาให้พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้มีชีวิตและไม่อดตาย"
Gns	42	3	พี่ชายของโยเซฟสิบคนก็ลงไปซื้อข้าวที่อียิปต์
Gns	42	4	แต่เบนยามินน้องชายของโยเซฟนั้นยาโคบไม่ให้ไปกับพวกพี่ชาย ด้วยท่านกล่าวว่า " เกรงว่าอาจจะเกิดอันตรายแก่เขา"
Gns	42	5	บรรดาบุตรชายของอิสราเอลก็ไปซื้อข้าวพร้อมกับคนทั้งหลายที่ไป เพราะการกันดารอาหารก็เกิดในแผ่นดินคานาอัน
Gns	42	6	ฝ่ายโยเซฟเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ท่านเป็นผู้ที่ขายข้าวให้แก่บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน พวกพี่ชายของโยเซฟก็มากราบไหว้ท่าน
ก้มหน้าลงถึงดิน			
Gns	42	7	โยเซฟเห็นพวกพี่ชายของตนและรู้จักเขาแต่ทำเป็นไม่รู้จำเขา และพูดจาดุดันกับเขา ท่านถามเขาว่า " พวกเจ้ามาจากไหน" เขาตอบว่า
" มาจากแผ่นดินคานาอันเพื่อซื้ออาหาร"			
Gns	42	8	โยเซฟรู้จักพวกพี่ชาย แต่พวกพี่หารู้จักท่านไม่
Gns	42	9	โยเซฟระลึกถึงความฝันที่ท่านเคยฝันถึงพวกพี่ๆ และกล่าวแก่พวกเขาว่า " พวกเจ้าเป็นคนสอดแนม แอมมาดูจุดอ่อนของบ้านเมือง"
Gns	42	10	พวกเขาจึงตอบท่านว่า " นายเจ้าข้า มิใช่เช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านมาซื้ออาหาร
Gns	42	11	ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกัน เป็นคนสัตย์จริง ผู้รับใช้ของท่านมิใช่คนสอดแนม"
Gns	42	12	โยเซฟบอกเขาอีกว่า " มิใช่ แต่พวกเจ้ามาเพื่อดูจุดอ่อนของบ้านเมือง"
Gns	42	13	พวกพี่จึงตอบว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านเป็นพี่น้องสิบสองคน เป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกันอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ดูเถิด วันนี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

น้องสุดท้องยังอยู่กับบิดา แต่น้องอีกคนหนึ่งเสียไปแล้ว"

Gns	42	14	โยเซฟตอบเขาว่า " ที่เราว่า ` พวงเจ้าเป็นคนสอดแนม' นั้นจริงๆ
Gns	42	15	พวงเจ้าจะถูกทดลองดังนี้ โดยพระชนม์ฟาโรห์พวงเจ้าจะไปจากที่นี่ไม่ได้ เว้นแต่น้องชายสุดท้องมาที่นี่
Gns	42	16	พวงเจ้าต้องอยู่ในคุกก่อน ให้คนหนึ่งในพวงเจ้าไปพาน้องชายมา เพื่อพิสูจน์ถ้อยคำของเจ้าว่าเจ้าพูดจริงหรือไม่ มิฉะนั้นโดยพระชนม์
ฟาโรห์ พวงเจ้าเป็นคนสอดแนมแน่"			
Gns	42	17	แล้วโยเซฟก็ชิงพวงพี่ชายไว้ด้วยกันในคุกสามวัน
Gns	42	18	ในวันที่สามโยเซฟบอกเขาว่า " ทำดังนี้แล้วจะรอดชีวิต เพราะเรายำเกรงพระเจ้า
Gns	42	19	ถ้าพวงเจ้าเป็นคนสัตย์จริง จงให้คนหนึ่งในพวงเจ้าจูงอูที่ห้องเล็กในคุก คนอื่นนำข้าวไปเพื่อบรรเทาการกินคารอาหารที่บ้านของเจ้า
Gns	42	20	แล้วพวงน้องชายสุดท้องมาหาเรา ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าพวงเจ้าพูดจริง แล้วพวงเจ้าจะไม่ตาย" พวงพี่ชายก็ทำดังนั้น
Gns	42	21	พวงพี่ชายจึงพูดกันว่า " ที่จริงเรามีความผิดเรื่องน้องชายเรา เพราะเราได้เห็นความทุกข์ใจของน้องเมื่อเขาอ่อนแอแต่แล้วมิได้ฟัง
เพราะฉะนั้นความทุกข์ใจทั้งนี้จึงบังเกิดแก่เรา"			
Gns	42	22	ฝ่ายรูเบนพูดกับน้องทั้งหลายว่า " ข้าห้ามเจ้าแล้วมิใช่หรือว่า ` อย่าทำบาปผิดต่อเด็กนั้น' แต่พวงเจ้าไม่ฟัง เหตุฉะนั้น ดูเถิด การพิพากษา
เรื่องโลภิตของน้องจึงมาถึง"			
Gns	42	23	พวงพี่ชายไม่รู้ว่าโยเซฟฟังออก เพราะว่าท่านพูดกับเขาโดยใช้สาม
Gns	42	24	โยเซฟก็หันไปจากเขาและร้องไห้ แล้วกลับมาพูดกับเขาอีก และเอาสิมโอนออกมามัดไว้ต่อหน้าต่อตาพวงเขา
Gns	42	25	แล้วโยเซฟบัญชาให้ใส่ข้าวในถุงของพี่ชายให้เต็มและใส่เงินของแต่ละคนไว้ในกระสอบของทุกคน และให้เสบียงไปกินกลางทาง ท่านก็ทำต่อ
เขาดังนี้			
Gns	42	26	พวงเขามรรทกข้าวใส่หลังลาแล้วก็ออกเดินทางไป
Gns	42	27	ครั้นคนหนึ่งเปิดกระสอบออกจะเอาข้าวให้ลากิน ณ ที่หยุดพัก ดูเถิด เขาก็เห็นเงินของเขายูที่ปากกระสอบนั้น
Gns	42	28	ผู้นั้นจึงบอกแก่พี่น้องว่า " เงินของข้าพเจ้ากลับคืนมา ดูเถิด เงินนั้นอยู่ที่ปากกระสอบของข้าพเจ้า" พี่น้องตกใจกลัวจนตัวสั่น พูดกันว่า " ที่
พระเจ้าทรงกระทำดังนี้แก่เราจะจะเป็นอย่างไรหนอ"			
Gns	42	29	เขาก็กลับไปหายาโคบบิดาของเขาในแผ่นดินคานาอัน แล้วเล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่ตนให้บิดาฟังว่า
Gns	42	30	" ท่านผู้นั้นที่เป็นเจ้านายของประเทศพูดจาตึงกับพวกข้าพเจ้า เหม่าเอาว่าพวกข้าพเจ้าเป็นผู้สอดแนมดูบ้านเมือง
Gns	42	31	พวกข้าพเจ้าเรียนท่านว่า ` ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นคนสัตย์จริง หาได้เป็นคนสอดแนมไม่
Gns	42	32	ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายร่วมบิดาเดียวกัน มีพี่น้องสิบสองคน น้องคนหนึ่งเสียไปแล้ว น้องสุดท้องยังอยู่กับบิดาในแผ่นดินคานาอัน
Gns	42	33	แล้วท่านผู้นั้นเป็นเจ้านายของประเทศนั้นตอบแก่เราว่า ` เพื่อเราจะรู้ว่าพวงเจ้าเป็นคนสัตย์จริง ก็ให้คนหนึ่งในพวงพี่น้องอยู่กับเรา พวงเจ้า
เอาข้าวไปเพื่อบรรเทาการกินคารอาหารที่บ้านของเจ้า แล้วออกเดินทางไปได้			
Gns	42	34	แล้วพวงน้องชายสุดท้องมาหาเรา เราจึงจะรู้ว่าพวงเจ้ามิได้เป็นคนสอดแนม แต่เป็นคนสัตย์จริง แล้วเราจะปล่อยพี่ชายไป พวงเจ้ายังจะ
ได้ค้าขายในประเทศนี้"			
Gns	42	35	และต่อมากลับพวงเขาแก่กระสอบข้าวออก ดูเถิด เห็นห่อเงินของแต่ละคนอยู่ในกระสอบของตน เมื่อเวลาพวงเขากับบิดาเห็นห่อเงินดังนั้นก็
กลัว			
Gns	42	36	ฝ่ายยาโคบบิดาของเขาจึงว่า " พวงเจ้าทำให้เราพลัดพรากจากลูกของเรา โยเซฟก็เสียไปแล้ว สิมนอนก็เสียไปแล้ว แล้วพวงเจ้ายังจะเอาเบน
ยามิน ไปอีกคน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดทำให้เรามีความทุกข์"			
Gns	42	37	รูเบนจึงบอกบิดาของตนว่า " ถ้าลูกไม่พาเบนยามินกลับมาให้พ่อ พ่อจงเอาบุตรชายทั้งสองคนของลูกฆ่าเสีย จงมอบเบนยามินไว้ในความ
ดูแลของลูกเถิด แล้วลูกจะนำเขากลับมาหาพ่ออีก"			
Gns	42	38	ยาโคบบอกว่า " ลูกของเราจะไม่ลงไปกับเจ้า เพราะพี่ชายของเขาก็ตายเสียแล้ว เหลือแต่เบนยามินคนเดียว ถ้าเกิดอันตรายแก่เขาในเวลา
เดินทางไปกับเจ้า เจ้าจะพาผมหงอกของเราลงสู่หลุมฝังศพด้วยความทุกข์"			
Gns	43	1	การกินคารอาหารในแผ่นดินร้ายแรงยิ่ง
Gns	43	2	และต่อมาเมื่อครอบครัวยาโคบกินข้าวที่ได้มาจากประเทศอียิปต์หมดแล้ว บิดาเขาจึงบอกแก่บุตรชายว่า " ไปซื้ออาหารมาอีกหน่อย"
Gns	43	3	แต่ยูดาห์ตอบบิดาว่า " ท่านกำชับพวงลูกอย่างเด็ดขาดว่า ` ถ้าไม่ได้พวงน้องชายมาด้วย พวงเจ้าจะไม่เห็นหน้าเราอีก'
Gns	43	4	ถ้าพ่อใช้ให้น้องชายไปกับพวงลูก ลูกจะลงไปซื้ออาหารให้พ่อ
Gns	43	5	แต่ถ้าแม่พ่อไม่ให้ลงไป พวงลูกจะไม่ลงไป เพราะเจ้านายท่านบัญชาแก่พวงลูกว่า ` ถ้าไม่ได้พวงน้องชายมาด้วย พวงเจ้าจะไม่เห็นหน้าเรา
อีก"			
Gns	43	6	อิสราเอลจึงว่า " เหตุไฉนเจ้าจึงไปบอกท่านว่ามีน้องชายอีกคนหนึ่ง ทำให้เราได้รับความเข้าใจเช่นนี้"
Gns	43	7	เขาจึงตอบว่า " เจ้านายท่านซัดไซใช้ถามถึงพวงลูก และญาติพี่น้องของพวงลูกว่า ` บิดายังอยู่หรือ เจ้าน้องชายอีกหรือเปล่า' พวงลูกก็
ตอบตามคำถามนั้น จะล่วงรู้ได้อย่างไรว่าท่านจะสั่งว่า ` พวงน้องชายของเจ้ามา' "			
Gns	43	8	ยูดาห์จึงพูดกับอิสราเอลบิดาของเขาว่า " ขอพ่อให้เด็กนั้นไปกับข้าพเจ้า เราจะได้ลุกขึ้นออกเดินทางไปเพื่อจะได้มีชีวิตและไม่ตาย ทั้งพวง
ลูกและพ่อกับลูกอ่อนทั้งหลายของเราด้วย			
Gns	43	9	ลูกรับประกันน้องคนนี้ พ่อจะเรียกร้องให้ลูกรับผิดชอบได้ ถ้าลูกไม่นำเขากลับมาหาพ่อและส่งเขาต่อหน้าพ่อ ก็ขอให้ลูกรับผิดต่อพ่อตลอดไป
เป็นนิตย์			
Gns	43	10	ด้วยว่าถ้าพวงลูกไม่ขายูเซ็นนี้ ก็จะได้กลับมาเป็นครั้งที่สองแล้วเป็นแน่"
Gns	43	11	ฝ่ายอิสราเอลบิดาของพวงเขาจึงบอกบุตรชายทั้งหลายว่า " ถ้าอย่างนั้นให้ทำดังนี้ คือเอาผลิตผลอย่างดีที่สุดในแผ่นดินนี้ คือพิมเสนบ้าง
น้ำผึ้งบ้าง ยางไม้และมดยอบ ลูกนี้และลูกอัลมอนด์ ใส่ภาชนะไปเป็นของกำนัลแก่ท่าน			
Gns	43	12	เอาเงินติดมือเจ้าไปสองเท่า คือเงินที่ติดมาในปากกระสอบของเจ้านั้นก็ให้ติดมือกลับไปด้วย เพราะบางที่เขาเปลวไป
Gns	43	13	จงพวงน้องชายของเจ้าด้วย แล้วลุกขึ้นกลับไปหาท่านนั้นอีก
Gns	43	14	ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์โปรดกรุณาพวงเจ้าต่อหน้าท่านนั้น เพื่อท่านจะปล่อยพี่ชายกับเบนยามินกลับมา หากว่าเราจะต้องพลัดพรากจาก
บุตรไปก็ตามเถิด"			
Gns	43	15	คนเหล่านั้นก็เอาของกำนัลและเงินสองเท่าติดมือไปพร้อมกับเบนยามิน แล้วลุกขึ้นพากันเดินทางลงไปยังประเทศอียิปต์ และเข้าเฝ้าโยเซฟ
Gns	43	16	เมื่อโยเซฟเห็นเบนยามินมากับพี่ชาย ท่านจึงสั่งคนต้นเรือนว่า " จงพาคนเหล่านี้เข้าไปในบ้าน ให้ฆ่าสัตว์และจัดโต๊ะไว้ เพราะคนเหล่านี้จะ
มารับประทานด้วยกันกับเราในเวลาเที่ยง"			
Gns	43	17	คนต้นเรือนก็ทำตามคำโยเซฟสั่ง และพาคนเหล่านั้นเข้าไปในบ้านโยเซฟ
Gns	43	18	คนเหล่านั้นก็กลัวเพราะเขาพาเข้าไปในบ้านโยเซฟ จึงพูดกันว่า " เพราะเหตุเงินที่ติดมาในกระสอบของเราครั้งก่อนนั้น เขาจึงพาพวงเรามา
ที่นี่ เพื่อท่านจะหาเหตุใส่เราจับกุมเรา จับเราเป็นทาส ทั้งจะริบเอาลาด้วย"			
Gns	43	19	พวงเขาเข้าไปหาคนต้นเรือนของโยเซฟ และพูดกับเขาที่ประตูบ้าน
Gns	43	20	และกล่าวว่า " นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายลงมากครั้งก่อนเพื่อซื้ออาหาร
Gns	43	21	และต่อมากลับมาพวงเจ้าทั้งหลายไปถึงที่พิภ เราเปิดกระสอบของเราออก และดูเถิด เงินของแต่ละคนก็อยู่ในปากกระสอบของตน เงินนั้นยังอยู่
ครบน้ำหนัก ข้าพเจ้าจึงได้นำเงินนั้นติดมือกลับมา			
Gns	43	22	ข้าพเจ้าเอาเงินอีกส่วนหนึ่งติดมือมาเพื่อจะซื้ออาหารอีก เงินที่อยู่ในกระสอบของเรานั้นผู้ใดใส่ไว้ข้าพเจ้าไม่ทราบเลย"
Gns	43	23	คนต้นเรือนจึงตอบว่า " จงเป็นสุขเถิด อย่ากลัวเลย พระเจ้าของท่านและพระเจ้าของบิดาท่านบันดาลให้มีทรัพย์อยู่ในกระสอบเพื่อท่าน เงิน
ของท่านนั้นเราได้รับแล้ว" คนต้นเรือนก็พาสิมโอนออกมาหาเขา			
Gns	43	24	คนต้นเรือนพาคนเหล่านั้นเข้าไปในบ้านของโยเซฟ แล้วเอาน้ำให้เขา เขาก็กินและคนต้นเรือนจัดหญ้าฟางให้ลาเขากิน
Gns	43	25	พวงพี่ชายก็จัดเตรียมของกำนัลไว้คอยทำโยเซฟซึ่งจะมาในเวลาเที่ยง เพราะเขาได้ยินว่าเขาจะรับประทานอาหารกินที่นั่น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	43	26	เมื่อโยเซฟกลับมาบ้าน เขาก็ยกของกาน้ำที่ติดมือขึ้นมาให้โยเซฟในบ้านแล้วกราบลงถึงดินต่อหน้า
Gns	43	27	โยเซฟถามถึงภักชของเขและกล่าวว่า " บิดาของเจ้าผู้ชราที่พวกเจ้ากล่าวถึงครั้งก่อนนั้นสบายดีหรือ บิดายังมีชีวิตอยู่หรือ "
Gns	43	28	เขาตอบว่า " บิดาของข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านอยู่สบายดี ท่านยังมีชีวิตอยู่ " แล้วเขาก็โน้มลงกราบไหว้อีก
Gns	43	29	โยเซฟเงยหน้าดูเห็นเบนยามินน้องชายมารดาเดียวกัน แล้วถามว่า " คนนี้เป็นน้องชายสุดท้องที่พวกเจ้าบอกแก่เราครั้งก่อนหรือ " โยเซฟกล่าวว่า " ลูกเอ๋ย ขอให้พระเจ้าทรงเมตตาแก่เจ้า "
Gns	43	30	แล้วโยเซฟรีบไป เพราะรักน้องจนกลืนน้ำตาไว้ไม่ได้ ท่านก็หาที่ที่จะร้องไห้ ท่านจึงเข้าไปในห้องร้องไห้อยู่ที่นั่น
Gns	43	31	โยเซฟล้างหน้าแล้วกลับออกมาแข็งใจกลืนน้ำตาสั่งว่า " ยกอาหารมาเถิด "
Gns	43	32	พวกคนใช้ก็ยกส่วนของโยเซฟมาตั้งไว้เฉพาะท่าน ส่วนของพี่น้องก็เฉพาะพี่น้อง ส่วนของคนอียิปต์ที่จะมารับประทานด้วยนั้นก็เฉพาะเขา เพราะคนอียิปต์จะไม่รับประทานอาหารร่วมกับคนฮีบรู ด้วยว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ยังรังเกียจสำหรับคนอียิปต์
Gns	43	33	พวกพี่น้องก็นั่งตรงหน้าโยเซฟ เรียงตั้งแต่ผู้ใหญ่ผู้มีสิทธิ์บตรหัวปี ลงมาจนถึงน้องสุดท้องตามวัย พี่น้องทั้งหลายมองดูตากันด้วยความประหลาดใจ
Gns	43	34	แล้วโยเซฟก็ส่งของรับประทานให้พี่น้องเหล่านั้นต่อหน้าท่าน แต่ของที่ส่งให้เบนยามินนั้นมากกว่าของพี่ชายถึงห้าเท่า พวกเขาก็กินดื่มกับโยเซฟจนสำราญใจ
Gns	44	1	โยเซฟสั่งคนต้นเรือนของท่านว่า " จัดอาหารใส่กระสอบของพวกเราให้เต็มตามที่ขงจะไปได้ และเอาเงินของเขาใส่ไว้ในปากกระสอบของทุกคน
Gns	44	2	ใส่ถ้วยของเขา คือถ้วยเงินนั้น ไว้ในปากกระสอบของคนที่ถือถ้วยเงินค่าข้าวของเขาด้วย " คนต้นเรือนก็ทำตามคำที่โยเซฟสั่ง
Gns	44	3	ครั้นเวลารุ่งเช้าคนต้นเรือนก็ให้คนเหล่านั้นออกเดิน ไปพร้อมกับลาของเขา
Gns	44	4	เมื่อพี่น้องออกไปจากเมืองยังไม่ถึงไกลนักโยเซฟสั่งคนต้นเรือนว่า " ลูกขึ้นไปตามคนเหล่านั้น เมื่อไปทันแล้วให้ถามพวกเขาว่า `ทำไมพวก
Gns	44	5	ถ้วยนี้เป็นถ้วยเฉพาะที่เจ้านายของข้าใช้ดื่ม และใช้ทำนายมิใช่หรือ เจ้าทำเช่นนั้นผิดมาก ' "
Gns	44	6	คนต้นเรือนตามพวกเขาไปทัน แล้วว่าแก่พี่น้องตามคำที่โยเซฟบอก
Gns	44	7	คนเหล่านั้นจึงตอบเขาว่า " เหตุไฉนเจ้านายของข้าพเจ้าจึงว่าอย่างนี้ พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำเรื่องเช่นนี้เลย
Gns	44	8	ดูเถิด เงินที่ข้าพเจ้าพบในปากกระสอบของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ายังได้นำมาจากแผ่นดินคานาอันคืนแก่ท่าน ข้าพเจ้าทั้งหลายจะลี้ภัยเงินทองไป
Gns	44	9	หากท่านพบของนั้นที่ใครในพวกข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านก็ให้ผู้นั้นตายเถิด และข้าพเจ้าทั้งหลายจะเป็นทาสเจ้านายของข้าพเจ้าด้วย "
Gns	44	10	คนต้นเรือนจึงว่า " บัดนี้ให้เป็นไปตามคำที่ท่านว่า ถ้าเราพบของนั้นที่ผู้ใด ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสของเรา แต่ท่านทั้งหลายหามีความผิดไม่ "
Gns	44	11	พวกเขาทุกคนจึงรีบยกกระสอบของตนวางลงบนดินและเปิดกระสอบของตนออก
Gns	44	12	คนต้นเรือนก็ค้นดูตั้งแต่คนหัวปีจนถึงคนสุดท้อง ก็พบถ้วยนั้นในกระสอบของเบนยามิน
Gns	44	13	พวกเขาจึงถือเสื้อผ้าของตน และบรรทุกขึ้นหลังลากลับมายังเมือง
Gns	44	14	ฝ่ายยูดาห์กับพวกพี่น้องก็มาบ้านโยเซฟ โยเซฟยังอยู่ที่นั่น พวกเขากราบลงถึงดินต่อหน้าท่าน
Gns	44	15	โยเซฟจึงถามเขาว่า " พวกเจ้าทำอะไร พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าคนอย่างไรเราท่านนายได้ "
Gns	44	16	ยูดาห์ตอบว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายจะตอบอย่างไรกับนายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะตอบอย่างไร หรือข้าพเจ้าจะแก้ตัวอย่างไรได้ พระเจ้าทรงทราบความชั่วช้าของพวกข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านแล้ว ข้าแต่ท่าน ดูเถิด พวกข้าพเจ้าเป็นทาสของท่าน ทั้งข้าพเจ้าทั้งหลายก็คบกับคนที่ยาพบถ้วยอยู่นั้นด้วย "
Gns	44	17	แต่โยเซฟตอบว่า " พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้เรากระทำเช่นนั้น เฉพาะคนที่เขาพบถ้วยในมือนั้นจะเป็นทาสของเรา ส่วนพวกเจ้าจงกลับไปหาบิดาโดยสันติสุขเถิด "
Gns	44	18	ยูดาห์จึงเข้าไปใกล้โยเซฟ เรียกว่า " โอ นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านขอกราบเรียนท่านสักคำหนึ่ง ขอท่านอย่าได้ถือโทษข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านเลย เพราะท่านก็เป็นเหมือนฟาโรห์
Gns	44	19	นายของข้าพเจ้าถามข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านว่า `เจ้ายังมีบิดาหรือน้องชายอยู่หรือ '
Gns	44	20	พวกข้าพเจ้าตอบนายของข้าพเจ้าว่า `ข้าพเจ้าทั้งหลายมีบิดาที่ชราแล้ว มีบุตรคนหนึ่งเกิดเมื่อบิดาชรา เป็นน้องเล็ก พี่ชายของเด็กนั้นตายเสียแล้ว บุตรของมารดานั้นยังอยู่แต่คนเดียวและบิดารักเด็กคนนั้นมาก '
Gns	44	21	แล้วท่านสั่งข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านว่า `พาน้องคนนั้นมาที่นี่ให้เราดู '
Gns	44	22	ข้าพเจ้าทั้งหลายเรียนนายของข้าพเจ้าว่า `เด็กหนุ่มคนนี้จะพรากจากบิดาไม่ได้เพราะถ้าจากบิดาไป บิดาจะตาย '
Gns	44	23	ท่านบอกข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของท่านว่า `ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่พาน้องชายสุดท้องมาด้วยกัน เจ้าจะไม่เห็นหน้าเราอีกเลย '
Gns	44	24	และต่อมาครั้นข้าพเจ้าไปหาบิดาผู้รับใช้ของท่านแล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายก็นำถ้วยค่าของนายของข้าพเจ้าไปเล่าให้บิดาฟัง
Gns	44	25	และบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลายสั่งว่า `จงกลับไปอีกซื้ออาหารมาให้พวกเราหน่อย
Gns	44	26	ข้าพเจ้าทั้งหลายว่า `เราลงไปได้ ถ้าน้องชายสุดท้องไปด้วยเราจึงจะลงไป เพราะเราจะเห็นหน้าท่านนั้นไม่ได้ เว้นแต่น้องชายสุดท้องอยู่กับเรา '
Gns	44	27	บิดาผู้รับใช้ของท่านจึงบอกข้าพเจ้าทั้งหลายว่า `เจ้ารู้ว่าภรรยาของเราคลอดบุตรชายให้ เราสองคน
Gns	44	28	บุตรคนหนึ่งจากเราไปแล้ว เราจึงว่า " สัตว์ร้ายกัดกินเขาเสียเป็นแน่ " เราไม่ได้เห็นบุตรนั้นจนบัดนี้
Gns	44	29	ถ้าพวกเจ้าเอาเด็กคนนี้ไปจากเราด้วย และเขาเป็นอันตรรายขึ้น พวกเจ้าก็จะทำให้เราซึ่งมีผมหงอกหงอลงสู่หลุมฝังศพด้วยความทุกข์
Gns	44	30	เหตุฉะนั้นบัดนี้เมื่อข้าพเจ้ากลับไปหาบิดาผู้รับใช้ของท่าน และเด็กหนุ่มนั้นมิได้กลับไปกับข้าพเจ้า เพราะชีวิตของท่านติดอยู่กับชีวิตของเด็ก
Gns	44	31	และต่อมาเมื่อบิดาเห็นว่าเด็กนั้นไม่อยู่กับพวกข้าพเจ้า บิดาก็จะตาย ผู้รับใช้ของท่านจะเป็นเหตุให้บิดาผู้รับใช้ของท่านผู้มีผมหงอกหงอลงสู่หลุมฝังศพด้วยความทุกข์
Gns	44	32	เพราะข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านรับประกันน้องไว้ต่อบิดาของข้าพเจ้าว่า `ถ้าข้าพเจ้าไม่พาน้องกลับมาหาบิดา ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบต่อบิดาตลอดไป '
Gns	44	33	เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอโปรดให้ข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านอยู่แทนน้องโดยเป็นทาสของนายของข้าพเจ้า ขอให้พี่น้องกลับไปกับพวกพี่ของตนเถิด
Gns	44	34	ด้วยว่าถ้าน้องมิได้อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลับไปหาบิดาของข้าพเจ้าอย่างไรได้ นากลัวว่าจะเห็นแต่ทรายอับติขึ้นแก่บิดาข้าพเจ้า "
Gns	45	1	โยเซฟอดกลืนต่อหน้าบรรดาผู้ที่ยืนอยู่ออกไปอีกมิได้ ท่านก็ร้องสั่งว่า " ให้ทุกคนออกไปเสียเถิด " จึงไม่มีผู้ใดยืนอยู่กับท่านด้วย ขณะที่โยเซฟแจ้งให้พี่น้องรู้จักตัวท่าน
Gns	45	2	แล้วโยเซฟร้องไห้เสียงดัง คนอียิปต์ทั้งหลายและคนในสำนักพระราชวังฟาโรห์ก็ได้ยิน
Gns	45	3	โยเซฟบอกพวกพี่น้องของตนว่า " เราคือโยเซฟ บิดาเรายังมีชีวิตอยู่หรือ " ฝ่ายพวกพี่น้องไม่รู้อะไรที่จะตอบประการใดเพราะตกใจกลัวที่เผชิญหน้ากับโยเซฟ
Gns	45	4	โยเซฟจึงบอกพี่น้องของตนว่า " เชิญเข้ามาใกล้เถิด " เขาก็เข้ามาใกล้แล้วโยเซฟว่า " เราคือโยเซฟพี่น้องที่พี่ชายมายังอียิปต์
Gns	45	5	แต่บัดนี้อย่าเสียใจไปเลย อยู่กับเราเถิด พี่ชายเรามาที่นี่ เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้เราให้มาก่อนหน้าพี่เพื่อจะได้ช่วยชีวิต
Gns	45	6	เพราะมีการกันดารอาหารในแผ่นดินสองปีแล้ว ยิ่งอีกห้าปีจะท่านหรือเกี่ยวข้าวไม่ได้เลย
Gns	45	7	พระเจ้าทรงใช้เรามาก่อนพี่ เพื่อส่งนามหมุคนจากพวกพี่ไว้บนแผ่นดิน และช่วยชีวิตของพี่ไว้ด้วยการช่วยให้พี่น้องอันใหญ่หลวง
Gns	45	8	ฉะนั้นบัดนี้มิใช่พี่เป็นผู้ให้เรามาที่นี่ แต่พระเจ้าทรงให้มา พระองค์ทรงโปรดให้เราเป็นเหมือนบิดาแก่ฟาโรห์ เป็นเจ้าในราชวังทั้งสิ้น และเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด
Gns	45	9	เจ้าจงรีบขึ้นไปหาบิดาเราบอกท่านว่า `โยเซฟบุตรชายของท่านพูดดังนี้ว่า " พระเจ้าทรงโปรดให้ลูกเป็นเจ้าเหนืออียิปต์ทั้งสิ้น ขอลงมาหาลูกอย่าได้ช้า
Gns	45	10	พอจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชน และพอจะได้อยู่ใกล้ลูก ทั้งตัวพ่อกับลูกหลานและฝูงแพะแกะ ฝูงวัว และทรัพย์ทั้งหมดของพ่อ
Gns	45	11	ลูกจะบำรุงรักษาพ่อที่นั่น ด้วยยังจะกันดารอาหารอีกห้าปี มิฉะนั้นพ่อและครอบครัวของพ่อและผู้คนที่พ่อมืออยู่จะยากจนไป " "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	45	12	ดูเกิด นัยนตาที่และนัยนตาของเบนยามินน้องชายของข้าพเจ้า ได้เห็นว่าเป็นปากของข้าพเจ้าเองที่ได้พูดกับที่
Gns	45	13	พ้องเล่าให้บิดาของเราเราฟังถึงยศศักดิ์ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ในอียิปต์และที่ที่ได้เห็นนั้นทุกประการ พ้องรับพาดิคารางมาที่นั่นเกิด "
Gns	45	14	โยเซฟทอดคอบเบนยามินผู้น้องแล้วร้องไห้ เบนยามินก็ทอดคอบโยเซฟร้องไห้เหมือนกัน
Gns	45	15	ยิ่งกว่านั้นโยเซฟจึงจับพี่ชายทั้งปวงและร้องไห้ หลังจากนั้นพี่น้องของท่านก็สนทนากับโยเซฟ
Gns	45	16	ข้าว่า " พี่น้องของโยเซฟมา " ไปถึงราชวังฟาโรห์ ฟาโรห์กับข้าราชการของพระองค์พากันยินดี
Gns	45	17	ฟาโรห์รับสั่งกับโยเซฟว่า " พุดกับพี่น้องของท่านว่า ` ทำดังนี้ คือเอาของบรรทุกสัตว์กลับไปแผ่นดินคานาอัน
Gns	45	18	พาดิคาและครอบครัวของเจ้ามาหาเรา เราจะประทานของดีที่สุดในแผ่นดินอียิปต์ให้พวกเจ้า พวกเจ้าจะได้รับประทานผลอันอุดมบริบูรณ์
ของประเทศนี้			
Gns	45	19	เราสั่งเจ้าแล้ว จงทำดังนี้ เอรอบรรทุกจากประเทศอียิปต์ไปรับเด็กเล็กๆและภรรยาของเจ้ากับนำบิดาของเจ้ามา
Gns	45	20	อย่าเสียดายทรัพย์สมบัติเลย เพราะของดีที่สุดในประเทศอียิปต์เป็นของเจ้าแล้ว "
Gns	45	21	บรรดาบุตรของอิสราเอลก็ทำตาม โยเซฟจัดรถบรรทุกให้เขาตามรับสั่งของฟาโรห์ กับให้เสบียงรับประทานตามทาง
Gns	45	22	โยเซฟให้เสื้อผ้าคนละสำหรับ แต่ให้เงินแก่เบนยามินสามร้อยเหรียญกับเสื้อผ้าสำหรับ
Gns	45	23	โยเซฟฝากของตอไปนี้ให้บิดา คือลาสิมตัวบรรทุกของดีที่สุดในประเทศอียิปต์ และลาตัวเมียอีกสิบตัวบรรทุกข้าว ขนมปัง และเสบียงอาหาร
สำหรับให้บิดารับประทานตามทาง			
Gns	45	24	ดังนั้นโยเซฟส่งพี่น้องไป แล้วเขาก็ออกไป แล้วท่านสั่งเขาว่า " จงระวังให้ดีอย่าได้วิวาทกันตามทาง "
Gns	45	25	พวกพี่น้องก็พากันขึ้นไปจากอียิปต์เข้าไปในแผ่นดินคานาอัน ไปหาโยโคบบิดาของตน
Gns	45	26	บอกบิดาว่า " โยเซฟยังมีชีวิตอยู่ ท่านเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด " แต่จิตใจยาโคบงงงเพราะยังไม่เชื่อเขา
Gns	45	27	เขาจึงเล่าคำของโยเซฟให้บิดาฟังทุกประการ คือคำที่โยเซฟสั่งพวกเขาไว้ เมื่อยาโคบเห็นรถบรรทุกที่โยเซฟส่งมารับตน จิตใจของท่านก็พิน
แซมขึ้นขึ้น			
Gns	45	28	อิสราเอลจึงว่า " เราอิ่มใจแล้ว โยเซฟลูกเรายังมีชีวิตอยู่ เราจะไปเห็นลูกก่อนเราตาย "
Gns	46	1	อิสราเอลเดินทางไปด้วยรถบรรทุกทั้งหมด มาถึงเมืองเบเออร์เซบา และถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของอิสราเอลบิดาของตน
Gns	46	2	พระเจ้าตรัสแก่อิสราเอลโดยนิมิตในเวลากลางคืนว่า " ยาโคบ ยาโคบอยู่ " ยาโคบทูลว่า " ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พระเจ้าข้า "
Gns	46	3	พระองค์จึงตรัสว่า " เราคือพระเจ้า คือพระเจ้าของบิดาเจ้า อย่างกลัวที่จะลงไปยังอียิปต์เพราะเราจะให้เจ้าเป็นประมุขชาติใหญ่ที่นั่น
Gns	46	4	เราจะลงไปกับเจ้าถึงอียิปต์ และเราจะพาเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ด้วยแน่ และโยเซฟจะวางมือบนตาเจ้า "
Gns	46	5	ยาโคบก็ยกไปจากเบเออร์เซบา บรรดาบุตรชายอิสราเอลก็พายาโคบบิดาขึ้นรถบรรทุกที่ฟาโรห์ส่งมารับไปกับลูกหลานเล็กๆและภรรยาของ
เขา			
Gns	46	6	เขาพาฝูงสัตว์ของตนและทรัพย์ที่เขาได้มาในแผ่นดินคานาอันนั้น ไปอียิปต์ ทั้งยาโคบกับบรรดาเชื้อสายของท่าน
Gns	46	7	คือลูกหลานชายหญิงและเชื้อสายทั้งหมดของท่านเข้าไปในอียิปต์
Gns	46	8	ตอไปนี้เป็นชื่อลูกหลานของอิสราเอลที่เข้าไปในอียิปต์ ทั้งยาโคบและบุตรชายของท่านคือ รูเบน บุตรหัวปีของยาโคบ
Gns	46	9	และบุตรชายของรูเบน คือ ฮาโนค บิลู เฮสโรน และคารมี
Gns	46	10	บุตรชายของสิเมโอน คือ เยมูเอล ยามีน โอาหัด ยาซิน และโศหาร กับซาอูล บุตรชายของหญิงคนคานาอัน
Gns	46	11	บุตรชายของเลวี คือ เกอร์ซอน โศฮาพ และเมรารี
Gns	46	12	บุตรชายของยูดาห์คือ เอร์ โอนัน เซ-ลาห์ เปเรศ เท-ราห์ แต่เอเรและโอนันได้ถึงแก่ความตายในแผ่นดินคานาอัน บุตรชายของเปเรศคือ เฮ
สโรน และฮามูล			
Gns	46	13	บุตรชายของอิสสาคาร์ คือ โทลา ปัวห์ โยบ และซิมโรน
Gns	46	14	บุตรชายของเศบูลุน คือ เสเรศ เอโลน และยาเลเอล
Gns	46	15	พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางเลอาห์ ซึ่งนางคลอดให้ยาโคบในปิตดานอาร์ม กับบุตรสาวชื่อ ดินาห์ บุตรชายหญิงหมดด้วยกันมีสามสิบสาม
คน			
Gns	46	16	บุตรชายของกาต คือ ศิฟโอน อักกี ซุนี เอสโบน เอร์ อาโรดี และอาเรลี
Gns	46	17	บุตรชายของอาเซอร์ คือ ยิมนาห์ อิซอฮาห์ อิซอโอ และเบริอาห์ กับเสราห์น้องสาวของเขา และบุตรชายของเบริอาห์คือ เฮมอร์และมัลคีเอล
Gns	46	18	พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางสิบล่าห์ ผู้ที่ลาบับยกให้แก่นางเลอาห์บุตรสาวของตน และบุตรสิบหกคนนี้นางคลอดให้ยาโคบ
Gns	46	19	บุตรชายของนางราเชลภรรยายาโคบคือ โยเซฟและเบนยามิน
Gns	46	20	มันส์เสห์กับเพราอิม เกิดแก่โยเซฟในแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งนางอาสาแก่บุตรสาวของโปทิเฟรา ปุโรหิตเมืองโอนเคลอดให้ท่าน
Gns	46	21	บุตรชายของเบนยามินคือ เบลาค เบเกอร์ อิชเบล เก-รา นอามาน เอโฮ โรซ มุปีม ฟูปีม และอาร์ด
Gns	46	22	พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางราเชลที่เกิดแก่ยาโคบ มีสิบสี่คนด้วยกัน
Gns	46	23	บุตรชายของดานคือ ฮูชิม
Gns	46	24	บุตรชายของนัฟทาลีคือ ยาเซเอล กุนี เยเซอร์ และซิลเลม
Gns	46	25	พวกเหล่านี้เป็นบุตรชายของนางบิลฮาห์ ผู้ที่ลาบับยกให้แก่นางราเชลบุตรสาวของตน และบุตรเจ็ดคนนี้นางคลอดให้ยาโคบ
Gns	46	26	บรรดาคนของยาโคบซึ่งออกมาจากบับแอวของท่านที่ข้ามมาในอียิปต์นั้น ไม่นับภรรยาของบุตรชายยาโคบ มีหกสิบหกคนด้วยกัน
Gns	46	27	บุตรชายของโยเซฟซึ่งเกิดแก่ท่านในอียิปต์มีสองคน นับคนทั้งปวงในครอบครัวของยาโคบที่ข้ามมาในอียิปต์ได้เจ็ดสิบคน
Gns	46	28	ยาโคบให้ยาดหัวล่วงหน้าไปหาโยเซฟเพื่อจะนำหน้าไปยังเมืองโกเชน แล้วพวกเขาาก็มาถึงแผ่นดินโกเชน
Gns	46	29	โยเซฟก็จัดรถม้าของตนขึ้นไปยังเมืองโกเชนรับอิสราเอลบิดาของตน พอเห็นบิดาท่านก็ทอดคอบบิดาไว้ร้องไห้เป็นเวลานาน
Gns	46	30	อิสราเอลพูดกับโยเซฟว่า " เดียวนี้พอจะตายก็ตามเกิด เพราะพอได้เห็นหน้าเจ้าแล้วและรู้ว่าเจ้ายังมีชีวิตอยู่ "
Gns	46	31	โยเซฟจึงบอกพี่น้องและครอบครัวของบิดาว่า " เราจะขึ้นไปแสดงแก่ฟาโรห์และทูลแก่พระองค์ว่า ` พี่น้องและครอบครัวของบิดาผู้เคยอยู่
ในแผ่นดินคานาอันนั้นมาหาข้าพระองค์แล้ว			
Gns	46	32	คนเหล่านั้นเป็นผู้เลี้ยงแกะมีอาชีพเลี้ยงสัตว์ เขาพาฝูงแพะแกะ ฝูงวัวกับทรัพย์สมบัติของเขาทั้งสิ้นมาด้วย "
Gns	46	33	และต่อมาเมื่อฟาโรห์จะรับสั่งให้ท่านเข้าเฝ้าและจะถามว่า ` พวกเจ้าเคยทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างไร? "
Gns	46	34	ท่านทั้งหลายจงทูลว่า ` การทำมาหาเลี้ยงชีพของผู้รับใช้ของพระองค์นั้นเกี่ยวข้องกับพวกสัตว์ที่ทำงานตั้งแต่เด็กมาจนทุกวันนี้ ทั้งข้า
พระองค์ทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพระองค์ด้วย' เพื่อท่านทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชน เหตุว่าคนเลี้ยงแกะทุกคนนั้นเป็นที่รังเกียจสำหรับชาวอียิปต์ "			
Gns	47	1	โยเซฟเข้าไปทูลฟาโรห์ว่า " บิดาและพี่น้องของข้าพระองค์กับฝูงแพะแกะฝูงวัวและทรัพย์สมบัติของเขาส่งมาจกแผ่นดินคานาอันแล้ว ดู
เกิด พวกเขายู่ในแผ่นดินโกเชน "			
Gns	47	2	โยเซฟเลือกคนจากหมู่พี่น้อง คือผู้ชายห้าคนพาไปเฝ้าฟาโรห์
Gns	47	3	ฟาโรห์ตรัสถามพี่น้องของโยเซฟว่า " พวกเจ้าเคยทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างไร? " เขาทูลฟาโรห์ว่า " ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นผู้เลี้ยงแกะและ
ทั้งพวกข้าพระองค์และบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ "			
Gns	47	4	เขาทูลฟาโรห์อีกว่า " พวกข้าพระองค์มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้เพราะไม่มีทุ่งหญ้าจะเลี้ยงสัตว์ของข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะเหตุ
ว่าแผ่นดินคานาอันนั้นกันดารอาหารนัก เหตุฉะนั้นบัดนี้ ขอโปรดให้ข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์อาศัยอยู่ในแผ่นดินโกเชนเกิด "			
Gns	47	5	ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า " บิดาและพี่น้องของท่านมาหาท่านแล้ว "
Gns	47	6	ท่านมีประเทศอียิปต์อยู่ต่อหน้า ให้บิดาและพี่น้องของท่านตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดินดีที่สุดคือให้เขายู่แผ่นดินโกเชน แล้วในพวกพี่น้อง
นั้น ถ้าท่านรู้ว่าผู้ใดเป็นคนมีความสามารถ จงตั้งผู้นั้นให้เป็นหัวหน้ากองเลี้ยงสัตว์ของเรา "			
Gns	47	7	โยเซฟก็พายาโคบบิดาของท่านเข้าเฝ้าฟาโรห์ ยาโคบก็ถวายพระพรแก่ฟาโรห์
Gns	47	8	ฟาโรห์จึงตรัสถามยาโคบว่า " อายุท่านได้เท่าไร? "
Gns	47	9	ยาโคบทูลตอบฟาโรห์ว่า " ข้าพระองค์ดำรงชีวิตสัญจรอยู่นับได้ร้อยสามสิบปี ชีวิตของข้าพระองค์สั้นและมีความลำบาก ไม่เท่าอายุ

The Holy Bible in Thai (KJV)

บรรพบุรุษของข้าพระองค์ในวันที่ดำรงชีวิตสัญจรอยู่นั้น"

Gns	47	10	ยาโคบถวายพระพรแก่ฟาโรห์ แล้วทูลลาไปจากฟาโรห์
Gns	47	11	ฝ่ายโยเซฟให้บิดาและพวกพี่น้องของตนอยู่และถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในประเทศอียิปต์ ในแผ่นดินที่ดีที่สุดคือ ในแผ่นดินรามเสส ตามรับสั่งของฟาโรห์
Gns	47	12	โยเซฟเลี้ยงดูบิดาและพวกพี่น้องรวมทั้งครอบครัวของบิดา ให้มีอาหารรับประทานตามจำนวนคนในครอบครัว
Gns	47	13	และทั่วแผ่นดินเขาอาหารเพราะการกั้นดารอาหารร้ายแรง จนแผ่นดินอียิปต์และแผ่นดินคานาอันทั้งสิ้นหิวโหยเพราะการกั้นดารอาหาร
Gns	47	14	โยเซฟรวบรวมเงินทั้งหมดที่ได้จากการขายข้าวในประเทศอียิปต์และแผ่นดินคานาอัน และโยเซฟนำเงินนั้นไปไว้ในราชวังฟาโรห์
Gns	47	15	เมื่อเงินในประเทศอียิปต์และแผ่นดินคานาอันหมดแล้ว ชาวอียิปต์ทั้งปวงมากราบเรียนโยเซฟว่า "ขออาหารให้พวกข้าพเจ้าเถิด เหตุใดพวกข้าพเจ้าจะต้องอดตายต่อหน้าท่านเพราะเงินหมดเล่า"
Gns	47	16	โยเซฟจึงบอกว่า " ถ้าเงินหมดแล้วจงเอาฝูงสัตว์ของเจ้ามาและเราจะให้ข้าวแลกกับสัตว์"
Gns	47	17	เขาก็นำฝูงสัตว์มาให้โยเซฟ โยเซฟก็ให้อาหารแก่เขาแลกกับม้า แพะแกะ ฝูงวัวและลา ในปีนั้นท่านจ่ายอาหารแลกกับสัตว์ต่างๆของเขา
Gns	47	18	เมื่อปีนั้นสิ้นสุดลงแล้ว เขาก็มาหาท่านในปีที่สองกราบเรียนท่านว่า " พวกข้าพเจ้าจะไม่ปีติบังเรื่องนี้ไว้จากนายของข้าพเจ้าว่า เงินของข้าพเจ้าหมดแล้วและฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าก็เป็นของนายแล้วด้วย ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดเหลือในสายตาของท่านเลย เว้นแต่ตัวข้าพเจ้ากับที่ดินเท่านั้น เหตุใดข้าพเจ้าทั้งหลายจะต้องอดตายต่อหน้าต่อตาท่านเล่า ทั้งตัวข้าพเจ้ากับที่ดินของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย ขอท่านโปรดซื้อพวกข้าพเจ้ากับที่ดินแลกกับอาหาร ข้าพเจ้าทั้งหลายกับที่ดินจะเป็นทาสของฟาโรห์ ขอท่านโปรดให้เมล็ดข้าวแก่พวกข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้และไม่ตายเพื่อที่ดินนั้นจะไม่ร้างไป"
Gns	47	19	โยเซฟก็ซื้อที่ดินทั้งหมดในอียิปต์ให้แก่ฟาโรห์ เพราะคนอียิปต์ทุกคนขายไร่นาของตนเนื่องจากการกั้นดารอาหารรุนแรงต่อเขาอีกด้วย เพราะฉะนั้นแผ่นดินจึงตกเป็นของฟาโรห์
Gns	47	20	ส่วนประชาชนเหล่านั้นโยเซฟให้เขาย้ายไปอยู่ที่เมืองต่างๆทั่วประเทศอียิปต์
Gns	47	21	เว้นแต่ที่ดินของพวกปุโรหิตเท่านั้นโยเซฟไม่ได้ซื้อ เพราะปุโรหิตได้รับปันส่วนจากฟาโรห์ และดำรงชีวิตอาศัยตามส่วนที่ฟาโรห์พระราชทาน เหตุฉะนั้นเขาจึงไม่ได้ขายที่ดินของเขา
Gns	47	22	โยเซฟชี้แจงแก่ประชาชนทั้งปวงว่า " ดูก่อนวันนี้เราซื้อตัวพวกเจ้ากับที่ดินของเจ้าให้เป็นของฟาโรห์แล้ว นี่เราจะให้เมล็ดข้าวแก่พวกเจ้า และต่อมาเมื่อได้ผลแล้วจงถวายส่วนหนึ่งในห้าส่วนแก่ฟาโรห์ เก็บสี่ส่วนไว้เป็นของตน สำหรับใช้เป็นเมล็ดข้าวบ้าง เป็นอาหารสำหรับเจ้า
Gns	47	23	คนทั้งหลายก็กล่าวว่า " ท่านช่วยชีวิตข้าพเจ้าไว้ ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับความกรุณาในสายตาของนายข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าทั้งหลายยอมเป็นทาสของฟาโรห์"
Gns	47	24	โยเซฟตั้งเป็นกฎหมายในประเทศอียิปต์ตราบทว่าทุกวันนี้ ให้ฟาโรห์ได้ส่วนหนึ่งในห้าส่วน เว้นแต่ที่ดินของปุโรหิตเท่านั้นไม่ตกเป็นของฟาโรห์
Gns	47	25	พวกอิสราเอลอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ ณ แผ่นดินโกเชน เขามีทรัพย์สมบัติที่นั่น และมีลูกหลานทวีขึ้นมากมาย
Gns	47	26	ยาโคบมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินอียิปต์สิบเจ็ดปี รวมอายุยาโคบได้ร้อยสิบสามปี
Gns	47	27	เวลาที่อิสราเอลจะสิ้นชีพก็ใกล้เข้ามาแล้ว ท่านจึงเรียกโยเซฟบุตรชายท่านมาสั่งว่า " ถ้าเดี๋ยวนี้เราได้รับความกรุณาในสายตาของเจ้า เราขอ
Gns	47	28	ร้องให้เจ้าเอามือของเจ้าวางไว้ที่ขานอนของเรา และปฏิบัติต่อเราด้วยความเมตตากรุณาและจริงใจ ขอเจ้าโปรดอย่าฝังเราศพไว้ในอียิปต์เลย
Gns	47	29	แต่เราจะฝังศพไว้กับบรรพบุรุษของเรา แล้วเจ้าจงนำเราออกจากอียิปต์ไปฝังไว้ ณ ที่ฝังศพบิดาเราเถิด" โยเซฟก็สัญญาว่า " ข้าพเจ้าจะกระทำตามที่ท่านสั่ง"
Gns	47	30	อิสราเอลจึงบอกว่า " จงปฏิญาณตัวให้เราด้วย" โยเซฟก็ปฏิญาณให้บิดา แล้วอิสราเอลก็กราบลงที่บนหัวนอน และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้มีคนเรียนโยเซฟว่า " ดูก่อน บิดาของท่านป่วย" โยเซฟก็พามาสนุสและเอเฟราอิมบุตรชายทั้งสองของตนไป
Gns	48	1	มิดนบอคาโยบว่า " ดูก่อน โยเซฟบุตรชายมาหาท่าน" อิสราเอลก็รวบรวมกำลังลุกขึ้นนั่งบนที่นอน
Gns	48	2	ยาโคบจึงพูดกับโยเซฟว่า " พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้สำแดงพระองค์แก่พ่อที่ตำบลลูสในแผ่นดินคานาอัน และทรงอวยพระพรแก่พ่อ และตรัสแก่พ่อว่า ` ดูก่อน เราจะให้เจ้ามีลูกดกทวียิ่งขึ้นและเราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ และจะยกแผ่นดินนี้ให้แก่เชื้อสายของเจ้าที่มา
Gns	48	3	ภายหลังเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์เป็นนิตย์"
Gns	48	4	ส่วนบุตรชายทั้งสองของเจ้าที่เกิดแก่เจ้าในประเทศอียิปต์ก่อนพอมานหาเจ้าในอียิปต์ก็เป็นบุตรของพ่อ เอเฟราอิมและมนัสเสห์จะต้องเป็นของพ่อ เหมือนรูเบนและสิเมโอน
Gns	48	5	ส่วนบุตรของเจ้า ที่เกิดมาภายหลังเขาจะนับเป็นบุตรของเจ้า เขาจะได้ชื่อตามพี่ชายในการรับมรดกของเขา
Gns	48	6	และสำหรับพ่อเมื่อพ่อจากบิดาขึ้นมา นางราเชลซึ่งอยู่กับพ่อก็ได้สิ้นชีวิตในแผ่นดินคานาอันขณะอยู่ตามทางยังห่างจากเอเฟราธาแล้วพ่อได้ฝังศพเธอไว้ริมทางไปเอเฟราธาที่คือเบธเลเฮม"
Gns	48	7	อิสราเอลเห็นบุตรชายทั้งสองของโยเซฟจึงถามว่า " นี้ใคร"
Gns	48	8	โยเซฟตอบบิดาของตนว่า " นี่เป็นบุตรชายของลูกที่พระเจ้าประทานแก่ลูกในแผ่นดินนี้" อิสราเอลจึงว่า " ขอเจ้าพามบุตรทั้งสองเข้ามาเพื่อพ่อจะได้ให้พรแก่เขา"
Gns	48	9	คราวนั้นตาของอิสราเอลมืดมัวไปเพราะชรา มองอะไรไม่เห็น โยเซฟพามบุตรเข้ามาใกล้บิดา บิดาก็กอดเขา
Gns	48	10	อิสราเอลบอกโยเซฟว่า " แต่ก่อนพ่อคิดว่าจะไม่ได้เห็นหน้าเจ้า แต่ดูเถิด พระเจ้าทรงโปรดให้พ่อเห็นทั้งเชื้อสายของเจ้าด้วย"
Gns	48	11	โยเซฟเอาบุตรออกมาจากระหว่างเข่าของท่าน แล้วกราบลงถึงดิน
Gns	48	12	โยเซฟจึงบตรทั้งสองเข้าไปใกล้บิดา มีชาวอียิปต์ห้อมล้อมอยู่ข้างซ้ายอิสราเอล และมีชายจับมนัสเสห์ให้ห้อยข้างขวาอิสราเอล
Gns	48	13	ฝ่ายอิสราเอลก็เหยียดมือขวาออกวางบนศีรษะเอเฟราอิมผู้เป็นน้อง และมีมือซ้ายวางไว้บนศีรษะมนัสเสห์ โดยตั้งใจเหยียดมือออกเช่นนั้น
Gns	48	14	เพราะมนัสเสห์เป็นบุตรหัวปี
Gns	48	15	แล้วอิสราเอลกล่าวอวยพรแก่โยเซฟว่า " ขอพระเจ้าที่อับราฮัมและอิสอัคบิดาข้าพเจ้าดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์นั้น ขอพระเจ้าผู้ทรง
Gns	48	16	บำรุงเลี้ยงชีวิตข้าพเจ้าตั้งแต่เกิดมาจนวันนี้
Gns	48	17	ขอทูตสวรรค์ที่ได้ช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้ายทั้งสิ้น โปรดอวยพรแก่เด็กหนุ่มทั้งสองนี้ ให้เขาสืบชื่อของข้าพเจ้าและชื่อของอับราฮัม
Gns	48	18	และชื่อของอิสอัคบิดาของข้าพเจ้าไว้และขอให้เขาเจริญขึ้นเป็นมวลชนบนแผ่นดินเกิด"
Gns	48	19	ฝ่ายโยเซฟเมื่อเห็นบิดาวางมือข้างขวาบนศีรษะของเอเฟราอิมก็ไม่พอใจ จึงจับมือบิดาจะยกจากศีรษะเอเฟราอิมวางบนศีรษะมนัสเสห์
Gns	48	20	โยเซฟพูดกับบิดาของตนว่า " ไม่ถูก บิดาของข้าพเจ้า เพราะคนนี้เป็นหัวปี ขอท่านวางมือข้างขวาวางบนศีรษะคนนี้เถิด"
Gns	48	21	บิดาก็ไม่ยอมจึงตอบว่า " พ่อรู้แล้ว ลูกเอ๋ย พ่อรู้แล้ว เขาจะเป็นคนตระกูลหนึ่งด้วย และเขาจะใหญ่โตด้วย แต่แท้จริงน้องชายจะใหญ่โตกว่าพี่
Gns	48	22	และเชื้อสายของน้องนั้นจะเป็นคนหลายประชาชาติด้วยกัน"
Gns	48	23	วันนั้นอิสราเอลก็ให้พรแก่ทั้งสองคนว่า " พวกอิสราเอลจะใช้ชื่อเจ้าให้พรว่า ` ขอพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านเป็นเหมือนเอเฟราอิมและเหมือนมนัสเสห์เถิด' "
Gns	48	24	อิสราเอลจึงให้เอเฟราอิมเป็นใหญ่กว่ามนัสเสห์
Gns	49	1	อิสราเอลบอกโยเซฟว่า " ดูก่อน พ่อจะตายแล้ว แต่พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่กับพวกเจ้าและจะพาพวกเจ้ากลับไปสู่แผ่นดินของบรรพบุรุษของเจ้า
Gns	49	2	ยิ่งกว่านั้นอีก พ่อจะยกส่วนหนึ่งที่พ่อได้จากมิดนบอคาไมไรต์ด้วยตามและธนะของพ่อนี้ให้แก่เจ้าแทนที่จะให้พี่น้องของเจ้า"
Gns	49	3	ยาโคบเรียกบรรดาบุตรชายของตนมา สั่งว่า " พวกเจ้ามาชุมนุมกันแล้วเราจะบอกเหตุที่จะบังเกิดแก่เจ้าในยศสุดท้าย
Gns	49	4	บุตรชายของยาโคบเอ๋ย จงมาประชุมกันฟัง จงฟังคำอิสราเอลบิดาของเจ้า
Gns	49	5	รูเบนเอ๋ย เจ้าเป็นบุตรหัวปีของเร เป็นกำลังและเป็นผลแรกแห่งเรือนของเรา เป็นยอดแห่งความมีเกียรติและยอดของความมั่งคั่ง
Gns	49	6	เจ้าไม่มั่นคงเหมือนดั่งน้ำ จึงเป็นยอดไม่ได้ ด้วยเจ้าล่วงเข้าไปถึงที่นอนบิดาของเจ้า เจ้าทำให้ที่นอนนั้นเป็นมลทิน เขาล่วงเข้าไปถึงที่นอน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Gns	49	5	ลิ้มโอนกับเลวีเป็นพี่น้องกัน เครื่องอาวุธร้ายกาจอยู่ในที่อาศัยของเขา
Gns	49	6	จิตวิญญาณของเราเอ๋ย อย่าเข้าไปในที่ขมขื่นนมลิ้มกลับของเรา เขาขบครวดศักดิ์ของเราเอ๋ย อย่าเข้าร่วมกับเขาเลย เหตุว่าเขาฆ่าคนด้วยความ
โกธร	เขาทำลายกำแพงเมืองตามอำเภอใจเขา		
Gns	49	7	ให้ความโกรธอันรุนแรงของเขาเป็นที่แข่ง ให้ความโทโสร้ายของเขาเป็นที่สาปเกิด เราจะให้เขาแตกแยกกันในพวกยาโคบ จะให้เขา
ผลิตพราก	ไปในพวกอิสราเอล		
Gns	49	8	ยูดาห์เอ๋ย พวกพี่น้องจะสรรเสริญเจ้า มือของเจ้าจะจับคอของศัตรูของเจ้า บุตรทั้งหลายของบิดาจะกราบเจ้า
Gns	49	9	ยูดาห์เป็นลูกสิงโต ลูกเอ๋ย เจ้าก็ได้ลุกขึ้นจากการจับสัตว์ เขาก้มลง เขาหมอบลงเหมือนสิงโตตัวผู้ และเหมือนสิงโตแก่ ใครจะเหย้าเขาให้ลุก
ขึ้น			
Gns	49	10	ธารพระกษัตริย์จะไม่ขาดไปจากยูดาห์ หรือผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติจะไม่ขาดไปจากหว่างเท้าของเขา จนกว่าซีโลห์จะมา และชนชาติทั้งหลายจะ
รวบรวมเข้ากับพี่น้อง			
Gns	49	11	เขาผูกกลางเขาไว้ที่เถาองุ่น และผูกกลางเขาไว้ที่เถาองุ่นดีที่สุด เขาชักผ้าของเขาด้วยน้ำองุ่น เขาชักเสื้อผ้าของเขาด้วยเลือดแห่งผล
องุ่น			
Gns	49	12	ตาเขาจะแดงด้วยน้ำองุ่น และฟันเขาขาวด้วยน้ำนม
Gns	49	13	เขตนอนจะอาศัยอยู่ที่ท่าเรือริมทะเล เขาจะเป็นท่าจอดเรือ เขตแดนของเขาจะตอกัน ไปถึงเมืองไซดอน
Gns	49	14	ฝ่ายอิสราเอลเป็นตัวลามีกำลังมากหมอบลงกลางสัมภาระของมัน
Gns	49	15	เขาเห็นว่าที่พืดและแผ่นดินสลาย จึงย่อบาของตนลงรับไว้ ยอมเป็นทาสรับใช้การงาน
Gns	49	16	ส่วนแดนจะปกครองพลไพร่ของตน เหมือนเป็นตระกูลหนึ่งในอิสราเอล
Gns	49	17	แดนจะเป็นนุญอยู่ตามทาง เป็นนุญพิชที่อยู่บนหนทางที่กีดกันเข้ามา ให้คนชืดกหงายลง
Gns	49	18	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์รอคอยความรอดจากพระองค์
Gns	49	19	ฝ่ายภาคนั้นจะมีกองทัพมาย่ำยีเขา แต่ในที่สุดเขาจะกลับตามไสตักองทัพนั้น
Gns	49	20	อาหารบริบูรณ์จะเกิดจากอาเชอร์ และเขาจะผลิตเครื่องเสวยสำหรับกษัตริย์
Gns	49	21	นัฟทาลีเป็นกวางตัวเมียที่ปล่อยปลະ เขากล่าวค่าน้ำไฟเราะ
Gns	49	22	โยเซฟเป็นกิ่งที่เกิดผลตก เป็นกิ่งที่เกิดผลตกอยู่ริมบ่อน้ำ มีกิ่งพาดข้ามกำแพง
Gns	49	23	พวกพราวนธนูได้ทำให้เขาทุกขโศก ทั้งยิงและเกลียดชังเขา
Gns	49	24	แต่นูญของเขาเองยืนหยัดต่อสู้ ลำแขนของเขามีกำลังขึ้นโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเขานาภาพของยาโคบ (ผู้เลี้ยงแกะคือศิลาแห่ง
อิสราเอลมาจากพระองค์นั้น)			
Gns	49	25	โดยพระเจ้าของบิดาเจ้าผู้จะทรงช่วยเจ้า โดยพระองค์ทรงศักดิ์ดานาภาพใหญ่ยิ่ง ผู้จะทรงอวยพระพรแก่เจ้าด้วยพรที่มาจากฟ้าเบื้องบน พรที่มาจาก
จากใต้ทะเลเบื้องล่าง พรที่มาจากนมและครก			
Gns	49	26	ส่วนพรที่มาจากบิดาของเจ้า มีมากกว่าพรที่มาจากบรรพบุรุษของเรา จนถึงที่สุดแห่งเนินเขาเนื่องนิตย์ ขอพรเหล่านั้นอยู่บนศีรษะของโยเซฟ
และอยู่เบื้องบนกระหม่อมศีรษะแห่งผู้ที่ต้องพรากจากพี่น้อง			
Gns	49	27	ฝ่ายเบนยามินจะล่าเหยื่อเหมือนสุนัขป่า เวลาเช้าเขาจะกินเหยื่อเสีย เวลาเย็นเขาจะแบ่งปันของที่แย่งชิงไว้"
Gns	49	28	ทั้งหมดนี้เป็นตระกูลทั้งสิบสองของอิสราเอล นี่เป็นถ้อยคำที่บิดากล่าวไว้แก่เขาและอวยพรเขา ยาโคบให้พรแก่ทุกคนอย่างเหมาะสมกับแต่ละ
คน			
Gns	49	29	ยาโคบกำชับเขาและกล่าวแก่เขาว่า " เราจะไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษของเรา จึงฝังเราไว้กับบรรพบุรุษของเราในถ้ำที่นาของเอโฟรนคนฮิต
ไทต์			
Gns	49	30	ในถ้ำที่อยู่ในนาชื่อมัดเป-ลาห์ หน้ามัมเรในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งอับราฮัมได้ซื้อกับนาของเอโฟรนคนฮิตไทต์ไว้เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็น
สุสาน			
Gns	49	31	ณ ที่นั้น เขาฝังศพอับราฮัม และซาราห์ภรรยาของเขา ที่นั้นเขาได้ฝังศพอิสอัคและเรเบคาห์ภรรยาของเขา และที่นั้นเราฝังศพเลอาห์
Gns	49	32	นากับถ้ำที่อยู่ในนาอันในเราชื่อจากหลุมสุสานของเขา"
Gns	49	33	เมื่อยาโคบสั่งบุตรชายของตนเสร็จแล้ว ก็ยกเท้าขึ้นบนที่นอน แล้วก็สิ้นลมหายใจ และถูกรวบรวมไปอยู่กับบรรพบุรุษของท่าน
Gns	50	1	โยเซฟพบหน้าลงที่หน้าบิดาแล้วร้องไห้และจูบท่าน
Gns	50	2	โยเซฟบัญชาพวกหม่อตี่เป็นข้าราชการของตน ให้อาบยารักษาศพบิดาไว้ พวกหม่อก็อาบยารักษาศพอิสราเอล
Gns	50	3	เขาทำการอาบยารักษาศพนั้นถึงสี่สิบวัน จึงสำเร็จเวลาของการอาบยารักษาศพ ชาวอียิปต์ก็ไว้ทุกข์ให้อิสราเอลถึงเจ็ดสิบวัน
Gns	50	4	เมื่อวันเวลาที่ไว้ทุกข์ให้ท่านผ่านพ้นไปแล้ว โยเซฟก็เรียนข้าราชการสำนักของฟาโรห์ว่า " ถ้ามืดนี้ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน
ขอโปรดไปทูลที่พระกรรณของฟาโรห์ว่า			
Gns	50	5	บิดาให้รปฏิญาณไว้ โดยกล่าวว่า ` ดูกัด พ่อฉันจะตายแล้ว จงเอาศพพ่อไปฝังไว้ในอโฌมถ์ที่พ่อได้ขุดไว้สำหรับพ่อ ณ แผ่นดินคานา
อัน' เหตุฉะนั้นบัดนี้ขออนุญาตให้ข้าพเจ้าขึ้นไปฝังศพบิดาแล้วข้าพเจ้าจะกลับมามีอีก"			
Gns	50	6	ฟาโรห์ก็รับสั่งว่า " จงขึ้นไปฝังศพบิดาของท่านตามคำที่บิดาให้ท่านปฏิญาณไว้เน้นเกิด"
Gns	50	7	โยเซฟจึงขึ้นไปฝังศพบิดา พวกข้าราชการของฟาโรห์ ผู้ใหญ่ในราชสำนักและบรรดาผู้ใหญ่ทั่วแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้นก็ติดตามไปด้วย
Gns	50	8	กับครอบครัวทั้งหมดของโยเซฟ พวกพี่น้องและครอบครัวของบิดาท่านก็ไปด้วยเหมือนกัน เว้นแต่เด็กเล็กๆและฝูงแกะฝูงวัวเท่านั้น เขา
ให้อยู่ในแผ่นดินโกเชน			
Gns	50	9	มิชบานราชรถ ขวานม้าไปกับท่าน เป็นขบวนใหญ่มาก
Gns	50	10	เขาก็พากันมาถึงลานนวดข้าวแห่งอาทาด ซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ที่นั้นเขาร้องไห้คร่ำครวญเป็นอันมาก โยเซฟก็ไว้ทุกข์ให้บิดา
เจ็ดวัน			
Gns	50	11	เมื่อชาวแผ่นดินนั้นคือคนคานาอันได้เห็นการไว้ทุกข์ที่ลานอาทาด เขาจึงพูดกันว่า " นี่เป็นการไว้ทุกข์ใหญ่ของชาวอียิปต์" เหตุฉะนั้นเขา
จึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า อาเบลมิสราอิม ตำบลนั้นอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น			
Gns	50	12	บุตรชายยาโคบกระทำตามคำที่ท่านสั่งเขาไว้
Gns	50	13	คือบรรดาบุตรชายเขียศพ ไปยังแผ่นดินคานาอัน แล้วฝังไว้ในถ้ำที่อยู่ในนาชื่อมัดเป-ลาห์ ซึ่งอับราฮัมซื้อไว้กับนาจากเอโฟรนคนฮิตไทต์
เป็นกรรมสิทธิ์เพื่อใช้เป็นสุสาน อยู่หน้ามัมเร			
Gns	50	14	เมื่อฝังศพบิดาแล้ว โยเซฟก็กลับมายังอียิปต์ ทั้งท่านกับพวกพี่น้องและคนทั้งปวงที่ไปในงานฝังศพบิดาของท่าน
Gns	50	15	เมื่อพวกพี่ชายของโยเซฟเห็นว่าบิดาสิ้นชีวิตแล้ว เขาจึงพูดว่า " บางทีโยเซฟจะชิงพวกเรา และจะแก้แค้นพวกเราแน่นอนเพราะการ
ประทุษร้ายที่พวกเราเคยกระทำแก่เขา"			
Gns	50	16	พวกพี่ก็ใช้คนไปเรียนโยเซฟว่า " บิดาท่านเมื่อก่อนจะสิ้นใจนั้นสั่งไว้ว่า
Gns	50	17	` พวกเจ้าจงเรียนโยเซฟว่า บัดนี้เราขอท่านโปรดให้อภัยการละเมิดและบาปของพวกพี่ชายที่ประทุษร้ายท่าน' บัดนี้ขอท่านโปรดให้อภัย
การละเมิดของข้าพเจ้าทั้งหลายผู้รับใช้ของพระเจ้าของบิดาท่าน" โยเซฟจึงร้องไห้เมื่อฟังพี่ชายเรียนดังนี้			
Gns	50	18	พี่ชายก็พากันมาราบลงต่อหน้าโยเซฟด้วยว่า " ดูกัด ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน"
Gns	50	19	โยเซฟจึงบอกเขาว่า " อย่ากลัวเลย เราเป็นดังพระเจ้าหรือ
Gns	50	20	สำหรับพวกท่าน พวกท่านคิดร้ายต่อเรากิจจริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่บังเกิดขึ้นแล้วในวันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก
Gns	50	21	ดังนั้นบัดนี้เพื่ออย่ากลัวเลย เราจะบำรุงเลี้ยงพี่ทั้งบุตรด้วย" โยเซฟพูดปลอบโยนพวกพี่น้องและพูดอย่างกรุณาต่อเขา
Gns	50	22	โยเซฟอาศัยอยู่ในอียิปต์ ทั้งท่านและครอบครัวบิดาของท่าน โยเซฟอาศัยในอียิปต์
Gns	50	23	โยเซฟได้เห็นลูกหลานหลานของเอฟราอิม บุตรของมาคีร์ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ก็เกิดมาบนเขาของโยเซฟ
Gns	50	24	โยเซฟจึงบอกพวกพี่น้องว่า " เราจวนจะตายแล้ว และพระเจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนพวกท่านเป็นแน่ และจะพาพวกท่านออกไปจากประเทศนี้ให้

The Holy Bible in Thai (KJV)

ถึงแผ่นดินที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ"

Gns	50	25	โยเซฟก็ให้ลูกหลานของอิสราเอลปฏิญาณเด่ว่า " พระเจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนพวกท่านเป็นแน่แล้วท่านทั้งหลายต้องนำกระดูกของเราไปจากที่นี่"
Gns	50	26	โยเซฟสิ้นชีพเมื่ออายุได้ร้อยสิบปี เขาก็อาบยาโรกษาศพไว้แล้วบรรจุไว้ในโลงที่อียิปต์
Exd	1	1	นี่แหละเป็นชื่อบุตรของอิสราเอลที่เข้ามาในประเทอียิปต์ ท่านเหล่านี้กับทั้งครอบครัวของตน ได้มากับยาโคบ
Exd	1	2	คือ รูเบน สิเมโอน เลวี และ ยูดาห์
Exd	1	3	อิสสาคาร์ เชมุลน และ เบนยามิน
Exd	1	4	ดาน และนัฟทาลี กาดและอาเซอร์
Exd	1	5	คนทั้งปวงที่ออกมาจากบั้นเอาจของยาโคบรวมเจ็ดสิบคนด้วยกัน ส่วนโยเซฟนั้นอยู่ที่ประเทศอียิปต์แล้ว
Exd	1	6	แล้วโยเซฟกับพี่น้องทุกคน ทั้งบรรดาคณยุคนั้น ถึงแก่ความตายเสียหมด
Exd	1	7	และบุตรของอิสราเอลมีลูกหลานมากและเพิ่มจำนวนขึ้นมาก พวกเขาทวีมากขึ้น และมีกำลังมากขึ้น และแพร่หลายไปจนเต็มแผ่นดินนั้น
Exd	1	8	บัดนี้ก็มีกษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นครองราชสมบัติในประเทศอียิปต์ ซึ่งมีได้รู้จักกับโยเซฟ
Exd	1	9	และพระองค์ทรงประกาศแก่ชนชาติของพระองค์ว่า " ดูเถิด ประชาชนชนชาติอิสราเอลมีมากกว่าและมีกำลังยิ่งกว่าเราอีก
Exd	1	10	มาเกิด ให้เราใช้สติปัญญาในเรื่องพวกนี้กับเขา เกรงว่าเขาจะทวีมากขึ้น แล้วต่อมาเมื่อเกิดสงครามขึ้น เขาจะสมทบกับพวกข้าศึกของเราสู้รบ
กับเรา แล้วจะยกออกไปจากอาณาจักร"			
Exd	1	11	เหตุฉะนั้น เขาก็ตั้งนายงานให้เบียดเบียนคนอิสราเอลด้วยงานตรากตรำ และเขาทั้งหลายสร้างเมืองเก็บราชสมบัติของฟาโรห์ คือเมืองปิธม
และเมืองรามเสส			
Exd	1	12	แต่ยิ่งเบียดเบียนชนชาติอิสราเอล ชนชาติอิสราเอลก็ยิ่งทวีมากขึ้น และยิ่งแพร่หลายออกไป ชาวอียิปต์ก็ทุกข์ใจเนื่องด้วยชนชาติอิสราเอล
Exd	1	13	ชาวอียิปต์จึงบังคับชนชาติอิสราเอลให้ทำงานหนัก
Exd	1	14	และทำให้ชีวิตของชาวมุขขึ้นเพราะงานหนักที่เขากระทำนั้น เช่นทำปูนสอ ทำอิฐและทำงานต่างๆที่ทุ่งนา เขาก็จึงบังคับให้ทำงานหนักทุกชนิด
Exd	1	15	และกษัตริย์อียิปต์ทรงตรัสกับนางผดุงครรภ์ชาวฮีบรู ซึ่งคนหนึ่งชื่อซีฟราห์และอีกคนหนึ่งชื่อปออาห์
Exd	1	16	และพระองค์ตรัสว่า " เมื่อเจ้าไปทำการคลอดให้แกหญิงฮีบรู และเห็นชายอุ้มบนแผ่นดินลา ถ้าเป็นเด็กชายก็ให้ฆ่าเสีย แต่ถ้าเป็นเด็กหญิงก็ให้ไว้ชีวิต"
Exd	1	17	แต่นางผดุงครรภ์ยำเกรงพระเจ้า จึงมิได้ทำตามที่กษัตริย์อียิปต์สั่งเขานั้น แต่ปล่อยให้บุตรชายรอดชีวิต
Exd	1	18	กษัตริย์อียิปต์จึงรับสั่งให้นางผดุงครรภ์เข้าเฝ้า และตรัสแก่เขาว่า " เหตุไฉนเจ้าจึงทำอย่างนี้ คือปล่อยให้เด็กชายรอดชีวิต"
Exd	1	19	นางผดุงครรภ์จึงกราบทูลฟาโรห์ว่า " เพราะหญิงฮีบรูไม่เหมือนหญิงอียิปต์ เพราะเขามีกำลังมากจึงคลอดบุตรโดยเร็ว และนางผดุงครรภ์มาหาเขาไม่ทัน"
Exd	1	20	เพราะฉะนั้น พระเจ้าทรงโปรดปรานนางผดุงครรภ์นั้น พลไพร่ยิ่งทวีมากขึ้น และมีกำลังเข้มแข็งมาก
Exd	1	21	และต่อมา เพราะนางผดุงครรภ์นั้นยำเกรงพระเจ้า พระองค์จึงได้ทรงให้เขาทั้งสองมีครอบครัว
Exd	1	22	ฝ่ายฟาโรห์จึงรับสั่งแก่บ่าวไพร่ทั้งปวงของพระองค์ว่า " บุตรชายทุกคนที่เกิดมาให้เอาไปทิ้งเสียในแม่น้ำ แต่บุตรสาวทุกคนให้รอดชีวิตอยู่ได้"
Exd	2	1	ยังมีชายวงศ์วานเลวีคนหนึ่ง ได้หญิงสาวคนเลวีมาเป็นภรรยา
Exd	2	2	หญิงนั้นตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย และเมื่อนางเห็นว่าทารกเป็นเด็กที่มีรูปงาม นางจึงซ่อนทารกไว้ถึงสามเดือน
Exd	2	3	ครั้นนางจะซ่อนทารกต่อไปอีกไม่ได้แล้วก็เอาตะกร้าสานด้วยต้นกก ยัดด้วยยางมะตอยและชัน เอาทารกใส่ลงในตะกร้า แล้วนางนำไปวางไว้
ที่กอปรอริมแม่น้ำ			
Exd	2	4	ส่วนพี่สาวยืนอยู่แต่ไกล คอยดูว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแก่น้อง
Exd	2	5	และพระราชธิดาของฟาโรห์ทรงไปทรงที่แม่น้ำ และพวกสาวใช้เดินไปตามริมฝั่งแม่น้ำนั้น และเมื่อพระนางเห็นตะกร้าอยู่ระหว่างกอปรอริ จึง
สั่งให้สาวใช้ไปนำม			
Exd	2	6	และเมื่อเปิดตะกร้านั้นออกก็เห็นทารก และดูเถิด ทารกนั้นกำลังร้องไห้ พระนางจึงทรงกรุณาทารกนั้น และตรัสว่า " นี่เป็นลูกชาวฮีบรู"
Exd	2	7	พี่สาวทารกจึงทูลถามพระราชธิดาของฟาโรห์ว่า " จะให้หมอมันไปหานางนมชาวฮีบรูมาเลี้ยงทารกนี้ให้พระนางไหม"
Exd	2	8	พระราชธิดาของฟาโรห์จึงมีรับสั่งแก่เธอว่า " ไปหาเถิด" หญิงสาวนั้นจึงไปเรียกมารดาของทารกนั้นมา
Exd	2	9	ฝ่ายพระราชธิดาของฟาโรห์จึงตรัสสั่งนางว่า " รับเด็กนี้ไปเลี้ยงไว้ให้เรา แล้วเราจะให้ค่าจ้างแก่เจ้า" นางจึงรับทารกไปเลี้ยงไว้
Exd	2	10	แล้วทารกนั้นก็โตขึ้น และนางก็พาเขามาถวายพระราชธิดาของฟาโรห์ และเขากลายเป็นบุตรเลี้ยงของพระนาง และพระนางประทานชื่อว่า
โมเสส และตรัสว่า " เพราะเราได้อุทิศเขาขึ้นมาจากน้ำ"			
Exd	2	11	และต่อมาในวันเหล่านั้น ครั้นโมเสสเติบโตขึ้นแล้ว ท่านก็ออกไปหาพวกพี่น้อง และเห็นพวกเขาต้องทำงานตรากตรำ โมเสสเห็นคนอียิปต์
คนหนึ่งกำลังตีคนฮีบรู ซึ่งเป็นชนชาติเดียวกับตน			
Exd	2	12	ท่านก็มองดูชายชราและเมื่อท่านเห็นว่าไม่มีผู้ใดอยู่ที่นั่น ท่านจึงฆ่าคนอียิปต์นั้นเสีย แล้วซ่อนศพไว้ในทราย
Exd	2	13	และเมื่อโมเสสออกไปอีกในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด มีชาวฮีบรูสองคนต่อสู้กันอยู่ ท่านจึงกล่าวแก่คนที่ทำผิดนั้นว่า " ท่านตีพี่น้องของท่านเองทำไม"
Exd	2	14	และเขาตอบว่า " ใครแต่งตั้งท่านให้เป็นเจ้านาย และเป็นตุลาการปกครองพวกข้าพเจ้า ท่านตั้งใจจะฆ่าข้าพเจ้าเหมือนกับที่ได้ฆ่าคนอียิปต์
คนนั้นหรือ" โมเสสจึงกลัว และนึกว่า " เรื่องนั้นได้ลือกันไปทั่วแล้วเป็นแน่"			
Exd	2	15	เมื่อฟาโรห์ทรงได้ยินถึงเรื่องนี้ก็หาของที่จะประหารชีวิตโมเสสเสีย แต่โมเสสหนีจากพระพักตร์ของฟาโรห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินมิดิยัน
ท่านจึงนั่งลงที่ริมบ่อน้ำแห่งหนึ่ง			
Exd	2	16	ฝ่ายปุโรหิตของคณมิดิยันมีบุตรสาวเจ็ดคน หญิงเหล่านั้นก็มาตักน้ำใส่รางให้ฝูงแพะแกะของบิดากิน
Exd	2	17	และพวกเลี้ยงแกะมาไล่หญิงเหล่านั้น แต่โมเสสลุกขึ้นช่วยหญิงเหล่านั้น และให้ฝูงแพะแกะของเธอกินน้ำ
Exd	2	18	และเมื่อหญิงเหล่านั้นกลับไปหาเธอเอลบิดาของเธอ บิดาถามว่า " วันนี้ทำไมพวกเจ้าจึงกลับมาเร็ว"
Exd	2	19	และเธอตอบว่า " มิดิยันอียิปต์คนหนึ่งช่วยพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของพวกเลี้ยงแกะ ทั้งยังตักน้ำให้พวกข้าพเจ้าและให้ฝูงแพะแกะกิน
ด้วย"			
Exd	2	20	บิดาจึงถามบุตรสาวของท่านว่า " แล้วชายผู้นั้นอยู่ที่ไหน ทำไมจึงทิ้งเขาไว้ละ ไปเชิญเขามาเพื่อจะรับประทานอาหารสิ"
Exd	2	21	โมเสสก็เต็มใจอาศัยอยู่กับเธอแล้วเธอเอลก็ยกคิปปิไปรับบุตรสาวให้แก่โมเสส
Exd	2	22	นางก็คลอดบุตรชายคนหนึ่ง โมเสสจึงตั้งชื่อว่า เกอร์โซม เพราะท่านกล่าวว่า " ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวอาศัยอยู่ต่างประเทศ"
Exd	2	23	และต่อมา ครั้นเวลาล่วงมาช้านาน กษัตริย์อียิปต์ก็สิ้นพระชนม์ ชนชาติอิสราเอลก็เศร้าโศกมากเพราะเหตุที่เขาเป็นทาส เขาก็ร้องคร่ำครวญ
และเสียงร่ำร้องของเขาตั้งขึ้นไปถึงพระเจ้า ด้วยเหตุที่เป็นทาสนี้			
Exd	2	24	และพระเจ้าทรงสดับฟังเสียงคร่ำครวญของเขา พระเจ้าจึงทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ
Exd	2	25	พระเจ้าจึงทอดพระเนตรชนชาติอิสราเอล แล้วพระเจ้าทรงเอาใจใส่พวกเขา
Exd	3	1	ฝ่ายโมเสสเลี้ยงฝูงแพะแกะของเอโรฟพอตาของเขา ผู้เป็นปุโรหิตของคณมิดิยัน และท่านได้พาฝูงแพะแกะไปด้านหลังของถิ่นทุรกันดาร
และมาถึงภูเขาของพระเจ้า คือไซเน			
Exd	3	2	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏแก่โมเสสในเปลวไฟซึ่งอยู่ท่ามกลางพุ่มไม้ โมเสสจึงมองดูและดูเถิด พุ่มไม้ไหม้ไหม้ไฟลุกขึ้นอยู่ แต่พุ่มไม้
นั้นมิได้ไหม้ไหม้ไป			
Exd	3	3	โมเสสจึงกล่าวว่า " ข้าจะแวะเข้าไปดูสิ่งแปลกประหลาดนี้ ว่าเหตุไฉนพุ่มไม้จึงไม่ไหม้"
Exd	3	4	และเมื่อพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรเห็นเขาเดินเข้ามาดู พระเจ้าจึงตรัสแก่เขาออกมาจากท่ามกลางพุ่มไม้ว่า " โมเสส โมเสส" และ
โมเสสทูลตอบว่า " ข้าพระองค์อยู่ที่นี้"			
Exd	3	5	พระองค์จึงตรัสว่า " อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	4	31	ฝ่ายพลไพร่ก็เชื่อ และเมื่อเขาได้ยินว่าพระเยโฮวาห์เสด็จมาเยี่ยมเยียนชนชาติอิสราเอล และทอดพระเนตรเห็นความทุกข์ยากของเขาแล้ว
เขาก็ก้มศีรษะลงและนมัสการ			
Exd	5	1	ต่อมาภายหลังโมเสสกับอาโรนเข้าเฝ้า และทูลฟาโรห์ว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ` จงปล่อยพลไพร่ของเราไป เพื่อ
เขาจะได้ทำการเลี้ยงนมัสการเราในถิ่นทุรกันดาร" "			
Exd	5	2	ฟาโรห์จึงตรัสว่า " พระเยโฮวาห์นั้นเป็นผู้ใดเล่าเราจะต้องเชื่อฟังเสียงของพระองค์และปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ ทั้ง
เราจะไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป"			
Exd	5	3	เขาทั้งสองจึงทูลว่า " พระเจ้าของคนฮีบรูได้ทรงปรากฏกับข้าพระองค์ ขอโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเดินทางไปในถิ่นทุรกันดารสามวัน
และถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงลงโทษพวกข้าพระองค์ด้วยโรคภัยหรือด้วยดาบ"			
Exd	5	4	แล้วภักษัตริย์แห่งอียิปต์ตรัสกับเขาว่า " เจ้าโมเสสกับอาโรน เจ้าจะให้พลไพร่ละทิ้งการงานของเขาเสียทำไม เจ้าจงกลับไปรับภาระงานของ
เจ้า"			
Exd	5	5	และฟาโรห์ตรัสว่า " ดูกิจการพวกไพร่ในประเทศนี้มีมาก และเจ้าทั้งสองทำให้เขาหยุดภาระงานของเขาเสีย"
Exd	5	6	ในวันนั้นเองฟาโรห์มีพระบัญชาสั่งนายงานและนายกองของพลไพร่ว่า
Exd	5	7	" ตั้งแต่นี้ไป เจ้าอย่าให้ฟางแก่พวกไพร่สำหรับใช้ทำอิฐเหมือนแต่ก่อน แต่ให้เขาไปเที่ยวหาฟางเอาเอง
Exd	5	8	ส่วนจำนวนอิฐซึ่งแต่ก่อนเกณฑ์ให้เขาทำเท่าไร เจ้าก็จงเกณฑ์ให้เขาทำเท่านั้น เจ้าอย่าได้หย่อนลง เพราะว่าเขาเกลียดรำพัน เหตุฉะนั้นเขาจึง
ร้องว่า ` ขอให้พวกข้าพระองค์ไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์'			
Exd	5	9	จงจัดหางานให้เขาทำหนักกว่าแต่ก่อน เพื่อเขาจะทำงาน และไม่ฟังคำพูดเหลวไหล"
Exd	5	10	ฝ่ายนายงานและนายกองของพลไพร่ก็ออกไปและกล่าวแก่พลไพร่ว่า " ฟาโรห์รับสั่งตั้งนี้ว่า ` เราจะไม่ยอมให้ฟางแก่พวกเจ้าเลย
Exd	5	11	เจ้าจงไปหาฟางมาเอง ตามแต่จะหามาได้เถิด แ่งานของเจ้าที่เกณฑ์นั้นก็ไม่ลดหย่อนให้เลย"
Exd	5	12	พลไพร่เหล่านั้นจึงแยกย้ายกันไปทั่วแผ่นดินอียิปต์เพื่อเก็บตอฟางมาแทนฟาง
Exd	5	13	นายงานก็เร่งรัดว่า " จงทำงาน คืองานประจำวันของเจ้า ให้เสร็จครบเหมือนเมื่อยังมีฟางอยู่"
Exd	5	14	นายกองของชนชาติอิสราเอล ซึ่งนายงานของฟาโรห์ตั้งให้เป็นผู้บังคับเขานั้น ก็ถูกบีบตีและถูกถามว่า " ทำไมหมื่นนี้จึงไม่ได้อิฐที่เกณฑ์ไว้
เต็มจำนวน ทั้งวันนี้และวันนี้ เหมือนแต่ก่อน"			
Exd	5	15	นายกองของชนชาติอิสราเอลจึงมาร้องทูลต่อฟาโรห์ว่า " เหตุไฉนพระองค์จึงทรงกระทำดังนี้แก่พวกทาสของพระองค์
Exd	5	16	พวกเขากล่าวกับพวกเรานี้ว่า ` ทำอิฐซิ' แต่มิได้ให้ฟางแก่พวกทาสของพระองค์เลย และดูเถิด พวกทาสของพระองค์ถูกบีบตี แต่ข้า
ราชการของพระองค์เองเป็นฝ่ายผิด"			
Exd	5	17	แต่ฟาโรห์ตรัสว่า " พวกเจ้าเกลียดรำพัน พวกเจ้าเกลียดรำพัน พวกเจ้าจึงมาร้องว่า ` ขอให้ข้าพระองค์ไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์'
Exd	5	18	เหตุฉะนั้นเจ้าจึงไปทำงานเดี๋ยวนี้ ฟางนั้นจะไม่ให้พวกเจ้าเลย แต่จำนวนอิฐที่เกณฑ์ไว้วันนี้ พวกเจ้าจะต้องทำมาให้ครบจำนวน"
Exd	5	19	นายกองชนชาติอิสราเอลก็เห็นว่าตนมีปัญหาแล้ว หลังจากถูกสั่งว่า " ไมให้ลดหย่อนจำนวนอิฐที่ถูกเกณฑ์ให้ทำทุกวันลง"
Exd	5	20	ครั้งออกมาจากเฝ้าฟาโรห์ เขาพบโมเสสกับอาโรนยืนอยู่กลางทาง
Exd	5	21	เขาจึงกล่าวแก่เขาทั้งสองว่า " ขอพระเยโฮวาห์ทรงเมตตาพวกท่านและพิพากษาเถิด เพราะท่านกระทำให้ชื่อของพวกข้าพเจ้าเป็นที่เกลียดซึ่ง
ในสายพระเนตรของฟาโรห์ และในสายตาของข้าราชการของพระองค์ เหมือนหนึ่งเอาดาบใส่มือเขาให้สังหารพวกข้าพเจ้าเสีย"			
Exd	5	22	โมเสสจึงกลับไปทูลพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุไฉนพระองค์ทรงทำการร้ายแก่ชนชาตินี้ เหตุไฉนพระองค์จึงทรงใช้ข้า
พระองค์มา			
Exd	5	23	เพราะว่าตั้งแต่ข้าพระองค์ไปเฝ้าฟาโรห์เพื่อทูลในพระนามของพระองค์แล้ว ฟาโรห์ก็ทำทารุณแก่ชนชาตินี้ ส่วนพระองค์ก็มีได้ทรงช่วยพล
ไพร่ของพระองค์ให้พ้นเลย"			
Exd	6	1	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " บัดนี้เจ้าจะได้เห็นเหตุการณ์ซึ่งเราจะกระทำแก่ฟาโรห์ คือด้วยมืออันทรงฤทธิ์ เราจะปล่อยพลไพร่ไป และ
ด้วยมืออันเข้มแข็ง เราจะไล่พลไพร่ออกจากแผ่นดินของเขา"			
Exd	6	2	พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า " เราคือพระเยโฮวาห์
Exd	6	3	เราปรากฏแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแกையาคอบด้วยนามว่า พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่เรามิได้สำแดงให้เขารู้จักเราในนามพระเยโฮวาห์
Exd	6	4	และเราได้ตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเขาทั้งหลายด้วยว่า จะยกแผ่นดินคานาอันให้แก่เขา เป็นแผ่นดินที่เขาเคยอาศัยอยู่ในฐานะคนต่างด้าว
Exd	6	5	และเราได้ยินเสียงคร่ำครวญของชนชาติอิสราเอลด้วย ซึ่งชาวอียิปต์ก็ทำให้เป็นทาส และเราได้ระลึกถึงพันธสัญญาของเรา
Exd	6	6	เหตุฉะนั้นจึงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า " เราคือพระเยโฮวาห์ เราจะนำพวกเจ้าไปให้พ้นจากงานตรากตรำที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ และจะ
ให้พ้นจากการเป็นทาสเขา เราจะช่วยเจ้าให้พ้นด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยการพิพากษาอันใหญ่หลวง			
Exd	6	7	เราจะรับพวกเจ้าเป็นพลไพร่ของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า พวกเจ้าจะรู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าไปให้พ้น
จากงานตรากตรำที่ชาวอียิปต์เกณฑ์ให้ทำ			
Exd	6	8	เราจะนำพวกเจ้าเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่อับราฮัม แก่อิสอัคและแกையาคอบ เราจะยกแผ่นดินนั้นให้แก่เจ้าเป็นมรดก
เราคือพระเยโฮวาห์" "			
Exd	6	9	โมเสสจึงนำความนั้นไปเล่าให้ชนชาติอิสราเอลฟัง แต่เขามิได้เชื่อฟังโมเสสเพราะระอาใจ และถูกเกณฑ์ให้ทำการหนักอย่างสาหัส
Exd	6	10	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	6	11	" จงเข้าไปเฝ้าฟาโรห์ภักษัตริย์แห่งอียิปต์ บอกให้ปล่อยชนชาติอิสราเอลไปจากแผ่นดินของเขา"
Exd	6	12	และโมเสสกราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า " ดูกิจการ แม้แต่ชนชาติอิสราเอลก็มิได้เชื่อฟังข้าพระองค์ ฟาโรห์จะฟังข้าพระองค์อย่างไร
ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่อง"			
Exd	6	13	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสและอาโรน ให้แจ้งแก่ชนชาติอิสราเอลและฟาโรห์ภักษัตริย์อียิปต์ว่า ให้พวชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดิน
อียิปต์			
Exd	6	14	คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าในวงศ์วานบรรพบุรุษของเขา บุตรชายของรูเบนผู้เป็นบุตรหัวปีของอิสราเอล ชื่อฮาโนค บิลลู เฮลโรน และคารมี คน
เหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆของรูเบน			
Exd	6	15	บุตรชายของสิเมโอนชื่ออุมมูเอล ยามีน โอหาด ยาซิน โศหาร และซาลูผู้เป็นบุตรชายของหญิงชาวคานาอัน คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆ
ของสิเมโอน			
Exd	6	16	และคนเหล่านี้เป็นชื่อบุตรชายของเลวีตามพงศ์พันธุ์ของเขาคือ เกอร์โซน โคอาทและเมรารี เลวีนนั้นมียายได้ร้อยสามสิบเจ็ดปี
Exd	6	17	บุตรชายของเกอร์โซนชื่อ ลิบนั และชิมอี่ ตามครอบครัวของเขา
Exd	6	18	บุตรชายของคอาทชื่อ อัมราม อิสซาร์ เฮโบรน และอุสซึเอล โคอัทมียายได้ร้อยสามสิบสามปี
Exd	6	19	บุตรชายของเมรารีชื่อ มาสลี และมุซึ คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆของเลวีตามพงศ์พันธุ์ของเขา
Exd	6	20	ฝ่ายอัมรามได้นางโยเคเบตน้องสาวบิดาของตนเป็นภรรยา แล้วนางให้กำเนิดบุตรแก่เขาชื่ออาโรนและโมเสส อัมรามมียายได้ร้อยสามสิบ
เจ็ดปี			
Exd	6	21	บุตรชายของอิสซาร์ชื่อ โคราห์ เนเฟก และคีรี
Exd	6	22	บุตรชายของอุสซึเอลชื่อ มิซาเอล เอลซาฟาน และสิธรี
Exd	6	23	ฝ่ายอาโรนได้นางเอลิเชบาบุตรสาวของอัมมีนาดับ น้องสาวของนาโชนเป็นภรรยา นางคลอดบุตรให้เขาชื่อ นาตบ อาบิซุ เอลอาซาร์และอิวา
มาร์			
Exd	6	24	บุตรชายของโคราห์ชื่อ อัสสิรี เอลคานาห์ และอาบิยาสาฟ คนเหล่านี้เป็นครอบครัวต่างๆของคนโคราห์
Exd	6	25	ฝ่ายเอลอาซาร์บุตรชายอาโรน ได้รับบุตรสาวคนหนึ่งของปูตีเอลเป็นภรรยา นางคลอดบุตรให้เขาชื่อ ฟินหัส คนเหล่านี้เป็นหัวหน้า
บรรพบุรุษของคนเลวีตามครอบครัวของเขา			
Exd	6	26	อาโรนและโมเสสสองคนนี้แหละ คือผู้ที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า " จงพวชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ตามหมู่ตมกองของเขา"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	6	27	สองคนนี้แหละเป็นผู้ที่ทราบฟาลาโรห์ขัตริย์ของอียิปต์เพื่อพาชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ คือโมเสสและอาโรนนี่แหละ
Exd	6	28	และต่อมาในวันทีพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในแผ่นดินอียิปต์นั้น
Exd	6	29	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " เราคือพระเยโฮวาห์ เจ้าจงบอกฟาลาโรห์ขัตริย์ของอียิปต์ตามข้อความทั้งสี่ซึ่งเราได้บอกแก่เจ้า "
Exd	6	30	ฝ่ายโมเสสกราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า " ดูกิจ ข้าพระองค์เป็นคนพูด ไม่น่าเชื่อ ที่ไหนฟาลาโรห์จะเชื่อฟังข้าพระองค์ "
Exd	7	1	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " ดูซิ เราได้ตั้งเจ้าไว้เป็นดังพระเจ้าต่อฟาลาโรห์ และอาโรนพี่ชายของเจ้าจะเป็นผู้พยากรณ์แทนเจ้า "
Exd	7	2	เจ้าจงบอกข้อความทั้งหมดที่เรากล่าวแล้วแล้วอาโรนพี่ชายของเจ้าจะบอกแก่ฟาลาโรห์ให้ปล่อยชนชาติอิสราเอลออกไปจากแผ่นดินของเขา "
Exd	7	3	เราจะทำให้ใจของฟาลาโรห์แข็งกระด้างไป และเราจะกระทำหมายสำคัญและมหัศจรรย์ของเราให้ทวีมากขึ้นในประเทศอียิปต์ "
Exd	7	4	แต่ฟาลาโรห์จะไม่เชื่อฟังเจ้า เพื่อเราจะยกมือของเราขึ้นเหนือประเทศอียิปต์ และจะพาลพลโยธาของเรา และชนชาติอิสราเอลพลไพร่ของเราให้ "
พ้นจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยการพิพากษาอันใหญ่หลวง			
Exd	7	5	และชาวอียิปต์จะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้ยกมือขึ้นเหนืออียิปต์ และพาชนชาติอิสราเอลออกจากพวกเขา "
Exd	7	6	โมเสสและอาโรนก็กระทำตามนั้น คือกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเขา "
Exd	7	7	เมื่อเขาทั้งสองไปทูลฟาลาโรห์นั้น โมเสสมืออายุแปดสิบปี และอาโรนมืออายุแปดสิบสามปี "
Exd	7	8	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า "
Exd	7	9	" เมื่อฟาลาโรห์สั่งเจ้าว่า ` จงแสดงอิศการยี่สิบสองอย่างของเรา ` เจ้าจงพูดกับอาโรนว่า ` เอาไม้เท้าของท่านโยนลงต่อหน้าฟาลาโรห์ ' และไม้ "
เท้า นั้นจะกลายเป็นงู "			
Exd	7	10	โมเสสกับอาโรนจึงเข้าไปเฝ้าฟาลาโรห์ เขากะทำตามทีพระเยโฮวาห์ทรงบัญชา อาโรนโยนไม้เท้าของท่านลงต่อหน้าฟาลาโรห์และต่อหน้าข้า "
ราชการทั้งปวง ไม้เท้านั้นก็กลายเป็นงู			
Exd	7	11	ฝ่ายฟาลาโรห์ก็เรียกพวกนักปราชญ์ และพวกนักวิทย์กามาด้วย พวกนักแสดงกลแห่งอียิปต์จึงทำได้เหมือนกันด้วยเล่ห์กลของเขา "
Exd	7	12	ด้วยว่าเขาต่างคนต่างโยนไม้เท้าลง ไม้เท้าเหล่านั้นก็กลายเป็นงู แต่ไม้เท้าของอาโรนกลืน ไม้เท้าของพวกเขาเสียทั้งหมด "
Exd	7	13	และพระองค์ทรงทำให้พระทัยของฟาลาโรห์แข็งกระด้างเพื่อฟาลาโรห์หาจะยอมเชื่อฟังเขาทั้งสองไม่ เหมือนทีพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว "
Exd	7	14	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " ใจของฟาลาโรห์แข็งกระด้าง ไม่ยอมปล่อยให้พลไพร่ไป "
Exd	7	15	เจ้าจงถือไม้เท้าที่กลายเป็นงูไปเฝ้าฟาลาโรห์ในเวลาเช้า ดูกิจ เขาไปที่แม่น้ำ เจ้าจงยื่นคอกยเขายูที่ริมฝั่งแม่น้ำ "
Exd	7	16	และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า ` พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชาวฮีบรูตรัสสั่งให้ข้าพระองค์ยกเอาฝูงโคโดยมีพระดำรัสว่า ` จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อ "
เขาจะไปปรนนิบัติเราในถิ่นทุรกันดาร ดูกิจ จนบัดนี้เจ้าก็ยังไม่เชื่อฟัง "			
Exd	7	17	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า " ท่านจะทราบวา เราคือพระเยโฮวาห์ด้วยอาศัยการกระทำดังนี้ ดูกิจ เราจะเอาไม้เท้าที่ถือไว้เน้นฟาดน้ำในแม่น้ำ "
น้ำนั้นจะกลายเป็นเลือด			
Exd	7	18	ปลาซึ่งอยู่ในแม่น้ำจะตาย และแม่น้ำจะเหม็น ชาวอียิปต์จะดื่มน้ำในแม่น้ำไม่ได้ " "
Exd	7	19	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงบอกอาโรนว่า ` เอาไม้เท้าของท่านชี้ไปเหนือน้ำทั้งหลายแห่งอียิปต์ คือเหนือน้ำคลอง แม่น้ำ บึง และสระ "
ทั้งหมดของเขา เพื่อให้น้ำกลายเป็นเลือดและจะมีเลือดทั่วแผ่นดินอียิปต์ ทั้งที่อยู่ในภาชนะไม้และภาชนะหิน " "			
Exd	7	20	โมเสสกับอาโรนก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์บัญชา คือท่านได้ยกไม้เท้าขึ้นตีน้ำในแม่น้ำต่อสายพระเนตรของฟาลาโรห์ และท่ามกลางสายตา "
ของพวกข้าราชการของฟาลาโรห์ แล้วน้ำในแม่น้ำก็กลายเป็นเลือดทั้งสิ้น			
Exd	7	21	ปลาที่อยู่ในแม่น้ำก็ตาย แม่น้ำก็เหม็น และชาวอียิปต์ก็ดื่มน้ำในแม่น้ำนั้นไม่ได้ มีเลือดทั่วแผ่นดินอียิปต์ "
Exd	7	22	แต่พวกนักแสดงกลแห่งอียิปต์ก็กระทำได้ดีเหมือนกันอาศัยเล่ห์กลของเขา และพระทัยของฟาลาโรห์ก็แข็งกระด้าง ฟาลาโรห์หาเชื่อฟังท่านทั้งสอง "
ไม่ เหมือนทีพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้			
Exd	7	23	ฟาลาโรห์เสด็จกลับเข้าไปวัง มิได้เอาพระทัยใส่ในเหตุการณ์ครั้งนี้เหมือนกัน "
Exd	7	24	ชาวอียิปต์ทั้งปวงก็พากันชดหล่มตามริมแม่น้ำหาน้ำดื่ม เพราะเขาดื่มน้ำในแม่น้ำไม่ได้ "
Exd	7	25	ครบกกำหนดเจ็ดวันนับตั้งแต่พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้แม่น้ำเป็นเลือด "
Exd	8	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " ไปหาฟาลาโรห์บอกเขาว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า ` จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะได้ไปปรนนิบัติเรา "
Exd	8	2	ถ้าท่านไม่ยอมให้เขาไป ดูกิจ เราจะให้ฝูงกบขึ้นมารังควานทั่วเขตแดนของท่าน "
Exd	8	3	ฝูงกบจะเต็มไปทั้งแม่น้ำ จะขึ้นมาอยู่ในวัง ในห้องบรรทม และบนแท่นบรรทมของท่าน ในเรือนข้าราชการ ตามตัวพลเมือง ในเตาปิ้งขนม "
และในอ่างขยำแป้งของท่านด้วย			
Exd	8	4	ฝูงกบนั้นจะขึ้นมาที่ตัวฟาลาโรห์ ที่ตัวพลเมืองและที่ตัวข้าราชการทั้งปวงของท่าน " "
Exd	8	5	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงบอกอาโรนว่า ` ให้เหยียดมือที่ถือไม้เท้าออกเหนือน้ำคลอง เหนือแม่น้ำ และเหนือบึงให้ฝูงกบขึ้นมา "
บนแผ่นดินอียิปต์ " "			
Exd	8	6	อาโรนก็เหยียดมือออกเหนือบึงน้ำทั้งหลายในอียิปต์ ฝูงกบก็ขึ้นมาเต็มแผ่นดินอียิปต์ "
Exd	8	7	ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็ทำตามเล่ห์กลของเขา ให้มีฝูงกบขึ้นมาบนแผ่นดินอียิปต์เหมือนกัน "
Exd	8	8	ฟาลาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนมาว่า " จงกราบทูลวิรอนขอพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ฝูงกบไปเสียจากเรา และจากพลเมืองของเรา "
แล้วเราจะยอมปล่อยให้บาวไพร่เหล่านั้นไปเพื่อเขาจะถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ "			
Exd	8	9	โมเสสจึงทูลฟาลาโรห์ว่า " ข้าพระองค์ได้รับเกียรติมาก เวลาใดที่ข้าพระองค์ควรวิรอนขอเพื่อพระองค์ ข้าราชการบริวาร และพลเมืองของพระองค์ "
เพื่อให้ทรงทำลายฝูงกบไปเสียจากพระองค์และราชสำนักให้อยู่ในแม่น้ำเท่านั้น "			
Exd	8	10	ฟาลาโรห์ตรัสตอบว่า " ฟรุ้งนี้ " โมเสสจึงทูลว่า " ให้เป็นไปตามคำตรัสขอพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทราบวา ไม่มีผู้ใดเหมือนพระเยโฮวาห์ "
พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย			
Exd	8	11	ฝูงกบจะไปจากพระองค์ จกราชสำนัก จกข้าราชการและพลเมืองของพระองค์ เหลืออยู่เฉพาะแต่ในแม่น้ำเท่านั้น "
Exd	8	12	โมเสสกับอาโรนทูลลาไปจากฟาลาโรห์ แล้วโมเสสร้องทูลพระเยโฮวาห์เรื่องฝูงกบที่พระองค์ได้ทรงให้มาทรมานฟาลาโรห์ "
Exd	8	13	พระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามคำทูลขอของโมเสส ฝูงกบเหล่านั้นก็ตายเกลือนบ้านเรือน เกลือนหมู่บ้านและทุ่งนา "
Exd	8	14	เขาก็เก็บซากกบไว้เป็นกองๆ แผ่นดินก็เหม็นตลบไป "
Exd	8	15	แต่เมื่อฟาลาโรห์ทรงเห็นว่าความเดือดร้อนลดน้อยลงแล้ว ก็กลับมีพระทัยแข็งกระด้าง ไม่ยอมเชื่อฟังโมเสสและอาโรน เหมือนทีพระเยโฮวาห์ "
ได้ตรัสไว้แล้ว			
Exd	8	16	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " บอกอาโรนว่า ` จงเหยียดไม้เท้าออกและตีแผ่นดินให้กลายเป็นรินทั่วประเทศอียิปต์ " "
Exd	8	17	เขาทั้งสองก็กระทำตาม ด้วยวาอาโรนเหยียดมือออกยกไม้เท้าและตีแผ่นดิน ก็กลายเป็นรินมาตอมมณษย์และสัตว์ แผ่นดินทั้งหมดกลายเป็นริน "
ทั่วประเทศอียิปต์			
Exd	8	18	ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็พยายามใช้เล่ห์กลของเขา เพื่อทำให้เกิดริน แต่ก็ทำไม่ได้ รินพากันมาตอมมณษย์และสัตว์ทั้งปวง "
Exd	8	19	พวกนักแสดงกลจึงทูลฟาลาโรห์ว่า " นี่เป็นนิ้วพระหัตถ์พระเจ้า " ฝ่ายฟาลาโรห์มีพระทัยแข็งกระด้าง หาเชื่อฟังเขาไม่ เหมือนทีพระเยโฮวาห์ได้ "
ตรัสไว้แล้ว			
Exd	8	20	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " ลุกขึ้นแต่เข้าไปคอยเฝ้าฟาลาโรห์ ดูกิจ ฟาลาโรห์จะมายังแม่น้ำ แล้วบอกฟาลาโรห์ว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า "
" จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะไปปรนนิบัติเรา "			
Exd	8	21	ถ้าเมไม่ปล่อยพลไพร่ของเราไป ดูกิจ เราจะใช้ให้ฝูงเหลือบมาตอมกายของเจ้า ตอมข้าราชการและพลเมืองของเจ้าด้วย ในราชสำนัก บ้าน "
เรือนของชาวอียิปต์ และแผ่นดินที่เขายูนั้นจะเต็มไปด้วยฝูงเหลือบ			
Exd	8	22	ในวันนั้นเราจะแยกแผ่นดินโกเชน ที่พลไพร่ของเราอาศัยอยู่นั้นออก มิให้มีฝูงเหลือบที่นั่น เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ สถิตอยู่ท่าม "
กลางแผ่นดินโลก			
Exd	8	23	เราจะแบ่งเขตแดนในระหว่างชนชาติของเรากับชนชาติของเจ้า หมายสำคัญนี้จะบังเกิดขึ้นในวันฟรุ้งนี้ " "
Exd	8	24	แล้วพระเยโฮวาห์ก็ทรงกระทำดังนี้ เหลือบฝูงใหญ่ย้งนักเข้าไปในพระราชวังของฟาลาโรห์ ในเรือนข้าราชการ และทั่วแผ่นดินอียิปต์ แผ่น "

The Holy Bible in Thai (KJV)

ดินได้รับความเสียหายเพราะเหตุฝูงเหลือบนั้น

Exd	8	25	ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนมา รัสสั่งว่า " จงไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของเจ้าในเขตแผ่นดินนี้ "
Exd	8	26	โมเสสทูลว่า " การกระทำเช่นนั้นหาควรไม่ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายจะต้องถวายเครื่องบูชาซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดสำหรับชาวอียิปต์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ดุเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายจะถวายเครื่องบูชาซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดสำหรับชาวอียิปต์ต่อหน้าต่อตาเขา แล้วเขาจะไม่เอากรณเห็นขางข้าพระองค์ทั้งหลายหรือ "
Exd	8	27	ข้าพระองค์ทั้งหลายจะเดินทางไปในถิ่นทุรกันดารสักสามวันถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ตามที่พระองค์จะทรงบัญชาพวกข้าพระองค์ "
Exd	8	28	ฟาโรห์จึงรัสสั่งว่า " เราจะปล่อยพวกเจ้าไป เพื่อพวกเจ้าจะได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าในถิ่นทุรกันดาร แต่ว่าพวกเจ้าอย่าไปให้ไกลนัก จงวิ่งวอนเพื่อเราด้วย "
Exd	8	29	โมเสสจึงทูลว่า " ดุเถิด พอข้าพระองค์ทูลลาพระองค์ไป และข้าพระองค์จะอธิษฐานทูลพระเยโฮวาห์ ขอให้ฝูงเหลือบไปเสียจากฟาโรห์ จากข้าราชการและจากพลเมืองในเวลาพรุ่งนี้ แต่ขอฟาโรห์อย่าทรงทำกลับกลอกอีกโดยไมยอมปล่อยบ่าวไพร่ให้ไปถวายเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ "
Exd	8	30	โมเสสทูลลาฟาโรห์ไปแล้วก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์
Exd	8	31	พระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามคำทูลขอของโมเสส พระองค์ทรงให้ฝูงเหลือบไปเสียจากฟาโรห์ จากข้าราชการและจากพลเมืองของพระองค์ มิได้เหลืออยู่สักตัวเดียว
Exd	8	32	ฝ่ายฟาโรห์ก็กลับมีพระทัยแข็งกระด้างในคราวนี้อีก มิได้ทรงปล่อยบ่าวไพร่นั้นไป
Exd	9	1	ขณะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " ไปเข้าเฝ้าฟาโรห์บอกฟาโรห์ว่า ` พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสตั้งนี้ว่า " จงปล่อยให้พลไพร่ของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเรา "
Exd	9	2	ด้วยว่าถ้าเจ้าไมยอมปล่อยให้ไป และยังคงแข็งเหนียวเขาไว้
Exd	9	3	ดุเถิด หัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะอยู่บนฝูงสัตว์ของเจ้าซึ่งอยู่ในทุ่งนา ฝูงงู ฝูงงู ฝูงงู ฝูงงู และฝูงแกะ จะทำให้เป็นโรคระบาดร้ายแรงขึ้น
Exd	9	4	และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำต่อฝูงสัตว์ของชนชาติอิสราเอลต่างกับฝูงสัตว์ของชาวอียิปต์ สัตว์ของคนอิสราเอลจะไม่ตายเป็น "
Exd	9	5	พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดเวลาไว้ว่า " พรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสิ่งนี้ในแผ่นดิน "
Exd	9	6	รุ่งขึ้นพระเยโฮวาห์ก็ทรงกระทำสิ่งนั้น ฝูงสัตว์ของชาวอียิปต์ตายหมด แต่สัตว์ของชาติอิสราเอลไม่ตายสักตัวเดียว
Exd	9	7	ฟาโรห์ทรงใช้คนไปดู และดูเถิด สัตว์ของคนอิสราเอลไม่ตายสักตัวเดียว แต่พระทัยของฟาโรห์ก็แข็งกระด้าง พระองค์ไมยอมปล่อยให้บ่าวไพร่ไป
Exd	9	8	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า " เจ้าจงกำขี้เถ้าจากเตาให้เต็มกำมือแล้วให้โมเสสชดขึ้นไปในอากาศในสายพระเนตรของฟาโรห์
Exd	9	9	และมันจะกลายเป็นฝุ่นปลิวไปทั่วแผ่นดินอียิปต์ทำให้เกิดเป็นฝีแตกลามทั้งตัวคนและสัตว์ทั่วแผ่นดินอียิปต์ "
Exd	9	10	เขาทั้งสองจึงนำขี้เถ้าจากเตา ไปยืนอยู่ต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และโมเสสก็ชดขี้เถ้าขึ้นไปในท้องฟ้า ขี้เถ้านั้นก็กลายเป็นฝีแตกลามไปทั้งตัวคนและสัตว์
Exd	9	11	ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็ไม่สามารถยืนอยู่ต่อหน้าโมเสสเพราะเหตุฝีนั้น เพราะนักแสดงกลและชาวอียิปต์ทั้งปวง ก็เป็นฝีด้วยเหมือนกัน
Exd	9	12	แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง ฟาโรห์ไมยอมเชื่อฟังโมเสสและอาโรน เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับโมเสสไว้แล้ว
Exd	9	13	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงตื่นแต่เข้าไปยืนต่อหน้าฟาโรห์บอกเขาว่า ` พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสตั้งนี้ว่า " จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะไปปรนนิบัติเรา "
Exd	9	14	ด้วยว่าคราวนี้เราจะบันดาลให้เกิดภัยพิบัติทั้งหมดแก่จิตใจเจ้า และแก่ข้าราชการ และแก่พลเมืองของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้รู้แน่ว่า ทั่วโลกไม่มีผู้ใดจะเปรียบกับเราได้
Exd	9	15	เพราะเดี๋ยวนี้เราจะเหยียดมือของเราออกเพื่อจะฟาดเจ้าและประชาชนของเจ้าด้วยภัยพิบัติ และเจ้าจะถูกตัดออกไปจากแผ่นดินโลก
Exd	9	16	และเพราะเหตุนี้เราให้เจ้ามีตำแหน่งสูง ก็เพื่อจะแสดงฤทธานภาพของเราโดยเจ้าและเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วโลก
Exd	9	17	เจ้าจึงถือที่ถือตุ้มล ไพร่ของเรา เจ้าจึงไมยอมปล่อยเขาไปหรือ
Exd	9	18	ดุเถิด พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ เราจะทำให้ลูกเห็บตกลงมาอย่างหนัก อย่างที่ไม่เคยมีในอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มสร้างบ้านเมืองมาจนบัดนี้
Exd	9	19	เหตุฉะนั้น บัดนี้จึงต้องฝูงสัตว์ และทุกสิ่งที่มีอยู่ในทุ่งนาให้เข้าที่กำบัง เพราะคนทุกคนและสัตว์ทุกตัวที่อยู่ในทุ่งนาที่ได้เข้ามาอยู่ในบ้านจะถูกลูกเห็บตายหมด " "
Exd	9	20	บรรดาข้าราชการของฟาโรห์ที่เกรงกลัวพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ก็ให้ทาสและสัตว์ของตนกลับเข้าบ้าน
Exd	9	21	แต่ผู้ที่ไม่นับถือพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ก็ยังคงปล่อยให้ทาสและสัตว์ของตนอยู่ในทุ่งนา
Exd	9	22	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงขมู้อุ้งมือขึ้นยังท้องฟ้า เพื่อลูกเห็บจะได้ตกลงมาทั่วแผ่นดินอียิปต์ บนมนุษย์ บนสัตว์และบนผักหญ้าทุกอย่างซึ่งอยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์ "
Exd	9	23	โมเสสก็ขมู้อุ้งมือขึ้นยังท้องฟ้าแล้วพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้มีเสียงฟ้าร้อง มีลูกเห็บ และไฟตกลงมาบนแผ่นดิน และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ลูกเห็บตกบนแผ่นดินอียิปต์
Exd	9	24	มีลูกเห็บและลูกเห็บปนไฟตกหนักยิ่งนักอย่างที่ไม่เคยมีทั่วแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มตั้งเป็นประเทศมา
Exd	9	25	สิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์ ก็ถูกลูกเห็บทำลายเสียสิ้นทั้งคนและสัตว์ ลูกเห็บยังทำลายผักและต้นไม้ทุกอย่างที่อยู่ในทุ่งนาหักโคนลง
Exd	9	26	เว้นแต่ที่แผ่นดินโกเชน ที่ชนชาติอิสราเอลอยู่นั้น หามมีลูกเห็บตกไม่
Exd	9	27	ฟาโรห์จึงทรงใช้คนไปเรียกโมเสสและอาโรนมาเฝ้า แล้วตรัสว่า " ครั้นนี้ เราทำบาปแน่แล้ว พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม เราและชนชาติของเราแน่ก็ชั่ว
Exd	9	28	ขอทูลวิ่งวอนพระเยโฮวาห์ (เพราะภัยพิบัติเสียที) ให้เลิกมีฟ้าร้องและลูกเห็บ และเราจะปล่อยพวกท่านไป และพวกท่านจะไม่ถูกกักต้อไปอีก "
Exd	9	29	โมเสสทูลฟาโรห์ว่า " ทันทีที่ข้าพระองค์ออกไปจากกรุงนี้แล้วข้าพระองค์จะยกมือทูลพระเยโฮวาห์ เสียงฟ้าร้องก็จะเงียบ และจะไม่มมีลูกเห็บตกอีก เพื่อพระองค์จะได้ทราบว่าเป็นของพระเยโฮวาห์
Exd	9	30	แต่ฝ่ายพระองค์และข้าราชการนั้น ข้าพระองค์ทราบว่า พระองค์จะยังไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้า "
Exd	9	31	ต้นป่านและต้นบารลิกถูกทำลายเสีย เพราะต้นบารลิกกำลังออกรวง และต้นป่านก็ออกดอกแล้ว
Exd	9	32	ส่วนข้าวสาลีและข้าวสาลีเปลี่ยนสีนั้นมิได้ถูกทำลาย เพราะยังไม่ออกขึ้น
Exd	9	33	โมเสสทูลลาฟาโรห์ไปจากกรุง และยกมือขึ้นทูลพระเยโฮวาห์ เสียงฟ้าร้องกับลูกเห็บนั้นก็หยุด ฝนก็มีได้ตกบนแผ่นดิน
Exd	9	34	เมื่อฟาโรห์เห็นว่า ฝน ลูกเห็บและฟ้าร้องนั้นหยุดแล้ว พระองค์ก็กลับทรงกระทำผิดบาปต่อไปอีก พระทัยแข็งกระด้าง ทั้งพระองค์และข้าราชการ
Exd	9	35	พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างและไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไปจริง เหมือนที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส
Exd	10	1	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " จงเข้าไปหาฟาโรห์ เพราะเราได้ทำให้ใจของฟาโรห์ และใจของข้าราชการแข็งกระด้าง เพื่อเราจะได้แสดงหมายสำคัญเหล่านี้ของเราต่อหน้าพวกเขา
Exd	10	2	เพื่อเจ้าจะได้เล่าเหตุการณ์ที่เราได้กระทำแก่ชาวอียิปต์ให้ลูกหลานฟัง รวมทั้งหมายสำคัญซึ่งเราได้กระทำท่ามกลางพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ "
Exd	10	3	โมเสสและอาโรนจึงเข้าไปเฝ้าฟาโรห์ทูลฟาโรห์ว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนฮีบรูตรัสตั้งนี้ว่า ` เจ้าจะชดขึ้นไมยอมอ่อนน้อมต่อเราจนสักเท่าใด จงปล่อยพลไพร่ของเราเพื่อเขาจะไปปรนนิบัติเรา
Exd	10	4	มิฉะนั้นถ้าเจ้าไมยอมปล่อยพลไพร่ของเราไป ดุเถิด พรุ่งนี้เราจะให้ตึกแดนเข้ามาในเขตแดนของเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	10	5	ฝูงตึกแดนนั้นจะปกคลุมพื้นแผ่นดินจนแลไม่เห็นพื้นดิน และสิ่งที่เหลือจากลูกเห็บทำลาย มันจะกิน และต้นไม้ทุกต้นซึ่งออกขึ้นให้เจ้าในทุ่งนา นั้นจะกินเสียหมด
Exd	10	6	มันจะเข้าไปในราชสำนัก ในบ้านเรือนของข้าราชการ และในบ้านเรือนของบรรดาชาวอียิปต์จนเต็มหมด อย่างที่บิดาและปู่ทวด ตั้งแต่เกิดมาจนทุกวันนี้ ไม่เคยเห็นเช่นนี้เลย" แล้วโมเสสก็ลบลอกไปจากฟาโรห์
Exd	10	7	บรรดาข้าราชการของฟาโรห์ทูลฟาโรห์ว่า " คนนี่จะเป็นบ่วงแร้วตักเราไปนานสักเท่าใด ขอทรงพระกรุณาปลดปล่อยคนเหล่านั้นให้ไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเถิด พระองค์ยังไม่ทรงทราบหรือว่าอียิปต์กำลังพินาศแล้ว"
Exd	10	8	โมเสสและอาโรนถนัดเข้ามาเฝ้าฟาโรห์อีก พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " ไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า แต่ใครจะไปบ้าง"
Exd	10	9	โมเสสทูลว่า " ข้าพระองค์จะต้องพากันไปทั้งคนหนุ่มและคนแก่ บุตรชายและบุตรสาวและฝูงแพะแกะ และฝูงวัว เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายต้องมีเทศกาลเลี้ยงถวายพระเยโฮวาห์"
Exd	10	10	ฟาโรห์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า " ถ้าเรายอมให้เจ้าไปกับบุตรด้วย ก็ให้พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพวกเจ้าเถิด ระวังตัวให้ดีเถิด เจ้ากำลังมุ่งไปในทางทุจริตเสียแล้ว
Exd	10	11	อนุญาตไม่ได้ จงพาเฉพาะแต่ผู้ชายไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้าปรารถนาเช่นนี้เท่านั้น" แล้วโมเสสกับอาโรนก็ถูกขับไล่ออกไปเสียจากพระพักตร์ของฟาโรห์
Exd	10	12	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " จงเหยียดมือออกเหนือประเทศอียิปต์ให้ฝูงตึกแดนมาเหนือแผ่นดินอียิปต์ ให้กินผักทั่วไปของแผ่นดินซึ่งเหลือจากลูกเห็บทำลาย"
Exd	10	13	โมเสสจึงยื่นไม้เท้าออกเหนือแผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์ก็ทรงบันดาลให้ลมตะวันออกพัดมาเหนือพื้นแผ่นดินทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดวันนั้น ครั้นเวลารุ่งเช้า ลมตะวันออกก็พัดหอบฝูงตึกแดนมา
Exd	10	14	ฝูงตึกแดนลงทั่วแผ่นดินอียิปต์ และจับอยู่ที่เขตแดนอียิปต์ทั้งหมด มันรุนแรงมาก แต่ก่อนไม่เคยมีตึกแดนอย่างนี้เลย และต่อไปข้างหน้าจะหาไม่เช่นนั้นอีกไม่
Exd	10	15	เพราะมันปกคลุมพื้นแผ่นดินจนแลมืดไป มันกินผักในแผ่นดินทุกอย่าง และผลไม้ทุกอย่างซึ่งเหลือจากลูกเห็บทำลาย ไม่มีพืชใบเขียวเหลือเลย ไม่ว่าต้นไม้หรือผักในทุ่ง ทั่วแผ่นดินอียิปต์
Exd	10	16	ฟาโรห์จึงรีบให้คนไปตามโมเสสและอาโรนเข้ามา แล้วฟาโรห์ตรัสว่า " เราได้ทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และต่อเจ้าทั้งสองด้วย เหตุฉะนั้นบัดนี้ขอเจ้ายกโทษบาปให้เรากครั้งนี้สักครั้งเถิด และวิงวอนขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงโปรดให้ความตายนี้พ้นไปจากเรา"
Exd	10	17	โมเสสก็ไปจากฟาโรห์ และทูลวิงวอนพระเยโฮวาห์
Exd	10	18	พระเยโฮวาห์จึงทรงบันดาลให้ลมพายพัดกลับมาจากทิศตะวันตกหอบฝูงตึกแดน ไปตกในทะเลแดง จนไม่มีตึกแดนเหลือเลยสักตัวเดียวตลอดเขตแดนอียิปต์
Exd	10	19	แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างเพื่อพระองค์จะไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลไป
Exd	10	20	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงขมูมือของเจ้าขึ้นสู่ท้องฟ้า เพื่อจะให้ความมืดทั่วแผ่นดินอียิปต์ เป็นความมืดจนจับคลำได้"
Exd	10	21	โมเสสจึงขมูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วก็เกิดความมืดทึบทั่วไปในแผ่นดินอียิปต์ตลอดสามวัน
Exd	10	22	เขามองกันไม่เห็น ไม่มีใครลุกไปจากที่ของเขาสามวัน แต่บรรดาชนชาติอิสราเอลนั้นมีแสงสว่างอยู่ในที่อาศัยของเขา
Exd	10	23	ฟาโรห์จึงให้ตามตัวโมเสสเข้ามา ตรัสว่า " พวกเจ้าจงไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์เถิด เพียงแต่ให้ฝูงแกะและฝูงวัวอยู่ ส่วนเด็กไปกับเจ้าได้ตาย"
Exd	10	24	ฝ่ายโมเสสจึงทูลว่า " พระองค์ต้องให้เรามีเครื่องบูชาและเครื่องเผาบูชาไปด้วย เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้บูชาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์"
Exd	10	25	ข้าพระองค์ต้องนำฝูงสัตว์ไปด้วย ขาดไม่ได้สักกับเดียว เพราะว่าจะต้องเอาสัตว์จากฝูงเหล่านั้น ไปถวายพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ยังไม่ทราบว่าจะต้องการสัตว์ใดถวายพระเยโฮวาห์ จนกว่าเราจะถึงที่นั่น"
Exd	10	26	แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยฟาโรห์แข็งกระด้าง พระองค์จึงไม่ยอมปล่อยเขาไป
Exd	10	27	ฟาโรห์รับสั่งแก่โมเสสว่า " ไปให้พ้นจากเรา ระวังตัวให้ดีเถิด อยู่มาเห็นหน้าเราอีกเลยเพราะถ้าเจ้าเห็นหน้าเราวันใด เจ้าจะต้องตายวันนั้น"
Exd	10	28	โมเสสจึงทูลว่า " พระองค์ตรัสถูกแล้ว ข้าพระองค์จะไม่มาเห็นพระพักตร์ของพระองค์อีกเลย"
Exd	11	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " เราจะนำภัยพิบัติมาสู่ฟาโรห์และอียิปต์อีกอย่างเดียว หลังจากนั้นเขาจะปล่อยพวกเจ้าไปจากที่นี่ เมื่อเขาให้พวกเจ้าไปคราวนี้ เขาจะขับไล่พวกเจ้าออกไปทีเดียว
Exd	11	2	บัดนี้เจ้าจงสั่งให้ประชาชนทั้งปวง ให้ผู้ชายผู้หนึ่งทุกคน ขอเครื่องเงินเครื่องทองจากเพื่อนบ้านของตน"
Exd	11	3	พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ประชาชนเป็นที่โปรดปรานในสายตาของชาวอียิปต์ นอกจากนี้บุรุษผู้หนึ่งคือโมเสสก็ยิ่งใหญ่มากในแผ่นดินอียิปต์ทั้งในสายตาข้าราชการของฟาโรห์และในสายตาพลเมืองทั้งปวง
Exd	11	4	โมเสสประกาศว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ` เวลาประมาณเที่ยงคืน เราจะออกไปท่ามกลางอียิปต์
Exd	11	5	และพวกลูกหัวปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่ราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ ผู้ประทับบนพระที่นั่ง จนถึงบุตรหัวปีของทาสหญิง ซึ่งอยู่หลังไม่แบ่ง ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เดียรัจฉานด้วยจะต้องตาย
Exd	11	6	แล้วจะมีการพิลาปรองให้ทั่วแผ่นดินอียิปต์อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน และต่อไปภายหน้าก็จะไม่มีอีกเลย
Exd	11	7	ฝ่ายคนหรือสัตว์ของชนชาติอิสราเอลทั้งปวงจะไม่มีแม่แต่เสียงสนับขู่ เพื่อให้ทราบว่าจะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำต่อชาวอียิปต์ดังกับชนชาติอิสราเอล
Exd	11	8	ข้าราชการของพระองค์จะลงมาหาเรากราบลงต่อหน้าเราล่าวว่า " ขอทานกับพรรคพวกไปเสียจากที่นี่เถิด" หลังจากนั้นเราก็จะออกไป" โมเสสทูลลาฟาโรห์ไปด้วยความโกรธยิ่งนัก
Exd	11	9	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสตอบโมเสสว่า " ฟาโรห์จะไม่เชื่อฟังเจ้า เพื่อมหัศจรรย์ของเราจะได้เพิ่มขึ้นอีกในแผ่นดินอียิปต์"
Exd	11	10	โมเสสกับอาโรนก็ได้กระทำบรรดาหัตถกรรมเหล่านั้นต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้างไป ท่านจึงไม่ยอมปล่อยชนชาติอิสราเอลให้ออกไปจากแผ่นดินของท่าน
Exd	12	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนในประเทศอียิปต์ว่า
Exd	12	2	" ให้เดือนนี้เป็นเดือนเริ่มต้นสำหรับเจ้าทั้งหลาย ให้เป็นเดือนแรกในปีใหม่สำหรับพวกเจ้า
Exd	12	3	จงสั่งชุมนุมคนอิสราเอลทั้งหมดว่า ในวันที่สิบเดือนนี้ ให้ผู้ชายทุกคนเตรียมลูกแกะ ครบครัวละตัวตามเรือนบรรพบุรุษของตน
Exd	12	4	ถ้าครอบครัวใดมีคนน้อยกินลูกแกะตัวหนึ่งไม่หมด ก็ให้รวมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกินเตรียมลูกแกะตัวหนึ่งตามจำนวนคนตามที่เขาจะกินได้ก็มากน้อย ให้นับจำนวนคนที่จะกินลูกแกะนั้น
Exd	12	5	ลูกแกะของเจ้าต้องปราศจากตำหนิเป็นตัวผู้อายุไม่เกินหนึ่งขวบ เจ้าจงเอามาจากฝูงแกะ หรือฝูงแพะ
Exd	12	6	จงเก็บไว้ให้ดีถึงวันที่สิบเดือนนี้ แล้วในเย็นวันนั้นให้ที่ประชุมของชนชาติอิสราเอลทั้งหมดฆ่าลูกแกะของเขา
Exd	12	7	แล้วเอาเลือดทาที่ไม้วงกบประตูทั้งสองข้าง และไม่ฆ่าขบ ณ เรือนที่เขาเลี้ยงกันนั้นด้วย
Exd	12	8	ในคืนวันนั้นให้เขากินเนื้อปิ้ง กับขนมปังไร้เชื้อและผักสด
Exd	12	9	เนื้อที่ยังดิบหรือเนื้อต้มอย่ากินเลย แต่จงปิ้งทั้งหัวและขา และเครื่องในด้วย
Exd	12	10	จงกินให้หมดอย่าให้มีเศษเหลือจนถึงเวลาเช้า เศษเหลือถึงเวลาเช้าก็ให้เผาเสีย
Exd	12	11	เจ้าทั้งหลายจงเลี้ยงกันดังนี้ คือให้คาคอว สวมรองเท้า และถือไม้เท้าไว้ และรีบกินโดยเร็ว การเลี้ยงนี้เป็นปัสกาของพระเยโฮวาห์
Exd	12	12	เพราะในคืนวันนั้น เราจะผ่านไปในประเทศอียิปต์ และเราจะประหารลูกหัวปีทั้งหมดในประเทศอียิปต์ ทั้งของมนุษย์และของสัตว์ และเราจะพิพากษาลงโทษพระทั้งปวงของอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์
Exd	12	13	แต่เลือดที่บ้านที่เจ้าทั้งหลายอยู่นั้น จะเป็นหมายสำคัญสำหรับเจ้า เมื่อเราเห็นเลือดนั้นเราจะผ่านวันเจ้าทั้งหลายไป จะไม่มีภัยพิบัติทำลายเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

ขณะที่เราประหารประเทศอียิปต์			
Exd	12	14	วันนั้นจะเป็นวันที่ระลึกสำหรับเจ้า ให้เจ้าทั้งหลายถือไว้เป็นเทศกาลแต่พระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเจ้า เจ้าจงฉลองเทศกาลนี้และถือเป็น
กฎการ			
Exd	12	15	เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบเจ็ดวัน วันแรกจงชำระบ้านเจ้าให้ปราศจากเชื้อ ถ้าผู้ใดซึนกินขนมปังที่มีเชื้อตั้งแต่วันแรกจนถึงวันที่
เจ็ด ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล			
Exd	12	16	ในวันแรกนั้นให้มีการประชุมบริสุทธิ และในวันที่เจ็ดนั้นจะเป็นวันประชุมอันบริสุทธิแก่ท่าน ในวันเหล่านั้นอย่าให้ผู้ใดทำงานเลย เว้นไว้แต่
การจัดเตรียมอาหารสำหรับรับประทาน			
Exd	12	17	เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เพราะในวันนั้นเราได้นำพลโยธาของเจ้าทั้งหลายออกไปจากแผ่นดินอียิปต์ เหตุฉะนี้ เจ้าจงฉลอง
วันนั้นและถือเป็นกฎการตลอดชั่วอายุของเจ้า			
Exd	12	18	ในตอนเย็นวันที่สิบสี่เดือนแรก เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปังไร้เชื้อจนถึงเวลาเย็นวันที่ยี่สิบเอ็ดของเดือนนั้น
Exd	12	19	ในเจ็ดวันนั้นอย่าให้พบเชื้อในบ้านของเจ้าเลย เพราะถ้าผู้ใดที่เป็นคนต่างตัวกิดหรือคนเกิดในเมืองกิด ซึนกินสิ่งใดๆที่มีเชื้อ ผู้นั้นจะต้อง
ถูกตัดขาดจากที่ชุมนุมของอิสราเอล			
Exd	12	20	อย่ากินสิ่งใดที่มีเชื้อ ในที่อาศัยของเจ้า เจ้าจงกินแต่ขนมปังไร้เชื้อเท่านั้น "
Exd	12	21	แล้วโมเสสเรียกรบราดาพวกผู้ใหญ่ของชนอิสราเอลมาพร้อมกันสั่งว่า " ท่านทั้งหลายจงไปเอาลูกแกะตามครอบครัวของท่านมามาเป็นลูกแกะ
ปีลา			
Exd	12	22	เอาต้นหุสบก่าหนึ่งจุ่มลงในเลือดที่อยู่ในอ่าง แล้วป้ายเลือดนั้นไว้ที่ไม้ข้างบน และไม้วางบประตูทั้งสองข้างด้วยเลือดที่อยู่ในอ่าง อย่าให้ผู้ใด
ออกไปพ้นประตูบ้านของตนจนถึงรุ่งเช้า			
Exd	12	23	เพราะพระเยโฮวาห์จะเสด็จผ่านไปเพื่อจะได้ประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงเห็นเลือดที่ไม่ประตูข้างบนและที่ไม้วางบประตูทั้งสองข้าง
พระเยโฮวาห์จะทรงผ่านวันประตุนั้น ไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่าน เพื่อจะประหารท่าน			
Exd	12	24	ท่านทั้งหลายจงถือพิธีนี้ให้เป็นกฎการของท่านและของลูกหลานท่าน
Exd	12	25	ต่อมาครั้นท่านไปถึงแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงประทานแก่ท่านตามที่ได้ทรงสัญญาไว้แล้วนั้น ท่านจงถือพิธีนี้ไว้ปฏิบัติ
Exd	12	26	ครั้นสืบไปภายหลังหน้าเมื่อลูกหลานของท่านถามว่า `พิธีนี้หมายความว่าอะไร' "
Exd	12	27	ท่านทั้งหลายจงตอบว่า ` เป็นการถวายสัตวบูชาปีลาแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงผ่านวันบ้านของชนชาติอิสราเอลในอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรง
ประหารคนอียิปต์ แต่ไว้ชีวิตครอบครัวของเราทั้งหลาย' "			
Exd	12	28	แล้วชนชาติอิสราเอลก็ไปทำตามคำสั่งทุกประการ พระเยโฮวาห์ทรงรับสั่งกับโมเสสและอาโรนอย่างไร เราทั้งหลายก็กระทำตามทุกประการ
Exd	12	29	ต่อมาในเวลาเที่ยงคืน พระเยโฮวาห์ทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในประเทศอียิปต์ ตั้งแต่พระราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง
จนถึงบุตรหัวปีของเชลยที่อยู่ในคุกใต้ดิน ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว			
Exd	12	30	ฟาโรห์กับข้าราชการ และชาวอียิปต์ทั้งปวงตื่นขึ้นในตอนกลางคืน มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญดังทั่วทั้งอียิปต์ เนื่องจากไม่มีบ้านใดเลยที่ไม่มีคน
ตาย			
Exd	12	31	ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนให้มาเฝ้าในวันนั้น ตรัสว่า " เจ้าทั้งสองกับทั้งชนชาติอิสราเอลจงยกออกไปจากประชาชนของเราเถิด
ไปปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตามที่ได้พูดไว้แล้ว			
Exd	12	32	เอาฝูงแพะแกะและฝูงวัวของเจ้าไปด้วยตามที่เจ้าได้พูดไว้แล้ว ไปและอวยพรให้เราด้วย "
Exd	12	33	ฝ่ายชาวอียิปต์ก็เร่งรัดให้พลไพร่นั้นออกไปจากประเทศโดยเร็ว เพราะเขาพูดว่า " พวกเราตายกันหมดแล้ว "
Exd	12	34	พลไพร่นั้นเอาก้อนแป้งดิบที่ยังมีไต้ใส่เชือกกับอ่างขยำแป้ง ห่อผ้าใส่บาเบกไป
Exd	12	35	ชนชาติอิสราเอลกระทำตามคำสั่งของโมเสสคือ ขอเครื่องเงิน เครื่องทองและเครื่องนุ่งห่มจากชาวอียิปต์
Exd	12	36	และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้พลไพร่นั้นเป็นที่โปรดปรานในสายตาของชาวอียิปต์ เขาจึงให้สิ่งของทั้งปวงตามที่เขาขอ เขาจึงได้รับเอาสิ่ง
ของต่างๆของชาวอียิปต์เสีย			
Exd	12	37	ชนชาติอิสราเอลยกเดินออกจากเมืองรามเสส ไปถึงเมืองสุคคท นับแต่ผู้ชายได้ประมาณหกแสนคน เด็กต่างหาก
Exd	12	38	มีฝูงชนชาติอื่นเป็นจำนวนมากติดตามไปด้วยพร้อมทั้งฝูงสัตว์ คือฝูงแพะแกะ และวัวจำนวนมากมาย
Exd	12	39	เขาเอาก้อนแป้งไร้เชื้อซึ่งนำมาจากอียิปต์นั้น ปิ้งเป็นขนมปังไร้เชื้อ เพราะเขาถูกเร่งรัดให้ออกจากอียิปต์ จึงไม่ทันเตรียมเสบียง
Exd	12	40	ชนชาติอิสราเอลอยู่ในอียิปต์เป็นเวลาสี่ร้อยสามสิบปี
Exd	12	41	ครั้นสิ้นสี่ร้อยสามสิบปีแล้ว ในวันนั้นเองพลโยธาทั้งหมดของพระเยโฮวาห์ก็ยกออกจากประเทศอียิปต์
Exd	12	42	คืนวันนั้นเป็นคืนที่ควรจดจำไว้เป็นที่ระลึกอย่างยิ่งถึงพระเยโฮวาห์ ด้วยทรงนำเขาออกจากประเทศอียิปต์ คืนวันนั้นจึงเป็นคืนของพระเยโฮ
วาห์ที่ชนชาติอิสราเอลทั้งปวงถือเป็นที่ระลึกตลอดชั่วอายุของเขา			
Exd	12	43	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า " ระเบียบพิธีปีลาเป็นดังนี้ คืออย่าให้คนต่างชาติกินเลย
Exd	12	44	ส่วนทาสซึ่งนายเอาเงินซื้อมา เมื่อให้ทาสนั้นเข้าสหนัดแล้วจึงให้เขากินได้
Exd	12	45	ส่วนแขกหรือลูกจ้างอย่าให้กินเลย
Exd	12	46	ให้กินปีลาแต่ในบ้าน อย่าเอาเนื้อไปนอกบ้าน และอย่าหักกระดูกของมันเลย
Exd	12	47	ให้ชนมมคนอิสราเอลทั้งปวงถือและปฏิบัติตามพิธีนี้
Exd	12	48	เมื่อมีคนต่างตัวมาอาศัยอยู่กับเจ้า และใครจะถือปีลาถวายพระเยโฮวาห์ ก็ให้ชายพวกนั้นเข้าสหนัดเสียก่อนทุกคนแล้วจึงให้เขามาใกล้
และถือพิธีนั้นได้ เขาจึงจะเป็นเหมือนคนเกิดในแผ่นดินนั้น แต่ผู้ใดที่ยังมิได้เข้าสหนัด อย่าให้เขาร่วมกินเลี้ยงในพิธีปีลาที่นั่นเลย			
Exd	12	49	พระราชบัญญัติสำหรับคนเกิดในเมืองและคนต่างตัวซึ่งอาศัยอยู่ด้วยกันกับเจ้าทั้งหลายจะต้องเป็นอันเดียวกัน "
Exd	12	50	คนอิสราเอลทั้งปวงก็ปฏิบัติตามทุกประการ พระเยโฮวาห์รับสั่งแก่โมเสสและอาโรนอย่างไร พวกเขาก็กระทำอย่างนั้น
Exd	12	51	วันนั้นแหละพระเยโฮวาห์ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ แยกเป็นกระบวนพลโยธา
Exd	13	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	13	2	" จงถวายลูกหัวปีทั้งปวงแก่เรา คือทุกสิ่งของชนชาติอิสราเอลที่ออกจากครรภ์ครั้งแรก จะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ สิ่งนั้นเป็นของของเรา "
Exd	13	3	โมเสสจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า " จงระลึกถึงวันนี้ที่ท่านทั้งหลายออกมาจากอียิปต์ จากเรือนทาส เพราะพระเยโฮวาห์ทรงนำท่านทั้งหลายออก
จากที่นั่นด้วยฤทธิ์พระหัตถ์ อยากินขนมปังที่มีเชื้อเลย			
Exd	13	4	ท่านทั้งหลายยกออกไปในวันนี้ในเดือนอาบีบ
Exd	13	5	ครั้นพระเยโฮวาห์ทรงนำพวกท่านมาถึงแผ่นดินของคนคานาอัน คนฮิตไตต์ คนอามไรต์ คนฮิวไตต์ และคนเยบส ที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้
กับบรรพบุรุษของท่านว่า จะยกแผ่นดินนี้ให้พวกท่าน เป็นแผ่นดินที่มีนามและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ท่านทั้งหลายจงถือพิธีนี้ในเดือนนั้น			
Exd	13	6	จงกินขนมปังไร้เชื้อเป็นเวลาเจ็ดวัน และวันที่เจ็ดจงมีเทศกาลเลี้ยงถวายพระเยโฮวาห์
Exd	13	7	จงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบกำหนดเจ็ดวัน อย่าให้เห็นขนมปังซึ่งมีเชื้อ หรือให้เห็นเชื้อขนมปังในเขตของพวกท่าน
Exd	13	8	ในวันนั้นจงบอกบุตรของท่านว่า `ที่ได้ทำดังนี้ก็เพราะเหตุการณ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำสำหรับเรา ขณะเมื่อเรออกจากอียิปต์'
Exd	13	9	สำหรับท่านพิธีนี้จะป็นดังรอยสำคัญที่มีมือของท่าน และดังเครื่องระลึกระหว่างนัยนิตาของท่าน เพื่อพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จะได้
ในปากของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกท่านออกมาจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์			
Exd	13	10	เพราะฉะนั้น พวกท่านจงปฏิบัติตามกฎพิธีนี้ตามกำหนดทุกปีไป
Exd	13	11	เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงนำท่านไปยังแผ่นดินของคนคานาอัน ดังที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับท่านและบรรพบุรุษของท่านว่า จะทรงยกแผ่นดิน
นั้นให้แก่ท่าน			
Exd	13	12	ทุกอย่างที่เบ็ดเสร็จครั้งแรกนั้น ท่านจงแยกถวายแด่พระเยโฮวาห์ และลูกสัตว์หัวปีตัวผู้ที่เกิดจากสัตว์ใช้งานของท่าน จงเป็นของพระเยโฮวา
ห์			
Exd	13	13	จงเอาลูกแกะไถ่ลูกลาหัวปี ถ้าไม่ไถ่จงหักคอกมันเสีย จงไถ่บุตรหัวปีทั้งหลายของมนุษย์ไว้ทั้งหมด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	13	14	ต่อไปภายหน้า เมื่อบตรของท่านจะถามว่า `ทำไมจึงทำอย่างนี้' จงเล่าให้เขาฟังว่า `พระเยโฮวาห์ทรงนำพวกเรออกจากอียิปต์ จากเรือนทาสด้วยฤทธิ์พระหัตถ์
Exd	13	15	ต่อมาครั้นพระทัยของฟาโรห์คือไม่ยอมปล่อยให้เราไป พระเยโฮวาห์จึงทรงประหารลูกหัวปีทั้งหลายในประเทศอียิปต์ ทั้งลูกหัวปีของมนุษย์และลูกหัวปีของสัตว์ด้วย เหตุฉะนี้ เราจึงถวายบรรดาสัตว์หัวปีตัวผู้ที่เบิกครรภ์ครั้งแรกแด่พระเยโฮวาห์ แต่บุตรหัวปีทั้งหลายของเรา เราก็ดูไว้
Exd	13	16	พิธีนี้จะเป็นเครื่องสำคัญที่มีชื่อของท่าน และตั้งเครื่องหมายระหว่างนัยนัยเตาของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกเรออกจากอียิปต์ด้วยฤทธิ์พระหัตถ์"
Exd	13	17	ต่อมาเมื่อฟาโรห์ปล่อยพลไพร่ไปแล้ว พระเจ้ามิได้ทรงนำเขาไปทางแผ่นดินของชาวฟิลิเตีย แม้วางจะเป็นทางใกล้ เพราะพระเจ้าตรัสว่า "เกรงว่าเมื่อพลไพร่ไปเหยียดสงครามเข้า เขาจะเปลี่ยนใจและกลับไปยังอียิปต์เสีย"
Exd	13	18	พระเจ้าจึงทรงนำเขาอ้อมไปทางถิ่นทรกัณดารยังทะเลแดง คนชาติอิสราเอลก็ออกไปจากแผ่นดินอียิปต์มีอาวุธพร้อมที่จะทำสงคราม
Exd	13	19	โมเสสเอากระดูกของโยเซฟไปด้วย เพราะโยเซฟให้ชนชาติอิสราเอลปฏิญาณไว้ว่า "พระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยมท่านทั้งหลายเป็นแน่ แล้วท่านจงเอากระดูกของเราไปจากที่นี่ด้วย"
Exd	13	20	คนอิสราเอลยกออกจากเมืองสุคคท ไปตั้งค่ายที่ตำบลเอธาบบริเวณชายถิ่นทรกัณดาร
Exd	13	21	พระเยโฮวาห์เสด็จนำทางพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และตอนกลางคืนด้วยเสาเพลิง ให้เขามีแสงสว่างเพื่อจะได้เดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน
Exd	13	22	เสาเมฆในเวลากลางวันและเสาเพลิงในเวลากลางคืน พระองค์มิได้ให้คลาดจากเบื้องหน้าพลไพร่เลย
Exd	14	1	พระเยโฮวาห์รับสั่งแก่โมเสสว่า
Exd	14	2	"จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้ย้อนกลับไปยังค่ายหน้าตำบลปิหะโรท ระหว่างมิกดลและทะเล หน้าตำบลมาอัลเซโฟน แล้วตั้งค่ายตรงนั้นใกล้ทะเล
Exd	14	3	ฟาโรห์จะกล่าวถึงชนชาติอิสราเอลว่า `พวกเขาติดออบนบก ถิ่นทรกัณดารนั้นกินเขาไว้แล้ว'
Exd	14	4	เราจะบันดาลให้ใจฟาโรห์แข็งกระด้างไป ฟาโรห์จะไล่ตามมา แล้วเราจะได้รับเกียรติยศเพราะฟาโรห์และบรรดาพลโยธาของเขา แล้วชาวอียิปต์จะรู้ว่าเรคือพระเยโฮวาห์"
Exd	14	5	เมื่อภษัตริย์อียิปต์ทราบความว่าบ่าวไพร่เหล่านั้นหนีไปแล้ว พระดำริของฟาโรห์และความคิดของข้าราชการก็เปลี่ยนไปจากที่มีต่อบ่าวไพร่เหล่านั้น เขาจึงว่า "ทำไมเราจึงทำเช่นนั้น โฉนเราจึงได้ปล่อยพวกอิสราเอลไปให้พ้นจากการรับใช้เราเล่า"
Exd	14	6	ฝ่ายฟาโรห์ก็จัดราชรถ และนำพลโยธาไปด้วย
Exd	14	7	ท่านเอารถรบอย่างดีหกร้อยคัน กับรถรบทั้งหมดในอียิปต์ มีทหารประจำอยู่ทุกคัน
Exd	14	8	พระเยโฮวาห์ทรงให้พระทัยของฟาโรห์ภษัตริย์แห่งอียิปต์แข็งกระด้างไป ท่านจึงไล่ตามชนชาติอิสราเอลซึ่งเดินทางไปโดยมีพระหัตถ์ของพระเจ้าคุ้มครอง
Exd	14	9	ชาวอียิปต์ไล่ตามไปมีทั้งม้าและรถรบทั้งหมดของฟาโรห์และทหารม้า กองทัพของท่านมาทันชนชาติอิสราเอลที่ตั้งค่ายอยู่ริมทะเล ใกล้ตำบลปิหะโรท หน้าตำบลมาอัลเซโฟน
Exd	14	10	เมื่อฟาโรห์เข้ามาใกล้ ชนชาติอิสราเอลก็เงยหน้าขึ้นดู และดูเถิด ชาวอียิปต์ยกติดตามมา เขาก็มีความกลัวยิ่งนัก คนอิสราเอลจึงร้องทูลพระเยโฮวาห์
Exd	14	11	เขابอกโมเสสว่า "หลุมฝังศพในอียิปต์ไม่มีหรือ ท่านจึงพาเราออกมาให้ตายในถิ่นทรกัณดาร ทำไมหนอท่านจึงทำเช่นนี้คือพาเราออกมาจากอียิปต์
Exd	14	12	พวกเราบอกท่านในอียิปต์แล้วมิใช่หรือว่า `ปล่อยพวกเราแต่ลำพัง ให้พวกเรารับใช้ชาวอียิปต์เถิด' เพราะการรับใช้ชาวอียิปต์นั้น ก็ยังดีกว่าที่จะมาตายในถิ่นทรกัณดาร"
Exd	14	13	โมเสสจึงเตือนพลไพร่ว่า "อย่ากลัวเลย มันคงไว้ คอยดูความรอดที่จะมาจากพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์จะประทานให้แก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ ด้วยคนอียิปต์ซึ่งท่านทั้งหลายเห็นในวันนี้ แต่ณี่ไปจะไม่ได้อีกเลย
Exd	14	14	พระเยโฮวาห์จะทรงรบแทนท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจงสงบอยู่เถิด"
Exd	14	15	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "เหตุใดเจ้าจึงมาร้องทุกข์ต่อเรา จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้เดินต่อไปข้างหน้าเถิด
Exd	14	16	ฝ่ายเจ้าจงยกไม้เท้าของเจ้า แล้วยืนมือของเจ้าออกไปเหนือทะเล ทำให้ทะเลนั้นแยกออก เพื่อคนอิสราเอลจะได้เดินบนดินแห้งกลางทะเลแล้วข้ามไปได้
Exd	14	17	ดูเถิด ส่วนเราก็จะบันดาลให้ใจชาวอียิปต์แข็งกระด้างไล่ตามมา แล้วเราจะได้รับเกียรติเพราะฟาโรห์ พลโยธา รถรบ และพลม้าทั้งหมดของเขา
Exd	14	18	เมื่อเราได้รับเกียรติเพราะฟาโรห์ รถรบและพลม้าของเขาแล้ว ชาวอียิปต์ก็จะรู้ว่าเรานี้แหละคือพระเยโฮวาห์"
Exd	14	19	ฝ่ายทูตสวรรค์ของพระเจ้าซึ่งนำพลโยธาอิสราเอลนั้นกลับไปอยู่ข้างหลัง และเสาเมฆซึ่งอยู่ข้างหน้า ก็กลับมาตั้งอยู่ข้างหลังเขา
Exd	14	20	คือเสานั้นมาอยู่ระหว่างค่ายของชาติอียิปต์และค่ายของชนชาติอิสราเอล และเป็นเมฆมืดแก่ชาวอียิปต์ แต่มีแสงส่องสว่างในเวลากลางคืนแก่ชนชาติอิสราเอล ทั้งสองฝ่ายมิได้เข้าใกล้กันตลอดคืน
Exd	14	21	โมเสสยืนมือของท่านออกไปเหนือทะเล และพระเยโฮวาห์ก็ทรงบันดาลให้ลมทิศตะวันออกพัดโหมไล่น้ำทะเลตลอดคืน ทำให้น้ำทะเลกลายเป็นดินแห้ง น้ำแยกออกจากกัน
Exd	14	22	ชนชาติอิสราเอลก็พากันเดินบนดินแห้งกลางทะเล ส่วนน้ำนั้นตั้งเป็นเหมือนกำแพงสำหรับเขาทั้งทางขวาและทางซ้าย
Exd	14	23	คนอียิปต์ก็ไล่ตามเขาเข้าไปกลางทะเล ทั้งกองม้าและราชรถ และพลม้าทั้งปวงของฟาโรห์
Exd	14	24	ครั้นในเวลาเย็น พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจากเสาเพลิงและเสาเมฆทรงเห็นพลโยธาอียิปต์ ก็ทรงบันดาลให้กองทัพอียิปต์เกิดโกลาหล
Exd	14	25	พระองค์ทรงกระทำให้ล้อรถฝิดจนแล่นไปแทบไม่ไหว คนอียิปต์จึงพูดกันว่า "ให้เราหนีไปจากหน้าคนอิสราเอลเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้กับคนอียิปต์แทนเขา"
Exd	14	26	ขณะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงยืนมือออกไปเหนือทะเล เพื่อให้ น้ำทะเลไหลกลับคืนมาท่วมคนอียิปต์ ทั้งรถรบและพลม้าของเขา"
Exd	14	27	โมเสสจึงยืนมือออกไปเหนือทะเล ครั้นรุ่งเช้าทะเลก็กลับไหลดังเก่า คนอียิปต์พากันหนีกระแสน้ำ แต่พระเยโฮวาห์ทรงผลักดันอียิปต์ลงกลางทะเล
Exd	14	28	น้ำก็กลับมาท่วมรถรบและพลม้า คือพลโยธาทั้งหมดของฟาโรห์ซึ่งไล่ตามเขาเข้าไปในทะเล ไม่เหลือสักคนเดียว
Exd	14	29	ฝ่ายชนชาติอิสราเอลเดินไปตามดินแห้งกลางท้องทะเล น้ำตั้งขึ้นเหมือนกำแพงสำหรับเขาทั้งทางขวาและทางซ้าย
Exd	14	30	ตั้งในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงโปรดชายให้คนอิสราเอลรอดจากเงื้อมมือคนอียิปต์ อิสราเอลเห็นคนอียิปต์อยู่ที่ชายทะเล
Exd	14	31	อิสราเอลเห็นกิจการใหญ่ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่คนอียิปต์ พลไพร่นั้นก็เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายเชื่อถือพระเยโฮวาห์ และเชื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย
Exd	15	1	ขณะนั้น โมเสสกับชนชาติอิสราเอลร้องเพลงบทนี้ ภายพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง พระองค์ทรงก่อดินแห้งและพลม้าลงในทะเล
Exd	15	2	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและเป็นบทเพลงแห่งข้าพเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยให้ข้าพเจ้ารอด พระองค์นี้แหละเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้า
Exd	15	3	ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์ ทรงเป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะยกย่องสรรเสริญพระองค์
Exd	15	4	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นนักรบ พระนามของพระองค์คือ พระเยโฮวาห์
Exd	15	5	พระองค์ทรงเหวี่ยงรถรบ และโยนพลโยธาของฟาโรห์ลงในทะเล นายทหารรถรบขึ้นยอดของฟาโรห์ก็จมในทะเลแดง
Exd	15	6	น้ำท่วมเขา เขามจลงในทะเลที่ลึกประคองกันหิน
Exd	15	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ ทรงอำนาจเพียง ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงทำลายศัตรูให้พินาศไปด้วยเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงคว่ำปฏิปักษ์ของพระองค์เสีย พระองค์ทรงใช้พระพิโรธของพระองค์เผาผลาญเขาเสีย

The Holy Bible in Thai (KJV)

อย่างตอพง			
Exd	15	8	โดยลมที่ระบายจากของพระนาสิกน้ำก็ท่วมสูงขึ้นไป น้ำท่วมก็ทันสูงขึ้น น้ำก็แข็งขึ้นในท้องทะเล
Exd	15	9	พวกข้าศึกกล่าวว่ `เราจะติดตาม เราจะมีให้ทัน เราจะมีสิ่งของมาแบ่งปันกัน เราจะมีอะไรก็ได้กระทำกับพวกนั้นดังประสงค์ เราจะชัก
ดาบออก มือเราจะทำลายเขาเสีย'			
Exd	15	10	พระองค์ทรงบันดาลให้ลมพัดมา น้ำทะเลก็ท่วมเขามา เขามลงในการแส่น้ำอัน ไหลแรงนั้นเหมือนตะกั่ว
Exd	15	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในบรรดาพระที่บงองค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์อื่น
รุ่งเรือง และนำเกรงขามเนื่องด้วยการสรรเสริญ และการมหัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ			
Exd	15	12	พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ขวาวออก แผ่นดินก็กลืนพวกเขาเสีย
Exd	15	13	พระองค์ทรงนำชนชาติ ซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงพาเขามาถึงที่สถิตอันบริสุทธิ์ของพระองค์ ด้วยพระเด
ชานภาพ			
Exd	15	14	ชนชาติทั้งหลายจะได้ยิน แล้วจะพากันหวาดกลัว ชาวประเทศฟีลิสเตียจะรู้สึกเสียสยง
Exd	15	15	ครั้งนั้นพวกเจ้านายในเมืองเอโดมก็จะพากันหวาดกลัว และพวกหัวหน้าในเมืองโมอับก็จะสะทสะถ่าน ชาวเมืองคานาอันทั้งปวงก็จะระส่ำ
ระส่ายไป			
Exd	15	16	ความรู้สึกเสียสยง และความตกใจกลัวจะอุบัติขึ้นในใจของเขา เนื่องด้วยฤทธาภาพแห่งพระกรของพระองค์ เขาจะหยุดนิ่งอยู่เหมือน
ก้อนหิน ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จนพลไพร่ของพระองค์ผ่านพ้นไป จนชนชาติซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้แล้วผ่านไป			
Exd	15	17	พระองค์ทรงนำเขาเข้ามา และทรงตั้งเขาไว้บนภูเขาซึ่งเป็นมรดกของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้
เพื่อเป็นที่สถิตของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ สถานที่บริสุทธิ์ซึ่งพระหัตถ์ของพระองค์สถาปนาไว้			
Exd	15	18	พระเยโฮวาห์จะทรงครอบครองอยู่เป็นนิตย์นี้รันดร์
Exd	15	19	เพราะเมื่อกองทัพของฟาโรห์กับราชรถ และพลม้าของท่านลงไปทะเล พระเยโฮวาห์ก็ทรงให้น้ำทะเลไหลกลับมาท่วมเสีย แต่ชนชาติ
อิสราเอลเดินไปบนดินแห้งกลางทะเลนั้น "			
Exd	15	20	ฝ่ายมิเรียมหญิงผู้พยากรณ์ พี่สาวของอาโรนก็ถือรำมะนา และหญิงทั้งปวงก็ถือรำมะนาเดินตาม พร้อมเต้นรำไปด้วย
Exd	15	21	มิเรียมจึงร้องนำว่า " จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์เถิด เพราะพระองค์ทรงได้ช่วยชนอย่างใหญ่หลวง พระองค์ทรงกวาดม้าและพลม้าให้
ตกลงไปในทะเล "			
Exd	15	22	ต่อมาโมเสสนำพวกอิสราเอลออกจากทะเลแดงไปยังถิ่นทรกัณดารซุร์ เดินไปในถิ่นทรกัณดารสามวัน ก็ได้พบน้ำเลย
Exd	15	23	ครั้นมาถึงตำบลมาราห์ เขาก็กินน้ำที่ตำบลมาราห์นั้นไม่ได้ เพราะน้ำขม เหตุฉะนั้นจึงตั้งชื่อมาราห์
Exd	15	24	และพลไพร่นั้นก็พากันบ่นต่อว่าโมเสสว่า " พวกเราจะเอาอะไรดื่ม "
Exd	15	25	โมเสสก็ร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จึงทรงชี้ให้ท่านเห็นต้นไม้ต้นหนึ่ง เมื่อโยนต้นไม้ลงไปในน้ำ น้ำก็จืด ณ ที่นั้นพระองค์ทรง
ประทานกฎเกณฑ์ และกฎไว้ และทรงลงใจเขาที่นั้น			
Exd	15	26	พระองค์ตรัสว่า " ถ้าเจ้าทั้งหลายฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าอย่างซื่อสัตย์ และกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตร
ของพระองค์ เยียห้ฟังพระบัญญัติของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ทุกประการ แล้วโรคต่างๆซึ่งระบาดในทะเลให้เกิดแก่ชาวอียิปต์นั้น เราจะไม่ให้บังเกิดแก่พวกเจ้าเลย เพราะเรา			
คือพระเยโฮวาห์เป็นผู้รักษาเจ้าให้หาย "			
Exd	15	27	พวกเขามาถึงตำบลเอลิม ที่มีบ่อน้ำพลิบสองบ่อ มีต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น พวกเขาจึงตั้งค่ายใกล้บ่อน้ำนั้น
Exd	16	1	พวกเขายกไปจากเอลิม และในวันทีสี่ห้าเดือนที่สอง นับตั้งแต่ทวลาออกจากแผ่นดินอียิปต์ ชุมมมุชนชาติอิสราเอลทั้งหมดก็มาถึงถิ่นทร
กัณดารสิน ซึ่งอยู่ระหว่างตำบลเอลิมกับภูเขาซีนาย			
Exd	16	2	ชุมมมุชนชาติอิสราเอลทั้งปวงก็พากันบ่นต่อโมเสสและอาโรนในถิ่นทรกัณดาร
Exd	16	3	คนอิสราเอลกล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า " พวกข้าพเจ้าตายเสียด้วยพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ตั้งแต่อยู่ในประเทศอียิปต์ ขณะเมื่อนั่งอยู่ใกล้หม้อ
เนื้อและรับประทานอาหารอันหนากจะดีกว่า นี่ท่านกลับนำพวกข้าพเจ้าออกมาในถิ่นทรกัณดารอย่างนี้ เพื่อจะให้ชุมมมุชนทั้งหมดหิวตายเท่านั้น "			
Exd	16	4	แล้วพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับโมเสสว่า " ดูเถิด เราจะให้อาหารตกลงมาจากท้องฟ้าทุกวันสำหรับพวกเจ้า ให้พลไพร่ออกไปเก็บทุกวันพอกิน
เฉพาะวันหนึ่งๆ เพื่อเราจะได้ลองใจว่าเขาจะปฏิบัติตามราชบัญญัติของเราหรือไม่			
Exd	16	5	ต่อมาในวันที่หก เมื่อเขาเตรียมของที่เก็บมา อาหารนั้นก็จะเป็นสองเท่าของที่เขาเก็บทุกวัน "
Exd	16	6	โมเสสกับอาโรนจึงบอกชนชาติอิสราเอลทั้งปวงว่า " ในเวลาเย็นท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าพระเยโฮวาห์เป็นผู้ทรงนำพวกท่านออกจากประเทศ
อียิปต์			
Exd	16	7	ในเวลาเช้าพวกท่านจะได้เห็นสง่าราศีแห่งพระเยโฮวาห์ เพราะคำบ่นต่อว่าของพวกท่านต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสดับแล้ว เราทั้งสอง
เป็นผู้ใดเล่า พวกท่านจึงมาบ่นต่อว่าเรา "			
Exd	16	8	โมเสสกล่าวว่า " ในเวลาเย็นพระเยโฮวาห์จะประทานเนื้อให้ท่านรับประทานและในเวลาเช้าพวกท่านจะมีอาหารรับประทานจนอิ่ม เพราะ
พระเยโฮวาห์ทรงสดับคำบ่นของท่านต่อพระองค์ เราทั้งสองเป็นผู้ใดเล่า พวกท่านมิได้บ่นต่อว่าเรา แต่ได้บ่นต่อว่าพระเยโฮวาห์ "			
Exd	16	9	โมเสสจึงกล่าวแก่อาโรนว่า " จงบอกชุมมมุชนชาติอิสราเอลทั้งปวงว่า `เข้ามาใกล้พระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงสดับคำบ่น
ของท่านแล้ว' "			
Exd	16	10	ต่อมาขณะที่อาโรนกล่าวแก่บรรดาชุมมมุชนอิสราเอลอยู่นั้น เขาทั้งหลายมองไปทางถิ่นทรกัณดาร แล้วดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์
ปรากฏอยู่ในเมฆ			
Exd	16	11	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	16	12	" เราได้ยื่นคำบ่นของชนชาติอิสราเอลแล้ว จงกล่าวแก่ชาวว่า `ในเวลาเย็น พวกเจ้าจะได้อินเนื้อ ทั้งในเวลาเช้า เจ้าจะได้อาหารกินจนอิ่ม
แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้า "			
Exd	16	13	ครั้นถึงเวลาเย็นฝูงนกคุมบินมาเติมค่าย ในเวลาเช้าก็มีน้ำค้างตรอบค้ำยที่พิค
Exd	16	14	เมื่อน้ำค้างระเหยไปแล้ว ดูเถิด สิ่งหนึ่งเหมือนเกล็ดเล็กๆเท่าเม็ดน้ำค้างแข็งอยู่ที่พื้นดินในถิ่นทรกัณดารนั้น
Exd	16	15	เมื่อชนชาติอิสราเอลเห็นจึงพูดกันว่า " นี้อะไรนั่น " เพราะเขาไม่ทราบว่าเป็นสิ่งใด โมเสสจึงบอกชาวว่า " นี่แหละเป็นอาหารที่พระเยโฮ
วาห์ประทานให้พวกท่านรับประทาน			
Exd	16	16	นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ว่า `ให้ทุกคนเก็บเท่าที่พอรับประทานให้เก็บคนละโอเมอร์ ตามจำนวนคนมากน้อย ซึ่งพักอยู่ใน
เต็นท์ของตน' "			
Exd	16	17	ชนชาติอิสราเอลก็กระทำตาม บางคนเก็บมาก บางคนเก็บน้อย
Exd	16	18	แต่เมื่อเขาใช้โอเมอร์ตวงคนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาดไม่ ทุกคนเก็บได้เท่าที่คนหนึ่งรับประทานพอดี
Exd	16	19	โมเสสจึงสั่งว่า " อย่าให้ผู้ใดเก็บเหลือไว้จนรุ่งเช้า "
Exd	16	20	แต่เขามิได้เชื่อฟังโมเสส บางคนเก็บส่วนหนึ่งไว้จนรุ่งเช้า อาหารนั้นก็กินเป็นหนอนและบูดเหม็น โมเสสจึงโกรธคนเหล่านั้น
Exd	16	21	เขาก็เก็บกันทุกๆเช้าเท่าที่คนหนึ่งรับประทานพอดี แต่พอแดดออกร้อนจัดแล้วอาหารนั้นก็ละลายไป
Exd	16	22	อยู่มาเมื่อถึงวันที่หก เขาเก็บอาหารสองเท่า คือคนละสองโอเมอร์ บรรดาหัวหน้าของชุมมมุชนจึงมารายงานต่อโมเสส
Exd	16	23	โมเสสบอกชาวว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระบัญชาว่า ` พรุ่งนี้เป็นวันหยุดงาน เป็นสะบาโต วันบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ วันนี้องปึงอะไรก็ได้
ปึง จะต้มอะไรก็ได้ต้มเสีย และส่วนที่เหลือทั้งหมดจงเก็บไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น' "			
Exd	16	24	เมื่อเขาเก็บไว้จนถึงวันรุ่งขึ้นตามโมเสสสั่ง อาหารนั้นก็มิได้บูดเหม็นเป็นหนอนเลย
Exd	16	25	โมเสสจึงบอกชาวว่า " วันนี้องกินอาหารนั้น เพราะว่าวันนี้เป็นวันสะบาโตของพระเยโฮวาห์ วันนี้องจะไม่พบอาหารอย่างนั้นในทุ่งเลย
Exd	16	26	จงเก็บหว่าน แต่ในวันที่เจ็ดซึ่งเป็นสะบาโตจะไม่มีเลย "
Exd	16	27	อยู่มาเมื่อวันที่เจ็ดมีบางคนออกไปเก็บ แต่ไม่ได้พบ
Exd	16	28	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " พวกเจ้าจะขัดขืนบัญญัติและราชบัญญัติของเรานานสักเท่าไร "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	16	29	ดูซิ พระเยโฮวาห์ทรงกำหนดวันสะบาโตให้เจ้า คือในวันทีหก พระองค์จึงประทานอาหารให้พอรับประทานสองวัน ให้ทุกคนพักอยู่ในที่ของตน อย่าให้ผู้ใดออกจากที่พักในวันทีเจ็ดนั้นเลย"
Exd	16	30	เหตุฉะนั้นพลไพร่ทั้งปวงจึงได้พักงานในวันทีเจ็ด
Exd	16	31	เหล่าวงศวานของอิสราเอลเรียกชื่ออาหารนั้นว่า มานา เป็นเม็ดขาวเหมือนเมล็ดฝัดซีมี รสเหมือนขนมแผ่นประสมน้ำผึ้ง
Exd	16	32	โมเสสกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์มีรับสั่งว่า ingsดงมานาโอเมอร์หนึ่ง เก็บไว้ตลอดชั่วอายุของเจ้า เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เห็นอาหารซึ่งเราเลี้ยงเจ้าในถิ่นทุรกันดารนี้ เมื่อเรานำพวกเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์"
Exd	16	33	โมเสสบอกอาโรนว่า "เอาหม้อลูกหนึ่ง ตวงมานาให้เต็มโอเมอร์หนึ่ง เก็บไว้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตลอดชั่วอายุของท่าน"
Exd	16	34	อาโรนก็วางมานานั้นลงหน้าหีบพระโอวาท เพื่อรักษาไว้ตามพระคำรัสทีพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส
Exd	16	35	ชนชาติอิสราเอลได้กินมานาสีสิบปีจนเขามาถึงเมืองทีจะอาศัยอยู่ พวกเขากินมานาจนมาถึงชายแดนแผ่นดินคานาอัน
Exd	16	36	หนึ่งโอเมอร์เท่ากับหนึ่งในสิบของเอฟาห์
Exd	17	1	ขมมุมนชนชาติอิสราเอลทั้งหมด ยกออกจากถิ่นทุรกันดารสิน ไปเป็นระยะๆตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์และมาตั้งค่ายที่เรฟดีม ที่นั้น ไม่มีน้ำให้พลไพร่ดื่ม
Exd	17	2	เหตุฉะนั้นพลไพร่จึงกล่าวหาโมเสสว่า "ให้น้ำพวกชาติมิช" โมเสสจึงบอกเขาว่า " พวกเจ้าหาเรื่องเราทำไม เหตุไฉนพวกเจ้าจึงบังอาจลงดีกับพระเยโฮวาห์"
Exd	17	3	พลไพร่กระหายน้ำที่ตำบลนั้น จึงบ่นต่อโมเสสว่า " ทำไมท่านจึงพาพวกข้า ทั้งบุตรและฝูงสัตว์ของข้า ออกมาจากประเทศอียิปต์ให้อดน้ำตาย"
Exd	17	4	โมเสสจึงร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าพระองค์จะท้ออย่างไรกับชนชาตินี้ดี เขาเกือบจะเอาหินขว้างข้าพระองค์ให้ตายอยู่แล้ว"
Exd	17	5	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " จงเดินล่วงหน้าพลไพร่ไปและนำพวกผู้ใหญ่บางคนของอิสราเอลไปด้วย ให้ถือไม้เท้าที่เจ้าใช้ตีแม่น้ำนั้นไปด้วย
Exd	17	6	ดูเถิด เราจะยืนต่อหน้าเจ้าที่นั้นบนศิลาทีภูเขาไซเรบ เจ้าจงตีศิลานั้น แล้วน้ำจะไหลออกมาจากศิลาให้พลไพร่ดื่ม" โมเสสก็ทำดังนั้นท่ามกลางสายตาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล
Exd	17	7	โมเสสเรียกชื่อตำบลนั้นว่า มัสสาห์ และเมรบาห์ ด้วยเหตุว่า คนอิสราเอลกล่าวหาตน ณ ที่นั้น และลงดีกับพระเยโฮวาห์ว่า " พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกข้าเจ้าจริงหรือ"
Exd	17	8	ครั้งนั้น คนอามาเลซยกมารบกับคนอิสราเอลที่ตำบลเรฟดีม
Exd	17	9	โมเสสสั่งโยชวาว่า " จงเลือกชายฉกรรจ์ฝ่ายเราออกไปสู้รบกับพวกอามาเลซ พรุ่งนี้เราจะยืนถือไม้เท้าของพระเจ้าอยู่บนยอดภูเขา"
Exd	17	10	โยชวาก็ทำตามคำสั่งของโมเสส ออกสู้รบกับพวกอามาเลซ ส่วนโมเสส อาโรน และเฮอร์ ก็ขึ้นไปบนยอดภูเขานั้น
Exd	17	11	ต่อมาโมเสสยกมือขึ้นเมื่อไร อิสราเอลก็ได้เปรียบเมื่อนั้น ท่านลุดม็อลงเมื่อไร พวกอามาเลซก็เป็นต่อเมื่อนั้น
Exd	17	12	แต่เมื่อของโมเสสเมื่อย่ำ เขาทั้งสองก็นำก้อนหินมาวางไว้ให้โมเสส ท่านนัง อาโรนกับเฮอร์ก็ช่วยยกมือท่านขึ้นคนละข้าง มือของท่านก็อยู่จนตะวันตกดิน
Exd	17	13	ฝ่ายโยชวาปราบอามาเลซกับพลไพร่ของเขาฝ่ายแพ้ไปด้วยคมดาบ
Exd	17	14	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงเขียนข้อความต่อไปนี้ลงในหนังสือเพื่อเป็นที่ระลึก ทั้งเล่าให้โยชวาฟังคือว่าเราจะลบล้างชื่อชนชาติอามาเลซไม่ให้ปรากฏในความทรงจำของพลไพร่ภายใต้ฟ้านี้เลย"
Exd	17	15	โมเสสจึงสร้างแท่นเรียกชื่อว่า เยโฮวาห์นีสสิ
Exd	17	16	กล่าวว่า " เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงปฏิญาณว่าพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสงครามกับอามาเลซต่อไปทุกชั่วอายุ"
Exd	18	1	เมื่อเยโร ปรีหิตแห่งมิดิยัน พ่อตาของโมเสส ได้ยินถึงกิจการทั้งหลายทีพระเจ้าทรงกระทำเพื่อโมเสส และอิสราเอลพลไพร่ของพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ทรงนำอิสราเอลออกจากอียิปต์
Exd	18	2	เยโรพ่อตาของโมเสสจึงพาตีปโปราห์ภรรยาของโมเสสซึ่งโมเสสได้ส่งกลับไปแต่คราวก่อนนั้น
Exd	18	3	พร้อมกับบุตรชายทั้งสองคนของนาง คนหนึ่งชื่อเกอร์โซม เพราะโมเสสกล่าวว่า " ข้าพเจ้าเป็นคนต่างดาวอาศัยอยู่ต่างประเทศ"
Exd	18	4	อีกคนหนึ่งชื่อเอลิเยเซอร์ เพราะท่านกล่าวว่า " พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้าเป็นผู้อุปถัมภ์ของข้าพเจ้า และทรงให้ข้าพเจ้ารอดจากพระแสงดาบของฟาโรห์"
Exd	18	5	เยโรพ่อตาของโมเสส พากรรยาและบุตรชายทั้งสองคนนั้นมาหาโมเสสที่ในถิ่นทุรกันดารทีเขาตั้งค่ายอยู่ที่ภูเขาของพระเจ้า
Exd	18	6	ท่านบอกโมเสสว่า " เราคือเยโรพ่อตาของท่านพากรรยากับบุตรชายทั้งสองของนางมาหาท่าน"
Exd	18	7	โมเสสออกไปต้อนรับพ่อตากราบลงและจูบท่าน ท่านทั้งสองได้ถามถึงทุกข์สุขซึ่งกันและกันแล้วพากันเข้าไปในเต็นท์
Exd	18	8	โมเสสเล่าให้พ่อตาฟังถึงเหตุการณ์ทุกประการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำกับฟาโรห์ และแก่ชาวอียิปต์เพราะทรงเห็นแก่พวกอิสราเอล ทั้งความทุกข์ยากลำบากทั้งปวงซึ่งเกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลในระหว่างทาง และพระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยเขาให้พ้นภัยอย่างไร
Exd	18	9	เยโรก็มีความยินดีทีได้ทราบพระกรุณาทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่คนอิสราเอล เมื่อพระองค์ทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากเงื้อมมือชาวอียิปต์
Exd	18	10	เยโรจึงกล่าวว่า " สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยท่านทั้งหลายให้รอดจากเงื้อมมือชาวอียิปต์ และจากหัตถ์ของฟาโรห์ และทรงช่วยพลไพร่ให้พ้นจากมือของชาวอียิปต์
Exd	18	11	บัดนี้ เราทราบว่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นใหญ่กว่าพระทั้งปวง ใหญ่กว่าพระเหล่านั้นทีได้กระทำต่อชนชาติอิสราเอลอย่างทะนง"
Exd	18	12	เยโรพ่อตาของโมเสสก็นำเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชาถวายแด่พระเจ้า ฝ่ายอาโรนกับบรรดาผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลมารับประทานเลี้ยงกับพ่อตาของโมเสสเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
Exd	18	13	ต่อมาวันรุ่งขึ้น โมเสสออกนังพิจารณาพิพากษาความให้พลไพร่ พลไพร่ก็ยืนห้อมล้อมโมเสสตั้งแต่เช้าจนเย็น
Exd	18	14	เมื่อพ่อตาของโมเสสเห็นงานทั้งปวงทีโมเสสกระทำเพื่อพลไพร่เช่นนั้น จึงกล่าวว่า " นี่ท่านใช้วิธีอะไรปฏิบัติกับพลไพร่เล่า เหตุไฉนจึงนังทำงานอยู่แต่ผู้เดียว และพลไพร่ทั้งปวงก็ยืนล้อมท่านตั้งแต่เช้าจนเย็น"
Exd	18	15	โมเสสจึงตอบพ่อตาว่า " เพราะพลไพร่มาหาข้าพเจ้า เพื่อขอให้ทูลถามพระเจ้า
Exd	18	16	เมื่อเขามีการโต้เถียงกันก็มาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ตัดสินความระหว่างเขากับเพื่อนบ้าน สอนเขาให้รู้จักกฎเกณฑ์ของพระเจ้าและพระราชบัญญัติของพระองค์"
Exd	18	17	ฝ่ายพ่อตาของโมเสสจึงกล่าวแก่ท่านว่า " ท่านทำอย่างนี้ไม่ดี
Exd	18	18	ทั้งท่านและพลไพร่ทีมาหาท่านนั้นจะอ่อนระอาใจ เพราะภาระอันหนักนี้เหลือกำลังของท่าน ท่านไม่สามารถทีจะทำแต่ผู้เดียวได้
Exd	18	19	ฟังเสียงของเรานี้ เราจะให้คำแนะนำแก่ท่าน และขอให้พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน ท่านจงเป็นผู้แทนของพลไพร่ต่อพระเจ้า นำความกราบทูลพระเจ้า
Exd	18	20	ท่านจงสั่งสอนเขาให้รู้จักและพระราชบัญญัติต่างๆ และแสดงให้เห็นเขารู้จักทางทีเขาต้องดำเนินชีวิตและสิ่งทีต้องปฏิบัติ
Exd	18	21	ยิ่งกว่านั้น ท่านจงเลือกคนที่สามารถจากพวกพลไพร่ คือคนที่ยำเกรงพระเจ้า ไว้ใจได้และเกลียดสินบน แต่งตั้งคนอย่างนี้ไว้เป็นผู้ปกครองคน พันคนบ้าง ร้อยคนบ้าง ห้าสิบคนบ้าง สิบคนบ้าง
Exd	18	22	ให้เขาพิพากษาความของพลไพร่อยุ่เสมอ ส่วนคดีใหญ่ๆก็ให้เขานำมาแจ้งต่อท่าน แต่คดีเล็กๆน้อยๆให้เขาตัดสินเอง การงานของท่านจะเบาและพวกเขาจะแบกภาระร่วมกับท่าน
Exd	18	23	ถ้าทำดังนี้และพระเจ้าทรงบัญชาแล้ว ท่านก็จะสามารถทนได้ พลไพร่ทั้งปวงนี้ก็จะไปยังที่อาศัยของเขาดด้วยความสงบสุข"
Exd	18	24	โมเสสก็ฟังเสียงของพ่อตา และทำตามทีเขาแนะนำทุกประการ
Exd	18	25	โมเสสจึงได้เลือกคนที่สามารถจากคนอิสราเอลทั้งปวงตั้งให้เป็นหัวหน้าพลไพร่ เป็นผู้ปกครองคนพันคนบ้าง ร้อยคนบ้าง ห้าสิบคนบ้าง สิบคนบ้าง
Exd	18	26	คนเหล่านั้นพิพากษาความของพลไพร่อยุ่เสมอ แต่คดียากๆเขานำไปแจ้งโมเสส ส่วนคดีเล็กๆน้อยๆเขาดตัดสินเอง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	18	27	โมเสสส่งพ่อตาของตนกลับไป พ่อตาก็กลับไปยังเมืองของเขา
Exd	19	1	ในเดือนที่สามนับตั้งแต่ชนชาติอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์ ในวันนั้นเขามาถึงถิ่นทุรกันดารซีนาย
Exd	19	2	เมื่อยกออกจากตำบลราฟาอิม มาถึงถิ่นทุรกันดารซีนาย พวกเขาตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ชาวอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่หน้าภูเขานั้น
Exd	19	3	โมเสสขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสจากภูเขานั้นว่า " บอกรว่าความยาโคบและชนชาติอิสราเอลตั้งนั้ว่า
Exd	19	4	` พวกเจ้าได้เห็นกิจการซึ่งเรากระทำกับชาวอียิปต์แล้ว และที่เราพิชิตเจ้าขึ้น ดูกองด้วยปีกนกอินทรี เพื่อนำเจ้ามาถึงเรา
Exd	19	5	เหตุฉะนั้นบัดนี้ถ้าเจ้าเชื่อฟังเสียงเรา และรักษาพันธสัญญาของเราไว้ เจ้าจะเป็นทวีปอันประเสริฐของเรา ยิ่งกว่าชาติทั้งปวง เพราะแผ่นดิน
ทั้งสิ้นเป็นของเรา			
Exd	19	6	เจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักรแห่งบรืหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา' นี่เป็นถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกให้ชนชาติอิสราเอลฟัง "
Exd	19	7	โมเสสจึงมาเรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ของพลไพร่ แล้วเล่าข้อความเหล่านี้ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านให้เขาฟังทบทวนการ
Exd	19	8	บรรดาพลไพร่ก็ตอบพร้อมกันว่า " สิ่งทั้งปวงที่พระเยโฮวาห์ตรัสนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจะกระทำตาม " โมเสสจึงนำถ้อยคำของพลไพร่ไป
กราบทูลพระเยโฮวาห์			
Exd	19	9	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " ดูเถิด เราจะมาหาเจ้าในเมฆเมฆหนาทึบ เพื่อพลไพร่จะได้ยินขณะที่เราพูดกับเจ้า แล้วจะได้เชื่อเจ้าตลอดไป "
โมเสสนำคำของพลไพร่ขึ้นกราบทูลพระเยโฮวาห์			
Exd	19	10	พระเยโฮวาห์จึงรับสั่งกับโมเสสว่า " ไปบอกให้พลไพร่ชำระตัวให้บริสุทธิ์ในวันนี้และพรุ่งนี้ ให้เขาซักเสื้อผ้าเสียให้สะอาด
Exd	19	11	เตรียมตัวไว้ให้พร้อมในวันที่สาม เพราะในวันที่สามนั้นพระเยโฮวาห์จะเสด็จลงมาบนภูเขาซีนายท่ามกลางสายตาของพลไพร่ทั้งปวง
Exd	19	12	จงกำหนดเขตให้พลไพร่อยู่รอบภูเขา แล้วกำชับเขาว่า ` เจ้าทั้งหลายจงระวังตัวให้ดีอย่าล่วงล้ำเขตขึ้นไปหรือถูกต้องเชิงภูเขานั้น ผู้ใดถูก
ภูเขาต้องมีโทษถึงตาย			
Exd	19	13	อย่าใช้มือมาขึ้นนั้นเลย ให้เอาหินขว้างหรือยิงเสีย จะเป็นสัตว์ก็ดีหรือเป็นมนุษย์ก็ดี อย่าไว้ชีวิต' เมื่อได้ยินเสียงแตรเป่ายาว ให้เขาทั้งหลาย
มายังภูเขานั้น "			
Exd	19	14	โมเสสลงจากภูเขามายังพลไพร่ แล้วพลไพร่ชำระตัวให้บริสุทธิ์และซักเสื้อผ้าให้สะอาด
Exd	19	15	แล้วท่านกล่าวแก่พลไพร่ว่า " ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมในวันที่สาม อย่าเข้าใกล้กรรยาของท่านเลย "
Exd	19	16	อยู่มากพอถึงรุ่งเช้าวันที่สาม ก็บังเกิดฟ้าร้องฟ้าแลบ มีเมฆอันหนาทึบปกคลุมภูเขานั้นไว้กับมีเสียงแตรดังสนั่น จนคนทั้งปวงที่อยู่ค่ายต่างก็พา
กันกลัวจนตัวสั่น			
Exd	19	17	โมเสสก็นำประชาชนออกจากค่ายไปเฝ้าพระเจ้า พวกเขามายืนอยู่ที่เชิงภูเขา
Exd	19	18	ภูเขาซีนายมีควันกลุ่มหม่อมูยทั่วไปเพราะพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนภูเขานั้นโดยอาศัยเพลิง ควันไฟพุ่งขึ้นเหมือนควันจากเตาใหญ่ ภูเขา
สะท้านไหวไปหมด			
Exd	19	19	เมื่อเสียงแตรดังขึ้น โมเสสก็กราบทูล พระเจ้าก็ตรัสตอบเป็นเสียงร้อง
Exd	19	20	พระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนยอดภูเขาซีนาย พระเยโฮวาห์ทรงเรียกโมเสสให้ขึ้นไปบนยอดเขา โมเสสก็ขึ้นไป
Exd	19	21	พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสว่า " เจ้าจงลงไปกำชับพลไพร่ เกรงว่าเขาจะล่วงล้ำเข้ามาถึงพระเยโฮวาห์ เพราะอยากเห็น แล้วเขาจะพินาศเสีย
เป็นจำนวนมาก			
Exd	19	22	อีกประการหนึ่ง พวกบรืหิตที่เข้ามาเฝ้าพระเยโฮวาห์นั้นให้เขาชำระตัวให้บริสุทธิ์ ด้วยเกรงว่าพระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษเขา "
Exd	19	23	ฝ่ายโมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า " พลไพร่ซึ่งมาบนภูเขาซีนาย ไม่ได้เพราะพระองค์ทรงสั่งข้าพระองค์ทั้งหลายว่า ` จงกันเขตรอบภูเขา
นั้น ชำระให้เป็นทีบริสุทธิ์' "			
Exd	19	24	พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับโมเสสว่า " ลงไปเถิด แล้วกลับขึ้นมาอีก พาอาโรนขึ้นมาด้วย แต่อย่าให้พวกบรืหิตและพลไพร่ล่วงล้ำขึ้นมาถึงพระ
เยโฮวาห์ เกรงว่าพระองค์จะลงโทษเขา "			
Exd	19	25	โมเสสก็ลงไปบอกพลไพร่ตามนั้น
Exd	20	1	พระเจ้าตรัสพระวจนะทั้งสิ้นต่อไปนี้ว่า
Exd	20	2	" เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์คือจากรือนทาส
Exd	20	3	อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา
Exd	20	4	อย่าทำรูปเคารพสักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน
Exd	20	5	อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่ทรงแห่น ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดา
ตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ซึ่งเราจนถึงสามชั่วชีวิตอายุคน			
Exd	20	6	แต่แสดงความเมตตาต่อคนที่รักเรา และปฏิบัติตามบัญญัติของเรา จนถึงพันชั่วอายุคน
Exd	20	7	อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราอย่างไร ประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไร ประโยชน์นั้น พระเยโฮวาห์จะทรง
ถือว่าไม่มีโทษก็หามิได้			
Exd	20	8	จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์
Exd	20	9	จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน
Exd	20	10	แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ในวันที่นั้นอย่ากระทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชาย บุตรสาวของเจ้า
หรือทาสทาสีของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า			
Exd	20	11	เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้า และแผ่นดิน ทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้นพระเยโฮ
วาห์ทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์			
Exd	20	12	จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราให้แก่เจ้า
Exd	20	13	อย่ากระทำการฆาตกรรม
Exd	20	14	อย่าล่วงประเวณีผู้เมียเขา
Exd	20	15	อย่าลักทรัพย์
Exd	20	16	อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน
Exd	20	17	อย่าโลภคร่ำเรือนของเพื่อนบ้าน อย่าโลภกรรยาของเพื่อนบ้าน หรือทาสทาสีของเขา หรือวัว ลาของเขา หรือสิ่งใดๆซึ่งเป็นของของเพื่อน
บ้าน "			
Exd	20	18	คนทั้งหลายเมื่อได้ยิน ได้เห็นฟ้าร้อง ฟ้าแลบ เสียงแตร และควันที่พุ่งขึ้นจากภูเขาเช่นนั้น ต่างก็ยืนตัวสั่นอยู่แต่ไกล
Exd	20	19	เขาจึงกล่าวแก่โมเสสว่า " ท่านจงนำความมาเล่าเถิด พวกข้าพเจ้าจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับพวกข้าพเจ้าเลย เกรงว่าข้าพเจ้าจะตาย "
Exd	20	20	โมเสสจึงกล่าวแก่พลไพร่ว่า " อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าเสด็จมาเพื่อลองใจท่านทั้งหลาย เพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงพระองค์ และจะได้ไม่
ทำบาป "			
Exd	20	21	พลไพร่ยืนอยู่แต่ไกล แต่โมเสสเข้าไปใกล้ความมืดที่ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่นั้น
Exd	20	22	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " บอกรว่าชนชาติอิสราเอลตั้งนั้ว่า ` เจ้าทั้งหลายได้เห็นแล้วว่า เราพูดกับพวกเจ้าจากท้องฟ้า
Exd	20	23	เจ้าอย่าทำรูปพระด้วยเงินไว้สำหรับบูชาเทียมเท่ากับเรา หรือทำรูปพระด้วยทองคำสำหรับตัว
Exd	20	24	จงใช้ดินก่อแท่นบูชาสำหรับเรา และบนแท่นนั้นจงใช้แกะและวัวของเจ้าเป็นเครื่องเผาบูชา และเป็นสันติบูชาแก่เรา ในทุกตำบลที่เราให้
ระลึกถึงนามของเรา เราจะมาหาเจ้าและอวยพระเจ้า			
Exd	20	25	ถ้าจะก่อแท่นบูชาด้วยศิลาสำหรับเรา อย่าก่อด้วยศิลาที่ตกแต่งแล้ว เพราะถ้าเจ้าใช้เครื่องมือตกแต่งศิลา นั้น เจ้าก็จะทำให้ศิลานั้นเป็นมลทิน
Exd	20	26	และเจ้าอย่าเดินตามขັນบันไดขึ้นไปยังแท่นบูชาของเรา เพื่อว่าการเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ถูกเปิดเผยเสียทีนั้น "
Exd	21	1	" ต่อไปนี้เป็นคำตัดสินซึ่งเจ้าต้องประกาศให้เขาทั้งหลายทราบไว้
Exd	21	2	ถ้าเจ้าจะซื้อคนฮีบรูไว้เป็นทาส เขาจะต้องปรนนิบัติเจ้าหกปี แต่ปีที่เจ็ดเขาจะได้เป็นอิสระโดยไม่ต้องเสียค่าไถ่
Exd	21	3	ถ้าทาสได้มาแต่ผู้เดียวจงปล่อยเขาไปแต่ผู้เดียว ถ้าเขามีภรรยาต้องปล่อยภรรยาของเขาไปด้วย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	21	4	ถ่านยาหากรยาให้เขา และกรยานั้นเกิดบุตรชายกิติ บุตรสาวกิติด้วยกัน กรรยากับบุตรนั้นจะเป็นคนของนาย เขาจะเป็นอิสระได้แต่ตัวผู้เดียว
Exd	21	5	ถ้าทาสนั้นมากล่าวเป็นที่เข้าใจชัดเจนว่า ข้าพเจ้ารักนายและลูกเมียของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่อยากออกไปเป็นไทย'
Exd	21	6	ให้นายพาทาสนั้นไปถึงพวกผู้พิพากษา เขาพาไปที่ประตูหรือไม้งวงประตู แล้วให้นายเจาะหูเขาด้วยเหล็กหมัด เขาก็จะอยู่ปรนนิบัตินายต่อไปจนชีวิตหาไม่
Exd	21	7	ถ้านคนใดขายบุตรสาวเป็นทาส หญิงนั้นจะมีได้เป็นอิสระเหมือนทาส
Exd	21	8	ถ้าหญิงนั้นไม่เป็นที่พอใจของนายที่รับเธอไว้เป็นภรรยา ต้องยอมให้คนอื่นได้เธอไป แต่ไม่มีสิทธิ์จะขายหญิงนั้นให้แก่อื่นต่างประเทศ
Exd	21	9	เพราะมิได้สืบทอดชื่อต่อหญิงนั้นแล้ว
Exd	21	10	ถ้านายยกหญิงนั้นให้เป็นภรรยาบุตรชายของตน ก็ให้เขาปฏิบัติต่อหญิงนั้นดั่งเป็นบุตรสาวของตน
Exd	21	11	ถ้าเขาหาหญิงอื่นมาเป็นภรรยา อย่าให้เขาลดอาหารการกิน เสื้อผ้าและประเพณีผู้เมียกับคนเก่า
Exd	21	12	ถ้าเขามีได้กระทำตามประการใดในสามประการนี้แก่ออ หญิงนั้นจะไปเสียก็ได้โดยไม่ต้องมีค่าไถ่ ไม่ต้องเสียเงิน
Exd	21	13	ผู้ใดทบตีคนหนึ่งให้ตาย ผู้นั้นจำต้องรับโทษถึงตายเหมือนกัน
Exd	21	14	ถ้าผู้ใดมิได้เจตนาฆ่าเขา แต่เขาตายเพราะพระเจ้าทรงปล่อยให้ตายด้วยมือของผู้หนึ่ง เราจะตั้งตำบลหนึ่งไว้ให้เขาหนีไปที่นั่น
Exd	21	15	แต่ถ้าผู้ใดเจตนาหักหลังฆ่าเพื่อนบ้าน ก็ให้ตั้งตัวเขาไปจากแท่นบูชาของเราเพื่อลงโทษให้ถึงตาย
Exd	21	16	ผู้ใดทบตีบิดามารดาของตน ผู้นั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงตาย
Exd	21	17	ผู้ใดลักคนไปขายกิติ หรือมีผู้พบคนที่ถูกลัก ไปอยู่ในมือของผู้หนึ่งกิติ ผู้ลักนั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงตาย
Exd	21	18	ผู้ใดค้าแข่งบิดามารดาของตน ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษถึงตาย
Exd	21	19	ถ้ามีผู้วิวาทกัน และฝ่ายหนึ่งเอาหินขว้างหรือขวัก แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ถึงแก่อตาย เพียงแต่เจ็บป่วยต้องนอนพัก
Exd	21	20	ถ้าผู้ที่ถูกเจ็บนั้นลุกขึ้น ถือไม่เท่าเดินออกไปได้อีก ผู้ตีนั้นก็พ้นโทษ แต่เขาจะต้องเสียค่าป่วยการ และค่ารักษาบาดแผลจนหายเป็นปกติ
Exd	21	21	ถ้าผู้ใดทบตีทาสชายหญิงของตนด้วยไม้งอนตายคามือ ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษ
Exd	21	22	หากว่าทาสนั้นมีชีวิตต่อไปได้วันหนึ่ง หรือสองวันจึงตาย นายก็ไม่ต้องถูกปรับโทษ เพราะทาสนั้นเป็นดั่งเงินของนาย
Exd	21	23	ถ้ามีผู้ขายตักกัน แล้วบังเอิญไปถูกผู้หญิงมีครรภ์ทำให้แท้งลูก แต่หญิงนั้นไม่เป็นอันตราย ต้องปรับผู้คนที่ตามแต่สามีของหญิงนั้นจะเรียกร้อง
Exd	21	24	ถ้าหากว่าเป็นเหตุให้เกิดอันตรายประการใด ก็ให้วินิจฉัยดังนี้ คือชีวิตแทนชีวิต
Exd	21	25	ตาแทนตา ฟันแทนฟัน มือแทนมือ เท้าแทนเท้า
Exd	21	26	รอยไหม้แทนรอยไหม้ แผลแทนแผล รอยขีดแทนรอยขีด
Exd	21	27	ถ้าผู้ใดตีตีนตาของทาสชายหญิงให้บอดไป เขาต้องปล่อยทาสผู้นั้นให้เป็นไทยเนื่องด้วยนัยน์ตาของเขา
Exd	21	28	ถ้าผู้ใดทำให้ฟันทาสชายหญิงหลุดไป เขาต้องปล่อยทาสผู้นั้นเป็นไทยเนื่องด้วยฟันของเขา
Exd	21	29	ถ้าผู้ใดทบตีทาสชายหญิงของตนด้วยไม้งอนตายคามือ ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษ
Exd	21	30	ถ้าผู้ใดทบตีทาสชายหญิงของตนด้วยไม้งอนตายคามือ ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษ เพราะทาสนั้นเป็นดั่งเงินของนาย
Exd	21	31	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	21	32	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	21	33	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	21	34	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	21	35	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	21	36	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	1	ถ้าผู้ใดเห็นขโมยกำลังขุดช่องเข้าไปแล้วตีขโมยนั้นตาย ไม่ต้องทำให้โลหิตตกเพราะการตีคนนั้น
Exd	22	2	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	3	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	4	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	5	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	6	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	7	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	8	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	9	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	10	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	11	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	12	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	13	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	14	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	15	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	16	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	17	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	18	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	19	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	20	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	21	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	22	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	23	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	24	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	25	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	26	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น
Exd	22	27	ถ้าวัวหรือควายหรือลาตายเพราะการตีของนายคนใด นายจะต้องชดเชยค่าไถ่ตามราคาของสัตว์นั้นในวันนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	22	28	อย่าตำพระเจ้า หรือสาปแช่งผู้ปกครองชนชาติของเจ้าเลย
Exd	22	29	อย่าซึกซึกที่จะนำพืชผลและน้ำผลไม้อื่นแรกของเจ้ามาถวายพระเจ้า จงถวายบุตรชายหัวปีของเจ้าให้แก่เรา
Exd	22	30	สำหรับวัวและแพะแกะของเจ้า จงทำดังนี้เหมือนกัน ให้ลูกมันอยู่กับแม่เจ็ดวัน ถึงวันที่แปดจงพามาถวายแก่เรา
Exd	22	31	เจ้าทั้งหลายเป็นคนบริสุทธิหรือดีแค่ว่า เหตุฉะนั้นเนื้อสัตว์ที่ถูกกีดตายในทุ่งนา เจ้าอย่ากินเลย จงทิ้งให้สุนัขกินเสีย"
Exd	23	1	"อย่านำเรื่องเท็จไปเล่าต่อๆกัน อย่าร่วมมือเป็นพยานใส่ร้ายกับคนชั่ว
Exd	23	2	อย่าทำชั่วตามอย่างคนจำนวนมากที่เขาทำกันนั้นเลย อย่าอ้างพยานล้าเอียงเข้าข้างหมู่หมา จะทำให้ชาติความยุติธรรมไม่
Exd	23	3	ตั้งอย่าล้าเอียงเข้าข้างคนจนในคดีของเขา
Exd	23	4	ถ้าเจ้าพบวัวหรือลาของศัตรูหลวม จงพาไปส่งคืนให้แก่เจ้าของจงได้
Exd	23	5	ถ้าเห็นลาของผู้ที่เกลียดชังเจ้าล้มลงเพราะบรรทุกของหนัก อย่าได้เฝ้ามันเฉยเสีย จงช่วยเขายกมันขึ้น
Exd	23	6	เจ้าอย่าบิดเบือนคำพิพากษาให้ผิดไปจากความยุติธรรมที่คนจนควรได้รับในคดีของเขา
Exd	23	7	เจ้าจงหลีกเลี่ยงไกลจากการใส่ความคนอื่น อย่าประหารชีวิตคนที่ปราศจากความผิดและคนชอบธรรม เพราะเราจะไม่ยกโทษให้คนชั่ว
Exd	23	8	อย่ารับสินบนเลย เพราะว่าสินบนทำให้คนตาดีกลายเป็นคนตาบอดไป และพลิกคดีของคนชอบธรรมเสียได้
Exd	23	9	เจ้าอย่าหมิ่นเหยียดคนต่างด้าวเพราะเจ้ารู้จักใจคนต่างด้าวแล้ว เพราะว่าเจ้าทั้งหลายก็เคยเป็นคนต่างด้าวในประเทศอียิปต์มาก่อน
Exd	23	10	จงหว่านพืชและเกี่ยวเก็บผลในนาของเจ้าตลอดหกปี
Exd	23	11	แต่ปีที่เจ็ดนั้นจงปล่อยให้ว่างอยู่ เพื่อให้คนจนในชนชาติของเจ้าเก็บกิน ส่วนที่เหลือออกนั้นก็ให้สัตว์ป่ากิน ส่วนสวนองุ่นและ
สวนมะกอกเทศเจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน			
Exd	23	12	จงทำการงานของเจ้าหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดนั้นจงหยุดงาน เพื่อวัว ลาของเจ้าจะได้พัก และลูกชายทาสิของเจ้า กับคนต่างด้าวจะได้พักผ่อนให้
สดชื่นด้วย			
Exd	23	13	สิ่งทั้งปวงที่เราสั่งเจ้าไว้ นั้นจงระวังถือให้ดี และอย่าออกชื่อพระอื่นเลย อย่าให้ไต่ยืนชื่อของพระเหล่านั้นออกจากปากของเจ้า
Exd	23	14	จงถือเทศกาลถวายแก่เราปีละสามครั้ง
Exd	23	15	จงถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อตามเวลาที่กำหนดไว้ (ในเดือนอาบีบ อันเป็นเดือนซึ่งเราบัญชาไว้ เจ้าจงกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันตามที่เราสั่ง
เจ้าไว้แล้ว เพราะในเดือนนั้นเจ้าออกจากอียิปต์) อย่าให้ผู้ใดมาฝ่าเรามือเปล่าเลย)			
Exd	23	16	จงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บเกี่ยว ถวายพืชผลแรกที่เกิดจากแรงงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้หว่านพืชลงในนา เจ้าจงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการ
เก็บพืชผลปลายปี เมื่อเจ้าเก็บพืชผลจากทุ่งนาอันเป็นผลงานของเจ้า			
Exd	23	17	ให้ผู้ชายทั้งปวงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าปีละสามครั้ง
Exd	23	18	อย่าถวายเลือดจากเครื่องบูชาของเรา พร้อมกับขนมปังไร้เชื้อ หรือปล่อยให้ไหม้ไขมันในเครื่องบูชาของเราเหลืออยู่จนถึงรุ่งเช้า
Exd	23	19	พืชผลอันดีเลิศซึ่งได้เก็บครั้งแรกจากไร่นาของเจ้านั้นจงนำมาถวายในพระนิเวศพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า อย่าต้มเนื้อลูกแพะด้วยน้ำมัน
ของแม่มันเลย			
Exd	23	20	ดูเถิด เราใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งเดินนำหน้าพวกเจ้าเพื่อคอยระวังรักษาพวกเจ้าตามทาง นำไปถึงที่ซึ่งเราได้เตรียมไว้
Exd	23	21	จงเอาใจใส่ทูตนั้นและเชื่อฟังเสียงของเขา อย่าฝ่าฝืนเขาเพราะเขาจะไม่ยกโทษการละเมิดให้แก่เจ้าเลย ด้วยว่าเขารักษาในนามของเรา
Exd	23	22	ถ้าเจ้าทั้งหลายเชื่อฟังเสียงของเขาจริงๆ และทำทุกสิ่งตามที่เราสั่งไว้ เราจะเป่าศัตรูต่อศัตรูของพวกเจ้า และจะเป็นปฏิปักษ์ต่อปฏิปักษ์ของ
พวกเจ้า			
Exd	23	23	ด้วยว่าทูตสวรรค์ของเราจะไปข้างหน้าพวกเจ้า และจะนำพวกเจ้าไปถึงคนอาโมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปอร์ซิซ คนคานาอัน คนฮิวต์ และคนเย
บส แล้วเราจะตัดคนเหล่านั้นออกเสีย			
Exd	23	24	อย่ากราบไหว้พระของเขา หรือปรนนิบัติหรือทำตามแบบอย่างที่เขากระทำ แต่งทำลายรูปเคารพของเขา และพบเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขา
เสียให้แหลกละเอียด			
Exd	23	25	จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า แล้วพระองค์จะทรงอวยพรแก่อาหารและน้ำของเจ้า เราจะบันดาลให้โรคต่างๆหายไประยะไกล
กลางพวกเจ้า			
Exd	23	26	จะไม่มีการแห้งแล้ง หรือเป็นหมันในดินแดนของเจ้า เราจะให้เจ้ามีอายุยืนนาน
Exd	23	27	เราจะบันดาลให้เกิดความสยดสยองขึ้นก่อนหน้าพวกเจ้า เราจะทำลายชาวเมืองทั้งปวงที่พวกเจ้าไปเหยียดหยามนั้น เราจะให้พวกศัตรูทั้งปวง
หันหลังหนีพวกเจ้า			
Exd	23	28	เราจะใช้ให้ฝูงต่อล่วงหน้าไปก่อนพวกเจ้า จะขับไล่คนฮิวต์ คนคานาอัน คนฮิตไทต์ ไปให้พ้นหน้าพวกเจ้า
Exd	23	29	เราจะไล่เขาไปให้พ้นหน้าพวกเจ้าในระยะปีเดียว เกรงว่าแผ่นดินจะรกร้างไปและสัตว์ป่าจะทวีจำนวนขึ้นต่อสู้กับพวกเจ้า
Exd	23	30	แต่เราจะไล่เขาไปให้พ้นหน้าพวกเจ้าทีละเล็กละน้อยจนพวกเจ้าทวีจำนวนมากขึ้น แล้วได้รับมรดกดินแดนนั้นเป็นกรรมสิทธิ์
Exd	23	31	เราจะกำหนดเขตแดนของพวกเจ้าไว้ตั้งแต่ทะเลแดงจนถึงทะเลของชาวฟิลิเตีย ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารจนถึงแม่น้ำ เพราะเราจะมอบชาวเมือง
นั้นไว้ในมือของพวกเจ้าให้พวกเจ้าไล่เขาไปเสียให้พ้นหน้า			
Exd	23	32	พวกเจ้าอย่าทำพันธสัญญากับเขา หรือกับพระของเขาเลย
Exd	23	33	เขาจะอาศัยในดินแดนของเจ้าไม่ได้ เกรงว่าเขาจะซุกซ่อนให้เจ้ากระทำบาปต่อเรา เพราะถ้าพวกเจ้าปรนนิบัติพระของเขา เรื่องนี้จะเป็น
บ่วงแร้วดักเจ้าเป็นแน่"			
Exd	24	1	พระองค์ตรัสกับโมเสสว่า "เจ้ากับอาโรน นาถับ และอาบียู กับพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนของอิสราเอลจงขึ้นมาเฝ้าพระเยโฮวาห์ แล้วนมัสการอยู่
แต่ไกล			
Exd	24	2	ให้เฉพาะโมเสสคนเดียวเข้ามาใกล้พระเยโฮวาห์ ส่วนคนอื่นๆอย่าให้เข้ามาใกล้และอย่าให้ประชาชนขึ้นมากับโมเสสเลย"
Exd	24	3	โมเสสจึงนำพระวจนะของพระเยโฮวาห์และคำตัดสินทั้งสิ้นมาชี้แจงให้ประชาชนทราบ ประชาชนทั้งปวงก็ตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า "พระ
วณะทั้งหมดซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ นั้น พวกเราจะกระทำตาม"			
Exd	24	4	โมเสสจึงจารึกพระวจนะของพระเยโฮวาห์ไว้ทุกคำ แล้วตื่นขึ้นแต่เช้าจัดแจงสร้างแท่นบูชาขึ้นที่เชิงภูเขา ปีกเสาหินขึ้นสิบสองก้อนตาม
จำนวนตระกูลทั้งสิบสองของอิสราเอล			
Exd	24	5	ท่านใช้ให้หนุ่มๆชนชาติอิสราเอลถวายเครื่องเผาบูชาและถวายวัวเป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์
Exd	24	6	โมเสสเก็บเลือดวัวครึ่งหนึ่งไว้ในชาม อีกครึ่งหนึ่งประพรมที่แท่นบูชานั้น
Exd	24	7	ท่านถือหนังสือพันธสัญญาอ่านให้ประชาชนฟัง พวกเขา กล่าวว่า "บรรดาสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ นั้น พวกเราจะกระทำตาม และเราจะเชื่อ
ฟัง"			
Exd	24	8	โมเสสก็เอาเลือดประพรมประชาชนและกล่าวว่า "ดูเถิด นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเยโฮวาห์กระทำกับเจ้าตามพระวจนะทั้งหมดนี้"
Exd	24	9	ครั้งนั้นโมเสสกับอาโรน นาถับและอาบียู และพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนของอิสราเอลขึ้น ไปอีก
Exd	24	10	เขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล และพื้นที่รองพระบาทเป็นคจพลอย ไพฑูรย์สกลใสเหมือนท้องฟ้าที่เดียว
Exd	24	11	พระองค์มีไคลงโทษบรรดาหัวหน้าชนชาติอิสราเอล เขาทั้งหลายได้เห็นพระเจ้าและได้กินและดื่ม
Exd	24	12	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ขึ้นมาหาเราบนภูเขาแล้วคอยอยู่ที่นั่น เราจะให้แผ่นศิลาอันมีราชบัญญัติ และข้อบัญญัติซึ่งเราจารึกไว้เพื่อ
เก็บไว้สอนเขา"			
Exd	24	13	โมเสสจึงลุกขึ้นพร้อมกับโยชูวาผู้รับใช้ โมเสสขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้า
Exd	24	14	และกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่เหล่านั้นว่า "คอยเรายูที่นั่นจนกว่าเราจะกลับมาหาพวกท่านอีก ดูเถิด อาโรนและเฮรูอยู่กับพวกท่าน ใครมีเรื่องราว
อะไรก็จงมาหาท่านทั้งสองนี้เถิด"			
Exd	24	15	แล้วโมเสสขึ้นไปบนภูเขา เมฆก็คลุมภูเขาไว้
Exd	24	16	สง่าราศีของพระเยโฮวาห์มาอยู่บนภูเขาขึ้นมาย เมฆนั้นปกคลุมภูเขาอยู่หกวัน ครั้นวันที่เจ็ดพระองค์ทรงเรียกโมเสสจากหม่อม
Exd	24	17	สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่ชนชาติอิสราเอลเหมือนเปลวไฟไหม้อยบนยอดภูเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	24	18	โมเสสเข้าไปในหม่อมงนั้นและขึ้นไปบนภูเขา โมเสสอยู่บนภูเขานั้นสี่สิบวันสี่สิบคืน
Exd	25	1	ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	25	2	" จงสั่งชนชาติอิสราเอลให้นำทองคำมาถวายแก่เรา ของนั้นให้รับมาจากทุกคนที่เต็มใจถวาย
Exd	25	3	ทองคำซึ่งเจ้าจะต้องรับจากเขาคือ ทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์
Exd	25	4	ด้วยสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ผ้าป่านเนื้อละเอียดและขนแพะ
Exd	25	5	หนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง หนังทาคัช และไม้กะทิงเทศ
Exd	25	6	น้ำมันเติมประทีป เครื่องเทศปรุงน้ำมันสำหรับเจิม และปรุงเครื่องหอม
Exd	25	7	พลอยสีน้ำข้าวและพลอยสำหรับฝังในอโศกและทับทรวง
Exd	25	8	แล้วให้เขาร่างสถานบริสุทธิถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อยู่ท่ามกลางพวกเขา
Exd	25	9	แบบอย่างพลับพลาและเครื่องตั้งปวงของพลับพลานั้น เจ้าจงทำตามที่เราแจ้งไว้แก่เจ้านี้ทุกประการ
Exd	25	10	ให้เขาทำหีบโอบหนึ่งด้วย ไม้กะทิงเทศ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ และสูงศอกคืบ
Exd	25	11	หีบนั้นหุ้มด้วยทองคำบริสุทธิ์ทั้งด้านในและด้านนอก แล้วทำกระจงควดรอบหีบนั้นด้วยทองคำ
Exd	25	12	ให้หล่อห่วงทองคำสี่ห่วงสำหรับหีบนั้น ตัดไว้ที่มุมทั้งสี่ ด้านนี้สองห่วงและด้านนั้นสองห่วง
Exd	25	13	ให้ทำคานหามด้วย ไม้กะทิงเทศหุ้มด้วยทองคำ
Exd	25	14	แล้วสอดคานหามเข้าที่ห่วงข้างหีบสำหรับไขยกหามหีบนั้น
Exd	25	15	ไม้คานหามให้สอดไว้ในห่วงของหีบ อย่ากดออกเลย
Exd	25	16	พระโอวาทที่เราจะให้แก่เจ้าจงเก็บไว้ในหีบนั้น
Exd	25	17	แล้วจงทำพระที่นั่งกรุณาด้วยทองคำบริสุทธิ์ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ
Exd	25	18	จงทำแครบทองคำสองรูป โดยใช้ฝักค้อนทำตั้งไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรุณาทั้งสองข้าง
Exd	25	19	ทำแครบไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรุณาข้างละรูป ทำแครบนั้นและให้ตอนปลายทั้งสองข้างติดเป็นเนื้อเดียวกับพระที่นั่งกรุณา
Exd	25	20	ให้แครบกางปีกออกไว้เบื้องบน ปกพระที่นั่งกรุณาไว้ด้วยปีก และให้หันหน้าเข้าหากัน ให้แครบหันหน้ามาตรงพระที่นั่งกรุณา
Exd	25	21	แล้วจงตั้งพระที่นั่งกรุณานั้นไว้บนหีบ จงบรรจพระโอวาทซึ่งเราให้ไว้แก่เจ้าไว้ในหีบนั้น
Exd	25	22	ณ ที่นั้น เราจะอยู่ให้เจ้าเข้าเฝ้า และจะสนทนากับเจ้าจากเหนือพระที่นั่งกรุณาระหว่างกลางแครบทั้งสองซึ่งตั้งอยู่บนหีบพระโอวาท เราจะ
Exd	25	23	สนทนากับเจ้าทุกเรื่องซึ่งเราจะสั่งเจ้าให้ประกาศแก่ชนชาติอิสราเอล
Exd	25	24	แล้วจงเอา ไม้กะทิงเทศมาทำโต๊ะตัวหนึ่ง ยาวสองศอก กว้างหนึ่งศอก และสูงศอกคืบ
Exd	25	25	เจ้าจงหุ้มโต๊ะนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ และทำกระจงทองคำรอบโต๊ะนั้นด้วย
Exd	25	26	ประกบโต๊ะนั้นทำให้กว้างหนึ่งฝ่ามือโดยรอบ แล้วทำกระจงทองคำประกบให้รอบประกบนั้น
Exd	25	27	จงทำห่วงทองคำสี่ห่วงติดไว้ที่มุมโต๊ะทั้งสี่
Exd	25	28	ห่วงนั้นให้ติดชิดกับประกบ เพื่อเอาไว้สอดคานหาม
Exd	25	29	เจ้าจงทำคานหามด้วย ไม้กะทิงเทศ หุ้มด้วยทองคำ ให้หามโต๊ะด้วย ไม้
Exd	25	30	เจ้าจงทำจานและช้อน กนโท และอ่างน้ำที่ใช้สำหรับรินเครื่องดื่มบูชา สิ่งเหล่านี้เจ้าจงทำด้วยทองคำบริสุทธิ์
Exd	25	31	และเจ้าจงวางขนมปังหน้าพระพักตร์ไว้บนโต๊ะนั้นต่อหน้าเราเป็นนิตย์
Exd	25	32	เจ้าจงทำคันประทีปอันหนึ่งด้วยทองคำบริสุทธิ์ จงใช้ฝักค้อนทำคันประทีป ให้ตั้งลำตัว กิ่ง ดอก ดอกตูม และกลีบติดเป็นเนื้อเดียวกันคันประทีป
Exd	25	33	นั้น ให้มีกิ่งหกกิ่ง แยกออกจากลำคันประทีปนั้นข้างละสามกิ่ง
Exd	25	34	กิ่งหนึ่งมีดอกเหมือนดอกอัลมอนด์สามดอก ทุกๆดอกให้มีดอกตูมและกลีบ อีกกิ่งหนึ่งให้มีดอกสามดอกเหมือนดอกอัลมอนด์ ทุกๆดอกให้มีดอก
Exd	25	35	ตูมและกลีบ ให้เป็นดังนี้ทั้งหกกิ่งซึ่งยื่นออกจากลำคันประทีป
Exd	25	36	สำหรับลำคันประทีปนั้นให้มีดอกสี่ดอกเหมือนดอกอัลมอนด์ ทั้งดอกตูมและกลีบ
Exd	25	37	ใต้กิ่งทุกกิ่งทั้งหกกิ่งที่ลำคันประทีปนั้น ให้มีดอกตูมเป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป
Exd	25	38	ดอกตูมและกิ่งทำให้เป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป ให้ทุกส่วนเป็นเนื้อเดียวกันด้วยทองคำบริสุทธิ์ที่ใช้ค้อนทำ
Exd	25	39	จงทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับคันประทีปนั้น แล้วจุดตะเกียงให้ส่องแสงตรงไปหน้าคันประทีป
Exd	25	40	ตะไกรตัดใส่ตะเกียง และถาดใส่ตะไกรให้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์
Exd	25	41	คันประทีปกับเครื่องใช้ทุกอย่างให้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์หนึ่งตะลันต์
Exd	25	42	จะระวังทำสิ่งเหล่านี้ตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา"
Exd	26	1	" นอกจากนั้น เจ้าจงทำพลับพลาด้วยม่านสีฝืน ทำด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด และผ้าทองด้วยด้วยย้อมสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม กับให้มีภาพเจรู
Exd	26	2	บสีมือข้างออกแบบไว้
Exd	26	3	ม่านฝืนหนึ่งให้ยาวยี่สิบแปดศอก กว้างสี่ศอก ม่านทหผืนให้เท่ากัน
Exd	26	4	ม่านห้าผืนให้เกี่ยวติดกัน และอีกห้าผืนนั้นก็ให้เกี่ยวติดกันด้วย
Exd	26	5	จงทำม่านด้วยด้วยสีฟ้าติดไว้ตามขอบม่านด้านนอกสุดซดที่หนึ่ง และตามขอบม่านด้านนอกสุดซดที่สอง จงติดไว้เหมือนกัน
Exd	26	6	ม่านฝืนหนึ่งให้ทำห่าสิบหุ และตามขอบม่านที่สอง ให้ทำห่าสิบหุให้ตรงกัน
Exd	26	7	จงทำขอทองคำห้าสิบขอสำหรับใช้เกี่ยวม่าน เพื่อให้เป็นพลับพลาเดียวกัน
Exd	26	8	จงทำม่านด้วยขนแพะ สำหรับเป็นเดินที่คลุมพลับพลาขึ้นนอกอีกสิบเอ็ดผืน
Exd	26	9	ม่านฝืนหนึ่งให้ทำยาวสามสิบศอก กว้างสี่ศอก ทั้งสิบเอ็ดผืนให้เท่ากัน
Exd	26	10	ม่านห้าผืนให้เกี่ยวติดกันต่างหากและม่านอีกหกผืนให้เกี่ยวติดกันต่างหากเช่นกัน และม่านฝืนที่หกนั้นจงให้ห้อยลงมาข้างหน้าพลับพลา
Exd	26	11	ทำห่าสิบหุติดกับขอบม่านด้านนอกสุดซดที่หนึ่ง และห่าสิบหุติดกับขอบม่านด้านนอกสุดซดที่สอง
Exd	26	12	แล้วทำขอทองสัมฤทธิ์ห้าสิบขอ เกี่ยวขอเข้าที่หุ เกี่ยวให้ติดเป็นเดินที่หลังเดียวกัน
Exd	26	13	ม่านเดินที่ส่วนที่เก็นอย คือชายม่านครึ่งหนึ่งที่เหลืออยู่นั้น จงให้ห้อยลงมาด้านหลังพลับพลา
Exd	26	14	ส่วนม่านคลุมพลับพลา ซึ่งยาวเกินไปข้างละหนึ่งศอกนั้น ให้ห้อยลงมาข้างๆพลับพลาทั้งข้างนี้และข้างโน้น สำหรับใช้กำบัง
Exd	26	15	เครื่องคาดเดินที่ข้างบน เจ้าจงทำด้วยหนังแกะตัวผู้ ย้อมสีแดงขึ้นหนึ่ง และคลุมด้วยหนังทาคัชอีกขึ้นหนึ่ง
Exd	26	16	ไม้กรอบสำหรับทำฝาพลับพลานั้น ให้ใช้ไม้กะทิงเทศตั้งตรงขึ้น
Exd	26	17	ไม้กรอบนั้นให้ยาวแปดและสิบศอก กว้างศอกคืบ
Exd	26	18	ให้มีเดือยกรอบละสองเดือย เดือยกรอบหนึ่งมีไม้ประกบติดกับเดือยอีกกรอบหนึ่ง ไม้กรอบพลับพลาทั้งหมดให้ทำอย่างนี้
Exd	26	19	เจ้าจงทำไม้กรอบพลับพลาตั้งนี้ ด้านใต้ให้ทำยี่สิบแปด
Exd	26	20	จงทำฐานรองรับด้วยเงินสี่สิบฐานสำหรับไม้กรอบยี่สิบแปด ใต้ไม้กรอบแปดผืนหนึ่งให้มีฐานรองรับแปดและสองฐาน สำหรับสามเดือยสองอัน
Exd	26	21	ด้านที่สองของพลับพลาข้างทิศเหนือนั้น ให้ใช้ไม้กรอบยี่สิบแปด
Exd	26	22	และทำฐานเงินรองรับสี่สิบฐาน ใต้กรอบให้ทำฐานแปดและสองฐาน
Exd	26	23	ส่วนด้านหลังที่ติดะวันตกของพลับพลา ให้ทำไม้กรอบหกแปด
Exd	26	24	และทำอีกสองแปดสำหรับมุมพลับพลาด้านหลัง
Exd	26	25	ไม้กรอบนั้นข้างล่างให้แยกกัน แต่ตอนบนยอดให้ติดกันที่ห่วงแรกทั้งสองแห่ง ให้กระทำดังนี้ก็จะทำให้เกิดมุมสองมุม
Exd	26	26	คือรวมเป็นไม้กรอบแปดแปดด้วยกัน และฐานเงินสิบหกอัน ใต้กรอบไม้ให้มีฐานรองรับแปดและสองฐาน
Exd	26	27	เจ้าจงทำกลอนด้วย ไม้กะทิงเทศห้าอัน สำหรับไม้กรอบฝาพลับพลาด้านหลัง และกลอนอีกห้าอันสำหรับซัด ไม้กรอบฝาพลับพลาด้านหลัง คือด้านตะวันตก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	26	28	กลอนตัวกลางคืออยู่ตอนกลางของไม้กรอบสำหรับขัดฝาร้อยให้ติดกัน
Exd	26	29	จงหุ้มไม้กรอบเหล่านั้นด้วยทองคำ และทำห่วงไม้กรอบด้วยทองคำสำหรับร้อยกลอน และกลอนนั้นให้หุ้มด้วยทองคำ
Exd	26	30	พลับพลานั้น เจ้าจงจัดตั้งไว้ตามแบบอย่างที่เราได้แจ้งแก่เจ้าแล้วที่บนภูเขา
Exd	26	31	จงทำบานผืนหนึ่ง ทอด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด ให้มีภาพเศรฐ์ฝีมือช่างออกแบบไว้
Exd	26	32	บานนั้นให้แขวนไว้ด้วยขอทองคำที่เสาไม้กระถินเทศสีเทาที่หุ้มด้วยทองคำ และซึ่งตั้งอยู่บนฐานเงินสี่อัน
Exd	26	33	บานนั้นให้เขาแขวนไว้กับขอสำหรับเกี่ยวมาน แล้วเอาหีบพระโอวาทเข้ามาไว้ข้างในภายในบาน และบานนั้นจะเป็นที่เบ่งพลับพลาระหว่าง
ที่บริสุทธิกับที่บริสุทธิที่สุด			
Exd	26	34	พระที่นั่งกรณานั้นให้ตั้งไว้บนหีบพระโอวาทในที่บริสุทธิที่สุด
Exd	26	35	จงตั้งโต๊ะไว้ข้างนอกบาน และจงตั้งคันประทีปไว้ด้านใต้ในพลับพลาดรชามกับโต๊ะ เจ้าจงตั้งโต๊ะไว้ทางด้านเหนือ
Exd	26	36	เจ้าจงทำบังตาที่ประดุจเต็นท์นั้นด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดประกอบด้วยฝีมือช่างด้ายสี
Exd	26	37	จงทำเสาห้าต้นด้วยไม้กระถินเทศสำหรับติดบังตาที่ประดุจแล้วหุ้มเสานั้นด้วยทองคำ ขอแขวนเสาลงทำด้วยทองคำ แล้วหลอฐานทองสัมฤทธิ์
ห้าฐานสำหรับรองรับเสานั้น"			
Exd	27	1	" เจ้าจงทำแท่นบูชาด้วยไม้กระถินเทศให้ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก ให้เป็นแท่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส สูงสามศอก
Exd	27	2	จงทำเชิงนอนติดไว้ทั้งสี่มุมของแท่น ให้เป็นชิ้นเดียวกับกับแท่น และจงหุ้มแท่นด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	27	3	เจ้าจงทำหีบสำหรับใส่ขี้เถ้า พลั่ว ขาม ขอเกี่ยวเนื้อและถาดรองไฟ คือเครื่องใช้สำหรับแท่นทั้งหมด เจ้าจงทำด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	27	4	แล้วเอาทองสัมฤทธิ์ที่ตาข่ายประดับแท่นนั้น กับทำห่วงทองสัมฤทธิ์ติดที่มุมทั้งสี่ของตาข่าย
Exd	27	5	ตาข่ายนั้นให้อยู่ใต้กระบังของแท่น และให้ห้อยอยู่ตั้งแต่กลางแท่นลงมา
Exd	27	6	ไม้คานหามแท่นให้ทำด้วยไม้กระถินเทศและหุ้มด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	27	7	ไม้คานนั้นให้สอดไว้ในห่วง ในเวลาหามไม้คานจะอยู่ข้างแท่นข้างละอัน
Exd	27	8	แท่นนั้นทำด้วยไม้กระดาน แต่ข้างในแท่นกลางตามแบบที่แจ้งแก่เจ้าแล้วที่ภูเขา จงให้เขาทำอย่างนั้น
Exd	27	9	เจ้าจงสร้างลานพลับปลา ให้รูด้านใต้มีผ้าบังลานนั้นทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดยาวหนึ่งร้อยศอก
Exd	27	10	ให้มีเสายี่สิบต้นกับฐานทองสัมฤทธิ์รองรับเสายี่สิบฐาน ขอดัดเสาและราวยึดเสานั้น ให้ทำด้วยเงิน
Exd	27	11	ทำนองเดียวกัน ด้านทิศเหนือให้มีผ้าบังยาวร้อยศอก เหมือนกันกับเสายี่สิบต้น และฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน ขอดัดเสาและราวยึดเสานั้น ให้
ทำด้วยเงิน			
Exd	27	12	ตามส่วนกว้างของลานด้านตะวันตก ให้มีผ้าบังยาวห้าสิบศอก กับเสายี่สิบต้น และฐานรองรับเสายี่สิบฐาน
Exd	27	13	ส่วนกว้างของลานด้านตะวันออก ให้ยาวห้าสิบศอก
Exd	27	14	ผ้าบังด้านริมประตู่ข้างหนึ่งให้ยาวสิบห้าศอก มีเสาสองต้น และฐานรองรับเสาสองฐาน
Exd	27	15	อีกข้างหนึ่งให้มีผ้าบังยาวสิบห้าศอก มีเสาสองต้น และฐานรองรับเสาสองฐาน
Exd	27	16	ให้มีผ้าบังตาที่ประตู่ลานยาวยี่สิบศอก ผ้าสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด ประกอบด้วยฝีมือช่างด้ายสี กับเสายี่สิบต้นและฐาน
รองรับเสายี่สิบฐาน			
Exd	27	17	เสาล้อมรอบลานทั้งหมด ให้มีราวสำหรับยึดเสาให้ติดต่อกันทำด้วยเงิน และให้ทำขอด้วยเงิน ฐานรองรับเสานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	27	18	ด้านยาวของลานนั้นจะเป็นร้อยศอก ด้านกว้างห้าสิบศอก สูงห้าศอก กั้นด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และมีฐานทองสัมฤทธิ์
Exd	27	19	เครื่องใช้ของพลับปลาพร้อมทั้งหลักหมุดของพลับปลา กับหลักหมุดสำหรับรั้วที่กั้นลานทั้งหมด ให้ทำด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	27	20	เจ้าจงสั่งชนชาติอิสราเอลให้นำน้ำมันมะกอกเทศบริสุทธิ์ที่คั้นไว้เนิ่นมาสำหรับเติมประทีป เพื่อจะให้ประทีปนั้นส่องสว่างอยู่เสมอ
Exd	27	21	ในพลับปลาแห่งขมมนข้างนอกบานซึ่งอยู่หน้าหีบพระโอวาท ให้เอาโรนและบุตรชายของเอาโรน ดูแลประทีปนั้นอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเย
โฮวาท ตั้งแต่เวลาพลบค่ำจนถึงรุ่งเช้า ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วยที่ชนชาติอิสราเอลต้องปฏิบัติตามชั่วอายุของเขา"			
Exd	28	1	" จงนำเอาโรนพี่ชายของเจ้ากับบุตรชายของเขาแยกออกมาจากหมู่ชนชาติอิสราเอลให้มาอยู่ใกล้เจ้า เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่ง
ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปรนนิบัติ			
Exd	28	2	แล้วให้ทำเครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับเอาโรนพี่ชายของเจ้าให้สมเกียรติ และจงตาม
Exd	28	3	ให้กล่าวแก่คนทั้งปวงผู้เฉลียวฉลาดซึ่งเราได้บังคาลให้เขามาจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญานั้น ให้เขาทำเครื่องยศสำหรับสถาปนาเอาโรนให้
ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปรนนิบัติ			
Exd	28	4	ให้เขาทำเครื่องยศตั้งต่อไปนี่คือทับทรวง เสื้อเอโฟด เสื้อคลุม เสื้อตาสมก ผ้ามาลาและรัดประคด และให้เขาทำเครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับเอาโร
นพี่ชายของเจ้าและบุตรชายของเขา เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปรนนิบัติ			
Exd	28	5	ให้เขาเหล่านั้นรับเอาทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด
Exd	28	6	ให้เขาทำเอโฟดด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าปานเนื้อละเอียด ตัดด้วยฝีมือช่างออกแบบ
Exd	28	7	แถบที่ผูกบาของเอโฟดนั้น ให้ติดกับริมตอนบนทั้งสองชิ้น เพื่อจะติดเป็นอันเดียวกัน
Exd	28	8	รัดประคดทออย่างประณีต สำหรับคาดทับเอโฟด ให้ทำด้วยฝีมือช่างเหมือนกัน และใช้วัตถุอย่างเดียวกับเอโฟด คือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สี
ม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด			
Exd	28	9	แล้วให้ใช้พลอยสีน้ำข้าวสองแผ่น สำหรับจารึกชื่อบุตรของอิสราเอลไว้
Exd	28	10	ที่พลอยแผ่นหนึ่งให้จารึกชื่อหกชื่อ และแผ่นที่สองก็ให้จารึกชื่อไว้อีกหกชื่อที่เหลืออยู่ตามกำหนด
Exd	28	11	ให้ช่างแกะจารึกชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลไว้ที่พลอยทั้งสองแผ่นนั้น เช่นอย่างแกะตราแล้วฝังไว้บนกระเปาะทองคำซึ่งมีลวดลายละเอียด
Exd	28	12	พลอยทั้งสองแผ่นนั้นให้ติดไว้กับเอโฟดบนบาทั้งสองข้าง พลอยนั้นจะเป็นที่ระลึกถึงบรรดาบุตรแห่งอิสราเอล และเอาโรนจะแบกชื่อเขาทั้ง
หลายไว้บนบาทั้งสองเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาทเป็นที่ระลึก			
Exd	28	13	เจ้าจงทำกระเปาะทองคำมีลวดลายละเอียด
Exd	28	14	กับทำสร้อยสองสายด้วยทองคำบริสุทธิ์ เป็นสร้อยถักเกลียวแล้วติดไว้ที่กระเปาะนั้น
Exd	28	15	จงทำทับทรวงแห่งการพิพากษา ด้วยฝีมือช่างออกแบบฝีมือเหมือนทำเอโฟดคือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าปานเนื้อ
ละเอียด			
Exd	28	16	ให้ทำทับทรวงเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส พับทบกลาง ยาวคืบหนึ่ง กว้างคืบหนึ่ง
Exd	28	17	จงฝังพลอยสี่แฉกบนทับทรวงนั้น แถวที่หนึ่งฝังทับทิม บุษราคัมและพลอยสีแดงเข้ม
Exd	28	18	แถวที่สองฝังมรกต ไทหุรย์ และเพชร
Exd	28	19	แถวที่สามฝังนิล โมรา และพลอยสีม่วง
Exd	28	20	แถวที่สี่ฝังพลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าวและหยก พลอยทั้งหมดนี้ให้ฝังในลวดลายอันละเอียดที่ทำด้วยทองคำ
Exd	28	21	พลอยเหล่านั้นให้มีชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลสิบสองชื่อจารึกไว้เหมือนแกะตรา จะมีชื่อตระกูลทุกตระกูลตามลำดับสิบสองตระกูล
Exd	28	22	และเจ้าจงทำสร้อยถักเกลียวด้วยทองคำบริสุทธิ์สำหรับทับทรวง
Exd	28	23	และเจ้าจงทำห่วงทองคำสองห่วงติดไว้ที่มุมบนทั้งสองของทับทรวง
Exd	28	24	ส่วนสร้อยที่ทำด้วยทองคำนั้น ให้เกี่ยวด้วยห่วงที่มุมทับทรวง
Exd	28	25	และปลายสร้อยอีกสองข้าง ให้ติดกับกระเปาะที่มีลวดลายละเอียดทั้งสอง ให้ติดไว้ข้างหน้าแถบยึดเอโฟดทั้งสองข้างบนบา
Exd	28	26	จงทำห่วงทองคำสองอันติดไว้ที่มุมล่างทั้งสองข้างของทับทรวงข้างในที่ติดเอโฟด
Exd	28	27	จงทำห่วงสองอันด้วยทองคำใส่ไว้ริมเอโฟดเบื้องหน้า ใต้แถบที่ตะเข็บเหนือรัดประคดซึ่งทอด้วยฝีมือประณีตของเอโฟด
Exd	28	28	ให้ผูกทับทรวงนั้นติดกับเอโฟดด้วย ใช้ด้ายถักสีฟ้าร้อยผูกที่ห่วง ให้ทับทรวงทับรัดประคดที่ทำด้วยฝีมือประณีตของเอโฟด เพื่อมิให้ทับทรวง
หลุดไปจากเอโฟด			
Exd	28	29	เอาโรนจึงจะมีชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลจารึกไว้ที่ทับทรวงแห่งการพิพากษาคัดไว้ที่หัวใจของตน ให้เป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์พระเยโฮวาทเสมอ

เมื่อเขาเข้าไปในทึบริสทีนั้น

Exd	28	30	จงใส่ธูริมและทุมมิมไว้ในทับทรวงแห่งการพิพากษา และของสองสิ่งนี้จะอยู่ที่หัวใจของอาโรนเมื่อเขาเฝ้าพระเยโฮวาห์ อาโรนจะรับการการพิพากษาเหล่านี้
Exd	28	31	เจ้าจงทำเสื้อคลุมให้เข้าติดกับเอโปกด้วยผ้าสีฟ้าล้วน
Exd	28	32	ให้ทำของคอกกลางผืนเสื้อ แล้วขลิบรอบคอด้วยผ้าทอง เช่นเดียวกับคอลี้อหหาร เพื่อจะมีให้ขาด
Exd	28	33	ที่ขาดล่างของเสื้อคลุมให้ปักรูปทับทิม ใช้ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มรอบชายเสื้อ และติดลูกพรวนทองคำลึบทับกับผลทับทิม
Exd	28	34	ลูกพรวนทองคำลูกหนึ่ง ผลทับทิมผลหนึ่ง ลูกพรวนทองคำอีกลูกหนึ่ง ผลทับทิมอีกผลหนึ่งรอบชายล่างของเสื้อคลุม
Exd	28	35	อาโรนจะสวมเสื้อตัวนั้นเมื่อทำงานปรนนิบัติ และจะได้ยินเสียงลูกพรวนเมื่อเขาเฝ้าพระเยโฮวาห์ในทึบริสที และเมื่อเดินออกมา ด้วยเกรงว่าเขาจะต้องตาย
Exd	28	36	เจ้าจงทำแผ่นทองคำบริสุทธิ์จารึกคำว่า `บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์' ไว้เหมือนอย่างแกะตรา
Exd	28	37	และเจ้าจงเอาด้ายสีฟ้า ผูกแผ่นทองคำนั้นไว้บนมาลาให้อยู่ที่ข้างมาลาด้านหน้า
Exd	28	38	แผ่นทองคำนั้นจะอยู่ที่หน้าผากของอาโรน และอาโรนจะรับความชั่วช้าอันเกิดแก่ชนชาติอิสราเอลเนื่องจากของถวายอันบริสุทธิ์ ซึ่งนำมาชำระให้เป็นของถวายอันบริสุทธิ์ และแผ่นทองคำนั้นให้อยู่ที่หน้าผากของอาโรนเสมอ เพื่อสิ่งของเหล่านั้นจะเป็นที่โปรดปรานต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Exd	28	39	จงทอเสื้อให้เป็นลวดลาย ด้วยป่านเนื้อละเอียด ส่วนผ่ามาลา นั้น จงทำด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด และทำรัดประคดด้วยฝีมือช่างด้ายสี
Exd	28	40	จงทำเสื้อ รัดประคดและมาลาสำหรับบุตรชายทั้งหลายของอาโรนให้สมเกียรติและงดงาม
Exd	28	41	จงแต่งอาโรนพี่ชายของเจ้าและบุตรชายทั้งหลายของเขาด้วยเครื่องยศ แล้วเจิมและสถาปนาและชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพื่อจะให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต
Exd	28	42	จงเย็บกางเกงให้เขาเหล่านั้นด้วยผ้าป่านเพื่อจะปกปิดกายที่เปลือยของเขา ให้ยาวตั้งแต่เอวจนถึงต้นขา
Exd	28	43	ให้อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาสวมเมื่อเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม และเมื่อเข้าไปใกล้แท่นจะปรนนิบัติ ณ ทึบริสที เกลือกว่าเขาจะก่อความชั่วช้าและถึงตาย เรื่องนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วยที่เขาและเชื้อสายของเขาที่มาจากหลังเขาจะต้องปฏิบัติตาม"
Exd	29	1	"ต่อไปนี้เป็นกรณซึ่งเจ้าควรกระทำเพื่อชำระตัวเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต คือจงเอาวัวหนุ่มตัวหนึ่งและแกะตัวผู้สองตัวซึ่งปราศจากตำหนิ
Exd	29	2	ขนมปังไร้เชื้อ ขนมไร้เชื้อคอกน้ำมันและขนมแผ่นบาง ไร้เชื้อทาน้ำมัน ขนมเหล่านี้จงทำด้วยยอดแบ่งข้าวสาลี
Exd	29	3	แล้วจงใส่ขนมปังต่างๆเหล่านั้นไว้ในกระบุงเดียวกัน จงนำมาในกระบุงพร้อมกับวัวตัวผู้ และแกะตัวผู้สองตัว
Exd	29	4	จงนำอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาไปที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม แล้วจงชำระตัวเขาทั้งหลายด้วยน้ำ
Exd	29	5	จงสวมเครื่องยศให้อาโรน คือเสื้อในกับเสื้อเอโปก กับเอโปกและทับทรวง และเอารัดประคดที่ทอด้วยฝีมือประณีต สำหรับใช้กับเอโปกนั้นคาดเอาไว้
Exd	29	6	จงสวมมาลาที่ศีรษะของอาโรน และจงสวมมงกุฎบริสุทธิ์ที่มมาลา
Exd	29	7	จงเอาน้ำมันเจิมเทลงบนศีรษะของเขา และเจิมตั้งเขาไว้
Exd	29	8	จงนำบุตรชายทั้งหลายของเขาและสวมเสื้อให้
Exd	29	9	แล้วจงเอารัดประคดคาดเอาไว้ ทั้งตัวอาโรนเองและบุตรชายของเขา และคาดมาลาให้เขา แล้วเขาก็จะรับตำแหน่งเป็นปุโรหิตตามกฎเกณฑ์เนื่องด้วย ดั้งนี้แหละ เจ้าจงสถาปนาอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาไว้
Exd	29	10	เจ้าจงนำวัวตัวผู้มาที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ให้อาโรนกับบุตรชายของเขาเอามือวางลงบนหัววัวตัวผู้
Exd	29	11	แล้วจงฆ่าวัวตัวผู้นั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
Exd	29	12	จงเอาน้ำมือจุ่มเลือดวัวตัวผู้นั้น ทาไว้ที่เชิงงอนริมแท่นข้าง ส่วนเลือดที่เหลือทั้งหมดจงเทไว้ที่เชิงแท่นบูชา
Exd	29	13	เจ้าจงเอาไขมันทั้งหมดที่หุ้มเครื่องใน ฟังผิดที่ติดอยู่กับตับและไตทั้งสองกับไขมันที่ติด ไตนั้นมาเผาบนแท่น
Exd	29	14	แต่เนื้อกับหนัง และมดของวัวตัวผู้นั้นจงเผาไฟเสียข้างนอกค่าย ทั้งนี้เป็นเครื่องบูชา โถบาย
Exd	29	15	เจ้าจงนำแกะผู้ตัวหนึ่งมาให้อาโรนกับบุตรชายเขาเอามือของตนวางบนหัวแกะตัวผู้นั้น
Exd	29	16	แล้วจงฆ่าแกะตัวนั้นเสีย เอาเลือดพรมรอบๆแท่น
Exd	29	17	จงชำระแกะตัวนั้นออกเป็นท่อนๆและเครื่องในกับขางล่างน้ำวางไว้กับเนื้อและหัว
Exd	29	18	แล้วจงเผาแกะตัวนั้นทั้งตัวบนแท่นบูชา เป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นกลิ่นพวยพะทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Exd	29	19	เจ้าจงนำแกะตัวผู้อีกตัวหนึ่งมา แล้วให้อาโรนกับบุตรชายเขาเอามือของตนวางบนหัวแกะตัวผู้นั้น
Exd	29	20	แล้วทำงานจงฆ่าแกะตัวนั้นเสีย เอาเลือดส่วนหนึ่งเจิมที่ปลายใบหูข้างขวาของอาโรน และที่ปลายใบหูข้างขวาของบุตรชายของเขาทุกคน และที่หัวแม่มือข้างขวา และที่หัวแม่เท้าข้างขวาของเขาบ้าง แล้วจงเอาเลือดที่เหลือพรมรอบๆแท่นบูชา
Exd	29	21	จงเอาเลือดส่วนหนึ่งที่อยู่บนแท่นและน้ำมันเจิมนั้นพรมอาโรนและเครื่องยศของเขา จงพรมบุตรชายทั้งหลายของเขา และเครื่องยศของบุตรชายเหล่านั้นด้วย อาโรนและเครื่องยศของเขาจะบริสุทธิ์รวมทั้งบุตรชายของเขาและเครื่องยศของเขาด้วย
Exd	29	22	เจ้าจงเอาไขมันแกะตัวผู้และหางที่เป็นไขมัน กับไขมันที่ติดเครื่องใน และพังผืดที่ติดอยู่กับตับ กับไตทั้งสองและไขมันที่ติดอยู่กับไต กับโคขนข้างขวาด้วย เพราะเป็นแกะใช้สำหรับการสถาปนา
Exd	29	23	กับขนมปังก้อนหนึ่งและขนมปังคอกน้ำมันแผ่นหนึ่ง และขนมปังบางแผ่นหนึ่งจากกระบุงขนมปังไร้เชื้อ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Exd	29	24	แล้วจงวางสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของอาโรน และในมือบุตรชายของเขา ให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Exd	29	25	แล้วจงรับสิ่งเหล่านี้จากมือของเขานำไปเผาบนแท่นบูชาเป็นเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พวยพะทัยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Exd	29	26	จงเอาเนื้อที่อกแกะตัวผู้ซึ่งเป็นแกะสถาปนาอาโรน แล้วให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และนั่นจะเป็นส่วนของเจ้า
Exd	29	27	และจงเอาเนื้อที่อกแกะตัวผู้ซึ่งเป็นเครื่องบูชาแกว่งนั้นไว้ และเนื้อโคขนอันเป็นส่วนยกให้แก่ปุโรหิตซึ่งแกว่งไปแกว่งมา และซึ่งเป็นของถวายจากแกะใช้สำหรับการสถาปนา ด้วยเป็นส่วนของอาโรนและบุตรชายเขา
Exd	29	28	นั่นแหละเป็นส่วนซึ่งอาโรนและบุตรชายเขาจะได้รับจากชนชาติอิสราเอลเป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วย เพราะเป็นส่วนที่ยกให้แก่ปุโรหิต และชนชาติอิสราเอลจะยกให้จากเครื่องสันติบูชา เป็นเครื่องบูชาของเขาถวายแด่พระเยโฮวาห์
Exd	29	29	เครื่องยศบริสุทธิ์ของอาโรนจะเป็นของบุตรชายของเขาต่อไป ให้เขาสวมเมื่อเข้ารับการเจิม และได้รับการสถาปนาไว้ในตำแหน่ง
Exd	29	30	จงให้บุตรชายซึ่งจะเป็นปุโรหิตแทนเขานั้นสวมเครื่องยศเหล่านั้นครบเจ็ดวัน ขณะที่เขายังพลับพลาแห่งชุมนุมเพื่อปรนนิบัติในทึบริสที
Exd	29	31	จงต้มเนื้อแกะตัวผู้สำหรับการสถาปนาในทึบริสที
Exd	29	32	แล้วให้อาโรนกับบุตรชายของเขากินเนื้อแกะตัวผู้นั้น และขนมปังซึ่งอยู่ในกระบุงที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
Exd	29	33	ให้เขา กินของซึ่งนำมาบูชาลมมลิน เพื่อจะสถาปนาและชำระเขาเหล่านั้นให้บริสุทธิ์ แต่คนภายนอกอย่าให้รับประทาน เพราะเป็นของบริสุทธิ์
Exd	29	34	และถ้าแม่เนื้อที่ใช้ในพิธีสถาปนา และขนมปังนั้นยังเหลืออยู่จนรุ่งเช้าบ้าง ก็ให้เผาส่วนที่เหลือนั้นด้วยไฟเสีย อย่าให้รับประทานเพราะเป็นของบริสุทธิ์
Exd	29	35	ดังนั้นแหละ เจ้าจงกระทำให้แก่อาโรน และบุตรชายเขาตามคำที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ จงทำพิธีสถาปนาเขาให้ครบเจ็ดวัน
Exd	29	36	จงนำวัวตัวผู้หนึ่งมาถวายทุกวัน เป็นเครื่องบูชาโถบาย เพื่อทำการลบมลทินและจงชำระแท่นบูชา ด้วยทำการลบมลทินของแท่นนั้น จงเจิมแท่นนั้นเพื่อจะชำระให้บริสุทธิ์
Exd	29	37	จงทำการลบมลทินแท่นนั้นครบเจ็ดวัน และชำระแท่นนั้นให้บริสุทธิ์ แล้วแท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุด สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ถูกต้องแท่นนั้นก็จะเป็นบริสุทธิ์

The Holy Bible in Thai (KJV)

ด้วย			
Exd	29	38	ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งเจ้าต้องถวายบนแท่นนั้นทุกวันเสมอไป คือลูกแกะสองตัว อายหนึ่งขบ
Exd	29	39	จงนำลูกแกะตัวหนึ่งมาจากเวลาเช้า และนำลูกแกะอีกตัวหนึ่งมาจากเวลาเย็น
Exd	29	40	พร้อมกับลูกแกะตัวที่หนึ่งนั้น จงถวายยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมันที่คั้นไว้หนึ่งหนึ่งในสิริน และนำองุ่นหนึ่งในสิรินคู่กัน เป็น
เครื่องดื่มบูชา			
Exd	29	41	จงถวายลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้นในเวลาเย็น ถวายธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาคู่กันด้วย เหมือนอย่างในเวลาเช้า ให้เป็นกลิ่นพอพระทัย เป็น
เครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์			
Exd	29	42	นี่จะเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ตลอดชั่วอายุของเจ้า ที่ประดุจพลพลาแห่งขมมุมเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ที่ที่เราจะพบเจ้าทั้งหลาย
และสนทนากับเจ้าที่นั่น			
Exd	29	43	ที่นั่นเราจะพบกับชนชาติอิสราเอล และพลบพลานั้นจะรับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยสง่าราศีของเรา
Exd	29	44	เราจะชำระพลบพลานแห่งขมมุมและแทนบูชาไว้เป็นที่บริสุทธิ์ และเราจะชำระอาโรนและบุตรชายเขาให้บริสุทธิ์ด้วย เพื่อเขาจะปรนนิบัติเรา
ในตำแหน่งปรโรหิต			
Exd	29	45	เราจะสถิตอยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอล และจะเป็นพระเจ้าของเขา
Exd	29	46	เขาจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา ผู้ได้นำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเราจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เราคือพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเขา"			
Exd	30	1	" เจ้าจงสร้างแท่นสำหรับเผาเครื่องหอม จงทำแท่นนั้นด้วยไม้กระถินเทศ
Exd	30	2	ให้ยาวศอกหนึ่ง กว้างศอกหนึ่ง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสูงสองศอก เชิงนอนมุมแท่นนั้นให้เป็นไม้ท่อนเดียวกับแท่น
Exd	30	3	และจงหุ้มแท่นด้วยทองคำบริสุทธิ์ ทั้งด้านบนและด้านข้างทุกด้าน และเชิงนอนด้วย และจงทำกระจงทองคำล้อมรอบแท่น
Exd	30	4	จงทำห่วงทองคำสองห่วง ติดไว้ใต้กระจงด้านละห่วงตรงกันข้าม ห่วงนั้นสำหรับสอดใส่ไม้คานหาม
Exd	30	5	ไม้คานหามนั้นจงทำด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ
Exd	30	6	จงตั้งแท่นนั้นไว้ข้างนอกม่านซึ่งอยู่ใกล้หีบพระโอวาท ข้างหน้าพระที่นั่งกรุณาซึ่งอยู่เหนือหีบพระโอวาท ที่ที่เราจะพบกับเจ้า
Exd	30	7	ให้อาโรนเผาเครื่องหอมบนแท่นนั้นทุกเวลาเช้า เมื่อเขาแต่งประทีปจึงเผาเครื่องหอมด้วย
Exd	30	8	และในเวลาเย็นเมื่ออาโรนจุดประทีป ให้เผาเครื่องหอมบนแท่น เป็นเครื่องหอมเนื่องนิตย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเจ้า
Exd	30	9	แต่เครื่องหอมอย่างอื่นห้าม อย่าได้เผาบนแท่นนั้นเลย หรือเผาเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องธัญญาบูชา หรือเครื่องดื่มบูชาบนแท่น
Exd	30	10	ให้อาโรนทำการบูชาโถบปที่เชิงนอนปีละหนด้วยเลือดของเครื่องบูชา โถบปปลมถิน ให้เขาทำการลมถินแท่นนั้นปีละหนตลอดชั่วอายุ
ของเจ้า แท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุดแด่พระเยโฮวาห์"			
Exd	30	11	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	30	12	" เมื่อเจ้าจะจัดสำมะโนครัวชนชาติอิสราเอลจงให้เขาต่างนำทรัพย์สินมาถวายพระเยโฮวาห์ เป็นค่าไถชีวิต เมื่อเจ้านับจำนวนเขา เพื่อจะมีได้
เกิดภัยพิบัติขึ้นในหมู่พวกเขาเมื่อเจ้านับเขา			
Exd	30	13	ทุกคนที่ขึ้นทะเบียนสำมะโนครัว จะต้องถวายของอย่างนี้ คือเงินครึ่งเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ (เชเชลหนึ่งมียิลิก-ราห์) ครึ่ง
เชเชลเป็นเงินถวายแด่พระเยโฮวาห์			
Exd	30	14	ทุกๆคนที่ขึ้นทะเบียนสำมะโนครัว อายุตั้งแต่ยิลิบปีขึ้นไป ให้นำเงินมาถวายพระเยโฮวาห์
Exd	30	15	เมื่อเจ้าทั้งหลายนำเงินมาถวายพระเยโฮวาห์ เพื่อจะได้ไถชีวิตของเจ้าทั้งหลายนั้น สำหรับคนมีมังก้อย่าถวายกินและสำหรับคนจนก็อย่า
ถวายน้อยกว่าครึ่งเชเชล			
Exd	30	16	จงเก็บเงินค่าไถจากชนชาติอิสราเอล และจงกำหนดเงินไว้ใช้จ่ายในพลบพลานแห่งขมมุม เพื่อเป็นที่ระลึกแก่ชนชาติอิสราเอลต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ สำหรับการไถชีวิตของเจ้าทั้งหลาย"			
Exd	30	17	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	30	18	" เจ้าจงทำขันทองสัมฤทธิ์และพานรองขันทองสัมฤทธิ์ด้วย สำหรับล้างชำระ จงตั้งขันนั้นไว้ระหว่างพลบพลานแห่งขมมุมและแทนบูชา แล้วจง
ตักน้ำใส่ไว้ในขันนั้น			
Exd	30	19	ให้อาโรนและบุตรชายของเขาใช้ล้างมือและเท้า
Exd	30	20	เมื่อเขาจะเข้าไปในพลบพลานแห่งขมมุม เขาจะต้องชำระด้วยน้ำเพื่อจะไม่ตาย หรือเมื่อเขาเข้ามาใกล้แท่นทำการปรนนิบัติ เพื่อถวายเครื่อง
บูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์			
Exd	30	21	จงให้เขาล้างมือและเท้าเพื่อจะมีได้ตาย และให้เปิงกุกเกณฑ์เนื่องนิตย์ประจำตัวเขา คืออาโรนกับเชื้อสายของเขาตลอดชั่วอายุของเขา"
Exd	30	22	ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ยังตรัสกับโมเสสว่า
Exd	30	23	" จงเอาเครื่องเทศพิเศษคือมดยอบน้ำ ซึ่งหนักห้าร้อยเชเชล และอบเชยหอมครึ่งจำนวนคือสองร้อยห้าสิบเชเชล และตะไคร้สองร้อยห้าสิบเช
เชล			
Exd	30	24	และการบูรห้าร้อยเชเชล ตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ และนำมันมะกอกเทศหนึ่งอิน
Exd	30	25	เจ้าจงเอาสิ่งเหล่านี้มาทำเป็นน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์ เป็นน้ำหอมปรุงตามศิลปะช่างปรุงน้ำมันนั้น จะเป็นน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์
Exd	30	26	แล้วจงเอาน้ำมันเจิมพลบพลานแห่งขมมุมและหีบพระโอวาทด้วย
Exd	30	27	โต๊ะและเครื่องใช้ประจำโต๊ะ คันประทีปกับเครื่องใช้ประจำคันประทีป และแท่นเผาเครื่องหอม
Exd	30	28	แท่นเครื่องเผาบูชาและเครื่องใช้ประจำแท่น ทั้งขันและพานรองขันนั้น
Exd	30	29	จงชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อจะได้บริสุทธิ์ที่สุด และอะไรมาถูกสิ่งเหล่านั้นกับบริสุทธิ์ด้วย
Exd	30	30	อนึ่งจงเจิมอาโรนและบุตรชายเขา และสถาปนาเขาไว้ให้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปรโรหิต
Exd	30	31	ท่านจงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า `นี่แหละ เป็นน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์สำหรับเราตลอดชั่วอายุของเจ้า
Exd	30	32	น้ำมันนี้อย่าให้เจิมคนสามัญเลย และอย่าผสมทำน้ำมันอื่นเหมือนอย่างน้ำมันนี้ น้ำมันนี้เป็นน้ำมันบริสุทธิ์ เจ้าทั้งหลายจงถือไว้เป็นบริสุทธิ์
Exd	30	33	ผู้ใดจะผสมน้ำมันอย่างนี้ หรือผู้ใดจะใช้ไขมันคนต่างด้าว ผู้นั้นจะถูกตัดขาดจากชนชาติของเรา "
Exd	30	34	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงเอาเครื่องเทศคือยางไม้ ชะมด และมหาหิงค์ ผสมกับกำยานบริสุทธิ์ ให้ทำทุกกันทุกอย่าง
Exd	30	35	จงผสมเครื่องหอมปรุงตามศิลปะช่างปรุงเจือด้วยเกลือให้เป็นของบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์
Exd	30	36	จงเอาส่วนหนึ่งมาตำให้ละเอียด และวางอีกส่วนหนึ่งไว้หน้าหีบพระโอวาทในพลบพลานแห่งขมมุมที่เราจะพบกับเจ้า เครื่องหอมนั้นเจ้าจงถือ
ว่าบริสุทธิ์ที่สุด			
Exd	30	37	เครื่องหอมที่เจ้ากระทำตามส่วนที่ผสมนั้น เจ้าอย่าทำใช้เอง ให้ถือว่าเป็นเครื่องหอมบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์
Exd	30	38	ผู้ใดทำเครื่องเช่นนี้ไว้ใช้สุดม ผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา "
Exd	31	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	31	2	" ดุษิ เราได้ออกชื่อเขาลาด ผู้เป็นบุตรชายอริ ผู้เป็นบุตรชายเฮธูแห่งตระกูลยูดาห์
Exd	31	3	และได้ให้เขาประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าคือให้เขามีสติปัญญา ความเข้าใจและความรู้ในวิชาการทุกอย่าง
Exd	31	4	จะได้คิดออกแบบอย่างประณีตในการทำเครื่องทองคำ เงิน และทองสัมฤทธิ์
Exd	31	5	เจียรระบอบอย่างต่างๆสำหรับฝังในกระเปาะและแกะสลักไม้ได้ คือระบอบวิชาการทุกอย่าง
Exd	31	6	และดุกัด เราได้ตั้งผู้ช่วยอีกคนหนึ่ง ชื่อโอโฮลิบ บุตรชายอาหิสะมัดแห่งตระกูลดาน และสำหรับคนทั้งปวงผู้เฉลียวฉลาดเราได้บันดาลให้
เขามีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา เพื่อเขาจะได้ทำสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งเจ้าไว้			
Exd	31	7	คือพลบพลานแห่งขมมุม หีบพระโอวาทและพระที่นั่งกรุณา ซึ่งอยู่บนหีบพระโอวาท และเครื่องใช้ทุกอย่างสำหรับพลบพลาน
Exd	31	8	โต๊ะกับเครื่องใช้สำหรับโต๊ะ คันประทีปบริสุทธิ์กับเครื่องใช้สำหรับคันประทีป และแท่นเครื่องหอม
Exd	31	9	แท่นเครื่องเผาบูชากับเครื่องใช้ประจำแท่น ขันกับพานรองขันนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	31	10	เสียดเย็บด้วยฝีมือประณีต คือเสียดอันบริสุทธิ์ของอาโรนบโรหิต และเสียดของบุตรชายของเขา เพื่อจะได้สวมปฏิบัติในตำแหน่งบโรหิต
Exd	31	11	และนำมันเจิมกับเครื่องหอมสำหรับที่บริสุทธิ์ ที่ราบับูซาเจ้านั้นให้เขากระทำตามทุกประการ"
Exd	31	12	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	31	13	"จงส่งชนชาติอิสราเอลว่า `เจ้าทั้งหลายจงรักษาวันสะบาโตของเราไว้ เพราะนี่จะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า
Exd	31	14	เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ได้กระทำเจ้าให้บริสุทธิ์"
Exd	31	15	เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงรักษาวันสะบาโตไว้ เพราะเป็นวันบริสุทธิ์สำหรับเจ้า ทุกคนที่กระทำในวันนั้นเป็นมลทินจะต้องถูกประหารให้ตาย
Exd	31	16	เพราะผู้ใดก็ตามทำการงานในวันนั้น ผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของเขา
Exd	31	17	จงทำงานแต่ในกำหนดหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโต เป็นวันหยุดพักสงบ เป็นวันบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์ ผู้ได้ทำงานในวันสะบาโต
Exd	31	18	นั้นต้องถูกลงโทษถึงตาย
Exd	32	1	เหตุฉะนั้น ชนชาติอิสราเอลจงรักษาวันสะบาโตไว้ คือถือวันสะบาโตตลอดชั่วอายุของเขาเป็นพันธสัญญาเนื่องนิรันดร์
Exd	32	2	เป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับชนชาติอิสราเอลว่า ในหกวันพระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก แต่ในวันที่เจ็ดพระองค์ได้
Exd	32	3	ทรงสถาปนาไว้ และได้ทรงหยุดพระทัยในวันนั้น"
Exd	32	4	เมื่อพระองค์ตรัสแก่โมเสสบนภูเขาซีนายเสร็จแล้ว พระองค์ได้ประทานแผ่นพระโอวาทสองแผ่น เป็นแผ่นศิลาจารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของ
Exd	32	5	พระเจ้า
Exd	32	6	เมื่อพลไพร่เห็นโมเสสล่าช้าอยู่ ไม่ลงมาจากภูเขาจึงได้พากันมาหาอาโรน เรียกว่า "ลุกขึ้น ขอท่านสร้างพระให้แก่พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวก
Exd	32	7	ข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำข้าพเจ้าออกจากประเทศอียิปต์เป็นอะไรไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบ"
Exd	32	8	ฝ่ายอาโรนได้กล่าวแก่เขาว่า "จงปลดตุ้มหูทองคำออกจากหูกรรยา และหูบตรชายหญิงของเจ้าทั้งหลายแล้วนำมาให้เราเถิด"
Exd	32	9	พลไพร่ทั้งปวงจึงได้ปลดตุ้มหูทองคำจากหูของตนมามอบให้กับอาโรน
Exd	32	10	เมื่ออาโรนได้รับทองคำจากมือเขาแล้ว จึงใช้เครื่องมือสลักหล่อรูปเป็นวัวหนุ่ม แล้วเขาทั้งหลายประกาศว่า "โอ อิสราเอล สิ่งเหล่านี้แหละเป็น
Exd	32	11	พระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์"
Exd	32	12	เมื่ออาโรนได้ยินดังนั้นแล้วจึงสร้างแท่นบูชาไว้ตรงหน้ารูปวัวหนุ่มนั้น แล้วอาโรนประกาศว่า "พรุ่งนี้เป็นวันเทศกาลเลี้ยงถวายพระเยโฮ
Exd	32	13	วาห์"
Exd	32	14	ครั้นรุ่งขึ้นเขาตื่นขึ้นแต่เช้ามืด ถวายเครื่องเผาบูชา และนำเครื่องสันติบูชามา พลไพร่ก็นั่งลงกินและดื่มแล้วก็ลุกขึ้นเล่นสนุกกัน
Exd	32	15	ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "เจ้าลงไปเถิด ด้วยว่าชนชาติของเจ้าซึ่งเจ้าได้นำออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้น ได้ทำความเสื่อมเสียมากแล้ว
Exd	32	16	เขาได้หันเหออกจากทางซึ่งเราสั่งเขาไว้อย่างรวดเร็ว คือหล่อรูปวัวขึ้นรูปหนึ่งสำหรับตน และกราบไหว้รูปนั้น และถวายสัตวบูชาแก่รูปนั้น
Exd	32	17	และกล่าวว่า `โอ อิสราเอล สิ่งเหล่านี้แหละเป็นพระของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์"
Exd	32	18	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "เราเห็นพลไพร่นี้แล้ว ดูเถิด เขาเป็นชนชาติค่อแข็ง
Exd	32	19	ฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงปล่อยเราตามลำพัง เพื่อความพิโรธของเราจะเดือดพลุ่งขึ้นต่อเขาและเพื่อเราจะผลาญทำลายเขาเสีย ส่วนเจ้าเราจะให้เป็น
Exd	32	20	ประชาชาติใหญ่"
Exd	32	21	ฝ่ายโมเสสก็วิ่งอนกราบทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โฉนพระองค์จึงทรงพระพิโรธอย่างแรงกล้าต่อพลไพร่
Exd	32	22	ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยฤทธานภาพอันใหญ่ยิ่ง และด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์เล่า
Exd	32	23	เหตุไฉนจะให้ชนชาวอียิปต์กล่าว ว่า พระองค์ทรงนำเขาออกมาเพื่อจะทรงทำร้ายเขา เพื่อจะประหารชีวิตเขาที่ภูเขาและทำลายเขาเสียจาก
Exd	32	24	แผ่นดินโลก" ขอพระองค์ทรงหันกลับเสียจากความพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ และทรงกลับพระทัยอย่าอันตรายแก่พลไพร่ของพระองค์เอง
Exd	32	25	ขอพระองค์ได้ทรงระลึกถึงบารัซัม อิลลัค และอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์ เป็นผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณด้วยพระองค์เองแก่เขาเหล่านี
Exd	32	26	ว่าไว้ว่า `เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีขึ้นดั่งดวงดาวในท้องฟ้า และแผ่นดินนี้ทั้งหมดซึ่งเราสัญญาไว้แล้ว เราจะยกให้แก่เชื้อสายของเจ้า และเขาจะรับไว้เป็นมรดกตลอดไป"
Exd	32	27	แล้วพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัย มิได้ทรงทำอันตรายอย่างที่พระองค์ทรงดำริว่าจะกระทำแก่พลไพร่ของพระองค์
Exd	32	28	ฝ่ายโมเสสกลับลงมาจากภูเขากือแผ่นดินลาพระโอวาทมาสองแผ่น ซึ่งจารึกทั้งสองด้าน จารึกทั้งด้านนี้และด้านนั้น
Exd	32	29	แผ่นดินเหล่านั้นเป็นงานจากฝีมือพระหัตถ์ของพระเจ้า และอักษรที่จารึกนั้นเป็นลายพระหัตถ์ของพระเจ้า สลักไว้บนแผ่นดินนั้น
Exd	32	30	เมื่อโยชูวาได้ยินเสียงพลไพร่อ้ออ้อยอยู่เขาจึงเรียนโมเสสว่า "ที่ค่ายมีเสียงเหมือนเกิดสงคราม"
Exd	32	31	ฝ่ายโมเสสตอบว่า "ที่เรารับได้ยินมิใช่เสียงอ้ออ้อยของคนที่มีชัยชนะ และมีชัยชนะคนที่แพ้ แต่เป็นเสียงคนร้องเพลงกัน"
Exd	32	32	ต่อมาพอโมเสสเข้ามาใกล้ค่าย ได้เห็นรูปวัวหนุ่มและคนเต้นรำ โทสะของโมเสสก็เดือดพลุ่งขึ้น ท่านโยนแผ่นดินที่ตกแตกเกลี้ยที่เชิงภูเขา
Exd	32	33	นั้นเอง
Exd	32	34	แล้วท่านเอารูปวัวหนุ่มที่พลไพร่ทำไว้นั้นเผาเสีย และบดเป็นผงโรยลงในน้ำ และบังคับให้ชนชาติอิสราเอลดื่มมันนั้น
Exd	32	35	โมเสสจึงถามอาโรนว่า "พลไพร่ทำอะไรอะไรแก่ท่านแล้ว ท่านจึงนำบาปอันใหญ่ขึ้นมาสู่พวกเขา"
Exd	32	36	ฝ่ายอาโรนตอบว่า "อย่าให้ความโกรธของเจ้านายของข้าพเจ้าเดือดพลุ่งขึ้นเลย ท่านก็รู้จักพลไพร่พวกนี้แล้วว่า เขาเอนเอียงไปในทางชั่ว
Exd	32	37	เขามาร้องขอข้าพเจ้าว่า `ของทำพระให้พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำพวกข้าพเจ้าออกจากแผ่นดิน
Exd	32	38	อียิปต์นั้นเกิดอะไรขึ้นกับเขา ข้าพเจ้าไม่ทราบ"
Exd	32	39	แล้วข้าพเจ้าตอบแก่เขาว่า `ผู้ใดมีทองคำให้ปลดออกมา' เขาก็มอบทองคำให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจึงโยนลงไปในไฟแล้ววันนี้ก็ออกมา"
Exd	32	40	เมื่อโมเสสเห็นประชาชนแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงเสียแล้ว (เพราะว่าอาโรนปล่อยให้เขาเปลี่ยนแปลงจนน่าอายท่ามกลางพวกศัตรู)
Exd	32	41	แล้วโมเสสยืนอยู่ที่ประตูค่ายร้องว่า "ผู้ใดโดยฝ่ายพระเยโฮวาห์ให้ผู้นั้นมาหาเราเถิด" ฝ่ายลูกหลานของเลวีได้มาหาโมเสสพร้อมกัน
Exd	32	42	โมเสสจึงกล่าวแก่เขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสสั่งดังนี้ว่า `จงเอาดาบสะพายทุกคนแล้วจงไปมาตามประตูต่างๆทั่วค่าย
Exd	32	43	ทุกๆคนจงฆ่าพี่น้องและมิตรสหายและเพื่อนบ้านของตัวเอง"
Exd	32	44	ฝ่ายลูกหลานของเลวีก็ทำตามโมเสสสั่ง และพลไพร่ประมาณสามพันคนตายลงในวันนั้น
Exd	32	45	ด้วยโมเสสกล่าวไว้แล้วว่า "ในวันนี้ท่านทั้งหลายจงสถาปนาตัวเองรับใช้พระเยโฮวาห์ จงให้ทุกคนสู้รบกับบุตรชายและพี่น้องของตน เพื่อ
Exd	32	46	วันนี้พระองค์จะได้อำนาจพระพรแก่ท่านทั้งหลาย"
Exd	32	47	ครั้นวันรุ่งขึ้น โมเสสจึงกล่าวแก่พลไพร่ว่า "ท่านทั้งหลายทำบาปอันใหญ่ยิ่ง แต่บัดนี้เราจะขึ้นไปเผ่าพระเยโฮวาห์ ชะรอยเราจะทำการม
Exd	32	48	ลทินบาปของท่านได้"
Exd	32	49	โมเสสจึงกลับไปเผ่าพระเยโฮวาห์ทูลว่า "โอพระเจ้าข้า พลไพร่นี้ทำบาปอันใหญ่ยิ่ง เขาทำพระด้วยทองคำสำหรับตัวเอง
Exd	32	50	แต่บัดนี้ขอพระองค์โปรดยกโทษบาปของเขา ถ้าหาไม่ ขอพระองค์ทรงลบชื่อของข้าพระองค์เสียจากทะเบียนที่พระองค์ทรงจดไว้"
Exd	32	51	ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ผู้ใดทำบาปต่อเราแล้วเราจะลบชื่อผู้นั้นเสียจากทะเบียนของเรา
Exd	32	52	ฉะนั้นบัดนี้ จงไปเถิด นำพลไพร่ไปยังที่ซึ่งเราบอกแก่เจ้าแล้ว ดูเถิด ทูตสวรรค์ของเราจะนำหน้าเจ้า แต่ในวันนั้นเมื่อเราจะพิพากษาเขา
Exd	32	53	เราจะลงโทษเขา"
Exd	32	54	ฝ่ายพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ภัยพิบัติเกิดขึ้นแก่พลไพร่ เพราะเหตุเขาทำรูปวัวหนุ่มซึ่งอาโรนทำนั้น
Exd	32	55	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ไปเถิด จยกไปจากที่นี่ เจ้ากับพลไพร่ซึ่งเจ้านำขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ไปยังแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณกับอับ
Exd	32	56	ราซัม อิลลัค และยาโคบว่า `แผ่นดินนั้นเราจะให้แก่เชื้อสายของเจ้า"
Exd	32	57	เราจะใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำหน้าเจ้าไป และจะไล่คนคานาอัน คนอามาไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปรีซชั คนฮิวไตต์ คนเยบส ออกเสียจากที่นั้น
Exd	32	58	จงนำไปถึงแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ แต่เราจะไม่ขึ้นไปกับพวกเจ้า เกรงว่าเราจะทำลายล้างพวกเจ้าเสียกลางทาง เพราะว่า
Exd	32	59	เจ้าเป็นชนชาติค่อแข็ง"
Exd	32	60	เมื่อพลไพร่ได้ยินข่าวร้ายนั้นเขามิมีความโศกเศร้า และ ไม่มีผู้ใดใส่เครื่องประดับเลย
Exd	32	61	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า `เจ้าทั้งหลายเป็นชนชาติค่อแข็ง ถ้าเราจะขึ้นไปกับเจ้าเพียงครุเดียว
Exd	32	62	เราก็จะทำลายล้างเจ้าเสีย เหตุฉะนั้น จงถอดเครื่องประดับออกเสียเพื่อเราจะรู้ว่า ควรจะกระทำอย่างไรกับเจ้า"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	33	6	ฝ่ายชนชาติอิสราเอลก็ถอดเครื่องประดับออกตอนที่เขาอยู่แถบภูเขาไซบะ
Exd	33	7	ฝ่ายโมเสสตั้งพลับพลาหลังหนึ่งไว้ข้างนอกไกลจากค่าย และเรียกว่าพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อมาทุกคนซึ่งปรารถนาจะเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ก็
ออกไปยังพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งตั้งอยู่นอกบริเวณค่าย			
Exd	33	8	และต่อมาเมื่อไรที่โมเสสออกไปยังพลับพลา นั้น พลไพร่ทั้งปวงก็จะลุกขึ้นยืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน มองดูโมเสสจนท่านเข้าไปในพลับพลา
Exd	33	9	ครั้นโมเสสเข้าไปในพลับพลาแล้ว เสาเมฆก็ลอยลงมาตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลา แล้วพระเยโฮวาห์ก็ตรัสสนทนากับโมเสส
Exd	33	10	เวลาพลไพร่ทั้งปวงเห็นเสาเมฆนั้นตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลาเมื่อไร ทุกคนก็จะลุกขึ้นยืนนมัสการอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน
Exd	33	11	ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ก็ตรัสสนทนากับโมเสสสองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนทนากัน แล้วโมเสสก็กลับไปยังค่าย แต่โยฮูวาผู้รับใช้หนุ่ม
ผู้เป็นบุตรชายของนูน มิได้ออกไปจากพลับพลา			
Exd	33	12	โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า " ดูก่อนพระองค์ได้ตรัสสั่งข้าพระองค์ว่า `จงนำพลไพร่ขึ้นไปด้วย' แต่พระองค์มิได้แจ้งให้ข้าพระองค์
ทราบว่าจะใช้ผู้ใดขึ้นไปกับข้าพระองค์ แม้กระนั้นพระองค์ก็ยังตรัสกับข้าพระองค์ว่า `เราจักเจ้าตามชื่อของเจ้า และเจ้าก็ได้รับความกรุณาในสายตาของเราด้วย'			
Exd	33	13	ฉะนั้นบัดนี้ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ถ้าแม่ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว ขอทรงโปรดสำแดงพระ
มรรคาของพระองค์ให้ข้าพระองค์เห็นในกาลบัดนี้ เพื่อข้าพระองค์จะรู้จักพระองค์ แล้วจะรับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ และขอทรงถือว่าชนชาตินี้เป็นพลไพร่ของพระองค์"			
Exd	33	14	ฝ่ายพระองค์ตรัสว่า " เราเองจะไปกับเจ้า และให้เจ้าได้พัก"
Exd	33	15	ฝ่ายโมเสสจึงกราบทูลพระองค์ว่า " ถ้าพระองค์มิได้เสด็จไปกับข้าพระองค์ ก็ขออย่านำพวกข้าพระองค์ขึ้นไปจากที่นี่เลย
Exd	33	16	ท่าอย่างไรจะทราบได้ตรงนี้ว่า ข้าพระองค์และพลไพร่ของพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว ก็เมื่อพระองค์เสด็จไป
กับพวกข้าพระองค์ด้วยมิใช่หรือ ดังนี้ เราทั้งหลายทั้งข้าพระองค์และพลไพร่ของพระองค์จึงจะแยกออกจากชนชาติที่พึ่งปางที่ยอบนพื้นแผ่นดินโลก"			
Exd	33	17	ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " เราจะกระทำสิ่งที่ยากลำบากนี้ด้วยเพราะว่าเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของเราแล้ว และเราจักเจ้า
ตามชื่อของเจ้า"			
Exd	33	18	โมเสสจึงกราบทูลว่า " ขอทรงโปรดสำแดงสำราศีของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด"
Exd	33	19	พระองค์จึงตรัสตอบว่า " เราจะให้ดูความดีของเราประจักษ์แก่เจ้านั่นเอง และเราจะประกาศนามของเราคือ เยโฮวาห์ ให้ประจักษ์ต่อ
หน้าเจ้า เราประสงค์จะโปรดปรานผู้ใด เราจักจะโปรดปรานผู้ใด และเราประสงค์จะเมตตาแก่ผู้ใด เราจักจะเมตตาผู้นั้น"			
Exd	33	20	พระองค์จึงตรัสว่า " เจ้าจะเห็นหน้าของเราไม่ได้ เพราะมนุษย์เห็นหน้าเราแล้วจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้"
Exd	33	21	พระเยโฮวาห์ตรัสอีกว่า " ดูก่อน มีที่แห่งหนึ่งอยู่ใกล้เรา เจ้าจงไปยืนอยู่บนศิลานั้น
Exd	33	22	แล้วขณะที่เราสร้างราศีของเราที่กำลังผ่านไป เราจะซ่อนเจ้าไว้ในช่องศิลาและจะบังเจ้าไว้ด้วยมือเราจนกว่าเราจะผ่านไป
Exd	33	23	เมื่อเราเอามือของเราออกแล้ว เจ้าจะเห็นหลังของเรา แต่หน้าของเราเจ้าจะมิได้เห็น"
Exd	34	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนเดิมแล้วเราจะจารึกคำเหมือนในแผ่นเก่าที่เจ้าทำแตกนั้นให้
Exd	34	2	จงเตรียมให้พร้อมเวลาเช้า แล้วจงขึ้นมาบนภูเขาซีนายแต่เช้า จงคอยเฝ้าเราบนยอดภูเขานั้น
Exd	34	3	อย่าให้ผู้ใดขึ้นมาด้วย และอย่าให้ผู้ใดมาอยู่ตลอดทั่วทั้งภูเขา อย่าให้ฝูงแพะแกะ ฝูงวัวกินหญ้าอยู่หน้าภูเขานี้เลย"
Exd	34	4	ฝ่ายโมเสสจึงสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนสองแผ่นแรก แล้วท่านก็ตื่นแต่เช้าขึ้นไปบนภูเขาซีนายตามรับสั่งของพระเยโฮวาห์ก็ถือศิลาไปสองแผ่น
Exd	34	5	ฝ่ายพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆ และโมเสสยืนอยู่กับพระองค์ที่นั่น และออกพระนามพระเยโฮวาห์
Exd	34	6	พระเยโฮวาห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน ตรัสว่า " พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ผู้ทรงพระกรุณา ทรงอปรด้วยพระคุณ ทรงกรุณา
และบริบูรณ์ด้วยความเมตตาและความจริง			
Exd	34	7	ผู้ทรงสำแดงความเมตตาต่อมนุษย์กระทั้งพันชั่วอายุ ผู้ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้า การละเมิดและบาปของเขาเสีย แต่จะทรงถือว่าไม่มีโทษ
ก็หามิได้ และให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานสามชั่วสี่ชั่วอายุคน"			
Exd	34	8	ฝ่ายโมเสสจึงรีบกราบลงที่พื้นดินนมัสการ
Exd	34	9	แล้วทูลว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าแม่ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอ
องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์โปรดเสด็จไปท่ามกลางพวกข้าพระองค์เพราะเป็นชนชาติคือเชื้อชาติตั้ง และขอทรงโปรดยกโทษความชั่วช้าและความบาปของพวกข้าพระองค์ และโปรด			
รับพวกข้าพระองค์เป็นมรดกของพระองค์ด้วย"			
Exd	34	10	ฝ่ายพระองค์ตรัสว่า " ดูก่อน เราจะทำพันธสัญญาไว้ เราจะทำการหัตถ์จรรยาต่อหน้าชนชาติของเจ้าทุกคน ซึ่งไม่มีผู้ใดกระทำในประชาชาติ
ใดทั่วพิภพ และประชาชนทั้งปวงซึ่งเจ้าอยู่ท่ามกลางเขานั้น จะเห็นกิจการของพระเยโฮวาห์ เพราะการซึ่งเรากระทำต่อเจ้านั้นจะเป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก			
Exd	34	11	จงถือตามคำซึ่งเราบัญชาเจ้าในวันนี้ ดูก่อน เราจะไล่คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปรีสิช คนฮิวีต์ และคนเอบลุส ไปให้พ้นหน้า
เจ้า			
Exd	34	12	จงระวังตัวให้ดี อย่ากระทำพันธสัญญากับชาวเมืองซึ่งเจ้าจะไปถึงนั้น เกรงว่าจะเป็นบ่วงแร้วตักพวกเจ้า
Exd	34	13	แต่เจ้าทั้งหลายจงทำลายแท่นบูชาและแท่นบูชาและแท่นศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้แหลกและเอียด และโค่นเสารูปเคารพของเขาเสีย
Exd	34	14	เจ้าอย่านมัสการพระอื่นเลย เพราะพระเยโฮวาห์ผู้ทรงพระนามว่าหวางแทนเป็นพระเจ้าของผู้ทรงหวางแทน
Exd	34	15	เกรงว่าเจ้าจะทำพันธสัญญากับชาวเมืองนั้น และเมื่อเขาเล่นซู้กับพระของเขา และถวายสัตวบูชาแก่บรรดาพระเหล่านั้น เขาจะเชิญพวกเจ้าไปร่วม
ด้วย และพวกเจ้าจะไปกินของที่เขากลายบูชาขึ้น			
Exd	34	16	เกรงว่าเจ้าจะรับบุตรสาวของเขามาเป็นภรรยาบุตรชายของเจ้า และบุตรสาวของเขานั้นจะไปเล่นซู้กับพระของเขา และชักชวนให้บุตรชาย
ของเจ้าไปเล่นซู้กับพระนั้นด้วย			
Exd	34	17	เจ้าอย่าหลอรูปพระไว้สำหรับตัวเองเลย
Exd	34	18	เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ จงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบเจ็ดวันตามกำหนดในเดือนอาบิบตามที่เราบัญชาเจ้า เพราะเจ้าออก
จากอียิปต์ในเดือนอาบิบ			
Exd	34	19	ทุกสิ่งซึ่งออกจากครรภ์ครั้งแรกเป็นของเรา คือสัตว์ตัวผู้ทั้งหมดของเจ้า ลูกห่านของวัวและของแกะ
Exd	34	20	ส่วนลูกลาหัวปีนั้นเจ้าจงนำลูกแกะมาไถไว้ ถ้าแม่เจ้ามิได้ไถก็จงหักคอมันเสีย บุตรชายหัวปีทั้งหลายของพวกเจ้านั้นจะต้องไถไว้ด้วย อย่าให้
ผู้ใดมาเฝ้าเราเมื่อเปล่าเลย			
Exd	34	21	เจ้าจงทำการงานในกำหนดหกวัน แต่วันที่เจ็ดจงพัก แม้ว่าในฤดูไถนาและฤดูเกี่ยวข้าวก็จงพัก
Exd	34	22	จงถือเทศกาลสัปดาห์ คือเทศกาลเลี้ยงฉลองผลต้นฤดูเกี่ยวข้าวสาลี และถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บผลิตผลในปลายปี
Exd	34	23	บรรดาผู้ชายทั้งหลายของพวกเจ้าต้องมาประชุมกันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้า คือพระเจ้าแห่งอิสราเอลมิละสามครั้ง
Exd	34	24	เพราะเราจะขับไล่ชนชาติทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าพวกเจ้าและจะขยายเขตแดนเมืองของเจ้าให้กว้างออกไป เมื่อพวกเจ้าจะขึ้นไปเฝ้าพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าปีละสามครั้งนั้น จะไม่มีใครอยากไถแผ่นดินของเจ้าเลย			
Exd	34	25	อย่าถวายสัตวบูชาพร้อมกับขนมปังไร้เชื้อ และเครื่องบูชาอันเกี่ยวกับเทศกาลเลี้ยงปีสกลนั้น อย่าให้เหลือไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น
Exd	34	26	จงคัดพืชผลแรกจากผลรุ่นแรกในไร่นามาถวายในพระนิเวศพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า อย่าต้มเนื้อลูกแพะด้วยน้ำมันเมฆของมันเลย"
Exd	34	27	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " คำเหล่านี้จงเขียนไว้ เพราะเราทำพันธสัญญาไว้กับเจ้าและพวกอิสราเอลตามข้อความเหล่านี้แล้ว"
Exd	34	28	ฝ่ายโมเสสเฝ้าพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่นสี่สิบวันสี่สิบคืน มิได้รับประทานอาหารหรือน้ำเลย และท่านจารึกคำพันธสัญญาไว้ที่แผ่นศิลา คือพระ
บัญญัติสิบประการ			
Exd	34	29	อยู่ต่อมาโมเสสได้ลงมาจากภูเขาซีนาย ถือแผ่นพระโอวาทสองแผ่นมาด้วย เวลาที่ลงมาจากภูเขานั้นโมเสสก็ไม่ทราบว่ามีผิวหน้าของตน
แสงเนื่องด้วยพระเจ้าทรงสนทนากับท่าน			
Exd	34	30	เมื่ออาโรนและคนอิสราเอลทั้งปวงมองดูโมเสส ดูก่อน ผิวหน้าของท่านทอแสง และเขาก็กลัวไม่กล้าเข้ามาใกล้ท่าน
Exd	34	31	ฝ่ายโมเสสเรียกเขามา แล้วอาโรนกับบรรดาประมุขของชุมนุมก็กลับมาหาโมเสสและท่านสนทนากับเขา
Exd	34	32	แล้วภายหลังคนอิสราเอลทั้งหลายเข้ามาใกล้ โมเสสจึงให้บัญญัติแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ท่านทุกข้อบนภูเขาซีนาย
Exd	34	33	เมื่อท่านพูดจบแล้วก็ใช้ผ้าคลุมหน้าไว้
Exd	34	34	แต่เมื่อไรที่โมเสสเข้าเฝ้าทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านก็ปลดผ้าหน้าออกเสีย จนกว่าจะกลับออกมาแล้วท่านออกมาเฝ้าให้คนอิสราเอล

The Holy Bible in Thai (KJV)

ฟังตามที่ท่านรับพระบัญชามาแล้วนั้น

Exd 34 35
Exd 35 1
Exd 35 2

และคนอิสราเอลดูหน้าของโมเสสคือเห็นผิวหน้าของโมเสสทอแสง ฝ่ายโมเสสใช้ผ้าคลุมหน้าไว้อีกทหครั้ง จนกว่าจะเข้าไปทูลพระองค์ ฝ่ายโมเสสให้ชนนุชนอิสราเอลทั้งหมดประชุมกันกล่าวแก่เขาว่า "ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาให้ท่านทั้งหลายกระทำ จงทำงานในกำหนดทวน แคว้นที่เจ็ดให้ท่านถือเป็นวันบริสุทธิ เป็นวันสะบาโตแด่พระเยโฮวาห์ สำหรับใช้พัก ผู้ใดทำงานในวันนั้นต้องถูก

ลงโทษถึงตาย

Exd 35 3
Exd 35 4
Exd 35 5

ในวันสะบาโตนั้นอย่าก่อไฟเลย ทั่วตลอดที่อาศัยของท่าน " โมเสสได้กล่าวแก่ชนนุชนอิสราเอลทั้งหมดว่า "ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายจงนำของจากของที่มีอยู่มาถวายพระเยโฮวาห์ ผู้ใดมีน้ำใจกว้างขวางให้ผู้นั้นนำของมาถวายพระเยโฮวาห์ คือทองคำ เงิน และ

ทองสัมฤทธิ์

Exd 35 6
Exd 35 7
Exd 35 8
Exd 35 9
Exd 35 10
Exd 35 11
Exd 35 12
Exd 35 13
Exd 35 14
Exd 35 15
Exd 35 16
Exd 35 17
Exd 35 18
Exd 35 19

ผ้าสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ผ้าปานเนื้อละเอียด และขนแพะ หนึ่งแเกะตัวผู้ย้อมสีแดง หนึ่งทาคีและไม้กระถินเทศ น้ำมันเต็มตะเกียง เครื่องเทศสำหรับเจือน้ำมันเจิม และปรุงเครื่องหอมสำหรับการเผาถวาย พลอยสีน้ำข้าวและพลอยต่างๆสำหรับฝังทำเอาโฟดและทับทรวง จงให้ทุกคนที่เฉลียวฉลาดในหมู่พวกท่าน พวกกันมาทำสิ่งทั้งปวงซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้ท่านทำแล้ว คือพลับพลา เต็นท์ และผ้าคลุมพลับพลา ขอเกี่ยวและไม้กรอบ กลอน เสา และฐานรองรับเสาชองพลับพลา เต็นท์ และไม้คานหามหีบ พระที่นั่งรถกับม้านั่งดา โต๊ะกับไม้คานหามโต๊ะ เครื่องใช้ทั้งปวงสำหรับโต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ คันประทีปที่ให้แสงสว่างกับเครื่องอุปการณ์ และตะเกียง และน้ำมันเต็มตะเกียง แทนเผาเครื่องหอมกับไม้คานหามแทนนั้น น้ำมันเจิม และเครื่องหอมสำหรับเผาถวาย และมานับตั้งสำหรับประตุที่ประตุพลับพลา แทนเครื่องเผาบูชากับถวายทองสัมฤทธิ์ ไม้คานหามและเครื่องใช้ทั้งปวงของแทน ขึ้นกับพานรองขึ้นนั้น ผ้าม่านสำหรับกันลานพลับพลากับเสา และฐานรองรับเสา และผ้าม่านสำหรับประตุลาน หลังกมตสำหรับพลับพลา และหลังกมตสำหรับลานพลับพลาพร้อมกันสี่ข้อ เสือยกับด้วยฝีมือประณีตสำหรับแต่งเวลาปรนนิบัติในทีบริสุทธิ คือเสือยบริสุทธิสำหรับอาโรนปุโรหิต และเสือยสำหรับบุตรชายของ

ท่าน เพื่อใช้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต"

Exd 35 20
Exd 35 21

แล้วชนนุชนอิสราเอลทั้งหมดก็แยกย้ายกันจากโมเสสไป ทุกคนที่มีใจปรารถนา และที่มีใจสมัครก็นำสิ่งของมาถวายพระเยโฮวาห์สำหรับพลับพลาแห่งชนนุชและการปรนนิบัติทั้งหลาย และสำหรับ

เครื่องยศบริสุทธิ

Exd 35 22
Exd 35 23

เขาจึงพากันมาทั้งชายและหญิง บรรดาผู้มีน้ำใจสมัครนำมาซึ่งเข็มกลัด ต้มหู แหวนตราและกำไล เป็นทองรูปพรรณทั้งสิ้น คือทุกคนนำ ส่วนทุกคนที่มีด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม หรือที่มีผ้าปานเนื้อละเอียด ขนแพะ หนึ่งแเกะตัวผู้ย้อมสีแดง และหนึ่งทาคีก็เอาของเหล่านั้นมา

Exd 35 24
Exd 35 25
Exd 35 26
Exd 35 27
Exd 35 28
Exd 35 29

ทุกคนที่มีเงินหรือทองสัมฤทธิ์จะถวายก็นำมาถวายพระเยโฮวาห์ และทุกคนที่ไม่มีไม้กระถินเทศใช้การได้ก็นำน้ำมันมาถวาย ส่วนผู้หญิงทั้งปวงที่ชำนาญก็ปั่นด้ายด้วยมือของตน แล้วนำด้ายซึ่งปั่นนั้นมาถวายทั้งสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และเส้นปานเป็นอย่างดี ฝ่ายบรรดาผู้หญิงที่มีใจปรารถนาก็ปั่นขนแพะด้วยความชำนาญ บรรดาประมุขก็นำพลอยสีน้ำข้าวและพลอยต่างๆมาสำหรับฝังทำเอาโฟด และทับทรวง กับเครื่องเทศและน้ำมันเต็มตะเกียง น้ำมันเจิม และน้ำมันปรุงเครื่องหอมสำหรับเผาบูชา คนอิสราเอลทั้งชายหญิงทุกคนที่มีใจสมัครนำของถวายสำหรับการงานต่างๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ให้กระทำก็นำของมาตาม

อำเภอถวายแด่พระเยโฮวาห์

Exd 35 30
Exd 35 31
Exd 35 32
Exd 35 33
Exd 35 34
Exd 35 35

โมเสสจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "ดูก่อนท่าน พระเยโฮวาห์ได้ทรงออกชื่อเบซาเลลบุตรชายอูรี ผู้เป็นบุตรชายของเฮอรัระตระกูลดาห์ และพระองค์ได้ทรงให้ผู้นั้นประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าให้มีสติปัญญาและความเข้าใจ และความรู้ในการช่างฝีมือทั้งปวง เพื่อจะคิดประดิษฐ์วาดลวดลายอย่างฉลาด ทำด้วยทองคำและเงินและทองสัมฤทธิ์ และเจียรระ ในพลอยต่างๆสำหรับฝังในกระเปาะ และการแกะสลักไม้ คือให้มีฝีมือดีเลิศทุกอย่าง อนึ่งพระองค์ทรงดลใจให้ผู้นั้นมีน้ำใจที่จะสอนคนอื่น ได้ด้วย พร้อมด้วยโอโฮสิอับบุตรชายอาหิสะมัดตระกูลดาน คนทั้งสองนี้พระองค์ทรงประทานสติปัญญาแก่จิตใจของเขาให้มีความสามารถในการที่จะกระทำงานได้ทุกอย่าง เช่นการช่างฝีมือ การ ช่างออกแบบ และการช่างด้ายสี คือสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และเส้นปานเป็นอย่างดี และช่างทอ คือทำการช่างฝีมือได้ทุกอย่าง และเป็นช่างออกแบบอย่างฉลาดด้วย"

Exd 36 1
Exd 36 2

ฝ่ายเบซาเลล และโอโฮสิอับ กับคนทั้งปวงที่เฉลียวฉลาด ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานสติปัญญาและความเข้าใจให้เพื่อจะทำการทุกอย่างใน การสร้างสถานบริสุทธิ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้แล้วทุกประการ

Exd 36 2

โมเสสจึงเรียกเบซาเลลและโอโฮสิอับ กับคนทั้งปวงที่เฉลียวฉลาดซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานสติปัญญาให้แก่จิตใจของเขา และใจของเขา

ปรารถนาให้มาทำงาน

Exd 36 3
Exd 36 4
Exd 36 5
Exd 36 6

คนเหล่านี้ได้รับของถวายทั้งหมดนั้นจากโมเสสที่คนอิสราเอลนำมาถวายเพื่อนำไปทำสถานบริสุทธิ พลไพร่จึงนำของที่สมัครใจจะถวายมา ถวายอีกทุกๆเวลาเช้า

Exd 36 7

ฝ่ายคนทั้งปวงที่เฉลียวฉลาดซึ่งทำงานต่างๆที่สถานบริสุทธินั้นมาถึงแล้ว ต่างก็หยุดทำงานในหน้าที่ของตน

Exd 36 8

พากันมาเรียนโมเสสว่า "พลไพร่ของมาถวายมากเกินความต้องการที่จะใช้ในงานนั้นๆซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำ" โมเสสจึงสั่งให้ประกาศไปทั่วค่ายว่า "อย่าให้ชายหญิงนำของสำหรับทำสถานบริสุทธีมามากมายอีกเลย" เหตุฉะนั้นพลไพร่จึงยับยั้งไม่นำของ

Exd 36 9

เพราะของที่เขา มีอยู่แล้วก็พอสำหรับงานทั้งปวงนั้น และยังมีเหลืออีก

Exd 36 10

บรรดาช่างผู้เฉลียวฉลาดได้ทำพลับพลาด้วยม่านสิบผืน ด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด ด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม มีรูปเกตุบี่มีช่องออกแบบ ไร

Exd 36 11

ม่านผืนหนึ่งยาวยี่สิบแปดศอก กว้างสี่ศอก ม่านทุกผืนเท่ากัน

Exd 36 12

ม่านห้าผืนเขาทำให้เกี่ยวติดกัน และอีกห้าผืนนั้นเกี่ยวติดกันด้วย

Exd 36 13

เขาทำด้วยด้ายสีฟ้า ติดไว้ตามขอบม่านด้านนอกสุดซดที่หนึ่ง และตามขอบม่านด้านนอกสุดซดที่สองก็ทำไว้เหมือนกัน

Exd 36 14

ม่านผืนหนึ่งเขาทำห้าสิบผืน และตามขอบม่านซดที่สองเขาก็ทำห้าสิบผืนให้ตรงกัน

Exd 36 15

และเขาทำช่องทองคำห้าสิบช่อง สำหรับใช้เกี่ยวม่านเพื่อให้พลับพลาเป็นชิ้นเดียวกัน

Exd 36 16

เขาทำม่านด้วยขนแพะสำหรับเป็นเต็นท์คลุมพลับพลาอีกสิบเอ็ดผืน

Exd 36 17

เขาทำด้วยด้ายสีฟ้า ติดไว้ตามขอบม่านด้านนอกสุดซดที่หนึ่ง และเขาทำห้าสิบผืนติดกับขอบม่านด้านนอกสุดซดที่สอง

Exd 36 18

เขาทำช่องทองคำห้าสิบช่องเกี่ยวขอเข้าที่ ให้ติดต่อเป็นเต็นท์หลังเดียวกัน

Exd 36 19

เขาทำเครื่องคาดเต็นท์ด้วยหนึ่งแเกะตัวผู้ย้อมสีแดงขึ้นหนึ่ง และคลุมทับด้วยหนึ่งทาคีซอกขึ้นหนึ่ง

Exd 36 20

เขาทำไม้กรอบสำหรับพลับพลาด้วยไม้กระถินเทศยกตั้งขึ้นตรงๆ

Exd 36 21

ไม้กรอบนั้นยาวแปดสิบศอก กว้างศอกสิบ

Exd 36 22

มีเดือยกรอบละสองเดือย เดือยกรอบหนึ่งมีไม้ประกับติดกับเดือยอีกกรอบหนึ่ง เขาได้ทำไม้กรอบพลับพลาทั้งหมดอย่างนี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	36	23	เขาทำไม้กรอบพลับพลาดังนี้ ด้านใต้เขาใช้ยี่สิบแปด
Exd	36	24	เขาทำฐานด้วยเงินสี่สิบฐานสำหรับไม้กรอบยี่สิบแปด ใต้ไม้กรอบแผ่นหนึ่งมีฐานรองรับแผ่นละสองฐานสำหรับสามเศวตสองอัน
Exd	36	25	ด้านที่สองของพลับพลาช่างที่คเหนือนั้นเขาทำไม้กรอบยี่สิบแปด
Exd	36	26	เขาทำฐานเงินรองรับสี่สิบฐาน ใต้ไม้กรอบมีฐานแผ่นละสองฐาน
Exd	36	27	ส่วนด้านหลังที่คตะวันตกของพลับพลาเขาทำไม้กรอบหกแผ่น
Exd	36	28	เขาทำไม้กรอบอีกสองแผ่นสำหรับมมพลับพลาด้านหลัง
Exd	36	29	ไม้กรอบนั้นข้างล่างให้แยกกัน แต่ตอนบนยอดติดต่อกันที่ห้วงแรก เขาทำอย่างนี้ทำให้เกิดมมสองมม
Exd	36	30	คือรวมเป็นไม้กรอบแปดแผ่นด้วยกันและฐานเงินสิบหกอัน ใต้ไม้กรอบมีฐานแผ่นละสองฐาน
Exd	36	31	เขาทำกลอนด้วยไม้กระถินเทศห้าอันสำหรับขัดไม้กรอบฝาพลับพลาด้านหนึ่ง
Exd	36	32	และกลอนอีกห้าอันสำหรับขัดไม้กรอบฝาพลับพลาด้านหนึ่ง และกลอนอีกห้าอันสำหรับขัดไม้กรอบฝาพลับพลาด้านตะวันตก
Exd	36	33	เขาทำกลอนตัวกลางให้ร้อยตอนกลางของไม้กรอบสำหรับขัดฝาตั้งแถมมหนึ่ง ไปจุดอีกมมหนึ่ง
Exd	36	34	เขาหุ้มไม้กรอบเหล่านั้นด้วยทองคำ และทำห้วงกรอบด้วยทองคำสำหรับร้อยกลอน และกลอนนั้นเขาหุ้มด้วยทองคำเช่นกัน
Exd	36	35	เขาทำม่านนั้นด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด มีภาพเคลือบฝีมือช่างออกแบบไว้
Exd	36	36	เขาทำเสาไม้กระถินเทศสี่เสาหุ้มด้วยทองคำ ขอดัดเสานั้นก็เป็นทองคำ เขาหล่อฐานเงินสี่อันสำหรับรองรับเสานั้น
Exd	36	37	และเขาทำบังตาที่ประคองพลับพลานั้นด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียดประกอบด้วยฝีมือช่างปัก
Exd	36	38	และเขาทำหัวตันสำหรับม่านนั้นพร้อมด้วยขอเกี่ยว บัวคว่ำและราวยึดเสานั้นหุ้มด้วยทองคำ แต่ฐานห้าฐานสำหรับรองรับเสานั้นทำด้วยทอง
สัมฤทธิ์			
Exd	37	1	เบซาเลลทำหีบด้วยไม้กระถินเทศ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ และสูงศอกคืบ
Exd	37	2	หีบนั้นเขาหุ้มด้วยทองคำบริสุทธิ์ ทั้งข้างในและข้างนอก และได้ทำกระจึงรอบหีบนั้นด้วยทองคำ
Exd	37	3	เขาหล่อห้วงทองคำสี่ห้วงติดไว้ที่มุมทั้งสี่ ด้านนี้สองห้วงและด้านนั้นสองห้วง
Exd	37	4	เขาทำคานหามด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ
Exd	37	5	เขาสอดคานหามเข้าที่หว่างข้างหีบสำหรับใช้ยกหีบนั้น
Exd	37	6	แล้วเขาทำพระที่นั่งกรณาด้วยทองคำบริสุทธิ์ ยาวสองศอกคืบ กว้างศอกคืบ
Exd	37	7	เขาทำเคบรทองคำสองรูป โดยใช้ก้อนทำ ตั้งไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรณาทั้งสองข้าง
Exd	37	8	เขาทำเคบรไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรณาข้างละรูป เขาทำเคบรนั้นตอนปลายทั้งสองข้างเป็นเนื้อเดียวกับพระที่นั่งกรณา
Exd	37	9	ให้เคบรกางปีกออกเบื้องบนปกพระที่นั่งกรณาไว้ด้วยปีก และให้หันหน้าเข้าหากัน คือให้เคบรหันหน้ามาตรงพระที่นั่งกรณา
Exd	37	10	เขาเอาไม้กระถินเทศทำโต๊ะตัวหนึ่ง ยาวสองศอก กว้างหนึ่งศอก และสูงศอกคืบ
Exd	37	11	เขาหุ้มโต๊ะนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ และทำกระจึงทองคำรอบโต๊ะนั้นด้วย
Exd	37	12	เขาทำประทับขอบโต๊ะนั้นกว้างหนึ่งฝ่ามือโดยรอบ แล้วทำกระจึงทองคำประกอบรอบประทับนั้น
Exd	37	13	เขาหล่อห้วงทองคำสี่อันติดไว้ที่มุมโต๊ะทั้งสี่ตรงขาโต๊ะ
Exd	37	14	ห้วงนั้นติดชิดกับกระจึง สำหรับสอดคานหามโต๊ะนั้น
Exd	37	15	เขาทำคานหามด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำสำหรับหามโต๊ะนั้น
Exd	37	16	และเขาทำเครื่องใช้สำหรับโต๊ะนั้นมี จาน ช้อน กับอ่างน้ำและคนโทที่ใช้รินเครื่องดื่มบูชา ซึ่งทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ทั้งสิ้น
Exd	37	17	เขาทำคันประทีปอันหนึ่งด้วยทองคำบริสุทธิ์ เขาใช้ฝีก้อนทำคันประทีป ให้ทั้งลำตัว กิ่ง ดอก ดอกตูม และกลีบติดเป็นเนื้อเดียวกันคันประทีป
นั้น			
Exd	37	18	มีกิ่งหกกิ่งแยกออกจากลำคันประทีปนั้นข้างละสามกิ่ง
Exd	37	19	แต่ละกิ่งมีดอกเหมือนดอกอัลมอนด์สามดอก ทุกๆดอกมีดอกตูมและกลีบ เป็นดังนี้ทั้งหกกิ่ง ซึ่งยื่นออกจากลำคันประทีป
Exd	37	20	สำหรับลำคันประทีปนั้นมีดอกสี่ดอกเหมือนดอกอัลมอนด์ ทั้งดอกตูมและกลีบ
Exd	37	21	ใต้กิ่งทุกกิ่งทั้งหกที่ลำคันประทีปนั้น ให้มีดอกตูมเป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป
Exd	37	22	ดอกตูมและกิ่งเป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีป ทำทุกส่วนเป็นเนื้อเดียวกันด้วยทองคำบริสุทธิ์และใช้ฝีก้อนทำ
Exd	37	23	เขาทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับคันประทีปนั้น ตะไกรตัดใส่ตะเกียง และภาดใส่ตะไกรด้วยทองคำบริสุทธิ์
Exd	37	24	คันประทีปและเครื่องใช้ทั้งหมดสำหรับคันประทีปนั้น เขาทำด้วยทองคำบริสุทธิ์หนักหนึ่งตะลันต์
Exd	37	25	เขาสร้างแท่นบูชาสำหรับเผาเครื่องหอมด้วยไม้กระถินเทศ ยาวศอกหนึ่ง กว้างศอกหนึ่ง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสูงสองศอก เชิงนอนที่มุม
แท่นนั้นก็เป็นไม้ทองแดงเดียวกันกับแท่น			
Exd	37	26	เขาหุ้มแท่นนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ ทั้งด้านบนและด้านข้างทั้งสิ้นด้าน และเชิงนอนด้วย และเขาทำกระจึงทองคำรอบแท่นนั้น
Exd	37	27	เขาทำห้วงทองคำสองห้วงติดไว้ใต้กระจึงทั้งสองด้าน ตรงข้ามกัน เป็นที่สำหรับสอดใส่ไม้คานหาม
Exd	37	28	เขาทำไม้คานหามนั้นด้วยไม้กระถินเทศหุ้มด้วยทองคำ
Exd	37	29	เขาปรุงน้ำมันเจิมอันบริสุทธิ์ และปรุงเครื่องหอมบริสุทธิ์ด้วยเครื่องเทศตามศิลปะของช่างปรุง
Exd	38	1	เขาทำแท่นเครื่องเผาบูชาด้วยไม้กระถินเทศ ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก เป็นแท่นสี่เหลี่ยมจัตุรัส สูงสามศอก
Exd	38	2	เขาทำเชิงนอนติดไว้ที่สี่มุมของแท่นนั้น เชิงนอนนั้นเป็นไม้ขึ้นเดียวกันกับแท่นบูชา เขาหุ้มแท่นด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	38	3	เขาทำเครื่องใช้บนแท่นนั้นทุกอย่าง คือหม้อ พลั่ว ขาม ขอเกี่ยวเนื้อ และภาดรองไฟ เครื่องใช้สำหรับแท่นทั้งหมดนั้นเขาทำด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	38	4	และเขาเอาทองสัมฤทธิ์ทำเป็นดาข่ายประดับแท่นนั้นให้ห้อยใต้กระจึงของแท่น และห้อยอยู่ตั้งแต่กลางแท่นลงมา
Exd	38	5	เขาหล่อห้วงสี่ห้วงติดที่มุมทั้งสี่ของดาข่ายทองสัมฤทธิ์สำหรับสอดไม้คานหาม
Exd	38	6	เขาทำไม้คานหามด้วยไม้กระถินเทศและหุ้มด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	38	7	เขาสอดไม้คานหามนั้นไว้ในหว่างที่ข้างแท่นสำหรับหาม เขาทำแท่นนั้นด้วยไม้กระดานให้ข้างในกลวง
Exd	38	8	เขาทำชั้นทองสัมฤทธิ์และพานรองชั้นทองสัมฤทธิ์จากกระจงางของบรรดาผู้หญิงที่ปรนนิบัติ ณ ประตูพลับพลาแห่งซุมมู
Exd	38	9	และเขาทำลานไว้ด้วย ไม้รวัด้านใต้มีผ้าบัง ทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด ยาวร้อยศอก
Exd	38	10	มีเสายี่สิบต้นกับฐานทองสัมฤทธิ์รองรับเสายี่สิบฐาน ขอดัดเสาและราวยึดเสานั้นทำด้วยเงิน
Exd	38	11	ด้านเหนือมีผ้าบังยาวร้อยศอก กับเสายี่สิบต้นและฐานทองสัมฤทธิ์ยี่สิบฐาน ขอดัดเสาและราวยึดเสานั้นทำด้วยเงิน
Exd	38	12	ส่วนด้านตะวันตกมีผ้าบังยาวห้าสิบศอก กับเสาสิบต้น และฐานรองรับเสาสิบฐาน ขอดัดเสาและราวยึดเสาทำด้วยเงิน
Exd	38	13	ด้านตะวันออกใช้ผ้ายาวห้าสิบศอก
Exd	38	14	ผ้าบังด้านริมประตูข้างหนึ่งยาวสิบห้าศอก มีเสาสามต้นและฐานรองรับเสาสามฐาน
Exd	38	15	และอีกข้างหนึ่ง ริมประตูข้างนี้และข้างโน้น มีผ้าบังยาวสิบห้าศอก มีเสาสามต้นและฐานรองรับเสาสามฐาน
Exd	38	16	ผ้าบังลานโดยรอบนั้นทำด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด
Exd	38	17	ฐานรองรับเสานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์ ขอดัดเสาและราวยึดเสาเป็นเงิน และบัวคว่ำของเสานั้นหุ้มด้วยเงิน และเสาทอดต้นของลานมีราวยึดเสา
ทำด้วยเงิน			
Exd	38	18	ม่านบังตาที่ประตูลานนั้นปักด้วยฝีมือของช่างปัก เป็นสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มและผ้าปานเนื้อละเอียด ยาวยี่สิบศอก สูงห้าศอก เสมอกับผ้าบัง
ลาน			
Exd	38	19	มีเสาสี่ต้นกับฐานรองรับเสาสี่ฐานเป็นทองสัมฤทธิ์ ขอดัดเสาทำด้วยเงิน และส่วนที่หุ้มบัวคว่ำกับราวยึดเสาเป็นเงิน
Exd	38	20	หลักหนวดทกหลักของพลับพลาและของลาน รอบพลับพลานั้นทำด้วยทองสัมฤทธิ์
Exd	38	21	นี่แหละเป็นบัญญัติสิ่งของที่ใช้ในพลับพลาคือพลับพลาศรีโอาวท ซึ่งเขาทำทั้งหลายนั้นตามคำสั่งของโมเสส มีคนเลวีจัดทำตามบัญญัติของ
อิฮามาร์บุตรชายอาโรนปุโรหิต			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	38	22	ส่วนเบนซาเลลบุตรชายอิรีผู้เป็นบุตรชายของเฮร์แห่งตระกูลยูดาห์ ทำสิ่งสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสสแล้ว
Exd	38	23	ผู้ร่วมงานกับเขาคือ โอโฮลิบ บุตรชายอาหิสะมัดแห่งตระกูลดาน เป็นช่างฝีมือ ช่างออกแบบและช่างตัดยี่ใช้ด้วยสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และ
ผ้าปานเนื้อละเอียด			
Exd	38	24	ทองคำทั้งหมดซึ่งเขาใช้ในการสร้างที่บริสุทธิ์นั้น คือทองคำที่เขานำมาถวาย มีน้ำหนักยี่สิบเก้าตะลันต์เจ็ดร้อยสามสิบเชเชล ตามเชเชลแห่ง
สถานบริสุทธิ์			
Exd	38	25	เงินตามจำนวนชนมนุชน ได้นับไว้ รวมเป็นหนึ่งในร้อยตะลันต์กับหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเชเชล ตามเชเชลแห่งสถานบริสุทธิ์
Exd	38	26	คนละเบคา คือครึ่งเชเชลตามเชเชลของสถานบริสุทธิ์ อันเก็บมาจากทุกคนที่ไปจดทะเบียนสำมะโนคนไว้ คือนับตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไปรวมหก
แสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน			
Exd	38	27	เงินหนึ่งร้อยตะลันต์นั้น เขาใช้หล่อทำฐานรองรับเสาชองสถานบริสุทธิ์และฐานของม่าน ฐานร้อยฐานเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ คือฐานละหนึ่ง
ตะลันต์			
Exd	38	28	แต่เงินหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเชเชลนั้นเขาใช้ทำของสำหรับเสาและหุ้มบัวคว่ำของเสานั้น และทำราวยึดเสาด้วย
Exd	38	29	ทองคำสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มนั้น เขาใช้ทำเสื้อยี่สิบตะลันต์ กับสองพันสี่ร้อยเชเชล
Exd	38	30	ทองคำสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มนั้นเขาใช้ทำฐานประตูปลับพลาแห่งชุมนุมและทำแท่นทองคำและโต๊ะทองคำและเครื่องใช้ทั้งหมด
ของแท่นนั้น			
Exd	38	31	ทำฐานล้อมรอบลานและฐานที่ประตูลาน หลักหมุดทั้งหมดของปลับพลาและหลักหมุดรอบลานนั้น
Exd	39	1	ด้วยสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้มนั้น เขาใช้ทำเสื้อยี่สิบตะลันต์สำหรับใส่เวลาปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์ และได้ทำเครื่องครบบริสุทธิสำหรับอา
โรน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส			
Exd	39	2	เขาทำเอาโปกด้วยทองคำ ด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด
Exd	39	3	เขาตัดทองใบเผือกออกเป็นแผ่นบางๆแล้วตัดเป็นเส้นๆเพื่อจะทอเข้ากับด้ายสีฟ้า เขากับด้ายสีม่วง เขากับด้ายสีแดงเข้ม และเขากับเส้นปานอย่าง
ดีด้วยฝีมือช่างชำนาญ			
Exd	39	4	เขาทำแถบติดไว้ที่ปากเอาโปกให้ติดกับริมตอนบนทั้งสองชั้น
Exd	39	5	รัดประคดทองอย่างประคดสำหรับคาดทับเอาโปกนั้น เขาทำด้วยวิธีทุกอย่างเดียวกันและมีมืออย่างเดียวกับเอาโปก คือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สี
ม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียดตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส			
Exd	39	6	เขาเอาพลอยสีน้ำข้าวฝังไว้ในกระเปาะทองคำซึ่งมีผลหลายละเอียด และแกะอย่างแกะตรา เป็นชื่อบุตรอิสราเอล
Exd	39	7	แล้วเขาตัดไว้กับเอาโปกบนแถบนั้นเพื่อให้พลอยนั้นเป็นที่ระลึกถึงบรรดาบุตรแห่งอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส
Exd	39	8	เขาทำทับทรวงด้วยฝีมือช่างออกแบบให้มีมือเหมือนกับเอาโปก คือทำด้วยทองคำ ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด
Exd	39	9	เขาทำทับทรวงเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส พับทบกลาง ยาวสิบหนึ่ง กว้างสิบหนึ่ง เป็นสองทบด้วยกัน
Exd	39	10	เขาฝังพลอยสี่แถวบนทับทรวงนั้น แถวที่หนึ่งฝังทับทิม บุษราคัมและพลอยสีแดงเข้ม
Exd	39	11	แถวที่สองฝังมรกต ไพฑูรย์และเพชร
Exd	39	12	แถวที่สามฝังนิล โมราและพลอยสีม่วง
Exd	39	13	แถวที่สี่ฝังพลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก พลอยทั้งหมดนี้เขาได้ฝังในกระเปาะลาดลายละเอียดทำด้วยทองคำ
Exd	39	14	พลอยเหล่านี้มีชื่อเหล่าบุตรอิสราเอลสิบสองชื่อ จารึกไว้เหมือนแกะตรา มีชื่อตระกูลทุกตระกูลตามลำดับสิบสองตระกูล
Exd	39	15	เขาทำสร้อยถักเกลียวด้วยทองคำบริสุทธิ์สำหรับทับทรวง
Exd	39	16	และเขาทำหลายทำกระเปาะลาดลายละเอียดด้วยทองคำสองอัน และห่วงทองคำสองห่วง ตัดไว้ที่ปลายทั้งสองของทับทรวง
Exd	39	17	เขาทำหลายสอดสร้อยที่ทำด้วยทองคำนั้นในห่วงที่ปลายทับทรวง
Exd	39	18	และปลายสร้อยอีกสองข้างนั้น เขาทำหลายทำติดกับกระเปาะลาดลายละเอียดทั้งสอง ให้ติดไว้ข้างหน้าแถบยึดเอาโปกทั้งสองข้างบนปา
Exd	39	19	เขาทำหลายทำห่วงทองคำสองอันติดไว้ที่ขอบด้านล่างทั้งสองของทับทรวงข้างในติดเอาโปก
Exd	39	20	และเขาทำหลายทำห่วงสองอันด้วยทองคำ ใส่ไว้ริมเอาโปกด้านหน้า ให้แถบที่ตะเข็บเหนือรัดประคดที่ทอด้วยฝีมือประคดของเอาโปก
Exd	39	21	และเขาทำหลายผูกทับทรวงนั้นติดกับเอาโปกด้วย ใช้ด้ายถักสีฟ้าร้อยผูกที่ห่วง ให้ทับทรวงทับรัดประคดซึ่งทอด้วยฝีมือประคดของเอาโปก
เพื่อมิให้ทับทรวงหลุดไปจากเอาโปก ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส			
Exd	39	22	เขาทำเสื้อคลุมเข้าชุดกับเอาโปกด้วยด้ายสีฟ้าล้วนเป็นฝีมือทอ
Exd	39	23	และช่องกลางผืนเสื้อนั้น เขาทำเป็นคอเสื้อเช่นเดียวกับคอเสื้อทหารและมีขลิบรอบคอเพื่อมิให้ขาด
Exd	39	24	ที่ชายเสื้อคลุม เขาทำหลายปักเป็นรูปลูกทับทิม ใช้ด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด
Exd	39	25	เขาทำหลายทำลูกพรวนด้วยทองคำบริสุทธิ์แล้วติดลูกพรวนระหว่างผลทับทิมรอบชายเสื้อคลุมนั้น
Exd	39	26	คือลูกพรวนลูกหนึ่ง ผลทับทิมผลหนึ่ง และลูกพรวนอีกลูกหนึ่ง ผลทับทิมอีกผลหนึ่งสลักกันดังนี้ รอบชายเสื้อคลุมนั้น สำหรับสวมเวลา
ปรนนิบัติพระองค์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส			
Exd	39	27	เขาทำหลายทำเสื้อด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดของช่างทอผ้าสำหรับอาโรนและสำหรับบุตรชายของท่าน
Exd	39	28	และทำมาลาด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และมาลางามด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และทำกางเกงด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด
Exd	39	29	และทำรัดประคดด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และปักด้วยด้ายสีฟ้า สีม่วง สีแดงเข้ม ด้วยฝีมือช่างปัก ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส
Exd	39	30	เขาทำหลายทำแผ่นมงกุฎบริสุทธิ์ด้วยทองคำบริสุทธิ์แล้วติดลูกพรวนระหว่างผลทับทิมรอบชายเสื้อคลุมนั้น
Exd	39	31	แล้วเขาเอาด้ายถักสีฟ้าผูกแผ่นทองคำนั้นไว้บนมาลา ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส
Exd	39	32	ดังนั้นแหละเขาทำงานสำหรับปลับพลาของแท่นที่แห่งชุมนุมให้สำเร็จทุกประการ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสสไว้อย่างไร คนอิสราเอลก็
กระทำอย่างนั้นทุกประการ			
Exd	39	33	เขาจึงได้นำปลับพลามามอบไว้กับโมเสส ทั้งแท่นและเครื่องใช้ทั้งปวงคือ ขอ ไม่กรอบ กลอน เสา และฐานรองรับเสา
Exd	39	34	เครื่องคาดปลับพลาข้างบนห้าด้วยหนึ่งแกะตัวผู้ย้อมสีแดง และหนึ่งทางค้ำย และม่านสำหรับบังตา
Exd	39	35	หีบพระโอวาทกับไม้คานหามของหีบนั้น และพระที่นั่งกรมลา
Exd	39	36	โต๊ะกับเครื่องใช้ทั้งหมดบนโต๊ะนั้น และขนมปังหน้าพระพักตร์
Exd	39	37	คันประทีปบริสุทธิ์กับตะเกียง คือตะเกียงที่เขาทำและเครื่องใช้ทั้งหมดของคันประทีปนั้นและน้ำมันสำหรับเติมตะเกียง
Exd	39	38	แท่นทองคำ น้ำมันเจิม เครื่องหอมสำหรับเผาบูชา และผ้าบังตาสำหรับประตูปลับพลา
Exd	39	39	แท่นบูชาทองคำสีฟ้า กับตาข่ายทองคำสีฟ้าสำหรับแท่นนั้น ไม้คานหามและเครื่องใช้ทั้งหมดของแท่น ขึ้นกับพานรองชั้น
Exd	39	40	ม่านบังลาน เล้ากับฐานรองรับ ผ้าบังตาประตูลาน เชือกและหลักหมุดสำหรับลาน และเครื่องใช้ทั้งหมดของการปรนนิบัติที่ปลับพลา สำหรับ
แท่นแห่งชุมนุม			
Exd	39	41	เสื้อยี่สิบตะลันต์สำหรับสวมในเวลาปรนนิบัติในที่บริสุทธิ์ เครื่องครบบริสุทธิสำหรับอาโรนไปรหิต เครื่องศสำหรับบุตรชายอาโรน
สำหรับใช้สวมในเวลาปฏิบัติตำแหน่งไปรหิต			
Exd	39	42	สิ่งสารพัดที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสสแล้ว ชนชาติอิสราเอลกระทำสำเร็จทุกประการ
Exd	39	43	โมเสสจึงตรวจดูงานทั้งปวง และเกิด พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้อย่างไร เขาก็ทำเสร็จสิ้นทุกอย่าง โมเสสจึงอวยพรแก่เขา
Exd	40	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Exd	40	2	"ในวันหนึ่งของเดือนแรก จงตั้งปลับพลาแห่งแท่นที่แห่งชุมนุม
Exd	40	3	จงตั้งหีบพระโอวาทไว้ในปลับพลาและกันม่านบังหีบนั้นไว้
Exd	40	4	จงยกโต๊ะเข้ามาตั้งไว้ และจัดเครื่องบนโต๊ะไว้ตามที่ยกมัน แล้วจงนำคันประทีปนั้นเข้ามาและจุดไฟที่ตะเกียงนั้น
Exd	40	5	จงตั้งแท่นบูชาทองคำสำหรับเผาเครื่องหอมตรงหน้าหีบพระโอวาท แล้วตัดม่านบังตาของประตูปลับพลา
Exd	40	6	จงตั้งแท่นสำหรับเครื่องเผาบูชาไว้ตรงหน้าประตูปลับพลาแห่งแท่นที่แห่งชุมนุม

The Holy Bible in Thai (KJV)

Exd	40	7	จงตั้งขึ้นไว้ระหว่างเต็นท์แห่งชุมนุมกับแท่นบูชา แล้วจงตักน้ำใส่ไว้ในขันนั้น
Exd	40	8	จงตั้งข้างฝาลานไว้รอบพลับพลา และติดม่านบังตาไว้ที่ประตูลานนั้น
Exd	40	9	จงเอาน้ำมันเจิม เจิมพลับพลา กับสิ่งสารพัดซึ่งอยู่ในพลับพลา นั้น และชำระพลับพลา กับเครื่องใช้ทั้งหมด ให้บริสุทธิ์ แล้วพลับพลา นั้นจะบริสุทธิ์
Exd	40	10	จงเจิมแท่นสำหรับเครื่องเผาบูชาด้วย และเครื่องใช้ทั้งหมดบนแท่นนั้น และชำระแท่นนั้น ให้บริสุทธิ์ แท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุด
Exd	40	11	จงเจิมขันทั้งพานรองขันด้วย และชำระให้บริสุทธิ์
Exd	40	12	แล้วจงนำอาโรน และบุตรชายของท่านมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ใช้น้ำล้างชำระตัวเขาเสีย
Exd	40	13	จงนำเสื้อฝ้ายบริสุทธิ์สวมให้อาโรน แล้วเจิมและชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต
Exd	40	14	แล้วจงนำบุตรชายอาโรนมาด้วยและสวมเสื้อยี่ให้
Exd	40	15	จงเจิมเขาเช่นเจิมบิดาของเขา เพื่อเขาจะปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุโรหิต การเจิมนั้นจะเป็นการเจิมแต่งตั้งเขาไว้เป็นปุโรหิตเนื่องด้วยตลอดชั่วอายุของเขา"
Exd	40	16	พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสสให้กระทำสิ่งใด ท่านก็กระทำสิ่งนั้นทุกประการ
Exd	40	17	ต่อมาในวันที่หนึ่งเดือนแรกของปีที่สองท่านติดตั้งพลับพลา
Exd	40	18	มอเสสติดตั้งพลับพลาขึ้น คือวางฐานและตั้ง ไม่กรอบขึ้นไว้ สอด ไม่กลอนและตั้งเสาขึ้น
Exd	40	19	ท่านกางผ้าเต็นท์ที่บนพลับพลา แล้วเอาเครื่องคาดกลมบนเต็นท์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสส
Exd	40	20	ท่านเก็บพระโอวาทไว้ในหีบนั้นและสอดไม้คานหามไว้ในหีบนั้น และตั้งพระที่นั่งกรุณาไว้บนหีบ
Exd	40	21	แล้วท่านนำหีบเข้าไปไว้ในพลับพลา และกันม่านบังตาบังหีบพระโอวาทนั้นไว้ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสส
Exd	40	22	ท่านตั้งโต๊ะไว้ในเต็นท์แห่งชุมนุมทางทิศเหนือของพลับพลาออกมานั้น
Exd	40	23	แล้วจัดขนมปังไว้บนโต๊ะเป็นระเบียบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสสไว้
Exd	40	24	และท่านตั้งคันประทีปไว้ในเต็นท์แห่งชุมนุมทางทิศใต้ของพลับพลาตรงหน้าโต๊ะนั้น
Exd	40	25	แล้วก็จุดไฟตะเกียงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสส
Exd	40	26	ท่านตั้งแท่นทองคำไว้ในเต็นท์แห่งชุมนุมตรงหน้าม่าน
Exd	40	27	และเผาเครื่องหอมบนแท่นนั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสส
Exd	40	28	ท่านกันม่านบังตาที่ประตูพลับพลา
Exd	40	29	ท่านตั้งแท่นสำหรับเครื่องเผาบูชาไว้ตรงประตูพลับพลาแห่งเต็นท์ของชุมนุม แล้วถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องธัญญาขมนบนแท่นนั้น ตามที่
Exd	40	30	ท่านตั้งขึ้นไว้ระหว่างเต็นท์แห่งชุมนุมกับแท่นบูชา แล้วใส่น้ำไว้ในขันสำหรับชำระล้าง
Exd	40	31	มอเสสกับอาโรน และบุตรชายของท่าน ล้างมือและเท้าที่ขึ้นนั้น
Exd	40	32	เวลาเขาทั้งหลายเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมนุม หรือเข้าไปใกล้แท่นนั้นเมื่อไร เขาก็ชำระล้างเสียก่อน ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่มอเสส
Exd	40	33	ท่านกันบริเวณลานรอบพลับพลาและแท่นนั้น แล้วก็กันม่านบังตาที่ตรงประตูลาน มอเสสก็จัดการนั้นให้เสร็จสิ้นไปทุกประการ
Exd	40	34	ในขณะนั้นเมฆเมฆปกคลุมเต็นท์แห่งชุมนุมไว้ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏอยู่เต็มพลับพลา นั้น
Exd	40	35	มอเสสเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมนุมไม่ได้เพราะเมฆปกคลุมอยู่ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เต็มพลับพลา นั้น
Exd	40	36	ตลอดการเดินทางของเขา เมฆนั้นถูกยกขึ้นจากพลับพลาเมื่อใด ชนชาติอิสราเอลก็ยกเดินต่อไปทุกครั้ง
Exd	40	37	แต่หากว่าเมฆนั้นมิได้ถูกยกขึ้นไป เขาก็ไม่ออกเดินทางเลย จนกว่าจะถึงวันที่เมฆนั้นจะถูกยกขึ้นไป
Exd	40	38	เพราะตลอดทางที่เขายกเดินไปนั้น ในกลางวันเมฆของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตย์เหนือพลับพลา และในตอนกลางคืนมีไฟสถิตย์เหนือ
Lvt	1	1	พลับพลา นั้นประจักษ์แก่ตาของชาวอิสราเอลทั้งปวง
Lvt	1	2	พระเยโฮวาห์ทรงเรียกมอเสสตรัสกับท่านจากพลับพลาแห่งชุมนุมว่า
Lvt	1	3	"จงพูดกับคนอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า เมื่อคนใดในพวกท่านนำเครื่องบูชามาถวายพระเยโฮวาห์ ให้นำสัตว์เลี้ยงอันเป็นเครื่องบูชาของ
Lvt	1	4	ท่านมาจากฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะ
Lvt	1	5	ถ้าเครื่องบูชาของเขาเป็นเครื่องเผาบูชาจากฝูงวัว ก็ให้เขานำสัตว์ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ ให้เขานำเครื่องบูชานั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
Lvt	1	6	ด้วยความเต็มใจต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	1	7	ให้เขาเอาผิวของหน้าสัตว์ซึ่งเป็นเครื่องเผาบูชานั้น และเครื่องเผาบูชานั้นจะเป็นที่ทรงโปรดปรานเพื่อทำการลบมลทินของผู้นั้น
Lvt	1	8	แล้วให้เขาฆ่าวัวตัวผู้นั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วพวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน จะถวายเลือด และเอาเลือดมาประพรมที่แท่น
Lvt	1	9	และรอบแท่นบูชา ซึ่งอยู่ตรงประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
Lvt	1	10	และให้เขาถลกหนังเครื่องเผาบูชานั้นออกเสีย แล้วตัดเป็นท่อนๆ
Lvt	1	11	และบุตรชายของอาโรนผู้เป็นปุโรหิตจะก่อไฟที่แท่น และเรียงฟืนบนไฟ
Lvt	1	12	และพวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน จะวางท่อนเนื้อ หัว และไขมันสัตว์ตามลำดับไว้บนฟืนบนไฟที่แท่นบูชา
Lvt	1	13	แต่ให้เขาเอาน้ำล้างเครื่องในและขาสัตว์เสีย แล้วปุโรหิตจึงเผาของทั้งหมดบนแท่นเป็นเครื่องเผาบูชา เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอ
Lvt	1	14	พระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	1	15	ถ้าของถวายที่ผู้ใดจะใช้เป็นเครื่องเผาบูชาจากฝูงแกะหรือฝูงแพะ ให้ผู้นั้นเลือกเอาสัตว์ตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิ
Lvt	1	16	ให้เขาฆ่าสัตว์นั้นเสียที่แท่นบูชาข้างด้านเหนือต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และพวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน จะเอาเลือดสัตว์นั้น
Lvt	1	17	ให้เขาพินสัตว์นั้นเป็นท่อนๆที่หัวและไขมันด้วย และปุโรหิตจะวางเครื่องเหล่านี้ตามลำดับไว้บนฟืนบนไฟที่แท่นบูชา
Lvt	1	18	แต่เครื่องในกับขานนั้นผู้ถวายบูชาจะล้างเสียด้วยน้ำ และให้ปุโรหิตเอาเครื่องทั้งหมดเหล่านี้เผาบูชาด้วยกันบนแท่น เป็นเครื่องเผาบูชา คือเป็น
Lvt	1	19	เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	1	20	ถ้าผู้ใดจะนำนกมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้ผู้นั้นนำของบูชาที่เป็นนกเขาหรือนกพิราบหนุ่มมาถวาย
Lvt	1	21	จงให้ปุโรหิตนำนกนั้นมาที่แท่น บิดหัวเสียแล้วเผาบูชาบนแท่น ให้เลือดไหลออกมาข้างๆแท่น
Lvt	1	22	และให้ฉีกกระเพาะข้างและถอนขนนออกเสีย ทั้งงริมแท่นด้านตะวันออกในที่ที่ขึงมุลเถา
Lvt	1	23	และให้เขาฉีกปีกอย่าให้ขาดจากตัว และปุโรหิตจะเผาอกนั้นบนแท่นที่กองฟืนบนไฟ เป็นเครื่องเผาบูชา คือเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่น
Lvt	1	24	ที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์"
Lvt	2	1	" เมื่อผู้ใดนำธัญญาขมาเป็นเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้ผู้นั้นนำของบูชาที่เป่งและใส่ถักด้วย
Lvt	2	2	แล้วนำมาให้พวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน ผู้ถวายบูชาจะหยิบยอดเป่งคลุกน้ำมันกึ่งหนึ่งกับถักทั้งหมดออก และปุโรหิตจะเผา
Lvt	2	3	เครื่องบูชาส่วนนี้เป็นที่ระลึกบนแท่น คือบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	2	4	ส่วนธัญญาขที่เหลืออยู่นั้นจะเป็นของอาโรนและบุตรชายของเขา เป็นส่วนบริสุทธิ์อย่างยิ่งจากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	2	5	เมื่อท่านนำธัญญาขมาเป็นขนมอบในเตาอบมาถวายเป็นเครื่องบูชา ให้เป็นขนมไร้เชื้อทำด้วยยอดเป่งคลุกน้ำมัน หรือขนมแผ่นไร้เชื้อทำ
Lvt	2	6	และถ้าท่านนำธัญญาขมาเป็นขนมปังบนกระทะ ก็ให้เป็นขนมทำด้วยยอดเป่งไร้เชื้อคลุกน้ำมัน
Lvt	2	7	ท่านจงหักขนมนั้นเป็นชิ้นๆเท่ามันราด เป็นธัญญาข
Lvt	2	8	ถ้าเครื่องบูชาของท่านเป็นธัญญาขทอดด้วยกระทะ ให้ทำด้วยยอดเป่งคลุกน้ำมัน
Lvt	2	9	ท่านจงนำธัญญาขซึ่งทำด้วยสิ่งเหล่านี้มาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เมื่อนำมาให้ปุโรหิตแล้วปุโรหิตจะนำมาถึงแท่นบูชา
Lvt	2	10	และปุโรหิตจะนำส่วนที่ระลึกออกจากธัญญาข และเผาเสียบนแท่น เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	2	11	ส่วนธัญญาขที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของอาโรนและของบุตรชายท่าน เป็นส่วนบริสุทธิ์อย่างยิ่งจากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	2	11	บรรดาธัญญาซึ่งนำมาจากกายแด่พระเยโฮวาห์นั้นอย่าให้มีเชื้อ เจ้าอย่าเผาเชื้อหรือน้ำมันเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	2	12	ถ้าเจ้าจะนำสิ่งทั้งสองนี้เป็นผลธัญญาแด่พระเยโฮวาห์ก็ได้ แต่อย่าเผาถวายบนแท่นให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัย
Lvt	2	13	เจ้าจงปรนเปรวธัญญาด้วยใสกลือ เจ้าอย่าให้กลือแห่งหนึ่งธัญญาแก่พระเจ้าของเจ้าขาดเสียจากธัญญาของเจ้า เจ้าจงถวายเกลือ
พร้อมกับบรรดาเครื่องบูชาของเจ้า			
Lvt	2	14	ถ้าเจ้าถวายธัญญาเป็นผลธัญญาแด่พระเยโฮวาห์ ธัญญาอันเป็นผลธัญญาแรกนั้นเจ้าจงถวายรวงใหม่ย่างไฟให้แห้ง บดเมล็ดให้ละเอียด
Lvt	2	15	เจ้าจงใส่น้ำมันและวางเครื่องกำยานไว้บนนั้น เป็นธัญญา
Lvt	2	16	ปุโรหิตจะเอาส่วนหนึ่งของเมล็ดที่บด น้ำมันและเครื่องกำยานเผาถวายเป็นส่วนที่ระลึก เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์"
Lvt	3	1	" ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดถวายเครื่องบูชาเป็นสันติบูชา ถ้าเขาถวายวัวผู้หรือวัวเมียจากฝูง ให้เขาถวายสัตว์ตัวที่ไม่มีตำหนิต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	3	2	ให้เขาเอามือวางบนหัวของสัตว์ที่จะถวาย และจงฆ่าเสียที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม พวกปุโรหิต คือบุตรชายของอาโรน จะเอาเลือด
ประพรมที่แท่นและรอบแท่นบูชา			
Lvt	3	3	จากเครื่องบูชาที่ถวายเป็นสันติบูชา เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ถวายจะนำไขมันที่ติดกับเครื่องในและไขมันที่อยู่ใน
เครื่องในทั้งหมด			
Lvt	3	4	และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบนเอนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต
Lvt	3	5	บุตรชายอาโรนจะเผาเสียบนแท่นบูชาบนเครื่องเผาบูชาซึ่งอยู่บนพื้นบนไฟ เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	3	6	ถ้าผู้ใดนำเครื่องบูชาที่เป็นสันติบูชามาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นสัตว์ตัวผู้หรือตัวเมียที่ได้มาจากฝูงแพะแกะ ก็อย่าให้สัตว์นั้นมีตำหนิ
Lvt	3	7	ถ้าเขาจะถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชา ก็ให้เขานำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	3	8	ให้เขาเอามือวางบนหัวของสัตว์ที่จะถวายนั้นและให้ฆ่าเสียที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และบุตรชายอาโรนจะเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบ
แท่น			
Lvt	3	9	จากเครื่องบูชาที่ถวายเป็นสันติบูชา คือบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เขาถวายไขมัน หางที่เป็นไขมันทั้งหมดตัดขีดกระดูกสันหลัง
และไขมันที่หุ้มเครื่องใน กับไขมันที่อยู่ในเครื่องในทั้งหมด			
Lvt	3	10	และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบนเอนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต
Lvt	3	11	และปุโรหิตจะเอาสิ่งเหล่านี้เผาบนแท่น เป็นอาหารเผาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	3	12	ถ้าเครื่องบูชาของเขาเป็นแพะก็ให้เขานำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	3	13	ให้เขาเอามือวางบนหัวของมันและฆ่ามันเสียที่หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม และบุตรชายของอาโรนจะเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่นบูชา
Lvt	3	14	แล้วให้เขาเอาสิ่งเหล่านี้จากแพะตัวนั้นเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือไขมันที่หุ้มเครื่องใน และไขมันที่อยู่
ในเครื่องใน			
Lvt	3	15	และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบนเอนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต
Lvt	3	16	และปุโรหิตจะเอาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเป็นอาหารเผาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย ไขมันทั้งหมดเป็นของพระเยโฮวาห์
Lvt	3	17	ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วยตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่ที่เจ้าอาศัยอยู่ทั่วๆไปว่า เจ้าอย่ารับประทานไขมันหรือเลือด"
Lvt	4	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	4	2	" จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะกระทำผิดสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาให้กระทำ โดยเขามิได้เจตนากระทำสิ่งเหล่านั้น
ประการหนึ่งประการใด			
Lvt	4	3	ถ้าปุโรหิตที่ได้รับการเจิมไว้เป็นผู้กระทำบาป เป็นเหตุให้พลไพร่หลงทำบาปไปด้วย เหตุด้วยบาปที่เขาได้กระทำไป ก็ให้เขานำวัวหนุ่มซึ่งไม่
มีตำหนิมาถวายแด่พระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชา			
Lvt	4	4	ให้เขานำวัวนั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และให้เขาเอามือวางบนหัววัวตัวนั้นและให้ฆ่ามันเสียต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	4	5	และปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมแล้วจะนำเลือดวัวนั้นมาที่พลับพลาแห่งชุมนุมบ้าง
Lvt	4	6	ปุโรหิตจะเอานิ้วจุ่มลงในเลือด และประพรมเลือดนั้นที่หน้าม่านสถานบริสุทธิ์เจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	4	7	และปุโรหิตจะเอาเลือดเล็กน้อยเจิมที่เชิงนอนของแท่นเผาเครื่องหอมซึ่งอยู่ในพลับพลาแห่งชุมนุมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ส่วนเลือดวัวที่
เหลืออยู่นั้นเขาจะเทลงที่ฐานแท่นเผาเครื่องเผาบูชาซึ่งอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม			
Lvt	4	8	และเขาจะเอาไขมันทั้งหมดออกเสียจากวัวตัวที่เป็นเครื่องบูชา โถบาปนี้ คือไขมันที่หุ้มเครื่องในและไขมันที่ติดอยู่กับเครื่องในทั้งหมด
Lvt	4	9	และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงบนเอนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือตับนั้นออกเสียพร้อมกับไต
Lvt	4	10	ให้เอาออกเช่นเดียวกับเขาออกจากวัวที่ถวายเป็นสันติบูชา และปุโรหิตจะเอาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเครื่องเผาบูชา
Lvt	4	11	แต่หนึ่งของวัวพร้อมกับเนื้อวัวทั้งหมด หัว ขา เครื่องในและมูลของมัน
Lvt	4	12	คือวัวทั้งตัวนี้ ให้เอาออกไปเสียจากค่ายถึงที่สะอาดที่ทิ้งมูลเถาและให้สมไฟเผาเสีย ที่ทิ้งมูลเถาอยู่ที่ไหนก็ให้เผาที่นั่น
Lvt	4	13	ถ้าชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดกระทำผิดโดยไม่รู้ตัวและความผิดนั้นยังไม่ปรากฏแจ้งแก่ที่ประชุม และเขาได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเยโฮ
วาห์บัญชาให้กระทำ เขาก็มีความผิด			
Lvt	4	14	เมื่อความผิดที่เขาได้กระทำนั้นเป็นที่ประจักษ์ขึ้น ให้ที่ประชุมถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป ให้เขานำวัวนั้นมาที่หน้าพลับพลาแห่ง
ชุมนุม			
Lvt	4	15	และผู้ใหญ่ของชุมนุมชนจะเอามือวางบนหัวของวัวนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และให้ฆ่าวัวตัวนั้นเสียต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	4	16	แล้วปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมจะนำเลือดของวัวมาที่พลับพลาแห่งชุมนุมบ้าง
Lvt	4	17	และปุโรหิตจะเอานิ้วจุ่มลงในเลือดและประพรมที่หน้าม่านเจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	4	18	และปุโรหิตจะเอาเลือดสักหน่อยเจิมที่เชิงนอนของแท่นบูชาซึ่งอยู่ในพลับพลาแห่งชุมนุมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ส่วนเลือดที่เหลืออยู่นั้น
เขาจะเทลงที่ฐานแท่นเครื่องเผาบูชาซึ่งอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม			
Lvt	4	19	และเขาจะเอาไขมันออกจากวัวนั้นหมด นำไปเผาเสียบนแท่น
Lvt	4	20	เขาจะกระทำดังนี้แก่วัวตัวนี้ เขาได้กระทำกับวัวตัวที่ถวายเป็นเครื่องบูชา โถบาปอย่างไร ก็ให้เขากระทำแก่วัวตัวนั้นอย่างนั้น ดังนี้ปุโรหิตจะ
ทำการลบมลทินของชุมนุมชนแล้วเขาทั้งหลายจะได้รับการอภัย			
Lvt	4	21	แล้วเขาจะนำวัวออกไปนอกค่าย และเผาเสียอย่างกับเผาวัวตัวก่อน เป็นเครื่องบูชา โถบาปของที่ประชุม
Lvt	4	22	ถ้าผู้ครอบครองกระทำความบาป กระทำสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทรงบัญชาให้กระทำโดยไม่รู้ตัว เขาก็มีความผิด
Lvt	4	23	เมื่อเขารู้อย่างไรที่กระทำผิดตั้งนั้นแล้ว ก็ให้เขานำลูกแพะตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิตัวหนึ่งมาเป็นเครื่องบูชา
Lvt	4	24	ให้เขาเอามือวางบนหัวแพะ และให้ฆ่าแพะเสียในที่ที่เขาฆ่าสัตว์เป็นเครื่องเผาบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ นี่เป็นเครื่องบูชา โถบาป
Lvt	4	25	ปุโรหิตจะเอานิ้วจุ่มเลือดเครื่องบูชา โถบาปบ้าง นำไปเจิมที่เชิงนอนบนแท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือดที่เหลืออยู่นั้นที่ฐานของแท่นเครื่องเผา
บูชา			
Lvt	4	26	และเขาจะเผาไขมันทั้งหมดบนแท่น เช่นเดียวกับเผาไขมันเครื่องสันติบูชา ดังนี้และปุโรหิตจะทำการลบมลทินแทนผู้กระทำผิดนั้น และเขา
จะได้รับการอภัย			
Lvt	4	27	ถ้าพลไพร่สามัญคนหนึ่งคนใดจะทำความผิดโดยมิได้เจตนาคือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้เขากระทำ เขาก็มีความ
ผิด			
Lvt	4	28	เมื่อเขารู้อย่างไรที่กระทำผิดตั้งนั้นแล้ว ก็ให้เขานำลูกแพะตัวเมียตัวหนึ่งซึ่งไม่มีตำหนิมาเป็นเครื่องบูชา โถบาปที่เขาได้กระทำไปนั้น
Lvt	4	29	และเขาจะเอามือวางบนหัวของเครื่องบูชา โถบาป และฆ่าเครื่องบูชา โถบาปนั้นในที่ที่เขาถวายเครื่องเผาบูชา
Lvt	4	30	ปุโรหิตจะเอานิ้วจุ่มเลือดแพะนั้น ไปเจิมที่เชิงนอนของแท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือดส่วนที่เหลือลงที่ฐานของแท่นนั้น
Lvt	4	31	และเขาจะเอาไขมันออกเสียให้หมดอย่างที่เขาเอาไขมันออกเสียจากเครื่องสันติบูชา และปุโรหิตจะเผาไขมันนั้นบนแท่น เป็นกลิ่นที่พอพระทัย
แด่พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาและเขาจะได้รับการอภัย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	4	32	ถ้าเขานำลูกแกะมาเป็นเครื่องบูชา โถบายาก็ให้เขานำลูกแกะตัวเมีย ไม่มีตำหนิ
Lvt	4	33	เขาจะเอามือวางบนหัวของเครื่องบูชา โถบายและฆ่าเสียเป็นเครื่องบูชา โถบายในที่ที่เขาฆ่าเครื่องเผาบูชา
Lvt	4	34	และปุโรหิตจะเอานิ้วจมเลือดเครื่องบูชา โถบายนั้นบ้าง นำไปเจิมที่เชิงนอนของแท่นเครื่องเผาบูชา และเทเลือดที่เหลือนั้นลงที่ฐานของแท่น
Lvt	4	35	และเขาจะเอาไขมันทั้งหมดออกเสียอย่างที่เอาไขมันของลูกแกะออกจากเครื่องสันติบูชา และปุโรหิตจะเอาไขมันบนแท่นเหมือนเครื่องบูชา
ด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาดังนี้			ถ้าเขาไม่สามารถถวายลูกแกะตัวหนึ่ง ก็ให้เขานำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว มาเป็นเครื่องถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้ถนอม
Lvt	5	1	" ถ้าผู้ใดกระทำความผิดในข้อที่ได้ยินเสียงแห่งการปฏิญาณตัวและเป็นพยาน และแม้ว่าเขาเป็นพยานโดยที่เขาเห็นหรือรู้เรื่องก็ตาม แต่เขาไม่ยอมให้การเป็นพยาน เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา
Lvt	5	2	หรือผู้หนึ่งผู้ใดจะต้องสิ่งที่เป็นมลทิน จะเป็นซากสัตว์ป่าที่มลทิน หรือซากสัตว์เลี้ยงที่มลทิน หรือซากสัตว์เลี้ยงที่มลทิน โดยไม่ทันรู้ตัว เขาจึงเป็นคนมีมลทิน เขาก็มีความผิด
Lvt	5	3	หรือถ้าเขาจะต้องมลทินของคน จะเป็นสิ่งใดๆซึ่งเป็นมลทิน อันเป็นสิ่งที่กระทำให้คนนั้นเป็นมลทิน โดยเขาไม่รู้ตัว เมื่อเขารู้แล้ว เขาก็มีความผิด
Lvt	5	4	หรือถ้าคนหนึ่งคนใดเผลอตัวกล่าวคำปฏิญาณด้วยริมฝีปากว่าจะกระทำชั่วหรือดี หรือเผลอตัวกล่าวคำปฏิญาณใดๆ และเขากระทำโดยไม่ทันรู้ตัว เมื่อเขารู้สึกตัวแล้วในประการใดก็ตาม เขาก็มีความผิด
Lvt	5	5	เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดใดๆที่กล่าวมานี้ ก็ให้เขาสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ
Lvt	5	6	และให้เขานำเครื่องบูชาโถบายถนอมถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำนั้น เครื่องบูชานั้นจะเป็นสัตว์ตัวเมียจากฝูง คือลูกแกะหรือลูกแพะ ก็เป็นเครื่องบูชาโถบายได้ ดั่งนี้ปุโรหิตจะทำการลบมลทินแทนผู้ที่กระทำความผิดนั้น
Lvt	5	7	ถ้าเขาไม่สามารถถวายลูกแกะตัวหนึ่ง ก็ให้เขานำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว มาเป็นเครื่องถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้ถนอม
Lvt	5	8	แล้วเขาจะถวายนกตัวที่สองเป็นเครื่องเผาบูชาตามลักษณะ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาซึ่งเขาได้กระทำไปและเขาจะได้รับการอภัย
Lvt	5	9	ถ้าเขาไม่สามารถถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา โถบายก่อน ให้เขาปิดหูกหูจากคอกแต่อย่าให้ขาด และปุโรหิตจะเอาเลือดเครื่องบูชาโถบายประพรมที่ข้างแท่นเสียบ้าง ส่วนเลือดที่เหลืออยู่นั้นจะจัดให้ไหลออกที่ฐานแท่น นี้เป็นเครื่องบูชาโถบาย
Lvt	5	10	แล้วเขาจะถวายนกตัวที่สองเป็นเครื่องเผาบูชาตามลักษณะ และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาซึ่งเขาได้กระทำไปและเขาจะได้รับการอภัย
Lvt	5	11	แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่จะนำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัวมา ก็ให้เขานำเครื่องบูชาโถบายซึ่งเขาได้กระทำนั้นมา คือยอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟ่าที่เขาเป็นเครื่องบูชาโถบาย อย่านำไขมัน หรือใส่เครื่องกำยานในแบ่ง เพราะเป็นเครื่องบูชาโถบาย
Lvt	5	12	ให้เขานำแบ่งมาให้ปุโรหิตและปุโรหิตจะเอาแบ่งกำม้อหนึ่งเป็นส่วนที่ระลึก และเผาเสียบนแท่นเหมือนเครื่องเผาบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาโถบาย
Lvt	5	13	และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาเพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่กล่าวมานี้ และเขาจะได้รับการอภัย และส่วนที่เหลือนั้นจะเป็นของปุโรหิต เช่นเดียวกับธัญญาหาร"
Lvt	5	14	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	5	15	" ถ้าผู้ใดทำการละเมิดและทำบาปโดยไม่รู้ตัวในเรื่องของบริสุทธิแห่งพระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูงเป็นเครื่องบูชาโถบายถนอมถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เจ้าตีราคาเป็นเงินเชลตามเชลของสถานบริสุทธิ เป็นเครื่องบูชาโถบายถนอม
Lvt	5	16	และให้ผู้นั้นชดใช้ของบริสุทธิที่ขาดไป และเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาสั่งที่ขาดไปนั้น นำมอบให้แก่ปุโรหิต และปุโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาด้วยแกะผู้ที่ถวายเป็นเครื่องบูชาโถบายถนอม และเขาจะได้รับการอภัย
Lvt	5	17	ถ้าผู้ใดกระทำความผิด คือกระทำสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำ ถึงแม้ว่าเขากระทำโดยไม่รู้เท่าถึงการ เขาก็มีความผิดจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา
Lvt	5	18	ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูงมาถึงปุโรหิต ให้เจ้าตีราคา เป็นราคาเครื่องบูชาโถบายถนอม และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินของเขาตามความผิดซึ่งเขาได้กระทำด้วยมีได้เจตนาและเขาจะได้รับการอภัย
Lvt	5	19	เป็นเครื่องบูชาโถบายถนอม เพราะเขาได้ทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์"
Lvt	6	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	6	2	" ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทำบาปและทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ด้วยการฆาตกรรมเพื่อนบ้านของเขาในสิ่งที่ฝากเขาให้เก็บรักษาไว้หรือในเรื่องมิตรภาพ หรือในสิ่งที่ใช้ความรุนแรงไปแย่งชิงมา หรือได้หลอกลวงเพื่อนบ้านของเขา
Lvt	6	3	หรือพบสิ่งที่หายไปแล้วแต่ไม่ยอมรับ ปฏิญาณตนเป็นความเท็จ ในข้อเหล่านี้ถ้าผู้ใดกระทำก็เป็นความผิด
Lvt	6	4	ก็ให้ผู้ที่กระทำผิดมีโทษเพราะความผิดของเขา ให้ผู้นั้นคืนของที่ได้อาจจากการชิงมานั้นเสีย หรือสิ่งใดที่เขาได้มาด้วยการหลอกลวง หรือสิ่งที่ฝากเขาไว้ หรือสิ่งสูญหายที่เขาได้พบเข้า
Lvt	6	5	หรือสิ่งใดๆที่ได้ปฏิญาณเท็จไว้ เขาต้องคืนให้เต็มตามจำนวน และจงเพิ่มอีกหนึ่งในห้าและมอบให้แก่เจ้าของในวันที่เขาถวายเครื่องบูชาโถบายถนอม
Lvt	6	6	ให้ผู้นั้นนำแกะตัวผู้ที่ไม่มีตำหนิจากฝูงเป็นเครื่องบูชาโถบายถนอมถวายแด่พระเยโฮวาห์หมามอบให้ปุโรหิต ให้เจ้าตีราคาเอง เป็นราคาเครื่องบูชาโถบายถนอม
Lvt	6	7	และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเขาจะได้รับการอภัยในทุกสิ่งที่เขาได้กระทำไปซึ่งเป็นการละเมิด"
Lvt	6	8	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	6	9	" จงบัญชาแก่อาโรนและบุตรชายของเขาว่า ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องเผาบูชา เครื่องเผาบูชานั้นจะต้องเผาอยู่บนแท่นตลอด
คืนจรรยาเข้า จงให้ไฟบนแท่นเผาเครื่องบูชาลุกอยู่เรื่อยไป			
Lvt	6	10	ให้ปุโรหิตสวมเสื้อผ้าป่านและสวมกางเกงผ้าป่านและให้ตักมูลถ่านออกจากไฟที่ใหม่เครื่องเผาบูชาอยู่บนแท่นนำไปไว้ข้างแท่น
Lvt	6	11	ให้ถอดเสื้อที่สวมอยู่แล้วสวมเสื้ออีกตัวหนึ่ง นำมูลถ่านออกไปนอกค่ายที่สะอาด
Lvt	6	12	ให้รักษาไฟที่บนแท่นให้ลุกอยู่ อย่าให้ดับเลยทีเดียว ให้ปุโรหิตใส่ฟืนทุกเช้าและให้เรียงเครื่องเผาบูชาให้เป็นระเบียบไว้บนแท่น และเผาไขมันของเครื่องสันติบูชาบนนั้น
Lvt	6	13	ต้องรักษาไฟให้ติดอยู่บนแท่นเรื่อยไป อย่าให้ดับเป็นอันขาด
Lvt	6	14	ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติของการถวายธัญญาหาร ให้บุตรชายอาโรนถวายเครื่องบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่หน้าแท่นบูชา
Lvt	6	15	ให้ปุโรหิตคนหนึ่งหยิบยอดแบ่งกำม้อหนึ่งมาจากธัญญาหาร คลุกน้ำมันและเครื่องกำยานทั้งหมดซึ่งอยู่บนธัญญาหาร และเผาส่วนนั้นบนแท่น
Lvt	6	16	ส่วนที่เหลืออยู่ให้อาโรนและบุตรชายของเขาจับประทาน ให้รับประทานกับขนมปังไว้เชื้อในที่บริสุทธิ ให้รับประทานในลานของพลับพลาแห่งชุมนุม
Lvt	6	17	อย่าใส่เชื้อในขนมปังนั้นแล้วปิ้ง เราได้ให้ส่วนนี้เป็นส่วนเครื่องบูชาด้วยไฟของเราอันตักแก่เขาเป็นสิ่งบริสุทธิที่สุด เช่นเดียวกับเครื่องบูชาโถบาย และเครื่องบูชาโถบายถนอม
Lvt	6	18	ให้บุตรชายทั้งหลายของอาโรนรับประทานสิ่งนี้ เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้าจากเครื่องบูชาด้วยไฟของพระเยโฮวาห์ ผู้ใดที่ถูกต้องสิ่งเหล่านี้จะบริสุทธิ"
Lvt	6	19	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	6	20	" ต่อไปนี้เป็นเครื่องบูชาที่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาจะต้องถวายแด่พระเยโฮวาห์ในวันที่เขารับการเจิม คือยอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟ่าที่เป็นธัญญาหารประจำ ให้ถวายตอนเช้าครึ่งหนึ่ง ตอนเย็นครึ่งหนึ่ง
Lvt	6	21	ให้คลุกกับน้ำมันให้เข้ากันดีแล้วทอดบนเหล็ก ทำเป็นแผ่นเหมือนธัญญาหารแล้วถวายเป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	6	22	ให้ปุโรหิตจากบรรดาบุตรชายของอาโรนผู้รับการเจิมตั้งแท่นเขากวายเป็นกลิ่น เป็นกฎเกณฑ์สืบไปเนื่องนี้ด้วยแด่พระเยโฮวาห์ ให้เผาเครื่องบูชา

The Holy Bible in Thai (KJV)

ทั้งหมดเสีย			
Lvt	6	23	บัญญัติของปโรหิตทกราชให้เผาเสียให้หมด อย่าให้รับประทาน"
Lvt	6	24	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	6	25	" จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายของเขาว่า ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติของการถวายเครื่องบูชาไถ่บาป ให้ฆ่าสัตว์ที่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปใน
ที่ฆ่าสัตว์วันเป็นเครื่องเผาบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด			
Lvt	6	26	ให้ปโรหิตผู้ถวายเครื่องบูชาไถ่บาปรับประทานสัตว์นั้น ให้เขารับประทานในที่บริสุทธิ์ ในลานพลับพลาแห่งขมมน
Lvt	6	27	อะไรที่แตะต้องเนื้อสัตว์นั้นจะบริสุทธิ์ และเมื่อประพรมมีเลือดติดเสีย ก็ให้ชกเลือดส่วนที่ติดเลือดนั้นในที่บริสุทธิ์
Lvt	6	28	จงทำลายภาชนะดินที่ใช้ต้มเนื้อนั้นเสีย ถ้าต้มในภาชนะทองสัมฤทธิ์ก็ให้ชดและล้างเสียด้วยน้ำ
Lvt	6	29	ผู้ชายทุกคนที่เป็นปโรหิตรับประทานได้ เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด
Lvt	6	30	แต่เครื่องบูชาไถ่บาป ซึ่งปโรหิตนำเลือดเข้าไปในพลับพลาแห่งขมมน เพื่อทำการมลทินในที่บริสุทธิ์นั้น อย่ารับประทานเลย ต้องเผาไฟ
เสีย"			
Lvt	7	1	" เช่นเดียวกันนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องบูชาไถ่การละเมิด เป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด
Lvt	7	2	ให้ฆ่าสัตว์วันเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดในที่ฆ่าสัตว์วันเป็นเครื่องเผาบูชา และให้เอาเลือดสัตว์นั้นประพรมที่แท่นและรอบแท่น
Lvt	7	3	และให้เอาไขมันของสัตว์นั้นถวายบูชาเสียทั้งหมดด้วย ทางที่เป็นไขมัน ไขมันที่หุ้มเครื่องใน
Lvt	7	4	และไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ตรงนั้น และให้เอาพังผืดที่ติดอยู่เหนือบั้นออกเสียพร้อมกับไต
Lvt	7	5	ให้ปโรหิตเผาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด
Lvt	7	6	ผู้ชายทุกคนที่เป็นปโรหิตรับประทานได้ ให้รับประทานในสถานบริสุทธิ์ เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด
Lvt	7	7	เครื่องบูชาไถ่การละเมิดก็เหมือนเครื่องบูชาไถ่บาป มีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกัน ปโรหิตผู้ใช้เครื่องบูชาทำการมลทินจะได้เครื่องบูชา
นั้น			
Lvt	7	8	ปโรหิตคนใดถวายเครื่องเผาบูชาของผู้ใด ปโรหิตผู้นั้นยอมไถ่หนึ่งของเครื่องเผาบูชาที่ตนถวาย
Lvt	7	9	เครื่องัญญาบูชาทุกอย่างที่ขังในเตาอบ และสิ่งทั้งหมดซึ่งเตรียมในกระทะหรือที่เหล็ก ให้ตกเป็นของปโรหิตผู้ถวายของเหล่านั้น
Lvt	7	10	ัญญาบูชาทุกอย่างที่เคล้าน้ำมันหรือไมเคิล่าจะตกเป็นของบุตรชายอาโรนด้วยกัน
Lvt	7	11	ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องสันติบูชาซึ่งผู้หนึ่งผู้ใดนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	7	12	ถ้าเขาถวายเป็นเครื่องไมทนาพระคุณ ก็ให้เขาถวายขนมไร้เชื้อคลุกน้ำมัน ขนมแผ่นไร้เชื้อทาน้ำมัน ขนมยออดแปงคลุกน้ำมันให้ดีพร้อมกับ
เครื่องบูชาไมทนา			
Lvt	7	13	นอกจากขนมเหล่านี้ให้เขานำขนมปังใส่เชื้อมาถวายเป็นส่วนของเครื่องบูชา พร้อมกับเครื่องสันติบูชาที่ถวายเป็นการไมทนาพระคุณ
Lvt	7	14	ให้เขาถวายของบูชาเหล่านี้ส่วนหนึ่งจากทั้งหมดแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นส่วนยกให้แก่ปโรหิตผู้เอาเลือดสันติบูชาประพรม
Lvt	7	15	ส่วนเนื้อสัตว์เครื่องสันติบูชาเพื่อไมทนาพระคุณนั้น เขาจะต้องรับประทานเสียในวันทำการถวายบูชา อย่าเหลือไว้จนวันรุ่งขึ้นเขา
Lvt	7	16	ถ้าเครื่องบูชานั้นเป็นเครื่องบูชาปฏิญาณ หรือเป็นเครื่องบูชาตามใจสมัคร ให้เขารับประทานเสียในวันทำการถวายบูชา และในวันรุ่งขึ้นเขา
ยังรับประทานส่วนที่เหลือได้			
Lvt	7	17	ส่วนเนื้อของเครื่องบูชาที่เหลือถึงวันที่สามให้เผาเสียด้วยไฟ
Lvt	7	18	ถ้าเอาเนื้อสัตว์วันเป็นเครื่องสันติบูชามารับประทานในวันที่สาม ก็จะไม่เป็นที่พอพระทัยเลย และผู้ที่ถวายนั้นจะไม่เป็นที่โปรดปรานด้วย แต่
จะเป็นการกระทำที่น่าสะอิดสะเอียน และผู้ที่รับประทานนั้นจะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของเขา			
Lvt	7	19	เนื้อที่ไปถูกของที่เป็นมลทินใดๆ อย่ารับประทาน จงเผาเสียด้วยไฟ บุคคลที่สะอิดทุกคนรับประทานเนื้อได้
Lvt	7	20	แต่ผู้ใดรับประทานเนื้อสัตว์บูชาอันเป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์โดยที่ตนยังมีมลทินติดตัวอยู่ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน
ตน			
Lvt	7	21	ยิ่งกว่านั้นอีกถ้าผู้ใดแตะต้องสิ่งมลทินใดๆ ไม่ว่าจะเป็มลทินของคน หรือสัตว์มลทินใดๆ หรือสิ่งมลทินที่น่าสะอิดสะเอียนใดๆ และผู้นั้นมา
รับประทานเนื้อสัตว์บูชาอันเป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน"			
Lvt	7	22	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	7	23	" จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เจ้าทั้งหลายอย่ารับประทานไขมันของวัว ของแกะหรือของแพะ
Lvt	7	24	ไขมันของสัตว์ที่ตายเอง และไขมันของสัตว์ที่สัตว์กัดตายจะนำไปใช้อย่างอื่นก็ได้ แต่อย่ารับประทานเลยเป็นอันขาด
Lvt	7	25	ด้วยผู้ใดก็ตามรับประทานไขมันสัตว์วันเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ที่รับประทานนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน
Lvt	7	26	ยิ่งกว่านั้นอีกเจ้าอย่ารับประทานเลือดเลยทีเดียว ไม่ว่าเลือดของสัตว์ปีกหรือเลือดสัตว์ในใดๆที่เจ้าอาศัยอยู่
Lvt	7	27	ผู้ใดก็ตามที่รับประทานเลือดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากพลไพร่ของตน"
Lvt	7	28	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	7	29	" กล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ใดจะถวายเครื่องบูชาอันเป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำเครื่องบูชาของเขามาถวายแด่พระเยโฮวาห์
จากเครื่องบูชาอันเป็นสันติบูชาของเขา			
Lvt	7	30	ให้เขานำเครื่องถวายบูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์มาด้วยมือของตนเอง ให้เขานำไขมันมาพร้อมกับเนื้อก้อนนั้น เพื่อเอาเนื้อออกนั้นแกลงไป
แกลงมาเป็นเครื่องบูชาแกลงถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	7	31	ให้ปโรหิตเผาไขมันเสียบนแท่นบูชา แต่เนื้อก้อนนั้นจะตกเป็นของอาโรนและบุตรชายของเขา
Lvt	7	32	แต่โคนขาข้างขวาของสัตว์นั้นเจ้าจงให้ปโรหิตเป็นส่วนถวายจากเครื่องบูชาแห่งสันติบูชา
Lvt	7	33	บุตรชายอาโรนผู้ถวายเลือดแห่งสันติบูชาและไขมันจะได้รับโคนขาข้างขวาเป็นส่วนของเขา
Lvt	7	34	เพราะว่าเนื้ออกที่แกลงถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายนั้นเราได้มาจากคนอิสราเอลจากเครื่องสันติบูชาของเขา และเราได้มอบให้แก่อาโร
นปโรหิตและบุตรชายของเขาเป็นกฎเกณฑ์อันถาวรจากคนอิสราเอล			
Lvt	7	35	นี้เป็นส่วนจากการเจิมอาโรนและการเจิมบุตรชายของเขา ได้จากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ มอบหมายให้แก่เขาทั้งหลายใน
วันที่เขาทั้งหลายถูกถวายให้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ในตำแหน่งปโรหิต			
Lvt	7	36	ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาคนอิสราเอลให้มอบสิ่งเหล่านี้แก่เขาทั้งหลาย ในวันที่เขาทั้งหลายได้รับการเจิมเป็นปโรหิต เป็นกฎเกณฑ์อันถาวร
ตลอดชั่วอายุของเขา"			
Lvt	7	37	ทั้งหมดนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องเครื่องเผาบูชา เครื่องัญญาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาไถ่การละเมิด เครื่องสถาปนาบูชา และเครื่อง
สันติบูชา			
Lvt	7	38	ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสบนภูเขาซีนาย ในวันที่พระองค์ทรงบัญชาคนอิสราเอลให้นำเครื่องบูชามาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในถิ่น
ทุรกันดารซีนาย			
Lvt	8	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	8	2	" จงนำอาโรนและบุตรชายของเขาพร้อมกับเสือด น้ำมันเจิม วัวอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป แกะผู้สองตัว กระบุงขมมนปังไร้เชื้อ
Lvt	8	3	และจระเข้ขมมนขนทั้งหมดให้ประชมกันที่ประตูพลับพลาแห่งขมมน"
Lvt	8	4	และโมเสสก็กระทำดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน และขมมนขนก็ประชมกันที่ประตูพลับพลาแห่งขมมน
Lvt	8	5	โมเสสกล่าวแก่ขมมนขนว่า " ต่อไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำ"
Lvt	8	6	โมเสสก็นำอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขามาชำระกายด้วยน้ำ
Lvt	8	7	แล้วสวมเสื้อให้และคาดรัดประคดให้ แล้วสวมเสื้อคลุมยาวให้ และสวมเอโพลให้เขา เอารัดประคดออกอย่างประณีตสำหรับคาดทับเอโพลคาด
เอาให้ ผูกเอโพลให้ติดเขาไว้			
Lvt	8	8	และโมเสสสวมทับทรวงให้อาโรน และใส่อูริมกับทุมมิมไว้ในทับทรวงนั้น
Lvt	8	9	และสวมผ้ามาลาไว้บนศีรษะ และติดแผ่นทองคำอันเป็นมงกุฎบริสุทธิ์ที่ผ้ามาลาด้านหน้า ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้วัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	8	10	แล้วโมเสสนำน้ำมันเจิมมาเจิมพลับพลาและทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น ชำระให้เป็นของบริสุทธิ์
Lvt	8	11	และท่านเอาน้ำมันเจิมประพรมบนแท่นเจ็ดครั้ง เจิมแท่นและเจิมภาชนะประจำแท่นทั้งหมด เจิมชั้นและพานรองชั้นเพื่อชำระให้เป็น
ของบริสุทธิ์			
Lvt	8	12	และท่านนำน้ำมันเจิมลงบนศีรษะของอาโรนบ้าง แล้วเจิมเขาไว้เพื่อชำระให้บริสุทธิ์
Lvt	8	13	และโมเสสก็นำบุตรชายอาโรนเข้ามาสวมเสื้อแล้วคาดรัดประคดให้ และสวมมาลาให้ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้
Lvt	8	14	แล้วท่านจึงนำวัวตัวผู้หนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ์เข้ามา อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาก็เอามือของตนวางบนหัววัวอันเป็นเครื่องบูชา โถ
บาศ์นั้น			
Lvt	8	15	โมเสสก็ฆ่าวัวตัวนั้นเสีย เอาน้ำมันจุ่มเลือดไปเจิมที่เชิงนอนรอบแท่น ชำระแท่นให้บริสุทธิ์แล้วเทเลือดที่ฐานของแท่น ถวายแท่นไว้เป็นสิ่งบริสุทธิ์
เพื่อทำการลบมลทินของแท่นนั้น			
Lvt	8	16	และท่านนำไขมันทั้งหมดที่อยู่กับเครื่องในและพังผืดเหนือตับ และไตสองลูกพร้อมกับไขมันแล้วโมเสสก็เผาสิ่งเหล่านี้เสียบนแท่น
Lvt	8	17	แต่หัวและหนึ่งวัว กับเนื้อและมุลของมัน ท่านเผาเสียด้วยไฟข้างนอกค่าย ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้
Lvt	8	18	แล้วท่านก็นำแกะผู้หนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชาเข้ามา อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาก็เอามือของตนวางบนหัวของแกะผู้หนึ่ง
Lvt	8	19	โมเสสก็ฆ่าแกะนั้นเสีย เอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น
Lvt	8	20	เมื่อท่านฟั่นแกะออกเป็นท่อนๆ โมเสสก็เผาหัวและแกะท่อนๆกับไขมันเสีย
Lvt	8	21	เมื่อเอาเนื้อล้างเครื่องในและขาแกะแล้ว โมเสสก็เผาแกะทั้งตัวบนแท่น เป็นเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวาย
แด่พระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส			
Lvt	8	22	ท่านจึงนำแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นเข้ามาคือแกะตัวผู้ที่เป็นเครื่องสถาปนา และอาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาก็เอามือของตนวางบนหัวของ
แกะผู้หนึ่ง			
Lvt	8	23	โมเสสก็ฆ่าแกะนั้นเสีย เอาเลือดเจิมที่ปลายหูข้างขวาของอาโรน และที่นิ้วหัวแม่มือขวาของเขา และที่นิ้วหัวแม่เท้าขวาของเขา
Lvt	8	24	แล้วนำบุตรชายทั้งหลายของอาโรนเข้ามา และโมเสสเอาเลือดเจิมที่ปลายหูข้างขวา ที่นิ้วหัวแม่มือข้างขวา ที่นิ้วหัวแม่เท้าข้างขวาของเขา
และโมเสสเอาเลือดประพรมที่แท่นและรอบแท่น			
Lvt	8	25	แล้วท่านจึงนำไขมันและหางที่เป็นไขมัน และไขมันทั้งหมดที่อยู่กับเครื่องใน และพังผืดเหนือตับและไตสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ และโคนขา
ข้างขวา			
Lvt	8	26	และท่านหยิบขนมปังไร้เชื้อหนึ่งก้อนจากกระบุงขนมปังไร้เชื้อ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และหยิบขนมคลกน้ำมันก้อนหนึ่ง และขนม
แผ่นแผ่นหนึ่ง วางของเหล่านี้ไว้บน ไขมัน และบนโคนขาข้างขวา			
Lvt	8	27	ท่านเอาสิ่งเหล่านี้วางไว้ในมือของอาโรน และมือของบุตรชายทั้งหลายของเขา และให้แก่งไปแก่งมาเป็นเครื่องบูชาแก่งถวายต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	8	28	แล้วโมเสสก็รับของเหล่านี้มาจากมือของเขาทั้งหลายและเผาเสียบนแท่นบนเครื่องเผาบูชา เป็นเครื่องสถาปนาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัย
เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์			
Lvt	8	29	และโมเสสเอาเนื้อออกแก่งไปแก่งมาเป็นเครื่องแก่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ นี่เป็นแกะตัวผู้สถาปนาส่วนของโมเสส ดังที่พระเยโฮ
วาห์ทรงบัญชาโมเสส			
Lvt	8	30	แล้วโมเสสนำน้ำมันเจิมและเลือดซึ่งอยู่บนแท่น ประพรมบนอาโรนและเครื่องยศของเขา และบนบุตรชายทั้งหลาย กับบนเครื่องยศของบุตร
ชายทั้งหลายของเขา ดังนี้และท่านก็ชำระอาโรนกับเครื่องยศของเขาให้บริสุทธิ์ บุตรชายทั้งหลายของเขาก็กับเครื่องยศของบุตรชายนั้นด้วย			
Lvt	8	31	โมเสสสั่งอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาว่า "จงตั้งเนื้อเสียที่ประตุพลับพลาแห่งขมมนุม และรับประทานเสียที่นั่นกับขนมปังซึ่งอยู่ใน
กระบุงเครื่องสถาปนาบูชา ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านว่า อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาจะรับประทาน			
Lvt	8	32	เนื้อและขนมปังที่เหลือที่ท่านจงเผาเสียด้วยไฟ
Lvt	8	33	และท่านทั้งหลายอย่าออกไปนอกประตุพลับพลาแห่งขมมนุมตลอดเจ็ดวัน จนกว่าวันกำหนดสถาปนาของท่านจะครบ เพราะที่จะสถาปนาท่าน
นั้นก็กินเวลาเจ็ดวัน			
Lvt	8	34	สิ่งที่ได้กระทำในวันนี้ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้กระทำเพื่อลบมลทินของท่าน
Lvt	8	35	ท่านจงอยู่ที่ประตุพลับพลาแห่งขมมนุมทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดเจ็ดวัน กระทำกิจที่พระเยโฮวาห์ทรงกำชับไว้ เกลือกว่าท่านจะต้องถึงตาย
เพราะนี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชา" "			
Lvt	8	36	อาโรนกับบุตรชายทั้งหลายของเขาได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสสทุกประการ
Lvt	9	1	ต่อมาวันที่แปดโมเสสก็เรียกอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขา และพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล
Lvt	9	2	และท่านกล่าวแก่อาโรนว่า "จงนำลูกวัวตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ์ และแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ทั้งสองอย่าให้มีตำหนิ จงถวาย
บูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	9	3	และกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "จงเอาลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ์ และลูกวัวตัวหนึ่งกับลูกแกะตัวหนึ่ง ทั้งสองให้มียอหยหนึ่งชวบ
ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา			
Lvt	9	4	และเอาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นสันติบูชาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเอาธัญญาบูชาคณมนุมน้ำมันมากถวาย เพราะว่าพระ
เยโฮวาห์จะทรงปรากฏแก่ท่านในวันนี้" "			
Lvt	9	5	เขาทั้งหลายก็นำสัตว์โมเสสบัญชาให้นำมาที่หน้าพลับพลาแห่งขมมนุม และขมมนุมชนทั้งหมดก็เข้ามาใกล้ ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	9	6	โมเสสกล่าวว่า "นี่เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายกระทำ และสงสารคิของพระเยโฮวาห์จะปรากฏแก่ท่านทั้งหลาย"
Lvt	9	7	แล้วโมเสสจึงสั่งอาโรนว่า "จงเข้าไปใกล้แท่นบูชา ถวายเครื่องบูชา โถบาศ์ และเครื่องเผาบูชาของท่านเสีย และทำการลบมลทินบาปของท่านด้วย
ท่านกับพลไพร่ทั้งหลาย และจงนำเครื่องถวายบูชาของพลไพร่มา และทำการลบมลทินบาปของท่าน" "			
Lvt	9	8	อาโรนจึงเข้าไปใกล้แท่นบูชาและฆ่าลูกวัวอันเป็นเครื่องบูชา โถบาศ์ซึ่งเป็นของเพื่อตน
Lvt	9	9	และบุตรชายอาโรนก็นำเลือดมาให้เขา เขาก็เอาน้ำมันจุ่มเลือดไปเจิมเชิงนอนของแท่น และเทเลือดลงที่ฐานแท่น
Lvt	9	10	ส่วนไขมันและไต กับพังผืดเหนือตับจากเครื่องบูชา โถบาศ์นั้น เขาเผาเสียบนแท่น ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส
Lvt	9	11	เขาก็เผาเนื้อและหนังเสียด้วยไฟที่ภายนอกค่าย
Lvt	9	12	เขาฆ่าสัตว์เครื่องเผาบูชา แล้วบุตรชายอาโรนก็นำเลือดมาให้เขา เขาก็เอาน้ำมันประพรมที่แท่นและรอบแท่น
Lvt	9	13	และบุตรชายทั้งหลายของอาโรนก็ส่งเครื่องเผาบูชาที่ละท่อนกับหัวมาให้อาโรน อาโรนก็เผาสิ่งเหล่านี้บนแท่น
Lvt	9	14	อาโรนจึงล้างเครื่องในและขาสัตว์และเผาเสียบนเครื่องเผาบูชาที่บนแท่นบูชา
Lvt	9	15	แล้วอาโรนก็นำเครื่องบูชาของพลไพร่มาถวาย คือน้ำมันซึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ์ซึ่งเป็นของเพื่อพลไพร่มาฆ่าเสียบูชา โถบาศ์ ดังเครื่อง
บูชา โถบาศ์ครั้งก่อนนั้น			
Lvt	9	16	และเขาก็ถวายเครื่องเผาบูชาถวายตามลักษณะ
Lvt	9	17	และเขาก็ถวายธัญญาบูชาโดยหยิบมากำมือหนึ่งเผาเสียบนแท่นนอกเหนือเครื่องเผาบูชาประจำเวลาเช้า
Lvt	9	18	เขากล่าวว่าผู้ด้วย และแกะผู้เป็นเครื่องสันติบูชาสำหรับพลไพร่ และบุตรชายอาโรนก็นำเลือดมาให้อาโรน อาโรนก็เอาเลือดประพรมที่แท่นและ
รอบแท่น			
Lvt	9	19	และนำไขมันวัวและไขมันแกะ กับหางที่เป็นไขมัน และไขมันที่หุ้มเครื่องใน และไตกับพังผืดเหนือตับมาให้
Lvt	9	20	และเขาทั้งหลายวางไขมันไว้บนเนื้อออก และอาโรนก็เผาไขมันเสียบนแท่น
Lvt	9	21	ส่วนเนื้อออกและเนื้อโคนขาข้างขวานั้น อาโรนแก่งไปแก่งมาเป็นเครื่องบูชาแก่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่โมเสสบัญชาไว้
Lvt	9	22	แล้วอาโรนยกมือขึ้นอวยพรพลไพร่ และอาโรนก็ลงมาจากการถวายเครื่องบูชา โถบาศ์ เครื่องเผาบูชาและสันติบูชา
Lvt	9	23	โมเสสกับอาโรนจึงเข้าไปในพลับพลาแห่งขมมนุม เมื่อเขาทั้งสองออกมา เขาก็อวยพรพลไพร่ และสงสารคิของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏแก่พล
ไพร่ทั้งหมด			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	9	24	เปลวเพลิงพุ่งออกมาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เคาเครื่องเผาบูชาและไขมันซึ่งอยู่บนแท่น เมื่อพลไฟทั้งหลายเห็นก็หวั่นและซบหน้าลง
Lvt	10	1	ฝ่ายนาคับกับอาบีฮูบุตรชายของอาโรน ต่างนำกระถางไฟของเขามาและเอาไฟใส่ในนั้นแล้วใส่เครื่องหอมลง เอาไฟที่ผิดรูปแบบมาเผาถวาย
บูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์มิได้ทรงบัญชาให้เขากระทำเช่นนั้น			
Lvt	10	2	ไฟก็พุ่งขึ้นมาจากพระเยโฮวาห์ ไหม้เขาทั้งสองและเขาก็ตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	10	3	โมเสสจึงบอกอาโรนว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งวันนี้ว่า เราจะต้องความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางผู้ที่อยู่ใกล้เรา เขาจะถวายสังหารคดีแก่เราต่อ
หน้าพลไฟทั้งปวง " และอาโรนก็นั่งอยู่			
Lvt	10	4	โมเสสเรียกมิคาเอลและเอลซาฟาณ บุตรชายของอัสซ็อล อาชของอาโรน บอกเขาว่า " จงเข้ามาใกล้ ห้ามเอาพี่น้องของเจ้าออกไปเสียนอกค่าย
จากหน้าสถานบริสุทธิ์ "			
Lvt	10	5	เขาก็เข้ามาใกล้ห้ามศพทั้งสี่ออกไปวันนอกค่ายตามที่โมเสสลั่ง
Lvt	10	6	และโมเสสกล่าวแก่อาโรนและเอลาซาร์และอิธามาร์ บุตรชายอาโรนว่า " ท่านทั้งหลายอย่าปล่อยให้ผมหรือ หรือฉีกเสื้อผ้าของท่าน กลือกว่า
ท่านจะต้องตายและกลือกว่าพระพิโรธจะตกเหนือชุมนุมชนทั้งหมด แต่พี่น้องของท่านคือวศานอิสราเอลทั้งมวล จะไว้ทุกข์เพราะพระเยโฮวาห์ทรงให้บังเกิดการเผาไหม้ก็ได้			
Lvt	10	7	และอย่าออกไปจากประตูพลับพลาแห่งชุมนุม กลือกว่าท่านจะต้องตาย เพราะว่ามีน้ำมันเจิมแห่งพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่านทั้งหลาย " และเขา
ทั้งหลายก็กระทำตามคำของโมเสส			
Lvt	10	8	พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า
Lvt	10	9	" เมื่อตัวเจ้าหรือบุตรชายของเจ้าจะเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุม อย่าดื่มเหล้าองุ่นหรือสุรากลือกว่าเจ้าจะต้องตาย ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์
ถาวรอยู่ตลอดชั่วอายุของเจ้า			
Lvt	10	10	เจ้าจงแยกของบริสุทธิ์จากของไม่บริสุทธิ์และของมลทินจากของไม่มลทิน
Lvt	10	11	และเจ้าจะต้องสอนพลไพร่อิสราเอลให้ทราบถึงกฎเกณฑ์ทั้งมวลซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาทั้งหลายทางโมเสส "
Lvt	10	12	โมเสสกล่าวแก่อาโรนและเอลาซาร์ และอิธามาร์ บุตรชายของเขาผู้ที่เหลืออยู่ว่า " จงเอาธัญญาซึ่งเหลือจากการบูชาด้วยไฟถวายแด่
พระเยโฮวาห์ มารับประทานที่ริมแท่นบูชาไม้ใส่เชื้อ เพราะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด			
Lvt	10	13	ท่านจงรับประทานในที่บริสุทธิ์เพราะเป็นส่วนของท่าน และส่วนของบุตรชายของท่าน จากเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพราะ
ข้าพเจ้าได้รับบัญชาดังนี้			
Lvt	10	14	แต่เนื้ออกที่แกว่งถวาย และเนื้อโคนขาที่ถวายแล้วนั้น ท่านจงรับประทานในที่สะอาด ทั้งตัวท่านและบุตรชายบุตรสาวของท่านก็รับประทาน
ได้ เพราะเป็นส่วนที่ได้มาจากสันติบูชาของอิสราเอล อันตกอยู่กับท่านทั้งบุตรชายทั้งหลายของท่านด้วย			
Lvt	10	15	เนื้อโคนขาที่ถวายและเนื้ออกที่แกว่งถวายเขาจะนำมาบูชาพร้อมกับเครื่องไขมันที่บูชาด้วยไฟ เพื่อแกว่งเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ สิ่งเหล่านี้เป็นของท่านและบุตรชายทั้งหลายของท่าน ให้เป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วย ดั่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ "			
Lvt	10	16	ฝ่ายโมเสสได้พยายามไต่ถามถึงเรื่องแพะซึ่งเป็นเครื่องบูชาโถบาย และดุเคิด แพะตัวนั้นถูกเผาเสียแล้ว ท่านจึงโกรธเอลาซาร์และอิธามาร์
บุตรชายของอาโรนที่เหลืออยู่ ท่านว่าเขาว่า			
Lvt	10	17	" เหตุไฉนท่านจึงมิได้รับประทานเครื่องบูชาโถบายในที่บริสุทธิ์ ในเมื่อเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด และพระเจ้าได้ประทานของเหล่านั้นให้แก่ท่าน
เพื่อท่านจะได้รับความชั่วช้าของชุมนุมชน เพื่อทำการมลทินบาปของเขาทั้งหลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	10	18	ดุเคิด เลือดสัตว์นั้นก็ได้นำมาข่มายที่บริสุทธิ์ที่ห้องชั้นใน ท่านควรจะได้รับประทานสิ่งเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ ดั่งที่ข้าพเจ้าได้บัญชาแล้วนั้น "
Lvt	10	19	อาโรนจึงกล่าวแก่โมเสสว่า " ดุเคิด วันนี้เขาได้ถวายเครื่องบูชาโถบายและเครื่องเผาบูชาของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว และ
เหตุการณ์เหล่านี้ก็เกิดที่ข้าพเจ้าแล้ว ถ้านี่ข้าพเจ้าได้รับประทานเครื่องบูชาโถบาย จะเป็นดีโปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์หรือ "			
Lvt	10	20	เมื่อโมเสสได้ฟังดังนั้น ท่านก็พอใจ
Lvt	11	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Lvt	11	2	" จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ต่อไปนี้เป็นสัตว์ที่มีชีวิตในบรรดาสัตว์ในโลกซึ่งเจ้าจะรับประทานได้
Lvt	11	3	บรรดาสัตว์ที่แยกกีบและมีกีบผ่าและสัตว์เคี้ยวเอื้อง เจ้ารับประทานได้
Lvt	11	4	อย่างไรก็ตามสัตว์ต่อไปนี้ที่เคี้ยวเอื้องหรือแยกกีบ เจ้าก็อย่ารับประทาน อูฐ เพราะมันเคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกีบ เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า
Lvt	11	5	ตัวกระเจงผาเพราะว่ามันเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกีบ เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า
Lvt	11	6	กระต่าย เพราะว่ามันเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องแต่ไม่แยกกีบ เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า
Lvt	11	7	หมูเพราะมันเป็นสัตว์แยกกีบและมีกีบผ่าแต่ไม่เคี้ยวเอื้อง จึงเป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า
Lvt	11	8	อย่ารับประทานเนื้อของสัตว์เหล่านี้เลย และเจ้าอย่าแตะต้องซากของมัน มันเป็นของมลทินแก่เจ้า
Lvt	11	9	สัตว์ที่อยู่ในน้ำทั้งหมดเหล่านี้เจ้ารับประทานได้ ของทุกอย่างซึ่งอยู่ในน้ำที่มีครีบและมีเกล็ด จะอยู่ในทะเลหรือในแม่น้ำก็ตาม เจ้ารับประทาน
Lvt	11	10	ได้
แต่ทุกอย่างในทะเลและในแม่น้ำ ทุกอย่างที่เคลื่อนไหวในน้ำ และสิ่งมีชีวิตใดๆซึ่งอยู่ในน้ำ ไม่มีครีบและเกล็ด สัตว์เหล่านี้เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจ			
Lvt	11	11	แก่เจ้า
Lvt	11	11	สัตว์เหล่านี้ยังคงเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจแก่เจ้า เจ้าอย่ารับประทานเนื้อของมัน แต่ให้เจ้าถือว่าซากของมันเป็นที่พึงรังเกียจ
Lvt	11	12	อะไรก็ตามที่อยู่ในน้ำ ไม่มีครีบและเกล็ด เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจแก่เจ้า
Lvt	11	13	ต่อไปนี้เป็นนกซึ่งให้เจ้าถือว่าเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจท่ามกลางนกทั้งหลาย นกเหล่านี้รับประทานไม่ได้ มันเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจ คือนกอินทรี นก
แร้ง นกออก			
Lvt	11	14	นกเหยี่ยวหางยาว เหยี่ยวดำตามชนิดของมัน
Lvt	11	15	นกเงือกตามชนิดของมัน
Lvt	11	16	นกเค้าแมว นกเค้าโม่ง นกนางนวล เหยี่ยวนกเขาตามชนิดของมัน
Lvt	11	17	นกเค้าแมวเล็ก นกฮ่ายงัว นกทืดทือ
Lvt	11	18	นกอีโถง นกกระทง นกแร้ง
Lvt	11	19	นกกระสาดำ นกกระสาตามชนิดของมัน นกหัวขวาน และค้างคาว
Lvt	11	20	แมลงมีปีกซึ่งคลานสี่ขา เป็นสัตว์ที่พึงรังเกียจแก่เจ้า
Lvt	11	21	แต่ในบรรดามแมลงมีปีกที่คลานสี่ขานี้ เจ้าจะรับประทานจำพวกที่มีขาพับใช้กระโดด ไปบนดินได้
Lvt	11	22	ในจำพวกแมลงต่อไปนี้เจ้ารับประทานได้ ตั๊กแตนวัยบินตามชนิดของมัน จิ้งหรีด โกร่งตามชนิดของมัน จักจั่นตามชนิดของมัน และตั๊กแตน
ตามชนิดของมัน			
Lvt	11	23	แต่แมลงมีปีกอย่างอื่นซึ่งมีสี่ขา เป็นสัตว์ที่พึงรังเกียจแก่เจ้า
Lvt	11	24	สิ่งเหล่านี้จะกระทำให้เจ้ามลทินได้ คือผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องซากของมันจะต้องมลทินไปถึงเวลาเย็น
Lvt	11	25	ผู้ใดถือซากสัตว์ส่วนใดๆไปต้องซักเสื้อผ้าของตน และมลทินไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	11	26	ซากของสัตว์ทั้งปวงที่แยกกีบและไม่แยกกีบ ไม่เคี้ยวเอื้องเป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องสัตว์เหล่านี้จะมลทิน
Lvt	11	27	ในบรรดาสัตว์สี่เท้าทุกอย่างซึ่งเดินด้วยขม้มเท้าเป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องซากสัตว์นี้จะต้องมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	11	28	ผู้ใดนำซากมันไปจะต้องซักเสื้อผ้าของตน และมลทินไปจนถึงเวลาเย็น เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า
Lvt	11	29	ในบรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานไปบนดิน ชนิดต่อไปนี้นี้เป็นสัตว์มลทินแก่เจ้า คือ อีเห็น หนู เหยี่ยวตามชนิดของมัน
Lvt	11	30	จิ้งจก ตะกวด แย้ จิ้งเหลนและกิ้งก่า
Lvt	11	31	ในบรรดาสัตว์เลื้อยคลาน ชนิดเหล่านี้เป็นมลทินแก่เจ้า ผู้ใดแตะต้องเมื่อมันตายแล้ว ผู้หนึ่งจะมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	11	32	และเมื่อมันตายตกทับสิ่งใด สิ่งนั้นก็เปนมลทิน ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เปนมลทินหรือไม่ หรือเสื้อผ้า หรือหนังสัตว์ หรือกระสอบ หรือภาชนะใดๆที่ใช้เพื่อ
ประโยชน์อย่างใด จะต้องแช่น้ำ และจะมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ต่อไปก็นับว่าสะอาดได้			
Lvt	11	33	และถ้ามันตกลงไปในภาชนะดิน สิ่งที่อยู่ในภาชนะนั้นจะมลทิน จงทุบภาชนะนั้นเสีย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	11	34	อาหารในภาชนะนั้นที่รับประทาน ได้ซึ่งมีน้ำปอนอุกก็เป็นมลทิน และน้ำดื่มทั้งสิ้นซึ่งจะดื่มได้จากภาชนะอย่างนี้จะมลทิน
Lvt	11	35	ถ้าส่วนใดของซากสัตว์ตกใส่สิ่งใดๆ สิ่งนั้นๆก็มลทิน ไม่ว่าเป็นเตาอบหรือเตา ต้องทบทเสีย เป็นมลทิน และเป็นของมลทินแก่เจ้า
Lvt	11	36	อย่างไรก็ตามน้ำหรือน้ำในแอ่งเก็บน้ำเป็นของสะอาด แต่สิ่งใดที่แตะต้องซากสัตว์นั้นจะมลทิน
Lvt	11	37	ถ้าส่วนใดของซากตกใส่เมล็ดพืชที่ใช้หว่าน พืชนั้นนับว่าสะอาด
Lvt	11	38	ถ้าส่วนเมล็ดพืชนั้นเช่นน้ำไว้ และซากสัตว์ส่วนใดตกใส่ก็นับว่าเป็นมลทินแก่เจ้า
Lvt	11	39	ถ้าสัตว์ซึ่งเจ้าจะรับประทาน ได้นั้นตายเอง ผู้ที่แตะต้องซากสัตว์นั้นจะมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	11	40	และผู้ใดที่รับประทานซากนั้นจะต้องซักเสื้อผ้าของเขาเสียและเป็นมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น ผู้ใดที่จับถือซากนั้นไปก็ต้อซักเสื้อผ้าของตน และ
เป็นมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น			
Lvt	11	41	บรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่ไปบนแผ่นดินเป็นสิ่งพึงรังเกียจ อย่ารับประทาน
Lvt	11	42	สิ่งใดที่เลื้อยไปด้วยท้อง หรือสิ่งที่เดินสี่ขา หรือสิ่งที่มีหลายขา ทุกสิ่งทีคลาน ไปบนแผ่นดิน เจ้าอย่ารับประทาน เพราะเป็นสิ่งพึงรังเกียจ
Lvt	11	43	เจ้าอย่ากระทำให้ตัวเองเป็นที่พึงรังเกียจด้วยสัตว์เลื้อยคลานใดๆ อย่าให้ตัวให้เป็นมลทินไปด้วยสัตว์เหล่านั้นเลย เกรงว่าเจ้าจะเป็นมลทินไป
ด้วย			
Lvt	11	44	เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงชำระตัวไว้ให้บริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำตัวให้เป็นมลทินไปด้วยสัตว์อย่างใดอย่างหนึ่ง
ซึ่งคลาน ไปบนแผ่นดิน			
Lvt	11	45	เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เพราะฉะนั้นเจ้าจึงต้องบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์"
Lvt	11	46	เหล่านี้เป็นพระราชบัญญัติกล่าวถึง สิ่งสัตว์และนก และสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหว ไปมาในน้ำ และสัตว์ทุกชนิดที่เลือกคลานบนแผ่นดิน
Lvt	11	47	เพื่อให้สังเกตความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นมลทินและสิ่งที่ไม่เป็นมลทิน และระหว่างสัตว์ที่มีชีวิตรับประทานได้ และสัตว์มีชีวิตที่รับประทาน
ไม่ได้			
Lvt	12	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	12	2	" จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าหญิงคนใดมีครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย นางต้องเป็นมลทินเจ็ดวัน นางจะเป็นมลทินอย่างเดียวกับมลทินเวลาที่
นางมีประจำเดือน			
Lvt	12	3	ในวันที่แปดให้ตัดหนังปลายองคชาตของเด็กนั้นเสียเพื่อเป็นการเข้าสนิท
Lvt	12	4	ให้นางคอยอยู่อีกสามสิบสามวันด้วยเรื่องโลหิตชำระของนาง อย่าให้นางแตะต้องของบริสุทธิ์อื่นใด หรือเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ จนกว่าจะ
ครบวันชำระของนาง			
Lvt	12	5	แต่ถ้านางคลอดบุตรเป็นหญิง นางจะมลทิน ไปสองสัปดาห์ อย่างเดียวกับเรื่องการมีประจำเดือน และนางจะต้องคอยอยู่อีกสิบหกววัน ด้วยเรื่อง
โลหิตชำระของนาง			
Lvt	12	6	และเมื่อวันชำระของนางครบแล้ว ไม่ว่าเป็นกำหนดของบุตรชายหรือบุตรสาว ให้นางไปหาปุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม นำลูกแกะ
อายุหนึ่งขวบตัวหนึ่งไปเป็นเครื่องเผาบูชาและนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งหรือนกเขาตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาป			
Lvt	12	7	ให้ปุโรหิตนำถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทำการลบมลทินให้นาง แล้วนางจะสะอาดในเรื่องโลหิตของนางตก นี่เป็นพระราชบัญญัติ
กล่าวด้วยเรื่องการคลอดบุตร ไม่ว่าเป็นชายหรือหญิง			
Lvt	12	8	และถ้านางไม่สามารถหาลูกแกะตัวหนึ่ง ได้ก็ให้นางนำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชาและอีกตัวหนึ่งเป็น
เครื่องบูชาไถบาป และให้ปุโรหิตทำการลบมลทินให้นาง แล้วนางจะสะอาด"			
Lvt	13	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Lvt	13	2	" ถ้าผู้ใดเกิดอาการบวมหรือพุพองขึ้นที่ผิวหนัง แล้วผิวหนังของเขาเป็นโรคเรื้อน ก็ให้พาผู้นั้นมาหาอาโรนปุโรหิต หรือมหาบุตรชาย
คนหนึ่งคนใดของเขาที่เป็นปุโรหิต			
Lvt	13	3	ให้ปุโรหิตตรวจผิวหนังตรงที่เป็นโรค ถ้าขนในที่นั้นเปลี่ยนเป็นสีขาวและเห็นว่าโรคนั้นอยู่ลึกกว่าผิวหนังลงไป นับว่าเป็นโรคเรื้อน เมื่อ
ปุโรหิตตรวจเขาเสร็จแล้วให้ประกาศว่าเขาเป็นมลทิน			
Lvt	13	4	ถ้าผิวหนังตรงที่ต่างขึ้นนั้นขาว และปรากฏว่ากิน ไม่ลึกไปกว่าผิวหนัง และขนในบริเวณนั้นก็ยังไม่เปลี่ยนเป็นสีขาว ให้ปุโรหิตกักตัวผู้ป่วยไว้
เจ็ดวัน			
Lvt	13	5	และให้ปุโรหิตตรวจเขาอีกในวันที่เจ็ด ดูเถิด ถ้าตามสายตาของเขาเห็นว่าโรคนั้นทรงอยู่ ไม่ลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตกักตัวเขาต่อไป
อีกเจ็ดวัน			
Lvt	13	6	พอถึงวันที่เจ็ดให้ปุโรหิตตรวจเขาอีกครั้งหนึ่ง ดูเถิด ถ้าบริเวณที่ป่วยนั้นจางลง และโรคมิได้ลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่า
เขาสะอาดแล้ว เขาเป็นโรคพเท่านั้น ให้เขาซักเสื้อผ้าแล้วเขาก็จะสะอาดได้			
Lvt	13	7	แต่ถ้าหากว่าภายหลังจากที่เขาสำแดงตัวแก่ปุโรหิตเพื่อรับการชำระแล้วนั้นปรากฏว่า บริเวณที่พลามออกไปในผิวหนัง เขาต้องกลับไปหา
ปุโรหิตอีก			
Lvt	13	8	ให้ปุโรหิตทำการตรวจ ดูเถิด ถ้าบริเวณพนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน
Lvt	13	9	ถ้าผู้ใดเป็นโรคเรื้อนก็ให้พาเขามาหาปุโรหิต
Lvt	13	10	และให้ปุโรหิตตรวจดูตัวเขา ดูเถิด ถ้ามีบริเวณบวมสีขาวเกิดขึ้นที่ผิวหนัง ซึ่งทำให้ขนในที่นั้นเปลี่ยนเป็นสีขาว และมีเนื้อแผลสดในที่ที่บวมนั้น
Lvt	13	11	แสดงว่าเป็นโรคเรื้อนเรื้อรังที่ผิวหนัง ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขามลทิน อย่กักตัวเขาไว้ เพราะว่าเขาเป็นมลทิน
Lvt	13	12	ถ้าโรคเรื้อนนั้นลาม ไปตามผิวหนังตามที่ปุโรหิตเห็นก็ปรากฏว่าลามไปตามผิวหนังทั่วตัวผู้ป่วยตั้งแต่ศีรษะจนเท้า
Lvt	13	13	ปุโรหิตต้องตรวจดู และดูเถิด ถ้าเรื้อนนั้นแผ่ไปทั่วตัว ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาสะอาดด้วยโรคของเขาแล้วตัวของเขาเผือก เขาสะอาด
Lvt	13	14	ถ้ามีเนื้อแผลสดปรากฏขึ้นมาเมื่อไร เขาก็เป็นมลทิน
Lvt	13	15	ให้ปุโรหิตตรวจดูที่เนื้อแผลสดและประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เพราะเนื้อแผลสดนั้นทำให้มลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน
Lvt	13	16	หรือถ้าเนื้อแผลสดนั้นเปลี่ยน ไปอีกกลายเป็นสีขาว ให้เขามาหาปุโรหิต
Lvt	13	17	และให้ปุโรหิตตรวจเขา และดูเถิด ถ้าโรคนั้นกลายเป็นโรคเผือก ให้ปุโรหิตประกาศว่า คนที่เป็นโรคนั้นสะอาด เขาสะอาด
Lvt	13	18	ถ้าที่ร่างกายคือผิวหนังของคนใดมีแผลฝีซึ่งหายแล้ว
Lvt	13	19	ถ้าที่แผลเป็นนั้นมีสีขาวบวมขึ้นมาหรือมีที่ต่างขึ้นสีแดงเรื่อๆปรากฏ ก็ให้ผู้นั้น ไปสำแดงตัวต่อปุโรหิต
Lvt	13	20	และปุโรหิตจะตรวจดู ดูเถิด ถ้าที่เป็นนั้นลึกกว่าผิวหนัง และขนที่บริเวณนั้นเปลี่ยนเป็นสีขาว ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน โรคนั้นเป็น
โรคเรื้อน มันพขึ้นมาที่แผลฝี			
Lvt	13	21	แต่ถ้าปุโรหิตตรวจดูแล้ว และดูเถิด ขนที่นั่นก็ไม่เปลี่ยนเป็นสีขาว และเป็น ไม่ลึกกว่าผิวหนังแต่จาง ให้ปุโรหิตกักตัวเขาไว้เจ็ดวัน
Lvt	13	22	ถ้าโรคนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคแล้ว
Lvt	13	23	แต่ถ้าที่ต่างขึ้นนั้นคงที่อยู่ ไม่ลามออกไป ก็เป็นแต่เพียงแผลเป็นของฝี ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาสะอาด
Lvt	13	24	หรือเมื่อส่วนของร่างกายคือผิวหนังถูก ไฟลวกและเนื้อแผลสดที่ตรงนั้นเป็นที่ต่างขึ้นสีแดงเรื่อๆหรือสีขาว
Lvt	13	25	ให้ปุโรหิตตรวจดู และดูเถิด ถ้าขนในบริเวณนั้นเปลี่ยนเป็นสีขาวและปรากฏว่าเป็นลึกกว่าผิวหนังก็เป็นโรคเรื้อน มันพขึ้นมาที่แผลไฟลวก
และให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน			
Lvt	13	26	แต่ถ้าปุโรหิตตรวจดู และดูเถิด ขนในที่ต่างขึ้นนั้น ไม่เปลี่ยนเป็นสีขาว และเป็น ไม่ลึกกว่าผิวหนัง แต่จาง ให้ปุโรหิตกักตัวเขาไว้เจ็ดวัน
Lvt	13	27	พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปุโรหิตตรวจเขา ถ้าที่เป็นนั้นลามออกไปในผิวหนัง ก็ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคเรื้อน
Lvt	13	28	ถ้าที่ต่างขึ้นนั้นคงที่อยู่ ไม่ลามออกไปในผิวหนัง แต่จาง บวมเพราะไฟลวก ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาสะอาด เพราะมันเป็นเพียงแผลเป็นของ
ไฟลวก			
Lvt	13	29	ถ้าชายหรือหญิงคนใดมีโรคที่ศีรษะหรือที่เครา
Lvt	13	30	ให้ปุโรหิตตรวจดูโรคนั้น และดูเถิด ถ้าเป็นลึกกว่าผิวหนัง และผมตรงนั้นเหลืองและบาง ให้ปุโรหิตประกาศว่าเขาเป็นมลทิน เขาเป็นโรคคัน
เป็นโรคเรื้อนที่ศีรษะหรือที่เครา			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	13	31	และถ้าปโรหิตตรวจดูโรคคั้นนั้น และดูเกิด เป็นไม่ลึกกว่าผิวหนัง และ ไม่มีผมดำอยู่ในบริเวณนั้น ให้ปโรหิตกักตัวบุคคลที่เป็นโรคคั้นนั้นไว้
เจ็ดวัน			
Lvt	13	32	พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปโรหิตตรวจโรคคั้นนั้น ดูเกิด ถ้าอาการคั้นนั้น ไม่ลามออกไป และ ไม่มีขนเหลืองในบริเวณนั้น และปรากฏว่าอาการคั้น ไม่ลึกกว่าผิวหนัง
Lvt	13	33	ก็ให้คนนั้นโกนผมเสีย แต่อย่าโกนตรงบริเวณที่คั้น ให้ปโรหิตกักตัวบุคคลที่เป็นโรคคั้นนั้นไว้อีกเจ็ดวัน
Lvt	13	34	พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ปโรหิตตรวจดูตรงที่คั้น ดูเกิด ถ้าที่คั้นนั้น ไม่ลามออกไปในผิวหนัง และปรากฏว่าเป็น ไม่ลึกไปกว่าผิวหนัง ให้ปโรหิตประกาศว่าเขาสะอาด ให้เขาซักเสื้อผ้า แล้วจะสะอาด
Lvt	13	35	แต่ถ้าเขาชำระตัวแล้ว ยังปรากฏว่าโรคคั้นนั้นลามออกไปในผิวหนัง
Lvt	13	36	ก็ให้ปโรหิตตรวจเขา และดูเกิด ถ้าโรคคั้นนั้นลามออกไปในผิวหนังแล้ว ปโรหิต ไม่จำเป็นต้องมองหาขนสีเหลือง เขาเป็นมลทินแล้ว
Lvt	13	37	แต่ถ้าตามสายตาของเขาโรคคั้นนั้นระงับแล้ว และมีผมดำงอกอยู่ในบริเวณนั้น โรคคั้นนั้นหายแล้ว เขาก็สะอาด และให้ปโรหิตประกาศว่าเขาสะอาด
Lvt	13	38	เมื่อผู้ชายหรือผู้หญิงมีที่ต่างขื่นที่ผิวหนัง คือที่ต่างขื่นสีขาว
Lvt	13	39	ให้ปโรหิตตรวจเขา ดูเกิด ถ้าที่ต่างขื่นที่ผิวหนังนั้นเป็นสีขาวหม่น นั้นเป็นเกลื้อนที่พื่นในผิวหนัง เขาสะอาด
Lvt	13	40	ถ้าชายคนใดมีผมร่วงจากศีรษะ เขาเป็นคนศีรษะล้าน แต่เขาสะอาด
Lvt	13	41	ถ้าชายคนใดมีผมที่หน้าผากและที่ขมับร่วง หน้าผากของเขาล้าน แต่เขาสะอาด
Lvt	13	42	แต่ถ้าตรงบริเวณศีรษะล้านหรือหน้าผากล้าน มีบริเวณเป็นโรคสีแดงเรื่อๆ เขาเป็นเรื้อนพื่นที่ศีรษะล้านหรือที่หน้าผากล้านนั้น
Lvt	13	43	ให้ปโรหิตตรวจดูเขา ดูเกิด ถ้าโรคคั้นนั้นสีแดงเรื่อๆอยู่ที่ศีรษะล้านหรือที่หน้าผากล้านของเขา เหมือนกับโรคเรื้อนที่ปรากฏตามผิวหนัง
Lvt	13	44	ชายผู้นั้นเป็นโรคเรื้อน เขาเป็นมลทิน ปโรหิตต้องประกาศว่า เขาเป็นมลทิน โรคของเขาอยู่ที่ศีรษะ
Lvt	13	45	ให้บุคคลที่เป็นโรคเรื้อนสวมเสื้อผ้าที่ขาด และให้ปล่อยผม และให้เขาปิดริมฝีปากบนไว้ แล้วร้องไปว่า 'มลทิน มลทิน'
Lvt	13	46	เขาจะเป็นมลทินอยู่ตลอดเวลาที่เขาเป็นโรค เขาเป็นมลทิน เขาจะต้องอยู่แต่ลำพังภายนอกค่าย
Lvt	13	47	เมื่อในเครื่องแต่งกายมีโรคเรื้อน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกายขนสัตว์หรือผ้าป่าน
Lvt	13	48	อยู่ที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง อยู่ที่ผ้าปูานหรือผ้าขนสัตว์ หรืออยู่ในหนัง หรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนัง
Lvt	13	49	ถ้าโรคคั้นทำให้เครื่องแต่งกายมีสีเขียวหรือแดงๆที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่งที่หนังหรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนัง นั้นเป็นโรคเรื้อน จะต้องนำไปแสดงต่อปโรหิต
Lvt	13	50	และให้ปโรหิตตรวจโรคคั้นนั้น และให้กักสิ่งที่เป็นโรคคั้นนั้นไว้เจ็ดวัน
Lvt	13	51	พอถึงวันที่เจ็ดก็ให้ตรวจดูโรคคั้นนั้นอีก ถ้าโรคคั้นนั้นลามไปในเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ไม่ว่าจะที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง เป็นที่หนังสัตว์ หรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ โรคคั้นนั้นเป็นโรคเรื้อนอย่างร้าย นับว่าเป็นมลทิน
Lvt	13	52	ให้ปโรหิตเผาเครื่องแต่งกายนั้นเสีย ไม่ว่าจะเป็นโรคที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง เป็นที่ผ้าขนสัตว์หรือผ้าป่าน หรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ เพราะเป็นโรคเรื้อนที่ร้าย จึงให้เผาเสียในไฟ
Lvt	13	53	และถ้าปโรหิตนั้นตรวจดู และดูเกิด โรคคั้นนั้นได้ลามไปในเสื้อ ทั้งที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือในสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์
Lvt	13	54	ก็ให้ปโรหิตบัญชาให้เขาซักตัวที่เป็นโรคคั้นนั้นเสีย และให้กักไว้อีกเจ็ดวัน
Lvt	13	55	เมื่อซักแล้วก็ให้ปโรหิตตรวจดูตัวที่เป็นโรคคั้นนั้นอีก ดูเกิด ถ้าบริเวณที่เป็นโรค ไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าจะไป ล้างแล้ว เขาก็เป็นมลทิน เจ้าจงเอาใส่ในไฟเผาเสีย ไม่ว่าจะบริเวณที่เป็นโรคเรื้อนนั้นจะอยู่ข้างในหรือข้างนอก
Lvt	13	56	ถ้าปโรหิตตรวจดูเมื่อซักแล้ว และดูเกิด โรคคั้นนั้นงอก ก็ให้ฉีกบริเวณนั้นออกเสียจากเสื้อหรือหนังสัตว์ หรือเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง
Lvt	13	57	ถ้าปรากฏขึ้นอีกในเครื่องแต่งกาย ไม่ว่าจะที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือในสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ โรคคั้นนั้นลามไปแล้ว เจ้าจงเผาสิ่งที่เป็นโรคคั้นนั้นด้วยไฟ
Lvt	13	58	ถ้าเสื้อทั้งที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือสิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ ซึ่งเมื่อซักแล้วโรคคั้นนั้นหมดไป ก็ให้ซักอีกเป็นครั้งที่สอง สะอาดได้แล้ว"
Lvt	13	59	นี่เป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยโรคเรื้อนในเสื้อที่ทำด้วยขนสัตว์หรือผ้าป่าน ไม่ว่าจะเป็นที่ด้ายเส้นยืนหรือเส้นพุ่ง หรือเป็นที่สิ่งใดๆที่ทำด้วยหนังสัตว์ เพื่อให้พิจารณาว่าอย่างใดสะอาด อย่างใดเป็นมลทิน
Lvt	14	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	14	2	"ต่อไปนี้จะเป็นพระราชบัญญัติเรื่องคนเป็นโรคเรื้อนในวันชำระตัวของเขา ให้พาเขามาหาปโรหิต
Lvt	14	3	และให้ปโรหิตออกไปนอกค่าย และให้ปโรหิตทำการตรวจ ดูเกิด ถ้าผู้ป่วยหายจากโรคเรื้อนแล้ว
Lvt	14	4	ก็ให้ปโรหิตบัญชาเขาให้จัดของสำหรับผู้จะรับการชำระ คือคนสะอาดที่มีชีวิตสองตัว ไม้สนสีดาร์ กับด้ายสีแดง และต้นหลบ
Lvt	14	5	ให้ปโรหิตบัญชาให้ช่างแกะตัวหนึ่งในภาษาขณะดินข้างบนน้ำไหล
Lvt	14	6	สำหรับแกะตัวที่ยังเป็นอยู่นั้น ให้ปโรหิตเอาแกะตัวที่ยังเป็นอยู่กับไม้สนสีดาร์ ด้ายสีแดง ต้นหลบ จุ่มเข้าไปในเลือดของแกะที่ถูกฆ่าข้างบนน้ำไหล
Lvt	14	7	และให้ปโรหิตประพรมคนที่จะรับการชำระจากโรคเรื้อนนั้นเจ็ดครั้ง แล้วประกาศว่า เขาสะอาด และให้ปล่อยแกะตัวที่ยังมีชีวิตนั้นไปในท้องทุ่ง
Lvt	14	8	และให้ผู้ที่รับการชำระนั้นซักเสื้อผ้าของตน และให้โกนผมกับขนทั้งหมดเสีย และอาบน้ำ เขาก็จะสะอาด ต่อจากนั้นก็ให้เขาเข้าค่ายได้ แต่ให้นอนอยู่นอกเต็นท์ของเขาเจ็ดวัน
Lvt	14	9	พอวันที่เจ็ดให้เขาโกนผมจากศีรษะของเขาให้หมด ให้เขาโกนเคราและโกนขนคิ้ว คือโกนให้หมด แล้วให้ซักเสื้อผ้า และอาบน้ำ เขาก็จะสะอาด
Lvt	14	10	ในวันที่แปดให้เขาเอาลูกแกะผู้สะอาดตัวปราศจากตำหนิ และลูกแกะเมียอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่งปราศจากตำหนิ และยอดแบ่งคลุกน้ำมันสามในสิบเอฟาห์เป็นธัญญา กับน้ำมันลทหนึ่ง
Lvt	14	11	ให้ปโรหิตผู้ทำการชำระ นำผู้ที่รับการชำระกับสิ่งของเหล่านี้มาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งขมม
Lvt	14	12	ให้ปโรหิตนำลูกแกะผู้หนึ่งตัวหนึ่งไปถวายเป็นเครื่องบูชา โถกการละเมิดพร้อมกับน้ำมันลทหนึ่ง ให้แกว่งไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวาย
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	14	13	ให้ปโรหิตฆ่าลูกแกะนั้นในที่ที่เขาฆ่าสัตว์อันเป็นเครื่องบูชา โถกการและสัตว์อันเป็นเครื่องเผาบูชาในที่บริสุทธิ์ เพราะว่าเครื่องบูชาโถกการ
ละเมิดก็เหมือนเครื่องบูชา โถกการ เป็นของที่ตกแก่ปโรหิต เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด			
Lvt	14	14	ปโรหิตจะนำเลือดของเครื่องบูชา โถกการละเมิดมาบ้าง และปโรหิตจะเจิมที่ปลายหูข้างขวาของผู้ที่รับการชำระ และเจิมที่นิ้วหัวแม่มือขวาและที่นิ้วหัวแม่เท้าขวาของเขา
Lvt	14	15	และปโรหิตจะนำน้ำมันหนึ่งลทนั้นมาบ้าง เทใส่ฝ่ามือซ้ายของตน
Lvt	14	16	และเอานิ้วมือขวาจุ่มน้ำมันซึ่งอยู่ในมือซ้าย ประพรมน้ำมันด้วยนิ้วของเขาเจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	14	17	ส่วนน้ำมันที่เหลืออยู่ในมือ นั้น ปโรหิตจะเอามาบ้าง เจิมที่ปลายหูขวาของผู้ที่รับการชำระ และที่นิ้วหัวแม่มือขวาและที่นิ้วหัวแม่เท้าขวา ทับบนเลือดเครื่องบูชา โถกการละเมิด
Lvt	14	18	ส่วนน้ำมันที่เหลืออยู่ในมือของปโรหิตนั้น เขาจะเจิมศีรษะของผู้รับการชำระ แล้วปโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	14	19	ปโรหิตจะถวายเครื่องบูชา โถกการ เพื่อทำการลบมลทินของผู้รับการชำระให้พ้นจากมลทินของเขา ภายหลังปโรหิตจะฆ่าสัตว์อันเป็นเครื่องเผาบูชา
Lvt	14	20	และปโรหิตจะถวายเครื่องเผาบูชาและธัญญาขมนั้นแทน ปโรหิตจะทำการลบมลทินของเขาตั้งนี้ และเขาก็จะสะอาดได้
Lvt	14	21	ถ้าผู้นั้นเป็นคนยากจนและไม่สามารถจะหามาได้เท่านั้น ก็ให้เขานำลูกแกะตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถกการละเมิดเพื่อแกว่งไปแกว่งมา กระทำการลบมลทินของเขา และนำยอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมัน เป็นธัญญา กับน้ำมันลทหนึ่ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	14	22	พร้อมกับนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว ตามที่เขาสามารถหามาได้ นกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา
Lvt	14	23	ในวันที่เปิดให้เขานำนมอบให้แก่บรיתเพื่อการชำระของตนที่ประตุผลับพลาแห่งขมมนมถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	14	24	และบรיתจะนำลูกแกะที่เป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดและน้ำมันนกหนึ่งนั้น และบรיתจะแกลงไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแกลงถวายต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	14	25	และเขาจะฆ่าลูกแกะเครื่องบูชาไถ่การละเมิด และบรיתจะเอาเลือดของเครื่องบูชาไถ่การละเมิดมาล้าง เจิมที่ปลายหูข้างขวาของผู้รับการชำระ และที่นิ้วหัวแม่มือขวา กับที่นิ้วหัวแม่มือเท้าขวาของเขา
Lvt	14	26	แล้วบรיתจะเทน้ำมันใส่ฝ่ามือซ้ายของตนบ้าง
Lvt	14	27	และเขานำมันที่อยู่ในมือซ้ายนั้นประพรมด้วยนิ้วมือขวาเจ็ดครั้งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	14	28	และบรיתจะเอาน้ำมันที่อยู่ในมือเจิมที่ปลายหูข้างขวาของผู้รับการชำระ และที่นิ้วหัวแม่มือขวากับนิ้วหัวแม่มือเท้าขวาของเขา ตรงที่ที่เจิมด้วยเลือด
ของเครื่องบูชาไถ่การละเมิด			
Lvt	14	29	น้ำมันที่เหลืออยู่ในมือของบรיתนั้น เขาจะเจิมศีรษะของผู้ที่รับการชำระ ทำการลบมลทินของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	14	30	และเขาจะถวายนกเขาหรือนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งตามที่เขาสามารถหามาได้
Lvt	14	31	คือตามที่เขาสามารถหามาได้ให้ถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา พร้อมกับธัญญาบูชา และบรיתจะ
ทำการลบมลทินของผู้รับการชำระต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์			
Lvt	14	32	นี่เป็นพระราชบัญญัติสำหรับผู้ที่เป็โรคเรื้อน ไม่สามารถหาเครื่องบูชาเพื่อการชำระของตนได้"
Lvt	14	33	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Lvt	14	34	"เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเราให้แก่เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์นั้น และเราจะใส่โรคเรื้อนเข้าที่เรือนหลังหนึ่งหลังใดในแผ่นดินที่เจ้าถือกรรมสิทธิ์นั้น
Lvt	14	35	ผู้ใดที่ถือกรรมสิทธิ์ของเรือนนั้นจะต้องมาบอกแก่บรיתว่า ข้าพเจ้าเห็นโรคอะไรอย่างหนึ่งเกิดในเรือนของข้าพเจ้า'
Lvt	14	36	แล้วบรיתจะบัญชาให้เขาขนของออกจากเรือนให้หมด ก่อนที่บรיתจะเข้าไปตรวจโรค เกรงว่าของทุกอย่างที่อยู่ในเรือนนั้นจะถูกประกาศว่า มลทิน ต่อจากนั้นบรיתจึงจะเข้าไปตรวจดูเรือน
Lvt	14	37	และบรיתจะตรวจดูโรค ดูเถิด ถ้าโรคนั้นอยู่ที่ผนังของเรือนเป็นรอยสีเขียวๆและปรากฏว่าอยู่ลึกกว่าผิว
Lvt	14	38	แล้วบรיתจะออกจากเรือน ไปอยู่ที่ประตูเรือนแล้วปิดเรือนเสียเจ็ดวัน
Lvt	14	39	พอถึงวันที่เจ็ดบรיתจะกลับมามาดูโรค ดูเถิด ถ้าโรคนั้นลามไปในผนังเรือน
Lvt	14	40	แล้วบรיתจะบัญชาให้เอาหินก้อนที่ติดโรคนั้นออกเสียนำไปโยนทิ้งในที่มลทินภายนอกเมือง
Lvt	14	41	และสั่งให้ขุดข้างในเรือนต่างๆไป ผงปูนที่ขุดออกมาให้นำไปทิ้งเสียในที่มลทินภายนอกเมือง
Lvt	14	42	แล้วให้หาหินอื่นมาแทนหินก้อนที่นำออกไป และเอาปูนอื่นมาโปกผนังเรือนนั้น
Lvt	14	43	เมื่อเขาเอาหินออก ขุดเรือนและโปกปูนใหม่แล้ว ยังเกิดโรคขึ้นในเรือนนั้นอีก
Lvt	14	44	แล้วบรיתจะไปตรวจดู ดูเถิด ถ้าโรคนั้นลามไปในเรือน เป็นโรคเรื้อนอย่างร้ายในเรือน เรือนนั้นก็เป็มลทิน
Lvt	14	45	ให้เขาพังเรือนนั้นลง หิน ไม้และปูนที่ทำเรือนนั้นให้ขนไปทิ้งเสียในที่มลทินภายนอกเมือง
Lvt	14	46	ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรือนปิดอยู่ มีผู้ใดเข้าไป ผู้นั้นจะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น
Lvt	14	47	ผู้ใดที่นอนลงในเรือนนั้นต้องซักเสื้อผ้าของเขา และผู้ที่รับประทานในเรือนนั้นต้องซักเสื้อผ้าของเขาด้วย
Lvt	14	48	แต่บรיתจะมาทำการตรวจ ดูเถิด เมื่อโปกปูนใหม่แล้ว โรคนั้นมิได้ลามไปในเรือนแล้ว บรיתจะประกาศว่าเรือนนั้นสะอาด เพราะโรคหายแล้ว
Lvt	14	49	และเพื่อจะชำระเรือนนั้นให้เขานำนกสองตัวกับไม้สนสีดาร์ ด้ายสีแดง และต้นหุสบบ
Lvt	14	50	ให้ฆ่านกตัวหนึ่งในภาชนะดินข้างบนน้ำที่ไหล
Lvt	14	51	เอาไม้สนสีดาร์ ต้นหุสบบและด้ายสีแดง พร้อมกับนกตัวที่ยังมีชีวิตอยู่จุ่มลงในเลือดนกที่ได้ฆ่าและในน้ำที่ไหลนั้น แล้วประพรมเรือนนั้นเจ็ดครั้ง
Lvt	14	52	ดังนี้เขาจะได้ชำระเรือนด้วยเลือดนก ด้วยน้ำไหลและด้วยนกที่มีชีวิต ด้วยไม้สนสีดาร์ ต้นหุสบบ และด้ายสีแดง
Lvt	14	53	ให้เขาปล่อยนกที่มีชีวิตออกจากเมืองยังท้องทุ่ง ดังนี้แหละเขาจะได้ทำการลบมลทินของเรือน และเรือนนั้นก็สะอาด"
Lvt	14	54	นี่เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับโรคเรื้อนต่างๆ โรคคัน
Lvt	14	55	โรคเรื้อนในเครื่องแต่งกายหรือในเรือน
Lvt	14	56	ที่บวมหรือพุ หรือที่ต่าง
Lvt	14	57	เพื่อจะแสดงว่าเมื่อไรจึงเรียกว่ามลทิน เมื่อไรเรียกว่าสะอาด นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องโรคเรื้อน
Lvt	15	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Lvt	15	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ใดมีสิ่งไหลออกจากร่างกาย เพราะเหตุสิ่งที่ไม่สะอาดนั้น เขาเป็นมลทิน
Lvt	15	3	ต่อไปนี้เป็นกฎเกี่ยวกับเรื่องมลทินของเขาเนื่องด้วยสิ่งที่ไม่สะอาด ร่างกายของเขาจะมีสิ่งไหลออกหรือสิ่งที่ไหลออกค้างอยู่ในร่างกายของเขาก็
ดี เรือนนี้เป็นมลทินแก่เขา			
Lvt	15	4	เตียงนอนซึ่งผู้ใดที่มีสิ่งไหลออกขึ้นไปนอน เตียงนั้นก็เป็นมลทิน ทุกสิ่งที่เขาอนนั้นก็เป็มลทิน
Lvt	15	5	ผู้ใดที่แตะต้องเตียงของเขาต้องซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ และจะเป็นมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	6	ผู้ใดไปนั่งบนสิ่งที่มีสิ่งไหลออกได้นั่งก่อน ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ และจะเป็นมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	7	ผู้ใดไปแตะต้องร่างกายของผู้ที่มีสิ่งไหลออก ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ และเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	8	และถ้าผู้ใดที่มีสิ่งไหลออกนั้นถ่มน้ำลายรดผู้ที่สะอาดเข้า ผู้ที่ถูกน้ำลายรดต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	9	และอาบน้ำใดๆซึ่งผู้ที่มีสิ่งไหลออกนั้นอยู่ อาบนั้นก็เป็นมลทิน
Lvt	15	10	ผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องสิ่งทรงเขาอยู่ผู้นั้นจะเป็นมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น และผู้ใดที่หยิบถือสิ่งนั้นต้องซักเสื้อผ้าของตัวเองและอาบน้ำ และเป็นมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	11	ผู้ที่มีสิ่งไหลออกแตะต้องผู้ใดด้วยมือที่มี ได้ล้าง ผู้ถูกแตะต้องนั้นต้องซักเสื้อผ้าของตัวเองและอาบน้ำ และเป็นมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	12	ภาชนะดินซึ่งผู้ที่มีสิ่งไหลออกแตะต้องให้หุบเสีย และภาชนะไม้ทุกอย่างก็ให้ชำระเสียด้วยน้ำ
Lvt	15	13	เมื่อผู้ที่มีสิ่งไหลออกได้ชำระสิ่งไหลออกของเขาแล้ว เขาต้องนบการชำระของเขาให้ครบเจ็ดวัน และเขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำที่ไหล เขาจึงจะสะอาด
Lvt	15	14	ในวันที่เปิดให้เขานำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัวมาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ประตุผลับพลาแห่งขมมนม และมอบของเหล่านี้ให้แก่บรית
Lvt	15	15	ให้บรיתถวายบูชา คือถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องถวายบูชาไถ่บาป และนกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา และบรיתจะทำการลบมลทินของ
เขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ด้วยเรื่องสิ่งไหลออกของเขา			
Lvt	15	16	ชายคนใดมีน้ำกามไหลออก ให้เขาอาบน้ำ และเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	17	เครื่องแต่งกายที่เขนขึ้นและผ้าห่มทุกส่วนที่น้ำกาม ไหลรดต้องชำระเสียในน้ำ และเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	18	ชายคนใดสมสลับหญิงคนใด และมีน้ำกามไหลออกทั้งสองจะต้องอาบน้ำ และเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	19	เมื่อสตรีมีสิ่งไหลออกเป็นโลหิตประจำเดือน เธอจะต้องอยู่ต่างหากเจ็ดวัน และผู้ใดแตะต้องเธอ จะต้องเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	20	และซักสิ่งที่เป็นมลทินนั้นในเวลาที่เราต้องแยกออกนั้นก็เป็มลทิน สิ่งใดที่เธอไปนั่งทับสิ่งนั้นก็เป็มลทิน
Lvt	15	21	ผู้ใดไปแตะต้องที่นั่งนอนของเธอ ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	22	และผู้หนึ่งผู้ใดแตะต้องสิ่งใดๆที่เธอนั่ง ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็มลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	15	23	สิ่งทีเธอนั่งทับจะเป็นที่นอนหรือสิ่งใดก็ดี เมื่อผู้ใดไปแตะต้องเข้า ผู้นั้นจะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	24	ถ้าชายใด ไปสัมผัสกับเธอและมลทินของเธอมาติดที่ขาขานั้น ชายนั้นจะเป็นมลทินไปเจ็ดวัน เขาไปนอนที่เตียงใด เตียงนั้นก็เป็นมลทิน
Lvt	15	25	ถ้าสตรีใดมีโลหิตไหลออกหลายวัน ไม่ใช่เป็นเวลาทีเธอต้งอยู่ต่างหากนั้น หรือถ้าเธอมีโลหิตไหลออกเลยกำหนดทีเธอต้งอยู่ต่างหากนั้น
ทุกวันทีมีโลหิตไหลออกเธอจะเป็นมลทิน เธอจะเป็นมลทินอย่างเดียวกับเวลาทีเธอต้งอยู่ต่างหากนั้น			
Lvt	15	26	ที่นอนทุกหลังทีเธอนอนเมื่อวันเธอมีสิ่งไหลออก ที่นอนนั้นเป็นดังที่นอนในเวลาทีเธอต้งอยู่ต่างหากนั้น และทุกสิ่งทีเธอนั่งทับจะเป็นมลทิน
อย่างเดียวกับมลทินในเวลาทีเธอต้งอยู่ต่างหากนั้น			
Lvt	15	27	ผู้ใดแตะต้องสิ่งเหล่านั้น ผู้นั้นก็เป็นมลทินด้วย เขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น
Lvt	15	28	ถ้าเธอชำระสิ่งไหลออกของเธอแล้ว ให้เธอนับเองให้ครบเจ็ดวัน ต่อจากนั้นเธอจึงจะสะอาด
Lvt	15	29	และในวันที่เปิดให้เธอนำนกเขาสองตัว หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว ไปให้ปุโรหิตทีประตุผลิบพลาแห่งขมมนม
Lvt	15	30	และปุโรหิตจะถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาศ และนกอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา และปุโรหิตจะทำการลบมลทินให้เธอต้งสะอาด
พักตร์พระเยโฮวาห์ ด้วยเรื่องสิ่งไหลออกทีเป็นมลทินของเธอ			
Lvt	15	31	ดังนั้นแหละพวกเจ้าจะให้อิสราเอลแยกจากมลทินของเขาทิ้งหลาย เกลิลกว่าเขาจะต้องตายด้วยมลทินของเขา เมื่อเขาทำให้ผลิบพลาของเรา
ที่อยู่ท่ามกลางเขาเป็นมลทินไป"			
Lvt	15	32	นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องผู้มีสิ่งไหลออกและชายทีมีน้ำกามไหลออก ซึ่งกระทำให้ตัวเป็นมลทิน
Lvt	15	33	และเกี่ยวกับสตรีทีป่วยด้วยมลทินของเธอ คือทีนี้เกี่ยวกับผู้ทีมีสิ่งไหลออก ไม่ว่าชายหรือหญิง และเกี่ยวกับชายผู้สัมผัสกับหญิงผู้มีมลทิน
Lvt	16	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสหลังจากทีบุตรชายทั้งสองของอาโรนสิ้นชีวิต คือเมื่อเขากระทำบูชาถวายต้งพระพักตร์พระเยโฮวาห์และถึงแก่
ความตาย			
Lvt	16	2	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " เจ้าจงบอกอาโรนพี่ชายว่า อย่าเข้าไปในสถานทีบริสุทธิ์ทีอยู่ในม่านหน้าพระทีนั่งพระกรุณาซึ่งอยู่บน
หลังหีบ ตลอดทุกเวลา เพื่อเขาจะไม่ตาย เพราะว่าเราจะปรากฏในเมฆเหนือพระทีนั่งกรุณา			
Lvt	16	3	แต่อาโรนจะเข้ามาในทีบริสุทธิ์ได้ดังนี้ คือให้เอาวัวหนุ่มตัวหนึ่ง ไปเป็นเครื่องบูชาไถบาศ และแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา
Lvt	16	4	ให้เขาสวมเสื้อป่านบริสุทธิ์และสวมกางเกงผ้าป่าน คาดรัดประคดผ้าป่าน และสวมผ้ามาลาป่าน นี่เป็นเครื่องแต่งกายบริสุทธิ์ เขาจะต้องอาบ
น้ำแล้วจึงสวม			
Lvt	16	5	และให้เขานำแพะสองตัวเป็นเครื่องบูชาไถบาศกับแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชาจากขมมนมอิสราเอล
Lvt	16	6	และอาโรนจะถวายวัวเป็นเครื่องบูชาไถบาศของตนเอง และจะทำการลบมลทินบาปตนเองและครอบครัวของตน
Lvt	16	7	แล้วเขาจะนำแพะสองตัวนั้น ไปถวายต้งพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทีประตุผลิบพลาแห่งขมมนม
Lvt	16	8	และอาโรนจะจับสลากแพะสองตัวนั้น สลากหนึ่งตกเป็นของพระเยโฮวาห์ และอีกสลากหนึ่งเพื่อแพะรับบาป
Lvt	16	9	แพะตัวทีสลากตกเป็นของพระเยโฮวาห์นั้น อาโรนจะนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาไถบาศ
Lvt	16	10	แต่แพะอีกตัวหนึ่งซึ่งสลากตกเพื่อเป็นแพะรับบาปนั้น จะนำถวายต้งพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นสัตว์เป็น เพื่อทำการลบมลทินบาปให้ต้งกที
มัน แล้วจะได้เอามันไปปล่อยเสียในถิ่นทุรกันดารเป็นแพะรับบาป			
Lvt	16	11	อาโรนจะถวายวัวเป็นเครื่องไถบาศของตน และจะทำการลบมลทินบาปตนเอง กับครอบครัวของตน เขาจะฆ่าวัวเป็นเครื่องบูชาไถบาศของ
เขาเอง			
Lvt	16	12	และอาโรนจะเอากระถางไฟทีมีถ่านลุกอยู่เต็มมาจากแท่นบูชาต้งพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเครื่องหอมทบละเอียดสองกำมือนำเข้าไปภายใน
ม่าน			
Lvt	16	13	แล้วเอาเครื่องหอมนั้นใส่ไฟถวายต้งพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ให้ต้งวันเครื่องหอมขึ้นคลุมพระทีนั่งกรุณาซึ่งอยู่เหนือหีบพระโออาท เพื่อเขาจะ
ไม่ตาย			
Lvt	16	14	เขาจะเอาเลือดวัวมาประพรมด้วยนิ้วมือของตนบนพระทีนั่งกรุณาข้างตะวันออก แล้วจะประพรมเลือดทีหน้าพระทีนั่งกรุณาเจ็ดครั้งด้วยนิ้ว
ของเขา			
Lvt	16	15	แล้วอาโรนจะฆ่าแพะอันเป็นเครื่องบูชาไถบาศสำหรับประชาชน และนำเลือดแพะเข้าไปภายในม่าน และเอาเลือดแพะไปกระทำเช่นเดียวกับ
กระทำเลือดวัว คือประพรมบนพระทีนั่งกรุณาและทีข้างหน้าพระทีนั่งกรุณานั้น			
Lvt	16	16	ดังนั้นแหละเขาจะทำการลบมลทินของสถานทีบริสุทธิ์นั้นเพราะเหตุมลทินของคนอิสราเอลและเพราะเหตุการละเมิด เพราะบาปทั้งสิ้นของเขา
และอาโรนจะกระทำต้งผลิบพลาแห่งขมมนมซึ่งอยู่กับเขาท่ามกลางมลทินของประชาชน			
Lvt	16	17	อย่าให้มีผู้ใดอยู่ในผลิบพลาแห่งขมมนมเมื่ออาโรนเข้าไปทำการลบมลทินในสถานทีบริสุทธิ์นั้น จนกว่าเขาจะออกมาและทำการลบมลทิน
สำหรับตัวเขาและสำหรับครอบครัวของเขาและสำหรับบรรดาขมมนมชนอิสราเอล			
Lvt	16	18	และอาโรนจะออกไปยังแท่นซึ่งอยู่ต้งพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทำการลบมลทินแท่นนั้น เขาจะเอาเลือดวัวเลือดแพะเจิมทีเชิงนอนของ
แท่นโดยรอบ			
Lvt	16	19	และเอานิ้วจุ่มเลือดประพรมบนแท่นนั้นเจ็ดครั้ง และชำระกระทำให้แท่นบริสุทธิ์พ้นจากมลทินของคนอิสราเอล
Lvt	16	20	เมื่ออาโรนเสร็จการลบมลทินของสถานทีบริสุทธิ์ และผลิบพลาแห่งขมมนมและแท่นบูชาแล้ว เขาจะนำแพะตัวทีเป็นอยู่ออกมา
Lvt	16	21	และอาโรนจะเอามือทั้งสองวางบนหัวแพะทีมีชีวิตนั้น และกล่าวคำสารภาพบรรดาความชั่วช้าของคนอิสราเอล และการละเมิดทั้งหมด และ
บาปทั้งสิ้นให้ต้งลงบนหัวแพะนั้น และให้คนที่เตรียมมือไว้พร้อมแล้วนำแพะไปปล่อยเสียในถิ่นทุรกันดาร			
Lvt	16	22	แพะนั้นจะแบกความชั่วช้าทั้งหมดไปยังทีเปลี่ยว แล้วเขาก็ปล่อยให้แพะนั้นเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร
Lvt	16	23	แล้วอาโรนจะเข้ามาในผลิบพลาแห่งขมมนม เขาจะเปลื้องเครื่องแต่งกายผ้าป่านชดทีแต่งเข้าไปในสถานทีบริสุทธิ์ออกเสียเก็บไว้ทีนั้น
Lvt	16	24	และเขาจะชำระตัวในน้ำในทีบริสุทธิ์แล้วสวมเครื่องแต่งกายของตน และเดินออกมาถวายเครื่องเผาบูชาของตน และเครื่องเผาบูชาของ
ประชาชน และทำการลบมลทินของตนเองกับประชาชนทั้งหลาย			
Lvt	16	25	เขาจะเอาไขมันของเครื่องบูชาไถบาศไปเผาเสียบนแท่น
Lvt	16	26	ผู้ทีนำแพะซึ่งเป็นแพะรับบาปนั้นจะต้องซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ แล้วต่อมาจึงจะเข้าไปในค่ายได้
Lvt	16	27	เขาจะเอาวัวซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาศ และแพะซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาศ ทีอาโรนเอาเลือดไปทำการลบมลทินสถานทีบริสุทธิ์นั้น ไปเสียข้างนอก
ค่าย และเขาจะเผาเนื้อหนังและมูลเสียด้วยไฟ			
Lvt	16	28	ผู้ทีทำการเผาก็ต้งซักเสื้อผ้าของตนและอาบน้ำ ภายหลังเขาจึงจะกลับเข้าค่ายได้
Lvt	16	29	ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรแก่เจ้าทั้งหลายว่า ในวันที่สิบเดือนทีเจ็ด เจ้าต้งถ่อมใจลง ไม่กระทำการงานสิ่งใด ทั้งตัวชาวเมืองเองหรือคนต่างด้าวที
อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า			
Lvt	16	30	เพราะว่าในวันนั้นปุโรหิตจะกระทำการลบมลทินบาปของเจ้า และชำระเจ้า เจ้าจะสะอาดต้งพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พ้นจากบาปทั้งสิ้นของ
เจ้า			
Lvt	16	31	เป็นวันสะบาโตให้เจ้าทั้งหลายหยุดพักสงบ และเจ้าต้งถ่อมใจลง ทีนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดไป
Lvt	16	32	ปุโรหิตผู้ทีถูกเจิม และถูกสถาปนาให้ปรนนิบัติในตำแหน่งปุโรหิตแท่นมิตดาของตน จะต้งทำการลบมลทินโดยสวมเสื้อป่าน คือเครื่องยศอัน
บริสุทธิ์			
Lvt	16	33	ให้เขาทำการลบมลทินแก่สถานทีบริสุทธิ์ และเขาจะทำการลบมลทินให้แก่ผลิบพลาแห่งขมมนม และให้แก่แท่น และเขาจะทำการลบมลทินให้
แก่ปุโรหิตและประชาชนทั้งหมดในขมมนมชนนั้น			
Lvt	16	34	ทีนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรแก่เจ้าทั้งหลาย ให้ทำการลบมลทินบาปเพื่อคนอิสราเอลปีละครั้ง เพราะบาปทั้งสิ้นของเขา" และเขาก็กระทำตาม
ทีพระเยโฮวาห์ทรงบัญชากับโมเสสไว้			
Lvt	17	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	17	2	" จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขา และแก่บรรดาคนอิสราเอลว่า ต้งไปนี้เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไว้ว่า
Lvt	17	3	ถ้าคนใดในวงศ์วานอิสราเอลฆ่าวัวหรือลูกแกะ หรือแพะในค่าย หรือฆ่าภายนอกค่าย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	17	4	และมิได้นำมาที่ประตูพลับพลาแห่งซมมุนเพื่อถวายเป็นของบูชาแด่พระเยโฮวาห์ที่หน้าพลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นต้องมีโทษด้วยมีบาป
เรื่องเลือด			
Lvt	17	5	เรื่องนี้เพื่อประสงคให้คนอิสราเอลนำเครื่องถวายซึ่งเขามาที่พื้นทุ่งมาถวายแด่พระเยโฮวาห์มายังบุโรหิตที่ประตูพลับพลาแห่งซมมุน และเอา
สัตว์นั้นเป็นสันติบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์			
Lvt	17	6	และบุโรหิตจะเอาเลือดสัตว์นั้นประพรมบนแท่นบูชาพระเยโฮวาห์ที่ประตูพลับพลาแห่งซมมุน และเผาไขมันให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยถวายแด่
พระเยโฮวาห์			
Lvt	17	7	เขาก็จะไม่ถวายบูชาแก่กุดมีปีศาจอีกต่อไปซึ่งเขาทั้งหลายเล่นซุ่มนั้น ให้เรื่องนี้เป็นกฎเกณฑ์แก่เขาตลอดชั่วอายุของเขา
Lvt	17	8	และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า วงศ์วานอิสราเอลคนใดหรือคนต่างด้าวคนใดผู้อาศัยอยู่ในหมู่พวกเจ้า ผู้ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตว์บูชา
Lvt	17	9	และมีได้นำเครื่องบูชานั้นมาที่ประตูพลับพลาแห่งซมมุนเพื่อถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน
Lvt	17	10	ถ้าผู้ใดก็ตามในวงศ์วานอิสราเอลหรือในพวกคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้ารับประทานครบเลือดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เราจะตั้งหน้า
ของเราต่อผู้รับประทานครบเลือดนั้น และจะตัดเขาออกเสียจากชนชาติของตน			
Lvt	17	11	เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด เราได้ให้เลือดแก่เจ้าเพื่อใช้บนแท่น เพื่อกระทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณของเจ้า เพราะว่า
เลือดเป็นที่ทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณ			
Lvt	17	12	เพราะฉะนั้น เราจึงได้พูดกับคนอิสราเอลว่า ในพวกเจ้าอย่าให้คนใดรับประทานครบเลือด หรือคนต่างด้าวผู้อาศัยท่ามกลางเจ้าก็อย่าได้รับ
ประทานครบเลือด			
Lvt	17	13	คนอิสราเอลคนใดหรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า ไปล่าสัตว์หรือนกเพื่อนำมารับประทานครบเลือดก็ให้หลังเลือดออกแล้วเอาฝนกลม
Lvt	17	14	เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังทั้งปวงอยู่ในเลือด เลือดของสิ่งใดก็ชีวิตของสิ่งนั้นเอง เพราะฉะนั้น เราจึงได้กล่าวแก่ลูกหลานอิสราเอลว่า เจ้า
อย่ารับประทานครบเลือดของเนื้อหนังใดๆเลย เพราะชีวิตของเนื้อหนังทั้งปวงคือเลือดนั่นเอง ผู้ใดก็ตามรับประทานครบเลือดนั้นก็ตองถูกตัดขาดเสีย			
Lvt	17	15	และทุกคนไม่ว่าชาวเมืองหรือคนต่างด้าว ผู้รับประทานครบเลือดที่ตายเองหรือสัตว์ที่ถูกสัตว์อื่นกัดตาย ต้องซีกเสื้อผ้าและอาบน้ำ และเป็นมลทิน
อยู่จนถึงเวลาเย็น แล้วจึงจะสะอาดได้			
Lvt	17	16	ถ้าเขาไม่ซีกเสื้อผ้าหรืออาบน้ำ เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา"
Lvt	18	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	18	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	18	3	เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำให้ดังที่เขากกระทำกันในแผ่นดินอียิปต์ซึ่งเจ้าเคยอาศัยอยู่นั้น และเจ้าอย่ากระทำให้ดังที่เขากกระทำกันในแผ่นดินคานาอัน
ซึ่งเรากำลังพาเจ้าไปนั้น เจ้าอย่าประพฤติตามกฎของเขา			
Lvt	18	4	เจ้าทั้งหลายจงกระทำตามคำตัดสินของเราและรักษากฎของเราและประพฤติตาม เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	18	5	เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจึงต้องรักษากฎเกณฑ์ของเรา และคำตัดสินของเรา ด้วยการกระทำตามนั้นแหละ มนุษย์จึงจะมีชีวิตอยู่ได้ เราคือ
พระเยโฮวาห์			
Lvt	18	6	อย่าให้ผู้ใดในพวกเจ้าเข้าใกล้ญาติสนิทของตนเพื่อเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเขา เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	18	7	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของบิดาเจ้าหรือกายที่เปลือยเปล่าของมารดาเจ้า นางเป็นมารดาของเจ้า เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของนาง
เลย			
Lvt	18	8	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของภรรยาของบิดาเจ้า เพราะเป็นกายที่เปลือยเปล่าของบิดาเจ้า
Lvt	18	9	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของเจ้า คือบุตรสาวของบิดาเจ้า หรือบุตรสาวของมารดาเจ้า ไม่ว่าเธอจะเกิดที่บ้านหรือ
เกิดต่างแดนก็ตาม			
Lvt	18	10	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของบุตรสาวของบุตรชายเจ้า หรือกายที่เปลือยเปล่าของบุตรสาวของบุตรสาวเจ้า เพราะว่ากายที่เปลือยเปล่าของ
เขาก็เป็นกายที่เปลือยเปล่าของเจ้าเอง			
Lvt	18	11	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของบุตรสาวของภรรยาของบิดาเจ้า ซึ่งเกิดจากบิดาเจ้าเอง เพราะว่าเธอเป็นพี่สาวหรือน้องสาวของเจ้า
Lvt	18	12	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของบิดาเจ้า เพราะเธอเป็นญาติผู้หญิงที่ใกล้ชิดของบิดาเจ้า
Lvt	18	13	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวของมารดาเจ้า เพราะเธอเป็นญาติผู้หญิงที่ใกล้ชิดของมารดาเจ้า
Lvt	18	14	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่ชายหรือน้องชายของบิดาเจ้า คือเจ้าอย่าเข้าหาภรรยาของเขา เพราะเธอเป็นพี่ชายของเจ้า
Lvt	18	15	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของลูกสะใภ้ของเจ้า เธอเป็นภรรยาบุตรชายเจ้า เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอเลย
Lvt	18	16	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของภรรยาของพี่ชายหรือน้องชายของเจ้า เพราะเป็นกายที่เปลือยเปล่าของพี่น้องผู้ชายของเจ้า
Lvt	18	17	เจ้าอย่าเปิดกายที่เปลือยเปล่าของผู้หญิงคนใดคนหนึ่งและของบุตรสาวของนาง และเจ้าอย่านำบุตรสาวของบุตรชายของนาง หรือบุตรสาว
ของบุตรสาวของนางไปเปิดกายที่เปลือยเปล่า เพราะพวกเธอเป็นญาติผู้หญิงที่ใกล้ชิดของนาง เป็นการชั่วร้ายนัก			
Lvt	18	18	และเจ้าอย่าพากราษาไปหาพี่สาวหรือน้องสาวของนางเพื่อจะก่อคนและเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอ ขณะเมื่อภรรยายังมีชีวิตอยู่
Lvt	18	19	และเจ้าอย่าเข้าใกล้ผู้หญิงคนใดคนหนึ่งเพื่อเปิดกายที่เปลือยเปล่าของนาง ตราบใดที่นางยังถูกแยกไว้ต่างหากเพราะมลทินของนาง
Lvt	18	20	เจ้าอย่าสมสู่กับภรรยาของเพื่อนบ้านของเจ้า กระทำให้ตัวเจ้าลามกอนาจารกับนาง
Lvt	18	21	เจ้าอย่าถวายเชื้อสายของเจ้าให้พระโมเสสด้วยให้เลย ไฟ และอย่ากระทำให้พระนามพระเจ้าของเจ้าเสื่อมเกียรติ เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	18	22	เจ้าอย่าสมสู่กับผู้ชายใช้ต่างผู้หญิง เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน
Lvt	18	23	เจ้าอย่าสมสู่กับสัตว์เดียรัจฉาน กระทำตนให้ลามกอนาจาร หรืออย่าให้หญิงคนใดยอมตัวสมสู่กับสัตว์เดียรัจฉาน ดังนั้นเป็นเรื่องกามวิปลา
Lvt	18	24	เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำให้ลามกอนาจารด้วยสิ่งเหล่านี้เลย เพราะว่าบรรดาประชาชาติที่เราได้ไล่ไปเสียต่อหน้าเจ้านั้น กระทำบรรดา
ลามกอนาจารอย่างนี้เอง			
Lvt	18	25	และแผ่นดินนั้นก็ลามก เราจึงต้องลงโทษความชั่วช้าแก่แผ่นดินนั้น และแผ่นดินก็สำรอกเอาพลเมืองของตนออกเสีย
Lvt	18	26	เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจะต้องรักษากฎเกณฑ์ของเราและคำตัดสินของเรา และอย่ากระทำให้สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดใน
ชาติของเจ้าเองหรือคนต่างด้าวใดๆที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเจ้า			
Lvt	18	27	(ประชาชนในแผ่นดินผู้ยกก่อนเจ้าได้กระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ดังนั้นแผ่นดินจึงเป็นมลทิน)
Lvt	18	28	เกลือกว่าเมื่อเจ้าทั้งหลายทำให้แผ่นดินเป็นลามก แผ่นดินก็จะสำรอกเจ้าออก ดังที่แผ่นดินได้สำรอกประชาชาติที่อยู่ก่อนเจ้าออกไปนั้น
Lvt	18	29	เพราะผู้ใดก็ตามกระทำให้สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนใดๆเหล่านี้ ผู้กระทำให้สิ่งเหล่านี้จะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน
Lvt	18	30	เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงปฏิบัติตามกฎของเรา เจ้าอย่าประพฤติตามธรรมเนียมอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ ซึ่งเขาประพฤติกันมาก่อนเจ้า
และอย่าทำตัวเจ้าให้เป็นมลทินด้วยสิ่งเหล่านี้ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"			
Lvt	19	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	19	2	"จงกล่าวแก่บรรดาชนมนษอิสราเอลว่า เจ้าทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์
Lvt	19	3	เจ้าทุกคนต้องเคารพมารดาและบิดาของตน และเจ้าต้องรักษาบรรดาละหมาดของเรา เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	19	4	อย่าให้ผู้ใดกลั่นแกล้งรูปเคารพ หรือหลอพระไว้เป็นรูปเคารพสำหรับตน เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	19	5	เมื่อเจ้าถวายสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ จงถวายด้วยความเต็มใจ
Lvt	19	6	เจ้าจงรับประทานครบบูชาในวันเวลาที่เจ้าถวายบูชาหรือในวันรุ่งขึ้น ถ้ามีสวนใดเหลืออยู่จนวันทีสาม จงเผาไฟเสีย
Lvt	19	7	ถ้าเอาเครื่องบูชานั้นมารับประทานครบบูชาในวันทีสามก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียน ไม่เป็นที่โปรดปรานเลย
Lvt	19	8	เพราะฉะนั้นทุกคนที่รับประทานครบบูชาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้ลบหลู่สิ่งบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้อง
ถูกตัดขาดจากชนชาติของตน			
Lvt	19	9	เมื่อเจ้าทั้งหลายเกี่ยวข้าวในนา อย่าเกี่ยวเก็บข้าวที่ขอบนาให้หมด เมื่อเกี่ยวแล้วก็อย่าเก็บข้าวที่ตก
Lvt	19	10	อย่าเก็บผลที่สวนองุ่นให้หมด เจ้าอย่าเก็บองุ่นที่ตกในสวนของเจ้า จงเหลือไว้ให้คนยากจนและคนต่างด้าวบ้าง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเจ้า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	19	11	เจ้าอย่าลัทธิหรือ โกงหรือมสาต่อกัน
Lvt	19	12	อย่าปฏิญาณออกนามของเราเป็นความเท็จ หรือกระทำให้พระนามพระเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	19	13	เจ้าอย่าล้อเลียนเพื่อนบ้านหรือปล้นเขา อย่าให้คำจ้างของลูกจ้างค้างอยู่กับเจ้านถึงรุ่งเช้า
Lvt	19	14	เจ้าอย่าแขงคนหูหนวก หรือวางของให้คนตาบอดสะดุด แต่เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของเรา เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	19	15	เจ้าอย่าพิพากษาด้วยความอยุติธรรม เจ้าอย่าล่าเอียงเข้าข้างคนจนหรือเห็นแก่หน้าผู้เป็นใหญ่ แต่เจ้าจงพิพากษาเพื่อนบ้านของเจ้าด้วยความชอบธรรม
Lvt	19	16	อย่าเทียบขึ้นเทียบลงคอยสอเสียดท่ามกลางชนชาติของตน และอย่าปองร้ายต่อเลือดของเพื่อนบ้าน เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	19	17	อย่าเกลียดชังพี่น้องของเจ้าอยู่ในใจ แต่เจ้าจงรักเพื่อนบ้านของเจ้า เพื่อเจ้าจะไม่ต้องรับโทษเพราะเขา
Lvt	19	18	เจ้าอย่าแก้แค้นหรือผูกพยาบาททุกหลานญาติพี่น้องของเจ้า แต่เจ้าจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	19	19	เจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ของเรา เจ้าอย่าประสมสัตว์ของเจ้ากับสัตว์ประเภทอื่น เจ้าอย่าหว่านพืชปนกันสองชนิดในนาของเจ้า อย่าใช้เครื่องแต่งกายที่ทำด้วยขนสัตว์ปนด้วยป่าน
Lvt	19	20	ถ้าผู้ใดเข้านอนกับผู้หญิงที่เป็นทาสี ที่ชายอีกคนหนึ่งสุขใจไปแล้วแต่ยังมีได้ไกลจนหรือปล่อยเป็นอิสระ ต้องลงโทษเธอ แต่อย่าให้ถึงตาย เพราะว่าการทาสีนั้นยังไม่เป็นอิสระ
Lvt	19	21	แต่ให้ผู้นั้นนำเครื่องบูชาไปถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของเราที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม คือแกะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไปถวายเป็นเครื่องบูชา
Lvt	19	22	และโปรยธัญพืชทำการลบล้างบาปของเขาด้วยกายแกะผู้นั้นเป็นเครื่องบูชาไปถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของเรา เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำไป และให้เขาได้รับการอภัยบาปที่เขาได้กระทำไปนั้นเสีย
Lvt	19	23	เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินและปลูกต้นไม้ทุกชนิดที่มีผลเป็นอาหาร ผลที่ได้นั้นต้องเป็นผลที่ต้องห้าม สามปีเป็นผลที่ต้องห้ามแก่เจ้า เจ้าอย่ารับประทานเลย
Lvt	19	24	และปีที่สี่ ผลที่ได้ทั้งหมดจะเป็นของบริสุทธิเพื่อใช้ในการสรรเสริญพระเยโฮวาห์
Lvt	19	25	แต่ในปีที่ห้าเจ้าจงรับประทานผลไม้ไม่ได้ เพื่อจะบังเกิดผลทวีขึ้นเพื่อเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	19	26	เจ้าอย่ารับประทานเนื้อสัตว์ที่มีเลือดในเนื้อนั้น เจ้าอย่าเป็นหมอผีหรือเป็นหมอดู
Lvt	19	27	เจ้าอย่ากินนมที่จอนหรือกินนมเคราของเจ้า
Lvt	19	28	เจ้าอย่าเชือดเนื้อของเจ้าเพราะเหตุมีคนตาย หรือลักเป็นเครื่องหมายใดๆลงที่ตัวเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	19	29	อย่าทำบุตรสาวของตนให้เป็นคนลามกด้วยให้เป็นหญิงโสเภณี เกลือกว่าแผ่นดินนั้นจะเป็นถิ่นการโสเภณี และแผ่นดินจะเพิ่มความลามก
Lvt	19	30	เจ้าจงรักษาภาษาบาปทั้งหลายของเรา และเคารพต่อสถานบริสุทธิของเรา เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	19	31	อย่าไปหาคนทรงหรือพอมดเมมด อย่าเทียบค้นหา ให้ตนมลทินไปเพราะเขาเลย เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	19	32	เจ้าจงลุกขึ้นคำนับคนหมอง และเคารพต่อหน้าคนชรา และจงยำเกรงพระเจ้าของเรา เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	19	33	เมื่อคนต่างดาวอาศัยอยู่กับเจ้าในแผ่นดินของเจ้า อย่าข่มเหงเขา
Lvt	19	34	คนต่างดาวที่อาศัยอยู่กับเจ้านั้นก็เหมือนกับชาวเมืองของเจ้า เจ้าจงรักเขาเหมือนกับรักตัวเอง เพราะว่าเจ้าเคยเป็นคนต่างดาวในแผ่นดิน
Lvt	19	35	อียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	19	36	เจ้าอย่ากระทำผิดในการพิพากษา ในการวัดยาว หรือชั่งน้ำหนักหรือนับจำนวน
Lvt	19	37	เจ้าจงใช้ตาชั่งเที่ยงตรง ลูกตุ้มเที่ยงตรง เองฟาห์เที่ยงตรง และอินเที่ยงตรง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้พาเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์
Lvt	19	38	ตั้งนี้แหละเจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ทั้งหมดของเราและคำตัดสินของเราทั้งสิ้นและกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์"
Lvt	20	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	20	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่าอิกว่า คนอิสราเอลคนใดหรือคนต่างดาวคนใดที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ที่มอบเชื้อสายของตนให้แก่พระโมเสส ผู้
Lvt	20	3	นั้นต้องมีโทษถึงตาย ให้ประชาชนแห่งแผ่นดินเอาหินขว้างเขาเสียให้ตาย
Lvt	20	4	และเราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้ผู้นั้น และจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางชนชาติของตน เพราะว่าเขาได้มอบเชื้อสายของเขาแก่พระโมเสส
Lvt	20	5	และถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้นไม่เอาใจใส่ที่จะทำตามนั้นเมื่อเขาให้เชื้อสายแก่พระโมเสส
Lvt	20	6	เราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้ผู้นั้น และจะตัดเขาและผู้ใดที่ทำตามเขาในการเล่นชู้กับพระโมเสสออกเสียจากชนชาติของตน
Lvt	20	7	ผู้ที่หันไปหาคนทรงเจ้าเข้าผีหรือพวกพอมดหมอผี เล่นชู้กับเขา เราจะตั้งหน้าของเราต่อผู้ผู้นั้นและจะตัดเขาออกเสียจากชนชาติของตน
Lvt	20	8	เหตุฉะนั้นเจ้าจงชำระตัวไว้ให้บริสุทธิ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	20	9	จงรักษากฎเกณฑ์ของเราและกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเจ้าไว้ให้บริสุทธิ
Lvt	20	10	เพราะว่าทุกคนที่แข่งบิดาหรือมารดาของตนจะต้องมีโทษถึงตาย เขาได้แข่งบิดาหรือมารดาของเขา ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง
Lvt	20	11	ถ้าผู้ใดร่วมประเวณีกับภรรยาของผู้อื่น คือเขาได้ร่วมประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน ต้องให้ผู้นั้นร่วมประเวณีทั้งชายและหญิงนั้นมิให้โทษถึงตายเป็นแน่
Lvt	20	12	ผู้ชายที่หลับนอนกับภรรยาของบิดาตนก็ได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของบิดาตน ทั้งสองคนนั้นจะต้องถูกประหารให้ตายอย่างแน่นอน ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง
Lvt	20	13	ถ้าผู้ใดเข้านอนกับลูกสะใภ้ ต้องให้ทั้งสองคนนั้นมิให้โทษถึงตายเป็นแน่ เพราะเขาได้กระทำกามวิปลาสา ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง
Lvt	20	14	ถ้าชายคนใดคนหนึ่งหลับนอนกับผู้ชายด้วยกันเหมือนอย่างที่เขาหลับนอนกับผู้หญิง ทั้งสองคนก็ได้กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน ทั้งสองคนนั้นจะต้องถูกประหารให้ตายอย่างแน่นอน ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง
Lvt	20	15	และถ้าชายใดได้ภรรยาและได้มารดาของนางมาเป็นภรรยาด้วย นี่เป็นเรื่องชู้ฉู้ ให้เฆมาทั้งชายนั้นและหญิงทั้งสองนั้นเสียด้วยไฟ เพื่อว่าจะไม่มีชีวิตชั่วร้ายในหมู่พวกเจ้า
Lvt	20	16	ถ้าชายใดสมรสกับสัตว์เดียรฉาน ต้องให้ชายคนนั้นมิให้โทษถึงตายเป็นแน่ และเจ้าจงฆ่าสัตว์เดียรฉานนั้นเสียให้ตาย
Lvt	20	17	ถ้าหญิงคนใดเข้าใกล้สัตว์เดียรฉาน และเข้านอนกับมัน เจ้าจงฆ่าหญิงนั้นและสัตว์เดียรฉานนั้นเสียให้ตาย ทั้งสองต้องมีโทษถึงตายเป็นแน่
Lvt	20	18	ถ้าชายใดพาพี่สาวหรือน้องสาวของตน คือบุตรสาวของบิดา หรือบุตรสาวของมารดา และดูการเปลือยกายของเธอและเธอก็ดูการเปลือยกายของเขา นี่เป็นสิ่งที่น่าอายมาก เขาจะต้องถูกตัดขาดท่ามกลางสายตาของชนชาติของเขา เพราะเขาได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวน้องสาวของเขา เขาต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา
Lvt	20	19	ถ้าชายใดเข้านอนกับหญิงผู้มีประจำเดือน และเปิดกายที่เปลือยเปล่าของเธอ เขาได้กระทำให้แหล่งโลหิตของเธอเปิด ส่วนเธอก็เปิดแหล่งโลหิตของเธอ เขาทั้งสองจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเขา
Lvt	20	20	ถ้าชายใดเปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่สาวหรือน้องสาวมารดาเจ้า หรือพี่สาวน้องสาวของบิดาเจ้า เพราะผู้นั้นได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของญาติสนิท เขาจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา
Lvt	20	21	ถ้าชายคนใดคนหนึ่งหลับนอนกับภรรยาของลุง เขาได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของลุง ทั้งสองจะต้องรับโทษบาปของเขา เขาจะต้องตายโดยไม่มีบุตร
Lvt	20	22	ถ้าชายคนใดคนหนึ่งเอาภรรยาของพี่ชายหรือน้องชายไป ก็เป็นการมลทิน เขาได้เปิดกายที่เปลือยเปล่าของพี่ชายหรือน้องชาย เขาเหล่านั้นจะต้องไม่มีบุตร
Lvt	20	23	เพราะฉะนั้นเจ้าจงรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และคำตัดสินทั้งสิ้นของเราและกระทำตาม เพื่อว่าแผ่นดินซึ่งเรานำเจ้าให้มาอยู่นั้นจะมีได้
Lvt	20	24	และเจ้าอย่าประพฤติตามธรรมเนียมของประชาชาติที่เราไปเสียให้พินหน้าเจ้า ด้วยว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติผิดในสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

จึงเกลียดชังเขา			
Lvt	20	24	แต่เราได้บอกเจ้าแล้วว่า เจ้าทั้งหลายจะได้รับแผ่นดินนี้เป็นมรดก เราจะให้แก่เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลาย			
Lvt	20	25	เหตุฉะนั้นเจ้าจงแยกแยะความแตกต่างระหว่างสัตว์สะอาดและสัตว์มลทิน ระหว่างนกมลทินและนกสะอาด เจ้าอย่ากระทำตัวให้เป็นสิ่งที่น่า
สะอิดสะเอียนด้วยสัตว์หรือนกหรือสิ่งมีชีวิตในลักษณะใดๆ ที่เลียดลานอยู่บนดิน ซึ่งเราได้แยกให้เจ้าแล้วว่าเป็นสิ่งมลทิน			
Lvt	20	26	เจ้าต้องบริสุทธิ์สำหรับเรา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์บริสุทธิ์ และได้แยกเจ้าออกจากชนชาติทั้งหลายเพื่อเจ้าจะเป็นของเรา
Lvt	20	27	ชายหรือหญิงคนใดที่เป็นคนทรงหรือพอมดแม่มด จงฆ่าเสีย จงเอาหินขว้างให้ตาย ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง"
Lvt	21	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงกล่าวแก่บรรดาปุโรหิต คือลูกหลานของอาโรนและสังเขว่า อย่าให้ผู้ใดกระทำตัวให้มลทินด้วยเรื่องศพ
ในหมู่ประชาชน			
Lvt	21	2	เว้นแต่ญาติที่สนิทที่สุดคือ มารดา บิดา บุตรชายหญิง พี่ชายน้องชาย
Lvt	21	3	หรือพี่สาวน้องสาวพรหมจารี ผู้ที่ยังสนิทกับเขา เพราะเธอยังไม่มีสามี เขาจึงยอมตัวเป็นมลทินเพราะเธอได้
Lvt	21	4	อย่าให้เขามีมลทินคือกระทำให้ตนเองเป็นมลทิน เพราะเหตุเขาเป็นผู้ใหญ่ในหมู่ชนชาติของเขา
Lvt	21	5	ห้ามมิให้เขาทั้งหลายโกนศีรษะ หรือกันริมเครา หรือเชือดเนื้อตัวเอง
Lvt	21	6	พวกปุโรหิตต้องเป็นคนบริสุทธิ์ต่อพระเจ้าของตน และไม่กระทำให้พระนามของพระเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม เพราะเขาทั้งหลายถวายเครื่อง
บูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงต้องบริสุทธิ์			
Lvt	21	7	ปุโรหิตจะแต่งงานกับหญิงโสเภณีหรือหญิงที่มีมลทิน ไม่ได้ หรือจะแต่งงานกับหญิงที่หย่าจากสามีไม่ได้ เพราะปุโรหิตจะต้องบริสุทธิ์แด่พระ
เจ้าของเขา			
Lvt	21	8	เจ้าจงชำระเขาให้บริสุทธิ์ เพราะเขาถวายพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขา เขาจะต้องบริสุทธิ์สำหรับเจ้า เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ชำระ
เจ้าทั้งหลายให้บริสุทธิ์ เราบริสุทธิ์			
Lvt	21	9	บุตรสาวของปุโรหิตคนใด ถ้าเธอกระทำตัวให้มลทินโดยไปเป็นหญิงโสเภณีก็กระทำให้บิดาเป็นมลทิน จะต้องเผาเธอเสียด้วยไฟ
Lvt	21	10	และผู้ที่เป็นมหาปุโรหิตในหมู่พวกพี่น้อง ผู้ถูกเจิมที่ศีรษะด้วยน้ำมัน และผู้ที่ได้รับการสถาปนาที่จะสวมเสื้อยศ อย่าปล่อยผม หรือฉีกเสื้อผ้า
ของตน			
Lvt	21	11	อย่าให้เขาเข้าไปถูกต้องศพหรือกระทำตัวให้มลทิน แม้ว่าศพนั้นเป็นบิดาหรือมารดาของเขา
Lvt	21	12	อย่าให้เขาออกไปจากสถานบริสุทธิ์ หรือกระทำสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้าให้เป็นมลทิน เพราะว่าการสถาปนาด้วยน้ำมันเจิมของพระเจ้าอยู่บน
ตัวเขา เราคือพระเยโฮวาห์			
Lvt	21	13	เขาจะต้องมีการยาเป็นหญิงพรหมจารี
Lvt	21	14	อย่าให้เขาแต่งงานกับหญิงม่าย แม่วาง หญิงที่มีมลทิน หรือหญิงโสเภณี เขาจะต้องหาหญิงพรหมจารีในชนชาติของเขาเป็นการยา
Lvt	21	15	เพื่อเขาจะมีได้กระทำให้เชื้อสายของเขาในหมู่ชนชาติของเขาเป็นมลทิน เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์"
Lvt	21	16	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	21	17	" จงกล่าวแก่อาโรนว่า ในบรรดาเชื้อสายของเจ้าตลอดทุกชั่วอายุของเขาทั้งหลาย อย่านำผู้มีตำหนิการเข้าไปถวายพระกระยาหารแห่งพระ
เจ้าของเขา			
Lvt	21	18	เพราะว่าผู้ใดที่มีตำหนิจะเข้าไปใกล้ไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นคนตาบอดหรือเป็นคนง่อย หรือที่หน้ามีแผลเป็น หรือแขนขายาวเกิน
Lvt	21	19	หรือมีตำหนิการหรือมือพิการ
Lvt	21	20	คนหลังค่อม คนแคระ คนเสียตา คนเป็นชั๊กลากหรือหิด หรือคนมีลูกอัณฑะฝ่อ
Lvt	21	21	ผู้ใดในเชื้อสายของอาโรนปุโรหิตที่มีตำหนิ อย่านำเขามารวมเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ เพราะว่าเขาเป็นคนมีตำหนิ อย่านำเขา
เข้ามาใกล้ถวายพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขา			
Lvt	21	22	เขาจะรับประทานพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเขาได้ ทั้งของที่บริสุทธิ์ที่สุด และของบริสุทธิ์
Lvt	21	23	แต่อย่าให้เขาเข้ามาใกล้ม่านหรือใกล้แท่น เพราะเขามีตำหนิ เพื่อเขาจะไม่กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทิน เพราะเราคือพระเยโฮ
วาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์"			
Lvt	21	24	โมเสสจึงบอกอาโรนและลูกหลานของอาโรนและบรรดาคณะอิสราเอลดังนี้
Lvt	22	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	22	2	" จงบอกอาโรนกับลูกหลานของเขาให้ออกห่างเสียจากสิ่งบริสุทธิ์ของคณะอิสราเอล เพราะว่าเขาทั้งหลายจะมีได้ลบล้างนามบริสุทธิ์ของเราด้วยสิ่ง
ที่เขาทั้งหลายถวายแก่เรา เราคือพระเยโฮวาห์			
Lvt	22	3	จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ` คนใดก็ตามในเชื้อสายของเจ้าตลอดชั่วอายุเข้าไปใกล้ของบริสุทธิ์ ซึ่งคณะอิสราเอลถวายแด่พระเยโฮวาห์ ขณะที่เขา
มีมลทินอยู่ คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดให้พ้นหน้าเรา เราคือพระเยโฮวาห์			
Lvt	22	4	อย่าให้เชื้อสายอาโรนคนใดที่เป็นโรคเรื้อนหรือมีสิ่งไหลออกมารับประทานของบริสุทธิ์ ให้รอจนกว่าเขาสะอาดแล้วก่อน ผู้ใดจะต้องล้างที่
มลทินโดยจะต้องศพหรือผู้ที่มีน้ำนมไหลออก			
Lvt	22	5	หรือผู้ใดที่แตะต้องสิ่งเลียดลาน ซึ่งกระทำให้เขามลทิน หรือแตะต้องคนซึ่งอาจทำให้เขามลทิน ไม่ว่าจะเป็มลทินชนิดใด
Lvt	22	6	บุคคลผู้แตะต้องสิ่งเหล่านี้ ต้องมลทิน ไปจนถึงเวลาเย็น และจะรับประทานสิ่งบริสุทธิ์ไม่ได้ นอกจากเขาจะอาบน้ำชำระตัวเสียก่อน
Lvt	22	7	เมื่อดวงอาทิตย์ตกเขาก็สะอาด ภายหลังเขาจึงรับประทานสิ่งบริสุทธิ์ได้เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นอาหารของเขา
Lvt	22	8	สิ่งใดที่ตายเอง หรือถูกสัตว์กัดตาย อย่านำมารับประทาน เขาจะเป็นมลทินด้วยสิ่งเหล่านี้ เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	22	9	เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายต้องรักษากฎของเรา เกลือกว่าเขาจะต้องรับโทษบาปเพราะสิ่งนั้นและจะต้องตาย เมื่อเขากระทำสิ่งนั้นให้เป็มลทิน
เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์			
Lvt	22	10	อย่าให้คนภายนอกมารับประทานสิ่งบริสุทธิ์ ผู้ที่มาอาศัยอยู่กับปุโรหิตหรือลูกจ้างอย่าให้รับประทานสิ่งบริสุทธิ์นั้น
Lvt	22	11	แต่ถ้าปุโรหิตคนหนึ่งซื้อทาสด้วยเงินเป็นทรัพย์ของตน ทาสนั้นจะรับประทานก็ได้ และผู้ที่เกิดในครัวเรือนของปุโรหิตรับประทานอาหาร
นั้นได้			
Lvt	22	12	ถ้าบุตรสาวของปุโรหิตไปแต่งงานกับคนภายนอก เธอก็รับประทานของถวายแห่งสิ่งบริสุทธิ์นั้นไม่ได้
Lvt	22	13	ถ้าบุตรสาวของปุโรหิตเป็นแม่ม่ายหรือแม่วางและไม่มียศ และกลับมาอยู่ที่เรือนของบิดาอย่างเมื่อเธอยังสาว เธอรับประทานอาหารของบิดา
ได้ แต่คนภายนอกมารับประทานไม่ได้			
Lvt	22	14	ถ้าคนใดรับประทานสิ่งบริสุทธิ์โดยมิได้เจตนา เขาจะต้องเพิ่มค่าของมันหนึ่งในห้า และมอบแก่ปุโรหิตพร้อมกับสิ่งบริสุทธิ์นั้น
Lvt	22	15	อย่าให้ปุโรหิตกระทำสิ่งบริสุทธิ์ของคณะอิสราเอลที่นำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้เป็นมลทิน
Lvt	22	16	ซึ่งจะกระทำให้เขาได้รับโทษความชั่วช้าด้วยมีการละเมิดที่รับประทานสิ่งบริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเขาไว้ให้บริสุทธิ์"
Lvt	22	17	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	22	18	" จงกล่าวแก่อาโรนและลูกหลานของอาโรน และแก่คณะอิสราเอลทั้งหมดว่า เมื่อคนในวงศ์วานอิสราเอลหรือคนต่างด้าวในอิสราเอลผู้ใดถวาย
เครื่องบูชาสำหรับบรรดาเครื่องปฏิญาณ และบรรดาเครื่องบูชาด้วยใจสมัครของตน ซึ่งถวายบูชาแด่พระเยโฮวาห์เป็นเครื่องเผาบูชา			
Lvt	22	19	เจ้าจงถวายด้วยความเต็มใจ คือสัตว์ตัวผู้ปราศจากตำหนิ คือโค หรือแกะ หรือแพะ
Lvt	22	20	เจ้าอย่าถวายสิ่งใดที่มีตำหนิ เพราะจะไม่เป็นที่โปรดปราน
Lvt	22	21	เมื่อคนใดถวายเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อทำตามคำปฏิญาณหรือถวายด้วยใจสมัคร เป็นสัตว์ที่ได้มาจากฝูงวัว หรือฝูงแพะแกะ
สัตว์นั้นต้องไม่มีตำหนิจึงจะเป็นที่โปรดปราน อย่านำสัตว์นั้นที่มีตำหนิ			
Lvt	22	22	สัตว์ที่ตาบอดหรือพิการ หรือมีแผล หรือมีสิ่งไหลออกหรือเป็นชั๊กลากหรือเป็นหิด เจ้าอย่านำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ หรือนำมาเป็นเครื่อง
บูชาด้วยไฟที่บนแท่นถวายแด่พระเยโฮวาห์			
Lvt	22	23	วัวหรือลูกแกะที่มีรอยยาวเกินไปหรือสั้นเกินไปสักส่วนหนึ่ง ท่านจะนำมาถวายเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัครก็ได้ แต่ถ้าเป็นเครื่องบูชา

The Holy Bible in Thai (KJV)

ปฏิญาณก็ไม่เป็นที่โปรดปราน			
Lvt	22	24	สัตว์ตัวใดที่ฆ่าหรือถูกทบหรือฉีกขาดหรือมีรอยตัด เจ้าอย่านำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้เป็นเครื่องบูชาในแผ่นดินของเจ้า
Lvt	22	25	เจ้าอย่านำสัตว์ซึ่งได้มาจากคนต่างด้าวถวายเป็นพระกระยาหารแห่งพระเจ้าของเจ้า เพราะสัตว์นั้นมีตำหนิด้วยถูกทำให้พิการจึงไม่เป็นที่โปรดปราน"
Lvt	22	26	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	22	27	"เมื่อวัวหรือแกะหรือแพะเกิดมา ให้อยู่กับแม่เจ็ดวัน ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้น ไปจะใช้เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์ก็เป็นที่โปรดปราน
Lvt	22	28	แม้ว่าแม่สัตว์นั้นจะเป็นวัวหรือแกะก็ดี เจ้าอย่าฆ่ามันพร้อมกับลูกของมันในวันเดียวกัน
Lvt	22	29	เมื่อเจ้าถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นเครื่องบูชาไมทนาพระคุณแด่พระเยโฮวาห์ เจ้าจงถวายเครื่องสัตวบูชานั้นด้วยความเต็มใจ
Lvt	22	30	จงรับประทานเครื่องบูชานั้นในวันถวายเครื่องบูชา อย่าเหลือไว้จนรุ่งเช้าเลย เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	22	31	เพราะฉะนั้นเจ้าจงรักษาบัญญัติของเราและกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	22	32	เจ้าอย่าหลนนามบริสุทธิของเรา แต่ให้เราเป็นผู้บริสุทธิในหมู่มคนอิสราเอล เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเจ้าไว้ให้บริสุทธิ
Lvt	22	33	ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์"
Lvt	23	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	23	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เทศกาลเลี้ยงตามกำหนดแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งเจ้าจะต้องประกาศว่าเป็นการประชุมบริสุทธิ คือเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดของเรานั้นมีดังนี้
Lvt	23	3	จงทำการงานในหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตแห่งการหยุดพักสงบ เป็นวันประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำการงานใดๆ เป็นสะบาโตแด่พระเยโฮวาห์ตามที่อยู่ทั่วไปของเจ้า
Lvt	23	4	ต่อไปนี้เป็นเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดแด่พระเยโฮวาห์ เป็นการประชุมบริสุทธิ ซึ่งเจ้าจะต้องประกาศตามเวลากำหนดให้เขาทราบ
Lvt	23	5	ในเวลาเย็นวันที่สิบสี่เดือนที่หนึ่งเป็นวันเทศกาลปัสกาของพระเยโฮวาห์
Lvt	23	6	และในวันที่สิบห้าเดือนเดียวกัน เป็นเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เจ้ารับประทานขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน
Lvt	23	7	ในวันต้นเจ้าจะมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก
Lvt	23	8	แต่เจ้าจงถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ให้ครบเจ็ดวัน ในวันที่เจ็ดเป็นวันประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก"
Lvt	23	9	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	23	10	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้ามาถึงแผ่นดินซึ่งเราให้เจ้า และเกี่ยวพืชผลของแผ่นดินนั้น เจ้าจงเอาฟ่อนข้าวที่เกี่ยวข้องใน รุนแรกนำไปให้ปุโรหิต
Lvt	23	11	และปุโรหิตจะนำฟ่อนข้าวนั้น แกว่งไปแกว่งมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพื่อเจ้าจะเป็นที่โปรดปราน รุ่งขึ้นหลังวันสะบาโตปุโรหิตจะแกว่งถวาย
Lvt	23	12	ในวันที่เจ้าแกว่งถวายฟ่อนข้าว เจ้าจงถวายลูกแกะผู้อายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	23	13	และเครื่องธัญญาบูชาที่คู่กันนั้น คือยอดแบ่งสองในสิบเอฟาห์คลุกกับน้ำมัน เมาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์เป็นกลิ่นพอพระทัย และเครื่อง
Lvt	23	14	ต้มบูชาที่คู่กันคือน้ำองุ่นหนึ่งในสิบ
Lvt	23	15	เจ้าอย่ารับประทานขนมปังหรือข้าวคั่วข้าวสวดจนกว่าจะถึงวันเดียวกันนี้ คือกว่าเจ้าจะนำเครื่องบูชาถวายแด่พระเจ้าของเจ้า ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่อยู่ของเจ้าทั่วไป
Lvt	23	16	เจ้าทั้งหลายจงนับตั้งแต่วันรุ่งขึ้นหลังวันสะบาโต จากวันที่เจ้าทั้งหลายได้นำฟ่อนข้าวแกว่งถวายครบเจ็ดวันสะบาโต
Lvt	23	17	นับไปให้ได้ห้าสิบวัน จนถึงวันถัดวันสะบาโตที่เจ็ดแล้ว เจ้าจงถวายธัญญาบูชาใหม่แด่พระเยโฮวาห์
Lvt	23	18	จงนำขนมปังสองก้อนทำด้วยแป้งสองในสิบเอฟาห์จากที่อาศัยของเจ้ามาแกว่งถวาย ให้ทำด้วยยอดแบ่งไร้เชื้อปิ้ง เป็นผลรุ่นแรกถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	23	19	พร้อมกับขนมปังนั้นเจ้าจงนำลูกแกะเจ็ดตัวอายุหนึ่งขวบปราศจากตำหนิ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้สองตัว มาเป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับธัญญาบูชาและเครื่องต้มบูชาอันเป็นคู่กัน ให้เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นพอพระทัยถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	23	20	เจ้าจงถวายลูกแกะตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาบ และลูกแกะอายุหนึ่งขวบสองตัวเป็นเครื่องสันติบูชา
Lvt	23	21	ให้ปุโรหิตแกว่งไปแกว่งมาถวายพร้อมกับขนมปังซึ่งเป็นผลรุ่นแรกเป็นเครื่องแกว่งถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ พร้อมกับลูกแกะสองตัว
Lvt	23	22	จะเป็นสิ่งบริสุทธิแด่พระเยโฮวาห์สำหรับปุโรหิต
Lvt	23	23	และในวันเดียวกันนั้น เจ้าจงประกาศว่าเจ้าจะมีการประชุมบริสุทธิแก่เจ้า เจ้าอย่าทำงานหนัก ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรทั่วไปในที่อาศัยของเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้า
Lvt	23	24	และเมื่อเจ้าเกี่ยวข้าวในแผ่นดินของเจ้า เจ้าอย่าเกี่ยวไปที่ขอบนาให้หมด และอย่าเก็บข้าวที่เกี่ยวข้องก เจ้าจงทิ้งไว้ให้คนยากจน และคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"
Lvt	23	25	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	23	26	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด เจ้าทั้งหลายจงถือปิ้งวันสะบาโต เป็นวันประชุมบริสุทธิประกาศเป็นที่ระลึกด้วยเสียงแตร
Lvt	23	27	เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์"
Lvt	23	28	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	23	29	"ในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดนี้เป็นวันทำการลบลมทิน จะเป็นวันประชุมบริสุทธิแก่เจ้า และเจ้าต้องถ่อมใจลง และนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	23	30	ในวันเดียวกันนั้นเจ้าอย่าทำงานใดๆ เพราะเป็นวันทำการลบลมทิน ที่จะทำการลบลมทินของเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	23	31	ในวันเดียวกันนั้น ผู้ใดก็ตามไม่ถ่อมใจลง ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางชนชาติของตน
Lvt	23	32	และในวันเดียวกันนี้ถ้าผู้ใดทำงานใดๆ เราจะทำลายผู้นั้นเสียจากท่ามกลางชนชาติของเขา
Lvt	23	33	เจ้าอย่าทำงานสิ่งใดเลย ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้าทั่วไปในที่อาศัยของเจ้า
Lvt	23	34	จะเป็นวันสะบาโตสำหรับหยุดพักสงบแก่เจ้า และเจ้าจงถ่อมใจลง เริ่มแต่เวลาเย็นในวันที่เก้าของเดือน เจ้าต้องรักษาวันสะบาโตจากเวลาเย็นถึงเวลาเย็น"
Lvt	23	35	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	23	36	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ในวันที่สิบห้าเดือนที่เจ็ดนี้ เป็นวันเทศกาลอยู่เพิงถวายแด่พระเยโฮวาห์สิ้นเจ็ดวัน
Lvt	23	37	จะมีการประชุมบริสุทธิในวันแรก เจ้าอย่าทำงานหนัก
Lvt	23	38	ในวันเจ็ดวันเจ้าจงถวายบูชากระทำด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และในวันที่แปดจะเป็นวันประชุมอันบริสุทธิแก่เจ้า และเจ้าจงถวายเครื่องบูชา
Lvt	23	39	นี้แหละเป็นเทศกาลเลี้ยงของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเจ้าต้องประกาศเป็นวันประชุมอันบริสุทธิ เพื่อให้ นำถวายแด่พระเยโฮวาห์ซึ่งเครื่องบูชาด้วยไฟ เครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชา ทั้งเครื่องสัตวบูชาและเครื่องต้มบูชาตามวันกำหนดนั้นๆ
Lvt	23	40	นอกเหนือวันสะบาโตแห่งพระเยโฮวาห์ และนอกเหนือของถวายของเจ้า และนอกเหนือเครื่องปฏิญาณทั้งหลายของเจ้า และนอกเหนือเครื่องบูชาด้วยใจสมัครทั้งหลายของเจ้า ซึ่งเจ้านำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	23	41	แล้วในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ดเมื่อเจ้าได้เก็บพืชผลที่ได้จากแผ่นดินนั้นเข้ามาแล้ว เจ้าจะมีเทศกาลเลี้ยงแห่งพระเยโฮวาห์เจ็ดวัน ในวันแรกจะเป็นวันสะบาโต และในวันที่แปดจะเป็นวันสะบาโต
Lvt	23	42	ในวันแรกเจ้าจงนำมาซึ่งผลจากต้นมะม่วง ใบบินทผล้ม กิ่งไม้ที่มีใบมาก กิ่งต้นไค้แห่งธารน้ำ และเจ้าจงปิดยี่นด้วยเจ็ดวันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	23	41	เจ้าจงถือเป็นที่กาลเลี้ยงปีละเจ็ดวันถวายแด่พระเยโฮวาห์ ทั้งนี้เป็นกฎเกณฑ์การตลอดชั่วอายุของเจ้า เจ้าจงถือที่กาลเลี้ยงนี้ในเดือนที่เจ็ด
Lvt	23	42	เจ้าจงอยู่ในเพิงเจ็ดวัน ทกคนที่เกิดในวงศ์วานพวกอิสราเอลให้เข้าอยู่ในเพิง
Lvt	23	43	เพื่อตลอดชั่วอายุของเจ้าจะได้ทราบว่า เมื่อเราพวกอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้นเราได้ให้เข้าอยู่ในเพิง เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"
Lvt	23	44	ดังนี้แหละโมเสสจึงได้ประกาศให้คนอิสราเอลทราบถึงที่กาลเลี้ยงตามกำหนดของพระเยโฮวาห์
Lvt	24	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	24	2	"เจ้าจงบัญชาแก่คนอิสราเอลให้นำน้ำมันอย่างบริสุทธิ์สกัดจากมะกอกเทศเพื่อเติมประทีป เพื่อให้ตะเกียงลุกอยู่เสมอ
Lvt	24	3	ภายในพลับพลาแห่งชุมนุมข้างนอกม่านหีบพระโอวาห์นั้น ให้เอาโรนิจัดประทีปให้เป็นระเบียบตั้งแต่เวลาเย็นจนเวลาเช้าเสมอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ทั้งนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์การตลอดชั่วอายุของเจ้า
Lvt	24	4	ให้เอาโรนิจัดประทีปให้เป็นระเบียบอยู่บนคันประทีปบริสุทธิ์เสมอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Lvt	24	5	และเจ้าจงเอาขดแบ่ง ปึงขมปึงสิบสองก้อน แต่ละก้อนใช้แบ่งสองในสิบเอฟาห์
Lvt	24	6	เจ้าจงจัดขมปึงนั้นวางบนโต๊ะบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นสองแถวๆละหกก้อน
Lvt	24	7	และเจ้าจงเอาเครื่องกำยานบริสุทธิ์ใส่ไว้แต่ละแถว เพื่อจะคึกขมปึงเป็นส่วนที่ระลึก เป็นเครื่องบูชากระทำด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	24	8	ทุกๆวันเสนาโตให้เอาโรนิจัดไว้ให้เป็นระเบียบถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เสมอ ในนามของคนอิสราเอลเป็นพันธสัญญาเนื่องด้วยขมปึงนี้เด็กเป็นของอาโรนและบุตรชายของเขา ให้เขาได้รับประทานได้ในที่บริสุทธิ์ เพราะเป็นส่วนบริสุทธิ์ที่สุดที่ได้จากเครื่องบูชากระทำด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์เป็นกฎเกณฑ์เนื่องด้วย"
Lvt	24	10	ครั้งนั้นมีชายคนหนึ่งเป็นบุตรชายของหญิงคนอิสราเอล ซึ่งบิดาเป็นชาวอียิปต์ ออกไปท่ามกลางคนอิสราเอล และบุตรชายของหญิงอิสราเอลทะเลาะกับชายอิสราเอลคนหนึ่งในค่าย
Lvt	24	11	และบุตรชายหญิงอิสราเอลคนนั้น ได้เหยียดหามพระนามของพระเยโฮวาห์และได้แข่งด่า เขาจึงนำตัวมาให้โมเสส (มารดาของเขาชื่อเซโลมิทบุตรสาวของดบรีคนตระกูลดาน)
Lvt	24	12	เขาจึงจ้องชายคนนั้นไว้จนกว่าน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์จะเป็นที่ระงำต่อเขาทั้งหลาย
Lvt	24	13	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	24	14	"จงนำผู้ที่แข่งด่านั้นออกมาจากค่าย ให้บรรดาผู้ที่ได้ยินคำแข่งด่าเอามือของตนวางไว้บนศีรษะของเขา และให้บรรดาชุมนุมชนเอาหินขว้างเขาให้ตาย
Lvt	24	15	และจงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ใดแข่งด่าพระเจ้าของเขา ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษบาป
Lvt	24	16	ผู้ใดที่เหยียดหามพระนามของพระเยโฮวาห์จะต้องถูกโทษถึงตาย และให้ชุมนุมชนทั้งหมดเอาหินขว้างเขา คนต่างด้าวหรือชาวเมืองก็ตีเมื่อเขาเหยียดหามพระนามของพระเยโฮวาห์ จะต้องถูกโทษถึงตาย
Lvt	24	17	ผู้ที่ฆ่าคนตาย จะต้องถูกโทษถึงตาย
Lvt	24	18	ผู้ใดที่ฆ่าสัตว์ต้องชดใช้สิ่งนั้น สัตว์แทนสัตว์
Lvt	24	19	ถ้าผู้ใดกระทำให้เพื่อนบ้านเสียโฉม เขาก็กระทำทำให้เสียโฉมอย่างไร ก็ให้กระทำแก่เขาอย่างนั้น
Lvt	24	20	กระดุกหักแทนกระดุกหัก ตาแทนตา ฟันแทนฟัน เขาก็กระทำทำให้เสียโฉมอย่างไร เขาก็ต้องถูกทำให้เสียโฉมอย่างนั้น
Lvt	24	21	ผู้ใดที่ฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าชดใช้ และผู้ใดที่ฆ่าคนให้ผู้นั้นถูกโทษถึงตาย
Lvt	24	22	เจ้าจงมีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันสำหรับคนต่างด้าว และสำหรับชาวเมือง เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"
Lvt	24	23	โมเสสก็บอกแก่คนอิสราเอลให้เขาพวกที่แข่งด่านั้นออกมาจากค่าย และเอาหินขว้างเขา คนอิสราเอลกระทำดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้
Lvt	25	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ภูเขาซีนายว่า
Lvt	25	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายเข้าแผ่นดินที่เราให้เจ้านั้น จงให้แผ่นดินนั้นถือเสนาโตแด่พระเยโฮวาห์
Lvt	25	3	เจ้าจงหว่านพืชในนาของเจ้าหกปี และจงลิดแขนงสวนองุ่นของเจ้าและเก็บผลหกปี
Lvt	25	4	แต่ในปีที่เจ็ดนั้นเป็นปีเสนาโตแห่งการหยุดพักผ่อนสำหรับแผ่นดิน เป็นปีเสนาโตแด่พระเยโฮวาห์ เจ้าอย่าหว่านพืชในนา หรือลิดแขนงสวนองุ่นของเจ้า
Lvt	25	5	สิ่งใดที่งอกขึ้นมาเอง เจ้าอย่าเก็บเกี่ยว ทุ่งอันเกิดอยู่ที่เถาอันง่ามิได้ตกแต่งก็อย่าเก็บ ให้เป็นปีที่แผ่นดินหยุดพักสงบ
Lvt	25	6	แผ่นดินในปีเสนาโตนั้นจะยังพืชผลให้แก่เจ้าทั้งหลาย คือแก่ตัวเจ้าเอง แก่ทาสชายทาสหญิงของเจ้า แก่ลูกจ้างของเจ้า และแก่คนต่างด้าวที่อยู่กับเจ้า
Lvt	25	7	พืชผลแห่งแผ่นดินทั้งสิ้น จะเป็นอาหารของสัตว์เลี้ยงของเจ้า และของสัตว์ป่าที่อยู่ในแผ่นดินของเจ้า
Lvt	25	8	เจ้าจงนับปีเสนาโตเจ็ดปีคือเจ็ดฤดูแฉดปี เวลาปีเสนาโตเจ็ดปีจึงเป็นสี่สิบเก้าปีแก่เจ้า
Lvt	25	9	เจ้าจงให้ป่าแตรตั้งสนั่นในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด เจ้าจงให้ป่าแตรทั่วแผ่นดินในวันทำการลมมถิน
Lvt	25	10	เจ้าจงถือปีที่ห้าสิบไว้เป็นปีบริสุทธิ์ และประกาศอิสรภาพแก่บรรดาคนที่อาศัยอยู่ทั่วแผ่นดินของเจ้า ให้เป็นปีเสียงแตรแก่เจ้า ให้ทุกคนกลับไปยังภูมิลำเนาอันเป็นทรัพย์สินของตน และกลับไปสู่ครอบครัวของตน
Lvt	25	11	ปีที่ห้าสิบนั้นเป็นปีเสียงแตรของเจ้า ในปีนั้นเจ้าอย่าหว่านพืชหรือเกี่ยวเก็บผลที่เกิดขึ้นมาเอง หรือเก็บองุ่นจากเถาที่มีได้ตกแต่ง
Lvt	25	12	เพราะเป็นปีเสียงแตร จะเป็นปีบริสุทธิ์แก่เจ้า เจ้าจงรับประทานพืชผลที่งอกมาจากนาในปีนั้น
Lvt	25	13	ในปีเสียงแตรนี้ให้ทุกคนกลับไปสู่ภูมิลำเนาอันเป็นทรัพย์สินของตน
Lvt	25	14	ถ้าเจ้าขายนาให้เพื่อนบ้านก็ตี หรือซื้อจากเพื่อนบ้านก็ตี เจ้าอย่าโกงกัน
Lvt	25	15	ตามจำนวนปีหลังจากปีเสียงแตร เจ้าจงซื้อนาจากเพื่อนบ้านของเจ้าและให้เขาขายแก่เจ้าตามจำนวนปีที่ปลูกพืชได้
Lvt	25	16	ถ้ามากปีก็ต้องเพิ่มราคาสูงขึ้น ถ้าน้อยปีเจ้าจงลดราคาให้ต่ำลง เพราะที่เขายขายนั้นเขาก็ขายตามจำนวนปีที่ปลูกพืช
Lvt	25	17	เจ้าอย่าแย่งกัน แต่เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	25	18	เพราะฉะนั้นเจ้าจงกระทำตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษาคำตัดสินของเราและปฏิบัติตาม ดังนั้นเจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นอย่างปลอดภัย
Lvt	25	19	แผ่นดินจะจำนำผลให้เจ้าได้รับประทานอย่างอิมหนา และอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย
Lvt	25	20	ถ้าเจ้าจะพูดว่า "ดูเถิด ถ้าเราทั้งหลายหว่านหรือเกี่ยวพืชผลของเราไม่ได้ ในปีนี้เจ็ดเราจะเอาอะไรรับประทาน"
Lvt	25	21	เราจะบัญชาพระของเราให้มีเหนือเจ้าในปีที่หก เพื่อจะมีพืชผลพอสำหรับสามปี
Lvt	25	22	เมื่อเจ้าหว่านในปีที่แปดเจ้าจะรับประทานของเก่าของเจ้าจนปีที่เก้า เมื่อเจ้าได้พืชผลใหม่เข้ามาเจ้าก็รับประทานพืชผลเก่าของเจ้าอยู่
Lvt	25	23	เจ้าทั้งหลายจะขายที่ดินของเจ้าให้ขาดไม่ได้เพราะว่าดินนั้นเป็นของเรา เพราะเจ้าเป็นคนต่างด้าวและเป็นคนที่อาศัยอยู่กับเรา
Lvt	25	24	ทั่วไปในแผ่นดินที่เจ้ายึดถืออยู่ เจ้าจงให้มีการไถถอนที่ดินคืน
Lvt	25	25	ถ้าพี่น้องของเจ้ายากจนลงและขายที่ดินส่วนหนึ่งของเขา หากว่ามีผู้ใดในพี่น้องของเขามา ไถถอนที่ดินนั้น ก็จงให้เขา ไถถอนที่ซึ่งพี่น้องของเขาขายไปนั้น
Lvt	25	26	ถ้าชายคนนั้น ไม่มีญาติมา ไถถอนให้ และตัวเขาสามารถจะไถถอนเอง
Lvt	25	27	ก็จงให้คนที่จะไถนั้นปึงทั้งหลายที่เขาขายไป และเงินที่เหลือนั้นจงคืนให้แก่คนที่เขาขายให้และคนใดที่เข้าไปไถในที่ดินของเขาได้
Lvt	25	28	แต่ถ้าเขาไม่สามารถที่จะไถคืนมา ที่ดินที่เขาได้ขายไปจะคงอยู่ในมือของผู้ซื้อจนถึงปีเสียงแตร และในปีเสียงแตรนี้ ที่ดินจะออกไปและเขาจะได้ที่ดินของเขากลับคืน
Lvt	25	29	ถ้าผู้ใดขายเรือนซึ่งอยู่ในเมืองที่มีกำแพง เมื่อขายไปแล้วให้เขา ไถถอนคืนได้ภายในหนึ่งปีแรก ให้เขามีสิทธิในการไถถอนคืนได้หนึ่งปีเต็ม
Lvt	25	30	ถ้าในเวลาหนึ่งปีเต็มเขาไม่ทำการไถถอน ก็ให้จัดการเสียให้เป็นการแน่นอนว่า ผู้ที่ซื้อไปมีสิทธิเหนือเรือนที่อยู่ในเมืองที่มีกำแพงนั้นสิทธิ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ขาดแล้ว ตลอดชั่วอายุของเขา ในปีเสียงแตรเขาก็ไม่ต้องคืนให้			
Lvt	25	31	แต่เรือนในชนบทที่ไม่มีกำแพงล้อมให้หันเข้าเป็นพวกเดียวกับท่อนานในประเทศนั้น คือ โถกอนกินได้ และจะต้องคืนกลับให้เจ้าของเดิมในปีเสียงแตร
Lvt	25	32	แต่อย่างไรก็ตามเมืองของคนเลวี หรือบ้านในเมืองที่เขาถือกรรมสิทธิ์ คนเลวีจะ โถกอนกินได้ตลอดเวลา
Lvt	25	33	ถ้าผู้ใดซื้อของจากคนเลวี เรือนซึ่งถูกขายไปในนั้นกับเมืองที่เขาถือกรรมสิทธิ์ต้องกลับคืนในปีเสียงแตร เพราะเรือนทั้งหลายในหัวเมืองของพวกเขา เลวีก็เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาท่ามกลางพวกอิสราเอล
Lvt	25	34	แต่ทุ่งนาที่ล้อมรอบหัวเมืองทั้งหลายของพวกเขา นั้นจะขายไม่ได้ เพราะว่าเป็นกรรมสิทธิ์ถาวรของเขาทั้งหลาย
Lvt	25	35	ถ้าพี่น้องของเขายากจนลงและเลี้ยงตัวเองอยู่กับเจ้าไม่ได้ เจ้าจะต้องชุกำลึงเขา ถึงเขาเป็นคนต่างด้าวหรือคนอาศัย เพื่อเขาจะอาศัยอยู่กับเจ้า
Lvt	25	36	อย่าเอาดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มอะไรจากเขา แต่จงอย่าเกรงพระเจ้า เพื่อว่าพี่น้องของเจ้าจะอยู่ใกล้ชิดกับเจ้าได้
Lvt	25	37	เจ้าอย่าให้เขายืมเงินด้วยคิดดอกเบี้ย หรืออย่าให้อาหารเพื่อเอากำไรจากเขา
Lvt	25	38	เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อยกแผ่นดินคานาอันให้แก่เจ้า และที่จะเป็นพระเจ้าของเจ้า
Lvt	25	39	ถ้าพี่น้องที่อยู่ใกล้ชิดกับเขายากจนลง และขายตัวให้แก่เจ้า เจ้าอย่าให้เขาทำงานเหมือนทาส
Lvt	25	40	ให้เขาอยู่กับเจ้าอย่างลูกจ้างหรือคนที่อาศัยอยู่ด้วย ให้เขาปรนนิบัติเจ้า ไปถึงปีเสียงแตร
Lvt	25	41	แล้วเขาและลูกหลานของเขาจะออกไปจากเจ้ากลับไปสู่ครอบครัวของเขา และกลับไปอยู่ในที่ดินของบิดาของเขา
Lvt	25	42	เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นทาสของเราที่เราพาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เขาจะขายตัวเป็นทาสไม่ได้
Lvt	25	43	เจ้าอย่าข่มขี่เขาให้ลำบาก แต่จงอย่าเกรงพระเจ้าของเจ้า
Lvt	25	44	ส่วนทาสชายหญิงซึ่งจะมีได้นั้น เจ้าจะซื้อทาสชายหญิงจากท่ามกลางบรรดาประชาชนที่อยู่ข้างเคียงเจ้าก็ได้
Lvt	25	45	ยิ่งกว่านั้นเจ้าจะซื้อจากคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกเจ้าที่ครอบครัวของเขาซึ่งเป็นคนเกิดในแผ่นดินของเจ้า และเขาจะตกเป็นทรัพย์สินของเจ้าก็ได้
Lvt	25	46	เจ้าจะทำพันธกรรมยกเขาให้แก่ลูกหลานของเจ้า ให้เป็นมรดกแก่เขาเป็นกรรมสิทธิ์ เจ้าใช้เขาได้อย่างทาสเป็นนิตย์ก็ได้ แต่เจ้าทั้งหลายอย่าปกครองพี่น้องคนอิสราเอลด้วยความรุนแรง
Lvt	25	47	ถ้าคนต่างด้าวหรือคนที่อาศัยอยู่กับเจ้ามีมิมขึ้น และพี่น้องของเจ้าที่อยู่ใกล้ชิดกับเขายากจนลง และขายตัวให้แก่คนต่างด้าวหรือผู้ที่อาศัยอยู่กับเจ้านั้น หรือขายให้แก่ญาติคนหนึ่งคนใดของคนต่างด้าวนั้น
Lvt	25	48	เมื่อเขาขายตัวแล้วก็ให้มีการไถถอน คือพี่น้องคนหนึ่งคนใดของเขาทำการไถถอนเขาได้
Lvt	25	49	หรือลูกหรือลูกพี่ลูกน้องจะทำการไถถอนเขาก็ได้ หรือญาติสนิทของครอบครัวของเขาจะไถถอนเขาก็ได้ หรือถ้าเขามีความสามารถ เขาจะไถถอนตัวเองก็ได้
Lvt	25	50	จงให้ผู้ขายตัวนับปีทั้งหลายที่ขายตัวกับผู้ที่ซื้อตัวเขาไป ว่าเขาได้ขายตัวกี่ปีจนถึงปีเสียงแตร คำตัวของเขาเป็นคำตามจำนวนปีเหล่านั้น เวลาที่เขาอยู่กับเจ้าของตัวเขานั้นคิดตามเวลาของลูกจ้าง
Lvt	25	51	ถ้ามีเวลาอีกหลายปี เขาต้องชำระเงินคืนเท่ากับเงินที่ถูกซื้อมา นับเป็นค่าไถถอนตัวเขา
Lvt	25	52	ถ้ายังมีเหลืออยู่ปีถึงปีเสียงแตร ก็ให้ผู้ขายตัวคิดกับผู้ที่ซื้อตัวไว้เป็นราคาค่าไถถอนของเขา และตามจำนวนปีเหล่านั้น เขาจะคืนเงินให้กับผู้ซื้อตัว
Lvt	25	53	ผู้ชายตัวนั้นจะต้องอยู่กับผู้ซื้อตัวตั้งลูกจ้างที่จ้างเป็นปี อย่าให้นายปกครองเขาอย่างกตขี้ในสายตาของเจ้า
Lvt	25	54	ถ้าเขาไม่ไถถอนตามที่กล่าวมานี้ก็ให้ปล่อยเขาในปีเสียงแตร ทั้งเขาพร้อมกับลูกของเขา
Lvt	25	55	สำหรับเรา คนอิสราเอลเป็นทาสของเรา เขาเป็นทาสของเราที่เราพาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า "
Lvt	26	1	" เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำการรูปเคารพหรือรูปแกะสลักสำหรับตัว หรือตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์ และเจ้าทั้งหลายอย่าตั้งสิ่งใดๆที่เป็นรูปสัญลักษณ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยศิลาไว้ในแผ่นดินของเจ้า เพื่อแก่การกราบไหว้ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Lvt	26	2	เจ้าจงถือรักษาสะบาโตทั้งหลายของเราและเคารวะต่อสถานบริสุทธิ์ของเรา เราคือพระเยโฮวาห์
Lvt	26	3	ถ้าเจ้าทั้งหลายดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเราและรักษาบัญญัติของเราและกระทำตาม
Lvt	26	4	เราจะประทานฝนตามฤดูแก่เจ้า และแผ่นดินจะเกิดพืชผลและต้นไม้นั้นจะบังเกิดผล
Lvt	26	5	และเวลานาวัดข้าวจะเนิ่นนานถึงฤดูเก็บผลงุ่น และฤดูเก็บผลงุ่นจะเนิ่นนานไปถึงฤดูหว่าน และเจ้าจะรับประทานอาหารอย่างอิมหน้า และอยู่ในแผ่นดินของเจ้าอย่างปลอดภัย
Lvt	26	6	เราจะให้มีความสงบสุขในแผ่นดิน เจ้าทั้งหลายจะนอนลง และไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เจ้ากลัว เราจะกำจัดสัตว์ร้ายจากแผ่นดินและดาบจะไม่ผ่านแผ่นดินของเจ้าเลย
Lvt	26	7	เจ้าจะขับไล่ศัตรูของเจ้า และเขาทั้งหลายจะล้มลงต่อหน้าเจ้าด้วยดาบ
Lvt	26	8	พวกเจ้าหาคงจะขับไล่ศัตรูร้อยคนและพวกเจ้าร้อยคนจะขับไล่ศัตรูหมื่นคนให้กระจัดกระจายไป และศัตรูของเจ้าจะล้มลงด้วยดาบต่อหน้าเจ้า
Lvt	26	9	เพราะเราจะคิดถึงเจ้า จะกระทำให้เจ้ามีลูกดกและทวีมากขึ้น และตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า
Lvt	26	10	เจ้าจะได้รับการประทานของที่สะสมไว้ นาน และเจ้าจะต้องเอาของเก่าออกไปเพราะเหตุของใหม่นั้น
Lvt	26	11	และเราจะตั้งพลับพลาของเราไว้ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย และจิตใจของเราจะไม่เกลียดเจ้า
Lvt	26	12	เราจะดำเนินในหมู่พวกเจ้า และจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นพลไพร่ของเรา
Lvt	26	13	เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเจ้าจะมีได้เป็นทาสของเขา เราได้หักคานาแอกของเจ้าออกเสีย เพื่อให้เจ้ายืนตัวตรงได้
Lvt	26	14	ถ้าเจ้ามิได้เชื่อฟังเรา และจะไม่กระทำตามบัญญัติทั้งหมดเหล่านี้
Lvt	26	15	ถ้าเจ้าปฏิบัติเสกกฎเกณฑ์ของเรา และใจของเจ้าเกลียดชังต่อคำตัดสินของเรา เจ้าจึงไม่กระทำตามบัญญัติทั้งสิ้นของเรา แต่ทำลายพันธสัญญาของเรา
Lvt	26	16	เราก็จะกระทำดังนี้แก่เจ้า คือเราจะตั้งความหวาดกลัวต่อหน้าเจ้า ความผ่ายผอม และความเจ็บไข้ ซึ่งทำให้เหน็ดเหนื่อยทรุดโทรม และกระทำให้จิตใจเศร้าหมอง เจ้าทั้งหลายจะหว่านพืชไว้เสียเปล่า เพราะศัตรูของเจ้าจะมากิน
Lvt	26	17	เราจะตั้งหน้าของเราต่อสู้เจ้า เจ้าจะล้มตายต่อหน้าศัตรูของเจ้าทั้งหลาย คนที่เกลียดชังเจ้าจะปกครองอยู่เหนือเจ้า เจ้าจะหลบหนีไปทั้งที่ไม่มีใครไล่ติดตาม
Lvt	26	18	ถ้าเจ้าทั้งหลายยังไม่เชื่อฟังเราเพราะสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ เราจึงจะลงโทษเจ้าทั้งหลายให้ทวีขึ้นอีกเจ็ดเท่าเพราะการบาปของเจ้า
Lvt	26	19	เราจะทำลายความเหน็ดเหนื่อยในกำลังอำนาจของเจ้า เราจะกระทำให้ฟ้าสวรรค์ของเจ้าเหมือนเหล็ก และพื้นดินของเจ้าเหมือนทองสัมฤทธิ์
Lvt	26	20	เจ้าทั้งหลายจะเปลืองกำลังเสียเปล่าๆ เพราะแผ่นดินของเจ้าจะไม่มีพืชผล และต้นไม้นั้นในแผ่นดินก็จะไม่บังเกิดผล
Lvt	26	21	ถ้าเจ้ายังดำเนินขัดแย้งเราอยู่และไม่เชื่อฟังเรา เราจะนำภัยพิบัติให้ทวีอีกเจ็ดเท่ามายังเจ้าตามการบาปทั้งหลายของเจ้า
Lvt	26	22	เราจะปล่อยสัตว์ป่าเข้ามาท่ามกลางพวกเจ้าด้วย มันจะแย่งชิงลูกหลานของเจ้า และทำลายสัตว์ใช้งานของเจ้า และทำให้เจ้าเหนื่อย และถนนหลวงของเจ้าก็จะร้างเปล่าไป
Lvt	26	23	และถ้าด้วยสิ่งเหล่านี้เจ้ายังไม่หันมาหาเรา และยังไม่ประพฤติขัดแย้งเราอยู่
Lvt	26	24	แล้วเราจะดำเนินการขัดแย้งเจ้าทั้งหลายด้วย และจะลงโทษแก่เจ้าให้ทวีอีกเจ็ดเท่าเพราะการบาปทั้งหลายของเจ้า
Lvt	26	25	เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า ซึ่งลงโทษเจ้าตามพันธสัญญา ถ้าเจ้าเข้ามารวมกันอยู่ในเมือง เราจะนำโรคภัยมาในหมู่พวกเจ้า และเจ้าจะตกอยู่ในมือของศัตรู
Lvt	26	26	เมื่อเราทำลายเสบียงอาหารของเจ้า ผู้หญิงสิบคนจะปีนขมของเจ้าด้วยตาบอดคนเดียว แล้วเขาจะขมมาซึ่งให้เจ้า เจ้าจะรับประทานแต่จะไม่อิ่ม
Lvt	26	27	แล้วถ้าเป็นอย่างนั้นแล้ว เจ้ายังไม่เชื่อฟังเรา แต่ประพฤติขัดแย้งเรา
Lvt	26	28	เราจะดำเนินการขัดแย้งเจ้าอย่างรุนแรง และเราจะลงโทษแก่เจ้าให้ทวีอีกเจ็ดเท่าเพราะการบาปทั้งหลายของเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lvt	26	29	เจ้าจะกินเนื้อบุตรชายของเจ้า และเจ้าจะกินเนื้อบุตรสาวของเจ้า
Lvt	26	30	เราจะทำลายปุษยนีสถานสูงทั้งหลายของเจ้า และตัดทำลายรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า และโยนศพของเจ้าลงเหนือซากรูปเคารพของเจ้า และ
จิตใจของเราจะเกลียดชังเจ้า			
Lvt	26	31	เราจะให้เมืองของเจ้าถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และจะทำให้สถานบริสุทธิ์ของเจ้าร้างไป และเราจะไม่ดมกลิ่นอันหอมหวานของเจ้า
Lvt	26	32	และเราจะนำแผ่นดินนั้น ไปสู่การร้างและศัตรูของเจ้าที่อาศัยอยู่ในนั้นจะตกตะลึงกับแผ่นดินนั้น
Lvt	26	33	และเราจะให้พวกเจ้ากระจัดกระจาย ไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และเราจะชักตามออกมาไล่ตามเจ้า และแผ่นดินของเจ้าจะร้าง และเมือง
ของเจ้าจะถูกทิ้งเสียเปล่าๆ			
Lvt	26	34	แผ่นดินจะชื่นชมกับสะบาโตเหล่านั้นของมันตราบเท่าที่แผ่นดินนั้นยังว่างเปล่าอยู่ และเจ้าต้องไปอยู่ในแผ่นดินของศัตรู ซึ่งขณะนั้นแผ่นดิน
ก็จะได้หยุดพัก และชื่นชมกับสะบาโตเหล่านั้นของมัน			
Lvt	26	35	ตราบเท่าที่แผ่นดินยังว่างเปล่าอยู่ก็มันจะได้หยุดพัก เพราะมิได้หยุดพักในสะบาโตของพวกเขาขณะที่เจ้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
Lvt	26	36	ส่วนพวกเจ้าทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่เราจะให้เขามีใจอ่อนแอในแผ่นดินของศัตรู จนเสียงโบ ไม่วางไล่ตามเขา และเขาจะหนีเหมือนคนหนี
จากดาบ และเขาจะล้มลงทั้งที่ไม่มีคนไล่ติดตาม			
Lvt	26	37	และเขาทั้งหลายจะล้มลงทับกันและกัน เหมือนคนหนีดาบทั้งที่ไม่มีคนตามมา และเจ้าจะไม่มีการตั้งด่านศัตรูของเจ้า
Lvt	26	38	เจ้าทั้งหลายจะพินาศท่ามกลางบรรดาประชาชาติและแผ่นดินของศัตรูของเจ้าจะกินเจ้าเสีย
Lvt	26	39	ส่วนเจ้าทั้งหลายที่เหลืออยู่จะทรุดโทรมไปในแผ่นดินศัตรูของเจ้านั้นเพราะความชั่วช้าของตน และเพราะความชั่วช้าของบรรดาบุตรของตน
เขาจะต้องทรุดโทรม ไปอย่างบรรดาบุตรด้วย			
Lvt	26	40	แต่ถ้าเขาทั้งหลายสารภาพความชั่วช้าของเขา และความชั่วช้าของบรรดาบุตร ซึ่งเขาทั้งหลายกระทำการละเมิดต่อเรา ด้วยการละเมิดของเขา
นั้น และที่ได้ประพฤติดังนี้เราด้วย			
Lvt	26	41	และเราจึงดำเนินการขัดแย้งเขาทั้งหลายด้วย และได้นำเขาเข้าแผ่นดินแห่งศัตรูของเขา ถ้าเมื่อนั้นจิตใจอันนอกจริตของเขาถ่อมลงแล้ว และ
เขายอมรับโทษเพราะความชั่วช้าของเขาแล้ว			
Lvt	26	42	เราจึงจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อยาโคบ และพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่ออิสอัค และพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่ออับราฮัม และเราจะ
ระลึกถึงแผ่นดินนั้น			
Lvt	26	43	แต่แผ่นดินจะต้องถูกละไว้จากเขาและจะได้ชื่นชมกับสะบาโตเหล่านั้นของมันตราบเท่าที่มันยังว่างเปล่าอยู่โดยไม่มีพวกเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลาย
จะยอมรับการลงโทษในความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้รังเกียจคำตัดสินของเรา และเพราะจิตใจของเขาเกลียดชังกฎเกณฑ์ของเรา			
Lvt	26	44	ถึงเพียงนั้นก็ดี เมื่อเขาทั้งหลายอยู่ในแผ่นดินศัตรูของเขา เราจะไม่ละทิ้งเขา เราจะไม่เกลียดชังเขาก็กับจะทำลายเขาเสียให้หมดทีเดียว และ
ทำลายพันธสัญญาซึ่งมีกับเขาเสีย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา			
Lvt	26	45	เพราะเห็นแก่เขาเราจะรำลึกถึงพันธสัญญาซึ่งมีต่อบรรดาบุตรของเขา ผู้ซึ่งเราได้พาเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ท่ามกลางสายตาของบรรดา
ประชาชาติ เพื่อเราจะได้เป็นพระเจ้าของเขา เราคือพระเยโฮวาห์"			
Lvt	26	46	สิ่งเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์และคำตัดสิน และพระราชบัญญัติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำไว้ระหว่างพระองค์กับชนชาติอิสราเอลบนภูเขาซีนาย
โดยมือโมเสส			
Lvt	27	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Lvt	27	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ใดปฏิญาณเป็นพิเศษไว้ บุคคลผู้ใดที่ถูกปฏิญาณไว้วันนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์ ตามราคาของท่าน
Lvt	27	3	ให้เจ้ากำหนดราคาดังนี้ ผู้ชายอายุตั้งแต่ยี่สิบถึงหกสิบปีจะเป็นค่าเงินห้าสิบลีเชลตามเขลของสถานบริสุทธิ์
Lvt	27	4	ถ้าผู้นั้นเป็นผู้หญิง ให้เจ้ากำหนดราคาเป็นค่าเงินสามสิบลีเชล
Lvt	27	5	ถ้าผู้นั้นอายุห้าขวบถึงยี่สิบปี ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินยี่สิบเชล และผู้หญิงสิบเชล
Lvt	27	6	ถ้าผู้นั้นอายุหนึ่งเดือนถึงห้าขวบ ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินห้าเชล ให้เจ้ากำหนดราคาผู้หญิงเป็นเงินสามเชล
Lvt	27	7	ถ้าเป็นบุคคลอายุตั้งแต่หกสิบปีขึ้นไป ให้เจ้ากำหนดราคาผู้ชายเป็นค่าเงินสิบห้าเชลและผู้หญิงสิบเชล
Lvt	27	8	แต่ถ้าผู้นั้นเป็นคนจนมีน้อยกว่าค่าตัวก็ให้เขาไปหาปุโรหิต ให้ปุโรหิตกำหนดราคาตามกำลังของผู้ที่ปฏิญาณ ปุโรหิตจะกำหนดราคาของคน
นั้น			
Lvt	27	9	ถ้าเป็นสัตว์อย่างใดที่มนุษย์นำมาถวายพระเยโฮวาห์ สิ่งใดๆที่มนุษย์ถวายแด่พระเยโฮวาห์ถือว่าเป็นของบริสุทธิ์
Lvt	27	10	อย่าให้เขาทำอะไรมาแทนหรือเปลี่ยน เอาดีมาเปลี่ยนไม่ได้ หรือเอาไม่ดีมาเปลี่ยนได้ ถ้าเขาทำการเปลี่ยนสัตว์ ทั้งตัวที่นำมาเปลี่ยนและตัวที่ถูก
เปลี่ยนจะต้องบริสุทธิ์			
Lvt	27	11	ถ้าเป็นสัตว์มลทินซึ่งไม่พินำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้ผู้นั้นนำสัตว์ตัวนั้นไปหาปุโรหิต
Lvt	27	12	แล้วปุโรหิตจะตัดค่าว่าเป็นของดีของไม่ดี ท่านผู้เป็นปุโรหิตกำหนดราคาเท่าใดก็เป็นเท่านั้น
Lvt	27	13	ถ้าเขาจะมาใกล้ตัวนั้นก็ให้เขาเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาที่ดีไว้
Lvt	27	14	เมื่อคนใดถวายเรือนของตนไว้เป็นของบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์ ปุโรหิตต้องกำหนดราคาตามดีไม่ดี ปุโรหิตกำหนดราคาเท่าใดก็เป็นเท่า
นั้น			
Lvt	27	15	ถ้าผู้ที่ถวายเรือนไว้ประสงค์จะไถ่เรือนของเขา ก็ให้ผู้นั้นเพิ่มเงินอีกหนึ่งในห้าของราคาเรือนที่ดีไว้ แล้วเรือนนั้นจึงตกเป็นของเขาได้
Lvt	27	16	ถ้าผู้ใดถวายที่ดินส่วนหนึ่งแด่พระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นมรดกตกแก่เขา ให้เจ้ากำหนดราคาของที่ดินตามจำนวนเมล็ดพืชที่หว่านลงในดินนั้น ถ้าที่
นาใช้เมล็ดบาธหนึ่งโฮเมอร์ ให้กำหนดราคาเป็นเงินห้าสิบลีเชล			
Lvt	27	17	ถ้าเขาถวายนาในปีเสียงแดร ก็ให้คงเดิมราคาที่เขาที่กำหนด
Lvt	27	18	ถ้าเขาถวายที่นากายหลังปีเสียงแดร ก็ให้ปุโรหิตคำนวณค่าเงินตามจำนวนปีที่เหลืออยู่กว่าจะถึงปีเสียงแดร ให้หักเสียจากราคาที่เขาที่กำหนด
Lvt	27	19	ถ้าผู้ที่ถวายนานาประสงค์จะไถ่เขาให้เขาเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของกำหนดราคาที่ดีไว้ แล้วนั่นจะเป็นของเขา
Lvt	27	20	แต่ถ้าเขาไม่ประสงค์จะไถ่เขาหรือเขาได้ขายนานั้นให้แก่อีกคนหนึ่งแล้ว ก็อย่าให้ไถ่อีกเลย
Lvt	27	21	แต่นานนั้นเมื่อออกไปในปีเสียงแดรก็เป็นของบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์ คนนาที่ตั้งถวายจึงเป็นของปุโรหิต
Lvt	27	22	ถ้าคนใดซื้อนามาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งไม่ใช่ส่วนมรดกที่ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา
Lvt	27	23	ปุโรหิตจะคำนวณค่านานับจนถึงปีเสียงแดร ในวันนั้นเจ้าของนาต้องถวายเงินเท่ากับค่านาที่ดีไว้ เป็นสิ่งบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์
Lvt	27	24	พอถึงปีเสียงแดรนานนั้นต้องกลับไปตกแก่ผู้ที่เขาซื้อเขาซึ่งเป็นเจ้าของเดิม ตามมรดกที่ตกมาเป็นของเขา
Lvt	27	25	การกำหนดราคาทุกอย่างจะต้องเป็นไปตามค่าเงินเชลของสถานบริสุทธิ์ ยี่สิบเก - ราชเป็นหนึ่งในเชล
Lvt	27	26	แต่ลูกสัตว์หัวป็นอย่าให้ใครนำมาถวาย เพราะที่เป็นสัตว์หัวป็นก็ตกเป็นของพระเยโฮวาห์แล้ว วัวก็ดี แกะก็ดี เป็นของพระเยโฮวาห์
Lvt	27	27	ถ้าเป็นสัตว์มลทินจงให้เขาซื้อคืนตามกำหนดราคาของเจ้า โดยเพิ่มหนึ่งในห้าของกำหนดราคาที่ดีไว้ ถ้าเขาไม่ไถ่ก็ให้ขายเสียตามกำหนด
ราคาที่ดีไว้			
Lvt	27	28	แต่สิ่งใดที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นสิ่งที่เขามีอยู่ ไม่ว่าเป็นคนหรือสัตว์ หรือที่นาอันเป็นมรดกตกแก่เขาจะขายหรือไถ่ไม่ได้เลย เพราะสิ่ง
ถวายแล้วเป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่สุดแด่พระเยโฮวาห์			
Lvt	27	29	ทุกสิ่งที่ถูกถวายแล้ว คือสิ่งที่ต้องทำลายเสียจากมนุษย์ อย่าให้ไถ่ถอน แต่ต้องถูกฆ่าเสียแน่นอน
Lvt	27	30	สิบชักหนึ่งทั้งสิ้นที่ได้จากแผ่นดิน เป็นพืชที่ได้จากแผ่นดินก็ดี หรือผลจากต้น ไม่ก็ดี เป็นของพระเยโฮวาห์ เป็นสิ่งบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์
Lvt	27	31	ถ้าคนใดประสงค์จะไถ่สิบชักหนึ่งส่วนใดของเขา เขาต้องเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของสิบชักหนึ่งนั้น
Lvt	27	32	และสิบชักหนึ่งที่ได้มาจากฝูงวัว หรือฝูงแพะแกะ คือสัตว์หนึ่งในสิบตัวที่ลอดได้ไม่เท่าของผู้เลี้ยง จะเป็นสิ่งบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์
Lvt	27	33	อย่าให้พิจารณาว่าดีหรือไม่ดี อย่าให้เขาเปลี่ยนแปลง ถ้าเขาเปลี่ยนแปลง ทั้งตัวที่นำมาเปลี่ยนกับตัวที่ถูกเปลี่ยนเป็นของบริสุทธิ์ ไถ่ไม่ได้"
Lvt	27	34	เหล่านี้เป็นบัญญัติที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญญัติไว้กับโมเสสสำหรับคนอิสราเอลบนภูเขาซีนาย
Nmb	1	1	ณ วันที่หนึ่งเดือนที่สองตั้งแต่เขาทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในพลับพลาแห่งชุมนุม ณ ถิ่นทรกัณดาร
ซีนายว่า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	1	2	" เจ้าจึงนับขมมนษณอิสราเอลทั้งหมดตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน
Nmb	1	3	ตั้งแต่อายได้ยี่สิบปีขึ้นไปบรรดาคนที่ออกรบได้ในกองทัพพวกอิสราเอล เจ้ากับอาโรนจึงจัดตั้งเขาทั้งหลายไว้เป็นกองๆ
Nmb	1	4	และจึงมีคณอยุ่ด้วยเจ้าจากทุกตระกูล ทกคนนั้นให้เป็นหัวหน้าในเรือนบรรพบุรุษของเขา
Nmb	1	5	และเหล่านี้คือชื่อชายทั้งปวงที่จะยืนอยู่กับเจ้าคือ เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์ จากตระกูลรูเบน
Nmb	1	6	เชลมเเอลบุตรชายศูริชัดดี จากตระกูลสิเมโอน
Nmb	1	7	นาโชนบุตรชายอัมมีนาดับ จากตระกูลยูดาห์
Nmb	1	8	เนฮันเอลบุตรชายศูอาร์ จากตระกูลอิสสาการ
Nmb	1	9	เอลีอับบุตรชายเฮโลน จากตระกูลเศบูลน
Nmb	1	10	จากลูกหลานของโยเซฟ มีเอลีซามบุตรชายอัมมีฮุด จากตระกูลเอฟราอิม และกามาเอลบุตรชายเปตาซูร์ จากตระกูลมนัสเสห์
Nmb	1	11	อาบีดันบุตรชายกิเดโอนี จากตระกูลเบนยามิน
Nmb	1	12	อาหิเยเชอร์บุตรชายอัมมีชัดดี จากตระกูลดาน
Nmb	1	13	ปากีเอลบุตรชายโอคราน จากตระกูลอาเซอร์
Nmb	1	14	เอลียาสาฟบุตรชายเดอเอล จากตระกูลกาต
Nmb	1	15	อาหิราบุตรชายเอเนน จากตระกูลนัฟทาลี"
Nmb	1	16	คนเหล่านี้เป็นคนที่ขมมนษณเลือกให้เป็นประมุขแห่งตระกูลของบรรพบุรุษของเขา เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ
Nmb	1	17	โมเสสและอาโรน ได้นำคนเหล่านี้ที่ระบชื่อมาแล้ว
Nmb	1	18	และในวันที่หนึ่งเดือนที่สองคนเหล่านี้ก็เรียกประชุมชนทั้งหมด เข้ามาขึ้นทะเบียนตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อ
เรียงตัวคนทั้งปวงที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป			
Nmb	1	19	ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ ท่านจึงนับคนที่ถึงกันดารขึ้นาดังนี้
Nmb	1	20	คนรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน ที่มีอายุ
ตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด			
Nmb	1	21	จำนวนคนในตระกูลรูเบนเป็นสี่หมื่นหกพันห้าร้อยคน
Nmb	1	22	คนสิเมโอน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ทุกคนที่เข้านับตามจำนวนรายชื่อผู้ชายเรียงตัวทุกคน ที่มีอายุตั้งแต่
ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด			
Nmb	1	23	จำนวนคนในตระกูลสิเมโอนเป็นห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน
Nmb	1	24	คนกาต โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	25	จำนวนคนในตระกูลกาตเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน
Nmb	1	26	คนยูดาห์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	27	จำนวนคนในตระกูลยูดาห์เป็นเจ็ดหมื่นสี่พันห้าร้อยคน
Nmb	1	28	คนอิสสาการ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	29	จำนวนคนในตระกูลอิสสาการเป็นห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน
Nmb	1	30	คนเศบูลน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	31	จำนวนคนในตระกูลเศบูลนเป็นห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน
Nmb	1	32	จากลูกหลานของโยเซฟ คือคนเอฟราอิม โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบ
ปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด			
Nmb	1	33	จำนวนคนตระกูลเอฟราอิมเป็นสี่หมื่นห้าร้อยคน
Nmb	1	34	คนมนัสเสห์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	35	จำนวนคนในตระกูลมนัสเสห์เป็นสามหมื่นสองพันสองร้อยคน
Nmb	1	36	คนเบนยามิน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	37	จำนวนคนในตระกูลเบนยามินเป็นสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน
Nmb	1	38	คนดาน โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	39	จำนวนคนในตระกูลดานเป็นหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน
Nmb	1	40	คนอาเซอร์ โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	41	จำนวนคนในตระกูลอาเซอร์เป็นสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน
Nmb	1	42	คนนัฟทาลี โดยพงศ์พันธุ์ของเขา ตามครอบครัว ตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปออกรบได้ทั้งหมด
Nmb	1	43	จำนวนคนในตระกูลนัฟทาลีเป็นห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน
Nmb	1	44	จำนวนคนเหล่านี้เป็นคนที่โมเสสกับอาโรน และประมุขทั้งสิบสองคนของอิสราเอล ผู้แทนเรือนบรรพบุรุษของตนได้นับไว้
Nmb	1	45	ฉะนั้นจำนวนคนอิสราเอลทั้งหมดที่นับตามเรือนบรรพบุรุษ ตามจำนวนรายชื่อคนที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปทุกคนในอิสราเอลซึ่งออกรบได้
Nmb	1	46	จำนวนคนทั้งหมดที่นับนั้นเป็นหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน
Nmb	1	47	แต่มิได้นับคนเลวีตามตระกูลบรรพบุรุษของตนรวมด้วย
Nmb	1	48	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	1	49	" เฉพาะตระกูลเลวีเจ้าอย่านับและอย่าทำสามะโนครไว้ ในคนอิสราเอล
Nmb	1	50	แต่เจ้าจงตั้งคนเลวีไว้สำหรับพลับพลาพระโอวาท สำหรับบรรดาเครื่องใช้กับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพลับพลา ให้เขาชนพลับพลาและบรรดา
เครื่องใช้ กับปฏิบัติงานพลับพลาและตั้งเต็นท์ที่อยู่รอบพลับพลา			
Nmb	1	51	เมื่อจะยกพลับพลา ไปคนเลวีจะต้องรื้อพลับพลาลง และเมื่อจะตั้งพลับพลาขึ้นก็ให้คนเลวีเป็นผู้จัดตั้ง ผู้อื่นเข้ามาใกล้พลับพลา ผู้นั้นต้องถูก
โทษถึงตาย			
Nmb	1	52	ให้คนอิสราเอลตั้งเต็นท์ตามที่ของตนแต่ละพวก และแต่ละคนตามค่ายของตน และแต่ละคนตามธงตระกูลของตน
Nmb	1	53	แต่ให้คนเลวีตั้งเต็นท์รอบพลับพลาพระโอวาท เพื่อมิให้พระพิโรธเกิดเหนือขมมนษณอิสราเอล ให้ตระกูลเลวีปฏิบัติงานพลับพลาพระ
โอวาท"			
Nmb	1	54	คนอิสราเอลก็กระทำให้ดังนั้น เขาทั้งหลายกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ
Nmb	2	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Nmb	2	2	" ให้คนอิสราเอลตั้งค่ายอยู่ตามธงของตนทุกคน ตามธงตราเรือนบรรพบุรุษของตน ให้ตั้งเต็นท์หน้าเข้าหาพลับพลาแห่งขมมนษณทุกด้าน
Nmb	2	3	พวกที่ตั้งค่ายด้านตะวันออกทางดวงอาทิตย์ขึ้น ให้เป็นของธงค่ายยูดาห์ตามกองของเขา นาโชนบุตรชายอัมมีนาดับจะเป็นนายกองของตนยู
ดาห์			
Nmb	2	4	พลโยธาที่นับไว้นี้มีเจ็ดหมื่นสี่พันห้าร้อยคน
Nmb	2	5	ให้ตระกูลอิสสาการตั้งค่ายเรียงถัดมา เนฮันเอลบุตรชายศูอาร์จะเป็นนายกองของคนอิสสาการ
Nmb	2	6	พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน
Nmb	2	7	ให้ตระกูลเศบูลนเรียงถัดถัดไป เอลีอับบุตรชายเฮโลนจะเป็นนายกองของคนเศบูลน
Nmb	2	8	พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยคน
Nmb	2	9	จำนวนชนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายยูดาห์ตามกองของเขาเป็นหนึ่งในแสนแปดหมื่นหกพันสี่ร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะยกไปก่อน
Nmb	2	10	ให้ธงค่ายของรูเบนตั้งทางทิศใต้ตามกองของเขา เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์จะเป็นนายกองของคนรูเบน
Nmb	2	11	พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นหกพันห้าร้อยคน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	2	12	ให้ตระกูลลิเมโอนตั้งค่ายเรียงถัดมา เชลุมิเอลบุตรชายคูริซัดดีจะเป็นนายกองของคนลิเมโอน
Nmb	2	13	พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นเก้าพันสามร้อยคน
Nmb	2	14	ให้ตระกูลกาตเรียงถัดมา เอลียาสาบุตรชาย เรอเอลจะเป็นนายกองของคนกาต
Nmb	2	15	พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าพันหกร้อยห้าสิบคน
Nmb	2	16	จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายรบตามกองของเขาเป็นหนึ่งในแสนห้าหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยห้าสิบคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกที่สอง
Nmb	2	17	แล้วให้ยกพลับพลาแห่งชุมนุมเดินตามไป ให้ค่ายคนเลวีอยู่กลางกระบวนค่าย เขาตั้งค่ายอยู่อันดับใดก็ให้ออกเดินไปตามอันดับนั้น ทุกค่าย
ตามอันดับตามธงตระกูลของตน			
Nmb	2	18	ให้ร่างกายของเอฟราอิมตั้งทางทิศตะวันตกตามกองของเขา เอลิชามบุตรชายอัมมีซุดจะเป็นนายกองของคนเอฟราอิม
Nmb	2	19	พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นห้าร้อยคน
Nmb	2	20	ให้คนตระกูลมนัสเสห์เรียงถัดมา กามาลิเอลบุตรชายเปตาซุร์จะเป็นนายกองของคนมนัสเสห์
Nmb	2	21	พลโยธาที่นับไว้นี้มีสามหมื่นสองพันสองร้อยคน
Nmb	2	22	ให้ตระกูลเบนยามินเรียงถัดมาเอฟราอิมไป อาบีตันบุตรชายกิดโอนีจะเป็นนายกองของคนเบนยามิน
Nmb	2	23	พลโยธาที่นับไว้นี้มีสามหมื่นห้าพันสี่ร้อยคน
Nmb	2	24	จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายเอฟราอิมตามกองของเขาเป็นหนึ่งในแสนแปดพันหนึ่งร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกที่สาม
Nmb	2	25	ให้ร่างกายของดานตั้งทางทิศเหนือตามกองของเขา อาหิเยเซอร์บุตรชายอัมมีซัดดีจะเป็นนายกองของคนดาน
Nmb	2	26	พลโยธาที่นับไว้นี้มีหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน
Nmb	2	27	ให้ตระกูลอาเซอร์ตั้งค่ายเรียงถัดมา ปากิเอลบุตรชายโอครานจะเป็นนายกองของคนอาเซอร์
Nmb	2	28	พลโยธาที่นับไว้นี้มีสี่หมื่นหนึ่งพันห้าร้อยคน
Nmb	2	29	ให้ตระกูลนัฟทาลีเรียงถัดมาไป อาหิราบุตรชายเอนันจะเป็นนายกองของคนนัฟทาลี
Nmb	2	30	พลโยธาที่นับไว้นี้มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน
Nmb	2	31	จำนวนคนทั้งหมดที่นับเข้าในค่ายดาน เป็นหนึ่งในแสนห้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยคน เมื่อออกเดินคนเหล่านี้จะเป็นพวกสุดท้าย เดินตามธงตระกูล
ของตน"			
Nmb	2	32	คนเหล่านี้เป็นชนชาติอิสราเอลที่นับตาม เรือรบบรรพบุรุษ คนทั้งหมดที่อยู่ในค่ายนับตามกองมีหกแสนสามพันห้าร้อยห้าสิบคน
Nmb	2	33	แต่มิได้นับพวกเลวีรวมเข้าในคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส
Nmb	2	34	คนอิสราเอลก็กระทำดังนี้ เขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ตามธง และยกออกเดินไปทุกคนตามครอบครัวของตน ตามเรือรบบรรพบุรุษของตน ตามที่
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ			
Nmb	3	1	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอาโรนและโมเสสครั้งเมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสบนภูเขาซีนาย
Nmb	3	2	ชื่อบุตรชายของอาโรนมีดังนี้ นาดับบุตรหับี อามิฮู เอลาซาร์และอิธามาร์
Nmb	3	3	นี่แหละเป็นชื่อบุตรชายของอาโรนที่ได้เจิมไว้เป็นปุโรหิต เป็นผู้ที่ทำนุสถาปนาไว้ให้ปฏิบัติในตำแหน่งปุโรหิต
Nmb	3	4	แต่นาดับและอามิฮูตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเขาเอาไฟที่ผิดรูปแบบมาถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ถิ่นทุรกันดารซีนาย
และต่างก็ไม่มียูตร ดังนั้นเอลาซาร์และอิธามาร์จึงได้ปรนนิบัติในตำแหน่งปุโรหิตอยู่ในสายตาของอาโรนบิดาของเขา			
Nmb	3	5	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	3	6	"จงนำตระกูลเลวีเข้ามาใกล้ และตั้งเขาไว้ต่อหน้าอาโรนปุโรหิต ให้เขาปรนนิบัติอาโรน
Nmb	3	7	เขาจะปฏิบัติหน้าที่แทนอาโรนและแทนชุมนุมชนทั้งหมดหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ขณะเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา
Nmb	3	8	เขาจะดูแลบรรดาเครื่องใช้ของพลับพลาแห่งชุมนุม และปฏิบัติหน้าที่แทนคนอิสราเอล เมื่อเขาปฏิบัติงานที่พลับพลา
Nmb	3	9	จงมอบคนเลวีไว้กับอาโรนและกับบุตรชายทั้งหลายของอาโรน เขาทั้งหลายรับเลือกจากคนอิสราเอลมอบไว้กับอาโรนแล้ว
Nmb	3	10	เจ้าจงแต่งตั้งอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนให้ปฏิบัติงานตามตำแหน่งปุโรหิต แต่คนอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย"
Nmb	3	11	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	3	12	"ดูเถิด เราจะได้เลือกคนเลวีจากคนอิสราเอลแทนบรรดาบุตรหับีที่ท่ามกลางคนอิสราเอลที่คลอดจากครรภ์มารดา ก่อน คนเลวีจะเป็นของเรา
Nmb	3	13	เพราะบรรดาบุตรหับีนี้เป็นของเรา ในวันที่เราได้ประหารชีวิตบุตรหับีทั้งหลายในประเทศอียิปต์นั้น เราได้เลือกบรรดาบุตรหับีในอิสราเอล
ทั้งมนุษย์และสัตว์เดียรัจฉานไว้เป็นของเราทั้งหลายเหล่านี้ต้องเป็นของเรา เราคือพระเยโฮวาห์"			
Nmb	3	14	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทุรกันดารซีนายว่า
Nmb	3	15	"จงนับคนเลวีตามเรือรบบรรพบุรุษและตามครอบครัว คือท่านจงนับผู้ชายทุกคนที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไป"
Nmb	3	16	โมเสสจึงได้นับเขาทั้งหลายตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ดังที่พระองค์ตรัสสั่งไว้
Nmb	3	17	ต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรชายของเลวี คือเกอร์โซน โคซาท และเมราลี
Nmb	3	18	ชื่อบุตรชายของเกอร์โซนตามครอบครัว คือลิบนีและชิมเอี
Nmb	3	19	บุตรชายของโคซาทตามครอบครัว คืออัมราม อิสซาร์ เฮโบรน และอัสซึเอล
Nmb	3	20	และบุตรชายของเมราลีตามครอบครัว คือมาลี และมุซึ นี่เป็นครอบครัวคนเลวี ตามเรือรบบรรพบุรุษของเขา
Nmb	3	21	วงศ์เกอร์โซนมีครอบครัวลิบนีและครอบครัวชิมเอี เหล่านี้เป็นครอบครัวเกอร์โซน
Nmb	3	22	จำนวนคนทั้งหลาย คือจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไปเป็นเจ็ดพันห้าร้อยคน
Nmb	3	23	ครอบครัวเกอร์โซนนั้นจะต้องตั้งค่ายอยู่ข้างหลังพลับพลาด้านตะวันตก
Nmb	3	24	มีเอลียาสาบุตรชายลาเอลเป็นหัวหน้าเรือรบบรรพบุรุษของเกอร์โซน
Nmb	3	25	งานที่วงศ์เกอร์โซนปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุมมีงานพลับพลา งานเดินทัพพร้อมกับเครื่องคลุมเต็นท์ และมานัประตูปลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	3	26	มานัลังานและมานัประตูลาน ซึ่งอยู่รอบพลับพลาและแท่นบูชา รวมทั้งเชือกโยงทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้
Nmb	3	27	วงศ์โคซาทมีครอบครัวอัมราม ครอบครัวอิสซาร์ ครอบครัวเฮโบรน ครอบครัวอัสซึเอล เหล่านี้เป็นครอบครัวโคซาท
Nmb	3	28	ตามจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่เดือนหนึ่งขึ้นไปแปดพันหกร้อยคน เป็นคนปฏิบัติหน้าที่สถานบริสุทธิ
Nmb	3	29	บรรดาครอบครัวลูกหลานของโคซาทจะตั้งค่ายอยู่ทางด้านใต้ของพลับพลา
Nmb	3	30	มีเอลิชาฟานบุตรชายอัสซึเอลเป็นหัวหน้าเรือรบบรรพบุรุษของครอบครัวโคซาท
Nmb	3	31	คนเหล่านี้มีหน้าที่ดูแลหีบพระโอวาท โต๊ะ คันประทีป แท่นบูชาทั้งสองและเครื่องใช้ต่างๆของสถานบริสุทธิ ซึ่งปุโรหิตใช้ปฏิบัติงานและมานั
ทั้งงานสารพัดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้			
Nmb	3	32	เอลาซาร์บุตรชายของอาโรนปุโรหิตเป็นนายใหญ่เหนือหัวหน้าของคนเลวีและตรวจตราผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติสถานบริสุทธิ
Nmb	3	33	วงศ์เมราลีมีครอบครัวมาลี และครอบครัวมุซึ เหล่านี้เป็นครอบครัวเมราลี
Nmb	3	34	จำนวนคนทั้งหลายคือจำนวนผู้ชายทั้งหมดที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นหกพันสองร้อยคน
Nmb	3	35	และตรีเอลบุตรชายอามิฮูเป็นหัวหน้าเรือรบบรรพบุรุษของครอบครัวเมราลี คนเหล่านี้จะตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของพลับพลา
Nmb	3	36	งานที่กำหนดให้แก่ลูกหลานเมราลีคืองานดูแลไม้กรอบพลับพลา ไม้กลอน ไม้เสา ฐานรองและเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ทั้งงาน
สารพัดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้			
Nmb	3	37	และเสารอบลาน พร้อมกับฐานรอง หลักหมุดและเชือกโยง
Nmb	3	38	และบุคคลที่จะตั้งค่ายอยู่หน้าพลับพลาด้านตะวันออกหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ด้านที่ดวงอาทิตย์ขึ้น มิโมเสสและอาโรนกับลูกหลานของท่าน
มีหน้าที่ดูแลการปรนนิบัติภายในสถานบริสุทธิและบรรดากิจการที่พึงกระทำเพื่อคนอิสราเอล และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้จะต้องถูกลงโทษถึงตาย			
Nmb	3	39	บรรดาคนที่นับเข้าในคนเลวี ซึ่งโมเสสและอาโรนได้นับตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เป็นบรรดาผู้ชายทั้งหมดตามครอบครัวที่มีอายุ
ตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไปเป็นสองหมื่นสองพันคน			
Nmb	3	40	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงนับบุตรชายหับีทั้งหลายของคนอิสราเอล ที่มีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป จงจดจำนวนรายชื่อไว้

The Holy Bible in Thai (KJV)

เจ้าจกัณพวกเลวีไว้ให้เขา (เราคือพระเยโฮวาห์) ทั้งนี้เพื่อแทนบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอล และให้สัตว์ทั้งปวงของคนเลวีแทน

ดังนั้น โมเสสจึงได้นับบรรดาบุตรหัวปีท่ามกลางคนอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่าน

บุตรชายหัวปีทั้งหลายตามจำนวนชื่อที่นับได้ ซึ่งมีอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป มีสองหมื่นสองพันสองร้อยเจ็ดสิบสามคน และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

" จงเอาคนเลวีแทนบุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอล และเอาสัตว์ทั้งหลายของคนเลวีแทนสัตว์ของคนอิสราเอล คนเลวีจะเป็นของเรา เราคือ

สำหรับเป็นค่าไถ่บุตรหัวปีของคนอิสราเอลจำนวนสองร้อยเจ็ดสิบสามคนที่เกินจำนวนผู้ชายคนเลวีนั้น

เจ้าจกัณคนเหล่านี้เขาเชล คือจกัณตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์ (เขเชลหนึ่งมียิบเบ- ราห์)

และมอบเงินซึ่งต้องเสียเป็นค่าไถ่ของคนที่ยกเหล่านี้ให้ไว้แก่อาโรนและลูกหลานของท่าน"

โมเสสจึงเก็บเงินค่าไถ่จากคนเหล่านั้นที่ยกกว่าจำนวนคนที่คนเลวีไถ่ไว้

คือท่านเก็บเงินจากบุตรหัวปีของคนอิสราเอล เป็นเงินจำนวนหนึ่งพันสามร้อยหกสิบห้าเชล นับตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์

และโมเสสได้นำเอาเงินค่าไถ่ให้แก่อารอนและลูกหลานของอารอน ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอารอนว่า

" จงทำสำมะโนครัวลูกหลานโคซาท จากคนเลวี ตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ

จากคนที่มียายุสามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม

นี่เป็นงานที่ลูกหลานโคซาทจะทำในพลับพลาแห่งชุมนุม คืองานที่กระทำต่อสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด

เมื่อจะเคลื่อนย้ายค่ายไป อารอนและบุตรชายของท่านจะเข้าไปข้างใน และปลด幔กำบังออกเอาคลุมหีบพระโอวาทไว้

แล้วเอาหนึ่งทาศักขลม และเอาผ้าสีฟ้าล้วนคลุมบนนั้น และสอดคานหาม

และเอาผ้าสีฟ้าปูลงบนโต๊ะสำหรับขนมปังหน้าพระพักตร์แล้ววางจานและช้อน อ่างน้ำและคนโทที่รินเครื่องดื่มบูชา และขนมปังหน้าพระ

แล้วเอาผ้าสีแดงคลุม บนนี้เอาหนึ่งทาศักขลมอีก แล้วสอดคานหาม

แล้วให้เขาเอาผ้าสีฟ้าคลุมกันประที่ที่โซัด กลมตะเกียง ตะไกรตัดใส่ตะเกียง ถาดใส่ตะไกร และบรรดาภาชนะใส่น้ำมันเติมตะเกียง

เอาหนึ่งทาศักขลมและเครื่องประกอบทั้งหมด แล้วใส่ไว้บนโครงหาม

ให้เขาเอาผ้าสีฟ้ามาคลุมแทนทองคำ เอาหนึ่งทาศักขลมไว้ แล้วสอดคานหาม

และให้เขาเอาผ้าสีฟ้าห่อภาชนะเครื่องใช้ซึ่งใช้อยู่ในสถานบริสุทธิ์และคลุมเสียด้วยหนึ่งทาศักขล และใส่ไว้บนโครงหาม

ให้อาหิธำถ่อออกจากแทนบูชา เอาผ้าสีม่วงคลุมแทนเสีย

เอาภาชนะประจำแทนทั้งหมดซึ่งเป็นเครื่องใช้ประจำแทน มีกระถางไฟ ขอบเกี่ยวเนื้อ พลับ ขาม และภาชนะประจำแทนทั้งสิ้นวางไว้ข้างบน

เมื่ออารอนและบุตรชายคลุมสถานบริสุทธิ์และคลุมบรรดาเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์เสร็จแล้ว เมื่อถึงเวลาเคลื่อนย้ายค่ายลูกหลานโคซาทจึง

จะเข้ามาหาม แต่เขาต้องไม่แตะต้องของบริสุทธิ์เหล่านั้นนกลือว่าเขาจะต้องตาย สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็นของประจำพลับพลาแห่งชุมนุมซึ่งลูกหลานของโคซาทจะต้องหาม

แล้วเอาอาหิธำถ่อบุตรชายของอารอนไปโรหิตจะต้องดูแลน้ำมันสำหรับตะเกียง เครื่องหอม เครื่องธัญญาบูชาประจำวัน และน้ำมันเจิม และดูแล

พลับพลาทั้งหมดกับบรรดาสั่งของในพลับพลา นั้น คือสถานบริสุทธิ์และเครื่องประกอบด้วย"

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอารอนว่า

" อย่าตัดตระกูลครอบครัวคนโคซาทออกเสียจากคนเลวี

แต่จงกระทำแก่เขาเพื่อจะให้มีชีวิตและไม่ตาย เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ของบริสุทธิ์ที่สุดเหล่านั้น คืออารอนและบุตรชายทั้งหลายของอารอน

จะเข้าไปตั้งเขาทั้งหลายไว้ตามงานและภาระของเขาทุกคน

แต่อย่าให้คนโคซาทเข้าไปมองของบริสุทธิ์แม้แต่จิตใจเดียวกลือว่าเขาจะต้องตาย"

พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า

" จงทำสำมะโนครัวลูกหลานเกอร์ไซน ตามเรือนบรรพบุรุษตามครอบครัวของเขาด้วย

เจ้าจกัณคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม

ต่อไปนี้เป็นภาระงานของครอบครัวเกอร์ไซน คืองานปรนนิบัติและงานแบกภาระ

ให้เขาทั้งหลายขนม่านพลับพลา และขนพลับพลาแห่งชุมนุมพร้อมกับผ้าคลุมและหนึ่งทาศักขลที่คลุมอยู่ข้างบน และผ้าม่านสำหรับบังประตู

และม่านบังลาน และม่านทางเข้าประตูลานซึ่งอยู่รอบพลับพลาและแทนบูชา และเชือกโยง และเครื่องใช้สอยทั้งสิ้น เขาจะต้องกระทำหน้าที่

ให้อารอนและบุตรชายทั้งหลายของอารอนบังคับบัญชาบุตรชายทั้งหลายของเกอร์ไซน เรื่องทุกสิ่งที่เขาจะต้องขน และงานทุกอย่างที่เขาจะ

ต้องกระทำ และเจ้าจะต้องกำหนดทุกสิ่งที่เขาจะต้องขน

นี่เป็นการงานของครอบครัวคนเกอร์ไซนในพลับพลาแห่งชุมนุม และอิธามาร์บุตรชายของอารอนไปโรหิตจะบังคับดูแลงานของคนเหล่านั้น

ฝ่ายคนเมรารีนนั้น เจ้าจกัณนับเขาตามครอบครัวตาม เรือนบรรพบุรุษ

เจ้าจกัณนับคนที่มีอายุสามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปี ทุกคนที่เข้าปฏิบัติงานได้เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม

และต่อไปนี้เป็นสิ่งที่กำหนดให้เขาขน งานทั้งหมดของเขาในการปรนนิบัติพลับพลาแห่งชุมนุม คือไม้กรอบพลับพลา ไม้กลอน ไม้เสาและ

เสารอบลานพร้อมกับฐานรอง หลักลมุดและเชือกโยง เครื่องใช้และเครื่องประกอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เจ้าจกัณกำหนดชื่อสิ่งของเขาที่ต้องหาม

นี่เป็นการงานของครอบครัวคนเมรารี เป็นงานทั้งหมดของเขาในการปรนนิบัติพลับพลาแห่งชุมนุม ในบังคับบัญชาของอิธามาร์บุตรชายของ

โมเสสและอารอนและบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชน ได้นับคนโคซาท ตามครอบครัวและตามเรือนบรรพบุรุษ

ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานได้เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม

และจำนวนคนตามครอบครัวของเขาเป็นสองพันเจ็ดร้อยห้าสิบคน

นี่แหละเป็นจำนวนคนในครอบครัวของโคซาท บรรดาผู้ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งโมเสสและอารอน ได้นับไว้ตามพระเยโฮวาห์

จำนวนคนในลูกหลานเกอร์ไซน ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ

ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม

จำนวนคนตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นสองพันหกร้อยสามสิบคน

นี่เป็นจำนวนคนในครอบครัวคนเกอร์ไซน บรรดาผู้ปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม ซึ่งโมเสสและอารอน ได้นับไว้ตามพระดำรัสของพระ

เยโฮวาห์ จำนวนคนในครอบครัวคนเมรารี ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ

ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานได้ เพื่อทำงานในพลับพลาแห่งชุมนุม

จำนวนคนตามครอบครัวของเขาเป็นสามพันสองร้อยคน

นี่แหละเป็นจำนวนคนที่ยกได้ในครอบครัวคนเมรารี ซึ่งโมเสสและอารอน ได้นับไว้ตามพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโดยโมเสส

บรรดาคนเลวีนับได้ ผู้ที่โมเสสและอารอนและบรรดาหัวหน้าของคนอิสราเอล ได้นับไว้ ตามครอบครัวตามเรือนบรรพบุรุษ

ทุกคนที่มีอายุตั้งแต่สามสิบปีถึงห้าสิบปีที่เข้าปฏิบัติงานและทำงานขนภาระได้ในพลับพลาแห่งชุมนุม

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	4	48	จำนวนคนที่นับได้นั้นเป็นแปดพันห้าร้อยแปดสิบคน
Nmb	4	49	เขาทั้งหลายได้ถูกนับตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส ให้ทุกคนทำงานปรนนิบัติหรืองานขนของเขา ดังนี้แหละโมเสสได้นับเขาไว้ตามที่
พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส			
Nmb	5	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	5	2	"จงบัญชาคนอิสราเอลให้ลี้ภัยโรคคนโรคเรื้อน และทุกคนที่มีสิ่งไหลออก และทุกคนที่มลทินเพราะการถูกขากคพให้ไปนอกค่าย
Nmb	5	3	เจ้าจงสั่งทั้งผู้ชายและผู้หญิงให้ไปนอกค่าย เพื่อมิให้เขารกทำให้กายของเขาซึ่งเราสถิตย์อยู่ท่ามกลางนั้นเป็นมลทิน"
Nmb	5	4	และคนอิสราเอลก็กระทำตาม และสั่งคนเหล่านั้นให้ไปนอกค่าย พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสไว้ประการใด คนอิสราเอลก็กระทำตามอย่างนั้น
Nmb	5	5	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	5	6	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ผู้ชายก็ตีหรือผู้หญิงก็ตีกระทำให้บาปอย่างที่มีมนุษย์กระทำ คือประพฤติกการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ และผู้นั้นมีคาม
ผิดแล้ว			
Nmb	5	7	ก็ให้ผู้นั้นสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ และให้เขาคืนสิ่งที่จะผิดซึ่งเขาได้มานั้นเต็มตามเดิม ทั้งเพิ่มอีกหนึ่งในห้าส่วนให้แก่เจ้าของเดิมผู้
ที่เขาได้กระทำการละเมิดต่อ			
Nmb	5	8	ถ้าคนนั้นไม่มีพี่น้องที่จะรับของคืนก็ให้ถวายของที่ดินนั้นแด่พระเยโฮวาห์ทางปุโรหิตรวมทั้งแกะผู้สำหรับบูชาลมมลทินบาป ซึ่งเขาต้องบูชา
ลมมลทินบาปของเขา			
Nmb	5	9	และของบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอลนำมาถวายทุกสิ่งอันนำมาให้แก่ปุโรหิตก็ตกเป็นของปุโรหิต
Nmb	5	10	สิ่งบริสุทธิ์ของทุกคนให้ตกเป็นของปุโรหิตและทุกสิ่งที่เขาเอาไปถวายปุโรหิตก็ตกเป็นของปุโรหิต"
Nmb	5	11	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	5	12	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าภรรยาของผู้ชายคนใดหลงประพฤตินอกใจสามี
Nmb	5	13	มีชายอื่นมานอนร่วมกับนางพันดาสามิของนาง แม้นางได้กระทำตัวให้เป็นมลทินแล้ว แต่ไม่มีใครรู้เห็นและยังไม่มีพยาน เพราะจับไม่ได้
ที่			
Nmb	5	14	จิตเหิงหวงก็มาลึงสามิ เขาจึงเหิงหวงภรรยาของเขา และภรรยาได้กระทำตัวให้มลทิน หรือจิตเหิงหวงมาลึงสามิ เขาจึงเหิงหวงภรรยาของเขา แม้
วภรรยาได้กระทำตัวให้มลทิน			
Nmb	5	15	ก็ให้ชายผู้นั้นพากรยาของตนไปหาปุโรหิต นำเครื่องบูชาสำหรับภรรยาไป มีเป้งบารลึหนึ่งในลิบเอฟาห์ อย่าให้เขาเทนมั้นหรือใส่กายน
ในเป้งนั้น เพราะเป็นอัญญาบูชาเรื่องความเหิงหวง เป็นอัญญาบูชาแห่งความรำลึกถึงให้ระลึกถึงความชั่วช้า			
Nmb	5	16	และปุโรหิตจะนำนางมาใกล้ให้เข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์
Nmb	5	17	และปุโรหิตจะเอาน้ำบริสุทธิ์ที่ใส่ภาชนะดิน ปุโรหิตจะเอาผงคสิที่พื้นพลับพลาใส่ในน้ำนั้น
Nmb	5	18	และปุโรหิตจะให้นางเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และแก้มวยผมของนางออก และส่งอัญญาบูชาแห่งความรำลึกให้นางถือไว้ อันเป็นอัญญาบูชาแห่ง
ความเหิงหวง แล้วปุโรหิตจะถือน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่งนั้นไว้เอง			
Nmb	5	19	แล้วปุโรหิตจะให้นางปฏิญาณตัวว่า ` ถ้าไม่มีชายใดมานอนกับเจ้า หรือเจ้าไม่หันเหไปกระทำมลทิน เมื่อเจ้ายังอยู่ในอำนาจของสามิ ก็ให้เจ้า
พินเสียจากน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่งนี้			
Nmb	5	20	แต่ถ้าเจ้าได้หลงไปแม่เจ้าอยู่ในอำนาจของสามิและได้กระทำตัวเองให้เป็นมลทินและชายอื่นนอกจากสามิได้เข้านอนด้วยแล้ว'
Nmb	5	21	ก็ให้ปุโรหิตกระทำให้หญิงนั้นกล่าวคำปฏิญาณสาปแช่ง และปุโรหิตจะกล่าวแก่ผู้หญิงนั้นว่า ` ขอให้พระเยโฮวาห์ทรงกระทำเจ้าให้เป็นคำ
สาปแช่ง และเป็นคำปฏิญาณท่ามกลางชนชาติของเจ้า ในเมื่อพระเยโฮวาห์กระทำให้โคนขาเจ้าลึบและกระทำท้องเจ้าให้ป่องแล้ว			
Nmb	5	22	ขอให้นางเข้าเฝ้าศาลาแข่งนี้เข้าในตัวเจ้ากระทำให้ท้องเจ้าป่อง และกระทำให้โคนขาเจ้าลึบไป' และนางนั้นจะต้องกล่าวว่า ` เอเมน เอเมน'
Nmb	5	23	แล้วปุโรหิตจะเขียนคำสาปแช่งลงในหนังสือ และลบความนั้นออกเสียด้วยน้ำแห่งความขมขื่น
Nmb	5	24	แล้วให้หญิงนั้นดื่มน้ำแห่งความขมขื่นที่นำการสาปแช่ง แล้วน้ำที่นำการสาปแช่งนั้นจะเข้าไปในตัวนางเป็นความฝืดผาด
Nmb	5	25	และปุโรหิตจะเอาอัญญาบูชาแห่งความเหิงหวงออกจากมือนาง แกว่งไปแกว่งมาถวายอัญญาบูชานั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วนำไปถวาย
ที่แท่นบูชา			
Nmb	5	26	และปุโรหิตจะหยิบอัญญาบูชากำมือหนึ่งเป็นส่วนที่ระลึก แล้วเผาเสียบนแท่นบูชา แล้วจึงให้หญิงนั้นดื่มน้ำนั้น
Nmb	5	27	เมื่อให้หญิงนั้นดื่มแล้ว ต่อมา ถ้านางกระทำตัวให้มลทินและประพฤตินอกใจสามี น้ำที่นำการสาปแช่งนั้นจะเข้าไปในตัวนางเป็นความฝืดผาด
ท้องจะป่องและโคนขาจะลึบไป และหญิงนั้นจะเป็นคำสาปแช่งท่ามกลางชนชาติของนาง			
Nmb	5	28	ถ้าหญิงนั้นมิได้มีมลทิน แต่บริสุทธิ์ นางจะพ้นความผิดและตั้งครerk
Nmb	5	29	นี่เป็นพระราชบัญญัติเรื่องความเหิงหวงเมื่อภรรยาแม่จะอยู่ในอำนาจของสามิได้หลงไปกระทำตนให้มีมลทิน
Nmb	5	30	หรือเมื่อจิตเหิงหวงลึงผู้ชาย และเขาเหิงหวงภรรยาของเขา แล้วเขาต้องให้นางไปเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะปฏิบัติต่อนางตามพระ
ราชบัญญัตินี้ทุกประการ			
Nmb	5	31	ผู้ชายจึงจะพ้นความชั่วช้า แต่ผู้หญิงจะต้องรับโทษความชั่วช้าของนาง"
Nmb	6	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	6	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อผู้ชายก็ตี ผู้หญิงก็ตี ปลิกตัวด้วยการกระทำลัษฏัญญา คือปฏิญาณเป็นนาศีร์ คือปลิกตัวออกถวายแด่พระ
เยโฮวาห์			
Nmb	6	3	ก็ให้ผู้นั้นปลิกตัวออกจากเหล้าองุ่นและสุรา เขาต้องไม่ดื่มน้ำส้มที่ได้จากเหล้าองุ่นหรือสุรา ไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือรับประทานองุ่น ไม่ว่าสดหรือ
แห้ง			
Nmb	6	4	ตลอดเวลาที่เขาปลิกตัวออกมานั้น เขาต้องไม่รับประทานสิ่งใดที่ได้จากต้นองุ่น แม้เป็นเมล็ดหรือเปลือกองุ่นก็ตี
Nmb	6	5	ตลอดเวลาที่เขาปฏิญาณปลิกตัวออกมานั้น อย่าให้สัตว์โดนถูกศิระชะของเขา เขาต้องบริสุทธิ์จนกว่าจะสิ้นกำหนดเวลาที่เขาปลิกตัวออกมถวาย
แด่พระเยโฮวาห์ เขาจะต้องไว้ผมยาว			
Nmb	6	6	ตลอดเวลาที่เขาปลิกตัวออกมถวายแด่พระเยโฮวาห์ เขาต้องไม่เข้าใกล้ศพ
Nmb	6	7	อย่าทำตัวให้มีมลทินด้วยบิดมารดาหรือพี่น้องชายหญิงที่ตาย เพราะที่เขาปลิกตัวออกมถวายแด่พระเจ้านั้นเป็นพันธะของเขา
Nmb	6	8	ตลอดเวลาที่เขาปลิกตัวออกมา เขาต้องบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์
Nmb	6	9	และถ้ามีกณมาตยอยู่ใกล้ตัวเขาปัจจุบันทันด่วน ศิระชะของเขาที่ชำระให้บริสุทธิ์ไว้ก็เป็นมลทินเสียแล้ว เขาต้องโกนศิระชะของเขาในวันชำระ
ตัวคือในวันที่เจ็ดนั้นเขาต้องโกนศิระชะ			
Nmb	6	10	ในวันที่แปดเขาต้องนำนกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัวไปให้ปุโรหิตที่ประคูปลัษฏัญญาแห่งขมนม
Nmb	6	11	และปุโรหิตจะถวายบูชาตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อีกตัวหนึ่งกลายเป็นเครื่องเผาบูชา ลมมลทินให้เขา เพราะเขาได้กระทำผิดเหตุเรื่อง
ศพ และเขาต้องชำระศิระชะให้บริสุทธิ์ในวันนั้นอีก			
Nmb	6	12	และให้เขาปลิกตัวออกถวายแด่พระเยโฮวาห์ตลอดเวลาการปลิกตัวของเขา และนำลูกแกะอายุหนึ่งขวบมาเป็นเครื่องบูชาไถ่การละเมิด แต่
เวลาท่อนั้นนับไม่ได้ เพราะการปฏิญาณปลิกตัวของเขานั้นมีมลทินเสียแล้ว			
Nmb	6	13	เมื่อเวลาปลิกตัวของเขาครบแล้ว พระราชบัญญัติของพวกนาศีร์มีดังนี้ ให้นำเขามาที่ประคูปลัษฏัญญาแห่งขมนม
Nmb	6	14	ให้เขากวดยเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะและผู้อายุขวบหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา และลูกแกะเมียอายุขวบหนึ่งที่
ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะผู้ตัวหนึ่งที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องสันติบูชา			
Nmb	6	15	และขมนมปั้งไร่เชื้อกรจาดหนึ่ง ขนมทำด้วยยอดเป้งคลกน้ำมัน ขนมแผ่นไร่เชื้อทาน้ำมันพร้อมกับเครื่องอัญญาบูชาและเครื่องตีบูชาที่คู่กัน
Nmb	6	16	และปุโรหิตจะนำของเหล่านี้ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชา
Nmb	6	17	และปุโรหิตจะถวายแกะผู้เป็นเครื่องสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับขมนมปั้งไร่เชื้อกรจาดหนึ่ง ปุโรหิตจะถวายอัญญาบูชาและเครื่องตี
บูชาที่คู่กันด้วย			
Nmb	6	18	และผู้เป็นนาศีร์จะโกนศิระชะแห่งการปลิกตัวนั้นที่ประคูปลัษฏัญญาแห่งขมนม และนำเอาผมที่ศิระชะแห่งการปลิกตัวนั้น ไปใส่ไฟที่อยู่ใต้เครื่อง

The Holy Bible in Thai (KJV)

สันติบูชาเสีย			
Nmb	6	19	เมื่อผู้เป็นนาซีร์โกนผมแห่งการปลิกตัวเสร็จแล้ว ไปโรหิตจะนำเนื้อสันเขาหน้าของแกะตัวผู้ที่ต้มแล้ว กับขนมไธร์ชก้อนหนึ่งจากกระจาด และ
ขนมแผ่นไธร์ช			เมื่อทั้งสองของผู้เป็นนาซีร์นั้น
Nmb	6	20	แล้วไปโรหิตจะนำของเหล่านี้ไปแกว่งมาเป็นเครื่องบูชาแก่ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นส่วนบริสุทธิที่กินไว้สำหรับไปโรหิต
พร้อมกับเนื้ออกที่แกว่งถวาย			และเนื้อโคเขาที่ถวายแล้ว ต่อจากนี้ผู้เป็นนาซีร์ก็ดื่มน้ำองุ่นได้
Nmb	6	21	นี่เป็นพระราชนัดดาของผู้เป็นนาซีร์ผู้ปฏิญาณ และเครื่องบูชาของเขาที่ถวายต่อพระเยโฮวาห์ในการปลิกตัว นอกจากสิ่งอื่นๆที่เขาถวายได้
ตั้งนั้นและเขาต้องกระทำตามพระราชบัญญัติของการปลิกตัวออกไปเป็นนาซีร์ ตามที่เขาได้ปฏิญาณไว้"			
Nmb	6	22	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	6	23	" จงกล่าวแก่อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรนว่า ท่านทั้งหลายจงอวยพรแก่คนอิสราเอลดังต่อไปนี้ คือว่าแก่เขาทั้งหลายว่า
Nmb	6	24	ขอพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรพระพรแก่ท่าน และพิทักษ์รักษาท่าน
Nmb	6	25	ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้พระพักตร์ของพระองค์ส่องแก่ท่าน และทรงพระกรุณาท่าน
Nmb	6	26	ขอพระเยโฮวาห์ทรงทรงมีสิพระพักตร์เข้มขึ้นต่อท่านและประทานสันติสุขแก่ท่าน
Nmb	6	27	ตั้งนั้นและให้เขาประทับนามของราห์เหนือคนอิสราเอล และเราจะได้อวยพรแก่เขาทั้งหลาย"
Nmb	7	1	เมื่อวันทีโมเสสจัดตั้งพลับพลาเสร็จ และได้เจิมและได้ชำระพลับพลา กับบรรดาเครื่องใช้สอยประจำพลับพลาให้บริสุทธิ์ และได้เจิมและชำระ
แท่นบูชากับภาชนะประจำทั้งหมดให้บริสุทธิ์แล้ว			
Nmb	7	2	บรรดาประมุขของคนอิสราเอล หัวหน้าเรือนบรรพบุรุษ คือประมุขของตระกูลต่างๆ ผู้ยอเหนือผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ได้เข้ามา
Nmb	7	3	และได้นำของบูชามาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ มีเกวียนประทุนหกเล่มกับวัวหกคู่ ประมุขสองคนนำเกวียนเล่มหนึ่งและวัวคนละตัว
ถวายเสียที่หน้าพลับพลา			
Nmb	7	4	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	7	5	" จงรับของเหล่านี้ไว้จากเขาเพื่อจะได้ใช้ในการปรนนิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม จมอมไว้กับคนเลวีแก่ทุกคนตามงานปรนนิบัติของเขา"
Nmb	7	6	โมเสสจึงนำเกวียนและวัวไปมอบให้แก่คนเลวี
Nmb	7	7	ท่านให้เกวียนสองเล่มกับวัวสองคู่แก่บุตรชายทั้งหลายของเกออร์โซนตามงานปรนนิบัติของเขา
Nmb	7	8	ท่านมอบเกวียนสี่เล่มและวัวสี่คู่ให้แก่บุตรชายทั้งหลายของเมราริตามงานปรนนิบัติของเขา ซึ่งเป็นตามคำชี้แจงของอิธามาร์บุตรชายอาโร
นไปโรหิต			
Nmb	7	9	แต่ท่านมิได้มอบอะไรให้แก่บุตรชายของโคซาห์ เพราะงานปรนนิบัติของเขาเป็นงานที่ต้องหาสิ่งของบริสุทธิ์บนบ่า
Nmb	7	10	และบรรดาประมุขก็นำของบูชามาเพื่อจะงานมอบถวายแท่นบูชาในวันที่ทำพิธีเจิมแท่นบูชาขึ้น และพวกประมุขต่างๆก็ถวายเครื่องบูชาของ
ตนหน้าแท่นบูชา			
Nmb	7	11	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " ให้พวกประมุขมาถวายเครื่องบูชาของเขารวันละคนในงานมอบถวายแท่นบูชา"
Nmb	7	12	ผู้ที่ถวายเครื่องบูชาในวันแรกคืออาโรนบุตรชายอัมมีนาดับแห่งตระกูลยูดาห์
Nmb	7	13	ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล และขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง
นี้มียอแดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา			
Nmb	7	14	ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม
Nmb	7	15	วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
Nmb	7	16	ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
Nmb	7	17	วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาโรนบุตรชายของอัมมีนาดับ
Nmb	7	18	วันที่สองเนธันเอลบุตรชายศอวาร์ประมุขของตระกูลอิสราเอลถวายของ
Nmb	7	19	เขาถวายของถวายของเขาเป็นจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์
ภาชนะทั้งสองนี้มียอแดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา			
Nmb	7	20	ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม
Nmb	7	21	วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
Nmb	7	22	ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
Nmb	7	23	และวัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเนธันเอลบุตรชายของศอวาร์
Nmb	7	24	วันที่สามเอลีอับบุตรชายเฮโลนประมุขของคนเศบูลุนถวายของ
Nmb	7	25	ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง
นี้มียอแดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา			
Nmb	7	26	ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม
Nmb	7	27	วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
Nmb	7	28	ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
Nmb	7	29	วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลีอับบุตรชายของเฮโลน
Nmb	7	30	วันที่สี่อิซุบุตรชายของเชเดเออร์ประมุขของคนรูเบนถวายของ
Nmb	7	31	ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง
นี้มียอแดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา			
Nmb	7	32	ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม
Nmb	7	33	วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
Nmb	7	34	ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
Nmb	7	35	วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอิซุบุตรชายของเชเดเออร์
Nmb	7	36	วันที่ห้าเชลูมิเอลบุตรชายศุริชัดัยประมุขของคนสิเมโอนถวายของ
Nmb	7	37	ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง
นี้มียอแดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา			
Nmb	7	38	ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม
Nmb	7	39	วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
Nmb	7	40	ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
Nmb	7	41	วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเชลูมิเอลบุตรชายของศุริชัดัย
Nmb	7	42	วันที่หกเอลียาสาบุตรชายเดอเอลประมุขของคนกาตวยถวายของ
Nmb	7	43	ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง
นี้มียอแดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา			
Nmb	7	44	ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเชเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเติม
Nmb	7	45	วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
Nmb	7	46	ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
Nmb	7	47	วัวผู้สองตัว แกะผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลียาสาบุตรชายของเดอเอล
Nmb	7	48	วันที่เจ็ดเอลียาสาบุตรชายอัมมีเอลประมุขของคนเอฟราอิมถวายของ
Nmb	7	49	ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเชเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเชเชลตามเขเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง

The Holy Bible in Thai (KJV)

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	7	50
Nmb	7	51
Nmb	7	52
Nmb	7	53
Nmb	7	54
Nmb	7	55

ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป
 วัฟผู้สองตัว และผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของเอลิชามาบุตรชายของอัมมีฮูด
 วันที่แปดกามาเลียบุตรชายเปตาซร์ประมุขของคณมนัสเสห์
 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	7	56
Nmb	7	57
Nmb	7	58
Nmb	7	59
Nmb	7	60
Nmb	7	61

ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป
 วัฟผู้สองตัว และผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของกามาเลียบุตรชายของเปตาซร์
 วันที่เก้าอาบิตันบุตรชายเกิดโอไน้ประมุขของคณเบนยามินถวายของ
 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	7	62
Nmb	7	63
Nmb	7	64
Nmb	7	65
Nmb	7	66
Nmb	7	67

ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป
 วัฟผู้สองตัว และผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาบิตันบุตรชายของเกิดโอไน้
 วันที่สิบอาหิเยเซอร์บุตรชายอัมมีฮูดประมุขของคณดานถวายของ
 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	7	68
Nmb	7	69
Nmb	7	70
Nmb	7	71
Nmb	7	72
Nmb	7	73

ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป
 วัฟผู้สองตัว และผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาหิเยเซอร์บุตรชายของอัมมีฮูด
 วันที่สิบเอ็ดปากีเอลบุตรชายโอรานประมุขของคณาเซอร์ถวายของ
 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	7	74
Nmb	7	75
Nmb	7	76
Nmb	7	77
Nmb	7	78
Nmb	7	79

ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป
 วัฟผู้สองตัว และผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของปากีเอลบุตรชายของโอราน
 วันที่สิบสองอาหิราบุตรชายเอเนนประมุขของคณนัฟถวายของ
 ของถวายของเขาคือจางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล ขามเงินลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ภาชนะทั้งสอง

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	7	80
Nmb	7	81
Nmb	7	82
Nmb	7	83
Nmb	7	84

ช้อนทองคำลูกหนึ่งหนักสิบเซเชล มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม
 วัวนุ่มตัวหนึ่ง และผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบตัวหนึ่ง เป็นเครื่องเผาบูชา
 ลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป
 วัฟผู้สองตัว และผู้ห้า แพะผู้ห้า ลูกแกะอายุหนึ่งขวบห้า เป็นเครื่องสันติบูชา สิ่งเหล่านี้เป็นของถวายของอาหิราบุตรชายของเอเนน
 ต่อไปนี้เป็นของถวายในงานมอบถวายแทนบูชาจากประมุขของคณาอิสราเอล ในวันที่มีพิธีเจิมแทนบูชานั้นคือจางเงินสิบสองลูก ขามเงินสิบ

สองลูก ช้อนทองคำสิบสองลูก

Nmb	7	85
Nmb	7	86
Nmb	7	87
Nmb	7	88
Nmb	7	89

จางเงินลูกหนึ่งหนักหนึ่งร้อยสามสิบเซเชล และขามลูกหนึ่งหนักเจ็ดสิบเซเชล เงินที่ทำภาชนะทั้งหมดหนักสองพันสี่ร้อยเซเชล ตามเซเชลของ
 สถานบริสุทธิ์
 ช้อนทองคำสิบสองลูก มีเครื่องหอมสำหรับเผาเต็ม หนักลูกละสิบเซเชลตามเซเชลของสถานบริสุทธิ์ ทองคำที่ทำช้อนทั้งหมดหนักหนึ่งร้อยยี่สิบ
 เซเชล
 สัตว์สำหรับเครื่องเผาบูชา มีวัฟผู้สิบสองตัว และผู้สิบสอง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบสิบสอง พร้อมกับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน และแพะผู้สิบสองตัว
 สำหรับเป็นเครื่องบูชา โถบาป

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	7	89
Nmb	8	1
Nmb	8	2
Nmb	8	3
Nmb	8	4

สัตว์ทั้งหมดที่ถวายเป็นเครื่องสันติบูชา มีวัฟผู้ยี่สิบสี่ และผู้หกสิบ แพะผู้หกสิบ และลูกแกะอายุหนึ่งขวบหกสิบ นี่แหละเป็นของถวายใน
 งานมอบถวายแทนบูชาเมื่อได้กระทำการเจิมแล้ว
 เมื่อโมเสสได้เข้าไปในพลับพลาแห่งขมมมเพื่อจะกราบทูลพระองค์ ท่านได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับท่านมาจากพระที่นั่งกรุณา ซึ่งอยู่บนหิน
 พระโอบาทหมากลางเศรฐทั้งสอง และพระสุรเสียงนั้น ได้สนทนากับท่าน
 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
 "จงกล่าวแก่อาโรนว่า เมื่อจะตั้งตะเกียงให้ตะเกียงทั้งเจ็ดส่องแสงข้างหน้าคันทบประทีป"
 และอาโรนได้กระทำดังนั้น ท่านได้ตั้งตะเกียงให้ส่องแสงออกด้านหน้าคันทบประทีป ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งกับโมเสส
 ฝีมือที่ทำคันทบประทีปเป็นดังนี้ เป็นทองคำใช้ซ้อนทับ ตั้งฐานขึ้น ไปถึงตอกเป็นฝักอ่อน ตามแบบอย่างที่เราเห็นเยโฮวาห์สั่งไว้

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	8	5
Nmb	8	6
Nmb	8	7
Nmb	8	8
Nmb	8	9
Nmb	8	10
Nmb	8	11

และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
 "จงยกคนเลวีออกจากคณาอิสราเอลและชำระเขาทั้งหลายเสีย
 เจ้าจงชำระเขาดังนี้ จงเอาน้ำชำระมาประพรมเขา ให้เขาโกนตลอดทั้งตัว ให้ซักเสื้อผ้าและชำระตัวให้สะอาด
 แล้วให้เขาทั้งหลายนำวัวนุ่มตัวหนึ่ง กับเครื่องธัญญาบูชาคู่กัน คือยอดแบ่งคลุกน้ำมัน และเจ้าจงนำวัวนุ่มอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป
 แล้วจงพาคคนเลวีมาหน้าพลับพลาแห่งขมมม และให้คณาอิสราเอลมาขมมมพร้อมกันหมด
 เมื่อเจ้านำคนเลวีมากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ให้คณาอิสราเอลเอามือของเขาวางบนคนเลวี
 และให้อาโรนถวายคนเลวีต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายจากประชาชนอิสราเอล เพื่อเขาจะได้ทำงานปรนนิบัติพระ
 เยโฮวาห์

นี่มียอดแบ่งคลุกน้ำมันเต็มเพื่อเป็นธัญญาบูชา

Nmb	8	12
Nmb	8	13
Nmb	8	14
Nmb	8	15
Nmb	8	16

แล้วคนเลวีจะเอามือของตนวางบนหัววัฟผู้ทั้งสอง เจ้าจงเอาตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องบูชา โถบาป และอีกตัวหนึ่งให้เป็นเครื่องเผาบูชาแต่
 พระเยโฮวาห์ เพื่อลบลมทินบาปของคนเลวี
 เจ้าจงตั้งคนเลวีให้คอยรับใช้อาโรนและบุตรชายทั้งหลายของอาโรน และจงถวายเขาทั้งหลายให้เป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายแด่พระเยโฮวาห์
 ฉะนั้นแหละเจ้าจงแยกคนเลวีออกจากคณาอิสราเอล และคนเลวีจะเป็นของเรา
 ตั้งแต่นั้นไปคนเลวีจะเข้าปฏิบัติงานที่พลับพลาแห่งขมมม ในเมื่อเจ้าได้ชำระเขาและกระทำเป็นเครื่องบูชาแกว่งถวายเขาไว้แล้ว
 เพราะเขาทั้งหมดถูกแยกออกจากคณาอิสราเอล และมอบไว้แก่เรา เราได้รับเขามาเป็นของเราแล้วแทนทุกคนที่เฝ้าจากกรรมมารดาของตนคือ
 แทนบุตรหัวปีของประชาชนอิสราเอลทั้งหมด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	8	17	เพราะว่าลูกหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอลเป็นของเรา ทั้งคนและสัตว์ ในวันที่เราได้สังหารบรรดาลูกหัวปีในแผ่นดินอียิปต์ เราได้เลือกเขาไว้
เป็นของเรา			
Nmb	8	18	และเราได้เลือกคนเลวีแทนบุตรหัวปีทั้งหมดของคนอิสราเอล
Nmb	8	19	และเราได้ให้คนเลวีจากคนอิสราเอลไว้กับอาโรนและบุตรชายของอาโรน ให้ปฏิบัติงานแทนคนอิสราเอลที่พลับพลาแห่งชุมนุม และทำการ
ลบบมลทินให้คนอิสราเอล เพื่อว่าจะไม่มีภัยพิบัติบังเกิดแก่คนอิสราเอล เมื่อคนอิสราเอลเข้ามาใกล้สถานบริสุทธิ์"			
Nmb	8	20	โมเสสและอาโรนและชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดได้กระทำต่อคนเลวีดังนั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสในเรื่องคนเลวีทุกประการ คน
อิสราเอลก็กระทำดังนี้			
Nmb	8	21	คนเลวีได้ชำระตนให้สิ้นบาป และซีกเสื้อผ้าของตน และอาโรนก็ถวายเขาเป็นเครื่องบูชาแก่วงถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และอาโร
นทำการลบบมลทินชำระเขา			
Nmb	8	22	แต่นั้นมาคนเลวีก็เข้าไปปฏิบัติในพลับพลาแห่งชุมนุม ในการรับใช้อาโรนและบุตรชายของอาโรน ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสเรื่องคน
เลวี เขาจึงได้กระทำอย่างนั้นแก่เขาทั้งหลาย			
Nmb	8	23	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	8	24	" เรื่องนี้เกี่ยวกับคนเลวี ให้คนเลวีที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบห้าปีขึ้นไป เข้าไปปฏิบัติงานในพลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	8	25	พออายุได้ห้าสิบปีให้เขายหยุดปฏิบัติ ไม่ต้องทำงานต่อไป
Nmb	8	26	แต่ให้เขาช่วยพี่น้องในพลับพลาแห่งชุมนุมดูแลการงาน ไม่ต้องลงมือทำอะไร เจ้าจงกระทำเช่นนี้แก่คนเลวีเมื่อกำหนดงานให้เขา"
Nmb	9	1	ในเดือนที่หนึ่งปีที่สองตั้งแต่เขาทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์ พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสที่ถิ่นทूरกันดารซีนายว่า
Nmb	9	2	" ให้คนอิสราเอลถือเทศกาลปีศาจตามเวลาที่กำหนดไว้
Nmb	9	3	คือเดือนนี้ในวันขึ้นสิบสี่ค่ำ เวลาเย็น เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลปีศาจตามเวลาที่กำหนดนั้น เจ้าจงกระทำตามกฎเกณฑ์และพิธีต่างๆทั้งสิ้นของ
เทศกาลนั้น"			
Nmb	9	4	โมเสสจึงบอกคนอิสราเอลให้ถือเทศกาลปีศาจ
Nmb	9	5	เขาทั้งหลายได้ถือเทศกาลปีศาจในเดือนที่หนึ่งวันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็นที่ถิ่นทूरกันดารซีนาย ที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสสทุกประการ คน
อิสราเอลก็กระทำตามอย่างนั้น			
Nmb	9	6	และมีผู้ชายบางคนที่มีมลทินเพราะถูกต้องศพ จึงถือปีศาจในวันนั้น ไม่ได้ เขาก็มาอยู่ต่อหน้าโมเสสและอาโรนในวันนั้น
Nmb	9	7	เขาเหล่านั้นกล่าวแก่ท่านว่า " เรามีมลทินเพราะได้ถูกต้องศพ ทำไมจึงห้ามมิให้เราถวายเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์ตามวันกำหนดห้าม
กลางคนอิสราเอล"			
Nmb	9	8	และโมเสสบอกเขาว่า " จงคอยอยู่ก่อนเพื่อเราจะฟังดูว่า พระเยโฮวาห์จะตรัสสั่งอย่างไรเรื่องท่าน"
Nmb	9	9	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	9	10	" จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้ใดในพวกเจ้าหรือในเชื้อสายของเจ้ามีมลทินเพราะถูกต้องศพ หรือไปทางไกลก็ให้ผู้นั้นถือปีศาจแต่พระเย
โฮวาห์			
Nmb	9	11	ให้ถือปีศาจในเดือนที่สองวันขึ้นสิบสี่ค่ำเวลาเย็น ให้เขากินขนมปังไร้เชื้อและผักสด
Nmb	9	12	เขาทั้งหลายต้องไม่ให้อะไรเหลือจนวันรุ่งขึ้น และไม่หักกระดูกและปีศาจ ให้กระทำตามกฎในเรื่องถือเทศกาลปีศาจทุกประการ
Nmb	9	13	แต่คนที่สะอาดและมีไต่อยู่ในระหว่างการเดินทางแดงต์ไม่ถือเทศกาลปีศาจ ผู้นั้นจะต้องถูกต้องศพของเขาเอง
ได้นำเครื่องบูชาของพระเยโฮวาห์มาถวายตามกำหนดเวลา ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษบาปของเขาเอง			
Nmb	9	14	ถ้าคนต่างด้าวมาอาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย จะใคร่ถือเทศกาลปีศาจแต่พระเยโฮวาห์ตามกฎของเทศกาลปีศาจและตามลักษณะก็ให้เขาถือ
ได้ เจ้าจึงมีกฎอย่างเดียวกันสำหรับทั้งคนต่างด้าวและชาวเมือง"			
Nmb	9	15	ในวันที่จัดตั้งพลับพลาขึ้นมีเมฆมาปกคลุมพลับพลาไว้ คือตั้งแต่พระโอวาท เวลาเย็นเมฆนั้นก็อยู่เหนือพลับพลาปรากฏเหมือนเพลิงจนรุ่งเช้า
Nmb	9	16	เป็นอย่างนั้นเสมอมา มีเมฆคลุมกลางวัน แต่กลางคืนปรากฏเหมือนเพลิง
Nmb	9	17	เมื่อไรเมฆลอยขึ้นจากพลับพลา ภายหลังนั้นพวกอิสราเอลก็ยกเดินไป ครั้นเมฆนั้นลอยหยุดอยู่ที่ใด คนอิสราเอลก็ตั้งค่ายอยู่ที่นั่น
Nmb	9	18	คนอิสราเอลออกเดินตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และเขาตั้งค่ายตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ทรายใดที่เมฆพักอยู่เหนือพลับพลาเขา
ก็ยังตั้งค่ายอยู่			
Nmb	9	19	แม้เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลาหลายวัน คนอิสราเอลก็ปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ไม่ยกเดินไป
Nmb	9	20	เมื่อเมฆอยู่เหนือพลับพลาบ่อยวัน ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เขาก็ยังอยู่ในค่าย แล้วตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์เขาก็ยกออกเดิน
ทาง			
Nmb	9	21	เมื่อเมฆคงอยู่ตั้งแต่เย็นจนเช้า ครั้นเมฆลอยขึ้นในตอนเช้าเขาก็ยกออกเดิน ไม่ว่าเป็นกลางวันหรือกลางคืนก็ตาม เมื่อเมฆลอยขึ้นเขาก็ยก
ออกเดิน			
Nmb	9	22	ไม่ว่าเมฆจะคงอยู่เหนือพลับพลาสองวัน หรือเดือนหนึ่งหรือปีหนึ่ง คนอิสราเอลก็อยู่ในค่ายนานเท่า่นั้น มิได้ยกออกไป แต่เมื่อเมฆลอยขึ้น
เมื่อใด เขาก็ยกออกไปเมื่อนั้น			
Nmb	9	23	เขาตั้งค่ายอยู่ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และเขายกออกเดินตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็ปฏิบัติงานของพระเยโฮวาห์
ตามพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโมเสส			
Nmb	10	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	10	2	" จงทำแท่นเงินสองคันด้วยใช้ก้อนทอง เจ้าจงใช้แท่นนั้นเรียกชุมนุมและใช้รื้อย้ายค่าย
Nmb	10	3	เมื่อเปาเตรรทั้งสองนั้นก็ให้ชุมนุมชนทั้งหมดมาประชุมพร้อมกันกับเจ้าที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	10	4	ถ้าเปาเตรรคันเดียวให้พวกประชุมผู้เป็นหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆมาประชุมกับเจ้า
Nmb	10	5	เมื่อเปาเตรรปลุกให้บรรดาค่ายที่ตั้งอยู่ด้านตะวันออกยกออกเดิน
Nmb	10	6	เมื่อเปาเตรรปลุกหนที่สองให้บรรดาค่ายที่อยู่ด้านใต้ยกออกเดิน เมื่อใดจะให้ยกออกเดินก็ให้เปาเตรรปลุก
Nmb	10	7	แต่เมื่อจะให้คนทั้งปวงมาประชุมพร้อมกัน จงเปาเตรร แต่อย่าทำเสียงปลุก
Nmb	10	8	ให้บุตรชายของอาโรนคือปโรหิตเป็นคนเปาเตรร แท่นนี้จะเป็นกฎถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า
Nmb	10	9	และเมื่อเจ้าทั้งหลายจะไปทำศึกในแผ่นดินของเจ้าผู้ศัตรูผู้มาบีบบังคับเจ้า ก็ให้เปาเตรรทำเสียงปลุก และเจ้าจะเป็นที่ระลึกต่อพระพักตร์พระเย
โฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะได้พ้นจากศัตรูของเจ้า			
Nmb	10	10	ในวันที่เจ้าทั้งหลายมีความยินดี และในงานเทศกาลและในวันต้นเดือนของเจ้า เจ้าจงเปาเตรรเหนือเครื่องเผาบูชาและเหนือสัตว์บูชาอันเป็น
เครื่องสันติบูชา เป็นที่ให้พระเจ้าของเจ้าระลึกถึงเจ้า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"			
Nmb	10	11	ต่อมาวันที่ยี่สิบเดือนที่สองปีที่สองทรงให้เมฆนั้นขึ้นจากพลับพลาพระโอวาท
Nmb	10	12	คนอิสราเอลก็ยกเดินทางไปจากถิ่นทूरกันดารซีนาย และเมฆนั้นมายังอยู่ที่ถิ่นทूरกันดารปาราน
Nmb	10	13	เขาทั้งหลายได้ยกออกเดินไปเป็นครั้งแรกตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสสั่งโมเสส
Nmb	10	14	ธงค่ายของคนยูดาห์ออกเดินไปเป็นกองๆก่อน มีนาโชนบุตรชายอัมมีนาดับเป็นผู้นำพลโยธา
Nmb	10	15	เนอันเอลบุตรชายศูอาร์นำพลโยธาตระกูลคนอิสราเอล
Nmb	10	16	และเอลีอับบุตรชายเฮโลนนำพลโยธาตระกูลคนเศบูลุน
Nmb	10	17	เมื่อรื้อพลับพลาแล้ว บรรดาบุตรชายของเกอร์โชนและบุตรชายของเมราริผู้แบกหามพลับพลาขึ้นก็ยกเดินไป
Nmb	10	18	ธงค่ายของคนรูเบนออกเดินไปเป็นกองๆ เอลีชูร์บุตรชายเซเดเออร์เป็นผู้นำพลโยธา
Nmb	10	19	เชลูมิเอลบุตรชายศรัซัดตัยนำพลโยธาตระกูลคนสิเมโอน
Nmb	10	20	เอลียาสาฟบุตรชายเตอเอลนำพลโยธาตระกูลคนกาด
Nmb	10	21	แล้วคนโศทาก็ยกออกเดินแบกหามสถานบริสุทธิ์ ก่อนที่พวกนี้ไปถึง เขาก็ตั้งพลับพลาเสร็จแล้ว

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	10	22	จงค่ายคนเอฟราอิมออกเดินไปเป็นกองๆ มีเอลีชามาบตรชายอัมมีฮูดนำพลโยธา
Nmb	10	23	กามิลีเอลบตรชายเปดาชูร์นำพลโยธาตระกูลคนมนัสเสห์
Nmb	10	24	อาบีตันบตรชายก็เตโอนีนนำพลโยธาตระกูลคนเบนยามิน
Nmb	10	25	แล้วจงค่ายคนแดนเป็นพวกกระวังท้ายของค่ายทั้งหมด ได้ยกออกเดินไปเป็นกองๆ มีอาหิเยเซอร์บตรชายอัมมีฮูดนำพลโยธา
Nmb	10	26	ปากีเอลบตรชายโอครานนำพลโยธาตระกูลคนเอเชอร์
Nmb	10	27	อาหิราบตรชายเอเน็นนำพลโยธาตระกูลคนนัฟทาลี
Nmb	10	28	นี่เป็นอันดับการเดินทางของคนอิสราเอลตามเหล่าพลโยธาของเขา เมื่อเขายกออกเดินไป
Nmb	10	29	โมเสสพูดกับโฮบับบตรชายเรอูเอลคนมีเดียนพ่อตาของโมเสสว่า "เราทั้งหลายออกเดินไปสู่อุทิศพระเยโฮวาห์ตรัสไว้ว่า `เราจะยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย' เชิญไปกับเราเถิด และเราทั้งหลายจะทำดีแก่ท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสัญญาให้ของดีแก่คนอิสราเอล"
Nmb	10	30	แต่เขาตอบโมเสสว่า "เราจะไม่ไป เราจะกลับไปเมืองของเรา ยิ่งวงศ์ญาติของเรา"
Nmb	10	31	และโมเสสว่า "ขออย่าพวกรจากเราไปเลย ท่านทราบอยู่แล้วว่า เราต้องตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทรกัณดาร และท่านจะได้เป็นดั่งนัยน์ตาของเรา
Nmb	10	32	ถ้าท่านไปกับเราทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ทรงกระทำต่ออะไรแก่เรา เราจะทำอย่างนั้นแก่ท่าน"
Nmb	10	33	เขาทั้งหลายก็ออกเดินจากภูเขาของพระเยโฮวาห์ระยะทางสามวัน หีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์นำหน้าเขาไปสามวันเพื่อหาที่พักให้เขา
Nmb	10	34	เขาทั้งหลายยกค่ายไปเมื่อไร เมฆของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เหนือเขาในกลางวันเมื่อนั้น
Nmb	10	35	ต่อมาเมื่อหีบยกออกเดินเมื่อไร โมเสสถามทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นเถิด ให้ศัตรูทั้งหลายของพระองค์กระจัดกระจายไป ให้
ผู้ที่ซึ่งพระองค์หลีกหนีพระองค์ไป"			
Nmb	10	36	เมื่อหีบยับยั้งท่านทราบทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอเสด็จกลับมาสู่คนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆเถิด"
Nmb	11	1	เมื่อประชาชนบน พระเยโฮวาห์ทรงไม่พอพระทัย พระเยโฮวาห์ทรงสดับแล้วทรงพระพิโรธ มีไฟของพระเยโฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขา
เผาค่ายรอบนอกเสียบ้าง			
Nmb	11	2	แล้วคนทั้งหลายจึงร้องต่อโมเสส และเมื่อโมเสสได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ไฟก็ดับ
Nmb	11	3	เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่าทาบาเบรห์ เพราะไฟของพระเยโฮวาห์มาไหม้อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย
Nmb	11	4	คนที่ปะปนมากับเขาทั้งหลายเป็นคนโลกมาก ทั้งคนอิสราเอลก็ร้องให้คร่ำครวญอีกว่า "ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน
Nmb	11	5	เราระลึกถึงปลาที่เราเคยกินในอียิปต์โดยไม่ต้องซื้อ ทั้งแตงกวา แตงโม กระเทียมจีน หอมใหญ่ หัวกระเทียม
Nmb	11	6	บัดนี้จิตใจของเราก็ตึงเครียดแห่งลง ไม่มีอะไรให้เราดูเลยนอกจากมานานี"
Nmb	11	7	มานานีนั้นเหมือนเมล็ดผักชี สีเหมือนยาง ไม่มีหอม
Nmb	11	8	ประชาชนก็เที่ยวออกไปเก็บมาไม่หรือตำในครกและใส่หม้อต้มทำขนม รสของมานานีเหมือนรสน้ำมันสด
Nmb	11	9	กลางคืนเมื่อน้ำค้างตกมาเหนือค่าย มานานีก็ตกมาด้วย
Nmb	11	10	โมเสสได้ยืนประชาชนร้องไห้ไปทั่วครอบครัวทั้งหลาย ต่างคนต่างอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วยิ่งนัก โมเสสก็ไม่พอใจด้วย
Nmb	11	11	โมเสสจึงกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "โลนพระองค์จึงให้ผู้รับใช้ของพระองค์ลำบากล้าบนเช่นนี้ เหตุใดข้าพระองค์ไม่เป็นที่โปรดปรานในสาย
พระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงวางภาระของชนชาติทั้งหมดนี้ลงบนข้าพระองค์			
Nmb	11	12	ข้าพระองค์ตั้งคร่ำครวญเหล่านี้มาหรือ ข้าพระองค์ยังคนเหล่านี้ให้เกิดมาหรือ พระองค์จึงตรัสแก่ข้าพระองค์ว่า `จงอัญเชิญไว้ในอกของเจ้า
อย่างพอมัญจรมอ้มลูกแดงนำมาสู่แผ่นดินที่พระองค์ปฏิญาณจะให้แก่บรรพบุรุษของเขา'			
Nmb	11	13	ข้าพระองค์จะได้เนื้อมาจากไหนให้คนทั้งหมดนี้ เพราะเขาร้องให้ต่อข้าพระองค์ว่า `ขอเนื้อให้เรากิน'
Nmb	11	14	ข้าพระองค์ไม่สามารถหอบอ้อมคนเหล่านี้แต่ลำพังได้ เป็นภาระหนักเกินแก่ข้าพระองค์
Nmb	11	15	ถ้าพระองค์จะทรงปฏิบัติแก่ข้าพระองค์อย่างนี้แล้ว ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ถ้าข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของ
พระองค์ ขอทรงประหารข้าพระองค์เสียทันทีเถิด อย่าให้ข้าพระองค์แลเห็นความทรยศของข้าพระองค์เลย"			
Nmb	11	16	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่ในอิสราเอลให้มาเจ็ดสิบคน เป็นคนที่เจ้าทราบว่าเป็นคนผู้ใหญ่ในประชาชนและเป็น
เจ้าหน้าที่เหนือเขาทั้งหลาย จงพาเขามาที่พลับพลาแห่งชุมนุมให้เขายืนอยู่พร้อมกับเจ้าที่นั่น			
Nmb	11	17	เราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น และเราจะเอาวิญญาณที่มีอยู่บนเจ้ามาใส่บนคนเหล่านั้นเสียบ้าง ให้เขาทั้งหลายแบกภาระของชนชาตินี้ด้วย
กันกับเจ้า เพื่อเจ้าจะได้ทนแบกอยู่แต่ลำพัง			
Nmb	11	18	และจงกล่าวแก่คนทั้งปวงว่า `ท่านทั้งหลายจงชำระตัวให้บริสุทธิ์สำหรับพรุ่งนี้ ท่านจะได้รับประทานเนื้อ เพราะท่านร้องให้ต่อพระกรรณ
ของพระเยโฮวาห์ว่า "ผู้ใดจะให้เนื้อเรากิน เมื่อเราอยู่ในอียิปต์เราก็ตึงเครียด" เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์จะทรงประทานเนื้อให้ท่านทั้งหลายรับประทาน			
Nmb	11	19	ท่านจะมีได้รับประทานวันเดียว หรือสองวัน หรือห้าวัน หรือสิบวัน หรือยี่สิบวัน
Nmb	11	20	แต่หนึ่งเดือนเต็ม จนเนื้อจะฉุนออกมาทางรูจมูกของท่าน จนท่านเอื่อม เพราะท่านได้ทอด้งพระเยโฮวาห์ผู้อยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และได้
ร้องให้ต่อพระองค์กล่าวว่า "โลนเราจึงได้ออกมาจากอียิปต์" "			
Nmb	11	21	แต่โมเสสกราบทูลว่า "คนที่ข้าพระองค์อยู่ท่ามกลางท่านนั้นเป็นทหารราบหกแสนคน และพระองค์ตรัสว่า `เราจะให้เนื้อเขาทั้งหลายกินครบ
เดือนหนึ่ง'			
Nmb	11	22	จะเอาฝูงแพะแกะฝูงวัวมาฆ่าให้เขาให้พอเขากินหรือ จะรวบรวมปลาทั้งหมดในทะเลให้เขาให้พอเขากินหรือ"
Nmb	11	23	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์หันไปหรือ บัดนี้เจ้าจะเห็นว่าคำของเราระงับสำเร็จเพื่อเจ้าจริงหรือไม่"
Nmb	11	24	โมเสสก็ออกไปบอกคนทั้งปวงถึงพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ และท่านได้รวบรวมพวกผู้ใหญ่ในประชาชน ได้เจ็ดสิบคน แต่งตั้งเขาไว้ให้
ยืนรอบพลับพลา			
Nmb	11	25	แล้วพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆและตรัสกับโมเสส และเอาวิญญาณที่มีอยู่บนโมเสสบ้างใส่บนพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้น และต่อมาเมื่อ
วิญญาณอยู่บนเขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็พยากรณ์ แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ทำอีก			
Nmb	11	26	ยังมีสองคนที่อยู่ในค่าย คนหนึ่งชื่อเอลาด อีกคนหนึ่งชื่อเมดาด และวิญญาณอยู่บนเขา เขาเป็นคนที่ได้ลงทะเบียนไว้ แต่ไม่ได้มาที่พลับพลา
เขาพยากรณ์ในค่าย			
Nmb	11	27	มีชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งมาบอกโมเสสว่า "เอลาดและเมดาดกำลังพยากรณ์อยู่ในค่าย"
Nmb	11	28	และโยชูวาบตรชายนั้นเป็นผู้รับใช้ของโมเสส เป็นคนหนุ่ม มากล่าวว่า "โมเสสเจ้านายของข้าพเจ้า ขอห้ามเขาเสีย"
Nmb	11	29	แต่โมเสสบอกเขาว่า "ท่านเจ็บร้อนแทนเราหรือ เราใครให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์เป็นผู้พยากรณ์ทุกคน และใครให้พระเยโฮวาห์ทรง
ใส่วิญญาณของพระองค์ไว้บนเขาเหล่านั้น"			
Nmb	11	30	โมเสสและพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลก็กลับไปค่าย
Nmb	11	31	มีลมพัดมาจากพระเยโฮวาห์ฆ่าฝูงนกคุ่มมาจากทะเล ให้มาตกอยู่ที่ข้างค่ายรอบค่ายทุกทิศห่างออกไปเป็นหนทางเดินวนหนึ่ง สูงพันพื้นดิน
ประมาณสองศอก			
Nmb	11	32	วันนั้นประชาชนก็ลุกขึ้นเที่ยวจับนกคุ่มทั้งวันและคืนและตลอดวันรุ่งขึ้นด้วย คนที่จับได้น้อยที่สุดได้ถึงสิบโหลแล้วเขาเอามาวางตากทั่ว
ค่าย			
Nmb	11	33	เมื่อเนื้อยังติดที่ขนเขาทั้งหลายอยู่ ยังรับประทานไม่ทันหมด พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วประชาชนยิ่งนัก พระเยโฮวาห์ก็ทรงประหารประชาชนเสีย
ด้วยภัยพิบัติอย่างร้ายแรง			
Nmb	11	34	เขาจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า ชิบโรทห์ธาอาวาท เพราะที่นั่นเขาฝังศพคนทั้งปวงที่โลกมาก
Nmb	11	35	ประชาชนได้ยกเดินจากชิบโรทห์ธาอาวาทถึงฮาเซโรทและยับยั้งที่ฮาเซโรท
Nmb	12	1	มิเรียมและอาโรน ได้พูดโมเสส เหตุหญิงคนเออียิปที่ท่านได้แต่งงานด้วย เพราะโมเสสได้แต่งงานกับหญิงคนเออียิปคนหนึ่ง
Nmb	12	2	เขาทั้งสองกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสทางโมเสสคนเดียวเท่านั้นจริงหรือ พระองค์ไม่ตรัสทางเราบ้างหรือ" พระเยโฮวาห์ทรงได้ยิน
Nmb	12	3	(โมเสสเป็นคนถ่อมใจมากยิ่งขึ้นกว่าคนทั้งปวงที่พื้นแผ่นดิน)
Nmb	12	4	ทันใดนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนกับมิเรียมว่า "เจ้าทั้งสามจงออกมาที่พลับพลาแห่งชุมนุม" เขาทั้งสามก็ออกมา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	12	5	พระเยโฮวาห์ก็เสด็จลงมาในเสาเมฆ ประทับยืนที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ทรงเรียกอาโรนและมิเรียม เขาทั้งสองก็มาข้างหน้า
Nmb	12	6	พระองค์ตรัสว่า "จงฟังถ้อยคำของเรา ถ้าจะมีผู้พยากรณ์ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย เราพระเยโฮวาห์จะสำแดงตัวแก่ผู้นั้นเป็นนิมิต เราจะพูดกับ
เขาทางฝัน			
Nmb	12	7	สำหรับโมเสสผู้รับใช้ของเราก็ไม่เป็นเช่นนั้น ในวงศวานทั้งหมดของเราเขาสัตย์ชื่อ
Nmb	12	8	เราพูดกับเขาปากต่อปากอย่างชัดเจน ไม่พูดเร้นลับ และเขาเห็นลี้ลับฐานของพระเยโฮวาห์ โฉนเจ้าไม่กลัวที่จะพูดดีโมเสสผู้รับใช้ของเรา"
Nmb	12	9	พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขามาก แล้วเสด็จไปเสีย
Nmb	12	10	เมื่อเขลดอยพันพลับพลาไป ลูกดี มิเรียมก็เป็นโรคเรื้อน ชาวตอหิมะ อาโรนหันไปคูมิเรียมและลูกดี นางเป็นโรคเรื้อน
Nmb	12	11	และอาโรนพูดกับโมเสสว่า "ข้าแต่เจ้านายของข้าพเจ้า อนิจจาเอ๋ย ขออย่าลงโทษบาปเราทั้งสองที่ได้กระทำความเขลาและบาปเช่นนี้
Nmb	12	12	ขออย่าให้มีเรียมเป็นเหมือนคนที่ตายแล้ว ดูกคนที่คลอดจากครกรรมารตามิเรียมก็ไปครึ่งหนึ่ง"
Nmb	12	13	และโมเสสได้ร้องทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์ทรงรักษานาง ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์"
Nmb	12	14	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ถ้าพ่อของนางถ่มน้ำลายรดหน้านาง นางจะอายุอยู่เจ็ดวันมิใช่หรือ จงกินนางไว้นอกค่ายเจ็ดวัน ภาย
หลังจึงให้กลับเข้ามาได้"			
Nmb	12	15	ดังนั้นมิเรียมจึงถูกกักกัอยู่นอกค่ายเจ็ดวัน และประชาชนก็มีโดยกเดิน ไปจนกว่ามิเรียมกลับเข้ามาอีก
Nmb	12	16	แล้วภายหลังประชาชนก็ยกเดินจากตำบลฮาเซโรท ไปตั้งค่ายอยู่ที่ถิ่นทุรกันดารปาราน
Nmb	13	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	13	2	"จงส่งคนไปสอดแนมดูที่แผ่นดินคานาอันที่เราให้แก่คนอิสราเอลนั้น จงส่งคนจากตระกูลของบรรพบุรุษตระกูลละคน ให้ทุกคนเป็นหัวหน้า
ในตระกูลนั้น "			
Nmb	13	3	โมเสสจึงใช้เขาไปจากถิ่นทุรกันดารปารานตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ ทุกคนเป็นหัวหน้าในคนอิสราเอล
Nmb	13	4	ต่อไปนี้เป็นชื่อของคนเหล่านั้น ชัมมูราบบุตรชายศักเกอร์เป็นตระกูลรูเบน
Nmb	13	5	ซาฟัทบุตรชายโฮร์เป็นตระกูลสิเมโอน
Nmb	13	6	คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นตระกูลยูดาห์
Nmb	13	7	อิกาลบุตรชายโยเซฟเป็นตระกูลอิสสาการ์
Nmb	13	8	โฮเซยาบุตรชายนูนเป็นตระกูลเอฟราอิม
Nmb	13	9	บิลทิมบุตรชายราฟเป็นตระกูลเบนยามิน
Nmb	13	10	กิดเดียบบุตรชายโสดีเป็นตระกูลเศบูลุน
Nmb	13	11	ตระกูลโยเซฟคือตระกูลมนัสเสห์มีกิดตีบุตรชายสลิ
Nmb	13	12	อัมมีเอลบุตรชายเกมัลลีเป็นตระกูลดาน
Nmb	13	13	เสฐร์บุตรชายมีคาเอลเป็นตระกูลอาเชอร์
Nmb	13	14	นาบิบุตรชายโวฟลีเป็นตระกูลนัฟทาลี
Nmb	13	15	เกอเอลบุตรชายมาคีเป็นตระกูลกาด
Nmb	13	16	ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อคนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น และโมเสสเรียกชื่อโฮเซยาบุตรชายนูนว่า โยชูวา
Nmb	13	17	โมเสสใช้เขาทั้งหลายไปสอดแนมที่แผ่นดินคานาอัน และสั่งเขาทั้งหลายว่า "จงขึ้นไปทางนี้ตั้งแล้วขึ้นไปตามภูเขา
Nmb	13	18	ตรวจดูแผ่นดินนั้นว่าเป็นอย่างไร และว่าคนที่อยู่ในแผ่นดินนั้นมีกำลังแข็งแรงแหรืออ่อนแอ มีคนน้อยหรือมาก
Nmb	13	19	ดูว่าแผ่นดินที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไรบ้าง เป็นแผ่นดินที่ดีหรือเลวอย่างไร และบ้านเมืองที่เขาอาศัยอยู่เป็นอย่างไร เป็นแดนที่หรือเป็นป้อม
ปราการที่เข้มแข็ง			
Nmb	13	20	ดูว่าแผ่นดินอุดมหรือจืด มีป่าไม้หรือเปล่า ท่านทั้งหลายจงมีใจกล้าหาญ และนำผลไม้มี่เมืองนั้นกลับมาบ้างด้วย" เวลานั้นเป็นฤดูผลลง
สุกรุ่นแรก			
Nmb	13	21	คนเหล่านั้นจึงขึ้นไปสอดแนมแผ่นดิน ตั้งแต่ถิ่นทุรกันดารคิน จนถึงโรโอบ ที่ทางเข้าเมืองฮามัท
Nmb	13	22	เขาขึ้นไปทางใต้ถึงเมืองเฮโบรน และอาหิมาท เซซัย และทิมัย คือคนอานาคอยู่ที่นั่น (เมืองเฮโบรอนนี้เขาสรางมาก่อนเมืองโคอันในอียิปต์
ได้เจ็ดปี)			
Nmb	13	23	เขาทั้งหลายมาถึงลำธารเอชโคล ที่นั่นเขาตัดองกิ่งหนึ่งมีองุ่นพวงหนึ่ง สองคนใช้ไม้คานหามมา เขาเก็บผลทับทิมและมะเดื่อมาบ้าง
Nmb	13	24	เขาเรียกที่นั้นว่าห้วยเอชโคลเพราะพวงผลองุ่นซึ่งคนอิสราเอลได้ตัดมาจากที่นั่น
Nmb	13	25	ส่วนมาลีสิบวันเขาทั้งหลายก็กลับมาจากการไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น
Nmb	13	26	เขาทั้งหลายกลับมาถึงโมเสสและอาโรน และมาถึงชุมนุมชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารปารานที่คาเดช เขาเล่าเรื่องให้ท่านทั้งสองและบรรดา
คนอิสราเอลฟัง และให้ดูผลไม้แห่งแผ่นดินนั้น			
Nmb	13	27	เขาทั้งหลายเล่าให้โมเสสฟังว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ไปถึงแผ่นดินซึ่งท่านใช้ไป มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ที่นั่นจริง และนี่เป็นผลไม้มี่ของ
เมืองนั้น			
Nmb	13	28	แต่คนที่อยู่ในเมืองนั้นมีกำลังมาก และเมืองของเขาก็ใหญ่โตมีกำแพงล้อมรอบ นอกจากนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายยังเห็นคนอานาคที่นั่นด้วย
Nmb	13	29	คนอามาเลซอยู่ในแผ่นดินทางใต้ คนฮิตไทต์ คนเยบส และคนอาโมไรต์อยู่บนภูเขา คนคานาอันอาศัยอยู่ที่ริมทะเล และตามฝั่งแม่น้ำ
จอร์แดน"			
Nmb	13	30	แต่คาเลบได้ให้คนทั้งปวงเจียบตอบหน้าโมเสสกล่าวว่า "ให้เราขึ้นไปทันทีและยึดเมืองนั้น เพราะพวกเรา มีกำลังสามารถที่จะเอาชัยชนะได้"
Nmb	13	31	ฝ่ายคนทั้งปวงที่ขึ้นไปสอดแนมด้วยกันก็กล่าวว่า "เราไม่สามารถสู้คนเหล่านั้นได้ เพราะเขามีกำลังมากกว่าเรา"
Nmb	13	32	และเขาได้กล่าวร้ายเรื่องแผ่นดินที่เขาได้ไปสอดแนมมาเล่าให้คนอิสราเอลฟังว่า "แผ่นดินที่เราได้ไปสอดแนมดูตลอดแล้วนั้นเป็นแผ่นดินที่ถิ่น
คนซึ่งอยู่ในนั้น บรรดาชาวเมืองที่เราเห็นเป็นนครรูปร่างใหญ่โต			
Nmb	13	33	ที่นั่นเราเห็นพวกมนุษย์ยักษ์ คือบุตรของคนอานาคซึ่งมาจากพวกมนุษย์ยักษ์ เราเป็นเหมือนต๊กแตนในสายตาของเรา ในสายตาของเขาก็
เหมือนกัน "			
Nmb	14	1	แล้วบรรดาชุมนุมชนนั้นก็ร้องลั่นขึ้นมา ประชาชนร้องไห้ในคืนวันนั้น
Nmb	14	2	บรรดาคนอิสราเอลได้พบว่าโมเสสและอาโรน ชุมชนชนทั้งหมดกล่าวแก่ท่านว่า "ให้เราตายเสียที่แผ่นดินอียิปต์ หรือให้เราตายเสียที่ถิ่น
ทุรกันดารนี้ดีกว่า			
Nmb	14	3	พระเยโฮวาห์นำเราเข้ามาในประเทศนี้ให้ตายด้วยดาบทำไม่เล่า ลูกเมียของเราต้องตกเป็นเหยื่อ ที่เราจะกลับไปอียิปต์ไม่ดีกว่าหรือ"
Nmb	14	4	เขาพูดแก่กันและกันว่า "ให้เราตั้งคนหนึ่งขึ้นเป็นหัวหน้าแล้วกลับไปอียิปต์เถิด"
Nmb	14	5	โมเสสกับอาโรน ได้ชพนหน้าลงถึงพื้นดินต่อหน้าผู้ที่ประชุมทั้งหมดของชุมนุมชนอิสราเอล
Nmb	14	6	และโยชูวาบุตรชายนูนกับคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เป็นผู้ที่ได้ร่วมไปสอดแนมที่แผ่นดินนั้น ได้ถือเสื้อผ้าของตน
Nmb	14	7	และกล่าวแก่บรรดาชุมนุมชนอิสราเอลว่า "แผ่นดินที่เราได้เที่ยวสอดแนมดูตลอดนั้นเป็นแผ่นดินที่ดีเหลือเกิน
Nmb	14	8	ถ้าพระเยโฮวาห์พอพระทัยในพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรงประทานแก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้ง
ไหลบริบูรณ์			
Nmb	14	9	ขอแต่อย่าให้พวกเราถูกต่อพระเยโฮวาห์เท่านั้น อย่ากลัวชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นชนมของเราแล้ว ฤทธิ์ของเขาก็สูญไป
แล้ว พระเยโฮวาห์สถิตฝ่ายเรา อย่างกล้าหาญ"			
Nmb	14	10	แต่ชุมนุมชนทั้งหมดนั้นพูดกันว่าให้เอาก่อนหินขว้างเขาเสีย ขณะนั้นสงสารคือของพระเยโฮวาห์ปรากฏที่พลับพลาแห่งชุมนุมต่อหน้าบรรดา
คนอิสราเอล			
Nmb	14	11	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ชนชาตินี้จะสบประมาทเราหนักเท่าใด แม้ว่าเราได้กระทำหมายสำคัญต่างๆท่ามกลางเขามาแล้ว เขา
ทั้งหลายจะไม่เชื่อเราหนักเท่าใด			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	14	12	เราจะประหารเขาเสียด้วยโรคภัยและตัดเขาเสียจากการสืบทอด เราจะกระทำให้เจ้าเป็นประเทศใหญ่โตและแข็งแรงกว่าเขาก็ค
Nmb	14	13	แต่โมเสสได้กราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า "ชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้ (เพราะพระองค์ทรงพาชาตินี้ออกมาจากท่ามกลางเขาด้วยฤทธานภาพ
ของพระองค์)			
Nmb	14	14	ชาวอียิปต์จะเล้าความนั้นแก่ชาวประเทศนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายได้ยินว่าพระองค์สถิตท่ามกลางชนชาตินี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
เขาได้เห็นพระพิภพของพระองค์ เมฆของพระองค์ตั้งอยู่เหนือเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงนำเขาในเวลากลางวันด้วยเสามงฆ และในกลางคืนด้วยเสาเพลิง			
Nmb	14	15	ถ้าพระองค์จะทรงประหารชนชาตินี้ดูจงคนๆเดียว ประเทศทั้งหลายที่ได้ยินกิตติศัพท์ถึงพระองค์จะพูดกันว่า
Nmb	14	16	`เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถพาชนชาตินี้ ไปถึงแผ่นดินที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้แก่เขา นั้นไม่ได้ พระองค์จึงทรงประหารเขาเสียทีในถิ่น
ทรกึ่งคาร'			
Nmb	14	17	บัดนี้ข้าพระองค์ทูลวิงวอน ขอพระองค์ทรงบันดาลให้ฤทธิ์อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ใหญ่ยิ่งดังพระสัญญาที่ว่า
Nmb	14	18	`พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธข้า ทรงแสดงในความเมตตา ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้าและให้อภัยการละเมิด แต่ถือว่าไม่มีโทษหามิได้ ให้
โทษเพราะความชั่วช้าของบิดาทกทอดไปถึงลูกหลานสามชั่วสี่ชั่วอายุ'			
Nmb	14	19	ขอทรงประทานอภัยความชั่วช้าของชนชาตินี้ตามความยิ่งใหญ่แห่งความเมตตาของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงประทานอภัยชนชาตินี้ตั้งแต่
อียิปต์จนบัดนี้"			
Nmb	14	20	แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า "เราให้อภัยตามคำของเจ้า
Nmb	14	21	แต่แท้จริง เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด และบรรดาโลกจะเต็มไปด้วยสงสาราติของพระเยโฮวาห์แน่ฉันใด
Nmb	14	22	คนทั้งหลายที่ได้เห็นสงสาราติของเรา และได้เห็นการอัศจรรย์ต่างๆที่เราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทรกึ่งคาร และยังได้ทดลองเรามาดังสิบ
ครั้ง และยังมีได้ฟังเสียงของเรา			
Nmb	14	23	คนเหล่านี้จะมีได้เห็นแผ่นดินที่เราปฏิญาณไว้กับปยาตายายของเขาเหล่านั้น คนที่บงกที่สบประมาทเราจะไม่เห็นแผ่นดินนั้นสักคนเดียว
Nmb	14	24	แต่สวนคาเลบผู้รับใช้ของเรา เพราะมีจิตใจต่างกับและได้ตามเรามาอย่างเต็มที่ เราจึงได้นำเขาไปยังแผ่นดินที่เขาได้ไปมาและเชื่อสยของ
เขาจะได้กรรมสิทธิ์เมืองนั้น			
Nmb	14	25	(พวกอามาเลซและคนคานาอันอยู่ที่หว่างเขา) พรุ่งนี้เจ้าจงกลับไปในถิ่นทรกึ่งคารตามทางถึงทะเลแดง"
Nmb	14	26	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Nmb	14	27	"เราจะทนชมมชนชั่วร้ายนี้บนต่อเรานานสักเท่าใด เราได้ยินเสียงบ่นของคนอิสราเอลซึ่งเขาบ่นว่าเรา
Nmb	14	28	เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า `เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำสิ่งที่เจ้าทั้งหลายบ่นให้เรา ได้ยินแก่เจ้าฉันนั้น
Nmb	14	29	ซากศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทรกึ่งคารนี้ จำนวนคนทั้งหมดของเจ้านับตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป ผู้ใดที่บ่นว่าเรา
Nmb	14	30	จะไม่มีสักคนหนึ่งที่มาถึงแผ่นดินที่เราปฏิญาณว่าจะให้เจ้าอาศัยอยู่ เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟนะเนห์และโยชูวาบุตรชายนูน
Nmb	14	31	แต่ลูกเล็กที่เจ้าทั้งหลายว่าจะเป็นเหมือนนั้นเราจะพาเขาทั้งหลายเข้าไป และเขาจะรู้จักแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายได้สบประมาท
Nmb	14	32	ส่วนเจ้าทั้งหลาย ศพของเจ้าจะตกหล่นอยู่ในถิ่นทรกึ่งคารนี้
Nmb	14	33	ลูกหลานของเจ้าทั้งหลายจะพเนจรอยู่ในถิ่นทรกึ่งคารถึงสี่สิบปี เขาจะทนโทษการเล่นซู้ของเจ้า จนกว่าจำนวนซากศพของเจ้าจะอยู่ในถิ่น
ทรกึ่งคารนี้ครบ			
Nmb	14	34	ตามจำนวนวันที่เจ้าเข้าไปสอดแนมในแผ่นดินนั้นซึ่งมีสี่สิบวัน วันหนึ่งจะเป็นปีหนึ่ง เจ้าทั้งหลายจะรับโทษความชั่วช้าของเจ้ายี่สิบปี เจ้า
ทั้งหลายจะทราบถึงการฝ่าฝืนคำสัญญาของเรา			
Nmb	14	35	เราผู้เป็นพระเยโฮวาห์ได้ลืนวาจาแล้ว เราจะกระทำดังนั้นแก่บรรดาชมมชนที่ชั่วร้ายซึ่งร่วมกันคิดต่อสู้เรา เขาจะสิ้นสุดลงในถิ่นทรกึ่งคาร
เขาจะตายอยู่ที่นั่น"			
Nmb	14	36	คนที่โมเสสใช้ไปสอดแนมที่แผ่นดิน ผู้ที่กลับมาเล่าความใส่ร้ายแผ่นดินนั้น ซึ่งกระทำให้บรรดาชมมชนบ่นว่าโมเสส
Nmb	14	37	คนที่มารายงานความร้ายเรื่องแผ่นดินนั้น ได้ตายเสียด้วยโรคภัยต่อพระพิภพพระเยโฮวาห์
Nmb	14	38	แต่โยชูวาบุตรชายนูน และคาเลบบุตรชายเยฟนะเนห์ในหมอกที่ไปสอดแนมที่แผ่นดินยังมีชีวิตอยู่
Nmb	14	39	และโมเสสเล่าข้อความนี้ให้คนอิสราเอลทั้งหมดฟัง ประชาชนก็ร้องไห้โศกเศร้ายิ่งนัก
Nmb	14	40	และคนทั้งปวงได้ลุกขึ้นแต่เช้า ขึ้นไปยังที่สูงบนภูเขาแล้วว่า "ดูเถิด เราทั้งหลายมาอยู่ที่นี้แล้ว เราจะเข้าไปยังที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงสัญญา
ไว้ เพราะเราได้กระทำผิดแล้ว"			
Nmb	14	41	แต่โมเสสกล่าวว่า "เหตุไฉนท่านขัดขืนพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ การนี้จะไม่สำเร็จ
Nmb	14	42	อย่าขึ้นไปเลย เพราะพระเยโฮวาห์มิได้ยอมท่ามกลางท่าน เกลือกว่าท่านทั้งหลายจะล้มตายอยู่ต่อหน้าศัตรู
Nmb	14	43	เพราะคนอามาเลซและคนคานาอันอยู่ข้างหน้าท่าน ท่านจะล้มลงด้วยดาบ เพราะท่านได้เห็นกลับจากการตามพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จะ
ไม่สถิตท่ามกลางท่านทั้งหลาย"			
Nmb	14	44	แต่เขาทั้งหลายยังบังอาจขึ้นไปที่ยังที่สูงบนเนินเขา แต่หีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์และโมเสสมิได้ออกจากค่าย
Nmb	14	45	แล้วคนอามาเลซและคนคานาอันที่อยู่บนเนินเขา นั้นได้ลงมาขับไล่เขาให้พ่ายแพ้งอน ไปถึงตำบลโฮรมาห์
Nmb	15	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	15	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายจะเข้าไปในแผ่นดินที่เจ้าจะเข้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราให้แก่เจ้า นั้น
Nmb	15	3	ถ้าผู้ใดจะนำเครื่องบูชาจากฝูงวัวหรือจากฝูงแพะแกะไปถวายพระเยโฮวาห์เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ คือเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องสัตวบูชาทำ
ตามคำปฏิญาณ หรือเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัคร			
Nmb	15	4	ก็ให้ผู้ที่นำเครื่องบูชานั้นนำัญญบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือยอดแบ่งหนึ่งในสิบเอฟ่าที่คลุกกับน้ำมันหนึ่งในสิบสิน
Nmb	15	5	และเจ้าจงจัดน้ำองุ่นหนึ่งในสิบสินสำหรับลูกแกะทุกตัว เป็นเครื่องดื่มบูชาคู่กับเครื่องเผาบูชาคู่กับเครื่องสัตวบูชา
Nmb	15	6	หรือสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่ง เจ้าจงจัดัญญบูชาด้วยยอดแบ่งสองในสิบเอฟ่าที่คลุกน้ำมันหนึ่งในสามสิน
Nmb	15	7	และสำหรับเป็นเครื่องดื่มบูชา เจ้าจงถวายน้ำองุ่นหนึ่งในสามสิน ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	15	8	เมื่อเจ้าจัดวัวผู้เป็นเครื่องเผาบูชา หรือเป็นเครื่องสัตวบูชาทำตามคำปฏิญาณ หรือให้เป็นสันติบูชาแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	15	9	ก็ให้นำัญญบูชามียอดแบ่งสามในสิบเอฟ่าที่คลุกน้ำมันครึ่งสินมาบูชาพร้อมกับวัวผู้ นั้น
Nmb	15	10	และให้นำเครื่องดื่มบูชามีน้องหนึ่งครึ่งสินให้เป็นการบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	15	11	จงกระทำอย่างนี้สำหรับวัวผู้หรือแกะผู้ทุกตัว หรือสำหรับลูกแกะหรือลูกแพะทุกตัว
Nmb	15	12	ตามจำนวนสัตว์ที่จัดมา จงกระทำตามส่วนนี้แก่สัตว์ทุกๆตัว
Nmb	15	13	บรรดาชาวพื้นเมืองต้องกระทำอย่างนี้ทุกคน เมื่อจะถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	15	14	ถ้าคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า หรือคนหนึ่งคนใดท่ามกลางเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าจะใคร่ถวายเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย
แด่พระเยโฮวาห์ ก็ให้เขาทั้งหลายกระทำเหมือนเจ้าทั้งหลายได้กระทำนั้น			
Nmb	15	15	จะต้องมีกฎอย่างเดียวกันสำหรับชมมชนและสำหรับคนต่างด้าวผู้มาอาศัยอยู่กับเจ้า เป็นกฎการตลอดชั่วอายุของเจ้า คือเจ้าเป็นอย่างไร
คนต่างด้าวก็เป็นอย่างนั้นต่อพระพิภพพระเยโฮวาห์			
Nmb	15	16	จะต้องมีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันและลักษณะอย่างเดียวกันสำหรับเจ้าและสำหรับคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่กับเจ้า"
Nmb	15	17	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	15	18	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายมาถึงแผ่นดินที่เราจะพาเจ้า ไป
Nmb	15	19	และเมื่อเจ้ารับประทานอาหารแห่งแผ่นดินนั้น เจ้าจงนำเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	15	20	จงเอาแบ่งเปียกผลแรกท่าชนก้อนหนึ่งถวายเป็นเครื่องบูชา เป็นเครื่องบูชาที่ได้จากลานนวดข้าว เจ้าจงถวายเช่นว่านี้
Nmb	15	21	จงเอาแบ่งเปียกผลแรกถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเจ้า
Nmb	15	22	ถ้าเจ้าทั้งหลายได้ประพฤติดีมีได้รักษาพระบัญญัติเหล่านี้ทุกประการ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งแก่โมเสส
Nmb	15	23	ทุกประการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ทางโมเสส ตั้งแต่วันที่พระเยโฮวาห์ประทานพระบัญญัติแก่โมเสส และต่อไปตลอดชั่วอายุของเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	15	24	แล้วถ้าประชาชนได้กระทำผิดโดยไม่เจตนา โดยที่ขมมุมนั้นไม่รู้เห็น ขมมุมนั้นทั้งหมดต้องถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับธัญญาหารและเครื่องดื่มบูชาคู่กันตามลักษณะ และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาป
Nmb	15	25	และให้โปรยโรยทำการลบมลทินบาปให้แก่ขมมุมนั้นอิสราเอลทั้งหมด และเขาทั้งหลายจะได้รับอภัยโทษ เพราะเป็นการผิดโดยไม่เจตนา และเขาเจ้านำเครื่องบูชาของเขามาถวายด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องบูชาไถบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะความผิดโดยไม่เจตนาของเขา
Nmb	15	26	และขมมุมนั้นอิสราเอลทั้งหมดจะได้รับอภัยโทษ พร้อมกับคนต่างดาวผู้อยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะว่าพลเมืองทั้งหมดเกี่ยวพันกับความผิดนั้นอันเกิดขึ้นโดยไม่เจตนา
Nmb	15	27	ถ้าบุคคลคนหนึ่งคนใดกระทำผิดโดยไม่รู้ตัว ก็ให้ผู้นั้นเอาแพะเมียอายุชวบทหนึ่งไปเป็นเครื่องบูชาไถบาป
Nmb	15	28	และให้โปรยโรยทำการลบมลทินบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ให้บุคคลนั้น ผู้กระทำผิดเมื่อเขากระทำบาปโดยไม่รู้ตัว เพื่อทำการลบมลทินบาปเขาเสีย และเขาจะได้รับอภัยโทษ
Nmb	15	29	ให้เจ้ามีพระราชบัญญัติอย่างเดียวกันสำหรับผู้กระทำผิดโดยไม่รู้ตัว คือคนอิสราเอลเป็นผู้เป็นชาวพื้นเมืองและผู้เป็นคนต่างดาวที่อยู่ท่ามกลางเขา
Nmb	15	30	แต่บุคคลที่บังอาจกระทำการใดๆโดยพลการ ไม่ว่าเขาจะเกิดในแผ่นดินนั้นหรือเป็นคนต่างดาวก็ตาม ผู้นั้นเหยียดหยามพระเยโฮวาห์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของตน
Nmb	15	31	เพราะเขาได้ลบประมาทพระดำรัสของพระเยโฮวาห์และทำผิดพระบัญญัติของพระองค์ ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดอย่างสิ้นเชิง ให้เขาได้รับโทษความชั่วช้าของตน"
Nmb	15	32	ขณะที่คนอิสราเอลอยู่ในถิ่นทรกัณดาร เขาพบคนหนึ่งไปเก็บฟืนในวันสะบาโต
Nmb	15	33	ผู้ที่พบเขาเก็บฟืนก็พาเขามาหาโมเสสและอาโรน และมาหาขมมุมนั้นทั้งหมด
Nmb	15	34	เขาจึงจำคนนั้นไว้ เพราะยังไม่แจ้งว่าจะกระทำอย่างไรแก่เขา
Nmb	15	35	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ชายผู้นั้นต้องถึงตาย ขมมุมนั้นทั้งหมดต้องเอาหินขว้างเขาที่นอกค่าย"
Nmb	15	36	และขมมุมนั้นทั้งหมดจึงพาเขามาออกค่าย และเอาหินขว้างเขาจนตาย ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส
Nmb	15	37	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	15	38	"จงพูดกับคนอิสราเอลและสั่งเขาให้ทำพุทิมชายเสื้อตลอดชีวิตอายุของเขา ให้เอาด้ายสีฟ้าติดพุทิมทุกมุม
Nmb	15	39	เพื่อจะจำมองดูพุทิม และจดจำพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ และปฏิบัติตาม เพื่อจะจำไม่กระทำอะไรตามความพอใจพอดตาของเจ้าซึ่งเจ้ามักหลงตามนั้น
Nmb	15	40	เพื่อว่าเจ้าจะจดจำและกระทำตามบัญญัติทั้งสิ้นของเรา และเป็นคนบริสุทธิ์แด่พระเจ้าของเจ้า
Nmb	15	41	เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าผู้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า"
Nmb	16	1	โคราห์ บุตรชายอิสราเอล ผู้เป็นบุตรชายโคฮาห์ ผู้เป็นบุตรชายเลวี กับดาธานและอาบีรัม บุตรชายเอลีอับ กับโอนบุตรชายเปเลท บุตรชายรูเบนพาคนไป
Nmb	16	2	และไปยืนต่อหน้าโมเสส พร้อมกับคนอิสราเอลจำนวนหนึ่ง เป็นเจ้านายของขมมุมนั้นมีสองร้อยห้าสิบคนที่เลือกมาจากที่ประชุม เป็นคนมีชื่อ
Nmb	16	3	และเขาทั้งหลายมาประชุมกันต่อโมเสสต่ออาโรน กล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า " ท่านทำเกินเหตุไป เพราะว่าขมมุมนั้นทั้งหมดก็บริสุทธิ์ทุกคน และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางเขา เหตุใดท่านจึงฝอยงขึ้นเหนือขมมุมนั้นของพระเยโฮวาห์"
Nmb	16	4	ครั้นโมเสสได้ยินก็ขมหม่นถึงดิน
Nmb	16	5	ท่านจึงพูดกับโคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขาว่า " ฟรุ้งนี้ข้าพระเยโฮวาห์จะทรงสำแดงให้เห็นว่า ผู้ใดเป็นของพระองค์และใครเป็นคนบริสุทธิ์ และจะทรงให้ผู้นั้นเข้าใกล้พระองค์ ผู้ใดที่พระองค์ทรงเลือก พระองค์จะทรงให้เข้าไปใกล้พระองค์
Nmb	16	6	จงกระทำอย่างนี้ ให้โคราห์และพรรคพวกทั้งหมดของเขานำกระถางไฟมา
Nmb	16	7	จงเอาไฟใส่และใส่เครื่องหอมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในวันฟรุ้งนี้ ผู้ใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกก็จะเป็นคนบริสุทธิ์ บุตรชายของเลวีเอ๋ย
Nmb	16	8	ท่านทั้งหลายได้กระทำเกินเหตุไป"
Nmb	16	9	และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า " พวกท่านผู้เป็นบุตรชายของเลวีจึงฟังเป็นการเล็กน้อยสำหรับท่านอยู่หรือซึ่งพระเจ้าแห่งอิสราเอลได้แยกท่านออกจากขมมุมนั้นอิสราเอล เพื่อนำท่านให้มาใกล้พระองค์ ให้ปฏิบัติงานในพลับพลาของพระเยโฮวาห์และยืนอยู่ต่อหน้าขมมุมนั้นเพื่อปรนนิบัติเขา
Nmb	16	10	และพระองค์ทรงนำท่านมาใกล้พระองค์รวมทั้งพี่น้องทั้งสิ้นของท่าน คือลูกหลานของเลวี ท่านทั้งหลายแสวงหาตำแหน่งโปรยโรยด้วยหรือ
Nmb	16	11	เพราะฉะนั้นที่ท่านและพรรคพวกทั้งหมดของท่าน ได้ประชุมกันก็เป็นการต่อสู้พระเยโฮวาห์ ส่วนอาโรนเป็นอะไรเล่าที่ท่านได้บ่นว่าเขา"
Nmb	16	12	โมเสสชี้ให้ไปเรียกดาธานและอาบีรัมบุตรชายเอลีอับ เขาทั้งสองว่า " เราจะไม่ขึ้นไป
Nmb	16	13	เป็นการเล็กน้อยอยู่หรือที่ท่านนำพวกเราจากแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เพื่อจะมาพัวพวกเราเสียในถิ่นทรกัณดาร และท่านจะได้ตั้งตัวขึ้นเป็นเจ้านายเหนือพวกเราด้วย
Nmb	16	14	ยิ่งกว่านั้นอีกท่านมิได้นำพวกเราเข้าไปยังแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ มิได้ให้พวกเราบริบูรณ์เป็นมารก ท่านจะควักดาคนเหล่านี้เสียหรือ เราจะไม่ขึ้นไป"
Nmb	16	15	โมเสสโกรธมากและกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า " ขอยำทรงโปรดปรานเครื่องบูชาของเขาเลย ข้าพระองค์มิได้เอาลาของเขามาสักตัวหนึ่ง และข้าพระองค์มิได้ทำอันตรายเขาสักคนเลย"
Nmb	16	16	และโมเสสพูดกับโคราห์ว่า " ตัวท่านและพรรคพวกทั้งหมดของท่านจงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ในวันฟรุ้งนี้ ทั้งตัวท่าน พรรคพวกของท่านและอาโรน
Nmb	16	17	ให้ทุกคนนำกระถางไฟของตนไป ใส่เครื่องหอมในนั้น ให้ทุกคนนำกระถางไฟเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ มีกระถางไฟสองร้อยห้าสิบด้วยกัน ตัวท่านด้วย และอาโรน ต่างจงเอากระถางไฟของตนไป"
Nmb	16	18	ดังนั้นทุกคนจึงนำกระถางไฟของเขา ต่างเอาไฟใส่และเอาเครื่องหอมใส่ และเข้าไปยืนอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งขมมุมนั้นพร้อมกับโมเสสและอาโรน
Nmb	16	19	โคราห์ก็ร่วมขมมุมนั้นทั้งหมดที่ประตูพลับพลาแห่งขมมุมนั้นประจัญหน้าเขาทั้งสอง และส่งาราคีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏต่อบรรดาขมมุมนั้น
Nmb	16	20	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Nmb	16	21	" จงแยกตัวออกเสียจากขมมุมนั้นนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาเสียในพริบตาเดียว"
Nmb	16	22	เขาทั้งสองขมหม่นถึงดินกราบทูลว่า " ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแห่งจิตวิญญาณของมนุษย์ทั้งสิ้น เมื่อคนเดียวกระทำผิด พระองค์จะทรงพระพิโรธแก่ขมมุมนั้นทั้งหมดหรือ"
Nmb	16	23	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	16	24	" จงกล่าวแก่ขมมุมนั้นว่า จงออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม"
Nmb	16	25	แล้วโมเสสลุกขึ้นไปหาดาธานและอาบีรัมและพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลก็ตามท่านไป
Nmb	16	26	โมเสสจึงกล่าวแก่ขมมุมนั้นนั้นว่า " ท่านทั้งหลายออกไปเสียให้ห่างจากเต็นท์ของคนชั่วเหล่านี้ อย่าแตะต้องอะไรของเขาเลย เกลือกว่าท่านทั้งหลายจะต้องถูกกวาดไปกับบรรดาการบาปของเขาด้วย"
Nmb	16	27	ดังนั้นเขาทั้งหลายก็ออกไปให้ห่างจากเต็นท์ของโคราห์ ดาธาน และอาบีรัม และดาธานกับอาบีรัมออกมายืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน พร้อมกับภรรยา บุตรชายและลูกเล็กๆของเขา
Nmb	16	28	และโมเสสพูดว่า " ดังนี้แหละท่านทั้งหลายจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์ให้ข้ามากระทำการทั้งสิ้นนี้ ข้ามิได้กระทำตามอำเภอใจเข้าเอง
Nmb	16	29	ถ้าคนเหล่านี้ตายอย่างคนธรรมดาทั้งปวง หรือเหตุการณ์อย่างคนธรรมดามาเยี่ยมเยียนเขา ก็หมายความว่าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงใช้ข้ามา
Nmb	16	30	แต่ถ้าพระเยโฮวาห์บันดาลอะไรใหม่เกิดขึ้นและแผ่นดินนี้อ้าปากกลืนคนเหล่านี้เข้าไปพร้อมกับข้าวของทั้งหมดของเขา และเขาทั้งหลายลงไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น ท่านทั้งหลายจงทราบเถิดว่า คนเหล่านี้ได้ลบประมาทพระเยโฮวาห์"
Nmb	16	31	ต่อมาเมื่อท่านกล่าวบรรดาคำเหล่านี้จบ แผ่นดินใต้ที่เขานอนอยู่นั้นก็แยกออก
Nmb	16	32	และแผ่นดินนั้นก็อ้าปากกลืนเขาทั้งหลายกับครอบครัว และบรรดาคนของโคราห์และข้าวของทั้งหมดของเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	16	33	ดังนั้นเขาทั้งหลายพร้อมกับข้าพเจ้าของทั้งหมดของเขาลงไปสู่แดนคนตายทั้งเป็น และแผ่นดินก็รับเขาไว้และเขาทั้งหลายก็พินาศเสียจากท่ามกลางที่ประชุม
Nmb	16	34	อิสราเอลทั้งหมดที่อยู่รอบเขาได้ยินเสียงร้องของเขาก็หนีไป เพราะเขากล่าวว่า " เกลือกวาร์ณจะกลืนเราเสีย "
Nmb	16	35	และไฟออกมาจากพระเยโฮวาห์ เผาผลาญคนทั้งสองร้อยห้าสิบที่ได้ถวายเครื่องหอมนั้นเสีย
Nmb	16	36	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	16	37	" จงบอกเอเลอาซาร์บุตรชายอาโรนบุโรหิต ให้เอากระถางไฟออกเสียจากเปลวเพลิง และแจ้งกระจายก่อนไฟออกห่างๆกัน เพราะกระถางไฟเหล่านั้นบริสุทธิ์ "
Nmb	16	38	คือกระถางไฟของคนเหล่านี้ที่ได้กระทำบาปจนถึงเสียชีวิตนั้น จงตีแผ่ทำเป็นแผ่นคลุมแทนบูชา เพราะได้ถวายกระถางเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญแก่คนอิสราเอล "
Nmb	16	39	ดังนั้นเอเลอาซาร์บุโรหิตจึงนำกระถางไฟทองสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ที่ถูกไฟเผาเข้าไปบูชา มาตีแผ่ออกเป็นแผ่นคลุมแทนบูชา
Nmb	16	40	ให้เป็นเครื่องเตือนใจคนอิสราเอล เพื่อว่าคนสามัญผู้ที่มีไข้เป็นเชื้อสายของอาโรน จะมิได้เข้าไปเผาเครื่องหอมถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เกลือกวาร์ณจะเป็นอย่างโคราห์และพรรคพวกของเขา ดังนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับเอเลอาซาร์ทางโมเสส
Nmb	16	41	พอรุ่งขึ้นบรรดาชนมมขนอิสราเอลก็บ่นว่าโมเสสและอาโรนว่า " ท่านได้ประหารชีวิตคนของพระเยโฮวาห์เสีย "
Nmb	16	42	ต่อมาเมื่อชนมมขนมาประชุมประชุมหน้าโมเสสและอาโรน เขาเห็นหน้ามาสุพลับพลาแห่งชุมนุม และดูเถิด เมฆมาคลุมพลับพลา นั้น และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ปรากฏ
Nmb	16	43	โมเสสกับอาโรนจึงมาหน้าพลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	16	44	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	16	45	" จงออกไปเสียจากท่ามกลางประชุมชนนี้ เพื่อเราจะผลาญเขาทั้งหลายเสียในพริบตาเดียว " และท่านทั้งสองก็ขมหน้าลงถึงดิน
Nmb	16	46	โมเสสพูดกับอาโรนว่า " จงเอากระถางไฟ เอาไฟจากแทนบูชาใส่ไว้ แล้วใส่เครื่องหอมรับนำไปที่ชุมนุมชน ทำการลบลทินบาปของชุมนุมชนนั้นเสีย เพราะพระพิโรธพุ่งออกมาจากพระเยโฮวาห์แล้ว กิยพิบัติได้บังเกิดขึ้น "
Nmb	16	47	อาโรนจึงนำกระถางไฟดังที่โมเสสบอกวิ่งเข้าไปท่ามกลางที่ประชุม และดูเถิด กิยพิบัติได้บังเกิดขึ้นแก่ประชาชนแล้ว และท่านได้ใส่เครื่องหอมและทำการลบลทินบาปของประชาชน
Nmb	16	48	ท่านได้ยินอยู่ระหว่างคนตายกับคนเป็น และกิยพิบัตินั้นก็ถูกระงับแล้ว
Nmb	16	49	บรรดาคนที่ตายด้วยกิยพิบัติมีหนึ่งหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยคน ไม่นับคนที่ตายด้วยเรื่องของโคราห์
Nmb	16	50	เมื่อกิยพิบัติถูกระงับแล้ว อาโรนก็กลับไปหาโมเสสที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	17	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	17	2	" จงพูดกับคนอิสราเอลและเอาไม้เท้ามาจากเขา เรือนบรรพบุรุษละอันจากประมุขทุกคนตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน เขียนชื่อชายเจ้าของไม้ไว้บนไม้เท้าทุกอัน
Nmb	17	3	เขียนชื่อของอาโรนไว้บนไม้เท้าของคนเลวี เพราะจะมีไม้เท้าอันเดียวสำหรับหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษหนึ่ง
Nmb	17	4	จงวางไม้เท้าเหล่านั้นไว้ในพลับพลาแห่งชุมนุม ต่อหน้าพระโอวาทที่ที่เราพบกับเจ้าทั้งหลาย
Nmb	17	5	และต่อมาไม้เท้าของชายผู้ที่เราโปรดเลือกนั้นจะออก เช่นนี้เราจะกระทำให้เสียงบ่นของคนอิสราเอล ซึ่งเขานับต่อเจ้าสงบลงเสียจากเรา "
Nmb	17	6	โมเสสจึงสั่งคนอิสราเอล และประมุขของท่านทุกคนก็มอบไม้เท้าแก่ท่านละอันตามเรือนบรรพบุรุษ เป็นไม้เท้าสิบสองอัน และไม้เท้าของอาโรนก็อยู่ในไม้เท้าเหล่านั้นด้วย
Nmb	17	7	และโมเสสวางไม้เท้าเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ในพลับพลาพระโอวาท
Nmb	17	8	อยู่มาวันรุ่งขึ้นโมเสสได้เข้าไปในพลับพลาพระโอวาท ดูเถิด ไม้เท้าของอาโรนสำหรับรวงควานเลวีได้งอก มีดอกตูมและดอกบาน และเกิดผลอัลมอนด์ลูกบ้าง
Nmb	17	9	แล้วโมเสสนำไม้เท้าทั้งหมดจากที่ตรงพระพักตร์พระเยโฮวาห์มายังคนอิสราเอลทั้งหมด เขาได้ตรวจดู และทุกคนก็นำไม้เท้าของตนไป
Nmb	17	10	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงนำไม้เท้าของอาโรนกลับไปวางไว้ต่อหน้าพระโอวาท เก็บไว้เป็นหมายสำคัญสำหรับเตือนพวกคุณ เพื่อเจ้าจะให้เขาทั้งหลายยุติการบ่นว่าเรา เพื่อเขาจะไม่ตอตาย "
Nmb	17	11	โมเสสก็กระทำเช่นนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งท่านอย่างไร ท่านก็กระทำอย่างนั้น
Nmb	17	12	และคนอิสราเอลพูดกับโมเสสว่า " ดูเถิด เราพินาศ เราถึงหยายนะ เราถึงหยายนะหมดแล้ว
Nmb	17	13	ผู้ใดที่มาใกล้พลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ต้องตาย เราจะต้องตายหมดหรือ "
Nmb	18	1	ดังนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า " เจ้าและบุตรชายของเจ้า และวงวานบิดาของเจ้าจะต้องรับโทษความชั่วช้าเนื่องด้วยสถานบริสุทธิ์ ทั้งเจ้าและบุตรชายของเจ้าจะต้องรับโทษความชั่วช้าเนื่องด้วยหน้าที่บุโรหิตของเจ้า
Nmb	18	2	และจงนำพี่น้องของเจ้ามาใกล้เจ้า ซึ่งเป็นตระกูลเลวี ตระกูลบิดาของเจ้า เพื่อเขาจะสมทบกับเจ้า และปรนนิบัติเจ้า ขณะที่เจ้าและบุตรชายปรนนิบัติอยู่ต่อหน้าพลับพลาพระโอวาท
Nmb	18	3	เขาทั้งหลายจะคอยรับใช้เจ้า และรับใช้บรรดาหน้าที่ต่างๆของพลับพลา แต่อย่าให้เข้าไปใกล้เครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์หรือแทนบูชา เกลือกวาร์ณทั้งหลายและเจ้าจะต้องตาย
Nmb	18	4	เขาทั้งหลายจะสมทบกับพวกเจ้า และคอยรับใช้อยู่ที่พลับพลาแห่งชุมนุม ในงานปรนนิบัติทั้งสิ้นของพลับพลา และอย่าให้ผู้อื่นใดมาใกล้เจ้า
Nmb	18	5	พวกเจ้าต้องคอยรับใช้ในหน้าที่ของสถานบริสุทธิ์ และหน้าที่ของแทนบูชา เพื่อพระพิโรธจะไม่เกิดขึ้นแก่คนอิสราเอลอีก
Nmb	18	6	และดูเถิด เราได้เลือกคนเลวีพี่น้องของเจ้าออกจากคนอิสราเอล เป็นของประทานแก่เจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อให้ปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	18	7	ทั้งเจ้าและบุตรชายจงคอยรับใช้ในหน้าที่บุโรหิต เพื่องานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับแทนบูชาและสิ่งที่อยู่ภายในมาน เจ้าต้องอยู่ปฏิบัติงาน เราให้ตำแหน่งบุโรหิตแก่เจ้าเป็นของประทานสำหรับงานปฏิบัติ และผู้ใดอื่นที่เข้ามาใกล้ต้องให้ถึงแก่ความตาย "
Nmb	18	8	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า " ดูเถิด เราได้ให้เครื่องบูชาของเราส่วนหนึ่งแก่เจ้า คือบรรดาของถวายของคนอิสราเอล เราให้แก่เจ้าส่วนหนึ่งและแก่ลูกหลานของเจ้าเป็นกฎถาวรเพราะเหตุพวกเจ้าได้รับการเจิมแล้ว
Nmb	18	9	ในบรรดาของบริสุทธิ์ที่สุดส่วนซึ่งไม่ได้เผาไฟที่เป็นของของเจ้ามีดังนี้ บรรดาของถวายของเขา บรรดาธัญญาบูชาของเขา บรรดาเครื่องบูชาไถบปของเขา บรรดาเครื่องบูชาไถการละเมิดของเขา ซึ่งเขาถวายแก่เรา จะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดแก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเจ้า
Nmb	18	10	เจ้าจงรับประทานสิ่งเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ที่สุด ผู้ชายทุกคนรับประทานได้ เป็นของบริสุทธิ์แก่เจ้า
Nmb	18	11	สิ่งต่อไปนี้ก็เป็นของเจ้าด้วย คือของให้ให้เขาถวาย บรรดาเครื่องบูชาแกวถวายของคนอิสราเอล เราได้ให้ไว้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้าเป็นกฎถาวรแก่ถาวร ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้
Nmb	18	12	น้ำมันที่ดีที่สุดทั้งหมด และน้ำมันที่ดีที่สุด และเมล็ดพืชทั้งหมด และผลธัญพืชที่เขาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้า
Nmb	18	13	ผลสุกรุ่นแรกของเขาทุกอย่างซึ่งอยู่ในแผ่นดิน ที่เขานำมาถวายพระเยโฮวาห์ จะเป็นของเจ้า ทุกคนที่สะอาดอยู่ในครอบครัวของเจ้ารับประทานได้
Nmb	18	14	บรรดาของมอบถวายในอิสราเอลจะเป็นของเจ้า
Nmb	18	15	บรรดาเนื้อหนังที่เบิดครรภักดิ์ ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ ซึ่งเขาถวายแด่พระเยโฮวาห์จะเป็นของเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม บุตรหัวปีของมณษย์เจ้าจะต้องไถไว้ เจ้าต้องไถลูกหัวปีของบรรดาสัตว์ทั้งปวงที่มดทับินด้วย
Nmb	18	16	และค่าไถ พออายุได้หนึ่งเดือนเจ้าก็ไถให้ ให้เจ้ากำหนดว่าเป็นเงินห้าเชลตามเชลของสถานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นยีสึบเก-ราห์
Nmb	18	17	แต่ลูกหัวปีของวัว หรือลูกหัวปีของแกะ หรือลูกหัวปีของแพะ เจ้าไม่ต้องไถเพราะเป็นของบริสุทธิ์ เจ้าจงเอาเลือดของมันพรมบนแทนบูชา
Nmb	18	18	และเอาไขมันของมันเผาเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	18	18	แต่เนื้อของมันจะเป็นของเจ้า เช่นเดียวกับเนื้ออกที่แกวถวายหรือเนื้อโคนขาขวาเป็นของเจ้า
Nmb	18	19	บรรดาเครื่องบูชาบริสุทธิ์ที่คนอิสราเอลมอบถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราให้แก่เจ้าและแก่บุตรชายหญิงซึ่งอยู่กับเจ้า เป็นกฎถาวร เป็น

The Holy Bible in Thai (KJV)

พันธสัญญาเกถือเป็นนิตยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สำหรับเจ้า และเชื้อสายของเจ้าด้วย"			
Nmb	18	20	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรนว่า " เจ้าจะไม่ได้รับมรดกในแผ่นดินของเขา ทั้งเจ้าจะไม่มีส่วนอันใดกับเขาเลย เราเป็นส่วนแบ่งของเจ้าและเป็นมรดกของเจ้าท่ามกลางคนอิสราเอล
Nmb	18	21	ดูเถิด เราให้บรรดาสิบชักหนึ่งในอิสราเอลแก่คนเลวีเป็นมรดก เป็นค่าตอบแทนงานที่เขาปฏิบัติ คืองานปฏิบัติที่พลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	18	22	ตั้งแต่นั้นต่อไปคนอิสราเอลจะมีได้เข้ามาใกล้พลับพลาแห่งชุมนุม เกถือกว่าเขาจะรับโทษบาปและจะต้องตาย
Nmb	18	23	แต่คนเลวีจะต้องปฏิบัติงานของพลับพลาแห่งชุมนุม และเขาจะต้องรับโทษความชั่วช้าของเขา จะเป็นกฎเกณฑ์ถาวรตลอดชั่วอายุของเจ้า เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล
Nmb	18	24	เพราะว่าส่วนสิบชักหนึ่งของคนอิสราเอล ซึ่งนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เราได้ให้แก่คนเลวีเป็นมรดก เพราะฉะนั้นเราจึงได้บอกเขาว่า " เขาจะไม่มีส่วนมรดกท่ามกลางคนอิสราเอล "
Nmb	18	25	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	18	26	" ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงกล่าวแก่คนเลวีว่า ` เมื่อพวกเจ้าได้รับสิบชักหนึ่งจากคนอิสราเอล ซึ่งเราให้แก่เจ้าอันมาจากเขาเป็นมรดกของเจ้านั้น เจ้าจงนำสิบชักหนึ่งของสิบชักหนึ่งที่เจ้าได้มานั้นถวายแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	18	27	และส่วนถวายของเจ้านั้นจะนับเหมือนหนึ่งเป็นพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าว และเหมือนส่วนที่เติมเปี่ยมจากบ่ออย่างงั้น
Nmb	18	28	เพราะฉะนั้นเจ้าต้องนำของบูชาจากสิบชักหนึ่งทั้งสิ้นของเจ้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือสิบชักหนึ่งที่เจ้ารับจากคนอิสราเอลนั้น จากส่วนได้นี้พวกเจ้าจงมอบของถวายแด่พระเยโฮวาห์แด่อาโรนโรหิต
Nmb	18	29	จากบรรดาของที่พวกเจ้าได้รับ เจ้าจงนำเครื่องถวายทุกสิ่งที่ต้องถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากบรรดาของดีที่สุดในส่วนของที่บรสิฐที่
Nmb	18	30	ฉะนั้นเจ้าจงพูดกับเขาว่า ` เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้ว ให้คนเลวีรับส่วนที่เหลืออยู่เป็นเหมือนหนึ่งพืชที่ได้มาจากลานนวดข้าวและเป็นผลได้จากบ่ออย่างงั้น
Nmb	18	31	และเจ้าจะรับประทานส่วนนั้น ณ ที่ใดก็ได้ ทั้งตัวเจ้าและครอบครัวของเจ้า เพราะว่าเป็นรางวัลตอบแทนงานปฏิบัติของเจ้าในพลับพลาแห่งชุมนุม
Nmb	18	32	เมื่อเจ้าได้ถวายส่วนที่ดีที่สุดแล้วเจ้าจะห้ามโทษบาปโดยของถวายนั้นไม่ และเจ้าอย่าทำสิ่งบรสิฐของคนอิสราเอลให้มลทินเกถือกว่าเจ้าจะต้องตาย "
Nmb	19	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
Nmb	19	2	" ต่อไปนี้เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาว่า จงบอกคนอิสราเอลให้นำวัวตัวเมียสี่ตัวไม่มีตำหนิ และยังไม่เคยเข้าเทียมแอก
Nmb	19	3	และเจ้าจงให้วัวนั้นแก่เอลาซาร์ปุโรหิต และให้เอาวัวนั้นไปนอกค่ายฆ่าเสียต่อหน้าเขา
Nmb	19	4	และเอลาซาร์ปุโรหิตจะเอาวัวมืองมูมเลือดวัวพรหมที่ข้างหน้าพลับพลาแห่งชุมนุมเจ็ดครั้ง
Nmb	19	5	และให้มีคนเฝ้าวัวตัวเมียนั้นเสียในสายตาของเขา คือเขาจะต้องเฝ้าหนึ่ง เนื้อ และเลือด กับมูลของมันเสียให้หมด
Nmb	19	6	และปุโรหิตจะเอาไม้สนสีดาร์ ไม่ผสมกับด้ายสีแดงโยนเข้าไปในไฟที่เฝ้าวัวตัวเมียนั้น
Nmb	19	7	แล้วปุโรหิตจะซักเสื้อผ้าของตน และชำระร่างกายเสียในน้ำ ภายหลังจึงเข้าไปในค่ายและปุโรหิตนั้นจึงเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น
Nmb	19	8	ผู้ใดที่ทำการเฝ้าวัวตัวเมียต้องซักเสื้อผ้าและชำระร่างกายของตนเสียในน้ำ และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น
Nmb	19	9	ให้ชายคนที่สะอาดเก็บขี้เถ่าวัวตัวเมียนั้น นำไปไว้นอกค่ายในที่สะอาด และให้เก็บขี้เถ่านั้นไว้ว่าเป็นน้ำแห่งการแยกตั้งไว้สำหรับที่ชุมนุมชนอิสราเอลเพื่อเป็นการชำระล้างบาปออกเสีย
Nmb	19	10	และคนที่เก็บขี้เถ่าของวัวตัวเมียต้องซักเสื้อผ้าของตน และเขาจะเป็นมลทินอยู่จนถึงเวลาเย็น จะเป็นอย่างนี้แก่คนอิสราเอล และแก่คนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เป็นกฎเกณฑ์ถาวร
Nmb	19	11	ผู้ที่แตะต้องศพของผู้ใดก็ตามต้องเป็นมลทินอยู่เจ็ดวัน
Nmb	19	12	ในวันที่สามเขาต้องชำระตัวด้วยน้ำ แล้วในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาด แต่ถ้าเขาไม่ชำระตัวในวันที่สาม ในวันที่เจ็ดเขาจะสะอาดไม่ได้
Nmb	19	13	ผู้ใดก็ตามแตะต้องคนตาย ถือร่างกายของคนที่ยาแล้ว และมิได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ ผู้นั้นก็กระทำให้พลับพลาของพระเยโฮวาห์มีมลทิน คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล เพราะน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรมกตัวเขา เขาจะเป็นมลทิน มลทินยังค้างอยู่ที่เขา
Nmb	19	14	ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติเรื่องคนตายในดินที่ ทุกคนที่เข้ามาในดินที่ และสารพัดที่อยู่ในดินที่ จะเป็นมลทิน ไปเจ็ดวัน
Nmb	19	15	ภาษาชะงักกที่ ไม่มีฝาปิดต้องเป็นมลทิน
Nmb	19	16	คนใดที่อยู่ในพื้นแห้งไปแตะต้องคนที่ถูกดาบตาย หรือแตะต้องศพ หรือกระดูกคน หรือหลุมศพ จะเป็นมลทิน ไปเจ็ดวัน
Nmb	19	17	สำหรับคนที่เปนมลทินนี้ จงเอาขี้เถ่าจากการเฝ้าวัวตัวเมียในการบูชาโกบาบ และเอาน้ำที่ไหลเต็มเข้าไปนในภาษาชะงัก
Nmb	19	18	ให้คนสะอาดเอากิ่งหุสุมจุ่มน้ำนั้นประพรมที่เดินที่และเครื่องใช้ของทั้งสิ้น และบนตัวคนที่อยู่ที่นั้นและบนตัวคนที่แตะต้องกระดูกหรือคนถูกฆ่าหรือคนตายหรือหลุมศพ
Nmb	19	19	ให้คนสะอาดประพรมคนที่เปนมลทินในวันที่สามและวันที่เจ็ด อย่างนี้พอวันที่เจ็ดเขาจะทำได้ คนนั้นสะอาด และเขาต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำพอถึงเวลาเย็นเขาจะสะอาด
Nmb	19	20	แต่คนที่เปนมลทินและไม่ชำระตัวให้บริสุทธิ์ คนนั้นจะต้องถูกตัดขาดจากท่ามกลางที่ชุมนุม เพราะเขาได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์เปนมลทิน คือว่าน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ไม่ได้พรมกตัวเขา เขาจึงเปนมลทิน
Nmb	19	21	และให้เป็นกฎเกณฑ์แก่พวกเขายูเนืองนิตย์ ผู้ที่ประพรมน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะต้องซักเสื้อผ้าของตน และผู้ที่แตะต้องน้ำแห่งการแยกตั้งไว้จะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น
Nmb	19	22	และสิ่งใดที่ผู้เปนมลทินแตะต้อง สิ่งนั้นจะเป็นมลทิน และผู้ที่แตะต้องสิ่งนั้นจะเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น "
Nmb	20	1	ชุมนุมชนทั้งหดของคนอิสราเอลเข้ามาในถิ่นทุรกันดารคินาในเดือนที่หนึ่ง ประชาชนพักอยู่ในกาเดช มิเรียมก็สิ้นชีวิตและฝังไว้ที่นั่น
Nmb	20	2	ครั้งนั้นชุมนุมชนไม่มีน้ำ เขาประชมกันว่าโมเสสและอาโรน
Nmb	20	3	ประชาชนตัดพ้อต่อว่าโมเสสว่า " เมื่อพี่น้องเราตายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์นั้น เราตายเสียด้วยก็ดี
Nmb	20	4	ท่านพาชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์มาในถิ่นทุรกันดารนี้ให้ตายเสียที่นี้ทั้งตัวเราและสัตว์ของเราทำไม
Nmb	20	5	และทำไมท่านจึงให้เราออกจากอียิปต์ นำเรามาอยู่ที่เลหุทราเมนี้ เป็นที่ซึ่ง ไม่มีพืช ไม่มีมะเดื่อ องุ่นหรือทับทิม และไม่มีน้ำดื่ม "
Nmb	20	6	แล้วโมเสสและอาโรนออกจากที่ประชุมไปที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมและชนหน้าลง และส่งราศีของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่เขา
Nmb	20	7	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	20	8	" จงเอาไม้เท้าและเรียกประชุมชุมนุมชน ทั้งเจ้าและอาโรนพี่ชายของเจ้า และบอกหินต่อหน้าต่อตาประชาชนให้เห็นหลังน้ำ ดังนั้นเจ้าจะเอาน้ำออกจากหินให้เขา ดังนั้นแหละเจ้าจะให้น้ำแก่ชุมนุมชนและสัตว์ดื่ม "
Nmb	20	9	โมเสสก็นำไม้เท้าไปจากหน้าพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่พระองค์ทรงบัญชา
Nmb	20	10	โมเสสกับอาโรนก็เรียกชุมนุมชนให้ไปพร้อมกันที่หิน โมเสสกล่าวแก่เขาว่า " เจ้าผู้ปกครองฟิง ณ บัดนี้จะให้เราน้ำออกจากหินนี้ให้พวกเจ้าดื่มหรือ "
Nmb	20	11	และโมเสสก็ยกมือขึ้นตีหินนั้นสองครั้งด้วยไม้เท้า และน้ำก็ไหลออกมามากมาย ชุมชนและสัตว์ของเขาก็ได้ดื่มน้ำ
Nmb	20	12	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า " เพราะเจ้ามิได้เชื่อเราจึงมิได้กระทำให้เราเป็นที่บริสุทธิ์ในสายตาของคนอิสราเอล เพราะฉะนั้นเจ้าจึงจะมิได้นำชุมนุมชนนี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา "
Nmb	20	13	น้ำนั้นคือน้ำเมรีบาห์ เพราะว่าการคนอิสราเอลได้ต่อว่าพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสำแดงความบริสุทธิ์ท่ามกลางเขา
Nmb	20	14	โมเสสได้ส่งผู้สื่อสารจากกาเดชไปถึงกษัตริย์แห่งเอโดมว่า " พี่น้องซึ่งเป็นคนอิสราเอลกล่าวตั้งนินว่า ท่านก็ทราบถึงบรรดาความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นแก่เราแล้ว
Nmb	20	15	วาระบรรพบุรุษของเราลงไปยังอียิปต์ และเราอยู่ในอียิปต์ช้านาน และชาวอียิปต์ได้ข่มเหงเราและบรรพบุรุษของเรา
Nmb	20	16	และเมื่อเราร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงลบเสียงของเรา และได้ส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำเราออกจากอียิปต์ และดูเถิด เรามายู่ในกา

The Holy Bible in Thai (KJV)

เลขเป็นเมืองที่อยู่ชิดพรมแดนของท่าน			
Nmb	20	17	ขอให้เรายกผ่านเขตแดนของท่าน เราจะไม่ผ่านไร่นาหรือสวนองุ่นของท่าน เราจะไม่มีน้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทางหลวง เราจะไม่เห็น
			ไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ จนกว่าเราจะผ่านพ้นเขตแดนของท่าน "
Nmb	20	18	แต่เอโดมกล่าวแก่ท่านว่า " ท่านจะยกผ่านไปไม่ได้เถิดกว่าเราจะยกออกมาสู่ท่านด้วยดาบ "
Nmb	20	19	และคนอิสราเอลพูดกับกษัตริย์แห่งเอโดมว่า " เราจะขึ้นไปตามทางหลวง ถ้าเรานำน้ำของท่าน ไม่ว่าตัวเราหรือสัตว์ เราจะชำระเงินให้ ขอให้
			เราเดินผ่านไป เราไม่ต้องการอะไรอีก "
Nmb	20	20	แต่ท่านตอบว่า " เราจะยกผ่านไปไม่ได้ " แล้วเอโดมก็ยกพลเป็นอันมากมาต่อสู้เขาทั้งหลายด้วยมืออันเข้มแข็ง
Nmb	20	21	เช่นนี้แหละเอโดมปฏิเสธไม่ให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน ดังนั้นอิสราเอลจึงหันไปจากท่าน
Nmb	20	22	และซมมูชนอิสราเอลทั้งหมดเดินทางจากคาเดชมายังภูเขาไซร
Nmb	20	23	ที่ภูเขาไซรนี้พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรนริมเขตแดนแผ่นดินเอโดมว่า
Nmb	20	24	" อาโรนจะต้องถูกรวบไปอยู่กับพวกของเขา เพราะเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่คนอิสราเอล เพราะเจ้าทั้งสองกบฏต่อคำสั่ง
			ของเราที่น้ำเมรีบาห์
Nmb	20	25	จงนำอาโรนและเอลาซารบุตรชายของเขา นำเขาขึ้นมาบนภูเขาไซร
Nmb	20	26	จงถอดเสื้อของอาโรนสวมให้แก่เอลาซารบุตรชายของเขา และอาโรนจะถูกรวบไปอยู่กับพวกของเขา เขาจะตายที่นั่น "
Nmb	20	27	โมเสสก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และพวกท่านก็ขึ้นไปบนภูเขาไซรท่ามกลางสายตาของซมมูชนทั้งหมด
Nmb	20	28	และโมเสสถอดเสื้อผ้าของอาโรน และสวมให้แก่เอลาซารบุตรชายของเขา และอาโรนก็สิ้นชีวิตอยู่ที่ยอดภูเขาเนิน แล้วโมเสสและเอลา
			ซาร์ลงมาจากภูเขา
Nmb	20	29	เมื่อบรรดาซมมูชนเห็นว่าอาโรนสิ้นชีวิตเสียแล้ว วงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดก็ร้องไห้ไว้ทุกข์ให้อาโรนอยู่สามสิบวัน
Nmb	21	1	เมื่อกษัตริย์เมืองอาราด ชาวคานาอันผู้อยู่ทางภาคใต้ ได้ยินว่าอิสราเอลกำลังยกมาตามทางที่พวกสอดแนมชี้ขึ้น ท่านต่อสู้กับคนอิสราเอล
			และจับไปเป็นเชลยได้บ้าง
Nmb	21	2	และคนอิสราเอลปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ว่า " ถ้าพระองค์จะทรงมอบชนชาตินี้ไว้ในมือข้าพระองค์แน่แล้ว ข้าพระองค์จะทำลายบ้านเมือง
			เขาเสียให้สิ้น "
Nmb	21	3	และพระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงของคนอิสราเอลและมอบชาวคานาอันไว้ เขาก็ทำลายชาวคานาอันและบ้านเมืองของเขาเสียสิ้น จึงได้เรียกชื่อ
			ตำบลนั้นว่าโฮรมาห์
Nmb	21	4	เขาทั้งหลายออกเดินจากภูเขาไซรตามทางที่ไปทะเลแดงเพื่อจะอ้อมแผ่นดินเอโดม ประชาชนท้อใจมากเพราะเหตุหนทาง
Nmb	21	5	และประชาชนก็บ่นว่าพระเจ้าและว่าโมเสสว่า " ทำไมพาเราออกจากอียิปต์มาตายในถิ่นทุรกันดาร เพราะไม่มีอาหารและไม่มีน้ำ เราเบื่อ
			อาหารอันไร่นี้ "
Nmb	21	6	และพระเยโฮวาห์ก็ทรงให้เมฆมาปกคลุมเขาในหมู่ประชาชน งูก็กัดประชาชน และคนอิสราเอลตายมาก
Nmb	21	7	และประชาชนมาหาโมเสสกล่าวว่า " เราทั้งหลายได้กระทำบาปเพราะเราทั้งหลายได้บ่นว่าพระเยโฮวาห์และบ่นว่าท่าน ขอทูลแด่พระเยโฮวา
			ห์ ขอพระองค์ทรงนำเราไปจากเราเสีย "
Nmb	21	8	ดังนั้นโมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน
Nmb	21	9	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงทำเมฆมาตัวหนึ่งติดไว้ที่เสา และต่อมทกคนที่ถูกกัดเมื่อเขามองดู เขายังมีชีวิตอยู่ได้ "
Nmb	21	10	ดังนั้นโมเสสจึงทำทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่ง และติดไว้ที่เสา แล้วต่อมทกผู้กัดคนใด ถ้าเขามองดูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ได้
Nmb	21	11	และคนอิสราเอลก็ยกออกไปตั้งค่ายอยู่ที่โอโบท
Nmb	21	12	และเขาออกเดินจากโอโบทไปตั้งค่ายอยู่ที่อียาบาธา อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ตรซามโมอับ ทางทิศตะวันตก
Nmb	21	13	เขายกออกจากที่นั่นมาตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเศเรด
			เขายกออกจากที่นั่นไปตั้งค่ายพักแรมที่อารโนนข้างโน้น ซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดารที่ยึดมาจากพรมแดนของคนอาโมไรต์ เพราะว่าแม่น้ำอา
			รโนนเป็นพรมแดนของโมอับ ระหว่างโมอับกับคนอาโมไรต์
Nmb	21	14	ดังนั้นในหนังสือสงครามของพระเยโฮวาห์จึงมีว่า " พระองค์ทรงชนะที่ทะเลแดง และล้มแม่น้ำอารโนน
Nmb	21	15	และที่เชิงลาดของที่ลุ่มเหล่านั้นซึ่งยึดไปจนถึงที่ตั้งเมืองอาร์ และพาดพิง ไปถึงพรมแดนโมอับ "
Nmb	21	16	จากที่นั่นเขาออกเดินต่อไปถึงเมืองเบเออร์ ซึ่งเป็นบ่อน้ำที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงรวบรวมประชาชนเข้าด้วยกัน เราจะให้น้ำแก่
			เขา "
Nmb	21	17	แล้วอิสราเอลจึงร้องเพลงนี้ว่า " บ่อน้ำเอ๋ย จงมีน้ำพลงขึ้นมา ให้เรามาร้องเพลงกัน
Nmb	21	18	เป็นบ่อน้ำที่เจ้านายได้ขุดไว้ เป็นบ่อน้ำที่ชนนางของประชาชนจะเอ๋ย ด้วยคทาและไม้เท้าของผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติ " และจากถิ่น
			ทุรกันดารนั้น ไป เขาก็มาถึงที่หอนาห์
Nmb	21	19	และจากที่หอนาห์ถึงตำบลนาหะลีเอล และจากนาหะลีเอลถึงตำบลบาโมท
Nmb	21	20	และจากบาโมทถึงหุบเขาซึ่งอยู่ในท้องถื่นโมอับข้างยอดเขาปิสกาห์ซึ่งมองลงมาเห็นเยซิโมน
Nmb	21	21	แล้วอิสราเอลส่งผู้สื่อสารไปหาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์กล่าวว่า
Nmb	21	22	" ขอให้ข้าพเจ้าผ่านแผ่นดินของท่าน พวกเราจะไม่เสียเข้าไปในนาหรือในสวนองุ่น เราจะไม่มีน้ำจากบ่อ เราจะเดินไปตามทางหลวงจน
			เราได้ผ่านพรมแดนเมืองของท่าน "
Nmb	21	23	แต่สิโหนไม่ยอมให้อิสราเอลยกผ่านพรมแดนของท่าน สิโหนรวบรวมพลทั้งหมดของท่านยกออกสู้รบกับอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร และท่าน
			มาถึงยาซาธารบกับอิสราเอลที่นั่น
Nmb	21	24	และอิสราเอลได้ประหารท่านเสียด้วยคมดาบ ยึดเอาแผ่นดินของท่านจากแม่น้ำอารโนนจนถึงแกวยับอก โกลไปจนถึงแดนคนอัมโมน
			เพราะว่าพรมแดนของคนอัมโมนเข้มแข็ง
Nmb	21	25	และอิสราเอลยึดเมืองเหล่านี้ทั้งหมด และอิสราเอลเข้าตั้งอยู่ในบรรดาหัวเมืองของคนอาโมไรต์ ในเฮซโบน และตามชนบททั้งหมด
Nmb	21	26	เพราะว่าเฮซโบนเป็นเมืองหลวงของสิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ผู้ที่ต่อสู้กับกษัตริย์ชาวโมอับองค์ก่อน และยึดได้แผ่นดินของท่านทั้งสิ้น
			โกลไปถึงแม่น้ำอารโนน
Nmb	21	27	เพราะฉะนั้นนักร้องบทสกาษัตริย์จึงร้องว่า " มาที่เฮซโบน ให้สร้างและสถาปนาเมืองแห่งสิโหนขึ้น
Nmb	21	28	เพราะว่ามีไฟออกไปจากเฮซโบน มีเปลวไฟออกไปจากเมืองแห่งสิโหน ได้ทำลายเมืองอาร์ของโมอับ เจ้าของแห่งปฐมนิยสถานสูงของแม่น้ำ
			อารโนน
Nmb	21	29	โอ โมอับเอ๋ย ระวังแก่เจ้า โอ ชนชาติแห่งพระเคโมชเอ๋ย เจ้าต้องพินาศ พระเคโมชได้มอบทั้งบุตรชายของคนที่หลบภัยแล้วกับบุตรสาวของ
			ตน ให้เป็นเชลยของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์
Nmb	21	30	เราทั้งหลายได้ยิงเขาทั้งปวง เฮซโบนพินาศจนถึงดีโบน เราได้กวาดล้างถึงโนฟาห์เสียคือถึงเมเดบา "
Nmb	21	31	ดังนั้นอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคนอาโมไรต์
Nmb	21	32	และโมเสสใช้คนไปสอดแนมเมืองยาเซอร์ และเขาทั้งหลายได้ยึดชนบทของเมืองนั้น และขับไล่คนอาโมไรต์ที่อยู่ที่นี่เสีย
Nmb	21	33	แล้วเขาก็เลี้ยวยกเดินไปตามทางเมืองบาซาน และโอกษัตริย์เมืองบาซานก็ออกมา ทั้งตัวท่านกับพลไพร่ทั้งสิ้นของท่าน เพื่อสู้รบกับเขาที่เอ
			เดรอี
Nmb	21	34	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว ทั้งบรรดาพลไพร่ของเขา และแผ่นดินของเขา
			และเจ้าจะกระทำแก่เขาอย่างเจ้าได้กระทำแก่สิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้อยู่ที่เฮซโบน "
Nmb	21	35	ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงฆ่าโอกและโอรสของท่านเสีย ทั้งประชาชนทั้งสิ้นของท่าน ไม่มีเหลือให้ท่านสักคนเดียว และเขาทั้งหลายก็เข้ายึดแผ่นดิน
			ของท่าน
Nmb	22	1	แล้วคนอิสราเอลก็ยกออกไปตั้งค่ายอยู่ ณ ที่ราบโมอับซึ่งอยู่พักแม่น้ำอารโนนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโค
Nmb	22	2	ฝ่ายบาลากบุตรชายคิปโปรได้เห็นการทั้งปวงซึ่งอิสราเอลได้กระทำต่อคนอาโมไรต์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	22	3	ทั้งโมอับก็รันคร้ำมตอชนชาตินั้นนักหนา เพราะเขามีคนมากด้วยกัน โมอับกลัวคนอิสราเอลลานั้นทีเดียว
Nmb	22	4	โมอับจึงพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียนว่า " คนเหล่านี้จะมาเลี้ยงกินสารพัดที่ล้อมรอบเราอยู่หมด เหมือนวัวเลี้ยงกินหญ้าในนา " บาลา
คบุตรชายศิปโปร์เป็นกษัตริย์เมืองโมอับในเวลานั้น			
Nmb	22	5	ท่านใช้ผู้สื่อสารไปยังบาลาอัมบุตรชายเบโอรที่เปโรโรใกล้แม่น้ำในแผ่นดินอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของท่าน โดยกล่าวว่า " ดุเถิด ชนชาติ
หนึ่งออกมาจากอียิปต์ ดุเถิด เขาทั้งหลายเข้าเผ่าคัมพินแผ่นดินโลก กำลังพักอยู่ตรงข้ามข้าพเจ้า			
Nmb	22	6	ขอเชิญมาเถิด ขอสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่ข้าพเจ้า เพราะเขาเข้มแข็งกว่าข้าพเจ้ามาก ชะรอยข้าพเจ้าจะสามารถรบชนะเขาและขับไล่เขา
ออกไปจากแผ่นดินได้ เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ถ้าท่านอวยพรแก่ผู้ใด ผู้นั้นจะเป็นไปตามพรนั้น และท่านสาปแช่งผู้ใด ผู้นั้นก็ถูกสาปแช่ง "			
Nmb	22	7	ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ของเมืองโมอับกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองมีเดียนก็ถือคำการทำอาถรรพ์นั้นออกไป ครั้นเขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัม ก็บอกคำ
ของบาลาคแก่เขา			
Nmb	22	8	บาลาอัมกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า " คินนี้จึงค่างที่นี้ก่อน เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสอย่างไรแก่ข้าแล้ว ข้าจึงจะนำคำนั้นมาแจ้งแก่ท่านทั้งหลาย "
ดังนั้นเจ้าเมืองแห่งโมอับจึงยังอยู่กับบาลาอัม			
Nmb	22	9	และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมตรัสว่า " คนที่มาอยู่กับเจ้าคือผู้ใด "
Nmb	22	10	บาลาอัมทูลพระเจ้ว่า " บาลาคบุตรชายศิปโปร์กษัตริย์เมืองโมอับได้ใช้เขาทั้งหลายมาแจ้งแก่ข้าพระองค์ว่า
Nmb	22	11	` ดุเถิด ชนชาติหนึ่งออกจากอียิปต์มาเผ่าคัมพินแผ่นดินโลก ขอเชิญมาเถิด ขอสาปแช่งเขาทั้งหลายให้แก่ข้าพเจ้า ชะรอยข้าพเจ้าจะรบชนะ
เขาและขับไล่เขาออกไปได้ " "			
Nmb	22	12	พระเจ้าตรัสกับบาลาอัมว่า " เจ้าอย่าไปกับเขาทั้งหลาย เจ้าอย่าแช่งชนชาตินั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับพร "
Nmb	22	13	รุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นกล่าวแก่เจ้านายของบาลาคว่า " จงกลับไปแผ่นดินของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธมิให้เราไปกับท่าน "
Nmb	22	14	เพราะฉะนั้นเจ้านายแห่งโมอับก็ลุกขึ้นกลับไปหาบาลาคกล่าวว่า " บาลาอัมปฏิเสธไม่ยอมมากับเรา "
Nmb	22	15	บาลาคได้ส่งพวกเจ้านายไปอีกครึ่งหนึ่ง มีจำนวนมากกว่า และมีเกียรติยศมากกว่ารุ่นก่อน
Nmb	22	16	เขาทั้งหลายมาถึงบาลาอัมกล่าวแก่ท่านว่า " บาลาคบุตรชายศิปโปร์กล่าวดังนั้นว่า ` ขออย่าให้มีอะไรชดชวางท่านที่จะไปหาข้าพเจ้าเลย
Nmb	22	17	เพราะข้าพเจ้าจะให้เกียรติแก่ท่านอย่างสูงแน่ ท่านจะให้ข้าพเจ้าทำอะไรให้ ข้าพเจ้าจะกระทำตาม ขอเชิญมาสาปแช่งชนชาตินี้ให้แก่
ข้าพเจ้า " "			
Nmb	22	18	แต่บาลาอัมได้ตอบคนใช้ของบาลาคว่า " แม้ว่าบาลาคจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของท่านแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอก
เหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าไม่ได้ ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่			
Nmb	22	19	บัดนี้ขอท่านยังอยู่ที่นี่สักคืนหนึ่งก่อนด้วย เพื่อข้าพเจ้าจะทราบว่าจะพระเยโฮวาห์จะตรัสเพิ่มเติมประการใดแก่ข้าพเจ้าบ้าง "
Nmb	22	20	และพระเจ้าเสด็จมาหาบาลาอัมในกลางคืนตรัสแก่เขาว่า " ถ้ามีผู้ขมายมาเรียกเจ้าจงลุกขึ้นไปกับเขา แต่เจ้าจงกระทำตามที่เราสั่งเจ้าเท่านั้น "
Nmb	22	21	ดังนั้นรุ่งเช้าบาลาอัมก็ลุกขึ้นพுகอนลา ไปกับเจ้านายแห่งโมอับ
Nmb	22	22	แต่พระเจ้าทรงกริ้วต่อบาลาอัมเพราะเขาไป ดังนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มายืนเป็นผู้สกัดทางบาลาอัมไว้ ฝ่ายบาลาอัมขี่ลามีคนใช้สอง
คนไปกับเขา			
Nmb	22	23	เมื่อลานั้นเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง ลาก็เลี้ยวออกนอกทาง เข้าไปในทุ่งนา บาลาอัมจึงตีลาให้กลับไปทางเดิม
Nmb	22	24	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มายืนอยู่ในทางแคบระหว่างสวนองุ่น มีกำแพงทั้งสองข้างทาง
Nmb	22	25	เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์นั้นก็เดินไปติดกำแพง หนีบเท้าของบาลาอัมเข้ากับกำแพง บาลาอัมก็ตีลาอีก
Nmb	22	26	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็เดินไปข้างหน้ายืนอยู่ในที่แคบ ไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงไปข้างขวาหรือข้างซ้าย
Nmb	22	27	เมื่อลาเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์นั้นก็หอบลง บาลาอัมยังคงนั่งอยู่บนหลัง บาลาอัมก็โกรธ จึงเอาไม้เท้าของเขาตีลา
Nmb	22	28	แล้วพระเยโฮวาห์เปิดปากลา มันจึงพูดกับบาลาอัมว่า " ข้าพเจ้าได้กระทำอะไรแก่ท่าน ท่านจึงได้ตีข้าพเจ้าถึงสามครั้ง "
Nmb	22	29	บาลาอัมพูดกับลาว่า " เพราะเจ้าได้แกล้งเรา เราอยากจะมีดาบอยู่ในมือเดี๋ยวนี้ เราจะได้ฆ่าเจ้าเสีย "
Nmb	22	30	ลาก็พูดกับบาลาอัมว่า " ข้าพเจ้าไม่ใช่ลาของท่านที่ท่านขับช้อยู่ทุกวันตลอดชีวิตจนบัดนี้ดอกหรือ ข้าพเจ้าได้เคยกระทำเช่นนี้แก่ท่านหรือ "
บาลาอัมก็บอกว่า " ไม่เคย "			
Nmb	22	31	แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาบาลาอัม เขาจึงเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง บาลาอัมก็ก้มศีรษะชนหน้าลงกราบ
Nmb	22	32	และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า " ทำไมเจ้าจึงตีลาของเจ้าถึงสามครั้ง ดุเถิด เรามาห้ามเจ้า เพราะการประพฤติของเจ้าชด
ชืนเรา			
Nmb	22	33	ลาได้เห็นเราและหลีกเลี่ยงไปต่อหน้าเราถึงสามครั้ง ถ้ามันมิได้หลีกเลี่ยงไปจากเรา เราจะได้ฆ่าเจ้าเสียแล้วเมื่อตะกี้นี้แน่ และให้ลารอดตายไป "
Nmb	22	34	แล้วบาลาอัมพุดกับทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าพเจ้าได้กระทำบาป เพราะข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านยืนอยู่ในหนทางกั้นข้าพเจ้า ฉะนั้น
ถ้าท่านไม่เห็นชอบ ข้าพเจ้าจะกลับไปเสีย "			
Nmb	22	35	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า " จงไปกับชายเหล่านั้นเถิด แต่เจ้าจงพุดเฉพาะคำที่เราให้เจ้าพุด " ดังนั้นบาลาอัมก็ไป
กับเจ้านายของบาลาคต่อไป			
Nmb	22	36	เมื่อบาลาคได้ยินว่าบาลาอัมมาแล้ว ท่านจึงออกไปรับบาลาอัมที่เมืองโมอับที่สถลปลายพรมแดนซึ่งเกิดขึ้นด้วยแม่น้ำอารโนน
Nmb	22	37	บาลาคพุดกับบาลาอัมว่า " เราได้อุตสาห์ใช้คนไปเชิญท่านมามิใช่หรือ เหตุไฉนท่านไม่มาหาเราเล่า เราไม่สามารถที่จะให้เกียรติแก่ท่าน
หรือ "			
Nmb	22	38	บาลาอัมพุดกับบาลาคว่า " ดุเถิด ข้าพเจ้ามาหาท่านแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรได้เล่า คำซึ่งพระเจ้าใส่ปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องกล่าว "
Nmb	22	39	แล้วบาลาอัมไปกับบาลาคถึงตำบลคิริยาทุโฮท
Nmb	22	40	ณ ที่นั้นบาลาคเอาวัวและแกะถวายบูชา แล้วส่งไปให้บาลาอัมและเจ้านายที่อยู่กับเขาบ้าง
Nmb	22	41	ต่อมารุ่งขึ้นบาลาคก็พาบาลาอัมขึ้นไปยังภูเขานิยสถานสูงของพระบารุค จากที่นั่นก็ได้เห็นประชาชนส่วนที่อยู่ใกล้ที่สุด
Nmb	23	1	บาลาอัมพุดกับบาลาคว่า " ท่านจงสร้างแท่นบูชาให้ข้าพเจ้าที่นี่เจ็ดแท่น และจัดวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัวให้ข้าพเจ้า "
Nmb	23	2	บาลาคก็กระทำตามคำของบาลาอัม บาลาคและบาลาอัมเอาวัวผู้ตัวหนึ่งแกะผู้ตัวหนึ่งกระทำบูชาที่แท่นบูชาทุกแท่น
Nmb	23	3	แล้วบาลาอัมพุดกับบาลาคว่า " จงยืนอยู่ใกล้เครื่องเผาบูชาของท่านแล้วข้าพเจ้าจะ ไป ชะรอยพระเยโฮวาห์จะเสด็จมาหาข้าพเจ้า และสั่งใจที่
พระองค์สำแดงแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะบอกท่าน "			
Nmb	23	4	แล้วเขาก็ขึ้นไปยังที่สูง
Nmb	23	5	พระเจ้าทรงพุดกับบาลาอัม และบาลาอัมกราบทูลพระองค์ว่า " ข้าพระองค์ได้จัดแท่นบูชาเจ็ดแท่น ทั้งได้จัดวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่ง
บูชาอยู่ทุกแท่น "			
Nmb	23	6	พระเยโฮวาห์ทรงใส่ถ้อยคำในปากของบาลาอัมและตรัสว่า " จงกลับไปหาบาลาคแล้วจงพุดอย่างนั้น "
Nmb	23	7	บาลาอัมจึงกลับไปหาบาลาค และดุเถิด บาลาคก็บรรดาเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่ที่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน
Nmb	23	8	บาลาอัมได้กล่าวกลอนภายิตของเขาวา " บาลาคได้พาข้าพเจ้ามาจากอารัม ท่านกษัตริย์ของโมอับได้พาข้าพเจ้ามาจากภูเขาทางตะวันออก
กล่าวว่า ` มาเถิด มาแข่งยาโคบเพื่อข้าพเจ้า มาเถิด มาประณามอิสราเอล '			
Nmb	23	9	ข้าพเจ้าจะแช่งผู้ที่พระเจ้าไม่ทรงแช่งได้อย่างไร ข้าพเจ้าจะประณามผู้ที่พระเยโฮวาห์ไม่ทรงประณามได้อย่างไร
Nmb	23	10	เพราะข้าพเจ้าได้ดูเขาจากยอดผา จากเนินสูงข้าพเจ้าได้เห็นเขาแน่ ดุเถิด ชนชาติหนึ่งอยู่ลำพังและมีได้นับเข้าในหมู่ประชาชาติ
ใดจะนับผลผลิตดินของยาโคบได้ หรือนับหนึ่งในสี่ของอิสราเอลได้ ขอให้ข้าพเจ้าตายอย่างคนชอบธรรม และขอให้สถลปลายชีวิตของข้าพเจ้า			
เหมือนอย่างของเขา "			
Nmb	23	11	แล้วบาลาคพุดกับบาลาอัมว่า " ท่านได้กระทำอะไรแก่เราเล่า เราเชิญท่านให้มาแข่งพวกศัตรูของเรา ดุเถิด ท่านไม่ได้กระทำอะไรแก่เรา
นอกจากอวยพรเรา "			
Nmb	23	12	เขาจึงตอบว่า " ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะกล่าวคำซึ่งพระเยโฮวาห์ใส่ในปากข้าพเจ้าหรือ "
Nmb	23	13	บาลาคพุดกับเขาว่า " เชิญท่านไปอีกที่หนึ่งกับข้าพเจ้าเถิด ซึ่งท่านจะดูเขาจากที่นั่น ได้ ท่านจะเห็นเพียงส่วนที่ใกล้ที่สุด และจะไม่เห็นคนทั้ง
หมด จากที่นั้นท่านจงแช่งเขาทั้งหลายให้ข้าพเจ้าเถิด "			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	23	14	แล้วบาลากก็พาบลาอัมมาถึงนาของโคฟิม ขึ้นถึงยอดเขาปีสกาห์ สร้างแท่นบูชาเจ็ดแท่น และจัดวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบูชาอยู่บนแท่น
Nmb	23	15	บลาอัมพูดกับบลาคว่า " จงยืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่านเถิด ขณะที่ข้าพเจ้า ไปพบพระเยโฮวาห์ทรงโน้มน "
Nmb	23	16	แล้วพระเยโฮวาห์ทรงพบบลาอัมและทรงใส่ถ้อยคำในปากของเขตรัสว่า " จงกลับไปหาบาลาก และจงพูดอย่างนั้น "
Nmb	23	17	บลาอัมก็กลับมาหาบาลาก ดูเถิด เขายืนอยู่ข้างเครื่องเผาบูชาของท่าน มีเจ้านายแห่งโมอับยืนอยู่กับท่าน บาลากจึงถามเขาว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสว่ากระไร "
Nmb	23	18	บลาอัมก็ได้กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า " บาลาก ลุกขึ้นเถิดและคอยฟัง บุตรชายของคิปีโร จงฟังข้าพเจ้าเถิด
Nmb	23	19	พระเจ้ามิใช่มนุษย์จึงมิได้มีลา และมีได้เป็นบุตรของมนุษย์จึงไม่ต้องกลับใจ ที่พระองค์ตรัสไปแล้ว พระองค์ก็จะมิทรงกระทำตามหรือ ที่พระองค์ทรงลี้หน้าจาแล้ว จะไม่ทรงกระทำให้สำเร็จหรือ
Nmb	23	20	ดูเถิด ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้อวยพร พระองค์ได้ทรงอำนวยการ และข้าพเจ้าจะเรียกกลับไม่ได้
Nmb	23	21	พระองค์ได้ทอดพระเนตรว่าไม่มีความชั่วช้าในยาโคบ และทรงเห็นว่าไม่มีความชั่วร้ายในอิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขายูกับเขา และเสียงให้ร้องถวายพรพระมหากษัตริย์อยู่ท่ามกลางเขา
Nmb	23	22	พระเจ้าทรงนำเขาออกจากอียิปต์ ทรงเป็นเสมือนเขาโคกระทิงเพื่อเขา
Nmb	23	23	ไม่มีการถือลางต่อต้านยาโคบ ไม่มีการทำนายต่อต้านอิสราเอล ถึงเวลาแล้วยาโคบและอิสราเอลก็จะได้รับคำบอก ว่า ` พระเจ้าจะทรงกระทำอะไร '
Nmb	23	24	ดูเถิด ชนชาติหนึ่งซึ่งลุกขึ้นอย่างสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ และยืนขึ้นอย่างสิงโตหนุ่ม ไม่ยอมนอนจนกว่าจะกินเหยื่อเสีย และดื่มเลือดของสิ่งที่ฆ่าตาย "
Nmb	23	25	แล้วบาลากจึงพูดกับบลาอัม " อย่าแข่งเขาเลย ทั้งอย่าอวยพรแก่เขา "
Nmb	23	26	แต่บลาอัมตอบบลาคว่า " ข้าพเจ้าไม่ได้บอกท่านแล้วหรือว่า ` ทุกสิ่งทั้งพระเยโฮวาห์ตรัส ข้าพเจ้าจะต้องกระทำตาม ' "
Nmb	23	27	บาลากจึงพูดกับบลาอัมว่า " มาเถิด ข้าพเจ้าจะพาท่านไปอีกที่หนึ่ง ชะรอยพระเจ้าจะทรงโปรดให้ท่านแข่งเขาเพื่อข้าพเจ้าจากที่นั้น "
Nmb	23	28	บาลากก็พาบลาอัมไปถึงยอดเขาเปโอร ซึ่งมองลงมาเห็นเยซีโมน
Nmb	23	29	แล้วบลาอัมบอกกับบลาคว่า " จงสร้างแท่นบูชาที่นี่เจ็ดแท่นให้ข้าพเจ้า จัดวัวผู้เจ็ดตัวและแกะผู้เจ็ดตัวให้ข้าพเจ้าที่นี่ "
Nmb	23	30	บาลากจึงกระทำตามที่บลาอัมได้บอก และถวายบูชาวัวผู้ตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งบนแท่นทุกแท่น
Nmb	24	1	เมื่อบลาอัมเห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยที่จะให้อวยพรแก่อิสราเอล บลาอัมก็หาได้ไปแสวงหาลางอย่างครั้งก่อนๆ ไม่ แต่มุ่งหน้าตรงไปยังถิ่นทุรกันดาร
Nmb	24	2	บลาอัมยกหน้าดูเห็นอิสราเอลอยู่เป็นค่ายๆตามตระกูล แล้วพระวิญญาณของพระเจ้ามาอยู่บนเขา
Nmb	24	3	เขาจึงกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า " คำพยากรณ์ของบลาอัมบุตรชายเบโอร คำพยากรณ์ของชายที่หูดำแจ้
Nmb	24	4	คำพยากรณ์ของผู้ที่ดียืนพระวจนะของพระเจ้า ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ล้มลงจนเกิดความมึนงง แต่ตาไม่มีสิ่งใดบัง
Nmb	24	5	โอ ยาโคบเอ๋ย เต็มที่ของท่านช่างงามเหลือเกิน โอ อิสราเอลเอ๋ย ค่ายของท่านก็งาม
Nmb	24	6	เหมือนหุบเขาที่ยืด ไปไกล เหมือนสวนซึ่งอยู่ข้างแม่น้ำ เหมือนต้นกฤษณาซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปลูกไว้ เหมือนต้นสนลีดาร์ที่อยู่ข้างลำน้ำ
Nmb	24	7	น้ำจะไหลออกจากถึงของเขา และเชื้อสายของเขาจะมีอยู่ตามลำน้ำเป็นอันมาก กษัตริย์ของเขาจะสูงกว่ากษัตริย์อากักราชอาณาจักรของเขา
Nmb	24	8	พระเจ้าผู้ทรงนำเขาออกมาจากอียิปต์ ทรงเป็นเสมือนเขาโคกระทิงเพื่อเขา เขาจะกินประชาชนชาติซึ่งเป็นศัตรูเสีย และหักกระดูกของศัตรูเหล่านั้น และแทงเขาทั้งหลายด้วยลูกศร
Nmb	24	9	เขาหมอบลงและนอนลงอย่างสิงโต เขาเหมือนสิงโตผู้ยิ่งใหญ่ ใครเล่าจะมาปลุกให้เขาลุกขึ้น ผู้ใดที่อวยพรแก่ท่าน ขอให้เขาได้รับพร ผู้ใดที่แข่งท่าน ขอให้เขาได้รับคำแข่ง "
Nmb	24	10	บาลากก็โกรธบลาอัม จึงตบมือ แล้วบาลากพูดกับบลาอัมว่า " เราเชิญท่านมาให้แข่งศัตรูของเรา และดูเถิด ท่านได้อวยพรแก่เราถึงสามครั้ง
Nmb	24	11	ดังนั้นจงหนีไปยังที่อยู่ของท่านเถิด เราได้กล่าวไว้ เราจะให้เกียรติแก่ท่านแน่แท้ แต่ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงขัดขวางมิให้ท่านได้รับเกียรติ "
Nmb	24	12	แต่บลาอัมพูดกับบลาคว่า " ข้าพเจ้ามิได้บอกผู้สื่อสารซึ่งท่านใช้ให้ไปหาข้าพเจ้านั้นแล้วหรือว่า
Nmb	24	13	` แม้ว่าบาลากจะให้เงินและทองเต็มบ้านเต็มเรือนของเขาแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกระทำอะไรนอกเหนือพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ที่
Nmb	24	14	จะทำตามใจข้าพเจ้าไม่ว่าดีหรือชั่ว พระเยโฮวาห์ตรัสประการใด ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น '
Nmb	24	15	ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปสู่ชนชาติของข้าพเจ้า มาเถิด ข้าพเจ้าจะสำแดงให้ท่านทราบว่า ชนชาตินี้ก็จะกระทำประการใดแก่ชนชาติของท่านในวันข้างหน้า "
Nmb	24	16	เขาก็กล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า " คำพยากรณ์ของบลาอัมบุตรชายเบโอร คำพยากรณ์ของชายผู้หูดำแจ้
Nmb	24	17	คำพยากรณ์ของผู้ที่ดียืนพระวจนะของพระเจ้า และทราบถึงพระปัญญาของพระองค์ผู้สูงสุด ผู้เห็นนิมิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ได้ล้มลงจนเกิดความมึนงง แต่ตาไม่มีสิ่งใดบัง
Nmb	24	18	ข้าพเจ้าจะเห็นเขา แต่ไม่ใช่อย่างเดียวกัน ข้าพเจ้าจะดูเขา แต่ไม่ใช่อย่างใดกล่าวนี ดาวดวงหนึ่งจะเดินออกมาจากยาโคบ และธารพระกรอันหนึ่งจะขึ้นมาจากอิสราเอล จะตีเขตแดนของโมอับและทำลายบรรดาภูเขาลานของเขา
Nmb	24	19	ฝ่ายเอโดมจะตกเป็นของคือนอื่น เสรีจะตกเป็นของศัตรูของเขาด้วย ฝ่ายอิสราเอลได้แสดงวิกรมแล้ว
Nmb	24	20	ผู้หนึ่งซึ่งออกมาจากยาโคบจะครอบครอง และชาวเมืองที่รอดตาย ผู้หนึ่งจะทำลายเสีย "
Nmb	24	21	แล้วบลาอัมมองดูคนอามาเลข และกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า " อามาเลขเป็นประชาชนชาติหนึ่ง แต่ในที่สุดจะถึงซึ่งการทำลายอันถาวร "
Nmb	24	22	และเขามองดูคนเคนไนต์ และกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า " ที่อาศัยของท่านเข้มแข็งมาก และวังของท่านก็วางอยู่ในศิลา
Nmb	24	23	แต่อย่างไรก็ตามคนเคนไนต์ก็ต้องถูกกวาดล้าง อีกนานเท่าใดเล่า พวกอัสซูระจะมากวาดเจ้าไปเป็นเชลย "
Nmb	24	24	และบลาอัมกล่าวกลอนภาษิตของเขาว่า " อนิจจาเอ๋ย เมื่อพระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้ใครจะมีชีวิตอยู่ได้
Nmb	24	25	แต่ถ้าปีนจะมาจากเขตแดนเมืองคิทธิมทำลายอัสซูระและเอเบอร์ และเขาจะถูกทำลายอันถาวรด้วย "
Nmb	25	1	แล้วบลาอัมก็ลุกขึ้นกลับไปอยู่ที่อยู่ของเขา และบาลากก็ไปตามทางของตนด้วย
Nmb	25	2	เมื่ออิสราเอลพักอยู่ในเมืองซิทธิม ประชาชนก็ได้เริ่มเล่นซู้กับหญิงชาวโมอับ
Nmb	25	3	หญิงเหล่านั้นก็เชิญประชาชนให้ไปกระทำบาปต่อพระของนาง ประชาชนก็รับประทานและกราบไหว้พระของนาง
Nmb	25	4	ดังนั้นอิสราเอลก็เข้าถือพระบาอัลแห่งเปโอร และพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอล
Nmb	25	5	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงนำหัวหน้าทั้งหลายของประชาชนชาวอิสราเอลคนใดคนหนึ่งไปเพื่อพาพระพิโรธอัน
Nmb	25	6	เกรี้ยวกราดของพระเยโฮวาห์จะหันเหไปจากอิสราเอลเสีย "
Nmb	25	7	และโมเสสบอกพวกผู้วินิจฉัยของอิสราเอลว่า " ท่านทุกคนจงฆ่าคนของท่านที่เข้าถือพระบาอัลแห่งเปโอรเสีย "
Nmb	25	8	และดูเถิด มีชายอิสราเอลคนหนึ่งพาหญิงคนมีเดียนคนหนึ่งเข้ามาในหมู่พี่น้องของเขาต่อสายตาของโมเสส และท่ามกลางสายตาของชุมนุมชนทั้งหมดของอิสราเอล ซึ่งกำลังร้องให้อยู่หน้าประตูพลับพลาแห่งที่ชุมนุม
Nmb	25	9	ครั้นพินหัสบุตรชายเอลเอซาร์ บุตรชายของอาโรนบุตรโรหิตเห็นดังนั้นก็ลุกขึ้น ไปจากชุมนุมชน มือถือทวน
Nmb	25	10	ติดตามชายอิสราเอลคนนั้นเข้าไปในเต็นท์ และแทงทะลุขาทั้งคู่ ทั้งชายอิสราเอลและหญิงคนนั้น ท้องของนางก็ทะลุ แล้วภัยพิบัติในคนอิสราเอลก็สงบ
Nmb	25	11	แต่อย่างไรก็ตาม คนที่ตายด้วยภัยพิบัติมีสองหมื่นสี่พันคน
Nmb	25	12	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	25	13	" พินหัส บุตรชายเอลเอซาร์ บุตรชายอาโรนบุตรโรหิต ได้ยับยั้งความกริ้วของเราต่อคนอิสราเอล ในการที่เขามีความกระตือรือร้นเพราะเห็นแก่เราในท่ามกลางประชาชน ดังนั้นเราจึงมิได้เผาผลาญคนอิสราเอลเสียด้วยความเหี้ยมของเร
Nmb	25	14	ดังนั้นจงกล่าวไว้ว่า ` ดูเถิด เราให้พินหัสผู้รักษาสันติสุขแก่เขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	25	13	พันธสัญญาหนึ่งจะเป็นของเขา และของเชื้อสายของเขาที่ภายหลังเขา เป็นพันธสัญญาแห่งตำแหน่งโปรหิตอันถาวร เพราะเขามีความ
กระตือรือร้นเพื่อพระเจ้าของเขา และได้ทำการมมดหินบาปคนอิสราเอล "			
Nmb	25	14	ชื่อของชายอิสราเอลคนที่ถูกฆ่าร่วมกับหญิงชาวมีเดียนคนนั้น ชื่อคิมรี บุตรชายของสาอู เจ้าชายของครอบครัวสำคัญในตระกูลลิเมโอน
Nmb	25	15	และชื่อของหญิงชาวมีเดียนผู้ถูกฆ่า คือคอบบี บุตรสาวของศูร์ ผู้เป็นหัวหน้าตระกูลและครอบครัวสำคัญในมีเดียน
Nmb	25	16	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	25	17	" จงรบกวนคนมีเดียน และสู้รบกับเขา
Nmb	25	18	เพราะเขารบกวนเจ้าด้วยอุบาย ซึ่งเขาล่อเจ้าในเรื่องเปโรร์ และในเรื่องนางคอบบี บุตรสาวเจ้าชายแห่งมีเดียน ผู้เป็นน้องสาวของพวกเขา ผู้ที่
ถูกฆ่าตายในวันที่บังเกิดภัยพิบัติด้วยเรื่องเปโรร์"			
Nmb	26	1	ต่อมาภายหลังภัยพิบัตินั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและเอลาซาร์บุตรชายอาโรนโปรหิตว่า
Nmb	26	2	" จงทำสำมะโนครัวชายหนุ่มชนอิสราเอลทั้งหมด อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปตามเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหมดในอิสราเอล ผู้ที่จะเข้าสงครามได้"
Nmb	26	3	โมเสสกับเอลาซาร์โปรหิต ปรากฏกับเขาทั้งหลาย ณ ที่ราบโมอับริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า
Nmb	26	4	" จงทำสำมะโนครัวประชาชน อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป" ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสและคนอิสราเอล ผู้ที่ออกจากแผ่นดินอียิปต์คือ
Nmb	26	5	รูเบน บุตรชายหัวปีของอิสราเอล บุตรของรูเบน คือฮาโนค คนครอบครัวฮาโนค บิลดู คนครอบครัวบิลดู
Nmb	26	6	เฮสโรน คนครอบครัวเฮสโรน กามรี คนครอบครัวกามรี
Nmb	26	7	เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนรูเบน มีจำนวนสี่หมื่นสามพันเจ็ดร้อยสามสิบคน
Nmb	26	8	และบุตรชายของบิลดู คือเอลีอับ
Nmb	26	9	บุตรชายของเอลีอับคือ เนมุเอล ตาอาณ และอาบีรัม นี่คือตาอาณและอาบีรัมที่เลือกจากชุมนุมชน เป็นผู้ชักชวนโมเสสและอาโรนในพรรค
พวกโคราห์ เมื่อเขาขัดขวางพระเยโฮวาห์			
Nmb	26	10	และแผนทรณีได้อ้าปากออกกลืนเขาพร้อมกับโคราห์ เมื่อพรรคพวกนั้นถึงตาย เมื่อไฟเผาผลาญเสียสองร้อยห้าสิบคนและเขาทั้งหลายเป็น
เรื่องเตือนใจ			
Nmb	26	11	แต่บุตรของโคราห์นั้นหาได้ตายไม่
Nmb	26	12	บุตรชายของลิเมโอนตามครอบครัวของเขา คือเนมุเอล คนครอบครัวเนมุเอล ยามีน คนครอบครัวยามีน ยาซิน คนครอบครัวยาซิน
Nmb	26	13	เศ-ราห์ คนครอบครัวเศ-ราห์ ซาอูล คนครอบครัวซาอูล
Nmb	26	14	เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนลิเมโอน มีจำนวนสองหมื่นสองพันสองร้อยคน
Nmb	26	15	บุตรของกาต ตามครอบครัวของเขา คือเศเฟน คนครอบครัวเศเฟน ฮักกิ คนครอบครัวฮักกิ ชูนิ คนครอบครัวชูนิ
Nmb	26	16	โอสนี คนครอบครัวโอสนี เอร์ คนครอบครัวเอร์
Nmb	26	17	อาโรด คนครอบครัวอาโรด อาเรลี คนครอบครัวอาเรลี
Nmb	26	18	เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรของกาต ตามจำนวนของเขามีสี่หมื่นห้าร้อยคน
Nmb	26	19	บุตรชายของยูดาห์คือ เอร์และโอนัน เอร์กับโอนันตายเสียในแผ่นดินคานาอัน
Nmb	26	20	และบุตรชายของยูดาห์ตามครอบครัวของเขา คือเฮลาห์ คนครอบครัวเฮลาห์ เปเรศ คนครอบครัวเปเรศ เศ-ราห์ คนครอบครัวเศ-ราห์
Nmb	26	21	และบุตรชายของเปเรศคือ เฮสโรน คนครอบครัวเฮสโรน ฮามูล คนครอบครัวฮามูล
Nmb	26	22	เหล่านี้เป็นครอบครัวของยูดาห์ ตามจำนวนของเขามีเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยคน
Nmb	26	23	บุตรชายของอิสสาการ์ตามครอบครัวของเขา คือโธลา คนครอบครัวโธลา ปูวาห์ คนครอบครัวปูวาห์
Nmb	26	24	ยาซอบ คนครอบครัวยาซอบ ซิมโรน คนครอบครัวซิมโรน
Nmb	26	25	เหล่านี้เป็นครอบครัวของอิสสาการ์ ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นสี่พันสามร้อยคน
Nmb	26	26	บุตรชายของเศบูลุนตามครอบครัวของเขา คือเศเรศ คนครอบครัวเศเรศ เอโลน คนครอบครัวเอโลน ยาเลเอล คนครอบครัวยาเลเอล
Nmb	26	27	เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนเศบูลุน ตามจำนวนของเขามีหกหมื่นห้าร้อยคน
Nmb	26	28	บุตรชายของโยเซฟตามครอบครัวของเขา คือมนัสเสห์และเอฟราอิม
Nmb	26	29	บุตรชายของมนัสเสห์ คือมาคีร์ คนครอบครัวมาคีร์ มาคีร์ให้กำเนิดบุตรชื่อกิเลอาด กิเลอาด คนครอบครัวกิเลอาด
Nmb	26	30	บุตรชายของกิเลอาด คืออียะเซอร์ คนครอบครัวอียะเซอร์ เฮเลค คนครอบครัวเฮเลค
Nmb	26	31	และอัสรีเอล คนครอบครัวอัสรีเอล เชเคม คนครอบครัวเชเคม
Nmb	26	32	และเชมีดา คนครอบครัวเชมีดา เฮเฟอร์ คนครอบครัวเฮเฟอร์
Nmb	26	33	ส่วนเศโลเฟห์บุตรชายเฮเฟอร์ ไม่มีบุตรชายมีแต่บุตรสาว ชื่อบุตรสาวของเศโลเฟห์คือ มาลาห์ โนอาห์ โฮกลาห์ มิลคาห์และทิสซาห์
Nmb	26	34	เหล่านี้เป็นครอบครัวของมนัสเสห์ และจำนวนของเขามีห้าหมื่นสองพันเจ็ดร้อยคน
Nmb	26	35	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเอฟราอิมตามครอบครัวของเขาคือ ชูเรลาห์ คนครอบครัวชูเรลาห์ เบเกอร์ คนครอบครัวเบเกอร์ ทาหาน คนครอบครัว
ทาหาน			
Nmb	26	36	บุตรชายของชูเรลาห์คือ เอราน คนครอบครัวเอราน
Nmb	26	37	เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายเอฟราอิม ตามจำนวนของเขา มีสามหมื่นสองพันห้าร้อยคน เหล่านี้เป็นบุตรชายของโยเซฟตามครอบครัว
ของเขา			
Nmb	26	38	บุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา คือ เบ-ลา คนครอบครัวเบ-ลา อัซเบล คนครอบครัวอัซเบล อาหิรัม คนครอบครัวอาหิรัม
Nmb	26	39	เชฟฟาม คนครอบครัวเชฟฟาม หุฟาม คนครอบครัวหุฟาม
Nmb	26	40	และบุตรชายของเบ-ลา คืออาร์ดและนาอามาน อาร์ด คนครอบครัวอาร์ด นาอามาน คนครอบครัวนาอามาน
Nmb	26	41	เหล่านี้เป็นบุตรชายของเบนยามินตามครอบครัวของเขา และจำนวนของเขาเป็นสี่หมื่นห้าพันหกร้อยคน
Nmb	26	42	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของดานตามครอบครัวของเขา คือชูซิม คนครอบครัวชูซิม นี่เป็นครอบครัวของดานตามครอบครัวของเขา
Nmb	26	43	ครอบครัวทั้งหมดของคนชูซิมตามจำนวนของเขา มีหกหมื่นสี่พันสี่ร้อยคน
Nmb	26	44	บุตรของอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา คืออิมนาห์ คนครอบครัวอิมนาห์ อิซวี คนครอบครัวอิซวี เบรียห์ คนครอบครัวเบรียห์
Nmb	26	45	บุตรชายของเบรียห์คือ เฮเบอร์ คนครอบครัวเฮเบอร์ มัลคีเอล คนครอบครัวมัลคีเอล
Nmb	26	46	บุตรสาวของอาเซอร์ คือเสราห์
Nmb	26	47	เหล่านี้เป็นครอบครัวของบุตรชายอาเซอร์ตามจำนวนของเขา มีห้าหมื่นสามพันสี่ร้อยคน
Nmb	26	48	บุตรชายของนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา คือยาเซเอล คนครอบครัวยาเซเอล กุณี คนครอบครัวกุณี
Nmb	26	49	เยเซอร์ คนครอบครัวเยเซอร์ ซิลเลม คนครอบครัวซิลเลม
Nmb	26	50	เหล่านี้เป็นครอบครัวของนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา และตามจำนวนของเขามีสี่หมื่นห้าพันสี่ร้อยคน
Nmb	26	51	จำนวนคนอิสราเอล มีหกแสนหนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบคน
Nmb	26	52	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	26	53	" ให้แบ่งแผ่นดินนั้นเป็นมรดกแก่คนเหล่านี้ตามจำนวนรายชื่อ
Nmb	26	54	มรดกส่วนใหญ่ก็ให้แบ่งแก่คนตระกูลใหญ่ และมรดกส่วนน้อยก็ให้แบ่งแก่คนตระกูลย่อม ทุกตระกูลจะได้รับส่วนมรดกตามจำนวนคน
Nmb	26	55	แต่ให้จับสลากแบ่งแผ่นดินนั้น ให้เขาได้รับมรดกตามรายชื่อตระกูลของบรรพบุรุษของเขา
Nmb	26	56	ให้จับสลากแบ่งมรดกของเขานั้นตามส่วนตระกูลใหญ่และตระกูลย่อม"
Nmb	26	57	ต่อไปนี้เป็นคนเลวีที่นับตามครอบครัวของเขา คือเกอร์โซน คนครอบครัวเกอร์โซน โคซาท คนครอบครัวโคซาท เมราริ คนครอบครัวเมราริ
Nmb	26	58	ต่อไปนี้เป็นครอบครัวของเลวี คือคนครอบครัวเลวี คนครอบครัวเฮโบรน คนครอบครัวเฮโบรน คนครอบครัวชิวี คนครอบครัวชิวี โคราห์ และโค
ซาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออัมราม			
Nmb	26	59	ภรรยาของอัมรามคือโยเกเบตบุตรสาวของเลวีเกิดแก่เลวีที่อียิปต์ และนางคลอดบุตรให้อัมรามชื่อ อาโรนและโมเสส และมีริยมพี่สาวของเขา

ทั้งสอง			
Nmb	26	60	และอาโรนให้กำเนิดบุตรชื่อนาดับ อามิฮู เอลเอซาร์ และอิธามาร์
Nmb	26	61	แต่นาดับและอามิฮูนั้นได้เสียชีวิต เมื่อเขาฆ่าด้วยไฟที่ผิดรูปแบบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Nmb	26	62	และจำนวนของเขาเป็นสองหมื่นสามพันคน เป็นผู้ชายทุกคนอายุตั้งแต่หนึ่งเดือนขึ้นไป เพราะเขามิได้นำรวมไว้ในคนอิสราเอล เพราะไม่มี
มรดกให้แก่เขาท่ามกลางคนอิสราเอล			
Nmb	26	63	จำนวนคนเหล่านี้ไม่เสสและเอลเอซาร์บโรหิตได้นับไว้ ครึ่งเมื่อนับคนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค
Nmb	26	64	แตตามรายชื่อเหล่านี้ไม่มีชายสักคนหนึ่งซึ่งไม่เสสและอาโรนบโรหิตได้นับไว้ครึ่งเมื่อนับคนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารซีนาย
Nmb	26	65	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสว่าเขาเหล่านั้นว่า "เขาจะต้องตายในถิ่นทุรกันดาร" ไม่มีชายสักคนหนึ่งเหลืออยู่นอกจากเอลบุตรชายเยฟุน
เนห์และโยชวาบุตรชายนูน			
Nmb	27	1	ครึ่งนั้นบุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟห์บุตรชายของเอเฟอร์ ผู้เป็นบุตรชายของกิลอาด ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์
จากครอบครัวต่างๆของมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟเข้ามาใกล้ ชื่อบุตรสาวทั้งหลายของเขาคือ มาลาห์ โนอาห์ โฮกลาห์ มีลคาห์ และতিরธาห์			
Nmb	27	2	และเขาทั้งหลายมายืนอยู่ต่อหน้าโมเสสและต่อหน้าเอลเอซาร์บโรหิต และต่อหน้าปุระมุข และต่อหน้าบรรดาชนมุขที่ประตูลับปลาแห่ง
ชนมุข กล่าวว่			
Nmb	27	3	" บิดาของเราตายเสียในถิ่นทุรกันดาร ท่านมิได้อยู่ในพวกที่ส่องสมกันต่อสุพระเยโฮวาห์ในพรรดพวกโคราห์ แต่ท่านเสียชีวิตเพราะบาป
ของตน และท่านไม่มีบุตรชายเลย			
Nmb	27	4	เหตุใดจึงลบบิดาของเราจากครอบครัวของท่าน เพราะเหตุที่ท่านไม่มีบุตรชายเลย ขอให้เรามีกรรมสิทธิ์ที่ดินท่ามกลางพี่น้องบิดาของเรา
ด้วย"			
Nmb	27	5	โมเสสได้นำเรื่องของเขากราบทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Nmb	27	6	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	27	7	" บุตรสาวของเศโลเฟห์ทุกคนถูกต้องแล้ว เจ้าจงให้กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นมรดกท่ามกลางพี่น้องบิดาของเขา และกระทำให้มรดกบิดาของเขาตก
ทอดมาถึงเขา			
Nmb	27	8	เจ้าจงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ถ้าผู้ชายคนหนึ่งตายและไม่มียุบุตรชาย เจ้าจงให้มรดกของเขาตกไปยังบุตรสาวของเขา
Nmb	27	9	และถ้าเขาไม่มีบุตรสาว เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้องของเขา
Nmb	27	10	และถ้าเขาไม่มีพี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่พี่น้องบิดาของเขา
Nmb	27	11	และถ้าบิดาของเขาไม่มีพี่น้อง เจ้าจงให้มรดกของเขาแก่ญาติที่ถัดเข้าไปในครอบครัวของเขา ให้ผู้นั้นถือกรรมสิทธิ์ได้ ให้เป็นกฎเกณฑ์
แห่งคำตัดสินแก่ประชาชนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ "			
Nmb	27	12	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาธา และมองดูแผ่นดินซึ่งเรามอบให้แก่คนอิสราเอล
Nmb	27	13	และเมื่อเจ้าได้เห็นแล้ว เจ้าจะถูกรับไปอยู่กับประชาชนของเจ้า อย่างอาโรนพี่ชายของเจ้าได้ถูกรับไปนั้น
Nmb	27	14	เพราะว่าเจ้าทั้งสองคนถูกตั้งบัญชาของเราในถิ่นทุรกันดารคินระหว่างที่ชนมุขกันได้โต้แย้งขึ้น เจ้ามิได้นำถือเราต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลายที่
น้ำนั้น" นี่คือน้ำเมรีบาห์แห่งคานาในถิ่นทุรกันดารคิน			
Nmb	27	15	โมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า
Nmb	27	16	" ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งจิตวิญญาณมนุษย์ทั้งปวงทรงแต่งตั้งชายผู้หนึ่งไว้เหนือชนมุขคนนี้
Nmb	27	17	ผู้ซึ่งจะเข้ามาออกอกในต่อหน้าเขา ผู้ซึ่งจะนำเขาเข้ามาออก เพื่อว่าชนมุขชนของพระเยโฮวาห์จะมีได้เหมือนกับฝูงแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง"
Nmb	27	18	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " จงนำโยชวาบุตรชายนูนผู้มิพระวิญญาณอยู่ในเขามา จงเอามือของเจ้าวางบนเขา
Nmb	27	19	ตั้งเขาไว้ต่อหน้าเอลเอซาร์บโรหิตและต่อหน้าชนมุขทั้งหมด และเจ้าจงกำชับเขาท่ามกลางสายตาของชนมุข
Nmb	27	20	เจ้าจงให้เกียรติยศของเจ้าแก่เขาบ้าง เพื่อให้ชนมุขอิสราเอลทั้งหมดเชื่อฟังเขา
Nmb	27	21	และเขาจะยืนอยู่ต่อหน้าเอลเอซาร์บโรหิต ผู้ซึ่งจะทูลถามเพื่อเขาตามหลักตัดสินของอุริมต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และคนทั้งปวงจะออกไป
ไปและเข้ามาตามคำของบโรหิต ทั้งเขากับคนทั้งปวงในอิสราเอลนั้นคือชนมุขทั้งหมด"			
Nmb	27	22	และโมเสสกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่าน ท่านจึงนำโยชวาให้มายืนต่อหน้าเอลเอซาร์บโรหิต และต่อหน้าชนมุขทั้งหมด
Nmb	27	23	และท่านเอามือวางบนโยชวา และกำชับเขา ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งทางโมเสส
Nmb	28	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	28	2	" จงบัญชาคนอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า ของบูชาของเรา อาหารของเราซึ่งเป็นของบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เจ้าทั้งหลายจงเอาใจ
ใส่ที่จะถวายบูชาแก่เราตามกาลกำหนด			
Nmb	28	3	และเจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า นี่เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟซึ่งเจ้าทั้งหลายควรถวายแด่พระเยโฮวาห์ คือลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิตัว เป็น
เครื่องบูชาเนื่องนิตย์ทุกวัน			
Nmb	28	4	เจ้าจงถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชาในตอนเช้าตัวหนึ่ง และลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้นเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น
Nmb	28	5	และยอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟ่าห์เป็นธัญญาบูชา คลุกกับน้ำมันสักหนึ่งในสิลัน
Nmb	28	6	เป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งได้บัญชาตั้งไว้ที่ภูเขาซีนายเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	28	7	ส่วนเครื่องดื่มบูชาคูกั้นนั้นให้ถวายหนึ่งในสิลันกับแกะตัวหนึ่ง ในที่บริสุทธิ์เจ้าจงเทเครื่องดื่มบูชาซึ่งเป็นเหล้าองุ่นถวายแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	28	8	ลูกแกะอีกตัวหนึ่งเจ้าจงถวายบูชาเวลาเย็น เจ้าจงถวายบูชาด้วยไฟเช่นเดียวกับธัญญาบูชาของเวลาเช้า และเช่นเดียวกับเครื่องดื่มบูชาที่คูกั้น
เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์			
Nmb	28	9	ในวันสะบาโตลูกแกะอายุหนึ่งขวบสองตัวที่ไม่มีตำหนิตัว และยอดแป้งสองในสิบเอฟ่าห์คลุกกับน้ำมันให้เป็นธัญญาบูชา และเครื่องดื่มบูชาคูกั้น
Nmb	28	10	นี่เป็นเครื่องเผาบูชาทุกวันสะบาโตนอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์และเครื่องดื่มบูชาคูกั้น
Nmb	28	11	เวลาต้นเดือนทุกเดือน เจ้าทั้งหลายจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะหนึ่งขวบไม่มีตำหนิตัว
ตัว			
Nmb	28	12	สำหรับวัวตัวหนึ่งจงเอายอดแป้งสามในสิบเอฟ่าห์คลุกกับน้ำมันสำหรับเป็นธัญญาบูชา และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งนั้นจงเอายอดแป้งสองในสิบเอ
ฟ่าห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญาบูชา			
Nmb	28	13	สำหรับลูกแกะทุกตัวจงเอายอดแป้งหนึ่งในสิบเอฟ่าห์คลุกกับน้ำมันเป็นธัญญาบูชา ให้เป็นเครื่องเผาบูชาเป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชา
ด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์			
Nmb	28	14	ส่วนเครื่องดื่มบูชาคูกั้นนั้น สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งจงเอาน้ำองุ่นครึ่งอิน สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งจงเอาหนึ่งในสามอิน สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งจงเอา
หนึ่งในสิลัน นี่เป็นเครื่องเผาบูชาประจำเดือน ทุกเดือนตลอดปี			
Nmb	28	15	และเอลุกแะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบายถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้นำมาบูชานอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์และเครื่องดื่มบูชาคูกั้น
Nmb	28	16	เดือนที่หนึ่งวันที่สิบสี่เป็นปีศาจของพระเยโฮวาห์
Nmb	28	17	และวันที่สิบห้าของเดือนนี้เป็นวันการเลี้ยง จงรับประทานขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน
Nmb	28	18	ในวันต้นให้มีการประชุมบริสุทธิ์ เจ้าทั้งหลายอย่ากระทำงานหนักในวันนั้น
Nmb	28	19	แต่จงถวายบูชาด้วยไฟ เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ คือเอวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง และลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว ดูให้ดูว่าไม่
มีตำหนิตัว			
Nmb	28	20	และเอายอดแป้งคลุกน้ำมันเป็นธัญญาบูชาของสัตว์เหล่านี้ สำหรับวัวผู้ตัวหนึ่งเจ้าจงถวายสามในสิบเอฟ่าห์ และสำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในสิบ
เอฟ่าห์			
Nmb	28	21	สำหรับลูกแกะตัวหนึ่งในลูกแกะเจ็ดตัวนั้น จงเอาแป้งหนึ่งในสิบเอฟ่าห์
Nmb	28	22	และเอาแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบายเพื่อทำการมลทินบาปของเจ้า
Nmb	28	23	เจ้าจงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาตอนเช้า ซึ่งเป็นเครื่องบูชาเนื่องนิตย์นั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	28	24	ในทำนองเดียวกัน เจ้าจงถวายเครื่องบูชาทุกวันตลอดทั้งเจ็ดวัน คือถวายอาหารเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ จงถวายบูชานอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ และเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	28	25	และในวันที่เจ็ดพวกเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น
Nmb	28	26	ในวันถวายผลรุ่นแรก เมื่อเจ้าเอาข้าวใหม่มาเป็นธัญญาหารถวายแด่พระเยโฮวาห์ในเทศกาลสัปดาห์นั้น เจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนักในวันนั้น
Nmb	28	27	ตั้งถวายเครื่องเผาบูชาให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเยโฮวาห์ คือถวายวัวหนุ่มสองตัว แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว
Nmb	28	28	และถวายยอแด่คอกน้ำมันเป็นธัญญาหาร คือสำหรับวัวตัวหนึ่งถวายแปงสามในลิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในลิบเอฟาห์
Nmb	28	29	สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวละหนึ่งในลิบเอฟาห์
Nmb	28	30	พร้อมกับลูกแพะผู้ตัวหนึ่งสำหรับลมลทินของเจ้า
Nmb	28	31	นอกจากเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์และธัญญาหารคู่กันนั้น เจ้าจงถวายเครื่องบูชาเหล่านี้และเครื่องตีบูชาคู่กันด้วย (ดูให้ตัวให้ปราศจากตำหนิ) "
Nmb	29	1	" ในวันที่หนึ่งเดือนที่เจ็ดเจ้าจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก เป็นวันที่เจ้าทั้งหลายเป่าแตร
Nmb	29	2	เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิเจ็ดตัว
Nmb	29	3	และถวายยอแด่คอกน้ำมันเป็นธัญญาหาร คือสำหรับวัวผู้หนึ่งถวายแปงสามในลิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในลิบเอฟาห์
Nmb	29	4	ลูกแกะเจ็ดตัว ตัวละหนึ่งในลิบเอฟาห์
Nmb	29	5	และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ เพื่อลมลทินบาปของเจ้า
Nmb	29	6	นอกเหนือเครื่องเผาบูชาในวันข้างขึ้นและธัญญาหารคู่กันและเครื่องเผาบูชาประจำวันคู่กับธัญญาหาร และเครื่องตีบูชาคู่กัน ตามลักษณะเครื่องบูชาเหล่านี้ เป็นกลิ่นที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	29	7	ในวันที่สิบเดือนที่เจ็ดนี้ เจ้าทั้งหลายจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าต้องกลมใจลง อย่าทำการงานสิ่งใด
Nmb	29	8	แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ให้เป็นกลิ่นที่พอพระทัย คือถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว เจ้าอย่าให้มีตำหนิ
Nmb	29	9	และยอแด่คอกน้ำมันเป็นธัญญาหาร สำหรับวัวตัวหนึ่งถวายแปงสามในลิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้ตัวหนึ่งสองในลิบเอฟาห์
Nmb	29	10	สำหรับลูกแกะเจ็ดตัวนั้น ตัวละหนึ่งในลิบเอฟาห์
Nmb	29	11	และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องบูชาโถบาศลมลทินและเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ซึ่งคู่กับธัญญาหาร และเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	12	ในวันที่สิบห้าเดือนที่เจ็ดเจ้าทั้งหลายจงมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงมีการเลี้ยงเจ็ดวันแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	29	13	เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวหนุ่มสิบสามตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบสิบ
Nmb	29	14	และถวายยอแด่คอกน้ำมันเป็นธัญญาหารคู่กัน สำหรับวัวสิบสามตัว ตัวหนึ่งถวายแปงสามในลิบเอฟาห์ สำหรับแกะผู้สองตัว ตัวละสองในลิบเอฟาห์
Nmb	29	15	สำหรับลูกแกะสิบสี่ตัว ตัวละหนึ่งในลิบเอฟาห์
Nmb	29	16	และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	17	ในวันที่สองจงถวายวัวหนุ่มสิบสองตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
Nmb	29	18	กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กันนั้นสำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้นตามจำนวนตามลักษณะ
Nmb	29	19	และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	20	ในวันที่สามจงถวายวัวสิบเจ็ดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
Nmb	29	21	กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
Nmb	29	22	และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	23	ในวันที่สี่จงถวายวัวสิบตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
Nmb	29	24	กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
Nmb	29	25	และถวายลูกแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	26	ในวันที่ห้าจงถวายวัวเก้าตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
Nmb	29	27	กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
Nmb	29	28	และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	29	ในวันที่หกจงถวายวัวแปดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
Nmb	29	30	กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
Nmb	29	31	และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	32	ในวันที่เจ็ดเจ้าจงถวายวัวเจ็ดตัว แกะผู้สองตัว ลูกแกะอายุหนึ่งขวบ ไม่มีตำหนิสิบสี่ตัว
Nmb	29	33	กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
Nmb	29	34	และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	35	ในวันที่แปดเจ้าจงมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เจ้าอย่าทำงานหนัก
Nmb	29	36	แต่เจ้าจงถวายเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาด้วยไฟ เป็นกลิ่นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ คือวัวผู้ตัวหนึ่ง แกะผู้ตัวหนึ่ง ลูกแกะอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิเจ็ดตัว
Nmb	29	37	และถวายธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กันนั้น สำหรับวัว แกะผู้ และลูกแกะนั้น ตามจำนวนตามลักษณะ
Nmb	29	38	และถวายแพะผู้ตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาศ นอกเหนือเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ซึ่งคู่กับธัญญาหารและเครื่องตีบูชาคู่กัน
Nmb	29	39	สิ่งเหล่านี้เจ้าทั้งหลายจงถวายแด่พระเยโฮวาห์ตามเทศกาลกำหนดของเจ้า เพิ่มเข้ากับการถวายตามคำปฏิญาณของเจ้า และการถวายด้วยใจสมัครของเจ้า เป็นเครื่องเผาบูชาของเจ้า เครื่องธัญญาหารของเจ้า เครื่องตีบูชาของเจ้า และเครื่องสันติบูชาของเจ้า "
Nmb	29	40	และไม่เสสได้บอกคนอิสราเอลตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาท่านไว้ทุกประการ
Nmb	30	1	โมเสสได้พูดกับหัวหน้าตระกูลเกี่ยวกับคนอิสราเอลว่า " นี่เป็นสิ่งที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา
Nmb	30	2	เมื่อชายผู้ใดปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ หรือให้สัตย์ปฏิญาณผูกมัดตัวไว้ด้วยคำสัญญาไว้หรืออย่างหนึ่งอย่างใด อย่าให้เขาเสียเวลา เขาต้องกระทำตามคำที่ออกจากปากของเขาทั้งสิ้น
Nmb	30	3	หรือเมื่อสตรีคนหนึ่งคนใดปฏิญาณไว้แด่พระเยโฮวาห์ และผูกมัดตัวเองไว้ด้วยคำสัญญาไว้หรืออย่างหนึ่งอย่างใด เมื่อเธอยังสาวอยู่ในเรือนของบิดา
Nmb	30	4	และบิดาของเธอได้ยินคำที่เธอปฏิญาณไว้และคำสัญญาไว้หรืออย่างหนึ่งอย่างใด เมื่อเธอได้พูดอะไรกับเธอ ก็ให้คำที่ปฏิญาณไว้ในวันนั้นทั้งสิ้นคงอยู่
Nmb	30	5	และให้คำสัญญาไว้หรืออย่างหนึ่งอย่างใดในวันนั้นทุกอย่างเป็นอยู่
Nmb	30	6	แต่ถ้าบิดาของเธอคัดค้านในวันที่เขาได้ยินนั้น การที่เธอปฏิญาณไว้ก็ดี คำสัญญาไว้หรืออย่างหนึ่งอย่างใดที่เธอผูกมัดตัวเองไว้ก็ดี ย่อมไม่คงอยู่ และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่เธอ เพราะบิดาของเธอได้คัดค้านเธอไว้
Nmb	30	7	และถ้านางแต่งงานมีสามีแล้ว สิ่งที่นางปฏิญาณไว้หรือกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดซึ่งผูกมัดนาง
Nmb	30	8	ฝ่ายสามีก็ได้ยินแล้ว และในวันที่ได้ยินเขาก็มิได้พูดอะไรกับนาง สิ่งที่นางปฏิญาณไว้ในวันนั้นและคำสัญญาไว้หรืออย่างหนึ่งอย่างใดที่เธอผูกมัดนางย่อมคงอยู่ด้วย
Nmb	30	9	แต่ถ้าในวันนั้นที่สามีนางได้ยินนางและเขาคัดค้าน ก็ทำให้คำที่นางปฏิญาณไว้ในวันนั้นเป็นโมฆะ ทั้งคำกล่าวด้วยริมฝีปากที่ไม่ทันคิดของนาง ซึ่งผูกมัดนางนั้นก็เป็นโมฆะด้วย และพระเยโฮวาห์จะทรงอภัยให้แก่นาง
Nmb	30	10	แต่คำปฏิญาณที่เมามายหรือเมรัยกระทำไว้หรือคำใดที่นางพูดผูกมัดตนเอง คำพูดนั้นย่อมคงอยู่
Nmb	30	11	และถ้านางปฏิญาณไว้ในบ้านสามีของนาง หรือให้สัญญาไว้หรืออย่างหนึ่งอย่างใดที่เธอผูกมัดตนเองไว้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	30	11	และสามีของนางได้ยินแล้ว แต่ไม่ว่าอะไรแก่นาง และไม่คิดค้านาง คำปฏิญาณของนางทั้งสิ้นยอมคงอยู่ และคำสัญญาไว้ตทอย่างซึ่งนาง
ผูกมัดตัวเองยอมคงอยู่			
Nmb	30	12	แต่ถ้าสามีของนางได้กระทำให้ไม่คงอยู่หรือเป็นโมฆะในวันที่เขาได้ยินแล้ว สิ่งใดที่ออกจากริมฝีปากของนางเกี่ยวกับคำปฏิญาณหรือเกี่ยว
ด้วยคำสัญญาไว้ตทของนางยอมไม่คงอยู่			สามีของนางได้กระทำให้เป็นโมฆะ และพระเยโฮวาห์จะทรงภัยให้แก่นาง
Nmb	30	13	คำปฏิญาณหรือคำสัตย์ปฏิญาณทั้งสิ้นที่กระทำให้นางถ่อมใจเอง สามีของนางยอมให้คงอยู่หรือให้เป็นโมฆะได้
Nmb	30	14	แต่ถ้าสามีของนางไม่กล่าวสิ่งใดแก่นางวันแล้ววันเล่า เขายอมกระทำคำปฏิญาณและคำสัญญาไว้ตททั้งสิ้นของนาง ซึ่งจะตทแก่นางให้คงอยู่
เพราะเขาไม่พูดสิ่งใดในวันที่เขาได้ยิน			เขาจึงกระทำให้คงอยู่
Nmb	30	15	แต่ถ้าภายหลังที่เขาได้ยินแล้วมากระทำให้ไม่คงอยู่หรือเป็นโมฆะ เขายอมต่อรับโทษความชั่วช้าของนาง"
Nmb	30	16	ข้อความเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ เป็นเรื่องระหว่างชายกับภรรยาของเขา เรื่องระหว่างบิดากับบุตรสาว ขณะ
เมื่อเธอยังสาวอยู่ ยังอยู่ในเรือนบิดาของเธอ			
Nmb	31	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	31	2	"จงแก่แก่นคนมีเดียนเพื่อคนอิสราเอล แล้วภายหลังเจ้าจะถูกรวบให้ไปอยู่กับประชาชนของเจ้า"
Nmb	31	3	และโมเสสกล่าวกับประชาชนว่า "จงเตรียมคนบางคนในพวกเจ้าให้พร้อมด้วยอาวุธเพื่อทำสงคราม แล้ววกไปสู่พวกมีเดียนเพื่อกระทำการ
แก่แก่นของพระเยโฮวาห์ต่อคนมีเดียน			
Nmb	31	4	เจ้าจงส่งคนจากตระกูลอิสราเอลทั้งหมดตระกูลละพันคนเข้าทำสงคราม"
Nmb	31	5	ดังนั้นเขาจึงจัดคนจากอิสราเอลที่นับพันๆนั้นตระกูลละพันคน เป็นคนหมื่นสองพันสรรพด้วยอาวุธเพื่อเข้าสงคราม
Nmb	31	6	และโมเสสส่งคนตระกูลละพันคนออกไปทำสงคราม ทั้งคนเหล่านั้นกับพินเหัสบุตรชายเอลอาซาร์ปุโรหิต ไปทำสงคราม พร้อมกับเครื่องใช้
อันบริสุทธ์ และมิเตรปลอกอยู่ในมือ			
Nmb	31	7	เขาทำสงครามต่อสุคนมีเดียนดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสและได้ฆ่าผู้ชายเสียทุกคน
Nmb	31	8	เขาได้ประหารชีวิตบรรดาภคัตริย์คนมีเดียนพร้อมกับคนอื่นที่เขาฆ่าเสีย มีอูรี เระเม คุร์ เซอร์ และเรบา ภคัตริย์ทั้งห้าแห่งคนมีเดียน และ
ได้ประหารชีวิตบาลาอัมบุตรชายเบโอรเสียด้วยดาบ			
Nmb	31	9	และคนอิสราเอลได้จับสตรีชาวมีเดียนทั้งหมดมาเป็นเชลย พร้อมกับพวกเด็กเล็กทั้งหลาย และกวาดเอาฝูงวัวฝูงแพะแกะและข้าวของทั้งปวง
ไปสิ้น เป็นทรัพย์ที่ปล้นได้			
Nmb	31	10	และเอาไฟเผาบรรดาเมืองที่อาศัยของเขา และเผาค่ายทั้งสิ้นของเขาเสียด้วย
Nmb	31	11	แล้วเก็บบรรดาของที่รบได้และทรัพย์ที่ปล้นได้ทั้งคนและสัตว์ไปเสียสิ้น
Nmb	31	12	แล้วเขานำเชลยและทรัพย์สินที่ปล้นได้ทั้งของที่รบได้ทั้งหมดมายังโมเสส และเอลอาซาร์ปุโรหิต และชุมนุมชนอิสราเอลที่ค่าย ณ ที่ราบโม
อับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค			
Nmb	31	13	โมเสสและเอลอาซาร์ปุโรหิตและบรรดาประมุขแห่งชุมนุมชนออกไปต้อนรับเขานอกค่าย
Nmb	31	14	และโมเสสโกรธพวกนายทหาร คือนายพันและนายร้อยผู้กลับจากการทำสงคราม
Nmb	31	15	โมเสสพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายได้ไว้ชีวิตพวกผู้หญิงทั้งหมดหรือ
Nmb	31	16	ดูเถิด โดยคำปรึกษาของบาลาอัม หญิงเหล่านั้นได้กระทำให้คนอิสราเอลหลงกระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ในเรื่องเบโอร และภัยพิบัติจึง
ได้เกิดขึ้นท่ามกลางชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์			
Nmb	31	17	บัดนี้จึงประหารชีวิตเด็กผู้ชายเล็กเสียทุกคน และประหารชีวิตผู้หญิงซึ่งได้เคยนอนร่วมกับชายเสียทุกคน
Nmb	31	18	แต่จงไว้ชีวิตเด็กผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชายไว้สำหรับท่านทั้งหลายเอง
Nmb	31	19	จงอยู่ภายนอกค่ายเจ็ดวัน ท่านผู้ใดที่ได้ฆ่าคน และท่านผู้ใดที่ได้แตะต้องผู้ที่ถูกฆ่า จงชำระตัวและเชลยของตัวเองในวันทีสามและวันที่เจ็ด
Nmb	31	20	ท่านต้องชำระเครื่องแต่งกายทุกชิ้น เครื่องหนังสัตว์ทุกชิ้น และเครื่องขนแพะทั้งหมดและเครื่องที่ทำด้วยไม้ทุกชิ้น"
Nmb	31	21	และเอลอาซาร์ปุโรหิตได้กล่าวแก่ทหารผู้ออกไปทำสงครามว่า "นี่เป็นกฎพระราชบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ได้บัญชาโมเสส
Nmb	31	22	เฉพาะทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ดีบุก และตะกั่ว
Nmb	31	23	ทุกสิ่งทั้งไฟได้ เจ้าทั้งหลายจงลงเสียด้วยไฟ แล้วจะสะอาด ถึงอย่างไรก็ต้องชำระล้างให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำแห่งการแยกตั้งไว้ และทุกสิ่งทั้ง
ทนไฟไม่ได้ท่านต้องให้ผ่านน้ำนั้น			
Nmb	31	24	ท่านต้องซักเสื้อผ้าของท่านในวันทีเจ็ด และท่านจะสะอาด ภายหลังท่านจึงจะเข้ามาในค่ายได้"
Nmb	31	25	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	31	26	"เจ้าและเอลอาซาร์ปุโรหิตกับบรรดาหัวหน้าของชุมนุมชน จงนับสิ่งของที่ได้มาทั้งคนและสัตว์
Nmb	31	27	และแบ่งสิ่งของเหล่านั้นออกเป็นสองส่วน ให้ทหารผู้ออกไปทำสงครามส่วนหนึ่ง และให้บรรดาชุมนุมชนอีกส่วนหนึ่ง
Nmb	31	28	และจงชักส่วนหนึ่งจากทหารที่ออกไปทำสงครามเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ ห้าร้อยชักหนึ่ง ทั้งคนและวัว และลาและฝูงแพะแกะ
Nmb	31	29	จงเอาจากครึ่งส่วนของเขา มอบให้แก่เอลอาซาร์ปุโรหิตเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์
Nmb	31	30	และจากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้น เจ้าจงนำห้าสิบชักหนึ่งจากคน ฝูงวัว ฝูงลา และฝูงแพะแกะ และสัตว์ทั้งหมด มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแล
พลับพลาของพระเยโฮวาห์"			
Nmb	31	31	และโมเสสกับเอลอาซาร์ปุโรหิตได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส
Nmb	31	32	บรรดาทรัพย์ที่ปล้นได้อันเหลือจากสิ่งทีทหารรับมาได้ นั้น คือ แกะหกแสนเจ็ดหมื่นห้าพันตัว
Nmb	31	33	วัวเจ็ดหมื่นสองพันตัว
Nmb	31	34	ลาหกหมื่นหนึ่งพันตัว
Nmb	31	35	และคน คือผู้หญิงที่ยังไม่เคยนอนร่วมกับชาย ทั้งหมดมีสามหมื่นสองพันคน
Nmb	31	36	และในครึ่งส่วนได้ของคนที่ออกไปทำสงคราม มีแกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว
Nmb	31	37	และส่วนแกะที่เป็นของพระเยโฮวาห์มีหกร้อยเจ็ดสิบห้าตัว
Nmb	31	38	มีวัวสามหมื่นหกพันตัว วัวอันเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์เจ็ดสิบสองตัว
Nmb	31	39	มีลาสามหมื่นห้าร้อยตัว ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์หกสิบเจ็ดตัว
Nmb	31	40	ส่วนคนนั้นมีหนึ่งหมื่นหกพัน ซึ่งเป็นส่วนของพระเยโฮวาห์สามสิบสองคน
Nmb	31	41	โมเสสได้มอบส่วนที่ชักมาซึ่งเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์นั้นแก่เอลอาซาร์ปุโรหิตตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส
Nmb	31	42	จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลซึ่งโมเสสได้แบ่งมาจากส่วนที่ทหารไปทำสงครามได้มานั้น
Nmb	31	43	(ครึ่งส่วนของชุมนุมชน คือ แกะสามแสนสามหมื่นเจ็ดพันห้าร้อยตัว
Nmb	31	44	วัวสามหมื่นหกพันตัว
Nmb	31	45	ลาสามหมื่นห้าร้อยตัว
Nmb	31	46	และคนหนึ่งหมื่นหกพันคน)
Nmb	31	47	จากครึ่งส่วนของคนอิสราเอลนั้นโมเสสได้เอาส่วนห้าสิบชักหนึ่ง ทั้งคนและสัตว์ มอบให้แก่คนเลวีผู้ดูแลพลับพลาของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระ
เยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้			
Nmb	31	48	แล้วนายทหารผู้บังคับกองพันทั้งปวง คือนายพันนายร้อยได้เข้ามาใกล้โมเสส
Nmb	31	49	และกล่าวแก่โมเสสว่า "คนใช้ของท่านได้ตรวจนับทหารผู้อยู่ได้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าทั้งหลายแล้ว ไม่มีคนหายไปสักคนเดียว
Nmb	31	50	และข้าพเจ้าทั้งหลายได้นำส่วนที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งต่างคนต่างได้มา คือ สิ่งที่ทำด้วยทองคำ มีกำไลขาและสร้อยคอ แหวนตรา ตุ่มหู
และกำไล เพื่อทำการลบลมพิษในบาปของพวกเราทั้งหลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์"			
Nmb	31	51	โมเสสและเอลอาซาร์ปุโรหิตก็รับบรรดาสิ่งของที่ทำด้วยทองคำจากเขา
Nmb	31	52	และทองคำทั้งสิ้นจากเครื่องถวายซึ่งเขาได้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ จากนายพันและนายร้อย มีน้ำหนักหนึ่งหมื่นหกพันเจ็ดร้อยห้าสิบเชล

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	31	53	(ทหารเหล่านั้นต่างคนต่างได้เก็บข้าวของของข้าศึกมา)
Nmb	31	54	โมเสสและเอลาชาห์บิโรทิตได้รับทองคำจากนายพันนายร้อย นำมาในพลับพลาแห่งชุมนุม เป็นที่ระลึกแก่คนอิสราเอลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Nmb	32	1	คนรูเบนและคนกาตมีฝูงวัวเป็นอันมาก เขาได้เห็นแผ่นดินยาเซอร์และแผ่นดินกิเลอาด ดุเดือด ที่นั่นเป็นที่เหมาะแก่ฝูงสัตว์
Nmb	32	2	ดังนั้นคนกาตและคนรูเบนจึงมาหาโมเสสและเอลาชาห์บิโรทิตและประมุขของชุมนุมชนกล่าวว่า
Nmb	32	3	"อาทาโรท ดีโบน ยาเซอร์ นิมีราห์ เฮซโบน เอลาเลห์ เสมาม โนโบ และเบโอน
Nmb	32	4	เป็นแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายต่อหน้าคนอิสราเอล เป็นแผ่นดินเหมาะแก่ฝูงสัตว์ และข้าพเจ้าทั้งหลายคนใช้ของท่านมีฝูงวัว"
Nmb	32	5	และเขาทั้งหลายกล่าวว่า "ถ้าข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ขอมอบแผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์แก่คนใช้ของท่าน ขออย่า
Nmb	32	6	พาข้าพเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปเลย"
Nmb	32	7	แต่โมเสสพูดกับคนกาตและคนรูเบนว่า "ถวาทให้พี่น้องของท่านไปทำสงคราม ฝ่ายพวกท่านจะยั้งอยู่ที่นั่นอย่างนั้นหรือ
Nmb	32	8	ทำไมท่านทั้งหลายกระทำให้จิตใจของคนอิสราเอลท้อถอยที่จะยกข้าม ไปยังแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา
Nmb	32	9	บิดาของท่านทั้งหลายได้กระทำเช่นนี้ เมื่อเราใช้เขาไปจากกาเดซบาร์เนียให้สอดแนมดูแผ่นดินนั้น
Nmb	32	10	เมื่อเขาขึ้นไปยังหุบเขาเอซโคล และได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว เขาก็กระทำให้จิตใจของคนอิสราเอลท้อถอยที่จะยกเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานแก่เขา
Nmb	32	11	ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วเขานัก พระองค์ทรงตั้งสัตย์ปฏิญาณไว้ว่า
Nmb	32	12	แต่ที่เดียวที่ทุกคนซึ่งยกออกจากอียิปต์อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป จะมีได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณที่จะมอบให้อับราฮัม อิสอัค และ
Nmb	32	13	ยาโคบ เพราะเขาทั้งหลายมิได้ติดตามเราด้วยใจจริง
Nmb	32	14	เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคนสีและโยชูวาบุตรชายนูน เพราะว่าเขาทั้งสองตามพระเยโฮวาห์ด้วยใจจริง'
Nmb	32	15	และความกริ้วโกรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงให้เขาเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี จนชั่วอายุที่กระทำชั่วใน
Nmb	32	16	สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ถูกผลาญไปหมดสิ้น
Nmb	32	17	และดุเดือด ท่านได้เติบโตขึ้นมาแทนบิดาของท่าน เป็นเชื้อสายคนบาปที่จะทวิพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ต่ออิสราเอลให้มากยิ่งขึ้น
Nmb	32	18	เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายเห็นจากการตามพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารอีก และท่านทั้งหลายจะทำลายชนชาติ
Nmb	32	19	ทั้งหมดนี้เสีย"
Nmb	32	20	แล้วเขาทั้งหลายเข้ามาใกล้ท่านกล่าวว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายจะสร้างคอกสำหรับฝูงแพะแกะที่นี่ และสร้างเมืองสำหรับลูกเด็กเล็กๆทั้งหลาย
Nmb	32	21	แต่เราทั้งหลายจะถืออาวุธพร้อมที่จะไปข้างหน้าคนอิสราเอล จนกว่าเราทั้งหลายจะนำเขาไปถึงที่ของเขา เด็กเล็กๆของเราจะได้อยู่ในเมืองที่มี
Nmb	32	22	กำแพงล้อมรอบเพราะกลัวชาวแผ่นดินนี้
Nmb	32	23	เราทั้งหลายจะไม่ยอมกลับบ้านจนกว่าคนอิสราเอลจะได้รับมรดกของเราทุกคน
Nmb	32	24	เพราะเราจะมีได้รับมรดกกับเขาซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นและนอกออกไป เพราะว่ามีมรดกที่ตกทอดมาถึงเราอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดน
Nmb	32	25	ข้างตะวันออกนี้"
Nmb	32	26	โมเสสจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ถ้าท่านทั้งหลายจะกระทำเช่นนี้ คือหยิบอาวุธขึ้นเข้าสู่สงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Nmb	32	27	และคนของท่านถืออาวุธทุกคนจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จนกว่าพระองค์จะทรงขับไล่ศัตรูให้พ้นพระองค์
Nmb	32	28	และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว ภายหลังท่านจึงจะกลับและพ้นจากพันธะที่มีต่อพระเยโฮวาห์และอิสราเอล และ
Nmb	32	29	แผ่นดินนี้จะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Nmb	32	30	แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กระทำเช่นนี้ ดุเดือด ท่านทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ จงรู้แน่เถิดว่า บาปของท่านก็จะตามทัน
Nmb	32	31	จงสร้างเมืองสำหรับเด็กเล็กๆทั้งหลายของท่าน และสร้างคอกสำหรับฝูงแพะแกะของท่าน และกระทำตามคำที่ออกจากปากของท่าน"
Nmb	32	32	และคนกาตกับคนรูเบนกล่าวว่า "คนใช้ของท่านจะกระทำดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าบัญชา
Nmb	32	33	เด็กเล็กๆทั้งหลาย ภรรยาทั้งหลาย ฝูงสัตว์และสัตว์ใช้ทั้งหมดของเรา จะอยู่ที่นี้ในเมืองกิเลอาด
Nmb	32	34	แต่คนใช้ของท่านทุกคนผู้มีอาวุธทำสงครามจะข้ามไปเพื่อสู้รบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าสั่ง"
Nmb	32	35	เกี่ยวกับเรื่องเขาทั้งหลายนี้โมเสสจึงออกคำสั่งแก่เอลาชาห์บิโรทิตและแกโยชูวาบุตรชายนูน และแก่หัวหน้าตระกูลของคนอิสราเอล
Nmb	32	36	และโมเสสกล่าวแก่เขาว่า "ถ้าคนกาตและคนรูเบน ทุกคนผู้มีอาวุธที่จะทำสงครามต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป
Nmb	32	37	พร้อมกับท่านทั้งหลาย และแผ่นดินนั้นจะพ่ายแพ้ต่อหน้าท่านแล้ว ท่านจงมอบแผ่นดินกิเลอาดให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เขา
Nmb	32	38	แต่ถ้าเขาไม่ถืออาวุธข้ามไปกับท่าน เขาจะต้องได้ส่วนแผ่นดินคานาอันร่วมกับท่านเป็นกรรมสิทธิ์"
Nmb	32	39	คนกาตกับคนรูเบนตอบว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสกับคนใช้ของท่านอย่างไร เราทั้งหลายจะกระทำอย่างนั้น
Nmb	32	40	เราจะถืออาวุธข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สู่แผ่นดินคานาอัน และที่ดินมรดกของราชนั้นจะคงอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้"
Nmb	32	41	โมเสสได้มอบดินแดนเหล่านี้แก่คนกาต และคนรูเบน และแก่ครึ่งหนึ่งของตระกูลมนัสเสห์บุตรชายโยเซฟ คืออาณาจักรของสิโหนกษัตริย์
Nmb	32	42	แห่งคานาโมไรต์ และอาณาจักรของโอกษัตริย์แห่งบาซัน ทั้งแผ่นดินและหัวเมืองตลอดพรมแดน คือหัวเมืองใหญ่ในแผ่นดินนี้ตลอดประเทศ
Nmb	32	43	และคนกาตก็สร้างเมืองดีโบน อาทาโรท อาโรเออร์
Nmb	32	44	อัทโรท โยฟาเน ยาเซอร์ โยเกบฮาห์
Nmb	32	45	เบรนิมราห์ และเบรฮาราน ให้เป็นเมืองมีกำแพงล้อมรอบ และสร้างคอกให้แกะ
Nmb	32	46	และคนรูเบนก็สร้างเมืองเฮซโบน เอลาเลห์ คีริยาธาอิม
Nmb	32	47	เนโบ และบาอัลเมโอน (ชื่อเหล่านี้ต้องเปลี่ยนใหม่) และสิบมาห์ และตั้งชื่อใหม่ให้แก่เมืองที่เขาสร้างขึ้นนั้น
Nmb	32	48	และคนมูสิบิบุตรชายมนัสเสห์เข้าไปยึดเมืองกิเลอาด และขับไล่พวกคานาโมไรต์ซึ่งอยู่ในเมืองนั้น
Nmb	32	49	และโมเสสยกกิเลอาดให้แก่บุตรชายมนัสเสห์และเขาก็เข้าตั้งอยู่ในเมืองนั้น
Nmb	32	50	และยาฮิสิบุตรชายมนัสเสห์ยกไปยึดชนบทของเขาเหล่านั้น และเรียกชื่อว่าฮาโทยาออร์
Nmb	32	51	และโนบาห์ไปยึดคานาเนและชนบทของเมืองนี้ และเรียกว่าเมืองโนบาห์ตามชื่อของเขา
Nmb	32	52	ต่อไปนี้เป็นเรื่องทางเดินของคนอิสราเอล เมื่อเขาออกเดินจากแผ่นดินอียิปต์เป็นหมวดหมู่ภายใต้การนำของโมเสสและอาโรน
Nmb	32	53	โมเสสได้จัดสถานที่ที่เขาออกเดินที่ละระยะๆตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ต่อไปนี้เป็นระยะตามสถานที่ที่เขาออกเดิน
Nmb	32	54	เขาทั้งหลายพากันเดินจากรามเสสในเดือนต้น ในวันที่สิบห้าของเดือนต้นนั้น ถัดวันปีศาจไปวันหนึ่งคนอิสราเอลก็ออกเดินด้วยขุมมือแห่งชัย
Nmb	33	4	ขณะนั้นชาวอียิปต์กำลังฝังศพลูกหัวปีทั้งหลายของตน เป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงประหารชีวิตท่ามกลางพวกเขา พระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระ
Nmb	33	5	ชนเหล่านั้นด้วย
Nmb	33	6	ดังนั้นคนอิสราเอลจึงยกเดินจากรามเสส และตั้งค่ายที่สุคคท
Nmb	33	7	และเขาทั้งหลายยกเดินจากสุคคท และตั้งค่ายที่เอธามซึ่งอยู่ชายถิ่นทุรกันดาร
Nmb	33	8	และเขาทั้งหลายยกเดินจากเอธาม หันกลับไปยังปิระหิโรท ซึ่งอยู่ตรงหน้าบาอัลเซเฟเน และเขาตั้งค่ายที่หน้าเมืองมิกดล
Nmb	33	9	และเขาทั้งหลายยกเดินจากหน้าปิระหิโรท ข้ามกลางทะเลเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร และเขาทั้งหลายเดินในถิ่นทุรกันดารเอธามระยะทางสาม
Nmb	33	10	วัน และมาตั้งค่ายที่มาราห์
Nmb	33	11	และเขาก็ยกเดินจากมาราห์มาถึงเอลิม ที่เอลิมมีน้ำพลิบสองแห่งและต้นอินทผลัมเจ็ดสิบต้น และเขาตั้งค่ายที่นั่น
Nmb	33	12	เขาก็ยกเดินจากเอลิมมาตั้งค่ายที่ทะเลแดง
Nmb	33	13	และเขาก็ยกเดินจากทะเลแดงมาตั้งค่ายอยู่ในถิ่นทุรกันดารสิน
Nmb	33	14	และเขาก็ยกเดินจากถิ่นทุรกันดารสินมาตั้งค่ายที่โดฟคาห์
Nmb	33	15	และเขาก็ยกเดินจากโดฟคาห์และตั้งค่ายที่อาลูซ
Nmb	33	16	และเขาก็ยกเดินจากอาลูซและตั้งค่ายที่เรฟีดีม ที่นั่นไม่มีน้ำให้ประชาชนดื่ม

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	33	15	และเขายกเดินจากเรฟติมและตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดารซีนาย
Nmb	33	16	และเขายกเดินจากถิ่นทุรกันดารซีนายมาตั้งค่ายที่ซิบโรทห์ธาอาวาร์
Nmb	33	17	และเขายกเดินจากซิบโรทห์ธาอาวาร์มาตั้งค่ายที่ฮาเซโรท
Nmb	33	18	และเขายกเดินจากฮาเซโรท และตั้งค่ายที่ริทมาห์
Nmb	33	19	และเขายกเดินจากริทมาห์ และตั้งค่ายที่ริมโมนเปเรท
Nmb	33	20	และเขายกเดินจากริมโมนเปเรท และตั้งค่ายที่ลิบนาร์
Nmb	33	21	และเขายกเดินจากลิบนาร์ และตั้งค่ายที่ริสสาห์
Nmb	33	22	และเขายกเดินจากริสสาห์ และตั้งค่ายที่เคเฮลาธาห์
Nmb	33	23	และเขายกเดินจากเคเฮลาธาห์และตั้งค่ายที่ภูเขาเซเฟอร์
Nmb	33	24	และเขายกเดินจากภูเขาเซเฟอร์ และตั้งค่ายที่ฮาราดาร์
Nmb	33	25	และเขายกเดินจากฮาราดาร์ และตั้งค่ายที่มิกเฮโลท
Nmb	33	26	และเขายกเดินจากมิกเฮโลทและตั้งค่ายที่ทาห์
Nmb	33	27	และเขายกเดินจากทาห์ และตั้งค่ายที่เทราห์
Nmb	33	28	และเขายกเดินจากเทราห์ และตั้งค่ายที่มิทคาห์
Nmb	33	29	และเขายกเดินจากมิทคาห์และตั้งค่ายที่ฮัซโมนาห์
Nmb	33	30	และเขายกเดินจากฮัซโมนาห์ และตั้งค่ายที่โมเสโรท
Nmb	33	31	และเขายกเดินจากโมเสโรท และตั้งค่ายที่เบนเยอะคัน
Nmb	33	32	และเขายกเดินจากเบนเยอะคันและตั้งค่ายที่โฮร์ฮักกิดกาด
Nmb	33	33	และเขายกเดินจากโฮร์ฮักกิดกาด และตั้งค่ายที่โยทบาราห์
Nmb	33	34	และเขายกเดินจากโยทบาราห์ และตั้งค่ายที่อับโรนาห์
Nmb	33	35	และเขายกเดินจากอับโรนาห์ และตั้งค่ายที่เอซีโอนเกเบอร์
Nmb	33	36	และเขายกเดินจากเอซีโอนเกเบอร์ และตั้งค่ายในถิ่นทุรกันดารคิน คือคาเดช
Nmb	33	37	และเขายกเดินจากคาเดชและตั้งค่ายที่ภูเขาโฮร์ ริมแผ่นดินเอโดม
Nmb	33	38	และอาโรนบุโรทได้ขึ้นบนภูเขาโฮร์ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์และสิ้นชีวิตที่นั่น ในวันทีหนึ่งเดือนที่ห้าปีที่สี่สิบนับตั้งแต่วันที่คน
อิสราเอลยกออกจากประเทศอียิปต์			
Nmb	33	39	เมื่ออาโรนสิ้นชีวิตที่ภูเขาโฮร์นั้น มีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบสามปี
Nmb	33	40	และกษัตริย์เมืองอาราด ชาคานาอัน ผู้ที่อยู่ทางภาคใต้ในแผ่นดินคานาอัน ได้ยินข่าวว่าคนอิสราเอลยกมา
Nmb	33	41	และเขายกเดินจากภูเขาโฮร์และตั้งค่ายที่คัลโมนาห์
Nmb	33	42	และเขายกเดินจากคัลโมนาห์ และตั้งค่ายที่ปิโนน
Nmb	33	43	และเขายกเดินจากปิโนน และตั้งค่ายที่โอโบท
Nmb	33	44	และเขายกเดินจากโอโบท มาตั้งค่ายที่เออาบาริม ในดินแดนโมอับ
Nmb	33	45	และเขายกเดินจากโอโบท และตั้งค่ายที่ติโบนกาต
Nmb	33	46	และเขายกเดินจากติโบนกาต และตั้งค่ายที่อัลโมนติบลาธาอิม
Nmb	33	47	และเขายกเดินจากอัลโมนติบลาธาอิม และตั้งค่ายในภูเขาอาบาริมหน้าเนโบ
Nmb	33	48	และเขายกเดินจากภูเขาอาบาริม และตั้งค่าย ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโค
Nmb	33	49	เขาตั้งค่ายอยู่ริมแม่น้ำจอร์แดนตั้งแต่เบเรเซอิมท โกล ไปจนถึงอาบสทิมิม ณ ที่ราบโมอับ
Nmb	33	50	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า
Nmb	33	51	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน
Nmb	33	52	เจ้าจะขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียทั้งหมดให้พ้นหน้าเจ้า และทำลายศิลารูปแกะสลักของเขาเสียให้สิ้น และทำลายรูปเคารพที่หล่อของเขาเสีย
ให้สิ้น และทำลายบรรดาปูชนียสถานสูงของเขาเสีย			
Nmb	33	53	และเจ้าจะขับชาวแผ่นดินนั้นออก และเข้าไปตั้งอยู่ในนั้น เพราะเราได้ให้แผ่นดินนั้นให้เจ้าถือกรรมสิทธิ์
Nmb	33	54	เจ้าทั้งหลายจงจับสลากมรดกที่ดินนั้นตามครอบครัวของเจ้า ครอบครัวที่ใหญ่เจ้าจงให้มรดกส่วนใหญ่ ครอบครัวที่ย่อมเจ้าจงให้มรดกส่วน
น้อย ดินผืนใดที่ผลาดตกแก่คนใด ก็เป็นของคนนั้น เจ้าจงรับมรดกตามตระกูลของบรรพบุรุษของเจ้า			
Nmb	33	55	ถ้าเจ้าทั้งหลายมิได้ขับไล่ชาวเมืองนั้นออกเสียให้พ้นหน้าเจ้า ต่อมาผู้ที่เจ้าให้เหลืออยู่นั้นก็จะเป็นอย่างเสียนในนัยน์ตาของเจ้า และเป็นอย่าง
หนามอยู่ที่ซี่ข้างของเจ้า และเขาทั้งหลายจะรบกวนเจ้าในแผ่นดินที่เจ้าเข้าอาศัยอยู่นั้น			
Nmb	33	56	และต่อมาเราจะกระทำแก่เจ้าทั้งหลายดังที่เราคิดจะกระทำแก่เขาทั้งหลายนั้น"
Nmb	34	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	34	2	"จงบัญชาคนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน (อันเป็นแผ่นดินที่เราให้แก่เจ้าเป็นมรดก คือแผ่นดินคานาอันตามเขต
พรมแดนทั้งหมด) นั้น			
Nmb	34	3	เขตด้านใต้ของเจ้านับจากถิ่นทุรกันดารคินตามด้านเอโดม และอาณาเขตด้านใต้ของเจ้านั้นนับจากปลายทะเลเกลือทางด้านตะวันออก
Nmb	34	4	และอาณาเขตของเจ้าจะเลี้ยวไปทางใต้เน้นสูงอาคริบิม ข้ามไปยังคิน ไปสุดลงที่ด้านใต้คาเดชบารเนย เรือไปถึงซาซารัดดาร์ผ่านเรือไป
ถึงอัลโมน			
Nmb	34	5	และอาณาเขตจะเลี้ยวจากอัลโมนถึงแม่น้ำอียิปต์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล
Nmb	34	6	อาณาเขตตะวันตกของเจ้าจะไล่ทะเลใหญ่และฝั่งทะเลนั้น นี่จะเป็นเขตด้านตะวันตกของเจ้า
Nmb	34	7	ต่อไปนี้เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า คือจากทะเลใหญ่เจ้าจงทำเครื่องหมายเรือไปถึงภูเขาโฮร์
Nmb	34	8	จากภูเขาโฮร์เจ้าจงทำเครื่องหมายเรือไปจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท และปลายสุดของอาณาเขตด้านนี้คือเศดัด
Nmb	34	9	แล้วอาณาเขตจะย่นไปถึงคีโฟรน ไปสิ้นสุดที่ฮาซาเรนน นี่เป็นอาณาเขตด้านเหนือของเจ้า
Nmb	34	10	เจ้าจงทำเครื่องหมายอาณาเขตด้านตะวันออกของเจ้าจากฮาซาเรนนถึงเซฟาม
Nmb	34	11	และอาณาเขตจะลงมาจากเซฟามถึงริบาห์ข้างตะวันออกของเมืองอาอิน และอาณาเขตจะลงมาถึงใกล้ทะเลคินเนเรทางด้านตะวันออก
Nmb	34	12	และอาณาเขตจะลงมาถึงแม่น้ำจอร์แดนสุดลงที่ทะเลเกลือ นี่เป็นแผ่นดินของเจ้าตามอาณาเขตโดยรอบ"
Nmb	34	13	โมเสสบัญชาคนอิสราเอลกล่าววว่า "นี่เป็นแผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายจะได้จับสลากรับเป็นมรดก ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า ให้ยกให้แก่ทั้งเจ้า
ตระกูลกับอีกครึ่งตระกูล			
Nmb	34	14	เพราะว่าตระกูลคนรูเบนตามเรือนบรรพบุรุษ และตระกูลคนกาตตามเรือนบรรพบุรุษได้รับมรดกของเขาแล้ว คนครึ่งตระกูลมนัสเสห์ก็ได้รับ
มรดกของเขาแล้วด้วย			
Nmb	34	15	ทั้งสองตระกูลและครึ่งตระกูลนั้นได้รับมรดกของเขาที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ใกล้เมืองเยรีโคด้านตะวันออก ทางดวงอาทิตย์ขึ้น"
Nmb	34	16	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	34	17	"ต่อไปนี้เป็นชื่อบุคคลที่จะแบ่งดินแดนแก่เจ้าทั้งหลาย คือเอเลอาซาร์บุโรท และโยชูวาบุตรชายนูน
Nmb	34	18	ท่านจงนำประมุขของคนทุกตระกูลไป แบ่งดินแดนเพื่อเป็นมรดก
Nmb	34	19	ต่อไปนี้เป็นชื่อขอประมุขเหล่านั้น คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ จากตระกูลยูดาห์
Nmb	34	20	เชมเอลบุตรชายอัมมีฮูด จากตระกูลคนสิเมโอน
Nmb	34	21	เอลีดาบุตรชายคิสโลน จากตระกูลเบนยามิน
Nmb	34	22	จากตระกูลคนดานมีประมุขคนหนึ่ง ชื่อบุคคิบบุตรชายโยกลี

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nmb	34	23	จากลูกหลานของโยเซฟ จากตระกูลคนมนัสเสห์ มีประมุขชื่อฮันนี่เอลบุตรชายเอโฝด
Nmb	34	24	และจากตระกูลคนเอฟราอิมมีประมุขคนหนึ่งชื่อเคมูเอลบุตรชายชิฟทาน
Nmb	34	25	จากตระกูลคนเศบูลุนมีประมุขคนหนึ่งชื่อเอลีซาฟานบุตรชายปารนาค
Nmb	34	26	จากตระกูลคนอิสสาการ์ มีประมุขคนหนึ่งชื่อปัลที่เอลบุตรชายอิสซาม
Nmb	34	27	และจากตระกูลคนอาเซอร์มีประมุขคนหนึ่งชื่ออาหิซุดบุตรชายเซโลมี
Nmb	34	28	จากตระกูลคนนัฟทาลีมีประมุขคนหนึ่งชื่อเปตาเฮลบุตรชายอัมมีซุด "
Nmb	34	29	บุคคลเหล่านี้เป็นคนที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้แบ่งมรดกให้คนอิสราเอลในแผ่นดินคานาอัน
Nmb	35	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้เมืองเยรีโคว่า
Nmb	35	2	" จงบัญชาคนอิสราเอล ให้เขายกเมืองให้คนเลวี ได้อาศัยอยู่จากมรดกที่เขาได้รับนั้นบ้าง และยกทุ่งหญ้ารอบๆเมืองนั้นให้คนเลวีด้วย
Nmb	35	3	ให้เมืองนั้นเป็นของเขาเพื่อจะได้อาศัยอยู่ ให้ทุ่งหญ้าเพื่อฝูงสัตว์และทรัพย์สินของและสัตว์ทั้งสิ้นของเขา
Nmb	35	4	ทุ่งหญ้าของเมืองที่จ่ายให้แก่คนเลวีนั้นให้มีเขตจากกำแพงเมืองและห่างออกไปหนึ่งพันศอกโดยรอบ
Nmb	35	5	และเจ้าจვัดภายนอกเมืองสองพันศอกเป็นด้านตะวันออก สองพันศอกเป็นด้านใต้ สองพันศอกเป็นด้านตะวันตก สองพันศอกเป็นด้านเหนือ
			ให้ตัวเมืองอยู่กลาง นี้เป็นทุ่งหญ้าประจำเมืองเหล่านั้น
Nmb	35	6	เมืองซึ่งเจ้าจะยกให้แก่คนเลวี คือ เมืองลี้ภัยหกเมือง ซึ่งเจ้าจะอนุญาตให้คนฆ่าคนหนีไปอยู่ และเจ้าจงเพิ่มให้เขาสีบลีบบสองเมือง
Nmb	35	7	เมืองทั้งหมดที่จ่ายให้คนเลวีเป็นสี่สิบแปดหัวเมือง มีทุ่งหญ้าตามเมืองด้วย
Nmb	35	8	และหัวเมืองที่จ่ายให้เขาจากการมสสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้น จากตระกูลใหญ่เจ้าก็เอาเมืองมากน้อย จากตระกูลย่อยเจ้าก็เอาเมืองน้อย
			น้อย ทุกตระกูลตามส่วนของมันมรดกซึ่งเขาได้รับ ให้ยกให้แก่คนเลวี "
Nmb	35	9	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
Nmb	35	10	" จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน เข้าในแผ่นดินคานาอัน
Nmb	35	11	เจ้าจงเลือกเมืองให้เป็นเมืองลี้ภัยสำหรับเจ้า เพื่อคนที่ได้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนาจะหลบหนีไปอยู่ที่นั่นก็ได้
Nmb	35	12	ให้เมืองเหล่านั้นเป็นเมืองลี้ภัยจากผู้ที่อาฆาต เพื่อมิให้คนฆ่าคนจะต้องตายก่อนที่เขาจะยืนต่อหน้าขมมุขนเพื่อรับการพิพากษา
Nmb	35	13	และเมืองที่จ่ายในวันนั้นให้เป็นเมืองลี้ภัยหกเมือง
Nmb	35	14	เจ้าจงให้ทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้สามเมือง และอีกสามเมืองในแผ่นดินคานาอัน ให้เป็นเมืองลี้ภัย
Nmb	35	15	ทั้งหกเมืองนี้ให้เป็นเมืองลี้ภัยของคนอิสราเอลและสำหรับคนต่างด้าว และสำหรับคนที่อาศัยอยู่ท่ามกลางเขา เพื่อคนหนึ่งคนใดที่ได้ฆ่าเขา
			โดยมิได้เจตนาจะ ได้หลบหนีไปที่นั่น
Nmb	35	16	ถ้าผู้ใดตีเขาด้วยเครื่องมือเหล็กจนคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นคนฆ่าคน ให้ประหารชีวิตคนฆ่าคนนั้นเสีย
Nmb	35	17	ผู้ใดแทงเขาให้ล้มลงด้วยก้อนหินในมือขนาดฆ่าคนได้ และเขาถึงตาย ผู้นั้นเป็นคนฆ่าคน ให้ประหารชีวิตคนฆ่าคนนั้นเสีย
Nmb	35	18	หรือผู้ใดใช้อาวุธไม้ที่อยู่ในมือขนาดฆ่าคนได้ตีเขาล้มลงและคนนั้นถึงตาย ผู้นั้นเป็นคนฆ่าคน ให้ประหารชีวิตคนฆ่าคนนั้นเสีย
Nmb	35	19	ให้ผู้อฆาตโลหิตเองเป็นผู้ประหารชีวิตคนฆ่าคนนั้น ถ้าผู้อฆาตพบเขาเมื่อใดก็ให้ประหารชีวิตเสีย
Nmb	35	20	ถ้าผู้ใดแทงเขาด้วยความเกลียดชัง หรือช่มกอยขวางเขาจนเขาตาย
Nmb	35	21	หรือเพราะเป็นศัตรูกันชกเขาล้มลง จนเขาตาย ให้ประหารชีวิตผู้ที่ทำให้เขาตายนั้นเสีย เขาเป็นคนฆ่าคน เมื่อผู้อฆาตโลหิตพบเขาเมื่อใด ก็
			ให้ประหารชีวิตเขาเสีย
Nmb	35	22	ถ้าผู้ใดโดยมิได้เป็นศัตรูกันแทงเขาที่เท้า หรือเอาธนูขว้างเขาโดยมิได้คอยช่มกอย
Nmb	35	23	หรือใช้ก้อนหินขนาดฆ่าคนได้ขว้างถูกเขาเข้าโดยมิได้เห็น และเขาถึงตาย และเขามิได้เป็นศัตรู และมีได้มุ่งทำร้ายเขา
Nmb	35	24	ก็ให้ขมมุขนตัดสินความระหว่างผู้ฆ่าและผู้อาฆาตโลหิตตามคำตัดสินนี้
Nmb	35	25	ให้ขมมุขนช่วยผู้ฆ่าให้พ้นจากมือผู้อฆาตโลหิต ให้ขมมุขนพาตัวเขากลับ ไปถึงเมืองลี้ภัยซึ่งเขาได้หนีไปอยู่นั้น ให้เขาอยู่ที่นั่นจนกว่า
			มหาบโรหิตผู้ได้ถูกเจิมไว้ด้วยน้ำมันบริสุทธิ์ถึงแก่ความตาย
Nmb	35	26	ถ้าผู้ฆ่าคนออกไปพ้นเขตเมืองลี้ภัย ซึ่งเขาหนีเข้าไปอยู่ในเวลาใด
Nmb	35	27	และผู้อฆาตโลหิตพบเขานอกเขตเมืองลี้ภัย และผู้อฆาตโลหิตได้ฆ่าผู้ฆ่าคนนั้นเสีย ผู้อฆาตโลหิตจะไม่มีความผิดเนื่องด้วยโลหิตตกของ
			เขา
Nmb	35	28	เพราะว่าชายผู้นั้นต้องอยู่ในเขตเมืองลี้ภัยจนมหาบโรหิตถึงแก่ความตาย ภายหลังเมื่อมหาบโรหิตถึงแก่ความตายแล้ว ผู้ฆ่าคนนั้นจะกลับไป
			ยังแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์อยู่ก็ได้
Nmb	35	29	สิ่งเหล่านี้ควรเป็นกฎเกณฑ์แห่งคำตัดสินของเจ้าตลอดชั่วอายุของเจ้าในที่อาศัยทั้งปวงของเจ้า
Nmb	35	30	ผู้ใดฆ่าเขาตาย ให้ประหารชีวิตผู้ฆ่าคนนั้นเสียตามปากของพยาน แต่อย่าประหารชีวิตผู้ใดด้วยมีพยานปากเดียว
Nmb	35	31	ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าอย่ารับค่าไถ่ชีวิตของผู้ฆ่าคนผู้มีความผิดถึงตายนั้น แต่เขาต้องตายแน่
Nmb	35	32	และเจ้าอย่ารับค่าไถ่คนที่หลบหนีไปยังเมืองลี้ภัยเพื่อให้กลับมาอยู่ในแผ่นดินของเขาจนเต็มมหาบโรหิตสิ้นชีวิต
Nmb	35	33	ตั้งนั้นเจ้าจึงไม่กระทำให้แผ่นดินที่เจ้าทั้งหลายอาศัยอยู่มีมลทิน เพราะว่าโลหิตทำให้แผ่นดินเป็นมลทิน และไม่มีสิ่งใดที่จะชำระแผ่นดินให้
			หมดมลทินที่เกิดขึ้นเพราะโลหิตตกในแผ่นดินนั้นได้ นอกจากโลหิตของผู้ที่ทำให้โลหิตตก
Nmb	35	34	เจ้าอย่ากระทำให้เกิดมลทินในแผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่ ที่รายูท่ามกลาง เพราะว่าเราคือพระเยโฮวาห์อยู่ท่ามกลางคนอิสราเอล "
Nmb	36	1	หัวหน้าครอบครัวคนกิเลอาด บุตรชายของมาคีร์ ผู้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ครอบครัวต่างๆของบุตรชายโยเซฟ เข้ามาใกล้และพูดต่อหน้า
			โมเสสและต่อหน้าประมุข คือบรรดาหัวหน้าคนอิสราเอล
Nmb	36	2	เขาพูดว่า " พระเยโฮวาห์ได้บัญชาเจ้านายของข้าพเจ้าให้จับสลากยกแผ่นดินให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอล และเจ้านายของข้าพเจ้าได้รับ
			บัญชาจากพระเยโฮวาห์ให้ยกมรดกของเศโลเฟหัดพี่น้องของเราแก่บุตรสาวของเขา
Nmb	36	3	ถ้าเธอทั้งหลายแต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของคนอิสราเอลตระกูลอื่นแล้ว ส่วนมรดกของบรรพบุรุษของเราจะเพิ่มให้กับมรดกของคน
			ตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็นการที่นำมรดกไปจากส่วนที่เป็นของเรา
Nmb	36	4	และเมื่อถึงปีเสียงแตรของคนอิสราเอล มรดกที่เป็นส่วนของเราจะถูกยกไปเพิ่มเข้ากับส่วนของคนตระกูลที่เธอไปอยู่ด้วย จึงเป็นการที่นำส่วน
			มรดกของเธอไปจากส่วนมรดกของตระกูลบิดาของเรา "
Nmb	36	5	และโมเสสบัญชาคนอิสราเอลตามพระคำรัสของพระเยโฮวาห์ว่า " ตระกูลคนโยเซฟพูดถูกต้องแล้ว
Nmb	36	6	นี่คือสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยวกับบุตรสาวของเศโลเฟหัด ซึ่งว่า จงให้เธอแต่งงานกับใครที่เธอพอใจ แต่เธอต้องแต่งงานกับคนภายใน
			ครอบครัวตระกูลบิดาของเธอ
Nmb	36	7	ดังนั้นแหละส่วนมรดกของคนอิสราเอลจะไม่ถูกโยกย้ายจากตระกูลหนึ่ง ไปให้อีกตระกูลหนึ่ง คนอิสราเอลทุกคนต้องอยู่ในที่มรดกแห่งตระกูล
			บรรพบุรุษของตน
Nmb	36	8	และบุตรสาวทุกคนผู้รับกรรมสิทธิ์มรดกในตระกูลคนอิสราเอลตระกูลใด ให้เป็นภรรยาของคนใดคนหนึ่งในการบวกรวมในตระกูลบิดาของตน
			เพื่อคนอิสราเอลทุกคนจะถือกรรมสิทธิ์มรดกของบิดาของเขา
Nmb	36	9	ตั้งนั้นจะไม่มีการโยกย้ายจากตระกูลหนึ่ง ไปยังอีกตระกูลหนึ่ง เพราะว่าคนอิสราเอลแต่ละตระกูลควรคงอยู่ในที่มรดกของตน "
Nmb	36	10	พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสอย่างไร บุตรสาวทั้งหลายของเศโลเฟหัดก็กระทำอย่างนั้น
Nmb	36	11	เพราะว่ามาลาห์ ทิราฮา โอลกาห์ มีลคาห์ และโนอาห์ บุตรสาวของเศโลเฟหัด ได้แต่งงานกับบุตรชายทั้งหลายของพี่น้องแห่งบิดาของตน
Nmb	36	12	เธอได้แต่งงานกับครอบครัวคนมนัสเสห์บุตรชายของโยเซฟ และส่วนมรดกของเธอก็คงอยู่ในตระกูลแห่งครอบครัวบิดาของเธอ
Nmb	36	13	ข้อความเหล่านี้เป็นบทบัญญัติและคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาทางโมเสสแก่คนอิสราเอล ณ ที่ราบโมอับ ริมแม่น้ำจอร์แดนใกล้
			เมืองเยรีโค
Dtr	1	1	ข้อความต่อไปนี้เป็นคำที่โมเสสกล่าวแก่คนอิสราเอลทั้งปวงที่ในถิ่นทุรกันดารปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ คือในที่ราบข้างหน้าทะเลแดง
			ระหว่างปราณและโทเฟล ลาบาน ฮาเซโรท และติซาหับ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	1	2	(หนทางจากโฮรมตามทางภูเขาเสอีร์จนถึงคาเดชบารเนี่ยนั้นเป็นทางเดินสิบเอ็ดวัน)
Dtr	1	3	อยู่มากในวันที่หนึ่งเดือนที่สิบเอ็ดปีที่สิบโมเสสได้กล่าวแก่คนอิสราเอล ตามบรรดาพระคำรัสที่พระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่ท่าน เป็นพระ
บัญญัติให้แก่เขาทั้งหลาย			
Dtr	1	4	หลังจากที่ท่านได้ฆาลีโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ ที่อยู่เมืองเฮชโบน และโอกษัตริย์เมืองบาซาน ผู้ซึ่งอยู่ในอิซทาโรท ณ ตำบลเอเดรอนั้นแล้ว
Dtr	1	5	โมเสสได้เริ่มอธิบายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่คนในแคว้นในออบปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ว่า
Dtr	1	6	"พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ตรัสสั่งเราทั้งหลายที่โฮรมว่า `เจ้าทั้งหลายได้พักที่ภูเขานี้มานานพอแล้ว
Dtr	1	7	เจ้าทั้งหลายจงหันไปเดินตามทางที่ไปยังแดนเทือกเขาของคอนอาโมไรต์ และที่ใกล้เคียงกันในที่ราบ และในแดนเทือกเขา และในหุบเขา ใน
ทางใต้ และที่ฝั่งทะเล แผ่นดินของคนคานาอัน และที่เลบานอน จนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส			
Dtr	1	8	ดูเถิด เราได้ตั้งแผ่นดินนั้นไว้ตรงหน้าเจ้าทั้งหลาย เจ้าทั้งหลายจงเข้าไปยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของเจ้า
คืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ว่าจะให้แก่เขาทั้งหลายและแก่เชื้อสายของเขาที่มาจากหลังเขาด้วย'			
Dtr	1	9	ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้บอกท่านทั้งหลายว่า `ข้าพเจ้าผู้เดียวแบกพวกท่านทั้งหลาย ไมไหว
Dtr	1	10	พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงให้ท่านทั้งหลายทวีมากขึ้น และดูเถิด ทุกวันนี้พวกท่านทั้งหลายมีจำนวนมากดุจดวงดาวทั้งหลายในท้อง
ฟ้า			
Dtr	1	11	(ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายทวีขึ้นพันเท่าและทรงอำนาจพระพรแก่ท่าน ดังที่
พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้วนั้น)			
Dtr	1	12	ข้าพเจ้าคนเดียวจะแบกท่านทั้งหลายผู้เป็นภาระและเป็นความยากลำบากและการทมิฬของพวกท่านทั้งหลายอย่างไรได้
Dtr	1	13	จงเลือกคนที่มีปัญญา มีความเข้าใจและมีชื่อตามตระกูลของท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าจะตั้งเขาให้เป็นหัวหน้าของพวกท่านทั้งหลาย'
Dtr	1	14	ท่านทั้งหลายได้ตอบข้าพเจ้าว่า `สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นดีแล้ว ควรที่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะกระทำ'
Dtr	1	15	ข้าพเจ้าจึงได้เลือกหัวหน้าจากทุกตระกูล ซึ่งเป็นคนที่มีปัญญาและมีชื่อ ตั้งไว้เป็นใหญ่เหนือท่านทั้งหลาย ให้เป็นนายพัน นายร้อย นายห้าสิบ
นายสิบ และพนักงานต่างๆตามตระกูลของท่าน			
Dtr	1	16	ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าผู้ปกครองของพวกท่านทั้งหลายว่า `จงพิจารณาความคิดของพี่น้องและตัดสินความตามยุติธรรมระหว่างชายคนหนึ่ง
และพี่น้องของตน หรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่กับท่าน			
Dtr	1	17	ท่านทั้งหลายอย่าลำเอียงในการพิพากษา จงฟังผู้น้อยและผู้ใหญ่ให้เหมือนกัน ท่านทั้งหลายอย่ากลัวหน้ามนุษย์เลย เพราะการพิพากษานั้น
เป็นการของพระเจ้า และคดีใดที่ยากเกิน ไปสำหรับท่านจงนำมาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะพิจารณาเอง'			
Dtr	1	18	ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้สั่งท่านทั้งหลายถึงบรรดาสัตว์ที่พวกท่านทั้งหลายควรกระทำ
Dtr	1	19	เราได้ออกไปจากโฮรมเดินทะเลถึงนครใหญ่อันเป็นที่น่ากลัวตามที่ท่านทั้งหลายได้เห็นนั้น เดินไปตามแดนเทือกเขาของคอนอาโมไรต์
ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ตรัสสั่งเราไว้ และเรามายังคาเดชบารเนี่ยน			
Dtr	1	20	และข้าพเจ้าได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า `ท่านทั้งหลายมาถึงแดนเทือกเขาของคอนอาโมไรต์แล้ว เป็นที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
ประทานแก่เราทั้งหลาย			
Dtr	1	21	ดูเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงตั้งแผ่นดินนั้นไว้ตรงหน้าท่านแล้ว จงขึ้นไปยึดแผ่นดินนั้น ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
บรรพบุรุษของพวกท่านได้ตรัสสั่งไว้ อย่ากลัวหรืออย่าตกใจไปเลย'			
Dtr	1	22	แล้วท่านทั้งหลายทุกคนได้เข้ามาหาข้าพเจ้าพูดว่า `ให้เราทั้งหลายไปก่อนเราและสอดแนมดูแผ่นดินนั้นแทนเรา นำข่าวเรื่องทางที่เรา
จะต้องขึ้นไป และเรื่องหัวเมืองที่เราจะไปนั้นมาให้เรา'			
Dtr	1	23	เรื่องนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วย ข้าพเจ้าจึงได้เลือกสิบสองคนมาจากท่านทั้งหลายตระกูลละคน
Dtr	1	24	แล้วคนเหล่านั้นได้ขึ้นไปขึ้นแดนเทือกเขา มาถึงหุบเขาเอชโคล และสอดแนมดูที่นั้น
Dtr	1	25	เขาทั้งหลายได้เก็บผลไม้เมืองนั้นติดมือมาให้เราทั้งหลายและนำข่าวมาให้เราว่า `ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราประทานแก่เรานั้นเป็น
แผ่นดินที่ดี'			
Dtr	1	26	แต่กระนั้นท่านทั้งหลายก็มิยอมขึ้นไป กลับขัดขืนพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
Dtr	1	27	และท่านทั้งหลายได้บ่นอยู่ในแดนที่ของตน และว่า `เพราะพระเยโฮวาห์ทรงซึ่งพวกเรา พระองค์จึงทรงพาเราทั้งหลายออกมาจากแผ่นดิน
อียิปต์ จะได้ออบเราไว้ในมือคนอาโมไรต์เพื่อจะทำลายเราเสีย			
Dtr	1	28	เราทั้งหลายจะขึ้นไปที่ไหนเล่า พวกพี่น้องของเราได้ท้อใจของเราให้พ้อถอยไปโดยที่ว่า "คนเหล่านั้นใหญ่กว่าและสูงกว่าพวกเราอีก
เมืองเหล่านั้นก็ใหญ่มีกำแพงสูงเทียมฟ้า และยิ่งกว่านั้นเราได้เห็นพวกคนอานาคอยู่ที่นั่นด้วย"			
Dtr	1	29	แล้วข้าพเจ้าจึงได้พูดกับท่านทั้งหลายว่า `อย่าครั้นคร้ามหรือกลัวเขาเลย
Dtr	1	30	พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านผู้นำหน้าท่านทั้งหลาย พระองค์จะทรงต่อสู้เผื่อท่านทั้งหลาย ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำให้แก่ท่านทั้งหลายใน
อียิปต์ต่อหน้าต่อตาท่านทั้งหลาย			
Dtr	1	31	และในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งในที่นั้นพวกท่านได้เห็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอัมมุพวกท่าน ดังพ้ออัมมุชชายของตน ตลอดทางที่ท่านได้
ไปนั้น จนท่านทั้งหลายได้มาถึงที่นี่'			
Dtr	1	32	แต่อย่างไรก็ตาม ท่านทั้งหลายมิได้เชื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
Dtr	1	33	ผู้ได้ทรงนำทางข้างหน้าท่าน เพื่อจะหาที่ให้ท่านทั้งหลายตั้งเต็นท์ของท่าน เป็นไฟในกลางคืน เพื่อโปรดให้ท่านทั้งหลายเห็นทางที่ควรจะไป
และเป็นเมฆในกลางวัน			
Dtr	1	34	พระเยโฮวาห์ได้ทรงสดับเสียงคำพูดของท่านทั้งหลาย จึงทรงกริ้วและปฏิญาณว่า
Dtr	1	35	`แท้จริงจะไม่มีผู้ใดในยกที่ชั่วนี้สักคนเดียวที่จะได้เห็นแผ่นดินนี้ ที่เราได้ปฏิญาณว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย
Dtr	1	36	เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนneh เขาจะเห็นแผ่นดินนั้น และเราจะให้แผ่นดินที่เขาได้เหยียบนั้นแก่เขาและแก่ลูกหลาน เพราะเขาได้
ตามพระเยโฮวาห์อย่างสุดใจ'			
Dtr	1	37	เพราะเหตุท่านทั้งหลายพระเยโฮวาห์ก็ทรงพิโรธเราด้วย ตรัสว่า `เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในที่นั้นด้วยเหมือนกัน
Dtr	1	38	แต่โยชาบบตรชายหนุ่มผู้น้อยอยู่ตรงหน้าเจ้า จะได้เข้าไป จงสนับสนุนเขาเพราะเขาจะพาคนอิสราเอล ไปถือกรรมสิทธิ์ที่นั่นนั้น
Dtr	1	39	ยิ่งกว่านั้นเด็กเล็กของเจ้าทั้งหลายที่เจ้าทั้งหลายว่าจะตกเป็นเหยื่อ และบุตรของเจ้าที่ในวันนี้ยังไม่รู้จักผิดและชอบ จะได้เข้าไปที่นั่น เราจะให้
แผ่นดินนั้นแก่เขา และเขาจะถือกรรมสิทธิ์อยู่ที่นั่น			
Dtr	1	40	แต่ฝ่ายเจ้าทั้งหลายจงกลับเดินเข้าถิ่นทุรกันดาร ตามทางที่ไปสู่ทะเลแดงเถิด'
Dtr	1	41	ครั้งนั้นท่านทั้งหลายได้ตอบข้าพเจ้าว่า `เราทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์แล้ว เราทั้งหลายจะขึ้นไปสู้รบตามบรรดาพระคำรัสที่
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายได้ตรัสสั่งนั้น' และท่านทั้งหลายได้คาดอาวุธเตรียมตัวไว้ทุกคน คิดว่าที่จะขึ้นไปขึ้นแดนเทือกเขานั้นเป็นเรื่องง่าย			
Dtr	1	42	พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า `กล่าวแก่คนทั้งหลายนั้นว่า อย่าขึ้นไปสู้รบเลย เกรงว่าเจ้าทั้งหลายจะแพ้ศัตรู เพราะเรามีได้อยู่ท่ามกลาง
เจ้าทั้งหลาย'			
Dtr	1	43	ข้าพเจ้าจึงได้กล่าวแก่ท่านดังนี้ และท่านทั้งหลายไม่ฟัง แต่ได้ขัดขืนพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ มีใจองอาจและได้ขึ้นไปขึ้นแดนเทือกเขา
นั้น			
Dtr	1	44	และคนอาโมไรต์ที่อยู่ในแดนเทือกเขานั้น ได้ออกมาต่อสู้และไล่ตีท่านทั้งหลายดุจฝูงมึงไล่ และได้ฆ่าท่านทั้งหลายในตำบลเสอีร์จนถึงโฮ
รมมาห์			
Dtr	1	45	และท่านทั้งหลายกลับมาร้องให้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แต่พระเยโฮวาห์มิได้ทรงฟังเสียงร้องหรือเจี้ยวพระกรรมสดับท่านทั้งหลาย
Dtr	1	46	ท่านทั้งหลายจึงพักอยู่ที่คาเดชหลายวันตามวันที่ท่านทั้งหลายได้อยู่ที่นี่"
Dtr	2	1	"ครั้งนั้นเราทั้งหลายได้กลับเดินเข้าถิ่นทุรกันดารตามทางที่ไปสู่ทะเลแดงตามที่พระเยโฮวาห์สั่งข้าพเจ้า และเราทั้งหลายได้เดินเวียนภูเขาเส
อีร์หลายวัน			
Dtr	2	2	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr 2 3 ` เจ้าทั้งหลายได้เดินเรียนที่แดนเทือกเขานี้มานานพอแล้ว จงหัน ไปเดินทางทิศเหนือเถิด
Dtr 2 4 และจงบัญชาคนทั้งปวงว่า เจ้าทั้งหลายจงจะเดินผ่านเขตแดนเมืองพี่น้องของเจ้า คือลูกหลานของเอซาวที่อยู่ตำบลเสอีร์แล้ว และเขาทั้งหลายจะกลัวพวกเจ้า ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงระวังตัว
Dtr 2 5 เอาต่อสู้เขา เพราะเราจะไม่ให้ที่ของเขาแก่เจ้าเลย จะไม่ให้ที่ดินแม่เพียงผ้าเท้าเหยียบได้ ด้วยว่าภูเขาเสอีร์นั้นเราได้ให้เอซาวยึดครองแล้ว
Dtr 2 6 เจ้าทั้งหลายจงเอาเงินซื้อเสบียงอาหารจากเขาเพื่อจะได้กิน และจงเอาเงินซื้อน้ำจากเขาด้วยเพื่อจะได้ดื่ม
Dtr 2 7 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้าได้อ่านวพระพรแก่บรรดาการที่มือของพวกเจ้าได้กระทำ พระองค์ทรงทราบทางที่เจ้า ได้เดินในถิ่น
Dtr 2 8 ทูรกันดารใหญ่นี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้าได้อยู่กับเจ้าสืบปีเนมาแล้ว พวกเจ้ามิได้ขัดสนสิ่งใดเลย'
Dtr 2 8 แล้วเราทั้งหลายได้เดินเลย ไปจากพี่น้องของเราพวกลูกหลานเอซาวผู้อยู่ที่เสอีร์ ไปจากทางที่ราบจากเอลีทและจากเอซีโอนเกเบอร์ และเราได้
Dtr 2 9 เลี้ยวไปเดินตามทางถิ่นทุรกันดารโมอับ และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` เจ้าทั้งหลายอย่ารวิพวกโมอับหรือสู้รบกับเขาเลย เพราะเราจะไม่ให้ที่ของเขาแก่เจ้าเพื่อยึดครอง
Dtr 2 10 ด้วยเราได้ให้ที่ตำบลอาร์นันแก่ลูกหลานของโลทให้ปกครองแล้ว'
Dtr 2 10 แต่ก่อนคนเอมีมอยู่ที่นั่นเป็นชนชาติใหญ่และมากและสูงอย่างคนอานาค
Dtr 2 11 คนเหล่านั้นได้นับว่าเป็นพวกมนุษย์ยักษ์ เหมือนคนอานาค แต่คนโมอับเรียกชื่อพวกนี้ว่าเอมีม
Dtr 2 12 เมื่อก่อนพวกโฮรีได้อยู่ที่เสอีร์ด้วย แต่ลูกหลานเอซาวได้มาอยู่แทนเขา และได้ทำลายเขาเสียให้พินาศ และได้อาศัยอยู่ในที่ของเขาเหมือน
Dtr 2 13 พวกอิสราเอลได้กระทำแก่เมืองที่พระเยโฮวาห์ประทานให้เขาเพื่อยึดครองนั้น
Dtr 2 13 ข้าพเจ้ากล่าวไว้ ` บัดนี้เจ้าทั้งหลายจงยกเดินข้ามลำธารเศเรท' เราทั้งหลายจึงข้ามลำธารเศเรท
Dtr 2 14 และนับตั้งแต่เรามาจากคาเดชบารเนย จนถึงได้ข้ามลำธารเศเรทนั้น ได้สามสิบแปดปีจนสิ้นยุคคนนั้น คือคนทั้งหลายที่จะออกทัพ ได้นั้นตายหมด
Dtr 2 15 จากท่ามกลางค่าย ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับเขาไว้
Dtr 2 15 แท้จริงพระหัตถ์พระเยโฮวาห์ได้ทรงต่อสู้เขา เพื่อทรงทำลายเขาจากท่ามกลางค่ายจนเขาทั้งหลายสูญเสียชีวิต
Dtr 2 16 ต่อมาเมื่อคนที่ออกทัพได้มาตายเสียหมดจากท่ามกลางคนเหล่านั้นแล้ว
Dtr 2 17 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า
Dtr 2 18 ` วันนี้เจ้าทั้งหลายจะเดินข้ามตำบลอาร์เขตแดนของคนโมอับ
Dtr 2 19 และเมื่อเข้าใกล้แนวหน้าของคนอัมโมนอย่ารวิหรือรบกับเขาเลย เพราะเราจะไม่ให้ที่อยู่ของลูกหลานคนอัมโมนแก่เจ้าให้ยึดครองเลย ด้วย
Dtr 2 20 เราได้ให้ที่นั่นแก่ลูกหลานของโลทเป็นผู้ยึดครองแล้ว'
Dtr 2 20 (ทั้งที่นั่นก็เป็นแผ่นดินของพวกมนุษย์ยักษ์ แต่ก่อนมนุษย์ยักษ์ได้อยู่ในนั้น แต่คนอัมโมนได้เรียกชื่อของเขาวาต้มชมมิม
Dtr 2 21 คนเหล่านั้นใหญ่และมากและสูงอย่างคนอานาค แต่พระเยโฮวาห์ได้ทรงทำลายเขาเสียให้พินาศ และพวกอัมโมนได้เข้ายึดที่ของเขาและตั้ง
Dtr 2 22 อยุ่แทน เหมือนพระองค์ได้ทรงกระทำให้แก่พวกลูกหลานเอซาวผู้อยู่ที่เสอีร์ เมื่อพระองค์ทรงทำลายพวกโฮรีเสียให้พินาศ และเขาได้ยึดที่ของพวก
Dtr 2 23 โฮรีแล้วตั้งอยู่แทนจนทุกวันนี้
Dtr 2 23 ส่วนชาวอิวาห์ที่อยู่ในเซเชริมจนถึงกาซา คนคัฟโพรซึ่งมาจากตำบลคัฟโพร ก็ได้ทำลายเขาและตั้งอยู่แทน)
Dtr 2 24 ` พวกเจ้าจงลุกเดินทางไปข้ามลุ่มแม่น้ำอารโนน ดุเถิด เราได้มอบลิโชนชาวอาโมไรต์ผู้เป็นกษัตริย์เมืองเซชโบน และเมืองของเขาไว้ในมือ
Dtr 2 25 ของพวกเจ้า เจ้าทั้งหลายจงตั้งมั่นยึดเมืองนั้นและสู้รบกับเขา
Dtr 2 25 ตั้งแต่วันนี้ไปเราจะให้ชนชาติทั้งหลายทั่วใต้ฟ้าครันคร้ามต่อพวกเจ้าและกลัวเจ้า คนประเทศผู้จะไต่ยีนข่าวเรื่องเจ้าจะกลัวตัวสั่นและมีความ
Dtr 2 26 ระทมเพราะเจ้า'
Dtr 2 26 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใช้ผู้ถือสารจากถิ่นทุรกันดารเคเดโมทไปเผ่าลีโชนกษัตริย์เมืองเซชโบนนั้น ทูลถ้อยคำอันสันติว่า
Dtr 2 27 ` ขอให้ข้าพเจ้าเดินข้ามแผ่นดินของท่าน ข้าพเจ้าจะเดิน ไปตามทางหลวง จะไม่เลี้ยวไปทางขวามือหรือซ้ายมือเลย
Dtr 2 28 ขอท่านได้ขายเสบียงเอาเงินของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้กิน และขอขายน้ำเอาเงินของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ดื่ม ขอให้ข้าพเจ้าเดินเท้า
Dtr 2 29 ข้ามประเทศของท่านเท่านั้น (ดูพวกลูกหลานเอซาวที่อยู่ตำบลเสอีร์ และพวกโมอับที่อยู่ตำบลอาร์ ได้กระทำแก่ข้าพเจ้านั้น) จนข้าพเจ้าข้ามแม่น้ำอาร์แดนเข้าไปใน
Dtr 2 30 แผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า'
Dtr 2 30 แต่ลีโชนกษัตริย์เมืองเซชโบน ไม่ยอมให้เราทั้งหลายข้ามประเทศของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน ได้ทรงกระทำจิตใจของ
Dtr 2 31 ลีโชนให้กระด้าง กระทำใจของท่านให้แข็งไป เพื่อจะได้ทรงมอบเขาไว้ในมือของพวกท่าน ตั้งเป็นอยู่ทุกวันนี้
Dtr 2 31 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` ดุเถิด เราได้ริ่มอบลิโชนและเมืองของเขาไว้กับเจ้า จงตั้งมั่นเข้ายึดครองที่นั่นเพื่อเจ้าจะได้แผ่นดิน
Dtr 2 32 ของเขาเป็นกรรมสิทธิ์'
Dtr 2 32 แล้วลีโชนยกออกมาต่อสู้กับเรา ทั้งท่านและพลโยธาทั้งหลายของท่านที่ตำบลยาซา
Dtr 2 33 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย ได้ทรงมอบท่านไว้ต่อหน้าเรา และเราได้ตีทำลายท่านกับโอรสและพลโยธาทั้งหลายของท่านเสีย
Dtr 2 34 ครั้งนั้นเราได้ยึดเมืองทั้งปวงของท่าน และเราได้ทำลายเสียสิ้น คือผู้ชายผู้หญิงและเด็กทั้งหลายในทุกเมือง ไม่มีให้มีเหลือเลย
Dtr 2 35 แต่ฝูงสัตว์เราได้ยึดมาเป็นของเรา ทั้งของรบได้ในเมืองเหล่านั้นที่เราตีมา
Dtr 2 36 ตั้งแต่อารเอร์ที่อยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนนและตั้งแต่เมืองที่อยู่ในลุ่มแม่น้ำนั้นจนถึงเมืองกิเลอาด ไม่มีเมืองใดที่ต่อต้านเราได้ พระเยโฮวาห์
Dtr 2 37 พระเจ้าของเราได้ทรงมอบทั้งหมดไว้แก่เรา
Dtr 2 37 แต่ท่านทั้งหลายมิได้เข้าใกล้แผ่นดินคนอัมโมน คือฝั่งแม่น้ำยับบอกและเมืองที่อยู่บนภูเขา และที่ใดๆซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราตรัส
Dtr 3 1 ห้ามเรานั้น"
Dtr 3 1 " เราทั้งหลายจึงได้หัน ไปขึ้นทางสู่เมืองบาซาน แล้วโอกกษัตริย์เมืองบาซานก็ออกมาสู้รบกับเรา ตัวโอเองและพลโยธาทั้งหมดของท่านมา
Dtr 3 2 รบกับเราที่ตำบลเอเดรอี
Dtr 3 2 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` เจ้าอย่ากลัวเขาเลย เพราะเราจะมอบเขากับพลโยธาทั้งหมดของเขาและแผ่นดินของเขาไว้ในมือของ
Dtr 3 3 เจ้า เจ้าจะกระทำแก่เขาเหมือนเจ้าได้กระทำแก่ลีโชนกษัตริย์ของคานาโมไรต์ซึ่งอยู่ตำบลเซชโบนนั้น'
Dtr 3 3 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจึงได้ทรงมอบไว้ในมือของเรา ทั้งโอกกษัตริย์เมืองบาซาน และพลโยธาทั้งหลายของท่าน และเราทั้งหลายได้ฆ่า
Dtr 3 4 ตีเขาจนไม่มีเหลือ
Dtr 3 4 ครั้งนั้นเราทั้งหลาย ได้ตีเอาบ้านเมืองทั้งหลายของเขาจนไม่มีเหลือสักเมืองเดียวซึ่งเราไม่ได้ยึดมารวมหกสิบเมือง ดินแดนอารโอบทั้งหมด ซึ่ง
Dtr 3 5 เป็นราชอาณาจักรของโอกกษัตริย์เมืองบาซาน
Dtr 3 5 บรรดาเมืองเหล่านี้เป็นเมืองที่มีกำแพงสูงโดยรอบ มีประตู มีดานประตู และยังมีชนบทอีกมากที่ไม่มีกำแพง
Dtr 3 6 เราได้ตีทำลายเสียสิ้น ได้ทำลายทุกเมืองเสียสิ้น รวมทั้งผู้ชายผู้หญิงและเด็กทั้งหลาย เหมือนเราได้กระทำกับลีโชนกษัตริย์เมืองเซชโบนนั้น
Dtr 3 7 แต่ฝูงสัตว์ทั้งหมด และของรบได้ในเมืองเหล่านั้นเราได้ยึดมาเป็นของเรา
Dtr 3 8 ครั้งนั้นเราได้ยึดแผ่นดินเสียจากมือของกษัตริย์ทั้งสองของคานาโมไรต์ ผู้อยู่ปากแม่น้ำอาร์แดนข้างนี้ ตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำอารโนนถึงภูเขาเออร์
Dtr 3 9 โมน (ภูเขาเออร์โมนั้นชาวไซดอนเรียกชื่อว่าสิรอน และชาวอาโมไรต์เรียกชื่อว่าเสนัร)
Dtr 3 9 คือเมืองทั้งหลายในที่ราบสูง และกิเลอาดทั้งหมด และบาซานทั้งหมด จนถึงสาเลคาห์และเอเดรอี ซึ่งเป็นหัวเมืองแห่งราชอาณาจักรโอกใน
Dtr 3 10 เมืองบาซาน
Dtr 3 10 ด้วยยังเหลืออยู่แต่โอกกษัตริย์เมืองบาซานซึ่งเป็นพวกมนุษย์ยักษ์ ดุเถิด เที่ยงนอนของท่านทำด้วยเหล็ก เที่ยงนอนนั้น ไม่อยู่ที่เมืองรับบาห์
Dtr 3 11 แห่งคนอัมโมนดอกหรือ ยาวตั้งแต่กัศคอก กว้างสี่ศอกขนาดศอกคนเรา
Dtr 3 12 แผ่นดินนี้ที่เรายึดครองได้ครั้งนั้น คือตั้งแต่อารเอร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และแดนเทือกเขากิเลอาดครึ่งหนึ่ง กับหัวเมืองทั้งหลาย
Dtr 3 12 เหล่านั้น เราได้ให้แก่คนรูเบนและคนกาต

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	3	13	ส่วนกิเลอาดที่ยังเหลืออยู่กับเมืองบาซันทั้งหมด ซึ่งเป็นราชอาณาจักรของโอก ก็อดินแดนอารโอบทั้งหมด เราก้ได้ให้ไว้กับครึ่งหนึ่งของคน
ตระกูลมนัสเสห์	ทั้งหมดเมืองบาซันนั้นเรียกว่าดินแดนของพวกมนุษย์ยักษ์		
Dtr	3	14	ยาฮิรคนมนัสเสห์ก็ที่ได้ดินแดนอารโอบทั้งหมด จนถึงเขตแดนเมืองชาวเกซूर และเมืองมาอาคาห์ และได้เรียกชื่อเมืองเหล่านั้นตามชื่อของ
ตนว่า	บาซันฮาโวยอาฮีร์ จนถึงทุกวันนี้		
Dtr	3	15	เมืองกิเลอาดนั้นเราให้แก่มกัีร์
Dtr	3	16	แก่คนรูเบนและคนกาตนั้น เราให้ตามลตั้งแต่กิเลอาดถึงลุ่มแม่น้ำอารโนน ก็เอากลางลุ่มน้ำเป็นแดนเรื่อยมาถึงแม่น้ำยับบออันเป็นแดน
ของคนอัมโมน			
Dtr	3	17	ทั้งแถบที่ราบด้วย มีแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน ตั้งแต่ทะเลกินเนเรทจนถึงทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็ม ที่อัสโดตปัสกาห์ ซึ่งอยู่ที่ทิศตะวันออก
Dtr	3	18	ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้บัญชาท่านทั้งหลายว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงให้ท่านทั้งหลายยึดครองแผ่นดินนี้ `แก่ลัทธิทหารทั้งสิ้นของ
ท่าน	จงถืออาวุธยกข้ามไปก่อนคนอิสราเอลผู้เป็นพี่น้องของท่าน		
Dtr	3	19	แต่กรรยาของท่าน บุตรเล็กๆทั้งหลายของท่านกับฝูงสัตว์ของท่าน (เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่แล้วว่า ท่านทั้งหลายมีฝูงสัตว์เป็นอันมาก) จง
อยู่ในเขตเมืองที่	รายกให้หนักก่อน		
Dtr	3	20	กว่าพระเยโฮวาห์จะโปรดให้พี่น้องของท่านได้หยุดพักเหมือนได้ประทานแก่ท่านแล้ว จนเขาทั้งหลายจะยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน	ประทานแก่เขาที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นแล้ว ท่านทั้งหลายต่างจึงจะกลับมายังที่อยู่ของตน ซึ่งข้าพเจ้าได้ให้แก่ท่านทั้งหลาย		
Dtr	3	21	ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้สั่งโยชัวว่า `นัยนดาของท่านได้เห็นบรรดากิจการซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงกระทำแก่ษัตริย์ทั้งสองนั้น
แล้ว	ตั้งนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่อาณาจักรทั้งปวงซึ่งท่านจะข้ามไปอยู่เช่นเดียวกัน		
Dtr	3	22	ท่านอย่าได้กลัวเขาเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์นั้นทรงสู้รบเพื่อท่าน
Dtr	3	23	ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้อ้อนวอนพระเยโฮวาห์ว่า
Dtr	3	24	` ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์พึงทรงสำแดงอานาภาพและฤทธิ์พระหัตถ์ของพระองค์แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะมีพระเจ้า
องค์ไหนเล่า	ในสวรรค์หรือในแผ่นดินโลกซึ่งสามารถกระทำตามการสำคัญ และการอิทธิฤทธิ์ดังพระองค์ได้		
Dtr	3	25	ขอพระองค์ทรงโปรดอนุญาตให้ข้าพระองค์ข้ามไปดุแผ่นดินอันดีที่อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ดุแดนเทือกเขางดามและเลบานอน
ด้วย			
Dtr	3	26	แต่พระเยโฮวาห์ได้พระพิโรธต่อข้าพเจ้า เพราะท่านทั้งหลายเป็นเหตุ พระองค์จึงมิได้ทรงโปรดฟังข้าพเจ้า และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้า
ว่า	`พอแล้ว เจ้าอย่าได้พูดกับเราด้วยเรื่องนี้อต่อไปเลย		
Dtr	3	27	เจ้าจงขึ้นไปถึงยอดเขาปัสกาห์ และแห่งตางของเจ้าดูทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันออก และดูแผ่นดินนั้นด้วยนัยนดาของเจ้า
เพราะเจ้าจะข้าม	แม่น้ำจอร์แดนนี้ไปไม่ได้เลย		
Dtr	3	28	แต่เจ้าจงกำชับโยชัว จงสนับสนุนและจิตใจของเขาให้เข้มแข็ง เพราะเขาจะต้องนำหน้าชนชาตินี้ข้ามไป และจะให้เขาทั้งหลายเข้าถือ
กรรมสิทธิ์ใน	แผ่นดินที่เจ้าแลเห็นนั้น		
Dtr	3	29	ฉะนั้นเราทั้งหลายจึงยังยืนอยู่ในหุบเขาตรงหน้าเบธเปโอร
Dtr	4	1	"บัดนี้ โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย จงฟังกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งข้าพเจ้าสอนท่านทั้งหลาย จงประพฤติตามเพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ และ
เข้าไปยึดครอง	แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านประทานแก่ท่าน		
Dtr	4	2	ท่านทั้งหลายอย่าเสริมเติมคำที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้และอย่าตัดออก เพื่อท่านทั้งหลายจะรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่าน	ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน		
Dtr	4	3	นัยนดาของท่านทั้งหลายได้เห็นการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำ เพราะเหตุพระบาอัลเปโอรแล้ว ด้วยว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้ง
หลาย	ได้ทรงทำลายบรรดาคนที่ติดตามพระบาอัลเปโอรจากท่ามกลางท่าน		
Dtr	4	4	แต่ท่านทั้งหลายผู้ที่ยึดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายมั่นคงอยู่ทุกคน ได้มีชีวิตอยู่ถึงวันนี้
Dtr	4	5	ดูเถิด ข้าพเจ้าได้สั่งสอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินแก่ท่าน ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้ เพื่อท่านทั้งหลายจะ
กระทำตามใน	แผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองนั้น		
Dtr	4	6	จงรักษากฎเหล่านั้นและกระทำตาม เพราะนี่เป็นสติปัญญาของท่านทั้งหลายและความเข้าใจของท่านทั้งหลายท่ามกลางสายตาสงครามซึ่งชาติทั้ง
หลาย	ซึ่งจะได้อินถึงกฎเกณฑ์เหล่านี้แล้วเขาจะกล่าวว่า `แน่ทีเดียวประชาชาติใหญ่นี้เป็นชนชาติที่มีปัญญาและความเข้าใจ		
Dtr	4	7	เพราะมีประชาชาติใหญ่ชาติใดเล่าซึ่งมีพระเจ้าอยู่ใกล้ตน อย่างกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเราทรงอยู่ใกล้เราในสิ่งสารพัดเมื่อเราร้อง
ทูลต่อพระองค์			
Dtr	4	8	และมีประชาชาติใหญ่ชาติใดเล่า ซึ่งมีกฎเกณฑ์และคำตัดสินอันชอบธรรมอย่างกับพระราชบัญญัติทั้งหมดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ต่อหน้าท่าน
ทั้งหลายในวัน	นี้		
Dtr	4	9	แต่จงระวังตัว และรักษาจิตวิญญาณของท่านให้ดี เกรงว่าพวกท่านจะล้มลงซึ่งนัยนดาได้เห็นนั้น และเกรงว่าสิ่งเหล่านั้นจะประลาดเสียจากใจ
ของท่านตลอด	วันคืนแห่งชีวิตของพวกท่าน		
Dtr	4	10	ในวันนั้นที่พวกท่านได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านที่ไซเบ พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` จงรวบรวมประชาชน
ให้เข้ามาหน้า	เรา เพื่อเราจะให้เขาได้ยินคำของเรา เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ฝึกตนที่จะยำเกรงเราตลอดวันคืนที่เขามิมีชีวิตอยู่ในโลก และเพื่อว่าเขาจะ ได้สอนลูกหลานของเขาด้วย		
Dtr	4	11	ท่านทั้งหลายได้เข้ามาใกล้ยืนอยู่ที่เชิงภูเขา และภูเขาเหล่านั้นมีเพลิงลุกขึ้นถึงท้องฟ้า มีความมืด เมฆ และความมืดคลุมคลุมอยู่
Dtr	4	12	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้งหลายออกมาจากท่ามกลางเพลิง ท่านทั้งหลาย ได้ยินสำเนียงพระวจนะ แต่ไม่เห็นรูปสิ่งฐาน มีแต่ได้ยินพระ
สุรเสียงเท่านั้น			
Dtr	4	13	และพระองค์ทรงประกาศพันธสัญญาของพระองค์แก่ท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายปฏิบัติตามคือ พระบัญญัติสิบประการ และ
พระองค์ทรงจารึก	พระบัญญัตินั้นไว้บนศิลาสองแผ่น		
Dtr	4	14	ในครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าสั่งสอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้กระทำตามในแผ่นดินซึ่ง
ท่านกำลังจะข้าม	ไปยึดครองนั้น		
Dtr	4	15	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี เพราะในวันนั้นพวกท่านไม่เห็นสิ่งฐานอันใด เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้งหลายที่ไซเบจากท่าม
กลางเพลิง			
Dtr	4	16	เกรงว่าท่านทั้งหลายจะหลงทำรูปเคารพและสลักสำหรับตัวท่านทั้งหลายเป็นสิ่งฐานสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นรูปตัวผู้หรือตัวเมีย
Dtr	4	17	เหมือนสัตว์เตี้ยรัจฉานอย่างใดในโลก เหมือนนกที่มีปีกบินไปในอากาศ
Dtr	4	18	เหมือนสิ่งใดๆที่ตกลงอยู่บนดิน เหมือนปลาอย่างใดที่อยู่ในน้ำใต้แผ่นดินโลก
Dtr	4	19	เกรงว่าพวกท่านจะยกหน้าขึ้นดูท้องฟ้าและเมื่อท่านเห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ก็บอริวารของท้องฟ้า พวกท่านจะถูกเหนี่ยวรั้งให้
นมัสการและปรนนิบัติสิ่งเหล่านั้น	เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านทรงแบ่งแก่ชนชาติทั้งหลายทั่วใต้ฟ้าทั้งสิ้น		
Dtr	4	20	แต่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกท่านทั้งหลายและนำท่านออกมาจากเตาเหล็ก คือจากอียิปต์ ให้เป็นประชาชนในกรรมสิทธิ์ของพระองค์ อย่างที่เป็น
อยู่ทุกวันนี้			
Dtr	4	21	ยิ่งกว่านั้น เพราะท่านทั้งหลายเป็นเหตุ พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่อข้าพเจ้า และทรงปฏิญาณว่าข้าพเจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน และ
ข้าพเจ้าจะไม่ได้เข้าไป	ในแผ่นดินดีซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานแก่ท่านให้เป็นมรดก		
Dtr	4	22	แต่ข้าพเจ้าจะตายเสียในแผ่นดินนี้ ข้าพเจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน แต่ท่านทั้งหลายจะได้ข้ามไป และถือแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์
Dtr	4	23	จงระวังตัวให้ดี เกรงว่าท่านทั้งหลายจะล้มพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้แก่ท่าน และสร้าง
รูปเคารพสลักเป็น	สิ่งฐานสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงห้ามไว้		
Dtr	4	24	เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นเพลิงที่เผาผลาญ เป็นพระเจ้าผู้ทรงหวงแหน
Dtr	4	25	เมื่อพวกท่านมีลูกและมีหลานและได้อยู่ในแผ่นดินนั้นมาช้านาน และท่านกระทำตัวให้เสื่อมทรามโดยการทำรูปเคารพสลักเป็นสิ่งฐานสิ่งใด
และกระทำชั่วใน	สายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ซึ่งเป็นการยิวให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ		

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr 4 26 ข้าพเจ้าขออภัยเชิญฟ้าและดินมาเป็นพยานกล่าวโทษท่านในวันนี้ว่า ท่านทั้งหลายจะพินาศอย่างสิ้นเชิงจากแผ่นดิน ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะ
ข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปยึดครองนั้น ท่านจะไม่ได้อยู่ในแผ่นดินนั้นนาน แต่ท่านจะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง
Dtr 4 27 และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายกระจัดกระจาย ไปอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย และท่านทั้งหลายจะเหลือจำนวนน้อยในท่าม
กลางประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ให้ท่านเข้าไปอยู่นั้น
Dtr 4 28 ณ ที่นั้นท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระที่ทำได้ด้วยไม้และศิลา เป็นงานที่มีคนทำไว้ ซึ่งไม่คู่ ไม่ฟัง ไม่รับประทาน ไม่ดมกลิ่น
Dtr 4 29 แต่ ณ ที่นั้นแหละท่านทั้งหลายจะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ถ้าพวกท่านค้นหาพระองค์ด้วยสุดจิตและสุดใจ พวกท่านจะพบ
พระองค์
Dtr 4 30 เมื่อพวกท่านมีความทุกข์ลำบาก ซึ่งสิ่งสารพัดเหล่านี้มาถึงท่าน ในกาลภายหลัง ถ้าพวกท่านจะกลับมามาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และ
เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์
Dtr 4 31 (เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายเป็นพระเจ้าผู้ทรงอุปด้วยพระเมตตา) พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งหรือทำลายท่านทั้งหลาย
หรือลืมพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของท่านโดยการปฏิญาณ
Dtr 4 32 เพราะบัดนี้จึงถามดูเถาะว่า ในกาลวันที่ล่วงมาแล้วนั้น คือวันที่อยู่ก่อนท่านทั้งหลาย ตั้งแต่วันที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ไว้บนโลก และถามดู
จากฟ้าข้างนี้ถึงฟ้าข้างโน้นว่า เคยมีเรื่องใหญ่โตอย่างนี้เกิดขึ้นบ้างหรือ หรือเคยได้ยินถึงเรื่องอย่างนี้บ้างหรือ
Dtr 4 33 มีชนชาติใดได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ร้อออกมาจากท่ามกลางเพลิง ดังที่ท่านได้ยินและยังมีชีวิตอยู่ได้
Dtr 4 34 หรือมีพระเจ้าองค์ใดได้ทรงเพียรพยายามไปนำประชาชาติหนึ่งจากท่ามกลางอีกประชาชาติหนึ่งด้วยการลงใจ ด้วยการทำความเข้าใจ ด้วยการ
การหัตถ์จรรย ด้วยการสงคราม ด้วยพระหัตถ์ทรงฤทธิ์ และด้วยพระกรที่ทรงเหยียดออก และด้วยเหตุนี้จึงมีดังที่ตามสิ่งสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงกระทำเพื่อท่าน
ในอียิปต์ต่อหน้าต่อตาท่าน
Dtr 4 35 ที่ได้ทรงสำแดงแก่ท่านทั้งหลายนี้ก็เพื่อท่านจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า นอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกเลย
Dtr 4 36 พระองค์ทรงโปรดให้พวกท่านได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์จากฟ้าสวรรค์ เพื่อว่าท่านจะอยู่ในวินัยปกครอง พระองค์ทรงโปรดให้ท่านเห็น
เพลิงใหญ่ของพระองค์ในโลก และพวกท่านได้ยินพระวาทะของพระองค์จากกองเพลิง
Dtr 4 37 และเพราะพระองค์ทรงรักบรรพบุรุษของพวกท่าน จึงทรงเลือกเชื้อสายของชาติที่มาจากหลังเขา และทรงพาท่านออกจากอียิปต์ท่ามกลางสาย
พระเนตรของพระองค์ ด้วยเดชนากาพยิ่งใหญ่ของพระองค์
Dtr 4 38 ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าพวกท่านเสียให้พ้นหน้าท่าน และนำท่านเข้ามา และทรงประทานแผ่นดินของเขาให้แก่
ท่านเป็นมรดกตั้งแต่วันนี้
Dtr 4 39 เหตุฉะนั้นจงทราบเสียในวันนี้ และตรึกรตรองอยู่ในใจว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าในฟ้าสวรรค์เบื้องบนและบนแผ่นดินเบื้องล่าง ไม่มี
พระเจ้าอื่นใดอีกเลย
Dtr 4 40 เพราะฉะนั้นพวกท่านจงรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาแก่ท่านในวันนี้ เพื่อท่านและลูกหลานที่เกิดมาภาย
หลังท่านจะไปได้มาดี และวันคืนของท่านจะยืนนานอยู่ในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านประทานแก่ท่านเป็นนิตย์นั้น"
Dtr 4 41 แล้วโมเสสกำหนดหัวเมืองทางดวงอาทิตย์ขึ้นฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้สามหัวเมือง
Dtr 4 42 เพื่อผู้ใดที่รักคนจะได้อพยพหนีไปอยู่ที่นั่น คือผู้ที่รักเพื่อนบ้านโดยมิได้เจตนา โดยมิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน และเมื่อหนีไปอยู่ในเมืองนี้เมือง
ใดเมืองหนึ่งก็จะรอดชีวิต
Dtr 4 43 หัวเมืองเหล่านี้คือเมืองเบเซอร์อยู่ในถิ่นทุรกันดารบนที่ราบสูงสำหรับคนรูเบน และเมืองราโมทที่กิเลอาดสำหรับคนกาต และเมืองโกลานใน
บาขานสำหรับคนเมเนสเสห์
Dtr 4 44 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติที่โมเสสได้ตั้งไว้ต่อหน้าคนอิสราเอล
Dtr 4 45 เหล่านี้เป็นพระโอวาท เป็นกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งโมเสสกล่าวแก่คนอิสราเอลเมื่อเขาออกจากอียิปต์แล้ว
Dtr 4 46 ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ที่หุบเขาตรงข้ามเบธเปโอร ในแผ่นดินของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ ผู้อยู่ที่เซเชโบนซึ่งโมเสสและคนอิสราเอลได้ดี
พ่ายไปครั้งเมื่อออกมาจากอียิปต์แล้ว
Dtr 4 47 คนอิสราเอลได้เข้ายึดแผ่นดินของท่านและแผ่นดินของอ็อกษัตริย์เมืองบาขาน เป็นกษัตริย์สององค์ของคนอาโมไรต์ ผู้อยู่ทางดวงอาทิตย์
ขึ้นฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้
Dtr 4 48 ตั้งแต่อาริอาลที่อยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน ไปจนถึงภูเขาสิลอน คือเฮอร์โมน
Dtr 4 49 รวมพื้นที่ราบทั้งหมด ซึ่งอยู่ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ จนถึงทะเลแห่งที่ราบ ที่น้ำพุแห่งปีสกาห์
Dtr 5 1 โมเสสได้เรียกคนอิสราเอลทั้งหมดเข้ามาแล้วกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย จงฟังกฎเกณฑ์และคำตัดสิน ซึ่งข้าพเจ้ากล่าว
ให้เข้าหูของท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เรียนรู้ รักษาไว้และกระทำตาม
Dtr 5 2 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงกระทำพันธสัญญากับเราทั้งหลายที่โฮรบ
Dtr 5 3 มิใช่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำพันธสัญญานี้กับบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย แต่ทรงกระทำกับเรา คือเราทั้งหลายผู้มีชีวิตอยู่ในวันนี้
Dtr 5 4 พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้งหลายที่ภูเขาซึ่งท่านทั้งหลายออกมาจากท่ามกลางเพลิงหน้าต่อหน้า
Dtr 5 5 (ครั้งนั้นข้าพเจ้ายืนอยู่ระหว่างพระเยโฮวาห์กับท่านทั้งหลาย เพื่อจะประกาศพระวาทะของพระเยโฮวาห์แก่ท่านทั้งหลาย เพราะท่านทั้ง
หลายกลัวเพลิง จึงมิได้ขึ้นไปบนภูเขา) พระองค์ตรัสว่า
Dtr 5 6 เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาส
Dtr 5 7 อยามีพระอินใดนอกเหนือจากเรา
Dtr 5 8 อย่าทำรูปเคารพสักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน
Dtr 5 9 อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เป็นพระเจ้าที่ทรงเห็น ให้โทษเพราะความชั่วช้าของบิดา
ตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ซึ่งเราจนถึงสามชั่วชั่วอายุคน
Dtr 5 10 แต่แสดงความเมตตาต่อคนที่รักเรา และปฏิบัติตามบัญญัติของเรา จนถึงพันชั่วอายุคน
Dtr 5 11 อยาออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราอย่างไร้ประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไร้ประโยชน์นั้น พระเยโฮวาห์จะทรง
ถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้
Dtr 5 12 จงถือวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ทรงบัญชาไว้แก่เจ้า
Dtr 5 13 จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าในวัน
Dtr 5 14 แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ในวันนั้นอย่าทำการงานใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชาย บุตรสาวของเจ้า
หรือทาสทาสีของเจ้า หรือวัวของเจ้า หรือลาของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพื่อทาสทาสีของเจ้าจะได้หยุดพักอย่างเจ้า
Dtr 5 15 จงระลึกว่าเจ้าเคยเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้พาเจ้าออกมาจากที่นั่นด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และด้วย
พระกรที่เหยียดออก เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ทรงบัญชาให้เจ้ารักษาวันสะบาโต
Dtr 5 16 จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ทรงบัญชาไว้ เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนาน และเจ้าจะไปมาดีในแผ่นดิน
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราประทานให้แก่เจ้า
Dtr 5 17 อย่ากระทำการฆาตกรรม
Dtr 5 18 อย่าล่วงประเวณีผิดเมียเขา
Dtr 5 19 อย่าลักทรัพย์
Dtr 5 20 อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน
Dtr 5 21 อยาอยากได้ภรรยาของเพื่อนบ้าน และอย่าโลภกริ้วเรือนของเพื่อนบ้าน คือไร่นาของเขา หรือทาสทาสีของเขา หรือวัว ลาของเขา หรือสิ่ง
ใดๆซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน'
Dtr 5 22 พระวาจะเหล่านี้พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ชนมนุษย์ทั้งปวงของท่านที่ภูเขาออกมาจากท่ามกลางเพลิง เมฆและความมืดคลุ้มหนาทึบ ด้วยพระ
สุรเสียงอันดัง และมีได้ทรงเพิ่มเติมสิ่งใดอีก และพระองค์ทรงจารึกไว้บนแผ่นศิลาสองแผ่นและประทานแก่ข้าพเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	5	23	ต่อมาเมื่อท่านทั้งหลาย ได้ยินพระสุรเสียงออกมาจากท่ามกลางความมืดนั้น (ขณะเมื่อภูเขานั้นมีเพลิงลุกอยู่) ท่านทั้งหลายเข้ามาใกล้
ข้าพเจ้า คือหัวหน้าตระกูลของท่านทั้งหมด และพวกผู้ใหญ่ของท่าน			
Dtr	5	24	และท่านทั้งหลายกล่าวว่า ` ดุเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ได้ทรงส่งแสงสว่างไว้และความใหญ่ยิ่งของพระองค์ และเราได้ยินพระ
สุรเสียงของพระองค์จากท่ามกลางเพลิง ในวันที่เราได้เห็นพระเจ้าตรัสกับมนุษย์ และมนุษย์ยังคงชีวิตอยู่ได้			
Dtr	5	25	เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายจะต้องตายเสียทำไม เพราะเพลิงใหญ่ยิ่งนี้จะเผาผลาญเรา ถ้าเราได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราอีก
เราก็จะต้องตาย			
Dtr	5	26	เพราะในบรรดามนุษย์ทั้งหลายใครเล่า ผู้ได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ตรัสออกมาจากท่ามกลางเพลิงอย่างที่เราได้ยินและยัง
มีชีวิตอยู่ได้			
Dtr	5	27	ท่านจงเข้าไปใกล้ และฟังทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราตรัส และนำพระวจนะทั้งสิ้นที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราตรัสแก่ท่านนั้นมา
กล่าวแก่เราทั้งหลาย และเราทั้งหลายจะฟังและกระทำตาม'			
Dtr	5	28	เมื่อท่านทั้งหลายพูดกับข้าพเจ้านั้น พระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงแห่งถ้อยคำของท่านทั้งหลาย และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` เราได้ยิน
เสียงแห่งถ้อยคำของชนชาติซึ่งเขาพูดกับเจ้าแล้ว สารพัดซึ่งเขาพูดกับเจ้าเช่นนั้นก็ได้อยู่			
Dtr	5	29	โอ อยากให้มีจิตใจเช่นนี้อยู่เสมอไปหนอ คือที่จะยำเกรงเราและรักษาบัญญัติทั้งสิ้นของเรา เขาทั้งหลายก็จะสะอาดตลอดชั่วลูกหลานของ
เขาเป็นนิตย์			
Dtr	5	30	จงกลับไปบอกแก่เขาว่า " เจ้าจงกลับไปเดินที่ของเจ้าทุกคนเถิด "
Dtr	5	31	แต่ตัวเจ้าจงยืนอยู่ที่นี้ใกล้เรา และเราจะบอกข้อบัญญัติและกฎเกณฑ์และคำตัดสินทั้งสิ้นแก่เจ้า ซึ่งเจ้าจะต้องสอนเขาทั้งหลายเพื่อเขาทั้งหลาย
จะกระทำตามในแผ่นดินซึ่งเราให้เขายึดครองนั้น'			
Dtr	5	32	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ได้ทรงบัญชาไว้ นั่น ท่านทั้งหลายอย่าหันไปทางขวามือ
หรือทางซ้ายเลย			
Dtr	5	33	ท่านจงดำเนินตามวิถีทางทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ทรงบัญชาท่านไว้ เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่และเพื่อท่านจะไปได้มาดี และมี
ชีวิตยืนนานอยู่ในแผ่นดินซึ่งท่านจะยึดครองนั้น "			
Dtr	6	1	" ต่อไปนี้เป็นพระบัญญัติ กฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงบัญชาให้สอนท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้
กระทำตามในแผ่นดินซึ่งท่านจะข้ามไปยึดครองนั้น			
Dtr	6	2	เพื่อว่าพวกท่านจะได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านโดยรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ทั้งสิ้น ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่าน ทั้ง
ตัวท่านและลูกหลานของท่าน ตลอดวันคืนแห่งชีวิตของท่านเพื่อว่าวันคืนของพวกท่านจะได้ยืนยาว			
Dtr	6	3	โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย เหตุฉะนั้นของฟัง และจงระวังที่จะกระทำตามเพื่อพวกท่านจะได้ไปได้มาดี และเพื่อท่านทั้งหลายจะทวีมากยิ่งขึ้นใน
แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน ได้ทรงสัญญาแก่ท่าน			
Dtr	6	4	โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์เดียว
Dtr	6	5	พวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน และด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน
Dtr	6	6	และจงให้ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน
Dtr	6	7	และพวกท่านจงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านี้แก่ลูกหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทาง และนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อย
คำนี้			
Dtr	6	8	จงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และจงเป็นดังเครื่องหมายระหว่างนัยนตาของท่าน
Dtr	6	9	และเขียนไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน
Dtr	6	10	เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะพาท่านมาถึงแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน คือแก่อับราฮัม อิสอัค และ
ยาโคบ ว่าจะให้แก่ท่าน มีหัวเมืองใหญ่โตและดีซึ่งท่านไม่ได้สร้าง			
Dtr	6	11	และเรือนที่มีช่องใต้เต็ม ซึ่งพวกท่านมิได้สะสมไว้ และบ่อขังน้ำ ที่ท่านมิได้ขุด และสวนองุ่นกับต้นมะกอกเทศ ซึ่งท่านมิได้ปลูกไว้ และเมื่อ
ท่านได้รับประทานก็อิ่มหนำ			
Dtr	6	12	แล้วจงระวังกลัวว่าพวกท่านจะลืมพระเยโฮวาห์ผู้ทรงพาท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาสนั้น
Dtr	6	13	พวกท่านจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านจงปรนนิบัติพระองค์ และปฏิบัติตามโดยออกพระนามของพระองค์
Dtr	6	14	ท่านทั้งหลายอย่าติดตามพระอื่น ซึ่งเป็นพระของชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบท่าน
Dtr	6	15	(เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน ผู้ทรงสถิตท่ามกลางท่าน เป็นพระเจ้าหวงเห่น) กล่าวไว้ว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน
จะทรงพิโรธต่อท่าน และทำลายท่านเสียจากพื้นแผ่นดินโลก			
Dtr	6	16	อย่าทดลองพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ดังที่ได้ทดลองพระองค์ที่มีสาห์
Dtr	6	17	ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์รักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระโอวาทของพระองค์และกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่ง
พระองค์ทรงบัญชาท่านไว้			
Dtr	6	18	พวกท่านจงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องและที่ประเสริฐในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ เพื่อพวกท่านจะมีสวัสดิภาพ และเพื่อท่านจะได้เข้าไปครอบ
ครองแผ่นดินที่ดีซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน			
Dtr	6	19	โดยขับไล่ศัตรูทั้งสิ้นของท่านออกไปให้พ้นหน้าพวกท่าน ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้
Dtr	6	20	เมื่อเวลาต่อไปบุตรชายของท่านจะถามท่านว่า ` พระโอวาท กฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย ได้บัญชาท่านทั้ง
หลายวันนั้นมีความหมายว่าอะไร'			
Dtr	6	21	แล้วท่านจะตอบบุตรชายของท่านว่า ` เราเป็นทาสของฟาโรห์อยู่ในอียิปต์ และพระเยโฮวาห์ได้ทรงพาเราออกมาจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อัน
ทรงฤทธิ์			
Dtr	6	22	และพระเยโฮวาห์ทรงส่งแสงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ทั้งที่ใหญ่โตและที่ร้ายเหนืออียิปต์และเหนือฟาโรห์ ตลอดจนทั้งราชวงศ์ของท่าน
ต่อหน้าต่อตาเราทั้งหลาย			
Dtr	6	23	แล้วพระองค์ได้ทรงพาเราออกมาจากที่นั้น เพื่อจะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะประทานแก่บรรพบุรุษของเรา
และประทานแผ่นดินนั้นแก่เรา			
Dtr	6	24	พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้เรากระทำตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ทั้งสิ้น คือให้ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เพื่อเป็นผลดีแก่เราเสมอ เพื่อ
พระองค์จะทรงรักษาชีวิตของเราไว้ให้คงอยู่ ดังทุกวันนี้			
Dtr	6	25	ถ้าเราทั้งหลายจะระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นนี้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ดังที่พระองค์ทรงบัญชาเราไว้ ก็จะเป็น
ความชอบธรรมแก่เราทั้งหลาย "			
Dtr	7	1	" เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงพาท่านเข้าไปในแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะเข้ายึดครอง และกวาดไล่ประชาชนชาติหลาย
ชาติให้ออกไปพ้นหน้าท่าน คือคนฮิตไทต์ คนเกอร์กาซึ คนอานโมไรต์ คนคานาอัน คนเปอร์ซึ คนฮีไวต์ และคนเยบส เป็นเจ็ดประชาชนชาติซึ่งใหญ่โตกว่าและมีกำลังมากกว่าท่าน			
Dtr	7	2	และเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ต่อหน้าท่าน พวกท่านจะต้องตีเขาให้พ่ายแพ้ไปนั้น และทำลายเขาให้สิ้นที่
เดียว อย่าได้กระทำการอันธัญญาใดๆกับเขาเลยและอย่ามีความเมตตาต่อเขาด้วย			
Dtr	7	3	พวกท่านอย่าทำการแต่งงานกับพวกเขา อย่ายกบุตรสาวของท่านให้แก่บุตรชายของเขา หรือรับบุตรสาวของเขามาให้แก่บุตรชายของท่าน
Dtr	7	4	เพราะว่าพวกเขาจะทำให้บุตรชายของพวกเจ้าหันเหไปจากการติดตามเรา ไปปฏิบัติพระอื่นๆ พระเยโฮวาห์จะทรงพิโรธต่อท่านทั้งหลาย
และจะทรงทำลายท่านเสียโดยเร็ว			
Dtr	7	5	แต่จงกระทำแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ ท่านทั้งหลายจงทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย และหักทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสีย จงโค่นเสารูปเคารพ
ของเขาลงเสีย และเผารูปเคารพแกะสลักของเขาเสียด้วยไฟ			
Dtr	7	6	เพราะว่าพวกท่านเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกท่านออกจากชนชาติทั้ง
หลายที่อยู่บนพื้นโลก ให้มาเป็นชนชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	7	7	ที่พระเยโฮวาห์ทรงรักและทรงเลือกท่านทั้งหลายนั้น มิใช่เพราะท่านทั้งหลายมีจำนวนมากกว่าประชาชนชาติอื่น ด้วยว่าในบรรดาชนชาติทั้งหลาย ท่านเป็นจำนวนน้อยที่สุด
Dtr	7	8	แต่เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรักท่านทั้งหลาย และพระองค์ทรงรักษาคำปฏิญาณซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์จึงทรงพาท่านทั้งหลายออกมาด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และทรงไถ่ท่านทั้งหลายให้พ้นจากเรือนทาส จากหัตถ์ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์
Dtr	7	9	เหตุฉะนั้นทั้งทรานทิธ และทรงเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านเป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าสัจย์ชื่อ ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ถึงพันชั่วอายุคน
Dtr	7	10	และทรงตอบแทนผู้ที่เกลียดชังพระองค์ต่อหน้าตัวเขาเองด้วยทรงทำลายเขาเสีย พระองค์จะไม่ทรงลดหย่อนโทษผู้ที่เกลียดชังพระองค์ พระองค์จะทรงตอบแทนต่อหน้าตัวเขาเอง
Dtr	7	11	เหตุฉะนั้นพวกท่านจงระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติ กฎเกณฑ์ และคำตัดสินซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้
Dtr	7	12	ต่อมาถ้าท่านทั้งหลายเชื่อฟังคำตัดสินเหล่านี้ รักษาและกระทำตาม พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะทรงกระทำตามพันธสัญญาและความเมตตาที่ท่าน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน
Dtr	7	13	พระองค์จะทรงรักท่าน อวยพระพรแก่ท่านให้จำริญยิ่งทวีขึ้น พระองค์จะทรงอำนวยการพระพรผู้บังเกิดจากครรภ์ของพวกท่าน และผลแห่งพื้นดินของท่าน ทั้งข้าว น้าองุ่น และน้ำมันของท่านทั้งหลาย ให้ลูกวัวและลูกแพะแกะของท่านทวีขึ้นในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่านที่จะให้แก่ท่าน
Dtr	7	14	ท่านทั้งหลายจะได้รับพระพรเหนือชนชาติทั้งหลายหมด จะไม่มีชายหรือหญิงเป็นหมันท่ามกลางท่าน หรือในหมู่สัตว์เลี้ยงของท่านด้วย
Dtr	7	15	และพระเยโฮวาห์จะทรงยกความเจ็บไข้ทั้งสิ้นไปเสียจากพวกท่าน และโรคภัยอย่างในอียิปต์ซึ่งท่านได้ทราบนั้น พระองค์จะไม่ทรงให้เกิดแก่ท่าน แต่จะทรงให้เกิดแก่ทุกคนที่เกลียดชังพวกท่าน
Dtr	7	16	พวกท่านจงทำลายชนชาติทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะทรงมอบให้ท่าน อย่าให้ภัยอันตรายของท่านมีเมตตาต่อเขาเลย พวกท่านอย่าปฏิบัติพระของเขา เพราะการอย่างนั้นจะเป็นบ่วงดักท่านทั้งหลาย
Dtr	7	17	ถ้าท่านทั้งหลายจะนึกในใจว่า `ประชาชาติเหล่านี้โดกว่าเรา เราจะขับไล่เขาอย่างไรได้'
Dtr	7	18	ท่านทั้งหลายอย่ากลัวเขาเลย แต่จงระลึกถึงการที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำต่อฟาโรห์และต่อชาวอียิปต์ทั้งสิ้นนั้น
Dtr	7	19	การทดลองใหญ่ยิ่งซึ่งยื่นต่อท่านได้เห็นแล้ว ทั้งหมดยกเว้น การมหัศจรรย์ พระหัตถ์ทรงฤทธิ์ และพระกรที่เหยียดออก ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ทรงใช้พาท่านทั้งหลายออกมา พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงกระทำต่อชนชาติทั้งหลายที่ท่านกลัวอย่างนั้นแหละ
Dtr	7	20	ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงใช้ฝูงต่อมาท่ามกลางเขา จนกว่าผู้ที่เหลืออยู่และซ่อนตัวหลบจากท่านจะถูกทำลายสิ้น
Dtr	7	21	พวกท่านอย่าวิตกเพราะเขา ด้วยว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านอยู่ท่ามกลางท่าน ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่นากลับ
Dtr	7	22	พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะกวาดไล่ประชาชาติเหล่านี้ให้พ้นหน้าท่านทีละเล็กทีละน้อย ท่านอย่ากำจัดเขาเสียทันที ก็กลัวว่าสัตว์หุงจะเพิ่มแก่ท่านขึ้นมากไป
Dtr	7	23	แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเขาไว้ให้ท่านทั้งหลาย และจะกระทำให้เขาเกิดโกลาหลใหญ่จนเขาทั้งหลายจะพินาศ
Dtr	7	24	และพระองค์จะทรงมอบกษัตริย์ของเขาไว้ในมือของท่าน และท่านทั้งหลายจะกระทำให้ชื่อของเขาพินาศไปจากใต้ฟ้า จะไม่มีผู้ใดต่อต้านท่านทั้งหลายได้ จนกว่าท่านจะทำลายเขาเสีย
Dtr	7	25	ท่านทั้งหลายจงเคารพและกลัวอันเป็นรูปพระทั้งหลายของเขาเสียด้วยไฟ ท่านทั้งหลายอย่าบารณาอยากได้เงินหรือทองซึ่งปิดรูปพระอยู่นั้น หรือนำไปเป็นของท่าน เกรงว่าท่านจะติดกับดักอยู่ภายในนั้นเอง เพราะท่านนั้นเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	7	26	พวกท่านอย่านำสิ่งซึ่งยื่นเข้าไปในเรือนของท่าน ก็กลัวว่าท่านจะเป็นที่ต้องห้ามเหมือนของนั้น พวกท่านจงรังเกียจและเกลียดมันอย่างที่สุด ด้วยเป็นของที่ต้องห้าม"
Dtr	8	1	" บัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ นั้น ท่านทั้งหลายจงระวังกระทำตาม เพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตและทวีมากขึ้น และเข้าไยดีครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่าน
Dtr	8	2	ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงทางซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงนำท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจและทดลองให้ทราบว่าจะจิตใจของท่านเป็นอย่างไร ดูว่าท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์หรือไม่
Dtr	8	3	พระองค์ทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจ และปล่อยท่านให้หิว และเลี้ยงท่านด้วยมานา ซึ่งท่านเองหรือบรรพบุรุษของท่านก็ไม่ทราบว่าเป็นอะไร เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านตระหนักแก่ใจว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หาไม่ได้ แต่มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยพระวจนะซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์
Dtr	8	4	ในเวลาสี่สิบปีนั้น เสื้อผ้าของท่านก็ไม่ขาดวัน และเท้าของท่านก็ไม่บวม
Dtr	8	5	ท่านทั้งหลายจงพิจารณาอยู่ในใจเถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงทดสอบท่าน เหมือนกับบิดาทดสอบบุตรของตนเช่นกัน
Dtr	8	6	เหตุฉะนั้นท่านจงรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยดำเนินตามพระมารดาของพระองค์และเกรงกลัวพระองค์
Dtr	8	7	เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงพาท่านเข้าไปในแผ่นดินที่ดี เป็นแผ่นดินที่มีธารน้ำ น้าพุ และน้ำบาดาลไหลออกมากกลางหุบเขาและเนินเขา
Dtr	8	8	แผ่นดินที่มีข้าวสาลีและข้าวบาร์ลี้ ถั่วองุ่น ต้นมะเดื่อ ต้นทับทิม เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมันมะกอกเทศและน้ำผึ้ง
Dtr	8	9	เป็นแผ่นดินที่ท่านจะรับประทานอาหารอย่างอุดมซึ่งท่านจะไม่ขาดสิ่งใดเลย เป็นแผ่นดินที่ดีกลายเป็นเหล็ก และท่านจะชดทอนสิ่งผิดใจจากภูเขา
Dtr	8	10	เมื่อท่านได้รับประทานอิ่มหนำแล้ว ท่านจงสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านในเรื่องแผ่นดินอันดี ซึ่งพระองค์ประทานแก่ท่านนั้น
Dtr	8	11	ท่านทั้งหลายจงระวังตัวอย่าลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน ด้วยไม่รักษาพระบัญญัติ และคำตัดสินและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้
Dtr	8	12	เกรงว่าเมื่อท่านได้รับประทานอิ่มหนำ ได้สร้างบ้านเรือนดีๆ และได้อาศัยอยู่ในนั้น
Dtr	8	13	และเมื่อฝูงวัวและฝูงแพะแกะของท่านทวีขึ้น มีเงินทองมากขึ้น และบรรดาซึ่งท่านมีอยู่ก็ทวีขึ้น
Dtr	8	14	จิตใจของท่านทั้งหลายจะผยองขึ้น และท่านทั้งหลายก็ลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านทั้งหลาย ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาส
Dtr	8	15	ผู้ทรงนำท่านมาตลอดถิ่นทุรกันดารใหญ่ที่นากลับ ซึ่งมีเมฆมาและแมลงป่อง และดินแห้งแล้ง ไม่มีน้ำ ผู้ทรงประทานน้ำจากหินแข็งให้แก่ท่าน
Dtr	8	16	ผู้ทรงเลี้ยงท่านทั้งหลายด้วยมานาในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งบรรพบุรุษของท่านไม่ทราบ เพื่อว่าพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจและทดลองท่าน เพื่อกระทำให้เกิดประโยชน์แก่ท่านในบัดนี้
Dtr	8	17	เกรงว่าท่านจะนึกในใจว่า `กำลังและเรี่ยวแรงของข้าพเจ้ามีค่านีมา'
Dtr	8	18	ท่านทั้งหลายจงจำพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านทั้งหลาย เพราะว่าการที่พระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่ท่านนี้จะได้รับสมบัดนี้ เพื่อว่าพระองค์จะทรงดำรงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำโดยปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน ตั้งวันนี้
Dtr	8	19	และถ้าท่านลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน ไปติดตามพระอื่นและปฏิบัติผิดกฎการพระเหล่านั้น ข้าพเจ้าขอเตือนท่านจริงๆ ในวันนี้ว่าท่านจะต้องพินาศเป็นแน่
Dtr	8	20	อย่างกับบรรดาประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้พินาศไปต่อหน้าท่าน ท่านทั้งหลายจะพินาศอย่างนั้นแหละ เพราะท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านทั้งหลาย"
Dtr	9	1	" โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด ท่านกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปในวันนี้ เพื่อจะเข้าไปยึดครองประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าท่าน
Dtr	9	2	ทั้งเมืองที่ใหญ่มีกำแพงสูงเทียมฟ้า
Dtr	9	3	ประชาชนที่สูงใหญ่ เป็นลูกหลานของคนอานาค ผู้ที่ท่านทั้งหลายรู้จักแล้ว และผู้ที่ท่านได้ยินเขาพูดว่า `ใครจะยืนหยัดต่อสู้กับลูกหลานของอานาคได้'
Dtr	9	4	วันนี้ท่านทั้งหลายจงเข้าใจเถิดว่า ผู้ที่ไปข้างหน้าท่านนั้นคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน พระองค์จะทรงทำลายเขาตั้งเพลิงเผาผลาญและทรงกระทำให้เขาพ่ายแพ้ต่อหน้าท่าน ดังนั้นท่านจะได้ขับไล่เขาออกไป กระทำให้เขาพินาศโดยเร็ว ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงตรัสไว้กับท่านทั้งหลายแล้วนั้น
Dtr	9	4	เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน ได้ขับไล่เขาออกไปต่อหน้าท่านทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลายอย่านึกในใจว่า `เพราะความชอบธรรมของข้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระเยโฮวาห์จึงทรงนำข้ามาให้อึดครองแผ่นดินนี้' แต่เพราะความชั่วของประชาชาติเหล่านี้ พระเยโฮวาห์จึงทรงขับไล่เขาออกไปต่อหน้าท่าน
Dtr 9 5 ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้า ไปยึดครองแผ่นดินนี้แล้ว มีใช่เพราะความชอบธรรมของท่านหรือความสัตย์ธรรมในใจของท่าน แต่เป็นเพราะความ
ชั่วของประชาชาตินี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต้องขับไล่เขาออกเสียต่อหน้าท่านทั้งหลาย และเพื่อว่าพระองค์จะทรงให้เป็นจริงตามพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณต่อ
บรรพบุรุษของท่าน คือต่ออับราฮัม ต่ออิสอัค และต่อยาโคบ
Dtr 9 6 เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเข้าใจเถิดว่า ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแผ่นดินนี้ให้ท่านยึดครองนั้น มีใช่เพราะความชอบ
ธรรมของท่าน เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นชนชาติคอกแข็ง
Dtr 9 7 จงจำไว้และอย่าลืมเลยว่าคุณท่านได้กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านพิโรธที่ในถิ่นทุรกันดาร ตั้งแต่วันที่ท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์
กระทั่งท่านมาถึงที่นี่ ท่านมักกบฏต่อพระเยโฮวาห์อยู่
Dtr 9 8 แม้ว่าที่ไซรมท่านก็กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงกริ้วมากถึงกับจะทำลายท่านทั้งหลายเสีย
Dtr 9 9 เมื่อข้าพเจ้าขึ้นไปบนภูเขาเพื่อจะรับแผ่นดินลา เป็นแผ่นดินลาพันธสัญญาซึ่งพระเยโฮวาห์กระทำไว้กับท่าน ข้าพเจ้าอยู่บนภูเขาสี่สิบวันสี่สิบคืน
ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ
Dtr 9 10 และพระเยโฮวาห์ได้ประทานแผ่นดินลาสองแผ่นดินที่จารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าให้แก่ข้าพเจ้า บนดินนั้นมีพระวจนะทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮ
วาห์ได้ตรัสกับท่านทั้งหลายบนภูเขาจากท่ามกลางเพลิงในวันที่ประชุมกันอยู่
Dtr 9 11 ต่อมาเมื่อสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว พระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินลาสองแผ่นดิน เป็นแผ่นดินลาพันธสัญญา
Dtr 9 12 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` จงลุกขึ้นลง ไปจากที่นี่โดยเร็วเถิด เพราะชนชาติของเจ้าซึ่งเจ้านำออกจากอียิปต์ได้หลงกระทำผิด เขา
ได้หันเสียจากทางซึ่งเราบัญชาเขาไว้ในวันอย่างรวดเร็วจึงได้หลอรูปเคารพไว้สำหรับตัวเขาทั้งหลาย'
Dtr 9 13 ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์ยังตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` เราได้เห็นชนชาตินี้แล้ว และดูเถิด เขาทั้งหลายเป็นชนชาติคอกแข็ง
Dtr 9 14 ขอบอกกับท่านว่า ให้เราทำลายเขา และลบชื่อของเขาเสียจากใต้ฟ้า และเราจะตั้งเจ้าให้เป็นประชาชาติที่มีกำลังกว่าและใหญ่กว่าเขา'
Dtr 9 15 ข้าพเจ้าจึงกลับลงมาจากภูเขา และภูเขานั้นก็มิเปลืองลอย และศิลาพันธสัญญาสองแผ่นดินนั้นก็อยู่ในมือทั้งสองของข้าพเจ้า
Dtr 9 16 ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็แลเห็นท่านทั้งหลายกระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลายได้หลอรูปเคารพไว้
สำหรับท่าน ท่านได้หันจากพระมารดาซึ่งพระเยโฮวาห์ได้บัญชาแก่ท่านอย่างรวดเร็วจึง
Dtr 9 17 ข้าพเจ้าจึงยกศิลาทั้งสองแผ่นดินเหวี่ยงเสียจากมือทั้งสองของข้าพเจ้าและทำศิลาให้แตกต่อหน้าตาของท่านทั้งหลาย
Dtr 9 18 แล้วข้าพเจ้าก็ทรุดกราบลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อย่างคร่ำครวญสี่สิบวันสี่สิบคืน มิได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ เพราะเหตุบาปทั้งสิ้นที่
ท่านทั้งหลายได้กระทำ คือได้ประพฤติอย่างชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการช่วยให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ
Dtr 9 19 เพราะข้าพเจ้ากลัวพระพิโรธและความไม่พอพระทัยอย่างรุนแรงซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมีต่อท่าน พระองค์ก็จะทรงทำลายท่านอยู่แล้ว แต่พระ
เยโฮวาห์ทรงฟังข้าพเจ้าในครั้งนั้นด้วย
Dtr 9 20 พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธต่อโรมมากจะทำลายเขาอยู่แล้ว ในครั้งนั้นข้าพเจ้าก็อธิษฐานเผื่อโรมด้วย
Dtr 9 21 แล้วข้าพเจ้าจึงเอาสิ่งซึ่งบาปหนานั้น คือรูปเคารพซึ่งท่านสร้างขึ้นนั้นเผาเสียด้วยไฟ แล้วทุบแล้วดัดให้เป็นผงละเอียดอย่างกับฝุ่น แล้วข้าพเจ้าก็
โยนผงนั้นลงไปในลำธารซึ่งไหลลงมาจากภูเขา
Dtr 9 22 ท่านทั้งหลายได้กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธที่ทาเบ-ราห์ และที่มัสสาห์ และที่ซิบโรห์ที่ธาอาวาร์
Dtr 9 23 และเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงใช้ท่านไปจากคาเดชบารเนย ตรัสว่า ` จงขึ้นไปยึดครองแผ่นดินนี้ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า' และท่านก็กบฏต่อพระ
บัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ไม่ยอมเชื่อพระองค์ หรือเชื่อฟังพระสรวลเสียงของพระองค์
Dtr 9 24 ท่านทั้งหลายได้กบฏต่อพระเยโฮวาห์เสมอตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้ารู้จักท่านทั้งหลาย
Dtr 9 25 ข้าพเจ้าจึงกราบลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สี่สิบวันสี่สิบคืนนี้ อย่างข้าพเจ้ากราบลงครั้งก่อนนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่าจะทรง
ทำลายท่านทั้งหลายเสีย
Dtr 9 26 ข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า ` ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขออย่าทรงทำลายประชาชนของพระองค์ และมรดกของพระองค์
ซึ่งพระองค์ทรงไว้แก่ข้าทั้งหลายมาด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เป็นคนที่พระองค์ทรงนำออกมาจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์
Dtr 9 27 ขอทรงระลึกถึงบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ขออย่าทรงใส่พระทัยในความคือดั่งความชั่วร้าย หรือบาปของชน
ชาตินี้
Dtr 9 28 กลัวว่าชาวแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงพาข้าพระองค์ทั้งหลายจากมานั้นจะว่า เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถจะพาเขาทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดิน
ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาแก่ข้าไว้ และเพราะว่าพระองค์ทรงเกลียดชังเขา พระองค์จึงทรงพาเขาออกมาฆ่าเสียในถิ่นทุรกันดาร
Dtr 9 29 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์และเป็นมรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำเขาออกมาด้วยเดชานุภาพยิ่งใหญ่และด้วย
พระกรที่เหยียดออกของพระองค์' "

Dtr 10 1 " ครั้นนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` จงสกัดศิลาสองแผ่นให้เหมือนอย่างเดิม และขึ้นมาหาเราที่บนภูเขาและทำให้มันไว้ด้วย
Dtr 10 2 และเราจะจารึกถ้อยคำที่อยู่ในแผ่นดินลาแผ่นเดิมที่เจ้าทำแตกเสียนั้น จงเก็บศิลานั้นไว้ในหีบไม้'
Dtr 10 3 ข้าพเจ้าจึงทำหีบด้วยไม้กระถินเทศ และสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนอย่างเดิม ขึ้นไปบนภูเขา มีศิลาสองแผ่นอยู่ในมือของข้าพเจ้า
Dtr 10 4 แล้วพระองค์จึงทรงจารึกพระบัญญัติสิบประการลงบนแผ่นดินลาอย่างครั้งก่อน ซึ่งเป็นพระวจนะที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านบนภูเขาจากท่า
กลางเพลิงในวันที่ประชุมกัน และพระเยโฮวาห์ทรงประทานแผ่นดินลานั้นแก่ข้าพเจ้า
Dtr 10 5 แล้วข้าพเจ้าก็กลับลงมาจากภูเขา และเก็บแผ่นดินลานั้นไว้ในหีบซึ่งข้าพเจ้าได้ทำขึ้นและแผ่นดินลาก็ยังอยู่ในหีบนั้น ดังที่พระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาข้าพเจ้าไว้
Dtr 10 6 คนอิสราเอลเดินทางจากเบเอโรธของคเนซาอาน มาถึงโมเสราห์ อาโวกัสสิ้นชีวิตและฝังไว้ที่นั่น และเอลาซาร์บุตรชายของเขาจึงปฏิบัติ
หน้าที่ที่ปรินิเทศแทนเขา
Dtr 10 7 เขาทั้งหลายเดินทางออกจากที่นั่นมาถึงโกดาห์ และจากโกดาห์ถึงโยธาบารห์เป็นแผ่นดินที่มีแม่น้ำลำธารมาก
Dtr 10 8 ครั้นนั้นพระเยโฮวาห์ได้แยกตระกูลเลวี ให้มาหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ ให้เผ่าพระเยโฮวาห์เพื่อปรินิบัติพระองค์ และให้อำนา
ย
Dtr 10 9 เหตุฉะนั้นคนเลวีจึงมีส่วนแบ่งหรือมรดกกับพวกพี่น้องของตนไม่ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนมรดกของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านทั้งหลายทรงสัญญาแก่เขาแล้ว
Dtr 10 10 ข้าพเจ้าก็อยู่บนภูเขาอย่างครั้งก่อนสี่สิบวันสี่สิบคืน ครั้นนั้นพระเยโฮวาห์ทรงฟังข้าพเจ้าด้วย พระเยโฮวาห์ไม่พอพระทัยที่จะทำลายท่านทั้ง
หลาย
Dtr 10 11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` จงลุกขึ้นเดินทางนำหน้าประชาชนต่อไปเถิด เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เข้าไปยึดแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่
บรรพบุรุษว่าจะให้แก่เขาเหล่านั้น'
Dtr 10 12 และบัดนี้ คนอิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงประสงค์ให้ท่านกระทำอย่างไร คือให้ยาเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้
ดำเนินตามพระมารดาทั้งปวงของพระองค์ ให้รักพระองค์ ให้ปรินิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่านทั้งหลาย
Dtr 10 13 และให้รักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย
Dtr 10 14 ดูเถิด ฟาสวรรค์และฟาสวรรค์อันสูงสุด และโลกกับบรรดาสิ่งสารพัดที่อยู่ในโลกเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr 10 15 แต่พระเยโฮวาห์ทรงฝังพระทัยในบรรพบุรุษของท่านและทรงรักเขา และทรงเลือกเชื้อสายของเขาที่มาจากหลังเขาคือ ท่านทั้งหลายจากชน
ชาติทั้งหลาย อย่างเป็นอยู่ทุกวันนี้
Dtr 10 16 เพราะฉะนั้นจงตัดหน้ปลายหัวใจของท่านเสีย อย่าคอกแข็งอีกต่อไป
Dtr 10 17 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของพระทั้งหลาย และเป็นจอมของเจ้าทั้งปวง เป็นเจ้านายที่ยิ่งใหญ่ ทรงฤทธิ์และน่ากลัว
ทรงปราศจากอคติ และมีได้ทรงเห็นแก่อามิสสินบน
Dtr 10 18 พระองค์ประทานความยุติธรรมแก่ลูกกำพร้าพ่อแม่และแม่ยาย และทรงรักคนต่างด้าวประทานอาหารและเครื่องนุ่งห่มแก่เขา
Dtr 10 19 เพราะฉะนั้นท่านจงมีความรักต่อคนต่างด้าว เพราะท่านทั้งหลายก็เป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	10	20	ท่านทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จงปรนนิบัติพระองค์และติดพันอยู่กับพระองค์ จงปฏิบัติตามด้วยออกพระนามของพระองค์
Dtr	10	21	พระองค์ทรงเป็นที่สรรเสริญของท่านทั้งหลาย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน ผู้ทรงกระทำการใหญ่และน่ากลัวซึ่งนัยนตาของท่าน ได้เห็นนี่
Dtr	10	22	บรรพบุรุษของท่านลงไปในอียิปต์จัดสิบคน และบัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีมากดังดวงดาวในท้องฟ้า"
Dtr	11	1	" เหตุฉะนั้นพวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จงรักษาพระคำรัสสั่ง กฎเกณฑ์ และคำตัดสิน และพระบัญญัติของพระองค์เสมอไป
Dtr	11	2	ท่านทั้งหลายจงทราบในวันนี้ เพราะข้าพเจ้ามีได้กล่าวกับลูกหลานของท่านทั้งหลาย ผู้ไม่ได้รับรู้เรื่องหรือเห็นถึงวินัยของพระเยโฮวาห์พระเจ้า
Dtr	11	3	ของท่าน ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และพระกรที่เหยียดออกของพระองค์
Dtr	11	4	ถึงการอัครยและถึงพระราชกิจของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำในอียิปต์ต่อฟาโรห์มัตริย์อียิปต์ และต่อแผ่นดินทั้งสิ้นของท่าน และซึ่งพระองค์ทรงกระทำต่อกองทัพอียิปต์ ต่อม้าของเขา และต่อรถรบของเขา และที่พระองค์ทรงกระทำให้น้ำในทะเลแดงท่วมเขาเมื่อเขา
Dtr	11	5	ไล่ติดตามท่านทั้งหลาย และที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเขาทั้งหลายจนทุกวันนี้
Dtr	11	6	และที่พระองค์ทรงกระทำแก่ท่านทั้งหลายในถิ่นทุรกันดาร จนท่านทั้งหลายมาถึงที่นี่
Dtr	11	7	และที่พระองค์ทรงกระทำต่อคาราน และอาวีรัมบุตรชายของเอลีอับ บุตรชายของรูเบน คือแผ่นดินได้อ้าปากกลืนเขาเข้าไป ทั้งควัวเือน เต็นท์ และ
Dtr	11	8	สิ่งมีชีวิตทุกอย่างที่ติดตามเขาไป ในท่ามกลางคนอิสราเอลทั้งปวง
Dtr	11	9	เพราะนัยนตาของท่านทั้งหลาย ได้เห็นพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำนั้น เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรักษาบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาแก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะเข้มแข็ง และเข้าไปยึดครองแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะข้ามไปครอบครองนั้นมาเป็นกรรมสิทธิ์
Dtr	11	10	และเพื่อท่านจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะให้แก่เขาและแก่เชื้อสายของเขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
Dtr	11	11	เพราะว่าแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองนั้น ไม่เหมือนแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งท่านได้จากมา ในที่นั้นท่านหว่านพืชและเอาเทารตน้ำเหมือนเป็นสวนผัก
Dtr	11	12	แต่แผ่นดินซึ่งท่านจะ ไปยึดครองนั้น เป็นแผ่นดินที่มีเนินเขาและหุบเขา ซึ่งมีน้ำฝนจากฟ้ารดอยู่
Dtr	11	13	เป็นแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงดูแล พระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอยู่นเหนือแผ่นดินนั้นเสมอ ตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นปี
Dtr	11	14	ต่อมาถ้าท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังบัญญัติของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้ ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายและ
Dtr	11	15	ปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตใจของท่าน
Dtr	11	16	เราจะให้ฝนตกบนแผ่นดินของเจ้าตามฤดูกาล คือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดู เพื่อเจ้าทั้งหลายจะได้เก็บพืชผล น้ำองุ่น และน้ำมัน และเราจะให้หญ้าในทุ่งสำหรับฝูงสัตว์ของเจ้า และเจ้าจะได้รับประทานอิมหน่า
Dtr	11	17	จงระวังตัวอย่าให้จิตใจของท่านทั้งหลายลุ่มหลงและหันเหไปปรนนิบัติสิ่งอื่น และพระเยโฮวาห์ซึ่งทรงกริ้วต่อท่าน ปิดฟ้าสวรรค์ไม่ให้ฝนตก และแผ่นดินก็ไม่งอกพืชผล และท่านทั้งหลายจะพินาศจากแผ่นดินดีซึ่งพระเยโฮวาห์ประทานแก่ท่านนั้นเสียอย่างรวดเร็ว
Dtr	11	18	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงจดจำถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้าไว้ในจิตใจในใจของท่านทั้งหลาย จงเอาถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในมือของท่านเป็นหมายสำคัญ จงเป็นดังเครื่องหมายระหว่างนัยนตาของท่าน
Dtr	11	19	และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านี้แก่ลูกหลานของท่านทั้งหลาย จงพูดถึงถ้อยคำเหล่านี้เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน และเมื่อท่านเดินอยู่ตามทาง เมื่อท่านนอนลงหรือลุกขึ้น
Dtr	11	20	ท่านจงเขียนคำเหล่านี้ไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน
Dtr	11	21	เพื่ออายุของท่านและอายุของลูกหลานของท่านจะได้ยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณที่จะประทานแก่บรรพบุรุษของท่าน
Dtr	11	22	เพราะถ้าท่าน ระวังที่จะกระทำตามบัญญัติทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน คือรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ และติดสนิทอยู่กับพระองค์แล้ว
Dtr	11	23	พระเยโฮวาห์จะทรงขับไล่อุบัติเหตุร้ายทั้งหลายให้ห่างจากท่านแล้ว ท่านจะเข้ายึดครองแผ่นดินของประชาชนชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าท่าน
Dtr	11	24	ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลายจะเหยียบบลัฏที่ใด ที่นั้นจะเป็นของท่าน อาณาเขตของท่านจะเริ่มจากถิ่นทุรกันดารไปจนถึงเลบานอน และจากแม่น้ำคิสแบคไปจนถึงทะเลเดดซี
Dtr	11	25	จะ ไม่มีผู้ใดสามารถต่อต้านท่านได้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นที่เกรงขาม และตกใจกลัวของแผ่นดินที่ท่านทั้งหลายจะเหยียบย่ำไป ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับท่าน
Dtr	11	26	ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้าได้นำคำอวยพรและคำสาปแช่งมาไว้ตรงหน้าท่านทั้งหลาย
Dtr	11	27	ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ ท่านก็จะเป็นไปตามพรนั้น
Dtr	11	28	ถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่หันเหไปเสียจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ ไปติดตามพระอื่นซึ่งท่านไม่รู้จัก ท่านก็จะเป็นไปตามคำสาปแช่งนั้น
Dtr	11	29	และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านนำท่านเข้าไปในแผ่นดินซึ่งท่านจะเข้าไปยึดครองนั้น ท่านจงตั้งคำอวยพรไว้บนภูเขาเอกริม และตั้งคำสาปแช่งไว้บนภูเขาเอบาล
Dtr	11	30	ภูเขาเหล่านี้อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ไปตามทางที่ดวงอาทิตย์ตกในแผ่นดินคนคานาอัน ผู้อาศัยอยู่ในที่ราบตรงหน้ากาลกาลข้างที่ราบโมเรห์มีไซหรือ
Dtr	11	31	เพราะท่านทั้งหลายจะต้องข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านจะยึดครองและอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
Dtr	11	32	ท่านจงระวังที่จะรักษากฎเกณฑ์และคำตัดสินทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าตั้งไว้ต่อหน้าท่านทั้งหลายในวันนี้"
Dtr	12	1	" ต่อไปนี้เป็นกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งท่านจะต้องระวังที่จะกระทำตามในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านประทานให้ท่านยึดครองตลอดวันคืนซึ่งท่านมีชีวิตอยู่ในโลก
Dtr	12	2	ท่านทั้งหลายจงทำลายบรรดาสถานที่ซึ่งประชาชนชาติที่ท่านจะยึดครองนั้นใช้เป็นที่ปรนนิบัติพระองค์ของเขา ซึ่งอยู่บนภูเขาสูงและบนเนินเขา และได้ตั้งแท่นบูชา
Dtr	12	3	ท่านจงรื้อแท่นบูชาของเขา และท่มเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้แตกเป็นชิ้นๆ และเผาเสารูปเคารพของเขาเสียด้วยไฟ ท่านจงฟันทำลายรูปแกะสลักอันเป็นรูปพระของเขาสี และลบชื่อของพระเหล่านั้นออกเสียจากที่นั้น
Dtr	12	4	ท่านทั้งหลายอย่ากระทำดังนี้แก่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	12	5	ท่านจงแสวงหาสถานที่จากเขตแดนของบรรดาตระกูลของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงเลือก เพื่อสถาปนาพระนามของพระองค์ไว้ คือให้เป็นที่ตั้งของพระองค์ ท่านทั้งหลายจงไปเฝ้าพระองค์ที่นั่น
Dtr	12	6	และท่านทั้งหลายจงนำเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาของท่านไปที่นั่น ทั้งลิบซึกหนึ่ง และเครื่องบูชาที่จะยื่นถวาย ทั้งเครื่องบูชาปฏิญาณ เครื่องบูชาตามใจสมัคร และผลแรกที่ได้จากฝูงวัวและฝูงแพะแกะ
Dtr	12	7	ท่านทั้งหลายจงบริษัทานที่นั่นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งท่านและครอบครัวของท่านจงปิดราเริงในบรรดากิจการซึ่งมือท่านได้กระทำนั้น ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอวยพระพรแก่ท่านทั้งหลาย
Dtr	12	8	ท่านทั้งหลายอย่ากระทำตามบรรดากิจการที่เราระทำอยู่ที่นี้ทุกวันนี้ คือทุกคนทำตามอะไรก็ตามที่เขาถูกต้องในสายตาของตนเอง
Dtr	12	9	เพราะว่าท่านทั้งหลายยังไม่มาถึงที่หยุดพักและถึงมรดก ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	12	10	แต่เมื่อท่านข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปแล้ว และอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานเป็นมรดกแก่ท่าน และเมื่อพระองค์โปรดให้ท่านพักผ่อนพักฟื้นตัวรอบข้างของท่านทั้งสิ้น ท่านจึงอยู่อย่างปลอดภัย
Dtr	12	11	แล้วจึงไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ ให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น จนนำบรรดาสิ่งต่างๆ ไปด้วยซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านทั้งหลาย คือเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชาของท่าน ทั้งสิบชักหนึ่ง และเครื่องบูชาที่ยืนถวาย ทั้งบรรดาเครื่องบูชาปฏิญาณที่ดีที่สุดซึ่งท่านได้ปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮวาห์
Dtr	12	12	และท่านทั้งหลายจงปรีดาเร่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งตัวท่านทั้งหลายและบุตรชายบุตรสาวของท่าน ทั้งทาสชายหญิงของท่านและคนเลวีซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือส่วนมรดกกับท่าน
Dtr	12	13	ท่านทั้งหลายจงระวังให้ดีอย่าถวายเครื่องเผาบูชาตามที่ทุกแห่งซึ่งท่านเห็น
Dtr	12	14	แต่จงถวายในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกในท่ามกลางตระกูลหนึ่งของท่าน ท่านจงถวายเครื่องเผาบูชาของท่านที่นั่น และที่นั่นท่านจงกระทำทุกสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้
Dtr	12	15	อย่างไรก็ตาม ท่านจะฆ่าสัตว์และรับประทานเนื้อในประตูเมืองทั้งหลายของท่านตามที่ท่านปรารถนาก็ได้ ตามซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอำนวยการพระพรประทานแก่ท่านทั้งหลาย ทั้งผู้ที่มีลาและผู้ที่มิลกนั้นก็รับประทานได้ อย่างเป็นที่รับประทานเนื้อละมั่งและเนื้อกวาง
Dtr	12	16	แต่ท่านทั้งหลายอย่ารับประทานเลือดสัตว์เลย ท่านจงเทลงบนพื้นดินเหมือนเทน้ำ
Dtr	12	17	ส่วนสิบชักหนึ่งของพืช หรือน้ำองุ่น หรือน้ำมัน หรือลูกกอกวนแรกจากฝู้งวหรือฝู้งพะเกาะ หรือของถวายปฏิญาณตามที่ท่านปฏิญาณไว้ หรือของถวายตามใจสมัคร หรือของที่ท่านนำมายืนถวาย ท่านทั้งหลายอย่ารับประทานภายในประตูเมืองของท่าน
Dtr	12	18	แต่ท่านจงรับประทานเหล่านี้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ ทั้งตัวท่านและบุตรชายบุตรสาวของท่าน ทาสชายหญิงของท่าน และคนเลวีผู้อยู่ภายในประตูเมืองของท่าน และท่านจงปรีดาเร่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ในบรรดากิจการซึ่งมือท่านได้กระทำนั้น
Dtr	12	19	ท่านจงระวังอย่าทอดทิ้งคนเลวีราบทั่ววันที่ท่านอาศัยอยู่ในโลก
Dtr	12	20	เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงขยายอาณาเขตของท่าน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับท่านแล้วนั้น และท่านกล่าวว่า `เราจะกินเนื้อสัตว์' เพราะพวกท่านอยากรับประทานเนื้อสัตว์ ท่านจะรับประทานเนื้อตามใจปรารถนาของท่านได้
Dtr	12	21	ถ้าสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ เพื่อสถาปนาพระนามของพระองค์ที่นั่นนั้นห่างจากท่านเกินไป ท่านจงฆ่าสัตว์จากฝู้งวหรือฝู้งพะเกาะของท่านและ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่ท่าน ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้แล้วนั้น ท่านจงรับประทานในประตูเมืองของท่านตามที่ใจของท่านปรารถนาเถิด
Dtr	12	22	ท่านจะรับประทานได้อย่างที่ท่านรับประทานเนื้อละมั่งหรือเนื้อกวาง ทั้งผู้ที่มีลาและผู้ที่มิใช่ลาด้วยก็รับประทานได้
Dtr	12	23	แต่พึงแน่ใจว่าท่านไม่รับประทานเลือดสัตว์เลย เพราะว่าเลือดเป็นชีวิตของมัน ท่านอย่ารับประทานชีวิตพร้อมกับเนื้อ
Dtr	12	24	ท่านอย่ารับประทานเลือด แต่ท่านจงเทเลือดลงบนดินอย่างเทน้ำ
Dtr	12	25	ท่านอย่ารับประทานเลือด เพื่อท่านเองและลูกหลานของท่านที่มาจากหลังท่านจะจำริญเป็นสุข เมื่อท่านกระทำสิ่งที่ถูกต้องตามสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
Dtr	12	26	แต่สิ่งบริสุทธิ์ซึ่งเป็นส่วนกำหนดจากท่านและของปฏิญาณของท่านนั้น ท่านจงนำไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกไว้
Dtr	12	27	และถวายเครื่องเผาบูชาทั้งเนื้อและเลือดบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านจงเทเลือดแห่งเครื่องสัตวบูชาลงบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่ส่วนเนื้อนั้นท่านรับประทานได้
Dtr	12	28	จงระวังที่จะไม่บรรดาถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้ เพื่อท่านเองและลูกหลานของท่านที่มาจากหลังท่านจะจำริญเป็นนิตย์ เมื่อท่านกระทำสิ่งที่บริสุทธิ์และถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	12	29	เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะจัดประชากรชาติซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้นออกไปให้พ้นหน้าท่าน และท่านก็ยึดครองเข้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
Dtr	12	30	จงระวังดีว่าท่านจะไม่หลงติดตามเขา ภายหลังจากที่เขาถูกทำลายต่อหน้าท่านแล้วนั้น และจะไม่ไต่ถามเรื่องพระของเขาโดยกล่าวว่า `ประชากรชาตินั้นมีผลการพระของเขาอย่างไร เพื่อเราจะกระทำด้วย'
Dtr	12	31	ท่านอย่ากระทำอย่างนั้นแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเกลียดชัง พวกเขารกระทำสิ่งนั้นต่อพระทั้งหลายของเขา แม้แต่บุตรชายและบุตรสาวของเขา เขาก็เผาด้วยไฟบูชาแด่พระของเขา
Dtr	12	32	ทุกสิ่งซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ นั้น จงระวังที่จะกระทำตาม ท่านอย่าเพิ่มอะไรเข้าหรือตัดอะไรออกไปจากสิ่งเหล่านั้น"
Dtr	13	1	" ถ้าในหมู่พวกท่านเกิดมีผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์ขึ้น และสำแดงหมายสำคัญหรือการมหัศจรรย์แก่ท่าน
Dtr	13	2	และหมายสำคัญหรือการมหัศจรรย์ซึ่งเขาบอกท่านนั้นสำเร็จจริง ถ้าเขากล่าวว่า `ให้เราติดตามพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก `และให้เรามารับนับถือพระนั้น'
Dtr	13	3	ท่านอย่าเชื่อฟังคำของผูพยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้น เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านลงใจท่านดู เพื่อให้ทรงทราบว่า ท่านทั้งหลายรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่านหรือไม่
Dtr	13	4	ท่านทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และอย่าเกรงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และท่านจงปรณับถือพระองค์ และติดสนิทอยู่กับพระองค์
Dtr	13	5	แต่ผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้นต้องมีโทษถึงตาย เพราะว่าเขาได้ลึงสอนให้คนบูชาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ และทรงไถ่ท่านออกจากเรือนทาส เขารกระทำให้ท่านทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านบัญชาให้ท่านดำเนินตามเสีย ดังนั้นแหละท่านจะต้องล้างความชั่วชื่อนี้จากท่ามกลางท่าน
Dtr	13	6	ถ้าพี่ชายน้องชายของท่านมารดาเดียวกันกับท่าน หรือบุตรชายบุตรสาวของท่าน หรือภรรยาที่อยู่ในอ้อมอกของท่าน หรือมิตรสหายร่วมใจของท่าน ชักชวนท่านอย่างลับๆ `ให้เราไปปรณับถือพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านเองหรือบรรพบุรุษของท่าน ไม่รู้จัก
Dtr	13	7	เป็นพระบางองค์ของชนชาติทั้งหลายซึ่งอยู่รอบท่าน ไม่ว่าใกล้หรือไกล จากสุดปลายแผ่นดินโลกข้างนี้ถึงที่สุดปลายโลกข้างโน้น
Dtr	13	8	ท่านอย่ายอมตามหรือเชื่อฟังเขา อย่าให้ห็นนัยตาของท่านเมตตาปราณีเขา ท่านอย่าไว้ชีวิตเขา หรืออย่าชอนเขาไว้เลย
Dtr	13	9	ท่านจงประหารชีวิตเขาเสียเป็นแน่ ท่านควรลงมือก่อนในการทำโทษเขาถึงตาย และต่อไปให้บรรดาประชาชนร่วมมือด้วย
Dtr	13	10	ท่านจงเอาหินขว้างเขาให้ตาย เพราะเขาแสวงหาซึ่งจะพาท่านไปจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงพาท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาส
Dtr	13	11	และคนอิสราเอลทั้งปวงจะฟังและอย่าเกรง ไม่กระทำความชั่วชื่อนี้ท่ามกลางท่านทั้งหลายอีกเลย
Dtr	13	12	ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินว่า ในหัวเมืองหนึ่งหัวเมืองใดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านอาศัยอยู่นั้น
Dtr	13	13	มีบางคนที่เป็นคนอันธพาลได้ออกไปจากท่ามกลางท่าน ชักชวนชาวเมืองนั้นว่า `ให้เราไปปรณับถือพระอื่นกันเถิด' ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก
Dtr	13	14	ท่านทั้งหลายจงสอบถามและสอดส่าห์ค้นหาและถามดูอย่างระมัดระวัง และดูเถิด ถ้าเป็นความจริงและเป็นเรื่องแน่นอนว่า สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นมีคนกระทำกันอยู่ในหมู่พวกท่าน
Dtr	13	15	ท่านจงฆ่าชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทำลายเสียให้สิ้นเชิงด้วยคมดาบ ทั้งคนทั้งหลายที่อาศัยในเมืองนั้นและฝูงสัตว์ด้วย
Dtr	13	16	ท่านจงเก็บข้าวของทั้งสิ้นในเมืองนั้นไปกองไว้ที่กลางถนน และเผาเมืองนั้นกับบรรดาข้าวของในเมืองนั้นเสียด้วยไฟ เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้เมืองนั้นร้างอยู่นับนิตย์ อย่าสร้างขึ้นมาใหม่เลย
Dtr	13	17	อย่าให้ของต้องห้ามนั้นมาติดพันมือของท่าน เพื่อว่าพระเยโฮวาห์จะทรงหันหน้าจากพระพิโรธของพระองค์ และทรงสำแดงพระกรุณาคุณต่อท่าน และทรงเมตตาท่าน ให้ท่านทวีมากขึ้น ดังที่พระองค์ปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านนั้น
Dtr	13	18	เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือรักษาพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้ และกระทำสิ่งที่ถูกต้องตามสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"
Dtr	14	1	" ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าเชือดเนื้อตัวเองหรือกระทำหน้าผากให้โล้นเพื่อคนตาย
Dtr	14	2	เพราะท่านทั้งหลายเป็นชนชาติบริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงเลือกจากประชากรชาติทั้งหลายที่อยู่บนพื้นโลก

ให้เป็นชนชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์

Dtr	14	3	ท่านทั้งหลายอย่ารับประทานสิ่งพึงรังเกียจใดๆเลย
Dtr	14	4	สัตว์ที่รับประทานได้มีดังต่อไปนี้ คือ วัว แกะ แพะ
Dtr	14	5	กวาง ละมั่ง อีเก้ง แพะป่า สมัน โคร่าขาว และแกะป่า
Dtr	14	6	ท่านรับประทานสัตว์ทุกชนิดที่แยกกับและกับผ่าออกเป็นสองและเคี้ยวเอื้องนั้นได้
Dtr	14	7	อย่างไรก็ตามในจำพวกสัตว์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องหรือมีกับผ่า ท่านอย่ารับประทานสัตว์ต่อไปนี้คือ อูฐ กระต่าย ตัวกระจงผา เพราะว่าสัตว์เหล่านี้เคี้ยวเอื้องแต่กับไม่ผ่า จึงเป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน
Dtr	14	8	และหมูด้วยเพราะไม่มีกับผ่าแต่ไม่เคี้ยวเอื้อง จึงเป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน ท่านอย่ารับประทานเนื้อของมัน และซากของมันท่านก็อย่าแตะต้อง
Dtr	14	9	ในบรรดาสัตว์น้ำทั้งสิ้นท่านรับประทานสัตว์เหล่านี้ได้ คือ สัตว์ใดๆที่มีครีบและเกล็ด ท่านรับประทานได้
Dtr	14	10	แต่สัตว์ใดๆที่ไม่มีครีบและเกล็ดท่านอย่ารับประทาน เป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน
Dtr	14	11	นกสะอาดทุกชนิดท่านรับประทานได้
Dtr	14	12	แต่นกเหล่านี้ท่านอย่ารับประทานคือ นกอินทรี นกแร้งหนวดแพะ นกออก
Dtr	14	13	นกเหยี่ยวหางยาว นกเหยี่ยวดำ นกแร้งตามชนิดของมัน
Dtr	14	14	บรรดานกแก่ตามชนิดของมัน
Dtr	14	15	นกเค้าแมว นกเค้าโม่ง นกนางนวล เหยี่ยวนกเขาตามชนิดของมัน
Dtr	14	16	นกเค้าแมวเล็ก นกทืดทือ นกอีโถ่ง
Dtr	14	17	นกกระทุง แร้ง และนกอ้ายจ้าว
Dtr	14	18	นกกระสาดำ นกกระสาตามชนิดของมัน นกหัวขวาน และค้างคาว
Dtr	14	19	แมลงมีปีกทุกชนิดเป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน อย่ารับประทานเลย
Dtr	14	20	สัตว์มีปีกที่สะอาดทุกชนิดท่านรับประทานได้
Dtr	14	21	ท่านอย่ารับประทานสัตว์ชนิดใดที่ตายเอง ท่านจะให้แก่นคนต่างด้าวที่อยู่ภายในประตูเมืองของท่านรับประทานก็ได้ หรือท่านจะขายให้แก่คน
Dtr	14	22	ต่างประเทศก็ได้ เพราะว่าท่านเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ท่านอย่าต้มลูกแพะด้วยน้ำมันเมฆของมันเลย
Dtr	14	23	ผลได้เป็นๆจากพืชในนาของท่านนั้น ท่านจงถวายสิบชักหนึ่ง
Dtr	14	24	ท่านจงรับประทานสิบชักหนึ่งที่ได้จากข้าวหรือธัญพืชของท่าน หรือน้ำมันของท่าน และผลธัญพืชจากฝักรั่ว และฝักรั่วและกะของของท่าน ต่อ
Dtr	14	25	พระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านในสถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์สถิตที่นั่น เพื่อให้ท่านทั้งหลายจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	14	26	ทั้งหลายเสมอ
Dtr	14	27	ถ้าระยะทางไกลเกินไป ท่านไม่สามารถนำสิบชักหนึ่งมาได้ ในเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอวยพรแก่ท่าน เพราะว่าสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกเพื่อเป็นที่ตั้งพระนามของพระองค์นั้น อยู่ห่างไกลจากท่านเกินไป
Dtr	14	28	ท่านจงขายของนั้นเอาเงิน และห่อเงินถือไว้ และไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้
Dtr	14	29	และเอาเงินนั้นซื้อสิ่งใดๆที่ท่านปรารถนา จะเป็นวัว แกะ หรือนำงู่นหรือสุราและสิ่งใดๆที่ท่านปรารถนา และท่านจงรับประทานที่นั่นต่อพระ
Dtr	14	30	พักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และจงปรีดาใจทั้งตัวท่านและครอบครัวของท่านด้วย
Dtr	14	31	ท่านทั้งหลายอย่าทอดทิ้งคนเลวีซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกกับท่าน
Dtr	14	32	พอครบสามปีที่ท่านทั้งหลายจะนำสิบชักหนึ่งจากพืชผลที่ได้ในปีนั้น มาสะสมไว้ภายในประตูเมืองของท่าน
Dtr	14	33	คนเลวี (เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกกับท่าน) และคนต่างด้าวและลูกกำพร้าพ่อแม่และแม่เฒ่า ผู้ซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน จะได้
Dtr	14	34	มารับประทานอย่างอิ่มหน้า เพื่อว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรพระพรแก่บรรดากิจการซึ่งมีชื่อของท่านทั้งหลาย ได้กระทำนั้น "
Dtr	15	1	" ทักขินเจ็ดปีท่านทั้งหลายต้องมีการปลดปล่อย
Dtr	15	2	ให้กระทำการปลดปล่อยดังนี้ เจ้าหน้ทุกคนจะต้องยกสิ่งที่ดินให้เพื่อนบ้านยืม ไปนั้นเสีย อย่าทวงสิ่งนั้นคืนจากเพื่อนบ้านหรือพี่น้องของตนเลย
Dtr	15	3	เพราะว่าได้ประกาศการปลดปล่อยของพระเยโฮวาห์แล้ว
Dtr	15	4	ท่านทั้งหลายจะทวงจากคนต่างประเทศคืนได้ แต่ถ้ามีสิ่งใดของท่านซึ่งอยู่กับพี่น้องก็ให้พี่น้องของท่านปล่อยไป
Dtr	15	5	ยกเว้นเมื่อไม่มีคนยากจนในหมู่พวกท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงอวยพรพระพรแก่ท่านในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
Dtr	15	6	ของท่านประทานให้ท่านเป็นมรดกยึดครองนั้น
Dtr	15	7	ถ้าท่านเพียงแต่ซื้อเพียงพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ฟังระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติทั้งหลายซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านใน
Dtr	15	8	วันนี้
Dtr	15	9	เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรพระพรท่านดังที่พระองค์สัญญาต่อท่านนั้น ท่านทั้งหลายจะให้ประชาชนชาติหลายชาติยืม
Dtr	15	10	ของของท่าน แต่ท่านอย่ายืมของเขาเลย ท่านทั้งหลายจะปกครองอยู่เหนือหลายประชาชาติ แต่เขาทั้งหลายจะไม่ปกครองเหนือท่าน
Dtr	15	11	ถ้าในท่ามกลางท่านทั้งหลายมีคนจนสักคนหนึ่งเป็นพี่น้องของท่านอยู่ภายในประตูเมืองใดๆ ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	15	12	ประทานแก่ท่าน ท่านอย่ามีใจแข็งหัดมือของท่านไว้เสียต่อหน้าพี่น้องของท่านที่ยากจนนั้น
Dtr	15	13	แต่ท่านทั้งหลายจงยื่นมือของท่านอย่างใจกว้างให้เขา และให้เขายืมข้าวของพ่อแก่ความต้องการของเขา ไม่ว่าเป็นข้าวของสิ่งใดๆ
Dtr	15	14	จงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีความคิดในจิตใจของท่านว่า `ปีที่เจ็ด ปีที่จะต้องปลดปล่อยมาถึงแล้ว' และตาของท่านก็ริษยาต่อพี่น้องของท่าน
Dtr	15	15	ท่านจึงไม่ยอมให้อะไรเขาเลย และเขาจะร้องทูลพระเยโฮวาห์เรื่องท่าน บาปก็จะตกแก่ท่าน
Dtr	15	16	ท่านจงให้เขา และเมื่อให้เขาแล้วอย่ามีจิตคิดเสียตาย เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรพระพรแก่ท่านในบรรดา
Dtr	15	17	กิจการทั้งสิ้นของท่าน ไม่ว่าท่านจะลงมือกระทำสิ่งใด
Dtr	15	18	เพราะว่าคนจนจะไม่หมดไปจากแผ่นดิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านว่า `ท่านต้องยื่นมือให้อย่างใจกว้างต่อพี่น้องของท่าน คือต่อคน
Dtr	15	19	ยากจนคนขัดสนซึ่งอยู่ในแผ่นดินของท่าน'
Dtr	15	20	ถ้าพี่น้องของท่านซึ่งเป็นคนฮีบรูไม่ว่าชายหรือหญิง ที่เขาขายไว้แก่ท่าน จงให้พรนับปีท่านหกปี เมื่อถึงปีที่เจ็ดก็ให้ปล่อยเขาเป็นอิสระพ้นไป
Dtr	15	21	จากท่าน
Dtr	15	22	และเมื่อท่านปล่อยเขาเป็นอิสระไปจากท่าน ท่านอย่าปล่อยเขาไปมือเปล่า
Dtr	15	23	ท่านจงมีใจกว้างขวางจัดของให้แก่เขา เป็นของจากฝูงแพะแกะของท่าน จากลานนวดข้าวของท่าน และจากบ่ออ่างของท่าน ท่านจงให้แก่
Dtr	15	24	เขาตามสมควรตามที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอวยพรพระพรแก่ท่าน
Dtr	15	25	ท่านจงจำไว้ว่าท่านเคยเป็นทาสในแผ่นดินอียิปต์และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ทรงไถ่ท่านไว้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาเรื่องนี้แก่
Dtr	15	26	ท่านในวันนี้
Dtr	15	27	แต่ถ้าท่านนั้นจะกล่าวแก่ท่านว่า `ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน' เพราะเขารักท่านและครอบครัวของท่าน เพราะเขาอยู่กับท่านสบายดี
Dtr	15	28	จงเอาเหล็กแหวนหูของเขาให้ทะเลไปติดกับประตูเรือน ดังนี้เขาจะเป็นทาสของท่านตลอดไป ท่านจงกระทำเช่นนี้แก่ทาสหญิงด้วย
Dtr	15	29	เมื่อท่านปล่อยเขาให้เป็นอิสระนั้นท่านอย่ารู้สึกหนักอกหนักใจ เพราะว่าเขาได้รับใช้ท่านมาหกปีด้วยมีค่าแรงมากกว่าลูกจ้างเป็นสองเท่า พระ
Dtr	15	30	เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรพระพรแก่ท่านในการทั้งปวงที่ท่านได้กระทำนั้น
Dtr	15	31	สัตว์ตัวผู้ห้าวปีซึ่งเกิดในฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะนั้น ท่านทั้งหลายจงถวายไว้แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าใช้วัวห้าวปีทำงาน หรือตัด
Dtr	15	32	ขนจากแกะห้าวปี
Dtr	15	33	ท่านและครอบครัวของท่านจงรับประทานสัตว์ห้าวปีนี้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทุกปี ในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรง
Dtr	15	34	กำหนดไว้
Dtr	15	35	แต่ถ้าสัตว์นั้นมีตำหนิใดๆคือขาเกหรือตาบอด หรือมีตำหนิเลวร้ายอย่างใด ท่านอย่าถวายบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	15	36	ท่านจงรับประทานสัตว์นั้นภายในประตูเมืองของท่าน ทั้งผู้ที่มีตำหนิและผู้สะอาดด้วยกันรับประทานได้ ดังว่าเป็นละมั่งหรือกวาง
Dtr	15	37	เพียงแต่ท่านอย่ารับประทานเลือดของมันเท่านั้น ท่านจงเทออกทิ้งบนดินเหมือนเท่านั้น "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	16	1	" ท่านจงถือเดือนอาบีบ ท่านทั้งหลายจงถือปีสกาแดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะว่าเป็นเดือนอาบีบนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทรงนำท่านออกจากอียิปต์ในเวลากลางคืน			
Dtr	16	2	และท่านจงถวายปีสกา เป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จากฝูงแพะแกะหรือฝูงวัว ณ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกไว้ ให้
พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น			
Dtr	16	3	อย่ารับประทานขนมปังมีงี้ออกกับปีสกา ตลอดเจ็ดวันท่านจงรับประทานขนมปังไร้เชื้อ เป็นขนมปังแห่งความทุกข์ใจ เพราะท่านรีบหนีออกมา
จากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อท่านจะระลึกถึงวันที่ท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้นตลอดชีวิตของท่าน			
Dtr	16	4	ตลอดเจ็ดวันนั้นอย่าให้เห็นเชื้องนมภายในอาณาเขตประเทศของท่าน หรือเนื้อสัตว์ซึ่งท่านได้บูชาในเวลาเย็นวันแรกเหลืออยู่ตลอดคืนจน
เช้าวันรุ่งขึ้น			
Dtr	16	5	ท่านทั้งหลายอย่าถวายปีสกาภายในประตูเมืองใดๆซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงประทานแก่ท่าน
Dtr	16	6	แต่ท่านจงถวายปีสกา ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น ในเวลาเย็นเมื่อดวง
อาทิตย์ตกแล้ว ในเวลาเดียวกับที่ท่านออกจากอียิปต์			
Dtr	16	7	ท่านจงทำให้สกและรับประทานในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ พอรุ่งเช้าท่านจงกลับไปสู่เต็นท์ของท่าน
Dtr	16	8	ท่านจงรับประทานขนมปังไร้เชื้อหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดเป็นประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ในวันที่นั้นอย่ากระทำ
การงานใดๆ			
Dtr	16	9	ท่านทั้งหลายจงนับให้ครบเจ็ดสัปดาห์ จงตั้งต้นนับให้ครบเจ็ดสัปดาห์เริ่มด้วยวันแรกที่ท่านเอาเด็วเกี่ยวข้าว
Dtr	16	10	ท่านทั้งหลายจงถือเทศกาลสัปดาห์ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ด้วยการถวายตามใจสมัครจากมือของท่าน ซึ่งท่านจะถวายแด่พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ตามที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอำนวยการแก่ท่าน			
Dtr	16	11	ท่านจงปีติรำเริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งตัวท่านและบุตรชายหญิงของท่าน ทั้งทาสชายหญิงของท่าน ทั้งคนเลวีซึ่งอยู่
ภายในประตูเมืองของท่าน ทั้งคนต่างด้าว เด็กกำพร้าพ่อและแม่ฝ่ายซึ่งอยู่ท่ามกลางท่าน ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น			
Dtr	16	12	ท่านพึงจำไว้ว่าท่านเคยเป็นทาสในอียิปต์ ท่านพึงระวังที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้
Dtr	16	13	ท่านจงถือเทศกาลอยู่เพิงเจ็ดวัน เมื่อท่านเก็บรวบรวมพืชผลของท่านจากลานนาข้าวและจากบ่ออย่างงุ่นของท่านแล้ว
Dtr	16	14	ในการเลี้ยงนั้นท่านจงปีติรำเริง ทั้งท่านและบุตรชายหญิงของท่าน และทาสชายหญิงของท่าน ทั้งคนเลวีและคนต่างด้าว ทั้งเด็กกำพร้าพ่อและ
แม่ฝ่ายซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน			
Dtr	16	15	ท่านจงถือเทศกาลนั้นแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเจ็ดวัน ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกไว้ เพราะว่าเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านจะทรงอำนวยการพระพรแก่พืชผลทั้งหลายของท่าน และแก่ผลงานทั้งสิ้นที่มือท่านกระทำ เพื่อว่าท่านจะมีแต่ความปิติยินดี			
Dtr	16	16	บรรดาผู้ชายทั้งสิ้นจะต้องเข้ามาเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านปีละสามครั้ง ณ สถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ คือ ณ เทศกาลกินขนม
ปังไร้เชื้อ เทศกาลสัปดาห์ และเทศกาลอยู่เพิง อย่าให้เขาไปเฝ้าพระเยโฮวาห์มือเปล่าๆ			
Dtr	16	17	ให้ทุกคนถวายตามความสามารถของเขา ตามส่วนพระพรที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานแก่ท่าน
Dtr	16	18	ท่านทั้งหลายจงเลือกตั้งผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ตามบรรดาประตูเมืองของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ตาม
ตระกูลคนของท่าน ให้เขาพิพากษาประชาชนตามความยุติธรรม			
Dtr	16	19	ท่านอย่ากระทำให้เสียความยุติธรรม อย่าล่าเอียง อย่ารับสินบน เพราะวาสินบนทำให้ตาของคนมีปัญญามืดมัวไป และกลับคิดของคนชอบ
ธรรมเสีย			
Dtr	16	20	ท่านจงติดตามความยุติธรรมเท่านั้น เพื่อท่านจะมีชีวิตและสิมมรดกในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน
Dtr	16	21	ท่านทั้งหลายอย่าปลูกต้นไม้ใดๆใช้เป็นเสาารพข้างแท่นบูชาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านซึ่งท่านจะสร้างไว้
Dtr	16	22	และท่านอย่าตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นรูปเคารพ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงรังเกียจ"
Dtr	17	1	" ท่านทั้งหลายอย่าว่าว่าผู้หรือแะที่มิทำหน้าที่หรือความพิการใดๆเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะเป็นสิ่งที่น่าสะอิด
สะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน			
Dtr	17	2	ภายในประตูเมืองใดๆของท่านทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านนั้น ถ้าพบวาในท่ามกลางพวกท่านมีชายหรือหญิง
คนใดกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยละเมิดพันธสัญญาของพระองค์			
Dtr	17	3	และไปปรนนิบัติพระอื่น และนมัสการพระเหล่านั้น หรือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ หรืออันใดที่เป็นบริวารท้องฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ห้ามไว้
Dtr	17	4	มีคนมาบอกท่านแล้วและท่านก็ได้ยิน และได้สอบถามอย่างซบซึ้งมั่งคั่ง และถูกตัก ถ้าเป็นความจริงและเป็นเรื่องแน่นอนว่า สิ่งที่น่าสะอิด
สะเอียนนั้นมีคนกระทำกันในอิสราเอล			
Dtr	17	5	ท่านจงนำชายหรือหญิงผู้กระทำสิ่งชั่วร้ายนั้นมาที่ประตูเมือง และท่านจงเอาหินขว้างชายหรือหญิงนั้นเสียให้ตาย
Dtr	17	6	ผู้ที่ถูกกล่าวโทษถึงตายนั้น ให้มีพยานสองหรือสามปากยืนยันว่าผู้นั้นมีความผิด จึงให้ปรับโทษถึงตายได้ อย่าลงโทษผู้ใดถึงตายด้วยพยาน
ปากเดียว			
Dtr	17	7	ผู้ที่เป็นพยานต้องลงมือก่อนในการทำโทษเขาถึงตาย ต่อไปคนทั้งปวงจึงร่วมมือด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อท่านทั้งหลายจะกำจัดความชั่วเสียจากท่าม
กลางท่าน			
Dtr	17	8	ถ้าคิดใดเกิดขึ้นเป็นเรื่องยากที่จะตัดสินได้ว่า เป็นคดีฆาตกรรมโดยเจตนาหรือไม่ เป็นคดีเกี่ยวกับการกึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ เป็นคดีทำ
ร้ายร่างกาย เป็นคดีใดๆซึ่งโต้แย้งกันภายในประตูเมืองของท่าน ท่านจงลุกขึ้นพากันไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้			
Dtr	17	9	จงไปหาคนเลวีซึ่งเป็นปุโรหิต และไปหาผู้พิพากษาประจำการในสมัยนั้น ท่านจงปรึกษาหารือกับเขา และเขาจะชี้แจงให้ท่านทราบถึงคำ
ตัดสิน			
Dtr	17	10	แล้วท่านจงกระทำตามคำแนะนำซึ่งเขาชี้แจงแก่ท่าน จากสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลือกนั้น และท่านจงระวังกระทำตามทุกสิ่งซึ่งเขาแนะ
นำท่าน			
Dtr	17	11	ท่านจงกระทำตามคำแนะนำจากพระราชบัญญัติซึ่งเขาให้แก่ท่าน และกระทำตามคำตัดสินซึ่งเขาได้สั่งท่าน ท่านทั้งหลายอย่าหันเหไปจากคำ
ตัดสินซึ่งเขาชี้แจงแก่ท่าน อย่าหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ			
Dtr	17	12	ผู้ใดที่บังอาจมิได้กระทำตาม คือไม่ได้เชื่อฟังปุโรหิตผู้ยืนปรนนิบัติต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่นั่น หรือเชื่อฟังผู้พิพากษา
ผู้นั้นต้องตาย ทั้งนี้เพื่อท่านทั้งหลายจะกำจัดความชั่วเสียจากอิสราเอล			
Dtr	17	13	และประชาชนทั้งหลายจะ ได้อินและยำเกรง และมีได้ขัดชินต่อไปอีก
Dtr	17	14	เมื่อท่านมาถึงแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านถือกรรมสิทธิ์อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น แล้วท่านจะกล่าวว่
` เราจะตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเราเหมือนประชาชาติอื่นซึ่งอยู่รอบเรา'			
Dtr	17	15	จงตั้งผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน คือตั้งผู้หนึ่งผู้ใดในพวกพี่น้องของท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือ
ท่าน ท่านอย่าตั้งคนต่างด้าวซึ่งมิใช่พี่น้องของท่านให้อยู่เหนือท่าน			
Dtr	17	16	แต่ตัวอย่าให้ผู้นั้นมีมาของตนเองมากเกินไป หรือเป็นเหตุให้ประชาชนกลับไปอียิปต์เพื่อจะมีมา้มากๆ เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับท่านทั้ง
หลายแล้วว่า `เจ้าทั้งหลายจะไม่ได้อีกกลับไปทางนั้นอีกเลย'			
Dtr	17	17	และอย่าให้ผู้นั้นมีภรรยา มากเกรงว่าจิตใจของเขาจะหันเหไปเสีย หรืออย่าให้มีเงินมีทองเป็นของตนเองอย่างมากมาย
Dtr	17	18	เมื่อผู้นั้นบังบัลลังก์ในราชอาณาจักร ก็ให้ผู้นั้นคัดลอกพระราชบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง จากหนังสือซึ่งอยู่ตรงหน้าพวก
ปุโรหิตที่เป็นคนเลวี			
Dtr	17	19	ให้พระราชบัญญัตินั้นอยู่กับผู้นั้น และให้เขาอ่านอยู่เสมอตลอดชีวิตของตน เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
โดยรักษาบรรดาถ้อยคำในพระราชบัญญัตินี้และกฎเกณฑ์เหล่านี้และกระทำตาม			
Dtr	17	20	เพื่อว่าจิตใจของเขาจะมีได้พอขึ้นสูงกว่าพี่น้องของตน และเพื่อเขาจะมีได้หันเหจากพระราชบัญญัติไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ เพื่อเขาจะ
ได้ปกครองราชอาณาจักรของเขาอยู่ได้นาน ทั้งตนเองและลูกหลานของตนในอิสราเอล"			
Dtr	18	1	" คนเลวีซึ่งเป็นปุโรหิตและตระกูลเลวีทั้งหมด จะไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกร่วมกับคนอิสราเอล เขาจะรับประทานเครื่องบูชาที่ถวายด้วยไฟแด่

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระเยโฮวาห์และสาวนที่ตกเป็นของพระองค์

Dtr	18	2	ฉะนั้นเขาจะไม่มรดกในหมู่พวกพี่น้องของเขา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นมรดกของเขา ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่เขาแล้วนั้น
Dtr	18	3	ให้ส่วนต่อไปนี้เป็นส่วนที่บริสุทธิ์ได้อันตกจากประชาชน คือส่วนที่ได้จากผู้ที่ถวายสัตวบูชา ไม่ว่าจะเป็นวัวผู้หรือแกะ ก็ให้เขามอบเนื้อสันขาหน้า เนื้อแก้มทั้งสองข้าง และเนื้อท้องให้แก่บริสุทธิ์
Dtr	18	4	ผลรุ่นแรกของท่านคือ ผลข้าว ผลน้ำองุ่น ผลน้ำมัน และขนแกะรุ่นแรกที่ได้ออกจากแกะของท่าน จมมอบให้แก่บริสุทธิ์
Dtr	18	5	เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้เลือกเขาจากตระกูลชนทั้งสี่ของท่าน ให้ยื่นปรานีมีดีในพระนามพระเยโฮวาห์ ทั้งตัวเขาและลูกหลานของเขาสืบต่อกันไปเป็นนิตย์
Dtr	18	6	ถ้าคนเลวคนใดมาจากประตูเมืองใดในอิสราเอลอันเป็นที่อยู่ของเขา จะมายังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลือกไว้ก็ให้เขามาได้ตามใจปรารถนา
Dtr	18	7	แล้วเขาจะปรานีมีดีในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เช่นเดียวกับบรรดาคนเลวพี่น้องของเขา ผู้ยื่นปรานีมีดีต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่น
Dtr	18	8	ให้เขาได้ส่วนที่จะรับประทานเท่าๆกัน นอกเหนือจากส่วนที่เขาได้มาด้วยการขายทรัพย์สินของเขาเอง
Dtr	18	9	เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ท่านอย่าเรียนรู้ที่จะกระทำตามสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชนชาติเหล่านั้น
Dtr	18	10	อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชายหรือบุตรสาวของเขาขายไป อย่าให้ผู้ใดเป็นคนท่านาย เป็นหมอดู เป็นหมอบีบขี้ยามดูเหตุการณ์ หรือเป็นนักวิทายาคม
Dtr	18	11	เป็นหมอมผี เป็นคนทรง เป็นพอมดเมมด หรือเป็นหมอพราย
Dtr	18	12	เพราะทุกคนที่กระทำสิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นที่สะอิดสะเอียนแต่พระเยโฮวาห์ และด้วยเหตุจากการกระทำที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจึงทรงขับไล่เขาออกไปจากเบื้องหน้าท่าน
Dtr	18	13	ท่านทั้งหลายจงเป็นคนปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	18	14	เพราะว่าประชาชนชาติเหล่านั้น ซึ่งท่านกำลังจะยึดครองนั้นเชื่องพ้อและพวกโหด แต่ส่วนตัวท่านนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านไม่ทรงยินยอมให้ท่านกระทำเช่นนั้น
Dtr	18	15	พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะโปรดให้ผู้พยากรณ์อย่างข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังเขา
Dtr	18	16	อย่างที่ท่านปรารถนาจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่ไซร้ในวันประชุมเมื่อท่านกล่าวว่า `อย่าให้ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า หรือได้เห็นเพลิงหิมานี้อีกเลย เกรงว่าข้าพเจ้าจะตายเสีย'
Dtr	18	17	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `ซึ่งเขาพูดมาเช่นนั้นก็ดียิ่ง
Dtr	18	18	เราจะโปรดให้บังเกิดผู้พยากรณ์อย่างเจ้าในหมู่พวกพี่น้องของเขา และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชาเขาไว้แก่นักประชาชนทั้งหลาย
Dtr	18	19	ต่อมาผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ซึ่งผู้พยากรณ์กล่าวในนามของเรา เราจะกำหนดโทษผู้นั้น
Dtr	18	20	แต่ผู้พยากรณ์คนใดบังอาจกล่าวคำในนามของเราซึ่งเรามิได้บัญชาให้กล่าวหรือผู้ใดกล่าวในนามของพระอื่น ผู้พยากรณ์นั้นต้องมีโทษถึงตาย'
Dtr	18	21	และถ้าท่านนึกในใจว่า `ทำอย่างไรเราจึงจะรู้พระวาระที่พระเยโฮวาห์ยังมีได้ตรัสนั้นได้'
Dtr	18	22	เมื่อผู้พยากรณ์กล่าวคำในพระนามของพระเยโฮวาห์ ถ้ามิได้เป็นไปจริงตามถ้อยคำของผู้กล่าว ถ้อยคำนั้นมิได้เป็นพระวาระที่พระเยโฮวาห์ตรัส ผู้พยากรณ์นั้นบังอาจกล่าวเอง ท่านทั้งหลายอย่าเกรงกลัวเขาเลย"
Dtr	19	1	"เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงจัดบรรดาประชาชนชาติ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแผ่นดินของเขาแก่ท่าน และท่านทั้งหลายยึดครองและเข้าไปอาศัยอยู่ในหัวเมืองและในบ้านเรือนของเขาเหล่านั้น
Dtr	19	2	ท่านจงแยกเมืองไว้สามเมืองสำหรับพวกท่านทั้งหลายในท่ามกลางแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น
Dtr	19	3	ท่านจงจัดเตรียมให้มีทาง และจงแบ่งอาณาเขตแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้นออกเป็นสามส่วน เพื่อว่าผู้ใดที่ได้ฆ่าคนแล้วจะหลบหนีไปอยู่ในเมืองเหล่านั้นได้
Dtr	19	4	ต่อไปนี้เป็นเรื่องของคนฆ่าคนผู้หนีไปอยู่ในเมืองเหล่านั้น ได้และรอดชีวิตอยู่ คือผู้ใดที่ได้ฆ่าเพื่อนบ้านของตนโดยมิได้เจตนา โดยมิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน
Dtr	19	5	อาทิเช่น ชายคนหนึ่งเข้าไปในป่าพร้อมกับเพื่อนบ้านของเขาเพื่อจะตัดไม้ เมื่อเขาเหวี่ยงขวานเพื่อจะโค่นต้นไม้ลง หัวขวานหลุดจากตามถักเพื่อนบ้านของเขาและคนนั้นก็ถึงตาย ก็ให้เขาหนีไปยังเมืองเหล่านั้นเมืองใดเมืองหนึ่งและรอดตายได้
Dtr	19	6	ด้วยเกรงว่าผู้อฆาตโลหิตกำลังโกรธจัดจะไล่ตามชายผู้ฆาตคนนั้นทัน เพราะหนทางไกลแล้วเขาจะเสีย แม้ว่าชายผู้นั้น ไม่มีโทษถึงตาย เพราะเขามิได้เกลียดชังเพื่อนบ้านของเขาแต่ก่อน
Dtr	19	7	เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านว่า ให้ท่านจัดแยกหัวเมืองไว้สามหัวเมือง
Dtr	19	8	และถ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านขยายอาณาเขตของท่าน ดังที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับบรรดาบรรพบุรุษของท่าน และประทานแผ่นดินทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงสัญญาจะประทานแก่บรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน
Dtr	19	9	ถ้าท่านได้ระวังที่จะรักษาบัญญัติทั้งหมดนี้ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ โดยที่ท่านทั้งหลายรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินอยู่ในพระมรรคาของพระองค์เสมอ แล้วท่านจงเพิ่มหัวเมืองอีกสามหัวเมืองนอกจากสามหัวเมืองเหล่านั้น
Dtr	19	10	ด้วยเกรงว่าโลหิตที่ไร้ความผิดจะตกในแผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก และท่านทั้งหลายจึงต้องรับผิดชอบโลหิตนั้น
Dtr	19	11	แต่ทว่าผู้ใดเกลียดชังเพื่อนบ้านของตน และซุ่มคอยดักเขาอยู่และได้ลอบตีเขาถึงแก่ความตาย แล้วชายผู้นั้นก็หนีเข้าไปในหัวเมืองเหล่านั้นเมืองใดเมืองหนึ่ง
Dtr	19	12	แล้วพวกผู้ใหญ่ในเมืองของชายผู้นั้นจะส่งคนให้ไปปรับตัวชายผู้นั้นมาจากที่นั่น และส่งตัวเขาไว้ในมือผู้อฆาตโลหิต เพื่อเขาจะต้องถูกโทษถึงตาย
Dtr	19	13	อย่าให้หายนดาของท่านเมตตาสงสารเขาเลย แต่ท่านจงกำจัดความผิดอันเนื่องจากโลหิตที่ไร้ความผิดนั้นให้สิ้นไปจากอิสราเอล เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ไปติมาดี
Dtr	19	14	ในเรื่องมรดกซึ่งท่านจะรับในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น ท่านอย่าย้ายเสาชตของเพื่อนบ้านของท่าน ซึ่งคนโบราณได้ปักไว้
Dtr	19	15	อย่าให้พยานปากเดียวยืนยันกล่าวโทษผู้หนึ่งผู้ใด ไม่ว่าในเรื่องความชั่วช้า หรือในเรื่องความผิดใดๆ ซึ่งเขาได้กระทำผิดไป แต่ต้องมีพยานสองหรือสามปาก คำพยานนั้นจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้
Dtr	19	16	ถ้ามีพยานเท็จกล่าวปกป้องปราศความผิดของคนหนึ่งคนใด
Dtr	19	17	ก็ให้ทั้งสองฝ่ายที่ต่อสู้คดีกันนั้นเข้าหาพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าบริสุทธิ์และผู้พิพากษาซึ่งประจำหน้าที่อยู่ในกาลนั้นๆ
Dtr	19	18	พวกผู้พิพากษาจะตัดสินคดีนั้น และตัดสิน ถ้าพยานนั้นเป็นพยานเท็จกล่าวปกป้องปราศความผิดนั้นเป็นผู้ผิด
Dtr	19	19	ท่านจงกระทำต่อพยานคนนั้นดังที่เขาคิดจะทำต่อพี่น้องของตน ดังนี้แหละท่านจะกำจัดความชั่วจากท่ามกลางท่านเสีย
Dtr	19	20	คนอื่นๆจะได้ยิน ได้ฟังและยำเกรง ไม่กระทำความผิดเช่นนั้นท่ามกลางพวกท่านทั้งหลายอีก
Dtr	19	21	อย่าให้หายนดาของท่านเมตตาสงสาร ควรให้ชีวิตแทนชีวิต ตาแทนตา ฟันแทนฟัน มือแทนมือ เท้าแทนเท้า"
Dtr	20	1	"เมื่อท่านทั้งหลายจะยกไปท่าสงครามกับพวกศัตรูของท่าน เห็นม้า ทรัพย์ และกองทัพมากมายใหญ่โตกว่าของท่าน ท่านอย่ากลัวเขาเลย
Dtr	20	2	เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิตอยู่กับท่าน ผู้ทรงนำท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และเมื่อใกล้จะรบกัน ปุโรหิตจะออกมาอยู่ข้างหน้าและกล่าวแก่ประชาชน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	20	3	และจะกล่าวว่ โอ อิสราเอล จงฟังเถิด วันนี้นำมาใกล้ จะสู้รบกับศัตรูของท่าน อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตก อย่ากลัวหรือหวาดหวั่น
หรือครั้นคร่ำครวญต่อศัตรูเลย			
Dtr	20	4	เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเสด็จไปกับท่าน ทรงต่อสู้ศัตรูของท่านเพื่อท่าน จะประทานชัยชนะแก่ท่าน'
Dtr	20	5	แล้วนายทหารจะพูดกับประชาชนว่ 'ใครที่สร้างบ้านใหม่ และยังไม่ได้ทำพิธีถวายบ้านนั้น ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตน เกรงว่าเขาจะตาย
เสียในสงคราม และคนอื่นจะถอยบ้านนั้น			
Dtr	20	6	ใครที่ปลูกสวนองุ่นและยังมีได้รับประทานผลจากสวนองุ่นนั้น ให้ผู้นั้นกลับไปบ้าน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และคนอื่นจะรับ
ประทานผลองุ่นนั้น			
Dtr	20	7	ผู้ใดที่ห่มนุ่งหุงไว้เป็นภรรยาแล้ว แต่ยังไม่ได้แต่งงานกัน ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และชายอื่นจะได้
นางไปเสีย'			
Dtr	20	8	และนายทหารจะพูดกับประชาชนต่อไปอีกว่ 'ผู้ใดที่อยู่ที่นี่มีจิตใจกลัวและวิตก ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตนเสีย เกรงว่าจิตใจที่อ่อนของเขา
จะละลายไปเหมือนกับจิตใจของเขา'			
Dtr	20	9	เมื่อนายทหารพูดกับประชาชนจบลงแล้ว ก็ให้เลือกตั้งผู้บังคับบัญชากองต่างๆ ให้เป็นหัวหน้าประชาชน
Dtr	20	10	เมื่อพวกท่านเข้าไปใกล้เมืองซึ่งท่านจะ ไปสู้รบนั้น จงเสนอหลักสันติภาพแก่เมืองนั้นก่อน
Dtr	20	11	ถ้าเขาตอบท่านอย่างสันติและเปิดประตูเมืองให้แก่ท่าน ก็ให้ประชาชนทั้งปวงที่พบอยู่ในเมืองนั้นทำงานโยธาให้แก่ท่านและปรนนิบัติท่าน
Dtr	20	12	ถ้าเมืองนั้นไม่ร่วมสันติกับท่าน แต่กลับออกมารบ ก็ให้ท่านเข้าล้อมตีเมืองนั้นได้
Dtr	20	13	เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าประทานเมืองนั้นไว้ในมือท่านแล้ว ท่านจงฆ่าชายทุกคนเสียด้วยคมดาบ
Dtr	20	14	แต่ผู้หญิงและเด็ก สัตว์และทุกสิ่งในเมืองนั้น คือของที่รับไว้ทั้งหมด ท่านจงยึดเอาเป็นของตัว ท่านจงอึ้งใจในของที่รับมาจากศัตรูของท่าน
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน			
Dtr	20	15	ท่านทั้งหลายจงกระทำเช่นนี้แก่ทุกหัวเมืองที่อยู่ไกลจากท่าน ซึ่งไม่ใช่หัวเมืองของประชาชนชาติใกล้ๆนี้
Dtr	20	16	แต่ในหัวเมืองของชนชาติทั้งหลายนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก ท่านอย่าไว้ชีวิตสิ่งใดๆที่หายใจได้เลย
Dtr	20	17	แต่จงทำลายเขาเสียให้สิ้นเชิง คือคนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนคานออัน คนเปรีสิช คนฮิวไตต์ และคนเยบส ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
ทรงบัญชาไว้			
Dtr	20	18	เพื่อว่าเขาจะมีได้สอนท่านให้กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาซึ่งเขาได้กระทำต่อพวกพระของเขา เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็น
การกระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน			
Dtr	20	19	เมื่อท่านล้อมหัวเมืองหนึ่งอยู่ช้านาน เพื่อจะสู้รบเอาหัวเมืองนั้น อย่าใช้ขวานฟันทำลายต้นไม้ของเมืองนั้นเสีย เพราะท่านทั้งหลายจะรับ
ประทานผลจากต้นไม้เหล่านั้น อย่าโค่นลงเพื่อใช้ในการล้อมเมืองนั้นเลย (เพราะต้นไม้ในทุ่งนาเป็นชีวิตมนุษย์)			
Dtr	20	20	เฉพาะต้นไม้ที่ท่านทราบว่ไม่ใช่เป็นอาหาร ท่านจะทำลายและโค่นลงก็ได้ เพื่อจะใช้สร้างเครื่องล้อมเมืองซึ่งสู้รบกับท่าน จนกว่าเมืองนั้นจะ
แตก"			
Dtr	21	1	"ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น ถ้าพบศพคนที่ถูกฆ่าตั้งอยู่กลางแจ้ง ไม่ทราบว่ผู้ใดฆ่าเขา
ตาย			
Dtr	21	2	ก็ให้พวกผู้ใหญ่และผู้พิพากษาของท่านออกมาวัดระยะทางถึงเมืองต่างๆที่อยู่รอบๆศพผู้ตายนั้น
Dtr	21	3	แล้วเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดกับศพผู้ตายนั้น ให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นนำวัวตัวเมียตัวหนึ่งซึ่งยังไม่เคยเทียมแอก
Dtr	21	4	และให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นนำวัวตัวหนึ่ง ไปที่หุบเขาซึ่งมีน้ำไหล ซึ่งไม่มีใครไถหรือหว่านเลย และให้หักกอวัวเมียที่หุบเขานั้น
Dtr	21	5	และโปรยเมล็ดพันธุ์ของเมล็ดของเลวีจะต้องเข้ามาใกล้ ด้วยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงเลือกเขาไว้ให้ปรนนิบัติพระองค์ และให้อยู
พรในพระนามของพระเยโฮวาห์ ให้การวิวาทและการทำร้ายทุกเรื่องสิ้นสุดลงด้วยคำของโปรยเมล็ดเหล่านี้			
Dtr	21	6	และพวกผู้ใหญ่ทุกคนของเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดผู้ถูกฆ่านั้นจะล้างมือของเขาทั้งหลายเหนือวัวตัวเมียซึ่งถูกหักคอที่ในหุบเขานั้น
Dtr	21	7	และเขาจะเป็นพยานว่ 'มือของเราทั้งหลายมิได้กระทำให้โลหิตของชายผู้นี้ตก และตาของเราทั้งหลายมิได้ได้เห็นโลหิตของเขตก
Dtr	21	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลงโทษบาปของประชาชนชาวอิสราเอลของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ ขออย่าทรงถือโทษประชาชน
ชาวอิสราเอลของพระองค์เนื่องด้วยโลหิตที่ไร้ความผิด' และจะทรงอภัยโทษอันเนื่องจากโลหิตนี้ให้แก่เขา			
Dtr	21	9	ดังนั้นแหละท่านจะกำจัดความผิดอันเนื่องจากโลหิตที่ไร้ความผิดนั้นเสียจากท่ามกลางท่าน เมื่อท่านกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของ
พระเยโฮวาห์			
Dtr	21	10	เมื่อท่านออกไปสู้รบกับศัตรูของท่าน และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงมอบเขาไว้ในมือของท่านแล้ว และท่านจับเขามาเป็นเชลย
Dtr	21	11	และท่านเห็นหญิงงามคนหนึ่ง ในหมู่เชลยนั้น และปรารถนาอยากได้มาเป็นภรรยาของท่าน
Dtr	21	12	ท่านจงพาหญิงสาวไว้ที่เรือนของท่าน ให้นางโกนศีรษะและตัดเล็บมือเสีย
Dtr	21	13	และให้นางเปลือยเครื่องแต่งกายอย่างเชลยออกและให้อยู่ในเรือนของท่าน ให้ไว้ทุกข์ถึงบิดามารดาของนางหนึ่งเดือนเต็ม หลังจากนั้นท่าน
จึงจะเข้าไปหานางและเป็นสามีของนางได้ และให้นางเป็นภรรยาของท่าน			
Dtr	21	14	ภายหลังถ้าท่านไม่พอใจนางนั้นเสียแล้ว จงปล่อยนางไปตามเต้านางจะพอใจไปไหน อย่าขายนางเอาเงิน อย่ากระทำให้นางเป็นสินค้า เพราะ
ท่านได้หยามเกียรตินางแล้ว			
Dtr	21	15	ถ้าชายคนหนึ่งมีภรรยาสองคน รักคนหนึ่ง ซึ่งอีกคนหนึ่ง ภรรยาทั้งสองคือทั้งคนที่รักและคนที่ซึ่งก็กำเนิดบุตรด้วยกัน และบุตรชายหัวปีเป็น
บุตรของภรรยาคนที่ตนซึ่ง			
Dtr	21	16	เมื่อถึงวันแบ่งทรัพย์สินให้แก่บุตรชายเป็นมรดกนั้น อย่าให้เขารกระทำแก่บุตรชายของภรรยาคนที่ตนรักนั้นอย่างกับเป็นบุตรหัวปี แทนบุตร
ชายของภรรยาที่ตนซึ่ง ซึ่งเป็นบุตรหัวปี			
Dtr	21	17	แต่เขาต้องยอมรับบุตรหัวปีคือบุตรชายของภรรยาคนที่ตนซึ่ง โดยแบ่งข้าวของให้แก่บุตรหัวปีสองเท่า เพราะว่คนนี้เป็นต้นกำล้งของบิดา
สิทธิ์ของบุตรหัวปีเป็นของเขา			
Dtr	21	18	ถ้าชายคนใดมีบุตรชายที่ดื้อและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงของบิดาของตน หรือเสียงของมารดาของตน แม้ว่าบิดามารดาจะได้เตือน
เขาก็ไม่ยอมฟัง			
Dtr	21	19	ให้บิดามารดาจับตัวเขาให้ออกมาหาพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น ณ ประตูเมืองที่เขาอาศัยอยู่
Dtr	21	20	และเขาจะพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นว่ 'บุตรชายของเราคนนี้เป็นคนดื้อดึงและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงเรา เป็นคนตะกละและซื่อ
เมา'			
Dtr	21	21	แล้วบรรดาผู้ชายในเมืองนั้นจะเอาหินขว้างเขาให้ตาย ดังนั้นท่านจะได้กำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน คนอิสราเอลทั้งปวงจะได้ยินและ
ยำเกรง			
Dtr	21	22	ถ้าคนใดได้กระทำความผิดอันมิโทษถึงตาย และเขาถูกประหารชีวิต และแขวนเขาไว้ที่ต้นไม้
Dtr	21	23	อย่าให้ศพค้างอยู่ที่ต้นไม้ไม่ข้ามคืน ท่านจงฝังเขาเสียในวันเดียวกันนั้น (ด้วยว่าผู้ที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ไม่ก็ต้องถูกสลบแข่งโดยพระเจ้า)
ท่านอย่ากระทำให้แผ่นดินของท่านซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้เป็นมรดกนั้นเป็นมลทิน"			
Dtr	22	1	"เมื่อท่านทั้งหลายเห็นวัวหรือแกะของพี่น้องของท่านหลงมาอย่านิ่งเฉยเสีย จงพาสัตว์เหล่านั้นกลับไปให้พี่น้องของท่าน
Dtr	22	2	ถ้าบ้านเขาอยู่ไม่ใกล้ หรือท่านไม่รู้จักตัวเขา จงนำสัตว์นั้นมาไว้ที่บ้านของท่านและให้อยู่กับท่านจนพี่น้องมาเที่ยวหา แล้วท่านจงมอบคืนให้
เขาไป			
Dtr	22	3	ลาของพี่น้องท่านก็จงคืนให้เหมือนกัน เสื้อผ้าของพี่น้องท่านก็จงคืนให้เหมือนกัน สิ่งใดของพี่น้องที่หายไป และที่ท่านพบเข้าท่านจงคืนให้
เหมือนกัน ท่านอย่านิ่งเฉยเสีย			
Dtr	22	4	ถ้าท่านเห็นลาหรือวัวของพี่น้องลุ่มอยู่ตามทาง อย่านิ่งเฉยเสีย ท่านจงช่วยพยุงสัตว์เหล่านั้นขึ้นอีก
Dtr	22	5	อย่าให้ผู้หญิงสวมใส่สิ่งที่เป็นของผู้ชาย และอย่าให้ผู้ชายคนใดคนหนึ่งสวมใส่เสื้อผ้าของผู้หญิง เพราะทุกคนที่กระทำเช่นนั้นก็เป็นที่สะอิด
สะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	22	6	ถ้าท่านเผชิญไปพบpringงอยู่ตามทาง บนต้นไม้หรือพื้นดิน มีลูกนกหรือไขและแมงกอกอยู่บนลูกนกหรือไขนั้น ท่านอย่าเอาแมงกอกกับลูกนกไป
Dtr	22	7	ท่านจงปล่อยแมงกอกไปเสีย แต่ลูกนกนั้นท่านจะเอาไปเป็นของท่านก็ได้ เพื่อท่านจะไปดีมาดี และท่านจะมีอายุยืนนาน
Dtr	22	8	เมื่อท่านก่อเรือนใหม่ จงก่อขอบขึ้นกันไว้ที่ติดฝาหลังคา เพื่อท่านจะมีได้นำไทยเนื่องด้วยโลหิตตกมาสู่เรือนนั้น เพราะมีดินพลัดตกลงมาจากหลังคาตาย
Dtr	22	9	อย่าเอาเมล็ดพืชสองชนิดหว่านลงในสวนองุ่นของท่าน เกรงว่าทั้งพืชผลที่ท่านหว่านและผลงุ่นของสวนนั้นเป็นมลทิน
Dtr	22	10	ท่านอย่าเอาข้าวและลาเข้าเทียมไถด้วยกัน
Dtr	22	11	ท่านอย่าสวมเครื่องแต่งกายที่ทอด้วยขนสัตว์ปนด้วยป่าน
Dtr	22	12	ท่านจงทำพู่ห้อยไว้ที่มงทั้งสี่ของชายเสื้อคลุมของท่าน ซึ่งท่านใช้คลุมตัว
Dtr	22	13	ถ้าชายคนใดได้ภรรยา และได้สมสู่อยู่กับนาง แล้วเกิดเกลียดชังนาง
Dtr	22	14	และหาเหตุว่าหญิงนั้นประพฤติสิ่งน่าอาย กระทำให้ชื่อเสียงของนางเสียหาย โดยกล่าวว่า `ข้ารับหญิงคนนี้เป็นภรรยา ครั้นข้าเข้าสมสู่กับนางก็เห็นว่านางมิได้เป็นพรหมจารี'
Dtr	22	15	บิดาของหญิงสาวคนนั้นและมารดาจะต้องนำของสำคัญอันเป็นพยานว่า หญิงนั้นเป็นพรหมจารีมาให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นที่ประตูเมือง
Dtr	22	16	และบิดาของหญิงสาวนั้นจะบอกกับพวกผู้ใหญ่ว่า `ข้าได้ยกลูกสาวของข้าให้เป็นภรรยาชายคนนี้ และเขากลับเกลียดชัง
Dtr	22	17	ดุเดือด ชายผู้นี้หาเหตุกล่าวดิเตียนว่า `ข้าพเจ้าไม่เห็นวามบุตรสาวของท่านเป็นพรหมจารีเลย' นี่แหละเป็นของสำคัญว่าลูกสาวของข้าเป็นหญิงพรหมจารี' แล้วเขาจะคลี่ผ้าที่นอกรอต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นให้เป็นพยาน
Dtr	22	18	ให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นจับชายคนนั้นมาเขียน
Dtr	22	19	และปรับเขาเป็นเงินหนึ่งร้อยเชเชล และมอบเงินนั้นให้แก่มิดาของหญิงสาว เพราะเขาทำให้หญิงพรหมจารีอิสราเอลคนหนึ่งเสียชื่อ หญิงนั้นจะเป็นภรรยาของเขาต่อไป เขาจะหย่าร้างไม่ได้เลยตลอดชีวิต
Dtr	22	20	แต่ถ้าเรื่องนั้นเป็นความจริง และหาของสำคัญอันเป็นพยานว่า หญิงนั้นเป็นพรหมจารีสำหรับหญิงสาวนั้น ไม่ได้
Dtr	22	21	เขาจะพาหญิงสาวนั้นออกมานอกประตูเรือนบิดาของเธอ แล้วพวกผู้ชายในเมืองของเธอจะเอาหินขว้างเธอให้ตาย เพราะเธอได้กระทำความโง่งงในอิสราเอล คือเป็นหญิงโสเภณีในเรือนของบิดา ดังนั้นแหละท่านจะกำจัดความชั่วออกจากท่ามกลางท่าน
Dtr	22	22	ถ้าพบชายคนหนึ่ง ไปร่วมกับภรรยาของคนอื่น ทั้งสองคน คือชายที่ไปร่วมกับหญิงและหญิงคนนั้นจะต้องมีโทษถึงตาย ดังนี้แหละท่านจะกำจัดความชั่วจากอิสราเอล
Dtr	22	23	ถ้ามีหญิงพรหมจารีคนหนึ่งหมั้นไว้กับสามีแล้ว และมีชายคนหนึ่ง ไปพบเธอในเมือง และได้ร่วมกับเธอ
Dtr	22	24	ท่านจงพาเขาทั้งสองออกไปยังประตูเมืองนั้น และท่านจงขว้างเขาทั้งสองด้วยหินให้ตายเสีย หญิงสาวคนนั้นเพราะมิได้ร้องไววายขึ้นแม้ว่า จะอยู่ในเมือง ชายคนนั้นเพราะว่าเขาได้หยามเกียรติภรรยาของเพื่อนบ้าน ดังนี้แหละท่านทั้งหลายจะขจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน
Dtr	22	25	แต่ถ้าชายคนหนึ่ง ไปพบหญิงสาวที่คนอื่นหมั้นไว้แล้วที่กลางทุ่ง ชายคนนั้นจับตัวหญิงคนนั้นและได้ร่วมกับเธอ เฉพาะผู้ชายคนที่ร่วมกับเธอเท่านั้นจะต้องมีโทษถึงตาย
Dtr	22	26	แต่ท่านอย่าทำโทษหญิงสาวนั้นเลย ฝ่ายหญิงสาวนั้นไม่มีความผิดสิ่งใดที่จะต้องมีโทษถึงตาย เพราะคดีเรื่องนี้ก็เหมือนกับคดีเรื่องชายคนหนึ่งเข้าต่อสู้และฆ่าเพื่อนบ้านของตน
Dtr	22	27	เพราะชายนั้นพบเธอที่กลางทุ่ง แม้ว่าหญิงสาวที่เขามั้นไว้คนนั้นจะร้องขอความช่วยเหลือก็ไม่มีผู้ใดมาช่วยได้
Dtr	22	28	ถ้าชายคนหนึ่งพบหญิงพรหมจารีซึ่งไม่มีคนหมั้น เขาก็จับตัวเธอและได้ร่วมกับเธอมีผู้รู้เห็น
Dtr	22	29	แล้วชายผู้ที่ได้ร่วมกับเธอนั้นจะต้องมอบเงินห้าสิบเชเชลให้แก่มิดาของหญิงสาวคนนั้น และเธอก็จะเป็นภรรยาของเขา เพราะเขาได้หยามเกียรติเธอ เขาจะหย่าร้างเธอไม่ได้ตลอดชีวิตของเขา
Dtr	22	30	ห้ามมิให้ผู้ชายคนใดเอาภรรยาของบิดามารดาเป็นภรรยาของตน และห้ามมิให้เปิดผ้าของนางผู้เป็นของบิดา"
Dtr	23	1	"ชายคนใดได้รับบาดเจ็บที่ลูกธนูหรือขวานหรือดาบหรือขวานหรือดาบหรือขวานหรือดาบอย่าให้เข้าไปในชุมนุมของพระเยโฮวาห์
Dtr	23	2	ห้ามมิให้คนที่ไม่มีพื่อเข้าไปในชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ อย่าให้ลูกหลานของเขาเข้าไปในชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์จนถึงสืบชั่วอายุคน
Dtr	23	3	อย่าให้คนอัมไมหรือคนโง่งงเข้าไปในชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ บุคคลที่เป็นลูกหลานของคนทั้งสองตระกูลนี้ห้ามมิให้เข้าไปในชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์เลยจนถึงสืบชั่วอายุคน
Dtr	23	4	เพราะว่าคนเหล่านี้มิได้มาต้อนรับท่านทั้งหลายตามทางด้วยขนมปังและน้ำเมื่อก่อนออกจากอียิปต์ และเพราะว่าเขาได้จ้างบาอัลมูบรชาชเบโอรมาจากเปโรร์แห่งเมโสโปเตเมียให้สาปแช่งท่านทั้งหลาย
Dtr	23	5	อย่างไรก็ดีพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านมิได้ฟังบาอัลมู แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเปลี่ยนคำสาปแช่งให้เป็นคำอวยพรท่าน
Dtr	23	6	ท่านอย่าเสริมสันติภาพหรือความเจริญให้เขาตลอดชีวิตของท่านทั้งหลายเป็นนิตย์
Dtr	23	7	ท่านทั้งหลายอย่าเกลียดคนเอโดม เพราะเขาเป็นพี่น้องของท่าน ท่านอย่าเกลียดคนอียิปต์ เพราะท่านทั้งหลายเป็นคนต่างดาวอยู่ในแผ่นดินของเขานั้น
Dtr	23	8	เด็กชัวอายุที่สามซึ่งเกิดกับคนเหล่านี้จะเข้าไปในชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ก็ได้
Dtr	23	9	เมื่อท่านออกไปสู้รบกับศัตรูของท่าน ท่านจงระวังตัวให้พ้นจากสิ่งชั่วทออย่าง
Dtr	23	10	ถ้าคนใดในพวกท่าน ไม่สะอาดด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลากลางคืน เขาต้องไปอยู่นอกค่าย อย่าให้เขาเข้ามาในค่าย
Dtr	23	11	แต่เมื่อถึงเวลาเย็นแล้วให้เขาอาบน้ำชำระตัว และเมื่อดวงอาทิตย์ตกแล้วเขาจะกลับเข้ามาในค่ายก็ได้
Dtr	23	12	ท่านทั้งหลายต้องมีที่ภายนอกค่าย เพื่อจะออกไปถึงได้
Dtr	23	13	และท่านต้องมีไม้เสียมรวมไว้กับเครื่องอาวุธ และเมื่อท่านนั่งลงในที่ข้างนอกนั้น ท่านจงใช้ไม้ขุดหลุมไว้ และหันไปกลบสิ่งปฏิกลของท่านเสีย
Dtr	23	14	เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางค่ายของท่าน เพื่อจะช่วยท่านให้พ้น และมอบศัตรูของท่านไว้ต่อหน้าท่าน
Dtr	23	15	เพราะฉะนั้นค่ายของท่านต้องบริสุทธิ์ เพื่อพระองค์จะไม่ทอดพระเนตรสิ่งโสโครกในหมู่พวกท่าน และเสด็จไปเสียจากท่าน
Dtr	23	16	ถ้ามีทาสหนีจากนายของเขามาอยู่กับท่าน อย่าจับทาสนั้น ไปส่งนายของเขา จงให้ทาสนั้นอยู่กับท่าน อยู่ในหมู่พวกท่าน ให้อยู่ในที่ซึ่งเขาจะเลือกในประตูเมืองหนึ่งประตูเมืองใดตามความพอใจของเขา อย่ากดขี่เขมเหงเขาเลย
Dtr	23	17	ผู้หญิงชาวอิสราเอลนั้น อย่าให้คนหนึ่งคนใดเป็นหญิงโสเภณี อย่าให้บุตรชายอิสราเอลคนหนึ่งคนใดเป็นกะเทย
Dtr	23	18	ท่านอย่านำค่าจ้างของหญิงโสเภณี หรือค่าชื้อชายสนัน มาในพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเพื่อกระทำตามคำสั่งปฏิบัติญาณใดๆ
Dtr	23	19	เพราะของทั้งสองอย่างนี้เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าให้พี่น้องของท่านยืมเงินเพื่อเอาดอกเบี้ย ไม่ว่าดอกเบี้ยเงินกู้ หรือดอกเบี้ยเครื่องบริโภค หรือดอกเบี้ยของสิ่งใดๆที่ให้อืมเพื่อเอาดอกเบี้ย
Dtr	23	20	ท่านจะให้คนต่างด้ายืมเพื่อเอาดอกเบี้ยก็ได้ แต่สำหรับพี่น้องของท่าน ท่านอย่าให้อืมเพื่อเอาดอกเบี้ย เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยพระพรแก่ท่านในทุกสิ่งซึ่งมีของท่านกระทำในแผ่นดิน ซึ่งท่านกำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น
Dtr	23	21	เมื่อท่านปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าละเลย ไม่ทำตามคำปฏิญาณนั้น เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเรียกเอาจากท่านเป็นแน่ และท่านจะมีบาป
Dtr	23	22	ถ้าท่านงดไม่ปฏิญาณ ท่านก็จะไม่มีบาป
Dtr	23	23	ท่านจงระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำที่ผ่านออกมาจากริมฝีปากของท่าน ตามที่ท่านได้สมัครใจปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งท่านสัญญาด้วยปากของท่านแล้ว
Dtr	23	24	เมื่อท่านเข้าไปในสวนองุ่นแห่งเพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะรับประทานผลงุ่นให้อืมหน้าตามที่ท่านปรารถนาก็ได้ แต่อย่าใส่ในภาชนะของท่านไป

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	23	25	เมื่อท่านเข้าไปในนาของเพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะเอามือเด็ดรวงข้าวมาก็ได้ แต่ท่านจะใช้เกี่ยวเกี่ยวข้าวของเพื่อนบ้านของท่านไม่ได้"
Dtr	24	1	" เมื่อชายคนใดคนหนึ่งมีการยาแต่งงานอยู่กับตัวด้วยกันกับนาง และต่อมานางไม่เป็นที่ขอบในสายตาของสามีเพราะเขาพบสิ่งมลทินในตัวนาง ก็ให้เขาทำหนังสือหย่าให้เหมือนนาง แล้วไล่ออกจากเรือนไป
Dtr	24	2	และนางก็ออกจากเรือนไปเสีย และถ้านางไปเป็นภรรยาของชายอีกคนหนึ่ง
Dtr	24	3	และสามีคนหลังนี้ซึ่งนางทำหนังสือหย่าให้เหมือนนางแล้ว ไล่นางออกจากเรือน หรือสามีคนหลังนี้ได้ นางเป็นภรรยาถึงแก่ความตาย
Dtr	24	4	สามีคนเดิมที่ได้ไล่นางไปนั้นจะรับนางหลังจากที่นางเป็นมลทินแล้วกลับมาเป็นภรรยาอีกไม่ได้ เพราะเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายอย่ากระทำให้แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้เป็นมรดกนั้นมียาป			
Dtr	24	5	เมื่อชายคนใดมีการยาใหม่ๆ อย่าให้ผู้นั้นต้องไปทัพ หรือทำราชการอย่างใด ให้เขาอยู่บ้านปีหนึ่งเพื่อเขาจะให้ภรรยาซึ่งเขาได้มานั้นมีความสุข
Dtr	24	6	อย่าให้ผู้ใดยึดโมหรือหินโมลกฎฎฎฎไว้เป็นประกัน เพราะสิ่งที่ยึดเป็นประกันนั้นเขาใช้เลี้ยงชีพของเขา
Dtr	24	7	ถ้าชายคนใดถูกเขาจับได้ว่าได้ลักพี่น้องคนอิสราเอลคนหนึ่งคนใด ไปใช้เป็นทาสหรือขายเสีย ขอโมคนนั้นจะต้องมีโทษถึงตาย ดังนี้แหละ
ท่านจะกำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน			
Dtr	24	8	ท่านทั้งหลายจงระวังเรื่องโรคเรื้อน จงระวังที่จะกระทำตามคำชี้แจงของโปรโหติคนเลวี ดังที่ข้าพเจ้าได้บัญชาเขาไว้ ท่านจะระวังที่จะทำตามอย่างนั้น
Dtr	24	9	จงระลึกถึงเรื่องซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำแก่มีริมตามทาง เมื่อท่านทั้งหลายออกจากอียิปต์แล้ว
Dtr	24	10	เมื่อท่านทั้งหลายให้พี่น้องของมีริมถึงไค อย่าเข้าไปในเรือนของเขาและเอาสิ่งที่เขาใช้เป็นประกัน
Dtr	24	11	ท่านจงยืนอยู่ภายนอก และคนที่มิมีนั้นจะนำของประกันออกมาให้ท่านเอง
Dtr	24	12	ถ้าเขาเป็นคนยากจน อย่าเอาของประกันนั้นเก็บไว้จนข้ามคืน
Dtr	24	13	เมื่อดวงอาทิตย์ตกท่านจงเอาของประกันนั้นคืนมาให้เขา เพื่อเขาจะมีของคลุมตัวเมื่อเวลานอน และอวยพรแก่ท่าน นี่จะเป็นความชอบธรรม
แก่ท่าน เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน			
Dtr	24	14	ท่านอย่าข่มขู่ลูกจ้างที่เป็นคนยากจนและขัดสน ไม่ว่าเขาจะเป็นพี่น้องของท่าน หรือคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินภายในประตูเมืองของท่าน
Dtr	24	15	ท่านจงจ่ายเงินค่าจ้างวันนั้นให้แก่เขา ก่อนดวงอาทิตย์ตก เพราะเขาเป็นคนยากจน และมีใจจดจ่ออยู่ที่ค่าจ้างนั้น ด้วยเกรงว่าเขาจะกล่าวหา
ท่านต่อพระเยโฮวาห์ และจะเป็นความบาปแก่ท่าน			
Dtr	24	16	อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของตน
Dtr	24	17	ท่านทั้งหลายอย่าให้เสียความยุติธรรมซึ่งควรได้แก่คนต่างด้าว หรือควรได้แก่ลูกกำพร้าพ่อ และอย่ารับเสื้อผ้าของแม่ม่ายไว้เป็นประกัน
Dtr	24	18	แต่ท่านพึงจำไว้ว่า ท่านเคยเป็นทาสอยู่ในอียิปต์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านไถ่ท่านออกจากที่นั่น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านให้กระทำเช่นนี้
Dtr	24	19	เมื่อท่านเกี่ยวข้าวในนาของท่าน และลิมฟ่อนข้าวไว้ในนาฟ่อนหนึ่ง อย่ากลับไปเอามาเลย ให้เป็นของของคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย
เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะอวยพระพรแก่กิจการทั้งหลายแห่งมือของท่าน			
Dtr	24	20	เมื่อท่านฟาดต้นมะกอกเทศ ท่านอย่าเก็บที่กิ่งเดิมซ้ำครั้งที่สอง ให้เหลือไว้สำหรับคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย
Dtr	24	21	เมื่อท่านเก็บผลองุ่นจากสวนองุ่นของท่าน ท่านอย่าไปเก็บเล็มอีก จงเหลือไว้สำหรับคนต่างด้าว ทั้งลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย
Dtr	24	22	ท่านจงจำไว้ว่า ท่านเคยเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านให้กระทำเช่นนี้"
Dtr	25	1	" ถ้าสองคนเป็นความกันถึงโรงศาล เมื่อพวกผู้พิพากษาพิจารณาความของเขาทั้งสองแล้ว และประกาศความบริสุทธิ์ของฝ่ายถูก และกล่าว
โทษฝ่ายผิด			
Dtr	25	2	ถ้าผู้ผิดสมควรถูกโบยก็ให้ผู้พิพากษาให้เขาอนลง แล้วกำหนดให้โบยต่อหน้ามากน้อยตามความผิดของผู้นั้น
Dtr	25	3	ให้โบยเขาสี่สิบทีก็ได้ แต่อย่าให้เกินนั้นไปเลย เกรงว่าถ้าโบยเขาเกินนั้น พี่น้องของท่านก็เป็นที่ถูกของ ท่าน
Dtr	25	4	อย่าเอาตะกร้าครอบปากวัว เหมือนกำลังนวดข้าวอยู่
Dtr	25	5	ถ้าพี่น้องอยู่ด้วยกัน และคนหนึ่งตายเสียหามิบุตรไม่ ภรรยาของผู้ที่ตายนั้นจะออกไปเป็นภรรยาของคนนอกไม่ได้ ให้พี่น้องของสามีนางเข้าไปหานางและรับหญิงนั้นมาเป็นภรรยา และทำหน้าที่ของสามีแก่ นาง
Dtr	25	6	บุตรหัวปีที่เกิดมากับหญิงคนนั้นให้สืบชื่อพี่น้องคนที่ตายไปนั้น เพื่อชื่อของเขาจะมีได้ลบไปจากอิสราเอล
Dtr	25	7	ถ้าชายคนนั้นไม่ประสงค์จะรับภรรยาของพี่น้องของเขา ก็ให้ภรรยาของพี่น้องของเขาไปหาพวกผู้ใหญ่ที่ประตูเมืองและกล่าวว่า ` พี่น้องของ
สามีดิฉันไม่ยอมสืบชื่อของพี่น้องของเขาในอิสราเอล เขาไม่ยอมรับหน้าที่ของสามีของดิฉัน'			
Dtr	25	8	แล้วพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นจะเรียกชายคนนั้นมาพดกับเขา ถ้าชายยืนยืนยันโดยกล่าวว่า ` ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะรับนาง'
Dtr	25	9	แล้วนางนั้นจะเข้าไปใกล้ชายคนนั้นต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ที่ประตูเมืองท่าของชายคนนั้นออกมาข้างหนึ่ง และถ่มน้ำลายรดหน้าชายนั้นแล้วกล่าว
ว่า ` ต้องกระทำเช่นนี้กับผู้ชายที่ไม่ยอมสร้างครอบครัวของพี่น้องของตน'			
Dtr	25	10	ในอิสราเอลเขาจะเรียกชื่อครอบครัวนี้ว่า ` วงวานที่ร้องเท้าถูกดึงออก'
Dtr	25	11	ถ้าชายสองคนวิวาททุบตีกันและภรรยาของชายคนหนึ่งเข้ามาใกล้จะช่วยสามีของตนให้พ้นจากมือของผู้ที่ตี และนางยื่นมือออกเดินของลับ
ของผู้ชายคนนั้น			
Dtr	25	12	ท่านจงตัดมือของนางทิ้งเสีย อย่าให้ตาของท่านสงสารนางเลย
Dtr	25	13	ท่านอย่ามีลูกต้มสำหรับตาซึ่งต่างกันไว้ในถุง อันหนึ่งหนักอันหนึ่งเบา
Dtr	25	14	ในเรือนของท่านอย่าให้มีเครื่องตวงสองชนิด ใหญ่อันหนึ่งเล็กอันหนึ่ง
Dtr	25	15	ท่านจงมีลูกต้มอันสมบูรณ์และเที่ยงตรงและมิถึงตวงอันสมบูรณ์และเที่ยงตรง เพื่อว่าวันคืนของท่านจะยืนนานในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน			
Dtr	25	16	เพราะว่าทุกคนที่กระทำสิ่งเหล่านั้น และทุกคนที่กระทำสิ่งต่างๆอย่าง ไม่ชอบธรรมก็เป็นผู้ที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	25	17	จงระลึกถึงการที่คนอามาเลซกระทำแก่ท่านทั้งหลายตามทางที่ท่านออกจากอียิปต์
Dtr	25	18	เขาได้ออกมาพบท่านตามทาง และโจมตีพวกที่อยู่รั้งท้าย คือบรรดาคนที่อ่อนกำลังที่อยู่รั้งท้าย เมื่อท่านอ่อนเพลียเมื่อล้า เขามีได้ยาเกรง
พระเจ้า			
Dtr	25	19	เพราะฉะนั้นเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านหยุดพักจากบรรดาศัตรูที่อยู่รอบข้างแล้ว ในแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดกให้เป็นกรรมสิทธิ์นั้น ท่านทั้งหลายจงทำลายล้างคนอามาเลซเสียจากความทรงจำกายใต้ฟ้า ท่านทั้งหลายอย่าลืมเสีย"			
Dtr	26	1	" เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก และท่านเข้ายึดเป็นกรรมสิทธิ์ และอาศัยอยู่ใน
แผ่นดินนั้นแล้ว			
Dtr	26	2	ท่านจงเอาผลแรกทั้งหมดจากดินซึ่งท่านเกี่ยวเก็บมาจากแผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน จงนำผลนั้นใส่
กระจาด นำไปยังที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น			
Dtr	26	3	ท่านจงไปหาปุโรหิตผู้ประจำเวรอยู่ในเวลานั้น และกล่าวแก่เขาว่า ` ข้าพเจ้ายอมรับในวันนี้แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า ข้าพเจ้าได้
เข้ามาในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เราทั้งหลาย'			
Dtr	26	4	แล้วปุโรหิตจะรับภาระจดไปจากมือของท่าน และวางไว้ที่หน้าแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	26	5	และท่านจงตอบสนองต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า ` บิดาของข้าพระองค์เป็นชาวซีเรียที่กำลังพินาศอยู่ ท่านลงไปให้อียิปต์
และอาศัยอยู่ที่นั่นมีแต่จำนวนน้อย ที่นั่นท่านก็กลายเป็นประชาชนชาติหนึ่งใหญ่โตแข็งแรงและมีพลเมืองมาก			
Dtr	26	6	และชาวอียิปต์ทำแก่เราอย่างเลวทราม และข่มใจเรา และทำให้เราทำงานหนัก
Dtr	26	7	แล้วเมื่อเราร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา พระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงของเรา ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของเรา
การลำบากของเรา การถูกบีบบังคับของเรา			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	26	8	และพระเยโฮวาห์ทรงนำเราทั้งหลายออกจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์และด้วยพระกรที่เหยียดออก ด้วยความน่ากลัวยิ่ง ด้วยหมาย
สำคัญและการมหัศจรรย์ต่างๆ			
Dtr	26	9	พระองค์ทรงนำเราที่นี่และประทานแผ่นดินนี้แก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
Dtr	26	10	ข้าแต่พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ดูกิจ บัดนี้ข้าพระองค์นำผลรุ่นแรกมาจากแผ่นดินนี้ซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์' และท่านจงวางสิ่ง
ของนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และกราบนมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน			
Dtr	26	11	ท่านจงปรีดาใจด้วยของดีทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน แก่ครอบครัวของท่าน แก่ตัวท่านเอง และคนเลว และคน
ต่างดาวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกท่าน			
Dtr	26	12	เมื่อท่านถวายสิบชักหนึ่งทั้งหลายจากผลไม่ของท่านเสร็จแล้วในปีที่สามอันเป็นปีสิบชักหนึ่ง คือให้สิบชักหนึ่งนั้นแก่คนเลวและคนต่างดาว ลูก
กำพร้าพ่อและแม่กำพร้า เพื่อเขาจะได้รับประทานในห้อมหน้าภายในประตูเมืองของท่าน			
Dtr	26	13	แล้วท่านจงพูดต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า 'ข้าพระองค์ยกส่วนศักดิ์สิทธิ์ออกจากบ้านของข้าพระองค์แล้ว และยิ่งกว่านั้น
ข้าพระองค์ได้ให้แก่คนเลวและคนต่างดาว ลูกกำพร้าพ่อและแม่กำพร้า ตามพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงบัญชาไว้แก่ข้าพระองค์ทุกประการ ข้าพระองค์มิได้ละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ใน			
ข้อใดเลย และข้าพระองค์มิได้ลืมเลย			
Dtr	26	14	ข้าพระองค์มิได้รับประทานสิบชักหนึ่งเมื่อข้าพระองค์ไว้ทุกข์หรือยกสวนได้ออกไปเมื่อข้าพระองค์เป็นเมถุน หรืออุทิศสวนใดเพื่อผู้ตาย แต่
ข้าพระองค์ได้ซื้อฟางพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้กระทำตามทุกสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาไว้			
Dtr	26	15	ขอพระองค์ทอดพระเนตรจากสถานประทับบริสุทธิของพระองค์คือจากสวรรค์ และขอทรงอำนวยการแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์
และแก่ที่ดินซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์'			
Dtr	26	16	วันนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชาท่าน ให้กระทำตามกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านี้ ฉะนั้นท่านจงระวังที่จะกระทำตามด้วยสุดจิต
สุดใจของท่าน			
Dtr	26	17	ในวันนี้ท่านได้ยอมรับแล้วว่า พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของท่าน และท่านจะดำเนินตามพระมรรคาของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ พระ
บัญญัติ และคำตัดสินของพระองค์ และจะซื้อฟางพระสุรเสียงของพระองค์			
Dtr	26	18	และในวันนี้พระเยโฮวาห์ทรงรับว่า ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับท่าน และว่าท่านจะ
รักษาพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์			
Dtr	26	19	และว่าพระองค์จะทรงตั้งท่านให้สูงเหนือบรรดาประชาชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้าง ในเรื่องสรรเสริญ ชื่อเสียงและเกียรติยศ และว่าท่านจะ
เป็นชนชาติที่บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ดังที่พระองค์ตรัสแล้ว"			
Dtr	27	1	โมเสสและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลได้บัญชาประชาชนว่า "จงรักษาพระบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้
Dtr	27	2	ในวันที่ท่านทั้งหลายจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าสู่แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ท่านจงตั้งศิลาก้อนใหญ่ๆขึ้น เอา
ปูนโบกเสีย			
Dtr	27	3	แล้วท่านจงจารึกบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัตินี้ไว้บนนั้น เมื่อท่านข้ามไปเพื่อเข้าแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่
ท่าน เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านได้ทรงสัญญาไว้กับท่าน			
Dtr	27	4	ฉะนั้นเมื่อท่านข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปแล้ว บนภูเขาเอบาลท่านจงตั้งศิลาเหล่านี้ตามเรื่องซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ แล้วจงโบกเสียด้วยปูน
Dtr	27	5	และท่านจงสร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่นั่น เป็นแท่นศิลา อย่าใช้เครื่องมือเหล็กสักใดก็ตาม
Dtr	27	6	ท่านจงสร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยศิลาที่ไม่ต้องตกแต่ง และท่านจงถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นนั้นแด่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน			
Dtr	27	7	และท่านจงถวายสันติบูชา และรับประทานเสียที่นั่น และท่านจงปรีดาใจต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	27	8	และท่านจงจารึกบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัตินี้บนศิลานั้นอย่างชัดเจน"
Dtr	27	9	โมเสสและปุโรหิตคนเลวได้กล่าวแก่คนอิสราเอลทั้งหลายว่า "โอ อิสราเอล จงเรียบและสลับตัวรับฟัง วันนี้ท่านทั้งหลายได้เป็นประชาชนของ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน			
Dtr	27	10	เพราะฉะนั้นท่านจงซื้อฟางพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือรักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชา
ท่านไว้ในวันนี้"			
Dtr	27	11	ในวันเดียวกันนั้นโมเสสได้กำชับประชาชนว่า
Dtr	27	12	"เมื่อท่านทั้งหลายยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนั้นแล้ว ให้คนต่อไปนี้ยืนบนภูเขาเกริชิมกล่าวคำอวยพรแก่ประชาชน คือลิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสรา
เอล โยเซฟและเบนยามิน			
Dtr	27	13	และให้คนต่อไปนี้ยืนอยู่บนภูเขาเอบาล คือรูเบน กาด อาเชอร์ เชมูน ดานและนัฟทาลี
Dtr	27	14	และให้คนเลวกล่าวประกาศแก่คนอิสราเอลทั้งปวงด้วยเสียงดังว่า
Dtr	27	15	'ผู้ที่จะทำรูปเคารพเป็นรูปสลักหรือรูปหล่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ เป็นสิ่งที่ทำด้วยฝีมือช่าง และตั้งไว้ในที่ลับก็ให้ผุ
นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงตอบและกล่าวว่า 'เอเมน'			
Dtr	27	16	'ผู้ใดหมิ่นประมาทบิดาของตนหรือมารดาของตน ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	17	'ผู้ใดที่ยักยอกเสนาเขตของเพื่อนบ้าน ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	18	'ผู้ใดทำให้คนตาบอดหลงทาง ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	19	'ผู้ใดทำให้เสียความยุติธรรมอันควร ได้แก่คนต่างดาว ลูกกำพร้าพ่อและแม่กำพร้า ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอ
เมน'			
Dtr	27	20	'ผู้ใดสมสลับภรรยาของบิดาตน เพราะเขาได้เป็ดผ้าของนางผู้เป็นของบิดา ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	21	'ผู้ใดสมสลับสัตว์ด้วยจระเข้ชนิดใดๆก็ตาม ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	22	'ผู้ใดที่สมสลับพี่สาวหรือน้องสาว จะเป็นบุตรสาวของบิดา หรือบุตรสาวของมารดาของตนก็ตาม ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้ง
ปวงกล่าวว่า 'เอเมน'			
Dtr	27	23	'ผู้ใดสมสลับเมียของตน ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	24	'ผู้ใดฆ่าเพื่อนบ้านของตนอย่างลับๆ ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	25	'ผู้ใดรับสินบนให้จับบุคคลที่มีได้กระทำผิด ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
Dtr	27	26	'ผู้ใดไม่ตำราบรรดาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยการกระทำตาม ให้ผู้นั้นถูกสถาปนาแข่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน' "
Dtr	28	1	" ต่อมาถ้าท่านทั้งหลายซื้อฟางพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และระวังที่จะกระทำตามบรรดาพระบัญญัติของพระองค์ซึ่ง
ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงตั้งท่านไว้ให้สูงกว่าบรรดาประชาชาติทั้งหลายทั่วโลก			
Dtr	28	2	บรรดาพระพรเหล่านี้จะตามาทันทีท่าน ถ้าท่านทั้งหลายซื้อฟางพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	28	3	ท่านทั้งหลายจะรับพระพรในเมือง ท่านทั้งหลายจะรับพระพรในทุ่งนา
Dtr	28	4	ผลแห่งตัวของท่าน ผลแห่งพื้นดินของท่านและผลแห่งสัตว์ของท่านจะรับพระพร คือฝูงวัวของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านที่เพิ่มมากขึ้น
Dtr	28	5	กระจาดของท่าน และรวงนวดแป้งของท่านจะรับพระพร
Dtr	28	6	ท่านจะรับพระพรเมื่อท่านเข้ามา และท่านจะรับพระพรเมื่อท่านออกไป
Dtr	28	7	พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ศัตรูผู้ลุกขึ้นต่อสู้ท่านพ่ายแพ้ต่อหน้าท่าน เขาจะออกมาต่อสู้ท่านทางหนึ่ง และหนีให้พ้นหน้าท่านเจ็ดทาง
Dtr	28	8	พระเยโฮวาห์จะทรงบัญชาพระพรให้แก่กลางของท่าน และบรรดากิจการที่มีมือท่านกระทำ และพระองค์จะทรงอำนวยการแก่ท่านในแผ่นดิน
ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน			
Dtr	28	9	พระเยโฮวาห์จะทรงตั้งท่านให้เป็นชนชาติบริสุทธิ์แด่พระองค์ ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณแก่ท่านแล้ว ถ้าท่านรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระมรรคาของพระองค์			
Dtr	28	10	และชนชาติทั้งหลายในโลกจะเห็นว่าเขาเรียกท่านตามพระนามพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจะเกรงกลัวท่าน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	28	11	พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผลแห่งตัวของท่าน ผลของฝูงสัตว์ของท่าน และผลแห่งพื้นดินของท่าน ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะให้ท่าน
Dtr	28	12	พระเยโฮวาห์จะทรงเปิดคลังฟ้าอันดีของพระองค์ ประทานฝนแก่แผ่นดินของท่านตามฤดูกาล และทรงอำนวยพระพรแก่กิจการน้ำมือของท่าน และท่านจะให้ประชาชนชาติหลายประชาชาติขอยืม แต่ท่านจะไม่ขอยืมเขา
Dtr	28	13	ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ และระวังที่จะกระทำตาม พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านเป็นหัว ไม่ใช่เป็นหาง กระทำให้สูงขึ้นทางเดียว มิใช่ให้ต่ำลง
Dtr	28	14	และท่านจะไม่หันเหไปจากถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ โดยหันไปทางขวามือหรือทางซ้าย ไปติดตามปรนนิบัติพระอื่น
Dtr	28	15	แต่ต่อมาถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และไม่ระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ แล้วบรรดาคำสาปแช่งเหล่านี้จะตามมาแก่ท่าน
Dtr	28	16	ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในเมือง ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในทุ่งนา
Dtr	28	17	กระจัดของท่านและระวางนวดแป้งของท่านจะรับคำสาปแช่ง
Dtr	28	18	ผลแห่งตัวของท่าน ผลแห่งพื้นดินของท่าน ฝูงวัวของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านที่เพิ่มจะรับคำสาปแช่ง
Dtr	28	19	ท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านเข้ามา และท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านออกไป
Dtr	28	20	พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้คำสาปแช่ง ความวุ่นวาย และการทำหามิฉะนั้นแก่บรรดากิจการที่มีมือท่านกระทำจนท่านจะถูกทำลายและพินาศอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยความชั่วซึ่งท่านได้กระทำเพราะท่านได้ทอดทิ้งเราเสีย
Dtr	28	21	พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้โรคภัยติดพันท่าน จนพระองค์จะทรงเผาผลาญท่านให้สิ้นเสียจากแผ่นดิน ซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น
Dtr	28	22	พระเยโฮวาห์จะทรงเขียนตีท่านด้วยความซบเซา และด้วยความไข้ ความอหิวาต์ ความร้อนอย่างรุนแรง ด้วยดาบ ด้วยพายุร้อนกล้า ด้วยราขึ้น และสิ่งเหล่านี้จะติดตามท่านไปจนท่านพินาศ
Dtr	28	23	และฟ้าสวรรค์ที่อยู่เหนือศีรษะของท่านจะเป็นทองสัมฤทธิ์ และแผ่นดินที่อยู่ใต้ท่านจะเป็นเหล็ก
Dtr	28	24	พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้ฝนในแผ่นดินของท่านเป็นฝนและละออง ลมมาจากอากาศอยู่เหนือท่านทั้งหลายจนกว่าท่านจะถูกทำลาย
Dtr	28	25	พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านพ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรูของท่าน ท่านจะออกไปต่อสู่เขาทางเดียว แต่จะหนีให้พ้นหน้าเขาเจ็ดทาง และท่านทั้งหลายจะถูกถอนออกไปอยู่ตามบรรดาราชาอาณาจักรทั่วโลก
Dtr	28	26	ซากศพของท่านทั้งหลายจะเป็นอาหารของนกทั้งหลายในอากาศ และสำหรับสัตว์ป่าในโลก และไม่มีผู้ใดขับไล่ฝูงสัตว์เหล่านั้นไป
Dtr	28	27	พระเยโฮวาห์จะทรงเขียนตีท่านด้วยฝีฝีอียิปต์ ด้วยโรคติดต่อทางารขึ้นรุนแรง ด้วยโรคโลหิตปิดกั้น และด้วยโรคคัน ซึ่งจะรักษาไม่ได้
Dtr	28	28	พระเยโฮวาห์จะทรงเขียนตีท่านด้วยโรควิกลจริต โรคตาบอด และให้จิตโง่งมเหยิง
Dtr	28	29	ท่านจะต้องคล้ำไปในเวลาเที่ยง เหมือนคนตาบอดคล้ำไปในความมืด และท่านจะไม่มีความเจริญในหนทางของท่าน ท่านจะถูกบีบคั้นและถูกปล้นอยู่เสมอ และจะไม่มีการช่วยท่านได้เลย
Dtr	28	30	ท่านจะหมั่นหญิงคนหนึ่งไว้เป็นภรรยา และชายอื่นจะเข้าไปสมสู่กับนาง ท่านจะก่อสร้างเรือน แต่จะไม่ได้อาศัยอยู่ในนั้น ท่านจะปลูกสวนองุ่น แต่ท่านจะไม่ได้เก็บผลองุ่นนั้นเข้ามา
Dtr	28	31	คนจะร่ำไห้ของหน้าต่อตาท่าน ท่านจะมีได้รับประทานเนื้อวัวนั้น เขาจะมาแย่งชิงลาไปต่อหน้าต่อตาท่าน และเขาจะไม่เอากลับคืนมาให้ท่าน ฝูงแกะและฝูงวัวของท่านจะต้องเอาไปให้ศัตรูของท่าน และจะไม่มีการช่วยท่านได้เลย
Dtr	28	32	เขาจะเอาบุตรชายและบุตรสาวของท่านไปให้แก่ประชาชาติอื่น ส่วนตาของท่านจะมอดและมืดมัวลงด้วยความอาลัยอาวรณ์ตลอดเวลา
Dtr	28	33	อันจากน้ำมือของท่านก็ไม่สามารถจะป้องกันได้
Dtr	28	33	ชนชาติที่ท่านไม่เคยรู้จักมาแต่ก่อนจะมารับประทานพืชผลแห่งแผ่นดินของท่าน และกินผลงานทั้งปวงของท่าน เขาจะบีบคั้นและเหยียบย่ำท่านเสมอไป
Dtr	28	34	ดังนั้นภาพที่ท่านเห็นจึงจะกระทำให้ท่านบ้าคลั่งไป
Dtr	28	35	พระเยโฮวาห์จะทรงเขียนตีท่านด้วยฝีฝีร้ายที่หัวเขา และที่ขา ซึ่งท่านจะรักษาให้หายไม่ได้ เป็นตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อมของท่าน
Dtr	28	36	พระเยโฮวาห์จะทรงนำท่าน และกษัตริย์ผู้ที่ท่านแต่งตั้งไว้เหนือท่านนั้น ไปยังประชาชาติซึ่งท่านและบรรพบุรุษของท่านไม่รู้จักมาก่อน ณ ที่นั้นท่านจะปรนนิบัติพระอื่นที่ท่านทำด้วยไม้และด้วยหิน
Dtr	28	37	ท่านจะเป็นที่นาคดตะลึง เป็นที่คำภีศ เป็นที่คำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวงที่พระเยโฮวาห์ทรงนำท่านไปนั้น
Dtr	28	38	ท่านจะต้องเอาพืชไปหว่านไว้ในนามากและเก็บผลเข้ามาแต่น้อย เพราะตักแตงจะกัดกินเสีย
Dtr	28	39	ท่านจะปลูกและแตงต้นองุ่น แต่ท่านจะไม่ได้อิ่มน้ำองุ่นหรือเก็บผลเข้ามา เพราะตัวหนอนจะกินมันเสีย
Dtr	28	40	ท่านจะมีต้นมะกอกเทศอยู่ทั่วอาณาเขตของท่าน แต่ท่านจะไม่ได้นำมาขายโลมตัวท่าน เพราะว่าผลมะกอกเทศของท่านจะร่วงหล่นเสีย
Dtr	28	41	ท่านจะให้กำเน็ดบุตรชายและบุตรสาว แต่จะไม่เป็นของท่าน เพราะเขาจะตกไปเป็นเชลย
Dtr	28	42	ต้นไม้ทั้งหลายของท่านและผลจากพื้นดินของท่านนั้น ตักแตงจะกัดกรวมสิทธิ์
Dtr	28	43	คนต่างด้าวซึ่งอยู่ท่ามกลางท่าน จะสูงขึ้นเหนือท่านทุกที่ๆ และท่านจะต่ำลงทุกที่ๆ
Dtr	28	44	เขาจะให้ท่านทั้งหลายยืมของของเขาได้ และท่านจะไม่มีให้เขาขยืม เขาจะเป็นหัว และท่านจะเป็นหาง
Dtr	28	45	ยิ่งกว่านั้นคำสาปแช่งทั้งหมดนี้จะตามหาท่าน และตามทันท่านจนกว่าท่านจะถูกทำลาย เพราะว่าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งจะรักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์ซึ่งพระองค์บัญชาท่านไว้
Dtr	28	46	สิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญและการมหัศจรรย์อยู่เหนือท่าน และเหนือเชื้อสายของท่านเป็นนิตย์
Dtr	28	47	เพราะท่านมิได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยความรำเริงและใจยินดี เพราะเหตุมีสิ่งสารพัดบริบูรณ์
Dtr	28	48	เพราะฉะนั้นท่านจึงต้องปรนนิบัติศัตรูของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงใช้มาต่อสู่ท่าน ด้วยความหิวและกระหาย เปลือยกายและขัดสน
Dtr	28	49	ทกอย่าง และพระองค์จะทรงวางแอกเหล็กบนคอของท่าน จนกว่าพระองค์จะทำลายท่านเสียสิ้น
Dtr	28	49	พระเยโฮวาห์จะทรงนำประชาชาติหนึ่งมาต่อสู้กับท่านจากทางไกล จากที่สุดปลายแผ่นดินโลก เร็วเหมือนนกอินทรีบินมา เป็นประชาชาติที่ท่านไม่รู้จักภาษาของเขา
Dtr	28	50	เป็นประชาชาติที่มีหน้าตาดุร้าย คือผู้ซึ่งไม่เคารพคนแก่ และไม่โปรดปรานคนหนุ่มสาว
Dtr	28	51	และจะรับประทานผลของฝูงสัตว์ของท่าน และพืชผลจากพื้นดินของท่าน จนท่านจะถูกทำลาย ทั้งเขาจะไม่เหลือข้าว น้ำองุ่นหรือน้ำมัน ลูกวัวหรือลูกแกะอันไว้ให้ท่าน จนกว่าเขาจะกระทำให้ท่านพินาศ
Dtr	28	52	เขาจะล้อมท่านไว้ทุกประตูเมืองจนกำแพงสูงและเข้มแข็งซึ่งท่านไว้วางใจนั้นพังทลายลงทั่วแผ่นดินของท่าน คือเขาจะล้อมท่านไว้ทุกประตูเมืองทั่วแผ่นดินของท่านซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน
Dtr	28	53	ท่านจะต้องรับประทานผลแห่งตัวของท่านเป็นอาหาร คือเนื้อบุตรชายและบุตรสาวของท่าน ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ในการล้อมและในความทุกข์ลำบากซึ่งศัตรูของท่านกระทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ลำบากนั้น
Dtr	28	54	ผู้ชายส่ำรายและส่ำางเหลือเกินในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ตาเขาจะช้ำร้ายต่อพี่น้องของตน ต่อภรรยาที่อยู่ในอ้อมอกของตนและต่อลูกๆคนสุดท้ายที่เหลืออยู่กับตน
Dtr	28	55	จนเขาจะไม่ยอมให้ใครกินเนื้อลูกของตนซึ่งกำลังกินอยู่ เพราะไม่มีอะไรเหลือให้เขากินแล้วในการล้อมและในความทุกข์ลำบาก ซึ่งศัตรูของท่านกระทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ลำบากทุกประตูเมือง
Dtr	28	56	ผู้หญิงส่ำรายและส่ำางเหลือเกินในหมู่พวกท่าน ซึ่งไม่เคยย่างเท้าลงที่พื้นดินเพราะเป็นคนส่ำางและส่ำารายอย่างนั้น ตาเขาจะช้ำร้ายต่อสามีในอ้อมอกของเธอ และต่อบุตรชายและบุตรสาวของเธอ
Dtr	28	57	ตอรวงซึ่งเพิ่งออกมาจากหว่างขาของเธอ และต่อลูกแดงที่เพิ่งคลอด เพราะว่าเธอจะกินเป็นอาหารเจี๊ยบๆเพราะขัดสนทุกอย่าง ในการถูกล้อมและในความทุกข์ลำบาก ซึ่งศัตรูของท่านกระทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ลำบากทุกประตูเมือง
Dtr	28	58	ถ้าท่านทั้งหลายไม่ระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชาบัญญัติซึ่งเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ ก็จะให้ยาเกรงพระนามที่ทรงสง่าราศีและที่นัสะฟิงกล่าวไว้ คือพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	28	59	แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงนำมาสู่ท่านและเชื้อสายของท่านด้วยภัยพิบัติอย่างผิดธรรมดา ภัยพิบัติร้ายแรงและชานาน และความเจ็บไข้ต่างๆที่ร้ายแรงและชานาน
Dtr	28	60	ยิ่งกว่านั้นพระองค์จะทรงนำโรคทั้งหลายแห่งอียิปต์ ซึ่งท่านกลัวนั้นมาสู่ท่าน และมันจะติดพันท่านอยู่
Dtr	28	61	เช่นเดียวกันโรคทุกอย่างและภัยพิบัติทุกอย่าง ซึ่งมีได้ระบุไว้ในหนังสือพระราชบัญญัตินี้ พระเยโฮวาห์จะทรงนำมายังท่าน จนกว่าท่านทั้งหลายจะถูกทำลาย
Dtr	28	62	ซึ่งพวกท่านทั้งหลายมีมากอย่างดวงดาวในท้องฟ้านั้น ท่านก็จะเหลือแต่จำนวนน้อย เพราะว่าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Dtr	28	63	และต่อมาซึ่งพระเยโฮวาห์พอพระทัยที่จะทรงกระทำต่อท่านและอำนาจพระพรให้ท่านทวีมากขึ้นนั้น พระเยโฮวาห์ก็จะทรงพอพระทัยที่จะทรงทำให้ท่านพินาศและทำลายท่านเสียเช่นเดียวกัน ท่านจะต้องถูกตัดทิ้งไปเสียจากแผ่นดินซึ่งท่านกำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น
Dtr	28	64	และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายกระจัดกระจายไปท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ตั้งแต่ที่สถาปนาโลกขงนี้ไปถึงข้างโน้น ณ ที่นั้นท่านจะปรนนิบัติพระอื่นๆ ซึ่งท่านและบรรพบุรุษของท่าน ไม่รู้จักคือ พระซึ่งทำด้วยไม้และศิลา
Dtr	28	65	เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางประชาชาติต่างๆนั้น ท่านจะไม่พบความสบายเลย ฝ่าเท้าของท่านจะไม่มีที่หยุดพัก เพราะพระเยโฮวาห์จะประจานให้ท่านมีจิตใจที่หวาดหวั่น มีตาที่มีดวงมัวและไม่มีชีวิตที่คอยๆอดลง
Dtr	28	66	และชีวิตของท่านก็จะแขวนอยู่ข้างหน้าท่านอย่างสงสัย ท่านจะคร่ำครวญทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่มีใครมีความเข้าใจในชีวิตของท่านเลย
Dtr	28	67	ในเวลาเช้าท่านจะกล่าวว่า `ถ้าเป็นเวลาเย็นก็จะเป็นดี' และในเวลาเย็นท่านจะกล่าวว่า `ถ้าเป็นเวลาเช้าก็จะเป็นดี' เพราะความคร่ำครวญซึ่งมีอยู่ในจิตใจท่านนั้น และเพราะสิ่งที่ดีที่ท่านจะเห็น
Dtr	28	68	และพระเยโฮวาห์จะนำท่านกลับมาทางเรือถึงอียิปต์ เป็นการเดินทางซึ่งข้าพเจ้า ได้กล่าวไว้ว่า ท่านจะไม่พบเห็นอีกเลย ณ ที่นั้นท่านจะต้องมอบตัวขายให้ศัตรูเป็นทาสชายและทาสหญิง แต่จะไม่มีผู้ใดซื้อท่าน"
Dtr	29	1	ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำในพันธสัญญาซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสให้กระทำกับคนอิสราเอลในแผ่นดินโมอับ นอกเหนือพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับพวกเขาที่ไซเรน
Dtr	29	2	โมเสสเรียกบรรดาคนอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า " ท่านทั้งหลายได้เห็นทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำต่อหน้าต่อตาของท่านในแผ่นดินอียิปต์ ต่อฟาโรห์และต่อบรรดาข้าราชการบริวารของท่าน และต่อประเทศของท่านทั้งสิ้น
Dtr	29	3	ทั้งการทดลองใหญ่ซึ่งนัยนิตาของท่าน ได้เห็น ทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่เหล่านั้น
Dtr	29	4	แต่จนกระทั่งวันหนึ่งพระเยโฮวาห์มิได้ประทานจิตใจที่เข้าใจ ตาที่มองเห็นได้ และหูที่ยินได้ให้แก่ท่าน
Dtr	29	5	เราได้นำเอาอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี เสื้อผ้าของเจ้ามิได้ขาดวัน ไปจากเจ้า และรองเท้ามิได้ขาดหลุดไปจากเท้าของเจ้า
Dtr	29	6	เจ้าทั้งหลายมิได้รับประทานขนมปัง เจ้ามิได้ดื่มน้ำองุ่นหรือสุรา เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Dtr	29	7	และเมื่อท่านมาถึงที่นี่ ลิ้นเทศที่ริมเมืองเฮโซโบน และโอ๊กเทศที่ริมเมืองบาซัน ออกมาทำสงครามกับเรา แต่เราทั้งหลายก็ได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป
Dtr	29	8	เราเรียกแผ่นดินของเขาและมอบให้เป็นมรดกแก่คนรูเบน คนกาต และคนครึ่งตระกูลมนัสเสห์
Dtr	29	9	เพราะฉะนั้นจะรุ่งที่จะกระทำตามถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะจำเรียกในบรรดากิจการซึ่งท่านกระทำในวันนั้นท่านทั้งหลายทุกคนยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือบรรดาหัวหน้าตระกูลทั้งหลาย พวกผู้ใหญ่ของท่าน และเจ้าหน้าที่ของท่าน บรรดาผู้ช่วยของอิสราเอล
Dtr	29	11	เด็กๆของท่าน ภรรยาของท่าน และคนต่างด้าวที่อยู่ในค่ายของท่าน ทั้งคนที่ตัดฟันให้ท่าน และคนที่ตักน้ำให้ท่าน
Dtr	29	12	เพื่อท่านจะได้เข้ามาในพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือในพันธสัญญาที่ปฏิญาณไว้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงกระทำกับท่านในวันนี้
Dtr	29	13	เพื่อพระองค์จะทรงแต่งตั้งท่านทั้งหลายในวันนี้ให้เป็นประชาชนของพระองค์ และเพื่อพระองค์จะเป็นพระเจ้าของท่าน ดังที่พระองค์ทรงตรัสกับท่านนั้น และดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณกับบรรพบุรุษของท่าน คือกับอับราฮัม กับอิสอัคและกับยาโคบ
Dtr	29	14	ข้าพเจ้ามิได้กระทำพันธสัญญากับข้าพเจ้าปฏิญาณนี้กับท่านเท่านั้น แต่กับผู้ที่ยืนอยู่กับเราทั้งหลายในวันนี้ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และกับผู้ที่มิได้อยู่ที่นี้กับเราในวันนี้
Dtr	29	15	(ท่านทราบอยู่แล้วว่า เราอาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์อย่างไร และเราทั้งหลายได้ผ่านท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งท่านทั้งหลายผ่านพ้นอย่างไร ท่านทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขาทั้งหลายแล้ว คือเห็นรูปเคารพที่ทำด้วยไม้ ด้วยหิน และด้วยเงินและทอง ซึ่งอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย)
Dtr	29	16	จงระวังให้ดี เกรงว่าจะมีชายหรือหญิงคนใด หรือครอบครัวใด หรือตระกูลใด ซึ่งในวันนี้จิตใจของเขาหันไปจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราไปปรนนิบัติพระของประชาชาติเหล่านั้น เกรงว่าท่ามกลางท่านจะมีรากซึ่งเกิดเป็นดีและมีและบอระเพ็ด
Dtr	29	17	และต่อมาเมื่อคนนั้น ได้ยินถ้อยคำแห่งคำสาปแช่งนี้ จะนิกอวยพรตัวเองในใจว่า `แม้ข้าจะเดินด้วยความถือดีตามใจของข้า ข้าก็จะเป็นสุขไม่ว่าจะเอาการเมหาหล้าข้อความกระหายน้ำ'
Dtr	29	18	พระเยโฮวาห์จะมิได้ทรงให้อภัยแก่คนนั้น แต่พระพิโรธของพระเยโฮวาห์และความหวงเห่นของพระองค์จะพลุ่งขึ้นต่อชายคนนั้น และคำสาปแช่งทั้งสิ้นซึ่งเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้จะตกอยู่เหนือเขา และพระเยโฮวาห์จะทรงลบชื่อของเขาเสียจากใต้ฟ้า
Dtr	29	19	แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงแยกเขาออกจากตระกูลคนอิสราเอลทั้งปวงให้ประสมหายนะตามคำสาปแช่งทั้งสิ้นของพันธสัญญา ซึ่งจารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัตินี้
Dtr	29	20	และคนซึ่งช่วยต่อมาก็คือลูกหลานซึ่งเกิดมาภายหลังท่าน และชนต่างด้าวซึ่งมาจากแผ่นดินที่อยู่ห่างไกล จะกล่าวเมื่อเขาเห็นภัยพิบัติต่างๆของแผ่นดินนั้นและโรคภัยซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เป็น
Dtr	29	21	คือแผ่นดินทั้งหมดเป็นกำมะถันและเป็นเกลือ และถูกเผาไฟ ไม่มีใครปลูกหว่าน และไม่มีอะไรออกขึ้น เป็นที่ที่หญ้าไม่ออก เป็นการที่ถูกคว่ำอย่างโลโดมและโกโมราห์ เมืองอัดมาห์ เมืองเคโบอิม ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงคว่ำด้วยความกริ้วและพระพิโรธ
Dtr	29	22	เอา ประชาชาติทั้งหลายจะกล่าวว่า `ทำไมพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้ พระพิโรธมากมายเช่นนี้หมายความว่าอะไร'
Dtr	29	23	แล้วคนจะพูดกันว่า `เพราะเขาทอดทิ้งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา ซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับเขาเมื่อพระองค์ทรงพาเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์
Dtr	29	24	ไปปรนนิบัติดินมีการพระอื่น เป็นพระซึ่งเขาไม่เคยรู้จัก และซึ่งพระองค์มิได้ประทานแก่เขา
Dtr	29	25	เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่อแผ่นดินนี้ นำเอาบรรดาคำสาปแช่งซึ่งจารึกไว้ในหนังสือนี้มาถึง
Dtr	29	26	และพระเยโฮวาห์จึงทรงถอนรากเขาเสียจากแผ่นดินด้วยความกริ้ว พระพิโรธและความเดือดดาลอันมากมาย และทิ้งเขาไปในอีกแผ่นดินหนึ่ง ดังที่เป็นอยู่วันนี้'
Dtr	29	27	สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลาย และของลูกหลานของเราเป็นนิตย์ เพื่อเราจะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชบัญญัตินี้"
Dtr	30	1	"ต่อมาเมื่อบรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ คือพระพรและคำสาปแช่งซึ่งข้าพเจ้ากล่าวไว้ต่อหน้าท่านมาถึงท่านทั้งหลายแล้ว และท่านทั้งหลายระลึกขึ้นได้ในเมื่อท่านทั้งหลายอยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงขับไล่ท่านไปนั้น
Dtr	30	2	และท่านก็หันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่าน และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ในทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน
Dtr	30	3	แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงให้ท่านคืนสู่สภาพเดิมและทรงพระกรุณาต่อท่าน และจะรวบรวมพวกท่านทั้งหลายออกจากชนชาติทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงให้ท่านทั้งหลายกระจัดกระจายไปอยู่นั้น
Dtr	30	4	ถ้ามีคนของท่านที่ถูกขับไล่ไปอยู่สุดท้ายปลายสวรรค์ จากที่นั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงรวบรวมท่านให้มา จากที่นั้นพระองค์จะทรงนำท่านกลับ
Dtr	30	5	และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะนำท่านเข้ามาในแผ่นดิน ซึ่งบรรพบุรุษของท่านยึดครองเพื่อท่านจะได้ยึดครอง และพระองค์จะทรง

The Holy Bible in Thai (KJV)

กระทำดีแก่ท่าน และทวีมากขึ้นยิ่งกว่าบรรพบุรุษของท่าน		
Dtr	30	6 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงตัดใจของท่าน และใจของเชื้อสายของท่าน เพื่อท่านจะได้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้
Dtr	30	7 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงให้คำสาปแช่งเหล่านี้ตกอยู่บนข้าศึกและผู้ที่เกี่ยวข้องกับท่าน คือผู้ข่มเหงท่านทั้งหลาย
Dtr	30	8 และท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์อีก และกระทำการตามพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้
Dtr	30	9 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงกระทำให้ท่านจำเริญมั่งคั่งอย่างยิ่งในบรรดากิจการที่มีท่านกระทำ ในผลแห่งตัวของท่าน และในผลแห่งผู้สืบทอดของท่าน และในผลแห่งพื้นดินของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงปลื้มปิติที่จะให้ท่านจำเริญมั่งคั่งอีก ดังที่พระองค์ทรงปลื้มปิติในบรรพบุรุษของท่าน
Dtr	30	10 ถ้าท่านเชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยรักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งจารึกไว้ในหนังสือของพระราชบัญญัตินี้ ถ้าท่านทั้งหลายหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน
Dtr	30	11 เพราะว่าพระบัญญัติซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ ไม่ได้ปิดบังไว้จากท่าน และไม่ห่างเหินเกินไปด้วย
Dtr	30	12 มิใช่พระบัญญัตินั้นอยู่บนสวรรค์แล้วท่านจะกล่าวว่า `ใครจะแทนเราขึ้นไปบนสวรรค์และนำมาให้เรา และกระทำให้เรา ได้ฟังและประพฤติตาม'
Dtr	30	13 มิใช่อยู่พ้นทะเล ซึ่งท่านจะกล่าวว่า `ใครจะข้ามทะเลไปแทนเราและนำมาให้เรา และกระทำให้เรา ได้ฟังและประพฤติตาม'
Dtr	30	14 แต่ถ้อยคำนั้นอยู่ในใกล้ท่านทั้งหลายมาก อยู่ในปากของท่าน และอยู่ในใจของท่าน ฉะนั้นท่านจึงกระทำได้
Dtr	30	15 จงคิดเถิด ในวันนี้ข้าพเจ้าได้วางชีวิตและสติ ความตายและสิ่งร้ายไว้ต่อหน้าท่าน
Dtr	30	16 คือในการที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินในพระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ และให้รักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์และคำตัดสินของพระองค์ แล้วท่านจะมีชีวิตอยู่และทวีมากขึ้น และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะอำนวยพระพรแก่ท่านในแผ่นดินซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น
Dtr	30	17 ถ้าใจของท่านหันเหไป และท่านมิได้ฟัง แต่ถูกลวงให้ไปนมัสการพระอื่นและปรนนิบัติพระอื่น
Dtr	30	18 ข้าพเจ้าขอประกาศแก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ว่า ท่านทั้งหลายจะพิพากษาเป็นแน่ ท่านจะไม่มีชีวิตอยู่นานในแผ่นดินซึ่งท่านกำลังจะยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยึดครองนั้น
Dtr	30	19 ข้าพเจ้าขออัญเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานต่อท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย พระพรและคำสาปแช่งไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นท่านจงเลือกเอาซึ่งชีวิตเพื่อท่านและเชื้อสายของท่านจะได้มีชีวิตอยู่
Dtr	30	20 ด้วยมีความรักต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นชีวิตและความยืนนานของท่าน เพื่อท่านจะได้อยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่าน คือแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบ ว่าจะประทานแก่ท่านเหล่านั้น"
Dtr	31	1 โมเสสยังกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่คนอิสราเอลทุกคน
Dtr	31	2 และท่านกล่าวแก่เขาว่า "วันนี้ข้าพเจ้ามีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบปีแล้ว ข้าพเจ้าจะออกไปและเข้ามาอีกไม่ไหวแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `เจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้'
Dtr	31	3 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะข้ามไปข้างหน้าท่านเอง พระองค์จะทรงทำลายประชาชาติเหล่านี้ให้พ้นหน้าท่าน เพื่อว่าท่านจะยึดครองเขานั้น โยชวาจะข้ามไปนำหน้าท่านทั้งหลาย ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว
Dtr	31	4 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่เขาอย่างที่เราจะได้ทรงกระทำแก่ลิโชนและโอกัษตรียของกอนอาโมไรต์ และแก่แผ่นดินของเขา ผู้ที่พระองค์ทรงทำลายแล้ว
Dtr	31	5 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าท่าน และท่านทั้งหลายจะกระทำแก่เขาตามบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้แล้ว
Dtr	31	6 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรืออย่าครั่นคร้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย"
Dtr	31	7 แล้วโมเสสเรียกโยชวาเข้ามาและกล่าวแก่ท่านท่ามกลางสายตาของบรรดาคนอิสราเอลว่า " จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะท่านจะต้องไปกับชนชาตินี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เขา ท่านจงกระทำให้เขาได้แผ่นดินนั้นมาเป็นมรดก
Dtr	31	8 ผู้ที่ไปข้างหน้าคือพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วย พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย อย่ากลัวและอย่าขยาดเลย"
Dtr	31	9 โมเสสได้เขียนพระราชบัญญัตินี้ และมอบให้แก่ปุโรหิตลูกหลานของเลวี ผู้ซึ่งห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และแก่พวกผู้ใหญ่ทั้งปวงของคนอิสราเอล
Dtr	31	10 และโมเสสบัญชาเขาว่า " เมื่อครบทุกๆเจ็ดปี ตามเวลาที่กำหนดปีปลดปล่อย ณ เทศกาลอยู่เพิง
Dtr	31	11 เมื่อคนอิสราเอลทั้งหลายมาประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ณ สถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ในวันนั้น ท่านทั้งหลายจงอ่านพระราชบัญญัตินี้ให้คนอิสราเอลทั้งปวงฟัง
Dtr	31	12 จงเรียกประชาชนให้มาประชุมกัน ทั้งชาย หญิง และเด็ก ทั้งคนต่างดาวภายในประตูเมืองของท่าน เพื่อให้เขา ได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และให้ระงับที่จะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชบัญญัตินี้
Dtr	31	13 และเพื่อลูกหลานทั้งหลายของเขา ผู้ซึ่งไม่ทราบจะได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ตราบเท่าเวลาซึ่งท่านอยู่ในแผ่นดิน ซึ่งท่านกำลังจะยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองนั้น"
Dtr	31	14 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " ดูเถิด วันซึ่งเจ้าต้องตายก็ใกล้เข้ามาแล้ว จงเรียกโยชวา มา และเจ้าทั้งสองจงมาเฝ้าเราในพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อเราจะได้ก้มข้มเขา" โมเสสและโยชวาเข้าไปและเข้าเฝ้าพระองค์ในพลับพลาแห่งชุมนุม
Dtr	31	15 และพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏในเสามาในพลับพลาแห่งชุมนุม และเสามาในอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม
Dtr	31	16 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า " ดูเถิด ตัวเจ้าจะต้องหลับอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้าแล้ว และชนชาตินี้จะลุกขึ้นและเล่นซุกกับพระของ
Dtr	31	17 คนต่างดาวแห่งแผ่นดินนี้ ในที่ที่เขาไปอยู่ท่ามกลางนั้น เขาทั้งหลายจะทอดทิ้งเราเสียและหักพันธสัญญาซึ่งเรา ได้กระทำไว้กับเขา
Dtr	31	18 แล้วในวันนั้นเราจะกริ้วต่อเขา และเราจะทอดทิ้งเขาเสียและซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา เขาทั้งหลายจะถูกกลืน และสิ่งร้ายกับความลำบากเป็นอันมากจะมาถึงเขา ในวันนั้นเขาจึงจะกล่าวว่า `สิ่งร้ายเหล่านี้ตกแก่เรา เพราะพระเจ้าไม่ทรงสถิตท่ามกลางเรา มิใช่หรือ'
Dtr	31	19 ในวันนั้นเราจะซ่อนหน้าของเราเสียจากเขาเป็นแน่ ด้วยเหตุความชั่วทั้งหลายซึ่งเขา ได้กระทำ เพราะเขา ได้หันไปหาพระอื่น
Dtr	31	20 เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าทั้งสองจงเขียนบทเพลงนี้ และสอนคนอิสราเอลให้ร้องจนติดปาก เพื่อบทเพลงนี้จะพยานของเราปรักปรำคนอิสราเอล
Dtr	31	21 เพราะว่าเมื่อเราจะได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ซึ่งเรา ได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของเขา และเขาได้รับ
Dtr	31	22 ประทานอิมหน่าและอ้วนพี เขาจะหันไปปรนนิบัติพระอื่น และหมิ่นประมาทเรา และผิดพันธสัญญาของเรา
Dtr	31	23 และต่อมาเมื่อสิ่งร้ายและความลำบากหลายอย่างมาถึงเขาแล้ว เพลงบทนี้จะเผชิญหน้าเป็นพยาน เพราะเพลงนี้จะอยู่ที่ปากเชื้อสายของเขา ไม่มีวันลืม เพราะแม้แต่เวลาที่เรา รู้ถึงความมุ่งหมายที่เขา กำลังจะก่อขึ้นมาแล้ว ก่อนที่เราจะนำเขาเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้ในวัน"
Dtr	31	24 โมเสสจึงได้เขียนบทเพลงนี้ในวันเดียวกันนั้น และสอนให้แก่ประชาชนอิสราเอล
Dtr	31	25 พระองค์ตรัสสั่งโยชวาบุตรชายนูนว่า " จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะนำคนอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณว่าจะให้แก่เขา เราจะอยู่กับเจ้า"
Dtr	31	26 ต่อมาเมื่อโมเสสเขียนถ้อยคำของพระราชบัญญัตินี้ลงในหนังสือจนจบแล้ว
Dtr	31	27 โมเสสก็บัญชาคนเลวีผู้ห้ามหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ว่า
Dtr	31	28 " จงรับหนังสือพระราชบัญญัตินี้วางไว้ข้างหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้อยู่ที่นั่นเพื่อเป็นพยานปรักปรำท่าน
Dtr	31	29 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านทั้งหลายเป็นคนที่มักบุญและคอแข็ง ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่กับท่านวันนี้ ท่านก็ยังยกมือต่อพระเยโฮวาห์ เมื่อข้าพเจ้าตายแล้วจะร้ายกว่านี้สักเท่าใด
Dtr	31	30 ท่านจงเรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ของทุกตระกูล และเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เพื่อข้าพเจ้าจะได้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้ให้เขาฟัง และอัญเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานปรักปรำเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	31	29	เพราะข้าพเจ้าทราบว่ามีข้าพเจ้าตายแล้ว ท่านจะประพาศตัวเสื่อมทรามอย่างที่สุด และหันเหไปจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้ ความชั่วร้ายจะตกแก่ท่านในวันข้างหน้า เพราะว่าท่านจะกระทำสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธด้วยการที่มีท่านกระทำ"
Dtr	31	30	โมเสสก็ได้กล่าวถ้อยคำในบทเพลงต่อไปนี้ให้เข้าหูพระชนมอิสราเอลทั้งหมดจนจบ
Dtr	32	1	"โอ ฟาธสวรรค์ จงเจียหุ่ங ข้าพเจ้าจะพูด โอ พกพโลก ขอจงสถับถ้อยคำจากปากของข้าพเจ้า
Dtr	32	2	ขอให้คำสอนของข้าพเจ้าหยดลงอย่างเม็ดฝน และคำปราศรัยของข้าพเจ้ากลั่นตัวลงอย่างน้ำค้าง อย่างฝนตกปรอยๆอยู่เหนือหญ้าอ่อน อย่างท่าฝนตกลงเหนือผักสด
Dtr	32	3	เพราะข้าพเจ้าจะประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์ จงถวายความยิ่งใหญ่แด่พระเจ้าของเรา
Dtr	32	4	พระองค์ทรงเป็นศิลา พระราชกิจของพระองค์ก็สมบูรณ์ พระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็ยุติธรรม พระเจ้าที่เที่ยงธรรมและปราศจากความชั่วช้า พระองค์ทรงยุติธรรมและเที่ยงตรง
Dtr	32	5	เขาทั้งหลายประพาศตัวชั่วแล้ว คำหิของเขาก็ดำเนินหลายหาไซเป็นคำหิของบุตรของพระองค์ เขาเป็นยุควิปัสและคดโกง
Dtr	32	6	โอ ชนชาติโหดเลวและเบาความเอ๋ย ท่านจะตอบสนองพระเยโฮวาห์อย่างไรหรือ พระองค์มิใช่พระบิดา ผู้ทรงไถ่ท่านไว้ดอกหรือ ผู้ทรงสรรคร์ท่าน และตั้งท่านไว้แล้ว
Dtr	32	7	จงระลึกถึงโบราณกาล จงพิจารณาถึงจำนวนปีที่ผ่านมากหลายชั่วอายุคนแล้วนั้น จงถามบิดาของท่าน แล้วเขาจะสำแดงให้ท่านทราบ จงถามพวกผู้ใหญ่ของท่าน แล้วเขาจะบอกท่าน
Dtr	32	8	เมื่อผู้สูงสุดประทานมรดกแก่บรรดาประชาชาติ เมื่อพระองค์ทรงแยกภูกลานของอาดัม พระองค์ทรงกั้นเขตของชนชาติทั้งหลายตามจำนวนคนอิสราเอล
Dtr	32	9	เพราะว่าส่วนของพระเยโฮวาห์คือประชาชนของพระองค์ ยาโคบเป็นส่วนมรดกของพระองค์เอง
Dtr	32	10	พระองค์ทรงพบเขาในแผ่นดินตุรกีตาร์ ในที่เปลี่ยวเปล่าซึ่งมีแต่เสียงเห่าหอน พระองค์ทรงนำเขาไปทั่ว และทรงสอนเขาอยู่ ทรงรักษาเขาไว้ดังแก้วพระเนตรของพระองค์
Dtr	32	11	เหมือนนกอินทรีที่กางรังของมัน กระพือปีกอยู่เหนือลูกโต กางปีกออกทรงรับลูกไว้ให้เกาะอยู่บนปีก
Dtr	32	12	พระเยโฮวาห์องค์เดียวก็ทรงนำเขามา ไม่มีพระต่างตัวองค์ใดอยู่กับเขา
Dtr	32	13	พระองค์ทรงโปรดเขาให้ขึ้นไปบนโลกส่วนสูง ให้เขากินพืชผลที่ได้จากนา พระองค์ทรงให้เขาจุดน้ำผึ้งจากศิลา และให้ดื่มน้ำนมจากหินแข็งกล้า
Dtr	32	14	ให้ได้นมเปรี้ยวจากวัว และให้ได้น้ำมันจากแพะแกะ ได้ไขมันจากลูกแกะ และแกะผู้พันธัมบาซาน และฝูงแพะ กับข้าวสาลีอย่างดีที่สุด และท่านได้ดื่มเลือดขององุ่น คือน้ำองุ่น
Dtr	32	15	แต่เขารุ่นอ้วนพีขึ้นแล้วก็มีพศ พอเจ้าอ้วนใหญ่ เนื้อหนานุ่มนิ่ม เขาทอดทิ้งพระเจ้าผู้สร้างเขามา แล้วดูหมิ่นศิลาแห่งการรอดของเขา
Dtr	32	16	เขาเย้ยให้พระองค์ทรงอิจฉาด้วยพระต่างตัว ด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายเขาก็ยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้ว
Dtr	32	17	เขาบูชาพวกปีศาจแทนพระเจ้า บูชาพระซึ่งเขาไม่รู้จักมาก่อน บูชาพระในใหม่ๆซึ่งเกิดมาเร็วนี้ ซึ่งบรรพบุรุษของท่านไม่เกรงกล้า
Dtr	32	18	ท่านมิได้ใส่ใจในศิลาที่ไถ่ท่านมา ท่านหลงลืมพระเจ้าซึ่งทรงปั้นท่าน
Dtr	32	19	พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรและทรงซึ่งเขา เพราะเหตุบุตรชายหญิงของพระองค์ได้ยั่วพระองค์
Dtr	32	20	และพระองค์ตรัสว่า "เราจะซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา เราจะคอยดูว่าปลายทางของเขาจะเป็นอย่างไร เพราะเขาเป็นยุคที่ชั่วร้าย เป็นลูกเต่าที่ไม่มีความเชื่อ
Dtr	32	21	เขาทำให้เราอิจฉาด้วยสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้า เขาได้ยั่วโทษเราด้วยความไร้ประโยชน์ของเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขาอิจฉาผู้ที่ไม่ใช่ชนชาติ และจะยั่วโทษเขาด้วยประชาชาติที่เขาชาติหนึ่ง
Dtr	32	22	เพราะมิใช่พ่อซึ่งด้วยความกริ้วของเราใน โฟก็ใหม่กลลามาโปจนถึงกันลิกของนรก เผาแผ่นดินโลกและพืชผลในนั้น และก่อเพลิงติดรากของเขา
Dtr	32	23	เราจะสมสิ่งร้ายไว้บนเขาทั้งหลาย และปล่อยลูกธนูของเรามายังเขา
Dtr	32	24	เขาจะซบพอมไปเพราะความหิว ความร้อนอันแรงกล้าและการทำลายอันขมขื่นจะเผาผลาญเขาเสีย เราจะส่งพิษสัตว์ร้ายให้มาขบกับพิษของสัตว์เลื้อยคลานในพงคลี
Dtr	32	25	ภายนอกจะมีดาบและภายในจะมีดาบกล้าฆ่าทำลายทั้งชายหนุ่มและหญิงพรหมจารี ทั้งเด็กที่ยังดุนนมและคนที่ผมหยอก
Dtr	32	26	เราพูดแล้วว่า " เราจะให้เขากระจัดกระจายไปถึงมุมต่างๆ เราจะให้ชื่อของเขาคนญ่ไปจากความทรงจำของมนุษย์"
Dtr	32	27	ถ้าหากว่าเราไม่กลัวความกริ้วโกรธของศัตรู เกรงว่าศัตรูจะประพาศตัวผิดไป กล่าวศัตรูทั้งหลายจะพูดว่า " กำลังมือของเราจะมีชัย พระเยโฮวาห์หาได้ทรงกระทำกิจการทั้งปวงนี้ไม่"
Dtr	32	28	เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชาติที่ไม่ยอมฟังคำปรึกษา ในพวกเขาไม่มีความเข้าใจ
Dtr	32	29	ถ้าเขาฉลาดแล้วเขาจะเข้าใจเรื่องนี้และทราบเรื่องสุดท้ายปลายมือ
Dtr	32	30	คนเดียวจะไล่พันคนอย่างไรได้ สองคนจะทำให้หมื่นคนหนีได้อย่างไร นอกจากศิลาของเขาได้ขายเขาเสียแล้ว และพระเยโฮวาห์ได้ทรงทอดทิ้งเขาเสีย
Dtr	32	31	เพราะศิลาของเขาไม่เหมือนศิลาของเรา แม้ศัตรูของเราก็ตัดสินอย่างนั้น
Dtr	32	32	เพราะว่าเงาองุ่นของเขามาจากเงาเมืองโสโดม มาจากไร่เมืองโกโมราห์ ผลองุ่นของเขาเป็นดีหมี และองุ่นที่เป็นพวงๆก็ขมขื่น
Dtr	32	33	น้ำองุ่นของเขาเป็นพิษของมังกร เป็นพิษอำมหิตของงูเห่า
Dtr	32	34	เรื่องนี้มิได้สะสมไว้กับเราดอกหรือ ประทับตราไว้ในคัลลังของเรา
Dtr	32	35	การแก้แค้นและการตอบสนองเป็นของเรา เท่าของเขาคงสิ้นไกล ไปตามกำหนดเวลา เพราะวารีแห่งหายนะของเขายู่ใกล้แค่เอื้อมแล้ว
Dtr	32	36	และสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับเขาก็จะมาโดยพลัน
Dtr	32	37	เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์ และทรงเมตตาปราณีต่อผู้รับใช้ของพระองค์ เมื่อทอดพระเนตรกำลังของเขาลึกลง ไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่
Dtr	32	38	แล้วพระองค์จะตรัสว่า " พระของเขายู่ที่ไหน ศิลาที่เขาพึ่งพานั้นอยู่ที่ไหนเล่า
Dtr	32	39	คือผู้ที่รับประทานไขมันของเครื่องสัตวบูชาของเขา และดื่มน้ำองุ่นที่เป็นเครื่องดื่มบูชาของเขา ให้บรรดาพระเหล่านั้นลุกขึ้นช่วย ให้พระเหล่านั้นเป็นผู้ป้องกันเจ้าช
Dtr	32	40	จงดูเถิด ตัวเรา คือเรานี้แหละเป็นผู้นั้น นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นใด เราฆ่าให้ตาย และเราก้ให้มีชีวิตอยู่ เราทำให้มอดเจ็บ และเราก้รักษาให้หาย ไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พ้นมือเราได้
Dtr	32	41	เพราะเราข่มขืนถึงสวรรค์ และปฏิญาณว่า ตั้งแต่เราดำรงอยู่เป็นนิตย์
Dtr	32	42	ถ้าเราลืบบดาอันวาววับของเรา และมีของเรายืดการพิพากษาไว้ เราจะแก้แค้นศัตรูของเรา และตอบแทนผู้ที่เกลียดเรา
Dtr	32	43	เราจะให้ลูกธนูของเรามาไลหิต และดาบของเราจะกินเนื้อหนึ่ง ด้วยโลหิตของผู้ที่ถูกฆ่าและของซลย จากศิรษะเจ้านายศัตรู"
Dtr	32	44	โอ ประชาชาติทั้งหลาย จงชื่นชมยินดีกับประชาชนของพระองค์ เพราะพระองค์จะแก้แค้นโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว และจะทรงทำการแก้แค้นศัตรูของพระองค์" และจะทรงเมตตาปราณีทั้งแผ่นดินและประชาชนของพระองค์"
Dtr	32	45	โมเสสได้มาเล่าบรรดาถ้อยคำของเพลงบทนี้ให้ประชาชนฟัง ทั้งตัวท่านพร้อมกับโยชูวาบุตรชายนุน
Dtr	32	46	และเมื่อโมเสสเล่าคำเหล่านี้ทั้งหมดแก่บรรดาคนอิสราเอลจบแล้ว
Dtr	32	47	ท่านก็กล่าวแก่เขาว่า " จงใส่ใจในถ้อยคำทั้งหลายซึ่งข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านในวันนี้ เพื่อท่านจะได้บัญชาแก่ภูกลานของท่าน เพื่อเขาจะได้ระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น
Dtr	32	48	เรื่องนั้นไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยสำหรับท่านทั้งหลาย แต่เป็นเรื่องชีวิตของท่านทั้งหลาย และเรื่องนี้จะกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน ไปยึดครองนั้น"
Dtr	32	48	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในวันนั้นเองว่า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dtr	32	49	" จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาริม ถึงยอดเขาโนโบ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินโมอับ ตรงข้ามเมืองเยรีโค และดูแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเราให้แก่ประชาชน
อิสราเอลเป็นกรรมสิทธิ์			
Dtr	32	50	และสิ้นชีวิตเสียบนภูเขาซึ่งเจ้าขึ้นไปนั้น และถูกรวบไปอยู่กับญาติพี่น้องของเจ้า ดังอาโรนพี่ชายของเจ้าได้สิ้นชีวิตที่ภูเขาโฮร์ และถูกรวบไป
อยู่กับประชาชนของเขา			
Dtr	32	51	เพราะเจ้าทั้งสอง ได้ละเมิดต่อเราท่ามกลางคนอิสราเอลที่น้ำเมรีบาห์แห่งคาเดชในถิ่นทุรกันดารคิน เพราะเจ้ามิได้เคารพเราว่าบริสุทธิ์ในหมู่
คนอิสราเอล			
Dtr	32	52	เพราะเจ้าจะได้เห็นแผ่นดินซึ่งอยู่ต่อหน้าเจ้า แต่เจ้าไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราให้แก่คนอิสราเอล"
Dtr	33	1	ต่อไปนี้เป็นพรซึ่งโมเสสบุตรของพระเจ้ายิ่งใหญ่ได้บอกแก่คนอิสราเอลก่อนที่ทูลสิ้นชีวิต
Dtr	33	2	ท่านกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์เสด็จจากซีนาย และทรงรุ่งแจ้งจากเสอีร์มายังเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงฉายรังสีจากภูเขาปาราน พระองค์เสด็จ
พร้อมกับวิสุทธิชนนับหมื่นๆ ที่พระหัตถ์เบื้องขวามิใช่เป็นพระราชบัญญัติแก่เขา			
Dtr	33	3	แท้จริง พระองค์ทรงรักษาประชาชนของพระองค์ บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ก็อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และเขาทั้งหลายกราบลงที่พระ
บาทของพระองค์รับพระคำรับสั่งของพระองค์			
Dtr	33	4	โมเสสบัญชาพระราชบัญญัติไว้แก่เรา เป็นกรรมสิทธิ์ของชนเผ่าเบนยามิน
Dtr	33	5	พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ในเยรูซาเลม เมื่อหัวหน้าชนชาติชุมนุมกับคนอิสราเอลทุกตระกูล
Dtr	33	6	ขอให้เราเนตาบชีวิตอยู่ อย่าให้ตาย อย่าให้ผู้คนของเรามีอาย "
Dtr	33	7	ท่านกล่าวถึงพรสำหรับยูดาห์ดังนี้ว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับเสียงของยูดาห์ ขอทรงนำเขาเข้ากับชนชาติของเขา มือของเขาได้
ต่อสู้เพื่อตนเอง และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากปรักภัยของเขา "			
Dtr	33	8	ท่านกล่าวถึงเลวีว่า " ขอให้มิมิและอูริมของพระองค์อยู่กับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ ผู้ที่พระองค์ทรงทดลองแล้วที่ตำบลมัสสาห์ ผู้ที่พระองค์
ได้ต่อสู้แล้วที่น้ำเมรีบาห์			
Dtr	33	9	ผู้กล่าวถึงบิดามารดาของเขาว่า ' ข้าพเจ้ามิได้เห็นเขา ' เขาไม่จำพี่น้องของเขา และไม่รู้จักลูกของตนเอง เพราะว่าเขาปฏิบัติตามพระ
วณะของพระองค์ และรักษาพันธสัญญาของพระองค์			
Dtr	33	10	เขาทั้งหลายจะสอนคำตัดสินของพระองค์แก่ยาโคบ และสอนพระราชบัญญัติของพระองค์แก่อิสราเอล เขาจะวางเครื่องหอมต่อพระพักตร์
พระองค์ และถวายเครื่องเผาบูชาทั้งสิ้นบนแท่นบูชาของพระองค์			
Dtr	33	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงอวยพรพระพรแก่ข้าพเจ้าของข้า และโปรดการงานที่มือเขาทำ ขอทรงทำหลายวันแอมแห่งศัตรูของเขา
คือผู้ที่เกลียดชังเขา อย่าให้ลุกขึ้นอีกได้ "			
Dtr	33	12	ท่านกล่าวเรื่องเบนยามินว่า " คนที่พระเยโฮวาห์ทรงรักจะอาศัยอยู่กับพระองค์อย่างปลอดภัย พระเยโฮวาห์จะทรงปกเขาไว้วันยังค่ำ และจะ
ทรงประทับอยู่ระหว่างเขากับเขา "			
Dtr	33	13	และท่านกล่าวถึงโยเซฟว่า " ขอให้แผ่นดินของเขาได้รับพระพรจากพระเยโฮวาห์ ให้ได้รับของประเสริฐที่สุดจากฟ้าสวรรค์ ทั้งน้ำค้างและ
จากบาดาลซึ่งหมอบอยู่ข้างล่าง			
Dtr	33	14	ให้ได้รับผลประเสริฐที่สุดของดวงอาทิตย์ และพืชผลประเสริฐที่สุดที่ดวงจันทร์ให้บังเกิด
Dtr	33	15	พร้อมกับผลอย่างงามที่สุดจากภูเขาดีดามบารรห์ และผลประเสริฐที่สุดจากเนินเขาที่อยู่ตลอดกาล
Dtr	33	16	และผลประเสริฐที่สุดของพืชผลและสิ่งที่อยู่ในนั้น และพระกรุณาคุณของพระองค์ซึ่งประทับที่พุ่มไม้ ขอให้พรเหล่านี้ลงมาเหนือศีรษะของโย
เซฟ และเหนือกระหม่อมของผู้ที่ถูกแยกจากพี่น้องของตน			
Dtr	33	17	สง่าราศีของเขาเหมือนลูกวัวหัวปีของเขา เขาของเขาเหมือนเขาโคกระที่ง และด้วยเขานั้นเขาจะดันชนชาติทั้งหลายออกไปจนสุดปลายพิภพ
คนเอเฟราอิมนับหมื่นเป็นแสนนี้ คนมนัสเสห์นับพันก็เหมือนกัน "			
Dtr	33	18	ท่านกล่าวถึงเศบูลุนว่า " เศบูลุนเอ๋ย จงปีติว่าเรงเมื่อท่านออกไป และอิสสาคารเอ๋ย จงปีติว่าเรงในแดนที่ของตน
Dtr	33	19	เขาจะเรียกชนชาติทั้งหลายมาที่ภูเขา และถวายเครื่องสัตวบูชาแห่งความชอบธรรมที่นั่น เพราะเขาจะดูความอดมจากทะเลและได้ชมทรัพย์
ที่ซ่อนอยู่ในทราย "			
Dtr	33	20	ท่านกล่าวถึงกาดว่า " สาธุการแด่พระองค์ผู้ทรงขยายภาค ภาคหมอบอยู่เหมือนกับสิงโต เขาทั้งเขนและกระหม่อมมนัสเสห์
Dtr	33	21	เขาเลือกแผ่นดินส่วนดีที่สุดเป็นของตน เพราะส่วนของผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติได้มีเก็บไว้ที่นั่นแล้ว และเขามุ่งหน้าของชนชาตินี้ เขา
ได้กระทำตามความเที่ยงธรรมของพระเยโฮวาห์และตามคำตัดสินซึ่งมีต่ออิสราเอล "			
Dtr	33	22	และท่านกล่าวถึงดานว่า " ดานเป็นลูกสิงโตที่กระโดดมาจากเมืองบาซัน "
Dtr	33	23	และท่านกล่าวถึงนัฟทาลีว่า " โอ นัฟทาลี ผู้มีด้วยพระคุณและหน้าด้วยพระพรของพระเยโฮวาห์ จงยึดครองทางตะวันตกและทางใต้ "
Dtr	33	24	และท่านกล่าวถึงอาเชอร์ว่า " ขอให้อาเชอร์ได้รับพระพรคือให้มีบุตรมากมาย ให้เขาเป็นที่โปรดปรานของพี่น้องของเขา และให้เขาจุ่มเท้า
เขาลงในน้ำมัน			
Dtr	33	25	รองเท้าของท่านจะเป็นเหล็กและทองสัมฤทธิ์ วันคืนของท่านเป็นอย่างไร ขอให้กำลังของท่านเป็นเช่นนั้น
Dtr	33	26	ไม่มีผู้ใดเหมือนพระเจ้าของเยชูร พระองค์เสด็จมาทางฟ้าสวรรค์เพื่อช่วยท่าน เสด็จมาเยี่ยมด้วยความเอาอาวตะการของพระองค์ตามท้อง
ฟ้า			
Dtr	33	27	พระเจ้าผู้ดำรงเป็นนิรันดร์เป็นที่ลี้ภัยของท่าน และพระกนิรันดร์รับรองท่านอยู่ พระองค์จะทรงผลัดศัตรูให้ออกไปพ้นหน้าท่าน และจะตรัสว่า
~ ทำลายเสียเถอะ "			
Dtr	33	28	ดังนั้นแหละ อิสราเอลจึงจะอยู่อย่างปลอดภัยแต่ฝ่ายเดียว น้ำพุแห่งยาโคบจะอยู่ในแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น เออ ท้องฟ้าของพระองค์จะ
โปรยน้ำค้างลงมา			
Dtr	33	29	โอ อิสราเอล ท่านทั้งหลายเป็นสุขแท้ๆ ใครเหมือนท่านบ้าง โอ ชนชาติที่รอดมาด้วยพระเยโฮวาห์ทรงช่วย เป็นโลช่วยท่าน เป็นดาบแห่ง
ความยอดเยี่ยมของท่าน ท่านจะพบว่าเป็นผู้สละทั้งสิ้น ท่านจะเหยียบย่ำไปบนภูเขาศถิตสูงของเขา "			
Dtr	34	1	และโมเสสก็ขึ้นไปจากราบโมอับถึงภูเขาโนโบ ถึงยอดเขาปิสกาห์ ซึ่งอยู่ตรงข้ามเมืองเยรีโค และพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงให้ท่านเห็นแผ่นดิน
นั้นทั้งหมด คือกิเลอาดจนถึงดาน			
Dtr	34	2	ทั้งนัฟทาลีทั้งหมด เห็นแผ่นดินเอเฟราอิม และมนัสเสห์ หัวแผ่นดินยูดาห์ ไกลไปถึงทะเลที่อยู่ไกลออกไป
Dtr	34	3	ทั้งทางใต้และที่ลุ่มในหุบเขาแห่งเมืองเยรีโค เมืองต้นอินทผลัม ไกลไปจนถึงโคอาร์
Dtr	34	4	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า " นี่คือแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณต่ออับราฮัม ต่ออิสอัค และต่อยาโคบ ว่า ` เราจะให้แก่เชื้อสายของเจ้า '
เราให้เจ้าเห็นกับตา แต่เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินนั้น "			
Dtr	34	5	เหตุฉะนั้น โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์จึงสิ้นชีวิตที่นั่นในแผ่นดินโมอับ ตามพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์
Dtr	34	6	และพระองค์ทรงฝังท่านไว้ในหุบเขาในแผ่นดินโมอับ ตรงข้ามเบธเปโอร์ จนถึงทุกวันนี้หาผู้ใดรู้จักที่ฝังศพของท่านไม่
Dtr	34	7	เมื่อโมเสสสิ้นชีวิตนั้นท่านมีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบปี นัยน์ตาของท่านมิได้มัวไป หรือกำลังของท่านก็ไม่ถอย
Dtr	34	8	และคนอิสราเอลร้องให้ถึงโมเสสที่ราบโมอับสามสิบวัน แล้ววันที่ร้องให้ไว้ทุกข์ถึงโมเสสก็สิ้นสุดลง
Dtr	34	9	โยชูวาบุตรชายนูนมีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา เพราะโมเสสได้เอามือของท่านวางบนเขา ดังนั้นประชาชนอิสราเอลจึงเชื่อฟังเขา และ
ได้กระทำดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้			
Dtr	34	10	ตั้งแต่วันนั้นมาไม่มีใครผู้พยากรณ์ใดเกิดขึ้นในอิสราเอลเสมอโมเสส ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงรู้จักหน้าต่อหน้า
Dtr	34	11	ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนท่านในเรื่องหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้ท่านให้กระทำในแผ่นดินอียิปต์ ต่อฟาโรห์และต่อ
บรรดาข้าราชการบริพารของฟาโรห์ และต่อแผ่นดินของท่านทั้งสิ้น			
Dtr	34	12	และในเรื่องอำนาจยิ่งใหญ่และกิจการอันน่าเกรงกลัวและใหญ่โตทั้งสิ้นซึ่งโมเสสกระทำในสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง
Jsh	1	1	อยู่มากเมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของโมเสสว่า
Jsh	1	2	" โมเสสผู้รับใช้ของเราสิ้นชีวิตแล้ว ฉะนั้นบัดนี้จงลุกขึ้น ยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ ทั้งเจ้าและชนชาตินี้ทั้งหมดไปยังแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่

The Holy Bible in Thai (KJV)

เขาทั้งหลาย คือแก่นอิสราเอล			
Jsh	1	3	ทุกๆตำบลถิ่นที่ฝ่าเท้าของเจ้าทั้งหลายจะเหยียบลง เราได้ยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย ดังที่เราได้ตรัสไว้กับโมเสส
Jsh	1	4	ตั้งแต่ถิ่นทรกัณดารและภูเขาเลบานอนนี้ไกลไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส แผ่นดินทั้งหมดของกันฮิตไทต์ ถึงทะเลใหญ่ทางทิศ
ตะวันตก จะเป็นอาณาเขตของเจ้า			
Jsh	1	5	ไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า เรายูกับโมเสสมาแล้วฉันใด เราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น เราจะไม่ละเลยหรือละทิ้งเจ้าเสีย
Jsh	1	6	จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะกระทำให้ชนชาตินี้แบ่งมรดกในแผ่นดินนั้น ซึ่งเราปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายว่าจะ
ยกให้แก่เขา			
Jsh	1	7	เพียงแต่จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด ระวังที่จะกระทำตามพระราชบัญญัติทั้งหมดซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้ฉันใด อย่าหลีกเลี่ยง
จากพระราชบัญญัตินั้น ไปทางขวามือหรือทางซ้าย เพื่อว่าเจ้าจะไปในถิ่นฐานใด เจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดี			
Jsh	1	8	อย่าให้หนึ่งลือพระราชบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึกรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำ
ตามข้อความที่เขียนไว้ในวันทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความสำเร็จ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี			
Jsh	1	9	เราสั่งเจ้าไว้แล้วมิใช่หรือว่า จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจหรือคร่ำครวญเลย เพราะว่าเจ้าจะไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
เจ้าทรงสถิตกับเจ้า"			
Jsh	1	10	แล้วโยชวาบัญชาเจ้าหน้าที่ทั้งปวงของประชาชนว่า
Jsh	1	11	" จงไปในค่ายสิ่งประชาชนว่า จะเตรียมเสบียงอาหารไว้ เพราะว่าภายในสามวันท่านทั้งหลายจะต้องยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ เพื่อเข้าไปยึด
ครองแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้ยึดครอง"			
Jsh	1	12	แล้วโยชวาพบกับคนรูเบน คนกาต และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งว่า
Jsh	1	13	" จงจำคำที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านทั้งหลายไว้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจัดที่พักให้ท่าน และประทานแผ่นดิน
นั้นแก่ท่าน			
Jsh	1	14	จงให้ภรรยาของท่านทั้งหลาย ลูกเล็กของท่าน และฝูงสัตว์ของท่านอยู่ในแผ่นดินซึ่งโมเสสยกให้ที่พักแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ แต่ผู้ชายที่
ชำนาญศึกทั้งหลายในพวกท่านต้องถืออาวุธข้ามไปเป็นทัพหน้า เพื่อช่วยพี่น้องของตน			
Jsh	1	15	จนกว่าพระเยโฮวาห์จะประทานที่พักให้แก่พี่น้องของท่าน ดังที่ประทานแก่ท่าน ทั้งให้เขาได้ยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
ท่านประทานแก่เขา แล้วท่านจึงจะกลับไปยังแผ่นดินที่ท่านยึดครองและถือไว้เป็นกรรมสิทธิ์ คือแผ่นดินซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้ให้แก่พวกท่านพักแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้			
ทางดวงอาทิตย์ขึ้น"			
Jsh	1	16	เขาทั้งหลายจึงตอบโยชวาว่า " สิ่งสารพัดซึ่งท่านบัญชาแก่พวกเรา เราจะกระทำตาม ท่านจะให้พวกเราไปในที่ใดๆ เราจะไป
Jsh	1	17	เราเชื่อฟังโมเสสในเรื่องทั้งปวงอย่างไร เราจะเชื่อฟังท่านอย่างนั้น ขอเพียงว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิตกับท่าน ดังที่พระองค์ได้
สถิตกับโมเสสก็แล้วกัน			
Jsh	1	18	ผู้ใดที่ขัดขืนคำบัญชาของท่าน และไม่เชื่อฟังถ้อยคำของท่าน ไม่ว่าท่านจะบัญชาเขาอย่างไร ผู้นั้นจะต้องถึงตาย ขอเพียงให้เข้มแข็งและกล้า
หาญเถิด"			
Jsh	2	1	ต่อมาโยชวาบุตรชายนูนได้ใช้ชายสองคนจากเมืองซีทิมเป็นการลับให้ไปสอดแนม กล่าวไว้ว่า " จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น และเมืองเยรีโค
ด้วย" คนทั้งสองก็ไป เข้าไปในเรือนของหญิง			
Jsh	2	2	โสเภณีคนหนึ่งชื่อราหับ และพักอยู่ที่นั่น
Jsh	2	3	มีคนทุกษัตริย์เมืองเยรีโคว่า " ดูเถิด มีชายอิสราเอลบางคนเข้ามาคืนนี้ เพื่อจะสอดแนมดูแผ่นดิน"
แผ่นดินของเรา"			
Jsh	2	4	แต่หญิงนั้นได้ซ่อนชายทั้งสองเสียแล้วจึงกล่าวว่า " มีผู้ขมาหาข้าพเจ้าจริง แต่ขามาจากไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ
Jsh	2	5	ต่อมาเมื่อจะปิดประตูเมืองในเวลาพลบค่ำ คนเหล่านั้นก็ออกไปแล้ว เขาไปทางไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ จงรีบตามเขาไปเถิด คงทันเขา"
Jsh	2	6	แต่หญิงนั้นได้พาคนทั้งสองซึ่งบนหลังคาแล้วซ่อนตัวเขาไว้ใต้ต้นป่านซึ่งวางลำดับตากไว้ที่ดาดฟ้าบนหลังคานั้น
Jsh	2	7	เขาทั้งหลายก็ไล่ตามคนทั้งสองไปทางแม่น้ำจอร์แดนจนถึงท่าข้าม พวกคนที่ไล่ตามนั้นออกไปแล้วเขาก็ปิดประตูเมือง
Jsh	2	8	เมื่อชายทั้งสองคนยังไม่นอนหญิงนั้นก็ขึ้น ไปหาชายบนหลังคา
Jsh	2	9	กล่าวแก่ชายนั้นว่า " ดิฉันทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่พวกท่าน ความคร่ำครวญต่อท่าน ได้ตกอยู่บนเราทั้งหลาย และ
บรรดาชาวแผ่นดินก็คร่ำครวญต่อท่าน			
Jsh	2	10	เพราะเราทั้งหลายได้ยินเรื่องซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ทะเลแดงแห้งไปต่อหน้าท่านเมื่อท่านออกจากอียิปต์ และเรื่องการทำ
แก่ษัตริย์ทั้งสองของคานาไมไรต์ ซึ่งอยู่พักแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือกษัตริย์สิโหนและโอก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ทำลายเสียสิ้น			
Jsh	2	11	เพราะเรื่องท่านนี้แหละ พอเราได้ยินข่าวนี้ จิตใจของเราก็ละลายไป ไม่มีความกล้าหาญเหลืออยู่ในสักคนหนึ่งเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของท่านเป็นพระเจ้าของสวรรค์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง			
Jsh	2	12	บัดนี้ขอท่านปฏิญาณให้ดิฉันในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า เมื่อดิฉันได้สำแดงความเมตตาต่อท่านแล้ว ท่านจะแสดงความเมตตาต่อเรือนบิดา
ของดิฉันและให้มีหมายสำคัญอันแน่นอนต่อกัน			
Jsh	2	13	และขอไว้ชีวิตบิดามารดา พี่น้องชายหญิง และทุกคนที่เป็นของวงศ์ญาตินี้ ให้ชีวิตเรารอดจากตาย"
Jsh	2	14	ชายนั้นจึงตอบนางว่า " ชีวิตของเราเพื่อชีวิตของเจ้านะหรือ ถ้าเจ้าไม่แพร่พรายธุรกิจนี้แก่ผู้ใด เราจะมีความเมตตาและจริงใจต่อเจ้า เมื่อ
พระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่เรา"			
Jsh	2	15	แล้วนางจึงเอาเชือกหย่อนเขาทั้งสองทางหน้าต่าง เพราะบ้านของนางตั้งอยู่ที่กำแพงเมือง นางอาศัยอยู่ในกำแพง
Jsh	2	16	นางจึงบอกเขาว่า " จงขึ้นไปบนภูเขา ด้วยเกรงว่าผู้ที่ไล่ตามจะพบเข้า จงซ่อนตัวอยู่สามวันจนกว่าผู้ที่ไล่ตามจะกลับ แล้วจึงคอยออกเดินต่อ
ไป"			
Jsh	2	17	ชายนั้นจึงพูดกับนางว่า " ฝ่ายเราจะไม่ให้ผิดคำปฏิญาณซึ่งเจ้าได้ให้เราปฏิญาณนั้น
Jsh	2	18	ดูเถิด เมื่อเรายกเข้ามาในแผ่นดินนี้ เจ้าจงเอาดาบแดงนี้ผูกไว้ที่หน้าต่างซึ่งเจ้าหย่อนเราลง ไปนั้น และเจ้าจงรวบรวมบิดามารดา พี่น้อง และ
ครัวเรือนของบิดาทั้งสิ้นเข้ามาไว้ในบ้าน			
Jsh	2	19	ถ้ามีผู้ใดออกไปที่ถนนนอกประตูบ้าน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศีรษะของผู้นั้นเอง ฝ่ายเราไม่มีความผิด แต่ถ้ามีคนหนึ่งคนโดยมีมือขึ้นทำ
ร้ายผู้ใดที่อยู่กับเจ้าในเรือน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศีรษะของเราเถิด			
Jsh	2	20	แต่ถ้าเจ้าแพร่พรายธุรกิจของ เราแก่ผู้ใด เราก็กินจากคำปฏิญาณซึ่งเจ้าให้เราปฏิญาณไว้ฉันใด"
Jsh	2	21	นางจึงกล่าวว่า " ให้เป็นไปตามคำของท่านเถิด" แล้วนางก็ส่งคนทั้งสองนั้นไป เขาก็ไป นางจึงเอาดาบแดงผูกไว้ที่หน้าต่าง
Jsh	2	22	คนทั้งสองออกไปแล้วขึ้นไปบนภูเขาพักอยู่ที่นั่นสามวัน จนผู้ที่ไล่ตามกลับ เพราะผู้ที่ไล่ตามนั้น ได้ค้นหาอยู่ตลอดทางก็ไม่พบ
Jsh	2	23	ชายทั้งสองก็ลงจากภูเขาอีก และข้ามไปหาโยชวาบุตรชายนูน แล้วเล่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งเกิดแก่ตนให้ฟัง
Jsh	2	24	และเขากล่าวแก่โยชวาว่า " พระเยโฮวาห์ทรงมอบแผ่นดินนั้นทั้งหมดไว้ในมือเราแน่นอนแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาชาวบ้านชาวเมืองใน
แผ่นดินนี้ ก็มีใจคร่ำครวญไป เพราะเราเป็นเหตุ"			
Jsh	3	1	ฝ่ายโยชวาก็ตื่นแต่เช้า เขาทั้งหลายยกออกจากซีทิมมาถึงแม่น้ำจอร์แดน ทั้งตัวท่านและคนอิสราเอลทั้งหมด เขาพักอยู่ที่นั่นก่อนจะข้ามไป
Jsh	3	2	ครั้นล่วงมาได้สามวัน พวกเจ้าหน้าที่ก็ไปทั่วค่าย
Jsh	3	3	แล้วโยชวาประจักษ์ว่า " เมื่อท่านเห็นหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และเห็นคนเลวีซึ่งเป็นโรหิตนามไป ก็ให้ยกออก
จากที่ของท่านตามหีบนั้นไป			
Jsh	3	4	ทั้งระยะของท่านไว้ให้ห่างจากหีบประมาณสองพันศอก อย่าเข้าไปใกล้หีบนั้น เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้จักทางที่จะไป เพราะท่านยังไม่เคยมา
ทางนี้ก่อน"			
Jsh	3	5	ฝ่ายโยชวาจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า " จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เถิด เพราะว่าพรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำกรรมพิหารภัยท่ามกลางท่าน"
Jsh	3	6	โยชวาสั่งพวกโรหิตว่า " จยกหีบพันธสัญญาข้ามไปข้างหน้าประชาชนทั้งปวง" เขาก็ยกหีบพันธสัญญาเดินไปข้างหน้าประชาชน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	3	7	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "วันนี้เราจะเริ่มยกย่องเจ้าท่ามกลางสายตาของบรรดาอิสราเอล เพื่อเขาจะทราบว่าเขาอยู่กับโมเสสแล้วอย่างไร เราะอยู่กับเจ้าอย่างนั้น"
Jsh	3	8	และเจ้าจงสั่งปโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาว่า "เมื่อท่านทั้งหลายมาริมแม่น้ำจอร์แดนจงหยุดยืนอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน"
Jsh	3	9	และโยชูวากล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "จงมาที่นี่เถิด และฟังพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"
Jsh	3	10	และโยชูวากล่าวว่า "โดยเหตุนี้ท่านทั้งหลายจะได้ทราบว่า พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ได้ประทับอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และว่าพระองค์ทรงขับไล่คนกานาอัน คนฮิตไตต์ คนซีไรต์ คนเปรีซัย คนเกอร์กาซัย คนอาโมไรต์ และคนเยบสียให้พ้นหน้าท่านทั้งหลายอย่างแน่นอน"
Jsh	3	11	ดูเถิด หีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นสากลพิภพจะข้ามไปข้างหน้าท่านลงไปแม่น้ำจอร์แดน
Jsh	3	12	เหตุฉะนั้นจงเลือกคนสิบสองคนออกจากตระกูลอิสราเอลตระกูลละคน
Jsh	3	13	และต่อมามีน้ำที่เมื่อฝ่าเท้าของปโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น จะลงไปอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน
น้ำในแม่น้ำจอร์แดนจะถูกตัดขาดจากน้ำที่ไหลมาจากข้างบน น้ำนั้นจะหยุดตั้งขึ้นเป็นกองเดียว"			
Jsh	3	14	ดังนั้นเมื่อประชาชนยกจากเต็นท์ของเขาทั้งหลาย เพื่อจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน พร้อมกับปโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาไปข้างหน้าประชาชน
Jsh	3	15	เมื่อคนหามหีบมาถึงจอร์แดนและเท้าของปโรหิตผู้หามหีบก้าวลงในขอบแม่น้ำแล้ว (จอร์แดนขึ้นท่วมฝั่งตลอดฤดูเกี่ยวข้าวเสมอ)
Jsh	3	16	น้ำที่ไหลมาจากข้างบนก็หยุดตั้งขึ้นและน้ำนั้นเป็นกองไกลออกไปยังนักตั้งแต่มืองอาดัม ซึ่งเป็นเมืองอยู่ข้างๆเมืองคาราน และน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็มนั้นก็ขาดกันสิ้น แล้วประชาชนก็ข้ามไปที่ฝั่งตรงข้ามเมืองเยรีโค
Jsh	3	17	และปโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ยืนมั่นอยู่บนดินแดนแห่งกลางแม่น้ำจอร์แดน คนอิสราเอลทั้งหมดก็เดินข้ามไปบนดิน
แห่ง จนประชาชนข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหมด			
Jsh	4	1	ต่อมามีประชาชนนั้นได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนเสร็จหมดแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า
Jsh	4	2	"จงเลือกชายสิบสองคนจากประชาชนตระกูลละคน
Jsh	4	3	และบัญชาเขาว่า "จงผ่านไปเอาศิลาสิบสองก้อนจากที่นี่ที่กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ซึ่งเท้าของปโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ยืนมั่นอยู่นั้น ขนมาวางไว้ในที่ซึ่งท่านทั้งหลายจะนอนในคืนวันนี้"
Jsh	4	4	แล้วโยชูวาก็เลือกชายสิบสองคน ซึ่งท่านจัดตั้งจากประชาชนอิสราเอลตระกูลละคน
Jsh	4	5	โยชูวาจึงสั่งเขาว่า "จงผ่านไปข้างหน้าหีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านลงไปกลางแม่น้ำจอร์แดน แล้วแบกศิลามาคนละก้อนตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล
Jsh	4	6	เพื่อว่าสิ่งนี้จะเป็หมายสำคัญในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ในเมื่อลูกหลานของท่านจะถามบิดาในเวลาต่อไปว่า "ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร"
Jsh	4	7	แล้วท่านจงตอบพวกเขาว่า "น้ำที่จอร์แดนขาดจากกันต่อหน้าหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ เมื่อหีบนั้นข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็ขาดจากกัน ศิลาเหล่านี้จะเป็นที่รำลึกแก่ลูกหลานอิสราเอลเป็นนิตย์"
Jsh	4	8	คนอิสราเอลเหล่านั้นก็กระทำตามที่โยชูวาบัญชา และขนหินสิบสองก้อนมาจากกลางจอร์แดน ตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวา และเขาก็แบกมายังที่ซึ่งเขาพักอยู่ วางไว้ที่นั่น
Jsh	4	9	และโยชูวาได้ตั้งศิลาสิบสองก้อนไว้กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ซึ่งเท้าของปโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาอันอยู่ และศิลาเหล่านั้นก็ตั้งอยู่จนทุกวันนี้
Jsh	4	10	เพราะว่าปโรหิตผู้หามหีบนั้นได้ยืนอยู่ที่กลางจอร์แดนกว่าสี่สาร์พัดจะสำเร็จ ตามซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาโยชูวาให้บอกประชาชน ตามซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้กับโยชูวาทุกประการ แล้วประชาชนก็รีบข้ามไป
Jsh	4	11	ต่อมามีประชาชนข้ามไปหมดแล้ว หีบแห่งพระเยโฮวาห์และปโรหิตก็ข้ามไปต่อหน้าประชาชน
Jsh	4	12	คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครั้งตระกูลก็อูอารูนำหน้าคนอิสราเอลข้ามไปตามที่โมเสสได้สั่งเขาไว้
Jsh	4	13	มีคนก็อูอารูไว้พร้อมที่จะเข้าสงครามประมาณสี่หมื่นคน ได้ข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เพื่อทำศึก ไปถึงที่ราบเขตเมืองเยรีโค
Jsh	4	14	ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงยกย่องโยชูวาท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง เขาทั้งหลายก็ยำเกรงท่าน ดังที่เขาเคยยำเกรงโมเสสตลอดชีวิตของท่าน
Jsh	4	15	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า
Jsh	4	16	"จงบัญชาปโรหิตผู้หามหีบพระโอวาห์ให้ขึ้นมาจากจอร์แดน"
Jsh	4	17	โยชูวาจึงบัญชาแก่ปโรหิตว่า "จงขึ้นมาจากจอร์แดนเถิด"
Jsh	4	18	ต่อมามีปโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากกลางจอร์แดน เมื่อฝ่าเท้าของปโรหิตยกขึ้นเหยียบแผ่นดินแห่ง น้ำในจอร์แดนก็กลับมายังที่เก่าไหลท่วมฝั่งอย่างเดิม
Jsh	4	19	ประชาชนได้ขึ้นจากจอร์แดนในวันที่สิบเดือนที่หนึ่ง ไปตั้งค่ายอยู่ที่กิลกาล ริมเขตเมืองเยรีโคข้างทิศตะวันออก
Jsh	4	20	และศิลาสิบสองก้อนซึ่งเขานำออกมาจากจอร์แดนนั้น โยชูวาก็ได้ตั้งไว้ที่กิลกาล
Jsh	4	21	ท่านจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "เวลาภายหลังหน้าเมื่อลูกหลานจะถามบิดาของเข่ว่า "ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร"
Jsh	4	22	แล้วท่านจงตอบแก่ลูกหลานให้ทราบ ว่า "อิสราเอลได้ข้ามจอร์แดนนี้บนดินแห่ง"
Jsh	4	23	เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายกระทำให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปเพื่อท่าน จนท่านข้ามไปได้หมด ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำแก่ทะเลแดง ทรงกระทำให้แห้งเพื่อเราทั้งหลาย จนเราข้ามไปหมด
Jsh	4	24	เพื่อขนชาติทั้งหลายทั่วพิภพจะได้ทราบว่าพระหัตถ์พระเยโฮวาห์นั้นทรงฤทธิ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นนิตย์"
Jsh	5	1	ต่อมามีบรรดาภคัตริย์ของคนอาโมไรต์ซึ่งอยู่ฟากจอร์แดนข้างตะวันตก และบรรดาภคัตริย์ของคนกานาอัน ซึ่งอยู่ใกล้ทะเล ได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้น้ำในจอร์แดนแห้งไปต่อหน้าคนอิสราเอล ให้เราข้ามฟากไปได้หมดแล้ว จิตใจของเขาก็ละลายไป ไม่มีกำลังใจในตัวอีกต่อไปเหตุเพราะคนอิสราเอล
Jsh	5	2	ครานั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "จงทำมัดด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสนับหน้าเป็นครั้งที่สอง"
Jsh	5	3	โยชูวาจึงทำมัดด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสนับหน้าที่เขาแห่งหนึ่งหุ้มปลายองคชาติ
Jsh	5	4	นี้แหละเป็นเหตุซึ่งโยชูวาให้เขาเข้าสนับหน้า ในบรรดาประชาชนผู้ออกมาจากอียิปต์พวกผู้ชาย คือทหารทั้งหมดสิ้นชีวิตเสียตามทางในถิ่น
ทรกัณดารหลังจากที่ออกจากอียิปต์			
Jsh	5	5	แม้ว่าประชาชนผู้ออกมาเหล่านั้นได้เข้าสนับหน้าหมดทุกคนแล้ว แต่ประชาชนทุกคนที่เกิดมาใหม่ตามทางที่ในถิ่นทรกัณดารหลังจากที่ออกมาจากอียิปต์นั้น ยังไม่ได้เข้าสนับหน้า
Jsh	5	6	เพราะว่าคนอิสราเอลเดินทางสี่สิบปีอยู่ในถิ่นทรกัณดารจนประชาชนทั้งสิ้น คือทหารที่ออกมาจากอียิปต์สิ้นชีวิตเสียหมด เพราะเขามิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับเขาว่า พระองค์จะไม่ทรงยอมให้เขาเห็นแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เราทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
Jsh	5	7	แต่บุตรของเขายังพระองค์ทรงให้แทนเขาขึ้น โยชูวาก็ได้ให้เข้าสนับหน้า เพราะว่าเขายังไม่เข้าสนับหน้า เพราะว่าเขาไม่เคยได้เข้าสนับหน้าเมื่อมาตามทาง
Jsh	5	8	ต่อมามีได้ให้ประชาชนเข้าสนับหน้าเสร็จหมดแล้ว เขาก็พักอยู่ในที่อาศัยในค่ายจนกว่าจะหายเป็นปกติ
Jsh	5	9	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "วันนี้เราได้ปลงความอดสูเพราะอียิปต์ไปให้พ้นเจ้าแล้ว" จึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่ากิลกาลจนทุกวันนี้
Jsh	5	10	ฝ่ายคนอิสราเอลได้ตั้งค่ายที่กิลกาล เขาก็ถือเทศกาลปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนนั้นเวลาเย็น ณ ที่ราบเมืองเยรีโค
Jsh	5	11	วันรุ่งขึ้นหลังวันเทศกาลปัสกา วันนั้นเองเขาก็รับประทานผลอันเกิดจากแผ่นดิน คือขนมน้ำไร้เชื้อและข้าวคั่ว
Jsh	5	12	ตั้งแต่วันรุ่งขึ้นมานักก็ขาดไป คือเมื่อเขาได้รับประทานผลจากแผ่นดิน คนอิสราเอลไม่มีมาอีกเลย ในปีนั้นเขาได้รับประทานผลจากแผ่นดิน
คานาอัน			
Jsh	5	13	ต่อมามีโยชูวาอยู่ข้างเมืองเยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชักดาบออกมาถ้อยยืนอยู่ตรงหน้าท่าน โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่เขาว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่ฝ่ายศัตรู"
Jsh	5	14	ผู้นั้นจึงตอบว่า "มีไซ ที่เรามาที่นี่มาเป็นจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์" ฝ่ายโยชูวาก็กราบลงถึงดินนมัสการแล้วถามว่า "เจ้านายของ

ข้าพเจ้าท่านจะให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำอะไร"

Jsh	5	15	และจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์จึงสั่งโยชวาว่า " จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้าเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์" โยชวาก็กระทำตาม
Jsh	6	1	เพราะเหตุคนอิสราเอลเมืองเยรีโคต้องถูกปิดไว้ ไม่มีคนเข้าออกได้เลย
Jsh	6	2	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชวาว่า " ดูนะ เราได้มอบเมืองเยรีโคไว้ในมือเจ้าแล้ว ทั้งกษัตริย์และทงเกล้าทหาร
Jsh	6	3	เจ้าทั้งหลายจงเดินขบวนรอบเมือง คือให้บรรดาทหารไปรอบเมืองครึ่งหนึ่ง เจ้าจงทำเช่นนี้ทุกวัน
Jsh	6	4	ให้ปี่โรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนนำหน้าหีบ และในวันที่เจ็ดนั้นเจ้าทั้งหลายจงเดินรอบเมืองเจ็ดครั้ง ให้ปี่โรหิตเป่าแตรไปด้วย
Jsh	6	5	และต่อมาเมื่อเช้าเป่าเขาแกะตัวผู้เป็นเสียงยาว พอเจ้าได้ยินเสียงแตรนั้น ก็ให้ประชาชนทั้งปวงให้ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง กำแพงเมืองนั้นก็พังลงราบ และประชาชนจะขึ้นไปทุกคนต่างตรงไปข้างหน้าตน
Jsh	6	6	ฝ่ายโยชวาบุตรชายนูนจึงเรียกปี่โรหิตมาสั่งว่า " จงยกหีบพันธสัญญาขึ้นหามไป ให้ปี่โรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์"
Jsh	6	7	และท่านสั่งประชาชนว่า " จงออกเดินรอบเมืองนั้น ให้ทหารถืออาวุธเดินข้างหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์"
Jsh	6	8	ต่อมาเมื่อโยชวาบัญชาแก่ประชาชนแล้ว ปี่โรหิตเจ็ดคนที่ถือเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนก็เดินผ่านไปข้างหน้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และเป่าแตรไปด้วย และมีหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ตามเข้ามา
Jsh	6	9	และทหารถืออาวุธเดินอยู่หน้าปี่โรหิตผู้เป่าแตร และกองระวังกหลังก็เดินตามหีบ ฝ่ายปี่โรหิตนั้นก็เดินเรื่อยไปเป่าแตรอยู่
Jsh	6	10	แต่โยชวาบัญชาประชาชนว่า " ท่านอย่าให้ร้อง อย่าให้ใครได้ยินเสียงของท่าน อย่าให้ถ้อยคำหลุดจากปากของท่านทั้งหลายเลย จนกว่าจะถึงวันที่ข้าพเจ้าบอกให้ท่านให้ร้อง ท่านจึงให้ร้องกัน"
Jsh	6	11	หีบแห่งพระเยโฮวาห์จึงเวียนรอบเมืองดังนี้แหละ คือเวียนรอบหนึ่งเที่ยว เขาก็กลับเข้าค่าย นอนค้างคืนอยู่ในค่ายนั้น
Jsh	6	12	โยชวาตื่นขึ้นแต่เช้าและปี่โรหิตก็ยกหีบแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นหาม
Jsh	6	13	และปี่โรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์เรื่อยไปและเป่าแตรไปด้วย และทหารถืออาวุธก็เดินอยู่ข้างหน้าเขา และกองหลังก็เดินอยู่ข้างหลังหีบแห่งพระเยโฮวาห์ ฝ่ายปี่โรหิตนั้นก็เดินเป่าแตรไปเรื่อย ๆ
Jsh	6	14	และในวันที่สองเขาก็เดินรอบเมืองนั้นครึ่งหนึ่งแล้วกลับเข้าค่ายอีก เขาทำเช่นนี้อยู่หกวัน
Jsh	6	15	ต่อมาในวันที่เจ็ดเขาลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ เดินกระบวนรอบเมืองอย่างเคยเจ็ดครั้ง เฉพาะวันเดียวนั้นเขาได้เดินกระบวนรอบเมืองเจ็ดครั้ง
Jsh	6	16	อยู่มาในครั้งที่เจ็ด เมื่อปี่โรหิตเป่าแตร โยชวาบอกแก่ประชาชนว่า " จงให้ร้องขึ้นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองให้แก่ท่านแล้ว
Jsh	6	17	เมืองนั้นและสารพัดในเมืองนั้นจะถูกสาปแช่งต่อพระเยโฮวาห์ เว้นแต่ราหับหญิงโสเภณีกับคนทั้งหลายที่อยู่ในเรือนของนางจะรอดชีวิต
เพราะว่านางได้ซ่อนผู้สื่อสารที่พวกเราใช้ไป			
Jsh	6	18	แต่ส่วนท่านทั้งหลาย จงห่างไกลจากของที่ถูกสาปแช่งนั้น เกรงว่าเมื่อท่านทั้งหลายจะเก็บสิ่งที่ถูกสาปแช่งแล้วนั้นไว้บ้าง ท่านเองจะต้องถูกสาปแช่ง ทั้งจะทำให้ค่ายของคณอิสราเอลเป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง และนำความทุกข์ลำบากมาสู่
Jsh	6	19	แต่บรรดาเงินและทอง และเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และเหล็กเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้นำเข้าไปไว้ในคลังของพระเยโฮวาห์"
Jsh	6	20	เหตุฉะนั้นประชาชนก็ให้ร้องเมื่อปี่โรหิตเป่าแตร ดังนั้นพอประชาชนได้ยินเสียงแตร เขาก็ให้ร้องดังและกำแพงก็พังลงราบ ประชาชนจึงขึ้นไปในเมืองทุกคนต่างตรงไปข้างหน้าตนและเข้ายึดเมืองนั้น
Jsh	6	21	แล้วเขาก็ทำลายสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้นเสียสิ้นด้วยคมดาบ ทั้งชายและหญิง หม่มและแก่ ทั้งวัว แกะและลา
Jsh	6	22	แต่โยชวาได้สั่งชายสองคนผู้ไปสอดแนมแผ่นดินนั้นว่า " จงเข้าไปในเรือนของหญิงโสเภณี และนำหญิงนั้นกับสารพัดซึ่งหญิงนั้นมีอยู่ออกมาตั้งที่ท่านได้ปฏิญาณแก่ท่านไว้"
Jsh	6	23	ดังนั้นชายหนุ่มที่เป็นผู้สอดแนมก็เข้าไปนำราหับออกมา กับบิดามารดาและพี่น้องและสารพัดซึ่งเป็นของนาง และเขานำญาติพี่น้องทั้งหมดของนางออกมาให้ไปพักอยู่นอกค่ายของอิสราเอล
Jsh	6	24	ส่วนเมืองนั้นเขาก็จุดไฟเผาเสียทั้งสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้น นอกจากเงินและทองและเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และด้วยเหล็กนั้น เขานำมาไว้ในคลังในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jsh	6	25	ส่วนราหับหญิงโสเภณี และครอบครัวบิดาของนาง และสารพัดที่เป็นของนาง โยชวาได้ไว้ชีวิต และนางก็อาศัยอยู่ในอิสราเอลจนทุกวันนี้
เพราะว่านางซ่อนผู้สื่อสาร ซึ่งโยชวาส่งไปสอดแนมเมืองเยรีโค			
Jsh	6	26	ในคราวนั้นโยชวาให้คนทั้งหลายปฏิญาณว่า " ผู้ใดที่ลุกขึ้นสร้างเมืองนี้ใหม่คือเมืองเยรีโค ก็ให้ผู้นั้นได้รับคำสาปแช่งเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ผู้ใดวางรากลงก็ให้ผู้นั้นเสียบตรหับปี ผู้ใดตั้งประตูเมืองขึ้นก็ให้เสียบตรสอดท้อง"
Jsh	6	27	ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยชวา และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปตลอดแผ่นดิน
Jsh	7	1	แต่คนอิสราเอลได้ละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้น เพราะอากาบุตรชายคารัม มีผู้เป็นบุตรชายศบดี ผู้เป็นบุตรชายเศ-ราห์ ตระกูลยูดาห์
ได้นำของที่ถูกสาปแช่งบางส่วนไปเป็นของตน และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล			
Jsh	7	2	ฝ่ายโยชวาให้คนออกจากเยรีโคไปยังเมืองอัย ซึ่งอยู่ใกล้บธราเวน ช่างตีคตะวานนอกของเมืองบธเอล บอกเขาว่า " จงขึ้นไปและสอดแนมดูเมืองนั้น"
Jsh	7	3	คนเหล่านั้นก็ขึ้นไปและสอดแนมดูที่เมืองอัย
Jsh	7	3	และเขากลับมารายงานแก่โยชวาว่า " ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดขึ้นไป ให้สักสองสามพันคนขึ้นไปตีเมืองอัยก็พอ ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดลำบากที่นั่นเลย เพราะเขามีน้อย"
Jsh	7	4	เพราะฉะนั้นจึงมีประชาชนขึ้นไปที่นั่นเพียงสามพันคน แต่ต้องแตกหนีให้พ้นหน้าชาวเมืองอัย
Jsh	7	5	ฝ่ายชาวเมืองอัยก็ฆ่าฟันคนเหล่านั้นตายประมาณสามสิบหกคน โดยขับไล่คนเหล่านั้นจากตรงหน้าประตูเมืองไปยังเขาริมฝั่งเขาตามทางลง และจิตใจของประชาชนก็ละลายไปอย่างน้ำ
Jsh	7	6	ฝ่ายโยชวาก็ฉีกเสื้อผ้าของตนชบหน้าลงถึงดินหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น ทั้งท่านกับพวกผู้ใหญ่ของคณอิสราเอล ต่างก็เอาผงคลีดินใส่ศีรษะของตน
Jsh	7	7	โยชวากร่ำทูลว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า อนิจจาเอ๋ย เป็นไฉนพระองค์จึงทรงนำชนชาตินี้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนมา เพื่อจะมอบเราทั้งหลายไว้ในมือของคณาโมไรต์ให้ทำลายเสีย พวกข้าพระองค์มีความเสียตายที่ไม่พอใจอยู่เพียงฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น
Jsh	7	8	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะทูลประการใดได้เล่าเมื่ออิสราเอลหันหลังหนีให้พ้นหน้าศัตรูเสียแล้ว
Jsh	7	9	เพราะว่าคนคานาอันกับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นคงจะได้ยิน แล้วคงจะยกมาตั้งล้อมพวกข้าพระองค์ และตัดชื่อของบรรดาข้าพระองค์เสียจากแผ่นดินโลก และพระองค์จะทรงกระทำประการใดต่อพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์"
Jsh	7	10	ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชวาว่า " จงลุกขึ้นเถิด โฉนเจ้าจึงชบหน้าลงดังนี้เล่า
Jsh	7	11	คนอิสราเอลได้กระทำบาป เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอกของที่ถูกสาปแช่ง เขาได้ขโมยและปิดบัง และได้เอาของรวมไว้กับข้าวของของตน
Jsh	7	12	เพราะฉะนั้นคนอิสราเอลจึงยื่นหัตถ์ต่อสู้ศัตรูของตนไม่ได้ ได้หันหลังหนีต่อหน้าศัตรู เพราะเขากลายเป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง เราจะไม่อยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกต่อไป เว้นแต่เจ้าจะทำลายสิ่งของที่ถูกสาปแช่งเหล่านั้นเสียจากท่ามกลางพวกเจ้า
Jsh	7	13	จงลุกขึ้นชำระประชาชนให้บริสุทธิ์และกล่าวว่า " จงชำระตัวเสียเพื่อวันพรุ่งนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของคณอิสราเอลกล่าวเช่นนี้ว่า " โอ อิสราเอลเอ๋ย มีสิ่งของที่ถูกสาปแช่งอยู่ในหมู่พวกเจ้า เจ้าจะยื่นหัตถ์ต่อสู้ศัตรูของเจ้าไม่ได้จนกว่าเจ้าจะนำสิ่งของที่ถูกสาปแช่งนั้นออกเสียจากหมู่พวกเจ้า"
Jsh	7	14	พอรุ่งเช้าเจ้าทั้งหลายจะเข้ามาที่ละตระกูล ตระกูลใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ต้องเข้ามาที่ละครอบครัว ครอบครัวใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ให้เข้ามาที่ละคน
Jsh	7	15	ผู้ใดถูกจับว่ามีของที่ถูกสาปแช่งนั้น ก็ต้องถูกเผาเสียด้วยไฟ ทั้งตัวเขาและสารพัดที่เป็นของเขา เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และเพราะเขาได้กระทำความโง่เขลาในอิสราเอล"
Jsh	7	16	โยชวาจึงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และนำคณอิสราเอลเข้ามาที่ละตระกูล และตระกูลยูดาห์ถูกทรงเลือก
Jsh	7	17	จึงนำครอบครัวของยูดาห์เข้ามา และทรงเลือกครอบครัวเศ-ราห์ และนำครอบครัวเศ-ราห์มาที่ละคน และจับตีถูกทรงเลือก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	7	18	และนำครวเรือนของท่านเข้ามาที่ละคน และคนที่ถูกทรงเลือกคืออาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายคับดี ผู้เป็นบุตรชายเศ- ราช์ ตรีภูกยุดาห์
Jsh	7	19	ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่อาคานว่า " ลูกเอ๋ย จงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล และจงสารภาพต่อพระองค์ จงบอกข้าพเจ้าว่า เจ้าได้กระทำอะไร ไป อย่าปิดบังไว้จากข้าเลย"
Jsh	7	20	และอาคานตอบโยชูวาว่า " เป็นความจริงแล้วที่ข้าพเจ้าได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ข้าพเจ้าได้กระทำดังนี้
Jsh	7	21	ในหมู่ของที่ริบมาข้าพเจ้า ได้เห็นเสื้อคลุมงามตัวหนึ่งของเมืองบาบิโลน กับเงินสองร้อยเชเชล และทองคำแท่งหนึ่งหนักห้าสิบเชเชล ข้าพเจ้าก็
Jsh	7	22	โลกลอยได้ของเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงเอามา ดูเถิด ของเหล่านั้นซ่อนอยู่ที่ดินในเต็นท์ของข้าพเจ้า เงินนั้นอยู่ข้างล่าง"
Jsh	7	23	ฝ่ายโยชูวาก็ให้ผู้สื่อข่าวออกไปและเขาทั้งหลายก็วิ่งไปที่เต็นท์ ดูเถิด ของนั้นซ่อนอยู่ในเต็นท์ของเขา มีเงินอยู่ข้างล่าง
Jsh	7	24	เขาก็เอาออกมาจากกลางเต็นท์นำ ไปให้โยชูวาและคนอิสราเอลทั้งปวง แล้วเขาก็วางของเหล่านั้นลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และโยชูวากับบรรดาคนอิสราเอลจึงพาอาคานบุตรชายเศ- ราช์ พร้อมกับเงิน เสื้อคลุมตัวนั้น และทองคำแท่งนั้น ทั้งบุตรชายหญิงของเขา ทั้งวี
Jsh	7	25	ลา แพะแกะ และเต็นท์ของเขา ทุกสิ่งที่เขา มีอยู่ และนำคนกับของทั้งหมด ไปยังหุบเขาอาโคโร
Jsh	7	26	และโยชูวากล่าวว่า " ทำไมเจ้าจึงนำความยากร้ายมาให้เรา พระเยโฮวาห์จะทรงนำความยากร้ายมาถึงเจ้าในวันนี้" และบรรดาคน
Jsh	8	1	อิสราเอลก็เอาหินขว้างเขาให้ตาย เขาทั้งหลายด้วยไฟ เมื่อขว้างเขาด้วยก้อนหินแล้ว
Jsh	8	2	แล้วเอาหินถมกองทับเขาไว้เป็นกองใหญ่ยังอยู่จนทุกวันนี้ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงหันกลับจากพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ เพราะ
Jsh	8	3	ฉะนั้นจนถึงทุกวันนี้เขายังเรียกกันว่าหุบเขาอาโคโร
Jsh	8	4	พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า " อย่ากลัวหรือขาดเลย จงนำทหารทั้งหมดไปกับเจ้า ลุกขึ้น ไปยังเมืองอัยเถิด ดูเถิด เราได้มอบกษัตริย์เมือง
Jsh	8	5	อัยไว้ในมือเจ้าแล้ว พร้อมทั้งประชาชนของเขา เมืองของเขาและแผ่นดินของเขาด้วย
Jsh	8	6	เจ้าจงกระทำแก่เมืองอัยและกษัตริย์ของเมืองนั้นเช่นเดียวกับที่เจ้ากระทำกับเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น แต่ข้าพเจ้าและสัตว์ที่ริบมา
Jsh	8	7	นั้น ตกเป็นของเจ้าได้ จงตั้งขุมไว้ที่ข้างหลังเมือง"
Jsh	8	8	โยชูวาจึงลุกขึ้นพร้อมกับบรรดาทหาร ไปยังเมืองอัย และโยชูวาได้ตัดทแกล้วทหารสามหมื่นคนในให้ยกไปในเวลากลางคืน
Jsh	8	9	และท่านบัญชาเขาว่า " ดูเถิด ท่านจงซ่อนอยู่ข้างหลังเมือง อย่าให้ห่างไกลจากเมืองนัก และให้เตรียมตัวไว้พร้อมทุกคน
Jsh	8	10	ส่วนตัวเราและประชาชนทั้งหมดที่อยู่กับเราจะเข้าไปถึงตัวเมือง และต่อมาเมื่อเราออกมาต่อสู้ เราอย่างคราวก่อน เราจะถอยหนีให้พ้นหน้า
Jsh	8	11	เขา (เขาจะตามเราออกมา) จนเราจะไล่ดวงเขาให้ออกมาห่างจากตัวเมือง เพราะเขาจะพูดว่า `เขาทั้งหลายกำลังหนีจากเราอย่างคราวก่อน'
Jsh	8	12	แล้วท่านทั้งหลายจงลุกจากที่ขุมซ่อนเข้ายึดเมืองนั้นไว้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในมือท่าน
Jsh	8	13	และเมื่อท่านทั้งหลายเข้ายึดเมืองได้แล้ว ท่านจงจุดไฟเผาเมืองเสีย จงกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง ดูเถิด ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้แล้ว"
Jsh	8	14	แล้วโยชูวาก็ให้เขาไป เขาก็ออกไปยังที่ขุมอยู่ระหว่างเบรเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของเมืองอัย แต่คืนวันนั้นโยชูวานอนค้างอยู่กับ
Jsh	8	15	ประชาชน
Jsh	8	16	โยชูวาตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ก็ออกตรวจประชาชน แล้วขึ้นไปพร้อมกับพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลนำหน้าประชาชนไปเมืองอัย
Jsh	8	17	และบรรดาประชาชน คือทหารที่อยู่กับท่านทุกคน ก็ขึ้นไปแล้วรุกไล่ตั้งรกรากหน้าตัวเมืองเข้าไป และตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของเมืองอัย มีหุบเขา
Jsh	8	18	คั่นระหว่างเขากับเมืองอัย
Jsh	8	19	และท่านจัดคนประมาณห้าพันคน ให้เขาแอบซ่อนอยู่ระหว่างเมืองเบรเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของตัวเมือง
Jsh	8	20	ดังนั้นเขาทั้งหลายก็วางกำลังรับให้กองหลวงอยู่ด้านเหนือของเมือง และกองระวังหลังอยู่ด้านตะวันตกของเมือง ในคืนวันนั้นโยชูวานอนอยู่
Jsh	8	21	ในหุบเขา
Jsh	8	22	ต่อมาเมื่อกษัตริย์เมืองอัยเห็นดังนั้น ชาวเมืองก็รีบลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ออกไปสู้รบกับอิสราเอล ณ ที่ปะทะกันหน้าที่ราบ ทั้งท่านและประชาชนทั้ง
Jsh	8	23	หมดของท่าน แต่ท่านไม่ทราบว่ามีกองขุมคอยอยู่ต่อสู้ท่านข้างหลังเมือง
Jsh	8	24	โยชูวากับอิสราเอลทั้งปวงจึงแสวงหาเป็นแพฝ่ามือต่อหน้าเขาแล้ว หนีตรงไปยังทางถิ่นทรกัณดาร
Jsh	8	25	คนในเมืองอัยทั้งหมดก็ถูกเรียกให้ตามออกไป เมื่อเขาไล่ตามโยชูวาไปนั้น เขาก็ออกห่างจากเมือง ไปทุกที่
Jsh	8	26	ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่เหลืออยู่ในเมืองอัยหรือเมืองเบรเอล ที่มีได้ออกไปไล่ตามอิสราเอล เขาปล่อยให้เมืองเปิดอยู่ไล่ตามอิสราเอลไป
Jsh	8	27	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า " จงยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือของเจ้าออกตรงไปยังเมืองอัย เพราะเราจะมอบเมืองนั้นไว้ในมือของเจ้า" แล้ว
Jsh	8	28	โยชูวาก็ยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือออกไปยังเมืองนั้น
Jsh	8	29	ทหารที่ขุมอยู่ก็ลุกออกจากที่ซ่อนอย่างรวดเร็ว พอโยชูวายื่นมือของท่านออก ทหารก็วิ่งตรงเข้าไปในเมืองและยึดเมืองไว้ แล้วเขาก็รีบจุดไฟ
Jsh	8	30	เผาเมือง
Jsh	8	31	เมื่อชาวเมืองอัยเหลียวหลังมาดู ดูเถิด ควัน ไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้น ไปยังท้องฟ้า เขาก็หมดกำลังใจจะหนีไปทางนี้หรือทางนั้น เพราะว่า
Jsh	8	32	ประชาชนที่หนีไปทางถิ่นทรกัณดารหันกลับมาต่อสู้กับผู้ที่ไล่ตาม
Jsh	8	33	และเมื่อโยชูวากับบรรดาอิสราเอลเห็นว่ากองขุมยึดเมืองได้แล้ว และควัน ไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้น เขาก็หันกลับมาโจมตีชาวเมืองอัย
Jsh	8	34	คนอื่นๆก็ออกมาจากเมืองสู้รบกับเขา กระทำให้เขาอยู่ระหว่างกลางอิสราเอล ฝ่ายโยชูวาและโยนาธาน และคนอิสราเอลก็โจมตีเขาจนไม่มี
Jsh	8	35	สักคนหนึ่งรอดชีวิตหรือหนีไปได้
Jsh	8	36	แต่กษัตริย์เมืองอัยยังเป็นอยู่ ได้ถูกจับและคุมตัวมาหาโยชูวา
Jsh	8	37	ต่อมาเมื่ออิสราเอลไล่ฆ่าฟันชาวเมืองอัยทั้งหมดในทุ่งในถิ่นทรกัณดารที่เขาไล่ตามไปนั้น และคนเหล่านั้นล้มตายหมดด้วยคมดาบจนคนสุด
Jsh	8	38	ท้าย บรรดาคนอิสราเอลก็กลับเข้าเมืองอัยโจมตีคนในเมืองด้วยคมดาบ
Jsh	8	39	คนที่ล้มตายทั้งหมดวันนั้นทั้งชายและหญิงจำนวนหมื่นสองพันคน คือชาวเมืองอัยทั้งหมด
Jsh	8	40	เพราะโยชูวามีได้หอกที่ยื่นอยู่นั้น จนกว่าจะได้ผลตายชาวเมืองอัยพิณาศสิ้น
Jsh	8	41	แต่คนอิสราเอลได้รับเอาฝูงสัตว์และข้าวของของเมืองนั้นเป็นของตน ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งทรงบัญชาไว้กับโยชูวา
Jsh	8	42	ดังนั้นแหละโยชูวาจึงเผาเมืองอัยเสีย กระทำให้เป็นกองซากปรักหักพังอยู่เป็นนิตย์ คือเป็นที่รกร้างอยู่จนถึงทุกวันนี้
Jsh	8	43	และท่านแขวนกษัตริย์เมืองอัยไว้ที่ตีนไม้จนถึงเวลาเย็น เมื่อดวงอาทิตย์ตกโยชูวาจึงบัญชาและเขาก็ปลดศพลงจากต้นไม้ นำไปทิ้งไว้ที่ทางเข้า
Jsh	8	44	ประตูเมือง แล้วเอาหินถมทับไว้เป็นกองใหญ่ซึ่งยังอยู่จนทุกวันนี้
Jsh	8	45	แล้วโยชูวาได้สร้างแท่นบูชาในภูเขาเอบาลถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
Jsh	8	46	ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาประชาชนอิสราเอล ตามที่จารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสสว่า " แท่นบูชาทำด้วยหินมี
Jsh	8	47	ได้ตกแต่ง ซึ่งไม่มีผู้ใดใช้เครื่องมือเหล็กถูกต้องเลย" แล้วเขาก็ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นนั้น และถวายสันติบูชา
Jsh	8	48	ณ ที่นั้นท่านตัดลอกพระราชบัญญัติของโมเสสบนหิน ซึ่งท่านได้เขียนไว้ต่อหน้าประชาชนอิสราเอล
Jsh	8	49	คนอิสราเอลทั้งหมด ทั้งคนต่างด้าวและคนที่เกิดในอิสราเอล พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ และผู้พิพากษา ยืนอยู่ทั้งสองข้างของหีบต่อหน้า
Jsh	8	50	คนแลรีที่เป็นปรโรหิต ผู้ที่ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ ครั้งหนึ่งยืนอยู่ข้างหน้าภูเขาเอบาล อีกครั้งหนึ่งข้างหน้าภูเขาเอบาล ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ในครั้ง
Jsh	8	51	แรกให้เขาทั้งหลายอวยพรแก่คนอิสราเอล
Jsh	8	52	ภายหลังท่านจึงอ่านบรรดากฎภายในพระราชบัญญัติ เป็นคำอวยพรและคำสาปแช่ง ตามที่มีจารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติทุกประการ
Jsh	8	53	ไม่มีคำซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้สักคำเดียวที่โยชูวามีได้อ่านต่อหน้าบรรดาชนอิสราเอลพร้อมกับผู้หญิงกับเด็กๆ และคนต่างด้าวซึ่งอยู่ในหมู่
Jsh	9	1	พวกเขา
Jsh	9	2	ต่อมาเมื่อกษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ คือที่อยู่ในแดนเทือกเขา และในหุบเขา และตามฝั่งทะเลใหญ่ไปทั่วจนถึงภูเขา
Jsh	9	3	เลบานอน เป็นคนฮิตไตต์ คนอามไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบลไต่ยีนชานี
Jsh	9	4	จึงพร้อมใจรวมกำลังกันจะต่อสู้โยชูวาและอิสราเอล
Jsh	9	5	แต่เมื่อข่าวกับเอนโด้ยีนชานีซึ่งโยชูวาระทำแก่เมืองเยรีโคและเมืองอัย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	9	4	ฝ่ายเขาจึงทำอย่างฉลาด ทำเป็นพูด เอากะสอบที่เกาะบรรทกบนลาของเขา กับหญิงที่เกาะขาดและปะไว้บรรจงนางง
Jsh	9	5	สวมรองเท้าเก่าและปะไว้ และสวมเสื้อผ้าเก่า ส่วนเสบียงอาหารทั้งสิ้นก็แบ่งมีราขึ้น
Jsh	9	6	เขาเดินทางมาหาโยชูวาที่ค่าย ณ เมืองกิธกาล กล่าวแก่ท่านและคนอิสราเอลว่า " พวกข้าพเจ้ามาจากประเทศที่ห่างไกล บัดนี้ขอท่านรับ
สัญญากับพวกข้าพเจ้าเถิด "			
Jsh	9	7	แต่คนอิสราเอลกล่าวแก่คนฮีไวต์เหล่านั้นว่า " จะรอยเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่พวกเรา เราจะทำพันธสัญญากับเจ้าได้อย่างไร "
Jsh	9	8	เขากล่าวแก่โยชูวาว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน " และโยชวากล่าวแก่เขาว่า " พวกเจ้าเป็นใครกัน และมาจากที่ไหน "
Jsh	9	9	เขาตอบท่านว่า " เนื่องด้วยพระนามอโหมะแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้รับใช้ของท่านมาจากประเทศที่ไกลมาก เราได้ยินถึง
กิตติศัพท์ของพระองค์ และถึงบรรดาพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์			
Jsh	9	10	และได้ทราบถึงบรรดาสัญญาที่พระองค์ทรงกระทำต่ออัครทูตคนอาโมไรต์ทั้งสองพระองค์ผู้อยู่ทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือสิโหนกษัตริย์
เมืองเชชโบน และโอกษัตริย์เมืองบาชานผู้อยู่ที่อัทโร			
Jsh	9	11	เหตุฉะนี้ พวกผู้ใหญ่ และชาวเมืองทั้งหลายของเมืองข้าพเจ้าได้กล่าวแก่พวกข้าพเจ้าว่า ` จงเอาเสบียงสำหรับเดินทาง ไปหาพวกเราเรียนเขา
ว่า " พวกข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน บัดนี้ขอท่านรับสัญญากับพวกข้าพเจ้าเถิด " "			
Jsh	9	12	ขมมปิงของพวกข้าพเจ้านี้ในวันที่ข้าพเจ้าออกมาหาท่าน ข้าพเจ้าเอาออกจากบ้านเมื่อยังร้อนๆ อยู่เพื่อใช้เป็นอาหารรับประทานตามทาง แต่
บัดนี้ ดูก่อน ข้าพเจ้าทั้งหลายแล้ว			
Jsh	9	13	ถุนนี้เมื่อข้าพเจ้าเต็มท้องก็ยังไม่ค่อย แต่ ดูก่อน ข้าพเจ้าทั้งหลายออก เสื้อผ้าและรองเท้าของข้าพเจ้าก็เก่า เพราะหนทางไกลมาก "
Jsh	9	14	ฝ่ายคนเหล่านั้นก็รับเสบียงของข้าพเจ้าบ้าง แต่หาได้ทูลขอการแนะนำจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ไม่
Jsh	9	15	และโยชูวาก็กระทำสัญญาสันติภาพกับเขา และทำพันธสัญญากับเขา ให้ไว้ชีวิตพวกเขา และพวกเขาประมุขของขมมมชนก็ปฏิญาณต่อเขา
Jsh	9	16	ต่อมาเมื่อได้กระทำพันธสัญญากับเขาสวมมาได้สามวัน ก็ได้ยินว่าพวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวเมืองอยู่ในหมู่พวกตน
Jsh	9	17	และคนอิสราเอลก็ออกเดิน ไปถึงเมืองของเขาในวันที่สาม เมืองของเขาขึ้นคือเมืองกิเบโอน เคฟีราห์ เบเอโรท และคีริยาทเยอาริม
Jsh	9	18	แต่คนอิสราเอลไม่ได้ฆ่าเขา เพราะว่าพวกเขาประมุขของขมมมชนได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแล้ว บรรดา
ขมมมชนก็กินเนื้อว่าพวกประมุข			
Jsh	9	19	แต่บรรดาประมุขได้กล่าวแก่ขมมมชนทั้งปวงว่า " เราได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล เหตุฉะนี้เราจะตะ
ต้องเขาไม่ได้			
Jsh	9	20	เราต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้นโดยให้เขามีชีวิตอยู่ได้ เกรงว่าพระพิโรธจะตกลงเหนือเรา ตามคำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่เขาขึ้น "
Jsh	9	21	และพวกเขาประมุขก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " ให้เขามีชีวิตอยู่เถิด แต่ให้เขาเป็นคนตัดฟืนและเป็นคนตักน้ำสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของ
ประมุขได้สัญญาไว้กับเขาแล้ว			
Jsh	9	22	โยชูวาจึงเรียกคนเหล่านั้นมาและท่านกล่าวแก่เขาว่า " เหตุฉะนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายจึงหลอกลวงเราโดยกล่าวว่า ` ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ห่างไกลจาก
ท่านมาก ' ในเมื่อเจ้าทั้งหลายอยู่ท่ามกลางเรา			
Jsh	9	23	บัดนี้เจ้าทั้งหลายต้องรับคำสาปแช่งและพวกเจ้าจะไม่ขาดที่ต้องเป็นทาสอยู่ เป็นคนตัดฟืนและเป็นคนตักน้ำสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของ
เรา "			
Jsh	9	24	เขาทั้งหลายตอบโยชูวาว่า " เพราะเขาได้บอกผู้รับใช้ของท่านอย่างแน่นอนว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้บัญชาโมเสสผู้รับใช้ของ
พระองค์ให้มอบแผ่นดินนี้ทั้งหมดแก่ท่าน และให้ทำลายชาวแผ่นดินให้พินาศท่าน เหตุฉะนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายก็วิตกกลัวท่านทั้งหลายจะทำอันตรายแก่ชีวิตของข้าพเจ้า พวกข้าพเจ้าจึง			
กระทำอย่างนี้			
Jsh	9	25	ดูก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ในกำมือของท่าน จงกระทำแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตามที่ท่านเห็นชอบเห็นควรเถิด "
Jsh	9	26	โยชูวาจึงกระทำเช่นนั้น คือให้เขาออกจากมือคนอิสราเอล ไม่ให้ประหารชีวิตเขาเสีย
Jsh	9	27	ในวันนั้นโยชูวาได้ตั้งเขาให้เป็นคนตัดฟืน และคนตักน้ำสำหรับขมมมชน และสำหรับแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์สิบมาจนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ใน
สถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือก			
Jsh	10	1	ต่อมาเมื่ออาโดเนซเดกกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มได้ยินว่า โยชูวาได้ยึดเมืองอัย และทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิงแล้ว ท่านได้กระทำต่อเมือง
อัยและกษัตริย์ของเมืองนี้อย่างเดียวกับที่ได้กระทำต่อเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น และทราบด้วยว่า ชาวเมืองกิเบโอน ได้กระทำสันติภาพกับอิสราเอลและอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว			
Jsh	10	2	ท่านก็รำกัวกลายเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ากิเบโอนเป็นเมืองใหญ่เสมอเมืองหลวงและใหญ่กว่าเมืองอัย และบุรุษชาวเมืองนั้นก็ล้วนแต่ลครจ
Jsh	10	3	เหตุฉะนี้อาโดเนซเดกกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มจึงให้ไปหาโฮธัมกษัตริย์เมืองเฮโบรนและปรัมกษัตริย์เมืองยารมูท และยาเฟียกษัตริย์เมืองลา
คิซ และเดเบียร์กษัตริย์เมืองเอกลอน เรียนว่า			
Jsh	10	4	" ขอเชิญท่านมาหาข้าพเจ้า และช่วยข้าพเจ้าตีเมืองกิเบโอนเถิด เพราะว่าเมืองนั้นได้กระทำสันติภาพกับโยชูวาและคนอิสราเอล "
Jsh	10	5	ฝ่ายกษัตริย์ของอาโมไรต์ทั้งห้าองค์ คือ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมูท กษัตริย์เมืองลาคิซ และกษัตริย์
เมืองเอกลอน ได้รวบรวมกำลังของตน และยกขึ้นไปพร้อมกับกองทัพทั้งหลาย ตั้งคำต่อสู้เมืองกิเบโอน			
Jsh	10	6	ฝ่ายชาวเมืองกิเบโอนจึงใช้คนไปหาโยชูวาที่ค่ายในกิธกาล กล่าววว่า " ขอท่านอย่าได้ห้อยมือจากผู้รับใช้ของท่านเลย ขอเร่งขึ้นมาช่วย
ข้าพเจ้าให้รอดและช่วยข้าพเจ้าทั้งหลาย เพราะว่าบรรดากษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขา ได้รวมกำลังกันต่อสู้ข้าพเจ้าทั้งหลาย "			
Jsh	10	7	ฝ่ายโยชูวาจึงขึ้นไปจากกิธกาล ทั้งท่านและบรรดาพลรบด้วย และทแกล้วทหารทั้งหมด
Jsh	10	8	พระเยโฮวาห์ตรัสแก่โยชูวาว่า " อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้ออมเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีผู้ใดในพวกเขาสักคนเดียวที่จะยืนหยัดต่อสู้
เจ้าได้ "			
Jsh	10	9	เหตุฉะนั้นโยชูวาก็เข้าไปโจมตีพวกนั้นทันที โดยขึ้นไปตลอดคืนจากกิธกาล
Jsh	10	10	พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เขาเสด็จแตกตื่นต่อหน้าพวกอิสราเอล พระองค์ได้ทรงฆ่าเขาเสียมากมายที่กิเบโอน และไล่ติดตามเขาไปในทาง
ที่ขึ้นไปถึงเบธโฮโรน และตามฆ่าเขาจนถึงเมืองอาซคาห์ และเมืองมิกเคดาห์			
Jsh	10	11	ต่อมาขณะเมื่อเขาหนีไปข้างหน้าพวกอิสราเอลลงไปตามทางเบธโฮโรนนั้น พระเยโฮวาห์ทรงโยนลูกเห็บใหญ่ๆ ลงมาจากฟ้า ตลอดถึงเมืองอา
ซคาห์ เขาทั้งหลายก็ตาย ผู้ที่ตายด้วยลูกเห็บนั้นมากกว่าผู้ที่คนอิสราเอลฆ่าเสียด้วยดาบ			
Jsh	10	12	แล้วโยชูวาก็ปราบทัพลพระเยโฮวาห์ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบคนอาโมไรต์ต่อหน้าคนอิสราเอลนั้น และท่านได้กล่าวท่ามกลางสายตาของ
คนอิสราเอลว่า " ดวงอาทิตย์เอ๋ย จงหยุดนิ่งตรงเมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย จงหยุดนิ่งตรงหุบเขาอัยยาโลน "			
Jsh	10	13	ดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่ง และดวงจันทร์ก็ตั้งเฉยอยู่จนประชาชนได้แก่กันศัตรูของเขาเสร็จ เรื่องนี้ได้จารึกไว้ในหนังสือยาราคอหรือ ดวง
อาทิตย์หยุดนิ่งอยู่กลางท้องฟ้า หาได้รีบตกไปตามเวลาประมาณวันหนึ่งไม่			
Jsh	10	14	วันที่พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์อย่างกับวันนั้นทั้งในสมัยก่อนหรือในสมัยต่อมา ไม่มีอีกแล้ว เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้เพื่อ
อิสราเอล			
Jsh	10	15	แล้วโยชูวาก็รบราดาคนอิสราเอลก็กลับมาสู่ค่ายที่กิธกาล
Jsh	10	16	กษัตริย์ทั้งห้าหนีหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำมิกเคดาห์
Jsh	10	17	มีคนไปบอกโยชูวาว่า " มีคนพบกษัตริย์ทั้งห้าซ่อนตัวอยู่ในถ้ำที่มิกเคดาห์ "
Jsh	10	18	โยชูวาจึงกล่าวว่า " จงลึงก้อนหินใหญ่ปิดปากถ้ำเสีย และวางยามให้เฝ้ารักษาไว้
Jsh	10	19	แต่ท่านทั้งหลายอย่าคอยอยู่เลย จงติดตามศัตรูของท่านเถิด จงเข้าไปโจมตีกองระวังหลัง อย่าให้กลับเข้าไปในเมืองของเขาได้ เพราะว่าพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของท่าน ได้มอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่านแล้ว "			
Jsh	10	20	ต่อมาเมื่อโยชูวาก็รบราดาคนอิสราเอลฆ่าพวกเหล่านั้นเสียเป็นอันมากจนหมดแล้ว ส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีกลับเข้าไปในเมืองที่มีกำแพงล้อม
Jsh	10	21	ประชาชนทั้งปวงก็กลับมาหาโยชูวา ณ ค่ายที่มิกเคดาห์โดยสันติภาพทุกคน หามิผู้ใดกล้ากระตักถึงคนอิสราเอลต่อไปไม่
Jsh	10	22	แล้วโยชูวาจึงว่า " จงเปิดปากถ้ำคัมภีร์ทั้งห้าที่หนีออกจากถ้ำมาหาเรา "
Jsh	10	23	เขาก็กระทำตาม จึงคัมภีร์ทั้งห้าออกจากถ้ำมาหาท่าน มีกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมูท กษัตริย์เมืองลา
คิซ และกษัตริย์เมืองเอกลอน			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	10	24	ต่อมาเมื่อเขาพากษัตริย์เหล่านั้นมายังโยชูวา โยชูวาจึงเรียกกษัตริย์อิสราเอลมาและสั่งหัวหน้าของทหารผู้ถือออกไปพร้อมกับท่านว่า
"	จงเข้ามาใกล้เถิด เอาเท้าเหยียบคอกษัตริย์เหล่านั้น"		แล้วเขาก็เข้ามาใกล้และเอาเท้าเหยียบที่คอก
Jsh	10	25	และโยชูวากล่าวแก่เขาว่า "อย่ากลัวหรือชยาดเลย จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่บรรดาศัตรูของท่าน
ซึ่งท่านสู้รบอย่างนี้แหละ"			
Jsh	10	26	ภายหลังโยชูวาก็ได้ประหารชีวิตกษัตริย์ทั้งหลายเสีย แล้วเขานำไว้ที่ต้นไม้ห้าต้น และเขานอนยบนต้นไม้เช่นนั้นจนเวลาเย็น
Jsh	10	27	ต่อมาเมื่อถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก โยชูวาได้บัญชาและเขาก็ปลดศพลงจากต้นไม้และทิ้งไว้ในที่ซึ่งกษัตริย์เหล่านั้นได้ซ่อนตัวอยู่ และเอาหิน
ใหญ่ๆปิดปากถ้ำนั้นไว้ ซึ่งยังอยู่จนกระทั่งวันนี้			
Jsh	10	28	ในวันนั้นโยชูวายึดเมืองมกเดคาห์ได้ ได้ประหารเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทั้งกษัตริย์ของเมืองนั้น ท่านได้ทำลายเขาเสียอย่างสิ้นเชิง รวมทั้ง
ชีวิตที่อยู่ในเมือง ไม่มีเหลือสักคนเดียว และท่านได้กระทำแก่กษัตริย์มกเดคาห์อย่างที่ท่านได้กระทำแก่กษัตริย์เมืองเยรีโค			
Jsh	10	29	แล้วโยชูวาและบรรดากษัตริย์อิสราเอลก็ยกกองทัพจากเมืองมกเดคาห์มาถึงลิบนาห์ และเข้าสู้รบกับเมืองลิบนาห์
Jsh	10	30	พระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเมืองนั้นและกษัตริย์ของเมืองไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านได้ประหารเมืองนั้นด้วยคมดาบและทุกคนที่อยู่ในเมือง
นั้น ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียวในเมืองนั้น และท่านได้กระทำต่อกษัตริย์ของเมืองนั้นอย่างที่ท่านได้กระทำต่อกษัตริย์เมืองเยรีโค			
Jsh	10	31	และโยชูวาออกจากเมืองลิบนาห์พร้อมกับอิสราเอลทั้งหมด ไปยังลาคิช แล้วล้อมเมืองไว้และเข้าโจมตีเมืองนั้น
Jsh	10	32	และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองลาคิชไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านก็ได้ยึดเมืองนั้นในวันที่สอง และประหารเสียด้วยคมดาบ ทุกคนที่อยู่ใน
เมืองนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลิบนาห์			
Jsh	10	33	ครั้งนั้นโฮรามกษัตริย์เมืองเกเซอร์ได้ขึ้นมาช่วยเมืองลาคิช และโยชูวาได้ประหารเขาและคนของเขาเสีย จนไม่เหลือให้เขาสักคนเดียว
Jsh	10	34	โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงได้ยกออกจากลาคิชไปยังเมืองเอกลอน ได้เข้าล้อมและโจมตีเมืองนั้น
Jsh	10	35	และเขาก็ตีได้ในวันนั้นเองและฆ่าฟันทุกคนเสียด้วยคมดาบ จนทำลายเขาเสียสิ้นในวันนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลาคิช
Jsh	10	36	โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงก็ขึ้นจากเมืองเอกลอนไปยังเมืองเฮโบรน เข้าโจมตีเมืองนั้น
Jsh	10	37	ยึดเมืองนั้นแล้วก็ประหารกษัตริย์และชนบททั้งหมดของเมืองนั้น กับทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ดังที่
ท่านได้กระทำต่อเมืองเอกลอน และได้ทำลายเมืองนั้น และทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียสิ้น			
Jsh	10	38	แล้วโยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงก็กลับมายังเมืองเดบิร์ เข้าโจมตีเมืองนั้น
Jsh	10	39	ท่านได้ยึดเมืองนั้นรวมทั้งกษัตริย์และชนบททั้งหมดของเมือง และได้ไปประหารเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบ และได้ทำลายทุกคนที่อยู่ใน
เมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ท่านได้กระทำแก่เมืองเฮโบรนอย่างไร ท่านก็ได้กระทำแก่เมืองเดบิร์และแก่กษัตริย์ของเมืองอย่างนั้น			
ดังท่านได้กระทำแก่เมืองลิบนาห์และแก่			
กษัตริย์ของเมืองเช่นกัน			
Jsh	10	40	โยชูวาก็ตีแผ่นดินนั้นให้พ่ายแพ้ไปหมด คือแดนเทือกเขา ในภาคใต้ ในหุบเขา และที่ลาด ทั้งกษัตริย์ทั้งหมดของเมืองเหล่านั้นด้วย ท่านไม่
ให้เหลือสักคนเดียว แต่ได้ทำลายทุกสิ่งที่หายไ้เสีย ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ทรงบัญชาไว้			
Jsh	10	41	โยชูวาได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ตั้งแต่เมืองคาตซาบารเรื่อยจนถึงเมืองกาซา และทั่วประเทศโกเชนจนถึงเมืองกิเบโอน
Jsh	10	42	โยชูวาก็ยึดตัวกษัตริย์เหล่านั้นพร้อมทั้งพื้นดินของเขาทั้งหมดในคราวเดียวกัน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ทรงสู้รบเพื่อ
อิสราเอล			
Jsh	10	43	แล้วโยชูวาพร้อมกับบรรดากษัตริย์อิสราเอลก็ยกกลับมายังค่ายที่กิลกาล
Jsh	11	1	ต่อมาเมื่อยามิบนกษัตริย์เมืองฮาไซร์ได้ยินข่าวนี้ จึงใช้คนไปหาโยบับกษัตริย์เมืองมาโดนและไปหากษัตริย์เมืองชิมโรน และกษัตริย์เมืองอัค
ซาฟ			
Jsh	11	2	และกษัตริย์ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาตอนเหนือ และที่อยู่ในที่ราบใต้เมืองคินเนเรท และในหุบเขา และในบริเวณชายแดนของโดร์ทางทิศตะวัน
ตก			
Jsh	11	3	และไปหาคนคานาอันทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก คนอาโมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี และคนเยบสในแดนเทือกเขา และคนฮีไวต์อยู่
เชิงเขาเซอร์โมนในแผ่นดินมิสปาห์			
Jsh	11	4	กษัตริย์เหล่านี้ก็ยกออกมากับบรรดาพลโยธาเป็นกองทัพหมื่นห้า มีจำนวนตั้งเม็ดทรายที่ชายทะเล มีม้าและรถรบมากมายด้วย
Jsh	11	5	กษัตริย์เหล่านี้ได้รวมกำลังกันเข้าและมาตั้งค่ายอยู่ที่ลำห้วยเมโรม เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล
Jsh	11	6	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า "อย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบเขาไว้หมดต่อหน้าอิสราเอลให้ถูกประหาร
เอินน้องม้าของเขาให้เจ้าตัดเสีย และรถรบของเขา เจ้าจงเผาไฟเสีย"			
Jsh	11	7	ฝ่ายโยชูวาก็ยกพลทั้งหลายเข้าโจมตีเขาทันทีที่ห้วยน้ำเมโรม
Jsh	11	8	และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมืออิสราเอล ผู้ประหารเขาและไล่ตามเขาไปจนถึงมหาซีโดนและถึงมิสเรโฟทมาอิม และถึงหุบเขามิสปาห์
ด้านตะวันออก ได้ประหารเขาเสียจนไม่ให้เหลือสักคนเดียว			
Jsh	11	9	โยชูวาได้กระทำแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งไว้ คือได้ตัดเอินน้องม้าและเผารถรบเสียด้วยไฟ
Jsh	11	10	ขณะนั้นโยชูวาก็กลับมายึดเมืองฮาไซร์ และประหารกษัตริย์เมืองนั้นเสียด้วยดาบ เพราะว่าแต่ก่อนนี้ฮาไซร์เป็นหัวหน้าแห่งราชอาณาจักร
เหล่านั้นทั้งหมด			
Jsh	11	11	เขาได้ประหารบรรดาชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ และทำลายเสียสิ้น สิ่งที่ยาใจได้ ไม่มีเหลือเลย และท่านก็เผาเมืองฮาไซร์เสียด้วยไฟ
Jsh	11	12	โยชูวายึดบรรดาหัวเมืองของกษัตริย์เหล่านั้นพร้อมกับกษัตริย์ทั้งหมด และประหารเสียด้วยคมดาบ ทำลายเขาสิ้น ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระ
เยโฮวาห์ได้บัญชาไว้			
Jsh	11	13	แต่เมืองต่างๆที่อยู่บนเนินเขา อิสราเอลมิได้เผา เว้นแต่เมืองฮาไซร์เมืองเดียวที่โยชูวาเผาเสีย
Jsh	11	14	สิ่งของต่างๆที่รีบได้จากเมืองเหล่านี้ ทั้งฝูงสัตว์ คนอิสราเอลได้ยึดเป็นของของตน แต่เขาได้ประหารมนุษย์ทุกคนเสียด้วยคมดาบ จนทำลาย
เสียสิ้น สิ่งใดที่ยาใจได้เขาไม่ให้เหลืออยู่เลย			
Jsh	11	15	พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์อย่างไร โมเสสก็บัญชาโยชูวาอย่างนั้น และโยชูวาก็กระทำตาม ท่านไม่ได้เว้นที่จะทำ
ทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้			
Jsh	11	16	โยชูวายึดแผ่นดินนั้นทั้งสิ้นคือแดนเทือกเขา และภาคใต้ทั้งหมด และแผ่นดินโกเชนทั้งหมด และในหุบเขา ในที่ราบ และแดนเทือกเขาของ
อิสราเอล และในหุบเขาของมัน			
Jsh	11	17	ตั้งแต่มูซาซลักที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเสอีร์ โกลไปจนถึงบาอัลกาดในหุบเขาเลบานอนเชิงภูเขาเซอร์โมน ท่านได้จับบรรดากษัตริย์แห่งเมือง
เหล่านั้นมาประหารชีวิตเสีย			
Jsh	11	18	โยชูวาทำศึกสงครามกับบรรดากษัตริย์เหล่านี้อยู่เป็นเวลานาน
Jsh	11	19	ไม่มีสักเมืองหนึ่งที่จะกระทำสันติภาพกับคนอิสราเอล นอกจากคนฮีไวต์ ซึ่งเป็นชาวเมืองกิเบโอน เขาต้องทำศึกสงครามตามทั้งนั้น
Jsh	11	20	เพราะเป็นมาจากพระเยโฮวาห์ที่ทรงให้เขามิใจแข็งกระด้างเข้าต่อสู้ทำสงครามกับอิสราเอล เพื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายเขาเสียสิ้น และเขา
ไม่ได้รับความกรุณา แต่พระองค์ต้องทำลายล้างเขาเสียสิ้น ดังที่พระเยโฮวาห์บัญชาไว้กับโมเสส			
Jsh	11	21	คราวนั้นโยชูวาได้มาจัดคนออกนอกจากแดนเทือกเขา จากเฮโบรน จากเดบิร์ จากอานาบ และจากทั่วแดนเทือกเขาแห่งยูดาห์ และจาก
ทั่วแดนเทือกเขาแห่งอิสราเอล โยชูวาได้ทำลายคนเหล่านั้นเสียสิ้นพร้อมทั้งเมืองทั้งหลายของพวกเขาด้วย			
Jsh	11	22	ไม่มีคนออกเหลืออยู่ในแผ่นดินของประชาชนอิสราเอล เว้นแต่ในกาซา กัทและอัสโดท ที่ยังมีเหลืออยู่บ้าง
Jsh	11	23	ดังนั้นแหละ โยชูวาได้ยึดแผ่นดินทั้งสิ้นตามสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส และโยชูวาให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอลตามส่วนแบ่ง
ของแต่ละตระกูล และแผ่นดินนั้นก็สงบจากการศึกสงคราม			
Jsh	12	1	ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์แห่งแผ่นดินนั้นซึ่งประชาชนอิสราเอลได้กระทำให้แพ้ไป และได้ยึดครองแผ่นดินพวกแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทางดวง
อาทิตย์ขึ้น จากที่ลุ่มแม่น้ำอารโนนถึงภูเขาเซอร์โมน และที่ราบซึ่งอยู่ด้านตะวันออกทั้งหมด			
Jsh	12	2	คือสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้อยู่ที่เฮซโบน และปกครองจากอาโรเออร์ ซึ่งอยู่ ณ ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และจากกลางที่ลุ่มไกลไปจนถึงแม่น้ำ
ยับบอก เขตแดนคนอัมโมน คือครึ่งหนึ่งของกิเลอาด			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	12	3	และแถบที่ราบถึงทะเลกินเนเรทข้างตะวันออก และตรงทางไปยังเบอเยซีโมทไปถึงทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็มข้างตะวันออก จากด้านใต้มา
จนถึงที่อิชโดดปัสกาห์			
Jsh	12	4	และเขตแดนของโอกษัตริย์เมืองบาซาน เป็นพวกมนุษย์ยักษ์ที่เหลืออยู่ อยู่ที่อิซทาโรท และเอเดรอี
Jsh	12	5	และปกครองที่ภูเขาเซอร์โมน และสาเลกาห์ และที่บาซาน ถึงเขตแดนคนเกชูร์และคนมาอาคาห์ และปกครองครึ่งหนึ่งของแดนกิเลอาด ถึง
เขตแดนของลิโหนกษัตริย์เมืองเฮโบน			
Jsh	12	6	โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์และคนอิสราเอลได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป และโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบแผ่นดินตอนนี้ให้แก่
คนรูเบน คนกาต และคนครึ่งตระกูลมนัสเสห์			
Jsh	12	7	ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์แห่งแผ่นดินซึ่งโยชูวากับคนอิสราเอลได้ทำให้พ่ายแพ้อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ทางทิศตะวันตก ตั้งแต่บาอัลกาตใหญ่
เขาเลบานอน ถึงภูเขาซาลัก ที่สูงเรียกขึ้นไปถึงเสอีร์ ซึ่งโยชูวามอบให้แก่ตระกูลคนอิสราเอลให้ถือเป็นการมสิทธิ์ตามส่วนแบ่งของเขา			
Jsh	12	8	คือที่ดินในแดนเทือกเขา ในหุบเขา ในที่ราบ ในที่ลาด ในถิ่นทุรกันดารและในภาคใต้ เป็นแผ่นดินของคนฮิตไตต์ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน
คนเปริสซี คนฮิวไตต์และคนเยบูล			
Jsh	12	9	คือกษัตริย์เมืองเยรีโคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัยที่อยู่ข้างเบรเอลองค์หนึ่ง
Jsh	12	10	กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮโบรนองค์หนึ่ง
Jsh	12	11	กษัตริย์เมืองยารมทองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาคีขององค์หนึ่ง
Jsh	12	12	กษัตริย์เมืองเอกลององค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเกเซอร์องค์หนึ่ง
Jsh	12	13	กษัตริย์เมืองเดบิรองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเกเดรองค์หนึ่ง
Jsh	12	14	กษัตริย์เมืองโฮรมาองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอาราดองค์หนึ่ง
Jsh	12	15	กษัตริย์เมืองลิบนานาองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองออลลิมองค์หนึ่ง
Jsh	12	16	กษัตริย์เมืองมิกเคดาองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเบรเอลองค์หนึ่ง
Jsh	12	17	กษัตริย์เมืองทัปปาฮาองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเซเฟอ์องค์หนึ่ง
Jsh	12	18	กษัตริย์เมืองอาเฟกองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาซาโรนองค์หนึ่ง
Jsh	12	19	กษัตริย์เมืองมาโดนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองฮาไซร์องค์หนึ่ง
Jsh	12	20	กษัตริย์เมืองซิมโรนเมโรนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอักซาฟองค์หนึ่ง
Jsh	12	21	กษัตริย์เมืองทากานาคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเมกิดโดองค์หนึ่ง
Jsh	12	22	กษัตริย์เมืองเกดขององค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองโยกเนอิมในคารเมลองค์หนึ่ง
Jsh	12	23	กษัตริย์เมืองโดร์ในบริเวณชายแดนของโดร์องค์หนึ่ง กษัตริย์ของประชาชนชาติต่างๆในกิลกาลองค์หนึ่ง
Jsh	12	24	กษัตริย์เมืองทิวราห์องค์หนึ่ง รวมทั้งหมดเป็นกษัตริย์สามสิบเอ็ดองค์ด้วยกัน
Jsh	13	1	เมื่อโยชูวาชลงมียายมากแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ตรัสกับท่านว่า " เจ้าชวลงมียายมากแล้ว แต่แผ่นดินที่จะต้องยึดครองนั้นยังมีอีกมาก
Jsh	13	2	ต่อไปนี้เป็นแผ่นดินที่ยังเหลืออยู่ คือ ท้องถิ่นฟีลิสเตียทั้งหมด และท้องถิ่นของคนเกชูร์ทั้งหมด
Jsh	13	3	ตั้งแต่ซีโหร์ซึ่งอยู่หน้าอียิปต์ เหนือขึ้นไปถึงเขตแดนเอโคริน นับกันว่าเป็นของคานาอัน ผู้ครอบครองฟีลิสเตียมีอยู่ห้าคนด้วยกัน คือ ผู้
ครอบครองเมืองกาซา เมืองอิชโดด เมืองอชเชโลน เมืองกัท และเมืองเอโคริน และเมืองของคานาอันผู้ครอบครองฟีลิสเตียมีอยู่ห้าคนด้วยกัน คือ ผู้			
Jsh	13	4	ซึ่งอยู่ที่คิตไตต์คือแผ่นดินทั้งสิ้นของคานาอัน และเขตเมอาราห์ ซึ่งเป็นของชาวไซดอนถึงเมืองอาเฟก ถึงเขตแดนของคานาโมไรต์
Jsh	13	5	และแผ่นดินของชาวกาลิลและเลบานอนทั้งหมด ไปทางที่ดวงอาทิตย์ขึ้น จากบาอัลกาตที่อยู่เชิงภูเขาเซอร์โมน ถึงทางเข้าเมืองฮามัท
Jsh	13	6	ชาวแดนเทือกเขาทั้งหมดจากเลบานอนจนถึงมิสเรโฟทมาอิม และคนไซดอนทั้งหมด เราจะขับไล่เขาทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าคนอิสราเอล
เอง เพียงแต่เจ้าจงจับสลากแบ่งดินแดนเหล่านั้นให้เป็นมรดกแก่อิสราเอล ตั้งแต่ราบับญูซาเจ้าไว้			
Jsh	13	7	บัดนี้จงแบ่งแผ่นดินนี้ออกให้เป็นมรดกแก่คนกัาตระกูลรวมกับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลด้วย "
Jsh	13	8	ส่วนมนัสเสห์อีกครึ่งตระกูล คนรูเบน และคนกาตได้รับส่วนมรดกของเขา ซึ่งโมเสสได้มอบให้ทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นด้านตะวันออก ส่วนที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์มอบให้เขาคือ
Jsh	13	9	ตั้งแต่อาริเออร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และเมืองที่อยู่กลางลุ่มแม่น้ำนั้น และที่ราบเมเดบาตลอดจนถึงโตโบน
Jsh	13	10	และหัวเมืองทั้งสิ้นของลิโหนกษัตริย์คานาโมไรต์ ผู้ซึ่งครอบครองอยู่ในเฮโบน ไกลออกไปจนถึงเขตแดนคนอัมโมน
Jsh	13	11	กับเขตกิเลอาดและท้องถิ่นของคนเกชูร์และคนมาอาคาห์ และภูเขาเซอร์โมนทั้งหมด และเมืองบาซานทั้งสิ้นจนถึงเมืองสาเลกาห์
Jsh	13	12	ตลอดราชอาณาจักรของโอกในบาซาน ผู้ครอบครองอยู่ในอิซทาโรทและในเอเดรอี ท่านเป็นพวกมนุษย์ยักษ์ที่เหลืออยู่ เมืองเหล่านี้โมเสสรบ
ชนะ และได้ขับไล่ให้ออกไป			
Jsh	13	13	แต่คนอิสราเอลยังหาได้ขับไล่คนเกชูร์หรือคนมาอาคาห์ให้ออกไปไม่ แต่คนเกชูร์กับคนมาอาคาห์ยังอาศัยอยู่ในหุบเขาอิสราเอลจนทุกวันนี้
Jsh	13	14	เฉพาะตระกูลเลวีตระกูลเดียว โมเสสหาได้มอบมรดกให้ไม่ ขอพบเขาด้วยไฟที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา
ตั้งที่พระองค์ตรัสไว้แก่เขาแล้ว			
Jsh	13	15	และโมเสสได้มอบส่วนมรดกให้แก่ตระกูลคนรูเบนตามครอบครัวของเขา
Jsh	13	16	ดังนั้นเขตแดนของเขาจึงตั้งแต่อาริเออร์ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนนและเมืองซึ่งอยู่กลางลุ่มแม่น้ำนั้นและที่ราบเมืองเมเดบาทั้งสิ้น
Jsh	13	17	ทั้งเมืองเฮโบน รวมกับหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบนั้น คือโตโบน และบาโมทบาอัล และเบธบาอัลเมโอน
Jsh	13	18	กับยาฮาส และเคเดโมท และเมฟอาท
Jsh	13	19	และคิริยาอิม และสิมมาห์และเคเรทซาหารซึ่งอยู่บนเนินเขาแห่งหุบเขา
Jsh	13	20	กับเบธเปโอร์ และที่อิชโดดปัสกาห์ และเมืองเบอเยซีโมท
Jsh	13	21	คือหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบ และทั้งราชอาณาจักรทั้งหมดของลิโหนกษัตริย์คานาโมไรต์ผู้ครอบครองอยู่ในเฮโบน ซึ่งโมเสสได้กระทำ
ให้พ่ายแพ้พร้อมกันเจ้านายของมิเดียน คือ เอี เรมคูร์ และเซอร์ กับเรบา เป็นเจ้านายซึ่งขึ้นแก่กษัตริย์ลิโหนกผู้พ่ายแพ้ในแผ่นดินนั้น			
Jsh	13	22	อนึ่งคนอิสราเอลได้ฆ่าบาอิลมบทรยาเบโอร์ผู้เป็นคนทำนายเสียด้วยดาบพร้อมกับคนอื่นที่เขาได้ฆ่านั้น
Jsh	13	23	อาณาเขตของคนรูเบนคือแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน นี่เป็นมรดกของคนรูเบนตามครอบครัว รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย
Jsh	13	24	โมเสสได้มอบมรดกให้แก่ตระกูลกาต คือคนกาตตามครอบครัวของเขาด้วย
Jsh	13	25	อาณาเขตของเขาคือยาเซอร์และหัวเมืองกิเลอาดทั้งหมด และครึ่งหนึ่งของแผ่นดินคนอัมโมนถึงอาริเออร์ซึ่งอยู่หน้าเมืองรับบาห์
Jsh	13	26	ตั้งแต่เมืองเฮโบน จนถึงเมืองรามัทมิสเปห์และเปโทนิม และตั้งแต่มาหะนาอิมจนถึงเขตแดนเดบิร
Jsh	13	27	ในหว่างเขา มีเมืองเบธฮาริม เบธนิมารห์ สุกทและซาฟน ราชอาณาจักรส่วนที่เหลือของลิโหนกษัตริย์เมืองเฮโบนนั้น มีแม่น้ำจอร์แดน
เป็นพรมแดน จดทะเลกินเนเรทตอนปลายข้างล่าง ด้านตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น			
Jsh	13	28	นี่เป็นมรดกของคนกาตตามครอบครัวของเขา รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย
Jsh	13	29	อนึ่งโมเสสได้มอบมรดกให้แก่คนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล เป็นส่วนแบ่งที่ได้กับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลตามครอบครัวของเขา
Jsh	13	30	อาณาเขตของเขาทั้งหลายเริ่มตั้งแต่มาหะนาอิมตลอดบาซานทั้งสิ้น คือราชอาณาจักรทั้งสิ้นของโอกกษัตริย์เมืองบาซาน และหัวเมืองทั้งหมด
ของยาอีร์ มีหกสิบหัวเมืองด้วยกันอยู่ในบาซาน			
Jsh	13	31	และกิเลอาดครึ่งหนึ่ง และเมืองอิซทาโรทกับเมืองเอเดรอี หัวเมืองของราชอาณาจักรโอกในบาซาน หัวเมืองเหล่านี้เป็นส่วนแบ่งของคนมาคีร์
บุตรชายมนัสเสห์ เป็นของครึ่งหนึ่งของคนมาคีร์ ตามครอบครัวของเขา			
Jsh	13	32	เหล่านี้เป็นดินแดนต่างๆซึ่งโมเสสได้แบ่งปันให้เป็นมรดก ณ ที่ราบอัมบ ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทิศตะวันออกของเมืองเยรีโค
Jsh	13	33	แต่โมเสสมิได้มอบมรดกให้แก่คนตระกูลเลวี พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ตั้งที่พระองค์ตรัสไว้กับเขา
Jsh	14	1	ต่อไปนี้เป็นดินแดนต่างๆซึ่งประชาชนอิสราเอลได้รับเป็นมรดกในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเอเลอาซาห์บิโรทและโยชูวาบุตรชายนูน และหัว
หน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆแห่งคนอิสราเอลได้แจกจ่ายให้เป็นมรดกแก่เขา			
Jsh	14	2	มรดกนี้เขาจับสลากแบ่งกันในระหว่างคนกัาตระกูลครึ่ง ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสส

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	14	3	เพราะ โมเสส ได้ห้ามรถเกวียนสองตระกูลครึ่งทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นแล้ว แต่ท่านหาได้แบ่งส่วนมรดกให้แก่พวกเลวีไม่
Jsh	14	4	เพราะว่าลูกหลานของโยเซฟมีสองตระกูล คือมันัสเสห์และเอฟราอิม และพวกเลวีหาได้มีส่วนแบ่งในแผ่นดินนั้นไม่ได้แต่หัวเมืองที่จะเข้า
อาศัยอยู่ กับลานทุ่งหญ้ารอบเมืองสำหรับฝูงสัตว์และทรัพย์สินของเขาเท่านั้น			
Jsh	14	5	คนอิสราเอลได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส เขาแบ่งที่ดินกัน
Jsh	14	6	ขณะนั้นคนยูดาห์มาหาโยชูวา ณ เมืองกิลกาล และคาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ชาวเคเนสได้กล่าวแก่ท่านว่า " ท่านทราบเรื่องซึ่งพระเยโฮวาห์
ตรัสกับโมเสสบุตรของพระเจ้าที่คาเดชบารเนียเกี่ยวกับท่านและข้าพเจ้าแล้ว			
Jsh	14	7	เมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ใช้ให้ข้าพเจ้าไปจากคาเดชบารเนีย เพื่อสอดแนมดูแผ่นดิน ข้าพเจ้ามีอายุสี่สิบปี ข้าพเจ้าได้นำข่าวมาแจ้ง
แก่ท่านตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า			
Jsh	14	8	แต่ส่วนพี่น้องซึ่งขึ้นไปพร้อมกับข้าพเจ้าได้กระทำให้จิตใจของประชาชนละลายไป แต่ข้าพเจ้าได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า
อย่างสุดใจ			
Jsh	14	9	ในวันนั้นโมเสสได้บัญญัติว่า `แท้จริงแผ่นดินซึ่งเท้าของท่านได้เหยียบย่ำไปนั้นจะตกเป็นมรดกของท่าน และของลูกหลานของท่านสืบไป
เป็นนิตย์ เพราะว่าท่านได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างสุดใจ'			
Jsh	14	10	และบัดนี้ ดูกิจ พระเยโฮวาห์ยังทรงให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ตลอดสี่สิบห้าปีนี้ ดังที่พระองค์ตรัส ตั้งแต่พระเยโฮวาห์ตรัสชนนี้แก่โมเสส เมื่อคน
อิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ ดูกิจ วันนั้นข้าพเจ้ามีอายุแปดสิบห้าปีแล้ว			
Jsh	14	11	วันนั้นข้าพเจ้ายังมีกำลังแข็งแรงเช่นเดียวกับวันที่โมเสสใช้ให้ข้าพเจ้าไป กำล้างของข้าพเจ้าในการทำศึกสงครามหรือออกไปและเข้ามาเดี๋ยวนี้
ก็เป็นเหมือนครั้งนั้น			
Jsh	14	12	เพราะฉะนั้นขอมอบแดนเทือกเขานี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสในวันนั้นให้แก่ข้าพเจ้า เพราะท่านได้ยืนยันในวันนั้นแล้วว่าคนอานาคอยู่ที่นั่น มีหัว
เมืองใหญ่ที่มีกำแพงล้อมอย่างเข้มแข็ง ชะรอยพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะขับไล่เขาออกไปได้ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว"			
Jsh	14	13	แล้วโยชวาก็อวยพรแก่ท่านและยกมือเฮโบรนให้คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นมรดก
Jsh	14	14	เฮโบรนจึงตกเป็นมรดกแก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์คนเคเนสจนทุกวันนี้ เพราะท่านติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลอย่างสุดใจ
Jsh	14	15	เมืองเฮโบรนนั้นแต่เดิมมีชื่อว่าคีริยาทอารบา อารบาคนนี้เป็นคนใหญ่โตในคนอานาค แผ่นดินจึงได้สงบจากการศึกสงคราม
Jsh	15	1	ที่ดินส่วนของตระกูลคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขานั้น ดันได้ถึงพรมแดนเมืองเอโดม ถึงถึงถิ่นทุรกันดารคินเป็นที่สุดปลายเขตแดนใต้
Jsh	15	2	พรมแดนทางทิศใต้ตั้งแต่นั้นตั้งแต่นั้นจากปลายทะเลเค็ม คือตั้งแต่อ่าวซึ่งไปทางทิศใต้
Jsh	15	3	ขึ้นไปทางด้านใต้ของมาออลอัครับิม ผ่านเรื่อยไปถึงคิน แล้วขึ้นไปทางด้านใต้เมืองคาเดชบารเนีย ตามทางเมืองเฮโบรน ขึ้นไปถึงเมืองอัค
ดารเลียวไปถึงคาราคา			
Jsh	15	4	ผ่านเรื่อยไปถึงอัลโมนยื่นออกไปถึงแม่น้ำอียิปต์มาสิ้นสุดลงที่ทะเล ทีกว่านี่จะเป็นพรมแดนด้านใต้ของท่าน
Jsh	15	5	พรมแดนด้านตะวันออกคือทะเลเค็มขึ้นไปถึงปากแม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนด้านเหนือตั้งแต่อ่าวที่ทะเลตรงปากแม่น้ำจอร์แดน
Jsh	15	6	และพรมแดนนั้นขึ้นไปถึงเบรชกลาห์ผ่านไปตามด้านเหนือของเมืองเบรชอารบาห์ และพรมแดนยื่นต่อไปถึงก้อนหินโบฮันบุตรชายรูเบน
Jsh	15	7	และพรมแดนยื่นไปถึงเดบีร์จากหุบเขาอาโคร์ ตรงไปทางทิศเหนือเลียวไปหาเมืองกิลกาล ซึ่งอยู่ตรงข้ามทางข้ามเขาที่ชื่ออามมิม ซึ่งอยู่ทาง
ด้านใต้ของแม่น้ำ และพรมแดนก็ผ่านไปถึงน้ำพอนเซเมซ ไปสิ้นสุดลงที่เอนโรเกล			
Jsh	15	8	แล้วพรมแดนก็ยื่นไปตามหุบเขาบุตรชายของอินโนมาถึงไหลเขาด้านใต้ของเมืองกนเยบส คือเยรูซาเล็ม แล้วพรมแดนก็ยื่นไปถึงยอดภูเขาซึ่ง
อยู่หน้าหุบเขาอินโนทางด้านตะวันตก ที่หุบเขาแห่งพวกมนษย์ยักษ์ด้านเหนือสุด			
Jsh	15	9	แล้วพรมแดนก็ยื่นไปจากยอดภูเขาถึงน้ำพุแห่งลำห้วยเนฟโทอาห์ จากที่นั้นก็มาถึงหัวเมืองแห่งภูเขาเอโฟรน แล้วพรมแดนก็เลียวโค้งไปหา
เมืองบาอาลาห์ คือเมืองคีริยาทอารบา			
Jsh	15	10	แล้วพรมแดนก็เลียวโค้งจากบาอาลาห์ไปทางทิศตะวันตกถึงภูเขาเสอีร์ ผ่านไปตามไหลเขาอาริมด้านเหนือ คือเอสโลน ลงไปถึงเมืองเบร
เซเมซผ่านเมืองทิมนาห์ไป			
Jsh	15	11	แล้วพรมแดนก็ยื่นออกไปจากทางไหลเนินเขาด้านเหนือของเมืองเอโดรน แล้วก็โค้งไปหาเมืองซิกเคโรนผ่านไปถึงภูเขาบาอาลาห์ ออกไปถึง
เมืองยับเนเอล และพรมแดนก็มาสิ้นสุดลงที่ทะเล			
Jsh	15	12	พรมแดนด้านตะวันตก คือทะเลใหญ่ตามฝั่งทะเล นี่เป็นพรมแดนล้อมรอบคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขา
Jsh	15	13	ตามพระคำตรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสแก่โยชูวา ท่านยกที่ดินส่วนหนึ่งในเขตของคนยูดาห์ให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ คือเมืองอารบาที่
เรียกเมืองเฮโบรน อารบาเป็นบิดาของอานาค			
Jsh	15	14	และคาเลบได้ขับไล่บุตรชายทั้งสามของอานาคออกจากที่นั่น คือเซซัย อาหิมานและทัลมัย ผู้เป็นบุตรของอานาค
Jsh	15	15	และท่านขึ้นไปจากที่นั่นจะต่อสู้กับชาวเมืองเดบีร์ เมืองเดบีร์เดิมมีชื่อว่า คีริยาทเสเฟอร์
Jsh	15	16	และคาเลบกล่าวว่า " ผู้ใดใจมดีเมืองคีริยาทเสเฟอร์และยึดได้ เราจะยกอัครสาวกของเราให้เป็นภรรยา"
Jsh	15	17	และโอทนีเอลบุตรชายเคเนส น้องชายของคาเลบตีเมืองนั้นได้ ท่านจึงยกอัครสาวกของตนให้เป็นภรรยา
Jsh	15	18	อยู่มากเมื่อแต่งงานกันแล้วนางจึงชวนสามีให้ขอที่นาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาเลบถามนางว่า " เจ้าต้องการอะไร"
Jsh	15	19	นางตอบว่า " ขอของขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอน้ำพุด้วย" คาเลบก็ยกน้ำพุบนและน้ำพุ
ล่างให้แก่นาง			
Jsh	15	20	ต่อไปนี้เป็นมรดกของตระกูลคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขา
Jsh	15	21	หัวเมืองที่เป็นของตระกูลคนยูดาห์ ซึ่งอยู่ทางทิศใต้สุดทางพรมแดนเอโดม คือเมืองซับเซเอล เอเดอร์ และยากรู
Jsh	15	22	คินาห์ ดีโมนาห์ อาดาดาห์
Jsh	15	23	เคเดช ฮาไซร์ อิทนาน
Jsh	15	24	คีฟ เทเลม เบอาโลท
Jsh	15	25	ฮาไซร์ ฮาดัททาห์ เกรอิท เฮสโรน คือเมืองฮาไซร์
Jsh	15	26	อามิม เซมา โมลาดาห์
Jsh	15	27	ฮาซารักดดาห์ เซซโมน เบธเปลท
Jsh	15	28	ฮาซารชูล เบเออร์เซบา มิชิโออิยาห์
Jsh	15	29	บาอาลาห์ อีอิม เอเซม
Jsh	15	30	เอลโธลัด เคสึล โฮรมาห์
Jsh	15	31	คิกลาก มัดมันนาห์ สันสันนาห์
Jsh	15	32	เลบาอิท ซิลอิม อายินและเมืองริมโมน รวมทั้งหมดเป็นยี่สิบเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	33	ในหุบเขามิเมืองเฮซทาโฮล โคราห์ อัสนาห์
Jsh	15	34	คาโนอาห์ เอนกันนิม ทัปปุวาท เอนาม
Jsh	15	35	ยามมูท อคคิม โสโคห์ อาเซดาห์
Jsh	15	36	ฮาอาราอิม อติราอิม เกเดราห์ เกเดโรอาอิม รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	37	เมืองเคนัน ฮาคัสสาห์ มิกดัลกาด
Jsh	15	38	ดีเลออัน มิสเปห์ โยกเชเอล
Jsh	15	39	ลาคีช โบสคาท เอกโลน
Jsh	15	40	คัมโบน ลามิม คิทลิส
Jsh	15	41	เกเดโรท เบธดาโกน นาอาม่าห์และเมืองมักเดดาห์ รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	42	ลิบนาห์ เอเธอร์ อาซัน
Jsh	15	43	ยิฟทาห์ อัสนาห์ เนเซบ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	15	44	เคลีลาห์ อักซิบ มารซาห์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	45	เอโครน กับหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้น
Jsh	15	46	จากกรงเอโครนถึงทะเล และบรรดาเมืองที่อยู่ริมเมืองอัชโดดกับชนบทของเมืองนั้นๆ
Jsh	15	47	อัชโดด กับหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้น กายาห์ กับหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้นจนถึงแม่น้ำยิปต์ และทะเลใหญ่พร้อมกับฝั่งชายทะเล
Jsh	15	48	และในแดนที่อกเขา คือ ซามิรี ยาห์ทีร์ โสโคห์
Jsh	15	49	ดานนาห์ ศิริยาห์สินนาห์ คือเมืองเดบีร์
Jsh	15	50	อานาบ เอชเทโมห์ อานิม
Jsh	15	51	โกเชน โฮโลน กีโลห์ รวมเป็นสิบเอ็ดหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	52	อาหรับ คูมาห์ เอชาน
Jsh	15	53	ยานิม เบธทัปปัวห์ อาเฟลาห์
Jsh	15	54	ฮุมทาห์ ศิริยาทอารบา คือเมืองเฮโบรน และเมืองศิโยร์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	55	มาโอน การเมล ศิฟ ยุทธาห์
Jsh	15	56	ยิสเรเอล โยกเดอิม ตาโนอาห์
Jsh	15	57	คาอิน กิบอาห์ และทิมนาห์ รวมเป็นสิบหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	58	ฮัลฮูล เบธซูร์ เกโดร์
Jsh	15	59	มาอาราห์ เบธาโนห์ และเมืองเอลเทโคน รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	60	ศิริยาทบออัล คือเมืองศิริยาทเยอาริม และรับบาห์ รวมเป็นสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	61	เมืองที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร คือเบธอาราบาห์ มิดดีน เสคะกาห์
Jsh	15	62	นิบซาน เมืองเกลือ และเอนเกดี รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	15	63	แต่คนเยบสซึ่งเป็นชาวเมืองเยรูซาเล็มนั้น ประชาชนยูดาห์หาได้จับไล่ไปไม่ ดังนั้นแหละคนเยบสจึงอาศัยอยู่กับประชาชนยูดาห์ที่เมือง
เยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้			
Jsh	16	1	ที่ดินตามสลากของลูกหลานโยเซฟนั้นเริ่มจากแม่น้ำจอร์แดนใกล้ๆเมืองเยรีโค ทิศตะวันออกของน้ำแห่งเยรีโคเข้าไปในถิ่นทุรกันดารขึ้นไป
จากเยรีโคเข้าไปในแดนที่อกเขาเบธเอล			
Jsh	16	2	จากเมืองเบธเอลไปยังเมืองลูส ผ่านร้อยไปถึงเมืองอาทาโรห์ ยังเขตของคอนอารี
Jsh	16	3	แล้วลงไปทางทิศตะวันตกถึงเขตของคนยาฟเลห์ ไกลไปจนเขตเมืองเบธโฮโรนกลางถึงเมืองเกเชอร์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล
Jsh	16	4	ลูกหลานของโยเซฟ คือคนมนัสเสห์และคนเอฟราอิม ได้รับมรดกของเขา
Jsh	16	5	เขตของคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขาเป็นดังนี้ พรมแดนมรดกของเขาด้านตะวันออก เริ่มแต่เมืองอาทาโรห์ตัดตะวันไกลไปจนถึงเบธโฮ
โรนบน			
Jsh	16	6	และพรมแดนยื่นไปถึงทะเลทางทิศเหนือคือเมืองมิกเมธัห์ ทางด้านตะวันออกพรมแดนโค้งมาหาเมืองทอานัทซีโลห์ แล้วผ่านพันเมืองนี้ไป
ทางตะวันออกของเมืองยาโนอาห์			
Jsh	16	7	แล้วลงไปจากยาโนอาห์ ถึงเมืองอาทาโรห์และเมืองนาอาราห์ ไปจดเมืองเยรีโคสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน
Jsh	16	8	จากทัปปัวห์พรมแดนลงไปทางทิศตะวันตกถึงแม่น้ำคานาห์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล นี่เป็นดินแดนมรดกของตระกูลคนเอฟราอิมตามครอบครัว
ของเขา			
Jsh	16	9	รวมทั้งหัวเมืองซึ่งแบ่งแยกไว้ให้คนเอฟราอิมในดินแดนมรดกของคนมนัสเสห์ คือบรรดาหัวเมืองเหล่านั้นกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	16	10	ถึงอย่างไรก็ตามเขาหาได้ขับไล่คนคานาอันซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเกเชอร์ให้ออกไปไม่ ดังนั้นคนคานาอันจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนเอฟราอิมถึงทุก
วันนี้ แต่ก็ตกเป็นทาสถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา			
Jsh	17	1	ที่ดินตามสลากเป็นอย่างไรที่ตกแก่ตระกูลมนัสเสห์ เพราะเป็นบุตรหัวปีของโยเซฟ ส่วนมาคีร์บุตรหัวปีของมนัสเสห์ บิดาของกิเลอาด ได้รับ
เมืองกิเลอาดและเมืองบาซันเป็นส่วนแบ่ง เพราะว่าเขาเป็นทหาร			
Jsh	17	2	และที่ดินตามสลากตกแก่คนมนัสเสห์ที่เหลืออยู่ตามครอบครัว คือคนอาบีเชเซอร์ คนเฮเลค คนอัสรีเอล คนเชเคม คนเชเฟอร์ และคนซมิตา
บุคคลเหล่านี้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ผู้เป็นบุตรชายของโยเซฟ ตามครอบครัวของเขา			
Jsh	17	3	ฝ่ายเศโลเฟทบุตรชายของเชเฟอร์ บุตรชายของกิเลอาด บุตรชายของมาคีร์ บุตรชายของมนัสเสห์ไม่มีบุตรผู้ชาย มีแต่บุตรสาว และต่อไปนี้
เป็นชื่อบุตรสาวของเขาชื่อ มาลาห์ โนอาห์ ฮกลาห์ มัลคาห์ และทิสราห์			
Jsh	17	4	เขาเข้ามาหาเอลาซาร์บิโรหิตและโยชวาบุตรชายนูนและต่อหน้าบรรดาประมุขแล้วกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสสไว้ว่า ให้
ข้าพเจ้าทั้งหลายรับส่วนมรดกในหมู่ญาติพี่น้องของข้าพเจ้าทั้งหลายได้" ดังนั้นท่านจึงให้มรดกแก่คนเหล่านี้ในหมู่พี่น้องของบิดาของเขา ตามพระบัญญัติแห่งพระเยโฮวาห์			
Jsh	17	5	ดังนั้นแหละส่วนที่ตกแก่คนมนัสเสห์จึงมีสิบส่วน นอกเหนือดินแดนกิเลอาดและบาซันซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น
Jsh	17	6	เพราะว่าบุตรสาวของมนัสเสห์ก็ได้รับมรดกพร้อมกับบุตรชายของท่านด้วย แผ่นดินกิเลอาดนั้น ได้ตกเป็นส่วนของบุตรชายมนัสเสห์ที่เหลือ
อยู่			
Jsh	17	7	เขตแดนของมนัสเสห์ตั้งต้นจากอาเซอร์จนถึงมิกเมธัห์ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองเชเคมแล้ว พรมแดนก็ยื่นไปทางมิอาลาถึงที่ของชาว
เมืองเอนทัปปัวห์			
Jsh	17	8	แผ่นดินเมืองทัปปัวห์เป็นของมนัสเสห์ แต่ตัวเมืองทัปปัวห์ซึ่งอยู่ที่พรมแดนของมนัสเสห์นั้นเป็นของคนเอฟราอิม
Jsh	17	9	แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงแม่น้ำคานาห์ หัวเมืองเหล่านี้ซึ่งอยู่ทางทิศใต้แม่น้ำในท่ามกลางหัวเมืองของมนัสเสห์นั้นเป็นของเอฟราอิม แล้ว
พรมแดนของมนัสเสห์ก็ขึ้นไปทางด้านเหนือของแม่น้ำไปสิ้นสุดลงที่ทะเล			
Jsh	17	10	แผ่นดินทางด้านใต้เป็นของเอฟราอิม และแผ่นดินทางด้านเหนือเป็นของมนัสเสห์ มีทะเลเป็นพรมแดน ทางเหนือจดดินแดนอาเซอร์ และ
ทางทิศตะวันออกจดอิสสาการ์			
Jsh	17	11	ในเขตอิสสาการ์และในอาเซอร์นั้น มนัสเสห์ยังมีเมืองเบธชานกับชนบทของเมืองนั้น และเมืองอิบเลอิมกับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมือง
โดร์กับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองเอนโดร์กับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองทอานากับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองเมกิดโดกับชนบทของเมืองนั้น คือภูเขาทั้งสามยอด			
Jsh	17	12	แต่คนมนัสเสห์ยังขับไล่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่ได้ ด้วยคนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
Jsh	17	13	ต่อมาเมื่อคนอิสราเอลเข้มแข็งขึ้นแล้ว ก็ได้เกณฑ์คนคานาอันให้ทำงานโยธา และมีได้ขับไล่ให้เขาออกไปเสียทีเดียว
Jsh	17	14	คนโยเซฟได้พูดกับโยชวาว่า " เหตุไรท่านจึงแบ่งให้ข้าพเจ้ามีแต่ส่วนเดียวเป็นมรดก แม้ว่าข้าพเจ้ามีคนมากมาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์
ได้ทรงอวยพระพรแก่พวกข้าพเจ้ามาจนบัดนี้แล้ว"			
Jsh	17	15	ฝ่ายโยชวาตอบเขาว่า " ถ้าเจ้ามีคนมากมาย และถ้าแดนที่อกเขาเอฟราอิมเป็นที่แคบไปสำหรับเจ้า พวกเจ้าจงเข้าไปในป่าแคว่ง
เอาเอง ที่ในแผ่นดินของคนเปรีสิและพวกมนษยียักษ"			
Jsh	17	16	คนโยเซฟพูดว่า " แดนที่อกเขานี้มีพอสำหรับพวกเรา บรรดาคนคานาอันซึ่งอยู่ในบริเวณหุบเขามิธาธาทำด้วยเหล็ก ทั้งที่อยู่ในเบธชานกับ
ชนบทของเมืองนั้น กับที่อยู่ในหุบเขาอิสเรเอล"			
Jsh	17	17	แล้วโยชวาจึงกล่าวแก่จว้านโยเซฟ คือเอฟราอิมและมนัสเสห์ว่า " ท่านทั้งหลายเป็นพวกที่มีคนมากและมีกำลังมหาศาล ท่านจะมีส่วนแบ่ง
แต่ส่วนเดียวก็หามิได้"			
Jsh	17	18	แดนที่อกเขาเหล่านั้นจะเป็นของพวกท่าน ถึงแม้ว่าเป็นป่าดอนท่านจงแคว่งและยึดครองไปจนสุดเขตเกิด แม้ว่าคนคานาอันจะมีกรทำ
ด้วยเหล็กและเป็นคนเข้มแข็ง ท่านทั้งหลายก็จะขับไล่เขาออกไปได้"			
Jsh	18	1	ฝ่ายชนมนษยียักษอิสราเอลทั้งสิ้นก็มาประชุมกันที่ซีโลห์ และตั้งพลับพลาแห่งชุมนุมขึ้นที่นั่น แผ่นดินนั้นก็ตกอยู่ในครอบครองของเขา
Jsh	18	2	ยังมีประชาชนอิสราเอลอีกเจ็ดตระกูลที่ยังมิได้รับมรดกเป็นส่วนแบ่ง
Jsh	18	3	ดังนั้นโยชวาจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า " ท่านทั้งหลายจะรอช้อยู่อีกเท่าใด จึงจะเข้าไปยึดครองที่ดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษ
ของท่านประทานแก่ท่านทั้งหลาย"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	18	4	จงเลือกคนตระกูลละสามคน แล้วข้าพเจ้าจะใช้คนเหล่านั้น ไปท่องเที่ยวขึ้นล่องอยู่ที่แผ่นดินนั้น ให้เขียนแนวเขตที่ดินที่จะมอบเป็นมรดก
และกลับมาหาข้าพเจ้า			
Jsh	18	5	ให้เขาแบ่งออกเป็นเจ็ดส่วน ให้คนยูดาคงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคใต้ และวงควานโยเซฟให้คงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคเหนือ
Jsh	18	6	ให้ท่านทั้งหลายเขียนแนวเขตที่ดินเป็นเจ็ดส่วน แล้วนำแนวเขตที่ดินนั้นมาให้ข้าพเจ้าที่นี่ และข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่านที่นี่ ต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา			
Jsh	18	7	แต่คนเลวีไม่มีส่วนแบ่งในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ด้วยตำแหน่งโปรหิตของพระเยโฮวาห์เป็นมรดกของเขาแล้ว คนกาต และคนรูเบน กับตระกูล
ลมัสเสร์ครึ่งหนึ่งก็ได้รับมรดกของเขาทางปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นด้านตะวันออก ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบให้แก่เขาทั้งหลายแล้ว"			
Jsh	18	8	ฝ่ายคนเหล่านั้นก็ขึ้นออกไปเดินทาง และโยซากาซึ่งพวกที่จะเขียนแนวเขตที่ดินว่า " จงเที่ยวขึ้นเที่ยวล่องในแผ่นดิน และเขียนแนวเขต
ที่ดินนั้นแล้วกลับมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ซีโหลห์"			
Jsh	18	9	ตั้งนั้นคนเหล่านั้นก็ท่องเที่ยวไปมาที่แผ่นดิน แล้วเขียนเป็นหนังสือแนวเขตเมืองต่างๆแบ่งเป็นเจ็ดส่วนแล้วกลับมายาโยชวา ณ ค่ายที่ซีโหลห์
Jsh	18	10	แล้วโยชวาก็จับสลากให้เขาคีลีหัดต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ โยชวาก็ได้จัดแบ่งที่ดินให้แก่ประชาชนอิสราเอลที่นั่นตามส่วนแบ่งของแต่ละ
ตระกูล			
Jsh	18	11	จับได้สลากของตระกูลคนเบนยามินตามครอบครัวของเขาขึ้นมา และอาณาเขตที่เป็นส่วนของเขาอยู่ระหว่างคนยูดาค์ และคนโยเซฟ
Jsh	18	12	ทางด้านเหนือพรมแดนของเขาเริ่มต้นที่แม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนก็ขึ้นไปถึง โหลซาตอนเหนือของเมืองเยรีโค แล้วขึ้นไปทางแดน
เทือกเขาทางทิศตะวันตก และไปสิ้นสุดที่ถิ่นทุรกันดารเบธาเน			
Jsh	18	13	จากที่นั่นพรมแดนก็ขึ้น ไปทางทิศใต้ตรง ไปเมืองลูสไปยัง โหลซาที่เมืองลูส คือเมืองเบธเอล แล้วพรมแดนก็ลง ไปถึงอาทาโรฮัดคาร์บงภูเขา
ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองเบธโฮโรนล่าง			
Jsh	18	14	แล้วพรมแดนก็ขึ้น ไปอีกทิศหนึ่งโค้งไปทางทิศใต้ด้านทะเล จากภูเขาซึ่งอยู่ทิศใต้ตรงข้ามเมืองเบธโฮโรน และไปสิ้นสุดลงที่คิริยาทบาอัล คือที่
ริยาทเยอาริม เป็นเมืองที่เป็นของคนยูดาค์ นี่แหละเป็นพรมแดนด้านตะวันตก			
Jsh	18	15	และด้านใต้ที่นั่น เริ่มต้นที่ขานเมืองคิริยาทเยอาริม และพรมแดนก็ขึ้นจากที่นั่น ไปยังทางตะวันตกถึงน้ำพุเนฟโทอาห์
Jsh	18	16	แล้วพรมแดนก็ขึ้นลง ไปสุดเขตภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าหุบเขาแห่งบุตรชายของอินโนม ซึ่งอยู่ทางปลายเหนือสุดของหุบเขาแห่งพวกมนุษยย์กษ
แล้วก็ลงไปที่หุบเขาอินโนมใต้ โหลซาของคอนเยบสแล้วลง ไปถึงเมืองเอนโรเกล			
Jsh	18	17	แล้วโค้งไปทางทิศเหนือตรง ไปถึงเอนเซเมซ จากที่นั่นก็ตรง ไปยังเกลลิโธ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับทางข้ามเขาชื่ออุมมิม แล้วลง ไปยังก้อนหินโบ
ฮันบุตรชายของรูเบน			
Jsh	18	18	แล้วผ่านไปทางทิศเหนือถึง โหลซาตรงข้ามอาราบาห์แล้วลง ไปสู่อาราบาห์
Jsh	18	19	แล้วพรมแดนก็ผ่านไปทางทิศเหนือถึง โหลซาที่เบธสกลาห์ และพรมแดน ไปสิ้นสุดลงที่อ่าวด้านเหนือของทะเลเค็มที่ปลายใต้ของแม่น้ำ
จอร์แดน นี่เป็นพรมแดนด้านใต้			
Jsh	18	20	แม่น้ำจอร์แดนก็เป็นพรมแดนทางตะวันออก นี่เป็นมรดกของคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา มีพรมแดนดังนี้ล้อมรอบ
Jsh	18	21	ฝ่ายหัวเมืองของตระกูลคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา คือเมืองเยรีโค เบธสกลาห์ หุบเขาเคซีส
Jsh	18	22	เบธอาราบาห์ เชมารอิม เบธเอล
Jsh	18	23	อัฟริม ปาราค์ โอเฟราห์
Jsh	18	24	เคฟารัมโมเน โอฟนี เกบา รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	18	25	กิเบโอน รามาห์ เบเอโรท
Jsh	18	26	มิสเปห์ เคฟีราห์ โมซาห์
Jsh	18	27	เรเคม อีร์เปเอล ทาระลาห์
Jsh	18	28	เตลา เอลเฟ เยบส คือเยรูซาเล็ม กิเบอาห์และคิริยาท รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย นี่เป็นมรดกของคนเบนยามินตา
มครอบครัวของเขา			
Jsh	19	1	สลากที่สองออกมาเป็นของสิเมโอน เพื่อคนตระกูลสิเมโอนตามครอบครัวของเขา มรดกของเขาอยู่ท่ามกลางมรดกของคนยูดาค์
Jsh	19	2	มีเมืองเหล่านี้เป็นมรดก คือเบเออร์เชบา เชบา โมลาดาห์
Jsh	19	3	ฮาซารซูอัล บาลาห์ เอเซม
Jsh	19	4	เอลโหลด เบอูล โฮรมาห์
Jsh	19	5	คิกลาท เบธมารคาโบท ฮาซารสูลาห์
Jsh	19	6	เบธเลบาโอท และเมืองซารูเชน รวมเป็นสิบสามหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	7	อายิน रिโมน เอเธอร์ อาซาน รวมเป็นสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	8	รวมทั้งบรรดาชนบทที่อยู่รอบหัวเมืองเหล่านี้ไกลออกไปจนถึงเมืองบาอัททเบเออร์ เมืองรามาห์ที่ภาคใต้ เหล่านี้เป็นมรดกของตระกูลคนสิเม
โอนตามครอบครัวของเขา			
Jsh	19	9	มรดกของคนสิเมโอนเป็นดินแดนในส่วนแบ่งของคนยูดาค์ เพราะว่าสวนของคนยูดาค์นั้นใหญ่เกิน ไป คนสิเมโอนจึงได้รับมรดกอยู่ท่าม
กลางมรดกของคนยูดาค์			
Jsh	19	10	สลากที่สามขึ้นมาเป็นของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา และอาณาเขตที่เป็นมรดกของเขาก็นอกไปถึงสาริด
Jsh	19	11	แล้วพรมแดนของเขาขึ้นออกไปทางด้านทะเล เรือย ไปจนถึงมาราลาห์ และมาจดเมืองดัมเบซท แล้วมาถึงแม่น้ำที่อยู่ตรงหน้าโยกเนอัม
Jsh	19	12	จากสาริดพรมแดนขึ้น ไปอีกทิศหนึ่งทางด้านตะวันออกตรงทางดวงอาทิตย์ขึ้น ถึงพรมแดนเมืองคิลโลททาโบร แล้วขึ้น ไปถึงเมืองดาเบรท
แล้วขึ้นไปถึงเมืองยาเฟีย			
Jsh	19	13	จากที่นั่นพรมแดนผ่านไปทางตะวันออกถึงเมืองกัรเซเฟอร์ และถึงเมืองเอทคาซิน เรือย ไปจนถึงริโมน พรมแดนก็โค้งเข้ามาเมืองเนอาห์
Jsh	19	14	และทางทิศเหนือพรมแดนโค้งเข้ามาถึงเมืองฮันนาโรน และสิ้นสุดลงที่หุบเขาเยฟทาห์เอล
Jsh	19	15	และเมืองซัททา นาหะลาล ซิมโรน อิดาลาห์ และเมืองเบธเลเฮม รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	16	นี่เป็นมรดกของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา คือหัวเมืองต่างๆกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	17	สลากที่สี่ออกมาเป็นของอิสสาการ์ เพื่อคนอิสสาการ์ตามครอบครัวของเขา
Jsh	19	18	อาณาเขตของเขารวมเมืองยิสราเอล เกสูลโลท ซูนม
Jsh	19	19	ฮาฟารอิม ซิโยน อานาหะราท
Jsh	19	20	รับบิท คีซีโอน เอเบส
Jsh	19	21	เรเมท เอนกันนึม เอนหัดดาห์ เบธปัสเชส
Jsh	19	22	และพรมแดนยังจดเมืองทาโบร ฮาเซซมาห์ เบธเซเมซ และพรมแดนนี้ไปสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของ
เมืองนั้นๆด้วย			
Jsh	19	23	นี่เป็นมรดกของตระกูลคนอิสสาการ์ตามครอบครัวของเขา คือทั้งหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	24	สลากที่ห้าออกมาเป็นของตระกูลคนอาเชอร์ตามครอบครัวของเขา
Jsh	19	25	อาณาเขตของเขารวมเมืองเฮลซัท ฮาลี เบเทน อักซาฟ
Jsh	19	26	อาลิมเมลด อามาต มิซออัล ทางทิศตะวันออกจดการเมล และเมืองซีโหลบนาท
Jsh	19	27	แล้วเลี้ยวไปทางดวงอาทิตย์ขึ้น ไปยังเบธคาโนนจดเขตเศบูลุนและหุบเขาเยฟทาห์เอล ไปทางด้านเหนือถึงเมืองเบธเอมเมคและเนอีเอลเรือยไป
ทางด้านซ้ายถึงเมืองคาบล			
Jsh	19	28	เซโฮรน เรโหบ ฮัมโมน คานาห์ ไกลไปถึงมหาไซดอน
Jsh	19	29	แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึงรามาห์ ไปถึงเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบชื่อโทะระ แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึงเมืองโฮสาห์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล จากฝั่ง
ทะเลไปถึงอักซิบ			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	19	30	อุมมาห์ อาเฟก และโรเบอ รวมเป็นยี่สิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	31	นี่เป็นมรดกของตระกูลคนอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	32	สลากที่หักออกมาเป็นของคนนี้ฟาลี เพื่อคนนี้ฟาลีตามครอบครัวของเขา
Jsh	19	33	อาณาเขตของเขาเริ่มจากเซเลฟ จากอาโลน ไปถึงคานันนัม และอาดามี เนเชบ และยับเนเอลไกล ไปจนถึงเมืองลัคคุม และสิ้นสุดลงที่แม่น้ำ
จอร์แดน			
Jsh	19	34	แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปทางด้านตะวันตกถึงเมืองอัลโนทาโบร จากนั้น ไปถึงหูกกอกจเขตเศบูลนทางทิศใต้ และเขตอาเซอร์ทางทิศตะวัน
ตก และเขตยูดาห์ทางตะวันตกที่แม่น้ำจอร์แดน			
Jsh	19	35	เมืองที่มีกำแพงล้อมคือเมืองคีติม เคอร์ ฮัมมัท รัคคัท กินเนเรท
Jsh	19	36	อาดามาร์ รามาร์ ฮาไซร์
Jsh	19	37	คาเดช เอเดรอี เอนฮาไซร์
Jsh	19	38	อีโรน มีกดัลเอล โฮเรม เบอานาห์ และเบอเชเมช รวมเป็นสิบเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	39	นี่เป็นมรดกของตระกูลคนนี้ฟาลีตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	40	สลากที่หักออกมาเป็นของตระกูลคนดานตามครอบครัวของเขา
Jsh	19	41	และอาณาเขตที่เป็นมรดกของเขา รวมเมืองโคราห์ เอซทาโอล อิระเชเมช
Jsh	19	42	ซาอาลับบิน อัยยาโลน ยีทลาห์
Jsh	19	43	เอลโอน ทิมนาห์ เอโครน
Jsh	19	44	เอลเทเกห์ กิบเบโรน และบาอาลัท
Jsh	19	45	เยซุด เบเนบเรค กัทริโมน
Jsh	19	46	เมยาร์โคน และรัคโคนและพรมแดนตรงเมืองยัฟฟา
Jsh	19	47	อาณาเขตคนดานน้อยไปสำหรับพวกเขา คนดานจึงขึ้นไปสู้รบกับเมืองเลเซม เมื่อยึดได้ก็ประหารเสียด้วยคมดาบ จึงยึดครองที่ดินและตั้งอยู่
ที่นั่น เรียกเมืองเลเซมว่าดาน ตามชื่อของดานบรรพบุรุษของตน			
Jsh	19	48	นี่เป็นมรดกของตระกูลคนดานตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
Jsh	19	49	เมื่อได้แบ่งดินแดนส่วนต่างๆของแผ่นดินนั้นเป็นมรดกเสร็จสิ้นแล้ว คนอิสราเอลก็ได้มอบส่วนมรดกในหมู่พวกเขาให้แก่โยชูวาบุตรชายนูน
Jsh	19	50	ตามบัญชาของพระเยโฮวาห์เขาก็ได้ยกเมืองที่ทานขอไว้ให้แก่ทาน คือเมืองทิมนาทเสราห์ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทานก็เสริมสร้าง
เมืองนั้นเสียใหม่และเข้าอยู่ที่นั่น			
Jsh	19	51	ที่กล่าวมานี้เป็นมรดกที่เอเลอาซาร์ปุโรหิตกับโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆแห่งคนอิสราเอลจับสลากแบ่งให้เป็น
มรดกที่ซีโลห์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ ประตูลัทธิพลแห่งขุมนม ดังนี้แหละเขาทั้งหลายก็ทำการแบ่งปันแผ่นดินสำเร็จลง			
Jsh	20	1	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า
Jsh	20	2	"จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า จงกำหนดตั้งเมืองลี้ภัย ซึ่งเราได้พูดกับเจ้าทั้งหลายทางโมเสสแล้วนั้น
Jsh	20	3	เพื่อว่าผู้ฆ่าคนที่ได้ฆ่าคนใดด้วยมิได้เจตนาหรือไม่จงใจจะได้หนีไปอยู่ที่นั่น เมืองเหล่านี้จะได้เป็นที่ลี้ภัยของเจ้าเพื่อให้พ้นจากผู้อาฆาต
โลหิต			
Jsh	20	4	ให้ผู้นั้นหนีไปยังเมืองเหล่านี้เมืองใดเมืองหนึ่ง และยินยอมที่ทางเข้าประตูเมืองนั้น และอธิบายเรื่องของตนให้แก่พวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นให้
ทราบ แล้วเขาทั้งหลายจะนำผู้นั้นเข้าไปในเมือง กำหนดที่ให้อยู่แล้วผู้นั้นจะอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขาทั้งหลาย			
Jsh	20	5	และถ้าผู้อาฆาตโลหิตไล่ตามเขาไป ผู้ใหญ่จะไม่มอบผู้ฆ่าคนนั้นไว้ในมือของผู้อาฆาตโลหิต เพราะว่าผู้นั้นได้ฆ่าเพื่อนบ้านของตนด้วยไม่มี
เจตนา มิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน			
Jsh	20	6	และผู้นั้นจะอาศัยอยู่ในเมืองนั้นจนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าขุมนมเพื่อมารับการพิพากษา จนกว่ามหาปุโรหิตในเวลานั้นสิ้นชีวิต ผู้ฆ่าคนนั้น
จึงจะกลับไปยังเมืองของตน ไปบ้านของตน ไปยังเมืองที่เขาจากมานั้นได้ "			
Jsh	20	7	ดังนั้นเขาก็จงกำหนดตั้งเมืองเคเดซในกาลิลีในแดนเทือกเขาเนฟาลี และเมืองเชเคมในแดนเทือกเขาของเอฟราอิม และศิรยาทอารา คือเฮ
โบรน ในแดนเทือกเขายูดาห์			
Jsh	20	8	และทางฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นตรงเมืองเยรีโคนั้น เขาได้กำหนดเมืองเบเซอร์ในถิ่นทุรกันดารบนที่ราบจากที่ดินคน
ตระกูลรูเบน และเมืองราโม่ในเทือกเขาจากที่ดินคนตระกูลกาต และเมืองโกลานในบาซานจากที่ดินคนตระกูลมนัสเสห์			
Jsh	20	9	หัวเมืองเหล่านี้เป็นเมืองที่กำหนดไว้ให้คนอิสราเอลทั้งหมด และให้คนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ในหมู่พวกเขา เพื่อว่าถ้ามิได้ ได้ฆ่าคนด้วยมิได้
เจตนาจะได้หนีไปที่นั่นได้ เพื่อว่าเขาจะไม่ต้องตายด้วยมือของผู้อาฆาตโลหิต จนกว่าเขาจะได้ยื่นต่อหน้าขุมนม			
Jsh	21	1	ขณะนั้นหัวหน้าบรรพบุรุษของคนเลวีมาหาเอเลอาซาร์ปุโรหิตและโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆของคน
อิสราเอล			
Jsh	21	2	และเขาได้กล่าวแก่ท่านเหล่านั้นในเมืองซีโลห์ในแผ่นดินคานาอันว่า "พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ให้มอบหัวเมืองแก่เราทั้ง
หลายเพื่อจะได้อาศัยอยู่ ทั้งทุ่งหญ้าสำหรับฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าทั้งหลาย"			
Jsh	21	3	ดังนั้นแหละตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ คนอิสราเอลจึงได้มอบเมืองและทุ่งหญ้าต่อไปนี้จากมรดกของเขาให้แก่คนเลวี
Jsh	21	4	สลากออกมาเป็นของครอบครัวคนโคซาท ดังนั้นแหละ คนเลวีซึ่งเป็นลูกหลานของอาโรนปุโรหิต ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง
จากตระกูลยูดาห์ ตระกูลสิเมโอน และตระกูลเบนยามิน			
Jsh	21	5	ส่วนคนโคซาทที่เหลืออยู่ ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลเอฟราอิม จากตระกูลดาน และจากครึ่งตระกูลมนัส
เสห์			
Jsh	21	6	คนเกอร์โซนได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลอิสสาการ์ จากตระกูลอาเซอร์ จากตระกูลเนฟาลี และจาก
ครึ่งตระกูลมนัสเสห์ในบาซาน			
Jsh	21	7	คนเมราธาครอบครัวของเขา ได้รับหัวเมืองสิบสองหัวเมือง จากตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระกูลเศบูลน
Jsh	21	8	หัวเมืองและทุ่งหญ้าเหล่านี้คนอิสราเอลได้จับสลากให้แก่คนเลวีดังที่พระเยโฮวาห์ได้บัญชาโดยทางโมเสส
Jsh	21	9	เขาให้หัวเมืองต่อไปนี้จากตระกูลยูดาห์และตระกูลสิเมโอน ตามชื่อดังนี้
Jsh	21	10	เมืองเหล่านี้ตกเป็นของคนอาโรนคือ ครอบครัวโคซาทครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นคนเลวีเพราะสลากตกเป็นของเขาก่อน
Jsh	21	11	เขาทั้งหลายให้เมืองอาราแก่เขา อาราเป็นบิดาของอานาค คือเมืองเฮโบรน อยู่ในแดนเทือกเขาของยูดาห์ รวมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมืองนั้นด้วย
Jsh	21	12	แต่ทุ่งนาและชนบทของเมืองนี้ได้ยกให้แก่กาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นกรรมสิทธิ์
Jsh	21	13	เขาได้ให้เมืองเฮโบรนแก่ลูกหลานของอาโรนปุโรหิต อันเป็นเมืองลี้ภัยสำหรับผู้ฆ่าคนพร้อมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองลิบนาห์พร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	14	เมืองยาทัทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเอซเทโมอาพร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	15	เมืองโฮโลนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเดบีร์พร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	16	เมืองอาอินพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยธาธาพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบเชเมชพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นเก้าหัวเมืองจากสองตระกูลนี้
Jsh	21	17	จากตระกูลเบนยามิน มีเมืองกิบโอนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเกบาพร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	18	เมืองอานาโรทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองอัลโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง
Jsh	21	19	หัวเมืองที่เป็นของลูกหลานของอาโรนปุโรหิต รวมกันสิบสามหัวเมือง พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบหัวเมือง
Jsh	21	20	ส่วนคนโคซาทที่เหลืออยู่ซึ่งเป็นครอบครัวคนโคซาทของคนเลวีนั้น หัวเมืองที่เขาได้รับโดยสลากมาจากตระกูลเอฟราอิม
Jsh	21	21	เมืองที่เขาให้ คือเมืองเชเคม เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคนพร้อมทุ่งหญ้าในแดนเทือกเขาของเอฟราอิม เมืองเกเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	22	เมืองชิบซาอิมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบธโฮโรนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสี่หัวเมือง
Jsh	21	23	และจากตระกูลดาน มีเมืองเอลเทเฟพร้อมทุ่งหญ้า กิบเบโรนพร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	24	อัยยาโลนพร้อมทุ่งหญ้า กัทริโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jsh	21	25	และจากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล มีเมืองทาอาณาคพร้อมทุ่งหญ้า และกัทริโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง
Jsh	21	26	หัวเมืองซึ่งเป็นของครอบครัวคนโคซาที่เหลือน้อยนั้น มีสิบหัวเมืองด้วยกัน พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง
Jsh	21	27	เขาให้เมืองจากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลแก่คนเกอร์โซน ครอบครัวหนึ่งของคนเลวี คือเมืองโกลานในบาซาน เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อม
ทุ่งหญ้า และเมืองเบเอซเท- ราชพร้อมทุ่งหญ้า			รวมเป็นสองหัวเมือง
Jsh	21	28	และจากตระกูลอิสลาการ์ มีเมืองคีซีโอนพร้อมทุ่งหญ้า ดาเบรัทพร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	29	เมืองยามทพร้อมทุ่งหญ้า เอนกันนิมพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง
Jsh	21	30	และจากตระกูลอาเซอร์ มีเมืองมิซอาลพร้อมทุ่งหญ้า อับโดนพร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	31	เมืองเฮลซัทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเรโหบพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง
Jsh	21	32	และจากตระกูลนัฟทาลี เมืองจาเตในกาลิลี เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองซัมไมโทร์พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองคารทานพร้อม
ทุ่งหญ้า รวมสามหัวเมือง			
Jsh	21	33	หัวเมืองที่เป็นของคนเกอร์โซนตามครอบครัวนั้น รวมกันมีสิบสามหัวเมืองพร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง
Jsh	21	34	เขาให้หัวเมืองจากตระกูลเศบูลนแก่ครอบครัวคนเมราลี คือคนเลวีที่เหลือน้อย มีเมืองโยกแอนัมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองการทาห์พร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	35	เมืองติมนานห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองนาหะลาลพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง
Jsh	21	36	และจากตระกูลรูเบน มีเมืองเบเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาฮาสาพร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	37	เมืองเคเดโมทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเมฟาอัทพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง
Jsh	21	38	และจากตระกูลกาดี มีเมืองราโมทในกิเลอาด เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองมาหะนาอิมพร้อมทุ่งหญ้า
Jsh	21	39	เมืองเฮซโบนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า รวมทั้งหมดเป็นสี่หัวเมือง
Jsh	21	40	เมืองซึ่งเป็นของคนเมราลีตามครอบครัว ซึ่งเป็นครอบครัวคนเลวีที่เหลือน้อยนั้น เมืองที่เป็นส่วนแบ่งของเขาทั้งหมดมีสิบสองหัวเมือง
Jsh	21	41	หัวเมืองของคนเลวี ซึ่งอยู่ท่ามกลางกรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้น รวมทั้งหมดมีสิบแปดหัวเมืองพร้อมทุ่งหญ้าประจำเมือง
Jsh	21	42	เมืองเหล่านี้แต่ละเมืองมีทุ่งหญ้าล้อมรอบ ทุกเมืองก็เหมือนกัน
Jsh	21	43	ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินทั้งสิ้นแก่คนอิสราเอลดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเขา เมื่อเขาทั้งหลายยึด
แล้วก็เข้าไปตั้งบ้านเมืองอยู่ที่นั่น			
Jsh	21	44	และพระเยโฮวาห์ประทานให้เขามีความสงบอยู่ทุกด้าน ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขา ไม่มีศัตรูสักคนเดียวยื่นหัตถ์ต่อสู้
เขาได้ พระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของเขาให้อยู่ในกำมือของเขาทั้งสิ้นแล้ว			
Jsh	21	45	สรรพสิ่งอันดีทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงตรัสกับนางควานอิสราเอลนั้นก็ไม่มีขาดสักสิ่งเดียว สำเร็จทั้งสิ้น
Jsh	22	1	คราวนั้นโยชูวาได้เรียกคนรูเบน คนกาดี คนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลมา
Jsh	22	2	และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลายได้ทำทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ และได้เชื่อฟังเสียงของข้าพเจ้าใน
สารพัดซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน			
Jsh	22	3	นานวันแล้วจนบัดนี้ ท่านมิได้ทอดทิ้งญาติพี่น้องของท่าน แต่ได้ระมัดระวังที่จะกระทำตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Jsh	22	4	บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้โปรดให้พี่น้องของท่านหยุดพักแล้ว ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับเขา เหตุฉะนั้นท่านจงกลับไปสู่ดิน
ของท่านเถิด ไปสู่แผ่นดินซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์			
Jsh	22	5	ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ยกให้ท่านที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นนั้น
พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระเมตตาทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน "			
Jsh	22	6	โยชูวาจึงได้อวยพรเขาและส่งเขากลับไปยังถิ่นที่ของเขาทุกคน
Jsh	22	7	ส่วนคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลนั้น โมเสสได้มอบให้เขาถือกรรมสิทธิ์ในเมืองบาซาน แต่อีกครึ่งตระกูลนั้นโยชูวามอบให้เขามีกรรมสิทธิ์ข้างเคียง
Jsh	22	8	กับพี่น้องของเขาที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างด้านตะวันตกนี้ และเมื่อโยชูวาส่งเขากลับไปยังถิ่นที่ของตน ท่านได้อวยพรเขา
Jsh	22	8	กล่าวแก่เขาว่า " จงกลับไปสู่ถิ่นที่ของท่านทั้งหลายพร้อมกับทรัพย์สมบัติมังคังมีฝูงสัตว์มากมาย มีเงิน ทองคำ ทองสัมฤทธิ์ และเหล็ก และ
เสื้อผ้าเป็นอันมาก จงแบ่งของที่บริบมาจากศัตรูของท่านให้แก่พี่น้องของท่าน "			
Jsh	22	9	คนรูเบน คนกาดีและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้แยกจากคนอิสราเอลที่ซีโหล ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอันกลับไปอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด เป็น
แผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งเขาได้เข้าตั้งอยู่ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์โดยทางโมเสส			
Jsh	22	10	และเมื่อเขาทั้งหลายมาถึงท้องถิ่นที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดนที่อยู่แผ่นดินคานาอัน คนรูเบน คนกาดี และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้สร้างแท่น
บูชาแท่นหนึ่งใกล้แม่น้ำจอร์แดน เป็นแท่นชานาตมหิมา			
Jsh	22	11	และคนอิสราเอลได้ยินคนพูดกัน " ดูเถิด คนรูเบน คนกาดีและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้สร้างแท่นบูชาที่พรมแดนแผ่นดินคานาอันในท้อง
Jsh	22	12	ดินใกล้แม่น้ำจอร์แดนในด้านที่เป็นของคนอิสราเอล "
Jsh	22	13	และเมื่อคนอิสราเอลได้ยินเช่นนั้น ชุมมชนอิสราเอลทั้งหมดก็ไปรวมกันที่เมืองซีโหล เพื่อจะขึ้นไปท่าสงครามกับเขา
Jsh	22	14	แล้วคนอิสราเอลจึงใช้พี่น้องบุตรชายเอเลอาซาร์ไปโรหิตไปยังคนรูเบน คนกาดี และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด
Jsh	22	15	พร้อมกับประมุขสิบคน คนหนึ่งจากแต่ละตระกูลในอิสราเอล ทุกคนเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษในคนอิสราเอลที่นับเป็นพี่น้อง
Jsh	22	16	เมื่อเขามาถึงคนรูเบน คนกาดี และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด เขาก็กล่าวแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า
Jsh	22	17	" ชุมมชนทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์กล่าวกันว่า " ท่านทั้งหลายได้กระทำการละเมิดอะไรเช่นนี้ต่อพระเจ้าของอิสราเอลหนอ ซึ่งในวันนี้ท่าน
Jsh	22	18	ทั้งหลายได้หันกลับจากติดตามพระเยโฮวาห์ โดยที่ท่านได้สร้างแท่นบูชาสำหรับตัว เป็นการกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้
Jsh	22	19	ความชั่วช้าซึ่งเราทำที่เมืองเปโอรันนั้นยังไม่พอเพียงหรือ ซึ่งจนกระทั่งวันนี้เรายังชำระตัวของเราให้สะอาดไม่หมดเลย และซึ่งเป็นเหตุให้ภัย
พิบัติเกิดแก่ชุมชนชนของพระเยโฮวาห์			
Jsh	22	18	ในวันนี้ท่านทั้งหลายจะหันไปเสียจากการติดตามพระเยโฮวาห์หรือ ถ้าท่านทั้งหลายกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้ พระองค์จะทรงกริ้วต่อ
ชุมชนชนอิสราเอลทั้งหมดในวันนี้ในพรุ่ง			
Jsh	22	19	แต่ถ้าแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านไม่สะอาด จงข้ามไปในแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งผลผลิตของพระเย
โฮวาห์ และมาถือกรรมสิทธิ์อยู่ท่ามกลางพวกเราเถิด ขอแต่เพียงอย่ากบฏต่อพระเยโฮวาห์ หรือกบฏต่อเรา โดยที่ท่านทั้งหลายสร้างแท่นบูชาสำหรับตัว นอกจากแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์			
พระเจ้าของเราทั้งหลาย			
Jsh	22	20	อาคาบบุตรชายเศ- ราชได้กระทำการละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้น ไม่ใช่หรือ พระพิโรธก็ตกเหนือชุมชนชนอิสราเอลทั้งสิ้น เขามิได้
พิเนตแต่คนเดียวในเรื่องความชั่วช้าของเขา "			
Jsh	22	21	ขณะนั้นคนรูเบน คนกาดีและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้ตอบผู้หัวหน้าของคนอิสราเอลที่นับเป็นพี่น้องว่า
Jsh	22	22	" พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระทั้งหลาย พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระทั้งหลาย พระองค์ทรงทราบ และอิสราเอลจะทราบเสียด้วย ถ้าว่าเป็น
การกบฏหรือละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ (ก็ขออย่าไว้ชีวิตพวกเราในวันนี้เลย)			
Jsh	22	23	ที่ว่าเราได้สร้างแท่นบูชาขึ้นเพื่อหันจากติดตามพระเยโฮวาห์ หรือพวกเราได้สร้างไว้เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา หรือธัญญาบูชาหรือถวายสันติ
บูชาบนแท่นนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษเถิด			
Jsh	22	24	เปล่าเลย แต่พวกเราได้สร้างไว้ด้วยเกรงว่า ในเวลาต่อไปภายหน้าลูกหลานของท่านอาจจะกล่าวต่อลูกหลานของเรว่า " เจ้ามีส่วนเกี่ยวพัน
Jsh	22	25	อะไรกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดนระหว่างเรากับเจ้าทั้งหลายนะ คนรูเบนและคนกาดีเอ๋ย พวกเจ้าไม่มีส่วนใน			
พระเยโฮวาห์ " ดังนั้นแหละลูกหลานของท่านอาจจะทำให้ลูกหลานของเราทั้งหลายหยุดเกรงกลัวพระเยโฮวาห์			
Jsh	22	26	เพราะฉะนั้นเราจึงว่า " ให้เราสร้างแท่นบัดนี้ มีไว้สำหรับถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาใดๆ
Jsh	22	27	แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่านทั้งหลาย และระหว่างคนชั่วอายุต่อจากเราว่า เราทั้งหลายจะกระทำการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อพระ
พักตร์ของพระองค์ ด้วยเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชา และเครื่องสันติบูชา ด้วยเกรงว่าลูกหลานของท่านจะกล่าวแก่ลูกหลานของเราในเวลาต่อไปว่า " เจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์ "			
Jsh	22	28	และเราคิดว่า ถ้ามิใช่ครุฑเข็นนี้กับเราหรือกับเชื้อสายของเราในเวลาข้างหน้า เราจะกล่าวว่า " ดูเถิด นั่นเป็นแท่นจำลองของแท่นแห่งพระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

เยโฮวาห์ บรรพบุรุษของเรากระทำไว้ มิใช่เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชา แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่าน'			
Jsh	22	29	ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เรากบฏต่อพระเจ้าเยโฮวาห์เลย และหนีจากติดตามพระเจ้าเยโฮวาห์เสียในวันนี้ โดยสร้างแท่นอื่นสำหรับเครื่องเผาบูชา ธัญญาบูชา เครื่องสัตวบูชา นอกจากแท่นพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของเราซึ่งตั้งอยู่ที่หน้าพลับพลาของพระองค์"
Jsh	22	30	เมื่อพิเนห์สโรทิดและประมุขของชนมนษน และหัวหน้าคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆที่อยู่ด้วยกันนั้น ได้ยินถ้อยคำที่คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์กล่าว ก็รู้สึกเป็นที่พอใจมาก
Jsh	22	31	พิเนห์สโรทิดของเอลาซาร์บิโรทิดจึงกล่าวแก่คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ว่า " วันนี้เราทราบแล้วว่าพระเจ้าเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางพวกเรา เพราะท่านทั้งหลายมิได้กระทำการละเมิดต่อพระเจ้าเยโฮวาห์ ท่านได้ช่วยให้ชนอิสราเอลพ้นจากพระหัตถ์ของพระเจ้าเยโฮวาห์"
Jsh	22	32	แล้วพิเนห์สโรทิดของเอลาซาร์บิโรทิด และประมุขทั้งหลายก็กลับจากคนรูเบน และคนกาต จากแผ่นดินกิเลอาด ไปยังแผ่นดินคานาอัน ไปหาดนอิสราเอลแจ้งข่าวให้เขาทราบ
Jsh	22	33	รายงานนั้นเป็นที่พอใจคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็สรรเสริญพระเจ้า และไม่พูดถึงเรื่องที่จะกระทำสงครามกับเขา เพื่อทำลายแผ่นดินซึ่งคนรูเบนและคนกาตได้อาศัยอยู่นั้นอีกเลย
Jsh	22	34	คนรูเบนและคนกาตเรียกแท่นนั้นว่า แอด เพราะว่า แท่นนั้นเป็นพยานในระหว่างเราว่า พระเจ้าเยโฮวาห์เป็นพระเจ้า
Jsh	23	1	ต่อมาอีกนานเมื่อพระเจ้าเยโฮวาห์โปรดให้อิสราเอลสงบจากการศึกศัตรุทั้งหลายที่ล้อมรอบ และโยชูวาทำม้วยชราลงมาก
Jsh	23	2	โยชูวาก็เรียกบรรดาคนอิสราเอล ทั้งพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " ข้าพเจ้าแก่และมีอายุมากแล้ว
Jsh	23	3	ท่านทั้งหลายได้เห็นสารพัดซึ่งพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้กระทำต่อบรรดาประชาชาติเหล่านี้เพื่อเห็นแก่ท่าน เพราะว่าพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสู้รบเพื่อท่าน
Jsh	23	4	ดูเถิด ประชาชาติที่เหลืออยู่นั้น ข้าพเจ้าได้จับสลากแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลของท่าน พร้อมกับประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้ขจัดออกเสียตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนจนถึงทะเลใหญ่ทางทิศตะวันตก
Jsh	23	5	พระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงผลัดต้นเขากออกไปให้พ้นหน้าท่าน และทรงขับไล่เขาให้ออกไปพ้นสายตาของท่าน และท่านจะได้ยึดครองแผ่นดินของเขาดังที่พระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสัญญาไว้ต่อท่าน
Jsh	23	6	เพราะฉะนั้นจงมีความกล้าในการที่จะรักษาและกระทำตามคำสั่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อจะไม่ได้นั้นไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ
Jsh	23	7	เพื่อว่าท่านจะมีได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านี้ ซึ่งเหลืออยู่ท่ามกลางท่าน หรือออกชื่อพระของเขา หรือปฏิญาณในนามพระของเขา หรือปรนนิบัติพระนั้น หรือกราบลงนมัสการพระนั้น
Jsh	23	8	แต่ท่านจงติดพันอยู่กับพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านดังที่กระทำอยู่จนทุกวันนี้
Jsh	23	9	เพราะว่าพระเจ้าเยโฮวาห์ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่โตและแข็งแรงออกไปให้พ้นหน้าท่าน ส่วนท่านเองก็ยังไม่มีความอดทนท่านได้จนถึงวันนี้
Jsh	23	10	พวกท่านคนเดียวจะขับไล่หนึ่งพันคนให้หนีไป เพราะว่าพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต่อสู้เพื่อท่านดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้
Jsh	23	11	เพราะฉะนั้นจงระวังตัวให้ดีที่จะรักพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
Jsh	23	12	เพราะว่าถ้าท่านหันกลับและเข้าร่วมกับประชาชาติเหล่านี้ที่เหลืออยู่ในหมู่พวกท่านโดยแต่งงานกับเขา คือท่านแต่งงานกับหญิงของเขา และเขาแต่งงานกับหญิงของท่าน
Jsh	23	13	ท่านจงทราบเป็นแน่เถิดว่า พระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะไม่ทรงขับไล่ประชาชาติเหล่านี้ออกไปให้พ้นหน้าท่าน แต่เขาจะเป็นบ่วงและเป็นภัยแก่ท่าน เป็นเหตุขัดขวางและเป็นหนามยอกตา จนกว่าท่านจะพินาศไปจากแผ่นดินที่ดีนี้ ซึ่งพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน
Jsh	23	14	ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้ากำลังจะเป็นไปตามทางของโลกแล้ว ท่านทุกคนได้ทราบอย่างสุดจิตสุดใจของท่านแล้วว่า ไม่มีสิ่งสิ่งเดียวซึ่งพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านตรัสเกี่ยวกับท่านแล้วล้มเหลวไป สำเร็จหมดทุกอย่าง ไม่มีสิ่งอย่างเดียวที่ล้มเหลว
Jsh	23	15	คำสั่งสารพัดที่ดีซึ่งพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านสัญญาเกี่ยวกับท่าน ได้สำเร็จเพื่อท่านฉันใด พระเจ้าเยโฮวาห์ก็จะทรงนำคำสั่งสารพัดที่ร้ายมาถึงท่าน จนกว่าพระองค์จะทำลายท่านเสียจากแผ่นดินอันดีนี้ ซึ่งพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเช่นเดียวกัน
Jsh	23	16	ถ้าท่านทั้งหลายละเมิดพันธสัญญาแห่งพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้และไปปรนนิบัติพระอื่น และกราบลงนมัสการพระอื่น แล้วพระพิโรธของพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะพินาศไปโดยเร็วจากแผ่นดินที่ดี ซึ่งพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน"
Jsh	24	1	แล้วโยชูวาก็รวบรวมบรรดาตระกูลคนอิสราเอลมาที่เชเมม แล้วเรียกพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ของอิสราเอล แล้วเขาก็มาปรากฏตัวต่อพระพิทธรพระเจ้า
Jsh	24	2	แล้วโยชูวากล่าวกับประชาชนทั้งสิ้นว่า " พระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ` ในกาลดึกดำบรรพ์บรรพบุรุษของเจ้าอยู่ปากแม่น้ำข้างโน้น คือเท-ราห์ บิดาของอับราฮัมและของนาโฮร์ และเขาปรนนิบัติพระอื่น
Jsh	24	3	แล้วเราได้นำบิดาของเจ้าคืออับราฮัมมาจากปากแม่น้ำข้างโน้น และนำเขามาตลอดแผ่นดินคานาอัน กระทำให้เชื้อสายของเขามีมากมาย เราให้อิสอัคแก่เขา
Jsh	24	4	เราให้ยาโคบและเอซาวแก่อิสอัค และเราได้ให้แดนเทือกเขาเสอีร์แก่เอซาวเป็นกรรมสิทธิ์ แต่ยาโคบและลูกหลานของเขาได้ลงไปอยู่ในอียิปต์ และเราได้ใช้โมเสสกับอาโรนมา และเราได้ให้ภัยพิบัติเกิดแก่อียิปต์ด้วยสิ่งทั้งปวงที่เรากระทำท่ามกลางเขาเหล่านั้น และภายหลังเราได้นำเจ้าทั้งหลายออกมา
Jsh	24	6	แล้วเราก็นำบรรพบุรุษของเจ้าออกจากอียิปต์และเจ้าทั้งหลายมาถึงทะเล และชาวอียิปต์ได้ไล่ตามบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายด้วยรถรบและพลม้ามาถึงทะเลแดง
Jsh	24	7	และเมื่อเขาร้องทูลต่อพระเจ้าเยโฮวาห์ พระองค์ก็บันดาลให้ความมืดเกิดขึ้นระหว่างเจ้าทั้งหลายและชาวอียิปต์ และกระทำให้ทะเลท่วมมิดเขานั่นตาของเจ้าทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่เรากระทำในอียิปต์ และเจ้าทั้งหลายอยู่ในถิ่นทุรกันดารชานาน
Jsh	24	8	และเราก็นำเจ้าทั้งหลายมาที่แผ่นดินของคานาอันโมไรต์ซึ่งอยู่ที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น เขาสู้รบกับเจ้าทั้งหลาย และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้า และเจ้าทั้งหลายยึดครองแผ่นดินของเขาและเราก็นำเขาไปให้พ้นหน้าเจ้า
Jsh	24	9	คราวนั้นบาลาคนบุตรชายคิปีปรักษัตริย์เมืองโมอับ ได้ลุกขึ้นต่อสู้กับอิสราเอล เขาใช้ให้ไปตามบาลาอัมบุตรชายเบโอร์มาให้แข่งเจ้าทั้งหลาย แต่เราไม่ฟังบาลาอัม เพราะฉะนั้นเขาจึงอวยพรเจ้าทั้งหลายเรื่อยไป ดังนั้นเราจึงช่วยเจ้าให้พ้นมือของเข
Jsh	24	10	และเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน มาที่เมืองเยรีโค และชาวเมืองเยรีโคต่อสู้กับเจ้า และคานาอันโมไรต์ คนเปรีสิช คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเกอร์กาช คนฮีไวต์ และคนเยบส และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าทั้งหลาย
Jsh	24	12	และเราได้ใช้ตัวตอไปข้างหน้าเจ้าทั้งหลาย ซึ่งขับไล่กษัตริย์ทั้งสองของชาวคานาอันโมไรต์ไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า ไม่ใช่ด้วยดาบหรือด้วยธนูของเจ้า
Jsh	24	13	เราได้ยกแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่ได้เหยียดกายบนนั้น และยกเมืองซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่ต้องสร้างให้แก่เจ้าและเจ้าทั้งหลายได้เข้าอยู่ เจ้าได้กินผลของสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศซึ่งเจ้าไม่ต้องปลูก'
Jsh	24	14	เหตุฉะนั้น บัดนี้จงยำเกรงพระเจ้าเยโฮวาห์และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงใจและด้วยความจริง จงทิ้งพระเหล่านั้นซึ่งบรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติที่ปากแม่น้ำข้างโน้น และในอียิปต์เสีย และท่านทั้งหลายจงปรนนิบัติพระเจ้าเยโฮวาห์
Jsh	24	15	และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเจ้าเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด จะปรนนิบัติพระเจ้าเยโฮวาห์หรือจะปรนนิบัติพระอื่น
Jsh	24	16	ข้าพเจ้าขอเตือนท่านว่าได้เห็นแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะไม่ปรนนิบัติพระเจ้าเยโฮวาห์"
Jsh	24	17	ฝ่ายประชาชนทั้งหลายจึงตอบว่า " ขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าพเจ้าทั้งหลายละทิ้งพระเจ้าเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่นเลย เพราะพระเจ้าเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเจ้าทั้งหลาย พระองค์นั้นทรงนำข้าพเจ้าทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และออกจากเรือนทาสนั้น และเป็นผู้ทรงกระทำหมายสำคัญยิ่งใหญ่ทั้งหลายท่ามกลางสายตาของพวกข้าพเจ้า และทรงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ตลอดทางที่ข้าพเจ้าได้เดินไป และท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งพวกข้าพเจ้าผ่านไป
Jsh	24	18	และพระเจ้าเยโฮวาห์ทรงขับไล่ชนชาติทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าข้าพเจ้า คือคานาอันโมไรต์ผู้ซึ่งอยู่ในแผ่นดินนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเจ้าเยโฮวาห์ด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย"
Jsh	24	19	แต่โยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า " ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเจ้าเยโฮวาห์ไม่ได้ ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นพระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

เจ้าหวงแหน พระองค์จะไม่ทรงอภัยการละเมิดหรือความบาปของท่าน			
Jsh	24	20	ถ้าท่านทั้งหลายตั้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่น แล้วพระองค์จะทรงหันกลับมาและกระหาอันตรายแก่ท่าน และผลาญท่านเสีย หลังจากที่พระองค์ทรงกระทำดีต่อท่านแล้ว"
Jsh	24	21	และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า " หามิได้ แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์"
Jsh	24	22	แล้วโยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า " ท่านทั้งหลายเป็นพยานปรีกษารัตนองว่า ท่านได้เลือกพระเยโฮวาห์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์นะ" และ
เขากล่าวว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยาน"			
Jsh	24	23	ท่านจึงกล่าวว่า " เพราะฉะนั้น บัดนี้จึงตั้งพระอื่นซึ่งอยู่ในหมู่พวกท่านนั้นเสีย และโน้มจิตใจของท่านเข้าหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล"
Jsh	24	24	และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และเชื้อฟิงพระสุรเสียงของพระองค์"
Jsh	24	25	ดังนั้นโยชูวาก็ได้กระทำพันธสัญญาแก่ประชาชน และวางกฎเกณฑ์และกฎให้แก่เขาในวันนั้นที่เมืองเชเคม
Jsh	24	26	และโยชูวาก็จารึกถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า และท่านได้เอาก้อนหินใหญ่ตั้งไว้ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ในสถานบริสุทธิ์แห่งพระเยโฮวาห์
Jsh	24	27	และโยชูวากล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า " ดูก่อน ตีลาถ่อนนี้จะเป็นพยานปรีกษารัตนองว่า เพราะตีลาถ่อนนี้ได้ยินพระวจนะทั้งสิ้นแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งตรัสแก่เรา จึงจะเป็นพยานปรีกษารัตนองแก่ท่าน เกลิลว่าท่านจะปฏิเสธพระเจ้าของท่าน"
Jsh	24	28	แล้วโยชูวาก็ปล่อยให้ประชาชนกลับไปซึ่งที่มรดกของตนทุกคน
Jsh	24	29	อยู่มากภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้โยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ก็สิ้นชีวิต มีอายุหนึ่งร้อยสิบปี
Jsh	24	30	และเขาก็ฝังท่านไว้ในที่ดินมรดกของท่านที่เมืองทิมนาทเสราห์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาแห่งเอเฟราอิม ทิศเหนือของยอดเขากออัส
Jsh	24	31	คนอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้มียุตินานกว่าโยชูวา ผู้ซึ่งได้ทราบถึงบรรดาพระราชกิจซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล
Jsh	24	32	กระดูกของโยเซฟซึ่งชนอิสราเอลนำมาจากอียิปต์นั้น เขาฝังไว้ที่เมืองเชเคม ในส่วนที่ดินซึ่งยาโคบซื้อไว้จากลูกหลานของฮาโมรบิดาของเชเคมเป็นเงินหนึ่งร้อยแผ่น ที่นี้ตกเป็นมรดกของลูกหลานโยเซฟ
Jsh	24	33	และเอลเออาซาร์บุตรชายของอาโรนก็สิ้นชีวิต และเขาฝังศพท่านไว้ในเนินเขาซึ่งเป็นของฟีเนหัสบุตรชายของท่าน ซึ่งได้มอบไว้ให้เขาในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม
Jdg	1	1	อยู่มากเมื่อโยชูวาลิ้นชีพแล้ว คนอิสราเอลทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า " ใครในพวกข้าพระองค์ทั้งหลายจะขึ้นไปก่อนเพื่อสู้รบกับคนคานาอัน"
Jdg	1	2	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ยูดาห์จะขึ้นไป ดูก่อน เราได้มอบแผ่นดินนั้นไว้เมื่อเขาแล้ว"
Jdg	1	3	ยูดาห์จึงพูดกับสิเมโอนพี่ของตนว่า " จงขึ้นไปกับฉันในเขตแดนที่กำหนดให้แก่ฉัน เพื่อเราจะได้รับสู้รบกับคนคานาอัน และฉันจะไปร่วมรบในเขตแดนที่กำหนดให้แก่ท่านนั้นด้วย" สิเมโอนก็ไปกับเขา
Jdg	1	4	แล้วยูดาห์ก็ขึ้นไป และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคนคานาอันและคนเปริสิชไว้ในมือของเขา และเขาก็ประหารคนที่เมืองเบเซกหนึ่งหมื่นคน
Jdg	1	5	และเขาทั้งหลายพบอาโดเนชเชกในเมืองเบเซก และสู้รบกับท่าน เขาได้ประหารคนคานาอันและคนเปริสิช
Jdg	1	6	อาโดเนชเชกหนีไป แต่พวกเขาตามจับได้และตัดนิ้วหัวแม่มือ และนิ้วหัวแม่มือเท้าของท่านออกเสีย
Jdg	1	7	อาโดเนชเชกกล่าวว่า " มีกษัตริย์เจ็ดสิบองค์ที่หัวแม่มือและนิ้วแม่มือเท้าของท่านถูกตัดออก เก็บเศษอาหารอยู่ใต้โต๊ะของเรา เรากะทำแก่เขา
อย่างไร พระเจ้าก็ทรงกระทำแก่เราอย่างนั้น"			
Jdg	1	8	เขาทั้งหลายก็คุมตัวท่านมาที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็สิ้นชีวิตที่นั่น
Jdg	1	9	และคนยูดาห์ได้เข้าไปโจมตีเมืองเยรูซาเล็มและยึดเมืองได้ จึงฆ่าฟันชาวเมืองเสียด้วยคมดาบ และเอาไฟเผาเมืองเสีย
Jdg	1	10	ภายหลังคนยูดาห์ได้ลงไปสู้รบกับคนคานาอันผู้ซึ่งตั้งอยู่ในแดนเทือกเขา ในภาคใต้ และในหุบเขา และยูดาห์ได้ไปสู้รบกับคนคานาอันผู้อยู่ในเฮโบรน (เมืองเฮโบรนนั้นแต่ก่อนมีชื่อว่าคีริยาทอารบา) และเขาทั้งหลายได้ประหารเชซัย อาหิมา และทัลมัย
Jdg	1	11	เขาทั้งหลายก็จากที่นั่นไปสู้รบกับชาวเมืองเดบิร เมืองเดบิรนั้นแต่ก่อนมีชื่อว่าคีริยาทเสเฟออร์
Jdg	1	12	และคาลเบกล่าว่า " ใครโจมตีเมืองคีริยาทเสเฟออร์และยึดได้ เราจะยกอศาทับตราของเราให้เป็นภรรยา"
Jdg	1	13	และโอเทเนเอลบุตรชายเคนิส น้องชายของกาลเบตเมืองนั้นได้ ท่านจึงยกอศาทับตราของเราให้เป็นภรรยา
Jdg	1	14	อยู่มากเมื่อแต่งงานกันแล้วนางจึงชวนสามีให้ขอที่นาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาลเบถามนางว่า " เจ้าต้องการอะไร"
Jdg	1	15	นางจึงตอบท่านว่า " ขอของขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอน้ำด้วย" และคาลเบก็ยกน้ำพบนางและน้ำพวงให้แก่นาง
Jdg	1	16	คนเคนไนต์พ่อตาของโมเสสได้ขึ้นไปจากเมืองดงอินทผลัม พร้อมกับคนยูดาห์มาถึงถิ่นทุรกันดารยูดาห์ซึ่งอยู่ในภาคใต้ใกล้อาราด และเขาก็เข้าไปตั้งอยู่กับชนชาตินั้น
Jdg	1	17	และยูดาห์ก็ยกไปร่วมกับสิเมโอนพี่ของเขาประหารคนคานาอันซึ่งอยู่ในเมืองเทฟิฟและทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ชื่อเมืองนั้นจึงเรียกว่าโฮรมาร์
Jdg	1	18	ยูดาห์ได้ยึดเมืองกาซาพร้อมทั้งอาณาเขต และเมืองอัสเคโลนพร้อมทั้งอาณาเขต และเมืองเอโครนพร้อมทั้งอาณาเขตไว้ด้วย
Jdg	1	19	และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับยูดาห์ เขาจึงขับไล่ชาวแดนเทือกเขาออกไป แต่จะขับไล่ชาวเมืองที่อยู่ในหุบเขานั้นไม่ได้ เพราะพวกเหล่านั้นมีรถรบเหล็ก
Jdg	1	20	เมืองเฮโบรนนั้นเขาก็กาลเบตตั้งโมเสสได้กล่าวไว้ คาลเบตจึงขับไล่บุตรชายทั้งสามคนของอานาคออกไปเสีย
Jdg	1	21	แต่คนเบนยามินมิได้ขับไล่คนเยบสผู้อยู่ในเยรูซาเล็มให้ออกไป ดังนั้นคนเยบสจึงอาศัยอยู่กับคนเบนยามินในเยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้
Jdg	1	22	อนึ่งวงศาคานของโยเซฟได้ขึ้นไปสู้รบเมืองเบธเอลด้วย และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกเขา
Jdg	1	23	วงศาคานโยเซฟได้ใช้คนไปสอดแนมเมืองเบธเอล (แต่ก่อนเมืองนี้ชื่อ ลุส)
Jdg	1	24	และผู้สอดแนมเห็นชายคนหนึ่งเดินออกมาจากเมือง จึงพูดกับเขาว่า " ขอชี้ทางเข้าเมืองนี้ให้แก่เรา และเราจะปรานีเจ้า"
Jdg	1	25	ชายคนนั้นก็ชี้ทางเข้าเมืองให้และเขาประหารเมืองนั้น ทำลายเสียด้วยคมดาบ แต่เขาปล่อยให้ชายคนนั้นและครอบครัวทั้งสิ้นของเขารอดไป
Jdg	1	26	ชายคนนั้นก็เข้าไปในแผ่นดินของคนฮิตไทต์และสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่ง เรียกชื่อว่าเมืองลุส ซึ่งเป็นชื่ออยู่จนทุกวันนี้
Jdg	1	27	มนัสเสห์มิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธชานและชาวชนบทของเมืองนั้นให้ออกไป หรือชาวเมืองทากานาคกับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองโดร์กับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองอิมเลอิมกับชาวชนบทของเมืองนั้น หรือชาวเมืองเมกิดโดกับชาวชนบทของเมืองนั้น แต่คนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
Jdg	1	28	อยู่มากเมื่อคนอิสราเอลมีกำลังเข้มแข็งขึ้นก็บังคับคนคานาอันให้ทำงานโยธา แต่มิได้ขับไล่ให้เขาออกไปเสียอย่างสิ้นเชิง
Jdg	1	29	และเอเฟราอิมมิได้ขับไล่คนคานาอันผู้อาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไป แต่คนคานาอันยังอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ท่ามกลางเขา
Jdg	1	30	เศบูลุนมิได้ขับไล่ชาวเมืองคิโรน หรือชาวเมืองนาหะโกล แต่คนคานาอันได้อาศัยอยู่ท่ามกลางเขาและถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา
Jdg	1	31	อาเชอร์มิได้ขับไล่ชาวเมืองอัสคิโธ หรือชาวเมืองไซดอน หรือชาวเมืองอัสกลาบ หรือชาวเมืองอัสซิบ หรือชาวเมืองเฮลบาห์ หรือชาวเมืองอาฟิภหรือชาวเมืองเรโอบ
Jdg	1	32	แต่คนอาเชอร์ได้อาศัยอยู่ท่ามกลางคนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้ขับไล่ให้เขาออกไปเสีย
Jdg	1	33	นัฟทาลีมิได้ขับไล่ชาวเมืองเบธเชเมช หรือชาวเมืองเบธานาห์ แต่อาศัยอยู่ในหมู่คนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น แต่อย่างไรก็ดีชาวเมืองเบธเชเมชและชาวเมืองเบธานาห์ก็ถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา
Jdg	1	34	คนอาโมไรต์ได้ขับดันคนคานาอันให้กลับเข้าไปในแดนเทือกเขา ไม่ยอมให้ลงมายังหุบเขา
Jdg	1	35	คนอาโมไรต์ยังขึ้นอาศัยอยู่ที่ภูเขาเฮเรสในเมืองอัยยาโลน และในเมืองซาลลิม แต่มือของวงศาคานโยเซฟเหนือกว่ามือเขาทั้งหลาย เขาจึงถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา
Jdg	1	36	อาณาเขตของคนอาโมไรต์ตั้งตั้งแต่ทางข้ามเขาอัครับิมตั้งแต่ศิลาเรียกขึ้นไป
Jdg	2	1	ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ได้ขึ้นไปจากกิลกาลถึงโบคม และกล่าวว่า " เราได้ให้เจ้าทั้งหลายขึ้นไปจากอียิปต์ และได้นำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเรากล่าวว่า " เราจะไม่หักพันธสัญญาที่เราได้มีไว้กับเจ้าเลย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	2	2	และเจ้าทั้งหลายอย่าทำพันธสัญญากับชาวแผ่นดินนี้ เจ้าต้องทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย' แต่เจ้ามาได้เชื่อฟังเสียงของเรา เจ้าทำอะไรเช่นนี้เล่า
Jdg	2	3	ฉะนั้นเรากล่าวด้วยว่า ` เราจะไม่ขับไล่เขาเหล่านั้นออกไปให้พ้นหน้าเจ้า แต่เขาจะเป็นชนนามอยู่ที่สี่ข้างของเจ้า และพระของเขจะเป็นปวงเด็กเจ้า' "
Jdg	2	4	อยูมาเมื่อทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวคำเหล่านี้แก่บรรดาคนอิสราเอลแล้วประชาชนก็สงสัยร้องไห้
Jdg	2	5	และเขาเรียกที่ตำบลนั้นว่า โบกิม และเขาทั้งหลายได้ถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น
Jdg	2	6	เมื่อโยชวาปล่อยประชาชนไปแล้วคนอิสราเอลต่างก็เข้าไปอยู่ในมรดกที่ดินของตนเพื่อยึดครอง
Jdg	2	7	ประชาชนทั้งหลายได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชวา และตลอดสมัยของพวกเขาผู้ใหญ่ผู้เฒ่ายืนนานกว่าโยชวา ผู้ซึ่งได้เห็นปวง
มหกิจซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล			
Jdg	2	8	โยชวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตเมื่ออายุได้หนึ่งร้อยสิบปี
Jdg	2	9	และเขาทั้งหลายก็ฝังท่านไว้ในที่ดินมรดกของท่านที่เมืองทิมนาทเสราห์ ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทิศเหนือของยอดเขาเกอธ
Jdg	2	10	และยุคคุณนั้นทั้งสิ้นก็ถูกรับไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา อีกยุคหนึ่งก็เกิดขึ้นตามมา เขาไม่รู้จักพระเยโฮวาห์หรือรู้พระราชกิจซึ่งพระองค์ได้
ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล			
Jdg	2	11	คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระบาอัล
Jdg	2	12	เขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ และเขาทั้งหลายติดตามพระอื่นซึ่งเป็นพระ
ของชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเขา กราบไหว้พระเหล่านั้น กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ			
Jdg	2	13	เขาทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระบาอัล และพวกพระอิชทาโรท
Jdg	2	14	ดังนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล พระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือพวกปล้นผู้ปล้นเขา และทรงขายเขาไว้ในมือของ
บรรดาศัตรูที่อยู่รอบเขาทั้งหลาย ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงต่อต้านพวกศัตรูของเขาทั้งหลายต่อไปไม่ได้			
Jdg	2	15	เขาทั้งหลายออกไปรบเมื่อไร พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็ต่อต้านเขา กระทำให้เขาพ่ายแพ้ ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว และดังที่พระเย
โฮวาห์ทรงปฏิญาณไว้กับเขา และเขาทั้งหลายก็มีความทุกข์ยิ่งนัก			
Jdg	2	16	อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้วินิจฉัย ผู้ช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นมือของผู้ที่ปล้นเขา
Jdg	2	17	แต่เขาทั้งหลายก็ยังไม่มีเชื่อฟังผู้วินิจฉัยทั้งหลายของเขา เพราะเขาทั้งหลายเล่นชู้กับพระอื่นและกราบไหว้พระอื่น ไม่เข้าหากันไปเสียจาก
ทางซึ่งบรรพบุรุษของเขาได้ดำเนิน ผู้ได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ แต่เขาทั้งหลายมิได้กระทำตาม			
Jdg	2	18	พระเยโฮวาห์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยขึ้นเมื่อไร พระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับผู้วินิจฉัยนั้นเมื่อนั้น และพระองค์ทรงช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นจากเงื้อมมือ
ของศัตรูตลอดชีวิตของผู้วินิจฉัยนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยสงสารเขาทั้งหลาย เมื่อทรงฟังเสียงคร่ำความทุกข์ของเขาเนื่องด้วยผู้ฆ่านางและบีบบังคับ			
Jdg	2	19	แต่ต่อมาเมื่อผู้วินิจฉัยนั้นสิ้นชีวิต เขาทั้งหลายก็หันกลับประพฤติชั่วร้ายเสียยิ่งกว่าบิดาของเขา หลงไปติดตามปรนนิบัติและกราบไหว้พระอื่น
ตามใจได้เคยได้เห็นการกระทำของเขาหรือหายจากทางข้อตั้งของเขา			
Jdg	2	20	ดังนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ตรัสว่า " เพราะประชาชนนี้ได้ละเมิดต่อพันธสัญญา ซึ่งเราได้บัญชา
ไว้กับบรรพบุรุษของเขา และไม่ยอมฟังเสียงของเรา			
Jdg	2	21	ดังนั้นตั้งแต่บัดนี้ไปเราจะไม่ขับไล่ประชาชนชาติใดในบรรดาประชาชนชาติซึ่งโยชวาทิ้งไว้เมื่อเขาสิ้นชีวิตนั้นให้พ้นหน้า
Jdg	2	22	เพื่อเราจะใช้ประชาชนเหล่านั้นทั้งสิ้นทดสอบอิสราเอลว่า เขาจะรักษาพระมรดกของพระเยโฮวาห์และดำเนินตามอย่างบรรพบุรุษของเขา
หรือไม่ "			
Jdg	2	23	ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงปล่อยประชาชนชาติเหล่านั้นไว้ ไม่ทรงขับไล่ให้ออกไปเสียโดยเร็ว และพระองค์มิได้ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของ
โยชวา			
Jdg	3	1	ต่อไปนี้เป็นประชาชนชาติที่พระเยโฮวาห์ทรงให้เหลือไว้ เพื่อใช้ทดสอบบรรดาคนอิสราเอล คือคนอิสราเอลคนใดซึ่งยังไม่เคยประสบสงครามทั้ง
หลายในคานาอัน			
Jdg	3	2	แต่เพียงทรงให้เชื้อสายคนอิสราเอลเข้าใจเรื่องการสงคราม เพื่ออย่างน้อยพระองค์จะได้ทรงสอนแก่ผู้ที่ยังไม่ทราบมาก่อน
Jdg	3	3	คือเจ้านายทั้งห้าของคนฟิลิสเตีย คนคานาอันทั้งหมด ชาวไซดอน และคนฮีไวต์ผู้อาศัยอยู่บนภูเขาเลบานอน ตั้งแต่ภูเขาบาอัลฮอร์โมนจนถึง
ทางเข้าเมืองฮามัท			
Jdg	3	4	เหลือคนเหล่านี้อยู่เพื่อทดสอบคนอิสราเอลเพื่อให้ทราบว่า อิสราเอลจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาไว้กับ
บรรพบุรุษของเขาโดยโมเสสนั้นหรือไม่			
Jdg	3	5	ดังนั้นแหละคนอิสราเอลจึงอาศัยอยู่ในหุบคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบส
Jdg	3	6	เขาไปสวอบตราชนเหล่านั้นมาเป็นภรรยา และยกบุตรสาวของตนให้แก่บุตรสาวของคนเหล่านั้น และได้ปรนนิบัติพระของเขาเหล่านั้น
Jdg	3	7	คนอิสราเอลได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ สิมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตนเสีย ไปปรนนิบัติพระบาอัลและเสารูปเคารพ
Jdg	3	8	เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงขายเขาไว้ในมือคูชันริธาอิมกษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมีย
และคนอิสราเอลได้ปฏิบัติคูชันริธาอิมแปดปี			
Jdg	3	9	แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้ช่วยแก่คนอิสราเอล ผู้ได้ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด คือโอหนิเอลบุตรชายเค
นัล น้องชายของกาลเบ			
Jdg	3	10	พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับโอหนิเอล และท่านจึงวินิจฉัยคนอิสราเอล และออกไปกระทำสงคราม และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคู
ชันริธาอิมกษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมียไว้ในมือของท่าน และมีมือของท่านชนะคูชันริธาอิม			
Jdg	3	11	ดังนั้นแผ่นดินจึงได้หยุดพักสงบอยู่สี่สิบปี แล้วโอหนิเอลบุตรชายเคนส์ก็สิ้นชีวิต
Jdg	3	12	และคนอิสราเอลกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรงเสริมกำลังเอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับเพื่อต่อสู้อิสราเอล
เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์			
Jdg	3	13	ท่านจึงได้ให้คนอัมโมโมและคนอามาเลฆมาสมทบ ยกไปโจมตีอิสราเอล และได้ยึดเมืองดงอินทผลัมไว้
Jdg	3	14	และคนอิสราเอลจึงปฏิบัติเอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับอยู่ถึงสิบแปดปี
Jdg	3	15	แต่เมื่อคนอิสราเอลร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ทรงให้เกิดผู้ช่วยคนหนึ่งแก่เขาทั้งหลาย ชื่อเอสุด บุตรชายเก-รา คนเบนยามิน คน
ถนัดมือชาย คนอิสราเอลให้ท่านเป็นผู้นำส่วยไปมอบแก่เอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับ			
Jdg	3	16	เอสุดได้ทำดาบสองคมไว้ประจำตัวเล่มหนึ่งยาวคอกหนึ่ง เหน็บไว้ใต้ผ้าที่ต้นขาขวา
Jdg	3	17	เขาก็นำส่วยไปมอบแก่เอกลอนกษัตริย์เมืองโมอับ ฝ่ายเอกลอนเป็นคนอ้วนมาก
Jdg	3	18	และเมื่อเอสุดมอบส่วยเสร็จแล้ว ท่านจึงไปส่งคนที่หาบหามส่วยนั้น
Jdg	3	19	แล้วตัวท่านกลับไปจากรูปเคารพสลักที่อยู่ใกล้ลึงกาลทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มีข้อราชการลับที่จะกราบทูลให้ทรงทราบ " กษัตริย์
จึงมีบัญชาว่า " เสียบๆ " บรรดาคนหาดเล็กก็เฝ้าอยู่ที่ทูลลาออกไปหมด			
Jdg	3	20	และเอสุดก็เข้าไปเฝ้าท่าน ขณะนั้นท่านประทับอยู่ลำพังในห้อยยืนขึ้นบนของท่าน และเอสุดทูลว่า " ข้าพระองค์มีพระดำรัสจากพระเจ้าถวาย
พระองค์ " ท่านจึงลุกขึ้นจากพระที่นั่ง			
Jdg	3	21	เอสุดก็ยื่นมือซ้ายซัดคานนั้นออกจากต้นขาขวาแห่งเข้าไปในท้องของเอกลอน
Jdg	3	22	ดาบจรมเข้าไปหมดทั้งตัว เขามันห่มดาบไว้ ท่านก็ซัดคานออกจากท้องของท่านไม่ได้ แล้วของโสโครกออกมา
Jdg	3	23	แล้วเอสุดออกไปที่เฉลียงปิดทวารห้องขึ้นบน ลั่นกญแจเสีย
Jdg	3	24	เมื่อเอสุดไปแล้วมหาดเล็กก็เข้ามา ดูเถิด เมื่อเขาเห็นว่าทวารห้องขึ้นบนเปิดใส่กญแจอยู่ เขาทั้งหลายคิดว่า " พระองค์ท่านกำลังทรงส่งทุกขภัย
ที่ในห้อยยืน "			
Jdg	3	25	เมื่อคอยอยู่ช้านานจนรำคาญ ดูเถิด ไม่เห็นมีใครเปิดทวารห้องขึ้นบน เขาจึงเอากญแจมาไขเปิดออก ดูเถิด เห็นเจ้านายของตนนอนสิ้นชีวิต
อยู่บนพื้น			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	3	26	เมื่อเขาต่างก็คอยกันอยู่นั้นแอสดก็หนีไปพันรูปเคารพหินสลักรอดมาได้ถึงเฮอีราห์
Jdg	3	27	ต่อมาเมื่อท่านมาถึงแล้วจึงเป่าแตรขึ้นในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม แล้วคนอิสราเอลก็ยกลงไปกับท่านจากแดนเทือกเขาและท่านนำเขา
Jdg	3	28	ท่านจึงสั่งเขาว่า " จงตามเรามาเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของท่าน คือชนโมอับไว้ในมือของท่านแล้ว " เขาทั้งหลายจึงลงตาม
ท่านไป และยึดที่ข้ามแม่น้ำจอร์แดนสกัดคนโมอับไว้ไม่ให้ใครข้ามไปได้สักคนเดียว			
Jdg	3	29	ในคราวนั้นเขาประหารคนโมอับเสียประมาณหนึ่งหมื่นคนแล้วแต่คนฉกรรจ์และล่าสัตว์ทั้งสิ้น โมอับไม่ได้สักคนเดียว
Jdg	3	30	โมอับจึงพ่ายแพ้อยู่ใต้มือของอิสราเอลในวันนั้น และแผ่นดินนั้นก็ไต่หยดพักสงบอยู่แปดสิบปี
Jdg	3	31	ภายหลังแอสด มีขี้มการบุตรชายอานาห์ผู้ใช้ประจำตัวว่าคนฟีลิสเตียเสียหกร้อยคน ท่านก็เป็นผู้ช่วยอิสราเอลให้รอดด้วยเหมือนกัน
Jdg	4	1	ครั้งนั้นแอสดสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็ประพฤตชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก
Jdg	4	2	พระเยโฮวาห์จึงทรงชายเขาไว้ในมือของยาบินกษัตริย์เมืองคานาอัน ผู้ครอบครองอยู่ ณ กรุงฮาโธร์ แม่ทัพของท่านชื่อสิเสรา ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ที่
เมืองฮาโรเซทของคนต่างชาติ			
Jdg	4	3	แล้วคนอิสราเอลก็ร้องทูลถึงพระเยโฮวาห์ เพราะว่ากษัตริย์ยาบินมีรถรบเหล็กเก้าร้อยคัน และได้บีบบังคับคนอิสราเอลอย่างร้ายถึงยี่สิบปี
Jdg	4	4	คราวนั้นผู้พยากรณ์หญิงคนหนึ่งชื่อเดโบราห์ ภรรยาของลี้ปีโธท เป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอลสมัยนั้น
Jdg	4	5	นางเคยนั่งอยู่ใต้ต้นอินทผลัมเดโบราห์ที่อยู่ระหว่างรามาห์และเบธเอลในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม และคนอิสราเอลก็ขึ้นมาหาท่านที่นั่นเพื่อให้
ชำระความ			
Jdg	4	6	นางใช้คนไปเรียกบาราคบุตรชายฮาบีโนอัม ให้มาจากเเคเดซในนัฟทาลีและกล่าวแก่เขาว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลมิได้ทรง
Jdg	4	7	บัญชาท่านหรือว่า ไปซึ่งรวบรวมพลไว้ที่ภูเขาทาโบร์ จงเกณฑ์จากคนนัฟทาลีและคนเศบูลนหนึ่งหมื่นคน
Jdg	4	7	และเราจะชักนำสิเสราแม่ทัพของยาบินให้มาพบกับเจ้าที่แม่น้ำคิไซน พร้อมกับรถรบและกองทหารของเขา และเราจะมอบเขาไว้ในมือของ
เจ้า "			
Jdg	4	8	บาราคจึงตอบนางว่า " ถ้าแม่นางไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไป ถ้าแม่นางไม่ไปกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่ไป "
Jdg	4	9	นางจึงตอบว่า " ดินนี้จะไปกับท่านแน่ แต่ว่าทางที่ท่านไปนั้นจะไม่นำท่านไปถึงศักดิ์ศรี เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะขายสิเสราไว้ในมือของ
หญิงคนหนึ่ง " แล้วนางเดโบราห์ก็ลุกขึ้นไปกับบาราคถึงเมืองเเคเดซ			
Jdg	4	10	บาราคจึงเรียกเศบูลนกับนัฟทาลีให้ไปที่เเคเดซ มีคนหนึ่งหนีเดินตามขึ้นไป และนางเดโบราห์ก็ไปด้วย
Jdg	4	11	มีชายคนหนึ่งชื่อเฮเบอร์คนเเคไนต์ คือจอกุลหลานของโฮบบัฟอตาของโมเสส ได้แยกออกจากคนเเคไนต์ทั้งหลาย มาตั้งเต็นท์อยู่ไกลออกไป
ถึงที่ราบคานันิม ซึ่งอยู่ใกล้เมืองเเคเดซ			
Jdg	4	12	เมื่อมีคนไปแจ้งแก่สิเสราว่าบาราคบุตรชายฮาบีโนอัมขึ้นไปภูเขาทาโบร์แล้ว
Jdg	4	13	สิเสราก็เรียกรถรบทั้งหมดของท่านออกมา เป็นรถเหล็กเก้าร้อยคัน พร้อมกับเหล่าทหารทั้งหมดที่ไปด้วย ยกไปจากเมืองฮาโรเซทของคนต่าง
ชาติ ไปถึงแม่น้ำคิไซน			
Jdg	4	14	นางเดโบราห์จึงกล่าวแก่บาราคว่า " ลุกขึ้นเถิด เพราะว่านี่เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมอบสิเสราไว้ในมือของท่าน พระเยโฮวาห์เสด็จนำหน้า
Jdg	4	15	ท่านไปมิใช่หรือ " บาราคจึงลงไปจากภูเขาทาโบร์พร้อมกับทหารหนึ่งหมื่นคนติดตามท่านไป
Jdg	4	15	พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้สิเสราพร้อมกับรถรบทั้งสิ้นของท่านและกองทัพทั้งหมดของท่าน แดกตื่นพ่ายแพ้ด้วยคมดาบต่อหน้าบาราค แล้ว
สิเสราทิ้งอาวุธรบวิ่งหนีไป			
Jdg	4	16	และบาราคได้ไล่ติดตามรถรบทั้งหลายและกองทัพไปจนถึงฮาโรเซทของคนต่างชาติ และกองทัพทั้งหมดของสิเสราก็ล้มตายด้วยคมดาบ ไม่
เหลือสักคนเดียว			
Jdg	4	17	ฝ่ายสิเสราวิ่งหนีไปถึงเต็นท์ของยาเอล ภรรยาของเฮเบอร์คนเเคไนต์ เพราะว่ายาบินกษัตริย์เมืองฮาโธร์เป็นไมตรีกับกบฏความเฮเบอร์คน
Jdg	4	18	ยาเอลจึงออกไปต้อนรับสิเสรา เรียกว่า " เจ้านายของดิฉันเจ้าข้า เชิญแวะเข้ามา เชิญแวะเข้ามาพักกับดิฉัน อย่ากลัวอะไรเลย " สิเสราจึง
แวะเข้าไปในเต็นท์ และนางก็เอาผ้าห่มมาคลุมตัวให้			
Jdg	4	19	ท่านจึงพูดกับนางว่า " ขอนำให้รากินสักหน่อยเพราะเรากระหายน้ำ " นางก็เปิดถังน้ำให้ท่านดื่ม และเอาผ้าคลุมท่านไว้
Jdg	4	20	สิเสราจึงบอกแก่นางอีกว่า " ขอนอนเฝ้าที่ประตูเต็นท์ ถ้ามีผู้ใดมาถามว่า มีใครมาพักที่นี้บ้างหรือ จงบอกว่า ไม่มี "
Jdg	4	21	แต่ยาเอลภรรยาของเฮเบอร์หยิบเหล็กซึ่งเต็นท์ ถู้ออนเดินย่องเข้ามา ตอกเหล็กเข้าที่ขมับของสิเสราทะลุถึงกระดูก ขณะเมื่อสิเสรากำลังหลับสนิท
อยู่เพราะความเหน็ดเหนื่อย แล้วสิเสราก็ตาย			
Jdg	4	22	และดูเถิด บาราคไล่ติดตามสิเสรามาถึง ยาเอลก็ออกไปต้อนรับเรียนท่านว่า " เชิญเข้ามาเถิด ดิฉันจะชี้ให้ท่านเห็นคนที่ท่านค้นหาอยู่นั้น "
พอบาราคก็เข้าไปในเต็นท์แล้ว ดูเถิด สิเสราอนอนสิ้นชีวิตอยู่ มีเหล็กเต็นท์ในขมับ			
Jdg	4	23	ตั้งนั้นแหละในวันนั้นพระเจ้ทรงกระทำให้ยาบินกษัตริย์คานาอันนอนบ่มต่อหน้าคนอิสราเอล
Jdg	4	24	และมีมือของคนอิสราเอลก็กระทำต่อยาบินกษัตริย์เมืองคานาอันหนักขึ้นทุกที จนเขาทั้งหลายได้ทำลายยาบินกษัตริย์เมืองคานาอันเสีย
Jdg	5	1	แล้วนางเดโบราห์กับบาราคบุตรชายฮาบีโนอัมจึงร้องเพลงในวันนั้นว่า
Jdg	5	2	" จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ทรงแก้แค้นคนอิสราเอลเมื่อประชาชนสมัครใจชาย
Jdg	5	3	โอ บาราคกษัตริย์ ขอทรงสถิต โอ เจ้านายทั้งหลาย ขอจงเงี้ยวฟู้ง ข้าพเจ้านี้แหละจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลง
สรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล			
Jdg	5	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระองค์เสด็จออกจากเสอีร์ เมื่อพระองค์เสด็จจากทอธถิ่นเอโดม แผ่นดินก็หวาดหวั่นไหว ท้องฟ้าก็ปล่อยลงมา เอย
เมฆก็ปล่อยฝนลงมา			
Jdg	5	5	ภูเขาก็ตกลายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ รวมทั้งภูเขาซีนายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
Jdg	5	6	ในสมัยขี้มการบุตรชายอานาห์ สมัยยาเอล ทางหลวงก็หยุดชะงัก ผู้สัญจรไปมาก็หลบไปเดินตามทางขย
Jdg	5	7	ชาวไร่ชาวนาในอิสราเอลก็หยุดยั้ง เขาหยุดยั้งจนดิฉันเดโบราห์ขึ้นมา จนดิฉันขึ้นมาเป็นอย่างมารดาอิสราเอล
Jdg	5	8	เมื่อเลือกนับถือพระใหม่ สงครามก็ประชิดเข้ามาถึงประตูเมือง เห็นมีโลหรือหอกสักอันหนึ่งในพลอิสราเอลสักหมื่นคนหรือ
Jdg	5	9	จิตใจของข้าพเจ้านิยมชมชอบในบรรดาเจ้าเมืองของอิสราเอล ผู้อาสาศมัครท่ามกลางประชาชน จงถวายสารการแก่พระเยโฮวาห์
Jdg	5	10	บรรดาท่านผู้ซึ่งลาเผือก จงบอกกล่าวให้ทราบเถิด ทั้งท่านผู้ซึ่งพิพากษาและท่านที่สัญจรไปมา
Jdg	5	11	คนที่รอดพ้นจากเสียงนักรบ ณ ที่ตกน้ำ เขากล่าวถึงกิจการอันชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ คือกิจการอันชอบธรรมต่อชาวไร่ชาวนาใน
อิสราเอล แล้วชนชาติของพระเยโฮวาห์ก็เดินไปที่ประตูเมือง			
Jdg	5	12	ตื่นเถิด ตื่นเถิด เดโบราห์เอ๋ย ตื่นเถิด ตื่นมาร้องเพลง ลุกขึ้นเถิด บาราค โอ บุตรชายฮาบีโนอัมเอ๋ย พาพวกเชลยของท่านไป
Jdg	5	13	ครั้งนั้นพระองค์ทรงกระทำให้ผู้ที่เหลืออยู่ปกครองพวกชนนางของประชาชน พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าปกครองผู้มีกำลัง
Jdg	5	14	ผู้ที่มีรากอยู่ในอามาเลซ ได้ลงมาจากเอเฟราอิม เขาเดินตามท่านนะ เบนยามินท่ามกลางประชาชนของท่าน ผู้บังคับบัญชาเดินลงมาจากมาคีร์
และผู้บังคับการงานของจอมพลออกมาจากเศบูลน			
Jdg	5	15	เจ้านายทั้งหลายของอิสราศารมาก็กับเดโบราห์ และอิสราศารก็กับบาราคด้วย เขาเร่งติดตามท่านไปในหุบเขา มีความตั้งใจอย่างยิ่งเพื่อกองพล
คนรูเบน			
Jdg	5	16	โจนท่านจึงร้องรอยูที่ตกแคะเพื่อจะฟังเสียงปี่ที่เขาเป่าให้แก่เพ็งง เพื่อกองพลคนรูเบนมีการพิจารณาความมุ่งหมายของจิตใจ
Jdg	5	17	ก็เลอาตอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ส่วนดานอาศัก็อยู่กับเรือกบั่นท่าไมเลา อาเซอร์นั่งเอยอยู่ที่ฝั่งทะเลตั้งบ้านเรือนอยู่ตามทางจาดเรื่อ
ของเขา			
Jdg	5	18	เศบูลนกับนัฟทาลีเป็นคนทีเสียงชีวิตเข้าสู่ความตาย ณ ที่สูงในสนามรบ
Jdg	5	19	พอบรรดากษัตริย์มาถึงก็รบกัน บรรดากษัตริย์คานาอันก็รบที่ทาอานาคริมห้วงน้ำเมกิดโดโดยมิได้รับเงินเลย
Jdg	5	20	ดวงดาวก็สู้รบจากสวรรค์จากวิถีของมัน มันทั้งหลายรบกับสิเสรา
Jdg	5	21	แม่น้ำคิไซนพัดกวาดเขาไปเสีย คือแม่น้ำคิไซน แม่น้ำโบราลนั้น โอ จิตของข้าพเจ้าเอ๋ย เจ้าได้เหยียบย่ำด้วยกำลังแข็งขัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	5	22	แล้วเสียงก็มาที่กระโทกแรงโดยมีของเขาร่วงควมไป มีที่ม้อ่านาใหญ่โตรังควมไป
Jdg	5	23	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า `จงสาปแช่งเมโรลเกด จงสาปแช่งชาวเมืองให้หนัก เพราะเขาไม่ได้ออกมาช่วยพระเยโฮวาห์ คือชาย
พระเยโฮวาห์ผู้สู้ผู้กำลังมาก'			
Jdg	5	24	หญิงที่นำสรเสริมมากที่สุดในคียาเอลกรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์ เป็นหญิงที่นำสรเสริมมากที่สุดที่อยู่เต็นท์
Jdg	5	25	เขาขอน้ำ นางก็ให้น้ำนม นางอาเนมชนิไซชมหลวมมายืนให้
Jdg	5	26	นางเอ้อมมือหยิบหลักเต็นท์ ข้างมือขวาของนางจวดยตะลุมพุก นางตอกลิเสราเข้าที่หนึ่ง นางมีศีรษะของลิเสรา นางตีทะเลขมับของเขา
Jdg	5	27	เขามองง เขาล้ม เขาอนที่เท้าของนาง ที่เท้าของนางเขามองง เขาล้ม เขามองงที่ไหน ที่นั่นเขาล้มลงตาย
Jdg	5	28	มารดาของลิเสรามองออกไปตามช่องทางต่าง นางมองไปตามบานเกล็ด ร้องว่า `ทำไหมหนอ ทรภของเขายังมาฆ่าเหลือเกิน ทำไมล้อทรก
รขของเขาจึงเน้นเข้าอยู่'			
Jdg	5	29	บรรดาสตรีผู้ฉลาดของนางจึงตอบนาง เปลาดอก นางนึกตอบเอาเองว่า
Jdg	5	30	`เขาทั้งหลายยังไม่พบและยังไม่แบ่งของที่รับมาได้หรือ หญิงคนหนึ่งหรือสองคนได้แก่ชายคนหนึ่ง สิ่งของย่อมสิ่งที่รับมาเป็นของลิเสรา ของ
ย่อมสิ่งที่ปิกลดตาย ของย่อมสิ่งที่ปิกลดตายสองหน้าสำหรับพันคอของข้าเป็นของที่รับ'			
Jdg	5	31	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอศัตรูทั้งปวงของพระองค์พิณกลั่นดังนี้ แต่ขอให้ผู้รักพระองค์เปรียบดังดวงอาทิตย์เมื่อโผล่ขึ้นด้วยอาณาภาพ" และ
แผ่นดินก็หยุดพักสงบอยู่สี่สิบปี			
Jdg	6	1	และคนอิสราเอลก็ได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของคนมีเดียนเจ็ดปี
Jdg	6	2	และมีมือของคนมีเดียนก็มีชัยชนะต่ออิสราเอล เพราะเหตุคนมีเดียน ประชาชนอิสราเอลจึงต้องทำที่หลบซ่อนซึ่งอยู่ในภูเขาให้แก่ตนเอง คือถ้ำ
และที่กำบังที่เข้มแข็ง			
Jdg	6	3	เพราะว่าคนอิสราเอลหว่านพืชเมื่อไร คนมีเดียนและคนอามาเลซและชาวตะวันออกก็ขึ้นมาสู้รบกับเขา
Jdg	6	4	เขามาดังค่ายไว้แล้วทำลายพืชผลแห่งแผ่นดินเสีย ไกลไปถึงเมืองกาซา ไม่ให้มีเครื่องบริโภคเหลือในอิสราเอลเลย ไม่ว่าแกะ หรือวัว หรือลา
Jdg	6	5	เพราะว่าคนเหล่านั้นจะขึ้นมาพร้อมทั้งฝูงสัตว์และเต็นท์ เขามาเหมือนตักแตนเป็นฝูงๆ ทั้งคนและอูฐก็นับไม่ถ้วน เมื่อเขาเข้ามา เขาก็ทำลาย
แผ่นดินเสียอย่างนี้แหละ			
Jdg	6	6	พวกอิสราเอลจึงตกต่ำลงมากเพราะคนมีเดียน คนอิสราเอลก็ร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์
Jdg	6	7	ต่อมาเมื่อคนอิสราเอลร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ เพราะคนมีเดียน
Jdg	6	8	พระเยโฮวาห์ก็ทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งให้มาหาคนอิสราเอล ผู้นั้นพูดกับเขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า
`เราได้นำพวกเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ นำเจ้าออกมาจากเรือนทาส			
Jdg	6	9	และเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของชาวอียิปต์ และให้พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่บีบบังคับเจ้า และขับไล่เขาให้ออกไปเสียให้พ้นหน้าเจ้า
และมอบแผ่นดินของเขาให้แก่เจ้า			
Jdg	6	10	และเราบอกกับเจ้าว่า "เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เจ้าอย่าเกรงกลัวพระของคนอาโมไรต์ ในแผ่นดินของเขาซึ่งเจ้าอาศัยอยู่นั้น"
แต่เจ้าทั้งหลายหาได้เชื่อฟังเสียงของเราไม่"			
Jdg	6	11	ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์มานั่งอยู่ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ตำบลโอฟราห์ ซึ่งเป็นของโยอาช คนอาบิเยเซอร์ ฝ่ายเกิดโอนบุตรชายของ
ท่านกำลังนวดข้าวสาโลอยู่ในบ่ออย่างหนึ่งเพื่อซ่อนให้พ้นตากคนมีเดียน			
Jdg	6	12	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่เกิดโอนพูดกับเขาว่า "เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเจ้า"
Jdg	6	13	เกิดโอนจึงทูลท่านผู้นั้นว่า "โอ ท่านเจ้าข้า ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกเราแล้ว โฉนเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่เราแล้ว และการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรดาบุรุษเคยเล่าให้เราฟังว่า `พระเยโฮวาห์ทรงนำเราออกจากอียิปต์มิใช่หรือ' แต่สมัยนี้พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งเราเสียแล้ว และทรงมอบเราไว้ในมือของพวกมี
เดียน"			
Jdg	6	14	และพระเยโฮวาห์ทรงหันมาหาเขาตรัสว่า "จงไปช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือพวกมีเดียนด้วยกำลังของเจ้านี้แหละ เราใช้เจ้าให้ไป
แล้ว มีไชหรือ"			
Jdg	6	15	เกิดโอนจึงกราบทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลได้อย่างไร ดูเถิด ครอบครัวของข้าพระองค์ต่ำต้อยที่สุดในคน
มันเสสห์ และตัวข้าพระองค์ก็เป็นคนเล็กน้อยที่สุดในวงศ์วานบิดาของข้าพระองค์"			
Jdg	6	16	พระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า "แต่เราจะอยู่กับเจ้าแน่ และเจ้าจะได้โจมตีคนมีเดียนอย่างกับตีคนคนเดียว"
Jdg	6	17	เขาก็ทูลพระองค์ว่า "ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงโปรดสำแดงหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ข้า
พระองค์ว่า พระองค์เองตรัสกับข้าพระองค์			
Jdg	6	18	ขอพระองค์อย่าเสด็จไปเสียจากที่นี่จนกว่าข้าพระองค์จะกลับมาหาพระองค์ และนำของมาตั้งถวายต่อพระพักตร์" และพระองค์ตรัสว่า
"เราจะคอยอยู่นกว่าเจ้าจะกลับมาอีก"			
Jdg	6	19	เกิดโอนก็กลับเข้าบ้าน จัดลูกแพะตัวหนึ่งกับแพ่งเอฟาห์หนึ่งทำขนมไร้เชื้อ เขาเอาเนื้อใส่กระจาด ส่วนน้ำแกลงใส่ในหม้อ นำสิ่งเหล่านี้มา
ถวายพระองค์ที่ใต้ต้นโอ๊ก			
Jdg	6	20	และทูตสวรรค์ของพระเจ้าบอกเขาว่า "จงเอาเนื้อและขนมไร้เชื้อวางไว้บนศิลาที่ เหน้่างงาของเหล่านั้น" เกิดโอนก็กระทำตาม
Jdg	6	21	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็เฝ้าปลายไม้ที่ถืออยู่และต้องเนื้อและขนมไร้เชื้อ และมีไฟลุกขึ้นมาจากศิลาไหม้เนื้อและขนมไร้เชื้อจนหมด
และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็หายไปพ้นสายตาของเขา			
Jdg	6	22	เกิดโอนก็ทราบว่าเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์จริง และเกิดโอนพูดว่า "โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า บัดนี้ข้าพระองค์ได้
เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ต่อหน้าต่อตา อนิจจาเอ๋ย"			
Jdg	6	23	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับเกิดโอนว่า "สันติภาพจงมีอยู่แก่เจ้า เจ้าอย่ากลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ตาย"
Jdg	6	24	ฝ่ายเกิดโอนก็สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งถวายพระเยโฮวาห์ที่นั่น และเรียกตำบลนั้นว่า พระเยโฮวาห์ซาโลม ทุกวันนี้แท่นนั้นก็ยังอยู่ที่โอฟราห์
ซึ่งเป็นของคนอาบิเยเซอร์			
Jdg	6	25	อูมาในคืนวันนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งเกิดโอนว่า "จงเอาวัวหนุ่มของบิดา คือวัวผู้ตัวที่สองที่มีอายุเจ็ดปีมา ไปฟังกแท่นพระบาอัลซึ่งบิดาของ
เจ้ามีอยู่นั้นลงเสีย จงโค่นเสารูปเคารพซึ่งอยู่ข้างๆแท่นเสียด้วย			
Jdg	6	26	และสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าที่บนป้อมนี้ ใช้ก้อนหินก่อให้เป็นระเบียบ แล้วนำวัวตัวที่สองนั้นฆ่าเสียกลายเป็น
เครื่องเผาบูชา เผาด้วยไม้เสารูปเคารพซึ่งเจ้าโค่นมานั้น"			
Jdg	6	27	เกิดโอนจึงนำคนใช้สิบคน ไปกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งแก่เขา แต่เพราะเกิดโอนกลัวครอบครัวบิดาของตนและกลัวชาวเมือง จนไม่
กล้าทำกลางวันจึงกระทำในเวลากลางคืน			
Jdg	6	28	เมื่อชาวเมืองตื่นขึ้นในเช้าตรู่วันรุ่งขึ้น ดูเถิด แท่นบูชาพระบาอัลพังทลาย และเสารูปเคารพที่อยู่ข้างๆก็ถูกโค่นลง และมีวัวผู้ตัวที่สองวางบูชา
อยู่บนแท่นที่สร้างขึ้นใหม่นั้น			
Jdg	6	29	เขาจึงพูดกันและกันว่า "ใครทำอย่างนั้นะ" เมื่อเขาได้สืบถามแล้ว เขาทั้งหลายจึงกล่าวว่า "เกิดโอนบุตรชายของโยอาชได้กระทำสิ่งนี้"
Jdg	6	30	แล้วชาวเมืองจึงบอกโยอาชว่า "จงมอมลูกของเจ้านั้นมาให้ประหารชีวิตเสีย เพราะเขาได้ฟังกแท่นของพระบาอัลและโค่นเสารูปเคารพที่อยู่
ข้างแท่นนั้น"			
Jdg	6	31	แต่โยอาชได้ตอบคนที่มาฟ้องนั้นว่า "ท่านทั้งหลายจะเป็นพยานแทนพระบาอัลหรือ จะสู้ความแทนหรือ ผู้ใดที่เป็นพยานแทนพระบาอัลจะ
ต้องถูกประหารชีวิตเข้านี้แหละ ถ้าพระบาอัลเป็นพระแท้ก็ให้สัดตัวเองเกิด เพราะมีคนมาฟังกแท่นของท่านละ"			
Jdg	6	32	วันนั้นเขาจึงตั้งชื่อท่านว่า เยรบบาอัล ใจความว่า "ให้บาอัลสัดตัวเอง" เพราะเขาฟังกแท่นของท่าน
Jdg	6	33	ครั้งนั้นบรรดาคนมีเดียน และคนอามาเลซ และชาวตะวันออกก็รวมกันยกทัพข้ามไปตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาอิสเรเอล
Jdg	6	34	แต่พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเกิดโอน ท่านก็เป่าแตร เรียกคนอาบิเยเซอร์ให้มาติดตามท่าน
Jdg	6	35	และท่านส่งผู้สื่อสารไปทั่วมันเสสห์ เรียกให้ชายกติดตามท่านไปด้วย และท่านส่งผู้สื่อสารไปยังอาเชอร์ เทบูลน และนัฟทาลี คนเหล่านี้ก็ขึ้น
มาปะทะข้าศึกด้วย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	6	36	กิตเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า " ถ้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสแล้วนั้น
Jdg	6	37	ดูเถิด ข้าพระองค์ได้วางกลุ่มขนแกะไว้ที่ลานนวดข้าว แม้มันน้ำค้างเฉพาะที่กลุ่มขนแกะเท่านั้น ส่วนที่พื้นดินโดยรอบนั้นแห้ง ข้าพระองค์ก็จะ
ทราบ ว่า พระองค์จะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นด้วยมือของข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสนั้น "			
Jdg	6	38	ก็เป็น ไปดังนั้น เมื่อกิตเดโอนตื่นขึ้นในวันรุ่งขึ้นก็บีบกลุ่มขนแกะ เขามีบได้น้ำค้างจากกลุ่มขนแกะจนเต็มชาม
Jdg	6	39	แล้วกิตเดโอนจึงทูลพระเจ้าว่า " ขอยาให้พระพิโรธพลุ่งขึ้นต่อข้าพระองค์ ขอข้าพระองค์ทูลอีกสักครั้งเดียว ขอข้าพระองค์ทดลองด้วยกลุ่ม
ขนแกะนี้อีกครั้งหนึ่งเถิด คราวนี้ขอให้แห้งเฉพาะที่กลุ่มขนแกะ ส่วนที่พื้นดินนั้นให้มีน้ำค้างโดยทั่วไป "			
Jdg	6	40	ในคืนวันนั้นพระเจ้าก็ทรงกระทำตามทีขอ คือกลุ่มขนแกะนั้นแห้งอยู่ แต่มันน้ำค้างอยู่ทั่วพื้นดิน
Jdg	7	1	เยรูบบาล คือกิตเดโอน และบรรดาคนที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นตั้งแต่เช้าตรู่ไปตั้งค่ายอยู่ที่ริมแม่น้ำพาโรด ฝ่ายค่ายของพวกมีเดียนอยู่ทางเหนือ
ของเขา อยู่ในหุบเขาที่ภูเขาโมเรห์			
Jdg	7	2	พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิตเดโอนว่า " คนที่อยู่กับเจ้ายังมีมากเกินที่เราจะมอบคนมีเดียนไว้ในมือของเขา เกรงว่าอิสราเอลจะหะงนตัวต่อเรา
โดยกลาวว่า `มือของเราเองได้เราให้พ้น'			
Jdg	7	3	เพราะฉะนั้นบัดนี้จึงประกาศให้ข้าหุดคนทั้งปวงว่า `ผู้ใดที่กลัวและสิ้นแถมอยู่ ก็ให้ผู้นั้นกลับเสีย และไปจากภูเขาที่เลอาดโดยเร็ว' "
คนกลับ ไปสองหมื่นสองพันคน และยังมีเหลืออยู่หนึ่งหมื่นคน			
Jdg	7	4	พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิตเดโอนว่า " ประชาชนยังมีมากอยู่ จงพาเขาลงไปที่น้ำและเราจะทำการทดสอบเขาให้เจ้าที่นั่น ผู้ที่เราจะบอกเจ้าว่า `ให้
คนนี้ไปกับเจ้า' ผู้นั้นต้องไปกับเจ้า ผู้ที่เรบอกกว่า `คนนี้อย่าให้ไป' ผู้นั้นไม่ต้องไป"			
Jdg	7	5	ท่านจึงพาประชาชนลงไปที่น้ำ พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิตเดโอนว่า " ทุกคนที่ขี้อินเลี่ยนน้ำดั่งสุนัข จงรวมเขาไว้พวกหนึ่ง ทุกคนที่คุกเข่าลงดื่ม
น้ำ จงรวมไว้อีกพวกหนึ่งดูกัน "			
Jdg	7	6	จำนวนคนที่ขี้อินน้ำขึ้นแลมีสามร้อยคน แต่ประชาชนนอกนั้นคุกเข่าลงดื่มน้ำ
Jdg	7	7	พระเยโฮวาห์ตรัสกับกิตเดโอนว่า " เราจะช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นด้วยจำนวนคนสามร้อยที่เลี่ยนน้ำนั้น และมอบคนมีเดียนไว้ในมือของเจ้า นอก
นั้นให้กลับไปบ้านเมืองของตนทุกคน "			
Jdg	7	8	ประชาชนจึงถือเสมือนและแตรไว้ และท่านสั่งให้อิสราเอลที่เหลืออยู่กลับไปยังเต็นท์ของตนทุกคน แต่ให้สามร้อยคนนั้นอยู่ และค่ายของมี
เดียนก็อยู่ข้างลาท้านในหุบเขา			
Jdg	7	9	ยามเช้าในคืนวันนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า " จงลุกขึ้น ลงไปยังค่ายเกิด ด้วยเรามอบเขาไว้ในมือของเจ้าแล้ว
Jdg	7	10	ถ้าเจ้ากลัวไม่กล้าลงไป จงพาปราหฺณคนใช้ของเจ้าไปด้วยให้ถึงค่ายนั้น
Jdg	7	11	เจ้าจะได้ยินว่าเขาพูดอะไรกัน ภายหลังก้มมือของเจ้าจะมีกำลังขึ้นที่จะลงไปตีค่ายนั้น " ท่านจึงไปกับปราหฺณคนใช้ของท่าน ไปถึงทหารถือ
อาวุธด้านนอกซึ่งอยู่ในค่าย			
Jdg	7	12	ฝ่ายคนมีเดียน และคนอามาเลซ กับบรรดาชาวตะวันออก นอนอยู่ตามหุบเขาเหมือนตึกเตนเป็นฝูงๆ ฝูงอุฐูของเขาก็นับไม่ถ้วน มากดจเม็ด
ทรายที่ฝั่งทะเล			
Jdg	7	13	ครั้นกิตเดโอนแอมมา ดูเถิด มีชายคนหนึ่งเล่าความฝันให้เพื่อนฟังว่า " ดูเถิด เราฝันเรื่องหนึ่ง ดูเถิด มีขนบมารลิก่อนหนึ่งกึ่งเข้ามาในค่าย
ของพวกมีเดียน มาถึงเต็นท์โดนเต็นท์ทำให้เต็นท์ล้มลง พลิกขึ้น แล้วก็ราบไป"			
Jdg	7	14	เพื่อนของเขาจึงตอบว่า " นี้ไม่ใช่ข้อไกลเลย นอกจากดาบของกิตเดโอนบุตรชายโยอาชบุรุษของอิสราเอล พระเจ้าได้ทรงมอบพวกมีเดียน
และกองทัพทั้งสิ้นไว้ในมือของเจ้าแล้ว "			
Jdg	7	15	เมื่อกิตเดโอนได้ยินเขาเล่าความฝันและคำแก้ฝันเช่นนั้นแล้ว ท่านก็นึ้มสการ และกลับไปสู่ค่ายอิสราเอลสั่งว่า " จงลุกขึ้นเถิด เพราะว่าพระเย
โฮวาห์ทรงมอบกองทัพคนมีเดียนไว้ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว "			
Jdg	7	16	ท่านจึงแบ่งคนสามร้อยนั้นออกเป็นสามกองให้ถือแตรทุกคน และถือหม้อเปลา มีคบเพลิงอยู่ข้างในหม้อนั้น
Jdg	7	17	และท่านสั่งเขาว่า " จงคอยดูเรา แล้วให้ทำเหมือนกัน และดูเถิด เมื่อเราไปถึงค่ายด้านนอกแล้ว เรากระทำอย่างไรก็จงกระทำอย่างนั้น
Jdg	7	18	ขณะเมื่อเราเป่าแตร คือตัวเรากับบรรดาคนที่อยู่กับเรา เจ้าจงเป่าแตรรับให้รอบค่ายทั้งหมดแล้วร้องว่า `ดาบของพระเยโฮวาห์และของกิต
เดโอน' "			
Jdg	7	19	กิตเดโอนกับทหารหนึ่งร้อยคนที่อยู่กับท่านก็มาถึงด้านนอกค่ายในเวลาต้นยามกลาง ฟังพลัดเวรยามใหม่ เขาก็เป่าแตรขึ้นและตอຍหม้อซึ่งอยู่
ในมือให้แตก			
Jdg	7	20	ทหารทั้งสามกองก็เป่าแตรและตอຍหม้อ มือซ้ายถือคบเพลิง มือขวาถือแตรจะเป่า และเขาร้องขึ้นว่า " ดาบของพระเยโฮวาห์และของกิต
เดโอน "			
Jdg	7	21	ต่างก็ยืนอยู่ตามที่ของตนเรียงรายรอบค่าย บรรดากองทัพก็ร้องอื้ออึงวิ่งหนีไป
Jdg	7	22	เมื่อเขาเป่าแตรทั้งสามร้อยอันนั้น พระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เขากำพินกันทั่วทุกกอง กองทัพก็แตกตื่นหนีไปถึงตำบลเบธชิทธาทางไป
เมืองเศเรธาห์ไกล ไปจนถึงเขตเมืองอาเบลเมโฮลาห์ที่ตำบลทับบาท			
Jdg	7	23	คนอิสราเอลถูกเรียกออกมาจากนัฟทาลี และจากอาเชอร์ และจากทั่วมันัสเสห์ และพร้อมกันติดตามพวกมีเดียนไป
Jdg	7	24	และกิตเดโอนก็ใช้ผู้สื่อสารออกไปทั่วแดนที่ถือเขาเอเฟราอิม ประกาศว่า " จงลงมารับพวกมีเดียน และยึดแควทั้งหลาย ไกล ไปถึงตำบลเบธบา
ราห์ และแม่น้ำจอร์แดนด้วย " เขาก็เรียกบรรดาทหารเอเฟราอิมออกมา เขาก็หลายยึดแควถึงเบธบาราห์ และแม่น้ำจอร์แดนไว้			
Jdg	7	25	จับโอเรบและเศอเบอเจ้านายสองคนของพวกมีเดียนได้ เขากำโอเรบเสียที่ศิลาโอเรบ และฆ่าเศอเบอเสียที่บ่ออย่างุ่นชื่อเศอเบ แล้วก็ไล่ติดตาม
พวกมีเดียนไป และเขานำเอาศิระโอบเรบและเศอเบมาไว้ที่คิตเดโอนที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น			
Jdg	8	1	คนเอเฟราอิมจึงพูดกับท่านว่า " ทำไมท่านจึงกระทำแก่เราอย่างนี้ คือเมื่อท่านยกไปต่อสู้วพวกมีเดียนนั้น ท่านก็ไม่ได้เชิญเราให้ไปรบด้วย "
และเขาทั้งหลายก็ต่อว่าท่านอย่างรุนแรง			
Jdg	8	2	ท่านจึงตอบเขาทั้งหลายว่า " สิ่งที่เราทำมาแล้วจะเปรียบเทียบกับสิ่งที่ท่านทั้งหลายทำแล้วได้หรือ ผลงันที่ชาวเอเฟราอิมเก็บเล็มก็ยิ่งดีกว่าผล
งันที่อาบิเยเซอร์เก็บเกี่ยวมิใช่หรือ			
Jdg	8	3	พระเจ้าประทานโอเรบและเศอเบ เจ้านายมีเดียนไว้ในมือของท่าน ข้าพเจ้าสามารถกระทำอะไรที่จะเทียบกับท่านได้เล่า " เมื่อท่านพูดอย่าง
นี้ เขาทั้งหลายก็หายโกรธ			
Jdg	8	4	กิตเดโอนก็มาที่แม่น้ำจอร์แดนและข้ามไป ทั้งท่านและทหารสามร้อยคนที่อยู่ด้วย ถึงจะอ่อนเปลี้ยแต่ก็ยังติดตามไป
Jdg	8	5	ท่านจึงพูดกับชาวเมืองสุคคทว่า " ขอชนมึงไปให้คนที่ติดตามเรามาบ้าง เพราะเขาอ่อนเปลี้ย เรากำลังไล่ติดตามเขาและคัลมุนนากษัตริย์
แห่งมีเดียน "			
Jdg	8	6	เจ้านายของเมืองสุคคทจึงตอบว่า " มือของเศบาห์และของคัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือ เราจึงจะเอาชนมึงมาเลี้ยงกองทัพของเจ้า "
Jdg	8	7	กิตเดโอนจึงกลาวว่า " ถ้าอย่างนั้นเมื่อพระเยโฮวาห์มอบเศบาห์และคัลมุนนาไว้ในมือเราแล้ว เราจะเอาหนามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดาร และ
หนามย่อยมาขนาดเนื้อเจ้าทั้งหลาย "			
Jdg	8	8	ท่านก็ออกจากที่นั้นขึ้น ไปยังเมืองเปเนเอล และพูดกับเขาในท่านเองเดียวกัน ชาวเมืองเปเนเอลก็ตอบท่านอย่างเดียวกับที่ชาวเมืองสุคคทตอบ
Jdg	8	9	ท่านจึงพูดกับชาวเมืองเปเนเอลด้วยว่า " เมื่อเรากลับมาด้วยสันติภาพ เราจะพึงป้อนน้ำเลี้ยง "
Jdg	8	10	ฝ่ายเศบาห์และคัลมุนนาค่ายอยู่ที่คารไกรกับกองทัพมีทหารหนึ่งหมื่นห้าพันคน เป็นกองทัพชาวตะวันออกที่เหลืออยู่ทั้งหมด เพราะว่าผู้ถือ
ดาบล้มตายเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคน			
Jdg	8	11	กิตเดโอนขึ้นไปตามทางสัญจรของคนที่อาศัยในเต็นท์ ที่ตะวันออกของเมืองโนบาห์และเมืองโยกเบซาห์เข้าโจมตีกองทัพได้แล้ว เพราะว่า
กองทัพคิดว่าพินภัย			
Jdg	8	12	เศบาห์และคัลมุนนากษัตริย์ กิตเดโอนก็ไล่ติดตามไปจับเศบาห์กับคัลมุนนากษัตริย์พวกมีเดียนทั้งสององค์ได้ และทำกองทัพทั้งหมดให้แตก
ตื่น			
Jdg	8	13	ฝ่ายกิตเดโอนบุตรชายโยอาชก็กลับจากการศึกก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น
Jdg	8	14	จับชายหนุ่มชาวเมืองสุคคทได้คนหนึ่ง จึงซักถามเขา ชายคนนั้นก็เขียนชื่อเจ้านายและพวกผู้ใหญ่ของเมืองสุคคทให้ รวมเจ็ดสิบเจ็ดคนด้วยกัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	8	15	กิตเดโอนจึงมาหาชาวเมืองสุคททกล่าวว่า " จมมาเดสบาทและคัลมุนนา ซึ่งเมื่อก่อนเจ้าเยาะเย้ยเราว่า `มือของเดสบาทและของคัลมุนนาอยู่ในมือเจ้าแล้วหรือ เราจะได้เลี้ยงทหารที่เหน็ดเหนื่อยของเจ้าด้วยขนมปัง "
Jdg	8	16	กิตเดโอนก็จับพวกผู้ใหญ่ในเมืองเอาหนามใหญ่แห่งกันดาร และหนามย่อยด้วย มาสั่งสอนชาวเมืองสุคทท
Jdg	8	17	ท่านก็พึ่งป้อมเมืองเปเนล และประหารชีวิตชาวเมืองเสีย
Jdg	8	18	ท่านจึงถามเดสบาทและคัลมุนนาว่า " คนที่เจ้ามาเสียที่ทาโบรเป็นคนแบบไหน " เขาตอบว่า " ท่านเป็นอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น เป็นเหมือนราชบุตรทุกคน "
Jdg	8	19	กิตเดโอนจึงกล่าวว่า " คนเหล่านั้นเป็นพี่น้องท้องเดียวกันกับเรา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนมอยู่แน่ฉันใด ถ้าเจ้าไว้ชีวิตเขา เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้าแน่ฉันนั้น "
Jdg	8	20	แล้วท่านสั่งเยฮอร์บุตรหัวปีของท่านว่า " จงลุกขึ้นฆ่าเขาทั้งสองเสีย " แต่หนุ่มคนนั้นไม่ยอมชักดาบออก ด้วยว่าเขาขี้หนุ่มอยู่
Jdg	8	21	ฝ่ายเดสบาทกับคัลมุนนาจึงว่า " ท่านลุกขึ้นฟันเราเองซิ เป็นผู้ใหญ่เท่าใดกำลังก็แข็งเท่านั้น " กิตเดโอนก็ลุกขึ้นฆ่าเดสบาทและคัลมุนนาเสีย
Jdg	8	22	ครั้งนั้นคนอิสราเอลก็เรียนกิตเดโอนว่า " ของปกครองพวกข้าพเจ้าทั้งหลายเกิด ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่านสืบไปด้วย เพราะว่าท่านได้ช่วยเราทั้งหลายให้พ้นจากมือของมิดิยัน "
Jdg	8	23	กิตเดโอนจึงตอบเขาทั้งหลายว่า " เราจะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย และบุตรชายของเราก็จะไม่ปกครองท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์จะทรงปกครองท่านทั้งหลาย "
Jdg	8	24	กิตเดโอนก็บอกคนเหล่านั้นว่า " เราจะขอสิ่งหนึ่งจากท่านทั้งหลาย คือขอให้ทุกคนถวายตุ้มหูซึ่งรับมาได้ นั้น " (ด้วยว่าคนเหล่านั้นมีตุ้มหูทองคำเพราะเป็นชนอิสราเอล)
Jdg	8	25	เขาก็เรียนตอบท่านว่า " เราทั้งหลายเต็มใจจะให้ " เขาก็ปล้ำลง วางตุ้มหูซึ่งรับมาได้ นั้น ไว้ที่นั่น
Jdg	8	26	ตุ้มหูทองคำซึ่งท่านขอได้นั้นมีน้ำหนักหนึ่งพันเจ็ดร้อยเชลทองคำ นอกจากนี้ยังมีเครื่องประดับ จี้และฉลององศ์สีม่วงซึ่งกษัตริย์พวกมิดิยันทรง ทั้งเครื่องผูกคออุฐด้วย
Jdg	8	27	กิตเดโอนก็เอาทองคำนี้ทำเป็นรูปโอฟตเก็บไว้ที่เมืองของท่านคือโอฟราห์ และบรรดาคนอิสราเอลก็เล่นซู้กับรูปนี้กระทำให้เป็นบวงดักกิตเดโอนและวงศ์วานของท่าน
Jdg	8	28	ตั้งนี้แหละพวกมิดิยันก็พ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล ไม่อาจยกศีรษะขึ้นอีกได้เลย และแผ่นดินก็พักสงบอยู่ในสมัยของกิตเดโอนถึงสี่สิบปี
Jdg	8	29	ฝ่ายเยรบบาอัลบุตรชายของโยอาซก็ไปอาศัยอยู่ในบ้านของตน
Jdg	8	30	กิตเดโอนมีบุตรชายเกิดจากมันเอาของท่านเจ็ดสิบคน เพราะท่านมีภรรยาหลายคน
Jdg	8	31	เมื่อน้อยของกิตเดโอนก็ใหญ่ เมืองเซเคมก็กลอดบุตรชายให้ท่านคนหนึ่งด้วย ท่านตั้งชื่อว่าอามีเมเลค
Jdg	8	32	กิตเดโอนบุตรชายของโยอาซมีอายุชราลงมากก็สิ้นชีวิต เขาฝังท่าน ไว้ที่เมืองโอฟราห์ของคนอามีเยเซอร์ ในอุโมงค์ฝังศพโยอาซบิดาของท่าน
Jdg	8	33	อยู่มาเมื่อกิตเดโอนสิ้นชีวิตแล้ว คนอิสราเอลก็หันกลับอีก และเล่นซู้กับพระบาอัล ถือว่าบาอัลเบรีทเป็นพระของเขาทั้งหลาย
Jdg	8	34	คนอิสราเอลมิได้ระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงช่วยเขาให้พ้นเมื่อศัตรูทั้งหลายรอบด้าน
Jdg	8	35	เขามิได้แสดงความเมตตาแก่ครอบครัวเยรบบาอัล คือกิตเดโอน เป็นการตอบแทนความดีทั้งสิ้นซึ่งกิตเดโอนได้กระทำแก่คนอิสราเอล
Jdg	9	1	ฝ่ายอามีเมเลคบุตรชายเยรบบาอัลก็ขึ้นไปหาญาติของมารดาที่เมืองเซเคม แล้วพูดกับเขาและกับครอบครัวที่บ้านของตาว่า
Jdg	9	2	" ขอบอกความนี้ให้ข้าพเจ้าบรรดาชาวเมืองเซเคมเถิดว่า ` จะให้บุตรชายเยรบบาอัลทั้งเจ็ดสิบคนครอบครองท่านทั้งหลายดี หรือจะให้ผู้เดียวปกครองดี "
Jdg	9	3	ครอบครัวของมารดาของเขาก็กล่าวคำทั้งหมดเหล่านี้ให้ข้าพเจ้าบรรดาชาวเซเคม จิตใจของชาวเมืองก็เอนเอียงเข้าข้างอามีเมเลค ด้วยเขากล่าวกันว่า " เขาเป็นญาติของเรา "
Jdg	9	4	เขาจึงเอาเงินเจ็ดสิบแผ่นออกจากวิหารพระบาอัลเบรีทมอบให้อามีเมเลค อามีเมเลคก็เอาเงินนั้น ไปจ้างนักเลงหัวไม้ไว้ติดตามตน
Jdg	9	5	เขาจึงไปที่บ้านบิดาของเขาที่เมืองโอฟราห์ฆ่าพี่น้องของตน คือบุตรชายเยรบบาอัลทั้งเจ็ดสิบคนที่ศิลาแผ่นเดียว เหลือแต่โยธามบุตรชายสุดท้องของเยรบบาอัล เพราะเขาซ่อนตัวเสีย
Jdg	9	6	ชาวเมืองเซเคมและชาววงศ์วานมิลโลทั้งสิ้นก็มาประชุมพร้อมกัน ตั้งอามีเมเลคให้เป็นกษัตริย์ที่ข้างที่ราบแห่งเสลาสำคัญที่อยู่ในเมืองเซเคม
Jdg	9	7	เมื่อมีคน ไปบอกโยธาม เขาก็ขึ้นไปยืนอยู่บนยอดภูเขาเกริชิม แผลเสียงร้องให้ฆ่าทั้งหลายฟังว่า " ชาวเมืองเซเคมเอ๋ย ของฟิงข้าพเจ้า เพื่อพระเจ้าจะทรงฟังเสียงของท่าน "
Jdg	9	8	ครั้งหนึ่งต้นไม้ต่างๆ ได้ออกไปเจิมตั้งต้นไม้ต้นหนึ่งไว้เป็นกษัตริย์ เขาจึงไปเชิญต้นมะกอกเทศว่า ` เชิญท่านปกครองเราเถิด '
Jdg	9	9	แต่ต้นมะกอกเทศตอบเขาว่า ` จะให้เราทิ้งน้ำมันของเรา ซึ่งเขาใช้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและแก่นมนุษย์ เพื่อไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งปวงหรือ '
Jdg	9	10	แล้วต้นไม้เหล่านั้นจึงไปพูดกับต้นมะเดื่อว่า ` เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด '
Jdg	9	11	แต่ต้นมะเดื่อตอบเขาว่า ` จะให้เราทิ้งรสหวานและผลดีของเราเสีย และไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ '
Jdg	9	12	ต้นไม้เหล่านั้นก็ไปพูดกับเถาองุ่นว่า ` เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด '
Jdg	9	13	แต่เถาองุ่นกล่าวแก่เขาว่า ` จะให้เราทิ้งน้ำองุ่นของเรา อันเป็นที่ชื่นใจพระเจ้าของเราและมนุษย์ ไปกวัดแกว่งอยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ '
Jdg	9	14	บรรดาต้นไม้ก็ไม่ไปพูดกับต้นหนามว่า ` เชิญท่านมาปกครองเหนือเราเถิด '
Jdg	9	15	ต้นหนามจึงตอบต้นไม้เหล่านั้นว่า ` ถ้าแม่ท่านทั้งหลายจะเจิมตั้งเราให้เป็นกษัตริย์ของเจ้าทั้งหลายจริงๆ จมมาอาศัยได้ร่มเงาเราเถิด มิฉะนั้นก็ให้ไฟเกิดจากต้นหนามเผาผลาญต้นสนสิคาร์เลบานอนเสีย '
Jdg	9	16	บัดนี้ซึ่งเจ้าทั้งหลายตั้งอามีเมเลคเป็นกษัตริย์นั้น ถ้าทำด้วยความจริงใจและเที่ยงธรรม และถ้าได้กระทำให้เหมาะต่อเยรบบาอัลและครอบครัวของท่าน สมกับความดีที่มีท่านได้กระทำไว้
Jdg	9	17	(ด้วยว่าบิดาของเราได้รับฟูเพื่อเจ้าทั้งหลาย และเลี้ยงชีวิตช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมือพวกมิดิยัน
Jdg	9	18	แต่ในวันนี้เจ้าทั้งหลาย ได้ลุกขึ้นประทุษร้ายต่อครอบครัวบิดาของเรา ได้ฆ่าบุตรชายทั้งเจ็ดสิบคนของท่านเสียบนศิลาแผ่นเดียว แล้วตั้งอามีเมเลคบุตรชายของสาวคนใช้ขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือชาวเซเคม เพราะว่าเขาเป็นญาติของเจ้าทั้งหลาย)
Jdg	9	19	ถ้าเจ้าทั้งหลาย ได้กระทำด้วยความจริงใจและเที่ยงธรรมต่อเยรบบาอัลและครอบครัวของท่านในวันนี้ ก็จงชื่นชมในอามีเมเลคเถิด และให้เขามีความชื่นชมยินดีในเจ้าทั้งหลายด้วย
Jdg	9	20	แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ก็ขอให้ไปออกมาจากอามีเมเลค เผาผลาญชาวเมืองเซเคมและวงศ์วานมิลโล และให้ไฟออกมาจากชาวเมืองเซเคมและจากวงศ์วานมิลโลเผาผลาญอามีเมเลคเสีย "
Jdg	9	21	โยธามก็รีบหนีไปยังเบเออร์อัสยอยู่ที่นั่น เพราะกลัวอามีเมเลคพี่ชายของตน
Jdg	9	22	เมื่ออามีเมเลคครอบครองอิสราเอลอยู่ได้สามปีแล้ว
Jdg	9	23	พระเจ้าทรงใช้วิญญาณชั่วเข้าแทรกระหว่างอามีเมเลคกับชาวเมืองเซเคม ชาวเมืองเซเคมก็ทรยศต่ออามีเมเลค
Jdg	9	24	เพื่อความทารุณที่เขาได้กระทำแก่บุตรชายเจ็ดสิบคนของเยรบบาอัลจะสนอง และโลหิตของคนเหล่านั้นจะไดตกแก่อามีเมเลค พี่น้องผู้ได้ประหารเขาและเด็กแก่ชาวเมืองเซเคม ผู้เสริมกำลังมืออามีเมเลคให้ฆ่าพี่น้องของตน
Jdg	9	25	ชาวเมืองเซเคมได้วางคนซุ่มซ่อนไว้คอยดักอามีเมเลคที่บนยอดภูเขา เขาก็ปล้นคนทั้งปวงที่ผ่านไปมาทางนั้น และมีคนบอกอามีเมเลคให้ทราบ
Jdg	9	26	ฝ่ายกาอัลบุตรชายเอเบตกับญาติของเขาเข้าไปในเมืองเซเคม ชาวเซเคมไว้เนื้อเชื่อใจกาอัล
Jdg	9	27	จึงพากันออกไปในสวนองุ่นกันมลาย่า ทำการเลี้ยงสมโภชในวัดพระของเขา เขารับประทานและดื่ม และดาแข่งอามีเมเลคด้วย
Jdg	9	28	กาอัลบุตรชายเอเบตจึงกล่าวว่า " อามีเมเลคคือใคร และเราชาวเซเคมเป็นใครกันจึงต้องมาปรนนิบัติเขา เขาเป็นบุตรชายของเยรบบาอัลมิใช่หรือ และเศบูลเป็นเจ้าหน้าที่ของเขามิใช่หรือ จงปรนนิบัติคนฮาไมร์บิดาของเซเคมเถิด เราจะปรนนิบัติอามีเมเลคทำไมเล่า "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	9	29	ถ้าคนเมืองน้อยได้ปกครองเรา เราจะถอดอาบีเมเลคเสีย" เขาจึงทำอาบีเมเลคว่า " จะเพิ่มกองทัพของท่านขึ้นแล้วออกมาเถิด "
Jdg	9	30	พอเศบลเจ้าเมืองได้ยื่นถ้อยคำของกาอัลบุตรชายเอเบดก็โกรธ
Jdg	9	31	จึงส่งผู้สื่อสารไปยังอาบีเมเลคอย่างลับๆทุกกล่าว ว่า " ดูเถิด กาอัลบุตรชายเอเบดและญาติของเขาไปที่เมืองเซเคม ดูเถิด พวกเขาเหยยเมืองนั้น
ให้ต่อสู้กับท่าน			
Jdg	9	32	บัดนี้ขอท่านจงลุกขึ้นในเวลากลางคืน ทั้งท่านและคนที่อยู่กับท่าน ไปซุ่มคอยอยู่ในทุ่งนา
Jdg	9	33	รุ่งเช้าพอดวงอาทิตย์ขึ้นท่านจงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ รีบรุกเข้าเมือง และดูเถิด เมื่อกาอัลกับกองทัพออกมาต่อสู้ท่าน ท่านจงกระทำแก่เขาตามแต่
โอกาสจะอำนวย"			
Jdg	9	34	ฝ่ายอาบีเมเลค และกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับท่านก็ลุกขึ้นในเวลากลางคืน แบ่งออกเป็นสี่กอง ไปซุ่มคอยสู้เมืองเซเคม
Jdg	9	35	กาอัลบุตรชายเอเบดก็ออกไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง อาบีเมเลคก็ลุกขึ้นพร้อมกับกองทัพที่อยู่กับท่าน ออกมาจากที่ซุ่มซ่อน
Jdg	9	36	และเมื่อกาอัลเห็นกองทัพ จึงพูดกับเศบลว่า " ดูเถิด กองทัพกำลังเคลื่อนลงมาจายอดภูเขา" เศบลตอบเขาว่า " ท่านเห็นเงาภูเขาเป็นคนไป
กระมัง"			
Jdg	9	37	กาอัลพูดขึ้นอีกว่า " ดูซิ กองทัพกำลังออกมาจากกลางแผ่นดินกองหนึ่ง และกองทัพอีกกองหนึ่งกำลังออกมาจากทางที่ราบเมโอเนนิม"
Jdg	9	38	เศบลก็กล่าวแก่กาอัลว่า " ปากของท่านอยู่ที่ไหนเดี๋ยวนี้ ท่านผู้พี่กล่าว ว่า `อาบีเมเลคคือผู้ใด ที่เราต้องปรนนิบัติ' คนเหล่านี้เป็นคนที่ท่าน
หมิ่นประมาทมิใช่หรือ จงยกออกไปสู้รบกับเขาเถิด"			
Jdg	9	39	กาอัลก็เดินนำหน้ากองทัพเซเคมออกไปต่อสู้กับอาบีเมเลค
Jdg	9	40	อาบีเมเลคก็ขับไล่กาอัลหนีไป มีคนถูกบาดเจ็บล้มตายเป็นอันมาก จนถึงทางเข้าประตูเมือง
Jdg	9	41	ฝ่ายอาบีเมเลคก็อาศัยอยู่ที่อารมาห์ และเศบลก็ขับไล่กาอัลกับญาติของเขาออกไปไม่ให้อยู่ที่เซเคมต่อไป
Jdg	9	42	ต่อมารุ่งขึ้น มีชาวเมืองออกไปที่ทุ่งนา อาบีเมเลคก็ทราบเรื่อง
Jdg	9	43	ท่านจึงแบ่งคนของท่านออกเป็นสามกอง ซุ่มคอยอยู่ที่ทุ่งนา ท่านมองดู ดูเถิด คนออกมาจากในเมือง ท่านจึงลุกขึ้นประหารเขา
Jdg	9	44	ส่วนอาบีเมเลคกับทหารที่อยู่ด้วยก็รุกไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง ฝ่ายทหารอีกสองกองก็รุกเข้าโจมตีคนทั้งหมดที่ในทุ่งนาประหารเสีย
Jdg	9	45	อาบีเมเลคโจมตีเมืองนั้นตลอดวันยังค่ำ ยึดเมืองนั้นได้ และฆ่าฟันประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นเสีย ทั้งทำลายเมืองนั้นเสียด้วย แล้วก็หวนเกลือก
ลงไป			
Jdg	9	46	เมื่อบรรดาชาวบ้านหออเซเคมได้ยินเช่นนั้น ก็หนีเข้าไปอยู่ในป้อมในวัดของพระเบริท
Jdg	9	47	มีคนไปเรียนอาบีเมเลคว่า บรรดาชาวบ้านหออเซเคมไปมาสมกันอยู่
Jdg	9	48	อาบีเมเลคก็ขึ้นไปบนภูเขาศิโมน ทั้งท่านกับบรรดาคนที่อยู่ด้วย อาบีเมเลคถือขวานตัดกิ่งไม้ใส่บาเบกมา ท่านจึงบอกคนที่อยู่ด้วยว่า " เจ้า
เห็นข้าทำอะไรรึ จึงรีบไปทำอย่างข้าเถิด"			
Jdg	9	49	ดังนั้นคนทั้งปวงก็ตัดกิ่งไม้แบกตามอาบีเมเลคไปสมไว้ ณ ที่ป้อม แล้วก็จุดไฟเผาป้อมนั้น ชาวบ้านหออเซเคมก็ตายหมดด้วย ทั้งชายและหญิง
ประมาณหนึ่งพันคน			
Jdg	9	50	อาบีเมเลคไปยังเมืองเรเบคตั้งค่ายประชิดเมืองเรเบคไว้ และยึดเมืองนั้นได้
Jdg	9	51	แต่ในเมืองมีหอรบแห่งหนึ่ง ประชาชนเมืองนั้นทั้งสิ้นก็หนีเข้าไปอยู่ในหอรบทั้งผู้ชายและผู้หญิง ปิดประตูขังตนเองเสีย เขาก็ขึ้นไปบนหลังคา
หอรบ			
Jdg	9	52	อาบีเมเลคยกมาถึงหอรบนี้ ได้ต่อสู้กัน จนเข้ามาใกล้ประตูหอรบได้ จะเอาไฟเผา
Jdg	9	53	มีหญิงคนหนึ่งเอาหินไม้ขึ้นบนหอรบศีรษะอาบีเมเลค กะโหลกศีรษะของท่านแตก
Jdg	9	54	ท่านจึงรีบร้องบอกคนหนุ่มที่ถืออาวุธของท่านว่า " เอาดาบฟันเราเสียเพื่อคนจะไม่กล่าว ว่า `ผู้หญิงคนหนึ่งฆ่าเขาตาย' " ชายหนุ่มของ
ท่านคนนั้นก็แทงท่านทะลุถึงแก่ความตาย			
Jdg	9	55	เมื่อคนอิสราเอลเห็นว่าอาบีเมเลคสิ้นชีวิตแล้ว ต่างคนก็กลับไปอยู่ที่ของตน
Jdg	9	56	ดังนั้นและพระเจ้าทรงสนองความชั่วที่อาบีเมเลค ได้กระทำต่อบิดาของตนที่ได้ฆ่าพี่น้องเจ็ดสิบคนของตนเสีย
Jdg	9	57	และพระเจ้าทรงกระทำให้บรรดาความชั่วร้ายของชาวเซเคมกลับตกบนศีรษะของเขาทั้งหลายเอง คำสาปแช่งของโยรัมบุตรชายเยรูบาอัล
ก็ตกอยู่บนเขาทั้งหลาย			
Jdg	10	1	ต่อจากอาบีเมเลคมีคนขึ้นมาช่วยอิสราเอลให้พ้นชื่อโกลาบุตรชายของปุอาห์ผู้เป็นบุตรชายของโดโด คนอิสราเอล และเขาอยู่ที่เมืองซามาร์ใน
แดนเทือกเขาเอฟราอิม			
Jdg	10	2	ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่ที่สิบสามปี แล้วท่านก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพท่านไว้ที่เมืองซามาร์
Jdg	10	3	ต่อมายาริธคนกิเลอาดได้ขึ้นมาและท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่ที่สิบสองปี
Jdg	10	4	ท่านมีบุตรชายสามสิบคน ชิลกลาสามสิบตัว และมีเมืองอยู่สามสิบหัวเมืองเรียกว่าเมืองฮาโวยาริธจนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด
Jdg	10	5	ยาริธก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ที่เมืองคาโมน
Jdg	10	6	คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก ไปปรนนิบัติพระบาอัล พระอัสทาโรท พวกพระของเมืองซีเรีย พวกพระของ
เมืองไซดอน พวกพระของเมืองโมอับ พวกพระของคนฟีลิสเตีย และละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย หาได้ปรนนิบัติพระองค์ไม่			
Jdg	10	7	และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล จึงทรงขายเขาไว้ในมือของคนฟีลิสเตียและในมือของคนอัมโมน
Jdg	10	8	เขาได้ข่มเหงและบีบบังคับคนอิสราเอลในปีนั้น คือคนอิสราเอลทั้งปวงที่อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นในแผ่นดินของคนอามไรต์ ซึ่งอยู่ใน
กิเลอาดสิบแปดปี			
Jdg	10	9	ทั้งคนอัมโมน ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปต่อสู้กับยูดาห์และต่อสู้กับเบนยามิน และต่อสู้กับวงศาวานเอฟราอิม ดังนั้นอิสราเอลจึงเดือดร้อนอย่าง
ยิ่ง			
Jdg	10	10	และคนอิสราเอลร้องทุกข์ต่อพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กระทำบาปต่อพระองค์ เพราะว่าข้าพระองค์ได้ทอดทิ้งพระเจ้าของข้า
พระองค์เสีย และปรนนิบัติพระบาอัล"			
Jdg	10	11	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า " เรามิได้ช่วยเจ้าให้พ้นจากชาวอียิปต์ จากคนอามไรต์ จากคนอัมโมน และจากคนฟีลิสเตียหรือ
Jdg	10	12	ทั้งคนไซดอน คนอามาเลซ และชาวมาโอน ได้บีบบังคับเจ้า เจ้าได้ร้องทุกข์ถึงเราและเราได้ช่วยเจ้าให้พ้นมือเขาทั้งหลาย
Jdg	10	13	แม้กระนั้นเจ้าทั้งหลายยังได้ละทิ้งเรา และปรนนิบัติพระอื่น ฉะนั้นเราจึงจะไม่ช่วยเจ้าทั้งหลายให้พ้นอีกต่อไป
Jdg	10	14	จงไปร้องทุกข์ต่อพระซึ่งเจ้าทั้งหลายได้เลือกเถิด ให้พระเหล่านั้นช่วยเจ้าให้พ้นในยามทุกข์เดือดร้อนนี้"
Jdg	10	15	และคนอิสราเอลกราบพูดพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กระทำบาปแล้ว ขอพระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบ ข้า
พระองค์ขออิวรอนเพียงว่า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นในวันนี้เถิด"			
Jdg	10	16	ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงเลิกถือพระอื่น และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ฝ่ายพระองค์ทรงเดือดร้อนพระทัยด้วยความทุกข์เข็ญของอิสราเอล
Jdg	10	17	ฝ่ายคนอัมโมนก็ถูกเรียกให้มาพร้อมกัน เขาได้ตั้งค่ายในกิเลอาด และคนอิสราเอลก็มาพร้อมกันตั้งค่ายอยู่ที่มิสปาท
Jdg	10	18	และประชาชนกับพวกประมุขของคนกิเลอาดพูดกันว่า " ผู้ใดที่จะเป็นคนแรกที่จะเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน ผู้นั้นจะเป็นหัวหน้าของชาวกิเลอาด
ทั้งหมด"			
Jdg	11	1	เยฟธาห์คนกิเลอาดเป็นทนต์แก่ตัวทหาร แต่เป็นบุตรชายของหญิงแพศยา กิเลอาดให้กำเนิดบุตรชื่อเยฟธาห์
Jdg	11	2	ภรรยาแห่งของกิเลอาดคลอดบุตรชายหลายคน และเมื่อพวกบุตรเหล่านั้นโตขึ้นแล้ว จึงผลัดใส่เยฟธาห์ออกไปเสียโดยกล่าวว่า " เจ้าจะมีส่วน
ในมรดกของครอบครัวบิดาเราไม่ได้ เพราะเจ้าเป็นลูกของหญิงคนอื่น"			
Jdg	11	3	เยฟธาห์จึงหนีจากพี่น้องของตนไปอาศัยอยู่ที่แผ่นดินโทบ พวกนักเลงก็มีวุ่นกับเยฟธาห์และติดตามเขาไป
Jdg	11	4	ต่อมาภายหลังคนอัมโมน ได้ทำสงครามกับคนอิสราเอล
Jdg	11	5	และเมื่อคนอัมโมนทำสงครามกับอิสราเอลนั้น พวกผู้ใหญ่ของเมืองกิเลอาด ได้ไปเพื่อจะพวยพราห์มาจากแผ่นดินโทบ
Jdg	11	6	เขากล่าวแก่เยฟธาห์ว่า " จงมาเป็นหัวหน้าของเรา เพื่อเราจะได้ต่อสู้กับคนอัมโมน"
Jdg	11	7	แต่เยฟธาห์กล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า " ท่านไม่ได้เกลียดข้าพเจ้า และขับไล่ข้าพเจ้าเสียจากครอบครัวบิดาของข้าพเจ้าดอกหรือ เมื่อ

คราวทศกษยักท่านจะมหาหยาพเจ้าทำไม่เล่า"			
Jdg	11	8	พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงกล่าวแก่ยัฟธาห์ว่า " เหตุที่เรากลับมาหาท่าน ณ บัดนี้ ก็ด้วยต้องการให้ท่าน ไปกับเราสู้รบกับคนอัมโมน แล้วมาเป็นหัวหน้าของเราที่จะปกครองชาวกิเลอาดทั้งปวง"
Jdg	11	9	ยัฟธาห์จึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดว่า " ถ้าท่านให้ข้าพเจ้ากลับบ้านเพื่อทำศึกกับคนอัมโมน และถ้าพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้เป็นหัวหน้าของท่านหรือเปล่า"
Jdg	11	10	พวกผู้ใหญ่ของกิเลอาดจึงตอบยัฟธาห์ว่า " พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเรา เราจะกระทำตามที่ท่านสั่งทุกประการ"
Jdg	11	11	ยัฟธาห์จึงไปกับพวกผู้ใหญ่ของกิเลอาด และประชาชนก็ตั้งท่านให้เป็นหัวหน้าและเป็นประมุขของเขา แล้วยัฟธาห์ก็กล่าวคำที่ตกลงกันทั้ง
สิ้นต่อพระพิทศรพระเยโฮวาห์ที่เมืองมิสปาห์			
Jdg	11	12	ยัฟธาห์จึงส่งผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์คนอัมโมนถามว่า " ท่านมีเรื่องอะไรกับข้าพเจ้า ท่านจึงจะมาต่อสู้กับแผ่นดินของข้าพเจ้า"
Jdg	11	13	กษัตริย์คนอัมโมนตอบผู้สื่อสารของยัฟธาห์ว่า " เพราะว่ามีเมื่ออิสราเอลยกออกมาจากอียิปต์ ได้ยึดแผ่นดินของเราไป ตั้งแต่แม่น้ำอารโนนถึงแม่น้ำยับบอกและถึงแม่น้ำจอร์แดน บัดนี้ ขอคืนแผ่นดินเหล่านั้นเสียโดยดี"
Jdg	11	14	และยัฟธาห์ก็ส่งผู้สื่อสารไปหากษัตริย์คนอัมโมนอีก
Jdg	11	15	ให้กล่าวว่า " เยฟธาห์กล่าวดังนี้ว่า อิสราเอลมิได้ยึดแผ่นดินของโมอับ หรือแผ่นดินของคนอัมโมน
Jdg	11	16	แต่เมื่ออิสราเอลออกจากอียิปต์ เขาได้เดินไปทางถิ่นทุรกันดารถึงทะเลแดง และมาถึงคาเดช
Jdg	11	17	อิสราเอลจึงส่งผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์เอโดมกล่าวว่า ` ข้าพเจ้าขออนุญาตยกผ่านแผ่นดินของท่านไป' แต่กษัตริย์เอโดมไม่ฟัง และก็ได้ส่ง
คำขอเช่นเดียวกันไปยังกษัตริย์เมืองโมอับด้วย			
Jdg	11	18	แต่ท่านก็ไม่ตกลง ดังนั้นอิสราเอลจึงยับยั้งอยู่ที่คาเดช
Jdg	11	19	แล้วเขาก็เดินไปในถิ่นทุรกันดารอ้อมแผ่นดินเอโดม และมาทางด้านตะวันออกของแม่น้ำอารโนน และตั้งค่ายอยู่ที่ฟากแม่น้ำอารโนนข้างโน้น แต่เขามิได้เข้าไปในเขตแดนของโมอับ เพราะว่ามีแม่น้ำอารโนนเป็นพรมแดนของโมอับ
Jdg	11	19	อิสราเอลจึงส่งผู้สื่อสารไปหาสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ กษัตริย์กรุงเฮโบน อิสราเอลเรียนทว่า ` ขอให้พวกข้าพเจ้ายกผ่านแผ่นดินของท่านไปยังสถานที่ของข้าพเจ้า'
Jdg	11	20	แต่สิโหนไม่วางใจที่จะให้อิสราเอลยกผ่านเขตแดนของตน ฉะนั้นสิโหนจึงได้รวบรวมประชาชนทั้งหมดของท่าน ตั้งค่ายอยู่ที่ยาฮาส และสู้รบกับอิสราเอล
Jdg	11	21	และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลทรงมอบสิโหนและประชาชนทั้งหมดของท่าน ไว้ในมืออิสราเอล คนอิสราเอลก็โจมตีเขา อิสราเอลจึงยึดครองแผ่นดินทั้งสิ้นของคนอาโมไรต์ผู้ซึ่งเป็นชาวเมืองนั้น
Jdg	11	22	และเขายึดเขตแดนทั้งหมดของคนอาโมไรต์ตั้งแต่แม่น้ำอารโนนถึงแม่น้ำยับบอก และตั้งแท่นทรกัณดารถึงแม่น้ำจอร์แดน
Jdg	11	23	ดังนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลจึงขับไล่คนอาโมไรต์ออกเสียต่อหน้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ฝ่ายท่านจะมาถือเอาเป็นการลัทธิเช่นนั้นหรือ
Jdg	11	24	ท่านไม่ถือการลัทธิสิ่งซึ่งพระเคโมษะพระของท่านมอบให้ท่านยึดครองดอกหรือ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ขับไล่ผู้ใดไปให้พ้นหน้าเรา
เราก็กินยึดครองที่ของผู้นั้น			
Jdg	11	25	ฝ่ายท่านจะคิดว่าบาลาบุตรชายสิปป์รักกษัตริย์เมืองโมอับหรือ ท่านเคยแข่งขันกับอิสราเอลหรือ ท่านเคยต่อสู้กับเขาทั้งหลายหรือ
Jdg	11	26	เมื่ออิสราเอลอาศัยอยู่ในกรุงเฮโบนและชนบทของกรุงนั้น และในเมืองอาโรเออร์และชนบทของเมืองนั้น และอยู่ในบรรดาหัวเมืองที่ตั้งอยู่ตามฝั่งแม่น้ำอารโนนถึงสามร้อยปี ทำไม่ท่านไม่เรียกคืนเสียภายในเวลานั้นเล่า
Jdg	11	27	ละนี้ข้าพเจ้าจึงมิได้กระทำความผิดต่อท่าน แต่ท่านได้กระทำความผิดต่อข้าพเจ้าในการที่ท่าสงครามกับข้าพเจ้า ขอพระเยโฮวาห์จอมผู้พิพากษาเป็นผู้ทรงพิพากษาระหว่างคนอิสราเอลและคนอัมโมนในวันนี้"
Jdg	11	28	แต่กษัตริย์ของคนอัมโมนมิได้เชื่อฟังในคำของยัฟธาห์ซึ่งท่านส่งไปให้
Jdg	11	29	พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็มาสถิตกับยัฟธาห์ ท่านจึงยกผ่านกิเลอาดและมนัสเสห์และฟานมิสปาห์แห่งกิเลอาด และจากมิสปาห์แห่งกิเลอาด ท่านยกผ่านต่อไปถึงที่คนอัมโมน
Jdg	11	30	และยัฟธาห์ก็ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ว่า " ถ้าพระองค์ทรงมอบคนอัมโมนไว้ในมือของข้าพเจ้าแล้ว
Jdg	11	31	ผู้ใดที่ออกมาจากประตูเรือนของข้าพระองค์เพื่อต้อนรับข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์กลับมาจากคนอัมโมนนั้นด้วยความสงบแล้ว ผู้นั้นจะต้องเป็นของของพระเยโฮวาห์ และข้าพระองค์จะถวายผู้นั้นเป็นเครื่องเผาบูชา"
Jdg	11	32	แล้วยัฟธาห์ก็เรียกข้ามไปสู้รบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของท่าน
Jdg	11	33	และท่านได้ประหารเขาจากอาโรเออร์จนถึงที่ใกล้ๆเมืองมินนัทรมยัสสิบหัวเมือง และไกลไปจนถึงที่ราบแห่งสวนองุ่น ผู้คนล้มตายมาก คนอัมโมนจึงพ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล
Jdg	11	34	แล้วยัฟธาห์ก็กลับมาบ้านที่มิสปาห์ ดุเดือด บุตรสาวของท่านถือรามะนาเดินโลดออกมาต้อนรับท่าน เธอเป็นบุตรคนเดียว นอกจากบุตรสาว
คนนี้ท่าน ไม่มีบุตรชายและบุตรสาวเลย			
Jdg	11	35	และต่อมาเมื่อท่านเห็นเธอแล้ว ท่านก็ฉีกเสื้อผ้าของท่าน กล่าวว่า " อนิจจา ลูกสาวเอ๋ย เจ้าให้พ่อแ่แล้ว เพราะเจ้าเป็นเหตุให้พ่อเดือดร้อนมากยิ่ง เพราะพ่อได้อ้าปากปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ไว้ จะคืนคำก็ไม่ได้"
Jdg	11	36	เธอจึงพูดกับพ่อว่า " คุณพ่อขา เมื่อคุณพ่อออกปากสัญญาแก่พระเยโฮวาห์ไว้อย่างไร ขอคุณพ่อกระทำกับลูกตามคำที่ออกจากปากของคุณพ่อเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงแก้แค้นคนอัมโมนศัตรูเพื่อคุณพ่อแล้ว"
Jdg	11	37	และเธอพูดกับบิดาของเธอว่า " ขอให้ลูกอย่างนี้เถิด ขอปล่อยลูกไว้สักสองเดือน ลูกจะได้จากบ้านและลงไปบงูเขา ร้องไห้คร่ำครวญถึงความ เป็นพรหมจารีของลูก ลูกกับเพื่อนๆของลูก"
Jdg	11	38	ท่านจึงตอบว่า " ไปเถิด " และท่านก็ปล่อยเธอไปสองเดือน เธอก็ออกไป เธอและพวกเพื่อนของเธอแล้วร้องไห้คร่ำครวญถึงความเป็นพรหมจารีของเธอจนบงูเขา
Jdg	11	39	อยู่มาเมื่อครบสองเดือนแล้ว เธอก็กลับมาหาบิดาของเธอ และท่านก็กระทำกับเธอตามคำปฏิญาณที่ได้ปฏิญาณไว้ เธอยังไม่เคยสมรสกับชายใดเลย และก็เป็นธรรมเนียมในอิสราเอล
Jdg	12	1	คือที่บุตรสาวชาวอิสราเอลไปร้องไห้ไว้ทุกข์ให้บุตรสาวของยัฟธาห์คนกิเลอาดปีละสี่วัน
Jdg	12	1	ฝ่ายคนเอฟราอิมมาพร้อมกันข้ามไปทางเหนือ พุดกับยัฟธาห์ว่า " เหตุใดท่านยกข้ามไปรบคนอัมโมน แต่ไม่เรียกเราไปด้วย เราจะจุดไฟเผาเรือนทับท่านเสีย"
Jdg	12	2	ยัฟธาห์จึงตอบเขาว่า " ข้าพเจ้ากับประชาชนติดการศึกใหญ่กับคนอัมโมน เมื่อข้าพเจ้าเรียกท่านให้ช่วย ท่านไม่ได้ช่วยเราให้พ้นมือเขา
Jdg	12	3	เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าท่านไม่ช่วยข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็เสียชีวิตของข้าพเจ้าข้ามไปรบกับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือของข้าพเจ้า วันนี้นั้นท่านจะขึ้นมาทำศึกกับข้าพเจ้าด้วยเหตุอันใด"
Jdg	12	4	ยัฟธาห์จึงรวบรวมบรรดาชาวกิเลอาดสู้รบกับคนเอฟราอิม คนกิเลอาดก็ประหารคนเอฟราอิม เพราะเขากล่าวว่า " เจ้าชาวกิเลอาด เจ้าเป็นคนหลบหนีของชาวเอฟราอิมท่ามกลางคนเอฟราอิมและมนัสเสห์"
Jdg	12	5	ชาวกิเลอาดก็เข้ายึดท่าข้ามแม่น้ำจอร์แดนไว้ไม่ให้คนเอฟราอิมข้าม เมื่อคนเอฟราอิมที่หลบหนีคนใดมาบอก ว่า " ขอให้ข้ามไปที่เถิด " คนกิเลอาดจะถามเขาว่า " เจ้าเป็นคนเอฟราอิมหรือ " เมื่อเขาตอบว่า " เปล่า"
Jdg	12	6	เขาจะบอก ว่า " จงว่าคำว่าชิบโบเลท " คนนั้นจะว่า " ลีบโบเลท " เพราะคนเอฟราอิมออกเสียงคำนี้ไม่ชัด เขาจึงจับคนนั้นและฆ่าเสียที่ท่าข้ามแม่น้ำจอร์แดน คราวนั้นมีคนเอฟราอิมตายสี่หมื่นสองพันคน
Jdg	12	7	ยัฟธาห์วินิจฉัยอิสราเอลอยู่หกปี แล้วยัฟธาห์ชาวกิเลอาดก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ในหัวเมืองหนึ่งในกิเลอาด
Jdg	12	8	ถัดยัฟธาห์มาคืออิชบับนแห่งเบธเลเฮม ได้วินิจฉัยอิสราเอล
Jdg	12	9	ท่านมีบุตรชายสามสิบคน และบุตรสาวสามสิบคน ท่านให้แต่งงานกับคนนอกตระกูลของท่าน และท่านนำบุตรสามสิบคนของคนนอกตระกูลมาให้แก่บุตรชายของท่าน ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่เจ็ดปี
Jdg	12	10	แล้วอิชบับนก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่เบธเลเฮม

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	12	11	ถัดท่านมา เอโลนคนเศบูลุนวินิจฉัยอิสราเอล และท่านวินิจฉัยอิสราเอลสืบปี
Jdg	12	12	แล้วเอโลนคนเศบูลุนก็สิ้นชีวิต และถูกฝังไว้ที่อียาโลนในเขตแดนของคนเศบูลุน
Jdg	12	13	ถัดท่านมา อับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปารานวินิจฉัยอิสราเอล
Jdg	12	14	ท่านมีบุตรชายสี่สิบคน และหลานชายสามสิบคน ชีลาเจ็ดสิบตัว ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่แปดปี
Jdg	12	15	แล้วอับโดนบุตรชายฮิลเลลชาวปารานก็สิ้นชีวิตถูกฝังไว้ที่ปารานในเขตแดนของเอฟราอิมในแดนเทือกเขาของคอนอามเลซ
Jdg	13	1	คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อีก พระเยโฮวาห์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของคนฟิลิเตียสี่สิบปี
Jdg	13	2	มีชายคนหนึ่งเป็นชาวโคราห์คนครอบครัวดาน ชื่อมาโนอาห์ ภรรยาของท่านเป็นหมัน ไม่มีบุตรเลย
Jdg	13	3	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มาปรากฏแก่ท่านนั้น กล่าวแก่ท่านว่า " ดุเถิด บัดนี้เจ้าเป็นหมัน ไม่มีบุตร แต่เจ้าจะตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย
Jdg	13	4	เพราะฉะนั้นจงระวัง อย่าดื่มเหล้าองุ่น หรือเมรัย และอย่ารับประทานของมลทิน
Jdg	13	5	เพราะดุเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชาย อย่าให้มิดโกนถูกศีรษะของเขา เพราะเด็กคนนี้จะเป็นพวกนาซีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ใน
			ครรภ์ เขาจะเป็นคนเริ่มช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือของคนฟิลิเตีย "
Jdg	13	6	ฝ่ายหญิงนั้นจึงไปบอกสามีว่า " มีบุรุษผู้หนึ่งของพระเจ้ามาหาดิฉัน โบหน้าของท่านเหมือนโบหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า นากล้นกึก ดิฉันไม่ได้ถามท่านว่าท่านมาจากไหน และท่านก็ไม่บอกชื่อของท่านแก่ดิฉัน
Jdg	13	7	แต่ท่านบอกดิฉันว่า ุเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย ฉะนั้นอย่าดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย อย่ารับประทานของมลทิน เพราะเด็กนั้นจะ
			เป็นพวกนาซีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนวันตาย "
Jdg	13	8	แล้วมาโนอาห์ก็วิ่งอพบพระเยโฮวาห์ทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอบุตรของพระเจ้าผู้ซึ่งพระองค์ทรงใช้มานั้นปรากฏแก่ข้าพระองค์ทั้งสอง
			อีกครั้งหนึ่ง สั่งสอนข้าพระองค์ว่า ข้าพระองค์ควรกระทำอย่างไรแก่เด็กที่จะเกิดมานั้น "
Jdg	13	9	และพระเจ้าทรงฟังเสียงของมาโนอาห์ และทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาหาหญิงนั้นอีกเมืองนางนั่งอยู่ในทุ่งนา แต่มาโนอาห์สามีของนางไม่ได้อยู่
			ด้วย
Jdg	13	10	นางก็รีบวิ่งไปบอกสามีว่า " ดุเถิด บุรุษผู้ที่ปรากฏแก่ดิฉันวันนั้น ได้มาปรากฏแก่ดิฉันอีก "
Jdg	13	11	มาโนอาห์ก็ลุกขึ้นตามภรรยาไป เมื่อมาถึงบุรุษผู้นั้นเขาจึงว่า " ท่านเป็นบุรุษผู้ที่พบกับผู้หญิงคนนี้หรือ " ผู้นั้นตอบว่า " เราเป็นผู้นั้น
			แหละ "
Jdg	13	12	มาโนอาห์จึงกล่าวว่า " บัดนี้ขอให้ถ้อยคำของท่านเป็นความจริง ข้าพเจ้าทั้งสองควรถวายสังฆทานแด่เด็กคนนั้นอย่างไร และข้าพเจ้าทั้งสองควรกระทำ
			ต่อเขาอย่างไร "
Jdg	13	13	และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกแก่มาโนอาห์ว่า " บรรดาสิ่งที่เราได้บอกแก่หญิงแล้วนั้นให้นางระวังให้ดี
Jdg	13	14	อย่าให้รับประทานสิ่งใดที่ได้มาจากเงาองุ่น อย่าให้นางดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย อย่ารับประทานของมลทิน สิ่งใดที่เรบัญญัติมานางไว้ให้นาง
			ปฏิบัติตามทุกประการ "
Jdg	13	15	มาโนอาห์กล่าวแก่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า " ขอท่านรออยู่ก่อน ข้าพเจ้าทั้งสองจะไปเตรียมลูกแพะตัวหนึ่งให้ท่าน "
Jdg	13	16	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกมาโนอาห์ว่า " ถึงเจ้าจะให้เราขอ เราจะไม่รับประทานอาหารของเจ้า แต่ถ้าเจ้าจะจัดเครื่องเผาบูชา เจ้าจง
			ถวายแด่พระเยโฮวาห์ " เพราะว่ามาโนอาห์ไม่ทราบว่าเป็นผู้ใดเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์
Jdg	13	17	มาโนอาห์ถามทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า " ท่านชื่ออะไร เพื่อเมื่อเป็นจริงตามถ้อยคำของท่าน เราจะได้ให้เกียรติแก่ท่าน "
Jdg	13	18	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกมาโนอาห์ว่า " ถวายชื่อเราว่าโม ชื่อของเราเป็นที่ซ่อนเร้นอยู่ "
Jdg	13	19	มาโนอาห์ก็เอาลูกแพะกับธัญญาบูชาถวายบูชาบนศิลาแด่พระเยโฮวาห์ และทูตสวรรค์นั้นก็กระทำการมหัศจรรย์ มาโนอาห์และภรรยาก็มอง
			ดู
Jdg	13	20	และอยู่มาเมื่อเปลวไฟจากแท่นบูชาพุ่งขึ้นไปสวรรค์ ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นไปตามเปลวไฟแห่งแท่นบูชา ขณะเมื่อมาโนอาห์และ
			ภรรยาคอยอยู่ และเขาทั้งสองก็ซบหน้าลงถึงดิน
Jdg	13	21	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ไม่ปรากฏแก่มาโนอาห์หรือแก่ภรรยาของเขาอีกเลย แล้วมาโนอาห์จึงทราบว่าเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของ
			พระเยโฮวาห์
Jdg	13	22	และมาโนอาห์พบกับภรรยาของตนว่า " เราจะตายเป็นแน่ เพราะเราได้เห็นพระเจ้า "
Jdg	13	23	แต่ภรรยาบอกเขาว่า " ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงหมายจะฆ่าเราเสีย พระองค์จะไม่รับเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาจากมือของเรา หรือทรง
			สำแดงสิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่เรา หรือประกาศเรื่องเช่นนี้แก่เรา "
Jdg	13	24	ผู้หญิงนั้นก็คลอดบุตรชายคนหนึ่งเรียกชื่อว่าแซมสัน เด็กนั้นก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงอำนาจพระพรแก่เขา
Jdg	13	25	และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงเริ่มร่ำไถ่เขาที่ค้ำยดานระหว่างโคราห์กับเบซทาโฮล
Jdg	14	1	แซมสัน ได้ลงไปยังเมืองทิมนาห์ และได้เห็นผู้หญิงคนฟิลิเตียคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์
Jdg	14	2	แล้วท่านจึงขึ้นมาบอกบิดามารดาของตนว่า " ฉันเห็นผู้หญิงคนฟิลิเตียคนหนึ่งเมืองทิมนาห์ ไปขอเขาให้เป็นเมียฉันนี้ "
Jdg	14	3	แต่บิดาและมารดาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า " จะหาเมียในบรรดาญาติพี่น้องของเจ้า หรือในท่ามกลางชนชาติของเราไม่ได้หรือ เจ้าจึงจะไป
			รับหญิงจากคนฟิลิเตียที่ไม่เข้าสืบทอดมาเป็นเมียของเจ้า " แต่แซมสันกล่าวแก่บิดาว่า " ไปขอหญิงนั้นให้ฉันนี้ เพราะเธอเป็นที่พอใจฉันมาก "
Jdg	14	4	บิดามารดาของท่านไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุนี้มาจากพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงหาช่องโอกาสที่จะต่อสู้อคนฟิลิเตีย ครั้งนั้นคนฟิลิเตียมี
			อำนาจเหนืออิสราเอล
Jdg	14	5	ฝ่ายแซมสันก็ลงไปเมืองทิมนาห์กับบิดามารดาของตน แซมสันมาถึงสวนองุ่นของทิมนาห์ ดุเถิด มีสิงโตหนึ่งตัวหนึ่งคำรามเข้าใส่ท่าน
Jdg	14	6	พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงฉีกสิงโตออกอย่างคนฉีกลูกแพะ ทั้งที่ไม่มีอะไรในมือ แต่ท่านมิได้บอก
			ให้บิดาหรือมารดาของท่านทราบว่าท่านได้ทำอะไรไป
Jdg	14	7	แซมสันก็ลงไปพูดจากับหญิงคนนั้น เธอเป็นที่พอใจแก่แซมสันมาก
Jdg	14	8	ต่อมาภายหลังแซมสันก็กลับไปเพื่อรับเธอมา ท่านก็แวะไปดูซากสิงโต และดุเถิด มีผึ้งฝูงหนึ่งทำรังอยู่ในซากสิงโตนั้น มีน้ำผึ้งด้วย
Jdg	14	9	แซมสันก็ยื่นมือกวาดเอารวงผึ้งมาเดินรับประทานไปพลาง จนมาถึงบิดามารดา ท่านจึงแบ่งให้บิดามารดารับประทานด้วย แต่ท่านมิได้
			บอกว่าน้ำผึ้งนั้นมาจากซากสิงโต
Jdg	14	10	ฝ่ายบิดาของท่านก็ลงไปหาหญิงคนนั้น และแซมสันจัดการเลี้ยงที่นั่น ดังที่คนหนุ่มๆเขากระทำกัน
Jdg	14	11	และต่อมาเมื่อประชาชนเห็นท่านแล้ว จึงนำเพื่อนสามสิบคนให้มาอยู่ด้วย
Jdg	14	12	แซมสันกล่าวแก่เขาว่า " ให้ข้าพเจ้าทายปริศนาท่านสักข้อหนึ่งเถิด ถ้าทายได้ก่อนจบการเลี้ยงเจ็ดวันนี้ เราจะให้เสื้อปานสามสิบชุด และเสื้อ
			สามสิบชุดด้วย
Jdg	14	13	ถ้าท่านทั้งหลายทายไม่ได้ ท่านต้องให้เสื้อปานสามสิบชุดกับเสื้อสามสิบชุดแก่ข้าพเจ้า "
Jdg	14	14	ฝ่ายแซมสันจึงกล่าวแก่เขาว่า " มีของกินได้ออกมาจากตัวผู้กินเขา มีของหวานออกมาจากตัวที่แข็งแรง " ในสามวันเขาก็ยังแก้ปริศนาก็ไม่ได้
Jdg	14	15	ต่อมาพอถึงวันที่เจ็ดเขาจึงไปอ้อนวอนภรรยาของแซมสันว่า " จงลวงสามีของเจ้าให้แก้ปริศนาก็ให้เราฟัง มีฉะนั้นเราจะเอาไฟเผาเจ้ากับ
			บ้านครอบครัวบิดาของเจ้าเสีย เจ้าเชิญเรามาหวังจะทำให้เรายกจนหรือ "
Jdg	14	16	ภรรยาของแซมสันไปร้องให้กับแซมสันว่า " เธอเกลียดฉัน เธอไม่รักฉัน เธอทายปริศนาแก่ชาวเมืองของฉัน และเธอก็ไม่แก้ปริศนาให้ฉัน
			ฟัง " แซมสันจึงบอกว่ " ดุเถิด พ่อแม่ของฉัน ฉันทิ้งไปบอกเลย จะบอกเธออย่างไรได้ "
Jdg	14	17	เธอร้องให้กับแซมสันตลอดเจ็ดวันซึ่งเป็นวันเลี้ยงกันนั้น และต่อมาในวันที่เจ็ดแซมสันก็ต้องแก้ปริศนาให้เธอฟัง เพราะเธอทรมานท่านมากนัก
			และนางก็บอกแก้ปริศนาให้ชาวบ้านของนาง
Jdg	14	18	พอวันที่เจ็ดก่อนดวงอาทิตย์ตกชาวเมืองจึงบอกแซมสันว่า " มีอะไรหวานกว่าน้ำผึ้ง มีอะไรแข็งแรงกว่าสิงโต " แซมสันจึงบอกเขาว่า " ถ้า
			เจ้าไม่เอาแม่วัวของเรายาวไถ เจ้าคงจะแก้ปริศนาของเราไม่ได้ "
Jdg	14	19	และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก ท่านจึงลงไปอ้อชโลนมาชาวเมืองนั้นเสียสามสิบคน รับประทานอาหารและ

The Holy Bible in Thai (KJV)

มอบเสื้อให้ผู้ที่แก้ปริศนา แล้วให้กลับไปบ้านของบิดาด้วยความโกรธอย่างมาก

Jdg	14	20	ส่วนภรรยาของแซมสันนั้นก็ยกให้แก่เพื่อนซึ่งเป็นเพื่อนเจ้าบ้านนั้นเสีย
Jdg	15	1	ครั้นล่วงมาหลายวันถึงฤดูเกี่ยวข้าวสาลี แซมสันก็เอาลูกแพะตัวหนึ่ง ไปเยี่ยมภรรยาพูดว่า " ฉันจะเข้าไปหาภรรยาของฉันในที่ในห้อง " แต่
พอตาไม่ยอมให้ท่านเข้าไป			
Jdg	15	2	พอตาจึงว่า " ข้าเข้าใจจริงๆว่าเจ้าเกลียดชังนางเหลือเกิน ข้าจึงยกนางให้แก่เพื่อนของเจ้าไป น้องสาวของนางก็สวยกว่านางมิใช่หรือ ของ
รับน้องแทนพี่เถิด "			
Jdg	15	3	แซมสันจึงพูดเรื่องพวกเขาว่า " คราวนี้เราจะมิโทษน้อยกว่าคนฟิลิสเตีย ถึงแม้ว่าเราจะทำร้ายพวกเขาเสีย "
Jdg	15	4	แซมสันจึงออกไปจับสุนัขจิ้งจอกสามร้อยตัว ผูกหางติดกันเป็นคอก แล้วเอาคบเพลิงผูกติดไว้ระหว่างหางทุกๆคู่
Jdg	15	5	พอจุดคบเพลิงแล้วก็ปล่อยเข้าไปในนาของคนฟิลิสเตียที่ข้าวยังตั้งรวงอยู่ ไฟก็ไหม้ฟ่อนข้าว และข้าวที่ยังตั้งรวงอยู่นั้น ทั้งสวนองุ่นและต้น
มะกอกเทศด้วย			
Jdg	15	6	คนฟิลิสเตียจึงถามว่า " ใครทำอย่างนี้ " เขาตอบว่า " แซมสันบุตรเขยชาวทิมนาร์ เพราะว่าพอตาเอาภรรยาของแซมสันยกให้แก่เพื่อนเสีย "
ชาวฟิลิสเตียก็ขึ้นมาเผาบางกับบิดาของนางเสียด้วยไฟ			
Jdg	15	7	แซมสันจึงบอกพวกเหล่านั้นว่า " เมื่อเจ้าทั้งหลายทำอย่างนี้ เราจะต้องแก้แค้นเจ้าก่อน แล้วเราจึงจะเลิก "
Jdg	15	8	แล้วแซมสันก็ฟันคนเหล่านั้นเสียเหล็กที่เดียวจนเขาตายเสียเป็นอันมาก แล้วแซมสันก็เข้าไปอาศัยอยู่ที่ช่องศิลาเอตม
Jdg	15	9	ฝ่ายคนฟิลิสเตียก็ขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ในเขตยูดาห์ และกระจายกันเข้าโจมตีเมืองเลอี
Jdg	15	10	พวกคนยูดาห์จึงถามว่า " ท่านทั้งหลายขึ้นมารบกับเราทำไม " พวกเหล่านั้นตอบว่า " เราขึ้นมามัดแซมสัน เพื่อจะได้กระทำแก่เขาอย่าง
ที่เขาได้กระทำแก่เรา "			
Jdg	15	11	คนยูดาห์สามพันคนลงไปอยู่ที่ช่องศิลาเอตม และกล่าวแก่แซมสันว่า " ท่านไม่ทราบหรือว่าคนฟิลิสเตียเป็นผู้ครอบครองเรา ท่านได้กระทำ
อะไรแก่เราเช่นนี้ " แซมสันจึงตอบเขาว่า " เขาได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าก็ต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้น "			
Jdg	15	12	คนเหล่านั้นจึงพูดกับแซมสันว่า " เราจะลงนามมัดท่านเพื่อมอบท่านไว้ในมือของคนฟิลิสเตีย " แซมสันจึงบอกเขาว่า " ขอปฏิญาณให้ข้าว่า
พวกท่านเองจะไม่ทำร้ายข้าพเจ้า "			
Jdg	15	13	เขาทั้งหลายจึงตอบท่านว่า " เราจะไม่ทำร้ายท่าน เราจะมัดท่านมอบไว้ในมือของเขาเท่านั้น เราจะไม่ฆ่าท่านเสีย " เขาจึงเอาเชือกพวงใหม่
สองเส้นมัดแซมสันไว้ และพาขึ้นมาจากศิลาเอตม			
Jdg	15	14	เมื่อท่านมาถึงเลอีแล้วคนฟิลิสเตียก็ร้องอีกทีก็มาพบท่าน และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ทรงสถิตกับแซมสันอย่างมาก เชือกพวงที่ผูก
แขนของท่านก็เป็นประจวบที่ใหม่ไฟ เครื่องจ่าจอนนั้นก็หลุดออกจากมือ			
Jdg	15	15	ท่านมาพบกระดูกขาตะไกรลาสตุ๋นหนึ่งจึงยื่นมือหยิบมา และฆ่าคนเหล่านั้นเสียหนึ่งพันคน
Jdg	15	16	แซมสันกล่าวว่ " ด้วยขาตะไกรลา เป็นกองซ้อนกอง ด้วยขาตะไกรลา เราได้ฆ่าคนหนึ่งพันเสีย "
Jdg	15	17	อยู่มาเมื่อท่านกล่าวเช่นนั้นแล้วก็โยนกระดูกขาตะไกรลาทิ้งไป ท่านจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า รามาเทลี
Jdg	15	18	แซมสันกระหายน้ำมาก จึงร้องทุกข์ถึงพระเยโฮวาห์ว่า " การช่วยให้พ้นอันยิ่งใหญ่พระองค์ประทานให้สำเร็จด้วยมือผู้รับใช้ของพระองค์ บัด
นี้ข้าพระองค์จะตายเพราะอดน้ำอยู่แล้ว และตกอยู่ในมือของผู้ไม่เข้าสุหนัดมิใช่หรือพระเจ้าข้า "			
Jdg	15	19	พระเจ้าจึงทรงเปิดช่องที่กระดูกขาตะไกรลาให้น้ำไหลออกมาจากที่นั้น ท่านก็ได้ดื่มและจิตใจวิญญาณก็สดชื่นขึ้นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นที่แห่งนั้น
ท่านจึงเรียกชื่อว่า เอนทักโคร์ อยู่ที่เลอีจนถึงทุกวันนี้			
Jdg	15	20	และท่านวินิจฉัยอิสราเอลในสมัยของคนฟิลิสเตียยี่สิบปี
Jdg	16	1	แซมสันไปที่เมืองกาซาพบหญิงแพศยาคนหนึ่งก็เข้าไปนอนด้วย
Jdg	16	2	มีคนไปบอกชาวกาซาว่า " แซมสันมาที่นี่แล้ว " เขาก็ล้อมที่นั้นไว้และคอยชมที่ประตูเมืองตลอดคืน เขาชมเจียบอยู่ที่ประตูเมืองแล้ว "
ให้			
เราอายุจนรุ่งเช้าแล้วเราจะฆ่าเขาเสีย "			
Jdg	16	3	แต่แซมสันนอนอยู่จนถึงเที่ยงคืน พอถึงเที่ยงคืนท่านก็ลุกขึ้น ยกประตูเมืองรวมทั้งเสาสองต้น พร้อมทั้งดานประตูใส่บาเบก ไปถึงยอดภูเขาซึ่ง
อยู่ตรงหน้าเมืองเฮโบรน			
Jdg	16	4	อยู่มาภายหลัง แซมสัน ไปรักผู้หญิงคนหนึ่งที่อยู่เมืองโสเรก ชื่อเดลีลาห์
Jdg	16	5	เจ้านายฟิลิสเตียก็ขึ้นไปหานางพูดกับนางว่า " จงลวงเขาเพื่อดูว่ากำลังมหาศาลของเขายู่ที่ไหน ทำอย่างไรเราจึงจะมีกำลังเหนือเขา เพื่อเรา
จะได้มัดเขาให้หมดฤทธิ์ เราทุกคนจะให้เงินเจ้านายละพันหนึ่งร้อยแผ่น "			
Jdg	16	6	เดลีลาห์จึงพูดกับแซมสันว่า " ขอบอกดิฉันหน่อยเถิดว่า กำลังมหาศาลของเขายู่ที่ไหน จะมัดเธอไว้อย่างไรเธอจึงจะหมดฤทธิ์ "
Jdg	16	7	แซมสันจึงบอกนางว่า " ถ้าข้ามัดฉันด้วยสายธนูสดที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้น ฉันจะอ่อนเปลี้ย เหมือนกับชายอื่นๆ "
Jdg	16	8	แล้วเจ้านายฟิลิสเตียก็อาสาธนูสดที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้นมาให้นาง นางก็เอามัดท่านไว้
Jdg	16	9	นางจัดคนให้ชมอยู่ที่ห้องชั้นในกับนาง นางก็บอกท่านว่า " แซมสันเจ้า คนฟิลิสเตียมาจับเธอแล้ว " แซมสันก็ดึงสายธนูที่มัดนั้นขาดเหมือน
เชือกป่านขาดเมื่อได้กลิ่นไฟ เรื่องกำลังของท่านจึงยังไม่แจ้ง			
Jdg	16	10	เดลีลาห์พูดกับแซมสันว่า " ดูเถิด เธอหลอกฉัน และเธอมสาต่อฉัน บัดนี้ขอบอกดิฉันหน่อยเถิดว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่ "
Jdg	16	11	ท่านก็ตอบนางว่า " ถ้าเอาเชือกไหมที่ยังไม่เคยไหมมัดฉัน ฉันก็จะอ่อนกำลังเหมือนชายอื่น "
Jdg	16	12	เดลีลาห์จึงเอาเชือกไหมมัดท่านไว้แล้วบอกท่านว่า " แซมสันเจ้า คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว " และคนชมคอยอยู่ในห้องชั้นใน แต่ท่านก็ดึง
เชือกออกจากแขนเหมือนดึงเส้นด้าย			
Jdg	16	13	เดลีลาห์พูดกับแซมสันว่า " เธอหลอกฉัน เรื่อยมาจนถึงเดี๋ยวนี้ เธอมสาต่อฉัน บอกฉันเถิดว่า จะมัดเธออย่างไรจึงจะอยู่ " ท่านจึงบอกนาง
ว่า " ถ้าเธอเอาผมทั้งเจ็ดผมของฉันห่อเข้ากับด้ายเส้นยืน กระทด้วยฟืมให้แน่น "			
Jdg	16	14	เดลีลาห์จึงเอาผมทั้งเจ็ดผมห่อเข้ากับด้ายเส้นยืนกระทด้วยฟืมให้แน่น แล้วนางบอกท่านว่า " แซมสันเจ้า คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว "
ท่านก็ตื่นขึ้นตีฟืม หุคและด้ายเส้นยืนไปหมด			
Jdg	16	15	นางจึงพูดกับแซมสันว่า " เธอพูดได้อย่างไรว่า ' ฉันรักเธอ ' เมื่อจิตใจของเธอไม่ได้อยู่กับฉันเลย เธอหลอกฉันสามครั้งแล้ว และเธอมิได้
บอกฉันจริงๆว่ากำลังมหาศาลของเธอยู่ที่ไหน "			
Jdg	16	16	อยู่มาเมื่อนางพูดคาดคั้นท่านวันแล้ววันเล่า และชักชวนท่านอยู่ทุกวัน จิตใจของแซมสันก็เบื่อแทบจะตาย
Jdg	16	17	จึงบอกความจริงในใจของท่านแก่นางจนสิ้นว่า " มิดโกนยังไม่เคยถูกศีรษะของฉัน เพราะฉันเป็นพวกนาศีร์แต่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์
ของมารดา ถ้าโกนผมฉันเสีย กำลังก็จะหมดไปจากฉัน ฉันก็จะอ่อนเปลี้ยเหมือนชายอื่น "			
Jdg	16	18	เมื่อเดลีลาห์เห็นว่าท่านบอกความจริงในใจแก่นางจนสิ้นแล้ว นางจึงใช้คนไปเรียกเจ้านายฟิลิสเตียว่า " ของขึ้นมากอีกครั้งเดียว เพราะเขา
บอกความจริงในใจแก่ฉันจนสิ้นแล้ว " แล้วเจ้านายฟิลิสเตียก็ขึ้นมาหานางถือเงินมาด้วย			
Jdg	16	19	นางก็ให้แซมสันนอนอยู่บนตักของนาง แล้วนางก็เรียกชายคนหนึ่งให้มาโกนผมเจ็ดผมออกจากศีรษะของท่าน นางก็ตั้งต้นรบกวนแซม
สัน กำลังของแซมสันก็หมดไป			
Jdg	16	20	นางจึงบอกว่ " แซมสันเจ้า คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว " ท่านก็ตื่นขึ้นจากหลับบอกว่า " ฉันจะออกไปอย่างครึ่งก่อนๆ และสลัดตัวให้หลุด
ไป " ท่านหาทราบไม่ว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงละท่านไปเสียแล้ว			
Jdg	16	21	คนฟิลิสเตียก็มาจับท่านระหว่างตาของท่านเสีย นำท่านลงมาที่กาซา เอาตราทองสัมฤทธิ์สามไว้ และให้ท่านไม่เป่งอยู่ที่ในเรือนจำ
Jdg	16	22	ตั้งแต่โกนผมแล้ว ผมที่ศีรษะของท่านก็ค่อยงอกขึ้นมา
Jdg	16	23	ฝ่ายเจ้านายฟิลิสเตียประชุมกันเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชายิ่งใหญ่แก่พระบิดาของตนและชื่นชมยินดี เพราะเขากล่าวว่า " พระ
ของเราได้มอบแซมสันศัตรูของเราไว้ในมือเราแล้ว "			
Jdg	16	24	เมื่อประชาชนเห็นแซมสันก็สรรเสริญพระของตนว่า " พระของเราได้มอบศัตรูผู้ทำลายแผ่นดินของเราไว้ในมือของเรา และเขาฆ่าพวกเรา
เสียเป็นอันมาก "			
Jdg	16	25	ต่อมาเมื่อจิตใจของเขาเริ่มเต็มที่แล้ว เขาจึงพูดว่า " จงเรียกแซมสันมาเล่นตกให้เราดู " เขาจึงไปเรียกแซมสันออกมาจากเรือนจำ แซม

The Holy Bible in Thai (KJV)

สิ้นก็มาเล่นตลกต่อหน้าเขา เขาพาท่านมายืนอยู่ระหว่างเสา

Jdg	16	26	แซมสันจึงบอกเด็กที่จุมมอดคนมาว่า " ขอพาดันให้ไปคล่าเสาทีรอรบตีกันน้อย จันจะได้พึงเสานั้น "
Jdg	16	27	มีผู้ชายและผู้หญิงอยู่เต็มตึกนั้น เจ้านายฟิลิสเตียก็อยู่ที่นั่นทั้งหมด นอกจากนั้นยังมีชายหญิงประมาณสามพันคนบนหลังคาศึก ดูแซมสันเล่นตลก
Jdg	16	28	ฝ่ายแซมสันก็ร้องทูลต่อพระยาโฮวาว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ขอประทานกำลังแก่ข้าพระองค์ครั้งนี้ อีกครั้งเดียว ข้าแต่พระเจ้า เพื่อในเวลานี้ข้าพระองค์จะได้แก้แค้นคนฟิลิสเตียเพื่อตาทั้งสองข้างของข้าพระองค์ "
Jdg	16	29	แซมสันก็กอดเสากลางสองต้นที่รอรบตีกันนั้นไว้และพักพิงที่เสานั้น มือซ้ายยื่นเสาด้านหนึ่ง มือซ้ายยื่นเสาด้านหนึ่ง
Jdg	16	30	แซมสันกล่าวว่า " ขอให้ข้าตายกับคนฟิลิสเตียเถิด " แล้วก็โน้มตัวลงด้วยกำลังทั้งสิ้นของตน ตึกนั้นก็พังทับเจ้านายและประชาชนทุกคนที่อยู่ในนั้น ดังนั้นคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อก่อนตายนี้ก็มากกว่าคนที่ท่านฆ่าตายเมื่อก่อนยังมีชีวิตอยู่
Jdg	16	31	แล้วที่ห้องและบรรดาครอบครัวบิดาของท่านก็ลงมารับศพของท่านและขึ้นไปฝังไว้ระหว่างโคราห์กับเฮทาโอล ในที่ฝังศพของมาโนอาห์ บิดาของท่าน ท่านได้วินิจฉัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบปี
Jdg	17	1	มีชายคนหนึ่งเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิม ชื่อมีคาห์
Jdg	17	2	เขาพูดกับมารดาของเขาว่า " เงินหนึ่งพันหนึ่งร้อยแผ่น ซึ่งมีคนลักไปจากแม่และแม่ก็ได้ลาบแข่ง และพูดเข้าหูฉันนั้น ดูเถิด เงินนั้นอยู่ที่ฉัน จันเอาไปเอง " มารดาของเขาจึงพูดว่า " ขอพระยาโฮวาทรงอานวยพระพรให้ลูกของแม่เถิด "
Jdg	17	3	เขาจึงนำเงินพันหนึ่งร้อยแผ่นนั้นมาคืนให้แก่มารดา และมารดาของเขาพูดว่า " เงินรายนี้แม่ได้ถวายแล้วแต่พระยาโฮวาห์จากมือแม่เพื่อลูก ให้ทำเป็นรูปแกะสลักและรูปหล่อ บัดนี้แม่จึงคืนให้แก่เจ้า "
Jdg	17	4	เมื่อมีคาห์คืนเงินให้แก่มารดาแล้ว มารดาก็นำเงินสองร้อยแผ่นมอบให้กับชายเงิน ทำเป็นรูปแกะสลักและรูปหล่อ รูปนั้นอยู่ในบ้านของมีคาห์
Jdg	17	5	มีคาห์ก็มีเรือนพระหลังหนึ่ง เขาทำรูปเอโฟด และรูปพระ และแต่งตั้งให้บุตรชายคนหนึ่งของเขาเป็นปุโรหิต
Jdg	17	6	ในสมัยนั้นยังไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล ทุกคนก็กระทำตามที่ตนเองเห็นชอบ
Jdg	17	7	มีชายหนุ่มคนหนึ่งชาวบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ ครอบครัวยิวดาห์ เป็นพวกเลวี อาศัยอยู่ที่นั่น
Jdg	17	8	ชายนั้นเดินออกจากบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ เทียวหาที่เพื่อพักอาศัย เมื่อเขาเดินทางไปในนั้นก็มาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิมถึงบ้านของมีคาห์
Jdg	17	9	มีคาห์จึงพูดกับเขาว่า " ท่านมาจากไหน " เขาตอบว่า " ข้าพเจ้าเป็นพวกเลวีชาวบ้านเบธเลเฮมในยูดาห์ ข้าพเจ้าเดินทางเทียวหาที่พักอาศัย "
Jdg	17	10	มีคาห์จึงกล่าวแก่เขาว่า " จงอยู่กับข้าพเจ้าเถิด เป็นอย่างบิดาและปุโรหิตของข้าพเจ้าก็แล้วกัน ข้าพเจ้าจะจ่ายเงินให้ปีละสิบเชเขล ให้เครื่องแต่งตัวสำหรับหนึ่ง และอาหารรับประทานด้วย " เลวีคนนั้นจึงเข้าไป
Jdg	17	11	เลวีคนนั้นก็พอใจที่จะอยู่กับชายคนนั้น และชายหนุ่มคนนั้นก็เหมือนลูกของเขา
Jdg	17	12	มีคาห์ก็แต่งตั้งเลวีคนนั้นและชายหนุ่มคนนั้นก็เป็นปุโรหิตของเขา และอยู่ในบ้านของมีคาห์
Jdg	17	13	มีคาห์กล่าวว่า " บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า พระยาโฮวาห์จะทรงให้ข้าพเจ้าอยู่เย็นเป็นสุข เพราะว่าข้าพเจ้ามีเลวีคนหนึ่งเป็นปุโรหิต "
Jdg	18	1	ในสมัยนั้น ไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล และในสมัยนั้นคนตระกูลดานยังเทียวหาที่ดินอันจะเป็นมรดกของตนเพื่อจะได้พักอาศัย เพราะจนบัดนั้นแล้วมรดกในหมู่คนตระกูลอิสราเอลยังไม่ตกแก่เขา
Jdg	18	2	ดังนั้นคนดานจึงส่งคนห้าคนจากจำนวนทั้งหมดเป็นชายฉกรรจ์ในครอบครัวของตน มาจากโคราห์และจากเฮทาโอล ไปสอดแนมดูแผ่นดินและตรวจดูแผ่นดินนั้น และเขาทั้งหลายพูดแก่เขาว่า " จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น " เขาก็มาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิม ยังบ้านของมีคาห์และอาศัยอยู่ที่นั่น
Jdg	18	3	เมื่อเขาอยู่ใกล้บ้านของมีคาห์ เขาก็จำเสียงเลวีหนุ่มคนนั้น ได้ จึงแวะเข้าไปถามว่า " ไครพาท่านมาที่นี่ ท่านทำอะไรในที่นี้ ท่านทำงานอะไรในที่นี้ "
Jdg	18	4	เขาตอบคนเหล่านั้นว่า " มีคาห์ทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้ อย่างนี้ เขาจ้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเป็นปุโรหิตของเขา "
Jdg	18	5	คนเหล่านั้นก็พูดกับเขาว่า " ได้โปรดทูลถามพระเจ้าให้หน่อยเถิด เพื่อเราจะทราบว่าทางที่เราจะออกเดินไปนั้นจะสำเร็จหรือไม่ "
Jdg	18	6	ปุโรหิตนั้นจึงตอบเขาทั้งหลายว่า " จงไปเป็นสุขเถิด หนทางที่ท่านไปจะอยู่ต่อพระพักตร์พระยาโฮวาห์ "
Jdg	18	7	ชายทั้งห้าคนก็จากไปถึงเมืองลาอิช เห็นประชาชนที่อยู่ที่นี่ เห็นชาวเมืองอยู่อย่างไรก็กังวลตามลักษณะคนไซดอน อย่างสงบ ไม่หวาดระแวงอะไร และในแผ่นดินนั้น ไม่มีผู้พิพากษาที่จะให้เขาอยู่ภายในเรื่องใดๆ เขาอยู่ห่างไกลจากคนไซดอน ไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องกับคนอันเลย
Jdg	18	8	เมื่อคนทั้งห้าคนมาถึงญาติพี่น้องที่โคราห์และเฮทาโอล ญาติพี่น้องจึงถามเขาว่า " เจ้าจะทำอะไร "
Jdg	18	9	เขาตอบว่า " จงลุกขึ้นให้เราไปรบกับเขาเถิด เพราะเราได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว และดูเถิด เป็นแผ่นดินดีจริงๆ ท่านทั้งหลายจะไม่ทำอะไรเลยหรือ อย่าชักช้าที่จะไปกันและเข้ายึดครองแผ่นดินนั้น "
Jdg	18	10	เมื่อท่านทั้งหลายไปแล้วจะพบประชาชนที่ไม่หวาดระแวงอะไร เออแผ่นดินก็กว้างขวาง พระเจ้าทรงมอบไว้ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว เป็นสถานที่ซึ่งไม่ขาดสิ่งใดที่มีในโลก "
Jdg	18	11	คนครอบครัวดานหกร้อยคนสรรพด้วยเครื่องอาวุธทำสงครามยกทัพออกจากโคราห์และเฮทาโอล
Jdg	18	12	เขาทั้งหลายยกขึ้นไปตั้งค่ายอยู่ที่ศิรียาเทอาริมในยูดาห์ เพราะเหตุนี้เขาจึงเรียกที่นั้นว่า มาหะเนห์ดาน จนถึงทุกวันนี้ ดูเถิด เมืองนี้อยู่ด้านหลังศิรียาเทอาริม
Jdg	18	13	เขาก็ผ่านจากที่นั่น ไปยังแดนเทือกเขาเอฟราอิมมาถึงบ้านของมีคาห์
Jdg	18	14	แล้วชายทั้งห้าคนที่ไปสอดแนมเมืองลาอิชก็บอกแก่พี่น้องของตนว่า " ท่านทราบไหมว่าในบ้านเหล่านี้มีรูปเอโฟด รูปพระ รูปแกะสลัก และรูปหล่อ ฉะนั้นขอไคร่ตรวจว่าท่านทั้งหลายจะทำการใด "
Jdg	18	15	เขาทั้งหลายก็แวะเข้าบ้านของเลวีหนุ่มคนนั้น คือที่บ้านของมีคาห์ถามดูทุกสิ่งของเขา
Jdg	18	16	ฝ่ายคนดานทั้งหกร้อยคนถืออาวุธทำสงคราม ยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูรั้ว
Jdg	18	17	ชายทั้งห้าคนที่สอดแนมดูบ้านเมืองก็เดินเข้าไปนำเอารูปแกะสลัก รูปเอโฟด รูปพระ และรูปหล่อไป ฝ่ายปุโรหิตก็ยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูรั้วกับทหารถืออาวุธทำสงครามหกร้อยคนนั้น
Jdg	18	18	เมื่อคนเหล่านั้นเข้าไปในบ้านของมีคาห์ นำเอารูปแกะสลัก รูปเอโฟด รูปพระ และรูปหล่อนั้น ปุโรหิตถามเขาว่า " นั้นท่านทำอะไร "
Jdg	18	19	คนเหล่านั้นจึงตอบเขาว่า " เจียวๆ ไว้เอามือปิดปากเสีย มากับเราเถิด มาเป็นบิดาและปุโรหิตของเรา จะเป็นปุโรหิตในบ้านของชายคนเดียวดี หรือว่าจะเป็นปุโรหิตของตระกูลหนึ่งและครอบครัวหนึ่งในอิสราเอลดี "
Jdg	18	20	ใจของปุโรหิตก็ยินดี เขาจึงเอารูปเอโฟด รูปพระ และรูปแกะสลัก เดินไปในหมู่ประชาชน
Jdg	18	21	แล้วเขาก็กลับออกเดินไปให้เด็ก ทั้งผู้ตั้งตัวและชาวของเดินไปข้างหน้า
Jdg	18	22	เมื่อไปห่างจากบ้านมีคาห์แล้ว คนที่อยู่ในบ้านใกล้เคียงกับบ้านของมีคาห์ก็ร่วมติดตามไปทันคนดานเข้า
Jdg	18	23	จึงตะโกนเรียกคนดาน เขาก็หันกลับมาพูดกับมีคาห์ว่า " เป็นอะไรเล่า เจ้าจึงยกคนมากมายมาอย่างนี้ "
Jdg	18	24	เขาตอบว่า " ท่านทั้งหลายนำพระของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าสร้างขึ้นและนำปุโรหิตออกมาเสีย ข้าพเจ้าจะอะไรเหลืออยู่เล่า ท่านทั้งหลายยังจะมากามข้าพเจ้าอีกว่า เป็นอะไรเล่า " "
Jdg	18	25	คนดานจึงตอบเขาว่า " อย่าให้เราได้ยินเสียงของเจ้าเลย เกลือกว่าคนซีโมโหจะเล่นงานเจ้าเข้า เจ้าและครอบครัวของเจ้าก็จะเสียชีวิตเปล่าๆ "
Jdg	18	26	ฝ่ายคนดานก็เดินต่อไป เมื่อมีคาห์เห็นว่าเขาเหล่านั้นมีกำลังมากกว่า จึงหันกลับเดินทางกลับบ้านของตน
Jdg	18	27	คนดานนำเอาสิ่งที่มีคาห์สร้างขึ้น และนำปุโรหิตซึ่งเป็นของเขาไปด้วย ก็เดินทางมาถึงลาอิช มาถึงประชาชนที่อยู่อย่างสงบและไม่หวาดระแวงอะไร จึงประหารคนเหล่านั้นด้วยคมดาบและเอาไฟเผาเมืองเสีย
Jdg	18	28	ไม่มีผู้ใดมาช่วยเหลือ เพราะเขาอยู่ไกลจากเมืองไซดอน และไม่ได้ทำการเกี่ยวข้องกับคนอื่น อยู่ในหมู่บ้านซึ่งอยู่ใกล้กับเมืองเบธโรโบ คนเหล่านั้นก็สร้างเมืองขึ้น และอาศัยอยู่ที่นั่น
Jdg	18	29	เขาตั้งชื่อเมืองนั้นว่าดาน ตามชื่อดานบุตรบุษของเขา ผู้ซึ่งเกิดกับอิสราเอล แต่ตอนแรกเมืองนั้นชื่อว่าลาอิช
Jdg	18	30	คนดานก็ตั้งรูปแกะสลักไว้ ส่วนโยนาธานบุตรชายเกอร์ไซน บุตรชายของมนัสเสห์ ทั้งท่านและบรรดาบุตรชายของเขาที่เป็นปุโรหิตให้แก่คน

The Holy Bible in Thai (KJV)

ตระกูลดาจนจนถึงสมัยที่แผ่นดินตกไปเป็นเชลย

Jdg	18	31	เขาได้ตั้งรูปแกะสลักซึ่งมีค่างได้ทำไว้บนเขื่อนนานตลอดเวลาที่พระนิเวศของพระเจ้าอยู่ที่ซีโลห์
Jdg	19	1	อยู่มากในสมัยนั้น เมื่อไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล มีคนเลวคนหนึ่งอาศัยอยู่ที่แดนเทือกเขาเอฟราอิม แถบที่ไกลออกไปโน้น เขาได้หญิงคนหนึ่ง
จากเบรเลเฮมในยูดาห์มาเป็นภรรยา			
Jdg	19	2	ภรรยาผู้นั้นแล่นขีทั้งสามสี่เลยกลับไปอยู่บ้านบิดาของนางที่เบรเลเฮมในยูดาห์ อยู่ที่นั่นสี่เดือน
Jdg	19	3	สามีของนางก็ลุกขึ้น ไปตามนาง เพื่อไปพูดกับนางด้วยจิตเมตตาและจะพานางกลับ เขาพาคนใช้คนหนึ่งและลาคู่หนึ่งไปด้วย นางพาเขาเข้าไป
ในบ้านบิดาของนาง เมื่อบิดาของผู้หญิงเห็นเขาก็มีความยินดีต้อนรับเขา			
Jdg	19	4	พ่อตาของเขาคือบิดาของผู้หญิงหนึ่งนางเห็นเขา และเขาพักอยู่ด้วยสามวัน เขากินและดื่ม และพักนอนอยู่ที่นั่น
Jdg	19	5	อยู่มากในวันทีสี่เขาทั้งหลายก็ตื่นขึ้นแต่เช้ามืด และคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน แต่พ่อของผู้หญิงพูดกับบุตรชายของเขาว่า " จงรับประทานอาหาร
อีกสักหน่อยหนึ่งให้ชื่นใจแล้วภายหลังจึงค่อยออกเดิน "			
Jdg	19	6	ชายสองคนนั้นก็นั่งรับประทานและดื่มด้วยกัน และบิดาของผู้หญิงก็บอกชายนั้นว่า " จงค้างอีกสักคืนเถิด กระทำจิตใจให้เบิกบาน "
Jdg	19	7	เมื่อชายคนนั้นลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตาก็ชักชวนไว้ จนเขาต้องพักอยู่ที่นั่นอีก
Jdg	19	8	ในวันที่ห้าเขาก็ตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อจะออกเดินทาง ไปบิดาของผู้หญิงนั้นพูดว่า " ขอให้ชื่นใจเถิด " เขาทั้งสองก็อยู่จนเวลาบ่ายรับประทานอยู่
ด้วยกันอีก			
Jdg	19	9	เมื่อชายคนนั้นและภรรยาบอกกับคนใช้ลุกขึ้นจะออกเดิน พ่อตาของเขาคือบิดาของผู้หญิงก็บอกเขาว่า " ดูเถิด นึกบ้างไล่ค่างแล้ว ขอค้างอยู่
Jdg	19	10	อีกคืนหนึ่งเถิด ดูเถิด จะสิ้นวันอยู่แล้ว พักนอนที่นี่เถิด เพื่อใจของเจ้าจะเบิกบาน พรุ่งนี้เช้าขอเจ้าตื่นแต่เช้าเพื่อออกเดินทาง เจ้าจะได้ไปบ้าน "
แต่ชายคนนั้นไม่ยอมค้างอีกคืนหนึ่ง เขาจึงลุกขึ้นออกเดินทาง ไปจนถึงตรงข้ามกับเมืองเยบส คือเยรูซาเล็ม เขามีลาสองตัวที่มีอาน และ			
ภรรยาน้อยก็ไปด้วย			
Jdg	19	11	เมื่อเขามาใกล้เมืองเยบสก็บ่ายมากแล้ว คนใช้จึงเรียนนายของเขาว่า " มาเถิด ให้เราแวะเข้าไปพักในเมืองของคนเยบสเถิด ค่างคืนอยู่ใน
เมืองนี้แหละ "			
Jdg	19	12	นายของเขาตอบว่า " เราจะไม่แวะเข้าไปในเมืองของคนต่างด้าว ผู้ที่ไม่ใช่คนอิสราเอล เราจะผ่านไปถึงเมืองกิเบอาห์ "
Jdg	19	13	เขาจึงบอกคนใช้ว่า " มาเถิด ให้เราเข้าไปใกล้ที่เหล่านี้แห่งหนึ่ง และค้างอยู่ที่กิเบอาห์หรือที่รามาห์ "
Jdg	19	14	เขาจึงเดินทางผ่านไป เมื่อเขามาใกล้กิเบอาห์ซึ่งเป็นของคนเบนยามินดวงอาทิตย์ก็ตกแล้ว
Jdg	19	15	เขาจึงแวะเข้าไปจะค้างคืนที่เมืองกิเบอาห์ เขาก็แวะเข้าไปนั่งอยู่ที่ถนนในเมืองนั้น เพราะไม่มีใครเชิญให้เขาเข้าไปค้างในบ้าน
Jdg	19	16	ดูเถิด มีชายแก่คนหนึ่งเข้ามาเมื่อเลิกจากงานนาเป็นเวลาเย็นแล้ว เขาเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิมมาอาศัยอยู่ในเมืองกิเบอาห์ แต่ชาว
เมืองนั้นเป็นคนเบนยามิน			
Jdg	19	17	เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นเห็นผู้เดินทางคนนั้นนั่งอยู่ที่ถนนในเมือง ชายแก่คนนั้นก็ถามว่า " ท่านจะไปไหนและมาจากไหน "
Jdg	19	18	ชายคนนั้นจึงตอบเขาว่า " เราเดินทางจากเบรเลเฮมในยูดาห์ จะไปที่แดนเทือกเขาเอฟราอิมแถบที่ไกลออกไปโน้นซึ่งข้าพเจ้ามาจากที่นั่น
ข้าพเจ้าไปเบรเลเฮมในยูดาห์มา และข้าพเจ้าจะกลับไปพระนิเวศพระเยโฮวาห์ ไม่มีใครเชิญข้าพเจ้าเข้าไปพักในบ้าน			
Jdg	19	19	ฟางและอาหารที่จะเลี้ยงลา พวกเราก็มีพร้อมแล้ว ทั้งอาหารและน้ำองุ่นที่เลี้ยงตนทั้งเลี้ยงหญิงคนนี้ และชายหนุ่มที่อยู่กับพวกผู้รับใช้ของท่าน
ก็มีอยู่แล้ว ไม่ขาดสิ่งใดเลย "			
Jdg	19	20	ชายแก่คนนั้นจึงพูดว่า " ขอท่านเป็นสุขสบายเถิด ถ้าท่านขาดสิ่งใด ข้าพเจ้าขอเป็นธุระทั้งสิ้น ขอแต่อย่าอนทิดถนนนี้เลย "
Jdg	19	21	เขาจึงพาชายคนนั้นเข้าไปในบ้าน เอาอาหารให้ลา ต่างก็ล้างเท้าของตน และรับประทานอาหารและดื่ม
Jdg	19	22	เมื่อเขากำลังทำให้จิตใจเบิกบาน ดูเถิด ชาวเมืองนั้นที่เป็นคนอันธพาลล้อมเรือนไว้ ทุบประตู ร้องบอกชายแก่ผู้เป็นเจ้าของบ้านว่า " ส่ง
ชายที่เข้ามาอยู่ในบ้านของแกมาให้เราสังวาล "			
Jdg	19	23	ชายผู้เป็นเจ้าของบ้านก็ออกไปพูดกับเขาว่า " ออย่าเลย พี่น้องของข้าพเจ้า ขออย่ากระทำการร้ายเช่นนี้เลย เมื่อชายคนนั้นมาอาศัยบ้านของ
ข้าพเจ้าแล้ว ขออย่ากระทำให้สิ่งที่ไม่ชอบใจเลย			
Jdg	19	24	ดูเถิด นี้ มีลูกสาวพรหมจารีคนหนึ่งและเมียน้อยของเขา ข้าพเจ้าจะพาออกมาให้ท่านเถียวนี้ จงกระทำตามเกียรติหรือทำอะไรแก่พวกเขา
ตามชอบใจเถิด แต่ขออย่าทำลามกกับชายคนนี้เลย "			
Jdg	19	25	แต่คนเหล่านั้นไม่ยอมฟังเสียง ชายคนนั้นจึงฉวยภรรยาของตนผลัดนางออกไปให้เขา เขาก็สมสู่ทำทารุณตลอดคืนจนรุ่งเช้า พอรุ่งสางๆ
เขาทั้งหลายก็ปลี่ยนางไป			
Jdg	19	26	พอแจ้งผู้หญิงนั้นก็กลับมาล้มลงที่ประตูบ้านซึ่งนายของตนพักอยู่ จนสว่างตี
Jdg	19	27	รุ่งช้านายของนางก็ลุกขึ้นเมื่อเปิดประตูบ้าน จะออกเดินทาง ดูเถิด ผู้หญิงซึ่งเป็นภรรยาของเขากินนอนอยู่ที่ประตูบ้าน มือเหยียดออกไป
ถึงธรณีประตู			
Jdg	19	28	เขาจึงบอกนางว่า " ลุกขึ้นไปกันเถิด " แต่ก็ไม่ฟังคำตอบ เขาจึงเอานางขึ้นหลังลา ชายนั้นก็ลุกขึ้นเดินทางกลับบ้านของตน
Jdg	19	29	เมื่อถึงบ้านแล้ว ก็เอามัดฟืนศพภรรยาของเขามาเป็นท่อนๆพร้อมกับกระดูก สิบสองท่อนด้วยกันส่งไปทั่วเขตแดนอิสราเอล
Jdg	19	30	ทุกคนที่เห็นก็พูดว่า " เรื่องอย่างนี้ไม่มีใครเคยเห็นตั้งแต่สมัยคนอิสราเอลยกออกจากแผ่นดินอียิปต์จนถึงวันนี้ จงตรึกตรองปรึกษากันดู แล้ว
ก็ว่ากันเถิด "			
Jdg	20	1	คนอิสราเอลทั้งหมดตั้งแตแดนถึงเบเออร์เซบา ทั้งแผ่นดินก็เลอาดก็ออกมา ชุมชนชนนั้นได้ประชุมกันเป็นใจเดียวกันต่อพระเยโฮวาห์ที่เมือง
มิสปาห์			
Jdg	20	2	หัวหน้าประชาชนทั้งสิ้นของตระกูลคนอิสราเอลทั้งหมด เข้ามาปรากฏตัวในที่ประชุมแห่งประชาชนของพระเจ้า มีทหารราบถือดาบสี่แสน
Jdg	20	3	(ครั้งนั้นคนเบนยามินได้ยิวว่าคนอิสราเอลได้ขึ้นไปยังมิสปาห์) ประชาชนอิสราเอลกล่าวว่า " ขอบอกเราว่า เรื่องชั่วร้ายนี้เกิดขึ้นมา
อย่างไรกัน "			
Jdg	20	4	คนเลวซึ่งเป็นสามีของผู้หญิงผู้ที่ถูกฆ่านั้นก็กล่าวตอบว่า " ข้าพเจ้าและภรรยาของข้าพเจ้ามาถึงเมืองกิเบอาห์ซึ่งเป็นของคนเบนยามิน เพื่อ
จะค้างคืนที่นั่น			
Jdg	20	5	เวลากลางคืนผู้ชายในเมืองกิเบอาห์ก็ลุกขึ้นล้อมบ้านที่ข้าพเจ้าพักอยู่ เขาหมายจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย เขามขืนภรรยาของข้าพเจ้าจนตาย
Jdg	20	6	ข้าพเจ้าจึงนำศพภรรยาของข้าพเจ้ามาฟืนออกเป็นท่อนๆ ส่งไปทั่วประเทศที่เป็นมรดกของอิสราเอล เพราะพวกเขาได้กระทำลามก
และความไม่ชอบใจในอิสราเอล			
Jdg	20	7	ดูเถิด ท่านเป็นผู้เป็นคนอิสราเอลทั้งหลาย จงให้คำปรึกษาและความเห็น ณ ที่นี้เถิด "
Jdg	20	8	ประชาชนทุกคนก็ลุกขึ้นกล่าวเป็นใจเดียวกันว่า " พวกเราจะไม่กลับไปแดนที่ของเรา เราจะไม่กลับไปเรือนของเรา
Jdg	20	9	แต่บัดนี้เราจะกระทำกับกิเบอาห์ดังนี้ เราจะจับสลากยกขึ้น ไปสู้รบกับเขา
Jdg	20	10	เราจะเลือกคนอิสราเอลหกตระกูลคือเอราวยและสิบลคน พันละร้อย หมื่นละพัน ให้ไปหาเสบียงอาหารมาให้ประชาชน เพื่อเขาทั้งหลายจะตอบ
สนองบรรดาความไม่ชอบใจซึ่งพวกกิเบอาห์กระทำขึ้นในอิสราเอล เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงเมืองกิเบอาห์ของคนเบนยามิน "			
Jdg	20	11	คนอิสราเอลทั้งปวงก็รวมยกไปสู้เมืองนั้นเป็นพรรคพวกใจเดียวกัน
Jdg	20	12	ตระกูลคนอิสราเอลก็ส่งคนไปทั่วตระกูลคนเบนยามินบอกว่า " ทำไมการชั่วชานี้จึงเกิดขึ้นมาได้ในหมู่พวกท่าน
Jdg	20	13	เหตุฉะนั้นบัดนี้จึงมอบชายคนอันธพาลในเมืองกิเบอาห์มาให้เราประหารชีวิตเสียจะได้กำจัดความชั่วเสียจากคนอิสราเอล " แต่คนเบนยา
มิน ไม่ยอมฟังเสียงคนอิสราเอลพี่น้องของตน			
Jdg	20	14	คนเบนยามินก็ออกมาจากบรรดาหัวเมืองเข้าไปสู้กิเบอาห์พร้อมกันเพื่อยกออกไปกระทำสงครามกับคนอิสราเอล
Jdg	20	15	คราวนั้นคนเบนยามินรวมจำนวนทหารถือดาบออกจากบรรดาหัวเมืองได้สองหมื่นหกพันคน นอกจากชาวเมืองกิเบอาห์ ซึ่งนับทหารที่คัด
เลือกแล้วได้เจ็ดร้อยคน			
Jdg	20	16	ในจำนวนทั้งหมดนี้มีคนที่คัดเลือกแล้วเจ็ดร้อยคนถนัดมือซ้ายทุกคนเอาสlingหรือขว้างก้อนหินให้ถูกเส้นผมได้ไม่ผิดเลย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	20	17	จำนวนคนอิสราเอลที่ถือดาบ ไม่นับคนเบนยามิน ได้สี่แสนคน เหล่านี้เป็นทหารทุกคน
Jdg	20	18	คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเจ้า และทูลถามพระเจ้าว่า "ผู้ใดในพวกข้าพระองค์ที่จะขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินก่อน" พระ
เยโฮอาห์ตรัสว่า	"ให้ยูดาห์ขึ้นไปก่อน"		
Jdg	20	19	รุ่งเช้าคนอิสราเอลก็ลุกขึ้นตั้งค่ายต่อสู้เมืองกิเบอาห์
Jdg	20	20	คนอิสราเอลออกไปสู้รบกับคนเบนยามิน และคนอิสราเอลได้วางพลเรียงรายต่อสู้เขาที่เมืองกิเบอาห์
Jdg	20	21	ในวันนั้นคนเบนยามินออกมาจากเมืองกิเบอาห์ ฆ่าฟันคนอิสราเอล ล้มตายสองหมื่นสองพันคน
Jdg	20	22	แต่ประชาชนคือผู้ชายชาวอิสราเอลยังหนุนใจกันและวางพลเรียงรายอีกครั้งในที่ซึ่งเขาวางพลในวันแรก
Jdg	20	23	(และคนอิสราเอลก็ขึ้นไปร้องให้คร่ำครวญต่อพระพักตร์พระเยโฮอาห์จนถึงเวลาเย็น เขาทั้งหลายทูลถามพระเยโฮอาห์ว่า "สมควรที่ข้า
พระองค์จะเข้าประชิดรบกับคนเบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์อีกหรือไม่" พระเยโฮอาห์ตรัสว่า "ไปสู้เขาเถิด")			
Jdg	20	24	คนอิสราเอลจึงยกเข้าประชิดคนเบนยามินในวันที่สอง
Jdg	20	25	และในวันที่สองนั้นเบนยามินก็ยกออกไปจากกิเบอาห์ ฆ่าฟันคนอิสราเอลล้มตายอีกหนึ่งหมื่นแปดพันคน ทุกคนเป็นทหารถือดาบ
Jdg	20	26	แล้วบรรดาคนอิสราเอลก็ออกทัพทั้งหมด ได้ขึ้นไปตีพระนิเวศของพระเจ้าและร้องให้คร่ำครวญ เขานั่งเฝ้าพระเยโฮอาห์ ณ ที่นั้น และอด
อาหารจนเวลาเย็น ถวายเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮอาห์			
Jdg	20	27	คนอิสราเอลจึงทูลถามพระเยโฮอาห์ (เพราะในสมัยนั้น หีบพันธสัญญาของพระเจ้าอยู่ที่นั่น
Jdg	20	28	และพิเภกบุตรชายเอลอาซาร์ ผู้เป็นบุตรชายอาโรน ก็ปรานีนับถืออยู่ที่นั่นในสมัยนั้น) เขาทูลถามว่า "สมควรที่ข้าพระองค์จะยังยก
ไปสู้รบกับเบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์อีกหรือไม่" พระเยโฮอาห์ตรัสว่า "จงยกขึ้นไปเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า"			
Jdg	20	29	ดังนั้น อิสราเอลจึงชุมนุมไว้รอบเมืองกิเบอาห์
Jdg	20	30	และประชาชนอิสราเอลก็ขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินในวันที่สาม และวางพลเรียงรายต่อสู้เมืองกิเบอาห์อย่างคราวก่อน
Jdg	20	31	คนเบนยามินก็ยกออกมาสู้รบกับประชาชน ถูกกลางให้ห่างออกไปจากตัวเมือง เขาก็เริ่มฆ่าฟันประชาชนอย่างคราวก่อน คือตามถนนซึ่งสาย
หนึ่งไปยังพระนิเวศของพระเจ้า อีกสายหนึ่งไปกิเบอาห์ และที่กลางทุ่งแจ้ง อิสราเอลล้มตายประมาณสามสิบคน			
Jdg	20	32	คนเบนยามินกล่าวกันว่า "เขาแพ้เราอย่างคราวก่อน" แต่คนอิสราเอลว่า "ให้เราถอย นำเขาออกห่างจากเมืองไปถึงถนนหลวง"
Jdg	20	33	คนอิสราเอลทั้งหมดก็ถอยออกจากที่ของตน เรียงรายเข้าไปที่บาอัลทามาร์ ส่วนคนอิสราเอลที่ถอยขมอยู่ก็ถอยออกจากที่ของตนคือออกจากทุ่งหญ้า
แห่งเมืองกิเบอาห์			
Jdg	20	34	จากบรรดาคนอิสราเอลมีทหารที่คัดเลือกแล้วหนึ่งหมื่นคนรุกเข้าเมืองกิเบอาห์ การสงครามกำลังทรหด คนเบนยามินไม่ทราบว่าจะร้ายกาจถึง
มาใกล้ตนแล้ว			
Jdg	20	35	พระเยโฮอาห์ทรงให้คนเบนยามินพ่ายแพ้คนอิสราเอล ในวันนั้นคนอิสราเอลทำลายคนเบนยามินเสียสองหมื่นห้าพันหนึ่งร้อยคน ทุกคนเหล่า
นี้เป็นทหารถือดาบ			
Jdg	20	36	ดังนั้นคนเบนยามินจึงเห็นว่าเขาแพ้แล้ว คนอิสราเอลทำเป็นล่าถอยต่อเบนยามิน เพราะเขาเข้าใจคนที่เขาให้ข่มอยู่รอบเมืองกิเบอาห์
Jdg	20	37	คนที่ข่มอยู่ก็รีบรุกเข้าไปในเมืองกิเบอาห์ ทหารที่ข่มอยู่นั้นก็รุกออกมาประหารเมืองทั้งหมดนั้นเสียด้วยคมดาบ
Jdg	20	38	คนอิสราเอลและคนที่ข่มซ่อนอยู่นัดให้อาณัติสัญญาว่า ถ้าเห็นควันกลุ่มใหญ่พลุ่งขึ้นมาจากในเมือง
Jdg	20	39	ก็ให้คนอิสราเอลหันกลับเข้ามารบ ฝ่ายเบนยามินได้เริ่มฆ่าคนอิสราเอล ได้สี่สามสิบคนก็พูดว่า "เขาต้องล้มตายต่อหน้าเราอย่างคราวก่อน
แน่แล้ว"			
Jdg	20	40	แต่อาณัติสัญญาเป็นควันไฟพลุ่งพลุ่งขึ้นมาจากในเมือง คนเบนยามินก็เหียวหลั่งมาดุ ดุเถิด ทั้งเมืองก็มีควันพลุ่งขึ้นถึงท้องฟ้า
Jdg	20	41	คนอิสราเอลก็หันกลับ คนเบนยามินก็ท้อแท้ เพราะเขาเห็นว่าเหตุร้ายมาใกล้เขาแล้ว
Jdg	20	42	เขาจึงหันหลังให้คนอิสราเอลหนีเข้าไปทางถิ่นทุรกันดาร แต่สงครามติดตามเขาไปอย่างหนัก คนที่ออกมาจากเมืองก็ทำลายเขาที่อยู่ท่ามกลาง
Jdg	20	43	เขาทั้งหลายล้อมคนเบนยามิน และขับไล่เขาไปและชนะเขาอย่างง่าย จนไปถึงที่ตรงข้ามเมืองกิเบอาห์ทางดวงอาทิตย์ขึ้น
Jdg	20	44	คนเบนยามินล้มตายหนึ่งหมื่นแปดพันคน ทุกคนเป็นทแกล้วทหาร
Jdg	20	45	เขาก็หันกลับหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมเน คนอิสราเอลฆ่าเขาตายตามถนนหลวงห้าพันคน และติดตามอย่างกระชั้นชิด ไปถึงกิ
โดม และฆ่าเขาตายสองพันคน			
Jdg	20	46	คนเบนยามินที่ล้มตายในวันนั้น เป็นทหารถือดาบสองหมื่นห้าพันคน ทุกคนเป็นทแกล้วทหาร
Jdg	20	47	แต่มีทหารหรือคนหันกลับหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมเน และไปอาศัยอยู่ที่ศิลาริมโมเนสี่เดือน
Jdg	20	48	คนอิสราเอลก็หันกลับ ไปสู้คนเบนยามินอีก และได้ประหารเขาเสียด้วยคมดาบ ทั้งชาวเมืองและฝูงสัตว์และบรรดาสัตว์ที่เขาเห็น ยิ่งกว่านั้น
บรรดาเมืองที่เขาพบเขาก็เอาไฟเผาเสียทั้งหมด			
Jdg	21	1	ฝ่ายคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ที่มีสป่าหว่า "พวกเราไม่มีใครสักคนเดียวที่จะให้บุตรสาวของตนแต่งงานกับคนเบนยามิน"
Jdg	21	2	และประชาชนก็มาที่พระนิเวศของพระเจ้า นั่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าจนเวลาเย็น เขาทั้งหลายก็ร้องให้คร่ำครวญหนักหนา
Jdg	21	3	เขากล่าวว่า "โอ พระเยโฮอาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ทำไมเหตุการณ์อย่างนี้จึงเกิดขึ้นในอิสราเอล ซึ่งวันหนึ่งจะมีคนอิสราเอลขาดไปตระกูล
หนึ่ง"			
Jdg	21	4	อัยมารุ่งขึ้นประชาชนก็ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และสร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่ง ถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา
Jdg	21	5	และคนอิสราเอลกล่าวว่า "คนใดในบรรดาตระกูลของอิสราเอลที่มีได้ขึ้นมาประชุมต่อพระเยโฮอาห์" เพราะเขาได้ปฏิญาณไว้แข็งแรงถึงผู้
ที่มีได้มาประชุมต่อพระเยโฮอาห์ที่มีสป่าหว่า "ผู้หนึ่งจะต้องตาย"			
Jdg	21	6	และประชาชนอิสราเอลก็เสียใจกับเบนยามินน้องของตน กล่าวว่า "วันนี้ตระกูลหนึ่งถูกตัดขาดจากอิสราเอลเสียแล้ว
Jdg	21	7	เราจะทำอย่างไรเรื่องหาภรรยาให้คนที่ยังเหลืออยู่" ฝ่ายเราก็ตีปฏิญาณในพระนามพระเยโฮอาห์แล้วว่า เราจะไมยอมยกบุตรสาวของเราให้
เป็นภรรยาของเขา"			
Jdg	21	8	เขาทั้งหลายถามกันว่า "มีตระกูลใดในอิสราเอลที่มีได้ขึ้นมาเฝ้าพระเยโฮอาห์ที่มีสป่าหว่า" ดุเถิด ไม่มีคนใดจากยาเบซกิเลอาดมาประชุมที่
ค่ายเลยสักคนเดียว			
Jdg	21	9	เพราะว่าเมื่อเขานับจำนวนประชาชนอยู่นั้น ดุเถิด ไม่มีชาวเมืองยาเบซกิเลอาดอยู่ที่นั่นเลย
Jdg	21	10	ดังนั้นชุมนุมชนจึงส่งทหารผู้กล้าหาญที่สุดหนึ่งหมื่นสองพันคนแล้วบัญชาเขาว่า "จงไปฆ่าชาวยาเบซกิเลอาดเสียด้วยคมดาบ ทั้งผู้หญิงและ
พวกเด็ก ๆ"			
Jdg	21	11	เจ้าทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้ คือผู้ชายและผู้หญิงทุกคนที่ได้หลับนอนกับผู้ชายแล้วจึงฆ่าเสียให้หมด"
Jdg	21	12	ในหมู่ชาวยาเบซกิเลอาดนั้นเขาพบหญิงพรหมจารีสี่ร้อยคนผู้ที่ยังไม่เคยร่วมหลับนอนกับชายใดๆเลย เขาจึงพาหญิงเหล่านั้นมาที่ค่ายซีโลห์
ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน			
Jdg	21	13	ชุมนุมชนทั้งหมดก็ส่งข่าวไปที่คนเบนยามินซึ่งอยู่ที่ศิลาริมโมเน ประกาศข่าวสงบสย
Jdg	21	14	คนเบนยามินก็กลับมาในคราวนั้น แล้วเขาก็มอบผู้หญิงที่เขาไว้ชีวิตในหมู่ผู้หญิงแห่งยาเบซกิเลอาด แต่ก็ไม่พอแก่กัน
Jdg	21	15	ประชาชนก็ส่งสารเบนยามิน เพราะว่าเขาพระเยโฮอาห์ทรงกระทำให้เขาจะขาดไปตระกูลหนึ่งจากตระกูลอิสราเอล
Jdg	21	16	พวกผู้ใหญ่ของชุมนุมชนนั้นจึงกล่าวว่า "เมื่อพวกผู้หญิงในเบนยามินถูกทำลายเสียหมดเช่นนี้แล้ว เราจะทำอย่างไรเรื่องหาภรรยาให้คนที่ยัง
เหลืออยู่"			
Jdg	21	17	เขาทั้งหลายกล่าวว่า "ต้องมีมรดกให้แก่คนเบนยามินที่รอดตาย เพื่อว่าคนตระกูลหนึ่งจะมีได้ปลงเสียจากอิสราเอล
Jdg	21	18	แต่เราจะยกบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยาเขาก็ไม่ได้" เพราะคนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้ว่า "ผู้ใดให้หญิงแก่เบนยามินเป็นภรรยาขอให้ถูก
สาปแช่งเถิด"			
Jdg	21	19	ดังนั้นเขาจึงกล่าวว่า "ดูเถิด ทุกปีมีเทศกาลถวายพระเยโฮอาห์ที่ซีโลห์ ในสถานที่ซึ่งอยู่เหนือเบธเอล ทางทิศตะวันออกของถนนขึ้นจากเบธเอล
ลถึงเซเคม และอยู่ที่เตเลโบนาห์"			
Jdg	21	20	เขาจึงบัญชาสั่งคนเบนยามินว่า "จงไปข่มอยู่ในสวนองุ่น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jdg	21	21	คอยเฝ้าอยู่ และดูเกิด ถ้าบุตรสาวชาวซีโล่หอกออกมาเดินรำในพิธีเต้นรำ จงออกมาจากสวนองุ่น จุดเอาบุตรสาวชาวซีโล่ไหนคนหนึ่งไปเป็นภรรยาของตน แล้วให้กลับไปแผ่นดินเบนยามินเสีย
Jdg	21	22	ถ้าบิดาหรือพี่น้องของหญิงเหล่านั้นมาร้องทักต่อเรา เราจะบอกเขาว่า "ขอโปรดยินยอมเพราะเห็นแก่เราเกิด ในเวลาสงครามเราไม่ได้ผู้หญิงให้พอแก่ทุกคน ทั้งท่านทั้งหลายเองก็ไม่ได้ให้แก่เขา ถ้ามีจะนั้นบัดนี้พวกท่านก็จะมีโทษ"
Jdg	21	23	คนเบนยามินก็กระทำตาม ต่างก็ได้ภรรยาไปตามจำนวน คือได้หญิงเต้นรำที่เขาไปจุดมา เขาก็กลับไปอยู่ในที่ติณมรดกของเขา สร้างเมืองขึ้นใหม่และอาศัยอยู่ในนั้น
Jdg	21	24	ครั้งนั้นประชาชนอิสราเอลก็กลับจากที่นั่น ไปยังตระกูลและครอบครัวของตน ต่างก็ยกกลับไปสู่ดินแดนมรดกของตน
Jdg	21	25	ในสมัยนั้น ไม่มีภักษัตริย์ในอิสราเอล ต่างก็กระทำตามที่ตนเองเห็นชอบ
Rth	1	1	อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัยครอบครองอยู่นั้นเกิดกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน
Rth	1	2	ชายคนนั้นชื่อเอลิเมเลค ภรรยาชื่อนาโอมิ บุตรชายสองคนชื่อมารห์โลนและคีลีโอน เป็นชาวเอฟราธาห์ มาจากเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ เขาทั้งหลายเดินทางเข้าไปในแผ่นดิน โมอับและอาศัยอยู่ที่นั่น
Rth	1	3	แต่เอลิเมเลคสามีของนางนาโอมิลิ้นชีวิตเสีย ทั้งนางไว้กับบุตรชายทั้งสอง
Rth	1	4	บุตรชายสองคนนั้นก็ได้อหญิงชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่งชื่อโอราห์ อีกคนหนึ่งชื่อรุธ เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี
Rth	1	5	แล้วมารห์โลนและคีลีโอนทั้งสองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็ต้องเปลี่ยวเพราะเหตุสามีและบุตรชายทั้งสองของนางต้องล้มหายตายจากไป
Rth	1	6	แล้วนางนั้นพร้อมกับลูกสะใภ้ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทางจากแผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่ในแผ่นดินโมอับนั้น นางได้ยินข่าวว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์และประทานอาหารแก่เขาทั้งหลาย
Rth	1	7	นางจึงออกจากตำบลที่นางอยู่พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสอง เดินทางตามทางกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์
Rth	1	8	แต่นาโอมิกล่าวแก่บุตรสะใภ้ทั้งสองของนางว่า "ไปเถิด ขอให้ท่านต่างกลับไปบ้านมารดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดังที่เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้วและต่อแม่"
Rth	1	9	ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้เจ้ามีความสงบ ขอให้ต่างก็ได้เข้าอยู่ในเรือนของสามี" แล้วนาโอมิจับลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่างก็ส่งเสียงร้องให้นางทั้งสองจึงพูดกับแม่มามีว่า "อย่าเลย เราทั้งสองจะกลับไปกับแม่ไปถึงชนชาติของแม่"
Rth	1	11	แต่นาโอมิตอบว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงกลับไปเสียเถละ จะไปกับแม่ทำไมเล่า แม่ยังมีบุตรชายในครรภที่ให้เป็นสามีของเจ้าหรือ"
Rth	1	12	ลูกสาวของแม่เอ๋ย กลับไปเสียเถละ กลับไปตามทางของเจ้า แม่แก่เกินที่จะมีสามีแล้ว หากแม่จะว่าแม่ยังมีความหวังอยู่ ถ้าแม่จะมีสามีคืนวันหนึ่งและให้กำเนิดบุตรชาย
Rth	1	13	แล้วเจ้าจะร่อบอยู่จนบุตรชายนั้นเติบโตได้หรือ เจ้าจะอดใจไม่แต่งงานหรือ อย่ายลลูกสาวของแม่เอ๋ย แม่มีความขมขื่นมากเพราะเห็นแก่เจ้าที่พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้"
Rth	1	14	แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องให้อีก โอราห์ก็จับลาแม่มามี แต่รุธยังเกาะแม่มามีอยู่
Rth	1	15	นาโอมิจึงว่า "ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของเขาแล้ว จงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด"
Rth	1	16	แต่รุธตอบว่า "ขอแม่อย่าริวางอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน"
Rth	1	17	แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาพรากรฉันจากแม่เนื่องจากความตาย ก็ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษฉัน และให้หนักยิ่ง"
Rth	1	18	เมื่อนาโอมิเห็นว่ารุธตั้งใจจะไปด้วยจริงๆแล้ว นางก็ไม่พูดอะไรอีก
Rth	1	19	ดังนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมืองทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งลี้กก็พากันแตกตื่นเพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า "นี่แน่หรือ นางนาโอมิ"
Rth	1	20	นาโอมิตอบเขาว่า "ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมิเลย ขอเรียกฉันว่ามารดาเถละ เพราะว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างขมขื่น"
Rth	1	21	เมื่อฉันจากเมืองนี้ไป ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์ พระเยโฮวาห์ทรงพาลฉันกลับมาตัวเปล่า เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ฉันทุกอย่างครั้งนี้ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ให้ฉันต้องประสบเหตุร้ายเช่นนี้จึงเรียกฉันว่านาโอมิทำไมเล่า"
Rth	1	22	ดังนั้นนาโอมิจึงกลับมา และรุธลูกสะใภ้ชาวโมอับก็กลับมาด้วย ผู้กลับมาจากแผ่นดินโมอับ และเขาทั้งสองมายังเมืองเบธเลเฮมในต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์ลีย์
Rth	2	1	ฝ่ายนาโอมินั้นมีญาติข้างสามัคคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี ครอบครองเดียวกับเอลิเมเลค ชื่อโบอาส
Rth	2	2	และรุธชาวโมอับจึงพูดกับนาโอมิว่า "บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่งนา เพื่อจะเก็บรวงข้าวตกตามหลังผู้ที่มีสายตากจรณาต่อฉัน" นาโอมิตอบนางว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงไปเถิด"
Rth	2	3	นางก็ออกเดินทางตามหลังคนเกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก เผอิญเข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็นญาติของเอลิเมเลค
Rth	2	4	ดูเถิด โบอาสมาจากเบธเลเฮม พูดกับคนเกี่ยวข้าวว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้าเถิด" เขาทั้งหลายตอบว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่ท่านเถิด"
Rth	2	5	โบอาสจึงถามคนใช้ผู้คอยควบคุมคนเกี่ยวข้าวว่า "หญิงสาวคนนี้เป็นคนของใคร"
Rth	2	6	คนใช้ซึ่งเป็นผู้ควบคุมคนเกี่ยวข้าวจึงตอบว่า "นางเป็นหญิงชาวโมอับ กลับมาจากแผ่นดินโมอับพร้อมกับนาโอมิ"
Rth	2	7	นางพูดว่า "ขออนุญาตให้ดิฉันเดินตามคนเกี่ยวคอยเก็บข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถละคะ" นางก็มากับข้าวตกตั้งแต่วเวลาเช้าจนบัดนี้ เว้นแต่ได้พักเหนื่อยหนึ่งที่เรือน"
Rth	2	8	แล้วโบอาสจึงพูดกับรุธว่า "ลูกสาวเอ๋ย ขอพียงหนอย อย่าไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือที่นาอื่นไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของฉัน"
Rth	2	9	ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่เขากำลังเก็บเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็จงติดตามเขาไป ฉันได้สั่งพวกหนุ่มๆมิให้รบกวนเจ้าแล้วมิใช่หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญไปดื่มมน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคนหนุ่มๆตักไว้"
Rth	2	10	รุธก็ขบหน้าน้อมตัวลงถึงดินและพูดว่า "ทำไมดิฉันจึงได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉันเป็นแต่เพียงคนต่างด้าว"
Rth	2	11	แต่โบอาสตอบนางว่า "ทุกอย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อแม่มามีของเจ้าตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้นชีวิตแล้วนั้น มีคนมาเล่าให้ฉันฟังหมดแล้ว และเขาบอกด้วยว่า เจ้ายอมจากบิดามารดาและบ้านเกิดเมืองนอนของเจ้า มาอยู่กับชนชาติที่เจ้าไม่รู้จักมาก่อน"
Rth	2	12	ขอพระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการงานของเจ้าตามที่เจ้าได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจอยู่ได้พิทักษ์พระองค์นั้น จงทรงอุปถัมภ์ฉันบริบูรณ์เถิด"
Rth	2	13	รุธจึงกล่าวหาว่า "เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉันได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะท่านได้ปล่อยใจดิฉัน และเพราะท่านได้กล่าวคำที่แสดงความเมตตาจรณาต่อหญิงคนใช้ของท่าน"
Rth	2	14	ถึงแม้ดิฉันไม่เป็นเหมือนคนหนึ่งคนใดในพวกหญิงคนใช้ของท่าน"
Rth	2	15	โบอาสก็บอกนางว่า "พอถึงเวลารับประทานอาหารเชิญมาเถิด มารับประทานขนมปังบ้าง และเอาอาหารมาจิ้มน้ำนมเถิด" นางจึงนั่งลงข้างๆพวกคนเกี่ยวข้าว โบอาสจึงส่งข้าวต้มให้ และนางก็รับประทานอันมั่ง และยังเหลือไว้บ้าง
Rth	2	16	เมื่อนางลุกขึ้นไปเก็บข้าว โบอาสก็บัญชาชายหนุ่มของท่านว่า "จงยอมให้นางเก็บข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถละ อย่าได้ตำหนินางเลย"
Rth	2	17	จงตั้งข้าวออกกองฟ่อนไว้ให้นางเก็บบ้าง อย่านางเลย"
Rth	2	18	นางก็เที่ยวเก็บข้าวที่ตกในนาจนถึงเวลาเย็น แล้วก็ฟาดข้าวที่เก็บมาได้นั้น ได้ข้าวบาร์ลีย์ประมาณเอฟาห์หนึ่ง
Rth	2	19	นางยกข้าวที่เก็บมาขึ้นและเข้าไปในเมือง แม่มามีก็เห็นข้าวที่นางได้เก็บมานั้น และนางเอาอาหารที่เหลือเมื่อนางรับประทานอิ่มแล้วนั้นให้แก่แม่มามีด้วย
Rth	2	20	แม่มามีจึงกล่าวแก่นางว่า "วันนี้ลูกไปเก็บข้าวตกที่ไหนมา ลูกไปทำงานที่ไหน ขอให้ชายที่เอาใจใส่ลูกได้รับพระพรเถิด" นางจึงบอกแก่แม่มามีให้ทราบว่าจะไปทำงานกับผู้ใด นางว่า "ผู้ชายที่ฉันไปทำงานด้วยในวันนี้ชื่อโบอาส"
Rth	2	20	นาโอมิจึงพูดกับบุตรสะใภ้ว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่เจ้าเถิด พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาดจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่

The Holy Bible in Thai (KJV)

สิ้นชีวิตไปแล้ว" นาโอมีกล่าวแก่นางด้วยว่า "			"ชายคนนั้นเป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา"
Rth	2	21	รูชวาไม่อับกล่าว่า " นอกจากนั้นเขายังพูดกับฉันว่า ` เจ้าจงอย่าใจดีกับคนใช้หม่อมของฉันจนกว่าเขาจะเกี่ยวข้าวของฉันเสร็จ' "
Rth	2	22	นาโอมิพูดกับรูชวาว่า " ดีแล้ว ลูกสาวของแม่เอ๋ย ที่เจ้าจะไปทำงานกับสาวใช้ของเขา เพราะว่าเขาจะไม่พบเจ้าในนาอื่น"
Rth	2	23	ดังนั้นนางจึงอยู่ใกล้สาวใช้ของโบอาสที่เกี่ยวข้าวตอกจนสิ้นฤดูเกี่ยวข้าวบารลิสและข้าวสาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่สามี
Rth	3	1	นาโอมิแม่สามีของนางพูดกับนางว่า " ลูกสาวของแม่เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพิงให้เจ้า เพื่อเจ้าจะได้มีความสุขไม่ควรรหรือ
Rth	3	2	โบอาสผู้ที่เจ้าไปกับพวกสาวใช้ของเขานั้น เป็นญาติของเรามาใช่หรือ ดูเถิด คืนวันนั้นเขาจะขัดข้าวบารลิสที่ลานนวดข้าว
Rth	3	3	จงอาบน้ำ ทาน้ำมันสวมเครื่องแต่งกายแล้วลงไปลานนวดข้าว แต่อย่าให้ท่านเห็นตัวจนกว่าท่านจะรับประทานและดื่มเสร็จแล้ว
Rth	3	4	เขาอนที่โหนดจึงสั่งคนไว้ให้ดีแล้วจึงไปเปิดผ้าคลุมเท้าขึ้นและงอนอนที่นั่น ต่อไปท่านจะบอกเจ้าเองว่าเจ้าจะต้องทำประการใด"
Rth	3	5	นางตอบว่า " แม่ว่าอย่างไร ฉันจะกระทำตามทุกอย่าง"
Rth	3	6	ดังนั้นนางจึงลงไปยังลานนวดข้าว และกระทำตามที่แม่สามีบอกทุกอย่าง
Rth	3	7	เมื่อโบอาสรับประทานและดื่มจนสำราญใจแล้ว ท่านก็ไปนอนอยู่ที่ปลายกองข้าว แล้วนางก็ยกเข้ามาเปิดผ้าคลุมเท้าของท่านขึ้น และนอนลง
ที่นั่น			
Rth	3	8	ต่อมาพอถึงเที่ยงคืนชายคนนั้นก็ตกใจตื่นพลิกตัว ดูเถิด มีผู้หญิงนอนอยู่ที่เท้าของท่าน
Rth	3	9	ท่านจึงถามว่า " เจ้าเป็นใคร" นางตอบว่า " ดิฉันคือรูชวาหญิงคนใช้ของท่านคะ ขอให้ท่านทางชายเสื้อของท่านห่มหญิงคนใช้ของท่านด้วย
เพราะท่านเป็นญาติสนิทกับดิฉัน"			
Rth	3	10	ท่านจึงว่า " ลูกสาวเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่เจ้าเถิด คุณของเจ้าครั้งหลังนี้ก็ใหญ่ยิ่งกว่าครั้งก่อน ด้วยว่าเจ้ามิได้ไปหาคน
ห่ม ไม้ว่าจนหรือมั่งมี			
Rth	3	11	บัดนี้ ลูกสาวเอ๋ย เจ้าอยากแล้ว สิ่งที่เจ้าขอหรือเราจงกระทำตามทุกอย่าง บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองเรารับถือว่าเจ้าเป็นผู้หญิงที่ดี
Rth	3	12	และก็เป็นความจริงด้วยที่ฉันเป็นญาติสนิท แต่ยังมีญาติอีกคนหนึ่งที่ดีสนิทกว่าฉัน
Rth	3	13	คืนนี้เจ้าจงค้างที่นั่นกับฉัน ถ้าเขาจะทำหน้าที่ญาติสนิทเพื่อเจ้าก็ดีแล้ว ให้เขาทำหน้าที่ญาติสนิทเถิด ถ้าเขาไม่เต็มใจที่จะทำหน้าที่
ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้นฉันใด ฉันจะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้าแน่ฉันนั้น จงนอนลงเถิดจนกว่าจะรุ่งเช้า"			
Rth	3	14	ดังนั้นนางจึงนอนอยู่ที่เท้าของท่านจนรุ่งเช้า แต่นางลุกขึ้นก่อนคนจะจำหน้ากันได้ เพราะท่านคิดว่า " อย่าให้ใครทราบว่ามีผู้หญิงมาที่ลาน
นวดข้าว"			
Rth	3	15	ท่านพูดว่า " จงเอาผ้าคลุมที่เจ้าใช้อยู่นั้นคลี่ออก" นางก็คลี่ผ้าคลุมออก ท่านก็ตื่นข้าวบารลิสห่มห่มนางให้นางแบกไป แล้วก็เข้าไปในเมือง
Rth	3	16	เมื่อนางมาถึง แม่สามีจึงถามว่า " เป็นใครหนอ ลูกสาวของแม่เอ๋ย" แล้วนางก็เล่าตามที่ท่านได้กระทำต่อนางให้แม่สามีฟังทุกอย่าง
Rth	3	17	และนางว่า " ท่านให้ข้าวบารลิสห่มห่มนางนี้แก่ฉัน ท่านว่า ` เจ้าอยากกลับไปหาแม่สามีมือเปล่าเลย' "
Rth	3	18	แม่สามีจึงว่า " ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่าจะทราบว่าจะจะลงเอยอย่างไร เพราะว่าท่านจะไม่หยุดเลยจนกว่าท่านจะจัดการ
เรื่องนี้ให้เสร็จในวันนี้"			
Rth	4	1	โบอาสก็ขึ้นไปที่ประตูเมืองและนั่งอยู่ที่นั่น ดูเถิด ญาติสนิทคนหนึ่งถัดมาซึ่งโบอาสกล่าวถึงก็เดินผ่านมา โบอาสจึงกล่าว " โอ คนเช่นนี้เอ๋ย
แะนี่ที่นั่นเกิด" เขาก็แะมานั่งลง			
Rth	4	2	ท่านจึงไปเชิญพวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นมาสืบคนกล่าวว่า " เชิญนั่งที่นั่นเถิด" เขาก็หลายก็นั่งลง
Rth	4	3	ท่านจึงพูดกับญาติสนิทที่ถัดมานั้นว่า " นาซึ่งเป็นส่วนของเอลิเมเลกญาติของเรานั้น นาโอมิผู้ที่ดีลับมาจากแผ่นดินโมอับอยากจะขายเสีย
Rth	4	4	ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรบอกให้ท่านทราบ และขอบอกว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพลเมืองและต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของชาวเมืองเรา ถ้า
ท่านอยากจะได้ไว้ก็จงได้เถิด ถ้าท่านไม่ไ้จงบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทราบ นอกจากท่านแล้วไม่มีใครมีสิทธิ์ไ้ได้ ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ไ้ตัดท่านไป" ผู้			
Rth	4	5	นั้นจึงบอกโบอาสว่า " ข้าพเจ้าจะไ้" แล้วโบอาสบอก " ในวันที่ท่านซื้อที่นาจากมือนาโอมินั้น ท่านก็จะไ้รูชวาไม่อับแม่มาของฝ่ายผู้ตายด้วย เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับ
มรดกของเขา"			
Rth	4	6	ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า " ข้าพเจ้าจะไ้เพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้ จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสียไป ท่านจงเอาสิทธิในการไ้ของผู้ตาย
ไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไ้ไม่ได้แล้ว"			
Rth	4	7	ต่อไปนี้เป็นธรรมเนียมในอิสราเอลสมัยก่อนเกี่ยวกับการไ้และการแลกเปลี่ยน คือเพื่อจะรับรองการตกลงกัน คนหนึ่งจะถอดรองเท้าของเขา
เอหยืนให้อีกคนหนึ่ง นี่เป็นธรรมเนียมของการแสดงสักขีพยานในอิสราเอล			
Rth	4	8	ดังนั้นเมื่อญาติสนิทคนถัดมากล่าวแก่โบอาสว่า " ท่านจงซื้อเสียเองเถิด" เขาก็ถอดรองเท้าออก
Rth	4	9	แล้วโบอาสจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่และประชาชนทั้งปวงว่า " ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าไ้ซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลิเมเลก
และทรัพย์สินทั้งหมดของคิลิโอนและมาห์โลนจากมือนาโอมิแล้ว			
Rth	4	10	ยิ่งกว่านั้นรูชวาไม่อับแม่มาของมาห์โลนข้าพเจ้าก็ได้มาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา เพื่อนาม
ของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิดเมืองนอนของเขา ท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้"			
Rth	4	11	ประชาชนทั้งปวงที่อยู่ที่ประตูเมืองและพวกผู้ใหญ่กล่าวว่า " เราทั้งหลายเป็นพยานแล้ว ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้หญิงนั้นที่กำลังจะเข้า
มาในเรือนของท่านเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ ผู้ซึ่งช่วยกันสร้างวงศ์วานอิสราเอล ขอให้ท่านจงจำเรียกอยู่ในเอเฟราธาและมีชื่อเสียงในเบนยามิน			
Rth	4	12	ขอให้วงศ์วานของท่านเหมือนวงศ์วานของเปเรซซึ่งทามารคลอดให้แก่อยูดาห์ เนื่องด้วยเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์จะประทานแก่ท่านโดยผู้หญิง
คนนี้"			
Rth	4	13	ดังนั้นโบอาสก็รับธรมมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานางและพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง
Rth	4	14	ฝ่ายพวกผู้หญิงก็พูดกับนาโอมิว่า " สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจากญาติที่ถัดมา ขอให้ท่านก็มีชื่อเสียง
เลืองลือไปในอิสราเอล			
Rth	4	15	ให้เด็กคนนี้เป็นผู้พบชีวิตของเจ้าและเลี้ยงดูเจ้าเมื่อชรา เพราะว่าเด็กคนนี้ก็เกิดมาจากลูกสะใภ้ที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่าบุตรชายเจ็ดคน"
Rth	4	16	แล้วนาโอมิก็รับเด็กนั้นมาอุ้มไว้แนบอก และรับเป็นผู้เลี้ยงดูและเด็กคนนั้น
Rth	4	17	หญิงชาวบ้านข้างเคียงก็ให้ชื่อเด็กนั้น พูดกันว่า " มีบุตรชายคนหนึ่งเกิดให้แก่นาโอมิ" เขาตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า โอบัด ผู้เป็นบิดาของเจสซี
ซึ่งเป็นบิดาของดาวิด			
Rth	4	18	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเปเรซ เปเรซให้กำเนิดบุตรชื่อเฮสโรน
Rth	4	19	เฮสโรนให้กำเนิดบุตรชื่อราม รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมีนาดับ
Rth	4	20	อัมมีนาดับให้กำเนิดบุตรชื่อนาโชน นาโชนให้กำเนิดบุตรชื่อสัลโมน
Rth	4	21	สัลโมนให้กำเนิดบุตรชื่อโบอาส โบอาสให้กำเนิดบุตรชื่อโอบัด
Rth	4	22	โอบัดให้กำเนิดบุตรชื่อเจสซี และเจสซีให้กำเนิดบุตรชื่อดาวิด
1Sm	1	1	มีชายคนหนึ่งเป็นชาวรามาธามิโซเฟิม แห่งแดนเทือกเขาเอเฟราธา ชื่อเอลคานาน บุตรชายเยโรธัม ผู้เป็นบุตรชายเอลิชู ผู้เป็นบุตรชายโท
ผู้เป็นบุตรชายศุฟ คนเอเฟราธา			
1Sm	1	2	ท่านมีภรรยาสองคน คนหนึ่งชื่อฮันนาห์ อีกคนหนึ่งชื่อเป็นินาห์ เป็นินาห์มีบุตร แต่ฮันนาห์ไม่มีบุตร
1Sm	1	3	ฝ่ายชายผู้นี้เคยขึ้นไปจากเมืองของตนทุกปี ไปนมัสการและถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์จอมโยธาที่เมืองชิโลห์ ที่นั่นมีบุตรชายสองคนของ
เอลิชูโฮฟนีและฟีเนหัส ผู้เป็นปุโรหิตแห่งพระเยโฮวาห์			
1Sm	1	4	ในวันที่เอลคานานถวายสัตวบูชา ท่านก็ได้แบ่งส่วนให้แก่เป็นินาห์ภรรยาของท่านและแก่บุตรชายบุตรสาวทุกคนของท่าน
1Sm	1	5	ท่านแบ่งให้ฮันนาห์สองส่วน เพราะท่านรักฮันนาห์มาก แต่พระเยโฮวาห์ทรงปิดครรภ์ของนางเสีย
1Sm	1	6	ปรปักษ์ของนางก็ยั่วยุนางอย่างรุนแรง เพื่อกระทำให้นางระคายเคืองที่พระเยโฮวาห์ทรงปิดครรภ์ของนางเสีย
1Sm	1	7	เหตุการณ์ก็เป็นอย่างนี้ไปเรื่อยมา เมื่อนางขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์คราใด ปรปักษ์ของนางก็ยั่วยุนาง เพราะฉะนั้นนาง
ฮันนาห์จึงร้องไห้ไม่รับประทานอาหาร			
1Sm	1	8	และเอลคานานก็ถามนางจึงถามนางว่า " ฮันนาห์ เธอร้องไห้ทำไม และเหตุใดเธอจึงไม่รับประทานอาหาร และทำไมจิตใจของเธอจึงโศก

The Holy Bible in Thai (KJV)

เศร่า สำหรับเธอฉันไม่ดีกว่าบุตรชายสิบคนหรือ"

1Sm	1	9	หลังจากที่ได้รับประทานอาหารและดื่มที่เมืองซีโลห์แล้ว ฮันนาห์ก็ลุกขึ้น ฝ่ายเอลิปโรหิตน้อยผู้ที่เก้าอี้ข้างเสาประตูวิหารของพระเยโฮวาห์
1Sm	1	10	นางเป็นทุกข์ร้อนใจมากอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ให้คร่ำครวญ
1Sm	1	11	นางก็ปฏิญาณไว้ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ห้อมโยธา ถ้าพระองค์จะทอดพระเนตรความทุกข์ใจของหญิงผู้รับใช้ของพระองค์จริง ๆ และยังคงระลึกถึงข้าพระองค์ และยังไม่ลืมหญิงผู้รับใช้ของพระองค์ แต่จะทรงประทานบุตรชายแก่หญิงผู้รับใช้ของพระองค์สักคนหนึ่งแล้ว ข้าพระองค์จะถวายเขาไว้แต่พระเยโฮวาห์ตลอดชีวิตของเขา และมีดโกนจะไม่แตะต้องศีรษะของเขาเลย"
1Sm	1	12	ต่อมาเมื่อนางยังอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่นั้น เอลีกังก็เกิดปากของนาง
1Sm	1	13	ฝ่ายฮันนาห์นั้นนางพูดแต่ในใจ ริมฝีปากของนางมบมิมเท่านั้น ไม่ได้ยินเสียงของนาง เพราะเหตุนี้เอลีกังจึงสำคัญว่านางมีเมมา
1Sm	1	14	เอลีกังพูดกับนางว่า "เธอจะเข้าไปนานสักเท่าใด ทิ้งเหล่าอู่จนเสียเถิด"
1Sm	1	15	แต่ฮันนาห์ตอบว่า "มิใช่เช่นนั้นเจ้าคะ ดิฉันเป็นหญิงที่มีทุกข์หนัก ดิฉันมิได้ดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย แต่ดิฉันระบายความในใจของดิฉันออกต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
1Sm	1	16	ขอย้ำถือว่าหญิงผู้รับใช้ของท่านเป็นหญิงอันธพาล ที่ดิฉันพูดตลอดมานั้นก็พูดด้วยความกระวนกระวายและความทรนทรนมาก"
1Sm	1	17	แล้วเอลีกังตอบว่า "จงกลับไปเป็นสุขเถิด ขอพระเจ้าแห่งอิสราเอลโปรดประทานตามที่เจ้าได้อธิษฐานทูลขอต่อพระองค์นั้น"
1Sm	1	18	และนางก็กล่าวว่ "ขอให้หญิงผู้รับใช้ของท่านได้รับความกรุณาในสายตาของท่านเถิด" แล้วหญิงนั้นก็ไปตามทางของนางและรับ
1Sm	1	19	ประทานอาหาร และสีหน้าของนางก็ไม่เศร่าเหมือนอีกต่อไป
1Sm	1	20	เขาทั้งสองก็กลับเข้าตัวรู นมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แล้วเขาทั้งสองก็กลับไปบ้านที่ราม่าห์ และเอลคานาห์ก็สมรสกับฮันนาห์
1Sm	1	21	และอยู่มาเมื่อถึงกาลกำหนดฮันนาห์ก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และนางเรียกชื่อเด็กนั้นว่า ซามูเอล เพราะนางกล่าวว่า "ดิฉันทูลขอมารจากพระเยโฮวาห์"
1Sm	1	22	ฝ่ายเอลคานาห์ และทุกคนในครอบครัวของท่านขึ้นไปถวายสัตวบูชาประจำปีแด่พระเยโฮวาห์ และทำตามคำปฏิญาณของท่าน
1Sm	1	23	แต่ฮันนาห์มิได้ขึ้นไปด้วยเพราะนางบอกสามีว่า "ฉันจะไม่ไปจนกว่าเด็กคนนี้หยามนมแล้ว ฉันจะพาเขาขึ้นไป เพื่อเขาจะได้ปรากฏตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และอยู่ที่นั่นตลอดไป"
1Sm	1	24	เอลคานาห์สามีบอกนางว่า "จงทำตามที่เราเห็นชอบเถิด รออยู่จนให้เขาหยามนม ขอเพียงให้พระด้าร์สของพระเยโฮวาห์สำเร็จเถิด" นาง
1Sm	1	25	นั้นก็คอยอยู่และให้บุตรชายกินนมของตัวจนนางให้เขาหยามนม
1Sm	1	26	และเมื่อนางให้เขาหยามนมแล้ว นางก็พาเขาขึ้นไปพร้อมกับวัวสามตัว เป้งหนึ่งเอฟ่าห์ และน้ำองุ่นหนึ่งขวดหนึ่ง และนางก็นำเขามาที่พระ
1Sm	1	27	นิเวศของพระเยโฮวาห์ที่เมืองซีโลห์ และเด็กนั้นก็ยิ่งเล็กลง
1Sm	1	28	แล้วเขาทั้งสองก็มาไว้ผู้ตัวนั้นและนำเด็กมาหาเอลิ
1Sm	1	29	นางก็กล่าวว่า "โอ ท่านเจ้าข้า ท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่านเจ้าข้า ดิฉันเป็นผู้หญิงที่ยืนอยู่ที่นี้ต่อหน้าท่าน และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์
1Sm	1	30	ดิฉันอธิษฐานขอเด็กคนนี้และพระเยโฮวาห์ประทานตามที่ทูลขอของดิฉัน
1Sm	1	31	เพราะฉะนั้นดิฉันจึงให้ยืมเขาไว้แต่พระเยโฮวาห์ด้วย ตราบใดที่เขามิมีชีวิตอยู่ ดิฉันจะให้ยืมเขาไว้แต่พระเยโฮวาห์" และเขาก็นมัสการ
1Sm	2	1	พระเยโฮวาห์ที่นั่น
1Sm	2	2	นางฮันนาห์ได้อธิษฐานและกล่าวว่า "จิตใจของข้าพเจ้าชื่นชมในพระเยโฮวาห์ ในพระเยโฮวาห์เขาของข้าพเจ้าถูกเชิดชูขึ้น ปากของ
1Sm	2	3	ข้าพเจ้าก็อ้ากว้างเข้าใส่ศัตรูของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์
1Sm	2	4	ไม่มีผู้ใดบริสุทธิตั้งพระเยโฮวาห์ ไม่มีผู้ใดนอกเหนือพระองค์ ไม่มีศิลาใดเหมือนพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย
1Sm	2	5	อย่าพูดโอหังอีกต่อไปเลย อย่าให้ความจองหองออกมามากจากปากของเจ้าเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของความรู้ การกระทำทั้ง
1Sm	2	6	หลายพระองค์ทรงเป็นผู้ซึ่งตรวจ
1Sm	2	7	คันธนูของผู้มีกำลังก็หัก แต่ผู้ที่ชวนเช็กได้กำลังมากาดเอา
1Sm	2	8	บรรดาคนที่เคยกินอิมก็ตั้งอกกริมจำงหากิน แต่คนที่เคยหิวก็หือยหิว คนที่เป็นหมันกำเนิดบุตรเจ็ดคน แต่คนที่มิบุตรมากก็เหี่ยวแห้งไป
1Sm	2	9	พระเยโฮวาห์ทรงประหารและทรงให้มีชีวิต พระองค์ทรงนำลงไปถึงแดนคนตายและก็นำขึ้นมา
1Sm	2	10	พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ยากจนและทรงกระทำให้มั่งคั่ง พระองค์ทรงกระทำให้ต่ำลงและพระองค์ทรงยกขึ้น
1Sm	2	11	พระองค์ทรงยกคนยากจนขึ้นจากผงคลี พระองค์ทรงยกคนขอทานขึ้นจากกองขยะ กระทำให้เขานั่งร่วมกับเจ้านาย และได้ที่นั่งอันมีเกียรติ
1Sm	2	12	เป็นมรดก เพราะว่าเสาแห่งพิภพเป็นของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงวางพิภพไว้บนนั้น
1Sm	2	13	พระองค์จะทรงดูแลอย่างเท่าของวิสุทธิชนของพระองค์ แต่คนชั่วจะต้องน้อยใจในความมืด เพราะวามนุษย์จะชนะด้วยกำลังของตนก็หาไม่
1Sm	2	14	ศัตรูของพระเยโฮวาห์จะแตกเป็นชิ้นๆ พระองค์จะทรงเอาฟ้าร้องในสวรรค์ต่อสู้เขา พระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาที่สรุปปลายพิภพ พระองค์
1Sm	2	15	จะทรงประหารกำลังแก่กษัตริย์ของพระองค์ และจะทรงยกย่องเขาของผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้"
1Sm	2	16	แล้วเอลคานาห์ก็กลับไปบ้านที่ราม่าห์ และเด็กนั้นก็ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อหน้าเอลิปโรหิต
1Sm	2	17	ฝ่ายบุตรชายทั้งสองของเอลิเป็นคนอันธพาล เขามิได้รู้จักพระเยโฮวาห์
1Sm	2	18	ธรรมเนียมของปุโรหิตที่มีต่อประชาชนเป็นอย่างดี เมื่อมีประชาชนคนใดถวายเครื่องสัตวบูชา คนใช้ของปุโรหิตจะเข้ามา มือถือของเกี่ยวเนื้อ
1Sm	2	19	สามง่าม ขณะเมื่อเนื้อกำลังต้มอยู่
1Sm	2	20	เขาจะเอาของเกี่ยวเนื้อแหงเข้าไปในกระทะ หรือหม้อหู หรือหม้อขนาดใหญ่ หรือหม้อธรรมดา ของเกี่ยวเนื้อติดจะโรขึ้นมา ปุโรหิตก็เอาสิ่งนั้น
1Sm	2	21	ไปเป็นของตน ที่เมืองซีโลห์เขาก็กระทำเช่นนั้นแก่คนอิสราเอลทุกคนที่มาที่นั่น
1Sm	2	22	ยิ่งกว่านั้นอีก ก่อนที่เขาเผาไขมัน คนใช้ของปุโรหิตเคยเข้ามากล่าวแก่ชายผู้กระทำบูชานั้นว่า "ขอเนื้อไปให้ปุโรหิตทอด ท่านไม่รับเนื้อต้ม
1Sm	2	23	จากเจ้า ท่านต้องการเนื้อดิบ"
1Sm	2	24	และถ้าชายคนนั้นกล่าวแก่เขาว่า "ขอให้เขาเผาไขมันเสียก่อน แล้วจงเอาไปตามชอบใจเถิด" เขาจะตอบว่า "ไม่ได้ เจ้าต้องให้เตี้ยนี้ ถ้า
1Sm	2	25	ไม่ให้เขาก็เอาไปโดยใช่กำลัง"
1Sm	2	26	ดังนั้นแหละบาปของคนหนุ่มทั้งสองนั้นจึงใหญ่หลวงนักต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะวาคันเหล่านั้นได้ดูหมิ่นของถวายแด่พระเยโฮวาห์
1Sm	2	27	แต่ซามูเอลปรนนิบัติอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เป็นเด็ก คนที่คาดเอาด้วยเอโฟดผ้าป่าน
1Sm	2	28	ฝ่ายมารดาเคยเย็บเสื้อเล็กๆนำมาให้เขาทุกปี เมื่อนางขึ้นไปพร้อมกับสามีเพื่อถวายเครื่องบูชาประจำปี
1Sm	2	29	แล้วเอลิเคยอวยพรเอลคานาห์และภรรยาของเขา กล่าวว่า "ขอพระเยโฮวาห์ประทานเชื้อสายแก่ท่านโดยหญิงคนนี้ แทนคนที่นางให้ยืมไว้
1Sm	2	30	แต่พระเยโฮวาห์" แล้วเขาทั้งสองก็กลับไปบ้านของตน
1Sm	2	31	และพระเยโฮวาห์ทรงเยี่ยมเยียนฮันนาห์ และนางก็ได้ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชายสามหญิงสอง และภรรยาซามูเอลก็เติบโตขึ้นเฉพาะพระ
1Sm	2	32	พักตร์พระเยโฮวาห์
1Sm	2	33	ฝ่ายเอลิชรามากแล้ว และท่านได้ยินถึงเรื่องราวทั้งสี่ที่บุตรชายทั้งสองของท่านกระทำแก่คนอิสราเอล เช่นว่าเขาเข้าหาหญิงที่ปรนนิบัติอยู่ที่
1Sm	2	34	ทางเข้าพลับพลาแห่งชุมนุมด้วย
1Sm	2	35	และท่านก็กล่าวเขาทั้งสองว่า "ทำไมเจ้าจึงกระทำเช่นนั้น เพราะเราได้ยินจากประชาชนทั้งปวงถึงความชั่วซึ่งเจ้ากระทำ
1Sm	2	36	ลูกเราเอ๋ย อย่าทำเลย เพราะเรื่องที่เราได้ยินไม่ดีเลย ลูกทำให้ประชาชนของพระเยโฮวาห์ทำการละเมิด
1Sm	2	37	ถ้ามนุษย์คนใดกระทำผิดต่อมนุษย์ด้วยกัน ผู้วินิจฉัยจะวินิจฉัยให้เขา แต่ถ้ามนุษย์กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ ใครจะทูลขอเพื่อเขาได้เล่า"
1Sm	2	38	แต่เขาทั้งสองหาได้ฟังเสียงบิดาของเขาไม่ เพราะว่าป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ที่จะทรงประหารเขาเสีย
1Sm	2	39	ฝ่ายภรรยาซามูเอลก็เติบโตขึ้นและเป็นที่ยอมรับมากขึ้นเฉพาะพระเยโฮวาห์และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย
1Sm	2	40	ครั้งนั้นมีบุรุษของพระเจ้ามาหาเอลิ กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งไว้ว่า `เราได้เผยเราเองให้แจ้งแก่เรือนบรรพบุรุษเจ้า เมื่อเขาทั้ง
1Sm	2	41	หลายอยู่ในอียิปต์ได้บังคับบวงควานของฟาโรห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	2	28	และเราได้เลือกเขาออกจากตระกูลอิสราเอลทั้งหมดให้เป็นปุโรหิตของเรา เพื่อจะขึ้นไปถวายที่แท่นบูชาของเรา เพื่อเผาเครื่องหอม เพื่อสวม
เอโฟดต่อหน้าเรา และเราได้มอบบรรดาของที่บูชาด้วยไฟซึ่งคนอิสราเอลนำมาถวายนั้นแก่เรือนบรรพบุรุษของเรา			
1Sm	2	29	เหตุใดเจ้าจึงเหยียดขาเครื่องสัตวบูชาของเรา และของที่เขากวายนามัญชาของเราในที่อาศัยของเรา และให้เกียรติแก่บุตรชายทั้งสองของ
เจ้าเหนือเรา และกระทำให้ตัวของเจ้าทั้งหลายอ้วนพี ด้วยส่วนที่ดีที่สุดจากของถวายทูลจากอิสราเอลชนชาติของเรา			
1Sm	2	30	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลจึงตรัสว่า `เราพูดจริงๆว่าวงศาวงศ์ของเจ้าและวงศาวงศ์บิดาของเจ้าจะเข้าออกต่อหน้าเราอยู่
เป็นนิตย์' แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงประกาศว่า `ขอให้การนั้นห่างไกลจากเรา เพราะว่าผู้ที่ให้เกียรติแก่เรา จะทำให้เกียรติ และบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นเรา ผู้นั้นจะถูกดูหมิ่น			
1Sm	2	31	ดุจเกิด วาระนั้นจะมาถึงอยู่แล้วที่เราจะตัดแขนของเจ้าออก และตัดแขนของวงศาวงศ์บิดาของเจ้าออก เพื่อจะไม่มีคนชราสักคนเดียวใน
วงศาวงศ์ของเจ้า			
1Sm	2	32	แล้วเจ้าจะเห็นศัตรูในที่อาศัยของเรา คือในความมั่งคั่งทั้งสิ้นที่พระเจ้าจะทรงประทานแก่อิสราเอล และจะไม่มีคนชราในวงศาวงศ์ของเจ้าเป็น
นิตย์			
1Sm	2	33	คนของเจ้าซึ่งเรามีได้ตัดขาดเสียจากแท่นบูชาของเรานั้น จะมีชีวิตอยู่เพื่อทำร้ายดวงตาของเจ้า และทำให้ใจของเจ้าเศร้าโศก และบรรดาผล
อันเพิ่มพูนในวงศาวงศ์ของเจ้าจะตายในวัยอันเบ่งบานของเขา			
1Sm	2	34	และสิ่งนี้เป็นหมายสำคัญแก่เจ้า ซึ่งจะบังเกิดแก่บุตรชายทั้งสองของเจ้า คือโฮฟนีและฟีเนหัส ทั้งสองจะสิ้นชีวิตในวันเดียว
1Sm	2	35	และเราจะให้ปุโรหิตผู้สืบทอดชื่อของเราเกิดขึ้นมา ซึ่งจะกระทำตามสิ่งที่อยู่ในจิตใจของเรา และเราจะสร้างวงศาวงศ์มั่นคงให้เขา และเขาจะ
ดำเนินอยู่ต่อหน้าผู้ที่เราเจิมไว้เป็นนิตย์			
1Sm	2	36	และต่อมาทุกคนที่ยังเหลืออยู่ในวงศาวงศ์ของเจ้าจะมารบไหว้เขาขอเงินเหรียญหนึ่งและขนมปังก้อนหนึ่ง และจะกล่าวว่า "ขอท่านกรุณา
ตั้งข้าพเจ้าไว้ในตำแหน่งปุโรหิตสักทีหนึ่งเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับประทานอาหารสักหน่อยหนึ่ง"			
1Sm	3	1	ฝ่ายกุมารชามูเอลปรนนิบัติพระเยโฮวาห์อยู่ต่อหน้าเอลี ในสมัยนั้นพระตำรัสของพระเยโฮวาห์มีมาแต่บัดนั้น ไม่มีนิมิตบ่อนัก
1Sm	3	2	อยู่มากครั้งนั้นเอลีนอนอยู่ในที่นอนของตน ตาของท่านเริ่มมืดมัว มองอะไรไม่เห็น
1Sm	3	3	ตะเกียงของพระเจ้ายังไม่ดับ ชามูเอลนอนอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ที่ที่หีบของพระเจ้าอยู่ที่นั่น
1Sm	3	4	พระเยโฮวาห์ทรงเรียกชามูเอลและชามูเอลทูลตอบว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่"
1Sm	3	5	เขาจึงร้องไปหาเอลีและว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า" แต่เอลีตอบว่า "เราไม่ได้เรียกเจ้า จงกลับไปนอนอีก" เขาก็ไปนอน
1Sm	3	6	และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกขึ้นอีกว่า "ชามูเอลเอ๋ย" และชามูเอลก็ลุกขึ้นไปหาเอลีกล่าวว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า" แต่
เอลีตอบว่า "ลูกเอ๋ย เรามีได้เรียกเจ้า จงนอนอีก"			
1Sm	3	7	ฝ่ายชามูเอลไม่เคยรู้ถึงพระเยโฮวาห์ และยังไม่เคยทรงสำแดงพระตำรัสของพระเยโฮวาห์แก่เขา
1Sm	3	8	และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกชามูเอลอีกเป็นครั้งที่สาม ชามูเอลก็ลุกขึ้นไปหาเอลีกล่าวว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ ด้วยท่านร้องเรียกข้าพเจ้า" แล้วเอลี
จึงหยิ่งรู้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเรียกเด็กนั้น			
1Sm	3	9	เพราะฉะนั้นเอลีจึงพูดกับชามูเอลว่า "จงไปนอนเสียเถิด ถ้าพระองค์ทรงเรียกเจ้า เจ้าจงทูลว่า `พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอพระองค์ตรัสเถิด
เพราะผู้รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่" "			
1Sm	3	10	และพระเยโฮวาห์เสด็จมาประทับยืนอยู่ ทรงเรียกอย่างครั้งก่อนๆว่า "ชามูเอล ชามูเอลเอ๋ย" และชามูเอลทูลตอบว่า "ขอตรัสเถิด เพราะผู้
รับใช้ของพระองค์คอยฟังอยู่"			
1Sm	3	11	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับชามูเอลว่า "ดูเถิด เราจะทำสิ่งหนึ่งในอิสราเอล หูของทุกคนผู้ที่ได้ยินจะซาทั้งสองข้าง
1Sm	3	12	ในวันนั้นเราจะกระทำให้สิ่งสารพัดที่เรากล่าวไว้เกี่ยวกับเรื่องวงศาวงศ์ของเอลีให้สำเร็จเสียต่อเอลี ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด
1Sm	3	13	ดังนั้นเราจึงบอกเขาว่า เราจะลงโทษวงศาวงศ์ของเขาเป็นนิตย์ เพราะความชั่วช้าซึ่งเขาทำแล้ว เพราะบุตรชายทั้งสองของเขาประพฤติเลวร้าย
และเขาก็มิได้ห้ามปราม			
1Sm	3	14	เพราะฉะนั้นเราจึงปฏิญาณต่อวงศาวงศ์ของเอลีว่า ความชั่วช้าของวงศาวงศ์ของเอลีนั้นจะลงลงเสียด้วยเครื่องสัตวบูชา และของถวายไม่ได้เป็น
นิตย์"			
1Sm	3	15	ชามูเอลนอนอยู่จนรุ่งเช้า เขาเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และชามูเอลก็กลัวไม่กล้าบอกนิมิตนั้นแก่เอลี
1Sm	3	16	เอลีก็เรียกชามูเอลมากล่าวว่า "ชามูเอล บุตรของข้าเอ๋ย" และชามูเอลตอบว่า "ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่"
1Sm	3	17	และเอลีถามว่า "เรื่องอะไรนะที่พระเยโฮวาห์ทรงบอกเจ้า ขออย่าปิดบังไว้จากเราเลย ถ้าเจ้าปิดบังสิ่งใดไว้จากเราในเรื่องทั้งสิ้นที่พระองค์
ทรงบอกแก่เจ้าก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษเจ้าและยังหนักกว่า"			
1Sm	3	18	ดังนั้นชามูเอลจึงบอกทุกอย่างแก่เอลี ไม่ได้ปิดบังอะไรไว้จากท่านเลย และเอลีว่า "คือพระเยโฮวาห์เอง ขอพระองค์ทรงกระทำตามสิ่งที่
พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด"			
1Sm	3	19	และชามูเอลก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน มีให้วาจาของท่านตกไปเปล่าแต่สักคำเดียว
1Sm	3	20	และชนอิสราเอลทั้งปวง ตั้งแต่ต้นจนถึงเบเออร์เชบาก็ทราบทั่วกันว่า ชามูเอลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์
1Sm	3	21	และพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏอีกที่ซีโลห์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงพระองค์แก่ชามูเอลที่ซีโลห์ โดยพระตำรัสของพระเยโฮวาห์
1Sm	4	1	และถ้อยคำของชามูเอลมาถึงคนอิสราเอลทั้งปวง ฝ่ายคนอิสราเอลได้ยกกองทัพออกไปสู้รบกับคนฟีลิสเตีย ได้ตั้งค่ายอยู่ข้างเบเนเนเซอร์
และคนฟีลิสเตียตั้งค่ายอยู่ในเอเฟค			
1Sm	4	2	คนฟีลิสเตียได้จัดพลเป็นแนวเข้าต่อสู้กับอิสราเอล และเมื่อสงครามได้ขยายวงออกไป อิสราเอลก็พ่ายแพ้ต่อหน้าคนฟีลิสเตีย ผู้ได้ฆ่าคนเสีย
ประมาณสี่พันคนในสนามรบ			
1Sm	4	3	และเมื่อกองทัพกลับมาสู้ค่าย พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็กล่าวว่า "ทำไมพระเยโฮวาห์จึงทรงให้เราพ่ายแพ้ต่อหน้าคนฟีลิสเตียในวันนี้ ขอเรา
ไปนำหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์มาให้ เราจากเมืองซีโลห์เถิด เพื่อว่าหีบนั้นจะมากำทบกลางเราและจะช่วยให้พ้นจากมือศัตรูของเรา"			
1Sm	4	4	เขาจึงใช้คนไปหามือพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ที่เบเออร์เชบมา ผู้ประທ်ระหว่างพวกเขาคนสองคน มาจากซีโลห์ บุตรชายทั้งสองของ
เอลี คือโฮฟนีและฟีเนหัส ก็อยู่กับหีบพันธสัญญาแห่งพระเจ้านั้น			
1Sm	4	5	เมื่อหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามาในค่ายแล้ว คนอิสราเอลทั้งสิ้นก็โห่ร้องเสียงดังจนแผ่นดินก้องไปด้วยเสียงนั้น
1Sm	4	6	และเมื่อคนฟีลิสเตียได้ยินเสียงโห่ร้องดังเช่นนั้น เขาก็กล่าวว่า "เสียงโห่ร้องอีกที่กรีกโครไมในค่ายของคนฮีบรูนั้นหมายความว่าอะไรกัน"
และเขาทราบทั่วกันว่าหีบแห่งพระเยโฮวาห์เข้ามาในค่ายแล้ว			
1Sm	4	7	คนฟีลิสเตียก็กลัวเพราะเขากล่าวว่า "พระเจ้าได้เสด็จมาในค่ายแล้ว" และเขากล่าวว่า "วิถีที่แก่เราทั้งหลาย เพราะแต่ก่อนไม่เคยเกิด
เรื่องอย่างนี้เลย			
1Sm	4	8	วิถีที่แก่เราทั้งหลาย ใครจะช่วยเราให้พ้นจากพระหัตถ์ของบรรดาพระอันทรงฤทธิ์เหล่านี้ได้ พระเหล่านี้เป็นผู้ที่ดำพันชาวอียิปต์ด้วยภัย
พิบัตินานาชนิดในถิ่นทุรกันดาร			
1Sm	4	9	โอ คนฟีลิสเตียเอ๋ย จงกล้าหาญเถิด จงกระทำตัวเป็นลูกผู้ชาย เพราะว่าเจ้าจะไม่เป็นทาสของคนฮีบรู ดังที่เขาเคยเป็นทาสเจ้า จงกระทำตัวให้
เป็นลูกผู้ชายและเข้ารบ"			
1Sm	4	10	เพราะฉะนั้นคนฟีลิสเตียจึงสู้รบและอิสราเอลก็พ่ายแพ้ ต่างก็หนีไปยังถิ่นของตน ครั้งนั้นมีการฆ่าฟันกันมาก เพราะทหารรบของ
อิสราเอลตายเสียสามหมื่นคน			
1Sm	4	11	และหีบแห่งพระเจ้าก็ถูกยึดไป และบุตรชายทั้งสองของเอลี คือโฮฟนีและฟีเนหัสก็ถูกฆ่าตาย
1Sm	4	12	ผู้ชายคนเบนยามีนคนหนึ่งวิ่งไปจากแนวรบมาถึงซีโลห์ในวันเดียวกัน เสื้อผ้าขาดและดินก็อยู่บนศีรษะของเขา
1Sm	4	13	เมื่อเขามาถึงนั้น ดูเถิด เอลีอยู่บนที่นั่งข้างถนนคอยเฝ้าอยู่ เพราะจิตใจของท่านหวั่นด้วยเรื่องหีบแห่งพระเจ้า และเมื่อชายคนนั้นเข้ามาใน
เมืองและบอกข่าว ชาวเมืองทั้งสิ้นก็ร้องขึ้น			
1Sm	4	14	เมื่อเอลีได้ยินเสียงร้องเช่นนั้นก็ถามว่า "นั่นเสียงอะไรกันไกลลาล" แล้วชายคนนั้นก็รีบเข้ามาบอกเอลี
1Sm	4	15	ฝ่ายเอลีมีอายุเก้าสิบแปดปี ตาของท่านมืดมัว มองอะไรไม่เห็น
1Sm	4	16	ชายคนนั้นบอกเอลีว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนที่มาจากแนวรบ ข้าพเจ้าหนีมาจากแนวรบวันนี้" เอลีก็ถามว่า "ลูกเอ๋ย เป็นอย่างไรบ้าง"

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	4	17	ผู้ที่ส่งขานันก็ตอบว่า " อิสราเอล ได้หนีไปต่อหน้าต่อตาคนฟิลิสเตียไปแล้ว มีการฆ่าฟันกันมากท่ามกลางประชาชน บุตรชายทั้งสองของท่าน คือโฮฟนีและฟีเนหัสก็ตาย และหีบแห่งพระเจ้าถูกยึดไปเสีย "
1Sm	4	18	ต่อมาเมื่อเขากล่าวถึงหีบแห่งพระเจ้า เอลีกก็หายหลังจากที่นั้งที่อยู่ข้างประตู คอของท่านก็หัก และท่านสิ้นชีวิตแล้ว เพราะท่านซรามากและตัวก็หนัก ท่าน ได้วินิจฉัยคนอิสราเอลอยู่สี่สิบปี
1Sm	4	19	ฝ่ายบุตรสะโลงของท่าน คือการรายของฟินให้สมัครภักดีลั้งจะคลออดบุตร และเมื่อนางได้ยินข่าวว่า เขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป และพ่อผู้และสามีของนางสิ้นชีวิต นางก็โหมตัวลงและคลออดบุตร เพราะความเจ็บปวดบังเกิดขึ้นแก่นาง
1Sm	4	20	เมื่อนางกำลังจะตายนั้น พวกผู้หญิงที่เฝ้านางอยู่ได้บอกนางว่า " อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าคลอดลูกผู้ชายคนหนึ่ง " แต่นางไม่ตอบไม่ฟัง
1Sm	4	21	นางให้ชื่อเด็กนั้นว่า อิกาโธด กล่าววว่า " สงสารศรีพรากไปจากอิสราเอลแล้ว " เพราะเขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป และเพราะเรื่องพ่อผู้และสามีของนาง
1Sm	4	22	และนางกล่าวว่า " สงสารศรีได้พรากจากอิสราเอลแล้ว เพราะเขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป "
1Sm	5	1	คนฟิลิสเตียยึดหีบแห่งพระเจ้าและนำไปจากเอเบนเอเซอร์ถึงเมืองอิชโธด
1Sm	5	2	เมื่อคนฟิลิสเตียยึดหีบแห่งพระเจ้าไปนั้น เขานำเข้าไปไว้ในนิเวศของพระดาโกน และวางไว้ข้างพระดาโกน
1Sm	5	3	และเมื่อประชาชนชาวอิชโธดตื่นเข้าในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด พระดาโกน ได้ล้มหน้าคว่ำลงมายังพื้นดินตรงหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายจึงยกพระดาโกนขึ้นตั้งไว้ในที่เดิม
1Sm	5	4	แต่เมื่อเขาทั้งหลายตื่นเข้าในวันรุ่งขึ้น ดูเถิด พระดาโกนก็ล้มหน้าคว่ำลงมายังพื้นดินตรงหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์ ศิษย์ของพระดาโกนและฝ่ามือทั้งสองก็ถูกตัดออกอยู่ที่ธรณีประตู เหลืออยู่แต่ลำตัวพระดาโกน
1Sm	5	5	เพราะเหตุนี้เองบุโรหิตของพระดาโกนและผู้ที่เขาเข้าไปในนิเวศของพระดาโกน จึงไม่เทียบบรรณิประตุนิเวศพระดาโกนที่เมืองอิชโธดจนถึงทุกวันนี้
1Sm	5	6	พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือประชาชนอิชโธดอย่างหนัก พระองค์ทรงทำลายเขาและทรงเขียนเขาด้วยโรคสิดวงทวารชั้นรุนแรง ทั้งชาวอิชโธดและเขตแดนของชาวเมืองนั้น
1Sm	5	7	และเมื่อชาวเมืองอิชโธดเห็นอย่างนั้น เขาทั้งหลายกล่าวว่า " อย่าให้หีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลอยู่กับเราเลย เพราะว่าพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือเรา และเหนือพระดาโกนของเราอย่างหนัก "
1Sm	5	8	เขาจึงใช้คนไปเรียกประชุมเจ้าชายทั้งสี่ของฟิลิสเตีย และกล่าวว่า " เราจะกระทำอะไรกับหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลดี " เขาทั้งหลายตอบว่า " ให้เรานำหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลอ้อมไปยังเมืองกัท " เพราะฉะนั้นเขาจึงนำหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลไปที่นั่น
1Sm	5	9	แต่เมื่อเขาทั้งหลายนำหีบอ้อมไปเมืองนั้นแล้ว พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็ต่อสูเมืองนั้นกระทำให้เกิดการทำลายอย่างหนัก และทรงเขียนชาวเมืองนั้นทั้งเด็กและผู้ใหญ่ คือให้เกิดโรคสิดวงทวารชั้นรุนแรงขึ้นที่สวลับของเขาทั้งหลาย
1Sm	5	10	เขาจึงส่งหีบแห่งพระเจ้าไปยังเมืองเอโครน และอยู่มาเมื่อหีบแห่งพระเจ้ามาถึงเมืองเอโครน ชาวเมืองเอโครนร้องว่า " เราได้นำหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลมาให้เรา เพื่อจะฆ่าเราและประชาชนของเราเสีย "
1Sm	5	11	เพราะฉะนั้นเขาจึงส่งคนไปให้เรียกประชุมเจ้าชายทั้งหมดของคนฟิลิสเตีย และกล่าวว่า " จงส่งหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลไปเสียให้หีบนั้นกลับไปยังที่เดิม เพื่อหีบนั้นจะไม่ได้ฆ่าเราหรือประชาชนของเราเสีย " เพราะว่ามีการทำลายอย่างน่ากลัวตายแพร่ไปทั่วเมืองนั้น พระหัตถ์ของพระเจ้าก็อยู่ที่นั่นอย่างหนัก
1Sm	5	12	คนที่ไม่ตายก็เป็นโรคสิดวงทวารชั้นรุนแรง และเสียงร้องของชาวเมืองนั้นก็ขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์
1Sm	6	1	หีบแห่งพระเยโฮวาห์อยู่ในถิ่นคนฟิลิสเตียเจ็ดเดือน
1Sm	6	2	คนฟิลิสเตียก็เชิญพวกปุโรหิตและพวกโหรา มา กล่าวว่า " เราจะกระทำอย่างไรกับหีบแห่งพระเยโฮวาห์ดี ขอบอกเราว่าจะส่งหีบไปยังที่เดิมด้วยอะไรดี "
1Sm	6	3	เขาทั้งหลายตอบว่า " ถ้าท่านทั้งหลายจะส่งหีบแห่งพระเจ้าของอิสราเอลไป ก็อย่าส่งไปเปล่า ถึงอย่างไรก็ของสิวงทวารชั้นรุนแรงจะเกิดไป ด้วย แล้วท่านทั้งหลายจะหายโรค และท่านทั้งหลายจะทราบด้วยว่า เหตุใดพระหัตถ์นี้จึงไม่หนีไปเสียจากท่าน "
1Sm	6	4	และเขากล่าวว่า " จัตุอะไรเป็นเครื่องบูชาไถการละเมิดเล่า ที่เราจะต้องถวายให้พระองค์ " เขาทั้งหลายตอบว่า " ลูกโรคสิดวงทวารชั้นรุนแรงทองคำห้าลูกกับหนูกทองคำห้าตัว ตามจำนวนเจ้าชายแห่งคนฟิลิสเตีย เพราะว่าโรคอย่างเดียวกันนั้นติดต่อท่านทั้งหลายและเจ้านายด้วย
1Sm	6	5	เพราะฉะนั้นท่านต้องทำปุโรหิตสิดวงทวารชั้นรุนแรงของท่านและรูปหนูของท่านซึ่งทำลายแผ่นดิน และท่านทั้งหลายจงถวายสงสารศรีแด่พระเจ้าของอิสราเอล ชะรอยพระองค์จะทรงเบาพระหัตถ์ของพระองค์จากท่านทั้งหลาย ทั้งจากพระของท่านและแผ่นดินของท่าน
1Sm	6	6	ทำไมท่านจึงกระทำให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างนี้ชาวอียิปต์และฟาโรห์ได้กระทำจิตใจของเขาให้แข็งกระด้างนั้น เมื่อพระองค์ทรงกระทำเหตุการณ์สู้เขาทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายก็ต้องปล่อยให้ประชาชนไปมีไซหรือ แล้วเขาทั้งหลายก็จากไป
1Sm	6	7	บัดนี้จึงเตรียมเกวียนใหม่เล่มหนึ่งมาเทียมเข้ากับเมวี่วัวคู่หนึ่งซึ่งยังไม่เคยเข้าเทียมแอกเลย จงเอาเมวี่วามาเทียมเกวียนแล้วพรากลูกๆของมัน กลับไปบ้านเสียให้มันจากมัน
1Sm	6	8	จงนำหีบแห่งพระเยโฮวาห์มาวางไว้บนเกวียน และวางเครื่องทองคำซึ่งท่านทั้งหลายถวายให้พระองค์เป็นเครื่องบูชาไถการละเมิดไว้ในหีบข้างๆ แล้วก็ปล่อยให้มันไป
1Sm	6	9	และคอยดู ถ้าไปตามทางถึงแผ่นดินของมันเอง คือทางไปเมืองเบธเซเมช พระองค์ก็เป็นผู้ทรงให้เกิดความชั่วร้ายอย่างใหญ่หลวงนี้แก่เรา ถ้าไม่เช่นนั้น เราจะได้ทราบว่าไม่ใช่พระหัตถ์ของพระองค์ที่กระทำต่อเรา เป็นโอกาสที่บังเอิญเกิดขึ้นแก่เราเอง "
1Sm	6	10	คนเหล่านั้นก็กระทำตาม นำเอาเมวี่วัวคู่หนึ่งเทียมเข้ากับเกวียน แล้วขังลูกๆของมันไว้ที่บ้าน
1Sm	6	11	และเขาก็วางหีบแห่งพระเยโฮวาห์ไว้บนเกวียนพร้อมกับหีบหนูกทองคำและรูปโรคสิดวงทวารชั้นรุนแรงของเขา
1Sm	6	12	เมวี่วัวก็เดินตรงไปตามทางที่ไปเมืองเบธเซเมช ไปตามทางหลวง เดินพลงร้องพลง ไม่เลี้ยวขวาหรือเลี้ยวซ้าย และบรรดาเจ้านายแห่งคนฟิลิสเตียก็ตามมันไปจนถึงพรมแดนเมืองเบธเซเมช
1Sm	6	13	ฝ่ายชาวเมืองเบธเซเมชกำลังเกี่ยวข้าวสาโลยที่หุบเขา และเมื่อเขาเงยหน้าขึ้นและเห็นหีบ เขาก็ชื่นชมยินดีที่ได้เห็น
1Sm	6	14	เกวียนนั้นได้เข้ามาในนาของโยชูวาชาวเบธเซเมชและหยุดอยู่ที่นั่น มีหินใหญ่ก้อนหนึ่งอยู่ที่นั่น เขาจึงผ่าไม้เกวียนเป็นฟืน และเอาเมวี่ว
1Sm	6	15	เป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ และคนเลวี่ก็เชิญหีบแห่งพระเยโฮวาห์ลง และหีบที่อยู่ข้างๆซึ่งมีเครื่องทองคำ วางไว้บนเกวียนใหญ่ นั้น และชาวเบธเซเมชก็ถวายเครื่องเผาบูชาและถวายเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันนั้น
1Sm	6	16	และเมื่อเจ้านายทั้งห้าของคนฟิลิสเตียได้เห็นแล้วเขาก็กลับไปยังเมืองเอโครนในวันนั้น
1Sm	6	17	ต่อไปนี้เป็นรูปโรคสิดวงทวารชั้นรุนแรงทองคำซึ่งคนฟิลิสเตียถวายเป็นเครื่องบูชาไถการละเมิดถวายแด่พระเยโฮวาห์ รูปหนึ่งสำหรับเมืองอิชโธด เมืองกาซารุพหนึ่ง เมืองอิชเคโลนรูปหนึ่ง เมืองกัทรูปหนึ่ง เมืองเอโครนรูปหนึ่ง
1Sm	6	18	รูปหนูกทองคำซึ่งคนฟิลิสเตีย ที่เป็นเมืองของเจ้านายทั้งห้า ทั้งเมืองที่มีป้อมปราการและชนบทที่ไม่มีกำแพงเมืองจนถึงหินก้อนใหญ่แห่งอาเบล ซึ่งเขาวางหีบของพระเยโฮวาห์ลงไว้วันนั้น หินนั้นก็ยังอยู่จนทุกวันนี้ ที่ในทุ่งนาของโยชูวาชาวเบธเซเมช
1Sm	6	19	พระองค์จึงทรงประหารชาวเบธเซเมช เพราะว่าเขาทั้งหลายได้มองข้างในหีบแห่งพระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงประหารเสียห้าหมื่นเจ็ดสิบคน และประชาชนก็ไว้ทุกข์ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงประหารประชาชนเสียเป็นอันมาก
1Sm	6	20	แล้วชาวเบธเซเมชจึงกล่าวว่า " ผู้ใดสามารถยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าบริสุทธิ์องค์นี้ได้ พระองค์จะเสด็จไปจากเราไปหาผู้ใดดี "
1Sm	6	21	ดังนั้นเขาจึงส่งผู้สื่อสารไปยังชาวเมืองศิริยาทเยอาริมกล่าวว่า " คนฟิลิสเตีย ได้คืนหีบแห่งพระเยโฮวาห์มาแล้ว ขอจงมาเชิญหีบขึ้นไปอยู่กับท่านเถิด "
1Sm	7	1	ชาวศิริยาทเยอาริมได้มาเชิญหีบแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นไปถึงเรือนของอาบีนาดีบซึ่งอยู่บนเนินเขา และเขาทั้งหลายก็ชำระเอาซาบรบุตรชายของเขาให้บริสุทธิ์เพื่อให้อุดูแลหีบแห่งพระเยโฮวาห์
1Sm	7	2	อยู่มานับแต่วันที่หีบนั้นอยู่ที่ศิริยาทเยอาริมก็เป็นเวลาช้านานตั้งสี่สิบปี และบรรดาวงศวานอิสราเอลทั้งสี่นั้นก็รำครวญถึงพระเยโฮวาห์แล้วซามูเอลบุตรกิบจงวานอิสราเอลทั้งสิ้นว่า " ถ้าท่านทั้งหลายจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดใจของท่าน จงตั้งพระต่างตัวและพระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

อัครทูตเสียดอกทามกลางท่านทั้งหลาย และเตรียมใจของท่านให้ตรองต่อพระเยซูไชวาร์ และปรนนิบัติแต่พระองค์เท่านั้น พระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากมือของคนฟิลิเตีย"

1Sm	7	4	คนอิสราเอลจึงตั้งพระบาอัลและพระอิชทาโรท และเขาทั้งหลายปรนนิบัติแต่พระเยโฮวาห์เท่านั้น
1Sm	7	5	แล้วชามูเอลกล่าวว่า " จงประชมคนอิสราเอลทั้งสิ้นที่เมืองมิสปาห์และข้าพเจ้าจะอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เพื่อท่าน "
1Sm	7	6	เขาทั้งหลายจึงประชมกันที่มิสปาห์ และตักน้ำมาเทออกถวายต่อพระพิภตรพระเยโฮวาห์ และอดอาหารในวันนั้นและกล่าวว่า " เราทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ " และชามูเอลก็วินิจฉัยคนอิสราเอลที่เมืองมิสปาห์
1Sm	7	7	เมื่อคนฟิลิเตียได้ยินว่าคนอิสราเอลได้ประชมกันที่เมืองมิสปาห์ เจ้านายแห่งฟิลิเตียก็ยกขึ้น ไปต่อสู้กับอิสราเอล และเมื่อคนอิสราเอลได้ยินเช่นนั้น เขาก็กลัวคนฟิลิเตีย
1Sm	7	8	และคนอิสราเอลร้องต่อชามูเอลว่า " อย่าหยุดร้องทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเพื่อเราทั้งหลาย เพื่อขอพระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของคนฟิลิเตีย "
1Sm	7	9	ชามูเอลก็เอาลูกแกะอ่อนที่ยังกินนมอยู่ตัวหนึ่งมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาทั้งตัวแด่พระเยโฮวาห์ และชามูเอลร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์เพื่อคนอิสราเอล และพระเยโฮวาห์ทรงสดับท่าน
1Sm	7	10	ขณะที่ชามูเอลถวายเครื่องเผาบูชาอยู่นั้น คนฟิลิเตียก็เข้ามาใกล้จะสู้รบกับอิสราเอล แต่พระเยโฮวาห์ทรงให้ฟ้าร้องเสียงดังก้องในคืนนั้น
1Sm	7	11	กับคนฟิลิเตีย กระทำให้คนฟิลิเตียล้มสลอนหล่มาน จึงพ่ายแพ้แก่อิสราเอล
1Sm	7	12	คนอิสราเอลก็ออกจากมิสปาห์ติดตามคนฟิลิเตียและฆ่าฟันเขา จนไปถึงเมืองเบธคาร์ แล้วชามูเอลก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้ระหว่างมิสปาห์และเชน เรียกชื่อศิลานั้นว่า เอเบนเนเซอร์ เพราะท่านกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์ทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้ "
1Sm	7	13	ดังนั้นคนฟิลิเตียจึงพ่ายแพ้ไม่เข้ามาในดินแดนอิสราเอลอีก และพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ก็ต่อสู้คนฟิลิเตียตลอดชีวิตของชามูเอล
1Sm	7	14	หัวเมืองที่คนฟิลิเตียได้ยึดไปจากอิสราเอลนั้น ก็ได้กลับคืนมายังอิสราเอล ตั้งแต่เมืองเอโครนถึงเมืองกัทและอิสราเอลก็ได้ตั้งดินแดนของหัวเมืองเหล่านี้คืนมาจากมือของคนฟิลิเตีย ครั้งนั้นมีสันติภาพระหว่างอิสราเอลและคนเอโมไรต์ด้วย
1Sm	7	15	ชามูเอลได้วินิจฉัยคนอิสราเอลอยู่ตลอดชีวิตของท่าน
1Sm	7	16	และท่านก็เที่ยวไปโดยรอบทุกปีเป็นประจำ ไปถึงเมืองเบธเอล กิลกาล และมิสปาห์ และท่านก็วินิจฉัยคนอิสราเอลในบรรดาเมืองเหล่านั้น
1Sm	7	17	แล้วท่านจะกลับมายังเมืองรามมาห์ เพราะว่าบ้านของท่านอยู่ที่นั่น ท่านก็วินิจฉัยคนอิสราเอลที่นั่นด้วย ท่านได้สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น
1Sm	8	1	อยู่มากเมื่อชามูเอลแก่แล้ว ท่านได้ตั้งพวกบุตรชายของท่านให้วินิจฉัยอิสราเอล
1Sm	8	2	บุตรหัวปีของท่านชื่อโฮเอล และคนที่สองชื่ออาบียาห์ ทั้งสองเป็นผู้วินิจฉัยในเมืองเบเออร์เชบา
1Sm	8	3	แต่บุตรชายของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน ได้เสียไปหากำไร เขาจับสินบนและบิดเบือนความยุติธรรมเสีย
1Sm	8	4	และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็พากันมาหาชามูเอลที่เมืองรามมาห์
1Sm	8	5	และเรียนท่านว่า " ดูกูเถิด ท่านชราแล้ว และบุตรชายของท่านมิได้ดำเนินในทางของท่าน บัดนี้ขอท่าน ได้กำหนดตั้งกษัตริย์ให้วินิจฉัยพวกเราอย่างประชาชาติทั้งหลายเถิด "
1Sm	8	6	แต่เมื่อเขาพูดว่า " ขอตั้งกษัตริย์ให้วินิจฉัยเราทั้งหลาย " ก็กระทำให้ชามูเอลไม่พอใจ และชามูเอลได้ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์
1Sm	8	7	และพระเยโฮวาห์ทรงตอบชามูเอลว่า " จงฟังเสียงประชาชนในเรื่องทั้งสิ้นที่เขากล่าวต่อเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าได้ละทิ้งเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้ละทิ้งเรา ไม่ใช่ให้เราครอบครองเหนือเขา "
1Sm	8	8	ตามการกระทำทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำตั้งแต่วันที่เรานำเขาออกมาจากอียิปต์จนถึงวันนี้ คือเขาได้ละทิ้งเราและปรนนิบัติพระอื่น เขาจึงกระทำเช่นเดียวกันต่อเจ้าด้วย
1Sm	8	9	เหตุฉะนั้นบัดนี้จึงฟังเสียงของเขา ขอแต่งตั้งกษัตริย์ผู้ที่จะครอบครองเขาทั้งหลาย "
1Sm	8	10	ชามูเอลจึงเอาพระคำรับสั่งของพระเยโฮวาห์มาบอกกล่าวแก่ประชาชนผู้ร้องขอให้ท่านตั้งกษัตริย์
1Sm	8	11	ท่านกล่าวว่า " นี่เป็นวิธีการของกษัตริย์ผู้ที่จะครอบครองเหนือเจ้า กษัตริย์จะเกณฑ์บุตรชายทั้งหลายของเจ้าและกำหนดให้ประจำกรบ และให้เป็นพลม้า และให้วิ่งน้าวกรบของพระองค์
1Sm	8	12	แล้วพระองค์จะให้เขาให้เป็นนายพัน นายห้าสิบของพระองค์ ให้บางคนไถที่ดินของพระองค์และเกี่ยวข้าว และทำคัสตราวุธ และเครื่องใช้ของกรบ
1Sm	8	13	พระองค์จะนำบุตรสาวของเจ้าไปเป็นผู้ปรนนิบัติเครื่องหอม ทำครัวและปิ้งขนม
1Sm	8	14	พระองค์จะเอานางสาวอนึ่งและนางสนมแกะอกเทศที่ดีที่สุดของเจ้าให้แก่ข้าราชการของพระองค์
1Sm	8	15	พระองค์จะชักหนึ่งในลิบของพืชผลและผลงอกของท่านให้แก่มหาดเล็กและข้าราชการของพระองค์
1Sm	8	16	พระองค์จะเอาคนใช้ผู้ชายและคนใช้ผู้หญิง และคนหนุ่มๆที่ดีที่สุดในท่าน และหลายคนท่านให้ไปทำงานของพระองค์
1Sm	8	17	พระองค์จะชักหนึ่งในลิบของฝูงสัตว์ของท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นทาสของพระองค์
1Sm	8	18	ในวันนั้นท่านจะร้องทูลขอร้องเพราะกษัตริย์ของท่าน ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้เลือกนั้น แต่พระเยโฮวาห์จะไม่สดับท่านในวันนั้น "
1Sm	8	19	แต่ประชาชนปฏิเสธไม่เชื่อฟังเสียงของชามูเอล เขาทั้งหลายกล่าวว่า " เราไม่ยอม แต่เราจะต้องมีกษัตริย์ปกครองเรา "
1Sm	8	20	เพื่อเราจะเหมือนประชาชาติทั้งหลายด้วย และเพื่อกษัตริย์ของเราจะวินิจฉัยเรา และนำหน้าเราไปและรบศึกให้เรา "
1Sm	8	21	และเมื่อชามูเอลได้ยินถ้อยคำทั้งสิ้นของประชาชน ท่านก็นำไปทูลพระเยโฮวาห์ให้ทรงทราบ
1Sm	8	22	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับชามูเอลว่า " จงฟังเสียงของเขาทั้งหลายเถิด และจงตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งให้เขา " แล้วชามูเอลจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า " ให้ทุกคนกลับไปยังเมืองของตน "
1Sm	9	1	มีชายคนหนึ่งคนเบนยามินชื่อคิช บุตรชายของอาบีเอล ผู้เป็นบุตรชายของเศโรวี บุตรชายของเบโคโรท บุตรชายของอาหิยาห์ คนเบนยามินเป็นคนร่ำรวย
1Sm	9	2	ท่านมีบุตรชายคนหนึ่งชื่อฮาอูล เป็นคนหนุ่มที่ดีที่สุดในท่าน ไม่มีชายคนใดในหมู่คนอิสราเอลที่จะงามกว่าเขา เขาสูงกว่าประชาชนทั้งหลายตั้งแต่มาขึ้นไป
1Sm	9	3	ฝ่ายฝูงเมลาของคิชบิดาของฮาอูลหายไป คิชจึงกล่าวแก่ฮาอูลบุตรชายของตนว่า " ลุกขึ้นเอาคนใช้คนหนึ่งไปกับเจ้า เพื่อไปหาลา "
1Sm	9	4	เขาทั้งสองก็ผ่านแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ผ่านเขาแผ่นดินซาลิชา เขาหาลาไม่พบ เขาก็ผ่านข้ามแผ่นดินฮาอูลิม แต่ลาไม่อยู่ที่นั่น แล้วเขาผ่านข้ามแผ่นดินของคนเบนยามิน แต่ก็หาลาไม่พบ
1Sm	9	5	เมื่อเขามาถึงแผ่นดินคูฟ ฮาอูลจึงพูดกับคนใช้ผู้ซึ่งอยู่กับท่านว่า " มาเถิด ให้เรากลับไป เกรงว่าบิดาของข้าจะเลิกกังวลเรื่องลา และมาร้อนใจด้วยเรื่องของเรา "
1Sm	9	6	แต่คนใช้ตอบท่านว่า " ดูกูเถิด มีคนของพระเจ้าคนหนึ่งในเมืองนี้ เป็นคนที่เขานับถือกันมาก สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเป็นไปตามที่กล่าวนั้นทุกอย่าง ขอให้เราไปทีนั้น ชะรอยท่านจะบอกเราถึงทางซึ่งเราควรดำเนิน "
1Sm	9	7	แล้วฮาอูลพูดกับคนใช้ของท่านว่า " แต่ดูกูเถิด ถ้าเราไปเราจะเอาอะไรไปให้ชายผู้นั้น เพราะขนมปังในยามของเราก็ดมแล้ว เราไม่มีของขวัญที่จะนำไปให้แก่คนของพระเจ้า เรามีอะไรบ้าง "
1Sm	9	8	คนใช้ตอบฮาอูลอีกว่า " ดูกูเถิด ผมมีเงินอยู่หนึ่งสิ่วซลและผมจะให้แก่นคนของพระเจ้าเพื่อจะบอกหนทางให้แก่เรา "
1Sm	9	9	(ในอิสราเอลสมัยเดิม เมื่อคนใดจะไปทูลถามพระเจ้า เขากล่าวว่า " มาเถิด ให้เราไปหาผู้ทำนายกัน " เพราะผู้ที่ในสมัยนี้เราเรียกว่าผู้พยากรณ์นั้น ในสมัยเดิมเขาเรียกว่าผู้ทำนาย)
1Sm	9	10	และฮาอูลจึงพูดกับคนใช้ของท่านว่า " พูดดีนั้นมาให้เราไปกันเถิด " เขาทั้งสองขึ้นไปในเมืองซึ่งคนของพระเจ้าอยู่
1Sm	9	11	ขณะที่เขาขึ้นภูเขาไปยังเมืองนั้น เขาพบพวกผู้หญิงสาวออกมาตักน้ำ จึงถามว่า " ผู้ทำนายอยู่ที่นี้หรือ "
1Sm	9	12	เธอบอกทั้งสองว่า " อยู่ที่นี้ ดูกูเถิด ท่านเพิ่งขึ้นหน้าท่านไป จงรีบเข้าเถิด ท่านเพิ่งมาในเมืองเมื่อคืนนี้ เพราะว่าวันนี้ประชาชนทำการถวายสัตวบูชา ณ ปุชนียสถานสูง
1Sm	9	13	พอท่านทั้งสองเข้าไปถึงในเมือง ท่านทั้งสองจะพบ ก่อนที่ผู้ทำนายขึ้นไปที่รับประทานอาหาร ณ ปุชนียสถานสูง เพราะว่าประชาชนจะไม่รับ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ประทานจนกว่าท่านจะมาถึง เพราะท่านจะต้องมาอยู่พรแก่เครื่องสัตวบูชา ภายหลังผู้ที่ได้รับเชิญจึงรับประทาน บัดนี้จึงขึ้นไปเถิด ท่านทั้งสองจะพบกันที่"

1Sm 9 14 เขาทั้งสองก็ขึ้นไปยังเมืองนั้น ขณะเมื่อเขาเข้าไปในเมือง ดูเถิด ชามูเอลกำลังเดินออกมาตรงหน้าเขาทั้งสอง จะขึ้น ไปยังปูชนียสถานสูงนั้น

1Sm 9 15 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสในห่อของชามูเอลแล้วในวันก่อนวันที่ชาอลมาถึงว่า

1Sm 9 16 "พรุ่งนี้เวลาประมาณเท่านี้ เราจะส่งชายผู้หนึ่งซึ่งมาจากดินแดนเบนยามิน เจ้าจงเชิญเขาให้เป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา เขาจะ

ช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือคนฟีลิสเตีย เพราะเราได้มองดูประชาชนของเราแล้ว ด้วยเสียงร้องทุกข์ของเขามายังถึงเรา"

1Sm 9 17 เมื่อชามูเอลเห็นชาอลเข้าแล้ว พระเยโฮวาห์ทรงบอกท่านว่า "ดูเถิด นี่เป็นชายคนที่เราได้พูดกับเจ้าแล้วนั้น เขาเป็นผู้ที่จะปกครองเหนือ

ประชาชนของเรา"

1Sm 9 18 แล้วชาอลก็เข้ามาใกล้ชามูเอลที่ประตูและกล่าวว่า "ขอบอกข้าพเจ้าหน่อยว่า บ้านของผู้ท่านอายุอยู่ที่ไหน"

1Sm 9 19 ชามูเอลตอบชาอลว่า "ฉันเป็นผู้ทำนาย จงเดินขึ้นหน้าฉัน ไปยังปูชนียสถานสูงนั้น เพราะในวันนี้ท่านจะรับประทานอาหารกับฉัน และพรุ่งนี้

เช้าฉันจึงจะให้ท่านไป และฉันจะบอกทุกอย่างที่ซ่อนอยู่ในใจของท่านแก่ท่าน"

1Sm 9 20 ส่วนเรื่องลาของท่านที่หาย ไปสามวันแล้วนั้น อย่าเอาใจใส่เลย เพราะเขาพบแล้ว ความปรารถนาของคนอิสราเอลนั้นมุ่งหมายเอาใครเล่า ไม่

ใช้ตัวท่านและวงศวานทั้งสิ้นของบิดาท่านดอกหรือ"

1Sm 9 21 ชาอลตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช้คนเบนยามินดอกหรือ เป็นตระกูลเล็กน้อยที่สุดในอิสราเอล และครอบครัวของข้าพเจ้าไม่ใช่ครอบครัวที่ด้อยที่

สุดในตระกูลเบนยามินดอกหรือ ทำไมท่านจึงพูดกับข้าพเจ้าอย่างนี้เล่า"

1Sm 9 22 แล้วชามูเอลก็พาชาอลกับคนใช้ของท่านเข้าไปในห้องโถงให้นั่งในตอนต้นที่นั่งสำหรับผู้ที่ได้รับเชิญ ซึ่งมีประมาณสามสิบคน

1Sm 9 23 และชามูเอลพูดกับคนครัวว่า "จงนำส่วนที่ฉัน ได้มอบให้ ซึ่งฉันบอกไว้ว่า เก็บไว้ต่างหาก" นั้นมา"

1Sm 9 24 คนครัวจึงนำเอาส่วนขาและส่วนบนนั้นมาวางไว้ที่ข้างหน้าชาอล และชามูเอลกล่าวว่า "ดูเถิด สิ่งที่ได้เก็บไว้ก็วางอยู่ต่อหน้าท่าน จงรับ

ประทานเถิด เพราะว่าเก็บไว้ให้แก่ท่านจนถึงชั่วโมงที่กำหนดไว้ ตั้งแต่ฉันกล่าวว่า 'ฉันได้เชิญประชาชนมาแล้ว' ชาอลจึงรับประทานกับชามูเอลในวันนั้น

1Sm 9 25 และเมื่อเขาทั้งหลายลงมาจากปูชนียสถานสูงเข้ามาในเมือง ชามูเอลสนทนากับชาอลบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน

1Sm 9 26 และเขาทั้งสองตื่นแต่เช้าตรู่ และอยู่มาเมื่อสว่างแล้ว ชามูเอลก็เรียกชาอลผู้อยู่บนดาดฟ้าว่า "จงลุกขึ้นเถิด เพื่อฉันจะส่งท่านไปตามทางของ

ท่าน" ชาอลก็ลุกขึ้น ท่านทั้งสองก็เดินออกไปที่ถนน ทั้งท่านและชามูเอล

1Sm 9 27 เมื่อเขาทั้งหลายกำลังลงมาที่ชานเมือง ชามูเอลจึงพูดกับชาอลว่า "จงบอกคนใช้ให้เดินล่วงหน้าเราไปก่อน (และเขาก็เดินพันไป) ท่านจง

หยุดที่นี่ก่อน เพื่อฉันจะได้แจ้งพระดำรัสของพระเจ้าให้ท่านทราบ"

1Sm 10 1 แล้วชามูเอลก็หยิบขวดน้ำมันเทลงบนศีรษะของชาอล และจับท่านแล้วกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเจิมท่านไว้ให้เป็นเจ้านายเหนือมรดกของ

พระองค์แล้วมิใช่หรือ"

1Sm 10 2 เมื่อท่านจากกันไปในวันนี้ ท่านจะพบชายสองคนริมที่ฝั่งศพของนางราเชลในเขตแดนเบนยามินที่เศลซาร์ และเขาทั้งสองจะบอกท่านว่า

"ลาซึ่งท่าน ไปหาฉันพบแล้ว ดูเถิด บัดนี้บิดาของท่านเลิกกังวลเรื่องลาแล้ว และรอนใจเรื่องของท่าน กล่าวว่า 'เราจะทำอะไรไรเรื่องบุตรชายของเราดี'"

1Sm 10 3 และท่านจะเดินเลยที่นั่น ไปถึงที่ราบตำบลทาโบร์ ที่นั่นชายสามคนซึ่งกำลังขึ้น ไปเฝ้าพระเจ้าที่เบธเอลจะพบท่าน คนหนึ่งอุ้มลูกแพะสามตัว

อีกคนหนึ่งถือขนมปังสามก้อน และอีกคนหนึ่งถือถุงหนังน้ำองุ่นหนึ่ง

1Sm 10 4 เขาทั้งหลายจะคำนับท่านและมอบขนมปังให้ท่านสองก้อน ซึ่งท่านจะรับจากมือของเขา

1Sm 10 5 ต่อจากนั้นท่านจะมาถึงภูเขาศาของพระเจ้า ที่นั่นมีกองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตีย อยู่มาเมื่อท่านมาถึงเมืองนั้น ท่านจะพบผู้พยากรณ์หมู่

หนึ่งกำลังลงมาจากปูชนียสถานสูง ถือพิณใหญ่ รำมะนา ปี พิณเขาคู นำหน้ามา กำลังพยากรณ์เรื่อยมา

1Sm 10 6 แล้วพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะมาสติกับท่าน และท่านจะพยากรณ์กับคนเหล่านั้น เปลี่ยนเป็นคนละคน

1Sm 10 7 เมื่อหมายสำคัญเหล่านี้เกิดแก่ท่านแล้ว จงกระทำอะไรตามแต่มีโอกาสดังนี้ เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน

1Sm 10 8 และท่านจงลงไปทีกาลก่อนฉัน และดูเถิด ฉันจะลงมาหาท่านเพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชา ท่านจงคอยอยู่

ที่นั่นเจ็ดวันจนฉันมาหาท่าน และสำแดงแก่ท่านว่าท่านควรจะทำอะไร"

1Sm 10 9 เมื่อชาอลหันหลังไปจากชามูเอล พระเจ้าทรงประทานจิตใจอย่างหนึ่งแก่ท่าน และหมายสำคัญเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในวันนั้น

1Sm 10 10 เมื่อเขาทั้งสองมาถึงภูเขานั้น ดูเถิด ผู้พยากรณ์หมู่หนึ่งพบกับท่าน และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตกับท่าน และท่านก็พยากรณ์อยู่ในหมู่

พวกเขา

1Sm 10 11 และต่อมาเมื่อคนที่รู้จักท่านมาก่อนเห็นว่า ดูเถิด ท่านพยากรณ์อยู่กับพวกผู้พยากรณ์ ประชาชนเหล่านั้นก็พูดกันและกันว่า "อะไร

หนอเกิดขึ้นแก่บุตรชายของศิซ ชาอลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ"

1Sm 10 12 ชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่นตอบว่า "และบิดาของท่านทั้งหลายคือใคร" ดังนั้นจึงเป็นคำภีระว่า "ชาอลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ"

1Sm 10 13 เมื่อท่านพยากรณ์เสร็จแล้ว ท่านก็มาขึ้นปูชนียสถานสูง

1Sm 10 14 ฝ่ายลุงของชาอลจึงถามชาอลกับคนใช้ว่า "เจ้าไปไหนมา" และท่านตอบว่า "ไปหาลา และเมื่อเราเห็นว่าเราไม่พบลาแล้ว เราจึงไปหา

ชามูเอล"

1Sm 10 15 ลุงของชาอลกล่าวว่า "ชามูเอลบอกอะไรแก่เจ้าบ้าง ขอเล่าให้ฟัง"

1Sm 10 16 และชาอลตอบลุงของท่านว่า "เขาบอกเราแจ่มแจ้งว่าพบลาแล้ว" แต่เรื่องราวที่เกี่ยวกับราชอาณัติจักร ซึ่งชามูเอลกล่าวถึงนั้นท่านไม่ได้

บอกสิ่งใดเลย

1Sm 10 17 ฝ่ายชามูเอลจึงเรียกประชาชนมาประชุมต่อพระเยโฮวาห์ที่มิสปาร์

1Sm 10 18 และท่านกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า `เราได้นำอิสราเอลออกจากอียิปต์ และเราได้ช่วยเจ้าทั้ง

หลายให้พ้นจากมือของราชอาณัติจักรทั้งหลาย และของคนเหล่านั้นที่บีบบังคับเจ้า'

1Sm 10 19 แต่วันนี้ท่านละทิ้งพระเจ้าของท่านผู้ซึ่งช่วยท่านให้พ้นจากบรรดาความยากลำบากและความทุกข์ร้อน และท่านทั้งหลายกล่าวว่า `เราไม่ยอม

แต่ขอตั้งฆัตริย์ไว้เหนือเรา' เพราะฉะนั้นบัดนี้ท่านทั้งหลายจงเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ตามตระกูลของท่าน และตามคนที่นับเป็นพันๆของท่าน"

1Sm 10 20 แล้วชามูเอลก็นำตระกูลอิสราเอลทุกตระกูลเข้ามาใกล้ และจับสลากได้ตระกูลเบนยามิน

1Sm 10 21 ท่านก็นำตระกูลเบนยามินเข้ามาใกล้ตามครอบครัว จับสลากได้ครอบครัวมัตรี และจับสลากได้ชาอลบุตรชายศิซ แต่เมื่อเขาหาชาอลก็หาไม่

พบ

1Sm 10 22 เขาจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ต่อไปว่า "ชายคนนั้นมาที่นี่หรือยัง" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด เขาซ่อนตัวอยู่ที่กองสัมภาระ"

1Sm 10 23 เขาทั้งหลายจึงวิ่งไปพาทานมาจากที่นั่น และเมื่อท่านยืนอยู่ท่ามกลางประชาชน ท่านก็สูงกว่าประชาชนทุกคนจากบาบิโลน

1Sm 10 24 ชามูเอลจึงกล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า "ท่านเห็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกไว้แล้วหรือ ในท่ามกลางประชาชน ไม่มีใครเหมือนท่าน" และ

ประชาชนจึงร้องเสียงดังว่า "ขอฆัตริย์ทรงพระเจริญ"

1Sm 10 25 แล้วชามูเอลจึงบอกกับประชาชนให้ทราบถึงสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่งฆัตริย์ และท่านบันทึกไว้ในหนังสือ และวางถวายต่อพระพิศตร

พระเยโฮวาห์ แล้วชามูเอลก็ให้ประชาชนกลับไปยังบ้านของตนทุกคน

1Sm 10 26 ชาอลก็กลับไปยังบ้านของท่านที่เกบอาห์ด้วย และมีพวกนักรบซึ่งพระเจ้าทรงดลจิตใจ ไปกับท่านด้วย

1Sm 10 27 แต่มีคนอันธพาลบางคนกล่าวว่า "ชายคนนี้จะช่วยเราให้พ้นได้อย่างไร" และเขาทั้งหลายก็ดูหมิ่นท่าน ไม่นำเครื่องบรรณาการมาถวาย

แต่ท่านก็นิ่งเสีย

1Sm 11 1 ฝ่ายนาหาชคนอัมโมนได้ยกขึ้นไปตั้งค่ายที่เมืองยาเบชกิเลอาด บรรดาชาวเมืองยาเบชจึงพูดกับนาหาชว่า "ขอท่านพันธสัญญากับพวก

ข้าพเจ้าทั้งหลายและข้าพเจ้าทั้งหลายจะยอมปรานีนับัดีท่าน"

1Sm 11 2 แต่นาหาชคนอัมโมนกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "เราจะกระทำพันธสัญญากับเจ้าทั้งหลายตามเงื่อนไขข้อใดไปนี่ คือเราจะทะเลาะต้าวของเจ้า

เสียทุกคนให้เป็นทาสแก่คนอิสราเอลทั้งปวง"

1Sm 11 3 ฝ่ายพวกผู้ใหญ่แห่งเมืองยาเบชกล่าวแก่ท่านว่า "ขอพ่อแผ่นดินให้ข้าพเจ้าสักเจ็ดวัน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ส่งผู้สื่อสารไปให้ทั่วขอบเขตอิสราเอล

แล้วถ้าไม่มีคนใดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นได้ ข้าพเจ้าทั้งหลายจะยอมมอบตัวไว้ให้แก่ท่าน"

1Sm 11 4 เมื่อผู้สื่อสารมาถึงเกบอาห์เมืองของชาอล เขาทั้งหลายก็รายงานเรื่องราวให้ข้าพเจ้าของประชาชน และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้เสียงดัง

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	11	5	ดูเถิด ชาอูลต้อนฝูงวัวกลับมาจากทุ่ง และชาอูลถามว่า "ประชาชนเป็นอะไรไปเขาจึงร้องไห้" ดังนั้นเขาจึงเรียนท่านให้ทราบถึงชาวของพวกยาเบซ
1Sm	11	6	เมื่อท่านได้ยินถ้อยคำเหล่านี้พระวิญญาณของพระเจ้าก็สถิตกับชาอูล และความโกรธของท่านเกิดขึ้นอย่างรุนแรง
1Sm	11	7	ท่านจึงเอ้าวัวมาคู่หนึ่งฟันออกเป็นท่อนๆ ส่งไปทั่วเขตแดนทั้งสิ้นของอิสราเอลโดยมือของผู้สื่อสาร กล่าวว่า "ผู้หนึ่งผู้ใดที่ไม่ออกมาตามชาอูลและความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือประชาชน เขาทั้งหลายพากันออกมาเป็นใจเดียวกัน
ลและชามูเอล จะกระทำการนี้แก่ตัวของเขา"			
1Sm	11	8	เมื่อชาอูลตรวจพลอยู่ที่เบทชาน นั้บคนอิสราเอล ได้สามแสนคน และชายคนยูดาห์ได้สามหมื่นคน
1Sm	11	9	เขาจึงบอกแก่ผู้สื่อสารที่มานั้นว่า "ท่านทั้งหลายจงบอกแก่ชายาเบซกิเลอาดว่า `พรงนี้เวลาแดดรอนท่านทั้งหลายจะได้รับการช่วยให้พ้น'"
1Sm	11	10	ดังนั้นชายาเบซจึงว่า "พรงนี้เราจะมอบตัวของเราไว้ให้แก่ท่าน ท่านจงกระทำแก่เราตามที่ท่านเห็นควรทุกอย่าง"
1Sm	11	11	พอวันรุ่งขึ้นชาอูลก็จัดพลออกเป็นสามกองทัพ ยกเข้ามากลางค่ายในยามสาม และฆ่าฟันคนอัมโมเนลยจนเวลาแดดจัด ต่อมามีผู้เหลืออยู่ก็กระจัดกระจายไป รวมกันไม่ได้สักคนเดียวเลย
1Sm	11	12	แล้วประชาชนจึงเรียนชามูเอลว่า "คนที่พูดว่า `ชาอูลจะปกครองเหนือพวกเราหรือ' นั้น มิใช่ใครบ้าง จงนำคนเหล่านั้นออกมา เราจะได้ฆ่าเขาเสีย"
1Sm	11	13	แต่ชาอูลกล่าวว่า "ในวันนี้อย่าให้ผู้ใดถูกประหารชีวิตเลย เพราะว่าวันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้น"
1Sm	11	14	แล้วชามูเอลจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า "มาเถิด ให้เราพากันไปยังกิเลอาด และรื้อฟื้นเรื่องราวอาณาจักรที่นั่นอีก"
1Sm	11	15	ประชาชนทั้งปวงจึงขึ้นไปยังกิเลอาด และที่นั่นเขาทั้งหลายก็ตั้งชาอูลเป็นกษัตริย์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่กิเลอาด แล้วที่นั่นเขาทั้งหลายถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ชาอูลกับประชาชนอิสราเอลทั้งปวงก็ขึ้นนมยิมกันอย่างที่นั่น
1Sm	12	1	ชามูเอลจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลทั้งปวงว่า "ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ฟังเสียงของท่านทุกเรื่องซึ่งท่านได้บอกข้าพเจ้า และได้แต่งตั้งกษัตริย์เหนือท่านทั้งหลายแล้ว
1Sm	12	2	และบัดนี้ ดูเถิด กษัตริย์ก็ดำเนินอยู่ต่อหน้าท่าน ส่วนข้าพเจ้าก็ขรามหองอกแล้ว และดูเถิด บุตรชายของข้าพเจ้าก็อยู่กับท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าท่านตั้งแต่หนุ่มๆมาจนทุกวันนี้
1Sm	12	3	ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ ขอท่านเป็นพยานปรึกรปรำข้าพเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และต่อหน้าท่านที่พระองค์ทรงเจิมไว้ ข้าพเจ้าได้รับวัวของผู้ใดบ้างหรือ หรือข้าพเจ้าเอาลาของผู้ใดไปบ้าง หรือข้าพเจ้าได้มีผู้ใด ข้าพเจ้าได้มีบั้งกับใครบ้าง ข้าพเจ้าได้รับสินบนจากมือของผู้ใดซึ่งจะกระทำให้ตาของข้าพเจ้าบอดไป ขอกล่าวมาและข้าพเจ้าจะคืนให้แก่ท่าน"
1Sm	12	4	เขาทั้งหลายกล่าวว่า "ท่านมิได้ลือเรา หรือบีบบังคับเรา หรือรับสิ่งใด ไปจากมือของผู้ใด"
1Sm	12	5	ท่านก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานต่อท่าน และท่านที่พระองค์ทรงเจิมไว้ก็เป็นพยานในวันนี้ว่า ท่านไม่พบสิ่งใดในมือของข้าพเจ้า" และเขาทั้งหลายกล่าวว่า "พระองค์ทรงเป็นพยานแล้ว"
1Sm	12	6	และชามูเอลก็กล่าวแก่ประชาชนว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งโมเสสกับอาโรน และทรงนำบรรพบุรุษของท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านทั้งหลายจงยืนนิ่งอยู่ ข้าพเจ้าจะขอเสนอคดีของท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เกี่ยวกับบรรดาพระราชกิจอันชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำแก่ท่านทั้งหลายและแก่บรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย
1Sm	12	7	เมื่อยาโคบเข้าไปในอียิปต์ และบรรพบุรุษของท่านร้องต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ก็ทรงใช้โมเสสกับอาโรน ผู้ได้นำบรรพบุรุษของท่านออกจากอียิปต์ และทำให้เขามาอาศัยอยู่ในที่นี้
1Sm	12	8	แต่เขาทั้งหลายลืมนพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเสีย พระองค์จึงทรงชายเขาไว้ในมือของสิลาเร แมทัพแห่งเมืองฮาโธร์ และมอบไว้ในมือของคนฟีลิสเตีย และไว้ในมือของกษัตริย์แห่งเมืองโมอับ และเขาเหล่านั้นก็ต่อสู้บรรพบุรุษของท่าน
1Sm	12	9	และเขาทั้งหลายร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า `ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปแล้ว เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์ ไปปรนนิบัติพระบาอัลและพระอัสทาโรท แต่บัดนี้ขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นเมื่อศัตรูของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์'
1Sm	12	10	และพระเยโฮวาห์ทรงใช้เยรูบาอัล และเบดาน และเยฟธาห์ และชามูเอล และช่วยท่านทั้งหลายให้พ้นจากมือศัตรูทุกด้าน และท่านทั้งหลายอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย
1Sm	12	11	และเมื่อท่านทั้งหลายเห็นนาหาคษัตริย์คนอัมโมเนมาต่อสู้ท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า `ไม่ได้ แต่ต้องมีกษัตริย์ปกครองเหนือเรา' ถึงแม้ว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระมหากษัตริย์ของท่าน
1Sm	12	12	บัดนี้จงดูกษัตริย์ที่ท่านทั้งหลายได้เลือก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ร้องขอ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงตั้งกษัตริย์ไว้เหนือท่านแล้ว
1Sm	12	13	ถ้าท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และไม่ภักต่อพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายและกษัตริย์ผู้ปกครองเหนือท่านจึงจะเป็นผู้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายต่อไป
1Sm	12	14	แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ แต่ภักต่อพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ แล้วพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะต่อสู้ท่านทั้งหลายเหมือนเคยต่อสู้บรรพบุรุษของท่าน
1Sm	12	15	เพราะฉะนั้นบัดนี้ท่านทั้งหลายจงยืนนิ่งอยู่ คอยดูเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ต่อไปนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำต่อหน้าต่อตาของท่านทั้งหลาย
1Sm	12	16	วันนี้เป็นฤกษ์ดีของชาอูล ไม่มีชหรือ ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงส่งฟ้าร้องและฝน เพื่อท่านทั้งหลายจะรับรู้และเห็นเองว่า ความชั่วของท่านนั้นใหญ่โตเพียงใด ซึ่งท่านได้กระทำในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ในการที่ได้ขอให้กษัตริย์สำหรับท่าน"
1Sm	12	17	ชามูเอลจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงส่งฟ้าร้องและฝนมาในวันนั้น ประชาชนทั้งหลายก็เกรงกลัวพระเยโฮวาห์และชามูเอลยิ่งขึ้นนัก
1Sm	12	18	และประชาชนทั้งหลายเรียนชามูเอลว่า "ขอท่านอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเมื่อผู้รับใช้ทั้งหลายของท่าน เพื่อเราทั้งหลายจะไม่ถึงตาย เพราะเราได้เพิ่มความชั่วนี้เข้ากับบาปทั้งสิ้นของเรา คือขอให้กษัตริย์สำหรับเราทั้งหลาย"
1Sm	12	19	และชามูเอลกล่าวแก่ประชาชนว่า "อย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายได้กระทำความชั่วนี้ทั้งสิ้นจริงๆแล้ว แต่ท่านทั้งหลายอย่าหันไปเสียจากการติดตามพระเยโฮวาห์ แต่งปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดใจของท่าน
1Sm	12	20	และอย่าหันเหไปติดตามสิ่งไม่มีสาระ ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ หรือไม่ช่วยให้พ้น เพราะเป็นสิ่งไม่มีสาระ
1Sm	12	21	เพราะพระเยโฮวาห์จะไม่ละทิ้งประชาชนของพระองค์ ด้วยเห็นแก่พระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยแล้วที่จะกระทำให้ท่านเป็นประชาชนของพระองค์
1Sm	12	22	ยิ่งกว่านั้นส่วนข้าพเจ้าขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าพเจ้ากระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์เลยด้วยการหยุดอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลาย แต่ข้าพเจ้าจะสอนทางที่ดีและที่ถูกให้ท่าน
1Sm	12	23	จงยำเกรงพระเยโฮวาห์ท่านนั้น ปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงด้วยสิ้นสุดใจของท่าน จงพิเคราะห์ถึงมเหกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำแก่ท่านแล้วนั้น
1Sm	12	24	แต่ถ้าท่านทั้งหลายขึ้นกระทำความชั่วอยู่ ท่านจะต้องพินาศ ทั้งตัวท่านทั้งหลายเองและกษัตริย์ของท่านด้วย"
1Sm	13	1	ชาอูลขึ้นครองราชสมบัติแล้วหนึ่งปี และเมื่อพระองค์ทรงปกครองอิสราเอลเป็นเวลาสองปี
1Sm	13	2	ชาอูลจึงทรงคัดเลือกชายอิสราเอลสามพันคน สองพันคนอยู่กับชาอูลที่มีกษัตริย์และที่แดนที่อูซาเบธเอล อีกหนึ่งพันคนนั้นอยู่กับโยนาธานที่เมืองกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน ประชาชนนอกนั้นพระองค์ก็ปล่อยให้กลับคืนของแดนทุกคน
1Sm	13	3	โยนาธานได้ตีกองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตียซึ่งอยู่ที่เกบายาแพไป คนฟีลิสเตียได้ยินถึงเรื่องนั้น และชาอูลก็เปาเตรทั่วแผ่นดินนั้นว่า "ขอให้คนฮีบรูทั้งหลายได้ยิน"
1Sm	13	4	และคนอิสราเอลทั้งปวงได้ยินเขากล่าวว่า ชาอูลได้รับชนะกองทหารรักษาการของคนฟีลิสเตีย และคนอิสราเอลก็เป็นทีเกลียดชังของคนฟีลิสเตียเป็นอย่างยิ่ง ประชาชนได้ถูกเรียกออกมาให้สมทบกับชาอูลที่กิเลอาด
1Sm	13	5	และคนฟีลิสเตียชุมนุมกันเพื่อจะต่อสู้คนอิสราเอล มีารบสามหมื่น และพลม้าหกพัน และกองทหารนั้นก็มากมายเหมือนเม็ดทรายที่ฝั่งทะเล เขาก็ยกขึ้นมาตั้งค่ายอยู่ที่มิคมาซ ทางตะวันออกของเบธาเวน
1Sm	13	6	เมื่อคนอิสราเอลเห็นว่าตกอยู่ในที่คับแค้น (เพราะประชาชนถูกบีบบังคับอย่างหนัก) แล้วประชาชนก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ และในพุ่มไม้หนาทึบ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ในซอกหิน ในโอโม่งและในบ่อ			
1Sm	13	7	พวกฮีบรูบางคนได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังดินแดนภาคและกิเลอาด แต่ฝ่ายซาอูลพระองค์ยังประทับอยู่ที่กิเลอาด และประชาชนทั้งหมด
ติดตามพระองค์ไปด้วยตัวสั้น			
1Sm	13	8	พระองค์ทรงคอยอยู่เจ็ดวันตามเวลาที่ซาโมเอลกำหนดไว้ แต่ซาโมเอลมิได้มาที่กิเลอาด ประชาชนก็แตกกระจายไปจากพระองค์
1Sm	13	9	ดังนั้นซาอูลจึงตรัสว่า "จงนำเครื่องเผาบูชามาให้เราที่นี่ และเครื่องสันติบูชาด้วย" และพระองค์ก็ได้ถวายเครื่องเผาบูชา
1Sm	13	10	ต่อมาพอพระองค์ถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ ดุจเกิด ซาโมเอลก็มาถึง ซาอูลก็เสด็จออกไปต้อนรับและทรงกำชับท่าน
1Sm	13	11	ซาโมเอลถามว่า "ท่านได้กระทำอะไรไปแล้วนี้" และซาอูลตรัสตอบว่า "เมื่อข้าพเจ้าเห็นประชาชนแตกกระจายไปจากข้าพเจ้า และท่านก็ไม่
ได้มาภายในวันที่กำหนดไว้ และคนฟิลิเตียก็ได้ข่มขืนที่มิคมมาซ			
1Sm	13	12	ข้าพเจ้าจึงว่า 'บัดนี้ คนฟิลิเตียจะยกมารบกับข้าพเจ้าที่กิเลอาด และข้าพเจ้ายังมีได้ทูลขอพระกรุณาแห่งพระเยโฮวาห์' ข้าพเจ้าจึงข่มตัว
เอง และได้ถวายเครื่องเผาบูชา"			
1Sm	13	13	และซาโมเอลกล่าวแก่ซาอูลว่า " ท่านได้กระทำการที่โง่เขลาเสียแล้ว ท่านมิได้รักษาพระบัญชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์
ทรงบัญชาท่านไว้ เพราะพระเยโฮวาห์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรของท่านเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์แล้ว			
1Sm	13	14	แต่บัดนี้ราชอาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืน พระเยโฮวาห์ทรงหาชายอีกคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว และพระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
ชายผู้นั้นให้เป็นเจ้านายเหนือชนชาติของพระองค์ เพราะท่านมิได้รักษาซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านไว้"			
1Sm	13	15	และซาโมเอลก็ลุกขึ้นไปจากกิเลอาดถึงกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน และซาอูลทรงนับพลซึ่งอยู่กับพระองค์ได้ประมาณหกร้อยคน
1Sm	13	16	ซาอูลกับโยนาธานราชโอรสของพระองค์ และพลที่อยู่กับพระองค์ก็อยู่ในกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน แต่คนฟิลิเตียตั้งค่ายอยู่ที่มิคมมาซ
1Sm	13	17	มีกองปล้นออกมาจากค่ายคนฟิลิเตียสามกอง กองหนึ่งหันตรงไปยังโอเฟราห์ซึ่งแผ่นดินซูลัด
1Sm	13	18	อีกกองหนึ่งหันตรง ไปยังเบธโฮโรน และอีกกองหนึ่งหันตรง ไปยังพรมแดนซึ่งอยู่เหนือหุบเขาเศโอบิมตรงถิ่นทุรกันดาร
1Sm	13	19	คราวนั้นจะหาช่างเหล็กทั่วแผ่นดินอิสราเอลก็ไม่มี เพราะคนฟิลิเตียกล่าวว่า "เกรงว่าพวกฮีบรูจะทำดาบหรือหอกให้เอง"
1Sm	13	20	แต่คนอิสราเอลทุกคนลงไปยังฟิลิเตียเพื่อลิบเหล็ก โลหะ ขวาน และจอบของเขา
1Sm	13	21	แต่พวกเขาคิดคำลับสำหรับลิบจอบ โลหะ สามง่าม ขวาน และติดประดัก
1Sm	13	22	เพราะฉะนั้นเมื่อถึงวันทำศึกจะหาดาบหรือหอกในมือของพลที่อยู่กับซาอูลและโยนาธานก็ไม่ได้ แต่ซาอูลกับโยนาธานราชโอรสของพระองค์
มี			
1Sm	13	23	และกองทหารรักษาการของคนฟิลิเตียยกไปถึงทางที่ข้ามไปเมืองมิคมมาซ
1Sm	14	1	อยู่มาวันหนึ่งโยนาธานราชโอรสของซาอูลกล่าวกับคนหนุ่มที่ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า " มาเถิด ให้เราข้ามไปยังกองทหารรักษาการของคน
ฟิลิเตียข้างโน้น" แต่หาได้ทูลพระบิดาของตนให้ทราบไม่			
1Sm	14	2	ซาอูลทรงพักอยู่ที่ขานเมืองกิเบอาห์ใต้ต้นทับทิม ซึ่งอยู่ที่ตำบลมิโกรน พลซึ่งอยู่ด้วยมีประมาณหกร้อยคน
1Sm	14	3	กับอาหิยาห์บุตรชายอาหิทูบพี่ชายของอิกาโบด บุตรชายของฟินหัสผู้เป็นบุตรชายของเอลิบโรหิตแห่งพระเยโฮวาห์ที่เมืองซีโลห์ เขาก็ถือ
โผดไป และพวกพลไม่ทราบว่ายอนาธานไปแล้ว			
1Sm	14	4	ตามทางข้ามเขาที่โยนาธานหาซึ่งที่จะข้าม ไปยังค่ายของฟิลิเตียนั้น มียอดหินแหลมอยู่ฟากทางข้างนี้ และมียอดหินแหลมอยู่ฟากทางข้าง
โน้น ยอดหนึ่งมีชื่อว่าโบเชส อีกยอดหนึ่งชื่อเสนห์			
1Sm	14	5	หินแหลมยอดหนึ่งโผล่ขึ้นข้างเหนือหน้ามิคมมาซ และอีกยอดหนึ่งโผล่ขึ้นข้างใต้หน้ากิเบอาห์
1Sm	14	6	โยนาธานกล่าวกับคนหนุ่มที่ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า " มาเถิด ให้เราข้ามไปยังกองทหารรักษาการของคนเหล่านั้นที่มีได้เข้าสู่หนัด บางที
พระเยโฮวาห์จะทรงประกอบกิจเพื่อเรา เพราะว่าไม่มีสิ่งใดที่ขัดขวางพระเยโฮวาห์ได้ในกาที่พระองค์จะทรงช่วยให้พ้นไม่ว่าโดยคนมากหรือน้อย"			
1Sm	14	7	ผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านจึงตอบท่านว่า " จงกระทำพลั้งที่จิตใจของท่านอยากกระทำ หันไปเถิด ดุจเกิด ข้าพเจ้าอยู่ร่วมกับท่าน ตามแต่จิตใจของ
ท่านจะว่าอย่างไร"			
1Sm	14	8	แล้วโยนาธานกล่าวว่า " ดุจเกิด เราจะข้ามไปหาคนเหล่านั้น และจะลำแดงตัวของเราให้เขาเห็น
1Sm	14	9	ถ้าเขาจะกล่าวแก่เราว่า `จงคอยอยู่นกว่าเราจะมาเจ้า' แล้วเราจะยืนนิ่งอยู่ในที่ของเรา และเราจะไม่ไปหาเขา
1Sm	14	10	แต่ถ้าเขาว่า `จงขึ้นมาหาเราเถิด' แล้วเราจึงจะขึ้นไป เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมือเราแล้ว จะให้เรื่องนี้เป็นสัญญาณแก่เรา"
1Sm	14	11	ทั้งสองจึงลำแดงตัวให้กองทหารรักษาการคนฟิลิเตียเห็น และคนฟิลิเตียกล่าวว่า " ดุจเกิด พวกฮีบรูออกมาจากรูที่ซ่อนตัวอยู่แล้ว"
1Sm	14	12	และคนที่กองทหารรักษาการจึงร้องบอกโยนาธานและผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า " จงขึ้นมาหาเรา แล้วเราจะแจ้งให้เจ้าทราบสักเรื่องหนึ่ง"
และโยนาธานออกผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านว่า " จงตามข้าขึ้นมา เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเขาไว้ในมืออิสราเอลแล้ว"			
1Sm	14	13	แล้วโยนาธานก็คลานขึ้นไปและผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านก็ตามไปด้วย คนเหล่านั้นก็ล้มตายหน้าโยนาธาน และผู้ถือเครื่องอาวุธก็ฆ่าเขาทั้ง
หลายตามท่านไป			
1Sm	14	14	การฆ่าฟันครั้งแรกที่โยนาธานและผู้ถือเครื่องอาวุธของท่านได้กระทำนั้น มีประมาณยี่สิบคน อยู่ในระยะทางครึ่งรอย โกลในนาสักสองไร่
1Sm	14	15	และยังเกิดการสิ้นสะท้านในค่าย ในทุ่งนาและในหมู่ประชาชนทั้งหมด กองทหารนั้นและถึงกองปล้นก็ตกใจตัวสั้น แผ่นดินได้ไหว กระทำให้
เกิดการสั่นสะท้านมากยิ่งขึ้น			
1Sm	14	16	ยามของซาอูลที่อยู่ ณ กิเบอาห์แห่งคนเบนยามินก็มอดอยู่ และดุจเกิด มวลชนก็สลายไป รุ่งตีกันไปมา
1Sm	14	17	แล้วซาอูลจึงรับสั่งแก่พลที่อยู่กับท่านว่า " จงนับตัวผู้ใดได้ไปจากเราบ้าง" และเมื่อเขานับดูแล้ว ดุจเกิด โยนาธานและผู้ถือเครื่องอาวุธของ
ท่าน ไม่มีอยู่ที่นั่น			
1Sm	14	18	และซาอูลรับสั่งกับอาหิยาห์ว่า " จงนำหีบของพระเจ้ามาที่นี่" เพราะคราวนั้นหีบของพระเจ้าอยู่กับคนอิสราเอลด้วย
1Sm	14	19	อยู่มาเมื่อซาอูลตรัสกับโรหิต เสีย โกลาหลในค่ายฟิลิเตียก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซาอูลจึงตรัสกับโรหิตว่า " หดมือไว้ก่อน"
1Sm	14	20	ซาอูลกับบรรดาพลที่อยู่ด้วยก็รวมกันเข้า ไปทำศึก และดุจเกิด ดาบของทุกคนก็ต่อสู้เพื่อนของตน มีความสับสนอลหม่านอย่างยิ่ง
1Sm	14	21	ฝ่ายคนฮีบรูซึ่งเคยอยู่กับคนฟิลิเตียก่อนเวลานั้น คือผู้ที่ไปอาศัยอยู่กับพวกเขาในค่ายจากชนบทรอบๆ เขาทั้งหลายก็กลับมาเข้ากับคน
อิสราเอลผู้อยู่ฝ่ายซาอูลและโยนาธาน			
1Sm	14	22	ในทำนองเดียวกัน คนอิสราเอลทุกคนที่ซ่อนตัวอยู่ที่แดนเทือกเขาเอฟราอิม เมื่อได้ยินว่าคนฟิลิเตียกำลังหนี พวกเหล่านี้ก็ไล่ติดตามเขาไป
ทำศึกด้วย			
1Sm	14	23	พระเยโฮวาห์ทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นในวันนั้น และสงครามก็ผ่านตลอดเมืองเบธาเวนเลยไป
1Sm	14	24	และคนอิสราเอลต้องทขยาคาในวันนั้น เพราะซาอูลได้ทรงให้ประชาชนปฏิญาณไว้ว่า " ถ้าผู้ใดรับประทานอาหารก่อนเวลาเย็นวันนี้ ก่อน
เราแก่แค่นศัตรูแล้ว ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง"			
1Sm	14	25	เพราะฉะนั้นพวกพลจึงไม่รับประทานอาหารเลย
1Sm	14	26	และชาวแผ่นดินทกคนก็เข้ามาในป่า มีน้ำผึ้งอยู่ตามพื้นทุ่ง
1Sm	14	27	เมื่อประชาชนเข้าไปในป่านั้น ดุจเกิด น้ำผึ้งก็กำลังย่อยอยู่ แต่ไม่มีคนใดเอามือใส่ปาก เพราะเขากลัวคำปฏิญาณ
1Sm	14	27	แต่โยนาธาน ไม่ได้ยินคำปฏิญาณของพระราชบิดาที่ทรงให้ประชาชนปฏิญาณ จึงเอาปลายไม้ที่ถืออยู่แหย่ที่รังผึ้ง แล้วก็เอามือของท่านใส่ปาก
ตาก็แจ่มใสขึ้น			
1Sm	14	28	มีชายคนหนึ่งเรียนว่า " พระราชบิดาของท่านบังคับให้พวกพลปฏิญาณว่า `ผู้ใดที่รับประทานอาหารในวันนี้ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' " และ
พวกพลก็อ่อนเพลีย			
1Sm	14	29	แล้วโยนาธานจึงกล่าวว่า " บิดาของข้ากระทำให้แผ่นดินลำบาก ดูซิว่าตาของข้าแจ่มแจ้งเพียงไร เพราะข้ารับประทานน้ำผึ้งนี้แต่เล็กน้อย
1Sm	14	30	ถ้าวันนี้พวกพลได้กินของที่รับมาจากศัตรูซึ่งเขาหามาได้อย่างอิมหน่าจะดีกว่านี้สักเท่าใด เพราะขณะนี้การฆ่าฟันคนฟิลิเตียก็จะมากกว่ามิ
ใช่หรือ"			
1Sm	14	31	ในวันนั้นเขาทั้งหลายฆ่าฟันคนฟิลิเตียจากมิคมมาซถึงอัยยาโลน และพวกพลก็อ่อนเพลียนัก
1Sm	14	32	และพวกพลก็วิ่งเข้าหาของที่รับได้ เอาแกะและวัวและลูกวัวมาเสีย ณ ที่นั่นเอง และพวกพลก็กินเนื้อพร้อมกับเลือด
1Sm	14	33	แล้วเขาก็ไปทูลซาอูลว่า " ดุจเกิด พวกพลกำลังทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ โดยรับประทานพร้อมกับเลือด" และซาอูลจึงรับสั่งว่า " พวกเจ้าได้

ละเมิดแล้ว จงกลิ้งก้อนหินใหญ่มาให้เราวันนี้"

1Sm	14	34	และซาอูลตรัสว่า " ท่านจงกระจัดกระจายกันไปท่ามกลางพวกพลและบอกเขาว่า `ให้ทุกคนนำวัวหรือแกะของตัวเองมาฆ่าเสียที่นี่แล้วรับ
ประทาน	อย่ากระทำให้บาปต่อพระเยโฮวาห์ด้วยรับประทานพร้อมกับเลือด "	ดินนั้นทกคนก็นำวัวมาและฆ่าเสียที่นี่	
1Sm	14	35	และซาอูลก็สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เป็นแท่นบูชาแท่นแรกซึ่งพระองค์สร้างถวายแด่พระเยโฮวาห์
1Sm	14	36	แล้วซาอูลรับสั่งว่า " ให้เราลงไปตามคนฟีลิสเตียทั้งกลางคืน แล้วรับข้าวของของเขาสองถุงเช้า อย่านำให้เหลือสักคนเดียวเลย " และเขาทั้ง
หลายตอบว่า " จงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบทุกประการเถิด " แต่โปรทิตกล่าวว่ " ให้เราเข้ามาเฝ้าพระเจ้าที่นี่เถิด "			
1Sm	14	37	และซาอูลก็ทูลถามพระเจ้าว่า " สมควรที่ข้าพระองค์จะติดตามคนฟีลิสเตียหรือไม่ พระองค์จะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของอิสราเอล
หรือ " แต่ในวันนั้นพระองค์มิได้ทรงตอบท่าน			
1Sm	14	38	และซาอูลจึงตรัสว่า " มาที่นี่เถิด ท่านทั้งหลายที่เป็นประมุขของกองอิสราเอลฟังทราบและเห็นว่าบาปนี้ได้เกิดขึ้นอย่างไรในวันนี้
1Sm	14	39	เพราะว่าพระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยอิสราเอล ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด แม้ความผิดนั้นอยู่ที่โยนาธานบุตรชายของข้า เขาก็จะต้องตายเป็นแน่
ฉันนั้น " แต่ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่อยู่ในหมู่ประชาชนทั้งหมดนั้นตอบพระองค์			
1Sm	14	40	แล้วพระองค์จึงตรัสกับอิสราเอลทั้งปวงว่า " พวกท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายหนึ่ง เราและโยนาธานบุตรชายของเราจะอยู่อีกฝ่ายหนึ่ง " และ
ประชาชนทูลซาอูลว่า " ของจงกระทำตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด "			
1Sm	14	41	ดังนั้นซาอูลจึงทูลพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลว่า " ขอทรงสำแดงฝ่ายถูก " ข้างฝ่ายซาอูลและโยนาธานถูกสลาก แต่ฝ่ายประชาชน
รอดไป			
1Sm	14	42	แล้วซาอูลรับสั่งว่า " จีบสลากระหว่างเรากับโยนาธานบุตรชายของเรา " และโยนาธานถูกสลาก
1Sm	14	43	แล้วซาอูลจึงตรัสกับโยนาธานว่า " เจ้าได้กระทำอะไร จงบอกเรา " โยนาธานก็ทูลว่า " ข้าพระองค์ได้ชิมน้ำผึ้งที่ติดปลายไม้เท้าซึ่งอยู่ใน
มือของข้าพระองค์เล็กน้อยเท่านั้น และดูเถิด ข้าพระองค์ต้องตาย "			
1Sm	14	44	และซาอูลตรัสว่า " ขอพระเจ้าทรงลงโทษและยังหนักกว่า โยนาธาน เจ้าจะต้องตายแน่ "
1Sm	14	45	แล้วประชาชนจึงทูลซาอูลว่า " โยนาธานควรจะถึงตายหรือ เขาเป็นผู้ที่ได้ นำน้ำให้มิชยาห์ใหญ่ยิ่งนี้ในอิสราเอล ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้น
เลย พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด เส้นผมของท่านสักเส้นหนึ่งจะไม่ตกถึงดินฉันนั้น เพราะในวันนี้นั้นท่านได้กระทำกิจด้วยกันกับพระเจ้า " ประชาชนได้โยนาธานไว้ ท่านจึงไม่ถึง			
ตาย			
1Sm	14	46	แล้วซาอูลก็เลิกทัพ ไม่ติดตามคนฟีลิสเตีย และคนฟีลิสเตียกลับไปยังที่อยู่ของตน
1Sm	14	47	เมื่อซาอูลได้รับตำแหน่งกษัตริย์เหนืออิสราเอลนั้น พระองค์ได้ทรงต่อสูรบรบราดาตีตรุกด้าน ต่อสู้กับอับ กับชนอัมโมน กับเอโดม กับบรรดา
กษัตริย์แห่งโคบาห์ และกับคนฟีลิสเตีย ไม่ว่าพระองค์จะเห็นไปทางไหน พระองค์ก็ทรงกระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป			
1Sm	14	48	พระองค์ทรงรวบรวมกองทัพ และทรงโจมตีพวกอามาเลซ และทรงช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่เข้าปล้นเขา
1Sm	14	49	ฝ่ายโอรสของซาอูล มีโยนาธาน อิชวี มัลคีชวา และซ็อบิตาทั้งสองของพระองค์คือ คนหัวปีชื่อเมรบา และชื่อผู้น้องคือมีกาล
1Sm	14	50	ชื่อแม่เหล็กของซาอูลคืออาหิโนอัม บุตรสาวของอาหิมาอัส และชื่อแม่ทัพของพระองค์ คืออับเนอร์ บุตรชายเนอร์ ลุงของซาอูล
1Sm	14	51	คิซเป็นบิดาของซาอูล และเนอร์ผู้เป็นบิดาของอับเนอร์ เป็นบุตรชายของอาบิเอล
1Sm	14	52	ตลอดรัชกาลของซาอูลมีสงครามอย่างรุนแรงกับคนฟีลิสเตียอยู่เสมอ เมื่อซาอูลทรงเห็นผู้ใดเป็นคนแข็งแรงหรือเป็นคนแก้วกล้า ก็ทรงนำมา
ไว้ใช้ใกล้พระองค์			
1Sm	15	1	ซามูเอลก็เรียนซาอูลว่า " พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาเจิมท่านเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอ
ท่านฟังเสียงพระวจนะของพระเยโฮวาห์			
1Sm	15	2	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ` เราจะลงโทษอามาเลซในการที่สกัดทางอิสราเอลเมื่อเขาออกจากอียิปต์
1Sm	15	3	บัดนี้ท่านจงไปโจมตีอามาเลซ และทำลายบรรดาที่เขามีนั่นเสียให้สิ้นเชิง อย่าปราณีเขาเลย จงฆ่าเสียทั้งผู้ชายผู้หญิง ทั้งทารกและเด็กที่ยังดู
นม ทั้งวัว แกะ อูฐและลา " "			
1Sm	15	4	ดังนั้นซาอูลจึงรวบรวมพวกพลและตรวจพลที่ตำบลเทลาอิม ได้ทหารราบสองแสนคนและคนยุดาห์หนึ่งหมื่นคน
1Sm	15	5	ซาอูลก็ทรงยกกองทัพมายังเมืองแห่งหนึ่งของคนอามาเลซ และตั้งขุมอยู่ในหุบเขา
1Sm	15	6	และซาอูลตรัสแก่คนเคไนต์ว่า " ไปเถิด จงแยกไปเสีย ลงไปเสียจากคนอามาเลซ เกรงว่าเราจะทำลายพวกท่านไปพร้อมกับเขา เพราะท่านทั้ง
หลายได้แสดงความเมตตาต่อคนอิสราเอลทั้งหลายเมื่อเขาขอกออกมาจากอียิปต์ " ดังนั้นคนเคไนต์ก็แยกออกไปจากคนอามาเลซ			
1Sm	15	7	และซาอูลก็ทรงกระทำให้คนอามาเลซพ่ายแพ้ ตั้งแต่เมืองฮารัลลาห์ไกล ไปจนถึงเมืองซาร์ ซึ่งอยู่ด้านหน้าอียิปต์
1Sm	15	8	ทรงจับอากักกษัตริย์ของคนอามาเลซได้ทั้งเป็น และได้ฆ่าฟันประชาชนเสียอย่างสิ้นเชิงด้วยคมดาบ
1Sm	15	9	แต่ซาอูลและประชาชน ได้ไว้ชีวิตอากัก และที่ดื่ที่สุดของแกะกับวัวและสัตว์อ้วนพีกับลูกแกะ และสิ่งดีๆทั้งหมด ไม่ยอมทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง
ทุกสิ่งที่เขาถูกและไว้ค่า เขาก็ทำลายเสียสิ้น			
1Sm	15	10	แล้วพระวจนะแห่งพระเยโฮวาห์มายังซามูเอลว่า
1Sm	15	11	" เราเสียใจแล้วที่เราได้ตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ เพราะเขาได้หันกลับเสียจากการตามเรา และไม่ได้กระทำตามบัญญัติของเขา " และซามูเอลก็
โกรธจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์คืนยิ่งรุ่ง			
1Sm	15	12	และซามูเอลลุกขึ้นแต่เช้าตรู่เพื่อจะไปหาซาอูลในเช้าวันนั้น และมีคนไปเรียนซามูเอลว่า " ซาอูลเสด็จมาที่ภูเขาคาร์เมล และดูเถิด ทรง
มาสร้างที่ระลึกของพระองค์แล้วก็กินและผ่านเรื่อย ไปจนถึงไปถึงกิกลาก "			
1Sm	15	13	และซามูเอลก็มาหาซาอูล และซาอูลเรียนท่านว่า " ขอพระเยโฮวาห์อวยพระพรท่านเถิด ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเยโฮวา
ห์แล้ว "			
1Sm	15	14	และซามูเอลกล่าวว่า " ถ้าอย่างนั้นเสียแกะที่ร้องเข้าหาข้าพเจ้ากับเสียวัวที่ข้าพเจ้าได้อินหมายความว่าอะไร "
1Sm	15	15	ซาอูลตอบว่า " เขาทั้งหลายได้นำมาจากคนอามาเลซ เพราะพวกพลได้ไว้ชีวิตแกะและวัวที่ดื่ที่สุด เพื่อเป็นเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของท่าน นอกจากนั้นเราทั้งหลายก็ได้ทำลายเสียสิ้น "			
1Sm	15	16	แล้วซามูเอลจึงเรียนซาอูลว่า " ให้รอก่อน ข้าพเจ้าจะขอเรียนท่านว่า พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไรคืนนี้ " และซาอูลก็เรียนท่านว่า
" จงกล่าวไปเถิด "			
1Sm	15	17	และซามูเอลเรียนว่า " แม้ท่านเป็นแต่ผู้เล็กน้อยในสายตาของท่านเอง ท่านก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประมุขของบรรดาตระกูลอิสราเอล และพระ
เยโฮวาห์ก็ทรงเจิมท่านไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลมิใช่หรือ			
1Sm	15	18	และพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ท่านออกไปประกอบกิจ ตรัสว่า ` จงไปทำลายคนอามาเลซคนบาปหนาเสียให้สิ้นเชิง และต่อสู้กับเขานกว่าเขา
จะถูกผลาญเสียหมด '			
1Sm	15	19	เหตุใดท่านจึงไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ แต่ไปปลงถวายทรัพย์สิ่งของต่างๆ และกระทำไว้ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ "
1Sm	15	20	และซาอูลเรียนซามูเอลว่า " ข้าพเจ้าได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์แล้ว ข้าพเจ้าได้ไปประกอบกิจตามที่พระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้า
ไป ข้าพเจ้าได้คุมตัวอากักกษัตริย์แห่งคนอามาเลซมา และข้าพเจ้าก็ได้ทำลายคนอามาเลซเสียอย่างสิ้นเชิง			
1Sm	15	21	แต่พวกพลได้เก็บส่วนของทรัพย์เขลรวบรวมทั้งแกะและวัว ส่วนที่ดื่ที่สุดจากของซึ่งกำหนดให้ทำลายเสียให้สิ้นเชิงนั้น เพื่อนำมาเป็นเครื่องสัตว
บูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านในที่ในเมืองกิกลาก "			
1Sm	15	22	และซามูเอลกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชามากกว่ากับการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮ
วาห์หรือ ดูเถิด ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่งจะสถับฟังก็ดีกว่า ไขมันของบรรดาแกะผู้			
1Sm	15	23	เพราะการกบฏก็เป็นเหมือนบาปแห่งการถือฤกษ์ถือยาม และความต้อตึงก็เป็นเหมือนความชั่วช้าและการไหว้รูปเคารพ เพราะเหตุที่ท่านทอด
ทิ้งพระวจนะของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงถอดท่านออกจากตำแหน่งกษัตริย์ "			
1Sm	15	24	และซาอูลเรียนซามูเอลว่า " ข้าพเจ้าได้กระทำบาปแล้ว เพราะข้าพเจ้าได้ละเมิดพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์และคำของท่าน เพราะข้าพเจ้า
เกรงกลัวประชาชนและยอมฟังเสียงของเขาทั้งหลาย			
1Sm	15	25	เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านโปรดอภัยบาปของข้าพเจ้า และขอกลับไปกับข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้นมัสการพระเยโฮวาห์ "

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	15	26	และซามูเอลเรียนซาอูลว่า " ข้าพเจ้าจะไม่กลับไปกับท่าน เพราะท่านทอดทิ้งพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงถอดท่านจาก
เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล"			
1Sm	15	27	พอซามูเอลหันจะไป ซาอูลก็ได้ยึดชายเสื้อของท่านไว้และเสือนั้นก็ขาด
1Sm	15	28	และซามูเอลเรียนท่านว่า " ในวันนี้พระเยโฮวาห์ได้ทรงฉีกราซอณาจักรอิสราเอลเสียจากท่านแล้ว และทรงมอบให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่าท่าน
1Sm	15	29	ยิ่งกว่านี้ผู้ทรงเป็นกำลังของอิสราเอลจะไม่สาหรือกลับใจ เพราะว่าเขาจะกระทำชมนนย์ที่จะกลับใจไม่"
1Sm	15	30	ฝ่ายซาอูลจึงเรียนว่า " ข้าพเจ้าได้กระทำบาปแล้ว แต่บัดนี้ขอท่านให้เกียรติแก่ข้าพเจ้า ต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของประชาชนของข้าพเจ้า และต่อ
หน้าคนอิสราเอล ขอกลับไปกับข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้มีมลการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"			
1Sm	15	31	ซามูเอลจึงกลับตามซาอูลไป และซาอูลก็มีมลการพระเยโฮวาห์
1Sm	15	32	แล้วซามูเอลกล่าวว่า " ท่านทั้งหลายจงนำอากั๊กษัตริย์ของคองามาเลฆมาให้ข้าพเจ้า " และอากั๊กก็เข้ามาหาท่านด้วยหน้าตาเบิกบาน อากั๊ก
กล่าวว่า " ความซมขึ้นแห่งความตายก็ผ่านพ้นไปแน่แล้ว"			
1Sm	15	33	ฝ่ายซามูเอลกล่าวว่า " ดาบของท่านได้กระทำให้ผู้หญิงไว้บุตรฉันใด มารดาของท่านจะไว้บุตรในหมู่พวกผู้หญิงทั้งหลายฉันนั้น " และซามู
เอลก็ฟีนอากั๊กเสียเป็นท่อนๆต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ในกิกลาก			
1Sm	15	34	ฝ่ายซามูเอลก็ไปราม่าห์ และซาอูลก็เสด็จขึ้นไปยังวังของพระองค์ที่กิเบอาห์แห่งซาอูล
1Sm	15	35	และซามูเอล ไม่มาพบซาอูลอีกจนวันสิ้นชีพ แต่ซามูเอล ได้โตกเศร่าเพราะซาอูล และพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยที่ได้ทรงกระทำให้ซาอูล
ลเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล			
1Sm	16	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า " จงจะเป็นทุกขเรื่องซาอูลนานเท่าใดเล่า เมื่อเราถอดเขาจากเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลแล้ว จงเต็มใจฉันให้
เต็มเขาสัตว์ของเจ้า แล้วก็ไปเถาะ เราจะใช้เจ้าไปหาเจสซิวาเบธเอลเซม เพราะว่าในหมู่พวกบุตรชายของเขาเราจัดเตรียมกษัตริย์องค์หนึ่งไว้แล้วสำหรับเรา"			
1Sm	16	2	ซามูเอลก็กราบทูลว่า " ข้าพระองค์จะไปอย่างไรได้ ถ้าซาอูลได้ยื่นเขามาหาข้าพระองค์เสีย " และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " จงนำวัวตัวเมียไป
กับเจ้าตัวหนึ่ง และกล่าวว่า ` ข้าพเจ้ามาถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์'			
1Sm	16	3	จงเชิญเจสซิวาเบธการถวายสัตวบูชาฉันนี้ แล้วเราจะสำแดงให้เจ้ารู้ว่าเจ้าควรจะทำประการใด เจ้าจงเชิญให้เรารู้ซึ่งเราจะบอกชื่อแก่เจ้า"
1Sm	16	4	ซามูเอลก็กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา และมาที่เบธเอลเซม พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นก็ตัวสั่นออกมาหาท่านกล่าวว่า " ท่านมาอย่างสันติ
หรือ"			
1Sm	16	5	และซามูเอลตอบว่า " มาอย่างสันติ เรามาถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ จงชำระตัวของท่านให้บริสุทธิ์ และขอเชิญมาที่การถวายสัตวบูชา
กับเรา " และซามูเอลก็ชำระตัวเจสซิวาเบธและบุตรชายทั้งหลายของท่านให้บริสุทธิ์ และเชิญเขาเหล่านั้นให้ไปยังการถวายสัตวบูชา			
1Sm	16	6	อยูมาเมื่อเขาทั้งหลายมาแล้วท่านก็มองเห็นเอลีอับจึงคิดว่า " ผู้ที่พระองค์ทรงให้เจิมไว้ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แน่แล้ว"
1Sm	16	7	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า " อย่ามองดูที่รูปร่างหน้าตาหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยเราไม่ยอมรับเขา เพราะพระเยโฮวาห์
ทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู ด้วยว่ามนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจิตใจ"			
1Sm	16	8	แล้วเจสซิวก็เรียกเอลีอับมาดับไฟเดินผ่านหน้าซามูเอล ท่านกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้"
1Sm	16	9	แล้วเจสซิวก็ให้ซิมมาห์เดินผ่าน ไป และท่านก็กล่าวว่า " พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกผู้นี้"
1Sm	16	10	แล้วเจสซิวก็ให้บุตรชายทั้งเจ็ดคนเดินผ่านหน้าซามูเอล และซามูเอลบอกกับเจสซิวว่า " พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเลือกคนเหล่านี้"
1Sm	16	11	แล้วซามูเอลกล่าวแก่เจสซิวว่า " บุตรชายของท่านอยู่ที่ไหนหมดแล้วหรือ " เจสซิวตอบว่า " ยังมีคนสุดท้ายอีกคนหนึ่ง ดูกิด เขากำลังเลี้ยงแกะ
อยู่ " และซามูเอลกล่าวแก่เจสซิวว่า " จงใช้คนไปตามเขามา เพราะเราจะไม่ยอมนั่งจนกว่าเขาจะมาที่นี่"			
1Sm	16	12	เจสซิวก็ใช้คนไปนำเขามา ฝ่ายเขาเป็นคนผิวแดงๆ มีใบหน้าสวยและรูปร่างงามน่าดู และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " จงลุกขึ้นเจิมตั้งเขาไว้ เพราะ
เป็นคนนี้แหละ"			
1Sm	16	13	ซามูเอลจึงนำขวดเขาน้ำมันและเจิมตั้งเขาไว้ท่ามกลางพี่ชายของเขา และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็สวมทับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้น
ไป และซามูเอลก็กลับขึ้นไปยังราม่าห์			
1Sm	16	14	ฝ่ายพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็ปราศจากซาอูล และวิญญาณชั่วจากพระเยโฮวาห์ก็ทรมาณซาอูล
1Sm	16	15	และพวกมหาดเล็กของซาอูลก็กราบทูลว่า " ดูกิด บัดนี้วิญญาณชั่วจากพระเจ้ากำลังทรมาณพระองค์อยู่
1Sm	16	16	ขอเจ้านายของข้าพระองค์ทั้งหลาย จงบัญชาผู้รับใช้ของพระองค์ผู้ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ให้หาคนที่ฝีมือในการตีพิณเขาคู และต่อมา
เมื่อวิญญาณชั่วจากพระเจ้าถึงพระองค์ ก็ให้เขาตีพิณเขาคูแล้วพระองค์จะหายดี"			
1Sm	16	17	ซาอูลก็รับสั่งผู้รับใช้ของพระองค์ว่า " จงไปหาชายคนหนึ่งที่ดีพิณ ได้ดีมาให้เรา นำเขามาหาเรา"
1Sm	16	18	คนหนึ่งไปในพวกผู้รับใช้ทูลว่า " ดูกิด ข้าพระองค์เห็นบุตรชายคนหนึ่งของเจสซิวาเบธเอลเซม เป็นผู้ฝีมือในการตีพิณ เป็นคนกล้าหาญ
เป็นนักรบ เจลียวฉลาดในกิจการงาน และเป็นคนมีหน้าตาดีและพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเขา"			
1Sm	16	19	เพราะฉะนั้นซาอูลจึงส่งผู้สื่อสารไปยังเจสซิวกล่าวว่า " จงให้ดาวิดบุตรชายของท่านผู้อยู่กับแกะนั้นมาหาเรา"
1Sm	16	20	และเจสซิวก็จัดลาตัวหนึ่งบรรทุกขนมปัง และถุงหนึ่งใส่เนื้องูหนึ่ง กับลูกแพะตัวหนึ่ง ผักไปกับดาวิดบุตรชายของท่านให้ถวายซาอูล
1Sm	16	21	ดาวิดก็มาเฝ้าซาอูลและเข้ารับราชการ ซาอูลก็ทรงรักดาวิดมาก ดาวิดก็ได้เป็นคนถือเครื่องอาวุธของซาอูล
1Sm	16	22	และซาอูลทรงส่งซาอูลไปยังเจสซิวว่า " เราขอรับให้ท่าน โปรดอนุญาตให้ดาวิดมาเยี่ยมเยียนของหน้าเราเถิด เพราะเขาเป็นที่โปรดปรานในสายตา
ของเรา "			
1Sm	16	23	อยูมาเมื่อวิญญาณชั่วจากพระเจ้ามาสิงซาอูลเมื่อไร ดาวิดก็หยิบพิณเขาคูใช้มีออดถวาย ซาอูลก็ทรงซมขึ้นขึ้นและหายดี และวิญญาณชั่วก็
ปราศจากพระองค์ไป			
1Sm	17	1	ฝ่ายคนฟีลิสเตียก็รวบรวมกองทัพเพื่อจะทำสงคราม เขามาซมนมกันอยู่ที่ตำบลโลโคท ซึ่งเป็นเขตยูดาห์ และตั้งค่ายอยู่ระหว่างตำบลโลโคท
กับตำบลอาเซคาห์ที่เอเฟสดัมมิม			
1Sm	17	2	และซาอูลกับคนอิสราเอลก็ซมนมกัน และตั้งค่ายอยู่ที่หีบเขาเอลาห์ และวางแนวไว้ต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย
1Sm	17	3	คนฟีลิสเตียยืนอยู่ที่ภูเขาข้างหนึ่ง และคนอิสราเอลยืนอยู่ที่ภูเขาอีกข้างหนึ่ง มีหีบเขาคั่นกลาง
1Sm	17	4	มีผู้หนึ่งชื่อไกลิอัทเป็นยอดทหาร ได้ออกมาจากค่ายคนฟีลิสเตีย เป็นชาวเมืองกัท สูงหกศอกครึ่ง
1Sm	17	5	เขาสวมหมวกทองสัมฤทธิ์ ไว้ที่ศีรษะ และสวมเสื้อเกราะ เสื้อเกราะนั้นหนักห้าพันเชลเป็นทองสัมฤทธิ์
1Sm	17	6	และสวมสนับแข้งทองสัมฤทธิ์ที่ขา และมีหอกทองสัมฤทธิ์เขวนอยู่ที่บา
1Sm	17	7	ตามหอกนั้นเหมือนไม้กระพั้นทองผ้า ตัวหอกหนักหกร้อยเชลเป็นเหล็ก ทหารถือโล่ของเขาเดินออกหน้า
1Sm	17	8	เขาออกมายืนตะโกนไปทางแนวอิสราเอลว่า " เจ้าทั้งหลายออกมาทำศึกทำไมเล่า ข้าเป็นคนฟีลิสเตียไม่ใช่หรือ เจ้าก็เป็นข้าของซาอูลไม่ใช่
หรือ จงเลือกคนแทนพวกเจ้า ให้เขาลงมาหาฉันนี้			
1Sm	17	9	ถ้าเขาสามารถสู้รบและฆ่าตัวข้าได้ พวกเราจะยอมเป็นข้าของพวกเจ้า แต่ถ้าข้าชนะเขาและฆ่าเขาตาย แล้วพวกเจ้าต้องเป็นข้าของพวกเรา
และรับใช้เรา"			
1Sm	17	10	และคนฟีลิสเตียคนหนึ่งกล่าวว่า " วันนีข้าขอท้ากองทัพอิสราเอล จงส่งคนมาสู้กันเถิด"
1Sm	17	11	เมื่อซาอูลและคนอิสราเอลทั้งสิ้น ได้ยินถ้อยคำของคนฟีลิสเตียคนนั้น เขาทั้งหลายก็ท้อใจและกลัวมาก
1Sm	17	12	ฝ่ายดาวิดเป็นบุตรชายของชาวเอเฟธาห์คนหนึ่งแห่งเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ ชื่อเจสซิว ผู้มีบุตรชายแปดคน ในรัชกาลของซาอูล ชายคนนี้
เป็นคนแก่แล้วเป็นคนอายุมาก			
1Sm	17	13	บุตรชายใหญ่สามคนของเจสซิวก็ตามซาอูลไปทำศึกแล้ว ชื่อของบุตรชายสามคนที่ไปทำศึกนั้นคือ บุตรหัวเป็ลอิอับ คนถัดมาบีนาดับ และ
คนที่สามซิมมาห์			
1Sm	17	14	ดาวิดเป็นบุตรสวดท้อง พี่ชายทั้งสามคนก็ตามซาอูลไปแล้ว
1Sm	17	15	แต่ดาวิดกลับจากซาอูลไปเลี้ยงแกะของบิดาที่เบธเลเฮม
1Sm	17	16	คนฟีลิสเตียคนนั้น ได้ออกมาเยี่ยมเยียนทั้งเช้าและเย็นตั้งสี่สิบวัน
1Sm	17	17	เจสซิวจึงดาวิดบุตรชายของตนว่า " ข้าพเจ้านี้เองพาหนะหนึ่ง และซมนมปังสิบก้อนนี้ อันจัดไว้ให้พวกพี่ชายของเจ้า จงเอาไปให้พี่ชายของเจ้าที่ค่าย

เร็ว ๆ
 1Sm 17 18 และจงนำเนยแข็งสิบชิ้นนี้ไปให้แก่ผู้บังคับกองพันของเขาด้วย ว่าพี่ชายของเจ้าทุกขลุ่ยอย่างไร แล้วรีบของฝ่ากมาจากเขาบ้าง"
 1Sm 17 19 ฝ่ายซาอูลกับเขาทั้งหลายและคนอิสราเอลทั้งปวง อยู่ที่หุบเขาเอลาห์สู้รบกับคนฟีลิสเตียอยู่
 1Sm 17 20 ดาวิดจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด และทิ้งแเกาะไว้กับผู้ดูแลนำเสบียงอาหารเดินทางไปตามที่เจสซีได้บัญชาแก่เขา และเขาก็มาถึงเขตค่ายขณะเมื่อกองทัพกำลังยกออกไปสู่แนวรบพลางร้องกราวศึก
 1Sm 17 21 คนอิสราเอลกับคนฟีลิสเตียก็ยกมาจะปะทะกันกองทัพปะทะกองทัพ
 1Sm 17 22 ดาวิดก็มอบสัมภาระไว้กับผู้ดูแลกองสัมภาระ และวิ่งไปที่แนวรบไปทักทายพี่ชายของตน
 1Sm 17 23 เมื่อเขากำลังพูดกันอยู่ ดูเถิด คนฟีลิสเตียชาวเมืองกัท ยอดทหารที่ชื่อไกล้อ้อออกมาจากแนวรบฟีลิสเตีย กล่าวท้าทายแต่ก่อนและดาวิดก็ได้ยิน
 1Sm 17 24 เมื่อบรรดาคนอิสราเอลเห็นชายคนนั้นก็วิ่งหนีเขาไป กลัวเขามาก
 1Sm 17 25 คนอิสราเอลพูดว่า "เจ้าเคยเห็นคนนี้ออกมานั้นหรือ เขาออกมาท้าทายอิสราเอลแท้ๆ ถ้าใครฆ่าเขาได้ กษัตริย์จะพระราชทานทรัพย์ให้เขามากมาย และจะมอบราชธิดาให้ด้วย และกระทำไหว้วานบิดาของเขาเป็นคนยกเว้นการเกณฑ์ในอิสราเอล"
 1Sm 17 26 และดาวิดกล่าวแก่ชายคนที่ยืนอยู่ข้างเขาว่า "เขาจะทำอย่างไรแก่คนที่ฆ่าคนฟีลิสเตียคนนี้ได้ และนำเอาความเหี้ยมหยามอิสราเอลไปเสียคนฟีลิสเตียผู้มิได้เข้าสู่หนัดคนนี่คือใครเล่า เขายังมาท้าทายกองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนมอยู่"
 1Sm 17 27 ประชาชนก็ตอบเขาอย่างเดียวกันว่า "ผู้ที่มาเขาได้ก็จะได้รับดังที่กล่าวมาแล้วนั้น"
 1Sm 17 28 ฝ่ายเอลีอับที่ชายหีบปีได้อินคำที่ดาวิดพูดกับชายคนนั้น เอลีอับก็โกรธดาวิดกล่าวว่า "เจ้าลงมาทำไม เจ้าทิ้งแเกาะไม้ก็ตัวที่ถื่นทรกัณดารไว้กับใคร ชำรุดถึงความทะเยอทะยานของเจ้า และความคิดชั่วของเจ้า เพราะเจ้าลงมาเพื่อจะมาดูเขารบกัน"
 1Sm 17 29 ดาวิดจึงตอบว่า "ผมได้ทำอะไรไปแล้วเล่า ไม่มีเหตุผลหรือ"
 1Sm 17 30 เขาจึงหนีไปหาคนอื่นเสีย และพูดอย่างเดียวกัน และประชาชนก็ตอบแก่เขาอย่างครวญคราง
 1Sm 17 31 เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินคำที่ดาวิดพูด เขาทั้งหลายก็เล้าความให้ซาอูลทราบ ซาอูลจึงใช้คนให้มาตามดาวิด
 1Sm 17 32 ดาวิดก็ทูลซาอูลว่า "อย่าให้จิตใจของผู้ใดผ่อไปเพราะชายคนนั้นเลย ผู้รับใช้ของพระองค์จะไปสู้รบกับคนฟีลิสเตียคนนี้"
 1Sm 17 33 และซาอูลกล่าวแก่ดาวิดว่า "เจ้าไม่สามารถที่จะไปสู้รบกับชายฟีลิสเตียคนนั้นดอก เพราะเจ้าเป็นแต่เด็กหนุ่ม และเขาเป็นทหารชำนาญศึกมาตั้งแต่หนุ่มๆแล้ว"
 1Sm 17 34 แต่ดาวิดทูลซาอูลว่า "ผู้รับใช้ของพระองค์เคยดูแลแกะของบิดา และเมื่อมีสิงโตหรือหมีมาเอาลูกแกะตัวหนึ่งไปจากฝูง
 1Sm 17 35 ข้าพระองค์ก็ไล่ตามหามัน และฆ่าลูกแกะนั้นให้พ้นมาจากปากของมัน ถ้ามันลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็จับหนวดเขรของมัน และทุบตีมันจนตาย
 1Sm 17 36 ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ฆ่าสิงโตและหมีนั้นมาแล้ว คนฟีลิสเตียผู้มิได้เข้าสู่หนัดคนนี้ก็เหมือนสัตว์เหล่านั้นตัวหนึ่ง ด้วยเขาได้ท้าทายกองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนมอยู่"
 1Sm 17 37 และดาวิดทูลต่อไปว่า "พระเยโฮวาห์ผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ได้พ้นจากเท้าของสิงโตและจากเท้าของหมี จะทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือของคนฟีลิสเตียคนนี้" และซาอูลจึงตรัสแก่ดาวิดว่า "จงไปเถอะ และพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับเจ้า"
 1Sm 17 38 แล้วซาอูลก็ทรงเอาเครื่องอาวุธของพระองค์สวมให้ดาวิด ทรงสวมหมวกทองสัมฤทธิ์บนศีรษะของเขา และสวมเสื้อเกราะให้เขา และดาวิดก็คาดดาบที่เท้าของเขา เขาลงเดินดูเห็นว่าใช้ไม่ได้ เพราะเขาไม่ชิน แล้วดาวิดจึงทูลซาอูลว่า "ข้าพระองค์จะสวมเครื่องเหล่านี้ไปไม่ได้ เพราะว่าข้าพระองค์ไม่ชิน" ดาวิดจึงปลดออกเสีย
 1Sm 17 40 แล้วจึงถือไม้เท้าไว้ และเลือกก้อนหินเกลี้ยงจากลำธารได้ห้าก้อน จึงใส่ในย่ามผู้เลี้ยงแกะของเขาในถุงของเขาและมีถือถืองีอยู่ เขาก็เข้าไปใกล้คนฟีลิสเตียคนนั้น
 1Sm 17 41 คนฟีลิสเตียนั้นก็ออกมาใกล้ดาวิด พร้อมกับคนถือโล่เดินออกหน้า
 1Sm 17 42 เมื่อคนฟีลิสเตียมองไปรอบๆ และเห็นดาวิดก็ตกใจ เพราะเขาเป็นแต่คนหนุ่ม ผิวแดงๆ และมีใบหน้างดงาม
 1Sm 17 43 คนฟีลิสเตียจึงทูลดาวิดว่า "ข้าเป็นมหาหรือเจ้าจึงถือไม้เท้ามาหาข้า" และคนฟีลิสเตียคนนั้นก็แข่งดาวิดออกนามพระของตน
 1Sm 17 44 คนฟีลิสเตียพูดกับดาวิดว่า "มาหาข้านี้ ข้าจะเอาเนื้อของเจ้าให้กินในอากาศกับสัตว์ในทุ่งกัน"
 1Sm 17 45 แล้วดาวิดก็พูดกับคนฟีลิสเตียคนนั้นว่า "ท่านมาหาข้าพเจ้าด้วยดาบ ด้วยหอกและด้วยหอกขัด แต่ข้าพเจ้ามาหาท่านในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งกองทัพอิสราเอล ผู้ซึ่งท่านได้ท้าทายนั้น
 1Sm 17 46 ในวันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงมอบท่านไว้ในมือข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะประหารท่าน และตัดศีรษะของท่านเสีย และในวันนั้นข้าพเจ้าจะให้ศพของกองทัพฟีลิสเตียแก่คนในอากาศและแก่สัตว์ป่า เพื่อที่พวกนี้จะทราบว่ามีพระเจ้าพระองค์หนึ่งในอิสราเอล
 1Sm 17 47 และชุมนุมชนนี้ทั้งสิ้นจะทราบว่ามีพระเจ้าผู้ทรงช่วยด้วยดาบหรือด้วยหอก เพราะว่าการรบเป็นของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงมอบท่านไว้ในมือของเราทั้งหลาย"
 1Sm 17 48 อูมาเมื่อคนฟีลิสเตียคนนั้นลุกขึ้นเข้ามาใกล้เพื่อปะทะดาวิด ดาวิดก็วิ่งเข้าหาแนวรบเพื่อปะทะกับคนฟีลิสเตียคนนั้นอย่างรวดเร็ว
 1Sm 17 49 และดาวิดเอามือขว้างเข้าไปในยามเหยียบหินก้อนหนึ่งออกมา แล้วเหยียบหินก้อนนั้นด้วยสายสลึง ถูกคนฟีลิสเตียคนนั้นที่หน้าผาก ก้อนหินจมเข้าไปในหน้าผาก เขาก็ล้มหน้าคว่ำลงที่ดิน
 1Sm 17 50 ดังนั้นดาวิดก็ชนะคนฟีลิสเตียคนนั้นด้วยสลึงและก้อนหินก้อนหนึ่ง และคว่ำคนฟีลิสเตียคนนั้นลง และฆ่าเขาเสีย ดาวิดไม่ติดตามอยู่ในมือตั้งนั้นแล้วดาวิดจึงวิ่งไปยืนอยู่นอกริมคนฟีลิสเตียคนนั้น หยิบดาบของเขาซึ่งออกจากริมอกฆ่าเขาเสียและตัดศีรษะของเขาออกเสียด้วยดาบเล่มนั้น เมื่อคนฟีลิสเตียเห็นว่ายอดทหารของเขาตายเสียแล้วก็พากันหนีไป
 1Sm 17 52 คนอิสราเอลกับคนยูดาห์ก็ลุกขึ้นโห่ร้องไล่ติดตามคนฟีลิสเตียไกล ไปจนถึงหุบเขาและถึงประตูเมืองเอโครน ทหารฟีลิสเตียที่บาดเจ็บจึงล้มลงตามทางจากซาอาราอิม ไกล ไปจนถึงเมืองกัทและเมืองเอโครน
 1Sm 17 53 และคนอิสราเอลก็กลับมาจากการไล่ติดตามคนฟีลิสเตีย และมาปล้นค่ายของเขา
 1Sm 17 54 ดาวิดก็นำศีรษะของคนฟีลิสเตียคนนั้นมาที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาเอาเครื่องอาวุธของเขาไว้ที่เต็นท์ของตนแล้ว
 1Sm 17 55 เมื่อซาอูลทรงเห็นดาวิดออกไปต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย จึงตรัสถามอับเนอร์แม่ทัพของพระองค์ว่า "อับเนอร์ ชายหนุ่มคนนี้เป็นลูกของใคร" และอับเนอร์ทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงพระชนมอยู่แน่ฉันใด ข้าพระองค์ไม่ทราบ"
 1Sm 17 56 กษัตริย์จึงรับสั่งว่า "ไปสืบถามดูว่า เจ้าหนุ่มคนนั้นเป็นลูกของใคร"
 1Sm 17 57 เมื่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟีลิสเตีย อับเนอร์ก็มาพาตัวเขาเข้าไปเฝ้าซาอูลถึงศีรษะของคนฟีลิสเตียคนนั้นไปด้วย
 1Sm 17 58 ซาอูลจึงตรัสถามเขาว่า "เจ้าหนุ่มเอ๋ย เจ้าเป็นลูกของใคร" และดาวิดทูลว่า "ข้าพระองค์เป็นบุตรของเจสซีชาวเบธเลเฮมผู้รับใช้ของพระองค์"
 1Sm 18 1 อูมาเมื่อดาวิดทูลซาอูลเสร็จแล้ว จิตใจของโยนาธานก็ผูกสมัครรักไว้กับจิตใจของดาวิด และโยนาธานก็รักเธออย่างรักชีวิตของท่านเอง
 1Sm 18 2 และวันนั้นซาอูลก็ทรงกักตัวเธอไว้ ไม่ยอมให้เธอกลับไปบ้านบิดาของเธอ
 1Sm 18 3 แล้วโยนาธานก็กระทำพันธสัญญากับดาวิด เพราะท่านรักเธออย่างกับรักชีวิตของท่านเอง
 1Sm 18 4 โยนาธานก็ถอดเสื้อคลุมออกมามอบให้แก่ดาวิดพร้อมทั้งเครื่องแต่งตัว ดาบ คันทวน และเข็มขัดด้วย
 1Sm 18 5 และดาวิดก็ออกไปประพடுத்த้อย่างเฉลียวฉลาด ไม่ว่าซาอูลจะใช้เธอไป ณ ที่ใด ดังนั้นซาอูลจึงทรงตั้งเธอให้อยู่เหนือการรับทั้งหลาย เธอก็เป็นที่ยอมรับในสายตาประชาชน และในสายตาราชาราชการทั้งปวงของซาอูลด้วย
 1Sm 18 6 อูมาเมื่อดาวิดกลับมาจากการฆ่าคนฟีลิสเตียนั้นกำลังเดินทางอยู่ พวกผู้หญิงก็ออกมาจากบรรดาหัวเมืองอิสราเอล ร้องเพลงและเต้นรำต้อนรับกษัตริย์ซาอูล ด้วยรำมะนา ด้วยความเบิกบานสำราญใจ และด้วยเครื่องดนตรี
 1Sm 18 7 และเมื่อพวกผู้หญิงเต้นรำวันรุ่งขึ้นนั้นก็ขับร้องรับกันว่า "ซาอูลฆ่าคนเป็นพันๆ และดาวิดฆ่าคนเป็นหมื่นๆ"
 1Sm 18 8 ซาอูลทรงกริ้วนัก คำที่ร้องกันนั้นไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์เลย พระองค์ตรัสว่า "เขาสรรเสริญดาวิดว่าฆ่าคนเป็นหมื่นๆ ส่วนเราเขาว่าฆ่าแต่เพียงเป็นพันๆ ดาวิดจะได้อะไรอีกเล่านอกจากราชอาณาจักร"

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	18	9	ซาอูลก็ทรงใช้ชายดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป
1Sm	18	10	อยู่มากในวังขึ้นวิญญานชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสิงซาอูล ซาอูลก็ทรงพยากรณ์อยู่ในวังของพระองค์ ดาวิดก็กำลังติดพิณอย่างที่เธอเคยติดถวาย
ทกวีนมา ซาอูลทรงถือหอกอยู่			
1Sm	18	11	และซาอูลก็ทรงพุ่งหอก ด้วยนิ้ว " ข้าจะปักดาวิดให้ติดกับผนังเสีย " แต่ดาวิดก็หนีไปจากพระพักตร์พระองค์ได้ถึงสองครั้ง
1Sm	18	12	ซาอูลก็ทรงกลัวดาวิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ แต่ทรงพรางจากซาอูลแล้ว
1Sm	18	13	ดังนั้นซาอูลจึงรับสั่งให้ชายดาวิดไปให้พ้นพระพักตร์ ตั้งเป็นผู้บังคับการกองพัน และเธอได้เข้าออกอยู่ต่อหน้าประชาชน
1Sm	18	14	ดาวิดกระทำอย่างเฉลียวฉลาดในทุกประการ และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ
1Sm	18	15	เมื่อซาอูลทรงเห็นว่าดาวิดได้กระทำอย่างเฉลียวฉลาดยิ่ง ก็ทรงเกรงกลัวดาวิด
1Sm	18	16	แต่คนอิสราเอลและคนยูดาห์ทั้งสิ้นรักดาวิด เพราะเธอเข้าออกต่อหน้าเขาทั้งหลาย
1Sm	18	17	ฝ่ายซาอูลจึงรับสั่งกับดาวิดว่า " ดูเถิด นี้อีบบุตรสาวคนโตของเราชื่อเมรบ เราจะมอบเมนางให้เป็นภรรยาของเธอ ขอแต่เธอเองเป็นคนกล้า
หาญและสู้ศึกของพระเยโฮวาห์เท่านั้น " เพราะซาอูลทรงดำริว่า " อย่าให้มือของเราจะต้องเขาเลย ให้มือคนฟิลิเตียจะต้องเขาดีกว่า "			
1Sm	18	18	ดาวิดทูลซาอูลว่า " ในอิสราเอลข้าพระองค์คือผู้ใด ชีวิตของข้าพระองค์คืออะไร หรือเรือนบรรพบุรุษของข้าพระองค์คือผู้ใด ที่ข้าพระองค์
ควรจะเป็นราชบุตรเขยของกษัตริย์ "			
1Sm	18	19	แต่อยู่มาก เมื่อถึงเวลาที่ทรงยกเมรบราชธิดาของซาอูลให้เป็นภรรยาของดาวิด เมนางก็ถูกยกให้เป็นภรรยาของอาดรีเอลชาวเมโหลธาห์
1Sm	18	20	ฝ่ายมีกาลราชธิดาของซาอูลนั้นรักดาวิด มีคนเอาเรื่อง ไปทูลซาอูล เรื่องนี้เป็นที่พอพระทัยพระองค์
1Sm	18	21	ซาอูลทรงดำริว่า " ให้เรายกเมนางให้แก่เธอ เมนางจะได้เป็นกับดักเธอ และมือของคนฟิลิเตียจะได้ต่อสู้เธอ " ดังนั้นซาอูลจึงรับสั่งแก่ดา
วิดว่า " วันนี้เธอจะเป็นบุตรเขยของเราเช่นเดียวกัน "			
1Sm	18	22	ซาอูลทรงบัญชาหมหาดเล็กว่า " จงพูดเป็นส่วนตัวกับดาวิดว่า ` ดูเถิด กษัตริย์พอพระทัยในเธอ และบรรดามหาดเล็กของพระองค์ก็รักเธอ
เพราะฉะนั้นจงเป็นบุตรเขยของกษัตริย์เถิด " "			
1Sm	18	23	และมหาดเล็กของซาอูลพูดเรื่องนี้ให้ดาวิดฟัง ดาวิดก็ถามว่า " ท่านทั้งหลายเห็นว่า ที่จะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์นั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยอยู่หรือ
ด้วยข้าพเจ้าเป็นแต่คนจน และไม่มีชื่อเสียงอะไรเลย "			
1Sm	18	24	และมหาดเล็กของซาอูลจึงทูลว่า " ดาวิดพูดอย่างนั้นอย่างนี้ "
1Sm	18	25	ซาอูลจึงรับสั่งว่า " เจ้าจงพูดเช่นนี้แก่ดาวิดว่า ` กษัตริย์ไม่มีพระประสงค์จะเอาอะไรในการแต่งงานเลย นอกจากหนึ่งปลายองคชาตของคน
ฟิลิเตียสักหนึ่งร้อย เพื่อพระองค์จะทรงแก้แค้นศัตรูของกษัตริย์ " "			
1Sm	18	26	ฝ่ายซาอูลทรงดำริว่าจะให้ดาวิดตายเสียด้วยมือของคนฟิลิเตีย
1Sm	18	27	และเมื่อมหาดเล็กกล่าวคำเหล่านี้ให้ดาวิดฟัง ก็เป็นทีพอใจดาวิดที่จะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์ เวลาที่กำหนดไว้ยังไม่หมด ไป
ดาวิดก็ลุกขึ้นไปพร้อมกับคนของเธอ ได้ฆ่าคนฟิลิเตียเสียสองร้อยคน และดาวิดก็กำหนึ่งปลายองคชาตของคนเหล่านั้นมาถวายแก่กษัตริย์			
ครบจำนวน เพื่อเธอจะเป็นบุตรเขยของกษัตริย์ ซาอูลจึงยกมีกาลพระราชธิดาของพระองค์ให้เป็นภรรยาของดาวิด			
1Sm	18	28	ซาอูลทรงเห็นและทราบวาพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับดาวิด และมีกาลพระราชธิดาของซาอูลรักเธอ
1Sm	18	29	ซาอูลทรงเกรงกลัวดาวิดมากยิ่งขึ้น ดังนั้นซาอูลจึงเป็นศัตรูของดาวิดเรื่อยมา
1Sm	18	30	บรรดาเจ้านายแห่งคนฟิลิเตียก็ออกมาทำสงคราม ต่อมาเมื่อเขาทั้งหลายจะออกมาแล้ว ดาวิดก็ได้กระทำอย่างเฉลียวฉลาดมากกว่าบรรดา
ข้าราชการของซาอูล ชื่อเสียงของเธอจึงโด่งดังมาก			
1Sm	19	1	ซาอูลตรัสกับโยนาธานราชบุตรและกับบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ว่าให้เขาทั้งหลายฆ่าดาวิดเสีย
1Sm	19	2	แต่โยนาธานราชบุตรของซาอูลพอใจในดาวิดมาก และโยนาธานก็บอกดาวิดว่า " ซาอูลเสียดใจของฉันทหาของจะฆ่าเธอเสีย เพราะฉะนั้นบัด
นี้ ขอจงระวังตัวให้ดีจนพรุ่งนี้เช้า จงอยู่เสียในที่ลับซ่อนตัวไว้			
1Sm	19	3	และฉันทจะออกไปยืนอยู่ข้างประตูเมืองในทุ่งนาที่เธออยู่ และฉันทจะทราบทุกเสด็จพ่อด้วยเรื่องของเธอ ถ้าฉันทรู้เรื่องอะไรจะบอกให้ทราบ "
1Sm	19	4	โยนาธานกล่าวขมวดาวิดให้ซาอูลราชบิดาฟังทูลว่า " ขอขกษัตริย์อย่าทรงกระทำบาปต่อดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์เลย เพราะดาวิดหาได้กระทำ
บาปสิ่งใดต่อพระองค์ไม่ และการงานของเธอก็เป็นงานปฏิบัติพระองค์อย่างดี			
1Sm	19	5	เพราะเธอเสียชีวิตของตน และประหารคนฟิลิเตียนั้น และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้มีการช่วยให้พ้นอย่างใหญ่หลวงเพื่ออิสราเอลทั้งปวง
พระองค์ทรงเห็นแล้วและทรงชื่นชมยินดี แต่โลนพระองค์จึงจะกระทำบาปต่อโลหิตที่ไร้ความผิด ด้วยการฆ่าดาวิดเสียอย่างปราศจากเหตุผล "			
1Sm	19	6	ซาอูลก็ทรงฟังเสียงของโยนาธานและซาอูลจึงปฏิญาณว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนมอยู่แนฉันใด ดาวิดจะไม่ต้องถูกประหารชีวิตเลยฉันท
นั้น "			
1Sm	19	7	และโยนาธานก็เรียกดาวิด และโยนาธานแจ้งให้เธอทราบถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น และโยนาธานนำดาวิดเข้าเฝ้าซาอูล และดาวิดได้เข้าเฝ้าซาอูล
อย่างแต่ก่อน			
1Sm	19	8	สงครามได้เกิดขึ้นอีก ดาวิดก็ออกไปต่อสู้กับคนฟิลิเตีย และได้ฆ่าฟันเสียเป็นอันมาก เขาทั้งหลายจึงหนีไปเสียจากเธอ
1Sm	19	9	แล้ววิญญานชีวิตจากพระเยโฮวาห์ก็เข้ามาสิงซาอูล เมื่อพระองค์ประทับในวังของพระองค์ ทรงหอกอยู่ และดาวิดก็กำลังติดพิณถวาย
1Sm	19	10	และซาอูลทรงพุ่งหอกหมายปักดาวิดให้ติดฝาผนัง แต่เธอก็หลบหนีพระพักตร์ซาอูลไป ซาอูลจึงทรงพุ่งหอกติดผนัง และดาวิดก็หลบหนีรอด
ไปได้ในคืนนั้น			
1Sm	19	11	ซาอูลทรงใช้ผู้สื่อสารไปที่บ้านของดาวิดเพื่อเฝ้าดูเธอ และเพื่อจะฆ่าเธอเสียในเวลาเช้า แต่มีกาลภรรยาของดาวิดบอกดาวิดว่า " ถ้าคืนนี้เธอ
ไม่ช่วยชีวิตของเธอไว้ให้พ้น พรุ่งนี้เธอจะถูกฆ่าตาย "			
1Sm	19	12	มีกาลจึงหยอนดาวิดลงทางหน้าต่าง และเธอก็หนีรอดไป
1Sm	19	13	มีกาลได้นำรูปเคารพมาวางไว้บนเตียงนอน และวางหมอนขนแพะไว้ที่ศีรษะ เอาผ้าห่มคลุมไว้
1Sm	19	14	เมื่อซาอูลส่งผู้สื่อสารไปจับดาวิด มีกาลตอบว่า " เขาไม่สบาย "
1Sm	19	15	แล้วซาอูลส่งผู้สื่อสารนั้นให้ไปดูดาวิดอีก สั่งว่า " จงนำเขามาหาเราทั้งเตียง เพื่อเราจะได้ฆ่าเขาเสีย "
1Sm	19	16	เมื่อผู้สื่อสารเข้ามา ดูเถิด รูปเคารพก็อยู่ในเตียง พร้อมกับหมอนขนแพะอยู่ที่ศีรษะ
1Sm	19	17	ซาอูลรับสั่งถามมีกาลว่า " โฉนเจ้าจึงหลอกหลวงเรา และปล่อยศัตรูของเราไปเสีย เขาจึงรอดพ้นไป " และมีกาลทูลตอบซาอูลว่า " เธอพูดกับ
หมอมฉันทว่า ` ปล่อยให้ฉันทไปเถิด จะให้ฉันททำอะไรไม่เล่า " "			
1Sm	19	18	ฝ่ายดาวิดก็หนีรอดไป เธอมาหาซามูเอลที่เมืองรามัท และเล่าทุกเรื่องซึ่งซาอูลได้ทรงกระทำแก่เธอให้ซามูเอลฟัง เธอและซามูเอลก็ไปอยู่เสียที่
นาโยท			
1Sm	19	19	มีคนไปทูลซาอูลว่า " ดูเถิด ดาวิดอยู่ที่นาโยทในเมืองรามัท "
1Sm	19	20	ซาอูลก็รับสั่งให้ผู้สื่อสารไปจับดาวิด และเมื่อเขาไปเห็นหมผู้พยากรณ์กำลังพยากรณ์ด้วย และซามูเอลยืนเป็นหัวหน้าเขาทั้งหลาย พระวิญญาน
ของพระเจ้ายิ่งสถิตกับผู้สื่อสารของซาอูล และเขาทั้งหลายก็พยากรณ์ด้วย			
1Sm	19	21	เมื่อมีคนไปทูลซาอูล พระองค์ก็ทรงใช้ผู้สื่อสารอื่นไป และคนเหล่านั้นก็พยากรณ์ด้วย ซาอูลทรงใช้ให้ผู้สื่อสารไปครั้งที่สาม เขาทั้งหลายก็
พยากรณ์ด้วย			
1Sm	19	22	ซาอูลก็เสด็จไปที่รามัทเอง มาถึงบ่อน้ำใหญ่ที่ในเมืองเสก และรับสั่งถามว่า " ซามูเอลกับดาวิดอยู่ที่ไหน " มีคนทูลว่า " ดูเถิด เขาทั้งสองอยู่
ที่นาโยทในเมืองรามัท "			
1Sm	19	23	พระองค์จึงเสด็จไปที่นั่นยังนาโยทในเมืองรามัท และพระวิญญานของพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์ด้วย ทรงดำเนนเพลงพยากรณ์เพลงจน
เสด็จถึงนาโยทที่เมืองรามัท			
1Sm	19	24	พระองค์ทรงถอดฉลองพระองค์ออกด้วย และก็ทรงพยากรณ์ต่อหน้าซามูเอล และบรรทมเปลือยกายอยู่ตลอดวันนั้นและตลอดคืนนั้น ดังนั้น
เขาจึงพูดกันว่า " ซาอูลอยู่ในจำพวกผู้พยากรณ์ด้วยหรือ "			
1Sm	20	1	ดาวิดก็หนีจากนาโยทในเมืองรามัท และมาหาโยนาธานกล่าวว่า " ข้าพเจ้าได้กระทำสิ่งใด อะไรเป็นความชั่วช้าของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้
กระทำความผิดบาปอันใดต่อเสด็จพ่อของท่าน พระองค์จึงได้แสวงชีวิตของข้าพเจ้า "			
1Sm	20	2	และโยนาธานจึงตอบเธอว่า " ขอพระเจ้ายำอาวยอมให้เป็นชนนั้นเลย เธอไม่ต้องตายดอก ดูเถิด เสด็จพ่อจะมีได้ทรงกระทำการใหญ่น้อยสิ่งใด

The Holy Bible in Thai (KJV)

โดยมิให้ฉันรู้ ทำไมเสด็จพอจะปิดบังเรื่องนี้จากฉันเล่า คงไม่เป็นเช่นนั้นแน่"

1Sm	20	3	ดาวิดจึงปฏิญาณยิ่งกว่านั้นอีกและกล่าวว่า " เสด็จพ่อของท่านทรงทราบอย่างแน่นอนว่า ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน และพระองค์ตรัสว่า `อย่าให้โยนาธานรู้เรื่องนี้เลย เกรงว่าเขาจะเศร้าใจ' พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้นฉันใด และท่านก็มีชีวิตอยู่นั้นฉันใด ความจริงมีอยู่ว่า ระหว่างข้าพเจ้ากับความตายก็ยิ่งเหลืออีกเพียงก้าวเดียวฉันนั้น"
1Sm	20	4	โยนาธานจึงพูดกับดาวิดว่า " จิตใจเธอปรารถนาอะไร ฉันจะทำตามเพื่อเธอ"
1Sm	20	5	ดาวิดจึงกล่าวกับโยนาธานว่า " ดุเถิด พรุ่งนี้เป็นวันขึ้นค่ำ ข้าพเจ้าไม่ควรรวมโต๊ะเสวยกับกษัตริย์ แต่ขอโปรดให้ข้าพเจ้าไปซ่อนตัวอยู่ที่ในทุ่งนาจนถึงเย็นวันที่สาม"
1Sm	20	6	ถ้าเสด็จพ่อของท่านเห็นข้าพเจ้าขาด ไป ก็ขอโปรดทูลพระองค์ว่า `ดาวิดได้วิ่งวอนขอลาข้าพระองค์รีบกลับไปเมืองเบธเลเฮมเมืองของตน เพราะที่นั่นทั้งครอบครัวทำการถวายสัตวบูชาประจำปี'
1Sm	20	7	ถ้าพระองค์รับสั่งว่า `ดีแล้ว' ผู้รับใช้ของท่านก็ดีไป แต่ถ้าพระองค์ทรงกริ้ว ก็ขอทราบเถิดว่า พระองค์ดำริการร้าย
1Sm	20	8	เพราะฉะนั้นขอท่านกรุณากระทำแก่ผู้รับใช้ของท่านด้วยใจจงรัก เพราะท่านได้กระทำพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์กับผู้รับใช้ของท่านแล้ว แต่ถ้าความชั่วช้ามีอยู่ในข้าพเจ้า ขอท่านฆ่าข้าพเจ้าเสียเองเถิด เพราะท่านจะนำข้าพเจ้า ไปให้เสด็จพ่อของท่านทำไม"
1Sm	20	9	โยนาธานจึงกล่าวว่า " อย่าให้หิวโหยอย่างนี้เลยนะ ถ้าฉันทราบว่าจะเสด็จพ่อคิดร้ายต่อเธอ ฉันจะไม่ไปบอกเธอหรือ"
1Sm	20	10	แล้วดาวิดก็กล่าวแก่โยนาธานว่า " ถ้าเสด็จพ่อของท่านตอบท่านอย่างใดฉันก็จะบอกแก่ข้าพเจ้าได้"
1Sm	20	11	และโยนาธานบอกดาวิดว่า " มาเถิด ให้เราเข้าไปในทุ่งนา"
1Sm	20	12	และโยนาธานกล่าวแก่ดาวิดว่า " โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เมื่อฉันได้หึงดูเสด็จพ่อของฉันในวันพรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ หรือในวันทีสาม ดุเถิด ถ้ามีอะไรติดต่อดาวิด และฉันจะไม่ใช้คนไปบอกเธอทีเดียว"
1Sm	20	13	ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษแก่โยนาธานและยิ่งหนักกว่า แต่ถ้าเสด็จพ่อพอพระทัยที่จะทำร้ายเธอ ฉันจะบอกเธอให้ทราบ และส่งให้เธอหนีไปให้พ้นภัย ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเธอ
1Sm	20	14	อย่างไรที่พระองค์ทรงสถิตกับเสด็จพ่อของฉัน
1Sm	20	15	ถ้าฉันยังมีชีวิตอยู่ต่อไป ขอเธอสำแดงความเมตตาแห่งพระเยโฮวาห์ต่อฉัน เพื่อฉันจะไม่ต้องตาย
1Sm	20	16	ขออย่าตัดความกรุณาของเธอที่มีต่อความขวนขวายนของฉันเป็นนิตย์ ในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกำจัดการผู้ทรยศทุกคนของดาวิดเสียจากพื้นพิภพแล้ว"
1Sm	20	17	โยนาธานจึงทำพันธสัญญากับบวงศาคณาของดาวิดว่า " ขอพระเยโฮวาห์ทรงแก้แค้นต่อศัตรูของดาวิดเถิด"
1Sm	20	18	และโยนาธานก็ให้ดาวิดปฏิญาณอีกครั้งหนึ่งโดยความรักของท่านที่มีต่อเธอ เพราะท่านรักเธออย่างรักชีวิตของตนเอง
1Sm	20	19	แล้วโยนาธานจึงพูดกับดาวิดว่า " พรุ่งนี้เป็นวันขึ้นค่ำ และเขาจะเห็นว่าเธอขาดไป เพราะที่นั่นของเธอจะว่างอยู่"
1Sm	20	20	เมื่อเธออยู่สามวันแล้ว เธอจงไปโดยเร็ว ไปยังที่ที่เธอได้ซ่อนตัวอยู่ ในวันแห่งการกระทำนั้น และคอยอยู่ข้างศิลาเอเชล
1Sm	20	21	ฉันจะยิงลูกธนูสามลูกไปข้างๆที่นั่น อย่างกับว่าฉันยิงเป้า และดุเถิด ฉันจะใช้เด็กไปสั่งว่า `จงไปหาลูกธนู' ถ้าฉันพูดกับเด็กนั้นว่า `ดุเถิด ลูกธนูอยู่ข้างหน้าของเจ้า ไปเอามา' แล้วขอเธอเข้ามา เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้นฉันใด เธอก็ปลอดภัยแล้ว ไม่มีอันตรายอันใดฉันนั้น"
1Sm	20	22	แต่ถ้าฉันพูดกับเด็กหนุ่มนั้นว่า `ดุเถิด ลูกธนูอยู่ข้างหน้าเจ้าโน้น' เธอจงไปเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งเธอไปแล้ว
1Sm	20	23	ส่วนเรื่องที่เธอและฉันได้พูดกันนั้น ดุเถิด พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเธอและฉันเป็นนิตย์"
1Sm	20	24	ดาวิดจึงซ่อนตัวอยู่ในทุ่งนา และเมื่อถึงวันขึ้นค่ำ กษัตริย์ก็ประทับเสวยพระกระยาหาร
1Sm	20	25	กษัตริย์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์อย่างที่เคยทรงกระทำ คือประทับที่พระที่นั่งข้างฝาผนัง โยนาธานยืนอยู่และอับเนอร์นั่งอยู่ข้างชาอูล แต่ที่ของดาวิดก็ว่างอยู่
1Sm	20	26	อย่างไรก็ดีในวันนั้นชาอูลมิได้ตรัสประกาศใด เพราะทรงดำริว่า " ดาวิดคงเกิดเหตุบางอย่าง เขาคงมกลิน เขาคงมกลินแน่"
1Sm	20	27	อยู่มาวันรุ่งขึ้น คือวันที่สองของเดือน ที่ของดาวิดก็ว่างอยู่ และชาอูลก็ตรัสกับโยนาธานราชบุตรของพระองค์ว่า " ทำไมบุตรเจสซิมิได้มารับประทานอาหาร ทั้งวันนี้และวันนี้"
1Sm	20	28	โยนาธานทูลตอบชาอูลว่า " ดาวิดได้วิ่งวอนขอลาข้าพระองค์ไปยังบ้านเบธเลเฮม
1Sm	20	29	เขาว่า `ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้าไป เพราะครอบครัวของข้าพเจ้ามีการถวายสัตวบูชาในเมือง และพี่ชายของข้าพเจ้าสั่งให้ข้าพเจ้าไปที่นั่น บัดนี้ถ้าข้าพเจ้าได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ข้าพเจ้าก็ขอร้องให้ท่านอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมพี่ชายของข้าพเจ้า' ด้วยเหตุนี้เขาจึงมิได้มาที่โต๊ะของกษัตริย์"
1Sm	20	30	แล้วความกริ้วของชาอูลก็พลุ่งขึ้นต่อโยนาธาน พระองค์ตรัสกับท่านว่า " เจ้า ลูกของหญิงกบฏและวิปลาส ข้าไม่รู้หรือว่าเจ้าเลือกบุตรเจสซิมิมาให้ความอับอายแก่เจ้าเองและให้ความอับอายแก่ความเปลือยเปล่าแห่งแม่ของเจ้า"
1Sm	20	31	ตราบใดที่ลูกของเจสซิมิชีวิตอยู่บนดิน ตัวเจ้าหรือราชอาณาจักรของเจ้าก็จะตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจงไปตามเขามาให้เรา เพราะเขาจะต้องตายแน่"
1Sm	20	32	แล้วโยนาธานจึงทูลตอบชาอูลพระราชบิดาของท่านว่า " ทำไมเขาจะต้องถูกประหาร เขาได้กระทำผิดสิ่งใดพระเจ้าข้า"
1Sm	20	33	แต่ชาอูลได้ทรงฟังหอกใส่ท่านเพื่อจะฆ่าท่าน ดังนั้นโยนาธานจึงทราบ ว่า พระราชบิดาของท่านหมายฆ่าดาวิดเสีย
1Sm	20	34	โยนาธานจึงลุกขึ้นจากโต๊ะด้วยความโกรธยิ่งนัก มิได้รับประทานอาหารในวันที่สองของเดือนนั้น เพราะท่านเศร้าใจด้วยเรื่องดาวิด เพราะว่าพระราชบิดาของท่านได้หมายฆ่าหน้าดาวิด
1Sm	20	35	ต่อมารุ่งเช้าขึ้นโยนาธานก็ออกไปที่ทุ่งนาตามทีนั้นดหมายไว้กับดาวิด มีเด็กไปด้วยคนหนึ่ง
1Sm	20	36	และท่านสั่งเด็กนั้นว่า " จงวิ่งไปหาลูกธนูที่ฉันยิงไป" เมื่อเด็กนั้นวิ่งไป โยนาธานก็ยิงธนูลูกหนึ่งขึ้นหน้าไป
1Sm	20	37	และเมื่อเด็กนั้นมาถึงที่ที่ลูกธนูซึ่งโยนาธานยิงไปนั้น โยนาธานก็ร้องสั่งเด็กนั้นว่า " ลูกธนูอยู่ข้างหน้าโน้น ไม่ใช่หรือ"
1Sm	20	38	และโยนาธานร้องสั่งเด็กนั้นว่า " จงรีบไปโดยเร็วอย่าหยุดอยู่" เด็กของโยนาธานก็ไปเก็บลูกธนู และกลับมามาหาชายของตน
1Sm	20	39	แต่เด็กนั้นไม่ทราบเรื่อง โยนาธานและดาวิดเท่านั้นที่ทราบ
1Sm	20	40	และโยนาธานก็มอบอาวุธของท่านให้เด็กนั้น และบอกเขาว่า " ไป จงแบกสิ่งเหล่านี้ไปในเมือง"
1Sm	20	41	เมื่อเด็กนั้นไปแล้ว ดาวิดก็ลุกขึ้นมาจากที่ที่อยู่ที่ได้ ขมพ่นาลงถึงดิน แล้วกราบลงสามครั้ง และทั้งสองก็จับกัน และร้องไห้กัน จนดาวิดร้องมากเหลือเกิน
1Sm	20	42	โยนาธานจึงกล่าวกับดาวิดว่า " ของไปเป็นสุขเถิด เพราะเราทั้งสองได้ปฏิญาณไว้แล้วในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์ว่า `พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นพยานระหว่างฉันและเธอ และระหว่างเชื้อสายของฉันกับเชื้อสายของเธอสืบไปเป็นนิตย์' " ดาวิดก็ลุกขึ้นจากไป และโยนาธานก็เข้าไปในเมือง
1Sm	21	1	แล้วดาวิดก็มายังเมืองโนบฮาทาห์ในเบลทาร์ และอาหิมิเลคตัวสั้นอยู่เมื่อพบดาวิดจึงพูดกับท่านว่า " ทำไมท่านจึงมาคนเดียว และไม่มีผู้ใดมากับท่าน"
1Sm	21	2	ดาวิดจึงพูดกับอาหิมิเลคปโรหิตว่า " กษัตริย์ทรงบัญชาข้าพเจ้าให้ทำเรื่องหนึ่งรับสั่งแก่ข้าพเจ้าว่า `อย่าบอกเรื่องซึ่งเราใช้เจ้าไปกระทำการนั้นแก่ผู้ใดให้รู้เลย และด้วยเรื่องซึ่งเรามอบหมายแก่เจ้านั้น' ข้าพเจ้าได้ตนดหมายไว้กับพวกผู้รับใช้ ณ ที่แห่งหนึ่ง
1Sm	21	3	ท่านมีอะไรติดมืออยู่บ้างเล่า ขอมอบขนมปังไว้ใ้ในมือข้าพเจ้าสักห้าก้อน หรืออะไรๆที่มีที่นี้ก็ได้"
1Sm	21	4	ปโรหิตนั้นตอบดาวิดว่า " ข้าพเจ้าไม่มีขนมปังธรรมาคาดติดมือเลย แต่มีขนมปังบิสสิทรี ขอแต่คนหนุ่มได้อยู่ห่างจากผู้หญิงมาแล้วก็แล้วกัน"
1Sm	21	5	และดาวิดก็ตอบท่านปโรหิตว่า " ที่จริง ตั้งแต่วางอกไปปฏิบัติงาน ผู้หญิงก็ถูกกันไว้ให้ห่างจากเราทั้งหลายประมาณสามวัน และภาชนะของคนหนุ่มกับบิสสิทรี และขนมปังนั้นเป็นอย่างไรรวมดอยแล้ว ถึงแม้ว่าขนมปังนั้นถูกชำระให้บริสุทธิ์ในภาชนะแล้ว"
1Sm	21	6	ดังนั้นปโรหิตจึงมอบขนมปังบิสสิทรีให้แก่ดาวิด เพราะที่นั่นไม่มีขนมปังอื่นนอกจากขนมปังหน้าพระพักตร์ ซึ่งเก็บมาจากหน้าพระพักตร์
1Sm	21	7	พระเยโฮวาห์ เพื่อวางขนมปังใหม่ในวันที่เก็บเอาขนมปังเก่านั้นออกไป
1Sm	21	8	ในวันนั้นมีชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่นเป็นผู้รับใช้ของชาอูล มีธูระต้องเผ่าพระเยโฮวาห์อยู่ เขาชื่อโดเอก คนเอดม เป็นหัวหน้าคนเลี้ยงสัตว์ของชาอูล
1Sm	21	8	และดาวิดกล่าวแก่อาหิมิเลคว่า " ท่าน ไม่มีหอกหรือดาบติดมืออยู่สักเล่มหนึ่งหรือ ด้วยข้าพเจ้ามิได้นำดาบหรือเครื่องอาวุธติดมาเลย เพราะราชการของกษัตริย์เป็นการด่วน"
1Sm	21	9	ปโรหิตนั้นจึงกล่าวว่า " ดาบของโกลิอัทคนฟิลิเตีย ซึ่งท่านฆ่าเสียที่หุบเขาเอลาห์นั้น ดุเถิด ยังห้อยอยู่ที่ข้างหลังเอโฟด ถ้าท่านต้องการดาบ

The Holy Bible in Thai (KJV)

นั้นจงเอาไปเถิด นอกจากเล่มนั้นแล้วก็ไม่มีความอื่นอีก" และดาวิดกล่าวว่า "ไม่มีความอื่นเหมือนดาบเล่มนั้นแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าเกิด"		
1Sm 21 10	และดาวิดก็ลุกขึ้นในวันนั้นหนีจากพระพักตร์ซาอูลไปหาอาคิซกษัตริย์เมืองกัท	
1Sm 21 11	และมหาเดลีซของอาคิซพูดว่า "ดาวิดคนนี้มีโซ่หรือที่เป็นกษัตริย์ของแผ่นดินนั้น เขามีได้เต็มรำและขับเพลงรับกันหรือว่า `ชาอูลฆ่าคนเป็นพี่น้อง และดาวิดฆ่าคนเป็นพี่น้อง'"	
1Sm 21 12	และดาวิดก็จำถ้อยคำเหล่านั้นไว้ในใจและกลัวอาคิซกษัตริย์เมืองกัทอย่างมาก	
1Sm 21 13	ท่านจึงเปลี่ยนอาภรณ์ไปข้างหน้าเขาทั้งหลาย และกระทำตนเป็นคนบ้าในเมื่อเขา เทียวกาไว้ที่ประตูรั้ว และปล่อยให้หลายไหลลงประอะครา	
1Sm 21 14	อาคิซจึงสั่งผู้รับใช้ของท่านว่า "ดูเถิด เจ้าเห็นว่าคนนั้นบ้า แล้วเจ้าพาเขามาหาเราทำไม	
1Sm 21 15	ข้าพเจ้าคนบ้าหรือ เจ้าจึงพาคนนั้นมาทำบ้าให้ข้าพเจ้า คนอย่างนี้ควรเข้ามาในนิเวศของข้าหรือ"	
1Sm 22 1	ดาวิดก็จากที่นั่นหนีไปอยู่ที่ถ้ำอวลลิม เมื่อพี่ชายของท่านและวงศ์วานบิดาของท่านทั้งสิ้น ได้ยิน เรื่องเขาก็ลงไปหาท่านที่นั่น	
1Sm 22 2	แล้วทุกคนที่มีความทุกข์ยาก และทุกคนที่มีหนี้สิน และทุกคนที่ไม่มีความพอใจก็พากันมาหาท่าน และท่านก็เป็นหัวหน้าของเขาทั้งหลาย มี	
คนมาด้วยสมอบอยู่กับท่านประมาณสี่ร้อยคน		
1Sm 22 3	ดาวิดก็ออกจากที่นั่น ไปยังเมืองมิสปาห์ในแผ่นดินโมอับ และท่านทูลกษัตริย์เมืองโมอับว่า "ขอโปรดให้บิดามารดาของข้าพเจ้ามาอยู่กับ	
พระองค์เถิด จนกว่าข้าพเจ้าจะทราบว่าจะทรงกระทำประการใดเพื่อข้าพเจ้า"		
1Sm 22 4	และท่านก็นำบิดามารดาของข้าพเจ้ามาแก่กษัตริย์เมืองโมอับ และท่านทั้งสองก็อาศัยอยู่กับกษัตริย์ตลอดเวลาที่ดาวิดอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง	
1Sm 22 5	แล้วผู้พยากรณ์จากดกกล่าวแก่ดาวิดว่า "ท่านอย่าอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งนี้เลย จงไปเข้าไปในแผ่นดินยูดานเถิด" ดาวิดก็ไปและมาอยู่ในป่าเฮเรท	
1Sm 22 6	ฝ่ายซาอูลทรงได้ยินว่าผู้มีบุพบดาวิดและคนที่อยู่กับท่าน (เวลานั้นซาอูลประทับที่เมืองกิเบอาห์ที่ดัดัน ไม่แห่งหนึ่งซึ่งที่รามาห์ ทรงหอกอยู่ และ	
บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ก็ยืนอยู่รอบพระองค์)		
1Sm 22 7	และซาอูลตรัสกับผู้รับใช้ที่ยืนอยู่รอบพระองค์ว่า "เจ้าทั้งหลายพวกคนเบนยามิน จงฟังเถิด บุตรของเจสซิชะจะให้ท่านและสวนองุ่นแก่เจ้าทั้ง	
หลายหรือ จะตั้งเจ้าทั้งหลายให้เป็นผู้บังคับการกองพันกองร้อยหรือ		
1Sm 22 8	เจ้าทั้งหลายจึงได้คิดบงกชต่อเรา ไม่มีใครแจ้งแก่เราเลย เมื่อลูกของเราทำพันธไมตรีกับบุตรของเจสซิชะนี้ ไม่มีผู้ใดร่วมทุกข์กับเรา หรือแจ้ง	
แก่เราว่า ลูกของเราปลุกปั่นผู้รับใช้ของเราให้ต่อสู้เรา คอยข่มขู่เราอยู่อย่างทุกวันนี้"		
1Sm 22 9	โดเอกคนเอนโดมซึ่งอยู่เหนือผู้รับใช้ของซาอูลจึงทูลตอบว่า "ข้าพเจ้าพระองค์เห็นบุตรเจสซิชะที่เมืองโนบมาหาอาทิมเลบบุตรอาทิม	
1Sm 22 10	แล้วเขาก็ทูลถามพระเยโฮวาห์ให้ท่าน และให้เสวยอาหาร และให้ดาบของโกลิอัทคนฟิลิเตียแก่ท่านไป"	
1Sm 22 11	แล้วกษัตริย์ก็ชี้ให้ไปเรียกอาทิมเลบโรทิต บุตรชายอาทิม และวงศ์วานบิดาของท่านทั้งสิ้น ผู้เป็นปโรทิตเมืองโนบ ทุกคนก็มาหากษัตริย์	
1Sm 22 12	และซาอูลตรัสว่า "บุตรอาทิมเลย จงฟังเถิด" เขาทูลตอบว่า "เจ้านายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์อยู่ที่นั่น"	
1Sm 22 13	และซาอูลตรัสแก่เขาว่า "ทำไมเจ้าจึงร่วมกับกบฏต่อเรา ทั้งเจ้าและบุตรของเจสซิชะ ในการที่เจ้าได้ให้ขนมปังและดาบแก่เขา และได้ทูลถาม	
พระเจ้าให้เขา เขาจึงลุกขึ้นต่อสู้เรา และคอยข่มขู่เราอยู่อย่างทุกวันนี้"		
1Sm 22 14	และอาทิมเลบทูลตอบกษัตริย์ว่า "ในบรรดาข้าราชการผู้รับใช้ของพระองค์ มีผู้ใดเล่าที่จะสัดข้อยอย่างดาวิด พระราชบุตรเขยของกษัตริย์ ผู้	
บังคับบัญชาทหารราชของครีษ และเป็นผู้มีเกียรติในพระราชสำนักของพระองค์		
1Sm 22 15	แล้วข้าพระองค์ได้ทูลขอพระเจ้าเพื่อเขาจริงหรือ เปล่าเลย ขอกษัตริย์อย่าทรงกล่าวโทษสิ่งใดต่อผู้รับใช้ของพระองค์ หรือวงศ์วานของบิดา	
ของข้าพระองค์ทั้งสิ้น เพราะผู้รับใช้ของพระองค์ไม่ทราบเรื่องนี้เลย ไม่ว่ามากหรือน้อย"		
1Sm 22 16	กษัตริย์ตรัสว่า "อาทิมเลบ เจ้าจะต้องตายแน่ ทั้งเจ้าและวงศ์วานบิดาของเจ้าทั้งสิ้นด้วย"	
1Sm 22 17	และกษัตริย์ก็รับสั่งแก่ทหารราบผู้ยืนเฝ้าอยู่ว่า "จงหันมาประหารปโรทิตเหล่านี้ของพระเยโฮวาห์เสีย เพราะว่ามีมือของเขายูกับดาวิดด้วย	
เขารับแล้วว่ามีหนี้สินไป แต่ไม่แจ้งให้เรา"		
1Sm 22 18	แต่ข้าราชการผู้รับใช้ของกษัตริย์ไม่ยอมลงมือฟันปโรทิตของพระเยโฮวาห์	
แล้วกษัตริย์จึงตรัสกับโดเอกว่า "เจ้าจงหันไปฟันปโรทิตเหล่านั้น" โดเอกคนเอนโดมก็หันไปฟันบรรดาปโรทิต ในวันนั้นเขามาบุคคลที่สาม		
เอาโฟดผ้าปานเสียนแปดสิบห้าคน		
1Sm 22 19	และเขาประหารโนบเมืองของปโรทิตเสียด้วยคมดาบ ฆ่าเสียด้วยคมดาบทั้งผู้ชาย ผู้หญิง เด็ก และเด็กที่ยังดูดนม วัว ลา และแกะ	
1Sm 22 20	แต่บุตรชายคนหนึ่งของอาทิมเลบ บุตรชายอาทิม ชื่ออาบียาธาไร ได้รอดพ้นและหนีตามดาวิดไป	
1Sm 22 21	อาบียาธาไรกับออกดาร์ดาซาอูลได้ประหารปโรทิตของพระเยโฮวาห์เสีย	
1Sm 22 22	ดาวิดจึงพูดกับอาบียาธาธาไรว่า "ในวันนั้นเมื่อโดเอกคนเอนโดมอยู่ที่นั่น เราเห็นว่า เราจะต้องทูลซาอูลแน่ เราเป็นต้นเหตุแห่งความตายของ	
บุคคลทั้งสิ้นในวงศ์วานบิดาของท่าน		
1Sm 22 23	จงอยู่เสียกับเราเถิด อย่ากลัวเลย เพราะผู้ที่แสวงชีวิตของท่านก็แสวงชีวิตของเราด้วย ท่านอยู่กับเราก็จะพ้นภัย"	
1Sm 23 1	แล้วพวกเขาบอกดาวิดว่า "ดูเถิด คนฟิลิเตียกำลังรบเมืองเคิลลาห์อยู่และปล้นเอาข้าวที่ลาน"	
1Sm 23 2	ดาวิดจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า "ควรที่ข้าพระองค์จะไปต่อสู้กับคนฟิลิเตียเหล่านั้นหรือไม่" และพระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดว่า "จงไปต่อสู้	
คนฟิลิเตียและช่วยเมืองเคิลลาห์ให้พ้น"		
1Sm 23 3	แต่คนของดาวิดเรียนท่านว่า "ดูเถิด เราอยู่ในยูดานนี้ก็ยังไม่กลัวอยู่ ถ้าเราขึ้นไปยังเคิลลาห์สู้รบกับกองทัพของฟิลิเตียเราจะต้องกลัวมากขึ้น	
เท่าใด"		
1Sm 23 4	แล้วดาวิดก็ทูลถามพระเยโฮวาห์อีก และพระเยโฮวาห์ตรัสตอบท่านว่า "จงลุกขึ้นลงไปยังเคิลลาห์เถิด เพราะเราจะมอบคนฟิลิเตียไว้ในมือ	
ของเจ้า"		
1Sm 23 5	และดาวิดกับคนของท่านก็ไปยังเคิลลาห์ต่อสู้กับคนฟิลิเตีย นำเอาสัตว์เลี้ยงของเขาไป และฆ่าฟันเขาทั้งหลายเสียเป็นอันมาก ดังนั้นแหละ	
ดาวิดก็ได้ช่วยชาวเมืองเคิลลาห์ให้พ้น		
1Sm 23 6	อูมาเมื่ออาบียาธาธาไรบุตรชายของอาทิมเลบหนีไปหาดาวิดที่เมืองเคิลลาห์นั้น เขาก็เอาโฟดลงมาด้วย	
1Sm 23 7	มีคนไปทูลซาอูลว่า ดาวิดมาที่เคิลลาห์แล้ว ซาอูลจึงตรัสว่า "พระเจ้าทรงมอบเขาไว้ในมือเราแล้ว เพราะที่เขาเข้าไปในเมืองที่มีประตูและ	
ดาล เขาก็ชิงตัวเองไว้"		
1Sm 23 8	และซาอูลทรงให้เรียกพลทั้งปวงเข้าสงคราม ให้ลงไปยังเคิลลาห์เพื่อล้อมดาวิดกับคนของท่านไว้	
1Sm 23 9	ดาวิดทราบข่าวซาอูลทรงคิดร้ายต่อท่าน ท่านจึงพูดกับอาบียาธาธาไรโรทิตว่า "จงนำเอาโฟดมาที่นี่เถิด"	
1Sm 23 10	ดาวิดกราบทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ยืนยันว่า ซาอูลหาของที่จะมายังเคิลลาห์เพื่อทำลายเมือง	
นี้เพราะข้าพระองค์เป็นเหตุ		
1Sm 23 11	ประชาชนชาวเคิลลาห์จะมอบข้าพระองค์ไว้ในมือท่านหรือ ซาอูลจะเสด็จลงมาตั้งที่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้ยืนยันหรือ ข้าแต่พระเยโฮวาห์	
พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระองค์ทรงบอกผู้รับใช้ของพระองค์เถิด" และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เขาจะลงมา"		
1Sm 23 12	แล้วดาวิดจึงกราบทูลว่า "ประชาชนชาวเคิลลาห์จะมอบข้าพระองค์และคนของข้าพระองค์ไว้ในมือของซาอูลหรือ" และพระเยโฮวาห์ตรัส	
ว่า "เขาทั้งหลายจะมอบเจ้าไว้"		
1Sm 23 13	แล้วดาวิดกับคนของท่านซึ่งมีประมาณหกหรือคนก็ลุกขึ้นไปเสียจากเคิลลาห์ และเขาทั้งหลายก็ไปตามแต่ที่เขาจะไปได้ เมื่อมีคนไปทูลซาอูล	
ว่า ดาวิดหนีไปจากเคิลลาห์แล้ว ซาอูลก็ทรงเลิกการติดตาม		
1Sm 23 14	และดาวิดก็อยู่ในถิ่นทุรกันดารตามที่กำบังเข้มแข็งและอยู่ในแดนเทือกเขาแห่งถิ่นทุรกันดารคิฟ และซาอูลก็ทรงแสวงท่านทุกวัน แต่พระเจ้า	
มิได้มอบท่านไว้ในมือของซาอูล		
1Sm 23 15	และดาวิดเห็นว่าซาอูลได้ทรงออกมาแสวงชีวิตของเธอ ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารคิฟที่ป่าไม้	
1Sm 23 16	และโยนาธานราชบุตรของซาอูล ได้ลุกขึ้นไปหาดาวิดที่ป่าไม้ และสนับสนุนมือของเธอให้เข้มแข็งขึ้นในพระเจ้า	
1Sm 23 17	โยนาธานพูดกับเธอว่า "อย่ากลัวเลย เพราะว่ามือของซาอูลเสด็จพอของฉันทะหาเธอไม่พบ เธอจะได้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และฉันทะ	
เป็นอุปราช ซาอูลเสด็จพอของฉันทะทราบเรื่องนี้ด้วย"		
1Sm 23 18	และทั้งสองก็กระทำพันธสัญญาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดาวิดยังค้างอยู่ที่ป่าไม้ และโยนาธานก็กลับไป	
1Sm 23 19	ฝ่ายซาอูลก็ได้นั้นไปหาซาอูลที่กิเบอาห์ทูลว่า "ดาวิดได้ซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางพวกข้าพระองค์ ในที่กำบังเข้มแข็งที่ป่าไม้ บนเนินเขาอาคิลลาห์	

ซึ่งอยู่ใต้เยซีโมนมิไซหรือ

1Sm	23	20	ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอเสด็จลงไปตามสดพระทัยปรารถนาที่จะจะไป ฝ่ายพวกข้าพระองค์จะมอบเขาไว้ในหัตถ์ของกษัตริย์"
1Sm	23	21	และซาอูลตรัสว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่พวกท่าน เพราะพวกท่านปราณีเรา
1Sm	23	22	จงไปหาดูให้แน่นอนยิ่งขึ้น ดูให้รู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน ใครเห็นเขาที่นั่นบ้าง เพราะมีคนบอกข้าว่า เขาฉลาดนัก
1Sm	23	23	เพราะฉะนั้นจงไปสืบเสาะดูที่เขามาแล้วจะบอกเรา แล้วเราจะไปกับท่าน ต่อมากถ้าเขาอยู่ใน
เขตแผ่นดิน เราจะค้นหาเขาในบรรดาคนยูดาห์ที่นับเป็นพันๆ"			
1Sm	23	24	เขาทั้งหลายก็ลุกขึ้น ไปยังศิฟก่อนซาอูล ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารมาโอนในที่ราบใต้เยซีโมน
1Sm	23	25	ซาอูลกับคนของพระองค์ก็แสวงท่าน มีคนบอกดาวิด ท่านจึงลงไปยังศิลาและอยู่ในถิ่นทุรกันดารมาโอน เมื่อซาอูลทรง ได้ยินดังนั้นก็ทรง
ติดตามดาวิดไปในถิ่นทุรกันดารมาโอน			
1Sm	23	26	ซาอูลเสด็จไปฟากภูเขาข้างนี้ ดาวิดกับคนของท่านอยู่ฟากภูเขาข้างโน้น ดาวิดก็รีบหนีจากพระพักตร์ซาอูล เพราะซาอูลกับคนของพระองค์
มาล้อมรอบดาวิดกับคนของท่านเพื่อจะจับ			
1Sm	23	27	แต่มีผู้สื่อสารคนหนึ่งมาทูลซาอูลว่า "ขอรีบเสด็จกลับ เพราะคนฟีลิสเตียยกกองทัพมาบุกกรณแผ่นดิน"
1Sm	23	28	ซาอูลจึงเสด็จกลับจากการไล่ตามดาวิด ไปรบกับฟีลิสเตีย เขาจึงเรียกที่นั่นว่าเส-ลาชามาเลอท
1Sm	23	29	ดาวิดก็ขึ้น ไปจากที่นั่น ไปอาศัยอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งแห่งเอเนเกติ
1Sm	24	1	อยู่มาเมื่อซาอูลเสด็จกลับจากการไล่ตามคนฟีลิสเตียแล้ว มีคนมาทูลว่า "ดูเถิด ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารเมืองเอเนเกติ"
1Sm	24	2	แล้วซาอูลก็ทรงนำพลที่คัดเลือกจากบรรดาคนอิสราเอลแล้วสามพันคน ไปแสวงหาดาวิดกับคนของท่านที่หินเลี้ยงนา
1Sm	24	3	และพระองค์เสด็จมาที่คอกแกะริมทาง มีถ้ำอยู่ถ้ำหนึ่งถ้ำนั้น และซาอูลก็เสด็จเข้าไปสังหาร ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านนั่งอยู่ที่สวนลึกที่สุดของ
ถ้ำ			
1Sm	24	4	คนของดาวิดก็เรียนท่านว่า "ดูเถิด วันนี้เป็นวันที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า `ดูเถิด เราจะมอบศัตรูของเจ้าไว้ในมือของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้
ทำกับเขาตามที่เจ้าเห็นควร' "			
1Sm	24	5	แล้วดาวิดก็ลุกขึ้นเข้าไปตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูลอย่างลับๆ
1Sm	24	6	ต่อมาภายหลังใจของดาวิดก็ทำเหี้ยมตัวเอง เพราะท่านได้ตัดชายฉลองพระองค์ของซาอูล
ท่านว่าแก่คนของท่านว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงห้ามมิให้ข้าพเจ้ากระทำการสิ่งนี้ต่อเจ้านายของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมตั้งไว้			
คือที่จะเหยียดมือออกต่อสู้กับท่าน ด้วยว่าท่านเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้"			
1Sm	24	7	ดาวิดก็ห้ามผู้รับใช้ของท่านด้วยถ้อยคำเหล่านี้ และไม่ยอมให้เขาทั้งหลายทำร้ายซาอูล และซาอูลก็ทรงลุกขึ้นออกจากถ้ำเสด็จไปตามทางของ
พระองค์			
1Sm	24	8	ภายหลังดาวิดก็ลุกขึ้นด้วย และออกไปจากถ้ำร้องทูลซาอูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์" และเมื่อซาอูลทรงเหลียวดู ดาวิดก็ก้ม
ลงถึงดินกราบไหว้			
1Sm	24	9	และดาวิดทูลซาอูลว่า "โชนพระองค์ทรงฟังถ้อยคำของคนทีกล่าว่า `ดูเถิด ดาวิดแสวงที่จะทำร้ายพระองค์'
1Sm	24	10	ดูเถิด วันนี้พระเนตรของพระองค์ประจักษ์แล้วว่า พระเยโฮวาห์ทรงมอบพระองค์ในวันนี้ไว้ในมือของข้าพระองค์ทีในถ้ำ และบางคนได้ขอ
ให้ข้าพระองค์ประหารพระองค์เสีย แต่ข้าพระองค์ก็ได้ไว้พระชนม์ของพระองค์ ข้าพระองค์พูดว่า `ข้าพเจ้าจะไม่ยื่นมือออกทำร้ายเจ้านายของข้าพเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์			
ทรงเจิมไว้'			
1Sm	24	11	ยิ่งกว่านั้นเสด็จพ่อของข้าพระองค์ได้ขอชชายฉลองพระองค์ในมือของข้าพระองค์ โดยเหตุที่ว่าข้าพระองค์ได้ตัดชายฉลองพระองค์ออก และ
มิได้ประหารพระองค์เสีย ขอพระองค์ทรงทราบและทรงเห็นเถิดว่า ในมือของข้าพระองค์ไม่มีความชั่วร้ายหรือการละเมิด ข้าพระองค์มิได้กระทำการบาปต่อพระองค์ แม้วาพระองค์จะลบล้างชีวิต			
ของข้าพระองค์เพื่อจะเอาชีวิตข้าพระองค์			
1Sm	24	12	ขอพระเยโฮวาห์ทรงพิพากษาระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์ทรงแก้แค้นแทนข้าพระองค์ต่อพระองค์ แต่มือของข้า
พระองค์จะไม่กระทำอะไรต่อพระองค์			
1Sm	24	13	ดังสลาเมิตโบราณว่า `ความชั่วร้ายก็ออกมาจากคนชั่ว' แต่มือของข้าพระองค์จะไม่กระทำอะไรต่อพระองค์
1Sm	24	14	กษัตริย์แห่งอิสราเอลออกมาตามผู้ใด พระองค์ไล่ตามผู้ใด ไ้ตามสุนัขที่ตายแล้ว ไ้ตามตัวหมัด
1Sm	24	15	เพราะฉะนั้นขอพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้พิพากษา และขอทรงประทานคำพิพากษาระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ และทอตพระเนตร และ
ขอว่าความฝ่ายข้าพระองค์ และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นหัตถ์ของพระองค์"			
1Sm	24	16	อยู่มาเมื่อดาวิดลุกขึ้นแล้ว ซาอูลตรัสว่า "ดาวิดบุตรของชายอัย นั้นเป็นเสียงของเจ้าหรือ" ซาอูลก็ทรงส่งเสียงกั้นแสง
1Sm	24	17	พระองค์ตรัสกับดาวิดว่า "เจ้าชอบธรรมยิ่งกว่าข้า เพราะเจ้าตอบแทนข้าด้วยความดี ในเมื่อข้าได้ตอบแทนเจ้าด้วยความร้าย
1Sm	24	18	เจ้าได้ประกาศในวันนี้แล้วว่า เจ้าได้กระทำความดีต่อข้าอย่างไร ในการที่เจ้ามิได้ประหารข้าเสียในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงมอบข้าไว้ในมือ
ของเจ้าแล้ว			
1Sm	24	19	เพราะว่าผู้ใดพบศัตรูของตน เขาจะยอมให้ปลอดภัยไปหรือดังนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำดีแก่เจ้านองการที่เจ้าได้กระทำแก่ข้าในวันนี้
1Sm	24	20	บัดนี้ ดูเถิด ข้าประจักษ์แล้วว่า เจ้าจะเป็นกษัตริย์แน่ และราชอาณาจักรอิสราเอลจะสถาปนาอยู่ในมือของเจ้า
1Sm	24	21	เพราะฉะนั้นบัดนี้จงปฏิญาณให้แก่ข้าในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า เจ้าจะไม่ตัดเชื้อสายรุ่นหลังของข้าเสีย และเจ้าจะไม่ทำลายชื่อของข้า
เสียจากวงศ์วานบิดาของข้า"			
1Sm	24	22	ดาวิดก็ปฏิญาณให้แก่ซาอูล แล้วซาอูลก็เสด็จกลับพระราชวัง และดาวิดกับคนของท่านก็ขึ้นไปยังที่กำบังเข้มแข็ง
1Sm	25	1	ฝ่ายชามูเอลก็สิ้นชีวิตและคนอิสราเอลที่ปรองกัประชุมกันไว้ทุกๆให้ท่าน และเขาทั้งหลายก็ฝังศพท่านไว้ในบ้านของท่านที่รามัท และดาวิดก็
ลุกขึ้นลงไปยังถิ่นทุรกันดารปาราน			
1Sm	25	2	มีชายคนหนึ่งนามาโอน มีภรรยาอยู่ในคารเมล ชายผู้นั้นมีนมมีมาก มีแกะสามพันและแพะหนึ่งพัน ท่านตัดขนแกะของท่านอยู่ที่คารเมล
1Sm	25	3	ชื่อของชายคนนั้นคือนาบาล และชื่อภรรยาของท่านคืออับกายิล นางมีความเข้าใจเรื่องต่างๆ เป็นอย่างดีและมีหน้าตาสวยงาม แต่ชายคน
นั้นมีความประพฤติชั่วช้าเลวทราม เป็นวงศ์วานของคาเลบ			
1Sm	25	4	ดาวิดอยู่ในถิ่นทุรกันดารได้ยินว่านาบาลกำลังตัดขนแกะของเขาอยู่
1Sm	25	5	ดาวิดจึงใช้ชายหนุ่มสิบคน และดาวิดส่งชายหนุ่มเหล่านั้นว่า "จงขึ้นไปคารเมลไปหานาบาล และคำนับเขาในนามของเรา
1Sm	25	6	ท่านทั้งหลายจงกล่าวคำคำนับเขาเช่นนี้ว่า `สันติภาพจงมีแก่ท่าน สันติภาพจงมีแก่วงศ์วานของท่าน และสันติภาพจงมีแก่บรรดาลิงที่ท่านมี
1Sm	25	7	ข้าพเจ้าได้ยินว่าท่านมีขนตัดขนแกะ ฝ่ายผู้เลี้ยงแกะของท่านนั้นอยู่กับเรา เรามีกระทำการอันตรงใจเขาเลย และเขาก็มิได้ขาดอะไรไปตลอด
เวลาที่เขาอยู่ในคารเมล			
1Sm	25	8	ขอให้ถามพวกคนหนุ่มของท่าน ดูเถิด เขาทั้งหลายจะสาแดงให้ท่านทราบเอง เพราะฉะนั้นขอให้คนหนุ่มทั้งหลายของข้าพเจ้าได้รับความ
กรุณาในสายตาของท่าน เพราะเรามาในวันนี้ ข้าพเจ้าขอร้องท่านโปรดให้สิ่งที่ตกมาถึงมือของท่านแก่พวกผู้รับใช้ของท่านและแก่ดาวิดบุตรของท่าน"			
1Sm	25	9	เมื่อพวกคนหนุ่มของดาวิดมาถึงก็กล่าวบรรดาถ้อยคำเหล่านั้นแก่นาบาลในนามของดาวิด และเขาทั้งหลายก็คอยอยู่
1Sm	25	10	และนาบาลตอบคนรับใช้ของดาวิดว่า "ดาวิดคือผู้ใด บุตรของเจสซีคือผู้ใด สมัยนี้มีคนใช้เป็นอันมากที่หนีไปจากนายของตน
1Sm	25	11	ควรหรือที่ข้าจะนำขนนมมีของข้า และน้ำของข้า และเนื้อของข้า ซึ่งข้าได้ฆ่าเสียสำหรับคนตัดขนแกะของข้า มอบให้แก่คนซึ่งมาจากที่ไหน
ข้าก็ไม่รู้"			
1Sm	25	12	พวกคนหนุ่มของดาวิดก็หันกลับ และมาบอกเรื่องราวทั้งสิ้นนี้แก่ดาวิด
1Sm	25	13	และดาวิดส่งคนของท่านว่า "ทุกคนจงเอาดาบคาดเอาไว้" และทุกคนก็เอาดาบคาดเอาของตน และดาวิดก็เอาดาบคาดเอาด้วย และมีคน
ติดตามดาวิดไปประมาณสี่ร้อยคน ส่วนอีกสองร้อยคนอยู่เฝ้ากองสัมภาระ			
1Sm	25	14	แต่มีคนหนุ่มคนหนึ่งไปบอกนางอับกายิลภรรยาของนาบาลว่า "ดูเถิด ดาวิดส่งผู้สื่อสารมาจากถิ่นทุรกันดารเพื่อจะคำนับนายของเรา และ
นายกลับดูว่าคนเหล่านั้น			
1Sm	25	15	แต่คนเหล่านั้นเคยดีต่อเรามาก และเราไม่ต้องถูกทำร้ายอย่างใดเลย และไม่ขาดสิ่งไรตราบใดที่เราไปกับเขาเมื่อเราอยู่ในทุ่งนา
1Sm	25	16	เขาเป็นเหมือนก้านแพงของเราทั้งกลางวันและกลางคืน ตลอดเวลาที่เรานั่งเลี้ยงแกะอยู่กับเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	25	17	บัดนี้ขอท่านทราบเรื่องนี้และพิจารณาว่าท่านควรจะทำประการใด เพราะเขาคงมุ่งร้ายต่อนายของเรา และต่อครัวเรือนทั้งสิ้นของนาย
นายนั้นเป็นคนอันธพาล ใครจะพูดด้วยก็ได้"			
1Sm	25	18	แล้วนางอามีกาบิลก็รีบจัดขนมปังสองร้อยก้อน และน้ำองุ่นสององุ่นหนึ่ง และแคะที่ทำเสร็จแล้วห้าตัว และข้าวห้าหัวหนึ่ง และองุ่นแห้งร้อยขอ
และขนมมะเดื่อสองร้อยแผ่นบรรทกล้างลา			
1Sm	25	19	นางก็ลี้ภัยหนีไปซ่อนนางว่า "จงรีบไปก่อนเรา ดูเถิด เราจะตามเจ้าไป" แต่นางมิได้บอกนามาบาลสามีของนาง
1Sm	25	20	เมื่อนางซิวาลงมา มีสันเขาบังฝายนางอยู่ ดูเถิด ดาวฤกษ์กับคนของท่านก็ลงมาทางนาง และนางก็พบกับเขาทั้งหลายเข้า
1Sm	25	21	ดาวฤกษ์กล่าวไว้แล้วว่า "ข้าได้เฝ้าทุกสิ่งทีคนนี้มีอยู่ในถิ่นทุรกันดารเสียเปล่า ไม่มีสิ่งใดของเขาขาดไปเลย และเขายังกระทำความชั่วต่อข้า
ตอบแทนความดี			
1Sm	25	22	ถ้าถึงแสงอรุณของรุ่งเช้าข้ายังปล่อยให้คนใดที่ปัสสาวะรดกำแพงได้ในบรรดาคนของเขานั้นให้เหลืออยู่ ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษศัตรูทั้ง
หลายของดาวฤกษ์อย่างนั้น และให้หนักยิ่งหนักกว่านั้นอีก"			
1Sm	25	23	เมื่อนางอามีกาบิลเห็นดาวฤกษ์ นางก็รีบลงจากหลังลา ชบหน้าลงต่อดาวฤกษ์ราบลงถึงดิน
1Sm	25	24	นางกราบลงที่เท้าของดาวฤกษ์กล่าวว่า "เจ้านายของดิฉันเข้าข้า ความชั่วช้านั้นอยู่ที่ดิฉันแต่ผู้เดียว ขอให้หญิงผู้รับใช้ของท่านได้พูดให้ท่านฟัง
ขอท่านได้โปรดฟังเสียงหญิงผู้รับใช้ของท่าน			
1Sm	25	25	ขอเจ้านายของดิฉันอย่าได้เอาความกับชายอันธพาลคนนี้เลยคือนามาบาล เพราะเขาเป็นอย่างไรที่ชื่อของเขายก นามาบาลเป็นชื่อของเขา และ
ความโง่เขลาที่อยู่กับเขา แต่ดิฉันหญิงผู้รับใช้ของท่านหา ได้เห็นพวกคนหนุ่มของเจ้านายซึ่งท่าน ได้ใช้ไปนั้นไม่			
1Sm	25	26	เหตุฉะนั้นบัดนี้เจ้านายของดิฉัน พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอยู่แน่ฉันใด และท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ท่าน
รับเสียงจากการทำให้โลหิตตก และจากการแก้แค้นด้วยมือของท่านเอง เพราะฉะนั้นขอให้ศัตรูของท่านและบรรดาผู้ที่กระทำร้ายต่อเจ้านายของดิฉันจงเป็นอย่างไรนามาบาล			
1Sm	25	27	สิ่งเหล่านี้ซึ่งหญิงผู้รับใช้ของท่าน ได้นำมาให้เจ้านายของดิฉันขอมอบแก่บรรดาคนหนุ่ม ซึ่งติดตามเจ้านายของดิฉัน
1Sm	25	28	ได้โปรดก็ยกการละเมิดของหญิงผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้เจ้านายของดิฉันเป็นวงสว่างที่มั่นคงอย่างแน่นอน
ด้วยว่าเจ้านายของดิฉันท่าสละกรรมอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์ ตามใดที่ท่านมีชีวิตอยู่จะหาความชั่วที่ตัวท่าน ไม่ได้เลย			
1Sm	25	29	แม้มีคนลุกขึ้นไล่ตามท่านและแสวงชีวิตของท่าน ชีวิตของเจ้านายของดิฉันจะผูกมัดอยู่กับกลุ่มชีวิตซึ่งอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
แต่ชีวิตศัตรูของท่านจะถูกเหวี่ยงออกไปตั้งออกไปจากวังสลัง			
1Sm	25	30	และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่เจ้านายของดิฉันแล้ว ตามบรรดาความดีซึ่งพระองค์ทรงลงนามาบาลเกี่ยวกับท่าน และทรงตั้งท่านไว้
เป็นเจ้านายเหนืออิสราเอล			
1Sm	25	31	เจ้านายของดิฉันจะไม่มีเหตุที่ต้องเศร้าใจหรือระกำใจ เพราะได้กระทำให้โลหิตเขตกด้วย ไม่มีสาเหตุ หรือเพราะเจ้านายของดิฉันทำการแก้
แค้นเสียเอง และเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำความดีแก่เจ้านายของดิฉันแล้ว ก็ขอระลึกถึงหญิงผู้รับใช้ของท่านบ้าง"			
1Sm	25	32	ดาวฤกษ์กล่าวแก่อามีกาบิลว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงใช้เจ้าให้มาพบเราในวันนี้
1Sm	25	33	ขอให้ความสุขของเจ้ารับพระพร และขอให้ตัวเจ้าได้รับพระพร เพราะเจ้าได้ป้องกันเราในวันนี้ให้พ้นจากการทำให้โลหิตตก และจากการ
แก้แค้นด้วยมือของเราเอง			
1Sm	25	34	เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงรับเราเสียจากการกระทำร้ายเจ้า ทรงพระชนม์มอยู่แน่ฉันใด ถ้าเจ้ามิได้รับมาพบเราเสีย
เมื่อถึงแสงอรุณของรุ่งเช้าจะไม่มีคนที่ปัสสาวะรดกำแพงได้เหลือแก่นามาบาลเลยเป็นแน่"			
1Sm	25	35	แล้วดาวฤกษ์ก็รับบรรดาสิ่งทีนางนำมาจากมือของนาง และดาวฤกษ์กล่าวแก่นางว่า "จงกลับไปยังบ้านเรือนของเจ้าด้วยสันติภาพเถิด ดูเถิด เราได้
ฟังเสียงของเจ้าแล้ว และเราก็ยอมรับเจ้า"			
1Sm	25	36	และอามีกาบิลก็กลับไปหานามาบาล และดูเถิด ท่านกำลังมีการเสี่ยงใหญ่ในบ้านของท่านอย่างการเสี่ยงของกษัตริย์ และจิตใจของนามาบาลก็รำเริง
อยู่ เพราะท่านมีเงินมากมาย นางจึงมิได้บอกอะไรให้ท่านทราบ ไม่ว่ามากหรือน้อย จนเวลารุ่งเช้า			
1Sm	25	37	และต่อมาในเวลาเช้า เมื่อเหล่าอองุ่นสร้างจากนามาบาลไปแล้ว ภรรยาของท่านก็เล่าเหตุการณ์เหล่านี้ให้ฟัง และจิตใจของท่านก็ตายเสียภายใน
และท่านกลายเป็นดังก้อนหิน			
1Sm	25	38	อูมออีกประมาณสิบวันพระเยโฮวาห์ทรงประหารนามาบาลและท่านก็สิ้นชีวิต
1Sm	25	39	เมื่อดาวฤกษ์ได้ยินว่านามาบาลสิ้นชีวิตแล้ว ท่านจึงว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงแก้แค้นการเหยียดหยามที่ข้าพระองค์ได้รับจากมือของนา
บาล และทรงป้องกันผู้รับใช้ของพระองค์ไม่ให้ทำความชั่ว พระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการกระทำชั่วของนามาบาลให้ตกบนศีรษะของเขาเอง" แล้วดาวฤกษ์ก็ส่งคน ไปสู่ชออามีกาบิลให้มาเป็น			
ภรรยาของท่าน			
1Sm	25	40	และเมื่อผู้รับใช้ของดาวฤกษ์มาถึงอามีกาบิลที่คารเมล เขาทั้งหลายก็พูดกับนางว่า "ดาวฤกษ์ได้ให้เราทั้งหลายมาหาเธอไปให้เป็นภรรยาของท่าน"
1Sm	25	41	และนางก็ลุกขึ้นชบหน้าลงถึงดินกล่าวว่า "ดูเถิด หญิงผู้รับใช้ของท่านเป็นผู้รับใช้ที่จะล้างเท้าให้แก่ผู้รับใช้แห่งเจ้านายของดิฉัน"
1Sm	25	42	อามีกาบิลก็รีบลุกขึ้นซิวาลตัวหนึ่งพร้อมกับสาวใช้ปรนนิบัติเธอก็ยกหาคัน นางตามผู้สื่อสารของดาวฤกษ์ ไป และได้เป็นภรรยาของดาวฤกษ์
1Sm	25	43	ดาวฤกษ์ยังได้รับนางซิวาห์ในอัมซาวอิสเรเอลด้วย และทั้งสองก็เป็นภรรยาของท่าน
1Sm	25	44	ซาอูลได้ทรงยกมิดาลราชธิดาของพระองค์ ผู้เป็นภรรยาของดาวฤกษ์ ให้แก่ปีบลีบุตรชายลาอิชชาวกิลิมแล้ว
1Sm	26	1	ชาวคิฟมาหาซาอูลที่เมืองกิเบอาห์แล้ว "ดาวฤกษ์ซ่อนตัวอยู่บนเขาซาคีลาห์ ซึ่งอยู่ตรงหน้าเยซีโมนไม่มีใช้หรือ"
1Sm	26	2	ซาอูลจึงทรงลุกขึ้นลงไปถึถิ่นทุรกันดารคิฟ พร้อมกับชายอิสราเอลที่คัดเลือกแล้วสามพันคน เพื่อแสวงดาวฤกษ์ในถิ่นทุรกันดารคิฟ
1Sm	26	3	และซาอูลทรงตั้งค่ายอยู่ที่เขาซาคีลาห์ ซึ่งอยู่ข้างถนนซึ่งอยู่ตรงหน้าเยซีโมน แต่ดาวฤกษ์ยังคงอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และท่านเห็นว่าซาอูลเสด็จมา
หาท่านที่ในถิ่นทุรกันดาร			
1Sm	26	4	เพราะฉะนั้นดาวฤกษ์ส่งผู้สอดแนมออกไป จึงทราบข่าวซาอูลทรงยกมาแน่แล้ว
1Sm	26	5	แล้วดาวฤกษ์ก็ลุกขึ้นมายังที่ซึ่งซาอูลทรงตั้งค่ายอยู่ และดาวฤกษ์ก็เห็นที่ซึ่งซาอูลบรรทมพร้อมกับอับเนอร์บุตรชายเนอห์แทพ ซาอูลบรรทมอยู่กลาง
เขตค่าย ฝ่ายกองทัพอัชชัรก็ตั้งค่ายอยู่รอบพระองค์			
1Sm	26	6	แล้วดาวฤกษ์ก็พูดกับอามีเกลคนฮิตไทต์ และกับอามีชัยบุตรชายของนางเศรยาห์ น้องชายของโยอาบว่า "ผู้ใดจะลงไปในค่ายของซาอูลกับ
เราบ้าง" อามีชัยตอบว่า "ข้าพเจ้าจะลงไปกับท่าน"			
1Sm	26	7	ดาวฤกษ์และอามีชัยจึงลงไปท่อกองทัพในเวลากลางคืน และดูเถิด ซาอูลบรรทมอยู่กลางเขตค่าย หอกของพระองค์ปักอยู่ที่ที่ดินตรงพระเศียร อับ
เนอร์กับพวกพลกึ่งนอนล้อมพระองค์อยู่			
1Sm	26	8	อามีชัยพูดกับดาวฤกษ์ว่า "ในวันนี้พระเจ้าทรงมอบศัตรูของท่านไว้ในมือของท่านแล้ว บัดนี้ขอให้ข้าพเจ้าแห่งเขาด้วยหอกให้ติดดิน ครั้งเดียว
ก็พอ และข้าพเจ้าไม่ต้องแหงนเขาค้างทั้งสอง"			
1Sm	26	9	แต่ดาวฤกษ์บอกอามีชัยว่า "ขออย่าทำลายพระองค์เลย เพราะผู้ใดจะเหยียดมือออกต่อผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ และจะไม่มีความผิด"
1Sm	26	10	และดาวฤกษ์กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอยู่แน่ฉันใด พระเยโฮวาห์จะทรงฆ่าพระองค์ท่านเอง หรือจะถึงวันกำหนดที่พระองค์ต้องสิ้น
พระชนม์ หรือพระองค์จะเสด็จเข้าสงครามและพิณาคเสีย			
1Sm	26	11	ขอพระเยโฮวาห์ทรงห้ามปรามข้าพเจ้าไว้ไม่ให้เหยียดมือออกต่อผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้ บัดนี้จึงเอาหอกที่อยู่ตรงพระเศียรกับเหยือกน้ำ
และให้เราไปกันเถิด"			
1Sm	26	12	ดาวฤกษ์จึงเอาหอกและเหยือกน้ำจากที่พระเศียรของซาอูล และเข้างทั้งสองก็ออกไป ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครทราบ และไม่มีคนใดตื่น เพราะเขา
หลับสนิททุกคน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เขาหลับสนิท			
1Sm	26	13	และดาวฤกษ์ก็ข้ามไปอีกฟากหนึ่งไปยืนอยู่บนยอดเขาไกลออกไป มีที่ว่างกว้างใหญ่ระหว่างทั้งสองฝ่าย
1Sm	26	14	ดาวฤกษ์ก็ตะโกนเรียกพวกพลและเรียกอับเนอร์บุตรชายเนอห์ว่า "อับเนอร์เอ๋ย ท่านไม่ตอบหรือ" แล้วอับเนอร์ตอบว่า "ใครนั่นที่มาร้อง
เรียกกษัตริย์"			
1Sm	26	15	และดาวฤกษ์ตอบอับเนอร์ว่า "ท่านไม่ใช่ผู้ชายแล้วกล้าด่าทอหรือ ในอิสราเอลมีใครเหมือนท่านบ้าง ทำไมท่านไม่เฝ้ากษัตริย์เจ้านายของท่าน
ไว้ให้ดี เพราะมีคนหนึ่งเข้าไปจะทำลายกษัตริย์เจ้านายของท่าน			
1Sm	26	16	ที่ท่านกระทำเช่นนี้ไม่ดีแน่ พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอยู่แน่ฉันใด ท่านสมควรตายเพราะท่านมิได้เฝ้าเจ้านายของท่านไว้ให้ดี ผู้ที่พระเยโฮ

The Holy Bible in Thai (KJV)

วาทรงเจิมไว้ บัดนี้ตรวดดูที่ว่า หอกของกษัตริย์อยู่ที่ไหน และเหยือกน้ำที่ตรงพระเศียรนั้นอยู่ที่ไหน"
 1Sm 26 17 ชาอลทรงจำสำเนียงดาวิดได้จึงตรัสว่า "ดาวิดบุตรของช่าเอ๋ย นี่เป็นเสียงของเจ้าหรือ" และดาวิดทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้า
 พระองค์ เป็นเสียงข้าพระองค์พะยะค่ะ"
 1Sm 26 18 และท่านทูลต่อไปว่า "โธเจ้านายของข้าพระองค์จึงไล่ตามผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าพระองค์ได้กระทำอะไรไป มือข้าพระองค์ผิดอย่างไร
 เล่า
 1Sm 26 19 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอข้ากษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงฟังเสียงผู้รับใช้ของพระองค์ ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงปลงป็นพระองค์ให้ต่อสู้ข้าพระองค์
 ขอพระเยโฮวาห์ให้ได้รับเครื่องถวาย ถ้าเป็นบุตรทั้งหลายของมนุษย์ก็ขอให้คนนั้นเป็นที่สาปแช่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้ขับไล่ข้าพระองค์ออกไปในวันนั้นมิให้มีส่วน
 มรดกของพระเยโฮวาห์ โดยกล่าวว่าจะไปปรนนิบัติพระอื่น"
 1Sm 26 20 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขออย่าให้โลหิตของข้าพระองค์ตกถึงดินต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ออกมาหาชีวิตหมัดตัว
 เดียว ตั้งผู้หนึ่งไล่ตามนกระหายบ่นภูเขา"
 1Sm 26 21 แล้วชาอลตรัสว่า "ข้าได้กระทำบาปแล้ว ดาวิดบุตรของเราเอ๋ย จงกลับไปเถิด ด้วยว่าเราจะไม่ทำร้ายเจ้าอีกต่อไป เพราะในวันนี้ชีวิตของเรา
 ก็ประเสริฐในสายตาของเจ้า ดูเถิด เราประพฤตตัวเป็นคนเขลาและได้กระทำผิดอย่างเหลือหลาย"
 1Sm 26 22 และดาวิดทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ ดูเถิด หอกของกษัตริย์อยู่ที่นี้ ขอรับสั่งให้คนหนุ่มคนหนึ่งมารับไปจากที่นี่
 1Sm 26 23 พระเยโฮวาห์ทรงประทานรางวัลแก่ทุกคนตามความชอบธรรมและความสัตย์ซื่อของเขา เพราะในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงมอบพระองค์ไว้ใน
 มือของข้าพระองค์แล้ว แต่ข้าพระองค์มิได้เหยียดมือออกต่อสู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้
 1Sm 26 24 ดูเถิด ชีวิตของพระองค์นั้นประเสริฐในสายตาของข้าพระองค์ในวันนั้นใจ ก็ขอให้ชีวิตของข้าพระองค์ประเสริฐในสายพระเนตรของพระ
 เยโฮวาห์ฉันนั้น และขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากบรรดาความทุกข์ลำบากทั้งสิ้นด้วย"
 1Sm 26 25 แล้วชาอลจึงตรัสกับดาวิดว่า "ดาวิดบุตรของเราเอ๋ย ขอพระเจ้าทรงอวยพรเจ้า เจ้าจะกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่และจะสำเร็จแน่" ดาวิดจึงไปตาม
 ทางของท่าน และชาอลก็เสด็จกลับสู่ราชสำนักของพระองค์
 1Sm 27 1 ดาวิดหนีในใจว่า "ข้าคงจะพินาศสักวันหนึ่งด้วยมือของชาอล ไม่มีสิ่งใดดีกว่าที่ข้าจะหนีไปอยู่ที่แผ่นดินคนฟิลิเตีย แล้วชาอลก็จะทรงเลิก
 ไม่ติดตามข้าอีกภายในพรมแดนอิสราเอล และข้าจะรอดพ้นจากมือของท่านได้"
 1Sm 27 2 ดาวิดจึงลอบขึ้นยกข้ามไป ทั้งตัวท่านและคนที่อยู่กับท่านหกร้อยคนด้วยกัน ไปหาอาคิซบุตรชายมาโอค กษัตริย์เมืองกัท
 1Sm 27 3 และดาวิดก็อาศัยอยู่กับอาคิซที่เมืองกัท คือตัวท่านและคนของท่าน ทุกคนมีควัวเรือนไปด้วย ทั้งดาวิดพร้อมกับภรรยาสองคน คืออาหิโนอัม
 ชาวอิสราเอล และอาภิกายิลชาวคารเมลแม่ม่ายของนาบาล
 1Sm 27 4 และเมื่อมีคนไปทูลชาอลว่า ดาวิดได้หนีไปเมืองกัทแล้ว พระองค์ก็มิได้แสวงท่านอีกต่อไป
 1Sm 27 5 แล้วดาวิดจึงทูลอาคิซว่า "ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้เข้ามาอยู่ที่ในหัวเมืองแก่ข้าพระองค์
 สักแห่งหนึ่ง เพื่อข้าพระองค์จะได้อาศัยอยู่ที่นั่น โฉนผู้รับใช้ของพระองค์จะอยู่ในราชสำนักกับพระองค์เล่า"
 1Sm 27 6 ในวันนั้นอาคิซทรงมอบเมืองศีกลาให้ ศีกลาจึงเป็นหัวเมืองขึ้นแก่กษัตริย์ยูดาห์จนถึงทุกวันนี้
 1Sm 27 7 ระยะเวลาที่ดาวิดอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิเตียนั้นเป็นหนึ่งปีกับสี่เดือน
 1Sm 27 8 ฝ่ายดาวิดกับคนของท่านก็ขึ้น ไปปล้นชาวเกชูร์ คนเกชโรไตและคนอามาเลซ เพราะประชาชนชาติเหล่านั้นเป็นชาวแผ่นดินนั้นตั้งแต่สมัยโบราณ
 ไกลไปจนถึงเมืองซูร์ถึงแผ่นดินอียิปต์
 1Sm 27 9 ดาวิดก็โจมตีแผ่นดินนั้น ไม่ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง แตรับแกะ วัว ลา อูฐ และเสื้อผ้า แล้วกลับมาหาอาคิซ
 1Sm 27 10 อาคิซถามว่า "วันนี้นำไปปล้นผู้ใดมา" ดาวิดก็ทูลว่า "ปล้นถิ่นใต้ที่แผ่นดินยูดาห์ ปล้นถิ่นใต้ที่คนเยราเมเอล และปล้นถิ่นใต้คนเคไนต์"
 1Sm 27 11 ดาวิดมิได้ไว้ชีวิตผู้ชายหรือผู้หญิง ที่จะนำเข้ามาที่เมืองกัทโดยคิดที่ว่า "เกรงว่าเขาจะบอกเรื่องของเราและกล่าวว่า ดาวิดได้ทำอย่างนั้นๆ
 และนี่จะเป็นวิธีการขณะที่ท่านอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิเตีย"
 1Sm 27 12 อาคิซทรงวางพระทัยในดาวิดด้วยทรงดำริว่า "เขาได้กระทำให้อิสราเอลชนชาติของเขาเกลียดชังที่สุด เพราะฉะนั้นเขาจึงเป็นผู้รับใช้ของ
 เราได้ตลอดไป"
 1Sm 28 1 อูมาในครั้งนั้นคนฟิลิเตียได้รวบรวมกำลังเพื่อทำสงครามสู้รบกับอิสราเอล และอาคิซตรัสกับดาวิดว่า "จงเข้าใจเถิดว่า ท่านกับคนของ
 ท่านจะออกทัพไปกับเรา"
 1Sm 28 2 ดาวิดทูลอาคิซว่า "ดีทีเดียวพะยะค่ะ พระองค์จะได้ทราบว่ามีผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำอะไรได้บ้าง" และอาคิซรับสั่งกับดาวิดว่า "ดี
 แล้ว เราจะให้ท่านเป็นองครักษ์ของเราตลอดชีพ"
 1Sm 28 3 ฝ่ายชามูเอล ได้สิ้นชีพแล้ว และคนอิสราเอลทั้งปวงก็ไว้ทุกข์ให้ท่าน และฝังศพท่านไว้ในเมืองราม่า ซึ่งเป็นเมืองของท่านเอง และชาอลทรง
 กำจัดคนทรงและพอมดแม่มดเสียจากแผ่นดิน
 1Sm 28 4 คนฟิลิเตียก็ขมนามกันและมาตั้งค่ายอยู่ที่ซุเนม และชาอลทรงรวบรวมอิสราเอลทั้งสิ้นและเขาทั้งหลายตั้งค่ายอยู่ที่กิลโบอา
 1Sm 28 5 เมื่อชาอลทอดพระเนตรกองทัพของคนฟิลิเตียก็กลัว และพระทัยของพระองค์ก็หวั่นไหวมาก
 1Sm 28 6 และเมื่อชาอลทูลถามพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์มิได้ทรงตอบพระองค์ ไม่ว่าด้วยความฝัน หรือด้วยอุริม หรือด้วยผู้พยากรณ์
 1Sm 28 7 ชาอลจึงรับสั่งกับมหาดเล็กของพระองค์ว่า "จงออกไปหาหญิงที่เป็นคนทรง เพื่อเราจะได้ไปหาและถามเขาดู" และมหาดเล็กก็กราบทูลว่า
 "ดูเถิด มีหญิงคนทรงคนหนึ่งอยู่ที่บ้านเอนโดร"
 1Sm 28 8 ชาอลจึงปลอมพระองค์และทรงฉลองพระองค์อย่างอื่นเสด็จออกไปพร้อมกับชายสองคนไปหาหญิงคนทรงในเวลากลางคืน พระองค์ตรัสว่า
 "ขอท่านายให้ฉันโดยวิญญาณของคนตาย ฉันจะออกชื่อผู้ใดก็ได้ที่เรียกผู้นั้นขึ้นมา"
 1Sm 28 9 หญิงคนนั้นจึงทูลตอบพระองค์ว่า "ดูเถิด ท่านทราบแล้วว่าชาอลทรงกระทำอะไร ที่ได้ขจัดคนทรงและพอมดแม่มดเสียจากแผ่นดิน ทำไม
 ท่านจึงมาวางกับดักชีวิตของข้าพเจ้าเล่า เพื่อให้ข้าพเจ้าถูกประหาร"
 1Sm 28 10 แต่ชาอลทรงปฏิญาณกับหญิงนั้นในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอยู่แน่ฉันใด เจ้าจะไม่ถูกโทษเพราะเรื่องนี้แน่
 ฉันนั้น"
 1Sm 28 11 หญิงนั้นจึงทูลถามว่า "ท่านจะให้ข้าพเจ้าเรียกใครขึ้นมา" ชาอลตรัสว่า "เรียกชามูเอลขึ้นมาให้ฉัน"
 1Sm 28 12 และเมื่อหญิงคนนั้นเห็นชามูเอล จึงร้องเสียงดัง และหญิงนั้นกราบทูลชาอลว่า "โธพระเจ้าองค์จึงทรงล่องลงหม่อมฉัน พระองค์คือชาอล"
 1Sm 28 13 กษัตริย์ตรัสแกนางว่า "อย่ากลัวเลย เจ้าได้เห็นอะไร" และหญิงนั้นกราบทูลชาอลว่า "หม่อมฉันเห็นเทพเจ้าองค์หนึ่งเสด็จขึ้นมาจาก
 แผ่นดิน"
 1Sm 28 14 พระองค์ถามนางว่า "รูปร่างของเขาเป็นอย่างไร" และนางตอบว่า "เป็นผู้ชายแก่ขึ้นมา มีเสื้อคลุมกายอยู่" ชาอลก็ทรงทราบว่าเป็นชามู
 เอล พระองค์ทรงโน้มพระกายลงถึงดินกราบไหว้
 1Sm 28 15 แล้วชามูเอลพูดกับชาอลว่า "ท่านทราบเราด้วยเรียกเราขึ้นมาทำไม" ชาอลทรงตอบว่า "ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนัก เพราะคนฟิลิเตีย
 กำลังมาทำสงครามกับข้าพเจ้า และพระเจ้าทรงหันจากข้าพเจ้าเสียแล้ว มิได้ทรงตอบข้าพเจ้าอีกเลย ไม่ว่าโดยผู้พยากรณ์ หรือโดยความฝัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียกท่านขึ้นมาเพื่อ
 ท่านจะได้แจ้งว่า ข้าพเจ้าจะกระทำประการใดดี"
 1Sm 28 16 และชามูเอลตอบว่า "ในเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงหันจากท่านเสียแล้ว และเป็นศัตรูของท่าน ท่านจะมาถามข้าพเจ้าทำไมเล่า
 1Sm 28 17 พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่ท่านอย่างที่เราจะตรัสบอกทางข้าพเจ้าแล้วนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงฉีกราชอาณาจักรนั้นออกเสียจากมือ
 ของท่าน และทรงมอบให้แก่คนไกลเคียง คือดาวิด
 1Sm 28 18 เพราะท่านมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ มิได้กระทำตามพระพิโรธของพระองค์ที่ทรงมีต่ออามาเลซ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรง
 กระทำสิ่งนี้แก่ท่านในวันนี้
 1Sm 28 19 ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์จะทรงมอบอิสราเอลพร้อมกับตัวท่านไว้ในมือของคนฟิลิเตีย ฟร่งนี้ตัวท่านพร้อมกับบุตรชายทั้งหลายของท่านจะ
 อยู่กับเรา และพระเยโฮวาห์จะทรงมอบกองทัพอิสราเอลไว้ในมือของคนฟิลิเตียด้วย"
 1Sm 28 20 แล้วชาอลก็ทรงล้มลงเหยียดขาบนพื้นดินในทันที กลัวยิ่งนักเพราะถ้อยคำของชามูเอล และไม่มีกำลังเหลืออยู่ในพระองค์ เพราะไม่ได้เสวย
 พระกระยาหารมาตลอดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งแล้ว

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	28	21	หญิงนั้นก็เข้ามาหาซาอูล และเมื่อนางเห็นว่าพระองค์ตกพระทัยมาก จึงทูลว่า " ดุเถิด หญิงผู้รับใช้ของพระองค์ก็ยอมเชื่อฟังรับสั่งของ
พระองค์	ยอมเสี่ยงชีวิต และยอมฟังพระดำรัสที่พระองค์ตรัสสั่งทุกประการ		
1Sm	28	22	เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอพระองค์จงฟังเสียงหญิงผู้รับใช้ของพระองค์บ้าง ขอหม่อมฉัน ได้ถวายพระกระยาหารต่อพระพักตร์พระองค์สักหน่อย
หนึ่ง	ขอพระองค์เสวย เพื่อพระองค์จะทรงมีพระกำลังเมื่อกลับตามทางของพระองค์"		
1Sm	28	23	พระองค์ก็ทรงปฏิเสธ รับสั่งว่า " ไม่นั่น" แต่มหาดเล็กก็กับหญิงนั้นอ่อนอาวอนพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังเสียงของเขา พระองค์ทรงลุกขึ้นจาก
พื้นดินประทับบนเตียง			
1Sm	28	24	หญิงนั้นมีลูกวัวอ่อนอยู่ในบ้านตัวหนึ่ง ก็รีบฆ่าเสีย เอาแป้งมาทอดปิ้งทำขนมปัง ไข่เชื้อ
1Sm	28	25	นางก็นำมาถวายแก่ซาอูลและทรงเสวยกับโห้มหาดเล็ก เขารับประทาน แล้วก็ทรงลุกขึ้นเสด็จกลับไปในคืนนั้น
1Sm	29	1	ฝ่ายคนฟีลิสเตียซนหม่อมกำลังตั้งสินอยู่ที่อาเฟก และคนอิสราเอลก็ตั้งค่ายอยู่ที่น้ำพุซึ่งอยู่ในเมืองยิสเรเอล
1Sm	29	2	เจ้านายฟีลิสเตียเดินผ่านไปตามกองร้อยและกองพัน แต่ดาวิดกับคนของท่านก็ผ่านไปเป็นกองหลังกับอาคิซ
1Sm	29	3	แล้วเจ้านายของคนฟีลิสเตียกล่าวว่า " พวกฮีบรูเหล่านี้มาทำอะไรที่นี่" และอาคิซก็รับสั่งแก่เจ้านายคนฟีลิสเตียว่า " นี่คือดาวิดมหาดเล็กชาว
ออลักษัตริย์อิสราเอล ไม่ใช่หรือ			เขาอยู่กับเรามาเป็นวันเป็นปีแล้ว ตั้งแต่วันที่เขามาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังไม่พบความผิดในตัวเขาเลย"
1Sm	29	4	แต่เจ้านายฟีลิสเตียโกรธท่าน และเจ้านายฟีลิสเตียทูลท่านว่า " ขอส่งชายคนนั้นกลับ ไป เพื่อให้เขากลับไปยังที่ที่ท่านกำหนดให้เขาอยู่ และ
อย่าให้เขาลงไปรบพร้อมกับเรา เกรงว่าเมื่อเรารบกัน เขาจะเป็นศัตรูของเรา เพราะว่าเขาชายคนนี้จะคืนดีกับเจ้านายของเขาได้อย่างไร มิใช่ด้วยศรัทธาของคนที่นั่นดอกหรือ			
1Sm	29	5	คนนี้ดาวิดมิใช่หรือ ซึ่งเขาร้องเพลงขับรับรับกันว่า ` ซาอูลมาคนเป็นพันๆ และดาวิดมาคนเป็นหมื่นๆ "
1Sm	29	6	อาคิซจึงเรียกดาวิดเข้ามารับสั่งแก่ท่านว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มัยแก่ฉันใด ท่านได้ปฏิบัติตนเป็นคนซื่อตรง และในการที่ท่านออก
ทัพและยกทัพกลับร่วมกับเราก็คือเป็นที่ประเสริฐในสายตาของเรา เพราะเราไม่เห็นความชั่วร้ายในตัวท่านตั้งแต่วันที่ท่านมาอยู่กับเราจนถึงวันนี้ แต่อย่างไรก็ตามเจ้านายทั้งหลายไม่เห็นชอบ			ในเรื่องท่าน
1Sm	29	7	ฉะนั้นขอท่านกลับไปเสีย จงไปอย่างสันติเถิด เพื่อไม่ให้เป็นที่ขัดใจเจ้านายฟีลิสเตียทั้งหลาย"
1Sm	29	8	และดาวิดก็ทูลอาคิซว่า " แต่ข้าพระองค์ได้กระทำสิ่งใด หรือพระองค์ได้พบสิ่งใดในผู้รับใช้ของพระองค์ ตั้งแต่วันที่ข้าพระองค์เข้ามารับ
ราชการจนบัดนี้ว่า ข้าพระองค์ไม่ควรจะไปรบกับศัตรูของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์"			
1Sm	29	9	อาคิซก็รับสั่งตอบดาวิดว่า " เราทราบแล้วว่าในสายตาของเราท่านดีอย่างไรทุกประการองค์หนึ่งของพระเจ้า แต่บรรดาเจ้านายแห่งฟีลิสเตียกล่าว
ว่า ` อย่าให้เขาขึ้นไปกับเราในการรบนี้เลย'			
1Sm	29	10	เมื่อเป็นอย่างนี้ ขอท่านลุกขึ้นแต่เข้าพร้อมกับพวกพลแห่งนายของท่าน คือคนที่มากับท่าน เมื่อพวกท่านลุกขึ้นในเวลาเช้ามืด พอมิแสงก็จง
ออกเดิน"			
1Sm	29	11	ดาวิดกับคนของท่านจึงลุกขึ้นตั้งแต่มืดเพื่อออกเดินในตอนเช้า กลับไปยังแผ่นดินฟีลิสเตีย แต่คนฟีลิสเตียขึ้นไปยังยิสเรเอล
1Sm	30	1	อยู่มากในคืนที่สามเมื่อดาวิดกับคนของท่านมาถึงเมืองศิกลากรากฎาคนอามาเลซ ได้มาปล้นทางภาคใต้กลับปล้นศิกลากรแล้ว เขาชนะศิกลากร
และเผาเสียด้วยไฟ			
1Sm	30	2	และผู้หญิงกับทุกคนที่อยู่ในนั้น ไปเป็นเชลยทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ไม่ได้ฆ่าผู้ใดเลย แต่กวาดต้อนไปตามทางของเขา
1Sm	30	3	เมื่อดาวิดกับคนของท่านมาที่ตัวเมือง ดุเถิด เมืองนั้นถูกเผาด้วยไฟ และภรรยาบุตรชายบุตรสาวของเขาก็ถูกกวาดไปเป็นเชลย
1Sm	30	4	แล้วดาวิดกับประชาชนที่อยู่กับท่านก็ร้องไห้เสียงดังจนเขาไม่มีกำลังจะร้องให้อีก
1Sm	30	5	อาหิโนอัมชาวยิสเรเอล และอาบิยาอิลแม่ม่ายของนาบาลชาวการเมล ภรรยาทั้งสองของดาวิดก็ถูกกวาดไปเป็นเชลยด้วย
1Sm	30	6	และดาวิดก็เป็นทุกข์หนักเพราะประชาชนพูดกันว่าจะขริ่งขานเสียด้วยก่อนเห็นด้วยจิตใจของประชาชนต่างกิมขื่นมาก เพราะบุตรชายและ
บุตรสาวของเขา แต่ดาวิดก็กำลังขึ้นในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน			
1Sm	30	7	ดาวิดจึงพูดกับอาบิยาธาร์บโรหิตบุตรชายของอาหิเมเลควา " ขอเอาเอาโธมมาให้ข้าพเจ้า" อาบิยาธาร์ก็นำเอาโธมมาให้ดาวิด
1Sm	30	8	และดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า " สมควรที่ข้าพระองค์จะติดตามกองปล้นนี้หรือ ข้าพระองค์จะขับทันเขาหรือ" พระองค์ตอบท่านว่า " จง
ติดตามเถิด เจ้าจะ ไปทันเขาแน่ และจะเอาสิ่งสารพัดกลับคืนแก่"			
1Sm	30	9	ดาวิดก็ยกออกติดตามพร้อมกับคนที่อยู่กับท่านหกร้อยนั้น และเขามาถึงลำธารเบโสโร คนที่ล้าหลังก็พักอยู่ที่นั่น
1Sm	30	10	แต่ดาวิดติดตามต่อไป ตั้งตัวท่านและคนสี่ร้อย สองร้อยที่อ่อนเพลียเกินที่จะข้ามลำธารเบโสโรก็หยุดพักอยู่
1Sm	30	11	เขาทั้งหลายพบชาวอียิปต์คนหนึ่งอยู่ที่กลางแจ้ง จึงนำเขามาหาดาวิด ให้ขนมปังและเขาก็รับประทานและให้น้ำเขาดื่ม
1Sm	30	12	และให้ขนมมะเดื่อแผ่นหนึ่งกับของอันแห่งสองข้อ เมื่อเขารับประทานแล้ว จิตใจของเขาก็ฟื้นขึ้น เพราะเขาไม่ได้รับประทานขนมปังหรือคัม
น้ำมาสามวันสามคืนแล้ว			
1Sm	30	13	และดาวิดถามเขาว่า " เจ้าเป็นคนพวกไหน และเจ้ามาจากไหน" เขาตอบว่า " ข้าพเจ้าเป็นคนหนุ่มชาวอียิปต์ เป็นคนใช้ของคนอามาเลซ
คนหนึ่ง เมื่อสามวันมาแล้วข้าพเจ้าป่วย นายข้าพเจ้าจึงให้ข้าพเจ้าไว้			
1Sm	30	14	เรามาปล้นที่ถิ่นใต้ของกเนเรธ และปล้นที่สวนของยูดาห์ และที่ถิ่นใต้ของกาเลบ และเราเผาเมืองศิกลากรเสียด้วยไฟ"
1Sm	30	15	ดาวิดถามเขาว่า " เจ้าจะพาเราลงไปถึงกองปล้นนี้หรือไม่ว" เขาตอบว่า " ขอปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าในพระนามของพระเจ้าว่า จะไม่ฆ่า
ข้าพเจ้า และท่านจะไม่มอบข้าพเจ้าไว้ในมือนายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงจะพาท่านไปที่กองปล้นนั้น"			
1Sm	30	16	เมื่อเขาพาท่านลงไปแล้ว ดุเถิด ก็พบเขาทั้งหลายเผ่นกันอยู่เต็มดินไปหมด ต่างกินและดื่มและเต้นรำเพราะเขารับได้ข้าวของมากมายมาจาก
แผ่นดินฟีลิสเตียและจากแผ่นดินยูดาห์			
1Sm	30	17	และดาวิดก็พาฟันเขาดังแต่โพล่พลั่งจนถึงเวลาเย็นของวันรุ่งขึ้น ไม่มีชายคนใดหนีรอดไปได้สักคนเดียว เว้นแต่ชายสี่ร้อยคนซึ่งชื่อธูหนีไป
1Sm	30	18	ดาวิดได้สิ่งของต่างๆ ที่คนอามาเลซริบคินมาทั้งหมด และดาวิดชวยภรรยาทั้งสองของท่านรอดได้
1Sm	30	19	ไม่มีอะไรขาดจากท่านไปเลย ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ บุตรชายหรือบุตรสาว ในสิ่งที่รีบไปหรือสิ่งที่เขาเหล่านั้นเอาไป ดาวิดได้คืนมาหมด
1Sm	30	20	ดาวิดยังจับได้มารดาผู้แม่และผู้แม่ผู้ และเขาได้สอนผู้สัตว์ไปข้างหน้าท่านกล่าวว่า " นี่เป็นส่วนหนึ่งของดาวิดรับมา"
1Sm	30	21	แล้วดาวิดก็กลับมายังคนสองร้อยผู้ที่อ่อนเพลียเกินที่จะตามดาวิดไป ซึ่งให้พักอยู่ที่ลำธารเบโสโร และเขาก็ออกไปต้อนรับดาวิดและต้อนรับ
ประชาชนที่อยู่กับท่าน เมื่อดาวิดเข้ามาใกล้ประชาชน ท่านก็คำนับเขาทั้งหลาย			
1Sm	30	22	คนชั่วและคนอันธพาลทั้งสิ้นในพวกพลที่ติดตามดาวิดไปจึงกล่าวว่า " เพราะเขาไม่ไปกับเรา เราจะไม่ให้สิ่งที่เราริบมาได้แก่เขาเลย นอก
จากให้ต่างคนมาพากรยาและบุตรของเขาไปก็แล้วกัน"			
1Sm	30	23	แต่ดาวิดกล่าวว่า " พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย ท่านอย่าทำอย่างนั้นกับสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมอบแก่เรา ผู้ใดทรงพิทักษ์รักษาเราไว้
และทรงมอบกองปล้นซึ่งมาต่อสู้กับเราไว้ในมือของเรา			
1Sm	30	24	ในเรื่องนี้ใครจะฟังเสียงของท่าน เพราะคนที่ลงไปได้ส่วนแบ่งของเขายังไง คนที่เฝ้ากองคลังการอยู่ก็ควรได้ส่วนแบ่งอย่างนั้น ให้เขา
ทั้งหลายรับส่วนแบ่งเหมือนกัน"			
1Sm	30	25	ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ดาวิดก็ตั้งข้อนี้ให้เป็นกฎเกณฑ์และกฎแก่อิสราเอลจนทุกวันนี้
1Sm	30	26	เมื่อดาวิดมาถึงเมืองศิกลากรแล้ว ก็ส่งของที่รีบ ให้นำส่วนหนึ่งไปให้เพื่อน ซึ่งเป็นพวกผู้ใหญ่ในยูดาห์กล่าวว่า " ดุเถิด นี่เป็นของขวัญฝากมา
ให้ท่านซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรางวัลจากศัตรูของพระเยโฮวาห์"			
1Sm	30	27	คือแก่คนที่อยู่ในเบธเอล ในราโมททางภาคใต้ ในยัททิง
1Sm	30	28	ในอาโรเออร์ ในสิฟโมท ในเอซเทโมอา
1Sm	30	29	ในราคาธ ในหัวเมืองของคนเยราเมเอล ในหัวเมืองของคนเคไนต์
1Sm	30	30	ในโฮธมาห์ ในโคราซาน ในอาธาธา
1Sm	30	31	ในเฮโบรน คือให้แก่ทุกตำบลที่ดาวิดกับคนของท่านได้เคยไปๆมาๆ
1Sm	31	1	ฝ่ายคนฟีลิสเตียก็ต่อสู้กับคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็หนีไปให้พ้นหน้าคนฟีลิสเตีย ล้มตายอยู่ที่บนภูเขากิโบอา
1Sm	31	2	และคนฟีลิสเตียก็ไล่ทันซาอูลกับพวกราชโอรส และคนฟีลิสเตียก็ฆ่าโยนาธาน อาบินาดับ และมัลคีชาราชโอรสของซาอูลเสีย
1Sm	31	3	การรบหนักก็ประชิดซาอูลเข้าไป นักรบมาพบพระองค์เข้า พระองค์ก็บาดเจ็บสาหัสด้วยฝีมือของนักรบ

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Sm	31	4	แล้วซาอูลรับสั่งคนถืออาวุธของพระองค์ว่า "จงชักดาบออก แหงเราเสียให้ทะเลเกิด เกรงว่าคนที่มิได้เข้าสู่หนัดเหล่านี้จะเข้ามาแหงเราตลอดเป็นการลบหลู่เรา"
1Sm	31	5	แต่ผู้ถืออาวุธไม่ยอมกระทำตาม เพราะเขากลัวมาก ซาอูลจึงทรงชักดาบของพระองค์ออกทรงล้มทับดาบนั้น
1Sm	31	6	และเมื่อผู้ถืออาวุธเห็นว่าซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ล้มทับดาบของเขาเองตายด้วย
1Sm	31	7	ดังนั้น ซาอูลก็สิ้นพระชนม์ ราชโอรสทั้งสาม และผู้ถืออาวุธของพระองค์ก็สิ้นชีวิตตลอด จนคนของพระองค์ที่สิ้นก็ตายเสียในวันเดียวกัน
1Sm	31	8	เมื่อคนอิสราเอลซึ่งอยู่ฟากหุบเขาข้างโน้น และผู้ที่อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นเห็นคนอิสราเอลหนีไป และเห็นว่าซาอูลกับราชโอรสของพระองค์สิ้นชีพแล้ว เขาก็ทิ้งบ้านเมืองของเขาเสียหลบหนีไป คนฟีลิสเตียก็เข้ามาอาศัยอยู่ในนั้น
1Sm	31	9	ต่อมาในวันรุ่งขึ้น เมื่อคนฟีลิสเตียมาปลดเสื้อผ้าจากคนที่ถูกฆ่า ก็พบพระศพซาอูลและราชโอรสทั้งสามอยู่บนภูเขาเกลโบอา
1Sm	31	10	พวกเขาตัดพระเศียรของซาอูล และถอดเครื่องอาวุธของพระองค์ออก ส่งผู้ถืออาวุธออกไปทั่วแผ่นดินฟีลิสเตีย เพื่อประกาศนำเอาชาวโน้น
1Sm	31	11	เขาเอาเครื่องอาวุธของพระองค์บรรจุไว้ในวัดของพระอัทธาโรท และมัดพระศพของพระองค์ไว้กับกำแพงเมืองเบรชาน
1Sm	31	12	แต่เมื่อชายชาวเบซกิเลอาด ได้ยินว่าคนฟีลิสเตียกระทำอย่างนั้นกับซาอูล
1Sm	31	12	ชายที่กล้าหาญทุกคนก็ลุกขึ้นเดินคืนยังรุ่ง ไปปลดพระศพของซาอูล และศพราชโอรสทั้งสามลงเสียจากกำแพงเมืองเบรชาน และมาที่เมืองยาเบซ ภายพระเพลิงเสียที่นั่น
1Sm	31	13	เขาก็เก็บอัฐิไปฝังไว้ที่ใต้ต้นไม้แห่งหนึ่งในยาเบซ และอดอาหารเจ็ดวัน
2Sm	1	1	ต่อมาหลังจากที่ซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เมื่อดาวิดกลับจากการฆ่าฟันคนอามาเลซ ดาวิดพักอยู่ที่ทีกิลาทได้สองวัน
2Sm	1	2	พอถึงวันที่สาม ดุเกิต มีชายคนหนึ่งมาจากค่ายของซาอูล สวมเสื้อผ้าขาดและมีแผลคลิตินอยู่บนศีรษะ เมื่อเขามาถึงดาวิด ก็ซบหน้าลงถึงดิน
2Sm	1	3	ดาวิดถามเขาว่า "เจ้ามาจากไหน" เขาตอบท่านว่า "ข้าพเจ้ารอดมาจากค่ายอิสราเอล"
2Sm	1	4	ดาวิดถามเขาว่า "ขอบอกฉันหน่อยว่า เหตุการณ์เป็นไปอย่างไรบ้าง" และเขาตอบว่า "ประชาชนหนีจากการรบไปแล้ว มีคนล้มและถึง
2Sm	1	5	ความตายมากมาย ซาอูลและโยนาธานราชโอรสก็สิ้นพระชนม์ด้วย"
2Sm	1	6	ดาวิดจึงถามชายหนุ่มที่บอกนั้นว่า "เจ้าทราบได้อย่างไรว่า ซาอูลและโยนาธานราชโอรสของท่านสิ้นพระชนม์"
2Sm	1	6	ชายหนุ่มผู้บอกท่านนั้นจึงตอบว่า "บังเอิญข้าพเจ้ามาที่ภูเขาเกลโบอา ดุเกิต ซาอูลทรงยืนพิงหอกของพระองค์อยู่ และดุเกิต ทรบและทหาร
2Sm	1	7	มาก็ใกล้พระองค์เข้ามา
2Sm	1	8	เมื่อพระองค์ทรงเหยียบเท้าแลเห็นข้าพเจ้า พระองค์ตรัสเรียกข้าพเจ้า และข้าพเจ้าทูลตอบว่า 'ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พะยะค่ะ'
2Sm	1	9	พระองค์ตรัสถามข้าพเจ้าว่า 'เจ้าคือใคร' ข้าพเจ้าทูลตอบพระองค์ว่า 'ข้าพระองค์เป็นคนอามาเลซ'
2Sm	1	10	พระองค์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า 'จงมายืนข้างเราและฆ่าเราเสีย เราทนทุกข์ทรมานมากเพราะชีวิตของเรายังอยู่'
2Sm	1	11	ข้าพเจ้าจึงเข้าไปยืนข้างพระองค์ และประหารพระองค์เสีย เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่าเมื่อพระองค์ทรงล้มแล้วก็จะไม่ดำรงพระชนม์ได้อีก และ
2Sm	1	12	แล้วดาวิดก็ถือเอาเครื่องอาวุธของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็นำมาที่นี่เพื่อมอบแด่เจ้านายของข้าพเจ้า"
2Sm	1	12	และเขาทั้งหลายไว้ทุกข์และร้องไห้และอดอาหารอยู่จนเวลาเย็น ให้ซาอูล และโยนาธานราชโอรส และประชาชนของพระเยโฮวาห์ และ
2Sm	1	13	วงศ์วานอิสราเอล เพราะเขาทั้งหลายต้องล้มตายด้วยดาบ
2Sm	1	14	และดาวิดถามคนหนุ่มที่บอกท่านว่า "เจ้ามาจากไหน" เขาตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นบุตรของคนต่างด้าว ผู้เป็นคนอามาเลซ"
2Sm	1	15	ดาวิดถามเขาว่า "ทำไมเจ้ามิได้เกรงกลัวในการที่ยืนเมื่อออกทำลายผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้"
2Sm	1	16	แล้วดาวิดก็เรียกคนหนึ่งนามชายหนุ่มเข้ามาบอกท่านว่า "ไปซิ ฆ่าเขาเสีย" และเขาก็ฆ่าชายคนนั้นตาย
2Sm	1	16	ดาวิดกล่าวแก่ชายนั้นว่า "ให้โลหิตของเจ้าตกบนศีรษะของเจ้าเอง เพราะปากของเจ้าเป็นพยานปรักปรำตัวเจ้าเองว่า 'ข้าพเจ้าได้ฆ่าผู้ที่
2Sm	1	17	พระเยโฮวาห์ทรงเจิมไว้' "
2Sm	1	18	ดาวิดก็คร่ำครวญตามคำคร่ำครวญต่อไปนี้ เพื่อซาอูลและโยนาธานราชโอรส
2Sm	1	19	(และท่านกล่าวไว้ว่า ควรจะสอนคนยุคาคให้รู้จักใช้คันธนู ดุเกิต คำคร่ำครวญนั้นบันทึกไว้ในหนังสือยาซาร์) ว่า
2Sm	1	20	"ศักดิ์ศรีของอิสราเอลถูกประหาร เสียแล้วบนที่สูงของท่าน วีรบุรุษก็ล้มตายแล้วหนอ
2Sm	1	21	อย่าบอกเรื่องนี้ในเมืองก็ท อย่าประกาศเรื่องนี้ในถนนเมืองเฮคเคโลน เกรงว่าบุตรสาวคนฟีลิสเตียจะรำเริง เกรงว่าบุตรสาวของผู้ที่มิได้เข้า
2Sm	1	22	สहनตะจะลึงโลด
2Sm	1	23	เทือกเขากิลโบอาเอ๋ย ขออย่ามีน้ำค้างหรือฝนบนเจ้าหรือทุ่งนาที่ให้อาหารของกาย เพราะที่นั่น โลของวีรบุรุษถูกทอดทิ้งแล้ว โลของซาอูล เหมือน
2Sm	1	24	กับว่าพระองค์มิได้เจิมไว้ด้วยน้ำมัน
2Sm	1	25	คันธนูของโยนาธานมิได้หันกลับมาจากโลหิตของผู้ที่ถูกฆ่า จากไข่มนของผู้ที่มิกล้าถึง และดาบของซาอูลก็มิได้กลับมาเปล่า
2Sm	1	26	ซาอูลและโยนาธานเป็นที่รักและน่ารักเมื่อทรงพระชนม์อยู่ และเมื่อมรณาแล้วทั้งสองไม่แยกจากกัน ทั้งสองก็เร็วว่านกอินทรี ทั้งสองแข็ง
2Sm	1	27	แรงกว่าสิงโต
2Sm	1	28	บุตรสาวของอิสราเอลเอ๋ย จงร้องไห้เพื่อซาอูล ผู้ทรงประดับเจ้าอย่างโอ้อวดด้วยผ้าสีแดงเข้ม และผู้ทรงประดับอาคารทองคำเหนือเครื่องแต่ง
2Sm	1	29	กายของเจ้า
2Sm	1	30	วีรบุรุษก็ล้มลงเสียแล้วหนอท่ามกลางศึกสงคราม โอ โยนาธาน ท่านถูกสังหารอยู่บนที่สูงของท่าน
2Sm	1	31	โอ ฟีโยนาธาน ข้าพเจ้าเป็นทุกข์เพื่อท่าน ท่านเป็นที่ชื่นใจของข้าพเจ้ามาก ความรักของท่านที่มีต่อข้าพเจ้านั้นประหลาดเหลือยิ่งกว่าความรัก
2Sm	1	32	ของสตรี
2Sm	1	33	วีรบุรุษก็ล้มลงเสียแล้วหนอ และเครื่องยุทธโปกรณ์ก็พินาศไป"
2Sm	1	34	ครั้นเรื่องนั้นไปแล้ว ดาวิดจึงทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า "สมควรที่ข้าพระองค์จะขึ้นไปยังหัวเมืองหนึ่งหัวเมืองใดในยูดาห์หรือไม่" และพระ
2Sm	1	35	เยโฮวาห์ตรัสตอบท่านว่า "จงขึ้นไปเถิด" ดาวิดทูลว่า "ควรที่ข้าพระองค์จะขึ้นไปที่ไหน" พระองค์ตรัสว่า "เมืองเฮโบรน"
2Sm	1	36	ดาวิดจึงขึ้นไปทีนั้นพร้อมกับภรรยาทั้งสองของท่านด้วยคือ อาหิโนอัมชาวยิสเรเอลและอาบิกายิลแม่ม่ายของนาบาลชาวคารเมล
2Sm	1	37	และดาวิดก็นำคนที่อยู่กับท่านขึ้นไป ทุกคนพาครอบครัวไปด้วย และเขาทั้งหลายก็อยู่ในหัวเมืองของเฮโบรน
2Sm	1	38	และคนยุคาคก็พากันมาเจิมตั้งดาวิดไว้เป็นกษัตริย์เหนือวงศ์วานยูดาห์ เมื่อมีคนมาทูลดาวิดว่า "ชายชาวเบซกิเลอาดเป็นผู้ที่ฝังพระศพซาอูลไว้"
2Sm	1	39	ดาวิดก็มิรับสั่งให้ผู้ถืออาวุธไปหาชายชาวเบซกิเลอาดนั้น พุดกับเขาว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่ท่านทั้งหลาย ในการที่ท่านทั้ง
2Sm	1	40	หลายได้สำแดงความเมตตาอย่างนี้ต่อซาอูลเจ้านายของท่าน และได้ฝังพระศพพระองค์ไว้
2Sm	1	41	บัดนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงความจริงแก่ท่าน และข้าพเจ้าจะกระทำตามคำตักเตือนท่านทั้งหลายเพราะท่านได้กระทำการนี้
2Sm	1	42	เพราะฉะนั้น ขอให้มือของท่านทั้งหลายเข้มแข็ง และขอให้ท่านกล้าหาญเถิด เพราะซาอูลเจ้านายของท่านสิ้นพระชนม์เสียแล้ว และวงศ์
2Sm	1	43	วานยูดาห์ได้เจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย"
2Sm	1	44	ฝ่ายอับเนอร์บุตรชายเนเออร์แม่ทัพของกองทัพซาอูล ได้พาอิชโอบบุตรราชโอรสของซาอูลข้ามไปที่เมืองมาหะนาอิม
2Sm	1	45	และได้สถาปนาท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือเมืองกิเลอาด และคนอาเซอร์ และคนอิสเรเอล และคนเอฟราอิม และคนเบนยามิน และคนอิสราเอล
2Sm	1	46	ทั้งหมด
2Sm	1	47	เมื่ออิชโอบบุตรราชโอรสของซาอูลเริ่มปกครองเหนืออิสราเอลนั้น มีพระชนมายุสี่สิบพรรษา ทรงครอบครองอยู่สองปี แด่วางศ์วานยูดาห์ก็
2Sm	1	48	ติดตามดาวิด
2Sm	1	49	เวลาที่ดาวิดทรงเป็นกษัตริย์เหนือวงศ์วานยูดาห์ในเฮโบรนนั้นเป็นจำนวนเจ็ดปีกับหกเดือน
2Sm	1	50	อับเนอร์บุตรชายเนเออร์และพวกข้าราชการทหารของอิชโอบบุตรราชโอรสของซาอูล ได้ออกจากมาหะนาอิมไปยังเมืองกิเบโอน
2Sm	1	51	และโยอาบบุตรชายนางเศเรยาห์ก็พบพวกข้าราชการทหารของดาวิดก็ออกไปพบกับเขาที่สระเมืองกิเบโอน และเขาทั้งหลายก็นั่งอยู่ที่ขอบสระ
2Sm	1	52	พวกหนึ่งอยู่ที่ขอบสระข้างนี้ อีกพวกหนึ่งข้างโน้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	2	14	อับเนอร์จึงพูดกับโยอาบว่า " ขอให้พวกคนหนุ่มลุกขึ้นรบเล่นกันให้เราดูเถิด " และโยอาบตอบว่า " ให้เขาลุกขึ้นเล่นซี "
2Sm	2	15	เขาก็ลุกขึ้นไปตามที่นั่นไว้ฝ่ายเบนยามินและฝ่ายอิซไบบะเซราซของชาวอิสราเอลมีสิบสองคน และข้าราชการทหารของดาวิดก็มีสิบสองคน
2Sm	2	16	ต่างก็จับศึรระชุดต่อสู้ และบิคาบเข้าที่สี่ข้างของชุดต่อสู้ ล้มตายด้วยกันหมด เขาจึงเรียกที่นั่นว่า เฮลซัซซิม ซึ่งอยู่ในกิเบโอน
2Sm	2	17	การสู้รบในวันนั้นตืดตึงนัก อับเนอร์และพวกคนอิสราเอลก็พ่ายแพ้ต่อหน้าข้าราชการทหารของดาวิด
2Sm	2	18	บุตรชายทั้งสามของนางเศรยาห์ก็อยู่ที่นั่น คือ โยอาบ อาบิซัย และอาสาเฮล ฝ่ายอาสาเฮลนั้นฝึทำเรืออย่างกับละมั่ง
2Sm	2	19	และอาสาเฮลก็ไล่ตามอับเนอร์ไป เมื่อตามไปนั้นก็มิได้เลี้ยวทางขวามือหรือทางซ้ายมือจากการไล่ตามอับเนอร์
2Sm	2	20	อับเนอร์เหลียวมาดูจึงพูดว่า " นั่นอาสาเฮลหรือ " เขาตอบว่า " ซ้ำเอง "
2Sm	2	21	อับเนอร์จึงบอกเขาว่า " จงเลี้ยวไปทางขวาหรือทางซ้าย และจับเอาคนหนุ่มคนใดคนหนึ่ง แล้วก็รีบเอาอาวุธของเขาไป " แต่อาสาเฮลไม่
เลี้ยวจากไล่ตามอับเนอร์			
2Sm	2	22	อับเนอร์จึงบอกอาสาเฮลอีกครั้งหนึ่งว่า " จงหันกลับจากตามฆ่าเสียเถิด จะให้ข้าพเจ้าให้ล้มลงดินทำไมแล้วข้าจะเจยหน้าขึ้นดูโยอาบพี่
ของเราได้อย่างไร "			
2Sm	2	23	แต่เขาก็ปฏิเสธไม่ยอมหันกลับ เพราะฉะนั้นอับเนอร์ก็เอาโคหนอกแห่งท้องอาสาเฮล หอกก็ทะลุออกข้างหลังของเขา เขาก็ล้มลงตายอยู่ที่นั่น
และอยู่มาทุกคนซึ่งมาเห็นที่อาสาเฮลล้มตายอยู่ที่นั่น			
2Sm	2	24	แต่โยอาบกับอาบิซัยไล่ตามอับเนอร์ไป ดวงอาทิตย์ก็ตกเมื่อเขามาถึงเนินเขาอัมมาห์ ซึ่งอยู่ตรงที่ทางที่จะไปถิ่นทุรกันดารเมืองกิเบ
โอน			
2Sm	2	25	และคนเบนยามินก็รวมกันตามอับเนอร์ไปเป็นกลุ่มเดียวกันตั้งอยู่ที่ยอดเขาแห่งหนึ่ง
2Sm	2	26	แล้วอับเนอร์ร้องถามโยอาบว่า " จะให้ดาบกับเรื้อยไปหรือ ท่านไม่ทราบหรือว่าตอนปลายมือก็ขม อีกนานสักเท่าใดท่านจึงจะสังคนของท่าน
ให้หยุดไล่ตามพี่น้องของเขา "			
2Sm	2	27	และโยอาบจึงกล่าวว่า " พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าท่านไม่พูดขึ้นพวกทหารก็จะเลิกไล่ตามพวกพี่น้องของข้าพเจ้านี้เข้า "
2Sm	2	28	โยอาบจึงเป่าแตรขึ้น คนทั้งปวงก็หยุด ไม่ไล่ตามอิสราเอลอีก และไม่สู้รบกันอีก
2Sm	2	29	อับเนอร์ก็บคนของท่านก็เดินทางตลอดคืนนั้นในที่ราบ เขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนและเดินไปตามหุบเขาบิโรน เขาก็มาถึงมาหะนาอิม
2Sm	2	30	โยอาบก็กลับจากไล่ตามอับเนอร์ และเมื่อท่านรวบรวมพลเข้าด้วยกันแล้ว ข้าราชการทหารของดาวิดก็ขาดไปสิบเก้าคน ไม่นับอาสาเฮล
2Sm	2	31	แต่ข้าราชการทหารของดาวิดได้ฆ่าคนเบนยามินและคนของอับเนอร์ตายไปสามร้อยหกสิบคน
2Sm	2	32	และเขาก็ยกศพอาสาเฮล ไปฝังไว้ในโอโมกบิตดาของเขาซึ่งอยู่ที่เมืองเบรลเซม โยอาบและคนของท่านก็เดินทางตลอดคืนไปสว่างที่เมืองเฮโบ
รน			
2Sm	3	1	มีสงครามระหว่างวงศวานของชาอลกับวงศวานของดาวิดอยู่นาน และดาวิดก็เข้มแข็งยิ่งขึ้น ฝ่ายวงศวานของชาอลก็ล้อมกำลัลงทุกที่
2Sm	3	2	ดาวิดทรงมีราชโอรสเกิดหลายองค์ที่เมืองเฮโบรน ราชโอรสหัวปีชื่อ อัมโนน บุตรนางอาหิโนอัมชาวอิสราเอล
2Sm	3	3	คนที่สองชื่อ ทิเลอบ บุตรนางอามิคาบิลเมม่ายของนางบาลซาชาวคานน และคนที่สามชื่อ อับซาโลม บุตรชายนางมาคาหาราชธิดาของทัลมัย
กษัตริย์เมืองเกชูร์			
2Sm	3	4	คนที่สี่ชื่อ อาโดเนียห์ บุตรชายนางอากิท คนที่ห้าชื่อ เซฟาทิยาห์ บุตรชายนางอาบิตัล
2Sm	3	5	และคนที่หกชื่อ อิทเรอัม บุตรนางเอกลาห์ภรรยาของดาวิด ราชโอรสเหล่านี้เกิดแก่ดาวิดที่เมืองเฮโบรน
2Sm	3	6	อยู่มาเมื่อมีการต่อสู้ระหว่างวงศวานของชาอลกับวงศวานของดาวิดนั้น อับเนอร์ได้กระทำตัวให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นในวงศวานของชาอล
2Sm	3	7	ฝ่ายชาอลนั้นมีนางสนมคนหนึ่งชื่อริสพาห์บุตรสาวของอัยยาห์ และอิซไบบะเซราซก็รักอับเนอร์ว่า " เหตุใดท่านจึงเข้าหานางสนมของเสด็จ
พ่อของเรา "			
2Sm	3	8	ฝ่ายอับเนอร์ก็โกรธอิซไบบะเซราซเพราะถ้อยคำนี้มาก จึงพูดว่า " ข้าพพระองค์เป็นหัวสุนัขหรือ ซึ่งทวนนี้ข้าพพระองค์ได้ต่อต้านยูดาห์โดยสำแดง
ความเมตตาต่อวงศวานของชาอลเสด็จพ่อของพระองค์ และต่อพี่น้องและต่อมิตรหลายของเสด็จพ่อท่าน มิได้มอบพระองค์ไว้ในมือของดาวิด วันหนึ่งพระองค์ยังหากความต่อข้าพพระองค์ด้วย			
เรื่องผู้หญิงคนนี้			
2Sm	3	9	ถ้าข้าพพระองค์จะได้กระทำเพื่อดาวิดให้สำเร็จดังที่พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณไว้ต่อท่านแล้ว ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษอับเนอร์และยิ่งหนักกว่า
2Sm	3	10	คือข้าพพระองค์จะย้ายราชอาณาจักรจากวงศวานของชาอล และสถาปนาบัลลังก์ของดาวิดเหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์ ตั้งแต่นั้นถึงเบ
เออร์เซบ "			
2Sm	3	11	และอิซไบบะเซราซก็หาทางสามารถอับเนอร์สักคำเดียวอีกไม่ เพราะพระองค์ทรงกลัวเกรงอับเนอร์
2Sm	3	12	อับเนอร์ก็ส่งผู้สื่อสารแทนตนไปยังดาวิดพูดว่า " แผ่นดินนี้เป็นของผู้ใด " และทูลอีกว่า " ขอทรงทำพันธสัญญากับข้าพพระองค์ และดูเถิด
มือของข้าพพระองค์จะอยู่ฝ่ายพระองค์ และนำอิสราเอลทั้งสิ้นมามอบแด่พระองค์ "			
2Sm	3	13	ดาวิดตรัสว่า " ดีแล้ว เราจะกระทำพันธสัญญากับท่าน แต่เราขอจากท่านสักอย่างหนึ่งคือว่า เมื่อท่านจะมาเห็นหน้าเราอีก ขอท่านนำมิดา
ลบตราของชาอลมาให้เราก่อน มิฉะนั้นท่านจะมิได้เห็นหน้าเรา "			
2Sm	3	14	แล้วดาวิดก็ส่งผู้สื่อสารไปยังอิซไบบะเซราซของชาอลว่า " ขอมอบมิดาภรรยาของข้าพเจ้าแก่ข้าพเจ้า ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้หั้นไว้ด้วยหนัง
ปลายของคทาของคนที่ลิลเดียวหนึ่งร้อยขึ้น "			
2Sm	3	15	อิซไบบะเซราซจึงทรงให้คนไปพามิดาภรรยาของสามีของเธอ คือบิลทิเอลบุตรชายของลาอิซ
2Sm	3	16	แต่สามีของเธอก็เดินพลางร้องไห้พลางไปกับเธอจนถึงตำบลบาชูริม แล้วอับเนอร์จึงบอกเขาว่า " กลับไปเสียเถิด " และเขาก็กลับไป
2Sm	3	17	อับเนอร์จึงปรึกษากับพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลว่า " เมื่อก่อนนี้ท่านทั้งหลายใครให้ดาวิดเป็นกษัตริย์เหนือท่าน
2Sm	3	18	บัดนี้จึงให้เป็นจริงเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงตรัสเรื่องดาวิดว่า ` เราจะช่วยอิสราเอลประชาชนของเราด้วยมือของดาวิดผู้รับใช้ของเรา ให้
พ้นจากมือของคนฟีลิสเตีย และให้พ้นจากมือศัตรูทั้งสิ้นของเขา " "			
2Sm	3	19	อับเนอร์ก็พูดกับคนเบนยามินด้วย และอับเนอร์ก็ไปทูลดาวิดที่เมืองเฮโบรนถึงบรรดาสังต่างที่อิสราเอล และวงศวานทั้งสิ้นของเบนยามิน
เห็นสมควรที่จะกระทำ			
2Sm	3	20	อับเนอร์จึงมาเฝ้าดาวิดที่เมืองเฮโบรนพร้อมกับคนอีกยี่สิบคน ดาวิดทรงจัดการเลี้ยงอับเนอร์กับคนที่อยู่กับท่าน
2Sm	3	21	และอับเนอร์ทูลดาวิดว่า " ข้าพพระองค์จะลุกขึ้นกลับไป และจะรวบรวมคนอิสราเอลทั้งสิ้นมามายังกษัตริย์เจ้านายของข้าพพระองค์ เพื่อเขาทั้ง
หลายจะกระทำพันธสัญญากับพระองค์ และเพื่อพระองค์จะทรงปกครองให้กว้างขวางตามขอบพระทัยของพระองค์ "			
2Sm	3	22	ดาวิดก็ทรงส่งอับเนอร์กลับไป และเขาก็ไปโดยสันติภาพ
ดุเถิด ขณะนั้นข้าราชการทหารของดาวิดกับโยอาบกลับมาจากกาไปปล้นและนำสิ่งของที่รบได้มากมายนั้นมาด้วย แต่อับเนอร์มิได้อยู่กับดา			
วิดที่เฮโบรนแล้ว เพราะพระองค์ทรงส่งท่านกลับไป และท่านก็ไปโดยสันติภาพ			
2Sm	3	23	เมื่อโยอาบกับกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับท่านมาถึง ก็มีคนบอกโยอาบว่า " อับเนอร์บุตรเนอมาเฝ้ากษัตริย์ และพระองค์ทรงให้เขากลับไป เขาก็
กลับไปโดยสันติภาพ "			
2Sm	3	24	แล้วโยอาบเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ทูลว่า " พระองค์ทรงกระทำอะไรเช่นนั้น ดูเถิด อับเนอร์มาเฝ้าพระองค์ โฉนพระองค์จึงปล่อยเขาไป เขาก็หลด
มือไปแล้ว			
2Sm	3	25	พระองค์ทรงทราบแล้วว่าอับเนอร์บุตรเนอมาเฝ้าเพื่อล่อลวงพระองค์ และเพื่อทราบถึงการเสด็จเข้าออกของพระองค์ และเพื่อทราบทุกสิ่ง
ทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำ "			
2Sm	3	26	เมื่อโยอาบออกมาจากการเข้าเฝ้าดาวิด จึงส่งผู้สื่อสารไปตามอับเนอร์ เขาทั้งหลายก็นำท่านกลับมาจากบ่อน้ำชื่อสิราห์ แต่ดาวิดหาทรงทราบ
เรื่องไม่			
2Sm	3	27	และเมื่ออับเนอร์กลับมาถึงเฮโบรนแล้ว โยอาบก็พาท่านหลบเข้าไปที่กลางประตูเมืองเพื่อจะพูดกับท่านเป็นการลับ และโยอาบแห่งท้องของ
ท่านเสียที่นั่น ท่านก็สิ้นชีวิต โยอาบแก่แก่โลหิตของอาสาเฮลน้องชายของตน			
2Sm	3	28	ภายหลังเมื่อดาวิดทรงได้ยินเรื่องนี้ พระองค์ตรัสว่า " ตัวเราและราชอาณาจักรของเราปราศจากความผิดสืบไปเป็นนิตย์ต่อพระพักตร์พระเย
โฮวาห์ด้วยเรื่องโลหิตของอับเนอร์บุตรเนอมา			
2Sm	3	29	ขอให้โทษนั้นตกเหนือศีรษะของโยอาบ และเหนือวงศวานบิดาของเขาทั้งสิ้น ขออย่าให้คนที่มิถึงไหลออก คนที่เป็นโรคเรื้อน คนที่ถือไม้เท้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

คนที่ถูกประหารด้วยดาบ หรือคนขาดขมเม็ง ขาดจากกวางศวานของโยอาบ"			
2Sm	3	30	นี่แหละโยอาบก็อวยชัยน้องชายของเขาได้จับอับเนอร์ เพราะอับเนอร์ได้ฆ่าอาสาเฮลน้องชายของเขาเมื่อรบกันที่กิเบโอน
2Sm	3	31	แล้วดาวิดก็ตรัสกับโยอาบ และประชาชนทุกคนที่อยู่กับพระองค์ว่า "จงเลิกเสียของท่านทั้งหลาย และเอาผ้ากระสอบคาดเอวไว้ และจงไว้ทุกข์ให้อับเนอร์" และกษัตริย์ดาวิดเสด็จตามแควหามศพอับเนอร์ไป
2Sm	3	32	เขาก็ฝังศพอับเนอร์ไว้ที่เฮโบรน และกษัตริย์ก็ส่งพระสุรเสียงกันแสง ณ ที่ฝังศพของอับเนอร์ และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้
2Sm	3	33	และกษัตริย์ทรงรำคาญด้วยเรื่องอับเนอร์ว่า "ควรหรือที่อับเนอร์จะตายอย่างคนโง่ตาย
2Sm	3	34	มีของท่านก็มีได้ถูกมัด เท้าของท่านก็มีได้ติดตรวน ท่านได้ล้มลงเหมือนอย่างคนล้มลงต่อหน้าคนชั่วร้าย" และประชาชนทั้งปวงก็ร้องไห้ถึงอับเนอร์อีก
2Sm	3	35	แล้วประชาชนทั้งปวงก็มาทูลชวนเชิญให้ดาวิดเสวยพระกระยาหารเมื่อเวลาเย็นวันอยู่ แต่ดาวิดทรงปฏิเสธว่า "ถ้าเราลี้มรสขมเม็งหรือสิ่งใดๆก่อนดวงอาทิตย์ตก ขอพระเจ้าทรงทำโทษเราและยังหนักกว่า"
2Sm	3	36	ประชาชนทั้งปวงสังเกตเห็นเช่นนั้นก็พอใจ ดังที่ประชาชนทั้งปวงพอใจทุกสิ่งทุกอย่างที่กษัตริย์ทรงกระทำ
2Sm	3	37	ประชาชนทั้งสิ้นและชนอิสราเอลทั้งปวงจึงเข้าใจในวันนั้นว่า ไม่เป็นพระประสงค์ของกษัตริย์ที่จะให้อับเนอร์บุตรชายเนอร์เสีย
2Sm	3	38	กษัตริย์ตรัสกับข้าราชการของพระองค์ว่า "ท่านไม่ทราบหรือว่า วันนี้เจ้านายและคนสำคัญยังคงหนึ่งชีวิตในอิสราเอล
2Sm	3	39	แม้เราได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์แล้ว เราก็อ่อนกำลังในวันนี้ ชายเหล่านี้ซึ่งเป็นบุตรของนางเศรยาห์หนักแก่เราเกินไป ขอพระเยโฮวาห์ทรง
สนองผู้กระทำผิดตามความผิดของเขาเถิด"			
2Sm	4	1	เมื่ออิชโบเซทราชโอรสของซาอูลได้ทรงได้ยินว่าอับเนอร์สิ้นชีวิตเสียที่เฮโบรนแล้ว พระหัตถ์ของพระองค์ก็อ่อนลง และอิสราเอลทั้งปวงเป็นทุกข์
2Sm	4	2	ฝ่ายราชโอรสของซาอูลยังมีชายอีกสองคนเป็นหัวหน้าของกองพล คนหนึ่งชื่อบาอานาห์ อีกคนหนึ่งชื่อเรคาบ ทั้งสองเป็นบุตรชายของริมโมน คนเบนยามินชาวเมืองเบเอโรท (เพราะว่าเบเอโรทก็นับว่าเป็นของเบนยามินด้วย
2Sm	4	3	ชาวเบเอโรทหนีไปยังเมืองกิธธาอิม และอาศัยอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้)
2Sm	4	4	โยนาธานราชโอรสของซาอูล มีบุตรชายคนหนึ่งเป็นน้อง เมื่อมีข่าวเรื่องซาอูลกับโยนาธานมาจากอิสราเอลนั้น เด็กคนนี้มีอายุห้าขวบ พี่เลี้ยงก็อุ้มลูกขึ้นหนีไป อยู่มาเมื่อเธอรีบหนีไปนั้นเด็กนั้นก็หล่นลงและเป็นน้อง ท่านชื่อเมฟีโบเซท
2Sm	4	5	ฝ่ายบุตรชายทั้งสองของริมโมน ชาวเบเอโรท ที่ชื่อเรคาบและบาอานาห์นั้น ได้ออกเดินทาง พอแดดออกจัดก็มาถึงตำหนักของอิชโบเซท ขณะเมื่อพระองค์กำลังบรรทมพักเที่ยง
2Sm	4	6	และเขาเข้าไปใกล้ตำหนัก ทำเหมือนจะชนข้าวสาลีและเขาก็แทงพระอุทรพระองค์ เรคาบและบาอานาห์ก็หนีไป
2Sm	4	7	และเมื่อเขาทั้งสองเข้าไปในตำหนักนั้น พระองค์บรรทมหลับอยู่บนพระที่บรรทมในหอบรรทม เขาก็ทบตีพระองค์และประหารพระองค์ และตัดพระเศียรของพระองค์เสีย นำพระเศียรนั้นเดินทางไปทางที่ราบทั้งกลางคืน
2Sm	4	8	และเขานำพระเศียรของอิชโบเซท ไปถวายดาวิดที่เมืองเฮโบรน เขาทั้งสองกราบทูลกษัตริย์ว่า "ดูเถิด ศีรษะของอิชโบเซทบุตรของซาอูลศัตรูของพระองค์ ผู้แสวงหาชีวิตของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงแก้แค้นแทนกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ในวันนี้เหนือซาอูลและเชื้อสายของซาอูล"
2Sm	4	9	แต่ดาวิดตรัสตอบเรคาบและบาอานาห์พี่ชาย บุตรชายของริมโมนชาวเบเอโรทว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด คือพระองค์ผู้ทรงไล่ชีวิตของเราจากบรรดาความทุกข์ยาก
2Sm	4	10	เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดบอกเราว่า 'ดูเถิด ซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว' และคิดว่าตนนำข่าวดีมา เราก็จับคนนั้นฆ่าเสียที่คิกลาก ซึ่งคนนั้นคิดว่าเราจะให้รางวัลแก่เขาสำหรับข่าวนั้น
2Sm	4	11	ยิ่งกว่านั้นเท่าใดเมื่อคนชั่วได้ฆ่าคนชอบธรรมที่ในบ้านและบนที่นอนของคนชอบธรรมนั้น บัดนี้ เราจะไม่เรียกร้องโลหิตของเขาจากมือของเจ้าทั้งสองหรือ และทำลายเจ้าเสียจากพิภพ"
2Sm	4	12	และดาวิดก็ทรงบัญชาคนหนุ่มของพระองค์ และพวกเขาทั้งสองก็พาเขาทั้งสองไปฆ่าเสียตัดมื่อตัดเท้าออก แขนวศพนั่นไว้เหนือสระในเมืองเฮโบรน
แต่เขานำพระเศียรของอิชโบเซทไปฝังไว้ในที่ฝังศพของอับเนอร์ในเมืองเฮโบรน			
2Sm	5	1	และบรรดาตระกูลคนอิสราเอลก็มาหาดาวิดที่เมืองเฮโบรนทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นกระดุกและเนื้อของพระองค์
2Sm	5	2	ในอดีตเมื่อซาอูลเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือเหล่าข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำอิสราเอลออกไปและเข้ามา และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่พระองค์ว่า 'เจ้าจะเลี้ยงดูอิสราเอลประชาชนของเรา และเจ้าจะเป็นเจ้าเหนือคนอิสราเอล'
2Sm	5	3	ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลก็มาเฝ้ากษัตริย์ที่เมืองเฮโบรน และกษัตริย์ดาวิดทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายที่เมืองเฮโบรนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายก็เจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล
2Sm	5	4	ดาวิดมีพระชนมายุสามสิบพรรษาเมื่อเริ่มการปกครอง และพระองค์ทรงปกครองอยู่สี่สิบปี
2Sm	5	5	ทรงปกครองเหนือยูดาห์ที่เฮโบรนเจ็ดปีหกเดือน และที่กรุงเยรูซาเล็มทรงปกครองเหนือบรรดาอิสราเอลและยูดาห์อีกสามสิบสามปี
2Sm	5	6	กษัตริย์และคนของพระองค์ได้ยกทัพไปยังเยรูซาเล็ม รบกับคนแบบิล ฆราวาสแผ่นดินนั้นผู้ที่กล่าวกับดาวิดว่า "แยกเข้ามาที่นี่ไม่ได้ถนัดถนี่" และคนองก็ป้องกันไว้ได้" ด้วยคิดว่า "ดาวิดคงเข้ามาที่นี่ไม่ได้"
2Sm	5	7	แต่อย่างไรก็ตาม ดาวิดทรงยึดที่กำบังเข้มแข็งชื่อศิโยนได้ คือเมืองของดาวิด
2Sm	5	8	ในวันนั้นดาวิดตรัสว่า "ผู้ใดจะขึ้นไปตามทางน้ำไหลและโจมตีคนแบบิล คนองและคนตาบอด ผู้ซึ่งจิตใจของดาวิดเกลียดชัง ผู้นั้นจะเป็นผู้บัญชาการทหาร" เพราะฉะนั้นเขาจึงว่ากันว่า "อย่าให้คนตาบอดและคนง่อยเข้ามาในพระนิเวศ"
2Sm	5	9	ดาวิดก็ทรงประทับอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง และเรียกที่นั่นว่า เมืองของดาวิด และดาวิดทรงสร้างเมืองรอบตั้งแต่มิลาไปข้างใน
2Sm	5	10	และดาวิดทรงเจริญยิ่งขึ้นไปเพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาทรงสถิตกับพระองค์
2Sm	5	11	ฮิรามกษัตริย์เมืองไทระ ได้ส่งผู้ถือสารมาหาดาวิด และได้ส่งไม้สนสีดาร์ พวกช่างไม้และพวกช่างก่อมาสร้างพระราชวังของดาวิด
2Sm	5	12	และดาวิดทรงทราบวว่า พระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาพระองค์ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และพระองค์ได้ทรงยกย่องราชอาณาจักรของพระองค์ด้วยเห็นแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์
2Sm	5	13	ภายหลังที่พระองค์เสด็จจากเฮโบรน ดาวิดทรงได้งานสมณะและแม่เหล็กจากเยรูซาเล็มเพิ่มขึ้นอีก และบังเกิดราชโอรสและราชธิดาแก่ดาวิดอีก
2Sm	5	14	ต่อไปนี้เป็นชื่อของผู้ที่บังเกิดกับพระองค์ในเยรูซาเล็ม คือ ชัมมูอา โชบับ นาอัน ซาโลมอน
2Sm	5	15	อิบซาร์ เอลิซุอา เนเฟก ยาเฟีย
2Sm	5	16	เอลิชามา เอลียาดา และเอลิเฟเลท
2Sm	5	17	เมื่อคนฟีลิสเตียได้ยินข่าวว่าดาวิดได้รับการเจิมเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล คนฟีลิสเตียทั้งปวงก็ขึ้นไปแสวงหาดาวิด แต่ดาวิดทรงได้ยินข่าวนั้นจึงลงไปยังที่กำบังเข้มแข็ง
2Sm	5	18	ฝ่ายคนฟีลิสเตียยกขึ้นมาและขยายแนวออกที่หุบเขาเรฟาอิม
2Sm	5	19	และดาวิดทรงทูลถามพระเยโฮวาห์ว่า "ควรที่ข้าพระองค์จะยกขึ้นไปสู้รบกับคนฟีลิสเตียหรือ พระองค์จะทรงมอบเขาไว้ในมือข้าพระองค์หรือไม่" และพระเยโฮวาห์ทรงตอบดาวิดว่า "จงขึ้นไปเถิด เพราะเราจะมอบคนฟีลิสเตียไว้ในมือของเจ้าเป็นแน่"
2Sm	5	20	ดาวิดเสด็จมายังบ่อลึเปราซิม และดาวิดทรงชนะคนฟีลิสเตียที่นั่น พระองค์ตรัสว่า "พระเยโฮวาห์ทรงลงขาศึกของข้าพเจ้าตั้งกระแสน้ำที่ฟ่งใส" เพราะฉะนั้นจึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่า บ่อลึเปราซิม
2Sm	5	21	และคนฟีลิสเตียได้ทิ้งรูปเคารพที่นั่น ดาวิดกับข้าราชการของพระองค์ก็เฝ้าเสีย
2Sm	5	22	คนฟีลิสเตียยกขึ้นมาอีกและขยายแนวอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม
2Sm	5	23	และเมื่อดาวิดทูลถามพระเยโฮวาห์ พระองค์ตรัสว่า "เจ้าอย่าขึ้น จงอ้อมไปข้างหลังของเขา และโจมตีเขาตรงข้ามกับหมุดันหมอน
2Sm	5	24	และเมื่อเจ้าได้ยินเสียงกระบวนทัพเดินอยู่ที่ยอดหมุดันหมอนเจ้าจงรีบรุกไป เพราะพระเยโฮวาห์เสด็จไปข้างหน้าเพื่อจะโจมตีกองทัพของคนฟีลิสเตีย"
2Sm	5	25	และดาวิดทรงกระทำตามทีพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ และได้โจมตีคนฟีลิสเตียจากเกบาถึงเกเซอร์
2Sm	6	1	ดาวิดทรงรวบรวมบรรดาคนอิสราเอลที่คัดเลือกแล้วอีกครั้งหนึ่ง ได้สามหมื่นคน

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	6	2	และดาวิดก็ทรงลุกขึ้น ไปกับประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์จากบาอเลยูดาห์ เพื่อทรงนำหีบของพระเจ้าขึ้นมาจากที่นั่น ซึ่งเรียกตามพระนามคือพระนามของพระเยโฮวาห์จอมโยธาผู้ประทับระหว่างพวกเคลือบ
2Sm	6	3	และเขาทั้งหลายก็เอาเกวียนใหม่บรรทุกหีบของพระเจ้าและนำออกมาจากเรือนของอาบีนาดับซึ่งอยู่เมืองกิเบอาห์ และอุสซาก็กับอาหิโย บุตรชายทั้งหลายของอาบีนาดับก็ขับเกวียนใหม่เล่มนั้น
2Sm	6	4	และนำออกมาจากเรือนของอาบีนาดับซึ่งอยู่เมืองกิเบอาห์ เกวียนบรรทุกหีบของพระเจ้าไป และอาหิโยเดินนำหน้าหีบ
2Sm	6	5	ดาวิดก็บังควานอิสราเอลทั้งสิ้นก็ร้องกันอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วยใช้เครื่องดนตรีทุกชนิดซึ่งทำด้วยไม้สนสามใบ คือพิณเขาคู่และพิณใหญ่ รำมะนา กรับ และฉาบ
2Sm	6	6	และเมื่อมาถึงลานนวดข้าวของนาโคน อุสซาก็ก็เหยียดมือออกจับหีบของพระเจ้าไว้เพราะว่าสะดุด
2Sm	6	7	และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็เกิดขึ้นกับอุสซาร์ และพระเจ้าทรงประหารเขาเสียที่นั่นเพราะความผิดพลาดนั้น และเขาก็สิ้นชีวิตอยู่ข้างหีบของพระเจ้า
2Sm	6	8	และดาวิดก็ไม่ทรงพอพระทัย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงหลายออกมาเหนืออุสซาร์ จึงเรียกที่ตรงนั้นว่า เปเรคูสซาร์ จนถึงทุกวันนี้
2Sm	6	9	ในวันนั้นดาวิดก็ทรงกลัวพระเยโฮวาห์ และพระองค์ตรัสว่า "หีบของพระเยโฮวาห์จะมาถึงข้าได้อย่างไร"
2Sm	6	10	ดังนั้นดาวิดจึงไม่ยอมที่จะนำหีบของพระเยโฮวาห์เข้าไปในเมืองของดาวิดให้อยู่กับตน แต่ดาวิดได้ทรงนำไปที่บ้านของโอเบเดโอดิมชาวกัท
2Sm	6	11	หีบของพระเยโฮวาห์ก็ค้างอยู่ที่บ้านของโอเบเดโอดิมชาวกัทสามเดือน และพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่โอเบเดโอดิมและครัวเรือนของเขาทั้งสิ้น
2Sm	6	12	มิถุนไปกราบทูลกษัตริย์ดาวิดว่า " พระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพรแก่ครัวเรือนของโอเบเดโอดิม และทุกสิ่งที่เป็นของเขาเนื่องด้วยหีบของพระเจ้า " ดังนั้นดาวิดจึงเสด็จไปนำหีบของพระเจ้าขึ้นมาจากบ้านของโอเบเดโอดิม ถึงเมืองดาวิดด้วยความชื่นชมยินดี
2Sm	6	13	และเมื่อผู้หามหีบของพระเยโฮวาห์เดินไปได้หกก้าว ดาวิดก็ทรงถวายวัวกับลูกวัวอ้วน
2Sm	6	14	และดาวิดก็ทรงรำถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วยสดก่าลังของพระองค์ และดาวิดมีเอโฝดผ้าปูนาคาอดอยู่ที่พระองค์
2Sm	6	15	ดังนั้นแหละดาวิดและวงควานอิสราเอลทั้งสิ้นด้วย ได้นำหีบของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาด้วยเสียงโห่ร้องและด้วยเสียงเป่าแตร
2Sm	6	16	และขณะเมื่อหีบของพระเยโฮวาห์เข้ามาถึงเมืองดาวิด มีกาลราชธิดาของซาอูลก็มองออกที่ช่องหน้าต่าง เห็นกษัตริย์ดาวิดกระโดดโลดเต้นรำถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และนางก็มีใจหมั่นประมาท
2Sm	6	17	เขาทั้งหลายนำหีบของพระเยโฮวาห์เข้ามา ตั้งไว้ในที่ที่กำหนดภายในพลับพลาซึ่งดาวิดได้ทรงสร้างขึ้นไว้ และดาวิดก็ทรงถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
2Sm	6	18	และเมื่อดาวิดทรงกระทำการถวายเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาสำเร็จแล้ว พระองค์ก็ทรงถวายอวยพรประชาชนในพระนามของพระเยโฮวาห์จอมโยธา
2Sm	6	19	และทรงแยกชนเผ่าคนละเผ่าหนึ่ง เนื้อคนละก้อน และชนมอ่งนแห่งคนละเผ่าแก่ประชาชนทั้งปวง คือประชาชนอิสราเอลทั้งหมดทั้งผู้หญิงผู้ชาย แล้วประชาชนทั้งหลายต่างก็กลับไปบ้านของตน
2Sm	6	20	และดาวิดก็ทรงกลับไปอวยพรแก่ราชวงศ์ของพระองค์ แต่มีกาลราชธิดาของซาอูลได้ออกมาพบดาวิดและทูลว่า " วันนี้องค์กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้รับเกียรติยศอย่างยิ่งใหญ่ทีเดียวนะเพคะ ที่ทรงถอดฉลองพระองค์ในวันนีท่ามกลางสายตาของพวกสาวาไชของข้าราชการ เหมือนกับคนถ้อยแก่ฝ่าอย่าง ไม่มีใครความละอาย "
2Sm	6	21	และดาวิดตรัสตอบมีกาลว่า " เป็นงานที่ถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเลือกเราไว้แทนเสด็จพ่อของเจ้า และแทนราชวงศ์ทั้งสิ้นของพระองค์ท่าน ทรงแต่งตั้งให้เราเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของพระเยโฮวาห์ และเราจึงจะรำเริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ "
2Sm	6	22	เราจะล้อมตัวของเรายังดีกว่านี้อีกให้ปรากฏแก่ตาของเราเองว่าเป็นคนต่ำ แต่โดยพวกสาวาไชที่เจ้าพูดถึงนั้น เราจะเป็นผู้ที่เขากล่าวว่ามีเกียรติ "
2Sm	6	23	เพราะฉะนั้นมีกาลราชธิดาของซาอูลก็ไม่มีบุตรจนถึงวันสิ้นชีพ
2Sm	7	1	อยู่มากเมื่อกษัตริย์ประทับในพระราชวังของพระองค์ และพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้พระองค์พักจากการรบศึกรอบด้าน
2Sm	7	2	กษัตริย์ตรัสกับนารีผู้พยากรณ์ว่า " ดุชิ เราอยู่ในบ้านทำด้วยไม้สนสิตาร์ แต่หีบของพระเจ้าอยู่ในผ้าผาน "
2Sm	7	3	และนารีนั้นทูลกษัตริย์ว่า " ขอเชิญทรงกระทำสิ่งตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพระองค์ "
2Sm	7	4	แต่อยู่มากในคืนวันนั้นเอง พระวาระของพระเยโฮวาห์มาถึงนารีนั้นว่า
2Sm	7	5	" จงไปบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะสร้างนิเวศให้เรายูหรือ "
2Sm	7	6	เราไม่เคยอยู่ในนิเวศนับแต่วันที่เราพาคืนอิสราเอลออกจากอียิปต์จนกระทั่งวันนั้น แต่เราก็ก็นำมาตั้งที่นั่นและกับพลับพลา
2Sm	7	7	ในที่ต่างๆที่เราได้เคลื่อนไปมากับชนชาติอิสราเอลทั้งหมด เราได้เคยพูดสักคำกับตระกูลของอิสราเอลตระกูลใด ผู้ที่เรานำมาตั้งให้เขาเลี้ยงดูอิสราเอลประชาชนของเราหรือว่า " ทำไมเจ้ามิได้สร้างนิเวศด้วยไม้สนสิตาร์ให้แก่เรา " "
2Sm	7	8	เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงกล่าวแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราเอาเจ้ามาจากทุ่งหญ้า จากการตามฝูงแพะแกะ เพื่อให้เจ้าเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา
2Sm	7	9	เราได้อยู่กับเจ้าไม่ว่าเจ้าไปที่ไหน และได้จัดบรรดาศัตรูของเจ้าให้พินาศเสีย และเรากระทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต อย่างกับชื่อเสียงของผู้ใหญ่ในโลก
2Sm	7	10	และเราจะกำหนดที่หนึ่งให้อิสราเอลประชาชนของเรา และเราจะปลุกฝังเขาไว้ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้อยู่ในที่ของเขาเอง และไม่ต้องถูกวางใจอีก และคนชั่วจะไม่ข่มเหงเขาก็ดังแต่ก่อนมา
2Sm	7	11	ตั้งแต่มัยเมื่อเราตั้งผู้วินิจฉัยเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา และเราให้เจ้าพ้นจากการรบศึกรอบด้าน ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์ตรัสแก่เจ้าว่าพระเยโฮวาห์จะทรงให้เจ้ามีราชวงศ์
2Sm	7	12	เมื่อวันของเจ้าครบแล้ว และเจ้านอนพักอยู่กับบรรดาบุตรของเจ้า เราจะให้เชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้าเกิดขึ้นผู้ซึ่งเกิดมาจากบั้นเอวของเจ้าเอง และเราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา
2Sm	7	13	เขาจะเป็นผู้สร้างนิเวศเพื่อนามของเรา และเราจะสถาปนาบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิตย์
2Sm	7	14	เขาจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา ถ้าเขากระทำความชั่วช้า เราจะตีสอนเขาด้วยไม้เรียวของมนุษย์ ด้วยการเขียนแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์
2Sm	7	15	แต่ความเมตตาของเราจะไม่พรางไปจากเขาเสีย ดังที่เราพรางไปจากซาอูล ซึ่งเราได้ถอดเสียให้พินาศเสีย "
2Sm	7	16	ราชวงศ์ของเจ้าและอาณาจักรของเจ้าจะดำรงอยู่ต่อหน้าเจ้าอย่างมั่นคงเป็นนิตย์ และบัลลังก์ของเจ้าจะถูกสถาปนาไว้เป็นนิตย์ "
2Sm	7	17	นารีนั้นก็กราบทูลดาวิดตามถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นและตามนิมิตนี้ทั้งหมด
2Sm	7	18	แล้วกษัตริย์ดาวิดจึงเสด็จเข้าไปนั่งเฝ้าพระเยโฮวาห์ และกราบทูลว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่า และวงควานของข้าพระองค์เป็นผู้ใดพระองค์จึงทรงนำข้าพระองค์มาไกลถึงเช่นนี้ "
2Sm	7	19	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า แต่ก็เป็นสิ่งเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระองค์ และพระองค์ทรงล้นพระวาจาถึงราชวงศ์ของผู้รับใช้พระองค์ในอนาคตอันไกลที่เขามาถึงนั้น ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า และนี่เป็นธรรมดาของมนุษย์หรือ
2Sm	7	20	ดาวิดจะกราบทูลประการใดอีกต่อพระองค์ได้เล่า ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ทรงรู้จักผู้รับใช้ของพระองค์
2Sm	7	21	ที่พระองค์ทรงกระทำสิ่งใหญ่โตนี้ทั้งสิ้น เพื่อให้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบก็เพราะเหตุพระวาระของพระองค์ และตามขอบพระทัยของพระองค์
2Sm	7	22	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ฉะนั้นพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นนอกเหนือพระองค์ ตามสิ่งสารพัดที่หูของข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยินมา
2Sm	7	23	ประชาชนในโลกนี้จะเหมือนอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ซึ่งพระเจ้าเสด็จไปทรงไถ่มาให้เป็นประชาชนของพระองค์ กระทำให้พระนามของพระองค์มีเกียรติ และทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่เพื่อเจ้าทั้งหลาย และทรงกระทำสิ่งน่าสยดสยองเพื่อแผ่นดินของพระองค์ ต่อหน้าประชาชนของพระองค์ คือชนชาติซึ่งพระองค์ทรงไถ่ออกจากอียิปต์เพื่อพระองค์ จากบรรดาประชาชาติ และบรรดาพระของเข
2Sm	7	24	ด้วยว่าพระองค์ทรงสถาปนาอิสราเอลประชาชนของพระองค์ไว้ให้เป็นประชาชนเพื่อพระองค์เองเป็นนิตย์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ก็

The Holy Bible in Thai (KJV)

ทรงเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย			
2Sm	7	25	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า บัดนี้พระวาหะซึ่งพระองค์ทรงลั่นออกมาเกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระองค์ และเกี่ยวกับราชวงศ์ของเขา ขอทรงดำรง
ซึ่งพระวาหะนั้นให้ถาวรเป็นนิตย์ และทรงกระทำดังที่พระองค์ทรงลั่นพระวาจาไว้			
2Sm	7	26	ขอพระนามของพระองค์เป็นที่สรรเสริญอยู่เป็นนิตย์ว่า "พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงเป็นพระเจ้าเหนืออิสราเอล" และราชวงศ์ดาวิดผู้รับใช้
ของพระองค์จะดำรงอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์			
2Sm	7	27	ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าของอิสราเอล เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า "เราจะสร้างราชวงศ์ให้เจ้า"
เพราะฉะนั้นผู้รับใช้ของพระองค์จึงกล้าหาญที่จะวิงวอนด้วยคำอธิษฐานนี้ต่อพระองค์			
2Sm	7	28	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า บัดนี้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และบรรดาพระวาหะของพระองค์เป็นความจริง และพระองค์ทรงสัญญาจะ
พระราชทานสิ่งดีนี้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์			
2Sm	7	29	เพราะฉะนั้น บัดนี้ขอโปรดให้เป็นทีพอพระทัยพระองค์ที่จะอำนวยพระพรแก่ราชวงศ์ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อให้ดำรงอยู่ต่อพระพักตร์
พระองค์เป็นนิตย์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ทรงลั่นพระวาจาเช่นนั้นแล้ว และด้วยพระพรของพระองค์ขอให้ราชวงศ์ผู้รับใช้ของพระองค์ได้อยู่เป็นนิตย์"			
2Sm	8	1	อยู่มากภายหลัง ดาวิดทรงโจมตีคนฟีลิสเตีย และปราบปรามได้ และดาวิดทรงยึดเมืองเมเรชัมมาห์ได้จากมือคนฟีลิสเตีย
2Sm	8	2	พระองค์ทรงชนะโมอับ ทรงวัดเขาด้วยเชือกวัด คือบังคับให้เรียงตัวเข้าแถวนอนลงที่พื้นดิน ทรงวัดแล้วให้ประหารเสียสองแถว และไว้ชีวิต
เต็มหนึ่งแถว คนโมอับก็เป็นไพร่ของดาวิด และได้นำเครื่องบรรณาการมาถวาย			
2Sm	8	3	ดาวิดทรงรบชนะฮาดัดเอเซอร์โอรสโรโบ กษัตริย์เมืองโศบัท เมื่อเสด็จไปขึ้นอำนาจของพระองค์ที่แม่น้ำเฟรติส
2Sm	8	4	และดาวิดทรงยึดรถรบหนึ่งพันคัน พลม้าเจ็ดร้อยคน ทหารราบสองหมื่นคน และดาวิดรับสิ่งให้ตัดเอ็นขามารถรบเสียให้หมด เหลือไว้ให้พอ
แก่รถรบหนึ่งร้อยคัน			
2Sm	8	5	และเมื่อนคนซีเรียชาวเมืองตามัสก็สมทช่วยฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์เมืองโศบัท ดาวิดทรงประหารคนซีเรียเสียสองหมื่นสองพันคน
2Sm	8	6	แล้วดาวิดทรงตั้งทหารประจำป้อมไว้เหนือคนซีเรียชาวเมืองตามัสก็สมทหลายกอง และคนซีเรียก็เป็นพลไพร่ของดาวิด และนำเครื่อง
บรรณาการไปถวาย พระเยโฮวาห์ทรงประทานชัยชนะแก่ดาวิดไม่ว่าจะไปรบ ณ ที่ใด ๆ			
2Sm	8	7	และดาวิดทรงนำโล่ทองคำที่ข้าราชการทหารของฮาดัดเอเซอร์ถือขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
2Sm	8	8	และกษัตริย์ดาวิดทรงรับทองสัมฤทธิ์เป็นอันมากไปจากเมืองเบทาห์ และเมืองเอโรยหัวเมืองของฮาดัดเอเซอร์
2Sm	8	9	เมื่อโทอิกษัตริย์เมืองฮามัท ได้ยินว่าดาวิดรบชนะกองทัพทั้งสิ้นของฮาดัดเอเซอร์
2Sm	8	10	โทอิกจึงโยธัมโอรสของตนไปเฝ้ากษัตริย์ดาวิด ถวายพระพรและแสดงความยินดีที่ดาวิดทรงรบชนะฮาดัดเอเซอร์ เพราะว่าฮาดัดเอเซอร์เคย
ทำสงครามกับโทอิ และโยธัมได้นำเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องทองสัมฤทธิ์ ไปถวาย			
2Sm	8	11	สิ่งเหล่านี้ กษัตริย์ดาวิดทรงนำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับบรรดาเงินและทองคำซึ่งพระองค์ทรงได้มาจากบรรดาประชาชาติที่
พระองค์ทรงรบชนะและยึดครอง และทรงนำมามอบถวาย			
2Sm	8	12	คือได้มาจากซีเรีย โมอับ คนอัมโมน คนฟีลิสเตีย อามาเลข และจากกองทัพที่รับมาจากฮาดัดเอเซอร์โอรสของโรโบ กษัตริย์เมืองโศบัท
2Sm	8	13	เมื่อดาวิดเสด็จกลับจากการประหารคนซีเรียเสียในภูเขาเกลอิห์หนึ่งหมื่นแปดพันคน พระนามของพระองค์ก็เลื่องลือไป
2Sm	8	14	และพระองค์ทรงตั้งทหารประจำป้อมขึ้นเหนือเมืองเอโดม พระองค์ทรงตั้งทหารประจำป้อมในเอโดมทั่วไปหมด และคนเอโดมทั้งสิ้นจึงเป็น
พลไพร่ของดาวิด และพระเยโฮวาห์ทรงประทานชัยชนะแก่ดาวิดไม่ว่าจะเสด็จไปรบ ณ ที่ใด			
2Sm	8	15	ดังนั้นดาวิดจึงทรงปกครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น และดาวิดทรงให้ความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมแก่ชนชาติของพระองค์ทั้งสิ้น
2Sm	8	16	และโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์เป็นแม่ทัพ และเยโฮซาฟัทบุตรชายอาหิหูดเป็นเจ้ากรมสารบรรณ
2Sm	8	17	คาโดกบุตรชายอาหิหูดและอาหิเมเลคบุตรชายอาบียาธาร์เป็นปุโรหิต และเสโรอาห์เป็นราชเลขา
2Sm	8	18	และเบนโยนาห์บุตรชายเยโฮยาคาเป็นผู้บังคับบัญชาคนแคเรีและคนเปเลท และบรรดาชายโอรสของดาวิดเป็นประมุข
2Sm	9	1	ดาวิดรับสั่งว่า " วงศ์วานของชาวอูลันมีเหลืออยู่บ้างหรือ เพื่อเราจะสำแดงความเมตตาแก่ผู้หนึ่งโดยเห็นแก่โยนาธาน"
2Sm	9	2	มีมหาตเล็กในวงศ์วานชาวอูลันหนึ่งชื่อคิบา เขาก็เรียกให้มาเฝ้าดาวิดและกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า " เจ้าคือคิบาหรือ " เขาทูลตอบว่า " ข้าพระ
องค์คือคิบา พะยะคะ "			
2Sm	9	3	กษัตริย์จึงตรัสว่า " ไม่มีใครในวงศ์วานชาวอูลันเหลืออยู่บ้างหรือ เพื่อเราจะได้แสดงความเมตตาของพระเจ้าต่อเขา " คิบากราบทูลกษัตริย์
ว่า " ยังมีโอรสของโยนาธานเหลืออยู่คนหนึ่ง เท้าของเขาเป็นง่อยพะยะคะ "			
2Sm	9	4	กษัตริย์ตรัสถามเขาว่า " เขาอยู่ที่ไหน " คิบาจึงกราบทูลกษัตริย์ว่า " ดูกฎ เขาอยู่ในเรือนของมาคีร์บุตรอัมมีเอลในเมืองโลเดบาร์ พะยะ
คะ "			
2Sm	9	5	แล้วกษัตริย์ดาวิดรับสั่งให้คนไปนำเขามาจากเรือนของมาคีร์บุตรชายอัมมีเอลที่โลเดบาร์
2Sm	9	6	เมฟีโบเชทโอรสของโยนาธานราชโอรสของชาวอูลันได้มาเฝ้าดาวิดและชบหน้าลงกราบถวายบังคม และดาวิดตรัสว่า " เมฟีโบเชทเอ๋ย " เขา
ทูลตอบว่า " ดูกฎ ผู้รับใช้ของพระองค์ "			
2Sm	9	7	และดาวิดตรัสกับท่านว่า " อย่างกลัวเลย เพราะเราจะสำแดงความเมตตาต่อท่านเพื่อเห็นแก่โยนาธานบิดาของท่าน และเราจะมอบที่ดินทั้ง
หมดของชาวอูลันราชบิดาของท่านให้แก่ท่าน และท่านจงรับประทานอาหารอยู่ที่โต๊ะของเราเสมอไป "			
2Sm	9	8	และท่านก็กราบถวายบังคมและทูลว่า " ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นผู้ใดเล่า ซึ่งพระองค์จะทอดพระเนตรสนับตายอย่างข้าพระองค์นี้ "
2Sm	9	9	แล้วกษัตริย์ตรัสเรียกคิบาทูลเล็กของชาวอูลัน และตรัสแก่เขาว่า " บรรดาสิ่งของที่เป็นของชาวอูลันและของวงศ์วานทั้งสิ้นของท่าน เราได้มอบ
ให้แก่โอรสเจ้านายของเจ้าแล้ว			
2Sm	9	10	ตัวเจ้าและพวกบุตรชายของเจ้าและเหล่าคนใช้ของเจ้า ต้องทำนุบำรุงเขา และนำผลพืชที่ได้ขึ้นเข้ามา เพื่อโอรสแห่งเจ้านายของเจ้าจะได้มี
อาหารรับประทาน แต่เมฟีโบเชทโอรสแห่งเจ้านายของเจ้านั้น จะรับประทานอาหารที่โต๊ะของเราเสมอไป " ฝ่ายคิบาทูลบุตรชายสิบห้าคนกับคนใช้ยี่สิบคน			
2Sm	9	11	แล้วคิบาจึงกราบทูลกษัตริย์ว่า " ตามที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์บัญชาผู้รับใช้ของพระองค์นั้น ผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำ "
กษัตริย์ได้ตรัสว่า " เมฟีโบเชทจงรับประทานที่โต๊ะเสวยของเรา อย่างกับเป็นโอรสของกษัตริย์ "			
2Sm	9	12	เมฟีโบเชทบุตรชายเล็กคนหนึ่งชื่อมิคา ทุกคนที่อาศัยอยู่ในเรือนของคิบาก็ได้เป็นมหาตเล็กของเมฟีโบเชท
2Sm	9	13	ดังนั้นเมฟีโบเชทจึงอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะท่านรับประทานที่โต๊ะของกษัตริย์เสมอ เท้าของท่านเป็นง่อยทั้งสองข้าง
2Sm	10	1	อยู่มากภายหลังกษัตริย์แห่งคนอัมโมนก็สิ้นพระชนม์ และฮานุนราชโอรสได้เสวยราชสมบัติแทน
2Sm	10	2	ดาวิดจึงตรัสว่า " เราจะแสดงความเมตตาต่อฮานุนราชโอรสของนบาช ดั่งที่บิดาของเขาแสดงความเมตตาต่อเรา " ดาวิดจึงส่งพวกข้า
ราชการของพระองค์ไปเฝ้าโลมท่านเกี่ยวกับเรื่องราชบิดาของท่าน และข้าราชการของดาวิดก็เข้ามาในแผ่นดินของคนอัมโมน			
2Sm	10	3	แต่บรรดาเจ้านายของคนอัมโมนทูลฮานุนเจ้านายของตนว่า " พระองค์ดำริว่าดาวิดส่งผู้เฝ้าโลมมาหาพระองค์ เพราะนับถือพระราชบิดาของ
พระองค์เช่นนั้นหรือ ดาวิดมิได้ส่งข้าราชการมาเพื่อตรวจเมืองและสอดแนมดู และเพื่อจะคว่ำเมืองนี้เสียดอกหรือ "			
2Sm	10	4	ฮานุนจึงจับข้าราชการของดาวิดมาโกนเคราออกเสียครึ่งหนึ่งและตัดเครื่องแต่งกายของเขาออกเสียที่ตรงกลางตรงตะโพก แล้วปล่อยตัวไป
2Sm	10	5	เมื่อมีคนไปกราบทูลดาวิดให้ทรงทราบ พระองค์ก็รับสั่งให้คนไปรับข้าราชการเหล่านั้น เพราะว่าเขาทั้งหลายได้รับความอับอายมาก และ
กษัตริย์ตรัสว่า " จงพักอยู่ที่เมืองเยรีโคจนกว่าเราของท่านทั้งหลายจะขึ้นแล้วจึงค่อยกลับมา "			
2Sm	10	6	เมื่อคนอัมโมนเห็นว่าเขาทั้งหลายเป็นที่เกลียดชังแต่ดาวิด คนอัมโมนจึงส่งคนไปจ้างคนซีเรียชาวเมืองเบรโอบ และคนซีเรียชาวเมืองโศบัท
ห้เป็นทหารราบจำนวนสองหมื่นคน จากกษัตริย์เมืองมาอาคาห์หนึ่งพันคน และชาวเมืองอิซโทบหนึ่งหมื่นสองพันคน			
2Sm	10	7	เมื่อดาวิดทรงได้ยินเช่นนั้นจึงรับสั่งโยอาบและพลโยธาคนแกล้วกล้าทั้งสิ้นให้ไป
2Sm	10	8	ฝ่ายคนอัมโมนก็ยกออกมาและจัดทัพไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง ฝ่ายคนซีเรียชาวเมืองโศบัทและชาวเมืองเรโอบ กับคนเมืองอิซโทบ และเมือง
มาอาคาห์อยู่ที่ชนบทกลางแจ้งต่างหาก			
2Sm	10	9	เมื่อโยอาบเห็นว่าการศึกนั้นช้านานอยู่ทั้งข้างหน้าและข้างหลัง ท่านจึงคัดเอาบรรดาคนอิสราเอลที่สรรไว้แล้วจัดทัพเข้าสู่คนซีเรีย
2Sm	10	10	ท่านมอบคนที่เหลืออยู่ไว้ในบังคับบัญชาของอาบิชัยน้องชายของท่าน และเขาก็จัดคนเหล่านั้นเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน
2Sm	10	11	ท่านกล่าวว่า " ถ้ากำลังคนซีเรียเชิงเหลือกำลังของเรา เจ้าจงยกไปช่วยเรา แต่ถ้ากำลังคนอัมโมนเชิงเกินกำลังของเรา เราจะยกมาช่วยเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	10	12	จงมีความกล้าหาญเถิด ให้เราเป็นลูกผู้ชายเพื่อชนชาติของเรา และเพื่อหัวเมืองแห่งพระเจ้าของเรา และขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามที่
พระองค์ทรงเห็นชอบเถิด"			
2Sm	10	13	ดังนั้น โยอาบกับประชาชนที่อยู่กับท่านก็ยกเข้าใกล้ต่อสู้กับคนซีเรีย ข้าศึกก็แตกหนีไปต่อหน้าเขา
2Sm	10	14	เมื่อคนอัมโมนเห็นว่าคนซีเรียหนีไปแล้ว เขาทั้งหลายก็หนีมาบิซัยเข้าไปในเมือง แล้วโยอาบก็กลับจากการสู้รบกับคนอัมโมนมายังกรุง
เยรูซาเล็ม			
2Sm	10	15	ครั้นคนซีเรียเห็นว่าตนพ่ายแพ้ต่ออิสราเอลแล้ว จึงรวบรวมเข้าด้วยกัน
2Sm	10	16	ฝ่ายฮาดัดเอเซอร์ทรงใช้คนไปนำคนซีเรียผู้อยู่พักแรมน้ำข้างโน้นออกมา เขามายังตำบลเฮลาม มิใช่บัดนี้ทัพของฮาดัดเอเซอร์เป็นผู้นำหน้า
2Sm	10	17	เมื่อมีผู้กราบทูลดาวิดพระองค์ทรงรวบรวมอิสราเอลทั้งหมดข้ามแม่น้ำจอร์แดนมาถึงตำบลเฮลาม และคนซีเรียก็จัดทัพเข้าต่อสู้ดาวิดและได้
รบกับพระองค์			
2Sm	10	18	คนซีเรียก็หนีจากอิสราเอล และดาวิดทรงประหารคนซีเรียซึ่งเป็นทหารกรบเจ็ดร้อยคนกับทหารม้าสี่หมื่นคนเสีย และประหารไซบักแม่ทัพ
ของเขาทั้งหลายให้สิ้นชีวิตเสียที่นั่น			
2Sm	10	19	และเมื่อบรรดาฆัตรียซึ่งขึ้นกับฮาดัดเอเซอร์เห็นว่าตนพ่ายแพ้ต่อหน้าอิสราเอลแล้ว เขาก็ได้กระทำสันติภาพกับอิสราเอล และยอมเป็นผู้รับ
ใช้คนอิสราเอล			
2Sm	11	1	ตั้งนั้นคนซีเรียจึงกลัวไม่กล้าช่วยคนอัมโมนอีกต่อไป และยอมมาพอสันปีแล้วเมื่อบรรดาฆัตรียกกองทัพออกไปรบ ดาวิดทรงใช้โยอาบพร้อมกับพวกข้าราชการและอิสราเอลทั้งหมด เขาไปกวาด
ล้างคนอัมโมนและล้อมเมืองรับบาห์ไว้ แต่ดาวิดประทับที่เยรูซาเล็ม			
2Sm	11	2	อยู่มาเวลาเย็นวันหนึ่งเมื่อดาวิดทรงลุกขึ้นจากพระแท่น และดำเนินอยู่บนดาดฟ้าหลังคาพระราชวัง ทอดพระเนตรจากหลังคาเห็นผู้หญิงคน
หนึ่งอาบน้ำอยู่ หญิงคนนั้นสวยงามมาก			
2Sm	11	3	ดาวิดทรงใช้คนไปไถถามเรื่องผู้หญิงคนนั้น คนหนึ่งมากทราบทูลว่า "หญิงคนนี้ชื่อบัทเชบา บุตรสาวของเอลีอัม ภรรยาของอุริอาห์คนฮิตไทต์
มีโซหรือพะยะคะ"			
2Sm	11	4	ดาวิดก็ทรงใช้ผู้สื่อสารไปรับนางมา นางก็มาเฝ้าพระองค์ แล้วพระองค์ทรงสมสู่กับนาง พอถึงวันได้ชำระตัวให้สิ้นมลทินของนางแล้ว แล้ว
นางก็กลับไปเรือนของตน			
2Sm	11	5	ผู้หญิงนั้นก็ตั้งครรภ์ นางจึงใช้คนไปกราบทูลดาวิดว่า "หม่อมฉันตั้งครรภ์แล้ว"
2Sm	11	6	ดาวิดทรงใช้คนไปบอกโยอาบว่า "จงส่งอุริอาห์คนฮิตไทต์มาให้เรา" โยอาบก็ส่งตัวอุริอาห์ไปให้ดาวิด
2Sm	11	7	เมื่ออุริอาห์เข้าเฝ้าพระองค์ ดาวิดรับสั่งถามว่าโยอาบเป็นอย่างไรบ้าง พวกพลเป็นอย่างไร การสงครามคืบหน้าไปอย่างไร
2Sm	11	8	แล้วดาวิดรับสั่งอุริอาห์ว่า "จงลงไปบ้านของเจ้า และล้างเท้าของเจ้าเสีย" อุริอาห์ก็ออกไปจากพระราชวัง และมีคนนำของประทานจาก
ฆัตรียตามไปให้			
2Sm	11	9	แต่อุริอาห์ได้นอนเสียที่ประตูพระราชวังพร้อมกับบรรดาข้าราชการของเจ้านายของเขา มิได้ลงไปบ้านของตน
2Sm	11	10	เมื่อมีคนกราบทูลดาวิดว่า "อุริอาห์มิได้ลงไปบ้านของเขาพะยะคะ" ดาวิดรับสั่งแก่อุริอาห์ว่า "เจ้ามิได้เดินทางมาดอกหรือ ทำไมจึงไม่
ลงไปบ้านของเจ้า"			
2Sm	11	11	อุริอาห์ทูลตอบดาวิดว่า "หีบพันธสัญญาและอิสราเอลกับยูดายอยู่ในที่บาศัย โยอาบเจ้านายของข้าพระองค์กับบรรดาข้าราชการของ
พระองค์ตั้งค่ายอยู่ที่พื้นทุ่ง ส่วนข้าพระองค์จะไปบ้าน ไปกิน ไปดื่ม และนอนกับภรรยาของข้าพระองค์เช่นนั้นหรือ พะยะคะ พระองค์ทรงพระชนม์ม้วยและจิตวิญญาณของพระองค์มีชีวิตอยู่			
แนฉันใด ข้าพระองค์จะไม่กระทำอย่างนี้เลย"			
2Sm	11	12	แล้วดาวิดก็รับสั่งแก่อุริอาห์ว่า "วันนี้ก็ล้างเสียที่นี้เถิด พรุ่งนี้เราจะให้เจ้าไป" อุริอาห์ก็ค้างอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มในวันนั้นและในวันรุ่งขึ้น
2Sm	11	13	ดาวิดทรงเชิญเขามา เขาก็มารับประทานและดื่มต่อพระพักตร์ และพระองค์ทรงกระทำให้เขามึนเมา ในเย็นวันนั้นเขาก็ออกไปนอนบนที่
นอนกับข้าราชการของเจ้านายของเขา แต่มิได้ลงไปบ้าน			
2Sm	11	14	ต่อมาครั้นรุ่งเช้าดาวิดทรงอักษรถึงโยอาบและทรงฝากไปในเมืองของอุริอาห์
2Sm	11	15	ในลายพระหัตถ์นั้นว่า "จงตั้งอุริอาห์ให้เป็นกองหน้าเข้าสู้รบตรงที่ตืดเดือดที่สุดแล้วล่าทัพกลับเสียเพื่อให้เขาถูกโจมตีให้ตาย"
2Sm	11	16	อยู่มาเมื่อโยอาบกำลังเฝ้าล้อมเมืองอยู่ ท่านจึงกำหนดให้อุริอาห์ไปรบตรงที่ที่ท่านทราบว่ามีทหารเข้มแข็งมาก
2Sm	11	17	คนในเมืองก็ออกมาสู้รบกับโยอาบ มีคนตายบ้างคือข้าราชการบางคนของดาวิด ได้ล้มตาย อุริอาห์คนฮิตไทต์ก็ตายด้วย
2Sm	11	18	โยอาบจึงส่งคนไปกราบทูลข่าวการรบทั้งสิ้นต่อดาวิด
2Sm	11	19	ท่านได้ส่งผู้สื่อสารนั้นว่า "เมื่อเจ้ากราบทูลข่าวการรบต่อฆัตรียเสร็จก็จงรีบไปเฝ้าพระเจ้าแล้ว"
2Sm	11	20	ถ้าฆัตรียก็รีบและตรัสถามเจ้าว่า "ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงยกเข้ารบใกล้เมืองนี้" เจ้าไม่ทราบหรือว่าเขาจะยิงออกมาจากกำแพง
2Sm	11	21	โครซาอาบิมแลบุตรเยรบเบเซท ไม่ใช่ผู้หญิงคนหนึ่งเอาหินไม่ท่อนบนทุ่มเขามากำแพงเมืองจนเขาตายเสียที่เมืองเรเบศดอกหรือ ทำไม
เจ้าทั้งหลายจึงเข้าไปใกล้กำแพง" แล้วเจ้าจงกราบทูลว่า "อุริอาห์คนฮิตไทต์ผู้รับใช้ของพระองค์ก็ตายด้วย"			
2Sm	11	22	ผู้สื่อสารก็ไป เขามาทูลต่อดาวิดถึงทุกอย่างที่โยอาบสั่งเขาให้มากทราบทูล
2Sm	11	23	ผู้สื่อสารนั้นกราบทูลดาวิดว่า "ข้าศึกได้เปรียบต่อเรามาก และได้ออกมาสู้รบกับฝ่ายเราที่กลางทุ่ง แต่เราได้ขับไล่เขาเข้าไปถึงทางเข้าประตู
เมือง			
2Sm	11	24	แล้วทหารธนูก็ยิงข้าราชการของพระองค์จากกำแพง ข้าราชการของฆัตรียบางคนก็สิ้นชีวิต และอุริอาห์คนฮิตไทต์ข้าราชการของพระองค์
ก็สิ้นชีวิตด้วย"			
2Sm	11	25	ดาวิดก็รับสั่งผู้สื่อสารนั้นว่า "เจ้าจงบอกโยอาบดังนี้ว่า `อย่าให้เรื่องนี้ทำให้ท่านลำบากใจ เพราะดาบย่อมสังหารไม่เลือกกว่าคนนั้นหรือคนนี้
จงสู้รบหนักเข้าไปและตีเอาเมืองนั้นเสียให้ได้' เจ้าจงหนุนน้ำใจท่านด้วย"			
2Sm	11	26	เมื่อภรรยาของอุริอาห์ได้ยินข่าวว่าอุริอาห์สามีของตนสิ้นชีวิตแล้ว นางก็คร่ำครวญด้วยเรื่องสามีของนาง
2Sm	11	27	เมื่อสิ้นการไว้ทุกข์แล้วดาวิดก็ส่งคนไปให้นางมาหาที่พระราชวัง และนางก็ได้เป็นมเหสีของพระองค์ ประสูติโอรสองค์หนึ่งให้พระองค์ แต่ถึง
ซึ่งดาวิดทรงกระทำนั้น ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์			
2Sm	12	1	พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้นาธันไปหาดาวิด นาธันก็ไปเข้าเฝ้าและกราบทูลพระองค์ว่า "ในเมืองหนึ่งมีชายสองคน คนหนึ่งมีมั่งมี อีกคนหนึ่งยาก
จน			
2Sm	12	2	คนมั่งมีนั้นมีแพะแกะและวัวเป็นอันมาก
2Sm	12	3	แต่คนจนนั้น ไม่มีอะไรเลย เว้นแต่แกะตัวเดียวตัวเดียวที่ชื่อเขามา ซึ่งเขาเลี้ยงไว้และอยู่กับเขา มันได้เติบโตขึ้นพร้อมกับบุตรของเขา กิน
อาหารร่วมและดื่มน้ำถ้วยเดียวกับเขา นอนในอกของเขา และเป็นเหมือนบุตรสาวของเขา			
2Sm	12	4	ฝ่ายคนมั่งมีคนนั้นมีแขกคนหนึ่งมาเยี่ยม เขาเสียสละที่จะเอาแพะแกะหรือวัวของตนมาทำอาหารเลี้ยงคนที่เดินทางมาเยี่ยมมัน จึงเอาแกะตัว
เมียของชายคนจนนั้นเตรียมเป็นอาหารให้แขกที่มาเยี่ยมตน"			
2Sm	12	5	ดาวิดก็ทักชายคนนั้นมาก และรับสั่งแก่นาธันว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์ม้วยแนฉันใด ผู้ชายที่กระทำเช่นนั้นจะต้องตาย
2Sm	12	6	และจะต้องคืนแกะให้สี่เท่า เพราะเขาได้กระทำอย่างนี้ และเพราะว่าเขาไม่มีเมตตาจิต"
2Sm	12	7	นาธันจึงทูลดาวิดว่า "พระองค์นั้นแหละคือชายคนนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า `เราได้เจิมตั้งเจ้าไว้ให้เป็นกษัตรีย์
เหนืออิสราเอล และเราช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของซาอูล			
2Sm	12	8	และเราได้มอบวงศวานเจ้านายของเจ้าให้แก่เจ้า และได้มอบภรรยาเจ้านายของเจ้าไว้ในอกของเจ้า และมอบวงศวานอิสราเอลและวงศวานยู
ดาห์ให้แก่เจ้า ถ้าท่านนี้ยังน้อยไป เราจะเพิ่มให้อีกท่านนี้			
2Sm	12	9	ทำไมเจ้าดูหมิ่นพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์กระทำไว้ในลายพระเนตรของพระองค์ เจ้าได้ฆ่าอุริอาห์คนฮิตไทต์เสียด้วยดาบ เอาการยาของ
เขามาเป็นภรรยาของตน และได้สังหารเขาเสียด้วยดาบของคนอัมโมน			
2Sm	12	10	เพราะฉะนั้นดาบนั้นจะไม่คลายไปจากกรวยของเจ้า เพราะเจ้าได้ดูหมิ่นเรา เอาการยาของอุริอาห์คนฮิตไทต์มาเป็นภรรยาของเจ้า"
2Sm	12	11	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า `ดูเถิด เราจะให้บุตรชายบังเกิดขึ้นกับเจ้าจากภรรยาของเจ้าเอง และเราจะเอาการยาของเจ้าไปต่อหน้าต่อตาเจ้า
ยกไปให้แก่เพื่อนบ้านของเจ้า ผู้นี้จะนอนร่วมกับภรรยาของเจ้าอย่างเปิดเผย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	12	12	เพราะเจ้าทำการนั้นอย่างลับๆ แต่เราจะกระทำการนี้ต่อหน้าอิสราเอลทั้งสิ้นและอย่างเปิดเผย "
2Sm	12	13	ดาวิดจึงรับสั่งกับนาธันว่า " เรากะทำบาปต่อพระเยโฮวาห์แล้ว " และนาธันกราบทูลดาวิดว่า " พระเยโฮวาห์ทรงให้โอกาบบาปของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ถึงแก่กรรม "
2Sm	12	14	อย่างไรก็ตาม เพราะด้วยการกระทำนี้พระองค์ได้ให้พวกศัตรูของพระเยโฮวาห์มีโอกาสเหยียดหยามได้ ราชบุตรที่จะประสูติมานั้นจะต้องสิ้นชีวิต "
2Sm	12	15	แล้วนาธันก็กลับไปไปยังบ้านของตน แล้วพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่บุตร ซึ่งภรรยาของอูริอาห์บังเกิดกับดาวิด และพระกษัตริย์นั้นก็ประสูติบุตร "
2Sm	12	16	ดาวิดก็ทรงอ่อนวอนต่อพระเจ้าเพื่อพระกษัตริย์นั้น และดาวิดทรงอดพระกระยาหาร และเข้าไปปรนนิบัติบนพื้นดินคืนยิ่งรุ่ง "
2Sm	12	17	บรรดาพวกผู้ใหญ่ในราชสำนักของพระองค์ก็ลุกขึ้นมายืนเข้าเฝ้าอยู่ หมายถึงทูลเชิญให้พระองค์ทรงลุกจากพื้นดิน แต่พระองค์หาทรงยอมไม่ "
หรือหาทรงรับประทานคราห์กับเขาทั้งหลายไม่			
2Sm	12	18	อูยามาพอวันที่เจ็ดพระกษัตริย์นั้นก็สิ้นพระชนม์ ส่วนข้าราชการของดาวิดก็กลัวไม่กล้ากราบทูลดาวิดว่าพระกษัตริย์นั้นสิ้นชีวิตแล้ว เขาพูดกันว่า " ดูก่อน เมื่อพระกษัตริย์นั้นทรงพระชนม์อยู่ เราทูลพระองค์ พระองค์หาทรงฟังเสียงของเราไม่ แล้วเราทั้งหลายอาจจะกราบทูลได้อย่างไรว่า พระกษัตริย์นั้นสิ้นพระชนม์แล้ว พระองค์ก็จะกระทำอันตรายต่อพระองค์เอง "
2Sm	12	19	แต่เมื่อดาวิดทอดพระเนตรเห็นข้าราชการกระซิบบอกข่าวกันอยู่ ดาวิดเข้าพระทัยว่าพระกษัตริย์นั้นสิ้นพระชนม์แล้ว ดาวิดจึงรับสั่งถามข้าราชการของพระองค์ว่า " เด็กนั้นสิ้นชีวิตแล้วหรือ " เขาทูลตอบว่า " สิ้นชีวิตแล้วพะยะค่ะ "
2Sm	12	20	แล้วดาวิดทรงลุกขึ้นจากพื้นดิน ชำระพระกาย ซิโลมพระองค์ และทรงเปลี่ยนฉลองพระองค์ ทรงดำเนินเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงนมัสการ แล้วเสด็จไปสู่พระราชวังของพระองค์ รับสั่งให้นำพระกระยาหารมา เขาก็จัดพระกระยาหารให้พระองค์เสวย "
2Sm	12	21	ข้าราชการจึงทูลถามพระองค์ว่า " เป็นไฉนพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้ พระองค์ทรงอดพระกระยาหารและกินแสงเพื่อพระกษัตริย์นั้นเมื่อทรงพระชนม์อยู่ แต่เมื่อพระกษัตริย์นั้นสิ้นพระชนม์แล้ว พระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสวยพระกระยาหาร "
2Sm	12	22	พระองค์รับสั่งว่า " เมื่อเด็กนั้นมีชีวิตอยู่ เราอดอาหารและร้องไห้ เพราะเราว่า `ใครจะทราบได้ว่าพระเจ้าจะทรงพระเมตตาเรา โปรดให้เด็กนั้นมีชีวิตอยู่หรือไม่ ' "
2Sm	12	23	แต่เมื่อเขาสิ้นชีวิตแล้ว เราจะอดอาหารทำไม เราจะทำเด็กให้ฟื้นขึ้นมากอีกได้หรือ มีแต่เราจะตามทางเด็กนั้นไป เขาจะกลับมาหาเราหาได้ "
2Sm	12	24	ฝ่ายดาวิดทรงเล้าโลมใจกับเชาหมเหิลของพระองค์ และทรงเข้าไปสมสู่กับพระนาง พระนางก็ประสูติบุตรชายคนหนึ่งเรียกชื่อว่าซาโลมอน และพระเยโฮวาห์ทรงรักซาโลมอน "
2Sm	12	25	และทรงใช้นาธันผู้พยากรณ์ไป ทานจึงตั้งชื่อราชโอรสนั้นว่า เยดีดียาห์ เพราะเห็นแก่พระเยโฮวาห์ "
2Sm	12	26	ฝ่ายโยอาบสู้รบกับเมืองรับบาห์ของคนอัมโมน และยึดราชธานีไว้ได้ "
2Sm	12	27	และโยอาบได้ส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าดาวิด ทูลว่า " ข้าพระองค์ได้สู้รบกับกรุงรับบาห์ และข้าพระองค์ได้เมืองที่มีแม่น้ำมากหลายนั้นแล้ว บัดนี้ขอพระองค์ทรงรวบรวมพลที่เหลือ เข้าตั้งค่ายตีเมืองนั้นให้ได้ เกือบกว่าถ้าข้าพระองค์ตีได้ ก็จะต้องเรียกชื่อเมืองนั้นตามชื่อของข้า "
2Sm	12	28	พระองค์ "
2Sm	12	29	ดาวิดจึงทรงรวบรวมพลทั้งหลายเข้าด้วยกันยกไปยังเมืองรับบาห์ และต่อสู้จนยึดเมืองนั้นได้ "
2Sm	12	30	ทรงรับมงกุฎจากเศียรายัตรีของเมืองนั้น มงกุฎนั้นเป็นทองคำหนักหนึ่งตะลันต์ประดับด้วยเพชรพลอยต่างๆ และเขาก็สวมบนพระเศียรของดาวิด และพระองค์ทรงเก็บรวบรวมทรัพย์สมบัติของเมืองนั้นได้เป็นอันมาก "
2Sm	12	31	ทรงควบคุมประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นให้ทำงานด้วยเสื่อ คราดเหล็กและขวานเหล็กและบังคับให้ทำงานที่เตาเผาอิฐ ได้ทรงกระทำเช่นนี้แก่บรรดาหัวเมืองของคนอัมโมนทั่วไป แล้วดาวิดก็เสด็จกลับไปกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพลทั้งสิ้น "
2Sm	13	1	ต่อมาภายหลังฝ่ายอับซาโลมราชโอรสของดาวิดมีขนธองคค์หนึ่งรูปโคมสะคราญชื่อทามาร์ และอัมโนนราชโอรสของดาวิดก็รักเธอ "
2Sm	13	2	ด้วยเหตุทามาร์น้องหญิงนี้ จิตใจของอัมโนนก็ถูกทรมานจนถึงกับล้มป่วย ด้วยเหตุว่าเธอเป็นสาวพรหมจารี อัมโนนจึงรู้สึกว่าจะทำอะไรก็ยากนัก "
2Sm	13	3	แต่อัมโนนมีสหายคนหนึ่งชื่อโยนาดับบุตรชายของชีเมโอนเชษฐาของดาวิด โยนาดับนั้นเป็นคนเจ้าปัญญา "
2Sm	13	4	จึงทูลถามว่า " ข้าแต่ราชโอรสของกษัตริย์ โฉนตุลกระหม่อมจึงขมเขายู่ทุกเช้า จะไม่บอกให้เกล้าฯทราบบ้างหรือ " อัมโนนตอบเขาว่า " เรารักทามาร์น้องหญิงของอับซาโลมของเรา "
2Sm	13	5	โยนาดับจึงทูลทูลว่า " ขอเชิญปรนนิบัติพระแท่นแด่พระเจ้าเป็นประจํา และเมื่อเสด็จพอมายเยี่ยมทูลกระหม่อมขอกราบทูลว่า `ขอโปรดรับสั่งทามาร์น้องหญิงมาให้อาหารแก่ข้าพระองค์ ให้มาเตรียมอาหารต่อสายตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้เห็น และได้รับประทานจากมือของเธอ ' "
2Sm	13	6	อัมโนนจึงบรรทมเสด็จทำเป็นประจํา เมื่อกษัตริย์เสด็จมายเยี่ยม อัมโนนก็ทูลกษัตริย์ว่า " ขอโปรดให้ทามาร์น้องหญิงมาทำขนมสักสองอันต่อสายตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้รับประทานจากมือของเธอ "
2Sm	13	7	ดาวิดทรงใช้คนไปหาทามาร์ที่วังรับสั่งว่า " ของไปที่บ้านของอัมโนนพี่ของเจ้า และเตรียมอาหารให้เขารับประทาน "
2Sm	13	8	ทามาร์ก็ไปยังวังของอัมโนนเชษฐาของเธอที่ที่เขารบมอยู่ เธอก็หยิบแป้งมาทอดทำขนมต่อสายตาของเชษฐาแล้วไปขนนั่น "
2Sm	13	9	และเธอก็ยกกระทะมาทอดต่อหน้าเชษฐา แต่อัมโนนก็ไม่ทรงเสวย กล่าวหาว่า " ให้ทอดออกไปเสียให้พ้นเรา " ทุกคนก็ออกไป "
2Sm	13	10	อัมโนนก็รีบสั่งกับทามาร์ว่า " จงเอาอาหารเข้ามาในห้องใน เพื่อที่จะได้รับประทานจากมือของน้อง " ทามาร์ก็นำขนมที่เธอทำนั้นเข้าไปในห้องเพื่อให้แก่อัมโนนเชษฐา "
2Sm	13	11	แต่เมื่อเธอเข้ามาดมกลิ่นก็กลัวให้ท่านรับประทาน ท่านก็จับมือเธอไว้รับสั่งว่า " น้องของพี่เข้ามานอนกับพี่เถิด "
2Sm	13	12	เธอจึงตอบท่านว่า " ไม่ได้ดอกพระเชษฐา ขออย่าบังคับน้องเลย สิ่งอย่างนี้ข้าไม่กระทำกันในอิสราเอล ขออย่ากระทำการโหดเขลาอย่างนี้เลย "
2Sm	13	13	ฝ่ายหม่อมฉัน หม่อมฉันจะเอาความออกไปซ่อนไว้ที่ไหน ฝ่ายท่านเล่า ท่านจะเป็นเหมือนคนโหดเขลาคนหนึ่งในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทูลกษัตริย์ พระองค์คงจะไม่หวงหม่อมฉันไว้ไม่ให้คุณ "
2Sm	13	14	แต่ท่านก็หาฟังเสียงเธอไม่ ด้วยท่านมีกำลังมากกว่าจึงข่มขืน และนอนร่วมกับเธอ "
2Sm	13	15	ต่อมาอัมโนนก็เกลียดชังเธอยิ่งนัก ความเกลียดชังครั้งนี้ก็มากยิ่งขึ้นกว่าความรักซึ่งท่านได้รักเธอมาก่อน และอัมโนนรับสั่งกับเธอว่า " จงลุกขึ้นไป "
2Sm	13	16	แต่เธอตอบท่านว่า " อย่าเลยพระเชษฐา ที่จะขับไล่มหม่อมฉันไปครั้งนั้นก็เป็นความผิดใหญ่ยิ่งกว่าที่พระเชษฐาได้ทำกับน้องมาแล้ว " แต่ท่านหาได้เชื่อฟังเธอไม่ "
2Sm	13	17	ท่านจึงเรียกหาเด็กที่ปรนนิบัติอยู่สั่งว่า " จงไล่ผู้หญิงคนนี้ให้ออกไปพ้นหน้าของข้าแล้วปิดประตูใส่กลอนเสีย "
2Sm	13	18	เธอสวมเสื้อยาวหลากสีที่ราชธิดาพรหมจารีของกษัตริย์สวมกัน มหาดเล็กของท่านจึงไล่เธอออกไปและใส่กลอนประตูเสีย "
2Sm	13	19	ทามาร์ก็เอาซีไธที่ศีรษะของเธอ และฉีกเสื้อยาวหลากสีที่เธอสวมอยู่นั้นเสีย เอามือกุมศีรษะเดินพลางร้องครวญไปพลาง "
2Sm	13	20	อับซาโลมเชษฐาของเธอก็กล่าวกับเธอว่า " อัมโนนเชษฐาได้อยู่กับน้องหรือเปล่า แต่น้องเอ๋ย บัดนี้น้องจงนิ่งเสียเถิด เพราะเขาเป็นพี่ชายของเจ้า อย่าไปคิดถึงเรื่องนี้เลย "
2Sm	13	21	ฝ่ายทามาร์จึงอยู่อย่างเดียวดายในวังของอับซาโลมเชษฐา "
2Sm	13	22	เมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงได้ยินเรื่องเหล่านี้ทั้งสิ้น พระองค์ก็กริ้วยิ่งนัก แต่อับซาโลมมิได้ตรัสการใดกับอัมโนนเลย ไม่ว่าดีหรือร้าย เพราะอับซาโลมเกลียดชังอัมโนน เหตุที่ท่านได้ข่มขืนทามาร์น้องหญิงของท่าน "
2Sm	13	23	ต่อมาอีกสองปีต่อมา อับซาโลมมีงานตัดขนแกะที่ตำบลบาอัลฮาไซร์ ซึ่งอยู่ใกล้เฟอราอิม และอับซาโลมได้เชิญโอรสทั้งสิ้นของกษัตริย์ไปในงานนั้น "
2Sm	13	24	อับซาโลมไปเฝ้ากษัตริย์ทูลว่า " ดูก่อน ข้าพระองค์มีงานตัดขนแกะ ขอเชิญกษัตริย์และมหาดเล็กของพระองค์ไปในงานนั้นกับข้าพระองค์ "
2Sm	13	25	แต่กษัตริย์ตรัสกับอับซาโลมว่า " ลูกเอ๋ย อย่าเลย อย่าให้พวกเราไปกันหมดเลย จะเป็นภาระแก่เจ้าเปล่าๆ " อับซาโลมจะขืนจะขอยพระองค์ "

The Holy Bible in Thai (KJV)

ถึงกระนั้นพระองค์มิได้ยอมเสด็จ แต่ทรงอำนาจพระพรให้			
2Sm	13	26	อับซาโลมจึงกราบทูลว่า " ถ้าไม่โปรดเสด็จก็ขออนุญาตให้พระเชษฐาอัมโนนไปด้วยกันเถิด " และกษัตริย์ตรัสถามว่า " ทำไมเขาต้องไปกับเจ้าด้วย "
2Sm	13	27	แต่อับซาโลมทูลถ้อยนั้นจะยอองค์ทรงยอมให้อัมโนนและราชโอรสของกษัตริย์ทั้งสิ้นไปด้วย
2Sm	13	28	แล้วอับซาโลมบัญชามหาดเล็กของท่านว่า " จงคอยดูว่าจิตใจของอัมโนนเพลิดเพลินด้วยเหล้าองุ่นเมื่อไร เมื่อเราสั่งเจ้าว่า ` จงตีอัมโนน '
เจ้าทั้งหลายจงฆ่าเขาเสีย อย่ากลัวเลย เราบัญชาเจ้าแล้วมิใช่หรือ จงกล่าวหาและเป็นคนเก่งกล้าเถิด "			
2Sm	13	29	และมหาดเล็กของอับซาโลมก็กระทำกับอัมโนนตามที่อับซาโลมได้บัญชาไว้ แล้วบรรดาราชโอรสของกษัตริย์ก็พากันลุกขึ้นทรงล่อของแต่ละองค์หนีไปสิ้น
2Sm	13	30	ต่อมาขณะเมื่อราชโอรสได้ดำเนินอยู่ตามทาง มีข่าวไปถึงดาวิดว่า " อับซาโลมได้ประหารราชโอรสของกษัตริย์หมดแล้ว ไม่เหลืออยู่สักองค์เดียว "
2Sm	13	31	กษัตริย์ทรงลุกขึ้นฉีกฉลองพระองค์ และทรงบรรทมบนพื้นดิน บรรดาข้าราชการทั้งสิ้นสวมเสื้อผ้าฉีกขาดยืนเฝ้าอยู่
2Sm	13	32	แต่โยนาธับบุตรชายซิมเออาห์เชษฐาของดาวิดกราบทูลว่า " ขอยอให้เจ้านายของข้าพระองค์สำคัญผิดไปว่า เขาได้ประหารราชโอรสหนุ่มแน่นเหล่านั้นหมดแล้ว เพราะว่าอัมโนนสิ้นชีวิตแต่ผู้เดียว เพราะตามบัญชาของอับซาโลมเรื่องนั้นท่านตั้งใจไว้แต่ครั้งที่ยอมโนนชมชื่นทามาร้องหญิงของท่านแล้ว
2Sm	13	33	ฉะนั้นบัดนี้ขอหญิงเจ้านายของข้าพระองค์อย่าได้รื้อนพระทัย ด้วยสำคัญว่าราชโอรสทั้งหมดของกษัตริย์สิ้นชีวิต เพราะอัมโนนสิ้นชีพแต่ผู้เดียว "
2Sm	13	34	แต่อับซาโลมได้หนีไป ฝ่ายทหารยามหนุ่มเมษาหน้าขึ้นมองดู ดุเกิด ประชาชนเป็นอันมากกำลังมาทางข้างๆ เขาซึ่งอยู่ข้างหลังเขา
2Sm	13	35	โยนาธับจึงกราบทูลกษัตริย์ว่า " ดุเกิด ราชโอรสของกษัตริย์กำลังดำเนินมาแล้ว ตามที่ผู้รับใช้ของพระองค์กราบทูลก็เป็นจริงดังนั้น "
2Sm	13	36	อยู่มากเมื่อเขาพูดจบลง ดุเกิด ราชโอรสของกษัตริย์ก็มาถึง และได้ร้องให้เสียงดัง ฝ่ายกษัตริย์ก็กินแสง และบรรดาข้าราชการก็ร้องให้สะอึกสะอื้นด้วย
2Sm	13	37	อับซาโลมได้หนีไปเข้าเฝ้าทัมัย โอรสของอัมมิชูด กษัตริย์เมืองเกซร์ แต่ดาวิดทรงไว้ทุกข์ให้ราชโอรสของพระองค์วันแล้ววันเล่า
2Sm	13	38	ฝ่ายอับซาโลมก็หนีไปยังเมืองเกซร์ และทรงอยู่ที่นั่นสามปี
2Sm	13	39	กษัตริย์ดาวิดก็ทรงตรอมพระทัยอาลัยถึงอับซาโลม เพราะการที่ทรงคิดถึงอัมโนนนั้นค่อยคลายลง ด้วยท่านสิ้นชีพแล้ว
2Sm	14	1	ฝ่ายโยอาบบุตรชายของนางเศรยาห์ทราบข่าว กษัตริย์อาลัยถึงอับซาโลม
2Sm	14	2	โยอาบจึงใช้คนไปยังเมืองเทโคอาพาหญิงที่ฉลาดมาจากที่นั่นคนหนึ่ง บอกนางว่า " ของงแสร้งทำเป็นคนไว้ทุกข์ สามสี่ของงคนไว้ทุกข์
อับซาโลมนำมัน แต่แสร้งทำเหมือนผู้หญิงที่ไว้ทุกข์ให้ผู้ตายมาหลายวันแล้ว			
2Sm	14	3	จงเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ กราบทูลข้อความนี้แก่พระองค์ " แล้วโยอาบก็สอนคำกราบทูลให้หญิงนั้น
2Sm	14	4	เมื่อหญิงชาวเทโคอาเฝ้ากษัตริย์ นางก็ขมพิน้ำลงถึงดินถวายบังคมแล้วกราบทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระกรุณาคุณเป็นที่พึง "
2Sm	14	5	กษัตริย์ตรัสถามหญิงนั้นว่า " เจ้ามีเรื่องอะไร " นางกราบทูลว่า " หม่อมฉันเป็นหญิงม่ายอย่างแท้จริง สามปีตายเสียแล้ว
2Sm	14	6	สาวใช้ของพระองค์มีบุตรชายสองคน วิวาทกันที่ในทุ่งนา ไม่มีใครช่วยห้ามปราม บุตรชายคนหนึ่งจึงตีอีกคนหนึ่งตาย
2Sm	14	7	ดุเกิด หมูญาติที่สิ้นรุมกันมหาสาวิไชของพระองค์บอกว่า ` จงมอบผู้ที่ฆ่าพี่ชายของตัวมาให้เรา เพื่อเราจะฆ่าเขาเสีย เพื่อแก้แค้นแทนพี่ชายที่เขาได้ฆ่าเสียนั้น จะได้ฆ่าผู้ที่รับมรดกเสียด้วย ` ดังว่าจะดับถ่านไฟของหม่อมฉันที่ยังเหลืออยู่นั้นเสีย มิให้สามชื่อของหม่อมฉันมีชื่อหรือมีเชื้อเหลืออยู่บนพื้นโลกเลย "
2Sm	14	8	กษัตริย์จึงรับสั่งแก่หญิงคนนั้นว่า " ไปบ้านของเจ้าเถิด เราจะสั่งการเรื่องเจ้า "
2Sm	14	9	หญิงชาวเทโคอาได้กราบทูลกษัตริย์ว่า " ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน ขอให้ความชั่วช้าตกอยู่กับหม่อมฉัน และกับวงศ์วานบิดาของหม่อมฉัน แต่กษัตริย์และราชบัลลังก์ของพระองค์อย่าให้มีโทษเลย "
2Sm	14	10	กษัตริย์ตรัสว่า " ถ้ามีผู้ใดกล่าวอะไรแก่เจ้า จงพาเขามาหาเรา คนนั้นจะไม่แตะต้องเจ้าอีกเลย "
2Sm	14	11	นางก็กราบทูลว่า " ข้าแต่พระองค์ ขอกษัตริย์ทรงระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ เพื่อผู้อาฆาตโลहितจะไม่กระทำการฆาตกรรมไป
เกรงว่าพวกเขาจะได้ทำลายบุตรชายของหม่อมฉัน " พระองค์ตรัสว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนมอยู่แน่ฉันใด เส้นผมของบุตรชายของเจ้าสักเส้นเดียวจะไม่ตกลงถึงดิน "			
2Sm	14	12	แล้วหญิงนั้นกราบทูลว่า " ข้าแต่พระองค์ ขอสาวใช้ของพระองค์กราบทูลอีกสักคำหนึ่งแก่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน " พระองค์ตรัสว่า " พูดไป "
2Sm	14	13	หญิงนั้นจึงกราบทูลว่า " เหตุใดพระองค์ทรงดำริจะกระทำอย่างนี้แก่ประชาชนของพระเจ้า ในการที่ตรัสเช่นนี้กษัตริย์ทรงกล่าวโทษพระองค์เอง ในประการที่กษัตริย์มิได้ทรงนำผู้ถูกเนรเทศกลับสู่พระราชสำนัก
2Sm	14	14	คนเราจะต้องตายหมดด้วยกันทุกคน เป็นเหมือนน้ำที่หกบนแผ่นดิน จะเก็บรวมกลับคืนมาอีกไม่ได้ พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด แต่ทรงดำริหาหนทางไม่ให้ผู้ถูกเนรเทศต้องถูกทรงทอดทิ้ง
2Sm	14	15	ที่หม่อมฉันมากราบทูลเรื่องนี้ต่อกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน เพราะประชาชนชูหม่อมฉันให้กลัว และสาวใช้ของพระองค์คิดว่า ` หม่อมฉันจะกราบทูลกษัตริย์ หวังว่ากษัตริย์จะโปรดตามคำขอของหญิงผู้รับใช้ของพระองค์
2Sm	14	16	ด้วยกษัตริย์จะทรงสดับฟัง และทรงช่วยหญิงผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นจากมือของผู้ที่ตั้งใจทำลายหม่อมฉัน และบุตรชายของหม่อมฉันเสียจากมรดกของพระเจ้า '
2Sm	14	17	และสาวใช้ของพระองค์คิดว่า ` ขอให้พระดำรัสของกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันเป็นที่ให้พำนัก ' เพราะกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันเปรียบประดุจตุลสารเครื่องค่องคหนึ่งของพระเจ้าในการที่จะประจักษ์ความดีและความชั่ว ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงสถิตกับพระองค์เถิด "
2Sm	14	18	แล้วกษัตริย์ทรงตอบหญิงนั้นว่า " สิ่งใดที่เราจะถามเจ้า เจ้าอย่าปิดบังนะ " ผู้หญิงนั้นกราบทูลว่า " ขอหญิงเจ้านายของหม่อมฉันจงตรัสเถิด "
2Sm	14	19	กษัตริย์จึงตรัสถามว่า " ในเรื่องทั้งสิ้นนี้มือของโยอาบเกี่ยวข้องกับเจ้าด้วยหรือเปล่า " หญิงนั้นทูลตอบว่า " ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน พระองค์ทรงพระชนมอยู่แน่ฉันใด ไม่มีใครหลบหลีกพระดำรัสของกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน ไปทางขวาหรือทางซ้ายได้ โยอาบผู้รับใช้ของพระองค์นั้นแหละให้หม่อมฉันกราบทูลเขาเป็นผู้สอนคำกราบทูลแก่หม่อมฉันสาวใช้ของพระองค์
2Sm	14	20	โยอาบผู้รับใช้ของพระองค์ได้กระทำเช่นนี้ก็เพื่อจะเปลี่ยนโฉมหน้าของเหตุการณ์ แต่เจ้านายของหม่อมฉันทรงมีพระสติปัญญา ดังสติปัญญาแห่งตุลสารเครื่องค่องคหนึ่งของพระเจ้า ทรงทราบทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่บนพิภพ "
2Sm	14	21	กษัตริย์ตรัสสั่งโยอาบว่า " ดุเกิด เราอนมัตตามคำขอแล้ว จงไปพาอับซาโลมชายหนุ่มคนนั้นกลับมา "
2Sm	14	22	โยอาบก็ขมพิน้ำลงถึงดินและน้อมตัวลง แล้วโมทนาพระคุณกษัตริย์ โยอาบกราบทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ วันนี้ผู้รับใช้ของพระองค์ทราบข่าว ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ ในประการที่กษัตริย์ทรงทำให้บรรดาตามคำทูลของผู้รับใช้ของพระองค์ "
2Sm	14	23	โยอาบจึงลุกขึ้นไปยังเมืองเกซร์และพาอับซาโลมมายังกรุงเยรูซาเล็ม
2Sm	14	24	และกษัตริย์รับสั่งว่า " ให้เขาไปอยู่วังของเขเถิด อย่าให้เข้าเฝ้าเรา " อับซาโลมก็ไปอยู่วังของท่าน มิได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์
2Sm	14	25	ในบรรดาอิสราเอลหาผู้มีใครปรามหน้าชอมอย่างอับซาโลมไม่ ในตัวท่านตั้งแต่เฝ้าทำงานถึงกระหม่อมไม่มีตำหนิเลย
2Sm	14	26	เมื่อท่านตัดผม (ท่านเคยตัดผมสิ้นปีทุกปี เพราะผมหนักแล้วท่านก็ตัดเสีย) ท่านก็ซึ่งผมของท่านได้หนักส่งร้อยเชลตามพิภพคิดหลวง
2Sm	14	27	มีบุตรชายสามคนเกิดแก่อับซาโลมและบุตรสาวคนหนึ่งชื่อทามาร์ เธอเป็นหญิงที่หน้าตางดงาม
2Sm	14	28	อับซาโลมประทับในกรุงเยรูซาเล็มได้สองปีเต็ม โดยมีได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์
2Sm	14	29	แล้วอับซาโลมก็ให้ไปตามโยอาบ จะใช้ให้เข้าไปเฝ้ากษัตริย์ แต่โยอาบไม่ยอมมาหาท่าน ท่านก็ใช้คนไปครั้งที่สอง แต่โยอาบก็ไม่มาเหมือน
2Sm	14	30	ท่านจึงสั่งมหาดเล็กของท่านว่า " ดูซิ นายของโยอาบอยู่ถัดนายของเรา เขามีข่าวบารลิตินั้น จงเอาไฟเผาเสีย " มหาดเล็กของอับซาโลมก็ไปเอาไฟเผา
2Sm	14	31	โยอาบก็ลุกขึ้นไปหาอับซาโลมที่วังของท่าน ถามท่านว่า " ทำไมมหาดเล็กของท่านจึงเอาไฟเผาของหม่อมฉัน "
2Sm	14	32	อับซาโลมตอบโยอาบว่า " ดุเกิด เราส่งคนไปบอกท่านว่า ` มานี่เถิด เราจะส่งท่านไปหากษัตริย์ทูลว่า " ให้ข้าพระองค์มาจากเกซร์ทำไม ข้าพระองค์ยังอยู่ที่นั่นก็ดีกว่า " บัดนี้ขอให้เราได้เข้าเฝ้าเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์ ถ้าเรามีความชั่วช้าประการใด ก็ขอพระองค์ทรงประหารเราเสีย "

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	14	33	โยอาบจึงเข้าไปเฝ้ากษัตริย์กราบทูลพระองค์ พระองค์ก็ทรงเรียกอับซาโลม ท่านจึงเข้าไปเฝ้ากษัตริย์โน้มกายลงชนหน้าลงถึงดินต่อพระ
พกตรกษัตริย์	กษัตริย์ก็ทรงจูบอับซาโลม		
2Sm	15	1	อูมาภายหลังอับซาโลมได้เตรียมรถรบและม้ากับทหารวิ่งนำหน้าห้ำหั่นคน
2Sm	15	2	อับซาโลมตื่นบรรทมแต่เช้าตรู่ไปประทับริมทางไปยังประตูเมือง ถ้าผู้ใดมีเรื่องที่จะถวายกษัตริย์ให้ทรงตัดสิน อับซาโลมก็เรียกผู้นั้น ถามว่า
"	เจ้ามาจากเมืองไหน"		และเมื่อเขาทูลตอบว่า " ผู้รับใช้ของท่านเป็นคนตระกูลหนึ่งในอิสราเอล"
2Sm	15	3	อับซาโลมจึงบอกเขาว่า " ดูซิ ช้อหาของเจ้าก็ดีและถูกต้อง แต่กษัตริย์มิได้ทรงตั้งผู้ใดไว้ฟังคดีของเจ้า"
2Sm	15	4	อับซาโลมเคยกล่าวอีกว่ากันว่า " เออ ถ้าข้าเป็นผู้พิพากษาในแผ่นดินนี้ก็ดี เมื่อใครมีข้อหาหรือคดีจะได้อมาหาข้า ข้าจะตัดสินให้ความ
ยุติธรรมแก่เขา"			
2Sm	15	5	เมื่อมีผู้ใดเข้ามาใกล้จะกราบถวายบังคมท่าน ท่านจะยื่นมือออกจับคนนั้นไว้และจูบเขา
2Sm	15	6	อับซาโลมกระทำอย่างนี้แก่บรรดาคนอิสราเอลผู้มาเฝ้ากษัตริย์เพื่อขอการพิพากษา อับซาโลมก็ลอบเอาใจคนอิสราเอลอย่างนี้
2Sm	15	7	ครั้นล่วงมาได้สี่สิบปี อับซาโลมกราบทูลกษัตริย์ว่า " ขอโปรดทรงอนุญาตให้ข้าพระองค์ไปทำตามคำปฏิญาณที่เมืองเฮโบรน ซึ่งข้าพระองค์
ได้ปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮวาห์			
2Sm	15	8	เพราะว่าผู้รับใช้ของพระองค์ได้ปฏิญาณไว้เมื่อครั้งอยู่ในเมืองเกชูร์ประเทศซีเรียว่า ` ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงโปรดนำข้าพระองค์มายังกรุง
เยรูซาเล็มจริงแล้ว	ข้าพระองค์จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์"		
2Sm	15	9	กษัตริย์ตรัสตอบท่านว่า " จงไปเป็นสุขเถิด" ท่านก็ลุกขึ้นไปยังเมืองเฮโบรน
2Sm	15	10	แต่อับซาโลมได้ส่งผู้สื่อสารไปทั่วอิสราเอลทุกตระกูลว่า " ท่านทั้งหลาย ได้ยินเสียงแตรเมื่อไร จงกล่าวกันว่า ` อับซาโลมเป็นกษัตริย์ที่กรุงเฮ
โบรน"			
2Sm	15	11	มีชายสองร้อยคนไปกับอับซาโลมจากกรุงเยรูซาเล็ม เป็นคนที่ถูกเชิญให้ไป คนเหล่านี้ก็ไปกันเฉยๆ หาทราบเรื่องอะไรไม่
2Sm	15	12	ขณะเมื่ออับซาโลมถวายสัตวบูชาอยู่ ท่านส่งคนไปเชิญอาหิโธเฟลชาวกิโยนที่ปรึกษาของดาวิดมาจากนครของเขาคือกิโยน การที่คบคิดกัน
นั้นก็เพิ่มกำลังขึ้น คนที่มาฝึกฝอยกับอับซาโลมก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ			
2Sm	15	13	ผู้สื่อสารคนหนึ่งมาเฝ้าดาวิดกราบทูลว่า " ใจของคนอิสราเอลได้คล้อยตามอับซาโลมไปแล้ว"
2Sm	15	14	แล้วดาวิดรับสั่งแก่บรรดาข้าราชการที่อยู่กับพระองค์ ณ เยรูซาเล็มว่า " จงลุกขึ้นให้ราหิณีไปเถิด มิฉะนั้นเราจะหนีไม่พ้นจากอับซาโลมสัก
คนเดียว จงรีบไป	เกรงว่าเขาจะตามเราทันโดยเร็วและนำเหตุร้ายมาถึงเรา และทำลายกรุงนี้เสียด้วยคมดาบ"		
2Sm	15	15	ข้าราชการของกษัตริย์จึงกราบทูลกษัตริย์ว่า " ดูเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์พร้อมที่จะกระทำตามสิ่งซึ่งกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตัดสิน
พระทัยทุกประการ"			
2Sm	15	16	กษัตริย์ก็เสด็จออกไปพร้อมกับบรรดาคนในราชสำนักของพระองค์ด้วย เว้นแต่นางสนมสิบคนกษัตริย์ได้ทรงละไว้ให้เฝ้าพระราชวัง
2Sm	15	17	กษัตริย์ก็เสด็จออกไป พลทั้งสิ้นก็ตามพระองค์ไป และเสด็จประทับในสถานที่ที่อยู่ห่างไกล
2Sm	15	18	บรรดาข้าราชการทั้งสิ้นเดินผ่านพระองค์ไป บรรดาคนแคระและคนเปล่งก้นคนก็ท หกร้อยคนที่ติดตามพระองค์มาจากเมืองก็ท ได้เดิน
ผ่านพระพักตร์กษัตริย์ไป			
2Sm	15	19	กษัตริย์จึงตรัสสั่งอิทัยคนกัทว่า " ทำไม่เจ้าจึงไปกับเราด้วย จงกลับไปบ้านเมืองของเจ้าเถิดและไปอยู่กับกษัตริย์ เจ้าเป็นแต่คนต่างตัว และ
ถูกเนรเทศมาด้วย			
2Sm	15	20	เจ้าเพิ่มมาถึงเมื่อวานนี้ และวันนี้ควรที่เราจะให้เจ้าไปมากับเราหรือ ด้วยเราไม่ทราบว่าจะไปที่ไหน จงกลับไปเถิด พาพี่น้องของเจ้าไปด้วย
ขอความเมตตาและความจริงจงมีกับเจ้าเถิด"			
2Sm	15	21	แต่อิทัยทูลตอบกษัตริย์ว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอญแน่ฉันใด และกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงพระชนม์มอญแน่ฉันใด กษัตริย์
เจ้านายของข้าพระองค์เสด็จประทับที่ไหน	จะสิ้นพระชนม์หรือทรงพระชนม์ ผู้รับใช้ของพระองค์ขอไปอยู่ที่นั่นด้วย"		
2Sm	15	22	ดาวิดก็รับสั่งกับอิทัยว่า " จงผ่านไปเถิด" อิทัยชาวเมืองก็หิ้วฟานไปพร้อมกับบรรดาพรรคพวกของเขาทั้งผู้ใหญ่และเด็ก
2Sm	15	23	เมื่อพลทั้งหมดเดินผ่านไปเสีย ชาวเมืองนั้นทั้งสิ้นก็ร้องไห้เสียงดัง กษัตริย์ก็เสด็จข้ามลำธารชิดโรน และพลทั้งหมดก็ผ่านเข้าทางไปถิ่น
ทรกัณดาร			
2Sm	15	24	และดูเถิด คาโดกก็มาด้วย พร้อมกับคนเลวีทั้งสิ้น หามหีบพันธสัญญาของพระเจ้ามา และเขาวางหีบของพระเจ้าลง ฝ่ายอาบิยาธาร์ก็ขึ้นมาจาก
ประชาชนออกจากเมืองไปหมด			
2Sm	15	25	แล้วกษัตริย์ตรัสสั่งคาโดกว่า " จงหามหีบของพระเจ้ากลับเข้าไปในเมืองเถิด หากว่าเราเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์
พระองค์ทรงโปรดนำเรากลับมาอีก	และสำแดงให้ข้าพระองค์เห็นทั้งหีบนั้นกับที่ประทับของพระองค์ด้วย		
2Sm	15	26	แต่ถ้าพระองค์ตรัสว่า ` เราไม่พอใจเจ้า" ดูเถิด เราอยู่ที่นี้ ขอพระองค์ทรงกระทำกับเราตามที่พระองค์ทรงโปรดเห็นชอบเถิด"
2Sm	15	27	กษัตริย์ตรัสกับคาโดกปรีทิตด้วยว่า " ท่านเป็นผู้ทำนายหรือ จงกลับเข้าไปในเมืองโดยสันติภาพ พร้อมกับบุตรชายทั้งสองของท่าน คืออาหิ
มาอัสบุตรของท่าน	และโยนาธานบุตรของอาบิยาธาร์		
2Sm	15	28	ดูก่อนท่าน เราจะคอยอยู่ที่ที่ราบในถิ่นทรกัณดาร จนจะมีขามมาจากท่านให้เราทราบ"
2Sm	15	29	ฝ่ายคาโดกกับอาบิยาธาร์จึงหามหีบของพระเจ้ากลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่น
2Sm	15	30	ฝ่ายดาวิดเสด็จขึ้นไปตามทางขึ้นภูเขาเมกอกเทศ เสด็จพลางก็เห็นแสงพลาง คลมพระเศียรเสด็จโดยพระบาทเปล่า และประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่กับ
พระองค์ก็คลุ้มคลั่งเดินขึ้นไปพลางร้องไห้พลาง			
2Sm	15	31	มีคนมากกราบทูลดาวิดว่า " อาหิโธเฟลอยู่ในพวกคิดกบฏของอับซาโลมด้วย" ดาวิดกราบทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดให้คำ
ปรึกษาของอาหิโธเฟลจงงำไป"			
2Sm	15	32	อูมาเมื่อดาวิดมาถึงยอดภูเขาซึ่งเป็นถิ่นมัสการพระเจ้า ดูเถิด หูซัยชาวอารักได้เข้ามาเฝ้า มีเสื้อผ้าสีขาตและดินอยู่บนศีรษะ
2Sm	15	33	ดาวิดตรัสกับเขาว่า " ถ้าเจ้าไปกับเรา เจ้าจะเป็นภาระแก่เรา
2Sm	15	34	แต่ถ้าเจ้ากลับเข้าไปในเมืองและกล่าวกับอับซาโลมว่า ` ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์ขอถวายตัวเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ดังที่ข้าพระองค์เป็นผู้
รับใช้ของพระราชบิดาของพระองค์มาแต่กาลก่อนฉันใด	ข้าพระองค์ขอเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ฉันนั้น" แล้วเจ้าจะกระทำให้คำปรึกษาของอาหิโธเฟลพ่ายแพ้ไปเพื่อเห็นแก่เรา		
2Sm	15	35	คาโดกกับอาบิยาธาร์ไปร่หืดก็อยู่กับเจ้าที่นั่นมิใช่หรือ สิ่งใดที่เจ้าได้ยินในพระราชวังจงบอกให้คาโดกกับอาบิยาธาร์ไปร่หืดทราบ
2Sm	15	36	ดูเถิด บุตรชายสองคนของเขาก้อยด้วย คืออาหิมาอัสบุตรคาโดก และโยนาธานบุตรอาบิยาธาร์ ดังนั้นเมื่อท่านได้ยินเรื่องอะไรจงใช้เขา
มาบอกเราทุกเรื่องเถิด"			
2Sm	15	37	หูซัยสหายของดาวิดจึงกลับเข้าไปในเมือง และอับซาโลมกำลังเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม
2Sm	16	1	เมื่อดาวิดเสด็จเลยยอดเขาไปหน่อยหนึ่ง ดูเถิด ติบามหาดเล็กของเมฟีโบเซทก็เข้ามาเฝ้าพระองค์ มีลาคุหนึ่งผูกอานพร้อม บรรดาคนหาม
สองร้อยก่อน	อูเนแห่งร้อยพวง และผลไม้ฤดูร้อนอีกร้อยหนึ่ง กับน้ำองุ่นหนึ่งถักหนึ่ง		
2Sm	16	2	กษัตริย์ตรัสกับติบามว่า " เจ้านำสิ่งเหล่านี้มาทำไม" ติบามทูลตอบว่า " ลาคูนั้นเพื่อราชวงศ์จะได้ทรง ชนมมิ่งและผลไม้ฤดูร้อนสำหรับชาย
หนุ่มรับประทาน	และน้ำองุ่นเพื่อผู้ที่ย้อนเปลี่ยนอยู่กลางถิ่นทรกัณดารจะได้ดื่ม"		
2Sm	16	3	กษัตริย์ตรัสว่า " บุตรเจ้านายของเจ้าอยู่ที่ไหนเล่า" ติบามทูลกษัตริย์ว่า " ดูเถิด ท่านพักอยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะท่านว่า ` วันนี้งศ์วาน
อิสราเอลจะคืนราชอาณาจักรบิดาของเราให้แก่เรา"			
2Sm	16	4	แล้วกษัตริย์ตรัสกับติบามว่า " ดูเถิด ทรัพย์สมบัติของเมฟีโบเซทก็ตกเป็นของเจ้าทั้งหมด" และติบามทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของ
ข้าพระองค์	ข้าพระองค์ขอทูลวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความถ่อมใจ ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์"		
2Sm	16	5	เมื่อกษัตริย์ดาวิดเสด็จมายังตำบลบาสุริม ดูเถิด มีชายคนหนึ่งอยู่ในนครอัคริวางศ์วานซาอูลชื่อซีเมอีบุตรชายเก-รา เขาออกมาเดินพลางคำ
พลาง			
2Sm	16	6	และเอาหินขว้างดาวิดและขว้างบรรดาข้าราชการของกษัตริย์ดาวิด พวกพลและชายฉกรรจ์ทั้งสิ้นก็อยู่ข้างขวาและข้างซ้ายของพระองค์
2Sm	16	7	ซีเมอีร้องตามมาว่า " จงไปเสียให้พ้น เจ้าคนกระหายโลหิต เจ้าคนอันธพาล จงไปเสียให้พ้น
2Sm	16	8	พระเยโฮวาห์ได้ทรงสนองเจ้าในเรื่องโลหิตที่สิ้นแห่งวงศ์วานของซาอูลผู้ซึ่งเจ้าเข้าครองแทนอยู่นั้น และพระเยโฮวาห์ทรงมอบราช

The Holy Bible in Thai (KJV)

อาณาจักรไว้ในมืออับซาโลมบุตรของเจ้า ดูเถิด ความพินาศตกอยู่บนเจ้าแล้ว เพราะเจ้าเป็นคนกระหายโลหิต "			
2Sm	16	9	อามีชัยบุตรชายนางเศรยาห์จึงกราบทูลกษัตริย์ว่า " ทำไม่ปล่อยให้สุนัขตายตัวนี้มาดากษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ ขออนุญาตให้ข้า
พระองค์ข้ามไปตัดหัวมันออกเสีย "			
2Sm	16	10	แต่กษัตริย์ตรัสว่า " บุตรชายทั้งสองของนางเศรยาห์เอ๋ย เรามีธุระจะไว้กับเจ้า ถ้าเขาตาเพราะพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งเขาว่า `จงดำดาวิด'
แล้วใครจะพูดว่า ` ทำไม่เจ้าจึงกระทำเช่นนี้ " "			
2Sm	16	11	ดาวิดตรัสกับอามีชัยและข้าราชการทั้งสิ้นของพระองค์ว่า " ดูเถิด ลูกของเราเองที่จะออกมาจากบั้นเอวของเรา ยังแสวงหาชีวิตของเรา ยิ่งกว่า
นั้น ทำไม่กับคนเบนยามินคนนี้จะไม่กระทำเล่า ข้างเขาเกิด ให้เขาตาไป เพราะพระเยโฮวาห์ทรงบอกเขาแล้ว			
2Sm	16	12	บางทีพระเยโฮวาห์จะทอดพระเนตรความทุกข์ใจของเรา และพระเยโฮวาห์จะทรงสนองเราด้วยความดีเพราะเขาตาเราในวันนี้ "
2Sm	16	13	ดาวิดจึงทรงดำเนิรไปตามทางพร้อมกับพลของพระองค์ ฝ่ายซิเมอิกก็เดินไปตามเนินเขาตรงข้าม เขาเดินพลางคำพลาง เขาก่อนหินปาและเอา
ฝุ่นชัไลใส่			
2Sm	16	14	กษัตริย์กับพลทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ก็มารู้สึกเหนียวอ่อน จึงทรงพักผ่อนเอาแรง ณ ที่นั้น
2Sm	16	15	ฝ่ายอับซาโลมกับประชาชนทั้งสิ้น คือคนอิสราเอลก็มาถึงกรุงเยรูซาเล็ม และอาหิโอฟเลก็มาด้วย
2Sm	16	16	และอยู่มากเมื่อหทัยชาวอารคิ สหายของดาวิดเข้าเฝ้าอับซาโลม หุ้ยกราบทูลอับซาโลมว่า " ขออภัยที่ทรงพระเจริญ ขออภัยที่ทรงพระ
เจริญ "			
2Sm	16	17	และอับซาโลมตรัสกับหุ้ยว่า " นี่หรือความเมตตาต่อสหายของท่าน ทำไม่ท่านไม่ไปกับสหายของท่านเล่า "
2Sm	16	18	หุ้ยกราบทูลอับซาโลมว่า " มิใช่พะยะคะ พระเยโฮวาห์กับประชาชนเหล่านี้ก็คนอิสราเอลทั้งสิ้นเลือกตั้งผู้ใดไว้ ข้าพระองค์ขอเป็นฝ่ายผู้
นั้น ข้าพระองค์จะขออยู่กับผู้นั้น			
2Sm	16	19	อีกประการหนึ่งข้าพระองค์ควรจะปรนนิบัติผู้ใด มิใช่ไอรของท่านผู้นั้นดอกหรือ ข้าพระองค์ได้ปรนนิบัติต่อพระพักตร์เสด็จพ่อของ
พระองค์มาแล้วฉันใด ก็ขอปรนนิบัติต่อพระพักตร์พระองค์ฉันนั้น "			
2Sm	16	20	อับซาโลมตรัสถามอาหิโอฟเลว่า " เราจะทำอย่างไรดี จงให้คำปรึกษาของท่าน "
2Sm	16	21	อาหิโอฟเลกราบทูลอับซาโลมว่า " จงเข้าหานางสนมของเสด็จพ่อของพระองค์ซึ่งเสด็จพ่อทิ้งไว้ให้เฝ้าพระราชวัง เมื่อคนอิสราเอลทั้งสิ้นได้
ยินว่าพระองค์เป็นที่เกลียดชังของเสด็จพ่อแล้ว			
2Sm	16	22	บรรดามือเหล่านั้นที่อยู่ฝ่ายพระองค์ก็จะเข้มแข็งขึ้น "
2Sm	16	22	เขาจึงกางเต็นท์ให้อับซาโลมไว้ที่บนดาดฟ้าหลังคา และอับซาโลมก็ทรงเข้าหานางสนมของพระราชบิดาของพระองค์ท่ามกลางสายตาของ
อิสราเอลทั้งสิ้น			
2Sm	16	23	ในครั้งนั้นคำปรึกษาของอาหิโอฟเลที่ทูลถวายก็เหมือนกับว่าคนได้ทูลถามจากพระดำรัสของพระเจ้า คำปรึกษาทั้งสิ้นที่อาหิโอฟเลทูลถวายต่อ
ดาวิดและอับซาโลมเป็นดังนั้น			
2Sm	17	1	และอาหิโอฟเลกราบทูลอับซาโลมว่า " ขอโปรดอนุญาตให้ข้าพระองค์เลือกทหารหนึ่งหมื่นสองพันคน ข้าพระองค์จะยกออกไปติดตามดาวิด
คืนวันนี้			
2Sm	17	2	ข้าพระองค์จะไปทันท่านเมื่อท่านยังเหนียวอ่อนอยู่และอ่อนกำลัง กระทำให้ท่านกลัวตัวฉัน พลทั้งปวงที่อยู่กับท่านก็จะหนีไป ข้าพระองค์จะ
ฆ่าฟันแต่กษัตริย์			
2Sm	17	3	แล้วจะนำประชาชนทั้งสิ้นกลับมาเข้าฝ่ายพระองค์ เมื่อได้คนที่พระองค์มุ่งหมายคนเดียวก็เหมือนได้ประชาชนกลับมาทั้งหมด แล้วประชาชนทั้ง
ปวงก็จะอยู่เป็นผลสก "			
2Sm	17	4	คำทูลนี้เป็นที่พอพระทัยอับซาโลม และบรรดาผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลก็พอใจด้วย
2Sm	17	5	อับซาโลมตรัสว่า " จงเรียกหุ้ยคนอารคิเข้ามาด้วย เพื่อเราจะฟังเขาจะว่าอย่างไรเช่นกัน "
2Sm	17	6	เมื่อหุ้ยเข้ามาเฝ้าอับซาโลมแล้ว อับซาโลมจึงตรัสถามเขาว่า " อาหิโอฟเลว่าอย่างนี้แล้ว เราควรจะทำตามคำแนะนำของเขาหรือไม่ ถ้าไม่
ท่านจงพูดมา "			
2Sm	17	7	หุ้ยจึงกราบทูลอับซาโลมว่า " คำปรึกษาซึ่งอาหิโอฟเลให้ในครั้งนี้ไม่ดี "
2Sm	17	8	หุ้ยกราบทูลต่อไปว่า " พระองค์ทรงทราบแล้วว่า เสด็จพ่อและคนที่อยู่ด้วยเป็นทหารแข่งกล้า และเขาทั้งหลายกำลังโกรธเหมือนหมตีลูก
ถูกลักเอาไปนอนป่า นอกจากนั้นเสด็จพ่อของพระองค์ทรงชำนาญศึก ท่านคงไม่พอกอยู่กับพวกพล			
2Sm	17	9	ดูเถิด ถึงขณะนี้ท่านก็ซ่อนอยู่ในบ่อแห่งหนึ่ง หรือในที่หนึ่งทีใด แล้วต่อมาเมื่อมีคนล้มตายในการสู้รบครั้งแรก ใครที่ได้ยินเรื่องก็จะกล่าวว่
` ทหารที่ติดตามอับซาโลมถูกร้าฟัน '			
2Sm	17	10	แม้คนที่กล้าหาญ ที่จิตใจเหมือนอย่างสิงโตก็จะละลายไปอย่างเต็มที่ เพราะอิสราเอลทั้งสิ้นทราบว่ เสด็จพ่อของพระองค์เป็นวีรบุรุษ และคน
ที่อยู่ก็เป็นทหารที่แข่งกล้า			
2Sm	17	11	แต่คำปรึกษาของข้าพระองค์มีว่า ขอพระองค์รวบรวมอิสราเอลทั้งสิ้นตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เซบา ให้มากมายดั่งเม็ดทรายที่ทะเล แล้วพระองค์
ก็เสด็จคุมทัพไปเอง			
2Sm	17	12	เราทั้งหลายจะเข้ารบกับท่าน ณ ที่หนึ่งทีใดที่พบกัน และเราจะเข้าโจมตีเหมือนน้ำค้างตกใส่พื้นดิน ตัวท่านและบรรดาคนที่อยู่ด้วยกับท่านก็จะไม่
มีเหลือสักคนหนึ่ง			
2Sm	17	13	ยิ่งกว่านั้น ถ้าท่านจะถอยร่นเข้าไปในเมือง คนอิสราเอลทั้งสิ้นก็จะเอาเชือกมาลากเมืองนั้นลงไปสู่ลุ่มแม่น้ำ จนกระทั่งก่อนกวาดสักก่อนหนึ่ง
ก็ไม่มีให้เห็นที่นั่น "			
2Sm	17	14	อับซาโลมและคนอิสราเอลทั้งปวงว่า " คำปรึกษาของหุ้ยคนอารคิดีกว่าคำปรึกษาของอาหิโอฟเล " เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาที่จะ
ให้คำปรึกษาอันดีของอาหิโอฟเลฝ่ายแพ่ เพื่อพระเยโฮวาห์จะทรงนำเหตุร้ายมายังอับซาโลม			
2Sm	17	15	แล้วหุ้ยจึงบอกดาวิดและอาบียาธาห์บิรหิตว่า " อาหิโอฟเลได้ให้คำปรึกษาอย่างนั้นอย่างนี้แก้อับซาโลมและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และ
ข้าพเจ้าได้ให้คำปรึกษาอย่างนั้นอย่างนี้			
2Sm	17	16	บัดนี้จึงรีบส่งคนไปกราบทูลดาวิดว่า ` คืนวันนี้อย่าพอกอยู่ที่ที่ราบในถิ่นทุรกันดาร อย่่างไรก็จงให้เสด็จข้ามไปเสีย เกรงว่ากษัตริย์และ
ประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์จะถูกกลืนไปหมด " "			
2Sm	17	17	ฝ่ายโยนาธานและอาหิมาอัสกำลังคอยอยู่ที่เอนโรเกลแล้ว มีสาวใช้คนหนึ่งเคยไปบอกเรื่องแก่เขา แล้วเขาก็ไปกราบทูลกษัตริย์ดาวิด เพราะ
เขาไม่กล้าเข้ากรุงให้ใครเห็น			
2Sm	17	18	แต่มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งเห็นเขาทั้งสอง จึงไปทูลอับซาโลม เขาทั้งสองก็รีบไปโดยเร็วจนถึงบ้านชายคนหนึ่งที่เขาซุกริม เขามีบ่อน้ำอยู่ที่ลานบ้าน
เขาทั้งสองจึงลงไปอยู่ในบ่อนั้น			
2Sm	17	19	หญิงแม่บ้านก็เอาผ้ามาปิดปากบ่อ แล้วก็เกลี้ยปลายข้าวตกอยู่บนนั้น ไม่มีใครทราบเรื่องเลย
2Sm	17	20	เมื่อข้าราชการของอับซาโลมมาถึงที่บ้านหญิงคนนี้ เขาก็ถามว่า " อาหิมาอัสกับโยนาธานอยู่ที่ไหน " หญิงนั้นก็ตอบเขาว่า " เขาข้ามลำธาร
น้ำไปแล้ว " เมื่อเขาเที่ยวหาไม่พบแล้วก็กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม			
2Sm	17	21	อยู่มากเมื่อคนเหล่านั้นไปแล้ว ชายทั้งสองก็ขึ้นมาจากบ่อ ไปกราบทูลกษัตริย์ดาวิด เขาทูลดาวิดว่า " ขอทรงลุกขึ้น และรีบข้ามแม่น้ำไป เพราะ
อาหิโอฟเลได้ให้คำปรึกษาต่อสู้อย่างนั้นอย่างนี้ "			
2Sm	17	22	ดาวิดก็ทรงลุกขึ้นพร้อมกับพวกพลทั้งสิ้นที่อยู่กับพระองค์และข้ามแม่น้ำจอร์แดน พอรุ่งเช้าก็ไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ยังไม่ได้ข้ามแม่น้ำ
จอร์แดน			
2Sm	17	23	เมื่ออาหิโอฟเลเห็นว่าเขาไม่กระทำตามคำปรึกษาของท่าน ก็ผูกอาสน์ขึ้นขี่กลับไปเรือนของตนที่อยู่ในเมืองของตน เมื่อถึงครอบครัวเสีย
เสร็จแล้วก็ผูกคอตาย เขาจึงเอาศพฝังไว้ที่โอมอกบิตาของท่าน			
2Sm	17	24	ฝ่ายดาวิดก็เสด็จมายังเมืองมาหะนาอิม และอับซาโลมก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดนพร้อมกับคนอิสราเอลทั้งปวง
2Sm	17	25	อับซาโลมทรงตั้งอามาสาเป็นแม่ทัพแทนโยอาบ อามาสาเป็นบุตรของชายคนหนึ่งชื่ออิธาธาคนอิสราเอล ได้แต่งงานกับอามีกาบิลบุตรสาวของ
นาหาซ น้องสาวของนางเศรยาห์มารดาของโยอาบ			
2Sm	17	26	ฝ่ายคนอิสราเอลและอับซาโลมตั้งค่ายอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	17	27	อุยามาเมื่อดาววิเศษตกลงมาถึงมาหะนาอิม โยบบุตรชายนาหาชชาวเมืองรับบามแห่งคนอัมโมน และมาคีร์บุตรชายอัมมีเอลชาวโลเดบาร์ และบา
รชิลลียชาวกิเลอาดจากเมืองโรเกลิม			
2Sm	17	28	ได้ชนที่นอน อ่างน้ำและเครื่องภาชนะดิน ข้าวสาลี ข้าวบาร์ลี และแป้ง ข้าวคั่ว ถั่ว ถั่วฝัก และถั่วแดง
2Sm	17	29	น้ำผึ้ง เนย และและเนยแข็งที่ได้มาจากฝูงสัตว์ ภายแแต่ดาววิเศษ และให้พวกพลที่อยู่กับพระองค์รับประทาน เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า " พวก
พลหัวและอ่อนเพลียและกระหายอยู่ที่ในถิ่นทุรกันดาร"			
2Sm	18	1	ดาววิเศษจึงตรวจพลที่อยู่กับพระองค์ และทรงจัดตั้งนายพันนายร้อยให้ควบคุม
2Sm	18	2	และดาววิเศษจัดทัพออกไป ให้อยู่ในบังคับบัญชาของโยอาบหนึ่งในสาม และในบังคับของอับบิซัยน้องชายของโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์
หนึ่งในสาม และอีกหนึ่งในสามอยู่ในบังคับบัญชาของอิททัยคนกัท และกษัตริย์ตรัสกับพวกพลว่า " เราจะไปกับท่านทั้งหลายด้วย"			
2Sm	18	3	แต่พวกพลเหล่านั้นพูดว่า " ขอพระองค์อย่าเสด็จเลย ถ้าข้าพระองค์ทั้งหลายจะหนีไป เขาทั้งหลายก็ไม่ต้องอะไรหนักหนา ถ้าข้าพระองค์ทั้ง
หลายตายเสียสักครึ่งหนึ่ง เขาทั้งหลายก็ไม่ไม่ต้องอะไร แต่พระองค์มีค่าเท่ากับพวกข้าพระองค์หนึ่งหมื่นคน เพราะฉะนั้นขอพระองค์พร้อมที่จะส่งกองหนุนจากในเมืองจะดีกว่า"			
2Sm	18	4	กษัตริย์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลายเห็นชอบอย่างไร เราจะกระทำตาม" กษัตริย์จึงทรงประทับที่ข้างประตูเมือง และบรรดาพลทั้ง
หลายเดินออกไปเป็นกองร้อยกองพัน			
2Sm	18	5	กษัตริย์รับสั่งโยอาบ อับบิซัย และอิททัยว่า " เบาทมมือกับชายหนุ่มนั้นด้วยเห็นแก่เราเถิด ก็คืออับบาโลม" พวกพลทั้งสิ้นก็ได้ยินคำสั่งซึ่ง
กษัตริย์ประทานแก่บรรดาผู้บังคับบัญชาด้วยเรื่องอับบาโลม			
2Sm	18	6	พวกพลจึงเคลื่อนออกไปในทุ่งเพื่อสู้รบกับคนอิสราเอล การสงครามนั้นทำกันในป่าเอเฟราอิม
2Sm	18	7	คนอิสราเอลก็พ่ายแพ้ต่อหน้าข้าราชการของดาววิด มีการฆ่าฟันกันอย่างหนักที่นั่น ทหารตายเสียสองหมื่นคนในวันนั้น
2Sm	18	8	การสงครามกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดิน ในวันนั้นปากินคนเลียมมากกว่าดาบกิน
2Sm	18	9	และอับบาโลมไปพบข้าราชการของดาววิดเข้า อับบาโลมทรงล่อลวงและล่อนนิงได้วิ่งเข้าไปใต้กิ่งต้นโอ๊กใหญ่ ศิระของท่านก็ติดกิ่งต้นโอ๊ก
แน่น เมื่อล่อนนิงวิ่งเลยไปแล้วท่านก็แขวนอยู่ระหว่างฟ้าและดิน			
2Sm	18	10	มีชายคนหนึ่งมาเห็นเข้า จึงไปเรียนโยอาบว่า " ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นอับบาโลมแขวนอยู่ที่ต้นโอ๊ก"
2Sm	18	11	โยอาบก็พูดกับชายที่บอกท่านว่า " ดูเถิด เจ้าเห็นเขาแล้ว ทำไมเจ้าไม่ฟันให้ตกดินเสียทีเดียวเลย เราจะยินดีที่จะรางวัลเงินสิบเหรียญกับสาย
รัดเอาเส้นหนึ่งให้เจ้า"			
2Sm	18	12	แต่ชายคนนั้นเรียนโยอาบว่า " ถึงมือของข้าพเจ้าอัมเงินพันเหรียญอยู่ ข้าพเจ้าจะไม่ยื่นมือออกทำแก่ราชบุตรของกษัตริย์ เพราะว่าหูของ
พวกเราได้ยินพระบัญชาของกษัตริย์ที่ตรัสสั่งท่านและอับบิซัยกับอิททัยว่า ของป้องกันอับบาโลมชายหนุ่มนั้น			
2Sm	18	13	มีจะนั้นข้าพเจ้ากระทำความผิดต่อชีวิตของตนเอง เพราะไม่มีอะไรจะปิดบังให้พ้นกษัตริย์ได้ แล้วตัวท่านเองก็คงใส่โทษข้าพเจ้าด้วย"
2Sm	18	14	โยอาบจึงว่า " เราไม่ควรเสียเวลากับเจ้าเช่นนี้" ท่านก็หยิบหลาวสามอันแทงเข้าไปที่หัวใจของอับบาโลมขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ที่ในต้นโอ๊ก
2Sm	18	15	ทหารหนุ่มสิบคนที่ถือเครื่องรบของโยอาบ ก็ล้อมอับบาโลมไว้ แล้วประหารชีวิตท่านเสีย
2Sm	18	16	โยอาบก็เป่าแตร และกองทัพก็กลับจากการไล่ตามอิสราเอล ไล่ตามอิสราเอล เพราะโยอาบยังยั้งเขาทั้งหลายไว้
2Sm	18	17	เขาก็ยกศพอับบาโลมโยนลงไปในบ่อใหญ่ซึ่งอยู่ในป่า เอาหินกองทับไว้เป็นกองใหญ่หมึ่มหา คนอิสราเอลทั้งสิ้นต่างก็หนักใจไปเดินทัพของตน
2Sm	18	18	เมื่ออับบาโลมยังมีชีวิตอยู่ ได้ตั้งเสาไว้เป็นที่ระลึกที่หุบเขาหลวง เพราะท่านกล่าวว่า " เราไม่มีบุตรชายที่จะสืบชื่อของเรา" ท่านเรียกเสานั้น
ตามชื่อของตน เขาเรียกกันว่าที่ระลึกแห่งอับบาโลมจนทุกวันนี้			
2Sm	18	19	อาหิมาอัสบุตรชายศาคาโดกกล่าวว่า " ขอให้ข้าพเจ้าวิ่งนำข่าวไปบอกกษัตริย์ว่า พระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ให้แก่แค้นศัตรูของพระองค์
แล้ว"			
2Sm	18	20	โยอาบก็ตอบเขาว่า " ท่านอย่านำข่าวไปในวันนี้เลย ท่านจงนำข่าวในวันอื่นเถิด แต่วันนี้ท่านอย่านำข่าวเลย เพราะว่าอาวุธของกษัตริย์สิ้น
ชีพแล้ว"			
2Sm	18	21	โยอาบก็ลี้ภัยหนีว่า " จงนำข่าวไปกราบทูลกษัตริย์ตามสิ่งที่ท่านได้เห็น" กษัตริย์ก็ทรงลงคำนับโยอาบแล้วก็วิ่งไป
2Sm	18	22	อาหิมาอัสบุตรชายศาคาโดกจึงเรียนโยอาบอีกว่า " จะอย่างไรก็ช่างเถิด ขอให้ข้าพเจ้าวิ่งตามคูดูไปด้วย" โยอาบตอบว่า " ลูกเอ๋ย เจ้าจะวิ่งไป
ทำไม ด้วยว่าเจ้าไม่มีข่าวที่จะส่งไป"			
2Sm	18	23	เขาตอบว่า " จะอย่างไรก็ช่างเถิด ข้าพเจ้าจะขอวิ่งไป" โยอาบจึงบอกเขาว่า " รุ่งไปเถอะ" และอาหิมาอัสก็วิ่งไปตามทางที่ราบ ขึ้นหน้าคู
ซีไป			
2Sm	18	24	ฝ่ายดาววิดประทับอยู่ระหว่างประตูเมืองทั้งสอง มีทหารยามขึ้นไปอยู่บนหลังคาซุ้มประตูที่กำแพงเมือง เมื่อเงยหน้าขึ้นมองดู เห็นชายคนหนึ่ง
วิ่งมาล้าพัง			
2Sm	18	25	ทหารยามคนนั้นก็ร้องกราบทูลกษัตริย์ กษัตริย์ตรัสว่า " ถ้าเขามาล้าพังก็จงคาบข่าวมา" ชายคนนั้นก็วิ่งเข้ามาใกล้
2Sm	18	26	ทหารยามเห็นชายอีกคนหนึ่งวิ่งมา ทหารยามก็ร้องบอกไปที่นายประตูเมืองว่า " ดูเถิด มีชายอีกคนหนึ่งวิ่งมาแต่ล้าพัง" กษัตริย์ตรัสว่า
" เขาคงนำข่าวมาด้วย"			
2Sm	18	27	ทหารยามนั้นก็กราบทูลว่า " ข้าพระองค์คิดว่าคนที่วิ่งมากอนวิ่งเหมือนอาหิมาอัสบุตรศาคาโดก" และกษัตริย์ตรัสว่า " เขาเป็นคนดี เขามาด้วย
ข่าวดี"			
2Sm	18	28	แล้วอาหิมาอัสร้องทูลกษัตริย์ว่า " ทุกสิ่งสงบแล้ว พระยะคะ" เขาก็กราบทูลกษัตริย์ชมน้ำลงถึงพื้นดินกราบทูลว่า " สาธุการแด่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของพระองค์ พระองค์ได้ทรงมอบบรรดาผู้ที่ถือมือของเขาต่ออับบิซัยกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์แล้ว"			
2Sm	18	29	กษัตริย์ตรัสถามว่า " อับบาโลมชายหนุ่มนั้นเป็นสุขอยู่หรือ" อาหิมาอัสทูลตอบว่า " เมื่อโยอาบใช้ให้ผู้รับใช้ของกษัตริย์ คือผู้รับใช้ของ
พระองค์มานั้น ข้าพระองค์เห็นผู้คนสืบสันกันใหญ่ แต่ไม่ทราบเหตุ"			
2Sm	18	30	กษัตริย์ตรัสว่า " จงหลีกมายืนตรงนี้" เขาจึงหลีกไปยืนนิ่งอยู่
2Sm	18	31	ดูเถิด กษัตริย์มาถึง และกษัตริย์กราบทูลว่า " มีข่าวดีถวายแด่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ เพราะในวันนี้พระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ให้แก่
แค้นบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้พระองค์"			
2Sm	18	32	กษัตริย์ตรัสถามคูดูว่า " อับบาโลมชายหนุ่มนั้นเป็นสุขอยู่หรือ" คูดูทูลตอบว่า " ขอให้ศัตรูของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์และบรรดาผู้
ที่ลุกขึ้นกระทำอันตรายต่อพระองค์เป็นเหมือนชายหนุ่มผู้หนึ่งเกิด"			
2Sm	18	33	กษัตริย์ทรงโทมนัสหนัก เสด็จขึ้นไปบนห้องที่อยู่เหนือประตู และกินแสง เมื่อเสด็จไปพระองค์ตรัสว่า " โอ อับบาโลมบุตรของเรา บุตรของเรา
อับบาโลมบุตรของเราเอ๋ย เรารายกจะตายแทนเจ้า โอ อับบาโลมบุตรของเรา บุตรของเราเอ๋ย"			
2Sm	19	1	เขาไปเรียนโยอาบว่า " ดูเถิด กษัตริย์กินแสงและไว้ทุกข์เพื่ออับบาโลม"
2Sm	19	2	เพราะฉะนั้นชัยชนะในวันนั้นก็กลายเป็นการไว้ทุกข์ของประชาชนทั้งหลาย เพราะในวันนั้นประชาชนได้ยินว่า กษัตริย์ทรงโทมนัสเพราะ
พระราชบุตรของพระองค์			
2Sm	19	3	ในวันนั้นประชาชนได้แอบเข้ามาในเมืองอย่างกับคนหนีศึก แล้วแอบเข้ามา
2Sm	19	4	กษัตริย์ทรงคลุมพระพักตร์ของพระองค์ และกษัตริย์กินแสงเสียงดังว่า " โอ อับบาโลมบุตรของเราเอ๋ย โอ อับบาโลมบุตรของเรา บุตรของ
เรา"			
2Sm	19	5	โยอาบก็เข้ามาในพระราชวังทูลกษัตริย์ว่า " วันนี้พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าราชการทั้งสิ้นของพระองค์ ผู้ซึ่งวันนี้ได้อารักขาพระชนม์ของ
พระองค์ ทั้งชีวิตของราชบุตรและราชธิดา และชีวิตของสนมทั้งหลายของพระองค์ให้เขาได้รับความละอาย			
2Sm	19	6	เพราะว่าพระองค์ทรงรักศัตรูของพระองค์ และทรงเกลียดชังสหายของพระองค์ เพราะในวันนั้นพระองค์ได้กระทำให้ประจักษ์แล้วว่า พระองค์
ไม่ได้ดีต่อนายทหารและบรรดาข้าราชการทั้งหลาย ในวันนั้นข้าพระองค์ทราบทั่วกันว่า ถ้าในวันนี้อับบาโลมยังมีชีวิตอยู่ และข้าพระองค์ทั้งหลายก็ตายสิ้น พระองค์ก็จะพอพระทัย			
2Sm	19	7	ขอพระองค์ทรงลุกขึ้น ณ บัดนี้ขอเสด็จออกไปตรัสให้ถึงใจข้าราชการทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ได้ปฏิญาณในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า ถ้า
พระองค์ไม่เสด็จจะไม่มีชายสักคนหนึ่งอยู่กับพระองค์ในคืนนี้ เรื่องนี้จะร้ายแรงกว่าเหตุร้ายอื่นทั้งสิ้นซึ่งบังเกิดแก่พระองค์ตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์จนบัดนี้"			
2Sm	19	8	กษัตริย์ก็ทรงลุกขึ้นประทับที่ประตูเมือง เขาไปบอกประชาชนทั้งหลายว่า " ดูเถิด กษัตริย์ประทับอยู่ที่ประตูเมือง" ประชาชนทั้งหลายก็มา
เฝ้ากษัตริย์ ฝ่ายอิสราเอลนั้นต่างคนต่างก็หนีไปยังถิ่นที่ของตนหมดแล้ว			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	19	9	ประชาชนทั้งสิ้นก็มาจูงใจกันไปทิวอิสราเอลทุกตระกูล กล่าวหา " กษัตริย์เคยทรงช่วยเราให้พ้นจากมือศัตรูของเราและทรงช่วยเราให้พ้นจากมือคนฟีลิสเตีย บัดนี้พระองค์ทรงหนีอับซาโลมออกจากแผ่นดิน
2Sm	19	10	แต่อับซาโลมผู้ที่เราเจตมั่งไว้เหนือเรานั้นก็สิ้นชีวิตเสียแล้วในสงคราม บัดนี้ ทำไมเจ้าไม่พูดอะไรบ้างเลยในเรื่องที่จะเชิญกษัตริย์ให้เสด็จกลับ "
2Sm	19	11	กษัตริย์ดาวิดทรงใช้คนไปหาซาโดกและอาบียาธาบโรหิต รับสั่งว่า " ขอบอกพวกผู้ใหญ่ของคณียุดาห์ว่า ` ทำไมท่านทั้งหลายจึงเป็นคนสุดท้ายที่จะเชิญกษัตริย์กลับพระราชวังของพระองค์ เมื่อถ้อยคำเหล่านี้มาจากอิสราเอลทั้งหลายถึงกษัตริย์ ก็ถึงราชวงศ์ของพระองค์
2Sm	19	12	ท่านทั้งหลายเป็นญาติของเรา เป็นกระดูกและเนื้อหนังของเรา ทำไมท่านจึงจะเป็นคนสุดท้ายที่จะเชิญกษัตริย์กลับ "
2Sm	19	13	และจงบอกมาสิว่า ` ท่านมิได้เป็นกระดูกและเนื้อหนังของเราหรือ ถ้าท่านมิได้เป็นผู้บังคับบัญชากองทัพแทนโยอาบสืบต่อไป ขอพระเจ้าทรงลงโทษเรา และยิ่งหนักกว่านั้นอีก " "
2Sm	19	14	พระองค์ก็ได้ชั่งใจจิตใจของบรรดาคนยุดาห์ดังกับเป็นจิตใจของชายคนเดียว พวกเขายังส่งคนไปทูลกษัตริย์ว่า " ขอพระองค์เสด็จกลับพร้อมกับบรรดาข้าราชการทั้งหมดด้วย "
2Sm	19	15	กษัตริย์ก็เสด็จกลับและมายังแม่น้ำจอร์แดน และยุดาห์ก็พากันมาที่กิลกาลเพื่อรับเสด็จกษัตริย์และนำกษัตริย์เสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดน
2Sm	19	16	ชิมเอี บุตรชายเก - รา คนเบนยามินผู้มาจากบาสุริม รีบลงมาพร้อมกับคนยุดาห์เพื่อจะรับเสด็จกษัตริย์ดาวิด
2Sm	19	17	มีคนจากตระกูลเบนยามินพร้อมกับท่านหนึ่งพันคน และศิบาลหาดเล็กในราชวงศ์ของซาอูล พร้อมกับบุตรชายสิบห้าคนกับคนใช้อีกยี่สิบคน ก็รีบมายังแม่น้ำจอร์แดนต่อพระพักตร์กษัตริย์
2Sm	19	18	เขาทั้งหลายได้ข้ามท่าข้ามไปรับราชวงศ์ของกษัตริย์ และคอยปฏิบัติให้ชอบพระทัย ชิมเอี บุตรชายเก - รา ได้กราบลงต่อพระพักตร์กษัตริย์ ขณะที่พระองค์เสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดน
2Sm	19	19	กราบทูลกษัตริย์ว่า " ขอเจ้านายของข้าพระองค์อย่าทรงถือโทษความชั่วช้าข้าพระองค์ และทรงจดจำความผิดที่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้กระทำในวันที่ยกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์สะกระงษาเล็ม ขอขัตริย์อย่าทรงจดจำไว้ในพระทัย
2Sm	19	20	ด้วยผู้รับใช้ของพระองค์ได้ทราบแล้วว่า ได้กระทำบาป เพราะฉะนั้น ดูกิจ ในวันนี้ข้าพระองค์ได้มาเป็นคนแรกในวงศวานโยเซฟที่ลงมารับเสด็จกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ "
2Sm	19	21	อาบียับุตรชายนางเศรยาห์จึงตอบว่า " ที่ชิมเอีกระทำเช่นนี้ไม่ควรจะถึงที่ตายดอกหรือ เพราะเขาได้ทำผู้ที่เจตมั่งของพระเยโฮวาห์ "
2Sm	19	22	แต่ดาวิดตรัสว่า " บุตรทั้งสองของนางเศรยาห์อภัย เรามีธุระอะไรกับท่าน ซึ่งในวันนี้ท่านจะมาเป็นปฏิปักษ์กับเรา ในวันนี้เนคารที่จะให้ใครมีโทษถึงตายในอิสราเอลหรือ ในวันนี้เราไม่ทราบดอกหรือว่า เราเป็นกษัตริย์ครอบครองอิสราเอล "
2Sm	19	23	และกษัตริย์ตรัสกับชิมเอีว่า " เจ้าจะไม่ถึงตาย " แล้วกษัตริย์ก็ประทานคำปฏิญาณแก่เขา
2Sm	19	24	เมฟีโบเซท โอธราซาลอกลังมารับเสด็จกษัตริย์ โดยมีได้แต่งเท้าหรือขลิบเข่า หรือซักเสื้อผ้าของตนตั้งแต่วันที่กษัตริย์เสด็จจากไปจนวันที่เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ
2Sm	19	25	อูมาเมื่อเมฟีโบเซทมายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะรับเสด็จกษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามว่า " เมฟีโบเซท ทำไมท่านมิได้ไปกับเรา "
2Sm	19	26	ท่านทูลตอบว่า " ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ มหาเดเล็กของข้าพระองค์หลอกลวงข้าพระองค์ เพราะผู้รับใช้ของพระองค์บอกเขาว่า ` ข้าจะผูกอานลาตัวหนึ่งเพื่อข้าจะ ได้ขี่ไปตามเสด็จกษัตริย์ ' เพราะว่าผู้รับใช้ของพระองค์เป็นง่อย
2Sm	19	27	เขากลับไปทูลกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ใส่ร้ายผู้รับใช้ของพระองค์ แต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์เหมือนทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเห็นสมควรจะกระทำประการใด ก็ขอทรงกระทำเถิด พะยะคะ
2Sm	19	28	เพราะว่าวาศวานราชบิดาของข้าพระองค์ทั้งสิ้นก็สมควรถึงตายต่อพระพักตร์กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ แต่พระองค์ก็ทรงแต่งตั้งผู้รับใช้ของพระองค์ไว้ในหมู่ผู้รับประหารร่วมโต๊ะเสวยของพระองค์ ข้าพระองค์จะมีสิทธิประการใดเล่าที่จะร้องทูลอีกต่อกษัตริย์ "
2Sm	19	29	กษัตริย์จึงตรัสกับท่านว่า " ท่านจะพูดเรื่องธุรกิจของท่านต่อไปทำไม เราตัดสินใจว่า ท่านกับศิบาลแบ่งที่ดินกัน "
2Sm	19	30	เมฟีโบเซทกราบทูลกษัตริย์ว่า " เมื่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ได้เสด็จกลับสู่พระราชสำนักโดยสันติภาพเช่นนี้แล้ว ก็ให้ศิบาลรับไปหมดเถิด พะยะคะ "
2Sm	19	31	ฝ่ายบารซิลัย ชาวกิเลอาด ได้ลงมาจากโรเกลิม และไปกับกษัตริย์ข้ามแม่น้ำจอร์แดน เพื่อส่งพระองค์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป
2Sm	19	32	บารซิลัยเป็นคนชรามากแล้ว อายุแปดสิบปี ท่านได้นำเสบียงอาหารมาถวายกษัตริย์ ขณะพระองค์ประทับที่มหาเนานิม เพราะท่านเป็นคนมั่งมีมาก
2Sm	19	33	กษัตริย์จึงตรัสกับบารซิลัยว่า " ข้ามาอยู่กับเราเสียเถิด เราจะขบเลี้ยงท่านให้อยู่กับเราที่กรุงเยรูซาเล็ม "
2Sm	19	34	แต่บารซิลัยทูลกษัตริย์ว่า " ข้าพระองค์จะอยู่ต่อไปได้อีกกี่ปี ที่ข้าพระองค์จะไปอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม
2Sm	19	35	วันนี้ข้าพระองค์มีอายุแปดสิบปีแล้ว ข้าพระองค์จะสังเกตุว่าอะไรเป็นทีพอใจและไม่พอใจได้หรือ ผู้รับใช้ของพระองค์จะลิ้มรสอร่อยของสิ่งที่ยินและดื่มได้หรือ ข้าพระองค์จะฟังเสียงชายหญิงร้องเพลงได้หรือ ทำไมจะให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นการเพิ่มแก่กษัตริย์เจ้านายของพระองค์อีกเล่า
2Sm	19	36	ผู้รับใช้ของพระองค์จะตามเสด็จกษัตริย์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหน่อยเท่านั้น โฉนบกษัตริย์จะพระราชทานรางวัลเช่นนี้เล่า
2Sm	19	37	ขอให้ผู้รับใช้ของพระองค์กลับไปตายในเมืองของข้าพระองค์ และถูกฝังข้างๆที่ฝังศพของบิดามารดาของข้าพระองค์ ดูกิจ ขอทรงโปรดให้ศิบาลผู้รับใช้ของพระองค์ตามเสด็จกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ไป พระองค์จะโปรดเขาประการใดก็ได้แล้วแต่ทรงเห็นควร "
2Sm	19	38	กษัตริย์ตรัสตอบว่า " คิมฮามจงข้ามไปกับเรา เราจะกระทำคุณแก่เขาตามที่ท่านเห็นควร สิ่งใดที่ท่านปรารถนาให้เรากระทำแก่ท่าน เรายินดีกระทำตาม "
2Sm	19	39	แล้วประชาชนทั้งสิ้นก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดน เมื่อกษัตริย์เสด็จข้ามไปแล้วกษัตริย์ทรงจับบารซิลัย และทรงอวยพระพรแก่ท่าน ท่านก็กลับไปยังบ้านช่องของตน
2Sm	19	40	กษัตริย์เสด็จไปยังกิลกาล และคิมฮามก็ข้ามตามเสด็จไปด้วย ประชาชนยุดาห์ทั้งหมดกับประชาชนอิสราเอลครึ่งหนึ่ง ได้นำกษัตริย์ข้ามมา
2Sm	19	41	แล้วดูเถิด คนอิสราเอลทั้งหมดมาเฝ้ากษัตริย์ กราลทูลกษัตริย์ว่า " โฉนคนยุดาห์พี่น้องของเราจึงได้ลึกลงพระองค์ไปเสีย พวกกษัตริย์และราชวงศ์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปพร้อมกับบรรดาคนองดาวิดด้วย "
2Sm	19	42	ประชาชนยุดาห์ทั้งสิ้นจึงตอบประชาชนอิสราเอลว่า " เพราะกษัตริย์เป็นญาติสนิทกับเราท่านทั้งหลาย จะโกรธด้วยเรื่องนี้ทำไมเล่า เราได้อุยกินสิ้นเปลืองพระราชทรัพย์ของกษัตริย์หรือ พระองค์ได้ให้รางวัลอะไรแก่เราหรือ "
2Sm	19	43	คนอิสราเอลก็ตอบคนยุดาห์ว่า " เรามีส่วนในกษัตริย์สืบส่วน และในดาวิดเราก็มีสิทธิมากกว่าท่าน ทำไมท่านจึงดูถูกเราเช่นนี้เล่า เราไม่ได้เป็นพวกแรกที่พูดเรื่องการนำกษัตริย์กลับดอกหรือ " แต่ถ้อยคำของคนยุดาห์รุนแรงกว่าถ้อยคำของคนอิสราเอล
2Sm	20	1	เมื่อคืนนั้นมิถคนอันธพาลอยู่คนหนึ่งชื่อเชบาบุตรชายบิตรี คนเบนยามิน เขาได้เป่าแตรขึ้นกล่าวว่า " เราไม่มีส่วนในดาวิด เราไม่มีมรดกในบุตรของเจสซี โอ อิสราเอลเอ๋ย ให้ต่างคนต่างกลับไปเถินที่ของตนเถิด "
2Sm	20	2	ดังนั้นพวกคนอิสราเอลทั้งหมดจึงถอนตัวจากดาวิด และไปตามเชบาบุตรชายบิตรี แต่พวกคนยุดาห์ได้ติดตามกษัตริย์ของเขาย่างมั่นคงจากแม่น้ำจอร์แดนไปถึงกรุงเยรูซาเล็ม
2Sm	20	3	ดาวิดเสด็จกลับพระราชวังที่กรุงเยรูซาเล็ม กษัตริย์ก็รับสั่งให้นางนางสนมทั้งสิ้นคนที่พระองค์ทรงลงไว้ให้เฝ้าพระราชวังนั้น ไปรวมกันอยู่ในบ้านหลังหนึ่ง ทรงขบเลี้ยงไว้แต่มิได้ทรงสมสู่ด้วย นางเหล่านั้นก็ตองถูกกักให้มีชีวิตอยู่อย่างแรมง่ายจนวันตาย
2Sm	20	4	กษัตริย์ตรัสสั่งอามาสาว่า " จงระดมพลยุดาห์ให้มาพร้อมกันที่นี้ภายในสามวัน ตัวท่านจงมาด้วย "
2Sm	20	5	อามาซาก็ออกไประดมคนยุดาห์ แต่เขาก็ทำงานล่าช้าเกินกำหนดที่พระองค์รับสั่งไว้
2Sm	20	6	ดาวิดตรัสกับอาบียัว่า " บัดนี้เชบาบุตรบิตรีจะทำอันตรายแก่เราจึงกว่าอับซาโลม จงนำข้าราชการทหารของเจ้านายของท่าน ไปติดตามเกรงว่าเขาจะหาเมืองที่มีป้อมได้และหนีพ้นเรา "
2Sm	20	7	มีคนของโยอาบตามเขาไป และคนเคเรี ก็กับคนเปเลท กับทหารที่เชิงกล้าทั้งหมด และเขาทั้งหลายยกออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อไล่ตามเชบาบุตรชายบิตรี
2Sm	20	8	เมื่อเขาทั้งหลายมาถึงศิลาใหญ่ที่อยู่ในเมืองกิเบโอน อามาซาก็มาพบกับเขาทั้งหลาย ฝ่ายโยอาบสวมเครื่องแต่งกายทหารมีเข็มขัดติดดาบที่อยู่ในฝักดาบอยู่ที่บั้นเอว เมื่อท่านเดินไปดากก็ตกลง

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	20	9	โยอาบจึงถามอาสาว่า "พี่ชายเอ๋ย สบาดีหรือ" และโยอาบก็เอามือขวาจับเศราอาสาจะจับเขา
2Sm	20	10	แต่อาสาไม่ได้สังเกตเห็นดาบซึ่งอยู่ในมือของโยอาบ โยอาบจึงเอาดาบแทงท้องอาสา ใส่ทะลึงถึงดิน ไม่ต้องแทงครั้งที่สอง เขาก็ตายเสียแล้ว แล้วโยอาบกับอาบีชัยน้องชายก็ไล่ตามเชบาบุตรชายบิตรีไป
2Sm	20	11	ทหารคนหนึ่งของคนของโยอาบมายืนอยู่ใกล้อาสาพูดว่า " ผู้ใดเห็นขอบฝ้ายโยอาบและผู้ใดอยู่ฝ้ายดาวิดให้ผู้นั้นติดตามโยอาบไป"
2Sm	20	12	อาสาสักในนอเกลือกิลเดิตของตัวอยู่ที่ในทางหลวง เมื่อชายคนนั้นเห็นประชาชนทั้งสิ้นมาหยุดอยู่ เขาก็นำศพอาสาจากทางหลวง ไปทิ้งในทุ่งนาและเอาเสื้อผ้าปิดไว้ เพราะเขาเห็นว่าเมื่อใดครมาก็เข้าไปหยุดอยู่
2Sm	20	13	เมื่อเอาศพอาสาออกจากทางหลวงแล้ว ประชาชนทั้งปวงก็ตามโยอาบเพื่อติดตามเชบาบุตรชายบิตรี
2Sm	20	14	เชบาก็ผ่านคนอิสราเอลทุกตระกูล ไปจนถึงตำบลอาเบล และเมืองเบรมาอาคาคห์ และบรรดาคนบีโรต คนเหล่านั้นก็มารวมกันและติดตามเขาไปด้วย
2Sm	20	15	พวกเขาภิมาถึงและล้อมเขาไว้ในตำบลอาเบลแขวงเมืองเบรมาอาคาคห์ เขาทำเชิงเดินขึ้นที่ริมกำแพงเมือง ประชาชนทั้งหลายที่อยู่กับโยอาบก็ทะลวงกำแพงเพื่อจะให้พัง
2Sm	20	16	มีหญิงฉลาดคนหนึ่งร้องออกมาจากในเมืองว่า " ขอฟังหน่อย ขอฟังหน่อย ขอบอกโยอาบให้มาที่นี่ ฉันอยากจะพูดด้วย"
2Sm	20	17	โยอาบก็เข้ามาใกล้หญิงนั้น นางนั้นก็พูดว่า " ท่านคือโยอาบหรือ" เขาตอบว่า "ใช่แล้ว" นางจึงเรียนท่านว่า " ขอท่านฟังถ้อยคำของสาวใช้ของท่านสักหน่อย" ท่านก็ตอบว่า " ฉันกำลังฟังอยู่แล้ว"
2Sm	20	18	นางก็พูดว่า " สมัยโบราณเขาพูดกันว่า `ให้เขาขอคำปรึกษาที่อาเบลเกิด' แล้วเขาก็ตกลงกันได้
2Sm	20	19	ฉันเป็นคนหนึ่งที่รักสงบและตั้งชื่อในอิสราเอล ท่านหาของที่จะทำลายเมือง อันเป็นเมืองแม่ในอิสราเอล ทำไมท่านจึงจะกลืนมรดกของพระเยโฮวาห์เสีย"
2Sm	20	20	โยอาบจึงตอบว่า " ซึ่งฉันจะกลืนหรือทำลายนั้น ขอให้ห่างไกลจากฉัน ขอให้ห่างไกลทีเดียว
2Sm	20	21	เรื่องนี้ไม่เป็นความจริง แต่มีชายคนหนึ่งจากแดนเทือกเขาเอเฟราอิมชื่อเชบาบุตรบิตรี ได้ยกมือของเขาขึ้นต่อสัจธรรม คือต่อสัจธรรม จมอมเขามาแต่คนเดียว ฉันจะถอยทัพกลับจากเมืองนี้" หญิงนั้นจึงตอบโยอาบว่า " ดูเถิด เราจะโยนศีรษะของเขามาข้ามกำแพงมาให้ท่าน"
2Sm	20	22	แล้วหญิงนั้นก็ไปหาประชาชนทั้งปวงด้วยปัญญาของนาง เขาทั้งหลายได้ตัดศีรษะของเชบาบุตรชายบิตรีโยนออกมาให้โยอาบ โยอาบก็เป่าแตร พวกเขาจึงถอนตัวจากนครนั้นกลับไปยังแดนที่ของตนทุกคน โยอาบก็กลับไปเฝ้ากษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม
2Sm	20	23	โยอาบเป็นผู้บังคับบัญชากองทัพทั้งหมดในอิสราเอล และเบนโยอาบบุตรชายเยโฮยาดาเป็นผู้บังคับบัญชากองคนเกรธและคนเปเลท
2Sm	20	24	และอาโดรัมดูแลคนงานโยธา เยโฮซาฟัทบุตรชายอาหิเอลเป็นเจ้ากรมสารบรรณ
2Sm	20	25	เขวายเป็นราชเลขา ตาโดกกับอาบียาราร์เป็นปุโรหิต
2Sm	20	26	อิราคนยาอีร์เป็นประมุขของดาวิดด้วย
2Sm	21	1	ในสมัยของดาวิดมีการกั้นดารอาหารอยู่สามปี ปีแล้วปีเล่า และดาวิดทรงอธิษฐานอ้อนวอนต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะเหตุขาดและวงศาวานกระหายโลหิตของเขา เพราะเขาฆ่าคนกิเบโอน"
2Sm	21	2	กษัตริย์จึงทรงเรียกคนกิเบโอนมาตรัสแก่เขา (ฝ่ายคนกิเบโอนนั้นไม่ใช่ประชาชนอิสราเอล แต่เป็นคนอาโมไรต์ที่ยังเหลืออยู่ ประชาชนอิสราเอลได้ปฏิญาณไว้แก่เขาทั้งหลายแล้ว แต่ซาอูลก็ทรงหาของที่จะสังหารเขาทั้งหลายเสีย เพราะความรอนใจที่เห็นแก่คนอิสราเอลและคนยูดาห์)
2Sm	21	3	ดาวิดตรัสถามคนกิเบโอนว่า " เราจะกระทำอะไรให้แก่พวกท่านได้ เราจะทำอย่างไรจึงจะลบมลทินบาปเสียได้ เพื่อพวกท่านจะได้วยพระเกษมรดกของพระเยโฮวาห์ได้"
2Sm	21	4	คนกิเบโอนทูลตอบพระองค์ว่า " พวกข้าพระองค์จะไม่รับเงินหรือทองจากซาอูลและวงศาวานของท่านนั้น ทั้งพวกข้าพระองค์ไม่จำเป็นให้พระองค์ประหารชีวิตอิสราเอลคนหนึ่งคนใด" พระองค์จึงตรัสว่า " แล้วพวกท่านจะให้เรากระทำอะไรแก่ท่านเล่า"
2Sm	21	5	เขารับทูลกษัตริย์ว่า " ชายผู้ที่เราฆ่าลบลูกพวกข้าพระองค์ และวางแผนการทำลายพวกข้าพระองค์เพื่อมิให้พวกข้าพระองค์มีที่อยู่ในเขตแดนอิสราเอล
2Sm	21	6	ขอทรงมอบบุตรชายเจ็ดคนของท่านให้แก่พวกข้าพระองค์ เพื่อพวกข้าพระองค์จะได้แขวนเขาเสียต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่กิเบโอนแห่งซาอูลผู้เลือกสรรของพระเยโฮวาห์" และกษัตริย์ตรัสว่า " เราจะจัดเขามาให้"
2Sm	21	7	แต่กษัตริย์ทรงไว้ชีวิตเมฟีโบเชท บุตรชายของโยนาธาน ราชโอรสของซาอูล ด้วยเหตุคำปฏิญาณระหว่างทั้งสองที่กระทำในพระนามพระเยโฮวาห์ คือระหว่างดาวิดกับโยนาธานราชโอรสของซาอูล
2Sm	21	8	แต่กษัตริย์นำเอาบุตรชายสองคนของนางริสพ่าบุตรสาวของอัยยาห์ซึ่งบังเกิดกับซาอูล ชื่ออารโมนกับเมฟีโบเชท กับบุตรชายห้าคนของมิคาเอลราชธิดาของซาอูล ซึ่งพระนางมีกับอาดรีเอลบุตรชายบารซิลัยชาวเมโหลท
2Sm	21	9	พระองค์ทรงมอบคนเหล่านั้นไว้ในมือของคนกิเบโอน เขาทั้งหลายจึงแขวนคอหึ่งเจ็ดไว้บนภูเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และหึ่งเจ็ดคนก็พินาศไปด้วยกัน เขาถูกฆ่าตายในสมัยฤดูเกี่ยวข้าว ในวันนั้น คือวันแรกของการเกี่ยวข้าวบาริล
2Sm	21	10	แล้วนางริสพ่าบุตรสาวของอัยยาห์ก็เอาผ้ากระสอบไปไว้บนก้อนหินสำหรับตนเอง ตั้งแต่ต้นฤดูเกี่ยวจนฝนจากท้องฟ้าตกบนเขาทั้งหลาย กลางวันนางก็มิยอมให้คนมาเกาะ หรือกลางคืนก็ไม่ให้สัตว์ป่าพunga
2Sm	21	11	มีคนกราบทูลดาวิดว่านางริสพ่าบุตรสาวของอัยยาห์นางสมมของซาอูลกระทำอย่างไร
2Sm	21	12	ดาวิดก็เสด็จไปนำอัฐิของซาอูลและอัฐิของโยนาธานราชโอรสมาจากคนเมืองเยซิกเลอาด ผู้ที่ลบลอบเอาไปจากถนนเมืองเบรชาน ที่คนฟิลิสร้อยได้แขวนพระองค์ทั้งสองไว้ ในเมื่อคนฟิลิสร้อยประหารซาอูลบนเขากิลโบอา
2Sm	21	13	พระองค์ทรงนำอัฐิของซาอูลและอัฐิของโยนาธานราชโอรสขึ้นมาจากที่นั้น และรวบรวมกระดูกของผู้ที่ถูกแขวนไว้ให้ตายนั้น
2Sm	21	14	และเขาก็ฝังอัฐิของซาอูลและของโยนาธานราชโอรสไว้ในแผ่นดินของเบนยามินในเมืองเศลาโนโมวงศ์ของศิษิตาของพระองค์ เขาทั้งหลายก็กระทำตามทุกอย่างที่กษัตริย์ทรงสั่งไว้ ครั้นต่อมาพระเจ้าก็ทรงสถาปนาตั้งอัฐิฐานเพื่อแผ่นดินนั้น
2Sm	21	15	คนฟิลิสร้อยได้ทำสงครามกับคนอิสราเอลอีก ดาวิดก็ลงไปพร้อมกับบรรดาข้าราชการของพระองค์ และได้สู้รบกับคนฟิลิสร้อย และดาวิดก็ทรงอ่อนเพลีย
2Sm	21	16	อิชบับโนบ บุตรชายคนหนึ่งของคนยักษ์ ถือหอกทองสัมฤทธิ์หนักสามร้อยเชล มีดาบใหม่คาดเอว คิดจะสังหารดาวิดเสีย
2Sm	21	17	แต่อาบีชัยบุตรชายนางเศรยาห์เข้ามาช่วยพระองค์ไว้ และสู้รบกับคนฟิลิสร้อยคนนั้นฆ่าเขาเสีย แล้วบรรดาประชาชนของดาวิดก็ปฏิญาณต่อพระองค์ว่า " ขอพระองค์อย่าเสด็จไปทำศึกพร้อมกับพวกข้าพระองค์ทั้งหลายอีกต่อไปเลย เกรงว่าพระองค์จะดับประทีปของอิสราเอลเสีย"
2Sm	21	18	อยู่มากภายหลังนี้ มีการรบกับคนฟิลิสร้อยอีกที่เมืองโกบ คราวนั้นเบนเคียคนหุซาร์ได้ฆ่าสัฟบุตรชายคนหนึ่งของคนยักษ์
2Sm	21	19	และมีการรบกับคนฟิลิสร้อยที่เมืองโกบอีก เอลฮานันบุตรชายยาอาโรเอริกิมชาวเบรเลเฮมได้ฆ่าบุตรชายไกลอิทชาวักท ผู้มีหอกที่มีด้ามโตเท่าไม้กระพันทอผ้า
2Sm	21	20	มีการรบกันอีกที่เมืองกัท อันเป็นเมืองที่มีชายคนหนึ่งรูปร่างใหญ่โต มีนิ้วมือข้างละหกนิ้ว และนิ้วเท้าข้างละหกนิ้ว รวมกันยี่สิบสี่นิ้ว เขาก็บังเกิดแก่คนยักษ์นั้นด้วย
2Sm	21	21	เมื่อเขาทำหายอิสราเอล โยนาธานบุตรชายของซิมเอีเชษฐาของดาวิด ก็สังหารเขาเสีย
2Sm	21	22	คนทั้งสี่นี้บังเกิดแก่คนยักษ์ในเมืองกัท เขาทั้งหลายล้มตายด้วยพระหัตถ์ของดาวิด และด้วยมือของข้าราชการของพระองค์
2Sm	22	1	ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยดาวิดให้พ้นจากมือของศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์ท่าน และให้พ้นจากพระหัตถ์ของซาอูล ดาวิดก็ถวายถ้อยคำของเพลงบทนี้แด่พระเยโฮวาห์
2Sm	22	2	พระองค์ท่านตรัสว่า " พระเยโฮวาห์ทรงเป็นศิลา ป้อมปราการ และผู้ช่วยให้รอดพ้นของข้าพเจ้า
2Sm	22	3	เป็นพระเจ้าซึ่งทรงเป็นศิลาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจในพระองค์ พระองค์เป็นโล่และเป็นเขาแห่งความรอดของข้าพเจ้า เป็นที่กำบังเข้มแข็งและเป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า องค์พระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะร้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ให้รอดจากความทารุณ
2Sm	22	4	ข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสมควรแก่การสรรเสริญ และข้าพเจ้าจะได้รับการช่วยให้พ้นจากศัตรูของข้าพเจ้า
2Sm	22	5	เมื่อคลื่นแห่งความตายล้อมข้าพเจ้า กระแสแห่งคนอธรรมที่ท่วมทับข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ากลัว
2Sm	22	6	ความเศร้าโศกแห่งนรกครอบตัวข้าพเจ้า บ่วงแห่งความตายขัดขวางข้าพเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	22	7	ในยามทุกขใจข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเจ้าของข้าพเจ้า พระองค์ทรงสดับเสียงของข้าพเจ้าจากพระวิหารของพระองค์ และเสียงร้องของข้าพเจ้ามาถึงพระกรรณของพระองค์
2Sm	22	8	แล้วแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและโคลงเคลง รากฐานของฟ้าสวรรค์ก็หวั่นไหวและสั่นสะเทือน เพราะพระองค์ทรงกริ้ว
2Sm	22	9	คว้นออกไปตามช่องพระนาสิกของพระองค์ และเพลิงผลาญออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ถ่านก็ติดเปลวไฟนั้น
2Sm	22	10	พระองค์ทรงโน้มฟ้าสวรรค์ลงด้วย และเสด็จลงมา ความมืดที่บอญได้พระบาทของพระองค์
2Sm	22	11	พระองค์ทรงเคียวคนหนึ่ง และทรงเหาะไป เออ เห็นพระองค์เสด็จโดยปีกของลม
2Sm	22	12	พระองค์ทรงกระทำความมืดเป็นปะรำอยู่รอบพระองค์ ที่รวบรวมบรรดาน้ำและเมฆที่บึงแห่งฟ้า
2Sm	22	13	ถ่านลุกเป็นเพลิงจากความกลัวไสขังหน้าพระองค์
2Sm	22	14	พระเยโฮวาห์ทรงคะนองก็ก้องจากฟ้าสวรรค์ และองค์ผู้สูงสุดก็เปล่งพระสรเสียงของพระองค์
2Sm	22	15	และพระองค์ทรงใช้ลูกธนูของพระองค์ออกมา ทำให้เขาระบายไป พระองค์ทรงปล่อยฟ้าแลบและทำให้เขาไกลาหล
2Sm	22	16	แล้วเห็นห้องธรรมาคารของพิภพก็ปรากฏแจ้งตามการขนานบของพระเยโฮวาห์ ตามที่ลมพวยพุ่งจากช่องพระนาสิกของพระองค์
2Sm	22	17	พระองค์ทรงเอื้อมมาจากที่สูงทรงจับข้าพเจ้า พระองค์ทรงดึงข้าพเจ้าออกมาจากน้ำมากหลาย
2Sm	22	18	พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากศัตรูที่เข้มแข็งของข้าพเจ้า จากบรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้า เพราะเขามีกำลังมากกว่าข้าพเจ้า
2Sm	22	19	เขาขัดขวางข้าพเจ้าในวันที่ข้าพเจ้าประสพหายนะ แต่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่พิงพิงของข้าพเจ้า
2Sm	22	20	พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาซึ่งที่กว้างใหญ่ด้วย พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น เพราะพระองค์ทรงยินดีในข้าพเจ้า
2Sm	22	21	พระเยโฮวาห์ทรงประทานรางวัลแก่ข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า พระองค์ทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความสะอาดแห่งมือของข้าพเจ้า
2Sm	22	22	เพราะข้าพเจ้ารักบาปบรรดาพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ และไม่ได้พรากจากพระเจ้าของข้าพเจ้าอย่างชั่วร้าย
2Sm	22	23	เพราะคำตัดสินทั้งสิ้นของพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า และข้าพเจ้ามิได้เห็นจากกฎเกณฑ์ของพระองค์
2Sm	22	24	ต่อพระพิภพพระองค์ข้าพเจ้าไร้ตำหนิ และข้าพเจ้ารักษาตัวไว้ให้พ้นจากความชั่วช้าของข้าพเจ้า
2Sm	22	25	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า ตามความสะอาดของข้าพเจ้าในสายพระเนตรของพระองค์
2Sm	22	26	พระองค์ทรงสำแดงความเมตตาต่อผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตา พระองค์ทรงสำแดงพระองค์ไว้ตำหนิต่อผู้ที่ไร้ตำหนิ
2Sm	22	27	พระองค์ทรงสำแดงพระองค์บริสุทธิต่อผู้ที่บริสุทธิ พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เป็นปฏิปักษ์ต่อผู้ที่คิดโกง
2Sm	22	28	พระองค์ทรงช่วยประชาชนที่ลำบากให้รอดพ้น แต่พระองค์ทอดพระเนตรผู้ที่ยโสเพื่อนำเขาให้ต่ำลง
2Sm	22	29	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นที่ปองของข้าพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ความมืดของข้าพเจ้าสว่าง
2Sm	22	30	พะยะคะ ข้าพระองค์ตะลอยกองทัพได้โดยพระองค์ โดยพระเจ้าของข้าพเจ้าข้าพเจ้าทรงโดดข้ามกำแพงได้
2Sm	22	31	ฝ่ายพระเจ้า พระมรรคาของพระองค์บริสุทธิหมดจด พระวจนะของพระเยโฮวาห์พิสูจน์แล้ว พระองค์ทรงเป็นดั่งของบรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์
2Sm	22	32	เพราะผู้ใดเป็นพระเจ้านอกจากพระเยโฮวาห์ และผู้ใดเล่าเป็นศิลา นอกจากพระเจ้าของเรา
2Sm	22	33	พระเจ้าทรงเป็นป้อมเข้มแข็งของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงทำให้ทางของข้าพเจ้าสมบุรณ์
2Sm	22	34	พระองค์ทรงกระทำให้เท้าของข้าพเจ้าเหมือนอย่างดินกวางตัวเมีย และทรงวางข้าพเจ้าไว้บนที่สูงของข้าพเจ้า
2Sm	22	35	พระองค์ทรงหัดมือของข้าพเจ้าให้ทำสงคราม แขนของข้าพเจ้าจึงโง่งนหนเหล็กกล้าได้
2Sm	22	36	พระองค์ประทานโล่แห่งความรอดของพระองค์ให้ข้าพระองค์ และซึ่งพระองค์ทรงโน้มพระหัตถ์ลงก็กระทำให้ข้าพระองค์เป็นใหญ่ขึ้น
2Sm	22	37	พระองค์ประทานที่กว้างขวางสำหรับเท้าของข้าพระองค์ เท้าของข้าพระองค์จึงไม่พลัด
2Sm	22	38	ข้าพระองค์ไล่ตามศัตรูของข้าพระองค์และได้ทำลายเขาเสีย และไม่หันกลับจนกว่าเขาถูกผลาญเสียสิ้น
2Sm	22	39	ข้าพระองค์ผลาญเขา ข้าพระองค์แทงเขาทะลุ เขาจึงไม่สามารถลุกขึ้นอีกได้พะยะคะ เขาล้มลงใต้เท้าของข้าพระองค์แล้ว
2Sm	22	40	เพราะพระองค์ทรงคาดเอาข้าพระองค์ไว้ด้วยกำลังเพื่อทำสงคราม พระองค์ทรงกระทำให้พวกที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์จมลงใต้ข้าพระองค์
2Sm	22	41	พระองค์ทรงโปรดประทานเคียวของศัตรูของข้าพระองค์แก่ข้าพระองค์ บรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็ทำลายเสีย
2Sm	22	42	เขามองหา แต่ไม่มีใครช่วยให้รอดได้ เขาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์มิได้ทรงตอบเขา
2Sm	22	43	ข้าพระองค์ทบทวีเขาแหลกละเอียดอย่างผงกลีดิน ข้าพระองค์เหยียบเขาลงเหมือนโคลนตามถนน และกระจ่ายเขาออกไปทั่ว
2Sm	22	44	พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากการเคี้ยบแย่งประชาชนของข้าพระองค์ พระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ไว้ให้เป็นหัวหน้าของบรรดาประชาชนชาติชนชาติที่ข้าพระองค์ไม่เคยรู้จักก็จะปรนนิบัติข้าพระองค์
2Sm	22	45	ชนต่างดาวจะมาจำนงต่อข้าพระองค์ พอเขาได้ยินถึงข้าพระองค์เขาก็จะเชื่อฟังข้าพระองค์
2Sm	22	46	ชนต่างดาวเสียว้าใจ และตัวสั่นออกมาจากที่กำบังของเขาทั้งหลาย
2Sm	22	47	พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และศิลาของข้าพระองค์เป็นที่สรรเสริญ พระเจ้าของศิลาแห่งความรอดของข้าพระองค์เป็นที่ยกย่อง
2Sm	22	48	พระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำการแก่แก่นให้แก่ข้าพระองค์ และนำชนชาติทั้งหลายลงให้อยู่ใต้ข้าพระองค์
2Sm	22	49	ผู้ทรงนำข้าพระองค์ออกมาจากศัตรูของข้าพระองค์พะยะคะ พระองค์ทรงยกข้าพระองค์ให้เหนือผู้ที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากคนทารณ
2Sm	22	50	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะเหตุนี้ข้าพระองค์ขอขอบพระคุณพระองค์ในหมู่ประชาชนชาติทั้งหลาย และจะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์
2Sm	22	51	พระองค์ทรงเป็นป้อมแห่งความรอดแก่ษัตริย์ของพระองค์ และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้ที่ทรงเจิมของพระองค์ แก่ดาวิดและเชื้อสายของท่านเป็นนิตย์"
2Sm	23	1	ต่อไปนี้เป็นวาหะสดท่ายของดาวิด ดาวิดบุตรชายเจสซีได้กล่าวและชายที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นให้สูงได้กล่าว คือผู้ที่ถูกเจิมตั้งไว้ของพระเจ้า
2Sm	23	2	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ได้ตรัส พระวจนะของพระองค์อยู่ที่ลิ้นของข้าพเจ้า
2Sm	23	3	พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงล้นพระวาจา ศิลาแห่งอิสราเอลได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ผู้ที่ปกครองมนุษย์ต้องเป็นคนชอบธรรม คือปกครองด้วยความยำเกรงพระเจ้า
2Sm	23	4	เขาต่อแสงเหมือนแสงอรณ เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น คือรุ่งเช้าที่ไม่เมฆม ซึ่งเมื่อภายหลังฝน กระทำให้หญ้างอกออกจากดิน
2Sm	23	5	ถึงแม้ว่าวสันตของข้าพเจ้าไม่เป็นเช่นนั้นกับพระเจ้าแล้ว แต่พระองค์ยังทรงกระทำพันธสัญญาเนื่องนิตย์กับข้าพเจ้าไว้ อันเป็นระเบียบทุกอย่างและมั่นคง เพราะนี่เป็นความรอดและความปรารถนาทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่ทรงกระทำให้เจริญขึ้น
2Sm	23	6	แต่คนอันธพาลก็เป็นเหมือนหนามที่ต้องผลัดไล่ไป เพราะว่าจะเอาหนามยิบก็ไม่ได้
2Sm	23	7	แต่คนที่ตะตองมันต้องมีอาวุธที่ทำด้วยเหล็กและมีตำหนิ และต้องเผาผลาญเสียให้สิ้นเชิงด้วยไฟในที่เดียวกัน"
2Sm	23	8	ต่อไปนี้เป็นชื่อวีรบุรุษที่ดาวิดทรงมีอยู่ คือคนทัคโมนี้ผู้มีตำแหน่งสูง เป็นหัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชา คืออาดิโนคนเอสนีย์ ท่านเหวี่ยงหอกเข้า
2Sm	23	9	ในจำนวนวีรบุรุษสามคน คนที่รองคนนั้นมา คือเอลฮาซาร์บุตรชายโดโคคนอาโฮไซ ท่านอยู่กับดาวิดเมื่อเขาทั้งหลายได้พุดหามคนฟิลิ
2Sm	23	10	สเตียซึ่งขมมนกันนั้นเพื่อสู้รบ และคนอิสราเอลก็ยกยอทัพ
2Sm	23	11	ท่านได้ลุกขึ้นฆ่าฟันคนฟิลิเตียจนมือของท่านเมื่อยล้า มือของท่านเป็นเหน็บแข็งติดดาบ ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง ทหารก็กลับตามท่านมาเพื่อปล้นข้าวของท่านนั้น
2Sm	23	12	รองท่านมาคือซิมมาห์ บุตรชายเอกาชาฮารั คนฟิลิเตียมาขมมนกันเป็นกองทหาร เป็นที่ที่มีพื้นดินหนึ่งมีถั่วแดงเต็มไปหมด พวกพลก็หนีคนฟิลิเตียไป
2Sm	23	12	แต่ท่านยืนมั่นอยู่ท่ามกลางพื้นดินผืนนั้น และป้องกันที่ดินนั้นไว้ และฆ่าฟันคนฟิลิเตีย และพระเยโฮวาห์ได้ทรงประทานชัยชนะอย่างใหญ่หลวง

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Sm	23	13	ในพวกทหารเอกสามสิบคนนั้นมีสามคนที่ลงมา และได้มาหาดาวิดที่ถ้ำอวลิมในฤดูเกี่ยวข้าว มีคนฟิลิสเตียคนหนึ่งตั้งค่ายอยู่ในหุบเขาเรฟาอิม
2Sm	23	14	ครานั้นดาวิดประทับในที่กำบังเข้มแข็ง และทหารประจำป้อมของฟิลิสเตียก็อยู่ที่เบธเลเฮม
2Sm	23	15	ดาวิดตรัสด้วยความอาลัยว่า " ใครหนอจะส่งน้ำจากบ่อที่เบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมืองมาให้เราดื่มได้ "
2Sm	23	16	แต่แล้วทหารสามคนนั้นก็แหกค่ายคนฟิลิสเตียเข้าไป ตักน้ำที่บ่อเบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมือง นำมาถวายแก่ดาวิด แต่ดาวิดหาทรงดื่มน้ำนั้นไม่ พระองค์ทรงเทออกถวายแด่พระเยโฮวาห์
2Sm	23	17	และตรัสว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ซึ่งข้าพระองค์จะกระทำเช่นนี้ ก็ขอให้ห่างไกลจากข้าพระองค์ นีคือโลหิตของผู้ที่ไปมาด้วยการเสี่ยงชีวิตของเขามิใช่หรือ " เพราะฉะนั้นพระองค์หาทรงดื่มไม่ ทแต่แล้วทหารทั้งสามได้กระทำสิ่งเหล่านี้
2Sm	23	18	ฝ่ายอาบีชัยน้องชายของโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์ เป็นหัวหน้าของทั้งสามคนนั้น ท่านได้ยกหอกต่อสู้ทหารสามร้อยคน และฆ่าตายสิ้น และได้รับชื่อเสียงตั้งวีรบุรุษสามคนนั้น
2Sm	23	19	ท่านเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดในสามคนนั้นมีมิชหรือ ฉะนั้นได้เป็นผู้บังคับบัญชาของเขา แต่ท่านไม่มียศเท่ากับสามคนแรกนั้น
2Sm	23	20	เบโนยาห์บุตรชายเยโฮยาคา เป็นบุตรชายของคนแข็งกล้าแห่งเมืองซับเชล เป็นคนประกอบมหกิจ ท่านได้ฆ่าคนดุจสิงโตของโมอับเสียสองคน ท่านได้ลงไปตามลึงโตที่ในบ่อในวันทีหิมะตกด้วย
2Sm	23	21	ท่านได้ฆ่าคนอียิปต์คนหนึ่งเป็นชายรูปร่างงาม คนอียิปต์นั้นถือหอกอยู่ แต่เบโนยาห์ถือไม้เท้าลงไปหาเขาและแยงเอาหอกมาจากมือของคนอียิปต์คนนั้น และฆ่าเขาตายด้วยหอกของเขาเอง
2Sm	23	22	เบโนยาห์บุตรชายเยโฮยาคาได้กระทำกิจเหล่านี้และได้ชื่อเสียงตั้งวีรบุรุษสามคนนั้น
2Sm	23	23	ท่านมีชื่อเสียงโด่งดังกว่าสามสิบคนนั้น แต่ท่านไม่มียศเท่ากับสามคนแรกนั้น และดาวิดก็ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์
2Sm	23	24	อาสาเฮลน้องชายของโยอาบเป็นคนหนึ่งในสามสิบคนนั้น เอลฮานันบุตรชายของโดโดชาวเบธเลเฮม
2Sm	23	25	ซัมมาห์ชาวเมืองฮาโรด เอลีคาชาวเมืองฮาโรด
2Sm	23	26	เฮเลศคนเปเลท อิราบุตรชายอิกเชซชาวเมืองเทโคอา
2Sm	23	27	อาบียเซอร์ชาวเมืองอานาโรท เมบนนัยคนหุซซาห์
2Sm	23	28	ศัลโมนชาวอาโฮไซ มาหะริยชาวเนโทฟาห์
2Sm	23	29	เฮเลบุตรชายบาอานาห์ชาวเนโทฟาห์ อิทธิบุตรชายริบัยชาวกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน
2Sm	23	30	เบโนยาห์ชาวปีราโธน ฮิตติยชาวล้าธารกาอิช
2Sm	23	31	อาบีอัลโบนคนอาราบาห์ อัลมาเวทชาวบาซูริม
2Sm	23	32	เอลียาบาชาวฮาอัลโบน โยนาธานซึ่งเป็นคนหนึ่งในบรรดาบุตรชายของยาเซน
2Sm	23	33	ซัมมาห์ชาวฮาราร์ อาฮียมบุตรชายของซาราร์คนฮาราร์
2Sm	23	34	เอลีเฟเลบุตรชายอาหัสัยบุตรชายของชาวมาคาห์ เอลีอัมบุตรชายอาฮีโอฟิลชาวกิโธ
2Sm	23	35	เฮลโซราคารเมล ปารัยชาวอาราบา
2Sm	23	36	อิกาลบุตรชายนาอันชาวโคบาห์ บานีคนกาต
2Sm	23	37	เศเลคคนอัมโมน นาหะริยชาวเบเอโรท คนถือเครื่องอาวุธของโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์
2Sm	23	38	อิราคนอิโรท กาบรคนอิโรท
2Sm	23	39	อูริอาห์คนฮิตไทต์ รวมสามสิบเจ็ดคนด้วยกัน
2Sm	24	1	พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้เกิดขึ้นต่ออิสราเอลอีก เพื่อทรงต่อสู้เขาทั้งหลายจึงทรงลดใจดาวิดตรัสว่า " จงไปนับคนอิสราเอลและคนยูดาห์ "
2Sm	24	2	กษัตริย์จึงรับสั่งโยอาบ แม่ทัพซึ่งอยู่กับพระองค์ว่า " จงไปทั่วอิสราเอลทุกตระกูลตั้งแต่เมืองดานถึงเบเออร์เซบา และท่านจงนับจำนวนประชาชน เพื่อเราจะได้ทราบจำนวนรวมของประชาชน "
2Sm	24	3	แต่โยอาบทราบทุกขัตริย์ว่า " ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงให้มีประชาชนเพิ่มขึ้นอีกร้อยเท่าของที่มีอยู่ ขอกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็น แต่โลนกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จึงพอพระทัยในเรื่องนี้ "
2Sm	24	4	แต่โยอาบและผู้บังคับบัญชากองทัพก็ต้องยอมจำนนต่อพระคำรัสของกษัตริย์ โยอาบกับบรรดาผู้บังคับบัญชาของกองทัพจึงออกไปจากพระพักตร์กษัตริย์ เพื่อจะนับประชาชนอิสราเอล
2Sm	24	5	เขาทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปและตั้งค่ายในเมืองฮาโรเออร์ ด้านขวาของเมืองที่ตั้งอยู่กลางแม่น้ำกาดไปทางยาเซอร์
2Sm	24	6	แล้วเขาทั้งหลายก็มาถึงแผ่นดินตะทิมโหดลิ และเขาทั้งหลายมาถึงเมืองดานยาอันอิมไปยังเมืองไซดอน
2Sm	24	7	และมาถึงป้อมปราการเมืองไทเร และทั่วทุกหัวเมืองของคนฮิตไทต์และของคนคานาอัน และเขาออกไปยังภาคใต้ของยูดาห์ที่เมืองเบเออร์เซบา
2Sm	24	8	เมื่อเขาไปทั่วแผ่นดินนั้นแล้ว เขาก็มายังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อสิ้นเก้าเดือนกับยี่สิบวัน
2Sm	24	9	และโยอาบก็ถวายจำนวนประชาชนที่นับได้แก่กษัตริย์ ในอิสราเอลมีทหารแข็งกล้าแปดแสนคนผู้ซึ่งชักดาบ และคนยูดาห์มีห้าแสนคน
2Sm	24	10	เมื่อได้นับจำนวนคนเสร็จแล้วพระทัยของดาวิดก็โหม่นัส และดาวิดกราบทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าพระองค์ได้กระทำบาปใหญ่ยิ่งในสิ่งซึ่งข้าพระองค์ได้กระทำนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่บัดนี้ขอพระองค์ทรงให้อภัยความชั่วช้าของผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์กระทำกรอย่างโงเขลามาก "
2Sm	24	11	และเมื่อดาวิดทรงลุกขึ้นในตอนเช้า พระวจนะของพระเยโฮวาห์ก็มายังกาดผู้พยากรณ์ผู้ทำนายของดาวิดว่า
2Sm	24	12	" จงไปบอกดาวิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ` เราเสนอจำสามประการ จงเลือกเอาประการหนึ่งเพื่อเราจะได้กระทำให้แก่เจ้า " "
2Sm	24	13	กาดจึงเข้าเฝ้าดาวิดและกราบทูลพระองค์ว่า " จะให้เกิดกันดารอาหารในแผ่นดินของพระองค์สิ้นเจ็ดปีหรือ หรือพระองค์จะยอมหนีสัตว์สิ้นเวลาสามเดือนด้วยเขาไล่ติดตาม หรือจะให้โรคระบาดเกิดขึ้นในแผ่นดินของพระองค์สิ้นสามวัน บัดนี้ขอพระองค์ทรงตรัสกรตรอง และตัดสินใจในพระทัยว่า จะให้คำตอบประการใด เพื่อข้าพระองค์จะนำกลับไปกราบทูลพระองค์ผู้ทรงใช้ข้าพระองค์มา "
2Sm	24	14	ดาวิดจึงตรัสกับกาดว่า " เรามีความกระวนกระวายมาก ขอให้เราทั้งหลายตกเข้าไปอยู่ในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ เพราะพระกรุณาคุณของพระองค์ใหญ่ยิ่งนัก แต่ขออย่าให้เราตกเข้าไปในมือของมนุษย์เลย "
2Sm	24	15	ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงให้โรคระบาดเกิดขึ้นในอิสราเอลตั้งแต่วเวลาเช้าจนถึงเวลากำหนด และประชาชนที่ตายตั้งแต่เมืองดานถึงเบเออร์เซบามีเจ็ดหมื่นคน
2Sm	24	16	และเมื่อทูตสวรรค์ยื่นมือออกเหนือกรุงเยรูซาเล็มจะทำลายเมืองนั้น พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยในเหตุร้ายนั้น ตรัสสั่งทูตสวรรค์ผู้กำลังทำลายประชาชนว่า " พอแล้ว ยั้งมือของเจ้าไว้ " ส่วนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่ลานนวดข้าวของอาราวันาคคนเยบส
2Sm	24	17	เมื่อดาวิดทอดพระเนตรทูตสวรรค์ผู้กำลังสังหารประชาชนนั้นพระองค์กราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า " ดูเถิด ข้าพระองค์ได้กระทำบาปชั่วร้ายแล้ว แต่บรรดาแกะเหล่านี้ เขาได้กระทำอะไร ขอพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือข้าพระองค์และวงกว้างนบิตาของข้าพระองค์เถิด "
2Sm	24	18	ในวันนั้นกาดก็เข้ามาเฝ้าดาวิด กราบทูลพระองค์ว่า " ขอเสด็จขึ้น ไปสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์บนลานนวดข้าวของอาราวันาคคนเยบส "
2Sm	24	19	ดาวิดก็เสด็จขึ้นไปตามคำของกาดตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชา
2Sm	24	20	เมื่ออาราวันาคมองเห็นกาดก็ออกไปถวายบังคมกษัตริย์ชบหน้าลงถึงดิน
2Sm	24	21	และอาราวันาคกราบทูลว่า " โลนกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จึงเสด็จมาหาผู้รับใช้ของพระองค์ " ดาวิดตรัสว่า " มาชื่อลานนวดข้าวจากท่าน เพื่อจะสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อโรคร้ายจะได้ระงับเสียจากประชาชน "
2Sm	24	22	อาราวันาคจึงกราบทูลดาวิดว่า " ขอกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จงรับสิ่งที่พระองค์ทรงเห็นชอบขึ้นถวาย ดูเถิด ที่นี้มีวัวสำหรับทำเครื่องเผาบูชา และเลือกนวดข้าวกับแกะสำหรับวัวเป็นฟืน "
2Sm	24	23	ของทั้งสี่นี้อาราวันาคดูกษัตริย์ขอถวายแด่กษัตริย์ และอาราวันาคกราบทูลกษัตริย์ว่า " ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์จงโปรด "

ปธานพระองค์"			
2Sm	24	24	แต่กษัตริย์ตรัสกับอารานาว่า " หามิได้ แต่เราจะขอเสียเงินซื้อจากท่าน เราจะทำเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราโดยที่
			เราไม่เสียค่าอะไรเลยนั้นไม่ได้" ดาวิดจึงทรงซื้อลานนาวดข้าวกับวัวเป็นเงินห้าสิบเชเชล
2Sm	24	25	ดาวิดก็ทรงสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น และถวายเครื่องเผาบูชากับเครื่องสันติบูชา พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟังคำอธิษฐานเพื่อ
			แผ่นดินนั้น และโรคร้ายก็ระงับเสียจากอิสราเอล
1Kn	1	1	กษัตริย์ดาวิดมีพระชนมายุและทรงพระชนมายุมากแล้ว แม้เขาจะห่มผ้าให้พระองค์มากก็ยังไม้อ่อน
1Kn	1	2	เพราะฉะนั้นบรรดาข้าราชการของพระองค์จึงกราบทูลว่า " ขอเสาะหาหญิงสาวพรหมจารีมาถวายกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ และขอให้
			เธออยู่งามเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และดูแลพระองค์ ให้เธอนอนในพระทรงของพระองค์ เพื่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จะได้ทรงอบอุ่น"
1Kn	1	3	เขาจึงได้แสวงหานางสาวที่สวยงามตลอดดินแดนอิสราเอล ได้พบนางสาวอาบิซากหญิงสาวชาวเนม จึงได้นำเธอมาเฝ้ากษัตริย์
1Kn	1	4	หญิงสาวคนนั้นงามยิ่งนัก เธอได้ดูแลกษัตริย์และอยู่ปรนนิบัติพระองค์ แต่กษัตริย์หาทรงร่วมกับเธอไม่
1Kn	1	5	ฝ่ายอาโดเนียห์ โอรสของพระนางฮักกิทได้ยกตัวเองขึ้นกล่าวว่า " เราเองจะเป็นกษัตริย์" และท่านได้เตรียมรถรบและพลม้า กับพลวังนำ
			หน้าห้าสิบลคนไว้เพื่อตนเอง
1Kn	1	6	พระราชบิดาของท่านก็ไม่เคยขัดใจท่านด้วยถาว่า " ทำไมเจ้ากระทำเช่นนี้เช่นนั้น" ท่านเป็นชายงามด้วย ท่านเกิดมาถัดธัชชาโลม
1Kn	1	7	ท่านได้ปรึกษากับโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์และกับอาบียาธาโรหิต เขาทั้งสองก็ติดตามและช่วยเหลืออาโดเนียห์
1Kn	1	8	แต่คาโคบปุโรหิต และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และนาธันผู้พยากรณ์กับซิมเอีและเรอีย และพวกทแกล้วทหารของดาวิดมิได้อยู่ฝ่ายอาโด
			เนียห์
1Kn	1	9	อาโดเนียห์ได้ถวายแกะ วัว และสัตว์อ้วนพีเป็นเครื่องบูชา ณ ที่ลาแห่งโคเฮเลทซึ่งอยู่ข้างๆ เอนโรเกล และท่านได้เชิญพี่น้องทั้งสี่ของท่าน
			คือราชโอรสของกษัตริย์ และประชาชนทั้งสี่แห่งยูดาห์ที่เป็นข้าราชการของกษัตริย์
1Kn	1	10	แต่ท่านมิได้เชิญนาธันผู้พยากรณ์ หรือเบไนยาห์ หรือพวกทแกล้วทหาร หรือชาโลมอนอนุชาของท่าน
1Kn	1	11	แล้วนาธันก็ทูลพระนางบัทเชบาพระชนนีของชาโลมอนว่า " พระองค์ไม่ทรงได้ยินหรือว่า อาโดเนียห์ โอรสของพระนางฮักกิทได้ทรงราชย์
			แล้ว และดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์ก็มีได้ทรงทราบเรื่อง
1Kn	1	12	เพราะฉะนั้นขอข้าพระองค์ถวายคำปรึกษา เพื่อพระองค์จะได้ทรงช่วยชีวิตของพระองค์ และชีวิตของชาโลมอน โอรสของพระองค์ไว้
1Kn	1	13	ขอเสด็จเข้าเฝ้ากษัตริย์ดาวิด และกราบทูลพระองค์ว่า ` กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน พระองค์ได้ทรงปฏิญาณกับสาวใช้ของพระองค์ไว้มิใช่
			หรือว่า " ชาโลมอนบุตรของเจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน และจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา" มิใช่หรือ โฉนอาโดเนียห์จึงทรงครองเล่าเพคะ'
1Kn	1	14	ดูเถิด ขณะที่พระองค์กราบทูลกษัตริย์อยู่ ข้าพระองค์จะตามเข้าไปเฝ้า และสนับสนุนพระเสาวนีย์ของพระองค์"
1Kn	1	15	แล้วพระนางบัทเชบาก็เข้าไปเฝ้ากษัตริย์ที่ห้องบรรทม กษัตริย์ทรงพระชนมายุมาก และอาบิซากชาวเนมก็กำลังอยู่ปรนนิบัติกษัตริย์
1Kn	1	16	เมื่อพระนางบัทเชบากราบถวายบังคมกษัตริย์แล้ว กษัตริย์ก็ตรัสถามว่า " เจ้าประสงค์สิ่งใด"
1Kn	1	17	พระนางทูลพระองค์ว่า " ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ต่อสาวใช้
			ของพระองค์ว่า ` ชาโลมอนบุตรของเจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน และเขาจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา'
1Kn	1	18	ดูเถิด บัดนี้อาโดเนียห์ทรงราชย์แล้ว แม้วว่าพระองค์คือกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันก็หาทรงทราบไม่
1Kn	1	19	เธอได้ถวายวัว สัตว์อ้วนพีและแกะเป็นอันมาก และได้เชิญบรรดาโอรสของกษัตริย์ กับอาบียาธาโรหิต กับโยอาบผู้บัญชาการกองทัพ แต่
			ชาโลมอนผู้รับใช้ของพระองค์ เธอหาได้เชิญไม่
1Kn	1	20	ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน อิสราเอลทั้งสิ้นก็ฟังดูพระองค์ เพื่อพระองค์จะตรัสแก่เขาว่า จะทรงให้ผู้ใดนั่งบนบัลลังก์ของกษัตริย์เจ้า
			นายของหม่อมฉันแทนพระองค์
1Kn	1	21	มิฉะนั้นจะเป็นดังนี้ คือเมื่อกษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์แล้ว หม่อมฉันและชาโลมอนบุตรของหม่อม
			ฉันก็จะตกเป็นฝ่ายผิด"
1Kn	1	22	ดูเถิด ขณะที่พระนางกำลังกราบทูลกษัตริย์อยู่ นาธันผู้พยากรณ์ก็เข้ามา
1Kn	1	23	เขาทั้งหลายจึงกราบทูลกษัตริย์ว่า " ดูเถิด นาธันผู้พยากรณ์" เมื่อนาธันเข้ามาต่อพระพักตร์กษัตริย์ เขาก็ขอบหน้าลงถึงพื้นถวายคำนับ
			กษัตริย์
1Kn	1	24	และนาธันกราบทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ พระองค์รับสั่งไว้หรือว่า ` อาโดเนียห์จะครองต่อจากเรา และจะนั่งบนบัลลังก์
			ของเรา'
1Kn	1	25	เพราะวันนี้เธอได้ลงไปถวายวัว สัตว์อ้วนพีและแกะเป็นอันมาก และได้เชื้อเชิญบรรดาโอรสของกษัตริย์ ทั้งผู้บัญชาการกองทัพ และอาบียา
			ธาโรหิต และดูเถิด เขาทั้งหลายกำลังกินดื่มต่อหน้าเธอและกล่าวว่า ` ขอกษัตริย์อาโดเนียห์ทรงพระเจริญ'
1Kn	1	26	แต่ส่วนข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ และคาโคบปุโรหิต กับเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และชาโลมอนผู้รับใช้ของพระองค์เธอหาได้เชิญ
			ไม่
1Kn	1	27	เหตุการณ์ทั้งนี้บังเกิดขึ้นโดยกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์หรือ และพระองค์มิได้ตรัสบอกแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า จะทรงให้ผู้ใดนั่งบน
			บัลลังก์ของกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ต่อจากพระองค์"
1Kn	1	28	แล้วกษัตริย์ดาวิดตรัสตอบว่า " จงเรียกบัทเชบาให้มาหาเรา" พระนางก็เสด็จเข้ามาเฝ้าต่อพระพักตร์กษัตริย์ และประทับยืนอยู่ต่อพระ
			พักตร์กษัตริย์
1Kn	1	29	แล้วกษัตริย์ทรงปฏิญาณว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอญแน่นอนใด คือพระองค์ผู้ทรงไถ่ชีวิตของเราจากบรรดาความทุกข์ยาก
1Kn	1	30	เราได้ปฏิญาณต่อเจ้าในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลว่า ` ชาโลมอนบุตรของเจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน และเธอจะ
			นั่งบนบัลลังก์ของเราแทนเรา' เราก็จะกระทำอย่างนั้นวันนี้แหละ"
1Kn	1	31	แล้วพระนางบัทเชบาก็กับพระพักตร์ลงถึงดินถวายบังคมกษัตริย์ และกราบทูลว่า " ขอกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของหม่อมฉันจงทรงพระเจริญ
			เป็นนิตย์"
1Kn	1	32	กษัตริย์ดาวิดรับสั่งว่า " จงเรียกคาโคบปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์ กับเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดามาหาเรา" เขาทั้งหลายจึงเข้ามาเฝ้า
			กษัตริย์
1Kn	1	33	และกษัตริย์ตรัสสั่งเขาทั้งหลายว่า " จงพาข้าราชการของเจ้านายของเจ้าไปจัดให้ชาโลมอนโอรสของเราขึ้นขี่ล่อของเรา และนำเขาลงไปที่กี
			ไซอน
1Kn	1	34	และให้คาโคบปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์เจิมตั้งเขาไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลที่นั่น แล้วท่านทั้งหลายจงเป่าแตร และประกาศว่า ` ขอ
			กษัตริย์ชาโลมอนทรงพระเจริญ'
1Kn	1	35	แล้วท่านทั้งหลายจงติดตามเขาขึ้นมา และเขาจะมานั่งบนบัลลังก์ของเรา เพราะว่าเขาจะได้เป็นกษัตริย์แทนเรา เราได้กำหนดตั้งเขาไว้ให้
			เป็นผู้ครอบครองเหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์"
1Kn	1	36	และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาได้กราบทูลตอบกษัตริย์ว่า " เอเมน ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตรัสตั้งนั้น
			เทอญ
1Kn	1	37	พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถิตกับกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์มาแล้ววันนี้ ก็ขอทรงสถิตกับชาโลมอนฉันนั้น และขอทรงกระทำให้พระที่นั่ง
			ของพระองค์ใหญ่ยิ่งกว่าพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์"
1Kn	1	38	ดังนั้นคาโคบปุโรหิต นาธันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และคนแคะเรือกับคนเป่าแตร ได้ลงไปจัดให้ชาโลมอนประทับบนล่อ
			พระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดและได้นำท่านมาถึงกีไซอน
1Kn	1	39	แล้วคาโคบปุโรหิต ได้นำเขาสัตว์ที่บรรจุน้ำมันมาจากพลับพลา และเจิมตั้งชาโลมอนไว้ และเขาทั้งหลายก็เป่าแตร และประชาชนทั้งปวงกล่าว
			ว่า " ขอกษัตริย์ชาโลมอนทรงพระเจริญ"
1Kn	1	40	และประชาชนทั้งปวงก็ตามเสด็จไปเป่าปี่และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานยิ่งนัก แผ่นดินก็แยกด้วยเสียงของเขาทั้งหลาย
1Kn	1	41	อาโดเนียห์และบรรดาเชกที่อยู่กับท่านเมื่อรับประทานเสร็จแล้วก็ได้ยินเสียงนั้น และเมื่อโยอาบได้ยินเสียงแตรก็พูดว่า " เสียงอีกที่กกรึก

The Holy Bible in Thai (KJV)

โครินธ์ที่ในกรุงหมายความว่ากระไร"

1Kn	1	42	ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ ดุเกิด โยนาธานบุตรชายอาบียาธาร์บุรีโรหิตก็มาถึง และอาโดเนียห์ก็กล่าวว่า " เข้ามาเถิด เพราะเจ้าเป็นคนมีกำลังมาก จึงนำข้าวม้า "
1Kn	1	43	โยนาธานกราบเรียนอาโดเนียห์ว่า " หามิได้ เพราะกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของเราทั้งปวงได้ทรงกระทำให้ซาโลมอนเป็นกษัตริย์ และกษัตริย์ได้รับสิ่งให้คาโดยบุโรหิต นาธันผู้พยากรณ์ และเบโธยาห์บุตรชายเยโฮยาคา กับคนเกรวีและคนเปลตามซาโลมอนไป และเขาทั้งหลายก็ได้จัดให้ซาโลมอนประทับบนล่อพระที่นั่งของกษัตริย์ "
1Kn	1	44	และคาโดยบุโรหิต กับนาธันผู้พยากรณ์ได้เจิมตั้งท่านไว้ให้เป็นกษัตริย์ ณ ก็โฮน และเขาทั้งหลายก็ขึ้นมาจากที่นั่นด้วยความเปรมปรีดี เพราะฉะนั้นในกรุงจึงอีกที่ทกริกโครินธ์ นี่เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายได้ยิน "
1Kn	1	45	ซาโลมอนได้ทรงประทับบนพระราชบัลลังก์ด้วย "
1Kn	1	46	ยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาข้าราชการของกษัตริย์ก็เข้าไปถวายพระพรแด่กษัตริย์ดาวิดเจ้านายของเราว่า " ขอพระเจ้าทรงกระทำให้พระนามของซาโลมอนมั่นคงไปยิ่งกว่าพระนามของพระองค์ และขอทรงกระทำให้บัลลังก์ของซาโลมอนใหญ่ยิ่งกว่าบัลลังก์ของพระองค์ " แล้วกษัตริย์ก็ทรงโน้มพระกายลงบนแท่นที่บรรทม "
1Kn	1	47	และกษัตริย์ก็ตรัสด้วยว่า " สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ผู้ได้ทรงประทานให้มีคนหนึ่งนั่งบนบัลลังก์ของเราในวันนี้ ด้วยตาของเราเองได้เห็นแล้ว " "
1Kn	1	48	แล้วบรรดาแขกทั้งปวงของอาโดเนียห์ก็กลัว และลุกขึ้น ต่างคนต่างไปตามทางของตน "
1Kn	1	49	ฝ่ายอาโดเนียห์ก็กลัวซาโลมอน จึงลุกขึ้นไปจับเชิงนอนของแท่นบูชา "
1Kn	1	50	มีคนไปกราบทูลซาโลมอนว่า " ดุเกิด อาโดเนียห์ก็กลัวกษัตริย์ซาโลมอน เพราะดุเกิด เธอจับเชิงนอนที่แท่นบูชาอยู่กล่าวว่า " ขอกษัตริย์ซาโลมอนได้ปฏิญาณแก่ข้าพเจ้าในวันนี้ว่า พระองค์จะไม่ประหารผู้รับใช้ของพระองค์เสียด้วยดาบ " "
1Kn	1	51	และซาโลมอนตรัสว่า " ถ้าแม้เขาส้ำแดงตัวได้ว่าเป็นคนที่สมควร ผมสักเส้นเดียวของเขาจะไม่ตกลงยังพื้นดิน แต่ถ้าพบความชั่วอยู่ในตัวเขา เราจะต้องถึงแก่ความตาย " "
1Kn	1	52	กษัตริย์ซาโลมอนตรัสสั่งให้คนไปนำท่านลงมาจากแท่นบูชา และท่านก็มากราบลงต่อกษัตริย์ซาโลมอน และซาโลมอนตรัสแก่ท่านว่า " จงกลับไปวังของท่านเถิด " "
1Kn	1	53	เมื่อเวลาที่ดาวิดจะสิ้นพระชนม์ก็ใกล้เข้ามา พระองค์ทรงกำชับซาโลมอนราชโอรสของพระองค์ว่า " เรากำลังจะเป็นไปตามทางของโลกแล้ว จงเข้มแข็งและสำแดงตัวของเจ้าให้เป็นลูกผู้ชาย และจงรักษาพระบัญชาที่ข้าพเจ้าของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า คือดำเนินในบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ พระบัญญัติของพระองค์ คำตัดสินของพระองค์ และพระโอวาทของพระองค์ ดังที่ได้จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อเจ้าจะได้จำริญในบรรดาการซึ่งเจ้าได้กระทำ และในทีใดๆที่เจ้าไป "
1Kn	2	1	เพื่อพระเยโฮวาห์จะได้รักษาพระวจนะของพระองค์ ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับเราว่า " ถ้าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าระมัดระวังในวิถีทางทั้งหลายของเขา ที่จะดำเนินต่อหน้าเราด้วยความจริงอย่างสุดจิตใจของเขา ราชวงศ์จะไม่ขาดสายที่จะนั่งบนบัลลังก์ของอิสราเอล "
1Kn	2	2	ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าก็รู้อยู่แล้ว โยอาบบุตรนางเศเรยาห์ได้กระทำอะไรแก่เรา คือว่าเราได้กระทำประการใดแก่ผู้บัญชาการทั้งสองแห่งกองทัพของอิสราเอล คือกระทำแก่นอร์บรเนอร์ และแก่นามาสบุตรเยเรอร์ที่โยอาบได้ฆ่าเสีย ทำให้โลหิตติดกในยามสงครามไหลในยามสันติ และวางโลหิตติดกในยามสงครามลงบนรัศมีประตูที่เอวของเขา และลงบนรองเท้าของเขา "
1Kn	2	3	เพราะฉะนั้นเจ้าจงกระทำให้เหมาะสมตามปัญญาของเจ้า อย่าปล่อยให้ศีรษะของเขาลงไปสู่แดนคนตายอย่างสันติ แต่จงปฏิบัติด้วยความเมตตาต่อบุตรชายทั้งหลายของบาบิโลนซึ่งยกย่องกษัตริย์ซาโลมอน จงยอมให้เขาอยู่ในหลุมศพที่รับประทานอยู่ที่โต๊ะของเจ้า เพราะว่าเมื่อเราหนีจากอับซาโลมพี่ชายของเจ้าฉันใด เขาทั้งหลายได้มาพบกับเราด้วยความเมตตาตั้งฉันนั้นแหละ "
1Kn	2	4	และดุเกิด มีซีเมอิตเรเก - รากเนเบนยามีนจากบ้านบาสุริมอยู่กับเจ้าด้วย เขาเป็นผู้ดำเราอย่างน่าสลดใจในวันที่เราเดินไปยังมาหะนาอิม แต่เขามาต้อนรับเราที่แม่น้ำจอร์แดน และเราจึงได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า " เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้าด้วยดาบ " "
1Kn	2	5	เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าอย่าถือว่าเราไม่มีความผิด เพราะเจ้าเป็นคนมีปัญญา เจ้าจะทราบว่าจะควรกระทำประการใดแก่เขา และเจ้าจงนำศีรษะของเขาลงไปสู่แดนคนตายพร้อมกับโลหิต " "
1Kn	2	6	แล้วดาวิดกับบรรทมหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด "
1Kn	2	7	และเวลาที่ดาวิดทรงครอบครองอยู่นั้นอิสราเอลนั้นเป็นสี่สิบปี พระองค์ทรงครอบครองในเฮโบรนเจ็ดปี และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบสามปี "
1Kn	2	8	ดังนั้นแหละซาโลมอนจึงประทับบนพระที่นั่งของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ก็ดำรงมั่นคงอยู่ "
1Kn	2	9	แล้วอาโดเนียห์โอรสของพระนางฮักกิทได้เข้ามาเฝ้าพระนางบัทเชบาพระชนนีของซาโลมอน พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า " เจ้ามาอย่างสันติ หรือ " ท่านทูลว่า " อย่างสันติขอรับกระหม่อม " "
1Kn	2	10	แล้วท่านทูลว่า " เกลักระหม่อมมีเรื่องที่จะทูลพระองค์ " พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า " จงพูดไปเถิด " "
1Kn	2	11	ท่านจึงทูลว่า " พระองค์ทรงทราบแล้วว่าราชอาณาจักรนั้นเป็นของกระหม่อม และว่าบรรดาชนอิสราเอลทั้งหลายก็หมายใจว่า กระหม่อมจะได้ครอบครอง อย่างไรก็ดี ราชอาณาจักรก็กลับกลายมาเป็นของพระอนุชาของกระหม่อม ด้วยราชอาณาจักรเป็นของเรอจากพระเยโฮวาห์ "
1Kn	2	12	บัดนี้กระหม่อมทูลขอแต่ประการเดียว ขอพระองค์อย่าได้ปฏิเสธเลย " พระนางมีพระเสาวนีย์ต่อเธอว่า " จงพูดไปเถิด " "
1Kn	2	13	และท่านทูลว่า " ขอพระองค์ทูลกษัตริย์ซาโลมอน (ท่านคงไม่ปฏิเสธพระองค์) คือทูลขออาชีพจากชาวชนูเนให้เป็นผู้รับใช้ของกระหม่อม " "
1Kn	2	14	พระนางบัทเชบามีพระเสาวนีย์ว่า " ดีแล้ว เราจะทูลกษัตริย์แทนเจ้า " "
1Kn	2	15	พระนางบัทเชบาจึงเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอน เพื่อทูลพระองค์ให้เอาโดเนียห์ และกษัตริย์ทรงลุกขึ้นต้อนรับพระนาง และทรงกำชับพระนาง "
1Kn	2	16	แล้วกษัตริย์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ รับสั่งให้นำพระกำอ้อมกายพระชนนี พระนางก็เสด็จประทับที่เบื้องขวาของพระองค์ "
1Kn	2	17	แล้วพระนางทูลว่า " แม่จะขอจากเธอสักประการหนึ่ง ขออย่าปฏิเสธแม่เลย " และกษัตริย์ทูลพระนางว่า " ขอมาเถิด ผมจะไม่ปฏิเสธต่อแม่ " "
1Kn	2	18	พระนางทูลว่า " ขอยกอาชีพจากชาวชนูเนให้กับอาโดเนียห์เชษฐาของเธอให้เป็นชายาเถิด " "
1Kn	2	19	กษัตริย์ซาโลมอนตรัสตอบพระชนนีของพระองค์ว่า " ไฉนเสด็จแมจึงขออาชีพจากชาวชนูเนให้แก่อาโดเนียห์เล่า นางจะขอราชอาณาจักรให้เขาเสียด้วย เพราะเขาเป็นพระเชษฐาของผม และฝ่ายเขามีอาบียาธาร์บุรีโรหิตและโยอาบบุตรนางเศเรยาห์ " "
1Kn	2	20	แล้วกษัตริย์ซาโลมอนทรงปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า " ถ้าถ้อยคำนี้ไม่เป็นเหตุให้อาโดเนียห์เสียชีวิตของเขาแล้ว ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษผมและยิ่งหนักกว่า "
1Kn	2	21	เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอยู่แน่ฉันใด พระองค์ผู้ทรงสถาปนาผมไว้ และตั้งผมไว้บนบัลลังก์ของดาวิดราชบิดาของผม และทรงตั้งไว้เป็นราชวงศ์ ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ อาโดเนียห์จะต้องตายในวันนี้ฉันนั้น "
1Kn	2	22	ดังนั้นกษัตริย์ซาโลมอนจึงรับสั่งให้เบโธยาห์บุตรชายเยโฮยาคา เขาก็ไปประหารชีวิตอาโดเนียห์เสีย และท่านก็ตาย "
1Kn	2	23	ส่วนอาบียาธาร์บุรีโรหิตนั้น กษัตริย์รับสั่งว่า " จงไปอยู่ที่อานาโธ ไปสู่ไร่นาของเจ้า เพราะเจ้าสมควรที่จะตาย แต่ในเวลานี้เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้า เพราะว่าเจ้าหามิชอบขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ไปข้างหน้าดาวิดราชบิดาของเรา และเพราะเจ้าได้เข้าส่วนในบรรดาความทุกข์ใจของราชบิดาเรา " "
1Kn	2	24	ซาโลมอนจึงทรงขับไล่อับยาธาร์เสียจากหน้าที่บุโรหิตของพระเยโฮวาห์ กระทำให้สำเร็จตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับวงศาคานของเอลีที่เมืองซีโลห์ "
1Kn	2	25	เมื่อชาวนี้ทราบไปถึงโยอาบ เพราะแม้ว่าโยอาบมิได้สนับสนุนอับซาโลม ท่านได้สนับสนุนอาโดเนียห์ โยอาบก็หนีไปที่พัลมผลาของพระเยโฮวาห์และจับเชิงนอนแท่นบูชาไว้ "
1Kn	2	26	เมื่อมีคนไปกราบทูลกษัตริย์ซาโลมอนว่า " โยอาบได้หนีไปที่พัลมผลาของพระเยโฮวาห์ และดุเกิด เขาอยู่ข้างแท่นบูชา " ซาโลมอนรับสั่งเบโธยาห์บุตรชายเยโฮยาคาตรัสว่า " จงไปประหารชีวิตเขาเสีย " "
1Kn	2	27	เบโธยาห์ก็มายังพัลมผลาของพระเยโฮวาห์พูดกับท่านว่า " กษัตริย์มีรับสั่งว่า จงออกมาเถิด " ท่านตอบว่า " ไม่ออกไป ข้าจะตายที่นี่ " "
1Kn	2	28	แล้วเบโธยาห์ก็นำความไปกราบทูลกษัตริย์อีกว่า " โยอาบพูดอย่างนี้ และเขาตอบข้าพระองค์อย่างนี้ " "

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	2	31	กษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า " จงกระทำตามที่เขามอบ จงประหารเขาเสียและฝังเขาไว้ ทั้งนี้จะได้อาโลहितไว้ความผิดซึ่งโยอาบได้กระทำให้ไหล
นั้นไปเสียจากเรา และจากวงศาคณาบิดาของเรา			
1Kn	2	32	พระเยโฮวาห์ทรงทำให้โลหิตของเขากลับมาตกบนศีรษะของเขาเอง เพราะว่าเขาได้โจมตีและฆ่าชายสองคนที่ชอบธรรมและดีกว่าตัวเขา
ด้วยดาบ โดยที่ดาวิดราชบิดาของเราหาทรงทราบไม่ คืออับเนอร์บุตรเนออร์ผู้บัญชาการกองทัพของอิสราเอล และอามาสาบุตรเยเธอร์ผู้บัญชาการกองทัพของยูดาห์			
1Kn	2	33	ดังนั้นต้องให้โลหิตของเขาทั้งสองตกบนศีรษะของโยอาบและบนศีรษะของเชอัสยาของพระองค์ และ
ราชวงศ์ของพระองค์ และราชบัลลังก์ของพระองค์จะมีสันติภาพจากพระเยโฮวาห์อยู่เป็นนิตย์ "			
1Kn	2	34	แล้วเบนโยนาห์บุตรชายเยโฮยาคากก็ขึ้นไปประหารชีวิตเขาเสีย และฝังเขาไว้ในบ้านของเขาเองซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
1Kn	2	35	กษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งเบนโยนาห์บุตรชายเยโฮยาคาเหนือกองทัพแทนโยอาบ และกษัตริย์ก็ทรงแต่งตั้งศาโลกผู้เป็นปุโรหิตไว้ในตำแหน่งของ
อามิยาธาร์			
1Kn	2	36	แล้วกษัตริย์ทรงใช้คนไปเรียกชิมเอีให้เข้ามาเฝ้า และตรัสกับเขาว่า " ท่านจงสร้างบ้านอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มและอาศัยอยู่ที่นั่น อย่าออกจากที่
นั้นไปทีไหนเลย			
1Kn	2	37	เพราะในวันที่ท่านออกไป และข้ามลำธารชิดโรนนั้น ท่านจงรู้เป็นแน่เถิดว่า ท่านจะต้องตาย แล้วโลหิตของเจ้าจะต้องตกบนศีรษะของเจ้า
เอง "			
1Kn	2	38	และชิมเอีทูลกษัตริย์ว่า " ที่พระองค์ตรัสนั้นก็ดีแล้ว ผู้รับใช้ของพระองค์จะกระทำตามที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตรัสนั้น " ชิมเอีจึง
ได้อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลานาน			
1Kn	2	39	ต่อมาเมื่อล่วงไปสามปีแล้วทาสสองคนของชิมเอีได้หลบหนีไปยังอาคีซโอรสของมาอาคาห์กษัตริย์เมืองกัท และเมื่อเขามอบอกชิมเอีว่า " ดู
เถิด ทาสของท่านอยู่ในเมืองกัท "			
1Kn	2	40	ชิมเอีก็ลุกขึ้นผูกอานขี่ลาไปเฝ้าอาคีซที่เมืองกัทเพื่อเสาะหาทาสของตน ชิมเอีได้ไปนำทาสของตนมาจากเมืองกัท
1Kn	2	41	และเมื่อมีผู้กราบทูลซาโลมอนว่าชิมเอีได้ไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกัท และกลับมาแล้ว
1Kn	2	42	กษัตริย์ก็ทรงใช้ให้เรียกชิมเอีมาเฝ้าและตรัสกับเขาว่า " เราได้ให้ท่านปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์มิใช่หรือ และได้ตักเตือนท่าน
แล้วว่า ` ท่านจงรู้เป็นแน่ว่า ในวันที่ท่านออกไป ไม่ว่าไปที่ใดๆ ท่านจะต้องตาย ' และท่านก็ได้ตอบเราว่า ` คำตรัสที่ข้าพระองค์ได้ยินนั้นก็ดีแล้ว '			
1Kn	2	43	ทำไมท่านจึงไม่รักษาคำปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮวาห์ และรักษาคำปฏิญาณซึ่งเราได้กำชับท่านนั้น "
1Kn	2	44	กษัตริย์ตรัสกับชิมเอีว่า " ท่านเองรู้เรื่องเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในใจของท่าน ซึ่งท่านได้กระทำต่อดาวิดราชบิดาของเรา เพราะฉะนั้นพระเยโฮ
วาห์จะทรงนำเหตุร้ายมาสนองเหนือศีรษะของท่านเอง			
1Kn	2	45	แต่กษัตริย์ซาโลมอนจะได้รับพระพร และพระที่นั่งของดาวิดจะตั้งมั่นคงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่เป็นนิตย์ "
1Kn	2	46	แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาเบนโยนาห์บุตรชายเยโฮยาคาและเขาก็ออกไปประหารชีวิตชิมเอีเสีย ดังนั้นราชอาณาจักรก็ตั้งมั่นคงอยู่ในพระหัตถ์ของ
ซาโลมอน			
1Kn	3	1	ซาโลมอนได้ทรงกระทำให้เป็นทองแผ่นเดียวกันกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ โดยได้ทรงรับราชธิดาของฟาโรห์ และทรงนำพระนางมาไว้ใน
นครของดาวิด จนพระองค์ทรงสร้างพระราชวังของพระองค์ และทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และกำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็มสำเร็จ			
1Kn	3	2	อย่างไรก็ตาม ประชาชนได้ถวายสัตวบูชา ณ ปุชนียสถานสูง เพราะในเวลานั้นยังไม่ได้สร้างพระนิเวศเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์
1Kn	3	3	ซาโลมอนทรงรักพระเยโฮวาห์ ทรงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของดาวิดราชบิดาของพระองค์ เว้นแต่พระองค์ทรงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่อง
หอม ณ ปุชนียสถานสูง			
1Kn	3	4	และกษัตริย์เสด็จไปที่เมืองกิเบโอนเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาที่นั่น เพราะที่นั่นเป็นมหาปุชนียสถานสูง ซาโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาพัน
ตัวบนแท่นบูชานั้น			
1Kn	3	5	พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนที่เมืองกิเบโอนเป็นพระสุบินในกลางคืน และพระเจ้าตรัสว่า " เจ้าอยากให้เราทำอะไรเจ้าก็จงขอเถิด "
1Kn	3	6	และซาโลมอนตรัสว่า " พระองค์ได้ทรงสำแดงความเมตตาอย่างยิ่งแก่ดาวิดพระราชบิดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะว่าเสด็จพ่อดำเนินต่อ
พระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและความชอบธรรม ด้วยจิตใจที่เที่ยงตรงต่อพระองค์ และพระองค์ทรงรักษาความเมตตาอย่างยิ่งนี้ไว้เพื่อเสด็จพ่อ และ ได้ทรงประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่			
เสด็จพ่อให้ซึ่งนามราชบัลลังก์ของท่านในวันนี้			
1Kn	3	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ถึงแม้ว่าข้าพระองค์เป็นแต่เด็ก บัดนี้พระองค์ทรงกระทำให้ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นกษัตริย์แทน
ดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่ทราบว่าจะเข้าออกอย่างไรถูก			
1Kn	3	8	และผู้รับใช้ของพระองค์ก็อยู่ท่ามกลางประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้ เป็นชนชาติใหญ่ ซึ่งจะนับหรือคำนวณประชาชนก็
ไม่ได้			
1Kn	3	9	เพราะฉะนั้นขอพระองค์ทรงประทานความคิดความเข้าใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อจะวินิจฉัยประชาชนของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะ
ประจักษ์ในความผิดแค้นระหว่างดิและชั่ว เพราะว่ามีไฉไลเล่าจะสามารถวินิจฉัยประชาชนใหญ่ของพระองค์นี้ได้ "			
1Kn	3	10	ที่ซาโลมอนทูลขอเช่นนี้ก็เป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า
1Kn	3	11	พระเจ้าจึงตรัสกับซาโลมอนว่า " เพราะเจ้าได้ขอลงี้และมิได้ขอชีวิตยืนยาว หรือความมั่งคั่งหรือชีวิตของบรรดาศัตรูของเจ้าเพื่อตัวเจ้าเอง
แต่เจ้าขอความเข้าใจเพื่อตัวเจ้าเองเพื่อให้ประจักษ์ในการวินิจฉัย			
1Kn	3	12	ดูเถิด เราจะกระทำตามคำขอเจ้า ดูเถิด เราให้จิตใจอันประกอบด้วยปัญญาและความเข้าใจ เพื่อว่าจะไม่มีใครที่เป็นอยู่ก่อนเจ้าเหมือนเจ้า
และจะไม่มีใครที่ขึ้นมาภายหลังเจ้าเหมือนเจ้า			
1Kn	3	13	เราจะให้สิ่งที่เจ้าไม่ได้ขอแก่เจ้าด้วย ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติยศ เพื่อว่าตลอดวันเวลาทั้งสิ้นของเจ้า จะไม่มีกษัตริย์องค์อื่นเปรียบเทียบกับเจ้า
ได้			
1Kn	3	14	และถ้าเจ้าจะดำเนินตามทางของเรา รักษากฎเกณฑ์ของเรา และบัญญัติของเราตั้งดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนินนั้น เราก็คจะให้วันเวลาของเจ้า
ยืนยาว "			
1Kn	3	15	และซาโลมอนก็ตื่นบรรทม และดูเถิด เป็นพระสุบิน แล้วพระองค์ก็เสด็จมาที่กรุงเยรูซาเล็ม และประทับยืนอยู่หน้าหีบพันธสัญญาของพระเย
โฮวาห์ และถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา และพระราชทานเลี้ยงแก่บรรดาข้าราชการของพระองค์			
1Kn	3	16	แล้วหญิงแพศยาสองคนมาเฝ้ากษัตริย์ และยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์
1Kn	3	17	หญิงคนหนึ่งทูลว่า " ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์และผู้หญิงคนนี้อาศัยอยู่ในเรือนเดียวกัน และข้าพระองค์ก็คลอดบุตรคนหนึ่ง
ขณะที่นางนั้นอยู่ในเรือน			
1Kn	3	18	ต่อมาเมื่อข้าพระองค์คลอดบุตรได้สามวันแล้ว นางคนนี้ก็คลอดบุตรด้วย และข้าพระองค์ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ไม่มีผู้ใดอยู่กับข้าพระองค์ทั้งสอง
ในเรือนนั้น ข้าพระองค์ทั้งสองนั้นอยู่ในเรือนนั้น			
1Kn	3	19	แล้วบุตรของหญิงคนนี้ก็ตายเสียในกลางคืน ด้วยเขานอนทับ
1Kn	3	20	พอเที่ยงคืนนางก็ลุกขึ้น และเอาบุตรชายของข้าพระองค์ไปเสียจากข้าพระองค์ ขณะที่สาใช้ของพระองค์หลับอยู่ และวางเขาไว้ในอก
ของเธอ และเธอเอาบุตรของเธอที่ตายแล้วนั้นไว้ในอกของข้าพระองค์			
1Kn	3	21	เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้นในตอนเช้าเพื่อให้บุตรของข้าพระองค์กินนม ดูเถิด เขาตายเสียแล้ว แต่เมื่อข้าพระองค์พินิจดูในตอนเช้า ดูเถิด เด็กนั้น
ไม่ไช่บุตรชายที่ข้าพระองค์คลอดมา "			
1Kn	3	22	แต่หญิงอีกคนหนึ่งพูดว่า " ไม่ใช่ เด็กที่เป็น เป็นบุตรชายของฉันทน เด็กที่ตายเป็นบุตรชายของเจ้า " หญิงคนหนึ่งพูดว่า " ไม่ใช่ เด็กที่ตาย
เป็นบุตรชายของเจ้า และเด็กที่เป็น เป็นบุตรชายของฉันทน " เขาทั้งสองพูดกันดังนี้ต่อพระพักตร์กษัตริย์			
1Kn	3	23	แล้วกษัตริย์ตรัสว่า " คนหนึ่งพูดว่า ` คนนี้เป็นบุตรชายของฉันทน คือเด็กที่เป็นอยู่ และบุตรชายของเจ้าตายเสียแล้ว ' และอีกคนหนึ่งพูดว่า `
ไม่ใช่ แต่บุตรชายของเจ้าตายเสียแล้ว และบุตรชายของฉันทนเป็นคนที่มีชีวิต ' "			
1Kn	3	24	และกษัตริย์ตรัสว่า " เอาดาบมาให้เราเล่มหนึ่ง " เขาจึงเอาพระแสงดาบมาไว้ต่อพระพักตร์กษัตริย์
1Kn	3	25	และกษัตริย์ตรัสว่า " จงแบ่งเด็กที่มีชีวิตนั้นออกเป็นสองท่อน และให้คนหนึ่งครึ่งหนึ่ง และอีกคนหนึ่งครึ่งหนึ่ง "
1Kn	3	26	แล้วหญิงคนที่บุตรของตนยังมีชีวิตอยู่นั้นทูลกษัตริย์ เพราะวาจิตใจของเธออาลัยในบุตรชายของเธอ เธอว่า " ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

ขอทรงมอบเด็กที่มีชีวิตนั้นให้เขาไป และถึงอย่างไรก็คือยาทรฆาเสีย" แต่หญิงอีกคนหนึ่งว่า "อย่าให้ฉันเป็นเจ้าของหรือของเงิน ขอทรงแบ่งเกิดเพคะ"			
1Kn	3	27	แล้วกษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า "จงให้เด็กที่มีชีวิตนั้นแก่คนนั้น อย่าฆ่าเสียเลย นางเป็นมารดาของเด็กนั้น"
1Kn	3	28	อิสราเอลทั้งปวงได้ยินเรื่องการพิพากษา ซึ่งกษัตริย์ประทานการพิพากษานั้น และเขาทั้งหลายก็เกรงกลัวกษัตริย์ เพราะเขาทั้งหลายประจักษ์
ว่า พระสติปัญญาของพระเจ้าอยู่ในพระองค์ที่จะทรงวินิจฉัย			
1Kn	4	1	กษัตริย์ซาโลมอนเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น
1Kn	4	2	และคนต่อไปนี้เป็นข้าราชการผู้ใหญ่ของพระองค์คือ อาชาริยาห์บุตรชายคาโดกเป็นบโรหิต
1Kn	4	3	เอลีโฮรฟและอาหิยาห์บุตรชายชีซา เป็นราชเลขา เยโฮซาฟัทบุตรชายอาหิเอลเป็นเจ้ากรมสารบรรณ
1Kn	4	4	เบโนยาห์บุตรชายเยโฮยาคา เป็นผู้บัญชาการกองทัพ คาโดกและอาบียาธาห์เป็นบโรหิต
1Kn	4	5	อาชาริยาห์บุตรชายนาธันเป็นหัวหน้าข้าหลวง ตบบุตรชายนาธันเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ และเป็นพระสหายของกษัตริย์
1Kn	4	6	อาหิซาร์เป็นเจ้ากรมวัง และอาโดนัธบุตรชายอับดาเป็นผู้ควบคุมคนที่ทำงานโยธา
1Kn	4	7	ซาโลมอนทรงมีข้าหลวงสิบสองคนอยู่เหนืออิสราเอลทั้งปวง เป็นผู้จัดหาเสบียงอาหารสำหรับกษัตริย์และสำหรับกษัตริย์สำนัก ข้าหลวงคน
หนึ่งจัดหาเสบียงอาหารสำหรับเดือนหนึ่งในหนึ่งปี			
1Kn	4	8	ต่อไปนี้เป็นชื่อของเขาคือ เบนแฮอร์ ประจำแดนเทือกเขาเอเฟราอิม
1Kn	4	9	เบนเดเคอร์ ประจำในมาคาสและในซาอัลบิม เบธเชเมช และเอโลนเบธชานัน
1Kn	4	10	เบนเฮสเด ประจำในอารูโบท โสโคห์และแผ่นดินเฮเฟอร์ทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับเขา
1Kn	4	11	เบนอาบิเนอับ ประจำในบริเวณโดร์ทั้งหมด เขามีหาฟิธิดาของซาโลมอนเป็นชายา
1Kn	4	12	บาอานาบุตรชายอาหิเอล ประจำในทาอานาค เมกิดโดและเบธชานันทั้งหมดซึ่งอยู่ข้างคารานเชิงเมืองยิสเรเอล และตั้งเบธชานันถึงอาเบล-
เมโฮลาห์ไปจนถึงปากข้างโนนของโยกอนอิม			
1Kn	4	13	เบนเกเบอร์ ประจำในราโมทกลีอาด เขามีชนบททั้งหลายของยาอีร์บุตรชายมนัสเสห์ซึ่งอยู่ในกิเลอาด และเขามีห้องถนออาร์โกบ ซึ่งอยู่ในบา
ชาน หัวเมืองใหญ่หกสิบหัวเมือง ซึ่งมีกำแพงเมือง และด่านทองสัมฤทธิ์ขึ้นอยู่แก่เขา			
1Kn	4	14	อาหินาดับบุตรชายอิดโด ประจำในมาหะนาอิม
1Kn	4	15	อาหิมาอัส ประจำในนัฟทาลี เขาก็เหมือนกัน ได้บำเสมัทธิดาของซาโลมอนเป็นชายา
1Kn	4	16	บาอานาบุตรชายหุซัย ประจำในอาเซอร์และเบอาโลท
1Kn	4	17	เยโฮซาฟัทบุตรชายปารูอาห์ ประจำในอิสสาการ์
1Kn	4	18	ซิมเอิบบุตรชายเอลาห์ ประจำในเบนยามิน
1Kn	4	19	เกเบอร์บุตรชายอูรี ประจำในแผ่นดินกิเลอาด ในแผ่นดินของลิโหนกษัตริย์ของคานาโมไรต์และของอ็อกกษัตริย์แห่งเมืองบาชาน ท่านเป็น
ข้าหลวงคนเดียวที่ประจำในแผ่นดินนั้น			
1Kn	4	20	คนยุดาห์และคนอิสราเอลนั้นมีจำนวนมากมายดั่งเม็ดทรายชายทะเล เขาทั้งหลายกินและดื่มและมีจิตใจเบิกบาน
1Kn	4	21	และซาโลมอนทรงปกครองเหนือราชอาณาจักรทั้งสิ้น ตั้งแต่แม่น้ำไปจนถึงแผ่นดินฟิลิสเตียและถึงพรมแดนอียิปต์ เขาทั้งหลายถวายส่วย
อากร และปรนนิบัติซาโลมอนตลอดวันเวลาแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์			
1Kn	4	22	เสบียงอาหารสำหรับซาโลมอนในวันหนึ่งนั้น คือยอดแป้งสามสิบโคระและแป้งหกสิบโคระ
1Kn	4	23	วัวอ้วนสิบตัว วัวจากทุ่งหญ้าอีสิบตัว แกะหนึ่งร้อยตัว นอกจากนี้มีกวางตัวผู้ เนื้อสมัน อีถั่วและไก่
1Kn	4	24	เพราะพระองค์ทรงครอบครองเหนือท้องกินทั้งสิ้นปากแม่น้ำข้างนี้ ตั้งแต่ที่ฟลัทถึงกาซา และทรงครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์ที่อยู่ปาก
แม่น้ำข้างนี้ และพระองค์ทรงมีสันติภาพอยู่ทุกด้านรอบพระองค์			
1Kn	4	25	ยุดาห์และอิสราเอลก็อยู่อย่างปลอดภัย ทุกคนก็ได้อยู่ใต้เงาองุ่นและใต้ต้นมะเดื่อของตน ตั้งแต่เมืองดานกระทั่งถึงเมืองเบเออร์เซบา ตลอดวัน
เวลาของซาโลมอน			
1Kn	4	26	ซาโลมอนยังมีคอกขังม้าเดี่ยวอีกสี่หมื่นสำหรับรถรบของพระองค์ และพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน
1Kn	4	27	และบรรดาข้าหลวงเหล่านั้นก็จัดเสบียงอาหารส่งกษัตริย์ซาโลมอน และเพื่อทุกคนที่มายังโต๊ะเสวยของกษัตริย์ซาโลมอน ต่างก็ส่งของตาม
เดือนของตน เขาทั้งหลายไม่เหลือหนึ่งสิ่งใดขาดไปเลย			
1Kn	4	28	ทั้งข้าบารลิสและฟางข้าวสำหรับม้าและม้าอาชาไนย เขานำมายังสถานที่ของข้าหลวงเหล่านั้นตามที่ให้มีรับสั่งแก่ทุกคน
1Kn	4	29	และพระเจ้าทรงประทานสติปัญญาและความเข้าใจแก่ซาโลมอนอย่างเหลือประมาณ ทั้งพระทัยอันกว้างขวางจดเม็ดทรายที่ชายทะเล
1Kn	4	30	และสติปัญญาของซาโลมอนล้ำกว่าสติปัญญาทั้งสิ้นของชาวตะวันออกและกว่าบรรดาสติปัญญาของอียิปต์
1Kn	4	31	เพราะพระองค์ทรงมีสติปัญญาฉลาดกว่าคนอื่นทุกคน ทรงฉลาดกว่าเอธานคนเอสร่าห์ และเสมาน คาลโคล์และดาราตา บรรดาบุตรชายของ
มาโฮล และพระนามของพระองค์ก็เลื่องลือไปในทุกประเทศชาติที่อยู่ล้อมรอบ			
1Kn	4	32	พระองค์ตรัสกล่าวกับสามพันข้อด้วย และบทเพลงของพระองค์มีหนึ่งพันห้าบท
1Kn	4	33	พระองค์ตรัสถึงต้นไม้ตั้งแต่ต้นสนสิตาร์ซึ่งอยู่ในเลบานอน จนถึงต้นหุสบซึ่งงอกออกมาจากกำแพง พระองค์ตรัสถึงสัตว์ป่าด้วย ทั้งบรรดาก
สัตว์เลื้อยคลานและปลา			
1Kn	4	34	และคนมาจากชนชาติทั้งหลายเพื่อฟังสติปัญญาของซาโลมอน และมาจากบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ได้ยินถึงสติปัญญาของพระองค์
1Kn	5	1	ฝ่ายฮิรามกษัตริย์เมืองไทรโด้ส่งข้าราชการของท่านมาเฝ้าซาโลมอน เมื่อท่านได้ยินว่าเขาได้เจิมตั้งพระองค์ไว้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดา
ของพระองค์ เพราะฮิรามรักดาวิดอยู่เสมอ			
1Kn	5	2	และซาโลมอนได้ส่งพระดำรัสไปยังฮิรามว่า
1Kn	5	3	" ท่านคงทราบอยู่แล้วว่าดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ไม่ได้ เพราะการ
สงครามซึ่งอยู่ล้อมรอบพระองค์ทุกด้าน จนกว่าพระเยโฮวาห์จะทรงปราบเขาเสียให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์			
1Kn	5	4	แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงประทานให้ข้าพเจ้าได้หยุดพักรอบด้าน ปฏิบัติหรือเหตุร้ายก็ไม่มี
1Kn	5	5	ดูเถิด ข้าพเจ้าจึงประสงค์จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับดาวิดราช
บิดาของข้าพเจ้าว่า บุตรชายของเจ้า ผู้ซึ่งเราจะตั้งไว้บนบัลลังก์แทนเจ้า จะสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรา			
1Kn	5	6	เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านสั่งให้ตัดไม้สนสิตาร์แห่งเลบานอนเพื่อข้าพเจ้า และข้าราชการของข้าพเจ้าจะสมทบกับพวกข้าราชการของท่าน
ข้าพเจ้าจะมอบเงินค่าจ้างข้าราชการของท่านแก่ท่านตามที่ท่านตั้งไว้ เพราะท่านคงทราบแล้วว่า ท่ามกลางเรานี้ ไม่มีผู้ใดรู้จักตัดไม้เหมือนชาวซีโดน"			
1Kn	5	7	และอยู่มาเมื่อฮิรามได้ยินถ้อยคำของซาโลมอน ท่านก็ชื่นชมยินดียิ่งนักและว่า " สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ในวันนี้ ผู้ทรงประทานบุตรชายที่
ฉลาดองค์หนึ่งแก่ดาวิด ให้อยู่เหนือชนชาติใหญ่"			
1Kn	5	8	และฮิรามก็ใช้คนให้มายังซาโลมอนทูลว่า " ข้าพเจ้าได้พิจารณาสิ่งต่างๆซึ่งท่านส่งไปยังข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าพร้อมที่จะกระทำสิ่งสารพัดตาม
ที่ท่านปรารถนาในเรื่องไม้สนสิตาร์ และไม้สนสามใบ			
1Kn	5	9	ข้าราชการของข้าพเจ้าจะนำลงมาจากเลบานอนถึงทะเล และข้าพเจ้าจะผูกเปลืองมาตามทะเลถึงที่ที่ท่านจะกำหนดให้ และข้าพเจ้าจะให้แก่
แพที่นั่น ขอท่านมารับเอา และขอท่านส่งเสบียงอาหารแก่สำนักวังของข้าพเจ้าก็แล้วกัน เป็นที่พอใจข้าพเจ้าแล้ว"			
1Kn	5	10	ฮิรามจึงได้จัดส่งไม้สนสิตาร์และไม้สนสามใบให้แก่ซาโลมอนตามที่พระองค์มีพระประสงค์ทุกประการ
1Kn	5	11	ฝ่ายซาโลมอนทรงประทานข้าวสาลีให้เป็นอาหารแก่สำนักวังของฮิรามสองหมื่นโคระและน้ำมันบริสุทธิ์ยี่สิบโคระ ซาโลมอนทรงประทานแก่
ฮิรามเป็นปีๆไปอย่างนี้แหละ			
1Kn	5	12	และพระเยโฮวาห์พระราชทานสติปัญญาแก่ซาโลมอน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ และมีสันติภาพระหว่างฮิรามและซาโลมอน และทั้งสองก็
ทรงกระทำสนธิสัญญากัน			
1Kn	5	13	กษัตริย์ซาโลมอนทรงเกณฑ์แรงงานจากชนอิสราเอลทั้งปวง คนที่ถูกเกณฑ์เหล่านั้นได้สามหมื่นคน
1Kn	5	14	และพระองค์ทรงใช้เขาไปยังเลบานอน เวนละหนึ่งหมื่นคนต่อเดือน เขาจะอยู่ที่เลบานอนเดือนหนึ่ง และอยู่บ้านสองเดือน และอาโดนัธเริ่มเป็น
ผู้บังคับบัญชาพวกที่ถูกเกณฑ์แล้ว			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	5	15	ชาโลมอนมิดคนชนของหนักเจ็ดหมื่นคน และคนสกัดหินในถิ่นเทือกเขาแปดหมื่นคน
1Kn	5	16	นอกจากข้าราชการผู้ใหญ่ของเขาโลมอนซึ่งเป็นผู้ดูแลการงานนี้ ก็มีอีกสามพันสามร้อยคนซึ่งเป็นผู้ปกครองดูแลประชาชนผู้ดำเนินงาน
1Kn	5	17	กษัตริย์ทรงบัญชาและเขาทั้งหลายสกัดก้อนหินใหญ่มีค่าออกมา เพื่อวางรากฐานของพระนิเวศด้วยหินที่แต่งแล้ว
1Kn	5	18	ดังนั้นพนักงานก่อสร้างของเขาโลมอน และพนักงานก่อสร้างของฮิราม และช่างสกัดหินก็แต่งหินเหล่านั้น และเตรียมตัวไม้และหินเพื่อสร้าง
พระนิเวศ			
1Kn	6	1	อูมาในปีที่สี่ร้อยแปดสิบหลังจากที่ชนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ในปีทีสี่แห่งการที่ชาโลมอนครอบครองอิสราเอล ในเดือนคิฟ ซึ่ง
เป็นเดือนที่สอง พระองค์ทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์			
1Kn	6	2	พระนิเวศซึ่งกษัตริย์ชาโลมอนทรงสร้างสำหรับพระเยโฮวาห์นั้น ยาวหกสิบศอก กว้างยี่สิบศอกและสูงสามสิบศอก
1Kn	6	3	มุขหน้าห้องโถงของพระนิเวศนั้นยาวยี่สิบศอก เท่ากับด้านกว้างของพระนิเวศ และลึกเข้าไปหน้าพระนิเวศสิบศอก
1Kn	6	4	และพระองค์ทรงสร้างหน้าต่างสำหรับพระนิเวศมีขอบขอบออกข้างนอก
1Kn	6	5	พระองค์ทรงสร้างห้องติดผนังพระนิเวศอยู่รอบผนังของพระนิเวศ ทั้งที่ห้องโถงและที่ห้องหลัง และพระองค์ทรงสร้างห้องระเบียงโดยรอบ
1Kn	6	6	ห้องชั้นล่างที่สกัดกว้างห้าศอก ชั้นกลางกว้างหกศอก และชั้นที่สามกว้างเจ็ดศอก เพราะรอบด้านนอกของพระนิเวศพระองค์ทรงสร้างหยักป่า
ไว้ที่ผนัง เพื่อว่าไม้ระตจะไม่ได้ทะลุวงเข้าไปในผนังพระนิเวศ			
1Kn	6	7	เมื่อกำลังสร้าง พระนิเวศนั้นก็สร้างด้วยศิลา ซึ่งเตรียมมาจากบ่อศิลา เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ยินเสียงค้อนหรือขวานหรือเครื่องมือเหล็กใดๆใน
พระนิเวศ ขณะเมื่อทำการก่อสร้าง			
1Kn	6	8	ทางเข้าห้องชั้นล่างอยู่ทางด้านขวาของตัวพระนิเวศ และคนขึ้นไปยั้งห้องชั้นกลางทางบันไดเวียน และขึ้นจากห้องชั้นกลางไปห้องชั้นที่สาม
1Kn	6	9	พระองค์ทรงสร้างพระนิเวศดังนั้นและทรงให้สำเร็จ และพระองค์ทรงสร้างเพดานของพระนิเวศ ไม้ไผ่ขาวและกระดานเป็นไม้สนสีดาร์
1Kn	6	10	พระองค์ทรงสร้างห้องรอบพระนิเวศสูงห้าศอก และติดกับตัวพระนิเวศด้วยกระดานไม้สนสีดาร์
1Kn	6	11	และพระวามะของพระเยโฮวาห์มาถึงชาโลมอนว่า
1Kn	6	12	"เกี่ยวกับพระนิเวศนี้ซึ่งเจ้าสร้างอยู่ ถ้าเจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และประพฤติตามคำตัดสินของเรา และรักษาบัญญัติของเราทั้งสิ้น
และดำเนินตาม เราก็จะกระทำถ้อยคำของเรากับเจ้าซึ่งเราพูดกับดาวิดบิดาของเจ้าฉันนี้ให้สำเร็จ			
1Kn	6	13	และเราจะอยู่ในหมู่ชนอิสราเอล และจะไม่ทอดทิ้งอิสราเอลชนชาติของเราเลย"
1Kn	6	14	ชาโลมอนได้ทรงสร้างพระนิเวศและทรงให้สำเร็จ
1Kn	6	15	พระองค์ทรงกรุณามั่งขำในพระนิเวศด้วยกระดานไม้สนสีดาร์ ตั้งแต่พื้นพระนิเวศจนถึงไม้เพดาน พระองค์ทรงกรูขี้ผึ้งในด้วยไม้ และ
พระองค์ทรงปูปิดพื้นพระนิเวศด้วย ไม้สนสามใบ			
1Kn	6	16	พระองค์ทรงสร้างอีกข้างหนึ่งของพระนิเวศยี่สิบศอกด้วยกระดานไม้สนสีดาร์จากพื้นถึงไม้เพดาน และพระองค์ทรงสร้างห้องนี้ภายใน ให้
เป็นห้องหลัง คือที่บริสุทธิที่สุด			
1Kn	6	17	ตัวพระนิเวศคือห้องโถงซึ่งอยู่ส่วนหน้านั้นยาวสี่สิบศอก
1Kn	6	18	มีไม้สนสีดาร์ที่อยู่ข้างในพระนิเวศและเป็นรูปดอกตูมและดอกไม้บาน เป็นไม้สนสีดาร์ทั้งสิ้น ในที่นั้นแลไม่เห็นหินเลย
1Kn	6	19	พระองค์ทรงจัดเตรียมห้องหลังไว้ข้างในพระนิเวศ เพื่อจะวางหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ไว้ที่นั่น
1Kn	6	20	ส่วนข้างในของห้องนั้นยาวยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก และสูงยี่สิบศอก และพระองค์ทรงปูด้วยทองคำบริสุทธิ์ พระองค์ทรงกรุแทนบูชาด้วยไม้
สนสีดาร์ด้วย			
1Kn	6	21	และชาโลมอนทรงบูชาในพระนิเวศด้วยทองคำบริสุทธิ์ และพระองค์ทรงลากโซ่ทองคำข้ามข้างหน้าห้องหลัง และปูด้วยทองคำ
1Kn	6	22	และพระองค์ทรงบูชาพระนิเวศทั้งหลังด้วยทองคำ จนพระนิเวศนั้นสำเร็จทั้งสิ้น แทนบูชาที่แทนที่เป็นของห้องหลัง พระองค์ก็ทรงบูชาด้วยทองคำ
1Kn	6	23	ในห้องหลังพระองค์ทรงสร้างเคบับสองรูปด้วยไม้มะกอกเทศ สูงรูปละสิบศอก
1Kn	6	24	ปีกข้างหนึ่งของเคบับยาวห้าศอก ปีกอีกข้างหนึ่งของเคบับยาวห้าศอก จากปลายปีกข้างหนึ่งไปถึงปลายปีกอีกข้างหนึ่งยาวสิบศอก
1Kn	6	25	เคบับอีกรูปหนึ่งก็วัดได้สิบศอกด้วย เคบับทั้งสองมีขนาดเท่ากัน และรูปอย่างเดียวกัน
1Kn	6	26	ความสูงของเคบับรูปหนึ่งเป็นสิบศอก และเคบับอีกรูปหนึ่งก็เหมือนกัน
1Kn	6	27	พระองค์ทรงเครื้องทองไว้ในส่วนชั้นในที่สุดของพระนิเวศ ปีกของเคบับนั้นกางออกเพื่อให้ปีกหนึ่งจดผนังข้างหนึ่ง และปีกของเคบับอีกรูป
หนึ่งจดผนังอีกข้างหนึ่ง ส่วนปีกข้างอื่นก็มาจดกันตรงกลางพระนิเวศ			
1Kn	6	28	และพระองค์ทรงบูชาด้วยทองคำ
1Kn	6	29	พระองค์ทรงสลักผนังของพระนิเวศนั้นโดยรอบ ด้วยรูปแกะสลักเป็นรูปเคบับ และต้นอินทผลัมและดอกไม้บานทั้งข้างในและข้างนอก
1Kn	6	30	พื้นของพระนิเวศนั้น พระองค์ทรงปูด้วยทองคำทั้งข้างในและข้างนอก
1Kn	6	31	สำหรับทางเข้าสู่ห้องหลัง พระองค์ทรงสร้างประตูด้วยไม้มะกอกเทศ กรอบประตูขึ้นบนและวงกบประตูรวมเข้าเป็นหนึ่งในห้องของขนาดของ
ผนัง			
1Kn	6	32	พระองค์ทรงสร้างบานประตูทั้งสองด้วยไม้มะกอกเทศ แกะรูปเคบับ ต้นอินทผลัม และดอกไม้บาน ทรงบูชาด้วยทองคำ พระองค์ทรงแผ่ทองคำ
หุ้มเคบับและหุ้มต้นอินทผลัม			
1Kn	6	33	พระองค์ทรงสร้างวงกบประตูทางเข้าห้องโถงด้วยไม้มะกอกเทศ เป็นหนึ่งในสี่ของขนาดของผนัง
1Kn	6	34	และประตูสองบานด้วย ไม้สนสามใบ บานสองบานของบานประตูหนึ่งหมุนได้ และบานอีกสองบานของบานประตูหนึ่งก็หมุนได้
1Kn	6	35	และพระองค์ทรงแกะเคบับ ต้นอินทผลัมและดอกไม้บานบนบานประตูนั้น และพระองค์ทรงบูชาด้วยทองคำสมาเสมอที่บนบานแกะสลักนั้น
1Kn	6	36	พระองค์ทรงสร้างลานภายในด้วยกำแพงหินสกัดสามชั้น และด้วย ไม้สนสีดาร์ชั้นหนึ่ง
1Kn	6	37	ในปีที่สี่ก็ได้วางรากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในเดือนคิฟ
1Kn	6	38	และในปีที่สิบเอ็ดในเดือนบูล ซึ่งเป็นเดือนที่แปด พระนิเวศนั้นก็สำเร็จหมดทุกๆส่วน และสำเร็จตามรายการทั้งสิ้น พระองค์ทรงสร้างพระ
นิเวศนั้นเจ็ดปี			
1Kn	7	1	ชาโลมอนทรงสร้างพระราชวังของพระองค์สิบสามปี และพระองค์ทรงให้พระราชวังของพระองค์สำเร็จทั้งสิ้น
1Kn	7	2	พระองค์ทรงสร้างพระตำหนักพนาเลบานอน ยาวหนึ่งร้อยศอก กว้างห้าสิบศอกและสูงสามสิบศอก อยู่บนเสาไม้สนสีดาร์สี่แถว มีคานไม้สนสี
ดาร์อยู่บนเสา			
1Kn	7	3	ชั้นบนมุงด้วย ไม้สนสีดาร์บนห้อง ซึ่งอยู่บนเสาสี่สิบห้าห้อง แกวและสิบห้าห้อง
1Kn	7	4	มีกรอบหน้าต่างสามแถว หน้าต่างอยู่ตรงข้ามหน้าต่างทั้งสามแถว
1Kn	7	5	ประตูและหน้าต่างทั้งหมดมีกรอบสี่เหลี่ยม และหน้าต่างที่อยู่ตรงข้ามหน้าต่างทั้งสามแถว
1Kn	7	6	และพระองค์ทรงสร้างห้องพระโรงเสา ยาวห้าสิบศอกและกว้างสามสิบศอก มีมุขด้านหน้า และมีเสากับหลังคาข้างหน้า
1Kn	7	7	และพระองค์ทรงสร้างห้องพระโรงพระที่นั่ง เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงให้คำพิพากษา คือห้องพระโรงพิณิจัย ก็ทำห้องสำเร็จด้วย ไม้สนสีดาร์
ด้วย			
1Kn	7	8	พระราชวังของพระองค์ซึ่งพระองค์จะทรงประทับอยู่นั้นมีลานอีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ภายในห้องพระโรง ก็กระทำด้วยฝีมืออย่างเดียวกัน ชา
โลมอนได้ทรงสร้างวังเหมือนห้องพระโรงนี้สำหรับราชธิดาของฟาโไว้ ซึ่งพระองค์ทรงได้มาเป็นเมหีล			
1Kn	7	9	ทั้งสิ้นเหล่านี้สร้างด้วยหินอันมีค่า สกัดออกมาตามขนาด ใช้เลื่อย เลื่อยทั้งด้านหลังและด้านหน้า ตั้งแต่ฐานถึงยอดผนัง และมีตั้งแต่ข้างนอก
ถึงลานใหญ่			
1Kn	7	10	ฐานนั้นทำด้วยหินมีค่า หินก้อนเมหีมา หินขนาดแปดและสิบศอก
1Kn	7	11	ข้างบนก็เป็นหินมีค่า สกัดออกมาตามขนาด และ ไม้สนสีดาร์
1Kn	7	12	กำแพงลานใหญ่มีหินสกัดสามชั้นโดยรอบ และ ไม้สนสีดาร์ชั้นหนึ่ง ลานชั้นในของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็มีเหมือนกัน ทั้งมุขพระนิเวศ
ด้วย			
1Kn	7	13	กษัตริย์ชาโลมอนทรงใช้คนให้นำฮิรามมาจากเมืองโทะระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	7	14	ท่านเป็นบุตรชายของหญิงมายตะรุกนัฟทาลี และบิดาของท่านเป็นชายชาวเมืองไทรเซ เป็นช่างทองสัมฤทธิ์ และท่านประกอบด้วยสติปัญญา
1Kn	7	15	ความเข้าใจและมีมือที่ทำงานทุกอย่างด้วยทองสัมฤทธิ์ ท่านมาเฝ้ากษัตริย์ชาโลมอนและทำงานทั้งสิ้นของพระองค์
1Kn	7	16	ท่านได้ทำเสาทองสัมฤทธิ์สองเสา แต่ละเสาสูงสิบแปดศอก วดขนาดเส้นรอบแต่ละเสา ได้สิบสองศอก
อันหนึ่งก็ทำศอก			ท่านทำบัวคว่ำทำหัวเสาสองอันด้วยทองสัมฤทธิ์หล่อ เพื่อจะวางไว้บนยอดเสา บัวคว่ำทำหัวเสาอันหนึ่งสูงห้าศอก และความสูงของบัวคว่ำทำหัวเสาอีก
1Kn	7	17	อันหนึ่ง
1Kn	7	18	แล้วมีตาชายเป็นตาหมากรุกด้วยมายลัยโซ่สำหรับบัวคว่ำที่อยู่บนหัวเสา เจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอันหนึ่ง และเจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง
อันหนึ่ง			ท่านทำเสานันพร้อมด้วยลูกทิมทิม มีสองแถวล้อมทับตาชายผืนหนึ่ง เพื่อคลุมบัวคว่ำที่อยู่ยอดเสา และท่านก็ทำเช่นเดียวกันสำหรับบัวคว่ำอีก
1Kn	7	19	อันหนึ่ง
1Kn	7	20	ฝ่ายบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสาที่อยู่ในเขษณันเป็นดอกบัว ขนาดสี่ศอก
หนึ่งก็เหมือนกัน			บัวคว่ำซึ่งอยู่บนเสาสองต้นนั้นมียูกทับทิมด้วย และอยู่เหนือคิ้วซึ่งอยู่ถัดตาชาย มียูกทับทิมสองร้อยลูกอยู่ล้อมรอบเป็นสองแถว บัวคว่ำอีกอัน
1Kn	7	21	หนึ่งก็เหมือนกัน
1Kn	7	22	ท่านตั้งเสาไว้ที่หขพระวิหาร ท่านตั้งเสาข้างขวาไว้ และเรียกชื่อว่ายาคิน และท่านตั้งเสาข้างซ้ายไว้ เรียกชื่อว่าโบอัล
1Kn	7	23	และบนยอดเสานั้นเป็นลายดอกบัว งานของเสาก็สำเร็จดังนี้แหละ
1Kn	7	24	แล้วท่านได้หล่อขันสาครเป็นขันกลม วดจากขอบหนึ่ง ไปถึงอีกขอบหนึ่ง ได้สิบศอก สูงห้าศอก และวัดโดยรอบได้สามสิบศอก
1Kn	7	25	ให้ขอบเป็นลูกดอกกลม ในระยะหนึ่งศอกมีลูกดอกกลมสิบลูก อยุ่รอบขันสาคร ดอกดุมอยู่สองแถวหลอพร้อมกับเมื่อหล่อขันสาคร
ออกสามตัว			ขันสาครนั้นวางอยู่บนวิลิสสองตัว หันหน้าไปทิศเหนือสามตัว หันหน้าไปทิศตะวันตกสามตัว หันหน้าไปทิศใต้สามตัว หันหน้าไปทิศตะวันออกสามตัว
1Kn	7	26	ขันสาครเหล่านี้
1Kn	7	27	ขันสาครเหล่านี้ที่ขอบของขันทำเหมือนขอบถ้วยเหมือนอย่างดอกบัว บรรจุได้สองพันบัท
1Kn	7	28	ท่านทำแท่นทองสัมฤทธิ์สี่อัน แท่นอันหนึ่งยาวสี่ศอก กว้างสี่ศอก สูงสามศอก
1Kn	7	29	ท่านสร้างแท่นอย่างนี้ แท่นนี้มีแผง แผงนี้ฝังอยู่ในกรอบ
1Kn	7	30	บนแผงที่ฝังอยู่ในกรอบนั้นมีรูปลึงโต ิว และเศรฐ ข้างบนกรอบมีแท่นที่อยู่เหนือ และได้ลึงโตและวิมลวดลายเป็นมายลัยสี่ค่อน
1Kn	7	31	แล้วแท่นหนึ่งๆมีลือทองสัมฤทธิ์สี่ลือ และมีเพลทองสัมฤทธิ์ ติมทั้งสี่มีที่หนน ขันที่หนนอันหนึ่งหลอมมีมายลัยห้อยข้างๆทุกข้าง
ไม่กลม			ช่องเปิดอยู่ในบัวคว่ำ ซึ่งยื่นขึ้นไปหนึ่งศอก ช่องเปิดนั้นกลมอย่างที่เขาทำแท่น ลึกหนึ่งศอกก็จบ ตรงช่องเปิดมีลายสลัก และแผงนั้นก็สี่เหลี่ยม
1Kn	7	32	ลือทั้งสี่อยู่ใต้แผง เพลลือนั้นเป็นขันเดียวกับแท่น ลืออันหนึ่งสูงหนึ่งศอกก็จบ
1Kn	7	33	ลือนั้นเขาทำเหมือนลือกรบ ทั้งเพล ขอบลือ ซี่ และคุมก็หล่อ
1Kn	7	34	แท่นหนึ่งๆมีที่หนนอยู่เต็มทั้งสี่ ที่หนนนี้หล่อเป็นขันเดียวกับแท่น
1Kn	7	35	ที่บนยอดแท่นมีแถบกลมยอดสูงคืบหนึ่ง และบนยอดแท่นนั้นมีการอบและแผงติดเป็นอันเดียวกับแท่น
1Kn	7	36	ที่พื้นกรอบและพื้นแผง ท่านสลักเป็นรูปเศรฐ ลึงโต และต้นอินทผลัม ตามที่วางของแต่ละลึง มีมายลัยรอบ
1Kn	7	37	ท่านได้ทำแท่นสิบแท่นตามอย่างนี้ หล่อเหมือนกันหมดทุกอัน ขนาดเดียวกันและรูปเดียวกัน
1Kn	7	38	ท่านทำขันทองสัมฤทธิ์สิบลูก ขันลูกหนึ่งจุสี่สิบบัท ขนาดขันลูกหนึ่งสี่ศอก มีขันแท่นและลูกทั้งสิบแท่น
1Kn	7	39	ท่านวางแท่นขันนั้นไว้ทางด้านขวาของพระนิเวศห้าแท่น และทางด้านซ้ายของพระนิเวศห้าแท่น และท่านวางขันสาครไว้ที่ด้านขวาพระ
นิเวศทางทิศตะวันออกเฉียงใต้			
1Kn	7	40	ฮิราม ได้ทำขัน พลั่วและขามด้วย ดังนั้นฮิรามก็เสร็จงานทั้งสิ้นซึ่งเขาต้องกระทำถวายกษัตริย์ชาโลมอนสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
1Kn	7	41	เสาสองต้น คิ้วทั้งสองของบัวคว่ำที่อยู่บนยอดเสา และตาชายสองผืน ซึ่งคลุมคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา
1Kn	7	42	และลูกทิมทิมสี่ร้อยสำหรับตาชายสองผืน ตาชายผืนหนึ่งมีลูกทิมทิมสองแถว เพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนเสา
1Kn	7	43	แท่นสิบแท่น และขันสิบลูกซึ่งอยู่บนแท่น
1Kn	7	44	และขันสาครลูกหนึ่ง และวิลิสสองตัวที่อยู่ใต้ขันสาคร
1Kn	7	45	หรือ พลั่ว และขาม ภาระทั้งสิ้นเหล่านี้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งฮิรามได้ทำถวายกษัตริย์ชาโลมอนเป็นของที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ขัด
มัน			
1Kn	7	46	กษัตริย์ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้ในที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดน และในที่ดินโคลน ระหว่างเมืองสกดทและคารราน
1Kn	7	47	ชาโลมอนทรงหาได้ซึ่งเครื่องใช้ทั้งหมดนี้ไม่ เพราะว่ามีมากด้วยกัน จึงมิได้หามาหนักของทองสัมฤทธิ์
1Kn	7	48	ชาโลมอนได้ทรงกระทำเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ คือแท่นบูชาทองคำ และทรงทำโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ด้วย
ทองคำ			
1Kn	7	49	เชิงพระที่ปทำด้วยทองคำบริสุทธิ์อยู่ทางด้านขวาห้าอัน อยู่ทางด้านซ้ายห้าอัน ข้างหน้าห้องหลัง ดอกไม้ ตะเกียง และโต๊ะไกรตัดไม้ตะเกียงทำ
ด้วยทองคำ			
1Kn	7	50	อ่าง ตะไกรตัดไม้ตะเกียง ขาม ซ้อน และกระถางไฟทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ และเตียงสำหรับประตูดของสวนชั้นในพระนิเวศ คือที่บริสุทธิ์ที่สุด
และสำหรับประตูห้องโถงของพระวิหาร ก็ทำด้วยทองคำ			
1Kn	7	51	บรรดากิจการซึ่งกษัตริย์ชาโลมอนกระทำเกี่ยวกับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็ได้สำเร็จดังนี้ และชาโลมอนทรงนำบรรดาสิ่งซึ่งดาวิดราช
บิดาทรงถวายไว้เข้ามา คือเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ และเก็บไว้ในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์			
1Kn	8	1	แล้วชาโลมอนทรงประชุมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และบรรดาหัวหน้าของตระกูล คือประมุขของบรรพบุรุษคนอิสราเอล ต่อพระพักตร์
กษัตริย์ชาโลมอนในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากนครดาวิด คือเมืองศิโยน			
1Kn	8	2	และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอลก็ประชุมต่อพระพักตร์กษัตริย์ชาโลมอน ณ การเลี้ยงในเดือนเอธานิม ซึ่งเป็นเดือนที่จืด
1Kn	8	3	พวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของอิสราเอลมา และพวกปุโรหิตก็ยกหีบ
1Kn	8	4	และเขาทั้งหลายนำหีบของพระเยโฮวาห์ และพลับพลาแห่งชุมนุม และเครื่องใช้บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพลับพลาขึ้นมา ของเหล่านี้บรรดา
ปุโรหิตและคนเลวีหามขึ้นมา			
1Kn	8	5	และกษัตริย์ชาโลมอน และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ได้ประชุมกันต่อพระองค์ อยู่กับพระองค์ต่อหน้าหีบ ได้ถวายแกะและวัวมากมาย ซึ่งเขา
จะนับหรือเอาจำนวนก็ไม่ได			
1Kn	8	6	แล้วปุโรหิตก็นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มายังที่ของหีบ ที่อยู่ในห้องหลังของพระนิเวศ คือในที่บริสุทธิ์ที่สุด ภายใต้ปีกเศรฐ
1Kn	8	7	เพราะว่าเศรฐนั้นกางปีกออกเหนือที่ของหีบ เศรฐจึงเป็นเครื่องคลุมเหนือหีบ และไม่คานของหีบ
1Kn	8	8	พวกเขาจึงคานหามของหีบนั้นออกบ้าง จึงเห็นปลายคานหามได้จากที่บริสุทธิ์ที่สุด ซึ่งอยู่ข้างหน้าห้องหลัง แต่เขาจะเห็นจากข้างนอกไม่ได้
และคานหามก็ยังอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้			
1Kn	8	9	ไม่มีสิ่งใดในหีบนอกจากศิลาสองแผ่น ซึ่งโมเสสเก็บไว้ ณ โยเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับชนอิสราเอล เมื่อเขาทั้งหลาย
ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์			
1Kn	8	10	และอยู่มาเมื่อปุโรหิตออกมาจากที่บริสุทธิ์ที่สุด เมฆมาเติมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
1Kn	8	11	ปุโรหิตจึงยืนปรานีบิต้อยไม่ได้เพราะเมฆนั้น เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เติมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
1Kn	8	12	แล้วชาโลมอนตรัสว่า " พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า พระองค์จะประทับในความมืด
1Kn	8	13	ข้าพระองค์ได้สร้างพระนิเวศอันเป็นที่ประทับสำหรับพระองค์ เป็นสถานที่ถาวรเพื่อพระองค์จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์"
1Kn	8	14	แล้วกษัตริย์ก็หันมาและทรงให้พรแก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวง (ขณะที่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่)
1Kn	8	15	พระองค์ตรัสว่า " สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำให้สำเร็จด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสไว้ด้วย
พระโอษฐ์ต่อดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า			
1Kn	8	16	" ตั้งแต่วันที่เราได้นำอิสราเอลชนชาติของเรามาจากอียิปต์ เรามิได้เลือกเมืองหนึ่งเมืองใดในตระกูลอิสราเอลทั้งสิ้นเพื่อจะสร้างพระนิเวศ

The Holy Bible in Thai (KJV)

เพื่อนามของเรายูที่นั่น แต่เราได้เลือกดาวิดให้ยูอยู่เหนืออิสราเอลชนชาติของเรา'			
1Kn	8	17	ดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าทรงตั้งพระทัยแล้วที่จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
1Kn	8	18	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า 'ที่เจ้าตั้งใจสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรานั้น เจ้าก็ทำโดยแล้ว ในเรื่องความตั้งใจของเจ้า
1Kn	8	19	อย่างไรก็ตาม เจ้าจะไม่สร้างพระนิเวศ แต่บุตรชายของเจ้าผู้ซึ่งจะออกมาจากบั้นเอวของเจ้าจะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเรา'
1Kn	8	20	บัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงให้พระคำรัสของพระองค์ ซึ่งพระองค์ตรัสนั้นสำเร็จ เพราะข้าพเจ้าได้ขึ้นมาแทนดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และข้าพเจ้าได้สร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
1Kn	8	21	ข้าพเจ้าได้กำหนดที่ไว้สำหรับหีบที่นั้นแล้ว ซึ่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์อยู่ในที่นั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเรา เมื่อพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์'
1Kn	8	22	แล้วซาโลมอนประทับยืนหน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ต่อหน้าชนมมุขอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์ออกสู่ฟ้าสวรรค์
1Kn	8	23	และทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มีพระเจ้ายิ่งใดเหมือนพระองค์ ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือที่แผ่นดินเบื้องล่าง ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งดำเนินอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเขา
1Kn	8	24	พระองค์ได้ทรงกระทำกับดาวิดบิดาของข้าพเจ้าผู้รับใช้ของพระองค์ ตามบรรดาสัญซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ท่าน พระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จในวันนี้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์
1Kn	8	25	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงรักษาสัญซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ราชบิดาของข้าพเจ้าว่า ' เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งในสายตาของเราที่จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพื่อว่าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าจะระมัดระวังในวิถีทางของเขา ที่เขาจะดำเนินไปต่อหน้าเราอย่างที่เราได้ดำเนินต่อหน้าเรา'
1Kn	8	26	เพราะฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระวอนของพระองค์จงดำรงอยู่ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับผู้รับใช้ของพระองค์ คือดาวิดบิดาของข้าพเจ้า
1Kn	8	27	แต่พระเจ้าจะทรงประทับที่แผ่นดินโลกหรือ ดูกิด ฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงที่สุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ พระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
1Kn	8	28	แต่ขอพระองค์สถับพระทัยในคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และในคำวิงวอนนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า ขอทรงสถับเสียงร้องและคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์ในวันนี้
1Kn	8	29	เพื่อว่าพระเนตรของพระองค์จะทรงลือมูยเหนือพระนิเวศนี้ ทั้งกลางวันและกลางคืน คือสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า ' นามของเรายูที่นั่น' เพื่อว่าพระองค์จะทรงสถับคำอธิษฐาน ซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์จะได้อธิษฐานตรงต่อสถานที่นั้น
1Kn	8	30	และขอพระองค์ทรงสถับคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลชนชาติของพระองค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อสถานที่นั้น ขอพระองค์ทรงสถับอยู่ในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสถับแล้ว ก็ขอพระองค์ทรงประทานอภัย
1Kn	8	31	เมื่อชายคนใดกระทำการละเมิดต่อเพื่อนบ้านของเขา และถูกบังคับให้ทำสิ่งผิดปฏิบัติ และเขามาให้คำปฏิญาณต่อหน้าแท่นบูชาของพระองค์ในพระนิเวศนี้
1Kn	8	32	ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ และขอทรงกระทำและทรงพิพากษาผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ กล่าวโทษผู้กระทำความผิด และทรงนำความประพฤติของเขาให้กลับตกบนศีรษะของเขาเอง และขอทรงประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรมสนองแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา
1Kn	8	33	เมื่ออิสราเอลชนชาติของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรู เพราะเขาได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาหันกลับมาหาพระองค์ และยอมรับพระนามของพระองค์ และอธิษฐานและกระทำการวิงวอนต่อพระองค์ในพระนิเวศนี้
1Kn	8	34	ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ และประทานอภัยแก่บาปของอิสราเอลชนชาติของพระองค์ และขอทรงนำเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย
1Kn	8	35	เมื่อฟ้าสวรรค์ปิดอยู่ และไม่มีฝน เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อสถานที่นั้น และยอมรับพระนามของพระองค์ และหันกลับเสียจากบาปของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงให้เขาทั้งหลายรับความทุกข์ใจ
1Kn	8	36	ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ และขอทรงประทานอภัยบาปของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสอนทางดีแก่เขา ซึ่งเขาควรจะดำเนิน และขอทรงประทานแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชทานแก่ชนชาติของพระองค์เป็นมรดกนั้น
1Kn	8	37	ถ้ามีการกันดารอาหารในแผ่นดิน ถ้ามีโรคระบาด ข้าวมาน รากินข้าว หรือตึกแดนวัยบิณ หรือตึกแดนวัยคลาน หรือถ้าศัตรูของเขาทั้งหลายล้อมเมืองของเขาไว้รอบด้าน จะเป็นภัยพิบัติอย่างใด หรือความเจ็บชื้ออย่างใด มิชึนก็ดี
1Kn	8	38	ไม่ว่าคำอธิษฐานอย่างไร หรือคำวิงวอนประการใดซึ่งประชาชนคนใด หรืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้นทูล ต่างก็สำนึกถึงเรื่องภัยพิบัติแห่งจิตใจของเขาเอง และได้กำมือของเขาสู่พระนิเวศนี้
1Kn	8	39	ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และพระราชทานอภัยและทรงกระทำ และทรงประทานแก่ทุกคนซึ่งพระองค์ทรงทราบจิตใจตามการประพฤติทั้งสิ้นของเขา (เพราะพระองค์คือพระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบจิตใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์)
1Kn	8	40	เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้ยำเกรงพระองค์ตลอดวันเวลาที่เขาทั้งหลายอาศัยในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย
1Kn	8	41	ยิ่งกว่านั้นอีกเกี่ยวกับชนต่างด้าว ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อเขามาจากประเทศเมืองไกล เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์
1Kn	8	42	(เพราะเขาทั้งหลายจะไต่มาถึงพระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ และถึงพระหัตถ์อันมหิทฤทธิย์ของพระองค์ และถึงพระกรที่เหยียดออกของพระองค์) เมื่อเขามาอธิษฐานตรงต่อพระนิเวศนี้
1Kn	8	43	ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงกระทำตามทูลซึ่งชนต่างด้าวได้ทูลขอต่อพระองค์ เพื่อว่าชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์และเกรงกลัวพระองค์ ดังอิสราเอลประชาชนของพระองค์ยำเกรงพระองค์อยู่นั้น และเพื่อเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นนิเวศนี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เขาเรียกกันด้วยพระนามของพระองค์
1Kn	8	44	ถ้าประชาชนของพระองค์ออกไปทำสงครามต่อสู้ศัตรูของเขาทั้งหลาย จะเป็นโดยทางใดที่พระองค์ทรงใช้เขาออกไปก็ตาม และเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ตรงต่อเมืองซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรไว้ และตรงต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างสำหรับพระนามของพระองค์
1Kn	8	45	ขอพระองค์ทรงสถับคำอธิษฐานของเขาและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่
1Kn	8	46	ถ้าเขาทั้งหลายกระทำความบาปต่อพระองค์ (เพราะไม่มีมนุษย์สักคนหนึ่งซึ่งมิได้กระทำความบาป) และพระองค์ทรงกริ้วต่อเขา และทรงมอบเขาไว้กับศัตรู เขาจึงถูกจับไปเป็นเชลยยังแผ่นดินของศัตรูนั้น ไม่ว่าไกลหรือใกล้
1Kn	8	47	แต่ถ้าเขาสำนึกผิดในใจในแผ่นดินซึ่งเขาได้ถูกจับไปเป็นเชลยและได้กลับใจ และได้ทำการวิงวอนต่อพระองค์ในแผ่นดินของผู้จับเขาไปเป็นเชลย ทูลว่า ' ข้าพระองค์ทั้งปวงได้กระทำความบาป และได้ประพฤติชั่วร้ายและได้กระทำความชั่ว'
1Kn	8	48	ถ้าเขาทั้งหลายกลับมาหาพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของเขาในแผ่นดินแห่งศัตรูทั้งหลายของเขา ผู้ซึ่งจับเขาไปเป็นเชลย และอธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อแผ่นดินของเขา ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย คือเมืองซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เพื่อพระนามของพระองค์
1Kn	8	49	ขอพระองค์ทรงสถับคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่
1Kn	8	50	และขอทรงประทานอภัยแก่ประชาชนของพระองค์ผู้ได้กระทำความบาปต่อพระองค์ และขอทรงประทานอภัยต่อการละเมิดทั้งหลายของเขา ซึ่งเขาได้กระทำความบาปต่อพระองค์ และให้เขาเป็นที่เมตตาขององค์เหล่านั้นที่จับเขาทั้งหลายไปเป็นเชลย เพื่อเขาทั้งหลายจะได้รับความเมตตาจากเขา
1Kn	8	51	เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์ และเป็นมรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำออกมาจากอียิปต์ จากท่ามกลางเตาเหล็ก
1Kn	8	52	ขอพระเนตรของพระองค์ลือมูยต่อคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และต่อคำวิงวอนของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ขอทรงสถับบรรดาเรื่องที่เขาทั้งหลายร้องต่อพระองค์
1Kn	8	53	เพราะพระองค์ทรงแยกเขาจากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก ให้เป็นมรดกของพระองค์ ตามซึ่งพระองค์ตรัสทางโมเสส ผู้รับใช้

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของพระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ในเมื่อพระองค์ทรงนำบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายออกจากอียิปต์"
 1Kn 8 54 ครั้นซาโลมอนทรงจบคำอธิษฐาน และคำวิงวอนทั้งสิ้นนี้ต่อพระเยโฮวาห์แล้ว ก็ทรงลุกขึ้นจากหน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ที่ซึ่งทรงถูก
 ข้าพพร้อมกับกางพระหัตถ์สู่ฟ้าสวรรค์
 1Kn 8 55 และพระองค์ทรงประทับยืน และทรงให้พรแก่ชนมชนอิสราเอลทั้งสิ้นด้วยเสียงดังว่า
 1Kn 8 56 "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงพระราชทานการหยุดพักแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ ตามซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้ทุกประการ พระ
 สัญญาอันดีทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์นั้น ไม่ล้มเหลวสักคำเดียว
 1Kn 8 57 ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายสถิตกับเราดังที่พระองค์ได้สถิตกับบรรพบุรุษของเรา ขอพระองค์อย่าทรงละเราหรือทอดทิ้งเราเสีย
 1Kn 8 58 เพื่อพระองค์ทรงโน้มจิตใจของเราให้มาหาพระองค์ ที่จะดำเนินในทางทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาบรรดาพระบัญญัติของพระองค์
 กฎเกณฑ์ของพระองค์ และคำตัดสินของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญญัติไว้แก่บรรพบุรุษของเรา
 1Kn 8 59 ขอให้ถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้วิงวอนขอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ให้อยู่ใกล้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเราทั้งวันและ
 คืน และขอให้ลึทธิอันชอบธรรมของผู้รับใช้ของพระองค์คงอยู่ และให้ลึทธิอันชอบธรรมของอิสราเอลประชาชนของพระองค์คงอยู่ ตามต้องการแต่ละวัน
 1Kn 8 60 เพื่อบรรดาชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะทราบว่าการที่พระเยโฮวาห์นั้นเป็นพระเจ้า ไม่มีองค์อื่นเลย
 1Kn 8 61 เพราะฉะนั้นขอให้จิตใจของท่านทั้งหลายบริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา คือที่จะดำเนินอยู่ในกฎเกณฑ์ของพระองค์ และรักษาพระ
 บัญญัติของพระองค์ ดังในเวลานี้"
 1Kn 8 62 แล้วกษัตริย์และชนอิสราเอลทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ ได้ถวายเครื่องสัตวบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
 1Kn 8 63 และซาโลมอน ได้ถวายเครื่องสันติบูชา ซึ่งพระองค์ทรงถวายแก่พระเยโฮวาห์ คือวัวสองหมื่นสองพันตัว และแกะหนึ่งแสนสองหมื่นตัว
 กษัตริย์และชนอิสราเอลทั้งปวงจึงอวยพรแก่พระเจ้าในวันนั้น
 1Kn 8 64 ในวันเดียวกันนั้นกษัตริย์ทรงทำพิธีชำระส่วนกลางของลาน ซึ่งอยู่นำพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพราะที่นั่นพระองค์ได้ถวายเครื่องเผา
 บูชา และธัญญาบูชา และส่วนไขมันของสันติบูชา เพราะว่าแท่นทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์นั้นเล็กเกินไป ไม่พอรับเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชา และส่วนไขมันของสันติ
 บูชา
 1Kn 8 65 ซาโลมอนจึงทรงฉลองเทศกาลในเวลานั้น พร้อมกับอิสราเอลทั้งปวง เป็นชนมมโหฬาร มีคนมาตั้งแตทางเข้าเมืองฮามัทจนถึงแม่น้ำแห่ง
 อียิปต์ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เป็นเจ็ดวันและเจ็ดวันคือสิบสี่วัน
 1Kn 8 66 ในวันที่แปดพระองค์ทรงให้ประชาชนกลับ เขาทิ้งหลายก็ถวายพระพรแด่กษัตริย์ และกลับไปสู่ถิ่นของตน ด้วยจิตใจซึ่งนบถและยินดี
 เนื่องด้วยความดีทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ และแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์
 1Kn 9 1 ออมาเมื่อซาโลมอน ได้สร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และพระราชวังของกษัตริย์ และบรรดาสิ่งซึ่งซาโลมอนมีพระประสงค์จะสร้างนั้นสำเร็จ
 แล้ว
 1Kn 9 2 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนเป็นครั้งที่สอง ดังที่พระองค์ทรงปรากฏแก่ท่านที่กิเบโอน
 1Kn 9 3 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า "เราไต่ยนคำอธิษฐานของเจ้าและคำวิงวอนของเจ้าซึ่งเจ้าได้กระทำต่อเราแล้ว เราได้รับพระนิเวศซึ่ง
 เจ้าได้สร้างนี้ไว้เป็นสถานบริสุทธิ์และได้ประดิษฐานนามของเราไว้ที่นั่นเป็นนิตย์ ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่นตลอดไป
 1Kn 9 4 และถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเราดังดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนินด้วยใจซื่อสัตย์ และด้วยความเที่ยงธรรม กระทำทุกอย่างตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้
 และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และคำตัดสินของเรา
 1Kn 9 5 แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ของเจ้าเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์ ดังที่เราได้สัญญากับดาวิดบิดาของเจ้าว่า `เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งบนบัลลังก์
 แห่งอิสราเอล'
 1Kn 9 6 แต่ถ้าเจ้าหันไปจากกรคิดตามเรา ตัวเจ้าเองหรือลูกหลานของเจ้าก็คิด และมีใครรักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อ
 หน้าเจ้า แต่ไปปรนนิบัติพระอื่นและนมัสการพระอื่น
 1Kn 9 7 แล้วเราจะตัดอิสราเอลออกเสียจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขาทั้งหลาย และพระนิเวศนี้ซึ่งเราได้กระทำให้เป็นสถานบริสุทธิ์เพื่อนามของเรา
 เราจะเหวี่ยงออกเสียจากสายตาของเรา และอิสราเอลจะเป็นคำภาษิตและคำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวง
 1Kn 9 8 และพระนิเวศนี้ ซึ่งจะเห็นได้ทันที ทุกคนที่ผ่านไปจะจงนสนเท่ห์ และเขาจะเย้ยหยันและกล่าวว่า `เหตุไฉนพระเยโฮวาห์จึงได้กระทำดังนี้
 แก่แผ่นดินนี้ และแก่พระนิเวศนี้'
 1Kn 9 9 แล้วเขาจะตอบว่า `เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา ผู้ได้ทรงนำบรรพบุรุษของเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และ
 ได้ยึดถือพระอื่น และนมัสการและปรนนิบัติพระอื่น เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงนำเหตุร้ายทั้งสิ้นนี้มาเหนือเขาทั้งหลาย' "
 1Kn 9 10 ออมาเมื่อสิ้นยี่สิบปี ซึ่งซาโลมอน ได้ทรงสร้างอาคารสองหลัง คือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของกษัตริย์
 1Kn 9 11 (ซึ่งรามกษัตริย์เมืองโหระ ได้ส่งไมสนีลาร์ ไมสนสามโบและทองคำให้แก่ซาโลมอนตามที่พระองค์มีพระประสงค์แล้ว) กษัตริย์ซาโลม
 อนจึงทรงประทานหัวเมืองในแผ่นดินกาลิลีให้แก่ซีรามยี่สิบหัวเมือง
 1Kn 9 12 แต่เมื่อซีรามเสด็จจากเมืองโหระเพื่อชมหัวเมืองซึ่งซาโลมอนประทานแก่ท่าน หัวเมืองเหล่านั้น ไม่เป็นที่พอพระทัยท่าน
 1Kn 9 13 เพราะฉะนั้นท่านจึงว่า "พระอนุชาเอ๋ย เมืองซึ่งท่านประทานแก่ข้าพเจ้านั้นเป็นเมืองอะไรอย่างนี้" เขาจึงเรียกเมืองเหล่านั้นว่าแผ่นดิน
 คาบูลจนทุกวันนี้
 1Kn 9 14 ซีรามได้ส่งทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์ให้แก่กษัตริย์
 1Kn 9 15 นี้เป็นเรื่องแรงงานเกณฑ์ ซึ่งกษัตริย์ซาโลมอน ได้เกณฑ์เพื่อสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของพระองค์ และป้อมมิลโล
 และกำแพงกรุงเยรูซาเล็ม และฮาไซร์ และเมกิดโด และเกเซอร์
 1Kn 9 16 ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ได้ยกทัพขึ้นมายึดเมืองเกเซอร์และเอาไฟเผาเสีย และได้ฆ่าคนคานาอันซึ่งอยู่ในเมืองนั้น และได้ยกเมืองนั้นให้แก่ฮิต
 ของท่านเป็นสินสมรสคือ มเหสีของซาโลมอน
 1Kn 9 17 ซาโลมอนจึงสร้างเกเซอร์ขึ้นใหม่ และสร้างเมืองเบรโฮโรนล่าง
 1Kn 9 18 ทั้งเมืองบอาลัทและเมืองทัตโมร์ในถิ่นทุรกันดารในแผ่นดิน
 1Kn 9 19 ทั้งบรรดาหัวเมืองค้ำกลางที่ซาโลมอนมีอยู่ และหัวเมืองสำหรับบรรดาของพระองค์ และหัวเมืองสำหรับพลม้าของพระองค์ และสิ่งใดๆซึ่งซา
 โลมอนมีพระประสงค์จะสร้างในกรุงเยรูซาเล็ม ในเลบานอน และทั่วแผ่นดินซึ่งอยู่ในอาณาจักรของพระองค์
 1Kn 9 20 ประชาชนทั้งปวงซึ่งเหลืออยู่จากคานาไมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปอร์เซีย คนฮิวไตต์ และคนเยบส ผู้ซึ่งไม่ใช่ชนอิสราเอล
 1Kn 9 21 ลูกหลานของเขาที่เหลืออยู่ในแผ่นดิน ซึ่งประชาชนอิสราเอล ไม่สามารถจะทำลายให้สิ้นได้ บุคคลเหล่านี้ซาโลมอนทรงเกณฑ์ให้เป็นทาสอยู่
 จนทุกวันนี้
 1Kn 9 22 แต่ประชาชนอิสราเอลนั้น ซาโลมอนหาได้ทรงกระทำให้เป็นทาสไม่ เขาทั้งหลายเป็นทหาร เป็นข้าราชการ เป็นผู้บังคับบัญชาของพระองค์
 เป็นนายทหารของพระองค์ เป็นผู้บังคับการการของพระองค์และเป็นผู้พลม้าของพระองค์
 1Kn 9 23 เหล่านี้เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งใหญ่เหนือพระราชกิจของซาโลมอนจำนวนห้าร้อยห้าสิบคน เป็นผู้ดูแลประชาชนที่ทำงาน
 1Kn 9 24 แต่ธิดาของฟาโรห์ได้ขึ้น ไปจากนครดาวิด ถึงพระตำหนักของพระนางเองซึ่งซาโลมอนได้สร้างให้พระนาง แล้วพระองค์จึงสร้างป้อมมิลโล
 1Kn 9 25 บิลสามครั้ง ซาโลมอนได้ทรงถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาบนแท่นบูชา ซึ่งพระองค์ทรงสร้างถวายพระเยโฮวาห์ ทรงเผาเครื่อง
 หอมบนแท่นบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ดังนั้นพระองค์จึงสร้างพระนิเวศคนสำเร็จ
 1Kn 9 26 กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างกองเรือกำปั่นที่เอซิโอบเนเบอร์ ซึ่งอยู่ใกล้เอโดท บนฝั่งทะเลแดงในแผ่นดินเอโดม
 1Kn 9 27 และซีราม ได้ส่งข้าราชการและพลเรือผู้ซึ่งขึ้นแยกกับทะเล ไปกับกองกำปั่นพร้อมกับข้าราชการของซาโลมอน
 1Kn 9 28 เขาทั้งหลายไปถึงเมืองโอฟีร์ และนำทองคำมาจากที่นั่น จำนวนสี่ร้อยยี่สิบตะลันต์และนำมาถวายกษัตริย์ซาโลมอน
 1Kn 10 1 เมื่อพระราชินีแห่งชบาทรง ได้ยินกิตติศัพท์แห่งซาโลมอนเกี่ยวกับพระนามของพระเยโฮวาห์ พระนางก็เสด็จมาทดลองพระองค์ด้วยปัญหา
 ย่งยากต่างๆ
 1Kn 10 2 พระนางเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม พร้อมด้วยข้าราชการบริพารมากมาย มีฝูงอูฐบรรทุกเครื่องเทศและทองคำเป็นอันมาก และเพชรพลอยต่างๆ
 และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงซาโลมอนแล้ว พระนางก็ทูลเรื่องในพระทัยต่อพระองค์ทุกประการ

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	10	3	และซาโลมอนตรัสตอบปัญหาของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนอยู่พ้นกษัตริย์ซึ่งพระองค์จะทรงอธิบายแก่พระนางไม่ได้
1Kn	10	4	และเมื่อพระราชินีแห่งซาบาทรงเห็นพระสติปัญญาทั้งสิ้นของซาโลมอน และพระราชวังที่พระองค์ทรงสร้าง
1Kn	10	5	ทั้งอาหารที่โต๊ะเสวย กับบรรดาข้าราชการที่ประจำอยู่ และมหาดเล็กที่คอยรับใช้อยู่ตลอด จนเครื่องแต่งกาย และพนักงานเชิญถ้วยของ
พระองค์	และการเสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พระทัยของพระนางก็สลดลงทีเดียว		
1Kn	10	6	พระนางทูลกษัตริย์ว่า "ข้าพเจ้าทราบดีว่า " ชาวคานาซึ่งหม่อมฉัน ได้ยินในประเทศของหม่อมฉัน ถึงพระราชกิจและพระสติปัญญาของพระองค์เป็นความจริง
1Kn	10	7	แต่หม่อมฉันมิได้เชื่อถ้อยคำนั้น จนหม่อมฉันมาเฝ้า และตาของหม่อมฉัน ได้เห็นเอง และดูเถิด ที่เขายกแก้วหม่อมฉันก็ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง พระ
สติปัญญาและความมั่งคั่งของพระองค์ก็มากกว่าชาวคานาที่หม่อมฉัน ได้ยิน			
1Kn	10	8	บรรดาคนของพระองค์ก็เป็นสุข บรรดาข้าราชการเหล่านี้ของพระองค์ผู้อยู่จนประจำต่อพระพักตร์พระองค์ และฟังพระสติปัญญาของ
พระองค์ก็เป็นสุข			
1Kn	10	9	ลาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ผู้ทรงพอพระทัยในพระองค์ และทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้บนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพราะพระเย
โฮวาห์ทรงรักอิสราเอลเป็นนิตย์พระองค์จึงทรงแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงอำนาจความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม"			
1Kn	10	10	แล้วพระนางก็ถวายทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์แด่กษัตริย์ ทั้งเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก และเพชรพลอยต่างๆ ไม่มีเครื่องเทศมากมายดัง
นีก ดังที่พระราชินีแห่งซาบาทถวายแด่กษัตริย์ซาโลมอน			
1Kn	10	11	ยิ่งกว่านั้นอีก กองกำปั่นของฮิรามซึ่งได้นำทองคำมาจากโอไฟร์ ได้นำไม้จันทน์แดงและเพชรพลอยต่างๆจำนวนมากหลายมาจากโอไฟร์
1Kn	10	12	และกษัตริย์ทรงใช้ไม้จันทน์แดงทำเสาพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสำหรับพระราชวังของกษัตริย์ และทำพิณเขาคู่และพิณใหญ่สำหรับ
นักร้อง จนทุกวันนี้ก็ไม่เคยมีไม้จันทน์แดงมาหรือเห็นอย่างนี้อีก			
1Kn	10	13	กษัตริย์ซาโลมอนทรงพระราชทานทองคำแก่พระราชินีแห่งซาบาท ตามที่พระนางมีพระประสงค์ นอกจากสิ่งที่พระราชทานมาจากความอุดม
สมบูรณ์ของกษัตริย์แล้วสิ่งใดๆที่พระนางทูลขอ ซาโลมอนก็พระราชทาน ดังนั้น พระนางก็เสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระนาง พร้อมกับข้าราชการของพระนาง			
1Kn	10	14	นำหนักของทองคำที่นำมาส่งซาโลมอนในปีหนึ่งนั้นเป็นทองคำหกร้อยหกสิบหกตะลันต์
1Kn	10	15	นอกเหนือจากทองคำซึ่งมาจากพ่อค้า และจากการค้าของพวกพ่อค้า และจากกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศอาระเบีย และจากบรรดาเจ้าเมือง
แห่งแผ่นดิน			
1Kn	10	16	กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างโลใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำหอบ โลอันหนึ่งใช้ทองคำหกร้อยเชล
1Kn	10	17	และพระองค์ทรงสร้างโลสามร้อยอันด้วยทองคำหอบ โลอันหนึ่งใช้ทองคำสามมาเน และกษัตริย์ทรงเก็บโลไว้ในพระตำหนักพนาเลบานอน
1Kn	10	18	กษัตริย์ทรงกระทำพระที่นั่งข้างขนาดใหญ่ด้วย และทรงบุด้วยทองคำอย่างงามที่สุด
1Kn	10	19	พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น พนักหลังของพระที่นั่งนั้นกลมข้างบน และสองข้างพระที่นั่งมีที่วางพระหัตถ์ มีสิงโตสองตัวยืนอยู่ข้างๆที่วางพระ
หัตถ์			
1Kn	10	20	มีสิงโตอีกสิบสองตัวยืนอยู่ที่บนหกชั้นบันไดทั้งสองข้าง เขาไม่เคยทำในราชอาณาจักรใดๆเหมือนอย่างนี้
1Kn	10	21	ภาษาซึ่งตั้งขึ้นสำหรับเครื่องตีของกษัตริย์ซาโลมอนทำด้วยทองคำ และภาษาซึ่งตั้งขึ้นสำหรับพระตำหนักพนาเลบานอนทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่
มีที่ทำด้วยเงินเลย เงินนั้นถือว่าเป็นของไม่มีค่าอะไรในสมัยของซาโลมอน			
1Kn	10	22	เพราะว่ากษัตริย์มีทองคำปั้นเมืองทาร์ซัส เงินทะเลพร้อมกับทองคำปั้นของฮิราม กองกำปั่นเมืองทาร์ซัสนำทองคำ เงิน งาช้าง ลิง และนกยูง
มาสามปีต่อครั้ง			
1Kn	10	23	ดังนั้นแหละ กษัตริย์ซาโลมอนจึงได้เปรียบกว่าบรรดากษัตริย์อื่นๆแห่งแผ่นดินโลกในเรื่องสมบัติและสติปัญญา
1Kn	10	24	และที่ทั้งโลกก็แสวงหาที่จะเข้าเฝ้าซาโลมอน เพื่อจะฟังพระสติปัญญาซึ่งพระเจ้าพระราชทานไว้ในใจของท่าน
1Kn	10	25	ทุกคนก็นำเครื่องบรรณาการของเขามา เป็นเครื่องทำด้วยเงิน เครื่องทำด้วยทองคำ เครื่องแต่งกาย เครื่องอาวุธ เครื่องเทศ ม้า และล่อ ตาม
จำนวนกำหนดทุกๆปี			
1Kn	10	26	ซาโลมอนทรงสะสมรถรบและพลม้า พระองค์ทรงมีรถรบหนึ่งพันสี่ร้อยคัน และพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ที่หัว
เมืองรถรบ และอยู่กับกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม			
1Kn	10	27	และกษัตริย์ทรงกระทำให้เงินนั้นเป็นของสามัญในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก่อนเหิน และทรงกระทำให้มีสนีตารมากมายเหมือน ไม่มีมะเดื่อแห่ง
หุบเขา			
1Kn	10	28	ม้าอันเป็นสินค้าเข้าของซาโลมอนมาจากอียิปต์ พร้อมด้วยเส้นด้ายสำหรับผ้าปาน และบรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้ายสำหรับผ้าปานนั้น
มาตามราคา			
1Kn	10	29	จะนำรถรบคันหนึ่งเข้ามาจากอียิปต์ได้ในราคาหกร้อยเชลเงิน ม้าตัวหนึ่งหนึ่งร้อยห้าสิบ ดังนั้นโดยทางพวกพ่อค้าเขาก็ส่งออกไปยังบรรดา
กษัตริย์ทั้งปวงของคนฮิตไทต์ และบรรดากษัตริย์ของซีเรีย			
1Kn	11	1	แต่กษัตริย์ซาโลมอนทรงรักหญิงต่างด้าวหลายคน นอกจากธิดาของฟาโรห์ มีหญิงคนโมอับ คนอัมโมน คนเอโดม คนไซดอน และคนฮิตไท
ต์			
1Kn	11	2	เป็นของประชาชนชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า " เจ้าทั้งหลายอย่าเข้าไปแต่งงานกับเขาทั้งหลาย หรืออย่าเข้ามาแต่งงานกับเจ้า
เพราะเขาจะหันจิตใจของเจ้าไปตามพระของเขาเป็นแน่" ซาโลมอนทรงติดพันกับคนเหล่านี้ด้วยความรัก			
1Kn	11	3	พระองค์ทรงมีเมเฮสิเจ็ดร้อยองค์เจ้าหญิง และนางห้ามสามร้อย และบรรดามเหสิของพระองค์ก็ทรงหันพระทัยของพระองค์ไปเสีย
1Kn	11	4	เพราะอยู่มากเมื่อซาโลมอนทรงพระชราแล้ว เมเฮสิของพระองค์ได้เห็นพระทัยของพระองค์ให้ไปตามพระอื่น และพระทัยของพระองค์หาได้
บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังพระทัยของดาวิดราชบิดาของพระองค์ไม่			
1Kn	11	5	เพราะซาโลมอนทรงดำเนินตามพระอัยโทเร พระแม่เจ้าของชนไซดอน และตามพระมิลโคมสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน
1Kn	11	6	ซาโลมอนจึงทรงกระทำไว้ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และมีไต่ทรงติดตามพระเยโฮวาห์อย่างเต็มกำลัง ดังดาวิดราชบิดาของ
พระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วนั้น			
1Kn	11	7	แล้วซาโลมอนได้ทรงสร้างปูชนียสถานสูงสำหรับพระเอโมซ สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของโมอับ ในภูเขาที่อยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็ม และสำหรับพระ
โมแลค สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน			
1Kn	11	8	และพระองค์จึงทรงกระทำดังนั้นเพื่อเมเฮสิต่างด้าวของพระองค์ทั้งสิ้น ผู้ที่ได้เฝ้าเครื่องหอมและถวายเครื่องสังวบาแก่บรรดาพระของเขา
1Kn	11	9	พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่อซาโลมอน เพราะพระทัยของท่านได้หันไปเสียจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ได้ทรงปรากฏแก่ท่านสอง
ครั้งแล้ว			
1Kn	11	10	และไต่ทรงบัญชาท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ว่าท่านไม่ควรไปติดตามพระอื่น แต่ท่านมิได้รักษาพระบัญชาของพระเยโฮวาห์
1Kn	11	11	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาโลมอนว่า " เนื่องด้วยเจ้าได้กระทำเช่นนี้ และเจ้ามิได้รักษาพันธสัญญาของเรา และกฎเกณฑ์ของเรา
ซึ่งเราได้บัญชาเจ้าไว้ เราจะฉีกอาณาจักรเสียจากเจ้าเป็นแน่และให้แก่ข้าราชการของเจ้า			
1Kn	11	12	กระนั้นก็ดีเพราะเห็นแก่ดาวิดบิดาของเจ้าเราจะไม่กระทำในวันเวลาของเจ้า แต่เราจะฉีกออกจากมือบทรชายของเจ้า
1Kn	11	13	อย่างไรก็ดี เราจะไม่ฉีกเสียหมดอาณาจักร แต่เราจะให้ตระกูลหนึ่งแก่บทรชายของเจ้า เพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่
เยรูซาเล็มซึ่งเราได้เลือกไว้"			
1Kn	11	14	พระเยโฮวาห์ทรงให้ปฏิปักษ์เกิดขึ้นต่อสุซาโลมอน คือฮาดัดคนเอโดม ท่านเป็นเชื้อสายชาววงศ์แห่งเอโดม
1Kn	11	15	เพราะอยู่มากเมื่อดาวิดอยู่ในเอโดม และโยอาบผู้บัญชาการกองทัพ ได้ขึ้นไปฝังผู้ที่ถูกฆ่า หลังจากเขา ได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดมเสีย
1Kn	11	16	(เพราะโยอาบและคนอิสราเอลทั้งสิ้นยังอยู่ที่นั่นหกเดือน จนกว่าเขา ได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดม)
1Kn	11	17	ฮาดัด ได้หนีไปอียิปต์ พร้อมกับคนเอโดมบางคนผู้เป็นข้าราชการของบิดาของท่าน ครั้งนั้นฮาดัดยังเป็นเด็กเล็กอายุ
1Kn	11	18	เขาทั้งหลายยกออกจากมิดยันมายังปาราน และพวกคนจากปารานมากับเขาและมาถึงอียิปต์ เฝ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้ประทานเรือนหลัง
หนึ่งแก่เขา และกำหนดให้ได้รับปันเสบียงอาหาร และประทานที่ดินให้เขาด้วย			
1Kn	11	19	และฮาดัดเป็นที่โปรดปรานยิ่งในสายตาของฟาโรห์ ฟาโรห์จึงประทานน้องสาวของมเหสิของท่านเอง คือชนินฐาของพระราชินีทาเปเนสให้
เป็นภรรยาเขา			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	11	20	และชนินฐาของทาเปเนสก็ประสูติแก่นับที่ให้ท่านเป็นบุตรชาย ผู้ซึ่งทาเปเนสให้หยามในวังของฟาโรห์ และแก่นับที่อยู่ในวังของฟาโรห์ใน
หมาราชอาณาจักรของฟาโรห์			
1Kn	11	21	แต่เมื่อฮาดัตอยู่ในอียิปต์ ได้ยินว่าดาวิดได้ลี้ภัยไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์แล้ว และโยอาบผู้บัญชาการกองทัพก็สิ้นชีวิตแล้ว ฮาดัตจึง
ทูลฟาโรห์ว่า "			
1Kn	11	22	แต่ฟาโรห์ตรัสกับท่านว่า " ท่านอยู่กับเราชาติสิงใดหรือ ดูก่อน ท่านจึงเสาะหาที่จะกลับไปยังประเทศของท่าน " และท่านก็ทูลพระองค์ว่า
" ไม่ชาติสิงใดพระเจ้าข้า แต่ขอให้ข้าพระองค์ไปเกิด "			
1Kn	11	23	พระเจ้าได้ทรงให้ปฏิบัติภัยเกิดขึ้นต่อสู้อีกคนหนึ่ง คือโรโชนบุตรชายของเอลียาดา ผู้ที่หนีไปจากฮาดัตเอเซอร์กษัตริย์แห่งโศบาห์เจ้านาย
ของตน			
1Kn	11	24	เมื่อดาวิดเช่นฆ่าชาวโศบาห์เขาก็รวบรวมผู้คนให้อยู่กับเขา กลายเป็นหัวหน้าของกองปล้น และเขาทั้งหลายก็ไปยังเมืองดามัสกัสอาศัยอยู่ที่
นั้น และครอบครองเมืองดามัสกัส			
1Kn	11	25	ท่านเป็นปฏิปักษ์ของอิสราเอลตลอดวันเวลาของซาโลมอน นอกจากเหตุร้ายที่ฮาดัตได้กระทำ และท่านเกลียดชังอิสราเอล และได้ปกครองอยู่
เหนือซีเรีย			
1Kn	11	26	เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท คนเอฟราอิม ชาวเมืองเศเรธาห์ข้าราชการคนหนึ่งของซาโลมอน มารดาชื่อเศรวาห์เป็นหญิงม่าย ได้ยกมือขึ้นต่อสุ
กษัตริย์ด้วย			
1Kn	11	27	ต่อไปนี้เป็นสาเหตุที่ท่านยกมือขึ้นต่อสุกษัตริย์ คือซาโลมอนทรงสร้างป้อมมิลโล และอดช่องกำแพงนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์
1Kn	11	28	เยโรโบอัมเป็นทนต์เกล้าทหาร เมื่อซาโลมอนทรงเห็นว่าชายหนุ่มคนนั้นเป็นคนขยัน พระองค์จึงให้ท่านดูแลเหนือแรงงานเกณฑ์ทั้งสิ้นของ
วงศ์วานโยเซฟ			
1Kn	11	29	และอยู่มากในคราวนั้นเมื่อเยโรโบอัมออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม อาหิยาห์ผู้พยากรณ์ชาวซีโหนได้พบท่านที่กลางทาง อาหิยาห์สวมเสื้อใหม่ตัว
หนึ่ง และคนทั้งสองก็อยู่ลำพังในทุ่งนา			
1Kn	11	30	แล้วอาหิยาห์ก็จับเสื้อใหม่ที่สวมอยู่ฉีกออกเป็นสิบสองชิ้น
1Kn	11	31	และท่านพูดกับเยโรโบอัมว่า " ท่านจงเอาไปสิบชิ้น เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ` ดูก่อน เราจะฉีกอาณาจักรจากมือ
ของซาโลมอน และจะให้เจ้าลิบตระกูล			
1Kn	11	32	(แต่เขาจะมีตระกูลหนึ่งเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มเมืองซึ่งเราเลือกจากท่ามกลางตระกูลทั้งปวงของ
อิสราเอล)			
1Kn	11	33	เพราะเขาได้ทอดทิ้งเรา และได้มัสการพระอัสโชเทท พระนางเจ้าของชาวไซดอน เคโมษพระของโมอับ และมีโมโกมพระของคนอัมโมน
และมีได้ดำเนินในทางของเรา เพื่อจะกระทำสิ่งที่ถูกต้อในสายตาของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และคำตัดสินของเรา อย่างกับดาวิดบิดาของเขาได้กระทำนั้น			
1Kn	11	34	ถึงกระนั้นก็ดี เราจะไมเอาอาณาจักรทั้งหมดออกจากมือของเขา แต่เราจะกระทำให้เขาเป็นผู้ครอบครองอยู่ตลอดวันเวลาแห่งชีวิตของเขา
เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราผู้ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพราะเขาได้รักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา			
1Kn	11	35	แต่เราจะเอาอาณาจักรออกจากมือบุตรชายของเขา และจะมอบให้เจ้าลิบตระกูล
1Kn	11	36	เราจึงจะให้ตระกูลหนึ่งแก่บุตรชายของเขา เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของเราจะมีพระที่ปดวางหนึ่งต่อหน้าเราในกรุงเยรูซาเล็มเสมอ เป็นเมืองซึ่งเราได้
เลือกเพื่อประดิษฐานนามของเราไว้ที่นั่น			
1Kn	11	37	เราจะไม่เอาตัวเจ้า และเจ้าจะปกครองให้กว้างขวางตามชอบใจของเจ้า และเจ้าจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล
1Kn	11	38	และจะเป็นดังนี้ว่าถ้าเชื้อพึงทุกสิ่งที่เราบัญญัติแก่เจ้า และจะดำเนินในทางทั้งหลายของเรา และกระทำสิ่งที่ถูกต้อในสายตาของเรา โดย
รักษากฎเกณฑ์ของเรา และบัญญัติของเราดังดาวิดผู้รับใช้ของเราได้กระทำ เราจะอยู่กับเจ้า และจะสร้างเจ้าให้เป็นราชวงศ์ที่มั่นคง ดังที่เราได้สร้างเพื่อดาวิดมาแล้ว และเราจะให้อิสราเอล			
แก่เจ้า			
1Kn	11	39	ด้วยเหตุนี้เราจะให้ความทุกข์ใจแก่เชื้อสายของดาวิด แต่ไม่เป็นนิตย์ " "
1Kn	11	40	ฉะนั้นซาโลมอนจึงทรงหาของจะประหารเยโรโบอัมเสีย แต่เยโรโบอัมได้ลี้ภัยหนีเข้าไปในอียิปต์ ไปยังซีซิกษัตริย์อียิปต์ และอยู่ในอียิปต์
จนถึงซาโลมอนสิ้นพระชนม์			
1Kn	11	41	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของซาโลมอน และบรรดาสีงซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และพระสติปัญญาของพระองค์มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราช
กิจของซาโลมอนหรือ			
1Kn	11	42	และเวลาที่ซาโลมอนทรงครอบครองในเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นนั้น เป็นสี่สิบปี
1Kn	11	43	และซาโลมอนก็ลี้ภัยหนีไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพพระองค์ไว้ในนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเรโหโบ
อัมราชอาณาจักรของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน			
1Kn	12	1	เรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเซเชม เพราะอิสราเอลทั้งปวงได้มายังเซเชมเพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์
1Kn	12	2	และอยู่มากเมื่อเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะท่านยังอยู่ในอียิปต์ (ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน เยโรโบ
อัมอาศัยอยู่ในอียิปต์)			
1Kn	12	3	เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียกท่าน เยโรโบอัมกับซมมูมนชนอิสราเอลทั้งหมดได้มาทูลเรโหโบอัมว่า
1Kn	12	4	" พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้แอกของข้าพระองค์หนักนัก เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงผ่อนการปรนนิบัติอย่างทุกขหนักของพระราช
บิดาของพระองค์ และแอกอันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์ "			
1Kn	12	5	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " จงกลับไปเสียสักสามวัน แล้วจึงมาหาเราอีก " ประชาชนจึงกลับไป
1Kn	12	6	แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดาผู้เฒ่า ผู้เฒ่าคนประจำซาโลมอนราชบิดาของพระองค์ขณะเมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า
" ท่านทั้งหลายจะแนะนำเราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร "			
1Kn	12	7	เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า " ถ้าพระองค์จะทรงเป็นผู้รับใช้ประชาชนนี้ในวันนี้และรับใช้พวกเขา และตรัสตอบคำดีแก่พวกเขา เขาทั้งหลายก็
จะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนิตย์ "			
1Kn	12	8	แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าถวายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่มซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ และอยู่จนประจำ
พระองค์			
1Kn	12	9	และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " ท่านจะแนะนำเราอย่างไร เพื่อพวกเขาจะตอบประชาชนนี้ ผู้ที่ทูลเราว่า ` ขอทรงผ่อนแอกซึ่งพระราช
บิดาของพระองค์วางอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลง " "			
1Kn	12	10	และคนหนุ่มเหล่านั้นผู้ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ว่า " พระองค์จงตรัสตั้งนี้แก่ประชาชนนี้ ผู้ทูลพระองค์ว่า ` พระราชบิดา
ของพระองค์ได้กระทำให้แอกของข้าพระองค์ทั้งหลายหนัก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแก่ข้าพระองค์ให้เบาลง " นั้น พระองค์จงตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า ` นี้ก็ของเราก็หนักกว่าเรา			
แห่งราชบิดาของเรา			
1Kn	12	11	ที่พระราชบิดาของเราวางแอกหนักบนท่านทั้งหลายก็ดีแล้ว เราจะเพิ่มให้แก่แอกของท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราได้สอนท่านทั้งหลาย
ด้วยไม้เรียว แต่เราจะสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แผลงป่อง " "			
1Kn	12	12	เยโรโบอัมกับประชาชนทั้งปวงจึงเข้ามาเฝ้าเรโหโบอัมในวันที่สาม ดังที่กษัตริย์รับสั่งว่า " จงมาหาเราอีกในวันที่สาม "
1Kn	12	13	และกษัตริย์ตรัสตอบประชาชนอย่างดุดัน ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าได้ถวายนั้นเสีย
1Kn	12	14	และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำปรึกษาของพวกคนหนุ่มว่า " พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่มให้แก่แอก
ของท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราได้สอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แผลงป่อง "			
1Kn	12	15	กษัตริย์จึงมิได้ฟังเสียงประชาชนเพราะเหตุการณ์นั้นเป็นมาแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้พระวจนะของพระองค์ได้สำเร็จ
ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโหนแก่เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท			
1Kn	12	16	และเมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์มิได้ทรงฟังเขาทั้งหลาย ประชาชนก็ทูลตอบกษัตริย์ว่า " ข้าพระองค์ทั้งหลายมีส่วนอะไรในดาวิด ข้า
พระองค์ทั้งหลายไม่มีส่วนมรดกในบุตรชายของเจสิ โอ อิสราเอลเอ๋ย กลับไปเดินเท้าของตบเกิด ข้าแต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ของพระองค์เองเถิด " อิสราเอลจึงจากไปยังเดินเท้าของเขายัง			
หลาย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	12	17	แต่เรโโบอัมทรงปกครองเหนือประชาชนอิสราเอล ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของยูดาห์
1Kn	12	18	แล้วกษัตริย์เรโโบอัมทรงให้ชาวอิสราเอลทำงานเหนือแรงงานเกณฑ์ไป และอิสราเอลทั้งปวงก็เอาหินขว้างท่อนถึงตาย แล้วกษัตริย์เรโโบอัมก็
ทรงรีบขึ้นนครบของพระองค์ ทรงหนีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม			
1Kn	12	19	อิสราเอลยกภูตอราวงค์ของดาววิดจนทุกวันนี้
1Kn	12	20	และอยู่มาเมื่ออิสราเอลทั้งปวง ได้ยินว่าเรโโบอัมได้กลับมาแล้ว เขาก็ให้ไปเชิญท่านมาซึ่งที่ประชุม แล้วกษัตริย์เรโโบอัมก็
อิสราเอลทั้งปวง ไม่มีผู้ใดติดตามราชวงศ์ของดาววิด เว้นแต่ตระกูลยูดาห์เท่านั้น			
1Kn	12	21	เมื่อเรโโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้เรียกประชุมวงค์วานยูดาห์ทั้งหมด และตระกูลเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่ง
แสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับวงค์วานอิสราเอล เพื่อจะเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโโบอัมโอรสของซาโลมอน			
1Kn	12	22	แต่พระวาทะของพระเจ้ามายังเซโมอาห์คนของพระเจ้าว่า
1Kn	12	23	" จงไปพลูเรโโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และบอกแก่วงค์วานทั้งสิ้นของยูดาห์ และของเบนยามิน และแก่ประชาชนที่เหลือ
อยู่ว่า			
1Kn	12	24	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า เจ้าอย่าขึ้น ไปสู้รบกับประชาชนอิสราเอลญาติพี่น้องของเจ้าเลย จงกลับไปยังบ้านของตนทุกคนเถิด เพราะสิ่งนี้
เป็นมาจากเรา "			
1Kn	12	25	เหตุฉะนั้นเขาจึงจะเชื่อฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ และกลับไปบ้านเสียดตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์
1Kn	12	26	แล้วเรโโบอัมก็สร้างเมืองเซคมในถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และอาศัยอยู่ที่นั่น และพระองค์ก็ออกไปจากที่นั่น ไปสร้างเมืองเปนูเอล
1Kn	12	27	และเรโโบอัมรำพึงในใจว่า " คราวนี้ราชอาณาจักรจะหันกลับไปยังราชวงศ์ของดาววิด
ถ้าชนชาติเหล่านี้ขึ้นไปถวายเครื่องสัตวบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม แล้วจิตใจของชนชาติเหล่านี้จะหันกลับไปยังเจ้า			
นายของเขาทั้งหลาย คือหันไปยังเรโโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย และกลับไปยังเรโโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ "			
1Kn	12	28	ดังนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษา และได้ทรงสร้างลูกวัวสองตัวด้วยทองคำ และพระองค์ตรัสแก่ประชาชนว่า " ที่ท่านทั้งหลายขึ้นไปยังกรุง
เยรูซาเล็มนานพออยู่แล้ว โอ อิสราเอลเอ๋ย จงดูพระของท่าน ดูเถิด พระองค์ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์ "			
1Kn	12	29	และพระองค์ก็ประดิษฐานไว้ที่เบธเอลรูปหนึ่ง และอีกรูปหนึ่งทรงประดิษฐานไว้ในเมืองดาน
1Kn	12	30	และสิ่งนี้กลายเป็นความบาป เพราะว่าประชาชนได้ไปนมัสการรูปหนึ่ง คือที่เมืองดาน
1Kn	12	31	แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างนิเวศที่ปูชนียสถานสูง ทรงกำหนดตั้งรูปโรหิตจากหมูประชาชนทั้งปวง ผู้มิได้เป็นคนเลว
1Kn	12	32	และเรโโบอัมทรงกำหนดเทศกาลเลี้ยงในวันทีสิบห้าของเดือนที่แปดเหมือนกับการเลี้ยงที่อยู่ที่ยูดาห์ และพระองค์ทรงถวายเครื่องสัตวบูชา
บนแท่นบูชา พระองค์ทรงกระทำในเบธเอลดังนี้แหละ คือถวายเครื่องสัตวบูชาแก่รูปลูกวัวที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ นั้น และพระองค์ทรงสถาปนารูปโรหิตในเบธเอลประจำที่ปูชนียสถานสูงซึ่ง			
พระองค์ทรงสร้างไว้			
1Kn	12	33	พระองค์ทรงขึ้นไปยังแท่นบูชาซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่เบธเอลในวันทีสิบห้าของเดือนที่แปด ในเดือนซึ่งพระองค์ทรงดำริเอง และพระองค์ทรง
กำหนดเทศกาลเลี้ยงสำหรับคนอิสราเอล และทรงถวายเครื่องบูชาบนแท่นและเผาเครื่องหอม			
1Kn	13	1	และดูเถิด คนของพระเจ้าคนหนึ่ง ได้ออกมาจากยูดาห์โดยพระวาทะของพระเยโฮวาห์ไปยังที่เบธเอล เรโโบอัมทรงยินยอมอยู่ที่แท่นเพื่อจะเผา
เครื่องหอม			
1Kn	13	2	และชายคนนั้น ได้ร้องกล่าวโทษแท่นนั้นโดยพระวาทะของพระเยโฮวาห์ว่า " โอ แท่นบูชา แท่นบูชา พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า ` ดูเถิด โอรส
องค์หนึ่งจะประสูติมาในราชวงศ์ของดาววิดชื่อโยสิยาห์ และบนเจ้าแท่นนี้จะฆ่ารูปโรหิตแห่งปูชนียสถานสูงผู้ซึ่งเผาเครื่องหอมบนเจ้า และเขาจะเผากระดูกคนบนเจ้า "			
1Kn	13	3	และท่านก็ให้หมายสำคัญในวันเดียวกันนั้น กล่าวหาว่า " นี่เป็นหมายสำคัญที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า ` ดูเถิด เขาจะพังแท่นบูชาลงมา และมูล
เถาซึ่งอยู่บนนั้นจะลุกထွက် "			
1Kn	13	4	และอยู่มาเมื่อกษัตริย์เรโโบอัมทรงสดับคำกล่าวของคนของพระเจ้า ซึ่งร้องกล่าวโทษแท่นนั้นที่เบธเอล พระองค์ก็เหยียดพระหัตถ์ออกจากที่
แท่น กล่าวหาว่า " จงจับเขาไว้ "			
1Kn	13	5	และพระหัตถ์ของพระองค์ซึ่งเหยียดออกต่อเขานั้นก็เหวี่ยงห่างไป พระองค์จะชักกลับเข้าหาตัวอีกก็ไม่ได้
1Kn	13	6	แท่นบูชาก็พังลงด้วย และมูลเถาที่ร่วงลงมาจากแท่น ตามหมายสำคัญซึ่งคนของพระเจ้าได้ให้ไว้โดยพระวาทะของพระเยโฮวาห์
1Kn	13	7	และกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า " จงวิงวอนขอพระกรุณาแก่พระพิศมัยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ขอจงอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะชักมือกลับเข้าหาตัวได้อีก "			
1Kn	13	8	และคนของพระเจ้างี้วอนต่อพระเยโฮวาห์ และกษัตริย์ก็ทรงชักพระหัตถ์กลับเข้าหาพระองค์ได้อีกและเป็นเหมือนเดิม
1Kn	13	8	และกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า " เชิญมาบ้านกับข้าพเจ้าเถิด และรับประทานด้วยกัน ข้าพเจ้าจะให้รางวัลแก่ท่าน "
และคนของพระเจ้าทูลกษัตริย์ว่า " ถ้าท่านจะให้สักการบูชาสมบัติของท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ไปกับท่าน และข้าพเจ้าจะไม่รับประทานขนมปัง			
หรือดื่มน้ำในที่นี้			
1Kn	13	9	เพราะว่าพระวาทะของพระเยโฮวาห์บัญชาข้าพเจ้าไว้ดังนี้ว่า ` เจ้าอย่ากินขนมปังหรือดื่มน้ำ หรือกลับไปตามทางที่เจ้ามานั้น "
1Kn	13	10	ดังนั้นท่านจึงไปเสียอีกทางหนึ่ง และไม่กลับไปตามทางที่ท่านมายังเบธเอล
1Kn	13	11	มีผู้พยากรณ์แก่คนหนึ่งอาศัยอยู่ในเบธเอล และบุตรชายของเขาก็ได้มาบอกเขาถึงเรื่องราวทั้งสิ้นซึ่งคนของพระเจ้าได้กระทำในวันนั้นที่เบธ
เอล ถ้อยคำซึ่งท่าน ได้กล่าวแก่กษัตริย์ เขาทั้งหลายก็ได้เล่าให้บิดาของเขาฟังด้วย			
1Kn	13	12	และบิดาของเขาได้ถามเขาว่า " ท่านไปทางไหน " เพราะบุตรชายทั้งหลายของเขาได้เห็นทางซึ่งคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ได้เดินไป
นั้น			
1Kn	13	13	เขาจึงพูดกับบุตรชายของเขาว่า " จงผูกอานลาให้พ่อ " เขาทั้งหลายจึงผูกอานลาให้เขา แล้วเขาก็ขึ้นขี่
1Kn	13	14	เขาได้ไปตามคนของพระเจ้า และได้พบท่านนั่งอยู่ที่ต้นโอ๊กต้นหนึ่ง เขาจึงพูดกับท่านว่า " ท่านเป็นคนของพระเจ้าซึ่งมาจากยูดาห์หรือ "
ท่านก็ตอบว่า " ใช่แล้ว "			
1Kn	13	15	เขาจึงตอบท่านว่า " เชิญมาบ้านกับข้าพเจ้าเถิด และมารับประทานอาหารบ้าง "
1Kn	13	16	ท่านพูดว่า " ข้าพเจ้าจะกลับไปกับท่าน หรือเข้าไปพิกกับท่าน ไม่ได้ ข้าพเจ้าจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำกับท่านในที่นี้
1Kn	13	17	เพราะพระวาทะของพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` เจ้าอย่ารับประทานอาหารหรือดื่มน้ำในที่นี้ หรือกลับโดยทางที่เจ้าได้มา "
และเขาจึงพูดกับท่านว่า " ข้าพเจ้าก็เป็นผู้พยากรณ์อย่างที่ท่านเป็นนั่นด้วย มีบุตรสาวองค์หนึ่งมาบอกข้าพเจ้าโดยพระวาทะของพระเยโฮ			
วาห์ว่า ` จงนำเขากลับมากับเจ้ายิ่งเรือนของเจ้า เพื่อเขาจะได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำ " แต่เขามาลาต่อท่าน			
1Kn	13	19	ดังนั้นท่านจึงไปกับเขา และได้รับประทานอาหารในเรือนของเขา และได้ดื่มน้ำ
1Kn	13	20	และต่อมาขณะที่พวกเขาทั้งสองอยู่ที่โต๊ะ พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังผู้พยากรณ์ผู้ที่ได้นำท่านกลับ
1Kn	13	21	และเขาร้องต่อคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า ` เพราะเจ้าไม่เชื่อฟังพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ และมีได้รักษา
พระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าบัญชาเจ้า			
1Kn	13	22	แต่เจ้าได้กลับมาและรับประทานอาหารและดื่มน้ำในที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับเจ้าว่า " อย่ารับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ " สัพของเจ้าจะมี
ได้ไปถึงอุโมงค์ของบรรพบุรุษของเจ้า "			
1Kn	13	23	และอยู่มาหลังจากที่ท่านได้รับประทานอาหารและดื่มน้ำแล้ว เขาก็ผูกอานลาให้ผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งเขาได้พากลับมา
1Kn	13	24	และเมื่อท่าน ไป สิงโตก็ออกมาพบท่านที่ถนนและฆ่าท่านเสีย และศพของท่านก็ถูกทิ้งไว้ในถนน และลาตัวนั้นก็ยืนอยู่ข้างๆศพท่าน สิงโตก็ยืน
อยู่ข้างๆศพด้วย			
1Kn	13	25	และดูเถิด มีคนผ่านไป และได้เห็นศพที่อยู่ในถนน และสิงโตยืนอยู่ข้างศพนั้น เขาก็มาบอกกันในเมืองที่ผู้พยากรณ์แก่อยู่นั้น
1Kn	13	26	และเมื่อผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งนำท่านกลับมาจากทาง ไตยีนเรือนนั้น เขาพูดว่า " นั้นเป็นคนของพระเจ้าผู้ไม่เชื่อฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์
เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบท่านไว้กับสิงโต ซึ่ง ได้ฉีกท่านและฆ่าท่านเสีย ตามคำซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่าน "			
1Kn	13	27	เขาจึงพูดกับบุตรชายของเขาว่า " จงผูกอานลาให้พ่อ " แล้วเขาก็ผูกอานลาให้
1Kn	13	28	เขาจึง ไปและพบศพนั้นที่อยู่ในถนน และลากบิสิงโตก็ยืนอยู่ข้างๆศพนั้น สิงโตมิได้กินศพนั้นหรือฉีกลาขึ้น
1Kn	13	29	และผู้พยากรณ์ก็ยกศพคนของพระเจ้าและวางไว้บนลา นำกลับมายังเมืองของผู้พยากรณ์แก่ เพื่อไว้ทุกข์ให้และฝังท่านเสีย
1Kn	13	30	และเขาวางศพนั้นในที่ฝังศพของตนเอง และเขาทั้งหลายก็ไว้ทุกข์ให้กล่าวว่า " อนิจจา ที่ห้องเอ๋ย "
1Kn	13	31	ต่อมาเมื่อได้ฝังท่านไว้แล้ว เขาจึงพูดกับบุตรชายของตนว่า " เมื่อเราตาย จงฝังเราไว้ในที่ฝังศพซึ่งฝังคนของพระเจ้าไว้ นั้น จงวางกระดูก

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของเราไว้ข้างกระดุกของท่าน			
1Kn	13	32	เพราะว่าคำพูดซึ่งท่านได้ร้องโดยพระวณะของพระเยโฮวาห์กล่าวโทษแทนบูซาในเบธเอล และตอบบรรดานิวศแห่งปุษนียสถานสูงซึ่งอยู่ใน
หัวเมืองสะมาเรีย จะสำเร็จเป็นแน่"			
1Kn	13	33	ภายหลังสิ่งเหล่านี้ เยโรโบอัมมิได้หันกลับจากทางชั่วของพระองค์ แต่จากท่ามกลางประชาชน ได้สถาปนาบางคนให้เป็นโปรทิตประจำปุษนีย
สถานสูงนั้นอีก ผู้ใดที่พอใจเป็น พระองค์ก็แต่งตั้งเขาให้เป็นโปรทิตประจำบรรดาปุษนียสถานสูง			
1Kn	13	34	และสิ่งนี้กลายเป็นความบาปแก่ราชวงศ์เยโรโบอัม เพื่อจะตัดและทำลายราชวงศ์นั้นเสียจากพื้นแผ่นดินโลก
1Kn	14	1	ครั้งนั้นอาบิยาห์โอรสของเยโรโบอัมประชวร
1Kn	14	2	และเยโรโบอัมรับสิ่งกินมเหสีของพระองค์ว่า " จงลุกขึ้นปลอมตัวของเธอ อย่าให้รู้ว่าเป็นมเหสีของเยโรโบอัม และจงไปยังซีโธห์ ดูกิด อา
คิยาห์ผู้พยากรณ์อยู่ที่นั่น ผู้ได้กล่าวเรื่องฉันว่าฉันจะได้เป็นกษัตริย์เหนือชนชาตินี้			
1Kn	14	3	เรื่องเขาขนมึงลิบก่อน และขนมหวานบ้างและน้ำผึ้งไหหนึ่ง ไปหาท่าน ท่านจะบอกเธอว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเด็กนั้น"
1Kn	14	4	มเหสีของเยโรโบอัมก็กระทำดังนี้ พระนางลุกขึ้น เสด็จไปยังซีโธห์เสด็จมาถึงบ้านของอาคิยาห์ ฝ่ายอาคิยาห์มองไม่เห็น เพราะว่าตาของ
ท่านแข็งด้วยอายุของท่าน			
1Kn	14	5	พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาคิยาห์ว่า " ดูกิด มเหสีของเยโรโบอัมกำลังมาเพื่อจะถามเจ้าถึงเรื่องโอรสของเขา เพราะเด็กนั้นป่วย เจ้าจงบอกเธอ
อย่างนี้ๆ เพราะเมื่อพระนางเสด็จเข้ามา พระนางก็สร้างกระทำให้เป็นสตรีคนอื่น"			
1Kn	14	6	แต่เมื่ออาคิยาห์ได้ยินเสียงฝีพระบาทของพระนาง เมื่อพระนางเสด็จมาถึงประตู ท่านจึงพูดว่า " ขอเชิญพระมเหสีของเยโรโบอัมเสด็จเข้ามา
ข้างใน โฉนพระองค์จึงทรงเสด็จกระทำเป็นคนอื่นแล้ว เพราะข้าพระองค์ได้รับพระบัญชาให้หลยขาอันน่าสลดใจแก่พระนาง			
1Kn	14	7	ขอเสด็จกลับไปทูลเยโรโบอัมว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เพราะเราได้เช็ดขูเจ้าซึ่งจากประชาชน และได้กระทำให้
เจ้าเป็นประมุขเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา			
1Kn	14	8	และได้ฉีกราชอาณาจักรจากราชวงศ์ของดาวิดมาให้แก่เจ้า และถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่เป็นเหมือนดาวิดผู้รับใช้ของเรา ผู้ได้รักษาบัญญัติทั้งหลาย
ของเรา และติดตามเราด้วยสุดจิตใจของเขา กระทำสิ่งซึ่งเป็นที่ถูกต้องพอตาของเรา			
1Kn	14	9	แต่เจ้าได้กระทำซึ่งยิ่งกว่าคนทั้งปวงที่อยู่ก่อนเจ้า และได้ไปสร้างพระอื่นและรูปหล่อและได้กระทำให้เราโกรธ และได้หยิ่งเราไว้เสียเบื้อง
หลังของเจ้า			
1Kn	14	10	เพราะฉะนั้น ดูกิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเยโรโบอัม และจะตัดคนที่ปัสสวาระดกำแพง ได้เสียจากเยโรโบอัม ทั้งคนที่ยังอยู่
และเหลืออยู่ในอิสราเอล และจะผลาญคนที่เหลือในราชวงศ์เยโรโบอัมเสียอย่างสิ้นเชิง อย่างคนที่ขนมลสัตว์ไปทั้งหมด			
1Kn	14	11	ผู้ใดในวงศ์เยโรโบอัมที่ตายในเมืองสนจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่ง นกในอากาศจะกิน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสิ้นพระอาญาไว้"
1Kn	14	12	เพราะฉะนั้นขอเชิญเสด็จกลับไปยังพระตำหนักของพระนาง เมื่อพระบาทของพระองค์เข้ามาเมือง กุมารนั้นก็บังเกิดแก่กรมลา
1Kn	14	13	และอิสราเอลทั้งปวงจะไว้ทุกข์ให้เธอ และจะฝังศพเธอไว้ เพราะเธอผู้เดียวเท่านั้นในราชวงศ์เยโรโบอัมที่จะไปถึงหลุมศพ เพราะในตัวเธอ
นั้นยังเห็นบางสิ่งที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ในราชวงศ์ของเยโรโบอัม			
1Kn	14	14	ยิ่งกว่านั้นอีก พระเยโฮวาห์จะทรงตั้งกษัตริย์อีกองค์หนึ่งเหนืออิสราเอลเพื่อพระองค์ ผู้ซึ่งจะตัดราชวงศ์ของเยโรโบอัมเสียในวันนี้ แต่ฉัน
อะไร ก็เป็นเวลา			
1Kn	14	15	เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงตัดอิสราเอล ดูกิด ไม้้อสั้นอยู่ในน้ำ และจะทรงถอนรากอิสราเอลออกจากแผ่นดินอันดีนี้ ซึ่งพระองค์ทรงยกให้แก่
บรรพบุรุษของเขา และกระจายเขาไปฝากแม่น้ำข้างโน้น เพราะเขาทั้งหลายได้สร้างเสารูปเคารพของเขา เป็นเหตุให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ			
1Kn	14	16	และพระองค์จะทรงมอบอิสราเอลไว้เพราะบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม ซึ่งเขาได้กระทำบาปและกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย"
1Kn	14	17	แล้วมเหสีของเยโรโบอัมทรงลุกขึ้นเสด็จออกไป และมาถึงเมืองที่รซาห์ และเมื่อพระนางเสด็จถึงธรณีทวาร กุมารก็ถึงแก่กรมลา
1Kn	14	18	และอิสราเอลทั้งปวงก็ฝังศพเธอและไว้ทุกข์ให้เธอ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาคิยาห์ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของ
พระองค์			
1Kn	14	19	ฝ่ายราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัมกล่าวถึงว่าพระองค์ทรงทำศึก และทรงครอบครองอย่างไรนั้น ดูกิด ก็บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่ง
กษัตริย์ประเทศอิสราเอล			
1Kn	14	20	เวลาที่เยโรโบอัมครอบครองนั้นเป็นยี่สิบสองปี และพระองค์ก็ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และนาคับราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้น
ครองแทน			
1Kn	14	21	ฝ่ายเรโโบอัมราชโอรสของซาโลมอนทรงครอบครองอยู่ในยูดาห์ เมื่อเรโโบอัมขึ้นครองนั้น มีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา และทรงครอง
ในเยรูซาเล็มสิบเจ็ดปี เป็นนครซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกจากบรรดาตระกูลอิสราเอล เพื่อจะสถาปนาพระนามของพระองค์ที่นั่น พระชนม์ของกษัตริย์มีพระนามว่านาอามาห์คนอัมโมน			
1Kn	14	22	และยูดาห์ได้กระทำไว้ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายได้ช่วยให้พระองค์หวนหันด้วยบาปทั้งหลายที่เขาได้กระทำ ซึ่ง
มากกว่าบาปทั้งสิ้นที่บรรพบุรุษของเขาได้กระทำเสียอีก			
1Kn	14	23	เพราะเขาได้สร้างปุษนียสถานสูงด้วย และเสาคัดศีลพิธี และเสารูปเคารพสำหรับตัวเขาไว้บนเนินเขาสูงๆทุกเนิน และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น
1Kn	14	24	และมีคเทยในแผ่นดินนั้นด้วย และเขาได้กระทำตามบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไป
ให้พื้นหน้าประชาชนอิสราเอล			
1Kn	14	25	ต่อมาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโโบอัม ซิซกษัตริย์อียิปต์ได้ขึ้นมารบกรุงเยรูซาเล็ม
1Kn	14	26	ท่านได้เก็บทรัพย์สมบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติในพระราชวังของกษัตริย์ ท่านได้เก็บไปเสียทุกอย่าง และท่านได้
เก็บโลหทองคำซึ่งซาโลมอนได้สร้างนั้นไปหมดด้วย			
1Kn	14	27	และกษัตริย์เรโโบอัมได้กระทำโลหทองสัมฤทธิ์แทนไว้ และมอบไว้ในมือของพวกทหารรักษาพระองค์ผู้เฝ้าทวารพระราชวัง
1Kn	14	28	เมื่อกษัตริย์เสด็จเข้าไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทหารรักษาพระองค์ก็ถือโล่อก แล้วนำกลับไปเก็บไว้ในห้องทหารรักษาพระองค์ตาม
เดิม			
1Kn	14	29	ฝ่ายพระราชกิจนอกนั้นของเรโโบอัม และสรรพสิ่งที่ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
1Kn	14	30	มีสงครามระหว่างเรโโบอัมและเยโรโบอัมเสมอไป
1Kn	14	31	และเรโโบอัมก็ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด พระนามของพระชนม์
ของพระองค์คือนาอามาห์คนอัมโมน และอาบิยัมราชโอรสก็ขึ้นครองแทน			
1Kn	15	1	ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท อาบิยัมได้ขึ้นครองเหนือประเทศยูดาห์
1Kn	15	2	พระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มสามปี พระนามของพระชนม์คือนาอากาห์ธิดาของอาบิชาโลม
1Kn	15	3	พระองค์ดำเนินตามการบาปทุกอย่างซึ่งราชบิดาของพระองค์ได้กระทำต่อพระพักตร์พระองค์ และพระทัยของพระองค์ก็ไม่บริสุทธิ์ต่อพระเย
โฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังพระทัยของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์			
1Kn	15	4	อย่างไรก็ดีเพื่อทรงเห็นแก่ดาวิดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงประทานประทิปแก่พระองค์ในเยรูซาเล็ม คือทรงตั้งราชโอรสแทน
และเพื่อทรงสถาปนาเยรูซาเล็ม			
1Kn	15	5	เพราะว่าดาวิดทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และมีได้ทรงหันไปจากสิ่งใด ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่พระองค์
ตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์ นอกจากเรื่องอูรีอาห์คนฮิตไตต์			
1Kn	15	6	มีศึกระหว่างเรโโบอัมกับเยโรโบอัมตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์
1Kn	15	7	ราชกิจนอกนั้นของอาบิยัมและสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ และมีการ
ศึกระหว่างอาบิยัมและเยโรโบอัม			
1Kn	15	8	และอาบิยัมก็ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษและเขาก็ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอาสราราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครอง
แทน			
1Kn	15	9	ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลเยโรโบอัมกษัตริย์ของอิสราเอล อาสาได้ขึ้นครองเหนือประเทศยูดาห์
1Kn	15	10	และพระองค์ทรงครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระอัยกีของพระองค์คือนาอากาห์ธิดาของอาบิชาโลม

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	15	11	และอาสาทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ ดังดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำนั้น
1Kn	15	12	พระองค์ทรงกวาดล้างกะเทยเสียจากแผ่นดิน และรื้อถอนรูปเคารพทั้งสิ้น ซึ่งบรรพบุรุษได้กระทำไว้ก่อนเสีย
1Kn	15	13	และพระองค์ทรงถอดหมวกอาภรณ์พระอียิปต์ออกจากตำแหน่งพระราชาชนนี้ เพราะพระนางมีรูปเคารพหน้าเกลียดน่าชังสร้างไว้ในเสารูปเคารพ
และอาสาทรงฟื้นฟูรูปเคารพของพระนางลง และทรงเผาเสียที่ลัธราซิดโรน			
1Kn	15	14	แต่มิได้ทรงรื้อป้อมีสถานสูงเหล่านั้น ถึงอย่างนั้นพระทัยของอาสาภิรมย์ต่อพระเยโฮวาห์ตลอดรัชสมัยของพระองค์
1Kn	15	15	พระองค์ทรงนำเงิน ทองคำและเครื่องใช้ต่างๆ อันเป็นสัญญาถวายของราชบิดาของพระองค์ และของสัญญาถวายของพระองค์เองมายังพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์			
1Kn	15	16	มีการศึกระหว่างอาสาและบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตลอดสมัยของพระองค์ทั้งสอง
1Kn	15	17	บาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงยกไปต่อสู้กับยูดาห์ และได้สร้างเมืองรามาห์ เพื่อมิให้ผู้ใดเข้าไปฝ่าหรือออกมาจากอาศาศษัตริย์แห่งยู
ดาห์			
1Kn	15	18	แล้วอาสาทรงนำเงินและทองคำ ซึ่งเหลืออยู่ในทรัพย์สิ้นแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สิ้นของพระราชวัง มอบไว้ในมือของข้า
ราชการของพระองค์ และกษัตริย์อาสาทรงใช้เขาไปฝ่าเบนฮาดัดโอรสของทับริมโมน ผู้เป็นโอรสของเฮซีโอนกษัตริย์แห่งซีเรีย ผู้อยู่ในเมืองดามัสกัสว่า			
1Kn	15	19	" มีพันธมิตรระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ ระหว่างพระชนกของข้าพระองค์และพระชนกของพระองค์ ดูก่อน ข้าพระองค์ได้ส่ง
บรรณาการเป็นเงินและทองคำมายังพระองค์ ขอพระองค์เสด็จไปเลิกพันธมิตรกับบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลเสีย เพื่อเราจะได้อยู่กับทักลับ ไปเสียจากข้าพระองค์"			
1Kn	15	20	แล้วเบนฮาดัดก็ทรงฟังกษัตริย์อาสาและส่งผู้บังคับบัญชาทหารของพระองค์ไปรบหัวเมืองอิสราเอล และได้โจมตีเมืองอียอน ดาน อาเบลเบธ
มาอาคาห์ และหมดท้องถื่นคีนเนโรท และหมดดินแดนเนฟทาไล			
1Kn	15	21	และอยู่มาเมื่อบาอาซาทรงได้ยินแล้ว พระองค์ก็ทรงหยุดสร้างเมืองรามาห์ และพระองค์ประทับที่เมืองทิรซาห์
1Kn	15	22	แล้วกษัตริย์อาสาทรงประกาศไปทั่วยูดาห์ไม่วันผู้ใดเลย เขาทั้งหลายก็มารื้อเอาหินของเมืองรามาห์ และตัวไม้ของเมืองนั้นซึ่งบาอาซาทรง
สร้างค้างอยู่ กษัตริย์อาสาทรงเอามาสร้างเมืองเกบาแห่งเบนยามินและเมืองมิสป้าห์			
1Kn	15	23	พระราชกิจนอกนั้นของอาสา ทั้งยทรพลงทั้งสิ้นของพระองค์ และบรรดาสีงซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และหัวเมืองซึ่งพระองค์ทรงสร้าง มิได้
บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ แต่เมื่อทรงพระชนาแล้วก็เกิดพระโรครุนที่พระบาท			
1Kn	15	24	และอาสาทรงลวงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ที่ในนครดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเย
โฮซาฟีทราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน			
1Kn	15	25	นาดับราชโอรสของเยโรโบอัมได้เริ่มครองเหนืออิสราเอลในปีที่สองแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ทรงครองเหนืออิสราเอล
สองปี			
1Kn	15	26	พระองค์ทรงกระทำไว้ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในทางแห่งราชบิดาของพระองค์ และในบาปซึ่งพระองค์ทรง
กระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย			
1Kn	15	27	บาอาซาบุตรชายอาหิยาห์วงศ์วานของอิสราเอล คิดกบฏต่อพระองค์ และบาอาซาทรงประหารพระองค์เสียที่กิบเบโรน ซึ่งเป็นแดนเมืองของ
ฟิลิสเตีย เพราะนาดับและคนอิสราเอลทั้งสิ้นกำลังล้อมเมืองกิบเบโรนอยู่			
1Kn	15	28	ดังนั้นบาอาซาจึงสำเร็จโทษพระองค์เสียในปีที่สามแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์แห่งยูดาห์และขึ้นครองแทน
1Kn	15	29	ต่อมาพอพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ก็ทรงประหารราชวงศ์ของเยโรโบอัมเสียสิ้น ไม่มีผู้ใดของเยโรโบอัมรอดมาสักคนทีเดียว พระองค์ทำลาย
เสียสิ้น ตามพระดำรัสแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโหลผู้รับใช้ของพระองค์			
1Kn	15	30	เป็นเพราะบาปทั้งหลายซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงกระทำ และซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย และเพราะพระองค์ทรงกระทำให้
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลทรงพระพิโรธ			
1Kn	15	31	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของนาดับ และบรรดาสีงซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์แห่งอิสราเอลหรือ
1Kn	15	32	มีศึกระหว่างอาสาและบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลตลอดสมัยของพระองค์ทั้งสอง
1Kn	15	33	ในปีที่สามแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์แห่งยูดาห์ บาอาซาบุตรชายอาหิยาห์ได้ทรงเริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นที่เมืองทิรซาห์ และได้ทรง
ครอบครองอยู่ที่สิบลิปี			
1Kn	15	34	พระองค์ทรงกระทำไว้ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และดำเนินในมรรคาของเยโรโบอัม และในบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอล
ทำบาปด้วย			
1Kn	16	1	พระวณะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงเยชูบุตรชายฮานานีกว่าโทษบาบาว่า
1Kn	16	2	" ในเมื่อเราได้ขีดขี้เจ้าขึ้นมาจากดวงกลี และกระทำให้เจ้าเป็นประมุขเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา และเจ้าได้ดำเนินตามมรรคาของเยโร
โบอัม และได้กระทำให้อิสราเอลประชาชนของเราทำบาปด้วย กระทำให้เราโกรธด้วยบาปของเขาทั้งหลาย			
1Kn	16	3	ดูก่อน เราจะกวาดล้างผู้อยู่ภายหลังบาบาและผู้อยู่ภายหลังราชวงศ์ของเขาเสียอย่างสิ้นเชิง และกระทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนกับราชวงศ์
ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท			
1Kn	16	4	ผู้ใดในราชวงศ์บาบาที่ตายในเมืองสนัจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่งนา นกในอากาศจะกิน"
1Kn	16	5	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของบาบา และบรรดาสีงที่พระองค์ได้กระทำ และยทรพลงของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่ง
กษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ			
1Kn	16	6	และบาอาซากษัตริย์ภายหลังไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ที่เมืองทิรซาห์ และเอลาห์ราชโอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์
1Kn	16	7	นอกจากนั้นพระวณะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงโดยผู้พยากรณ์เยชูบุตรชายฮานานีกว่าโทษบาบาและเชื้อวงศ์ของพระองค์ ทั้งเรื่อง
ความชั่วทั้งสิ้นซึ่งพระองค์กระทำในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นกรายวิสัยให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธด้วยพระราชกิจจากพระหัตถ์ของพระองค์ ในกรที่เหมือนกับราชวงศ์ของเยโร			
โบอัม และเพราะพระองค์ได้ทรงฆ่าเยโรโบอัมด้วย			
1Kn	16	8	ในปีที่ยีลิมหกแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์ของยูดาห์ เอลาห์โอรสของบาบาทรงเริ่มขึ้นครองเหนืออิสราเอลในเมืองทิรซาห์ และทรงครอบครองอยู่
สองปี			
1Kn	16	9	แต่คิมรีข้าราชการของพระองค์ ผู้บัญชาการกองรถของพระองค์ครั้งหนึ่ง ได้คึดกบฏต่อพระองค์เมื่อพระองค์ประทับที่เมืองทิรซาห์
พระองค์ทรงตั้งจนมาในเรือนของอาราษผู้ครอบครองราชสำนักในทิรซาห์			
1Kn	16	10	คิมรีได้เข้ามาฟันพระองค์ล้มลง และประหารพระองค์เสีย ในปีที่ยีลิมเจ็ดแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์ของยูดาห์แล้วก็ขึ้นครองแทนพระองค์
1Kn	16	11	และอยู่มาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองราชย์ ที่นที่ที่พระองค์เสด็จประทับบนราชบัลลังก์ พระองค์ทรงสังหารราชวงศ์ของบาบาเสียสิ้น
พระองค์มิได้ทรงเหลือไว้สักคนหนึ่งที่ยีสลาระรดกำแพงได้ ไม่ว่าจะเป็นญาติหรือมิตรสหายของบาบา			
1Kn	16	12	คิมรีทรงทำลายราชวงศ์ของบาบาทั้งหมดตั้งนี้และ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยเยชูผู้พยากรณ์กล่าวโทษบาบา
1Kn	16	13	เหตุด้วยบาปทั้งสิ้นของบาบา และบาปของเอลาห์ราชโอรสของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทั้งสองได้กระทำบาป และซึ่งพระองค์ทั้งสองได้กระทำ
ให้ชนอิสราเอลทำบาปด้วย กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงกริ้วด้วยเรื่องความหยิ่งโสของพระองค์ทั้งสองนั้น			
1Kn	16	14	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเอลาห์ และบรรดาสีงซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล
หรือ			
1Kn	16	15	ในปีที่ยีลิมเจ็ดแห่งรัชกาลอาสาษัตริย์ประเทศยูดาห์ คิมรีทรงครอบครองเจ็ดวัน ณ เมืองทิรซาห์ ฝ่ายพวกพลได้ตั้งค่ายรบเมืองกิบเบโรน ซึ่ง
เป็นของคนฟิลิสเตีย			
1Kn	16	16	และพวกพลซึ่งตั้งค่ายอยู่นั้น ได้ยินเขากลากันว่า " คิมรีได้กบฏและท่านได้ปลงพระชนม์กษัตริย์เสียแล้ว " เพราะฉะนั้นอิสราเอลทั้งปวงก็
สถาปนาอมรี ผู้บัญชาการกองทัพให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลในวันนั้นที่ในค่าย			
1Kn	16	17	อมรีจึงเสด็จขึ้นไปจากกิบเบโรน และอิสราเอลทั้งปวงก็ขึ้นไปด้วย เขาทั้งหลายเข้าล้อมเมืองทิรซาห์
1Kn	16	18	และต่อมาเมื่อคิมรีทรงเห็นว่าเมืองนั้นถูกยึดแล้วก็เสด็จเข้าไปในพระราชวังแห่งราชสำนักและทรงเผาราชสำนักถลอก
1Kn	16	19	เหตุด้วยบาปทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้ คือทรงกระทำไว้ในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดำเนินอยู่ในมรรคาของเยโรโบอัม และ
ด้วยเหตุบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำ คือทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	18	10	พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระชนม์ม้อยแน่ฉันใด ไม่มีประชาชนชาติหรือราชอาณาจักรใด ที่เจ้านายของข้าพเจ้ามิได้ส่งคนไปเสาะหาท่าน และเมื่อเขาทั้งหลายกราบทูลว่า `เขาไม่มียูที่นี้ พระเจ้าข้า' พระองค์ก็ให้ประชาชนชาติหรือราชอาณาจักรปฏิญาณว่าเขาทั้งหลายมิได้พบท่าน
1Kn	18	11	และคราวนี้ท่านกล่าวว่า `จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า "ดูเถิด เอลิยาห์อยู่ที่นี้"
1Kn	18	12	อยู่มากพอข้าพเจ้าไปจากท่านแล้ว พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะมาหาท่านไป ณ ที่ใดข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าไปทูลอาหับ และพระองค์หาท่านไม่พบ พระองค์ก็จะทรงประหารข้าพเจ้าเสีย ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านมาเฝ้าพระเยโฮวาห์ตั้งแต่หนุ่มๆมา
1Kn	18	13	ไม่มีผู้ใดเรียนเจ้านายของข้าพเจ้าดอกหรือว่า ข้าพเจ้าได้กระทำสิ่งใดเมื่อเยเซเบลประหารผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์เสีย และข้าพเจ้าได้ซ่อนผู้พยากรณ์หนึ่งร้อยคนของพระเยโฮวาห์ไว้ตามถ้ำแห่งละห้าสิบคน และเลี้ยงเขาด้วยขนมปังและน้ำ
1Kn	18	14	และคราวนี้ท่านบอกว่า `จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า "ดูเถิด เอลิยาห์อยู่ที่นี้"' แล้วพระองค์ก็จะทรงประหารข้าพเจ้าเสีย
1Kn	18	15	และเอลิยาห์กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จอมโยธาผู้ซึ่งข้าพเจ้าปฏิบัติอยู่ทรงพระชนม์ม้อยแน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะแสดงตัวของข้าพเจ้าแก่อาหับในวันนี้แน่"
1Kn	18	16	โอบอดิหิงส์ไปเฝ้าอาหับและทูลพระองค์ อาหับก็เสด็จไปพบเอลิยาห์
1Kn	18	17	และอยู่มากเมื่ออาหับทูลพระเนตรเห็นเอลิยาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า "นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล"
1Kn	18	18	และท่านจึงทูลว่า "ข้าพระองค์มิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่พระองค์ได้กระทำ และราชวงศ์บิดาของพระองค์ เพราะว่าพวกพระองค์ได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และติดตามพระบาอัล
1Kn	18	19	เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงสั่งให้บรรดาชนอิสราเอลมาพบข้าพระองค์ที่ภูเขาการเมล ทั้งผู้พยากรณ์ของพระบาอัลสี่ร้อยห้าสิบคนนั้น และผู้พยากรณ์ของเสารูปเคารพสี่ร้อยคนนั้น ผู้ซึ่งรับประทานที่โต๊ะเสวยของพระนางเยเซเบล"
1Kn	18	20	อาหับจึงทรงส่งไปยังคนอิสราเอลทั้งปวง และชนมนัผู้พยากรณ์ที่ภูเขาการเมล
1Kn	18	21	และเอลิยาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า "ท่านทั้งหลายจะขยับขย่อนอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้นานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าจงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด" และประชาชนไม่ตอบท่านสักคำเดียว
1Kn	18	22	แล้วเอลิยาห์พูดกับประชาชนว่า "ตัวข้าพเจ้า คือข้าพเจ้าแต่ผู้เดียวเป็นผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ที่เหลืออยู่ แต่ผู้พยากรณ์พระบาอัลมีสี่ร้อยห้าสิบคน
1Kn	18	23	ขอให้เขามอบวัวผู้แกะเราสองตัว แล้วขอให้เขาทั้งหลายเลือกวัวเป็นของเขาตัวหนึ่งฟืนเป็นท่อนๆ วางไว้บนกองฟืนแต่อย่าใส่ไฟ และข้าพเจ้าจะเตรียมวัวผู้อีกตัวหนึ่งนั้นวางไว้บนฟืน และไม่ให้ไฟ
1Kn	18	24	และท่านทั้งหลายจงร้องออกพระนามพระของท่าน และข้าพเจ้าจะร้องออกพระนามพระเยโฮวาห์ พระเจ้าองค์ที่ทรงตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละทรงเป็นพระเจ้า" และประชาชนทั้งปวงก็ตอบว่า "อย่างที่สุดก็ดีแล้ว"
1Kn	18	25	แล้วเอลิยาห์พูดกับผู้พยากรณ์ของพระบาอัลว่า "จงเลือกวัวผู้ตัวหนึ่งสำหรับท่านและเตรียมเสียก่อน เพราะพวกท่านมากคนด้วยกัน จงร้องออกพระนามพระของท่าน แต่อย่าใส่ไฟ"
1Kn	18	26	เขาทั้งหลายก็เอาวัวผู้ที่เขานำมาให้และเขาทั้งหลายก็จัดเตรียมและร้องออกพระนามพระบาอัล ตั้งแต่เวลาเช้าจนเที่ยงกล่าวว่า "ข้าแต่พระบาอัล ขอสดับพวกข้าพเจ้าเถิด" แต่ก็ไม่มีความเสียงและไม่มีใครตอบ และเขาก็โยกเขยอกอยู่รอบแท่นซึ่งเขาได้สร้างขึ้นนั้น
1Kn	18	27	ครั้นถึงเวลาเที่ยงเอลิยาห์ก็เหย้าเขาทั้งหลายว่า "ร้องให้ดังๆซี เพราะท่านเป็นพระองค์หนึ่ง ท่านกำลังสนทนาคอย หรือท่านกำลังแอบซ่อนตัวอยู่หรือท่านไปเที่ยว หรือชะรอยท่านกำลังหลับอยู่และจะต้องปลุก"
1Kn	18	28	เขาทั้งหลายก็ร้องเสียงดัง และเขือดเนินตัวเองตามธรรมเนียมของเขาด้วยมิดและหลาว จนโลหิตไหลฟุ้งออกมาตามตัว
1Kn	18	29	และต่อมาเมื่อผ่านเที่ยงวันไปแล้ว เขาก็ทำมายจนถึงเวลากวายนบขตอนเย็น แต่ไม่มีเสียง ไม่มีใครฟัง
1Kn	18	30	แล้วเอลิยาห์พูดกับประชาชนทั้งปวงว่า "จงเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า" และประชาชนทั้งปวงก็เข้ามาใกล้ท่าน และท่านก็ขอมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ที่ถูกทำลายลงนั้น
1Kn	18	31	เอลิยาห์นำศิลาสิบสองก้อนมาตามจำนวนตระกูลของบุตรชายของยาโคบ ผู้ซึ่งพระวาจะของพระเยโฮวาห์มาถึงว่า "อิสราเอลจะเป็นชื่อของเจ้า"
1Kn	18	32	และท่านได้สร้างแท่นบูชาด้วยศิลานั้นในพระนามของพระเยโฮวาห์ และท่านได้ขุดร่องรอบแท่นใหญ่พอจุมล็ดพืช ได้สองถึง
1Kn	18	33	และท่านก็วางฟืนไว้เป็นระเบียบ และฟืนวัวผู้หนึ่งเป็นท่อนๆ และวางไว้บนกองฟืน และท่านกล่าวว่า "จงเติมน้ำให้เต็มสี่ไห และเทลงบนเครื่องเผาบูชา และบนกองฟืน"
1Kn	18	34	และท่านกล่าวว่า "จงกระทำครั้งที่สอง" และเขาก็กระทำครั้งที่สอง และท่านกล่าวว่า "จงกระทำครั้งที่สาม" และเขาก็กระทำครั้งที่สาม
1Kn	18	35	และน้ำไหลรอบแท่นบูชา และท่านใส่น้ำเต็มร่อง
1Kn	18	36	และอยู่มากเมื่อถึงเวลากวายนบขตอนเย็น เอลิยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้ามาใกล้ทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัคและอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์คือพระเจ้าของอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ได้กระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระดำรัสของพระองค์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อชนชาตินี้จะทราบว่า พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้า และพระองค์ทรงเห็นจิตใจของเขาทั้งหลายกลับมามาก"
1Kn	18	37	แล้วไฟของพระเยโฮวาห์ก็ตกลงมาและไหม้เครื่องเผาบูชา และฟืนและหิน และผงคัลและเสียน้ำซึ่งอยู่ในร่อง
1Kn	18	38	และเมื่อประชาชนทั้งปวงได้เห็น เขาก็ขมหน้าลงและร้องว่า "พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า"
1Kn	18	39	และเอลิยาห์บอกเขาว่า "จงจับผู้พยากรณ์ของพระบาอัล ให้นำไปให้ลิ้นคนเดียวย" และเขาทั้งหลายก็ไปจับเขามา และเอลิยาห์ก็นำเขาลงไปที่ล้าอาราคิไซนและฆ่าเขาเสียที่นั่น
1Kn	18	40	เอลิยาห์ทูลอาหับว่า "ขอเชิญเสด็จขึ้น ไปเสวยและดื่มเถิด เพราะมีเสียงฝนกระหิมมา"
1Kn	18	41	อาหับก็เสด็จขึ้น ไปเสวยและดื่ม และเอลิยาห์ก็ขึ้นไปที่ยอดภูเขาการเมล ท่านก็โน้มตัวลงถึงดิน ขมหน้าระหว่างเขา
1Kn	18	42	และท่านสั่งคนใช้ของท่านว่า "จงลุกขึ้นมองไปทางทะเล" เขาก็ลุกขึ้นมองและตอบว่า "ไม่มีอะไรเลย" และท่านบอกว่า "จงไปดูอีกเจ็ดครั้ง"
1Kn	18	43	และอยู่มากเมื่อถึงครั้งที่เจ็ดเขาบอกว่า "ดูเถิด มีเมฆก้อนหนึ่งเล็กเท่าฝ่ามือผ่นขึ้นมาจากทะเล" และท่านก็บอกว่า "จงไปทูลอาหับว่า `ขอทรงเตรียมราชรถและเสด็จลงไปเพื่อพระองค์จะไม่ติดฝน'"
1Kn	18	44	และอยู่มากอีกครู่หนึ่งท้องฟ้าก็มืด ไปด้วยเมฆและลม และมีฝนหนัก อาหับก็ทรงรถเสด็จไปยังเมืองอิสราเอล
1Kn	18	45	และพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ทรงสถิตย์อยู่บนเอลิยาห์ และท่านก็คาดเอวของท่านไว้ และวิ่งขึ้นหน้าอาหับ ไปถึงทางเข้าเมืองอิสราเอล
1Kn	19	1	อาหับจึงบอกเยเซเบลตามการทั้งสิ้นซึ่งเอลิยาห์ได้กระทำ และเรื่องที่ท่านได้ฆ่าผู้พยากรณ์ทั้งหมดเสียด้วยดาบ
1Kn	19	2	แล้วเยเซเบลก็รับสั่งให้ผู้สื่อสารไปหาเอลิยาห์ว่า "ถ้าพรุ่งนี้เวลานี้ เรามิได้กระทำชีวิตของเจ้าให้เหมือนอย่างชีวิตของคนเหล่านั้นแล้ว ก็ให้พระทั้งหลายลงโทษเรา และยิงหนักกว่า"
1Kn	19	3	เมื่อท่านทราบแล้วก็ลุกขึ้นหนี ไปเอาชีวิตรอด และมาถึงเบเออร์เชบาเขตประเทศยูดาห์ และละคนใช้ของท่านไว้ที่นั่น
1Kn	19	4	แต่ตัวท่านเองก็เดินเข้าถิ่นทุรกันดาร ไปเป็นระยะทางวันหนึ่งมาน้อยยี่สิบวัน และท่านทูลขอให้ตัวท่านตายเสียที่ ว่า "พอแล้วพระองค์เจ้าข้า ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ขอเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ก็ไม่ได้ไปกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์"
1Kn	19	5	และท่านก็นอนลงหลับอยู่ใต้ต้นซาก ดูเถิด มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาถูกต้องท่าน และพูดกับท่านว่า "ลุกขึ้นรับประทานซี"
1Kn	19	6	และท่านก็มองดู ดูเถิด ทรายที่ศีรษะของท่านมีขนมปังที่ปังบนก้อนหินร้อนและมีน้ำในภาชนะหนึ่ง ท่านก็รับประทานและดื่ม และนอนลงอีก
1Kn	19	7	และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็มาอีกเป็นครั้งที่สอง ถูกต้องท่านแล้วว่า "ลุกขึ้นรับประทานซี เพราะว่าทางเดินนั้นเกินกำลังของท่าน"
1Kn	19	8	และท่านก็ลุกขึ้นรับประทานและดื่ม และเดินไปด้วยกำลังของอาหารนั้นสี่สิบวันสี่สิบคืนถึงไฮเรบภูเขาของพระเจ้า
1Kn	19	9	ที่นั่นท่านมาถึงถ้ำแห่งหนึ่งก็เข้าพักอยู่ และดูเถิด พระวาจะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่าน และพระองค์ตรัสกับท่านว่า "เอลิยาห์เอ๋ย เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี่"
1Kn	19	10	ท่านทูลว่า "ข้าพระองค์ร่อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธายิ่งนัก เพราะประชาชนอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ฟัง

The Holy Bible in Thai (KJV)

แทนบูชาของพระองค์ลงเสีย และประหารผู้พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วยดาบ และข้าพระองค์ ข้าพระองค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และเขาทั้งหลายแสวงชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไปเสีย"		
1Kn	19	11 และพระองค์ตรัสว่า "จงออกไปเถิด ไปยืนอยู่นอกชาติต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์" และดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงผ่านไป และลมใหญ่อัน
แรงกล้าได้พัดพายุเขา และทำให้หินแตกเป็นก้อนๆต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แต่พระเยโฮวาห์มิได้สถิตในลมนั้น ภายหลังลมก็แผ่นดินไหว แต่พระเยโฮวาห์หาทรงสถิตในแผ่นดินไหว		
นั้นไม่		
1Kn	19	12 ภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟ แต่พระเยโฮวาห์หาทรงสถิตในไฟนั้นไม่ ภายหลังไฟก็มีเสียงเบาๆ
1Kn	19	13 และเมื่อเอเลียห์ได้ยืน ท่านก็เอาผ้าคลุมหน้าไว้ ออกไปยืนอยู่ที่ปากถ้ำ และดูเถิด มีเสียงมาทูลท่านว่า "เอเลียห์เอ๋ย เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี้"
1Kn	19	14 ท่านทูลว่า "ข้าพระองค์ร่อนรนเพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาอันยิ่งใหญ่ เพราะว่าประชาชนอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ พัง
แทนบูชาของพระองค์ลงเสีย และประหารผู้พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วยดาบ และข้าพระองค์ ข้าพระองค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และเขาทั้งหลายแสวงชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไปเสีย"		
1Kn	19	15 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า "ไปเถิด จงกลับไปตามทางของเจ้าถึงถิ่นทุรกันดารตามมัสกัส และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว เจ้าจงเฝ้าซาบาเอลไว้
ให้เป็นเกียรติยศเหนือประเทศซีเรีย		
1Kn	19	16 และเยชูบตรนิมซินั้น เจ้าจงเฝ้าให้เป็นเกียรติยศเหนืออิสราเอล และเอลีซาบุตรซาฟีทชาวอาเบลเมโฮลาห์ เจ้าจงเฝ้าตั้งไว้ให้เป็นผู้พยากรณ์
แทนเจ้า		
1Kn	19	17 และต่อมาผู้ที่รอดจากดาบของซาบาเอล เยชูบมาเสียบ และผู้ที่รอดจากดาบของเยชู เอลีซาจะมาเสียบ
1Kn	19	18 แต่เรายังมีเหลือจิตพ้นคนไว้ในอิสราเอล คือทุกชายซึ่งมิได้น้อมลงต่อพระบาอัล และทุกปากซึ่งมิได้จุ่มปูนี้น"
1Kn	19	19 ท่านก็ออกไปจากที่นั้นพบเอลีซาบุตรซาฟีท ผู้กำลังไถนาอยู่ด้วยวัวสิบสองคู่เดินอยู่ข้างหน้าและท่านอยู่กับวัวคู่ที่สิบสอง เอลีซาก็ผ่านไป
ทิ้งเสื่อคลุมบนท่าน		
1Kn	19	20 ท่านก็ละวัวเหล่านั้นวิ่งตามเอลีซาไปและกล่าวว่า "ขอให้ข้าพเจ้าไปจุ่มลาบิตามารดาของข้าพเจ้าก่อน และข้าพเจ้าจะติดตามท่านไป" เอ
เลียห์จึงกล่าวกับเอลีซาว่า "กลับไปเถิด เพราะฉันได้ทำอะไรแก่ท่าน"		
1Kn	19	21 และเอลีซาก็กลับจากติดตามเอลีซาหับวัวคู่ที่นั้นฆ่าเสียเอาเครื่องแอกต้มเนื้อวัว และให้แก่ประชาชนและเขาก็รับประทาน แล้วเอลีซาก็ลุกขึ้น
ตามเอลีซาห์ไปและปรนนิบัติท่าน		
1Kn	20	1 เบนฮาดัดกษัตริย์ซีเรียได้ประชุมกองทัพทั้งปวงของท่าน มีกษัตริย์สามสิบสององค์ขึ้นกับท่าน ทั้งม้าและรถรบ และท่านก็ขึ้นไปล้อมสะมาเรีย
ล้อมกับเมืองนั้น		
1Kn	20	2 และท่านได้ส่งผู้สื่อสารเข้าไปในเมืองหาหีบกษัตริย์อิสราเอล กล่าวแก่พระองค์ว่า "เบนฮาดัดว่าดังนี้ว่า
1Kn	20	3 เงินและทองคำของท่านเป็นของเรา บรรดาภรรยาและเด็ก ๆ ที่ดีที่สุดในท่านก็เป็นของเราด้วย"
1Kn	20	4 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบไปว่า "ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพเจ้า ดั่งที่ท่านว่ามานั้นแหละ ข้าพเจ้าเป็นของท่าน ทั้งที่ข้าพเจ้ามีอยู่
นั้นด้วย"		
1Kn	20	5 บรรดาผู้สื่อสารได้กลับมาอีกกล่าวว่า "เบนฮาดัดกล่าวดังนี้ว่า ข้าพเจ้าส่งขามายังท่านว่า "จงส่งเงินและทองคำของท่าน ภรรยาและเด็ก
ของท่าน ไปให้ข้าพเจ้า"		
1Kn	20	6 แต่ข้าพเจ้าจะส่งข้าราชการของข้าพเจ้าไปหาท่านพรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ เขาทั้งหลายจะค้นวังของท่าน ทั้งบ้านเรือนข้าราชการของท่าน สิ่งใด
ที่เป็นที่ขอบตาของท่าน เขาจะหยิบเอาไป"		
1Kn	20	7 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ทั้งปวงของแผ่นดินตรัสว่า "ขอตรงดูเถิด ดูว่าชายผู้นี้หาขงก่อความลำบาก เพราะเขา
ให้คนมารับเมียและลูกของฉัน ทั้งเงินและทองคำของฉัน และฉันก็ได้ปฏิเสฐเขา"		
1Kn	20	8 บรรดาผู้ใหญ่และประชาชนทั้งสิ้นก็ทูลพระองค์ว่า "ขออย่าทรงฟังหรือทรงยินยอมพะยะคะ"
1Kn	20	9 พระองค์จึงรับสั่งแก่ผู้สื่อสารของเบนฮาดัดว่า "จงไปทูลกษัตริย์ เจ้านายของข้าพเจ้าว่า บรรดาสิ่งที่ท่านเอาจากผู้รับใช้ของท่านในครั้งแรก
นั้น ข้าพเจ้าจะกระทำตาม แต่สิ่งนี้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามไม่ได้"		
1Kn	20	10 และผู้สื่อสารก็จากไปและกลับมารายงาน
เบนฮาดัดส่งข่าวกลับมาว่า "ถ้าผมคิดเห็นสะมาเรียจะพอแก่คนที่ติดตามข้าพเจ้าผมกลัวคนละหีบมือหนึ่ง ก็ขอให้พระทั้งหลายลงโทษข้าพเจ้า		
และยิ่งหนักกว่า"		
1Kn	20	11 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบไปว่า "ขอทูลท่านว่า ขอท่านผู้ซึ่งสวมเกราะ อย่าอวดอ้างอย่างผู้ที่ถือดาบแล้วเลย"
1Kn	20	12 ต่อมาเมื่อเบนฮาดัดได้ยินข่าวนี้ขณะที่ตั้งมอยู่กับบรรดากษัตริย์ทั้งหลายที่ในทับอาศัย ท่านก็สั่งข้าราชการของท่านว่า "จงเข้าประจำที่" และ
เขาทั้งหลายก็เข้าประจำที่เพื่อต่อสู้กับเมืองนั้น		
1Kn	20	13 ดูเถิด ผู้พยากรณ์คนหนึ่งเข้ามาใกล้อาหีบกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าเห็นกองทัพใหญ่หรือ ดูเถิด เราจะมอบ
ไว้ในมือของเจ้าในวันนี้ เจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์"		
1Kn	20	14 และอาหีบตรัสว่า "ทรงใช้ใครทำ" เขาทูลว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ด้วยมือของมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดทั้งหลาย" แล้ว
พระองค์ตรัสว่า "ใครจะเริ่มรบ" เขาทูลตอบว่า "พระองค์พะยะคะ"		
1Kn	20	15 พระองค์จึงทรงจัดมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดเหล่านั้นซึ่งมีสองร้อยสามสิบสองคนด้วยกัน และภายหลังทรงจัดพลทั้งหมดคือบรรดา
คนอิสราเอลรวมพลเจ็ดพันคน		
1Kn	20	16 เขาทั้งหลายยกออกไปในเวลาเที่ยงวัน ฝ่ายเบนฮาดัดกำลังดื่มเมาน้อยในทับอาศัย ทั้งท่านและกษัตริย์อีกสามสิบสององค์ที่ช่วยท่าน
1Kn	20	17 พวกรวมมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดได้ยกออกไปก่อน เบนฮาดัดก็ส่งออกไป เขาทั้งหลายรายงานท่านว่า "มีคนยกออกมาจากสะมา
เรีย"		
1Kn	20	18 ท่านจึงว่า "ถ้าเขาออกมาด้วยสันติจงจับเขามาเป็นๆ หรือถ้าเขาออกมาทำศึกจงจับเขามาเป็นๆ"
1Kn	20	19 คนเหล่านี้จึงออกไปจากเมืองคือพวกรวมมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัด และกองทัพซึ่งติดตามคนเหล่านี้
1Kn	20	20 และต่างก็มาสู้รบของตน คนซีเรียหนึ่งและคนอิสราเอลไล่ติดตามเขาไป แต่เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงม้าหนีไปกับทหารม้า
1Kn	20	21 กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ออกไปโจมตีม้าและรถรบ และประหารชนซีเรียเสียอย่างใหญ่โต
1Kn	20	22 แล้วผู้พยากรณ์ผู้นั้นได้เข้ามาใกล้กษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลพระองค์ว่า "มาเถิด ขอเสริมกำลังของพระองค์ และตริกรวดว่าพระองค์จะทรง
กระทำประการใด เพราะสิ้นปีนี้กษัตริย์แห่งซีเรียจะยกกองทัพมาสู้กับพระองค์อีก"		
1Kn	20	23 ข้าราชการของกษัตริย์แห่งซีเรียทูลท่านว่า "พระทั้งหลายของเขาคือพระแห่งภูเขา เขาทั้งหลายจึงแข็งกว่าเรา แต่ขอให้เราสู้รบกับเขาในที่
ราบ แล้วเราจะต้องแข็งกว่าเขาแน่นอนทีเดียว		
1Kn	20	24 ขอกระทำอย่างนี้ ขอปลดกษัตริย์เสียทุกองค์จากตำแหน่งและตั้งนายทหารขึ้นแทน
1Kn	20	25 และเกณฑ์กองทัพเข้าแทนส่วนที่ล้มตายไปในคราวก่อน ม้าแทนม้า รถรบแทนรถรบ แล้วเราทั้งหลายจะสู้รบกับเขาในที่ราบ เราจะต้องแข็ง
กว่าเขาแน่นอนทีเดียว" และท่านก็ฟังเสียงของเขาทั้งหลายและกระทำตาม		
1Kn	20	26 และอยู่มาพอสิ้นปีแล้วเบนฮาดัดก็เกณฑ์ชนซีเรีย ยกขึ้นไปถึงเมืองอาเฟกเพื่อสู้รบกับอิสราเอล
1Kn	20	27 และประชาชนอิสราเอลก็ถูกเกณฑ์ และอยู่พร้อมกันหมด และยกออกไปต่อสู้กับเขา ประชาชนอิสราเอลตั้งค่ายตรงหน้าเขาเหมือนอย่างแพะ
สองฝูงเล็กๆ แต่คนซีเรียเต็มท้องทุ่งไปหมด		
1Kn	20	28 และคนของพระเจ้าคนหนึ่งได้เข้าไปใกล้และทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เพราะคนซีเรียได้กล่าวว่า พระเยโฮ
วาห์เป็นพระเจ้าแห่งภูเขา พระองค์มิได้เป็นพระเจ้าแห่งหุบเขา เพราะฉะนั้นเราจะมอบประชาชนหมู่นี้ไว้ในมือของเจ้า และเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์"		
1Kn	20	29 แล้วเขาก็ตั้งค่ายตรงข้ามกันอยู่เจ็ดวัน แล้วในวันที่เจ็ดก็ปะทะกัน ประชาชนอิสราเอลก็ฆ่าคนซีเรียซึ่งเป็นทหารราบเสียหนึ่งแสนคนในวัน
เดียว		
1Kn	20	30 เหลือนอกนั้นก็หนีเข้าเมืองอาเฟก และกำแพงเมืองล้อมทับคนที่เหลือนอกนั้นเสียสองหมื่นเจ็ดพันคน เบนฮาดัดหนีไปด้วย และเข้าไปในห้อย
ขึ้นในที่ในเมือง		
1Kn	20	31 และข้าราชการของท่านมาทูลว่า "ดูเถิด เราได้ยินว่ากษัตริย์แห่งวงศ์วานอิสราเอลเป็นกษัตริย์ที่ทรงเมตตา ขอให้เราเอาผ้ากระสอบคาดเอว
และเอาเชือกพันศีรษะของเรา และออกไปหากษัตริย์แห่งอิสราเอล ชะรอยท่านจะไว้ชีวิตของพระองค์"		
1Kn	20	32 เพราะฉะนั้นเขาจึงเอาผ้ากระสอบคาดเอวและเอาเชือกพันศีรษะ และเขาไปเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "เบนฮาดัดผู้รับใช้ของพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

สิ่งมาว่า ` ได้โปรดเถิด ขอให้ข้าพเจ้ารอดชีวิตอยู่ " และพระองค์ตรัสว่า " ท่านยังมีชีวิตหรือ ท่านเป็นน้องของเรา "	1Kn	20	33	ฝ่ายคนเหล่านั้นกำลังหาของอยู่แล้ว เขาทั้งหลายก็รีบตอบโดยเร็วว่า " พระเจ้าข้า เบนฮาดัดคนอาชญาของพระองค์ " แล้วพระองค์ตรัสว่า " ไปเถอะและนำท่านมา " แล้วเบนฮาดัดก็ออกมาหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ให้ท่านขึ้น ไปบนรถรบ
1Kn	20	34	และเบนฮาดัดทูลว่า " หัวเมืองซึ่งบิดาของข้าพเจ้ายึดเอาไปจากราชบิดาของท่านนั้น ข้าพเจ้าขอคืนให้พระองค์ พระองค์จะสร้างถนนหนทางของพระองค์ในเมืองดามัสกัสก็ได้อย่างที่บิดาข้าพเจ้าทำไว้ในสะมาเรีย " แล้วอาหับตรัสว่า " เราจะยอมให้ท่านไปตามพันธสัญญา " พระองค์จึงทำพันธสัญญากับท่าน และปล่อยท่านไป	
1Kn	20	35	มีชายคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์พบกับเพื่อนของตนตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ว่า " ได้โปรดเถอะ ขอตัดสินที " แต่ชายคนนั้นก็ปฏิเสธ ไม่ยอมตีท่าน	
1Kn	20	36	แล้วท่านจึงพูดกับเขาว่า " เพราะท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ดูกิจิต พของท่านออกไปจากข้าพเจ้า สิ่งใดตัวหนึ่งจะสังหารท่าน " พอเขาจากท่านไป สิ่งใดตัวหนึ่งก็มาพบเขาและสังหารเขาเสีย	
1Kn	20	37	แล้วท่านไปพบชายอีกคนหนึ่ง และทูลว่า " ได้โปรดเถอะ ขอตัดสินที " ชายคนนั้นได้ตีท่านและทำให้ท่านฟกช้ำ	
1Kn	20	38	ผู้พยากรณ์ผู้นั้นจึงจากไป และ ไปคอยพบกษัตริย์อยู่ที่หนทาง ใส่ซี้เก็บบนหน้าปาลอมตัวเสีย	
1Kn	20	39	พอกษัตริย์ทรงผ่านไป ท่านก็ร้องทูลกษัตริย์ว่า " ผู้รับใช้ของพระองค์เข้าไปในกลางศึก และถูกเค็ด ทหารคนหนึ่งหันมา และนำชายคนหนึ่งมาให้ข้าพเจ้าพระองค์ บอกว่า ` จระวังชายคนนีไ้วะ ถ้าเขาหลุดไปได้โดยเด็ดใดๆ ชีวิตของท่านจะต้องแทนชีวิตของเขา หรือมิฉะนั้นท่านจะต้องเสียเงินตะลันต์หนึ่ง "	
1Kn	20	40	และเมื่อข้าพเจ้าพระองค์คิดดูอยู่ที่นั่น เขาก็หายไป " กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า " โทษของเจ้าต้องเป็นอย่างนั้นแหละ เพราะเจ้าเองได้ตัดสินแล้ว "	
1Kn	20	41	แล้วท่านก็รีบเอาซี้แก้ออกจากหน้าของตน และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็จำท่านได้ว่า เป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง	
1Kn	20	42	และท่านจึงทูลพระองค์ว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า เพราะเจ้าได้ปล่อยชายคนที่อยู่ในมือของเจ้า ผู้ซึ่งเราได้กำหนดให้ทำลายนั้น ชีวิตของเจ้าจะต้องแทนชีวิตของเขา และชนชาติของเจ้าแทนชนชาติของเขา "	
1Kn	20	43	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เสด็จเข้าไปในพระราชวังด้วยอารมณ์เช่นมัวและ ไม่พอพระทัยยิ่งนัก และเสด็จมาสะมาเรีย	
1Kn	21	1	และอยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ นาโบทซาวยิสเรเอลมีสวนองุ่นอยู่ในอิสเรเอล ช่างพระราชวังของอาหับกษัตริย์แห่งสะมาเรีย	
1Kn	21	2	อาหับตรัสกับนาโบทว่า " จงให้สวนองุ่นของเจ้าแก่เราเถิด เพื่อเราจะได้ทำสวนผักเพราะอยู่ใกล้วังของเรา เราจะให้สวนองุ่นที่ดีกว่าเพื่อแลกเปลี่ยน หรือถ้าเจ้าเห็นชอบ เราจะให้เงินสมกับราคาสวนนั้น "	
1Kn	21	3	แต่นาโบททูลอาหับว่า " ขอพระเยโฮวาห์ทรงห้ามข้าพเจ้าพระองค์ในการที่จะยกมรดกของบรรพบุรุษให้แก่พระองค์ "	
1Kn	21	4	อาหับก็เสด็จเข้าไปวังด้วยอารมณ์เช่นมัวและ ไม่พอพระทัยยิ่งนัก ด้วยเรื่องทีนาโบทซาวยิสเรเอลทูลตอบพระองค์ เพราะเขาได้กล่าวว่ " ข้าพเจ้าจะไม่ให้มรดกแห่งบรรพบุรุษของข้าพเจ้าแก่พระองค์ " และพระองค์ก็เอนพระกายลงบนพระแท่น ทรงเป็นพระพิศตรไม่สลายพระกระยาหาร	
1Kn	21	5	แต่เยเซเบลมเหสีของพระองค์เข้ามาเฝ้าพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า " ไฉนพระจิตของพระองค์จึงเสียพระทัย ไม่สลายพระกระยาหาร "	
1Kn	21	6	และพระองค์ตรัสตอบพระนางว่า " เพราะเราได้พบกับนาโบทซาวยิสเรเอลว่า ` จงขายสวนองุ่นของเจ้าให้แก่เรา หรือมิฉะนั้นถ้าเจ้าพอใจ เราจะให้สวนองุ่นอีกแห่งหนึ่งแก่เจ้าเพื่อแลกกัน ' และเขาตอบว่า ` ข้าพเจ้าจะไม่ให้สวนองุ่นของข้าพเจ้าแก่พระองค์ " "	
1Kn	21	7	และเยเซเบลมเหสีของพระองค์ทูลพระองค์ว่า " พระองค์เป็นผู้ครอบครองราชอาณาจักรอิสราเอลอยู่หรือเพคะ เชิญเสด็จลุกขึ้นสลายพระกระยาหารเถิด และให้พระทัยของพระองค์รำเริง หม่อมฉันจะมอบสวนองุ่นของนาโบทซาวยิสเรเอลให้แก่พระองค์เอง "	
1Kn	21	8	พระนางจึงทรงพระอักษรในพระนามของอาหับ ประทับตราของพระองค์ส่งไปยังพวกผู้ใหญ่และขุนนางผู้อยู่ในเมืองกับนาโบท	
1Kn	21	9	พระนางทรงพระอักษรว่า " จงประกาศให้ถืออดอาหาร และตั้งนาโบทไว้ในที่สูงท่ามกลางประชาชน	
1Kn	21	10	และตั้งคนอันธพาลสองคนให้หนึ่งตรงข้ามกับเขา ให้ฟ้องเขาว่า ` เจ้าได้แข่งพระเจ้าและกษัตริย์ ' แล้วพาเขาออกไปและเอาหินขว้างเสียให้ตาย "	
1Kn	21	11	และพวกผู้ชายของเมืองนั้น คือพวกผู้ใหญ่และขุนนางผู้อาศัยอยู่ในเมืองนั้น ได้กระทำตามที่เยเซเบลมิไปถึงพวกเขา ตามที่ปรากฏในลายพระหัตถ์ซึ่งพระนางทรงมิไปถึงเขา	
1Kn	21	12	เขาได้ประกาศให้ถืออดอาหาร และได้ตั้งนาโบทไว้ในที่สูงท่ามกลางประชาชน	
1Kn	21	13	และคนอันธพาลสองคนนั้นก็เข้ามา นั่งอยู่ตรงข้ามกับเขา และคนอันธพาลนั้น ได้ฟ้องนาโบทต่อหน้าประชาชนกล่าวว่า " นาโบทได้แข่งพระเจ้าและกษัตริย์ " เขาทั้งหลายจึงพานาโบทออกไปนอกเมือง และขว้างเขาถึงตายด้วยก้อนหิน	
1Kn	21	14	แล้วเขาก็ส่งข่าวไปทูลเยเซเบลว่า " นาโบทถูกขว้างด้วยหิน เขาตายแล้ว "	
1Kn	21	15	อยู่มาพอเยเซเบลทรง ได้ยินว่านาโบทถูกขว้างด้วยหินตายแล้ว เยเซเบลจึงทูลอาหับว่า " ขอเชิญเสด็จลุกขึ้น ไปยึดสวนองุ่นของนาโบทซาวยิสเรเอล ซึ่งเขาได้ปฏิเสธ ไม่ขายให้แก่พระองค์ เพราะว่านาโบทไม่อยู่ เขาตายเสียแล้ว "	
1Kn	21	16	และอยู่มาพออาหับทรง ได้ยินว่านาโบทตายแล้ว อาหับก็ทรงลุกขึ้นไปยังสวนองุ่นของนาโบทซาวยิสเรเอล เพื่อยึดถือเป็นการมสิทธิ์	
1Kn	21	17	แล้วพระนางของพระเยโฮวาห์มายังเอลิยาห์ชาวทิชบีว่า	
1Kn	21	18	" จงลุกขึ้นแล้วล้ไปพบอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้อยู่ในสะมาเรีย ดูกิจิต เขาอยู่ในสวนองุ่นของนาโบท ที่เขาไปยึดเอาเป็นการมสิทธิ์	
1Kn	21	19	เจ้าจงพูดกับเขาว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า ท่านได้ฆ่าและได้ยึดถือเอาเป็นการมสิทธิ์ด้วยหรือ ' และเจ้าจงพูดกับเขาว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า ในที่ซึ่งสุนัขเลียโลหิตของนาโบท สุนัขจะเลียโลหิตของเจ้าด้วย ' "	
1Kn	21	20	อาหับตรัสกับเอลิยาห์ว่า " โอ คัทรูของข้าเอ๋ย เจ้าพบข้าแล้วหรือ " ท่านทูลตอบว่า " ข้าพเจ้าพบพระองค์แล้ว เพราะว่าพระองค์ยอมขายพระองค์เพื่อกระทำสิ่งชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ "	
1Kn	21	21	ดูกิจิต เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเจ้า เราจะเอาคนชั่วอายุตั้งจากเจ้าออกไปเสีย และจะขจัดคนที่ปีศาจระดกำแพงได้เสียจากอาหับ ทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล	
1Kn	21	22	และเราจะกระทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนราชวงศ์ของโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์ เพราะเจ้าได้กระทำให้เราโกรธ และเพราะเจ้าได้กระทำให้อิสราเอลท่าบาปด้วย	
1Kn	21	23	และส่วนเยเซเบล พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` สุนัขจะกินเยเซเบลข้างกำแพงอิสเรเอล ' "	
1Kn	21	24	ผู้ใดในราชวงศ์อาหับที่ตายในเมือง สุนัขจะกิน และผู้อยู่ในราชวงศ์เขาที่ตายในทุ่งนา นกในอากาศจะกิน "	
1Kn	21	25	ไม่มีผู้ใด ได้ขายตนเองเพื่อกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อย่างอาหับ ผู้ที่เยเซเบลมเหสีได้ยแหย	
1Kn	21	26	พระองค์ทรงประพุดตัวอย่างน่าสะอิดสะเอียนเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินตามรูปเคารพ ดังสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ซึ่งเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล	
1Kn	21	27	และอยู่มาเมื่ออาหับทรง ได้ยินพระวจนะเหล่านั้น พระองค์ก็ฉีกฉลองพระองค์ และทรงสวมผ้ากระสอบ และถืออดอาหาร ประทับในผ้ากระสอบ และทรงดำเนินไปมาอย่างค้อยๆ	
1Kn	21	28	และพระนางของพระเยโฮวาห์มายังเอลิยาห์ชาวทิชบีว่า	
1Kn	21	29	" เจ้าได้เห็นอาหับท่อมตัวลงต่อหน้าเราแล้วหรือ เพราะเขาได้ท่อมตัวลงต่อหน้าเรา เราจะไม่นำเหตุร้ายมาในสมัยของเขา แต่มาในสมัยบุตรชายของเขา เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเขา "	
1Kn	22	1	ประเทศซีเรียและอิสราเอล ไม่มีศึกสงครามกันอยู่สามปี	
1Kn	22	2	ต่อไปในปีที่สามเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จลงไปเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล	
1Kn	22	3	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสถามบรรดาข้าราชการของพระองค์ว่า " ท่านทราบกันหรือไม่ว่าราโมทกิเลอาดเป็นของเรา และเราได้ตั้งอยู่มิได้เอาออกมาจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย "	
1Kn	22	4	และพระองค์ตรัสกับเยโฮซาฟัทว่า " ท่านจะยกไปทำศึกที่ราโมทกิเลอาดกับข้าพเจ้าหรือ " และเยโฮซาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า " ข้าพเจ้าก็เป็นอย่างที่ท่านเป็น ประชาชนของข้าพเจ้าก็เป็นตั้งประชาชนของท่าน ม้าของข้าพเจ้าก็เป็นตั้งม้าของท่าน "	
1Kn	22	5	และเยโฮซาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า " ขอสอบถามดูพระคำรัสของพระเยโฮวาห์วันนี้เถิด "	
1Kn	22	6	แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้พยากรณ์ประมาณสี่ร้อยคน ตรัสกับเขาว่า " การที่ เราจะ ไปตราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่	

The Holy Bible in Thai (KJV)

ควรวไป" และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า "ขอเชิญเสด็จขึ้น ไปเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์"	1Kn	22	7	แต่เยโฮชาฟัททูลว่า " ที่นี้ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกซึ่งเราจะสอบถามได้แล้วหรือ"
1Kn	22	8	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮชาฟัทว่า " ยังมีชายอีกคนหนึ่งซึ่งเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์ได้คือ มีกายาห์บุตรอิมลาห์ แต่ข้าพเจ้าซึ่ง	
เขา เพราะเขาพยากรณ์แต่ความร้าย ไม่เคยพยากรณ์ความดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย" และเยโฮชาฟัททูลว่า " ขอเชิญเสด็จขึ้น ไปเถิด มีกายาห์บุตรอิมลาห์ แต่ข้าพเจ้าซึ่ง	1Kn	22	9	แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเรียกมหาตมเล็กคนหนึ่งเข้ามาตรัสสั่งว่า " ไปพามีกายาห์บุตรอิมลาห์มาเร็ว"
1Kn	22	10	ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ต่างประทับบนพระที่นั่ง ทรงฉลองพระองค์ ณ ช่องว่างตรงทางเข้าประตูเมืองสะ	
มาเรีย และผู้พยากรณ์ทั้งปวงก็พยากรณ์ถวายอยู่	1Kn	22	11	และเศเคคียาห์บุตรชายเคนาอะนาห์จึงเอาเหล็กทำเป็นเขาและพูดว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว ด้วยสิ่งเหล่านี้เจ้าจะผลัดคนซึ่งเรีย ไปจนเจ้า
ผลาญเขาทั้งหลายเสียสิ้น"	1Kn	22	12	และบรรดาผู้พยากรณ์ก็พยากรณ์อย่างนั้นทูลว่า " ขอเชิญเสด็จขึ้น ไปราโมทกิเลอาดเถิด และมีชัยชนะ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้
ในพระหัตถ์ของกษัตริย์"	1Kn	22	13	และผู้สื่อสารผู้ไปตามมีกายาห์ได้บอกท่านว่า " ดูเถิด ถ้อยคำของบรรดาผู้พยากรณ์ก็พูดสิ่งที่ดีแก่กษัตริย์เป็นปากเดียวกัน ขอให้ถ้อยคำของ
ท่านเหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่งในพวกนั้น และพูดแต่สิ่งที่ดี"	1Kn	22	14	แต่มีกายาห์ตอบว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั่นใด พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าจะต้องพูดอย่างนั้น"
1Kn	22	15	และเมื่อท่านมาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามท่านว่า " มีกายาห์ ควรที่เราจะไปตราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป" และท่านทูลตอบ	
พระองค์ว่า " ขอเชิญเสด็จขึ้น ไปและมีชัยชนะ พระเยโฮวาห์จะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์"	1Kn	22	16	แต่กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า " เราได้ให้เจ้าปฏิญาณแก่เราแล้ว เจ้าจะพูดกับเราแต่ความจริงในพระนามของพระเยโฮวาห์"
1Kn	22	17	และท่านก็ทูลว่า " ข้าพระองค์ได้เห็นคนอิสราเอลทั้งปวงกระจัดกระจายอยู่บนภูเขาอย่างกะทมิ ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` คน	
เหล่านี้ ไม่มีนาย ให้เขาต่างกลับไปยังเรือนของตนโดยสันติภาพเกิด "	1Kn	22	18	กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงทูลเยโฮชาฟัทว่า " ข้าพเจ้ามิได้บอกท่านแล้วหรือว่า เขาจะไม่พยากรณ์สิ่งดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย แต่สิ่งร้ายต่างหาก"
1Kn	22	19	และมีกายาห์ทูลว่า " ฉะนั้นขอสดับพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเยโฮวาห์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ และบรรดา	
บริวารแห่งฟ้าสวรรค์ยืนข้างๆพระองค์ ข้างขวาพระหัตถ์และข้างซ้าย	1Kn	22	20	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับเพื่อเขาจะขึ้นไปและล้มลงที่ราโมทกิเลอาด' บ้างก็ทูลอย่างนี้ บ้างก็ทูลอย่างนั้น
1Kn	22	21	แล้วมีวิญญาณดวงหนึ่งมาข้างหน้า เฝ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทูลว่า ` ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขาเอง'	
1Kn	22	22	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า ` จะทำอย่างไร' และเขาทูลว่า ` ข้าพระองค์จะออกไป และจะเป็นวิญญาณมฤตยูในปากของผู้พยากรณ์	
ของเขาทุกคน' และพระองค์ตรัสว่า ` เจ้าไปเกลี้ยกล่อมเขาได้ และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปทำเถิด'	1Kn	22	23	เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณมฤตยูในปากของเหล่าผู้พยากรณ์นี้ทั้งสิ้นของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงตรัสเป็นความ
ร้ายเกี่ยวกับพระองค์"	1Kn	22	24	แล้วเศเคคียาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบแก้มมีกายาห์พูดว่า " พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้า พุดกับเจ้าได้อย่างไร
1Kn	22	25	แล้วเศเคคียาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบแก้มมีกายาห์พูดว่า " พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้า พุดกับเจ้าได้อย่างไร	
1Kn	22	26	และมีกายาห์ตอบว่า " ดูเถิด เจ้าจะเห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อจะซ่อนตัวเจ้า"	
1Kn	22	27	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า " จงจับมีกายาห์พาเขากลับไปมอบให้อาโมนผู้ว่าราชการเมืองและแกโยอาชราชโอรสของกษัตริย์	
1Kn	22	28	และว่า ` กษัตริย์ตรัสตั้งนั้ว " เอาก่อนนี้เจ้าก็เกลี้ย ให้อาหารแห่งความทุกข์กับนำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาจากสันติภาพ" "	
ทั้งหลายเอ๋ย ของฟิงเกิด"	1Kn	22	29	และมีกายาห์ทูลว่า " ถ้าพระองค์เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ พระเยโฮวาห์ก็มีได้ตรัสโดยข้าพระองค์" และท่านกล่าวว่า " โอ บรรดาชนชาติ
1Kn	22	30	กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์จึงเสด็จขึ้น ไปยังราโมทกิเลอาด	
1Kn	22	31	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า " ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าทำศึก แต่ท่านจงสวมเครื่องทรงของท่าน" และกษัตริย์แห่ง	
อิสราเอลก็ทรงปลอมพระองค์เข้าทำสงคราม	1Kn	22	32	ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาแม่ทัพรบทั้งสามสิบสองคนว่า " อารยันกับทหารน้อยหรือใหญ่ แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่งอิสราเอล"
1Kn	22	33	และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรบแลเห็นเยโฮชาฟัท เขาทั้งหลายก็ว่า " เป็นกษัตริย์อิสราเอลแน่แล้ว" เขาจึงหันเข้าไปสู้รบกับพระองค์และเย	
โฮชาฟัททรงร้องขึ้น	1Kn	22	34	และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรบเห็นว่า ไม่ใช่กษัตริย์แห่งอิสราเอล ก็หันกลับจากไล่ตามพระองค์
1Kn	22	35	แต่มีชายคนหนึ่งไถ่ถอนยังเถาไป ถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลชำระหว่างเกิดกระและแผ่นบังพระอระ พระองค์จึงรับสังคนขับรถบว่า " หัน	
กลับเถอ พวเราออกจากการรบ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว"	1Kn	22	36	วันนั้นการรบก็ดุเดือดขึ้น เขาก็หนุ่กษัตริย์ไว้ในราชรถให้หันพระพักตร์เข้าสู่ชนซีเรีย จนเวลาเย็นพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และโลหิตที่บาด
1Kn	22	37	แผลก็ไหลออกนองท้องรถรบ	
1Kn	22	38	ประมาณดวงอาทิตย์ตกก็มีเสียงร้องทั่วกองทัพว่า " ทูคนจงกลับไปเมืองของตน และทุกคนจงกลับไปภูมิลำเนาของตน"	
1Kn	22	39	ครั้นกษัตริย์สิ้นพระชนม์แล้วเขาก็นำมายังกรุงสะมาเรีย และฝังพระศพกษัตริย์ไว้ในสะมาเรีย	
1Kn	22	40	เขาล้างรถรบที่สระแห่งสะมาเรีย และสุนัขก็เลียโลหิตของพระองค์ เขาได้ล้างเกราะของพระองค์ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์	
ได้ตรัส	1Kn	22	41	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหับ และบรรดาลสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และพระราชวังข้างซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ และหัวเมืองทั้งปวงที่
1Kn	22	42	พระองค์ทรงสร้าง มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ	
1Kn	22	43	อาหับทรงล้างหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และอาหับสหายราชโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทน	
1Kn	22	44	เยโฮชาฟัทราชโอรสของอาสารัมขึ้นครองเหนือยูดาห์ในปีที่สี่แห่งรัชกาลอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล	
1Kn	22	45	เยโฮชาฟัทมีพระชนมายุสามสิบห้าพรรษาเมื่อทรงเริ่มขึ้นครอง และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี พระชนม์ของพระองค์มีพระ	
นามว่า อาซุบาห์ธิดาของซิดดี	1Kn	22	46	พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอาสाराชบิดาทุกประการ มิได้หันเหออกไปจากทางนั้น ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮ
1Kn	22	47	วาท แต่ปฐนียสถานสูงนั้นยังมิได้ถูกรื้อลง ประชาชนยังคงถวายเครื่องสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมในปฐนียสถานสูงนั้น	
1Kn	22	48	เยโฮชาฟัททรงกระทำ โมตรีกกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย	
1Kn	22	49	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮชาฟัท และยุทธพลซึ่งพระองค์ทรงสำแดง และสงครามที่พระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือ	
1Kn	22	50	พงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ	
1Kn	22	51	และพวกกะเทยที่ยังเหลืออยู่ผู้ที่ยังเหลือในสมัยของอาสाराชบิดานั้น พระองค์ก็ทรงกำจัดเสียจากแผ่นดิน	
1Kn	22	52	ไม่มีกษัตริย์ในประเทศเอโดม แต่มีผู้ว่าราชการเป็นกษัตริย์	
1Kn	22	53	เยโฮชาฟัททรงต่อกำป็นทหารซีช เพื่อจะ ไปชนทองคำจากโอไฟร์ แต่กำป็นนั้น ไปไม่ถึงเพราะ ไปแตกเสียที่เอชีโอนเกเบอร์	
1Kn	22	54	แล้วอาหับสหายราชโอรสของอาหับตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า " ขอให้ข้าราชการของข้าพเจ้าไปในเรื่องกำป็นกับข้าราชการของท่าน" แต่เยโฮซา	
ฟัทไม่พอพระทัย	1Kn	22	55	และเยโฮชาฟัททรงล้างหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษที่ในนครดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และ
1Kn	22	56	เยโฮรัมราชโอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์	
1Kn	22	57	อาหับสหายราชโอรสของอาหับทรงเริ่มครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียในปีที่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ทรง	
1Kn	22	58	ครอบครองเหนืออิสราเอลสองปี	
1Kn	22	59	พระองค์ทรงกระทำชิวในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในมรรคาแห่งราชบิดาของพระองค์ และในมรรคาแห่งพระมารดา	
1Kn	22	60	ของพระองค์ และในมรรคาของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทผู้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย	

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Kn	22	53	พระองค์ทรงปรานีนับดีพระบาอัลและนมัสการพระนั้น และทรงกระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพิโรธด้วยทุกวิธีที่ราชบิดาของ
พระองค์ทรงกระทำแล้วนั้น			
2Kn	1	1	หลังจากอาหับสิ้นพระชนม์แล้ว เมืองโมอับก็ยกภูตอกอิสราเอล
2Kn	1	2	ฝ่ายอาหับยาห์ทรงตกลงมาจากช่องพระเกลตดาชาติที่ห้องชั้นบนของพระองค์ในกรุงสะมาเรียและทรงประหาร จึงทรงใช้บรรดาผู้สื่อสารไป
รับสั่งว่า "จงไปถามบาอัลเซบับ พระแห่งเอโครนว่า เราจะหายจากความเจ็บป่วยนี้หรือไม่"			
2Kn	1	3	แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับเอลียาห์ชาวทิบีนว่า "จงลุกขึ้นไปพบบรรดาผู้สื่อสารของกษัตริย์แห่งสะมาเรีย และจงพบกับเขาทั้ง
หลายว่า `เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือ ท่านจึงไปถามบาอัลเซบับ พระแห่งเอโครน'			
2Kn	1	4	เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `เจ้าจะไม่ตกลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่' " แล้วเอลียาห์ก็ไป
2Kn	1	5	ผู้สื่อสารนั้นก็กลับมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "ทำไมพวกเจ้าจึงพากันกลับมา"
2Kn	1	6	และเขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า "มีชายคนหนึ่งมาพบกับพวกข้าพระองค์ และพูดกับพวกข้าพระองค์ว่า `จงกลับไปหา กษัตริย์ผู้ใช้ท่านมา
และทูลพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะ ไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือเจ้าจึงใช้คนไปถามบาอัลเซบับพระแห่งเอโครน เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ตกลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไป			
นั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่' "			
2Kn	1	7	พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "คนที่ได้มาพบเจ้าและบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้านั้นเป็นใครในโลกษณะใด"
2Kn	1	8	เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า "ท่านมีขนนกและเมฆหนึ่งคาดเอวของท่านไว้" และพระองค์ตรัสว่า "เป็นเอลียาห์ชาวทิบีน"
2Kn	1	9	แล้วกษัตริย์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขาไปหาเอลียาห์ เขาได้ขึ้นไปหาท่าน ดูเถิด ท่านนั่งอยู่บน
ยอดภูเขา และนายกองห้าสิบคนนั้นกล่าวแก่ท่านว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า `ลงมา' "			
2Kn	1	10	แต่เอลียาห์ตอบนายกองห้าสิบคนว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด"
แล้วไฟก็ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย			
2Kn	1	11	พระองค์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขากลับมาหาท่านหนึ่งไป และเขาก็กล่าวแก่ท่านว่า "ข้าแต่คนแห่งพระ
เจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า `ลงมาเร็ว' "			
2Kn	1	12	แต่เอลียาห์ตอบว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด" และไฟของพระ
เจ้าลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย			
2Kn	1	13	และพระองค์รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพวกที่สามไปพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขา และนายกองคนที่สามของทหารห้าสิบคนนั้น
ก็ขึ้นไป และมาคุกเข่าต่อหน้าเอลียาห์ และวิงวอนท่านว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อท่าน ขอได้โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้าและชีวิตของผู้รับใช้ของท่านห้าสิบคนนี้เป็น			
สิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน			
2Kn	1	14	ดูเถิด ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์และได้เผาผลาญนายกองห้าสิบทั้งสองคนก่อนหน้านั้นเสียพร้อมทั้งทหารห้าสิบคนของเขาด้วย แต่บัดนี้ขอให้
ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน"			
2Kn	1	15	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่เอลียาห์ว่า "จงลงไปกับเขาเถิด อย่างรวดเร็ว" ท่านก็ลุกขึ้นลงไปกับเขาเข้าเฝ้ากษัตริย์
2Kn	1	16	และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `เพราะเจ้าได้ส่งผู้สื่อสารไปยังบาอัลเซบับพระแห่งเอโครน เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลที่
จะทูลถามพระวณะของพระองค์อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ตกลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่' "			
2Kn	1	17	พระองค์ก็สิ้นชีวิตตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งเอลียาห์กล่าวนั้น และเยโฮรัมก็ขึ้นครองแทน ในปีที่สองแห่งรัชกาลเยโฮรัมบุตรชายเย
โฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะพระองค์ห้ามมิอโรสไม			
2Kn	1	18	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหับยาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
2Kn	2	1	และอยู่มากเมื่อถึงเวลาที่พระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสวรรค์ด้วยลมบ้าหมู เอลียาห์และเอลีชาดำงินเดินทางจากหมู่บ้านกิกลาด
2Kn	2	2	และเอลียาห์พูดกับเอลีชาว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล" แต่เอลีชาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระ
ชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" ดังนั้นท่านทั้งสองก็ลงไปยังเบธเอล			
2Kn	2	3	และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อยู่ในเบธเอลได้ออกมาหาเอลีชาและบอกท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของ
ท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เรียบๆไว้"			
2Kn	2	4	เอลียาห์พูดกับท่านว่า "เอลีชา ขอท่านคอยอยู่ที่นี้เถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค" แต่ท่านตอบว่า "พระเยโฮ
วาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" เพราะฉะนั้นท่านทั้งสองจึงมายังเมืองเยรีโค			
2Kn	2	5	และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อาศัยอยู่ในเมืองเยรีโคได้เข้ามาใกล้เอลีชาและพูดกับท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับ
อาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เรียบๆไว้"			
2Kn	2	6	แล้วเอลียาห์จึงพูดกับท่านว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน" แต่ท่านว่า "พระเยโฮวาห์
ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" แล้วท่านทั้งสองก็เดินต่อไป			
2Kn	2	7	คนห้าสิบคนของเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ก็ไปเหมือนกันและยืนอยู่ตรงหน้าห่างจากท่านทั้งสอง ฝ่ายท่านทั้งสองยืนอยู่ที่แม่น้ำจอร์แดน
2Kn	2	8	เอลียาห์ก็เอาเสื้อคลุมของท่านม้วนเข้าแล้วฟาดลงที่น้ำนั้น น้ำก็แยกออกไปสองข้าง ท่านทั้งสองจึงเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง
2Kn	2	9	และอยู่มากเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า "จงขอลืมเท้าของคุณให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกเรียกไปจากท่าน"
และเอลีชาตอบว่า "ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด"			
2Kn	2	10	และท่านตอบว่า "ท่านขอลืมเท้าคุณก็ แต่ที่ท่านเห็นข้าพเจ้าถูกเรียกขึ้นไปจากท่าน ท่านก็จะได้อย่างนั้น แต่ถ้าท่านไม่เห็น ก็จะไม่เป็นแก่
ท่านอย่างนั้น"			
2Kn	2	11	และอยู่มากเมื่อท่านทั้งสองยังเดินพูดกันต่อไป ดูเถิด รถเพลิงคันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยลม
บ้าหมูเข้าสวรรค์			
2Kn	2	12	เอลีชาก็เห็น และท่านได้ร้องว่า "คุณพ่อของข้าพเจ้า คุณพ่อของข้าพเจ้า ทรบของอิสราเอลและพลม้าประจำ" และท่านก็ไม่ได้เห็นเอลียา
ห์อีกเลย แล้วท่านก็จับเสื้อของตนฉีกออกเป็นสองท่อน			
2Kn	2	13	แล้วท่านก็หยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมาจากเอลียาห์นั้น และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน
2Kn	2	14	แล้วท่านก็เอาเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมานั้นฟาดลงที่น้ำกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งเอลียาห์ทรงสถิตที่ใด" และเมื่อท่านฟาดลง
ที่น้ำ น้ำก็แยกออกไปสองข้าง และเอลีชาก็เดินข้ามไป			
2Kn	2	15	เมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ที่อยู่ ณ เมืองเยรีโค แลเห็นท่าน เขาทั้งหลายจึงว่า "ฤทธิ์เดชของเอลียาห์อยู่กับเอลีชา" และเขาทั้งหลายก็มา
ต้อนรับท่าน แล้วซบหน้าลงถึงดินต่อหน้าท่าน			
2Kn	2	16	เขาทั้งหลายกล่าวแก่ท่านว่า "ดูเถิด มีห้าสิบคนที่เคยชกอยู่กับผู้รับใช้ของท่าน ของไปเที่ยวหาอาจารย์ของท่าน บางทีพระวิญญาณ
แห่งพระเยโฮวาห์ได้รับท่านไปแล้วหรือท่านลืมนึกหรือหวนหาแห่งหนึ่งใดบ้าง" และท่านว่า "อย่าใช้เขาไปเลย"			
2Kn	2	17	แต่เมื่อเขาทั้งหลายชกชวนท่านจนท่านละอายแล้วท่านจึงว่า "ใช้ไปซี" เพราะฉะนั้นเขาจึงใช้ห้าสิบคนไป เขาทั้งหลายแสวงหาเอลียาห์อยู่
สามวันก็ไม่พบท่าน			
2Kn	2	18	เขาทั้งหลายก็กลับมาหาเอลีชา (ขณะที่ท่านพักอยู่ที่เมืองเยรีโค) และท่านพูดกับเขาว่า "ข้ามิได้บอกท่านทั้งหลายแล้วหรือว่า `อย่าไป
เลย' "			
2Kn	2	19	คนในเมืองพูดกับเอลีชาว่า "ดูเถิด ท่านเลเมืองนี้ก็ร่าเริง ตั้งที่เจ้านายของข้าพเจ้าได้เห็นแล้ว แต่ท่านนำไม้ดีและชาวแผ่นดินก็แห้งแล้ง"
2Kn	2	20	ท่านพูดว่า "จะเอาขามใหม่มาปลูกหนึ่ง ไร่เกล็ดไว้ในนั้น" แล้วเขาทั้งหลายก็มาหาให้
2Kn	2	21	แล้วท่านก็ไปที่น้ำพุ โยนเกล็ดลงในนั้นและกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้กระทำน้ำนี้ให้ดีแล้ว ตั้งแต่นี้ไปจะไม่มีความตายหรือ
การแห่งลูกมาจากน้ำนี้อีก"			
2Kn	2	22	ฉะนั้นน้ำจึงตมมาถึงทุกวันนี้ จริตตามถ้อยคำซึ่งเอลีชาได้กล่าวนั้น
2Kn	2	23	ท่านได้ขึ้นไปจากที่นั้นถึงเมืองเบธเอล และขณะที่ท่านขึ้นไปตามทางมีเด็กชายเล็กๆบางคนออกมาจากเมืองลือเลียนท่านว่า "อ้ายหัวล้าน
จงขึ้นไปเถิด อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	2	24	ท่านก็เหยียด แล้วจึงแขงเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ และหมัดตัวเมียสองตัวออกมาจากปาก เด็กเด็กชายพวกนั้นเสียดลิบสองคน
2Kn	2	25	จากที่นั่นท่านก็ขึ้น ไปถึงภูเขาการมล และจากที่นั่นท่านก็หันกลับมามายังสะมาเรีย
2Kn	3	1	ในปีที่สิบแปดของรัชกาลเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮรัมโอรสของอาหับได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล ณ กรุงสะมาเรีย และทรง
ครองอยู่สิบสองปี			
2Kn	3	2	พระองค์ทรงกระทำสิ่งชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ไม่เหมือนราชบิดาและราชมารดาของพระองค์ พระองค์ทรงทำลายเสา
ศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล ซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงสร้างนั้นเสียด			
2Kn	3	3	แม้กระนั้นพระองค์ยังทรงเกาะติดอยู่กับบาปทั้งหลายของโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์
หาได้ทรงพรากจากบาปนั้นไม่			
2Kn	3	4	ฝ่ายเมฆกษัตริย์แห่งโมอับทรงเป็นผู้ดำเนินกิจการเลื่องแคะ และพระองค์ต้องถวายลูกแคะหนึ่งแสนตัว และแคะผู้หนึ่งแสนตัวพร้อมกับขน
ของมันให้แก่กษัตริย์อิสราเอล			
2Kn	3	5	แต่อยูมาเมื่ออาหับสิ้นพระชนม์แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับก็กบฏต่อกษัตริย์แห่งอิสราเอล
2Kn	3	6	กษัตริย์เยโฮรัมจึงกรีธาทัพออกจากสะมาเรียในครั้งนั้น และทรงเกณฑ์คนอิสราเอลทั้งสิ้น
2Kn	3	7	พระองค์ทรงส่งสารไปยังเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า " กษัตริย์แห่งโมอับได้กบฏต่อข้าพเจ้า ท่านจะไปรบกับโมอับพร้อมกับข้าพเจ้าได้
หรือไม่" และท่านว่า " เราจะไป เราก็คือเป็นที่ท่านเป็น และประชาชนของ เราก็คือประชาชนของท่าน บรรดาข้าพเจ้าของเราก็คือประชาชนของท่าน "			
2Kn	3	8	แล้วท่านว่า " เราจะขึ้นไปทางใด " เยโฮรัมทรงตอบไปว่า " ไปทางถิ่นทุรกันดารเมืองเอโดม "
2Kn	3	9	กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จไปพร้อมกับกษัตริย์แห่งยูดาห์ และกษัตริย์แห่งเอโดม และเมื่อถึงสามกษัตริย์เสด็จอ้อมไปได้เจ็ดวันแล้วก็หันมา
ให้กองทัพและให้สัตว์ที่ติดตามมานั้น ไม่ได้			
2Kn	3	10	แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงตรัสว่า " อนิจจาเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงเรียกสามกษัตริย์นี้มาเพื่อจะมอบไว้ในมือของโมอับ "
2Kn	3	11	และเยโฮซาฟัทตรัสว่า " ที่นี้ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อเราจะให้ลูกถามพระเยโฮวาห์หรือ " แล้วข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์
อิสราเอลจึงทูลว่า " เอลีซาบุตรซาฟัทอยู่ที่นั่นพระเจ้า เป็นผู้ชี้หน้าให้โมอับเสีย "			
2Kn	3	12	และเยโฮซาฟัทตรัสว่า " พระวอนจะแห่งพระเยโฮวาห์อยู่กับท่าน " กษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮซาฟัทและกษัตริย์แห่งเอโดมจึงเสด็จลง
หาท่าน			
2Kn	3	13	และเอลีซาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า " ข้าพระองค์มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์ เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จพ่อและผู้พยากรณ์ของ
เสด็จแม่ของพระองค์เถิด " แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า " หากมีได้ ด้วยพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มาเพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ "			
2Kn	3	14	และเอลีซาทูลว่า " พระเยโฮวาห์จอมโยธาซึ่งข้าพเจ้าพระองค์ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่นั้นใด ถ้าข้าพระองค์มิได้เคารพการวะต่อพระพักตร์เย
โฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว ข้าพเจ้าจะไม่มองพระพักตร์พระองค์หรือดูเฉพาะพระองค์เลย			
2Kn	3	15	ขอทรงนำผู้เลนเครื่องสายมาให้ข้าพเจ้าพระองค์สักคนหนึ่ง " และต่อมาเมื่อผู้เลนเครื่องสายบรรเลงแล้ว พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือ
ท่าน			
2Kn	3	16	และท่านทูลว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ` ทำหูเขานี้ให้เป็นสระทั่วไปหมด '
2Kn	3	17	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ` เจ้าทั้งหลายจะไม่เห็นลมและจะไม่เห็นฝน ถึงอย่างไรก็ดีหูเขานี้จะให้น้ำเต็มไปหมด เพื่อเจ้าจะได้ดื่ม ทั้ง
เจ้า ผู้สัตว์เลี้ยงและสัตว์ใช้ของเจ้า '			
2Kn	3	18	เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงมอบคนโมอับไว้ในมือของเจ้าด้วย
2Kn	3	19	เจ้าจะโจมตีเมืองที่มีป้อมทุกเมือง และเมืองนอกทุกเมือง และจะโค่นต้นไม้ลงทุกต้น และจะจุกน้ำพุทุกแห่งเสีย และทำไรนาที่ตีทุกแปลงให้เสีย
ด้วยหิน "			
2Kn	3	20	และอยูมาพอรุ่งเช้าประมาณเวลาถวายเครื่องธัญญบูชา ดุเค็ด มีน้ำมาจากทางเมืองเอโดม จนแผ่นดินมีน้ำเต็มหมด
2Kn	3	21	และเมื่อคนโมอับทั้งหลายได้ยินว่าบรรดากษัตริย์ยกไปสู้รบกับตน คนที่มียาสูบเกราะและสูงขึ้นไป ก็ได้รวบรวมกันเข้า และยกไปตั้งที่
พรมแดน			
2Kn	3	22	เมื่อเขาตื่นขึ้นในตอนเช้า และดวงอาทิตย์ส่องแสงอยู่บนน้ำ คนโมอับเห็นน้ำที่อยู่ตรงข้ามกับตนแดงอย่างโลหิต
2Kn	3	23	เขาทั้งหลายกล่าวว่า " นี่เป็นโลหิต บรรดากษัตริย์ได้สู้รบกันเอง และฆ่ากันเอง เพราะฉะนั้นบัดนี้ โมอับเอ๋ย มารับเอาข้าวของของเขา "
2Kn	3	24	แต่เมื่อเขาไปถึงค่ายอิสราเอล คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นต่อสู้กับคนโมอับจนเขาทั้งหลายหนีไป และเขาก็รุกหน้าเข้าไปในแผ่นดินฆ่าฟันคนโมอับ
2Kn	3	25	เขาทั้งหลายได้ทำลายหัวเมือง และต่างคนก็ต่างโยนหินเข้าไปใน ไรนาที่ตีทุกแปลงจนเต็ม เขาจุกน้ำพุเสียทุกแห่ง และโค่นต้นไม้ตีเสียหมด
จนในคิระเซซหมีแต่หินของเมืองเหลืออยู่ บรรดานักสังได้ล้อมเมืองไว้และโจมตีได้			
2Kn	3	26	เมื่อกษัตริย์แห่งโมอับทรงเห็นว่าสู้ไม่ได้ พระองค์ก็ทรงพาพลดาบเจ็ดร้อยคนจะตีฝ่าออกมาทางด้านกษัตริย์เมืองเอโดม แต่ออกมาไม่ได้
2Kn	3	27	แล้วพระองค์ทรงนำโอรสหัวปี ผู้ซึ่งควรจะขึ้นครองแทนนั้น กลายเป็นเครื่องเผาบูชาเสียที่บนกำแพง และมีพระพิโรธใหญ่ยิ่งต่อพวกอิสราเอล
เขาทั้งหลายก็ยกกองไปจากพระองค์และกลับบ้านเมืองของตน			
2Kn	4	1	ภรรยาของคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ร้องต่อเอลีซาว่า " ผู้รับใช้ของท่าน คือสามีของดิฉันสิ้นชีวิตเสียแล้ว และท่านก็ทราบอยู่แล้ว
ว่าผู้รับใช้ของท่านเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่เจ้าหนึ่ได้มาเพื่อนำเอาบุตรชายสองคนของดิฉัน ไปเป็นทาสของเขา "			
2Kn	4	2	และเอลีซาตอบนางว่า " บอกฉันมาซิว่าจะให้ฉันทำอะไรให้ เจ้ามิจะโรยไ้ในบ้านบ้าง " และนางตอบว่า " สาวใช้ของท่านไม่มีอะไรในบ้าน
นอกจากน้ำมันหนึ่งไห "			
2Kn	4	3	แล้วท่านกล่าวว่า " จงออกไปนอกบ้าน ขออิมภษณะจากเพื่อนบ้านทุกคนของเจ้ามาเป็นภษณะเปล่า อย่านำให้น้อย
2Kn	4	4	แล้วจงเข้าไปในเรือน ปิดประตูซึ่งตัวเจ้าและบุตรชายของเจ้าไว้ และจงเทน้ำมันใส่ภาชนะทั้งหมด เมื่อลูกหนึ่งๆเต็มแล้วก็ตั้งไว้ต่างหาก "
2Kn	4	5	นางก็ลาไป และปิดประตูซึ่งนางและบุตรชายของนางไว้ บุตรสาวภษณะมาให้ และนางก็เทน้ำมัน
2Kn	4	6	และอยูมาเมื่อภษณะเต็มหมดแล้วนางจึงบอกบุตรชายว่า " เอาภาชนะมาให้แม่อีกลูกหนึ่ง " และเขาตอบนางว่า " ไม่มีอีกแล้ว " แล้ว
น้ำมันก็หยุดไหล			
2Kn	4	7	นางก็ไปเรียนให้คนของพระเจ้าทราบและท่านบอกว่า " ไปซิ ขายน้ำมันเสียเอาเงินชำระหนี้ของเจ้า ที่เหลือออกนั้นเจ้าและบุตรของเจ้าจงใช้
เลี้ยงชีวิต "			
2Kn	4	8	วันหนึ่งเอลีซาเดินต่อไปถึงเมืองซุเม เป็นที่ที่หญิงมึงมิดคนหนึ่งอาศัยอยู่ และนางได้ชวนท่านให้รับประทานอาหาร ฉะนั้นเมื่อท่านผ่านทาง
นั้นไปเมื่อไร ท่านก็แวะเข้าไปรับประทานอาหารที่นั่น			
2Kn	4	9	และนางได้บอกสามีของนางว่า " ดุเค็ด ดิฉันเห็นว่าชายคนนี้เป็นคนบริสุทธิ์ของพระเจ้า เดินผ่านบ้านเราอยู่เรื่อยๆ
ขอให้เราทำห้องเล็กไว้บนกำแพง วางเตียง โต๊ะ เก้าอี้ และตะเกียงไว้ให้ท่าน เพื่อว่าเมื่อท่านมาหาเรา ท่านจะได้เข้าไปพักในห้องนั้น "			
2Kn	4	11	วันหนึ่งท่านก็มาที่นั่น และแวะเข้าไปในห้องนั้น พักอยู่ที่นั่น
2Kn	4	12	ท่านจึงบอกภษณะผู้รับใช้ของท่านว่า " ไปเรียกหญิงสาวซุเมคนนี้มา " เมื่อเขาเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ต่อหน้าท่าน
2Kn	4	13	ท่านจึงบอกแก่ภษณะผู้รับใช้ว่า " จงบอกนางว่า ดุเค็ด เธอลำบากมากมาอยู่ที่นี่เพื่อเรา จะให้เราทำอะไรให้เธอบ้าง มิจะอะไรจะให้ลูกกษัตริย์เพื่อเธอ
หรือ หรือให้พวอะไรกับผู้รับใช้การกองทัพ "			
2Kn	4	14	นางตอบว่า " ดิฉันอยู่ในหมู่พวกพี่น้องของดิฉันคะ "
2Kn	4	15	และท่านกล่าวว่า " ถ้าอย่างนั้นจะให้ทำอะไรเพื่อนาง " ภษณะผู้รับใช้ตอบว่า " แท้จริงนางไม่มีบุตรและสามีของนางก็แก่แล้ว "
2Kn	4	16	ท่านจึงบอกว่า " ไปเรียกเธอมา " และเมื่อเขาไปเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ที่ประตู
2Kn	4	16	ท่านกล่าวว่า " ในฤดูนี้เมื่อครบกำหนดอุ้มท้อง เจ้าจะได้อุ้มบุตรชายคนหนึ่ง " และนางตอบว่า " ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า เจ้านายของดิฉัน หา
มิได้ อย่านมสลาแก่สาวใช้ของท่านเลย "			
2Kn	4	17	แต่หญิงคนนั้นก็ตั้งครรถ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง ในฤดูนั้นเมื่อครบกำหนดอุ้มท้องจริงตามที่เอลีซาบอกแก่นางไว้
2Kn	4	18	เมื่อเด็กนั้นโตขึ้น วันหนึ่งเขาออกไปหาบิดาของเขาในหมู่คนเกี่ยวข้าว
2Kn	4	19	เขาบอกบิดาของเขาว่า " โอัยหัวของฉัน หัวของฉัน " บิดาจึงสั่งคนใช้ของเขาว่า " อุ้มเขาไปหาแม่ไป "
2Kn	4	20	และเมื่อเขาอุ้มมาให้มารดาของเด็ก เด็กนั้นก็นั่งอยู่บนตักมารดาจนเที่ยงวัน แล้วก็สิ้นชีวิต

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	4	21	นางจึงอุ้มขึ้นไปวางไว้บนที่นอนของคนแห่งพระเจ้า และบิดประทุเสียแล้ว ไปข้างนอก
2Kn	4	22	นางก็ไปเรียกสามีของนางกล่าวว่า " ขอสงวนใจคนหนึ่งกับลาตัวหนึ่งมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้รีบไปหาคนแห่งพระเจ้า และกลับมาอีก "
2Kn	4	23	และเขาก็ตอบว่า " จะไปหาท่านทำไมในวันนี้ ไม่ใช่วันขึ้นค่ำหรือวันสะบาโต " นางตอบว่า " ก็ติดอยู่แล้ว "
2Kn	4	24	นางก็ผูกอานลาและใส่คนใช้ของนางว่า " จงเร่งลาไปเร็วๆ อย่าให้ผีเท้าหย่อนลงได้นอกจากฉันสิ่ง "
2Kn	4	25	แล้วนางก็ออกเดิน และมาถึงคนแห่งพระเจ้าที่ภูเขาการเมล อยู่มาเมื่อคนแห่งพระเจ้าเห็นนางมาแต่ไกล ท่านก็พิศุกับเกาะซิคินใช้ของท่านว่า
"			ดูเถิด หญิงสาวขุเนมมาข้างโน้น
2Kn	4	26	จริงไปรับนางทันที และกล่าวแก่นางว่า `นางสบายดีหรือ สามีสบายดีหรือ เด็กสบายดีหรือ " และนางได้ตอบว่า " สบายดีค่ะ "
2Kn	4	27	และเมื่อนางมายังภูเขาถึงคนแห่งพระเจ้าแล้ว นางก็เข้าไปกอดเท้าของท่าน เกาะซิคินจึงเข้ามาจะจับนางออกไป แต่คนแห่งเจ้าบอกวา
"			ปล่อยเขาเถอะ เพราะนางมีใจกษหนัก และพระเยโฮวาห์ทรงซ่อนเรื่องนี้จากฉัน หาได้ตรัสสำแดงแก่ฉันไม่ "
2Kn	4	28	แล้วนางจึงเรียนว่า " ดิฉันขอบตรชาชจากเจ้านายของดิฉันหรือคะ ดิฉันไม่ได้เรียนหรือวา อยาลางดิฉันเลย "
2Kn	4	29	ท่านจึงสั่งเกาะซิวว่า " คาดเอาของเจ้าเข้า และถือไม้เท้าของเรา และไปเถอะ ถ้าเจ้าพบใคร อยาสวัสดีกับเขา และถ้าใครสวัสดิกับเจ้าก็อย่า
ตอบ			และจงวางไม้เท้าของเรานบนหน้าของเด็กนั้น "
2Kn	4	30	แล้วมารดาของเด็กนั้นเรียนว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และตัวท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ดิฉันจะไม่พรากจากท่านไป " ดังนั้นท่าน
จึงลุกขึ้น			ตามนางไป
2Kn	4	31	เกาะซิคินได้ล่วงหน้าไปก่อนและวางไม้เท้าบนหน้าของเด็กนั้น แต่ไม่มีเสียงหรืออาการเป็น เขาจึงกลับมาพบท่านและเรียนท่านว่า " เด็กนั้นยังไม่ตื่น "
2Kn	4	32	เมื่อเอลิชาเข้ามาในเรือน ดูเถิด ท่านเห็นเด็กนอนตายอยู่บนเตียงของท่าน
2Kn	4	33	ท่านจึงเข้าไปข้างในปิดประตูให้ทั้งสองอยู่ข้างในและได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์
2Kn	4	34	แล้วท่านขึ้น ไปนอนทับเด็ก ให้ปากทับปาก ตาทับตา และมือทับมือ และเมื่อท่านเหยียดตัวของท่านบนเด็ก เนื้อของเด็กนั้นก็ขึ้นขึ้นมา
2Kn	4	35	แล้วท่านก็ลุกขึ้นอีกเดิน ไปเดินมาในเรือนนั้นครั้งหนึ่ง แล้วขึ้น ไปเหยียดตัวของท่านบนเขา เด็กนั้นก็จามเจ็ดครั้ง และเด็กนั้นก็ล้มตาศาของตน
2Kn	4	36	แล้วท่านก็เรียกเกาะซิวมาสั่งว่า " ไปเรียกหญิงสาวขุเนมนี้มา " เขาจึงไปเรียกนาง และเมื่อนางมาถึงท่านแล้วท่านว่า " จงอุ้มบุตรชาย
ของเจ้า			ขึ้นเถิด "
2Kn	4	37	นางจึงเข้ามาขบหน้าลาที่เท้าของท่านกราบลงถึงดิน แล้วนางก็อุ้มบุตรชายของนางขึ้นออกไปข้างนอก
2Kn	4	38	เอลิชามาถึงกิลกาลอีก เมื่อแผ่นดินเกิดกัณดารอาหาร และเมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์นั่งอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็บอกกับคนใช้ของท่านว่า
"			จงตั้งหม้อลูกใหญ่และต้มข้าวให้แกเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ "
2Kn	4	39	คนหนึ่งในพรรคออกไปเก็บผักที่ในทุ่งนา และพบไม้เถาป่าเถาหนึ่ง เขาเก็บได้นำเต้าปาดจนเต็มตัก กลับมาหั่นใส่ในหม้อข้าวต้มโดยไมทราบ
วาเป็น			ผลอะไร
2Kn	4	40	เขาก็เทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน ต่อมาขณะที่เขากำลังรับประทานข้าวต้มอยู่นั้น เขาร้องขึ้นว่า " ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า มีความตายอยู่
ในหม้อนี้ "			และเขาก็รับประทานกันไม่ได้
2Kn	4	41	ท่านก็ว่า " จงเอาแป้งมา " ท่านก็ใส่แป้งลงในหม้อ และบอกว่า " จงเทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน " และไม่มีอันตรายอยู่ในหม้อนั้น
2Kn	4	42	มีชายคนหนึ่งมาจากบ้านบออัลซาลิชาห์นำของมาให้คนแห่งพระเจ้า มีขนมปังเป็นผลแรกคือ ขนมบารลีย์สับก้อน และรวงข้าวใหม่ใส่
กระสอบ			ของเขามาและเอลิชาว่า " จงให้แก่คนเหล่านั้นรับประทาน "
2Kn	4	43	แต่คนใช้คนหนึ่งตอบว่า " ข้าพเจ้าจะตั้งอาหารเหล่านี้ให้คนหนึ่งหรือรับประทานได้อย่างไร " ท่านจึงสั่งข้าว่า " จงให้คนเหล่านั้นรับประทาน
เถิด			เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งฉันว่า `เขาทั้งหลายจะได้รับประทานและยังเหลืออีก " "
2Kn	4	44	เขาจึงตั้งอาหารไว้ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็รับประทาน และยังเหลืออยู่จริงตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์
2Kn	5	1	นาอามานผู้บัญชาการกองทัพของกษัตริย์ประเทศซีเรียเป็นคนสำคัญมากของกษัตริย์ เป็นคนมีเกียรติ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงนำชัยชนะ
มายังซีเรีย			โดยท่านนี้ ท่านเป็นวีรบุรุษด้วย แต่ท่านเป็นโรคเรื้อน
2Kn	5	2	ฝ่ายคนซีเรียยกพวกไปปล้นครั้งหนึ่งนั้น ได้จับเด็กหญิงคนหนึ่งมาจากแผ่นดินอิสราเอลมาเป็นเชลย และเธอมาปรนนิบัติภรรยาของนาอ
มาน			
2Kn	5	3	เธอได้เรียนนายผู้หญิงของเธอว่า " อยากให้เจ้านายของดิฉันไปอยู่กับผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งอยู่ในสะมาเรีย ท่านจะได้รักษาโรคเรื้อนของเจ้านาย
เสียให้หาย "			
2Kn	5	4	นาอามานจึงไปทูลกษัตริย์เจ้านายของท่านว่า " สวาชักจากแผ่นดินอิสราเอลพูดว่าอย่างนั้นๆ "
2Kn	5	5	กษัตริย์แห่งซีเรียตรัสว่า " จงไปเถิด เราจะส่งสารไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอล " แล้วท่านก็ไป นำเงินหนักสิบตะลันต์ ทองคำหนักหกพันเช
ล และเสื้อ			สิบชุดไปด้วย
2Kn	5	6	และท่านก็นำสารไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลใจความว่า " เมื่อสารนี้มาถึงท่าน ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ส่งนาอามานข้าราชกาของข้าพเจ้ามา เพื่อ
ขอให้ท่าน			รักษาเขาให้หายจากโรคเรื้อน "
2Kn	5	7	และอยู่มาเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลทราบอันแล้ว พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์ตรัสว่า " เราเป็นพระเจ้าซึ่งจะให้ตายและให้มีชีวิต
หรือ			ชายคนนี้จะจึงสามารถให้เรารักษาคคนหนึ่งที่เป็นโรคเรื้อน ขอใ้ใครครวญดูเถิดว่า เขาแสวงหาเหตุพิพาทกับเราอย่างไร "
2Kn	5	8	แต่เมื่อเอลิชาคนแห่งพระเจ้า ได้ยินว่ากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงฉีกฉลองพระองค์ จึงใช้คนไปทูลกษัตริย์ว่า " โฉนพระองค์จึงทรงฉีกฉลอง
พระองค์			ของพระองค์เสีย ขอให้เขามาหาข้าพระองค์เถิด เพื่อเขาจะได้ทราบว่ามีผู้พยากรณ์คนหนึ่งนอิสราเอล "
2Kn	5	9	นาอามานจึงมาพร้อมกับบรรดาม้าและรถรบของท่าน มาหยุดอยู่ที่ประตูเรือนของเอลิชา
2Kn	5	10	เอลิชาซึ่งผู้ถือสามารถเรียนท่านว่า " ของไปชำระตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้ง และเนื้อของท่านจะกลับคืนเป็นอย่างเดิม และท่านจะ
สะอาด "			
2Kn	5	11	แต่นาอามานก็โกรธและไปเสีย บ่นว่า " ดูเถิด ข้าคิดว่าเขาจะออกมาหาข้าเป็นแน่ และมายืนอยู่และออกพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเขา			แล้วโบกมือเหนือที่นั่นให้โรคเรื้อนหาย
2Kn	5	12	อาบานาและฟาปาร์แม่น้ำเมืองดามัสกัสไม่ดีกว่าบรรดาลำน้ำแห่งอิสราเอลดอกหรือ ข้าจะชำระตัวในแม่น้ำเหล่านั้นและจะสะอาดไม่ได้
หรือ "			ท่านจงหันตัวแล้ว ไปเสียด้วยความเดือดดาล
2Kn	5	13	แต่พวกข้าราชกาของท่านเข้ามาใกล้และเรียนท่านว่า " คุณพ่อของข้าพเจ้า ถ้าท่านผู้พยากรณ์จะสั่งให้ท่านกระทำสิ่งใหญ่โตประการหนึ่ง
ท่านจะ			ไม่กระทำหรือ ถ้าเช่นนั้นเมื่อท่านผู้พยากรณ์กล่าวแก่ท่านว่า ' จงไปล้างและสะอาดเถิด ' ควรท่านจะทำยิ่งขึ้นเท่าใด "
2Kn	5	14	ท่านจึงลง ไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดนตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า และเนื้อของท่านก็กลับคืนเป็นอย่างเดิมเหมือนเด็กเล็กๆ และท่านก็
สะอาด			
2Kn	5	15	แล้วท่านจึงกลับไปยังคนแห่งพระเจ้า ทั้งตัวท่านและพรรคพวกของท่าน และท่านมายืนอยู่ข้างหน้าเอลิชาและท่านกล่าวว่า " ดูเถิด บัดนี้
ข้าพเจ้า			ทราบแล้วว่า ไม่มีพระเจ้าทั่วไปในโลกนอกจากที่ในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านรับของกำนัลสักอย่างหนึ่งจากผู้รับใช้ของท่านเถิด "
2Kn	5	16	แต่ท่านตอบว่า " พระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่รับสิ่งใดเลยฉันนั้น " และท่านก็ได้ชักชวนให้
รับไว้			แต่เอลิชาได้ปฏิเสธ
2Kn	5	17	แล้วนาอามานจึงกล่าวว่า " มิฉะนั้นขอท่านได้โปรดให้ดินบรรทกลอสักสองตัวให้แก่ผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะตั้งแต่นี้ไปผู้รับใช้ของท่านจะ
ไม่ถวาย			เครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาแต่พระอื่น แต่จะถวายแต่พระเยโฮวาห์เท่านั้น
2Kn	5	18	ในเรื่องนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้ภัยแก่ผู้รับใช้ของท่าน ในเมื่อนายของข้าพเจ้าไปในวันของพระริมโมนเพื่อจะนมัสการที่นั่น ทรง
พึงอยู่ที่			มือของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะต้องนมัสการในนิเวศของพระริมโมน เมื่อข้าพเจ้าไม่มัวลางในนิเวศของพระริมโมนนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้ภัยแก่ผู้รับใช้ของท่านในกรณีนี้ "
2Kn	5	19	เอลิชาจึงตอบท่านว่า " จงไปโดยสันติภาพเถิด " แต่เมื่อนาอามานออกไปได้ไม่กี่ไกลนัก
2Kn	5	20	เกาะซิคินใช้ของเอลิชาคนแห่งพระเจ้าคิดว่า " ดูเถิด นายของข้าพเจ้าไม่ยอมรับจากมือของนาอามานคนซีเรียซึ่งของท่านนำมา พระเยโฮ
วาห์ทรง			พระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะวิ่งตามไปเอามาจากเขาบ้าง "

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn 5 21 เกษะซีจึงตามนาอามานไป และเมื่อนาอามานแลเห็นว่ามิดนรีงตามท่านมา ท่านก็ลงจากรถบดต้อนรับเขาพูดว่า "ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ"

2Kn 5 22 เขาตอบว่า "เรียบร้อยดี นายของข้าพเจ้าใช้ข้าพเจ้ามา กล่าวว่ ้ดูเถิด มิชยาหนุ่มสองคนในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ มาจากแดนเทือกเขา

เอฟราอิม ขอท่านโปรดให้เงินแก่เขาทั้งหลายสักหนึ่งตะลันต์และสี่สลักของชด "

2Kn 5 23 และนาอามากล่าวว่า "ขอโปรดรับไปสองตะลันต์เถิด" ท่านก็เชิญชวนเขา และเอาเงินสองตะลันต์ใส่กระสอบผูกไว้ พร้อมกับเสื้อสองตัว

ให้คนใช้สองคนแบกไป เขาก็แบกเดินขึ้นหน้าเกษะซีมา

2Kn 5 24 เมื่อเขามาถึงภูเขา เกษะซีก็รับมาจากมือของเขาทั้งสอง เขาไปเก็บไว้ในเรือนและให้คนเหล่านั้นกลับ เขาทั้งสองก็จากไป

2Kn 5 25 เกษะซีก็เข้าไปยืนอยู่ต่อหน้านายของตน และเอลีชาถามเขาว่า "เกษะซี เจ้าไปไหนมา" เขาตอบว่า " ผู้รับใช้ของท่านไม่ได้ไปไหน"

2Kn 5 26 แต่ท่านกล่าวแก่เขาว่า " เมื่อชายคนนั้นเห็นมาจากรถบดต้อนรับเจ้าฉัน จิตใจของเรามีได้ไปกับเจ้าดอกหรือ นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงิน รับ

เสื้อผ้า สวานต้นมะกอกเทศ และสวานองุ่น แกะและวัว และคนใช้ชายหญิงหรือ

2Kn 5 27 ฉะนั้นโรค เรือนของนาอามานจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อสายของเจ้าเป็นนิตย์" เขาก็ออกไปจากหน้าท่านเป็นโรค เรือนชาวอย่างหิมะ

2Kn 6 1 ฝ่ายเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์กล่าวกับเอลีชาว่า " ดูเถิด สถานที่ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ได้ความดูแลของท่านนั้นก็เล็กเกินไป ไม่พอแก่พวกเรา

2Kn 6 2 ขอให้เราไปที่แม่น้ำจอร์แดน ต่างคนต่างเอาไม้ท่อนหนึ่งมาสร้างที่อาศัยของเราที่นั่น" และท่านตอบว่า " ไปเถาะ"

2Kn 6 3 แล้วคนหนึ่งกล่าวว่า " ขอท่านโปรดไปกับผู้รับใช้ของท่านด้วย" และท่านก็ตอบว่า " ข้าจะไป"

2Kn 6 4 ท่านก็ไปกับเขาทั้งหลาย และเมื่อเขามาถึงแม่น้ำจอร์แดนเขาก็โค่นต้นไม้

2Kn 6 5 ขณะที่คนหนึ่งฟันไม้อยู่ หัวขวานของเขาตกลงไปในน้ำ และเขาร้องขึ้นมาว่า " อนิจจา นายครับ ขวานนั้นผมขอยืมเขามา"

2Kn 6 6 แล้วคนแห่งพระเจ้าถามว่า " ขวานนั้นตกที่ไหน" เมื่อเขาชี้ที่ให้ท่านแล้ว ท่านก็ตัดไม้หนึ่งท่อนลงไปที่นั่น ทำให้ขวานเหล็กนั้นลอยขึ้นมา

2Kn 6 7 และท่านบอกว่า " หยิบขึ้นมาซิ" เขาก็เอื้อมมือไปหยิบขึ้นมา

2Kn 6 8 ฝ่ายกษัตริย์แห่งซีเรียรบพุ่งกับอิสราเอล พระองค์ปรึกษากับข้าราชการของพระองค์ว่า " เราจะตั้งค่ายของเราที่นั่นๆ"

2Kn 6 9 แต่คนแห่งพระเจ้าส่งข่าวไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า " ขอพระองค์ทรงระงับอย่าผ่านมาจากทางนั้น เพราะคนซีเรียกำลังยกกองทัพไปนั้น"

2Kn 6 10 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ให้ไปยังสถานที่ซึ่งคนแห่งพระเจ้าบอกและเตือนให้ พระองค์จึงทรงระงับไว้ได้ทีนั้นมิใช่เพียงครั้งสองครั้ง

2Kn 6 11 กษัตริย์แห่งซีเรียก็ไม่สบายพระทัยมากเพราะเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงเรียกข้าราชการมาตรัสว่า " พวกท่านจะไม่บอกเราหรือว่า คนใดในพวก

เราที่อยู่ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอล"

2Kn 6 12 ข้าราชการคนหนึ่งของพระองค์ทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดพระเจ้าข้า แต่เอลีชาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ในอิสราเอลทูล

บรรดาถ้อยคำซึ่งพระองค์ตรัสในท้องบรรทมของพระองค์แก่กษัตริย์แห่งอิสราเอล"

2Kn 6 13 พระองค์จึงตรัสว่า " จงไปหาดูว่า เขายู่ที่ไหน เพื่อเราจะใช้คนไปจับเขามา" มิดนทูลพระองค์ว่า " ดูเถิด เขายู่ในโดธาน"

2Kn 6 14 พระองค์จึงทรงส่งม้า รถรบ และกองทัพใหญ่ เขาไปในกลางคืนและล้อมเมืองนั้นไว้

2Kn 6 15 เมื่อกคนใช้ของคณแห่งพระเจ้าตื่นขึ้นเวลาเช้าตรู่และออกไป ดูเถิด กองทัพพร้อมกันม้าและรถรบก็ล้อมเมืองไว้ และคนใช้นั้นบอกท่านว่า

" อนิจจา นายของข้าพเจ้า เราจะทำอย่างไร"

2Kn 6 16 ท่านตอบว่า " อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา"

2Kn 6 17 แล้วเอลีชาก็อธิษฐานว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น" และพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาของชายหนุ่มคนนั้น

และเขาก็ได้เห็นและดูเถิด ที่ภูเขาที่เต็มไปด้วยม้า และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีชา

2Kn 6 18 และเมื่อกคนซีเรียลงมารบกับท่าน เอลีชาก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า " ขอทรงโปรดให้คนเหล่านี้ตาบอดไปเสีย" พระองค์จึงทรงให้เขาทั้ง

หลายตาบอดไปตามคำของเอลีชา

2Kn 6 19 และเอลีชาบอกคนเหล่านั้นว่า " ไม่ใช่ทางนี้ และไม่ใช่เมืองนี้ จงตามข้ามา และข้าจะพาไปยังคนนั้นซึ่งเจ้าแสวงหา" และท่านก็พาเขาไป

กรุงสะมาเรีย

2Kn 6 20 และอยู่มาพอเข้าไปในกรุงสะมาเรีย เอลีชาก็ทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของคนเหล่านี้ เพื่อเขาจะเห็นได้" พระเยโฮวาห์จึง

ทรงเบิกตาของเขาทั้งหลายและเขาทั้งหลายก็เห็น และดูเถิด เขามายูกลงกลางกรุงสะมาเรีย

2Kn 6 21 และเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลเห็นเขาเข้า จึงตรัสแก่เอลีชาว่า " บิดาของข้าพเจ้า จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ"

2Kn 6 22 ท่านก็ทูลตอบว่า " ขอพระองค์อย่าทรงประหารเขาเสียสิ พระองค์จะประหารคนที่จับมาเป็นเชลยเสียด้วยดาบและด้วยธนูของพระองค์หรือ ขอ

ทรงโปรดจัดอาหารและน้ำต่อหน้าเขา เพื่อให้เขารับประทานและดื่ม แล้วปล่อยให้เขาไปหาเจ้านายของเขาเถิด"

2Kn 6 23 พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยงใหญ่ให้เขา และเมื่อเขาได้กินและดื่มแล้วก็ทรงปล่อยเขาไป และเขาทั้งหลายได้กลับไปหาเจ้านายของตน และ

พวกซีเรียมิได้มาปล้นในแผ่นดินอิสราเอลอีกเลย

2Kn 6 24 และอยู่มาภายหลังเบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงจัดกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์แล้วได้เสด็จขึ้นไปยังกรุงสะมาเรีย

2Kn 6 25 มีการกินคาราอาหารอย่างหนักในสะมาเรีย และดูเถิด ขณะเมื่อเขาล้อมอยู่นั้นแล้วตัวหนึ่งเขาขายกันเป็นเงินแปดสิบบเชล และมูลนกเขาค้าง

ลิตเป็นเงินห้าเชล

2Kn 6 26 ขณะที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงผ่านไปในก่าแพง มีผู้หญิงคนหนึ่งร้องทูลพระองค์ว่า " ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงช่วย"

2Kn 6 27 พระองค์ตรัสว่า " ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงช่วยเจ้า เราจะช่วยเจ้าได้จากไหน จากลานนาวดชาวหรือจากบ้อยาองุ่นหรือ"

2Kn 6 28 และกษัตริย์ทรงถามนางว่า " เจ้าเป็นอะไรไป" นางทูลตอบว่า " หญิงคนนั้นบอกข้าพระองค์ว่า เอลูกชายของเจ้ามาไห้เรากินเสียวันนี้เถิด

และเราจะกินลูกชายของฉันทันวันพรุ่งนี้"

2Kn 6 29 เราจึงต้มลูกชายของข้าพระองค์และกิน และรุ่งขึ้นข้าพระองค์ก็พูดกับนางว่า เอลูกชายของเจ้ามาเพื่อเราจะกินเสีย' และนางก็ซ่อนลูก

ชายของนางเสีย"

2Kn 6 30 และต่อมาเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินถ้อยคำของหญิงนั้น พระองค์ก็ลึกลงพระองค์ พระองค์กำลังดำเนินอยู่บนก่าแพง ประชาชนก็มองดู ดูเถิด

พระองค์ทรงลงลงพระองค์ม้ากระสอบอยู่แนบเนื้อ

2Kn 6 31 และพระองค์ตรัสว่า " ถ้าศิระษะของเอลีชาบุตรซาฟิยังอยู่บนเขาในวันนี้ ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษแก่เราและยังหนักกว่า"

2Kn 6 32 แต่เอลีชานั่งอยู่ในบ้านของท่าน และพวกผู้ใหญ่ก็นั่งอยู่ด้วย กษัตริย์ทรงใช้คนมาจากตอมืองพระพักตร์พระองค์ แต่ก่อนที่ผู้สื่อสารจะมาถึง

เอลีชาก็พูดกับพวกผู้ใหญ่ว่า " ท่านทั้งหลายเห็นหรือไม่เล่า ที่บุตรชายของผู้กระทำมาตกรรมคนนี้ใช้คนมาเอาศิระษะของข้าพเจ้า ดูซิ เมื่อผู้สื่อสารมา จงปิดประตู และยึดประตูให้แน่นกัน

เขาไว้ เสียงเท้าของนายของเขามาตามเขามามีใช่หรือ"

2Kn 6 33 ขณะที่ท่านยังพูดกับเขาทั้งหลายอยู่ ดูเถิด ผู้สื่อสารลงมาหาท่าน และบอกว่า " ดูเถิด เหตุร้ายนี้มีมาจากพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะรอกอยพระเย

โฮวาห์อีกทำไม"

2Kn 7 1 แต่เอลีชาบอกว่า " ขอฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้อยอดเป้งถึงหนึ่งเขาจะขายกันหนึ่งเชล

ล และข้าวบารลีสองถังเชล ที่ประตูเมืองสะมาเรีย"

2Kn 7 2 แล้วนายทหารคนสนิทของกษัตริย์ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า " ดูเถิด ถ้าแม้พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้

หรือ" แต่ท่านบอกว่า " ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเอง แต่จะไม่ได้กิน"

2Kn 7 3 มิดนโรค เรือนสิดนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง เขาพูดกันว่า " เราจะนั่งที่นี้จนตายทำไมเล่า

2Kn 7 4 ถ้าเราว่า ให้เราเข้าไปในเมือง" การกินคาราอาหารก็อยู่ในเมือง และเขาก็จะตายที่นั่น และถ้าเรานั่งที่นี้เราก็ตายเหมือนกัน ฉะนั้นบัดนี้จึง

มาเถิด ให้เราเข้าไปในกองทัพของกษัตริย์เถิด ถ้าเราจะไม่รอดตาย ถ้าเราฆ่าเรา ก็ได้แต่ตายเท่านั้นเอง"

2Kn 7 5 ดังนั้นเขาจึงลุกขึ้นในเวลาโพล้เพล้เพื่อจะไปยังค่ายของกษัตริย์ แต่เมื่อเขามาถึงริมค่ายของกษัตริย์แล้ว ดูเถิด ไม่มีใครที่นั่นสักคน

2Kn 7 6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำให้กองทัพของกษัตริย์ได้ยินเสียงรถรบ เสียงม้า และเสียงกองทัพใหญ่ เขาจึงพูดกันและกันว่า " ดูเถิด

กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้จ้างบรรดากษัตริย์แห่งกอนฮิตโตต์ และบรรดากษัตริย์แห่งอียิปต์มารบเราแล้ว"

2Kn 7 7 เขาจึงลุกขึ้นหนีไปในเวลาโพล้เพล้ และทั้งเต็นท์ ม้าและลาของเขา ทั้งค่ายไว้อย่างนั้นเอง และหนีไปเอาชีวิตรอด

2Kn 7 8 และเมื่อกโรค เรือนเหล่านั้นมาถึงที่ริมค่าย เขาก็เข้าไปในเต็นท์หนึ่งกินและดื่ม และขนเงิน ทองคำและเสื้อผ้าเอาไปซ่อนไว้ แล้วเขาก็กลับมา

เข้าไปในอีกเต็นท์หนึ่งขนเอาข้าวของออกไปจากที่นั่นด้วยเอาไปซ่อนไว้

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	7	9	แล้วเขาพูดกันและกันว่า "เราทำ ไม่ถูกเสียแล้ว วันนี้เป็นวันชาติ ถ้าเรานั่งอยู่และคอยแสร้งอรุณขึ้นโทษจะตกอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นบัดนี้
มาเกิด	ให้	เราไปบอกยังสำนักพระราชวัง"	
2Kn	7	10	เขาจึงมาเรียกนายประตูเมือง และบอกเรื่องราวแก่เขาว่า " เรามายังค่ายของคนซีเรีย และดูเถิด เราไม่เห็นใครและไม่ได้ยินเสียงผู้ใดที่นั่น มี
			แต่มีผู้หญิง และลูกผู้หญิง และเด็กที่ตั้งอยู่อย่างนั้นเอง"
2Kn	7	11	แล้วเขาบอกแก่เหล่านายประตู และพวกเขา ก็บอกกันไปถึงสำนักพระราชวัง
2Kn	7	12	กษัตริย์ก็ทรงตื่นบรรทมในกลางคืน และตรัสกับข้าราชกาว่า " เราจะบอกให้ว่าคนซีเรียเตรียมสู้รบเราอย่างไร เขาทั้งหลายร่ำอยู่ว่าเราคือ
เขาจึงออกไป	ซ่อนตัว	อยู่นอกค่ายที่กลางทุ่งคิดว่า `เมื่อเขาออกมาจากในเมืองเราจะจับเขาทั้งเป็น แล้วจะเข้าไปในเมือง' "	
2Kn	7	13	และข้าราชกาคนหนึ่งทูลว่า " ขอรับสั่งให้คนเอามาที่หล่อยูในเมืองสักห้าตัว (ดูเถิด บางทีมีห้าเหล่านั้นจะยังเป็นอยู่อย่างคนอิสราเอลที่
หล่อยู	ในเมือง	หรือดูเถิด จะเป็นอย่างคนอิสราเอลที่ได้พิณาคแล้วก็ข้างเถิด) ขอให้เราส่งคนไปดู"	
2Kn	7	14	เขาจึงเอาถรบสองคันพร้อมกับม้า และกษัตริย์ทรงส่งให้ไปติดตามกองทัพของคนซีเรีย ตรัสว่า " จงไปดู"
2Kn	7	15	เขาทั้งหลายจึงติดตามไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน และดูเถิด ตลอดทางมีเสื้อผ้าและเครื่องใช้ ซึ่งคนซีเรียทิ้งเมื่อเขารับหนีไป ผู้สื่อสารก็กลับมาทูล
กษัตริย์			แล้วประชาชนก็ยกออกไปปล้นเต็นท์ทั้งหลายของคนซีเรีย ยอดเป้งจึงขายกันถึงละเซเชล และข้าวบารลีสองถังซเซล ตามพระวณะของพระ
2Kn	7	16	เยโฮวาห์
2Kn	7	17	ฝ่ายกษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายทหารคนสนิทให้เป็นนายประตู และประชาชนก็เหยียบไปบนเขาตบประตู เขาจึงสิ้นชีวิตตามซึ่งคนแห่งพระเจ้า
ได้กล่าวไว้	ในวัน	เมื่อกษัตริย์เสด็จลงมาหาท่าน	
2Kn	7	18	และเป็นไปตามที่คนแห่งพระเจ้าได้ทูลกษัตริย์ว่า " ข้าวบารลีสองถังซเซล และยอดเป้งหนึ่งถังหนึ่งซเซล ประมาณเวลานี้ในวัน
พรุ่งนี้	ที่ประตูเมือง	จะสมาเรีย"	
2Kn	7	19	และนายทหารคนสนิทก็ได้ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า " ดูเถิด ถ้าแม่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะขึ้นได้หรือ" และ
ท่านได้ตอบว่า	" ดูเถิด	ท่านจะเห็นกับตาของท่านเองแต่จะไม่ได้กิน"	
2Kn	7	20	และอยู่มากบังเกิดเป็นตั้งนั้นแก่เขา เพราะประชาชนเหยียบไปบนเขาที่ประตูเมืองและเขาก็ได้สิ้นชีวิต
2Kn	8	1	ฝ่ายเอลีซาได้บอกหญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายของนางกลับคืนชีวิตมาว่า " จงลุกขึ้นและออกไปที่ครัวเรือนของเจ้า ไปอาศัยอยู่ที่ใดซึ่งเจ้า
จะอาศัยอยู่	ได้ เพราะพระเยโฮวาห์	ทรงเรียกให้เกิดการกินอาหาร และจะเป็นแก่แผ่นดินนี้เจ็ดปี"	
2Kn	8	2	หญิงคนนั้นก็ลุกขึ้นกระทำการตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า นางยกออกไปที่ครัวเรือนของนาง ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตียเจ็ดปี
2Kn	8	3	และอยู่มากเมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้วหญิงคนนั้นก็กลับมาจากแผ่นดินฟิลิสเตีย และได้ออกไปทูลทรรณต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน
2Kn	8	4	ฝ่ายกษัตริย์ก็กำลังตรัสกับเกาะซีคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าอยู่ว่า " จงบอกเราถึงบรรดาหมกที่เอลีซาได้กระทำ"
2Kn	8	5	และอยู่มากเมื่อเขากำลังทูลกษัตริย์ถึงเรื่องทีเอลีซาได้เรียกชีวิตของคนหนึ่งกลับมา ดูเถิด ผู้หญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายกลับคืนชีวิตมา
ได้อุทรรณต่อ	กษัตริย์เพื่อขอ	บ้านและที่ดินของนางคืน และเกาะซีทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ นี้เป็นนางคนนั้น และคนนั้นแหละเป็นบุตรชายของนาง ซึ่งเอลีซาได้ให้กลับ	
คืนชีวิตมา"			
2Kn	8	6	และเมื่อกษัตริย์ตรัสถามหญิงคนนั้น นางก็ทูลเรื่องถวายพระองค์ กษัตริย์จึงทรงตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งให้แก่นางรับสั่งว่า " จงจัดการกินทุกสิ่งที
เป็นของของนาง	พร้อมทั้ง	พืชผลของนางนั้น ตั้งแต่วันที่นางออกจากแผ่นดินมาจนถึงบัดนี้"	
2Kn	8	7	ฝ่ายเอลีซามายังดามัสกัส เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงประชวร และเมื่อมีคนทูลว่า " คนแห่งพระเจ้ามาที่นี่"
2Kn	8	8	กษัตริย์ตรัสกับเขาเอลว่า " จงนำของกำนัลไปพบคนแห่งพระเจ้า ให้ทูลถามพระเยโฮวาห์โดยท่านว่า `ข้าพเจ้าจะหายป่วยไหม' "
2Kn	8	9	เขาเอลจึงไปพบท่านนำของกำนัลไปถวาย คือสินค้าย่างดีทุกอย่างของเมืองดามัสกัสจ่อจู่ตั่งสี่สิบตัว เมื่อเขามาขึ้นยอต่อหน้าท่านเขากล่าว
ว่า " บุตร	ของท่านคือ	เบนฮาดัด กษัตริย์แห่งซีเรีย ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน กล่าววว่า `ข้าพเจ้าจะหายป่วยหรือ' "	
2Kn	8	10	และเอลีซาตอบเขาว่า " จงไปทูลพระองค์ว่า `พระองค์จะทรงหายประชวรแน่' แต่พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์จะสิ้น
พระชนม์	แน่"		
2Kn	8	11	และท่านก็เฟ่งหน้าจ้องมองเขาเน่เงงจนเขาอายุ และคนแห่งพระเจ้าก็ร้องไห้
2Kn	8	12	และเขาเอลทูลว่า " เหตุใดเจ้านายของข้าพเจ้าจึงร้องไห้" ท่านตอบว่า " เพราะข้าพเจ้าทราบถึงเหตุร้ายซึ่งท่านจะกระทำต่อประชาชน
อิสราเอล	ท่านจะเอา	ไฟเผาป้อมปราการของเขาเสีย และท่านจะสังหารคนหนุ่มๆเสียด้วยดาบ และจับเด็กๆโยนลง และผ้าทองหญิงที่มีครกเสีย"	
2Kn	8	13	และเขาเอลตอบว่า " ผู้รับใช้ของท่านผู้เป็นแต่เพียงสุนัขเป็นใครเล่า ซึ่งจะกระทำสิ่งใหญ่โตนี้" เอลีซาตอบว่า " พระเยโฮวาห์ทรงสำแดง
แก่ข้าพเจ้า	แล้ว ท่าน	จะเป็นกษัตริย์ครอบครองประเทศซีเรีย"	
2Kn	8	14	และเขาก็ไปจากเอลีซามายังนายของตน ผู้ซึ่งถามเขาว่า " เอลีซาว่าอย่างไรกับเจ้าบ้าง" และเขาทูลตอบว่า " เขาบอกว่าพระองค์จะหาย
ประชวร	แน่"		
2Kn	8	15	และอยู่มากในวันรุ่งขึ้นเขาก็เอาผ้าปูที่นอนจมน้ำกลมพระพักตร์พระองค์ไว้ จนพระองค์สิ้นพระชนม์ และเขาเอลก็ขึ้นครองแทน
2Kn	8	16	ในปีที่ห้าแห่งโยรัมโฮรสอาห์กษัตริย์ของอิสราเอล เมื่อยโฮซาฟิห์ยังเป็นกษัตริย์ของยูดาห์อยู่ เยโฮรัมโฮรสโยซาฟิห์กษัตริย์ของยูดาห์ได้
ทรงเริ่ม	ครอบครอง		
2Kn	8	17	เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี
2Kn	8	18	และพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ว่าทรงศ้ออาห์บกระทำ เพราะว่าริดาของอาห์บเป็นเมเหลิสของ
พระองค์	และพระองค์	ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์	
2Kn	8	19	อย่างไรก็ดีพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายยูดาห์ เพราะทรงเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ เหตุที่พระองค์ได้ตรัสสัญญาว่า จะทรงประทาน
ประทับ	แก่ดาวิด	และแก่ราชโอรสของพระองค์เป็นนิตย์	
2Kn	8	20	ในรัชกาลของพระองค์เอโดมได้ยกกองทัพออกจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน
2Kn	8	21	แล้วโยรัมก็เสด็จพร้อมกับบรรดาถรบของพระองค์ผ่านไปถึงคาอิร์ พอลกลางคืนพระองค์ก็ลุกขึ้นโจมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์นั้น
พร้อมกับ	ผู้บัญชาการ	ถรบ แล้วกองทัพได้หนีกลับไปเสีย	
2Kn	8	22	เอโดมจึงได้ยกกองทัพออกจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ แล้วลิบนาห์ก็ได้ยกไปในคราวเดียวกัน
2Kn	8	23	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยรัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
2Kn	8	24	โยรัมจึงทรงลวงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอาหิสาห์โฮรสของพระองค์
ได้ขึ้น	ครองแทน		
2Kn	8	25	ในปีที่สิบสองแห่งรัชกาลโยรัมโฮรสของอาห์บกษัตริย์แห่งอิสราเอล อาหิสาห์โฮรสโยรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง
2Kn	8	26	เมื่ออาหิสาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษา และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระ
นาม	อาธาเลียห์	พระนางเป็นริดาของอมริกษัตริย์แห่งอิสราเอล	
2Kn	8	27	พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอาห์บด้วย และทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่ราชวงศ์ของอาห์บได้
กระทำ	เพราะทรง	เป็นราชบุตรเขยในราชวงศ์ของอาห์บ	
2Kn	8	28	พระองค์เสด็จจับโยรัมโฮรสของอาห์บเพื่อทำสงครามกับเขาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียที่ราโมทกิเลอาด และคนซีเรียกระทำให้โยรัมบาดเจ็บ
2Kn	8	29	และกษัตริย์โยรัมได้กลับมารักษาพระองค์ที่ยิสราเอลให้หายบาดเจ็บจากที่คนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ที่รามมาห์ เมื่อพระองค์ทรงสู้กับเขา
เอลกษัตริย์	แห่งซีเรีย	และอาหิสาห์โฮรสของโยรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงไปหาโยรัมโฮรสของอาห์บในยิสราเอล เพราะว่าพระองค์ทรงประชวร	
2Kn	9	1	แล้วเอลีซาผู้พยากรณ์ได้เรียกเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์มาคนหนึ่ง และพูดกับเขาว่า " จงคาดเอาของเจ้าไว้ ถือน้ำมันขวดนี้ไปที่ราโมทกิเล
อาด			
2Kn	9	2	และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว จงมองดูเยชูบตรเยโฮซาฟิห์บุตรนิมซี จงเข้าไปหาเขา ให้ลุกขึ้นจากหมวกพื้นห้อง และนำเขาเข้าไปในห้องชั้นใน
2Kn	9	3	แล้วจงเอาน้ำมันในขวดเหลงบนศีรษะของเขา และกล่าววว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล' แล้วจง
เปิด	ประตูออก	หนีไป อัยารอช้อย"	

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	9	4	คนหนุ่มนั้นคือคนหนุ่มที่เป็นผู้พยากรณ์จึงไปยังราโมทกิเลอาด
2Kn	9	5	และเมื่อเขามาถึง ดูเถิด บรรดาผู้บังคับบัญชาทหารกำลังประชุมกันอยู่ และเขากล่าวว่า " ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ ข้าพเจ้ามีพระดำเนียงมาถึงท่าน " และเยชูพูดว่า " มาหาคนใดในพวกเรา " และเขาวา " ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ มาหาท่าน "
2Kn	9	6	ท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเรือน และคนหนุ่มนั้นก็เทน้ำมันบนศีรษะของเขาน กล่าววว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนือประชาชนของพระเยโฮวาห์คือเหนืออิสราเอล "
2Kn	9	7	และเจ้าจงไถ่ราชวงศ์ของอาหับนายของเจ้า เพื่อเราจะ ได้จัดการสนองเยเซเบลเพราะโลหิตของบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเร และเพราะโลหิตของบรรดาผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ "
2Kn	9	8	เพราะว่าราชวงศ์ของท่านทั้งหมดจะต้องพินาศ และเราจะตัดคนที่ปัสสาวะรดกำแพง ได้ออกเสียจากอาหับ ทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล "
2Kn	9	9	และเราจะกระทำราชวงศ์ของอาหับให้เหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์ "
2Kn	9	10	และสุนัขจะกินเยเซเบลในที่ดินส่วนพระองค์ ณ อิสราเอล และจะไม่มีผู้ใดฝังศพพระนาง " แล้วเขาก็เปิดประตูหนีไป "
2Kn	9	11	เมื่อเยชูออกมาสู่พวกข้าราชการของเจ้านายของท่าน คนหนึ่งพูดกับท่านว่า " ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ ทำไมคนบ่าคนนี้จึงมาหาท่าน " ท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลายรู้จักชายคนนั้นและทราบเขาพูดอะไรแล้ว "
2Kn	9	12	และเขาทั้งหลายว่า " นั่นไม่เป็นความจริง ขอบอกเรามาเถิด " และท่านว่า " เขาพูดอย่างนี้กับข้าพเจ้าว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ' " "
2Kn	9	13	แล้วทุกคนก็รีบเปลี่ยนเสื้อผ้าของตนออกวางไว้รองท่านที่ขึ้นบันไดซึ่งเปล่าอยู่ และเขาทั้งหลายเป่าแตร และป่าวร้องว่า " เยชูเป็นกษัตริย์ " "
2Kn	9	14	ดังนั้นแหละ เยชูบุตรชายเยโฮวาห์ที่บุตรชายนิมิซีได้รวมกันคิดกบฏต่อโยรัม (ฝ่ายโยรัมพร้อมกับอิสราเอลทั้งปวงยังระวังป้องกันราโมทกิเลอาดอยู่เพราะเหตุฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย "
2Kn	9	15	แต่กษัตริย์โยรัมทรงกลับไปรักษาพระองค์ที่ยิสราเอล เพราะบาดแผลซึ่งชนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับฮาซาเอล กษัตริย์แห่งซีเรีย) เยชูจึงตรัสว่า " ถ้านี้เป็นความประสงค์ของท่านทั้งหลาย ก็ขออย่าให้คนหนึ่งคนใดเล็ดลอดออกไปจากเมืองเพื่อบอกข่าวที่ยิสราเอล "
2Kn	9	16	แล้วเยชูก็เสด็จทรงรถรบ และเสด็จไปยังยิสราเอล เพราะโยรัมบรรทมที่นั่น และอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงมาเยี่ยมโยรัม "
2Kn	9	17	ฝ่ายทหารยามยืนอยู่นหอคอยที่ยิสราเอล เขามองเห็นพวกของเยชูมาจึงว่า " ข้าพเจ้าเห็นคนพวกหนึ่ง " โยรัมตรัสว่า " จงใช้ให้พลม้าคนหนึ่งไปพบเขาให้ถามเขาว่า ` มาอย่างสันติหรือ ' " "
2Kn	9	18	คนนั้นจึงขึ้นมาไปพบท่านและพูดว่า " กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ` มาอย่างสันติหรือ ' " และเยชูตอบว่า " ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเสด็จกลับตามเรามา " และทหารยามก็รายงานว่า " ผู้สื่อสารไปถึงเขาแล้ว แต่เขาไม่กลับมา "
2Kn	9	19	พระองค์จึงรับสั่งใช้พลม้าคนที่สองออกไป ผู้หนึ่งมาถึงเขาแล้วก็พูดว่า " กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ` มาอย่างสันติหรือ ' " และเยชูตอบว่า " ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเสด็จกลับตามเรามา " "
2Kn	9	20	ทหารยามก็รายงานว่า " เขาไปถึงแล้วแต่เขาไม่กลับมา และการขับรถนั้นก็เหมือนกับการขับรถของเยชูบุตรนิมิซี เพราะเขาขับรถเร็วนัก " "
2Kn	9	21	โยรัมตรัสว่า " จงเตรียมพร้อม " และเขาก็จัดการรถรบของพระองค์ให้พร้อมไว้ แล้วโยรัมกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลและอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เสด็จออกไป ต่างก็ทรงรถรบของพระองค์เอง ทรงออกไปปะทะกับเยชู มาพบกันเข้า ณ ที่ดินแปลงของนาโบทชาวยิสราเอล "
2Kn	9	22	และอยู่มาเมื่อโยรัมเห็นเยชูแล้วจึงตรัสว่า " เยชูมาอย่างสันติหรือ " เยชูตอบว่า " จะสันติอย่างไรได้ เมื่อการเล่นขี้และวิทยาคมของเยเซเบลมารดาของท่านยังมีอยู่มากเช่นนี้ " "
2Kn	9	23	แล้วโยรัมทรงชักบังเหียนหันกลับหนีไปพลางรับสั่งกับอาหัสยาห์ว่า " ข้าแต่อาหัสยาห์ เขารวมกันคิดกบฏ " "
2Kn	9	24	และเยชูก็โถงธนูด้วยศรกำลัง ยิ่งถูกเยโฮรัมระหว่างพระอึ่งสาทั้งสอง ลูกธนูจึงแทงทะลุพระหทัยของพระองค์ พระองค์ก็ทรงล้มลงในรถรบของพระองค์ "
2Kn	9	25	เยชูตรัสกับบิดค่านายทหารของพระองค์ว่า " จงยกศพเขาขึ้นและโยนทิ้งลงไปในที่ดินแปลงของนาโบทชาวยิสราเอล จำไว้เถาะ เมื่อฉันและท่านขึ้นมาเคียงกันมาตามอาหับบิดาของเขาไป พระเยโฮวาห์ทรงกล่าวโทษเขาดังนี้ "
2Kn	9	26	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` เราได้เห็นโลหิตของนาโบทและโลหิตของลูกหลานของเขาเมื่อวานนี้ ' พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` แน่ทีเดียวเราจะสนองเจ้าบนที่ดินแปลงนี้แหละ ' ฉะนั้นบัดนี้จงยกเขาขึ้นทั้ง ใวนบนที่ดินแปลงนี้แหละตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ " "
2Kn	9	27	เมื่ออาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เห็นดังนั้น พระองค์ทรงหนีไปทางบ้านในสวน และเยชูก็ติดตามพระองค์ไปดรัสว่า " จงยืนท่านในรถรบด้วย " และเขาทั้งหลายได้ยิงพระองค์ตรงทางข้ามเขาตำบลกูร์ซึ่งอยู่ใกล้ลือแบลัม และพระองค์ทรงหนีไปถึงเมืองเมกิดโด และสิ้นพระชนม์ที่นั่น "
2Kn	9	28	ข้าราชการของพระองค์ก็บรรทกพระศพใส่รถรบไปยังเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด "
2Kn	9	29	ในปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลโยรัม โอรสของอาหับ อาหัสยาห์เริ่มครอบครองเหนือยูดาห์ "
2Kn	9	30	เมื่อเยชูมาถึงเมืองยิสราเอล เยเซเบลทรงได้ยินเรื่องนั้น พระนางก็ทรงเขียนจดหมายและแต่งตั้งพระเศียรและทรงมองออกไปทางพระเกล "
2Kn	9	31	และเมื่อเยชูผ่านเข้าประตูวังมา พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า " คิมรี่ผู้ฆ่านายของเขามีสันติหรือ " "
2Kn	9	32	แล้วเยชูแห่งนพระพักตร์ทอดพระเนตรที่พระเกลตรัสว่า " ไครอยฝ่ายเรา ไครบ้าง " มีขันที่สองสามคนชะง็อกหน้าต่างออกมาดูพระองค์ "
2Kn	9	33	พระองค์ตรัสว่า " โยนนางลงมา " เขาจึงโยนพระนางลงมา และโลหิตของพระนางก็กระเด็นติดผนังกำแพงและติดม้า และพระองค์ทรงม้าเข้าไปบนพระนาง "
2Kn	9	34	แล้วพระองค์เสด็จเข้าไป สวยและทรงดื่ม และพระองค์ตรัสว่า " จัดการกับหญิงที่ถูกสาปคนนี้ เอาไปฝังเสีย เพราะเธอเป็นธิดาของกษัตริย์ " "
2Kn	9	35	แต่เมื่อเขาจะไม่ฝังศพพระนาง เขาก็พบแต่กะโหลกพระเศียร พระบาทและฝ่าพระหัตถ์ของพระนาง "
2Kn	9	36	เมื่อเขากลับมาทูลพระองค์ว่า พระองค์ตรัสว่า " นี่เป็นไปตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสทางเอลียาห์ชาวทิบี่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ` สุนัขจะกินเนื้อของเยเซเบลในเขตแดนยิสราเอล ' "
2Kn	9	37	และศพของเยเซเบลจะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนพื้นทุ่งในเขตแดนยิสราเอล เพื่อว่าจะ ไม่มีใครกล่าววว่า ` นี่คือเยเซเบล ' " "
2Kn	10	1	ฝ่ายอาหับมีโอรสเจ็ดสิบองค์ในสะมาเรีย เยชูจึงทรงพระอักษรสั่งไปยังสะมาเรียถึงบรรดาผู้ปกครองเมืองยิสราเอลนั้น ถึงพวกผู้ใหญ่ และถึงบรรดาที่เลี้ยงแห่งโอรสของอาหับว่า "
2Kn	10	2	" เพราะบรรดาโอรสของนายของท่านอยู่กับท่าน และท่านมีรถรบและม้า และเมืองที่มีมือมดด้วยและอาวุธ พอดจดหมายนี้มาถึงท่าน จงคัดเลือกโอรสนายของท่านองค์ที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่สุด จงตั้งท่านไว้บนพระที่นั่งของพระชนกของท่าน และจงสู้รบเพื่อราชวงศ์นายของท่าน " "
2Kn	10	3	
2Kn	10	4	แต่เขาทั้งหลายกลัวอย่างที่สุด และพูดว่า " ดูเถิด กษัตริย์สององค์ยังต้านทานพระองค์ไม่ได้แล้ว เราจะต่อสู้พระองค์ได้อย่างไร " "
2Kn	10	5	ฉะนั้นผู้ที่ปกครองดูแลพระราชวัง และผู้ที่ปกครองดูแลบ้านเมือง พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่และพวกที่เลี้ยงของราชโอรส ก็ชักชวนให้ไปทูลเยชูว่า " ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์จะกระทำทุกอย่างที่พระองค์ตรัสสั่งแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ตั้งกษัตริย์ผู้หนึ่งผู้ใด ขอทรงกระทำตามทีชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด " "
2Kn	10	6	แล้วพระองค์ทรงมีลายพระหัตถ์ไปถึงเขาลงบับที่สองว่า " ถ้าท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายเรา และถ้าท่านพร้อมที่จะเชื่อฟังเสียงของเรา จงนำศิระชะของบรรดาโอรสนายของท่านมาหาเราที่ยิสราเอลพรงนี้เวลานี้ " ฝ่ายโอรสของกษัตริย์เจ็ดสิบองค์ด้วยกัน อยู่กับคนใหญ่คนโตในเมือง ผู้ซึ่งได้ขบถขึ้นท่านทั้งหลายมา "
2Kn	10	7	และอยู่มาเมื่อลายพระหัตถ์มาถึงเขาทั้งหลาย เขาก็จับโอรสของกษัตริย์ฆาตกรรมเจ็ดสิบองค์ด้วยกัน เอาศิระชะใส่ตะกร้าส่งไปยังพระองค์ที่ยิสราเอล "
2Kn	10	8	เมื่อผู้สื่อสารมาทูลพระองค์ว่า " เขานำศิระชะโอรสของกษัตริย์มาแล้วพระเจ้าข้า " พระองค์ตรัสว่า " จงกองไว้เป็นสองกองตรงทางเข้าประตูเมืองจนถึงรุ่งเช้า " "
2Kn	10	9	อยู่มาพอรุ่งเช้าพระองค์เสด็จออกไปประทับยืน ตรัสกับประชาชนทั้งปวงว่า " ท่านทั้งหลายเป็นผู้ไร้ความผิด ดูเถิด ส่วนเราได้กบฏต่อนายของเราและประหารพระองค์เสีย แต่ผู้ใดเล่าที่ฆ่าบรรดาคนเหล่านี้ "
2Kn	10	10	จงทราบเถิดว่าพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับราชวงศ์ของอาหับ จะ ไม่ตกดินแต่อย่างไรเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสโดยเอลียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์ " "
2Kn	10	11	เยชูทรงประหารราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในยิสราเอลทั้งสิ้น คนใหญ่คนโตทุกคนของพระองค์ และญาติพี่น้องของพระองค์ และบุตรโอรส "

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของพระองค์ ดังนี้แหละ ไม่เหลือไว้สักคนเดียวเลย			
2Kn	10	12	แล้วพระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังสะมาเรีย เมื่อพระองค์ประทับที่โรงตัดขนแกะตามทางที่เสด็จ
2Kn	10	13	เยชูทรงพบพระญาติของอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ตรัสถามว่า " ท่านทั้งหลายคือใคร " และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า
			" ข้าพเจ้าทั้งหลายคือญาติของอาหัสยาห์ และข้าพเจ้าทั้งหลายลงมาเยี่ยมบรรดาโอรสของกษัตริย์และโอรสของราชมารดา "
2Kn	10	14	พระองค์รับสั่งว่า " จับเขาทั้งเป็น " เขาทั้งหลายก็จับเขาทั้งเป็นและประหารเขาเสียที่บ่อโรงตัดขนแกะสี่สิบสองคนด้วยกัน ไม่เหลือไว้สักคนเดียว
2Kn	10	15	และเมื่อพระองค์เสด็จจากที่นั่นก็ทรงพบเยโฮนาห์บุตรชายเรคาบมาหาพระองค์ พระองค์ทรงต้อนรับเขาและตรัสกับเขาว่า " จิตใจของท่าน
			ซื่อตรงต่อจิตใจของฉัน อย่างไรจิตใจของคุณตรงต่อจิตใจของฉันหรือ " และเยโฮนาห์ทูลว่า " ตรง พระเจ้าข้า " เยชูตรัสว่า " ถ้าตรงก็ยื่นมือมาให้เรา " เขายื่นมือของเขา และเยชูก็
			จับเขาขึ้นมาบรรณาการ
2Kn	10	16	พระองค์ตรัสว่า " มากับเราเถิด และดูความรื่อนของเราเพื่อพระเยโฮวาห์ " พระองค์จึงให้เขานำกรรบของพระองค์ไป
2Kn	10	17	และเมื่อพระองค์มาถึงสะมาเรีย พระองค์ทรงประหารคนทั้งปวงที่เป็นราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในสะมาเรียเสีย จนพระองค์ทรงทำลายอา
			หับเสียสิ้น ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสกับเอลียาห์
2Kn	10	18	แล้วเยชูทรงประหารบรรดาประชาชนทั้งสิ้น และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " อาหับปรนนิบัติพระบาอัลแต่เล็กน้อย แต่เยชูจะปรนนิบัติพระองค์
			มาก
2Kn	10	19	ฉะนั้นบัดนี้จึงเรียกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลมาให้หมด ทั้งบรรดาผู้รับใช้และปรอหิตของท่าน อยาให้ผู้ใดขาดไปเลย เพราะเราจะมิมีตัวบูชา
			อย่างไรใหญ่โตที่จะถวายแก่พระบาอัล ผู้ใดขาดจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ " แต่เยชูทรงกระทำเป็นอบายเพื่อจะทำลายผู้นับถือพระบาอัล
2Kn	10	20	และเยชูตรัสสั่งว่า " จงจัดประชุมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระบาอัล " เขาก็ป่าวร้องเรียกประชุมเช่นนั้น
2Kn	10	21	และเยชูทรงใช้ให้ไปทั่วอิสราเอล และผู้นับถือพระบาอัลก็มาทั้งหมดจริง ไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ไม่ได้มา และเขาทั้งหลายก็เข้าไปในเนิวคของ
			พระบาอัล และเนิวคของพระบาอัลก็เต็มแน่น
2Kn	10	22	พระองค์ตรัสสั่งผู้ที่ดูแลตู้เสื่อว่า " จงเอาเสื่อสำหรับบรรดาผู้นับถือพระบาอัลออกมา " เขาก็เอาเสื่อออกมาให้เขาทั้งหลาย
2Kn	10	23	แล้วเยชูเสด็จเข้าไปในเนิวคของพระบาอัล พร้อมกับเยโฮนาห์บุตรชายเรคาบ พระองค์ตรัสกับผู้นับถือพระบาอัลว่า " จงคันดู ดูให้ดูว่าไม่มี
			ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์อยู่ในหมู่พวกท่าน ให้มีแต่ผู้นับถือพระบาอัลเท่านั้น "
2Kn	10	24	แล้วเขาทั้งหลายเข้าไปถวายเครื่องสัตวบูชาและเครื่องเผาบูชา เยชูทรงวางคนแปดสิบคนไว้ภายนอก และตรัสว่า " ชายคนใดที่ปล่อยให้คน
			หนึ่งคนใดซึ่งเรามอบไว้เมื่อเจ้าหนีรอดไปได้ เขาต้องเสียชีวิตของเขาแทน "
2Kn	10	25	และอยู่มาเมื่อพระองค์เสด็จการถวายเครื่องเผาบูชา เยชูรับสั่งแก่ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารว่า " จงเข้าไปฆ่าเขาเสีย อยาให้รอด
			สักคนเดียว " เมื่อเขาฆ่าเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบแล้ว ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารก็โยนศพเขาทั้งหลายออกไปข้างนอก แล้วก็ไปที่เมืองแห่งเนิวคของพระบาอัล
2Kn	10	26	เขานำเอาเสาคัดศีลซึ่งอยู่ในเนิวคของพระบาอัลออกมาเผาเสีย
2Kn	10	27	และเขาทั้งหลายทำลายเสาคัดศีลซึ่งแห่งพระบาอัล และทำลายเนิวคของพระบาอัลและกระทำให้เป็นส้วมจนทุกวันนี้
2Kn	10	28	เยชูทรงกวาดล้างพระบาอัลจากอิสราเอลดังนี้แหละ
2Kn	10	29	แต่เยชูมิได้ทรงเห็นจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย คือวัวทองคำซึ่งอยู่ในเมือง
			เบธเอลและในเมืองดาน
2Kn	10	30	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเยชูว่า " เพราะเจ้าได้ทำดีในการที่กระทำสิ่งที่ถูกตองในสายตาของเรา และได้กระทำต่อราชวงศ์อาหับตามทกอย่าง
			ที่อยู่ในใจของเรา ลูกหลานของเจ้าช่วยอายุที่สืบได้นับนับถึงกึ่งแห่งอิสราเอล "
2Kn	10	31	แต่เยชูมิได้ทรงระมัดระวังที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์ พระองค์มิ
			ได้ทรงหันเสียจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย
2Kn	10	32	ในสมัยนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเริ่มต้นสวนของอิสราเอลออก ฮาซาเอล ได้รับชนะตามบรรดาพมแดนอิสราเอล
2Kn	10	33	ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนฟากตะวันออก ทั่วแผ่นดินกิเลอาด คนกาต คนรูเบนและคนมันัสเสห์ ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ข้างที่ลุ่มแม่น้ำอารโนน คือ
			กิเลอาดและบาซัน
2Kn	10	34	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยชู และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลทั้งสิ้นของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร
			แห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
2Kn	10	35	เยชูจึงทรงล้างหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ในกรุงสะมาเรีย และเยโฮอาหาลโอรสของพระองค์ได้เสวยราชย์แทน
			พระองค์
2Kn	10	36	เวลาที่เยชูทรงครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียนั้นเป็นยี่สิบแปดปี
2Kn	11	1	เมื่ออาธาเลียห์พระมารดาของอาหัสยาห์ทรงเห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์ พระนางก็ลุกขึ้นทรงทำลายเชื้อพระวงศ์เสียสิ้น
2Kn	11	2	แต่เยโฮชวาบาริตาของกษัตริย์โยรัม พระน้องนางของอาหัสยาห์ ได้นำโยอาชโอรสของอาหัสยาห์และหลบลักเธอไปจากท่ามกลางโอรสของ
			กษัตริย์ ผู้ซึ่งจะถูกประหารชีวิต และพระนางเก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทมเพื่อซ่อนเธอเสียจากอาธาเลียห์ ดังนี้แหละ เธอจึงมิได้ถูกประหารชีวิต
2Kn	11	3	และเธอยุกับพระนางหกปีซ่อนอยู่ในพระเนิวคของพระเยโฮวาห์ และอาธาเลียห์ก็ครอบครองแผ่นดิน
2Kn	11	4	แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาคได้ใช้ให้บรรดานายทัพนายกอง ผู้บังคับบัญชากองและพวกทหารรักษาพระองค์ ให้เขาทั้งหลายมาหาท่านในที่ในพระ
			เนิวคของพระเยโฮวาห์ และท่านได้ทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลาย และให้เขาปฏิญาณในพระเนิวคของพระเยโฮวาห์ และท่านได้นำโอรสของกษัตริย์มาให้เขาเห็น
2Kn	11	5	และท่านบัญชาเขาทั้งหลายว่า " นี่เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายพึงกระทำ คือหนึ่งในสามของพวกท่าน ผู้เข้าเวรวันสะบาโต ให้เฝ้าพระราชวัง
2Kn	11	6	ฝ่ายอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูสุร และอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูข้างหลังทหารรักษาพระองค์ ให้เฝ้าพระราชวังเพื่อป้องกันไว้
2Kn	11	7	ส่วนท่านทั้งหลายอีกสองพวก คือผู้ที่ออกเวรวันสะบาโต ให้เฝ้าพระเนิวคของพระเยโฮวาห์รอบกษัตริย์
2Kn	11	8	ท่านทั้งหลายจงล้อมกษัตริย์ไว้รอบ ทุกคนถืออาวุธของตนไว้ ผู้ที่เข้ามาใกล้เฝ้าให้ประหารชีวิตเสีย จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จออก
			และเสด็จเข้า "
2Kn	11	9	นายทัพนายกองก็ได้กระทำตามที่เยโฮยาคาบปรีหิตสั่งทุกประการ ต่างก็นำคนของตนที่จะเข้าเวรวันสะบาโต พร้อมกับคนที่ออกเวรวันสะ
			บาโตนั้น มาหาเยโฮยาคาบปรีหิต
2Kn	11	10	และปรีหิตก็มอบหอกและโล่ซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ อันเป็นของกษัตริย์ดาวิดแก่นายทัพนายกอง
2Kn	11	11	และทหารรักษาพระองค์ถืออาวุธทุกคนยืนประจำอยู่ตั้งแต่พระวิหารด้านขวาไปถึงพระวิหารด้านซ้าย รอบแท่นบูชาและพระวิหารอรุรอบ
			กษัตริย์
2Kn	11	12	แล้วท่านก็นำโอรสของกษัตริย์ออกมาสวมมงกุฎให้ และมอบพระโออาทให้ และเขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์ และได้เจิมท่าน และเขาทั้ง
			หลายก็ตบมือ ทูลว่า " ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญ "
2Kn	11	13	เมื่ออาธาเลียห์ทรงสดับเสียงทหารรักษาพระองค์และเสียงประชาชน พระนางก็เสด็จเข้าไปหาประชาชนที่พระวิหารของพระเยโฮวาห์
2Kn	11	14	และเมื่อพระนางทอดพระเนตร ดูจิต กษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่ข้างเสาดตามธรรมเนียมประเพณี มีนายทัพนายกองและพลแต่รายข้างกษัตริย์
			และประชาชนแห่งแผ่นดินทั้งสิ้นก็ร้องเรึง และเป่าแตร พระนางอาธาเลียห์ก็ลึกลงพระองค์ทรงร้องว่า " กบฏ กบฏ "
2Kn	11	15	แล้วเยโฮยาคาบปรีหิตก็บัญชานายทัพนายกองทั้งปวง ผู้ที่ได้ตั้งให้ควบคุมกองทัพอ่า " จงคุมพระนางออกมากระหว่างแถวทหาร ผู้ใดติดตาม
			พระนางไปก็จงประหารเสียด้วยดาบ " เพราะปรีหิตกล่าวว่า " อยาให้พระนางถูกประหารในพระเนิวคของพระเยโฮวาห์ "
2Kn	11	16	เขาทั้งหลายจึงจับพระนาง และพระนางก็ไปตามทางที่ม้าเข้าพระราชวัง และถูกประหารเสียที่นั่น
2Kn	11	17	และเยโฮยาคาได้กระทำพันธสัญญาระหว่างพระเยโฮวาห์และกษัตริย์และประชาชนว่า ให้เขาเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ และระหวาง
			กษัตริย์กับประชาชนด้วย
2Kn	11	18	แล้วประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินก็เข้าไปในเนิวคของพระบาอัล และพังเนิวคเสีย เขาทำลายแท่นบูชาและรูปเคารพของพระบาอัลเสียเป็น
			ชิ้นๆ และได้ประหารชีวิตมีทธานปรีหิตของพระบาอัลเสียที่หน้าแท่นบูชา และปรีหิตก็วางยามไว้ดูแลพระเนิวคของพระเยโฮวาห์
2Kn	11	19	และท่านได้นำนายทัพนายกอง ผู้บังคับบัญชากอง ทหารรักษาพระองค์ และประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน และเขาทั้งหลายได้นำกษัตริย์ลงมา

The Holy Bible in Thai (KJV)

จากพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ ไปตามทางประตูหารรักษาพระองค์ไปถึงพระราชวัง และพระองค์เสด็จประทับบนพระที่นั่งของกษัตริย์	2Kn	11	20	ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจึงรำริง และบ้านเมืองก็สงบเงียบ และอาชญากรรมก็สงบเพราะด้วยดาบแล้วที่พระราชวัง
2Kn	11	21	เมื่อเยโฮอาห์ได้เริ่มครอบครองนั้นมิมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา	
2Kn	12	1	ในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลเยชู เยโฮอาห์ได้เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงปกครองในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่าตีบียาห์ชาวเบเออร์เซบา	
2Kn	12	2	และเยโฮอาห์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮอาห์ ตลอดรัชสมัยของพระองค์ตามที่เยโฮอาห์ปรีหิต ได้สั่งสอนพระองค์	
2Kn	12	3	ถึงกระนั้นเขาก็ยังมี ได้อุปนิสัยสถานสูงเอาไป ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชา และเผาเครื่องหอมในอุปนิสัยสถานสูงเหล่านั้น	
2Kn	12	4	เยโฮอาห์ตรัสกับพวกปุโรหิตว่า " เงินอันเป็นของถวายที่บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ เงินที่เรียกจากรายบุคคล คือเงินที่กำหนดให้เสียตามรายบุคคล และบรรดาเงินซึ่งประชาชนถวายด้วยความสมัครใจที่จะนำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์	
2Kn	12	5	ให้ปุโรหิตรับเงินนั้นจากหมุ่คนที่รู้จักกัน ให้เขาซ่อมพระนิเวศตรงที่ที่เขาเห็นว่าต้องการซ่อมแซม"	
2Kn	12	6	แต่เมื่อถึงปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาลกษัตริย์เยโฮอาห์ปรากฏว่า ปุโรหิตมิได้ทำการซ่อมแซมพระนิเวศ	
2Kn	12	7	เพราะฉะนั้นกษัตริย์เยโฮอาห์จึงตรัสเรียกเยโฮอาคาบปุโรหิตและปุโรหิตอื่นๆและตรัสกับเขาว่า " โฉนทานจึงมิได้ซ่อมแซมพระนิเวศ เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าเก็บเงินจากคนที่ท่านรู้จักอีกต่อไปเลย แต่ให้ส่งไปเพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศ"	
2Kn	12	8	ปุโรหิตจึงตกลงว่าจะไม่รับเงินจากประชาชนอีก และเขาไม่ต้องการซ่อมแซมพระนิเวศ	
2Kn	12	9	แล้วเยโฮอาคาบปุโรหิตนำหีบมาใบหนึ่ง จะระบุหนึ่งทีฝ่าหีบนั้น และตั้งไว้ที่ข้างๆแท่นบูชาด้านขวาเมื่อเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ และพวกปุโรหิตผู้ที่เฝ้าอยู่ที่ธรณีประตูก็นำเงินทั้งหมดซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ใส่ไว้ในหีบนั้น	
2Kn	12	10	และเมื่อเขาเห็นว่ามิมีเงินในหีบมากแล้ว ราชเลขาของกษัตริย์และมหาปุโรหิตมานับเงิน และเอาเงินที่เขาพบในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์นั้นใส่ถุงมัดไว้	
2Kn	12	11	แล้วเขาจะมอบเงินที่ซึ่งออกแล้วนั้นใส่มือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ แล้วเขาจะจ่ายต่อให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้าง ผู้ทำงานพระนิเวศของพระเยโฮอาห์	
2Kn	12	12	และให้แก่ช่างก่อ และช่างสลักหิน ทั้งจ่ายซื้อตัวไม้ และหินสลัก ที่ใช้ในการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ และเพื่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดในงานซ่อมแซมพระนิเวศนั้น	
2Kn	12	13	แต่ว่าเงินที่นำมาถวายในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์นั้นมิได้นำไปใช้ในการทำ่างเงิน ตะไกรตัด ไม้ตะเกียง ชาม แตร หรือภาชนะทองคำใดๆ หรือภาชนะเงิน	
2Kn	12	14	เพราะเงินนั้นเขาให้แก่คนงานซึ่งทำงานซ่อมพระนิเวศของพระเยโฮอาห์	
2Kn	12	15	และเขามีได้ของบัญชีจากคนที่เขามอบเงินใส่ในมือให้เอาไปจ่ายแก่คนงาน เพราะว่าเขาปฏิบัติงานด้วยความสัตย์ซื่อ	
2Kn	12	16	เงินที่ได้จากการไถ่การละเมิด และเงินที่ได้จากการไถ่บาป มิได้นำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ เงินนั้นเป็นของปุโรหิต	
2Kn	12	17	แล้วควรรานัษซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย ได้ยกขึ้นไปสู้รบกับเมืองกันและยึดเมืองนั้นได้ แต่เมื่อซาเอลมรณะพระพักตร์จะ ไปตีกรุงเยรูซาเล็ม	
2Kn	12	18	เยโฮอาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงนำเอาส่วนศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่เยโฮอาห์ฟัท และเยโฮรัม และอาหัสยาห์บรรพบุรุษของพระองค์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ถวายไว้ในวัน และส่วนศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง และทองคำทั้งหมดที่พบในคลังพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ และของสำนักพระราชวัง และส่งสิ่งเหล่านี้ไปก้านัษซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย แล้วซาเอลก็ถอยทัพจากกรุงเยรูซาเล็ม	
2Kn	12	19	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ	
2Kn	12	20	ข้าราชการของพระองค์ยกขึ้นกระทำการทรยศและประหารโยอาห์เสียในวันมิลโลตามทางที่ลงไปยังลิลลา	
2Kn	12	21	คือโยฮาคาร์บุตรชายซิมอัท และเยโฮอาบาบุตรชายไซเมอร์ ข้าราชการของพระองค์ได้ประหารพระองค์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน	
2Kn	13	1	ในปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาลโยอาห์โอรสของอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาลโอรสของเยชูได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สิบเจ็ดปี	
2Kn	13	2	พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วไว้ในสายพระเนตรของพระเยโฮอาห์ และกระทำตามบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้พราจจากสิ่งเหล่านั้นไม่	
2Kn	13	3	และพระพิโรธของพระเยโฮอาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และในมือของเบธาดีดโอรสของซาเอลเนื่องๆ	
2Kn	13	4	แล้วเยโฮอาหาลได้วิงวอนพระเยโฮอาห์ และพระเยโฮอาห์ทรงสดับทาน เพราะพระองค์ทรงเห็นการนับนับกับอิสราเอล คือที่กษัตริย์แห่งซีเรียบีบบังคับเขาอย่างไร	
2Kn	13	5	(เพราะฉะนั้นพระเยโฮอาห์ทรงประทานผู้ช่วยผู้หนึ่งแก่อิสราเอล เขาจึงรอดพ้นจากมือคนซีเรีย และประชาชนอิสราเอลก็อาศัยอยู่ในดินที่เขาย่างเดิม	
2Kn	13	6	ถึงกระนั้นเขาก็มิได้พราจจากบาปทั้งหลายของราชวงศ์เยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่ทรงดำเนินในบาปนั้น และเสารูปเคารพก็ยังคงอยู่ในสะมาเรียด้วย)	
2Kn	13	7	เพราะมิได้เลือกกองทัพไว้ให้เยโฮอาหาลเกินกว่าทหารม้าห้าสิบคน และรถรบสิบคัน และทหารราบหนึ่งหมื่นคน เพราะกษัตริย์แห่งซีเรียได้ทำลายเขาทั้งหลายเสีย ทำให้เหมือนละอองเวลานวดข้าว	
2Kn	13	8	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาหาล และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ	
2Kn	13	9	และเยโฮอาหาลทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรีย และโยอาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์	
2Kn	13	10	ในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งรัชกาลโยอาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาห์โอรสเยโฮอาหาลได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสิบหกปี	
2Kn	13	11	พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮอาห์ พระองค์มิได้พราจจากบรรดาบาปของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่พระองค์ทรงดำเนินในบาปนั้น	
2Kn	13	12	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลังซึ่งพระองค์ทรงสู้รบกับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ	
2Kn	13	13	โยอาห์จึงทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโรโบอัมทรงประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ และเขาฝังพระศพโยอาห์ไว้ในสะมาเรียกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล	
2Kn	13	14	เมื่อเอลิชาลัมป่วยด้วยโรคที่ท่านจะต้องสิ้นชีวิต โยอาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ได้เสด็จลงไปหาท่าน และกั้นแสงต่อหน้าท่าน ตรัสว่า " โอ บิดาของข้า บิดาของข้า ราชรถของอิสราเอล และพลม้าของประเทศ"	
2Kn	13	15	และเอลิชาลัมพูดพระองค์ว่า " ขอทรงเอาคันทันธนูและลูกธนูมา"	
2Kn	13	16	แล้วท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า " ขอทรงหยิบธนู"	
2Kn	13	17	และท่านทูลว่า " ขอทรงเปิดหน้าต่างด้านตะวันออก"	
2Kn	13	18	และท่านทูลว่า " ขอทรงหยิบลูกธนู"	
2Kn	13	19	แล้วคนแห่งพระเจ้าก็โกรธพระองค์ และทูลว่า " พระองค์ควรจะได้ดีสักห้าหรือหกครั้ง แล้วพระองค์จะได้ดีซีเรียจนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาสิ้นไป แต่บัดนี้พระองค์จะดีซีเรียได้เพียงสามครั้งเท่านั้น"	
2Kn	13	20	และเอลิชาลัมสิ้นชีวิต เขาก็ฝังไว้ ฝ่ายหมุ่คนโมอับเคยปล้นแผ่นดินนั้นในฤดูแล้ง	
2Kn	13	21	อยูมาเมื่อเขากำลังส่งศพคนหนึ่งไป ตูเถิด เขาเห็นโจรคนหนึ่ง เขจึงโยนศพชายคนนั้นลงไปในอุโมงค์ของเอลิชา พศศพชายคนนั้นลงไป	

The Holy Bible in Thai (KJV)

แต่ต้องกระดุกของเอลีซา เขาก็คืนชีวิตลูกขึ้นยืน		
2Kn	13	22 ฝ่ายซาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย ได้บีบบังคับคนอิสราเอลอยู่ตลอดรัชกาลของเยโฮอาหาล
2Kn	13	23 แต่พระเยโฮอาห์ทรงพระกรุณาต่อเขา และทรงเมตตาเขา และพระองค์ทรงหันมาทางเขาเพราะพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ และจะไม่ทรงทำลายเขาหรือทอดทิ้งเขาเสียให้พ้นพระพักตร์จนบัดนี้
2Kn	13	24 เมื่อซาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียสิ้นพระชนม์ เบนฮาดัดโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์
2Kn	13	25 แล้วเยโฮอาห์โอรสของเยโฮอาหาล ได้ยึดบรรดาหัวเมืองจากพระหัตถ์เบนฮาดัดบุตรชายซาซาเอลกลับคืนมา เป็นหัวเมืองที่พระองค์ได้ไปได้จาก
พระหัตถ์เยโฮอาหาลพระชนกของพระองค์เมื่อท่าสงครามกัน โยอาชได้รบชนะพระองค์สามครั้ง และได้หัวเมืองอิสราเอลกลับคืนมา		
2Kn	14	1 ในปีสองแห่งรัชกาลโยอาชโอรสของเยโฮอาหาลกษัตริย์แห่งอิสราเอล อามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครองนั้น
2Kn	14	2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของ
พระองค์มีพระนามว่าเยโฮัดดานชาวเยรูซาเล็ม		
2Kn	14	3 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮอาห์ แต่ยังไม่เหมือนกับดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำ
ตามทุกสิ่งที่ยูอาชราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ		
2Kn	14	4 แต่วาปุษนียสถานสูงนั้นยังมีได้ทรงหรือเสีย ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุษนียสถานสูงเหล่านั้น
2Kn	14	5 และอยูมาเมื่อราชอาณาจักรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ก็ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ผู้ซึ่งกษัตริย์คือ
พระราชบิดาของพระองค์เสีย		
2Kn	14	6 แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของผู้ที่รำนัน ตามซึ่งได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ที่พระเยโฮอาห์ทรงบัญชา
ว่า "อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของตนเอง"		
2Kn	14	7 พระองค์ทรงประหารชีวิตคนเอโดมหนึ่งหมื่นคนในหุบเขากิลีอ และยึดเมืองเส-ลาด้วยการสงคราม และเรียกเมืองนั้นว่า โยเกเธล ซึ่งเป็น
ชื่อมาถึงทุกวันนี้		
2Kn	14	8 และอามาซียาห์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปหาเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาลโอรสของเยชูษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "มาเถิด ขอให้เราเผชิญหน้า
กัน"		
2Kn	14	9 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงส่งชาวไปยัมาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า "ต้นผักหนามบนภูเขาเลบานอนส่งชาวไปหาต้นสนสี่
ดาร์บนภูเขาเลบานอนว่า 'จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา' และสัตว์ป่าทั้งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมา และย่ำต้นผักหนามลงเสีย		
2Kn	14	10 จรียอยู่ ท่านได้จอมตีเอโดม และพระทัยของท่านก็ทำให้ท่านผยองขึ้น จงพอใจในสง่าราศีของท่านเถิด และอยู่กับบ้าน เพราะโฉนของท่านจึงรำ
ใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะให้ท่านล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์ด้วย"		
2Kn	14	11 แต่อามาซียาห์หาทรงฟังไม่ เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงขึ้นไป และพระองค์กับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เผชิญหน้ากันที่เบรเซเม
ซซึ่งเป็นของยูดาห์		
2Kn	14	12 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุกคนก็หนีกลับไปถิ่นของตน
2Kn	14	13 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็จับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของเยโฮอาชโอรสของอาหัสยาห์ได้ที่เมืองเบรเซเมซ และได้เสด็จ
มายังเยรูซาเล็ม และหลายกำแพงเยรูซาเล็มลงเสียสี่ร้อยคอก ตั้งแต่ประตูคูปฟาอิมจนถึงประตูมม		
2Kn	14	14 และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งหมดที่พบในพระนิเวศของพระเยโฮอาห์ และในคลังของสำนักพระราชวัง พร้อม
กับคนประกัน และพระองค์กลับไปยังสะมาเรีย		
2Kn	14	15 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาช ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ทั้งยทรพลของพระองค์ และที่พระองค์ทรงสู้รบกับอามาซียาห์กษัตริย์แห่ง
ดาห์อย่างไรนั้น มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ		
2Kn	14	16 และเยโฮอาชทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรียกับบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเยโรโบอัมโอรส
ของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์		
2Kn	14	17 อามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์มายุสิบห้าปี หลังจากสวรรคตของเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาลกษัตริย์แห่ง
อิสราเอล		
2Kn	14	18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาซียาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
2Kn	14	19 และเขาได้ร่วมกับกบฏต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปยังลาคีซ แต่เขาไปซ่อนไปตามพระองค์ที่ลาคีซ และประหารชีวิต
พระองค์เสียที่นั่น		
2Kn	14	20 และเขานำพระศพบรรพบุรุษกลับมา และฝังไว้ในเยรูซาเล็มอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด
2Kn	14	21 และประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ก็ตั้งอาชาริยาห์ ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาซียาห์พระราชบิดาของพระองค์
2Kn	14	22 พระองค์ทรงสร้างเมืองเอลัทและให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากกษัตริย์ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
2Kn	14	23 ในปีทีสิบห้าแห่งรัชกาลอามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโรโบอัมโอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เริ่มครอบครองใน
สะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สี่สิบเอ็ดปี		
2Kn	14	24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮอาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่ง
พระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป		
2Kn	14	25 พระองค์ทรงตีเอาดินแดนอิสราเอลคืนมาตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไกลไปจนถึงทะเลแห่งที่ราบ ตามพระวจนะของพระเยโฮอาห์พระเจ้าแห่ง
อิสราเอล ซึ่งพระองค์ตรัสโดยผู้รับใช้ของพระองค์คือโยนาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามิทัย ผู้พยากรณ์ผู้มาจากกัซเซเฟอร์		
2Kn	14	26 เพราะพระเยโฮอาห์ทอดพระเนตรเห็นว่า ความทุกข์ใจของอิสราเอลนั้นเข้มซ้นนัก เพราะไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่ และไม่มีผู้ใดชาย
อิสราเอล		
2Kn	14	27 พระเยโฮอาห์มิได้ตรัสว่าจะทรงลงนามอิสราเอลเสียจากใต้ฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ทรงช่วยเขาโดยพระหัตถ์ของเยโรโบอัมโอรสของโยอาช
2Kn	14	28 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัม และบรรดาสสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยทรพลของพระองค์ พระองค์สู้รบอย่างไร และเรื่องที
พระองค์ทรงตีเอาดามัสกัสและฮามัทคืนแก่อิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นของยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ		
2Kn	14	29 และเยโรโบอัมทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ คือบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเศคาริยาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองแทน
พระองค์		
2Kn	15	1 ในปีทียี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล อาชาริยาห์โอรสของอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
2Kn	15	2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์ทรงมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี
พระมารดามีพระนามว่าเยโคลียาห์ชาวเยรูซาเล็ม		
2Kn	15	3 พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮอาห์ ตามทุกสิ่งที่ยูอาชราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ
2Kn	15	4 ถึงกระนั้นปุษนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุษนียสถานสูงเหล่านั้น
2Kn	15	5 และพระเยโฮอาห์ทรงลงทัณฑ์กษัตริย์ กษัตริย์จึงทรงเป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และทรงประทับในวังต่างหาก และโยรัมโอรสของ
กษัตริย์ก็ควบคุมสำนักพระราชวัง และทรงวินิจฉัยประชาชนแห่งแผ่นดิน		
2Kn	15	6 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาชาริยาห์ และบรรดาสสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดา
ห์หรือ		
2Kn	15	7 และอาชาริยาห์ทรงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และโยรัมโอรสของ
พระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์		
2Kn	15	8 ในปีทีสามสิบแปดแห่งรัชกาลอาชาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เศคาริยาห์โอรสของเยโรโบอัมขึ้นครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียหกเดือน
2Kn	15	9 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮอาห์ ดังที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงกระทำ พระองค์มิได้ทรงพรากจาก
บาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป		
2Kn	15	10 ซิลลูมบุตรชายยาเบซร่วมกับกบฏต่อพระองค์ และล้มพระองค์เสียต่อหน้าประชาชน และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	15	11	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเศคาริยาห์ ดุเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล
2Kn	15	12	เหตุการณ์นี้เป็นไปตามพระคำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ยอชูว่า "บุตรชายของเจ้าจะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอลถึงชั่วยาวที่สี่" และเป็นไป
อย่างนั้นแหละ			
2Kn	15	13	ซัลลุมบุตรชายยาเบซได้เริ่มครอบครองในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอัสซิริยากษัตริย์ของยูดาห์ และท่านครองในสมาเรียเวลาหนึ่งเดือนเต็ม
2Kn	15	14	แล้วเมนาเชมบุตรชายกาดีได้ขึ้นมาจากเมืองทิรซาห์และมายังสมาเรีย และท่านก็ล้มซัลลุมบุตรชายยาเบซเสียที่ในสมาเรีย และประหาร
ชีวิตท่านเสีย และได้ขึ้นครอบครองแทนท่าน			
2Kn	15	15	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของซัลลุม และการร่วมมือกันคิดกบฏที่ท่านได้กระทำ ดุเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศ
อิสราเอล			
2Kn	15	16	ในคราวนั้นเมนาเชมเข้าปล้นที่พิลสะห์และบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น และดินแดนของเมืองนั้นตั้งแต่ทิรซาห์ไป เพราะเขามิได้เปิดให้แก่นาน
ท่านจึงโจมตีเมืองนั้น และท่านได้ฆ่าท้องหญิงมีครรภ์ในเมืองนั้นเสียทุกคน			
2Kn	15	17	ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เมนาเชมบุตรชายกาดีได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบ
ครองในสมาเรียสิบปี			
2Kn	15	18	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พรากรจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท
ตลอดรัชสมัยของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป			
2Kn	15	19	ปลุกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้แผ่นดินนั้น และเมนาเชมได้ถวายเงินหนึ่งพันตะลันต์แก่ปูล เพื่อจะให้ปูลช่วยให้พระองค์ยึดพระราช
อาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ได้			
2Kn	15	20	เมนาเชมได้เร่งรัดเอาเงินนั้นมาจากอิสราเอล คือจากคนมั่งมีทุกคน เงินคนละห้าสิบบเชล เพื่อถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย กษัตริย์แห่งอัส
ซีเรียจึงยกทัพกลับ และมีได้ทรงยับยั้งอยู่ในแผ่นดินนั้น			
2Kn	15	21	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเมนาเชม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล
หรือ			
2Kn	15	22	และเมนาเชมก็ลวงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเปคาห์ยาห์โอรสที่ขึ้นครองแทนพระองค์
2Kn	15	23	ในปีที่ห้าสิบแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาห์ยาห์โอรสของเมนาเชมได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสมาเรีย และ
พระองค์ทรงครอบครองสองปี			
2Kn	15	24	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากรจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท
ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป			
2Kn	15	25	แต่เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ แม่ทัพของพระองค์ ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ประหารพระองค์เสียในสมาเรีย ในพระราชวังแห่ง
ราชสำนัก กับอาร์โอบและอารีเอห์ และมีคนก็เลอดห้าสิบคนร่วมกับท่าน ท่านได้สังหารพระองค์ และได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์			
2Kn	15	26	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาห์ยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดุเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศ
อิสราเอล			
2Kn	15	27	ในปีที่ห้าสิบสองแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสมาเรีย และทรง
ครอบครองยี่สิบปี			
2Kn	15	28	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากรจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท
ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป			
2Kn	15	29	ในรัชกาลของเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทักลัทปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกมาและยึดเมืองอียอน อาเบลเบธมาอาคาห์ ยาโนอาห์ คา
เดช ฮาไซร์ กิลอาด กาลิลี แผ่นดินนั้นพาลีทั้งหมด และกวาดต้อนประชาชนเป็นเชลยไปยังอัสซีเรีย			
2Kn	15	30	แล้วโฮเซยาบุตรชายเอลาห์ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ และล้มพระองค์ลง และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทน
พระองค์ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลโยธามโอรสของออสซิริยาห์			
2Kn	15	31	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดุเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศ
อิสราเอล			
2Kn	15	32	ในปีที่สองแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล โยธามโอรสของออสซิริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
2Kn	15	33	เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มิ
พระนามว่าเยรูซาบธาธสาของคาโดก			
2Kn	15	34	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่ออสซิริยาห์พระราชบิดาของพระองค์
ทรงกระทำ			
2Kn	15	35	ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงนั้น พระองค์ทรงสร้างประตู
บนของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์			
2Kn	15	36	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยธาม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดา
ห์หรือ			
2Kn	15	37	ในกาลครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงใช้เรชินกษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ให้มาสู้กับยูดาห์
2Kn	15	38	โยธามได้ทรงลวงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และได้ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และอา
หัทโอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทน			
2Kn	16	1	ในปีที่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ อาหัทโอรสของโยธามกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
2Kn	16	2	อาหัทมีพระชนมายุยี่สิบพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองราชย์ และพระองค์ทรงครองราชย์ในกรุงเยรูซาเล็มสิบหกปี และพระองค์มิได้ทรง
กระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ			
2Kn	16	3	แต่พระองค์ทรงดำเนินตามทางของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล และถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียน
ของประชาชนชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปจากเบื้องหน้าประชาชนอิสราเอล			
2Kn	16	4	และพระองค์ทรงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูง และในเนินสูง และไต่ต้นไม้สีเขียวทุกต้น
2Kn	16	5	แล้วเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียและเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงยกขึ้นมาทำสงครามกับกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ทั้งสอง
ได้ล้อมอาหัทไว้ แต่ทรงเอาชัยชนะยังไม่ได้			
2Kn	16	6	คราวนั้นเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียได้เข้ายึดเมืองเอลัทคืนให้ซีเรีย และทรงขับไล่พวกยิวเสียจากเอลัท และคนซีเรียมาที่เอลัท และอยู่ที่นั่นจนทุก
วันนี้			
2Kn	16	7	อาหัทจึงทรงส่งผู้สื่อสารไปยังทักลัทปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนใช้ของท่าน และเป็นบุตรของท่าน ขอเชิญขึ้นมาช่วย
ข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย และจากมือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งลงขึ้นต่อสู้ข้าพเจ้า"			
2Kn	16	8	อาหัททรงนำเอาเงินและทองคำซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง และส่งเป็นของกำนัลถวายแก่กษัตริย์แห่ง
อัสซีเรีย			
2Kn	16	9	กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงฟังพระองค์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงยกทัพขึ้นไปยังดามัสกัสและยึดได้ จับประชาชนเมืองนั้นไปเป็นเชลยยังเมือง
ศิร์ และทรงประหารเรชินเสีย			
2Kn	16	10	เมื่อกษัตริย์อาหัทเสด็จไปตามดามัสกัสเพื่อพบกับทักลัทปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงเห็นแทนบูชาที่ดามัสกัส และกษัตริย์อาหัททรงส่งหุ
แทนบูชาไปยังอูรียาห์บุตรโหิตพร้อมทั้งแบบแปลนตามลักษณะการสร้าง			
2Kn	16	11	และอูรียาห์บุตรโหิตก็ได้สร้างแทนบูชานั้นตามแบบทุกประการซึ่งกษัตริย์อาหัทได้ส่งมาจากดามัสกัส อูรียาห์บุตรโหิตจึงได้สร้างแทนบูชานั้น
ก่อนที่กษัตริย์อาหัทเสด็จจากดามัสกัสมาถึง			
2Kn	16	12	และเมื่อกษัตริย์เสด็จจากดามัสกัสถึงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงเห็นแทนบูชา แล้วกษัตริย์ทรงเข้ามาใกล้แทนบูชาเสด็จขึ้นถวายบนนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	16	13	และทรงเผาเครื่องเผาบูชาของพระองค์ และธัญญาของพระองค์ และทรงเทเครื่องดื่มบูชาของพระองค์ และทรงพรหมเลือดเครื่องสันติบูชา
ของพระองค์ลงบนแท่นนั้น			
2Kn	16	14	และพระองค์ทรงย้ายแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ออกเสียจากข้างหน้าพระนิเวศ จากสถานที่ระหว่างแท่นบูชาและ
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งไว้ทางด้านเหนือแห่งแท่นบูชานั้น			
2Kn	16	15	และกษัตริย์อาหัทสทรงบัญชากับอูริยาห์ปโรหิตว่า "บนแท่นใหญ่ที่หน้าจงเผาเครื่องเผาบูชาตอนเช้าและธัญญาบูชาตอนเย็น และเครื่องเผา
บูชาของกษัตริย์ และเครื่องธัญญาของพระองค์ พร้อมกับเครื่องเผาบูชาของบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และธัญญาของเขาทั้งหลาย และเครื่องดื่มบูชาของเขาทั้งหลาย และจงพรหม			
เลือดทั้งหมดของเครื่องเผาบูชาบนนั้น และเลือดทั้งหมดของเครื่องสัตวบูชา แต่แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ให้เป็นเป็นที่ซึ่งจะทูลถามพระเจ้า"			
2Kn	16	16	อูริยาห์ปโรหิตได้กระทำการเหล่านี้ทั้งสิ้นตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหัท
2Kn	16	17	และกษัตริย์อาหัทสทรงตัดแฉกแท่นนั้นออก และทรงยกขึ้นออกไปจากแท่นเสีย และพระองค์ทรงเอาขึ้นสาครลงมาเสียจากวัวทองสัมฤทธิ์ที่
รองอยู่นั้น ทรงวางไว้บนพื้นก่อนเห็น			
2Kn	16	18	และกาลวันสะบาโตซึ่งเขาได้สร้างไว้ในพระนิเวศ และทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ขึ้นนอกสำหรับกษัตริย์นั้น พระองค์ทรงเปลี่ยน
เสีย เพราะเห็นแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย			
2Kn	16	19	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
2Kn	16	20	และอาหัททรงลางหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และเฮซคียาห์โอรสของ
พระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์			
2Kn	17	1	ในปีที่สิบสองแห่งรัชกาลอาหัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ โฮเซยาบุตรชายเอลาห์ได้เริ่มครอบครองในกรุงสะมาเรียเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรง
ครอบครองเก้าปี			
2Kn	17	2	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ก็ไม่เหมือนกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอลที่อยู่มาก่อนพระองค์
2Kn	17	3	แหลมมาแสออร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกทัพมารบกับพระองค์ และโฮเซยาทรಯอมเป็นผู้รับใช้และถวายเครื่องบรรณาการ
2Kn	17	4	แต่กษัตริย์อัสซีเรียได้ทรงพบความทรยศในโฮเซยา เพราะพระองค์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์แห่งอียิปต์ และไม่ถวายเครื่องบรรณาการ
แก่กษัตริย์อัสซีเรียตามซึ่งพระองค์ทรงเคยกระทำทุกปี เพราะฉะนั้นกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงชิงพระองค์ไว้ และจำพระองค์ไว้ในคุก			
2Kn	17	5	แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงยกเข้าท่าแผ่นดินและมายังสะมาเรีย และพระองค์ทรงล้อมเมืองไว้สามปี
2Kn	17	6	ในปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยา กษัตริย์แห่งอัสซีเรียยึดได้เมืองสะมาเรีย และพระองค์ทรงนำชนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ให้เขาอยู่ที่ฮาลาห์ และ
ข้างแม่น้ำฮาโบร์ แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองแห่งชาวมีเดีย			
2Kn	17	7	ที่เป็นอย่างนั้น ก็เพราะประชาชนอิสราเอลได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงนำเขาขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากพระ
หัตถ์ของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และได้เกรงกลัวพระอื่น ๆ			
2Kn	17	8	และได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงข่มไปเสียให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล และตามกฎเกณฑ์ซึ่ง
กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงทำขึ้นมา			
2Kn	17	9	และประชาชนอิสราเอลได้กระทำสิ่งที่ไม่ชอบต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตนอย่างลับๆ เขาได้สร้างปูชนียสถานสูงทั่วบ้านทั่วเมืองสำหรับตน
ตั้งแต่ที่มีหอคอยเหตุ กระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม			
2Kn	17	10	เขาได้ตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์และเสารูปเคารพบนเนินเขาสูงทุกแห่ง และได้ตั้งไม้เขียวทุกต้น
2Kn	17	11	ณ ที่นั้นเขาได้เผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูงทั้งหมดนั้น ตามอย่างประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกวาดไปเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย และ
เขาทั้งหลายได้กระทำสิ่งชั่วร้ายกระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ			
2Kn	17	12	และเขาทั้งหลายปรนนิบัติรูปเคารพ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาแล้วว่า "เจ้าอย่ากระทำอย่างนี้"
2Kn	17	13	พระเยโฮวาห์ยังทรงตักเตือนอิสราเอลและยูดาห์โดยผู้พยากรณ์ทุกคนและโดยผู้ทำนายทุกคนว่า "จงหันกลับจากทางชั่วร้ายทั้งหลายของเจ้า
และรักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ตามราชบัญญัติทุกข้อซึ่งเราได้บัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้า และซึ่งเราได้ส่งมายังเจ้าโดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา"			
2Kn	17	14	เขาไม่ฟังแต่ทำให้คอกของตนแข็ง ดังคอกของบรรพบุรุษของเขาได้เป็นมาแล้ว ผู้ซึ่งมิได้เชื่อถือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
2Kn	17	15	เขาทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของพระองค์ และพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเขา และพระโอวาทซึ่งพระองค์ได้ทรง
ประทานแก่เขา เขาทั้งหลายติดตามสิ่งที่ไร้สาระและกลายเป็นผู้ที่ไร้สาระไป และเขาติดตามประชาชาติที่อยู่รอบๆเขา ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาเขามิให้เขากระทำการ			
2Kn	17	16	และเขาทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน และได้หลอรูปเคารพสำหรับตนเป็นลูกวัวสองตัว และเขาได้
สร้างเสารูปเคารพ และนมัสการบรรดาบารูของฟาโรห์ และปรนนิบัติพระบาอัล			
2Kn	17	17	และเขาทั้งหลายได้ถวายบุตรชายหญิงของเขาให้หลยไฟ ใช้การทำนายและใช้เวทมนตร์ และยอมขายตัวเองเพื่อกระทำความชั่วร้ายในสาย
พระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ			
2Kn	17	18	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอลยิ่งนัก และทรงให้เขาออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหลืออยู่นอก
จากตระกูลยูดาห์เท่านั้น			
2Kn	17	19	ยูดาห์มิได้รับรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาด้วย แต่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ซึ่งอิสราเอลทำขึ้นมา
2Kn	17	20	และพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธไม่รับเชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอล และได้ให้เขาทั้งหลายทุกข์ใจ และทรงมอบเขาไว้ในมือของผู้ปล้น จนกว่า
พระองค์ได้ทรงเห็นเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์			
2Kn	17	21	เพราะพระองค์ทรงฉีกอิสราเอลจากราชวงศ์ของดาวิด และเขาได้ตั้งโยโรโบอัมบุตรชายเนบัทให้เป็นกษัตริย์ และเยโรโบอัมทรงชักนำ
อิสราเอลไปจากการที่ติดตามพระเยโฮวาห์ และกระทำให้เขาทำบาปอย่างใหญ่หลวง			
2Kn	17	22	ประชาชนอิสราเอลได้ดำเนินในความบาปทั้งสิ้นซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงกระทำ เขาทั้งหลายไม่พรากรจากบาปเหล่านั้นเลย
2Kn	17	23	จนพระเยโฮวาห์ทรงให้อิสราเอลออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์
อิสราเอลจึงถูกกวาดไปเป็นขลยจากแผ่นดินของตนยังประเทศอัสซีเรียจนทุกวันนี้			
2Kn	17	24	และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้นำประชาชนมาจากบาบิโลน คูธาห์ อีฟวาท ฮามัท เสฟาราวิม และบรรดาเขาไว้ในหัวเมืองสะมาเรียแทน
ประชาชนอิสราเอล เขาทั้งหลายก็เข้าถือกรรมสิทธิ์สะมาเรีย และอาศัยอยู่ในหัวเมืองของพวกนั้น			
2Kn	17	25	และตั้งแต่ต้นที่เขาอาศัยอยู่ที่นั่น เขามิได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงใช้สิ่งโตมาทามกลางเขา ซึ่งได้ฆ่าเขาเสียบ้าง
2Kn	17	26	เพราะฉะนั้นมิใช่ไปทุกกษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า "ประชาชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงพาเอาไปให้อยู่ในหัวเมืองสะมาเรียนั้น มิรู้ลักษณะของพระเจ้า
ของแผ่นดินนั้น ฉะนั้นพระองค์จึงส่งสิ่งโตมาทามกลางเขา และดุเก็ด สิ่งโตนั้น ได้ฆ่าเขาเสีย เพราะเขาไม่รู้พระลักษณะแห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น"			
2Kn	17	27	แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงบัญชาว่า "จงส่งปโรหิตสักคนหนึ่งไปที่นี่จากบรรดาที่เจ้ากวาดเอามา จงให้เขาไปอยู่ที่นั่น และให้สั่งสอนพระ
ลักษณะแห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น"			
2Kn	17	28	ฉะนั้นปโรหิตผู้หนึ่งในบรรดาซึ่งเขากวาดมาจากสะมาเรียจึงมาอาศัยอยู่ที่เบธเอลและสั่งสอนเขาทั้งหลายว่า เขาจะต้องยำเกรงพระเยโฮวา
ห์อย่างไร			
2Kn	17	29	แต่ว่าทุกๆประชาชาติยังสร้างรูปพระของตนเอง และตั้งไว้ในนิเวศแห่งปูชนียสถานสูงซึ่งชาวสะมาเรียได้สร้างไว้ ทุกๆประชาชาติในหัวเมือง
ที่เขาอาศัยอยู่			
2Kn	17	30	ชาวบาบิโลนสร้างพระสุคทเบโนท ชาวคูทสร้างพระเนอร์กัล ชาวฮามัทสร้างพระอาซิมมา
2Kn	17	31	และชาวอีฟวาทสร้างพระนิบหัสและพระทาทัก และชาวเสฟาราวิมเผาบูชาของตนในไฟถวายพระอดัมเมเลคและพระอานัมเมเลค ซึ่งเป็น
พระของเมืองเสฟาราวิม			
2Kn	17	32	เขาทั้งหลายเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ด้วย และได้กำหนดประชาชนจากทามกลางเขาให้เป็นปโรหิตของปูชนียสถานสูงนั้น ซึ่งถวายสัตวบูชา
สำหรับพวกเขาในนิเวศแห่งปูชนียสถานสูงเหล่านั้น			
2Kn	17	33	เขาจึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่ปรนนิบัติพระของเขาเองด้วย ตามอย่างประชาชาติซึ่งเขาได้ถูกนำให้จากออกมาเสียนั้น
2Kn	17	34	ทุกวันเนเขาก็กระทำตามอย่างเดิม เขาทั้งหลายไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายไม่กระทำตามกฎเกณฑ์ หรือกฎ หรือพระราชบัญญัติ
หรือพระบัญญัติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ลูกหลานของยาโคบ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงประทานนามว่าอิสราเอล			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	17	35	ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายและบัญชาแก่เขาว่า " เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่น ๆ หรือกราบนมัสการพระนั้น หรือ
ปรานีบัด หรือกายสัตว์บาบแก่พระนั้น			
2Kn	17	36	แต่เจ้าจงยำเกรงพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งนำเจ้าขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่และด้วยพระหัตถ์ที่เหยียดออก เจ้าจงโน้มตัวลง
ต่อพระองค์ และเจ้าจงถวายสัตวบูชาต่อพระองค์			
2Kn	17	37	และกฎเกณฑ์ และกฎ และพระราชบัญญัติ และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงจารึกให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำตามเสมอ เจ้าอย่ายำ
เกรงพระอื่นเลย			
2Kn	17	38	เจ้าทั้งหลายอย่าลืมนพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำไว้กับเจ้า และอย่ายำเกรงพระอื่นเลย
2Kn	17	39	แต่เจ้าทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นมือศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า "
2Kn	17	40	ถึงอย่างนั้นเขาทั้งหลายก็มิได้ฟัง แต่เขาจึงกระทำตามอย่างเดิมของเขา
2Kn	17	41	ประชาชาติเหล่านี้จึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และปรานีบัดรูปเคารพลัทธิของชาติด้วย ลูกของเขาก็เช่นเดียวกัน หลานของเขาก็เช่นเดียวกัน
บรรพบุรุษของเขาทำอย่างไร เขาก็กระทำอย่างนั้นจนทุกวันนี้			
2Kn	18	1	อูมมาในปีที่สามแห่งรัชกาลโฮเซยาบตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล เซเซคียาห์โอรสของอาหัสกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
2Kn	18	2	เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นพระองค์มีพระชนมายุสิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดา
ของพระองค์มีพระนามว่าอามิบุตรสาวของเศคาริยาห์			
2Kn	18	3	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ
2Kn	18	4	พระองค์ทรงร้องปชัญญสถานสูงขึ้นไป และทรงฟังเสาศักดิ์สิทธิ์เสียด และตัดเสารูปเคารพลงเสีย และพระองค์ทรงทุบทุกงูงูงูซึ่งโมเสสสร้าง
ขึ้นนั้นเป็นชิ้นๆ เพราะว่าประชาชนอิสราเอลได้เผาเครื่องหอมให้แก่เงื่อนจนถึงวันเหล่านั้น เขาเรียกเงื่อนว่าเนหซาน			
2Kn	18	5	พระองค์ทรงวางพระทัยในพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นในบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ต่อจากพระองค์มาหรือในบรรดาผู้อยู่
ก่อนพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์			
2Kn	18	6	เพราะว่าพระองค์ทรงยึดพระเยโฮวาห์แนบ พระองค์มิได้ทรงพลาจากการติดตามพระองค์เลย แต่ได้รักษาพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาแก่โมเสส			
2Kn	18	7	และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพระองค์ พระองค์ทรงออกไปยังที่ใด พระองค์ก็ทรงกระทำความจริงที่นั่น พระองค์ได้ทรงกบฏต่อกษัตริย์
แห่งอัสซีเรีย และไม่ยอมปรานีบัดท่าน			
2Kn	18	8	พระองค์ทรงโจมตีคนฟีลิสเตียไกล ไปจนถึงเมืองกาซาและดินแดนเมืองนั้น ตั้งแต่ที่มีหอคอยเหตุระทั้งถึงเมืองที่มีป้อม
2Kn	18	9	และอูมมาในปีที่สี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เซเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลโฮเซยาบตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล แซลมานาเนเซอร์กษัตริย์
แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมารบสะมาเรียและล้อมเมืองไว้			
2Kn	18	10	และเมื่อสิ้นสามปีเขาก็ยึดเมืองนั้นได้ ในปีที่หกแห่งรัชกาลเซเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยาบตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล สะมาเรียก็ถูกยึด
ไป			
2Kn	18	11	กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กวาดเอาคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ไปไว้ที่ฮาလာห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองของคนมิ
เดีย			
2Kn	18	12	เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน แต่ได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ คือทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้
รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ และเขาทั้งหลายไม่กระทำตาม			
2Kn	18	13	ในปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เซเซคียาห์ เซนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมามาต่อสู้อรรณนครที่มีป้อมของยูดาห์ และยึดได้
2Kn	18	14	และเซเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงใช้ให้ไปทูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่เมืองลาคีซาว่า " ข้าพเจ้าได้กระทำผิด ขอถอนทัพไปเสียจากข้าพเจ้า
ท่านจะปรับสักเท่าใด ข้าพเจ้าจะยอมทั้งสิ้น "			
2Kn	18	15	และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้เรียกร้องเอาเงินสามร้อยตะลันต์ และทองคำสามสิบตะลันต์ จากเซเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
2Kn	18	16	และเซเซคียาห์ได้มอบเงินทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง
2Kn	18	16	ในครั้งนั้นเซเซคียาห์ทรงลอกทองคำจากประตูทั้งหลายของพระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ และจากเสาประตูซึ่งเซเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรง
บุทองคำไว้ และทรงมอบให้แก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย			
2Kn	18	17	และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้รับสั่งให้ทหารทาน รับสาริสและรับซาเคห์ไปพร้อมกับกองทัพใหญ่จากเมืองลาคีซถึงกรุงเยรูซาเล็มเข้าเฝ้ากษัตริย์เซ
เซคียาห์ เขาก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเขาขึ้นมาเขาก็มายืนอยู่ทางรางระบายน้ำสะบะน ซึ่งอยู่ที่ถนนลานซึกฟอก			
2Kn	18	18	และเมื่อเขาเรียกหา กษัตริย์แล้ว เอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเชบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายของอาลา
ฟเจ้ากรมสารบรรณ ก็ออกไปหาพวกเขา			
2Kn	18	19	และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า " จงทูลเซเซคียาห์ว่า ` พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร
2Kn	18	20	ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) " เรามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ " หรือเดียนี่ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา
2Kn	18	21	ดูเถิด เดียนี่ท่านวางใจในไม่เท่าอ้อข้าว คืออียิปต์ ซึ่งจะตำมือของคนใดๆที่ใช้ไม้เท้าแน่นอน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่
วางใจในเขา			
2Kn	18	22	แต่ถ้าท่านทั้งหลายจะบอกเราว่า " เราวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา " ก็ปชัญญสถานสูงและแทนบูชาของพระองค์นั้นมิใช่หรือที่เซ
เซคียาห์หรือทิ้งเสียแล้ว พลังกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า " ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชานี้ในเยรูซาเล็มเถิด "			
2Kn	18	23	บัดนี้ มาเถิด มาทำสัตวบูชาด้วยกันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้
2Kn	18	24	แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่คนของแต่เพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้อยู่ที่ที่สุดของนายของเรอย่างไรก็ได้ แต่เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่อถรบ
และเพื่อผลฆ่า			
2Kn	18	25	ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อสู้สถานที่นี้เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า " จงขึ้นไปต่อสู้กับแผ่นดิน
ดินนี้และทำลายเสีย " "			
2Kn	18	26	แล้วเอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์และเชบนาห์โยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า " ขอทีเถอะ ขอพูดกับผู้ใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะ
เราเข้าใจภาษานั้น ขออย่าพูดกับเราเป็นภาษาฮีบรูให้ประชาชนผู้อยู่บนกำแพงนั้นได้ยินเลย "			
2Kn	18	27	แต่รับซาเคห์พูดกับเขาทั้งหลายว่า " นายของข้าใช้ให้เรามาพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่ นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บน
กำแพง ผู้ที่จะต้องกินชีและกินเยี้ยวของเขาร่วมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ "			
2Kn	18	28	แล้วรับซาเคห์ได้ยื่นเรื่องต่อ โทเนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า " จงฟังพระวจนะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
2Kn	18	29	กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ` อย่าให้เซเซคียาห์หลงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์
2Kn	18	30	อย่าให้เซเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ และจะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือ
ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย " "			
2Kn	18	31	อย่าฟังเซเซคียาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสตั้งนี้ว่า ` จงทำสัตวบูชาโมตรีกับเราด้วยของกำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจาก
เงาของเงาของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำของตน			
2Kn	18	32	จนราชะมานำเจ้า ไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีขนบึงและสวนองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีน้ำ
ที่มีน้ำมันมะกอกเทศและน้ำผึ้ง เพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่และไม่ตาย และอย่าฟังเซเซคียาห์เมื่อเขาแนะนำเจ้าผิดไปโดยกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น "			
2Kn	18	33	มีพระแห่งประชาชาติองค์ใดเคยช่วยแผ่นดินของตนให้พ้นจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้หรือ
2Kn	18	34	พระของเมืองฮามัทและเมืองอารบิแดดูห์ไหน พระของเมืองสะฟารามิ เฮนาและอึฟาห์อยู่ที่ไหน เขาได้ช่วยสะมาเรียให้พ้นจากมือของเรา
หรือ			
2Kn	18	35	พระองค์ใดในบรรดาพระทั้งหลายของประเทศเหล่านั้นได้ช่วยประเทศของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้
พ้นจากมือของเราหรือ " "			
2Kn	18	36	แต่ประชาชนหนึ่งไม่ตอบเขาลักคำเดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า " อย่าตอบเขาเลย "
2Kn	18	37	แล้วเอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเชบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาลาฟเจ้ากรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเซเซ

The Holy Bible in Thai (KJV)

คียาห์ด้วยเสื้อผ้าสีขาว และกราบทูลถ้อยคำของรับซาเคห์	2Kn	19	1	อูมาเมือกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงได้ยิน พระองค์ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์	2Kn	19	2	และพระองค์ทรงใช้เอลียาคิม ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาหราชเสนา และพวกปุโรหิตใหญ่ คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้
พยากรณ์บุตรชายของอามอส	2Kn	19	3	เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า " เฮเซคียาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `วันนี้เป็นวันทุกขใจ วันถูกตีเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลัง
เบ่งให้คลอด	2Kn	19	4	ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านคงจะสถับบรรดาถ้อยคำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นายของเขาได้สั่งมาให้เย้ยพระเจ้า
ผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงชนาบถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ทรงสถับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนชนที่เหลืออยู่นี้ "	2Kn	19	5	ตั้งนั้นข้าราชการของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาถึงอิสยาห์
	2Kn	19	6	อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า " จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่งข้าราชการของ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้กล่าวหาบบ้าต่อเรา	2Kn	19	7	ดุเถิด เราจะบรรจงจิตใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะได้ยินข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบในแผ่นดิน
ของเขาเอง "	2Kn	19	8	รับซาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รบเมืองลิบนาห์ เพราะเขาได้ยินว่าพระองค์ออกจากลาศิซแล้ว
	2Kn	19	9	และเมือกษัตริย์ทรงได้ยินเรื่องทีระหะคาห์กษัตริย์แห่งเอธิโอเปียว่า " ดุเถิด เขาได้ยกออกมาสู้รบกับพระองค์แล้ว " พระองค์จึงส่งผู้สื่อสารไป
เฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า	2Kn	19	10	" เจ้าจงพบกับเฮเซคียากษัตริย์แห่งยูดาห์ตั้งนี้ว่า `อย่าให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นลวงท่านว่า " เขาพูดจะมีได้ถูกมอบไว้ในมือ
ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย "	2Kn	19	11	ดุเถิด ท่านได้ยินแล้วว่า บรรดา กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้กระทำอะไรร่วมกับแผ่นดินทั้งสี่ข้าง ทำลายเสียหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนท่านเองจะรับการ
ช่วยให้พ้นหรือ	2Kn	19	12	บรรดาพระของบรรดาประชาชาติ ได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ คือประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของเราได้ทำลาย คือโกซาน ฮาราน เรเซฟ และ
ประชาชนของเอเดนซึ่งอยู่ในเทลอัลซาร์	2Kn	19	13	กษัตริย์ของฮามัท กษัตริย์ของอารปัด กษัตริย์ของเมืองเศฟาราวิม เฮนาและอิฟวาทูอยู่ที่ไหน "
	2Kn	19	14	เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือของผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงลึกลงมาขึ้น
ออกต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์	2Kn	19	15	และเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเรুব
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชอาณาจักรของแผ่นดินโลก พระองค์เที่ยงแท้เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก	2Kn	19	16	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียรพระกรรมสถับ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสถับถ้อยคำของเซบนา
เคอริบ ซึ่งเขาได้ขึ้นมาเย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์	2Kn	19	17	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้กระทำแก่ประชาชาติทั้งหลายและแผ่นดินของประชาชาตินั้นร้างเปล่า
	2Kn	19	18	และได้เหยียดพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามิใช่พระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลาย
เสีย	2Kn	19	19	ฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสี่แห่งแผ่นดิน
โลกจะทราบ ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าแต่พระองค์เดียว "	2Kn	19	20	แล้วอิสยาห์บุตรชายอามอส ได้ชี้ให้ไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า
เรื่องเซบนาเคอริบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียแล้ว	2Kn	19	21	ต่อไปนี้เป็นพระวจนะที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า `ธิดาพรมจารีแห่งคีโยนดูหมิ่นเจ้า และหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ธิดาแห่ง
เยรูซาเล็มสิ้นศีรษะใส่เจ้า	2Kn	19	22	เจ้าเย้ยและกล่าวหาบบ้าต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด แล้วเบ่งตาของเจ้าอย่างเยอหยิ่งต่อผู้ใด ต้องคบบริสุทธิแห่งอิสราเอลนะซี
	2Kn	19	23	เจ้าได้เย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้สื่อสารของเจ้า และเจ้าได้ว่า " ด้วยกรบเป็นอันมากของข้า ข้าได้ขึ้นไปที่สูงของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของ
เลบานอน ข้าจะโค่นต้นสนสิคาร์ที่สูงที่สุดของมันลง ทั้งต้นสนสามใบที่ทิศที่สุดของมัน ข้าจะเข้าไปในที่พำนักในชายแดนของมัน และที่ป่าไม้แห่งการเมล	2Kn	19	24	ข้าชดบ่อและดื่มน้ำตาดำ ข้าเอาฝ่าเท้าของข้ากวาดธารน้ำทั้งสี่ของสถานที่ที่ถูกล้อมโอบตีให้แห้งไป "
	2Kn	19	25	เจ้ามิได้ยินหรือว่า เราได้จัดไว้รณแล้ว เราได้คะแนนงานไว้แต่เด็กตาบรพ ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พังลงให้
เป็นกองสิ่งสลักหักพัง	2Kn	19	26	ส่วนชาวเมืองนั้นมีอำนาจน้อย เขาจะตั้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหนุ่ที่ทุ่งนา และเหมือนหนุ่ที่ดอน เหมือนหนุ่ที่บนยอดหลังคาเรือน
เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะออกงามอย่างนั้น	2Kn	19	27	แต่เรา ได้รู้จักการที่เจ้านั่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการเกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา
	2Kn	19	28	เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อเรา และความจองหองของเจ้าได้มาเข้าหูของเรา ฉะนั้นเราจะเอาของของเราเกี่ยวมุกเจ้า และบังเหียนของเราใส่
ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้านั้น	2Kn	19	29	และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้จะกินสิ่งซึ่งอกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งซึ่งผลจากเดิม แล้วในปีที่สาม จงหว่านและเกี่ยว และปลูกสวน
องุ่นและกินผลของมัน	2Kn	19	30	ส่วนที่รอดและเหลือแห่งวงศ์วานของยูดาห์จะหึ่งรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน
	2Kn	19	31	เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธายะ
กระทำการนี้ "	2Kn	19	32	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตั้งนี้ว่า `ท่านจะไม่เข้าในนครนี้หรือถึงลูกธนู ไปที่นั่น หรือถือโล่เข้ามาข้าง
หน้านคร หรือสร้างเชิงเทินล้อม	2Kn	19	33	ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
	2Kn	19	34	เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา "
	2Kn	19	35	และอยู่มานในคืนนั้นบุตรสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และ
เมื่อตลุกขึ้นในเวลาเช้ามืด ดุเถิด พวกเหล่านั้นเป็นศพทั้งสิ้น	2Kn	19	36	แล้วเซบนาเคอริบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ก็ได้ยกไป และกลับบ้าน และอยู่ในนิเวศ
	2Kn	19	37	และอยู่มานเมื่อท่านมีสติการในนิเวศของพระนิลโรกพระของท่าน อัถรมัมเลคและซาเรเซอร์โอรสของท่านประหารท่านเสียด้วยดาบ และหนี
ไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอซารฮัด โดนโอรสของท่านขึ้นครองครองแทนท่าน	2Kn	20	1	ในวันเหล่านั้นเฮเซคียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายของอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า
" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น "	2Kn	20	2	แล้วเฮเซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า
	2Kn	20	3	" ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและ
ด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งทีประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร " และเฮเซคียาห์ทรงกินแสงอย่างปวดร้าว	2Kn	20	4	และอยู่มานก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า
	2Kn	20	5	" จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้านายแห่งประชาชนของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า `เราได้ยินคำ
อธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดุเถิด เราจะรักษาเจ้า ในวันที่สามเจ้าจะขึ้น ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์				

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	20	6	และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบห้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง
และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา "			
2Kn	20	7	และอิสยาห์บอกว่า " เอาชนมมะเดื่อมาอันหนึ่ง" เขาก็เอามาวางไว้บนพระยอดนั้น พระองค์จึงทรงหายเป็นปกติ
2Kn	20	8	และเซเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า " อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระเยโฮวาห์จะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะได้ออกไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในวันทีสาม"
2Kn	20	9	และอิสยาห์ทูลว่า " ต่อไปนี่เป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงตรัสไว้ คือว่า จะให้เงาคืบหน้าไปสืบขึ้น หรือย้อนกลับมาสืบขึ้น"
2Kn	20	10	เซเซคียาห์ตรัสตอบว่า " เป็นการง่ายที่จะยาวออกไปอีกสิบขึ้น แต่ให้เงาย้อนกลับมาสืบขึ้นต่างหาก"
2Kn	20	11	และอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนำเงาย้อนกลับมาสืบขึ้น ซึ่งเงานั้น ได้เลยไปในนาฬิกาแดดของอาหัส
2Kn	20	12	คราวนั้น เบโรดคบาลาดันโอรสของบาลาดันกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเซเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่า เซเซคียาห์ทรงประชวร
2Kn	20	13	และเซเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา และพระองค์ทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ ให้ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศ และน้ำมัน
ประเสริฐ และคลังพระแสงของพระองค์ทุกอย่างซึ่งมีในห้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวังหรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้นซึ่งเซเซคียาห์มิได้สำแดงแก่เขา			
2Kn	20	14	แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เซเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า " คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน" และเซเซคียาห์ตรัสว่า " เขาได้มาจากเมืองไกล จากบาบิโลน"
2Kn	20	15	ท่านทูลว่า " เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเซเซคียาห์ตรัสตอบว่า " เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามิได้สำแดงแก่เขา"
2Kn	20	16	แล้วอิสยาห์ทูลเซเซคียาห์ว่า " ขอทรงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์
2Kn	20	17	ดูเถิด วันเวลากำลังย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน
ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ			
2Kn	20	18	และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้า จะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นชนที่ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน"
2Kn	20	19	แล้วเซเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า " พระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดียิ่ง" เพราะพระองค์ดำรัสว่า " ถัดแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความมอย่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา"
2Kn	20	20	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเซเซคียาห์ และยุทธพลทั้งสิ้นของพระองค์ และที่พระองค์ทรงสร้างสรรและวางระบายน่าน่านำเข้ามาในกรุงอย่างไร มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
2Kn	20	21	และเซเซคียาห์ทรงล้างหีบไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และมนัสเสห์โอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์
2Kn	21	1	มนัสเสห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบห้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเซฟซีบ่าห์
2Kn	21	2	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล
2Kn	21	3	เพราะพระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูง ซึ่งเซเซคียาห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงทำลายเสียนั้นขึ้นใหม่ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระบาอัล และทรงสร้างเสารูปเคารพ ดังที่อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงกระทำ และทรงนมัสการบาริธาอันซึ่งสิ้นของฟาสะวาร์ค และปรนนิบัติพระเหล่านั้น
2Kn	21	4	และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า " เราจะบรรจนามของเราไว้ในเยรูซาเล็ม"
2Kn	21	5	และพระองค์ได้สร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบาริธาอันแห่งฟาสะวาร์คในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์
2Kn	21	6	และพระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลือไฟ ถือฤกษ์ยาม การใช้เวทมนตร์ ทรงเจ้าเข้าผี และพอมดมอมผี พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยิวให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ
2Kn	21	7	ส่วนรูปเคารพสลักจากเสารูปเคารพที่พระองค์ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศ คือพระนิเวศที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดและซาโลมอนโอรสของพระองค์ว่า " ในนิเวศนี้และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้งสิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจนามของเราไว้เป็นนิตย์
2Kn	21	8	เราจะไม่เป็นเหตุให้ท่าของอิสราเอลแพร่ออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้กับบรรพบุรุษของเราอีก ถ้าเขาเพียงแต่ระมัดระวังที่จะกระทำตามทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขา และตามราชบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราบัญชาเขา"
2Kn	21	9	แต่เขามิได้ฟัง และมนัสเสห์ได้ชักจูงเขาให้กระทำชั่วมากยิ่งขึ้นไปกว่าบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายเสียต่อหน้าประชาชนอิสราเอลได้เคยกระทำแล้วเสียอีก
2Kn	21	10	และพระเยโฮวาห์ตรัสโดยเหล่าผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า
2Kn	21	11	" เพราะมนัสเสห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ และได้ประพฤตชั่วร้ายยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ผู้ซึ่งอยู่มาก่อนพระองค์ และได้ทรงกระทำให้ยูดาห์ท่าปดด้วยรูปเคารพทั้งหลายของพระองค์อีกด้วย
2Kn	21	12	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ` ดูเถิด เรากำลังนำเหตุร้ายมาถึงเยรูซาเล็มและยูดาห์ อย่างที่ทุกคนซึ่งได้ยินแล้วหูทั้งสองของเขาจะเข้าไป
2Kn	21	13	และเราจะเอาเชือกอย่างที่วัดกรุงสะมาเรียซึ่งเหนือกกรุงเยรูซาเล็ม และใช้ลุดดิงอย่างที่วัดราชวงศ์อาหับ และเราจะล้างเยรูซาเล็มอย่างเขาล้างขาม ล้างและพลิกคว่ำ
2Kn	21	14	และเราจะทอดทิ้งมรดกส่วนที่เหลือของเรา และมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นเหยื่อ และเป็นของริบของศัตรูทั้งสิ้นของเขา
2Kn	21	15	เพราะเขาได้กระทำสิ่งชั่วร้ายในสายตาของเรา และได้ยิวให้เราโกรธ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเขาออกจากอียิปต์ กระทั่งถึงทุกวันนี้ "
2Kn	21	16	ยิ่งกว่านั้นมนัสเสห์ได้ทรงกระทำให้โลหิตที่ไรความผิดตกเป็นอันมาก จนเต็มเยรูซาเล็มจากปลายข้างหนึ่งถึงปลายอีกข้างหนึ่ง นอกเหนือจากบาปที่พระองค์ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำด้วย โดยประพฤตสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
2Kn	21	17	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
2Kn	21	18	และมนัสเสห์ทรงล้างหีบไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในพระอุทยานริมพระราชวังของพระองค์ในสวนของอูลซา และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์
2Kn	21	19	อาโมนมีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสองปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเชลเดมเทบุตรสาวของฮารุสชาวโยธาบ่าห์
2Kn	21	20	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์บิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ
2Kn	21	21	พระองค์ทรงดำเนินในทางทั้งสิ้นซึ่งบิดาของพระองค์ทรงดำเนิน และปรนนิบัติรูปเคารพซึ่งบิดาของพระองค์ทรงปรนนิบัติ และนมัสการรูปเหล่านั้น
2Kn	21	22	พระองค์ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงดำเนินในมรรคาของพระเยโฮวาห์
2Kn	21	23	และข้าราชการของอาโมนได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และประหารกษัตริย์ในพระราชวังของพระองค์เสีย
2Kn	21	24	แต่ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ประหารทุกคนที่ร่วมกันคิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดินได้ตั้งโยสิยาห์โอรสของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์แทนพระองค์
2Kn	21	25	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาโมนซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
2Kn	21	26	และเขาฝังไว้ในอูมิงค์ของพระองค์ในสวนของอูลซา และโยสิยาห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์
2Kn	22	1	โยสิยาห์มีพระชนมายุแปดพรรษาเมื่อเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยดีดาห์บุตรสาวของอาดาياهوชาวโบสธาท
2Kn	22	2	และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในมรรคาทั้งสิ้นของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

และมีได้ทรงหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ	2Kn	22	3	และอยู่มานานปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ กษัตริย์ทรงใช้ชาวฟานบตรชายอาซาลิยาห์ บุตรชายเมซุลามราชเลขา ไปยังพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์ รับสั่งว่า	2Kn	22	4	" จงขึ้นไปหาฮิลคิยาห์มหาปุโรหิต เพื่อให้ท่านรวมเงินซึ่งเขานำเข้ามาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งผู้รักษาธรณีประตุได้เก็บจาก
ประชาชน	2Kn	22	5	และให้มอบไว้ในมือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และให้เขาจ่ายแก่คนงานผู้ที่อยู่ ณ พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่ทำการ
ซ่อมแซมพระนิเวศอยู่	2Kn	22	6	คือให้แกช่างไม้ และช่างก่อสร้าง และช่างปูน ทั้งสำหรับซื้อตัวไม้และหินสกัดเพื่อซ่อมแซมพระนิเวศ"
	2Kn	22	7	แต่ไม่ได้ขออนุญาตจากเขา เรื่องเงินที่จ่ายใ่มือของเขา เพราะเขากระทำด้วยความสัตย์ซื่อ
	2Kn	22	8	และฮิลคิยาห์มหาปุโรหิตพูดกับชาวฟานราชเลขาว่า " ข้าพเจ้าได้พบหนังสือพระราชบัญญัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" และฮิลคิยาห์
ได้มอบหนังสือนี้ให้ชาวฟานและทานกัอาณ	2Kn	22	9	และชาวฟานราชเลขาได้เข้าเฝ้ากษัตริย์และทูลรายงานต่อกษัตริย์อีกว่า " ผู้รับใช้ของพระองค์ได้พบหนังสือที่พบในพระนิเวศออก และได้มอบไว้
ในมือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"	2Kn	22	10	แล้วชาวฟานราชเลขาได้ทูลกษัตริย์ว่า " ฮิลคิยาห์ปุโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์มานั่งหนึ่ง" และชาวฟานก็อ่านถวายกษัตริย์
	2Kn	22	11	และอยู่มานานเมื่อกษัตริย์ได้ฟังถ้อยคำของหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ พระองค์ทรงนึกถึงลงพระองค์
	2Kn	22	12	และกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลคิยาห์ปุโรหิต และอาหิเศบ บุตรชายชาวฟาน และอัครบวรบุตรชายมิคายาห์ และชาวฟานราชเลขา และอาสาชายผู้รับใช้
ของกษัตริย์ รับสั่งว่า	2Kn	22	13	" จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้เรา ให้ประชาชนและให้ยูดาห์ทั้งหมดเกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือนี้ที่ได้พบ เพราะว่า พระพิโรธของพระเยโฮ
วาห์ซึ่งพลุ่งขึ้นต่อเราทั้งหลายนั้นใหญ่หลวงนัก	2Kn	22	14	เพราะว่าบรรพบุรุษของเราได้เชื่อฟังถ้อยคำของหนังสือนี้ กระทำทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับเราทั้งหลาย"
	2Kn	22	14	ฮิลคิยาห์ปุโรหิต และอาหิเศบ และอัครบวร และชาวฟาน และอาสาชาย ได้ไปหาฮิลคิยาห์มหาปุโรหิตผู้พยากรณ์กรารายของซัลลูม บุตรชายของทิกวาห์
บุตรชายฮารัสผู้ดูแลตู้เสื้อ (เวลานั้นนางอยู่ในเยรูซาเล็มแขวงสอง)	2Kn	22	15	และนางตอบพวกเขาว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ` จงบอกชายคนที่ใช้พวกเจ้ามาหาเรานั้นว่า
บุตรชายตอบพวกเขาว่า "	2Kn	22	16	" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ ตามบรรดาถ้อยคำในหนังสือซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์
ได้อ่านนั้น	2Kn	22	17	เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะได้กระทำให้เราโกรธด้วยผลงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะ
ฉะนั้นความพิโรธของเราจึงจะพลุ่งขึ้นต่อสถานที่นี้ และจะดับเสียไม่ได้"	2Kn	22	18	แต่ฝ่ายกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้ได้ส่งเจ้ามาถามพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงไปบอกเขาว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เกี่ยวกับ
เรื่องถ้อยคำที่เจ้าได้ยิน	2Kn	22	19	เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพิทรีพระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้าได้ยินเรากล่าวต่อต้านสถานที่นี้และต่อต้านชาวเมืองนี้
	2Kn	22	20	ว่าเขาจะต้องกลายเป็นที่รกร้างและที่ถูกสาป และเจ้าได้เลิกเสื้อและร้องไห้ต่อหน้าเรา เราก็ได้ยินเจ้าแล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
	2Kn	22	20	เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไปกับบรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะถูกرابไปยังอโมงค์ของเจ้าอย่างสันติ และดาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุ
ร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราจะนำมาเหนือที่นี่" "	2Kn	23	1	และเขาทั้งหลายก็ได้นำถ้อยคำเหล่านั้นมาทูลกษัตริย์อีก
	2Kn	23	1	แล้วกษัตริย์ทรงใช้ และบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์และเยรูซาเล็มได้มาขนมกับพระองค์
	2Kn	23	2	และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนยูดาททั้งสิ้น และบรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ และปุโรหิต และผู้
พยากรณ์ และประชาชนทั้งปวงทั้งเล็กและใหญ่	2Kn	23	3	และพระองค์ทรงอ่านถ้อยคำทั้งหมดในหนังสือพันธสัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง
	2Kn	23	3	และกษัตริย์ทรงประทัยขึ้นข้างเสา และทรงกระทำพันธสัญญาต่อพระพิทรีพระเยโฮวาห์ว่า จะดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และรักษาพระ
บัญญัติ พระโอวาทและกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระจิตสลดพระทัยของพระองค์ จะปฏิบัติตามถ้อยคำของพันธสัญญาอัน ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ และประชาชนทั้งปวงก็เข้าสาในพันธ	2Kn	23	4	และกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลคิยาห์มหาปุโรหิต และพวกปุโรหิตรอง และผู้รักษาธรณีประตุ ให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่สร้างขึ้นสำหรับพระบาอัล
สำหรับเสารูปเคารพ และสำหรับบรรดาบวิวารของฟาสวรรค์ออกมาจากพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเผาเสียที่ภายนอกกรุงเยรูซาเล็มในทุ่งนาแห่งชิดโรน และขนมูลแก่ของมัน	2Kn	23	5	และพระองค์ทรงกำจัดปฏิมากรปุโรหิต ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้สถาปนา ให้เผาเครื่องหอมในปฐนียสถานสูงที่หัวเมืองแห่งยูดาห์
ไปยังเบธเอล	2Kn	23	6	และพระองค์ทรงนำเสารูปเคารพออกมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ภายนอกเยรูซาเล็มถึงลัธารชิดโรน และเผาเสียที่ลัธารชิดโรน
	2Kn	23	7	และพระองค์ทรงทำลายเรือนกะเทย ซึ่งอยู่ข้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย เป็นที่ที่ผู้หญิงทอมานสำหรับเสารูปเคารพ
	2Kn	23	8	และพระองค์ทรงให้ปุโรหิตทั้งหมดออกจากหัวเมืองยูดาห์ และทรงกระทำให้ปฐนียสถานสูงเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่ปุโรหิตได้เผาเครื่อง
หอม ตั้งแต่เมืองเกบมาถึงเบธเอลเซบา และพระองค์ทรงทำลายปฐนียสถานสูงของประตูเมือง ซึ่งอยู่ตรงทางเข้าประตูโยซาผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือที่ประตูเมือง	2Kn	23	9	ถึงอย่างไรก็ตบิโรหิตแห่งปฐนียสถานสูงมิได้ขึ้นไปยังแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาทั้งหลายกินขนมปังไร้เชื้อท่าม
กลางพวกพี่น้องของเขาเอง	2Kn	23	10	และทรงกระทำให้เทพเสียดความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่หีบเขบาตรแห่งฮินโนม เพื่อจะไม่มีผู้ใดถวายบุตรชายหญิงของตนให้เลยไฟต่อพระโมแลค
	2Kn	23	11	และพระองค์ทรงกำจัดม้าซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ถวายแก่ดวงอาทิตย์ ที่ตรงทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างห้องน้าอันเมแล
คซาร์ราชสำนัก ซึ่งอยู่ในบริเวณ และพระองค์ทรงเผาธรมของดวงอาทิตย์เสียด้วยไฟ	2Kn	23	12	และแท่นบนหลังคาของฮันบนของอาหิเศบ ซึ่งบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ได้สร้างไว้ และแท่นบูชาซึ่งมีนัสเสห์ได้สร้างไว้ในลานทั้งสองของพระ
นิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ทรงตั้งลงมาให้หักเสียที่นั่น และทรงเหยียดหงกลีของมั่งลงไปในลัธารชิดโรน	2Kn	23	13	และกษัตริย์ทรงกระทำให้ปฐนียสถานสูงซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็มเสียความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งอยู่ทางมือขวาของภูเขาฟีนาค ซึ่งชาวโลมอนกษัตริย์
แห่งอิสราเอลได้สร้างสำหรับพระอัชไพโรทลึงนัสอะฮิดสะเอียนของคนไซดอน และสำหรับพระเคโมลลึงนัสอะฮิดสะเอียนของคนโมอับ และสำหรับพระมิลโคมลึงนัสอะฮิดสะเอียนของคนอัม	2Kn	23	14	และพระองค์ทรงลบเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นชิ้นๆ และตัดเหล่าเสารูปเคารพลงเสีย และเอากระดูกมนุษย์กมที่นั่น
ไมน	2Kn	23	15	ยิ่งกว่านั้นอีกแท่นบูชาที่เบธเอล ปฐนียสถานสูงซึ่งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ตั้งไว้ ผู้ซึ่งกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์ทรงรื้อแท่น
	2Kn	23	16	บูชาที่ปฐนียสถานสูงนั้นลงและทรงเผาปฐนียสถานสูงนั้น บดให้เป็นผงกลีและพระองค์ทรงเผาเสารูปเคารพเสียด้วย
	2Kn	23	17	และเมื่อโยสิยาห์ทรงหันพระพิทรี พระองค์ทอดพระเนตรอโมงค์ฝั่งศพของบุนกุซา และพระองค์ทรงใช้ให้ไปเอากระดูกออกมาเสียจาก
อโมงค์ และเผาเสียบนแท่นบูชา และทรงกระทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ปวาร้องไว้ ผู้ซึ่งปวาร้องถึงสิ่งเหล่านี้	2Kn	23	18	แล้วพระองค์ตรัสว่า " อนุสวาวีที่เรามองเห็นข้างโน้นคืออะไร" คนเมืองนั้นก็ทูลพระองค์ว่า " เป็นอโมงค์ฝั่งศพของคนแห่งพระเจ้าผู้มา
จากยูดาห์ และได้ปวาร้องถึงสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำต่อแท่นบูชาที่เบธเอล"	2Kn	23	19	และพระองค์ตรัสว่า " ให้เขาอยู่ที่นั่นแหละ อย่าให้ผู้ใดย้ายกระดูกของเขา" เขาทั้งหลายจึงทิ้งกระดูกของเขาไว้อย่างนั้นพร้อมกับกระดูก
ของผู้พยากรณ์ผู้ออกมาจากสะมาเรีย	2Kn	23	20	โยสิยาห์ทรงกำจัดนิเวศทั้งสิ้นของปฐนียสถานสูงที่อยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงสร้างไว้กระทำให้พระเยโฮ
	2Kn	23	20	วาห์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงกระทำต่อที่เหล่านั้นตามทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำที่เบธเอล
	2Kn	23	21	และพระองค์ทรงประหารปุโรหิตทั้งปวงแห่งปฐนียสถานสูงซึ่งอยู่ที่นั่นเสียบนแท่นบูชา และเผากระดูกคนเสียบนนั้น แล้วพระองค์ก็เสด็จกลับ
กรุงเยรูซาเล็ม	2Kn	23	21	และกษัตริย์ทรงบัญชาประชาชนทั้งปวงว่า " จงถือเทศกาลปีศาจถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ดังที่เขียนไว้ในหนังสือพันธสัญญาอันนี้"

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Kn	23	22	เพราะว่าเทศกาลปัสก่าอย่างนี้มีได้ถือกันมาตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยผู้ที่ครอบครองอิสราเอล หรือระหว่างสมัยบรรดาภคินีแห่งอิสราเอลหรือ
กษัตริย์แห่งยูดาห์			
2Kn	23	23	แต่ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ได้ถือเทศกาลปัสก่านี้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม
2Kn	23	24	ยิ่งกว่านั้นอีกโยสิยาห์ได้กำจัดคนทรง และแม่มด และเทราฟิม และรูปเคารพ และบรรดาสิ่งนำสะอิดสะเอียนซึ่งเห็นกันอยู่ในแผ่นดินยูดาห์
และในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพระองค์จะทรงสถาปนาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัติซึ่งเขียนอยู่ในหนังสือที่ฮิลคียาห์ปรินทิด ได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์			
2Kn	23	25	ก่อนพระองค์ทรมานกษัตริย์องค์ใดเหมือนพระองค์ไม่ ผู้ซึ่งหันหาพระเยโฮวาห์ด้วยสุดพระจิตสวดพระทัย และด้วยสิ้นสุดพระกำลัง ตามพระราช
บัญญัติทั้งสิ้นของโมเสส หรือผู้ที่เกิดมาทีหลังพระองค์ ก็ไม่มีใครเหมือนพระองค์			
2Kn	23	26	ถึงกระนั้นพระเยโฮวาห์มิได้ทรงหันจากพระพิโรธอันแรงกล้าและยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระพิโรธของพระองค์ได้พลุ่งขึ้นต่อยูดาห์ ด้วยการ
กระทำทั้งสิ้นของมัสเสห์อันเป็นเหตุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ			
2Kn	23	27	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะให้ยูดาห์ออกเสียจากสายตาของเราด้วย ดังที่เราได้กระทำให้อิสราเอลออกเสีย และเราจะเหวี่ยงเมืองนี้ซึ่ง
เราได้เลือกออกไปเสีย คือเยรูซาเล็ม กับนิเวศซึ่งเราได้ออกว่า `นามของเราจะอยู่ที่นั่น' "			
2Kn	23	28	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสิยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
2Kn	23	29	ในสมัยของพระองค์ ฟาโรห์เนโคกษัตริย์ของอียิปต์เสด็จขึ้นไปยังกษัตริย์แห่งอัสซีเรียถึงแม่น้ำยูเฟรติส กษัตริย์โยสิยาห์เสด็จไปปะทะ
พระองค์ และเมื่อฟาโรห์เนโคทรงเห็นพระองค์ก็ประหารพระองค์เสียที่เมืองเมกิดโด			
2Kn	23	30	ข้าราชการของพระองค์ก็นำพระศพใส่รถรบไปจากเมืองเมกิดโด และนำมายังกรุงเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ และประชาชน
แห่งแผ่นดินนั้นก็รับเยโฮอาหาลโอรสโยสิยาห์ฝังท่านไว้ และตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของท่าน			
2Kn	23	31	เยโฮอาหาลมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระ
มารดาของพระองค์มีพระนามว่า ฮามทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์			
2Kn	23	32	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้กระทำ
2Kn	23	33	และฟาโรห์เนโคก็จับพระองค์ซึ่งไว้ที่ริมลาหิในแผ่นดินชามัท เพื่อมิให้พระองค์ครอบครองในเยรูซาเล็ม และกำหนดบรรณาการจากแผ่นดิน
นั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์			
2Kn	23	34	และฟาโรห์เนโคทรงตั้งเอลียาคิมโอรสโยสิยาห์เป็นกษัตริย์แทนโยสิยาห์บิดาของท่าน และเปลี่ยนชื่อของท่านเป็นเยโฮยาคิม แต่ได้พาเยโฮ
อาหาลไปเสีย และท่านมาถึงอียิปต์และสิ้นชีวิตเสียที่นั่น			
2Kn	23	35	และเยโฮยาคิมก็มอบเงินและทองคำแก่ฟาโรห์ แต่พระองค์ทรงเก็บภาษีจากชาวแผ่นดินเพื่อมอบเงินตามบัญชาของฟาโรห์ พระองค์ทรงร่ง
รัดเอาเงินและทองคำของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น จากทุกคนตามการประเมิน เพื่อมอบแก่ฟาโรห์เนโค			
2Kn	23	36	เยโฮยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดา
ของพระองค์มีพระนามว่า เศบุดาห์บุตรสาวเปดาياهوชาวรามัท			
2Kn	23	37	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ
2Kn	24	1	ในรัชกาลของพระองค์ เนบุดคนเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมา และเยโฮยาคิมเป็นคนใช้ของพระองค์สามปี แล้วท่านก็กลับกบฏต่อ
พระองค์			
2Kn	24	2	และพระเยโฮวาห์ทรงใช้พวกคนเคลเดีย และพวกคนซีเรีย และพวกคนอิมมอัม และพวกคนอัมโมนมาต่อสู้กับท่าน และทรงใช้เขาทั้งหลายไป
ต่อสัลดาร์เพื่อจะทำลายเสีย ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์			
2Kn	24	3	แท้จริงเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับยูดาห์ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์เพื่อจะให้เขาออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ เพราะบรรดา
บาปของมัสเสห์ ตามทุกอย่างซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ			
2Kn	24	4	และเพราะโลหิตที่ไร้ความผิดซึ่งท่าน ได้ทำให้หลังนั้นด้วย เพราะท่านได้กระทำให้โลหิตไร้ความผิดตกเต็มเยรูซาเล็ม และพระเยโฮวาห์ไม่
ทรงอภัย			
2Kn	24	5	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาคิม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์
หรือ			
2Kn	24	6	เยโฮยาคิมจึงทรงลางหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโฮยาคินโอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์
2Kn	24	7	และกษัตริย์แห่งอียิปต์มิได้ทรงยกออกมาจากแผ่นดินของพระองค์อีก เพราะกษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ยึดแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็นของกษัตริย์อียิปต์
ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ถึงแม่น้ำยูเฟรติส			
2Kn	24	8	เยโฮยาคินมีพระชนมายุสิบแปดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระมารดา
ของพระองค์มีพระนามว่า เนหุทาบตรสาวของเอลานันชาวเยรูซาเล็ม			
2Kn	24	9	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ
2Kn	24	10	ครานั้นข้าราชการของเนบุดคนเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มล้อมกรุงไว้
2Kn	24	11	และเนบุดคนเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จมาที่เมืองนั้น ขณะเมื่อข้าราชการของพระองค์ยังล้อมเมืองอยู่
2Kn	24	12	และเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงมอบพระองค์แก่กษัตริย์แห่งบาบิโลน พระองค์เอง และพระมารดาของพระองค์ และข้าราชการของ
พระองค์ และเจ้านายของพระองค์ และข้าราชการสำนักของพระองค์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนจับพระองค์เป็นนักโทษในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์			
2Kn	24	13	ได้ขนเอาบรรดาทรัพย์สินในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สินในสำนักพระราชวัง และตัดบรรดาเครื่องใช้ทองคำเป็นชิ้นๆ ซึ่งขา
โลมณกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงสร้างไว้ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ก่อนแล้ว			
2Kn	24	14	พระองค์ทรงกวาดชาวเยรูซาเล็มไปหมด ทั้งเจ้านายทั้งปวง และเทแก่ลัwthารทั้งหมด เป็นเชลยหนึ่งหมื่นคน มีช่างฝีมือและช่างเหล็กทั้งหมด
ไม่มีผู้ใดเหลือนอกจากประชาชนที่จนที่สุดแห่งแผ่นดิน			
2Kn	24	15	และพระองค์นำเยโฮยาคินไปยังบาบิโลน ทั้งพระชนนี บรรดาพระมเหสี ข้าราชการสำนักของพระองค์ และบุคคลขึ้นหัวหน้าของแผ่นดิน
พระองค์จับเป็นเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน			
2Kn	24	16	และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำเชลยมายังบาบิโลน คือเทแก่ลัwthารทั้งหมดเจ็ดพันคน และช่างฝีมือและช่างเหล็กหนึ่งพัน ทุกคนแข็งแรง
และเหมาะสำหรับกรรบ			
2Kn	24	17	และกษัตริย์แห่งบาบิโลนตั้งมีทรานาห์ปีตลาของเยโฮยาคินเป็นกษัตริย์แทนพระองค์ และเปลี่ยนพระนามว่าเศเดคียาห์
2Kn	24	18	เศเดคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดา
ของพระองค์มีพระนามว่า ฮามทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์			
2Kn	24	19	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งซึ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งเยโฮยาคิมทรงกระทำ
2Kn	24	20	เพราะว่าโดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์นั้นเหตุการณ์มาถึงขีด ที่พระองค์ทรงเหวี่ยงเยรูซาเล็มและยูดาห์ไปให้พ้นพระพักตร์พระองค์ และ
เศเดคียาห์ได้กบฏต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน			
2Kn	25	1	และอยู่มาเมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ เนบุดคนเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ยกมาพร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของ
พระองค์เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม และล้อมกรุงนั้นไว้ และเขาทั้งหลายได้สร้างเครื่องล้อมไว้รอบ			
2Kn	25	2	กรุงนั้นจึงถูกล้อมอยู่ถึงปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์เศเดคียาห์
2Kn	25	3	เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่ การกินคนราอาหารในกรุงนั้นก็ร้ายกาจนัก ไม่มีอาหารให้แก่ประชาชนแห่งแผ่นดิน
2Kn	25	4	แล้วกรุงนั้นก็แตก ทหารทั้งสิ้นหนีออกไปในกลางคืนตามทางประตูเมืองระหว่างกำแพงทั้งสองซึ่งอยู่ริมราชอุทยาน (ทั้งๆที่คนเคลเดียอยู่
รอบเมือง) และกษัตริย์ก็เสด็จตามทางไปที่ราบ			
2Kn	25	5	แตกกองทัพของคนเคลเดีย ได้ไล่ตามกษัตริย์ และมาทันพระองค์ในที่ราบเมืองเยรีโค และกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์ก็กระจัดกระจายไปจาก
พระองค์			
2Kn	25	6	แล้วเขาจึงจับกษัตริย์นำขึ้นมายังกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริมลาห์ และพวกเขาได้พิพากษาพระองค์
2Kn	25	7	เขาได้ประหารชีวิตบรรดาโอรสของเศเดคียาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ แล้วทำพระเนตรเศเดคียาห์ให้บอดไป ได้ผูกมัดพระองค์ไว้ด้วยโซ่

The Holy Bible in Thai (KJV)

ดูวานทองสัมฤทธิ์ และพาพระองค์ไปยังบาบิโลน	2Kn	25	8	เมื่อวันที่เจ็ดเดือนที่ห้าซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้มายังเยรูซาเล็ม
2Kn	25	9	ท่านได้เฝ้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย และเฝ้าพระราชวัง และเฝ้าบ้านเรือนทั้งหมดของเยรูซาเล็ม ท่านเฝ้าบ้านใหญ่ทุกหลังลงหมด	
2Kn	25	10	และทหารคนเฝ้าเดี่ยวทั้งหมดผู้อยู่กับผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้หลายกำแพงรอบเยรูซาเล็มลง	
2Kn	25	11	และประชาชนที่เหลืออยู่ซึ่งอยู่ในเมือง และคนหลบหนีซึ่งหลบหนีไปยังกษัตริย์แห่งบาบิโลน พร้อมกับมวลคนที่เหลืออยู่นั้น เนบูซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้กวาดไปเป็นเขลย	
2Kn	25	12	แต่ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ละคนจนแห่งแผ่นดินไว้ให้เป็นคนทำสวนองุ่นและเป็นคนทำไร่ไถนา	
2Kn	25	13	และเสาทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเชิงกับชั้นสครทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น คนเฝ้าเดี่ยวได้หยิบเป็นชิ้นๆ และขนเอาทองสัมฤทธิ์ไปยังบาบิโลน	
2Kn	25	14	เขารองหม้อ พลั่ว และตะไกรตัด ไม้ตะเกียง และช้อน และบรรดาเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์ซึ่งใช้ในงานปรนนิบัติเอาไปเสีย	
2Kn	25	15	ทั้งถาดรองไฟด้วย กับขาม ไม้ไผ่ที่ทำด้วยทองคำ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็ขนเอาไปเป็นทองคำ และสิ่งที่ทำด้วยเงินก็ขนเอาไปเป็นเงิน	
2Kn	25	16	สวนเสาสองต้น ชั้นสครหนึ่งลูก และเชิงซึ่งซาโลมอนทรงสร้างสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น ทองสัมฤทธิ์ซึ่งอง่างาชนะทั้งหมดนี้ก็เหลือที่จะชั่งได้	
2Kn	25	17	เสาด้านหนึ่งสูงสิบแปดศอก และบัวว่าทองสัมฤทธิ์มีบนเสา บัวว่านั้นสูงสามศอก มีตาข่ายกับลูกทับทิมล้วนทองสัมฤทธิ์อยู่บนบัวว่าโดยรอบ และเสาด้านที่สองก็เหมือนกันพร้อมตาข่าย	
2Kn	25	18	และผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็จับเสโรอาห์บุโรหิตผู้ใหญ่และเพ็ญยาห์บุโรหิตที่สอง กับผู้รักษาประตูสามคนไปด้วย	
2Kn	25	19	และจากเมืองนั้นท่านได้จับข้าราชการสำนักซึ่งเป็นผู้บัญชาการกองทัพ กับที่ปรึกษาของกษัตริย์อีกห้าคนที่พบในเมืองนั้น และเลขาธิการคือผู้บัญชาการกองทัพแห่งประชาชนแห่งแผ่นดิน และอีกหกสิบคนจากประชาชนแห่งแผ่นดินซึ่งพบในเมือง	
2Kn	25	20	และเนบูซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับคนเหล่านี้ไป พามาถึงกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบล่าห์	
2Kn	25	21	และกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ทรงฟังเขา และประหารชีวิตเขาทั้งหลายเสียที่ริบล่าห์ในแผ่นดินซามัธ ยูดาห์จึงถูกกวาดเป็นเขลยไปจากแผ่นดินของตน	
2Kn	25	22	พระองค์ทรงตั้งเศดาคียาห์บุตรชายอาหาคิมบุตรชายซาฟาห์ให้เป็นเจ้าเมืองเหนือประชาชนผู้เหลืออยู่ในแผ่นดินยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนได้ทรงเหลือไว้	
2Kn	25	23	เมื่อบรรดาผู้บังคับบัญชาพลรบ ทั้งตัวเขาทั้งหลายและคนของเขาได้ยินว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งเศดาคียาห์ให้เป็นเจ้าเมือง เขาก็มาหาเศดาคียาห์ที่มิสปาห์ คืออิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ และโยฮานันบุตรชายคาราเอห์ และเสโรอาห์บุตรชายตันเหมทชาวเนโทฟาห์ และยาอาซันยาห์บุตรชายคนมาอาคาห์ ทั้งเขาทั้งหลายและคนของเขา	
2Kn	25	24	และเศดาคียาห์ก็กระทำให้สัตย์ปฏิญาณแก่เขาและคนของเขาว่า " อย่างกลัวที่จะเป็นผู้รับใช้ของคนเฝ้าเดี่ยว เจออาศัยในแผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วท่านก็จะอยู่เย็นเป็นสุข "	
2Kn	25	25	แต่ต่อมาในเดือนที่เจ็ดอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์บุตรชายเอลีซามาผู้เป็นเชื้อพระวงศ์ ได้เข้ามาพร้อมกับชายสิบคน ได้โจมตีและฆ่าเศดาคียาห์และพวกยิวกับคนเฝ้าเดี่ยวผู้อยู่กับท่านที่มิสปาห์เสีย	
2Kn	25	26	แล้วประชาชนทั้งปวง ทั้งเล็กและใหญ่ และผู้บังคับบัญชาพลรบได้ลุกขึ้น และไปยังอียิปต์ เพราะเขากลัวคนเฝ้าเดี่ยว	
2Kn	25	27	และต่อมาในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งการเนรเทศเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์ ในเดือนที่สิบสองเมื่อวันที่ยี่สิบเจ็ดของเดือนนั้น เอวิลเมโรดักกษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปีที่พระองค์ทรงเริ่มครอบครอง ทรงพระกรุณาโปรดให้เยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์พ้นจากเรือนจำ	
2Kn	25	28	พระองค์ตรัสด้วยคำอ่อนหวานแก่ท่าน และให้หนึ่งสูงกว่าบรรดาที่นั่งของกษัตริย์ที่อยู่ในบาบิโลนกับพระองค์	
2Kn	25	29	เยโฮยาคินจึงได้ถอดเครื่องแต่งกายของนักโทษออก และได้รับประทานที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์เป็นปกติทุกวันตลอดชีวิต	
2Kn	25	30	ส่วนบัพระมาดเทห์นั้นก็ได้รับพระราชทานจากกษัตริย์ตามความต้องการรายวันอยู่เสมอตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่	
1Ch	1	1	อาดัม เสท เอโนช	
1Ch	1	2	เคนัน มาหะลาเลล ยาเวด	
1Ch	1	3	เอโนค เมธุเสลาห์ ลามะค	
1Ch	1	4	โนอาห์ เซม ชาม ยาเฟท	
1Ch	1	5	บุตรชายทั้งหลายของยาเฟท ชื่อ โกอเมอร์ มาโกก มีเดีย ยาวาน ทุบัล เมเซค และทิวาส	
1Ch	1	6	บุตรชายทั้งหลายของโกเมอร์ ชื่อ อัชเคนัส ริฟาท และโทกาธามาร์	
1Ch	1	7	บุตรชายทั้งหลายของยาวาน ชื่อ เอลีซาร์ ทารซิช คิทธิม และโตดานิม	
1Ch	1	8	บุตรชายทั้งหลายของชาม ชื่อ กุช มิสราอิม พุด และคานาอัน	
1Ch	1	9	บุตรชายทั้งหลายของกุช ชื่อ เส-บา ฮาวิล่าห์ สับทา รามามา และสับเทคา บุตรชายทั้งหลายของรามามา ชื่อ เชบาและเดดาน	
1Ch	1	10	กุชให้กำเนิดบุตรชื่อนิมโรด เขาเริ่มเป็นคนมีอำนาจมากบนแผ่นดินโลก	
1Ch	1	11	มิสราอิมให้กำเนิดบุตรชื่อยูดีม อานามิม เลหะบีม นัฟทอิม	
1Ch	1	12	ปีทริสม์ คัสลูอิม (ผู้ซึ่งออกมาจากเขาค็อดนฟีลิสเตีย) และคัฟทริม	
1Ch	1	13	คานาอันให้กำเนิดบุตรหัวปีชื่อไฮดอนและเฮท	
1Ch	1	14	และคนเยบส คนอาโมไรต์ คนเกอร์กาซี	
1Ch	1	15	คนฮิวไตต์ คนอารคี คนสินี	
1Ch	1	16	คนอารวัต คนเตเมอร์ และคนฮามัท	
1Ch	1	17	บุตรชายทั้งหลายของเซม ชื่อ เอลาม อัชชुर อารฟักซาด ลุด อารัม อุล ฮล เกเธอร์ และเมเซค	
1Ch	1	18	อารฟักซาดให้กำเนิดบุตรชื่อเชลาห์ และเชลาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเอเบอร์	
1Ch	1	19	เอเบอร์ให้กำเนิดบุตรชายสองคน คนหนึ่งชื่อเพเลก เพราะในสมัยของเขาแผ่นดินถูกแบ่งแยก และน้องชายของเขาชื่อโยกทาน	
1Ch	1	20	โยกทานให้กำเนิดบุตรชื่ออัลไมด์ เซเลฟ ฮาซาร์-มาเวท และเยราห์	
1Ch	1	21	ฮาโดรัม อุซาล และดิกลาห์	
1Ch	1	22	เอบาล อาบีมาเอล เชบา	
1Ch	1	23	โอฟีร์ ฮาวิล่าห์ และโยบับ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของโยกทาน	
1Ch	1	24	เซม อารฟักซาด เชลาห์	
1Ch	1	25	เอเบอร์ เปเลก เรอู	
1Ch	1	26	เสรุก นาโฮร์ เทราห์	
1Ch	1	27	อับราม คืออับราฮัม	
1Ch	1	28	บุตรชายของอับราฮัม ชื่อ อิสอัค และอิซมาเอล	
1Ch	1	29	ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเขา บุตรหัวปีของอิซมาเอล คือ เนบาโยธ และเคดาร์ อัดบีเอล มิบซัม	
1Ch	1	30	มิชมา ดุม่าห์ มัสสา ฮาดัด เทมา	
1Ch	1	31	เยทุร์ นาฟิซ และเคเดมาห์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของอิซมาเอล	
1Ch	1	32	บุตรชายทั้งหลายของนางเคตุราห์ภรรยาของอับราฮัม คือ นางให้กำเนิดบุตรชื่อคิมราน โยกซาน เมดาน มีเดียน อิซบาก และชัวห์ และบุตรชายของโยกทาน ชื่อ เชบาและเดดาน	
1Ch	1	33	บุตรชายของมีเดียน ชื่อ เอฟาห์ เอฟออร์ ฮาโนค อาบีดา และเอลดาอาห์ ทั้งหมดนี้เป็นลูกหลานของนางเคตุราห์	

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	1	34	อับราฮัมให้กำเนิดบุตรชื่ออิสอัค บุตรชายของอิสอัค ชื่อ เอซาว และอิสราเอล
1Ch	1	35	บุตรชายของเอซาว ชื่อ เอลีฟัส เรอูเอล เยอูล ยาลาม และโคราห์
1Ch	1	36	บุตรชายของเอลีฟัส ชื่อ เหมานา โอมาร์ เศฟี กาตาม เคนีส ทิมนาและอามาละฮ
1Ch	1	37	บุตรชายของเรอูเอล ชื่อ นาหัท เศ- ราห์ ซัมมาห์ และมิสซาห์
1Ch	1	38	บุตรชายของเลวี ชื่อ โลทาน โขบาล คิเบโอน อานาห์ ดีไซน เอเซอร์ และดีซาน
1Ch	1	39	บุตรชายของโลทาน ชื่อ โซร์ และโฮมาม และน้องสาวของโลทานชื่อทิมนา
1Ch	1	40	บุตรชายของโขบาล ชื่อ เอลียัน มานาฮาท เอบาล เซฟี และโอนัน บุตรชายของคิเบโอน ชื่อ อัยยาร์ และอานาห์
1Ch	1	41	บุตรชายของอานาห์ ชื่อ ดีไซน บุตรชายของดีไซน ชื่อ อัมราม เอชบาน อิศราน และเศราน
1Ch	1	42	บุตรชายของเอเซอร์ ชื่อ บิลซาน ทาวาน และยาอาคัน บุตรชายของดีไซน ชื่อ อุก และอาร์น
1Ch	1	43	ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์ผู้ทรงครอบครองอยู่ในแผ่นดินเอโดม ก่อนที่มีกษัตริย์ครอบครองอยู่เหนือคนอิสราเอล คือ เบลามบุตรชายเบโอร์ เมือง
หลวงของท่านชื่อดินฮาบาห์			
1Ch	1	44	เมื่อเบลาลีนพระชนม์แล้ว โยบับบุตรชายเศ- ราห์ชาวเมืองโบสร่าห์ขึ้นครอบครองแทน
1Ch	1	45	เมื่อโยบับสิ้นพระชนม์แล้ว หุซามชาวแผ่นดินของคนเทมานขึ้นครอบครองแทน
1Ch	1	46	เมื่อหุซามสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาดัดบุตรชายของเบตดูร์บชนะคนมีเดียในทุ่งแห่งโมอับขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่ออารีท
1Ch	1	47	เมื่อฮาดัดสิ้นพระชนม์แล้ว สัมลาห์ชาวเมืองมีสราทราห์ขึ้นครอบครองแทน
1Ch	1	48	เมื่อสัมลาห์สิ้นพระชนม์แล้ว ชาอลชาวเมืองเรโหโบทอยู่ที่แม่น้ำขึ้นครอบครองแทน
1Ch	1	49	เมื่อชาอลสิ้นพระชนม์แล้ว บาอัลฮานันบุตรชายอัครโอบร์ขึ้นครอบครองแทน
1Ch	1	50	เมื่อบาอัลฮานันสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาดัดขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่อปาอี และเมหสิของท่านมีพระนามว่า เมเททาเบธ ธิดาของ
มีทเรด ธิดาของเมซาห์			
1Ch	1	51	และฮาดัดก็สิ้นพระชนม์ เจ้านายของเอโดมคือ เจ้านายทิมนา เจ้านายอาลียาห์ เจ้านายเยเรท
1Ch	1	52	เจ้านายโฮโฮลิบามาห์ เจ้านายเอลาห์ เจ้านายปิโนน
1Ch	1	53	เจ้านายเคนีส เจ้านายเทมาน เจ้านายมิบซาร์
1Ch	1	54	เจ้านายมักติเอล และเจ้านายอิราม คนเหล่านี้เป็นเจ้านายของเอโดม
1Ch	2	1	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของอิสราเอล คือ รูเบน ลิมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์ เศบูลน
1Ch	2	2	ดาน โยเซฟ เบนยามิน นัฟทาลี กาด และอาเซอร์
1Ch	2	3	บุตรชายของยูดาห์ชื่อ เอร์ โอนัน และเซ- ล่าห์ ทั้งสามคนนี้บุตรสาวของซวาคานคานาอันให้กำเนิดแก่ท่าน ฝ่ายเอร์บุตรหัวปีของยูดาห์นั้น
เป็นคนชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสั่งหารเขาเสีย			
1Ch	2	4	ทามาร์บุตรสะโลงของท่านก็ให้กำเนิดบุตรชื่อเปเรคและเศ- ราห์ให้ท่านด้วย ยูดาห์มีบุตรชายห้าคนด้วยกัน
1Ch	2	5	บุตรชายของเปเรคชื่อเฮสโรน และฮามูล
1Ch	2	6	บุตรชายของเศ- ราห์คือ คิมรี เอราน เฮมาน คาลโกล์ และดารา ห้าคนด้วยกัน
1Ch	2	7	บุตรชายของคามีชื่อ อากาน ผู้นำความเดือดร้อนให้แก่อิสราเอล ผู้ละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้น
1Ch	2	8	และบุตรชายของเอธานชื่อ อาซารียาห์
1Ch	2	9	บุตรชายของเฮสโรนซึ่งกำเนิดแก่ท่านนั้นคือ เยราเมเอล ราม และเคลบัย
1Ch	2	10	รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมีนาดับ และอัมมีนาดับให้กำเนิดบุตรชื่อนาไซน เจ้านายในบุตรของยูดาห์
1Ch	2	11	นาไซนให้กำเนิดบุตรชื่อฮัลมา ฮัลมาให้กำเนิดบุตรชื่อโอบาส
1Ch	2	12	โอบาสให้กำเนิดบุตรชื่อโอบเบต โอบเบตให้กำเนิดบุตรชื่อเจสซี
1Ch	2	13	เจสซีให้กำเนิดเอลีอัชบุตรหัวปีของท่าน อาบีนาดับที่สอง ซิเมอาห์สาม
1Ch	2	14	นาอันเอลที่สี่ รัศดัยที่ห้า
1Ch	2	15	โอเซมที่หก ดาวิดที่เจ็ด
1Ch	2	16	และพี่สาวของเขาคือเศรยาห์ และอาบีกาอิล บุตรชายของนางเศรยาห์ชื่ออาบีชัย โยอาบและอาสาเฮล สามด้วยกัน
1Ch	2	17	อาบีกาอิลให้กำเนิดบุตรชื่ออามาสา และบิดาของอามาสาชื่อเยเรอร์คนอิซมาเอล
1Ch	2	18	คาเลมบุตรชายเฮสโรนให้กำเนิดบุตรกับอาซุบาห์ภรรยาของตน และกับเยรีโธ ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของนาง คือ เยเซอร์ โซบับ และอา
รโตน			
1Ch	2	19	เมื่ออาซุบาห์สิ้นชีพแล้ว คาเลบก็แต่งงานกับเอฟราธาห์ ผู้ให้กำเนิดบุตรชื่อเฮอร์ให้แก่ท่าน
1Ch	2	20	เฮอร์ให้กำเนิดบุตรชื่ออูร์ และอูร์ให้กำเนิดบุตรชื่อเบซาเลล
1Ch	2	21	ภายหลังเฮสโรนได้เข้าหาบุตรสาวของมาคีร์บิดาของกิเลอาด และได้แต่งงานด้วยเมื่อท่านมีอายุหกสิบปี และนางได้กำเนิดบุตรให้ท่านชื่อ เส
กบ			
1Ch	2	22	และเสกบให้กำเนิดบุตรชื่อยาอีร์ ผู้มีหัวเมืองยี่สิบสามหัวเมืองในแผ่นดินกิเลอาด
1Ch	2	23	แต่จากหัวเมืองเหล่านั้น เขาได้ยึดเอชรูกับอารัม พร้อมกับหัวเมืองต่างๆของยาอีร์ และหัวเมืองเคนาท กับบรรดาชนบทของหัวเมืองหกสิบ
ชนบทด้วยกัน ทั้งสิ้นเหล่านี้เป็นของลูกหลานมาคีร์บิดาของกิเลอาด			
1Ch	2	24	ภายหลังเฮสโรนสิ้นชีพในคาเลบเอฟราธาห์ แล้วอาบียาห์ภรรยาของเฮสโรนก็คลอดบุตรให้แก่เขาชื่ออัซซูร์ผู้เป็นบิดาของเทโคอา
1Ch	2	25	บุตรชายทั้งหลายของเยราเมเอลบุตรหัวปีของเฮสโรน คือ ราม บุตรหัวปีของท่าน บุนาห์ โอรัน โอเซม และอาหิยาห์
1Ch	2	26	เยราเมเอลมีภรรยาอีกคนหนึ่งชื่ออาทาราห์ นางเป็นมารดาของโอนัน
1Ch	2	27	บุตรชายของรามบุตรหัวปีของเยราเมเอลชื่อ มาอัส ยามิน และเอเคอร์
1Ch	2	28	บุตรชายของโอนันชื่อ ซัมมัยและยาดา บุตรชายของซัมมัยชื่อ นาดับและอาบิซัวร์
1Ch	2	29	ภรรยาของอาบิซัวร์ชื่ออาบีฮาอิล และนางคลอดอัครบานและโมลิตให้ท่าน
1Ch	2	30	บุตรชายของนาดับชื่อ เสเลต และอัปอาอิม แต่เสเลตได้สิ้นชีพ ไม่มีบุตร
1Ch	2	31	บุตรชายของอัปอาอิมชื่อ อิซวี บุตรชายของอิซวีชื่อ เซซัน บุตรของเซซันชื่อ อัครลัย
1Ch	2	32	บุตรชายของยาदान้องชายของซัมมัยชื่อ เยเรอร์ และโยนาธาน และเยเรอร์สิ้นชีพ ไม่มีบุตร
1Ch	2	33	บุตรชายของโยนาธานชื่อ เปเลธ และศาซา เหล่านี้เป็นลูกหลานของเยราเมเอล
1Ch	2	34	ฝ่ายเซซัน ไม่มีบุตรชายมีแต่บุตรสาว แต่เซซันมีภรรยาอียิปต์อยู่คนหนึ่งชื่อ ยารซา
1Ch	2	35	เซซันจึงยกบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยาของยารซาทาสของตน และนางก็คลอดบุตรให้เขาชื่อ อัททัย
1Ch	2	36	อัททัยให้กำเนิดบุตรชื่อนาอัน และนาอันให้กำเนิดบุตรชื่อคาบาด
1Ch	2	37	คาบาดให้กำเนิดบุตรชื่อเอฟลาล และเอฟลาลให้กำเนิดบุตรชื่อโอบเบต
1Ch	2	38	โอบเบตให้กำเนิดบุตรชื่อเยสุ เยสุให้กำเนิดบุตรชื่ออาซารียาห์
1Ch	2	39	อาซารียาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเฮเลส และเฮเลสให้กำเนิดบุตรชื่อเอลาสาธา
1Ch	2	40	เอลาสาธาให้กำเนิดบุตรชื่อลิสสะมัย และลิสสะมัยให้กำเนิดบุตรชื่อซัลลุม
1Ch	2	41	ซัลลุมให้กำเนิดบุตรชื่อเยคามิยาห์ และเยคามิยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเอลิชามา
1Ch	2	42	บุตรชายของคาเลบน้องชายของเยราเมเอลชื่อ เมซาบุตรหัวปีของท่าน ผู้เป็นบิดาของคีฟ และบุตรชายของมาเรธาห์ ผู้เป็นบิดาของเฮโบรน
1Ch	2	43	บุตรชายของเฮโบรนชื่อ โคราห์ ทับปาวาห์ เรเคม และเซมา
1Ch	2	44	เซมาให้กำเนิดบุตรชื่อราฮัม ผู้เป็นบิดาของโยเรอัม และเรเคมให้กำเนิดบุตรชื่อซัมมัย
1Ch	2	45	บุตรชายของซัมมัยคือ มาโอน และมาโอนเป็นบิดาของเบอซัวร์

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	2	46	เอเฟาห์กรรยาน้อยของกาลเลบตลอดบุตรชื่อฮาราน โมซาและกาเชส และฮารานให้กำเนิดบุตรชื่อกาเชส
1Ch	2	47	บุตรชายของยาดัยชื่อ เรกม โยธาม เกขาน เปเลท เอเฟาห์ และซาอ์ฟ
1Ch	2	48	มาอาคาห์กรรยาน้อยของกาลเลบตลอดบุตรชื่อเซเบอร์และทึรหะนัาห์
1Ch	2	49	นางตลอดบุตรชื่อซาอ์ฟ ผู้เป็นบิดาของมัดมันนัาห์ เขาผู้เป็นบิดาของมัดเบนัาห์ และบิดาของกิเบอาด้วย บุตรสาวของกาลเลบชื่ออัสกาห์
1Ch	2	50	เหล่านี้เป็นลูกหลานของกาลเลบบุตรชายของเฮอร์ บุตรหัวปีของเอเฟราธาห์ ชื่อ โชบาล บิดาของคีรียาห์เออาริม
1Ch	2	51	สัลมาบิดาของเบรเลเฮม และซาเฟบิดาของเบรกาเดอ์
1Ch	2	52	โชบาลบิดาของคีรียาห์เออาริมมีบุตรชายอีกชื่อ ฮาโรเอห์ และครึ่งหนึ่งของคนแมนูโท
1Ch	2	53	และครอบครัวของคีรียาห์เออาริม คือครอบครัวอูไรต์ ครอบครัวบูโท ครอบครัววิมห์ ครอบครัวมิชรา จากคนเหล่านี้บังเกิดชาวโศราห์ และ
ชาวเอซทาโอล			
1Ch	2	54	บุตรชายของสัลมาคือ เบรเลเฮม ชาวเนโทฟาห์ อัทโรท วงศ์วานของโยอาบ และครึ่งหนึ่งของคนแมนูโท ผู้เป็นชาวโศราห์
1Ch	2	55	ทั้งครอบครัวของอัสกีซณซึ่งอยู่ ณ เมืองยาเบสคือ ครอบครัวทึราไรต์ ครอบครัวซิมเอี และครอบครัวสุคา เหล่านี้เป็นคนเคไนต์ผู้มาจากอัม
มีท ผู้เป็นบิดาวงศ์วานของเรอบ			
1Ch	3	1	ต่อไปนี้เป็นโอรสของดาวิดประสูติให้แก่พระองค์ในกรุงเฮโบรน อัมโนนโอรสหัวปี พระนางอาหิโนอัมชาวอิสราเอลประสูติ องค์ที่สองคือดา
เนียล พระนางอามิบัยิลชาวคารเมลประสูติ			
1Ch	3	2	องค์ที่สามคืออับซาโลม โอรสของมาอาคาห์ราชธิดาของทัมมัย กษัตริย์ของเมืองเกชูร์ องค์ที่สี่คืออาโดเนียห์ โอรสของฮักกีท
1Ch	3	3	องค์ที่ห้าคือเซฟาทิยาห์ พระนางอามิบัลประสูติ องค์ที่หกคืออิธเรอัม เอกลาห์มเหสีของพระองค์ประสูติ
1Ch	3	4	ทั้งหกองค์ประสูติให้แก่พระองค์ในกรุงเฮโบรน ที่นั่นพระองค์ทรงครอบครองเจ็ดปีกับหกเดือน และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม
สามสิบสามปี			
1Ch	3	5	ต่อไปนี้เป็นโอรสที่ประสูติให้แก่พระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม คือ ซิเมอา โซบับ นาธันและซาโลมอน ส่องค์นี้พระนางบัทชวา บุตรสาวของอัมมี
เอลประสูติ			
1Ch	3	6	แล้วก็มีอิซบาร เอลีสามา เอลิเฟเลท
1Ch	3	7	โนกาห์ เนเฟก ยาเฟีย
1Ch	3	8	เอลีสามา เอลียาดา และเอลิเฟเลท เก้าองค์ด้วยกัน
1Ch	3	9	ทั้งสิ้นนี้เป็นโอรสของดาวิด นอกเหนือจากบุตรชายของนางสนม และทามาร์เป็นชนิษฐานของโอรส
1Ch	3	10	โอรสของซาโลมอนคือเอโรโหโบอัม โอรสของเอโรโหโบอัมคืออามิยาห์ โอรสของอามิยาห์คืออาสา โอรสของอาสาคือเยโฮซาฟัท
1Ch	3	11	โอรสของเยโฮซาฟัทคือโยรัม โอรสของโยรัมคืออาหัสยาห์ โอรสของอาหัสยาห์คือโยอาช
1Ch	3	12	โอรสของโยอาชคืออามาซียาห์ โอรสของอามาซียาห์คืออาซาริยาห์ โอรสของอาซาริยาห์คือโยชาม
1Ch	3	13	โอรสของโยชามคืออาหัส โอรสของอาหัสคือเฮเซคิยาห์ โอรสของเฮเซคิยาห์คือมนัสเสห์
1Ch	3	14	โอรสของมนัสเสห์คืออาโมน โอรสของอาโมนคือโยสิยาห์
1Ch	3	15	โอรสของโยสิยาห์คือโยฮานันโอรสหัวปี องค์ที่สองคือเยโฮยาคิม องค์ที่สามคือเศเดคิยาห์ องค์ที่สี่คือซัลลูม
1Ch	3	16	โอรสของเยโฮยาคิมคือเยโคนิยาห์ โอรสของเยโคนิยาห์คือเศเดคิยาห์
1Ch	3	17	และโอรสของเยโคนิยาห์ชื่ออัสสิร์ เซอัสติเอลโอรสของพระองค์
1Ch	3	18	มัลคีราม เปดาห์ เซนาสซาร์ เยคามิยาห์ โยชามา เนดาบิยาห์
1Ch	3	19	และบุตรชายของเปดาห์คือ เทรบบาเบลและซิมเอี และบุตรชายของเทรบบาเบลคือ เมซุลลาม ฮานันยาห์ และน้องสาวของเขาชื่อโซโลมีท
1Ch	3	20	ฮาซุบารห์ ไอเฮล เบเรคิยาห์ ฮาสาดียาห์ และยูซึบเฮลด์ ห้าคนด้วยกัน
1Ch	3	21	บุตรชายของของฮานันยาห์คือ เป-ลาทิยาห์และเยซายาห์ ลูกหลานของเรโอฟายาห์ ลูกหลานของอารัน ลูกหลานของโอบาดีห์ ลูกหลานของเซ
คานิยาห์			
1Ch	3	22	บุตรชายของเขาคานิยาห์คือ เซโมอาห์ และบุตรชายของเซโมอาห์คือ ฮัทธิซ อิกาล บาร์ริยาห์ เนอาริยาห์และซาฟัท หกคนด้วยกัน
1Ch	3	23	บุตรชายของเนอาริยาห์คือ เอลิโอนัย เซลติยาห์ และอัสริคัม สามคนด้วยกัน
1Ch	3	24	บุตรชายของเอลิโอนัยคือ โฮดาเวียห์ เอลียาซึบ เปโลยาห์ อักซุบ โยฮานัน เดโลยาห์ และอานานี เจ็ดคนด้วยกัน
1Ch	4	1	บุตรชายของยูดาห์คือ เปเรศ เฮลโรน คารมี เฮอร์ และโชบาล
1Ch	4	2	เรอายาห์บุตรชายโชบาลให้กำเนิดบุตรชื่อยาหาท และยาหาทให้กำเนิดบุตรชื่ออาหัมัยและลาซาด เหล่านี้เป็นครอบครัวของชาวโศราห์
1Ch	4	3	ต่อไปเนมาจากบิดาของเอตม คืออิสเรล อิชมา และอิดบาช และน้องสาวของเขาชื่อฮัสเซลเผลโพนี
1Ch	4	4	และเปเนเอลผู้เป็นบิดาของเกโคร์ และเอเซอร์ผู้เป็นบิดาของหงห่าห์ เหล่านี้เป็นบุตรชายของเฮอร์ บุตรหัวปีของเอเฟราธาห์ผู้เป็นบิดาของเบรล
เฮม			
1Ch	4	5	อัสซุร์บิดาของเทโคอา มีภรรยาสองคนคือ เฮลาห์และนาอาราห์
1Ch	4	6	นาอาราห์คลอดอาหุซาม เฮเฟอร์ เทเมนิ และฮาอาหิซทาร์ให้แก่เขา เหล่านี้เป็นบุตรชายของนาอาราห์
1Ch	4	7	บุตรชายของเฮลาห์ คือ เทรท ยาโคอาร์ และเอทนาน
1Ch	4	8	ฮักโซลให้กำเนิดบุตรชื่ออานูบ โศเบมาห์และบรรดาครอบครัวของอาหารเชลบุตรชายฮารุม
1Ch	4	9	ฝ่ายยาเบสเป็นผู้มีเกียรติกว่าพี่น้องทั้งหลายของเขา มารดาของเขาเรียกชื่อเขาว่า ยาเบส กล่าวว่า " เพราะเรากลอดเขาด้วยความเจ็บปวด "
1Ch	4	10	ยาเบสทูลพระเจ้าของอิสราเอลว่า " ขอพระองค์ทรงอวยพระพรแก่ข้าพระองค์ และขยายเขตแดนของข้าพระองค์ และขอพระองค์ของ
พระองค์อยู่กับข้าพระองค์ และขอพระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ให้พ้นจากเหตุร้าย เพื่อมิให้ข้าพระองค์เจ็บใจไปวดกาย " และพระเจ้าทรงประสาทตามที่เขาทูลขอ			
1Ch	4	11	เคลมพิชายของซุซฮาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเมหิร์ ผู้เป็นบิดาของเฮโทน
1Ch	4	12	เฮโทนให้กำเนิดบุตรชื่อเบรธาฟา ปาเสอาห์ และเทหินนัาห์ ผู้เป็นบิดาของอิรนาหาช เหล่านี้เป็นคนของเรคาห์
1Ch	4	13	บุตรชายของเคนัส คือโอทนีเอล และเสโรอาห์ และบุตรชายของโอทนีเอล คือฮาราท
1Ch	4	14	เมโอโนรียให้กำเนิดบุตรชื่อโอฟราห์ และเสโรอาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อโยอาบ ผู้เป็นบิดาของชาวหุบเขาเกะระซิม เพราะพวกเขาเป็นช่างฝีมือ
1Ch	4	15	บุตรชายของกาลเลบผู้เป็นบุตรชายเยฟุนเนห์คือ อิรู เอลาห์ และนาอัม และบุตรชายของเอลาห์คือเคนัส
1Ch	4	16	บุตรชายของเยซาลเลลคือ คีฟ คีฟาห์ ทึรียา และอาสาเรล
1Ch	4	17	บุตรชายของเอสราห์ คือเยเธอร์ เมเรท เอเฟอ์ และยาโลน และนางก็คลอดบุตรชื่อมิเรียม ซัมมัย และอิซบารห์ ผู้เป็นบิดาของเฮเทโมอา
1Ch	4	18	และภรรยาของท่านชื่อเยซุไดยาห์คลอดบุตรชื่อของเกโคร์ เซเบอร์บิดาของโสโค และเยคูรีเอลบิดาของคาโนอาห์ เหล่านี้เป็นบุตรชายของ
บิธยาห์ธิดาของฟาโรห์ผู้ที่ไม่เรตได้แต่งงานด้วย			
1Ch	4	19	บุตรชายภรรยาของท่านชื่อโฮตียาห์น้องสาวของนาอัมผู้เป็นบิดาของเคอิลลาห์ ผู้เป็นคนเกกรรม และเฮเทโมอาผู้เป็นคนมาอาคาห์
1Ch	4	20	บุตรชายของซีโมนคือ อัมโนน รินนัาห์ เบนฮานัน และทีโลน บุตรชายของอิซอคือ โศเทท และเบนโซเฮท
1Ch	4	21	บุตรชายของเฮลาห์ผู้เป็นบุตรชายยูดาห์ คือ เอร์ บิดาของเลกาห์ ลาดาธาบิดาของมารธาห์ และบรรดาครอบครัวแห่งวงศ์วานของผู้ทำผ้า
ปานเนื้อละเอียดแห่งวงศ์วานอัสเบอ			
1Ch	4	22	และโยคิม และคนเมืองโคเซบา และโยอาช และสาราฟผู้ปกครองในเมืองโมอับ และยาซุบิลเฮม เป็นเรื่องแต่โบราณกาล
1Ch	4	23	คนเหล่านี้เป็นช่างหม้อ เขายูกับตันไม้เล็กๆและรั้วต้นไม้ ที่นั่นเขาอาศัยอยู่กับกษัตริย์รับราชการ
1Ch	4	24	บุตรชายของสิเมโอนชื่อ เนมเอล ยามิน ยาริบ เค-ราห์ และซาอูล
1Ch	4	25	บุตรชายของซาอูลคือซัลลูม บุตรชายของซัลลูมคือมิบัสัม บุตรชายของมิบัสัมคือมิชมา
1Ch	4	26	บุตรชายของมิชมาคืออัมเมเอล บุตรชายของอัมเมเอลคือคักเกอร์ บุตรชายของคักเกอร์คือซิมเอี
1Ch	4	27	ซิมเอีมีบุตรชายสิบหกคน และบุตรสาวหกคน แต่พี่น้องของซิมเอีหามีบุตรมากไม่ ครอบครัวของเขาก็ไม่หวิมากขึ้นอย่างกับคนยูดาห์
1Ch	4	28	เขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในเมืองเบเออร์เซบา ไมลาธาห์ ฮาซารูซาล

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	4	29	และที่บิลซาห์ เอเซม โทลัด
1Ch	4	30	เบธเอล โธรมาร์ คักลาก
1Ch	4	31	เบธมารคาโบท ฮาซารลุสมิ เบอบีร์ และที่ซาอาราอิม เหล่านี้เป็นหัวเมืองของเขานจนถึงดาวิดขึ้นครอง
1Ch	4	32	และชนบทของเขาทั้งหลายคือเอตตาม อายิน ริมโมน โทเคน และอาซัน หัวหัวเมือง
1Ch	4	33	รวมอยู่กับบรรดาชนบทของเขาซึ่งอยู่รอบหัวเมืองเหล่านี้ไกลไปจนถึงเมืองบาอัล เหล่านี้เป็นภุมิลาเนาของเขา และสำมะโนครัวเชื้อสายของ
เขา			
1Ch	4	34	เมโซบับ ยัมเลด โยซาร์บุตรชายอามาซียาห์
1Ch	4	35	โยเอล เยซอบตรชายโยซียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเสโรอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาสิเอล
1Ch	4	36	เอลีโอนัย ยาอาโคบาร์ เยโซซายาห์ อาลาซาห์ อาติเอล เยสิมิเอล เบโนยาห์
1Ch	4	37	ศิซาบุตรชายซิปี ผู้เป็นบุตรชายอาโลน ผู้เป็นบุตรชายเยดาเยห์ ผู้เป็นบุตรชายชิมรี ผู้เป็นบุตรชายเซโมอาห์
1Ch	4	38	ท่านทั้งหลายชื่อมานเป็นเจ้านายในครอบครัวของท่าน และเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายก็เพิ่มขึ้นมากมาย
1Ch	4	39	เขาทั้งหลายได้เดินทางไปถึงทางเข้าเมืองที่เกโดร์ ถึงข้างทิศตะวันออกของหุบเขา เพื่อหาทุ่งหญ้าให้ฝูงแพะแกะของเขา
1Ch	4	40	เขาทั้งหลายก็พบทุ่งหญ้าอุดมดี และแผ่นดินนั้นก็กว้างขวางเรียบและสงบสันติ เพราะชาวเมืองที่อยู่ก่อนนั้นเป็นคนชาม
1Ch	4	41	แล้วคนเหล่านี้ซึ่งมีชื่อในสำมะโนครัว ได้เข้ามาในสมัยของเฮซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และโจมตีดินทของเขา และที่อยู่อาศัยทั้งหลายที่พบ
อยู่ที่นั่น และกวาดล้างเขาเสียจนถึงทุกวันนี้ แล้วก็ตั้งภุมิลาเนาอยู่ในที่ของเขา เพราะที่นั่นมีทุ่งหญ้าให้ฝูงแพะแกะของเขา			
1Ch	4	42	ส่วนหนึ่งของเขาเหล่านั้นคือส่วนคนสิมโอนหัวรัยคนพวกนั้นไปที่ภูเขาเสอร์ มีประมุขชื่อเป-ลาทิยาห์ เนอาเรียห์ เรไฟยาห์และอัสซึเอลบุตร
ชายทั้งหลายของอิซอี			
1Ch	4	43	และเขาได้โจมตีคนอามาเลสส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งหนีรอดไป แล้วเขาทั้งหลายก็อาศัยอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้
1Ch	5	1	บุตรชายของรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล (เขาเป็นบุตรหัวปีก็จริง แต่เพราะเขาได้กระทำให้ที่นอนของบิดาของเขามีมลทิน สิทธิบุตรหัวปี
ของเขาจึงตกอยู่กับบุตรชายของโยเซฟผู้เป็นบุตรชายอิสราเอล แต่โยเซฟมิได้ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสายตามสิทธิบุตรหัวปี			
1Ch	5	2	แม้ยูดาห์มีกำลังมากในพวกพี่น้องของตน และเจ้านายองค์หนึ่งก็มาจากเขา แต่สิทธิบุตรหัวปีก็ยังเป็นของโยเซฟ)
1Ch	5	3	บุตรชายของรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล คือ ฮาโนค บิลลุ เฮลโรนและการ์มี
1Ch	5	4	บุตรชายของโยเอลคือเซโมอาห์ บุตรชายของเซโมอาห์คือโกก บุตรชายของโกกคือชิมเอี
1Ch	5	5	บุตรชายของชิมเอีคือมีคาห์ บุตรชายของมีคาห์คือเรอายาห์ บุตรชายของเรอายาห์คือบาอัล
1Ch	5	6	บุตรชายของบาอัลคือเบอราห์ ผู้ซึ่งทักลิทปีเลเสอร์กษัตริย์เมืองอัสซีเรีย ได้กวาดไปเป็นเชลย ท่านเป็นเจ้านายของคนรูเบน
1Ch	5	7	และญาติของท่านตามครอบครัวเมื่อขึ้นทะเบียนในสำมะโนครัวเชื้อสายไว้วันคือ เจ้าเยฮีเอล และเศคาริยาห์
1Ch	5	8	และเบลบุตรชายอาซาส บุตรชายเซมา บุตรชายโยเอล ผู้อาศัยอยู่ในอาโรเออร์ โกลไปถึงเมืองเนโบและบาอัลเมโอน
1Ch	5	9	ท่านอาศัยอยู่ทางทิศตะวันออกไกลออกไปถึงทางเข้าถิ่นทุรกันดาร ซึ่งอยู่ปากข้างนี้ของแม่น้ำยูเฟรติสด้วย เพราะสัตว์เลี้ยงของเขาทวีมากขึ้น
ในแผ่นดินกิเลอาด			
1Ch	5	10	ในรัชกาลของซาอูลเขาทั้งหลายทำสงครามกับคนฮาการ์ผู้ต้องล้มตายด้วยมือของเขา เขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในดินทของเขาตลอดแถบตะวันออกของกิเลอาด
1Ch	5	11	ลูกหลานของกาดอาศัยอยู่ตรงหน้าเขาในแผ่นดินบาซาน ไปจนถึงเมืองสาเลกาห์
1Ch	5	12	โยเอลเป็นเจ้า ซาฟามเป็นที่สอง ยานัย และซาฟัทในบาซาน
1Ch	5	13	และวงศ์ญาติของเขาตามเรือนบรรพบุรุษของเขา คือมีคาเอล เมซูลลาม เซบา โยรัย ยาคาน คีอา และเอเบอร์ เจ็ดคนด้วยกัน
1Ch	5	14	คนเหล่านี้เป็นบุตรอาบีอาอิล ผู้เป็นบุตรชายหุรี ผู้เป็นบุตรชายยาโรอาห์ ผู้เป็นบุตรชายกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชายมีคาเอล ผู้เป็นบุตรชายเยซียัย
ผู้เป็นบุตรชายยาโด ผู้เป็นบุตรชายบัส			
1Ch	5	15	อาหิเป็นบุตรชายอับดีเอล ผู้เป็นบุตรชายกนี เป็นเจ้านายในเรือนบรรพบุรุษของเขา
1Ch	5	16	และเขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในกิเลอาด ในบาซาน และตามหัวเมือง และในเขตทุ่งหญ้าทั้งสิ้นของเขาโรจนสุดเขต
1Ch	5	17	คนเหล่านี้ทั้งสิ้นขึ้นทะเบียนในสำมะโนครัวเชื้อสายไว้ในรัชกาลของโยธามกษัตริย์แห่งยูดาห์ และในรัชกาลของเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล
1Ch	5	18	คนรูเบน คนกาด และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งมีคนแก่งกล้า ผู้ถือดั้งและดาบ และโก่งธนู ชำนาญศึกสี่หมื่นสี่พันเจ็ดร้อยหกสิบคน พร้อมที่
จะเข้ารบ			
1Ch	5	19	เขาทำศึกกับคนฮาการ์ เยทุร์ นาฟิซ และโนดับ
1Ch	5	20	และเมื่อเขาได้รับความช่วยเหลือ คนฮาการ์และพวกที่อยู่ด้วยทุกคนก็ถูกมอบไว้ในมือของเขา เพราะเขาร้องทูลต่อพระเจ้าในการสงคราม
และพระองค์ทรงประสาตามคำทูลของเขา เพราะเขาทั้งหลายวางใจในพระองค์			
1Ch	5	21	เขาได้กวาดเอาฝูงสัตว์ของซาคักไป คือธนูห้าหมื่นตัว แกะสองแสนห้าหมื่นตัว ลาสองพัน และคนหนึ่งแสน
1Ch	5	22	เพราะเขาล้มตายเสียมาก ด้วยการศึกครั้งนั้นเป็นมาจากพระเจ้า และเขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในที่ของเขาจนถูกกวาดไปเป็นเชลย
1Ch	5	23	คนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น เขามีคนมากขึ้นด้วยกันตั้งแต่เมืองบาซานถึงเมืองบาอัลเซอร์โมน เสนีร์ และภูเขาเซอร์
โมน			
1Ch	5	24	ต่อไปนี้เป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขาคือ เอเฟออร์ อิซอี เอลีเอล อัลริเอล เยเรมีย์ โฮดาเวียห์ และยาดีเอล เป็นทแกล้วทหาร คนมีชื่อเสียง
เป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขา			
1Ch	5	25	แต่เขาทั้งหลายละเมิดต่อพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และเล่นซู้กับบรรดาพระของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น ผู้ซึ่งพระเจ้าทรง
ทำลายเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย			
1Ch	5	26	พระเจ้าแห่งอิสราเอลจึงทรงรำลึกใจของปลุกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจิตใจของทักลิทปีเลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และพระองค์ทรงกวาดเขา
ไปเสียคือ คนรูเบน คนกาด และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง และพาเขาทั้งหลายไปยังฮาลาห์ ฮาโบร์ ฮารา และแม่น้ำเมืองโกซาน จนถึงทุกวันนี้			
1Ch	6	1	บุตรชายของเลวีคือ เกอร์ซิม โคฮาท และเมราวี
1Ch	6	2	บุตรชายของโคฮาทคือ อัมราม อิสซาร์ เฮโบรน และอัสซึเอล
1Ch	6	3	บุตรของอัมรามคือ อาโรน โมเสส และนางมีเรียม บุตรชายอาโรนคือ นาตับ อาบิฮู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์
1Ch	6	4	เอลเออาซาร์ให้กำเนิดบุตรชื่อฟีเนหัส ฟีเนหัสให้กำเนิดบุตรชื่ออาบิฮู
1Ch	6	5	อาบิฮูให้กำเนิดบุตรชื่อบุดคี บุดคีให้กำเนิดบุตรชื่ออัสซึ
1Ch	6	6	อัสซึให้กำเนิดบุตรชื่อเศ-ราหิยาห์ เศ-ราหิยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเมราโยท
1Ch	6	7	เมราโยทให้กำเนิดบุตรชื่ออามาริยาห์ อามาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาหิหุบ
1Ch	6	8	อาหิหุบให้กำเนิดบุตรชื่อคาโดก คาโดกให้กำเนิดบุตรชื่ออาหิมาอัส
1Ch	6	9	อาหิมาอัสให้กำเนิดบุตรชื่ออาซาริยาห์ อาซาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อโยฮานัน
1Ch	6	10	และโยฮานันให้กำเนิดบุตรชื่ออาซาริยาห์ (ท่านนี้แหละที่ทำหน้าที่ปโรหิตอยู่ในพระวิหารซึ่งซาโลมอนทรงสร้างในเยรูซาเล็ม)
1Ch	6	11	อาซาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออามาริยาห์ อามาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาหิหุบ
1Ch	6	12	อาหิหุบให้กำเนิดบุตรชื่อคาโดก คาโดกให้กำเนิดบุตรชื่อซัลลุม
1Ch	6	13	ซัลลุมให้กำเนิดบุตรชื่อฮิลคิยาห์ ฮิลคิยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาซาริยาห์
1Ch	6	14	อาซาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเสโรอาห์ เสโรอาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเยโซซาดัก
1Ch	6	15	และเยโซซาดักถูกกวาดไปเป็นเชลย เมื่อพระเยโฮวาห์ได้ทรงให้ยูดาห์ และเยรูซาเล็มเข้าสู่การถูกกวาดไปเป็นเชลยด้วยหัตถ์ของเนบูคัดเนส
ซาร์			
1Ch	6	16	บุตรชายของเลวีคือ เกอร์ซิม โคฮาท และเมราวี
1Ch	6	17	ต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรชายของเกอร์ซิมคือ ลิบนิ และชิมเอี

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	6	18	บุตรชายของโคซาหคือ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอุสซีเอล
1Ch	6	19	บุตรชายของเมารารีคือ มาห์ลี และมุซึ เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนเลวีตามพงศ์พันธุ์บิดาของเขา
1Ch	6	20	บุตรชายของเกอร์ซิมคือลิบนิ บุตรชายของลิบนิคือยาหาห บุตรชายของยาหาหคือคิมมาห์
1Ch	6	21	บุตรชายของคิมมาห์คือโยอาห์ บุตรชายของโยอาห์คืออิดโด บุตรชายของอิดโดคือเศ-ราห์ บุตรชายของเศ-ราห์คือเยอาเธร์
1Ch	6	22	บุตรชายของโคซาหคือ อัมมันาคับ บุตรชายของอัมมันาคับคือโคราห์ บุตรชายของโคราห์คืออัสสิร์
1Ch	6	23	บุตรชายของอัสสิร์คือเอลคานาห์ บุตรชายของเอลคานาห์คืออาบียาสาห์ บุตรชายของอาบียาสาห์คืออัสสิร์
1Ch	6	24	บุตรชายของอัสสิร์คือทาห์ บุตรชายของทาห์คืออูร์เอล บุตรชายของอูร์เอลคืออัสซึยาห์ บุตรชายของอัสซึยาห์คือซาอูล
1Ch	6	25	บุตรชายของเอลคานาห์คือ อามาลัย และอาทิโมห
1Ch	6	26	สำหรับเอลคานาห์นั้น บุตรชายของเอลคานาห์คือโคฟีัย บุตรชายของโคฟีัยคือนาหัท
1Ch	6	27	บุตรชายของนาหัทคือเอลีอับ บุตรชายของเอลีอับคือโยโรธัม บุตรชายของโยโรธัมคือเอลคานาห์
1Ch	6	28	บุตรชายของซามูเอลคือ วิสไนบุตรหัวปีของเขา และอาบียาห์
1Ch	6	29	บุตรชายของเมารารีคือมาห์ลี บุตรชายของมาห์ลีคือลิบนิ บุตรชายของลิบนิคือชิมเอี บุตรชายของชิมเอีคืออัสซึยาห์
1Ch	6	30	บุตรชายของอัสซึยาห์คือชิมเอี บุตรชายของชิมเอีคือซัคก็ยาห์ บุตรชายของซัคก็ยาห์คืออาสายาห์
1Ch	6	31	เหล่านี้เป็นบุคคลที่ท้าวิตรทรงแต่งตั้งให้ดูแลการร้องเพลงในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ หลังจากที่หีบพันธสัญญามาตั้งอยู่ที่นั่นแล้ว
1Ch	6	32	เขาทั้งหลายทำการปรนนิบัติด้วยเพลง ข้างหน้าที่พักอาศัยในพลับพลาแห่งขมมนม จนซาโลมอนได้ทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ใน
เยเรซาเล็ม และเขาได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขาตามตำแหน่ง			
1Ch	6	33	ต่อไปนี้เป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานนอกร่วมกับบุตรของเขา พวกบุตรชายของคนโคซาหคือ เอมานนักร้อง ผู้เป็นบุตรชายโยเอล ผู้เป็นบุตรชายเซ
มูเอล			
1Ch	6	34	ผู้เป็นบุตรชายเอลคานาห์ ผู้เป็นบุตรชายเยโรธัม ผู้เป็นบุตรชายเอลีเอล ผู้เป็นบุตรชายโทอาห์
1Ch	6	35	ผู้เป็นบุตรชายคูป ผู้เป็นบุตรชายเอลคานาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาฮาห ผู้เป็นบุตรชายอามาลัย
1Ch	6	36	ผู้เป็นบุตรชายเอลคานาห์ ผู้เป็นบุตรชายโยเอล ผู้เป็นบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเคเฟินยาห์
1Ch	6	37	ผู้เป็นบุตรชายทาห์ ผู้เป็นบุตรชายอัสสิร์ ผู้เป็นบุตรชายอาบียาสาห์ ผู้เป็นบุตรชายโคราห์
1Ch	6	38	ผู้เป็นบุตรชายอิสฮาร์ ผู้เป็นบุตรชายโคซาห ผู้เป็นบุตรชายเลวี ผู้เป็นบุตรชายอิสราเอล
1Ch	6	39	กับอาสาฟพี่น้องของเขา ผู้ซึ่งยืนอยู่ข้างขวามือของเขา คืออาสาฟบุตรชายเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายชิมเอา
1Ch	6	40	ผู้เป็นบุตรชายมีคาเอล ผู้เป็นบุตรชายบาอาเสยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมัลคิยาห์
1Ch	6	41	ผู้เป็นบุตรชายเอทนี ผู้เป็นบุตรชายเศ-ราห์ ผู้เป็นบุตรชายอาดาयाห์
1Ch	6	42	ผู้เป็นบุตรชายเอธาน ผู้เป็นบุตรชายคิมมาห์ ผู้เป็นบุตรชายชิมเอี
1Ch	6	43	ผู้เป็นบุตรชายยาหาห ผู้เป็นบุตรชายเกอร์ซิม ผู้เป็นบุตรชายเลวี
1Ch	6	44	ที่ข้างซ้ายมือมีบุตรชายของเมารารี พี่น้องของเขาชื่อ เอธานผู้เป็นบุตรชายคิซึ ผู้เป็นบุตรชายอับดี ผู้เป็นบุตรชายมัลลูล
1Ch	6	45	ผู้เป็นบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาลัย ผู้เป็นบุตรชายฮิลคิยาห์
1Ch	6	46	ผู้เป็นบุตรชายอัมซี ผู้เป็นบุตรชายบานี ผู้เป็นบุตรชายเซเมอร์
1Ch	6	47	ผู้เป็นบุตรชายมาห์ลี ผู้เป็นบุตรชายมุซึ ผู้เป็นบุตรชายเมารารี ผู้เป็นบุตรชายเลวี
1Ch	6	48	และภคแล้วพี่น้องของเขาได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานทุกอย่างของพลับพลาของพระนิเวศของพระเจ้า
1Ch	6	49	แต่อาโรนกับบุตรชายของท่านถวายเครื่องบูชาบนแท่นเครื่องเผาบูชาและบนแท่นเครื่องหอม และปฏิบัติงานทั้งสิ้นในที่บริสุทธิ์ที่สุด และ
กระทำการมลทินบาปของอิสราเอล ตามทุกอย่างที่ไม่เลสุ่มรับใช้ของพระเจ้าได้บัญชาไว้			
1Ch	6	50	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของอาโรนคือเอลาซาร์ บุตรชายของเอลาซาร์คือฟีเนหัส บุตรชายของฟีเนหัสคืออาบิซวา
1Ch	6	51	บุตรชายอาบิซวาคือบุดี บุตรชายของบุดีคืออัสซึ บุตรชายของอัสซึคือเศ-ราหิยาห์
1Ch	6	52	บุตรชายของเศ-ราหิยาห์คือเมราโยห บุตรชายของเมราโยหคืออามาริยาห์ บุตรชายของอามาริยาห์คืออาหิหุบ
1Ch	6	53	บุตรชายของอาหิหุบคือคาโดก บุตรชายของคาโดกคืออาหิมาอัส
1Ch	6	54	ต่อไปนี้เป็นที่อาศัยของเขาดมกมิลานาในเขตแดนของเขา คือลูกหลานของอาโรน ครอบครัวคนโคซาห เพราะสลากตกเป็นของเขา
1Ch	6	55	เขาได้รับเมืองเฮโบรนในแผ่นดินยูดาห์ และทุ่งหญ้าซึ่งอยู่ล้อมรอบนั้น
1Ch	6	56	แต่ทั้งนาและตามชนบทของเมืองนั้น เขายกให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟเนนั้น
1Ch	6	57	เขาให้เมืองต่างๆแห่งยูดาห์แก่ลูกหลานของอาโรน คือเมืองเฮโบรนซึ่งเป็นเมืองสำคัญ เมืองลิบนาห์กับทุ่งหญ้า เมืองยาหัทร์ เมืองเอชเทโมอา
กับทุ่งหญ้า			
1Ch	6	58	ซีเลนพร้อมกับทุ่งหญ้า เดบีร์พร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	59	อาซานพร้อมกับทุ่งหญ้า และเบธเชเมชพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	60	และจากดินแดนตระกูลเบนยามินก็มอบเมืองเกบาฟพร้อมกับทุ่งหญ้า อาเลเมทพร้อมกับทุ่งหญ้า และอานาโธทพร้อมกับทุ่งหญ้า หัวเมืองทั้งสิ้น
ของเขาทุกรอบครัวเป็นสิบสามหัวเมืองด้วยกัน			
1Ch	6	61	ส่วนคนโคซาหที่เหลืออยู่นั้นได้รับส่วนมอบโดยสลากที่ได้จากครอบครัวของตระกูล จากตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งมีสิบหัวเมือง
1Ch	6	62	และมอบสิบสามหัวเมืองจากตระกูลอิสสาการ์ ตระกูลอาเซอร์ ตระกูลนัฟทาลี และจากตระกูลมนัสเสห์ในบาซันให้แก่คนเกอร์ซิมตามครอบครัวของเขา
ครัวของเขา			
1Ch	6	63	และมอบโดยสลากสิบสองหัวเมืองจากตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระกูลเศบูลุนให้แก่คนเมารารีตามครอบครัวของเขา
1Ch	6	64	ดังนี้และประชาชนอิสราเอลได้มอบหัวเมืองพร้อมกับทุ่งหญ้าให้แก่คนเลวี
1Ch	6	65	และคนอิสราเอลได้จับสลากให้หัวเมืองจากตระกูลยูดาห์ ตระกูลสิเมโอน และตระกูลเบนยามิน ตามที่กล่าวชื่อไว้แล้วด้วย
1Ch	6	66	และครอบครัวคนโคซาหที่เหลืออยู่มีหัวเมืองอันเป็นดินแดนของเขาจากตระกูลเอฟราอิม
1Ch	6	67	คนอิสราเอลได้ให้หัวเมืองเซเคมพร้อมกับทุ่งหญ้าในถิ่นภูเขาเอฟราอิม เมืองเกเซอร์พร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	68	เมืองโยกเมอัมพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองเบธโฮโรนพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	69	เมืองอัยยาโลนพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองกัทริมโมนพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	70	และมอบเมืองจากตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง คือเมืองอานาเออร์พร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองมิเลอัมพร้อมกับทุ่งหญ้าให้แก่ครอบครัวคนโคซาหที่เหลือ
อยู่			
1Ch	6	71	ดินแดนของมนัสเสห์ครึ่งตระกูลที่มอบให้แก่คนเกอร์ซิมคือ โกลานในเมืองบาซันพร้อมกับทุ่งหญ้า และอัททาโรทพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	72	และจากตระกูลอิสสาการ์ คือเมืองเคเดชพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองดาเบรทพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	73	และเมืองราโมทพร้อมกับทุ่งหญ้า และเมืองอานเนมพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	74	จากตระกูลอาเซอร์ คือ เมืองมาซาลพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองอับโดนพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	75	เมืองหุกอกพร้อมกับทุ่งหญ้า และเมืองเระโอบพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	76	และจากตระกูลนัฟทาลี คือ เมืองเคเดชในกาลิลีพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองซิมโมนพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองคิริยาธอิมพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	77	ส่วนคนเมารารีที่เหลืออยู่นั้นได้รับจากตระกูลเศบูลุนคือ เมืองริมโมนพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองทาโบรพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	78	และฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นที่เยรีโค คือฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนนั้น จากตระกูลรูเบน คือเมืองเบเซอร์ในถิ่นทรกัณดารพร้อม
กับทุ่งหญ้า เมืองยาซาฟพร้อมกับทุ่งหญ้า			
1Ch	6	79	เมืองเคเดโมทพร้อมกับทุ่งหญ้า และเมืองเมฟาอาทพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	80	และจากตระกูลกาต คือ เมืองราโมทในกิเลอาดพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองมาหะนาอิมพร้อมกับทุ่งหญ้า
1Ch	6	81	เมืองเฮสโบนพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองยาเซอร์พร้อมกับทุ่งหญ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	7	1	บุตรชายของอิสสาคาร์ คือ โทลา ปูอาห์ ยาซบ และซิมโรน สืบกันด้วยกัน
1Ch	7	2	บุตรชายของโทลาคือ อัสซี เราไฟยาห์ เยรีเอล ยามัย ยิบซัม และเชมูเอล หัวหน้าในเรือนบรรพบุรุษของเขา คือของโทลา เป็นทแกล้วทหาร
ของพงศ์พันธุ์ของเขา และจำนวนของคนเหล่านี้ในรัชสมัยของดาวิดเป็นสองหมื่นสองพันหกร้อยคน			
1Ch	7	3	บุตรชายของอัสซีคือ อิสราหิยาห์ และบุตรชายของอิสราหิยาห์คือ มีคาเอล โอบาดีห์ โยเอล และอิสซืออาห์ ห้าคนด้วยกัน ทุกคนเป็นคนขึ้นหัว
1Ch	7	4	หน้า และพร้อมกับคนเหล่านี้ตามพงศ์พันธุ์ของเขาตามเรือนบรรพบุรุษของเขา มีหน่วยทหารศึกสามหมื่นหกพันคน เพราะเขามีภรรยาและบุตร
ชายมาก			
1Ch	7	5	ญาติพี่น้องของเขาซึ่งเป็นคนในบรรดาครอบครัวของอิสสาคาร์ มีหมัดด้วยกันเป็นทแกล้วทหารแปดหมื่นเจ็ดพันคน ขึ้นทะเบียนไว้ใน
สำมะโนครัวเชื้อสาย			
1Ch	7	6	บุตรชายของเบนยามินคือ เบลลา เบเคอร์ และเยดียาเอล สามคนด้วยกัน
1Ch	7	7	บุตรชายของมนัสเสห์คือ อัสริเอล อัสซี อัสซีเอล เยรีโมท และอิรี ห้าคนด้วยกัน เป็นหัวหน้าที่เรือนบรรพบุรุษ เป็นทแกล้วทหาร และจำนวนที่
ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสายของเขาเป็นสองหมื่นสองพันสามสิบสี่คน			
1Ch	7	8	บุตรชายของเบเคอร์คือ เติมราห์ โยอาซ เอลิเยเซอร์ เอลีนอยซ์ อมรี เยรีโมท อาบิยาห์ อานาโรท และอาเลเมท ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของเบ
เคอร์			
1Ch	7	9	และจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสาย ตามพงศ์พันธุ์ เป็นหัวหน้าที่เรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นทแกล้วทหาร เป็นสองหมื่นสอง
ร้อยคน			
1Ch	7	10	บุตรชายของเยดียาเอลคือ บิลซาน และบุตรชายของบิลซานคือ เยอุช เบนยามิน เอซุด เคนอะนะห์ เทราน ทารซิช และอาหิซาธาห์
1Ch	7	11	ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของเยดียาเอล ตามหัวหน้าที่เรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นทแกล้วทหาร เป็นหนึ่งหมื่นเจ็ดพันสองร้อยคน พร้อมทั้งจะทำ
ศึกสงคราม			
1Ch	7	12	และซบปิม และหุบปิม เป็นบุตรอิระ และหุซิมบุตรชายอาเซอร์
1Ch	7	13	บุตรชายของนัฟทาลีคือ ยาซีเอล กุณี เยเซอร์ และซัลลุม ลูกหลานของนางบิลซาห์
1Ch	7	14	บุตรชายของมนัสเสห์คือ อัสริเอล ซึ่งนางกำเนิดให้ท่าน (แต่ภรรยาของนางท่านคือชาวอารัมกำเนิดมาคิร์บิดาของกิเลอาด
1Ch	7	15	มาคิร์ก็รับพี่สาวของหุบปิมและซบปิมมาเป็นภรรยา พี่สาวของเขาชื่อมาคาห์) และคนที่สองชื่อเศโลเฟห์ดี และเศโลเฟห์ดีมีบุตรสาว
1Ch	7	16	และมาคาห์ก็ภรรยาของมาคิร์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง นางเรียกชื่อเขาว่า เปเรช และน้องชายของเขาชื่อเซเรช และบุตรชายของเขาชื่อ อุลาม
และราเคม			
1Ch	7	17	บุตรชายของอุลามคือเบดาน เหล่านี้เป็นบุตรชายกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชายมาคิร์ ผู้เป็นบุตรชายมนัสเสห์
1Ch	7	18	และซิมโมเลคท่นองสาวของเขาคคลอดบุตรชื่ออิชโฮด อาบิเยเซอร์ และมาฮาလာห์
1Ch	7	19	บุตรชายของซิมดาคือ อาหิยัน เซเคม ลิคซี และอานีัยม
1Ch	7	20	บุตรชายของเอฟราอิมคือชูเรลาห์ และบุตรชายของชูเรลาห์คือเบเรด บุตรชายของเบเรดคือทาห์ บุตรชายของทาห์คือเอลอาดาร์ บุตรชาย
ของเอลอาดาร์คือทาห์			
1Ch	7	21	บุตรชายของทาห์คือคาบาด บุตรชายของคาบาดคือชูเรลาห์ กับเอเซอร์และเอลอด ซึ่งคนของกัทผู้ที่เกิดในเมืองนั้น ได้ฆ่าเสีย เพราะเขาทั้ง
หลายลงมาปล้นสัตว์เลี้ยงของเขา			
1Ch	7	22	และเอฟราอิมบิดาของเขาไว้ทุกขโศกเศร้าเป็นหลายวัน และพี่น้องของเขาก็มาเล่าโลมเขา
1Ch	7	23	และเอฟราอิมก็เข้าไปหาภรรยา และนางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และท่านเรียกชื่อเขาว่า เบรียาห์ เพราะเหตุชั่วร้ายต่อกับเรือน
ของเขา			
1Ch	7	24	(บุตรสาวของท่านชื่อเซเอราห์ ผู้ซึ่งสร้างเมืองเบธโฮโรนล่างและเบน และเมืองอัสเซนเซเอราห์)
1Ch	7	25	เอฟราอิมมีบุตรชายชื่อเรฟาห์ บุตรชายของเรฟาห์คือเรเซฟ บุตรชายของเรเซฟคือเอลาห์ บุตรชายของเอลาห์คือทาฮาน
1Ch	7	26	บุตรชายของทาฮานคือลาดาน บุตรชายของลาดานคืออัมมีฮุด บุตรชายของอัมมีฮุดคือเอลิซามา
1Ch	7	27	บุตรชายของเอลิซามาคืออนุ บุตรชายของอนุคือโยชวา
1Ch	7	28	ที่ดินกรรมสิทธิ์และภูมิภักดิ์ของเขาคือ เบธเอลพร้อมกับบรรดาหัวเมือง และนาอาธานด้านตะวันออก และเกเซอร์ด้านตะวันตกพร้อมกับ
บรรดาหัวเมือง เซเคมพร้อมกับบรรดาหัวเมือง			
1Ch	7	29	และตามพรมแดนของคานนีสเสห์ มีเมืองเบธชานพร้อมกับบรรดาหัวเมือง ทาฮานาคพร้อมกับบรรดาหัวเมือง เมกิดโดพร้อมกับบรรดาหัว
เมือง โดร์พร้อมกับบรรดาหัวเมือง ลูกหลานโยเซฟบุตรชายอิสราเอล ได้อาศัยอยู่ในที่เหล่านี้			
1Ch	7	30	บุตรชายของอาเซอร์คือ อิมนาห์ อิซวาห์ อิซวี เบรียาห์ และเสราห์น้องสาวของเขา
1Ch	7	31	บุตรชายของเบรียห์คือ เฮเบอร์และมัลคิเอล ผู้เป็นบิดาของบิธวาวิธ
1Ch	7	32	เฮเบอร์ให้กำเนิดบุตรชื่อยาเฟลิต โซเมอร์ โซธามและชวาน้องสาวของเขา
1Ch	7	33	บุตรชายของยาเฟลิตคือ ปาสัก บิมฮาล และอิซวาห์ เหล่านี้เป็นบุตรยาเฟลิต
1Ch	7	34	บุตรชายของเฮเมอร์คือ อาซี โรกาห์ เยซบบาห์ และอารัม
1Ch	7	35	บุตรชายของเฮลม่นองชายของเขาคือ โศฟาห์ อิมนา เซเลช และอามัล
1Ch	7	36	บุตรชายของโศฟาห์คือ สุอาห์ ฮารเนเฟอร์ ซออัล เบรี อิมราห์
1Ch	7	37	เบเซอร์ โสด ซัมมา ซิลซาห์ อิธราน และเบโฮรา
1Ch	7	38	บุตรชายของเยเธอร์คือ เยฟเนเนห์ ปัสปา และอารา
1Ch	7	39	บุตรชายของอูลาคคือ อาราห์ ฮันนีเอล และรีเซย
1Ch	7	40	ทั้งสิ้นเหล่านี้เป็นคนของอาเซอร์ หัวหน้าที่เรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นทแกล้วทหารที่คัดเลือกไว้ เป็นจำนวนมาก จำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้
ในสำมะโนครัวเชื้อสายเพื่อทำศึกสงครามเป็นสองหมื่นหกพันคน			
1Ch	8	1	เบนยามินให้กำเนิดเบลบุตรหัวปีของเขา อัซเบลคนที่สอง อาหะราห์คนที่สาม
1Ch	8	2	โนฮาห์คนที่สี่ ราฟาคนที่ห้า
1Ch	8	3	และบุตรชายของเบลาคือ อัดคาคห์ เก-รา อามิฮุด
1Ch	8	4	อามิซวา นาวาฆาน อาโฮอาห์
1Ch	8	5	เก-รา เซฟฟาน และหุราม
1Ch	8	6	ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเอซุด เขาทั้งหลายเป็นหัวหน้าที่เรือนบรรพบุรุษของชาวเมืองเกบา และเขาถูกกวาดไปเป็นเชลยยังเมืองมานาธา
1Ch	8	7	คือนาอามาน อาหิยาห์ และเก-รา เขาทั้งหลายถูกกวาดไปเป็นเชลย และท่านให้กำเนิดบุตรชื่อยอัสซาห์ และอาหิซุด
1Ch	8	8	และซาหะราอิมให้กำเนิดบุตรในดินแดนโมอับ ภายหลังจากที่เขาได้โล่หุซิมและบาอาราภรรยาของเขาไปแล้ว
1Ch	8	9	เขาให้กำเนิดบุตรกับไฮเดชภรรยาของเขาชื่อ โยบับ ตีเมีย เมฆา มัลคาม
1Ch	8	10	เยอล สาเคย และมิรมาห์ เหล่านี้เป็นบุตรชายของเขา เป็นหัวหน้าที่เรือนบรรพบุรุษของเขา
1Ch	8	11	เขาให้กำเนิดบุตรกับหุซิมด้วยคือ อามิทูป และเอลปาอัล
1Ch	8	12	บุตรชายของเอลปาอัลคือ เฮเบอร์ มีซอัม และเซเมด ผู้สร้างเมืองโอโน และเมืองโลดพร้อมกับหัวเมือง
1Ch	8	13	และเบรียห์ และเซมา เขาทั้งหลายเป็นหัวหน้าที่เรือนบรรพบุรุษของชาวเมืองอัยยาโลน ผู้ซึ่งขับไล่ชาวเมืองกัทไปเสีย
1Ch	8	14	และอาหิโย ซาซิก และเยรีโมท
1Ch	8	15	เศบาดียาห์ อาราด เอเดอร์
1Ch	8	16	มีคาเอล อิซปาห์ และโยฮาเป็นบุตรชายของเบรียห์
1Ch	8	17	เศบาดียาห์ เมซูลลาม ฮิสตี เฮเบอร์

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	8	18	อิซเมรีย ยิสลียาห์และโยนับเป็นบุตรชายของเอลปาอัล
1Ch	8	19	ยาคิม คิคริ คับดี
1Ch	8	20	เอลิเยเนย คิลเลรีย เอลิเอล
1Ch	8	21	อาดายาห์ เบโรอาห์ และชิมราทเป็นบุตรชายของชิมเอี
1Ch	8	22	อิชปาน เอบอร์ เอลิเอล
1Ch	8	23	อับโดน คิคริ ฮานาน
1Ch	8	24	ฮานันยาห์ เอลาม อันโรรียาห์
1Ch	8	25	อิฟโดยาห์ และเปนูเอลเป็นบุตรชายของซาซัก
1Ch	8	26	ซิมเซรีย เซหะรียาห์ อาธาเลียยาห์
1Ch	8	27	ยาอาเรซียาห์ เอลียาห์ และคิคริ เป็นบุตรชายของเยโรอัม
1Ch	8	28	คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าบรรพบุรุษของเขา ตามพงศ์พันธุ์ของเขา เป็นชั้นหัวหน้า คนเหล่านี้อยู่ในเยรูซาเล็ม
1Ch	8	29	และในกิบโอนก็มีบิดาของกิบโอนอาศัยอยู่ และภรรยาของท่านชื่อมาอาคาห์
1Ch	8	30	บุตรชายหัวปีของท่านชื่ออับโดน แล้วก็มี สุร์ คิช บาอัล นาตัม
1Ch	8	31	เกโดร์ อาหิโย เตะเคอร์
1Ch	8	32	และมิกโลทให้กำเนิดบุตรชื่อชิมเออาห์ คนเหล่านี้อาศัยอยู่ตรงข้ามกับญาติของเขาในเยรูซาเล็มด้วย เขายู่กับญาติของเขา
1Ch	8	33	เนอโรให้กำเนิดบุตรชื่อคิช คิชให้กำเนิดบุตรชื่อซาอูล ซาอูลให้กำเนิดบุตรชื่อโยนาธาน มัลคิชาวา อาบีนาคับ และเชบาอัล
1Ch	8	34	และบุตรชายของโยนาธานคือ เมริบบาอัล และเมริบบาอัลให้กำเนิดบุตรชื่อมีคาห์
1Ch	8	35	บุตรชายของมีคาห์คือ ปิโธน เมเลค ทาเรีย และอาหัส
1Ch	8	36	และอาหัสให้กำเนิดบุตรชื่อเยโฮอัสดาห์ และเยโฮอัสดาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาเลเมท อัลมาเวทและคิมรี คิมรีให้กำเนิดบุตรชื่อโมซา
1Ch	8	37	โมซาให้กำเนิดบุตรชื่อบิเนอา บุตรชายของบิเนอาคือราฟาห์ บุตรชายของราฟาห์คือเอลเออาสาห์ บุตรชายของเอลเออาสาห์คืออาเชล
1Ch	8	38	อาเชลมีบุตรชายหกคน และต่อไปนี้เป็นชื่อของเขา อัสริคัม โอบาธาห์ และฮานัน ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของอาเชล
เชล			
1Ch	8	39	บุตรชายของเอเชกน้องชายของเขาคือ อลามบุตรหัวปีของเขา เยชูคนทั้งสอง และเอลิเฟเลทคนที่สาม
1Ch	8	40	บุตรชายของอลามเป็นคนที่เป็นเทแก้วทหาร นักรบ มีลูกหลานมากหนึ่งร้อยห้าสิบคน คนเหล่านี้ทั้งสิ้นเป็นลูกหลานของเบนยามิน
1Ch	9	1	ตั้งนั้นอิสราเอลทั้งปวง ได้ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสาย และถูกติงทะเบียนนั้นก็บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์
ผู้ถูกกวาดไปเป็นเชลยในบาบิโลนเพราะการละเมิดของเขา			
1Ch	9	2	ฝ่ายพวกแรกที่เข้ามาอาศัยในที่กรรมสิทธิ์ของเขาอีกในบรรดาหัวเมืองของเขานั้น คืออิสราเอล พวกปโรหิต พวกเลวี และพวกคนใช้ประจำ
พระวิหาร			
1Ch	9	3	และในเยรูซาเล็มมีประชาชนบางคนในพวกยูดาห์ พวกเบนยามิน พวกเอฟราอิม และพวกมนัสเสห์ ได้อาศัยอยู่
1Ch	9	4	คืออูรียเป็นบุตรชายอัมมีฮูด ผู้เป็นบุตรชายอิมรี ผู้เป็นบุตรชายอิมรี ผู้เป็นบุตรชายบานี ในพวกบุตรเปเรค ผู้เป็นบุตรชายยูดาห์
1Ch	9	5	และจากคนซีโลห์คือ อาสาห์บุตรหัวปี และบุตรชายของเขา
1Ch	9	6	จากบุตรชายของเศ-ราห์คือ เยอูเอล กับญาติของเขาเป็นหกร้อยเก้าสิบคน
1Ch	9	7	จากลูกหลานของเบนยามินคือ ซัลลู ผู้เป็นบุตรชายเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรชายโฮดาเรียห์ ผู้เป็นบุตรชายหัสเสนูอาห์
1Ch	9	8	อิบเนยาห์บุตรชายเยโรอัม เอลาห์บุตรชายอูลซี ผู้เป็นบุตรชายมิกิรี และเมซุลลามบุตรชายเซฟาติยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเรอูเอล ผู้เป็นบุตรชาย
อิบเนยาห์			
1Ch	9	9	และญาติของเขาตามพงศ์พันธุ์ของเขา เป็นเก้าร้อยห้าสิบหกคน ทั้งสิ้นนี้เป็นประมุขของบรรพบุรุษตามเรือนบรรพบุรุษของเขา
1Ch	9	10	จากพวกปโรหิตมี เยดาเยาห์ เยโฮยาริบ ยาคิน
1Ch	9	11	และอาซารียาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรชายคาโดค ผู้เป็นบุตรชายเมราโยท ผู้เป็นบุตรชายอาหิทาบ เจ้า
หน้าที่ปกครองของพระนิเวศแห่งพระเจ้า			
1Ch	9	12	และอาดายาห์ ผู้เป็นบุตรชายเยโรอัม ผู้เป็นบุตรชายปาซเซอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัลคิยาห์ และมาอาลัย ผู้เป็นบุตรชายอาดิเอล ผู้เป็นบุตรชายยา
เซราห์ ผู้เป็นบุตรชายเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรชายเมซิลเลมิท ผู้เป็นบุตรชายอิมเมอร์			
1Ch	9	13	และญาติของเขา หัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขา รวมเป็นหนึ่งพันเจ็ดร้อยหกสิบคน เป็นคนสามารถมากที่จะทำงานปรนนิบัติในพระนิเวศ
ของพระเจ้า			
1Ch	9	14	จากคนเลวีมี เซ โมาอาห์ ผู้เป็นบุตรชายหัสซบ ผู้เป็นบุตรชายอัสริคัม ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบิยาห์ ลูกหลานของเมราวี
1Ch	9	15	กับบักนัคคาร์ เฮเรช กาลาล และมัธธาเนียห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคาห์ ผู้เป็นบุตรชายคิคริ ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ
1Ch	9	16	และโอบาธาห์ ผู้เป็นบุตรชายเซโมาห์ ผู้เป็นบุตรชายกาลาล ผู้เป็นบุตรชายเยอูธุน และเบเรคยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาสา ผู้เป็นบุตรชายเอลคา
นาห์ ผู้อาศัยอยู่ในชนบทของชาวเนโทฟาห์			
1Ch	9	17	ผู้เฝ้าประตูคือ ซัลลูม อักซบ ทัลโมน อาหิมาน และญาติของเขา ซัลลูมเป็นหัวหน้า
1Ch	9	18	ประจำอยู่จนบัดนี้ที่พระทวารของกษัตริย์ทางด้านตะวันออก คนเหล่านี้เป็นผู้เฝ้าประตูค่ายของคณลเวี
1Ch	9	19	ซัลลูมเป็นบุตรชายโคโร ผู้เป็นบุตรชายอาบียาสาฟ ผู้เป็นบุตรชายโคราห์ และญาติของเขาคือเรือนบรรพบุรุษของเขา คือคนโคราห์ เป็นผู้
ดูแลการงานปรนนิบัติ เป็นผู้เฝ้าประตูประตูของพลับพลา ตั้งบรรพบุรุษของเขา เป็นผู้ดูแลค่ายของพระเยโฮวาห์ เป็นผู้ดูแลทางเข้า			
1Ch	9	20	และพี่เนห์สบุตรชายเอลเออาซาร์ เป็นผู้ครอบครองเหนือเขาในกาลก่อน พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเขา
1Ch	9	21	เศคาริยาห์ บุตรชายเมเชเลมียาห์ เป็นผู้เฝ้าทางเข้าประตูพลับพลาแห่งขมนม
1Ch	9	22	ผู้ถูกเลือกเป็นผู้เฝ้าประตูที่ธรณีนั้นมัสองร้อยสิบสองคน เขาขึ้นทะเบียนสำมะโนครัวเชื้อสายไว้ในชนบทของเขา ดาวิดและซามูลผู้ทำนาย
ได้สถาปนาเขาไว้ในตำแหน่งหน้าที่			
1Ch	9	23	ตั้งนั้นเขาและลูกหลานของเขาจึงเป็นผู้ดูแลประตูรั้วพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เป็นผู้เฝ้าประตูรั้วพระนิเวศแห่งพลับพลา
1Ch	9	24	ผู้ดูแลประตูรั้วยี่สิบสี่ด้าน คือด้านตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้
1Ch	9	25	และญาติของเขาซึ่งอยู่ในชนบทของเขาต้องเข้ามาทุกๆเจ็ดวัน ตามเวลาที่กำหนดเพื่อจะอยู่กับคนเหล่านี้
1Ch	9	26	เพราะนายประตูรั้วทั้งสี่คน ผู้เป็นพวกเจรีนีน มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้ดูแลห้องและคลังของพระนิเวศแห่งพระเจ้า
1Ch	9	27	และเขาพักอาศัยอยู่รอบพระนิเวศของพระเจ้า เพราะหน้าที่เฝ้าตกอยู่กับเขา และเขามิหน้าที่เปิดทุกเข้า
1Ch	9	28	บางคนเป็นคนดูแลเครื่องใช้ในการปรนนิบัติ เพราะว่าจะเป็กรอกไฟหรือส่งเข้ามาต้องนับทุกครั้ง
1Ch	9	29	และบางคนถูกแต่งตั้งให้ดูแลเครื่องใช้ และดูแลเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์ทั้งสิ้น ดูแลยอดแบ่ง น้ำมัน กำยาน และเครื่องเทศ
1Ch	9	30	และบางคนซึ่งเป็นลูกหลานของปโรหิตก็เตรียมเครื่องเทศประสม
1Ch	9	31	และมัททิธยาห์คนเลวีคนหนึ่ง ผู้เป็นบุตรหัวปีของซัลลูม คนโคราห์ มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้ดูแลลิ้นที่ปี่ในถาด
1Ch	9	32	และญาติของเขาบางคน ซึ่งเป็นคนโคซาท เป็นผู้ดูแลขมมึงหน้าพระพักตร์ มีหน้าที่จัดเตรียมทุกวันสะบาโต
1Ch	9	33	ต่อไปนี้เป็นนักร้อง คือประมุขของบรรพบุรุษคนเลวี ผู้อาศัยอยู่ในห้องในพระวิหาร ไม่ต้องทำการปรนนิบัติอย่างอื่น เพราะเขาอยู่เวรทั้งกลาง
วันและกลางคืน			
1Ch	9	34	คนเหล่านี้เป็นบรรดาหัวหน้าของคนเลวี ตามพงศ์พันธุ์ของเขาเป็นชั้นหัวหน้า คนเหล่านี้อาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็ม
1Ch	9	35	ในกิบโอนนั้นเยฮือเอลิดาของกิบโอนอาศัยอยู่ และภรรยาของท่านชื่อมาอาคาห์
1Ch	9	36	และบุตรชายหัวปีของท่านชื่อ อับโดน แล้วก็มี สุร์ คิช บาอัล เนอร์ นาตัม
1Ch	9	37	เกโดร์ อาหิโย เศคาริยาห์ และมิกโลท
1Ch	9	38	และมิกโลทให้กำเนิดบุตรชื่อชิมเอี และคนเหล่านี้อาศัยอยู่ตรงข้ามกับญาติของเขาในเยรูซาเล็มด้วย อยู่กับญาติของเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	9	39	เนอริให้กำเนิดบุตรชื่อคีซ คีซให้กำเนิดบุตรชื่อซาล ซาลให้กำเนิดบุตรชื่อโยนาธาน มัลคีซา อาบินาดับ และเฮบบาล
1Ch	9	40	บุตรชายของโยนาธานชื่อเมริบบาอัล และเมริบบาอัลให้กำเนิดบุตรชื่อมีคาห์
1Ch	9	41	บุตรชายของมีคาห์คือ บีโธน เมเลค ทาเรีย และอาหัส
1Ch	9	42	และอาหัสให้กำเนิดบุตรชื่ออาราห์ และอาราห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาเลเมท อัสมาวท และคิมรี และคิมรีให้กำเนิดบุตรชื่อโมซา
1Ch	9	43	โมซาให้กำเนิดบุตรชื่อบีเนอา และบุตรชายของบีเนอาคือโรไฟาห์ บุตรชายของโรไฟาห์คือเอลาสาห์ บุตรชายของเอลาสาห์คืออาเชล
1Ch	9	44	อาเชลมีบุตรชายหกคน และต่อไปนี้เป็นชื่อของเข่าทั้งหลายคือ อัสริคัม โบเกรู อิซมาเอล เซออารียาห์ โอบาดีห์ และฮานัน เหล่านี้เป็นบุตรชาย
ของอาเชล			
1Ch	10	1	คนฟิลิเตีย ได้สู้กับคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็หนี ไปให้พ้นหน้าคนฟิลิเตียล้มตายอยู่ที่บนภูเขาไกลโบอา
1Ch	10	2	และคนฟิลิเตียก็ไล่ทันซาลกับพวกราชาโฮธ และคนฟิลิเตียก็มาโยนาธาน อาบินาดับ และมัลคีซา ราชาโฮธของซาลเสียด
1Ch	10	3	การรบหนักก็ประชิดซาลเข้าไป และนักธนูมาพบพระองค์เข้า พระองค์ก็ทรงบาดเจ็บสาหัสด้วยฝีมือของนักธนู
1Ch	10	4	แล้วซาลรับสิ่งคนถืออาวุธของพระองค์ว่า " จงซึกดาบออก แทงเราเสียให้ทะเลเถิด เกรงว่าคนที่มิได้เข้าสุหนัดเหล่านี้จะเข้ามาทำลบลูกแก่
เรา" แต่ผู้ถืออาวุธไม่ยอมกระทำตาม เพราะเขากลัวมาก ซาลจึงทรงซึกดาบของพระองค์ออก ทรงล้มทับดาบนั้น			
1Ch	10	5	และเมื่อผู้ถืออาวุธเห็นว่าซาลสิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ล้มทับดาบของเขาตายด้วย
1Ch	10	6	ดังนั้นซาลก็สิ้นพระชนม์พร้อมกับราชาโฮธทั้งสามของพระองค์ และราชวงศ์ทั้งสิ้นของพระองค์ก็ตายด้วยกัน
1Ch	10	7	เมื่อบรรดาคนอิสราเอลอยู่ในหุบเขาเห็นวากองทัพหนีไป และซาลกับโฮธของพระองค์ก็สิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ทิ้งบ้านเมืองของเขาและ
หลบหนีไป คนฟิลิเตียก็เข้ามาอาศัยอยู่ในนั้น			
1Ch	10	8	อยู่มาวันรุ่งขึ้น เมื่อคนฟิลิเตียมาปลดเสื้อผ้าจากคนที่ถูกฆ่า เขาพบพระศพซาลและราชาโฮธทั้งสามอยู่บนภูเขาไกลโบอา
1Ch	10	9	เขาก็ถือดาบของพระองค์ เอาพระเศียรและอาวุธของพระองค์ไป และส่งผู้สื่อสารไปทั่วดินแดนฟิลิเตีย ให้นำข่าวดีไปยังรูปเคารพ
และประชาชนของเขา			
1Ch	10	10	เขาเอาเครื่องอาวุธของพระองค์ไปไว้ในวิหารพระของเขา และเอาพระเศียรของพระองค์มัดไว้ในวิหารของพระดาโกน
1Ch	10	11	แต่เมื่อชายาเบซก็เลอาดทั้งสิ้น ได้ยินเรื่องทั้งหมดที่คนฟิลิเตียได้กระทำแก่ซาล
1Ch	10	12	ทหารเก่งกล้าทั้งสิ้นก็ลุกขึ้นไปเชิญพระศพของซาลและศพโฮธของพระองค์ นำมาที่ยาเบซ และเขาก็ฝังพระอัฐินั้นใต้ต้นไม้ในยาเบซ และ
ได้อุดอาหารเจ็ดวัน			
1Ch	10	13	ซาลจึงสิ้นพระชนม์ด้วยความละเมิดของพระองค์ซึ่งพระองค์กระทำต่อพระเยโฮวาห์ ในเรื่องที่พระองค์มิได้รักษาพระบัญชาของพระเยโฮ
วาห์ และได้ทรงแสวงการนำโดยทรงปรึกษาคนทรงด้วย			
1Ch	10	14	และมิได้ทรงแสวงการนำจากพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จึงทรงสังหารพระองค์เสีย และทรงยกราชอาณาจักรให้แก่ดาวิดบุตรชายเจสซี
1Ch	11	1	แล้วคนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ชุมนุมอยู่ด้วยกันเผ่าดาวิดที่เมืองเฮโบรนแล้วว่า " ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นกระดูกและเนื้อของพระองค์
1Ch	11	2	ในกาลก่อน แม้เมื่อซาลทรงเป็นกษัตริย์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำอิสราเอลออกไปและเข้ามา และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ตรัสแก่
พระองค์ว่า " เจ้าจะเลี้ยงดูอิสราเอลประชาชนของเรา และเจ้าจะเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา "			
1Ch	11	3	ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของคนอิสราเอลก็มาเฝ้าดาวิดที่เมืองเฮโบรน และดาวิดทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายที่เมืองเฮโบรนต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายก็เจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์โดยซามูเอล			
1Ch	11	4	ดาวิดและคนอิสราเอลทั้งสิ้นไปยังเยรูซาเลม คือเยบส ที่นั่นคนเยบสอยู่ ซึ่งเป็นชาวแผ่นดินนั้น
1Ch	11	5	ชาวเมืองเยบสทูลดาวิดว่า " พระองค์จะเสด็จเข้ามาที่นี่ไม่ได้ " อย่างไรก็ดี ดาวิดทรงยึดที่กำบังเข้มแข็งแห่งศิโยนไว้ คือนครของดาวิด
1Ch	11	6	ดาวิดรับสั่งว่า " ผู้ที่โจมตีคนเยบสได้ก่อนจะได้เป็นหัวหน้าและผู้บังคับบัญชา " และโยอาบบุตรชายของนางเศรยาห์ได้ยกขึ้นไปก่อน ท่าน
จึงได้เป็นหัวหน้า			
1Ch	11	7	และดาวิดทรงประทับอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกว่า นครของดาวิด
1Ch	11	8	และพระองค์ทรงสร้างเมืองรอบ ตั้งแต่มิลโลโดยรอบ และโยอาบก็ซ่อมส่วนที่เหลือของเมืองนั้น
1Ch	11	9	และดาวิดทรงจำริญยี่งๆขึ้น เพราะว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับพระองค์
1Ch	11	10	ต่อไปนี้เป็นคนที่ตนในพวกวีรบุรุษของดาวิด ผู้สนับสนุนพระองค์อย่างเข้มแข็งในราชอาณาจักรของพระองค์ ด้วยกันกับอิสราเอลทั้งสิ้น
เชิญพระองค์ให้เป็นกษัตริย์ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์เกี่ยวกับเรื่องอิสราเอล			
1Ch	11	11	ต่อไปนี้เป็นจำนวนวีรบุรุษของดาวิด คือ ยาไซเบอัม คนฮักโมนี เป็นหัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชา เขายกหอกของเขาสู่คนสามร้อย และฆ่าเสีย
ในคราวเดียวกัน			
1Ch	11	12	และในวีรบุรุษทั้งสาม คนที่ถัดเขาไปคือเอลาฮาซาร์ บุตรชายโดโด คนอาโฮอาห์
1Ch	11	13	เขายกกับดาวิดที่ปัสดัมมิม เมื่อคนฟิลิเตียชุมนุมกันทำสงครามที่นั่น มีที่ดินแปลงหนึ่งมีชาวบารเลติมไปหมด และคนทั้งหลายก็หนีไปให้พ้น
หน้าคนฟิลิเตีย			
1Ch	11	14	แต่พวกเขายืนหยัดอยู่ท่ามกลางที่ดินแปลงนั้น และป้องกันมันไว้ ได้ฆ่าคนฟิลิเตียเสีย และพระเยโฮวาห์ทรงช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นด้วยชัย
ชนะอันยิ่งใหญ่			
1Ch	11	15	สามคนในพวกทหารเอกทั้งสามสิบคนนั้น ได้ลงไปใกล้ดาวิดที่ถ้ำดอลลิม เมื่อกองทัพของคนฟิลิเตียตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเรฟาอิม
1Ch	11	16	คราวนั้นดาวิดอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง และทหารประจำป้อมของคนฟิลิเตียอยู่ที่เบธเลเฮม
1Ch	11	17	ดาวิดตรัสด้วยความกล้าว่า " ใครหนอจะส่งน้ำจากบ่อที่เบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมืองมาให้เราดื่มได้ "
1Ch	11	18	แล้วคนทั้งสามก็แหกค่ายของคนฟิลิเตียเข้าไป และตักน้ำมาจากบ่อเบธเลเฮมที่ข้างประตูเมือง นำเอามายกยาดาวิด แต่ดาวิดหาทรงดื่มน้ำ
นั้นไม่ พระองค์ทรงเทออกถวายแด่พระเยโฮวาห์			
1Ch	11	19	ตรัสว่า " ขอพระเจ้าของข้าทรงห้ามข้าไม่ให้กระทำอย่างนี้ ควหรือที่ข้าจะดื่มโลหิตของคนเหล่านี้ผู้ที่เสียชีวิตของเขา เพราะด้วยการเสียชีวิต
ของเขาเอง เขาได้อ่าน้ำนี้มา " เพราะฉะนั้นพระองค์จึงหาทรงดื่มไม่ แต่กล่าวทหารสามคนนั้น ได้กระทำสิ่งนี้			
1Ch	11	20	ฝ่ายอาบิซัยน้องชายของโยอาบเป็นหัวหน้าของทั้งสามคนนั้น ท่านได้ยกหอกของท่านสู่คนสามร้อย และฆ่าเสีย และได้รับชื่อเสียงดังวีรบุรุษ
สามคนนั้น			
1Ch	11	21	ในสามคนนั้นท่านมีชื่อเสียงมากกว่าอีกสองคนนั้น และได้เป็นผู้บังคับบัญชาของเขา แต่ท่านไม่มีศทเท่ากับสามคนแรกนั้น
1Ch	11	22	และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาคา เป็นบุตรชายของคนเก่งกล้าแห่งเมืองซิบเซอ เป็นคนประกอบมหกัจ เขาได้ฆ่าคนดุจสิงโตของโมอับเสีย
สองคน เขาจะไปฆ่าสิงโตที่ในบ่อในวันที่หิมะตกด้วย			
1Ch	11	23	เขาได้ฆ่าคนอียิปต์คนหนึ่ง เป็นชายรูปร่างใหญ่โต สูงห้าศอก คนอียิปต์นั้นถือหอกเหมือนไม้กระพันทอผ้า แต่เบไนยาห์ถือไม้เท้าลงไปหาเขา
และแยงเอาหอกมาจากมือของคนอียิปต์ และฆ่าเขาเสียด้วยหอกของเขาเอง			
1Ch	11	24	สิ่งเหล่านี้เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาคาได้กระทำ และได้ชื่อเสียงในหมู่พวกที่กล้าหาญสามคนนั้น
1Ch	11	25	ดูเถิด เขามีชื่อเสียงโด่งดังกว่าสามสิบคนนั้น แต่เขาไม่มีศทเท่ากับสามคนแรกนั้น และดาวิดได้ทรงแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้บังคับบัญชาทหารรักษา
พระองค์			
1Ch	11	26	นอกนั้นมีพวกที่กล้าหาญของกองทัพคือ อาสาเฮลน้องชายของโยอาบ เอลฮานันบุตรชายของโดโดชาวเบธเลเฮม
1Ch	11	27	ซิมโมทชาวเมืองฮาโรด เฮเลสคนแบลโธน
1Ch	11	28	อิราบุตรชายอีกเชซชาวเมืองโทอา อาบิเยเซอร์ชาวเมืองอานาโรท
1Ch	11	29	สิบเบคัย คนหุซาร์ อิลัย คนอาโฮอาห์
1Ch	11	30	มาหะเรีย ชาวเนโทฟาห์ เฮลค บุตรชายบาอานาห์ชาวเนโทฟาห์
1Ch	11	31	อิธัย บุตรชายริบัยแห่งเมืองกิเบอาของคนเบนยามิน เบไนยาห์ ชาวบิราโธน
1Ch	11	32	หุรัย ชาวลาธาธาอัย อามิเอล คนอารบาห์
1Ch	11	33	อัสมาเวท คนบาฮูรัม เอลียาบา ชาวซาอัลโธน

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	11	34	ลูกหลานฮาเชมคนกิมโซ โยนาธาน บุตรชายซาภิชาฮาราร์
1Ch	11	35	อาหิอัม บุตรชายสาการ์ชาฮาราร์ เอลีฟีล บุตรชายอูระ
1Ch	11	36	เซเฟอร์ คนเมค-ราโฮต์ อาหิยาห์ คนเปโลน
1Ch	11	37	เฮลโร ชาคารเมล นาอารัย บุตรชายเอลบัย
1Ch	11	38	โยเอล น้องชายนาอัน มีบธาร์ บุตรชายฮากรี
1Ch	11	39	เศเลก คนอัมโมน นาหะรีย ชาวเบเอโรท ผู้ถืออาวุธของโยอาบบุตรชายนางเศเรยาห์
1Ch	11	40	อิรา คนอิทไรต์ กาเรบ คนอิทไรต์
1Ch	11	41	อูรียาห์ คนฮิตไทต์ คาบาต บุตรชายอัครัลย
1Ch	11	42	อาดีนา บุตรชายชิชาคนรูเบน หัวหน้าคนหนึ่งของคนรูเบน และสามสิบคนด้วยกันกับเขา
1Ch	11	43	ฮานัน บุตรชายมาอาคาห์ และโยซาฟัท คนมิทเน
1Ch	11	44	ออสซียา ชาวอิซทาโรท ซามาและเยฮีเอล บุตรชายโฮธามคนนาโรเออร์
1Ch	11	45	เยดียาเอล บุตรชายชิมรี และโยฮา น้องชายของเขา ชาวทิไซต์
1Ch	11	46	เอลีเอล คนมาหะไวต์ เยเรบียและโยชาริยาห์ บุตรชายเอลนอัม และอิทมาห์ คนโมอับ
1Ch	11	47	เอลีเอล โอบต และยาอาซีเอล คนเมซบัย
1Ch	12	1	ต่อไปนี้เป็นคนที่มาหาดาวิดที่คิกลาก ขณะเมื่อท่านไปไหนไม่ได้สะดวกเพราะเหตุซาอูลบุตรชายคีซ เขาทั้งหลายเป็นคนในพวกทแกล้วทหาร
ผู้ช่วยท่านในการรบ			
1Ch	12	2	เขาเป็นนักธนู เขาเวรียงหินด้วยสลิงและยิงธนู ได้ด้วยมือขวาหรือมือซ้าย เขาเป็นคนเบนยามิน ญาติของซาอูล
1Ch	12	3	อาหิเยเซอร์เป็นหัวหน้า ถัดไปคือโยอาช บุตรชายของเซมาอาห์ชาวเมืองกิเบอา และเยซ็อบกับเปเลท บุตรชายของอัสมาเวท เบ-ราคาห์และ
เยชชานาโรท			
1Ch	12	4	อิซมัยยาห์แห่งกิเบโอน ทแกล้วทหารในพวกสามสิบคนนั้น และเป็นหัวหน้าเหนือสามสิบคนนั้น เยเรมีย ยาซาซีเอล โยฮานัน โยซาบาดชาว
เมืองเกเดราห์			
1Ch	12	5	เอลชัย เยรีโมท เบอัลยาห์ เซมาริยาห์ เซฟาทิยาห์คนฮารุฟ
1Ch	12	6	เอลคานาห์ อิสซิวาห์ อาซาเรล โยเอเซอร์ ยาโซเบอัม คนโคราห์
1Ch	12	7	และโยเอลาห์ กับ เคมบาดิยาห์ บุตรชายของเยโรธัมชาวเกโดร์
1Ch	12	8	มีทแกล้วทหารและผู้ชำนาญศึกจากคนกาทอนเข้าป่าหาดาวิด ณ ที่กำบังเข้มแข็งในถิ่นทุรกันดาร เขาชำนาญโล่และดั่ง ผู้ซึ่งหน้าของเขา
เหมือนหน้าสิงโต และผู้ซึ่งรวดเร็วเหมือนละมั่งบนภูเขา			
1Ch	12	9	เอเซอร์เป็นหัวหน้า โอบาดีห์ที่สอง เอลีอับที่สาม
1Ch	12	10	มิซมันนาห์ที่สี่ เยเรมียที่ห้า
1Ch	12	11	อัททัยที่หก เอลีเอลที่เจ็ด
1Ch	12	12	โยฮานันที่แปด เอลซาบาดที่เก้า
1Ch	12	13	เยเรมียที่สิบ มัคบันนัยที่สิบเอ็ด
1Ch	12	14	คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของกาด เป็นนายทหารในกองทัพ ผู้น้อยก็เป็นนายร้อย ผู้ใหญ่ก็เป็นนายพัน
1Ch	12	15	เหล่านี้เป็นคนที่ยามแม่น้ำจอร์แดนในเดือนแรก เมื่อนำทามฝั่งทั้งสิ้น และให้คนที่อยู่ ณ ลุ่มแม่น้ำแตกหนีไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก
1Ch	12	16	มีคนเบนยามินและยูดาห์มาเผ่าดาวิด ณ ที่กำบังเข้มแข็ง
1Ch	12	17	ดาวิดทรงออกไปต้อนรับเขา และตรัสกับเขาว่า " ถ้าท่านทั้งหลายมาฉันทราบเพื่อช่วยข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าจะพันผูกติดกับท่าน แต่ถ้ามาเพื่อช่วยข้าพเจ้าให้แก่ปฏิภักษ์ของข้าพเจ้า แม้ว่าในมือของข้าพเจ้าไม่มีความผิดใดๆ ก็ขอพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราทั้งหลายทอดพระเนตร และทรงกล่าวโทษท่านทั้งหลายเถิด "
1Ch	12	18	แล้วพระวิญญูณได้มาเหนืออามัสัย หัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชานั้น และเขาพูดว่า " ข้าแต่ดาวิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นของพระองค์ และอยู่กับพระองค์ ข้าแต่บุตรเจสซึ สันติภาพ สันติภาพจงมีแก่พระองค์และสันติภาพจงมีแก่ผู้ช่วยของพระองค์ เพราะว่าพระเจ้าของพระองค์ทรงอุปถัมภ์พระองค์ " แล้วดาวิดทรงรับเขาทั้งหลายไว้ และทรงตั้งให้เป็นนายทหารในกองทัพของพระองค์
1Ch	12	19	คนมนัสเสห์ด้วยได้หลบหนีไปเข้าฝ่ายดาวิดบ้าง เมื่อพระองค์ยกมากับคนฟีลิสเตียเพื่อทำสงครามกับซาอูล แต่พวกฝ่ายดาวิดมิได้ช่วยคนฟีลิสเตีย เพราะผู้ครอบครองของคนฟีลิสเตียได้หารือกันและส่งพระองค์กลับไปเสีย บอกว่า " เขาจะหลบหนีไปคืนดีกับซาอูลนายของเขาโดยเอาหัวของเราไปด้วย "
1Ch	12	20	ขณะที่พระองค์ไปยังคิกลาก คนมนัสเสห์เหล่านี้หลบหนีไปสมทบพระองค์ คือ อัดนาร์ โยซาบาด เยดียาเอล มิกาเอล โยซาบาด เอลีชู และคิลเลชัย หัวหน้าบรรดากองพันในคนมนัสเสห์
1Ch	12	21	เขาทั้งหลายช่วยเหลือดาวิดต่อสู้พวกปล้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นทแกล้วทหารทั้งสิ้น และเป็นผู้บังคับบัญชานี้ในกองทัพ
1Ch	12	22	ในสมัยนั้นทุกๆวันมีคนมาเข้าฝ่ายดาวิด เพื่อจะช่วยเหลือพระองค์ จนเป็นกองทัพใหญ่อย่างกองทัพของพระเจ้า
1Ch	12	23	ต่อไปนี้เป็นจำนวนทหารติดอาวุธพร้อมสำหรับสงคราม ผู้มาหาดาวิดในเมืองเฮโบรนเพื่อจะมอบราชอาณาจักรของซาอูลให้กับพระองค์
ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์			
1Ch	12	24	คนยูดาห์ที่ถือโล่และหอกมีหกพันแปดร้อย เป็นทหารติดอาวุธพร้อมสำหรับสงคราม
1Ch	12	25	จากคนสิเมโอน มีทแกล้วทหารชำนาญศึกเจ็ดพันหนึ่งร้อย
1Ch	12	26	จากคนเลวีสี่พันหกร้อย
1Ch	12	27	เยโฮยาดาเป็นหัวหน้าคนของอาโรน มีคนมากกับท่านสามพันเจ็ดร้อย
1Ch	12	28	คาโดททแกล้วทหารหนุ่ม และคนจากเรือนบรรพบุรุษของเขาเองเป็นผู้บังคับบัญชายี่สิบสองคน
1Ch	12	29	จากคนเบนยามินญาติของซาอูลสามพันคน ซึ่งแต่ก่อนนี้จำนวนมากจงรักภักดีต่อราชวงศ์ซาอูล
1Ch	12	30	จากคนเอฟราอิม ทแกล้วทหารกล้าสองหมื่นแปดร้อยคน เป็นคนมีชื่อเสียงในเรือนบรรพบุรุษของเขา
1Ch	12	31	จากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล หนึ่งหมื่นแปดพันคน ผู้ซึ่งเขาบ่งชื่อไว้ให้มาเชิญดาวิด ไปเป็นกษัตริย์
1Ch	12	32	จากคนอิสราเอล มีผู้รู้กาละ ทราบว่าอิสราเอลควรทำประการใด มีหัวหน้าสองร้อยคน และญาติของเขาทั้งสิ้นอยู่ใต้บังคับบัญชาของเขา
1Ch	12	33	จากคนเศบูลุน มีหัวหน้าคนตีฟักแล้วเตรียมพร้อมเข้าสู่รบ สรรพด้วยอาวุธทุกอย่างเพื่อทำสงครามเพื่อช่วยเหลือ มิใช่ด้วยสองจิตสองใจ
1Ch	12	34	จากคนนัฟทาลี ผู้บังคับบัญชานี้พันหนึ่ง ซึ่งมีคนตีฟักและหอกมาด้วยสามหมื่นเจ็ดพันคน
1Ch	12	35	จากคนดาน มีคนเตรียมพร้อมทำสงครามสองหมื่นแปดพันหกร้อยคน
1Ch	12	36	จากคนอาซอร์ สี่หมื่นคนตีฟักพร้อมที่จะทำสงคราม
1Ch	12	37	และจากฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น จากคนรูเบน และคนกาท และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล มีหนึ่งแสนสองหมื่นคน ติดอาวุธทุกอย่างเพื่อทำ
สงคราม			
1Ch	12	38	ทหารทั้งสิ้นเหล่านี้ พร้อมทั้งจะทำศึก ได้มายังเฮโบรน ด้วยเจตนาเต็มเปี่ยมที่จะเชิญดาวิดเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ในท่านองเดียวกัน
บรรดาคนอิสราเอลที่เหลืออยู่ ก็เป็นใจเดียวกันที่จะเชิญดาวิดเป็นกษัตริย์			
1Ch	12	39	เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นกับดาวิดสามวันคืนและเต็ม เพราะว่าพี่น้องของเขาได้เตรียมไว้ให้เขา
1Ch	12	40	ยิ่งกว่านั้นผู้ที่อยู่ใกล้เขาทั้งหลายด้วยคือ โกลออก ไปถึงอิสราเอล และเศบูลุน และนัฟทาลีได้จัดอาหารบรรทุกลา อูฐ ล่อ และวัว กับเสบียง
อาหารมากมายเป็นเป้ง ขนมะเดื่อ ซองุ่นแห้ง น้ำมัน วัวและแกะ เพราะมีความชื่นบานในอิสราเอล			
1Ch	13	1	ดาวิดได้ทรงหารือกับนายพันและนายร้อย กับหัวหน้าทุกคน
1Ch	13	2	และดาวิดตรัสกับชนชนอิสราเอลทั้งปวงว่า " ถ้าท่านทั้งหลายเห็นด้วย และถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ก็ให้เราทั้งหลายส่งคนไปหาพี่น้องของเรา ผู้ที่เหลืออยู่ในแผ่นดินอิสราเอลทั้งสิ้น ให้ไปยังปโรทและคนเลวีด้วย ผู้ซึ่งอยู่ในหัวเมืองและทุ่งหญ้าของเขา เพื่อให้เขาทั้งหลายมาหาพวกเราพร้อมกัน
1Ch	13	3	และให้เราทั้งหลายนำหีบแห่งพระเจ้าของเรามาด้วยเรือก เพราะเราทั้งหลายมิได้ติดตามถึงในสมัยของซาอูล "

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	13	4	ขมนมขนทั้งสิ้นนั้นก็พากันกล่าวว่าพวกเขาจะกระทำตาม เพราะสิ่งนั้นเป็นสิ่งถูกต้องในสายตาของประชาชนทั้งสิ้น
1Ch	13	5	เพราะฉะนั้นดาวิดจึงประชมนิสราเอลทั้งสิ้น ตั้งแต่ซีโหร์แห่งอียิปต์ ถึงทางเข้าเมืองฮามัท เพื่อจะเชิญหีบแห่งพระเจ้าจากศิรียาเทอาริม
1Ch	13	6	ดาวิดกับอิสราเอลทั้งปวงขึ้นไปมายังมาอาลาห์ คือศิรียาเทอาริมซึ่งเป็นของยูดาห์ เพื่อจากที่นั่นจะได้เชิญหีบของพระเจ้าคือหีบของพระเยโฮวาห์ผู้
ประทับระหว่างพวกเครบู อันเป็นหีบที่เรียกกันตามพระนาม			
1Ch	13	7	และเขาทั้งหลายก็บรรทุกหีบของพระเจ้าไปในเกรียนแล่มใหม่จากเรือนของอาบีนาดับ และอัสซาก็บอฮาโยเป็นคนขับเกรียน
1Ch	13	8	และดาวิดกับอิสราเอลทั้งปวงก็ว่าเรื่งกันอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วยเต็มกำลังของเขาทั้งหลาย ด้วยเพลง พิณเชอคุ พิณใหญ่ รำมะนา ฉาบ
และแตร			
1Ch	13	9	และเมื่อเขาทั้งหลายมาถึงลานนวดข้าวของคีโตน อัสซาก็เหยียดมือออกก้มหน้าไว้เพราะวิหาค
1Ch	13	10	และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้พลุ่งขึ้นต่ออัสซาร์ และพระองค์ทรงประหารเขา เพราะเขาเหยียดมือออกยังหีบนั้น และเขาก็สิ้นชีวิตต่อ
พระพักตร์พระเจ้า			
1Ch	13	11	และดาวิดก็ไม่ทรงพอพระทัย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงหลายออกมาเหนืออัสซาร์ จึงเรียกที่ตรงนั้นว่า เปเรคอสซาร์ จนถึงทุกวันนี้
1Ch	13	12	และดาวิดทรงเกรงกลัวพระเจ้าในวันนั้น และพระองค์ตรัสว่า "เราจะนำหีบของพระเจ้าไปบ้านไปเมืองอย่างไรได้"
1Ch	13	13	ดาวิดจึงมิได้ทรงย้ายหีบไปไว้ในนครของดาวิด แต่ทรงนำหีบแะไปไว้ที่บ้านโอบเบโดโคมคนกัท
1Ch	13	14	และหีบของพระเจ้าได้ค้างอยู่กับคีรวาเรือนของโอบเบโดโคมที่เรือนของเขาสามเดือน และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่คีรวาเรือนของโอบ
เบโดโคมกับทั้งสิ้นซึ่งเขามืออยู่			
1Ch	14	1	ฮิรามกษัตริย์เมืองไทระได้ทรงส่งผู้สื่อสารมาเฝ้าดาวิด และทรงส่ง ไม้สนสิติาร์ ทั้งช่างก่อและช่างไม้เพื่อจะสร้างวังถวายพระองค์
1Ch	14	2	และดาวิดทรงทราบวาพระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาพระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล เพราะพระราชอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นที่ยกยอ
อย่างยิ่ง เพื่อเห็นแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์			
1Ch	14	3	และดาวิดทรงรับมเหลืเพิ่มขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม และดาวิดทรงให้กำเนิดโอรสและธิดาอีก
1Ch	14	4	ต่อไปนี้เป็นชื่อราชบุตรซึ่งพระองค์ทรงมีในเยรูซาเล็มคือ ชัมมอ ไซบับ นาธัน ซาโลมอน
1Ch	14	5	อิบซาร์ เอลีชวา เอลเปเลท
1Ch	14	6	โนกาห์ เนเฟก ยาเฟีย
1Ch	14	7	เอลีซามา เบเอลยาดา เอลิเฟเลท
1Ch	14	8	เมื่อคนฟีลิสเตียได้ยินว่าดาวิดทรงรับการเจิมเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวงแล้ว คนฟีลิสเตียทั้งปวงก็ขึ้นไปแสวงหาดาวิด ดาวิดทรงได้ยิน
เรื่องนั้นก็เสด็จออกไปสู้รบกับเขาทั้งหลาย			
1Ch	14	9	ฝ่ายคนฟีลิสเตียได้มาปล้นในหุบเขาเรฟาอิม
1Ch	14	10	และดาวิดก็ทรงทูลถามพระเจ้าว่า "ควรที่ข้าพระองค์จะขึ้นไปต่อสู้ฟีลิสเตียหรือ พระองค์จะทรงมอบข้าไว้ในมือของข้าพระองค์หรือ" และ
พระเยโฮวาห์ตรัสตอบพระองค์ว่า "ขึ้นไปเถะ และเราจะมอบเขาไว้ในมือเจ้า"			
1Ch	14	11	และพระองค์เสด็จไปยังบาอัลเปราซิม และดาวิดทรงชนะเขาทั้งหลายที่นั่น และดาวิดตรัสว่า "พระเจ้าทรงลงขาศึกของข้าพเจ้าเหมือนดัง
กระแสน้ำที่ฟ่งใส" เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกที่นั่นว่า บาอัลเปราซิม			
1Ch	14	12	เขาทั้งหลายก็ทิ้งรูปเคารพของเขาเสียที่นั่น และดาวิดก็ทรงมีพระบัญชา และรูปเคารพเหล่านั้นก็ถูกเผาด้วยไฟเสียหมด
1Ch	14	13	และคนฟีลิสเตียยังมาปล้นในหุบเขาอื่นอีก
1Ch	14	14	และเมื่อดาวิดทูลถามพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าตรัสตอบพระองค์ว่า "เจ้าอย่าขึ้นไปตามเขา จงอ้อมไปและโจมตีเขาที่ตรงข้ามกับหมุดต้น
หมอน			
1Ch	14	15	และเมื่อเจ้าได้ยินเสียงกระบวนทัพอยู่ที่ยอดหมุดต้นหมอนแล้ว จงออกไปทำศึก เพราะว่าพระเจ้าได้เสด็จออกไปข้างหน้าเพื่อโจมตีกองทัพของ
คนฟีลิสเตีย"			
1Ch	14	16	และดาวิดทรงกระทำตามที่พระเจ้าบัญชาแก่พระองค์ และเขาทั้งหลายโจมตีกองทัพคนฟีลิสเตียตั้งแต่เมืองกิเบโอนถึงเมืองเกเซอร์
1Ch	14	17	กิตติศัพท์ของดาวิดก็ลือไปสูบรรดาประเทศทั้งหลาย และพระเยโฮวาห์ทรงให้ประชาชนชาติทั้งปวงครั้นคราวดาวิด
1Ch	15	1	ดาวิดทรงสร้างพระราชวังของพระองค์หลายหลังในนครดาวิด และพระองค์ทรงเตรียมที่ไว้สำหรับหีบของพระเจ้าและทรงตั้งเต็นท์ไว้ให้
1Ch	15	2	แล้วดาวิดตรัสว่า "นอกจากคนเลวีแล้วไม่ควรถือคนอื่นจะหามหีบของพระเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเลือกเขาให้หามหีบของพระเจ้า และ
ปรนนิบัติพระองค์เป็นนิตย์"			
1Ch	15	3	และดาวิดทรงประชมนิสราเอลทั้งสิ้นที่เยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบของพระเยโฮวาห์มาสู่ที่ของหีบนั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงเตรียมไว้ให้
1Ch	15	4	และดาวิดทรงรวบรวมลูกหลานของอาโรนและคนเลวี
1Ch	15	5	คือจากลูกหลานของโคซาท ได้ฮูเอลเป็นหัวหน้า พร้อมกับพี่น้องของเขาหนึ่งร้อยยี่สิบคน
1Ch	15	6	จากลูกหลานของเมราวี ได้อาสาห์เป็นหัวหน้า พร้อมกับพี่น้องของเขาสามร้อยยี่สิบคน
1Ch	15	7	จากลูกหลานของเกอร์โอม ได้โยเอลเป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาหนึ่งร้อยสามสิบคน
1Ch	15	8	จากลูกหลานของเอลีซาฟาน ได้เซโมอาห์เป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาสองร้อยคน
1Ch	15	9	จากลูกหลานของเฮโบรน ได้เอลีเอลเป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาแปดสิบคน
1Ch	15	10	จากลูกหลานของอัสซึเอล ได้อัมมีนาดับเป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาหนึ่งร้อยสิบสองคน
1Ch	15	11	แล้วดาวิดทรงเรียกคาตกและอาบิยาราร์ปโรหิต และคนเลวีคือ ฮูเอล อาสาห์ โยเอล เซโมอาห์ เอลีเอล และอัมมีนาดับ
1Ch	15	12	และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นประมุขของบรรพบุรุษของคนเลวี จงชำระตัวของเจ้าเสีย ทั้งเจ้าและพี่น้องของเจ้า เพื่อเจ้าจะนำ
หีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลขึ้นมายังสถานที่ซึ่งเราได้จัดเตรียมไว้ให้			
1Ch	15	13	เพราะเจ้ามิได้ไปหามเสียแต่ครั้งแรก พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจึงทรงหลายออกมาเหนือเรา เพราะ เรามิได้แสวงหาตามระเบียบอัน
สมควร"			
1Ch	15	14	แล้วปโรหิตและคนเลวีจึงได้ชำระตัวของเขาเพื่อจะเชิญหีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลขึ้นมา
1Ch	15	15	และคนเลวีได้หามหีบของพระเจ้าบนบ่าด้วยคานหาม ดังที่โมเสสได้บัญชาเขาไว้ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์
1Ch	15	16	ดาวิดได้ทรงบัญชาแก่บรรดาหัวหน้าของคนเลวีให้แต่งตั้งพี่น้องของเขาให้เป็นนักร้องเล่นเครื่องดนตรี มีพิณใหญ่ พิณเชอคุ และฉาบ เพื่อทำ
เสียงดังด้วยความชื่นบาน			
1Ch	15	17	คนเลวีจึงแต่งตั้งเฮมานบุตรชายโยเอล และพี่น้องของเขาคือ อาสาฟบุตรชายเบเรคิยาห์ และจากลูกหลานเมราวีพี่น้องของเขาชื่อ เออานบุตร
ชายคูซาฮาห์			
1Ch	15	18	และพร้อมกับเขาได้แต่งตั้งพี่น้องของเขาในอันดับสองคือ เตคาริยาห์ เบน ยาอาซึเอล เซมิราโมท เยฮึเอล อุณี เอลีอับ เบโนยาห์ มาอาเสอาห์
มัทธิริยาห์ เอลีฟีล และมิกเนยาห์ และโอบเบโดโคม กับเยฮึเอล เป็นคนเฝ้าประตู			
1Ch	15	19	นักร้องคือ เฮมาน อาสาฟ เออาน เป็นคนตีฉาบทองสัมฤทธิ์
1Ch	15	20	เตคาริยาห์ อาซึเอล เซมิราโมท เยฮึเอล อุณี เอลีอับ มาอาเสยาห์ และเบโนยาห์ เล่นพิณใหญ่ตามสำเนียงอาลาโมท
1Ch	15	21	แต่มัทธิริยาห์ เอลีฟีล มิกเนยาห์ โอบเบโดโคม เยฮึเอล และอาซาซียาห์ เป็นผู้นำด้วยพิณเชอคุตามสำเนียงเซมิณีท
1Ch	15	22	เคนานิยาห์หัวหน้าของคนเลวีในเรื่องเพลงเป็นผู้อำนวยการเพลง เพราะเขาเข้าใจดี
1Ch	15	23	เบเรคิยาห์และเอลคานาห์ เป็นนายประตูเฝ้าหีบ
1Ch	15	24	เซบานิยาห์ เยโฮซาฟัท เนอันเอล อามาลีย เตคาริยาห์ เบโนยาห์ และเอลีเยเซอร์ปโรหิตได้เป่าแตรหน้าหีบของพระเจ้า โอบเบโดโคม และเย
ฮิยาห์เป็นนายประตูเฝ้าหีบด้วย			
1Ch	15	25	ดาวิด และบรรดาผู้ใหญ่ของอิสราเอล และผู้บัญชากองพัน จึงได้ไปนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นจากเรือนของโอบเบโดโคมด้วย
ความปรามปรำดี			
1Ch	15	26	อูยามาเพราะพระเจ้าทรงช่วยคนเลวีหามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็ได้ถวายเครื่องบูชาเป็นวัวผู้เจ็ดตัวและแกะผู้เจ็ดตัว

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	15	27	ดาวิดทรงฉลองพระองค์ผ้าป่านเนื้อละเอียด ทั้งคนเลวีทั้งปวงผู้มาหีบ และนักร้อง และคนเฝ้าประตูผู้เป่าขลุ่ยและเครื่องดนตรี
ทรนเอาไฟดเผาบ้าน			
1Ch	15	28	ดังนั้นแหละคนอิสราเอลทั้งปวง ได้นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากศิโยนด้วยเสียงโห่ร้อง เสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก เสียงแตร และฉาบ
และทำเพลงเสียงดังด้วยพิณใหญ่และพิณเขาคู้			
1Ch	15	29	และต่อมาเมื่อหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มาถึงนครดาวิดแล้ว มีคาลราษธิดาของซาอูลแลดูตามช่องพระแกลเห็นกษัตริย์ดาวิดทรงเต้นรำและทรงรำเริงอยู่ พระนางก็มีใจดูหมิ่นพระองค์
1Ch	16	1	และเขาทั้งหลายได้นำหีบของพระเจ้าเข้ามา วางไว้ภายในแท่นซึ่งดาวิดได้ทรงตั้งไว้ให้ และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่อง
สันติบูชาต่อพระพิศตรพระเจ้า			
1Ch	16	2	และเมื่อดาวิดทรงถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาเสร็จแล้ว พระองค์ทรงอวยพระพรแก่ประชาชนในพระนามพระเยโฮวาห์
1Ch	16	3	และทรงแจกขนมปังคนละก้อน เนื้อคนละส่วน และขนมมอญแห่งคนละอัน แก่บรรดาประชาชนอิสราเอลทั้งชายและหญิง
1Ch	16	4	และพระองค์ทรงตั้งคนเลวีบางคนให้เป็นผู้ปรนนิบัติหน้าหีบของพระเยโฮวาห์ ให้ระลึกถึง ภายไมทนาและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของอิสราเอล			
1Ch	16	5	อาสาฬเป็นหัวหน้า และรองท่านคือเศคาริยาห์ เยอิล เอซราเอล มิหิทธิยาห์ เอลีอับ เบนโยนาห์ โอบเบเดโอม และเยอิล ผู้ซึ่งจะเล่น
พิณใหญ่และพิณเขาคู้ อาสาฬเป็นคนตีฉาบ			
1Ch	16	6	และเบนโยนาห์กับยาฮาซึเอลบโรทิดจะเป่าแตรเรื่อยไปหน้าหีบพันธสัญญาของพระเจ้า
1Ch	16	7	แล้วในวันนั้นดาวิดทรงกำหนดเป็นครั้งแรก ให้มีการร้องเพลงไมทนาถวายแด่พระเยโฮวาห์โดยอาสาฬและพี่น้องของท่าน
1Ch	16	8	"จงไมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ จงร้องทูลออกพระนามพระองค์ จงให้บรรดาพระราชกิจของพระองค์แจ่มแก่ชนชาติทั้งหลาย
1Ch	16	9	จงร้องเพลงถวายพระองค์ ร้องเพลงสดุดีถวายพระองค์ จงเล่าถึงการมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระองค์
1Ch	16	10	จงอวดพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้จิตใจของบรรดาผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์เปรมปรีดี
1Ch	16	11	จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ และพระกำลังของพระองค์ แสงพระพิศตรของพระองค์ เรื่อยไป
1Ch	16	12	จงระลึกถึงการอัครยซึ่งพระองค์ทรงกระทำ การมหัศจรรย์และคำพิพากษาแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์
1Ch	16	13	โอ เชื้อสายของอิสราเอล ผู้รับใช้ของพระองค์ ลูกหลานของยาโคบ ผู้เลือกสรรของพระองค์
1Ch	16	14	พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา คำพิพากษาของพระองค์อยู่ทั่วไปในแผ่นดินโลก
1Ch	16	15	จงจดจำพันธสัญญาของพระองค์อยู่เป็นนิตย์ คือพระวจนะที่พระองค์ทรงบัญชาไว้ตลอดชั่วหนึ่งพันชั่วอายุ
1Ch	16	16	คือพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม คำปฏิญาณซึ่งทรงกระทำไว้กับอิสอัค
1Ch	16	17	ซึ่งพระองค์ทรงยืนยันอีกกับยาโคบให้เป็นพระราชบัญญัติ และแก่อิสราเอลให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์
1Ch	16	18	'เราจะให้แผ่นดินคานาอันแก่เจ้า เป็นส่วนมรดกของเจ้าทั้งหลาย'
1Ch	16	19	เมื่อเจ้าทั้งหลายยังมีคนจำนวนน้อย จำนวนน้อยจริง ยังเป็นเตคนอาศัยอยู่ในนั้น
1Ch	16	20	พเนจรไปจากประชาชาติหนึ่งถึงประชาชาติหนึ่ง จักรราชอาณาจักรนี้ถึงอีกชนชาติหนึ่ง
1Ch	16	21	พระองค์มิได้ทรงยอมให้ผู้ใดบีบบังคับเขา พระองค์ทรงชนาบทกษัตริย์หลายองค์ด้วยเห็นแก่เขา
1Ch	16	22	ว่า 'อย่าแตะต้องบรรดาผู้ที่เราเจิมไว้ อย่าทำอันตรายแก่ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเรา'
1Ch	16	23	แผ่นดินโลกทั้งสิ้น จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ จงประกาศความรอดของพระองค์ทุกๆวัน
1Ch	16	24	จงเล่าถึงสง่าราศีของพระองค์ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ถึงการมหัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย
1Ch	16	25	เพราะพระเยโฮวาห์นั้นทรงยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเป็นที่เกรงกลัวเหนือพระทั้งปวง
1Ch	16	26	เพราะพระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์
1Ch	16	27	เกียรติและความโอ้อวดระการมือยุดพระพิศตรพระองค์ กำลังและความขี้นบานอยู่ในสถานที่ประทับของพระองค์
1Ch	16	28	ตระกูลของชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงถวายแด่พระเยโฮวาห์ จงถวายสง่าราศีและกำลังแด่พระเยโฮวาห์
1Ch	16	29	จงถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์ จงนำเครื่องบูชาและมาเข้าเฝ้าพระองค์ จงนมัสการพระเยโฮวาห์ด้วย
เครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์			
1Ch	16	30	ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงตัวล้นต่อเบื้องพระพิศตรพระองค์ เออ พิภพถูกสถาปนาแล้ว จะไม่หวั่นไหวเลย
1Ch	16	31	จงให้ฟ้าสวรรค์ยืนดีและแผ่นดินโลกเปรมปรีดี ให้เขาพูดในหมู่บรรดาประชาชาติว่า 'พระเยโฮวาห์ทรงกรอบครอง'
1Ch	16	32	ให้ทะเลถัน กับสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น ให้ทุ่งนาโรงโลด กับสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในนั้น
1Ch	16	33	แล้วต้นไม้ทั้งสิ้นของป่า ไม่จะร้องเพลง เฉพาะพระพิศตรพระเยโฮวาห์ ด้วยพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก
1Ch	16	34	โอ จงไมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
1Ch	16	35	และท่านจงกล่าวว่า 'ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอจงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด และขอทรงรวบรวมข้า
พระองค์ทั้งหลาย และทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งปวงให้พ้นจากประชาชาติทั้งหลาย เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะไมทนาขอบพระคุณพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์ และสิงโลดในการสรรเสริญ			
พระองค์'			
1Ch	16	36	จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล" แล้วประชาชนทั้งปวงได้กล่าวว่า "เอเมน" และ
ได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์			
1Ch	16	37	ดาวิดจึงทรงให้อาสาฬและพี่น้องของท่านอยู่ที่นั่นต่อหน้าหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ ให้ปรนนิบัติอยู่หน้าหีบนั้นเรื่อยไปตามงานประจำ
วันที่ต้องทำ			
1Ch	16	38	ทั้งโอบเบเดโอมและพี่น้องหกสิบแปดคนของท่านด้วย ฝ่ายโอบเบเดโอมบุตรชายเยดูธุนกับโซสาห์ให้เป็นคนเฝ้าประตู
1Ch	16	39	และพระองค์ทรงให้คาโดกบโรทิด กับพี่น้องของท่านผู้เป็นบโรทิด อยู่หน้าพลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในปุชนิยสถานสูงเมื่องกับโบอน
1Ch	16	40	เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นเครื่องเผาบูชาในในเวลาเช้าเวลาเย็นเสมอ ตามซึ่งได้บันทึกไว้ทั้งสิ้นในพระราชบัญญัติของ
พระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาอิสราเอล			
1Ch	16	41	เฮมานและเยดูธุนอยู่กับเขาทั้งหลายและบรรดาคนอื่นที่ถูกเลือก และบงข้อไว้ให้ถวายไมทนาแด่พระเยโฮวาห์ เพราะความเมตตาของ
พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์			
1Ch	16	42	และพร้อมไปกับเขาเฮมานและเยดูธุนมีแตรและฉาบเพื่อบรรเลง และเครื่องดนตรีประกอบเพลงถวายพระเจ้า ลูกหลานของเยดูธุนได้รับแต่งตั้ง
ให้ประจำประตู			
1Ch	16	43	และประชาชนทั้งปวงต่างก็จากไปยังบ้านของตน และดาวิดเสด็จกลับเพื่ออวยพรแด่ราชวงศ์ของพระองค์
1Ch	17	1	อยูมาเมื่อดาวิดประทับในพระราชวังของพระองค์ ดาวิดตรัสกับนาธันผู้พยากรณ์ว่า "ดูเถิด เรายูในบ้านทำด้วยไม้สนสิตาร์ แต่หีบพันธ
สัญญาแห่งพระเยโฮวาห์อยู่ภายใต้ม่าน"			
1Ch	17	2	และนาธันทูลดาวิดว่า "ขอพระองค์ทรงกระทำทั้งสิ้นตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์"
1Ch	17	3	แต่อยูมาในคืนวันนั้นเอง พระวจนะของพระเจ้ามาถึงนาธันว่า
1Ch	17	4	"จงไปบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าอย่าสร้างนิเวศให้เรายุ
1Ch	17	5	เพราะเราไม่เคยอยู่ในนิเวศนับแต่เริ่มที่เราพิชิตอิสราเอลขึ้นมาจนกระทั่งวันนี้ แต่เราได้ไปจากเต็นท์นี้ถึงเต็นท์โน้น และจากพลับพลาแห่งนี้ถึง
แห่งโน้น			
1Ch	17	6	ในที่ต่างๆที่เราเคลื่อนไปมากับอิสราเอลทั้งหมด เราได้เคยพูดสักคำกับผู้มีวินิจฉัยของอิสราเอลคนใด ผู้ที่เราได้บัญชาให้เขาเลี้ยงดูประชาชน
ของเราหรือว่า "ทำไมเจ้ามิได้สร้างนิเวศด้วยไม้สนสิตาร์ให้แก่เรา"			
1Ch	17	7	เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงกล่าวแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า 'พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เราได้เอาเจ้ามาจากทุ่งหญ้า จากการตามฝูงแพะ
แกะ เพื่อให้เจ้าเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา			
1Ch	17	8	และเราได้อยู่กับเจ้าไม่ว่าเจ้าไปที่ไหน และได้ขจัดบรรดาศัตรูของเจ้าให้พ้นหน้าเจ้า และเราได้กระทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตอย่างกับชื่อ

The Holy Bible in Thai (KJV)

เสียงของผู้ยิ่งใหญ่ในโลก			
1Ch	17	9	และเราจะกำหนดที่หนึ่งในอิสราเอลประชาชนของเรา และเราจะปลูกฝังเขาไว้ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้อยู่ในที่ของเขาเอง และไม่ต้องถูกวางใจอีก และคนชั่วจะไม่มาตีปล้นเขาตั้งแต่ก่อนมา
1Ch	17	10	ตั้งแต่นั้นเมื่อเราตั้งผู้นิรันดร์เหนืออิสราเอลประชาชนของเรา และเราจะปราบปรามศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า ยิ่งกว่านั้นอีก เรากล่าวแก่เจ้าว่า พระเยโฮวาห์จะทรงให้เจ้ามีราชวงศ์
1Ch	17	11	และอยู่มาเมื่อวันทั้งหลายของเจ้าครบแล้ว เจ้าจะไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เราจะให้เชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้าเกิดขึ้น ผู้ซึ่งจะเป็นบุตรชายคนหนึ่งของตัวเจ้าเอง และเราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา
1Ch	17	12	เขาจะเป็นผู้สร้างนิเวศให้เรา และเราจะสถาปนาบัลลังก์ของเขาไว้เป็นนิตย์
1Ch	17	13	เราจะเป้นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา เราจะไม่นำความเมตตาของเรา ไปจากเขาเสีย อย่างที่เราเอาไปจากคนที่อยู่ก่อนเจ้านั้น
1Ch	17	14	แต่เราจะให้เขาดำรงอยู่ในนิเวศของเรา และในอาณาจักรของเราเป็นนิตย์ เราจะสถาปนาบัลลังก์ของเขาไว้เป็นนิตย์' "
1Ch	17	15	นาอันก็กราบทูลดาวิดตามถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นและตามนิมิตนี้ทั้งหมด
1Ch	17	16	แล้วกษัตริย์ดาวิดก็เสด็จเข้าไปประทับนั่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และกราบทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ข้าพระองค์เป็นผู้ใดเล่า และราชวงศ์ของข้าพระองค์จะเป็นอะไรเวลาที่พระองค์ทรงนำข้าพระองค์มาไกลจนถึงแค่นี้
1Ch	17	17	ข้าแต่พระเจ้า สิ่งนี้เป็นของเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระองค์ เพราะพระองค์ยังตรัสถึงราชวงศ์ของผู้รับใช้ของพระองค์ในอนาคตอันไกลที่จะมาถึงนั้น และทรงมองข้าพระองค์ตามชนชั้นของมนุษย์ที่มีฐานะอันสูงส่ง ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
1Ch	17	18	และดาวิดจะกล่าวทูลอะไรแก่พระองค์ได้อีกในเรื่องเกียรติอันทรงประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรู้จักผู้รับใช้ของพระองค์
1Ch	17	19	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อทรงเห็นแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ และตามน้ำพระทัยของพระองค์เอง พระองค์ทรงกระทำการใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้นเพื่อจะกระทำสิ่งใหญ่นี้เป็นที่รู้จักทั่วไป
1Ch	17	20	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ หามิผู้ใดเหมือนพระองค์ไม่ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือพระองค์ ตามที่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้ยินกับหูของข้าพระองค์ ประชาชาติอื่นใดบนแผ่นดินโลกเหมือนอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระเจ้าเสด็จไปไกลให้เป็นประชาชนของพระองค์ เพื่อทรงกระทำให้พระองค์มีพระนามใหญ่ยิ่งโดยสิ่งที่ใหญ่โตน่าสะทึงกลัว ในการที่ทรงขับไล่ประชาชาติทั้งหลายให้พ้นหน้าประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงไถ่มาจากอียิปต์
1Ch	17	22	และพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลประชาชนของพระองค์เป็นประชาชนของพระองค์เป็นนิตย์ และข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเราทั้งหลาย
1Ch	17	23	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ขอให้พระวาทะซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระองค์ และเกี่ยวกับราชวงศ์องค์ดำรงอยู่นิตย์ และขอพระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสแล้วนั้นเถิด
1Ch	17	24	และขอพระนามของพระองค์สถาปนาไว้และเกรียงไกรอยู่เป็นนิตย์' "
1Ch	17	25	เพราะข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า พระองค์จะทรงสร้างวงศ์ให้ เพราะฉะนั้นผู้รับใช้ของพระองค์จึงได้ประสมความกล้าหาญที่จะอธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์
1Ch	17	26	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และพระองค์ได้ทรงสัญญาสิ่งที่ดีนี้ให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์
1Ch	17	27	เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์ที่จะทรงอวยพระพรแก่วงศ์ของผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อวงศ์นั้นจะดำรงอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เป็นนิตย์ เพราะข้าแต่พระเยโฮวาห์ สิ่งใดที่พระองค์ทรงอวยพระพร สิ่งนั้นก็ได้รับพระพรเป็นนิตย์"
1Ch	18	1	และอยู่ต่อมาดาวิดทรงโจมตีคนฟีลิสเตียและทรงปราบปรามเขาเสีย ทรงยึดเมืองกัทและชนบทของเมืองนั้นจากมือคนฟีลิสเตีย
1Ch	18	2	และพระองค์ทรงโจมตีโมอับ และคนโมอับก็เป็นผู้รับใช้ของดาวิดและนำบรรณาการมาถวาย
1Ch	18	3	ดาวิดทรงโจมตีฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์ของเมืองโศบาห์ด้วยตรง ไปยังเมืองฮามัท ขณะเมื่อพระองค์เสด็จไปตั้งอำนาจการปกครองของพระองค์ที่แม่น้ำเฟรติล
1Ch	18	4	และดาวิดทรงยึดรถรบจากท่านมาหนึ่งพันคัน พลม้าเจ็ดพัน และทหารราบสองหมื่น และดาวิดทรงตัดเอ็นโค่นขาม้ารถรบเสียสิ้น แต่ทรงเหลือไว้ให้พอแกลรถรบหนึ่งร้อยคัน
1Ch	18	5	และเมื่อคนซีเรียแห่งเมืองดามัสกัสมาช่วยฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งเมืองโศบาห์ ดาวิดทรงประหารคนซีเรียเสียสองหมื่นสองพันคน
1Ch	18	6	แล้วดาวิดทรงตั้งทหารประจำป้อมในซีเรียแห่งเมืองดามัสกัส และคนซีเรียเป็นผู้รับใช้ของดาวิด และนำบรรณาการมาถวาย ดาวิดเสด็จไป ณ ที่ใด พระเยโฮวาห์ทรงประทานชัยชนะแก่พระองค์ที่นั่น
1Ch	18	7	ดาวิดทรงยึดโล่ทองคำที่ผู้รับใช้ของฮาดัดเอเซอร์ถือ และทรงนำมาที่ยูซาเล็ม
1Ch	18	8	ดาวิดทรงยึดทองสัมฤทธิ์เป็นอันมากจากเมืองทิบหาทและจากเมืองคูน หัวเมืองของฮาดัดเอเซอร์ ซึ่งเขาโลมอแห่งใช้สร้างชั้นเสาครอง
1Ch	18	9	เมื่อโทกษัตริย์แห่งเมืองฮามัทได้ยินว่าดาวิดทรงโจมตีกองทัพทั้งสิ้นของฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งเมืองโศบาห์แล้ว
1Ch	18	10	พระองค์ทรงใช้ฮาโดรัมโอรสของพระองค์ไปเฝ้ากษัตริย์ดาวิดเพื่อรับเสด็จ และถวายพระพรที่พระองค์ทรงรบกับฮาดัดเอเซอร์และทรงชนะ
1Ch	18	11	และพระองค์ได้ส่งของทองคำที่ทำด้วยทองคำ ด้วยเงิน และด้วยทองสัมฤทธิ์มาถวาย และกษัตริย์ดาวิดทูลถวายสิ่งเหล่านี้แด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับเงินและทองคำซึ่งพระองค์ทรงนำมาจากประชาชาติที่ปวง จากเอโดม โมอับ
1Ch	18	12	และอาบีชัยบุตรชายนางเศรยาห์ได้ประหารคนเอโดมหนึ่งหมื่นแปดพันคนเสียในหุบเขาเกลือ
1Ch	18	13	และท่านตั้งทหารประจำป้อมในเอโดม และคนเอโดมทั้งสิ้นได้เป็นคนรับใช้ของดาวิด และพระเยโฮวาห์ทรงประทานชัยชนะแก่ดาวิด ไม่ว่า
1Ch	18	14	ดาวิดจึงทรงครอบครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น และพระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมแก่ประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้น
1Ch	18	15	และโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์เป็นแม่ทัพราชการกองทัพ และเยโฮซาฟัทบุตรชายอาหิอุดเป็นเจ้ากรมเสนาสารกรม
1Ch	18	16	และศาโดกบุตรชายอาหิหมและอาหิเมเลคบุตรชายอาบียาธาร์เป็นปุโรหิต และชาวาชาเป็นราชเลขา
1Ch	18	17	และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาคาอยู่เหนือคนแคเรีและคนเปเลธ และบรรดาโอรสของดาวิดก็เป็นเจ้าหน้าที่ขึ้นหัวหน้าในราชการของกษัตริย์
1Ch	19	1	และอยู่ต่อมาภายหลังนั้นหาชกษัตริย์ของคณอัมโมนสิ้นพระชนม์ และโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทน
1Ch	19	2	และดาวิดตรัสว่า " เราจะแสดงความเมตตาต่อฮานุนโอรสของนาหาช เพราะว่าบิดาของท่านได้แสดงความเมตตาต่อเรา" ดาวิดจึงทรงส่งผู้สื่อสารไปล้าโลมท่านเกี่ยวกับบิดาของท่าน และข้าราชการของดาวิดก็มายังฮานุนในแผ่นดินของคณอัมโมน เพื่อจะล้าโลมท่าน
1Ch	19	3	แต่บรรดาเจ้านายของคณอัมโมนทูลฮานุนว่า " พระองค์ดำริว่าดาวิดส่งผู้ล้าโลมมาหาพระองค์เพราะนับถือพระราชบิดาของพระองค์เช่นนั้นหรือ ข้าราชการของท่านมาหาพระองค์เพื่อค้นหาและคว่ำและสอดแนมแผ่นดินมิใช่หรือ"
1Ch	19	4	ฮานุนจึงจับข้าราชการของดาวิดและโกนเขาเสีย และตัดเครื่องแต่งกายของเขาออกเสียที่ตรงกลางตรงตะโพก แล้วปล่อยตัวไป
1Ch	19	5	เมื่อมีบางคนไปทูลดาวิดถึงเรื่องคนเหล่านั้น พระองค์ก็ทรงใช้ให้ไปรับเขา เพราะคนเหล่านั้นอายมาก และกษัตริย์ตรัสว่า " จึงพักอยู่ที่เมืองเยรีโคจนกว่าเราจะท่านทั้งหลายจะขึ้น แล้วจึงค่อยกลับมา"
1Ch	19	6	เมื่อคณอัมโมนเห็นว่าเขาทั้งหลายเป็นที่เกลียดชังแก่ดาวิด ฮานุนและคณอัมโมนจึงส่งเงินหนึ่งพันตะคันต์ไปจ้างรถรบและพลม้าจากเมโสโปเตเมีย จากซีเรียมาอาคาห์ และจากโศบาห์
1Ch	19	7	เขาได้จ้างรถรบสามหมื่นสองพันคันและกษัตริย์แห่งเมืองมาอาคาห์ก็กองทัพของท่าน ผู้ซึ่งมาตั้งค่ายอยู่ที่หน้าเมืองเมเดบา และคณอัมโมนก็รวบรวมกันมาจากหัวเมืองของเขาทั้งหลาย และมาทำสงคราม
1Ch	19	8	เมื่อดาวิดทรงได้ยินเรื่องนั้นจึงใช้โยอาบ และกองทัพที่เหลือแล้วทหารทั้งสิ้นไป
1Ch	19	9	คณอัมโมนออกมาจัดทัพตรงหน้าประตูเมือง และบรรดากษัตริย์ที่ยกมาอยู่ที่ชนบทกลางแจ้งต่างหาก
1Ch	19	10	เมื่อโยอาบเห็นว่าการศึกษาชนาบอวยข้างหน้าและข้างหลัง ท่านจึงตัดเอาจากบรรดาคนอิสราเอลที่สรรไว้แล้วและจัดทัพเข้าไปต่อสู้คนซีเรีย

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	19	11	ส่วนคนของท่านที่เหลืออยู่ ท่านก็มอบไว้ในกำมือของข้าพเจ้า บัญชาของอาบิซัยน้องชายของท่าน คนเหล่านั้นก็จัดเข้าสู้กับคนอัมโมน
1Ch	19	12	และท่านพูดว่า " ถ้ากำลังคนซีเรียแข็งเหลือกำลังของเราแล้ว เจ้าจงช่วยเรา แต่ถ้ามกำลังคนอัมโมนแข็งเกินกำลังของเรา เราจะช่วยเจ้า
1Ch	19	13	จงมีความกล้าหาญเถิด และให้เราประพடுத்தด้วยอย่างกล้าหาญเพื่อชนชาติของเรา และเพื่อหัวเมืองของพระเจ้าของเรา และขอพระเยโฮวาห์
ทรงกระทำสิ่งซึ่งขอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด "			
1Ch	19	14	ดังนั้นโยอาบและประชาชนคู่อภัยกับท่าน ได้เข้ามาใกล้ข้างหน้าคนซีเรียเพื่อสู้รบกัน และเขาทั้งหลายก็แตกหนีไปต่อหน้าท่าน
1Ch	19	15	และเมื่อคนอัมโมนเห็นว่าคนซีเรียหนีไปแล้ว เขาก็หนีไปให้พ้นหน้าอาบิซัยน้องชายของโยอาบด้วย และเข้าไปในเมือง แล้วโยอาบก็กลับมา
ยังเยรูซาเล็ม			
1Ch	19	16	แต่เมื่อคนซีเรียเห็นว่าเขาพ่ายแพ้แก่อิสราเอล เขาจึงส่งผู้สื่อสารไปนาคันซีเรียซึ่งอยู่ปากแม่น้ำข้างโน้นออกมา มีโซเฟผู้บังคับบัญชากองทัพ
ของฮาดัดเอเซอร์เป็นหัวหน้าของเขาทั้งหลาย			
1Ch	19	17	และเมื่อมีคนกราบทูลดาวิด พระองค์ก็ทรงรวมอิสราเอลทั้งสิ้นเข้าด้วยกัน และข้ามแม่น้ำจอร์แดนมาหาเขา และจัดทัพต่อสู้กับเขา และเมื่อดา
วิดทรงจัดทัพเข้าต่อสู้กับคนซีเรีย เขาทั้งหลายต่อสู้กับพระองค์			
1Ch	19	18	และคนซีเรียก็หนีไปต่อหน้าอิสราเอล และดาวิดทรงประหารคนซีเรียคือคนของกรมเจ็ดพันคนและทหารราบสี่หมื่นคน และฆ่าโซเฟผู้
บัญชาการกองทัพของเขาทั้งหลายด้วย			
1Ch	19	19	และเมื่อผู้รับใช้ของฮาดัดเอเซอร์เห็นว่าเขาพ่ายแพ้แก่อิสราเอล เขาก็ยอมทำสันติภาพกับดาวิด และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ คนซีเรียจึงไม่
ช่วยคนอัมโมนอีกต่อไป			
1Ch	20	1	และเมื่อมาพอสิ้นปีแล้วเมื่อบรรดาษัตริย์ยกกองทัพออกไปรบ โยอาบก็นำกำลังกองทัพไปกวาดล้างแผ่นดินของคนอัมโมน และมาล้อมเมือง
รับมาห์ไว้ แต่ดาวิดประทับที่เยรูซาเล็ม และโยอาบก็โจมตีเมืองรับมาห์ และคว่ำเมืองนั้นเสีย			
1Ch	20	2	และดาวิดทรงถอดมงกุฎจากพระเศียรของกษัตริย์ของเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงทราบว่าจะมีทองคำหนักหนึ่งตันดัด และมีเพชร
พลอยต่างๆ ซึ่งต่อมากอยู่บนพระเศียรของดาวิด และพระองค์ทรงรับของจากเมืองนั้น ได้เข้าของเป็นอันมาก			
1Ch	20	3	พระองค์ทรงนำประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นออกมา ตั้งเขาให้ทำงานหนักอยู่กับเลื่อยและเหล็กขุดและขวาน และดาวิดทรงกระทำเช่นนั้นแก่หัว
เมืองทั้งสิ้นของคนอัมโมน แล้วดาวิดกับประชาชนทั้งปวงก็กลับสู่เยรูซาเล็ม			
1Ch	20	4	และอยู่มาภายหลังเกิดสงครามขึ้นกับคนฟีลิสเตียที่เมืองเกเซอร์ แล้วลิบบัยคนนุซาห์ได้สังหารลิบบัยผู้เป็นลูกหลานของกันยัษเสีย และคน
ฟีลิสเตียก็ถูกปราบปราม			
1Ch	20	5	และมีสงครามกับคนฟีลิสเตียอีก และเอลฮานันบุตรชายอาอีร์ได้ฆ่าลามิบบุตรชายของโกลิอัทชาวกัทเทีย ผู้มีหอกที่มีตำโตเท่าไม้กระพินท่อน้ำ
1Ch	20	6	และมีสงครามที่เมืองกัทเทีย มีชายคนหนึ่งรูปร่างใหญ่โต ผู้ที่มีข้างหนึ่งมีนิ้วหกนิ้ว และนิ้วเท้าข้างละหกนิ้ว จำนวนยี่สิบสี่นิ้ว และเขาเป็นบุตร
ชายของกันยัษเสียด้วย			
1Ch	20	7	และเมื่อเขาทำหายอิสราเอล โยนาธานบุตรชายซิมเอีพระเชษฐาของดาวิดก็ประหารเขาเสีย
1Ch	20	8	คนเหล่านี้บังเกิดแก่กันยัษเสียในเมืองกัท และเขาล้มตายด้วยพระหัตถ์ของดาวิด และด้วยมือผู้รับใช้ของพระองค์
1Ch	21	1	ซาตานได้ยื่นหินต่อสู่อิสราเอล และดลพระทัยให้ดาวิดนับจำนวนอิสราเอล
1Ch	21	2	ดาวิดจึงตรัสกับโยอาบและผู้บังคับบัญชากองทัพว่า " จงไปนับอิสราเอลตั้งแต่เมืองเบเออร์เซบาถึงเมืองดาน แล้วนำรายงานมาให้เราเพื่อจะ
ได้ทราบจำนวนรวมของเราทั้งหลาย "			
1Ch	21	3	แต่โยอาบพูดว่า " ขอพระเยโฮวาห์ทรงเพิ่มประชาชนของพระองค์อีกร้อยเท่าของที่มีอยู่แล้ว ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ แต่
ประชาชนนี้ทั้งสิ้นเป็นผู้รับใช้ของเจ้านายของข้าพระองค์มิใช่หรือ โฉนเจ้านายของข้าพระองค์จึงรับสั่งเช่นนี้ โฉนพระองค์จึงทรงนำการลงมือมาสู่อิสราเอล "			
1Ch	21	4	แต่โยอาบขัดรับสั่งของกษัตริย์มิได้ โยอาบจึงจากไป และไปตลอดคนอิสราเอลทั้งสิ้น และกลับมายังเยรูซาเล็ม
1Ch	21	5	และโยอาบถวายจำนวนประชาชนที่นับได้แก่ดาวิด ในอิสราเอลทั้งสิ้นมีหนึ่งล้านหนึ่งแสนคนที่ชั่งคืบ และในยูดาห์มีสี่แสนเจ็ดหมื่นคนที่ชั่ง
คืบ			
1Ch	21	6	แต่ท่านมิได้นับเลวีและเบนยามินท่ามกลางจำนวนนั้นด้วย เพราะว่าพระดำรัสของกษัตริย์เป็นที่น่ารังเกียจแก่โยอาบ
1Ch	21	7	แต่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยในเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงลงโทษอิสราเอล
1Ch	21	8	และดาวิดทรงพระเจ้าว่า " ข้าพระองค์ได้ทำบาปใหญ่ยิ่งในทางที่ข้าพระองค์ได้กระทำสิ่งนี้ ข้าแต่พระองค์ บัดนี้ขอทรงให้อภัยความชั่วช้าของ
ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้กระทำการอย่างโง่เขลา "			
1Ch	21	9	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับกาดผู้ทำนายของดาวิดว่า
1Ch	21	10	" จงไปบอกดาวิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้าว เราเสนอเจ้าสามประการ จงเลือกเอาประการหนึ่ง เพื่อเราจะได้กระทำให้แก่เจ้า "
1Ch	21	11	กาดจึงเข้าเฝ้าดาวิดและกราบทูลพระองค์ว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้าว จงเลือกเอาตามที่เจ้าพอใจ
1Ch	21	12	คือ กั้นคารอาหารสามปี หรือการล้างผลาญโดยศัตรูของเจ้าสามเดือนขณะที่ดาบของศัตรูจะขับเจ้าทัน หรือดาบของพระเยโฮวาห์สามวันคือ
โรคระบาดบนแผ่นดิน และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ทำลายหัวไปในดินแดนทั้งสิ้นของอิสราเอล บัดนี้ขอทรงพิจารณาดูว่าจะให้ข้าพระองค์กราบทูลพระองค์ผู้ทรงใช้ข้าพระองค์มาว่า			
ประการใด "			
1Ch	21	13	แล้วดาวิดตรัสกับกาดว่า " เรามิมีความกระวนกระวายมาก ขอให้เรตกเข้าไปอยู่ในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ เพราะพระกรุณาของ
พระองค์ใหญ่ยิ่งนัก แต่ขออย่าให้เรตกเข้าไปในมือของมนุษย์เลย "			
1Ch	21	14	ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้โรคระบาดเกิดขึ้นในอิสราเอล และคนอิสราเอลได้ล้มตายเจ็ดหมื่นคน
1Ch	21	15	และพระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ไปยังเยรูซาเล็มเพื่อจะทำลายเสีย แต่เมื่อท่านจะลงมือทำลาย พระเยโฮวาห์ทรงทอดพระเนตร และพระองค์ทรง
กลับพระทัยในแต่ร้ายนั้น และพระองค์ตรัสกับทูตสวรรค์ผู้ทำลายนั้นว่า " พอเถิด ยับยั้งมือของเจ้าไว้ " ส่วนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็กำลังยืนอยู่ที่ลานนวดข้าวของโอรันนคนเยบส			
1Ch	21	16	และดาวิดเห็นพระพิศมัยทรงเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ยืนระหว่างแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ และในมือถือดาบที่ชักออกเหนือ
เยรูซาเล็ม แล้วดาวิดและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล ผู้ได้สวมผ้ากระสอบแล้ว ก็ขมหน้าลง			
1Ch	21	17	และดาวิดทูลพระเจ้าว่า " ข้าพระองค์มิใช่หรือที่บัญชาให้นับประชาชน ข้าพระองค์เป็นผู้ได้กระทำบาป และได้กระทำความชั่วร้ายยิ่งนัก แต่
บรรดาแกะเหล่านี้เข้าได้กระทำอะไร ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือข้าพระองค์ และราชวงศ์ของข้าพระองค์ แต่ขออย่าให้โรคร้ายนั้นอยู่			
เหนือประชาชนของพระองค์ "			
1Ch	21	18	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาให้กาดทูลดาวิดว่า ให้ดาวิดขึ้นไปสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่ลานนวดข้าวของโอรันน
คนเยบส			
1Ch	21	19	ดาวิดจึงเสด็จขึ้นไปตามคำของกาด ซึ่งท่านได้กราบทูลในพระนามของพระเยโฮวาห์
1Ch	21	20	ฝ่ายโอรันนกำลังนวดข้าวสาโลย ท่านหันมาเห็นทูตสวรรค์ บุตรชายสี่คนของท่านที่อยู่กับท่านก็ซ่อนตัวเสีย
1Ch	21	21	เมื่อดาวิดเสด็จมายังโอรันน โอรันนมองเห็นดาวิด และออกไปจากลานนวดข้าวถวายบังคมดาวิดด้วยขบหน้าลงถึงดิน
1Ch	21	22	และดาวิดตรัสกับโอรันนว่า " จงให้ที่ลานนวดข้าวแก่เราเถิด เพื่อเราจะสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์บนนั้น จงให้แก่เราตามราคา
เต็ม เพื่อว่าโรคระบาดนั้นจะได้รับการขจัดจากประชาชน "			
1Ch	21	23	แล้วโอรันนกราบทูลดาวิดว่า " ขอทรงรับไปเถิดพะยะคะ และขอขัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์กระทำสิ่งซึ่งพระองค์ทรงเห็นชอบเถิด นี่พะยะ
คะ ข้าพระองค์ขอถวายวัวสำหรับเครื่องเผาบูชา และถวายเลือนนวดข้าวให้เป็นพื้น แล้วข้าวสาโลยเป็นธัญญาบูชา ข้าพระองค์ขอถวายหมด "			
1Ch	21	24	แต่กษัตริย์ดาวิดตรัสกับโอรันนว่า " หามิได้ แต่เราจะซื้อเอาตามราคาเต็ม เราจะไม่เอาของของเจ้าถวายพระเยโฮวาห์ หรือถวายสิ่งซึ่งเรามีได้
เสียค่าเป็นเครื่องเผาบูชา "			
1Ch	21	25	ดาวิดจึงทรงชำระให้โอรันนเป็นทองคำน้ำหนักหกร้อยเชลเพื่อที่นั้น
1Ch	21	26	ดาวิดก็ทรงสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่นั้น และทรงถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชา และกราบทูลออกพระนามพระเยโฮ
วาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงตอบพระองค์ด้วยไฟจากสวรรค์บนแท่นเครื่องเผาบูชา			
1Ch	21	27	แล้วพระเยโฮวาห์ก็ทรงบัญชาทูตสวรรค์ และท่านก็เอาดาบใส่ฝักเสีย
1Ch	21	28	ครั้งนั้น เมื่อดาวิดทรงเห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงตอบพระองค์ที่ลานนวดข้าวของโอรันนคนเยบส พระองค์ก็ทรงถวายสัตวบูชาที่นั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	21	29	เพราะพลับพลาของพระเยโฮวาห์ซึ่งโมเสสได้สร้างขึ้นในถิ่นทุรกันดาร และแทนเครื่องเผาบูชา ในเวลานั้นอยู่ในบุษนิยสถานสูงที่กิเบโอน
1Ch	21	30	แต่ดาวิดจะไม่ไปทูลถามพระเจ้าที่นั่นไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงกลัวดาบของทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์
1Ch	22	1	แล้วดาวิดตรัสว่า "นี่แหละพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้า นี่แหละแทนเครื่องเผาบูชาสำหรับอิสราเอล"
1Ch	22	2	ดาวิดทรงบัญชาให้รวบรวมคนต่างด้าวที่อยู่ในแผ่นดินอิสราเอล และพระองค์ทรงจัดคนสกลัดหินให้เตรียมหินสกลัดเพื่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า
1Ch	22	3	ดาวิดยังทรงจัดสะสมเหล็กเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นตาปูของบานประตูรั้วและเป็นเหล็กหนัก ทั้งทองสัมฤทธิ์เป็นจำนวนมากเหลือที่จะชั่งได้
1Ch	22	4	และไม่สนสัติารนับไม่ถ้วน เพราะว่าชาวไซดอน และชาวโหระ ให้นำไม้สนสัติารจำนวนมากมามากมายถวายดาวิด
1Ch	22	5	เพราะดาวิดตรัสว่า "ข้าโลมอนบุตรชายของเรายังเด็กอยู่และไม่เคยงาน และพระนิเวศซึ่งจะสร้างถวายพระเยโฮวาห์นั้นต้องทรูหราชอาณาจักร มีชื่อเสียงและสง่าราศีในบรรดาประเทศทั้งหลาย เพราะฉะนั้นเราจึงจะจัดเตรียมไว้" ดาวิดจึงทรงจัดวัตถุเป็นจำนวนมากก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์
1Ch	22	6	แล้วพระองค์ทรงเรียกซาโลมอนราชโอรสของพระองค์ และกำชับท่านให้สร้างพระนิเวศถวายพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
1Ch	22	7	ดาวิดรับสั่งซาโลมอนว่า "ลูกเอ๋ย เรามิใช่ประสงค์ที่จะสร้างพระนิเวศถวายพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
1Ch	22	8	แต่พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเราว่า `เจ้าได้ทำให้โลหิตตกมาก และได้ทำสงครามใหญ่โต เจ้าอย่าสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเราเลย เพราะเจ้าได้ทำให้โลหิตตกเป็นอันมากต่อสายตาของเรานบนแผ่นดินโลก
1Ch	22	9	ดูเถิด บุตรชายคนหนึ่งจะบังเกิดมาแก่เจ้า เขาจะเป็นคนแห่งความสงบ เราจะให้ความสงบแก่เขาให้พ้นจากศัตรูทั้งสิ้นของเขารอบข้าง เพราะเขาจะมีชื่อว่าซาโลมอน และเราจะให้สันติภาพและความสงบแก่อิสราเอลในสมัยของเขา
1Ch	22	10	เขาจะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเรา เขาจะเป็นบุตรของเรา และเราจะเป็บิดาของเขา และเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ของเขาเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์'
1Ch	22	11	นี่แหละ ลูกของข้าเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตย์อยู่กับเจ้า และขอให้เจ้ามีความสำเร็จ และสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
1Ch	22	12	ขอเพียงพระเยโฮวาห์ประสาทให้เจ้ามีความเฉลียวฉลาดและความเข้าใจ และทรงตั้งเจ้าให้ปกครองอิสราเอลและทรงโปรดให้เจ้ารักษาพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
1Ch	22	13	แล้วเจ้าจะสำเร็จ ถ้าเจ้าจะระมัดระวังที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชากับโมเสสเกี่ยวกับอิสราเอล จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวและอย่าทอดยเลย
1Ch	22	14	และดูเถิด เราได้จัดเตรียมไว้เพื่อพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ด้วยความอยากเหนืออย่างอื่น เป็นทองคำหนักหนึ่งแสนตะลันต์ เงินหนักหนึ่งล้านตะลันต์ ทองสัมฤทธิ์และเหล็กเหลือที่จะชั่ง
1Ch	22	15	เพราะมีมากมายเหลือเกิน เราได้จัดเตรียมตัวไม่และหินด้วย เจ้าจะเพิ่มเติมเข้าอีกก็ได้
1Ch	22	16	ยิ่งกว่านั้นเจ้ามีคนทำงานมากมาย คือช่างสกลัดหิน ช่างก่อ ช่างไม้ และช่างฝีมือทุกชนิด
1Ch	22	17	ส่วนทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ และเหล็กนั้นก็มามากเหลือที่จะนับได้ ลูกขึ้นทำไปเถิด ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตย์อยู่กับเจ้า"
1Ch	22	18	ดาวิดทรงบัญชาประมุขที่ปวงของอิสราเอลให้ช่วยซาโลมอนโอรสของพระองค์ด้วยว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตย์อยู่กับเจ้ามิใช่หรือ และพระองค์มิได้ประทานการหยุดพักสงบแก่เจ้าทุกด้านหรือ เพราะพระองค์ทรงมอบชาวแผ่นดินนี้ไว้ในมือของเรา และแผ่นดินนี้ก็ราบคาบต่อพระพิภตรพระเยโฮวาห์และต่อหน้าประชาชนของพระองค์
1Ch	22	19	บัดนี้จึงตั้งจิตตั้งใจของเจ้าที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงลุกขึ้นสร้างสถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้า เพื่อว่าทึบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ก็ดี และเครื่องใช้อันบริสุทธิ์ของพระเจ้าก็ดี จะได้นำเอามาไว้ในพระนิเวศที่จะสร้างขึ้นเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์"
1Ch	23	1	เมื่อดาวิดทรงทราบและพร้อมแล้ว พระองค์ทรงตั้งซาโลมอนโอรสของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล
1Ch	23	2	ดาวิดทรงให้ประมุขเจ้านายทั้งสิ้นของอิสราเอล และบรรดาปโรหิตและคนเลวี
1Ch	23	3	คนเหล่านั้นอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปให้นับไว้ และรวมได้สามหมื่นแปดพันคน
1Ch	23	4	ดาวิดตรัสว่า "จากพวกนี้ สองหมื่นสี่พันคนจะต้อดูแลการงานในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และหกพันคนเป็นเจ้าหน้าที่และผู้วินิจฉัย
1Ch	23	5	สี่พันคนเป็นนายประตู และอีกสี่พันคนจะถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องดนตรีซึ่งเราได้สร้างไว้ให้ใช้สรรเสริญ"
1Ch	23	6	และดาวิดทรงจัดแบ่งเป็นกองๆตามบุตรชายของเลวี คือ เกอร์ซิม โคฮาท และเมรารี
1Ch	23	7	จากคนเกอร์ซิมคือลาดานและซิมเอี
1Ch	23	8	บุตรชายของลาดานคือ เยซีเอลผู้เป็นหัวหน้า และเศราม และโยเอล สามคน
1Ch	23	9	บุตรชายของซิมเอีคือ เซโลมีท ฮาซีเอล และฮาราน สามคน คนเหล่านี้เป็นประมุขของบรรพบุรุษลาดาน
1Ch	23	10	และบุตรชายของซิมเอีคือ ยาหาท ตินา เยอูช และเบรียห์ ทั้งสี่คนนี้เป็นบุตรชายของซิมเอี
1Ch	23	11	และยาหาทเป็นหัวหน้า และศิซาห์เป็นที่สอง แต่เยอูชและเบรียห์ไม่มีบุตรชายมาก เพราะฉะนั้นในการนับจึงรวมเข้าเป็นเรือนบรรพบุรุษเดียวกัน
1Ch	23	12	บุตรชายของโคฮาทคือ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอัสซีเอล สี่คน
1Ch	23	13	บุตรชายของอัมรามคือ อาโรนและโมเสส เขาตั้งอาโรนไว้ต่างหากให้เป็นผู้ทำพิธีชำระสิ่งของที่บริสุทธิ์ที่สุด ทั้งเขาและบุตรชายของเขาสืบไปเป็นนิตย์ เพื่อเผ่าเครื่องหอมถวายต่อพระพิภตรพระเยโฮวาห์และปรานีนิติพระองค์ และอายุพระพรในพระนามของพระองค์เป็นนิตย์
1Ch	23	14	ฝ่ายโมเสสคนของพระเจ้านั้น บุตรชายของท่านมีชื่อเสียงท่ามกลางคนตระกูลเลวี
1Ch	23	15	บุตรชายของโมเสสคือ เกอร์ซิม กับ เอลีเยเซอร์
1Ch	23	16	บุตรชายของเกอร์ซิมคือ เซบเอลผู้เป็นหัวหน้า
1Ch	23	17	บุตรชายของเอลีเยเซอร์คือ เรห์บยาห์ผู้เป็นหัวหน้า เอลีเยเซอร์ไม่มีบุตรชายอีก แต่บุตรชายของเรห์บยาห์มีมากมาย
1Ch	23	18	บุตรชายของอิสฮาร์คือ เซโลมีทผู้เป็นหัวหน้า
1Ch	23	19	บุตรชายของเฮโบรนคือ เยรียาห์ผู้เป็นหัวหน้า อามาริยาห์ที่สอง ยาฮาซีเอลที่สาม และเยคาเมอัมที่สี่
1Ch	23	20	บุตรชายของอัสซีเอลคือ มีคาห์ผู้เป็นหัวหน้า และอิสซิทาห์ที่สอง
1Ch	23	21	บุตรชายของเมรารีคือ มาห์ลีและมุซึ บุตรชายของมาห์ลาคือ เอลอาซาร์และคีซ
1Ch	23	22	เอลอาซาร์สิ้นชีวิต ไม่มีบุตรชาย มีแต่บุตรสาว บุตรชายของคีซผู้เป็นญาติของเขาแต่งงานกับเขา
1Ch	23	23	บุตรชายของมุซึคือ มาห์ลี เอเดอ์ และเยรีโมท สามคน
1Ch	23	24	คนเหล่านี้เป็นคนที่ตามเรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นประมุขของบรรพบุรุษของเขา ตามที่เขาได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามจำนวนชื่อรายบุคคล
1Ch	23	25	อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ผู้ซึ่งจะทำงานปรานีนิติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
1Ch	23	26	เพราะดาวิดตรัสว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ประสาทการหยุดพักสงบแก่ประชาชนของพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มเป็นนิตย์
1Ch	23	27	และคนเลวีจึงไม่ต้องหามหามพลับพลาหรือเครื่องใช้ใดๆเพื่องานปรานีนิติอีกเลย"
1Ch	23	28	เพราะตามพระดำรัสสุดท้ายของดาวิด คนเลวีตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไปทุกนับ
1Ch	23	29	แต่หน้าที่ของเขาจะต้องคอยช่วยบุตรชายของอาโรนในงานปรานีนิติพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ มีงานดูแลลานและห้องและงานชำระของทุกอย่างที่บริสุทธิ์ และงานใดๆซึ่งเป็นงานปรานีนิติของพระนิเวศแห่งพระเจ้า
1Ch	23	30	และช่วยเกี่ยวกับเรื่องนมปึงหน้าพระพิภตรด้วย เรื่องยอดแบ่งสำหรับธัญญาบูชา ขนไม้ไร่เชื้อแผ่นของปังบูชา ของบูชาคอกน้ำมัน และเครื่องตวง เครื่องวัดทุกขนาด
1Ch	23	31	ทั้งในเวลาเมื่อถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันสะบาโต ในวันขึ้นหนึ่งค่ำ ในวันเทศกาลกำหนด ตามจำนวนที่กำหนดให้ถวายบูชาต่อพระพิภตรพระเยโฮวาห์ทุกวันเรื่อยไป
1Ch	23	32	ดังนั้นแหละเขาจะดูแลพลับพลาแห่งชุมนุมและดูแลที่บริสุทธิ์ และจะรับใช้บุตรชายของอาโรนพี่น้องของเขา เพื่องานปรานีนิติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	24	1	กองเวรของลูกหลานอาโรนมีตั้งขึ้น บุตรชายของอาโรนคือ นาตัม อามิฮู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์
1Ch	24	2	แต่เนาตัมและอามิฮูสิ้นชีวิตก่อนบิดาของตนและไม่มีบุตร เอเลอาซาร์และอิธามาร์จึงทำหน้าที่ตำแหน่งปุโรหิต
1Ch	24	3	ด้วยความช่วยเหลือของคาโตบุตรชายเอเลอาซาร์ และอาหิเมเลบุตรชายอิธามาร์ ดาวิดได้ทรงจัดเป็นเวรตามหน้าที่ในการปรนนิบัติของ
เขาทั้งหลาย			
1Ch	24	4	มีหัวหน้าในหมู่บุตรชายของเอเลอาซาร์มากกว่าในหมู่บุตรชายของอิธามาร์ เขาจึงจัดแบ่งดังนี้ พวกบุตรชายของเอเลอาซาร์มีสิบหกคนเป็น
หัวหน้าตามเรือนบรรพบุรุษของเขา และในหมู่พวกบุตรชายของอิธามาร์ตามเรือนบรรพบุรุษของเขามีแปดคน			
1Ch	24	5	เขาทั้งหลายจัดแบ่งด้วยสลาก เหมือนกันหมด เพราะมีเจ้าหน้าที่ของสถานบริสุทธิ์ และเจ้าหน้าที่แห่งพระนิเวศของพระเจ้า เป็นบุตรชายของ
เอเลอาซาร์กับบุตรชายของอิธามาร์ทั้งสองฝ่าย			
1Ch	24	6	และเซ โมอาห์บุตรชายนาธันเอลอัครภคินี ผู้เป็นพวกเลวี ได้บันทึกไว้ต่อพระพักตร์กษัตริย์ ต่อหน้าเจ้านาย และคาโตปุโรหิต และอาหิเมเล
บุตรชายอามิฮู และต่อหน้าปุระมขของบรรพบุรุษของปุโรหิตและของคนเลวี เขาจับสลากครอบครวหนึ่งจากเอเลอาซาร์ และจับสลากครอบครวหนึ่งจากอิธามาร์			
1Ch	24	7	สลากแรกตกกับเยโฮยาริบ ที่สองตกแก่เยดาเยห์
1Ch	24	8	ที่สามแก่ฮาริม ที่สี่แก่เสโอริม
1Ch	24	9	ที่ห้าแก่มัลคิยาห์ ที่หกแก่มียามิน
1Ch	24	10	ที่เจ็ดแก่ฮักโซส ที่แปดแก่อามิยาห์
1Ch	24	11	ที่เก้าแก่เยซออา ที่สิบแก่เชคานิยาห์
1Ch	24	12	ที่สิบเอ็ดแก่เอลิยาซิบ ที่สิบสองแก่ยาคิม
1Ch	24	13	ที่สิบสามแก่หุปฮาห์ ที่สิบสี่แก่เยเซบอบ
1Ch	24	14	ที่สิบห้าแก่บิลกาห์ ที่สิบหกแก่อิมเมอร์
1Ch	24	15	ที่สิบเจ็ดแก่เฮซึร์ ที่สิบแปดแก่อัฟเชส
1Ch	24	16	ที่สิบเก้าแก่เปราหิยาห์ ที่ยี่สิบแก่เยเซเคล
1Ch	24	17	ที่ยี่สิบเอ็ดแก่ยาคิน ที่ยี่สิบสองแก่กามูล
1Ch	24	18	ที่ยี่สิบสามแก่เดโลยาห์ ที่ยี่สิบสี่แก่มาอาซิยาห์
1Ch	24	19	คนเหล่านี้มีหน้าที่กำหนดของเขาในการปรนนิบัติที่จะเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ตามระเบียบที่อาโรนบิดาของเขาได้ตั้งไว้สำหรับ
เขาทั้งหลาย ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ทรงบัญชาเขาไว้			
1Ch	24	20	ฝ่ายลูกหลานของเลวีที่เหลืออยู่คือ จากบุตรชายของอัมรามมี ชูบาเอล จากบุตรชายของชูบาเอลมี เยเดยาห์
1Ch	24	21	ฝ่ายเรห์บยาห์ คือจากบุตรชายของเรห์บยาห์มี อิสซืออาห์ ผู้เป็นหัวหน้า
1Ch	24	22	จากคนอิสซาร์มี เซโลโมท จากบุตรชายของเซโลโมทมี ยาหาท
1Ch	24	23	และบุตรชายของเฮโบรนคือ เยริยาห์ผู้เป็นหัวหน้า อามาริยาห์ที่สอง ยาซาซึเอลที่สาม เยคาเมอัมที่สี่
1Ch	24	24	บุตรชายของอุสซึเอลคือ มีคาห์ บุตรชายของมีคาห์คือ ซามิร์
1Ch	24	25	น้องชายของมีคาห์คือ อิสซืออาห์ บุตรชายของอิสซืออาห์คือ เตคาริยาห์
1Ch	24	26	บุตรชายของเมาริคือ มาห์ลีและมุซึ บุตรชายของมาอาซิยาห์คือ เบโน
1Ch	24	27	ฝ่ายลูกหลานของเมาริคือ ของยาอาซิยาห์มี เบโน โยฮัม คักเกอร์ และอิบรี
1Ch	24	28	ของมาห์ลีคือ เอเลอาซาร์ผู้ไม่มีบุตรชาย
1Ch	24	29	ของคึซ บุตรชายของคึซคือ เยรามเอล
1Ch	24	30	บุตรชายของมุซึคือ มาห์ลี เอเดอร์ และเยริโมท คนเหล่านี้เป็นลูกหลานของคนเลวี ตามเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย
1Ch	24	31	คนเหล่านี้คือ แต่ละหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษ และน้องชายของเขาทั้งหมดได้จับสลากด้วยอย่างเดียวกับพี่น้องของเขา คือ บุตรชายของอา
โรน ต่อพระพักตร์ของกษัตริย์ดาวิด คาโตก อาหิเมเลค และต่อปุระมขของบรรพบุรุษของปุโรหิตและของคนเลวี			
1Ch	25	1	ดาวิดและบรรดาหัวหน้าของปุระนนิบัติ ได้จัดแยกบางคนไว้สำหรับการเล่นพิณและของเขมาน และของเยดู
ธุน ผู้ซึ่งจะพยากรณ์ด้วยพิณเขาๆ ด้วยพิณใหญ่และด้วยฉาบ รายชื่อของผู้ทำงานตามหน้าที่ของเขา คือ			
1Ch	25	2	จากลูกหลานของอาสาฟคือ คักเกอร์ โยเซฟ เบนานิยาห์ และอาซาเรลาห์ ลูกหลานของอาสาฟ ภายใต้การนำของอาสาฟ ผู้พยากรณ์ภายใต้
พระราชดำรัสสั่งของกษัตริย์			
1Ch	25	3	จากเยดูธุน คือลูกหลานของเยดูธุนมี เกดาลิยาห์ เกรี เยชยาห์ ฮาซามิยาห์ และมัทธิยาห์ หกคนภายใต้การนำของเยดูธุนบิดาของเขา ผู้
พยากรณ์ด้วยพิณเขาๆในการเล่นและสรรเสริญต่อพระเยโฮวาห์			
1Ch	25	4	จากเขมาน คือลูกหลานของเขมานมี บุคคิยาห์ มัทธานิยาห์ อูซซึเอล เซบอบ และเยริโมท ฮานานิยาห์ ฮานานี เอลิยาธาห์ กิดคาลที และโรมัม
ที่เอเซอร์ โยชเบคาซาร์ มัลโลธึ โฮธึร์ และมาหะซึโอท			
1Ch	25	5	คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเขมานผู้ทำนายนของกษัตริย์ตามพระวจนะของพระเจ้าเพื่อจะเป่าแตร และพระเจ้าทรงประทานบุตรชายสิบสี่คน
และบุตรสาวสามคนแก่เขมาน			
1Ch	25	6	เขาทั้งหลายทุกคนอยู่ภายใต้การนำของบิดาของเขาเพื่อประกอบเพลงในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ด้วยฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาๆ เพื่อ
การปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้า อาสาฟ เยดูธุน และเขมาน อยู่ภายใต้พระราชดำรัสสั่งของกษัตริย์			
1Ch	25	7	จำนวนคนของเขมานทั้งพี่น้องของเขา ผู้รับการฝึกในการร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ทุกคนผู้มีความชำนาญ มีสองร้อยแปดสิบแปดคน
1Ch	25	8	เขาทั้งหลายจับสลากหน้าที่ของเขา ทั้งผู้น้อย ผู้ใหญ่ คุรและคิชยักก็เหมือนกัน
1Ch	25	9	สลากแรกตกเป็นพวกของอาสาฟได้แก่โยเซฟ ที่สองได้แก่เกดาลิยาห์ พร้อมกับพี่น้องและบุตรชายของเขา สิบสองคน
1Ch	25	10	ที่สามตกแก่คักเกอร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	11	ที่สี่ได้แก่เอสิร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	12	ที่ห้าได้แก่เบนานิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	13	ที่หกได้แก่บุคคิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	14	ที่เจ็ดได้แก่เยชยาเรล พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	15	ที่แปดได้แก่เยชยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	16	ที่เก้าได้แก่มัทธิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	17	ที่สิบได้แก่คิชเยอ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	18	ที่สิบเอ็ดได้แก่อาซาเรล พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	19	ที่สิบสองได้แก่ฮาซามิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	20	ที่สิบสามได้แก่ชบาเอล พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	21	ที่สิบสี่ได้แก่มัทธิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	22	ที่สิบห้าได้แก่เยริโมท พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	23	ที่สิบหกได้แก่ฮานานิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	24	ที่สิบเจ็ดได้แก่โยชเบคาซาร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	25	ที่สิบแปดได้แก่ฮานานี พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	26	ที่สิบเก้าได้แก่มัลโลธึ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	27	ที่ยี่สิบได้แก่เอลิยาธาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	28	ที่ยี่สิบเอ็ดได้แก่โฮธึร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน
1Ch	25	29	ที่ยี่สิบสองได้แก่กิดคาลที พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ch	25	30	ที่ยีลิสสามได้แก่มาหะซึโอท พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา ลิบสองคน
1Ch	25	31	ที่ยีลิสสี่ได้แก่โรรมที่เอเซอร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา ลิบสองคน
1Ch	26	1	ฝ่ายกองเวรเผ่าประต จากคนโคราห์มี เมฆเลมียาห์บุตรชายโคเร เป็นลูกหลานของอาสาฟ
1Ch	26	2	และเมฆเลมียาห์มีบุตรชายคือ เศคาริยาห์ บุตรหับี เยดียาเอล ที่สอง เศบาดียาห์ ที่สาม ยาห์เนเอล ที่สี่
1Ch	26	3	เอลาม ที่ห้า เยโฮธานัน ที่หก เอลีโอนัย ที่เจ็ด
1Ch	26	4	และโอเบเดโอมมีบุตรชายคือ เซโฮอาห์ บุตรหับี เยโฮซาบาด ที่สอง โยอาห์ ที่สาม สาการ์ ที่สี่ เนธันเอล ที่ห้า
1Ch	26	5	อัมมีเอล ที่หก อิสสาการ์ ที่เจ็ด เปอลล้วย ที่แปด เพราะว่าพระเจ้าทรงอำนาจพระพรแก่เขา
1Ch	26	6	และแกษ โมอาห์บุตรชายของเขาด้วย มีบุตรชายหลายคนเกิดแก่เขา เป็นผู้ปกครองในครีหรือบิดาของเขา เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนมี
อำนาจใหญ่โตและกล้าหาญ			
1Ch	26	7	บุตรชายของเซโฮอาห์คือ โอทนี เรฟาเอล โอเบต และเอลซาบาด ผู้ซึ่งพี่น้องของเขาเป็นคนมีกำลังคือ เอลิฮู และเสมาคิยาห์
1Ch	26	8	คนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นบุตรชายของโอเบเดโอมกับบุตรชายและพี่น้องของเขา เป็นคนสามารถมีกำลังเหมาะแก่การปรนนิบัติ เป็นของโอเบต
เอโดมหกสิบสองคน			
1Ch	26	9	และเมฆเลมียาห์มีบุตรชายและพี่น้องเป็นคนมีกำลังสิบแปดคน
1Ch	26	10	และโฮสาห์ผู้เป็นลูกหลานของเมราริมบุตรชายคือ ซิมรี ผู้เป็นหัวหน้า (เพราะถึงเขาจะไม่เป็นบุตรหับี บิดาของเขาทำให้เขาเป็นหัวหน้า)
1Ch	26	11	ฮิลคิยาห์ ที่สอง เทบาลิยาห์ ที่สาม เศคาริยาห์ ที่สี่ บุตรชายและพี่น้องของโฮสาห์ทั้งสิ้น มีสิบสามคน
1Ch	26	12	กองเวรเผ่าประตเหล่านี้ตามคนผู้เป็นหัวหน้าของเขา มีหน้าที่เช่นเดียวกับพี่น้องของเขา ในการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
1Ch	26	13	และเขาจับสลากกันตามเรือนบรรพบุรุษของเขา ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่เหมือนกัน สำหรับใครจะอยู่ประตไหน
1Ch	26	14	สลากสำหรับด้านตะวันออกตกแก่เซเลมียาห์ เขาจับสลากให้บุตรชายของเขาคือเศคาริยาห์ด้วย เขาเป็นที่ปรึกษาที่เฉลียวฉลาด และสลากของ
เขาออกมาสำหรับด้านเหนือ			
1Ch	26	15	ของโอเบเดโอมออกมาสำหรับด้านใต้ คลังพัสดุนั้นเขาจัดให้บุตรชายของเขาดูแล
1Ch	26	16	ส่วนของขบปีมและโฮสาห์ ออกมาสำหรับด้านตะวันตก ที่ประตซัลเลท ตามถนนที่ขึ้นไป กำหนดตามยาม
1Ch	26	17	ด้านตะวันออกมีคนแลวิหกคน ด้านเหนือมีสี่คนทุกวัน ด้านใต้มีสี่คนทุกวัน และสองคูที่คลังพัสดุ
1Ch	26	18	สำหรับระเบียบทางตะวันตกนั้น มีสี่คนที่ถนนและสองคนที่ระเบียบ
1Ch	26	19	คนเหล่านี้เป็นเวรเผ่าประตจากลูกหลานของโคราห์ และลูกหลานของเมราริ
1Ch	26	20	จากคนแลวิทนั้น อาหิยาห์ดูแลคลังพระนิเวศของพระเจ้า และคลังสิ่งของถวาย
1Ch	26	21	ลูกหลานของลาดานคือ ลูกหลานของคนเกอร์โซน ที่เป็นบุตรชายของลาดาน บรรดาหัวหน้าของลาดาน คนเกอร์โซนคือ เยฮีเอลี
1Ch	26	22	บุตรชายของเยฮีเอลีคือ เศรามและโยเอลน้องชายของเขา เป็นผู้ดูแลคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
1Ch	26	23	จากคนอัมราม คนอิสฮาร์ คนเฮโบรน และคนออสซีเอล
1Ch	26	24	และเชมูเอล บุตรชายของเกอร์โซม ผู้เป็นบุตรชายของโมเสส เป็นนายคลังใหญ่
1Ch	26	25	พี่น้องของเขาคือ จากเอลิเยเซอร์มี เรห์บยาห์เป็นบุตรชาย บุตรชายของเรห์บยาห์คือ เยซายาห์ บุตรชายของเยซายาห์คือ โยรัม บุตรชายของ
โยรัมคือ คีรี บุตรชายของคีรีคือ เซโลมิท			
1Ch	26	26	เซโลมิทคนนี้และพี่น้องของเขาเป็นผู้ดูแลคลังของถวายทั้งสิ้น ซึ่งกษัตริย์ดาวิด และบรรดาหัวหน้า และนายพันนายร้อย และผู้บัญชาการกอง
ทัพได้มอบถวายไว้			
1Ch	26	27	จากของที่รับได้ซึ่งเขาได้ในสงคราม เขาทั้งหลายมอบถวายเพื่อแก่การซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
1Ch	26	28	และซึ่งขามูเอลผู้ทำนาย และชาวอับราฮัมคิซ และอับเนอร์บุตรชายเนอร์ และโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์ได้ถวายไว้ ของถวายทั้งสิ้นอยู่ใน
ความดูแลของเซโลมิทและพี่น้องของเขา			
1Ch	26	29	จากคนอิสฮาร์ เคนานิยาห์และบุตรชายของเขาได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ภายนอกสำหรับอิสราเอล ให้เป็นเจ้าหน้าที่และเป็นผู้วินิจฉัย
1Ch	26	30	จากคนเฮโบรน ฮาซาบิยาห์และพี่น้องของเขาเป็นคนมีความกล้าหาญ หนึ่งในพันเจ็ดร้อยคน ได้เป็นผู้ดูแลอิสราเอลทางฟากตะวันตกของแม่น้ำ
จอร์แดนข้างโน้น ในเรื่องกิจการทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ และราชการของกษัตริย์			
1Ch	26	31	จากคนเฮโบรนมี เยริยาห์เป็นหัวหน้าของคนเฮโบรน ตามพงศ์พันธุ์ ตามบรรพบุรุษ ในปีที่สลิบของรัชกาลดาวิด เขาได้สำรวจและพบคนที่มี
อำนาจใหญ่โตและกล้าหาญที่ยาเซอร์ในเมืองกิเลอาด			
1Ch	26	32	กษัตริย์ดาวิดได้ทรงแต่งตั้งให้ท่านและพี่น้องของท่าน คือคนกล้าหาญสองพันเจ็ดร้อยคนผู้เป็นหัวหน้า ให้เป็นผู้ดูแลคนรูปคน กาด และ
คนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งในกิจธุระทุกอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า และกิจธุระเกี่ยวกับกษัตริย์			
1Ch	27	1	ต่อไปนี้เป็นรายชื่อประชาชนอิสราเอลตามจำนวน คือ บรรดาหัวหน้า บรรดานายพันนายร้อย และบรรดาเจ้าหน้าที่ผู้รับใช้กษัตริย์ใน
ราชการทุกอย่างที่เกี่ยวกับกองเวรที่เข้ามาและออกไป เดือนแล้ว เดือนเล่าตลอดปี กองเวรหนึ่งๆมีจำนวนสองหมื่นสี่พันคน			
1Ch	27	2	คือ ยาโฮเบอัมบุตรชายคัตติเอล เป็นผู้ดูแลกองเวรที่หนึ่งในเดือนต้น ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	3	เขาเป็นลูกหลานของเปเรศ และเป็นหัวหน้าผู้บัญชาการกองทัพทั้งสิ้นในเดือนต้น
1Ch	27	4	โดดัยคนอาโหวอาห์ เป็นผู้ดูแลกองเวรของเดือนที่สอง มิกลอทเป็นผู้บังคับบัญชาการกองเวรของเขา ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	5	ผู้บังคับบัญชาการกองทัพคนที่สามสำหรับเดือนที่สามคือ เบโนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา เป็นปุโรหิตใหญ่ ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พัน
คน			
1Ch	27	6	เบโนยาห์นี่คือ ผู้ที่เป็นเทแก่ลวหารในสามสิบคน และเป็นผู้บัญชาการของสามสิบคนนั้น อัมมีซาบาดบุตรชายของเขาเป็นผู้ดูแลกองเวรของ
เขา			
1Ch	27	7	อาสาเฮลน้องชายของโยอาบเป็นผู้บัญชาการคนที่สี่สำหรับเดือนที่สี่ และเศบาดียาห์บุตรชายของเขาดูแลต่อจากเขา ในกองเวรของขามีสอง
หมื่นสี่พันคน			
1Ch	27	8	ผู้บัญชาการคนที่ห้าสำหรับเดือนที่ห้าคือ ซิมหุทคนอิสราห์ ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	9	ผู้บัญชาการคนที่หกสำหรับเดือนที่หกคือ อิราบบุตรชายอิกเชซชาวเทโคอา ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	10	ผู้บัญชาการคนที่เจ็ดสำหรับเดือนที่เจ็ดคือ เฮเลสคนเปโลน เป็นคนเอฟราอิม ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	11	ผู้บัญชาการคนที่แปดสำหรับเดือนที่แปดคือ สิบเบอัยคนหุซาแห่งคนเศ-ราห์ ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	12	ผู้บัญชาการคนที่เก้าสำหรับเดือนที่เก้าคือ อามิเยเซอร์ชาวอานาโรทคนเบนยามิน ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	13	ผู้บัญชาการคนที่สิบสำหรับเดือนที่สิบคือ มาหะริชชาวเนโทฟาห์จากคนเศ-ราห์ ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	14	ผู้บัญชาการคนที่สิบเอ็ดสำหรับเดือนที่สิบเอ็ดคือ เบโนยาห์ชาวปารโอนจากคนเอฟราอิม ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	15	ผู้บัญชาการคนที่สิบสองสำหรับเดือนที่สิบสองคือ เฮลดัยชาวเนโทฟาห์จากคนโอทนีเอล ในกองเวรของขามีสองหมื่นสี่พันคน
1Ch	27	16	เหนือตระกูลต่างๆของอิสราเอลคือ สำหรับคนรูปคนมี เอลิเยเซอร์บุตรชายคีรีเป็นประมุข สำหรับคนลิเมโอนมี เซฟาติยาห์บุตรชายมาอาคา
ห์			
1Ch	27	17	สำหรับคนเลวีมี ฮาซาบิยาห์บุตรชายเคมูเอล สำหรับคนอาโรนมี คาโดค
1Ch	27	18	สำหรับคนยูดาห์มี เอลิฮู พี่ชายคนหนึ่งของดาวิด สำหรับคนอิสสาการ์มี อัมมีบุตรชายมีคาเอล
1Ch	27	19	สำหรับคนเศบูลุนมี อิมมีโยอาห์บุตรชายโฮบาดีห์ สำหรับคนนัฟทาลีมี เยรีโมทบุตรชายอัลริเอล
1Ch	27	20	สำหรับคนเอฟราอิมมี โฮเซยาบุตรชายฮาซาบิยาห์ สำหรับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลมี โยเอลบุตรชายเปดายาห์
1Ch	27	21	สำหรับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในกิเลอาดมี อิดโดบุตรชายเศคาริยาห์ สำหรับคนเบนยามินมี ยาอาซีเอลบุตรชายอับเนอร์
1Ch	27	22	สำหรับคนดานมี อาซา รัลบุตรชายเยโรฮัม คนเหล่านี้เป็นประมุขของตระกูลต่างๆแห่งอิสราเอล
1Ch	27	23	ดาวิดมิได้ทรงนับจำนวนคนที่อายุต่ำกว่ายี่สิบปี เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้ว่าจะกระทำให้อิสราเอลมากเหมือนดาวแห่งท้องฟ้า
1Ch	27	24	โยอาบบุตรชายนางเศรยาห์ได้ตั้งต้นนับ แต่ไม่สำเร็จ เพราะว่าพระพิโรธก็มาเหนืออิสราเอลในเรื่องนี้ และจำนวนนั้นก็มิได้ลงไว้ในหนังสือ

The Holy Bible in Thai (KJV)

พงศาวดารของกษัตริย์ดาวิด			
1Ch	27	25	อัสมาเวทบุตรชายอาดีเอลเป็นเจ้ากรมพระคลังนครหลวง และเยโฮนาอินบุตรชายของอัสซียาห์ เป็นเจ้ากรมคลังนอกนคร ในหัวเมือง ใน
ชนบทและในเมือง			
1Ch	27	26	เอลริบิตรชายเคลบ เป็นผู้ดูแลบรรดาผู้ที่ทำไร่นาหลวง
1Ch	27	27	ชิมือซารามาห์ดูแลสวนองุ่น และคีบตีชาวเซฟามดูแลผลิตผลของสวนองุ่นสำหรับห้องเก็บน้ำองุ่น
1Ch	27	28	บาอัลฮานันชาวเกดอร์เป็นผู้ดูแลต้นมะกอกเทศและต้นมะเดื่อที่ในหุบเขา โยอาซุดดูแลคิงน้ำมัน
1Ch	27	29	ชิตริยชาวาซาโรนดูแลฝูงวัวซึ่งหากินอยู่ในซาโรน ซาฟัทบุตรชายอัสดัลดูแลฝูงวัวในหุบเขาทั้งหลาย
1Ch	27	30	และโอบิลคนอิซยาเอลดูแลอูฐ เยดาياهوชาวเมโรโนดูแลลา
1Ch	27	31	ยาซีสชาวฮาการ์ดูแลฝูงแพะแกะ บรรดาคนเหล่านี้เป็นผู้พนักงานดูแลทรัพย์สมบัติของกษัตริย์ดาวิด
1Ch	27	32	โยนาธานลงของดาวิดเป็นที่ปรึกษา เป็นคนที่มีความใจและเป็นอธิลักษณ์ และเยฮือเอลบุตรชายฮักโมนเป็นผู้เลี้ยงดูราชโอรส
1Ch	27	33	อาหิโอฟิลเป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์ และหัชยคนอารคิเป็นพระสหายของกษัตริย์
1Ch	27	34	เยโฮยาบบุตรชายเบไนยาห์และอาบียาธาห์เป็นผู้ทำงานต่อจากอาหิโอฟิล โยอาบเป็นผู้บัญชาการกองทัพของกษัตริย์
1Ch	28	1	ณ เยรูซาเล็ม ดาวิดได้ทรงเรียกประชุมบรรดาเจ้านายทั้งสิ้นของอิสราเอล คือเจ้านายของตระกูล และผู้บัญชาการกองทัพที่รับราชการตามเวร
นายพันนายร้อย และพนักงานทั้งสิ้นผู้ดูแลทรัพย์สมบัติและฝูงสัตว์ของกษัตริย์และโอรสของพระองค์ พร้อมกับพนักงานราชสำนัก ทนกลัดทหารและวิบุรุษทั้งสิ้น			
1Ch	28	2	แล้วกษัตริย์ดาวิดทรงลุกขึ้นประทับยืน และตรัสว่า "พี่น้องของข้าพเจ้า และประชาชนของข้าพเจ้า ของทั้งข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีใจประสงค์
จะสร้างพระนิเวศอันเป็นที่พักของหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และเพื่อเป็นที่รองพระบาทของพระเจ้าของเรา และข้าพเจ้าได้จัดเตรียมการก่อสร้างไว้เสร็จแล้ว			
1Ch	28	3	แต่พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เจ้าอย่าสร้างนิเวศเพื่อนามของเราเลย เพราะเจ้าเป็นนักรบและได้ทำโลหิตให้ตก'
1Ch	28	4	ถึงกระนั้นก็ดีพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเลือกข้าพเจ้าจากเรือนบรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหมด ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลเป็น
นิตย์ เพราะพระองค์ทรงเลือกดาวิดให้เป็นผู้ประมุข และในวงกว้างของยูดาห์ เรือนบรรพบุรุษของข้าพเจ้า และในบรรดาบุตรชายของบิดาข้าพเจ้า พระองค์ทรงพอพระทัยในข้าพเจ้า และ			
ทรงให้ข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง			
1Ch	28	5	และบุตรชายทั้งสิ้นของข้าพเจ้า (เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานบุตรชายเป็นอันมากแก่ข้าพเจ้า) พระองค์ทรงเลือกซาโลมอนบุตรชาย
ของข้าพเจ้าให้นั่งบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของพระเยโฮวาห์เหนืออิสราเอล			
1Ch	28	6	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'ซาโลมอนบุตรชายของเจ้าจะสร้างนิเวศของเราและลานนิเวศของเรา เพราะเราได้เลือกเขาให้เป็นลูกของเรา
และเราจะเป็พ่อของเขา			
1Ch	28	7	เราจะสถาปนาราชอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิตย์ ถ้าเขาจะเพียรแน่วแน่อยู่ในการรักษาปฏิบัติตามบัญญัติของเราและคำตัดสินของเรา
อย่างที่เขาทำอยู่ในวันนี้'			
1Ch	28	8	เพราะฉะนั้นบัดนี้ท่ามกลางสายตาของกอนิสราเอลทั้งปวงอันเป็นชนมมุขของพระเยโฮวาห์ และต่อพระกรณของพระเจ้าของเรา จง
ประพฤติตามและแสวงพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย เพื่อเจ้าจะได้กรมสิทธิ์แผ่นดินอันดีนี้ และมอบไว้ให้เป็นมรดกของลูกหลานผู้มาภายหลังเจ้าสืบไปเป็น			
นิตย์			
1Ch	28	9	ซาโลมอนบุตรของเรายอู เจ้าจงรู้จักพระเจ้าของบิดาเจ้า และจงปรนนิบัติพระองค์ด้วยความใจจริงและด้วยความเต็มใจของเจ้า เพราะพระเยโฮ
วาท์ทรงพิจารณาจิตใจทั้งปวง และทรงเข้าใจในแผนงานแห่งความคิดทั้งปวง ถ้าเจ้าแสวงหาพระองค์ เจ้าจะพบพระองค์ แต่ถ้าเจ้าทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงเหวี่ยงเจ้าออกไปเสียเป็น			
นิตย์			
1Ch	28	10	บัดนี้จึงฟังให้ดี เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเลือกเจ้าให้สร้างพระนิเวศเพื่อเป็นสถานบริสุทธิ์ จงเข้มแข็งและทำให้สำเร็จเถิด"
1Ch	28	11	แล้วดาวิดทรงมอบให้กับซาโลมอนโอรสของพระองค์ ซึ่งแผนผังมุขของพระวิหารและแผนผังเรือนต่างๆของพระวิหารนั้น คลังและห้องชั้น
บน และห้องชั้นใน และห้องสำหรับพระที่นั่งกรมดา			
1Ch	28	12	และแผนผังทั้งสิ้นซึ่งพระองค์มีอยู่ในพระทัย ในเรื่องลานของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และบรรดาห้องระเบียงรอบ และคลังสำหรับพระ
นิเวศของพระเจ้า และคลังสำหรับบรรดาของถวาย			
1Ch	28	13	และผังสำหรับเวรบริโหิตและคนเลวี และงานปรนนิบัติทั้งสิ้นในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และสำหรับบรรดาเครื่องใช้ในงานปรนนิบัติใน
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์			
1Ch	28	14	พระองค์ทรงมอบนำหนักทองคำของเครื่องใช้ทองคำทุกอย่างสำหรับการปรนนิบัติแต่ละอย่าง นำหนักเงินของเครื่องใช้เงินทุกอย่างสำหรับ
งานปรนนิบัติแต่ละอย่าง			
1Ch	28	15	นำหนักของเชิงประทับทองคำและตะเกียงทองคำ นำหนักของเชิงประทับแต่ละคันกับตะเกียงแต่ละดวง นำหนักเงินของเชิงประทับ ทั้งเชิง
ประทับกับตะเกียงนั้น ตามที่จะใช้คันประทับแต่ละคัน			
1Ch	28	16	นำหนักทองคำสำหรับโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์แต่ละโต๊ะ เงินสำหรับโต๊ะเงิน
1Ch	28	17	และของเกี่ยวเนื้อ ขาม กับคนโทเป็นทองคำบริสุทธิ์ ขามทองคำและนำหนักทองคำของแต่ละลูก ขามเงินและนำหนักเงินของแต่ละลูก
1Ch	28	18	แทนเครื่องหอมทำด้วยทองคำเนื้อละเอียดและนำหนักของแทนนั้น ทั้งแผนผังสำหรับรถทองคำของเรอูบ ซึ่งกางปีกออกปกหีบพันธสัญญา
ของพระเยโฮวาห์			
1Ch	28	19	ดาวิดตรัสว่า " สิ่งทั้งปวงเหล่านี้พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจโดยอาศัยลายพระหัตถ์ของพระองค์เหนือข้าพเจ้า คืองานทุกอย่าง
ซึ่งจะต้องกระทำตามแผนผังนั้น"			
1Ch	28	20	แล้วดาวิดตรัสกับซาโลมอนโอรสของพระองค์ว่า " จงเข้มแข็งและกล้าหาญ และทำให้สำเร็จเถิด อย่ากลัวเลย อย่าขาด เพราะว่าพระเยโฮวา
ห์พระเจ้า คือพระเจ้าของข้าจะทรงสถิตกับเจ้า พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เจ้าล้มเหลวหรือทอดทิ้งเจ้า จนกว่างานทั้งสิ้นสำหรับงานปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะสำเร็จ			
1Ch	28	21	ดูเถิด มีเวรบริโหิตและคนเลวี จะอยู่กับเจ้าสำหรับงานปรนนิบัติทุกอย่างแห่งพระนิเวศของพระเจ้า ในการนี้ทั้งสิ้นจะมีคนอยู่กับเจ้า คือทุกคน
ที่เต็มใจ และเป็นผู้มีฝีมือในงานปรนนิบัติทุกอย่าง ทั้งประมุขและประชาชนทั้งปวงจะอยู่ในบังคับบัญชาของเจ้าทั้งสิ้น "			
1Ch	29	1	และกษัตริย์ดาวิดตรัสกับชนมมุขทั้งสิ้นว่า " ซาโลมอนบุตรชายของเรา ซึ่งเป็นผู้ดีที่พระเจ้าทรงเลือกไว้แล้ว นั้น ยังเป็นคนหนุ่มและไม่มี
ความชำนาญ การงานก็ใหญ่โต เพราะวามหาณีเวศนั้นมิใช่สำหรับคน แต่สำหรับพระเยโฮวาห์พระเจ้า			
1Ch	29	2	เพราะฉะนั้น เราจึงจัดเตรียมไว้สำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา เติมความสามารถของเรา คือทองคำสำหรับสิ่งที่ทำด้วยทองคำ และเงิน
สำหรับสิ่งที่ทำด้วยเงิน และทองคำสำหรับสิ่งที่ทำด้วยทองคำ และเหล็กสำหรับสิ่งที่ทำด้วยเหล็ก และไม้สำหรับสิ่งที่ทำด้วยไม้ มีพลอยสีน้ำข้าว และพลอยสำหรับฝัง พลวง หินลาย			
เพชรพลอยทุกชนิดและหินอ่อนมากมาย			
1Ch	29	3	ยิ่งกว่านั้นอีกนอกจากสิ่งทั้งปวงที่เราจัดหาไว้สำหรับนิเวศบริสุทธิ์แล้ว เรายังมีทองคำและเงินเป็นสมบัติของเราเอง และเพราะความรักของ
เรามีต่อพระนิเวศของพระเจ้าของเรา เรามอบให้แก่พระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา			
1Ch	29	4	ดังนั้น ทองคำสามพันตะลันต์ เป็นทองคำเมืองโอฟีร์ และเงินถลุงแล้วเจ็ดพันตะลันต์เพื่อจะบ่มนึ่งพระนิเวศ
1Ch	29	5	ทองคำสำหรับสิ่งที่ทำด้วยทองคำ และเงินสำหรับสิ่งที่ทำด้วยเงิน และเพื่องานทั้งสิ้นที่ช่างจะต้องทำด้วยมือ ใครบ้างเต็มใจที่จะถวายของพร้อม
กับถวายตัวแด่พระเยโฮวาห์ในวันนี้"			
1Ch	29	6	แล้วเจ้านายของบรรพบุรุษ บรรดาประมุขของตระกูลแห่งอิสราเอล ทั้งนายพันนายร้อย และพนักงานดูแลราชการก็ถวายด้วยความเต็มใจ
1Ch	29	7	เขาทั้งหลายถวายเพื่องานปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเจ้า เป็นทองคำห้าพันตะลันต์ และหนึ่งหมื่นดริค เงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ ทอง
สัมฤทธิ์หนึ่งหมื่นแปดพันตะลันต์ และเหล็กหนึ่งหมื่นตะลันต์			
1Ch	29	8	ผู้ใดที่มีเพชรพลอยก็ถวายไว้ที่คลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในความดูแลของเยฮือเอลคนเกอร์โซน
1Ch	29	9	แล้วประชาชนก็เปรมปรีดี เพราะเขาถวายสิ่งเหล่านี้ตามความสมัครใจของเขา เพราะเขาถวายด้วยความจริงใจและความเต็มใจแด่พระเยโฮ
วาท์ กษัตริย์ดาวิดก็ทรงเปรมปรีดีเป็นอย่างยิ่งด้วย			
1Ch	29	10	เพราะฉะนั้นดาวิดจึงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ต่อหน้าชนมมุขทั้งปวง และดาวิดทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลบรรพบุรุษ
ของข้าพระองค์ทั้งหลาย สาธุการแด่พระองค์เป็นนิตย์และเป็นนิตย์			
1Ch	29	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความยิ่งใหญ่ ฤทธานภาพ สง่าราศี ชัยชนะ และความโอ้อวดระการเป็นของพระองค์ และบรรดาสิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

และในแผ่นดินโลกเป็นของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ราชอาณาจักรเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องเป็นจอมของสิ่งสรรพ			
1Ch	29	12	ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติมาจากพระองค์ และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนือทุกสิ่ง ฤธานุภาพและมหิทธิฤทธิ์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
และอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ที่จะทรงกระทำให้ใหญ่ยิ่งและประทอนกำลังแก่คนทั้งมวล			
1Ch	29	13	บัดนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายโมทนาพระคุณพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ และสรรเสริญพระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
1Ch	29	14	แต่ข้าพระองค์เป็นผู้ใด และชนชาติของข้าพระองค์เป็นผู้ใด ที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะสามารถถวายแด่พระองค์ด้วยความเต็มใจเช่นนี้ เพราะ
ว่าสิ่งของทุกอย่างมาจากพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถวายของที่เป็นของพระองค์แด่พระองค์เท่านั้น			
1Ch	29	15	เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นคนต่างดาวต่างแดนต่อพระพักตร์พระองค์ และเป็นคนอาศัยอยู่ชั่วคราว ดังที่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ได้
เป็นอย่างนั้นมาแล้ว วันปีของข้าพระองค์บนแผ่นดินโลกเป็นเหมือนเงา และไม่มีอะไรจริง			
1Ch	29	16	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ของมากมายเหล่านี้ทั้งสิ้นซึ่งข้าพระองค์จัดหาเพื่อสร้างพระนิเวศถวายแด่พระองค์เพื่อ
พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ มาจากพระหัตถ์ของพระองค์ และเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น			
1Ch	29	17	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทราบนแล้วว่า พระองค์ทรงทดลองจิตใจ และทรงพอพระทัยในความเที่ยงธรรม ส่วนข้าพระองค์ ข้า
พระองค์ได้ถวายทุกสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นด้วยความเต็มใจในความเที่ยงธรรมแห่งจิตใจของข้าพระองค์ และบัดนี้ข้าพระองค์ชื่นใจที่ได้เห็นประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งอยู่ ณ ที่นี้ได้เต็มใจถวาย			
แด่พระองค์			
1Ch	29	18	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัคและอิสราเอลบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอพระองค์ทรงรักษาความประสงค์แห่ง
ความคิดในใจของประชาชนของพระองค์ให้เป็นเช่นนี้เสมอไป และขอทรงตั้งจิตใจของข้าทั้งหลายให้มั่นในพระองค์			
1Ch	29	19	ขอพระองค์ทรงโปรดขานโลมอนบุตรชายของข้าพระองค์ให้มีจิตใจจริงที่จะรักษาบรรดาพระบัญญัติของพระองค์ พระโอภาสของพระองค์
และกฎเกณฑ์ของพระองค์ และให้กระทำทุกอย่างเหล่านี้ และสร้างนิเวศตามซึ่งข้าพระองค์ได้เตรียมไว้แล้วนั้น "			
1Ch	29	20	แล้วดาวิดตรัสกับชุมนุมชนทั้งปวงว่า "จงถวายสารการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย" และชุมนุมชนทั้งปวงก็สรรเสริญพระเย
โฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และกัมสิระของเขาทั้งหลายลงและนมัสการพระเยโฮวาห์ และถวายบังคมแด่กัมสิระ			
1Ch	29	21	และเขาทั้งหลายได้ถวายสัตว์บูชาแด่พระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันรุ่งขึ้นต่อจากวันนั้น เป็นว่าผู้หนึ่งพันตัว
แกะผู้หนึ่งพันตัว ลูกแกะหนึ่งพันตัว พร้อมกับเครื่องดื่มบูชาที่คึกัน และถวายสัตว์บูชาอย่างมากมายเพื่ออิสราเอลทั้งปวง			
1Ch	29	22	และเขาทั้งหลายได้กินได้ดื่มต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในวันนั้นด้วยความยินดียิ่ง และเขาทั้งหลายได้ตั้งขานโลมอนโอรสของดาวิดเป็น
กษัตริย์เป็นคำรบสอง และเขาทั้งหลายได้เจิมท่านไว้ให้เป็นเจ้านายเพื่อพระเยโฮวาห์ และคาโดคให้เป็นปุโรหิต			
1Ch	29	23	แล้วขานโลมอนทรงประทับบนพระที่นั่งของพระเยโฮวาห์เป็นกษัตริย์แทนดาวิดราชบิดาของพระองค์ และพระองค์ทรงเจริญขึ้น และอิสราเอล
ทั้งปวงก็ชื่อฟังพระองค์			
1Ch	29	24	บรรดาประมุขทั้งปวง และทแกล้วทหารทั้งหลาย ทั้งบรรดาโอรสของกษัตริย์ดาวิด ได้ปฏิญาณตัวต่อกษัตริย์ขานโลมอน
1Ch	29	25	และพระเยโฮวาห์ทรงให้ขานโลมอนมีเกียรติยศอย่างเหลือล้นท่ามกลางสายตาของอิสราเอลทั้งปวง และทรงประทานความสง่าผ่าเผยของ
กษัตริย์แก่พระองค์ อย่างที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใดในอิสราเอลที่มาก่อนพระองค์ได้รับ			
1Ch	29	26	ฝ่ายดาวิดบุตรชายเจสซีได้ครอบครองเหนืออิสราเอลทั้งปวง
1Ch	29	27	เวลาที่พระองค์ทรงครอบครองเหนืออิสราเอลนั้นเป็นสี่สิบปี พระองค์ทรงครอบครองในเฮโบรนเจ็ดปี และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสาม
สิบสามปี			
1Ch	29	28	แล้วพระองค์สิ้นพระชนม์เมื่อทรงพระชนมมาก หง่อมแล้ว ทั้งทรงมั่งคั่งและมีพระเกียรติ และขานโลมอนโอรสของพระองค์ครอบครองแทน
พระองค์			
1Ch	29	29	ส่วนพระราชกิจของกษัตริย์ดาวิด ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด ดูกิต ได้บันทึกไว้ในหนังสือของซามูเอลผู้ทำนาย และในหนังสือของนาธานผู้พยากรณ์
และในหนังสือของกาดผู้ทำนาย			
1Ch	29	30	มีเรื่องราวการครอบครองของพระองค์ทั้งสิ้น และยุทธพลซึ่งของพระองค์ และเรื่องราวที่บังเกิดกับพระองค์และกับอิสราเอล และบรรดาราชา
อาณาจักรทั้งสิ้นของประเทศต่างๆ			
2Ch	1	1	ขานโลมอนโอรสของดาวิดได้สถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงสถิตกับพระองค์ และทรงกระทำ
ให้พระองค์ใหญ่โตอย่างยิ่ง			
2Ch	1	2	ขานโลมอนตรัสกับอิสราเอลทั้งปวง กับนายพันและนายร้อย ทั้งกับผู้วินิจฉัยและกับเจ้านายทั้งปวงในอิสราเอลทั้งสิ้น ผู้เป็นประมุขของ
บรรพบุรุษของเขา			
2Ch	1	3	และขานโลมอนกับชุมนุมชนทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ได้ขึ้นไปบูชาที่สถานสูงซึ่งอยู่ที่กิเบโอน เพราะพลับพลาแห่งชุมนุมของพระเจ้า ซึ่งโมเสส
ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้สร้างขึ้นในถิ่นทุรกันดาร อยู่ที่นั่น			
2Ch	1	4	แต่ดาวิดได้ทรงนำหีบของพระเจ้าขึ้นมาจากศิรยาเอาริมถึงสถานที่ซึ่งดาวิดทรงเตรียมไว้ให้ เพราะพระองค์ได้ทรงตั้งเต็นท์ไว้ให้ในกรุง
เยรูซาเล็ม			
2Ch	1	5	ยิ่งกว่านั้น แทนบูชาทองคำซึ่งเขาเลอบบุตรชายอูรีผู้เป็นบุตรชายเฮอร์ได้สร้างไว้วันนั้นก็อยู่ที่หน้าพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และขานโลม
อนกับชุมนุมชนก็ได้ใช้แทนนั้นเป็นประจำ			
2Ch	1	6	และขานโลมอนเสด็จขึ้นไปทีนั้นยังแทนบูชาทองคำซึ่งต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ที่พลับพลาแห่งชุมนุม และทรงถวายเครื่องเผาบูชา
หนึ่งพันตัวบนแท่นนั้น			
2Ch	1	7	ในคืนนั้นพระเจ้าทรงปรากฏแก่ขานโลมอน และตรัสกับพระองค์ว่า "เจ้าอยากให้เราทำอะไรเจ้า ก็จงขอเถิด"
2Ch	1	8	และขานโลมอนทูลพระเจ้าว่า "พระองค์ได้ทรงสำแดงความเมตตาอย่างยิ่งแก่ดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์ และทรงกระทำให้ข้าพระองค์
ปกครองแทน			
2Ch	1	9	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขอให้พระสัญญาของพระองค์ที่มีต่อดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์เป็นจริง ณ บัดนี้ เพราะพระองค์ได้ทรงตั้งให้
ข้าพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือชนชาติที่มากอย่างนงคิลแห่งแผ่นดินโลก			
2Ch	1	10	ขอทรงประทานสติปัญญาและความรู้แก่ข้าพระองค์ที่จะเข้าออกนอกในต่อหน้าชนชาตินี้ เพราะผู้ใดเล่าที่จะวินิจฉัยประชาชนของพระองค์
ได้ ซึ่งใหญ่โตนัก"			
2Ch	1	11	พระเจ้าตรัสตอบขานโลมอนว่า "เพราะว่าสิ่งน้อยในจิตใจของเจ้า และเจ้ามิได้ขอทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและเกียรติ หรือชีวิตของศัตรูเจ้า
และทั้งมิได้ขอชีวิตยืนยาว แต่ได้ขอสติปัญญาและความรู้เพื่อตัวเจ้าเอง เพื่อเจ้าจะวินิจฉัยประชาชนของเรา ผู้ซึ่งเราได้ตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนือเขา			
2Ch	1	12	เราปราศหาสติปัญญาและความรู้ให้แก่เจ้า เราจะให้ทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและเกียรติแก่เจ้าด้วย อย่างที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใดผู้มาก่อนเจ้าได้
มี และไม่มีผู้ใดภายหลังเจ้าจะมีเหมือน"			
2Ch	1	13	ขานโลมอนจึงเสด็จจากปูชนียสถานสูงที่กิเบโอน จากต่อหน้าพลับพลาแห่งชุมนุมไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนือ
อิสราเอล			
2Ch	1	14	ขานโลมอนทรงสะสมทรัพย์และพลม้า พระองค์ทรงมีรถรบหนึ่งพันสี่ร้อยคัน และพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ที่หัว
เมืองรถรบ และอยู่กับกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม			
2Ch	1	15	และกษัตริย์ทรงกระทำให้เงินและทองคำเป็นของสามัญในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก่อนหิน และทรงกระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมายเหมือนไม้
มะเดื่อแห่งหุบเขา			
2Ch	1	16	ม้าอันเป็นสินค้าเข้าของขานโลมอนมาจากอียิปต์ พร้อมด้วยเส้นด้ายสำหรับผ้าปาน และบรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้ายสำหรับผ้าปานนั้น
มาตามราคา			
2Ch	1	17	เขาทั้งหลายนำรถรบเข้ามาจากอียิปต์คันหนึ่งเป็นเงินหกร้อยเชเชลเงิน และม้าตัวหนึ่งหนึ่งร้อยห้าสิบ ดังนั้นโดยทางพวกพ่อค้า เขาก็ส่งออก
ไปยังบรรดากษัตริย์ของคนฮิตไทต์และบรรดากษัตริย์ของคนซีเรีย			
2Ch	2	1	ฝ่ายขานโลมอนทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์ และสร้างราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์
2Ch	2	2	และขานโลมอนทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนขนของ และให้แปดหมื่นคนสกัดหินที่ถิ่นเทือกเขา และให้คนสามพันหกร้อยคนดูแลเขาทั้ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

หลาย			
2Ch	2	3	และซาโลมอนทรงส่งราชสารไปยังหุรามกษัตริย์เมืองโหระว่า " ท่านได้กระทำกิจกับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า คือ ได้ส่งไม้สนสิคารีย์ให้
			พระองค์ท่าน เพื่อสร้างวังให้พระองค์ท่านอาศัยอย่างไร ขอท่าน ได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนั้น
2Ch	2	4	ดูเถิด ข้าพเจ้ากำลังจะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และมอบถวายแด่พระองค์ เพื่อเผาเครื่องหอมต่อพระ
			פקตร์พระองค์ และเพื่อขมเป้งหน้าพระפקตร์พระองค์ในนิตย์ และเพื่อเครื่องเผาบูชาทั้งเช้าและเย็น ในวันสะบาโต และในวันข้างขึ้น และวันเทศกาลตามกำหนดของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
			เรา ซึ่งเป็นกฎตั้งไว้เป็นนิตย์สำหรับอิสราเอล
2Ch	2	5	พระนิเวศซึ่งข้าพเจ้าจะสร้างนั้นใหญ่โต เพราะว่าพระเจ้าของเราใหญ่ยิ่งกว่าพระทั้งปวง
2Ch	2	6	แต่ผู้ใดเล่าที่จะสามารถสร้างพระนิเวศสำหรับพระองค์ได้ ในเมื่อฟ้าสวรรค์ถึงแม้ว่าฟ้าสวรรค์ที่สูงที่สุดรับรองพระองค์ไว้ไม่ได้ ข้าพเจ้าเป็นผู้
			ใดเล่าที่จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระองค์ นอกจากให้เป็นทีเผาเครื่องบูชาต่อพระפקตร์พระองค์เท่านั้น
2Ch	2	7	เพราะฉะนั้น บัดนี้ขอส่งชายคนหนึ่งผู้ชำนาญการช่างทองคำ ทองสัมฤทธิ์และเหล็กและช่างานูญในเรื่องผ้าสีม่วง สีแดงเข้มและสีฟ้า ทั้ง
			เป็นผู้ชำนาญในการแกะสลัก เพื่อจะอยู่กับข้าพเจ้าในเยรูซาเล็ม และในเยรูซาเล็ม ผู้ซึ่งดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าได้จัดหาไว้
2Ch	2	8	ขอท่านส่ง ไม้สนสิคารีย์ ไม้สนสามใบและไม่ประตุจากเลบานอนให้ข้าพเจ้าด้วย เพราะข้าพเจ้าทราบ ว่า ชำราชการของท่านรู้จักการตัดไม้ใน
			เลบานอน และดูเถิด ชำราชการของข้าพเจ้าจะอยู่กับชำราชการของท่าน
2Ch	2	9	เพื่อจัดเตรียมตัวไม่ให้แก่ข้าพเจ้าให้มากมาย เพราะว่าพระนิเวศที่ข้าพเจ้าจะสร้างนี้จะใหญ่โตและแปลกประหลาด
2Ch	2	10	และดูเถิด ส่วนชำราชการของท่าน คือผู้ที่โค่นตัดไม้ นั้น ข้าพเจ้าจะให้ข้าพเจ้าสลัดแล้วสองหมื่นโคระ ชำวารสิสองหมื่นโคระ น้ำองุ่นสอง
			หมื่นบัท และน้ำมันสองหมื่นบัทแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย "
2Ch	2	11	แล้วหุรามกษัตริย์แห่งเมืองโหระว่าทตอบเป็นลายพระหัตถ์ ซึ่งพระองค์ทรงมิไปถึงซาโลมอนว่า " เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงรักประชาชน
			ของพระองค์ พระองค์จึงทรงกระทำให้ท่านเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย "
2Ch	2	12	หุรามตรัสอีกว่า " สารการแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ผู้ได้ประทานโอโรสที่ฉลาดคนหนึ่งแก่
			ดาวิดกบปรด้วยความเฉลียวฉลาดและความเข้าใจ ผู้ซึ่งจะสร้างพระนิเวศถวายพระเยโฮวาห์ และสร้างพระราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์
2Ch	2	13	บัดนี้ข้าพเจ้าได้ส่งช่างฝีมือคนหนึ่ง กบปรด้วยความเข้าใจ คือหุรามที่ปริกษาอาวโล
2Ch	2	14	บุตรชายของหญิงคนदान บิดาของเขาเป็นชาวเมืองโหระ เขาชำนาญงานช่างทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก หินและไม้ และทำงานช่างผ้าสี
			ม่วง สีฟ้า ผ้าปานเนื้อละเอียดและผ้าสีแดงเข้ม และทำการแกะสลักทุกชนิด และสร้างตามแบบลวดลายใดๆที่จะกำหนดให้แก่เขา พร้อมกับช่างฝีมือของท่าน คือช่างฝีมือของดาวิดราชบิดา
			ของท่านเป็นผู้เป็นเจ้านายของข้าพเจ้า
2Ch	2	15	เพราะฉะนั้นบัดนี้เรื่องชำวารสิ ชำวารสิ น้ำมัน และน้ำองุ่น ซึ่งเจ้านายของข้าพเจ้าได้กล่าวถึงนั้น ขอท่าน ได้ส่งไปให้พวกเราผู้รับใช้ท่าน
2Ch	2	16	และพวกเราจะตัดตัวไม้เท่าที่ท่านต้องการจากเลบานอน และนำมาให้ท่านโดยแพทางทะเลถึงเมืองยัฟฟา เพื่อว่าท่านจะได้นำขึ้นไปยังกรุง
			เยรูซาเล็ม "
2Ch	2	17	แล้วซาโลมอนทรงทำบัญชีสำมะโนครวชนต่างด้าวทั้งสิ้นผู้อยู่ในแผ่นดินอิสราเอล ภายหลังบัญชีสำมะโนครวซึ่งดาวิดราชบิดาของพระองค์
			ได้ทรงกระทำไว้ และปรากฏว่ามีคนหนึ่งแสนห้าหมื่นสามพันหกร้อยคน
2Ch	2	18	พระองค์ทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนขนของ และให้แปดหมื่นคนสกัดหินที่ถิ่นเทือกเขา และคนสามพันหกร้อยคนเป็นผู้ดูแลให้
			ประชาชนทำงาน
2Ch	3	1	แล้วซาโลมอนทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มบนภูเขาโมริยาห์ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ดาวิดราชบิดาของ
			พระองค์ ทรงที่ซึ่งดาวิดทรงกำหนดไว้ที่ลานนวดข้าวของโอโรนคนเยบส
2Ch	3	2	พระองค์ทรงเริ่มสร้างในวันที่สองเดือนที่สองของปีที่สี่แห่งรัชกาลของพระองค์
2Ch	3	3	ต่อไปนี้เป็นรากฐานซึ่งซาโลมอนทรงวางเพื่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า ส่วนยาวตามคอกโบราณ หกสิบคอก และกว้างยี่สิบคอก
2Ch	3	4	มุขด้านหน้าของพระนิเวศนั้นยาวยี่สิบคอก เท่ากับด้านกว้างของพระนิเวศ และสูงหนึ่งร้อยยี่สิบ พระองค์ทรงบุด้านในด้วยทองคำ
			บริสุทธิ์
2Ch	3	5	ห้องโถงพระองค์ทรงบุด้วย ไม้สนสามใบ และบุด้วยทองคำเนื้อดี และทำต้นอินทผลัมและลูกโซ่ประดับไว้บนนั้น
2Ch	3	6	พระองค์ทรงแต่พระนิเวศด้วยผิงเพชรพลอยต่างๆเพื่อความสวยงาม ทองคำนั้นเป็นทองคำเมืองเพราวยิม
2Ch	3	7	พระองค์จึงทรงบุพระนิเวศนั้นด้วยทองคำคือที่คาน ธรรณีประตุ ผนัง ประตุ กับสลักรูปเศรฐไว้บนผนัง
2Ch	3	8	และพระองค์ทรงสร้างที่บริสุทธิ์ที่สุด คือความยาวของที่นั้นตามความกว้างของพระนิเวศ เป็นยี่สิบคอก และกว้างยี่สิบคอก พระองค์ทรงบุด้วย
			ทองคำเนื้อดีนั้นหกร้อยตะลันต์
2Ch	3	9	นำหนักของตะปูห้าสิบเชลทองคำ และพระองค์ทรงบุห้องขึ้นบนด้วยทองคำ
2Ch	3	10	ในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น พระองค์ทรงสร้างเศรฐไว้สองรูปด้วย ไม้บุทองคำ
2Ch	3	11	ปีกของเศรฐทั้งสองนั้นกางออกยี่สิบคอก ปีกข้างหนึ่งของเศรฐรูปหนึ่งยาวห้าคอกจดผนังพระนิเวศ และอีกปีกหนึ่งยาวห้าคอกจดปีกของเศร
			ฐอีกรูปหนึ่ง
2Ch	3	12	และของเศรฐอีกรูปหนึ่งปีกข้างหนึ่งห้าคอกจดผนังพระนิเวศ และอีกปีกหนึ่งห้าคอกด้วยติดต่อกับปีกของเศรฐอีกรูปหนึ่ง
2Ch	3	13	ปีกของเศรฐเหล่านี้กางออกยี่สิบคอก เศรฐทั้งสองนั้นยื่นหันหน้าไปทางห้องโถง
2Ch	3	14	และพระองค์ทรงสร้างม่าน ด้วยผ้าสีฟ้า สีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด และปีกรูปเศรฐไว้บนนั้น
2Ch	3	15	ข้างหน้าพระนิเวศพระองค์ทรงสร้างเสาสองต้น สูงสามสิบห้าคอก มีบัวคว่ำสูงห้าคอกอยู่บนยอดเสาแต่ละต้น
2Ch	3	16	พระองค์ทรงทำลูกโซ่เหมือนในห้องหลังติดไว้ที่ยอดเสา และพระองค์ทรงทำทับทิมหนึ่งร้อยลูกแขวนไว้ที่โซ่
2Ch	3	17	พระองค์ทรงตั้งเสาไว้หน้าพระวิหาร ข้างขวาต้นหนึ่ง อีกต้นหนึ่งข้างซ้าย ต้นข้างขวานั้นพระองค์ทรงขนานนามว่า ยาคิน และต้นข้างซ้ายว่า
			โบอาส
2Ch	4	1	พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาด้วยทองสัมฤทธิ์ ยาวยี่สิบคอก กว้างยี่สิบคอก และสูงสิบคอก
2Ch	4	2	แล้วพระองค์ทรงสร้างชั้นสาครหล่อ เป็นชั้นกลม รัศจากขอบหนึ่งไปถึงอีกขอบหนึ่งได้สิบคอก สูงห้าคอก และวัดโดยรอบได้สามสิบคอก
2Ch	4	3	ภายใต้ชั้นนี้มีรูปวัวอยู่รอบชั้นสาคร ในระยะหนึ่งคอกมีรูปวัวสิบคอก อยู่รอบชั้นสาคร วัวเหล่านี้เป็นสองแถว หล่อพร้อมกับเมื่อหล่อชั้นสาคร
2Ch	4	4	ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนวัวสิบสองตัวหันหน้าไปทิศเหนือสามตัว หันหน้าไปทิศตะวันตกสามตัว หันหน้าไปทิศใต้สามตัว และหันหน้าไปทิศ
			ตะวันออกสามตัว ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนวัวนี้ ส่วนเบื้องหลังของมันตั้งขึ้นอยู่ข้างใน
2Ch	4	5	ชั้นสาครหนาหนึ่งคืบ ที่ขอบของมันทำเหมือนขอบถ้วย เหมือนอย่างดอกบัว บรรจได้สามพันบัท
2Ch	4	6	พระองค์ทรงทำชั้นลิบลุก วางอยู่ด้านขวาห้าคอก ด้านซ้ายห้าคอก เพื่อใช้ล้างของในนั้น เขาจะล้างของซึ่งใช้เป็นเครื่องเผาบูชาในนี้ ชั้นสาครนั้น
			สำหรับให้ปุโรหิตล้างในนั้น
2Ch	4	7	แล้วพระองค์ทรงสร้างคันประทีปทองคำสิบคันตามที่กำหนดเกี่ยวกับคันประทีปนั้น และพระองค์ทรงตั้งไว้ในพระวิหาร อยู่ด้านขวาห้าคอก
			และด้านซ้ายห้าคอก
2Ch	4	8	พระองค์ทรงสร้างโต๊ะสิบตัวด้วย และตั้งไว้ในพระวิหาร อยู่ด้านขวาห้าคอก ด้านซ้ายห้าคอก และพระองค์ทรงทำขามทองคำหนึ่งร้อยลูก
2Ch	4	9	พระองค์ทรงสร้างลานแห่งปุโรหิต และลานใหญ่ และประตูลาน และทรงประตูนั้นด้วยทองสัมฤทธิ์
2Ch	4	10	และพระองค์ทรงวางชั้นสาครไว้ที่ด้านขวาพระนิเวศทางทิศตะวันออกเฉียงใต้
2Ch	4	11	หุราม ได้สร้างหม้อ พลั่ว และขาม ดังนั้นหุรามจึงทำงานซึ่งท่านกระทำให้กษัตริย์ซาโลมอน เรื่องพระนิเวศของพระเจ้าสำเร็จ
2Ch	4	12	คือ เสาสองต้น คิว และบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสาทั้งสอง และตาข่ายสองผืนซึ่งคลุมคิวทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา
2Ch	4	13	และลูกทับทิมร้อยลูกสำหรับตาข่ายทั้งสองผืน ตาข่ายผืนหนึ่งมีลูกทับทิมสองแถว เพื่อคลุมคิวทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา
2Ch	4	14	เขาทำแท่นด้วย และทำขึ้นไว้บนแท่น
2Ch	4	15	และชั้นสาครลูกหนึ่ง และวัวสิบสองตัวรองอยู่นั้น
2Ch	4	16	หม้อ พลั่ว และขอเกี่ยวเนื้อ และเครื่องประกอบทั้งสิ้นนี้ หุรามที่ปริกษาอาวโลได้ทำขึ้นด้วยทองสัมฤทธิ์สุกถวายกษัตริย์ซาโลมอนสำหรับพระ

นิเวศของพระเยโฮวาห์

2Ch	4	17	กษัตริย์ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้ในที่ราบแม่น้ำออร์แดน ในที่ดินเหนียวระหว่างสุคทกับเศเรดาห์
2Ch	4	18	ชาโลมอนทรงสร้างเครื่องใช้ทั้งสิ้นนี้เป็นจำนวนมาก จึงมิได้นำน้ำหนักของทองสัมฤทธิ์
2Ch	4	19	และชาโลมอนจึงทรงกระทำเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า คือแทนบูชาทองคำ โต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์
2Ch	4	20	คันประทีปและตะเกียงห้าดวงทองคำบริสุทธิ์ เพื่อใช้ตามประตูที่หน้าห้องหลังตามลักษณะ
2Ch	4	21	ดอกไม้ตะเกียง และตะไกรตัดใส่ตะเกียง ทำด้วยทองคำ คือทองคำบริสุทธิ์ที่สุด
2Ch	4	22	ตะไกรตัดใส่ตะเกียง ขาม ซ้อน และกระถางไฟ ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ส่วนทางเข้าของพระนิเวศคือ ประตูชั้นในของที่บริสุทธิ์ที่สุด และ
ประตูพระวิหารคือประตูห้องโถงทำด้วยทองคำ			
2Ch	5	1	บรรดากิจการซึ่งชาโลมอนทรงกระทำสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็สำเร็จดังนี้ และชาโลมอนทรงนำบรรดาสิ่งซึ่งดาวิดราชบิดาทรง
ถวายไว้เข้ามา คือเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ และเก็บไว้ในคลังพระนิเวศของพระเจ้า			
2Ch	5	2	แล้วชาโลมอนทรงประชุมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และบรรดาหัวหน้าของตระกูล และบรรดาประมุขของบรรดาประชาชนอิสราเอล ในกรุง
เยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากนครดาวิด คือเมืองศิโยน			
2Ch	5	3	และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอลก็ประชุมต่อพระพักตร์กษัตริย์ ณ การเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด
2Ch	5	4	พวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของอิสราเอลมา และคนเลวก็ยกหีบ
2Ch	5	5	และเข้างันหีบนำหีบ พลับพลาแห่งขมมนู และเครื่องใช้บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพลับพลาขึ้นมา ของเหล่านี้บรรดาโรหิตและคนเลวห้าม
ขึ้นมา			
2Ch	5	6	และกษัตริย์ชาโลมอนกับขมมนูชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ได้ประชุมกันอยู่กับพระองค์ต่อหน้าหีบ ได้ถวายแกะและวัวมากมาย ซึ่งเขาจะนับหรือเอา
จำนวนก็ไม่ได้			
2Ch	5	7	แล้วโปรหิตก็นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มายังที่ของหีบ ในที่อยู่ในห้องหลังของพระนิเวศคือในที่บริสุทธิ์ที่สุด ภายใต้ปีกเศร
2Ch	5	8	เพราะว่าเศรนั้นกางปีกออกเหนือที่ของหีบ เศรจึงเป็นเครื่องคลุมเหนือหีบและไม้คานของหีบ
2Ch	5	9	พวกเขาตั้งคานหามของหีบนั้นออกบ้าง จึงเห็นปลายคานหามได้จากหีบนั้น ซึ่งอยู่ข้างหน้าห้องหลัง แต่เขาจะเห็นจากข้างนอกไม่ได้ และ
คานหามก็ยังอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้			
2Ch	5	10	ไม่มีสิ่งใดในหีบนอกจากศิลาสองแผ่นซึ่งโมเสสเก็บไว้ ณ ภูเขาไซเน เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับคนอิสราเอล เมื่อเขาทั้ง
หลายออกมาจากอียิปต์			
2Ch	5	11	และอยู่มากเมื่อโปรหิตออกมาจากที่บริสุทธิ์ (เพราะโปรหิตทั้งปวงผู้ยิวที่นั่น ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์แล้ว และไม่คำนึงถึงเวร
2Ch	5	12	และบรรดาพวกเลวที่เป็นนักร้องทั้งหมด ทั้งอาสาเยมาน และเยดูธัน ทั้งบุตรชายและญาติของเข้างันหลาย แต่งกายด้วยผ้าป่านสีขาว มีฉาบ
พิณใหญ่ และพิณเขาคู ยืนอยู่ทางตะวันออกของแท่นบูชา พร้อมกับโปรหิตเป่าพิณหนึ่งร้อยยี่สิบคน)			
2Ch	5	13	อยู่มากจนเป่าแตรและพวกนักร้องจะทำไถ่คน ได้ยินเขาทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญ และเพลงโมทนาพระคุณพระเยโฮวาห์เป็นเสียงเดียว
กัน และเมื่อเขาร้องขึ้นพร้อมกับแตรและฉาบกับเครื่องดนตรีอย่างอื่น ในการถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์ว่า " เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์"			
พระนิเวศคือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็มีเมฆเต็มไปหมด			
2Ch	5	14	จนโปรหิตจะยืนปรนนิบัติไม่ได้ด้วยเหตุเมฆนั้น เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศของพระเจ้า
2Ch	6	1	แล้วชาโลมอนตรัสว่า " พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า พระองค์จะประทับในคามมัตหีบ
2Ch	6	2	ข้าพระองค์ได้สร้างพระนิเวศอันเป็นที่ประทับสำหรับพระองค์ เป็นสถานที่เพื่อพระองค์จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์"
2Ch	6	3	แล้วกษัตริย์ก็ทรงหันพระพักตร์มา และทรงให้พรแก่ขมมนูชนอิสราเอลทั้งปวง ขณะที่ขมมนูชนอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่
2Ch	6	4	พระองค์ตรัสว่า " สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำให้สำเร็จด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสไว้ด้วย
พระโอษฐ์ต่อดาวิดพระราชาบิดาของข้าพเจ้าว่า			
2Ch	6	5	ตั้งแต่วันที่เราได้นำประชาชนของเราออกจากแผ่นดินอียิปต์ เรามิได้เลือกเมืองหนึ่งเมืองใดในตระกูลอิสราเอลทั้งสิ้น เพื่อจะสร้างพระ
นิเวศ เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น และเรามิได้เลือกชายคนใดให้เป็นเจ้านายเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา			
2Ch	6	6	แต่เราได้เลือกเยรูซาเล็มแล้วเพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น และเราได้เลือกดาวิดแล้วให้ห้อยเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา
2Ch	6	7	ดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
2Ch	6	8	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า " ที่เจ้าตั้งใจสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรานั้น เจ้าก็ทำดีอยู่แล้ว ในเรื่องความตั้งใจ
ของเจ้า			
2Ch	6	9	อย่างไรก็ตาม เจ้าจะไม่สร้างพระนิเวศ แต่บุตรชายของเจ้าผู้ซึ่งจะออกมาจากบั้นอ่าวของเจ้าจะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเรา
2Ch	6	10	บัดนี้พระเยโฮวาห์ทรงให้พระคำรับสั่งของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำนั้นสำเร็จ เพราะข้าพเจ้าได้ขึ้นมาแทนดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า
และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และข้าพเจ้าได้สร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล			
2Ch	6	11	และข้าพเจ้าได้วางหีบไว้ที่นั่น ซึ่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์อยู่ในนั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำกับชนอิสราเอล"
2Ch	6	12	แล้วพระองค์ประทับยืนหน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าขมมนูชนอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์ออก
2Ch	6	13	เพราะชาโลมอนได้ทรงสร้างแท่นทองสัมฤทธิ์ ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก สูงสามศอก และทรงตั้งไว้กลางลาน และพระองค์ทรงประทับอยู่นั้น
แล้วพระองค์ทรงยกฝ่ามือขึ้นเหนือขมมนูอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์สู่ฟ้าสวรรค์			
2Ch	6	14	และพระองค์ทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มีพระเจ้าองค์ใดเหมือนพระองค์ ในฟ้าสวรรค์หรือที่แผ่นดินโลก ผู้ทรง
รักษาพันธสัญญา และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ดำเนินอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเขา			
2Ch	6	15	พระองค์ได้ทรงกระทำกับดาวิดบิดาของข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ตามบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ท่าน พระองค์ตรัสด้วยพระ
โอษฐ์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จในวันนี้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์			
2Ch	6	16	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงรักษาสัญญาซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ราชบิดาของ
ข้าพระองค์ว่า " เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งในสายตาของเราที่จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพื่อว่าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าจะระมัดระวังในวิถีทางของเขา ที่จะดำเนินตามราชบัญญัติของเขา			
อย่างที่เราได้ดำเนินต่อหน้าเรานั้น"			
2Ch	6	17	เพราะฉะนั้น ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระวอนของพระองค์จงดำรงอยู่ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์
2Ch	6	18	แต่พระเจ้าจะทรงประทับกับขมมนูที่แผ่นดินโลกหรือ ดุสิต ฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงที่สุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ พระนิเวศซึ่งข้า
พระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด			
2Ch	6	19	แต่ขอพระองค์ทรงสนพระทัยในคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และในคำวิงวอนนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรง
สถับเสียงร้องและคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์			
2Ch	6	20	เพื่อว่าพระเนตรของพระองค์จะทรงสถิตเหนือพระนิเวศนี้ทั้งกลางวันและกลางคืน คือสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า จะตั้งพระนามของ
พระองค์ไว้ที่นั่น เพื่อว่าพระองค์จะทรงสถิตคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์จะได้อธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้			
2Ch	6	21	และขอพระองค์ทรงสถับคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้ ขอ
พระองค์ทรงสถับอยู่ในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสถับแล้ว ก็ขอพระองค์ทรงประทานอภัย			
2Ch	6	22	เมื่อชายคนใดกระทำความบาปต่อเพื่อนบ้านของเขาและถูกบังคับให้ทำสิ่งผิดปฏิบัติ และเขามาให้คำปฏิญาณต่อหน้าแท่นบูชาของพระองค์ใน
พระนิเวศนี้			
2Ch	6	23	ขอพระองค์ทรงสถับจากฟ้าสวรรค์และขอทรงกระทำ ขอทรงพิพากษาผู้รับใช้ซึ่งหลายของพระองค์ ลงโทษผู้กระทำความผิด และทรงนำ
ความประพฤติของเขาให้กลับตกลับศัรษะของตัวเอง และขอทรงประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม สนองแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา			
2Ch	6	24	ถ้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรูเพราะเขาได้กระทำความบาปต่อพระองค์ และเขาหันกลับมาหาพระองค์อีก ยอมรับพระ
นามของพระองค์ และอธิษฐานและกระทำการวิงวอนต่อพระพักตร์พระองค์ในพระนิเวศนี้			
2Ch	6	25	ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ และประทานอภัยแก่บาปของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ และขอทรงนำเขากลับมายังแผ่นดินซึ่ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระองค์ได้พระราชทานแก่เขาทั้งหลายและบรรพบุรุษของเขา			
2Ch	6	26	เมื่อฟ้าสวรรค์ปิดอยู่และไม่มีฝน เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อสถานที่นี้ และยอมรับพระนามของพระองค์ และหันกลับเสียจากบาปของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงให้ใจเขาทั้งหลายรับความทุกข์ใจ
2Ch	6	27	ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ และขอประทานอภัยแก่บาปของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสอนทางดีแก่เขาซึ่งเขาคควรจะดำเนิน และขอทรงประทานแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่ประชาชนของพระองค์เป็นมรดกนั้น
2Ch	6	28	ถ้ามีการกันดารอาหารในแผ่นดิน ถ้ามีโรคระบาด ข้าวมาน รากินข้าว หรือตักแตนวัยบิน หรือตักแตนวัยกลาง หรือศัตรูของเขาทั้งหลายล้อมเมืองในแผ่นดินของเขาไว้รอบด้าน จะเป็นภัยพิบัติอย่างไร หรือความเจ็บอย่างใดไม่มีขึ้นก็ดี
2Ch	6	29	ไม่ว่าคำอธิษฐานอย่างไร หรือคำวิงวอนประการใด ซึ่งประชาชนคนใด หรืออิสราเอลประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้นทูล ต่างก็ประจักษ์ในภัยพิบัติและความทุกข์ใจของเขา และได้กางมือของเขาสู่พระนิเวศนี้
2Ch	6	30	ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และพระราชทานอภัย และทรงประทานแก่ทุกคนซึ่งพระองค์ทรงทราบจิตใจตามการประพฤติทั้งสิ้นของเขา (เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบจิตใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์)
2Ch	6	31	เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้ยำเกรงพระองค์ และดำเนินในมรรคาของพระองค์ ตลอดวันเวลาที่เขามิมีชีวิตอาศัยในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย
2Ch	6	32	ยิ่งกว่านั้นอีก เกี่ยวกับชนต่างชาติ ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อเขามาจากประเทศเมืองไกล เพราะเห็นแก่พระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระหัตถ์อันเมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ และพระกรที่เหยียดออกของพระองค์ เมื่อเขามาอธิษฐานตรงต่อพระนิเวศนี้
2Ch	6	33	ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงกระทำตามทูลซึ่งชนต่างชาติได้ทูลขอต่อพระองค์ เพื่อว่าชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์ และยำเกรงพระองค์ ดังอิสราเอลประชาชนของพระองค์ยำเกรงพระองค์อยู่นั้น และเพื่อเขาทั้งหลายจะทราบวา พระนิเวศนี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เขาเรียกกันด้วยพระนามของพระองค์
2Ch	6	34	ถ้าประชาชนของพระองค์ออกไปกระทำสงครามต่อสู้ศัตรูของเขาทั้งหลาย จะเป็นโดยทางใดๆที่พระองค์ทรงใช้เขาออกไปก็ตาม และเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อเมืองนี้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรไว้ และตรงต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างเพื่อพระนามของพระองค์
2Ch	6	35	แล้วขอพระองค์ทรงสถับคำอธิษฐานของเขาและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่
2Ch	6	36	ถ้าเขาทั้งหลายกระทำบาปต่อพระองค์ (เพราะไม่มีมนุษย์สักคนหนึ่งซึ่งมิได้กระทำบาป) และพระองค์ทรงกริ้วต่อเขา และพระองค์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าศัตรู เขาจึงถูกจับไปเป็นเชลยยังแผ่นดินหนึ่งไม่ว่า ไกลหรือใกล้
2Ch	6	37	แต่ถ้าเขาสำนึกผิดในใจในแผ่นดินซึ่งเขาได้ถูกจับไปเป็นเชลย และได้กลับใจและได้อธิษฐานต่อพระองค์ในแผ่นดินที่เขาไปเป็นเชลย ทูลว่า `ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และได้ประพฤติชั่วร้าย และได้กระทำความชั่ว'
2Ch	6	38	ถ้าเขาทั้งหลายกลับมาหาพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของเขาในแผ่นดินที่เขาไปเป็นเชลย ที่ซึ่งศัตรูกวาดเขาไปเป็นเชลย และอธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อแผ่นดินของเขา ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และต่อเมืองซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เพื่อพระนามของพระองค์
2Ch	6	39	แล้วขอพระองค์ทรงสถับคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่ และขอทรงประทานอภัยแก่ประชาชนของพระองค์ผู้ได้กระทำบาปต่อพระองค์
2Ch	6	40	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ บัดนี้ขอพระเนตรของพระองค์ทรงลึมอยู่ และขอพระกรรณของพระองค์สถับคำอธิษฐานแห่งสถานที่นี้
2Ch	6	41	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า บัดนี้ขอทรงลุกขึ้น เสด็จไปยังที่พำนักของพระองค์ ทั้งพระองค์และหีบแห่งฤทธานภาพของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขอให้พรืดของพระองค์สวมความรอด และให้วิสุทธิชนของพระองค์เปรมปรีดีในความประเสริฐของพระองค์
2Ch	6	42	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขออย่าทรงหันหน้าของผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ นั้น ไปเสีย ขอพระองค์ทรงระลึกถึงความเมตตาของพระองค์อันมีอยู่ต่อดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์"
2Ch	7	1	เมื่อชาโลมอนทรงจบคำอธิษฐานของพระองค์แล้ว ไฟได้ลงมาจากฟ้าสวรรค์ไหม้เครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาเสีย และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ
2Ch	7	2	บิโรหิตเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไม่ได้ เพราะว่าสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	7	3	เมื่อบรรดาอิสราเอลได้เห็น ไฟลงมาและสง่าราศีของพระเยโฮวาห์อยู่บนพระนิเวศ เขาทั้งหลายก็กราบขอบหน้าลงถึงพื้นดิน และได้นมัสการสรรเสริญพระเยโฮวาห์ว่า " เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์"
2Ch	7	4	แล้วกษัตริย์และบรรดาประชาชนทั้งหลายได้ถวายเครื่องสัตวบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
2Ch	7	5	กษัตริย์ชาโลมอนทรงถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นวัวสองหมื่นสองพันตัวและแกะหนึ่งแสนสองหมื่นตัว ดังนั้นแหละกษัตริย์และประชาชนทั้งปวงได้อุทิศถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้า
2Ch	7	6	บรรดาบิโรหิตก็ยืนประจำตำแหน่งของตน ทั้งคนเลวีด้วยพร้อมก็เครื่องดนตรีถวายแด่พระเยโฮวาห์ ซึ่งกษัตริย์ดาวิด ได้ทรงกระทำเพื่อสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เมื่อดาวิด ได้ถวายสาธุการด้วยการปรนนิบัติของเขาทั้งหลาย เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ และบิโรหิตก็เป่าแตรข้างหน้าเขา และอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่
2Ch	7	7	และชาโลมอนทรงทำพิธีชำระส่วนกลางของลานซึ่งอยู่ข้างหน้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เป็นส่วนบริสุทธิ์ เพราะพระองค์ทรงถวายเครื่องเผาบูชาและไขมันของเครื่องสันติบูชาที่นั่น เพราะว่าแท่นทองสัมฤทธิ์ซึ่งชาโลมอนทรงสร้างไว้ นั้น ไม่พอจเครื่องเผาบูชา เครื่องธัญบูชาและไขมัน
2Ch	7	8	ในครั้งนั้นชาโลมอนทรงถือเทศกาลอยู่เจ็ดวัน และอิสราเอลทั้งปวงอยู่กับพระองค์ด้วย เป็นชุมนุมชนใหญ่ยิ่งนัก ตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทจนถึงแม่น้ำอีฟรัต
2Ch	7	9	และในวันที่แปดเขาทั้งหลายมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เพราะเขาทั้งหลายได้มีงานมอบถวายแทนบูชามาเจ็ดวัน และถือเทศกาลเลี้ยงมาเจ็ดวันแล้ว
2Ch	7	10	เมื่อวันที่ยี่สิบสามของเดือนที่เจ็ด พระองค์ทรงให้ประชาชนกลับไปแทนที่ของตน มีใจชื่นบานและยินดีด้วยความดีซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ดาวิด และแก่ชาโลมอน และแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์
2Ch	7	11	ดังนั้นแหละชาโลมอนทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และพระราชวังเสร็จ คือทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงดำริจะกระทำในเรื่องพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และในเรื่องพระราชสำนักของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้สำเร็จสิ้น
2Ch	7	12	แล้วพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ชาโลมอนเวลากลางคืนและตรัสกับท่านว่า " เราได้ยื่นคำอธิษฐานของเจ้า และได้เลือกสถานที่นี้สำหรับเราให้เป็นนิเวศแห่งเครื่องสัตวบูชา
2Ch	7	13	ถ้าเราปิดฟ้าสวรรค์มิให้ฝนตก หรือเราบัญชาให้ตักแตนมากินแผ่นดิน หรือส่งโรคระบาดมาท่ามกลางประชาชนของเรา
2Ch	7	14	ถ้าประชาชนของเราผู้ซึ่งเราเรียกกันโดยนามของเรา นั้นจะยอมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเรา เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะให้ภัยแก่บาปของเขา และจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย
2Ch	7	15	บัดนี้ตาของเราจะลึมอยู่และหูของเราจะฟังคำอธิษฐานซึ่งเขาทั้งหลายอธิษฐาน ณ สถานที่นี้
2Ch	7	16	เพราะบัดนี้เรา ได้เลือกสรรและกระทำให้นิเวศนี้เป็นที่บริสุทธิ์เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่นเป็นนิตย์ ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่นตลอดเวลา
2Ch	7	17	ส่วนเจ้า ถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเราอย่างดาวิดบิดาของเจ้าดำเนินนั้น กระทำตามทุกสิ่งซึ่งเรา ได้บัญชาแก่เจ้า และรักษากฎเกณฑ์ของเราและคำตัดสินของเรา
2Ch	7	18	แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์แห่งอาณาจักรของเจ้า ดังที่เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับดาวิดบิดาของเจ้าว่า ` เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งที่จะครอบครองเหนืออิสราเอล'
2Ch	7	19	แต่ถ้าเจ้าหัน ไปและทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของเราและบัญญัติของเราซึ่งเราตั้งไว้ต่อหน้าเจ้า และจะ ไปปรนนิบัติพระอื่นและนมัสการพระเหล่านั้น
2Ch	7	20	แล้วเราจะถอนรากเขาทั้งหลายออกจากแผ่นดินของเรา ซึ่งเรา ได้ให้แก่เขา และนิเวศซึ่งเราชำระให้บริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกไปจากสายตาของเรา และเราจะทำให้เขาเป็นคำสาปแช่งและคำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวง
2Ch	7	21	และนิเวศนี้ซึ่งสูงส่ง ทุกคนที่ผ่านไปจะประหลาดใจ และกล่าวว่า ` โฉมพระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้และแก่พระนิเวศนี้'

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	7	22	แล้วเขาทั้งหลายจะตอบว่า "เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดพระอื่น และได้นมัสการพระเหล่านั้นทั้งปวงนับตั้งแต่วันนั้น พระองค์จึงได้ทรงนำเขาร้ายทั้งหมดนี้มาถึงเขาทั้งหลาย" "
2Ch	8	1	และเยอรัมเมื่อสิ้นยี่สิบปี ที่ซาโลมอน ได้ทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังสวนพระองค์
2Ch	8	2	ซาโลมอน ได้ทรงเสริมสร้างหัวเมืองซึ่งหุราม ได้ถวายแด่พระองค์ แล้วให้คนอิสราเอลอาศัยอยู่ในนั้น
2Ch	8	3	และซาโลมอน ได้เสด็จไปยังฮามัทศบาห์ และยึดเมืองนั้น ได้
2Ch	8	4	พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองทัตโมร์ไว้ในถิ่นทุรกันดาร และหัวเมืองคลังหลวงทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ในฮามัท
2Ch	8	5	พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองเบธโฮโรนบนและเบธโฮโรนล่างด้วยเป็นเมืองที่มั่นคง มีกำแพง ประตูเมือง และคาน
2Ch	8	6	และทรงสร้างเมืองบาอิลัทและหัวเมืองคลังหลวงทั้งปวงที่ซาโลมอนทรงมีอยู่ และเมืองทั้งปวงสำหรับกรบของพระองค์ และเมืองทั้งปวง
2Ch	8	7	สำหรับพลม้าของพระองค์ และสิ่งใดๆซึ่งพระองค์ประสงค์จะสร้างในเยรูซาเล็ม ในเลบานอน และในแผ่นดินทั้งหมดซึ่งอยู่ในครอบครองของพระองค์
2Ch	8	8	ประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ในเหล่านี้คือ โธธาโมโรต คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบส ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอล
2Ch	8	9	จากลูกหลานของชนเหล่านี้ ผู้ซึ่งเหลือต่อมาในแผ่นดิน ผู้ซึ่งประชาชนอิสราเอลมิได้ทำลาย ซาโลมอนได้ทรงกระทำให้ประชาชนเหล่านี้เป็นทาส
2Ch	8	10	แรงงานและเขาทั้งหลายก็เป็นอยู่จนทุกวันนี้
2Ch	8	11	แต่ส่วนคนอิสราเอลนั้นซาโลมอนหาได้ทรงกระทำให้เป็นทาสแรงงานไม่ เขาทั้งหลายเป็นทหารและเป็นนายทหารของพระองค์ เป็นผู้บังคับ
2Ch	8	12	บัญชากรของพระองค์ และพลม้าของพระองค์
2Ch	8	13	และคนต่อไปนี้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของกษัตริย์ซาโลมอน มีสองร้อยห้าสิบคน เป็นผู้ปกครองประชาชน
2Ch	8	14	ซาโลมอนทรงนำธิดาของฟาโรห์ขึ้นมาจากนครดาวิดยังพระราชวังซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ให้พระนาง เพราะพระองค์ตรัสว่า "มเหสีของเรา
2Ch	8	15	ไม่ควรอยู่ในวังของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะสถานที่ทั้งหลายซึ่งหีบของพระเยโฮวาห์มาถึงเป็นที่บริสุทธิ์"
2Ch	8	16	แล้วซาโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่หน้ามุข
2Ch	8	17	ตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำเป็นการถวายบูชาตามบัญญัติของโมเสส ในวันสะบาโต ในวันขึ้นค่ำหนึ่ง และในวันเทศกาลตามกำหนด
2Ch	8	18	ประจำปีสามเทศกาล คือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เทศกาลสัปดาห์ และเทศกาลอยู่เพิง
2Ch	8	19	ตามพระราชบัญชาของดาวิดราชบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดแบ่งเวรปรึทิดสำหรับการปรนนิบัติ และแบ่งคนเลวีให้ประจำหน้าที่
2Ch	8	20	การสรรเสริญและการปรนนิบัติต่อหน้าปรึทิด และคนเฝ้าประตูเป็นเวรเฝ้าทุกประตู เพราะดาวิดบุรุษของพระเจ้าทรงบัญชาไว้เช่นนั้น
2Ch	8	21	และเขาทั้งหลายมิได้เห็น ไปเสียจากสิ่งซึ่งกษัตริย์ได้ทรงบัญชาปรึทิดและคนเลวีซึ่งเกี่ยวกับเรื่องใดๆ และเกี่ยวกับเรื่องคลัง
2Ch	8	22	บรรดาพระราชกิจของซาโลมอนก็ล่วงไปตั้งแต่วันที่วางรากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จนถึงวันสำเร็จงาน ดังนั้นพระนิเวศของพระเยโฮ
2Ch	8	23	วาห์ก็สำเร็จครบถ้วน
2Ch	8	24	แล้วซาโลมอนเสด็จไปยังเอซีโอนเกเบอร์และเมืองเอโลทที่ชายทะเลในแผ่นดินเอโดม
2Ch	8	25	และหอราก็ให้ข้าราชการของพระองค์ส่งเรือ และข้าราชการที่คุ้นเคยกับทะเล ไปให้ซาโลมอน และเขาทั้งหลายไปถึงเมืองโอฟีร์พร้อมกับซา
2Ch	9	1	ราชาการของซาโลมอน และนำเอาทองคำจากที่นั่นหนักสี่ร้อยห้าสิบตะลันต์มายังกษัตริย์ซาโลมอน
2Ch	9	2	เมื่อพระราชินีแห่งเชบาทรงได้ยินกิตติศัพท์แห่งซาโลมอน พระนางก็เสด็จมายังเยรูซาเล็ม เพื่อทดลองพระองค์ด้วยปัญหาต่างๆ พร้อม
2Ch	9	3	ด้วยข้าราชการบริวารมากมาย กับอูฐบรรทุกเครื่องเทศและทองคำเป็นอันมาก และเพชรพลอยต่างๆ และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงซาโลมอนแล้ว พระนางทูลเรื่องในใจของพระนางทุกประการ
2Ch	9	4	และซาโลมอนตรัสตอบปัญหาของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นอยู่พ้นซาโลมอนซึ่งพระองค์จะทรงอธิบายแก่พระนาง ไม่ได้
2Ch	9	5	และเมื่อพระราชินีแห่งเชบาทรงเห็นพระสติปัญญาของซาโลมอนและพระราชวังที่พระองค์ทรงสร้าง
2Ch	9	6	ทั้งอาหารที่โต๊ะเสวย กับบรรดาข้าราชการประจำอยู่ และมหาดเล็กที่คอยรับใช้อยู่ตลอด จนเครื่องแต่งกาย และพนักงานเชิญถ้วยของ
2Ch	9	7	พระองค์ เครื่องแต่งกาย และการเสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พระทัยของพระนางก็สลดงที่เดียว
2Ch	9	8	พระนางทูลกษัตริย์ว่า "ชาวคราวซึ่งหม่อมฉัน ได้ยินในประเทศของหม่อมฉัน ถึงพระราชกิจและพระสติปัญญาของพระองค์เป็นความจริง
2Ch	9	9	แต่หม่อมฉันมิได้เชื่อถ้อยคำนั้น จนหม่อมฉันมาเฝ้า และตาของหม่อมฉัน ได้เห็นเอง และดูเถิด ที่เขาบอกแก่หม่อมฉันก็มิได้ถึงครึ่งหนึ่งแห่ง
2Ch	9	10	พระสติปัญญาใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระองค์เลิศล้ำยิ่งไปกว่าชาวคราวที่หม่อมฉันได้ยิน
2Ch	9	11	บรรดาคนของพระองค์ก็เป็นสุข บรรดาข้าราชการเหล่านี้ของพระองค์ ผู้อยู่ประจำต่อพระพักตร์พระองค์และฟังพระสติปัญญาของ
2Ch	9	12	พระองค์ก็เป็นสุข
2Ch	9	13	สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ผู้ทรงพอพระทัยในพระองค์และทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้บนบัลลังก์ เป็นกษัตริย์เพื่อพระเยโฮ
2Ch	9	14	วาห์พระเจ้าของพระองค์ เพราะพระเจ้าของพระองค์ทรงรักอิสราเอลและจะสถาปนาซาโลมอนเป็นนิตย์ พระองค์จึงได้ทรงแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะทรง
2Ch	9	15	อำนาจความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม"
2Ch	9	16	แล้วพระนางก็ถวายทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์แก่กษัตริย์ ทั้งเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก และเพชรพลอยต่างๆ ไม่มีเครื่องเทศใดๆเหมือน
2Ch	9	17	อย่างนี้พระราชินีแห่งเมืองเชบาถวายแด่กษัตริย์ซาโลมอน
2Ch	9	18	ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าราชการของหอรุมและข้าราชการของซาโลมอนผู้นำทองคำจากโอฟีร์ ได้นำไม้ประดู่และเพชรพลอยต่างๆมา
2Ch	9	19	แล้วกษัตริย์ทรงใช้ไม้ประดู่ทำชั้นบันไดพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และพระราชวัง ทั้งทำพิลเขาคู และพิลใหญ่ให้แก่เครื่อง ซึ่งไม่เคยเห็น
2Ch	9	20	มีอย่างนั้นแต่ก่อนในแผ่นดินยูดาห์
2Ch	9	21	กษัตริย์ซาโลมอนพระราชทานทุกอย่างแก่พระราชินีแห่งเชบาตามที่พระนางทรงมีพระประสงค์ ไม่ว่าพระนางจะทูลขอสิ่งใด นอกเหนือไป
2Ch	9	22	จากสิ่งซึ่งพระนางนำมาถวายกษัตริย์ ดังนั้นพระนางก็เสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระนาง พร้อมกับข้าราชการของพระนาง
2Ch	9	23	นำหนักทองคำที่นำมาส่งซาโลมอนในปีหนึ่งนั้น เป็นทองคำหกร้อยยี่สิบตะลันต์
2Ch	9	24	นอกเหนือจากทองคำซึ่งนักการค้าและพ่อค้าได้นำมา และกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศอาระเบีย และบรรดาเจ้าเมืองแห่งแผ่นดิน ได้นำทองคำ
2Ch	9	25	และเงินมายังซาโลมอน
2Ch	9	26	กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างโล่ใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำหีบ โล่หนึ่งใช้ทองคำหีบหกร้อยเซเชล
2Ch	9	27	และพระองค์ทรงสร้างโล่สามร้อยอันด้วยทองคำหีบ โล่หนึ่งใช้ทองคำสามร้อยเซเชล และกษัตริย์ก็ทรงเก็บโล่ไว้ในพระตำหนักพนา
2Ch	9	28	เลบานอน
2Ch	9	29	กษัตริย์ทรงกระทำพระที่นั่งราชขนาดใหญ่ด้วย และทรงบดด้วยทองคำบริสุทธิ์
2Ch	9	30	พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น กับที่รองพระบาททำด้วยทองคำ ซึ่งติดต่อกับพระที่นั่ง ทั้งสองข้างของพระที่นั่งมีที่วางพระหัตถ์ และสิงโตสองตัว
2Ch	9	31	ยืนอยู่ข้างๆที่วางพระหัตถ์
2Ch	9	32	มีสิงโตอีกสิบสองตัวยืนอยู่ที่นั่น บนบันไดหกชั้นทั้งสองข้าง เขาไม่เคยทำในราชอาณาจักรใดๆเหมือนอย่างนี้
2Ch	9	33	ภษาชนะทั้งสิ้นสำหรับเครื่องตีของกษัตริย์ซาโลมอนทำด้วยทองคำ และภษาชนะทั้งสิ้นของพระตำหนักพนาเลบานอนทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่
2Ch	9	34	มีที่ทำด้วยเงินเลย เงินนั้นถือว่าเป็นของไม่มีค่าอะไรในสมัยของซาโลมอน
2Ch	9	35	เพราะเรือของกษัตริย์แล่นไปยังทาร์ซิชพร้อมกับข้าราชการของหอรุม กำปั่นทหารขึ้นนำทองคำ เงิน งาช้าง ลิง และนกยูง มาสามปีต่อครั้ง
2Ch	9	36	ดังนั้นแหละ กษัตริย์ซาโลมอนจึงได้เปรียบกว่ากษัตริย์อื่นๆแห่งแผ่นดินโลกในเรื่องสมบัติและสติปัญญา
2Ch	9	37	และกษัตริย์ทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกก็แสวงหาที่จะเข้าเฝ้าซาโลมอน เพื่อจะฟังพระสติปัญญาซึ่งพระเจ้าพระราชทานไว้ในใจของท่าน
2Ch	9	38	ทุกคนก็นำเครื่องบรรณาการของเขามา เป็นเครื่องทำด้วยเงิน เครื่องทำด้วยทองคำ และเครื่องแต่งกาย เครื่องอาวุธ เครื่องเทศ ม้า และล่อ
2Ch	9	39	ตามจำนวนกำหนดทุกๆปี
2Ch	9	40	และซาโลมอนทรงมีโรงช่อม้าสี่พันช่องสำหรับม้าและกรบ และมีพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ในหัวเมืองกรบ
2Ch	9	41	และอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม
2Ch	9	42	และพระองค์ทรงครอบครองเหนือกษัตริย์ทั้งปวงตั้งแต่แม่น้ำถึงแผ่นดินของคนฟีลิสเตีย และถึงพรมแดนของอียิปต์
2Ch	9	43	และกษัตริย์ทรงกระทำให้เงินนั้นเป็นของสามัญในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก่อนหน้า และกระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมายเหมือนไม้มะเดื่อแห่ง
2Ch	9	44	หุบเขา
2Ch	9	45	และเขานำม้าเข้ามาถวายซาโลมอนจากอียิปต์ และจากแผ่นดินทั้งปวง

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	9	29	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของซาโลมอน ตั้งแต่ต้นจนปลาย มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของนาอันผู้พยากรณ์ และในคำพยากรณ์ของอาหิยาห์ชาวซีโลห์ และในนิมิตของอดิโดผู้ทำนายเกี่ยวกับเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทหรือ
2Ch	9	30	ซาโลมอนทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งปวงสี่สิบปี
2Ch	9	31	และซาโลมอนลางหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในนครดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเรโหโบอัมโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์
2Ch	10	1	เรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเชเคม เพราะอิสราเอลทั้งปวง ได้มายังเชเคมเพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์
2Ch	10	2	และอยู่มาเมื่อเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะท่านยังอยู่ในอียิปต์ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพิโรธกษัตริย์ซาโลมอน แล้วเยโรโบอัมก็กลับจากอียิปต์
2Ch	10	3	เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียนท่าน และเยโรโบอัมกับอิสราเอลทั้งหมด ได้มาและทูลเรโหโบอัมว่า
2Ch	10	4	" พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้อาณาประชาราษฎร์ทั้งหลายแตกแยกออกจากพระองค์ทุกชนชาติ เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงผ่อนการปรนนิบัติอย่างทุกชนชาติของพระราชบิดาของพระองค์ และแยกอันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์ "
2Ch	10	5	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " สิ้นสามวันจงกลับมาหาเราอีก " ประชาชนจึงกลับไปเสีย
2Ch	10	6	แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดาผู้เฒ่า ผู้สูงอายุประจำซาโลมอนราชบิดาของพระองค์ขณะเมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า " ท่านทั้งหลายจะแนะนำเราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร "
2Ch	10	7	เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า " ถ้าพระองค์ทรงเมตตาแก่ประชาชนนี้และให้เขาพอใจ และตรัสตอบคำตักเตือนเขา เขาทั้งหลายจะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนิตย์ "
2Ch	10	8	แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าถวายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่มซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์และอยู่ประจำพระองค์
2Ch	10	9	และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " ท่านจะแนะนำเราอย่างไร เพื่อพวกเราจะตอบประชาชนนี้ผู้ซึ่งทูลเราว่า ` ขอทรงผ่อนแอกซึ่งพระราชบิดาของพระองค์วางอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลง ' "
2Ch	10	10	และคนหนุ่มเหล่านั้นผู้ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ว่า " พระองค์จงตรัสตั้งนี้แก่ประชาชนนี้ ผู้ทูลพระองค์ว่า ` พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำให้อาณาประชาราษฎร์ทั้งหลายแตกแยกออกจากพระองค์ทุกชนชาติ แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแอกข้าพระองค์ให้เบาลง ' นั้น พระองค์จงตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า ` นิ้วก้อยของเราก็นานกว่าแอกแห่งราชบิดาของเรา "
2Ch	10	11	ที่พระราชบิดาของเราวางแอกหนักบนท่านทั้งหลายก็คิดแล้ว เราจะเพิ่มแอกให้แก่ท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราตีสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะตีสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้เมลงปอง "
2Ch	10	12	เยโรโบอัมกับประชาชนทั้งปวงจึงเข้ามาเฝ้าเรโหโบอัมในวันที่สาม ดังที่กษัตริย์รับสั่งว่า " จงมาหาเราอีกในวันที่สาม "
2Ch	10	13	และกษัตริย์ตรัสตอบเขาทั้งหลายอย่างดุดัน กษัตริย์เรโหโบอัมทรงทอดทิ้งคำปรึกษาของผู้เฒ่าเสีย
2Ch	10	14	และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำแนะนำของพวกคนหนุ่มว่า " พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่มให้แก่แอกนั้น พระราชบิดาของเราตีสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะตีสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้เมลงปอง "
2Ch	10	15	กษัตริย์จึงมิได้ทรงฟังเสียงประชาชน เพราะเหตุการณ์นี้เป็นมากแต่พระเจ้า เพื่อพระเยโฮวาห์จะทรงให้พระวณะของพระองค์ได้สำเร็จ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท
2Ch	10	16	และเมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์มิได้ทรงฟังเขาทั้งหลาย ประชาชนก็ทูลตอบกษัตริย์ว่า " ข้าพระองค์ทั้งหลายมีส่วนอะไรในดาวิด ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่มีส่วนมรดกในบุตรเจสซี โอ อิสราเอลเอ๋ย กลับไปเดินที่ของตอคนแต่ละคนเถิด ข้าแต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ของพระองค์เองเถิด " อิสราเอลทั้งปวงจึงไปยังเดินที่ของเขาทั้งหลาย
2Ch	10	17	แต่เรโหโบอัมทรงปกครองเหนือประชาชนอิสราเอลผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองยูดาห์
2Ch	10	18	แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมทรงให้ซาโดกรมชานงานเหนือแรงงานเกณฑ์ไป และประชาชนอิสราเอลก็เอาหินขว้างท่านถึงตาย แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงรับขึ้นรกรบของพระองค์ ทรงหนีไปกรุงเยรูซาเล็ม
2Ch	10	19	อิสราเอลจึงกบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดถึงทุกวันนี้
2Ch	11	1	เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้ทรงรวบรวมวงศาวานยูดาห์และเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคนเพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล หมายจะเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัม
2Ch	11	2	แต่พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเซโมาห์คนของพระเจ้าว่า
2Ch	11	3	" จงไปทูลเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และบอกแก่อิสราเอลทั้งปวงในยูดาห์และเบนยามินว่า
2Ch	11	4	` พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าอย่าขึ้นไปสู้รบกับพี่น้องของเจ้า จงกลับไปบ้านของตนทุกคนเถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา ' " เหตุฉะนั้นเขาจึงเชื่อฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ และกลับไป
2Ch	11	5	ไม่ได้สู้รบกับเยโรโบอัม
2Ch	11	6	และเรโหโบอัมประทับในกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงสร้างหัวเมืองเพื่อป้องกันในยูดาห์
2Ch	11	7	พระองค์ทรงสร้างเมืองเบธเลเฮม เอตมม เทโคอา
2Ch	11	8	เบธซุร์ โสโค อุดลิม
2Ch	11	9	กัท มาเรซาห์ และคีฟ
2Ch	11	10	อาโดราอิม ลาคิช และอาเซคาห์
2Ch	11	11	โคราห์ อัยยาโลน และเฮโบรน หัวเมืองซึ่งมีป้อมที่อยู่ในยูดาห์และในเบนยามิน
2Ch	11	11	พระองค์ทรงเสริมป้อมปราการให้แข็งแรง และส่งผู้บังคับบัญชาไปประจำการในป้อมเหล่านั้น และทรงสะสมเสบียงอาหาร น้ำมัน และน้ำองุ่น
2Ch	11	12	และพระองค์ทรงเก็บโลและทองคำไว้ในหัวเมืองทั้งปวง และกระทำให้หัวเมืองเหล่านั้นแข็งแรงมาก พระองค์จึงทรงยึดยูดาห์และเบนยามินไว้ได้
2Ch	11	13	และปรุหิตกับคนเลวีซึ่งอยู่ในอิสราเอลทั้งสิ้น ได้เข้ามาหาพระองค์จากเขตแดนซึ่งเขาอาศัยอยู่
2Ch	11	14	เพราะคนเลวีจะทั้งทุ่งหญ้าและที่บ้านซึ่งเขายึดถือเป็นกรรมสิทธิ์และมายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม เพราะเยโรโบอัมและโอรสของพระองค์ได้ขับไล่เขาทั้งหลายออกจากตำแหน่งปรุหิตของพระเยโฮวาห์
2Ch	11	15	และพระองค์ทรงแต่งตั้งปรุหิตของพระองค์ขึ้นสำหรับบัญชาสถานสูงทั้งหลาย และสำหรับรมบพิศาจ และสำหรับรูปลู่แก้วซึ่งพระองค์ทรงสร้างขึ้น
2Ch	11	16	และบรรดาผู้ที่ปีกใจแสวงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลก็ติดตามเขาทั้งหลายมาจากตระกูลทั้งปวงของอิสราเอลยังเยรูซาเล็ม เพื่อถวายสัตวบูชาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย
2Ch	11	17	เขาทั้งหลายได้เสริมกำลังให้ราชอาณาจักรของยูดาห์ และได้กระทำให้เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนเข้มแข็งอยู่ได้สามปี เพราะเขาทั้งหลายดำเนินอยู่ตามปี่ในวิถีของดาวิดและซาโลมอน
2Ch	11	18	เรโหโบอัมทรงรับมาหะลัทธิดาของเยรีโมทโอรสของดาวิดเป็นมเหสี ผู้เป็นธิดาของอาบีฮายิลบุตรสาวของเอลีอับบุตรชายเจสซี
2Ch	11	19	และพระนางก็ประสูติโอรสให้พระองค์คือ เยอูช เมฆาเรียห์ และคาอิม
2Ch	11	20	ภายหลังพระองค์ก็ทรงรับมาอากาห์ธิดาของอับบาโลม ผู้ซึ่งประสูติ อาบียาห์ อัททัย คีคา และเซโกลิมให้พระองค์
2Ch	11	21	เรโหโบอัมทรงรับมาอากาห์ธิดาของอับบาโลมมากกว่ามเหสีและนางสนมของพระองค์ทั้งสิ้น (พระองค์มีมเหสีสิบแปดองค์และนางสนมหกสิบคนและให้กำเนิดโอรสสิบแปดองค์และธิดากลับองค์)
2Ch	11	22	และเรโหโบอัมทรงแต่งตั้งให้อาบียาห์โอรสของมาอากาห์เป็นโอรสองค์ใหญ่ ให้เป็นประมุขท่ามกลางพี่น้องของตน เพราะพระองค์ทรงตั้งพระทัยจะให้ท่านเป็นกษัตริย์
2Ch	11	23	และพระองค์ทรงจัดการอย่างฉลาด และแจกจ่ายบรรดาโอรสของพระองค์ไปทั่วแผ่นดินทั้งสิ้นของยูดาห์และของเบนยามิน ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งสิ้น และพระองค์ประทานเสบียงอาหารให้อย่างอุดม และพระองค์ทรงประสงคมเหสีมากมาย

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	12	1	ต่อมาเมื่อราชอาณาจักรของเรโโบอัมตั้งมั่นคงและแข็งแรงแล้ว พระองค์ทรงทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์เสีย และอิสราเอลทั้งปวงก็ทิ้งพร้อมกันพระองค์ด้วย
2Ch	12	2	ออกมาในปีที่ห้าแห่งรัชสมัยเรโโบอัม เพราะเขาทั้งหลายได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ซิซกัษัตริย์แห่งอียิปต์เสด็จขึ้นมาสู้รบเยรูซาเล็ม
2Ch	12	3	มีรถรบหนึ่งพันสองร้อยคันและพลม้าหกหมื่นคน และพลผู้มากับพระองค์จากอียิปต์นับไม่ถ้วนคือ ชาวลิบ丹 คนสุคิม และคนเอธิโอเปีย
2Ch	12	4	และพระองค์ทรงยึดหัวเมืองที่มีป้อมของยูดาห์และมายังเยรูซาเล็ม
2Ch	12	5	แล้วไซโมอาห์ผู้พยากรณ์ได้มาเฝ้าเรโโบอัมและบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ ผู้มาประชุมกันอยู่ที่เยรูซาเล็มด้วยเรื่องซิซกั และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าได้ละทิ้งเรา เราจึงได้ละทิ้งเจ้าให้อยู่ในมือของซิซกั"
2Ch	12	6	แล้วเจ้านายแห่งอิสราเอลและกษัตริย์ได้ล้อมตนลงและกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงขอบธรรมแล้ว"
2Ch	12	7	เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายถ่อมตัวลง พระวจนะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงไซโมอาห์ว่า "เขาทั้งหลายได้ถ่อมตัวลงแล้ว เราจึงจะไม่ทำลายเขา แต่เราจะประสาทการช่วยให้พ้นแก่เขาบ้าง และพระพิโรธของเราจะไม่เทลงมาเหนือเยรูซาเล็มโดยมือของซิซกั
2Ch	12	8	อย่างไรก็ดีเขาทั้งหลายต้องเป็นผู้รับใช้ของซิซกั เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ทราบความแตกต่างระหว่างการรับใช้เรา และรับใช้ราชอาณาจักรทั้งหลายของแผ่นดินโลก"
2Ch	12	9	ซิซกัษัตริย์แห่งอียิปต์จึงขึ้นมากดขี่เยรูซาเล็ม พระองค์ทรงเก็บเอาทรัพย์สินแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติในพระราชวังพระองค์ทรงเก็บเอาไปทุกอย่าง พระองค์ทรงเก็บเอาโลหองคำซึ่งซาโลมอนทรงสร้างไว้วันน ไปด้วย
2Ch	12	10	และกษัตริย์เรโโบอัมทรงทำโลหองสัมฤทธิ์ขึ้นแทน และได้มอบไว้ในมือของทหารรักษาพระองค์ ผู้เฝ้าทวารพระราชวัง
2Ch	12	11	และกษัตริย์เสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เมื่อไร ทหารรักษาพระองค์ก็มาถือโลหัน แล้วนำกลับไปเก็บไว้ในห้องทหารรักษาพระองค์ตามเดิม
2Ch	12	12	และเมื่อพระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็หันไปเสียจากพระองค์ มิได้ทำลายพระองค์อย่างสิ้นเชิง ยิ่งกว่านั้นอีก
2Ch	12	13	กษัตริย์เรโโบอัมจึงสถาปนาพระองค์ขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มและทรงครอบครอง เมื่อเรโโบอัมทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองสิบเจ็ดปีในกรุงเยรูซาเล็ม อันเป็นเมืองซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลือกสรรไว้จากตระกูลต่างๆทั้งสิ้นของอิสราเอล เพื่อจะตั้งพระนามของพระองค์ไว้ที่นั่น พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่านางอาม่าห์คนอัมโมน
2Ch	12	14	และพระองค์ได้ทรงกระทำกริ้วร้าย เพราะพระองค์ไม่ตั้งพระทัยของพระองค์ที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์
2Ch	12	15	ส่วนพระราชกิจของเรโโบอัม ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของไซโมอาห์ผู้พยากรณ์ และของอิดโดผู้ทำนายตามแบบพงศาวดารหรือ มีสงครามเรื่อยไปอยู่ระหว่างเรโโบอัมและเยโรโบอัม
2Ch	12	16	และเรโโบอัมก็ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอามิยาห์ราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์
2Ch	13	1	ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของกษัตริย์เยโรโบอัม อามิยาห์ได้เริ่มครอบครองเหนือประเทศยูดาห์
2Ch	13	2	พระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามปี พระชนนียของพระองค์มีพระนามว่ามิกายาห์ธิดาของอูรีเอลแห่งกิเบอาห์ มีสงครามระหว่างอามิยาห์และเยโรโบอัม
2Ch	13	3	อามิยาห์เสด็จออกทำสงคราม มีกองทัพทหารชำนาญศึกเป็นคนคัดเลือกแล้วสี่แสนคน และเยโรโบอัมได้ตั้งเนวารสู้กับพระองค์ด้วยคนคัดเลือกแล้วเป็นทศกัณฐ์ทหารแปดแสนคน
2Ch	13	4	และอามิยาห์ทรงลึกลงนอนภูเขาคามาอิมซึ่งอยู่ในถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และตรัสว่า "ข้าแต่เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งปวง ขอฟังข้าพเจ้า
2Ch	13	5	ไมควรรู้หรือที่ท่านทั้งหลายจะรู้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพระราชทานตำแหน่งกษัตริย์เหนืออิสราเอลเป็นนิตย์แก่ดาวิด และลูกหลานของพระองค์โดยพันธสัญญาเกลือ
2Ch	13	6	ถึงกระนั้นเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ข้าราชการของซาโลมอนโอรสของดาวิด ได้ลุกขึ้นกบฏต่อเจ้านายของตน
2Ch	13	7	และมีคนถ้อยคนอันธพาลบางคนมีสมุทกันกับเขาและขึ้นสู้กับเรโโบอัมโอรสของซาโลมอน เมื่อเรโโบอัมยังเด็กอยู่และใจอ่อนแอต้านทานไม่ไหว
2Ch	13	8	และบัดนี้ท่านคิดว่าจะต่อต้านราชอาณาจักรของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในมือของลูกหลานของดาวิด เพราะท่านทั้งหลายเป็นคนหมู่มากและมีลูก
2Ch	13	9	ท่านทั้งหลายมิได้ขับไล่โรหิตของพระเยโฮวาห์ ลูกหลานของอาโรน และคนเลวออกไป และตั้งปุโรหิตสำหรับตนเองอย่างชนชาติทั้งหลายหรือ ผู้ใดที่นำวัวหนุ่มและแกะผู้เจ็ดตัวมาชำระตัวให้บริสุทธิ์ไว้ จะได้เป็นปุโรหิตของสิ่งที่ไม่ใช่พระ
2Ch	13	10	แต่สำหรับเราทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายมิได้ทอดทิ้งพระองค์ เรามีปุโรหิตผู้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เป็นลูกหลานของอาโรน ทั้งหมดแลทำงานหน้าที่ของเขาทั้งหลาย
2Ch	13	11	เขากวายนครเมืองมาแต่พระเยโฮวาห์ทุกซอกทุกเขย็น ทั้งเครื่องหอม ตั้งขนมปังหน้าพระพักตร์บนโต๊ะบริสุทธิ์ และดูแลคนประทีปทองคำพร้อมทั้งตะเกียง เพื่อให้ประทีปลุกอยู่ทุกเขย็น เพราะเราได้รับการบัญชาจากซิบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา แต่ท่านได้ทอดทิ้งพระองค์เสีย
2Ch	13	12	และดูเถิด พระเจ้าทรงอยู่กับเรา ทรงเป็นผู้สู้กับบัญชาของเรา และปุโรหิตของพระองค์พร้อมกับเรากับเรตริกพร้อมที่จะเป่าเรียกทำสงครามต่อสู้กับท่าน ข้าแต่ประชาชนอิสราเอล ขออย่าต่อสู้กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน เพราะท่านจะชนะไม่ได้"
2Ch	13	13	เยโรโบอัมได้ล้อมสมุทคนไว้เพื่อจะล้อมมาหาเขาจากเบื้องหลัง ดังนั้นกองทัพทหารของท่านจึงอยู่ข้างหน้ายูดาห์ และกองทัพอยู่ข้างหลังเขา
2Ch	13	14	และเมื่อยูดาห์มองดูข้างหลัง ดูเถิด การศึกก็อยู่ข้างหน้าและข้างหลังเขา และเขาทั้งหลายก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และบรรดาปุโรหิตก็เป่าแตร
2Ch	13	15	แล้วคนของยูดาห์ก็ตะเบ็งเสียงร้องทำนองศึกและเมื่อคนยูดาห์ตะโกน อยู่มาพระเจ้าทรงให้เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งปวงพ่ายแพ้ไปต่ออามิยาห์และยูดาห์
2Ch	13	16	คนอิสราเอลได้หนีต่อหน้ายูดาห์ และพระเจ้าทรงมอบเขาไว้ในมือของเขาทั้งหลาย
2Ch	13	17	อามิยาห์และประชาชนของพระองค์ก็ฆ่าเขาเสียมากมาย คนอิสราเอลก็คัดเลือกแล้วจึงล้มตายห้าแสนคน
2Ch	13	18	นี่แหละคนอิสราเอลก็ถูกปราบปรามในครั้งนั้น และคนยูดาห์ก็ชนะ เพราะเขาฟังพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา
2Ch	13	19	และอามิยาห์ได้ติดตามเยโรโบอัม และยึดเอาหัวเมืองจากพระองค์ คือเมืองเบธเอลกับชนบทของเมืองนั้น และเยซานานกับชนบทของเมืองนั้น และเอโฟรนกับชนบทของเมืองนั้น
2Ch	13	20	เยโรโบอัมมิได้พินอำนาจของพระองค์ในรัชสมัยของอามิยาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงประหารพระองค์ พระองค์ก็สิ้นพระชนม์
2Ch	13	21	แต่อามิยาห์ก็มีอำนาจยิ่งขึ้น และมีมเหสีสิบสององค์ ให้กำเนิดโอรสยี่สิบสององค์ และธิดาสิบหกองค์
2Ch	13	22	ราชกิจนอกนั้นของอามิยาห์ วิธีการและพระดำรัสของพระองค์ได้บันทึกไว้ในหนังสือของผู้พยากรณ์อิดโด
2Ch	14	1	อามิยาห์จึงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาสาโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์
2Ch	14	2	และอาสาทรงกระทำสิ่งที่ดีและชอบในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์
2Ch	14	3	พระองค์ทรงกำจัดต้นบูชาพระต่างดาวและปญนียสถานสูงทั้งหลาย และพังเสาศักดิ์สิทธิ์ลง และได้โค่นเสารูปเคารพเสีย
2Ch	14	4	และทรงบัญชาให้ยูดาห์แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน และให้รักษาพระราชบัญญัติและพระบัญญัติ
2Ch	14	5	พระองค์ทรงกำจัดปญนียสถานสูงและแท่นเครื่องหอมออกเสียจากหัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์ด้วย และราชอาณาจักรก็ได้สงบภายใต้พระองค์
2Ch	14	6	พระองค์ทรงสร้างหัวเมืองที่มีป้อมในยูดาห์ เพราะแผ่นดินก็สงบ พระองค์มิได้ทำสงครามในปีเหล่านั้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานการหยุดพักสงบแก่พระองค์
2Ch	14	7	และพระองค์ตรัสกับยูดาห์ว่า "ให้เราทั้งหลายสร้างหัวเมืองเหล่านี้ ล้อมด้วยกำแพง หอคอย ประตูเมือง และด่าน แผ่นดินยังเป็นของเรา เพราะเราได้แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เราได้แสวงหาพระองค์ และพระองค์ได้ทรงประทานการหยุดพักสงบทุกด้าน" เขาทั้งหลายจึงสร้างและจำริญขึ้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	14	8	และอาสาทรงมิกองทัพสรรพด้วยเล่ห์ใหญ่และหอกจากยูดาห์สามแสนคน และจากเบนยามินซึ่งถือโลและโก่งนุสองแสนแปดหมื่นคน ทั้งสิ้น
เป็นทแกล้วทหาร			
2Ch	14	9	เศ- ราห์ชาวเอธิโอเปีย ได้ออกมาต่อสู้กับเขาทั้งหลายด้วยกองทัพหนึ่งล้านคน และกรบสามร้อยคันมาถึงเมืองมาเรธาห์
2Ch	14	10	และอาสาทรงยกออกไปรบกับเขา และเขาทั้งหลายก็ตั้งแนวรบในหุบเขาเศฟาธาห์ที่มารธาห์
2Ch	14	11	และอาสาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไม่มีผู้ใดช่วยได้อย่างพระองค์ ในการสู้รบกับระหว่าผู้ที่มีกำลังกับผู้ที่ไม่มีกำลัง ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยพวกข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายพึ่งพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายมาต่อสู้กับชนหมู่มหาใหญ่นี้ในพระนามของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขออย่าให้มนุษย์ชนะพระองค์ "
2Ch	14	12	พระเยโฮวาห์จึงทรงให้ชาวเอธิโอเปียพ่ายแพ้ต่ออาสาและต่อยูดาห์ และชาวเอธิโอเปียก็หนีไป
2Ch	14	13	อาสาและพลที่อยู่กับพระองค์ก็ไล่ตามเขาไปถึงเมืองเก- ราร์ และชาวเอธิโอเปียล้มตายมากจน ไม่เหลือสักชีวิตเดียว เพราะเขาได้แตกพ่ายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และกองทัพของพระองค์ คนยูดาห์ได้เก็บของที่รบได้มากมายนักหนา
2Ch	14	14	และเขาก็โจมตีบรรดาหัวเมืองรอบเมืองเก- ราร์ เพราะว่าการกลัวพระเยโฮวาห์นั้นมาครอบงำเขาทั้งหลาย เขาได้ปล้นหัวเมืองทั้งสิ้น เพราะมีของที่รบได้ในนั้นมาก
2Ch	14	15	และเขาได้โจมตีเต็นท์ของผู้ที่มิวั และเอาแกะไปมากมายและอรูด้วย แล้วเขาก็กลับไปยังเยรูซาเล็ม
2Ch	15	1	พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาสถิตกับอาซาชาห์บุตรชายโอดเด
2Ch	15	2	และท่านออกไปเฝ้าอาสาทูลพระองค์ว่า " ข้าแต่อาสา และยูดาห์ก็เบนยามินทั้งปวง ของงพึงข้าพเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่านทั้งหลาย
ต่อเมื่อท่านทั้งหลายอยู่กับพระองค์ ถ้าท่านทั้งหลายแสวงหาพระองค์ ท่านก็จะพบพระองค์ แต่ถ้าท่านทั้งหลายทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งท่านทั้งหลาย			
2Ch	15	3	อิสราเอลอยู่ปราศจากพระเจ้าเที่ยงแท้เป็นเวลานาน และไม่มีปรีห์ดีผู้สั่งสอน และไม่มีพระราชาบัญญัติ
2Ch	15	4	แต่เมื่อถึงคราวเขาทบทวนใจมาก เขาหันมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลและแสวงหาพระองค์ เขาทั้งหลายก็พบพระองค์
2Ch	15	5	ในสมัยนั้น ไม่มีสันติภาพแก่ผู้ที่ออกไปหรือผู้ที่เข้ามา เพราะมีการรบกวนอยู่มากมายรบกวนชาวเมืองทั้งหลายนั้น
2Ch	15	6	เขาแตกแยกกันเป็นพวกๆ ประชาชาติต่อประชาชาติและเมืองต่อเมือง เพราะพระเจ้าทรงรบกวนเขาด้วยความทุกข์ยากทุกอย่าง
2Ch	15	7	แต่ท่านทั้งหลายจงกล้าหาญ อย่าให้มือของท่านอ่อนลง เพราะว่าการกิจการของท่านจะได้รับการสำเร็จ "
2Ch	15	8	เมื่ออาสาทรงสลับถ้อยคำเหล่านี้ คือคำพยากรณ์ของโอดเดผู้พยากรณ์ พระองค์ก็ทรงมีพระทัยกล้าขึ้น ทรงกำจัดสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนจากแผ่นดินยูดาห์และเบนยามินสิ้น และจากหัวเมืองซึ่งพระองค์ยึดมาได้จากถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และพระองค์ทรงซ่อมแซมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งอยู่หน้ามพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	15	9	และพระองค์ทรงรวบรวมยูดาห์และเบนยามินทั้งปวง และคนเหล่านั้นจากเอฟราอิม มนัสเสห์ และจากลิเมโอน ผู้อาศัยอยู่กับเขาทั้งหลาย
เพราะคนเป็นจำนวนมากได้หลบหนีมาหาพระองค์จากอิสราเอล เมื่อเขาเห็นว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์สถิตกับพระองค์			
2Ch	15	10	เขาทั้งหลายชุมนุมกันที่เยรูซาเล็มในเดือนที่สามของปีที่สิบห้าในรัชกาลของอาสา
2Ch	15	11	เขาทั้งหลายถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันนั้นจากชาวเขาของเขาที่ได้รับมา มีวัวผู้เจ็ดร้อยตัวและแกะเจ็ดพันตัว
2Ch	15	12	และเขาก็เข้าทำพันธสัญญาที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาด้วยสุดจิตสุดใจของเขา
2Ch	15	13	และว่าผู้ใดที่ไม่แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลควรจะมีโทษถึงตาย ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ชายหรือหญิง
2Ch	15	14	เขาทั้งหลายได้กระทำสัตย์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ด้วยเสียงอันดัง และด้วยเสียงโห่ร้อง และด้วยเสียงแตรและแตรทองเหลืองขนาดเล็ก
2Ch	15	15	และยูดาห์ทั้งปวงก็ปรบปรีดิ์เพราะสัตย์ปฏิญาณนั้น เพราะเขาทั้งหลายได้ปฏิญาณด้วยสุดใจของเขา และได้แสวงหาพระองค์ด้วยสิ้นความปรารถนาของเขา และเขาทั้งหลายก็พบพระองค์
และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้น้ำให้ขาดหยดที่ขบรอบด้าน			
2Ch	15	16	แม้ว่ามาอากาศพระมารดาของกษัตริย์อาสา พระองค์ก็ทรงถอดเสียจากเป็นพระราชชนนี เพราะพระนางได้กระทำรูปเคารพอันน่าเกลียดน่าชังในเสารูปเคารพ อาสาทรงโค่นรูปเคารพของพระนางลง และบดและเผาเสียที่ลัธวาริชัดโรน
2Ch	15	17	แต่ยังมีได้กำจัดปณิธานสูงอกเสียจากอิสราเอล อย่างไรก็ดีพระทัยของอาสาภิปริศนาคือลอร์ดรัชสมัยของพระองค์
2Ch	15	18	และพระองค์ทรงนำของอุทิศถวายของราชบิดาของพระองค์และข้าวของที่พระองค์เองทรงอุทิศถวาย มีเงิน และทองคำ และเครื่องใช้เข้าไป
ในพระนิเวศของพระเจ้า			
2Ch	15	19	และไม่มีสงครามอีกจนปีที่สามสิบห้าในรัชกาลของอาสา
2Ch	16	1	ในปีที่สามสิบหกแห่งรัชกาลอาสา บาดาชาษัตริย์แห่งอิสราเอลขึ้นมาต่อสู้กับยูดาห์และได้สร้างเมืองรามาห์ เพื่อว่าพระองค์จะมีทรงให้คน
หนึ่งคนได้ออกไปหรือเข้ามาหาอาสาษัตริย์ของยูดาห์			
2Ch	16	2	แล้วอาสาทรงเอาเงินและทองคำจากคลังของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และราชสำนัก และส่งไปให้เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียผู้ประทับในเมืองดามัสกัสว่า
2Ch	16	3	" ขอให้ฉันสัญญา ไมตรีระหว่างข้าพเจ้าและท่านดังที่มีอยู่กับพระชนกของข้าพเจ้าและพระชนกของท่าน ดุเถิด ข้าพเจ้าได้ส่งเงินและทองคำมา
ยังท่าน ขอเสด็จไปทำลายสัญญาไมตรีของท่านซึ่งมีกับบาอาซาษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อเขาจะยกทัพไปจากข้าพเจ้า "			
2Ch	16	4	และเบนฮาดัดทรงซื้อฟิงกษัตริย์อาสา และส่งผู้บังคับบัญชากองทัพของพระองค์ไปต่อสู้กับหัวเมืองของอิสราเอล และเขาทั้งหลายโจมตีเมืองอิโยน ดาน เอบลามาอิม และหัวเมืองคลังหลวงทั้งสิ้นของนัฟทาลี
2Ch	16	5	และต่อมาเมื่อบาอาซาทรงได้ยินเรื่องนั้น พระองค์ทรงหยุดสร้างเมืองรามาห์ และให้พระราชกิจของพระองค์หยุดยั้ง
2Ch	16	6	แล้วกษัตริย์อาสาทรงนำยูดาห์ทั้งสิ้น และเขาทั้งหลายชนะคนของเมืองรามาห์และเครื่องไม้ของเมืองนั้น ซึ่งบาอาซาใช้สร้างอยู่นั้น และเขา
มาสร้างเมืองเกบาและเมืองมิสปาห์			
2Ch	16	7	ครั้งนั้นฮานานีผู้ทำนายได้มาเฝ้าอาสาษัตริย์ของยูดาห์ และทูลพระองค์ว่า " เพราะท่านฟังกษัตริย์ของซีเรีย และมีได้ฟังพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะฉะนั้นกองทัพของกษัตริย์ซีเรียจึงได้หลดพันมือท่านไป
2Ch	16	8	คนเอธิโอเปียและชาวลิบนีไม่เป็นกองทัพหิมมา มีกรรณและพลม้ามากเหลือหลายหรือ แต่เพราะท่านฟังพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงมอบเขา
ทั้งหลายไว้ในมือของท่าน			
2Ch	16	9	เพราะว่าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ไม่มาอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพื่อสำแดงฤทธานภาพของพระองค์โดยเห็นแก่ผู้เหล่านั้นที่มีใจจริงต่อพระองค์ ในเรื่องนี้ท่านได้กระทำอย่างโง่เขลา เพราะตั้งแต่นั้นไปท่านจะมีการศึกสงคราม "
2Ch	16	10	และอาสาทักท้วงหรือต่อผู้ทำนายนั้น และจับเขาจำไว้ในคุก เพราะพระองค์ทรงเกรี้ยวกราดแก่เขาในเรื่องนี้ และอาสาทรงข่มเหงประชาชน
บางคนในเวลาเดียวกันนั้นด้วย			
2Ch	16	11	และดุเถิด พระราชกิจของอาสา ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ได้บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล
2Ch	16	12	ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ อาสาทรงเป็นโรคที่พระบาทของพระองค์ และโรคของพระองค์ก็ร้ายแรง แม้เป็นโรคของพระองค์ก็
มิได้ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์ แต่ได้แสวงหาความช่วยเหลือจากแพทย์			
2Ch	16	13	และอาสาทรงลางหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ สิ้นพระชนม์ในปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์
2Ch	16	14	เขาทั้งหลายฝังพระศพไว้ในอูโมงค์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้สกัดออกเพื่อพระองค์ในนครดาวิด เขาวางพระศพของพระองค์ไว้บนแท่นซึ่ง
มีเครื่องหอมต่างๆเต็มไปหมด ซึ่งช่างปรุเครื่องหอมได้ปรุไว้ และเขาทั้งหลายก็ก่อเพลิงใหญ่โตถวายพระเกียรติพระองค์			
2Ch	17	1	เยโฮซาฟัทโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์ และทรงเสริมกำลังพลต่อสู้อิสราเอล
2Ch	17	2	พระองค์ทรงวางกำลังพลไว้ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งปวงของยูดาห์ และทรงตั้งทหารประจำป้อมในแผ่นดินยูดาห์ และในหัวเมืองเอฟราอิม ซึ่ง
อาสาราชบิดาของพระองค์ได้ยึดไว้			
2Ch	17	3	พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเยโฮซาฟัท เพราะพระองค์ทรงดำเนินในทางเบื้องต้นๆของดาวิดราชบิดาของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงแสวงหา
พระบาอัล			
2Ch	17	4	แต่ได้แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระราชบิดาของพระองค์ และดำเนินในพระบัญญัติของพระองค์ มิได้ทรงดำเนินตามการกระทำ
ของอิสราเอล			
2Ch	17	5	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ และสิ้นทั้งยูดาห์ก็นำเครื่องบรรณาการมาถวายเยโฮซาฟัท

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระองค์จึงมีทรัพย์สินมั่งคั่งอย่างยิ่งและมีเกียรติมาก

2Ch	17	6	พระทัยของพระองค์เข้มแข็งขึ้นในพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงกำจัดปฐพีชั้นสูงและบรรดาเสารูปเคารพเสียจากยุดาห์
2Ch	17	7	ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์ทรงใช้เจ้านายของพระองค์คือ เบนฮาดิ โอบาดิห์ เศคาริยาห์ เนธันเอล และมีคายาห์ไปสั่งสอน
ในหัวเมืองของยุดาห์			
2Ch	17	8	และคนเลวีไปกับเขาด้วยคือ เซโมอาห์ เนธานีอาห์ เศบาดียาห์ อาสาเฮล เซมิราโมท เยโฮนาธัน อาโดเนียห์ โทบิยาห์ และโทบาโดเนียห์ คน
เลวี และพร้อมกับคนเหล่านี้มี เอลิซามา และเยโฮรัม ผู้เป็นปุโรหิต			
2Ch	17	9	และเขาทั้งหลายได้สั่งสอนในยุดาห์ มีหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ไปกับเขาด้วย เขาเที่ยวไปทั่วหัวเมืองทั้งสิ้นแห่งยุดาห์ และได้
สั่งสอนประชาชน			
2Ch	17	10	ความหวาดกลัวอันมาจากพระเยโฮวาห์ตกอยู่เหนือบรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินต่างๆที่อยู่รอบยุดาห์ และเขาทั้งหลายมิได้ทำสงคราม
กับเยโฮซาฟัท			
2Ch	17	11	คนฟิลิสเตียบางพวกได้นำของกำนัลมากถวายเยโฮซาฟัท และนำเงินมาเป็นบรรณาการ และพวกเขาจะเบียดเบียนฝูงแกะ คือแกะผู้เจ็ดพัน
เจ็ดร้อยตัว และแกะผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อยตัวถวายพระองค์			
2Ch	17	12	และเยโฮซาฟัททรงเจริญใหญ่ยิ่งขึ้นเป็นลำดับ พระองค์ทรงสร้างป้อมและหัวเมืองคลังหลวงไว้ในยุดาห์
2Ch	17	13	และพระองค์ทรงมีพระราชกิจมากมายในหัวเมืองของยุดาห์ พระองค์ทรงมีทหารเป็นเทกเลทวารในกรุงเยรูซาเล็ม
2Ch	17	14	ต่อไปนี้เป็นจำนวนตามเรือนบรรพบุรุษของเขาคือ ของยุดาห์ ผู้บังคับบัญชากองพันมี อัดนาห์ผู้บังคับบัญชา พร้อมกับเทกเลทวารสามแสน
คน			
2Ch	17	15	ถัดเขาไปคือ เยโฮธานัน ผู้บังคับบัญชาร่วมกับสองแสนแปดหมื่นคน
2Ch	17	16	และถัดเขาไปคือ อามัสยาห์ บุตรชายเศคาริยาห์ เป็นคนอาสาสมัครเพื่อการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พร้อมกับเทกเลทวารสองแสนคน
2Ch	17	17	ของเบนยามินคือ เอลิยาดา เทกเลทวารพร้อมกับคนสองแสนสรรพด้วยธนูและโล่
2Ch	17	18	และถัดเขาไปคือ เยโฮซาบาด พร้อมกับคนติดอาวุธหนึ่งแสนแปดหมื่นคน
2Ch	17	19	เหล่านี้เป็นข้าราชการของกษัตริย์ นอกเหนือจากผู้ที่กษัตริย์ทรงวางไว้ในหัวเมืองที่มีป้อมทั่วตลอดแผ่นดินยุดาห์
2Ch	18	1	ฝ่ายเยโฮซาฟัททรงมีทรัพย์สินมั่งคั่งและเกียรติใหญ่ยิ่ง และพระองค์ทรงกระทำให้เป็นทองแผ่นดินเดียวกันกับอาหับ
2Ch	18	2	ครั้นล่วงมาหลายปีพระองค์เสด็จลงไปเฝ้าอาหับในสะมาเรีย และอาหับทรงฆ่าแกะและวัวมากมายสำหรับพระองค์ และสำหรับพลที่มากับ
พระองค์ และทรงชักชวนพระองค์ให้ขึ้นไปต่อสู้กับราโมทกลาธา			
2Ch	18	3	อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยุดาห์ว่า " ท่านจะไปกับข้าพเจ้ายังราโมทกลาธาหรือ " พระองค์ทูลตอบพระองค์
ว่า " ข้าพเจ้าก็เป็นอย่างที่ท่านเป็น ประชาชนของข้าพเจ้าก็เป็นดังประชาชนของท่าน เราจะอยู่กับท่านในการสงคราม "			
2Ch	18	4	และเยโฮซาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า " ขอสอบถามดูพระคำรัสของพระเยโฮวาห์วันนี้เสียก่อน "
2Ch	18	5	แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้พยากรณ์ประมาณสี่ร้อยคนตรัสกับเขาว่า " ควาทที่เราจะไปตราโมทกลาธาหรือ หรือเราไม่ควร
ไป " และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า " ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะพระเจ้าจะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์ "			
2Ch	18	6	แต่เยโฮซาฟัททูลว่า " ที่นี้ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกสักคนหนึ่งหรือซึ่งเราจะสอบถามได้ "
2Ch	18	7	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮซาฟัทว่า " ยังมีชายอีกคนหนึ่ง ซึ่งเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์ได้ แต่ข้าพเจ้าซึ่งเขา เพราะเขาพยากรณ์
แต่ความร้ายเสมอ ไม่เคยพยากรณ์ความดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย คนนั้นคือมีคายาห์บุตรอิมลาห์ " และเยโฮซาฟัททูลว่า " ขอขัตริย์อย่าตรัสดังนั้นเลย "			
2Ch	18	8	แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเรียกมหาตมเล็กคนหนึ่งเข้ามาและตรัสสั่งว่า " ไปพามิคายาห์บุตรอิมลาห์มาเร็ว "
2Ch	18	9	ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยุดาห์ ต่างประทับบนพระที่นั่ง ทรงฉลองพระองค์ ณ ที่วางตรงทางเข้าประตูเมืองสะมา
เรีย และผู้พยากรณ์ทั้งปวงก็พยากรณ์ถวายอยู่			
2Ch	18	10	และเศเคคิยาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ จึงเอาเหล็กทำเป็นเขา และทูลว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งฉันว่า ด้วยสิ่งเหล่านี้ เจ้าจะผลัดคนซีเรียไปจน
เขาทั้งหลายถูกทำลาย " "			
2Ch	18	11	และบรรดาผู้พยากรณ์ก็พยากรณ์อย่างนั้น ทูลว่า " ขอเสด็จขึ้นไปราโมทกลาธาเถิด และจะมีชัยชนะ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมือง
นั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์ "			
2Ch	18	12	และผู้สื่อสารผู้ไปตามมีคายาห์ได้บอกท่านว่า " ดูเถิด ถ้อยคำของบรรดาผู้พยากรณ์ก็พูดสิ่งที่ดีแก่กษัตริย์ดงปากเดียวกัน ขอให้ถ้อยคำของ
ท่านเหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่งในพวกนั้น และพูดแต่สิ่งที่ดี "			
2Ch	18	13	แต่มีคายาห์ตอบว่า " พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอญแน่ฉันใด พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่าอย่างไร ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น "
2Ch	18	14	และเมื่อท่านมาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามท่านว่า " มีคายาห์ ควาทที่เราจะไปตราโมทกลาธาหรือ หรือเราไม่ควรไป " และท่านทูลตอบ
พระองค์ว่า " ขอเชิญเสด็จขึ้นไปและจะมีชัยชนะ เขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ "			
2Ch	18	15	แต่กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า " เราได้ให้เจ้าปฏิญาณแก่ครั้งแล้ว ว่า เจ้าจะพูดกับเราแต่ความจริงในพระนามของพระเยโฮวาห์ "
2Ch	18	16	และท่านทูลว่า " ข้าพระองค์ได้เห็นคนอิสราเอลทั้งปวงกระจัดกระจายอยู่บนภูเขา อย่างแคะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` คนเหล่านี้
นี้ไม่มีนาย ให้เขาต่างกลับยังเรือนของตนโดยสันติภาพเกิด " "			
2Ch	18	17	กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงทูลเยโฮซาฟัทว่า " ข้าพเจ้ามิได้บอกท่านแล้วหรือว่า เขาจะไม่พยากรณ์สิ่งดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย แต่สิ่งชั่วร้ายต่าง
หาก "			
2Ch	18	18	และมีคายาห์ทูลว่า " ฉะนั้นขอสดับพระวาจาของพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเยโฮวาห์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ และบรรดา
บริวารแห่งฟ้าสวรรค์ยืนข้างๆพระองค์ข้างขวาพระหัตถ์และข้างซ้าย			
2Ch	18	19	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อเขาจะขึ้นไปและล้มลงที่ราโมทกลาธา ' บ้างก็ทูลอย่างนี้ บ้าง
ก็ทูลอย่างนั้น			
2Ch	18	20	แล้วมีวิญญาณดวงหนึ่งมาข้างหน้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทูลว่า ` ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขาเอง ' และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขา
ว่า ` จะทำอย่างไร ' "			
2Ch	18	21	และเขาทูลว่า ` ข้าพระองค์จะออกไปและจะเป็นวิญญาณมฤตยูอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขาทุกคน ' และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` เจ้าไป
เกลี้ยกล่อมเขาได้ และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปท่าเช่นนั้นเถิด "			
2Ch	18	22	เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงใสรวิญญาณมฤตยูในปากของเหล่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงสิ้นพระวาจาเป็นความ
ร้ายเกี่ยวกับพระองค์ "			
2Ch	18	23	แล้วเศเคคิยาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบแก้มมีคายาห์ทูลว่า " พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้าพเจ้าได้อย่างไร "
2Ch	18	24	และมีคายาห์ตอบว่า " ดูเถิด เจ้าจะเห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อจะซ่อนตัวเจ้า "
2Ch	18	25	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า " จงจับมีคายาห์ พาเขากลับไปมอบให้อาโมนผู้ว่าราชการเมือง และแกโยอาชราซไอโรส
2Ch	18	26	และว่า ` กษัตริย์ตรัสสั่งฉันว่า เขาคนนี้อาจูกเสีย ให้อาหารแห่งความทุกข์กับน้ำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาโดยสันติภาพ " "
2Ch	18	27	และมีคายาห์ทูลว่า " ถ้าพระองค์เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ พระเยโฮวาห์ก็มีได้ตรัสโดยข้าพระองค์ " และท่านกล่าวว่า " บรรดาชนชาติทั้ง
หลายเอ๋ย ขอจงฟังเถิด "			
2Ch	18	28	กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยุดาห์จึงเสด็จขึ้นไปยังราโมทกลาธา
2Ch	18	29	และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮซาฟัทว่า " ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าท่าศึก แต่ท่านจงสวมเครื่องทรงของท่าน " และกษัตริย์แห่ง
อิสราเอลก็ทรงปลอมพระองค์ แล้วทั้งสองพระองค์เข้าท่าสงคราม			
2Ch	18	30	ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาบรรดาผู้บัญชาการรถรบของพระองค์ว่า " อัยารกับทหารน้อยหรือใหญ่ แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่ง
อิสราเอล "			
2Ch	18	31	และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบแลเห็นเยโฮซาฟัท เขาทั้งหลายก็ว่า " เป็นกษัตริย์อิสราเอลแล้ว " เขาจึงหันเข้าไปจะสู้รบกับพระองค์ และเย

The Holy Bible in Thai (KJV)

โยฮานาพิทรวงศ์ขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ พระเจ้าทรงให้เขาทั้งหลายออกไปเสียจากพระองค์			
2Ch	18	32	และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบเห็นว่าไม่ใช่กษัตริย์อิสราเอล ก็หันรถกลับจากไล่ตามพระองค์
2Ch	18	33	แต่มีชายคนหนึ่งโง่งมวิ่งเข้าไป ถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลชำระหว่างเกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอุระ พระองค์จึงรับสั่งกับคนขับรถว่า " หันกลับเถะ พารเราออกจากกรณ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว "
2Ch	18	34	วันนั้นการรบก็ดุเดือดขึ้น และกษัตริย์อิสราเอลก็พวยพระองค์เองขึ้นไปในรถรบของพระองค์เห็นพระพิศตรเข้าสู่ชนซีเรียจนถึงเวลาเย็น แล้วประมาณเวลาควาวอาทิตย์ตกพระองค์ก็สิ้นพระชนม์
2Ch	19	1	เยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จกลับไปโดยสวัสดิภาพถึงพระราชวังของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม
2Ch	19	2	แต่เยฮอชบาชยาฮานานผู้ทำนาย ได้ออกไปเฝ้าพระองค์ ทุกกษัตริย์เยโฮซาฟัทว่า " การที่พระองค์จะช่วยคนธรรมและรักผู้ที่เกิดขี้ชึ่งพระเยโฮวาห์หรือ เพราะเรื่องนี้พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้ออกมาถึงพระองค์
2Ch	19	3	อย่างไรก็ดีพระองค์ทรงพบความดีในพระองค์บ้าง เพราะพระองค์ได้ทำลายบรรดาเสารูปเคารพเสียจากแผ่นดิน และได้มั่งพระทัยแสวงหาพระเจ้า "
2Ch	19	4	เยโฮซาฟัทประทับที่เยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงออกไปท่ามกลางประชาชนอีก ตั้งแต่เบเออร์เซบาถึงถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และนำเขาทั้งหลายกลับมายังพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา
2Ch	19	5	พระองค์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยในแผ่นดินนั้น ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งสี่ของยูดาห์ ที่ละหัวเมือง
2Ch	19	6	และตรัสกับผู้วินิจฉัยเหล่านั้นว่า " จงพิจารณาสิ่งที่ทำทั้งหลายจะกระทำ เพราะท่านมิได้พิพากษาเพื่อมนุษย์แต่เพื่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตกับท่านในการพิพากษา
2Ch	19	7	ฉะนั้นจงให้ความยำเกรงพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่าน จงระมัดระวังสิ่งที่ท่านกระทำ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราไม่มีความชั่วช้า ไม่เห็นแก่หน้าคนใด และไม่มีการรับสินบน "
2Ch	19	8	ยิ่งกว่านั้นอีก ในเยรูซาเล็ม เยโฮซาฟัททรงตั้งคนเลวี และโปรหิตบ้าง กับประมุขของบรรพบุรุษแห่งอิสราเอลบ้าง เพื่อจะให้การพิพากษาแก่พระเยโฮวาห์ และวินิจฉัยคดีที่โต้แย้งกัน เขาทั้งหลายมีตำแหน่งในเยรูซาเล็ม
2Ch	19	9	และพระองค์ทรงกำชับเขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลายจงกระทำการนี้ด้วยความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ด้วยความสัตย์ซื่อ และด้วยสิ้นสุดใจของท่าน
2Ch	19	10	เมื่อมีคดีมาถึงท่านจากพี่น้องของท่านผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของข้าพเจ้าทั้งหลาย เกี่ยวกับเรื่องฆ่าฟันกัน พระราชบัญญัติหรือพระบัญญัติกฎเกณฑ์หรือคำตัดสิน ท่านทั้งหลายก็ควรจะต้องเตือนเขา เพื่อเขาจะไม่ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ พระพิโรธจึงจะไม่มาเหนือท่าน และพี่น้องของท่าน ท่านจงกระทำเช่นนี้ และท่านจะไม่ละเมิด
2Ch	19	11	และดูเถิด อามาริยาห์โปรหิตใหญ่ก็อยู่เหนือท่านในสรรพกิจของพระเยโฮวาห์ และเศบาดียาห์บุตรชายอิสมาเอลเจ้านายของวงศ์วานยูดาห์ก็อยู่เหนือท่านในสรรพกิจของกษัตริย์ และเลวีจะเป็นเจ้าหน้าที่ปรนนิบัติท่าน จงประกอบกิจอย่างแก่กล้า และขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับผู้ที่ยธรรม "
2Ch	20	1	และอยู่มาภายหลัง คนโมอับและคนอัมโมน และพร้อมกับชาวมีคนอื่นนอกจากคนอัมโมนนั้น ได้ขึ้นมาทำสงครามกับเยโฮซาฟัท
2Ch	20	2	มีคนมาทูลเยโฮซาฟัทว่า " มีคนหมู่ใหญ่มาร่วมกับพระองค์จากซีเรียข้างนี้ จากพวกทะเลข้างโน้น และดูเถิด เขาทั้งหลายอยู่ในฮาซาโชนทามาร์ คือเอนกาดี "
2Ch	20	3	และเยโฮซาฟัทก็กลัว และมุ่งแสวงหาพระเยโฮวาห์ และได้ทรงประกาศให้ออดอาหารทั่วยูดาห์
2Ch	20	4	และยูดาห์ได้ขมนมกันแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายพากันมาจากหัวเมืองทั้งสี่แห่งยูดาห์เพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์
2Ch	20	5	และเยโฮซาฟัทประทับยืนอยู่ในที่ประชุมของยูดาห์และเยรูซาเล็ม ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างหน้าลานใหม่
2Ch	20	6	และตรัสทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์มิได้เป็นพระเจ้าในฟาสุวราห์หรือ พระองค์มิได้ปกครองเหนือบรรดาราชอาณาจักรของประชาชาติหรือ ในพระหัตถ์ของพระองค์มีฤทธิ์และอำนาจ จึงไม่มีผู้ใดต่อต้านพระองค์ได้
2Ch	20	7	พระองค์เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายมิใช่หรือ ผู้ทรงขับไล่ชาวแผ่นดินนี้ออกไปเสียให้พ้นหน้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์ และทรงมอบไว้แก่เชื้อสายของอับราฮัมมิตรสหายของพระองค์เป็นนิตย์
2Ch	20	8	และข้าพเจ้าทั้งหลายได้อาศัยอยู่ในนั้น และได้สร้างสถานบริสุทธิ์แห่งหนึ่งในนั้นถวายพระองค์ เพื่อพระนามของพระองค์ ทูลว่า
2Ch	20	9	ถ้าเหตุชั่วร้ายขึ้นมาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย จะเป็นดาบ การพิพากษา หรือโรคระบาด หรือการก่อดารอาหาร ข้าพระองค์ทั้งหลายจะยืนอยู่ต่อหน้าพระนิเวศนี้ และต่อพระพิศตรพระองค์ (เพราะพระนามของพระองค์อยู่ในพระนิเวศนี้) และร้องทูลต่อพระองค์ในความทุกข์ใจของข้าพระองค์ทั้งหลาย และพระองค์จะทรงฟังและช่วยให้รอด "
2Ch	20	10	ดูเถิด บัดนี้คนอัมโมนและโมอับ และภูเขาเซอีร์ ผู้ซึ่งพระองค์ไม่ทรงยอมให้คนอิสราเอลบุกรุก เมื่อเขามาจากแผ่นดินอียิปต์ และผู้ซึ่งเขาได้หลีกไปมิได้ทำลายเสีย
2Ch	20	11	ดูเถิด เขาทั้งหลายได้ให้บำเหน็จแก่เราอย่างไร ด้วยมาขับเราออกเสียจากแผ่นดินกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นมรดก
2Ch	20	12	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์จะไม่ทรงกระทำการพิพากษาเหนือเขาหรือ เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายไม่มีฤทธิ์ที่จะต่อสู้คนหมู่มหาอันซึ่งกำลังมาต่อสู้กับข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ทราบว่าจะกระทำประการใด แต่ดวงตาของข้าพระองค์ทั้งหลายเพ่งที่พระองค์ "
2Ch	20	13	ในระหว่างนั้นคนทั้งปวงของยูดาห์ก็ยืนอยู่ต่อพระพิศตรพระเยโฮวาห์พร้อมกับภรรยาและลูกหลานของเขา
2Ch	20	14	และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตกับอาซัซเอลบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเบนโยอาห์ ผู้เป็นบุตรชายเยอเอล ผู้เป็นบุตรชายมีทรานียาห์ เป็นคนเลวี ลูกหลานของอาสาฟ เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางที่ประชุมนั้น
2Ch	20	15	และเขาได้พูดว่า " ยูดาห์ทั้งปวง และชาวเยรูซาเล็มทั้งหลาย กับกษัตริย์เยโฮซาฟัทของฟิง พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แก่ท่านทั้งหลายว่า `อย่ากลัวเลย และอย่าหือถอยด้วยคนหมู่มหาอันเลย เพราะว่าสงครามนั้น ไม่ใช่ของท่าน แต่เป็นของพระเจ้า
2Ch	20	16	พรุ่งนี้ท่านทั้งหลายจงลงไปต่อสู้กับเขา ดูเถิด เขาจะขึ้นมาทางขึ้นที่ตำบลคิส ท่านจะพบเขาที่ปลายลำธาร ข้างหน้าถิ่นทรกัณดารเยรูเอล
2Ch	20	17	ไม่จำเป็นที่ท่านจะต้องสู้รบในสงครามครั้งนี้ โอ ยูดาห์และเยรูซาเล็ม จงเข้าประจำที่ ยืนนิ่งอยู่และดูชัยชนะของพระเยโฮวาห์เพื่อท่าน "
2Ch	20	18	แล้วเยโฮซาฟัทโน้มพระเศียรกับพระพิศตรของพระองค์ลงถึงดิน และยูดาห์ทั้งปวงกับชาวเยรูซาเล็มได้กราบลงต่อพระพิศตรพระเยโฮวาห์
2Ch	20	19	และคนเลวี จากลูกหลานคนโคซาท และลูกหลานคนโคราห์ ได้ยืนขึ้นถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยเสียงอันดังในที่สูง
2Ch	20	20	และเขาทั้งหลายได้ลุกขึ้นแต่เช้า และออกไปในถิ่นทรกัณดารแห่งเทโคอา และเมื่อเขาออกไป เยโฮซาฟัทประทับยืนและตรัสว่า " โอ ยูดาห์ และชาวเยรูซาเล็มเอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า จงเชื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และท่านจะตั้งมั่นคงอยู่ จงเชื่อบรรดาผู้พยากรณ์ของพระองค์ และท่านจะสำเร็จผล "
2Ch	20	21	และเมื่อพระองค์ได้ปรึกษากับประชาชนแล้ว พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งบรรดาผู้ที่จะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ให้สรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์ ขณะเมื่อเขาเดินออกไปหน้าศัตรู และว่า " จงถวายไมทนาแด่พระเยโฮวาห์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ "
2Ch	20	22	และเมื่อเขาทั้งหลายตั้งต้นร้องเพลงสรรเสริญ พระเยโฮวาห์ทรงจัดกองทัพคอยต่อสู้กับคนอัมโมน โมอับ และชาวภูเขาเซอีร์ ผู้ได้เข้ามาต่อสู้กับยูดาห์ ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงแตกพ่ายไป
2Ch	20	23	เพราะว่าคนของอัมโมนและของโมอับได้ลุกขึ้นต่อสู้กับชาวภูเขาเซอีร์ ทำลายเขาเสียอย่างสิ้นเชิง และเมื่อเขาทั้งหลายทำลายชาวเซอีร์หมดแล้ว เขาทั้งสิ้นช่วยกันทำลายซึ่งกันและกัน
2Ch	20	24	เมื่อยูดาห์ขึ้นไปยังที่หอคอยพิโนถิ่นทรกัณดาร เขามองตรงไปที่คนหมู่มหาอันนั้น และดูเถิด มีแต่ศพนอนอยู่บนแผ่นดิน ไม่มีสักคนเดียวที่รอดไปได้
2Ch	20	25	เมื่อเยโฮซาฟัทและประชาชนของพระองค์มาเก็บของที่รบจากเขาทั้งหลาย พร้อมกับศพทั้งหลายนั้นเขาพบสิ่งของเป็นจำนวนมาก ทั้งทรัพย์สมบัติและเพชรพลอยต่างๆ ซึ่งเขาเก็บมามากสำหรับตัวจนขนไปไม่ไหว เขาเก็บของที่รบได้เหล่านั้นสามวัน เพราะมากเหลือเกิน
2Ch	20	26	ในวันทีสี่เขาทั้งหลายได้ขมนมกันที่หุบเขาเบรคาธาห์ ด้วยที่นั้นเขาสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกที่นั้นว่า หุบเขาเบรคาธาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

จนถึงทุกวันนี้			
2Ch	20	27	แล้วเขาทั้งหลายกลับไปคนยูดาห์และเยรูซาเล็มทุกคน และเยโฮชาฟัททรงนำหน้ากลับไปยังเยรูซาเล็มด้วยความชื่นบาน เพราะพระเยโฮวาห์
ได้ทรงกระทำให้เขาเปรมปรีดิ์เย้ยศัตรูของเขา			
2Ch	20	28	เขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็มด้วยพินใหญ่ พินเขาคู และแตร ยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	20	29	และความกลัวพระเจ้ามาอยู่เหนือบรรดาราชอาณาจักรของประเทศทั้งปวง เมื่อเขาได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้ศัตรูของอิสราเอล
2Ch	20	30	แดนดินของเยโฮชาฟัทจึงสงบเรียบ เพราะว่าพระเจ้าของพระองค์ทรงประทานให้พระองค์มีการหยุดพักสงบอยู่รอบด้าน
2Ch	20	31	ดังนั้นแหละ เยโฮชาฟัททรงครอบครองอยู่เหนือยูดาห์ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสามสิบห้าพรรษา และพระองค์ทรง
ครอบครองในเยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี พระราชมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า อาซุบาห์ บุตรสาวชิลฮี			
2Ch	20	32	พระองค์ทรงดำเนินตามบรรดาของอัสราหับบิดาของพระองค์ และมีได้ทรงพรากไปจากทางนั้น พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระ
เนตรของพระเยโฮวาห์			
2Ch	20	33	อย่างไรก็ดี ปุชนียสถานสูงยังไม่ได้ถูกกำจัดออกไป ประชาชนยังมีได้ปึกใจในพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน
2Ch	20	34	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮชาฟัท ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด ดูเถิด ได้มีบันทึกไว้ในหนังสือของเยซอบบาชานานี ซึ่งรวมเข้าในหนังสือ
ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล			
2Ch	20	35	ต่อมาภายหลัง เยโฮชาฟัทกษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงร่วมงานกับอาหัสยาห์กษัตริย์ของอิสราเอลผู้ทรงกระทำการอย่างชั่วร้ายมาก
2Ch	20	36	พระองค์ทรงร่วมงานในเรื่องการสร้างเรือไปยังเมืองทาร์ซิช และเขาทั้งหลายสร้างเรือในเอซีโอนเกเบอร์
2Ch	20	37	แล้วเอลีเชออบบุตรชายโธดาหาแห่งเมืองมาเรธาได้พยากรณ์ถึงเยโฮชาฟัทว่า " เพราะพระองค์ทรงร่วมงานกับอาหัสยาห์ พระเยโฮวาห์
จะทรงทำลายสิ่งที่ท่านกระทำ " เรือก็แตกไม่สามารถไปเมืองทาร์ซิชได้			
2Ch	21	1	เยโฮชาฟัทก็ลวงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และเยโฮรัมโอรสของ
พระองค์ครอบครองแทนพระองค์			
2Ch	21	2	พระองค์ทรงมีพระอนุชา ผู้เป็นโอรสของเยโฮชาฟัทคือ อาซาริยาห์ เยชีเอล เศคาริยาห์ อาซาริยาห์ มีคาเอล เซฟาทิยาห์ เหล่านี้ทั้งสิ้นเป็น
โอรสของเยโฮชาฟัทกษัตริย์ของอิสราเอล			
2Ch	21	3	พระราชบิดาของเขาทั้งหลายประทานเงิน ทองคำ และของอันมีค่ามากมาย พร้อมกับหัวเมืองที่มีป้อมในยูดาห์ แต่พระองค์ประทานราช
อาณาจักรแก่เยโฮรัม เพราะว่าท่านเป็นโอรสหัวปี			
2Ch	21	4	เมื่อเยโฮรัมได้ขึ้นครอบครองราชอาณาจักรของราชบิดาของพระองค์และได้สถาปนาไว้แล้ว พระองค์ทรงประหารพระอนุชาของพระองค์
เสียหมดด้วยดาบ ทั้งเจ้านายบางคนของอิสราเอลด้วย			
2Ch	21	5	เมื่อเยโฮรัมทรงเริ่มครอบครองนั้นพระองค์มีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี
2Ch	21	6	และพระองค์ทรงดำเนินตามบรรดาของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ราชวงศ์อาหับกระทำ เพราะว่าบิดาของอาหับเป็นเมเหสิของ
พระองค์ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์			
2Ch	21	7	อย่างไรก็ดีพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายราชวงศ์ของดาวิด เพราะเหตุพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับดาวิด และเหตุที่พระองค์ทรง
สัญญาว่าจะประทานประทีปแก่ดาวิดและแก่ลูกหลานของพระองค์เป็นนิตย์			
2Ch	21	8	ในรัชกาลของพระองค์เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน
2Ch	21	9	แล้วเยโฮรัมก็เสด็จออกไปพร้อมกับบรรดาเจ้านายและรถรบทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ทรงลุกขึ้นในกลางคืนโจมตีคนเอโดม ซึ่งมาล้อม
พระองค์และผู้บังคับบัญชารถรบไว้			
2Ch	21	10	เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ ครั้งนั้นลิบนาห์ก็ได้กบฏออกห่างจากการปกครองของพระองค์ด้วย เพราะว่า
พระองค์ได้ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์			
2Ch	21	11	ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงสร้างปุชนียสถานสูงในถิ่นเทือกเขาของยูดาห์ และทรงนำชาวเยรูซาเล็มไปทำการผิดประเวณี และทรงกระทำให้ยู
ดาห์ทำเช่นนั้น			
2Ch	21	12	และจดหมายฉบับหนึ่งมาถึงพระองค์จากเอลิยาห์ผู้พยากรณ์ว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ ตรัสตั้งนี้ว่า
เพราะเจ้ามิได้ดำเนินในบรรดาบรรดาของเยโฮชาฟัทบิดาของเจ้า หรือในบรรดาบรรดาของอัสราหับกษัตริย์ของยูดาห์			
2Ch	21	13	แต่ได้เดินในบรรดาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และได้ให้นายดาห์กับชาวเยรูซาเล็มในการแพศยา อย่างกับการแพศยาแห่งราชวงศ์อาหับ
และเจ้าได้ฆ่าพวกน้องชายของเจ้าเสียด้วย ผู้เป็นเชื้อวงศ์บิดาของเจ้า และพวกเขาคิดว่าเจ้า			
2Ch	21	14	ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงนำภัยพิบัติอันยิ่งใหญ่มาเหนือชนชาติของเจ้า ลูกหลานของเจ้า เมียของเจ้า และข้าของทั้งสิ้นของเจ้า
2Ch	21	15	และตัวเจ้าเองจะมีความเจ็บป่วยสาหัสด้วย โรคไล่ไส้ของเจ้า จนกว่าไล่ไส้ของเจ้าจะออกมาเพราะเหตุโรคนั้นวันแล้ววันเล่า " "
2Ch	21	16	ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ทรงให้เราความโกรธของคนฟิลิสเตีย และของคนอาระเบีย ผู้ที่อยู่ใกล้กับคนเอธิโอเปีย มีต่อเยโฮรัม
2Ch	21	17	และเขาทั้งหลายยกมาต่อสู้กับยูดาห์ และบุกกรุกเข้าไปในนั้น และชนชาวของทั้งสิ้นซึ่งมีในราชสำนัก ทั้งบรรดาโอรสและเมเหสิของพระองค์
จึงไม่มีโอรสเหลือไว้ให้แก่พระองค์นอกจากเยโฮอาหาลโอรสองค์สุดท้ายของพระองค์			
2Ch	21	18	ภายหลังเรื่องเหล่านี้ พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ไล่ไส้ของเยโฮรัมเป็นโรคซึ่งรักษาไม่ได้
2Ch	21	19	ต่อมาเป็นเวลาสี่ปีไล่ไส้ของพระองค์ก็ออกมาเพราะโรคนั้น และพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ด้วยความทรมานทรายเป็นยิ่ง ประชาชนของ
พระองค์มิได้ก่อเพลิงถวายเกียรติแก่พระองค์ อย่างกับก่อเพลิงให้กับบรรพบุรุษของพระองค์			
2Ch	21	20	เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี และพระองค์ได้ทรง
จากไปโดยไม่มีใครอาลัย เขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด แต่ไม่ไว้ในอุโมงค์ของบรรดากษัตริย์			
2Ch	22	1	และชาวเยรูซาเล็มได้ให้อาหัสยาห์โอรสองค์สุดท้ายของพระองค์เป็นกษัตริย์แทนพระองค์ เพราะคนหนุ่มนั้นมาถึงค่ายกับคนอาระเบียได้ฆ่า
โอรสผู้พี่เสียทั้งหมด ดังนั้นอาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์ของยูดาห์จึงครอบครอง			
2Ch	22	2	เมื่ออาหัสยาห์เริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสี่สิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดาของ
พระองค์ทรงพระนามว่า อาซาลิยาห์หลานหญิงของอมรี			
2Ch	22	3	พระองค์ทรงดำเนินในทางทั้งหลายของราชวงศ์ของอาหับด้วย เพราะว่าพระมารดาของพระองค์เป็นที่ปรึกษาในการกระทำความชั่วร้ายของ
พระองค์			
2Ch	22	4	ดังนั้นพระองค์จึงทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์อย่างราชวงศ์ของอาหับได้กระทำ เพราะว่าหลังจากราชบิดาของพระองค์
สิ้นพระชนม์แล้ว เขาทั้งหลายเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ นำไปสู่ความพินาศของพระองค์			
2Ch	22	5	พระองค์ทรงกระทำตามคำปรึกษาของเขาทั้งหลายด้วย และเสด็จไปกับเยโฮรัมโอรสของอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อทำสงครามกับฮาซา
เอลกษัตริย์ของซีเรียที่เมืองราโมทกิเลอาด และคนซีเรียได้กระทำให้โยรัมบาดเจ็บ			
2Ch	22	6	และพระองค์ทรงกลับมาที่อิสราเอลเพื่อรักษาบาดแผลซึ่งพระองค์ได้รับที่เมืองรามาห์ เมื่อพระองค์ทรงต่อสู้กับฮาซาเอลกษัตริย์ของซีเรีย และ
อาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์ของยูดาห์เสด็จลงไปเผ่าเยโฮรัม โอรสของอาหับในเมืองอิสราเอล เพราะว่าพระองค์ประหาร			
2Ch	22	7	แต่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เสียแล้วว่า ความล้มจมของอาหัสยาห์จะมาโดยที่พระองค์เสด็จลงไปเยี่ยมเยโฮรัม เพราะเมื่อพระองค์เสด็จไปที่นั้น
พระองค์เสด็จออกไปกับเยโฮรัมเพื่อจะปะทะกับเยซอบบาชานิมซี ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงจัดตั้งให้ตั้งราชวงศ์ของอาหับออกเสีย			
2Ch	22	8	และอยู่มาเมื่อเยซูกำลังสำเร็จโทษราชวงศ์ของอาหับ ท่านได้พบเจ้านายของยูดาห์ และบรรดาโอรสพระเชษฐาของอาหัสยาห์ ผู้มาปรนนิบัติ
อาหัสยาห์ และท่านก็ได้ประหารเขาทั้งหลายเสีย			
2Ch	22	9	ท่านได้ค้นหาอาหัสยาห์ และพระองค์ก็ถูกจับ (เมื่อซ่อนพระองค์อยู่ในสะมาเรีย) และเขาพาพระองค์มาหาเยชู และประหารชีวิตพระองค์
เสีย เขาทั้งหลายก็ฝังพระศพไว้ เพราะเขาทั้งหลายกลัวว่า " พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหลานเธอของเยโฮชาฟัท ผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์ " และราชวงศ์ของ			
อาหัสยาห์ไม่มีผู้ใดสามารถปกครองราชอาณาจักรได้			
2Ch	22	10	เมื่ออาราลียาห์พระมารดาของอาหัสยาห์เห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์แล้ว พระนางก็ลุกขึ้นทำลายเชื้อพระวงศ์แห่งราชวงศ์ของยูดาห์
ที่เสียสิ้น			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	22	11	แต่พระนางเยโฮซาบอบาทรดาของกษัตริย์ได้นำโยอาชโฮสของอาหัสยาห์ลึกลงไปเสียจากท่ามกลางบรรดาโอรสของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะต้องถูกประหาร และพระนางก็เก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทม ดังนั้นแหละเยโฮซาบอบาทรดาของกษัตริย์เยโฮรัม และภรรยาของเยโฮซาบอบาทรดา (เพราะว่าพระนางเป็นพระชนนีของอาหัสยาห์) ได้ซ่อนเธอไว้เพื่อพระนางอาธาเลียห์ เพื่อมิให้พระนางประหารเธอได้
2Ch	22	12	และเธอได้อยู่กับเขาในพระนิเวศของพระเจ้าซ่อนตัวอยู่หกปี ฝ่ายพระนางอาธาเลียห์ก็ได้ครอบครองแผ่นดิน
2Ch	23	1	แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาคได้กลับแข็งขึ้น และให้พวกนายร้อยกระทำพันธสัญญากับท่าน มีอาชาริยาห์บุตรชายเยโฮรัม อิชมาเอลบุตรชายเยโฮซานัน อาชาริยาห์บุตรชายโอบเอด มาอาเสอาห์บุตรชายอาดาชาห์ และเอลิชาห์บุตรชายศิศรี
2Ch	23	2	และเขาทั้งหลายเที่ยวไปทั่วยูดาห์และรวบรวมคนเลวีมาจากทุกหัวเมืองของยูดาห์ ทั้งบรรดาหัวพระมขของบรรพบุรุษของอิสราเอล และเขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็ม
2Ch	23	3	และบรรดาฆมนมนุษย์ทั้งสี่ก็ทำพันธสัญญากับกษัตริย์ในพระนิเวศของพระเจ้า และเยโฮยาคกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " ดูกิจ โอรสของกษัตริย์จะครอบครองตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับบรรดาโอรสของดาวิด
2Ch	23	4	ท่านทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้ คือท่านผู้เป็นบโรหิตและคนเลวี ผู้ออกเวรในวันสะบาโตหนึ่งวันในสาม ให้เป็นคนเฝ้าประตู
2Ch	23	5	และหนึ่งในสามให้อยู่ที่พระราชสำนัก และหนึ่งในสามให้อยู่ที่ประตูเชิงราก และให้ประชาชนทั้งปวงอยู่ในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	23	6	แต่อย่าให้สักคนหนึ่งเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ นอกจากบโรหิตและคนเลวีที่ปรนนิบัติอยู่ เขาทั้งหลายเข้าไปได้ เพราะเขาทั้งหลายบริสุทธิ์ แต่ประชาชนทั้งปวงจะต้องรักษาการบังคับบัญชาของพระเยโฮวาห์
2Ch	23	7	ให้คนเลวีล้อมกษัตริย์ไว้ แต่ละคนให้ถืออาวุธ และผู้ใดเข้าไปในพระนิเวศนั้นจะต้องถูกประหาร จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จเข้ามา และเมื่อพระองค์เสด็จออกไป"
2Ch	23	8	คนเลวีและคนยูดาห์ทั้งปวงได้กระทำทุกสิ่งที่ยะโฮยาคบโรหิตได้บัญชาไว้ เขาทั้งหลายต่างก็นำคนของเขามา คือทั้งคนที่ออกเวรในวันสะบาโต และบรรดาคนเหล่านั้นที่จะเข้าเวรในวันสะบาโต เพราะเยโฮยาคบโรหิตมิได้ปล่อยกองเวร
2Ch	23	9	และเยโฮยาคบโรหิตได้มอบทองคำและเงินซึ่งเป็นของกษัตริย์ดาวิดนั้น ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าให้ผู้บังคับบัญชากองร้อย
2Ch	23	10	และท่านได้ตั้งประชาชนทั้งสี่ให้ล้อมกษัตริย์ไว้ ทศกธนูอาวุธตั้งแต่ด้านขวาของพระวิหารถึงด้านซ้ายของพระวิหาร รอบแท่นบูชาและพระวิหาร
2Ch	23	11	แล้วเขานำโอรสของกษัตริย์ออกมา และสวมมงกุฎให้ท่าน มอบพระโอวาทให้แก่ท่าน และเขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์ เยโฮยาคกับบุตรชายของท่านก็เจิมพระองค์ และเขาทั้งหลายร้องว่า " ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญ"
2Ch	23	12	เมื่ออาธาเลียห์ได้ยินเสียงประชาชนจึงและสรรเสริญกษัตริย์ พระนางก็เสด็จเข้าไปหาประชาชนในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	23	13	และเมื่อพระนางทอดพระเนตร ดูกิจ กษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่เสาของพระองค์ตรงที่ทางเข้า บรรดาผู้บังคับกองและพลแตกที่อยู่ข้างกษัตริย์ และประชาชนทั้งปวงแห่งแผ่นดินก็เปรมปรีดีและเป่าแตร บรรดาคนร้องพร้อมกับเครื่องดนตรีของเขาก็นำการสรรเสริญ พระนางอาธาเลียห์ก็ถึงกลางพระองค์ของพระนาง ทรงร้องว่า " กบฏ กบฏ"
2Ch	23	14	แล้วเยโฮยาคบโรหิตจึงนำบรรดานายร้อยผู้บัญชาการกองทัพออกมา สั่งเขาว่า " จงคุมพระนางออกมาระหว่างแถวทหาร ผู้ใดก็ตามพระนางไปก็ให้ประหารชีวิตเสียด้วยดาบ" เพราะบโรหิตกล่าวหาว่า " อย่าประหารพระนางในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"
2Ch	23	15	เขาจึงจับพระนาง แล้วพระนางก็เสด็จไปทางเข้าประตูมา ณ พระราชวังและเขาทั้งหลายก็ประหารพระนางเสียที่นั่น
2Ch	23	16	เยโฮยาคได้กระทำพันธสัญญาระหว่างท่านเองกับประชาชนทั้งปวงและกษัตริย์ว่า เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์
2Ch	23	17	แล้วประชาชนทั้งปวงก็ไปที่นิเวศของพระบาอัล และพังลงเสีย และเขาทุบแท่นบูชาและรูปเคารพของพระบาอัลนั้นให้เป็นชิ้นๆ และเขาประหารที่ฐานบโรหิตของพระบาอัลเสียที่หน้าแท่นบูชา
2Ch	23	18	เยโฮยาควางยามไว้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ภายใต้การควบคุมของบโรหิตแห่งคนเลวี ผู้ซึ่งดาวิดทรงจัดตั้งให้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ให้ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส ด้วยความเปรมปรีดีและการร้องเพลง ตามพระราชดำรัสสั่งของดาวิด
2Ch	23	19	ท่านได้ตั้งผู้เฝ้าประตูไว้ที่ประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพื่อมิให้ผู้มีมลทินด้วยประการหนึ่งประการใดเข้าไป
2Ch	23	20	ท่านได้นำผู้บังคับกองร้อย ชนนาง ผู้ปกครองประชาชน และบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และท่านได้เชิญกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไปทางประตูคนไปสู่พระราชสำนัก และเขาก็เชิญกษัตริย์ประทับบนพระราชบัลลังก์แห่งราชอาณาจักร
2Ch	23	21	บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดินก็เปรมปรีดี และกรุงก็สงบเงียบหลังจากที่เขาได้ประหารพระนางอาธาเลียห์เสียด้วยดาบแล้ว
2Ch	24	1	เมื่อโยอาชได้เริ่มครอบครองมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า คิเบียห์แห่งเมืองเบเออร์เซบา
2Ch	24	2	และโยอาชทรงกระทำสิ่งที่ชอบในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเยโฮยาคบโรหิต
2Ch	24	3	เยโฮยาคห้ามเหลือให้พระองค์สององค์ และพระองค์ก็ให้กำเนิดโอรสและธิดาหลายองค์
2Ch	24	4	ต่อมาภายหลังโยอาชทรงตั้งพระทัยที่จะซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	24	5	พระองค์ทรงประชุมบโรหิตและคนเลวี และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " จงออกไปตามหัวเมืองยูดาห์ และเก็บเงินจากอิสราเอลทั้งปวง เพื่อซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้าเป็นปีๆไป และจงรีบทำงานนั้น " แต่คนเลวีไม่เร่งรีบ
2Ch	24	6	แล้วกษัตริย์จึงตรัสเรียกเยโฮยาคผู้เป็นหัวหน้า และตรัสกับท่านว่า " โฉนทานั้นไม่เรียกร้องให้คนเลวีนำเงินส่วยเข้ามาจากยูดาห์และเยรูซาเล็ม ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์กำหนดไว้ ให้ฆมนมนุษย์อิสราเอลนำมาเพื่อปลับผลาพระโอวาท"
2Ch	24	7	เพราะบรรดาโอรสของพระนางอาธาเลียห์หญิงชั่วร้ายคนนั้นได้ปล้นพระนิเวศของพระเจ้า และได้เอาสิ่งของที่มอบถวายทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์มอบให้แก่พระบาอัล
2Ch	24	8	กษัตริย์จึงทรงบัญชาและเขาได้ทำที่ปลูกหนึ่งวางไว้นอกประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	24	9	และมีค่าประกาศ ไปทั่วยูดาห์และเยรูซาเล็มให้นำส่วยซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้ายกกำหนดแก่อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร เข้ามาถวายพระเยโฮวาห์
2Ch	24	10	บรรดาเจ้านายทั้งสิ้นและประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดี และนำส่วยของเขาทั้งหลายมาหย่อนลงในหีบจนครบ
2Ch	24	11	และต่อมาเมื่อคนเลวีนำหีบเข้ามาถึงเจ้าพนักงานของกษัตริย์เมื่อไร และเมื่อเขาทั้งหลายเห็นว่าเงินมาก ราชเลขาและเจ้าหน้าที่ของมหาบโรหิตจะเข้ามาเทหีบออกและนำหีบกลับไปยังที่เดิม เขาทั้งหลายทำอย่างนี้วันแล้ววันเล่า และเก็บเงินได้เป็นอันมาก
2Ch	24	12	กษัตริย์และเยโฮยาคก็ให้เก็บบรรดาผู้ดูแลกิจการของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจ้างช่างก่อและช่างไม้ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทั้งงานช่างเหล็กและช่างทองสัมฤทธิ์ ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	24	13	บรรดาคนที่รับจ้างทำงานจึงได้ทำงาน และงานซ่อมแซมก็ดำเนินก้าวหน้าในมือของเขา และเขาได้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าตามขนาดเดิมและเสริมให้แข็งแรงขึ้น
2Ch	24	14	และเมื่อเขาได้กระทำสำเร็จแล้วเขาก็นำเงินที่เหลืออยู่มาหน้าพระพักตร์กษัตริย์และเยโฮยาค และเขาเอาเงินนั้นทำเครื่องใช้สำหรับพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ คือเครื่องใช้สำหรับการปรนนิบัติ ทั้งสำหรับการถวายเครื่องบูชาและข้อน และภาชนะทองคำและเงิน และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องเผาบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสมอตลอดชั่วอายุของเยโฮยาค
2Ch	24	15	แต่เยโฮยาคก็ขราลงและหง่อมแล้วก็สิ้นชีวิต เมื่อสิ้นชีวิตนั้นท่านมีอายุหนึ่งร้อยสามสิบปี
2Ch	24	16	เขาก็ฝังศพท่านไว้ในนครของดาวิดท่ามกลางบรรดาคนกษัตริย์ เพราะท่านได้กระทำการดีในอิสราเอล และต่อพระเจ้าและพระนิเวศของพระองค์
2Ch	24	17	หลังจากที่เยโฮยาคสิ้นชีวิตแล้วบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ได้เข้ามาถวายบังคมต่อกษัตริย์ แล้วกษัตริย์ทรงฟังคำทูลของเขา
2Ch	24	18	และเขาได้ทอดทิ้งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และปรนนิบัติบรรดาสารูปเคารพและรูปเคารพ และพระฟีโรสได้ลงมาเหนือยูดาห์และเยรูซาเล็มเพราะการละเมิดของเขา
2Ch	24	19	แต่พระองค์ยังทรงใช้ผู้พยากรณ์มาท่ามกลางเขานำเขาให้กลับมายังพระเยโฮวาห์ คนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำเขา แต่เขาไม่ยอมเงี่ยหูฟัง
2Ch	24	20	แล้วพระวิญญาณของพระเจ้าได้สวมทับเศคาริยาห์บุตรชายเยโฮยาคบโรหิต และท่านได้ยินเหนือประชาชน และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ` ทำไมท่านทั้งหลายจึงละเมิดพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์อันเป็นเหตุให้ท่านเจริญขึ้นไม่ได้ ` เพราะท่านทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระองค์จึงทอดทิ้งท่าน"

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	24	21	แต่เขาทั้งหลายคิดร้ายต่อท่าน และโดยบัญชาของกษัตริย์เขาทั้งหลายจึงขว้างท่านด้วยหินในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	24	22	ดังนั้นเหล่ากษัตริย์โยอาซจึงมิได้ทรงระลึกถึงความกรุณาซึ่งเยโฮยาบิดาของเศคาริยาห์ได้สำแดงต่อพระองค์ แต่ได้ทรงประหารบุตรชายของท่านเสีย และเมื่อเขากำลังจะตาย เขาพูดว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงทอดพระเนตรและแก้แค้น"
2Ch	24	23	ต่อมาพอปลายปีกองทัพอของคนซีเรียก็มาต่อสู้กับโยอาซ เขามายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม และได้ทำลายบรรดาเจ้านายของประชาชนจากหมู่ประชาชน และส่งของที่รับได้ทั้งสิ้นไปยังกษัตริย์แห่งดามัสกัส
2Ch	24	24	แม้ว่ากองทัพคนซีเรียมาแต่บ่อยคน พระเยโฮวาห์ทรงมอบกองทัพใหญ่ไว้ในมือของเขา เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ดังนั้นเหล่าคนซีเรียได้ทำโทษโยอาซ
2Ch	24	25	เมื่อเขาทั้งหลายจากพระองค์ไป (เขาและพระองค์ไว้บาดเจ็บอย่างสาหัส) ข้าราชการของพระองค์ก็คิดร้ายต่อพระองค์ เพราะโลภของบุตรชายเยโฮยาบิดาไปโรหิต และได้ประหารพระองค์เสียที่บนแท่นบรรทม พระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และเขาทั้งหลายฝังพระศพไว้ในนครดาวิด แต่เขาทั้งหลายมิได้ฝังพระศพไว้ในอุโมงค์ของบรรดากษัตริย์
2Ch	24	26	คนเหล่านั้นที่คิดร้ายต่อพระองค์ คือatabาบุตรชายนางชิมอัทคนอัมโมน และเยโฮตาบุตรชายนางชิมริทคนโมอับ
2Ch	24	27	เรื่องราวแห่งโอรสของพระองค์ และภาระหนักมากมายที่ตกอยู่แก่พระองค์ และการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้า ดุเดือด มีบันทึกไว้ในหนังสือเรื่องราวของกษัตริย์ และอามาศิยาห์โอรสของพระองค์รื้อถอนกำแพงพระองค์
2Ch	25	1	เมื่ออามาศิยาห์เริ่มรื้อถอนกำแพงนั้นก็มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า เยโฮอัลดาน ชาวเยรูซาเล็ม
2Ch	25	2	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่มิใช่ด้วยพระทัยที่เพียบพร้อม
2Ch	25	3	และอยู่มากพอราชอาณาจักรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ ผู้ที่ฆ่าพระราชบิดาของพระองค์
2Ch	25	4	แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของเขา แต่ได้ทรงกระทำตามที่บันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ นั่นว่า "อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของตนเอง"
2Ch	25	5	แล้วอามาศิยาห์ได้ประชุมพวกยูดาห์ และให้ชายอุบายได้ผู้บังคับกองพันและผู้บังคับกองร้อยตามเรือนบรรพบุรุษของเขา คือยูดาห์และเบนยามินทั้งสิ้น พระองค์ได้ทรงนับคนที่มีอายุยี่สิบปีขึ้นไปและทรงเห็นว่าชายฉกรรจ์สามแสนคน สามารถเข้าทำสงคราม สามารถถือหอกและโล
2Ch	25	6	นอกจากนั้นพระองค์ทรงจ้างแท่นแกะหัวหนากจากอิสราเอลหนึ่งแสนคนเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์
2Ch	25	7	แต่คนของพระเจ้าคนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์ทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ ขออย่าให้กองทัพอิสราเอลไปกับพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสถิตอยู่กับอิสราเอล คือกับคนเอฟราอิมเหล่านั้นทั้งสิ้น
2Ch	25	8	แต่ถ้าพระองค์คาดหมายว่าโดยวิธีนี้ พระองค์จะเข้มแข็งพอที่จะเข้าสงคราม พระเจ้าจะทรงเหวี่ยงพระองค์ลงต่อหน้าศัตรู เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะช่วยไว้หรือทิ้งไปได้"
2Ch	25	9	และอามาศิยาห์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า "แต่เราจะกระทำประการใดเรื่องเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ซึ่งเราได้ให้แกกองทัพอิสราเอลไปแล้วนั้น"
2Ch	25	10	แล้วคนของพระเจ้าทูลตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงสามารถที่จะประทอนแก่พระองค์ยิ่งกว่านี้อีกมาก"
2Ch	25	10	และอามาศิยาห์ก็ทรงปลดปล่อยกองทัพซึ่งมายังพระองค์จากเอฟราอิมให้กลับไปบ้านอีก เขาทั้งหลายจึงโกรธยูดาห์ยิ่งนัก และได้กลับมาด้วยความโกรธอย่างรุนแรง
2Ch	25	11	แต่อามาศิยาห์ทรงกล้าแข็งขึ้น และทรงนำพลของพระองค์ออกไปยังหุบเขาเกลือและโจมตีคนเสอีห์หนึ่งหมื่นคน
2Ch	25	12	คนยูดาห์จับเป็นได้หนึ่งหมื่นคน และพาเขาไปที่ยอดหิน และทิ้งเขาทั้งหลายลงมาจากยอดหินนั้น เขาก็ตกมาแตกเป็นชิ้นๆ
2Ch	25	13	แต่คนของกองทัพซึ่งอามาศิยาห์ทรงปลดให้กลับไป และไม่ให้เขาไปรบด้วยนั้น เขาตกลงเข้าโจมตีหัวเมืองของยูดาห์ ตั้งแต่สะมาเรียถึงเบธโฮโรน และฆ่าประชาชนเสียสามพันคน และริบข้าวของไปเป็นอันมาก
2Ch	25	14	และอยู่มากเมื่ออามาศิยาห์เสด็จกลับจากการฆ่าฟันคนเอโดม พระองค์ทรงนำรูปเคารพของคนชาวเสอีร์มาตั้งไว้เป็นพระของพระองค์ และกราบนมัสการพระเหล่านั้น ทรงเฝ้าเครื่องหอมถวาย
2Ch	25	15	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่ออามาศิยาห์ และทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งไปหา ทูลพระองค์ว่า "ทำไมเจ้าจึงแสวงหาพระของชนชาติหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถช่วยชนชาติของตนเองให้พ้นจากมือของเจ้าได้"
2Ch	25	16	อยู่มากขณะที่เขากำลังทูลอยู่ กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า "เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์หรือ หยอด ทำไมไม่เจ้าจะต้องตายเล่า" ผู้พยากรณ์นั้นจึงหยุด แต่ทูลว่า "ข้าพเจ้าทูลว่าพระเจ้าทรงตั้งพระทัยจะทำลายพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น และมีได้ทรงฟังคำปรึกษาของข้าพเจ้าพระองค์"
2Ch	25	17	แล้วอามาศิยาห์ก็กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงรับคำปรึกษา และทรงใช้ให้ไปเฝ้าโยอาซโอรสของเยโฮอาหาส โอรสของเยชู กษัตริย์ของอิสราเอล
2Ch	25	18	ทูลว่า "มาเถิด ให้เราทั้งสองมาเผชิญหน้ากัน"
2Ch	25	18	และโยอาซกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ไปยังอามาศิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า "ต้นผักหนามบนลานอนส่งข่าวให้หาต้นสนสดมารับนเลบานอนว่า 'จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา' และสดัว่าทุ่งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมาและย่ำต้นผักหนามลงเสีย
2Ch	25	19	ท่านว่า 'ดูซิ ข้าพเจ้าได้โจมตีเอโดม' และจิตใจของท่านก็ผยองขึ้นในความโอ้อวด แต่จงอยู่กับบ้านเถิด เพราะไฉนท่านจึงเร้าใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะให้ท่านล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์กับท่าน"
2Ch	25	20	แต่อามาศิยาห์หาทรงฟังไม่เพราะเป็นมาจากพระเจ้า เพราะว่าพระองค์จะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของศัตรูของเขา เพราะเขาทั้งหลายได้เสาะหาพระแห่งเอโดม
2Ch	25	21	โยอาซกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จขึ้นไป พระองค์และอามาศิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เผชิญหน้ากันที่เบธเชเมช ซึ่งเป็นของยูดาห์
2Ch	25	22	และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุกคนก็หนีกลับไปเต็นท์ของตน
2Ch	25	23	โยอาซกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงจับอามาศิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของโยอาซ โอรสของเยโฮอาหาสที่เบธเชเมช และนำพระองค์มายังเยรูซาเล็ม และทรงฟังคำเผยเยรูซาเล็มสี่ร้อยคอก ตั้งแต่ประตูเอฟราอิมถึงประตูมม
2Ch	25	24	และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งพบในพระนิเวศของพระเจ้า ในความอารักขาของโอบอดเอโดม ทั้งคลังทรัพย์ของสำนักพระราชวัง พร้อมกับคนประกันด้วย และพระองค์เสด็จกลับไปยังสะมาเรีย
2Ch	25	25	อามาศิยาห์ โอรสของโยอาซกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนมายุยี่สิบห้าปี หลังจากสวรรคตของโยอาซ โอรสของเยโฮอาหาส กษัตริย์แห่งอิสราเอล
2Ch	25	26	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาศิยาห์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดุเดือด มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอลหรือ
2Ch	25	27	นับแต่เวลาเมื่ออามาศิยาห์ทรงหนีไปจากการติดตามพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็คิดกบฏต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปทีละขั้น แต่เขาใช้ไปตามพระองค์ที่ลาซิช และประหารพระองค์เสียที่นั่น
2Ch	25	28	และเขาทั้งหลายนำพระศพไปใส่หีบไม้กลับมา และฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในเมืองแห่งยูดาห์
2Ch	26	1	ประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์จึงตั้งอัสซิยาห์ ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาศิยาห์ราชบิดาของพระองค์
2Ch	26	2	พระองค์ทรงสร้างเมืองเอโลทและให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากที่ยกษัตริย์ทรงลวงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
2Ch	26	3	เมื่ออัสซิยาห์ทรงเริ่มรื้อถอนกำแพงนั้นก็มีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า เยโคลียาห์ ชาวเยรูซาเล็ม
2Ch	26	4	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามที่อามาศิยาห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ
2Ch	26	5	และพระองค์ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์ในสมัยของเศคาริยาห์ ผู้เข้าใจในนิมิตต่างๆจากพระเจ้า และตราบโดที่พระองค์แสวงหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เจริญ
2Ch	26	6	พระองค์เสด็จออกไปทำสงครามต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย และพิงกำแพงเมืองกัท และกำแพงเมืองยิบเบเนห์ และกำแพงเมืองอิชโดด และพระองค์ทรงสร้างหัวเมืองในเขตแดนอิชโดด และที่อื่นๆอีกท่ามกลางคนฟีลิสเตีย
2Ch	26	7	พระเจ้าทรงช่วยพระองค์ในการต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย และต่อสู้คนอาระเบียซึ่งอาศัยอยู่ในกูร์บาอัล และต่อสู้กับคนเมอณิม
2Ch	26	8	คนอัมโมนได้ถวายบรรณาการแก่อัสซิยาห์ และพระนามของพระองค์ก็แผ่พร่ออกไปถึงเขตแดนอิชโดด เพราะพระองค์ทรงเข้มแข็งขึ้นยิ่ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

นัก			
2Ch	26	9	ยิ่งกว่านั้นอีกอัสซิริยาห์ทรงสร้างป้อมในเยรูซาเล็มที่ประตุมุม ที่ประตูหุบเขาและที่หัวเลี้ยว และป้องกันไว้แข็งแรง
2Ch	26	10	และพระองค์ทรงสร้างป้อมในถิ่นที่ราบดาร ทรงขุดบ่อน้ำหลายแห่ง เพราะพระองค์ทรงมีฝูงสัตว์ใหญ่โต ทั้งในหุบเขาและในที่ราบ และทรงมี
ชวาณาและคนแต่งต้นองุ่นในเนินเขา และในการเมลง เพราะพระองค์ทรงรักเกษตรกรรม			
2Ch	26	11	ยิ่งกว่านั้นอีกอัสซิริยาห์ทรงมีกองทัพ ซึ่งออกไปทำศึกเป็นกองๆตามจำนวนที่เยอเอลราชเลซาได้รวบรวมไว้ด้วยกันกับมาอาเสอาห์เจ้าหน้าที่
ภายใต้การควบคุมของชวานันยาห์ ผู้บังคับกองพลคนหนึ่งของกษัตริย์			
2Ch	26	12	จำนวนประมุขของบรรพบุรุษทั้งหมดแห่งพวกทแกลัwthหารคือ สองพันหกร้อยคน
2Ch	26	13	ใต้บังคับบัญชาของกอนเหล่านี้ มีกองทัพพลสามแสนเจ็ดพันห้าร้อยคน ผู้ที่สงครามได้ด้วยกำลังมาก เพื่อช่วยกษัตริย์ให้ต่อสู้กับศัตรู
2Ch	26	14	และอัสซิริยาห์ทรงเตรียมโล่ หอก หมวกเหล็ก เลื่อยเกวรา ธนู และก้อนหินสำหรับสลึงไว้สำหรับกองทัพ
2Ch	26	15	ในเยรูซาเล็มพระองค์ทรงกระทำเครื่องกลไกโดยคนช่างประดิษฐ์ทำขึ้น ไว้บนป้อมและตามมุม เพื่อยิงลูกธนูและโยนก้อนหินใหญ่ๆ และพระ
นามของพระองค์ก็ลือไปไกล เพราะพระองค์ทรงรับความช่วยเหลืออย่างมหัศจรรย์จนพระองค์เข้มแข็ง			
2Ch	26	16	แต่เมื่อพระองค์ทรงเข้มแข็งแล้ว พระองค์ก็มีพระทัยผยองขึ้นจึงทรงกระทำความเสียหาย เพราะพระองค์ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
พระองค์ และเข้าไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์เพื่อเผาเครื่องหอมบนแท่นเครื่องหอม			
2Ch	26	17	แต่อาชาริยาห์ปุโรหิต ได้เข้าไปติดตามพระองค์พร้อมกับปุโรหิตของพระเยโฮวาห์แปดสิบคนผู้ซึ่งเข้มแข็งกล้า
2Ch	26	18	และเข่าทั้งหลาย ได้ขัดขวางกษัตริย์อัสซิริยาห์และทูลพระองค์ว่า " ข้าแต่อัสซิริยาห์ มิใช่หน้าที่ขอพระองค์ที่จะเผาเครื่องหอมถวายแด่พระเยโฮ
วาห์ แต่เป็นหน้าที่ของปุโรหิตลูกหลานของอาโรน ผู้ซึ่งชำระไว้ให้บริสุทธิ์เพื่อเผาเครื่องหอม ขอเชิญพระองค์เสด็จออกไปจากสถานบริสุทธิ์นี้ เพราะพระองค์ได้ทรงล่วงเกิน และพระองค์จะ			
ไม่ได้รับเกียรติอันใดจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าเลย"			
2Ch	26	19	แล้วอัสซิริยาห์ทรงกริ้ว พระองค์มีกระถางไฟอยู่ในพระหัตถ์จะทรงเผาเครื่องหอม และเมื่อพระองค์ทรงกริ้วต่อพวกปุโรหิต โจรเรือนก็เกิดขึ้น
มาที่พระเนลฎุทหน้าปุโรหิตในพระเนลฎุทของพระเยโฮวาห์ข้างแท่นเผาเครื่องหอม			
2Ch	26	20	และอาชาริยาห์ปุโรหิตใหญ่ และบรรดาปุโรหิตทั้งปวงมองดูพระองค์ และดูเกิด พระองค์ทรงเป็นโรคร้อนที่พระเนลฎุท และเขาทั้งหลายก็ผลึก
พระองค์ออกไปจากที่นั่น และพระองค์เองก็ทรงรีบเสด็จออกไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระองค์แล้ว			
2Ch	26	21	และกษัตริย์อัสซิริยาห์ก็ทรงเป็นโรคร้อนจนวันสิ้นพระชนม์ และเพราะเป็นโรคร้อนก็ทรงประทับในวังต่างหาก เพราะพระองค์ทรงถูกตัด
ขาดจากพระเนลฎุทของพระเยโฮวาห์ และโยธามโอรสของพระองค์เป็นผู้ดูแลราชสำนักปกครองประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น			
2Ch	26	22	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอัสซิริยาห์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย อิสยาห์ผู้พยากรณ์ บุตรชายามอส ได้บันทึกไว้
2Ch	26	23	และอัสซิริยาห์ก็ทรงล่วงหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนาที่ฝังศพอันเป็นของ
กษัตริย์ เพราะเขาทั้งหลายว่า " พระองค์ทรงเป็นโรคร้อน" และโยธามโอรสของพระองค์ก็ครอบครองแทนพระองค์			
2Ch	27	1	เมื่อโยธามทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มี
พระนามว่า เยรูซาห์ บุตรสาวของศาโดก			
2Ch	27	2	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งอัสซิริยาห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ เว้น
แต่พระองค์มิได้เข้าไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ แต่ประชาชนยังประพฤติอย่างเลวทราม			
2Ch	27	3	พระองค์ทรงสร้างพระตบณของพระเนลฎุทแห่งพระเยโฮวาห์ และทรงกระทำการก่อสร้างมากที่กำแพงตำบลโอเฟล
2Ch	27	4	ยิ่งกว่านั้นอีกพระองค์ทรงสร้างหัวเมืองในถิ่นที่อกเขาแห่งยูดาห์ และสร้างป้อมกับหอคอยตามป่าไม้
2Ch	27	5	และพระองค์ทรงสู้รบกับกษัตริย์คนอัมโมนและทรงชนะ และในปีนั้นคนอัมโมน ได้ถวายเงินแก่พระองค์หนึ่งร้อยตะลันต์ และข้าวสาลีหนึ่ง
หมื่นโคระกับข้าวบาโรหนึ่งหมื่น คนอัมโมน ได้ถวายเท่ากับในปีที่สองและในปีที่สาม			
2Ch	27	6	โยธามจึงทรงมีกำลังมากขึ้น เพราะพระองค์ทรงเตรียมทางทั้งหลายของพระองค์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์
2Ch	27	7	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยธาม และการสงครามทั้งสิ้นของพระองค์ และพระราชวัตรของพระองค์ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของ
กษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์			
2Ch	27	8	เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี
2Ch	27	9	และโยธามล่วงหลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาหิโอรสของพระองค์ครอบครองแทน
พระองค์			
2Ch	28	1	เมื่ออาหิสทรงเริ่มครองราชย์มีพระชนมายุยี่สิบพรรษา และพระองค์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสิบหกปี แต่พระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูก
ต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างกับดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์			
2Ch	28	2	แต่ทรงดำเนินตามทางของกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระองค์ถึงกับทรงสร้างรูปเคารพพลอสสำหรับพระบาอัล
2Ch	28	3	ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงเผาเครื่องหอมในหุบเขาบุตรชายของอินโนม และทรงเผาโอรสทั้งหลายของพระองค์ในไฟ ตามการกระทำอันน่า
สะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล			
2Ch	28	4	พระองค์ทรงถวายสัตวบูชาและทรงเผาเครื่องหอมที่ปุชนียสถานสูง และบนเนินเขาและใต้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น
2Ch	28	5	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์จึงทรงมอบพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งซีเรียผู้ทรงชนะพระองค์ และจับประชาชน
ของพระองค์เป็นเชลยจำนวนมากนำมาดังตามัสกัส และพระองค์ทรงถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ชนะพระองค์ด้วยการฆ่าฟันอย่างใหญ่หลวง			
2Ch	28	6	เพราะว่าเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ได้ฆ่าเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคนในยูดาห์ในวันเดียว ทั้งสิ้นเป็นทหารกล้าแข็ง เพราะเขาทั้งหลายได้ทอด
ทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย			
2Ch	28	7	และศิครินแกลัwthหารของเอฟราอิม ได้สั่งทหารมาอาเสอาห์โอรสของกษัตริย์ และอัสริทิมอริบติกรมวังและเอลคานาห์อุปราช
2Ch	28	8	คนอิสราเอลได้จับญาติพี่น้องของตนเป็นเชลยสองแสนคน มีผู้หญิง บุตรชาย และบุตรสาว และได้รับของเป็นอันมากมาจากเขานำมายังสะมา
เรีย			
2Ch	28	9	แต่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่นชื่อว่า ไอเดด ท่านออกไปพบกองทัพซึ่งมายังสะมาเรีย และพูดกับเขาทั้งหลายว่า " ดูเถิด
เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทรงกริ้วต่อยูดาห์ พระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่าน แต่ท่านทั้งหลาย ได้สั่งทหารเขาเสียด้วยความเกรี้ยวกราดซึ่งขึ้น			
ไปถึงฟาสวารค์			
2Ch	28	10	และบัดนี้ท่านทั้งหลายเจตนาจะฆ่ประชาชนแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็มให้เป็นทาสชายและทาสหญิงของท่าน ตัวท่านเองไม่มีบาปต่อพระเย
โฮวาห์พระเจ้าของท่านหรือ			
2Ch	28	11	บัดนี้ขอฟังข้าพเจ้า และขอส่งเชลยซึ่งท่านได้นำมาจากญาติพี่น้องของท่านกลับไป เพราะว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือ
ท่านทั้งหลาย"			
2Ch	28	12	บางคนในหัวหน้าคนเอฟราอิมคือ อาชาริยาห์บุตรชายโยชานัน เบเรคิยาห์บุตรชายเมซิลเลโมท เยฮิสคิยาห์บุตรชายซัลลุมและอามาสบุตร
ชายหัตถ์ ได้ยืนขึ้นขัดขวางบรรดาผู้ที่กลับมาจากสงคราม			
2Ch	28	13	พูดกับเขาทั้งหลายว่า " เจ้าอย่านำเชลยเข้ามาที่นี่ เพราะเจ้ามุ่งหมายที่จะนำโทษบาปมาเหนือเราต่อพระเยโฮวาห์ เพิ่มเข้ากับบาปและการ
ละเมิดในปัจจุบันของเรา เพราะว่าการละเมิดของเราใหญ่โตอยู่ พระพิโรธอันแรงกล้าต่ออิสราเอลมีอยู่แล้ว"			
2Ch	28	14	เพราะฉะนั้น ผู้ถืออาวุธจึงทิ้งเชลยและของที่ริบมาต่อหน้าเจ้านายและชุมนุมชนทั้งปวง
2Ch	28	15	และผู้ชายซึ่งถูกระบุชื่อในโคลงขึ้นเอาเสื้อผ้าอันเป็นของที่ริบมาให้แก่คนที่เปลือยกายอยู่ในพวกเชลยและเขาก็ฟังให้เขาไว้ และให้
รองเท้า และจัดหาอาหารและเครื่องดื่มให้ และขโมยเขา และนำคานที่ถือแปดในพวกเขาขึ้นลานั้น เขาทั้งหลายมีญาติพี่น้องของเขาที่เมืองเยรีโค คือเมืองต้นอินทผลัม และเขาทั้งหลายก็			
กลับไปยังสะมาเรีย			
2Ch	28	16	ครั้งนั้นกษัตริย์อาหิสทรงใช้ให้ไปหากษัตริย์แห่งอัสซีเรียเพื่อขอความช่วยเหลือ
2Ch	28	17	เพราะคนเอโดมได้บกรกเข้ามาอีก และโอมตียูดาห์ และจับไปเป็นเชลยบ้าง
2Ch	28	18	และคนฟีลิสเตียได้เข้าปล้นหัวเมืองในหุบเขาและที่ภาคใต้ของยูดาห์ และได้ยึดเมืองเบธเชเมช อัยยาโลน เกดโรท และโสโคกับชนบท ทิม
นาห์กับชนบท และทั้งกิมโซกับชนบท และเขาก็ตั้งอยู่ที่นั่น			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	28	19	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้อาหับต้องต่ำลงด้วยเหตุอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะอาหับทรงกระทำให้อาหับเปลี่ยนเปล้าไปแล้วและ
ได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์อย่างร้ายแรง			
2Ch	28	20	ฉะนั้นทีกัลทิปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และกระทำให้พระองค์ทุกขพระทัยแทนที่อะสนับสนุนพระองค์ให้เข้ม
แข็ง			
2Ch	28	21	เพราะอาหับทรงเอาของส่วนหนึ่งจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และจากราชสำนัก และจากเจ้านายกลายเป็นบรรณาการแก่กษัตริย์ของอัส
ซีเรีย แต่หาเป็นประโยชน์แก่พระองค์ไม่			
2Ch	28	22	ในคราวทุกข์ยากนั้น พระองค์ยังละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ คือกษัตริย์อาหับสองคเดียวกันนี้แหละ
2Ch	28	23	เพราะพระองค์ทรงถวายสัตวบูชาแก่พระของเมืองดามัสกัสซึ่ง ได้ให้พระองค์พ่ายแพ้และตรัสว่า " เพราะพระเจ้าแห่งกษัตริย์ของซีเรีย ได้ช่วย
เราทั้งหลาย เราจึงจะถวายสัตวบูชาแก่พระเหล่านั้นเพื่อจะช่วยเรา " แต่พระเหล่านั้นเป็นเครื่องทำลายพระองค์ และทั้งอิสราเอลทั้งปวงด้วย			
2Ch	28	24	และอาหับทรงรวบรวมเครื่องใช้ของพระนิเวศแห่งพระเจ้า และตัดเครื่องใช้แห่งพระนิเวศของพระเจ้าเป็นชิ้นๆ และพระองค์ทรงปิดประตู
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระองค์ที่ภูมิม้อมเมืองเยรูซาเล็ม			
2Ch	28	25	พระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูงในหัวเมืองของยูดาห์ทุกหัวเมืองเพื่อเผาเครื่องหอมถวายพระอื่น กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของพระองค์ทรงพระพิโรธ			
2Ch	28	26	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของพระองค์ และพระราชวัตรของพระองค์ทั้งสิ้น ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด เขาบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่ง
ดาห์และอิสราเอล			
2Ch	28	27	และอาหับก็ลางหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาก็ฝังพระศพไว้ในกรุง คือในเยรูซาเล็ม แต่เขามิได้นำพระศพไปไว้ในอุโมงค์ของ
กษัตริย์แห่งอิสราเอล และเฮเซคียาห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์			
2Ch	29	1	เมื่อเฮเซคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา พระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดา
ของพระองค์ทรงพระนามว่า อาบียาห์ บุตรสาวของเศคาริยาห์			
2Ch	29	2	และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ
2Ch	29	3	ในปีแรกแห่งรัชกาลของพระองค์ในเดือนแรก พระองค์ทรงเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้ทรงทำการซ่อมแซมพระตุนั้น
2Ch	29	4	พระองค์ทรงนำปโรหิตและคนเลวีเข้ามาและทรงให้เขาขมมนมที่ถนนด้านตะวันออก
2Ch	29	5	และตรัสกับเขาว่า " คนเลวีเอ๋ย ขอฟังเรา จงชำระตัวให้บริสุทธิ์ และชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านให้
บริสุทธิ์ และขนสิ่งสกปรกออกเสียจากสถานบริสุทธิ์			
2Ch	29	6	เพราะบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย ได้กระทำการละเมิด และได้กระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เขาทั้งหลายได้
ทอดทิ้งพระองค์ และหันหน้าของเขาเสียจากที่ประทับของพระเยโฮวาห์ และได้หันหลังให้			
2Ch	29	7	เขาปิดประตูมุขพระนิเวศด้วย และได้ดับประทีปเสีย และมีได้เผาเครื่องหอมหรือถวายเครื่องเผาบูชาในสถานบริสุทธิ์แต่พระเจ้าแห่ง
อิสราเอล			
2Ch	29	8	เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงมาบนยูดาห์และเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงกระทำให้เขาเป็นสิ่งที่น่าหวาดเสียว เป็นที่สยดสยอง
และเป็นที่ย่ำยีตามที่ท่านได้เห็นกับตาของท่านแล้ว			
2Ch	29	9	เพราะดูเถิด บิดาทั้งหลายของเรา ได้ล้มลงด้วยดาบ และบุตรชายบุตรสาวกับภรรยาของเรา ได้เป็นเชลยเพราะเหตุนี้
2Ch	29	10	บัดนี้เรามีใจประสงค์ที่จะกระทำพันธสัญญากับพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์จะหันไปเสียจาก
เรา			
2Ch	29	11	บุตรชายทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าเพิกเฉยเพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกท่านให้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ เพื่อปรนนิบัติ
พระองค์ และเป็นผู้ปรนนิบัติของพระองค์ และเผาเครื่องหอม "			
2Ch	29	12	แล้วคนเลวี่ก็ลุกขึ้น คือมาอาทบุตรชายอามาลัย และโยเอลบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นลูกหลานของโคธา และลูกหลานของเมเรริ มีศิษย์บุตร
ชายอับดี และอาซาริยาห์บุตรชายเยฮาลเลล และของคนเกอร์โซน มีโยอาห์บุตรชายคิมมาห์ และเอเคนบุตรชายโยอาห์			
2Ch	29	13	และลูกหลานของเอลีซาฟาน มีซิมรีและเยโฮเอล และลูกหลานของอาลาฟ มีเศคาริยาห์และมีธาเนียห์
2Ch	29	14	และลูกหลานของเฮมาน มีเยซ็อลและซีเมอี และลูกหลานของเยตุรูน มีเช โมอาห์และอัสซ็อล
2Ch	29	15	เขาทั้งหลายรวบรวมพี่น้องของเขา และชำระตนให้บริสุทธิ์ และเข้าไปตามทีกษัตริย์ได้ทรงบัญชา โดยพระวอนของพระเยโฮวาห์ ให้ชำระ
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้บริสุทธิ์			
2Ch	29	16	ปโรหิตได้เข้าไปในส่วนข้างในของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เพื่อชำระให้บริสุทธิ์ และเขานำสิ่งสกปรกที่เขาพบในพระวิหารของพระเยโฮ
วาห์ออกมาที่ลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนเลวี่ก็ขนเอาของนั้นออกไปยังลำธารชิดโรน			
2Ch	29	17	เขาเริ่มชำระในวันแรกของเดือนแรก และในวันที่แปดของเดือนนั้นเขามายังมุขของพระเยโฮวาห์ เขาชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาห์อยู่
แปดวัน และในวันที่สิบหกของเดือนแรกก็เสร็จ			
2Ch	29	18	แล้วเขาเข้าไปหาทักษัตริย์เฮเซคียาห์และทูลว่า " ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความสะอาดพระนิเวศของพระเยโฮวาห์สิ้นเสร็จแล้ว ทั้งแท่น
เครื่องเผาบูชา และเครื่องใช้ของแท่นนั้นทั้งสิ้น และโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ และเครื่องใช้ของโต๊ะนั้นทั้งสิ้น			
2Ch	29	19	เครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์อาหับคัดทิ้งในรัชสมัยของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้กระทำการละเมิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้เตรียมพร้อมและได้
ชำระแล้ว และดูเถิด เหล่านี้เก็บอยู่หน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ "			
2Ch	29	20	แล้วทักษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงลุกขึ้นแต่เช้า และรวบรวมเจ้านายของกรุง และเสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	29	21	และเขาได้นำวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัว ลูกแกะเจ็ดตัว และแพะผู้เจ็ดตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับราชอาณาจักร สถานบริสุทธิ์และยูดาห์
และพระองค์ทรงบัญชาให้ลูกหลานของอาโรน คือปโรหิตให้ถวายของเหล่านั้นบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์			
2Ch	29	22	เขาทั้งหลายจึงฆ่าวัวผู้และปโรหิตก็รับเลือดและพรมที่แท่นบูชา และเขาทั้งหลายฆ่าแกะผู้ และเอาเลือดของมันพรมที่แท่นบูชา และฆ่าลูกแกะ
เอาเลือดของมันพรมที่แท่นบูชา			
2Ch	29	23	แล้วแพะผู้สำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้นเขานำมาที่กษัตริย์และที่ประชุมชน และเขาทั้งหลายก็เอามือของเขาวางบนแพะนั้น
2Ch	29	24	และปโรหิตก็ฆ่าแพะเสีย และเอาเลือดของมันทำการคืนดีกับบนแท่นนั้นเพื่อทำการขมมนบาปให้อิสราเอลทั้งปวง เพราะกษัตริย์ทรงบัญชา
ว่า ให้ทำเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับอิสราเอลทั้งปวง			
2Ch	29	25	แล้วพระองค์ทรงให้คนเลวี่ประจำอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ มีฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู ตามบัญญัติของดาวิด และของกาดผู้
ทำนายของกษัตริย์ และของนารันผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระบัญญัตินั้นมาจากพระเยโฮวาห์ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์			
2Ch	29	26	คนเลวี่ก็ยืนอยู่ ถ้อยเครื่องดนตรีของดาวิด และปโรหิตก็ถือเต
2Ch	29	27	แล้วเฮเซคียาห์ทรงบัญชาว่า ให้ถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่น และเมื่อเริ่มถวายเครื่องเผาบูชา ก็เริ่มถวายเพลงแด่พระเยโฮวาห์ และเ
กับเครื่องดนตรีของดาวิดกษัตริย์ของอิสราเอลก็เริ่มด้วย			
2Ch	29	28	ขมมนชนทั้งสิ้นกันมีสการ และนักร้องก็ร้องเพลง และคนดนตรีก็เป่าแตร ทำอย่างนี้อยู่จนถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ
2Ch	29	29	เมื่อการถวายบูชาเสร็จแล้ว กษัตริย์และคนทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ก็กราบลงนมัสการ
2Ch	29	30	และกษัตริย์เฮเซคียาห์และเจ้านายก็บัญชาให้คนเลวี่ร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ด้วยถ้อยคำของดาวิดและของอาสาฟผู้ทำนาย และเขา
ทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญด้วยความยินดี และเขาก็มีเครื่องขมมนมีสการ			
2Ch	29	31	แล้วเฮเซคียาห์ตรัสว่า " บัดนี้ท่านทั้งหลายได้ชำระตัวของท่านให้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์ จงเข้ามาใกล้ นำเครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชา
โมทนามายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ " และขมมนชนก็นำเครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาโมทนา และทุกคนที่มีใจสมัครก็ได้นำเครื่องเผาบูชา			
2Ch	29	32	จำนวนเครื่องเผาบูชาซึ่งขมมนชนนำมา คือวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้หนึ่งร้อยและลูกแกะสองร้อย ทั้งสิ้นนี้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์
2Ch	29	33	และเครื่องบูชาที่มอบถวายไว้ มีวัวผู้หกร้อยตัว และแกะสามพันตัว
2Ch	29	34	แต่มีปโรหิตน้อยเกินไป จนลูกหลานหนึ่งเครื่องเผาบูชาทั้งหมดไม่ได้ คนเลวี่พี่น้องของเขาก็ได้ช่วยจนเสร็จงาน และจนกว่าปโรหิตคนอื่นจะเสร็จ
การชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะในการชำระตนนั้นคนเลวี่จริงยิ่งกว่าพวกปโรหิต			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	29	35	นอกจากเครื่องเผาบูชาจำนวนมากมายแล้วยังมีไขมันของเครื่องสันติบูชา และมีเครื่องตีบูชาคู่กับเครื่องเผาบูชาด้วย ดังนี้เหล่านี้
2Ch	29	36	ปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็ฟื้นคืนมาอีก
2Ch	30	1	เซซคียาห์กับประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดีด้วยการที่พระเจ้าได้ทรงกระทำให้แก่ประชาชนครั้งนี้ เพราะเรื่องนี้เกิดขึ้นปัจจุบันทันด่วน
2Ch	30	1	เซซคียาห์ทรงรับสั่ง ไปถึงอิสราเอลและยูดาห์ทั้งปวง และทรงพระอักษรถึงเอฟราอิมกับมนัสเสห์ด้วยว่า เขาทั้งหลายควรจะมายังพระนิเวศ
2Ch	30	2	ของพระเยโฮวาห์ที่เยรูซาเล็ม เพื่อจะถือเทศกาลปัสกากลางแคว้นยูดาห์และอิสราเอล
2Ch	30	2	เพราะว่ากษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ทั้งชุมนุมชนทั้งปวงในเยรูซาเล็มได้ปรึกษากันที่จะถือเทศกาลปัสกาในเดือนที่สอง
2Ch	30	3	ด้วยเขาทั้งหลายจะถือปัสกากลางกำหนดไม่ได้ เพราะว่าพวกปุโรหิตยังไม่ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์เพียงพอแก่จำนวน และประชาชนยังมิได้
2Ch	30	3	ชุมนุมกัน
2Ch	30	4	และแผนงานนั้นก็เป็นที่ชอบแก่กษัตริย์และชุมนุมชนทั้งปวง
2Ch	30	5	เขาจึงลงมติให้ทำประกาศออกไปทั่วอิสราเอล ตั้งแต่เบเออร์เชบาถึงเมืองดานว่า ประชาชนควรมาคือถือปัสกากลางแคว้นยูดาห์และอิสราเอล
2Ch	30	6	อิสราเอลที่เยรูซาเล็ม เพราะเขามิได้ถือเป็นเวลาตามที่ได้กำหนดไว้
2Ch	30	6	คนคนหนึ่งจึงออกไปทั่วอิสราเอลและยูดาห์ ถือหนังสือจากกษัตริย์และบรรดาเจ้านายของพระองค์ เพราะกษัตริย์ได้ทรงบัญชาว่า " คน
2Ch	30	7	อิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล เพื่อพระองค์จะหันกลับมายังคนส่วนที่เหลืออยู่ของท่าน ผู้ซึ่งหนีรอดจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
2Ch	30	7	ท่านอย่าเป็นเหมือนบิดาและเหมือนพี่น้องของท่านผู้ได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา พระองค์จึงทรง
2Ch	30	8	มอบเขาให้ถึงความเศร้าสลดตามที่ท่านเองก็เห็นอยู่
2Ch	30	8	และคราวนี้อ่าคอแข็งอย่างบิดาของท่านทั้งหลายเลย แต่จงยอมมอบตัวท่านแด่พระเยโฮวาห์ และมายังสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่ง
2Ch	30	9	พระองค์ทรงชำระไว้ให้บริสุทธิ์เป็นนิตย์ และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพื่อพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์จะหัน ไปเสียจากท่าน
2Ch	30	9	เพราะถ้าท่านทั้งหลายหันกลับมายังพระเยโฮวาห์ พี่น้องของท่านและลูกหลานของท่านจะประสบความเอ็นดูจากผู้ที่จับเขาไปเป็นเชลย และ
2Ch	30	10	จะได้กลับมายังแผ่นดินนี้อีก เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระเมตตาและกรุณา ถ้าท่านกลับมาหาพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงหันพระพักตร์ไปจากท่าน "
2Ch	30	10	คนคนหนึ่งจึงออกไปตามหัวเมืองต่างๆทั่วแผ่นดินเอฟราอิมและมนัสเสห์ไกล ไปจนถึงเศบูลุน แต่คนทั้งหลายก็หัวเราะเยาะเขา และเย้ยหยัน
2Ch	30	11	เขา
2Ch	30	11	มีแต่คนอาเซอร์ มนัสเสห์และเศบูลุนบางคนที่ยึดมั่นและมายังเยรูซาเล็ม
2Ch	30	12	พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่เหนือยูดาห์ด้วย ทรงให้เขาเป็นใจเดียวกันที่จะกระทำตามซึ่งกษัตริย์และเจ้านาย ได้บัญชาเขาไว้ตามพระวจนะของ
2Ch	30	13	พระเยโฮวาห์
2Ch	30	13	ประชาชนเป็นอันมากมาประชุมกันในเยรูซาเล็มเพื่อถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อในเดือนที่สอง เป็นการชุมนุมใหญ่ยิ่งนัก
2Ch	30	14	พวกเขาลุกขึ้นและได้กำจัดแท่นบูชาที่อยู่ในเยรูซาเล็มและแท่นสำหรับเผาเครื่องหอมทั้งปวงนั้น เขาชนไปทิ้งเสียในลำธารซีดโรน
2Ch	30	15	และเขาทั้งหลายได้มาแกะปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนที่สอง ปุโรหิตและคนเลวีต้องรู้สึกอาย เพราะฉะนั้นเขาจึงชำระตัวให้บริสุทธิ์ และ
2Ch	30	16	นำเครื่องเผาบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
2Ch	30	16	เขาทั้งหลายเข้าประจำตำแหน่งที่เขาเคย ตามพระราชบัญญัติของโมเสสคนของพระเจ้า ปุโรหิตก็เอาเลือดซึ่งเขารับมาจากมือของคนเลวี
2Ch	30	17	เพราะว่ามีหลายคนในชุมนุมชนนั้นยังมิได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นคนเลวีจึงต้องฆ่าแกะปัสกาแทนทุกคนที่มลทิน เพื่อกระทำให้
2Ch	30	18	บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์
2Ch	30	18	เพราะว่ามวลชนนั้น คนเป็นอันมากที่มาจากเอฟราอิม มนัสเสห์ อิสสาการ และเศบูลุนยังมิได้ชำระตน ถึงกระนั้นเขาก็ยังรับประทานปัสกา
2Ch	30	19	ผิดต่อข้อที่กำหนดไว้ แต่เซซคียาห์ทรงอธิษฐานเผื่อเขาว่า " ขอพระเยโฮวาห์ผู้ประเสริฐทรงให้อภัยแก่ทุกคน
2Ch	30	20	ผู้ปู้ใจเสาะหาพระเจ้า คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ถึงแม้ว่าจะไม่ชำระตัวตามกฎของความบริสุทธิ์แห่งสถานบริสุทธิ์นี้ "
2Ch	30	20	พระเยโฮวาห์ทรงฟังเซซคียาห์และทรงรักษาประชาชน
2Ch	30	21	และประชาชนอิสราเอลที่อยู่ ณ เยรูซาเล็ม ได้ถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันด้วยความยินดี และคนเลวีกับปุโรหิตได้สรรเสริญพระเย
2Ch	30	22	โฮวาห์ทุกวันๆ ร้องเพลงทำเสียงดังด้วยเครื่องดนตรีของเขายกเว้นพระเยโฮวาห์
2Ch	30	22	และเซซคียาห์ทรงกล่าวหนุนใจพวกคนเลวีทั้งปวงผู้สอนถึงความรู้อันประเสริฐแห่งพระเยโฮวาห์ พวกเขาจึงรับประทานอาหารในเทศกาล
2Ch	30	23	นั้นเจ็ดวัน ได้ถวายสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชา และสารภาพความผิดบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน
2Ch	30	24	แล้วชุมนุมชนทั้งสิ้นก็ตกลงกันที่จะถือเทศกาล ไปอีกเจ็ดวัน เขาจึงถือเทศกาล ไปอีกเจ็ดวันด้วยความยินดี
2Ch	30	24	เพราะเซซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงประทานวัวผู้หนึ่งพันตัวและแกะเจ็ดพันตัวแก่ชุมนุมชน และพวกเขาทั้งหลายได้ให้วัวผู้หนึ่งพันตัวและ
2Ch	30	25	แกะหนึ่งหมื่นตัวแก่ชุมนุมชน และปุโรหิตเป็นจำนวนมากก็ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์
2Ch	30	25	ชุมนุมชนทั้งสิ้นของยูดาห์ ก็บรรดาปุโรหิตและคนเลวี และชุมนุมชนทั้งสิ้นซึ่งออกมาจากอิสราเอล และคนต่างด้าวซึ่งออกมาจากแผ่นดิน
2Ch	30	26	อิสราเอลและซึ่งอยู่ในยูดาห์เปรมปรีดีกัน
2Ch	30	26	จึงมีความชื่นบานใหญ่ยิ่งในเยรูซาเล็ม เพราะตั้งแต่มัยของซาโลมอนโอรสของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอลไม่เคยมีอย่างนี้เลยในเยรูซาเล็ม
2Ch	30	27	แล้วบรรดาปุโรหิตและคนเลวีได้ลุกขึ้นอวยพรประชาชน เสียงของเขาก็ถึงพระกรรณ และคำอธิษฐานของเขาก็ขึ้นมายังที่ประทับบริสุทธิ์ของ
2Ch	31	1	พระองค์คือสวรรคต
2Ch	31	1	เมื่อสำเร็จงานนี้ทั้งสิ้นแล้วอิสราเอลทั้งปวงผู้อยู่ที่นั่น ได้ออกไปยังหัวเมืองยูดาห์และทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นชิ้นๆ และโค่นบรรดาเสารูปเคารพ
2Ch	31	2	ลง และพังปฐมนิเวศสูงลง และพังแท่นทั่วยูดาห์และเบนยามินทั้งสิ้นและในเอฟราอิมกับมนัสเสห์ จนเขาทำลายเสียหมดสิ้น แล้วประชาชนอิสราเอลทั้งปวงก็กลับไปยังหัวเมืองของตน ทุก
2Ch	31	3	คนกลับไปยังที่ดินของเขา
2Ch	31	3	เซซคียาห์ได้ทรงจัดการแบ่งบรรดาปุโรหิตและคนเลวีเป็นกองๆ แต่ละกองตามหน้าที่ปรนนิบัติของตน คือบรรดาปุโรหิตและคนเลวี ให้เป็น
2Ch	31	4	พนักงานฝ่ายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาให้ปรนนิบัติ และให้ถวายโมทนาและสรรเสริญภายในประตูค่ายของพระเยโฮวาห์
2Ch	31	4	ส่วนที่กษัตริย์ทรงบริจจาคจากทรัพย์สิ้นส่วนพระองค์นั้น เป็นเครื่องเผาบูชาคือเครื่องเผาบูชาสำหรับเช้าและสำหรับเย็น และเครื่องเผาบูชา
2Ch	31	5	สำหรับวันสะบาโต วันขึ้นหนึ่งค่ำและเทศกาลตามกำหนด ดังที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์
2Ch	31	5	และพระองค์ทรงบัญชาประชาชนผู้อยู่ในเยรูซาเล็มให้บริจจาคส่วนที่เป็นของปุโรหิตและของคนเลวี
2Ch	31	6	พอพระบัญชากระจ่ายออกไป ประชาชนอิสราเอลก็ได้บริจจาคเข้ามาอย่างมากมาย มีพลูแรกของข้าว น้ำมัน น้ำผึ้ง และผลผลิต
2Ch	31	6	ทุกอย่างของไร่นา และเขานำลิบซึกหนึ่งแห่งของทุกชนิดเข้ามาอย่างมากมาย
2Ch	31	7	และประชาชนอิสราเอลและยูดาห์ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของยูดาห์ได้นำลิบซึกหนึ่งของวัวและแกะ และลิบซึกหนึ่งของสิ่งบริสุทธิ์ที่มอบถวาย
2Ch	31	7	แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และเก็บไว้เป็นกองๆ
2Ch	31	8	ในเดือนที่สามเขาเริ่มกองสมขึ้นและสำเร็จในเดือนที่เจ็ด
2Ch	31	8	เมื่อเซซคียาห์และเจ้านายมาเห็นกองเหล่านั้น ท่านทั้งหลายก็ถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ และอวยพรแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์
2Ch	31	9	เซซคียาห์ก็ทรง ใต้ตามปุโรหิตและคนเลวีถึงเรื่องกองเหล่านั้น
2Ch	31	10	อาซาริยาห์ปุโรหิตใหญ่ ผู้เป็นนางสาวานของศาโดททูลตอบพระองค์ว่า " ตั้งแต่ประชาชนได้เริ่มนำส่วนบริจจาคเข้ามาในพระนิเวศของพระเย
2Ch	31	11	โฮวาห์ พวกข้าพระองค์ได้รับประทานและมีพอกับมีเหลือมาก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงอำนวยการพระพรประชาชนของพระองค์ จึงมีเหลืออยู่ใหญ่ออย่างนี้ "
2Ch	31	12	แล้วเซซคียาห์จึงทรงบัญชาให้เขาจัดหอนิเวศนิเวศของพระเยโฮวาห์และเขาทั้งหลายก็จัดไว้
2Ch	31	12	และเขาทั้งหลายนำลิบบริจจาคเข้ามาอย่างสัตย์ซื่อทั้งลิบซึกหนึ่งและของมอบถวาย หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลคือ โคนานิยาห์คนเลวีกับซิมเอี้อง
2Ch	31	13	ชายเป็นคนรอง
2Ch	31	13	เยฮีเอล อาซาริยาห์ นาหัท อาสาเฮล เยรีโมท โยซาบาด เอลีเอล อิสมาคิยาห์ มาซาท และเบนยาเอร์ เป็นผู้ควบคุมช่วยเหลือโคนานิยาห์ และซิม
2Ch	31	14	เอี้องชายของเขา โดยการแต่งตั้งของกษัตริย์เซซคียาห์ และอาซาริยาห์เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของพระนิเวศของพระเจ้า
2Ch	31	14	โคโร บทรชายอิมนาห์คนเลวี ผู้เผ่าประตู่ตะวันออก เป็นผู้ดูแลของบูชาที่ถวายตามใจสมัครแก่พระเจ้า แจกส่วนบริจจาคที่สงวนไว้สำหรับพระ
2Ch	31	14	เยโฮวาห์และสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	31	15	เอเดน มินยามิน เยชอา เซโมอาห์ อามาริยาห์ เซคานิยาห์ได้ช่วยเขาในตำแหน่งหน้าที่ในหัวเมืองของบรูโรทิต ให้แจกแก่พี่น้องของเขาทั้งหลาย ทั้งผู้ใหญ่และผู้เยาว์เหมือนกันตามกองเวร
2Ch	31	16	เว้นแต่คนเหล่านั้นที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามผู้ชาย ตั้งแต่สามขวบขึ้นไป ทุกคนที่เข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เป็นเวรตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ เพื่อทำการปรนนิบัติตามหน้าที่โดยกองของเขา
2Ch	31	17	การขึ้นทะเบียนบรูโรทิตก็กระทำตามวงศวานแห่งบรรพบุรุษของเขา ส่วนคนเลวี่ตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไปก็ขึ้นตามหน้าที่ของเขา ตามกองเวรของเขาทั้งหลาย
2Ch	31	18	และขึ้นทะเบียนทั้งลูกเล็กๆของเขา ภรรยาของเขา บุตรชายบุตรสาวของเขามวลชนทั้งสิ้น เพราะในตำแหน่งหน้าที่นั้นเขาทั้งหลายได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์
2Ch	31	19	สำหรับลูกหลานของอาโรนคือพวกบรูโรทิต ผู้อยู่ในทุ่งนารวมรอบหัวเมืองของเขานั้น มีผู้ชายในหัวเมืองต่างๆ ผู้ถูกระบุชื่อให้แจกจ่ายส่วนแบ่งแก่ผู้ชายทุกคนในพวกบรูโรทิต และทุกคนในพวกคนเลวี่ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้
2Ch	31	20	เซเชดียาห์ทรงกระทำดังที่หัวทั้งยูดาห์ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ดีและชอบ และที่เป็นความจริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์
2Ch	31	21	และงานทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงเริ่มกระทำในการปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเจ้า และตามพระราชบัญญัติและพระบัญญัติ เพื่อแสวงหาพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำด้วยเต็มพระทัย และทรงจำเริญขึ้น
2Ch	32	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้นและการสถาปนาขึ้นนั้น เซนนาเคอริบกษัตริย์อัสซีเรียยกมาบรุกยูดาห์ และตั้งค่ายล้อมหัวเมืองที่มีป้อมไว้ ทรงดำริที่จะยึดไว้
2Ch	32	2	และเมื่อเซเชดียาห์ทรงเห็นว่าเซนนาเคอริบยกมาด้วยเจตนาจะต่อสู้กับเยรูซาเล็ม
2Ch	32	3	พระองค์ทรงวางแผนการกับเจ้านายของพระองค์ และทแกล้วทหารของพระองค์ ที่จะอดน้ำตามน้ำพุที่อยู่นอกเมืองเสีย และเขาทั้งหลายก็ทรงขุดคูน้ำรอบเมือง
2Ch	32	4	มีประชาชนเป็นอันมากรวบรวมกันเข้ามา และเขาทั้งหลายอดน้ำพุและปิดลำธารซึ่งไหลผ่านแผ่นดินเสีย พุดว่า " ทำไมจะไม่ให้บรรดากษัตริย์อัสซีเรียยกมาพบหน้าเป็นอันมากเล่า "
2Ch	32	5	พระองค์ทรงประกอบกิจอย่างมึกมึน สร้างกำแพงที่สลักหักพังนั้นทั่วไปใหม่ และสร้างหอคอยขึ้น และทรงสร้างกำแพงข้างนอกอีกขึ้นหนึ่ง และพระองค์ทรงเสริมกำแพงป้อมมิลาโลที่นครดาวิด ทรงสร้างหอกและโล่เป็นจำนวนมาก
2Ch	32	6	และพระองค์ทรงตั้งผู้บังคับการต่อต้านไว้เหนือประชาชน และทรงรวบรวมเข้าไว้ด้วยกัน ณ ถนนที่ประตูนคร และตรัสอย่างหนักใจเขาทั้งหลายว่า
2Ch	32	7	" จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือทอดถอนใจกับอัสซีเรีย และตอกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับเขานั้น เพราะมีผู้หนึ่งฝ่ายเราที่ใหญ่กว่าฝ่ายเขา "
2Ch	32	8	ฝ่ายเรามีแต่กำลังเนื้อหนัง แต่ฝ่ายเรามีพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงสถิตกับเราที่ทรงช่วยเราและสู้รบฝ่ายเรา " ประชาชนก็วางใจในพระคำรัสของเซเชดียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
2Ch	32	9	ภายหลังเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย (ผู้ซึ่งกำลังล้อมเมืองลาคีชชวยด้วยกำลังรบทั้งสิ้นของพระองค์) ได้รับสั่งให้ข้าราชการของพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็มถึงเซเชดียาห์กษัตริย์ของยูดาห์ และถึงประชาชนทั้งปวงของยูดาห์ที่อยู่ในเยรูซาเล็มว่า
2Ch	32	10	" เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสตั้งนี้ว่า ` เจ้าทั้งหลายฟังอะไร เจ้าจึงยืนมั่นให้ล้อมอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม "
2Ch	32	11	เซเชดียาห์มิได้พาเจ้าให้หลงเพื่อจะมอบให้เจ้าตายด้วยการอดอาหารและความกระหายหรือ ในเมื่อเขามองเจ้าว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย "
2Ch	32	12	เซเชดียาห์คนนั้นแหละมิใช่หรือที่ได้กำจัดปฐมนิสถานสูง และแทนบูชาของพระองค์ และบัญชาแก่ยูดาห์กับเยรูซาเล็มว่า " เจ้าจงนมัสการอยู่หน้าแทนบูชาแทนเดียว และเจ้าจงเผาเครื่องหอมบนแท่นนั้น "
2Ch	32	13	เจ้าไม่รู้อะไรเราและบรรพบุรุษของเรา ได้กระทำอะไรแก่ชนชาติทั้งหลายแห่งประเทศต่างๆ พระของบรรดาประชาชาติแห่งประเทศเหล่านั้นสามารถที่จะช่วยประเทศของเขาให้พ้นจากมือของเราหรือ "
2Ch	32	14	ในพวกพระทั้งปวงแห่งประชาชาติเหล่านั้นที่บรรพบุรุษของเรา ได้ทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง ยังมีพระองค์ใดเล่าที่สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเจ้าของเราจะหรือจะสามารถช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเรา "
2Ch	32	15	เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าให้เซเชดียาห์ล่อลวงเจ้า หรือพาเจ้าให้หลงในทางอันนี้ อย่าเชื่อเขา เพราะ ไม่มีพระแห่งประชาชาติหรือราชอาณาจักรใดที่สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา หรือจากมือบรรพบุรุษของเรา พระเจ้าของเราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเรา ได้น้อยยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดเล่า "
2Ch	32	16	และข้าราชการของพระองค์ก็กล่าวทับถมพระเยโฮวาห์พระเจ้าและเซเชดียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์มากยิ่งขึ้น
2Ch	32	17	และพระองค์ทรงพระอักษรหมิ่นประมาทพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล และตรัสทับถมพระองค์ว่า " พระของบรรดาประชาชาติแห่งประเทศทั้งหลายมิได้ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเราฉันใด พระเจ้าของเซเชดียาห์ก็จะไม่ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเราฉันนั้น "
2Ch	32	18	และเขาทั้งหลายก็ตะโกนความนี้ด้วยเสียงอันดังเป็นภาษาฮีบรูให้ชาวเยรูซาเล็มผู้ยอบนกำแพงฟัง เพื่อให้เขาตกใจและหวาดหวั่นไหว จะได้ยึดเอาเมืองนั้น
2Ch	32	19	เขาได้พูดถึงพระเจ้าแห่งเยรูซาเล็มอย่างกับที่เขาพูดถึงพระแห่งชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นผลงานของมือมนุษย์
2Ch	32	20	แล้วกษัตริย์เซเชดียาห์และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายามอส ได้อธิษฐานเพราะเรื่องนี้และร้องทูลต่อสวรรค์
2Ch	32	21	และพระเยโฮวาห์ทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ซึ่ง ได้ตัดทแกล้วทหารทั้งปวงและผู้บังคับกองและนายทหารในค่ายของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียออกเสีย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงเสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระองค์ด้วยความอับอายชายพระพักตร์ และเมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในนิเวศแห่งพระของพระองค์ คนเหล่านั้นที่ออกมาจากบันไดของพระองค์เองได้มาพบพระองค์ด้วยดาบเสียบที่นั้น
2Ch	32	22	ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงช่วยเซเชดียาห์และชาวเยรูซาเล็มให้พ้นจากพระหัตถ์ของเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจากมือของศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายอยู่ทุกด้าน
2Ch	32	23	และคนเป็นอันมากนำของถวายพระเยโฮวาห์มายังกรุงเยรูซาเล็ม และของกำนัลต่างๆมาถวายเซเชดียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องในสายตาของทั้งปวงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
2Ch	32	24	ครั้งนั้นเซเชดียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และพระองค์ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงตอบ และประทานหมายสำคัญอย่างหนึ่งให้แก่เซเชดียาห์
2Ch	32	25	แต่เซเชดียาห์มิได้สนองพระคุณนั้น เพราะพระทัยของพระองค์ฝอองขึ้น เพราะฉะนั้นพระพิโรธจึงมาเหนือพระองค์ ยูดาห์และเยรูซาเล็ม
2Ch	32	26	แต่เซเชดียาห์ทรงอ่อนน้อมต่อพระทัยที่กำริบนั้นลง ทั้งพระองค์และชาวเยรูซาเล็ม พระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงมิได้มาเหนือเขาทั้งหลายในรัชกาลเซเชดียาห์
2Ch	32	27	เซเชดียาห์ทรงมีราชทรัพย์และเกียรติใหญ่ยิ่ง และพระองค์ทรงสร้างคลังไว้สำหรับพระองค์ เพื่อเก็บเงิน ทองคำ และเพชรพลอยต่างๆ เครื่องเทศ โล และสำหรับทรัพย์สินที่มีค่าทุกชนิด
2Ch	32	28	ทั้งฉางสำหรับข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน ที่ผลิตมา และโรงเก็บสัตว์เลี้ยงทุกชนิดและคอกแกะ
2Ch	32	29	พระองค์ทรงจัดหัวเมืองเพื่อพระองค์ด้วย ทั้งฝูงแพะแกะและฝูงวัวเป็นอันมาก เพราะพระเจ้าทรงประทานทรัพย์สินให้พระองค์มากยิ่งขึ้น
2Ch	32	30	เซเชดียาห์องค์นี้เองทรงปิดทางนำออกตอนบนของน้ำพุศิโยนเสีย แล้วนำไปให้ไหลลงไปทางทิศตะวันตกของนครดาวิด และเซเชดียาห์ทรงจำเริญในพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์
2Ch	32	31	อย่างไรก็ตามในเรื่องทูตที่เจ้านายเมืองบาบิโลนใช้ให้มาถามถึงการมหัศจรรย์ซึ่งได้เกิดขึ้นในแผ่นดิน พระเจ้าก็ทรงปล่อยพระองค์ตามอำเภอใจ เพื่อจะทดลองพระองค์ และเพื่อจะทราบพระดำริทั้งสิ้นในพระทัยของพระองค์
2Ch	32	32	ฝ่ายพระราชกิจนอกนั้นของเซเชดียาห์ และความดีของพระองค์ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในนิมิตของอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายามอส และในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล
2Ch	32	33	และเซเชดียาห์ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในอุโมงค์สำคัญที่สุดของโอรสของดาวิด และบรรดาคนยูดาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

และชาวเยรูซาเล็มทั้งปวงได้ถวายเกียรติเมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ และมนัสเสห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์			
2Ch 33	1	เมื่อมนัสเสห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มห้าสิบห้าปี	
2Ch 33	2	พระองค์ทรงกระทำสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามการกระทำที่นำสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ไปเสียให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล	
2Ch 33	3	เพราะพระองค์ทรงสร้างปยุณียสถานสูงขึ้นไปใหม่ ซึ่งเซเซคียาห์พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงฟังลงนั้น และทรงสร้างแท่นบูชาแด่พระบาอัล และทรงทำบรรดาเสารูปเคารพ และนัมัสการบริวารทั้งสิ้นของฟาซารค์ และปรนนิบัติพระเหล่านั้น	
2Ch 33	4	และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "นามของเราจะอยู่ในเยรูซาเล็มเป็นนิตย์"	
2Ch 33	5	และพระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบริวารแห่งฟาซารค์ในลานทั้งสองแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์	
2Ch 33	6	และพระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟในหีบขาบตรชายของอินโนม ก็อุกฤษยาม ใช้เวทมนตร์ ใช้ไสยศาสตร์ ติดต่อกับคนทรนและพอมดมอผี พระองค์ทรงกระทำสิ่งชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการย้ายให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ	
2Ch 33	7	และรูปเคารพสลัก ซึ่งคือรูปเคารพที่พระองค์ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งพระเจ้าตรัสกับดาวิดและซาโลมอนโอรสของดาวิดว่า "ในนิเวศนี้และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้งสิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจนามของเราไว้เป็นนิตย์	
2Ch 33	8	และเราจะไม่ให้ทำของอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้กำหนดให้บรรพบุรุษของเจ้าอิกเลย ถ้าเขาเพียงแต่จะระมัดระวังกระทำทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ คือราชบัญญัติ กฎเกณฑ์ และกฎทั้งสิ้นซึ่งเราได้ให้ไว้โดยทางโมเสส"	
2Ch 33	9	มนัสเสห์ทรงชักจูงยูดาห์และชาวเยรูซาเล็มให้หลง เขาจึงได้กระทำความชั่วร้ายยิ่งกว่าบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำลายให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอลนั้น	
2Ch 33	10	พระเยโฮวาห์ตรัสกับมนัสเสห์และประชาชนของพระองค์ แต่เขาทั้งหลายไม่ฟัง	
2Ch 33	11	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้ผู้บังคับกองทหารของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาต่อสู้เขาทั้งหลาย ได้จับมนัสเสห์ท่ามกลางพงหนามและจำจองด้วยตรวนและนำพระองค์มายังบาบิโลน	
2Ch 33	12	และเมื่อพระองค์ทรงทุกข์ยาก พระองค์ทรงวิงวอนขอพระกรุณาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ และท่อมพระทัยลงอย่างมากต่อพระพักตร์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพระองค์	
2Ch 33	13	พระองค์ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ และทรงฟังคำอ้อนวอนของพระองค์ และนำพระองค์กลับมายังกรุงเยรูซาเล็มในราชอาณาจักรของพระองค์อีก แล้วมนัสเสห์ทรงทราบว่าเป็นพระเจ้า	
2Ch 33	14	ภายหลังพระองค์ทรงสร้างกำแพงขึ้นนอกให้นครดาวิดทางตะวันตกของกิโอนในหุบเขาไปจนถึงทางเข้าประตูปลา แล้วรอบตำบลโอเฟลและก่อสร้างให้สูงมาก และพระองค์ทรงตั้งผู้บังคับบัญชากองทัพให้อยู่ในหัวเมืองมีป้อมในยูดาห์ทั้งสิ้น	
2Ch 33	15	และพระองค์ทรงเอาพระต่างดาวและรูปเคารพไปเสียจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และแท่นบูชาทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้บนภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงทิ้งออกไปนอกเมือง	
2Ch 33	16	และพระองค์ทรงซ่อมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ และทรงถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นเครื่องสันติบูชาและเครื่องโมทนาพระคุณบนแท่นนั้น และพระองค์ทรงบัญชาให้ยูดาห์ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล	
2Ch 33	17	ถึงกระนั้นกิตติประชาชนก็ยังถวายสัตวบูชาที่ปยุณียสถานสูง แต่ถวายต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเท่านั้น	
2Ch 33	18	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และคำอธิษฐานของพระองค์ต่อพระเจ้า และถ้อยคำของผู้ทำนาย ผู้ทูลพระองค์ในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล	
2Ch 33	19	และคำอธิษฐานของพระองค์ และเรื่องซึ่งพระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ บาปทั้งสิ้นของพระองค์ และการละเมิดของพระองค์ทั้งสิ้น และสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงสร้างปยุณียสถานสูง และตั้งบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพสลัก ก่อนที่พระองค์ทรงท่อมพระองค์ลงนั้น ดูเถิด เขามีบันทึกไว้ในหนังสือประวัติที่ผู้ทำนายแต่ง	
2Ch 33	20	มนัสเสห์จึงทรงลงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในพระราชวังของพระองค์ และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์	
2Ch 33	21	เมื่ออาโมนเริ่มครอบครองมีพระชนมายุสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสองปี	
2Ch 33	22	พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์ราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำนั้น อาโมนถวายสัตวบูชาแก่รูปเคารพสลักทั้งสิ้น ซึ่งมนัสเสห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น และทรงปรนนิบัติรูปเคารพนั้น	
2Ch 33	23	และพระองค์มิได้ท่อมพระองค์ลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์ราชบิดาของพระองค์ได้ท่อมพระองค์ลงนั้น แต่อาโมนองค์นี้ได้ละเมิดยิ่งๆขึ้น	
2Ch 33	24	แล้วข้าราชการของพระองค์ก็ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ฆ่าพระองค์เสียในพระราชวังของพระองค์	
2Ch 33	25	แต่ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ประหารบรรดาคนเหล่านั้นที่คิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดินได้แต่งตั้งให้โยสิยาห์โอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์	
2Ch 34	1	เมื่อโยสิยาห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุแปดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ดปี	
2Ch 34	2	พระองค์ทรงกระทำสิ่งดีทุกอย่างในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และดำเนินในบรรดาของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงเอนเอียงไปทางขวามือหรือทางซ้าย	
2Ch 34	3	เพราะในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์ เมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์อยู่ พระองค์ทรงเริ่มแสวงหาพระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และในปีที่สิบสองพระองค์ทรงเริ่มกวาดล้างยูดาห์และเยรูซาเล็มด้วยการกำจัดปยุณียสถานสูง ทั้งบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพแกะสลักและรูปเคารพหล่อ	
2Ch 34	4	และเขาพังแท่นบูชาพระบาอัลลงต่อพระพักตร์ของพระองค์ และพระองค์ทรงโค่นบรรดาเสารูปเคารพซึ่งตั้งอยู่บนเนินลง และพระองค์ทรงทุบบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพแกะสลักกับรูปเคารพหล่อเป็นชิ้นๆ และทรงกระทำให้เป็นผงโรยบนหลุมศพของบรรดาคนที่ถวายสัตวบูชาแก่พระเหล่านั้น	
2Ch 34	5	และพระองค์ทรงเผากรวดของปรีทิตบนแท่นพระเหล่านั้น และทรงกวาดยูดาห์และเยรูซาเล็ม	
2Ch 34	6	และพระองค์ทรงกระทำเช่นกันในเมืองของมนัสเสห์ เอฟราอิมและสิเมโอน และไปถึงนัฟทาลี ในที่สลักหักพังซึ่งอยู่โดยรอบ	
2Ch 34	7	เมื่อพระองค์ทรงทำลายแท่นบูชาและบรรดาเสารูปเคารพ และทรงทุบรูปเคารพสลักให้เป็นผง และทรงโค่นบรรดาเสารูปเคารพทั้งสิ้นลงทั่วแผ่นดินอิสราเอลแล้ว พระองค์เสด็จกลับเยรูซาเล็ม	
2Ch 34	8	ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงกวาดล้างแผ่นดินและพระนิเวศแล้ว พระองค์ทรงใช้ซาฟานบุตรชายอาซาลียาห์ และมาอาเสอาห์ผู้ว่าราชการนคร และโยอาห์บุตรชายโยอาฮาสเจ้ากรมสารบรรณ ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์	
2Ch 34	9	เมื่อเขาทั้งหลายมหาอิศริยาห์ห่มหาปรีทิตแล้ว เขาได้มอบเงินซึ่งคนทั้งหลายนำมาถวายพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งคนเลวีผู้เผ่าธรรมิสะดูได้เก็บจากมนัสเสห์และเอฟราอิม และจากบรรดาคนที่เหลือของอิสราเอล และจากยูดาห์กับเบนยามินทั้งสิ้น แล้วพวกเขากลับไปยังเยรูซาเล็ม	
2Ch 34	10	เขาทั้งหลายมอบให้แก่คนทำงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และมอบให้แก่คนทำงานผู้ทำงานอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศให้มั่นคง	
2Ch 34	11	เขาทั้งหลายมอบให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้างเพื่อจะซื้อหินสลักและไม้กระดาน เพื่อประกับและเป็นคานสำหรับอาคาร ซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ปล่อยให้ทรุดโทรมพังหลายไป	
2Ch 34	12	และคนทั้งหลายก็ทำงานอย่างสัตย์ซื่อ ผู้คุมงานมียาหัทและโอบาดีห์คนเลวีลูกหลานของเมาริ และเศคาริยาห์กับเมซุลัมลูกหลานของกอนโคฮาเป็นผู้ดูแล คนเลวีทุกคนที่ชำนาญเครื่องดนตรี	
2Ch 34	13	เป็นผู้ดูแลคนหาบหาม และบรรดาคนที่ทำงานปรนนิบัติทุกอย่าง คนเลวีบางคนเป็นอัครภักษณ์ เป็นเจ้าหน้าที่และเป็นนายประตู	
2Ch 34	14	ขณะที่เขาทั้งหลายนำเงินที่ได้ถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ออกมา อิธคียาห์ปรีทิตได้พบหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ซึ่งทรงประทานทางโมเสส	
2Ch 34	15	และอิธคียาห์พูดกับซาฟานราชเลขาว่า "ข้าพเจ้าได้พบหนังสือพระราชบัญญัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" และอิธคียาห์ก็มอบหนังสือนั้นให้ซาฟาน	
2Ch 34	16	และซาฟานได้นำหนังสือไปถวายกษัตริย์ และต่อไปก็ทูลรายงานกษัตริย์ว่า "สิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงมอบหมายแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ให้กระทำนั้น เขากำลังกระทำอยู่แล้ว"	

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	34	17	เขารวบรวมเงินซึ่งพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้มอบไว้ในมือของผู้ดูแลและคนงาน
2Ch	34	18	แล้วข้าพ้านราชเลขาทุกษัตริย์ว่า " ฮิลคียาห์บรูโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ท่านหนึ่ง " แล้วข้าพ้านก็อ่านถวายต่อพระพักตร์กษัตริย์
2Ch	34	19	และยอมมาเมื่อกษัตริย์ทรงสลับถ้อยคำของพระราชบัญญัตินั้น พระองค์ทรงฉีกฉลองพระองค์
2Ch	34	20	และกษัตริย์ทรงบัญชาแก่ฮิลคียาห์ อาหิคัมบุตรชายข้าพ้าน อับโดนบุตรชายมีคาห์ ข้าพ้านราชเลขา และอาสาชายผู้รับใช้ของกษัตริย์ ตรัสว่า
2Ch	34	21	" จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้แก่เรา และให้แก่บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในอิสราเอลและในยูดาห์ เกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือซึ่งได้พบนั้น เพราะว่า
พระทิโรซของพระเยโฮวาห์ซึ่งเทลงเหนือเรานั้น			ใหญ่ยิ่งนัก เพราะว่าการพรบรุษของเรา ไม่ได้รักษาพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ทุกประการ "
2Ch	34	22	ฮิลคียาห์และคนเหล่านั้นซึ่งกษัตริย์ทรงใช้ไปจึงไปยังฮูลดาห์หญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของซัลลม บุตรชายทิวกาห์ บุตรชายหัสราห์ผู้ดูแลของ
พระองค์ (นางอยู่ในเยรูซาเล็มที่แขวงสอง)			และพูดกับนางถึงเรื่องนั้น
2Ch	34	23	และนางพูดกับเขาว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า จงบอกชายผู้ซึ่งใช้พวกเจ้าให้มาหาเราว่า
2Ch	34	24	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูกิจิต เราจะนำเหตุชั่วร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ คือคำสาปซึ่งสิ้นที่บันทึกไว้ในหนังสือซึ่งได้อ่าน
ถวายต่อพระพักตร์กษัตริย์แห่งยูดาห์นั้น			
2Ch	34	25	เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะกระทำให้เราโกรธด้วยการงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะ
ฉะนั้นความพิโรซของเราจะเทลงเหนือสถานที่นี้และจะดับไม่ได้'			
2Ch	34	26	แต่กษัตริย์ของยูดาห์ผู้ซึ่งเจ้าให้มาทูลพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงทูลท่านดังนี้ว่า ` พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เรื่องถ้อยคำซึ่ง
เจ้าได้ยินนั้น			
2Ch	34	27	เพราะจิตใจของเจ้าอูไนอน และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เมื่อเจ้าได้ยินถ้อยคำที่ปรักปรำสถานที่นี้ และชาวเมืองนี้ เจ้าได้ถ่อม
ตัวลงต่อหน้าเรา และเจ้าได้ฉีกเสื้อผ้าของเจ้าและร้องไห้ต่อหน้าเรา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้ฟังเจ้าด้วย			
2Ch	34	28	ดูกิจิต เราจะรวบรวมเจ้าไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า และเขาจะรวบรวมเจ้าไปสู่ที่ฝังศพอย่างสันติ และตาของเจ้าจะไม่เห็นบรรดาเหตุชั่วร้ายซึ่งเราจะ
นำมาเหนือสถานที่นี้และชาวเมืองนี้ " และเขาทั้งหลายนำพระวจนะกลับมายังกษัตริย์			
2Ch	34	29	แล้วกษัตริย์รับสั่งให้รวบรวมบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์และเยรูซาเล็ม
2Ch	34	30	และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พร้อมกับคนทั้งปวงของยูดาห์และชาวเยรูซาเล็มกับบรูโรหิตและคนเลวี คนทั้งปวงทั้ง
ใหญ่และเล็ก และพระองค์ทรงอ่านถ้อยคำทั้งสิ้นในหนังสือพันธสัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง			
2Ch	34	31	และกษัตริย์ประทับยืนอยู่ในพระที่ของพระองค์ และกระทำพันธสัญญาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ที่จะทรงดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และ
รักษาพระบัญญัติ พระโอวาทและกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระจิตสดพระทัย ที่จะทรงประกอบกิจตามถ้อยคำของพันธสัญญาซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือม้วนนี้			
2Ch	34	32	แล้วพระองค์ทรงรับสั่งบรรดาผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็มและในเบนยามินให้เข้าส่วนในพันธสัญญานั้น และชาวเยรูซาเล็มก็กระทำตามพันธสัญญา
ของพระเจ้า พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย			
2Ch	34	33	และโยสิยาห์ได้เอาสิ่งทีนาสะอิดสะเยินทั้งปวงออกไปเสียจากดินแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็นของประชาชนอิสราเอล และทรงกระทำให้บรรดาผู้ที่อยู่
ในอิสราเอลปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็มีได้พรากไปจากการติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายตลอดรัชสมัยของพระองค์			
2Ch	35	1	ยิ่งกว่านั้น โยสิยาห์ทรงถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม เขามาแกะปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น
2Ch	35	2	พระองค์ทรงแต่งตั้งบรูโรหิตให้ประจำหน้าที่ และทรงสนับสนุนเขาในการปรนนิบัติของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์
2Ch	35	3	และพระองค์ตรัสกับคนเลวี ผู้บริสุทธิเฉพาะพระเยโฮวาห์ ผู้สอนอิสราเอลทั้งปวงว่า " จงวางหีบบริสุทธิไว้ในพระนิเวศ ซึ่งซาโลมอนโอรส
ของดาวิดกษัตริย์ของอิสราเอลทรงสร้างไว้ เจ้าทั้งหลายไม่ต้องใส่บาหมไปอีก บัดนี้จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และอิสราเอลประชาชนของพระองค์			
2Ch	35	4	จงเตรียมตัวของเจ้าตามเรือนบรรพบุรุษของเจ้าเป็นกองๆ ตามบันทึกพระราชดำรัสซึ่งแจ้งของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล และตามบันทึกพระ
ราชดำรัสซึ่งแจ้งของซาโลมอนโอรสของพระองค์			
2Ch	35	5	และยืนประจำอยู่ในสถานบริสุทธิ ตามพวกต่างๆตามครอบครัวของบรรพบุรุษที่เป็นพี่น้องของท่าน ผู้เป็นประชาชน และตามส่วนแบ่งของ
แต่ละครอบครัวของคนเลวี			
2Ch	35	6	และฆ่าแกะปัสกาและชားตนให้บริสุทธิ และเตรียมไว้ให้พี่น้องของเจ้า เพื่อให้เขากระทำตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ทางโมเสสนั้น "
2Ch	35	7	แล้วโยสิยาห์ได้ทรงบริจาดแก่ประชาชนเป็นเครื่องปัสกาบูชาสำหรับคนทั้งปวงที่อยู่ที่นี่ เป็นลูกแกะและลูกแพะจากฝูงแพะแกะจำนวนสาม
หมื่นตัว และวัวสามพันตัว สัตว์เหล่านี้ได้มาจากทรัพย์สินของกษัตริย์			
2Ch	35	8	และเจ้านายของพระองค์บริจาดด้วยความเต็มใจแก่ประชาชน แก่บรูโรหิต และแก่คนเลวี ฮิลคียาห์ เกลคาริยาห์และเยฮิเอล เจ้าหน้าที่ขึ้นหัว
หน้าของพระนิเวศแห่งพระเจ้า ได้มอบลูกแกะและลูกแพะสองพันหกร้อยตัวกับวัวผู้สามร้อยตัวแก่บรูโรหิตเป็นเครื่องปัสกาบูชา			
2Ch	35	9	กับโกนานิยาห์ และเซไมอาห์ กับเนอันเอล พวกน้องชายของเขา และฮาซามิยาห์ และเยฮิเอล กับโยซาบาด หัวหน้าของคนเลวี ได้ให้ลูกแกะ
และลูกแพะห้าพันตัวกับวัวผู้ห้าร้อยตัวแก่คนเลวีเป็นเครื่องปัสกาบูชา			
2Ch	35	10	เมื่อเตรียมการเรียบร้อยแล้วบรรดาบรูโรหิตก็ยืนประจำที่ของตน และคนเลวีก็อยู่ตามกองของตน ตามพระบัญชาของกษัตริย์
2Ch	35	11	แล้วเขาก็ฆ่าแกะปัสกา แล้วบรูโรหิตก็เอาเลือดซึ่งรับมาจากมือเขาประพรม ส่วนคนเลวีก็ลวกหนังสัตว์นั้น
2Ch	35	12	แล้วเขาก็แยกส่วนที่เป็นเครื่องเผาบูชาไว้ต่างหากเพื่อแจกจ่ายได้ตามพวกต่างๆ ผู้เป็นประชาชนที่แบ่งเป็นแต่ละครอบครัว ให้ถวายแด่พระ
เยโฮวาห์ ดังที่บันทึกไว้ในหนังสือของโมเสส และเขากระทำกับวัวผู้ท่านองเดียวกัน			
2Ch	35	13	และเขาก็ปิ้งแกะปัสกาด้วยไฟตามกฎ และเขาทั้งหลายต้มเครื่องบูชาบริสุทธิอื่นๆในหม้อ ในหม้อขนาดใหญ่ และในกระทะ และนำไปให้
ประชาชนทั้งปวงโดยเร็ว			
2Ch	35	14	ภายหลังเขาทั้งหลายจึงเตรียมสำหรับตนเองและสำหรับบรูโรหิต เพราะว่าบรูโรหิตลวกหลานของอาโรนคิตธุระในการถวายเครื่องเผาบูชาและ
ส่วนไขมันจนกลางคืน คนเลวีจึงเตรียมเพื่อนเองและเพื่อบรูโรหิตลวกหลานของอาโรน			
2Ch	35	15	บรรดาเครื่องซึ่งเป็นลูกหลานของอาสาฟอยู่ประจำที่ของตน ตามบัญชาของดาวิด อาสาฟ และเฮมาน กับเขยตุณผู้ทำนายนของกษัตริย์ และคน
เผ่าประตูกอยู่ประจำทุกประตูเขา ไม่จำเป็นจะงานหน้าที่ของเขา เพราะคนเลวีพี่น้องของเขาได้เตรียมไว้ให้เขา			
2Ch	35	16	เขาจึงเตรียมการปรนนิบัติทั้งสิ้นแด่พระเยโฮวาห์ในวันเดียวกันนั้นเอง เพื่อจะถือเทศกาลปัสกา และถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชาของพระเย
โฮวาห์ ตามพระบัญชาของกษัตริย์โยสิยาห์			
2Ch	35	17	และประชาชนอิสราเอลผู้ยู่ที่นั่น ได้ถือเทศกาลปัสกาลเวลานั้น และเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน
2Ch	35	18	ตั้งแต่สมัยของซาโมเอลผู้พยากรณ์ ไม่มีเทศกาลปัสกาเหมือนอย่างนี้ได้ถือกันมาในอิสราเอล ไม่มีกษัตริย์แห่งอิสราเอลสักองค์หนึ่งที่ได้ถือเท
กาลปัสกาอย่างที่ยอสิยาห์ได้ทรงถือนี้ และบรรดาบรูโรหิตกับคนเลวี และยูดาห์กับอิสราเอลทั้งปวงซึ่งอยู่พร้อมกัน ทั้งชาวเยรูซาเล็ม			
2Ch	35	19	เขาก็ถือเทศกาลปัสกาในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลโยสิยาห์
2Ch	35	20	หลังจากสิ่งทั้งปวงเหล่านี้เมื่อโยสิยาห์ได้เตรียมพระวิหารไว้ เนโคกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้เสด็จขึ้นไปสู่รบที่คารคัสซึ่งที่แม่น้ำยูเฟรติส และโยสิ
ยาห์เสด็จออกไปสู้รบกับพระองค์			
2Ch	35	21	แต่พระองค์รับสั่งให้ทูตไปทูลโยสิยาห์ว่า " กษัตริย์แห่งยูดาห์เอ๋ย เรากับท่านเกี่ยวข้องกันอย่างไร วันนี้เรามีได้มาต่อสู้กันแต่ต่อสู้กับ
วงศากันซึ่งเราทั้งสองครามด้วย เพราะพระเจ้าทรงบัญชาเราให้รับ ขอบยังการขัดขวางพระเจ้าผู้ทรงสถิตกับเรา เกรงว่าพระองค์จะทรงทำลายท่านเสีย "			
2Ch	35	22	ถึงกระนั้นกิตโยสิยาห์มิได้หันพระพักตร์ไปจากพระองค์ แต่ทรงปลอมพระองค์ เพื่อจะสู้รบกับพระองค์ มิได้ฟังพระดำรัสของเนโคที่ออกจาก
พระโอษฐ์ของพระเจ้า แต่เขารบ ณ ที่หุบเขาเมกิดโด			
2Ch	35	23	และนักธนูได้ยิงกษัตริย์โยสิยาห์ และกษัตริย์ตรัสกับข้าราชการของพระองค์ว่า " จงพาเราไปเสียเถาะ เพราะเราถูกบาดเจ็บสาหัสแล้ว "
2Ch	35	24	ข้าราชการของพระองค์จึงนำพระองค์ออกจากกรบ และให้พระองค์ประทับในกรบคันที่สองของพระองค์ และนำพระองค์มาเยรูซาเล็มและ
พระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้ในอโมงค์แห่งบรรพบุรุษของพระองค์ ยูดาห์และเยรูซาเล็มทั้งปวงได้ไว้ทุกข์ให้โยสิยาห์			
2Ch	35	25	เยเรมีย์กล่าวคำคร่ำครวญถวายโยสิยาห์ด้วย และบรรดานักร้องชายและนักร้องหญิงทั้งปวงกล่าวถึงโยสิยาห์ในคำคร่ำครวญของเขาจนทุก
วันนี้ เขาทั้งหลายกระทำเรื่องนี้ให้เป็นกฎในอิสราเอล ดูกิจิต มีบันทึกไว้ในหนังสือคร่ำครวญ			
2Ch	35	26	ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสิยาห์ และความดีของพระองค์ ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์
2Ch	35	27	และพระราชกิจของพระองค์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูกิจิต มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Ch	36	1	ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ตั้งเยโฮอาหาลโอรสของโยสิยาห์ และให้พระองค์เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของพระองค์ในเยรูซาเล็ม
2Ch	36	2	เมื่อเยโฮอาหาลเริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามเดือน
2Ch	36	3	แล้วกษัตริย์แห่งอียิปต์ทรงถอดพระองค์ในเยรูซาเล็ม และกำหนดให้แผ่นดินนั้นถวายบรรณาการเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์
2Ch	36	4	และกษัตริย์แห่งอียิปต์ตั้งให้เอลียาคิมพระอนุชาของพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม และทรงเปลี่ยนพระนามของพระองค์ใหม่ ว่า เยโฮยาคิม แต่เนโคทรงจับเยโฮอาหาลพระเชษฐานำไปยังอียิปต์
2Ch	36	5	เมื่อเยโฮยาคิมเริ่มครองราชย์นั้นทรงมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระองค์ทรงกระทำ ความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์
2Ch	36	6	เนบุดัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และจำองพระองค์ด้วยตรวนเพื่อพาพระองค์ไปยังบาบิโลน
2Ch	36	7	เนบุดัดเนสซาร์ทรงนำเครื่องใช้ส่วนหนึ่งของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไปยังบาบิโลน และทรงเก็บไว้ในวิหารของพระองค์ในบาบิโลน
2Ch	36	8	ส่วนพระราชกิจอันนอกนั้นของเยโฮยาคิม และการอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และเหตุการณ์อื่นๆซึ่งเกี่ยวกับพระองค์ ดูเถิด สิ่ง เหล่านี้ก็ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์ และเยโฮยาคิมโอรสของพระองค์ได้ครองราชย์แทนพระองค์
2Ch	36	9	เมื่อเยโฮยาคิมเริ่มครองราชย์นั้นทรงมีพระชนมายุสิบแปดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามเดือนกับสิบวัน พระองค์ทรง กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
2Ch	36	10	พอถึงสิ้นปีแล้วกษัตริย์เนบุดัดเนสซาร์ทรงใช้ให้นำพระองค์มายังบาบิโลน พร้อมกับเครื่องใช้ประเสริฐแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และ ตั้งให้เศเดคียาห์บิดาของพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม
2Ch	36	11	เมื่อเศเดคียาห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี
2Ch	36	12	พระองค์ทรงกระทำ ความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ พระองค์มิได้ยอมพระองค์ลงต่อหน้าเยเรมีย์ผู้ พยากรณ์ ผู้กล่าวจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์
2Ch	36	13	พระองค์ทรงกบฏเช่นกันต่อกษัตริย์เนบุดัดเนสซาร์ ผู้ซึ่งทรงให้พระองค์ปฏิญาณในพระนามของพระเจ้า พระองค์ทรงแข็งพระคอของ พระองค์ ทำพระทัยให้กระด้าง ไม่หันไปหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
2Ch	36	14	ยิ่งกว่านั้นบรรดาปโรหิตใหญ่โยยาคิม และการอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และเหตุการณ์อื่นๆซึ่งเกี่ยวกับพระองค์ และเขาทั้ง หลายกระทำให้พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์ในเยรูซาเล็มนั้นเป็นมลทินไป
2Ch	36	15	พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทรงใช้ให้ทูตของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้ง เพราะพระองค์ทรงมีพระทัยกรุดต่อประชาชน ของพระองค์และต่อที่ประทับของพระองค์
2Ch	36	16	แต่เขาทั้งหลายเยาะเย้ยทูตของพระเจ้า และดูหมิ่นพระวจนะของพระองค์ และคำผู้พยากรณ์ของพระองค์ จนพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ พุ่งขึ้นต่อประชาชนของพระองค์จนแก่ไม่ไหว
2Ch	36	17	พระองค์จึงทรงนำกษัตริย์แห่งคนเคลเดียมาต่อสู้เขาทั้งหลาย ผู้ซึ่งฆ่าชายหนุ่มของเขาด้วยดาบในพระนิเวศอันเป็นสถานบริสุทธิ์ของเขา และ ไม่มี ความกรุณาแก่ชายหนุ่มหรือหญิงพรหมจารี คนแก่หรือคนชรา พระองค์ทรงมอบทั้งหมดไว้ในมือของเขา
2Ch	36	18	และเครื่องใช้ทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเจ้า ทั้งใหญ่และเล็ก และทรัพย์สมบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติแห่งกษัตริย์ และแห่งเจ้านายของพระองค์ สิ่งทั้งหมดนี้พระองค์ทรงนำมายังบาบิโลน
2Ch	36	19	และเขาเผาพระนิเวศของพระเจ้า และพังกำแพงเยรูซาเล็มลง และเอาไฟเผาวังของเมืองนั้นเสียสิ้น และทำลายเครื่องใช้ประเสริฐทั้งปวงใน นั้น
2Ch	36	20	และบรรดาผู้ที่รอดจากดาบนั้นพระองค์ทรงให้กวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และเขาทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์และแก่ราชวงศ์ของ พระองค์ จนถึงการสถาปนาราชอาณาจักรเปอร์เซีย
2Ch	36	21	เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ผ่านปากของเยเรมีย์ จนกว่าแผ่นดินจะได้ชื่นชมกับปีสะบาโตของมัน เพราะตราบเท่าที่มันยัง วางเปล่าอยู่ มันก็รักษาสะบาโต เพื่อจะให้ครบตามกำหนดเจ็ดสิบปี
2Ch	36	22	ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัลกษัตริย์ของเปอร์เซีย เพื่อพระวจนะของพระเยโฮวาห์ทางปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระเยโฮวาห์ทรงรมรั้าจิตใจ ของไซรัลกษัตริย์ของเปอร์เซีย กษัตริย์จึงทรงมีประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า
2Ch	36	23	"ไซรัลกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสตั้งนี้ว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าของฟาสวาร์คได้พระราชทานบรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และพระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์ มีผู้ใดในท่ามกลางท่านทั้งหลายที่เป็นประชาชนของพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา ขอให้เขาขึ้นไปเถิด' "
Ezr	1	1	ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัลกษัตริย์ของเปอร์เซีย เพื่อพระวจนะของพระเยโฮวาห์ทางปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระเยโฮวาห์ทรงรมรั้าจิตใจ ของไซรัลกษัตริย์ของเปอร์เซีย กษัตริย์จึงทรงมีประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า
Ezr	1	2	"ไซรัลกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสตั้งนี้ว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าของฟาสวาร์คได้พระราชทานบรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และพระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์
Ezr	1	3	มีผู้ใดในท่ามกลางท่านทั้งหลายที่เป็นประชาชนของพระองค์ ขอพระเจ้าของเขาสถิตกับเขา และขอให้เขาขึ้นไปยังเยรูซาเล็มซึ่งอยู่ในยูดาห์ และสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล (คือพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า) ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม
Ezr	1	4	และขอให้คนทั้งปวงที่เหลืออยู่ ไม่ว่าเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด ให้คนซึ่งอยู่ในที่ของเขาช่วยเขาด้วยเงินและด้วยทองคำ ด้วยข้าวของและสัตว์ นอกเหนือจากเครื่องบูชาตามใจสมัครสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม' "
Ezr	1	5	แล้วประมุขของบรรพบุรุษแห่งยูดาห์และเบนยามิน ได้ลุกขึ้น ทั้งบรรดาปโรหิตและคนเลวี คือทุกคนที่พระเจ้าทรงรั้าจิตใจของเขาให้ไปสร้าง พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม
Ezr	1	6	และทุกคนที่อยู่ใกล้เขาก็ได้ช่วยมือเขาด้วยเครื่องเงิน ด้วยทองคำ ด้วยข้าวของและด้วยสัตว์ และด้วยของมีค่า นอกเหนือจากทุกสิ่งทั้งปวง บูชาตามใจสมัคร
Ezr	1	7	กษัตริย์ไซรัลก็ทรงนำเครื่องใช้ของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ออกมา ซึ่งเป็นเครื่องใช้ที่เนบุดัดเนสซาร์ได้ทรงกวาดมาจากเยรูซาเล็ม และ ทรงเก็บไว้ในนิเวศแห่งพระของพระองค์
Ezr	1	8	ไซรัลกษัตริย์แห่งเปอร์เซียทรงนำสิ่งเหล่านี้ในความดูแลของมิตรพวกรวมพระคลัง ผู้นำออกให้แก่เซบัสซาร์เจ้านายของยูดาห์
Ezr	1	9	และนี่เป็นจำนวนของสิ่งเหล่านั้น อ่างทองคำสามสิบ อ่างเงินหนึ่งพัน มัดยี่สิบเก้าเล่ม
Ezr	1	10	ขามทองคำสามสิบ ขามเงินอีกชนิดหนึ่งมีสิริร้อยสิบ และภาชนะอย่างอื่นหนึ่งพัน
Ezr	1	11	ภาชนะที่ทำด้วยทองคำและทำด้วยเงินทั้งสิ้นรวมห้าพันสิริร้อย ทั้งหมดนี้เซบัสซาร์ได้นำขึ้นมา เมื่อได้นำพวกเชลยขึ้นมาจากบาบิโลนถึงกรุง เยรูซาเล็ม
Ezr	2	1	ต่อไปนี้เป็นประชาชนแห่งมลเทศที่ขึ้นมาจากการเป็นเชลยในพวกที่ถูกกวาดไป ซึ่งเนบุดัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้กวาดเอาไปเป็น เชลยยังบาบิโลน และกลับไปยังเยรูซาเล็มและยูดาห์ ต่างก็ไปยังเมืองของตน
Ezr	2	2	เขาทั้งหลายมากับเศรุบบาเบลคือ เชชูอา เนหะมีย์ เสโรอาห์ เรอโลยาห์ โมเรดักย์ บิลชาน มีสปาร์ บิกวัย เรอุม และบอานาห์ จำนวนผู้ชาย ของประชาชนอิสราเอลคือ
Ezr	2	3	คนปาโรซ สองพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน
Ezr	2	4	คนเซฟาทียาห์ สามร้อยเจ็ดสิบสองคน
Ezr	2	5	คนอาราห์ เจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าคน
Ezr	2	6	คนปาห์ทโมอับ คือลูกหลานของเยชูอาและโยอาบ สองพันแปดร้อยสิบสองคน
Ezr	2	7	คนเอลาม หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน
Ezr	2	8	คนคัทธุ เก้าร้อยสี่สิบห้าคน
Ezr	2	9	คนคักคัย เจ็ดร้อยหกสิบคน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezr	2	10	คนบานี หกร้อยสี่สิบสองคน
Ezr	2	11	คนเบบัย หกร้อยยี่สิบสามคน
Ezr	2	12	คนอัศกาด หนึ่งพันสองร้อยยี่สิบสองคน
Ezr	2	13	คนอาโดเนคัม หกร้อยหกสิบหกคน
Ezr	2	14	คนบิกวัย สองพันห้าสิบหกคน
Ezr	2	15	คนอาดัน สี่ร้อยห้าสิบสี่คน
Ezr	2	16	คนอาเทอร์คือของเซเซคียาห์ เก้าสิบแปดคน
Ezr	2	17	คนเบไซ สามร้อยยี่สิบสามคน
Ezr	2	18	คนโยราห์ หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน
Ezr	2	19	คนฮาซุม สองร้อยยี่สิบสามคน
Ezr	2	20	คนกิบบาร์ เก้าสิบห้าคน
Ezr	2	21	คนชาวเบรเดเลม หนึ่งร้อยยี่สิบสามคน
Ezr	2	22	ชาวเนโทฟาห์ ห้าสิบหกคน
Ezr	2	23	ชาวอานาโรท หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน
Ezr	2	24	คนอัสมเวท สี่สิบสองคน
Ezr	2	25	คนชาวคีรียาฮาริม ชาวเคเฟียราห์ และชาวเบเอโรท เจ็ดร้อยยี่สิบสามคน
Ezr	2	26	คนชาวรามาห์ และชาวเกบา หกร้อยยี่สิบเอ็ดคน
Ezr	2	27	ชาวมิคมาส หนึ่งร้อยยี่สิบสองคน
Ezr	2	28	ชาวเบธเอลและชาวอัย สองร้อยยี่สิบสามคน
Ezr	2	29	คนชาวเนโบ ห้าสิบสองคน
Ezr	2	30	คนชาวมัคบิช หนึ่งร้อยห้าสิบหกคน
Ezr	2	31	คนเอลามอีกคนหนึ่ง หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบสี่คน
Ezr	2	32	คนชาวฮาริม สามร้อยยี่สิบคน
Ezr	2	33	คนชาวโลด ชาวฮาดิต และชาวโอโน เจ็ดร้อยยี่สิบห้าคน
Ezr	2	34	คนชาวเยรีโค สามร้อยยี่สิบห้าคน
Ezr	2	35	คนเสนาอาห์ สามพันหกร้อยสามสิบคน
Ezr	2	36	บรรดาปุโรหิตคือ คนเยดาเยาห์ วงศ์วานเยชูอา เก้าร้อยเจ็ดสิบสามคน
Ezr	2	37	คนอิมเมอร์ หนึ่งพันห้าสิบสองคน
Ezr	2	38	คนปาซเซอร์ หนึ่งพันสองร้อยยี่สิบเจ็ดคน
Ezr	2	39	คนฮาริม หนึ่งพันยี่สิบเจ็ดคน
Ezr	2	40	คนเลวีคือ คนเยชูอาและซัดมีเอล ฝ่ายคนโซดาเวียห์ เจ็ดสิบสี่คน
Ezr	2	41	พวกนักร้องคือ คนอาสาฟ หนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน
Ezr	2	42	ลูกหลานคนเผ่าประตูดคือ คนซัดลูม คนอาเทอร์ คนทัมโมน คนอักซอบ คนฮาติธา และคนโซบัย รวมกันหนึ่งร้อยสามสิบเก้าคน
Ezr	2	43	คนใช้ประจำพระวิหาร คือคนคีหะ คนฮาลูฟา คนทับบาโอท
Ezr	2	44	คนแคโรส คนสือฮาซา คนพาโดน
Ezr	2	45	คนเลบานาห์ คนฮากาบาห์ คนอักซอบ
Ezr	2	46	คนฮากาบ คนซัดมัย คนฮานัน
Ezr	2	47	คนกิดเดล คนกาซาร์ คนเรอายาห์
Ezr	2	48	คนเรซัน คนเนโคดา คนกัสซาม
Ezr	2	49	คนอัสซาร์ คนปาเสอาห์ คนเบสัย
Ezr	2	50	คนอัสนาห์ คนเมอนิม คนเนฟิลิม
Ezr	2	51	คนบักบุด คนฮาคูฟา คนฮารฮูร
Ezr	2	52	คนบัสลูท คนเมหิดา คนฮารซา
Ezr	2	53	คนบารโซส คนลิเสรา คนเทมาห์
Ezr	2	54	คนเนซียาห์ และคนฮาทิฟฟา
Ezr	2	55	ลูกหลานข้าราชการของซาโลมอนคือ คนโสทัย คนโสเฟเรท คนเปรูดา
Ezr	2	56	คนยาอาลาห์ คนดาร์โคน คนกิดเดล
Ezr	2	57	คนเซฟาติยาห์ คนฮัทธิล คนโปเคเรทแห่งซาบาอิม และคนอามี
Ezr	2	58	คนใช้ประจำพระวิหารและลูกหลานของข้าราชการของซาโลมอนทั้งสิ้น เป็นสามร้อยเก้าสิบสองคน
Ezr	2	59	ต่อไปนี้เป็นบรรดาผู้ที่ขึ้นมาจากเทลเมลาห์ เทลฮารซา เครูป อัดดาน และอิมเมอร์ แต่เขาที่สูงแก่หรือบรรพบุรุษของเขาหรือเชื้อสายของเขา
ไม่ได้			ว่าเขาเป็นคนอิสราเอลหรือไม่
Ezr	2	60	คือคนเดไลยาห์ คนโทบิอาห์ และคนเนโคดา รวมหกร้อยห้าสิบสองคน
Ezr	2	61	และจากลูกหลานของปุโรหิตด้วยคือ คนฮาบายาห์ คนอักซอส และคนบารซัลลัย ผู้ได้กรยาจากบุตรสาวของบารซัลลัย คนกิลเลอาด จึงได้ชื่อ
ตามนั้น			
Ezr	2	62	คนเหล่านี้เมื่อค้นหาชื่อในทะเบียนที่เขาขึ้นไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสายก็ไม่พบ จึงถือว่าเป็นมลทิน และถูกตัดออกจากตำแหน่งปุโรหิต
Ezr	2	63	ผู้ว่าราชการเมืองสังเขมาห์ให้รับประทานอาหารบริสุทธิที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตที่จะปรึกษากับอูริมและทุมมิมเสียก่อน
Ezr	2	64	ซมณมชนทั้งหมดรวมกันมี สี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน
Ezr	2	65	นอกเหนือจากคนใช้ชายหญิงซึ่งมีอยู่เจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน และเขามีนักร้องชายหญิงสองร้อยคน
Ezr	2	66	ม้าของเขามีสี่ร้อยสามสิบหกตัว ล่อของเขาสองร้อยยี่สิบห้าตัว
Ezr	2	67	อูฐของเขาสี่ร้อยสามสิบห้าตัว และลาของเขาหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบห้าตัว
Ezr	2	68	ประมุขของบรรพบุรุษบางคน เมื่อเขามาลงถึงที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ได้ถวายตามใจสมัครเพื่อพระนิเวศของพระเจ้า
เพื่อจะสร้างพระนิเวศขึ้นในที่เดิม			
Ezr	2	69	เขากวายนามกำลังของเขาแก่กองทัพเพื่อพระราชกิจ เป็นทองคำหมื่นหนึ่งพันดาร์ก เงินห้าพันมานา และเครื่องแต่งกายปุโรหิตหนึ่ง
ร้อยตัว			
Ezr	2	70	บรรดาปุโรหิต คนเลวี ประชาชนส่วนหนึ่ง นักร้อง คนเผ่าประตูด และคนใช้ประจำพระวิหารอยู่ตามเมืองของตน และอิสราเอลทั้งปวงอยู่ตาม
เมืองของเขา			
Ezr	3	1	เมื่อมาถึงเดือนที่เจ็ดที่คนอิสราเอลอยู่ตามหัวเมือง ประชาชนได้มาพร้อมหน้ากันที่เยรูซาเล็ม
Ezr	3	2	แล้วเยชูอาบุตรชายโยซาดัก ได้ลุกขึ้นพร้อมกับพวกปุโรหิตผู้เป็นญาติของเขาด้วยกัน กับเศรบบาเบลบุตรชายเซอิลทิเอล พร้อมกับญาติของเขา
เขา และได้สร้างแท่นบูชาของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่น ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสคนของพระเจ้า			
Ezr	3	3	เขาได้ตั้งแท่นบูชาไว้บนฐาน เพราะความกลัวอยู่เหนือเขาเหตุด้วยชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินเหล่านั้น และเขากวายนามเครื่องเผาบูชาบนแท่น
นั้นต่อพระเยโฮวาห์ เป็นเครื่องเผาบูชาเวลาเช้าและเวลาเย็น			
Ezr	3	4	และเขาก็ถือเทศกาลอยู่เพิงตามที่บันทึกไว้ และถวายเครื่องเผาบูชาประจำวันตามจำนวนที่กำหนดไว้ ตามธรรมเนียม อันเป็นหน้าที่พึงทำทุก

วัน			
Ezr	3	5	ต่อมาก็ถวายเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ ถวายเครื่องบูชาในวันขึ้นหนึ่งค่ำ และตามบรรดาเทศกาลกำหนดของพระเยโฮวาห์ที่ตั้งไว้ และถวายเครื่องบูชาของทุกคนที่ถวายตามใจสมัครแด่พระเยโฮวาห์
Ezr	3	6	เขาเริ่มตื่นถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด แต่เขายังมิได้วางรากฐานพระวิหารของพระเยโฮวาห์
Ezr	3	7	เขาทั้งหลายจึงให้เงินแก่ช่างสกัดหิน และช่างไม้ และมอบอาหาร เครื่องดื่มและน้ำมันแก่คนใช้ของตนและคนโหระ เพื่อให้นำไม้สนสีดาร์มาจากเลบานอน ไปถึงทะเลถึงเมืองยัฟฟา ตามที่เขาได้รับอนุญาตมาจาก ไชรัลกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย
Ezr	3	8	ในปีที่สองซึ่งเขามาถึงพระนิเวศแห่งพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม ในเดือนที่สอง เศรบบาเบลบุตรชายซอลทิเอล และเยซอบบตรชายโยซาดัก ได้ทำการตั้งต้นพร้อมพี่น้องของเขาที่เหลืออยู่ คือบรรดาปุโรหิตและคนเลวีและคนทั้งปวงซึ่งมาจากกาบิลเป็นเชลยยังเยรูซาเล็ม เขาได้เลือกตั้งคนเลวี ตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป เพื่อให้ดูแลการงานของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์
Ezr	3	9	และเยซอบบกับบุตรชายและพี่น้องของท่าน กับซัดมีเอลและบุตรชายของเขา คนของยูด้า รวมกันควบคุมคนงานในพระนิเวศแห่งพระเจ้า ร่วมกับบุตรชายเฮนาดัดพร้อมกับบุตรชายและญาติของเขาผู้เป็นคนเลวี
Ezr	3	10	และเมื่อช่างก่อได้วางรากฐานของพระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ บรรดาปุโรหิตก็แต่งเครื่องยกออกมาพร้อมกับแตรและคนเลวี คนของอาสาฟพร้อมกับฉาบ ถวายสรรเสริญพระเยโฮวาห์ตามพระราชกำหนดของดารีอัสกษัตริย์แห่งอิสราเอล
Ezr	3	11	และเขาร้องเพลงตอกกัน สรรเสริญและโมทนาแด่พระเยโฮวาห์ว่า " เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ ต่ออิสราเอล " และประชาชนทั้งปวงก็โห่ร้องด้วยเสียงดังเมื่อเขาสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะว่ารากฐานของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์วางเสร็จแล้ว
Ezr	3	12	แต่ปุโรหิตและคนเลวีและประมุขของบรรพบุรุษเป็นอันมาก ก็คนแก่ผู้ได้เห็นพระวิหารหลังก่อน เมื่อเขาเห็นรากฐานของพระวิหารหลังนี้ได้วางแล้ว ได้ร้องให้ด้วยเสียงดัง คนเป็นอันมากได้โห่ร้องด้วยความชื่นบาน
Ezr	3	13	ประชาชนจึงสังเกตไม่ได้ว่า โหนเป็นเสียงโห่ร้องด้วยความชื่นบาน และ โหนเป็นเสียงประชาชนร้องไห้ เพราะประชาชนโห่ร้องเสียงดังมาก และเสียงนั้นก็ได้ยินไปไกล
Ezr	4	1	เมื่อปฏิภักษ์ของยูด้าและเบนยามินได้ยินว่า ลูกหลานของพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย กำลังสร้างพระวิหารถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
Ezr	4	2	เขาทั้งหลายได้เข้ามาหาเศรบบาเบลและประมุขของบรรพบุรุษและพูดกับเขาว่า " ให้เราสร้างด้วยกันกับท่าน เพราะว่าพวกเราแสวงหาพระเจ้าของท่านอย่างท่านทั้งหลาย และเรา ได้ถวายสัตวบูชาแก่พระองค์ตั้งแต่วันที่เอซราฮัด โดนกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้นำเรามาที่นี่ "
Ezr	4	3	แต่เศรบบาเบล เยซอบบ และคนอื่นๆ ที่เป็นพวกประมุขของบรรพบุรุษที่เหลืออยู่ในอิสราเอล พูดกับเขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลายไม่มีส่วนกับเราในการสร้างพระนิเวศถวายแด่พระเจ้าของเรา แต่พวกเราจะสร้างแต่ลำพังถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตามที่กษัตริย์ ไชรัลกษัตริย์แห่งเปอร์เซียทรงบัญชาไว้แก่เรา "
Ezr	4	4	แล้วประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น ได้กระทำให้ประชาชนยูด้าห่อถ้อย และรบกวนพวกเขาในการสร้าง
Ezr	4	5	และได้จ้างที่ปรึกษาไว้ วิชาตชาวาเขาเพื่อมิให้ชาวสมรหิงตามจุดประสงค์ของเขา ตลอดรัชสมัยของ ไชรัลกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย แม้ถึงรัชกาลของดารีอัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย
Ezr	4	6	และในรัชกาลอาหุลเฮรัส ต้นรัชกาลของพระองค์ เขาทั้งหลายได้เขียนฟ้องขายยูด้าและเยรูซาเล็ม
Ezr	4	7	และในรัชสมัยของอาร์ทาเซอร์ซีสนั้น บิชลาม มิทเรดาท และทาเบเอล และพวกภาคีที่ปวงของเขาได้เขียนไปทูลอาร์ทาเซอร์ซีสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ถูกานั้น ได้เขียนขึ้นเป็นอักษรอารัมแล้วก็แปลเป็นภาษาอารัม
Ezr	4	8	เรอหมผู้บังคับบัญชา และชิมชียออลักษณได้เขียนหนังสือปริกปราเยรูซาเล็มถวายกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสดังต่อไปนี้
Ezr	4	9	แล้วเรอหมผู้บังคับบัญชา ชิมชียออลักษณ ก็ภาคีที่ปวงของท่าน และชาวดีนา คนอาฟาร์เซคา คนทาร์เปลี คนอาฟาร์ซี คนเอเรก ชาวบาบิโลน ชาวสุลา คนเดสวาร์ และคนเอลาม
Ezr	4	10	และคนประชาชาติอื่นๆ ผู้ซึ่งโอสนัปปาร์ เจ้านายผู้ใหญ่ได้ส่งมาให้ตั้งอยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย และในสถานที่เหลือของมณฑลทางฟากแม่น้ำข้างนี้ เป็นต้น
Ezr	4	11	และนี่เป็นสำเนาจดหมายที่เขาส่งไปถึงพระองค์ คือถึงกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสว่า " ขอกราบทูล ข้าราชการของพระองค์ คือคนของมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ เป็นต้น
Ezr	4	12	บัดนี้ขอภักษัตริย์ทรงทราบ ว่า พวกยิวซึ่งมาจากพระองค์มาหาข้าพระองค์นั้น ได้ไปยังเยรูซาเล็ม เขากำลังก่อสร้างเมืองที่มีกบฏและชั่วร้ายขึ้นใหม่ เขากำลังจะทำกำแพงเมืองเสร็จและซ่อมแซมรากฐาน
Ezr	4	13	บัดนี้ขอภักษัตริย์ทรงทราบ ว่า ถ้าเมืองนี้ได้สร้างขึ้นใหม่และกำแพงเมืองเสร็จแล้ว เขาจะไม่ส่งบรรณาการ ค้าธรรมเนียม หรือค่าภาษี และเงินรายได้ของหลวงก็จะขาดตกบกพร่องไป
Ezr	4	14	เพราะเมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายได้รับพระบรมราชูปถัมภ์จากราชวังของกษัตริย์ จึงไม่สมควรที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะเห็นการเสื่อมเกียรติของกษัตริย์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์ทั้งหลายจึงส่งมากราบทูลแก่กษัตริย์
Ezr	4	15	เพื่อจะได้ค้นดูในหนังสือบันทึกของบรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์จะพบในหนังสือบันทึกแล้วทราบว่าเป็นเมืองมีกบฏ เป็นภัยอันตรายแก่บรรดาภักษัตริย์และมณฑลทั้งหลาย และได้มีการปลุกปั่นขึ้นจากสมัยเก่าก่อน เพราะเหตุนี้เองเมืองนี้จึงถูกตั้งร้าง
Ezr	4	16	ข้าพระองค์ทั้งหลายขอกราบทูลให้กษัตริย์ทรงทราบ ว่า ถ้าเมืองนี้ได้สร้างใหม่เสร็จและกำแพงเมืองก็สำเร็จแล้ว พระองค์จะไม่มีการมลทินในมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ "
Ezr	4	17	กษัตริย์ทรงส่งพระราชสาธตออกไปถึงเรอหมผู้บังคับบัญชา และชิมชียออลักษณ และภาคีที่ปวงของเขาผู้อาศัยในสะมาเรีย และในสถานที่เหลือของมณฑลทางฟากแม่น้ำข้างนี้ว่า " ขอให้ยิวเป็นสุขเกิด เป็นต้น
Ezr	4	18	บัดนี้หนังสือที่ท่านส่งไปยังเราได้ให้แปลต่อหน้าเรา
Ezr	4	19	และเราได้ต้ออกคำสั่ง และได้สอบสวนแล้ว เห็นว่าเมืองนี้แต่ก่อนนั้นได้ลุกขึ้นต่อสู้กษัตริย์ และการกบฏ และการปลุกปั่นได้เกิดขึ้นในเมืองนั้น
Ezr	4	20	เคยมีกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจได้ครองเยรูซาเล็ม เป็นผู้ทรงปกครองมณฑลทั้งสิ้นฟากแม่น้ำข้างโน้น ซึ่งเขาถวายบรรณาการ ค้าธรรมเนียมและภาษีให้
Ezr	4	21	เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกคำสั่งว่า ให้คนเหล่านี้หยุดและไม่ต้องสร้างเมืองนี้ใหม่ จนกว่าเราจะออกกฎหมาย
Ezr	4	22	และขอระวังอย่าหย่อนในเรื่องนี้ ทำไม่จะให้ความเสื่อมเสียเกิดขึ้นเป็นภัยอันตรายต่อกษัตริย์ "
Ezr	4	23	แล้วเมื่อได้อ่านสำเนาราชสาธตของกษัตริย์อาร์ทาเซอร์ซีสต่อหน้าเรอหม และชิมชียออลักษณ และภาคีที่ปวงของท่าน ท่านทั้งหลายก็รีบไปหาพวกยิวที่เยรูซาเล็ม และใช้กำลังและอำนาจกระทำให้เขาหยุด
Ezr	4	24	งานพระนิเวศแห่งพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มจึงหยุด งานนั้นได้หยุดจนถึงปีที่สองแห่งรัชกาลดารีอัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย
Ezr	5	1	ฝ่ายผู้พยากรณ์คือ ฮักกัยผู้พยากรณ์ และเศคาริยาห์บุตรชายอิดโด ได้พยากรณ์แก่พวกยิวผู้อยู่ในยูด้าและเยรูซาเล็มในพระนามของพระเจ้าแห่งอิสราเอล คือแก่พวกเขา
Ezr	5	2	แล้วเศรบบาเบลบุตรชายซอลทิเอล และเยซอบบตรชายโยซาดัก ได้ลุกขึ้นตั้งต้นสร้างพระนิเวศแห่งพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ และผู้พยากรณ์ของพระเจ้า ได้อยู่กับท่านช่วยเหลือท่าน
Ezr	5	3	ในเวลาเดียวกันนั้นทัตเฮนัย ผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ และเซอารโบเซนัย และคณะของเขาได้มาหาท่าน และพูดกับท่านดังนี้ว่า " ผู้ใดที่ให้กฎหมายแก่ท่าน ให้สร้างพระนิเวศและกำแพงเมืองนี้สำเร็จ "
Ezr	5	4	เขากลมตามอย่างนี้ด้วยว่า " ผู้ที่กำลังสร้างตึกนี้ไม่มีชื่อใครบ้าง "
Ezr	5	5	แต่พระเนตรของพระเจ้าของเขาทั้งหลายอยู่เหนือพวกผู้ใหญ่ของพวกยิว และเขาก็ยังยืนเขาทั้งหลายไม่ได้จนกว่าเรื่องนี้จะทราบถึงดารีอัส
Ezr	5	6	และมีคำตอบเป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้มา
Ezr	5	6	สำเนาจดหมายซึ่งทัตเฮนัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ และเซอารโบเซนัย และคณะของท่านคือคนอาฟาร์เซคาซึ่งอยู่ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ ส่งไปทูลกษัตริย์ดารีอัส
Ezr	5	7	ท่านทั้งหลายได้ส่งหนังสือซึ่งมีข้อความต่อไปนี้ " กราบทูลกษัตริย์ดารีอัส ขอทรงพระเจริญ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezr	5	8	ขอกษัตริย์ทรงทราบข่าวว่าพระองค์ทั้งหลายไปยังมณฑลเอลดาห์ ถึงพระนิเวศของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง ซึ่งกำลังสร้างขึ้นด้วยหินใหญ่ และวางไม้ไว้บนผนัง งานนี้ได้ดำเนิน ไปอย่างขยันขันแข็งและเจริญขึ้นในมือของเขา
Ezr	5	9	แล้วข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้ถามพวกผู้ใหญ่เหล่านั้นว่า "ผู้ใดที่ให้ออกฤกษ์ฤกษ์แก่ท่านให้สร้างพระนิเวศและทำกำแพงนั้นสำเร็จ"
Ezr	5	10	ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้ถามชื่อของเขาด้วย เพื่อทราบเหตุให้พระองค์ทรงทราบ เพื่อข้าพระองค์จะได้เขียนชื่อบุคคลเหล่านั้นที่เป็นหัวหน้าของเขาลงไว้
Ezr	5	11	และนี่เป็นคำตอบของเขาแก่ข้าพระองค์ " เขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และเรากำลังสร้างพระนิเวศซึ่งได้สร้างมาหลายปีแล้วขึ้นใหม่ ซึ่งกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของอิสราเอล ได้ทรงสร้างให้สำเร็จ
Ezr	5	12	แต่เพราะว่าบรรพบุรุษของเรา ได้กระทำให้พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงมอบท่านเหล่านั้น ไว้ในพระหัตถ์ของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน คนเคลเดียผู้ทรงทำลายพระนิเวศนี้ และทรงกวาดเอาประชาชน ไปยังบาบิโลน
Ezr	5	13	ถึงอย่างไรก็ดี ในปีที่หนึ่งแห่งรัชกาล ไชรัล กษัตริย์แห่งบาบิโลน กษัตริย์ ไชรัล ได้ทรงออกฤกษ์ฤกษ์ให้สร้างพระนิเวศหลังนี้ของพระเจ้าขึ้นใหม่ และเครื่องใช้ทองคำและเงินของพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ ได้ทรงกวาดไปจากพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มนั้น และทรงนำไปยังวิหารของบาบิโลน สิ่งเหล่านี้กษัตริย์ ไชรัล ทรงนำออกมาจากวิหารของบาบิโลน และทรงมอบไว้กับคนหนึ่งชื่อเซซบัสซาร์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการเมือง
Ezr	5	15	และพระองค์ตรัสกับท่านดังนี้ว่า " จงรับเครื่องใช้เหล่านี้ไปเก็บไว้ในพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม และจงสร้างพระนิเวศของพระเจ้าขึ้นใหม่ในที่เดิมนี้ "
Ezr	5	16	แล้วเซซบัสซาร์คนนี้ได้มาวางรากฐานพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม และตั้งแต่นั้นมาบัดนี้ ก็กำลังสร้างอยู่และยังไม่สำเร็จ
Ezr	5	17	เพราะฉะนั้นบัดนี้ถ้ากษัตริย์ทรงเห็นดีก็ขอทรงให้คนดูในคลังราชทรัพย์ที่อยู่ในบาบิโลน เพื่อดูว่ากษัตริย์ ไชรัล ทรงออกฤกษ์ฤกษ์ให้สร้างพระนิเวศหลังนี้ของพระเจ้าขึ้นใหม่ในเยรูซาเล็มหรือไม่ และขอกษัตริย์รับสั่งแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายตามพละทัยของพระองค์ในเรื่องนี้ "
Ezr	6	1	แล้วกษัตริย์ดารีอัสทรงออกฤกษ์ฤกษ์และทรงให้คนดูในหอเก็บหนังสือซึ่งเป็นที่ราชทรัพย์สะสมไว้ในบาบิโลน
Ezr	6	2	และได้มีการพบหนังสือม้วนหนึ่งทีอาคมตาเห็นในพระราชวังซึ่งอยู่ในมณฑลมีเดีย และมีข้อความเขียนอยู่ในหนังสือม้วนนั้น ดังต่อไปนี้
Ezr	6	3	" ในปีที่หนึ่งแห่งรัชกาลกษัตริย์ ไชรัล กษัตริย์ ไชรัล ทรงออกฤกษ์ฤกษ์ว่า เรื่องพระนิเวศของพระเจ้าที่เยรูซาเล็มว่า " ให้สร้างพระนิเวศนั้นขึ้นใหม่ คือที่ซึ่งเขานำเครื่องสัตวบูชามาถวาย ไหลลงรากมันคง ให้พระนิเวศสูงหกสิบคอกและกว้างหกสิบคอก
Ezr	6	4	ให้ก่อด้วยหินใหญ่สามชั้นและไม่โหมขึ้นหนึ่ง และให้เสียเงินค่าก่อสร้างจากพระคลังหลวง
Ezr	6	5	และเครื่องใช้ทองคำและเงินของพระนิเวศแห่งพระเจ้า ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ ทรงนำออกมาจากพระวิหารที่อยู่ในเยรูซาเล็มนำมาไว้ที่บาบิโลนนั้น ให้คืนเสียและให้นำกลับไปยังพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ไว้ตามที่ของสิ่งนั้นๆ ท่านจงเก็บไว้ในพระนิเวศแห่งพระเจ้า
Ezr	6	6	เพราะฉะนั้นบัดนี้ที่พระทัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนั้น เซอาร์โบเซนัย และภาคีของท่าน คือคนอาฟาร์เซคาซึ่งอยู่ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น จงไปเสียให้ห่างเถิด
Ezr	6	7	จงให้งานสร้างพระนิเวศของพระเจ้าดำเนิน ไปเถิด ให้ผู้ว่าราชการของพวกยิว และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวสร้างพระนิเวศของพระเจ้าในที่เดิมขึ้นใหม่
Ezr	6	8	ยิ่งกว่านั้นอีก เราออกฤกษ์ฤกษ์เกี่ยวกับสิ่งที่ท่านพึงกระทำเพื่อพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวในการสร้างพระนิเวศของพระเจ้า ให้ชำระเงินค่าก่อสร้างแก่คนเหล่านี้เต็ม เพื่อพวกเขาไม่ถูกหยุดยั้ง เอาเงินจากราชทรัพย์ คือบรรณาการของมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น
Ezr	6	9	และสิ่งใดๆที่ท่านต้องการ เช่น วัวหนุ่ม แกะผู้ หรือแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ทั้งข้าวสาลี เกลือ น้ำมัน หรือน้ำมัน ตามที่ปุโรหิตเยรูซาเล็มกำหนดไว้ ให้มอบแก่เขาเป็นวันๆ ไปอย่าได้ขาด
Ezr	6	10	เพื่อเขาจะได้ถวายเครื่องสัตวบูชา อันเป็นกลิ่นที่พอพระทัยแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ และให้อิสฐานเพื่อชีวิตของกษัตริย์และโอรสของพระองค์
Ezr	6	11	และเราออกฤกษ์ฤกษ์ว่า ถ้าผู้ใดเปลี่ยนแปลงประกาศิตนี้ ก็ให้ตั้งไม้ใหญ่อันหนึ่งออกเสียด้านนอกเรือนของเขา และให้เขาถูกตรึงไว้บนไม้มัน และให้เรือนของเขาเป็นกองขยะเพราะเรื่องนี้
Ezr	6	12	และขอพระเจ้าผู้ทรงกระทำให้พระนามของพระองค์สถิตที่นั่นทรงคว่ำกษัตริย์ทั้งหมดหรือประชาชนชาติใดๆ ที่ยื่นมือออกเปลี่ยนแปลงข้อนี้ คือเพื่อทำลายพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าดารีอัสออกฤกษ์ฤกษ์นี้ ขอให้กระทำกันด้วยความขยันขันแข็ง "
Ezr	6	13	แล้วที่พระทัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนั้น เซอาร์โบเซนัย และภาคีของท่านทั้งสองก็ได้กระทำทุกอย่างด้วยความขยันขันแข็งตามพระดำรัสซึ่งกษัตริย์ดารีอัส ได้ทรงบัญชาว่า
Ezr	6	14	และพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวก็ได้ทำการก่อสร้างให้ก้าวหน้าไป ตามการพยากรณ์ของซัคกันผู้พยากรณ์ และเศคาริยาห์บุตรชายอิดโด เขาสร้างเสร็จตามพระบัญชาแห่งพระเจ้าของอิสราเอล และตามกฎฤกษ์ฤกษ์ของ ไชรัลและดารีอัสและอาธาเซอร์ซัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย
Ezr	6	15	และพระนิเวศนี้ ได้สำเร็จในวันที่สามของเดือนอาดาร์ ในปีทีหกแห่งรัชกาลกษัตริย์ดารีอัส
Ezr	6	16	และชนชาติอิสราเอล บรรดาปุโรหิตและคนเลวี และลูกหลานของพวกที่ถูกกวาด ไปเป็นเชลยที่เหลืออยู่ ได้ฉลองการมอบถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้านี้ด้วยความชื่นบาน
Ezr	6	17	ณ การถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้านี้ เขาทั้งหลาย ได้ถวายวัวผู้หนึ่งร้อยตัว แกะผู้สองร้อยตัว ลูกแกะสี่ร้อยตัว และส่วนเครื่องบูชาโกบาบสำหรับอิสราเอลทั้งปวงนั้นมีแพะผู้สิบสองตัว ตามจำนวนตระกูลของอิสราเอล
Ezr	6	18	และเขาตั้งปุโรหิตไว้ในกองของเขาทั้งหลาย และคนเลวีในเวรของเขา สำหรับการปรนนิบัติพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม ตามที่บันทึกไว้ในหนังสือของโมเสส
Ezr	6	19	ในวันที่สิบสี่ของเดือนที่หนึ่งลูกหลานของพวกที่ถูกกวาด ไปเป็นเชลย ได้ถือเทศกาลปัสกา
Ezr	6	20	เพราะบรรดาปุโรหิตและคนเลวี ได้ชำระตนทุกคน เขาบริสุทธีหมดด้วยกัน เขาจึงฆ่าแกะปัสกาสำหรับลูกหลานของพวกที่ถูกกวาด ไปเป็นเชลยทั้งหมด สำหรับพวกพี่น้องที่เป็นปุโรหิต และสำหรับตัวเขาทั้งหลายเอง
Ezr	6	21	ประชาชนอิสราเอลผู้ได้กลับมาจากการถูกกวาด ไปเป็นเชลย และทุกคนที่สมทบกับเขาและแยกตัวออกจากการมถินของบรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินนั้น เพื่อจะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลก็ได้รับประทาน
Ezr	6	22	และเขาได้ถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันด้วยความชื่นบาน เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้เขาชื่นบาน และทรงเห็นพระทัยของกษัตริย์อัสซีเรียมาหาเขา เพื่อเสริมกำลังมือของเขาในการสร้างพระนิเวศของพระเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล
Ezr	7	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ในรัชกาลของอาธาเซอร์ซัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เอสราบุตรชายเสโรอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอิลคิยาห์
Ezr	7	2	ผู้เป็นบุตรชายซัลลูม ผู้เป็นบุตรชายคาโดก ผู้เป็นบุตรชายอาหิบู
Ezr	7	3	ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมราโยท
Ezr	7	4	ผู้เป็นบุตรชายเศ - ราหิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอูลซัค ผู้เป็นบุตรชายบุดคิ
Ezr	7	5	ผู้เป็นบุตรชายอาบิซวา ผู้เป็นบุตรชายฟีเนหัส ผู้เป็นบุตรชายเอลาซาร์ ผู้เป็นบุตรชายอาโรนปุโรหิตใหญ่
Ezr	7	6	เอสราคนนี้ได้ขึ้น ไปจากบาบิโลน ท่านเป็นธรรมาจารย์ชำนานอยู่ในเรื่องพระราชบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลประทานให้ และกษัตริย์ประทานทูลอย่างที่ท่านทูลขอ เพราะว่าพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน
Ezr	7	7	มีบางคนในคนอิสราเอลและในบรรดาปุโรหิต บรรดาคนเลวี บรรดาคนร้อง และคนเฝ้าประตู และคนใช้ประจำพระวิหาร ได้ขึ้นไปด้วย ถึงเยรูซาเล็มในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์อาธาเซอร์ซัส
Ezr	7	8	และท่านมาถึงเยรูซาเล็มในเดือนที่ห้า ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดของกษัตริย์
Ezr	7	9	เพราะในวันที่หนึ่งของเดือนที่ห้าท่านได้เริ่มขึ้น ไปจากบาบิโลน และในวันที่หนึ่งของเดือนที่ห้าท่านมายังเยรูซาเล็ม เพราะว่าจะหัตถ์ประเสริฐของพระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน
Ezr	7	10	เพราะเอสราได้ตั้งใจของท่านที่จะแสวงหาพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และกระทำตาม และสอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินต่างๆในอิสราเอล
Ezr	7	11	ต่อไปนี้เป็นสำเนาจดหมายซึ่งกษัตริย์อาธาเซอร์ซัสพระราชทานแก่เอสราปุโรหิตผู้เป็นธรรมาจารย์ ผู้เป็นธรรมาจารย์แห่งเรื่องราวของพระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

บัญญัติของพระเยโฮวาห์และกฎเกณฑ์ของพระองค์เพื่ออิสราเอลว่า
 Ezr 7 12 " อารทาเซอร์ซีส พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ถึงเอลซาบิโรทิด ธรรมาจารย์ของพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของฟาสวาร์ค ขอให้
 อยู่เย็นเป็นสุขอย่างสมบูรณ์เกิด เป็นต้น
 Ezr 7 13 บัดนี้เราออกกฎหมายว่า ประชาชนอิสราเอลผู้หนึ่งผู้ใด หรือโปรทิดของเขาทั้งหลาย หรือคนเลวีในราชอาณาจักรของเรา ผู้ซึ่งสมัครใจที่จะ
 ไปยังเยรูซาเล็ม ก็ให้ไปกับเจ้าได้
 Ezr 7 14 เพราะกษัตริย์และที่ปรึกษาทั้งเจ็ด ได้ใช้เจ้าไป ให้ถามถึงยดาห์และเยรูซาเล็ม ตามพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ในมือเจ้านั้น
 Ezr 7 15 และให้นำเงินและทองคำซึ่งกษัตริย์และที่ปรึกษาของพระองค์สมัครใจถวายแด่พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ประทับในเยรูซาเล็ม
 Ezr 7 16 พร้อมทั้งเงินและทองคำทั้งสิ้นซึ่งเจ้าหาได้ทั่วไปในมณฑลบาบิโลน พร้อมกับของถวายด้วยใจสมัครของประชาชนและโปรทิด เต็มใจถวาย
 แด่พระนิเวศของพระเจ้าของเขา ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม
 Ezr 7 17 แล้วด้วยเงินนี้เจ้าจงย่นขึ้นขึ้นแข่งซื้อวัวผู้ แกะผู้และลูกแกะ กับธัญญาบูชาถนุ และเครื่องดื่มบูชาถนุ และเจ้าจงถวายสิ่งเหล่านั้นบนแท่นบูชา
 ของพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม
 Ezr 7 18 ส่วนเงินและทองคำที่เหลืออยู่นั้นเจ้าและพี่น้องของเจ้าเห็นดีที่จะทำประการใด ก็จงกระทำเถิด ตามน้ำพระทัยของพระเจ้าของเจ้า
 Ezr 7 19 และเครื่องใช้ซึ่งได้มอบให้เจ้าสำหรับการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้า เจ้าจงมอบถวายไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งเยรูซาเล็ม
 Ezr 7 20 และสิ่งใดๆซึ่งยังต้องการสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้าซึ่งเจ้าจะต้องจัดหาขึ้นนั้น เจ้าจงจัดหาด้วยเงินพระคลังของกษัตริย์
 Ezr 7 21 และเรา ก็ออกกฎหมายว่าอารทาเซอร์ซีส ได้ออกกฎหมายไปยังบรรดานายคลังในมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้นว่า สิ่งใดๆที่เอลซาบิโรทิดธรรมาจารย์
 ของพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของฟาสวาร์คต้องการจากท่าน จงกระทำให้เขาด้วยความยินดีขึ้น
 Ezr 7 22 ถึงจำนวนเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และข้าวสาลีถึงหนึ่งร้อยโคระ น้ำองุ่นหนึ่งร้อยบัท น้ำมันหนึ่งร้อยบัท และเกลือไม่จำกัดจำนวนว่าเท่าไร
 Ezr 7 23 สิ่งใดที่พระเจ้าแห่งฟาสวาร์คทรงบัญชา ก็จงกระทำให้อย่างเต็มขนาดสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าแห่งฟาสวาร์ค เกือบกว่าพระพิโรธของ
 พระองค์จะมีต่อคนแดนของกษัตริย์และโอรสของพระองค์
 Ezr 7 24 เราขอแจ้งแก่ท่านทั้งหลายด้วยว่า ไม่เป็นการถูกต้องตามกฎหมายที่จะเอาบรรณาการ ค่าธรรมเนียม หรือส่วยจากคนหนึ่งคนใดในบรรดา
 โปรทิด คนเลวี นักร้อง คนเฝ้าประตู คนใช้ประจำพระวิหาร หรือผู้รับใช้อื่นของพระนิเวศของพระเจ้านี้
 Ezr 7 25 ส่วนเจ้า เอลซา ตามพระสติปัญญาแห่งพระเจ้าของเจ้าอันอยู่ในมือของเจ้า จงแต่งตั้งพนักงานผู้ปกครองและผู้พิพากษา ให้พิพากษา
 ประชาชนทั้งปวงในมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น คือทุกคนที่บรรดาพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า และคนเหล่านั้นที่ไม่รู้ เจ้าทั้งหลายจะต้องสอน
 Ezr 7 26 ผู้ใดที่ไม่เชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า และกฎหมายของกษัตริย์ ก็ให้พิพากษาลงโทษเขาอย่างเคร่งครัด จะเป็นโทษถึงตาย หรือ
 ถึงเนรเทศ หรือถึงริบทรัพย์ของเขา หรือถึงจำคุกก็ได้"
 Ezr 7 27 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรดาบรรพบุรุษของเรา ผู้ทรงลดพระทัยของกษัตริย์ ให้เสริมความงามแก่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่
 ในเยรูซาเล็ม
 Ezr 7 28 และทรงบันดาลให้ข้าพเจ้ามีความเมตตาต่อพระพักตร์กษัตริย์ และที่ปรึกษาของพระองค์ และต่อหน้าเจ้านายผู้ทรงอำนาจของกษัตริย์ และ
 ข้าพเจ้าก็มีใจกล้าขึ้น เพราะพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้รวบรวมบุคคลขึ้นผู้นำจากอิสราเอลขึ้น ไปกับข้าพเจ้า
 Ezr 8 1 ต่อไปนี้เป็นประมุขของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และนี่เป็นสามะโนคริวาเชื้อสายของบรรดาผู้ที่ขึ้น ไปกับข้าพเจ้าจากบาบิโลน ในรัชกาล
 กษัตริย์อารทาเซอร์ซีส คือ
 Ezr 8 2 จากคนเผ่าเลวี เกอร์โซม จากคนอิสราเอลมี ดาเนียล จากคนดาวิดมี ฮีธัช
 Ezr 8 3 จากคนเซดานียาห์ จากคนปาโรซมี เตคารียาห์ พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยผู้ขึ้นทะเบียนไว้หนึ่งร้อยห้าสิบคน
 Ezr 8 4 จากคนปาห์โมอัมมี เอลิโอนัย บุตรชายเศ- ราชิยาห์ พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยสองร้อยคน
 Ezr 8 5 จากคนเซดานียาห์มี บุตรชายของยาฮาซึเอล พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยสามร้อยคน
 Ezr 8 6 จากคนอาดัมมี เอเบด บุตรชายโยนาธาน พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยห้าสิบคน
 Ezr 8 7 จากคนเอลามมี เยซายาห์ บุตรชายอาธาเลียห์ พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยเจ็ดสิบคน
 Ezr 8 8 จากคนเซฟาธียาห์มี เศบาดียาห์ บุตรชายมีคาเอล พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยแปดสิบคน
 Ezr 8 9 จากคนโยบาคมี โอบาดีห์ บุตรชายเยฮีเอล พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยสองร้อยสิบแปดคน
 Ezr 8 10 จากคนเซโลมิทมี บุตรชายของโยสิฟิยาห์ พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยหนึ่งร้อยหกสิบคน
 Ezr 8 11 จากคนเบนัยมี เตคารียาห์ บุตรชายเบนัย พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยยี่สิบแปดคน
 Ezr 8 12 จากคนอัสกาดีมี โยฮานัน บุตรชายฮักคาทาน พร้อมกับท่านมีผู้ช่วยหนึ่งร้อยสิบคน
 Ezr 8 13 จากคนอาโดนิทมีผู้ที่มีมาทีหลัง นี่เป็นชื่อของเขาคือ เอลิเฟเลท เยฮีเอลและเซไมยาห์ พร้อมกับพวกเขามีผู้ช่วยหกสิบคน
 Ezr 8 14 จากคนบักกีมี อูธัยและคัมบุด พร้อมกับเขาทั้งสองมีผู้ช่วยเจ็ดสิบคน
 Ezr 8 15 ข้าพเจ้าได้รวบรวมเขาทั้งหลายเข้ามายังแม่น้ำไทล์ ไปสู่อาหะวา เราตั้งค่ายอยู่ที่นั่นสามวัน เมื่อข้าพเจ้าสำรวจดูประชาชนและโปรทิด
 ข้าพเจ้าไม่เห็นลูกหลานของเลวีที่นั่นเลย
 Ezr 8 16 แล้วข้าพเจ้าจึงให้ไปเรียกเอลิเยเซอร์ อารีเอล เซไมยาห์ เอลนาธัน ยาริบ เอลนาธัน นาธัน เตคารียาห์ และเมซูลลาม บุคคลขึ้นหัวหน้า และให้
 หาโยยาริบ และเอลนาธัน ผู้เป็นคนมีความเข้าใจ
 Ezr 8 17 และส่งเขาด้วยคำสั่งไปยังท่านอิดโด บุคคลขึ้นหัวหน้ายังสถานที่ที่ชื่อคาลิเฟีย คือให้บอกท่านอิดโดและพี่น้องของท่านผู้เป็นคนใช้ประจำพระ
 วิหารที่สถานที่ที่ชื่อคาลิเฟียว่า ขอส่งผู้ปรนนิบัติสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรามา
 Ezr 8 18 และโดยพระหัตถ์อันทรงพระคุณของพระเจ้าของเราอยู่กับเรา เขาได้นำคนที่มีความซุขมาให้เรา เป็นลูกหลานของมหาสิบลับดาบเลวี ผู้เป็น
 บุตรชายอิสราเอล ชื่อเซเรบิยาห์ กับบุตรชายและญาติพี่น้อง รวมสิบแปดคน
 Ezr 8 19 ทั้งซาซาบิยาห์และเยซายาห์ ลูกหลานของเมราริกกับญาติพี่น้องและบุตรชายของเขารวมยี่สิบคน
 Ezr 8 20 และคนใช้ประจำพระวิหาร ซึ่งดาวิดและข้าราชการของพระองค์ได้จัดตั้งขึ้นไว้เพื่อปรนนิบัติคนเลวี มีคนใช้ประจำพระวิหารสองร้อยยี่สิบคน
 บุคคลเหล่านี้ทั้งสิ้นมีชื่อระบุไว้
 Ezr 8 21 แล้วข้าพเจ้าก็ประกาศให้ถืออดอาหารที่นั่น คือที่แม่น้ำอาหะวา เพื่อเราทั้งหลายจะได้ถ่อมตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา เพื่อจะทูลขอ
 ทวงอันถูกต้องจากพระองค์ สำหรับเรา ลูกหลานของเรา และข้าพเจ้าของทั้งสิ้นของเรา
 Ezr 8 22 เพราะข้าพเจ้าลือว่าจะทูลขออาหารและผลไม้จากกษัตริย์เพื่อช่วยเราสู่ศัตรูตามทางของเรา ในเมื่อเราได้กราบทูลกษัตริย์แล้วว่า " พระ
 หัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับบรรดาผู้ตั้งแสงพระองค์ให้ยังผลดี แต่ทว่าสภาพและพระพิโรธของพระองค์ต่อผู้คนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระองค์"
 Ezr 8 23 เราจึงอดอาหารและไว้นอนพระเจ้าของเราเพื่อเรื่องนี้ และพระองค์ทรงฟังเสียงร้องทูลของเรา
 Ezr 8 24 และข้าพเจ้าได้แยกโปรทิดใหญ่ออกสิบสองคนคือ เซเรบิยาห์ ซาซาบิยาห์ และพี่น้องสิบคนของเขาที่อยู่กับเขา
 Ezr 8 25 และข้าพเจ้าได้ซื้อเงิน และทองคำ และเครื่องใช้ กับเครื่องบูชาสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา มอบให้เขาทั้งหลายซึ่งกษัตริย์และที่
 ปรึกษาและเจ้านายของพระองค์ และคนอิสราเอลทั้งปวงที่นั่น ได้ถวายไว้
 Ezr 8 26 ข้าพเจ้าได้ซื้อใส่มือของเขาเป็นเงินหกร้อยห้าสิบตะลันต์ และเครื่องใช้ที่ทำด้วยเงินมีค่าหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำร้อยตะลันต์
 Ezr 8 27 ขามทองคำยี่สิบลูกมีค่าหนึ่งพันดริค และเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์เนื้อละเอียดสลักสลองลูกมีค่าเท่ากับทองคำ
 Ezr 8 28 และข้าพเจ้าบอกเขาว่า " ท่านทั้งหลายบริสุทธิต่อพระเยโฮวาห์ และเครื่องใช้กับบริสุทธิ์ และเงินกับทองคำเป็นของถวายด้วยใจสมัครแด่พระเย
 โฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย
 Ezr 8 29 จงเผ่าดูแลไว้จนกว่าท่านซึ่งสิ่งเหล่านั้นต่อหน้าพวกโปรทิดใหญ่และคนเลวี และประมุขของบรรพบุรุษอิสราเอลในเยรูซาเล็ม ภายในห้องพระ
 นิเวศของพระเยโฮวาห์"
 Ezr 8 30 บรรดาโปรทิดและคนเลวีจึงรับเงินและทองคำที่ได้ซื้อ และเครื่องใช้ เพื่อนำไปยังเยรูซาเล็ม ยิ่งพระนิเวศของพระเจ้าของเรา
 Ezr 8 31 และเราก็ออกจากแม่น้ำอาหะวาในวันที่สิบสองของเดือนต้น เพื่อไปยังเยรูซาเล็ม และพระหัตถ์ของพระเจ้าของเราอยู่กับเรา และพระองค์ทรง
 ช่วยเราให้พ้นจากมือของศัตรูและจากพวกข่มขอยตามทาง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezr	8	32	เรามาถึงเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่นสามวัน
Ezr	8	33	ในวันทีสี่ภายในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ก็ซึ่งเงิน ทองคำและเครื่องใช้สัสมือของเมอร์โมทปโรหิต บุตรชายอูริยาห์ และคนที่อยู่กับเขา
			คือเอลาซาร์บุตรชายฟีเนหัส และคนที่อยู่กับเขาทั้งหลายคือ โยซาบาด บุตรชายเยซอบบ และโนอียดยาห์บุตรชายบีนัย คนเลวี
Ezr	8	34	เขาซึ่งและนับทั้งหมดและบันทึกรู้หน้าของทุกสิ่งไว้
Ezr	8	35	บรรดาลูกหลานของพวกเขาที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย ซึ่งมาจากกาเป็นเชลย ได้ถวายเครื่องเผาบูชาแก่พระเจ้าแห่งอิสราเอล มีวัวผู้สิบสองตัว
			สำหรับพวกอิสราเอลทั้งปวง และผู้แกะสิบหกตัว ลูกแกะเจ็ดสิบเจ็ดตัว และแพะผู้สิบสองตัวเป็นเครื่องบูชาโถ่บาป ทั้งสิ้นนี้เป็นเครื่องเผาบูชาถวายพระเจ้า
Ezr	8	36	เขาทั้งหลายได้มอบพระราชโองการให้แก่สมมเทศาภิบาลของกษัตริย์ และแก่ผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างนี้ และท่านเหล่านั้นได้ช่วย
			เหลือประชาชนและพระนิเวศของพระเจ้า
Ezr	9	1	เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว พวกเจ้านายก็เข้ามาหาข้าพเจ้า กล่าวว่า " ประชาชนแห่งอิสราเอล และพวกปโรหิตกับคนเลวีมิได้
			แยกตนเองออกจากชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินเหล่านั้น โดยได้ประพฤติตามการกระทำอันน่าละอายของเขาคือออกจากคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปอร์เซีย คนเยบส คนอัมโมน
			คนโมอับ คนอียิปต์ และคนอาโมไรต์
Ezr	9	2	เพราะเขารับบุตรสาวของชนเหล่านี้เป็นภรรยาของเขาเอง และของบุตรชายของเขา ดังนั้นเชื้อสายบริสุทธิ์ได้ปะปนกับชนชาติทั้งหลายของ
			แผ่นดินเหล่านั้น นี่แหละในการละเมิดข้อนี้ มือของเจ้าหน้าที่ขึ้นหัวหน้าและผู้ครองเมืองได้เด่นที่สุด "
Ezr	9	3	เมื่อข้าพเจ้าได้ยินอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็กลัวเสียของข้าพเจ้าทั้งเลือดลมของข้าพเจ้า และทั้งผมออกจากศีรษะของข้าพเจ้าและทิ้งหมวกครา และนั่ง
			ลงตะลึงอยู่
Ezr	9	4	แล้วบรรดาคนที่สิ้นสะท้านไปด้วยพระวามะของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เหตุด้วยการละเมิดของพวกเขาที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น ได้มาประชุม
			ต่อหน้าข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้านั่งตะลึงอยู่จนถึงเวลาถวายเครื่องสักการบูชาตอนเย็น
Ezr	9	5	ณ เวลาลี้กการบูชาตอนเย็นนั้นข้าพเจ้าได้ลุกขึ้นจากการถ่อมตัว มีเครื่องแต่งกายและเสื้อคลุมของข้าพเจ้าฉีกขาด และข้าพเจ้าก็คุกเข่าลง
			และขมูขึ้นต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า
Ezr	9	6	และข้าพเจ้าทูลว่า " ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะอายขวยเขินที่จะเงยหน้าหาพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะว่าความ
			ชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลายขึ้นสูงกว่าศีรษะของข้าพระองค์ และการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลายกองขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์
Ezr	9	7	ข้าพระองค์ทั้งหลายมีการละเมิดยิ่งใหญ่ตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายจนถึงทุกวันนี้ และเพราะความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้ง
			หลาย ข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งบรรดาภักดิ์ของข้าพระองค์ และบรรดาปโรหิตของข้าพระองค์ได้ถูกมอบไว้ในมือของบรรดาภักดิ์แห่งแผ่นดินเหล่านั้น ให้แก่บาป แก่การเป็นเชลย แก่
			การปล้น และแก่การขายหน้าอย่างที่สุด อย่างทุกวันนี้
Ezr	9	8	แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายทรงสำแดงพระกรุณา พอพระทัยชั่วคราวหนึ่งสั้นๆ และได้ทรงประทานให้ข้าพระองค์ทั้ง
			หลายมีคนที่เหลืออยู่และมีที่ยึดมั่นในที่บริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อว่าพระเจ้าของข้าพระองค์จะได้ทรงให้ตาของข้าพระองค์ทั้งหลายแจ่มขึ้น และทรงประสาทความพินาศมาเล็กน้อยจากการ
			เป็นทาสของข้าพระองค์ทั้งหลาย
Ezr	9	9	เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาส แต่พระเจ้าของข้าพระองค์มิได้ทรงละทิ้งข้าพระองค์ไว้ในความเป็นทาส แต่ทรงบันดาลให้ข้าพระองค์
			ทั้งหลายได้รับความเมตตาในสายพระเนตรภักดิ์ทั้งหลายแห่งเปอร์เซีย ทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายมีการฟื้นฟูขึ้น เพื่อจะตั้งพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายขึ้นไว้ เพื่อจะ
			ซ่อมแซมสิ่งทีปรักหักพังในพระนิเวศ เพื่อจะประทานกำแพงแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในโยดาห์และในเยรูซาเล็ม
Ezr	9	10	และบัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ต่อจากนี้ข้าพระองค์จะถูกละ ไรอีก เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติของ
			พระองค์
Ezr	9	11	ซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาไว้โดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ` แผ่นดินซึ่งเจ้ากำลังเข้าไปเพื่อยึดเป็นกรรมสิทธิ์นั้น เป็นแผ่นดินมลทิน
			ด้วยความโสโครกของชนชาติทั้งหลายในแผ่นดินเหล่านั้น ด้วยการกระทำอันน่าละอายของเขาคือ ซึ่งเติมไปหมดตั้งแต่ปลายข้างนี้ถึงปลายข้างโน้น ด้วยความมลทินของเขาทั้งหลาย
Ezr	9	12	เพราะฉะนั้นบัดนี้ น้อมมอบพวกบุตรสาวของเจ้าแก่พวกบุตรชายของเขา หรือยารับพวกบุตรสาวของเขาให้พวกบุตรชายของเจ้า หรืออย่า
			เสริมสันติภาพและความเจริญมั่งคั่งของเขาทั้งหลายเป็นนิตย์ เพื่อเจ้าทั้งหลายจะแข็งแรง และกินของดีแห่งแผ่นดินนั้น และมอบแผ่นดินนั้นไว้เป็นมรดกแก่ลูกหลานของเจ้าทั้งหลายเป็น
			นิตย์ "
Ezr	9	13	และเมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายรับโทษเพราะการชั่วร้ายของข้าพระองค์ และเพราะการละเมิดใหญ่ยิ่งของข้าพระองค์ และเมื่อพระองค์คือพระ
			เจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้ทรงลงโทษข้าพระองค์ เหตุความชั่วช้าของข้าพระองค์ น้อยกว่าที่พึงควร ได้รับ และทรงประทานการช่วยให้พ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายอย่างนี้
Ezr	9	14	สมควรที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะจำเริญในพระบัญญัติของพระองค์อีก และเข้าเกี่ยวข้องด้วยการแต่งงานกับชนชาติทั้งหลายที่กระทำสิ่งที่น่าละอาย
			ละอายเหล่านี้หรือ พระองค์จะไม่ทรงกริ้วต่อข้าพระองค์ทั้งหลายจนพระองค์ผลาญข้าพระองค์ทั้งหลายเสีย จนไม่มีคนที่เหลืออยู่และไม่มีการรอดได้เลยหรือ
Ezr	9	15	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระองค์ชอบธรรม เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นคนที่เหลืออยู่ซึ่งรอดพ้นมาอย่างทุกวันนี้ ดูเถิด
			ข้าพระองค์ทั้งหลายอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ มีการละเมิดของข้าพระองค์อยู่ เพราะไม่มีสักคนเดียวที่จะยืนต่อพระพักตร์พระองค์ได้เหตุเรื่องนี้ "
Ezr	10	1	ขณะที่อิสราอิลยฐานและทำการสารภาพร้องให้ทั้งตัวลงต่อหน้าพระนิเวศของพระเจ้า มีชนมนุชนหมู่ใหญ่โตมากทั้งชายหญิงและเด็กจาก
			อิสราเอลประชุมต่อหน้าท่าน เพราะประชาชนได้ร้องไห้อย่างขมขื่น
Ezr	10	2	และเขาคำนีห์บุตรชายเยซอบบ คนเอลามกล่าวแก่เอซราว่า " พวกเราทั้งหลายได้ละเมิดต่อพระเจ้าของเราเสียแล้ว และได้แต่งงานกับหญิง
			ต่างชาติจากชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนี้ แต่ถึงจะมีเรื่องอย่างนี้ ก็ยังมีความหวังในอิสราเอลอยู่
Ezr	10	3	เพราะฉะนั้นบัดนี้ ให้เรากระทำพันธสัญญาแก่พระเจ้าของเราที่จะทิ้งภรรยาและลูกเหล่านี้ซึ่งเกิดมาจากเขาทั้งหลายเสียทั้งสิ้น ตามคำปรึกษา
			ของเจ้านายของข้าพเจ้า และของบรรดาผู้ที่สิ้นสะท้านด้วยพระบัญญัติของพระเจ้าของเราทั้งหลาย และขอให้กระทำตามพระราชบัญญัติที่
Ezr	10	4	จงลุกขึ้นเถิด เพราะเป็นหน้าที่ของท่าน และว่าทั้งหลายจะสนับสนุนท่าน ของข่มเขี้ยวและกระทำเสียเถิด "
Ezr	10	5	แล้วเอซราได้ลุกขึ้นให้บรรดาปโรหิตใหญ่และเลวีและอิสราเอลทั้งปวงกระทำสัตย์ปฏิญาณว่า เขาจะกระทำตามที่ได้พูดแล้ว เขาทั้งหลายจึง
			กระทำสัตย์ปฏิญาณ
Ezr	10	6	แล้วเอซราก็ยกออกไปจากต่อหน้าพระนิเวศของพระเจ้า เข้าไปในห้องของโยฮานันบุตรชายเอลิยาซิบ เมื่อมาถึงที่นั่นแล้วก็ไม่รับประทานขนม
			ปังหรือดื่มน้ำ เพราะท่านโศกเศร้าด้วยเรื่องการละเมิดของพวกเขาที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น
Ezr	10	7	และเขาทำการป่าวร้องท่วยดาห์และเยรูซาเล็ม แก่ลูกหลานทั้งสิ้นของพวกเขาที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยว่า ให้มาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม
Ezr	10	8	และถ้าผู้ใดไม่มาภายในสามวัน ตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่และพวกผู้ใหญ่ทั้งหลาย จะต้องรับทรัพย์สมบัติของเขาเสียทั้งสิ้น และผู้นั้นต้องขาด
			จากชุมนุมชนของพวกเขาที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย
Ezr	10	9	และชายทั้งปวงของโยดาห์และเบนยามิน ได้ชุมนุมกันที่เยรูซาเล็มภายในสามวัน ในเดือนที่เก้า ณ วันที่สิบของเดือนนั้น และประชาชนทั้ง
			ปวงนั่งอยู่ที่ถนนหน้าพระนิเวศของพระเจ้า ตัวสิ้นสะท้านด้วยเรื่องนี้ และด้วยเรื่องฝนตกหนัก
Ezr	10	10	และเอซราปโรหิตได้ลุกขึ้นพูดกับเขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลายได้ละเมิดและได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ จึงได้ทวิการละเมิดของอิสราเอล
			เหตุฉะนั้นบัดนี้ จงสารภาพต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน และกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ จงแยกตัวท่านออกเสีย
			จากชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินและจากภรรยาต่างชาติ "
Ezr	10	12	แล้วชุมนุมชนทั้งสิ้นได้ตอบด้วยเสียงอันดังว่า " เป็นดังนั้นแหละ เราต้องกระทำตามที่ท่านพูดแล้ว "
Ezr	10	13	แต่มีประชาชนมากและเป็นเวลาที่ฝนตกหนัก เราอยู่กลางแจ้งไม่ไหวและจะจัดให้เสร็จในวันสองวันก็ไม่ได้ เพราะเราได้ละเมิดในเรื่องนี้
			มากนัก
Ezr	10	14	ขอให้เจ้าหน้าที่ของเราทำการแทนชุมนุมชนทั้งสิ้น และให้บรรดาคนในหัวเมืองของเราที่รับภรรยาต่างชาติมาตามเวลากำหนด พร้อมกับ
			พวกผู้ใหญ่และผู้วินิจฉัยของทุกเมืองจนกว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเจ้าของเรา ที่ทรงมีในเรื่องนี้หันเหไปจากเราทั้งหลาย "
Ezr	10	15	โยนาธานบุตรชายอาสาเฮล และยาโฮอาห์บุตรชายทิกาห์ ท่านนั้นที่คัดค้านเรื่องนี้ และเมฆลลามกับซันบะยัย คนเลวีสนับสนุนเขาทั้งสอง
Ezr	10	16	แล้วลูกหลานของพวกเขาที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยก็ได้กระทำตาม เอซราปโรหิต และประมุขของบรรพบุรุษบางคน ตามเรียนบรรพบุรุษของเขา
			แต่ละคนที่ระบุชื่อไว้ได้ถูกเลือก ในวันที่หนึ่งของเดือนที่สิบขานี้ประชุมกันพิจารณาเรื่องนี้
Ezr	10	17	พอถึงวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง เขาก็จบเรื่องที่ชายทั้งปวงได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ
Ezr	10	18	ลูกหลานของปโรหิตผู้ได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ จากคนเยซอบบบุตรชายโยซาดักและพี่น้องของท่านมี มาอาเสอาห์ เอลิเยเซอร์ ยาริบและเก

ดาเลียห์			
Ezr	10	19	เขาทั้งหลายปฏิญาณตนว่าเขาจะทิ้งภรรยาของเขาเสีย และเพราะเขามีความผิด เขาจึงถวายแกะผู้ตัวหนึ่งจากฝูงแกะและเป็นเครื่องบูชา
เพราะเหตุการละเมิดของเขา			
Ezr	10	20	จากคนอิมเมอร์ มี ฮานานีและเศบาดียาห์
Ezr	10	21	จากคนฮาริม มี มาอาเสอาห์ เอลิยาห์ เซโมอาห์ เยซีเอล และอุสซียาห์
Ezr	10	22	จากคนปาซเซอร์ มี เอลีโอนัย มาอาเสอาห์ อิซมาเอล เน็นเอล โยซาบับ และเอลาสาห์
Ezr	10	23	จากพวกคนเลวี มี โยซาบับ ซิมเอี เกลยาห์ (คือเคลีทา) เปธาหิยาห์ ยูดาห์และเอลิเยเซอร์
Ezr	10	24	จากพวกนักร้อง มี เอลิยาซิบ จากคนเผ่าประตุม มี ซัลลุม เทลม และอูรี
Ezr	10	25	และจากพวกอิสราเอล คือจากคนปาโรซ มี ราเมียห์ อิสซียาห์ มัลคิยาห์ มียามิน เอลเออาซาร์ มัลคิยาห์ และเบไนยาห์
Ezr	10	26	จากคนเอลาม คือ มัทธานิยาห์ เศคาริยาห์ เยซีเอล อับดี เยรีโมท เอลิยาห์
Ezr	10	27	จากคนคีทอ มี เอลีโอนัย เอลิยาซิบ มัทธานิยาห์ เยรีโมท ศาบับ และอาซิบา
Ezr	10	28	จากคนเบบัย มี เยโฮซานัน ฮานันยาห์ คัมบัย อัทลีย
Ezr	10	29	จากคนบานี มี เมซลลาม มัลลุก อาดาบยาห์ ยาซบับ เซอัล และเยรีโมท
Ezr	10	30	จากคนปาห์โมธ มี อัดนา เกลล เบไนยาห์ มาอาเสอาห์ มัทธานิยาห์ เบซาเลล บินนุย และมนัสเสห์
Ezr	10	31	จากคนฮาริม มี เอลิเยเซอร์ อิสซืออาห์ มัลคิยาห์ เซโมอาห์ ซิมโอน
Ezr	10	32	เบนยามิน มัลลุก เซมาเรียห์
Ezr	10	33	จากคนฮาซุม มี มัทธเนย มัทธัตตาห์ ศาบับ เอลีเฟเลท เยรมัย มนัสเสห์และซิมเอี
Ezr	10	34	จากคนบานี มี มาอาดัย อัมราม อุเอล
Ezr	10	35	เบไนยาห์ เบดัยยาห์ เซลลูห์
Ezr	10	36	วานิยาห์ เมโรโมท เอลิยาซิบ
Ezr	10	37	มัทธานิยาห์ มัทธเนย ยาอาส
Ezr	10	38	บานี บินนุย ซิมเอี
Ezr	10	39	เซเลมียาห์ นานัน อาดาบยาห์
Ezr	10	40	มัคนาเดบัย ซาซัย ซารัย
Ezr	10	41	อาซารเอล เซเลมียาห์ เซมาเรียห์
Ezr	10	42	ซัลลุม ฮามาริยาห์ และโยเซฟ
Ezr	10	43	จากคนเนโบ มี เยซีเอล มัทธีริยาห์ ศาบับ เคบีนา ยาตติย โยเอล และเบไนยาห์
Ezr	10	44	บุคคลเหล่านี้ทั้งสิ้นได้แต่งงานกับหญิงต่างชาติ บางคนมีบุตรเกิดจากภรรยาเหล่านั้นด้วย
Nhm	1	1	ถ้อยคำของเนหะมีย์ บุตรชายฮาคาลิยาห์ ต่อมาในเดือนคิสลิว ในปีที่ยี่สิบขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ในสุสาปราสาท
Nhm	1	2	ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้าคนหนึ่งมาจากยูดาห์กับชายบางคน ข้าพเจ้าได้ไต่ถามถึงพวกยิวที่นั่นได้ ผู้ซึ่งเหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย
และถามเรื่องเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม			
Nhm	1	3	เขาทั้งหลายพูดกับข้าพเจ้าว่า " ผู้ที่เหลือจากพวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยซึ่งอยู่ในมณฑลมีความลำบากและความอับอายมาก กำแพงเมือง
เยรูซาเล็มก็พังลง และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย "			
Nhm	1	4	อยุมาเมื่อข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็นั่งลงร้องไห้และโศกเศร้าอยู่หลายวัน ข้าพเจ้าอดอาหารและอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้า
แห่งฟ้าสวรรค์เรื่อยมา			
Nhm	1	5	ข้าพเจ้าทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ พระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งและน่าเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และดำรงความเมตตา
กับบรรดาผู้ที่รักพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์			
Nhm	1	6	ขอพระองค์ทรงเจียพระกรลงสดับ และขอทรงลืมหพระเนตรของพระองค์อยู่ เพื่อจะทรงฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งข้า
พระองค์ทูลอธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์ ณ บัดนี้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อประชาชนอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์ สารภาพบาปของประชาชนอิสราเอล ซึ่งข้าพระองค์ทั้งหลายได้			
กระทำบาปต่อพระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์กับเรือนบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทำบาปแล้ว			
Nhm	1	7	ข้าพระองค์ทั้งหลายประพฤติเลวทรามมากต่อพระองค์ และมีได้รักษาพระบัญญัติ กฎเกณฑ์ และคำตัดสินซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาไว้กับ
โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์			
Nhm	1	8	ขอพระองค์ทรงระลึกถึงพระวาจาซึ่งพระองค์ได้บัญชาไว้กับโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ว่า " ถ้าเจ้าทั้งหลายกระทำการละเมิด เราจะกระจ่าย
เจ้าทั้งหลายไปในหมูชนชาติทั้งหลาย			
Nhm	1	9	ถ้าเจ้ากลับมาหาเรา และรักษาบัญญัติของเราและประพฤติตาม ถึงแม้ว่าพวกเจ้าจะจัดกระจ่าย ไปอยู่ใต้ฟ้าที่ไกลที่สุด เราจะรวบรวมเจ้ามา
จากที่นั่น และนำเจ้ามายังสถานที่ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพื่อกระทำให้นามของเราดำรงอยู่ที่นั่น "			
Nhm	1	10	เขาเหล่านั้นเป็นผู้รับใช้และเป็นประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้ด้วยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์ และด้วยพระหัตถ์อัน
ทรงฤทธิ์ของพระองค์			
Nhm	1	11	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงเจียพระกรลงตั้งพระทัยสดับฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และ
คำอธิษฐานของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ปรารถนาจะยำเกรงพระนามของพระองค์ ข้าพระองค์ทูลวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงให้ผู้รับใช้ของพระองค์จำเริญขึ้นในวันนี้ และขอทรงโปรด			
ให้เขาได้รับความเมตตาในสายตาของชายคนนี้ " ขณะนั้น ข้าพเจ้าเป็นพนักงานเชิญถ้วยเสวยของกษัตริย์			
Nhm	2	1	และอยู่มากในเดือนนิसान ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลกษัตริย์อาราธาเซอร์ซีส เมื่อน้ำอันจัดตั้งไว้ตรงพระพักตร์พระองค์ ข้าพเจ้าก็หยิบน้ำองุ่น
ถวายกษัตริย์ แต่ก่อนนี้ข้าพเจ้ามิได้โศกเศร้าต่อพระพักตร์พระองค์			
Nhm	2	2	ด้วยเหตุนี้กษัตริย์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า " ทำไมสีหน้าของเจ้าจึงเศร้าหมอง เจ้าก็ไม่เจ็บไม่ป่วยมิใช่หรือ เห็นจะไม่มีอะไรนอกจากเศร้าใจ "
และข้าพเจ้าก็เกรงกลัวยิ่งนัก			
Nhm	2	3	ข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า " ขอกษัตริย์ทรงพระเจริญเป็นนิตย์เถิด โฉนสีหน้าของข้าพระองค์จะไม่เศร้าหมองเล่าในเมื่อเมืองสถานที่ฝังศพของ
บรรพบุรุษของข้าพระองค์ร้างเปล่าอยู่ และประตูเมืองก็ถูกไฟทำลายเสีย "			
Nhm	2	4	แล้วกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " เจ้าปรารถนาจะขออะไร " ข้าพเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าของฟ้าสวรรค์
Nhm	2	5	และข้าพเจ้าทูลกษัตริย์ว่า " ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าผู้รับใช้ของพระองค์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงใช้
ข้าพระองค์ไปไปยังยูดาห์ ยังเมืองซึ่งเป็นที่พักของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะสร้างขึ้นใหม่ "			
Nhm	2	6	และกษัตริย์ตรัสกับข้าพเจ้า (มีพระราชินีประทับข้างพระองค์) ว่า " เจ้าจะไปนานสักเท่าใด เมื่อไรเจ้าจะกลับมา " จึงเป็นที่พอพระทัย
กษัตริย์ที่จะให้ข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าก็กำหนดเวลาให้พระองค์ทรงทราบ			
Nhm	2	7	และข้าพเจ้ากราบทูลกษัตริย์ว่า " ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงโปรดมีพระราชสาส์นให้ข้าพระองค์นำไปถึงผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำ
ข้างโน้น เพื่อเขาจะได้อนุญาตให้ข้าพระองค์ผ่านไปจนข้าพระองค์จะไปถึงยูดาห์			
Nhm	2	8	และพระราชสาส์นถึงอาสาฬ้านักงานผู้ดูแลป่าไม้หลวง เพื่อเขาจะได้ให้ไม้แก่ข้าพระองค์ เพื่อทำคานประตูพระราชวังของพระนิเวศ และ
ทำกำแพงเมือง และเพื่อทำบ้านที่ข้าพระองค์จะได้เข้าอาศัย " กษัตริย์ก็ทรงพระราชทานให้ตามพระหัตถ์อันประเสริฐของพระเจ้าของข้าพเจ้าที่อยู่เหนือข้าพเจ้า			
Nhm	2	9	แล้วข้าพเจ้ามายังผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างโน้น และมอบพระราชสาส์นของกษัตริย์ให้แก่เขา อนึ่งกษัตริย์ทรงจัดให้นายทหารและพล
ม้าไปกับข้าพเจ้าด้วย			
Nhm	2	10	แต่เมื่อสิ้นบาลัทธิชาวไฮโรนาอิม และโทบิอาห์คนอัมโมนข้าราชการได้ยินเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่ไมพอใจเขาอย่างยิ่งที่คิดมหาความทุกข์ให้คน
อิสราเอล			
Nhm	2	11	ข้าพเจ้าจึงมายังเยรูซาเล็มและพักอยู่ที่นั่นสามวัน
Nhm	2	12	แล้วข้าพเจ้าลุกขึ้นในกลางคืน คือข้าพเจ้ากับบางคนที่อยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้บอกผู้หนึ่งผู้ใดถึงเรื่องที่พระเจ้าของข้าพเจ้าดลใจข้าพเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

ให้กระทำเพื่อเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์อื่นกับข้าพเจ้านอกจากสัตว์ที่ข้าพเจ้าซื้อ

Nhm	2	13	ในกลางคืนข้าพเจ้าออกไปทางประตูหุบเขา ถึงบอมังกร และถึงประตูกองขยะ และข้าพเจ้าได้ตรวจดูกำแพงเยรูซาเล็มที่พัง และประตูเมืองที่ถูกไฟทำลาย
Nhm	2	14	แล้วข้าพเจ้าก็ไปต่อยังประตูน้ำพุ ถึงสระหลวง แต่ไม่มีที่ที่จะให้สัตว์ซึ่งข้าพเจ้าซื้อผ่านไป
Nhm	2	15	แล้วข้าพเจ้าขึ้นไปกลางคืนทางลัธวารและตรวจดูกำแพง แล้วกลับมาเข้าทางประตูหุบเขากลับที่เดิม
Nhm	2	16	ส่วนพวกเจ้าหน้าที่ก็ไม่ทราบข้าพเจ้าไปไหน หรือข้าพเจ้าทำอะไร และข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้ออกปากยิว บรรดาปโรหิต พวกขุนนาง พวกเจ้าหน้าที่ และคนอื่นๆที่จะรับผิดชอบการงาน
Nhm	2	17	แล้วข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลายเห็นแล้วว่าเราตกอยู่ในความลำบากอย่างไร ที่เยรูซาเล็มสลักหักพังลง และไฟไหม้ประตูเมืองเสีย นั้น มาเกิด ให้เราสร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้น เพื่อเราจะไม่ต้องอับอายขายหน้าอีก "
Nhm	2	18	แล้วข้าพเจ้าบอกเขาถึงการที่พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้า เพื่อยังผลดี ทั้งพระวอนซึ่งกษัตริย์ตริสกับข้าพเจ้า และเขาทั้งหลายพูดว่า " ให้เราลุกขึ้นสร้างเถิด " เขาก็ปลงใจลงมือทำการดังนั้น
Nhm	2	19	แต่เมื่อสิ้นบาลลัทคนโฮโรนาอิม และโทบิอาห์ข้าราชการ คนอัมโมน กับเกษมชาวอาระเบีย ได้ยินเรื่องนั้น เขาทั้งหลายเยาะเย้ยและดูถูกเรา
Nhm	2	20	แล้วข้าพเจ้าตอบเขาทั้งหลายว่า " พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงให้ภาระกระทำสำเร็จ และเราทั้งหลายผู้รับใช้ของพระองค์จะลุกขึ้นสร้าง แต่ท่านทั้งหลายไม่มีสวนหรือสิทธิหรือที่ระลึกในเยรูซาเล็ม "
Nhm	3	1	แล้วเอลิยาซิมมหาปุโรหิต ได้ลุกขึ้นพร้อมกับพี่น้องของท่าน บรรดาปโรหิต และเขาทั้งหลายได้สร้างประตูเถเก เขาได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์ และได้ตั้งบานประตู เขาทั้งหลายได้ทำพิธีชำระให้บริสุทธิ์จนถึงหอคอยเมอาห์ไกล ไปจนถึงหอคอยฮานันแอล
Nhm	3	2	และถัดท่านไป คนชาวเยรีโคก็ได้สร้าง และถัดเขาไป สักเกอร์บุตรชายอิมริกได้สร้าง
Nhm	3	3	และลูกหลานของหัสเสนาอาห์ได้สร้างประตูปลา เขาได้วางวงกบและได้ตั้งบานประตู ตีตุลลุลักและดาลประตู
Nhm	3	4	ถัดเขาไป เมโรหมบุตรชายอูริอาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮักโซล ได้ซ่อมแซม และถัดเขาไป เมซุลลามบุตรชายเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมเซเบล ได้ซ่อมแซม และถัดเขาไป ซาโคบุตรชายบาอานา ได้ซ่อมแซม
Nhm	3	5	และถัดเขาไป ชาวเทโคอาได้ซ่อมแซม แต่พวกขุนนางของเขาไม่ยอมเอาคอมารับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาทั้งหลาย
Nhm	3	6	และโยฮยาดาบุตรชายปาเสอาห์ และเมซุลลามบุตรชายเบโลไดอาห์ ได้ซ่อมแซมประตูเก่า เขาวางวงกบและตั้งบานประตู ตีตุลลุลักและดาลประตู
Nhm	3	7	และถัดเขาไป คือ เมลาติยาห์ชาวกิเบโอน และยาโดนชาวเมโรโท คนเมืองกิเบโอนและเมืองมิสปาห์ ได้ซ่อมแซม ซึ่งอยู่ใต้ปกครองของเจ้าเมืองฟากแม่น้ำข้างนี้
Nhm	3	8	ถัดเขาไป คือ ออสซีเอลบุตรชายฮารฮายาห์ช่างทอง ได้ซ่อมแซม ถัดเขาไป คือ ฮานันยาห์ผู้เป็นบุตรชายของช่างนำหอมคนหนึ่ง ได้ซ่อมแซม เขาบูรณะเยรูซาเล็มไกล ไปจนถึงตอนกำแพงกว้าง
Nhm	3	9	ถัดเขาไป คือ โฟยาห์บุตรชายเฮอร์ ผู้ปกครองแขวงครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็ม ได้ซ่อมแซม
Nhm	3	10	ถัดเขาไป คือ เยดาเยห์บุตรชายฮารัมฟ์ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของเขา และถัดเขาไป คือ ฮัทธิษบุตรชายฮาซันนิยาห์ ได้ซ่อมแซม
Nhm	3	11	มัลคิยาห์บุตรชายฮาริม และหัสซุมบุตรชายปาห์ทโมอับ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง และหอคอยเตาอบ
Nhm	3	12	ถัดเขาไป คือ ซัลลุมบุตรชายอัลเลเฮซ ผู้ปกครองแขวงครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็ม ได้ซ่อมแซม ทั้งตัวเขาและบุตรสาวของเขา
Nhm	3	13	ฮานุนและชาวเมืองคาโนอาห์ ได้ซ่อมแซมประตูหุบเขา เขาสร้างประตูขึ้นใหม่และตั้งบานประตู ตีตุลลุลักและดาลประตู และซ่อมแซมกำแพงระยะพันศอกไกล ไปจนถึงประตูกองขยะ
Nhm	3	14	มัลคิยาห์บุตรชายเรคาบ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของแขวงเบธฮัคเคเรม ได้ซ่อมประตูกองขยะ เขาสร้างและตั้งบานประตู ตีตุลลุลักและดาลประตู
Nhm	3	15	ซัลลุมบุตรชายคัลโฮเซห์ ผู้ปกครองส่วนหนึ่งของแขวงมิสปาห์ ได้ซ่อมแซมประตูน้ำพุ ได้สร้างประตู สร้างมุงและตั้งบานประตู ตีตุลลุลักและดาลประตู ท่านได้สร้างกำแพงสระซีโลอาห์ตรงไปทางราชอุทยานไกล ไปจนถึงบันไดซึ่งลงไปจากนครดาวิด
Nhm	3	16	ถัดเขาไป เหนือมัยบุตรชายอัสบูก ผู้ปกครองแขวงเบธซุร์ครึ่งหนึ่ง ได้ซ่อมแซม ไปจนถึงที่ตรงข้ามกับอุโมงค์ฝังศพของดาวิด ถึงสระขุดและถึงโรงทเกล็ดอาหาร
Nhm	3	17	ถัดเขาไป คนเลวีได้ซ่อมแซม คือ เรอหมบุตรชายบานี ถัดเขาไป คือ ฮาซาบิยาห์ ผู้ปกครองแขวงเคอิลาห์ครึ่งหนึ่ง ได้ซ่อมแซมส่วนของเขา
Nhm	3	18	ถัดเขาไป พี่น้องของเขา ได้ซ่อมแซมคือ บัฟรียบุตรชายเฮนาตัด ผู้ปกครองแขวงเคอิลาห์ครึ่งหนึ่ง
Nhm	3	19	ถัดเขาไป คือ เอเซอร์บุตรชายเยซอ ผู้ปกครองเมืองมิสปาห์ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตรงข้ามกับท่านขึ้นไปยังคลังอาวุธตรงที่มุมหักของกำแพง
Nhm	3	20	ถัดเขาไป คือ บารุกบุตรชายคัมบัย ได้ซ่อมแซมอย่างร้อนใจอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่มุมหักของกำแพงจนถึงประตูเรือนของเอลิยาซิมมหาปุโรหิต
Nhm	3	21	ถัดเขาไป คือ เมโรหมบุตรชายอูริอาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮักโซล ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่ประตูเรือนของเอลิยาซิมถึงปลายเรือนของเอลิยาซิม
Nhm	3	22	ถัดเขาไป คือ บรรดาปโรหิตชาวที่ราบ ได้ซ่อมแซม
Nhm	3	23	ถัดเขาไป คือ เบนยามินและหัสซุม ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับบ้านของเขาทั้งหลาย ถัดเขาไป คือ อาซาริยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮานันนิยาห์ ได้ซ่อมแซมข้างเรือนของเขาเอง
Nhm	3	24	ถัดเขาไป คือ บินนุบุตรชายฮานาตัด ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตั้งแต่บ้านของอาซาริยาห์ถึงมุมหักของกำแพง คือ ถึงมมูเลียว
Nhm	3	25	ปาลาบุตรชายอูซัย ได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับมุมหักของกำแพง และหอคอยที่ยื่นจากพระราชวังหลังบนที่ลานทหารรักษาพระองค์ ถัดเขาไป คือ เปดาเยห์บุตรชายปาโรซ
Nhm	3	26	และคนใช้ประจำพระวิหารอยู่ที่โอเฟล ได้ซ่อมแซม ไปจนถึงที่ตรงข้ามกับประตูทางด้านตะวันออกและที่หอคอยยื่นออกไป
Nhm	3	27	ถัดเขาไป ชาวเทโคอา ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ตรงข้ามกับหอคอยใหญ่ที่ยื่นออกไปไกล ไปจนถึงประตูเมืองโอเฟล
Nhm	3	28	บรรดาปโรหิต ได้ซ่อมแซมเหนือประตูม้าขึ้น ไป ต่างก็ซ่อมที่ตรงข้ามกับเรือนของตน
Nhm	3	29	ถัดเขาไป ซาโคบุตรชายอิมเมอร์ ได้ซ่อมแซมที่ตรงข้ามกับเรือนของเขา ถัดเขาไป เซโมอาห์บุตรชายเซกานิยาห์ คนเฝ้าประตูตะวันออก ได้ซ่อมแซม
Nhm	3	30	ถัดเขาไป ฮานันยาห์บุตรชายเซเลมียาห์ และฮานุนบุตรชายคนที่หกของคาลาฟ ได้ซ่อมแซมอีกส่วนหนึ่ง ถัดเขาไป คือ เมซุลลามบุตรชายเบเรคิยาห์ ได้ซ่อมแซมตรงข้ามกับห้องของเขา
Nhm	3	31	ถัดเขาไป มัลคิยาห์บุตรชายของช่างทองคนหนึ่ง ได้ซ่อมแซมไกล ไปจนถึงเรือนของคนใช้ประจำพระวิหาร และของพ่อค้า ตรงข้ามกับประตูมิฟคาต จนถึงห้องชั้นบนที่มมู
Nhm	3	32	และระหว่างห้องชั้นบนที่มมูกับประตูเถเกนั้น บรรดาช่างทองและพ่อค้า ได้ซ่อมแซม
Nhm	4	1	ต่อมาเมื่อสิ้นบาลลัท ได้ยิวว่าเรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาโกรธและเดือดดาลมาก และเขาเยาะเย้ยพวกยิว
Nhm	4	2	และเขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและต่อหน้ากองทัพของสะมาเรียว่า " พวกยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน เขาจะซ่อมกันหรือ เขาจะทำลัธวารบูชาหรือ เขาจะทำให้เสร็จในวันเดียวหรือ เขาจะเอาหินที่ถูกเผาจากกองขยะมาใช้หรือ "
Nhm	4	3	โทบิอาห์คนอัมโมนอยู่ข้างๆท่าน และเขาพูดว่า " เออ สิ่งที่เขากำลังสร้างอยู่นั้น ถ้าสิ้นขึงจอกตัวหนึ่งวิ่งขึ้นไป มันจะพังกำแพงหินของเขาลงมา "
Nhm	4	4	" ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงลงทัณฑ์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นที่ดูถูกหมิ่น ขอทรงเห็นการเยาะเย้ยของข้าให้ตกบนศีรษะของข้าเอง และขอทรงมอบข้าไว้ให้ถูกปล้นบนแผ่นดินที่ข้าจะไปเป็นเชลยนั้น "
Nhm	4	5	ขอย้ายทรงปกป้องความชั่วช้าของข้าไว้ และขอยาลบล้างบาปของข้าทั้งหลายต่อเบื้องพระหัตถ์พระองค์ เพราะเขาทั้งหลายได้ยั่วเย้าให้ทรงกริ้วต่อหน้าบรรดาผู้ก่อสร้าง "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nhm	4	6	เราจึงสร้างกำแพงขึ้น และกำแพงทั้งสี่นั้นก็สูงครึ่งหนึ่งแล้ว เพราะประชาชนมีน้ำใจที่จะทำงาน
Nhm	4	7	แต่ต่อมาเมื่อสิ้นบาลลัทธและโทบิอาห์ กับชาวอาระเบีย และคนอัมโมน และชาวอัสซิริอได้ยิวว่า การซ่อมแซมกำแพงเยรูซาเล็มนั้นกำลังถึง
หน้าต่อไป และกำลังปิดช่องโหว่ต่างๆ เขาทั้งหลายก็โกรธมาก			
Nhm	4	8	และเขาก็ปองร้ายกันจะมาสู้รบกับเยรูซาเล็ม และก่อการโกลาหลขึ้นในนั้น
Nhm	4	9	แต่เราทั้งหลายได้อ้อนวอนต่อพระเจ้าของเรา และวางยามป้องกันเขาทั้งหลายทั้งกลางวันและกลางคืน
Nhm	4	10	แต่ยูดากล่าวว่า " เร็วแรงของคนที่ยกกำแพงกำลังทรุดลง และมีสิ่งสลักหักพังมาก เราไม่สามารถสร้างกำแพงได้ "
Nhm	4	11	และศัตรูของเรากล่าวว่า " เขาจะไม่เห็นจนกว่าเราจะเข้ามาท่ามกลางเขาและฆ่าเขา กับยังยั้งงานของเขา "
Nhm	4	12	ต่อมาเมื่อพวกยิวที่อยู่ไกลเข้างหลายมากก็ได้บอกเราตั้งลิบครั้งว่า " เขาจะลุกขึ้นมาต่อสู้เราจากที่อยู่ของเขาทุกแห่ง "
Nhm	4	13	ข้าพเจ้าจึงตั้งประชาชนไว้ในส่วนที่ต่ำที่สุดข้างหลังกำแพง และในที่สูง ตามคอรอบคิรวของเขา โดยมีตบ หอก และคันธนู
Nhm	4	14	ข้าพเจ้ามองดู แล้วลุกขึ้นพูดกับชนนางและเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย กับคนนอกนั้นว่า " อย่ากลัวเลย จงระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ใหญ่อิ่งและ
นำเกรงกลัว และต่อสู้เพื่อพี่น้องของท่าน บุตรชายบุตรสาวของท่าน ภรรยาและเรือนของท่าน "			
Nhm	4	15	อย่ามาเมื่อศัตรูของเรา ได้ยิวว่าเราได้ยินเรื่องแล้ว และพระเจ้าได้ทรงทำลายแผนงานของเขา เราต่างก็กลับมายังกำแพงที่งานของทุกคน
Nhm	4	16	ตั้งแต่นั้นมา ผู้รับใช้ของข้าพเจ้าก็ตั้งเครื่องก่อสร้าง อีกเครื่องหนึ่งคือหอก โล่ คันธนู และเสื้อเกราะ บรรดาประมุขทั้งหลายเห็นหลัง
บรรดาจ้าวคนยูดาห์			
Nhm	4	17	ผู้ที่ก่อสร้างกำแพง และบรรดาผู้ที่ยืนของกับผู้ที่ยกของขึ้น ทุกคนมือหนึ่งทำงาน อีกมือหนึ่งถืออาวุธ ไว้
Nhm	4	18	ผู้ก่อสร้างทุกคนมีตบคาดอยู่ที่ศีรษะขณะที่เขาส่ง ขนที่เป่าแตรอยู่ข้างข้าพเจ้า
Nhm	4	19	ข้าพเจ้าพูดกับชนนางและเจ้าหน้าที่ที่ฟังกับคนนอกนั้นว่า " การงานที่ใหญ่โตและกระจ่ายกันไปมาก เพราะเราแยกกันอยู่บนกำแพงห่าง
จากกัน			
Nhm	4	20	เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเสียงแตรอยู่ตรงไหน จงวิ่งกรูกันไปที่พวกเรา พระเจ้าของเราทั้งหลายจะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา "
Nhm	4	21	เราจึงทำงานกัน พวกเราครึ่งหนึ่งถือหอกตั้งแต่ยามี่จดจนดาวขึ้น
Nhm	4	22	ครั้งนั้น ข้าพเจ้าพูดกับประชาชนอีกว่า " ขอให้ผู้ชายทุกคนกับคนใช้ของเขาด้วยค้างคืนเสียภายในเยรูซาเล็ม เพื่อเขาจะเป็นยามให้เราใน
กลางคืนและทำงานกลางวัน "			
Nhm	4	23	ข้าพเจ้า พี่น้องของข้าพเจ้า หรือคนใช้ของข้าพเจ้า หรือคนยามผู้ติดตามข้าพเจ้าก็ดี ไม่มีใครถอดเครื่องแต่งกายออก เว้นแต่เหล่าคนที่ถอด
ออกเพื่อซัก			
Nhm	5	1	มีเสียงร้องของประชาชนและของภรรยาของเขาอย่างเกรียวกราวกล่าวโทษพี่น้องพวกยิว
Nhm	5	2	เพราะมีคนทีกล่าว่า " เรามกคนด้วยกัน ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเรา ขอให้เราได้ข้าว เพื่อเราจะได้รับประทานและมีชีวิตอยู่ได้ "
Nhm	5	3	และมีคนทีกล่าว่า " เราต้องจำนำไรนาของเรา สวนองุ่นของเรา และบ้านเรือนของเรา เพื่อจะได้ข้าว เพราะเหตุการกันดารอาหาร "
Nhm	5	4	และคนอื่นอีกกล่าว่า " เราได้ขอยืมเงินมาเป็นค่าภาษีถวายกษัตริย์ โดยจำนำนาและสวนองุ่นของเรา "
Nhm	5	5	เนื้อของเราเป็นเหมือนเนื้อพี่น้องของเรา ลูกของเราก็เหมือนลูกของเขา แต่เกิด เราก็ก็นำบุตรชายและบุตรสาวของเราเป็นทาส บุตรสาว
ของเรามากคนเป็นทาสแล้ว และเราไม่มีกำลังที่จะไถ่เขาเลย เพราะคนอื่นยึดนาและสวนองุ่นของเรา "			
Nhm	5	6	เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงร้องของเขา และถ้อยคำของเขา ข้าพเจ้าก็โกรธมาก
Nhm	5	7	ข้าพเจ้าตรัสตรองแล้วก็นำความนี้ไปกล่าวหาพวกชนนางและเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าพูดกับเขาว่า " ท่านทั้งหลายต่างคนต่างได้ให้ยืมเงินโดยคิด
ดอกเบี้ยจากพี่น้องของตน " และข้าพเจ้าก็เรียกชุมนุมใหญ่มาสู้กับเขา			
Nhm	5	8	และข้าพเจ้ากล่าวแก่เขาว่า " เราได้ไถ่พวกยิวพี่น้องของเราผู้ถูกขายไปยังคนต่างประเทศขึ้นมา ตามแต่เราจะสามารถทำได้ แต่ท่านกลับ
ขายพี่น้องของท่าน เพื่อเขาจะได้ถูกขายให้แก่พวกเรา " คนทั้งหลายก็นิ่งอยู่ พูดไม่ออก			
Nhm	5	9	ข้าพเจ้าจึงว่า " สิ่งที่ท่านทั้งหลายทำอยู่นั้น ไม่ได้ ไฉนเวลาที่ท่านจะดำเนินในความยำเกรงพระเจ้าของเราทั้งหลาย เพื่อป้องกันการเยาะเย้ยของ
ประชาชนชาติเหล่านั้น ซึ่งเป็นศัตรูของเราดอกหรือ			
Nhm	5	10	ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าพเจ้ากับพี่น้องของข้าพเจ้าและคนใช้ของข้าพเจ้าให้เขายืมเงินและยืมข้าว ให้เราเลิกการให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยนั้นเสียเถิด
Nhm	5	11	ในวันนี้ ของงักินนา ไรนา สวนองุ่น สวนมะกอกเทศ และเรือนของเขา และสวนร้อยของเงิน ข้าว น้ำมัน ซึ่งท่านได้ริบออกจาก
เขานั้นเสีย "			
Nhm	5	12	แล้วเขาทั้งหลายพูดว่า " เราจะคืนสิ่งเหล่านั้นและจะไม่เรียกร้องสิ่งใดจากเขาทั้งหลาย เราจะกระทำตามที่ท่านพูด " และข้าพเจ้าก็เรียก
บรรดาปุโรหิตมา และให้ปุโรหิตเอาคำปฏิญาณจากเขาทั้งหลายว่า เขาจะกระทำตามที่ข้าพเจ้าสัญญาแล้วนั้น			
Nhm	5	13	ข้าพเจ้าก็สลัดตักของข้าพเจ้าด้วย และพูดว่า " ตั้งนั้นแหละถ้าคนใดได้กระทำตามสัญญานี้ ขอพระเจ้าทรงสลัดเขาเสียจากเรือนของเขา
และจากการงานของเขา ให้เขาถูกสลัดออกแล้วไปตัวเปล่า " และชุมนุมชนทั้งปวงกล่าวว่า " เอเมน " และได้สรรเสริญพระยาโฮวาห์ แล้วประชาชนก็ได้กระทำตามที่เขาได้สัญญาไว้			
Nhm	5	14	ยิ่งกว่านั้นอีก ตั้งแต่เวลาที่ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการในแผ่นดินยูดาห์ ตั้งแต่ปีที่สิบเจ็ดปีที่สามสิบสองแห่งรัชกาลกษัตริย์อา
ราทาเซอร์ซีส สิบสองปีด้วยกัน ข้าพเจ้าหรือพี่น้องของข้าพเจ้ามิได้รับประทานอาหารของตำแหน่งผู้ว่าราชการ			
Nhm	5	15	ผู้ว่าราชการคนที่อยู่ก่อนข้าพเจ้าได้เบียดเบียนประชาชน ได้เอาเงินเป็นค่าอาหารและน้ำมันไปจากเขา นอกจากเงินวันละสี่สิบเชเชล แม้ข้า
ราชการของท่านก็ได้ใช้อำนาจเหนือประชาชน แต่ข้าพเจ้ามิได้กระทำเช่นนั้น เพราะความยำเกรงพระเจ้า			
Nhm	5	16	ข้าพเจ้ายังยึดงานสร้างกำแพงน้อย และมีได้ซื้อที่ดินเลย และคนใช้ของข้าพเจ้าทั้งสิ้นก็ได้ชุมนุมกันทำงานกันที่นั่น
Nhm	5	17	ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้ามีคนหนึ่งร้อยห้าสิบร่วมสู้รบกับข้าพเจ้า คือพวกยิวและเจ้าหน้าที่ นอกเหนือจากบรรดาผู้ที่มาอยู่กับเราทั้งหลายจาก
ประชาชนชาติผู้ซึ่งอยู่รอบเรา			
Nhm	5	18	สิ่งที่เตรียมไว้ในวันหนึ่งๆ มีวัวตัวหนึ่ง และแกะที่คัดเลือกแล้วหกตัว เปิดโกเขากิจจัดไว้ให้ข้าพเจ้าด้วย ในทุกสิบวันน้ำมันมากมายหลายถ
หนึ่ง แม้จะมกอย่างนี้ ข้าพเจ้ามิได้เรียกร้องเอาส่วนอาหารของตำแหน่งผู้ว่าราชการ เพราะว่าการปรนนิบัติฉันท์หน้าชนชาตินี้แล้ว			
Nhm	5	19	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ได้กระทำเพื่อชนชาตินี้ให้เกิดผลดีเถิด "
Nhm	6	1	อยู่มาเมื่อมีรายงานให้สิ้นบาลลัทธ โทบิอาห์และเกษมชาวอาระเบียกับศัตรูอื่นของเราทั้งหลาย ได้ยิวว่า ข้าพเจ้าได้ก่อสร้างกำแพง และ ไม่มีของ
โหวเหลืออยู่ (แม้ว่าจนวันนั้นข้าพเจ้ายังไม่ได้ตั้งบานประตูที่ประตูเมือง)			
Nhm	6	2	สิ้นบาลลัทธกับเกษมใช้ให้มหาข้าพเจ้าว่า " ขอเชิญมาพบกันในชนบทแห่งหนึ่งในที่ราบโอโน " แต่เขาทั้งหลายเจตนาจะทำอันตราย
ข้าพเจ้า			
Nhm	6	3	ข้าพเจ้าก็ใช้ผู้สื่อสารไปหาพวกเขาว่า " ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่ ลงมาไม่ได้ ทำไมจะให้นางหยุดเสียในขณะที่ข้าพเจ้าทำงานลงมาท่าน "
Nhm	6	4	แล้วเขาใช้ให้มหาข้าพเจ้าอย่างนี้สี่ครั้ง ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปท่านเองด้วยกัน
Nhm	6	5	สิ้นบาลลัทธได้ส่งคนใช้ของท่านมาหาข้าพเจ้าในท่านเองด้วยกันเป็นครั้งที่ห้า ถึงจดหมายเปิดมา
Nhm	6	6	ในนั้นมีเขียนไว้ว่า " เขากล่าวกันในท่ามกลางประชาชนชาติทั้งหลาย และเกษมก็กล่าวด้วยว่า ท่านและพวกยิวเจตนาจะกบฏ เหตุนี้แหละท่าน
จึงสร้างกำแพง และท่านปรารถนาจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ตามถ้อยคำนี้			
Nhm	6	7	และท่านได้แต่งตั้งผู้พยากรณ์ไว้ให้ป่าวร้องเกี่ยวกับตัวท่านในเยรูซาเล็มว่า ' มีกษัตริย์ในยูดาห์ ' บัดนี้จะได้รายงานให้กษัตริย์ทรงทราบ
ตามถ้อยคำเหล่านี้ เหตุฉะนั้นขอเชิญท่านมาหารือด้วยกัน "			
Nhm	6	8	แล้วข้าพเจ้าก็ใช้ให้ไปหาเขากล่าวว่า " สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเราไม่ได้กระทำกันเลย ท่านเสกสรรขึ้นตามใจของท่านเอง "
Nhm	6	9	เพราะเขาทั้งหลายต้องการที่จะให้เราตกใจคิดว่า " มือของเราจะผลจากงานไปเสีย และงานจะได้ไม่สำเร็จ " แต่ข้าแต่พระเจ้า บัดนี้ขอ
พระองค์ทรงเสริมกำลังมือของข้าพระองค์			
Nhm	6	10	และข้าพเจ้าเข้าไปในเรือนของเข โยอาห์ บุตรชายเดไลยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมเหทาเบล ผู้ที่เก็บตัวอยู่ เขาพูดว่า " ให้เราไปพบกันในพระ
นิเวศของพระเจ้าในพระวิหาร ให้เราปิดประตูพระวิหารเสีย เพราะเขาทั้งหลายจะมาฆ่าท่าน เวลากลางคืนเขาจะมาฆ่าท่านเสีย "			
Nhm	6	11	แต่ข้าพเจ้าว่า " คนอย่างข้าพเจ้าจะหนีหรือ และคนอย่างข้าพเจ้าจะเข้าไปอยู่ในพระวิหารเพื่อช่วยชีวิตให้รอดได้หรือ ข้าพเจ้าจะไม่เข้าไป "
Nhm	6	12	และดูเถิด ข้าพเจ้าเข้าใจและเห็นว่า พระเจ้ามิได้ทรงใช้เขา แต่เขาได้พยากรณ์ใส่ร้ายข้าพเจ้า เพราะโทบิอาห์และสิ้นบาลลัทธได้จ้างเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nhm	7	57	ลูกหลานผู้รับใช้ของซาโลมอน คนโสทัย คนโสเฟเทท คนเปรีดา
Nhm	7	58	คนยาอาลา คนดาร์โคน คนกิดเคล
Nhm	7	59	คนซฟาที่ยาร์ คนฮัทธิล คนโปเคเรทแห่งซาบาอิม คนอาโมน
Nhm	7	60	คนใช้ประจำพระวิหารทั้งสิ้น และลูกหลานแห่งข้าราชการของซาโลมอน มีสามร้อยเก้าสิบสองคน
Nhm	7	61	ต่อไปนี้เป็นบรรดาคคนที่ขึ้นมาจากเทลเมลาห์ เทลฮารซา เศรูบ อัดโดน และอิมเมอร์ แต่เขาทั้งสองนี้เรียนบรรพบุรุษของเขาหรือเชื้อสายของเขาไม่ได้ว่าเขาเป็นคนอิสราเอลหรือไม่
Nhm	7	62	คือคนเดลาฮาร์ คนโทบิอาห์ คนเนโคดา หกร้อยสี่สิบสองคน
Nhm	7	63	จากบรรดาปุโรหิตด้วยคือ คนซาบายาห์ คนฮักโซส คนบารซิลัย ผู้มีภรรยาคนหนึ่งเป็นบุตรสาวของบารซิลัยคนกิเลอาด จึงได้ชื่อตามนั้น
Nhm	7	64	คนเหล่านี้หากาลลงทะเบียนของเขาในทะเบียนสำมะโนครัวเชื้อสาย แต่หาไม่พบ จึงถือว่าเป็นมลทิน และถูกตัดออกจากตำแหน่งปุโรหิต
Nhm	7	65	ผู้ว่าราชการเมืองสั่งเขามิให้รับอาหารบริสุทธิที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตที่จะปรึกษากับอูริมและทุมมิมเสียก่อน
Nhm	7	66	ขมนมขนทั้งหมดด้วยก็มีสี่หมื่นสองพันสามร้อยหกสิบคน
Nhm	7	67	นอกเหนือจากคนใช้ชายหญิงของเขา ซึ่งมีอยู่เจ็ดพันสามร้อยสามสิบเจ็ดคน และเขามีนักรบสองร้อยสี่สิบห้าคนทั้งชายและหญิง
Nhm	7	68	ม้าของเขามีเจ็ดร้อยสามสิบหกตัว ล่อของเขามีสองร้อยสี่สิบห้าตัว
Nhm	7	69	อูฐของเขามีสี่ร้อยสามสิบห้าตัว และลาของเขามีหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบตัว
Nhm	7	70	ประมุขของบรรพบุรุษบางคน ได้ถวายให้แก่งาน ผู้ว่าราชการถวายเข้าพระคลังเป็นทองคำหนึ่งพันดาร์ริค ขามห้าสิบลูก เสือป่าโรหิตห้าร้อยสามสิบตัว
Nhm	7	71	และประมุขของบรรพบุรุษบางคนถวายให้แก่พระคลังของงาน เป็นทองคำสองหมื่นดาร์ริค เงินสองพันสองร้อยมาน
Nhm	7	72	และสิ่งทีประชาชนส่วนที่เหลือถวายนั้น มีทองคำสองหมื่นดาร์ริค เงินสองพันมาน และเสือบโรหิตหกสิบเจ็ดตัว
Nhm	7	73	ดังนั้นบรรดาปุโรหิต คนเลวี คนเผ่าประดู นักร้อง ประชาชนบางคน คนใช้ประจำพระวิหาร และคนอิสราเอลทั้งปวงอาศัยอยู่ในหัวเมืองของตน เมื่อถึงเดือนที่เจ็ด คนอิสราเอลอยู่ในหัวเมืองของเขาทั้งหลาย
Nhm	8	1	ประชาชนทั้งปวงได้ขมนมพร้อมหน้ากันที่ถนนซึ่งอยู่หน้าประตูน้ำ และเขابอกเอสรารธรรมาจารย์ให้นำหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส
Nhm	8	2	ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่อิสราเอลนั้นมา
Nhm	8	3	เอลซาโรปโรหิต ได้นำพระราชบัญญัติมาหน้าขมนมขน ทั้งชายและหญิง และบรรดาผู้ที่ฟังเข้าใจได้ ณ วันต้นของเดือนที่เจ็ด
Nhm	8	4	และท่านหันหน้าไปทางถนนซึ่งอยู่หน้าประตูน้ำ อ่านตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงเย็น ต่อหน้าผู้ชายผู้หญิงกับบรรดาผู้ที่ฟังเข้าใจได้ และประชาชนก็
Nhm	8	5	เอลซารธรรมาจารย์ยืนอยู่บนแท่นไม้ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อการนี้ ข้างๆท่านมีมิทธิอาห์ เซมา อานายาห์ อูริอาห์ ฮิลคียาห์และมาอาสอาห์ยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน กับมีเปดาฮาร์ มีซาเอล มัลคียาห์ ฮาซุม ฮัยบัตดานาห์ เศคาริยาห์และเมซลาลมอยข้างซ้ายมือของท่าน
Nhm	8	6	และเอลซาโรได้เปิดหนังสือต่อสายตาของประชาชนทั้งปวง (เพราะท่านอยู่สูงกว่าประชาชนทั้งปวงนั้น) เมื่อท่านเปิดหนังสือประชาชนทั้งหมดก็ยืนขึ้น
Nhm	8	7	เอลซารธรรมาจารย์พระเยโฮวาห์ พระเจ้าใหญ่ยิ่ง และประชาชนทั้งปวงตอบว่า "เอเมน เอเมน" พร้อมกับยกมือขึ้น และเขาทั้งหลายโน้มตัวลงนมัสการพระเยโฮวาห์ ขบหน้าลงถึงดิน
Nhm	8	8	อเนียงเยชัว บานี เซเรบิยาห์ ยามีน อักซุบ ซับแบัย โฮดียาห์ มาอาเสอาห์ เคลลิทา อาซาริยาห์ โยซาบาด ฮานัน เปไลยาห์และพวกคนเลวี ได้ช่วยประชาชนให้เข้าใจพระราชบัญญัติ ฝ่ายประชาชนก็ยังอยู่ในที่ของตน
Nhm	8	9	และเขาทั้งหลายอ่านจากหนังสือ จากพระราชบัญญัติของพระเจ้าเป็นตอนๆ และเขาก็แปลความ ประชาชนจึงเข้าใจข้อความที่อ่านนั้น
Nhm	8	10	และเนหะมียห์เป็นผู้ว่าราชการ และเอลซาโรปโรหิตและธรรมาจารย์ และคนเลวีผู้สอนประชาชน ได้พูดกับประชาชนทั้งปวงว่า "วันนี้เป็นวันบริสุทธิแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย อย่าคร่ำครวญหรือร้องไห้" เพราะประชาชนได้ร้องไห้เมื่อเขาได้ยินถ้อยคำของพระราชบัญญัติ
Nhm	8	11	แล้วท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ไปเถิด ไปรับประทานไขมัน และดื่มน้ำหวาน และส่งส่วนอาหารไปให้คนที่ไม่มีอะไรเตรียมไว้ เพราะว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อย่าโศกเศร้าเลย เพราะความชื่นบานของตบในพระเยโฮวาห์เป็นกำลังของท่าน"
Nhm	8	12	บรรดาคคนเลวีจึงให้ประชาชนทั้งปวงเจีบ กล่าวหาว่า "จงนิ่งเสีย เพราะวันนี้เป็นวันบริสุทธิ อย่าทักขโกลย"
Nhm	8	13	และประชาชนทั้งปวงจึงไปกินและดื่มและส่งส่วนอาหาร เปรมปรีดิ์กันเป็นที่ยิ่ง เพราะเขาทั้งหลายเข้าใจถ้อยคำซึ่งประกาศให้เขาฟังนั้น ณ วันที่สอง ประมุขของบรรพบุรุษแห่งประชาชนทั้งปวง พร้อมกับบรรดาปุโรหิตและคนเลวีมาเอลซารธรรมาจารย์พร้อมกัน เพื่อจะศึกษาถ้อยคำของพระราชบัญญัติ
Nhm	8	14	และเขาเห็นเขียนไว้ในพระราชบัญญัติว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ประชาชนอิสราเอลควรจะอยู่เพียงระหว่างเทกาลเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด
Nhm	8	15	และเขาควรจะประกาศและป่าวร้องในหัวเมืองทั้งปวง และในเยรูซาเล็มว่า "จงออกไปที่ภูเขา และนำกิ่งมะกอกเทศ กิ่งไม้สน กิ่งต้นน้ำมัน เขียว ใบอินทผลัม และกิ่งไม้ใบดอกอื่นๆ เพื่อทำเพิง ดังที่ได้เขียนไว้"
Nhm	8	16	ประชาชนจึงออกไป เอากิ่งไม้เหล่านั้นมาและทำเพิงสำหรับตัวต่างอยู่บนหลังคาบ้านของตน และตามลานบ้านของตน และในลานพระนิเวศของพระเจ้า และในถนนที่ประตูน้ำ และในถนนที่ประตูเอเฟราอิม
Nhm	8	17	และขมนมขนทั้งปวง ผู้ใดกลับมาจากการเป็นเชลยได้ทำเพิงและพักอยู่ในเพิง เขามีความเปรมปรีดียิ่งนัก เพราะตั้งแต่สมัยของเยชูอาบุตรชายนุนถึงวันนั้นประชาชนอิสราเอลไม่ได้กระทำเลย
Nhm	8	18	และทุกวันท่านอ่านจากหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า ตั้งแต่วันแรกจนวันสุดท้าย เขาถือเทกาลเลี้ยงอยู่เจ็ดวัน และในวันที่แปดมีการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ตามระเบียบปฏิบัติ
Nhm	9	1	ในวันที่ยี่สิบสี่เดือนนี้ ประชาชนอิสราเอลได้ขมนมกันถืออดอาหาร และนั่งหม่นผำกระสอบ และเอาดินใส่ศีรษะ
Nhm	9	2	และเชื้อสายของอิสราเอลได้แยกตนออกจากชนต่างชาติทั้งปวง และยืนสารภาพบาปของตน และสารภาพความชั่วช้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และเขาลุกขึ้นในที่ของเขา และอ่านหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาอย่างขลุ่ยลม อีกสามชั่วโมงเขาสารภาพและนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย
Nhm	9	3	เยชูอา บานี ซัดมีเอล เซบานิยาห์ บุนนี เซเรบิยาห์ บานีและเคนานี คนเลวี ได้ยืนขึ้นที่บันได และเขาได้ร้องด้วยเสียงดังต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
Nhm	9	4	แล้วคนเลวี เยชูอา ซัดมีเอล บานี ฮาซันบิยาห์ เซเรบิยาห์ โฮดียาห์ เซบานิยาห์ และเปอาหิยาห์ กล่าวว่า " จงยืนขึ้นและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายตั้งแต่นี้จนตราลงนिरันดรกาล สาธุการแด่พระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ซึ่งยิ่งใหญ่เหนือการโมทนาและการสรรเสริญทั้งปวง
Nhm	9	5	พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระองค์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์อันสูงสุดพร้อมกับบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์นั้น แผ่นดินโลกและบรรดาสัตว์ที่อยู่ในนั้น ทะเลและบรรดาสัตว์ที่อยู่ในนั้น และพระองค์ทรงรักษาสัตว์ทั้งปวงเหล่านั้นไว้ และบริวารของฟ้าสวรรค์ได้นมัสการพระองค์
Nhm	9	6	พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ทรงเลือกอับราม และทรงนำท่านออกมาจากเมืองเออร์แห่งประเทศเคลเดีย และทรงประทานนามท่านว่าอับราฮัม
Nhm	9	7	และพระองค์ทรงเห็นว่าน้ำใจของท่านสัตย์ซื่อต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับท่าน ที่จะประทานแผ่นดินของคนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนอโมไรต์ คนเปริชชี่ คนเยบส และคนเกอร์กาซให้แก่เชื้อสายของท่าน และพระองค์ทรงกระทำให้คำสัตย์ของพระองค์สำเร็จ เพราะพระองค์ชอบธรรม
Nhm	9	8	และพระองค์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ในอียิปต์ และฟังเสียงร้องทักขของเขาทั้งหลายที่ทะเลแดง
Nhm	9	9	และพระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ยัสัฟาโรห์และข้าราชการทั้งสิ้น และต่อประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินของฟาโรห์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเขาทั้งหลายได้ประพฤติอย่างหยิ่งโสต่อบรรพบุรุษของข้าพระองค์ และพระนามของพระองค์ก็ลือไป ดังทุกวันนี้
Nhm	9	10	และพระองค์ได้ทรงแยกทะเลต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาจึงเดินไปกลางทะเลบนดินแห้ง และพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงผู้ข่มเหงเขาทั้งหลายลงในที่ลึกอย่างกับทรวงเหวี่ยงหินลงไปในมหาสมุทร
Nhm	9	11	ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงนำเขาในกลางวันด้วยเสาเมฆและในกลางคืนด้วยเสาเพลิง เพื่อให้แสงแก่เขาในทางที่เขาควรจะไป
Nhm	9	12	

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nhm	9	13	พระองค์เสด็จลงมาบนภูเขาซีนายและตรัสกับเขาจากฟ้าสวรรค์ และประทานคำตัดสินอันชอบ และพระราชบัญญัติให้แก่ กูญเกณฑ์และพระ
บัญญัติที่ให้แก่เขา			
Nhm	9	14	และพระองค์ทรงให้เขาทราบถึงวันสะบาโตบริสุทธิ์ของพระองค์ และทรงบัญญัติข้อบังคับ กูญเกณฑ์และพระราชบัญญัติทางโมเสสผู้รับใช้ของ
พระองค์			
Nhm	9	15	พระองค์ประทานอาหารแก่เขาจากฟ้าสวรรค์แก่ความหิว และทรงนำน้ำออกมาจากศิลาให้เขาแก่กระหาย และพระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะให้
เขาเข้าไปยึดแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะประทานให้เขา			
Nhm	9	16	แต่เขาทั้งหลาย คือบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายได้ประพฤติอย่างหยาบช้า และแข็งคอของเขาเสีย มิได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์
Nhm	9	17	เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่เชื่อฟัง และไม่เอาใจใส่ในการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงประกอบขึ้นท่ามกลางเขา แต่เขาแข็งคอของเขา และในการ
กบฏนั้น ได้แต่งตั้งหัวหน้าเพื่อจะกลับไปสู่ความเป็นทาสเขา แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพร้อมที่จะทรงให้อภัย มีพระทัยเมตตาและกรุณา ทรงพระพิโรธซ้ำ และทรงอุ้มด้วยความเมตตา			
และมีได้ทรงละทิ้งเขาทั้งหลาย			
Nhm	9	18	แม้ว่าเขาทั้งหลายได้สร้างรูปวัวหล่อไว้สำหรับตัวและกล่าวว่า 'นี่คือพระเจ้าของเรา' ผู้ทรงนำเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์' และได้กระทำการหมิ่น
ประมาทอย่างใหญ่หลวง			
Nhm	9	19	ด้วยพระกรรณขับช้อนของพระองค์ พระองค์ก็ได้ทรงละทิ้งเขาในถิ่นทุรกันดาร เสาเมฆซึ่งนำเขาในกลางวันมิได้ปรากฏจากเขาไป หรือเสา
เพลิงในกลางคืนซึ่งให้แสงแก่เขาตามทางซึ่งเขาควระจะ ไปก็มิได้ขาดไป			
Nhm	9	20	พระองค์ประทานพระวิญญาณอันประเสริฐให้สั่งสอนเขา และมีได้ทรงยับยั้งมานานของพระองค์เสียจากปากของเขาทั้งหลาย และประมาทน้ำแก่
กระหายของเขา			
Nhm	9	21	เออ พระองค์ทรงขมขื่นเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี และเขามิได้ขาดสติเลย เสื้อผ้าของเขาไม่ขาดวัน และเท้าของเขามิได้บวม
Nhm	9	22	และยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงมอบราชอาณาจักรและชนชาติทั้งหลายแก่เขา และทรงป็นให้เขาตามเขตแดน เขาจึงได้ยึดแผ่นดินแห่งสิโหน
และแผ่นดินของกษัตริย์แห่งเมืองเฮโบน และแผ่นดินของอ็อกษัตริย์แห่งเมืองบาซัน			
Nhm	9	23	พระองค์ทรงทรูกลูกหลานของเขาอย่างดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ และพระองค์ทรงนำเขาเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ตรัสสัญญาไว้กับ
บรรพบุรุษของเขาให้เขาไปยึดนั้น			
Nhm	9	24	ลูกหลานเหล่านั้นจึงเข้าไปและยึดแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงปราบปรามชาวแผ่นดินนั้น คือคนคานาอันให้พ้นหน้าเขา และทรงมอบเขาทั้ง
หลายไว้ในมือของเขา พร้อมกับกษัตริย์และชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น ให้ได้กระทำแก่คนเหล่านั้นตามชอบใจเขา			
Nhm	9	25	และเขาจึงเข้ายึดหัวเมืองที่มีป้อม และแผ่นดินอุดม และถือกรรมสิทธิ์เรือนซึ่งเต็มไปด้วยของดีทั้งปวง ทั้งที่ซึ่งน้ำซึ่งสกัดไว้ สวนองุ่น สวนมะกอก
เทศ และต้นผลไม้มากมาย เขาจึงได้กินอิ่มจนอ้วน และปีติยินดีในพระคุณยิ่งของพระองค์			
Nhm	9	26	ถึงกระนั้นก็คิด เขาไม่เชื่อฟังและได้กบฏต่อพระองค์ เหยียดพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้เบื้องหลัง และได้ฆ่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ ผู้ซึ่ง
ได้ตั้งเตือนเขาเพื่อให้เขากลับมาหาพระองค์ และเขากระทำการหมิ่นประมาทอย่างใหญ่หลวง			
Nhm	9	27	เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา ผู้ซึ่งกระทำให้เขาทนทุกข์และในเวลาแห่งการทนทุกข์ของเขา นั้น เขาร้องทูลต่อ
พระองค์ และพระองค์ทรงฟังเขาจากฟ้าสวรรค์ พระองค์ได้ประทานบรรดาผู้ช่วยแก่เขา ผู้ได้ช่วยเขาให้พ้นจากมือศัตรูของเขาตามพระกรุณาขับช้อนของพระองค์			
Nhm	9	28	แต่เมื่อเขาพักสงบแล้ว เขาก็กระทำความชั่วต่อพระพักตร์พระองค์อีก พระองค์จึงทรงละเขาไว้ในมือศัตรูของเขา ศัตรูจึงได้ปกครองเขา ถึง
กระนั้นเมื่อเขาเห็นมาร้องทูลต่อพระองค์ พระองค์ทรงฟังเขาจากฟ้าสวรรค์ และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นหลายครั้งหลายหน ตามพระกรุณาของพระองค์			
Nhm	9	29	และพระองค์ทรงตั้งเตือนเขา เพื่อว่าจะทรงหันเขาให้กลับมาสู่พระราชบัญญัติของพระองค์ แต่เขาก็ยังประพฤติอย่างเยอหยิ่งอาวดดี ไม่ยอม
เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ แต่ได้กระทำผิดต่อคำตัดสินของพระองค์ (อันเป็นข้อปฏิบัติซึ่งมนุษย์จะดำรงชีพอยู่ได้) และได้หันหน้าต่อสู้และมิได้เชื่อฟัง			
Nhm	9	30	พระองค์ทรงอดทนกับเขาอยู่หลายปี และทรงเตือนเขาด้วยพระวิญญาณของพระองค์ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์ เขาก็ยังไม่เจียหูฟัง เพราะ
ฉะนั้นพระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในมือของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น			
Nhm	9	31	ถึงกระนั้นด้วยพระกรุณาขับช้อนของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงกระทำให้เขาพิเนาศหรือละทิ้งเขาเสีย เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรง
พระเมตตาและพระกรุณา			
Nhm	9	32	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นพระเจ้าใหญ่ยิ่ง ทรงฤทธิ์และน่าเกรงกลัว ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตา ฉะนั้นบัดนี้
ขอพระองค์อย่าทรงเห็นว่าความทุกข์ยากลำบากทั้งสิ้นนี้เป็นแต่สิ่งเล็กน้อยซึ่งบังเกิดขึ้นกับข้าพระองค์ทั้งหลาย กับบรรดากษัตริย์ของข้าพระองค์ กับบรรดาเจ้านาย บรรดาปุโรหิต บรรดา			
ผู้พยากรณ์ บรรพบุรุษ และชนชาติของพระองค์ทั้งสิ้น ตั้งแต่สมัยกษัตริย์อัลซิริเย จนถึงวันนี้			
Nhm	9	33	แต่ในบรรดาสิ่งที่เกิดขึ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงประกอบกิจอย่างเที่ยงตรง แต่ข้าพระองค์ทั้งหลาย
ประพฤติอย่างชั่วร้าย			
Nhm	9	34	บรรดากษัตริย์ เจ้านาย ปุโรหิต และบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย มิได้รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ หรือเชื่อฟังพระบัญญัติของ
พระองค์ และพระโอวาทของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงเตือนเขา			
Nhm	9	35	เพราะเขาทั้งหลายมิได้ปรนนิบัติพระองค์ในราชอาณาจักรของเขา ในพระคุณยิ่งของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่เขา และในแผ่นดิน
ที่ใหญ่อุดมซึ่งพระองค์ทรงยกให้แก่เขา และเขามิได้หันกลับจากการชั่วร้ายของเขา			
Nhm	9	36	ดูเถิด วันนั้นข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาสในแผ่นดินที่พระองค์ประทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เพื่อให้ได้รับประทานพืชผลกับ
ของอันดีของมัน ดูกิจิต ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นทาสในแผ่นดินนั้น			
Nhm	9	37	และผลผลิตอันมากมายของแผ่นดินนั้นก็ตกแก่กษัตริย์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงตั้งไว้เหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย ด้วยเหตุบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย
เขาทั้งหลายมีอำนาจเหนือร่างกาย และเหนือฝูงสัตว์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ตามความพอใจของเขาทั้งหลาย และข้าพระองค์ทั้งหลายทุกคน			
Nhm	9	38	เหตุบรรดาสิ่งเหล่านี้เราทั้งหลายจึงกระทำพันธสัญญามั่นคงและบันทึกไว้ เจ้านาย คนเลวีและปุโรหิตของเราทั้งหลายจึงประทับตราของเรา
ไว้"			
Nhm	10	1	บรรดาผู้ที่ประทับตราของเราไว้คือ เนหะมีย์ผู้ว่าราชการ ผู้เป็นบุตรชายฮาคาลิยาห์ เเตเดคียาห์
Nhm	10	2	เสโรอาห์ อาซาริยาห์ เยรมีย์
Nhm	10	3	ปาซเซอร์ อามาริยาห์ มัลคิยาห์
Nhm	10	4	ฮัทธิซ เซบานิยาห์ มัลลุก
Nhm	10	5	ฮาริม เมเรโมท โอบาดีห์
Nhm	10	6	ดาเนียล กิเนนโธน บารุก
Nhm	10	7	เมซุลลาม อาบิยาห์ มิยามีน
Nhm	10	8	มาอาซียาห์ บิลกัย เซโมอาห์ คนเหล่านี้เป็นปุโรหิต
Nhm	10	9	และคนเลวีคือ เยซออาผู้เป็นบุตรชายอาซันยาห์ บินเนยลุกหลานเฮนาดัต ซัดมีเอล
Nhm	10	10	และพี่น้องของเขา เซบานิยาห์ โฮตียาห์ เกลิทา เป็ไลยาห์ ฮานัน
Nhm	10	11	มิคา เรโอบ ฮาซาบิยาห์
Nhm	10	12	คักเกอร์ เซเรบิยาห์ เซบานิยาห์
Nhm	10	13	โฮตียาห์ บานี เบนินู
Nhm	10	14	บรรดาหัวหน้าของประชาชนคือ ปาโรส ปาห์ทโมอับ เอลาม สัทธู บานี
Nhm	10	15	บนัน อัสกาต เบบัย
Nhm	10	16	อาโดเนียห์ บิกวัย อาติน
Nhm	10	17	อาเทอร์ เซเซคียาห์ อัสซุร์
Nhm	10	18	โฮตียาห์ ฮาซม เบไซ
Nhm	10	19	ฮาริฟ อานาโธ เนบัย
Nhm	10	20	มักปืออาซ เมซุลลาม เซซีร์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nhm	10	21	เมษซาเบล ศาโดก ยาดคูรา
Nhm	10	22	เป-ลาทียาห์ ฮานัน อานายาห์
Nhm	10	23	โฮเซยา ฮานันยาห์ หัสซุบ
Nhm	10	24	ฮัลโลเทซ ปิลหา โขเบก
Nhm	10	25	เรซม ฮาซิบนาห์ มาอาเสอาห์
Nhm	10	26	อาฮีอาห์ ฮานัน ฮานัน
Nhm	10	27	มัลลุก ฮาริม บาอานาห์
Nhm	10	28	ส่วนประชาชนนอกนั้น บรรดาบโรหิต คนเลวี คนเฝ้าประตู นักร้อง คนใช้ประจำพระวิหาร และคนทั้งปวงผู้ได้แยกตัวออกจากชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินเหล่านั้นมาถือพระราชบัญญัติของพระเจ้า ทั้งภรรยาของเขา บุตรชายบุตรสาวของเขา และคนทั้งปวงผู้มีความรู้และความเข้าใจ
Nhm	10	29	ได้สมทบกับพี่น้องของเขา กับชนนางของเขา ได้เข้าในการสาปแช่งและในการปฏิญาณที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งทรงมอบไว้ทางโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า และที่จะปฏิบัติและกระทำตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และตามคำตัดสินและกฎเกณฑ์ของพระองค์
Nhm	10	30	และที่เราทั้งหลายจะไม่ยกบุตรสาวของเราให้แก่ชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้น และไม่รับบุตรสาวของเขาทั้งหลายให้แก่บุตรชายของเรา
Nhm	10	31	และถ้าชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินนั้นนำเครื่องใช้หรือข้าวอย่างใดมาขายในวันสะบาโต เราจะไม่ซื้อจากเขาในวันสะบาโตหรือในวัน
Nhm	10	32	บรียูร์ และเราจะไม่เก็บผลของปีที่เจ็ด และไม่เก็บหนี้สินทุกอย่าง และเราทั้งหลายกำหนดไว้ว่าจะให้คิดกับตัวเราเป็นรายปีให้เสียคนละจำนวนหนึ่งส่วนสามเชล เพื่อการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา
Nhm	10	33	คือให้เป็นราคานมผึ้งหน้าพระพักตร์ รัญญาซาเนียงนิตย์ เครื่องเผาบูชาเนียงนิตย์ สำหรับสะบาโตต่างๆ วันขึ้นหนึ่งค่ำ เทศกาลกำหนดต่างๆ สิ่งของบรียูร์ และเครื่องบูชาโถบาบเพื่อทำการมมลทินบาปของพวกอิสราเอล สำหรับงานทุกอย่างในพระนิเวศของพระเจ้าของเราทั้งหลาย
Nhm	10	34	เราได้จับสลากด้วย คือบรรดาบโรหิต คนเลวี และประชาชนทั้งหลายเพื่อเอาฟืนถวาย นำเข้ามาในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ตามเรือนบรรพบุรุษของเรา ตามเวลากำหนดเป็นปีๆ ไป เพื่อเผาบนแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ
Nhm	10	35	และเพื่อนำผลแรกแห่งที่ดินของเรา และผลแรกของผลต้นไม้ทั้งสิ้นทุกปี มายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Nhm	10	36	และจะนำบุตรชายหัวปี และสัตว์หัวปีของเรา ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติ และลูกหัวปีแห่งฝูงวัว และฝูงแพะแกะของเรามายังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา ยังบโรหิตผู้ปรนนิบัติอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา
Nhm	10	37	และที่จะนำยอดแป้งเปียกของเรา สิ่งบริจาคของเรา ผลไม้ของต้นไม้ทุกต้น น้ำมันและน้ำมัน มายังบรรดาบโรหิต มายังห้องพระนิเวศของพระเจ้าของเรา และที่จะนำลิบซึกหนึ่งจากแผ่นดินของ รามา โห็นเลวี เพราะคนเลวีเป็นผู้เก็บลิบซึกหนึ่งแห่งงานของเราจากหัวเมืองชนบททั้งสิ้นของเรา
Nhm	10	38	และบโรหิต ลูกหลานของอาโรน จะอยู่กับคนเลวีเมื่อคนเลวีได้รับลิบซึกหนึ่ง และคนเลวีจะนำลิบซึกหนึ่งของลิบซึกหนึ่งมายังพระนิเวศของพระเจ้าของเรา มายังห้อง ยังคลังพืชสด
Nhm	10	39	เพราะประชาชนอิสราเอลและคนเลวีจะนำส่วนบริจาคคือ ข้าว น้ำมันใหม่และน้ำมัน มายังห้องซึ่งเป็นที่เก็บเครื่องใช้ของสถานบรียูร์ และที่อยู่ของบโรหิตผู้ปรนนิบัติ และคนเฝ้าประตู และนักร้อง เราจะไม่เพิกเฉยต่อพระนิเวศของพระเจ้าของเรา
Nhm	11	1	พวกประมุขของประชาชนอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม และประชาชนนอกนั้นจับสลากกัน เพื่อจะนำเอาคนส่วนหนึ่งในลิบส่วนให้เข้าไปอยู่ในเยรูซาเล็มนครบรียูร์ ฝ่ายอีกกึ่งส่วนลิบนั้นให้อยู่ในหัวเมืองต่างๆ
Nhm	11	2	และประชาชนได้ไมทนาแก่บรรดาผู้ที่สมัครใจไปอยู่ในเยรูซาเล็ม
Nhm	11	3	ต่อไปนี้เป็นหัวนมณฑลที่มาจากคัยอยู่ในเยรูซาเล็ม แต่ในหัวเมืองของประเทยุดาห์ต่างคนต่างอาศัยอยู่ในที่ดินของตนในหัวเมืองของตน
Nhm	11	4	คืออิสราเอล บรรดาบโรหิต คนเลวี คนใช้ประจำพระวิหาร และลูกหลานข้าราชการของซาโลมอน
Nhm	11	5	บางคนในลูกหลานของยูดาห์และลูกหลานของเบนยามินอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม ลูกหลานของยูดาห์มี อาธายาห์บุตรชายอัสซียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเซฟาทียาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาหะลาเลล แห่งคนเปเรต
Nhm	11	6	และมาอาเสอาห์บุตรชายบารุค ผู้เป็นบุตรชายคัลโฮเซห์ ผู้เป็นบุตรชายฮาซายาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาดายาห์ ผู้เป็นบุตรชายโยยาริบ ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายชาวซีโลห์
Nhm	11	7	ลูกหลานของเปเรตทั้งสิ้นที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม มีคนแก่งกล้า สี่ร้อยหกสิบแปดคน
Nhm	11	8	และต่อไปนี้เป็นคนเบนยามิน คือสลัลบุตรชายเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรชายโยเอด ผู้เป็นบุตรชายเปตายาห์ ผู้เป็นบุตรชายโกลายาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอิธิเอล ผู้เป็นบุตรชายเยซายาห์
Nhm	11	9	และถัดเขาไปคือ กัมบัย สัลลัย มีแก้วร้อยยี่สิบแปดคน
Nhm	11	10	โยเอลบุตรชายคีรีเป็นผู้ดูแลเขาทั้งหลาย และเหนือเมืองนั้นยูดาห์บุตรชายเสนูอาห์เป็นที่สอง
Nhm	11	11	จากบรรดาบโรหิตคือ ยูดาห์บุตรชายโยยาริบ ยาคิน
Nhm	11	11	เสโรยาห์บุตรชายฮัลคียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรชายคาโดก ผู้เป็นบุตรชายเมราโยท ผู้เป็นบุตรชายอาหิทุบ ผู้ปกครองพระนิเวศของพระเจ้า
Nhm	11	12	และพี่น้องของเขาที่ทำงานอยู่ในพระนิเวศ มีแปดร้อยยี่สิบสองคน และอาดายาห์บุตรชายเยโรซัม ผู้เป็นบุตรชายเป็ลยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอัมซี ผู้เป็นบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายปาซเซอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัลคิยาห์
Nhm	11	13	และพี่น้องของเขา ประมุขของบรรพบุรุษ มีสองร้อยสี่สิบสองคน และอามาซัสบุตรชายอาซารเอล ผู้เป็นบุตรชายอัสซัย ผู้เป็นบุตรชายเมซุลลาม
Nhm	11	14	และพี่น้องของเขาเป็นทแกล้วทหาร มีหนึ่งร้อยยี่สิบแปดคน ผู้ดูแลของเขาคือ คับดีเอลบุตรชายของคนใหญ่คนโตคนหนึ่ง
Nhm	11	15	จากคนเลวีคือ เซโมอาห์บุตรชายหัสซุบ ผู้เป็นบุตรชายอัสริคัม ผู้เป็นบุตรชายฮาซายาห์ ผู้เป็นบุตรชายบุนนี
Nhm	11	16	และซับเบรียกับโยซาบาด จากพวกหัวหน้าของคเนลี ผู้ควบคุมการงานภายนอกพระนิเวศของพระเจ้า
Nhm	11	17	และมีธานิยาห์บุตรชายมีคา ผู้เป็นบุตรชายคัปปิ ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ ผู้เป็นหัวหน้าในการเริ่มต้นการไมทนาพระคุณในการอธิษฐาน และ
Nhm	11	18	บับุกิยาห์เป็นที่สองในหมู่พี่น้องของเขา และอับดาบุตรชายซิมมูวา ผู้เป็นบุตรชายกาลาล ผู้เป็นบุตรชายเยดูธุน
Nhm	11	19	คนเลวีทั้งหมดในนครบรียูร์มี สองร้อยแปดสิบสี่คน
Nhm	11	20	คนเฝ้าประตูมี อักซุบ ทัลโมนและพี่น้องของเขา ผู้เฝ้าประตูประตูมีหนึ่งร้อยเจ็ดสิบสองคน
Nhm	11	21	คนอิสราเอลนอกนั้น ที่เป็นพวกบโรหิตและคนเลวี อยู่ในหัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์ ทุกคนอยู่ในที่ดินมรดกของเขา
Nhm	11	22	แต่คนใช้ประจำพระวิหารอยู่ที่โอเฟล และศิหะกับกิชปาควบคุมคนใช้ประจำพระวิหาร
Nhm	11	22	ผู้ดูแลคนเลวีในเยรูซาเล็มคือ อัสซิบบุตรชายบานี ผู้เป็นบุตรชายฮาซายาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีธานิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคา สำหรับลูกหลานของอาสาฟ พวกนักร้องดูแลการงานพระนิเวศของพระเจ้า
Nhm	11	23	เพราะมีพระบัญชาจากษัตริย์ถึงเรื่องเขา และมีของป็นส่วนที่ได้ตกลงกัน ไว้สำหรับนักร้อง ตามที่ต้องการทุกๆวัน
Nhm	11	24	และเปราทียาห์บุตรชายเมษซาเบล คนเศ-ราห์ บุตรชายยูดาห์เป็นสองโอรสของษัตริย์ในเรื่องกิจการต่างๆอันเกี่ยวกับประชาชน
Nhm	11	25	ส่วนที่ชนบทและไร่นาของชนบทเหล่านั้น ประชาชนพวักยูดาห์บางคนอาศัยอยู่ในศิรียาธาธา และชนบทของเมืองนั้น และในโตบกับกับ
Nhm	11	26	ชนบทของเมืองนั้น และในเยซอกับในโมลาตาห์ และเบธเปเลต
Nhm	11	27	ในฮาซารซออัล ในเบเออร์เซบกับชนบทของเมืองนั้น
Nhm	11	28	ในคิกลาก ในเมโคนาห์กับชนบทของเมืองนั้น
Nhm	11	29	ในแอนริมโมน ในโศราห์ ในยารมูท
Nhm	11	30	คาโนอาห์ อุดลัมและชนบทของเมืองนั้น ลาคีซและไร่นาของเมืองนั้น อาเซคาห์กับชนบทของเมืองนั้น เขาจึงตั้งค่ายจากเบเออร์เซบมาถึงหุบเขาอินโนม
Nhm	11	31	ประชาชนเบนยามินอยู่ตอกจากเกบาไปด้วย ที่มีคมาซ ทิอียา เบธเอลและชนบทของเมืองนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nhm	11	32	ที่อานาโธ โนบ อานานียาห์
Nhm	11	33	ฮาไซร์ รามา กิธอาอิม
Nhm	11	34	ฮาติด เสโอบอิม เนบัสลิต
Nhm	11	35	โลด และโอโน หุมเขาชของพวกช่างฝีมือ
Nhm	11	36	และบางส่วนของคนเลวี่อยู่ในยูด้าห์และในเบนยามิน
Nhm	12	1	ต่อไปนี้เป็นปโรหิตและคนเลวี่ที่ขึ้นมากับเศรบบาเบลบุตรชายเซอัสทิล และกับเยชูอาคิโอ เสโรอาห์ เยเรมีย์ เอสรา
Nhm	12	2	อามาริยาห์ มัลลุก ฮัทธัช
Nhm	12	3	เซคานียาห์ เรอุม เมเรโมท
Nhm	12	4	อิดโด กินเนโรน อาบียาห์
Nhm	12	5	มียามิน มาอาติยาห์ บิลกาห์
Nhm	12	6	เซโมอาห์ โยยาริบ เยดาयाห์
Nhm	12	7	สัลล อาโมค ฮิลคียาห์ เยดาयाห์ คนเหล่านี้เป็นปโรหิตใหญ่และพี่น้องของเขาในสมัยของเยชูอา
Nhm	12	8	คนเลวี่คือ เยชูอา บินนัย ชัดมีเอล เซเรบิยาห์ ยูด้าห์ และมีทรานียาห์ ผู้ซึ่งดูแลการเพลงโมทนาพร้อมกับพี่น้องของเขา
Nhm	12	9	และบักบิยาห์ กับอนเนพี่น้องของเขา ยืนอยู่ตรงกันข้ามในการปรนนิบัติ
Nhm	12	10	และเยชูอาให้กำเน็ดบุตรชื่อโยยาคิม โยยาคิมให้กำเน็ดบุตรชื่อเอลียาซิบ เอลียาซิบให้กำเน็ดบุตรชื่อโยยาดา
Nhm	12	11	โยยาดาให้กำเน็ดบุตรชื่อโยนาธาน และโยนาธานให้กำเน็ดบุตรชื่ออาดควา
Nhm	12	12	และในรัชกาลโยยาคิม มีปโรหิตผู้ประมุขของบรรพบุรุษคือ ของคนเสโรอาห์มี เมรายาห์ ของคนเยเรมีย์ ฮานานียาห์
Nhm	12	13	ของคเนซราห์มี เมซุลลาม ของคนอามาริยาห์มี เยโฮฮานัน
Nhm	12	14	ของคเนมัลลุกมี โยนาธาน ของคนเซบานียาห์มี โยเซฟ
Nhm	12	15	ของคเนฮาริมมี อัดนา ของคนเมราโยทมี เฮลคาย
Nhm	12	16	ของคเนอิดโดมี เศคาริยาห์ ของคนกินเนโรนมี เมซุลลาม
Nhm	12	17	ของคเนอาบียาห์มี คิลรี ของคนมินยามิน ของคเนโมอิตยาห์มี ปิลทัย
Nhm	12	18	ของคเนบิลกาห์มี ชัมมวา ของคนเซโมอาห์มี เยโฮนาธาน
Nhm	12	19	และของคเนโยยาริบมี มัทเรเนย ของคเนเยดาयाห์มี อัสซี
Nhm	12	20	ของคเนคัลลิมมี คาลลีย ของคเนอาโมคมี เอเบอร์
Nhm	12	21	ของคเนฮิลคียาห์มี ฮาซาบิยาห์ ของคเนเยดาयाห์มี เนอันเอล
Nhm	12	22	ส่วนคนเลวี่ในสมัยของเอลียาซิบ โยยาดา โยฮานัน และอาดควา ชื่อประมุขของบรรพบุรุษมีบันทึกไว้ทั้งบรรดาปโรหิตจนถึงรัชสมัยของดาวิด
อัสคเนเปอร์เซีย			
Nhm	12	23	ลูกหลานของเลวี ประมุขของบรรพบุรุษ มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดาร จนสมัยของโยฮานันบุตรชายเอลียาซิบ
Nhm	12	24	และหัวหน้าของคเนเลวี่คือ ฮาซาบิยาห์ เซเรบิยาห์ และเยชูอาบุตรชายชัดมีเอล กับญาติพี่น้องของเขาอยู่ตรงกันข้าม ที่จะสรรเสริญและ
โมทนาพระคุณ ตามบัญญัติของดาวิดคนของพระเจ้า เป็นยามๆไป			
Nhm	12	25	มีทรานียาห์ บักบิยาห์ โอบาดีห์ เมซุลลาม ทัลโมน และอักซอบ เป็นคนเผ่าประตุ ยืนเฝ้าอยู่ที่โรงพลัดของประตุ
Nhm	12	26	คนเหล่านี้อยู่ในสมัยของโยยาคิมบุตรชายเยชูอา ผู้เป็นบุตรชายโยซาติก และในสมัยของหะหมีย์ผู้ว่าราชการ กับในสมัยของเอสราปโรหิต
และธรรมจารย์			
Nhm	12	27	คราวเมื่อทำพิธีมอบถวายกำแพงเยรูซาเล็ม เขาได้แสวงหาคนเลวี่ตามที่ของเขาทั่วทุกแห่ง เพื่อจะนำขามาที่เยรูซาเล็ม เพื่อฉลองมอบถวาย
ด้วยความยินดี ด้วยการโมทนาและด้วยการร้องเพลง ด้วยฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู			
Nhm	12	28	ลูกหลานพวกนักร้องได้รวมกันมาจากมณฑลรอบเยรูซาเล็ม และจากชนบทของชาวเนโทฟาห์
Nhm	12	29	ทั้งมาจากวงศ่าวณักกาล และจากเขตเกบาและอัสมาเวท เพราะบรรดานักร้องได้สร้างชนบทของตนรอบเยรูซาเล็ม
Nhm	12	30	บรรดาปโรหิตและคนเลวี่ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ และเขาทั้งหลายได้ชำระประชาชน และประตุเมือง กับกำแพงให้บริสุทธิ์
Nhm	12	31	แล้วข้าพเจ้าได้นำเจ้านายแห่งยูด้าห์ขึ้นบนกำแพง และแต่งตั้งให้คณะใหญ่สองคณะ เป็นผู้กล่าวโมทนาและเดินเป็นกระบวนแห่ คณะหนึ่ง
ไปทางขวาขึ้นไปบนกำแพงจนถึงประตูของเย			
Nhm	12	32	และถัดเขาไปมี โฮซายาห์ และเจ้านายแห่งยูด้าห์ครึ่งหนึ่ง
Nhm	12	33	กับอาซาริยาห์ เอสรา เมซุลลาม
Nhm	12	34	ยูด้าห์ เบนยามิน เซโมอาห์ และเยเรมีย์
Nhm	12	35	และบุตรชายของพวกปโรหิตบางคนที่มีเศเรคือ เศคาริยาห์บุตรชายโยนาธาน ผู้เป็นบุตรชายเซโมอาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีทรานียาห์ ผู้เป็นบุตร
ชายมีคยาห์ ผู้เป็นบุตรชายคักเกอร์ ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ			
Nhm	12	36	กับญาติพี่น้องของเขาคือ เซโมอาห์ อาซาเรล มิลลัลย์ กิลลัลย์ มาอัย เนอันเอลและยูด้าห์ ฮานานี พร้อมกับเครื่องดนตรีของดาวิดคนของพระเจ้า
เจ้า และเอสราธรรมจารย์ได้เดินนำหน้าเขา			
Nhm	12	37	ที่ประตูน้ำพุ ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับพวกเขา เขาทั้งหลายเดินขึ้นบันไดของนครดาวิด ที่ทางขึ้นกำแพงเหนือพระราชวังของดาวิดถึงประตูน้ำทาง
ทิศตะวันออก			
Nhm	12	38	อีกคณะหนึ่งก็กล่าวคำโมทนาเดินไปทางตรงกันข้าม และข้าพเจ้าตามเขาไป พร้อมกับประชาชนครึ่งหนึ่ง บนกำแพงเหนือหอคอยเตาไฟ ถึง
กำแพงกว้าง			
Nhm	12	39	และเหนือประตูเอฟราอิม และทางประตูเกา และทางประตูปลา และหอคอยฮานันเอล และหอคอยเมอาห์ ถึงประตูเกะ และเขามหาหยุดอยู่ที่
ประตูยาม			
Nhm	12	40	คณะทั้งสองผู้กล่าวคำโมทนาได้มายืนอยู่ที่พระนิเวศของพระเจ้า ทั้งข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ครึ่งหนึ่งอยู่กับข้าพเจ้า
Nhm	12	41	กับปโรหิตที่ถือเศเรคือ เอลียาคิม มาอาเสอาห์ มินยามิน มีคยาห์ เอลิโอนัย เศคาริยาห์ กับฮานันยาห์
Nhm	12	42	และมาอาเสอาห์ เซโมอาห์ เอลเลอาซาร์ อัสซี เยโฮฮานัน มัลคิยาห์ เอลาม และเอเซอร์ และบรรดานักร้องได้ร้องเพลงด้วยเสียงดัง มีอิสรา
คิยาห์เป็นหัวหน้าของเขา			
Nhm	12	43	และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องสัตวบูชาใหญ่โตในวันนั้น และเปรมปรีดี เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้เขาเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานใหญ่ยิ่ง
พวกกรรยาและเด็กทุกก็เปรมปรีดีด้วย และความชื่นบานของเยรูซาเล็มก็ได้ยินไปไกล			
Nhm	12	44	ในวันนั้น เขาแต่งตั้งบางคนให้ดูแลห้องสำหรับพลัด ของบริจาด ผลไม่รุนแรง ส่วนสิบชักหนึ่ง ให้รวบรวมเป็นเงินซึ่งกำหนดไว้ในพระราช
บัญญัติสำหรับปโรหิตและคนเลวี่เข้ามาไว้ในนั้น ตามไรนาในหัวเมืองเหล่านั้น เพราะยูด้าห์เปรมปรีดีด้วยเรื่องบรรดาปโรหิต และคนเลวี่ผู้ปรนนิบัติอยู่นั้น			
Nhm	12	45	และทั้งพวกนักร้องและพวกเผ่าประตุได้ทำการปรนนิบัติพระเจ้าของเขาและทำการชำระให้บริสุทธิ์ ตามพระบัญชาของดาวิดและของซาโลม
อนราชโอรสของพระองค์			
Nhm	12	46	เพราะในสมัยดาวิดและอาสาฟในศึกดาบรพนั้นมิหัวหน้าพวกนักร้อง และมีบทเพลงสรรเสริญ และบทเพลงโมทนาพระคุณพระเจ้า
Nhm	12	47	และอิสราเอลทั้งปวงในสมัยของเศรบบาเบลและในสมัยของหะหมีย์ ได้ให้ปันส่วนตามต้องการทุกวันแก่นักร้องและคนเผ่าประตุ และเขาได้
กันส่วนของคนเลวี่ไว้ต่างหาก และคนเลวี่ได้กันส่วนของลูกหลานอาโรนไว้ต่างหาก			
Nhm	13	1	ในวันนั้น เขาอ่านหนังสือของโมเสสให้ประชาชนฟัง และเขาพบที่มีเขียนไว้ว่า ไม่ควรให้คนอัมโมเนหรือคนโมอับเข้าไปในที่ชุมนุมของพระเจ้า
เจ้าเป็นนิตย์			
Nhm	13	2	เพราะเขามิได้อาหารและน้ำมาต้อนรับคนอิสราเอล แต่ได้จ้างบาลอัมให้มาต่อต้านและแข่งเขา แต่พระเจ้าของเราทรงเปลี่ยนคำแข่งเป็น
พร			
Nhm	13	3	และอยู่มากเมื่อประชาชนได้ยินพระราชบัญญัติ เขาก็แยกอิสราเอลออกเสียจากคนต่างด้าวทั้งปวง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Nhm	13	4	ก่อนหน้านั้น เอลียาซิบปรอหิตผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลห้องในพระนิเวศของพระเจ้าของเรา และผู้เกี่ยวพันกับโทบิอาห์
Nhm	13	5	ได้จัดห้องใหญ่ห้องหนึ่งให้โทบิอาห์ เป็นห้องที่แต่ก่อนใช้เก็บธัญญาหาร กายาน เครื่องใช้ต่างๆ และลิบซึกหนึ่งที่เป็นข้าว น้ำองุ่นใหม่ และ
น้ำมัน	ซึ่งเขาให้ไว้ตามบัญญัติให้แก่คนเลวี นักร้อง คนเฝ้าประตูและของบริจาดสำหรับโรหิต		
Nhm	13	6	เมื่อเกิดเรื่องขึ้นข้าพเจ้ามิได้อยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะในปีที่สามสิบสองแห่งรัชกาลอาราธาเซอร์ซัสซัตริย์แห่งบาบิโลนนั้น ข้าพเจ้าได้ไปเฝ้า
กษัตริย์	และอีกไม่กี่วันข้าพเจ้าก็พลากษัตริย์		
Nhm	13	7	และมายังเยรูซาเล็ม แล้วข้าพเจ้าจึงทราบความชั่วร้ายซึ่งเอลียาซิบได้กระทำเพื่อโทบิอาห์ คือจัดห้องภายในบริเวณพระนิเวศของพระเจ้าให้
เขา			
Nhm	13	8	ข้าพเจ้าโกรธนัก และข้าพเจ้าก็โยนเครื่องแต่งเรือนทั้งสิ้นของโทบิอาห์ออกเสียจากห้อง
Nhm	13	9	แล้วข้าพเจ้าสั่งให้เขาชำระห้อง และข้าพเจ้าก็นำเครื่องใช้ประจำพระนิเวศของพระเจ้า ทั้งธัญญาหารกับกายานกลับมาไว้ที่นั่นอีก
Nhm	13	10	และข้าพเจ้ายังทราบอีกว่า ส่วนของคนเลวี่นั้น เขาก็ไม่ได้มอบให้ เพราะฉะนั้นคนเลวีและนักร้องผู้ปฏิบัติกรงาน ต่างก็หนีกลับไปยังไรนา
ของตน			
Nhm	13	11	ข้าพเจ้าจึงคิดว่าเจ้าหน้าที่และพูดว่า " ทำไม่จึงทอดทิ้งพระนิเวศของพระเจ้าเสีย " ข้าพเจ้าจึงรวบรวมเขากลับมา และตั้งเขาไว้ตาม
ตำแหน่งของเขาอีก			
Nhm	13	12	และยุดาห์ทั้งปวงได้นำลิบซึกหนึ่งที่เป็นข้าว น้ำองุ่นใหม่ และน้ำมันเข้ามายังเรือนพัสด
Nhm	13	13	ข้าพเจ้าได้แต่งตั้งคนให้ดูแลเรือนพัสดคือ เซเลมียาห์ปรอหิต คาโดกรรมาจารย์ และเปเลยาห์แห่งคนเลวี และผู้ช่วยของเขาคือ ฮานันบุตร
ชายศึกเกอร์	ผู้เป็นบุตรชายมีทรานีนาห์ เพราะนับได้ว่าเขาสัตย์ซื่อ และหน้าที่ของเขาคือแจกจ่ายแก่พวกพี่น้อง		
Nhm	13	14	" ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ และขออย่าทรงลบล้างการที่ดีทั้งหลายของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์
ได้กระทำ	เพื่อพระนิเวศของพระเจ้าของข้าพระองค์ และเพื่อการปรนนิบัติในที่นั้น "		
Nhm	13	15	ครั้งนั้นในยุดาห์ ข้าพเจ้าเห็นคนย่ำน้ำองุ่นในวันสะบาโต และนำฟ่อนข้าวเข้ามาบรรทุกหลังลา ทั้งน้ำองุ่น ผลองุ่น มะเดื่อ และเกาะท่อย่าง
ซึ่งเขานำมายังเยรูซาเล็มในวันสะบาโต	ข้าพเจ้าได้ตั้งเตือนเขาในวันที่เขาทั้งหลายขายอาหาร		
Nhm	13	16	และมีคนชาวโธระอาศัยอยู่ในเมืองได้นำปลาและสินค้าทุกอย่างเข้ามาขายในวันสะบาโตแก่ประชาชนยุดาห์ และในเยรูซาเล็ม
Nhm	13	17	แล้วข้าพเจ้าได้คิดว่าพวกชนนางแห่งยุดาห์ และพูดกับเขาว่า " ทำไมท่านทั้งหลายกระทำความชั่วร้ายเช่นนี้ กระทำให้วันสะบาโตเป็นมลทิน
Nhm	13	18	บรรพบุรุษของท่านมิได้กระทำเช่นนี้หรือ และพระเจ้าของเรามิได้ทรงนำเหตุร้ายทั้งสิ้นให้ตกอยู่บนเราและบนเมืองนี้หรือ ท่านยังจะนำพระ
พิโรธยิ่งกว่านั้นมาเหนืออิสราเอลด้วยการกระทำในวันสะบาโตเป็นมลทิน "			
Nhm	13	19	และอยู่มาพอเริ่มมืดที่ประตูเมืองเยรูซาเล็มก่อนวันสะบาโต ข้าพเจ้าได้บัญชาให้ปิดประตูเมือง และสั่งว่า ไม่ให้เปิดจนกว่าจะพ้นวันสะบาโต
แล้ว	และข้าพเจ้าก็ตั้งข้าราชการบางคนของข้าพเจ้าให้ดูแลประตูเมือง ว่าไม่ให้มีการซื้อขายสิ่งใดเข้ามาในวันสะบาโต		
Nhm	13	20	แล้วพวกพ่อค้าและพวกขายสินค้าทุกชนิดค้างอยู่นอกเยรูซาเล็มหนึ่ง หรือสองวัน
Nhm	13	21	ข้าพเจ้าได้ตั้งเตือนเขา และพูดกับเขาว่า " ทำไมท่านมาอนอนอยู่ข้างกำแพงเมือง ถ้าท่านทำอีกข้าพเจ้าจะจับท่าน " ตั้งแต่คราวนั้นมาเขาก็
ไม่มาอีกในวันสะบาโต			
Nhm	13	22	และข้าพเจ้าบัญชาคนเลวีให้ชำระตัวเขาและมาเฝ้าประตูเมือง เพื่อรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ " ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์
ทรงระลึกถึงข้าพระองค์ในเรื่องนี้ด้วย	และขอทรงไว้ชีวิตข้าพระองค์ตามความยิ่งใหญ่แห่งความเมตตาของพระองค์ "		
Nhm	13	23	ในสมัยนั้นข้าพเจ้าได้เห็นพวกยิวผู้ได้แต่งงานกับหญิงชาวอิชโดด อัมโมนและโมอับ
Nhm	13	24	และเด็กของเขาคือหนึ่งพูดภาษาอิชโดด เขาพูดภาษาฮีบรูไม่ได้ แต่พูดภาษาชนชาติของเขาแต่ละพวก
Nhm	13	25	ข้าพเจ้าได้โต้แย้งกับเขา และแช่งเขา และตีเขาบางคนและตั้งผมของเขากออก และข้าพเจ้ากระทำให้เขาปฏิญาณในพระนามของพระเจ้า
ด้วยข้าพเจ้ากล่าวว่า	" เจ้าทั้งหลายอย่ายกบุตรสาวของเจ้าให้แก่บุตรชายของเขา หรือรับบุตรสาวของเขาให้แก่บุตรชายของเจ้า หรือตัวเจ้าเอง		
Nhm	13	26	ซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอล มิได้ทำบาปด้วยเรื่องหญิงอย่างนี้หรือ ท่ามกลางหลายประชาชาติ ไม่มีกษัตริย์ใดเหมือนพระองค์ และพระเจ้า
ของพระองค์ก็ทรงรักพระองค์	และพระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง ถึงกระนั้นก็ดี แม้เป็นพระองค์ก็หญิงต่างชาติก็เป็นเหตุให้พระองค์ทรงทำบาป		
Nhm	13	27	ควรหรือที่เราจะฟังเจ้าและกระทำความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้น และประพฤติดะเมิดต่อพระเจ้าของเราด้วยการแต่งงานกับหญิงต่างชาติ "
Nhm	13	28	บุตรชายคนหนึ่งชื่อโยยาดา ผู้เป็นบุตรชายเอลียาซิบมหาปุโรหิต เป็นบุตรชายของสันกาลัท ชาวโซโรอานิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขับไล่
เขาไปเสียจากข้าพเจ้า			
Nhm	13	29	" ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงเขาทั้งหลาย เพราะว่าเขาทั้งหลายได้กระทำให้การเป็นปโรหิต และพันธสัญญาของพวก
ปุโรหิตและคนเลวีเป็นมลทิน "			
Nhm	13	30	ดังนั้นแหละ ข้าพเจ้าได้ชำระเขาจากต่างตัวทุกอย่าง และข้าพเจ้าได้ตั้งหน้าที่ของบรรดาปุโรหิตและคนเลวีต่างก็ประจำงานของตน
Nhm	13	31	ข้าพเจ้าได้จัดให้หาฟืนถวายตามเวลากำหนดและสำหรับผลรุ่นแรกด้วย " ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ให้เกิด
ผลดีเกิด "			
Est	1	1	อยู่มาในรัชสมัยของอาหุเสรัส (อาหุเสรัสผู้ทรงครอบครองตั้งแต่ประเทศอินเดียถึงประเทศเอธิโอเปีย เหนือหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลนั้น)
Est	1	2	ในสมัยที่กษัตริย์อาหุเสรัสประทับบนบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ในสุลาปราสาท
Est	1	3	ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์พระราชทานการเลี้ยงแก่เจ้านาย และบรรดาข้าราชการของพระองค์ นายทัพนายกองทัพบก
เปอร์เซียและมีเดีย	และชนนางกับผู้ว่าการมณฑลเฝ้าอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์		
Est	1	4	ขณะที่พระองค์ทรงแสดงราชสมบัตินั้นแห่งราชอาณาจักรอันรุ่งเรืองของพระองค์ ทั้งความโอ้อวดระการอันรุ่งโรจน์ของพระองค์อยู่เป็นเวลา
หลายวัน	ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน		
Est	1	5	เมื่อวันเหล่านั้นผ่านไปแล้ว กษัตริย์ทรงจัดการเลี้ยงแก่บรรดาประชาชนผู้อยู่ในสุลาปราสาท ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย
Est	1	6	มีผ้าม่านฝ้ายสีชาวลาวและสีม่วงคล้ำ มีสายป่านและเชือกขนแกะสีม่วงคล่องหว่านเงินและเสาดินอ่อน ทั้งเตียงทองคำและเงินบนพื้นลาดปูนฝังหิน
แดง หินอ่อน มุกดา และหินอ่อนสีด้า			
Est	1	7	เครื่องดื่มก็ใส่ถ้วยทองคำส่งให้ (เป็นถ้วยหลากชนิด) และเหล้าองุ่นของราชสำนักมากมายตามพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์
Est	1	8	การดื่มก็กระทำกันตามกฎหมายที่ไม่มีการบังคับ เพราะกษัตริย์ทรงมีพระกระแสรับสั่งไปยังพนักงานทั้งปวงว่า ให้ทุกคนทำไปตามใจ
ปรารถนา			
Est	1	9	พระราชินีวัสทีกิพระราชทานการเลี้ยงแก่สตรีในราชสำนักซึ่งเป็นของกษัตริย์อาหุเสรัสด้วย
Est	1	10	ณ วันที่เจ็ดเมื่อพระทัยของกษัตริย์รื่นเริงด้วยเหล้าองุ่น พระองค์ทรงบัญชาเมหมาน มิสธา ฮาโรโบนา บิกธาและอับกธา เศวาร์ และคาราคาล
คนที่ทั้งเจ็ดผู้ปรนนิบัติต่อพระพักตร์กษัตริย์อาหุเสรัส			
Est	1	11	ให้ไปเชิญพระราชินีวัสทีกิสามมณฑลมาเฝ้ากษัตริย์ เพื่อจะให้ประชาชนและเจ้านายของพระองค์ได้ชมสง่าราศีโฉมของพระนาง เพราะพระ
นางงามนัก			
Est	1	12	แต่พระราชินีวัสทีกิทรงปฏิเสธไม่มาตามพระบัญชาของกษัตริย์ที่รับสั่งไปกับขึ้นที่ เมื่อเป็นเช่นนี้กษัตริย์ทรงเดือดดาล และพระพิโรธของ
พระองค์ระอุอยู่ในพระอุระ			
Est	1	13	ฝ่ายกษัตริย์จึงตรัสกับคนที่มิปัญหาผู้ทราบกาละ (เพราะนี่เป็นวิธีดำเนินการของกษัตริย์ต่อบรรดาผู้ที่เจตนาในกฎหมายและการพิพากษา
Est	1	14	ผู้ที่รองพระองค์คือ คารเชนา เซวาร์ อัดมาธา ทารชีช เมรส มารเสนา และเมมุคาน เจ้านายทั้งเจ็ดของเปอร์เซียและมีเดีย ผู้เคยเข้าเฝ้า
กษัตริย์	และนั่งก่อนในราชอาณาจักร)		
Est	1	15	ว่า " ตามกฎหมายจะต้องกระทำอะไรต่อพระราชินีวัสทีกิ เพราะว่าพระนางมิได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหุเสรัสซึ่งรับสั่งไปกับ
ขึ้นที่ "			
Est	1	16	เมมุคานจึงทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์และเจ้านายทั้งปวงว่า " พระราชินีวัสทีกิได้ทรงกระทำผิดมิใช่ต่อกษัตริย์เท่านั้น แต่ต่อเจ้านายทั้งปวงและ
ประชาชนทั้งปวงผู้อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์อาหุเสรัส			
Est	1	17	เพราะสิ่งที่พระราชินีทรงกระทำนั้นจะเป็นที่ทราบแก่สตรีทั้งปวง ทำให้เขามองดูสามีของเขาด้วยความประมาท เพราะเขาจะพูดว่า ` กษัตริย์

The Holy Bible in Thai (KJV)

อาหุสเอธิอัมพระบัญชาให้นำพระราชินีรัชทายาทของพระองค์ แต่พระนางไม่เสด็จมา'
 Est 1 18 ในวันที่เดียวกันเจ้านายผู้หญิงแห่งเปอร์เซียและมีเดียซึ่งได้ยินถึงสิ่งที่พระราชินีทรงกระทำนี้ ก็จะเล่าให้เจ้านายทั้งปวงของกษัตริย์รู้ทั่วกัน ทำให้มีความประมาทและความโกรธขึ้นเป็นอันมาก
 Est 1 19 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้มิพระราชโองการจากพระองค์ และให้บันทึกไว้ในกฎหมายของคนเปอร์เซียและมีเดีย อย่างที่คืนคำไม่ได้ว่า รัชทายาทจะเข้าเฝ้ากษัตริย์อาหุสเอธิอัมไม่ได้" และกษัตริย์ประทานตำแหน่งราชินีให้แก่ผู้คนที่ดีกว่าพระนาง
 Est 1 20 ดังนั้นเมื่อกษัตริย์ทรงประกาศกฤษฎีกา ตลอดพระราชอาณาจักรของพระองค์ (อันกว้างใหญ่อย่างนั้น) สตรีทั้งปวงจะต้องให้เกียรติสามีของตน ไม่ว่าสูงหรือต่ำ"
 Est 1 21 คำทูลแนะนำนี้เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์และเจ้านาย กษัตริย์จึงทรงกระทำตามที่เมษาคานทูลเสนอ
 Est 1 22 พระองค์ทรงมีพระอักษรไปทั่วราชอาณาจักรของกษัตริย์ ถึงทุกมณฑลตามอักษรของมณฑลนั้น และถึงทุกชาติตามภาษาของเขา ให้ชายทุกคนเป็นเจ้าของในเรือนของตน และให้ประกาศกฤษฎีกาในตมภาษาของแต่ละชนชาติ
 Est 2 1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ เมื่อพระพิโรธของกษัตริย์อาหุสเอธิอัมสงบลง พระองค์ทรงระลึกถึงรัชทายาทและสิ่งที่พระนางทรงกระทำ และกฤษฎีกาที่พระองค์ทรงออกเรื่องพระนาง
 Est 2 2 ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์อยู่จึงทูลว่า "ขอทรงให้หาหญิงพรหมจารีสาวสวยมากากษัตริย์
 Est 2 3 และของกษัตริย์ทรงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทุกมณฑลแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ เพื่อให้คนเหล่านั้นรวบรวมหญิงสาวพรหมจารีงามทั้งหลายมายังฮาเร็มในสุลาปราสาท ให้อยู่ในอารักขาของเฮกัยข้าราชการในพระราชสำนักของกษัตริย์ ผู้ดูแลสตรี และขอประทานเครื่องข่าระล้างและประทีปไฟสำหรับหญิงเหล่านั้น และขอให้หญิงสาวคนที่กษัตริย์พอพระทัย ได้เป็นพระราชินีแทนรัชทายาท" ซ่อนนี้พอพระทัยกษัตริย์ พระองค์จึงทรงกระทำตามนั้น
 Est 2 4 ยังมีอีกคนหนึ่งชื่อโมเรคัย บุตรชายยาอีร์ ผู้เป็นบุตรชายศิษย์คนเบนยามิน
 Est 2 5 ผู้ถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็มในหมู่เชลยที่ถูกกวาดต้อนไปพร้อมกับเยโคนิยาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูกัณเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลนได้กวาดต้อนไปนั้น
 Est 2 7 ท่านได้เลี้ยงดูฮาดาซาห์คือเอสเธอร์บุตรสาวของท่าน เพราะเธอไม่มีพ่อแม่ สาวคนนีรูปร่างเลน่าดู เมื่อนิดาบารดาของเธอสิ้นชีวิตแล้ว โมเรคัยก็รับเธอมาเลี้ยงเป็นบุตรสาว
 Est 2 8 ต่อมาเมื่อพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ประกาศออกไป และเมื่อเขารวบรวมหญิงสาวเป็นอันมากเข้ามาในสุลาปราสาทให้อยู่ภายใต้อารักขาของเฮกัย เอสเธอร์ก็ถูกนำเข้ามาไว้ในราชสำนักภายใต้อารักขาของเฮกัยผู้ดูแลสตรี
 Est 2 9 หญิงนั้นเป็นที่พอใจเขาและเธอก็เป็นที่โปรดปรานแก่เขา เขาจึงรับจัดหาเครื่องประทีปไฟ และส่วนของเธอให้เธอ พร้อมกับสาวใช้ที่คัดเลือกแล้วเจ็ดคนจากราชสำนัก แล้วก็เลื่อนเธอและสาวใช้ของเธอขึ้นไปยังสถานที่ที่ดีที่สุดในฮาเร็ม
 Est 2 10 เอสเธอร์มิได้บอกให้ทราบถึงชาติและญาติของเธอ เพราะโมเรคัยกำชับเธอไม่ให้ใครรู้
 Est 2 11 ทว่าในโมเรคัยเห็นหน้าตาของฮาเร็ม เพื่อฟังข่าวเอสเธอร์เป็นอย่างไร และมีอะไรเกิดขึ้นแก่เธอ
 Est 2 12 เมื่อกษัตริย์ทรงทราบข่าวก็จะเข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหุสเอธิอัม หลังจากได้เตรียมตัวตามระเบียบของหญิงสิบสองเดือนแล้ว (และนี่เป็นเวลาปกติสำหรับประทีปไฟ คือขลุ่ยกลองด้วยน้ำมันกายนกเดือน และหกเดือนด้วยเครื่องเทศและน้ำมันประทีปไฟผู้หญิง)
 Est 2 13 เมื่อสาวทุกคนจะเข้าไปเฝ้ากษัตริย์อย่างนี้ เธอจะต้องการเอาอะไรจากฮาเร็มไปยังราชสำนัก ก็เอาไปได้
 Est 2 14 เธอเข้าไปเฝ้าเวลาเย็น และในเวลาเช้าเธอก็กลับออกมาในฮาเร็มที่สองในอารักขาของฮาอีร์กษัตริย์ผู้ดูแลนางห้าม เธอไม่ได้เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อีก นอกจากกษัตริย์จะพอพระทัยในเธอ และทรงเรียกชื่อเธอให้เข้าเฝ้า
 Est 2 15 บัดนี้เมื่อถึงเวลาของเอสเธอร์ บุตรสาวของยาอีร์ ลูกของโมเรคัยผู้ซึ่งรับเธอไว้เป็นบุตรสาว จะเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ เธอมิได้ขอลสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เฮกัยข้าราชการสำนักของกษัตริย์ผู้ดูแลพวกสตรีแนะนำ ฝ่ายเอสเธอร์ได้รับคำโปรดปรานในสายตาของทุกคนที่ได้พบเห็น
 Est 2 16 เมื่อเขาพาเอสเธอร์เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหุสเอธิอัมในพระราชสำนัก ในเดือนสิบซึ่งเป็นเดือนเทพทไนปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์
 Est 2 17 กษัตริย์ทรงรักเอสเธอร์ยิ่งกว่าบรรดาหญิงทั้งปวงนั้น และเธอได้รับพระกรุณาและความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์มากกว่าหญิงพรหมจารีทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงสวมพระมงกุฎบนศีรษะของเธอ และทรงตั้งเธอให้เป็นพระราชินีแทนรัชทายาท
 Est 2 18 แล้วกษัตริย์พระราชทานการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายและข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ เป็นการเลี้ยงของพระนางเอสเธอร์ พระองค์ทรงอนุมัติให้งดส่วยแก่มณฑลทั้งปวง และพระราชทานของกำนัล ด้วยพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์
 Est 2 19 เมื่อเขารวบรวมหญิงพรหมจารีมาครั้งที่สอง โมเรคัยนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์
 Est 2 20 ฝ่ายพระนางเอสเธอร์นั้นมิได้ทรงให้ใครทราบถึงพระญาติหรือชนชาติของพระนางดังที่โมเรคัยกำชับพระนางไว้ เพราะพระนางเอสเธอร์ทรงทำตามคำสั่งของโมเรคัย เช่นเดียวกับเมื่อเขาเลี้ยงดูพระนางมา
 Est 2 21 ในครั้งนั้นเมื่อโมเรคัยนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ บิธธานและเทเรซ ชันที่สองคนของกษัตริย์ ผู้เฝ้าธรณีประตู มีความโกรธและหาของที่จะประทุษร้ายกษัตริย์อาหุสเอธิอัม
 Est 2 22 เรื่องนี้รู้ถึงโมเรคัยและท่านกษัตริย์เอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ทราบทุกกษัตริย์ในนามของโมเรคัย
 Est 2 23 เมื่อมีการสอบสวนเรื่องนี้ว่าเป็นความจริงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงให้แขวนสองคนนั้นเสียที่ต้นไม้ และบันทึกเรื่องไว้ในหนังสือพงศาวดารต่อพระพิภคร์กษัตริย์
 Est 3 1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้กษัตริย์อาหุสเอธิอัมทรงเลื่อนยศฮามานบุตรชายฮัมเมดาธา คนอากัก กษัตริย์ทรงเลื่อนท่านและทรงตั้งเก้าอี้ของท่านไว้เหนือกว่าของเจ้านายทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์
 Est 3 2 บรรดาข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ก็กราบลงแสดงความเคารพต่อฮามาน เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาให้แสดงความเคารพต่อท่านเช่นนั้น แต่โมเรคัยมิได้กราบหรือแสดงความเคารพ
 Est 3 3 ข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์จึงพูดกับโมเรคัยว่า "ทำไมท่านละเมิดพระบัญชาของกษัตริย์"
 Est 3 4 อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายพูดกับท่านวันแล้ววันเล่า และท่านไม่ฟังเขา เขาก็ไปเรียนฮามานเพื่อจะดูว่าถ้อยคำของโมเรคัยจะชนะหรือไม่ เพราะท่านบอกเขาว่าท่านเป็นยิว
 Est 3 5 เมื่อฮามานเห็นว่าโมเรคัยไม่กราบลงหรือแสดงความเคารพต่อท่าน ฮามานก็เดือดดาล
 Est 3 6 แต่ท่านเห็นว่าเป็นการเสียเกียรติที่จะจับกุมโมเรคัยคนเดียว เพราะมีคนเรียนท่านให้ทราบถึงชนชาติของโมเรคัย ฮามานจึงหาของที่จะทำลายยิวทั้งหมด คือชนชาติของโมเรคัยทั่วราชอาณาจักรของอาหุสเอธิอัม
 Est 3 7 ในเดือนแรกซึ่งเป็นเดือนนิसानปีที่สิบสองแห่งรัชกาลกษัตริย์อาหุสเอธิอัม เขาพากันทอดเปอร์ คือสลาก ต่อก่อนฮามานเพื่อหาวัน และเพื่อหาเดือน ได้เดือนที่สิบสอง คือเป็นเดือนอาดาร์
 Est 3 8 แล้วฮามานทูลกษัตริย์อาหุสเอธิอัมว่า "มีชนชาติหนึ่งกระจัดอยู่ทั่ว และแยกกันอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายในมณฑลทั้งหลายแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ กฎหมายของเขาผิดกับกฎหมายของชาติอื่นทั้งสิ้น และพวกนี้ไม่รักษากฎหมายของกษัตริย์ การที่กษัตริย์ทรงปล่อยเขาไว้วันไม่บังเกิดประโยชน์แก่พระองค์
 Est 3 9 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอทรงออกกฤษฎีกาให้ทำลายล้างเขาเสียเถิด และข้าพระองค์จะถวายเงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ใส่มือบรรดาผู้ติดตามพระราชกิจของกษัตริย์ เพื่อเขาจะได้ใส่ในพระคลังของกษัตริย์"
 Est 3 10 กษัตริย์จึงถอดพระอัมมรงค์ตราออกจากพระหัตถ์ของพระองค์มอบแก่ฮามานบุตรชายฮัมเมดาธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิว และกษัตริย์ตรัสกับฮามานว่า "เรามอบเงินนั้นให้แก่ท่าน และมอบประชาชนแก่ท่านด้วย เพื่อจะทำแก่เขาตามที่ท่านเห็นดี"
 Est 3 12 แล้วทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในวันทีสิบสามเดือนต้น ให้เขียนกฤษฎีกาตามที่ยฮามานบัญชาไว้ทุกประการ ส่งไปยังสมุหเทศาภิบาลของกษัตริย์และของเจ้าเมืองมณฑลทั้งปวงและถึงเจ้านายแห่งชนชาติทั้งปวง ถึงทุกมณฑลเป็นอักษรของมณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา เขียนในพระนามของกษัตริย์อาหุสเอธิอัม และประทับตราด้วยพระอัมมรงค์ของกษัตริย์
 Est 3 13 ให้คนเดินข่าวจดหมายเหล่านี้ไปถึงมณฑลของกษัตริย์ทั้งสิ้นสั่งให้ทำลาย สังหารและทำให้ยิวทั้งปวงพินาศไป ทั้งหนุ่มและแก่ เด็กและผู้หญิงในวันเดียวกัน คือวันที่สิบสามเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ และให้รับเอาข้าวของของเขาไปหมด
 Est 3 14 ให้ออกสำเนาเอกสารนั้นเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล นำไปป่าวร้องให้ชนชาติทั้งปวงพร้อมเพื่อวันนั้น
 Est 3 15 บรรดาคนเดินข่าวก็รีบไปตามพระบัญชาของกษัตริย์ และออกกฤษฎีกานั้นในสุลาปราสาท กษัตริย์ก็ประทับที่มณฑลฮามาน ส่วนฮามานบุตรสาว

The Holy Bible in Thai (KJV)

พากันนั่ง			
Est	4	1	เมื่อโมเรเดย์ทราบทุกอย่างที่ได้กระทำไปแล้ว โมเรเดย์ก็กลัวเสียของตนสวมผ้ากระสอบและใส่เข็มขัด และออกไปกลางนคร คร่ำครวญด้วยเสียงดังอย่างขมขื่น
Est	4	2	ท่านขึ้น ไปอยู่ตรงหน้าประตูของกษัตริย์ เพราะ ไม่มีผู้ใดที่สวมผ้ากระสอบเข้าประตูของกษัตริย์ได้
Est	4	3	และในทุกมลฑลที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ไปถึง ก็มีการไว้ทุกข์อย่างใหญ่หลวงท่ามกลางพวกยิว ด้วยการอดอาหาร ร้องไห้และคร่ำครวญ และคนเป็นอันมากนอนในผ้ากระสอบและมีเข็มขัด
Est	4	4	เมื่อสาวใช้และขันทีของพระนางเอสเธอร์มาทูลพระนาง พระราชินีก็เป็นทุกข์ในพระทัยยิ่งนัก พระนางทรงส่งเสื่อผ้า ไปให้แก่โมเรเดย์ เพื่อท่านจะได้ถอดผ้ากระสอบของท่านออกเสีย แต่ท่านไม่ยอมรับผ้านั้น
Est	4	5	แล้วพระนางเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์เรียกฮาธาคันทีคนหนึ่งของกษัตริย์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ปรนนิบัติ พระนางตรัสสั่งให้ไปหาโมเรเดย์ เพื่อจะทรงทราบว่า เรื่องอะไร และทำอย่างนั้นทำไม
Est	4	6	ฮาธาคออกไปหาโมเรเดย์ที่ถนนในนคร ข้างหน้าประตูของกษัตริย์
Est	4	7	โมเรเดย์ก็เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่เกิดแก่ท่าน และจำนวนเงินถูกต้องที่ขามานสัญญาถวายแก่พระคิงของกษัตริย์เพื่อการทำลายพวกยิว
Est	4	8	โมเรเดย์ยังได้ให้สำเนาฎีกาเขียนที่ออกในสลาลังให้ทำลายเขาทั้งหลายเพื่อนำไปแสดงแก่พระนางเอสเธอร์ อธิบายเรื่องให้พระนาง และกำชับให้พระนางเข้าเฝ้ากษัตริย์ เพื่อทูลอ้อนวอนพระองค์ และวิงวอนพระองค์ให้เห็นแก่ขนชาติของพระนาง
Est	4	9	ฮาธาคก็กลับไปทูลพระนางเอสเธอร์ถึงสิ่งที่โมเรเดย์ได้บอกไว้
Est	4	10	แล้วพระนางเอสเธอร์ก็บอกฮาธาคให้ส่งข่าว ไปให้โมเรเดย์ว่า
Est	4	11	" ข้าราชการของกษัตริย์ทั้งสิ้นและประชาชนในบรรดามณฑลของกษัตริย์ทราบอยู่ว่า ถ้าชายหรือหญิงคนใดเข้าเฝ้ากษัตริย์ภายในพระลาน ขึ้นในโดยมิได้ทรงเรียก ก็มีความหมายอยู่ข้อเดียวเหมือนกันหมด ให้ลงโทษถึงตาย เว้นเสียแต่ผู้ซึ่งกษัตริย์มีนราพระกรทรวงคำอภัยรับคนนั้นจึงจะมีชีวิตอยู่ได้ ส่วนฉันทกษัตริย์ก็มิได้ตรัสเรียกให้เข้าเฝ้าสามสิบวันแล้ว "
Est	4	12	เขาทั้งหลายก็มาบอกโมเรเดย์ถึงสิ่งที่พระนางเอสเธอร์ตรัสนั้น
Est	4	13	โมเรเดย์จึงบอกเขาให้กลับไปทูลตอบพระนางเอสเธอร์ว่า " อย่าคิดว่าเธออยู่ในราชสำนักจะรอดพ้น ได้ดีกว่าพวกยิวทั้งปวง "
Est	4	14	เพราะถ้าเธอเจียวอยู่ในเวลานี้ ความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นจะมาถึงพวกยิวจากที่อื่น แต่เธอและวงศ์วานบิดาของเธอจะพินาศ ที่จริงเธอ มารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ไครจะรู้ "
Est	4	15	แล้วเอสเธอร์ตรัสบอกเขาให้ไปบอกโมเรเดย์ว่า
Est	4	16	" ไปเถิด ให้รวบรวมพวกยิวทั้งสิ้นที่หาพบในสุสา และถืออดอาหารเพื่อฉัน อย่ารับประทาน อย่าดื่มสามวันกลางคืนหรือกลางวัน ฉันและสาวใช้ของฉันทจะอดอาหารอย่างท่านด้วย แล้วฉันจะเข้าเฝ้ากษัตริย์แม้ว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ถ้าฉันพินาศ ฉันทก็พินาศ "
Est	4	17	โมเรเดย์ก็ไปกระทำทุกอย่างตามที่พระนางเอสเธอร์รับสั่งแก่ท่าน
Est	5	1	อยู่มาในวันที่สามพระนางเอสเธอร์ทรงฉลองพระองค์ และประทับยืนที่ในลานขึ้นในของพระราชสำนัก ตรงข้ามกับท้องพระโรงใหญ่ของกษัตริย์ กษัตริย์ประทับบนราชบัลลังก์ภายในพระราชวัง ตรงข้ามทางเข้าพระราชวัง
Est	5	2	เมื่อกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นพระราชินีเอสเธอร์ประทับยืนอยู่ในพระลาน พระนางก็เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์
Est	5	3	พระองค์จึงทรงมีนราพระกรทรวงคำซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็เสด็จเข้ามาและขอดอาหารพระกร กษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า " พระราชินีเอสเธอร์ เรื่องอะไรกัน พระนางต้องการสิ่งใด ก็จงประทานให้แก่พระนางถึงครึ่งราชอาณาจักรของเรา "
Est	5	4	และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า " ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอกษัตริย์เสด็จมาพร้อมกับขามานในวันนี้ถึงการเลี้ยงที่หม่อมฉันเตรียมไว้เพื่อพระองค์ "
Est	5	5	กษัตริย์จึงตรัสว่า " ให้ขามานรีบมา เพื่อท่านจะได้กระทำตามที่พระนางเอสเธอร์ปรารถนา " กษัตริย์จึงเสด็จไปในการเลี้ยงกับขามานซึ่งพระนางเอสเธอร์ได้ทรงเตรียมไว้
Est	5	6	ขณะอยู่ที่การเลี้ยงเหล่าองุ่นกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์ว่า " คำร้องขอของพระนางว่ากระไร เราจะให้ แล้วคำทูลขอของพระนางว่ากระไร แม้จะถึงครึ่งราชอาณาจักรของเรา ก็จงสำเร็จ "
Est	5	7	พระนางเอสเธอร์ทูลว่า " คำร้องขอของหม่อมฉันและคำทูลขอของหม่อมฉัน คือ
Est	5	8	ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของกษัตริย์ และเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ที่จะประทานตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และให้คำทูลขอของหม่อมฉันสำเร็จนี้ ขอกษัตริย์เสด็จมาพร้อมกับขามานในการเลี้ยงซึ่งหม่อมฉันจะเตรียมไว้สำหรับเขาทั้งหลาย และพรุ่งนี้หม่อมฉันจะกระทำตามที่กษัตริย์ตรัสนั้น "
Est	5	9	วันนั้นขามานก็ออกไปด้วยใจชื่นบานและยินดี แต่เมื่อขามานเห็นโมเรเดย์ที่ประตูของกษัตริย์ ไม่นิ่งขึ้นหรือตัวสั่นอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็เดือดดาลต่อโมเรเดย์
Est	5	10	ถึงอย่างนั้นก็คิด ขามานก็อดกลั้นไว้ กลับไปบ้าน ไข้ให้คนไปตามบรรดาเพื่อนของตนและเศรขรารยาของตน
Est	5	11	ขามานพรรณนาถึงความโง่โง่แห่งความมั่งมีของท่าน จำนวนบุตรของท่าน และเกียรติยศทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์พระราชทานแก่ท่าน และถึงเรื่องว่ากษัตริย์ได้เลื่อนท่านขึ้นเหนือเจ้านาย และข้าราชการของกษัตริย์อย่างไร
Est	5	12	แล้วขามานเสริมว่า " แม้พระราชินีเอสเธอร์ก็ได้ทรงให้ผู้ใดไปกับกษัตริย์ในการเลี้ยงซึ่งพระนางทรงจัดขึ้นนอกจากตัวข้า และพรุ่งนี้พระนางทรงเชิญข้ากับกษัตริย์อีก "
Est	5	13	แต่สิ่งเหล่านี้หาเป็นประโยชน์แก่ข้าไม่ トラบใดที่ข้าเห็น โมเรเดย์คนยิวนี้ยังอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ "
Est	5	14	เศรขรารยาของท่าน และสหายทั้งสิ้นของท่านจึงพูดกับท่านว่า " ขอทำตะแลงแกงลงหัวสับคอก รุ่งเช้าก็ทูลกษัตริย์ให้แขวนโมเรเดย์เสียที่นั่น แล้วก็ไปกินเลี้ยงอย่างว่าเรื่อกับกษัตริย์ "
Est	6	1	คืนวันนั้นกษัตริย์บรรทมไม่หลับ และพระองค์ทรงบัญชาให้นำหนังสือฉบับที่กษัตริย์ทรงจดจำคือพระราชพงศาวดารมา เขาก็อ่านถวายกษัตริย์
Est	6	2	พระองค์ทรงเห็นเขียนไว้ว่า โมเรเดย์ได้ทูลเรื่องบิกธานาและเทรชอย่างไร คือเรื่องขึ้นทั้งสองคนของกษัตริย์ผู้เผ่าเรณิบุตรดู หาชองจะปลงพระชนม์กษัตริย์อาหุลูเอรัส
Est	6	3	กษัตริย์ตรัสว่า " ได้ให้เกียรติและยศอะไรแก่โมเรเดย์เพราะเรื่องนี้บ้าง " ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์ทูลว่า " ยังไม่ได้ให้สิ่งใดพะยะคะ "
Est	6	4	กษัตริย์ตรัสว่า " ไครอยู่ในลานบ้าน " ฝ่ายขามานฟังเข้ามาถึงพระลานขึ้นนอกแห่งราชสำนัก เพื่อจะทูลกษัตริย์เรื่องเอาโมเรเดย์แขวนเสียที่ตะแลงแกงซึ่งท่านได้เตรียมไว้สำหรับท่าน
Est	6	5	ข้าราชการของกษัตริย์จึงทูลพระองค์ว่า " ดูเถิด ขามานกำลังยืนอยู่ในพระลานพะยะคะ " และกษัตริย์ตรัสว่า " ให้ท่านเข้ามา "
Est	6	6	ขามานจึงเข้ามา กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า " หากกษัตริย์มีพระประสงค์จะประทานเกียรติยศแก่บุคคลผู้ใดแล้ว กษัตริย์ควรจะทำแก่เขาประการใด " และขามานรำพึงในใจว่า " ผู้ใดเล่าที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศมากกว่าข้า "
Est	6	7	แล้วขามานจึงทูลกษัตริย์ว่า " เพื่อให้เกียรติแก่คนที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศนั้น
Est	6	8	ขอนำฉลองพระองค์ซึ่งกษัตริย์ทรง และผ้าซึ่งกษัตริย์ทรง และมงกุฎซึ่งพระองค์ทรงสวมบนพระเศียร
Est	6	9	ขอทรงมอบฉลองพระองค์และผ้าในมือของเจ้านายผู้ใหญ่ซึ่งที่สุดคนหนึ่งของกษัตริย์ ขอให้แต่งตั้งกษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศ และขอให้ชายนั้นขึ้นนั่งหลังม้าไปตามถนนของกรุง และป่าวร้องไปข้างหน้าเขาว่า " ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศก็เป็นเช่นนั้นแหละ "
Est	6	10	กษัตริย์จึงตรัสกับขามานว่า " รับเข้าเถิด เอาเสื้อและผ้าอย่างที่ท่านว่า แล้วให้เกียรติแก่โมเรเดย์คนยิวซึ่งหนึ่งที่ประตูของกษัตริย์ อย่าวุ่นสิ่งใดที่ท่านกล่าวมานั้นเลย "
Est	6	11	ขามานจึงนำฉลองพระองค์กับผ้าและตบแต่งโมเรเดย์ และให้ท่านขึ้นม้าไปตามถนนในกรุง ป่าวร้องหน้าท่านว่า " ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศก็เป็นเช่นนั้นแหละ "
Est	6	12	แล้วโมเรเดย์ก็กลับมามายังประตูของกษัตริย์ แต่ขามานรีบกลับไปบ้านของท่าน คลมศิระและคร่ำครวญ
Est	6	13	และขามานเล่าทุกสิ่งทุกอย่างที่แก่ท่านให้เศรขรารยาของท่านและสหายทั้งหลายของท่านฟัง คนฉลาดของท่านและเศรขรารยาของท่านจึงว่า

The Holy Bible in Thai (KJV)

" ถ้าท่านเริ่มล้มลงต่อหน้าโมเรเดย์ซึ่งเป็นเชื้อสายของยิว ท่านจะไม่ชนะเขา แต่จะล้มลงต่อหน้าเขาแน่"

Est	6	14	ขณะที่เขาทั้งหลายกำลังพูดกับท่านอยู่ ชนที่ของกษัตริย์ก็มาถึงรับนำขามาน ไปยังการเลี้ยงซึ่งพระนางเอสเธอร์ทรงจัดนั้น
Est	7	1	กษัตริย์จึงเสด็จกับขามาน ไปในการเลี้ยงกับพระราชินีเอสเธอร์
Est	7	2	ในวันที่สองเมื่ออยู่ที่การเลี้ยงเหล่านั้นกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์อีกว่า " พระราชินีเอสเธอร์ คำร้องขอของพระนางคืออะไร และคำทูลขอของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ แม้ถึงครึ่งราชอาณาจักรของเรา ก็จะไม่ลัง"
Est	7	3	พระราชินีเอสเธอร์ทูลตอบว่า " ข้าแต่กษัตริย์ ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ และถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ขอพระราชทานชีวิตของหม่อมฉันให้แก่หม่อมฉันตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และชีวิตของชนชาติของหม่อมฉันตามคำทูลขอของหม่อมฉัน
Est	7	4	เพราะพวกเราถูกขายทั้งหม่อมฉันและชนชาติของหม่อมฉันให้ถูกทำลาย ให้ถูกสังหารและให้ถูกล้างผลาญ ถ้าพวกเราถูกขายเพียงให้เป็นทาสชายและหญิง หม่อมฉันก็จะอดกลั้นสงบไว้
Est	7	5	เพราะความทุกข์ยากของ ราชะเปรียบกับผลเสียหายของกษัตริย์นั้นก็ไม่ได้อ"
Est	7	6	กษัตริย์อาหุลเฮร์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า " ผู้นั้นคือใคร อยู่ที่ไหน จึงบังอาจคิดการกระทำเช่นนี้"
Est	7	7	และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า " คูริและคีตรคือขามานคนโหดร้ายผู้หนึ่งเพคะ" ขามานก็กลัวต่อพระพักตร์กษัตริย์และพระราชินี
Est	7	7	กษัตริย์ทรงลุกขึ้นจากการเลี้ยงเหล่านั้นด้วยทรงพระพิโรธ และเสด็จเข้าไปในราชอุทยาน แต่ขามานยังอยู่เพื่อทูลขอชีวิตจากพระราชินีเอสเธอร์ เพราะท่านเห็นว่ากษัตริย์ทรงมุ่งร้ายต่อท่านแล้ว
Est	7	8	เมื่อกษัตริย์เสด็จกลับจากราชอุทยานมายังที่ซึ่งมีการเลี้ยงเหล่านั้น ฝ่ายขามานยังกราบอยู่ที่พระแท่นซึ่งพระนางเอสเธอร์ประทับอยู่นั้น
Est	7	9	กษัตริย์ตรัสว่า " เขายังจะข่มขืนพระราชินีต่อหน้าต่อตาเราในบ้านของเราหรือ" พอพระวาทะหลุดจากพระโอษฐ์กษัตริย์เขาก็มาคลมหน้าขามาน
Est	7	9	ฮารโบนาซึ่งเป็นคนหนึ่งทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า " ดุเถิด ตะแลงแกงซึ่งขามานเตรียมไว้สำหรับโมเรเดย์ ซึ่งรายงานช่วยพระชนม์กษัตริย์ก็ยังคงอยู่ที่บ้านของขามาน สูงห้าสิบศอกพะเยะคะ" กษัตริย์ตรัสว่า " เขานั่นมันบนนั้นแหละ"
Est	7	10	เขาก็เขานขามานบนตะแลงแกงซึ่งท่าน ได้เตรียมไว้สำหรับโมเรเดย์ แล้วพระพิโรธของกษัตริย์ก็สงบลง
Est	8	1	ในวันนั้นกษัตริย์อาหุลเฮร์พระราชทานวงศวานของขามานคีตรของพวกยิวแก่พระราชินีเอสเธอร์ โมเรเดย์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์ เพราะพระนางเอสเธอร์ได้ทูลว่าท่านเป็นอะไรกับพระนาง
Est	8	2	กษัตริย์จึงถอดพระธำมรงค์ตรา ซึ่งพระองค์ทรงเอามาจากขามาน พระราชทานให้โมเรเดย์ พระนางเอสเธอร์ก็ทรงตั้งโมเรเดย์เป็นใหญ่เหนือวงศวานของขามาน
Est	8	3	แล้วพระนางเอสเธอร์กราบทูลกษัตริย์อีก พระนางกราบลงที่พระบาทของพระองค์และวิงวอนพระองค์ด้วยน้ำพระเนตร ขอให้แผนการร้ายของขามาน คนอากัก และการปองร้ายซึ่งท่าน ได้คิดขึ้นต่อพวกยิวนั้นพ้นไปเสีย
Est	8	4	กษัตริย์จึงทรงยินเรรารพระกรทอค่าแก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็ทรงลุกขึ้นประทับยืนเฝ้ากษัตริย์
Est	8	5	พระนางทูลว่า " ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์กษัตริย์ และหม่อมฉันเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้มีพระอักษรรับสั่งให้กลับความในจดหมายซึ่งขามาน คนอากัก บุตรชายฮัมเมดธา ได้คิดขึ้น และเขียนเพื่อทำลายพวกยิวที่อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์
Est	8	6	เพราะหม่อมฉันจะอดทนด้วยพิบัติมาถึงชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้"
Est	8	7	กษัตริย์อาหุลเฮร์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์และแก่โมเรเดย์คนยิวว่า " ดุเถิด เรามอบวงศวานของขามานแก่พระนางเอสเธอร์แล้ว และเขาก็เขานมันบนตะแลงแกง เพราะมันจะทำอันตรายแก่พวกยิว
Est	8	8	ท่านจะเขียนตามที่ท่านพอใจเกี่ยวกับเรื่องยิวในนามของกษัตริย์ และประทับตราด้วยพระธำมรงค์ เพราะว่าการถูกฎีกาที่เขียนในนามของกษัตริย์และประทับตราด้วยพระธำมรงค์จะเปลี่ยนกลับไม่ได้"
Est	8	9	แล้วพระองค์ทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในเวลานั้นในเดือนที่สามซึ่งเป็นเดือนสิวัน ณ วันที่ยี่สิบสาม และให้เขียนนกฎฎีกาตามที่โมเรเดย์บัญชาทุกอย่างเกี่ยวกับพวกยิว ถึงบรรดาสภมเหศากิบาล และผู้ว่าราชการ และเจ้าหน้าที่ของมณฑล ตั้งแต่นั้นถึงเอริโอเปีย ร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑล ไปถึงทุกมณฑลเป็นอักษรของมณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา และถึงพวกยิวเป็นอักษรและในภาษาของเขา
Est	8	10	และท่านเขียนในพระนามของกษัตริย์อาหุลเฮร์และประทับตราพระธำมรงค์ของกษัตริย์ และส่งจดหมายนั้นไปทางผู้เดินข่าวขึ้นมาเร็ว และผู้ถือ อูรูและม้าอาซาไนยหนุ่ม
Est	8	11	ตามจดหมายเหล่านี้กษัตริย์ทรงอนุญาตให้พวกยิวผู้อยู่ในทุกเมืองชุมนุมกันและป้องกันชีวิตของตน ให้ทำลาย ให้สังหารและให้ล้างผลาญกำลังพลใดๆของประชาชนหรือมณฑลใดๆซึ่งจะมาทำร้าย ทั้งเด็กและผู้หญิง และปล้นเอาข้าวของของเขา
Est	8	12	ในวันเดียวตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหุลเฮร์ คือวันที่สิบสาม เดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์
Est	8	13	สำเนาของหนังสือที่เขียนนั้นจะต้องเป็นกฎฎีกาในทุกมณฑล และออกโดยการป่าวร้องแก่ชนชาติทั้งปวง พวกยิวจะต้องพร้อมกันในวันนั้น
Est	8	14	คนเดินข่าวซึ่งถืออูรูจึงรีบเร่งเข้าไปตามพระบัญชาของกษัตริย์ และกฎฎีกานั้นออกในสุสาปราสาท
Est	8	15	เมื่อโมเรเดย์ออกไปพ้นพระพักตร์กษัตริย์ สวมฉลองพระองค์สีฟ้าและสีขาว พร้อมกับมงกุฎทองคำใหญ่และเสื้อคลุมผ้าป่านเนื้อละเอียดสีม่วง ฝ่ายขานนครสลาโก้หรือองปรมปรีดี
Est	8	16	พวกยิวมีพองใส ความยินดี ชื่นบานและเกียรติ ชื่นบานทุกเมือง ไม่ว่าที่ใดที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฎฎีกาของพระองค์มาถึง ก็มีความยินดีและความชื่นบานท่ามกลางพวกยิว มีการเลี้ยงและวันรื่นเริง คนเป็นอันมากมาจากชนชาติของประเทศที่ประกาศตัวเป็นพวกยิว เพราะความกลัวพวกยิวมาครอบงำเขา
Est	9	1	ในเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ วันที่สิบสามเดือนนั้น เมื่อจะปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์และกฎฎีกา ในวันนั้นเองที่ศัตรูของพวกยิวหวังจะเป็นใหญ่เหนือพวกยิว (แต่ซึ่งถูกเปลี่ยน ไป เป็นวันที่พวกยิวได้ความเป็นใหญ่เหนือพวกที่เกลียดชังเขา)
Est	9	2	พวกยิวก็ชุมนุมกันในวันบรรดาหัวเมืองตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหุลเฮร์ เพื่อจะจับพวกที่หาของทำร้ายเขา ไม่มีผู้ใดต่อต้านพวกเขาได้
Est	9	3	เพราะความกลัวเขาครอบงำเหนือชนชาติทั้งปวง
Est	9	4	บรรดาเจ้านายทั้งปวงของมณฑล และสภมเหศากิบาล และผู้ว่าราชการเมือง และเจ้าหน้าที่ราชการก็ช่วยพวกยิวด้วย เพราะความกลัวโมเรเดย์ครอบงำเขา
Est	9	4	เหตุว่าโมเรเดย์เป็นใหญ่อยู่ในราชสำนักของกษัตริย์ และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วทุกมณฑล เพราะชายที่ชื่อโมเรเดย์นั้นมีอำนาจมากยิ่งขึ้นทุกที
Est	9	5	พวกยิวจึงโจมตีศัตรูทั้งหมดของตนด้วยฟาดดาบ สังหารและทำลายเขา และทำแก่ผู้ที่เกลียดชังเขาตามใจชอบ
Est	9	6	ในสุสาปราสาทพวกยิว ได้สังหารและทำลายล้างเสียห้าร้อยคน
Est	9	7	ได้สังหารปารซันดธา และดาลโฟน และอิสปธา
Est	9	8	และไปราธา และอาดัลยา และอาริดธา
Est	9	9	และปารัมชทา และอาริสัย และอาริตัย และไวซารา
Est	9	10	คือเขาสังหารบุตรชายทั้งสิบของขามาน บุตรชายฮัมเมดธา คีตรของพวกยิว แต่เขามิได้ปล้นข้าวของ
Est	9	11	ในวันนั้นจำนวนคนที่ถูกฆ่าในสุสาปราสาทก็ถูกนำมารายงานต่อเบื้องพระพักตร์กษัตริย์
Est	9	12	กษัตริย์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า " พวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสียห้าร้อยคนในสุสาปราสาท รวมทั้งบุตรชายทั้งสิบคนของขามานด้วย แล้วเขาได้ทำอะไรกันบ้างในมณฑลที่เหลือของกษัตริย์นั้น บัดนี้คำร้องขอของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ คำทูลขอของพระนางมีอะไรอีกบ้าง เราจะกระทำตามนั้น"
Est	9	13	พระนางเอสเธอร์ทูลว่า " ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พวกยิวที่อยู่ในสุสา ได้กระทำตามกฎฎีกาของวันในวันพรุ่งนี้อีก และขอให้เขานบุตรชายทั้งสิบของขามานบนตะแลงแกง"
Est	9	14	กษัตริย์ได้ทรงบัญชาให้กระทำเช่นนั้น มีกฎฎีกาออกในสุสา และบุตรชายทั้งสิบคนของขามานก็ถูกเขาน
Est	9	15	พวกยิวที่อยู่ในสุสาชุมนุมกันในวันที่ยี่สิบเดือนอาดาร์ด้วย และได้สังหารสามร้อยคนในสุสา แต่เขามิได้รับข้าวของ
Est	9	16	ฝ่ายพวกยิวอื่นๆซึ่งอยู่ในมณฑลของกษัตริย์ก็ชุมนุมกันป้องกันชีวิต และพันธคีตรของเขา เขาสังหารผู้ที่เกลียดชังเขาเสียเจ็ดหมื่นห้าพันคน แต่เขามิได้รับข้าวของ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Est	9	17	เหตุนี้เกิดขึ้นในวันที่สิบสามเดือนอาดาร์ และในวันที่สิบสี่เขาหยุดพัก และกระทำวันนั้นให้เป็นวันกินเลี้ยงและยินดี
Est	9	18	แต่พวกยิวที่อยู่ในสลามมมกันในวันที่สิบสามและวันที่สิบสี่ และหยุดพักในวันที่สิบห้า ทำให้วันนั้นเป็นวันกินเลี้ยงและยินดี
Est	9	19	เพราะฉะนั้นพวกยิวในชนบท ที่ยึดตามหัวเมืองที่ไม่มีกำแพง ก็วันที่สิบสี่ของเดือนอาดาร์เป็นวันแห่งความยินดีและกินเลี้ยง และถือเป็นวัน
รื่นเริง และเป็นวันที่เขาส่งของขวัญไปให้กันและกัน			
Est	9	20	และโมเรเดย์บันทึกเรื่องนี้และสั่งจดหมาย ไปยังพวกยิวที่ปวงผู้อยู่ในมณฑลทั้งปวงของกษัตริย์อาหุลูร์ ทั้งใกล้และไกล
Est	9	21	ชักชวนเขาให้ถือวันที่สิบสี่เดือนอาดาร์ และวันที่สิบห้าเดือนเดียวกันทุกปี
Est	9	22	เป็นวันที่พวกยิวพ้นจากศัตรูของเขา และเป็นเดือนที่เปลี่ยนความโศกเศร้าเป็นความยินดี และการคร่ำครวญเป็นวันรื่นเริงให้แก่เขา และให้
เขาถือเป็นวันกินเลี้ยงและวันยินดี เป็นวันที่ส่งของขวัญแก่กันและกัน และให้ของขวัญแก่คนจน			
Est	9	23	พวกยิวจึงตกลงกระทำตามที่เขาสั่งตั้งแล้ว และตามที่โมเรเดย์เขียน ไปถึงเขา
Est	9	24	เพราะฮามานบุตรชายฮัมเมธธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิวทั้งปวง ได้ปองร้ายต่อพวกยิวเพื่อทำลายเขา ได้ทอดเปอร์ คือสลาก เพื่อล้างผลาญ
และทำลายเขา			
Est	9	25	แต่เมื่อพระนางเอสเธอร์เข้าเฝ้ากษัตริย์ พระองค์ทรงบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรให้แผนการมุ่งร้ายของท่าน ซึ่งท่าน ได้คิดต่อพวกยิวนั้น กลับ
ตกลงบนศีรษะของท่านเอง และให้ตัวท่านกับบุตรชายของท่านถูกแขวนบนตะแลงแกง			
Est	9	26	เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกวันเหล่านี้ว่า ปุริม ตามคำเปอร์ ดังนั้น เพราะทุกอย่างที่เขียนไว้ในจดหมายนี้ และเพราะสิ่งที่พวกยิวต้องเผชิญใน
เรื่องนี้ และสิ่งที่อับดีแก่เขา			
Est	9	27	พวกยิวก็กำหนดและรับว่าตัวเขาเอง เชื้อสายของเขา และบรรดาผู้ที่เข้าจารีตยิวจะถือสองวันนี้ตั้งที่เขียนไว้ และตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกปีมิ
ได้ขาด			
Est	9	28	และว่าจะจดจำวันเหล่านี้ และถือตลอดทุกชั่วอายุ ทุกครอบครัว มณฑลและเมือง วันเทศกาลปุริมนี้จะไม่เลิกถือในท่ามกลางพวกยิว หรือการ
ระลึกถึงวันเหล่านี้จะไม่สิ้นลงในเชื้อสายของเขาเลย			
Est	9	29	แล้วพระราชินีเอสเธอร์ อิดาของอาบีฮาลิล กับโมเรเดย์คนยิว ก็เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรรับรองจดหมายฉบับที่สองนี้ เรื่องเทศกาลปุริม
Est	9	30	ให้ส่งจดหมายไปถึงยิวทั้งปวงในหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลในราชอาณาจักรของอาหุลูร์ เป็นคำที่แท้จริงให้อยู่เป็นสัน
Est	9	31	และให้ถือวันเทศกาลปุริมเหล่านี้ตามกำหนดฤดูกาล ดังที่โมเรเดย์คนยิวและพระราชินีเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์สั่งพวกยิว และตามที่เขาสั่งไว้
สำหรับตนเองและสำหรับเชื้อสายของเขา เกี่ยวกับการอดอาหารและการร้องทุกข์ของเขา			
Est	9	32	พระบัญชาของพระนางเอสเธอร์ตั้งระเบียบการเทศกาลปุริมไว้และมีบันทึกไว้ในหนังสือ
Est	10	1	กษัตริย์อาหุลูร์มีรับสั่งให้เก็บบรรณาการทั่วราชอาณาจักรและตามเกาะต่างๆแห่งทะเล
Est	10	2	พระราชกิจอันก่อปรัดตัวของพระราชอำนาจและอาณาภาพ กับเรื่องราวละเอียดของยศศักดิ์อันสูงของโมเรเดย์ ซึ่งกษัตริย์ทรงเลื่อนท่านขึ้น มิได้
บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์แห่งมีเดียและเปอร์เซียหรือ			
Est	10	3	เพราะโมเรเดย์คนยิวมีตำแหน่งรองกษัตริย์อาหุลูร์ และท่านเป็นใหญ่ท่ามกลางพวกยิว และเป็นที่ยอมรับของมวลชาติพี่น้องของท่าน
เพราะท่านแสวงหาความมั่งคั่งให้ชนชาติของท่าน และพูดให้เกิดสันติสุขแก่เชื้อสายทั้งปวงของท่าน			
Job	1	1	มีชายคนหนึ่งโนแผ่นดินอุส ชื่อโยบ ชายคนนั้นเป็นคนดีรอบคอบและเที่ยงธรรม เป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าและหวั่นเสียจากความชั่วร้าย
Job	1	2	ท่านให้กำเนิดบุตรชายเจ็ดคนและบุตรสาวสามคน
Job	1	3	ส่วนสัตว์เลี้ยงของท่าน มีแกะเจ็ดพันตัว อูฐสามพันตัว วัวห้าร้อยคู่ และลาตัวเมียห้าร้อยตัว และท่านมีคนใช้มากมาย ดังนั้นชายผู้นี้จึงใหญ่โต
ที่สุดในบรรดาชาวตะวันออก			
Job	1	4	บุตรชายของท่านเคยจัดการเลี้ยงในบ้านของแต่ละคนตามวันกำหนดของตน เขาจะใช้ให้ไปเชิญน้องสาวทั้งสามคนของเขามารับประทาน
และดื่มกับเขาด้วย			
Job	1	5	และเมื่อการเลี้ยงเรียนครบรอบแล้ว โยบจะใช้ให้ไปทำพิธีชำระตัวเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และท่านจะตื่นแต่เช้ามืด ถวายเครื่องเผาบูชาตาม
จำนวนของเขาทั้งหมด เพราะโยบกล่าวว่า " ชะรอยบุตรชายของข้าพเจ้าได้กระทำบาป และแช่งพระเจ้าอยู่ในใจของเขา" โยบกระทำดังนี้เรื่อยมา			
Job	1	6	อยู่มารวันหนึ่ง เมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้ามารายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ชาตานิหมูเขาด้วย
Job	1	7	พระเยโฮวาห์ตรัสถามชาตานิว่า " เจ้ามาจากไหน" ชาตานิทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า " จากไปๆมาๆอยู่บนแผ่นดินโลก และจากเดินขึ้นเดิน
ลงบนนั้น"			
Job	1	8	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับชาตานิว่า " เจ้าได้ไต่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ ว่าในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบ
และเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหวั่นเสียจากความชั่วร้าย"			
Job	1	9	แล้วชาตานิทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า " โยบยำเกรงพระเจ้าเปล่าๆหรือ
Job	1	10	พระองค์มิได้ทรงกินรีวันคืน ไม่รอบตัวเขา และคร่ำเรอของเขา และทุกสิ่งที่เขาทำอยู่ทุกด้านหรือ พระองค์ได้ทรงอำนาจพระพรงานนำมือ
ของเขา และฝูงสัตว์ของเขาได้ทวีขึ้นในแผ่นดิน			
Job	1	11	แต่ชอยนัพระหัตถ์เกิด และตะตองสิ่งของทั้งสิ้นที่เขาทำอยู่ และเขาจะแช่งพระองค์ต่อพระพักตร์พระองค์"
Job	1	12	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับชาตานิว่า " ดูเถิด บรรดาสิ่งที่เขาทำอยู่อยู่ในอำนาจของเจ้า เพียงแต่อย่ายื่นมือตะตองตัวเขาเท่านั้น" ชาตานิจึง
ออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์			
Job	1	13	อยู่มารวันหนึ่งเมื่อบุตรชายหญิงของท่านกำลังรับประทานและดื่มกันอย่างอยู่ในเรือนของพี่ชายหัวปีของเขา
Job	1	14	มีผู้สื่อสารมาหาโยบเรียนว่า " วัวกำลังโดนนาย และลากำลังกินหญ้าในที่ข้างๆ
Job	1	15	และคนเสบามาโจมตีเอามันไป และฆ่าคนใช้เสียด้วยคมดาบ และข้าพเจ้าผู้เดียวได้หนีรอดมาเรียนท่าน"
Job	1	16	ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ ก็มีอีกคนหนึ่งมาเรียนว่า " เพลิงของพระเจ้าตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ไหม้แกะและคนใช้และเผาผลาญเสียหมด และ
ข้าพเจ้าแต่ผู้เดียวได้หนีรอดมาเรียนท่าน"			
Job	1	17	ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ มีอีกคนหนึ่งมาเรียนว่า " ชาวเคลเดียจัดเป็นสามกองทำการปล้นเอาอูฐไป และฆ่าคนใช้เสียด้วยคมดาบ และข้าพเจ้าผู้
เดียวได้หนีรอดมาเรียนท่าน"			
Job	1	18	ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ มีอีกคนหนึ่งมาเรียนว่า " บุตรชายหญิงของท่านกำลังรับประทานและดื่มกันอย่างอยู่ในเรือนของพี่ชายหัวปีของเขา
Job	1	19	และดูเถิด มีพายุใหญ่ข้ามถิ่นทุรกันดารมากระหน่ำเรือนทั้งล้ม และเรือนนั้นพังทับคนหนุ่ม และเขาก็ตาย และข้าพเจ้าผู้เดียวได้หนีรอดมา
เรียนท่าน"			
Job	1	20	แล้วโยบก็ลุกขึ้น ฉีกเสื้อคลุมของตน โคนศีรษะ กราบลงถึงดินนมัสการ
Job	1	21	ท่านว่า " ข้าพเจ้ามาจากครรภ์มารดาของข้าพเจ้าตัวเปล่า และข้าพเจ้าจะกลับไปตัวเปล่า พระเยโฮวาห์ทรงประทาน และพระเยโฮวาห์ทรง
เอาไปเสีย สาธุการแด่พระนามพระเยโฮวาห์"			
Job	1	22	ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้าอย่างโง่เขลา
Job	2	1	และอยู่มารวันหนึ่ง เมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้ามารายงานตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ชาตานิก็มาในหมู่พวกเขาเพื่อรายงานตัวต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ด้วย			
Job	2	2	และพระเยโฮวาห์ตรัสถามชาตานิว่า " เจ้ามาจากไหน" ชาตานิทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า " จากไปๆมาๆอยู่บนแผ่นดินโลก และจากเดินขึ้น
เดินลงบนนั้น"			
Job	2	3	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับชาตานิว่า " เจ้าได้ไต่ตรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ บนแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนดีรอบคอบ
และเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหวั่นเสียจากความชั่วร้าย เขายังยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของเขาอยู่ ถึงแม้ว่าเขาจะแช่งเราเพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ"			
Job	2	4	แล้วชาตานิทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า " หนึ่งแทนหนึ่ง คนยอมให้ทุกอย่างที่เขาทำอยู่แทนชีวิตของเขา
Job	2	5	แต่บัดนี้ ขอพระองค์เหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ และตะตองกระดูกและเนื้อของเขา และเขาจะแช่งพระองค์ต่อพระพักตร์ของพระองค์"
Job	2	6	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับชาตานิว่า " ดูเถิด เขาอยู่ในมือของเจ้า จงไว้ชีวิตของเขาเท่านั้น"
Job	2	7	ชาตานิจึงออกไปจากเบื้องพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และได้ให้โยบเป็นผีร้าย ตั้งแต่นั้นมาท่าของท่านจนถึงกระหม่อมที่ศีรษะ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	2	8	และท่านก็เอาชิ้นหม้อแตกชุดตัวของท่าน และนั่งอยู่ในกองขี้เถ้า
Job	2	9	แล้วภรรยาของท่านเรียนว่า " ท่านยังจะยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของท่านอีกหรือ จงฟังพระเจ้าและตายเสียเถอะ"
Job	2	10	แต่ท่านตอบนางว่า " เออพูดอย่างหญิงโง่จจะฟังพูด อะไรกัน เราจะรับสิ่งดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของชั่วบ้างหรือ" ใน
เหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำบาปด้วยริมฝีปากของตน			
Job	2	11	เมื่อสหายทั้งสามของโยบได้ยินถึงภัยพิบัตินี้ทั้งสิ้นที่ได้เกิดขึ้นกับท่าน ต่างก็มาจากที่ของตน คือ เอลิฟัสชาวเทมาน บิลดัคคนซุอาห์ และ
โตฟาร์ชาวอาอามเนห์ เขาได้นัดมาพร้อมกันเพื่อมาร่วมทุกข์กับท่านและเล่าโศกโศกใจท่าน			
Job	2	12	เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นแต่ไกลเขาก็จำท่านไม่ได้ ก็เปล่งเสียงร้องไห้ ต่างก็ฉีกเสื้อคลุมของตน และชด์ผงคลีดินเหนือศีรษะของตนขึ้นไปยังฟ้า
สวรรค์			
Job	2	13	และนั่งกับท่านบนดินเจ็ดวันเจ็ดคืน ไม่มีสักคนหนึ่งพูดกับท่านสักคำ ด้วยเขาเห็นว่าความทุกข์ระทมของท่านนั้นใหญ่อิ่งนัก
Job	3	1	ต่อมาโยบอ้าปากของท่านแข่งวันกำเนิดของท่าน
Job	3	2	และโยบว่า
Job	3	3	" ขอให้วันซึ่งข้าเกิดนั้นพิณาคทั้งคืนที่พูดว่า `ตั้งครรรค์เด็กชายคนหนึ่งแล้ว' นั้นด้วย
Job	3	4	ขอให้วันนั้นเป็นความมืด ขอพระเจ้าจากเบื้องบนอย่าแสวงหาวันนั้น หรืออย่าให้แสงสว่างส่องในวันนั้น
Job	3	5	ขอความมืดทับและเงามัจจุราชยึดเอาวันนั้นไว้ ขอให้หมะขกลมมันไว้ ขอให้ความดำทมิฬแห่งวันนั้นทำให้มันหนาวทลัว
Job	3	6	คืนนั้นนะ ขอให้ความมืดที่บดขยี้มันไว้ อย่าให้มันเข้าส่วนท่ามกลางบรรดาวันของปี อย่าให้มันนับเข้าเป็นส่วนของเดือนต่อไปเลย
Job	3	7	ดูเถิด ขอให้คืนนั้นเป็นหมัน ขออย่าให้เสียงร้องอันขึ้นบาน ได้ยินในคืนนั้น
Job	3	8	ขอให้บรรดาผู้ที่สาปวัน ได้สาปคืนนั้นด้วย ผู้มีฝีมือที่จะปลุกเลวอาชานขึ้นมา
Job	3	9	ขอให้ดาวเวลารุ่ง สางของมันมืด ขอให้มันหวังความสว่าง แต่ไม่พบ อย่าให้เห็นแสงอรุณรุ่งเช้า
Job	3	10	เพราะว่ามันมิได้ปิดประตูแห่งครรรค์มารดาของข้า หรือซ่อนความเศร้าโศกจากตาของข้า
Job	3	11	ทำไมข้าไม่ตายเสียแต่กำเนิด ทำไมข้าไม่ขาดใจเสียเมื่อข้าออกมาจากครรภ์แล้วก็สิ้นไป
Job	3	12	ทำไมหัวเข่าจึงรับข้าไว้ หรือทำไมหัวนมมิให้ข้าดูด
Job	3	13	ถ้าหาไม่แล้ว ข้าจะนอนเียบสงบอยู่ ข้าจะหลับ แล้วข้าจะได้หยุดพักอยู่
Job	3	14	กับพวกกษัตริย์และพวกที่ปรึกษาของแผ่นดินโลก ผู้ได้สร้างที่โดดเดี่ยวอ้างว้างไว้สำหรับตัวเอง
Job	3	15	หรือกับเจ้านายผู้มีทองคำ ผู้บรรจุเงินไว้เต็มบ้าน
Job	3	16	หรือทำไมข้าไม่เป็นอย่างลูกที่แท้งซึ่งซ่อนไว้ อย่างทารกซึ่งไม่เคยเห็นแสงสว่าง
Job	3	17	ที่นั่นคนชั่วร้ายหยุดคืนวัน และที่นั่นผู้ที่เหนียวอ่อน ได้หยุดพัก
Job	3	18	ที่นั่นผู้ถูกจำจองก็สบายด้วยกัน เขาทั้งหลาย ไม่ได้ยินเสียงของผู้กดขี่
Job	3	19	ผู้เฒ่าและผู้ใหญ่ก็อยู่ที่นั่น และทาสก็เป็นอิสระพ้นจากนายของเขา
Job	3	20	ไหนหนอผู้ที่ทนทุกข์เข่นหาอย่างนี้ ยังได้รับแสงสว่าง และผู้ที่มีใจมขื่นได้รับชีวิต
Job	3	21	ผู้คอยความตาย แต่มันไม่มา และขุดหลุมมากกว่าหาทรัพย์ที่ซ่อนอยู่
Job	3	22	ผู้ซึ่งแปรปรุต่ออย่างยิ่งและยินดี เมื่อเขาพบหลุมฝังศพ
Job	3	23	ไหนจึงประทานความสว่างแก่ผู้ที่ทางของเขาซ่อนอยู่ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงล่อมรั้วต้นไม้กินไว้
Job	3	24	เพราะการถอนหน่อใจของข้ามีมาก่อนอาหารของข้า และการครวญครางของข้าก็เทือกมาเหมือนน้ำทั้งหลาย
Job	3	25	เพราะสิ่งที่ข้ากลัวมากก็มาเหนือข้า และสิ่งที่ข้าครั้นคร้ามก็ตกแก่ข้า
Job	3	26	ข้าไม่สบายใจเลย ทั้งข้าก็ไม่สงบ ข้าไม่ได้หยุดพัก แต่ความทรมานก็มาหา"
Job	4	1	แล้วเอลิฟัสชาวเทมานตอบว่า
Job	4	2	" ถ้าจะลองพูดสักคำ ท่านจะทนไหวไหม ถึงกระนั้นใครจะอดพูดได้
Job	4	3	ดูเถิด ท่านได้แนะนำคนมากมายแล้ว และท่านได้เสริมมือที่อ่อนเปลี้ยให้มีกำลัง
Job	4	4	ถ้อยคำของท่านเหน็บใจคนที่กำลังสะดุด และท่านได้ทำให้เขาที่อ่อนเปลี้ยให้มีแรง
Job	4	5	แต่บัดนี้มาถึงท่านแล้ว และท่านก็ท้อใจ มันแต่จะต้องท่านเข้า และท่านก็ลำบากใจ
Job	4	6	ความยำเกรงของท่าน ความมั่นใจของท่าน ความหวังของท่าน และการประพฤติดีรอบคอบของท่านอยู่ที่ไหนเล่า
Job	4	7	ข้าขอร้องให้ท่านจำไว้หนอยเถิดว่า ผู้ที่ไร้ความผิดเคยพิณาคหรือ หรือคนเที่ยงธรรมถูกตัดออกที่ไหน
Job	4	8	ตามทีข้าได้เห็น บรรดาผู้ที่ไร้ความชั่วช้า และหว่านความชั่วร้าย ก็ได้เกี่ยวอย่างนั้น
Job	4	9	เขาพิณาคด้วยลมหายใจของพระเจ้า และเขาต้องสิ้นไปด้วยลมแห่งพระนาสิกของพระองค์
Job	4	10	เสียงคำรามของสิงโต และเสียงของสิงโตร้าย และพินของสิงโตหนุ่มก็หึกเสียงแล้ว
Job	4	11	สิงโตแก่พิณาคเพราะขาดเหยื่อ และลูกของสิงโตที่แข็งแรงก็กระจัดกระจายไป
Job	4	12	มีคำหนึ่งมาถึงข้าอย่างเจี๊ยบๆ หูของข้าได้ยินเสียงกระซิบคำนั้น
Job	4	13	ท่ามกลางความคิดจากนิมิตกลางคืนเมื่อคนหลับสนิท
Job	4	14	ความครั้นคร้ามมาเหนือข้าและตัวสิ้น ซึ่งกระทำให้กระดูกทั้งสิ้นของข้าสิ้นสะเทือน
Job	4	15	มีวิญญาณองค์หนึ่งผ่านหน้าของข้า ขณะที่เนื้อของข้าลุกขึ้น
Job	4	16	องค์นั้นนิ่งอยู่ แต่ข้าก็เคาะระหู่ปร่าขององค์นั้น ไม่ได้ มีสัณฐานอย่างหนึ่งข้างหน้าตาของข้า เจี๊ยบอยู่ แล้วข้าได้ยินเสียงหนึ่งว่า
Job	4	17	` มนุษย์ที่อ่อนแอจะชอบธรรมยิ่งกว่าพระเจ้าได้หรือ มนุษย์จะบริสุทธิ์ยิ่งกว่าผู้ทรงสร้างเขาได้หรือ
Job	4	18	ดูเถิด แม่ผู้รับใช้ของพระองค์พระองค์ก็ไม่ทรงวางพระทัย และทูตสวรรค์ของพระองค์พระองค์ทรงกล่าวโทษที่ข้าไป
Job	4	19	ผู้ที่อาศัยในเรือนดินจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าไร รากฐานของเขายอยู่ในผงคลีดิน ผู้ถูกขยี้เหมือนอย่างตัวมอด
Job	4	20	เขาถูกทำลายระหว่างเวลาเช้าและเย็น เขาพิณาคไปเป็นนิตย์โดยไม่มีผู้ใดสนใจ
Job	4	21	สง่าราศีซึ่งอยู่ภายในเขาจะหายไปมิใช่หรือ เขาจะตายด้วยปราศจากปัญญา"
Job	5	1	" ร้องเรียกเดี๋ยวนี้ซี มีผู้ใดจะตอบท่าน ท่านจะหันไปหาวิสุทธิชนผู้ใด
Job	5	2	และละ ความโกรธฆ่าคนโง่และความริษยาฆ่าคนเขลา
Job	5	3	ข้าเคยเห็นคนโง่หลงร้ายก แต่ทันใดนั้นเขาก็แข่งที่อาศัยของเขา
Job	5	4	บุตรของเขาห่างไกลจากความปลอดภัย เขาถูกบีบคั้นที่ประตูเมือง และไม่มีผู้ใดช่วยเขาให้พ้นได้
Job	5	5	ผลการเกี่ยวของเขาค้นหิวก็กินเสีย แม้ส่วนที่เอาหนามสะไว้ เขาก็เอาออกไป และคนกระหายก็หอบฮักๆติดตามความมั่งคั่งของเขา
Job	5	6	เพราะความทุกข์ใจมิได้มาจากผงคลี หรือความยากลำบากงอกออกมาจากดิน
Job	5	7	แต่มนุษย์เกิดมาเพื่อแก้ความยากลำบาก อย่างประกายไฟย่อมปลิวขึ้นบน
Job	5	8	ข้าจะแสวงหาพระเจ้า และข้าจะมอบเรื่องราวของข้ากับพระเจ้า
Job	5	9	ผู้ทรงกระทำการใหญ่เหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และการมหัศจรรย์อย่างนับไม่ถ้วน
Job	5	10	พระองค์ประทานฝนบนแผ่นดินโลก และทรงส่งน้ำมาบนไร่นา
Job	5	11	พระองค์ทรงตั้งคนต่ำไว้บนที่สูง และบรรดาคนที่ไร้ทุกข์ก็ทรงยกขึ้นให้ปลอดภัย
Job	5	12	พระองค์ทรงขัดขวางอบายของเจ้าเล่ห์ เพื่อมือของเขาคจะไม่ได้ทำไม่สำเร็จ
Job	5	13	พระองค์ทรงจับคนที่มิปัญญาด้วยอบายของเขาเอง และคำปรึกษาของคนหลักแหลมก็สิ้นลงโดยด่วน
Job	5	14	เขาประสพความมืดในเวลากลางวัน และคล้าไปในเที่ยงวันเหมือนอย่างกลางคืน
Job	5	15	แต่พระองค์ทรงช่วยคนซัดสนจากตาบ จากปากของเขา และจากมือของคนที่กำลัง
Job	5	16	คนจนจึงมีความหวัง และความชั่วช้าก็ปิดปากของตน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	5	17	ดูเกิด มนุษย์คนใดที่พระเจ้าทรงคิดเขียนก็เป็นสุข เพราะฉะนั้นอย่าดูหมิ่นการติสอนขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Job	5	18	เพราะพระองค์ทรงให้บาดเจ็บ แต่พระองค์ทรงฟื้นแผลให้ พระองค์ไต่บท แต่พระองค์ทรงรักษา
Job	5	19	พระองค์จะทรงช่วยท่านให้พ้นจากความยากลำบากทุกประการ เออ เจ็ดประการ จะไม่มีเหตุร้ายมาแต่ต้องท่าน
Job	5	20	ในคราวกั้นตราอาหาร พระองค์จะทรงไต่ท่านออกจากความตาย และในการสงคราม จากอานาภของตราบ
Job	5	21	จะทรงซ่อนท่านไว้จากการใส่ร้ายของลิ้น และจะไม่กล่าวร้ายทำลายเมื่อมีนมาถึง
Job	5	22	ท่านจะเยาะเย้ยการทำลายและการกั้นตราอาหาร และจะไม่กลัวสัตว์ป่าดิน
Job	5	23	ท่านจะพันธมิตกับหินแห่งทุ่งนา และสัตว์ป่าทุ่งจะอยู่อย่างสันติกับท่าน
Job	5	24	ท่านจะทราบว่าเป็นเหตุของท่านปลอดภัย และท่านจะไปพักในที่อาศัยของท่าน และจะไม่ทำความผิดบาป
Job	5	25	ท่านจะทราบด้วยว่าเชือกสายของท่านจะมามากมาย และลูกหลานของท่านจะเป็นอย่างหญ้าแห่งแผ่นดินโลก
Job	5	26	ท่านจะมาที่หลุมศพของท่านเมื่อแก่หง่อม อย่างพ่อนข้าวที่นำมาสู่ลานตามฤดู
Job	5	27	ดูเกิด นี่แหละ เป็นข้อที่เราตรองออกมาเป็นความจริง จงฟังและทราบ เพื่อประโยชน์ของท่านเกิด"
Job	6	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	6	2	" โอ ข้าอยากให้อายุของความเศร้าโศกของข้า และเอาความลำบากยากเย็นของข้าไล่ไว้ในตราข
Job	6	3	บัดนี้ก็จะหนักกว่าทรายในทะเล เพราะเหตุนี้คำพูดของข้าก็จะถูกกลืนไปหมด
Job	6	4	เพราะธนูขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็อยู่ในตัวข้า จิตใจของข้าตีผมพิษของมัน ความน่าหวาดเสียวจากพระเจ้าขยายแนวข้าใส่ข้า
Job	6	5	ลาปร้องเมื่อมันมีหน้หรือ ว่าผู้ร้องบนกองหญ้าของมันหรือ
Job	6	6	จะรับประทานสิ่งที่จิตโดย ไม่ใส่เกลือได้หรือ หรือไขขาว่ามีรสอะไรบ้าง
Job	6	7	สิ่งที่จิตใจของข้าไม่ยอมแต่ต้องนั้น กลับเป็นอาหารระทมทุกข์ของข้า
Job	6	8	โอ ข้าอยากจะได้สมดังที่ทูลขอ และขอพระเจ้าทรงประทานตามความปรารถนาของข้า
Job	6	9	ว่าพระเจ้าพอพระทัยที่จะขยี้ข้าว่า พระองค์จะใช้พระหัตถ์ของพระองค์อย่างเต็มที่ และตัดข้าออกเสีย
Job	6	10	นี่จะเป็นการปลอมโยนใจของข้า ข้าจะเสริมกำลังในความทุกข์ ขออย่าให้พระองค์แสดงพระเมตตา เพราะข้ามิได้ปิดปิดพระวาจาขององค์ผู้
บรึลท์นั้น			
Job	6	11	ข้ามีกำลังอะไร ที่ข้าจะมีความหวัง และอะไรเป็นอาสานของข้า ที่ข้าจะต่อชีวิตของข้า
Job	6	12	กำลังของข้าเป็นกำลังของหินหรือ เนื้อของข้าเป็นเนื้อทองสัมฤทธิ์หรือ
Job	6	13	ข้าไม่มีความช่วยเหลือในตัวข้าหรือ ข้าจนปัญญาเสียแล้วหรือ
Job	6	14	บุคคลใดได้สิ้นความหวังก็ควรได้รับความกรุณาจากเพื่อน แต่เขาทอดทิ้งความยำเกรงองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Job	6	15	พี่น้องของข้าทูลคอยอย่างล้าธาร อย่างล้าธารที่น้ำไหลล้น
Job	6	16	ซึ่งดำไปเหตด้วยน้ำแข็ง และที่หิมะซ่อนตัวอยู่ในนั้น
Job	6	17	เมื่อมันร้อนขึ้นมันก็หายไป เมื่อร้อนมันก็สูญไปจากที่ของมัน
Job	6	18	หมุ่คนเดินทางหันออกจากทางของเขา เขาขึ้นไปยังที่ร้างเปล่า และพินาศ
Job	6	19	หมุ่คนเดินทางของตำบลเทมามอดู คนเดินทางของเมืองเชบารอคอยหมุ่คนเหล่านั้น
Job	6	20	เพราะเขาทั้งหลายหวังใจ เขาจึงต้องผิดหวัง เขามาถึงที่นั้นและต้องละอายใจ
Job	6	21	เพราะบัดนี้ ท่านทั้งหลายก็ไร้ความหมาย ท่านเห็นความลำบากยากเย็นของข้า และท่านก็กลัว
Job	6	22	ข้าพูดว่า `ขอของกำนัลข้าหนอย' หรือ `ขอสินบนจากทรัพย์สินของท่านให้ข้า'
Job	6	23	หรือว่า `ขอช่วยข้าให้พ้นจากมือของปฏิปักษ์' หรือว่า `ขอไต่ข้าจากมือของผู้มีอำนาจ' หรือ
Job	6	24	สอนข้าซี และข้าจะเจียบ ขอให้ข้าเข้าใจว่าข้าผิดตรงไหน
Job	6	25	คำชื้อตรงมีอำนาจมากจริงๆ แต่คำตีเตียนของท่านตีเตียนอะไร
Job	6	26	ท่านคิดว่าท่านตีเตียนถ้อยคำได้หรือ เมื่อคำปราศรัยของคนสิ้นหวังเป็นแต่ลม
Job	6	27	เออ ท่านทั้งหลายเอาเปรียบลูกกำร่าพ่อ และขุดบ่อตักจับเพื่อนของท่าน
Job	6	28	แต่บัดนี้ ขอมองดูข้าด้วยความพอใจเถิด เพราะถ้าข้ามลา ก็จะไปปรากฏแจ้งแก่ท่าน
Job	6	29	ขอทีเถอะ ขอหันคิดใหม่ อย่าทำความชั่วซ้ำเลย เออ กลับคิดใหม่เถอะ ข้ายังชอบธรรมอยู่
Job	6	30	มีความชั่วซ้ำสิ่งใดบนลิ้นข้าหรือ ข้าไม่รู้ถึงรศภัยพิบัติหรือ"
Job	7	1	" มนุษย์ไม่มีเวลากำหนดบนแผ่นดินโลกหรือ และชีวิตของเขาไม่เหมือนชีวิตของลูกจิ้งจอกหรือ
Job	7	2	เหมือนอย่างทาสที่ปรารถนาเงา และเหมือนอย่างลูกจิ้งจอกผู้มองหาคำจ้างแห่งงานของตน
Job	7	3	เช่นเดียวกัน ข้าต้องได้รับส่วนเปล่าประโยชน์เป็นเดือนๆ และเขาแบ่งคืนแห่งความนำอิดโรยแก่ข้า
Job	7	4	เมื่อข้านอนลง ข้าว่า `เมื่อไรหนอข้าจะลุกขึ้น และกลางคืนจะผ่านพ้นไป' และข้าก็พลิกไปพลิกมาจนรุ่งเช้า
Job	7	5	เนื้อของข้าหม่นหมองและก้อนผื่น หนึ่งของข้าแข็งขึ้น แล้วก็นำรีเกยจ
Job	7	6	วันคืนของข้าเร็วกว่ากระสวยของช่างทอ และสิ้นสุดลงด้วยไร้ความหวัง
Job	7	7	ขอทรงจำไว้ว่า ชีวิตของข้าพระองค์เป็นแต่ลมหายใจ ตาของข้าพระองค์จะไม่เห็นสิ่งดีอีกเลย
Job	7	8	ตาของผู้ที่เห็นข้าพระองค์จะไม่ไต่ดูข้าพระองค์อีกต่อไป ฝ่ายพระเนตรของพระองค์มองหาข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็ไปเสียแล้ว
Job	7	9	เมฆจางและหาย ไปฉันใด บุคคลที่ลงไปยังแดนคนตายก็มิได้ขึ้นมาฉันนั้น
Job	7	10	เขาจะไม่กลับไปเรือนของเขาอีก หรือที่อยู่ของเขาจะไม่รู้จักเขาอีกเลย
Job	7	11	เพราะฉะนั้น ข้าพระองค์จึงไม่ยั้งปากของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะพูดด้วยความแสร้งระทมแห่งจิตใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะบ่น
ด้วยความขมขื่นแห่งจิตใจของข้าพระองค์			
Job	7	12	ข้าพระองค์เป็นทะเล หรือเป็นปลาวาฬหรือ พระองค์จึงทรงวางยามเฝ้าข้าพระองค์
Job	7	13	เมื่อข้าพระองค์พูดว่า `เตียงของข้าจะเล่าโลมข้า ที่นอนของข้าจะบรรเทาการร้องทุกข์ของข้า'
Job	7	14	แล้วพระองค์ก็ทำให้ข้าพระองค์กลัวด้วยความฝัน และทำให้ข้าพระองค์หวาดเสียวด้วยนิมิต
Job	7	15	จิตใจข้าพระองค์จึงเลือกที่จะถูกรัดคอตาย และเลือกความตายแทนชีวิตของข้าพระองค์
Job	7	16	ข้าพระองค์เมื่อชีวิต ข้าพระองค์จะไม่อยู่ตลอดไป ปล่อยข้าพระองค์แต่ลำพังเถิด เพราะวันคืนของข้าพระองค์เป็นแต่เพียงเปล่าประโยชน์
Job	7	17	มนุษย์เป็นอะไร พระองค์จึงทรงถือว่าข้าสำคัญนัก และที่พระองค์ใส่พระทัยเขา
Job	7	18	ทรงเยี่ยมเขาทุกเช้า ทรงลองดูเขาทุกขณะ
Job	7	19	อีกนานเท่าใดพระองค์จึงจะไม่ทรงออกไปจากข้าพระองค์ หรือปล่อยข้าพระองค์แต่ลำพัง จนข้าพระองค์จะกลืนน้ำลายของตนได้
Job	7	20	ข้าแต่พระองค์ผู้ปกปักรักษามนุษย์ ข้าพระองค์ทำบาปแล้ว ข้าพระองค์จะทำอะไรแก่พระองค์เล่า ทำไมพระองค์จึงทรงทำให้ข้าพระองค์เป็น
เป้าหมายของพระองค์ ดังนั้นจึงเป็นภาระหนักแก่ข้าพระองค์เอง			
Job	7	21	ทำไมพระองค์ไม่ทรงประทานอภัยแก่การละเมิดของข้าพระองค์ และนำเอาความชั่วซ้ำของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะบัดนี้ข้าพระองค์จะนอน
ลงในผงคลีดิน พระองค์จะทรงเสาะหาข้าพระองค์ในเวลาเช้า แต่ข้าพระองค์จะไม่อยู่แล้ว"			
Job	8	1	แล้วบิลคัดคนขอหาตอบว่า
Job	8	2	" ท่านจะพูดอย่างนี้อยู่นานเท่าใด และคำปากของท่านจะเป็นพยานานสักเท่าใด
Job	8	3	พระเจ้าทรงฝันแปรความยุติธรรมหรือ หรือองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ฝันแปรความเที่ยงธรรมหรือ
Job	8	4	ถ้าบุตรของท่านได้กระทำบาปต่อพระองค์ และพระองค์ทรงทอดทิ้งเขาทั้งหลายเพราะเหตุการละเมิดของเขา
Job	8	5	ถ้าท่านจะหมิ่นเสวงหาพระเจ้า และวิงวอนต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Job	8	6	ถ้าท่านบริสุทธิ์และเที่ยงธรรมแน่ละ บัดนี้พระองค์ก็จะทรงตื่นขึ้นเพื่อท่าน และทรงให้ที่อาศัยแห่งความชอบธรรมของท่านเจริญเป็นแน่

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	8	7	ถึงแม้การเริ่มต้นของท่านจะเล็กน้อย แต่ต่อไปปลายๆจะใหญ่โตมากยิ่งขึ้น
Job	8	8	ข้าพเจ้าร้อง ให้ท่านถามคนโบราณดู และคิดว่า บรรพบุรุษค้นพบสิ่งใดบ้าง
Job	8	9	(เพราะส่วน านเหมือนอย่างเกิดวานนี้ จะรู้อะไรก็หาไม่ เพราะวันคืนของเรานั้นเหมือนแผ่นดินโลกเปรียบเหมือนเงา)
Job	8	10	เขาจะไม่สอนท่านและบอกท่าน และกล่าวคำจากใจของเขาหรือ
Job	8	11	ต้นกกจะงอกขึ้นในที่ที่ไม่มิดมิดได้หรือ ต้นอ้อจะงอกงามในที่ที่ไม่มิดน้ำได้หรือ
Job	8	12	ขณะที่มีดอกยังไม่ได้ตัดลง มันก็เหี่ยวแห้งไปก่อนต้นไม้อื่นๆ
Job	8	13	ทางของบรรดาผู้ที่ลืมนพระเจ้ก็เป็นอย่างนั้นแหละ ความหวังของคนหน้าซื่อใจคดจะพินาศไป
Job	8	14	ความหวังใจของเขาหักสับนั้น และความไว้วางใจของเขาจะเหมือนโยนงมม
Job	8	15	เขาพึ่งเรือของเขา แต่มันทนไม่ไหว เขายึดมันไว้ แต่มันก็หาทนอยู่ไม่
Job	8	16	เขาขี้นวดสอยต่อหน้าดวงอาทิตย์ และแขนงของเขาก็แผ่ออกเหนือสวนของเขา
Job	8	17	รากของเขาเลื้อย ไปเกาะกองหิน และหยั่งลง ไปในซอกก้อนหิน
Job	8	18	ถ้าพระองค์ทำลายเขา ไปจากที่ของเขาแล้วที่นั้นจะปฏิเสชเขาว่า ` ข้าไม่เคยเห็นเจ้า'
Job	8	19	ดูเถิด นี่เป็นความขึ้นบานแห่งทางของเขา และผู้อื่นจะงอกออกมาจากดิน
Job	8	20	ดูเถิด พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งคนดีรอบคอบ หรือค้ำจุนผู้กระทำความชั่วร้าย
Job	8	21	พระองค์ยังจะทรงให้ปากของท่านหัวเราะร่วน และทำให้ริมฝีปากของท่านโห่ร้องเสมอ
Job	8	22	คนเหล่านั้นที่เกลียดชังท่านจะหมกความอับอาย และที่อาศัยของคนชั่วจะไม่มิดต่อไปอีกเลย"
Job	9	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	9	2	" จริงทีเดียว ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นอย่างนั้น แต่คนเราจะชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร
Job	9	3	ถ้าคนหนึ่งคนใดปราถนาจะโต้แย้งกับพระองค์ ในแผ่นดินนี้ผู้หนึ่งก็ตอบพระองค์ ไม่ได้สักครั้งเดียว
Job	9	4	พระองค์ฉลาดอยู่ในพระทัย และพระกำลังก็แข็งแรง ผู้ใดเคยโต้แย้งต่อพระองค์และเจริญขึ้น ได้เล่า
Job	9	5	พระองค์ผู้ทรงเคลื่อนภูเขา และภูเขาทั้งหลายก็ไม่รู้ เมื่อพระองค์ทรงคว่ำมันเสียด้วยพระพิโรธของพระองค์
Job	9	6	ผู้ทรงสิ้นแผ่นดินโลกให้ออกจากที่ของมัน และเสาชของมันก็สิ้นสะเทือน
Job	9	7	ผู้ทรงบัญชาดวงอาทิตย์ และมัน ไม่ขึ้น ผู้ทรงผืนึกเก็บบรรดาดวงดาวไว้
Job	9	8	ผู้ทรงซึ่งฟ้าสวรรค์ออกแต่พระองค์เดียว และทรงย้ายถิ่นของทะเล
Job	9	9	ผู้ทรงสร้างหมู่ดาวจะเซ้ และหมู่ดาวไกล หมู่ดาวลูกไก่ และหมู่ดาวทิศใต้
Job	9	10	ผู้ทรงกระท่ามหักเหสิ่งที่จะเข้าใจได้ และการมหัศจรรย์อย่างนับไม่ถ้วน
Job	9	11	ดูเถิด พระองค์ทรงผ่านข้าไป และข้าหาเห็นพระองค์ไม่ พระองค์ทรงเลยไป และข้าหาสังเกตเห็นไม่
Job	9	12	ดูเถิด พระองค์ทรงฉายไป ใครจะห้ามพระองค์ได้ ใครจะทูลพระองค์ว่า ` พระองค์ทรงกระทำอะไรนั้น'
Job	9	13	ถ้าพระเจ้าจะไม่ทรงหันพระพิโรธของพระองค์กลับต่อพระองค์ เหล่าสมุนของความอหังการต้องกราบอยู่
Job	9	14	แล้วข้าจะตอบพระองค์ได้อย่างไร จะเลือกถ้อยคำอะไรมาโต้ตอบพระองค์
Job	9	15	แม้ว่าข้าชอบธรรม ข้าก็ตอบพระองค์ไม่ได้ ข้าจะต้องขอพระกรุณาต่อผู้พิพากษาของข้า
Job	9	16	ถ้าข้าร้องทูลต่อพระองค์ และพระองค์ทรงตอบข้า ข้าจะไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงฟังเสียงของข้า
Job	9	17	เพราะพระองค์ทรงขี้ข้าด้วยพระยา และทริบาดแผลของข้าโดยไม่มีเหตุ
Job	9	18	พระองค์จะไม่ทรงให้ข้าหายใจได้ แต่เติมความขมขื่นให้ข้าเต็ม
Job	9	19	ถ้าข้ากล่าวถึงกำลัง ดูเถิด พระองค์ทรงมีฤทธิ์ ถ้าเป็นเรื่องการพิพากษา ใครจะนัดเวลาให้ข้าสู้คดีได้
Job	9	20	ถ้าข้าอ้างว่าตัวชอบธรรม ปากของข้าจะกล่าวโทษข้า ถ้าข้าอ้างว่าตัวรอบคอบ พระองค์จะพิสูจนว่าข้าบกพร่อง
Job	9	21	ถึงแม้ข้าดีรอบคอบ ข้าก็ไม่เข้าใจตัวข้าเอง ข้าจะเกลียดชีวิตของข้า
Job	9	22	ก็เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นข้าจึงว่า ` พระองค์ทรงทำลายทั้งคนดีรอบคอบและคนชั่ว'
Job	9	23	เมื่อภัยพิบัตินำความตายมาโดยฉับพลัน พระองค์ทรงเยาะเย้ยความลำบากยากเย็นของผู้ไร้ผิด
Job	9	24	แผ่นดินโลกนี้ทรงมอบไว้ในมือของคนชั่ว พระองค์ทรงปิดหน้าบรรดาผู้วินิจฉัยโลก ถ้าไม่ใช่พระองค์ แล้วใครเล่า
Job	9	25	` วันทั้งหลายของข้าพระองค์เร็วกว่านักริง มันพ้นไป มันไม่เห็นสิ่งดีอะไร
Job	9	26	มันผ่าน ไปอย่างกับเรือเร็ว ตั้งนกลินทรีโฉบลงบนเหยื่อ
Job	9	27	ถ้าข้าพระองค์ว่า " ข้าจะลืมนคำร้องทูลของข้า ข้าจะทิ้งหน้าเคร้าของข้าเสีย และเบิกบาน"
Job	9	28	ข้าพระองค์เกิดกลับบรรดาความทุกข์ของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทราบว่าจะพระองค์จะไม่ถือเอาข้าพระองค์ไร้ผิด
Job	9	29	ถ้าข้าพระองค์ชั่วข้า ข้าพระองค์คร่ำคร่าเปล่าๆทำไม
Job	9	30	ถ้าข้าพระองค์ชำระตัวของข้าพระองค์ด้วยน้ำจากหิมะ และล้างมือของข้าพระองค์ด้วยน้ำค้าง
Job	9	31	พระองค์ยังจะทรงหมกข้าพระองค์ลงไปในบ่อ แม่เสื้อผ้าของข้าพระองค์จะรังเกียจข้าพระองค์'
Job	9	32	พระองค์มีขมมนขมอย่างข้า ที่ข้าจะตอบพระองค์ ซึ่งเราจะมาสู้คดีด้วยกัน
Job	9	33	ไม่มีคนกลางระหว่างเรา ผู้ซึ่งจะวางมือบนเราทั้งสองได้
Job	9	34	ขอให้พระองค์ทรงนำ ไม่เรียวไปจากข้าเสียที และขออย่าให้ความครั่นคร้ามจากพระองค์กระทำให้ข้ากลัวมาก
Job	9	35	แล้วข้าจะพูดและไม่กลัวพระองค์ แต่ใจจริงของข้าไม่เป็นเช่นนั้น"
Job	10	1	" จิตใจข้าเมื่อชีวิตของข้า ข้าจะร้องทูลอย่างไรไม่ยั้ง ข้าจะพูดด้วยจิตใจขมขื่นของข้า
Job	10	2	ข้าจะทูลพระเจ้าว่า ` ขออย่าทรงกล่าวโทษข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์ทราบว่ามีพระองค์ทรงโต้แย้งกับข้าพระองค์
Job	10	3	พระองค์ทรงเห็นชอบแล้วหรือที่จะบีบบังคับ ที่จะหมิ่นพระหัตถ์ถักของพระองค์ และทรงโปรดแผนการของคนชั่ว
Job	10	4	พระองค์ทรงมีพระเนตรอย่างตาคนหรือ พระองค์ทรงเห็นอย่างมนุษย์เห็นหรือ
Job	10	5	วันของพระองค์เหมือนวันของมนุษย์หรือ ปีของพระองค์เหมือนวันคืนของคนเราหรือ
Job	10	6	ที่พระองค์ทรงคอยจับความชั่วข้าพระองค์ และค้นหาบาปของข้าพระองค์
Job	10	7	แม้พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์มิได้เป็นคนชั่ว และไม่มีใครช่วยให้พ้นออกจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้
Job	10	8	พระหัตถ์ของพระองค์บีบและทรงสร้างข้าพระองค์ ถึงกระนั้นพระองค์ทรงหันมาทำลายข้าพระองค์
Job	10	9	ขอทรงระลึกว่าพระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์ตั้งดินเหนียว พระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ให้กลับเป็นผงคลีดินอีกหรือ
Job	10	10	พระองค์มิได้ทรงเห็นข้าพระองค์ออกอย่างน้ำมัน และทำข้าพระองค์ให้แข็งเหมือนนยาและแข็งหรือ
Job	10	11	พระองค์ทรงหมักข้าพระองค์ไว้ด้วยหนังและเนื้อ และทรงสานข้าพระองค์ด้วยกระดูกและเส้นเอ็น
Job	10	12	พระองค์ทรงประสาทชีวิตและความเมตตาแก่ข้าพระองค์ และความดุแลรักษาของพระองค์ได้สงวนจิตวิญญาณข้าพระองค์ไว้
Job	10	13	แต่สิ่งที่ต่อไปนี้พระองค์ทรงซ่อนไว้ในพระทัยของพระองค์ ข้าพระองค์ทราบว่าเป็นพระประสงค์ของพระองค์
Job	10	14	ถ้าข้าพระองค์ทำบาป พระองค์ทรงหมายข้าพระองค์ไว้ และไม่ทรงปล่อยตัวข้าพระองค์ให้พ้นโทษความชั่วของข้าพระองค์
Job	10	15	ถ้าข้าพระองค์ชั่วร้าย วิตติแก่ข้าพระองค์ ถ้าข้าพระองค์ชอบธรรม ข้าพระองค์ก็ยังฝังศีรษะของข้าพระองค์ขึ้น ไม่ได้ ข้าพระองค์เต็มด้วย
ความอดสู	ฉะนั้นขอมองดูความทุกข์ใจของข้าพระองค์		
Job	10	16	ภัยพิบัติต่างๆเพิ่มมากขึ้น พระองค์จะทรงล่าข้าพระองค์อย่างสิงโตดุร้าย และทรงทำการมหัศจรรย์สู้ข้าพระองค์อีก
Job	10	17	พระองค์ทรงพินาศของพระองค์ปรักปรำข้าพระองค์ใหม่ และทรงเพิ่มความร้อนพระทัยของพระองค์ในข้าพระองค์ พระองค์ทรงนำพล
โยธาหลายกองมาสู้ข้าพระองค์			
Job	10	18	ไหนพระองค์ทรงนำข้าพระองค์ออกมาจากครรภ์ มิฉะนั้นข้าพระองค์คงตายก่อนตาใดๆได้เห็นข้าพระองค์
Job	10	19	เหมือนอย่างกับว่าข้าพระองค์มิได้เกิดมา ข้าพระองค์คงถูกนำจากครรภ์ไปถึงหลุมฝังศพแล้ว

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	10	20	วันคืนชีวิตของข้าพระองค์ไม่น้อยหรือ ขอหยุดเถิด ขอให้ข้าพระองค์อยู่ลำพัง เพื่อข้าพระองค์จะขึ้นใจลึกหนอย
Job	10	21	ก่อนที่ข้าพระองค์จะไปยังที่ที่ข้าพระองค์ไม่กลับ ถึงแผ่นดินแห่งความมืดและเงามัจจุราช
Job	10	22	แผ่นดินแห่งความมืดที่บังตัวความมืดทีเดียว เป็นแผ่นดินแห่งเงามัจจุราช ไม่มีระเบียบ ที่ความสว่างเป็นเหมือนความมืด' "
Job	11	1	แล้วโศฟาร์ชาวอาเหม่ตอบว่า
Job	11	2	" การที่ชะโงกมองลึกลงไป ไม่มีใครตอบหรือ และคนที่พูดมากควรระวังว่าขอบธรรมหรือ
Job	11	3	ควรที่คำพูดมลาของท่านทำให้คนนิ่ง และเมื่อท่านเยาะเย้ย ไม่ควรมีผู้ใดทำให้ท่านอายหรือ
Job	11	4	เพราะท่านว่า `หลักคำสอนของข้าบรสิทธ์ และข้าก็สะอาดในสายพระเนตรพระเจ้า'
Job	11	5	แต่ โอ ใครจะให้พระเจ้าตรัสและทรงเปิดริมพระโอษฐ์ของพระองค์ตรัสกับท่าน
Job	11	6	ใครจะให้พระองค์ทรงสำแดงเคล็ดลับของสติปัญญาให้ท่าน เพราะความเข้าใจของพระองค์คือแก่นันต์ จงทราบเถิดว่าพระเจ้าทรงเรียกร้อง
จากท่านน้อยกว่าความชั่วช้าของท่านฟังได้รับ			
Job	11	7	ท่านจะหยิ่งริสภาพของพระเจ้าได้หรือ ท่านหยิ่งร้องคู้ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้หมดหรือ
Job	11	8	นั่นสูงเท่าฟ้าสวรรค์ ท่านจะทำอะไรได้ ลึกกว่านรก ท่านจะทราบอะไรได้
Job	11	9	วัดดูก็ยากกว่าโลก และกว้างกว่าทะเล
Job	11	10	ถ้าพระองค์ทรงตัดออก และทรงคุมขัง และทรงเรียกมาขมนกัน ใครจะขัดขวางพระองค์ได้
Job	11	11	เพราะพระองค์ทรงทราบคนไร้ค่า เมื่อพระองค์ทรงเห็นความชั่วร้าย พระองค์จะไม่ทรงพิจารณาหรือ
Job	11	12	แต่คนไร้ค่าอยากฉลาด ถึงแม้ว่ามนุษย์เกิดมาเหมือนลูกลาป่า
Job	11	13	ถ้าท่านเตรียมใจของท่านไว้ และท่านเหยียดมือของท่านออกไปหาพระองค์
Job	11	14	ถ้าความชั่วช้ายอยู่ในมือของท่าน ทั้งเสียให้ไกล และอย่าให้ความชั่วร้ายอาศัยอยู่ในเต็นท์ของท่าน
Job	11	15	แล้วและ ท่านจะเงยหน้าขึ้นโดยปราศจากตำหนิ ท่านจะมั่นคง และไม่ต้อกลัว
Job	11	16	เพราะท่านจะลืความทุกข์ยากของท่าน ท่านจะจดจำได้เหมือนน้ำที่ได้อไหลผ่านพื้นไป
Job	11	17	แล้วชีวิตของท่านจะสนุกยิ่งกว่าเวลาเที่ยงวัน ท่านจะส่องแสงเหมือนเวลาเช้า
Job	11	18	และท่านจะรู้สึกมั่นคง เพราะมีความหวัง เออ ท่านจะตรวจตราดู และนอนพักผ่อนปลอดภัย
Job	11	19	ท่านจะนอนลง และไม่มีใครทำให้ท่านกลัว เออ คนเป็นอันมากจะมาขอความช่วยเหลือจากท่าน
Job	11	20	แต่ตาของคนชั่วร้ายจะมีมืดมัว เขาจะหลีกเลี่ยงหลบหนีไม่ได้ และความหวังของเขาจะเหมือนความตายนั่นเอง"
Job	12	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	12	2	" ไม่ต้องสงสัยเลยที่ท่านทั้งหลายเป็นเสียงของประชาชน และสติปัญญาจะตายไปพร้อมกับท่าน
Job	12	3	แต่ข้าก็มีความเข้าใจอย่างกับท่าน ข้าไม่ต้องยกว่าท่าน เออ เรื่องอย่างนี้ใครจะไม่ทราบ
Job	12	4	ข้าเป็นเหมือนผู้ที่ให้เพื่อนบ้านหัวเราะเยาะ ผู้ร้องทูลพระเจ้าและพระองค์ทรงตอบ คนดีรอบคอบอันชอบธรรมเป็นที่ให้เขาหัวเราะเยาะ
Job	12	5	ในความคิดของผู้ที่อยู่อย่างสบาย ผู้มีเท้าพร้อมที่จะพลาดเหมือนตะเกียงที่ถูกสบบประมาท
Job	12	6	เดินที่ห้องใจรักมีงศ์ และบุคคลที่ยิวเย้าพระเจาก็มั่นคง พระเจ้าทรงนำของมากมายมาสู่มือของเขา
Job	12	7	แต่ขอถามสัตว์เดียวร้องจวน และมันจะสอนท่าน ถามนกลีในอากาศดู และมันจะบอกท่าน
Job	12	8	หรือพูดกับแผ่นดินโลก และมันจะสอนท่าน และปลาทะเลจะประกาศแก่ท่าน
Job	12	9	ในบรรดาสิ่งเหล่านี้มีสิ่งใดที่ไม่ทราบว่พระเจ้าหัตถ์ของพระโยฮวาห์ทรงกระทำให้เป็น ไปอย่างนั้น
Job	12	10	จิตใจของสิ่งที่มีชีวิตทุกอย่างอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ทั้งลมหายใจของมนุษย์ทั้งปวง
Job	12	11	หูดลองถ้อยคำมีไซหรือ และเพดานปากชิมรสอาหารมีไซหรือ
Job	12	12	สติปัญญาอยู่กับคนมีอายุมาก และอายุยืนยาวทำให้เกิดความเข้าใจ
Job	12	13	สติปัญญาและฤทธานภาพอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงมีคำแนะนำและความเข้าใจ
Job	12	14	ดูเถิด พระองค์ทรงฟังทั้งหลายลงและ ไม่มีผู้ใดสร้างใหม่ได้ พระองค์ทรงกักขังมนุษย์คนหนึ่งไว้และไม่มีผู้ใดเปิดได้
Job	12	15	ดูเถิด พระองค์ทรงยึดน้ำไว้และมันก็แห้งไป ดังนั้นพระองค์ทรงส่งมันออกไปและมันก็ท่วมแผ่นดิน
Job	12	16	พระกำลังและพระสติปัญญาอยู่กับพระองค์ ผู้ถูกวางทั้งผู้ลวงเป็นของพระองค์
Job	12	17	พระองค์ทรงนำที่ปรึกษาตัวล่อนจ้อนไป และพระองค์ทรงกระทำผู้พิพากษาให้เป็นคนโง่
Job	12	18	พระองค์ทรงแก้พันธนาการของกษัตริย์ และทรงผูกมัดเอวของกษัตริย์เหล่านั้นด้วยฝ่าเท้าเอว
Job	12	19	พระองค์ทรงนำเจ้าชายตัวล่อนจ้อนไป และทรงคว่ำผู้มีกำลังเสีย
Job	12	20	พระองค์ทรงเอาคำพูดไปเสียจากผู้ซึ่งวางใจ และทรงนำการพินิจพิจารณาไปเสียจากพวกผู้มีอายุ
Job	12	21	พระองค์ทรงเทความเหยียดหยามบนเจ้านาย และทรงกระทำให้ผู้ซึ่งแข็งแรงอ่อนกำลัง
Job	12	22	พระองค์ทรงเปิดสิ่งที่ลึกลับออกจากความมืด และทรงนำเงามัจจุราชมาสู่ความสว่าง
Job	12	23	พระองค์ทรงกระทำประชาชนชาติให้ใหญ่โต และทรงทำลายเสีย พระองค์ทรงขยายบรรดาประชาชนชาติ และทรงนำเขาทั้งหลายให้แคลงอีก
Job	12	24	พระองค์ทรงนำความเข้าใจไปเสียจากหัวหน้าชาวโลก และทรงกระทำให้เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารซึ่งไม่มีหนทาง
Job	12	25	เขาทั้งหลายคล้ายอยู่ในความมืดปราศจากความสว่าง และพระองค์ทรงทำให้เขาไซเซออย่างคนเมา"
Job	13	1	" ดูเถิด ตาของข้าได้เห็นสิ่งทั้งหมดนี้แล้ว หูของข้าได้ยินและเข้าใจเรื่องนี้แล้ว
Job	13	2	อะไรที่ท่านทั้งหลายรู้ ข้าก็รู้ด้วย ข้าไม่ต้องยกว่าท่าน
Job	13	3	แต่ข้าจะใคร่ทูลต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และปรารถนาจะสูติคืบของข้ากับพระเจ้า
Job	13	4	ส่วนท่าน ท่านฉาบเสียด้วยกามลา ท่านทั้งปวงเป็นแพทย์ที่ไซไม่ได้
Job	13	5	โอ ท่านน่าจะนิ่งเสีย และความนิ่งนั้นจะเป็นสติปัญญาของท่าน
Job	13	6	บัดนี้ขอฟังการหาเหตุผลของข้า และขอฟังคำวิงวอนแห่งริมฝีปากของข้า
Job	13	7	ท่านทั้งหลายจะพูดชั่วร้ายเพื่อพระเจ้าหรือ และพูดลวงเพื่อพระองค์หรือ
Job	13	8	ท่านทั้งหลายจะแสดงความลำเอียงเข้าข้างพระองค์หรือ ท่านจะว่าความฝ่ายพระเจ้าหรือ
Job	13	9	เมื่อพระองค์ทรงค้นท่านพบ จะดีแก่ท่านไหม หรือท่านจะเยาะเย้ยพระองค์ได้อย่างผู้หนึ่งผู้ใดเยาะเย้ยมนุษย์หรือ
Job	13	10	พระองค์ทรงตำหนิต่านทั้งหลายแน่ ถ้าท่านแสดงความลำเอียงอย่างลับๆ
Job	13	11	ความโอ้อวดระการของพระองค์จะไม่กระทำให้ท่านคร่ำครวญ และความครั้นคร่ำต่อพระองค์จะไม่ตกเหนือท่านหรือ
Job	13	12	ความระลึกถึงทั้งหลายของท่านเป็นเหมือนอย่างขี้เถ่า ร่างกายของท่านเป็นแต่กายดิน
Job	13	13	ขอหนึ่งเถอะ และข้าจะพูด และอะไรจะเกิดแก่ข้า ก็ขอให้เกิดเถิด
Job	13	14	ทำไมนะหรือ ข้าจะจับเนื้อของข้าไว้ และเสียงชีวิตของข้า
Job	13	15	ถึงแม้พระองค์ทรงประหารข้าเสีย ข้าก็จะยังวางใจในพระองค์ แต่ข้าจะยังยืนยันทางทั้งหลายของข้าจำเพาะพระพักตร์พระองค์
Job	13	16	พระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าด้วย เพราะคนหน้าชื่อใจคดจะไม่ได้เข้ามาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
Job	13	17	ขอทั้งถ้อยคำของข้าอย่างระมัดระวัง และให้คำกล่าวของข้าอยู่ในหูของท่าน
Job	13	18	ดูเถิด ข้าเตรียมคืบของข้าแล้ว ข้าทราบว่ จะปรากฏว่าข้าบรสิทธ์
Job	13	19	ใครนะจะสูติคืบกับข้า เพราะบัดนี้ ถ้าข้านิ่งเสีย ข้าก็จะตาย
Job	13	20	` ขอทรงประสาทสองสิ่งแก่ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะไม่ซ่อนตัวจากพระพักตร์พระองค์
Job	13	21	ขอทรงหุดพระหัตถ์ให้ไกลจากข้าพระองค์ และขออย่าให้ความครั้นคร่ำต่อพระองค์ทำให้ข้าพระองค์คร่ำครวญ
Job	13	22	ขอพระองค์ทรงเรียกเถิด แล้วข้าพระองค์จะทูลตอบ หรือขอให้ข้าพระองค์ทูล และขอพระองค์ทรงตอบแก่ข้าพระองค์
Job	13	23	บรรดาความชั่วช้าและความบาปผิดของข้าพระองค์มีเท่าใด ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดและบาปของข้าพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	13	24	ท่าไม่พระองค์ทรงเมินพระพักตร์เสีย และทรงนับว่าข้าพระองค์เป็นคนศัตรูของพระองค์
Job	13	25	พระองค์จะทรงให้ใบไม้ที่ถูกลมพัดหักเสียหรือ และจะทรงไล่ติดตามฟางแห้งหรือ
Job	13	26	เพราะพระองค์ทรงจารึกสิ่งขมขื่นต่อสู้อข้าพระองค์ และทรงกระทำให้ข้าพระองค์รับโทษความชั่วช้าที่ข้าพระองค์กระทำเมื่อยังรุ่นอายุ
Job	13	27	พระองค์ทรงเอาเท้าของข้าพระองค์ใส่ข้อไว้ และทรงเผ่าดูทางทั้งสี่ของข้าพระองค์ พระองค์ทรงจารึกเครื่องหมายไว้บนฝ่าเท้าของข้า
พระองค์			
Job	13	28	มนุษย์ก็ทรดโทรมไปเหมือนของเน่า เหมือนเครื่องแต่งกายที่ตัวมอดกิน "
Job	14	1	" มนุษย์ที่เกิดมาโดยผู้หญิงก็อยู่แต่ไม่นาน และเต็มไปด้วยความยุ่งยากใจ
Job	14	2	เขาออกมาเหมือนดอกไม้ แล้วก็ถูกตัดให้ล้มลง เขาลี้ไปอย่างเงา และไม่หยุด ไปอีก
Job	14	3	และพระองค์ทรงลืมนพระเนตรมองคนอย่างนี้หรือ และทรงนำข้าพระองค์มาในการพิพากษาของพระองค์หรือ
Job	14	4	ใครจะเอาสิ่งสะอาดออกมาจากสิ่งไม่สะอาดได้ ไม่มีใครสักคน
Job	14	5	วันเวลาของเขาถูกกำหนดไว้เสียแล้ว และจำนวนเดือนของเขาอยู่กับพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดขอบเขตของเขาไม่ให้เขาผ่านไป
Job	14	6	ฉะนั้น ขอทรงหันพระพักตร์ไปจากเขา และทรงเลิกเกิดพระเจ้าข้า เพื่อให้เขาขึ้นมาด้วยวันของเขาอย่างลูกจ้าง
Job	14	7	เพราะสำหรับต้นไม้ก็มีความหวัง ถ้ามันถูกตัดลง มันก็จะแตกหน่ออีก และหน่ออ่อนของมันจะไม่หยุดยั้ง
Job	14	8	ถึงรากของมันจะแก่อยู่ในดิน และต่อของมันจะตายอยู่ในผงคลีดิน
Job	14	9	แต่พอได้กลิ่นไอของน้ำ มันจะงอกและแตกกิ่งออกเหมือนต้นไม้อ่อน
Job	14	10	แต่มนุษย์ตาย และล้มพังพาบ เอม มนุษย์สิ้นลมหายใจและเขาอยู่ที่ไหนเล่า
Job	14	11	น้ำขาดจากทะเลสาบไป และแม่น้ำก็เหือดและแห้งไปสิ้นใจ
Job	14	12	ฉันนั้นแหละ มนุษย์ก็อันลงและไม่ลุกขึ้นอีก จนท้องฟ้าไม่มีอีก เขาก็ไม่ตื่นขึ้น และปลุกเขาก็ไม่ได้
Job	14	13	โอ หากพระองค์ทรงซ่อนข้าพระองค์ไว้ในแดนคนตายก็จะได้ ใครจะให้พระองค์ทรงเปิดข้าพระองค์ไว้จนพระพิโรธพระองค์พ้นไป ใครจะ
ให้พระองค์ทรงกำหนดเวลาให้ข้าพระองค์ และทรงระลึกถึงข้าพระองค์			
Job	14	14	ถ้ามนุษย์ตายแล้ว เขาจะมีชีวิตอีกหรือ ข้าพระองค์จะคอยอยู่ตลอดวันประจำการของข้าพระองค์ จนกว่าการปลดปล่อยของข้าพระองค์จะมา
ถึง			
Job	14	15	พระองค์จะทรงเรียก และข้าพระองค์จะทูลตอบพระองค์ พระองค์จะทรงอาลัยอาวรณ์พระหัตถ์กิจของพระองค์
Job	14	16	แต่พระองค์ทรงนับก้าวของข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงจ้องจับผิดข้าพระองค์หรือ
Job	14	17	การละเมิดของข้าพระองค์นั้นทรงไล่ไว้ในทุ่งที่มืดมิด และพระองค์ทรงมัดความชั่วช้าของข้าพระองค์ไว้
Job	14	18	แต่ถูกเขาก็ทำลายลงและผูกไป และก้อนหินก็ถูกย้ายไปจากที่ของมัน
Job	14	19	น้ำเขาเซเหินไปเสีย พระองค์ทรงพัดพาสิ่งต่างๆที่งอกขึ้นจากผงคลีดินแห่งแผ่นดินโลกไป พระองค์ทรงทำลายความหวังของมนุษย์เช่นกัน
Job	14	20	พระองค์ทรงชนะเขาเสมอ และเขาก็ลี้ลับไป พระองค์ทรงเปลี่ยนสีหน้าของเขาและทรงส่งเขาไปเสีย
Job	14	21	บรรดาบุตรชายของเขาได้รับเกียรติและเขาก็ไม่ทราบ เขาทั้งหลายตกต่ำลง แต่เขาหาหยิ่งรู้ไม่
Job	14	22	เขารู้สึกเพียงความเจ็บในร่างกายของตน และจิตใจเขาคำคร่ำครวญ "
Job	15	1	แล้วเอลีฟัสชาวเทมานตอบว่า
Job	15	2	" ควรที่คนมีปัญญาจะตอบด้วยความรู้ลึกลงๆ และบรรจลุมตะวันออกให้เต็มท้อง
Job	15	3	ควรที่เขาจะโต้แย้งกันในการพูดอันไร้ประโยชน์ หรือด้วยถ้อยคำซึ่งไม่ได้ผลหรือ
Job	15	4	แต่ท่านกำลังขจัดความขมขื่นเสีย และขัดขวางการอธิษฐานต่อพระพักตร์พระเจ้า
Job	15	5	เพราะปากของท่านกล่าวความชั่วช้าของท่าน และท่านเลือกเอาลิ้นของคนฉลาดแกมโกง
Job	15	6	ปากของท่านกล่าวโทษท่านเอง ไม่ใช่ข้าพเจ้า และริมฝีปากของท่านปรักปรำท่านเอง
Job	15	7	ท่านเป็นมนุษย์คนแรกที่เกิดมาหรือ หรือท่านคลอดมาก่อนเนินเขาหรือ
Job	15	8	ท่านได้ฟังความลึกลับของพระเจ้าหรือ และท่านจำกัดสติปัญญาไว้เฉพาะตัวท่านหรือ
Job	15	9	ท่านทราบอะไรที่พวกเราไม่ทราบบ้าง ท่านเข้าใจอะไรที่ไม่กระจ่างแก่เราเล่า
Job	15	10	ในพวกเรามีคนหมกหมองและคนสูงอายุ เก่งยิ่งกว่าบิดาของท่าน
Job	15	11	ท่านเห็นคำเล่าโลมของพระเจ้าเป็นของเล็กน้อยไปหรือ มีเรื่องลึกลับอะไรบ้างอยู่กับท่านหรือ
Job	15	12	เหตุไฉนท่านจึงปล่อยตัวไปตามใจ ท่านกระพริบตาเพราะเหตุอะไรเล่า
Job	15	13	คือที่ท่านเห็นจิตใจของท่านต่อสู้อพระเจ้า และให้ถ้อยคำอย่างนี้ออกจากปากของท่าน
Job	15	14	มนุษย์เป็นอะไรเล่า เขาจึงจะสะอาดได้ หรือเขาผู้เกิดมาโดยผู้หญิงเป็นอะไร เขาจึงชอบธรรมได้
Job	15	15	ดูเถิด พระเจ้ามิได้ทรงวางใจในวิสุทธิชนของพระองค์ ใช่แล้ว ในสายพระเนตรพระองค์ ฟาสุวาร์ก็ไม่ใช่สะอาด
Job	15	16	แล้วมนุษย์ผู้ตีความชั่วช้าเหมือนตีมน้ำ ก็น่าสะอิดสะเอียนและโสโครกยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
Job	15	17	ฟังข้าซี ข้าจะแสดงแก่ท่าน สิ่งใดที่ข้าได้เห็น ข้าจะกล่าว
Job	15	18	สิ่งที่คุณมีปัญญาได้บอกกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเขา และมีได้ปิดบังไว้
Job	15	19	ผู้ที่ได้รับพระราชทานแผ่นดินแต่พวกเดียว และไม่มีคนต่างตัวผ่านไปท่ามกลางเขาทั้งหลาย
Job	15	20	คนชั่วตนทุกขจรมานตลอดอายุของเขา ตลอดปีที่โปร่งได้ข้อนไว้จากผุ้บับบังคับ
Job	15	21	เสียงที่นำคร่ำครวญอยู่ในหูของเขา ผู้ทำลายจะมาเหนือเขาในยามมึงคั้ง
Job	15	22	เขาไม่เชื่อว่าเขาจะกลับออกมาจากความมืด เขาจะต้องตายด้วยตาบ
Job	15	23	เขาพเนจรไปเพื่อหาอาหาร กล่าววว่า `อยู่ที่ไหนนะ' เขาทราบอยู่ว่าวันแห่งความมืดอยู่แต่เอือมมือ
Job	15	24	ความทุกข์ใจและความแสนระทมจะทำให้เขาค่ำคร่ำครวญ มันจะชนะเขา เหมือนอย่างกษัตริย์เตรียมพร้อมแล้วสำหรับการศึก
Job	15	25	เพราะเขาได้เหยียดมือของเขาสู่พระเจ้า และเพิ่มกำลังเพื่อต่อสู้กับผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Job	15	26	เขาริงเข้าใส่พระองค์อย่างตื้อตึงพร้อมกับตั้งปมหน
Job	15	27	เพราะว่าเขาได้คลุมหน้าของเขาด้วยความอ้วนของเขาแล้ว และรวบรวมไขมันมาไว้ที่บนเอวของเขา
Job	15	28	และได้อาศัยอยู่ในหัวเมืองที่รกร้าง ในเรือนซึ่งไม่มีผู้อาศัย ซึ่งพร้อมที่จะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง
Job	15	29	เขาจะไม่มึงมี และทรัพย์สินบัตินของเขาจะไม่ทนทาน และข้าวของของเขาจะไม่เพิ่มพูนในแผ่นดิน
Job	15	30	เขาจะหนีจากความมืดไม่พ้น เปลวเพลิงจะทำให้เหนือของเขาแห้งไป และโดยลมพระโอษฐ์เขาจะต้องจากไปเสีย
Job	15	31	อย่าให้เขาวางใจในความอนิจจังของตัวเอง เพราะความอนิจจังจะเป็นสิ่งตอบแทนเขา
Job	15	32	จะชำระให้เขาเต็มก่อนเวลาของเขา และกึ่งก้านของเขาจะไม่เขียว
Job	15	33	เขาจะเป็นประจูดเถาองุ่นที่เขยาลูกองุ่นดิบของมัน และเป็นดั่งต้นมะกอกเทศที่ผลดีทั้งดอกบานของมัน
Job	15	34	เพราะว่าที่ขมเมของพวกหน้าซื่อใจคดนั้นจะรกร้างไป และไฟจะเผาผลาญเต็นท์แห่งดินบนเสีย
Job	15	35	เขาทั้งหลายตั้งครวญความชั่ว และคลอดความร้ายออกมา และท้องของเขาทั้งหลายตระเตรียมการล่อลวง"
Job	16	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	16	2	" ข้าเคยได้ยินเรื่องอย่างนี้มานานแล้ว ท่านทุกคนเป็นผู้เล่าโลมที่กวนใจ
Job	16	3	คำลุ่มๆแล้งๆจะจบสิ้นเมื่อไรหนอ ท่านเป็นอะไรไป ท่านจึงตอบอย่างนี้
Job	16	4	ข้าก็พูดอย่างท่านทั้งหลายได้เหมือนกัน ถ้าชีวิตท่านมาแทนที่ชีวิตของข้า ข้าก็สามารถสรรหาถ้อยคำมากมายก่ายกองมาต่อสู้ท่านทั้งหลายได้
และสิ้นศีรษะของข้าใส่ท่าน			
Job	16	5	ข้าจะหนนกำลังของท่านทั้งหลายด้วยปากของข้าก็ได้ และการเคลื่อนไหวแห่งริมฝีปากของข้าจะระงับความเจ็บปวดของท่านก็ได้ด้วย
Job	16	6	ถ้าข้าพูด ความเจ็บปวดของข้าก็ไม่ระงับ และถ้าข้านิ่งไว้ จะบรรเทาไปสักเท่าใด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	16	7	แต่นี้แหละ เดียวนี้พระเจ้าทรงให้ข้าอ่อนเปลี้ย พระองค์ทรงกระทำให้พรคนพวกทั้งสิ้นของข้าเล็กร้างไป
Job	16	8	และพระองค์ได้ให้ข้าเต็มไปด้วยรอยย่นซึ่งสภาพนี้เป็นพยานปรักปรำข้า และความฝ่ายผอมของข้าลุกขึ้นปรักปรำข้า มันเป็นพยานใส่หน้าข้า
Job	16	9	พระองค์ทรงฉีกข้าด้วยพระพิโรธของพระองค์และทรงเกลียดชังข้า พระองค์ทรงขบเขี้ยวเคี้ยวฟันใส่ข้า ปรักปรำของข้าลึกลงสู่ข้า
Job	16	10	มีคนอำปากลใส่ข้า เขาตบแก้มประจานข้า เขาสวมหัวกันปรักปรำข้า
Job	16	11	พระเจ้าทรงมอบข้าให้แก่คนอธรรม และทรงเหวี่ยงข้าไว้ในมือของคนชั่วร้าย
Job	16	12	ข้าอยู่สบาย และพระองค์ทรงหักข้าสับนั้น เออ พระองค์ทรงฉนวยคอข้า และฟาดข้าลงเป็นชิ้นๆ พระองค์ทรงตั้งข้าให้เป็นเป้าของพระองค์
Job	16	13	นักธนูของพระองค์ล้อมข้า พระองค์ทรงทะลวงเปิดโตของข้าและโมเผลามือเลย พระองค์ทรงเทน้ำดีของข้าลงบนดิน
Job	16	14	พระองค์ทรงพังข้า ไปเป็นช่องๆ พระองค์ทรงวิ่งข้าใส่ข้าอย่างมนุษย์ยักษ์
Job	16	15	ข้าเย็บผ้ากระสอบติดหลังของข้า และทำให้ข้าสัตว์ของข้าสกรปรกด้วยผงกลดิน
Job	16	16	หน้าของข้าแดงด้วยการรำไห่ เจ้ามัจจุราชอยู่ที่หน้าตาของข้า
Job	16	17	แม้ว่าในมือของข้าไม่มีความมอญอธรรมเลย และคำอธิษฐานของข้าก็บริสุทธิ์
Job	16	18	โอ แผ่นดินโลกเอ๋ย อย่าปิดบังโลหิตของข้านะ อย่าให้เสียงร้องของข้ามีที่หยุดพัก
Job	16	19	ดุเดือด เดียวนี้เองพยานของข้าก็อยู่บนสวรรค์ และพระองค์ผู้รับรองข้าก็อยู่ในที่สูง
Job	16	20	เพื่อนของข้าดูหมิ่นข้า แต่ตาของข้าเห็นตาออกถวายพระเจ้า
Job	16	21	ขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดอ่อนน้อมเพื่อมนุษย์ต่อพระเจ้า อย่างที่มนุษย์อ่อนน้อมเพื่อเพื่อนบ้านของเขา
Job	16	22	เพราะว่าต่อไปอีกไม่กี่ปี ข้าจะไปตามทางที่ข้าจะไม่กลับ"
Job	17	1	"ลมหายใจของข้าได้แตกดับ วันเวลาของข้าก็จบลง หลมฝังศพพร้อมสำหรับข้าแล้ว
Job	17	2	และ คนมักเยาะเย้ยก็อยู่รอบข้านี้เอง และตาของข้าก็จ้องอยู่ที่การย่ำเหย้าของเขา
Job	17	3	โปรดทรงวางพระกระโทกไว้สำหรับข้าพระองค์กับพระองค์ ใครอยู่ที่นั่นก็จะให้ประกันสำหรับข้าพระองค์ได้
Job	17	4	เพราะพระองค์ทรงปิดใจของเขาทั้งหลาย ไว้จากความเข้าใจ ฉะนั้นพระองค์จะไม่ทรงยกย่องเขา'
Job	17	5	ผู้ที่กล่าวคำประจบประแจงแก่เพื่อนของเขา นัยน์ตาของลูกหลานของเขาจะมัวมืดไป
Job	17	6	พระองค์ทรงกระทำให้ข้าเป็นคำครหาของชนชาติทั้งหลาย แต่ก่อนนั้นข้าเป็นเหมือนรามณะนา
Job	17	7	นัยน์ตาของข้าได้มืดมัว ไปด้วยความโศกสลด และอวัยวะทั้งสิ้นของข้าก็เหมือนกับงา
Job	17	8	คนเที่ยงธรรมก็จะตกตะลึงด้วยเรื่องนี้ และคนไร้ผิดก็จะเร่าตัวขึ้นปรักปรำคนหน้าซื่อใจคด
Job	17	9	คนชอบธรรมยังจะยึดมั่นอยู่ทางของเขา และผู้ที่มีมือสะอาดก็จะแข็งแรงยิ่งขึ้นๆ
Job	17	10	แต่พวกท่าน ท่านทุกคนมาอีกซี ข้าจะไม่พบคนที่มิมีญญาสักคนในพวกท่าน
Job	17	11	วันของข้าก็ผ่านพ้นไป แผนงานของข้าก็แตกหัก คือความคิดในใจของข้านั้น
Job	17	12	เขาเหล่านั้นทำกลางคืนให้เป็นกลางวัน ความสว่างนั้นก็สิ้นเพราะเหตุความมืด
Job	17	13	ถ้าข้ารอคอย แดนคนตายจะเป็นบ้านของข้า ข้าได้กางที่นอนออกในความมืด
Job	17	14	ข้าได้พูดกับความเปื่อยเน่าว่า 'เจ้าเป็นพ่อของข้า' และพูดกับหนอนว่า 'เจ้าเป็นแม่ของข้าและเป็นพี่สาวของข้า'
Job	17	15	แล้วบัดนี้ความหวังของข้าอยู่ที่ไหนเล่า ส่วนความหวังของข้านั้นใครจะเห็นได้
Job	17	16	ความหวังนั้นจะลงไปติดลประตูดแดนคนตาย เราจะลงไปด้วยกันในผงกลดิน"
Job	18	1	แล้วบิลตัดคนชอหาตอบว่า
Job	18	2	"ท่านจะค้นหาถ้อยคำนานเท่าใด จงใคร่ครวญแล้วภายหลังพวกเราจะพูด
Job	18	3	ทำไมเราจึงถูกนับให้เป็นสัตว์ และถือว่าเลวทรามในสายตาของท่าน
Job	18	4	ท่านผู้คิดตัวของท่านด้วยความโกรธของท่าน จะให้แผ่นดินโลกถูกทอดทิ้งเพราะเห็นแก่ท่านหรือ หรือจะให้ก้อนหินโยกย้ายจากที่ของมัน
Job	18	5	เออ ความสว่างแห่งคนชั่วจะถูกดับเสีย และเปลวไฟของเขาจะไม่ส่องแสงอีก
Job	18	6	ความสว่างในเต็นท์ของเขาจะมืด และตะเกียงของเขาจะดับพร้อมกับเขา
Job	18	7	ก้าวอันแข็งแรงของเขาจะสิ้นเข้า และความคิดอันของเขาเอ็งก็จะคว่ำเขาลง
Job	18	8	เพราะเขาถูกเหวี่ยงเข้าไปในชายด้วยเท้าของเขาเอง และเขาเดินอยู่บนหลุมพราง
Job	18	9	กับอันหนึ่งจะลวดยื่นเท้าของเขาไว้ ผู้ปล้นจะมีชัยต่อเขา
Job	18	10	มีบางซ่อนอยู่ในดิน ไว้ตักเขา มีก็บอยู่ในทางไว้ตักเขา
Job	18	11	สิ่งนำหาวดเสียวจะทำให้เขาตกใจอยู่รอบด้าน และไล่ตีดสันเท้าของเขาอยู่
Job	18	12	กำลังของเขาที่จะก้าวไปเพราะความหิว และภัยพิบัติก็จะคอยพร้อมอยู่ที่ข้างเขา
Job	18	13	มันจะกินความแข็งแกร่งแห่งผิวหนังของเขาเสีย แม้แต่บุตรหัวปีแห่งความตายจะกินความแข็งแกร่งของเขาเสีย
Job	18	14	ความไว้วางใจของเขาจะถูกถอนออกจากเต็นท์ของเขา จะถูกนำมายังกษัตริย์แห่งความนำหาวดเสียว
Job	18	15	สิ่งที่ไม่ใช่ของเขาจะอาศัยอยู่ในเต็นท์ของเขา จะมีกำมะถันแก๊สกลดอยู่เหนือที่อยู่ของเขา
Job	18	16	รากของเขาจะแห้งไปข้างใต้ นั่น และกิ่งของเขาที่อยู่ข้างบนจะถูกตัดทิ้ง
Job	18	17	การระลึกถึงเขาจะพินาศไปจากโลก และเขาจะไม่มิช้อยู่ในถนน
Job	18	18	เขาจะถูกผลักไสจากความสว่างเข้าสู่ความมืด และจะถูกไล่ออกไปจากแผ่นดินโลก
Job	18	19	เขาจะไม่มิลูกหรือหลานท่ามกลางประชาชนของเขา และจะไม่มีใครเหลืออยู่ในที่ซึ่งเขาเคยอาศัยอยู่
Job	18	20	ผู้ที่มาภายหลังเขาก็จะตกตะลึงด้วยวันของเขา เหมือนกับผู้ที่หมาก่อนก็หาวดเสียวด้วย
Job	18	21	และละ ที่อยู่ของคนชั่วเป็นอย่างไรนี้แหละ และที่อยู่ของคนซึ่งไม่รู้จักพระเจ้าก็เป็นอย่างไรนี้แหละ"
Job	19	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	19	2	" ท่านทั้งหลายจะทรงมานิจใจข้านานสักเท่าใด ทั้งหุบข้าเป็นชิ้นๆด้วยถ้อยคำ
Job	19	3	ท่านทั้งหลายพูดลบประมาทข้าสิบหนแล้ว และที่ข้าตัวเป็นคนแปลกหน้าต่อข้านั้นท่านก็ไม่อวยเลย
Job	19	4	ถ้าแม้ว่าข้าหลงทำผิดจริง ความผิดของข้าก็อยู่กับข้า
Job	19	5	ถ้าท่านทั้งหลายจะผยองเพราะข้าจริง และใช้ความต่ำต้อยของข้าปรักปรำข้า
Job	19	6	จงทราบเถิดว่าพระเจ้าทรงคว่ำข้าลงแล้ว และได้ทรงเอาตาชายของพระองค์ล้อมข้าไว้
Job	19	7	ดุเดือด ข้าร้องออกมาเพราะเหตุความทรมาน แต่ไม่มีใครฟัง ข้าร้องให้ช่วย แต่ไม่มีความยุติธรรมให้
Job	19	8	พระองค์ทรงยกกำแพงกันทางข้าไว้ ข้าจึงข้ามไปไม่ได้ และพระองค์ทรงให้ทางของข้ามืดไป
Job	19	9	พระองค์ทรงปลดส่งราก็ของข้า ไปจากข้าเสีย และทรงถอดมงกุฎจากศีรษะของข้า
Job	19	10	พระองค์ทรงพังข้าลงเสียทุกด้านและข้าก็สิ้นไป พระองค์ทรงทิ้งความหวังของข้าขึ้นเหมือนถ่อนต้นไม้
Job	19	11	พระพิโรธของพระองค์พลุ่งขึ้นใส่ข้า และทรงนับข้าว่าเป็นปรักปรำของพระองค์
Job	19	12	กองทหารของพระองค์เข้ามาพร้อมกัน เขาทั้งหลายคอยเชิงเทินต่อสู้ข้า และตั้งค่ายล้อมเต็นท์ของข้า
Job	19	13	พระองค์ทรงให้พี่น้องของข้าห่างไกลจากข้า ผู้ที่คืนเคยของข้าก็หันไปจากข้าเสีย
Job	19	14	ญาติของข้าละข้าเสีย และเพื่อนสนิทของข้า ได้ลืมข้าเสียแล้ว
Job	19	15	คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในบ้านของข้าและสาวใช้ของข้า นับข้าเป็นคนต่างด้าว ข้ากลายเป็นคนต่างด้าวในสายตาของเขา
Job	19	16	ข้าเรียกคนใช้ของข้า แต่เขาไม่ตอบข้า ข้าต้องวิ่งวอนเขาด้วยปากของข้า
Job	19	17	ลมหายใจข้าเป็นที่ขยี้แหยงแก่กรรยาของข้า ถึงแม้ข้าได้อ่อนน้อมเพื่อลูกๆที่บังเกิดแก่ข้าเอง
Job	19	18	แม้เด็กๆดูหมิ่นข้า เมื่อข้าลุกขึ้นเขาก็ว่าข้า
Job	19	19	สหายสนิททั้งสิ้นของข้ารังเกียจข้า และคนเหล่านั้นที่ข้ารัก เขาหันหลังให้ข้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	19	20	กระดุกของข้าเกาะติดหนังและติดเนื้อของข้า และข้ารอดได้อย่างหวุดหวิด
Job	19	21	ข้าแต่ท่าน สหายของข้า สงสารข้าเถิด สงสารข้าเถิด เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าได้แตะต้องข้า
Job	19	22	ทำไมท่านทั้งหลายจึงชมเชงข้าอย่างกับเป็นพระเจ้า ทำไมท่านไม่พอใจกับเนื้อของข้า
Job	19	23	โอ ข้าอยากให้อภัยคำของข้า ได้ถูกบันทึกไว้ โอ ข้าอยากให้อารักไว้ในหนังสือ
Job	19	24	ข้าอยากให้สลักไว้ในศิลาเป็นนิตย์ ด้วยปากกาเหล็กและตะกั่ว
Job	19	25	แต่ส่วนข้า ข้าทราบว่ามีพระเจ้าผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงประทับยืนบนแผ่นดินโลก
Job	19	26	และหลังจากตัวหนอนแห่งผิวหนังทำลายร่างกายนี้แล้ว ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า
Job	19	27	ผู้ซึ่งข้าจะได้เห็นเอง และนิรันดร์ของข้าจะได้เห็น ไม่ใช่คนอื่น แม้ว่าจิตใจในตัวข้าก็อ่อนโยน
Job	19	28	แต่ท่านทั้งหลายควรวางว่า ทำไมพวกเราชมเชงท่าน เมื่อรากของเรื่องนั้นพบอยู่ในตัวเรา
Job	19	29	จงกลัวดาบ เพราะพระพิโรธนำโทษของดาบมา เพื่อท่านจะทราบว่ามีมีการพิพากษา"
Job	20	1	แล้วโคฟารขวานาอาเมห์ตอบว่า
Job	20	2	" เพราะฉะนั้นเพราะเหตุความคิดของข้าๆจึงต้องตอบด้วยความเร่งร้อน
Job	20	3	ข้าได้ฟังคำติเตียนที่สบประมาทแล้ว เพราะเหตุจิตใจข้ารู้เรื่องข้าจึงต้องตอบ
Job	20	4	ตั้งแต่มนุษย์ถูกวางไว้บนแผ่นดินโลก ท่านไม่ทราบหรือว่า
Job	20	5	เสียงไซโยของคนที่ขี้หวั่น และความชื่นบานของคนหน้าซื่อใจคดนั้นเป็นแต่ครู่เดียว
Job	20	6	แม้ความสูงของเขาเด่นขึ้น ไปถึงฟ้าสวรรค์ และศีรษะของเขาไปถึงหมู่เมฆ
Job	20	7	เขาจะพินาศเป็นนิตย์อย่างอัจฉริยะของเขาเอง บรรดาคนที่เคยเห็นเขาจะพูดว่า ' เขาอยู่ที่ไหน'
Job	20	8	เขาจะบินไปเสียเหมือนความฝัน และจะไม่มีใครพบอีก เขาจะถูกไล่ไปเสียอย่างนิมิตในกลางคืน
Job	20	9	นิรันดร์ซึ่งได้เห็นเขาจะไม่เห็นเขาอีก หรือที่ของเขาคงจะไม่เห็นเขาอีกเลย
Job	20	10	ลูกหลานของเขาจะเสาะหาเป็นที่โปรดปรานของคนยากจน และมีมือของเขาจะคั้นทรัพย์สมบัติของเขา
Job	20	11	กระดุกของเขาคงเต็มไปด้วยความบาปของคนหนุ่มซึ่งจะนอนลงกับเขาในผงคลีดิน
Job	20	12	แม้ว่าความชั่วจะหวนอยู่ในปากของเขา แม้เขาซ่อนไว้ใต้ลิ้นของเขา
Job	20	13	แม้เขาไม่ยอมจะปล่อยและไม่ละทิ้ง แต่ต่อมไว้ในปากของเขา
Job	20	14	อาหารของเขาจะเปลี่ยนในท้องของเขา เหมือนพิษของงูเห่าในตัวเขา
Job	20	15	เขากลิ่นทรัพย์สมบัติลงไป และจะอาเจียนมันออกมาอีก พระเจ้าจะเหี้ยมมันออกมาจากท้องของเขา
Job	20	16	เขาจะดูดพิษของงูเห่า ลิ้นของงูร้ายจะฆ่าเขา
Job	20	17	เขาจะไม่ได้เห็นแม่น้ำลำธาร หรือน้ำเอ่อล้น คือลำธารที่มีน้ำผึ้งและนมข้น ไหลอยู่
Job	20	18	เขาจะกินผลงานของเขา และจะไม่กลืนกินเสีย เขาได้ทำไรทำไร่ เขาจะต้องกินให้เท่านั้น และเขาจะไม่ได้รับความชื่นบานในสิ่งนั้นเลย
Job	20	19	เพราะเขาได้ขยันและทอดทิ้งคนยากจน เขาได้ชิงบ้านซึ่งเขาไม่ได้สร้าง
Job	20	20	แน่นอนเขาจะไม่รู้สึกสงบใจ เขาจะเก็บสิ่งที่เขาปรารถนาไม่ได้เลย
Job	20	21	อาหารของเขาจะไม่มื่ออะไรเหลือ เหตุฉะนั้น ไม่มีใครเสาะหาทรัพย์สมบัติของเขา
Job	20	22	ในขณะที่เขาอิมหน้าสำราญ เขาจะตกในสภาพขัดสน มือของคนชั่วทั้งปวงจะมายังเขา
Job	20	23	เมื่อกำลังจะเต็มท้องของเขาให้เต็ม พระเจ้าจะทรงส่งความพิโรธอันดุเดือดมาถึงเขา และหลังจากลงมานเขาเมื่อเขาจับประทานอาหารอยู่
Job	20	24	เขาจะลี้จากอาวุธเหล็ก คันธนูเหล็กกล้าจะแทงเขาทะลุ
Job	20	25	เขาตั้งมั่นนอก และมันออกมาจากร่างกายของเขา เออ กระบี่อันยาววับออกมาจากหน้าตักของเขา ความน่าหวาดเสียวมายังเขา
Job	20	26	ความมืดทั้งปวงจะซ่อนไว้ในที่ลึกลับของเขา ไฟที่ไม่ต้องเป่าจะกลืนเขาเสีย สิ่งใดที่เหลืออยู่ในเต็นท์ของเขาจะถูกเผาผลาญ
Job	20	27	ฟ้าสวรรค์จะสำแดงความชั่วช้าของเขา และแผ่นดินโลกจะลุกขึ้นปรักปรำเขา
Job	20	28	ผลกำไรแห่งครัวเรือนของเขาจะถูกนำไปเสีย ทรัพย์สมบัติของเขาจะถูกกวาดไปในวันแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
Job	20	29	นี่เป็นส่วนของคนชั่วจากพระเจ้า และเป็นมรดกที่พระเจ้าทรงกำหนดให้เขา"
Job	21	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	21	2	" ขอฟังถ้อยคำของข้าอย่างระมัดระวัง และให้คำนี้ปลอบใจท่าน
Job	21	3	ขออดทนหน่อยและข้าจะพูด และเมื่อข้าพูดแล้ว ก็อย่าต่อ ไปเถอะ
Job	21	4	ส่วนข้านี้ จะต่อว่ามนุษย์หรือ ถ้าเป็นเช่นนั้นทำไมใจข้าจึงไม่ควรเป็นทุกข์
Job	21	5	ส่วนคฺุขข้า และจงตกตะลึงเถิด และท่านจงเอามือเปิดปากของท่าน
Job	21	6	เมื่อข้าระลึกถึงเรื่องนี้ข้าก็ตระหนกตกใจ และความสั่นสะท้านก็จับเนื้อของข้า
Job	21	7	ทำไมคนชั่วจึงมีชีวิตอยู่ เออ จนถึงแก่ และเจริญมีกำลังมากขึ้น
Job	21	8	เชื้อสายของเขาก็ตั้งมั่นคงอยู่ในสายตาของเขา และลูกหลานของเขาก็อยู่ต่อหน้าต่อตาเขา
Job	21	9	เรือนของเขาทั้งหลายก็ปลอดภัยปราศจากความกลัว และไม่ริ้วรอยของพระเจ้าก็ไม่อยู่บนเขา
Job	21	10	วัวผู้ของเขาเกิดพันธุ์ ไม่มีขาด วัวเมียของเขาตกกลูก และไม่มีแท้ง
Job	21	11	เขาส่งเด็กๆออกไปอยู่อย่างฝูงแกะ และลูกหลานเล็กของเขาก็เดินรำ
Job	21	12	เขาหยิบเอารามะนาและพิธเขาๆ และเปรมปรีดีตามเสียงขลุ่ย
Job	21	13	ตลอดวันเวลาของเขา เขาก็เจริญ และเขาลงไปที่แดนคนตายในพิริบตาเดียว
Job	21	14	เขาจึงทูลพระเจ้าว่า ' ขอจากเราไปเสีย เพราะเราไม่ปรารถนาความรู้ในทางของท่าน
Job	21	15	องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คืออะไร ที่เราจะต้องปรนนิบัติเขา ถ้าเราอธิษฐานต่อเขา เราจะได้ประโยชน์อะไร'
Job	21	16	ดะเถียง ความเจ้าริ้วของข้าทั้งหลาย ไม่อยู่ในกำมือของเขา ถ้าปรีชาของเขาคือช่วยอยู่ห่างไกลจากข้า
Job	21	17	ตะเถียงของคนชั่วดับบอยเท่าใด ความยากลำบากมาเหนือเขาบอยเท่าใด พระเจ้าทรงแจกจ่ายความเศร้าโศกด้วยพระพิโรธของพระองค์
Job	21	18	เขาเป็นเหมือนฟางข้าวหน้าลม และเป็นเหมือนเกลบที่พายุพัดไป
Job	21	19	พระเจ้าทรงสะสมความชั่วช้าของเขาไว้ให้ลูกหลานของเขาหรือ พระองค์ทรงตอบแทนแก่เขาเอง และเขาก็จะทราบ
Job	21	20	นิรันดร์ของพระเจ้าจะเห็นความพินาศของเขา และเขาจะติชมพระพิโรธขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Job	21	21	เพราะเขามีความพึงพอใจอะไรในเรื่องราวที่ตามเขามา เมื่อจำนวนเดือนของเขาถูกตัดขาดกลางคืนเสียแล้ว
Job	21	22	มีผู้ใดจะสอนความรู้ให้แด่พระเจ้าได้หรือ เมื่อพระองค์ทรงพิพากษาเทวชีพ
Job	21	23	คนหนึ่งตายเมื่อยังแข็งแรงเต็มทีสบายและปลอดภัยทั้งสิ้น
Job	21	24	ถึงกายของเขาเต็มด้วยน้ำมัน และกระดุกของเขาก็ชุ่มด้วยไขกระดูก
Job	21	25	อีกคนหนึ่งตายด้วยใจซึมซื่น ไม่เคยได้ชิมของดี
Job	21	26	เขาทั้งสองนอนลงในผงคลีดินเหมือนกัน และตัวหนอนก็คลุมเขาทั้งสองไว้
Job	21	27	ดูเถิด ข้ารู้ความคิดของท่านและอบายของท่านที่จะทำผิดต่อข้า
Job	21	28	เพราะท่านว่า ' รั้งของเจ้านายอยู่ที่ไหน เต็นท์ซึ่งคนชั่วอาศัยนั้นอยู่ที่ไหน'
Job	21	29	ท่านมิได้ถามนักทองเที่ยว และท่านไม่ได้รับสักขีพยานของเขาหรือ
Job	21	30	วาคันชั่วได้สวางไว้จนถึงวันแห่งภัยพิบัติ และเขาจะถูกนำไปยังวันแห่งพระพิโรธ
Job	21	31	ใครจะแจ้งวิธีการของเขาต่อหน้าเขา และผู้ใดสอนเขาในสิ่งที่เขาได้กระทำ
Job	21	32	แม้กระนั้นเขาจะถูกห้ามไปยังหลุมศพ และจะยังอยู่ในอูโมงค์
Job	21	33	สำหรับเขาก่อนดินที่หุบเขากิเบสบาย คนทั้งปวงก็ตามเขาไป และคนที่ไปข้างหน้าก็นับไม่ถ้วน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	21	34	แล้วทำไมท่านจะมาเล่าโงมใจข้าด้วยสิ่งว่างเปล่า คำตอบของท่าน ไม่มีอะไรเหลือแล้วนอกจากการมสลา"
Job	22	1	แล้วเอลีฟัสชาวเทมานตอบว่า
Job	22	2	"คนจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พระเจ้าได้หรือ แน่ละ ผู้ใดฉลาดก็เป็นประโยชน์แก่ตนเองต่างหาก
Job	22	3	ถ้าท่านเป็นคนชอบธรรม จะเป็นทิพพระทัยแก่องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์หรือ หรือถ้าทางทั้งหลายของท่านดีรอบคอบจะเป็นประโยชน์อะไรแก่
พระองค์			
Job	22	4	พระองค์จะทรงเตือนท่านเพราะยาเกรงหรือ พระองค์จะทรงสู้ความกับท่านหรือ
Job	22	5	ความชั่วของท่านใหญ่โตมิใช่หรือ ความชั่วช้าของท่าน ไม่มีที่สิ้นสุดมิใช่หรือ
Job	22	6	เพราะท่านยึดของประกัน ไปจากพี่น้องเปล่าๆ และริบเสื้อผ้าของท่านที่เปลือยกาย
Job	22	7	ท่านมิได้ให้น้ำแก่คนอดโรยดื่ม และท่านหน่วงเหนี่ยวขมเมิงไว้มิให้คนที่หา
Job	22	8	คนที่มิอำนาจใหญ่โตยอมได้ที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ และคนที่มิหน้ามีตาก็ได้เข้าอาศัยอยู่
Job	22	9	ท่านไล่เมฆ่ายออกไปมือเปล่า และแขนของลูกกำพร้าพอกหัก
Job	22	10	เพราะฉะนั้นกับดักยูรอบท่าน และความสยดสยองอันฉับพลันก็ท่วมทับท่าน
Job	22	11	หรือความมืดจนท่านไม่เห็นอะไร และน้ำที่ท่วมก็คลุมท่านไว้
Job	22	12	พระเจ้ามิได้ทรงสถิตอยู่ ณ ที่สูงในฟ้าสวรรค์หรือ ดุดาวที่สูงที่สุดเกิด มั่นสูงจริงๆ
Job	22	13	เพราะฉะนั้นท่านว่า `พระเจ้าทรงรู้อะไร พระองค์จะทรงทะเลาะหมัดกับไปพิพากษาได้หรือ
Job	22	14	เมฆที่ปกคลุมพระองค์ไว้ พระองค์ทรงมองอะไรไม่เห็น และพระองค์ทรงดำเนินโดยรอบบนพื้นฟ้า'
Job	22	15	ท่านมุ่งไปทางเก่าหรือ ซึ่งคนชั่วเคยดำเนินนั้น
Job	22	16	ผู้ถูกฉวยเอาไปก่อนเวลากำหนดของเขา รากฐานของเขาถูกไหลล้นไปด้วยน้ำท่วม
Job	22	17	ผู้ทูลพระเจ้าว่า `ขอทรงไปจากข้าทั้งหลาย' และ องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงช่วยเขาทั้งหลายได้'
Job	22	18	แต่พระองค์ทรงให้เรือนของเขาเต็มด้วยของดี แต่คำปรึกษาของคนชั่วห่างไกลจากข้า
Job	22	19	คนชอบธรรมเห็นและยินดี คนไร้ศรัทธาเราะเยาะ
Job	22	20	ในขณะที่ทรัพย์สินสมบัติของเรา ไม่ถูกตัดขาด แต่ของที่เหลือนั้น ไก่ก็เหวเสียด
Job	22	21	จงปรองดองกับพระเจ้าและอยู่อย่างสันติ ดังนั้นสิ่งที่ดีจะมาถึงท่าน
Job	22	22	ของรับพระราชบัญญัติจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และเก็บพระวจนะของพระองค์ไว้ในใจของท่าน
Job	22	23	ถ้าท่านกลั้มมาย้องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ท่านจะเจริญและจะทิ้งความชั่วช้าให้ไกลจากเต็นท์ของท่าน
Job	22	24	ท่านจะรวบรวมทองคำไว้เหมือนผงกลินดี และทองคำเมืองโอฟีร์ไว้เหมือนหินในลำธาร
Job	22	25	และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะเป็นผู้ป้องกันท่าน และท่านจะมีเงินอย่างมากมาย
Job	22	26	แล้วท่านจะปีติยินดีในองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และเผยหน้าของท่านหาพระเจ้า
Job	22	27	ท่านจะอธิษฐานต่อพระองค์ และพระองค์จะทรงฟังท่าน และท่านจะทำตามคำปฏิญาณของท่าน
Job	22	28	ท่านจะตัดสินใจในเรื่องใด และเรื่องนั้นจะสำเร็จสมประสงค์ และจะมีแสงสว่างส่องทางให้ท่าน
Job	22	29	เหมือนนบย์ถูกทิ้งลงไป ท่านจะว่า `มีการทรงช่วยยกชูขึ้น และพระองค์ทรงช่วยคนถ่อมใจให้รอด'
Job	22	30	พระองค์ทรงช่วยแกะแห่งผู้ไร้ความคิดให้พ้น มันได้รับการช่วยให้พ้นโดยความสะอาดแห่งมือของท่าน"
Job	23	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	23	2	" คำร้องทักของข้าก็ขมขื่นในวันนี้ด้วย การที่ข้าถูกทบทกึกหนักกว่าการร้องครางของข้า
Job	23	3	โอ ข้าอยากทราบว่าจะพบพระองค์ได้ที่ไหน เพื่อข้าจะมาถึงพระที่นั่งของพระองค์
Job	23	4	ข้าจะยื่นคตของข้าต่อพระพิศตรพระองค์ และบรรจข้อโต้แย้งให้เต็มปากข้า
Job	23	5	ข้าจะทราบคำตอบของพระองค์ และเข้าใจสิ่งที่พระองค์จะตรัสกับข้า
Job	23	6	พระองค์ทรงได้แย้งกับข้าด้วยฤทธานภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์หรือ เปล่าละ พระองค์จะทรงให้กำลังแก่ข้า
Job	23	7	ณ ที่นั้นคนเที่ยงธรรมจะสู้ความกับพระองค์ได้ และข้าจะรับการช่วยให้พ้นจากผู้พิพากษาของข้าเป็นนิตย์
Job	23	8	ดูเถิด ข้าเดินไปข้างหน้า แต่พระองค์มิได้ทรงสถิตที่นั่น และข้างหลัง แต่ข้าก็ไม่สังเกตเห็นพระองค์
Job	23	9	ข้างซ้ายมือที่พระองค์ทรงกระทำกิจ ข้าก็ไม่เห็นพระองค์ ข้างขวามือพระองค์ทรงซ่อนอยู่ ข้าหาพระองค์ไม่พบ
Job	23	10	ด้วยว่าพระองค์ทรงทราบทางที่ข้าไป เมื่อพระองค์ทรงทดสอบข้าแล้ว ข้าก็จะเป็นอย่างทองคำ
Job	23	11	เท้าของข้าติดรอยพระบาทของพระองค์แน่น ข้าตามมรรคาของพระองค์ และมีได้หันไปข้างๆเลย
Job	23	12	ข้ามิได้พรากไปจากพระบัญญัติแห่งริมพระโอษฐ์ของพระองค์ ข้าตราคาพระวจนะแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์สูงกว่าอาหารที่จำเป็นสำหรับ
ข้า			
Job	23	13	แต่พระองค์ทรงผันแปรมิได้ และผู้ใดจะหันพระองค์ได้ พระองค์มีพระประสงค์สิ่งใด พระองค์ก็ทรงกระทำสิ่งนั้น
Job	23	14	เพราะว่าพระองค์จะทรงกระทำสิ่งพระองค์ทรงกำหนดให้ข้านั้นครบถ้วน และสิ่งอย่างนั้นเป็นอันมากอยู่ในพระตำราของพระองค์
Job	23	15	เพราะฉะนั้นข้าจึงสะทสะถันต่อพระพิศตรพระองค์ เมื่อข้าตรัสตรง ข้าก็ครั้นคร้ามต่อพระองค์
Job	23	16	พระเจ้าทรงกระทำให้อใจของข้าอ่อนเปลี้ย องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้กระทำให้ข้าสะทสะถัน
Job	23	17	เพราะข้ามิได้ถูกตัดขาดก่อนความมืดมาถึง และพระองค์มิได้ทรงปิดบังความมืดทึบไว้จากหน้าข้า"
Job	24	1	" เมื่ออาระกำหนด ไม่ปิดบังไว้จากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ทำไมบรรดาผู้ที่รู้จักพระองค์ไม่เห็นวันกำหนดของพระองค์
Job	24	2	มีคนที่ย้ายหลักเขต เขายึดฝูงแพะแกะพาไปเลี้ยง
Job	24	3	เขาไล่ต้อนลาของคนกำพร้าพอไป เขาเอาวัวของหญิงม่ายไปเป็นประกัน
Job	24	4	เขาผลักคนขัดสนออกนอกถนน คนยากจนแห่งแผ่นดินโลกต่างก็ซ่อนตัวหมด
Job	24	5	ดูเถิด ตั้งลาป่าอยู่ในถิ่นทรก้นดง คนยากจนนั้นออกไปทำงานพยายมหาดอาหาร ถิ่นแห่งแล้งให้อาหารแก่เขาและบุตรทั้งหลายของเขา
Job	24	6	เขาทั้งหลายเก็บหญ้าแห้งที่ในทุ่ง และเขาเล็มสวนองุ่นของคนชั่ว
Job	24	7	เขาทำให้คนที่เปลือยกายนอนตลอดคืนโดยไม่มีเสื้อผ้า และไม่มีผ้าห่มกันหนาว
Job	24	8	เขาเบียดฝนแห่งภูเขา และเกาะหินน้อยเพราะขาดที่กำบัง
Job	24	9	มีผู้ฉวยเด็กกำพร้าพอไปจากอก และเอาของประกันจากคนยากจน
Job	24	10	เขาทั้งหลายทำให้เขาเดินเปลือยกายไปโดยไม่มีเสื้อผ้า เขาก็แบกฟ่อนข้าวไปจากคนที่หา
Job	24	11	เขาทำน้ามน้อยตามกลางกำแพงของพวกเขา เขาย้ายที่บ่ออย่างอื่น แต่เขาตอหนความกระหาย
Job	24	12	คนคร่ำครวญออกมาจากที่ในเมือง และจิตใจของคนบาดเจ็บร้องขอ แต่พระเจ้ามิได้สนพระทัยในความโงเขลาของเขา
Job	24	13	เขาอยู่ในพวกที่ทักภูต่อความสว่าง ที่ไม่คืนเคยกับทางของความสว่างนั้น และมีได้อยู่ในทางของความสว่างนั้น
Job	24	14	ผู้ทำฆาตกรรมลุกขึ้นมาแต่เข่าตัวรู่ เขาฆ่าคนยากจนและคนขัดสน และในกลางคืนเขาเป็นเหมือนนบย์
Job	24	15	ตาของผู้นั่งประเวณีคอยเวลาพลบค่ำ กล่าวว่า `ไม่มีตาใดจะเห็นข้า' และเขาก็ปลอมหน้าของเขา
Job	24	16	ในยามมืดเขาขุดเข้าไปในเรือนซึ่งเขาหมายไว้สำหรับตนเองในเวลากลางวัน เขาไม่รู้จักความสว่าง
Job	24	17	เพราะเงามัจจุราชเป็นเหมือนเงาเวลาเช้าแก่เขาทุกคน ถ้าใครรู้จักเขา เขาก็เป็นความสยดสยองของเงามัจจุราช
Job	24	18	เขารวดเร็วจัดตั้งน้ามากหลาย ส่วนแบ่งของเขาถูกสถาปนาในแผ่นดิน เขาไม่เห็นหน้าไปสู่สวนองุ่นของเขา
Job	24	19	ความแห้งแล้งและความร้อนฉวยเอาหน้าหิมะไปสิ้นในใด แคนคนตายก็ฉวยเอาผู้กระทำบาปไปสิ้นนั้น
Job	24	20	ครรถ์จะล้มเขา ตัวนอนจะกินเขาอย่างร่อย ไม่มีใครจำเขาได้ต่อไป ความชั่วจะหักลงเหมือนต้นไม้
Job	24	21	เขารีดเอาจากหญิงหมั้นที่ไม่มิลูก และไม่ทำดีอะไรให้แก่หญิงม่าย
Job	24	22	เขาได้ทำลายคนที่มิกำลังด้วยอำนาจของตน เขาลุกขึ้นแล้ว ไม่มีใครมันใจเรื่องชีวิตของตน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	24	23	พระเจ้าทรงประทานความปลอดภัยให้เขา และเขาก็พึ่งอยู่ และพระเนตรของพระองค์อยู่บนหนทางของเขา
Job	24	24	เขาทั้งหลายถูกยกย่องขึ้นในครุหนึ่งแต่ก็ต้องสิ้น ไปและถูกนำลงมา เขาถูกเอาออกไปจากทางเหมือนคนอื่นเขา และถูกตัดออกเหมือนยอดรวงข้าว
Job	24	25	แล้วบัดนี้ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ใครจะพิสูจน์ได้ว่าข้ามาสา และสำแดงว่าสิ่งที่ข้ากล่าวนั้นไร้สาระ"
Job	25	1	แล้วบิลัดัดคนซอหาตอบว่า
Job	25	2	"พระเจ้าทรงอำนาจในการครอบครองและทรงให้ภัยแก่ทรงพระองค์ ทรงกระทำสันติภาพในสวรรค์เบื้องสูงของพระองค์
Job	25	3	กองทัพของพระองค์มีจำนวนหรือ ความสว่างของพระองค์มิได้ส่องมาเหนือผู้ใดบ้าง
Job	25	4	แล้วมนุษย์จะชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้าได้อย่างไร คนที่เกิดจากผู้หญิงจะสะอาดได้อย่างไร
Job	25	5	ดุสิต ถึงแม้ดวงจันทร์ก็ไม่มีความสกปรก และดวงดาวก็ไม่บริสุทธิ์ในสายพระเนตรของพระองค์
Job	25	6	มนุษย์จะยิ่งสะอาดน้อยกว่านั้นเท่าใด ผู้เป็นเพียงตัวตักแต่ และบุตรของมนุษย์เล่า ผู้เป็นเพียงตัวนอน"
Job	26	1	แล้วโยบตอบว่า
Job	26	2	"ท่านได้ช่วยผู้ไม่มีกำลังมากจริงหนอ ท่านได้ช่วยคนที่ไม่มีแรงแล้วหนอ
Job	26	3	ท่านให้คำปรึกษาแก่คนที่ไม่มียศปัญญา และได้ให้ความรู้มากที่สัมฤทธิ์ผล จริงหนอ
Job	26	4	ท่านแปลงวาจาออกมาแก่ใครเล่า และวิญญาณของใครได้ออกมาจากท่าน
Job	26	5	ชาวแดนคนตายเบื้องล่างสะทกสะท้านได้นำและชวานำนั้น
Job	26	6	นรกเปลือยอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และแดนพิเนาศไม่มีผ้าห่ม
Job	26	7	พระองค์ทรงกลืนทางเหนือออกคลุมที่เร้งว่าง และแขวนโลกไว้เหนือที่ว่างเปล่า
Job	26	8	พระองค์ทรงมัดน้ำไว้ในเมฆที่ขอบของพระองค์ และเมฆนั้นก็มิขาดวันไป
Job	26	9	พระองค์ทรงกลมหน้าของพระที่นั่ง และกลีบเมฆของพระองค์ออกคลุมมันไว้
Job	26	10	พระองค์ทรงขีดปริมณฑลไว้บนพื้นน้ำ ณ เขตระหว่างความสว่างและความมืด
Job	26	11	เสาฟ้าก็หวั่นไหวและประหลาดใจเมื่อพระองค์ทรงชานา
Job	26	12	พระองค์ทรงปราบทะเลให้สงบด้วยอำนาจของพระองค์ พระองค์ทรงตีคนจองหองด้วยความเข้าพระทัยของพระองค์
Job	26	13	พระองค์ทรงตกแต่งฟ้าสวรรค์ด้วยพระวิญญาณของพระองค์ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงสร้างพญานาคที่ขด
Job	26	14	ดุสิต เหล่านี้เป็นเพียงพระราชกิจผิวเผินของพระองค์ เราได้ยินถึงพระองค์ก็เป็นเพียงเสียงกระซิบ ใครจะเข้าใจถึงฤทธิ์ที่มโหฬารอันเกรียง
Job	27	1	ไกรของพระองค์ได้"
Job	27	1	และโยบได้กล่าวลอนภายิตของตนอีกว่า
Job	27	2	"พระเจ้าทรงพระชนม์มัยแก่ฉันใด ก็พระองค์ผู้ทรงนำความยุติธรรมอันเคารพตกแก่ข้า ไปเสีย และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงพระชนม์มัยแก่
Job	27	3	ฉันใด ก็คือผู้ทรงทำใจข้าให้ขมขื่น
Job	27	3	เพราะลมหายใจยังอยู่ในตัวข้าตราบใด และลมปราณจากพระเจ้ายังอยู่ใน รุมอกของข้าตราบใด
Job	27	4	ริมฝีปากของข้าจะไม่พูดความเท็จและลิ้นของข้าจะไม่เปล่งคำหลอกลวง
Job	27	5	ขอพระเจ้าอย่ายอมให้ข้าเห็นว่าท่านเป็นฝ่ายที่ถูกเลย ข้าจะไม่ทิ้งความสัตย์จริงของข้าจนข้าตาย
Job	27	6	ข้ายึดความชอบธรรมของข้าไว้ฉันไม่ยอมปล่อยไป จิตใจของข้าไม่ตำหนิข้า ไม่ว่านี่ใดในชีวิตของข้า
Job	27	7	ขอให้ศัตรูของข้าเป็นเหมือนคนชั่ว และขอให้ผู้ตั้งลิ้นต่อสู้อยู่เป็นเหมือนคนอธรรม
Job	27	8	เพราะอะไรจะเป็นความหวังของคนที่ชั่วใจคิด แม้ว่าเขาได้ทำไรแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงเอาชีวิตของเขาไป
Job	27	9	พระเจ้าจะทรงฟังเสียงร้องของเขาหรือ เมื่อความยากลำบากมาสู่เขา
Job	27	10	เขาจะปิดยี่นดีในองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์หรือ เขาจะกราบหลพระเจ้าทุกเวลาหรือ
Job	27	11	ข้าจะสอนท่านทั้งหลายโดยพระหัตถ์ของพระเจ้า ข้าจะไม่ปิดบังพระดำริขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Job	27	12	ดุสิต ท่านทุกคนได้เห็นเองแล้ว ทำไม่ท่านจึงเหลวไหลลิ้นแข็งทีเดียวเล่า
Job	27	13	ต่อพระเจ้า นี่เป็นส่วนของคนชั่ว และมรดกซึ่งผู้มั่งคั่งจะได้รับจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Job	27	14	ถ้าลูกหลานของเขาเพิ่มขึ้น ก็เพื่อถูกตาบ และลูกหลานของเขา ก็หาไม่พอกิน
Job	27	15	คนของเขาที่เหลืออยู่ ความตายก็จะฝังเขาเสีย และภรรยาฆ่าทั้งหลายของเขาจะไม่รำคาญ
Job	27	16	ถึงเขาจะกอบโกยเอาเงินไว้มากอย่างมั่งคั่งลิ้น และกองเสื่อผ้าไว้ตั้งดินเหนียว
Job	27	17	เขาจะกองไว้ก็ได้ แต่คนชอบธรรมจะสวม และคนไร้ผิดจะแบ่งเงินกัน
Job	27	18	เขาสร้างบ้านเหมือนอย่างตัวมอด เหมือนอย่างเพิงที่คนยามสร้าง
Job	27	19	คนมั่งคั่งจะนอนลง แต่เขาจะไม่กราบรวมไว้ เขาลืมตาของเขาขึ้น และเขาไม่อยู่แล้ว
Job	27	20	ความมั่งคั่งของทามเขาเหมือนน้ำมากหลาย ในกลางคืนพายุหอบเขาไป
Job	27	21	ลมตะวันออกหอบเขาขึ้น และเขาก็จากไป เหมือนพายุมันก็กวาดเขาออกไปจากที่ของเขา
Job	27	22	พระเจ้าจะทรงเหวี่ยงเขาอย่างไรไม่ปรานี เขาจะหนีจากพระหัตถ์ของพระองค์
Job	27	23	คนจะตบมือเยาะเย้ยเขา และเย้ยหยันเขาออกไปจากที่ของเขา"
Job	28	1	"แนละ ต้องมีเหมืองสำหรับแร่เงิน และมีที่สำหรับทองคำที่เขาถลุง
Job	28	2	เขาเอาเหล็กมาจากพื้นดิน และถลุงทองสัมฤทธิ์จากแร่ดิบ
Job	28	3	มนุษย์ก็จัดความมืด และค้นหาไปยังเขต โกลที่มืด ค้นแร่ดิบในที่มืดครึ้มและเงามัจจุราช
Job	28	4	เขาขุดปล่อง โกลจากที่ฝังคนอาศัยอยู่ คนสัญจรไปมาลิ้มเขาแล้ว เขาแขวนอยู่แกว่งไปแกว่งมาไกลจากฝังคน
Job	28	5	ฝ่ายแผ่นดินนั้นมิเอาอาหารออกมา แต่ภายใต้ก็คิดว่าอย่างถูกไฟไหม้
Job	28	6	ก่อนหินของที่นั่นเป็นที่ยูของพลอยไพฑูรย์ และมันมีมงทองคำ
Job	28	7	ทางนั้นไม่มีเหยี่ยววู้ และไม่มีตาเหยี่ยวตามองเห็น
Job	28	8	ลูกสิงโตไม่เคยเดินที่นั่น สิงโตร้ายไม่ผ่านมาที่นั่น
Job	28	9	คนยืนมือที่หินแข็ง และทำลายภูเขาจนถึงราก
Job	28	10	เขาขุดลารางไว้ในหิน และตาของเขาเห็นของประเสริฐทุกอย่าง
Job	28	11	เขาก็กันต่าน้ำไว้ เพื่อมิให้น้ำย่อย และสิ่งที่ปิดบังไว้ เขานำมาให้แจ้ง
Job	28	12	แต่จะพบพระปัญญาที่ไหน และที่ของความเข้าใจอยู่ที่ไหน
Job	28	13	มนุษย์ไม่รู้จักคำของพระปัญญา และในแผ่นดินของคนเป็นก็หาไม่พบ
Job	28	14	บาดาลพูดว่า `ที่ข้าไม่มี' และทะเลกล่าววว่า `ไม่อยู่กับข้า'
Job	28	15	จะเอาทองคำซื้อก็ไม่ได้ และจะชั่งเงินให้ตามราคาก็ไม่ได้
Job	28	16	จะตีราคาเป็นทองคำไอฟีร์ก็ไม่ได้ หรือเป็นพลอยสีน้ำขาวประเสริฐหรือพลอยไพฑูรย์ก็ไม่ได้
Job	28	17	จะเทียบเท่าทองคำและแก้วผลึกก็ไม่ได้ หรือจะแลกกับเครื่องทองคำเนื้อดีก็ไม่ได้
Job	28	18	อย่าเอ่ยถึงหินปะการังและไข่มุกเลย คำของพระปัญญาลงกว่ามุกดา
Job	28	19	บขราคัมแห่งเมืองเอธิโอเปีย ก็เปรียบกับพระปัญญา ไม่ได้ หรือจะตีราคาเป็นทองคำบริสุทธิ์ก็ไม่ได้
Job	28	20	ดังนั้นพระปัญญามาจากไหนแล้ว และที่ของความเข้าใจอยู่ที่ไหน
Job	28	21	เป็นสิ่งที่ซ่อนพ้นจากตาของสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวง และปิดบังไว้จากนกในอากาศ
Job	28	22	แดนพิเนาศและมัจจุราชกล่าวว่า `เราได้ยินเสียงลือเรื่องพระปัญญากับหูของเรา'
Job	28	23	พระเจ้าทรงทราบทางไปหาพระปัญญานั้น และพระองค์ทรงทราบที่อยู่ของพระปัญญาด้วย
Job	28	24	เพราะพระองค์ทอดพระเนตรไปถึงที่สถลปลายแผ่นดินโลก และทรงเห็นทุกสิ่งที่ใต้ฟ้าสวรรค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	28	25	ในเมื่อพระองค์ทรงกำหนดน้ำหนักให้แก่ลม และทรงกะน้ำหนักด้วยเครื่องตวง
Job	28	26	เมื่อพระองค์ทรงสร้างกฎให้ฝน และสร้างทางไว้ให้แสงแลบของฟ้าผ่า
Job	28	27	แล้วพระองค์ทอดพระเนตรพระปัญญาและทรงประกาศ ทรงสถาปนาไว้และทรงวิจัย
Job	28	28	และพระองค์ตรัสกับมนุษย์ว่า ` ดุเดือด ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า นั้นแหละคือพระปัญญา และที่จะพ้นจากความชั่ว คือความเข้าใจ' "
Job	29	1	แล้วโยบก็กล่าวกลอนภายิตของท่านอีกว่า
Job	29	2	" โอ ข้าอย่างจะอยู่อย่างแต่ละเดือนที่ผ่าน ไป อยู่ในสมัยเมื่อพระเจ้าทรงพิทักษ์ข้า
Job	29	3	เมื่อประทับของพระองค์ส่องเหนือศีรษะข้า และข้าเดินฝ่าความมืดไปด้วยความสว่างของพระองค์
Job	29	4	อย่างข้าเมื่อครั้งยังหนุ่มแน่นอยู่ เมื่อความลึกลับแห่งพระเจ้าทรงยอเหนือเต็นท์ของข้า
Job	29	5	เมื่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ยังอยู่กับข้า และลูกหลานห้อมล้อมข้า
Job	29	6	เมื่อข้าล้างย่างเท้าของข้าด้วยนมขุ่น และก้อนหินเทรารน้ำมันออกให้ข้า
Job	29	7	เมื่อข้าออกมายังประตูเมือง เมื่อข้าเตรียมที่นั่งของข้าที่ถนน
Job	29	8	คนหนุ่มๆเห็นข้าแล้วก็หลีกเลี่ยงไป คนสูงอายุลุกขึ้นยืน
Job	29	9	เจ้านายหยุดพูด เอามือปิดปากของตนไว้
Job	29	10	เสียงของชนนางก็สงบลง และสิ้นของเขาก็เกาะติดเพดานปาก
Job	29	11	เมื่อหูได้ยินแล้ว ต่างก็ว่าข้าเป็นสุข และเมื่อตาดู ก็ยกย่องข้า
Job	29	12	เพราะว่าข้าช่วยคนยากจนที่ร้องไห้ช่วย และเด็กกำพร้าพ่อที่ไม่มีใครอุปถัมภ์เขา
Job	29	13	พรของคนที่จวนพินาศก็มาถึงข้า และข้าเป็นเหตุให้จิตใจของหญิงม่ายร้องเพลงด้วยความชื่นบาน
Job	29	14	ข้าสวมความชอบธรรม และมันก็ห่อหุ้มข้าไว้ ความยุติธรรมของข้าเหมือนเสื้อคลุมและผ้าโพกศีรษะ
Job	29	15	ข้าเป็นนัยนาให้คนตาบอด และเป็นเท้าให้คนง่อย
Job	29	16	ข้าเป็นบิดาให้คนขัดสน และข้าสอบสวนเรื่องของผู้ที่ข้าไม่รู้จัก
Job	29	17	ข้าหักขากรรไกรของคนชั่ว และได้ดึงเอาเหยื่อจากฟันของเขา
Job	29	18	แล้วข้าคิดว่า ` ข้าจะตายในรุ่งของข้า และข้าจะหิววันเวลาของข้าอย่างทราย
Job	29	19	รากของข้าจะแผ่ไปถึงน้ำ มีน้ำค้างบนกิ่งของข้าตลอดคืน
Job	29	20	สง่าราศีของข้าสดชื่นอยู่กับข้า และคันธนูของข้าใหม่เสมออยู่ในมือข้า'
Job	29	21	คนทั้งหลายเจียหูฟังข้าและคอยอยู่ และเจียบอยู่ที่คำปรึกษาของข้า
Job	29	22	หลังจากที่ข้าพูดแล้ว เขาก็ไม่พูดอีกเลย และคำของข้าก็กลั่นลงมาเหนือเขา
Job	29	23	เขาบอกข้าเหมือนคอยฝน เขาอ้าปากของเขาเหมือนอยากรับน้ำฝนชกปลายฤดู
Job	29	24	ถ้าข้าหัวเราะเยาะเขา เขาก็ไม่ยอมเชื่อ และสีหน้าอันมองใสของข้า เขาก็มิได้ทำให้หม่นหมองลง
Job	29	25	ข้าเลือกทางให้เขา และนั่งเป็นหัวหน้า และอยู่อย่างกษัตริย์ท่ามกลางกองทหาร อย่างผู้ที่ปลอบโยนคนที่คร่ำครวญ"
Job	30	1	" แต่เดี๋ยวนี้เขาเยาะข้า คือคนที่อ่อนกว่าข้าแน่ คนที่ข้าจะเหยียดหยามพ่อของเขา ถึงกับไม่ยอมให้อยู่กับสุนัขที่เฝ้าฝูงแพะแกะของข้า
Job	30	2	ข้าจะได้อะไรจากกำลังมือของเขาทั้งหลาย คือของคนที่ยิวแรงขามหมดไปแล้ว
Job	30	3	เพราะเหตุความขาดแคลนและหิวโหยพวกเขาจึงอยู่อย่างโดดเดี่ยว เมื่อก่อนเขาหนีไปยังถิ่นทุรกันดารซึ่งรกร้างและถูกทิ้งไว้เสียเปล่า
Job	30	4	เขาก็มีผักขมซึ่งอยู่กับพุ่มไม้ และเอารากต้นซากมาเป็นอาหาร
Job	30	5	เขาถูกขับไล่ออกไปจากท่ามกลางคน (มีคนตะโกนตามเขาไปอย่างตามใจ)
Job	30	6	ฉะนั้น เขาต้องพักอยู่ที่ล้าละหน ในไพร่ดินและชอกหิน
Job	30	7	เขาร้องอยู่ท่ามกลางพุ่มไม้ เขาเบียดกินนอยุ่ภายใต้ต้นตำแย
Job	30	8	เขาเป็นลูกของคนถ่อย เออ เป็นลูกของคนเสียชื่อ เขาถูกกวาดออกไปเสียจากแผ่นดิน
Job	30	9	และบัดนี้ข้ากลายเป็นเพลงเยาะเย้ยของเขา เออ ข้าเป็นคำครหาของเขา
Job	30	10	เขาทั้งหลายสะอิดสะเอียนข้า และเห็นห่างจากข้า เขาไม่ร้องหรือจะถ่มน้ำลายลงหน้าของข้า
Job	30	11	เพราะพระเจ้าทรงหย่อนสายธนูของข้า และให้ข้าตกต่ำ เขาทั้งหลายก็เหวี่ยงความยิ่งคิดเสียต่อหน้าข้า
Job	30	12	คนหนุ่มลุกขึ้นข้างขวามือของข้า เขาผลักดิ้นเท้าของข้าออกไป เขาเหวี่ยงทางแห่งความพินาศไว้ต่อสู้อข้า
Job	30	13	เขาพึงทางเดินของข้า เขาเสริมภัยพิบัติให้ข้า ไม่มีผู้ใดช่วยเขาไว้เลย
Job	30	14	เขามาหาข้าอย่างกับน้ำที่ทะลักเข้ามาอย่างเต็มที่ เขาลึงตัวเข้ามาหาข้าท่ามกลางซากปรักหักพัง
Job	30	15	ความสยดสยองต่างๆหันมาใส่ข้า จิตใจของข้าถูกเขาคิดตามรอยลตาม และความเจริญรุ่งเรืองของข้าสูญไปเสียอย่างเหม
Job	30	16	บัดนี้จิตใจของข้าก็ละลายไป วันแห่งความทุกข์ใจยึดตัวข้าไว้
Job	30	17	กลางคืนกระดุกข้าทะเลไป และความเจ็บปวดที่ทะแห่ช้านั้น ไม่หยุดพักเลย
Job	30	18	เครื่องแต่งกายของข้าเสียรูปไปด้วยความรุนแรงแห่งโรคนี้ มันมัดข้าอย่างผ้าคอเสื้อรัดข้า
Job	30	19	พระเจ้าทรงเหวี่ยงข้าลงไปในปลัก และข้าก็กลายเป็นเหมือนผลคลีและขี้เถ่า
Job	30	20	ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ และพระองค์หาทรงสดับข้าพระองค์ไม่ ข้าพระองค์คร่ำครวญไม่
Job	30	21	พระองค์กลับทรงตรัสตอบข้าพระองค์ พระองค์ทรงต่อต้านข้าพระองค์ด้วยพระหัตถ์ทรงฤทธิ์ของพระองค์
Job	30	22	พระองค์ทรงขู่ข้าพระองค์ขึ้นเหนือลม และทรงให้ข้าพระองค์ขีลม และทรงให้ตัวข้าพระองค์ละลายไป
Job	30	23	ข้าพระองค์ทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์ตายเสีย และให้ไปอยู่ที่กำหนดของคนที่สิ้นหวัง
Job	30	24	ถึงกระนั้นเขาจะไม่ยื่นมือของเขามาช่วยคนในแดนคนตาย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะร้องขอความช่วยเหลือในท่ามกลางภัยพิบัติของเขา
Job	30	25	ข้ามิได้ร้องไห้เพื่อผู้ที่วันเวลาของเขายากเย็นหรือ จิตใจของข้ามิได้โศกสลดเพื่อคนขัดสนหรือ
Job	30	26	แต่เมื่อข้ามองหาองค์ดี ของร้ายก็มาถึง และเมื่อข้าคอยความสว่าง ความมืดก็มาถึง
Job	30	27	จิตใจของข้าร้อนรม ไม่เคยสงบเลย วันแห่งความทุกข์ใจมาพบข้า
Job	30	28	ข้าได้ไว้ทุกข์ มิใช่ด้วยแดด ข้ายืนขึ้นในที่ซมหม่น และร้องขอความช่วยเหลือ
Job	30	29	ข้าเป็นพี่น้องกับมึงกร และเป็นเพื่อนกับนกเค้าแมว
Job	30	30	ผิวหนังของข้าดำด กะดุกของข้าร้อนอย่างไฟไหม้
Job	30	31	เพราะฉะนั้นเสียงพิลเขาคูของข้ากลายเป็นเสียงโหยให้ และเสียงขลุ่ยของข้ากลายเป็นเสียงของผู้ที่ร้องไห้"
Job	31	1	" ข้าได้กระทำพินอัสัญญาเกี่ยวกับนัยนาของข้า แล้วข้าจะมองหญิงพรหมจารีได้อย่างไร
Job	31	2	อะไรจะเป็นส่วนของข้าจากพระเจ้าเบื้องบน และเป็นมรดกของข้าจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ณ ที่สูง
Job	31	3	มิใช่ยกยั้นตราขายสำหรับคนชั่ว และภัยพิบัติสำหรับคนที่กระทำความชั่วซ้ำดอกหรือ
Job	31	4	พระองค์มิทรงเห็นทางที่ข้าไป และนับฝั้วของข้าดอกหรือ
Job	31	5	ถ้าข้าได้ดำเนินไปกับความไร้สาระ และเท้าของข้าเร่งไปสู่ความหลอกลวง
Job	31	6	ถ้าข้าให้เอาข้าซึ่งด้วยตราขายเที่ยงตรง และขอพระเจ้าทรงทราบความซื่อสัตย์ของข้า
Job	31	7	ถ้าข้าทำเท้าของข้าหันออกไปจากทาง และจิตใจของข้าไปตามนัยนาของข้า และถ้าต่างพร้อยใดๆเกาะติดมือข้า
Job	31	8	ก็ขอให้ข้าหวาน และให้คนอื่นกิน และขอให้สิ่งงอกขึ้นเพื่อข้าถูกถอนรากเอาไป
Job	31	9	ถ้าใจของข้าถูกล้อชวน ไปหาผู้หญิง และข้าได้ซ่มอยู่ที่ประตูเพื่อนบ้านของข้า
Job	31	10	แล้วก็ขอให้ภรรยาของข้าไม่แบ่งให้คนอื่น และให้คนอื่นโน้มทับนาง
Job	31	11	เพราะนั่นเป็นความผิดที่ร้ายกาจ และเป็นความชั่วช้าที่ผู้พิพากษาต้องปรับโทษ
Job	31	12	เพราะนั่นจะเป็นไฟผลาญให้ไปถึงแดนพินาศ และจะถอนรากผลเพิ่มพูนทั้งปวงของข้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	31	13	ถ้าข้าถูกเรื่องของทาสหรือทาสหญิงของข้า เมื่อเขานำมาร้องทุกข์ต่อข้า
Job	31	14	เมื่อพระเจ้าทรงลงโทษ แล้วข้าจะทำอะไรได้ เมื่อพระองค์ทรงสอบถาม ข้าจะทูลตอบพระองค์อย่างไร
Job	31	15	พระองค์ผู้ทรงสร้างข้าในครรภ์ มิได้ทรงสร้างขาหรือ มิใช่พระองค์องค์เดียวเท่านั้นหรือ ที่ทรงสร้างเราทั้งสองในครรภ์
Job	31	16	ถ้าข้าได้หนวงเหนียวสิ่งใดๆที่คนยากจนอยากได้ หรือได้กระทำให้นัยนตาของหญิงม่ายมองเสียเปล่า
Job	31	17	หรือข้ารับประจานอาหารของข้าแต่ลำพัง และคนกำร่ำพ้อ ไม่ได้ร่วมรับประทานอาหารนั้นด้วย
Job	31	18	(เพราะตั้งแต่เด็กมา เขาเติบโตขึ้นกับข้า อย่ายุยกับพ้อ และข้าได้เป็นผู้นำเธอตั้งแต่ครรภ์มารดาของข้า)
Job	31	19	ถ้าข้าเห็นคนหนึ่งคนใดพินาศเพราะขาดเสื้อผ้า หรือเห็นคนขัดสน ไม่มีผ้าคลุมกาย
Job	31	20	ถ้าบั้นเอวของเขามีได้วยพรแก่ข้า และถ้าเขามีได้บอบอุ้นด้วยขนแกะของข้า
Job	31	21	ถ้าข้ายกมือขึ้นและตะคอกกับกำร่ำพ้อเพราะข้าเห็นความสนับสนุนที่ประตุเมือง
Job	31	22	แล้วก็ได้กระตุกไปปลาร้าหลุดจากปากของข้า และให้แขนของข้าหักหลุดจากข้อต่อเสียเถิด
Job	31	23	เพราะข้าสลดสองด้วยภัยพิบัติที่มาจากพระเจ้า และด้วยเหตุความโอ้อวดระการการของพระองค์ ข้าทำอะไรไม่ได้
Job	31	24	ถ้าข้ากระทำให้ออกคำเป็นทีไวใจหรือพูดกับทองคำเนื้อดีว่า `ท่านเป็นที่วางใจของข้า'
Job	31	25	ถ้าข้าเปรมปรีดีเพราะสมบัติของข้ามากมาย หรือเพราะมือของข้าได้มากมาย
Job	31	26	หรือข้าเพิ่งดวงอาทิตย์เมื่อสองแสง หรือดวงจันทร์เมื่อเคลื่อนไปอย่างสง่า
Job	31	27	และจิตใจของข้าถูกล้อชวนอย่างงอแงๆ และปากของข้าจบบมือของข้า
Job	31	28	นี่เป็นความชั่วช้าด้วยที่ผู้พิพากษาจะต้องปรับโทษ เพราะข้าคงต้องปฏิสัตสพระเจ้าเมื่อจบวัน
Job	31	29	ถ้าข้าเปรมปรีดีเมื่อผู้ที่เกลียดชังข้านั้นพินาศ หรือสิงโลดเมื่อเหตุร้ายมาทันเขา
Job	31	30	ข้าไม่ยอมให้ปากของข้าบาปไปโดยขอชีวิตของเขาด้วยคำสาปแช่ง
Job	31	31	ถ้าคนแห่งเดินที่ของข้ามิได้กล่าวว่า `ยังมีใครที่ไหนที่กินเนื้อของนายไม่มี'
Job	31	32	คนต่างถิ่นมิได้พักอยู่ในถนน ข้าเปิดประตูให้แก่นคนเดินทาง
Job	31	33	ถ้าข้าปิดบังการละเมิดของข้าอย่างอาดัม ด้วยซ่อนความชั่วช้าของข้าไว้ในอกของข้า
Job	31	34	เพราะข้ากลัวมวลชนและกลัวที่ครอบครัวต่างๆจะเหยียดหยามข้า ข้าจึงนิ่งเสีย ไม่ออกไปพ้นประตูบ้าน
Job	31	35	โอ ข้าอยากให้อัลกคนหนึ่งฟังข้า ดูเถิด ความปรารถนาของข้าคือ ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ต่อข้า โอ ข้าอยากได้คำสำนวนพ้องข้าซึ่งคู่ความ
เขียนขึ้น			
Job	31	36	ข้าจะใส่บาเบกไปแทนที่เดียว ข้าจะมัดมันไว้ตามงกฏ
Job	31	37	ข้าจะแจ้งจำนวนปีก้าของข้าแก่พระองค์ ข้าจะเข้าไปเฝ้าพระองค์อย่างเป็นทางการเป็นเจ้านาย
Job	31	38	ถ้าที่ดินของข้าร้องกล่าวโทษข้า และร้องโถในนั้นร้องให้ด้วยกัน
Job	31	39	ถ้าข้ากินผลผลิตของมันด้วยมิได้เสียเงิน และกระทำให้เจ้าของที่ดินเดิมนั้นเสียชีวิต
Job	31	40	ก็ขอให้มันตีคอกหนามออกแทนข้าสาสิ และหญ้าสาบแรังแทนข้าบารล" จบถ้อยคำของโยบ
Job	32	1	ดังนั้น บุรุษทั้งสามก็หยุดตอบโยบ เพราะโยบชอบธรรมในสายตาของตนเอง
Job	32	2	แล้วเอลีชู บุตรชายบาราเคล คนบซี ครอบครัวยวม ก็โกรธ เขาโกรธโยบ เพราะท่านอ้างตัวว่าชอบธรรมหาใช่พระเจ้าไม่
Job	32	3	เขาโกรธสหายสามคนของโยบด้วย เพราะเขาทั้งหลายตอบไม่ได้ ทั้งๆที่เขาหาว่าโยบผิด
Job	32	4	ฝ่ายเอลีชูคอยจนโยบพูดจบ เพราะพวกเขาแยกจากตน
Job	32	5	และเมื่อเอลีชูเห็นว่า ไม่มีคำตอบในปากของบุรุษทั้งสามนี้แล้ว เขาจึงโกรธ
Job	32	6	และเอลีชู บุตรชายบาราเคล คนบซี กล่าวว่า "ข้าพเจ้ายังเยาว์วัย และท่านสูงอายุแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเกรงกลัวที่จะกล่าวความคิดเห็น
ของข้าพเจ้าแก่ท่าน			
Job	32	7	ข้าพเจ้าว่า `ขอให้อภัยผิดเถิด และให้ปีหลายปีสอนสติปัญญา'
Job	32	8	แต่มีจิตวิญญาณในมนุษย์ การคล้อยจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์กระทำให้เขาเข้าใจ
Job	32	9	ไม่ใช่ผู้ยิ่งใหญ่เท่านั้นที่เป็นคนฉลาด หรือคนสูงอายุเข้าใจความยุติธรรม
Job	32	10	เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงว่า `ขอฟังข้าพเจ้า ขอให้ข้าพเจ้ากล่าวความคิดเห็นของข้าพเจ้าด้วย'
Job	32	11	ดูเถิด ข้าพเจ้าได้คอยฟังคำของท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าเจียหูฟังเหตุผลของท่านขณะที่ท่านค้นหาวางจะพูดว่าอะไร
Job	32	12	เออ ข้าพเจ้าสนใจฟังท่าน และ ดูเถิด ไม่มีผู้ใดให้เหตุผลอันควรแก่โยบ ในพวกท่าน ไม่มีผู้ใดที่ตอบคำของโยบได้
Job	32	13	อย่าเพ้อพูดนะว่า `เราได้พบพระปัญหาแล้ว พระเจ้าทรงผลึกเขาลงแล้ว มิใช่มนุษย์'
Job	32	14	เขามีได้เพ่งเล็งถ้อยคำของข้าพเจ้าใส่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่ตอบถ้อยคำของข้าพเจ้าด้วยคำพูดของท่าน
Job	32	15	เขาทั้งหลายก็ตกตะลึง เขาไม่ตอบอีก เขาไม่มีถ้อยคำจะพูดสักคำเดียว
Job	32	16	และข้าพเจ้าจะคอยหรือ (เพราะเขาทั้งหลายไม่พูด เพราะเขายืนอยู่ที่นั่น ไม่ตอบอีก)
Job	32	17	ข้าพเจ้ากล่าวว่า `ข้าพเจ้าจะให้คำตอบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสำแดงความคิดเห็นของข้าพเจ้าด้วย
Job	32	18	เพราะข้าพเจ้ามีถ้อยคำเต็มตัว จิตใจภายในข้าพเจ้าจับกับข้าพเจ้าอยู่'
Job	32	19	ดูเถิด จิตใจของข้าพเจ้าเหมือนเหล้าองุ่นซึ่งไม่มีที่ระบายออก เหมือนถุ่นหนึ่งเหล้าองุ่นใหม่จะระเบิดอรอมรแล้ว
Job	32	20	ข้าพเจ้าต้องพูดจึงจะได้ความบรรเทา ข้าพเจ้าต้องเปิดริมฝีปากขึ้นตอบ
Job	32	21	ข้าพเจ้าจะไม่แสดงอคติต่อบุคคลใดๆ หรือใช้การประจบสอพลอต่อผู้ใด
Job	32	22	เพราะข้าพเจ้าประจบสอพลอไม่ได้ ถ้าทำอย่างนั้น ผู้ทรงสร้างของข้าพเจ้าจะกำจัดข้าพเจ้าเสียในไม่ช้า"
Job	33	1	"ท่านโยบเจ้าข้า อย่างไรก็ตามขอฟังคำของข้าพเจ้า และฟังถ้อยคำทั้งสิ้นของข้าพเจ้า
Job	33	2	ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าได้อ้าปาก ลิ่นภายในปากของข้าพเจ้าก็พูด
Job	33	3	ถ้อยคำของข้าพเจ้าสำแดงความเที่ยงธรรมแห่งจิตใจ และริมฝีปากของข้าพเจ้าจะกล่าวความร้อยจริงใจ
Job	33	4	พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงสร้างข้าพเจ้า และลมปราณขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ให้ชีวิตแก่ข้าพเจ้า
Job	33	5	ถ้าท่านตอบข้าพเจ้าได้ ก็ตอบซี จงลำดับถ้อยคำของท่านต่อหน้าข้าพเจ้า เชิญเถอะ
Job	33	6	ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่อย่างท่านตรงพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นข้าพเจ้าขึ้นมาจากดินด้วยเหมือนกัน
Job	33	7	ดูเถิด อย่านำความกล้าว่าข้าพเจ้ากระทำให้ท่านตกใจ ข้าพเจ้าจะไม่ชักชวนท่านหนักเกินไป
Job	33	8	และละ ท่านพูดให้ข้าพเจ้าฟัง และข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำของท่านว่า
Job	33	9	`ข้าพเจ้าจะรอด ปราศจากการละเมิด ข้าพเจ้าบริสุทธิ์' ไม่มีคำถามชั่วช้าในข้าพเจ้าเลย
Job	33	10	ดูเถิด พระองค์ทรงหาเรื่องกับข้าพเจ้า พระองค์ทรงนับว่าข้าพเจ้าเป็นศัตรูกับพระองค์
Job	33	11	พระองค์ทรงเอาเท้าของข้าพเจ้าใส่ข้อไว้ และทรงเผ่าดุทางของข้าพเจ้าทั้งสิ้น'
Job	33	12	ดูเถิด ในเรื่องนี้ท่านไม่ยุติธรรมเลย ข้าพเจ้าจะตอบท่าน พระเจ้าใหญ่ยิ่งกว่ามนุษย์
Job	33	13	ทำไมท่านจึงได้แย้งกับพระองค์ เพราะพระองค์ไม่ทรงรายงานเรื่องพระราชกิจใดๆของพระองค์เลย
Job	33	14	เพราะพระเจ้าตรัสครั้งหนึ่ง เออ สองครั้ง แต่มนุษย์ไม่หยิ่งรู้ได้
Job	33	15	ในความฝัน ในนิมิตกลางคืนเมื่อคนหลับสนิท เมื่อเขาเคลิบเคลิ้มอยู่บนที่นอนของเขา
Job	33	16	แล้วพระองค์ทรงเบิกหูของมนุษย์ และทรงประทับตราคำสั่งสอนของเขาไว้
Job	33	17	เพื่อว่าพระองค์จะได้เห็นให้มนุษย์กลับจากเป้าหมายของเขา และตัดความเย่อหยิ่งออกเสียจากมนุษย์
Job	33	18	พระองค์ทรงยื่นเหนียววิญญาณของเขาไว้จากปากแดนคนตาย และยึดชีวิตของเขาไว้จากการที่จะพินาศด้วยตาบ
Job	33	19	มนุษย์ยังถูกตัดสินด้วยความเจ็บปวดบนที่นอนของเขาด้วย และด้วยความเจ็บปวดอย่างสาหัสในกระดูกต่างๆของเขา
Job	33	20	ชีวิตของเขาจึงได้เบืออาหาร และจิตใจจึงได้เบืออาหารโอชะ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	33	21	เนื้อของเขาทรุดโทรมไปมากจนมองไม่เห็น กระดูกของเขาซึ่งแลไม่เห็นนั้นก็โผล่ออกมา
Job	33	22	เออ วิญญาณของเขาเข้าไปใกล้ปากแดนคนตาย และชีวิตของเขาใกล้ผู้ที่นำความตายมา
Job	33	23	ถ้ามีผู้ส่งข่าวผู้หนึ่งมาเพื่อเขาเป็นลาม หนึ่งในพื้นเพื่อแกล้งแกล้มมนุษย์ว่าอะไรถูกเพื่อเขา
Job	33	24	และผู้ส่งข่าวนั้นกราณาเขา ทูลว่า `ขอทรงปล่อยเขาให้พ้นจากที่จะไปยังปากแดนคนตาย ข้าพระองค์พบค่าไถ่แล้ว
Job	33	25	เนื้อของเขาจะอ่อนกว่าเนื้อเด็ก ขอให้เขากลับไปสู่กำลังเหมือนเมื่อยังหนุ่ม
Job	33	26	เขาจะตั้งอธิษฐานต่อพระเจ้า และพระองค์จะทรงพอพระทัยเขา เขาจะเห็นพระพิศตรพระองค์ด้วยความชื่นบาน แล้วพระองค์จะทรงให้
มนุษย์กลับสู่สภาพความชอบธรรม			
Job	33	27	พระองค์ทรงทอดพระเนตรมนุษย์ และถ้าผู้ใดกล่าวหาว่า `ข้าบาปแล้ว และเห็นผิดเป็นชอบ และมีได้เป็นประโยชน์อะไรแก่ข้า'
Job	33	28	พระองค์จะทรงไถ่จิตวิญญาณของเขาให้พ้นจากการลงไปสู่ปากแดนคนตาย และชีวิตของเขาจะเห็นความสว่าง
Job	33	29	ดุเดือด พระเจ้าทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นกับมนุษย์บ่อยๆหลายครั้ง
Job	33	30	เพื่อจะนำจิตวิญญาณของเขาจากปากแดนคนตาย เพื่อให้เขาแจ่มแจ้งขึ้นด้วยความสว่างแห่งผู้ทรงมีชีวิต
Job	33	31	โอ ท่านโยบเจ้าข้า ขอตั้งใจฟังข้าพเจ้า ขอเจียม และข้าพเจ้าจะพูด
Job	33	32	ถ้าท่านมีอะไรพูดก็ตอบข้าพเจ้ามาเถละ เพราะข้าพเจ้าปรารถนาแก้คดีให้ท่าน
Job	33	33	ถ้าหาไม่ก็ขอฟังข้าพเจ้า ขอเจียมและข้าพเจ้าจะสอนปัญญาให้แก่ท่าน "
Job	34	1	เอลิฮูพูดต่อไปว่า
Job	34	2	" โอ ท่านผู้มีปัญญา ขอฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า ท่านผู้มีความรู้ ขอเจียมหูฟังข้าพเจ้า
Job	34	3	เพราะหูก็ลงชิมถ้อยคำอย่างกับเปดานปากชิมอาหาร
Job	34	4	ขอให้เราเลือกสิ่งที่ถูก ขอให้เราเรียนรู้ในพวกเราเองว่าอะไรดี
Job	34	5	เพราะโยบกล่าวว่า `ข้าพเจ้าเป็นคนชอบธรรม และพระเจ้าทรงเอาความยุติธรรมที่ควรตกแก่ข้าพเจ้าไปเสีย'
Job	34	6	ข้าพเจ้าถูกนับเป็นคนมธสา ถึงแม้ข้าพเจ้าชอบธรรม แผลของข้าพเจ้ารักษาไม่หายแม้ว่าข้าพเจ้าไม่มีการละเมิดเลย
Job	34	7	ใครหนอที่จะเหมือนโยบ ผู้ตีความเหยียดหยามเหมือนตีมน้ำ
Job	34	8	ผู้เข้าถึงคนกับคนกระทำความชั่วช้า และเดินไปกับคนชั่ว
Job	34	9	เพราะท่านได้กล่าวว่า `ไม่เป็นประโยชน์อะไรแก่มนุษย์เราที่เขาจะปีติยินดีในพระเจ้า'
Job	34	10	เพราะฉะนั้น ท่านผู้มีความเข้าใจ ขอฟังข้าพเจ้า เมินเสียเถิดที่พระเจ้าจะทรงกระทำความชั่ว และที่องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงกระทำความ
Job	34	11	เพราะพระเจ้าทรงสนองตามการกระทำของมนุษย์ และพระองค์ทรงให้เกิดแก่เขาตามการกระทำของเขา
Job	34	12	แน่นอนทีเดียว พระเจ้าจะไม่ทรงกระทำชั่ว และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะไม่ทรงผันแปรความยุติธรรม
Job	34	13	ใครจะแต่งตั้งให้พระองค์ปกครองโลก หรือใครจะลบล้างหมายทั้งโลกไว้กับพระองค์
Job	34	14	ถ้าพระองค์ทรงเอาพระทัยใส่กับมนุษย์ และทรงรวบรวมวิญญาณและลมปราณของเขากลับมาสู่พระองค์
Job	34	15	เนื้อหนังทั้งสิ้นก็จะพินาศไปด้วยกัน และมนุษย์ก็จะกลับ ไปเป็นผงกลดิน
Job	34	16	ถ้าท่านมีความเข้าใจ ขอฟังข้อนี้ ขอฟังเสียงถ้อยคำของข้าพเจ้า
Job	34	17	ผู้ที่เกลียดชังความยุติธรรมควรจะถูกครองหรือ ท่านจะประณามผู้ที่ชอบธรรมที่สุดหรือ
Job	34	18	เหมาะสมหรือไม่ที่จะพูดแก่ข้าพเจ้าว่า `ท่านผู้ชั่วร้าย' และแก่เจ้านายว่า `ท่านทั้งหลายผู้ชอบธรรม'
Job	34	19	ยังไม่เหมาะสมที่จะแสดงอคติแก่เจ้านาย หรือไม่ทรงเห็นแก่คนมึงคั่งมากกว่าคนยากจน เพราะคนทั้งหมดนี้เป็นพระหัตถ์กิจของพระองค์
Job	34	20	สักครู่เดียวเขาทั้งหลายก็ตาย เวลาเที่ยงคืนประชาชนตัวสิ้นและตายไป และผู้มีอำนาจก็ถูกเอาไปเสียมิได้ด้วยมือมนุษย์
Job	34	21	เพราะพระเนตรของพระองค์มองดูทางทั้งหลายของมนุษย์ พระองค์ทรงเห็นอย่างเท่าเทียมของเขทั้งหมด
Job	34	22	ไม่มีที่ผิดครึ้มหรือเงามัจจุราชซึ่งคนกระทำความชั่วช้าจะซ่อนตัวได้
Job	34	23	เพราะพระองค์จะไม่ทรงกำหนดให้มนุษย์ทำเกินสิ่งที่สมควร ให้ข้าพเจ้ามารับการพิพากษา
Job	34	24	พระองค์ทรงทรมานมนุษย์เป็นชิ้นๆโดย ไม่ต่อนับและทรงตั้งคนอื่นไว้แทน
Job	34	25	เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงทราบกิจการของเขา และทรงรู้ว่าเขาเสียในกลางคืน เขาก็แหลกไป
Job	34	26	พระองค์ทรงตีเขาเหมือนอย่างคนชั่วต่อหน้าต่อตาคนอื่น
Job	34	27	เพราะว่าเขาทั้งหลายหันกลับเสียจากการติดตามพระองค์ และไม่นับถือมรรคาของพระองค์แต่อย่างใดเลย
Job	34	28	เหตุนี้เขาจึงกระทำให้เสียงร้องของคนยากจนมาถึงพระองค์ และพระองค์ทรงฟังเสียงร้องของผู้รับความทุกข์ใจ
Job	34	29	เมื่อพระองค์ทรงประทานความสงบให้ ใครจะสร้างความยุ่งยากได้ เมื่อพระองค์ทรงซ่อนพระพิศตรของพระองค์ ใครจะเห็นพระองค์ได้ ไม่
ว่าจะทำแก่ประชาชาติหรือแก่บุคคลก็เหมือนกัน			
Job	34	30	เพื่อว่าคนหน้าซื่อใจคดจะไม่ได้ครอบครอง และเขาจะไม่วางกับดักประชาชน
Job	34	31	เพราะเป็นสิ่งเหมาะสมที่จะร้องทูลพระเจ้าว่า `ข้าพระองค์ได้รับการติสอนแล้ว ข้าพระองค์จะไม่ทำผิดต่อไปอีก
Job	34	32	ขอทรงโปรดสอนข้าพระองค์ถึงสิ่งที่ดีที่ข้าพระองค์มองไม่เห็น ถ้าข้าพระองค์กระทำความชั่วช้า ข้าพระองค์จะไม่กระทำอีก'
Job	34	33	การตอบสนองของพระองค์จะต้องเป็นอย่างที่ท่านต้องการหรือ ท่านจึงไม่รับ ท่านเองต้องเลือก และไม่ใช้ข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นท่านมีความคิด
เห็นอย่างไร ก็พูดไปเถิด			
Job	34	34	จงให้คนที่เข้าใจพูดกับข้าพเจ้า และให้คนฉลาดฟังข้าพเจ้า
Job	34	35	โยบพูดอย่างไม่มีความรู้ ถ้อยคำของเขาราคาจากสติปัญญา
Job	34	36	ข้าพเจ้าปรารถนาให้โยบถูกทดลองต่อไปถึงที่สุด เพราะว่าเขาตอบเหมือนอย่างคนชั่ว
Job	34	37	เพราะเขาเพิ่มการกบฏเข้ากับบาปของเขา เขาตบมือเย้ยอุยามกลางเรา และทวีถ้อยคำของเขากล่าวร้ายพระเจ้า "
Job	35	1	เอลิฮูพูดต่อไปว่า
Job	35	2	" ท่านคิดว่า นิยติธรรมหรือ ท่านพูดหรือว่า `ความชอบธรรมของข้าพเจ้ายิ่งกว่าของพระเจ้า'
Job	35	3	ที่ท่านถามว่า `ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไร' และ `ข้าพเจ้าจะได้ประโยชน์อะไรถ้าข้าพเจ้าได้รับการชำระจากบาปของข้าพเจ้า'
Job	35	4	ข้าพเจ้าจะตอบท่านกับมิตรสหายของท่านด้วย
Job	35	5	จงมองดูท้องฟ้าเถิด ดูเมฆซึ่งอยู่สูงกว่าท่าน
Job	35	6	ถ้าท่านห้าบาป ท่านจะได้อะไรที่กระทบกระเทือนพระองค์ ถ้าการละเมิดของท่านทวีขึ้น ท่านทำอะไรแก่พระองค์
Job	35	7	ถ้าท่านเป็นคนชอบธรรม ท่านถวายอะไรแก่พระองค์ หรือพระองค์ทรงรับอะไรจากมือของท่าน
Job	35	8	ความชั่วของท่านก็เป็นอันตรายแก่คนอย่างท่าน และความชอบธรรมของท่านก็เป็นประโยชน์แก่บรรดาคน
Job	35	9	เหตุด้วยการถูกบีบบังคับเป็นอันมาก ก็ทำให้ผู้ที่ถูกบีบบังคับนั้นร้องทุกข์ เขาร้องขอความช่วยเหลือเนื่องด้วยแขนของบุตรอำนาจ
Job	35	10	แต่ไม่มีสักคนพูดว่า `พระเจ้าผู้ทรงสร้างข้าพเจ้า ผู้ทรงประทานเพลงในเวลากลางคืน ทรงอยู่ที่ไหน
Job	35	11	ผู้ทรงสอนเรามากกว่าสอนสัตว์แห่งแผ่นดินโลก และทรงกระทำให้เราฉลาดกว่าคนในฟ้าอากาศ'
Job	35	12	เขาร้องทุกข์ ณ ที่นั้น แต่ไม่มีผู้ใดตอบเขา เหตุความเย่อหยิ่งของคนชั่ว
Job	35	13	และพระเจ้ามิได้ฟังสิ่งไรสาระ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์มิได้ทรงนับถือเสียงนั้น
Job	35	14	ถึงแม้ท่านว่า ท่านจะไม่เห็นพระองค์ แต่คดีนั้นก็อยู่ต่อพระพิศตรพระองค์ ฉะนั้นท่านจงวางใจในพระองค์อยู่
Job	35	15	บัดนี้ เพราะไม่เป็นเช่นนั้น พระพิโรธของพระองค์ได้ลงโทษ แต่พระองค์มิได้สนพระทัยการละเมิดเสียมากมาย
Job	35	16	เพราะฉะนั้นโยบจึงอ้าปากพูดคำมั่วๆแล้งๆ และทวีคำพูดโดยปราศจากความรู้"
Job	36	1	และเอลิฮูพูดต่อไปด้วยว่า
Job	36	2	" ขอทนนอยู่กับข้าพเจ้าสักหน่อย และข้าพเจ้าจะสำแดงแก่ท่าน เพราะข้าพเจ้ามีบางสิ่งที่จะพูดแทนพระเจ้าอีก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	36	3	ข้าพเจ้าจะเอาความรู้มาจากที่ไกล และถวายความขอบธรรมแก่ผู้ทรงสร้างข้าพเจ้า
Job	36	4	เพราะที่จริงถ้อยคำของข้าพเจ้ามิใช่เท็จ พระองค์ผู้ทรงความรู้รอบคอบสถิตกับท่าน
Job	36	5	ดุสิต พระเจ้าทรงอาณาภาพ และมีได้ทรงเหยียดหยามผู้ใดเลย พระองค์ทรงอาณาภาพในเรื่องกำลังและสติปัญญา
Job	36	6	พระองค์มิได้สงวนชีวิตคนชั่ว แต่ทรงประทานความยุติธรรมแก่คนยากจน
Job	36	7	พระองค์มิได้ทรงหันพระเนตรของพระองค์จากคนชอบธรรม แต่กับบรรดากษัตริย์บนพระที่นั่ง พระองค์ทรงตั้งเขาไว้เป็นนิตย์ และเขาก็อยู่
ในที่สูง			
Job	36	8	และถ้าเขาถูกจำกัดด้วยพันธนาการ และติดอยู่ในบ่วงแห่งความทุกข์ใจ
Job	36	9	พระองค์ก็ทรงสั่งแฉ่งกิจกรรมของเขาทั้งหลายแก่เขา และการละเมิดของเขาว่าเขาได้กระทำมากเกินไป
Job	36	10	พระองค์ทรงเบิกหูของเขาให้ฟังคำเตือนสอน และทรงบัญชาให้เขากลับจากความชั่วช้าของเขา
Job	36	11	ถ้าเขาทั้งหลายเชื่อฟัง และปรนนิบัติพระองค์ เขาจะอยู่ครบอายุของเขาด้วยความเจริญรุ่งเรือง และอยู่ครบปีของเขาด้วยความสุขใจ
Job	36	12	แต่ถ้าเขาทั้งหลายไม่เชื่อฟัง เขาทั้งหลายจะพินาศด้วยดาบ และตายโดยปราศจากความรู้
Job	36	13	คนหน้าซื่อใจคดก็สะสมพระพิโรธ เมื่อพระองค์ทรงมัดเขา เขาไม่ร้องให้ช่วย
Job	36	14	เขาตายเมื่อยังหนุ่มอยู่ และชีวิตของเขาอยู่ท่ามกลางพวกกะเทย
Job	36	15	พระองค์ทรงช่วยคนยากจนให้พ้นด้วยความทุกข์ใจของเขา และทรงให้ความลำเอียงเบิกหูของเขา
Job	36	16	เออ พระองค์ทรงชวนท่านให้ออกมาจากความคับใจ มายังที่กว้างที่ไม่มีการบีบ และสิ่งทีว้างไว้ในสำรับของท่านก็มีแต่สิ่งอันพิ
Job	36	17	แต่ท่านก็สมกับการพิพากษาคณชั่ว การพิพากษาและความยุติธรรมมาทันจับท่าน
Job	36	18	เหตุด้วยพระพิโรธ จระวังเกิด เกรงว่าพระองค์จะเอาท่าน ไปเสียด้วยการลงโทษ แล้วแม้การไถ่ก็ยังยิ่งใหญ่ไม่สามารถช่วยท่านให้พ้นได้
Job	36	19	พระองค์จะสนพระทัยในทรัพย์สมบัติของท่าน หรือทองคำ หรือเรียวยางทั้งสิ้นหรือ เปล่าเลย
Job	36	20	อย่าอาลัยถึงกลางคืน เมื่อชนชาติทั้งหลายถูกตัดขาดในที่ของเขา
Job	36	21	ระวังให้ดี อย่าหันไปหาความชั่วช้า เพราะท่านเลือกสิ่งนี้มากกว่าเลือกความทุกข์ใจ
Job	36	22	ดุสิต พระเจ้าทรงสั่งแฉ่งความยิ่งใหญ่ด้วยฤทธานภาพของพระองค์ ผู้ใดเป็นผู้สั่งสอนเหมือนอย่างพระองค์เล่า
Job	36	23	ผู้ใดเป็นผู้บงการมรรคาของพระองค์ หรือผู้ใดจะพูดได้ว่า ` พระองค์ทรงกระทำความชั่วช้าแล้ว'
Job	36	24	จงระลึกถึงที่จะยกย่องพระราชกิจของพระองค์ ซึ่งมนุษย์ได้เห็นนั้น
Job	36	25	มนุษย์ทั้งปวงเพิ่งดลใจนั้นน้อยแล้ว มนุษย์เห็นสิ่งนั้นได้แต่ไกล
Job	36	26	ดุสิต พระเจ้านั้นใหญ่ยิ่ง และรากไหหยิ่งรู้จักพระองค์ไม่ อายุของพระองค์เป็นสิ่งที่ค้นหาไม่ได้
Job	36	27	เพราะพระองค์ทรงตั้งหยดน้ำขึ้น ไป ซึ่งตกลงเป็นฝนจากโอ้น้ำของพระองค์
Job	36	28	ซึ่งเมฆก็เทลงมา และหยดลงที่มนุษย์อย่างอุดม
Job	36	29	เออ มีคนใดเข้าใจการแผ่ของเมฆหรือ และการค่นองแห่งพลับพลาของพระองค์หรือ
Job	36	30	ดุสิต พระองค์ทรงกระจายฟ้าแลบออกไปรอบพระองค์และคลุมกันของทะเล
Job	36	31	เพราะพระองค์ทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยสิ่งนี้ พระองค์ประทานอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์
Job	36	32	พระองค์ทรงคลุมฟ้าแลบด้วยเมฆ และทรงบัญชาให้เมฆมั่งฟ้าแลบนั้น
Job	36	33	เสียงกริ่งนทุของม่านประกาศเกี่ยวกับพระองค์ และผู้สัตว์ก็ประกาศเกี่ยวกับพายุซึ่งจะมาถึง"
Job	37	1	" นี่ใครจะทำให้หัวใจของข้าพเจ้าสิ้นริ้ว สะทลสะท้านขวัญหนีดีฝ่อ
Job	37	2	จงตั้งใจฟังเสียงกัมปนาทของพระองค์ และเสียงกระหิมที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์
Job	37	3	พระองค์ทรงปล่อยให้ไปทั่วใต้ฟ้าทั้งสิ้น และฟ้าแลบของพระองค์ไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก
Job	37	4	พระสุรเสียงของพระองค์ครางกระหิมตามไป พระองค์ทรงแผ่พระสุรเสียงอันโอฬาริกของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงหน่วงเหนี่ยวฟ้าแลบ
เมื่อได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์			
Job	37	5	พระเจ้าทรงสั่งแฉ่งกัมปนาทอย่างประหลาดด้วยพระสุรเสียงของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำการใหญ่โตซึ่งเราเข้าใจไม่ได้
Job	37	6	เพราะพระองค์ตรัสกับหิมะว่า `ตกลงบนแผ่นดินซี' และในท่านเองเดียวกันก็ตรัสกับฝน และกับห่าฝนอันหนักแห่งกำลังของพระองค์
Job	37	7	พระองค์ทรงมัดมือของมนุษย์ทุกคน เพื่อทุกคนจะรู้จักพระราชกิจของพระองค์
Job	37	8	แล้วสัตว์ป่าจึงเข้าไปสู่รังของมัน และพักอยู่ในถ้ำของมัน
Job	37	9	ลมบ้าหมูออกมาจากห้องทิศใต้ และความหนาวมาจากลมเหนือ
Job	37	10	พระเจ้าประทานน้ำค้างแข็งด้วยลมหายใจของพระองค์ และน้ำกว้างใหญ่ก็แข็งตัว
Job	37	11	เช่นเดียวกันพระองค์ทรงบรรเทากความชุ่มชื้นไว้ที่เมฆที่บ พระองค์ทรงกระจายเมฆแห่งฟ้าแลบออกไป
Job	37	12	มันหัน ไปๆตามการนำของพระองค์ เพื่อให้มันทำตามที่พระองค์ทรงบัญชามันไว้เหนือผิวพิภพโลกนี้
Job	37	13	ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการเตือน หรือเพื่อแผ่นดินของพระองค์หรือเพื่อความเมตตา พระองค์ทรงกระทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น
Job	37	14	โอ ท่านโยบเจ้าข้า ขอฟังข้อนี้ จงนั่งพิจารณาการกระทำอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า
Job	37	15	ท่านทราบหรือว่าพระเจ้าทรงกำชับมันอย่างไร และกระทำให้ฟ้าแลบแห่งเมฆของพระองค์มีแสง
Job	37	16	ท่านทราบถึงการทรงตัวของเมฆหรือ เป็นพระราชกิจอันประหลาดของพระองค์ผู้สมบูรณ์ในความรู
Job	37	17	ตัวท่าน ผู้ที่เสื่อผ้าของตนร้อนเมื่อแผ่นดินโลกอบอ้าวและขึ้นเพราะลมทิศใต้
Job	37	18	ท่านแผ่ฟ้าออกไปพร้อมกับพระองค์ได้หรือ ให้แข็งอย่างคั่นร่องหลอม
Job	37	19	จงสอนเราว่าเราควรจะทูลพระองค์อย่างไร เพราะความมืดเราจึงร่างสำนวนของเราไม่ได้
Job	37	20	จะทูลพระองค์ได้ไ้หรือว่า ข้าพเจ้าอยากจะทำ ถ้าผู้ใดทูล เขาจะต้องถูกกลืนไปหมดเป็นเน
Job	37	21	บัดนี้มนุษย์เพิ่งดลฟ้าแลบอันกลไกแห่งเมฆไม่ได้ เมื่อลมผ่านไปกวาดให้กระจาง
Job	37	22	แสงทองส่องมาจากทิศเหนือ พระเจ้าทรงฉลองพระองค์ด้วยความโอ้อวดระการอย่างน่ารำลึก
Job	37	23	องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์นั้น เราจะค้นพบพระองค์ไม่ได้ พระองค์ใหญ่ยิ่งในเรื่องฤทธานภาพ ความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมอันมากยิ่ง
พระองค์จะไม่ทรงฝ่าฝืน			
Job	37	24	เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงยำเกรงพระองค์ พระองค์ไม่ทรงนับถือผู้ใดที่มีใจประกอบด้วยสติปัญญา"
Job	38	1	แล้วพระเยโฮวาห์ทรงตอบโยบออกมาจากลมบ้าหมูว่า
Job	38	2	" นี่ใครหนอที่ให้คำปรึกษามิถมนไปด้วยถ้อยคำอันปราศจากความรู
Job	38	3	จงคาดเอาไว้อย่างกับลูกผู้ชายหนอยซี เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา
Job	38	4	เมื่อเราวางรากฐานของแผ่นดินโลกนั้น เจ้าอยู่ที่ไหน ถ้าเจ้ามีความเข้าใจก็บอกเรา
Job	38	5	ผู้ใดได้กำหนดขนาดให้โลก แน่นนอนละ เจ้าต้องรู้ซี หรือใครซึ่งเชือกวัดบนนั้น
Job	38	6	รากฐานของโลกจมไปอยู่บนอะไร หรือผู้ใดวางค้ำลามมเอกของมัน
Job	38	7	ในเมื่อดาวรุ่งแซ่ซ้องสรรเสริญ และบรรดาบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าให้ร้องด้วยความชื่นบาน
Job	38	8	หรือผู้ใดเอาประตูปิดทะเลไว้ เมื่อมันระเบิดออกมาตั้งออกมาจากรักร
Job	38	9	เมื่อเราสร้างเมฆให้เป็นเสื่อ และความมืดที่บเป็นผ้าอ้อมของมัน
Job	38	10	แล้วกำหนดเขตให้มัน และวางดาลและประตู
Job	38	11	และกล่าวว่า ` เจ้าไปได้ไกลแค่ไหนละ อยาลุยไปอีก และคลื่นคะนองของเจ้าหยุดเพียงแค่นี้แหละ'
Job	38	12	เจ้าได้บังคับบัญชาอรณตั้งแต่เจ้าเกิดมา และเป็นเหตุให้อรุโหนักรู้จักที่ของมันหรือ
Job	38	13	เพื่อนมันจะจับปลายแผ่นดินโลก และสลัดคนชั่วออกไปเสียจากโลก
Job	38	14	โลกก็เปลี่ยนไปเหมือนดินเหนียวถูกตราประทับ และทุกสิ่งเด่นออกมาเหมือนเสื่อผ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	38	15	แสงสว่างถูกยึดไว้เสียจากคนชั่วร้าย และแขนของเขาที่เงื้อมขึ้นก็ถูกหักเสีย
Job	38	16	เจ้าเข้าไปในตาน้ำแห่งทะเลแล้วหรือ หรือเดินเข้าไปในซอกมหาสมุทรแล้วหรือ
Job	38	17	เขาเคยประตความตายแก่เจ้าแล้วหรือ หรือเจ้าได้เห็นประตูงามจักรวาลแล้วหรือ
Job	38	18	เจ้าหยั่งรู้ความกว้างใหญ่ของแผ่นดินโลกหรือ ถ้าเจ้ารู้ทั้งหมดนี้ก็จะบอกมา
Job	38	19	ทางที่จะนำไปสู่สำนักของความสว่างอยู่ที่ไหน และส่วนที่มีดี สถานที่นั้นอยู่ที่ไหน
Job	38	20	เพื่อเจ้าจะได้พามัน ไปยังแดนของมัน และเพื่อเจ้าจะได้เห็นทาง ไปบ้านของมัน
Job	38	21	เจ้าครุ่นเพราะเจ้าเกิดมาแล้วอายุของเจ้าก็มากเหลือหลาย
Job	38	22	เจ้าเข้าไปในคลังหิมะแล้วหรือ หรือเจ้าเห็นคลังลูกเห็บแล้วหรือ
Job	38	23	ซึ่งเราสงวนไว้เพื่อเวลายากลำบาก เพื่อวันศึกและสงคราม
Job	38	24	ทางที่จะไปสู่ที่ซึ่งความสว่างแจ่มจ้าออกไปนั้นอยู่ที่ไหน หรือที่ซึ่งลมตะวันออกกระจายไปบนแผ่นดินโลกอยู่ที่ไหน
Job	38	25	ใครจะหาช่องให้กระแสน้ำและทำให้ฟ้าผ่า
Job	38	26	ให้นำฝนมาบนแผ่นดินที่ไม่มีคนอยู่ และบนถิ่นทุรกันดารซึ่งไม่มีมนุษย์ที่นั่น
Job	38	27	เพื่อให้พื้นดินที่รกร้างและว่างเปล่า ได้อิ่มเอม และกระทำให้หน่อของต้นอ่อนงอกขึ้น
Job	38	28	ฝนมีพ้อหรือ หรือผู้ใด ได้กระทำให้เกิดหยาดน้ำค้าง
Job	38	29	น้ำแข็งมาจากครรภ์ของผู้ใด ผู้ใดให้กำเนิดแก่น้ำค้างแข็งแห่งฟ้าสวรรค์
Job	38	30	นักกษอนไว้เหมือนมีหินปิดบัง และผิวมหาสมุทรแข็งตัว
Job	38	31	เจ้ามัดหมีตัวลูกไก่ให้เป็นกลมได้หรือ หรือแก้เครื่องผูกหมีตัว ไก่ได้หรือ
Job	38	32	เจ้านำดาวนักขัตตรอกมาตามฤดูของมัน ได้หรือ หรือเจ้านำทางของหมีตัวจระเข้และลูกของมันได้ไหม
Job	38	33	เจ้ารู้จักของฟ้าสวรรค์หรือเปล่า เจ้าตั้งฟ้าสวรรค์ให้ครอบครองแผ่นดินได้หรือ
Job	38	34	เจ้าตะเบ็งเสียงไปถึงเมฆได้ไหมละ เพื่อนำมกมายจะลงมากดมเจ้า
Job	38	35	เจ้าใช้ฟ้าแลบออกไปเพื่อให้มันไปและพูดกับเจ้าว่า 'เราอยู่ที่นี้' ได้ไหม
Job	38	36	ใครให้สติปัญญาภายใน หรือให้ความเข้าใจแก่จิตใจ
Job	38	37	ใครจะนับเมฆด้วยสติปัญญาได้ หรือใครจะเอียงกึ่งน้ำของท้องฟ้าได้
Job	38	38	เมื่อฝนคลั่งอย่างโหละหลอม เมื่อก่อนดินเกาะกันแน่นหรือ
Job	38	39	เจ้าล่าเหยื่อให้สิงโตได้หรือ หรือให้สิงโตหนุ่มที่หัวอิมได้ไหมละ
Job	38	40	เมื่อมันหอบอยู่ในถ้ำของมัน หรือนอนคอยอยู่ที่กำบัง
Job	38	41	ใครจัดหาเหยื่อให้กา เมื่อลูกอ่อนของมันร้องต่อพระเจ้า และระหะเห่นไปเพราะขาดอาหาร"
Job	39	1	" เจ้ารู้ไหมว่าเสียงฆาตกลูกเมื่อไร เจ้าเคยเฝ้าดูกวางตัวเมียดกกลูกหรือ
Job	39	2	เจ้านับเดือนที่มันท้องครบได้หรือ และเจ้ารู้เวลาเมื่อมันตกลูกไหม
Job	39	3	คือเมื่อมันฟบลงตกลูกของมันแล้วก็ตกลูกอ่อนของมันออกมา
Job	39	4	ลูกอ่อนของมันแข็งแรงขึ้น มันเติบโตใหญ่ด้วยมีข้าวกิน มันออกไปแล้วไม่กลับมามาอีก
Job	39	5	ใครปล่อยให้ลาปาร์กกระเจิงไป ใครแกะเชือกผูกลาเปลือย
Job	39	6	ซึ่งเราได้อัดถิ่นทุรกันดารเป็นบ้านของมัน และให้ดินแห้งแล้งเป็นที่อาศัยของมัน
Job	39	7	มันเหยียดเสียงอึกทักของเมือง มันไม่ได้ยินเสียงของผู้ขับขีตะโกนบอก
Job	39	8	มันตระเวนภูเขาอันเป็นลานหญ้าของมัน และมันแสวงหญ้าเขียวทุกอย่าง
Job	39	9	ใครจะทิ้งยอมารับใช้เจ้าหรือ มันจะนอนค้ำคินอยู่ที่รางหญ้าของเจ้าหรือ
Job	39	10	เจ้าเอาเชือกผูกโคกระเทิงให้ลากไถได้หรือ หรือมันจะยอมคราดที่ล้มตามเจ้าไปหรือ
Job	39	11	เจ้าจะฟังมัน เพราะแรงมันมากได้หรือ หรือจะมอบงานของเจ้าไว้กับมัน
Job	39	12	เจ้าไว้ใจว่ามันจะกลับมาและนำข้าวของเจ้ามาที่ลานนาวดข้าวหรือ
Job	39	13	เจ้าให้ปีกอันสวยงามแก่นกยูงหรือ และให้ปีกและขนแก่นกกระจอกเทศหรือ
Job	39	14	ซึ่งละ ชัยของมันไว้กับดินให้มันนอนอยู่ในดิน
Job	39	15	ลิ้มไปว่าดินหนึ่งอาจจะเหยียบมันแหลก และสัตว์ป่าทุ่งจะย่ำมัน
Job	39	16	มันรุนแรงต่อลูกอ่อนของมันอย่างกับว่าไม่ใช่ลูกของมัน ถึงมันจะเหนียวเปล่า มันก็ไม่กลัว
Job	39	17	เพราะพระเจ้าทรงกระทำให้มันล้มสติปัญญา และมีได้ทรงให้มันมีความเข้าใจ
Job	39	18	เมื่อมันแรงตัวเองให้หนี มันหัวเราะเยาะม้าและคนขี่
Job	39	19	เจ้าให้พลังแก่ม้าหรือ เจ้าห่มคอของมันด้วยฟาร้องหรือ
Job	39	20	เจ้าทำให้มันกลัวอย่างตักแตนหรือ เสียงหายใจอันดังของมันน่าสะพึงกลัว
Job	39	21	มันตะกุกไปในหุบเขา และเต็นโลดด้วยกำลังของมัน มันออกไปปะทะคนถืออาวุธ
Job	39	22	มันหัวเราะเยาะความกลัว และไม่ตกใจ มันไม่หันกลับหนีตาบ
Job	39	23	และมันกวัดแกว่งกระทบมัน หอกใหญ่ที่วาววับและหอกขัดกระแทกมัน
Job	39	24	มันโกยดินด้วยความคร้ายและเดือดดาล พอได้ยินเสียงแตร มันยืนนิ่งอยู่ต่อไปไม่ได้
Job	39	25	เมื่อปาดแตรขึ้น มันร้อง ' ฮีเฮ' มันได้กลืนสงครามแต่ไกล ทั้งเสียงตะโกนของผู้บังคับบัญชาและเสียงโห่ร้อง
Job	39	26	เหยียดนกเขาไฟไปมาด้วยสติปัญญาของเจ้าหรือ และกางปีกของมันตรงไปทางทิศใต้
Job	39	27	นกอินทรีทะยานขึ้นตามบัญชาของเจ้าหรือ ทั้งทำรังของมันบนที่สูง
Job	39	28	มันอยู่ที่หน้าผาและทำรังของมันบนชะง่อนผาและบนที่ข่มแข็ง
Job	39	29	มันล่าหาเหยื่อจากที่นั่น ตาของมันเห็นเหยื่อได้แต่ไกล
Job	39	30	ลูกอ่อนของมันดูดเลือด และมีอะ รุกฆ่าตายที่ไหน มันอยู่ที่นั่นแหละ"
Job	40	1	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยบว่า
Job	40	2	" คนมักคิดจะได้แย้งกับองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์หรือ เขาผู้โต้แย้งกับพระเจ้า ขอให้เขาตอบหน่อยเถอะ"
Job	40	3	แล้วโยบทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า
Job	40	4	" ดุเดือด ข้าพระองค์นี่ก็กระจัดจิต จะทูลพระองค์ว่ากระไรได้ ข้าพระองค์เอามือปิดปาก
Job	40	5	ข้าพระองค์ได้กราบทูลครั้งหนึ่งแล้ว และจะไม่กราบทูลอีก สองครั้งแล้ว แต่ข้าพระองค์จะไม่ทูลต่อไป"
Job	40	6	แล้วพระเยโฮวาห์ทรงตอบโยบออกมาจากลมบ้าหมูว่า
Job	40	7	" จงคาดเอาไว้อย่างลูกผู้ชายหน่อยซี เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา
Job	40	8	เจ้ายังจะให้เราอยู่ฝ่ายผิดหรือ เจ้าจะหาว่าเราผิด เพื่อเจ้าจะเป็นฝ่ายชอบหรือ
Job	40	9	จงเอความโอ้อวดและการและความสง่าผ่าเผยประดับตัว จงเอาสง่าราศีและความสง่างามหม่มตัว
Job	40	11	เทความกริ้วที่สิ้นของเจ้านั้นออกมา จงดูทุกคนที่เยอหยิ่ง และทำให้เขาตกต่ำลง
Job	40	12	จงดูทุกคนที่เยอหยิ่งและตั้งเขาลงมา และเหยียบคนชั่วไว้ตรงที่ที่เขายืนอยู่นั้น
Job	40	13	ซ่อนเขาไว้ในมงคลี่ด้วยกัน มัดหน้าของเขาไว้ด้วยกันในโลกบาดาล
Job	40	14	แล้วเราเองจะยอมรับว่า มือขวาของเจ้าสามารถช่วยเจ้าได้
Job	40	15	ดูเบสโหมเกิด ซึ่งเราได้สร้างอย่างที่เราได้สร้างเจ้า มันกินหญ้าเหมือนวัว

The Holy Bible in Thai (KJV)

Job	40	16	ดูเกิด กำลังของมันอยู่ในเอว และฤทธิ์ของมันอยู่ในกล้ามเนื้อท้อง
Job	40	17	มันขยับหางของมันให้แข็งเหมือนไม้สนสีดำ เอ็นโคนขาของมันก็สานเข้าด้วยกัน
Job	40	18	กระดูกของมันเหมือนท่อนทองสัมฤทธิ์ และกระดูกของมันเหมือนท่อนเหล็ก
Job	40	19	มันเป็นพระราชกิจชิ้นที่สำคัญของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างมันนำดาบมาให้
Job	40	20	ภูเขาคัดอาหารให้มันแน่น เป็นที่ที่สัตว์ป่าทุกชนิดเล่น
Job	40	21	มันนอนอยู่ที่ต้นตะครอง ในเพิงอ้อและในบึง
Job	40	22	ต้นตะครองเป็นเงาของมัน ต้นไม้แห่งธารน้ำล้อมมันไว้
Job	40	23	ดูเกิด มันดื่มแม่น้ำจนหมดและไม่มีหนึ่ไป มันวางใจว่าจะดูแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปปากมัน
Job	40	24	มันจ้องตาดูแม่น้ำ จมูกมันทะลุผ่านบ่วงทั้งหลายได้"
Job	41	1	" เจ้าจะลากเล็วออรานออกมาด้วยเบ็ดได้หรือ หรือจะเอาเชือกกดลิ้นของมันลงได้
Job	41	2	เจ้าเอาเชือกสนตะพายมัน ได้หรือ หรือเอาหนามเจาะคางมันได้
Job	41	3	มันจะวิ่งวนต่อเจ้าเป็นอันมากหรือ มันจะพูดด้วยคำอ่อนหวานกับเจ้าหรือ
Job	41	4	มันจะทำพันธสัญญากับเจ้า เพื่อเจ้าจะรับมันเป็นบ่าวตลอดไปหรือ
Job	41	5	เจ้าจะเล่นกับมันเหมือนนก หรือเจ้าจะผูกมันไว้ให้สาวๆของเจ้าเล่นหรือ
Job	41	6	เพื่อนฝูงจะมาจับและกินมัน ได้หรือ เขาทั้งหลายจะแบ่งกันท่ามกลางพวกพ่อค้าหรือ
Job	41	7	เจ้าเอาลมมากปิกหน้าของมัน หรือเอาหาวแห่งหัวของมัน ได้หรือ
Job	41	8	ลมมือจับมันดู เมื่อคิดถึงการต่อสู้กับมันแล้ว เจ้าจะไม่คิดทำอีก
Job	41	9	ดูเกิด ความหวังของคนที่อยู่สัมนั้นก็เป็นของเปล่า เมื่อเห็นมันเข้าเท่านั้น จะไม่ล้มลงหรือ
Job	41	10	ไม่มีใครรดพอที่จะ ไปเยี่ยมมัน แล้วใครเล่าจะยืนมันต่อเราได้
Job	41	11	ใครเล่าที่จะขัดขวางเรา ซึ่งเราจะต้องตอบสนองเขา สิ่งใดๆที่อยู่ใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งสิ้นก็เป็นของเรา
Job	41	12	เราจะไม่งดพูดถึงอวัยวะต่างๆของมัน หรือกำลังอันแข็งแกร่งของมัน หรือโครงร่างอันดีของมัน
Job	41	13	ใครจะกลกเลื้อยขึ้นนอกของมันออกได้ ใครจะแหงเข้าไปในเลื้อยกระดองชั้นของมันได้
Job	41	14	ใครจะเปิดประตูหน้าของมันได้ ฟันของมันนั้นน่าสยดสยองโดยรอบ
Job	41	15	เกล็ดของมันอยู่อย่างทะนง แนบตัวมันสนิทเหมือนอย่างตราผึก
Job	41	16	มันอยู่ชิดกันมาก ไม่มีลมผ่านเข้าไปได้
Job	41	17	เกล็ดเหล่านั้นต่อซึ่งกันและกัน มันเกาะติดหมด และแยกจากกันไม่ได้
Job	41	18	การจามของมันปล่อยแสงสว่างออกมา ตาของมันเหมือนอย่างแสงอรุณรุ่งเช้า
Job	41	19	คบเพลิงออกมาจากปากของมัน ประกายไฟกระโดดออกมา
Job	41	20	ควันออกมาทางรูจมูกของมันอย่างกับมาจากหม้อหรือหม้อขนาดใหญ่ที่เดือดพล่าน
Job	41	21	ลมหายใจของมันจุดถ่านลุก เปลวเพลิงออกมาจากปากของมัน
Job	41	22	กำลังอยู่ในลำคอของมัน และความสยดสยองเด่นอยู่ข้างหน้ามัน
Job	41	23	หลิบนเนื้อของมันเกาะติดกัน หลอดติดกันแน่น ท่าอะไรมันไม่ได้
Job	41	24	หัวใจของมันแข็งอย่างกับหิน เออ แข็งเหมือนอย่างแท่นหินไม้
Job	41	25	เมื่อมันลอยขึ้นมา ผู้ทรงอำนาจก็กลัวมัน พอมันแวง เขาทั้งหลายก็มีใจผ้อเสียแล้ว
Job	41	26	ถึงคนใดเอาดาบลงแทงมัน ก็ต่อต้านมันไม่ได้ ไม่ว่าหอก หรือแหลน หรือหอกขีด
Job	41	27	มันนับเหล็กว่าเป็นฟาง และทองสัมฤทธิ์ว่าเป็นไม้ผุ
Job	41	28	ลูกธนูทำให้มันหนีไปไม่ได้ หินลูกสลิงก็กลายเป็นต่อข้าว
Job	41	29	ไม้กระบอกก็นับเป็นต่อข้าวด้วย มันหัวเราะเยาะการขีดหอก
Job	41	30	เบื้องล่างของมันคมอย่างกับเศษหม้อแตก มันเหยียดตัวออกบนเลนเหมือนแหลมคม
Job	41	31	มันทำให้น้ำลึกเดือดเหมือนหม้อ มันทำให้ทะเลเหมือนหม้อน้ำมันทา
Job	41	32	มันละทางแวนวาบไว้ข้างหลัง ทำให้ใครๆคิดว่ามหาสมุทรหมอง
Job	41	33	บนแผ่นดินโลก ไม่มีอะไรเหมือนมัน เป็นสิ่งที่ถูกสร้างไม่ให้อัจฉริยะความกลัว
Job	41	34	มันเห็นทุกสิ่งที่อยู่สูง มันเป็นกษัตริย์เหนือบรรดาสัตว์ที่สง่า"
Job	42	1	แล้วโยบทูลพระเยโฮวาห์ว่า
Job	42	2	" ข้าพระองค์ทราบแล้วว่า พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งได้ และพระประสงค์ของพระองค์จะไม่ผิดไปได้เลย
Job	42	3	`นี่ใครหนอที่ซ่อนคำปรึกษาด้วยไว้ความรู้' เพราะฉะนั้น ข้าพระองค์จึงกล่าวถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่เข้าใจ สิ่งทีประหลาดเกินแก่ข้า
พระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ไม่ทราบ			
Job	42	4	` ฟังซี เราจะพูด เราจะถามเจ้า ขอเจ้าตอบเรา'
Job	42	5	ข้าพระองค์เคยได้ยินถึงพระองค์ด้วยหู แต่บัดนี้ตาของข้าพระองค์เห็นพระองค์
Job	42	6	ฉะนั้นข้าพระองค์จึงเกลียดตนเอง และกลับใจอยู่ในผงคลีและขี้เถ้า"
Job	42	7	เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสพระวจนะเหล่านี้แก่โยบแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับเอลีฟัสชาวเทมานว่า " ความพิโรธของเราพลุ่งขึ้นต่อเจ้า และต่อ
สหายทั้งสองของเจ้า เพราะเจ้ามิได้พูดถึงเราอย่างที่ถูก ดังโยบผู้รับใช้ของเราได้พูด			
Job	42	8	เพราะฉะนั้นจงเอาริวผู้เจ็ดตัว และแกะผู้เจ็ดตัว ไปหาโยบผู้รับใช้ของเรา และถวายเครื่องเผาบูชาสำหรับเจ้าทั้งหลาย และโยบผู้รับใช้ของเรา
จะอธิษฐานเพื่อเจ้า เพราะเราจะยอมรับเขา เกรงว่าเรากระทำกับเจ้าตามความโง่ของเจ้า เพราะเจ้าทั้งหลายมิได้พูดถึงเราอย่างที่ถูก ดังโยบผู้รับใช้ของเราได้พูด"			
Job	42	9	ฝ่ายเอลีฟัสชาวเทมาน และบิลดัคคนซุอาห์ และโตฟาร์ชาวานาอามห์ ได้ไปกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง และพระเยโฮวาห์ทรงยอมรับ
โยบ			
Job	42	10	และพระเยโฮวาห์ทรงให้โยบกลับสู่สภาพดี เมื่อท่านอธิษฐานเผื่อสหายของท่าน และพระเยโฮวาห์ประทานให้โยบมีมากเป็นสองเท่าของที่มี
อยู่ก่อน			
Job	42	11	และบรรดาพี่น้องชายหญิงของท่าน และบรรดาผู้ที่รู้จักท่านมาก่อน ได้มาหาท่าน และรับประทานอาหารกับท่านในบ้านของท่าน และเขาทั้ง
หลายสำแดงความเห็นอกเห็นใจและเล้าโลมท่าน ด้วยเรื่องเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงนำมาเหนือท่าน และต่างก็ให้เงินแผ่นดินหนึ่งกับแหวนทองคำหนึ่งแก่ท่าน			
Job	42	12	และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรชีวิตนับปลายของโยบมากยิ่งขึ้นกว่าวันต้นของท่าน และท่านมีแกะหนึ่งหมื่นสี่พัน อูฐหกพัน วัวผู้พันคู่ และ
ลาตัวเมียหนึ่งพัน			
Job	42	13	ท่านมีบุตรชายเจ็ดคน และบุตรสาวสามคนด้วย
Job	42	14	และท่านเรียกชื่อคนแรกว่า เยมีมาห์ และชื่อคนที่สอง เกลียาห์ และชื่อคนที่สาม เกรเนหับปด
Job	42	15	และในแผ่นดินนั้นทั้งสิ้น ไม่มีหญิงใดจะงามเท่าบรรดาบุตรสาวของโยบ และบิดาของเขาได้ให้มารดแก่เธอพร้อมกับพวกพี่ชายและน้องชาย
ของเธอ			
Job	42	16	ต่อจากนี้ไป โยบมีชีวิตอยู่อีกหนึ่งร้อยสี่สิบปี และได้เห็นบุตรชายของท่าน หลานหลานของท่านสี่ชั่วอายุ
Job	42	17	และโยบก็สิ้นชีวิตเป็นคนแก่หอมกทีเดียว
Psl	1	1	ความสุขเป็นของบุคคลผู้ไม่ดำเนินตามคำแนะนำของคนอธรรม หรือยืนอยู่ในทางของคนบาป หรือนั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย
Psl	1	2	แต่ความปิติยินดีของผู้ที่นอนอยู่ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ เขาได้ทรงรองถึงพระราชบัญญัติของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน
Psl	1	3	เขาจะเป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบก็จะไม่เหี่ยวแห้ง การทุกอย่างซึ่งเขากระทำก็จะจำริญขึ้น
Psl	1	4	คนอธรรมไม่เป็นเช่นนั้น แต่เป็นเหมือนแกลบซึ่งลมพัดกระเจายไป

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	1	5	เหตุฉะนั้นคนอธรรมจะไม่ยั่งยืนอยู่ได้เมื่อถึงการพิพากษา หรือคนบาปไม่ยั่งยืนในที่ชุมนุมของคนชอบธรรม
Psl	1	6	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทราบทางของคนชอบธรรม แต่ทางของคนอธรรมจะพินาศไป
Psl	2	1	เหตุใดคนต่างชาติจึงกระทำโกลาหลขึ้น และชนชาติทั้งหลายคิดอ่านในการที่ไร้ประโยชน์
Psl	2	2	บรรดาภคิตรีย์แห่งแผ่นดินโลกตั้งตนเองขึ้น และนักปกครองปรึกษากันต่อสุพระเยโฮวาห์และผู้รับการเจิมของพระองค์ กล่าวหา
Psl	2	3	"ให้เราเร่เบียดสายแอกของเขาให้ขาดสะบั้น และขจัดบังเหียนของเขาให้พ้นจากเรา"
Psl	2	4	พระองค์ผู้ประทับในสวรรค์จะทรงพระสรวล องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเย้ยหยันเขาเหล่านั้น
Psl	2	5	แล้วพระองค์จะตรัสกับเขาทั้งหลายด้วยพระพิโรธ และกระทำให้เขาสดสอยด้วยความกริ้วของพระองค์ ตรัสว่า
Psl	2	6	"เราได้ตั้งภคิตรีย์ของเราไว้แล้วบนศิโยน ภูเขาอันบริสุทธิ์ของเรา"
Psl	2	7	ข้าพเจ้าจะประกาศพระคำรัสของพระองค์ พระเยโฮวาห์รับสั่งกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่เจ้าแล้ว
Psl	2	8	จงขอจากเราเถิด และเราจะมอบบรรดาประชาชาติให้เป็นมรดกของเจ้า ตลอดทั้งแผ่นดินโลกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า
Psl	2	9	เจ้าจะตั้งเขาให้แตกด้วยคทาเหล็ก และฟาดให้แหลกเป็นชิ้นๆ ตัดจากษณะของขางหม้อ"
Psl	2	10	เพราะฉะนั้น ข้าแต่ภคิตรีย์ทั้งหลาย จงฉลาดเถิด ข้าแต่ผู้ปกครองแห่งแผ่นดินโลก จงรับคำเตือนเถิด
Psl	2	11	จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วยความยำเกรง และจงเกษมเปรมปรีดีด้วยตัวสัน
Psl	2	12	จงดูพระบุตรเกิดเกล้าของพระองค์จะทรงพระพิโรธ และเจ้าต้องพินาศจากทางนั้น เพราะพระพิโรธของพระองค์นั้นจัดให้ลุกได้รวดเร็ว
ความสุขเป็นของคนทั้งหลายผู้วางใจในพระองค์			
Psl	3	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ศัตรูของข้าพระองค์ทวีมากขึ้นเหลือเกิน คอริมากมายเหล่านี้กำลังลุกขึ้นต่อสุข้าพระองค์
Psl	3	2	มีคนเป็นอันมากกำลังกล่าวถึงจิตวิญญาณข้าพระองค์ว่า "ในพระเจ้าไม่มีทางรอดสำหรับเขา" เชลาห์
Psl	3	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นโล่ล้อมรอบตัวข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นสง่าราศีของข้าพระองค์ และทรงเป็นผู้ชูศีรษะของข้า
พระองค์ไว้			
Psl	3	4	ข้าพเจ้าร้องทูลพระเยโฮวาห์ด้วยเสียงของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงฟังข้าพเจ้าจากภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เชลาห์
Psl	3	5	ข้าพเจ้านอนลงและหลับไป ข้าพเจ้ากลับตื่นขึ้น เพราะพระเยโฮวาห์ทรงอุปถัมภ์ข้าพเจ้า
Psl	3	6	ข้าพเจ้าไม่กลัวคนเป็นหมื่นๆ ซึ่งตั้งตนต่อสุข้าพเจ้าอยู่รอบด้าน
Psl	3	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โปรดทรงลุกขึ้น ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น เพราะพระองค์ทรงตบแก้มศัตรูทั้งหลาย
ของข้าพระองค์ และทรงทบพื้นของคนอธรรมทั้งปวง			
Psl	3	8	การช่วยให้รอดเป็นของพระเยโฮวาห์ ขอพระพรของพระองค์หลั่งลงเหนือประชาชนของพระองค์เทอญ เชลาห์
Psl	4	1	ข้าแต่พระเจ้าแห่งความชอบธรรมของข้าพระองค์ ขอทรงโปรดสถับเมื่อข้าพระองค์ร้องทูล เมื่อข้าพระองค์จงดรอก พระองค์ทรงประทาน
ช่องทางให้ ขอทรงเมตตาแก่ข้าพระองค์และทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์			
Psl	4	2	บุตรทั้งหลายของมนุษย์เอ๋ย ท่านจะทำให้เกียรติของข้าพเจ้ากลายเป็นความอับอายอีกนานเท่าใด ท่านจะรำลึกไว้สาระ และแสวงการมสาอีก
นานเท่าใด เชลาห์			
Psl	4	3	จงทราบเถิดว่า พระเยโฮวาห์ทรงแยกคนที่ตามทางของพระเจ้าไว้สำหรับพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงสถับเมื่อข้าพเจ้าทูลพระองค์
Psl	4	4	โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าทำบาป จงคำนึงในใจเวลาอยู่บนที่นอนและสงบอยู่ เชลาห์
Psl	4	5	จงกายแสร้งสัจตบวษาแห่งความชอบธรรมและวางใจในพระเยโฮวาห์
Psl	4	6	มีคนเป็นอันมากกล่าวว่า "โอ ผู้ใดจะแสดงสิ่งดีๆ ให้เราได้เห็นบ้าง ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเปล่งแสงสว่างจากสิพระพักตร์ของพระองค์มา
เหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย"			
Psl	4	7	พระองค์ได้ประทานความชื่นบานให้แก่จิตใจของข้าพระองค์มากกว่าเมื่อพวกเขาได้ข้าวและน้ำองุ่นมากมาย
Psl	4	8	ข้าพระองค์จะเอนกายลงนอนหลับในความสันติ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงกระทำให้ข้าพระองค์อาศัยอยู่อย่างปลอดภัย
Psl	5	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจี่ยพระกรรมสถับถ้อยคำของข้าพระองค์ ขอทรงพิจารณาเสียงคร่ำครวญของข้าพระองค์
Psl	5	2	ข้าแต่พระบรมภคิตรีย์และพระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงฟังเสียงร้องทูลของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์จะอธิษฐานทูลต่อพระองค์
Psl	5	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในเวลาข้าพระองค์จะทรงสถับเสียงของข้าพระองค์ ในเวลาข้าพระองค์จะเตรียมคำอธิษฐานทูลต่อพระองค์และเฝ้า
คอยคอย			
Psl	5	4	ด้วยว่าพระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าผู้ปิตินดีในความชั่ว ความชั่วร้ายจะไม่อาศัยอยู่กับพระองค์
Psl	5	5	คนโง่เขลาจะไม่ยืนอยู่เฉพะพระเนตรของพระองค์ พระองค์ทรงเกลียดชังผู้กระทำความชั่วช้าทั้งสิ้น
Psl	5	6	พระองค์จะทรงทำลายผู้ที่พุดมสา พระเยโฮวาห์จะทรงสะอิดสะเอียนต่อผู้กระหายเลือดและคนหลอกหลวง
Psl	5	7	แต่โดยความเมตตาอันบริบูรณ์ของพระองค์ข้าพระองค์จะเข้าไปในพระนิเวศของพระองค์ ข้าพระองค์จะนมัสการตรงต่อพระวิหารอัน
บริสุทธิ์ของพระองค์ ด้วยความยำเกรงพระองค์			
Psl	5	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เนื่องด้วยพวกศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงนำข้าพระองค์ไปโดยความชอบธรรมของพระองค์ ขอทรงโปรดทำทางซึ่งข้า
พระองค์เดินนั้นให้ราบรื่น			
Psl	5	9	เพราะในปากของเขาเหล่านั้น ไม่มีความสัตย์ซื่อ จิตใจของเขาก็คือความชั่วร้าย ลำคอของเขาคือหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ เขาประจบสอพลอด้วย
ลิ้นของเขา			
Psl	5	10	ข้าแต่พระเจ้า โปรดทำลายพวกเขา และให้เขาทั้งหลายล้มลงด้วยความคิดเห็นของตนเอง เหตุการละเมิดเป็นอันมากนั้นขอทรงขับไล่เขาออกไป
เนื่องจากเขาทั้งหลายได้กบฏต่อพระองค์			
Psl	5	11	แต่ให้คนทั้งปวงที่วางใจในพระองค์นั้นเปรมปรีดี ให้เขาร้องเพลงด้วยความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ เพราะพระองค์ทรงป้องกันเขาไว้ ให้คนที่รัก
พระนามของพระองค์ปราโมทย์อยู่ในพระองค์			
Psl	5	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์จะทรงอำนวยการแก่คนชอบธรรม พระองค์จะทรงคุ้มครองเขาไว้ด้วยความโปรดปรานประดุจเป็นโล่
ป้องกันเขา			
Psl	6	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงนามาข้าพระองค์เมื่อทรงโกรธ และขออย่าทรงลงทัณฑ์ข้าพระองค์ด้วยพระพิโรธของพระองค์
Psl	6	2	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์เพราะข้าพระองค์อ่อนโยนโรยแรง ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรักษาข้าพระองค์เพราะ
กระดูกของข้าพระองค์ทุกซี่ยากลำบากนัก			
Psl	6	3	ทั้งจิตใจของข้าพระองค์ก็ทักขยากล้าบออย่างยิ่ง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ อีกนานสักเท่าใด
Psl	6	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงหันมาช่วยชีวิตของข้าพระองค์ให้พ้นด้วยเถิด ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดเพราะเห็นแก่ความเมตตาของ
พระองค์			
Psl	6	5	เพราะถ้าในความตาย ไม่มีการระลึกถึงพระองค์ แล้วในแดนผู้ตายใครเล่าจะโมทนาพระคุณของพระองค์
Psl	6	6	ข้าพระองค์อ่อนเปลี้ยด้วยการคร่ำครวญ และหลังน้ำตาท่วมที่นอนตลอดทั้งคืน ที่เอนกายก็ขมขื่นไปด้วยน้ำตาของข้าพระองค์
Psl	6	7	ตาของข้าพระองค์ท้อทรหมไปเพราะความทุกข์ใจ มีน้ออันเปลี้ยลงเพราะคอรูที่บังของข้าพระองค์
Psl	6	8	บรรดาเจ้าผู้กระทำความชั่วช้าจงพรางไปจากข้า เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถับเสียงร้องไห้ของข้าแล้ว
Psl	6	9	พระเยโฮวาห์ทรงสถับคำวิงวอนของข้า พระเยโฮวาห์จะทรงรับคำอธิษฐานของข้า
Psl	6	10	ขอให้ศัตรูทั้งสิ้นของข้า ได้อายและลำบากยากนัก ขอให้เขาทั้งหลายหันกลับและได้รับความอับอายในพริบตาเดียว
Psl	7	1	โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์วางใจอยู่ในพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นภัยจากผู้ข่มเหงทั้งมวล ขอทรง
ช่วยข้าพระองค์ให้พ้น			
Psl	7	2	เกรงว่าเขาจะฉีกจิตวิญญาณข้าพระองค์เสียอย่างสิงโต และฉีกจิตวิญญาณนั้นออกเป็นชิ้นๆ โดยไม่มีผู้ใดช่วยได้
Psl	7	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ถ้าข้าพระองค์กระทำเช่นนี้ คือถ้ามีความชั่วช้าในมือของข้าพระองค์
Psl	7	4	ถ้าข้าพระองค์ตอบแทนความชั่วแก่ผู้ที่อยู่อย่างสันติกับข้าพระองค์ (แต่ผู้ที่เป็นศัตรูด้วยปราศจากเหตุ ข้าพระองค์เคยช่วยผู้นั้นให้รอดพ้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

ไป)			
Psl	7	5	ก็ขอให้ศัตรูข่มเหงจิตรัญญาณข้าพระองค์ทัน และให้เขาเหยียบย่ำชีวิตข้าพระองค์ลงถึงดิน และวางเกียรติยศของข้าพระองค์ไว้ในพงคลี เซลาห์
Psl	7	6	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงลุกขึ้นด้วยพระพิโรธของพระองค์ ขอทรงขึ้นสู่ความเกรี้ยวกราดของศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงตื่นขึ้นเพื่อทำการพิพากษาที่พระองค์ทรงกำหนดแล้ว
Psl	7	7	ดังนั้นขมมนชนชาติทั้งหลายจะมาล้อมพระองค์ เพราะเห็นแกขมมนนั้นขอทรงกลับไปประทับบนที่สูง
Psl	7	8	พระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลาย ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพิพากษาข้าพระองค์ตามความชอบธรรมของข้าพระองค์ และตามความสัตย์สุจริตซึ่งมีอยู่ในข้าพระองค์
Psl	7	9	ขอให้ความชั่วร้ายของคนชั่วจงมาถึงที่สิ้นสุด แต่ขอทรงสถาปนาคนชอบธรรมขึ้น เพราะพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรมทรงทดลองความคิดและจิตใจทั้งหลาย
Psl	7	10	การป้องกันข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้า ผู้ทรงช่วยคนใจเที่ยงตรงให้รอด
Psl	7	11	พระเจ้าทรงพิพากษาคคนชอบธรรม และพระเจ้าทรงพระพิโรธกับคนชั่วทุกวัน
Psl	7	12	ถ้ามนุษย์คนใดไม่กลับใจ พระองค์จะทรงล้มคมดาบของพระองค์ พระองค์ทรงโจมตีคนเตรียมพร้อมไว้
Psl	7	13	พระองค์ทรงเตรียมอาวุธแห่งความตาย พระองค์ทรงกระทำให้อุกรุ่นของพระองค์ต่อสู้ข่มเหงทั้งหลาย
Psl	7	14	ดูเถิด คนชั่วก่อความชั่วช้าขึ้นแล้ว กำลังท้อความชั่วช้า และคลอตกามสาออกมา
Psl	7	15	เขาซัดหลุมพรางไว้ และตกลงไปในหลุมที่เขาทำไว้
Psl	7	16	ความชั่วช้าของเขาจะกลับมาสุมศีรษะเขา และความทารุณของเขาจะลงมาถึงนบกาลของเขาเอง
Psl	7	17	ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์เนื่องด้วยความชอบธรรมของพระองค์ และข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระเยโฮวาห์ผู้สูงสุด
Psl	8	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าของบรรดาข้าพระองค์ พระนามของพระองค์สูงส่งยิ่งนักทั่วทั้งแผ่นดินโลก พระองค์ผู้ทรงตั้งสง่าราศีของพระองค์ไว้เหนือฟ้าสวรรค์ทั้งหลาย
Psl	8	2	จากปากของเด็กอ่อนและเด็กที่ยังดุนนม พระองค์ทรงตั้งกำลังเพราะบรรดาอูรีของพระองค์ เพื่อจะรับยับยั้งศัตรูและผู้กระทำการแก่แก่น
Psl	8	3	เมื่อข้าพระองค์พิจารณาดูฟ้าสวรรค์อันเป็นฝีมือพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้
Psl	8	4	มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรงเยี่ยงมเยียนเขา
Psl	8	5	เพราะพระองค์ทรงทำให้เขาต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่เพียงน้อยเดียว และทรงประทานสง่าราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา
Psl	8	6	พระองค์ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาพระหัตถ์กิจของพระองค์ พระองค์ทรงให้สิ่งซึ่งปรังอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขา
Psl	8	7	คือฝูงแกะและฝูงวัวทั้งสิ้นทั้งสัตว์ป่าด้วย
Psl	8	8	ตลอดทั้งนกในอากาศ ปลาในทะเล และอะไรต่างๆที่ไม่มาอยู่ตามทะเล
Psl	8	9	ข้าแต่พระเยโฮวาห์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าของบรรดาข้าพระองค์ พระนามของพระองค์สูงส่งยิ่งนักทั่วทั้งแผ่นดินโลก
Psl	9	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะบอกถึงกรรมหัตถ์การยั้งทั้งสิ้นของพระองค์
Psl	9	2	ข้าพระองค์จะยินดีและปลาบปลื้มใจในพระองค์ ข้าแต่องค์ผู้สูงสุด ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์
Psl	9	3	เมื่อพวกศัตรูของข้าพระองค์หันกลับ เขาทั้งหลายก็สะดุดและพินาศไปต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์
Psl	9	4	เพราะพระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความเที่ยงตรงแก่ข้าพระองค์ พระองค์ประทับบนพระที่นั่งและประทานการพิพากษาอันชอบธรรม
Psl	9	5	พระองค์ได้ทรงชานาบรรดาประชาชาติ และทรงทำลายคนชั่ว แล้วทรงลบชื่อของเขาก่อเสียเป็นนิรันดย์
Psl	9	6	โอ ศัตรูเอ๋ย ความพินาศของเจ้าได้สำเร็จเป็นนิรันดย์ พระองค์ทรงทำลายบรรดาหัวเมืองของเขา และที่ระลึกของเขาก็อวดวายพร้อมกับเขา
Psl	9	7	แต่พระเยโฮวาห์จะทรงยืนยงอยู่เป็นนิรันดย์ พระองค์ทรงเตรียมบัลลังก์ของพระองค์เพื่อการพิพากษา
Psl	9	8	พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม พระองค์จะทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติด้วยความเที่ยงธรรม
Psl	9	9	พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นที่ลี้ภัยของคนที่ถูกกดขี่ ทรงเป็นที่ลี้ภัยในเวลายากลำบาก
Psl	9	10	บรรดาผู้ที่รู้จักพระนามของพระองค์ก็จะวางใจในพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งบรรดาผู้ที่เสาะแสวงหาพระองค์
Psl	9	11	จงร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งประทับในศิโยน จงบอกเล่าถึงพระราชกิจของพระองค์ในท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย
Psl	9	12	เมื่อพระองค์ทรงไต่สวนเรื่องโลหิต พระองค์ทรงจำเขาทั้งหลายไว้ พระองค์มิได้ทรงลืมคำร้องทักขของผู้อมตั่วลง
Psl	9	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ ขอทรงทอดพระเนตรว่าข้าพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะคนที่เกลียดชังข้าพระองค์เพียงใด ข้าแต่พระองค์ ผู้ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นจากประตูของความตาย
Psl	9	14	เพื่อข้าพระองค์จะกล่าวบรรดาคำสรรเสริญพระองค์ที่ในประตูทั้งหลายแห่งศิโยน ข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในการช่วยให้รอดของพระองค์
Psl	9	15	บรรดาประชาชาติได้จมลงในหลุมซึ่งเขาทำไว้ และเท้าของเขาติดตาข่ายซึ่งเขาเองซ่อนดักไว้
Psl	9	16	พระเยโฮวาห์ทรงเมตตาพระองค์ให้ปรากฏแจ้งด้วยการพิพากษาซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ คนชั่วถูกดักด้วยกิจการที่กระทำด้วยมือของเขาเอง ฮี
กแกอัน เซลาห์			
Psl	9	17	คนชั่วจะต้องถอยไปสู่นรก คือประชาชาติทั้งหมดที่ลืมนพระเจ้า
Psl	9	18	เพราะพระองค์จะไม่ทรงลืมคนขัดสนเสมอไป และความหวังของคนยากจนจะไม่พินาศไปเป็นนิรันดย์
Psl	9	19	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้น อย่าให้มนุษย์มีชัยได้ แต่ให้บรรดาประชาชาติถูกพิพากษาในสายพระเนตรของพระองค์ทั้งสิ้น
Psl	9	20	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงให้เขายำเกรง และให้บรรดาประชาชาติทราบว่าเขาทั้งหลายเป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น เซลาห์
Psl	10	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โฉนพระองค์ประทับยืนอยู่ห่างไกล โฉนพระองค์ทรงซ่อนพระองค์เสียในยามยากลำบาก
Psl	10	2	คนชั่วข่มเหงคนยากจนอย่างทะนงองอาจ ขอให้เขาติดกับบ่วงแร้วแห่งอบายที่เขาคิดขึ้นนั้น
Psl	10	3	เพราะคนชั่วอวดถึงสิ่งซึ่งใจเขาอยากได้นั้น และอวยพรคนทั่วโลก ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเกลียดชัง
Psl	10	4	เพราะคนช้วนั้นด้วยสีหน้าที่ย่อหยิ่ง โสจะไม่แสวงหาพระเจ้า พระเจ้ามิได้อยู่ในความคิดทั้งสิ้นของเขาเลย
Psl	10	5	วิธีการของคนชั่วร้ายกาจอยู่ตลอดเวลา การพิพากษาของพระองค์อยู่สูงพ้นสายตาของเขา เขาพเนความร้ายใสบรรดาอูรีของเขา
Psl	10	6	โดยคิดในใจของเขาว่า " ข้าจะไม่มีวันไหว เพราะข้าจะไม่พบความยากลำบากเลย "
Psl	10	7	การแข่งคำ การล่อลวง และการจ้อลล่อยเต็มปากของเขา ความชั่วร้ายและความเลวทรามอยู่ใต้ลิ้นของเขา
Psl	10	8	เขาเนิ่นข่มคอยดักทำร้ายอยู่ตามชนบท และฆ่าคนไว้ผิดเสียในที่เร้นลับ ตาของเขาสอดหากคนยากจน
Psl	10	9	เขาข่มอยู่ในที่ลับเหมือนสิงโตอยู่ในที่กำบัง เขาข่มอยู่เพื่อจับคนยากจน แล้วเขาขลุกลากคนยากจนมาด้วยตาข่ายของเขา
Psl	10	10	เขาหมอบลงและย่อตัวลง เพื่อคนยากจนจะจมนลงด้วยพวกที่แข็งแรงของเขา
Psl	10	11	เขาคิดในใจว่า " พระเจ้าลืมนแล้ว พระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์และจะไม่ทรงเห็นเลย "
Psl	10	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้น ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงขพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้น ขออย่าทรงลืมนที่ถ่อมตัวลง
Psl	10	13	โฉนคนชั่วจึงประณามพระเจ้า และกล่าวในใจของตนเองว่า " พระองค์จะไม่ทรงเอาเรื่องเอาราว "
Psl	10	14	พระองค์ทรงเห็น เอ พระองค์ทรงพิเคราะห์ความยากลำบากและความโกรธเคืองแล้ว เพื่อพระองค์จะได้ทรงดำเนินคดีด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ คนยากจนหมอบตัวไว้กับพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยคนกำพร้าพ่อ
Psl	10	15	ขอพระองค์ทรงหักแขนของคนชั่วและคนกระทำชั่ว ขอทรงค้นความชั่วของเขากออกมาจนหมดสิ้น
Psl	10	16	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์อยู่เป็นนิรันดร์ บรรดาประชาชาติจะพินาศไปจากแผ่นดินของพระองค์
Psl	10	17	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสดับความปรารภของคนที่ถ่อมตัวลง จะทรงเสริมกำลังใจเขา และพระองค์จะทรงเจียพระกรรณสดับถ้อยคำของเขา
Psl	10	18	เพื่อประทานความยุติธรรมแก่คนกำพร้าพ่อและคนถูกบีบบังคับ เพื่อบ่มข่มบนแผ่นดินโลกจะไม่บีบบังคับเขาอีกต่อไป

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	11	1	ข้าพเจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์ ท่านจะพูดกับจิตใจข้าพเจ้าอย่างไรว่า "จงหนีไปที่เขาเหมือนนก
Psl	11	2	เพราะเหตุเกิด คนชั่วก็ทรงแค้นและเอาลูกธนูพาดสายไว้แล้ว เพื่อจะยิงเข้าไปอย่างลับๆ ให้ถูกคนใจเที่ยงธรรม
Psl	11	3	ถ้ารากฐานถูกทำลายเสียแล้ว คนชอบธรรมจะทำอะไรได้"
Psl	11	4	พระเยโฮวาห์ทรงสถิตในพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ พระที่นั่งของพระเยโฮวาห์อยู่บนฟ้าสวรรค์ พระเนตรของพระองค์มองและเห็น
ดาของพระองค์ทดสอบบุตรทั้งหลายของมนุษย์			
Psl	11	5	พระเยโฮวาห์ทรงทดสอบคนชอบธรรม แต่วิญญาณของพระองค์ทรงเกลียดชังคนชั่วและผู้ที่รักความทารุณโหดร้าย
Psl	11	6	พระองค์จะทรงเทวุ่นวุ่นต่างๆ เพลิงและไฟก็มาบนศีรษะ ลมที่แผดเผาจะเป็นส่วนถ่วงของเขาเหล่านั้น
Psl	11	7	เพราะพระเยโฮวาห์ผู้ชอบธรรมทรงรักความชอบธรรม พระพิศมัยของพระองค์ทอดพระเนตรคนเที่ยงตรง
Psl	12	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดช่วยเพราะคนที่ตามทางของพระเจ้า ไม่มีอีกแล้ว และคนสุจริต ได้อันตรธานไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	12	2	ทุกคนกล่าวคำไร้สาระต่อเพื่อนบ้านของตน เขาทั้งหลายพูดด้วยริมฝีปากที่ป้อยอและสองใจ
Psl	12	3	พระเยโฮวาห์จะทรงตัดริมฝีปากที่ป้อยอออกเสียสิ้น และลิ้นที่พูดวาจาเยอหยิ่งนั้นด้วย
Psl	12	4	คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "เราจะชนะด้วยลิ้นของเรา ริมฝีปากของเราเป็นฝ่ายเรา ใครจะเป็นนายเรา"
Psl	12	5	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะลุกขึ้นเดี๋ยวนี้ เพราะคนยากจนถูกบีบบังคับ และคนขัดสนคร่ำครวญ เราจะจัดเขาไว้ในที่ปลอดภัยจากคนที่พ่น
ความร้ายใส่เขา"			
Psl	12	6	พระคำรับของพระเยโฮวาห์เป็นพระคำรับที่บริสุทธิ์ เป็นเหมือนเงินหลอมให้บริสุทธิ์ในเตา โฟบนแผ่นดินแล้วถึงเจ็ดครั้ง
Psl	12	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงป้องกันพวกเขาทั้งหลาย พระองค์จะทรงปกป้องรักษาพวกเขาไว้เสมอจากพงศ์พันธุ์นี้
Psl	12	8	คนชั่วก็เพ่นพ่านไปมาอยู่รอบด้าน ขณะเมื่อมีกรายกยงคนชั่วเข้าที่สด
Psl	13	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ อีกนานเท่าใดพระองค์จะทรงลืมข้าพระองค์เสีย เป็นนิตย์หรือ พระองค์จะปิดบังพระพิศมัยของพระองค์จากข้าพระองค์
นานเท่าใด			
Psl	13	2	ข้าพระองค์จะต้องตรึกตรองในใจของข้าพระองค์ และมีความทุกข์โศกอยู่ในใจทุกวันนานเท่าใด ศัตรูของข้าพระองค์จะเหนือข้าพระองค์
นานเท่าใด			
Psl	13	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงพิจารณา และฟังข้าพระองค์ด้วยเถิด ทั้งขอทรงเพิ่มความสว่างแก่ตาข้าพระองค์ เกลือกว่า
ข้าพระองค์จะหลับอยู่ในความตาย			
Psl	13	4	เกรงว่าศัตรูของข้าพระองค์จะว่า "เราชนะเขาแล้ว" เกรงว่าคู่อริของข้าพระองค์จะเปรมปรีดีเพราะข้าพระองค์กำลังหนีไหว
Psl	13	5	แต่ข้าพระองค์วางใจในความเมตตาของพระองค์ จิตใจของข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์
Psl	13	6	ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงกระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างบริบูรณ์
Psl	14	1	คนโง่รำพึงในใจของตนว่า "ไม่มีพระเจ้า" เขาทั้งหลายก็เลวทรามลง เขากะทำกิจการที่น่าสะอิดสะเอียน ไม่มีสักคนเดียวที่ทำได้
Psl	14	2	พระเยโฮวาห์ทรงมองลงมาจากฟ้าสวรรค์ ดูบุตรทั้งหลายของมนุษย์ว่าจะมีคนใดบ้างที่เข้าใจที่สะอาดแสวงหาพระเจ้า
Psl	14	3	เขาทั้งหลายก็หลงเงินไปหมด เขาทั้งหลายก็เลวทรามลงเหมือนกันสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำได้ ไม่มีเลย
Psl	14	4	บรรดาผู้ที่กระทำความชั่วช้า ไม่มีความรู้หรือ คือผู้ที่กินประชาชนของเรอย่างกินขนมปัง และไม่รู้ทูลพระเยโฮวาห์
Psl	14	5	เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นอย่างน่าสยดสยองยิ่งนัก เพราะพระเจ้าทรงสถิตตลอดชั่วอายุของผู้ชอบธรรม
Psl	14	6	เจ้าได้กล่าวแผนงานของคนยากจนเสีย แต่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเขา
Psl	14	7	ขอการช่วยไต่รอดเพื่ออิสราเอลมาจากศิโยนเสียเถิด เกิด เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้พวกเขยแห่งประชาชนของพระองค์กลับสู่สภาพเดิม ยาโค
บจะปลานปล้ำม อิสราเอลจะยินดี			
Psl	15	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะอาศัยอยู่ในพลับพลาของพระองค์ ผู้ใดจะอยู่บนภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระองค์
Psl	15	2	คือผู้ที่ดำเนินในความเที่ยงธรรม และประพฤติตามความชอบธรรม และพูดความจริงจากใจของตน
Psl	15	3	ผู้ซึ่งไม่ใช้ลิ้นของตนในการนินทาว่าร้าย ไม่กระทำชั่วต่อเพื่อนบ้าน และไม่ตำหนิเพื่อนบ้านของตน
Psl	15	4	ในสายตาของเขา คนถ้อยเป็นคนที่ถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม เขาให้เกียรติแก่ผู้ที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ เมื่อให้คำสัตย์ปฏิญาณแล้วต้องพบกับ
ความปดชั่วเขาก็ไม่กลับคำ			
Psl	15	5	เขาเป็นผู้ที่มีได้ให้คนอื่นกู้เงิน โดยคิดดอกเบี้ย และไม่ยอมรับสินบนต่อผู้ไร้ความผิด ผู้ซึ่งกระทำให้เหล่านั้นจะไม่หนีไหวเป็นนิตย์
Psl	16	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพิทักษ์ข้าพระองค์ไว้ เพราะข้าพระองค์วางใจในพระองค์
Psl	16	2	จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย เจ้าได้ทูลพระเยโฮวาห์แล้วว่า " พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ นอกเหนือพระองค์แล้ว ข้า
พระองค์ไม่มีดีเลย"			
Psl	16	3	วิสุทธิชนในแผ่นดินและผู้ประเสริฐ เป็นพวกที่ข้าพเจ้ามีความปีติยินดีทั้งสิ้นด้วย
Psl	16	4	แต่บรรดาผู้ที่รีบติดตามพระอื่น ความทุกข์โศกของเขาก็ทวีขึ้น ข้าพเจ้าจะไม่ถวายเครื่องดื่มบูชาแห่งเลือดของพวกเขา หรือริมฝีปากของ
ข้าพเจ้าจะไม่ออกชื่อพระนั้น			
Psl	16	5	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนมรดกและถ่วงของข้าพเจ้า พระองค์ทรงรักษาส่วนของข้าพระองค์ไว้
Psl	16	6	เขตแดนของข้าพเจ้าเป็นที่ที่รื่นเริงใจ ข้าพเจ้ามีมรดกที่ดี
Psl	16	7	ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ผู้ประทานค่าปรึกษาแก่ข้าพเจ้า เออ ในกลางคืนจิตใจของข้าพเจ้าเตือนสอนข้าพเจ้า
Psl	16	8	ข้าพเจ้าตั้งพระเยโฮวาห์ไว้ตรงหน้าข้าพเจ้าเสมอ เพราะพระองค์ประทับที่มือขวาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หนีไหว
Psl	16	9	เพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้าจึงยินดีและจิตวิญญาณของข้าพเจ้าก็ปรีดา เนื้อหนังของข้าพเจ้าจะพักพิงอยู่ในความหวังใจด้วย
Psl	16	10	เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในนรก ทั้งจะไม่ทรงให้อंकับบริสุทธิ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป
Psl	16	11	พระองค์จะทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ ต่อพระพิศมัยของพระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความ
เปล็ดเปล็นอยู่เป็นนิตย์			
Psl	17	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับความฝ้ายยุติธรรม ทรงฟังคำร้องทูลของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์
ซึ่งมาจากริมฝีปากที่ไม่มีการหลอกลวงของข้าพระองค์			
Psl	17	2	ขอให้การชนะความของข้าพระองค์มาจากพระพิศมัยของพระองค์ ขอพระเนตรของพระองค์ทรงเห็นสิ่งเที่ยงธรรม
Psl	17	3	เมื่อพระองค์ทรงลงจิตใจของข้าพระองค์ และเสด็จเยี่ยมเยียนข้าพระองค์ในเวลากลางคืน เมื่อทรงทดสอบข้าพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่
ทรงพบความชั่วในข้าพระองค์เลย ข้าพระองค์ตั้งใจแล้วว่าปากของข้าพระองค์จะมีได้ละเมิด			
Psl	17	4	เกี่ยวกับกิจการของมนุษย์ โดยพระวาจาของพระองค์ของพระองค์ ข้าพระองค์มิได้ข้องเกี่ยวกับทางแห่งคนทารุณโหดร้าย
Psl	17	5	ขอให้อย่างเท่าของข้าพระองค์แนบสนิทกับวิถีของพระองค์ เพื่อเท้าของข้าพระองค์มิได้พลาด
Psl	17	6	ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ร้องทูลถึงพระองค์ เพราะพระองค์จะทรงสดับข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับถ้อยคำของข้าพระองค์ด้วย
เถิด			
Psl	17	7	ข้าแต่พระผู้ช่วยของบรรดาผู้แสวงหาที่ลี้ภัยจากปฏิปักษ์ของเขา ณ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ ขอทรงสำแดงความเมตตาอย่างมหัศจรรย์ของ
พระองค์			
Psl	17	8	ขอทรงรักษาข้าพระองค์ตั้งแกวตา ขอทรงซ่อนข้าพระองค์ไว้ภายใต้ร่มปีกของพระองค์
Psl	17	9	ให้พ้นจากคนชั่วผู้ล้างผลาญและจากศัตรูผู้คอยชนฆ่าซึ่งล้อมข้าพระองค์ไว้โดยรอบ
Psl	17	10	เขาปิดใจของเขาไว้เพราะเหตุความมั่งคั่งของตน ปากของเขาพูดคำหยิ่งโส
Psl	17	11	เขาสะกดรอยข้าพระองค์ เดียวนี้ ได้ล้อมข้าพระองค์ไว้ เขาจับตาดูข้าพระองค์เพื่อจะเหยียดข้าพระองค์ลงดิน
Psl	17	12	เขาเป็นเหมือนสิงโตที่กระหายเหยื่อของมัน เหมือนดังสิงโตหนุ่มซึ่งซัดกัทำร้ายอยู่ในที่ลับ
Psl	17	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นปะทะเขาไว้ และคำว่าเขาลงเสีย ขอทรงช่วยชีวิตของข้าพระองค์ให้พ้นจากคนชั่วด้วยดาบของพระองค์
Psl	17	14	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมนุษย์ผู้ซึ่งเป็นพระหัตถ์ของพระองค์ จากมนุษย์แห่งโลกนี้ จากมนุษย์ผู้ซึ่งมีส่วนของ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ชีวิตนี้ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงให้ท้องของเขาเต็มไปด้วยทรัพย์สมบัติที่พระองค์ทรงซ่อนไว้ พวกเขามีลูกหลานอุดมสมบูรณ์ และส่วนที่เหลือเขามอบไว้ให้แก่ลูกอ่อนของเขา	Ps 17	15	ส่วนข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเห็นพระพิศมัยของพระองค์ในความชอบธรรม เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้น ข้าพระองค์จะอธิษฐานใจด้วยพระ
ลักษณะของพระองค์			
Ps 18	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กำลังของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะรักพระองค์	
Ps 18	2	พระเยโฮวาห์เป็นศิลา ป้อมปราการ และผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์ เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ เป็นกำลังของข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์จะ	
วางใจในพระองค์ เป็นดั่ง เป็นเขาแห่งความรอดของข้าพระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็งของข้าพระองค์			
Ps 18	3	ข้าพระองค์จะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ผู้ทรงสมควรถวายสรรเสริญ และข้าพระองค์จะได้รับการช่วยให้พ้นจากศัตรูของข้าพระองค์	
Ps 18	4	ความโศกเศร้าแห่งความตายล้อมข้าพระองค์ไว้ กระแสแห่งคนอธรรมที่ท่วมทับข้าพระองค์ทำให้ข้าพระองค์กลัว	
Ps 18	5	ความโศกเศร้าแห่งนรกล้อมข้าพระองค์ไว้ บวมมัจจุราชปะทะข้าพระองค์	
Ps 18	6	ในยามทุกข์ระทมใจ ข้าพเจ้าร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าของข้าพเจ้า พระองค์ทรงดับเสียงของ	
ข้าพเจ้าจากพระวิหารของพระองค์ และเสียงร้องของข้าพเจ้า ได้ยินต่อพระพิศมัยของพระองค์ ไปถึงพระกรรมของพระองค์			
Ps 18	7	แล้วแผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและโคลงเคลง รากฐานของภูเขาก็หวั่นไหวด้วย และสั่นสะเทือน เพราะพระองค์ทรงกริ้ว	
Ps 18	8	ควันออกไปตามช่องพระนาสิกของพระองค์ และเพลิงผลาญออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ถ่านก็ติดเปลวไฟนั้น	
Ps 18	9	พระองค์ทรงไม่ฟ้าสวรถล่มด้วยและเสด็จลงมา ความมืดที่บอญได้พระบาทของพระองค์	
Ps 18	10	พระองค์ทรงเคียดแค้นหนึ่ง แล้วทรงเหาะไป พระองค์ทรงเหาะไปโดยปีกของลมอย่างรวดเร็ว	
Ps 18	11	พระองค์ทรงกระทำให้ความมืดปกคลุมพระองค์ไว้ ให้เมฆมืดและอมน้ำเป็นประรำของพระองค์	
Ps 18	12	มีลูกเห็บและถ่านเพลิงแตกออกมาทะลุมหมาจากความสว่างสกลในข้างหน้าพระองค์	
Ps 18	13	พระเยโฮวาห์ทรงคะนองก็กก้องในฟ้าสวรรค์ และองค์ผู้สูงสุดก็เปล่งพระสรเสียง คือลูกเห็บและถ่านเพลิง	
Ps 18	14	พระองค์ทรงยิงลูกธนูของพระองค์ออกไป ทำให้เขาต่างกระจัดกระจายไป พระองค์ทรงปล่อยฟ้าแลบแปลบปลาบ ทำให้เขาไกลหล	
Ps 18	15	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แล้วก็เห็นกันทะเลลดตจนรากฐานของพิภพก็ปรากฏแจ้ง เมื่อพระองค์ทรงนามทะเลด้วยลมที่พูกฟุ้งจากช่องพระ	
นาสิกของพระองค์			
Ps 18	16	พระองค์ทรงเอื้อมมาจากที่สูงทรงจับข้าพเจ้า พระองค์ทรงดึงข้าพเจ้าออกมาจากน้ำอันมากหลาย	
Ps 18	17	พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากศัตรูเข้มแข็งของข้าพเจ้า และจากบรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้า เพราะเขามิอาจทนเกินกว่าข้าพเจ้ามาก	
นัก			
Ps 18	18	เขาขัดขวางข้าพเจ้าในวันที่ข้าพเจ้าประสบหายนะ แต่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่พักพิงของข้าพเจ้า	
Ps 18	19	พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาซึ่งที่กว้างใหญ่ และทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้น เพราะพระองค์ทรงเห็นซมยิดในข้าพเจ้า	
Ps 18	20	พระเยโฮวาห์ประทานรางวัลแก่ข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า พระองค์ทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความสะอาดแห่งมือของข้าพเจ้า	
Ps 18	21	เพราะข้าพเจ้ารักษาบรรดาธรรมของพระเยโฮวาห์ และไม่ได้ปรากฏจากพระเจ้าอย่างชั่วร้าย	
Ps 18	22	เพราะคำตัดสินทั้งสิ้นของพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า และข้าพเจ้ามิได้ผลึกกฎเกณฑ์ของพระองค์ไปเลย	
Ps 18	23	ต่อพระพิศมัยของพระองค์ข้าพเจ้าไร้ตำหนิ และข้าพเจ้ารักษาตัวไว้ไม่ทำความชั่วช้า	
Ps 18	24	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงตอบแทนข้าพเจ้าตามความชอบธรรมของข้าพเจ้า ตามความสะอาดแห่งมือของข้าพเจ้าในสายพระเนตร	
ของพระองค์			
Ps 18	25	พระองค์จะทรงสำแดงความเมตตาต่อผู้ที่มีความเมตตา พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์อย่างไรตำหนิต่อผู้ที่ไร้ตำหนิ	
Ps 18	26	พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์บริสุทธิ์ต่อผู้บริสุทธิ์ พระองค์จะทรงสำแดงพระองค์เป็นปฎิภิกษต่อผู้ที่ติดโกง	
Ps 18	27	เพราะพระองค์จะทรงช่วยประชาชนที่ยากแค้นให้พ้น แต่ตาที่หยิ่งโสนั้นพระองค์จะทรงกระทำให้ต่ำลง	
Ps 18	28	พระองค์จะทรงจัดระเบียบของข้าพระองค์ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์จะทรงกระทำความมืดของข้าพระองค์ให้สว่าง	
Ps 18	29	พระเจ้าข้า ข้าพระองค์จะดลยกองทัพอันโดยพระองค์ และโดยพระเจ้าของข้าพเจ้านี้ข้าพเจ้าสามารถกระโดดข้ามกำแพงได้	
Ps 18	30	สำหรับพระเจ้าพระองค์นี้ พระมรรคาของพระองค์ดีเลิศทุกประการ พระวจนะของพระเยโฮวาห์พิสูจน์แล้วเป็นความจริง พระองค์ทรงเป็นดั่ง	
ของบรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์			
Ps 18	31	เพราะผู้ใดจะเป็นพระเจ้า นอกจากพระเยโฮวาห์ และผู้ใดเล่าเป็นศิลา เว้นแต่พระเจ้าของเรา	
Ps 18	32	คือพระเจ้าผู้ทรงเอากำลังคาดเอวของข้าพเจ้าไว้ และทรงกระทำให้ทางของข้าพเจ้ารอบคอบ	
Ps 18	33	พระองค์ทรงกระทำให้เท้าของข้าพเจ้าเหมือนอย่างดินกวางตัวเมีย และทรงวางข้าพเจ้าไว้บนที่สูง	
Ps 18	34	พระองค์ทรงฝึกมือของข้าพเจ้าให้ทำสงคราม ดังนั้นแขนของข้าพเจ้าสามารถทำให้ศัตรูหนีหลีกกล้าหัดได้	
Ps 18	35	พระองค์ประทานโล่แห่งความรอดของพระองค์ให้ข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงกำจุนข้าพระองค์ และซึ่งพระองค์ทรงโน้ม	
พระหัตถ์ลง ก็กระทำให้ข้าพระองค์เป็นใหญ่ขึ้น			
Ps 18	36	พระองค์ประทานที่กว้างขวางสำหรับย่างเท้าของข้าพระองค์ เท้าของข้าพระองค์จึงไม่พลาด	
Ps 18	37	ข้าพระองค์ไล่ตามศัตรูของข้าพระองค์ทัน และไม่เห็นกลับจนกว่าเขาจะถูกผลาญเสียสิ้น	
Ps 18	38	ข้าพระองค์ได้แหงหน้าทะเล เขาจึงไม่สามารถลุกขึ้นได้อีก เขาล้มลงที่ได้เท้าของข้าพระองค์	
Ps 18	39	เพราะพระองค์ทรงเอากำลังคาดเอวของข้าพระองค์ไว้เพื่อทำสงคราม พระองค์ทรงกระทำให้พวกที่ลุกขึ้นต่อสู้กับข้าพระองค์สยบลงอย่างราบคาบ	
Ps 18	40	พระองค์ทรงโปรดประทานคอของศัตรูของข้าพระองค์แก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะทำลายบรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพระองค์เสียสิ้น	
Ps 18	41	เขาร้องให้ช่วย แต่ไม่มีใครช่วยให้รอดได้ เขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์มิได้ทรงตอบเขา	
Ps 18	42	ข้าพระองค์จึงทบทวนเขาแหลกละเอียดอย่างผงกลือต่อหน้าลม ข้าพระองค์จึงโยนเขาออกไปเหมือนโคลนตามถนน	
Ps 18	43	พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากการยื้อแย่งกับประชาชน และทรงตั้งให้ข้าพระองค์เป็นหัวหน้าของบรรดาประชาชาติ ประชาชาติที่ข้า	
พระองค์ไม่เคยมารู้จักก็จะได้ปรนนิบัติข้าพระองค์			
Ps 18	44	พอเขาได้ยินถึงข้าพระองค์ เขาก็จะเชื่อฟัง ชนต่างด้าวจะได้มาหมอบราบต่อข้าพระองค์	
Ps 18	45	ชนต่างด้าวนี้จะไม่เสียกำลังใจ และตัวสันออกมาจากที่กำบังอันเข้มแข็งของเขาเหล่านั้น	
Ps 18	46	พระเยโฮวาห์ทรงพระชนมอยู่ และศิลาของข้าพระองค์เป็นที่ถวายสรรเสริญ พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์เป็นที่ยกย่อง	
Ps 18	47	คือพระเจ้าผู้ประทานการแก่แก่นแก่ข้าพระองค์ และทรงปราบปรามบรรดาชนชาติทั้งหลายให้อยู่ภายใต้อำนาจของข้าพระองค์	
Ps 18	48	ผู้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากศัตรู พระเจ้าข้า พระองค์ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นเหนือพวกที่ลุกขึ้นต่อสู้กับข้าพระองค์ พระองค์ทรงช่วยข้า	
พระองค์ให้พ้นจากคนทวารนโหดร้าย			
Ps 18	49	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะเหตุนี้ข้าพระองค์จึงจะขอเทิดทูนพระองค์ไว้ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และร้องเพลงสรรเสริญพระนามของ	
พระองค์			
Ps 18	50	พระองค์ประทานชัยชนะอันยิ่งใหญ่แก่ษัตริย์ของพระองค์ และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ นั่นคือดาวิด และแก่เชื้อ	
พระวงศ์ของท่านเป็นนิตย์			
Ps 19	1	ฟ้าสวรรค์ประกาศสง่าราศีของพระเจ้า และภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถ์กิจของพระองค์	
Ps 19	2	วันส่งถ้อยคำให้แก่วัน และคืนแจ้งความรู้ให้แก่คืน	
Ps 19	3	วาจาไม่มี ถ้อยคำก็ไม่มีและ ไม่มีใครได้ยินเสียงฟ้า	
Ps 19	4	ถึงกระนั้นเสียงฟ้าก็ออกไปทั่วแผ่นดินโลก และถ้อยคำก็แพร่ไปถึงสุดปลายพิภพ พระองค์ทรงตั้งพลับพลาไว้ให้ดวงอาทิตย์ ณ ที่นั้น	
Ps 19	5	ซึ่งออกมาอย่างเจ้าบ่าวออกมาจากห้องโถงของเขา และวิ่งไปตามวิถีด้วยความชื่นบานอย่างชายฉกรรจ์	
Ps 19	6	ดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากสุดปลายฟ้าสวรรค์ข้างหนึ่ง และโคจรไปถึงที่สุดปลายอีกข้างหนึ่ง ไม่มีสิ่งใดสามารถซ่อนในพ้นจากความร้อนของมัน	
ได้			
Ps 19	7	พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์รอบคอบและพื้นฟูจิตวิญญาณ พระโอวาทของพระเยโฮวาห์นั้นแน่นอนกระทำให้คนรู้น้อยมีปัญญา	

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	19	8	กฎเกณฑ์ของพระเยซูฮอวานั้นถูกต้องกระทำให้อดใจเปรมปรีดิ์ พระบัญญัติของพระเยซูฮอวานั้นบริสุทธิ์กระทำให้อดใจประจักษ์แจ้ง
Psl	19	9	ความยำเกรงพระเยซูฮอวานั้นสะอาดหมดจดถาวรเป็นนิรันดร์ คำตัดสินของพระเยซูฮอวานั้นเที่ยงตรงและชอบธรรมทั้งสิ้น
Psl	19	10	น้ำปารานามากกว่าทองคำ เออ ยิ่งกว่าทองคำเนื้อดีมากนัก หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งและรางวัล
Psl	19	11	อนึ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นที่รักเตือนผู้รับใช้ของพระองค์ การที่จะรักษาข้อความเหล่านี้ก็ได้บำเหน็จอันใหญ่ยิ่ง
Psl	19	12	แต่ผู้ใดเล่าจะเข้าใจเรื่องความผิดพลัดของตนได้ ขอพระองค์ทรงชำระข้าพระองค์ให้พ้นจากความผิดที่ซ่อนเร้นอยู่
Psl	19	13	ขอทรงยับยั้งผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นจากบาปโดยประมาทนั้นด้วยเถิด ขออย่าให้มันมีอำนาจเหนือข้าพระองค์เลย แล้วข้าพระองค์จะไว้
ตำหนิและพ้นจากความผิดจากการละเมิดที่ยิ่งใหญ่นั้น			
Psl	19	14	ข้าแต่พระเยซูฮอวาน์ กำลังของข้าพระองค์และพระผู้ไถ่ของข้าพระองค์ ขอให้ถ้อยคำจากปากของข้าพระองค์ และการรำพึงในจิตใจเป็นเพื่อ
พระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด			
Psl	20	1	ขอพระเยซูฮอวาน์ทรงฟังท่านในวันยากลำบาก พระนามของพระเจ้าแห่งยาโคบพิทักษ์รักษาท่าน
Psl	20	2	ขอพระองค์ทรงให้ความช่วยเหลือจากสถานบริสุทธิ์ และทรงเพิ่มกำลังให้แก่ท่านมาจากเมืองศิโยน
Psl	20	3	ขอทรงระลึกถึงเครื่องถ้วยที่ดื่มของท่าน และโปรดปรานเครื่องเผาบูชาของท่าน เซลาห์
Psl	20	4	ขอทรงประสิทธิประสาทตามใจปรารถนาของท่านด้วย และให้โครงการที่ท่านคิดนั้นสำเร็จทั้งสิ้น
Psl	20	5	เพื่อพวกเราจะได้ไถ่รอดเนื่องด้วยความรอดของท่าน และยกธงขึ้นในพระนามพระเจ้าของเรา ขอพระเยซูฮอวาน์ทรงโปรดให้คำพูดของทั้งสิ้น
ของท่านสำเร็จเถิด			
Psl	20	6	บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพระเยซูฮอวาน์จะทรงช่วยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ พระองค์จะทรงฟังเขาจากฟ้าสวรรค์อันบริสุทธิ์ของพระองค์ และโดย
ชัยชนะอันทรงอำนาจด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์			
Psl	20	7	บ้างก็วางใจในรถรบ บ้างก็วางใจในม้า แต่เราจะระลึกถึงพระนามพระเยซูฮอวาน์พระเจ้าของเรา
Psl	20	8	เขาทั้งหลายจะล้มพับลงไป แต่เราจะลุกขึ้นยืนตรงอยู่
Psl	20	9	ข้าแต่พระเยซูฮอวาน์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอดเถิด ขอให้กษัตริย์ทรงฟังเมื่อข้าพระองค์ทั้งหลายร้องทูลต่อท่าน
Psl	21	1	ข้าแต่พระเยซูฮอวาน์ กษัตริย์จะเปรมปรีดิ์ในพระกำลังของพระองค์ ท่านจะเป็ดียืนต่ออย่างยิ่งในความรอดของพระองค์
Psl	21	2	พระองค์ทรงประสิทธิประสาทตามใจปรารถนาของท่าน และมีไถ่ทรงยับยั้งสิ่งที่มีริมฝีปากท่านทูลขอ เซลาห์
Psl	21	3	เพราะพระองค์ทรงอำนาจพรดีแก่ท่าน พระองค์ทรงสวมมงกุฎทองคำบริสุทธิ์บนศีรษะของท่าน
Psl	21	4	ท่านทูลขอชีวิต และพระองค์ก็ประทานชีวิตยืนนานเป็นนิรันดร์นิรันดร์
Psl	21	5	สง่าราศีของท่านใหญ่ยิ่งเนื่องด้วยความรอดของพระองค์ พระองค์ทรงประดับกษัตริย์ด้วยยศศักดิ์และความสง่าโอ้อวดระการ
Psl	21	6	พระองค์ทรงโปรดให้ท่านรับพระพรอย่างที่สุดเป็นนิรันดร์ และทรงกระทำให้ท่านยืนตึปริดอย่างเหลือล้นด้วยสิพระพักตร์อันชอบพระทัยของ
พระองค์			
Psl	21	7	เพราะกษัตริย์วางใจในพระเยซูฮอวาน์ และด้วยความเมตตาของพระองค์ผู้สูงสุด ท่านจะไม่วันไหนเลย
Psl	21	8	พระหัตถ์ของพระองค์จะค้ำค้ำเหล่าศัตรูทั้งหลาย พระหัตถ์ขวาจะพบบรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์
Psl	21	9	เมื่อพระองค์ทรงพระพิโรธ พระองค์จะทรงกระทำให้เขาร้อนจัดตั้งเตาไฟ พระเยซูฮอวาน์จะทรงกลืนเขาด้วยพระพิโรธของพระองค์ และไฟจะ
เผาผลาญเขาเสีย			
Psl	21	10	พระองค์จะทรงทำลายลูกหลานของเขาเสียจากแผ่นดินโลก และพรากเชื้อสายของเขาจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	21	11	แม้เขาทั้งหลายได้ปองร้ายต่อพระองค์ แม้เขาประดษฐ์เรื่องชั่วร้าย เขาก็จะกระทำไม่สำเร็จ
Psl	21	12	ฉะนั้นพระองค์จะทรงกระทำให้เขาหนีพ่ายไปเมื่อพระองค์จะทรงเสด็จไปตรงหน้าเขาทีเดียว
Psl	21	13	ข้าแต่พระเยซูฮอวาน์ ขอทรงเป็นที่ยกย่องเชิดชูในพระกำลังของพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจะร้องเพลงสรรเสริญคุณานุภาพของพระองค์
Psl	22	1	พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ โฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย เหตุใดพระองค์ทรงเมินเฉยที่จะช่วยข้าพระองค์
และต่อถ้อยคำคร่ำครวญของข้าพระองค์			
Psl	22	2	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลในเวลากลางวัน แต่พระองค์มิได้ทรงฟัง ถึงกลางคืนข้าพระองค์ยังรำทูลต่อไปไม่หยุด
Psl	22	3	ถึงอย่างไรพระองค์ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ พระองค์ประทับเหนือคำสรรเสริญของกอนอิสราเอล
Psl	22	4	บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายวางใจในพระองค์ เขาทั้งหลายวางใจ และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้น
Psl	22	5	เขาร้องทูล พระองค์ก็ทรงช่วยเขาให้รอด เขาวางใจในพระองค์ เขาจึงมิได้รับความอับอาย
Psl	22	6	ข้าพระองค์เป็นดั่งตัวหนอน มิใช่คน คนกิต่า ประชาชนก็ดูหมิ่น
Psl	22	7	บรรดาผู้ที่เห็นข้าพระองค์ก็หัวเราะเยาะเย้ยข้าพระองค์ เขาบ่นริมฝีปากและสิ้นศีรษะกล่าวว่า
Psl	22	8	" เขาวางใจในพระเยซูฮอวาน์ว่าพระองค์จะทรงช่วยเขาให้พ้น จงให้พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้น เพราะพระองค์ทรงพอพระทัยในเขา"
Psl	22	9	ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงเป็นผู้นำข้าพระองค์ออกมาจากครรภ์มารดา และทรงให้ข้าพระองค์มีความหวังใจเมื่ออยู่ที่อกแม่
Psl	22	10	ตั้งแต่คลอด ข้าพระองค์ก็ตั้งพึ่งพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ตั้งแต่ข้าพระองค์ยังอยู่ในครรภ์มารดา
Psl	22	11	ขออย่าทรงห่างไกลข้าพระองค์ เพราะความยากลำบากอยู่ใกล้และ ไม่มีผู้ใดช่วยได้เลย
Psl	22	12	เหล่าวัวผู้ล้อมข้าพระองค์ วัวผู้แข็งแรงแห่งบ้านล้อมข้าพระองค์ไว้
Psl	22	13	มันอ้าปากกว้างเข้าใส่ข้าพระองค์ตั้งสิ่งใดขณะก็คิดนึกและคำรามร้อง
Psl	22	14	ข้าพระองค์ถูกเทออกเหมือนขี้เถ้า กระตักทั้งสิ้นของข้าพระองค์ก็หลุดลุ่ยไป จิตใจก็เหมือนขี้ผึ้ง ละลายภายในอกของข้าพระองค์
Psl	22	15	กำลังของข้าพระองค์เหือดแห้งไปเหมือนตะขมหม้อดิน และสิ้นของข้าพระองค์ก็กระตืดที่ขากรรไกร พระองค์ทรงวางข้าพระองค์ไว้ในพงคณ
มัจจุราช			
Psl	22	16	พระเจ้าข้า บรรดาสนับล้อมรอบข้าพระองค์ไว้ คนทำชั่วหมุ่นหนึ่งล้อมข้าพระองค์ เขาแทงมือแทงเท้าข้าพระองค์
Psl	22	17	ข้าพระองค์นั้นบกรดทุกสิ่งหลายของข้าพระองค์ได้เป็นชิ้นๆ เขาจ้องมองและยิ้มเยาะข้าพระองค์
Psl	22	18	เสื้อผ้าของข้าพระองค์เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้นเขาก็จับสลากกัน
Psl	22	19	ข้าแต่พระเยซูฮอวาน์ ขอพระองค์อย่าทรงห่างไกลเลย ข้าแต่พระองค์ กำลังของข้าพระองค์ ขอทรงเร่งรีบมาช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด
Psl	22	20	ขอทรงช่วยจิตวิญญาณข้าพระองค์ให้พ้นจากตาบ ช่วยชีวิตข้าพระองค์จากฤทธิ์ของสนับ
Psl	22	21	ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดพ้นจากปากสิงโต เพราะพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์จากบรรดาเขาของโคกระทั่งเหล่านั้นด้วย
Psl	22	22	ข้าพระองค์จะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางชุมนุมชน
Psl	22	23	ท่านผู้ทรงกล้วพระเยซูฮอวาน์ จงสรรเสริญพระองค์ ท่านเชื้อสายทั้งหลายของยาโคบเอ๋ย จงถวายสง่าราศีแด่พระองค์ ท่านเชื้อสายทั้งสิ้นของ
อิสราเอลเอ๋ย จงเกรงกลัวพระองค์			
Psl	22	24	เพราะพระองค์มิได้ทรงถูกหรือละอายต่อความทุกข์ยากของผู้ที่ทุกข์ใจ และพระองค์มิได้ทรงซ่อนพระพักตร์จากเขา เมื่อเขาร้องทูล
พระองค์ทรงสดับ			
Psl	22	25	ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระคุณในที่ชุมนุมชนใหญ่ ข้าพระองค์จะทำตามคำปฏิญาณต่อหน้าผู้ที่เกรงกลัวพระองค์
Psl	22	26	คนเสียมเยิมตัวจะได้กินอิม บรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์จะสรรเสริญพระเยซูฮอวาน์ ขอจิตใจของท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่เป็นนิรันดร์
Psl	22	27	ที่สุดปลายทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกจะจดจำและหันกลับมาถึงพระเยซูฮอวาน์ และครอบครัวทั้งสิ้นของบรรดาประชาชาติจะนมัสการต่อพระพักตร์
พระองค์			
Psl	22	28	เพราะอำนาจการปกครองเป็นของพระเยซูฮอวาน์ และพระองค์ทรงครอบครองเหนือบรรดาประชาชาติ
Psl	22	29	เออ คนร้ายวางทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกจะต้องกินเลี้ยงและกราบลงต่อพระองค์ บรรดาผู้ที่ตั้ง ไปสู่พงคณทั้งสิ้นจะกราบไหว้ต่อพระพักตร์พระองค์
คือบรรดาผู้ที่รักษาตัวไว้ให้คงชีวิตอยู่ไม่ได้แล้วนั้น			
Psl	22	30	จะมีเชื้อสายๆหนึ่งปรนนิบัติพระองค์ จะทรงนับว่าพวกนั้นเป็นยุคที่ถวายแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า
Psl	22	31	พวกเขาจะมาประกาศความชอบธรรมของพระองค์แก่ชนชาติหนึ่งที่จะเกิดมา ว่าพระองค์ได้ทรงกระทำการนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	23	1	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน
Psl	23	2	พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้านอนลงที่ทุ่งหญ้าเขียวสด พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ
Psl	23	3	พระองค์ทรงฟื้นจิตวิญญาณของข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรม เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์
Psl	23	4	แม้ข้าพระองค์จะเดินไปตามหุบเขาเงาไม้จรรยา ข้าพระองค์ก็ไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธนูของพระองค์
ของพระองค์ล้ำไภ้มข้าพระองค์			
Psl	23	5	พระองค์ทรงเตรียมสำรับให้ข้าพระองค์ต่อหน้าต่อตาศัตรูของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเจิมศีรษะข้าพระองค์ด้วยน้ำมัน ชันน้ำของข้า
พระองค์ก็ล้นอยู่			
Psl	23	6	แน่ทีเดียวที่ความดีและความเมตตาจะติดตามข้าพเจ้าไปตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์สืบไป
เป็นนิตย์			
Psl	24	1	แผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งในโลกนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์ ทั้งพิภพกับบรรดาผู้ที่อยู่ในพิภพนั้น
Psl	24	2	เพราะพระองค์เองทรงประดิษฐานแผ่นดินไว้บนทะเลและทรงสถาปนามันไว้เหนือน้ำ
Psl	24	3	ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเยโฮวาห์ และผู้ใดจะยืนอยู่ในที่บริสุทธิ์ของพระองค์
Psl	24	4	คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งไรสาระและมีได้ปฏิญาณอย่างหลอกลวง
Psl	24	5	เขาจะรับพระพรจากพระเยโฮวาห์ และความชอบธรรมจากพระเจ้าแห่งความรอดของเขา
Psl	24	6	อย่างนี้แหละเป็นยุคที่เสาะหาพระองค์ ที่เสาะหาพระพักตร์ของพระองค์ โอ ยาโคบเอ๋ย เซลาห์
Psl	24	7	ประตูเมืองเอ๋ย จงยกหัวของเจ้าขึ้นเถิด บานประตูนี้รับตรัสเอ๋ย จงยกขึ้นเถิด เพื่อกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีจะได้เสด็จเข้ามา
Psl	24	8	กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีนั้นคือผู้ใด คือพระเยโฮวาห์ ผู้เข้มแข็งและทรงอำนาจภาพ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงอำนาจภาพในสงคราม
Psl	24	9	ประตูเมืองเอ๋ย จงยกหัวของเจ้าขึ้นเถิด บานประตูนี้รับตรัสเอ๋ย จงยกขึ้นเถิด เพื่อกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีจะได้เสด็จเข้ามา
Psl	24	10	กษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีนั้นคือผู้ใด คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศี เซลาห์
Psl	25	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จิตวิญญาณข้าพระองค์ตั้งใจแน่วแน่ในพระองค์
Psl	25	2	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้อาย ขออย่าให้ศัตรูของข้าพระองค์ได้ไชโยเหนือข้า
พระองค์			
Psl	25	3	เออ อย่าให้ผู้ใดที่ฝ่าพระองค์อยู่นั้น ได้อาย แต่ผู้ที่จะเกิดโดยไม่มีเหตุนั้นขอให้ได้รับความอวย
Psl	25	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงกระทำให้ข้าพระองค์รู้จักพระมรรคาของพระองค์ ขอทรงสอนวิถีของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	25	5	ขอทรงนำข้าพระองค์ไปในความจริงของพระองค์ และขอทรงสอนข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์
ข้าพระองค์รอคอยพระองค์อยู่วันยังค่ำ			
Psl	25	6	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกถึงพระกรุณาของพระองค์และถึงความเมตตาของพระองค์ ด้วยสิ่งเหล่านั้นมีมาแต่กาลก่อน
Psl	25	7	ขออย่าทรงนึกถึงบาปในวัยหนุ่มของข้าพระองค์ หรือการละเมิดของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ด้วยเห็นแก่ความดีของพระองค์ ขอทรง
นึกถึงข้าพระองค์ด้วยเห็นแก่ความเมตตาของพระองค์			
Psl	25	8	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ประเสริฐและเที่ยงธรรม เพราะฉะนั้นพระองค์จะทรงสั่งสอนพระมรรคานั้นแก่คนบาป
Psl	25	9	พระองค์จะทรงนำคนใจถ่อมไปในสิ่งที่ถูก และทรงสอนมรรคาของพระองค์แก่คนใจถ่อม
Psl	25	10	พระมรรคาทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์เป็นความเมตตาและความจริง แก่บรรดาผู้ที่รักษาพันธสัญญาและบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	25	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ขอทรงให้ภัยความชั่วข้าของข้าพระองค์ เพราะความชั่วนั้นใหญ่โตนัก
Psl	25	12	ผู้ใดเล่าที่เป็นคนยำเกรงพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงสั่งสอนผู้นั้นในทางที่เขาควรเลือกได้
Psl	25	13	จิตวิญญาณเขาจะสะอาดก็อยู่อย่างสงบ และเชือกสายของเขาจะ ได้แผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์
Psl	25	14	ความลึกซึ้งของพระเยโฮวาห์มีอยู่แก่คนที่ยำเกรงพระองค์ และพระองค์จะทรงแจ้งพันธสัญญาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้น
Psl	25	15	ตาของข้าพเจ้าจงตรงพระเยโฮวาห์เสมอ เพราะพระองค์จะทรงถอนเท้าของข้าพเจ้าออกจากข่าย
Psl	25	16	ขอพระองค์ทรงหันมาทางข้าพระองค์ และมีพระเมตตาต่อข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์กลัวและเป็นที่ทักข้อย
Psl	25	17	ความยากลำบากในใจของข้าพระองค์ก็ขยิบกว้างออกไป ขอทรงนำข้าพระองค์ออกจากความทุกข์ใจของข้าพระองค์
Psl	25	18	ขอทรงพิจารณาความทุกข์ยากและความยากลำบากของข้าพระองค์ และทรงยกบาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์เสีย
Psl	25	19	ขอทรงพิจารณาว่าคูริของข้าพระองค์มีมากเท่าใด และเขาเกลียดชังข้าพระองค์ด้วยความเกลียดชังอย่างทารุณสักเพียงใด
Psl	25	20	ขอทรงระแวงระวังชีวิตของข้าพระองค์ และช่วยข้าพระองค์ให้พ้น ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้รับความอายน เพราะข้าพระองค์วางใจใน
พระองค์			
Psl	25	21	ขอให้ความสุจริตและความเที่ยงธรรมสงวนข้าพระองค์ไว้ เพราะข้าพระองค์รอคอยพระองค์อยู่
Psl	25	22	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรง ไล่ศิราเอลออกจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา
Psl	26	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงตัดสินข้าข้างข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ดำเนินอยู่ในความสุจริตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้วางใจในพระ
เยโฮวาห์ ฉะนั้นข้าพระองค์จะไม่พลาด			
Psl	26	2	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพิสูจนข้าพระองค์ และลองข้าพระองค์เถิด ทดสอบใจและจิตของข้าพระองค์เถิด
Psl	26	3	เพราะความเมตตาของพระองค์อยู่ต่อตาข้าพระองค์ และข้าพระองค์ดำเนินในความจริงของพระองค์
Psl	26	4	ข้าพระองค์มิได้นิ่งอยู่กับคนไรสาระ หรือจะมีได้สมภาคกับคนมารยา
Psl	26	5	ข้าพระองค์เกลียดชมนมคนที่ทำชั่ว และข้าพระองค์จะไม่นั่งกับคนชั่ว
Psl	26	6	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อความบริสุทธิ์ข้าพระองค์จะชำระมือและจะเดินอยู่รอบแท่นของพระองค์
Psl	26	7	พลาบประกาศด้วยเสียงแห่งการไถ่บาปพระคุณและบอกเล่าถึงพระราชาภิเษกที่ศิลาทั้งสิ้นของพระองค์
Psl	26	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์รักพระนิเวศอันเป็นที่ประทับของพระองค์ และสถานที่ประทับแห่งเกียรติยศของพระองค์
Psl	26	9	ขออย่าทรงกวาดจิตวิญญาณข้าพระองค์ไปกับคนบาป หรือกวาดชีวิตของข้าพระองค์ไปกับคนกระหายเลือด
Psl	26	10	คือคนซึ่งในมือของเขามีแผ่นการชั่ว และมีมือของเขาเต็มด้วยสินบน
Psl	26	11	แต่สำหรับข้าพระองค์ ข้าพระองค์เดินในความสุจริต ขอทรงไล่ข้าพระองค์และทรงกรุณาต่อข้าพระองค์
Psl	26	12	เท้าของข้าพระองค์เหยียบอยู่บนพื้นราบ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ในที่ชุมนุมชน
Psl	27	1	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความสว่างและความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะกลัวผู้ใดเล่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งแห่งชีวิตข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะต้องเกรงใคร			
Psl	27	2	เมื่อคนชั่วได้เข้ามาหาข้าพเจ้าเพื่อจะกินเนื้อข้าพเจ้า คือปฏิบัติและคูริของข้าพเจ้า เขาได้สะดุดและล้มลง
Psl	27	3	แม้กองทัพตั้งค่ายสู้ข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าจะไม่กลัว แม้ข้าพเจ้าจะได้รับภัยสงคราม ข้าพเจ้ายังไว้ใจได้อยู่
Psl	27	4	ข้าพเจ้าทูลขอสิ่งหนึ่งจากพระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าจะเสาะแสวงหาเสมอ คือที่ข้าพเจ้าจะได้อยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ตลอดวันเวลาชีวิต
ชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อจะดูความงามของพระเยโฮวาห์ และเพื่อจะฟังนิมิตพยากรณ์ในพระวิหารของพระองค์			
Psl	27	5	เพราะพระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้าในที่กำบังของพระองค์ในยามยากลำบาก พระองค์จะปิดข้าพเจ้าไว้ในที่ซ่อนนั้นแห่งพลับพลาของ
พระองค์ พระองค์จะทรงตั้งข้าพเจ้าไว้สูงบนศิลา			
Psl	27	6	และบัดนี้ศีรษะของข้าพเจ้าจะเชิดขึ้นเหนือศัตรูของข้าพเจ้าที่อยู่รอบข้าง ฉะนั้นข้าพเจ้าจะถวายเครื่องสดับบูชาแห่งการไถ่ร้องในพลับพลา
ของพระองค์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงและร้องเพลงสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์			
Psl	27	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับเมื่อข้าพระองค์ร้องทูลด้วยเสียงของข้าพระองค์ ขอทรงกรุณาและตรัสตอบข้าพระองค์
Psl	27	8	พระองค์ตรัสแล้วว่า " จงหาหน้าของเรา " จิตใจของข้าพระองค์ทูลพระองค์ว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะแสวงหาพระพักตร์ของ
พระองค์"			
Psl	27	9	ขออย่าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพระองค์ อย่าผลักไ้ผู้รับใช้ของพระองค์ออกไปเสียด้วยความกริ้ว พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ ขออย่าทรงทิ้งข้าพระองค์ หรือสละข้าพระองค์เสีย			
Psl	27	10	แม้บิดาและมารดาของข้าพระองค์ทอดทิ้งข้าพระองค์ แต่พระเยโฮวาห์จะทรงยกข้าพระองค์ขึ้น
Psl	27	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอสมนรรคาของพระองค์แก่ข้าพระองค์ และทรงนำข้าพระองค์ไปบนวิถีราบ เหตุด้วยศัตรูของข้าพระองค์
Psl	27	12	ขออย่าทรงมอบข้าพระองค์ไว้กับปฏิปักษ์ให้เขาทำตามใจชอบ เพราะพยานเท็จ ได้ลุกขึ้นสู้ข้าพระองค์ และเขาหาใจออกมาเป็นความทารุณ
Psl	27	13	ข้าพเจ้าคงหมดสติไปนอกจากข้าพเจ้าเชื่อว่า ข้าพเจ้าจะเห็นความดีของพระเยโฮวาห์ที่ในแผ่นดินของคนเป็น
Psl	27	14	จงรอคอยพระเยโฮวาห์ จงเข้มแข็ง และพระองค์จะทำให้จิตใจของท่านกล้าหาญเถิด เอย จงรอคอยพระเยโฮวาห์
Psl	28	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ศิลลาของข้าพระองค์ ขออย่าให้พระกรรมหนวกต่อข้าพระองค์ เกรงว่าถ้าพระองค์ทรง
เจียบอยู่ต่อข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเป็นเหมือนคนเหล่านั้นที่ลงไปยังปากแดนผู้ตาย			
Psl	28	2	ขอทรงสลับเสียงวิงวอนของข้าพระองค์ ขณะเมื่อข้าพระองค์ร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ขณะเมื่อข้าพระองค์ยกมือของข้าพระองค์
ขึ้นตรงต่อที่บริสุทธิ์ที่สุดของพระองค์			
Psl	28	3	ขออย่าทรงกวาดข้าพระองค์ไปพร้อมกับคนชั่ว กับบรรดาคนที่กระทำความชั่วช้า ผู้พูดอย่างสันต์กับเพื่อนบ้านของตน แต่การปองร้ายอยู่ใน
ใจของเขาทั้งหลาย			
Psl	28	4	ขอทรงสนองเขาตามการงานของเขา และตามความชั่วแห่งกิจการของเขา ขอทรงสนองเขาตามงานน้ำมือของเขา และทรงตอบแทนเขาตาม
สมการ			
Psl	28	5	เพราะเขาไม่นับถือพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ หรือพระหัตถกิจของพระองค์ พระองค์จะทรงฟังเขาลงและไม่สร้างเขาขึ้นอีก
Psl	28	6	ลาภการแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงสลับเสียงวิงวอนของข้าพเจ้า
Psl	28	7	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและเป็นโล่งของข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าวางใจในพระองค์ ข้าพเจ้าจึงได้รับความอุปถัมภ์ ฉะนั้นจิตใจของ
ข้าพเจ้าจึงยึดมั่นดียิ่ง ข้าพเจ้าจะถวายโมทนาแก่พระองค์ด้วยบทเพลงของข้าพเจ้า			
Psl	28	8	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังของเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงเป็นป้อมรอดของผู้รับเจิมของพระองค์
Psl	28	9	ขอทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้รอด และอำนาจพระพรแก่บรรดาของพระองค์ ขอทรงเป็นผู้เลี้ยงดูเขา และหอบหิ้วเขาไปเป็นนิตย์
Psl	29	1	ข้าแต่เทวซีพทั้งหลาย จงถวายแต่พระเยโฮวาห์เถิด จงถวายสง่าราศีและพระกำลังแด่พระเยโฮวาห์
Psl	29	2	จงถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์ จงนมัสการพระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์
Psl	29	3	พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือน้ำ พระเจ้าแห่งสง่าราศีทรงคะนองเสียง คือพระเยโฮวาห์ทรงอยู่เหนือน้ำทั้งหลาย
Psl	29	4	พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ทรงฤทธานภาพ พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์เต็มด้วยความสูงส่ง
Psl	29	5	พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์หึกตื้นสนสีดาร์ พระเยโฮวาห์ทรงหึกตื้นสนสีดาร์แห่งเลบานอน
Psl	29	6	พระองค์ทรงกระทำให้พวกเขากะโดดเหมือนลูกวัว เลบานอนและสิร็อนเหมือนโคกระทิงหนุ่ม
Psl	29	7	พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์แยกเปลวเพลิงออกจากกัน
Psl	29	8	พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์สั่นถิ่นทรกัณดาร พระเยโฮวาห์ทรงสั่นถิ่นทรกัณดารแห่งเมืองคาเดช
Psl	29	9	พระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์กระทำให้กวางตัวเมียตกกล และทำให้ป่าดงโห่งเหรง และในพระวิหารของพระองค์ทุกคนกล้าถึงสง่าราศี
ของพระองค์			
Psl	29	10	พระเยโฮวาห์ประทับเหนือน้ำท่วม พระเยโฮวาห์ประทับเป็นกษัตริย์เป็นนิตย์
Psl	29	11	พระเยโฮวาห์จะทรงประทานกำลังแก่ประชาชนของพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงอำนาจพระพรแก่ประชาชนของพระองค์ให้มีสันติภาพ
Psl	30	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะยกย่องพระเกียรติพระองค์ เพราะพระองค์ทรงดึงข้าพระองค์ขึ้นมา และมีได้ทรงให้คู่อริของข้าพระองค์เปรม
ปรีดีเพราะข้าพระองค์			
Psl	30	2	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ และพระองค์ได้ทรงรักษาข้าพระองค์ให้หาย
Psl	30	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงนำจิตวิญญาณของข้าพระองค์ขึ้นมาจากแดนผู้ตาย ทรงให้ข้าพระองค์มีชีวิต เพื่อข้าพระองค์ไม่ต้องลงไปสู่
ปากแดนผู้ตาย			
Psl	30	4	ท่านวิสุทธิชนของพระองค์เอ๋ย จงร้องสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และถวายโมทนาเมื่อระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์
Psl	30	5	เพราะพระพิโรธของพระองค์นั้นเป็นแต่ชั่วขณะหนึ่ง และความโปรดปรานของพระองค์นั้นตลอดชีวิต การร้องไห้อาจจะอ้อยอิ่งอยู่สักคืน
หนึ่ง แต่ความชื่นบานจะมาเวลาเช้า			
Psl	30	6	ข้าพระองค์พูดในความเจริญรุ่งเรืองของข้าพระองค์ว่า "ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหวเลย"
Psl	30	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โดยความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาข้าพระองค์ไว้อย่างภูเขาเข้มแข็ง พอพระองค์ทรงซ่อนพระ
พักตร์ของพระองค์ ข้าพระองค์ก็กล้ามากใจ			
Psl	30	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ และข้าพระองค์ได้วิงวอนพระเยโฮวาห์ว่า
Psl	30	9	"จะได้กำไรอะไรจากโลหิตของข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์ลงไปยังปากแดนผู้ตาย ผงคลีจะสรรเสริญพระองค์หรือ มันจะบอกเล่าเรื่องความ
จริงของพระองค์หรือ			
Psl	30	10	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสลับและทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ของข้าพระองค์"
Psl	30	11	สำหรับข้าพระองค์ พระองค์ทรงเปลี่ยนการไว้ทุกข์เป็นการเต้นรำ พระองค์ทรงแก้เสื้อผ้ากระสอบของข้าพระองค์ออก และทรงกวาดเอาข้า
พระองค์ด้วยความยินดี			
Psl	30	12	เพื่อจิตวิญญาณของข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์และ ไม่นิ่งเงียบ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวาย
โมทนาแด่พระองค์เป็นนิตย์			
Psl	31	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้ตายเลย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นในความชอบธรรมของ
พระองค์			
Psl	31	2	ขอทรงเจียพระกรรมให้แก่ข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดอย่างรวดเร็วเถิด ขอพระองค์ทรงเป็นศิลาเข้มแข็งของข้าพระองค์ เป็น
ป้อมปราการเข้มแข็งที่จะช่วยข้าพระองค์ให้รอด			
Psl	31	3	พระเจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นศิลาและเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์ ขอทรงพาและนำข้าพระองค์ด้วยเห็นแก่พระนามของพระองค์
Psl	31	4	ขอทรงปลดข้าพระองค์ออกจากข่ายที่พวกเขาวางอย่างลับๆ เพื่อดักข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นกำลังของข้าพระองค์
Psl	31	5	ข้าพระองค์มอบจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งความจริง พระองค์ทรงไถ่ข้า
พระองค์แล้ว			
Psl	31	6	ข้าพระองค์เกลียดบรรดาผู้ที่นับถือพระเทียมเท็จ แต่ข้าพระองค์วางใจในพระเยโฮวาห์
Psl	31	7	ข้าพระองค์จะเปรมปรีดีและยินดีในความเมตตาของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงทอดพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพระองค์ พระองค์ทรง
ทราบเรื่องความทุกข์ยากแห่งจิตวิญญาณของข้าพระองค์			
Psl	31	8	และมีได้ทรงมอบข้าพระองค์ไว้ในมือของศัตรู พระองค์ทรงวางเท้าของข้าพระองค์ไว้ในที่กว้างขวาง
Psl	31	9	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์กำลังทุกข์ใจ นัยนาของข้าพระองค์ก็วิ่งโรยไปเพราะความระทม
ทั้งจิตวิญญาณและร่างกายของข้าพระองค์ด้วย			
Psl	31	10	เพราะชีวิตของข้าพระองค์ก็ร่อยหรอไปด้วยความทุกข์โศก และปีเดือนของข้าพระองค์ก็หมดไปด้วยการถอนหายใจ กำลังของข้าพระองค์
อ่อนลงเพราะความชั่วช้าของข้าพระองค์ และกระดูกของข้าพระองค์ก็วิ่งโรยไป			
Psl	31	11	ข้าพระองค์เป็นที่นิินทาท่ามกลางบรรดาปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ โดยเฉพาะท่ามกลางเพื่อนบ้านของข้าพระองค์ เป็นเรื่องน่าครั้นคร้ามของผู้
ที่คั่นเคย ผู้ที่เห็นข้าพระองค์ในถนนก็หนีข้าพระองค์ไป			
Psl	31	12	เขาลิ้มข้าพระองค์เสียประหนึ่งว่าเป็นคนตายแล้ว ข้าพระองค์เหมือนอย่างภาษาขณะที่แตก
Psl	31	13	พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ได้ยินเสียงซบซิบของคนเป็นอันมาก มีความสลดสยองอยู่ทุกด้าน ขณะเมื่อเขาร่วมกันคิดแผนการต่อสู้ข้าพระองค์
ขณะที่เขาปองร้ายชีวิตของข้าพระองค์			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	31	14	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ข้าพระองค์ทูลว่า " พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์"
Psl	31	15	วันเวลาของข้าพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ขอพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือศัตรูและผู้ข่มเหงของข้าพระองค์
Psl	31	16	ขอพระองค์พิชิตพระองค์ต่อแสบคนผู้รับใช้ของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดด้วยความเมตตาของพระองค์
Psl	31	17	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้อาย เพราะข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ ขอให้คนชั่วได้อาย ขอให้เขาเจ็บเสียไปยั้งแดนผู้ตาย
Psl	31	18	ขอให้ริมฝีปากของผมเป็นไม้ ซึ่งพูดหะสิ่งवादที่ต่อคนชอบธรรม ด้วยความจงใจและการดูหมิ่น
Psl	31	19	ความดีของพระองค์อุดมลึกเท่าใดที่พระองค์ทรงสงนไว้เพื่อบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และทรงกระทำไว้เพื่อผู้ที่วางใจในพระองค์ ต่อ
หน้าบุตรทั้งหลายของมนุษย์			
Psl	31	20	พระองค์ทรงซ่อนเขาไว้ในความลึกลับแห่งพระพิชิตพระองค์ให้พ้นจากการปองร้ายของมนุษย์ พระองค์ทรงยึดเขาไว้อย่างลึกลับในที่กำบัง
ของพระองค์ให้พ้นจากคลื่นที่ทะเลาะวิวาท			
Psl	31	21	ลาภการแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงสำแดงความเมตตาอย่างมหัศจรรย์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ในเมืองเข้มแข็ง
Psl	31	22	ด้วยข้าพระองค์กลัวอย่างรีบร้อนว่า " ข้าพระองค์ถูกกดขี่ขาดไปพ้นสายพระเนตรของพระองค์แล้ว " แต่พระองค์ยังทรงได้ยินเสียงแห่งคำ
วิงวอนของข้าพระองค์ เมื่อข้าพระองค์ร้องทูลขอต่อพระองค์			
Psl	31	23	ท่านบรรดาวิสุทธิชนทั้งสิ้นของพระองค์เอ๋ย จงรักพระเยโฮวาห์ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพิชิตภัยจากคนศัตรูชื่อไว้ แต่ทรงสงนอผู้กระทำ
อหังการอย่างเต็มขนาด			
Psl	31	24	จงเข้มแข็ง และพระองค์จะให้ใจของท่านกล้าหาญเถิด ท่านทั้งปวงผู้หวังใจในพระเยโฮวาห์
Psl	32	1	บุคคลผู้ซึ่งได้รับอภัยการละเมิดแล้วก็เป็นสุข คือผู้ทรงกลมเกลียวบาปให้หนี
Psl	32	2	บุคคลซึ่งพระเยโฮวาห์มิได้ทรงถือโทษความชั่วช้าก็เป็นสุข คือผู้ที่ไม่มีการหลอกลวงในใจของเขา
Psl	32	3	เมื่อข้าพระองค์นั่งเงียบ ร่างกายของข้าพระองค์ก็ร้างโรยไปโดยการคร่ำครวญวันยังค่ำของข้าพระองค์
Psl	32	4	พระหัตถ์ของพระองค์หนักอยู่บนข้าพระองค์ทั้งวันทั้งคืน กำลังของข้าพระองค์ก็เหี่ยวแห้ง ไปอย่างความร้อนในหน้าแล้ง เซลาห์
Psl	32	5	ข้าพระองค์สารภาพบาปของข้าพระองค์ต่อพระองค์ และข้าพระองค์มิได้ซ่อนความชั่วช้าของข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์ทูลว่า " ข้าพระองค์
จะสารภาพการละเมิดของข้าพระองค์ต่อพระเยโฮวาห์ " แล้วพระองค์ทรงยกโทษความชั่วช้าแห่งความบาปของข้าพระองค์ เซลาห์			
Psl	32	6	เพราะฉะนั้นทุกคนที่ตามทางของพระเจ้าจะอธิษฐานต่อพระองค์ในเวลาที่จะพบพระองค์ได้ ในเวลาน้ำท่วมมาก น้ำจะไม่มีมาถึงคนนั้น
Psl	32	7	พระองค์ทรงเป็นที่ซ่อนของข้าพระองค์ พระองค์ทรงสงนข้าพระองค์ไว้จากความยากลำบาก พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์ไว้ด้วยเพลงฉลอง
การช่วยให้พ้น เซลาห์			
Psl	32	8	เราจะแนะนำและสอนเจ้าถึงทางที่เจ้าควรจะไป เราจะให้คำปรึกษาแก่เจ้าด้วยจับตาเจ้าอยู่
Psl	32	9	อย่าเป็นเหมือนม้าหรือล่อที่ปราศจากความเข้าใจ ซึ่งต้องติดสายผูกปากและบังเหียน มิฉะนั้นมันก็จะมาถึงเจ้า
Psl	32	10	อันความทุกข์ของคนชั่วนั้นไม่มาก แต่ความเมตตาจะล้อมบุคคลที่วางใจในพระเยโฮวาห์
Psl	32	11	ข้าแต่คนชอบธรรม จงยินดีในพระเยโฮวาห์ และเปรมปรีดิ์ บรรดาท่านผู้มีใจเที่ยงตรงจงให้ร้องเถิด
Psl	33	1	ข้าแต่ท่านผู้ชอบธรรม จงเปรมปรีดิ์ในพระเยโฮวาห์ การสรรเสริญนั้นควรแก่คนเที่ยงธรรม
Psl	33	2	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ด้วยพิณซาคู จงกายสดแต่พระองค์ด้วยพิณใหญ่และพิณเส็บสาย
Psl	33	3	จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระองค์ จงดีดสายอย่างแกล้วกล้าพร้อมกันให้ร้อง
Psl	33	4	เพราะพระวณะของพระเยโฮวาห์เที่ยงธรรม และบรรดาพระราชกิจของพระองค์ก็สำเร็จด้วยความจริง
Psl	33	5	พระองค์ทรงรักษาคนชอบธรรมและความยุติธรรม แผ่นดินโลกเต็มด้วยความดีของพระเยโฮวาห์
Psl	33	6	โดยพระวณะของพระเยโฮวาห์ฟ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมาก กับบริวารทั้งปวงก็ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์
Psl	33	7	พระองค์ทรงรวบรวมน้ำทะเลเหมือนอย่างท่านบ และทรงเก็บที่ลึกลงไปในคลัง
Psl	33	8	ให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นยำเกรงพระเยโฮวาห์ ให้บรรดาชาวพิภพทั้งปวงยินดีสิ่งพึงเพริศต่อพระองค์
Psl	33	9	เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา
Psl	33	10	พระเยโฮวาห์ทรงให้การปรึกษามาของชาติต่างๆเปล่าประโยชน์ พระองค์ทรงให้แผนงานของชนชาติทั้งหลายไร้ผล
Psl	33	11	คำปรึกษาของพระเยโฮวาห์ตั้งมั่นคงเป็นนิรันดร์ พระดำริในพระทัยของพระองค์อยู่ทุกชั่วอายุ
Psl	33	12	ประชาชาติที่พระเจ้าของเขาคือพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข คือชนชาติซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรไว้เป็นมรดกของพระองค์
Psl	33	13	พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจากฟ้าสวรรค์ พระองค์ทอดพระเนตรบรรดาทั้งหลายของมนุษย์
Psl	33	14	จากที่ซึ่งพระองค์ประทับพระองค์ทอดพระเนตรเหนือชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
Psl	33	15	คือพระองค์ผู้ทรงประดิษฐ์จิตใจของเข้างหลายทุกคน และทรงพิจารณาการของเขาทั้งหลายทั้งสิ้น
Psl	33	16	กองทัพใหญ่หาช่วยให้ภัยอันตรายหนึ่งองค์ใดรอดพ้นไปไม่ กำลังอันมากมายก็ไม่ช่วยนักรบให้พ้นได้
Psl	33	17	ม้าศึกจะเป็นที่หวังความปลอดภัยก็หาไม่ กำลังมหาศาลของมันก็ช่วยไม่รอดไม่ได้
Psl	33	18	ดูเถิด พระเนตรของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือผู้ที่ยำเกรงพระองค์ เหนือผู้ที่หวังในความเมตตาของพระองค์
Psl	33	19	เพื่อพระองค์จะทรงช่วยจิตวิญญาณของเขาให้พ้นจากมือจรรยา และให้เขาค้ำวงชีวิตอยู่ได้ในเวลาภัณฑารอาหาร
Psl	33	20	จิตวิญญาณของเขาทั้งหลายรอดอยู่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็นโล่ห์ของเรา
Psl	33	21	เออ จิตใจของเราทั้งหลายยินดีในพระองค์ เพราะเราวางใจในพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์
Psl	33	22	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอความเมตตาของพระองค์จงอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายตามที่ยาพระองค์ทั้งปวงวางใจในพระองค์
Psl	34	1	ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ตลอดไป คำสรรเสริญพระองค์อยู่ที่ปากข้าพเจ้าเรื่อยไป
Psl	34	2	จิตใจของข้าพเจ้าจะโอ้อวดในพระเยโฮวาห์ คนที่เสียมเยียมตัวจะฟังและยินดี
Psl	34	3	เชิญขอพระเกียรติพระเยโฮวาห์พร้อมกับข้าพเจ้า ให้เราสรรเสริญพระนามของพระองค์ด้วยกัน
Psl	34	4	ข้าพเจ้าได้แสวงพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงฟังข้าพเจ้า และทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความกลัวทั้งสิ้นของข้าพเจ้า
Psl	34	5	เขาทั้งหลายแห่งดูพระองค์ และเบิกบาน หน้าตาของเขาจึงไม่ต้องอายน
Psl	34	6	คนจนคนนี้ร้องทูล และพระเยโฮวาห์ทรงสดับ และทรงช่วยเขาให้พ้นจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา
Psl	34	7	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และช่วยเขาทั้งหลายให้รอด
Psl	34	8	ขอเชิญชมดูแล้วจะเห็นว่าพระเยโฮวาห์ประเสริฐ คนที่วางใจในพระองค์ก็เป็นสุข
Psl	34	9	ท่านวิสุทธิชนทั้งหลายของพระองค์ จงยำเกรงพระเยโฮวาห์ เพราะผู้ที่ยำเกรงพระองค์ไม่ขาดแคลน
Psl	34	10	เหล่าสิ่งใดหน่มันยังขาดแคลนและหิวโหย แต่บรรดาผู้ที่แสวงพระเยโฮวาห์จะไม่ขาดของดีใดๆ
Psl	34	11	บุตรทั้งหลายเอ๋ย มาเถิด มาฟังเรา เราจะสอนเจ้าถึงความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์
Psl	34	12	มนุษย์คนใดผู้ปรารถนาชีวิตและรักวันคืนทั้งหลาย เพื่อเขาจะได้เห็นของดี
Psl	34	13	จงระวังล้นของเจ้าจากความชั่ว และอย่าให้ริมฝีปากพูดเป็นอบายล่อลวง
Psl	34	14	จงหนีความชั่ว และกระทำความดี แสวงหาความสงบสุขและดำเนินตามนั้น
Psl	34	15	พระเนตรของพระเยโฮวาห์เห็นคนชอบธรรม และพระกรรณของพระองค์สดับคำอ่อนน้อมของเขา
Psl	34	16	พระพิชิตของพระเยโฮวาห์ตั้งต่อกับคนทั้งหลายที่ทำความชั่ว เพื่อจะตัดการระลึกถึงเขาเสียจากแผ่นดินโลก
Psl	34	17	เมื่อคนชอบธรรมร้องทูลขอ พระเยโฮวาห์ทรงสดับและทรงช่วยเขาให้พ้นจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา
Psl	34	18	พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ใกล้ผู้ที่จิตใจพอซำและทรงช่วยผู้ที่จิตใจสำนึกผิดให้รอด
Psl	34	19	คนชอบธรรมนั้นถูกข่มใจหลายอย่าง แต่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยเขาออกมาให้พ้นหมด
Psl	34	20	พระองค์ทรงรักษากระดูกเขาไว้ทั้งหมด ไม่หักสักซี่เดียว
Psl	34	21	ความชั่วจะสังหารคนชั่ว และคนทั้งหลายที่เกลียดชังคนชอบธรรมจะสาบสูญไป
Psl	34	22	พระเยโฮวาห์ทรงไล่ชีวิตผู้รับใช้ของพระองค์ และไม่มีผู้ใดที่วางใจในพระองค์แล้วจะต้องสาบสูญไป

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ps1	35	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงผจญผู้ที่ผจญข้าพระองค์ ขอทรงสู้รบผู้ที่รบกับข้าพระองค์
Ps1	35	2	ขอทรงถือโล่และดั่ง และทรงลุกขึ้นช่วยข้าพระองค์
Ps1	35	3	ขอทรงเตรียมหอกและขวานก็สู้ผู้มุ่งหมายข้าพระองค์ ขอตรัสกับจิตใจของข้าพระองค์ว่า " เราเป็นผู้ช่วยให้รอดของเจ้า "
Ps1	35	4	ผู้ที่แสวงชีวิตของข้าพระองค์นั้น ขอให้เขาได้อายและอับยศ ผู้ที่ประดิดฐความชั่วต่อข้าพระองค์นั้น ขอทรงให้เขากลับไปและอดสู
Ps1	35	5	ขอให้เขาเป็นเหมือนเกล็ดหอยน้ำจืด และขอให้เหตุสรวลคร่ำครวญของพระเยโฮวาห์ข่มไล่ตามเขาไป
Ps1	35	6	ขอให้ทางของเขามืดและลึน และขอให้เหตุสรวลคร่ำครวญของพระเยโฮวาห์ข่มไล่ตามเขา
Ps1	35	7	เพราะเขาเอาชายชอนดัดข้าพระองค์ไว้อย่างไม่มีเหตุ เขาขดหลมพรางเอาชีวิตข้าพระองค์อย่างไม่มีเรื่อง
Ps1	35	8	ขอให้ความพินาศมาถึงเขาอย่างไม่มีตัว และขอให้ชายที่เขาชอนไว้เน่นติดเขาเองและให้เขาติดชายพินาศเอง
Ps1	35	9	แล้วจิตวิญญาณของข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ ลิงโลดอยู่ในการช่วยให้รอดของพระองค์
Ps1	35	10	กระดุกทั้งสี่ของข้าพระองค์จะกล่าววว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มีผู้ใดเหมือนพระองค์ พระองค์ผู้ทรงช่วยคนยากจนให้พ้นจากผู้ซึ่งเข้มแข็งเกินกำลังของเขา คนยากจนและคนขัดสนจากผู้ซึ่งปล้นเขา "
Ps1	35	11	มีพยานเท็จลุกขึ้น เขาฟ้องสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่ทราบ
Ps1	35	12	เขาลงข้อข้าพระองค์โดยทำชั่วตอบความดี จิตใจของข้าพระองค์ก็ตรมตรอม
Ps1	35	13	ส่วนข้าพระองค์ เมื่อเขาป่วยข้าพระองค์สวมผ้ากระสอบ ข้าพระองค์ขมิใจตนเองด้วยการอดอาหาร ข้าพระองค์ขบหน้าลงที่อกอธิษฐาน
Ps1	35	14	ข้าพระองค์ประพฤติดังที่เขาเป็นเพื่อนหรือพี่น้องของข้าพระองค์ ข้าพระองค์คัดอกและร้อง ให้คร่ำครวญเหมือนคนไว้ทุกข์ให้มารดา
Ps1	35	15	แต่พอข้าพระองค์สะดุด เขาก็ขมมุมนั่งอย่างชอบใจ นักเลงหัวไม้รวบรวมกันมาสู้กับข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยังไม่รู้ แต่พวกเขาได้ด่าว่าข้า
พระองค์อย่างไม่มีหยุดยั้ง			
Ps1	35	16	เขาเยาะเย้ยอย่างคนหน้าซื่อใจคดในการเสียต่างๆ ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันใส่ข้าพระองค์
Ps1	35	17	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะนิ่งทอดพระเนตรอีกนานเท่าใด ขอทรงช่วยจิตวิญญาณข้าพระองค์ให้พ้นจากการร้ายกาจของเขา ช่วย
ชีวิตข้าพระองค์จากหมู่มืด			
Ps1	35	18	แล้วข้าพระองค์จะไม่ทนพาพระคุณพระองค์ในที่ขมมุมนิ่งใหญ่ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางคนเป็นอันมาก
Ps1	35	19	ขออย่าให้คู่อริอย่างไร้เหตุผลนั้นมีความเปรมปรีดีเหนือข้าพระองค์ และอย่าให้บรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพระองค์อย่างไม่มีเหตุได้หัวตาให้กัน
Ps1	35	20	เพราะเขาไม่พูดอย่างสันติ แต่เขาคิดถ้อยคำหลอกลวงตอบบรรดาผู้ที่สงบเงียบในแผ่นดิน
Ps1	35	21	เขาอ้าปากกว้างใส่ข้าพระองค์ เขากล่าวว่า " อ้อฮา อ้อฮา เราเห็นกับตาแล้ว "
Ps1	35	22	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทอดพระเนตรแล้ว ขออย่าทรงนิ่งเสีย ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขออย่าทรงสถิตไกลจากข้าพระองค์
Ps1	35	23	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงร้อนพระทัย ตื่นขึ้นเพื่อเห็นเกล็ดหอยของข้าพระองค์ เพื่อเห็นแก่วิว
ของข้าพระองค์เกิด			
Ps1	35	24	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงให้ความยุติธรรมแก่ข้าพระองค์ตามความชอบธรรมของพระองค์ และขออย่าให้เขาเปรม
ปรีดีเหนือข้าพระองค์			
Ps1	35	25	อย่าให้เขาทั้งหลายร่าพิงในใจว่า " เอ้อเฮอ เราได้ตามใจปรารถนาของเรา " อย่าให้เขากล่าวได้ว่า " เราได้กลืนเขาเสียแล้ว "
Ps1	35	26	ขอให้เขาได้อายและ ได้ความยุ่งยากด้วยกัน คือเขาผู้เปรมปรีดีเพราะความลำเค็ญของข้าพระองค์ ให้เขาได้หม่อมความอายและความอับยศ คือ
ผู้ที่เขาอวดตัวใส่ข้าพระองค์			
Ps1	35	27	ขอให้บรรดาผู้ที่เห็นชอบในเหตุอันชอบธรรมของข้าพระองค์ให้ร้องและยินดี และกล่าวอวยเสมอว่า " ขอให้พระเยโฮวาห์นั้นใหญ่ยิ่ง พระองค์
ผู้ทรงปิตินดีในความเจริญของผู้รับใช้ของพระองค์ "			
Ps1	35	28	แล้วลิ้นของข้าพระองค์จะบอกเล่าถึงความชอบธรรมของพระองค์ และจะสรรเสริญพระองค์วันยังค่ำ
Ps1	36	1	การละเมิดของคนที่ชั่วลึกลับเข้าไปในใจของข้าพเจ้าว่า " ในแวตตาของเขาไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า "
Ps1	36	2	เพราะเขาปล่อยตนเองในสายตาของตนจนได้พบว่าเป็นความชั่วช้าของเขาเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ
Ps1	36	3	ถ้อยคำจากปากของเขาก็ดำมืดและหลอกลวง เขาหยุดที่จะประพฤติอย่างฉลาดและกระทำความดี
Ps1	36	4	เขาบอความชั่วร้ายเมื่อเขาอยู่บนนอนของเขา เขาวางตัวในทางที่ไม่ดี เขามีได้เกลียดชังความชั่ว
Ps1	36	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความเมตตาของพระองค์อยู่ในฟ้าสวรรค์ ความสัตย์ซื่อของพระองค์ไปถึงเมฆ
Ps1	36	6	ความชอบธรรมของพระองค์เหมือนภูเขาใหญ่ทั้งหลาย คำตัดสินของพระองค์เหมือนที่ลึกลับ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงช่วยมนุษย์และ
สัตว์ให้รอด			
Ps1	36	7	ข้าแต่พระเจ้า ความเมตตาของพระองค์ประเสริฐสักเท่าใด บุตรทั้งหลายของมนุษย์เข้าลี้ภัยอยู่ใต้ร่มปีกของพระองค์
Ps1	36	8	เขาอิงด้วยความอดมสมบูรณ์แห่งพระนิเวศของพระองค์ และพระองค์จะประทานให้เขาดมกแด่แม่น้ำแห่งความสุขเกษมของพระองค์
Ps1	36	9	เพราะธารน้ำแห่งชีวิตอยู่กับพระองค์ เราจะเห็นความสว่างโดยสว่างของพระองค์
Ps1	36	10	ขอประทานความเมตตาของพระองค์ต่อไปแก่ผู้ที่รู้จักพระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์แก่คนใจเที่ยงธรรม
Ps1	36	11	ขออย่าให้เท้าของคนจองหองมาเหนือข้าพระองค์ หรือให้มือของคนชั่วขโมยไขข้อของข้าพระองค์ไปเสีย
Ps1	36	12	แล้วคนกระทำความชั่วช้าก็ล้มมยุที่นั่น เขาถูกผล็อง ลุกขึ้นอีกไม่ได้
Ps1	37	1	อย่าให้เจ้าเดือดร้อนเพราะเหตุคนที่กระทำชั่ว อย่าอิจฉนคนที่กระทำความชั่วช้า
Ps1	37	2	เพราะไม่ช้าเขาจะเหี่ยว ไปเหมือนหญ้า และแห้ง ไปเหมือนพืชสด
Ps1	37	3	จงวางใจในพระเยโฮวาห์ และกระทำความดี ท่านจึงจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินและจะได้รับการเลี้ยงดูอย่างแท้จริง
Ps1	37	4	จงปิตินดีในพระเยโฮวาห์และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน
Ps1	37	5	จงมอบทางของท่านไว้กับพระเยโฮวาห์ วางใจในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ
Ps1	37	6	พระองค์จะทรงให้ความชอบธรรมของท่านกระจ่างอย่างความสว่าง และให้ความยุติธรรมของท่านแจ่มอย่างเที่ยงวัน
Ps1	37	7	จงสงบยุดต่อพระเยโฮวาห์ และเพียรรอคอยพระองค์อยู่ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อนเพราะเหตุผู้ที่เจริญตามทางของเขา หรือเพราะเหตุผู้ที่
กระทำตามอบายชั่ว			
Ps1	37	8	จงระับความโกรธ และทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจเดือดร้อนของท่านนำท่านไปกระทำชั่ว
Ps1	37	9	เพราะคนที่กระทำชั่วจะถูกตัดออกไป แต่คนเหล่านั้นที่รอคอยพระเยโฮวาห์จะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก
Ps1	37	10	ยังอีกหน่อยหนึ่งคนชั่วจะไม่มีอีก แม้จะมองดูที่ของเขาให้ดี เขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่น
Ps1	37	11	แต่คนใจอ่อนสุภาพจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และตัวเขาจะเปิตินดีในสันติภาพอุดมสมบูรณ์
Ps1	37	12	คนชั่วปองร้ายคนชอบธรรม และขบเขี้ยวเคี้ยวฟันใส่เขา
Ps1	37	13	แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงพระสรวลต่อคนชั่ว เพราะพระองค์ทอดพระเนตรเห็นวันเวลาของเขากาลังมา
Ps1	37	14	คนชั่วชักดาบและโค้งคันธนู เพื่อเอาคนจนและคนขัดสนลง เพื่อสังหารคนที่เดินอย่างเที่ยงธรรม
Ps1	37	15	ดาบของเขาจะเข้าไปในใจของเขาเอง และคันธนูของเขาจะหัก
Ps1	37	16	เล็กๆน้อยๆที่คนชอบธรรมมีก็ดีกว่าความอดมสมบูรณ์ของคนชั่วเป็นอันมาก
Ps1	37	17	เพราะแขนของคนชั่วจะหัก แต่พระเยโฮวาห์ทรงขีดขุ่นคนชอบธรรม
Ps1	37	18	พระเยโฮวาห์ทรงทราบวันเวลาของคนไร้ตำหนิ และมรดกของเขาจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์
Ps1	37	19	เขาจะไม่ได้อายในยามชั่วร้าย ในวันกั้นดารเขาจะอิมใจ
Ps1	37	20	แต่คนชั่วจะพินาศ ศัตรูของพระเยโฮวาห์จะเหมือนสง่าของลูกแกะ เขาจะอันตรายนไป อันตรายนไปเหมือนควัน
Ps1	37	21	คนชั่วขอยืมและ ไม่จ่ายคืน แต่คนชอบธรรมนั้นแสดงความเมตตาและแจกจ่าย
Ps1	37	22	เพราะคนเช่นนั้นที่พระองค์ทรงอำนาจพระจะได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก แต่คนทั้งหลายที่ถูกพระองค์สาปจะต้อถูกตัดออกไปเสีย
Ps1	37	23	พระเยโฮวาห์ทรงนำย่างเท้าของคนดี และพระองค์ทรงพอพระทัยในทางของเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	37	24	แม้ข้าล้ม เราจะ ไม่ถูกเหยียดลงเหยียดยาว เพราะว่าพระหัตถ์พระเยโฮวาห์พยุงเขาไว้
Psl	37	25	ข้าพเจ้าเคยหน้ม และเดี๋ยวนี้แก้แล้ว แต่ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นคนชอบธรรมถูกทอดทิ้ง หรือเชื้อสายของเขาชอกทาน
Psl	37	26	เขาแสดงความมตตาและให้ยิ้มเสมอ และเชื้อสายของเขาได้รับพระพร
Psl	37	27	จงพราวเสียดจากการชั่ว และกระทำความดี และท่านจะดำรงอยู่เป็นนิตย์
Psl	37	28	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรักการพิพากษา พระองค์จะไม่ทอดทิ้งวิสุทธิชนของพระองค์ จะทรงสงวนคนเหล่านั้นไว้เป็นนิตย์ แต่เชื้อสายของคน
ข้าจะถูกตัดออกไปเสีย			
Psl	37	29	คนชอบธรรมจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดก และอาศัยอยู่บนนั้นเป็นนิตย์
Psl	37	30	ปากของคนชอบธรรมเปล่งสติปัญญา และลิ้นของเขาพูดความยุติธรรม
Psl	37	31	พระราชบัญญัติของพระเจ้าอยู่ในจิตใจของเขา และอย่างเท้าของเขาจะไม่พลาด
Psl	37	32	คนชั่วเฝ้าดูคนชอบธรรมและแสวงที่จะสังหารเขาเสีย
Psl	37	33	พระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทิ้งเขาไว้ในมือของเขา หรือให้เขาถูกปรับโทษเมื่อเขาขึ้นศาล
Psl	37	34	จงรอคอยพระเยโฮวาห์ และรักษาทางของพระองค์ไว้ และพระองค์จะยกย่องท่านให้ได้แผ่นดินโลกเป็นมรดก ท่านจะได้เห็นเมื่อคนชั่วถูก
ตัดออกไปเสีย			
Psl	37	35	ข้าพเจ้าเห็นคนชั่วมีอำนาจมากยิ่งขึ้น และสูงเด่นอย่างต้นเขียวสดที่อยู่ในท้องถื่นของมัน
Psl	37	36	เขาได้ผ่นไป และดูเถิด ไม่มีเขาเสียแล้ว ถึงข้าพเจ้าจะแสวงหาเขา ก็ไม่พบเขา
Psl	37	37	จงหมายคนไว้ตำหนิไว้ และมองคนเที่ยงธรรม เพราะอนาคตของคนนั้นคือสันติภาพ
Psl	37	38	และผู้ละเมิดจะถูกทำลายเสียด้วยกัน จุดหมายปลายทางของคนชั่วจะถูกตัดออกไปเสีย
Psl	37	39	ความรอดของคนชอบธรรมมาจากพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นกำลังของเขาในเวลากลางดึก
Psl	37	40	พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเขาและทรงช่วยเขาให้พ้น พระองค์จะทรงช่วยเขาให้พ้นจากคนชั่วและทรงช่วยเขาให้รอด เพราะเขาทั้งหลายวางใจ
ในพระองค์			
Psl	38	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงขานบข้าพระองค์ด้วยความกริ้วของพระองค์ หรือติสอนข้าพระองค์ด้วยพระพิโรธของพระองค์
Psl	38	2	เพราะลูกของพระองค์จะมาเข้าไปในข้าพระองค์ และพระหัตถ์ของพระองค์จะมาเหนี่ยวข้าพระองค์
Psl	38	3	เพราะพระพิโรธของพระองค์จึง ไม่มีความปกติในเนื้อหนังของข้าพระองค์ เพราะบาปของข้าพระองค์จึง ไม่มีอนามัยในกระดูกของข้า
พระองค์			
Psl	38	4	เพราะความชั่วของข้าพระองค์ท่วมศีรษะ มันหนักเหมือนภาระซึ่งหนักเหลือกำลังข้าพระองค์
Psl	38	5	เพราะความโง่เขลาของข้าพระองค์บาดแผลของข้าพระองค์จึงเหม็นและเปื่อยเน่า
Psl	38	6	ข้าพระองค์ท้อใจ ข้าพระองค์ก็งอแงมาก ข้าพระองค์เดินเป็นทุกข์ไปวันยังค่ำ
Psl	38	7	เพราะบั้นเอวของข้าพระองค์เต็มไปด้วยโรคที่น่างรังเกียจ และ ไม่มีความปกติในเนื้อหนังของข้าพระองค์
Psl	38	8	ข้าพระองค์ร่วงโรยและฟกช้ำทีเดียว ข้าพระองค์ครวญครางเพราะใจข้าพระองค์ไม่สงบ
Psl	38	9	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความปรารถนาทั้งสิ้นของข้าพระองค์ก็แจ้งอยู่ต่อพระพิภคร์พระองค์ การถอนหายใจของข้าพระองค์ก็ไม่พ้นที่
พระองค์ทรงทราบ			
Psl	38	10	หัวใจของข้าพระองค์เต้น และกำลังของข้าพระองค์หมดไป และความสว่างของนัยน์ตาของข้าพระองค์ก็สูญไปจากข้าพระองค์เสียแล้วด้วย
Psl	38	11	มิตรและเพื่อนของข้าพระองค์ยืนเด่นอยู่ห่างจากภัยพิบัติของข้าพระองค์ และญาติของข้าพระองค์ยืนห่างออกไปไกลโพ้น
Psl	38	12	และบรรดาผู้ที่แสวงชีวิตของข้าพระองค์ได้วางบังไว้ บรรดาผู้ที่คิดทำร้ายข้าพระองค์พูดเป็นนอบาย และรำพึงถึงการทรยศอยู่วันยังค่ำ
Psl	38	13	แต่ข้าพระองค์เหมือนคนหุนหวก ข้าพระองค์ไม่ได้ยิน ข้าพระองค์เหมือนคนใบ้ไม่อำปากของเขา
Psl	38	14	พะยะคะ ข้าพระองค์เหมือนคนที่ไม่ได้ยิน ซึ่งในปากของเขาไม่มีการตัดพ้อ
Psl	38	15	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่ข้าพระองค์หวังใจในพระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์คือพระองค์ผู้ที่จะทรงฟังข้าพระองค์
Psl	38	16	เพราะข้าพระองค์ทูลว่า " ขอโปรดฟังข้าพระองค์เถิด มิฉะนั้นพวกเขาจะเปรมปรีดีเพราะข้าพระองค์ คือผู้ที่โอ้อวดต่อข้าพระองค์เมื่อทำข้า
พระองค์พลาดไป"			
Psl	38	17	เพราะข้าพระองค์จะล้มแล้ว และความเศร้าโศกอยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ
Psl	38	18	ข้าพระองค์จะสารภาพความชั่วช้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเป็นทุกข์เพราะบาปของข้าพระองค์
Psl	38	19	บรรดาผู้ที่เป็นคู่อริของข้าพระองค์ก็วง โวและแข็งแรง และคนที่เกลียดข้าพระองค์โดยไรเหตุทวีมากขึ้น
Psl	38	20	บรรดาผู้ที่กระทำความชั่วแก่ข้าพระองค์ตอบแทนความดี เป็นปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ติดตามความดี
Psl	38	21	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขออย่าสถิตไกลจากข้าพระองค์
Psl	38	22	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความรอดของข้าพระองค์ ขอทรงรับมาช่วยข้าพระองค์เถิด
Psl	39	1	ข้าพเจ้าว่า " ข้าพเจ้าจะระแวงระวังทางของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ทำบาปด้วยลิ้นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะใส่บังเหียนปากของข้าพเจ้า
ตราบนที่คนชั่วช่วยต่อหน้าข้าพเจ้า"			
Psl	39	2	ข้าพเจ้าก็เป็นใบ้เรียบไป ข้าพเจ้านิ่งเรียบแม้แต่จากสิ่งที่ดี ความทุกข์ใจของข้าพเจ้ารุนแรงขึ้น
Psl	39	3	จิตใจข้าพเจ้าร้อนอยู่ภายในข้าพเจ้า ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังรำพึงอยู่นั้น ไฟก็ลุก ข้าพเจ้าจึงพูดด้วยลิ้นของข้าพเจ้าว่า
Psl	39	4	" ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอให้ข้าพระองค์ทราบถึงบั้นปลายของข้าพระองค์ และวันเวลาของข้าพระองค์จะนานสักเท่าใด เพื่อข้าพระองค์จะ
ทราบวาชีวิตของพระองค์ไม่เพียงอย่างไร			
Psl	39	5	ดูเถิด พระองค์ทรงกระทำให้วันเวลาของข้าพระองค์ยาวสองสามฝ่ามือเท่านั้น ชีวิตชีวิตของข้าพระองค์ไม่เท่าไรเลยเฉพาะพระพิภคร์พระองค์
มนุษย์ทุกคนดำรงอยู่อย่างไรสาระแนทีเดียว เซลาห์			
Psl	39	6	มนุษย์ไปมาๆอย่างเงาแต่ทีเดียว เขาทั้งหลายอยู่อยู่เปล่าๆแต่ทีเดียว มนุษย์โกยกองไว้ และไม่ทราบวาใครจะเก็บไป
Psl	39	7	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้ข้าพระองค์จะรอคอยอะไร ความหวังของข้าพระองค์อยู่ในพระองค์
Psl	39	8	ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้เห็นจากการละเมิดทั้งสิ้นของข้าพระองค์ อย่าให้ข้าพระองค์เป็นที่นินทาของคนโง่
Psl	39	9	ข้าพระองค์เป็นใบ้ ข้าพระองค์ไม่อำปาก เป็นพระองค์เองที่ทรงกระทำเช่นนั้น
Psl	39	10	ขอทรงถอนที่ถ่มจากข้าพระองค์เสียเถิด ข้าพระองค์ร่วงโรยไปด้วยการทุบตีจากพระหัตถ์ของพระองค์
Psl	39	11	เมื่อพระองค์ทรงตัดสินมนุษย์ด้วยการขานบเพราะเรื่องความชั่วช้า พระองค์ทรงเผาผลาญความสวยงามของเขาเสียอย่างท่วมท้น มนุษย์ทุก
คนก็ไร้สาระแนทีเดียว" เซลาห์			
Psl	39	12	" ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสถิตคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเงี่ยพระกรรณแก่การร้องทูลของข้าพระองค์ ขออย่าทรงเฉยเมยต่อ
น้าตาของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์เป็นแต่เขตกที่ผ่นไปของพระองค์ เป็นคนที่อาศัยอยู่อย่างบรรพบุรุษทั้งหลายของข้าพระองค์			
Psl	39	13	ขอทรงเมตตาพระพิภคร์จากข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเบิกบานขึ้น ก่อนที่ข้าพระองค์จะจาก ไปและไม่มียู่อีก"
Psl	40	1	ข้าพเจ้าได้เพียรรอคอยพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเอนพระองค์ลงสถิตคำร้องทูลของข้าพเจ้า
Psl	40	2	พระองค์ทรงจุดข้าพเจ้าขึ้นมาจากหลุมอันน่าสลด ออกมาจากเลนตม แล้ววางเท้าของข้าพเจ้าลงบนศิลา กระทำให้ย่างเท้าของข้าพเจ้ามั่นคง
Psl	40	3	พระองค์ทรงบรรจุเพลิงใหม่ในปากข้าพเจ้า เป็นบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเรา คนเป็นอันมากจะเห็นและเกรงกลัวและวางใจในพระเยโฮ
วาห์			
Psl	40	4	คนใดที่วางใจในพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข ผู้มิได้หันไปหาคนจองหองหรือไปหาบรรดาผู้ที่หลงเงินไปตามความเท็จ
Psl	40	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ พระองค์ได้ทรงพิชิตพระราชกิจอันมหัศจรรย์ของพระองค์ และพระดำริของพระองค์แก่ข้า
พระองค์ ไม่มีผู้ใดรายงานพระราชกิจทั้งสิ้นเหล่านั้น ได้ ถ้าข้าพระองค์จะประกาศและบอกกล่าวแล้ว ก็มีมากมายเหลือที่จะนับ			
Psl	40	6	เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ พระองค์ทรงเบิกหูของข้าพระองค์ เครื่องเผานบูชาและเครื่องบูชาได้
ทรงเรียกร้อง			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ps1	40	7	แล้วข้าพระองค์ทูลว่า " ดุเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว พระเจ้าข้า ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์
Ps1	40	8	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ปิติยินดีที่กระทำตามน้ำพระทัยพระองค์ พระราชบัญญัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์"
Ps1	40	9	ข้าพระองค์ได้ประกาศเรื่องความชอบธรรมในชุมนุมชนใหญ่ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ดุเถิด ตามที่พระองค์ทรงทราบแล้ว ข้าพระองค์มิได้ยั้ง
ริมฝีปากของข้าพระองค์ไว้เลย			
Ps1	40	10	ข้าพระองค์มิได้จำความชอบธรรมของพระองค์ไว้แต่ในจิตใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้พูดถึงความสัตย์ซื่อและความรอดของพระองค์
ข้าพระองค์มิได้ปิดบังความเมตตาและความจริงของพระองค์ไว้จากชุมนุมชนใหญ่โตนั้น			
Ps1	40	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์อย่าทรงยึดเหนี่ยวพระกรอุ้มของพระองค์จากข้าพระองค์ ขอให้ความเมตตาและความจริงของพระองค์
สวางข้าพระองค์ไว้เป็นนิรันดร์			
Ps1	40	12	เพราะความชั่วได้ล้อมข้าพระองค์ไว้อย่างนับไม่ถ้วน ความชั่วช้าของข้าพระองค์ตามทันข้าพระองค์ จนข้าพระองค์มองอะไรไม่เห็น มัน
มากกว่าเส้นผมบนศีรษะข้าพระองค์ จิตใจของข้าพระองค์ก็ผ่องไป			
Ps1	40	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพอพระทัยที่จะช่วยข้าพระองค์ให้พ้น ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเร่งมาสงเคราะห์ข้าพระองค์เถิด
Ps1	40	14	ขอให้ผู้ที่ทำโอกาสทำลายชีวิตของข้าพระองค์ ได้อายและเกิดความยุ่งเหยิงด้วยกัน ขอให้ผู้ปรารถนาสิ่งชั่วร้ายต่อข้าพระองค์นั้นต้องหันกลับ
ไปและได้ความอับยศ			
Ps1	40	15	ขอให้คนเหล่านั้นสามสูญไปเพื่อเป็นรางวัลสำหรับความน่าละอายที่เขาได้พบกับข้าพระองค์ว่า " อ้อฮา อ้อฮา " นั้น
Ps1	40	16	ขอให้บรรดาผู้แสวงหาพระองค์เปรมปรีดิ์และยินดีในพระองค์ ขอให้บรรดาผู้ที่รักการรอดของพระองค์ กล่าวเสมอว่า " พระเยโฮวาห์ใหญ่
ยิ่งนัก"			
Ps1	40	17	ฝ่ายข้าพระองค์ยกจากจนและขัดสน แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขออย่าทรงรอช้า
พระองค์ทรงเป็นผู้ปล้ำกันและเป็นผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์			
Ps1	41	1	ผู้ใดเอาใจใส่คนจนก็เป็นสุข พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเขาให้พ้นในวันยากลำบาก
Ps1	41	2	พระเยโฮวาห์จะทรงป้องกันเขาและรักษาเขาให้มีชีวิต ในแผ่นดินเขาจะได้รับพระพร พระองค์จะไม่ทรงมอบเขาไว้กับศัตรูของเขาให้ทำ
ตามใจชอบ			
Ps1	41	3	เมื่อเขาอยู่บนที่นอนด้วยความอิดโรยพระเยโฮวาห์จะทรงทำให้เขาแข็งแรงขึ้น เมื่อเขาอยู่บนที่นอนแห่งความเจ็บไข้พระองค์จะทรงรักษา
เขาให้หายหมด			
Ps1	41	4	ข้าพระองค์ทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ ขอทรงรักษาจิตวิญญาณข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อ
พระองค์"			
Ps1	41	5	ศัตรูของข้าพเจ้ากล่าวใส่ร้ายข้าพเจ้าว่า " เมื่อไรเขาจะตายนะ และชื่อของเขาจะได้พินาศ"
Ps1	41	6	ถ้านคนใดคนใดมาเห็นข้าพระองค์ เขาจะพูดเรื่องไร้สาระ ขณะที่ใจของเขากับเรื่องความชั่วช้า เมื่อเขาออกไปเขาก็บ่าวร้องไป
Ps1	41	7	ทุกคนที่เกลียดข้าพระองค์ เขาซุบซิบกันถึงเรื่องข้าพระองค์ เขาปองร้ายต่อข้าพระองค์
Ps1	41	8	เขาทั้งหลายกล่าวว่า " ไรร้ายเข้า ไปอยู่ในตัวเขาแล้ว เขาจะไม่ลุกไปจากที่ที่เขาอนนอนนั้นอีก"
Ps1	41	9	แม้ว่าเพื่อนในอกของข้าพระองค์ ผู้ซึ่งข้าพระองค์ไว้วางใจ ผู้ที่รับประทานอาหารของข้าพระองค์ได้ยกส้นเท้าต่อข้าพระองค์
Ps1	41	10	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอแต่พระองค์ทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ขอทรงยกข้าพระองค์ขึ้น เพื่อข้าพระองค์จะสนองเขา
Ps1	41	11	โดยข้อนี้ ข้าพระองค์ทรมานว่า พระองค์ทรงพอพระทัยในข้าพระองค์ คือศัตรูของข้าพระองค์ไม่ได้ชนะข้าพระองค์
Ps1	41	12	แต่พระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ไว้เพราะความสัตย์สุจริตของข้าพระองค์ และทรงตั้งข้าพระองค์ไว้ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์เป็นนิรันดร์
Ps1	41	13	ลาภการแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลเป็นนิรันดร์ในอดีต และสืบไปเป็นนิรันดร์ เอเมนและเอเมน
Ps1	42	1	กวางกระเลือกกระสนหาอาหารที่มีน้ำไหลฉ่ำในดง ข้าแต่พระเจ้า จิตวิญญาณของข้าพระองค์ก็กระเลือกกระสนหาพระองค์ฉันนั้น
Ps1	42	2	จิตวิญญาณของข้าพระองค์กระหายหาพระเจ้า หาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เมื่อไรข้าพระองค์จะได้มาปรากฏต่อพระพักตร์พระเจ้า
Ps1	42	3	ข้าพระองค์กินน้ำตาต่างอาหารทั้งวันคืน ขณะที่คนพูดกับข้าพระองค์วันแล้ววันเล่าว่า " พระเจ้าของเจ้าอยู่ที่ไหน"
Ps1	42	4	เมื่อข้าพระองค์ระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ ข้าพระองค์ก็กระบายความในใจออกมาได้ เพราะข้าพระองค์ไปกับประชาชน คือไปกับพวกเขาถึงพระนิเวศ
ของพระเจ้า ด้วยเสียงโห่ร้องยินดีและเสียงเพลงไมทนา คือมวลชนกำลังมีเทศกาลฉลอง			
Ps1	42	5	จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย โฉนเจ้าจึงผ่องอยู่ โฉนเจ้าจึงกระสับกระส่ายอยู่ในข้าพเจ้า เจ้าจงหวังใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะยังคงสรรเสริญ
พระองค์สำหรับความช่วยเหลือที่มาจากพระพักตร์ของพระองค์			
Ps1	42	6	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ จิตใจของข้าพระองค์ผ่องอยู่ในข้าพระองค์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์จึงจะระลึกถึงพระองค์ ตั้งแต่แผ่นดิน
แห่งแม่น้ำจอร์แดนและแห่งภูเขาเออร์โมเนตั้งแต่เนินมิซาร์			
Ps1	42	7	เมื่อเสียงน้ำแก่งตกที่ลึกลับก็เรียกที่ลึกลับ บรรดาคลื่นและระลอกของพระองค์ท่วมข้าพระองค์แล้ว
Ps1	42	8	กลางวันพระเยโฮวาห์จะทรงบัญชาความเมตตาของพระองค์ และกลางคืนเพลงของพระองค์จะอยู่กับข้าพเจ้า พร้อมกับคำอธิษฐานต่อพระเจ้า
แห่งชีวิตของข้าพเจ้า			
Ps1	42	9	ข้าพเจ้าทูลพระเจ้าศิลาของข้าพเจ้าว่า " โฉนพระองค์ทรงลืมน้ำข้าพระองค์เสีย โฉนข้าพระองค์จึงต้องไปอย่างเป็นทุกข์ เพราะการบีบบังคับ
ของศัตรู"			
Ps1	42	10	ปรปักษ์ของข้าพระองค์เยาะเย้ยข้าพระองค์ ประจูดาบภายในบรรดากระดูกของข้าพระองค์ ในเมื่อเขากล่าวแก่ข้าพระองค์ทุกวันว่า " พระ
เจ้าของเจ้าอยู่ที่ไหน"			
Ps1	42	11	จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย โฉนเจ้าจึงผ่องอยู่ โฉนเจ้าจึงกระสับกระส่ายอยู่ในข้าพเจ้า เจ้าจงหวังใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะยังคงสรรเสริญ
พระองค์ ผู้ทรงเป็นสวัสดิภาพแห่งสีกหน้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า			
Ps1	43	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแก่แทนข้าพระองค์ และต่อสู้อัตถิของข้าพระองค์ต่อประชาชาติที่ไร้ธรรม ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากคนล่อลวง
และคนอธรรม			
Ps1	43	2	เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งกำลังของข้าพระองค์ โฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย โฉนข้าพระองค์จึงต้องไปอย่างเป็นทุกข์
เพราะการบีบบังคับของศัตรู			
Ps1	43	3	ขอทรงโปรดใช้ความสว่างและความจริงของพระองค์ออกไปให้ข้าพระองค์ ให้ทั้งสองนำข้าพระองค์มาถึงภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์ และ
ถึงพลับพลาของพระองค์			
Ps1	43	4	แล้วข้าพระองค์จะไปยังแท่นบูชาของพระเจ้า ถึงพระเจ้าซึ่งเป็นการขึ้นบานยอดยิ่งของข้าพระองค์ และข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าของข้า
พระองค์ ข้าพระองค์จะถวายเพลงสดุดีแก่พระองค์ด้วยพิณเขาคู่			
Ps1	43	5	จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย โฉนเจ้าจึงผ่องอยู่ โฉนเจ้าจึงกระสับกระส่ายอยู่ในข้าพเจ้า จงหวังใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะยังคงสรรเสริญ
พระองค์ ผู้ทรงเป็นสวัสดิภาพแห่งสีกหน้าของข้าพเจ้า และพระเจ้าของข้าพเจ้า			
Ps1	44	1	ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยินกับหูของตน บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายเล่าให้ฟัง ถึงกิจการซึ่งพระองค์ทรงกระทำในสมัย
ของเขา ในสมัยโบราณกาลนั้น			
Ps1	44	2	พระองค์ทรงขับไล่อุบายของประชาชาติออกไปด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง แต่พระองค์ทรงปลุกบรรพบุรุษทั้งหลายไว้ พระองค์ทรงให้ชาติ
ทั้งหลายทุกข์ใจ และได้ทรงขับไล่ชาติทั้งหลายนั้นออกไป			
Ps1	44	3	เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้แผ่นดินนั้นมาครอบครองด้วยดาบของเขาเอง มิใช่แขนของเขาที่ช่วยให้เขารอด แต่โดยพระหัตถ์ขวา และพระกร
ของพระองค์ และโดยความสว่างจากสิพระพักตร์พระองค์ เพราะพระองค์ทรงโปรดปรานเขาทั้งหลาย			
Ps1	44	4	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงบัญชาการช่วยให้พ้นไว้สำหรับยาโคบ
Ps1	44	5	ข้าพระองค์ทั้งหลายตนศัตรูออกไปโดยพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายเหยียดคนที่ลุกขึ้นต่อสู้ข้าพระองค์ลงด้วยพระนามของพระองค์
Ps1	44	6	เพราะข้าพระองค์ไม่วางใจในคันทนของข้าพระองค์ และดาบของข้าพระองค์ช่วยข้าพระองค์ให้รอดไม่ได้
Ps1	44	7	แต่พระองค์ได้ทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอดจากศัตรู และทรงให้ผู้เกลียดข้าพระองค์ได้รับความอาย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	44	8	ข้าพพระองค์ทั้งหลายอวดถึงพระเจ้าได้ตลอดทั้งวัน และข้าพพระองค์ทั้งหลายสรรเสริญพระนามของพระองค์เป็นนิตย์ เซลาห์
Psl	44	9	แต่พระองค์ยังทรงทอดทิ้งข้าพพระองค์ทั้งหลายเสีย และให้ข้าพพระองค์ได้รับความอับยศ และมีได้เสด็จออกไปกับกองทัพของข้าพพระองค์ทั้งหลาย
Psl	44	10	พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพพระองค์ทั้งหลายถอยถอยกลับจากคูริ และคนที่เกลียดข้าพพระองค์ทั้งหลายก็ได้ของริบไป
Psl	44	11	พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพพระองค์ทั้งหลายเป็นดังแกะที่จะเอาไปกิน และทรงกระจ่ายข้าพพระองค์ทั้งหลายให้ไปอยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ
Psl	44	12	พระองค์ทรงขายประชาชนของพระองค์อย่างให้เปล่า ตามราคาไม่ทรงได้อะไรเพิ่มเติมเลย
Psl	44	13	พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพพระองค์เป็นที่นิทาของเพื่อนบ้าน เป็นที่เยาะเย้ยและดูหมิ่นแก่ผู้ที่อยู่รอบข้าพพระองค์
Psl	44	14	พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพพระองค์ทั้งหลายเป็นคำครหาท่ามกลางประชาชาติ เป็นที่สิ้นศีรษะท่ามกลางชาติทั้งหลาย
Psl	44	15	ความอับยศตลอดสุดตรงหน้าข้าพพระองค์วันยังค่ำ และความอับอายคลุมหน้าข้าพพระองค์
Psl	44	16	เนื่องด้วยเสียงของคนเยาะเย้ย และคนหมิ่นประมาท เนื่องด้วยศัตรูและผู้แก้แค้น
Psl	44	17	สิ่งซึ่งบังเกิดแก่ข้าพพระองค์ทั้งหลาย แม้ว่าข้าพพระองค์ไม่ลืมพระองค์ หรือทจรีตต่อพันธสัญญาของพระองค์
Psl	44	18	จิตใจของข้าพพระองค์ทั้งหลายก็มีได้หันกลับ ย่างเท้าของข้าพพระองค์ทั้งหลายก็ได้พราวจากพระมรรคาของพระองค์
Psl	44	19	ถึงแม้พระองค์ทรงให้ข้าพพระองค์ทั้งหลายแหลกลาญในที่ของมังกร และคลุมข้าพพระองค์ทั้งหลายไว้ด้วยเงาไม้จรรยา
Psl	44	20	ถ้าเราได้ลืมพระนามพระเจ้าของเรา หรือพณมมือของเราให้แก่พระอื่น
Psl	44	21	พระเจ้าจะไม่ทรงค้นหาเรื่องนี้หรือ เพราะพระองค์ทรงทราบความลึกซึ้งของจิตใจ
Psl	44	22	เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับเอาไปฆ่า
Psl	44	23	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงตื่นเถิด โฉนพระองค์บรรทมอยู่ ขอทรงตื่นขึ้นเถิด ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพพระองค์เสียตลอดกาล
Psl	44	24	โฉนพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์เสีย โฉนพระองค์ทรงลืมการที่ข้าพพระองค์ทั้งหลายทุกข์ยากและถูกบีบบังคับเสีย
Psl	44	25	เพราะจิตวิญญาณข้าพพระองค์ทั้งหลายไม่มาถึงมณคลี ร่างกายของข้าพพระองค์ทั้งหลายเกาะติดดิน
Psl	44	26	ลุกขึ้นเถิด พระเจ้าข้า ขอเสด็จมาช่วยข้าพพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงไถ่ข้าพพระองค์ไว้เพื่อเห็นแก่ความเมตตาของพระองค์
Psl	45	1	จิตใจข้าพเจ้าล้นไหลด้วยแนวคิคิด ข้าพเจ้าสาบพระพันธข้อของข้าพเจ้าถวายกษัตริย์ ล้นของข้าพเจ้าเหมือนปากไก่ของอาลักษณ์ที่ข่านาญ
Psl	45	2	พระองค์ท่านงามเลิศยิ่งกว่าบุตรทั้งหลายของมนุษย์ พระคุณหลังลงบนริมฝีปากของพระองค์ท่าน เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงอำนวยการพระพร
พระองค์ท่านตลอดกาล			
Psl	45	3	ข้าแต่องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ขอทรงขัดดาบไว้ที่เอวของพระองค์ท่าน โดยสง่าราศีและความสูงส่งของพระองค์ท่าน
Psl	45	4	ขอทรงนำอวยงโออาตระการเสด็จไปอย่างมีชัย เพื่อเห็นแก่ความจริง ความอ่อนสุภาพและความชอบธรรม ให้หัตถ์ขวาของพระองค์ท่านสอน
กิจอันน่าครันคร้ามแก่พระองค์ท่าน			
Psl	45	5	ลูกธนูของพระองค์ท่านก็คมอยู่ในจิตใจของศัตรูของกษัตริย์ ประชาชาติทั้งหลายจึงล้มอยู่ใต้พระองค์ท่าน
Psl	45	6	โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์และเป็นนิตย์ ราชธาพระกรแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นธาพระกระที่ยงธรรม
Psl	45	7	พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ท่าน ได้ทรงเจิมพระองค์ท่านไว้ ด้วย
น้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์ท่าน			
Psl	45	8	บรรดาฉลองพระองค์ของพระองค์ท่านก็หอมฟุ้งไปด้วยกลิ่นมดยอบ กฤษณา และการบูรจากพระราชวังข้าง ฉลองพระองค์เหล่านี้กระทำ
ให้พระองค์ท่านยินดี			
Psl	45	9	ในหมู่มุสตรี้ผู้มีเกียรติของพระองค์ท่านมีราชธิดาของบรรดากษัตริย์ พระราชินีประดับทองคำเมืองโอฟีร์ประทับอยู่ข้างขวาพระหัตถ์พระองค์
ท่าน			
Psl	45	10	ธิดาเอ๋ย จงพิเคราะห์ ฟังและเอียงหูของเธอเอง จงลิมขนาชาติของเธอ และลิมบ้านบิดาของเธอเสีย
Psl	45	11	และกษัตริย์จะทรงปรารภความงามของเธอ เนื่องจากพระองค์ท่านเป็นเจ้านายของเธอ จงโค้งลงให้พระองค์ท่านเถิด
Psl	45	12	ธิดาของเมืองโทะระจะเอาของกำนัลมากำนัลเธอ คือเศษฐิมึงคั้งที่สุดของประชาชนจะขอความกรุณาจากเธอ
Psl	45	13	เจ้าหญิงประดับพระกายในห้องของพระนางเธอด้วยเสื้อฝ้ายทองคำ
Psl	45	14	เขาจะนำพระนางผู้ทรงเล่ห์หลายสีเข้าเฝ้ากษัตริย์ และจะนำหญิงพรหมจารีผู้ติดตามคือเพื่อนเจ้าสาวมากถวายพระองค์ท่าน
Psl	45	15	เขาทั้งหลายจะถูกนำไปด้วยความชื่นบานและยินดี เขาจะเข้าไปในพระราชวัง
Psl	45	16	บรรดาโอรสของพระองค์ท่านจะแทนบรรพบุรุษของพระองค์ท่าน พระองค์ท่านจะแต่งตั้งให้เป็นเจ้านายทั่วแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
Psl	45	17	เราจะกระทำให้พระนามของพระองค์ท่านเป็นที่เชิดชวตลอดบรรดาชั่วอายุ ฉะนั้นชนชาติทั้งหลายจะสรรเสริญพระองค์ท่านเป็นนิกาล
Psl	46	1	พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยและเป็นกำลังของข้าพพระองค์ทั้งหลาย เป็นความช่วยเหลือที่พร้อมอยู่ในยามยากลำบาก
Psl	46	2	ฉะนั้นเราจะไม่กลัว แม้ว่าแผ่นดินโลกจะถูกยกออกไป แม้ว่าภูเขาทั้งหลายจะโคลงเคลงลงสู่สุดคือทะเล
Psl	46	3	แม้ว่าน้ำทะเลสีกดนองและฟองฟู แม้ว่าภูเขาสิ้นสะเทือนเพราะทะเลลดวนนั้น เซลาห์
Psl	46	4	มีแม่น้ำสายหนึ่ง ที่คลองระบายจะกระทำให้พระมหานครของพระเจ้ายินดี คือพลับพลาบริสุทธิ์ขององค์ผู้สูงสุด
Psl	46	5	พระเจ้าทรงสถิตกลางพระมหานคร เธอจะไม่โคลงเคลงย้ายไป พอรุ่งอรุณพระเจ้าก็ทรงช่วยเธอไว้
Psl	46	6	บรรดาประชาชาติก็กล่ม่าน และราชอาณาจักรทั้งหลายก็คลอนแคลน พระองค์ทรงเปล่งพระสรเสียง แผ่นดินโลกก็ละลายไป
Psl	46	7	พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับเราทั้งหลาย พระเจ้าของยาโคบทรงเป็นที่ลี้ภัยของพวกเรา เซลาห์
Psl	46	8	มาเถิด มาดูพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ ว่าพระองค์ทรงกระทำให้เกิดการรกร่างอะไรบ้างในแผ่นดินโลก
Psl	46	9	พระองค์ทรงให้สงครามสงบถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก พระองค์ทรงหักคันทันธนูและฟันหอกเสีย พระองค์ทรงเผาถรมเสียด้วยไฟ
Psl	46	10	" จงนิเสย และรู้เถิดว่า เราคือพระเจ้า เราจะเป็นที่ยกย่องท่ามกลางประชาชาติ เราจะเป็นที่ยกย่องในแผ่นดินโลก"
Psl	46	11	พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับเราทั้งหลาย พระเจ้าของยาโคบทรงเป็นที่ลี้ภัยของพวกเรา เซลาห์
Psl	47	1	ดูก่อนชนชาติทั้งหลาย จงตบมือ จงให้ร้องถวายพระเจ้าด้วยเสียงไชโย
Psl	47	2	เพราะพระเยโฮวาห์องค์ผู้สูงสุดเป็นที่น่าคร้ามกลัว ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
Psl	47	3	พระองค์จะทรงปราบปรามชนชาติทั้งหลายให้อยู่ภายใต้เรา และชาวประเททั้งหลายให้อยู่ภายใต้เท้าของเรา
Psl	47	4	พระองค์ทรงเลือกมรดกของเราให้เรา เป็นสิ่งภูมิใจของยาโคบที่พระองค์ทรงรัก เซลาห์
Psl	47	5	พระเยโฮวาห์เสด็จขึ้นด้วยเสียงโห่ร้อง พระเยโฮวาห์เสด็จขึ้นด้วยเสียงแตร
Psl	47	6	จงร้องเพลงสรรเสริญถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสรรเสริญเถิด จงร้องเพลงสรรเสริญถวายพระมหากษัตริย์ของเรา จงร้องเพลงสรรเสริญเถิด
Psl	47	7	เพราะพระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น จงร้องเพลงสรรเสริญด้วยความเข้าใจ
Psl	47	8	พระเจ้าทรงครอบเหนือนานาประชาชาติ พระเจ้าทรงประทับบนพระที่นั่งแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์
Psl	47	9	บรรดาเจ้านายของชนชาติทั้งหลายประหมกกัน เป็นประชาชนของพระเจ้าแห่งอับราฮัม เพราะบรรดาโลของแผ่นดินโลกเป็นของพระเจ้า
พระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องอย่างสูง			
Psl	48	1	พระเยโฮวาห์นั้นยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง ในนครแห่งพระเจ้าของเรา บนภูเขาแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์
Psl	48	2	มองขึ้นไปก็ดูงาม เป็นความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น คือภูเขาไซโยน ด้านทิศเหนือ ซึ่งเป็นนครของพระมหากษัตริย์
Psl	48	3	ภายในปราสาททั้งหลายของนครนั้นเป็นที่ทราบกันแล้วว่า พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยอันมั่นคง
Psl	48	4	เพราะเหตุเกิด กษัตริย์ขมมกนั้นแล้วเสด็จไปด้วยกัน
Psl	48	5	พอท่านทั้งหลายเห็นนครนั้นท่านก็พากันประหลาดใจ ท่านเป็นทุกข์ แล้วก็ตื่นหนีไป
Psl	48	6	ความตระหนกตกประหม่าจับใจท่านนั้น มีความทุกข์ระทมอย่างหญิงกำลังคลอดบุตร
Psl	48	7	พระองค์ทรงฟาดทำลายกำป็นแห่งทหารชิวด้วยลมตะวันออก
Psl	48	8	เราได้อันอย่างไร เราก็ดูเห็นอย่างนั้น ในนครแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา ในนครแห่งพระเจ้าของเรา ซึ่งพระเจ้าจะทรงสถาปนาไว้เป็น
นิตย์ เซลาห์			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	48	9	ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายคำนึงถึงความเมตตาของพระองค์ ในท่ามกลางพระวิหารของพระองค์
Psl	48	10	ข้าแต่พระเจ้า พระนามของพระองค์ไปถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกอย่างไร คำสรรเสริญพระองค์ก็ไปถึงอย่างนั้น พระหัตถ์ขวาของพระองค์
เต็มไปด้วยความชอบธรรม			
Psl	48	11	ขอกุเขาคีโยนจงเปรมปรีดิ์ ขออิดาแห่งยาคอบจงยินดี เพราะเหตุคำตัดสินของพระองค์
Psl	48	12	จงเดินรอบคีโยน ไปให้รอบเกิด จงนับหอคอยของคีโยน
Psl	48	13	จงสังเกตเชิงเทินของเธอให้ดี จงพิจารณาปราสาททั้งหลายของเธอ เพื่อท่านจะได้บอกคนชั่วอายุต่อไป
Psl	48	14	ว่านี่คือพระเจ้า ทรงเป็นพระเจ้าของเราเป็นนิกาล พระองค์จะทรงเป็นผู้นำของเราจนถึงเวลาสิ้นชีวิต
Psl	49	1	ดูก่อนชาติทั้งหลาย จงฟังข้อความนี้ ชาวพิภพทั้งปวงเอ๋ย จงเงี่ยหูฟัง
Psl	49	2	ทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ ทั้งเศรษฐีและคนจนด้วยกัน
Psl	49	3	ปากของข้าพเจ้าจะเผยปัญญา การรำพึงของจิตใจข้าพเจ้าคือความเข้าใจ
Psl	49	4	ข้าพเจ้าจะเอียงหูฟังคำอุปมา ข้าพเจ้าจะแก้ปริศนาของข้าพเจ้าให้เข้ากับเสียงพิณเขาคู
Psl	49	5	ทำไมข้าพเจ้าจึงกลัวในคราวทรมานลำบาก เมื่อความชั่วช้าแห่งผู้ชมแห่งล้อมตัวข้าพเจ้า
Psl	49	6	คนผู้วางใจในทรัพย์ศฤงคารของตัว และอวดอ้างความมั่งคั่งอันอดมของตน
Psl	49	7	แน่ทีเดียว ไม่มีคนใด โถงโพรงของตนได้ หรือถวายค่าชีวิตของเขาแต่พระเจ้า
Psl	49	8	(เพราะค่าไถ่ชีวิตของเขานั้นแพงและไม่เคยพอเลย)
Psl	49	9	ที่เขาจะมีชีวิตเรื่อยไปเป็นนิิตย์และไม่ต้องเห็นความเปื่อยเน่า
Psl	49	10	เออ เขาเห็นว่า ถึงปราษณ์ก็ถึงตาย คนโง่และคนโง่ก็ต้องพินาศเหมือนกัน และละทรัพย์ศฤงคารของตนไว้ให้คนอื่น
Psl	49	11	จิตใจเขาคิดว่าวงศัวานของเขาจะดำรงอยู่เป็นนิิตย์ และที่อยู่ของเขาถึงทุกชั่วอายุ ถึงเขาเคยเรียกที่ดินของตัวตามชื่อของตน
Psl	49	12	มนุษย์จะคงชีพในยศศักดิ์ของตนไม่ได้ เขาก็เหมือนสัตว์เดียรฉานที่พินาศ
Psl	49	13	วิถีทางของพวกเขาคือความโง่เขลา ถึงกระนั้นคนชั่วอายุต่อไปก็พอใจกับค่ากล่าวของเขา เซลาห์
Psl	49	14	ตั้งเถาะ เขาถูกกำหนดไว้ให้แก่มนุษย์ มัจจุราจจะเป็นเมฆบาลของเขา คนเที่ยงธรรมจะมีอำนาจเหนือเขาทั้งหลายในเวลาเช้า และความ
งามของเขาจะเปื่อยสิ้นไปในแดนผู้ตายซึ่งคือที่อาศัยของเขา			
Psl	49	15	แต่พระเจ้าจะทรง โถงจิตวิญญาณของข้าพเจ้าจากภูธรานภาพของแดนผู้ตาย เพราะพระองค์จะทรงรับข้าพเจ้าไว้ เซลาห์
Psl	49	16	ท่านอย่ากลัวเมื่อผู้หนึ่งมั่งมีขึ้น เมื่อสง่าราศีของบ้านของเขาเพิ่มขึ้น
Psl	49	17	เพราะเมื่อเขาตาย เขาจะไม่เอาอะไรไปเลย สง่าราศีของเขาจะไม่คงไปตามเขา
Psl	49	18	แม้ว่าเมื่อเขาเป็นอยู่ เขานับว่าตัวเขาสวยสบาย และคนอื่นจะยกย่องท่านเมื่อท่านเจริญ
Psl	49	19	เขาจะไปอยู่กับพวกบรรพบุรุษของเขา ผู้ซึ่งจะไม่เห็นความสว่างอีก
Psl	49	20	มนุษย์ซึ่งมียศศักดิ์ แต่ขาดความเข้าใจ เขาก็เหมือนสัตว์เดียรฉานที่พินาศ
Psl	50	1	พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเยโฮวาห์ตรัสและทรงเรียกแผ่นดินโลก ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงที่ดวงอาทิตย์ตก
Psl	50	2	พระเจ้าทรงทอแสงออกมาจากคีโยนครแห่งความงามหมดจด
Psl	50	3	พระเจ้าของเราจะเสด็จมา พระองค์จะมีไต่ทรงเงียบบอยู่ เพลิงจะเผาผลาญมาข้างหน้าพระองค์ รอบพระองค์คือวาทอันทรงมหิทธิฤทธิ์
Psl	50	4	พระองค์จะทรงเรียกถึงฟ้าสวรรค์เบื้องบน และถึงแผ่นดินโลก เพื่อพระองค์จะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์ว่า
Psl	50	5	" จงรวบรวมบรรดาสิทธินของเรามาให้เรา ผู้กระทำพันธสัญญากับเราด้วยเครื่องสัตวบูชา "
Psl	50	6	ฟ้าสวรรค์จะประกาศความชอบธรรมของพระองค์ เพราะพระเจ้านั้นแหละทรงเป็นผู้พิพากษา เซลาห์
Psl	50	7	" โอ ประชาชนของเราเอ๋ย จงฟัง และเราจะพูด โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะเป็พยานปรีกปร่าเจ้า เราเป็นพระเจ้า พระเจ้าของเรา
Psl	50	8	เราจะมีไต่ตักเตือนเจ้า เรื่องเครื่องสัตวบูชาของเจ้า เครื่องเผาบูชาของเจ้ามีอยู่ต่อหน้าเราเสมอ
Psl	50	9	เราจะไม่รับวัวผู้จากเรือนของเจ้า หรือแพะผู้จากคอกของเจ้า
Psl	50	10	เพราะสัตว์ทุกตัวในป่าเป็นของเรา ทั้งสัตว์เลี้ยงบนภูเขาตั้งพันยอด
Psl	50	11	เรารู้จักบรรดานกแห่งภูเขาทั้งหลาย และบรรดาสัตว์ในนาเป็นของเรา
Psl	50	12	ถ้าเราหิว เราจะไม่บอกเจ้า เพราะพิภพและสารพัดที่อยู่ในนั้นเป็นของเรา
Psl	50	13	เราจะกินเนื้อวัวผู้หรือ หรือดื่มเลือดแพะหรือ
Psl	50	14	จงนำเครื่องการไมทนาพระคุณมาเป็นเครื่องสักการบูชาแต่พระเจ้า และทำตามคำปฏิญาณของเจ้าต่อองค์ผู้สูงสุด
Psl	50	15	และจงร้องทูลเราในวันทุกข์ยากลำบาก เราจะช่วยเจ้าให้พ้น และเจ้าจะถวายสง่าราศีแก่เรา "
Psl	50	16	แต่พระเจ้าตรัสกับคนชั่วว่า " เจ้ามีสิทธิ์อะไรที่จะทอกฎเกณฑ์ของเรา หรือรับปากตามพันธสัญญาของเรา
Psl	50	17	เพราะเจ้าเกลียดคำสั่งสอน และเจ้าเหวี่ยงคำของเราไว้ข้างหลังเจ้า
Psl	50	18	เมื่อเจ้าเห็นโจร เจ้าก็คบเขา และเจ้าเข้าสังคมกับคนล่วงประเวณี
Psl	50	19	เจ้าปล่อยปากของเจ้าให้พูดชั่ว และสิ้นของเจ้าประกอบการหลอกลวง
Psl	50	20	เจ้านั่งพูดใส่ร้ายพี่น้องของเจ้า เจ้าินทาลูกขามมารดาของเจ้าเอง
Psl	50	21	เจ้าได้กระทำสิ่งเหล่านี้แล้ว เราก็นิ่งเงียบ เจ้าคิดว่าเราเป็นเหมือนเจ้า แต่เราจะขานบเจ้า และเราจะรายงานสิ่งเหล่านี้ต่อหน้าต่อตาเจ้า
Psl	50	22	เจ้าทั้งหลายผู้ล้มพระเจ้า จงพิจารณาเรื่องนี้ หากไม่เราจะเลิกเจ้าเป็นชิ้นๆ และจะไม่ลืมคนที่ช่วยเจ้าให้พ้นได้
Psl	50	23	บุคคลที่นำการสรรเสริญมาเป็นเครื่องสักการบูชาก็ให้เกียรติแก่เรา เราจะไม่ละความรอดของพระเจ้าแก่ผู้จิตทางของเขาอย่างถูกต้อง "
Psl	51	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแสดงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ตามความเมตตาของพระองค์ ขอทรงลบการละเมิดของข้าพระองค์ออกไปตามแต่พระ
กรุณาอันอุดมของพระองค์			
Psl	51	2	ขอทรงล้างข้าพระองค์จากความชั่วช้าให้หมดสิ้น และทรงชำระข้าพระองค์จากบาปของข้าพระองค์
Psl	51	3	เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว และบาปของข้าพระองค์คอยต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ
Psl	51	4	ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ ต่อพระองค์เท่านั้น และได้กระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระองค์ ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงชอบธรรม
ในคำตรัสของพระองค์ และกระจำงแจ้งในการพิพากษาของพระองค์			
Psl	51	5	ดูเถิด ข้าพระองค์ถือกำเนิดมาในความชั่วช้า และมารดาตั้งครรถ์ข้าพระองค์ในบาป
Psl	51	6	ดูเถิด พระองค์มีพระประสงค์ความจริงภายใน และจะทรงสอนสติปัญญาแก่ข้าพระองค์ภายในจิตใจลับของข้าพระองค์
Psl	51	7	ขอทรงชำระข้าพระองค์ด้วยต้นหลิม ข้าพระองค์จึงจะสะอาด ขอทรงล้างข้าพระองค์และข้าพระองค์จะขาวกว่าหิมะ
Psl	51	8	ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ไต่ยืนความขึ้นบานและความยินดี เพื่อกระดุกซึ่งพระองค์ทรงหักนั้นจะเปรมปรีดิ์
Psl	51	9	ขอทรงเมือนพระพิศตรพระองค์จากบาปทั้งหลายของข้าพระองค์เสีย และทรงลบบรรดาความชั่วช้าของข้าพระองค์ให้สิ้น
Psl	51	10	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสร้างใจสะอาดภายในข้าพระองค์ และพินน้ำใจที่หนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์
Psl	51	11	ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปเสียจากเมืองพระพิศตรพระองค์ และขออย่าทรงนำพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์
Psl	51	12	ขอทรงคืนความขึ้นบานในความรอดแก่ข้าพระองค์ และข้าพเจ้าขอไว้ด้วยเต็มพระทัย
Psl	51	13	แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับสู่พระองค์
Psl	51	14	ข้าแต่พระเจ้า คือพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความผิดเพราะทำโลहितเขาคด และสิ้นของข้า
พระองค์จะร้องเพลงเรื่องความชอบธรรมของพระองค์			
Psl	51	15	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงเบิกริมฝีปากของข้าพระองค์ และปากของข้าพระองค์จะสำแดงการสรรเสริญพระองค์
Psl	51	16	เพราะพระองค์มิได้ทรงประสงค์เครื่องสัตวบูชา มิฉะนั้นข้าพระองค์จะถวายให้ พระองค์มิได้พอพระทัยเครื่องเผาบูชา
Psl	51	17	เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงรับ ได้คือจิตใจที่ซอกซำ จิตใจที่สำนึกผิดและซอกซำนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์จะมีไต่ทรงดูถูก
Psl	51	18	ขอทรงกระทำดีแก่คีโยนตามพระกรุณาของพระองค์ ขอทรงสร้างกำแพงเยรูซาเล็ม

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	51	19	แล้วพระองค์จะทรงปดิดินดีในเครื่องสัตวบูชาแห่งความชอบธรรม ในเครื่องเผาบูชาและในเครื่องเผาบูชาทั้งตัว แล้วเขาจะถวายวัวผู้บนแทน
บูชาของพระองค์			
Psl	52	1	เฮ้ยเจ้าผู้มีอิทธิ โฉนเจ้าจึงโอ้อวดในการชั่ว ความเมตตาของพระเจ้าดำรงอยู่วันยังค่ำ
Psl	52	2	สิ้นของเจ้าออกอุบายประสงค์ร้าย และหลอกลวงอย่างมืดโถกนคม
Psl	52	3	เจ้ารักข้ามากกว่าดี และการสมมากกว่าพูดความชอบธรรม เซลาห์
Psl	52	4	เจ้ารักทุกคำที่ท่าสาย โอ สิ้นแห่งการหลอกลวง
Psl	52	5	แต่พระเจ้าจะทรงทำลายเจ้าลงเสียเป็นนิตย์ พระองค์จะทรงฉวยและตั้งเจ้าจากที่อยู่อาศัยของเจ้า พระองค์จะทรงถอนรากเจ้าเสียจากแผ่นดิน
ของคนเป็น เซลาห์			
Psl	52	6	คนชอบธรรมจะเห็นและเกรงกลัว และจะหัวเราะเยาะเขา กล่าวว่า
Psl	52	7	" จงดูบุรุษผู้ไม่ให้พระเจ้าเป็นกำลังของตน แต่ไว้ใจในความมั่งคั่งอันอดมของ เขา เสริมกำลังตัวเขาในความชั่วร้ายของเขา "
Psl	52	8	ฝ่ายข้าพเจ้าเป็นเหมือนต้นมะกอกเทศเขียวสดในพระนิเวศของพระเจ้า ข้าพเจ้าวางใจในความเมตตาของพระเจ้าเป็นนิจการ
Psl	52	9	ข้าพพระองค์จะสรรเสริญพระองค์เป็นนิตย์ เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนั้น ข้าพพระองค์จะรอคอยพระนามของพระองค์ เพราะเป็นพระ
นามประเสริฐต่อหน้าวิสุทธิชนของพระองค์			
Psl	53	1	คนโง่รำพึงในใจของตนว่า " ไม่มีพระเจ้า " เขาทั้งหลายก็เลวทรามลง และกระทำความชั่วช้าน่าสะอิดสะเอียน ไม่มีสักคนเดียวที่ทำได้
Psl	53	2	พระเจ้าทรงมองลงมาจากฟ้าสวรรค์ ดูบุตรทั้งหลายของมนุษย์ว่าจะมีคนใดบ้างที่เข้าใจที่เสาะแสวงหาพระเจ้า
Psl	53	3	เขาทั้งหลายก็ถลอลไปหมด เขาทั้งหลายก็เลวทรามลงเหมือนกันสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำได้ ไม่มีเลย
Psl	53	4	บรรดาผู้ที่กระทำความชั่วช่า ไม่มีใครมารู้หรือ คือผู้ที่กินประชาชนของเขาอย่างกินขนมปัง และ ไม่ร้องทูลพระเจ้า
Psl	53	5	เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นอย่างนาสลดสยองยิ่งนัก ในที่ซึ่ง ไม่น่ามีความสลดสยอง เพราะพระเจ้าทรงกระจ่ายกระดุกของคนที่ตั้งค่ายสู้เจ้า พระองค์
ทรงให้เขาทั้งหลายได้อาย เพราะพระเจ้าทรงซึ่งเขา			
Psl	53	6	ขอการช่วยให้รอดเพื่ออิสราเอลมาจากคิโยนเสียที่เกิด เมื่อพระเจ้าทรงให้พวกเชลยแห่งประชาชนของพระองค์กลับสู่สภาพเดิม ยาโคบจะ
ปลอบปลื้ม อิสราเอลยิวินดี			
Psl	54	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดด้วยพระนามของพระองค์ และแก้แทนข้าพระองค์ด้วยอานาภาของพระองค์
Psl	54	2	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสถับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเจี่ยพระกรรณสถับถ้อยคำจากปากของข้าพระองค์
Psl	54	3	เพราะคนแปลกหน้าได้ลุกขึ้นสู้ข้าพระองค์ ผู้บีบบังคับเสาะหาชีวิตของข้าพระองค์ เขามิได้ตั้งพระเจ้าไว้ตรงหน้าเขา เซลาห์
Psl	54	4	ดูเถิด พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ผดุงชีวิตของข้าพเจ้าไว้
Psl	54	5	พระองค์จะทรงตอบสนองการร้องต่อพวกศัตรูของข้าพเจ้าและทรงขจัดเขาเสียด้วยความจริงของพระองค์
Psl	54	6	ข้าพระองค์จะถวายสัตวบูชาตามใจสมัครแก่พระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะพระนามนั้น
ประเสริฐ			
Psl	54	7	เพราะพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบากทุกอย่าง และนัยน์ตาของข้าพระองค์มองเห็นพระประสงค์ของพระองค์ต่อ
พวกศัตรูของข้าพระองค์นั้นสำเร็จ			
Psl	55	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเจี่ยพระกรรณสถับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขออย่าซ่อนพระองค์เสียจากคำวิงวอนของข้าพระองค์
Psl	55	2	ขอทรงสถับ และขอทรงฟังข้าพระองค์ ข้าพระองค์เศร้าสลดในเรื่องร้องทุกข์ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงส่งเสียงครวญคราง
Psl	55	3	เพราะเสียงของศัตรู เพราะการบีบบังคับของคนชั่ว เหตุว่าข้าพ้องว่าข้าพระองค์ได้ให้ความชั่วช่า และเขามความเกลียดชังข้าพระองค์โดย
ความโกรธ			
Psl	55	4	จิตใจของข้าพระองค์ระทมอยู่ในข้าพระองค์ ความสลดสยองของมัจจุราชตกเหนือข้าพระองค์
Psl	55	5	ความกลัวและความสะทสะท้านมาเหนือข้าพระองค์ ความหวาดเสียวท่วมข้าพระองค์
Psl	55	6	และข้าพระองค์ว่า " โอ ข้าอยากมีปีกอย่างนกเขา จะได้บินหนีไปและอยู่สงบ
Psl	55	7	ดูเถิด ข้าจะได้พ้นจรไปไกล ข้าจะได้พักอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เซลาห์
Psl	55	8	ข้าจะได้หนีหนีไปจากลมตืดตืดและพายุ "
Psl	55	9	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงทำลายเสีย และให้ภาษาของเขายิ่งเยี่ยงไป เพราะข้าพระองค์เห็นความทารุณและการโกลาหลที่ในนคร
Psl	55	10	เขาเดินบนกำแพงรอบนครอยู่ทั้งกลางวันและกลางคืน และความบาปผิดกับความเศร้าโศกอยู่ภายในนคร
Psl	55	11	ความเลวทรามมีอยู่ท่ามกลางเธอ การหลอกลวงและการฉ้อโกงไม่พราวไปจากถนนของเธอ
Psl	55	12	มิใช่ศัตรูผู้เยาะเย้ยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไต่หนได้ มิใช่ผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้าผู้ผองตัวไล่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้หลบเขาได้
Psl	55	13	และเป็นท่าน เสมอป่าเสมอ ใหลกับข้าพเจ้า เป็นเกลอของข้าพเจ้า เป็นมิตรรู้จักมักคุ้นกับข้าพเจ้า
Psl	55	14	เราเคยสนทนาปราศรัยกันอย่างชื่นใจ เราดำเนินในพระนิเวศของพระเจ้าฉันมิตรสนิท
Psl	55	15	ขอมัจจุราชมหาเขาเหล่านั้น ให้เขาลงไปยังนรกทั้งเป็น เพราะความเลวทรามอยู่ในที่อยู่อาศัยของเขาและอยู่ท่ามกลางพวกเขา
Psl	55	16	สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเจ้า และพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด
Psl	55	17	ทั้งเวลาเช้า เวลาเย็น และเวลาเที่ยง ข้าพเจ้าจะอธิษฐานและร้องทุกข์ และพระองค์จะทรงสถับเสียงของข้าพเจ้า
Psl	55	18	พระองค์ได้ทรงช่วยจิตวิญญาณของข้าพเจ้าให้ปลอดภัยจากสงครามที่ข้าพเจ้าต่อสู้ เพราะคนเป็นอันมากอยู่ฝ่ายข้าพเจ้า
Psl	55	19	พระเจ้าจะทรงสถับและลดเขาลง คือพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่โบราณกาล เซลาห์ เพราะเขาไม่เปลี่ยน เขาจึงไม่ยำเกรงพระเจ้า
Psl	55	20	เขายืนมือออกต่อสู้ผู้้อย่างสิ้นดีกับเขา เขาฝ่าฟันพันธสัญญาของเขา
Psl	55	21	คำพูดจากปากของเขาเรียบลื่นยิ่งกว่าเนย แต่สงครามอยู่ภายในใจของเขา ถ้อยคำของเขาอ่อนนุ่มยิ่งกว่าน้ำมัน แต่เขาเป็นคนที่ชักออกมา
แล้ว			
Psl	55	22	จงมอบภาระของท่านไว้กับพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน พระองค์จะไม่ทรงยอมให้คนชอบธรรมคลอนแคลนเลย
Psl	55	23	ข้าแต่พระเจ้า แต่พระองค์จะทรงเหวี่ยงเขาลงสู่ปากแดนพิเนต คนที่ทำให้โลहितตกและคนหลอกลวงจะมีชีวิตอยู่ไม่ถึงครึ่งจำนวนเวลาของ
เขา แต่ข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์			
Psl	56	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ เพราะมนุษย์จะกลืนข้าพระองค์เสีย เขาต่อสู้และบีบบังคับข้าพระองค์วันยังค่ำ
Psl	56	2	ข้าแต่พระองค์ผู้สูงสุด พวกศัตรูของข้าพระองค์จะกลืนข้าพระองค์เสียวันยังค่ำ เพราะหลายคนต่อสู้ข้าพระองค์
Psl	56	3	เมื่อข้าพระองค์กลัว ข้าพระองค์วางใจในพระองค์
Psl	56	4	ในพระเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวจนะของพระองค์ ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอยู่ ข้าพระองค์จะไม่กลัวว่าเนื้อหนังอาจกระทำอะไร
แก่ข้าพระองค์ได้			
Psl	56	5	เขาประทุษร้ายต่อคำกล่าวของข้าพระองค์วันยังค่ำ ความคิดทั้งสิ้นของเขาล้วนมุ่งร้ายต่อข้าพระองค์
Psl	56	6	เขารวมหัวกัน เขาซุ่มอยู่ เขาเฝ้ารอยเท้าของข้าพระองค์อย่างกับคนที่ซุ่มคอยเอาชีวิตข้าพระองค์
Psl	56	7	เขาจะหนีให้พ้นเพราะเหตุความชั่วช้าของเขาหรือ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเหวี่ยงชนชาติทั้งหลายลงมาด้วยพระพิโรธ
Psl	56	8	พระองค์ทรงนับการระหกระเหินของข้าพระองค์ ทรงเก็บน้ำตาของข้าพระองค์ใส่ขวดของพระองค์ไว้ น้ำตานั้น อยู่นิรันดร์ของพระองค์
หรือ พระเจ้าจะ			
Psl	56	9	แล้วศัตรูของข้าพระองค์จะหันกลับในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูล ข้าพระองค์ทราบเช่นนี้ว่า พระเจ้าทรงสถิตฝ่ายข้าพระองค์
Psl	56	10	ในพระเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวจนะของพระองค์ ในพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระวจนะของพระองค์
Psl	56	11	ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอยู่ ข้าพระองค์จะไม่กลัวว่ามนุษย์อาจกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้
Psl	56	12	ข้าแต่พระเจ้า ที่ข้าพระองค์ปฏิญาณไว้วัน ข้าพระองค์จะทำตาม ข้าพระองค์จะถวายคำสรรเสริญแด่พระองค์
Psl	56	13	เพราะพระองค์ทรงช่วยจิตวิญญาณของข้าพระองค์ให้พ้นจากมัจจุราช พระองค์จะทรงช่วยเท้าของข้าพระองค์ให้พ้นจากการล้มมิใช่หรือ เพื่อ
ข้าพระองค์จะดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าในความสว่างแห่งชีวิต			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	57	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ เพราะจิตวิญญาณของข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ข้าพระองค์ลี้ภัยอยู่ใต้ร่มปีกของพระองค์จนกว่าภัยอันตรายเหล่านี้จะผ่านพ้นไป
Psl	57	2	ข้าพเจ้าจะร้องทูลต่อพระเจ้าองค์ผู้สูงสุด ต่อพระเจ้าผู้ทรงกระทำการทั้งสิ้นให้สำเร็จเพื่อข้าพเจ้า
Psl	57	3	พระองค์จะทรงใช้มาจากฟ้าสวรรค์ และช่วยข้าพเจ้าให้รอดจากการเยาะเย้ยของผู้ที่อยากกลืนข้าพเจ้าเสีย เซลาห์ พระเจ้าจะทรงใช้ความเมตตาและความจริงลงมา
Psl	57	4	จิตใจข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางเหล่าสิ่งโต ข้าพเจ้านอนท่ามกลางผู้ที่โผล่ตัวคือบุตรทั้งหลายของมนุษย์ ฟันของเขาทั้งหลายคือหอกและลูกธนู
ล้นของเขาคือดาบคม			
Psl	57	5	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเป็นที่ยกย่องเหนือฟ้าสวรรค์ ขอสง่าราศีของพระองค์อยู่เหนือทั่วแผ่นดินโลก
Psl	57	6	เขาทั้งหลายวางตาข่ายดักเท้าข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้า ได้ค่อมลง เขาขบปอไว้ต่อหน้าข้าพเจ้า แต่เขาก็ตกลงไปเสียเอง เซลาห์
Psl	57	7	ข้าแต่พระเจ้า จิตใจของข้าพระองค์มันคง จิตใจของข้าพระองค์มันคง ข้าพระองค์จะร้องเพลงและร้องเพลงสรรเสริญ
Psl	57	8	จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย จงตื่นเถิด ฟันใหญ่และฟันเล็กของข้าพเจ้าเอ๋ย จงตื่นเถิด ข้าพเจ้าจะปลุกอรุณ
Psl	57	9	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางประชาชาติ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย
Psl	57	10	เพราะความเมตตาของพระองค์ใหญ่ยิ่งถึงฟ้าสวรรค์ ความจริงของพระองค์สูงถึงเมฆ
Psl	57	11	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเป็นที่เชิดชูเหนือฟ้าสวรรค์ ขอสง่าราศีของพระองค์อยู่เหนือทั่วแผ่นดินโลก
Psl	58	1	ขมหมื่นขมเอ๋ย ท่านพูดอย่างชอบธรรมหรือ บุตรทั้งหลายของมนุษย์เอ๋ย ท่านพิพากษาอย่างเที่ยงธรรมหรือ
Psl	58	2	เปล่าเลย ในใจของท่าน ท่านประดึษรู้ความผิด ท่านซึ่งความทารุณแห่งมือของท่านในแผ่นดินโลก
Psl	58	3	คนชั่วหลงเงิน ไปตั้งแต่จากครรภ์ เขาหลงทางไปตั้งแต่เกิด คือพุดมลา
Psl	58	4	เขามิพิชเหมือนพิชง เหมือนงูเห่าหุนหากที่อดหูของมัน
Psl	58	5	มันจึงไม่ฟังเสียงของหมอง ผู้ซึ่งมีมันต์ขลัง
Psl	58	6	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงหักฟันในปากของมันเสีย ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฉีกเขี้ยวของสิงโตหนุ่มออกเสีย
Psl	58	7	ให้พวกเขาละลายไปเหมือนน้ำที่ไหลไม่ขาดสาย เมื่อเขาเล็งธนูเหยียดยิงลูกศร ให้ลูกศรนั้นถูกตัดเป็นชิ้นๆ
Psl	58	8	ขอให้เขาเหมือนทากที่ละลายเป็นเมือกไป เหมือนทารกแห้งที่ไม่เคยเห็นดวงอาทิตย์
Psl	58	9	เรายังกลัวเหมือนจะรู้สึกร้อนด้วยไฟหนาม ทั้งเป็นและด้วยพระพิโรธของพระองค์ พระองค์จะทรงกวาดเขาไปเสียเหมือนลมข่าหมุ
Psl	58	10	คนชอบธรรมจะเปรมปรีดี เมื่อเขาเห็นการแก้แค้น เขาจะเอาโลหิตของคนชั่วล้างเท้าของเขา
Psl	58	11	จะมีคนกล่าวว่า " แน่แล้ว มีบาเหน็จให้แก่คนชอบธรรม แน่แล้ว มีพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาโลก "
Psl	59	1	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยป้องกันข้าพระองค์ให้พ้นจากบรรดาผู้ที่ลุ่ม
ขึ้นต่อข้าพระองค์			
Psl	59	2	ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากผู้ที่ทำความชั่วร้าย และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดจากคนกระหายเลือด
Psl	59	3	เพราะดุเดือด เขาข่มขอยเอาชีวิตข้าพระองค์ ผู้มีอำนาจร่วมกันต่อสู้ข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มีใช้การละเมิดหรือบาปของข้า
พระองค์เอง			
Psl	59	4	เขาริ่งไปเตรียมพร้อม มีใช้ความคิดของข้าพระองค์ ขอทรงกระปรีกระเปร่า ขอทรงมาช่วยข้าพระองค์และทอดพระเนตร
Psl	59	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของอิสราเอล ขอทรงตื่นขึ้นลงโทษบรรดาประชาชาติ ขออย่าทรงเมตตาผู้
ละเมิดที่คิดร้ายแม้สักคนเดียว เซลาห์			
Psl	59	6	เขากลับมาทกเย็น หอนอย่างสนั่น และตระเวนไปทั่วนคร
Psl	59	7	ดุเดือด ปากของเขายั้พ่นอยู่ และมีดาบที่ริมฝีปากของเขา เพราะเขาคิดว่า " ใครจะฟังเรา "
Psl	59	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงหัวเราะเยาะเขา พระองค์ทรงเยาะเย้ยประชาชาติทั้งปวง
Psl	59	9	เพราะเหตุพระกำลังของพระองค์ ข้าพระองค์จะคอยเฝ้าพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์
Psl	59	10	พระเจ้าแห่งความเมตตาของข้าพเจ้าจะทรงป้องกันข้าพเจ้า พระเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้าเห็นความปรารถนาของข้าพเจ้าต่อพวกศัตรูของ
ข้าพเจ้านั้นสำเร็จ			
Psl	59	11	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระโลของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขออย่าทรงสังหารเขาเสีย เกรงว่าชนชาติของข้าพระองค์จะลืมน ข้าให้เขาจะห
ระเห็น ไปด้วยฤทธานุภาพของพระองค์และทำให้เขาล้มลง			
Psl	59	12	เพราะบาปปากของเขา และเพราะถ้อยคำริมฝีปากของเขา ขอให้เขาติดกับโดยความเย่อหยิ่งของเขา เพราะการสาปแช่งและการมสาซึ่งเขา
เปล่งออกมานั้น			
Psl	59	13	ขอทรงเผาผลาญเขาเสียโดยพระพิโรธ ขอทรงเผาผลาญเขาจนเขาไม่เหลือเลย แล้วเขาจะทราบว่าเป็นพระเจ้าทรงปกครองเหนือยาโคบ ถึงที่สุด
ปลายแผ่นดินโลก เซลาห์			
Psl	59	14	ให้เขากลับมาทกเย็น หอนอย่างสนั่น และตระเวนไปทั่วนคร
Psl	59	15	ให้เขาเที่ยวไปหาอาหาร ถ้าไม่ได้กินอิมก็ขู่คาราม
Psl	59	16	แต่ข้าพระองค์จะร้องเพลงถึงอำนาจของพระองค์ ข้าพระองค์จะร้องเพลงถึงความเมตตาของพระองค์ในเวลาเช้า เพราะพระองค์ทรงเป็น
ป้อมปราการของข้าพระองค์ เป็นที่ลี้ภัยในยามทุกขของข้าพระองค์			
Psl	59	17	ข้าแต่พระกำลังของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์ และทรงเป็น
พระเจ้าแห่งความเมตตาของข้าพระองค์			
Psl	60	1	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ได้ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว ทั้งได้ทรงทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายกระจัดกระจายไป พระองค์ทรงไม่พอ
พระทัย ขอให้พระองค์ทรงหันมาหาข้าพระองค์ทั้งหลายอีก			
Psl	60	2	พระองค์ทรงกระทำแผ่นดินเหว่นไหว ทรงให้มันแตกแยกออก ขอทรงข่มของของมันเพราะมันโยกเยก
Psl	60	3	พระองค์ทรงกระทำให้ประชาชนของพระองค์ประสบความลำบาก พระองค์ทรงบังคับข้าพระองค์ให้ดื่มน้ำองุ่นแห่งความประหลาดใจ
Psl	60	4	พระองค์ทรงตั้งรั้วไว้ให้บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ เพื่อชักขึ้นเพราะเหตุความจริง เซลาห์
Psl	60	5	ขอทรงช่วยให้รอดโดยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อว่าผู้ที่พระองค์ทรงรักจะได้รับการช่วยให้พ้น
Psl	60	6	พระเจ้าได้ตรัสด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์ ว่า " เราจะเป็ดียันต์ เราจะแบ่งเมืองเซเคม และแบ่งหุบเขาเมืองสุดคตออก
Psl	60	7	กิเลอาดเป็นของเรา มันัสเสห์เป็นของเรา เอฟราอิมเป็นที่กันศีรษะของเรา ยูดาห์เป็นผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติของเรา
Psl	60	8	ไมอันเป็นอ่างล่างของเรา เราหวังรองเท้าของเรา ราลงบนเอโดม เราให้รอดด้วยความเมตตาของพระเจ้าผู้พิสิลเศย "
Psl	60	9	ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าเข้าไปในนครที่มีป้อม ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าไปยังเอโดม
Psl	60	10	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ทั้งหลายแล้วหรือ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ไม่ทรงออกไปกับกองทัพของข้าพระองค์ทั้งหลาย
แล้วละ			
Psl	60	11	ขอประทานความช่วยเหลือเพื่อต่อต้านความยุ่งยากต่างๆ เพราะความช่วยเหลือของมนุษย์ก็ไร้ผล
Psl	60	12	โดยพระเจ้าเอง ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง พระองค์เองจะทรงเป็นผู้เหยียบคูรีของข้าพเจ้าทั้งหลายลง
Psl	61	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงฟังเสียงร้องของข้าพระองค์ ขอทรงสถิตกับอาถิษฐานของข้าพระองค์
Psl	61	2	ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์มาแต่ที่สุดปลายแผ่นดินโลก เมื่อจิตใจของข้าพระองค์อ่อนระอาไป ขอทรงนำข้าพระองค์มาถึงศิลาที่สูงกว่าข้า
พระองค์			
Psl	61	3	เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ เป็นหอคอยเข้มแข็งที่ประจันหน้าศัตรู
Psl	61	4	ข้าพระองค์จะอยู่ในพลับพลาของพระองค์เป็นนิตย์ ข้าพระองค์จะวางใจในปีกของพระองค์ เซลาห์
Psl	61	5	ข้าแต่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงสถิตกับปฏิญาณของข้าพระองค์ และพระองค์ประทานนมรดกของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระนามของพระองค์

แก้ข้าพระองค์

Psl	61	6	พระองค์จะทรงยึดพระชนม์ของกษัตริย์ ให้ปีเดือนของท่านยืนนานไปหลายชั่วอายุ
Psl	61	7	ท่านจะคอยเฝ้าต่อพระพักตร์พระเจ้าเป็นนิตย์ ขอทรงแต่งตั้งความเมตตาและความจริงไว้คุ้มครองท่าน
Psl	61	8	แล้วข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์เสมอ ตามที่ข้าพระองค์ทำตามคำปฏิญาณอยู่แต่ละวันนั้น
Psl	62	1	แน่นอนจิตใจของข้าพเจ้าคอยทำพระเจ้า ความรอดของข้าพเจ้ามาจากพระองค์
Psl	62	2	พระองค์เท่านั้นทรงเป็นศิลา และเป็นความรอดของข้าพเจ้า เป็นป้อมปราการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหวใหญ่โต
Psl	62	3	พวกเขาจะคิดความร้ายต่อคนอื่นนานสักเท่าใด เจ้าทุกคนจะถูกสังหาร ผู้เหมือนกำแพงที่เอนและรั้วที่โยกเยก
Psl	62	4	เขาคิดแต่เพียงจะผลึกท่านลงมาจากคชของท่าน เขาพอใจในความเท็จ เขาอวยพรด้วยปากของเขา แต่เขาซ่อนอยู่ในใจ เขาเล่า
Psl	62	5	จิตใจของข้าพเจ้า จงคอยทำพระเจ้าต่อองค์เดียว เพราะความหวังของข้าพเจ้ามาจากพระองค์
Psl	62	6	พระองค์เท่านั้นทรงเป็นศิลา และเป็นความรอดของข้าพเจ้า เป็นป้อมปราการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว
Psl	62	7	ความช่วยไ้รอดและสง่าราศีของข้าพเจ้าอยู่ที่พระเจ้า ศิลาอันทรงมหิทธิฤทธิ์และที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าคือพระเจ้า
Psl	62	8	ประชาชนนอ่ย จงวางใจในพระองค์ตลอดเวลา จงระบายความในใจของท่านต่อพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยของเรา เขาเล่า
Psl	62	9	คนฐานะต่ำก็เป็นสิ่งไร้สาระ คนฐานะสูงก็เป็นความเท็จ เมื่อซึ่งดูเขาก็ลอยขึ้น เขารวมด้วยกันยิ่งเบากว่าสิ่งไร้สาระ
Psl	62	10	อย่าวางใจในการบีบบังคับ อย่าหวังเปล่าด้วยการปล้นสะดม ถ้าความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น อย่าวางใจในสิ่งนั้น
Psl	62	11	พระเจ้าตรัสครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยืนยันนี้สองครั้งแล้ว ฤทธานภาพเป็นของพระองค์
Psl	62	12	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า และความเมตตาเป็นของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสงนอมนุษย์ทุกคนตามการงานของเขา
Psl	63	1	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์แสวงพระองค์แต่เช้า จิตวิญญาณของข้าพระองค์กระหายหาพระองค์ เนื้อ
			หนังของข้าพระองค์กระเลือกกระสนหาพระองค์ในดินแดนที่แห้งและกระหายน้ำ ที่ที่ไม่มีน้ำ
Psl	63	2	เช่นนั้นแหละ ข้าพระองค์จึงเคยเห็นพระองค์ในสถานบริสุทธิ์ เห็นฤทธานภาพและสง่าราศีของพระองค์
Psl	63	3	เพราะว่าความเมตตาของพระองค์ดีกว่าชีวิต ริมฝีปากของข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์
Psl	63	4	เช่นนั้นแหละ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ตราบเท่าชีวิตของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะข่มใจต่อพระนามของพระองค์
Psl	63	5	จิตใจของข้าพระองค์จะอิมหน้าดังกิน ไช้กระดูกและไขมัน และปากของข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยริมฝีปากที่ชื่นบาน
Psl	63	6	เมื่อข้าพระองค์คิดถึงพระองค์ขณะอยู่บนที่นอน และตรึกรตรองถึงพระองค์ทุกยาม
Psl	63	7	เพราะพระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์ของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงเปรมปรีดีอยู่ในร่มปีกของพระองค์
Psl	63	8	จิตวิญญาณของข้าพระองค์เกาะติดอยู่ที่พระองค์ พระหัตถ์ขวาของพระองค์ชข้าพระองค์ไว้
Psl	63	9	แต่บรรดาผู้แสวงชีวิตของข้าพระองค์เพื่อทำลาย จะลงไปในที่ลึกแห่งแผ่นดินโลก
Psl	63	10	เขาจะล้มลงด้วยดาบ เขาจะเป็นเหยื่อของสุนัขจิ้งจอก
Psl	63	11	แต่กษัตริย์จะทรงเปรมปรีดีในพระเจ้า ทุกคนที่ปฏิญาณในพระนามของพระองค์จะรอดอ้างพระนามนั้น แต่ปากของคนมสาจะถูกปิด
Psl	64	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสดับเสียงของข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์อธิษฐาน ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้จากความคิดลั่วศัตรู
Psl	64	2	ขอทรงซ่อนข้าพระองค์ไว้จากการหารืออย่างลับๆของคนชั่ว จากการบอกร้ายของคนกระทำความชั่วช้า
Psl	64	3	ผู้ลี้ภัยของข้าพเจ้าอย่างลับๆ ผู้เอาค่าชเมขึ้นเล็งอย่างลึกรณ
Psl	64	4	ยิ่งออกมาจากที่ซมยั้งคนปราศจากคำหนี ยิ่งเขานที่และอย่างไม่กลัวเกรง
Psl	64	5	เขายึดจุดประสงค์ช้ของเขาไว้มัน เขาพูดถึงการวางกับดักอย่างลับๆ คิดว่า "ใครจะเห็นเขาทั้งหลายได้"
Psl	64	6	เขาทั้งหลายค้นหาความชั่วช้า เขาทั้งหลายค้นหาอย่างขมขื่นจนสำเร็จ เพราะความคิดภายในและจิตใจของมนุษย์นั้นลึกล้ำนัก
Psl	64	7	แต่พระเจ้าจะทรงยิงธนูใส่เขา เขาจะบาดเจ็บทันที
Psl	64	8	เพราะว่าเขาทำให้ลิ้นของเขาเป็นสิ่งที่สะดกแก่เขาเอง ทุกคนที่เห็นเขาจะหนีไป
Psl	64	9	แล้วทุกคนจะกลัวเกรง เขาจะบอกถึงกิจการของพระเจ้า และตรึกรตรองถึงสิ่งนั้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำแล้ว
Psl	64	10	คนชอบธรรมจะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ และจะวางใจในพระองค์ บรรดาคนที่เที่ยงธรรมในจิตใจจะรอดอ้างพระองค์
Psl	65	1	ข้าแต่พระเจ้า ในศิโยนการสรรเสริญคอยทำพระองค์ เขาจะทำตามคำปฏิญาณแก่พระองค์
Psl	65	2	ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงสดับคำอธิษฐาน เนื้อหนึ่งทั้งสิ้นจะมายังพระองค์
Psl	65	3	ความชั่วช้าทั้งหลายชนะข้าพระองค์ เนื่องด้วยการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ก็จะทรงชำระล้างให้
Psl	65	4	สุขจริงหนอ ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกและนำมาใกล้ให้พำนักอยู่ในบริเวณพระนิเวศของพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจะอิมเอบด้วยความดีแห่ง
			พระนิเวศของพระองค์ คือพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์
Psl	65	5	ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์จะทรงตอบข้าพระองค์ทั้งหลายด้วยความชอบธรรมโดยกิจการที่นำคนร้คร้าม
			พระองค์ผู้ทรงเป็นความไว้วางใจของทีสิ้นสุดปลายทั้งปวงของแผ่นดินโลก และขอคนที่อยู่ทางทะเลที่ไกลโพ้น
Psl	65	6	พระองค์ผู้ทรงสถาปนาภูเขาด้วยพระกำลังของพระองค์ ทรงคாதพระองค์ไว้ด้วยอาณาภาพ
Psl	65	7	ผู้ทรงระบับเสียงอึ้งคะนึ่งของทะเล เสียงอึ้งคะนึ่งของคลื่นทะเล เสียงโกลาหลของชาวประเทศทั้งหลาย
Psl	65	8	ผู้ที่อยู่ในเขตแผ่นดินโลก โกลโพนึงเครื่องกล้วต่อหมายสำคัญของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้เขารื่นและเย็นล่งก้องด้วยความชื่นบาน
Psl	65	9	พระองค์ทรงเยี่ยมเยียนแผ่นดินโลก และทรงรดน้ำ พระองค์ทรงกระทำให้อุดมยิ่งด้วยแม่น้ำของพระเจ้าซึ่งมีน้ำเต็ม พระองค์ทรงจัดหาข้าว
			ให้เพราะทรงจัดเตรียมโลกไว้เช่นนั้นแหละ
Psl	65	10	พระองค์ทรงรดน้ำตามรอย โถของมันอย่างอุดม และให้ช้ไถราบลง ให้อ่อนละมนด้วยฝน และทรงอวยพรผลผลิตของมัน
Psl	65	11	พระองค์ทรงให้ปีเป็นยอดด้วยความดีของพระองค์ พระมารดาทั้งหลายของพระองค์มีความโพบูลย์ย่อยหยด
Psl	65	12	ทุ่งหญ้าในถิ่นทุรกันดารก็หยดย้อย เนินเขาคாதเอาด้วยความชื่นบาน
Psl	65	13	ป่าพุ่มท่วมด้วยฝูงแพะแกะ หุบเขาพราวไปด้วยข้าว เขาให้ร้องด้วยความชื่นบานและร้องเพลง
Psl	66	1	แผ่นดินโลกทั้งสิ้นนอ่ย จงทำเสียงชื่นบานถวายพระเจ้า
Psl	66	2	จงร้องเพลงถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ จงถวายสรรเสริญอย่างรุ่งเรืองต่อพระองค์
Psl	66	3	จงทูลพระเจ้าว่า " พระราชกิจของพระองค์น่าครันคร้ามยิ่งนัก ฤทธานภาพของพระองค์ใหญ่หลวงนัก จนศัตรูจะหมอบราบต่อเบื้องพระ
			พักตร์พระองค์
Psl	66	4	แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะนมัสการพระองค์ และจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ เขาทั้งหลายจะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์" เขาเล่า
Psl	66	5	จงมาดลิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ พระราชกิจของพระองค์น่าครันคร้ามตบตรูทั้งหลายของมนุษย์
Psl	66	6	พระองค์ทรงเปลี่ยนทะเลให้เป็นดินแห้ง คนเดินข้ามแม่น้ำไป ที่นั้นเขาได้เปรมปรีดีในพระองค์
Psl	66	7	ผู้ทรงปกครองด้วยอาณาภาพของพระองค์เป็นนิตย์ ผู้ซึ่งพระเนตรเฝ้าบรรดาประชาชาติอยู่ อย่าให้คนมักภกญยกย่องตนเอง เขาเล่า
Psl	66	8	ชนชาติทั้งหลายนอ่ย จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา จงให้ได้ยินเสียงสรรเสริญพระองค์
Psl	66	9	ผู้ทรงให้จิตวิญญาณเราอยู่ท่ามกลางคนเป็น และมีได้ทรงยอมให้เท่าเราพลาด
Psl	66	10	ข้าแต่พระเจ้า เพราะพระองค์ทรงล่องใจข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงทดลองข้าพระองค์อย่างทดลองเงิน
Psl	66	11	พระองค์ทรงนำข้าพระองค์ทั้งหลายเข้ามาในชาย พระองค์ทรงวางความทุกข์ยากไว้ที่เอาของข้าพระองค์
Psl	66	12	พระองค์ทรงให้คนขับรถบพับศีรษะของข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายต้องลุยไฟลุยน้ำ แต่พระองค์ยังทรงนำข้าพระองค์มาสู่ที่อิม
			เอบ
Psl	66	13	ข้าพระองค์จะเข้าไปในพระนิเวศของพระองค์พร้อมด้วยเครื่องเผบูชา ข้าพระองค์จะทำตามคำปฏิญาณต่อพระองค์
Psl	66	14	ตามที่ริมฝีปากข้าพระองค์ได้พูดไว้ และที่ปากข้าพระองค์ได้กล่าวในยามที่ข้าพระองค์ทุกข์ยากลำบาก
Psl	66	15	ข้าพระองค์จะถวายสัตว้อวันนี้เป็นเครื่องเผบูชาแด่พระองค์ พร้อมกับวันเครื่องสัตวบูชาด้วยแกะผู้ ข้าพระองค์จะถวายบูชาด้วยวัวผู้และ
			แพะ เขาเล่า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	66	16	บรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า ขอเชิญมาฟัง และข้าพเจ้าจะบอกถึงว่าพระองค์ได้ทรงกระทำอะไรแก่จิตวิญญาณข้าพเจ้าบ้าง
Psl	66	17	ปากข้าพเจ้าได้ร้องทูลพระองค์ และลิ้นข้าพเจ้าได้ยกย่องพระองค์
Psl	66	18	ถ้าข้าพเจ้าได้บมความชั่วช้าไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสถับ
Psl	66	19	แต่พระเจ้าได้ทรงสถับแน่ทีเดียว พระองค์ได้ทรงฟังเสียงคำอธิษฐานของข้าพเจ้า
Psl	66	20	ลาภการแต่พระเจ้า เพราะว่าพระองค์ไม่ทรงปฏิเสธคำอธิษฐานของข้าพเจ้า หรือยับยั้งความเมตตาของพระองค์เสียจากข้าพเจ้า
Psl	67	1	ขอพระเจ้าทรงพระเมตตาต่อข้าพระองค์ทั้งหลาย และอำนาจพระแก่ข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงให้พระพักตร์ฉายสว่างแก่ข้าพระองค์ เสดลาห์
Psl	67	2	เพื่อพระมารดาของพระองค์จะเป็นที่รู้จักในแผ่นดินโลก ความรอดของพระองค์จะเป็นที่ทราบท่ามกลางบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น
Psl	67	3	ข้าแต่พระเจ้า ขอชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์ ให้ชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์
Psl	67	4	ขอให้ชาวประเทศทั้งหลายยินดีและร้องเพลงด้วยความชื่นบาน เพราะพระองค์จะทรงพิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยความชอบธรรม และทรง
ครอบครองชาวประเทศทั้งหลายในโลก เสดลาห์			
Psl	67	5	ข้าแต่พระเจ้า ขอชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์ ให้ชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์
Psl	67	6	แล้วแผ่นดินโลกจึงจะได้เกิดผล พระเจ้าคือพระเจ้าของเราจะทรงอำนาจพระพรแก่เรา
Psl	67	7	พระเจ้าจะทรงอวยพระพรแก่เรา แล้วที่สถลปลายแผ่นดินโลกจะเกรงกลัวพระองค์
Psl	68	1	ขอพระเจ้าทรงลุกขึ้น ให้ศัตรูของพระองค์กระเจาไป ให้บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์หนีไปต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
Psl	68	2	ควันถูกขับไปปล้นใจ ก็ขอทรงไล่เขาไปปล้นนั้น ชีฝั่งจะลายต่อหน้าไฟปล้นใจ ก็ขอให้คนชั่วพินาศต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าฉันนั้น
Psl	68	3	แต่ขอให้คนชอบธรรมชื่นบาน ให้เขาเต้นโลดต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ให้เขาลิงโลดด้วยความชื่นบาน
Psl	68	4	จงร้องเพลงถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์ จงยกย่องพระองค์ผู้ทรงเมฆเป็นพาหนะ โดยพระนามของพระองค์คือ
พระเยโฮวาห์ จงลิงโลดต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์			
Psl	68	5	พระเจ้าในที่ประทับบริสุทธิ์ของพระองค์ ทรงเป็นพระบิดาของคนกำพร้าพ่อ และทรงเป็นผู้พิพากษาหญิงม่าย
Psl	68	6	พระเจ้าทรงให้คนเปลี่ยวเปล่าอาศัยอยู่ตามบ้านเรือน พระองค์ทรงปลอยคนทั้งหลายที่ถูกมัดด้วยโซ่ แตคนมักกบฏอาศัยในแผ่นดินที่แตก
ระแหง			
Psl	68	7	ข้าแต่พระเจ้า เมื่อพระองค์เสด็จนำหน้าประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จไปตามถิ่นทุรกันดาร เสดลาห์
Psl	68	8	แผ่นดินโลกก็หวั่นไหว ท้องฟ้าก็เหินลงมาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า ภูเขาขีนาัยโน้มลั่นสะเทือนต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าคือพระเจ้าของ
อิสราเอล			
Psl	68	9	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงฝนอุดมลง เมื่อมรดกของพระองค์อ่อนโยน พระองค์ทรงฟื้นขึ้นใหม่
Psl	68	10	ขมมนชนของพระองค์ก็มาอาศัยในนั้น ข้าแต่พระเจ้า โดยความดีของพระองค์ พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่คนขัดสน
Psl	68	11	องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระวจนะ พวกที่นำขีนาัยนั้นก็เป็พวกใหญ่โต
Psl	68	12	บรรดาภคิตรีของกองทัพทั้งหลายก็หนีไป ผู้หญิงที่อยู่บ้านก็เอาข้าวของที่รับมาได้แบก
Psl	68	13	ถึงแม้ท่านนอนอยู่ท่ามกลางคอกแกะ ท่านก็จะเหมือนเป็กนกเขาที่ไปด้วยเงิน และชนของมั่งมีที่ไปด้วยทองคำ
Psl	68	14	เมื่อผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์กระจ่ายภคิตรี ฤ ฤ นั้น มั่นก็ขาวเหมือนหิมะที่ตกลงบนภูเขาคีลโมเน
Psl	68	15	ภูเขาของพระเจ้าเหมือนยังภูเขาเมืองบาซัน ภูเขาที่มียอดสูงก็เหมือนยังภูเขาเมืองบาซัน
Psl	68	16	ภูเขาที่มียอดสูงอยู่ ท่าไม่มองด้วยความริษยา ฤ ฤ ที่ภูเขาซึ่งพระเจ้าทรงประสงคให้เป็นที่พำนักของพระองค์ เออ ที่ที่พระเยโฮวาห์จะประทับ
เป็นนิตย์			
Psl	68	17	รถรบของพระเจ้าอ่อนแก่นันต์ คือมีหุตสวรรค์นับเป็นพันๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา เหมือนในขีนาัย คือในสถาน
บริสุทธิ์			
Psl	68	18	พระองค์เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง พระองค์ทรงนำพวกเขลยไปเป็นเขลยอีก และรับของประทานเพื่อมนุษย์ และรับเพื่อผู้ที่ถูกบฏด้วย เพื่อพระเยโฮ
วาท์พระเจ้าจะทรงประทับท่ามกลางพวกเขา			
Psl	68	19	ลาภการแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงคำเราทั้งหลายอยู่ทุกวัน พระเจ้าผู้ทรงเป็นความรอดของเรา เสดลาห์
Psl	68	20	พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าแห่งความรอด ซึ่งได้พ้นความตายนั้นก็อยู่ที่พระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า
Psl	68	21	แต่พระเจ้าจะทรงสถิตที่ระชะของศัตรูของพระองค์ให้แตก คือกระหม่อมมีผมของผู้ที่ขึ้นดำเนินในทางละเมิดของเขา
Psl	68	22	องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า " เราจะนำเขาทั้งหลายกลับมาจากบาซัน เราจะนำประชาชนของเรากลับมาจากที่ลี้กของทะเล
Psl	68	23	เพื่อเราจะเอาเท้าาบเลือดของคูริของเขา เพื่อลิ้นสุนัขของเจ้าจะมีสวนด้วย"
Psl	68	24	ข้าแต่พระเจ้า การเสด็จของพระองค์ปรากฏแล้ว การเสด็จของพระเจ้าของข้าพเจ้าพระมหากษัตริย์ของข้าพเจ้าเข้าในสถานบริสุทธิ์
Psl	68	25	นักร้องนำหน้า นักดนตรีคัศทำย ระหว่างนั้นมิสตรีเล่นรำมะนา
Psl	68	26	ท่านทั้งหลายผู้เป็นน้ำพุของอิสราเอล จงสรรเสริญพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าในที่ขมมนใหญ่
Psl	68	27	นั่นมีเบนยามีนผู้น้อยที่สุดนำหน้า บรรดาเจ้านายยูดาที่อยู่เป็นหมู่ใหญ่ เจ้านายแห่งเศบูลน เจ้านายแห่งนัฟทาลี
Psl	68	28	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเรียกอาณาภาพของพระองค์มา พระเจ้าทรงบัญชาพระกำลังของพระองค์ พระองค์ผู้ได้ทรงกระทำเพื่อข้าพระองค์ทั้ง
หลาย			
Psl	68	29	บรรดาภคิตรีจะนำของกำนัลมาถวายพระองค์ เนื่องด้วยพระวิหารของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม
Psl	68	30	ขอทรงขนานหมูคนที่แห่งด้วยทองคำ ผุงวักกับลูกวัวแห่งชนชาติทั้งหลาย จนเขาทุกคนยืนยอมด้วยถวายเงินแผ่น ขอให้ชนชาติทั้งหลายผู้ปิด
ยินดีในสงครามได้กระจัดผลัดพรากไป			
Psl	68	31	พวกเจ้านายจะออกมาจากอียิปต์ เอริโอเป็จะรับยื่นมือของเขากอทูลพระเจ้า
Psl	68	32	บรรดาอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกเอ๋ย จงร้องเพลงถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า เสดลาห์
Psl	68	33	ต่อพระองค์ผู้ทรงฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์คักดำบรรพ ดุเกิด พระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์ คือพระสุรเสียงทรงมหิทธิฤทธิ์
Psl	68	34	จงถวายฤทธานภาพแต่พระเจ้า ซึ่งความสูงส่งของพระองค์อยู่เหนืออิสราเอล และฤทธานภาพของพระองค์อยู่ในท้องฟ้า
Psl	68	35	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงนำครันครันร่ามนักในสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ คือพระเจ้าของอิสราเอล พระองค์นั้นประทานฤทธิ์และกำลังแก่
ประชาชนของพระองค์ ลาภการแต่พระเจ้า			
Psl	69	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะน้ำขีนาัยมาถึงจิตวิญญาณข้าพระองค์แล้ว
Psl	69	2	ข้าพระองค์จมอยู่ในเลนลึก ไม่มีที่ยืน ข้าพระองค์จมอยู่ในน้ำลึกและน้ำท่วมข้าพระองค์
Psl	69	3	ข้าพระองค์อ่อนระอาใจด้วยเหตุร้องไห้ คอของข้าพระองค์แห้งผาก ตาของข้าพระองค์มีมวล ด้วยการคอยท่าพระเจ้าของข้าพระองค์
Psl	69	4	บรรดาคนที่เกลียดชังข้าพระองค์โดยไรเหตุ มีมากยิ่งกว่าเส้นผมบนศีรษะข้าพระองค์ คนที่จะทำลายข้าพระองค์ก็มีอิทธิพล คือผู้ที่เป็นพวก
ศัตรูของข้าพระองค์อย่างไม่มีเขต แล้วข้าพระองค์ได้ส่งคืนสิ่งซึ่งข้าพระองค์มิได้ขโมยไป			
Psl	69	5	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบถึงความโง่ของข้าพระองค์ ความผิดบาปซึ่งข้าพระองค์กระทำแล้วมิได้ขอนไว้จากพระองค์
Psl	69	6	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา ขออย่าให้บรรดาผู้ที่คอยท่าพระองค์ได้รับความอายเพราะข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของอิสราเอล
ขออย่าให้บรรดาผู้ที่เสาะหาพระองค์ได้ความอับคเพราะข้าพระองค์			
Psl	69	7	ที่ข้าพระองค์ทนการเยาะเย้ย ที่ความอับอายได้คลุมหน้าข้าพระองค์ไว้ก็เพราะเห็นแก่พระองค์
Psl	69	8	ข้าพระองค์กลายเป็นแขกแปลกหน้าของพี่น้อง และเป็นคนต่างด้าวของบุตรแห่งมารดาข้าพระองค์
Psl	69	9	ความร้อใจในเรื่องพระเนตรของพระองค์ได้ท่วมทับข้าพระองค์ และคำพูดเยาะเย้ยของบรรดาผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ ตกอยู่แก่ข้าพระองค์
Psl	69	10	เมื่อข้าพระองค์ร้องไห้และถ่อมใจลงด้วยการอดอาหาร มันกลายเป็นการเยาะเย้ยข้าพระองค์
Psl	69	11	ข้าพระองค์ใช้ผ้ากระสอบเป็นเครื่องนุ่งห่ม ข้าพระองค์กลายเป็นคำภษิตของเขา
Psl	69	12	คนที่หนึ่งที่ประตมืองก็พูดตำหนิข้าพระองค์ คนขีมาแต่งเพลงร้อว่าข้าพระองค์
Psl	69	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่สวนข้าพระองค์ ข้าพระองค์อธิษฐานต่อพระองค์ในเวลานั้นเหมาะสม ข้าแต่พระเจ้า โดยความเมตตาอันอุดมของ

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระองค์ ขอร้งโปรดฟังข้าพระองค์ด้วยความจริงแห่งความรอดของพระองค์			
Psl	69	14	ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมลทินในเลน ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากคนที่เกลียดชังข้าพระองค์และจากน้ำลึก
Psl	69	15	ขออย่าให้น้ำท่วมข้าพระองค์ หรือน้ำที่ลึกกลืนข้าพระองค์เสีย หรือปากแดนผู้ตายจับข้าพระองค์ไว้
Psl	69	16	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ เพราะความเมตตาของพระองค์นั้นเลิศ ขอทรงหันมาหาข้าพระองค์ตามพระกรุณาอันอุดมของ
พระองค์			
Psl	69	17	ขออย่าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์เสียจากผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทุกข์ใจ ขอทรงรับฟังข้าพระองค์
Psl	69	18	ขอมาใกล้จิตวิญญาณข้าพระองค์ ทรงใกล้จิตวิญญาณนั้นไว้ เพราะศัตรูของข้าพระองค์ ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์
Psl	69	19	พระองค์ทรงทราบการที่ข้าพเจ้าย่ำยีข้าพระองค์แล้ว ทั้งความอายและความอับยศของข้าพระองค์ บรรดาคู่อริของข้าพระองค์อยู่ต่อพระ
พักตร์พระองค์หมด			
Psl	69	20	การเยาะเย้ยกระทำให้อึดใจข้าพระองค์ชอกช้ำ ข้าพระองค์จึงหมดกำลังใจ ข้าพระองค์มองหาผู้สงสาร แต่ก็ไม่มี หาผู้เล้าโลม แต่ข้าพระองค์
หาไม่พบ			
Psl	69	21	เขาให้ตีหมักแก่ข้าพระองค์เป็นอาหาร ให้น้ำส้มสายชูแก่ข้าพระองค์ดื่มแก่กระหาย
Psl	69	22	ขอให้สำหรับที่อยู่ตรงหน้าเขาเองกลายเป็นบ่วงแร้ว และสิ่งที่ดีควรเป็นสำหรับความสุขสบายของเขาให้กลายเป็นเครื่องดัก
Psl	69	23	ขอให้ตาของเขามืด ไปเพื่อเขาจะ ต่อมอง ไม่เห็น และทำบันเอวเขาให้สิ้นเสียดินเสียไป
Psl	69	24	ขอทรงเหวความกริ้วลงเหนือเขา และให้ความกริ้วอันเผ่าร้อนตามทันเขา
Psl	69	25	ขอให้อาศัยของเขาร้างและอย่าให้ผู้ใดอาศัยอยู่ในดินที่ของเขา
Psl	69	26	เพราะเขาได้ข่มเหงผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา เขาเสาะถึงความเจ็บปวดของผู้ที่พระองค์ให้บาดเจ็บแล้ว
Psl	69	27	ขอทรงเพิ่มโทษความชั่วช้า แล้วทรงเพิ่มอีก อย่าให้เขาได้รับความชอบธรรมจากพระองค์
Psl	69	28	ขอให้เขาถูกลบออกเสียจากทะเบียนผู้มีชีวิต อย่าให้เขาขึ้นทะเบียนไว้ในหมู่คนชอบธรรม
Psl	69	29	แต่ข้าพระองค์ทุกข์ยากและมีความเศร้าโศก ข้าแต่พระเจ้า ขอความรอดของพระองค์ตั้งข้าพระองค์ไว้ให้สูง
Psl	69	30	ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระนามพระเจ้าด้วยบทเพลง ข้าพเจ้าจะยกย่องพระองค์โดยไมทนาพระคุณ
Psl	69	31	การนั้นจะเป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์มากกว่าว่าผู้หรือว่าผู้ฟังเขาและกับ
Psl	69	32	บรรดาผู้ถ่อมใจจะเห็นและยินดี ท่านผู้เสาะหาพระเจ้า ขอให้ใจของท่านฟื้นขึ้นขึ้น
Psl	69	33	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสดับคนขัดสน และมีได้ทรงดูหมิ่นคนของพระองค์ที่ถูกจำจอง
Psl	69	34	ขอฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกสรรเสริญพระองค์ ทั้งทะเลและสรรพสิ่งที่เคลื่อนไหวอยู่ในนั้น
Psl	69	35	เพราะพระเจ้าจะทรงช่วยศิโยนให้รอด และจะสร้างหัวเมืองยอดขึ้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ที่นั่น และได้เป็นกรรมสิทธิ์
Psl	69	36	เชื้อสายของผู้รับใช้ของพระองค์จะได้เป็นมรดก และบรรดาผู้ที่รักพระนามของพระองค์จะอยู่ที่นั่น
Psl	70	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงรับมาช่วยข้าพระองค์ให้พ้น ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรับมาช่วยข้าพระองค์เถิด
Psl	70	2	ขอให้ผู้ฟังเอาชีวิตของข้าพระองค์ได้อายและเกิดความอลวน ขอให้ผู้ปรารถนาจะให้ข้าพระองค์เจ็บนั้นต้องหันกลับไปและได้ความอับยศ
Psl	70	3	ผู้ที่พูดว่า "อ้อฮา อ้อฮา" นั้นขอให้อึดใจกลับไปเพราะเป็นผลแห่งความอายของเขา
Psl	70	4	ขอให้นับรดาผู้ที่เสวพระองค์แปรปรกติและยินดีในพระองค์ ขอให้นับรดาผู้ที่รักความรอดของพระองค์ กล่าวเสมอว่า "พระเจ้าใหญ่ยิ่งนัก"
Psl	70	5	แต่ข้าพระองค์ยากจนและขัดสน ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงรับมาหาข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงรอช้า พระองค์ทรงเป็นผู้ปลื้ม
และผู้ช่วยให้พ้นของข้าพระองค์			
Psl	71	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ อย่าให้ข้าพระองค์รับความละอายเลย
Psl	71	2	ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นและหลีกเลี่ยงหลบหนีโดยความชอบธรรมของพระองค์ ขอทรงเอียงพระกรรณฟังข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้า
พระองค์ให้รอด			
Psl	71	3	ขอพระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยเข้มแข็งของข้าพระองค์ที่ข้าพระองค์อาศัยเสมอ พระองค์ทรงบัญชาที่จะช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะพระองค์
ทรงเป็นศิลาและเป็นป้อมปราการของข้าพระองค์			
Psl	71	4	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือคนชั่ว จากเงื้อมมือของคนธรรมและคนด่าร้าย
Psl	71	5	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นความหวังของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นที่วางใจของข้าพระองค์ตั้งแต่เด็กขึ้นมา
Psl	71	6	ข้าพระองค์พึ่งพระองค์ตั้งแต่กำเนิด พระองค์ทรงเป็นผู้นำข้าพระองค์มาจากครรภ์มารดาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์เสมอ
Psl	71	7	ข้าพระองค์เป็นที่อศรัยใจของคนเป็นอันมาก แต่พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยเข้มแข็งของข้าพระองค์
Psl	71	8	ขอให้ปากของข้าพระองค์เต็มไปด้วยการสรรเสริญพระองค์ และกายเกียรติแด่พระองค์วันยังค่ำ
Psl	71	9	เมื่อวัยชรา ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ทิ้งเสีย ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์หมดแรง
Psl	71	10	เพราะบรรดาศัตรูของข้าพระองค์กล่าวร้ายข้าพระองค์ บรรดาผู้ที่อิจฉาชีวิตของข้าพระองค์ปรักปรำกัน
Psl	71	11	และกล่าวว่า "พระเจ้าทรงทอดทิ้งเขาแล้ว จงข่มเหงและฉวยเขาไว้ เพราะ ไม่มีผู้ใดช่วยเขาให้พ้น"
Psl	71	12	ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงอยู่ไกลข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงรับมาช่วยข้าพระองค์
Psl	71	13	ขอให้ศัตรูชีวิตของข้าพระองค์รับความอายและถูกลงผลาญเสีย ผู้เสาะหาที่จะทำอันตรายข้าพระองค์นั้น ขอให้การเยาะเย้ยและความอับยศ
ท่วมเขา			
Psl	71	14	แต่ข้าพระองค์จะหวังอยู่ตลอดไป และจะสรรเสริญพระองค์มากยิ่งขึ้นๆ
Psl	71	15	ปากของข้าพระองค์จะเล่าถึงความชอบธรรมและความรอดของพระองค์วันยังค่ำ เพราะจำนวนเหล่านั้นมากมายเกินความรู้ของข้าพระองค์
Psl	71	16	ข้าพระองค์จะไปด้วยพระกำลังขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ข้าพระองค์จะกล่าวถึงความชอบธรรมของพระองค์ ของพระองค์เท่านั้น
Psl	71	17	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงสอนข้าพระองค์ตั้งแต่เด็กขึ้นมา และข้าพระองค์ยังป่าวร้องราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์
Psl	71	18	แม้จะถึงวัยชราและผมหนอกก็ตาม ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย จนกว่าข้าพระองค์จะประกาศถึงอำนาจของพระองค์
แก่ข้าอายุตัดไป และฤทธิ์เดชของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เกิดมา			
Psl	71	19	ข้าแต่พระเจ้า ความชอบธรรมของพระองค์ไปถึงที่สูงนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ผู้ได้ทรงกระทำการใหญ่ ผู้ใดจะเหมือนพระองค์
Psl	71	20	พระองค์ผู้ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ประสบความสำเร็จทุกขยากล้าปากเป็นอันมากจะทรงหรือข้าพระองค์ขึ้นมากอีก พระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ขึ้น
มาอีกจากที่ลึกของโลก			
Psl	71	21	พระองค์จะทรงเพิ่มเกียรติแก่ข้าพระองค์ และเล้าโลมข้าพระองค์รอบด้าน
Psl	71	22	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ฝ่ายข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณใหญ่ถึงเรื่องความจริงของพระองค์ ข้าแต่องค์บริสุทธิ์แห่ง
อิสราเอล ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณขลุ่ย			
Psl	71	23	ริมฝีปากของข้าพระองค์จะโห่ร้องด้วยความชื่นบาน เมื่อข้าพระองค์ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ ทั้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย ซึ่ง
พระองค์ได้ทรงโล้ไว้			
Psl	71	24	และลิ้นของข้าพระองค์จะพูดถึงความชอบธรรมของพระองค์ตลอดวันยังค่ำ เพราะผู้ซึ่งแสวงที่จะทำอันตรายข้าพระองค์ได้รับความอับยศ
และอับยศ			
Psl	72	1	ข้าแต่พระเจ้า ขอประทานความยุติธรรมของพระองค์แก่ษัตริย์ และความชอบธรรมของพระองค์แก่ราชโอรส
Psl	72	2	ท่านจะได้พิพากษาประชาชนของพระองค์ด้วยความชอบธรรม และคนยากจนของพระองค์ด้วยความยุติธรรม
Psl	72	3	บรรดาภูเขาจะบังเกิดสันติสุขสำหรับประชาชน และเนินเขา โดยความชอบธรรม
Psl	72	4	ท่านจะสวดศิโยนคนยากจนแห่งประชาชน ให้การช่วยให้พ้นแก่ลูกหลานของคนขัดสน และจะทรมอบผู้บงกชเป็นขึ้นขึ้นๆ
Psl	72	5	พวกเขาจะเกรงกลัวพระองค์ตราบที่ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์คงอยู่ ตลอดทุกชั่วอายุ
Psl	72	6	ท่านจะเป็นเหมือนฝนที่ตกบนหญ้าที่ตัดแล้ว เหมือนห่าฝนที่รดแผ่นดินโลก
Psl	72	7	ในสมัยของท่านคนชอบธรรมจะเจริญขึ้น และสันติภาพอันอุดมจน ไม่มีดวงจันทร์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	72	8	ท่านจะครอบครองจากทะเลถึงทะเล และจากแม่น้ำจนถึงที่สลายแผ่นดินโลก
Psl	72	9	บรรดาผู้ที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารจะกราบลงต่อท่าน และบรรดาศัตรูของท่านจะเลี้ยวหนี
Psl	72	10	บรรดาภคินีแห่งเมืองทารซัสและของเกาะทั้งปวงจะถวายราชบรรณาการ บรรดาภคินีแห่งเซบะและเส-บะจะนำทองคำมาให้
Psl	72	11	ภคินีทั้งปวงจะกราบลงไหว้ท่าน บรรดาประชาชาติจะปรานีนับถือท่าน
Psl	72	12	เพราะท่านจะช่วยคนขัดสนให้พ้นเมื่อเขาร้องทูล คนยากจน และคนที่ไร้ผู้อุปถัมภ์
Psl	72	13	ท่านจะสงสารคนอ่อนเปลี้ย และคนขัดสน และช่วยชีวิตบรรดาคนขัดสน
Psl	72	14	ท่านจะไล่ชีวิตของเขามาจากการหลอกลวงและความรุนแรง และโลหิตของเขาจะประเสริฐในสายตาของท่าน
Psl	72	15	ท่านผู้หนึ่งจะมีชีวิตยืนนาน คนจะถวายทองคำเมืองเซบะแก่ท่าน เขาจะอธิษฐานเผื่อท่านเรียก ไป และจะอวยพรท่านวันยังค่ำ
Psl	72	16	จะมีข้าวอุดมในแผ่นดินบนยอดภูเขาทั้งหลาย ผลของแผ่นดินจะแกว่งไกวเหมือนเลบานอน และคนจากนครจะบานออกเหมือนหญ้าในทุ่งนา
Psl	72	17	นามของท่านจะดำรงอยู่เป็นนิตย์ ชื่อเสียงของท่านจะยั่งยืนอย่างดวงอาทิตย์ คนจะอวยพรกันเองโดยใช้ชื่อท่าน ประชาชาติทั้งปวงจะเรียก
ท่านว่าผู้ได้รับพระพร			
Psl	72	18	สาธุการแด่พระเจ้าโฮวาห์พระเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำสิ่งมหัศจรรย์แต่พระองค์เดียว
Psl	72	19	สาธุการแด่พระนามรุ่งโรจน์ของพระองค์เป็นนิตย์ ขอสง่าราศีของพระองค์เต็มโลก เอเมนและเอเมน
Psl	72	20	คำอธิษฐานของดาวิด บุตรชายของเจสซี จบเท่านี้
Psl	73	1	แท้จริงพระเจ้าทรงดีต่ออิสราเอล ต่อบุคคลผู้มีใจบริสุทธิ์
Psl	73	2	แต่ข้าพเจ้าเล่า ทำชั่วของข้าพเจ้าเกือบจะขาด อย่างข้าพเจ้าพเจ้าหมิ่นพลาดเต็มที่แล้ว
Psl	73	3	เพราะข้าพเจ้าริษยาคนโง่เขลาเมื่อข้าพเจ้าเห็นความเจริญรุ่งเรืองของคนชั่ว
Psl	73	4	เพราะเขาทั้งหลายไม่มีความเจ็บปวดเมื่อเขาตายไป แต่กำลังของเขาจะสงบมรณอยู่
Psl	73	5	เขาทั้งหลายไม่ลำบากอย่างคนอื่น ๆ เขาทั้งหลายไม่รับภัยอย่างคนอื่น ๆ
Psl	73	6	เพราะฉะนั้นความเย่อหยิ่งจึงเป็นสร้อยคอของเขา ความทารุณกลมเขาไว้อย่างเครื่องแต่งกาย
Psl	73	7	ตาของเขาพองด้วยความอ้วนพี เขามีสีของเหลืองจิตใจปรารถนาได้
Psl	73	8	เขาเย้ยและพูดด้วยความมั่งร่ำรวย เขาไม่กลัวว่าจะบีบบังคับ
Psl	73	9	เขาอ้าปากสู้ฟ้าสวรรค์ และลิ้นของเขาก็กระพือไปในโลก
Psl	73	10	ประชาชนของพระองค์จึงหันกลับมา และน้ำแห่งความบริบูรณ์ถูกบีบให้เขาทั้งหลาย
Psl	73	11	และเขาทั้งหลายพูดว่า " พระเจ้าทรงทราบได้อย่างไร พระองค์ผู้สูงสุดมีความรู้หรือ "
Psl	73	12	ดูเถิด คนธรรมเป็นเช่นนี้แหละ เขาเจริญในแผ่นดินโลกและร่ำรวยขึ้น
Psl	73	13	แท้จริง ข้าพเจ้าชำระใจให้สะอาด และชำระมือด้วยความบริสุทธิ์ก็เปล่าประโยชน์
Psl	73	14	เพราะข้าพเจ้ารับภัยอยู่วันยังค่ำ และถูกขนาบอยู่ทุกเช้า
Psl	73	15	ถ้าข้าพระองค์ได้พูดว่า " ข้าพเจ้าจะพุดอย่างนี้ " ดูเถิด ข้าพระองค์จะทำผิดต่อช่วยอายุแห่งบุตรทั้งหลายของพระองค์แล้ว
Psl	73	16	แต่เมื่อข้าพระองค์ตรัสว่า จะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างไร ข้าพระองค์รู้สึกว่าเป็นงานที่เหน็ดเหนื่อย
Psl	73	17	จนข้าพระองค์เข้าไปในสถานบริสุทธิ์ของพระเจ้า แล้วข้าพระองค์จึงพิจารณาเห็นปลายทางของเขทั้งหลาย
Psl	73	18	จึงระส ระสองค์ทรงวางเขาไว้ในที่สิ้น พระองค์ทรงกระทำให้เขาลืมถึงความพินาศ
Psl	73	19	เขาถูกนำไปสู่การร่ำในครุ่เดียวเสียจริงๆ เขาถูกรอบงำด้วยความสยดสยองอย่างสิ้นเชิง
Psl	73	20	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เหมือนความฝันทั้งที่ตื่นอยู่ เมื่อพระองค์ทรงตื่นอยู่ พระองค์จะดูหมิ่นภาพของเขา
Psl	73	21	เมื่อจิตใจของข้าพระองค์ขมขื่น เมื่อข้าพระองค์เสียวแปลบถึงหัวใจ
Psl	73	22	ข้าพระองค์โง่และ ไม่เคยสา ข้าพระองค์ประพุดเหมือนสัตว์ต่อพระพักตร์พระองค์
Psl	73	23	ถึงกระนั้นก็ดี ข้าพระองค์อยู่กับพระองค์เสมอ พระองค์ทรงจับมือขวาของข้าพระองค์ไว้
Psl	73	24	พระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ด้วยความปรักษาของพระองค์ และภายหลังพระองค์จะทรงนำข้าพระองค์ให้ได้รับเกียรติยศ
Psl	73	25	นอกจากพระองค์ ข้าพระองค์ก็มีผู้ใดในฟ้าสวรรค์ นอกจากพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ไม่ปรารถนาผู้ใดในโลก
Psl	73	26	เนื้อหนังและจิตใจของข้าพระองค์จะวายไป แต่พระเจ้าทรงเป็นกำลังใจของข้าพระองค์ และเป็นส่วนของข้าพระองค์เป็นนิตย์
Psl	73	27	เพราะดูเถิด บุคคลผู้ห่างเหินจากพระองค์จะพินาศ พระองค์ทรงให้บุคคลที่ไม่จริงต่อพระองค์ดับไป
Psl	73	28	แต่ส่วนข้าพระองค์ ที่จะเข้าใกล้พระเจ้านั้นดี ข้าพระองค์ได้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพื่อข้าพระองค์จะได้เล้าถึงพระ ราชกิจทั้งสิ้น
ของพระองค์			
Psl	74	1	ข้าแต่พระเจ้า โฉนพระองค์ทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ทั้งหลายทิ้งเสียเป็นนิตย์ โฉนความกริ้วของพระองค์กรุ่นขึ้นต่อแกะแห่งทุ่งหญ้าของ
พระองค์			
Psl	74	2	ขอทรงระลึกถึงขมขื่นของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงไถ่มาแต่ดึกดำบรรพ์ ซึ่งพระองค์ทรงไถ่ไว้ให้เป็นตระกูลที่เป็นมรดกของพระองค์ ขอ
ทรงระลึกถึงภูเขาไซโยน ซึ่งพระองค์ทรงเคยประทับนั้น			
Psl	74	3	ขอทรงนำอย่างพระบาทของพระองค์มายังซากปรักหักพังอยู่เนื่องนิตย์ คือมายังสิ่งทั้งปวงที่ถูกศัตรูกระทำอย่างชั่วร้ายในสถานบริสุทธิ์นั้น
Psl	74	4	พวกคู่อริของพระองค์คำรามอยู่กลางสถานประชุมของพระองค์ เขาตั้งธงของเขาเองไว้เป็นหมายสำคัญ
Psl	74	5	คนหนึ่งคนใดจะมีชื่อเสียงเหมือนคนยกขวานขึ้นเหนือพมต้นไม้
Psl	74	6	แต่บัดนี้บรรดาไม้ที่แกะสลักทั้งสิ้นเขาก็พังลงมาเสียด้วยขวานและค้อน
Psl	74	7	เขาเอาไฟเผาสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ เขาทำลายความศักดิ์สิทธิ์แห่งสถานซึ่งพระนามของพระองค์ประทับนั้นถึงดิน
Psl	74	8	เขาร่ำพิงใจว่า " เราจะทำลายเขาทั้งหลายให้สิ้นเชิง " เขาเผาบรรดาสถานประชุมของพระเจ้าที่ในแผ่นดินหมด
Psl	74	9	พวกเราไม่เห็นหมายสำคัญทั้งหลายของเรา ไม่มีผู้พยากรณ์อีกแล้ว ในพวกเราไม่มีใครทราบว่านานเท่าใด
Psl	74	10	ข้าแต่พระเจ้า คู่อริจะเย้ยเย้ยนานเท่าใด ศัตรูจะหมิ่นประมาทพระนามของพระองค์เป็นนิตย์หรือ
Psl	74	11	โฉนพระองค์จึงหุดพระหัตถ์ของพระองค์เสีย คือพระหัตถ์ขวาของพระองค์ ขอทรงเหยียดพระหัตถ์จากพระทรงของพระองค์
Psl	74	12	ถึงกระนั้น พระเจ้า ภคินีของข้าพระองค์ ทรงอยู่แต่ดึกดำบรรพ์ ทรงประกอบกิจความรอดท่ามกลางแผ่นดินโลก
Psl	74	13	พระองค์ทรงแยกทะเลด้วยฤทธานภาพของพระองค์ พระองค์ทรงหักหิว่มังกรในน้ำ
Psl	74	14	พระองค์ทรงทุบหัวทั้งหลายของเลวีอาธานเป็นชิ้นๆ พระองค์ประทานมันให้เป็นอาหารของคนที่ย้ายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
Psl	74	15	พระองค์ทรงแยกเปิดน้ำและลำธาร พระองค์ทรงให้แม่น้ำที่ไหลอยู่เสมอแห่งไป
Psl	74	16	วันเป็นของพระองค์ คืนเป็นของพระองค์ด้วย พระองค์ทรงสถาปนาความสว่างและดวงอาทิตย์
Psl	74	17	พระองค์ทรงจัดเขตทั้งสิ้นของแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสร้างฤดูร้อนและฤดูหนาว
Psl	74	18	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกขื่อนี้ว่า ศัตรูจะเย้ยเย้ยอย่างไร และชนชาติใดได้หมิ่นประมาทพระนามของพระองค์อย่างไร
Psl	74	19	ขออย่าทรงลืมขมขื่นขมขื่นของพระองค์แก่ฝูงชนโหดร้าย ขออย่าทรงลืมขมขื่นขมขื่นของพระองค์เป็นนิตย์
Psl	74	20	ขอสนพระทัยในพันธสัญญา เพราะสถานที่มืดของแผ่นดินเต็มไปด้วยที่อยู่ของความทารุณ
Psl	74	21	ขออย่าให้ผู้ที่ถูกบีบบังคับ ได้อยู่ ขอให้คนจนและคนขัดสนสรรเสริญพระนามของพระองค์
Psl	74	22	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงระลึกขึ้น สักดิ์ของพระองค์ ขอทรงระลึกว่าคนโง่เย้ยพระองค์อยู่วันยังค่ำ
Psl	74	23	ขออย่าทรงลืมเสียงของคู่อริของพระองค์ เสียงอึงคะนองของคนที่ถูกขืนสู้พระองค์ก็เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ
Psl	75	1	ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ทั้งหลายขอโมทนาพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอโมทนาพระองค์ เพราะบรรดาพระราชกิจมหัศจรรย์ของ
พระองค์ประกาศว่าพระนามของพระองค์อยู่ใกล้			
Psl	75	2	เมื่อสถานประชุมมาอยู่ต่อหน้าเรา เราจะพิพากษาด้วยความเที่ยงธรรม
Psl	75	3	เมื่อแผ่นดินโลกละลาย พร้อมทั้งบรรดาชาวแผ่นดินโลกนั้น ผู้ที่รักษาเสาชองมันให้มันอยู่คือเราเอง เซลาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	75	4	เราพูดกับคนโง่เขลาว่า "อย่าประพฤตโง่เขลา" และแก่นคนชั่วว่า "อย่ายกเขาขึ้น
Psl	75	5	อย่ายกเขาของเจ้าขึ้นให้สูง หรือพูดจาย่างคองแข็ง"
Psl	75	6	เพราะการยกขึ้นนั้นมิได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก และมีไขมาจากทิศใต้
Psl	75	7	แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา พระองค์ทรงให้คนหนึ่งลง และทรงยกอีกคนหนึ่งขึ้น
Psl	75	8	เพราะในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มีถ้วยลูกหนึ่ง มีน้ำองุ่นเป็นฟอง ประสมไว้ดี พระองค์ทรงเทของดีมาจากถ้วยนั้นและคนชั่วของแผ่นดิน
โลกทั้งสิ้นจะดื่มหมดทั้งตะกอน			
Psl	75	9	แต่ข้าพเจ้าจะประกาศเป็นนิตย์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของยาโคบ
Psl	75	10	"บรรดาเขาของฉนวนจะถูกเรียดออกหมด แต่เขาของผู้ชอบธรรมจะถูกเชิดชูขึ้น"
Psl	76	1	ในยุดาห์เขารู้จักพระเจ้า ในอิสราเอลพระนามของพระองค์ใหญ่ยิ่ง
Psl	76	2	ที่ประทับของพระองค์ตั้งอยู่ในซาเล็ม ที่พำนักของพระองค์อยู่ในศิโยน
Psl	76	3	ที่นั่นพระองค์ทรงหักลูกธนูทั้งโล่ ดาบ และการยุทธ์ เซลาห์
Psl	76	4	พระองค์ทรงรุ่งโรจน์สูงส่งยิ่งกว่าเขาที่มีเหยื่อ
Psl	76	5	ด้วยว่าคนใจเข้มแข็งถูกริบข้าวของ เขาหลับไป ชายฉกรรจ์ทั้งสิ้นไม่สามารถใช้มือของเขาอีกได้แล้ว
Psl	76	6	ข้าแต่พระเจ้าของยาโคบ พอพระองค์ทรงชนาบททั้งรกรมำและม้าก็ล้าล้มไป
Psl	76	7	แต่พระองค์เจ้า พระองค์ทรงเป็นที่น่ารำมกแล้ว เมื่อพระองค์ทรงกริ้วขึ้นแล้วไครจะยืนอยู่ในสายพระเนตรของพระองค์ได้
Psl	76	8	พระองค์ทรงล้มคำพิพากษามาจากฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลกก็กลัวและนิ่งเงียบ
Psl	76	9	เมื่อพระเจ้าทรงลุกขึ้นพิพากษา เพื่อช่วยผู้ถ่อมตัวทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกให้รอด เซลาห์
Psl	76	10	และ ความโกรธของมนุษย์จะสรรเสริญพระองค์ และความโกรธที่เหลืออยู่นั้นพระองค์จะทรงยับยั้งไว้
Psl	76	11	จงปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย และจงปฏิบัติตาม ให้คนที่ยูบรอบพระองค์นำของกำนัลมายังพระองค์ผู้ซึ่งเขาคาวเกรง
กลัว			
Psl	76	12	พระองค์จะทรงตัดดวงจิตของผู้ครอบครองทั้งหลาย พระองค์ทรงเป็นที่น่ารำมกแล้วแก่บรรดาภักษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก
Psl	77	1	ข้าพเจ้าร้องเพลงต่อพระเจ้าด้วยเสียงของข้าพเจ้า ตลอดพระเจ้าด้วยเสียงของข้าพเจ้า และพรดาการมิได้ทรงเจียพระกรรมสลับข้าพเจ้า
Psl	77	2	ในวันยากลำบากของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าแสวงองค์พระผู้เป็นเจ้า ในกลางคืนบาดแผลข้าพเจ้าไหลออกไม่หยุด จิตใจของข้าพเจ้าไม่รับคำเล่า
โลม			
Psl	77	3	ข้าพเจ้ารำลึกถึงพระเจ้า ข้าพเจ้าก็ครวญคราง ข้าพเจ้าคร่ำครวญ จิตใจของข้าพเจ้าก็อ่อนระอาไป เซลาห์
Psl	77	4	พระองค์ทรงจับหนังตาของข้าพเจ้าไว้ไม่ให้ปิด ข้าพเจ้าทุกข์มากจนพูดไม่ออก
Psl	77	5	ข้าพเจ้าพิจารณาถึงสมัยก่อน ข้าพเจ้าจำปีที่นั้นนานมาแล้วได้
Psl	77	6	ข้าพเจ้ารำลึกถึงบทเพลงของข้าพเจ้าในกลางคืน ข้าพเจ้าตรึกตรองกับจิตใจของตนเอง และจิตวิญญาณของข้าพเจ้าก็เสาะหา
Psl	77	7	"องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทอดทิ้งเป็นนิตย์ และจะ ไม่เคยพอพระทัยอีกหรือ
Psl	77	8	ความเมตตาของพระองค์จะระงับอยู่เป็นนิตย์หรือ พระสัญญาของพระองค์สิ้นสุดตลอดทุกชั่วอายุหรือ
Psl	77	9	พระเจ้าทรงลืมที่จะทรงพระกรุณาหรือ เพราะพระพิโรธพระองค์จึงทรงปิดความลับเราเสียหรือ" เซลาห์
Psl	77	10	และข้าพเจ้าว่า "นั่นแหละเป็นความทุกข์ของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะรำลึกถึงปีทั้งหลายแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ผู้สูงสุด"
Psl	77	11	ข้าพเจ้าจะรำลึกถึงพระราชาที่ขังขังของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าข้า ข้าพระองค์จะจดจำบรรดาการมหัศจรรย์ของพระองค์ในสมัยก่อนๆ
Psl	77	12	ข้าพระองค์จะตรึกตรองถึงพระราชาที่ขังขังของพระองค์ และกล่าวถึงพระราชาที่ขังขังของพระองค์
Psl	77	13	ข้าแต่พระเจ้า วิธีการของพระองค์อยู่ในสถานบริสุทธิ์ พระองค์ใดจะยิ่งใหญ่อย่างพระเจ้าของเรา
Psl	77	14	พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ ผู้ทรงสำแดงฤทธานภาพของพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย
Psl	77	15	พระองค์ได้ทรงไปประทับซาชนของพระองค์ด้วยพระกรของพระองค์ คือลูกหลานของยาโคบและโยเซฟ เซลาห์
Psl	77	16	ข้าแต่พระเจ้า เมื่อนำเห็นพระองค์ นำเห็นพระองค์ มันก็เกรงกลัวแต่ทีเดียว ที่ลึกก็สิ้นละที่นั่น
Psl	77	17	เมฆเทน้ำลงมา ท้องฟ้าก็คะนองเสียง ลูกธนูของพระองค์ก็ปลิว ไปปลิวมา
Psl	77	18	ฟ้าผ่าของพระองค์มีเสียงอยู่ในฟ้าสวรรค์ ฟ้าแลบทำให้พิภพสว่าง แผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและหวั่นไหว
Psl	77	19	พระมรรคาของพระองค์อยู่ในทะเล พระวิถีของพระองค์อยู่ในน้ำหิม่าทั้งหลาย ถึงกระนั้นรอยพระบาทของพระองค์ก็ไม่มีไครรู้
Psl	77	20	พระองค์ทรงนำประชาชนของพระองค์โดยมือของโมเสสและอาโรนเหมือนฝูงแพะแกะ
Psl	78	1	ประชาชนของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเจียหูฟังกฎของข้าพเจ้า เอียงหูของท่านทั้งหลายฟังถ้อยคำจากปากข้าพเจ้า
Psl	78	2	ข้าพเจ้าจะอุปากกล่าวคำอุปมา ข้าพเจ้าจะกล่าวคำลึกลับของโบราณกาล
Psl	78	3	ถึงสิ่งที่ ราชทั้งหลาย ได้ยิน ได้ทราบ ที่บรรพบุรุษของเรา ได้บอกเรา
Psl	78	4	เราจะไม่ซ่อนไว้จากลูกหลานของเขา แต่จะบอกแก่ช่วยยูกที่กำลังเกิดมา ถึงการสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และฤทธานภาพของพระองค์ และ
การมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ			
Psl	78	5	เพราะพระองค์ทรงสถาปนาพระโอาหาไว้ในยาโคบ และทรงแต่งตั้งพระราชบัญญัติไว้ในอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาแก่บรรพบุรุษของ
เรา ให้แจ้งเรื่องราวเหล่านั้นแก่ลูกหลานของเขา			
Psl	78	6	เพื่อช่วยอายุรุ่นต่อไปจะทราบเรื่องคือลูกหลานที่จะเกิดมา และที่จะลุกขึ้นบอกลูกหลานของเขา
Psl	78	7	เพื่อเขาจะตั้งความหวังของเขาไว้ในพระเจ้า และ ไม่ลืมพระราชกิจของพระเจ้า แต่รักษาพระบัญญัติของพระองค์
Psl	78	8	และเพื่อเขาจะมีได้เหมือนบรรพบุรุษของเขา คือช่วยอายุที่ถือดีและมักกบฏ ช่วยอายุที่จิตใจไม่มั่นคง ซึ่งจิตวิญญาณของเขาไม่มั่นคงต่อพระ
เจ้า			
Psl	78	9	บรรดาคนเอฟราอิม มีอาวุธพร้อมและถือคันธนู ได้หันกลับในวันสงคราม
Psl	78	10	เขาทั้งหลายมิได้รักษาพันธสัญญาของพระเจ้า และปฏิเสธที่จะเดินตามพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	78	11	เขาลืมสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำและการมหัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงสำแดงแก่เขา
Psl	78	12	พระองค์ทรงกระทำการมหัศจรรย์ท่ามกลางสายตาของบรรพบุรุษของเขา ในแผ่นดินอียิปต์ ในไรนาโคอัน
Psl	78	13	พระองค์ทรงแยกทะเล และให้เขาเดินผ่าน ไป และกระทำให้น้ำตั้งอยู่เหมือนกองสูง
Psl	78	14	ในกลางวันพระองค์ทรงนำเขาด้วยเมฆ และด้วยแสงไฟคืนยิ่งรุ่ง
Psl	78	15	พระองค์ทรงนำหินในถิ่นทุรกันดาร ประทานน้ำเป็นอันมากให้เขาดื่มเหมือนมาจากที่ลึก
Psl	78	16	พระองค์ทรงกระทำให้ลำธารออกมาจากหิน ทรงกระทำให้น้ำไหลลงมาจากเหมือนแม่น้ำ
Psl	78	17	แต่เขายังกระทำบาปยิ่งขึ้นต่อพระองค์ได้กบฏต่อองค์ผู้สูงสุดในที่แห่งแล้ง
Psl	78	18	เขาทดลองพระเจ้าอยู่ในใจของเขาโดยเรียกร้องอาหารที่เขาอยาก
Psl	78	19	เขาพูดปรักปรำพระเจ้าว่า "พระเจ้าจะทรงเตรียมสำรับในถิ่นทุรกันดารได้หรือ"
Psl	78	20	ดูเถิด พระองค์ทรงตีหินให้น้ำพุ่งออกมา และลำธารก็ไหลล้น พระองค์จะประทานขนมปังด้วยได้หรือ หรือทรงจัดเนื้อให้ประชาชนของ
พระองค์ได้หรือ			
Psl	78	21	เพราะฉะนั้น เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงสลับแล้ว พระองค์ทรงพระพิโรธ มีไฟลุกโพล่งขึ้นสู่ยาโคบ พระพิโรธของพระองค์สูงชันสู่อิสราเอล
Psl	78	22	เพราะเขาไม่เชื่อพระเจ้า และไม่ไว้วางใจในความรอดของพระองค์
Psl	78	23	พระองค์ยังทรงบัญชาเมฆเบื้องบน และทรงเปิดประตูฟ้าสวรรค์
Psl	78	24	พระองค์ทรงหลั่งมาน้ำให้เขารับประทาน และทรงประทานอาหารทิพย์ให้เขา
Psl	78	25	มนุษย์ได้กินอาหารของทูตสวรรค์ พระองค์ทรงประทานอาหารให้เขาอย่างอุดม
Psl	78	26	พระองค์ทรงกระทำให้ลมตะวันออกพัดในฟ้าสวรรค์ และทรงนำลมที่ตอออกมาด้วยฤทธิ์ของพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	78	27	พระองค์ทรงหลังเนื้อให้เขาอย่างผลคลี คือนก ตังเม็ดทรายในทะเล
Psl	78	28	พระองค์ทรงให้มันตกลงมากกลางค้ำยของเขา และรอบที่อาศัยของเขา
Psl	78	29	เขาได้รับประทานอิมติ เพราะพระองค์ประทานสิ่งที่เขาอยาก
Psl	78	30	แต่ก่อนที่เขาจะหายอยาก ขณะที่ยังอยู่ในปากของเขา
Psl	78	31	พระพิโรธของพระเจ้าฟุ้งขึ้นต่อเขา และพระองค์ทรงสังหารคนจนจรรจ์ที่สุดของเขาเสีย และทรงคว่ำคนที่คัดเลือกแล้วในอิสราเอลเสีย
Psl	78	32	ถึงมีเรื่องทั้งสิ้นนี้ เขาก็ยังกระทำบาป เขามีได้เชื่อถือการมหัศจรรย์ของพระองค์
Psl	78	33	พระองค์จึงทรงกระทำให้วันของเขาหายไปดังสิ่งไร้สาระ และทรงให้ปีของเขาหายไปด้วยความยากลำบาก
Psl	78	34	เมื่อพระองค์ทรงสังหารเขา เขาแสวงหาพระองค์ เขาโคกลับมาแสวงพระเจ้าด้วยใจร้อนรน
Psl	78	35	เขาระลึกว่าพระเจ้าทรงเป็นศิลาของเขา และพระเจ้าองค์สูงสุดเป็นพระผู้ไถ่ของเขา
Psl	78	36	แต่เขาขอพระองค์ด้วยปากของเขา และมสาต่อพระองค์ด้วยลิ้นของเขา
Psl	78	37	เพราะจิตใจของเขาไม่แน่วแน่ต่อพระองค์ เขาไม่จริงจึงตอพันสัญญาของพระองค์
Psl	78	38	ถึงกระนั้นด้วยความสังเวชพระองค์ทรงอภัยความชั่วช้าของเขา และมีได้ทรงทำลายเขา พระองค์ทรงยับยั้งพระพิโรธของพระองค์บ่อยๆ และมีได้ทรงกวนพระพิโรธของพระองค์ทั้งสิ้นให้ขึ้นมา
Psl	78	39	พระองค์ทรงระลึกว่าเขาเป็นเพียงแต่เนื้อหนัง เป็นลมที่มานไปแล้วมิได้กลับมาอีก
Psl	78	40	เขาช่วยพระองค์ในถิ่นทุรกันดารบ่อยสักเท่าใด และทำให้พระองค์โหม่นในทะเลทราย
Psl	78	41	แต่เขายังได้กลับทดลองพระเจ้าอีกและได้ทำให้องค์บริสุทธิของอิสราเอลเศร้าพระทัย
Psl	78	42	เขามิได้ระลึกถึงพระหัตถ์ของพระองค์ หรือวันที่พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากคูริของเขา
Psl	78	43	เมื่อพระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญของพระองค์ในอียิปต์ และการมหัศจรรย์ของพระองค์ในไรนาโคอัน
Psl	78	44	พระองค์ทรงเปลี่ยนแม่น้ำและลำธารของเขาให้เป็นเลือด เพื่อเขาดื่มน้ำไม่ได้
Psl	78	45	พระองค์ทรงส่งฝูงผึ้งมาท่อมกลางเขา ซึ่งผลาญเขา และภบ ซึ่งทำลายเขา
Psl	78	46	พระองค์ประทานพืชผลของเขาแก่กึ่งแดนวัยคลาน และผลงานออกแรงของเขาแก่กึ่งแดนวัยบีน
Psl	78	47	พระองค์ทรงทำลายเขาอย่างนของเขาด้วยลูกเห็บ และต้นมะเดื่อของเขาด้วยน้ำค้างแข็ง
Psl	78	48	พระองค์ทรงมอบฝูงวัวของเขาไว้กับลูกเห็บ และฝูงแพะแกะของเขาไว้กับฟ้าผ่า
Psl	78	49	พระองค์ทรงปล่อยความกริ้วร้ายของพระองค์มาเหนือเขา ทั้งพระพิโรธ ความกริ้วและความทุกข์ลำบาก โดยส่งเหล่าทูตสวรรค์ชั่วร้ายหมอกกลางเขา
Psl	78	50	พระองค์ทรงเปิดวิถีให้แก่อุณหภูมิของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงวันจิตวิญญาณเขาไว้จากความตาย แต่ประทานชีวิตของเขาแก่โรครบาด
Psl	78	51	พระองค์ทรงประหารลูกหัวปีทั้งสิ้นในอียิปต์ คือผลแรกแห่งกำลังของเขาในต้นของฮาม
Psl	78	52	แล้วพระองค์ทรงนำประชาชนของพระองค์ออกมาเหมือนน้ำเกาะ และนำเขาไปในถิ่นทุรกันดารเหมือนฝูงแพะแกะ
Psl	78	53	พระองค์นำเขาไปอย่างปลอดภัย เขาจึงไม่กลัว แต่ทะเลท่วมศีรษะของเขา
Psl	78	54	และพระองค์ทรงพาเขามายังเขตแดนแห่งสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ ยิ่งกว่านี้ ซึ่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์ได้ทรงไถ่ไว้
Psl	78	55	พระองค์ทรงขับประชาชนชาติต่างๆออกไปข้างหน้าเขา พระองค์ทรงวัดแบ่งแดนประชาชนชาตินั้นให้เป็นมรดก และทรงตั้งบรรดาตระกูลอิสราเอลไว้ในต้นของของเขา
Psl	78	56	แต่เขาทั้งหลายยังทดลองและยั่วพระเจ้าองค์สูงสุด มิได้รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	78	57	กลับหันไปเสียและประพฤติทรยศอย่างบรรพบุรุษของเขา เขามืดไปเหมือนคนธนูที่ไว้ใจไม่ได้
Psl	78	58	เพราะเขายั่วย้าพระองค์ให้ทรงกริ้วด้วยเรื่องบุญสถานสูงของเขาทั้งหลาย ได้หมิ่นให้พระองค์หวนหันเขาด้วยเรื่องรูปเคารพแกะสลักของเขา
Psl	78	59	เมื่อพระเจ้าทรงลืบ พระองค์ทรงพระพิโรธยิ่ง และพระองค์ทรงรังเกียจอิสราเอลยิ่งนัก
Psl	78	60	พระองค์ทรงลพลับพลาในซีโลห์ คือเต็นท์ที่พระองค์ทรงตั้งไว้ท่ามกลางมนุษย์
Psl	78	61	และทรงมอบอุทยานาภาพของพระองค์แก่การเป็นชเลย และสง่าราศีของพระองค์แก่มือของคูริ
Psl	78	62	พระองค์ทรงมอบประชาชนของพระองค์แก่ดาบ และทรงพระพิโรธต่อมรดกของพระองค์
Psl	78	63	ไฟผลาญหนุมๆของเขาเสีย และสาวๆของเขาไม่ได้แต่งงาน
Psl	78	64	บรรดาปไรหิตของเขาล้มลงด้วยดาบ และหญิงม่ายของเขาไม่มีการร้องทุกข์
Psl	78	65	แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งนบรรม อย่างชายฉกรรจ์ให้ร้องเพราะฤทธิ์เหล่าอุน
Psl	78	66	และพระองค์ทรงตั้งปฎิบัติของพระองค์ในข้างหลัง และให้เขาได้ร้องเป็นนิตย์
Psl	78	67	พระองค์ทรงปฏิเสพลลับพลาของโยเซฟ พระองค์มิได้ทรงเลือกตระกูลเอฟราอิม
Psl	78	68	แต่พระองค์ทรงเลือกตระกูลยูดาห์ ภูเขาไซอนซึ่งพระองค์ทรงรัก
Psl	78	69	พระองค์ทรงสร้างสถานบริสุทธิ์ของพระองค์อย่างกับพระราชวังสูง อย่างแผ่นดินโลกซึ่งพระองค์ตั้งไว้เป็นนิตย์
Psl	78	70	พระองค์ทรงเลือกดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ ทรงพาท่านมาจากคอกแกะ
Psl	78	71	พระองค์ทรงพาท่านมาจากการดูแลแกะที่มีลูกอ่อนให้เป็นผู้เลี้ยงดูยาโคบประชาชนของพระองค์ และอิสราเอลมรดกของพระองค์อย่างเลี้ยงแกะ
Psl	78	72	ท่านจึงเลี้ยงดูเขาทั้งหลายด้วยใจเที่ยงธรรม และนำเขาทั้งหลายไปด้วยมือข้าของ
Psl	79	1	ข้าแต่พระเจ้า พวกต่างชาติได้เข้าในมรดกของพระองค์ เขาได้ทำให้พระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์มีมลทิน เขาได้ทำให้เยรูซาเล็มเป็นที่สลักหักพัง
Psl	79	2	เขาให้ศพผู้รับใช้ของพระองค์เป็นอาหารแก่บรรดาคนในอากาศ ให้เนื้อของวิสุทธิชนของพระองค์แก่สัตว์นำแห่งแผ่นดินโลก
Psl	79	3	เขาได้เทโลหิตของคนเหล่านั้นออกมอย่างน้ำรอบเยรูซาเล็ม จน ไม่มีคนฝังศพ
Psl	79	4	เรากลายเป็นที่เย้ยหยันแก่เพื่อนบ้านของเรา เป็นที่สบประมาทและเยาะเย้ยแก่คนที่อยู่รอบเรา
Psl	79	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงกริ้วอีกนานเท่าใด เป็นนิตย์หรือ พระเจ้าข้า ความหวนหันของพระองค์จะไหม้ดังไฟไปอีกนานเท่าใด
Psl	79	6	ขอทรงเทความกริ้วของพระองค์ลงเหนือบรรดาประชาชนชาติที่ไม่รู้จักพระองค์ และเหนือราชอาณาจักรทั้งหลายที่ไม่รู้จักชื่อของพระองค์
Psl	79	7	เพราะเขาทั้งหลายได้ผลาญยาโคบ และกระทำให้อาศัยของเขาร้างเปล่า
Psl	79	8	ขออย่าทรงระลึกถึงความชั่วช้าของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอความสังเวชของพระองค์เร่งมาพบข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายตกต่ำมาก
Psl	79	9	ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ เพราะเห็นแก่สง่าราศีแห่งพระนามของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นและอภัยบาปของข้าพระองค์ เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์
Psl	79	10	ควรหรือที่บรรดาประชาชนชาติจะกล่าวว่า "พระเจ้าของเขายูที่ไหน" ขอให้พระองค์ทรงปรากฏในท่ามกลางประชาชนชาติต่อสายตาของข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยการแก้แค้นโลหิตของผู้รับใช้ของพระองค์ที่ไหลออกมา
Psl	79	11	ขอให้เสียงกร่ำครวญของบรรดาเชลยมาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ ด้วยอุทยานาภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ขอทรงสงวนคนเหล่านั้นที่ต้องถึงตาย
Psl	79	12	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงตอบแทนการที่ข้าได้เย้ยหยันต่อพระองค์ สักจิตเท่า ณ ทรงอกเพื่อนบ้านของข้าพระองค์
Psl	79	13	แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายประชาชนของพระองค์ ฝูงแพะแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ จะโมทนาพระคุณพระองค์เป็นนิตย์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจะกล่าวสรรเสริญพระองค์ตลอดทุกชั่วอายุ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	80	1	ข้าแต่พระผู้ทรงเลี้ยงดูอิสราเอลอย่างเลี้ยงแกะ คือพระองค์ผู้ทรงนำโยเซฟอย่างนำฝูงแพะแกะ ขอทรงเจียพระกรรณสดับ พระผู้ประทับระ
หว่างพวกเขรุม ขอทรงทอแสงออกมา			
Psl	80	2	ต่อหน้าเอฟราอิม และเบนยามิน และมนัสเสห์ ขอทรงปลุกพระราชอำนาจของพระองค์ขึ้นมาช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด
Psl	80	3	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้กลับสู่สภาพดี ขอพระพิภคร์ของพระองค์ทอแสง เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอด
Psl	80	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระองค์จะทรงกริ้วต่ออาชญากรรมของประชาชนของพระองค์นานสักเท่าใด
Psl	80	5	พระองค์ได้ทรงเลี้ยงเขาด้วยน้ำตาต่างอาหาร และทรงให้เขาดื่มน้ำอย่างเต็มชาม
Psl	80	6	พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เป็นที่แตกร้างกันในหมู่เพื่อนบ้านของข้าพระองค์ และศัตรูของข้าพระองค์หัวเราะกัน
Psl	80	7	ข้าแต่พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้กลับสู่สภาพดี ขอพระพิภคร์ของพระองค์ทอแสง เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอด
Psl	80	8	พระองค์ทรงนำเงาของพระองค์ออกจากอียิปต์ พระองค์ทรงขับไล่บรรดาประชาชาติออกไปและทรงปลุกเงาของพระองค์ไว้
Psl	80	9	พระองค์ทรงปราบดินให้มันก็แข็งรากลึก และแผ่เติมแผ่นดิน
Psl	80	10	รมเงาของมันคลุมภูเขาและกิ่งก้านของมันเหมือนต้นสนสิดาโรอันดี
Psl	80	11	มันส่งกิ่ง ไปถึงทะเลและสงแขนง ไปถึงแม่น้ำ
Psl	80	12	ทำไมพระองค์จึงทรงพึงรวัดมันไม่ลงเสีย บรรดาคนทั้งสิ้นที่ผ่านไปตามทางจึงเด็ดผลของมัน
Psl	80	13	หมู่ป่าจากดงมาย้ายมีนและบรรดาสัตว์ป่าในไร่นากันมันเป็นอาหาร
Psl	80	14	ข้าแต่พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงหันกลับเถิด พระเจ้าข้า ขอทรงมองจากฟ้าสวรรค์และทรงเห็น ขอทรงสนพระทัยในเงาของนี่
Psl	80	15	คือสวนองุ่นซึ่งพระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงปลูกไว้ และกิ่งที่พระองค์ทรงให้เจริญแข็งแรงเพื่อพระองค์เอง
Psl	80	16	มันถูกเผาเสียด้วยไฟ มันถูกตัดลง พวกเขาพินาศด้วยการตำหนิจากสิพระพิภคร์ของพระองค์
Psl	80	17	ขอพระหัตถ์ของพระองค์จงอยู่เหนือผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ คือบุตรของมนุษย์ที่พระองค์ทรงกระทำให้แข็งแรงเพื่อพระองค์
เอง			
Psl	80	18	แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายจะไม่หันกลับมาจากพระองค์ ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ทั้งหลายไว้ แล้วข้าพระองค์ทั้งหลายจะทูลออกพระนาม
พระองค์			
Psl	80	19	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้กลับสู่สภาพดี ขอพระพิภคร์ของพระองค์ทอแสง เพื่อข้าพระองค์ทั้ง
หลายจะรอดได้			
Psl	81	1	จงร้องเพลงถวายพระเจ้า พระกำลังของพวกเรา จงร้องเพลงด้วยเสียงตั้งถวายแด่พระเจ้าของยาโคบ
Psl	81	2	จงเปล่งเสียงสดุดี จงตีรำมะนาทั้งพิณเขาคูอิน โประ และพิณใหญ่
Psl	81	3	จงเป่าแตรเมื่อวันขึ้นค่ำ เมื่อวันเพ็ญ ณ วันการเลี้ยงของเรา
Psl	81	4	เพราะเป็นกฎเกณฑ์สำหรับอิสราเอล เป็นพระราชบัญญัติของพระเจ้าแห่งยาโคบ
Psl	81	5	พระองค์ทรงตั้งให้เป็นพระโยวาห์ในโยเซฟ เมื่อพระองค์ทรงออกไปสู่แผ่นดินอียิปต์ ในที่ซึ่งข้าพเจ้าได้ยินภาษาซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยรู้จัก
Psl	81	6	ว่า "เราผ่อนบ่าของเขามาจากภาระของเขา มือเขาเป็นอิสระพ้นภาระจาด
Psl	81	7	เมื่อทขยใจเจ้าเรียก เราก็ช่วยเจ้าให้พ้น เราตอบเจ้าในที่ลับลี้ของฟาร้อง เราได้ทดลองเจ้าที่น้ำ ณ เมริบห์ เชลาห์
Psl	81	8	โอ ประชาชนของเราเอ๋ย จงฟัง แล้วเราจะทักท้วงเจ้า โอ อิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้าจะฟังเรา
Psl	81	9	จะไม่มีพระแปลกๆท่ามกลางเจ้าเลย เจ้าจะไม่กราบไหว้พระต่างด้าว
Psl	81	10	เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้พาเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ อ้าปากของเจ้าให้กว้างเถิด เราจะป้อนเจ้าให้อิ่ม
Psl	81	11	แต่ประชาชนของเราไม่ฟังเสียงของเรา อิสราเอลไม่ยอมรับเราเลย
Psl	81	12	เราจึงมอบเขาไว้แกจิตใจคือด้านของเขาเอง ให้ตามคำปรีชาของเขาเอง
Psl	81	13	เออ ประชาชนของเรา นานะฟังเรา และอิสราเอล นานะเดินในทางทั้งหลายของเรา
Psl	81	14	แล้วไม่ช้า เราก็จะให้ศัตรูของเขาอ่อนน้อมลง และจะหันมือของเขาสู่ศัตรูของเขา"
Psl	81	15	บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระเยโฮวาห์จะหมอบราบต่อพระองค์ " แต่เวลาของเขาทั้งหลายจะยั่งยืนอยู่เป็นนิตย์"
Psl	81	16	พระองค์จะทรงเลี้ยงเขาด้วยข้าวสาลีอย่างดีที่สุด " เราจะให้เจ้าพอใจด้วยน้ำผึ้งที่มาจากหิน"
Psl	82	1	พระเจ้าทรงเข้าประทับในขมมุนชนของผู้มีอำนาจ พระองค์ทรงทำการพิพากษาท่ามกลางพระทั้งหลายว่า
Psl	82	2	" ท่านจะตัดสินอย่างไรธรรมและแสดงความลำเอียงข้างคนช้วนานเท่าใด เชลาห์
Psl	82	3	จงให้ความยุติธรรมแก่คนยากจนและกำพร้าพ่อ จงดำรงสิทธิของผู้ที่ทขยยากและคนขัดสน
Psl	82	4	จงช่วยคนยากจนและคนขัดสนให้พ้น ช่วยเขาให้พ้นจากมือของคนชั่ว"
Psl	82	5	เขาทั้งหลายไม่ร้อและไม่เข้าใจ เขาเดินไปมาในความมืด รากทั้งสิ้นของแผ่นดินโลกก็หวั่นไหว
Psl	82	6	เราได้กล่าววว่า " ท่านทั้งหลายเป็นพระ เป็นบุตรองค์ผู้สูงสุด ท่านทุกคนนั้นแหละ
Psl	82	7	ถึงกระนั้น ท่านก็จะตายอย่างมนุษย์และล้มลงเหมือนเจ้านายคนหนึ่งคนใด"
Psl	82	8	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงลุกขึ้นพิพากษาแผ่นดินโลก เพราะบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะเป็นมรดกของพระองค์
Psl	83	1	ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงนิ่งอยู่ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงเจียบและเฉยอยู่
Psl	83	2	เพราะเหตุเกิด ศัตรูของพระองค์ลับสนอหล่นมาน บรรดาผู้ที่ซึ่งพระองค์ได้ยกศิระของเขาขึ้น
Psl	83	3	เขาวางแผนการแยบคายสู่ประชาชนของพระองค์ เขาปรึกษากันผู้ผู้ที่พระองค์ทรงซ่อนอยู่
Psl	83	4	เขาพูดว่า " มาเถิด ให้เราตัดเขาออกจากการเป็นประชาชาติ เพื่อจะไม่ระลึกถึงชื่ออิสราเอลอีกต่อไป"
Psl	83	5	เพราะเขาปองร้ายเป็นใจเดียวกัน เขาทำพันธสัญญาสู่พระองค์
Psl	83	6	คือ เต็นท์ของเอโดม และคนอิฆมาเอล โมอับ และคนฮาการ์
Psl	83	7	เกบาล อัมโมน และอามาเลค ฟิลิสเตียกับชาวเมืองไทร
Psl	83	8	อัสซีเรียก็สมทบเขาคด้วย เขาได้ช่วยลูกหลานของโลด เชลาห์
Psl	83	9	ขอทรงทำกับเขาอย่างพระองค์ทรงกระทำกับมีเดียน อย่างที่ทักกับสิเสราและยาบินที่ลัธวาริไซน
Psl	83	10	ผู้ถูกทำลายที่ตำบลเอนโดร์ ผู้กลายเป็นเปียของที่ดิน
Psl	83	11	ขอทรงทำขนนางของเขาเหมือนโอเรบและเคอบ ทำเจ้านายทั้งสิ้นของเขาเหมือนเคบารและคาลมุนนา
Psl	83	12	ผู้ทักกล่าวว่า " ให้เราเอาที่อาศัยทั้งหลายของพระเจ้ามาเป็นกรรมสิทธิ์ของเราเถิด"
Psl	83	13	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงทำให้เขาเหมือนกงจักร เหมือนเกลบต่อหน้าลม
Psl	83	14	อย่างไฟเผาผลาญป่าไม้ อย่างเปลวเพลิงที่หักเขาลูกไฟลง
Psl	83	15	ขอทรงข่มเหงเขาด้วยพายแรงกล้าของพระองค์ และทรงทำให้เขาค้ำภักด้วยพายจัดของพระองค์
Psl	83	16	ทรงให้หน้าของเขาเต็มไปด้วยความอาย ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อเขาจะได้แสวงพระนามของพระองค์
Psl	83	17	ขอให้เขาอับอาย และกลัวอยู่เป็นนิตย์ ให้เขาคดสและพินาศไป
Psl	83	18	เพื่อคนทั้งปวงจะทราบวว่าพระองค์ ผู้ทรงพระนามว่าพระเยโฮวาห์แต่ผู้เดียว ทรงเป็นผู้สูงสุดเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
Psl	84	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา ที่ประทับของพระองค์เป็นที่รักจริงๆ
Psl	84	2	วิญญาณของข้าพระองค์ปรากรณา เออ อาลัยหาบริเวณพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ใจกายของข้าพระองค์โห่ร้องถวายพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
Psl	84	3	เมื่อก่อนจะจอกก็หาบ้านได้ แล้วและนกนางแอ่นหารังสำหรับตัวมันได้ ที่ที่มันจะตักฟองออกถือที่แท่นบูชาของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวา
ห์จอมโยธา ษัตริย์และพระเจ้าของข้าพระองค์			
Psl	84	4	ความสุขเป็นของบุคคลที่อาศัยในพระนิเวศของพระองค์ เขาจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์เสมอ เชลาห์
Psl	84	5	ความสุขเป็นของบุคคลที่ก้ำถึงของเขายู่ในพระองค์ คือคนที่ในใจของเขาเป็นทางทั้งหลายของพระองค์
Psl	84	6	ขณะที่เขามาน ไปตามหว่างเขาบาคา เขาระทำให้เป็นที่น้ำพ ฝนต้นฤดูกระทำให้ระน้ำเต็ม

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	84	7	เขาไปด้วยมีกำลังมาเพิ่มขึ้นๆ เขาทั้งหลายจะเข้าเฝ้าพระเจ้าในศิโยน
Psl	84	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ขอทรงสถับถำอิชฐานของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของยาโคบ ขอทรงเจียพระกรรม เซลาห์
Psl	84	9	ขอทอพระเนตร ข้าแต่พระเจ้าโลงของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทอพระเนตรหน้าผู้รับจิมของพระองค์
Psl	84	10	เพราะวันเดียวในบริเวณพระเนตรของพระองค์ดีกว่าพันวันในที่อื่น ข้าพเจ้าเป็นคนเฝ้าประตูพระเนตรของพระเจ้าของข้าพเจ้าดีกว่าอยู่
ในแดนที่ของความชั่วร้าย			
Psl	84	11	เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นดวงอาทิตย์และเป็นโล พระเยโฮวาห์จะทรงปฐนความกรุณาและเกียรติ พระองค์จะมีได้ทรงหวังของดีอัน
ได้ไว้เลยจากบุคคลผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรม			
Psl	84	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา บุคคลที่วางใจในพระองค์ก็เป็นสุข
Psl	85	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแผ่นดินของพระองค์ พระองค์ทรงให้พวกเขลยของยาโคบกลับสู่สภาพดี
Psl	85	2	พระองค์ได้ทรงยกความชั่วช้าของประชาชนของพระองค์เสีย พระองค์ทรงกลมเกลือนบาปทั้งสิ้นของเขา เซลาห์
Psl	85	3	พระองค์ได้ทรงนำพระพิโรธทั้งสิ้นของพระองค์กลับ พระองค์ทรงเค้นเหินจากความกริ้วอันร้อนแรงของพระองค์
Psl	85	4	ข้าแต่พระเจ้าแห่งการรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้กลับคืนอีก ขอทรงรับความรักจากข้าพระองค์ทั้งหลาย
Psl	85	5	พระองค์จะทรงกริ้วต่อข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นนิตย์หรือ พระองค์จะทรงให้ความกริ้วของพระองค์ดำรงตลอดทุกชั่วอายุหรือ
Psl	85	6	พระองค์จะไม่ทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายพินาศหรือ เพื่อประชาชนของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์
Psl	85	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสำแดงความเมตตาของพระองค์แก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย และขอประทานการรอดของพระองค์แก่ข้าพระองค์ทั้งปวง
Psl	85	8	ข้าพระองค์จะได้ฟังความที่พระเจ้าพระเยโฮวาห์จะตรัส เพราะพระองค์จะตรัสความสันติแก่ประชาชนของพระองค์ และแก้วิสุทธิชนของ
พระองค์ แต่อย่าให้เขาทั้งหลายหันกลับไปสู่ความโง่			
Psl	85	9	แต่ที่เดียวที่การรอดของพระองค์อยู่ใกล้คนที่เกรงกลัวพระองค์ เพื่อสง่าราศีจะอยู่ในแผ่นดินของข้าพระองค์ทั้งหลาย
Psl	85	10	ความเมตตาและความจริงได้พบกัน ความชอบธรรมและสันติภาพได้จับกันและกัน
Psl	85	11	ความจริงจะงอกขึ้นมาจากแผ่นดิน และความชอบธรรมจะมอกลงมาจากฟ้าสวรรค์
Psl	85	12	พระเยโฮวาห์จะประทานสิ่งที่ดี และแผ่นดินของข้าพระองค์ทั้งหลายจะเกิดผล
Psl	85	13	ความชอบธรรมจะนำหน้าพระองค์ และจะตั้งข้าพระองค์ทั้งหลายไว้ในมรรคาแห่งรอยพระบาทของพระองค์
Psl	86	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรมสถับข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ยากจนและขัดสน
Psl	86	2	ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้เพราะข้าพระองค์บปฐริษฐ์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ผู้วางใจในพระองค์
Psl	86	3	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์วันยังค่ำ
Psl	86	4	ขอทรงให้จิตใจผู้รับใช้ของพระองค์ยินดี ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า จิตใจข้าพระองค์ตั้งใจแน่วแน่ในพระองค์
Psl	86	5	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์ประเสริฐและทรงพร้อมที่จะประทานอภัย อุดมด้วยความเมตตาต่อบรรดาผู้ร้องทูลพระองค์
Psl	86	6	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรมสถับคำทูลอิชฐานของข้าพระองค์ ขอทรงสถับเสียงร้องทูลวิงวอนของข้าพระองค์
Psl	86	7	ในวันลำบากของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะร้องทูลพระองค์ เพราะพระองค์จะทรงตอบข้าพระองค์
Psl	86	8	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ในบรรดาพระไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์ และไม่มีกิจการใดๆเหมือนพระราชกิจของพระองค์
Psl	86	9	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า บรรดาประชาชาติที่พระองค์ทรงสร้างจะมานมัสการต่อพระพักตร์พระองค์ และจะเกิดทุนพระนามของพระองค์
Psl	86	10	เพราะพระองค์ใหญ่ยิ่งและทรงกระทำการมหัศจรรย์ พระองค์แต่องค์เดียวทรงเป็นพระเจ้า
Psl	86	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสอนพระมรรคาของพระองค์แก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะดำเนินในความจริงของพระองค์ ขอทรงสำรวมใจของ
ข้าพระองค์ให้ยำเกรงพระนามของพระองค์			
Psl	86	12	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ และข้าพระองค์จะเกิดทุนพระนามของ
พระองค์เป็นนิตย์			
Psl	86	13	เพราะความเมตตาของพระองค์ที่ทรงมีต่อข้าพระองค์นั้นใหญ่ยิ่งนัก และพระองค์ทรงช่วยจิตวิญญาณของข้าพระองค์ให้พ้นจากที่ลึกที่สุด
ของนรก			
Psl	86	14	ข้าแต่พระเจ้า คนหยิ่งโง่ได้ลุกขึ้นต่อข้าพระองค์ หมุ่นทวุ่นสะหาชีวิตข้าพระองค์ เขามิได้ประดิษฐานพระองค์ไว้ตรงหน้าเขา
Psl	86	15	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอปรด้วยพระกรุณาและพระเมตตา ทรงกริ้วข้า และอุดมด้วยความเมตตา และความ
จริง			
Psl	86	16	ขอทรงหันมเมตตาข้าพระองค์ ขอประทานกำลังแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ และขอทรงช่วยชีวิตบุตรชายของหญิงคนใช้ของพระองค์
Psl	86	17	ขอประทานหมายสำคัญแห่งความโปรดปรานของพระองค์แก่ข้าพระองค์ เพื่อคนที่เกลียดชังข้าพระองค์จะเห็น และจะได้อาย ข้าแต่พระเย
โฮวาห์ เพราะพระองค์ได้ทรงช่วยข้าพระองค์และทรงแก้โลมข้าพระองค์			
Psl	87	1	รากฐานของพระองค์อยู่บนภูเขาอันปฐริษฐ์
Psl	87	2	พระเยโฮวาห์ทรงรักประตูศิโยนมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดาที่อาศัยของยาโคบ
Psl	87	3	โอ นครแห่งพระเจ้าเอ๋ย เขากล่าวสรรเสริญเธอ เซลาห์
Psl	87	4	ในบรรดาผู้ที่รู้จักเรา เราระบุชื่อเราและบาบิโลน ดุเค็ด ฟีลิสเตีย ไทร และเอธิโอเปีย เขากล่าวกันว่า "ผู้เกิดที่นั่น"
Psl	87	5	และเขาจะพูดร้องศิโยนว่า "ผู้เกิดที่นั่นเกิดในเมืองนั้น" เพราะองค์ผู้สูงสุดนั้นแหละจะสถาปนาเมืองนั้นไว้
Psl	87	6	ขณะที่พระเยโฮวาห์ทรงจดชเนาชาติทั้งหลาย พระองค์จะทรงบันทึกว่า "ผู้เกิดที่นั่น" เซลาห์
Psl	87	7	นักร้องและนักเล่นเครื่องดนตรีจะอยู่ที่นั่น น้ำทั้งสิ้นของเราอยู่ในเธอ
Psl	88	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งการรอดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระพักตร์พระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน
Psl	88	2	ขอคำอิชฐานของข้าพระองค์มาจำเพาะเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรมสถับคำร้องทูลของข้าพระองค์
Psl	88	3	เพราะจิตใจของข้าพระองค์ลำบากเต็มที และชีวิตของข้าพระองค์เข้าใกล้แดนผู้ตาย
Psl	88	4	เขานับข้าพระองค์ในบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดน ข้าพระองค์เป็นเหมือนชายที่ไม่มียาก
Psl	88	5	เหมือนคนที่เขาทิ้งไว้ท่ามกลางคนตาย เหมือนคนถูกฆ่าที่นอนอยู่ในหลุมศพ ผู้ที่พระองค์มิได้ทรงระลึกถึงอีก และเขาทั้งหลายถูกพรางเสีย
จากพระหัตถ์ของพระองค์			
Psl	88	6	พระองค์ทรงใส่ข้าพระองค์ไว้ในส่วนลึกของปากแดนผู้ตาย ในแดนที่มืดและลึก
Psl	88	7	พระพิโรธของพระองค์หนักอวบบนข้าพระองค์ และพระองค์ทรงทับถมข้าพระองค์ด้วยคลื่นทั้งสิ้นของพระองค์ เซลาห์
Psl	88	8	พระองค์ทรงกั้นผู้ที่คุ้นเคยกับข้าพระองค์ให้ห่างออกจากข้าพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์เป็นที่น่ารังเกียจต่อเขาทั้งหลาย ข้า
พระองค์ถูกชัง ข้าพระองค์จึงออกไปไม่ได้			
Psl	88	9	นัยนตาของข้าพระองค์มัวไปเพราะความทกข์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ทุกวัน ข้าพระองค์ขมู้อื่นต่อพระองค์
Psl	88	10	พระองค์จะทรงกระทำการมหัศจรรย์เพื่อคนตายหรือ ชาวแดนผู้ตายจะลุกขึ้นสรรเสริญพระองค์ได้หรือ เซลาห์
Psl	88	11	เขาจะประกาศความเมตตาของพระองค์ในหลุมศพหรือ หรือจะประกาศความสัตย์สุจริตในแดนพิเนตหรือ
Psl	88	12	ในความมืดเขาจะรู้จักการมหัศจรรย์ของพระองค์หรือ ในแผ่นดินแห่งความหลงลืมเขาจะรู้จักความชอบธรรมของพระองค์หรือ
Psl	88	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ในเวลาเช้าคำอิชฐานของข้าพระองค์จะขึ้นไปหาพระองค์
Psl	88	14	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โฉนพระองค์ทรงเหวี่ยงจิตวิญญาณข้าพระองค์ออกไปเสีย โฉนพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์เสียจากข้าพระองค์
Psl	88	15	ตั้งแต่เป็นอนูชนมา ข้าพระองค์ทกข์ยากและพร้อมที่จะตาย ขณะข้าพระองค์ทนต่อความสยดสยองของพระองค์ ข้าพระองค์มีจิตใจไขว่ไขว
ไม่			
Psl	88	16	ความพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์กวาดไปเหนือข้าพระองค์ สิ่งที่น่ากลัวจากพระองค์ตัดข้าพระองค์ออกเสีย
Psl	88	17	มันล้อมข้าพระองค์ไว้รอบวันยังค่ำอย่างน้ำท่วม มันท่วมข้าพระองค์มิด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	88	18	พระองค์ทรงให้คนรักและสหายห่างเหินจากข้าพระองค์ ผู้ที่คุ้นเคยกับข้าพระองค์อยู่ในความมืด
Psl	89	1	ข้าพระองค์จะร้องเพลงถึงความเมตตาของพระเยโฮวาห์เป็นนิตย์ ด้วยปากของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะประกาศความสัตย์สุจริตของ
พระองค์ตลอดทุกชั่วอายุ			
Psl	89	2	ด้วยข้าพระองค์ได้กล่าวแล้วว่า " ความเมตตาจะตั้งอยู่เป็นนิตย์ พระองค์จะสถาปนาความสัตย์สุจริตของพระองค์ในฟ้าสวรรค์ทีเดียว "
Psl	89	3	" เราได้กระทำพันธสัญญากับผู้ที่ถูกเลือกของเรา เราได้ปฏิญาณกับดาวิดผู้รับใช้ของเรา
Psl	89	4	ว่า ` เราจะสถาปนาเชื้อสายของเจ้าไว้เป็นนิตย์และจะสร้างบัลลังก์ของเจ้าไว้ทุกชั่วอายุ' "
Psl	89	5	เซลาห์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ฟ้าสวรรค์จะสรรเสริญการมหัศจรรย์ของพระองค์ และสรรเสริญความสัตย์สุจริตของพระองค์ในที่ประชุมของบรรดาวิ
สทธิชนด้วย			
Psl	89	6	เพราะผู้ใดเล่าที่ในฟ้าจะเปรียบกับพระเยโฮวาห์ได้ ในบรรดาภูเขาลานของผู้มีอำนาจผู้ใดจะเหมือนพระเยโฮวาห์
Psl	89	7	คือองค์พระเจ้าผู้เป็นที่เกรงกลัวอย่างยิ่งในสภาของบรรดาวิสทธิชน และบรรดาผู้ที่อยู่รอบพระองค์เกรงามพระองค์
Psl	89	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะทรงฤทธิ์านุภาพเท่าเทียมพระองค์ ด้วยความสัตย์สุจริตของพระองค์รอบ
พระองค์			
Psl	89	9	พระองค์ทรงปกครองการเดือดดาลของทะเล เมื่อคลื่นสูงขึ้นพระองค์ทรงให้สงบ
Psl	89	10	พระองค์ทรงทราบเห็นเป็นขึ้นๆเหมือนผู้ถูกฆ่า พระองค์ทรงกระจายศัตรูของพระองค์ด้วยพระกรทรงฤทธิ์ของพระองค์
Psl	89	11	ฟ้าสวรรค์เป็นของพระองค์ แผ่นดินโลกเป็นของพระองค์ด้วย พระองค์ได้ทรงตั้งพิภพและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น
Psl	89	12	ทิศเหนือและทิศใต้ พระองค์ก็ได้ทรงสร้าง ภูเขาทาโบริกับภูเขาเฮอร์โมนจะสรรเสริญพระนามของพระองค์อย่างขึ้นบาน
Psl	89	13	พระองค์มีพระกรอันทรงฤทธิ์ พระหัตถ์ของพระองค์ก็แข็งแรง พระหัตถ์ขวาของพระองค์ก็สูง
Psl	89	14	ความเที่ยงธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ ความเมตตาและความจริงเดินนำหน้าพระองค์
Psl	89	15	ชนชาติที่รู้จักให้ร้องอย่างขึ้นบานก็เป็นสุข ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พวกเขาจะเดินในความสว่างจากสิพระพักตร์ของพระองค์
Psl	89	16	พวกเขาจะปลาบปลื้มยินดีในพระนามพระองค์วันยังค่ำ และได้รับการเชิดชูโดยความชอบธรรมของพระองค์
Psl	89	17	เพราะพระองค์ทรงเป็นสง่าราศีแห่งกำลังของเข่าทั้งหลาย แต่โดยความโปรดปรานของพระองค์ เขาของข้าพระองค์ทั้งหลายจะถูกเชิดชูขึ้น
Psl	89	18	เพราะผู้ป้องกันเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ของเราเป็นองค์บริสุทธิแห่งอิสราเอล
Psl	89	19	ในกาลก่อน พระองค์ตรัสด้วยนิมิตแก่ผู้บริสุทธิของพระองค์และตรัสว่า " เราได้ช่วยเหลือชายฉกรรจ์คนหนึ่ง เราได้เชิดชูคนที่ถูกเลือกคน
หนึ่งเหนือประชาชน			
Psl	89	20	เราได้พบดาวิดผู้รับใช้ของเรา ด้วยน้ำนมบริสุทธิของเรา เราได้เจิมเขาไว้แล้ว
Psl	89	21	เพื่อว่ามีมือของเราจะอยู่กับเขาเป็นนิตย์ และแขนของเราจะเสริมกำลังของเขา
Psl	89	22	ศัตรูจะเรียกอะไรจากเขาไม่ได้ บุตรแห่งความชั่วร้ายจะกดขี่เขาไม่ได้
Psl	89	23	เราจะขยี้ศัตรูของเขาต่อหน้าเขา และศัตรูที่เกลียดเขาให้ล้มลง
Psl	89	24	ความสัตย์สุจริตและความเมตตาของเราจะอยู่กับเขา และเขาของเขาจะเป็นที่เชิดชูโดยนามของเรา
Psl	89	25	เราจะเอามือของเราวางไว้บนทะเล และมือขวาของเราบนแม่น้ำทั้งหลาย
Psl	89	26	เขาจะร้องต่อเราว่า ` พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ และเป็นศิลาแห่งความรอดของข้าพระองค์'
Psl	89	27	และเราจะให้เขาเป็นบุตรหัวปีของเราด้วย สูงกว่าบรรดาภักษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก
Psl	89	28	เราจะเก็บความเมตตาของเราไว้ให้เขาเป็นนิตย์ และพันธสัญญาของเราจะตั้งมั่นคงอยู่เพื่อเขา
Psl	89	29	เราจะสถาปนาเชื้อสายของเขาไว้เป็นนิตย์ ทั้งบัลลังก์ของเขาให้ดำรงตราบนานกาลของฟ้าสวรรค์
Psl	89	30	ถ้าลูกหลานของเขาทั้งราชบัญญัติของเขา และไม่ดำเนินตามคำตัดสินของเขา
Psl	89	31	ถ้าเขาทั้งหลายฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของเรา และมีได้รักษาบัญญัติของเรา
Psl	89	32	แล้วเราจะลงโทษการละเมิดของเขาด้วยไม้เรียว และความชั่วช้าของเขาด้วยการเขี่ยน
Psl	89	33	แต่จะไม่ถอนความเมตตาของเราไปจากเขา หรือไม่จริงต่อความสัตย์สุจริตของเรา
Psl	89	34	เราจะไม่ฝ่าฝืนพันธสัญญาของเรา หรือพลิกเพลงถ้อยคำที่ออกไปจากริมฝีปากของเรา
Psl	89	35	เราปฏิญาณด้วยความบริสุทธิ์ของเราเด็ดขาดว่า เราจะไม่มีสาต่อดาวิด
Psl	89	36	เชื้อสายของเขาจะดำรงอยู่เป็นนิตย์ บัลลังก์ของเขาจะยืนนานอย่างดวงอาทิตย์ต่อหน้าเรา
Psl	89	37	จะสถาปนาไว้อย่างดวงจันทร์เป็นนิตย์ และเหมือนสลักศิลาอันสัตย์ซื่อในท้องฟ้า" "
Psl	89	38	เซลาห์ แต่พระองค์ทรงได้เหวี่ยงออกไปและเกลียดชัง พระองค์ทรงพระพิโรธต่อผู้ที่เจิมไว้ของพระองค์
Psl	89	39	พระองค์ได้ทรงบอกเลิกพันธสัญญากับผู้รับใช้ของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำมกฎของท่านมลทินโดยเหวี่ยงลงสู่พื้นดิน
Psl	89	40	พระองค์ได้พังร้าวต้นไม้มงท่านทั้งสิ้น พระองค์ทรงให้ที่กำบังเข้มแข็งของท่านสลักหักพัง
Psl	89	41	คนทั้งปวงที่ผ่านไปก็ปล้นท่าน ท่านก็เป็นที่นินทาของเพื่อนบ้าน
Psl	89	42	พระองค์ทรงยกมือขวาออกอุกรของท่าน พระองค์ทรงกระทำให้ศัตรูทั้งสิ้นของท่านแปรมปรัด
Psl	89	43	จริงทีเดียว พระองค์ทรงหันความชอบของท่าน และพระองค์มิได้ทรงกระทำให้ท่านตั้งมั่นอยู่ในสงคราม
Psl	89	44	พระองค์ได้ทรงกระทำให้สง่าของท่านเสื่อมคุณย์ไป และทรงเหวี่ยงบัลลังก์ของท่านลงสู่พื้นดิน
Psl	89	45	พระองค์ทรงตัดต้นวิหหนมของท่านให้สิ้น และทรงกลมท่านไว้ด้วยความอาย เซลาห์
Psl	89	46	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์จะซ่อนองค์อยู่นานเท่าใด เป็นนิตย์หรือ พระพิโรธของพระองค์จะให้อยู่ยาวนานเท่าใด
Psl	89	47	ขอทรงระลึกว่า ช่างชีวิตของข้าพระองค์สิ้นแต่ไหน โฉนพระองค์ทรงนฤมิตสร้างบรรดาคนมนุษย์มาอย่างเปล่าประโยชน์
Psl	89	48	มนุษย์คนใดมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องเห็นความตาย เขาจะช่วยจิตวิญญาณของตนให้พ้นจากมือของแดนผู้ตายได้หรือ เซลาห์
Psl	89	49	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความเมตตาในกาลก่อนของพระองค์อยู่ที่ไหน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณต่อดาวิดโดยความจริงของพระองค์
Psl	89	50	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงระลึกว่าผู้รับใช้ของพระองค์ถูกทำลายไว้ และข้าพระองค์ได้รับความสมประมาทของบรรดาชนชาติที่มีอำนาจ
ใหญ่โตไว้ในอกของข้าพระองค์อย่างไร			
Psl	89	51	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ นั้นแหละศัตรูของพระองค์ได้เย้ยหยัน นั้นแหละเขาเย้ยรอยเท้าของผู้ที่เจิมไว้ของพระองค์
Psl	89	52	สาธุการแด่พระเยโฮวาห์เป็นนิตย์ เอเมนและเอเมน
Psl	90	1	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่อาศัยของข้าพระองค์ทั้งหลายตลอดทุกชั่วอายุ
Psl	90	2	ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมา ก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและพิภพ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่ในันดรกาลถึงนันดรกาล
Psl	90	3	พระองค์ทรงให้มนุษย์กลับไปสู่ความพินาศ และตรัสว่า " บุตรทั้งหลายของมนุษย์เอ๋ย จงกลับเกิด"
Psl	90	4	เพราะพันธึในสายพระเนตรของพระองค์เป็นเหมือนวานนี้ซึ่งผ่านไป แล้ว หรือเหมือนยามเดียวในเวลากลางคืน
Psl	90	5	พระองค์ทรงกวาดมนุษย์ไปเสียอย่างน้ำท่วม เขาเป็นเหมือนการนอนหลับ เหมือนหญ้าที่งอกขึ้นใหม่ในเวลาเช้า
Psl	90	6	ในเวลาเช้ามันก็บานออกและขึ้นใหญ่ ครั้นเวลาเย็นก็ถูกตัดลงและเหี่ยวไป
Psl	90	7	เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายถูกความกริ้วของพระองค์ผลเสียดย ข้าพระองค์ก็เดือดร้อนเพราะพระพิโรธของพระองค์
Psl	90	8	พระองค์ทรงตั้งความชั่วช้าของข้าพระองค์ไว้ต่อพระพักตร์พระองค์ ทรงตั้งบาปลับๆของข้าพระองค์ไว้ในความสว่างแห่งพระพักตร์ของ
พระองค์			
Psl	90	9	วันทั้งปวงของข้าพระองค์ทั้งหลายสิ้นไปใต้พระพิโรธของพระองค์ กำหนดปีของข้าพระองค์สิ้นสุดลงอย่างเสียงถอนหายใจ
Psl	90	10	กำหนดปีของข้าพระองค์ทั้งหลายคือเจ็ดสิบหรือถ้าเป็นเหตุจากมีกำลังก็ถึงแปดสิบ แต่ช่วงชีวิตนั้นมีแต่ความโศกเศร้า ไม่ช้าก็สูญไป
และข้าพระองค์ทั้งหลายก็จากไป			
Psl	90	11	ผู้ใดจะทราบถึงฤทธิ์ความกริ้วของพระองค์ และพระพิโรธของพระองค์ตามความเกรงกลัวพระองค์
Psl	90	12	ขอพระองค์ทรงสอนให้นับวันของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะตั้งจิตตั้งใจได้สติปัญญา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	90	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงหันมาเกิดพระเจ้าข้า หรือยังอีกนานเท่าใด ขอทรงมีความสงสารบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์
Psl	90	14	ขอทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายอิมในเวลาเช้าด้วยความเมตตาของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะได้ปรบปรืดและยินดีตลอดวันเวลาของ
ข้าพระองค์			
Psl	90	15	ขอทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายยินดีให้มากวันเท่ากับที่พระองค์ได้ทรงให้ข้าพระองค์ทุกข์ยากนั้น และให้มากปีเท่ากับที่ข้าพระองค์ได้ประสบ
การร้าย			
Psl	90	16	ขอให้พระราชกิจของพระองค์ปรากฏแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ และให้สง่าราศีของพระองค์ปรากฏแก่ลูกหลานของเขา
Psl	90	17	ขอความงามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์อยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงสถาปนาหัตถกิจของข้าพระองค์เหนือข้าพระองค์
พระเจ้าข้า ขอพระองค์ทรงสถาปนาหัตถกิจของข้าพระองค์ทั้งหลาย			
Psl	91	1	ผู้ที่อาศัยอยู่ ณ ที่กำบังขององค์ผู้สูงสุดจะอยู่ในร่มเงาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Psl	91	2	ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงพระเยโฮวาห์ว่า " พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์และป้อมปราการของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ผู้ที่ข้า
พระองค์จะไว้วางใจ"			
Psl	91	3	เพราะพระองค์จะทรงช่วยตัวท่านให้พ้นจากภัยของพราวนอกและจากโรคภัยอย่างร้ายแรงนั้น
Psl	91	4	พระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และท่านจะวางใจอยู่ที่ปีกของพระองค์ ความจริงของพระองค์เป็นโลและเป็นดังของท่าน
Psl	91	5	ท่านจะไม่กลัวความสยดสยองในกลางคืน หรือกลัวลูกธนูที่ปลิวไปในกลางวัน
Psl	91	6	หรือโรคภัยที่โสมมาในความมืด หรือความพินาทที่เกิดความหายนะในเที่ยงวัน
Psl	91	7	พินคนจะล้มอยู่ที่ข้างๆท่าน หมื่นคนที่มีมือขวาของท่าน แต่ภยันั้นจะไม่มาใกล้ท่าน
Psl	91	8	ท่านจะมองดูด้วยตาเท่านั้น และเห็นการตอบแทนแก่คนชั่ว
Psl	91	9	เพราะท่านได้กระทำให้พระเยโฮวาห์ผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้าคือองค์ผู้สูงสุด เป็นที่อยู่ที่ของท่าน
Psl	91	10	ไม่มีการร้ายใดๆจะตกมาบนท่าน ไม่มีภัยมาใกล้ที่อาศัยของท่าน
Psl	91	11	เพราะพระองค์จะรับสิ่งเหล่าสุรารักของพระองค์ในเรื่องท่าน ให้ระแวงระวังท่านในทางทั้งปวงของท่าน
Psl	91	12	เขาทั้งหลายจะเอามือประคองของท่านไว้ เกรงว่าเท้าของท่านจะกระแทกหิน
Psl	91	13	ท่านจะเหยียบสิ่งใดและเงาของท่านจะย่ำสิ่งใดหน่มและมังก
Psl	91	14	เพราะเขาผูกพันกับเราด้วยความรัก เราจะช่วยเขาให้พ้น เราจะตั้งเขาไว้ในที่สูง เพราะเขารู้จักนามของเรา
Psl	91	15	เขาจะร้องทูลเรา และเราจะตอบเขา เราจะอยู่กับเขาในยามลำบาก เราจะช่วยเขาให้พ้นและให้เกียรติเขา
Psl	91	16	เราจะให้เขามิได้ใจชั่วชีวิตยืนยาว และสำแดงความรอดของเราแก่เขา
Psl	92	1	เป็นการดีที่จะไม่ทนาคพระคุณพระเยโฮวาห์ ข้าแต่องค์ผู้สูงสุด ที่จะร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์
Psl	92	2	ที่จะประกาศความเมตตาของพระองค์ในเวลาเช้า และความสัตย์สุจริตของพระองค์ในกลางวัน
Psl	92	3	เป็นเสียงก้องไปด้วยพิณสิบสายและพิณใหญ่ และด้วยเสียงพิณเขาคู
Psl	92	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ยินดีด้วยพระราชกิจของพระองค์ ข้าพระองค์จะฉลองชัยชนะเนื่องในพระ
หัตถกิจของพระองค์			
Psl	92	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระราชกิจของพระองค์ใหญ่หลวงนัก พระดำริของพระองค์สุดลึกล้ำ
Psl	92	6	คนเขลาจะทราบไม่ได้ คนโง่ดเข้าใจเรื่องนี้ไม่ได้
Psl	92	7	วา ถึงแม้คนชั่วจะงอกขึ้นอย่างหญ้า และคนกระทำความชั่วข้าทั้งปวงเจริญขึ้น เขาทั้งหลายจะถูกทำลายเป็นนิตย์
Psl	92	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงอยู่บนที่สูงเป็นนิตย์
Psl	92	9	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะเหตุเกิด ศัตรูของพระองค์ เพราะเหตุเกิด ศัตรูของพระองค์จะพินาศ คนกระทำความชั่วข้าทั้งปวงจะต้องกระจัด
กระจายไป			
Psl	92	10	แต่พระองค์ทรงเชิดชูเขาของข้าพระองค์อย่างกับเขาโคกระทิง ข้าพระองค์จะถูกเจิมด้วยน้ำมันใหม่
Psl	92	11	นัยน์ตาของข้าพระองค์จะเห็นความปราชัยของข้าพระองค์ต่อพวกศัตรูของข้าพระองค์นั้นสำเร็จ หูของข้าพระองค์จะได้ยินถึงความ
ปราชัยของข้าพระองค์ต่อคนชั่วที่ลุกขึ้นสู้ข้าพระองค์นั้นสำเร็จ			
Psl	92	12	คนชอบธรรมจะงอกขึ้นอย่างต้นอินทผลัม เขาจะเจริญขึ้นอย่างต้นสนสิตาริในเลบานอน
Psl	92	13	คนที่ถูกปลูกไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะเจริญขึ้นในบริเวณของพระเจ้าของเขาทั้งหลาย
Psl	92	14	เขาแก่แล้วยังเกิดผล เขามิมีน้ำเลี้ยงเต็มและเขียวสดอยู่
Psl	92	15	เพื่อแสดงว่าพระเยโฮวาห์นั้นเที่ยงธรรม พระองค์ทรงเป็นศิลาของข้าพระองค์ ในพระองค์ไม่มีความอธรรม
Psl	93	1	พระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง พระองค์ทรงสวมความยิ่งใหญ่ พระเยโฮวาห์ทรงสวมกำลัง พระองค์ทรงเอาพระกำลังจากพระองค์ โลกได้
สถาปนาไว้แล้ว มันจะไม่หวั่นไหว			
Psl	93	2	พระที่นั่งของพระองค์ได้สถาปนาไว้แล้วตั้งแต่กาลดึกดำบรรพ์ พระองค์ดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาล
Psl	93	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กระแสน้ำใต้คนอง กระแสน้ำคนองเสียง กระแสน้ำคนองเสียงก็ก้อง
Psl	93	4	พระเยโฮวาห์บนที่สูงนั้นทรงมหิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเสียงของน้ำมากหลาย ทรงมหิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าคลื่นทะเล
Psl	93	5	บรรดาพระโอวาทของพระองค์แน่นอนทีเดียว ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความบริสุทธิ์เหมาะแก่พระนิเวศของพระองค์เป็นนิตย์
Psl	94	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า เจ้าแห่งการแก่แก่คน ข้าแต่พระเจ้า เจ้าแห่งการแก่แก่คน ขอทรงสำแดงพระองค์
Psl	94	2	ข้าแต่ผู้พิพากษาโลก ขอทรงลุกขึ้น ให้คนโง่หังได้รับผลสนองอันสมกับเขา
Psl	94	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ คนชั่วจะน่านเท่าใด คนชั่วจะลึงโลดอยู่นานเท่าใด
Psl	94	4	เขาจะพลามและพูดอย่างจงหอนานเท่าใด คนกระทำความชั่วข้าทั้งปวงจะโอ้อวดนานเท่าใด
Psl	94	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เขาหมู่ประชาชนของพระองค์เป็นชินๆ และท่ามรดกของพระองค์ให้ทุกข์ยาก
Psl	94	6	เขาสังหารแม่ม่ายและคนต่างด้าว และกระทำความผิดกรรมลูกกำพร้าพ่อ
Psl	94	7	และเขากล่าวว่า " พระเยโฮวาห์จะไม่แลเห็น พระเจ้าของยาโคบจะไม่หยั่งรู้"
Psl	94	8	คนเขลาที่สุดของประชาชนเอ๋ย จงเข้าใจเถิด คนโง่ทั้งหลาย เมื่อไรเจ้าจึงจะฉลาด
Psl	94	9	พระองค์ผู้ทรงปลุกหู พระองค์จะไม่ทรงได้ยินหรือ พระองค์ผู้ทรงป็นตา พระองค์จะไม่ทรงเห็นหรือ
Psl	94	10	พระองค์ผู้ทรงตัดสินบรรดาประชาชาติ พระองค์จะไม่ทรงชมนาบหรือ พระองค์ผู้ทรงสอนความรู้ให้มนุษย์ พระองค์จะไม่ทรงทราบหรือ
Psl	94	11	พระเยโฮวาห์ทรงทราบความคิดของมนุษย์ว่าเป็นเพียงแต่ไร้สาระ
Psl	94	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ คนที่พระองค์ทรงตัดสินนั้นก็เป็นสุข คือคนที่พระองค์ทรงสอนด้วยพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	94	13	เพื่อจะให้เขาพักจากวันลำบากจนกว่าจะชดช้อไว้ให้คนชั่ว
Psl	94	14	เพราะพระเยโฮวาห์จะไม่ทอดทิ้งประชาชนของพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงสละมรดกของพระองค์
Psl	94	15	เพราะความยุติธรรมจะกลับไปหาความชอบธรรม และบรรดาคนเที่ยงธรรมในใจจะติดตามไป
Psl	94	16	ผู้ใดจะลุกขึ้นต่อต้านคนกระทำความชั่วแทนข้าพเจ้า ผู้ใดจะยืนต่อสู้อันคนกระทำความชั่วข้าแทนข้าพเจ้า
Psl	94	17	ถ้าพระเยโฮวาห์มิใช่ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้า วิญญาณของข้าพเจ้าคงอยู่ในความลึง
Psl	94	18	เมื่อข้าพเจ้าได้คิดว่า " เท้าของข้าพเจ้าลลาด " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความเมตตาของพระองค์ยึดข้าพระองค์ไว้
Psl	94	19	เมื่อความกังวลในใจของข้าพระองค์มีมาก การล้าโลมของพระองค์ก็หนักนจิตใจของข้าพระองค์ให้สิ้นบาน
Psl	94	20	บัลลังก์แห่งข้าพเจ้าจะรวมมิตรกับพระองค์ได้หรือ คือผู้ที่ไขกัญหยาประกอบกร้าวร้าย
Psl	94	21	เขาทั้งหลายผูกมิตรกันต่อสู้ชีวิตของคนชอบธรรม และปรับโทษโลหิตที่ไร้ความผิด
Psl	94	22	แต่พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าของข้าพเจ้าเป็นศิลาที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า
Psl	94	23	พระองค์จะทรงนำความชั่วข้าของเขามาเหนือเขา และจะทรงตัดเขาเหล่านั้นออกเสียเพราะความชั่วร้ายของเขาเอง ใช่แล้ว พระเยโฮวาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระเจ้าของเราจะทรงตัดเขาออกเสีย

Psl	95	1
Psl	95	2
Psl	95	3
Psl	95	4
Psl	95	5
Psl	95	6
Psl	95	7

มาเกิด ให้เราทั้งหลายร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ให้เรากระทำเสียงชื่นบานถวายศิลาแห่งความรอดของเรา ให้เราทั้งหลายเข้ามาอยู่เฉพาะเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยโหมทนา ให้เรากระทำเสียงชื่นบานถวายพระองค์ด้วยบทเพลงสดุดี เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และทรงเป็นกษัตริย์ใหญ่ยิ่งเหนือพระทั้งหลาย ที่ลึกของแผ่นดินโลกอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ที่สูงของภูเขาเป็นของพระองค์ด้วย ทะเลเป็นของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสร้างมัน และพระหัตถ์ของพระองค์ทรงปั้นแผ่นดินแห่ง มาเกิด ให้เรานมัสการและกราบลง ให้เราคุกเข่าลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างพวกเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และเราเป็นประชาชนแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ และเป็นแกะแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ วันนี้ ถ้าท่าน

ทั้งหลายจะฟังพระสรเสียงของพระองค์

Psl	95	8
Psl	95	9
Psl	95	10
Psl	95	11
Psl	96	1
Psl	96	2
Psl	96	3
Psl	96	4
Psl	96	5
Psl	96	6
Psl	96	7
Psl	96	8
Psl	96	9
Psl	96	10

อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลองเราโดยเอาเราเข้าพิธีจน และ ได้เห็นกิจการของเรา เราจึงเคืองคนชั่วอายุนั้นอยู่สี่สิบปีแล้ว " เขาเป็นชนชาติที่มีใจมักหลงผิด เขาไม่รู้จักทางทั้งหลายของเรา " เพราะฉะนั้น เราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า " เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา " จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์ แผ่นดินโลกทั้งสิ้น จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ สรรเสริญพระนามของพระองค์ จงประกาศความรอดของพระองค์ทุกวัน จงเล่าถึงสง่าราศีของพระองค์ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ถึงการมหัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย เพราะพระเยโฮวาห์นั้นทรงยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเป็นที่เกรงกลัวเหนือพระทั้งหลาย เพราะพระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ เกียรติและความสูงส่งมีอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ กำลังและความงามอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ โอ ตระกูลของชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงถวายแด่พระเยโฮวาห์ จงถวายสง่าราศีและกำลังแด่พระเยโฮวาห์ จงถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์ จงนำเครื่องบูชาและมาซึ่งบริวารพระนิเวศของพระองค์ จงนมัสการพระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์ ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงตัวสั่นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ จงพูดท่ามกลางบรรดาประชาชาติว่าพระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง เออ พิกพจะถูกสถาปนาเพื่อมันจะไม่หวั่นไหวเลย พระองค์จะทรง

พิพากษาชนชาติทั้งหลายด้วยความชอบธรรม

Psl	96	11
Psl	96	12
Psl	96	13

จงให้ฟ้าสวรรค์เปรมปรีดิ์ และแผ่นดินโลกยินดี ให้ทะเลคำรน กับสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น ให้ทุ่งนาเริงโลด กับสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในนั้น แล้วต้นไม้ทั้งสิ้นของป่าไม้จะปลาบปลื้มยินดี เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์เสด็จมา ด้วยพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม

และชนชาติทั้งหลายด้วยความจริงของพระองค์

Psl	97	1
Psl	97	2
Psl	97	3
Psl	97	4
Psl	97	5
Psl	97	6
Psl	97	7
Psl	97	8
Psl	97	9
Psl	97	10
Psl	97	11
Psl	97	12
Psl	98	1

พระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง จงให้แผ่นดินโลกเปรมปรีดิ์ ให้แกะเล็กๆมากมายนั้นยินดี เมฆและความมืดที่บอรรอบพระองค์ ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ ฟ้าสถิตย์ข้างหน้าพระองค์และใหม่ปฏิภนของพระองค์รอบข้างเสีย ฟ้าแลบของพระองค์กระทำให้พิภพสว่าง แผ่นดินโลกเห็นแล้วสิ้นสันทาน ภูเขาละลายอย่างขี้ผึ้งต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ฟ้าสวรรค์ป่าวร้องความชอบธรรมของพระองค์ และชนชาติทั้งหลายเห็นสง่าราศีของพระองค์ ให้แผ่นดินนี้บริบูรณ์รูปเคารพพลักทั้งสิ้น ได้อาย คือผู้ที่อวดในรูปเคารพของเขา ให้พระทั้งสิ้นกราบลงต่อพระองค์ คียอน ได้ยินและยินดีและจิตทั้งปวงของยาห์เปรมปรีดิ์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะคำพิพากษาของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์สูงสุดเหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น พระองค์ทรงสูงเด่นกว่าพระทั้งปวงอย่างยิ่ง ท่านผู้ที่รักพระเยโฮวาห์ ก็จงเกลียดชังความชั่ว พระองค์ทรงอารักขาชีวิตบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากมือของคนชั่ว ความสว่างแจ้งขึ้นแก่คนชอบธรรม และความชื่นบานมีขึ้นแก่คนใจเที่ยงธรรม ท่านผู้ชอบธรรมเอ๋ย จงเปรมปรีดิ์ในพระเยโฮวาห์ และถวายโหมทนาเมื่อระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ พระหัตถ์ขวาและพระกรบริสุทธิ์ของพระองค์ได้นำความ

มีชัยมา

Psl	98	2
ของบรรดาประชาชาติ		
Psl	98	3
ของเรา		
Psl	98	4
Psl	98	5
Psl	98	6
Psl	98	7
Psl	98	8
Psl	98	9

พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ความรอดของพระองค์เป็นที่รู้จัก พระองค์ทรงสำแดงความชอบธรรมของพระองค์อย่างเปิดเผยท่ามกลางสายตา พระองค์ทรงระลึกถึงความเมตตาและความจริงของพระองค์ต่ออิวาเอล ที่สุดปลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ได้เห็นความรอดของพระเจ้า ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงเปล่งเสียงชื่นบานถวายแด่พระเยโฮวาห์ เปล่งเป็นเสียงเพลงชื่นบานและร้องเพลงสรรเสริญ จงร้องเพลงสรรเสริญถวายพระเยโฮวาห์ด้วยพิณเขาคู้ ด้วยพิณเขาคู้ กลองด้วยเสียงเพลงสดุดี ด้วยเสียงแตรและเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็กจงกระทำเสียงชื่นบานต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ คือพระมหากษัตริย์ ให้ทะเลคำรนกับสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทะเลนั้น พิกพและบรรดาผู้อาศัยอยู่ในนั้น ให้กระแสน้ำตบมือของมัน ให้บรรดาเนินเขาปีติยินดีด้วยกัน เฉพาะเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์เสด็จมาพิพากษาโลก พระองค์จะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม และชนชาติทั้ง

หลายด้วยความเที่ยงตรง

Psl	99	1
Psl	99	2
Psl	99	3
Psl	99	4

พระเยโฮวาห์ทรงครอบครอง ให้ชนชาติทั้งหลายตัวสั่น พระองค์ผู้ประทับระหว่างพวกเรুব ให้แผ่นดินโลกหวั่นไหว พระเยโฮวาห์ใหญ่ยิ่งอยู่ในคียอน พระองค์สูงสุดเหนือประชาชาติทั้งปวง ให้เขาสรรเสริญพระนามอันยิ่งใหญ่และน่ากรำกลัวของพระองค์ เพราะพระนามนั้นบริสุทธิ์ ฤทธานภาพของกษัตริย์ทรงรักความยุติธรรม พระองค์ทรงสถาปนาความเที่ยงตรง พระองค์ทรงประกอบความยุติธรรมและความชอบธรรม

ขึ้นในยาโคบ

Psl	99	5
Psl	99	6

จงยอพระเกียรติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และนมัสการที่แท่นรองพระบาทของพระองค์ เพราะพระองค์บริสุทธิ์ โมเสสและอาโรนอยู่ในพวกปโรหิตของพระองค์ ซามูเอลอยู่ในพวกที่หลุดออกพระนามของพระองค์ด้วย พวกท่านร้องทูลพระเยโฮวาห์ และ

พระองค์ทรงตอบท่านเหล่านั้น

Psl	99	7
Psl	99	8

พระองค์ตรัสกับท่านในในสามเมฆ ท่านทั้งปวงได้รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์และกฎที่พระองค์ประทานแก่ท่าน ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงตอบท่านเหล่านั้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ยกโทษท่านเหล่านั้น แต่ทรง

เป็นผู้สนองการกระทำผิดของท่านเหล่านั้น

Psl	99	9
Psl	100	1
Psl	100	2
Psl	100	3

จงยอพระเกียรติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และนมัสการที่ภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราบริสุทธิ์ ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงเปล่งเสียงชื่นบานถวายแด่พระเยโฮวาห์ ขาปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วยความยินดี จงเข้ามาเฝ้าพระองค์ด้วยการร้องเพลง จงรู้เถิดว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า คือพระองค์เองที่ทรงสร้างเราทั้งหลาย เราไม่ได้สร้างตัวเองขึ้น เราเป็นประชาชนของพระองค์ เป็น

แกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์

Psl	100	4
ถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์		
Psl	100	5

จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการโหมทนา และเข้าบริเวณพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ จงถวายโหมทนาขอบพระคุณพระองค์ จง เพราะพระเยโฮวาห์ประเสริฐ ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ และความจริงของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ps1	101	1	ข้าพพระองค์จะร้องเพลงเรื่องความเมตตาและความยุติธรรม ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพพระองค์จะร้องเพลงถวายพระองค์
Ps1	101	2	ข้าพพระองค์จะประพฤติอย่างเฉลียวฉลาดตามมรรคาที่ตีรอบคอบ เมื่อไรพระองค์จะเสด็จมาหาข้าพพระองค์ ข้าพพระองค์จะดำเนินด้วยใจชื่อ
สัตย์ภายในเรือนของข้าพพระองค์			
Ps1	101	3	ข้าพพระองค์จะไม่ตั้งสิ่งใดๆที่ชั่วช้าไว้ต่อหน้าต่อตาของข้าพพระองค์ ข้าพพระองค์เกลียดกิจการของผู้ที่บิดตะกุด กิจการนั้นจะไม่ติดข้าพพระองค์
Ps1	101	4	ข้าพพระองค์จะอยห่างไกลจากคนใจค่อรีน ข้าพพระองค์จะไม่คบคนชั่วร้ายเลย
Ps1	101	5	บุคคลใดก็ตามใส่ร้ายเพื่อนบ้านของเขอย่างลับๆ ข้าพพระองค์จะขัดเขออกเสีย คนที่มีตาสโงและใจที่จงหอง ข้าพพระองค์จะไม่ยอมทนด้วย
Ps1	101	6	นัยน์ตาข้าพพระองค์จะมองหากคนที่ชื่อตรงในแผ่นดิน เพื่อเขาจะอาศัยอยู่กับข้าพพระองค์ ผู้ใดดำเนินในทางที่ตีรอบคอบ ผู้นั้นจะปรนนิบัติข้า
พระองค์			
Ps1	101	7	ผู้ที่ประพฤติหลอกลวงจะไม่ได้อาศัยอยู่ในเรือนของข้าพพระองค์ คนใดที่พูดเท็จจะไม่ยั่งยืนอยู่ต่อสายตาของข้าพพระองค์
Ps1	101	8	ข้าพพระองค์จะทำลายคนชั่วทั้งสิ้นในแผ่นดินเสียแต่เนิ่นๆ เพื่อว่าข้าพพระองค์จะได้ตีบรรดาผู้กระทำชั่วออกเสียให้หมดจากนครของพระเย
โฮวาห์			
Ps1	102	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับคำอธิษฐานของข้าพพระองค์ ขอเสียงร้องของข้าพพระองค์มาถึงพระองค์
Ps1	102	2	ขออย่าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพพระองค์ในวันทุกข์ใจของข้าพพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรณสดับข้าพพระองค์ ขอทรงตอบข้า
พระองค์โดยเร็วในวันซึ่งข้าพพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์			
Ps1	102	3	เพราะวันของข้าพพระองค์สั้นไปอย่างควัน และกระดูกของข้าพพระองค์ใหม่อย่างเตาไฟ
Ps1	102	4	จิตใจของข้าพพระองค์ถูกนอบและเหี่ยวไปเหมือนหญ้า ข้าพพระองค์จึงลืมรับประทานอาหารของข้าพพระองค์
Ps1	102	5	เหตุด้วยเสียงร้องครางของข้าพพระองค์ กระดูกของข้าพพระองค์เกาะติดเนื้อของข้าพพระองค์
Ps1	102	6	ข้าพพระองค์เป็นเหมือนนกกระทงที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ดูนกเค้าแมวแห่งทะเลทราย
Ps1	102	7	ข้าพพระองค์เฝ้าอยู่ ข้าพพระองค์เหมือนนกกระจอกโดดเดี่ยวบนหลังคาเรือน
Ps1	102	8	ศัตรูของข้าพพระองค์เยาะหยันข้าพพระองค์วันยังค่ำ ผู้ที่คลั่งใส่ข้าพพระองค์ปฏิญญาตัวต่อต้านข้าพพระองค์
Ps1	102	9	เพราะข้าพพระองค์กินขี้เถ่าต่างอาหาร และเจือน้ำตาเข้ากับเครื่องดื่ม
Ps1	102	10	เหตุด้วยความพิโรธและความกริ้วของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงช้ข้าพพระองค์ขึ้นและโยนข้าพพระองค์ทิ้งไปเสีย
Ps1	102	11	วันเวลาของข้าพพระองค์เหมือนเงาเวลาเย็น ข้าพพระองค์เหี่ยวไปเหมือนหญ้า
Ps1	102	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์จะทรงประทับอยู่เป็นนิตย์ การระลึกถึงพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ
Ps1	102	13	พระองค์จะทรงลุกขึ้นเมตตาศิโยน เพราะถึงเวลาที่จะทรงพระกรุณาเธอ เออ เวลากำหนดมาถึงแล้ว
Ps1	102	14	เพราะผู้รับใช้ของพระองค์รักชากก่อนเห็นของเธอนัก และสงสารผงคลีของเธอ
Ps1	102	15	บรรดาประชาชนดีกลัวพระนามของพระเยโฮวาห์ และบรรดาภคินีของแผ่นดินโลกกลัวสงาราคีของพระองค์
Ps1	102	16	เพราะเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงสร้างศิโยนนั้น พระองค์จะทรงปรากฏด้วยสงาราคีของพระองค์
Ps1	102	17	พระองค์จะสนพระทัยในคำอธิษฐานของคนสิ้นเนื้อประดาตัว และจะไม่ทรงดูหมิ่นคำอธิษฐานของเขา
Ps1	102	18	จงบันทึกเรื่องนี้ไว้ให้ชั่วอายุที่จะมีมา เพื่อประชาชนที่ยังจะทรงสร้างมานั้นจะได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์
Ps1	102	19	เพราะพระองค์ทอดพระเนตรลงมาจากที่สูงอันบริสุทธิ์ของพระองค์ จากฟ้าสวรรค์พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรแผ่นดินโลก
Ps1	102	20	เพื่อทรงสดับเสียงร้องครางของเขย เพื่อทรงปล่อยคนที่ต้องถึงตายให้เป็นอิสระ
Ps1	102	21	เพื่อจะประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์ในศิโยน และกล่าวสรรเสริญพระองค์ในเยรูซาเล็ม
Ps1	102	22	ขณะเมื่อชนชาติทั้งหลายรวบรวมกัน ทั้งบรรดาราชอาณาจักร เพื่อปรนนิบัติพระเยโฮวาห์
Ps1	102	23	พระองค์ทรงหักกำลังของข้าพเจ้ากลางทาง พระองค์ทรงกระทำให้วันเวลาของข้าพเจ้าสั้นเข้า
Ps1	102	24	ข้าพเจ้าว่า " ข้าแต่พระเจ้าของข้าพพระองค์ ขออย่าทรงนำข้าพพระองค์ไปเสียในครึ่งกลางวันเวลาของข้าพพระองค์ พระองค์ผู้ปีเดือนดำรงอยู่
ตลอดทุกชั่วอายุ "			
Ps1	102	25	เมื่อเดิมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์
Ps1	102	26	สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์จะทรงดำรงอยู่ บรรดาสิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม พระองค์จะทรงเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อ
คลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป			
Ps1	102	27	แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด
Ps1	102	28	ลูกหลานของบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะอยู่มั่นคง และเชื้อสายของเขาคงได้รับการสถาปนาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
Ps1	103	1	จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ และทั้งสิ้นที่อยู่ภายในข้า จงถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์
Ps1	103	2	จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ และอย่าลืมพระราชกิจอันมีพระคุณทั้งสิ้นของพระองค์
Ps1	103	3	ผู้ทรงภัยความชั่วข้าทั้งสิ้นของท่าน ผู้ทรงรักษาโรคทั้งสิ้นของท่าน
Ps1	103	4	ผู้ทรงไถชีวิตของท่านมาจากปากแดนผู้ตาย ผู้ทรงสวมความเมตตาและพระกรุณาเป็นมงกุฎให้ท่าน
Ps1	103	5	ผู้ทรงให้ปากท่านอิมด้วยของดี วิทยนุ่ของทานจึงกลับคืนมาใหม่อย่างวัยนกอินทรี
Ps1	103	6	พระเยโฮวาห์ทรงประกอบความชอบธรรมและกายติธรรมให้แก่บรรดาผู้ที่ถูกบีบบังคับ
Ps1	103	7	พระองค์ทรงสำแดงวิธีการของพระองค์แก่โมเสส พระราชกิจของพระองค์แก่ประชาชนอิสราเอล
Ps1	103	8	พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาและมีพระคุณ ทรงรักษาข้าและอุ้มด้วยความเมตตา
Ps1	103	9	พระองค์จะไม่ทรงปรักปรำเสมอหรือทรงกริ้วอยู่เป็นนิตย์
Ps1	103	10	พระองค์มิได้ทรงกระทำต่อเราตามเรื่องบาปของเรา หรือทรงสนองตามความชั่วช้าของเรา
Ps1	103	11	เพราะว่าฟ้าสวรรค์สูงเหนือแผ่นดินเท่าใด ความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อบรรดาคนที่ทรงกลัวพระองค์ก็ใหญ่ยิ่งเท่านั้น
Ps1	103	12	ตะวันออกไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ทรงปลดการละเมิดของเราจากเราไปไกลเท่านั้น
Ps1	103	13	บิดาสงสารบุตรของตนฉันใด พระเยโฮวาห์ทรงสงสารบรรดาคนที่ยำเกรงพระองค์ฉันนั้น
Ps1	103	14	เพราะพระองค์ทรงทราบโครงร่างของเรา พระองค์ทรงระลึกว่าเราเป็นแต่ผงคลี
Ps1	103	15	ส่วนมนุษย์นั้น วันเวลาของเขาเหมือนหญ้า เขาเจริญขึ้นเหมือนดอกไม้ในทุ่งนา
Ps1	103	16	เพราะลมพัดผ่านมันไป มันก็สูญเสีย และสถานที่ของมันไม่รู้จักมันอีก
Ps1	103	17	แต่ความเมตตาของพระเยโฮวาห์นั้นดำรงอยู่ตั้งแต่นั้นวันตรีกาลถึงวันตรีกาลต่อผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ต่อ
หลานหลาน			
Ps1	103	18	ต่อบรรดาผู้ที่รักษาพันธสัญญาของพระองค์ และระลึกอยู่ที่จะทำตามพระบัญญัติของพระองค์
Ps1	103	19	พระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาบัลลังก์ของพระองค์ไว้ในฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ครองทุกสิ่งอยู่
Ps1	103	20	ข้าแต่ท่านทั้งหลาย ผู้เป็นทูตสวรรค์ของพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ท่านผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ ผู้กระทำตามพระบัญชาของ
พระองค์ และเชื้อเพลิงเสียงพระวาทะของพระองค์			
Ps1	103	21	พลโยธาทั้งสิ้นของพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ คือบรรดาผู้รับใช้ที่กระทำตามพระทัยพระองค์
Ps1	103	22	พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ในทุกสถานที่ที่พระองค์ทรงครอบครองอยู่ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการ
แด่พระเยโฮวาห์			
Ps1	104	1	จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพพระองค์ พระองค์ใหญ่ยิ่งนัก พระองค์ทรงเกียรติและ
ความสูงส่งเป็นลลของพระองค์			
Ps1	104	2	ผู้ทรงคลุมพระองค์ด้วยแสงสว่างดุจดังฉลองพระองค์ ผู้ทรงขึงฟ้าสวรรค์ออกดั่งขึงม่าน
Ps1	104	3	ผู้ทรงวางคานของที่ประทับอันสูงของพระองค์ไว้ในน้ำ ผู้ทรงใช้เมฆเป็นราชรถ ผู้ทรงดำเนินไปบนปีกของลม
Ps1	104	4	ผู้ทรงบันดาลพายุทูลสวรรค์ของพระองค์ให้เป็นคลุม และทรงบันดาลผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นคูปเปลวเพลิง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	104	5	ผู้ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก เพื่อมิให้มันหวั่นไหวเป็นนิรันดย์
Psl	104	6	พระองค์ทรงกลมมันไว้ด้วยน้ำลึกอย่างด้วยเครื่องงูหนม นำอายุเหนือภูเขา
Psl	104	7	เมื่อพระองค์ทรงชนบท น้ำนั้นก็หนีไป พอได้ยินเสียงฟ้าร้องของพระองค์ มันก็วิ่งไป
Psl	104	8	น้ำนั้นขึ้นไปยังภูเขา แล้วไหลลงไปยังหุบเขา ไปยังที่ซึ่งพระองค์ทรงกำหนดไว้ให้น้ำนั้น
Psl	104	9	พระองค์ทรงวางขอบเขตมิให้มันข้าม เพื่อมิให้มันคลุมแผ่นดินโลกอีก
Psl	104	10	พระองค์ทรงกระทำให้น้ำพฟุ้งขึ้นมาในหุบเขา น้ำนั้นก็ไหลไประหว่างเขา
Psl	104	11	ให้บรรดาสัตว์ป่าได้ดื่มและให้ลาป่าดับความกระหายของมัน
Psl	104	12	ที่ริมน้ำนั้น นกในอากาศจึง ได้มีที่อาศัย มันร้องอยู่ท่ามกลางกิ่งไม้
Psl	104	13	พระองค์ทรงรุดภูเขาจากที่ประทับอันสูงของพระองค์ แผ่นดินโลกก็อ้อมด้วยผลพระราชกิจของพระองค์
Psl	104	14	พระองค์ทรงให้หญ้าออกมาเพื่อสัตว์เลี้ยง และผักให้มนุษย์ได้ดูแล เพื่อเขาจะทำให้เกิดอาหารจากแผ่นดิน
Psl	104	15	และน้ำองุ่นซึ่งให้ใจมนุษย์ยินดี น้ำมันเพื่อทำให้น้ำของเขาดองแฉะ และขนมปังซึ่งเสริมกำลังใจมนุษย์
Psl	104	16	บรรดาด้านไม้ของพระเยโฮวาห์ได้โอ้มหา คือต้นสนสิติสารแห่งเลบานอนซึ่งพระองค์ได้ทรงปลูกไว้
Psl	104	17	นกสร้างรังของมันอยู่ในนั้น ส่วนนกกระสาตานั้น ต้นสนสามใบเป็นบ้านของมัน
Psl	104	18	ภูเขาสูงนั้นเป็นที่ลี้ภัยของเลี้ยงผา หินเป็นของตัวกระจงผา
Psl	104	19	พระองค์ทรงจัดตั้งดวงจันทร์ให้กำหนดฤดู ดวงอาทิตย์รู้จักเวลาตกของมัน
Psl	104	20	พระองค์ทรงให้เกิดความมืดและเป็นกลางคืน เป็นที่ซึ่งบรรดาสัตว์ของป่าไม่คลานออกมา
Psl	104	21	สิงโตหนุ่มคำรามหาเหยื่อของมัน และแสวงหาอาหารของมันจากพระเจ้า
Psl	104	22	เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นมันก็รวบรวมกันและไปนอนอยู่ในที่ของมัน
Psl	104	23	มนุษย์ก็ออกไปทำงานของเขา ไปทำการกิจของเขาจนเวลาเย็น
Psl	104	24	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระราชกิจของพระองค์มากมายจริงๆ พระองค์ทรงสร้างการงานนั้นทั้งสิ้นด้วยพระปัญญา แผ่นดินโลกเต็มไปด้วย
ทรัพย์สมบัติของพระองค์			
Psl	104	25	ทะเลอยู่ข้างโน้น ทั้งใหญ่และกว้าง ซึ่งในนั้นมีสิ่งเคลื่อนไหวนับไม่ถ้วน คือสัตว์ที่มีชีวิตทั้งเล็กและใหญ่
Psl	104	26	กำแพงแดน ไปโน้นแฉะ และเลวีธาณที่พระองค์สร้างไว้ให้เล่นนั้น
Psl	104	27	บรรดาสัตว์เหล่านี้แหงนหาพระองค์ เพื่อให้พระองค์ประทานอาหารมันตามเวลา
Psl	104	28	เมื่อพระองค์ประทานให้ มันก็เก็บไป เมื่อพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออก มันก็อ้อมหน้าด้วยของดี
Psl	104	29	เมื่อพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์เสีย มันทั้งหลายก็ลำบากใจ เมื่อพระองค์ทรงเอาลมหายใจมันไปเสีย มันก็ตาย และกลับเป็นผงกลี
Psl	104	30	เมื่อพระองค์ทรงส่งวิญญาณของพระองค์ออกไป มันก็ถูกสร้างขึ้นมา และพระองค์ก็ทรงเปลี่ยนใจเมตตาของแผ่นดินเสียใหม่
Psl	104	31	สง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ พระเยโฮวาห์จะทรงเปรมปรีดีในบรรดาพระราชกิจของพระองค์
Psl	104	32	ผู้ทรงทอดพระเนตรโลก มันก็สิ้นสะท้าน ผู้ทรงแต่งตั้งภูเขา มันก็มีวันขึ้นมา
Psl	104	33	ข้ามีชีวิตอยู่ติดตามใจ ข้าจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ขณะข้ายังเป็นอยู่ ข้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของข้า
Psl	104	34	การรำพึงของข้าจะเป็นสิ่งที่พอพระทัย ข้าจะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์
Psl	104	35	ขอคนบาปถูกผลาญเสียจากแผ่นดินโลก และขออย่าให้มันคนชั่วอีกเลย จิตใจของข้าเอ๋ย จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระเย
โฮวาห์เถิด			
Psl	105	1	โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ จงร้องทูลออกพระนามพระองค์ จงให้บรรดาพระราชกิจของพระองค์แจ้งแก่ชนชาติทั้งหลาย
Psl	105	2	จงร้องเพลงถวายพระองค์ ร้องเพลงสดุดีถวายพระองค์ จงเล่าถึงการมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระองค์
Psl	105	3	จงเอาพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้จิตใจของบรรดาผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์เปรมปรีดี
Psl	105	4	จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ และพระกำลังของพระองค์ แสวงพระพักตร์ของพระองค์ เรื่อยไป
Psl	105	5	จงระลึกถึงการอัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ การมหัศจรรย์และคำพิพากษาแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์
Psl	105	6	โอ เชื้อสายของอับราฮัม ผู้รับใช้ของพระองค์ เชื้อสายของยาโคบ ผู้เลือกสรรของพระองค์
Psl	105	7	พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา คำพิพากษาของพระองค์อยู่ทั่วไปในแผ่นดินโลก
Psl	105	8	พระองค์ทรงจดจำพันธสัญญาของพระองค์อยู่เป็นนิรันดร์ คือพระวาจาที่พระองค์ทรงบัญชาไว้ตลอดชั่วหนึ่งพันชั่วอายุ
Psl	105	9	คือพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม คำปฏิญาณซึ่งทรงกระทำไว้กับอิสอัค
Psl	105	10	ซึ่งพระองค์ทรงยืนยันอีกกับยาโคบให้เป็นพระราชบัญญัติ และแก้อิสราเอลให้เป็นพันธสัญญานิรันดร์
Psl	105	11	"เราจะให้แผ่นดินคานาอันแก่เจ้า เป็นส่วนมรดกของเจ้าทั้งหลาย"
Psl	105	12	เมื่อเขายังมีคนจำนวนน้อย จำนวนน้อยจริง ยังเป็นแต่คนอาศัยอยู่ในนั้น
Psl	105	13	พเนจรไปจากประชาชาติหนึ่งถึงประชาชาติหนึ่ง จากราชอาณาจักรนี้ถึงอีกชนชาติหนึ่ง
Psl	105	14	พระองค์มิได้ทรงยอมให้ผู้ใดบีบบังคับเขา พระองค์ทรงชนบทกษัตริย์หลายองค์ด้วยเห็นแก่เขา
Psl	105	15	ว่า "อย่าแต่งตั้งบรรดาผู้ที่เราเจมิไว้ อย่าทำอันตรายแก่ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเรา"
Psl	105	16	เมื่อพระองค์ทรงเรียกการกินดารอาหารให้เกิดขึ้นที่แผ่นดิน และทรงทำลายอาหารที่บำรุงชีวิตเสียสิ้น
Psl	105	17	พระองค์ทรงใช้ชายคนหนึ่ง ไปข้างหน้าเขา คือโยเซฟ ซึ่งถูกขายไปเป็นทาส
Psl	105	18	เท้าของเขาจับข้าด้วยตรวน ตัวเขาเข้าอยู่ในปลอกเหล็ก
Psl	105	19	จนกว่าสิ่งที่เขาออกได้บังเกิดขึ้น พระวาระของพระเยโฮวาห์ทดสอบเขา
Psl	105	20	กษัตริย์ก็ทรงใช้ให้ไปปล่อยตัวเขา ผู้ปกครองของชนชาติทั้งหลาย ได้ปล่อยเขาเป็นอิสระ
Psl	105	21	กษัตริย์ทรงตั้งเขาให้เป็นเจ้านายเหนือวังของพระองค์ เป็นผู้ปกครองกรรมสิทธิ์ทั้งปวงของพระองค์
Psl	105	22	ให้ผูกมัดเจ้านายของพระองค์ตามชอบใจ และสอนสติปัญญาแก่ผู้เอาโทษของพระองค์
Psl	105	23	แล้วอิสราเอลได้มาที่อียิปต์ ยาโคบได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของอาม
Psl	105	24	และพระเจ้าทรงกระทำให้ประชาชนของพระองค์มีลูกดก และทรงกระทำให้เขาแข็งแรงกว่าคู่อริของเขา
Psl	105	25	พระองค์ทรงหันใจเขาเหล่านั้นให้เกลียดประชาชนของพระองค์ ให้ใช้กลอุบายแก่ผู้รับใช้ของพระองค์
Psl	105	26	พระองค์ทรงใช้โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ และอาโรนผู้ที่พระองค์ทรงเลือกไว้
Psl	105	27	เขาทั้งสองกระทำหมายสำคัญท่ามกลางเขาทั้งหลาย ทำการมหัศจรรย์ในแผ่นดินของอาม
Psl	105	28	พระองค์ทรงใช้ความมืดมา กระทำให้แผ่นดินมืด เขาทั้งหลายมิได้กบฏต่อพระวาระของพระองค์
Psl	105	29	พระองค์ทรงกระทำให้น้ำกลายเป็นเลือด และให้ปลาของเขาตาย
Psl	105	30	กบแก่กันมาเป็นฝูงใหญ่ที่แผ่นดินของเขา แม่น้ำในของกษัตริย์ของเขาก็มี
Psl	105	31	พระองค์ตรัส และฝูงเหือบก็มาและรินน้ำไปทั่วในแผ่นดินของเขา
Psl	105	32	พระองค์ประทานลูกเห็บแก่เขาแทนฝน และไฟไหม้ทั่วแผ่นดินของเขา
Psl	105	33	พระองค์ทรงนำบถอาถรรพ์ และตึกนเมเดอของเขา และทรงฟาดต้นไม้ในประเทศของเขาให้หัก
Psl	105	34	พระองค์ตรัส และตึกแดนวัยบีนก็มา และตึกแดนวัยคลานมานับไม่ถ้วน
Psl	105	35	มากินพืชในแผ่นดินของเขาหมด และกินผลแห่งดินของเขาสิ้น
Psl	105	36	พระองค์ทรงสั่งหาบรรดาลูกหิวปีในแผ่นดินของเขา คือผลแรกแห่งกำลังทั้งสิ้นของเขา
Psl	105	37	แล้วพระองค์ทรงนำอิสราเอลออกไปพร้อมกับเงินและทองคำ และไม่มีสักคนหนึ่งในตระกูลของพระองค์ที่อ่อนแอ
Psl	105	38	เมื่อเขาพราวจากไป อียิปต์ก็ยินดี เพราะความครั้นคร่ำต่ออิสราเอลได้ตกอยู่บนเขา
Psl	105	39	พระองค์ทรงกางแขนเป็นเครื่องกำบัง และไฟให้ความสว่างเวลากลางคืน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	105	40	ประชาชนร้องขอ และพระองค์ทรงน่านกมลมา และให้เขามิใจด้วยอาหารจากฟ้าสวรรค์
Psl	105	41	พระองค์ทรงเปิดหิน และน้ำก็ไหลออกมา มันไหลลงไปเป็นแม่น้ำในที่แห้งแล้ง
Psl	105	42	เพราะพระองค์ทรงระลึกถึงพระสัญญาบริสุทธิ์ของพระองค์ และอับราฮัมผู้รับใช้ของพระองค์
Psl	105	43	พระองค์จึงทรงนำประชาชนของพระองค์ออกมาด้วยความชื่นบาน ทรงนำผู้ที่เลือกสรรไว้แล้วด้วยความเบิกบานใจ
Psl	105	44	และพระองค์ประทานแผ่นดินของบรรดาประชาชนดีให้แก่เขา และเขาได้ผลงาของชาติทั้งหลายเป็นการมหัศจรรย์
Psl	105	45	เพื่อเขาจะรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ และถือปฏิบัติพระราชบัญญัติของพระองค์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
Psl	106	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็น
นิตย์			
Psl	106	2	ผู้ใดจะพรรณนาถึงพระราชกิจอันทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะแสดงถึงพระเกียรติของพระองค์อย่างครบถ้วนได้
Psl	106	3	บรรดาผู้ที่ประพฤติกว้างขวางก็เป็นผู้ที่กระทำความชอบธรรมตลอดเวลา
Psl	106	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ด้วยความโปรดปรานซึ่งพระองค์ทรงมีต่อประชาชนของพระองค์ ขอทรงประทานความรอด
ของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์			
Psl	106	5	เพื่อข้าพระองค์จะเห็นความเจริญรุ่งเรืองของบรรดาผู้เลือกสรรของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเปรมปรีดีในความยินดีแห่งประชาชาติของ
พระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรอดได้ร่วมกับมรดกของพระองค์			
Psl	106	6	ทั้งข้าพระองค์ทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพระองค์ได้กระทำบาปแล้ว ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความชั่วช้า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้
กระทำอย่างชั่วร้าย			
Psl	106	7	บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายเมื่อท่านอยู่ในอียิปต์ท่านมิได้เข้าใจการมหัศจรรย์ของพระองค์ ท่านมิได้ระลึกถึงความเมตตาอันอุดมของ
พระองค์ แต่ได้กบฏต่อพระองค์ที่ทะเลที่ทะเลแดง			
Psl	106	8	ถึงกระนั้นพระองค์ยังทรงช่วยท่านให้รอดเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ เพื่อพระองค์จะให้ทราบถึงฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์
Psl	106	9	พระองค์ทรงชนบททะเลแดง มันก็แห้งไป และพระองค์ทรงนำท่านข้ามที่ลึกลับกับดินข้ามถิ่นทุรกันดาร
Psl	106	10	พระองค์จึงทรงช่วยท่านให้พ้นมือของผู้ที่เกลียดชังท่าน และไถ่ท่านจากเงื้อมมือของศัตรู
Psl	106	11	และนำท่านปฏิบัติกิจของท่าน เขาไม่เหลือสักคนเดียว
Psl	106	12	แล้วท่านเชื่อพระวาจาของพระองค์ ท่านร้องเพลงสรรเสริญพระองค์
Psl	106	13	แต่ไม่ข้ามท่านก็ลืมพระราชกิจของพระองค์เสีย ท่านไม่คอยพระดำรัสปรึกษาของพระองค์
Psl	106	14	แต่ในถิ่นทุรกันดารนั้นท่านมีความมอยากรุนแรง และได้ทดลองพระเจ้าในทะเลทราย
Psl	106	15	พระองค์ทรงประทานสิ่งที่ท่านขอ แต่ทรงใช้โรคผอมแห้งมาทรมานจิตใจท่าน
Psl	106	16	เมื่อคนในค่ายริษยาโมเสสและอาโรนวิสุทธิชนของพระเยโฮวาห์
Psl	106	17	พื้นแผ่นดินอ้าปากกลืนธารานและทับคนระอาบีริมเสย
Psl	106	18	ไฟระเบิดในคณะของท่านและเปลวเพลิงผลาญคนชั่วเสีย
Psl	106	19	ท่านได้สร้างลูกวัวในไซเรบและนมัสการรูปเคารพหล่อ
Psl	106	20	ท่านจึงเอาสงาราศีของพระเจ้าแลกกับรูปของวัวที่กินหญ้า
Psl	106	21	ท่านลืมพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของท่าน ผู้ได้ทรงกระทำพระราชกิจใหญ่โตในอียิปต์
Psl	106	22	ทำการมหัศจรรย์ในแผ่นดินของอามและสิ่งน่ากรำกรวมลัวที่ทะเลแดง
Psl	106	23	เพราะฉะนั้นพระองค์ตรัสว่าจะทำลายท่านเสีย ดีแต่โมเสสผู้เลือกสรรของพระองค์ได้มายืนเฝ้าตัดทานพระองค์ เพื่อหันพระพิโรธของ
พระองค์เสียจากการทำลาย			
Psl	106	24	แล้วท่านก็ดูถูกแผ่นดินอันร่มรื่นนั้น ท่านไม่เชื่อพระวาจาของพระองค์
Psl	106	25	ท่านบ่นอยู่ในเต็นท์ของท่าน และไม่ฟังพระสวดเสริญของพระเยโฮวาห์
Psl	106	26	เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ปฏิญาณต่อท่านว่าจะทำให้ท่านล้มตายในถิ่นทุรกันดาร
Psl	106	27	และจะกระจ่ายเชื้อสายของท่านไปท่ามกลางประชาชาติ ทว่าเขาไปทั่วประเทศทั้งหลาย
Psl	106	28	แล้วท่านก็ไปติดพันอยู่กับพระบาอัลแห่งเมืองเบอีร์ และรับประทานเครื่องสัตวบูชาที่บูชาพระตาย
Psl	106	29	ท่านย่ำเย้าพระองค์ให้ทรงกริ้วด้วยการกระทำของท่าน และโรคระบาดเกิดขึ้นท่ามกลางท่าน
Psl	106	30	แล้วพื้นหัสได้ยื่นขึ้นจัดการลงโทษและโรคระบาดนั้นก็หยุด
Psl	106	31	ที่เขาท่านนั้นพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่เขาตลอดทุกชั่วอายุสืบต่อไปเป็นนิตย์
Psl	106	32	ท่านทำให้พระองค์กริ้วที่นำแห่งการโต้เถียง เพราะเรื่องของท่านนี้ ไม่แสลงก็พลอยเสียหายด้วย
Psl	106	33	เพราะท่านทำให้จิตใจโมเสสขมขื่น ดังนั้นริมฝีปากของเขาจึงพูดถ้อยคำเหล่านั้น
Psl	106	34	ท่านมิได้ทำลายชนชาติทั้งหลายตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านไว้
Psl	106	35	แต่ท่านได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านั้น และหัดทำอย่างที่เขาทำกัน
Psl	106	36	ท่านปรนนิบัติรูปเคารพของเขาส่งกลายเป็นบ่วงสำหรับท่าน
Psl	106	37	ท่านหมกมุ่นและบุตรสาวของท่านกลายเป็นเครื่องสักการบูชาแก่ปีศาจ
Psl	106	38	ท่านเทโลหิตผู้ไร้ผิดออกมาคือโลหิตบุตรชายบุตรสาวของท่าน ผู้ซึ่งท่านได้ซำเ็นเครื่องสักการบูชาแก่รูปเคารพแห่งคานาอัน แผ่นดินก็
มลทินไปด้วยโลหิต			
Psl	106	39	ท่านจึงเป็นคนไม่สะอาดด้วยการกระทำของท่าน และประพฤตียิ่งโสภณในการกระทำของท่าน
Psl	106	40	แล้วความกริ้วของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อประชาชนของพระองค์ และพระองค์ทรงรังเกียจมรดกของพระองค์
Psl	106	41	พระองค์ทรงมอบท่านไว้ในมือประชาชาติต่างๆ บรรดาผู้ที่เกลียดชังท่านจึงปกครองเหนือท่าน
Psl	106	42	ศัตรูของท่านได้บีบบังคับท่านและท่านตกไปอยู่ใต้อาณาของเขา
Psl	106	43	พระองค์ทรงช่วยท่านให้พ้นหลายครั้ง แต่ท่านมักกบฏในจุดประสงค์ของท่าน และถูกเหยียดลงด้วยความชั่วช้าของท่าน
Psl	106	44	ถึงอย่างไร เมื่อพระองค์สติบเสียงร้องทูลของท่าน พระองค์ทรงสนพระทัยในความทุกข์ใจของท่าน
Psl	106	45	เพื่อเห็นแก่ท่าน พระองค์ทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ และกลับทรงกรุณาตามความเมตตาอันอุดมของพระองค์
Psl	106	46	พระองค์ทรงให้ท่านได้รับความสงสารจากบรรดาผู้ที่ไต่ยัดท่านไปเป็นเชลย
Psl	106	47	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด และขอทรงรวบรวมข้าพระองค์ทั้งหลายจากท่าม
กลางประชาชาติต่างๆ เพื่อข้าพระองค์ทั้งหลาย			
Psl	106	48	จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแต่นี้วันคร่ำครวญถึงนิรันดรกาล และขอประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า "เอเมน" จง
สรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด			
Psl	107	1	โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	107	2	ให้ผู้ที่ย่ำเย้าพระองค์ไว้แล้วกล่าวดังนั้นเถิด คือผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ไว้จากมือของปรปักษ์
Psl	107	3	และรวบรวมเข้ามาจากแผ่นดินทั้งหลาย จากตะวันออก และจากตะวันตก จากเหนือและจากใต้
Psl	107	4	เขาก็พ้นจรรอยไปป่าในที่แห้งแล้ง หาไม่พบทางที่จะเข้านครซึ่งพอจะอาศัยได้
Psl	107	5	หิวโหยและกระหาย จิตใจของเขาก็อ่อนระอาไปในตัวเขา
Psl	107	6	แล้วในความยากลำบากของเขาเมื่อเขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากความทุกข์ใจของเขา
Psl	107	7	พระองค์ทรงนำเขาไปในทางตรงจนเขามาถึงนครซึ่งพอจะอาศัยได้
Psl	107	8	ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	107	9	เพราะผู้ที่กระหาย พระองค์ทรงให้เขามิ และผู้ที่หิว พระองค์ทรงให้เขาน้ำใจด้วยของดี

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	107	10	ผู้ที่นั่งอยู่ในความมืดและเงามัจจุราช ถูกขังอยู่ด้วยความทุกข์ยากและติดตรวน
Psl	107	11	เพราะเขากบฏต่อพระวอณะของพระเจ้า และหมิ่นค่าปรีชาขององค์ผู้สูงสุด
Psl	107	12	พระองค์จึงทรงกระทำจิตใจของเขาทั้งหลายให้ถ่อมลงด้วยงานหนัก เขาล้มลงและ ไม่มีใครช่วย
Psl	107	13	แล้วในความยากลำบากของเขาเมื่อเขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงให้เขารอดจากความทุกข์ใจของเขา
Psl	107	14	พระองค์ทรงนำเขาออกจากการมืดและเงามัจจุราช และทรงระเปิดพันธนะของเขาให้ขาดสะบั้น
Psl	107	15	ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	107	16	เพราะพระองค์ทรงฟังประตูของลิ้มฤทธิ์และทรงตัดซีลูกกรงเหล็กเสีย
Psl	107	17	เขาเป็นคนโง่เพราะการละเมิดของเขา และเพราะความชั่วช้าของเขา เขาต้องทนความทุกข์ยาก
Psl	107	18	จิตใจเขารั้งเกี้ยวอาหารทขชนิดและเข้าไปใกล้ประตูความตาย
Psl	107	19	แล้วในความยากลำบากของเขาเมื่อเขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงให้เขารอดจากความทุกข์ใจของเขา
Psl	107	20	พระองค์ทรงใช้พระวอณะของพระองค์ไปรักษาเขา และทรงช่วยเขาให้พ้นจากสิ่งต่างๆที่จะทำลายเขา
Psl	107	21	ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	107	22	และให้เขาถวายเครื่องสักการบูชาไมทนาพระคุณ และเล่าพระราชกิจของพระองค์ด้วยความชื่นบาน
Psl	107	23	ผู้ที่ลงเรือไปในทะเลท่าอาชีพอยุบนน้ำกว้างใหญ่
Psl	107	24	เขาได้เห็นพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ และการมหัศจรรย์ของพระองค์ในน้ำลึก
Psl	107	25	เพราะพระองค์ทรงบัญชา และทรงให้เกิดลมพายซึ่งให้คลื่นทะเลกำเริบ
Psl	107	26	คนเหล่านั้นถูกซัดขึ้นไปสู่ท้องฟ้าและลง ไปสู่ที่ลึก ใจของเขาละลายไปในเหตุการณ์ร้ายของเขา
Psl	107	27	เขากลาและโซเซไปอย่างคนเมาและสิ้นปัญญาลง
Psl	107	28	แล้วในความยากลำบากของเขาเมื่อเขาร้องทูลพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงช่วยนำเขาออกจากความทุกข์ใจของเขา
Psl	107	29	พระองค์ทรงกระทำให้พายุสงบลงและคลื่นทะเลก็นิ่ง
Psl	107	30	แล้วเขาก็ยินดีเพราะเขามีความเจิบ และพระองค์ทรงนำเขามายังท่าที่เขาปรารถนา
Psl	107	31	ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	107	32	ให้เขาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะความดีของพระองค์ เพราะการมหัศจรรย์ของพระองค์ที่มีต่อบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	107	33	พระองค์ทรงเปลี่ยนแม่น้ำให้เป็นถิ่นทุรกันดาร นำฟูให้เป็นดินแห้งผาก
Psl	107	34	แผ่นดินที่มีผลตกให้เป็นที่แห้งแล้ง เพราะเหตุความโหดร้ายของชาวเมือง
Psl	107	35	พระองค์ทรงเปลี่ยนถิ่นทุรกันดารให้เป็นสระน้ำ แผ่นดินแห้งผากให้เป็นน้ำฟู
Psl	107	36	และพระองค์ทรงให้คนหิวโหยอาศัยที่นั่น เพื่อเขาจะสถาปนานครซึ่งพอจะอาศัยได้
Psl	107	37	เขาหาว่านา และปลูกสวนองุ่นและได้ผลตกมาก
Psl	107	38	โดยพระพรของพระองค์เขาทั้งหลายทวีผลมากยิ่งขึ้น และพระองค์มิได้ทรงให้วัวของเขาลดจำนวนลง
Psl	107	39	เมื่อเขาถูกทำให้ถ่อมลงและถูกเหยียดให้ต่ำโดยการบีบบังคับกับความยากลำบากและความโศกเศร้า
Psl	107	40	พระองค์ทรงเทความดุหมินลงบนเจ้านาย ทรงกระทำให้เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารที่ไม่มีหนทาง
Psl	107	41	แต่พระองค์ทรงยกคนซัดสนขึ้นจากความทุกข์ยาก และกระทำให้ครอบครัวของเขาทุกอย่างรุ่งโรจน์
Psl	107	42	คนชอบธรรมจะเห็นและยินดี และจะชื่นชมซึ่งสิ่งที่ปรางก็จะปิดปากของมัน
Psl	107	43	ผู้ใดฉลาดและจะรักษาสิ่งเหล่านี้ ก็จงเข้าใจถึงความเมตตาของพระเยโฮวาห์
Psl	108	1	ข้าแต่พระเจ้า จิตใจของข้าพระองค์มันคง ข้าพระองค์จะร้องเพลงและร้องเพลงสรรเสริญด้วยจิตใจของข้าพระองค์
Psl	108	2	พิณใหญ่และพิณเขาคู่เอ๋ย จงตื่นเถิด ข้าพเจ้าจะปลุกอรุณ
Psl	108	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางประชาชาติ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้ง
หลาย			
Psl	108	4	เพราะความเมตตาของพระองค์ใหญ่ยิ่งเหนือฟ้าสวรรค์ ความจริงของพระองค์สูงถึงเมฆ
Psl	108	5	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเป็นที่เชิดชูเหนือฟ้าสวรรค์ ขอสง่าราศีของพระองค์อยู่เหนือทั่วแผ่นดินโลก
Psl	108	6	ขอทรงช่วยให้รอดโดยพระหัตถ์ขวาของพระองค์และทรงตอบข้าพระองค์ เพราะว่าผู้ที่พระองค์ทรงรักจะได้รับการช่วยให้พ้น
Psl	108	7	พระเจ้าได้ตรัสด้วยความบริสุทธิของพระองค์ว่า "เราจะแบ่งเมืองเซเคม และแบ่งหุบเขาเมืองสุดกทออก
Psl	108	8	กิเลอาดเป็นของเรา มันัสเสห์เป็นของเรา เอฟราอิมเป็นที่กันที่ศีรษะของเรา ยูดาห์เป็นผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติของเรา
Psl	108	9	มิอับเป็นอ่างล้างชำระของเรา เราหญิงรองเท้าของเราลงบนเอโดม เราให้ร้องด้วยความเมื่อยเหน็ดเหนื่อย
Psl	108	10	ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าเข้าไปในนครที่มีป้อม ผู้ใดจะนำข้าพเจ้าไปยังเอโดม
Psl	108	11	ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ทั้งหลายแล้วหรือ ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ไม่ทรงออกไปกับกองทัพของข้าพระองค์ทั้งหลาย
แล้วละ			
Psl	108	12	ขอประทานความช่วยเหลือเพื่อต่อต้านความยุ่งยากต่างๆ เพราะความช่วยเหลือของมนุษย์ก็ไร้ผล
Psl	108	13	โดยพระเจ้าเอง ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง พระองค์เองจะทรงเป็นผู้เหยียดคูริของข้าพเจ้าทั้งหลายลง
Psl	109	1	ข้าแต่พระเจ้า ผู้ซึ่งข้าพระองค์สรรเสริญ ขออย่าทรงนิ่งเสีย
Psl	109	2	เพราะปากของคนชั่วและปากของคนหลอกลวงอ้าใส่ข้าพระองค์อยู่แล้ว พวกเขาได้พูดปดปรำปรำข้าพระองค์ด้วยลิ้นมสา
Psl	109	3	เขาทั้งหลายล้อมข้าพระองค์ไว้ด้วยถ้อยคำเกลียดชัง และโจมตีข้าพระองค์อย่างไรเหตุ
Psl	109	4	เขาเป็นพวกปฏิปักษ์ต่อข้าพระองค์แทนความรักของข้าพระองค์ ส่วนข้าพระองค์ได้อธิษฐานเท่านั้น
Psl	109	5	เขาตอบแทนข้าพระองค์ด้วยความชั่วแทนความดี และความเกลียดชังแทนความรักของข้าพระองค์
Psl	109	6	ขอทรงตั้งคนชั่วให้อยู่เหนือเขาและให้เขาตายในมือของเขา
Psl	109	7	เมื่อพิฆารณาคติ ก็ให้เขาปรากฏว่าเป็นผู้กระทำผิด และให้คำอธิษฐานของเขากลายเป็นความบาป
Psl	109	8	ขอให้วันเวลาของเขาน้อย ขอให้อีกผู้หนึ่งม้ายึดตำแหน่งของเขา
Psl	109	9	ขอให้ลูกของเขาทำพราฟ้อ และภรรยาของเขาเป็นม่าย
Psl	109	10	ขอให้ลูกของเขาต้องเร่ร่อนขอทานเรื่อยไป ขอให้เขาหาอาหารจากที่รกร้างว่างเปล่าของเขา
Psl	109	11	ขอให้เจ้าหน้าที่ม้ายึดของทั้งสิ้นที่เขามีอยู่ ขอคนต่างถิ่นมาปล้นผลงาของเขาไป
Psl	109	12	ขออย่าให้ผู้ใดเอ็นดูเขา อย่าให้ผู้ใดสงสารลูกกำพร้าของเขา
Psl	109	13	ขอให้หายาของเขาถูกตัดออก และในคนชั่วอายุต่อมาก็ขอให้ชื่อของเขาถูกขีดฆ่าออกเสีย
Psl	109	14	ขอให้ความชั่วช้าของบรรพบุรุษของเขายังเป็นที่จำได้โดยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ อย่าให้บาปของมารดาเขาลบเลือนไป
Psl	109	15	ขอให้บาปเหล่านั้นอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์เสมอไป เพื่อพระองค์จะทรงตัดการระลึกถึงเขาเหล่านั้นเสียจากแผ่นดินโลก
Psl	109	16	เพราะเขาไม่จดจำที่จะแสดงความเอ็นดู แต่ข่มเหงคนจนและคนซัดสน เพื่อจะฆ่าคนที่เศร้าใจเสีย
Psl	109	17	เขารักที่จะแข่ง ขอให้คำแช่ตอบเขา เขาไม่ชอบการให้พร ขอพรจงห่างไกลจากเขา
Psl	109	18	เขาเอากาเรงหมตต่างเสื้อผ้าของเขา ขอให้ขี้มเข้าไปในกายของเขาจงวางน้า ขอให้ขี้มเข้าไปในกระดูกของเขาอย่างน้ามัน
Psl	109	19	ให้เหมือนเครื่องแต่งกายที่คลุมเขาอยู่ เหมือนเข็มขัดที่คาดเขาไว้เสมอ
Psl	109	20	ทั้งนี้ขอให้เป็นที่น่าแค้นใจจากพระเยโฮวาห์แก่พวกปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ แก่ผู้ที่กล่าวร้ายต่อชีวิตของข้าพระองค์
Psl	109	21	ข้าแต่พระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงกระทำเพื่อข้าพระองค์โดยเห็นแก่พระนามของพระองค์ เพราะว่าความเมตตาของพระองค์นั้น
ประเสริฐ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น			
Psl	109	22	เพราะข้าพระองค์ยากจนและซัดสน และจิตใจของข้าพระองค์ก็บาดเจ็บอยู่ภายใน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	109	23	ข้าพพระองค์สิ้นสติไปแล้วอย่างเงาตอนเย็น ข้าพพระองค์ถูกลัดคอกเหมือนตักแตน
Psl	109	24	ข้าพพระองค์ก็อ่อนเปลี้ยเพราะการอดอาหาร ร่างกายของข้าพพระองค์ก็ซบพอมไป
Psl	109	25	ข้าพพระองค์กลายเป็นที่ตำหนิตัวเดียวของเขา เมื่อเขามองดูข้าพพระองค์ เขาก็สิ้นศรัทธา
Psl	109	26	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพพระองค์ให้รอดตามความเมตตาของพระองค์
Psl	109	27	เพื่อเขาจะทราบว่าเป็นนิมิตของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงกระทำการนี้
Psl	109	28	ให้เขาเข้าไป แต่ขอพระองค์ทรงอภัยนายพระพร เมื่อเขาลกขึ้น ขอให้เขาได้อาย แต่ขอให้ผู้รับใช้ของพระองค์ยินดี
Psl	109	29	ขอให้พวกปฏิปักษ์ของข้าพพระองค์ห่มความอับอาย ขอให้ความอับอายสวมกายเขาอย่างเสื้อคลุม
Psl	109	30	ด้วยปากของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระองค์ท่ามกลางคนมากมาย
Psl	109	31	เพราะพระองค์จะทรงประทับขวามือของคนขัดสน เพื่อทรงช่วยเขาให้พ้นจากคนที่รีบโหมจิกใจเขา
Psl	110	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า " จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของเจ้าเป็นแท่นรองเท้าของเจ้า "
Psl	110	2	พระเยโฮวาห์จะทรงให้ชัศตาทรงฤทธิ์ของพระองค์ท่าน ไปจากศิโยน จงครอบครองท่ามกลางศัตรูของพระองค์ท่านเกิด
Psl	110	3	ชนชาติของพระองค์ท่านจะล้มครืนด้วยเท้าของเขาด้วยความเต็มใจ ในวันที่ทรงฤทธิอำนาจของพระองค์ท่าน ด้วยเครื่องประดับแห่งความ
บริสุทธิ์ จากครกของอูโรลหัย น้ำค้างแห่งวิหิงมเป็นของพระองค์ท่าน			
Psl	110	4	พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแล้วและจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า " เจ้าเป็นปโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค "
Psl	110	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับข้างขวาหัตถ์ของพระองค์ท่าน พระองค์จะทรงหลายบรรดาภคินิรันดร์ในวันที่ทรงพระพิโรธ
Psl	110	6	พระองค์จะทรงกระทำการพิพากษาท่ามกลางประชาชาติให้ชาติศพเต็มไปหมด พระองค์จะทรงหลายผู้เป็นประมุขทั่วแผ่นดินโลกอันกว้าง
ขวาง			
Psl	110	7	พระองค์ท่านจะทรงดื่มจากลำธารข้างทาง ฉะนั้นพระองค์ท่านจะทรงผงกพระเศียรขึ้น
Psl	111	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพเจ้า ในคณะผู้เที่ยงธรรม ในชุมชนคน
Psl	111	2	บรรดาพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ใหญ่ยิ่ง เป็นที่คั่นค้ำของทุกคนที่พอใจ
Psl	111	3	พระราชกิจของพระองค์สูงส่งและมีเกียรติ และความชอบธรรมของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์
Psl	111	4	พระองค์ได้ทรงให้พระราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์เป็นที่จดจำ พระเยโฮวาห์ทรงมีพระคุณและเต็มไปด้วยพระกรุณา
Psl	111	5	พระองค์ประทานอาหารให้ผู้ที่ยากจน พระองค์จะทรงจัดจำพันธสัญญาของพระองค์เสมอ
Psl	111	6	พระองค์ได้ทรงสร้างฤทธาภาพแห่งพระราชกิจของพระองค์แก่ประชาชนของพระองค์ เพื่อจะทรงประทานมรดกของบรรดาประชาชาติ
แก่เขา			
Psl	111	7	พระหัตถ์กิจของพระองค์นั้นบริสุทธิ์และยุติธรรม และพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ก็ไว้ใจได้
Psl	111	8	สถาปนาอยู่เป็นนิรันดกาล และประกอบความจริงกับความเที่ยงธรรม
Psl	111	9	พระองค์ทรงใช้การไถ่ใหม่แก่ประชาชนของพระองค์ พระองค์ทรงบัญญัติพันธสัญญาของพระองค์เป็นนิตย์ พระนามของพระองค์บริสุทธิ์
และนำคร่ำกล้วจริง ๆ			
Psl	111	10	ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นที่เริ่มต้นของสติปัญญา บรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็ได้ความเข้าใจดี การสรรเสริญพระเจ้า
ดำรงอยู่เป็นนิตย์			
Psl	112	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด คนที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข คือผู้ปฏิบัติเป็นอันมากในพระบัญญัติของพระองค์
Psl	112	2	เชื้อสายของเขาจะทรงอาณาภาพในแผ่นดิน ชั่วอายุที่เที่ยงธรรมจะรับพระพร
Psl	112	3	ทรัพย์ศฤงคารและความมั่งคั่งมีอยู่ในเรือนของเขา และความชอบธรรมของเขาดำรงอยู่เป็นนิตย์
Psl	112	4	ความสว่างจะแผ่ส่องมาในความมืดให้คนเที่ยงธรรม เขามีความเมตตา เต็มไปด้วยความสงสารและชอบธรรม
Psl	112	5	คนที่ดิ้นจะแสดงความเมตตาคุณและให้ยืม เขาจะดำเนินการของเขาด้วยความยุติธรรม
Psl	112	6	แน่นอนเขาจะไม่ถดถอยเป็นนิตย์ คนจะระลึกถึงคนชอบธรรมอยู่เป็นนิตย์
Psl	112	7	เขาจะไม่กลัวข่าวร้าย จิตใจของเขายึดแน่น วางใจในพระเยโฮวาห์
Psl	112	8	จิตใจของเขาแน่วแน่ เขาจะไม่กลัวจนกว่าจะเห็นความประสงค์ของเขสำเร็จ
Psl	112	9	เขาแจกจ่าย เขาได้ให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงเป็นนิตย์ เขาของเขาจะถูกขีดขึ้นด้วยเกียรติ
Psl	112	10	คนชั่วจะเห็นแล้วเป็นทุกข์ใจ เขาขบเขี้ยวเคี้ยวฟันแล้วละลายไป ความปรารถนาของคนชั่วนั้นจะศูนย์เปล่า
Psl	113	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด บรรดาผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์เอ๋ย จงสรรเสริญเกิด จงสรรเสริญพระนามพระเยโฮวาห์
Psl	113	2	สารการแต่พระนามของพระเยโฮวาห์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปเป็นนิตย์
Psl	113	3	ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงที่ดวงอาทิตย์ตกพระนามของพระเยโฮวาห์เป็นที่สรรเสริญ
Psl	113	4	พระเยโฮวาห์ประทับอยู่สูงเหนือประชาชาติทั้งปวง และสง่าราศีของพระองค์สูงเหนือฟ้าสวรรค์
Psl	113	5	ไม่มีพระใดเป็นเหมือนพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้ประทับบนที่สูง
Psl	113	6	ผู้ล้อมพระทัยลงทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงในฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
Psl	113	7	พระองค์ทรงยกคนยากจนขึ้นมาจากผงกลี และทรงยกคนขัดสนขึ้นมาจากกองขี้เถ้า
Psl	113	8	เพื่อให้เขานั่งกับบรรดาเจ้านาย คือบรรดาเจ้านายแห่งชนชาติของพระองค์
Psl	113	9	พระองค์โปรดให้หญิงหมั้นมีบ้านอยู่ เป็นแม่ที่ขึ้นบานมับตร จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด
Psl	114	1	เมื่ออิสราเอลออกไปจากอียิปต์ คือวงศวานของยาโคบ ไปจากชนชาติต่างภาษา
Psl	114	2	ยูดาก็กลายเป็นสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ อิสราเอลเป็นอาณาจักรของพระองค์
Psl	114	3	ทะเลมองแล้วหนี จอร์แดนหันกลับ
Psl	114	4	ภูเขากระโดดเหมือนแกะผู้ เนินเขากระโดดเหมือนลูกแกะ
Psl	114	5	เป็นอะโรนะ ทะเลเอ๋ย เจ้าจึงหนี แม่น้ำจอร์แดนเอ๋ย เจ้าจึงหันกลับ
Psl	114	6	ภูเขาเอ๋ย เจ้าจึงกระโดดเหมือนแกะผู้ เนินเขาเอ๋ย เจ้าจึงกระโดดเหมือนลูกแกะ
Psl	114	7	แผ่นดินเอ๋ย สั่นเทิ้มเกิด ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าของยาโคบ
Psl	114	8	ผู้ให้หินเป็นสระน้ำ ดินเหล็กไฟเป็นน้ำพุ
Psl	115	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มิใช่แก่เหล่าข้าพพระองค์ มิใช่แก่เหล่าข้าพพระองค์ พระเจ้าข้า แต่ขอถวายสง่าราศีแด่พระนามของพระองค์ เพราะเห็นแก่
ความเมตตาของพระองค์ และความจริงของพระองค์			
Psl	115	2	ทำไมบรรดาประชาชาติจะกล่าวว่า " บัดนี้พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ไหนเล่า "
Psl	115	3	แต่พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ในฟ้าสวรรค์ สิ่งใดที่พระองค์พอพระทัยพระองค์ก็ทรงกระทำ
Psl	115	4	รูปเคารพของคนเหล่านั้นเป็นเงินและทองคำ เป็นหัตถกรรมของมนุษย์
Psl	115	5	รูปเหล่านั้นมีปาก แต่พูดไม่ได้ มีตา แต่ดูไม่ได้
Psl	115	6	มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน มีจมูก แต่ดมไม่ได้
Psl	115	7	มีมือ แต่คว้าไม่ได้ มีเท้า แต่เดินไม่ได้ รูปเหล่านั้นทำเสียงในคอไม่ได้
Psl	115	8	ผู้ที่ทำรูปเหล่านั้นจะเป็นเหมือนรูปเหล่านั้น เออ บรรดาผู้ที่วางใจในรูปเหล่านั้นก็เช่นกัน
Psl	115	9	โอ อิสราเอลเอ๋ย จงวางใจในพระเยโฮวาห์เกิด พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็นโล่ของเขทั้งหลาย
Psl	115	10	วงศวานอาโรนเอ๋ย จงวางใจในพระเยโฮวาห์เกิด พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็นโล่ของเขทั้งหลาย
Psl	115	11	ท่านผู้เกรงกลัวพระเยโฮวาห์เอ๋ย จงวางใจในพระเยโฮวาห์เกิด พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็นโล่ของเขทั้งหลาย
Psl	115	12	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นหัวเราทั้งหลาย พระองค์จะทรงอภัยพระพรเราทั้งหลาย พระองค์จะทรงอภัยพระพรแก่วงศวานอิสราเอล

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	115	13	พระองค์ทรงทรงอำนาจพระพรแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่
Psl	115	14	พระเยโฮวาห์จะทรงให้ท่านเพิ่มพูนขึ้นทั้งท่านและลูกหลานของท่าน
Psl	115	15	ท่านได้รับพระพรจากพระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
Psl	115	16	ฟ้าสวรรค์เป็นฟ้าสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงประทานแผ่นดินโลกให้แก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	115	17	คนตายไม่สรรเสริญพระเยโฮวาห์ หรือผู้ซึ่งไปสู่ที่ลึกลับเช่นนั้น
Psl	115	18	แต่เราทั้งหลายจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น ไปเป็นนิตย์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
Psl	116	1	ข้าพเจ้ารักพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ทรงสดับเสียงและคำวิงวอนของข้าพเจ้า
Psl	116	2	เพราะพระองค์ทรงเจิมพระกรรมสลับข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะทูลพระองค์ทราบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่
Psl	116	3	ความเศร้าโศกแห่งความตายมาล้อมข้าพเจ้าอยู่ ความเจ็บปวดแห่งนรกจับข้าพเจ้าไว้ ข้าพเจ้าประสบความทุกข์ใจและความระทม
Psl	116	4	แล้วข้าพเจ้าร้องทูลออกพระนามพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยชีวิตข้าพระองค์ให้รอด "
Psl	116	5	พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาและชอบธรรม พระเจ้าของเราทั้งหลายกอปรด้วยพระเมตตา
Psl	116	6	พระเยโฮวาห์ทรงสงวนคนรู้น้อยไว้ เมื่อข้าพเจ้าตกต่ำ พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด
Psl	116	7	จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย กลับ ไปสู่ที่พักของเจ้าเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่เจ้าอย่างบริบูรณ์
Psl	116	8	เพราะพระองค์ทรงช่วยจิตใจข้าพระองค์ให้พ้นจากมัจจุราช ช่วยนัยน์ตาข้าพระองค์จากน้ำตา ช่วยเท้าข้าพระองค์จากการล้ม
Psl	116	9	ข้าพเจ้าจะดำเนินอยู่เฉพาะเมืองพระพิศมัยพระเยโฮวาห์ในแผ่นดินของคนเป็น
Psl	116	10	ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูด ข้าพเจ้าได้รับความทุกข์ใจใหญ่ยิ่ง
Psl	116	11	ข้าพเจ้ากล่าวด้วยความเร่งร้อนว่า " คนเรานี้เป็นคนโง่ทงทั้งนั้น "
Psl	116	12	ข้าพเจ้าจะเอาอะไรตอบแทนพระเยโฮวาห์ได้ เนื่องจากบรรดาพระราชาจึงอันมีพระคุณต่อข้าพเจ้า
Psl	116	13	ข้าพเจ้าจะยกถวายแห่งความรอดและร้องทูลออกพระนามพระเยโฮวาห์
Psl	116	14	บัดนี้ข้าพเจ้าจะทำตามคำปฏิญาณของข้าพเจ้าแต่พระเยโฮวาห์ต่อหน้าประชาชนทั้งปวงของพระองค์
Psl	116	15	มรดกแด่พระเยโฮวาห์ผู้ทรงพระคุณสำคัญในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
Psl	116	16	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ พระเจ้าข้า ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เป็นบุตรชายของหญิงคนใช้ของ
พระองค์			พระองค์
Psl	116	17	ข้าพระองค์จะถวายเครื่องสักการบูชาไมโทนาพระคุณแด่พระองค์ และจะร้องทูลออกพระนามของพระเยโฮวาห์
Psl	116	18	บัดนี้ข้าพระองค์จะทำตามคำปฏิญาณของข้าพเจ้าแต่พระเยโฮวาห์ต่อหน้าประชาชนทั้งปวงของพระองค์
Psl	116	19	ในบริเวณพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เยรูซาเล็มเอ๋ย ในท่ามกลางเธอ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
Psl	117	1	ประชาชาติทั้งปวงเอ๋ย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด ประชาชาติทั้งหลายเอ๋ย จงยกย่องพระองค์เถิด
Psl	117	2	เพราะความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อเรานั้นใหญ่หลวง และความจริงของพระเยโฮวาห์ดำรงเป็นนิตย์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
Psl	118	1	โอ จงไมโทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	118	2	บัดนี้จึงให้อิสราเอลกล่าวว่า " ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ "
Psl	118	3	บัดนี้จึงให้วงศวานอาโรนกล่าวว่า " ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ "
Psl	118	4	บัดนี้จึงให้บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์กล่าวว่า " ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ "
Psl	118	5	ข้าพเจ้าได้รับร้องทูลพระเยโฮวาห์ในยามเป็นทุกข์ พระเยโฮวาห์ทรงตอบข้าพเจ้าและทรงตั้งข้าพเจ้าให้อยู่ในที่กว้างขวาง
Psl	118	6	มีพระเยโฮวาห์อยู่ฝ่ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า
Psl	118	7	พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ฝ่ายข้าพเจ้า พร้อมกับผู้อื่นที่ช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงจะเห็นความปรารถนาของข้าพเจ้าต่อคนที่เกลียดข้าพเจ้านั้นสำเร็จ
Psl	118	8	การวางใจในพระเยโฮวาห์ก็ดีกว่าที่จะเชื่อใจในมนุษย์
Psl	118	9	การวางใจในพระเยโฮวาห์ก็ดีกว่าที่จะเชื่อใจในเจ้านาย
Psl	118	10	ประชาชาติทั้งหลาย ได้ล้อมข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะทำลายเขาในพระนามพระเยโฮวาห์
Psl	118	11	เขาทั้งหลาย ได้ล้อมข้าพเจ้า ล้อมรอบข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าจะทำลายเขาในพระนามพระเยโฮวาห์
Psl	118	12	เขาได้ล้อมข้าพเจ้าเหมือนผึ้ง เขาทั้งหลายดับเสียแล้วเหมือนเปลวไฟไหม เพราะข้าพเจ้าจะทำลายเขาในพระนามพระเยโฮวาห์
Psl	118	13	เจ้าได้ลึกลับข้าพเจ้าอย่างหนักเพื่อให้ข้าพเจ้าลึกลับ แต่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยข้าพเจ้า
Psl	118	14	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า พระองค์ทรงมาเป็นความรอดของข้าพเจ้า
Psl	118	15	เสียงแห่งความยินดีและความรอดอยู่ในพลับพลาของผู้ชอบธรรมว่า " พระหัตถ์ขวาของพระเยโฮวาห์ก้าวหาญนัก "
Psl	118	16	พระหัตถ์ขวาของพระเยโฮวาห์เป็นที่เชิดชู พระหัตถ์ขวาของพระเยโฮวาห์ก้าวหาญนัก "
Psl	118	17	ข้าพเจ้าจะไม่ตาย แต่ข้าพเจ้าจะเป็นอยู่ และประกาศพระราชมงคลของพระเยโฮวาห์
Psl	118	18	พระเยโฮวาห์ทรงเตือนข้าพเจ้าอย่างหนัก แต่พระองค์ไม่ทรงมอบข้าพเจ้าไว้กับมัจจุราช
Psl	118	19	ขอเปิดประตูความชอบธรรมให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเข้าไปประตูนั้น ไปและจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์
Psl	118	20	นี่คือประตูของพระเยโฮวาห์ คนชอบธรรมจะเข้าไปทางนี้
Psl	118	21	ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์ และมาเป็นความรอดของข้าพระองค์
Psl	118	22	ศิลาซึ่งช่างก่อได้ปฏิเสธเสีย ได้กลับกลายเป็นศิลามมอกแล้ว
Psl	118	23	การนี้เป็นมาจากพระเยโฮวาห์ เป็นการมหัศจรรย์ประจักษ์แก่ตาเรา
Psl	118	24	นี่เป็นวันซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้าง เราจะเปรมปรีดีและยินดีในวันนั้น
Psl	118	25	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดเถิด ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ขอประทานความจำเริญแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเถิด
Psl	118	26	ขอให้ท่านผู้เข้ามาในพระนามของพระเยโฮวาห์จงได้รับพระพร ข้าพเจ้าทั้งหลายอวยพรท่านทั้งหลายจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Psl	118	27	พระเจ้าทรงเป็นพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงประทานความสว่างแก่เรา จงผูกมัดเครื่องบูชาด้วยเชือก ไปถึงเชิงนอนของท่านบูชา
Psl	118	28	พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะเชิดชู
พระองค์			พระองค์
Psl	118	29	โอ จงไมโทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	119	1	บรรดาผู้ที่ดีรอบคอบในทางของเขาก็คือผู้ที่ดำเนินตามพระราชนิบัญญัติของพระเยโฮวาห์
Psl	119	2	ผู้ที่รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์ก็เป็นสุข คือผู้ที่แสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจ
Psl	119	3	ทั้งผู้ที่ไม่กระทำความชั่วช้า แต่เดินตามบรรดาพระมรรคาของพระองค์
Psl	119	4	พระองค์ได้ทรงบัญชาให้ เราทั้งหลายรักษาข้อบังคับของพระองค์อย่างเคร่งครัด
Psl	119	5	โอ ขอให้ทางทั้งหลายของข้าพระองค์มั่นคงในการรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์
Psl	119	6	แล้วข้าพระองค์จะไม่ได้รับความอาย เมื่อข้าพระองค์เอาใจใส่พระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์
Psl	119	7	ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยใจเที่ยงตรง เมื่อข้าพระองค์เรียนรู้คำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์
Psl	119	8	ข้าพระองค์จะรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ ขออย่าทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสียอย่างสิ้นเชิงเลย
Psl	119	9	หนมๆ รักษาท่านของตนให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร โดยระแวงระวังตามพระวจนะของพระองค์
Psl	119	10	ข้าพระองค์แสวงหาพระองค์ด้วยสุดใจของข้าพระองค์ ขออย่าให้ข้าพระองค์หลงไปจากพระบัญญัติของพระองค์
Psl	119	11	ข้าพระองค์ได้สะสมพระคำรับสั่งของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์
Psl	119	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ สาธุการแด่พระองค์ ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	13	ข้าพระองค์ประกาศด้วยริมฝีปากของข้าพระองค์ถึงบรรดาคำตัดสินแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์
Psl	119	14	ข้าพระองค์ปิตินดีในทางแห่งบรรดาพระโอวาทของพระองค์ มากเท่ากับในความมั่งคั่งทั้งสิ้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	119	15	ข้าพระองค์จะรำพึงถึงข้อบังคับของพระองค์ และเอาใจใส่ทางทั้งหลายของพระองค์
Psl	119	16	ข้าพระองค์จะปิติยินดีในกฎเกณฑ์ของพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ลืมพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	17	ขอทรงกระทำแก่ผู้รับใช้ของพระองค์อย่างบริบูรณ์ เพื่อข้าพระองค์จะมีชีวิตและจะรักษาพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	18	ขอเบิกตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	19	ข้าพระองค์เป็นคนพเนจรบนแผ่นดินโลก ขออย่าทรงซ่อนพระบัญญัติของพระองค์จากข้าพระองค์เสีย
Psl	119	20	จิตใจของข้าพระองค์เร่าร้อนเพราะปราถนาคำตัดสินของพระองค์ตลอดเวลา
Psl	119	21	พระองค์ทรงชนาคนยโสที่ถูกสลบแข็ง ผู้หลงไปจากพระบัญญัติของพระองค์
Psl	119	22	ขอทรงนำการตำหนิและการประมาทไปจากข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	23	แม้เจ้านายนั่งปรึกษากันต่อสู้ข้าพระองค์ แต่ผู้รับใช้ของพระองค์ได้รำพึงถึงกฎเกณฑ์ของพระองค์
Psl	119	24	บรรดาพระโอวาทของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์ เป็นที่ปรึกษาของข้าพระองค์
Psl	119	25	จิตใจของข้าพระองค์ติดฝังกลี ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	26	ข้าพระองค์ได้หลั่งทางของข้าพระองค์ และพระองค์ทรงฟังข้าพระองค์ ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	27	ขอทรงกระทำให้ข้าพระองค์เข้าใจทางข้อบังคับของพระองค์ และข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์
Psl	119	28	จิตใจของข้าพระองค์ละลายไปด้วยความโศก ขอทรงเสริมกำลังข้าพระองค์ตามพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	29	ขอทรงให้ทางเทียมเท็จไกลจากข้าพระองค์ และขอโปรดประทานพระราชบัญญัติของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	30	ข้าพระองค์ได้เลือกทางแห่งความจริง ข้าพระองค์ตั้งคำตัดสินของพระองค์ไว้ตรงหน้าข้าพระองค์
Psl	119	31	ข้าพระองค์ผูกพันอยู่กับบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าให้ข้าพระองค์ขายหน้า
Psl	119	32	ข้าพระองค์จะวิ่งในทางพระบัญญัติของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงขยายจิตใจของข้าพระองค์
Psl	119	33	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสอนทางกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะรักษาทางนั้น ไว้จนสุดปลาย
Psl	119	34	ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะรักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้ ข้าพระองค์จะปฏิบัติพระราชบัญญัตินั้นด้วย
จิตใจของข้าพระองค์			
Psl	119	35	ขอโปรดให้ข้าพระองค์ไปในมรรคาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ยินดีในมรรคานั้น
Psl	119	36	ขอทรงโน้มใจข้าพระองค์ในบรรดาพระโอวาทของพระองค์และมีใจในทางโลกกาไร
Psl	119	37	ขอทรงหันนัยน์ตาของข้าพระองค์ไปจากการมองดูสิ่งอื่นจึง และขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ในพระมรรคาของพระองค์
Psl	119	38	ขอทรงยื่นมือพระวอนขอของพระองค์กับผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้เกรงกลัวพระองค์
Psl	119	39	ขอทรงหันการเยาะเย้ยซึ่งข้าพระองค์ครั้นคร้ามหนีไปเสีย เพราะคำตัดสินของพระองค์นั้นดี
Psl	119	40	ดูเถิด ข้าพระองค์ปราถนาข้อบังคับของพระองค์ โดยความชอบธรรมของพระองค์ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์
Psl	119	41	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอความเมตตาของพระองค์มาถึงข้าพระองค์ คือความรอดของพระองค์ตามพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	42	แล้วข้าพระองค์จะมีคำตอบแก่ผู้ที่เยาะเย้ยข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์วางใจในพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	43	ขออย่าทรงนำพระวอนขอแห่งความจริงออกไปจากปากข้าพระองค์อย่างสิ้นเชิง เพราะความหวังของข้าพระองค์อยู่ในคำตัดสินของพระองค์
Psl	119	44	ข้าพระองค์จะรักษาพระราชบัญญัติของพระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดกาล
Psl	119	45	และข้าพระองค์จะเดินอย่างเสรีเพราะข้าพระองค์ได้แสวงข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	46	ข้าพระองค์จะพูดถึงพระโอวาทของพระองค์ต่อเบื้องพระพักตร์บรรดาคนศิรัยและจะไม่ขายหน้า
Psl	119	47	ข้าพระองค์จะปิติยินดีในพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์รัก
Psl	119	48	ข้าพระองค์จะยกมือต่อพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งข้าพระองค์รัก และข้าพระองค์จะรำพึงถึงกฎเกณฑ์ของพระองค์
Psl	119	49	ขอทรงระลึกถึงพระวอนขอของพระองค์ที่มีต่อผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์หวังอยู่ใน
Psl	119	50	นี่คือการเล่าโลมในความทุกข์ยากของข้าพระองค์ คือพระวอนขอของพระองค์ให้ชีวิตแก่ข้าพระองค์
Psl	119	51	คนโห้หยังยี้หยั้นข้าพระองค์ยิ่งนัก แต่ข้าพระองค์ไม่หันเสียจากพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	52	ข้าพระองค์ระลึกคำตัดสินของพระองค์แต่โบราณกาล ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้รับความเล่าโลมใจ
Psl	119	53	ความกริ้วอันเร่าร้อนฉวยข้าพระองค์ไว้ เพราะเหตุคนชั่ว ผู้ละทิ้งพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	54	กฎเกณฑ์ของพระองค์ได้เป็นบทเพลงของข้าพระองค์ในเรือนที่ข้าพระองค์อาศัยอยู่นั้น
Psl	119	55	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในกลางคืนข้าพระองค์ระลึกถึงพระนามของพระองค์ และรักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ไว้
Psl	119	56	นี่ได้ตรึงมายังข้าพระองค์เพราะข้าพระองค์รักษาข้อบังคับของพระองค์ไว้
Psl	119	57	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนของข้าพระองค์ ข้าพระองค์กล่าวว่าข้าพระองค์จะรักษาพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	58	ข้าพระองค์วอนขอความโปรดปรานของพระองค์ด้วยสิ้นสติใจของข้าพระองค์ ขอทรงกรุณาแก่ข้าพระองค์ตามพระคำรับสั่งของพระองค์
Psl	119	59	ข้าพระองค์คิดถึงทางทั้งหลายของข้าพระองค์ แล้วข้าพระองค์หันเห้าของข้าพระองค์ไปสู่บรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	60	ข้าพระองค์รับไม่ล่าช้าที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์
Psl	119	61	แม้หมคนชั่วดักข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะไม่ลืมพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	62	เพื่อเที่ยงคืน ข้าพระองค์จะลุกขึ้นโมทนาพระคุณพระองค์เนื่องด้วยคำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์
Psl	119	63	ข้าพระองค์เป็นเพื่อนกับทุกคนผู้ยำเกรงพระองค์กับผู้ที่รักษาข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	64	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แผ่นดินโลกเต็มด้วยความเมตตาของพระองค์ ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	65	พระองค์ได้ทรงกระทำต่อผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ตามพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	66	ขอทรงสอนคำตัดสินและความรู้แก่ข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์เชื่อถือพระบัญญัติของพระองค์
Psl	119	67	ก่อนที่ข้าพระองค์ทุกข์ยาก ข้าพระองค์หลงเงิน แต่บัดนี้ข้าพระองค์รักษาพระวอนขอของพระองค์ไว้
Psl	119	68	พระองค์ประเสริฐ และทรงกระทำการดี ขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	69	คนโห้หยังปายความเท็จใส่ข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะรักษาข้อบังคับของพระองค์ด้วยสติใจ
Psl	119	70	จิตใจของเขาทั้งหลายต่ำช้าเหมือนไขมัน แต่ข้าพระองค์ปิติยินดีในพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	71	ดีแล้วที่ข้าพระองค์ทุกข์ยากเพื่อข้าพระองค์จะเรียนรู้ถึงกฎเกณฑ์ของพระองค์
Psl	119	72	สำหรับข้าพระองค์ พระราชบัญญัติแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์ก็ดีกว่าทองคำและเงินพันๆแห่ง
Psl	119	73	พระหัตถ์ของพระองค์ได้สร้างและสถาปนาข้าพระองค์ ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเรียนรู้พระบัญญัติของ
พระองค์			
Psl	119	74	บรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์จะเห็นข้าพระองค์และเปรมปรีดี เพราะข้าพระองค์ได้หวังในพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	75	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทราบว่าการตัดสินของพระองค์นั้นถูกต้องแล้ว และทราบว่าการด้วยความเชื่อตรงพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์ทุกข์
ยาก			
Psl	119	76	ขอความเมตตาของพระองค์เป็นที่เล่าโลมข้าพระองค์ ตามพระคำรับสั่งของพระองค์ที่มีแก่ผู้รับใช้ของพระองค์
Psl	119	77	ขอพระกรณาของพระองค์มายังข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเป็นอยู่ เพราะพระราชบัญญัติของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์
Psl	119	78	ขอทรงให้คนโห้หยังได้รับความอาย เพราะข้าพระองค์ได้กล่าวข้าพระองค์ด้วยความเท็จฝ่ายข้าพระองค์โดยไม่มีเหตุ แต่ข้าพระองค์จะรำพึงถึงข้อ
บังคับของพระองค์			
Psl	119	79	ขอให้บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์หันกลับมาถึงข้าพระองค์ พร้อมกับผู้ที่ทราบถึงบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	80	ขอให้จิตใจข้าพระองค์ไร้ตำหนิในเรื่องกฎเกณฑ์ของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ต้องขายหน้า
Psl	119	81	จิตใจของข้าพระองค์อ่อนระโหยคอยความรอดของพระองค์ แต่ข้าพระองค์หวังในพระวอนขอของพระองค์
Psl	119	82	นัยน์ตาของข้าพระองค์มีมืดมิดไปด้วยคอยพระคำรับสั่งของพระองค์ ข้าพระองค์ทูลถามว่า "เมื่อไรพระองค์จะทรงเล่าโลมข้าพระองค์"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	119	83	เพราะว่าข้าพระองค์เป็นเหมือนธงหนังกรมควัน แต่ข้าพระองค์ยังไม่ลืมกฎเกณฑ์ของพระองค์
Psl	119	84	ผู้รับใช้ของพระองค์จะอยู่นานเท่าไร พระองค์จะทรงกระทำการพิพากษาบรรดาผู้ชมเหงข้าพระองค์เมื่อไร
Psl	119	85	คนโง่งได้ขุดหลุมพรางดักข้าพระองค์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	86	พระบัญญัติของพระองค์ทั้งสิ้นสดยเชื้อ เขามขมเหงข้าพระองค์ด้วยความเท็จ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ด้วย
Psl	119	87	เขาเกือบจะทำให้ข้าพระองค์ดับชีพไปจากแผ่นดินโลกแล้ว แต่ข้าพระองค์ไม่ทอดทิ้งข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	88	ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้ด้วยความเมตตาของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรักษาพระโอวาทแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์
Psl	119	89	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระวอนะของพระองค์ปักแน่นอยู่ในสวรรค์เป็นนิตย์
Psl	119	90	ความเชื่อตราของพระองค์คำร้องทุกข์ข่อย พระองค์ทรงสถาปนาแผ่นดินโลกและมันก็ตั้งอยู่
Psl	119	91	โดยกฎของพระองค์สิ่งเหล่านี้ตั้งมั่นอยู่ทุกวันนี้ เพราะของทุกสิ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์
Psl	119	92	ถ้าพระราชบัญญัติของพระองค์ไม่เป็นที่ยึดยึดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์คงจะพินาศแล้วในความทุกข์ยากของข้าพระองค์
Psl	119	93	ข้าพระองค์จะไม่ลืมข้อบังคับของพระองค์เลย เพราะพระองค์ทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์โดยข้อบังคับนั้น
Psl	119	94	ข้าพระองค์เป็นของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะข้าพระองค์ได้แสวงข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	95	คนชั่วข่มคอยทำลายข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะพิจารณาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	96	ข้าพระองค์เคยเห็นขอบเขตของความสมบูรณ์ทั้งสิ้นแล้ว แต่พระบัญญัติของพระองค์กว้างขวางเหลือเกิน
Psl	119	97	แหม ข้าพระองค์รักพระราชบัญญัติของพระองค์จริงๆ เป็นคำรำพึงของข้าพระองค์วันยังค่ำ
Psl	119	98	โดยพระบัญญัติของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ฉลาดกว่าศัตรูของข้าพระองค์ เพราะพระบัญญัตินั้นอยู่กับข้าพระองค์เสมอ
Psl	119	99	ข้าพระองค์มีความเข้าใจมากกว่าบรรดาครูของข้าพระองค์ เพราะบรรดาพระโอวาทของพระองค์เป็นคำรำพึงของข้าพระองค์
Psl	119	100	ข้าพระองค์เข้าใจมากกว่าคนสูงอายุ เพราะข้าพระองค์รักษาข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	101	ข้าพระองค์ร้องเท้าข้าพระองค์ไว้จากวิถีชั่วทุกอย่าง เพื่อรักษาพระวอนะของพระองค์
Psl	119	102	ข้าพระองค์มิได้ลืมจากคำตัดสินของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงสอนข้าพระองค์
Psl	119	103	พระคำรัสของพระองค์นั้น ข้าพระองค์ชิมแล้วหวานจริงๆ หวานกว่าน้ำผึ้งเมื่อถึงปากข้าพระองค์
Psl	119	104	ข้าพระองค์ได้ความเข้าใจโดยข้อบังคับของพระองค์ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์เกลียดชังวิถีเท็จทุกอย่าง
Psl	119	105	พระวอนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์
Psl	119	106	ข้าพระองค์ได้ตั้งสัตย์ปฏิญาณและจะกระทำให้สำเร็จ วางรักษาคำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์
Psl	119	107	ข้าพระองค์ทุกขยากอย่างหนัก ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระวอนะของพระองค์
Psl	119	108	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรับคำสักการบูชาด้วยปากของข้าพระองค์ และขอสอนคำตัดสินของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	109	ชีวิตของข้าพระองค์อยู่ในมือของข้าพระองค์เสมอ แต่ข้าพระองค์ไม่ลืมพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	110	คนชั่ววางกับดักข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์ไม่หลงเงินจากข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	111	บรรดาพระโอวาทของพระองค์ ข้าพระองค์รับไว้เป็นมรดกเป็นนิตย์ พระเจ้าข้า เป็นความชื่นบานแก่ใจข้าพระองค์
Psl	119	112	ข้าพระองค์โน้มจิตใจข้าพระองค์ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของพระองค์เป็นนิตย์จนอาสาน
Psl	119	113	ข้าพระองค์เกลียดชังความคิดสองจิตสองใจ แต่ข้าพระองค์รักพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	114	พระองค์ทรงเป็นที่ซ่อนและเป็นโลงของข้าพระองค์ ข้าพระองค์หวังในพระวอนะของพระองค์
Psl	119	115	แหม เจ้าคนหน้าชั่ว ไปเสียจากข้า เพื่อข้าจะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าของข้า
Psl	119	116	ขอทรงประคองข้าพระองค์ไว้ตามพระคำรัสของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเป็นอยู่ และอย่าให้ข้าพระองค์ขายหน้าในความหวังของข้า
พระองค์			
Psl	119	117	ขอทรงช่วยข้าพระองค์ขึ้น เพื่อข้าพระองค์จะปลอดภัย และมีควาามนับถือกฎเกณฑ์ของพระองค์สืบไป
Psl	119	118	พระองค์ทรงตะเปิดบรรดาคนที่หลงเงินจากกฎเกณฑ์ของพระองค์ พระเจ้าข้า อบายหลอกลวงของเขาคือความเท็จ
Psl	119	119	พระองค์ทรงทิ้งบรรดาคนชั่วของแผ่นดินโลกเหมือนทิ้งขี้แระ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์รักบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	120	เนื่องด้วยข้าพระองค์สิ้นแหมเพราะเงรกลงพระองค์ และข้าพระองค์กลัวคำตัดสินของพระองค์
Psl	119	121	ข้าพระองค์ได้กระทำสิ่งที่ยึดธรรมและเที่ยงธรรม ขออย่าทรงละข้าพระองค์แก่ผู้บีบบังคับข้าพระองค์
Psl	119	122	ขอทรงเป็นประกันเพื่อช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ ขออย่าทรงให้คนโง่งบีบบังคับข้าพระองค์
Psl	119	123	นัยนัตของข้าพระองค์มีว่ามีด ไปด้วยคอยความรอดของพระองค์ และคอยพระคำรัสชอบธรรมของพระองค์สำเร็จ
Psl	119	124	ขอทรงกระทำแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ตามความเมตตาของพระองค์ และขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	125	ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ขอทรงประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรู้จักบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	126	เป็นเวลาทีพระเยโฮวาห์ควรทรงจัดการ เพราะเขาหักพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	127	เพราะฉะนั้นข้าพระองค์รักพระบัญญัติของพระองค์ยิ่งกว่าทองคำ ยิ่งกว่าทองคำเนื้อดี
Psl	119	128	เพราะฉะนั้นข้าพระองค์ถือว่าบรรดาข้อบังคับของพระองค์ถูกต้องในทุกเรื่อง ข้าพระองค์เกลียดมรรคาทุจริตทุกทาง
Psl	119	129	บรรดาพระโอวาทของพระองค์ประหลาดนัก เพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพระองค์จึงรักษาไว้
Psl	119	130	การกลัดกลายพระวอนะของพระองค์ให้ความสว่าง ทั้งให้ความเข้าใจแก่คนรู้เนื้อ
Psl	119	131	ข้าพระองค์หอบจนอ้าปาก เพราะข้าพระองค์กระหายพระบัญญัติของพระองค์
Psl	119	132	ขอทรงหันมาหาข้าพระองค์และมีพระกรุณาต่อข้าพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงเคยกระทำต่อผู้ที่รักพระนามของพระองค์
Psl	119	133	ขอทรงให้ยางเท้าของข้าพระองค์มั่นคงอยู่ในพระคำรัสของพระองค์ ขออย่าทรงให้ความชั่วช้าใดๆมีอำนาจเหนือข้าพระองค์
Psl	119	134	ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นการบีบบังคับของมนุษย์ เพื่อข้าพระองค์จะรักษาข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	135	ขอทรงกระทำให้พระพักตร์ของพระองค์ส่องแสงมาที่ผู้รับใช้ของพระองค์ และขอทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	136	ข้าพระองค์นำตาไหลพรังฟูเพราะคนไม่รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	137	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ชอบธรรมและคำตัดสินของพระองค์ก็ถูกต้อง
Psl	119	138	บรรดาพระโอวาทที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก็ชอบธรรมและสัตย์สุจริตทั้งสิ้น
Psl	119	139	ความร่าร้อนของข้าพระองค์เผาข้าพระองค์อยู่ เพราะคู่อริของข้าพระองค์ลิมพระวอนะของพระองค์
Psl	119	140	พระคำรัสของพระองค์นั้นบริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นผู้รับใช้ของพระองค์รักพระคำรัสนั้น
Psl	119	141	ข้าพระองค์คำต้อยและเป็นที่ยึด แต่ข้าพระองค์ไม่ลืมข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	142	ความชอบธรรมของพระองค์ชอบธรรมอยู่เป็นนิตย์ และพระราชบัญญัติของพระองค์เป็นความจริง
Psl	119	143	ความทุกข์ยากลำบากและความแสนระหน ได้มาสู่ข้าพระองค์ แต่พระบัญญัติของพระองค์เป็นความปิตินัดของข้าพระองค์
Psl	119	144	บรรดาพระโอวาทของพระองค์ชอบธรรมเป็นนิตย์ ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะดำรงชีวิตอยู่
Psl	119	145	ข้าพระองค์ร้องไห้ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์
Psl	119	146	ข้าพระองค์ร้องไห้พลพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพื่อข้าพระองค์จะรักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	147	ข้าพระองค์ตื่นขึ้นก่อนอรุณ หลุดความขวยเหลือ ข้าพระองค์หวังอยู่ในพระวอนะของพระองค์
Psl	119	148	นัยนัตของข้าพระองค์ตื่นอยู่จนถึงยามทงยามในกลางคืน เพื่อรำพึงถึงพระคำรัสของพระองค์
Psl	119	149	ขอทรงฟังเสียงข้าพระองค์ด้วยความเมตตาของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้ตามคำตัดสินของพระองค์
Psl	119	150	ผู้ติดตามการม่งร้ายเข้ามาใกล้ข้าพระองค์แล้ว เขาอยู่ห่างไกลจากพระราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	151	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงสถิตใกล้ และพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ก็จริง
Psl	119	152	ข้าพระองค์ทราบนานแล้วจากบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ว่าพระองค์ทรงตั้งไว้เป็นนิตย์
Psl	119	153	ขอทอดพระเนตรความทุกข์ยากของข้าพระองค์ และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น เพราะข้าพระองค์มิได้ลืมพระราชบัญญัติของพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	119	154	ขอทรงแก้คดีของข้าพระองค์และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ตามพระคำรับสั่งของพระองค์
Psl	119	155	ความรอดนั้นอยู่ห่างไกลจากคนชั่ว เพราะเขา ไม่แสวงกฎเกณฑ์ของพระองค์
Psl	119	156	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระกรุณาของพระองค์ใหญ่หลวงนัก ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้ตามคำตัดสินของพระองค์
Psl	119	157	ผู้ข่มเหงและปรปักษ์ของข้าพระองค์มีมากมาย แต่ข้าพระองค์ไม่เห็นหนีไปจากบรรดาพระโอวาทของพระองค์
Psl	119	158	ข้าพระองค์มั่งคั่งคนละเมิดด้วยความซึ้ง เพราะเขา ไม่รักษาพระคำรับสั่งของพระองค์
Psl	119	159	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพิเคราะห์ว่าข้าพระองค์รักข้อบังคับของพระองค์มากเท่าใด ขอทรงสงวนชีวิตของข้าพระองค์ไว้ตามความเมตตา
ของพระองค์			
Psl	119	160	ตั้งแต่แรกพระวาทะของพระองค์คือความจริง และคำตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์ทุกข้อดำรงอยู่เป็นนิตย์
Psl	119	161	เจ้านาย ได้ข่มเหงข้าพระองค์โดยปราศจากเหตุ แต่จิตใจของข้าพระองค์ตั้งสิ่งพริ้งเพริดเพราะพระวาทะของพระองค์
Psl	119	162	ข้าพระองค์เปรมปรีดีเพราะพระคำรับสั่งของพระองค์ อย่างผู้ซึ่งพบของที่ถูกริบมาเป็นอันมาก
Psl	119	163	ข้าพระองค์เกลียดและสะอิดสะเอียนต่อความเท็จ แต่ข้าพระองค์รักพระ ราชบัญญัติของพระองค์
Psl	119	164	ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์วันละเจ็ดครั้ง เหตุเรื่องข้อตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์
Psl	119	165	บุคคลเหล่านั้นที่รักพระ ราชบัญญัติของพระองค์มีสันติภาพใหญ่ยิ่ง ไม่มีสิ่งใดกระทำให้เขาสะดุดได้
Psl	119	166	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์หวังในความรอดของพระองค์ และข้าพระองค์ทำตามพระบัญญัติของพระองค์
Psl	119	167	จิตใจของข้าพระองค์รักษาบรรดาพระโอวาทของพระองค์ ข้าพระองค์รักพระโอวาทนั้นมากยิ่ง
Psl	119	168	ข้าพระองค์รักษาข้อบังคับและบรรดาพระโอวาทของพระองค์ เพราะทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
Psl	119	169	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอเสียงร้องทูลของข้าพระองค์ขึ้นมาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ขอประทานความเข้าใจแก่ข้าพระองค์ตามพระวาทะ
ของพระองค์			
Psl	119	170	ขอคำวิงวอนของข้าพระองค์ขึ้นมาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นตามพระคำรับสั่งของพระองค์
Psl	119	171	ริมฝีปากของข้าพระองค์จะเปล่งสรรเสริญออกมา ที่พระองค์ทรงสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์
Psl	119	172	ลิ้นของข้าพระองค์จะกล่าว เรื่องพระคำรับสั่งของพระองค์ เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ชอบธรรม
Psl	119	173	ขอพระหัตถ์ของพระองค์ทรงช่วยข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้เลือกข้อบังคับของพระองค์
Psl	119	174	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์กระหายความรอดของพระองค์ และพระราชบัญญัติของพระองค์เป็นความปิติยินดีของข้าพระองค์
Psl	119	175	ขอทรงโปรดให้จิตใจข้าพระองค์มีชีวิตอยู่ และจิตใจนั้นจะสรรเสริญพระองค์ และให้คำตัดสินของพระองค์ช่วยข้าพระองค์
Psl	119	176	ข้าพระองค์หลงใจตั้งแต่ที่หาย ไป ขอทรงเสาะหาผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่ข้าพระองค์
Psl	120	1	เมื่อข้าพเจ้าทุกข์ใจ ข้าพเจ้าได้ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงฟังข้าพเจ้า
Psl	120	2	คือทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยจิตใจข้าพระองค์ให้พ้นจากริมฝีปากมลา จากลิ้นที่หลอกลวง "
Psl	120	3	และ ลิ้นหลอกลวงเอ๋ย จะประทานสิ่งใดแก่เจ้าและจะเพิ่มเติมอะไรให้เจ้าอีก
Psl	120	4	ลูกรุ่นคมของนักรบกับถ่าน ไม้ฉากที่ลุกโหลง นะซี
Psl	120	5	วิบัติแก่ข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าอาศัยกับชนเมฆเซด ที่พักอยู่ท่ามกลางเต็นท์ของคนเคदार
Psl	120	6	จิตใจข้าพเจ้าพักอยู่ท่ามกลางผู้เกลียดสันตตินาจนจนเกินไปแล้ว
Psl	120	7	ข้าพเจ้าชอบสันติ แต่เมื่อข้าพเจ้าพูด เขาหนุ่นสงคราม
Psl	121	1	ข้าพเจ้าจะเยยหน้าดูภูเขา ความขบถก้มของข้าพเจ้ามาจากไหน
Psl	121	2	ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
Psl	121	3	พระองค์จะไม่ให้เท้าของท่านพลาดไป พระองค์ผู้ทรงอารักขาท่านจะไม่เคเล็มไป
Psl	121	4	ดุเดือด พระองค์ผู้ทรงอารักขาอิสราเอลจะไม่ทรงหลับสนิทหรือนิทรา
Psl	121	5	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้อารักขาท่าน พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่กำบังที่ข้างขวามือของท่าน
Psl	121	6	ดวงอาทิตย์จะไม่ไหม้ท่านในเวลากลางวัน หรือดวงจันทร์ในเวลากลางคืน
Psl	121	7	พระเยโฮวาห์จะทรงอารักขาท่านให้พ้นภัยอันตรายทั้งสิ้น พระองค์จะทรงอารักขาชีวิตของท่าน
Psl	121	8	พระเยโฮวาห์จะทรงอารักขาการเข้าออกของท่านตั้งแต่กาลบัดนี้สืบไปเป็นนิตย์
Psl	122	1	ข้าพเจ้ายินดี เมื่อเขากล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " ให้เราเข้าไปยังพระนิเวศพระเยโฮวาห์เกิด "
Psl	122	2	เยรูซาเล็มเอ๋ย เท้าของพวกข้าพเจ้าจะยืนอยู่ภายในประตูกำแพงของเธอ
Psl	122	3	เขาสร้างเยรูซาเล็มไว้เป็นนครซึ่งประสานแน่นไว้ด้วยกัน
Psl	122	4	เป็นที่ที่บรรดาตระกูลต่างๆขึ้นไป คือบรรดาตระกูลของพระเยโฮวาห์ ไปยังหีบพระโอวาทของอิสราเอล ให้ถวายโมทนาแก่พระนามของพระ
เยโฮวาห์			
Psl	122	5	พระที่นั่งสำหรับการพิพากษาได้ตั้งอยู่ที่นั่น คือพระที่นั่งของพระราชวงศ์ดาวิด
Psl	122	6	จงอธิษฐานขอสันติภาพให้แก่เยรูซาเล็มว่า " ขอบรรดาผู้ที่รักเองจงเจริญ "
Psl	122	7	ขอสันติภาพจงมีอยู่ภายในกำแพงของเธอ และให้ความเจริญอยู่ภายในวังของเธอ "
Psl	122	8	เพื่อให้เห็นแก่พี่น้องและมิตรสหาย บัดนี้ข้าพเจ้าจะพูดว่า " สันติภาพจงมีอยู่ภายในเธอ "
Psl	122	9	เพื่อให้เห็นแก่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ข้าพเจ้าจะหาความดีให้เธอ
Psl	123	1	ข้าแต่พระองค์ผู้ประทับในฟ้าสวรรค์ ข้าพระองค์เยยหน้าดูพระองค์
Psl	123	2	ดุเดือด ตาของผู้รับใช้ซึ่งมองดูมือนายของตนนั้นใด และตาของสาวใช้ซึ่งมองดูมือนายหญิงของตนนั้นใด ตาของข้าพเจ้าทั้งหลายมองดูพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายจนกว่าพระองค์จะมีพระกรุณาต่อข้าพเจ้าทั้งหลายฉันนั้น			
Psl	123	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาต่อพวกข้าพระองค์ ขอทรงพระกรุณาต่อพวกข้าพระองค์เกิด พระเจ้าข้า เพราะพวกข้าพระองค์เอือม
ระอาความหมิ่นประมาท			
Psl	123	4	จิตใจของข้าพระองค์ทั้งหลายเอือมระอาการเยาะเย้ยของคนที่อยู่สบาย คือการหมิ่นประมาทของคนเยอหยิ่ง
Psl	124	1	" ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสถิตฝ่ายพวกเรา " เออ ขอให้อิสราเอลกล่าว
Psl	124	2	" ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสถิตฝ่ายพวกเรา เมื่อคนลุกขึ้นต่อสู้เรา
Psl	124	3	แล้วเราจะกลืนเราเสียทั้งเป็น เมื่อความโกรธของข้าพเจ้าลุกขึ้นต่อเรา
Psl	124	4	แล้วน้ำทั้งหลายจะท่วมพวกเรา กระแสน้ำจะไหลอยู่เหนือจิตใจเรา
Psl	124	5	แล้วน้ำที่กำเรียบจะไหลท่วมจิตใจเราไป "
Psl	124	6	สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ผู้มิได้ทรงให้เราเป็นเหยื่อพื้นเขาเหล่านั้น
Psl	124	7	จิตใจเรารอดไปอย่างนกจากกับขของพรานนก กับกัท และเราได้หนีรอดไป
Psl	124	8	ความอุปถัมภ์ของเราอยู่ในพระนามของพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
Psl	125	1	บรรดาผู้ที่วางใจในพระเยโฮวาห์ก็เหมือนภูเขาไซออน ซึ่งไม่หวั่นไหว แต่ดำรงอยู่เป็นนิตย์
Psl	125	2	ภรรยาเยรูซาเล็มล้นใจดี พระเยโฮวาห์ทรงอุปอบประชาชนของพระองค์ ตั้งแต่เวลาเริ่มสืบต่อไปเป็นนิตย์ฉันนั้น
Psl	125	3	เพราะคทาของคานาซึ่งจะไม่พักอยู่เหนือแผ่นดินที่ตกเป็นส่วนของคนชอบธรรม เกียรติของคนชอบธรรมจะยื่นมือออกกระทำความชั่วช้า
Psl	125	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงประกอบการดีต่อผู้ที่ดี และต่อผู้เที่ยงธรรมในจิตใจของเขา
Psl	125	5	แต่บรรดาผู้ที่หันเข้าหาทางคดของเขา พระเยโฮวาห์จะทรงพาเขาไปพร้อมกับคนทำความชั่วช้า แต่สันติภาพจะมีอยู่ในอิสราเอล
Psl	126	1	เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ศิโยนกลับมาจากความเป็นเชลย เราก็เหมือนคนเห็นฝันไป
Psl	126	2	ปากของเราได้หาเราะเต็มที่ และลิ้นของเราได้เปล่งเสียงให้ร้องอย่างชื่นบาน แล้วเขาได้พูดกันท่ามกลางประชาชนชาติว่า " พระเยโฮวาห์ทรง

กระทำกรมโหฬารให้เขา"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	126	3	พระเยโฮวาห์ทรงกระทำกรมโหฬารให้เรา เรามีความยินดี
Psl	126	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงให้ข้าพระองค์ทั้งหลายกลับมาจากการเป็นเชลย อย่างทางน้ำไหลที่ทางใต้
Psl	126	5	บรรดาผู้ที่หวนด้วยน้ำตาจะ ได้เกิดด้วยเสียงโหระร้องอย่างขึ้นบาน
Psl	126	6	ผู้ที่ร้อง ให้ออกไปหอบหิวเมล็ดพืชอันมีค่าจะกลับบ้านด้วยเสียงโหระร้องอย่างขึ้นบาน นำพอนข้าวของตนมาด้วย
Psl	127	1	ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสร้างบ้าน บรรดาผู้ที่สร้างก็เหนื่อยเปล่า ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงเผ่าอยู่เหนือนคร คนยามตื่นนอนก็เหนื่อยเปล่า
Psl	127	2	เป็นการเหนื่อยเปล่าที่ทานลุกขึ้นแต่เช้ามืด นอนตึก และกินอาหารแห่งความเศร้าโศก เพราะพระองค์ประทานแก่ผู้ที่รักของพระองค์ให้หลับ
สภาย			
Psl	127	3	ดุเถิด บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเยโฮวาห์ ผู้บังเกิดจากรักเป็นรางวัลของพระองค์
Psl	127	4	บุตรทั้งหลายที่เกิดเมื่อเขายังหนุ่มก็เหมือนลูกธนูในมือนักรบ
Psl	127	5	ชายใดที่มีลูกธนูเต็มแล่งก็เป็นสุข เขาจะไม่ต้องละอาย แต่เขาจะพูดกับศัตรูของเขาที่ประตูเมือง
Psl	128	1	ทุกคนที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข คือผู้ที่ดำเนินในมรรคาของพระองค์
Psl	128	2	เพราะท่านจะกินผลน้ำมือของท่าน ท่านจะเป็นสุข และท่านจะอยู่เย็นเป็นสุข
Psl	128	3	ภรรยาของท่านจะเป็นอย่างเงาของนกตกคอกอยู่ข้างบ้านของท่าน ลูกของท่านจะเป็นเหมือนหน่อมะกอกเทศรอบโต๊ะของท่าน
Psl	128	4	ดุเถิด คนที่ยำเกรงพระเยโฮวาห์จะ ได้รับพระพรดังนี้แหละ
Psl	128	5	พระเยโฮวาห์จะทรงอำนวยการพระพรท่านจากศิโยน และท่านจะเห็นความเจริญของเยรูซาเล็มตลอดวันเวลาชีวิตของท่าน
Psl	128	6	เอา ท่านจะเห็นลูกหลานของท่าน และสันติภาพมีอยู่ในอิสราเอล
Psl	129	1	"เขาได้ให้ข้าพเจ้าทักขยักหลายครั้งตั้งแต่หนุ่มๆมา" ให้อิสราเอลกล่าวเถิดว่า
Psl	129	2	"เขาได้ให้ข้าพเจ้าทักขยักหลายครั้งตั้งแต่หนุ่มๆมา แต่เขายังเอาชนะข้าพเจ้าไม่ได้
Psl	129	3	คนที่โลกได้โอบนหลังข้าพเจ้า เขาทำร้าย โขขของเขาให้ยาว"
Psl	129	4	พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม พระองค์ทรงตัดเครื่องจำจองของคนชั่วออก
Psl	129	5	ขอให้บรรดาผู้ที่เกลียดชังศิโยน ได้ขายหน้าและต้องถอยกลับไป
Psl	129	6	ให้เขาเป็นเหมือนหญ้าที่งอกบนหลังคาเรือน ซึ่งเหี่ยวแห้ง ไปก่อนมันโตขึ้น
Psl	129	7	ซึ่งคนเกี่ยว ไม่เก็บใส่มือหรือคนที่มัดฟ่อน ไม่เก็บไว้ที่อกของเขา
Psl	129	8	ทั้งคนที่ผ่านไปไม่พูดว่า "ขอพระพรของพระเยโฮวาห์อยู่บนท่านทั้งหลาย เราอวยพรท่านทั้งหลายในพระนามพระเยโฮวาห์"
Psl	130	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์จากที่ลึก
Psl	130	2	ข้าแต่พระองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงสดับเสียงของข้าพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรมสดับเสียงคำวิงวอนของข้าพระองค์
Psl	130	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ถ้าพระองค์จะทรงหมายความข้าพเจ้าไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ได้
Psl	130	4	แต่พระองค์มีการอภัยเพื่อเราจะยังทรงพระพร
Psl	130	5	ข้าพเจ้าคอยพระเยโฮวาห์ จิตใจของข้าพเจ้าคอยอยู่ และข้าพเจ้าหวังในพระวอนะของพระองค์
Psl	130	6	จิตใจของข้าพเจ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งกว่าคนยามคอยเวลารุ่งเช้า ข้าพเจ้ากล่าวว่ายิ่งกว่าคนยามคอยเวลารุ่งเช้า
Psl	130	7	จงให้อิสราเอลหวังใจในพระเยโฮวาห์ เพราะในพระเยโฮวาห์มีความเมตตา และในพระองค์มีการไถอย่างสมบูรณ์
Psl	130	8	และพระองค์จะทรงให้อิสราเอลจากความชั่วช้าทั้งสิ้นของเขา
Psl	131	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จิตใจของข้าพระองค์มิได้เห่อเหิม และนัยนตาของข้าพระองค์มิได้โยโส ข้าพระองค์มิได้ไปอยู่กับเรื่องใหญ่โต หรือเรื่อง
มหัศจรรย์เกินตัวของข้าพระองค์			
Psl	131	2	แต่ข้าพระองค์ได้สงบและระงับจิตใจของข้าพระองค์ อย่างเด็กที่หย่านมมารดาของตนแล้ว จิตใจของข้าพระองค์เหมือนอย่างเด็กที่หย่านม
แล้ว			
Psl	131	3	จงให้อิสราเอลหวังใจในพระเยโฮวาห์ตั้งแต่กาลบัดนี้สืบไปเป็นนิตย์
Psl	132	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงระลึกถึงดาวิดและความลำบากยากเข็ญทั้งสิ้นของท่าน
Psl	132	2	ว่า ท่านได้ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์อย่างไร และได้ปฏิญาณตัวไว้ต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของยาโคบว่า
Psl	132	3	"แน่นอนข้าพระองค์จะไม่เข้าตัวบ้านหรือขึ้น ไปนอนบนที่นอนของตน
Psl	132	4	ข้าพระองค์จะไม่ให้นัยนตาของข้าพระองค์หลับ หรือให้หนึ่งตาเคลิ้มไป
Psl	132	5	จนกว่าข้าพระองค์จะหาสถานที่สำหรับพระเยโฮวาห์ได้ คือที่ประทับของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของยาโคบ"
Psl	132	6	ดุเถิด เราได้ยินเรื่องนี้ในเอฟราธาห์ เราได้พบสิ่งนี้ในนาของป่าไม้
Psl	132	7	"เราจะไปยังที่ประทับของพระองค์ เราจะนมัสการที่รองพระบาทของพระองค์"
Psl	132	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลุกขึ้นเสด็จไปยังที่พำนักของพระองค์ ทั้งพระองค์และหีบแห่งอานาภาพของพระองค์
Psl	132	9	ขอโปรดให้ของพระองค์สวมความชอบธรรม และให้วิสุทธิชนของพระองค์ให้ร้องด้วยความขึ้นบาน
Psl	132	10	เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ ขออย่าทรงเมินพระพักตร์หน้าจากผู้พระองค์ทรงเจิมไว้
Psl	132	11	พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับดาวิดอันเป็นสังจะ ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงหันกลับคือว่า "เราจะตั้งผลจากตัวของเจ้าไว้บนบัลลังก์ของเจ้า
Psl	132	12	ถ้าบรรดาบุตรของเจ้าปฏิบัติตามพันธสัญญาของเรา และบรรดาพระโอราพของเรารวมเราซึ่งเราจะสอนเขา เหล่าบุตรของเขาทั้งหลายด้วยเช่นกันจะ
นั่งบนบัลลังก์ของเจ้าเป็นนิตย์"			
Psl	132	13	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเลือกศิโยน พระองค์มีพระประสงค์จะให้เป็นที่ประทับของพระองค์
Psl	132	14	ตรัสว่า "นี่เป็นที่พำนักของเราเป็นนิตย์ เราจะอยู่ที่นี้ เพราะปรารถนาเช่นนั้น
Psl	132	15	เราจะอำนวยการพระพรมากมายแก่เยรูซาเล็มของเมืองนี้ เราจะให้คนจนของเมืองนี้อิ่มด้วยขนมปัง
Psl	132	16	เราจะเอาความรอดหนีไปให้คนของเมืองนั้น และวิสุทธิชนของเมืองนั้นจะให้ร้องด้วยความขึ้นบาน
Psl	132	17	ณ ที่นั้นเราจะกระทำให้มีเขาหนึ่งงอกขึ้นมาสำหรับดาวิด เราได้เตรียมประทับที่ปดวางหนึ่งสำหรับผู้รับเจิมของเรา
Psl	132	18	เราจะเอาความอายหมัศจรรย์ของท่าน แต่มงกฏของท่านจะแวมมาอยู่บนท่าน"
Psl	133	1	ดุเถิด ซึ่งพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ก็เป็นการดีและน่าชื่นใจมากสักเท่าใด
Psl	133	2	เหมือนน้ำมันประเสริฐอยู่บนศิระยะ หล่ออาบลงมาบนหนวดเครา บนหนวดเคราของอาโรน หล่ออาบลงมาบนคอเสื้อของท่าน
Psl	133	3	เหมือนน้ำค้างของภูเขาเซอร์โมน เหมือนน้ำค้างซึ่งตกลงบนเทือกเขาศิโยน เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงบังกับบัญชาพระพรที่นั่น คือชีวิต
จำเริญเป็นนิตย์			
Psl	134	1	มาเถิด มาถวายสารการแด่พระเยโฮวาห์ บรรดาท่านผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ ผู้ยืนอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในกลางคืน
Psl	134	2	จงยกมือของท่านขึ้นในสถานบริสุทธิ์ และถวายสารการแด่พระเยโฮวาห์
Psl	134	3	ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรท่านจากศิโยน คือพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
Psl	135	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด จงสรรเสริญพระนามของพระเยโฮวาห์ บรรดาผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ที่อภัย จงสรรเสริญพระองค์
Psl	135	2	ท่านที่ยืนอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่ในบริเวณพระนิเวศของพระเจ้าของเรา
Psl	135	3	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะพระเยโฮวาห์ประเสริฐ จงร้องเพลงสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะการกระทำนั้นผลิตผลิต
Psl	135	4	พระเยโฮวาห์ทรงเลือกยาโคบไว้สำหรับพระองค์เอง เลือกอิสราเอลไว้เป็นการมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์
Psl	135	5	เพราะข้าพเจ้าทราบว่าการเยโฮวาห์ใหญ่ยิ่ง และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราใหญ่ยิ่งกว่าพระอื่นทั้งสิ้น
Psl	135	6	พระเยโฮวาห์พอพระทัยสิ่งใด พระองค์ก็ทรงกระทำในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ในทะเลและที่น้ำลึกทั้งสิ้น
Psl	135	7	พระองค์ทรงกระทำให้หมอลอยขึ้นมาจากที่สุดปลายแผ่นดินโลก พระองค์ทรงกระทำฟ้าแลบให้แก่แผ่นดินและทรงนำลมออกมาจากคลังของ
พระองค์			
Psl	135	8	พระองค์คือผู้ทรงล้างหลูกหัวปีของอียิปต์ ทั้งของคนและของสัตว์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	135	9	อียิปต์เอ๋ย ผู้ทรงให้หมายสำคัญและการมหัศจรรย์ท่ามกลางเจ้า ให้ต่อสู้กับฟาโรห์และบรรดาข้าราชการของท่าน
Psl	135	10	พระองค์คือผู้ทรงตีประชาชาติใหญ่โต และทรงสังหารกษัตริย์ผู้ทรงฤทธิ์
Psl	135	11	คือลิโชนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ และโลกกษัตริย์ของเมืองบาซัน และบรรดาราชอาณาจักรแห่งคานาอัน
Psl	135	12	และประทานแผ่นดินของเขาทั้งหลายให้เป็นมรดก เป็นมรดกแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์
Psl	135	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระนามของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความระลึกถึงพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ
Psl	135	14	แต่พระเยโฮวาห์จะทรงแก้แทนประชาชนของพระองค์ และทรงกลับพระทัยในเรื่องบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์
Psl	135	15	รูปเคารพของบรรดาประชาชาติเป็นเงินและทองคำ เป็นหัตถกรรมของมนุษย์
Psl	135	16	รูปเหล่านั้นมีปาก แต่พูดไม่ได้ มีตา แต่ดูไม่ได้
Psl	135	17	มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน ทั้งไม่มีลมหายใจในปากของรูปนั้น
Psl	135	18	ผู้ที่ทำรูปนั้นเหมือนรูปเหล่านั้น เออ บรรดาผู้ที่วางใจในรูปนั้นก็เช่นกัน
Psl	135	19	วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงถวายสักการแด่พระเยโฮวาห์ วงศ์วานอาโรนเอ๋ย จงถวายสักการแด่พระเยโฮวาห์
Psl	135	20	วงศ์วานเลวีเอ๋ย จงถวายสักการแด่พระเยโฮวาห์ ท่านที่ย่าเกรงพระเยโฮวาห์ จงถวายสักการแด่พระเยโฮวาห์
Psl	135	21	สักการแด่พระเยโฮวาห์จากศิโยน พระองค์ผู้ทรงพำนักอยู่ในเยรูซาเล็ม จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
Psl	136	1	โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	2	โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าผู้เหนือพระทั้งหลาย เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	3	โอ จงโมทนาขอบพระคุณถวายแด่พระองค์ ผู้เป็นเจ้าเหนือเจ้าทั้งหลาย เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	4	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ยิ่งใหญ่แต่องค์เดียว เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	5	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ด้วยพระสติปัญญา เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	6	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงกางแผ่นดินโลกออกเหนือน้ำทั้งหลาย เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	7	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงสร้างดวงสว่างใหญ่ๆ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	8	สร้างดวงอาทิตย์ให้ครองกลางวัน เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	9	ดวงจันทร์และดาวทั้งหลายให้ครองกลางคืน เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	10	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงตีอียิปต์ทางบรรดากบหัวปี เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	11	และทรงนำอิสราเอลออกจากท่ามกลางเขา เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	12	ด้วยพระหัตถ์เข้มแข็งและพระกรที่เหยียดออก เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	13	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงแบ่งทะเลแดงออกจากกัน เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	14	และทรงนำอิสราเอลผ่านไปท่ามกลางทะเลนั้น เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	15	แต่ทรงกล่าวฟาโรห์และกองทัพของเขาในทะเลแดง เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	16	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงนำประชาชนของพระองค์ไปในถิ่นทุรกันดาร เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	17	ถวายแด่พระองค์ ผู้ทรงตีพระมหากษัตริย์ทั้งหลาย เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	18	และทรงสังหารกษัตริย์พระนามอิมโซ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	19	มีลิโชนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	20	และโลกกษัตริย์แห่งเมืองบาซัน เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	21	และประทานแผ่นดินของเขาให้เป็นมรดก เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	22	ให้เป็นมรดกแก่อิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	23	คือพระองค์นี่เอง ผู้ทรงระลึกถึงเราในฐานะต่ำต้อยของเรา เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	24	และทรงไถ่เราให้พ้นจากศัตรูของเรา เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	25	พระองค์ผู้ประทานอาหารแก่เนื้อหนังทั้งปวง เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	136	26	โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์
Psl	137	1	ณ ริมฝั่งแม่น้ำแห่งบาบิโลนเรานั่งลง เมื่อได้ระลึกถึงศิโยนเราก็อำไว้
Psl	137	2	ในท่ามกลางที่นั้นเราชวนพิณเขาคู่ของเราไว้ที่ต้นไค้
Psl	137	3	เพราะที่นั้นผู้ที่นำเราไปเป็นเชลยต้องการให้เราร้องเพลง และผู้ที่ปล้นเราต้องการให้สนทนากับเรา " จงร้องเพลงศิโยนสักบทหนึ่งให้เรา
Psl	137	4	เราจะร้องเพลงของพระเยโฮวาห์ได้อย่างไร ที่ในแผ่นดินต่างดาว
Psl	137	5	เยรูซาเล็มเอ๋ย ถ้าข้าพเจ้าลืมเชือกข้อให้มือขวาของข้าพเจ้าลืมฝีมือเขียน
Psl	137	6	ขอให้ลิ้นของข้าพเจ้าเกาะติดเพดานปากของข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าไม่ระลึกถึงเธอ ถ้าข้าพเจ้าลืมได้ตั้งเยรูซาเล็มไว้เหนือความชื่นบานอันสูง
ที่สุดของข้าพเจ้า			
Psl	137	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในวันที่เยรูซาเล็มขอทรงระลึกถึงคนเอโดม ผู้ที่พูดว่า " จงหลายเสีย จงหลายเสีย ลงไปจนถึงรากฐานของมัน "
Psl	137	8	ธิดาแห่งบาบิโลนเอ๋ย ซึ่งจะต้องล้างผลาญเสีย ความสุขจะมีแก่ผู้ที่สนองเจ้า ให้สมกับที่เจ้าได้กระทำกับเรา
Psl	137	9	ความสุขจะมีแก่ผู้ที่เอาลูกเด็กเล็กแดงของเจ้าเหวี่ยงกระแทกหลังกับก้อนหิน
Psl	138	1	ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญถวายพระองค์ต่อหน้าบรรดาพระ
Psl	138	2	ข้าพระองค์กราบลงตรมมายังพระวิหารอันบริสุทธิ์ของพระองค์ และสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะความเมตตาและความจริงของ
พระองค์ เพราะพระองค์ทรงเชิดชูพระวาระของพระองค์เหนือพระนามทั้งหลายของพระองค์			
Psl	138	3	ในวันที่ข้าพระองค์ร้องเพลง พระองค์ได้ทรงตอบข้าพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มกำลังจิตใจของข้าพระองค์
Psl	138	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกจะสรรเสริญพระองค์ เมื่อท่านเหล่านั้น ได้ยินพระวาระแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์
Psl	138	5	และท่านเหล่านั้นจะร้องเพลงถึงพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์นั้นใหญ่หลวง
Psl	138	6	ถึงแม้พระเยโฮวาห์นั้นสูงยิ่ง พระองค์ก็ทรงเห็นแก่คนต่ำต้อย แต่พระองค์ทรงทราบคนโง่งได้แต่ไกล
Psl	138	7	แม้ข้าพระองค์เดินอยู่กลางความลำบากยากเย็น พระองค์จะทรงสวนงูชีวิตข้าพระองค์ไว้ พระองค์จะทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกต่อ
ด้านความที่โรยของศัตรูของข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์จะทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด			
Psl	138	8	พระเยโฮวาห์จะทรงให้สำเภาเรือพระประสงค์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ ขออย่า
ทรงละทิ้งพระหัตถ์กิจของพระองค์			
Psl	139	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงตรวจสอบข้าพระองค์และทรงรู้จักข้าพระองค์
Psl	139	2	เมื่อข้าพระองค์นั่งลงและลุกขึ้น พระองค์ทรงทราบ พระองค์ทรงประจักษ์ในความคิดของข้าพระองค์ได้แต่ไกล
Psl	139	3	พระองค์ทรงค้นวิถีของข้าพระองค์และการนอนของข้าพระองค์ และทรงค้นเคยกับทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์
Psl	139	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แม้ก่อนที่ลิ้นของข้าพระองค์จะพูด ดุเกิด พระองค์ก็ทรงทราบความเสียหมดแล้ว
Psl	139	5	พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์ด้วยหลังและข้างหน้า และทรงวางพระหัตถ์บนข้าพระองค์
Psl	139	6	ความรู้ย่อมหนีหัตถ์ของข้าพระองค์สูงนัก ข้าพระองค์ก็เอือมไม่ถึง
Psl	139	7	ข้าพระองค์จะไปไหนให้พ้นพระวิญญูญาณของพระองค์ได้ หรือข้าพระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นพระพักตร์ของพระองค์
Psl	139	8	ถ้าข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ทรงสถิตที่นั่น ถ้าข้าพระองค์จะทำที่นอนไว้ในนรก ดุเกิด พระองค์ทรงสถิตที่นั่น
Psl	139	9	ถ้าข้าพระองค์จะติดปีกแสงอรุณ และอาศัยอยู่ที่สวนของทะเลไกลโพ้น
Psl	139	10	แม้ถึงที่นั้น พระหัตถ์ของพระองค์จะนำข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์จะยึดข้าพระองค์ไว้
Psl	139	11	ถ้าข้าพระองค์จะว่า " แนนอนความมืดจะบังข้าไว้และความสว่างจะรอบข้าเป็นกลางคืน "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	139	12	สำหรับพระองค์ แม้มความมืดก็มีได้ขออะไรไว้จากพระองค์ กลางคืนก็แจ่มอย่างกลางวัน ความมืดเป็นอย่างความสว่าง
Psl	139	13	เพราะพระองค์ทรงเป็นส่วนใหญ่ในของข้าพระองค์ พระองค์ทรงทอข้าพระองค์เข้าด้วยกันในครรภ์มารดาของข้าพระองค์
Psl	139	14	ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะข้าพระองค์ถูกสร้างมาอย่างแปลกประหลาดและน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์มหัศจรรย์ จิตใจข้า
พระองค์ทราบเรื่องน้อยางดี			
Psl	139	15	เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลึ ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์
Psl	139	16	พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์ในเมื่อยัง ไม่สมบูรณ์ ในวันที่หลายที่กำลังประกอบขึ้น เมื่อครั้งยังไม่เกิดขึ้น
อวัยวะทั้งหลายของข้าพระองค์ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์			
Psl	139	17	ข้าแต่พระเจ้า พระดำริของพระองค์ประเสริฐแก่ข้าพระองค์จริงๆ รวมกันเข้ากับที่คาดนักหนา
Psl	139	18	ถ้าข้าพระองค์จะนับก็มากกว่าเม็ดทราย เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้น ข้าพระองค์ก็ยังอยู่กับพระองค์
Psl	139	19	ข้าแต่พระเจ้า แนนอนพระองค์จะทรงสั่งหารคนชั่วเสีย ดังนั้น คนกระหายเลือดเอ๋ย จงพรางไปจากข้าพระองค์
Psl	139	20	เพราะพวกเขากลับต่อต้านพระองค์ด้วยมั่งร้าย และพวกศัตรูของพระองค์ใช้พระนามของพระองค์อย่างไร้ประโยชน์
Psl	139	21	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์มิได้เกลียดผู้ที่เกลียดพระองค์หรือ และข้าพระองค์มิได้สะอิดสะเอียนคนเหล่านั้นผู้ลุกขึ้นต่อสู้พระองค์ดอก
หรือ			
Psl	139	22	ข้าพระองค์เกลียดเขาด้วยความเกลียดอย่างที่สุด และนับเขาเป็นศัตรูของข้าพระองค์
Psl	139	23	ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงค้นดูข้าพระองค์ และทรงทราบจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงลองข้าพระองค์ และทรงทราบความคิดของข้าพระองค์
Psl	139	24	และทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในนครอันรื่นรมย์
Psl	140	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากคนชั่วร้าย ขอทรงสงวนข้าพระองค์ไว้จากคนทหาณ
Psl	140	2	ผู้คิดปองร้ายอยู่ในจิตใจของเขา และก่อความต่อเนื่องกันให้มีสงครามขึ้น
Psl	140	3	เขาทำลิ้นของเขาให้คมเหมือนลิ้นงู และภายใต้ริมฝีปากของเขามีพิษของงูหางไหม้ เขาล่าห์
Psl	140	4	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรักษาข้าพระองค์ไว้ให้พ้นจากมือของคนชั่ว ขอทรงสงวนข้าพระองค์ไว้จากคนทหาณ ผู้คิดแผนการพลิกเท้าของ
ข้าพระองค์			
Psl	140	5	คนโอหังได้ซ่อนกับดักข้าพระองค์และวางบ่วงไว้ ที่ข้างทางเขากองตาข่าย เขาตั้งบ่วงไว้ดักข้าพระองค์ เขาล่าห์
Psl	140	6	ข้าพเจ้าทูลพระเยโฮวาห์ว่า " พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังเสียงทูลวิงวอนของข้าพระองค์
Psl	140	7	ข้าแต่พระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นกำลังแห่งการรอดของข้าพระองค์ พระองค์ทรงกลมกลืนข้าพระองค์ไว้ในยามศึก
Psl	140	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงอนุมัติตามความปรารถนาของคนชั่ว อย่าให้การคิดปองร้ายของเขาคืบหน้าไป เลือกว่าเขาจะยกตัวขึ้น เขาล่า
ห์			
Psl	140	9	ฝ่ายศิษยะของคนทีล่อมข้าพระองค์ไว้ นั้น ขอให้ความสาธเนแห่งริมฝีปากของเขาท่วมเขา
Psl	140	10	ขอให้ถ่านที่ลกลอยตกใส่เขา ขอให้เขาถูกทิ้งในไฟลง ไปในบ่อ ไม่ให้ลุกขึ้นมาอีก
Psl	140	11	ขออย่าให้เขาตั้งคนสอเสียดไว้ในแผ่นดิน ขอให้ความร้ายลาคคนทหาณจนกว่าเขาได้"
Psl	140	12	ข้าพเจ้าทูลว่าพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำความเที่ยงธรรมให้แก่ผู้ที่ทุกขยาก และทรงจัดความยุติธรรมให้แก่คนขัดสน
Psl	140	13	แนนอนทีเดียว ที่คนชอบธรรมจะถวายโมทนาขอบพระคุณพระนามของพระองค์ คนเที่ยงธรรมจะอาศัยอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์
Psl	141	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ขอทรงรับตอบข้าพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรมเสดับเสียงข้าพระองค์ เมื่อข้าพระองค์ร้อง
ทูลพระองค์			
Psl	141	2	ขอให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์เป็นดังเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และที่ข้าพระองค์ยกมือขึ้นเป็นดังเครื่องสดับบูชาเวลาเย็น
Psl	141	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงตั้งยามเฝ้าปากของข้าพระองค์ ขอรักษาประตูริมฝีปากของข้าพระองค์
Psl	141	4	ขออย่าให้จิตใจข้าพระองค์เอนเอียงไปหาความชั่วใดๆ หรือให้ข้าพระองค์สาละวนอยู่กับการชั่วร้ายร่วมกับคนที่ทำความชั่วๆ และขออย่าให้
ข้าพระองค์กินของโอชะของเขา			
Psl	141	5	ขอให้คนชอบธรรมดีข้าพระองค์ จะเป็นการเมตตาแก่ข้าพระองค์ ขอให้ชาติเดียนข้าพระองค์ จะเป็นน้ำมนต์เลิศซึ่งจะไม่ให้ศิษยะข้า
พระองค์แตก เพราะข้าพระองค์ยังอธิษฐานต่อสุ่ความชั่วของข้าทั้งหลายอยู่			
Psl	141	6	เมื่อผู้พิพากษาทั้งหลายของเขากลโยนลงที่หน้าผา เขาจะไต่ย็นถ้อยคำของข้าพระองค์ เพราะเป็นถ้อยคำไพเราะ
Psl	141	7	กระดุกของเราทั้งหลายกระจายที่ปากแดนผู้ตายฉันใด เหมือนเมื่อคนหนึ่งตัดและแตก ไม่อยู่บนแผ่นดินฉันนั้น
Psl	141	8	ข้าแต่พระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ตาของข้าพระองค์เพ่งตรงพระองค์ ข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขออย่าให้จิตใจข้าพระองค์ไร้คุณธรรม
Psl	141	9	ขอพระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ให้พ้นจากกับซึ่งเขาวางดักข้าพระองค์ไว้ และจากบ่วงแร้วของผู้กระทำความชั่วๆ
Psl	141	10	ขอให้คนชั่วตกไปด้วยกันในข่ายของตนเอง แต่ขอให้ข้าพระองค์ผ่านพ้นไป
Psl	142	1	ข้าพเจ้าร้องทูลพระเยโฮวาห์ด้วยเสียงของข้าพเจ้า ด้วยเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าวิงวอนต่อพระเยโฮวาห์
Psl	142	2	ข้าพเจ้าหลังคำคร่ำครวญของข้าพเจ้าออกมาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ข้าพเจ้าทูลเรื่องความลำบากยากเย็นของข้าพเจ้าต่อพระองค์
Psl	142	3	เมื่อจิตใจของข้าพระองค์อ่อนระอาภายใน พระองค์ทรงทราบทางของข้าพระองค์ ในวิถีที่ข้าพระองค์เดิน ไปหาซ่อนกับไว้ดักข้าพระองค์
Psl	142	4	ข้าพระองค์มองทางขวามือและมองดู แต่ไม่มีใครยอมรับจักข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่มีที่หลบภัย ไม่มีใครเอาใจใส่จิตใจข้าพระองค์
Psl	142	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระองค์ ข้าพระองค์ว่า " พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ เป็นส่วนของข้าพระองค์ในแผ่นดิน
ของคนที่			
Psl	142	6	ขอทรงฟังคำร้องทูลของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ตกต่ำมากนัก ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากผู้ข่มเหงข้าพระองค์ เพราะเขาแข็งแรง
เกินกำลังข้าพระองค์			
Psl	142	7	ขอทรงพาจิตใจข้าพระองค์ออกจากกุก เพื่อข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ คนชอบธรรมจะล้อมข้าพระองค์ไว้เพราะพระองค์
จะทรงกระทำแก่ข้าพระองค์อย่างบริบูรณ์"			
Psl	143	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเสดับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรมเสดับคำวิงวอนของข้าพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์ตาม
ความสัตย์สุจริตของพระองค์ ตามความชอบธรรมของพระองค์			
Psl	143	2	ขออย่าทรงตัดสินผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะไม่มีคนเป็นคนที่ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระองค์
Psl	143	3	เพราะศัตรูข่มเหงจิตใจข้าพระองค์ มันขยี้ชีวิตข้าพระองค์ลงถึงดิน มันได้กระทำให้ข้าพระองค์อาศัยในที่มืด เหมือนคนที่ตายนานแล้ว
Psl	143	4	เพราะฉะนั้นจิตวิญญาณของข้าพระองค์จึงอ่อนระอาอยู่ในข้าพระองค์ จิตใจภายในข้าพระองค์ก็อ้างว้าง
Psl	143	5	ข้าพระองค์ระลึกถึงสมัยเก่าก่อนได้ ข้าพระองค์รำพึงถึงทุกสิ่งทีพระองค์ทรงกระทำ ข้าพระองค์รำพึงถึงพระหัตถกิจของพระองค์
Psl	143	6	ข้าพระองค์เหี้ยมดีออกไปสู่พระองค์ จิตใจของข้าพระองค์กระหายหาพระองค์อย่างแผ่นดินที่แห้งผาก เขาล่าห์
Psl	143	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรับฟังข้าพระองค์ จิตวิญญาณข้าพระองค์เฝือไปแล้ว ขออย่าทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์ไว้จากข้าพระองค์
เกรงว่าข้าพระองค์จะเหมือนคนเหล่านั้นที่ลงไปยังปากแดนผู้ตาย			
Psl	143	8	ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ไต่ย็นถึงความเมตตาของพระองค์ในเวลาเช้า เพราะข้าพระองค์วางใจในพระองค์ ขอทรงสอนข้าพระองค์ถึงทาง
ที่ควรไป เพราะข้าพระองค์ตั้งใจแน่วแนในพระองค์			
Psl	143	9	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากศัตรูของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ซ่อนตัวอยู่กับพระองค์
Psl	143	10	ขอทรงสอนให้ข้าพระองค์ทำตามพระทัยของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ พระวิญญาณของพระองค์ประเสริฐ ขอ
ทรงนำข้าพระองค์เข้าไปยังแผ่นดินแห่งความเที่ยงธรรม			
Psl	143	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสงวนชีวิตข้าพระองค์ไว้ เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ ขอทรงนำจิตใจข้าพระองค์ออกมาจากความยาก
ลำบากเพราะเห็นแก่ความชอบธรรมของพระองค์			
Psl	143	12	และขอทรงตัดสินคดีของข้าพระองค์ออกไปตามความเมตตาของพระองค์ และขอทรงทำลายบรรดาผู้ที่ทรนจิตใจข้าพระองค์ เพราะข้า
พระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Psl	144	1	สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ กำลังของข้าพเจ้า ผู้ทรงฝึกมือของข้าพเจ้าให้ทำสงคราม และนิ้วมือของข้าพเจ้าให้ทำศึก
Psl	144	2	ทรงเป็นความดีและป้อมปราการของข้าพเจ้า เป็นที่กำบังเข้มแข็ง และเป็นผู้ช่วยให้พ้นของข้าพเจ้า เป็นโล่ของข้าพเจ้า และเป็นผู้ซึ่งข้าพเจ้า
วางใจอยู่	ผู้ทรงปราบชนชาติทั้งหลายไว้ใต้ข้าพเจ้า		
Psl	144	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ มนุษย์เป็นอะไรเล่าซึ่งพระองค์ทรงเอาพระทัยใส่เขา หรือบุตรของมนุษย์เป็นอะไรซึ่งพระองค์ทรงคิดถึงเขา
Psl	144	4	มนุษย์เหมือนสิ่งไร้สาระ วันเวลาของเขาเหมือนเงาที่ผ่านไป
Psl	144	5	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโน้มฟ้าสวรรค์ของพระองค์ และขอเสด็จลงมาและต้องภูเขาเพื่อให้เห็นมีควันขึ้น
Psl	144	6	ขอทรงพุ่งฟ้าผ่าออกมาและกระจายเขาไป ขอทรงยิงลูกธนูของพระองค์และทรงทำลายพวกเขา
Psl	144	7	ขอทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์จากที่สูง ขอทรงช่วยเหลือข้าพระองค์ และช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากน้ำมากหลาย ให้พ้นจากมือของคน
ต่างด้าว			
Psl	144	8	ผู้ซึ่งปากของเขาพูดเรื่องไร้สาระและซึ่งมือขวาของเขาเป็นมือขวาแห่งความมลสา
Psl	144	9	ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะร้องเพลงบทใหม่ถวายแด่พระองค์ ข้าพระองค์จะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณใหญ่และพิณลึบสาย
Psl	144	10	พระองค์ทรงเป็นผู้ประทานความรอดแก่บรรดาคนชั่วร้าย ผู้ทรงช่วยดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้นจากดาบหิมิฟ
Psl	144	11	ขอทรงช่วยเหลือข้าพระองค์ และขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากมือคนต่างด้าว ผู้ซึ่งปากของเขาพูดเรื่องไร้สาระและซึ่งมือขวาของเขาเป็น
มือขวาแห่งความมลสา			
Psl	144	12	เพื่อบรรดาบุตรชายของข้าพเจ้าทั้งหลายเมื่อเขาทั้งหลายยังหนุ่มๆอยู่จะเป็นเหมือนต้นไม้โตเต็มขนาด เพื่อบรรดาบุตรสาวของข้าพเจ้าทั้งหลายจะเป็น
เหมือนเสาหุ้มม	สลักออกตามแบบพระราชวัง		
Psl	144	13	เพื่อยังนางของข้าพเจ้าทั้งหลายจะเต็ม มีของบรรจอยุ่ทุกอย่าง เพื่อแกะของข้าพเจ้าทั้งหลายมีลูกตั้งพันตั้งหมื่นตามถนนของข้าพเจ้าทั้งหลาย
Psl	144	14	เพื่อว่าตัวผู้ของข้าพเจ้าทั้งหลายมีกำลังใช้แรงงาน เพื่อไม่มีใครพังเข้ามา ไม่มีอกไป เพื่อไม่มีเสียงร้องทุกข์ในถนนหนทางของข้าพเจ้าทั้ง
หลาย			
Psl	144	15	ชนชาติผู้มีพระพรอย่างนี้หลังลงมาถึงก็เป็นสุข ชนชาติซึ่งพระเจ้าของเขาคือพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข
Psl	145	1	ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ พระมหากษัตริย์ ข้าพระองค์จะเยินยอพระองค์ จะถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์เป็นนิกาล
Psl	145	2	ข้าพระองค์จะถวายสาธุการแด่พระองค์ทุกวัน ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์เป็นนิกาล
Psl	145	3	พระเยโฮวาห์นั้นยิ่งใหญ่ และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง ความใหญ่ยิ่งของพระองค์นั้นเหลือจะหยั่งรู้
Psl	145	4	คนชั่วอายุหนึ่งจะสรรเสริญพระราชกิจของพระองค์ให้คนอีกชั่วอายุหนึ่งฟัง และจะประกาศกิจการอันทรงอานุภาพของพระองค์
Psl	145	5	ข้าพระองค์จะกล่าวถึงเกียรติยศอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ และถึงพระราชกิจมหัศจรรย์ของพระองค์
Psl	145	6	มนุษย์จะกล่าวถึงอานุภาพแห่งกิจการอันน่าเกรงขามของพระองค์ และข้าพระองค์จะเล่าถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์
Psl	145	7	เขาทั้งหลายจะโสมนัสว่าสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำดีต่อคนของพระองค์ และจะร้องเพลงถึงความชอบธรรมของพระองค์
Psl	145	8	พระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาและทรงเติมไปด้วยพระกรุณา ทรงกริ้วข้าและมีความเมตตาอย่างอุดม
Psl	145	9	พระเยโฮวาห์ทรงดีต่อทุกคน และความเมตตาของพระองค์มีอยู่เหนือพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์
Psl	145	10	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ และวิสุทธิชนทั้งสิ้นของพระองค์จะถวายสาธุการแด่พระองค์
Psl	145	11	เขาทั้งหลายจะพูดถึงสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ และเล่าถึงฤทธานุภาพของพระองค์
Psl	145	12	เพื่อให้กิจการอันทรงอานุภาพของพระองค์ และสง่าราศีอันรุ่งโรจน์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์แจ้งแก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์
Psl	145	13	ราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอำนาจการปกครองของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ
Psl	145	14	พระเยโฮวาห์ทรงชุกทุกคนที่กำลังจะล้มลง และทรงยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น
Psl	145	15	นัยน์ตาที่ปรางมองดูพระองค์ และพระองค์ประทานอาหารให้ตามเวลา
Psl	145	16	พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้สิ่งสารพัดที่มีชีวิตอันตามความปรารถนา
Psl	145	17	พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรมตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงบริสุทธิ์ในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์
Psl	145	18	พระเยโฮวาห์ทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ตามความจริง
Psl	145	19	พระองค์จะทรงโปรดตามความปรารถนาของบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ พระองค์จะทรงสถับเสียงร้องทูลของเขาด้วย และจะทรงช่วยเขาให้
รอด			
Psl	145	20	พระเยโฮวาห์ทรงสงวนทุกคนที่รักพระองค์ไว้ แต่บรรดาคนชั่ว พระองค์จะทรงทำลาย
Psl	145	21	ปากของข้าพเจ้าจะกล่าวสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และให้บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นถวายสาธุการแด่พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นนิกาล
Psl	146	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด จิตใจของข้าพเจ้าเอ๋ย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
Psl	146	2	ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์คราพบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของข้าพเจ้าขณะที่ข้าพเจ้ายังเป็นอยู่
Psl	146	3	อย่างวางใจในเจ้านายหรือในบุตรของมนุษย์ ซึ่งไม่มีความช่วยเหลืออยู่ในตัวเขา
Psl	146	4	เมื่อลมหายใจของเขาพราวไป เขาก็กลับคืนเป็นดิน ในวันเดียวกันนั้นความคิดของเขาก็พินาศ
Psl	146	5	คนที่ผู้ปล้ำกับของเขาคือพระเยโฮวาห์ของยาโคบก็เป็นสุข คือผู้ที่ความหวังของเขายู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
Psl	146	6	ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทะเลและบรรดาสิ่งของที่อยู่ในนั้น ผู้รักษาความจริงไว้เป็นนิตย์
Psl	146	7	ผู้ทรงประกอบความยุติธรรมให้แก่คนที่ถูกบีบบังคับ ผู้ประทานอาหารแก่คนที่หิว พระเยโฮวาห์ทรงปล่อยผู้ถูกคุมขังให้เป็นอิสระ
Psl	146	8	พระเยโฮวาห์ทรงเปิดตาของคนตาบอด พระเยโฮวาห์ทรงยกคนที่ตกต่ำให้ลุกขึ้น พระเยโฮวาห์ทรงรักษาชอบธรรม
Psl	146	9	พระเยโฮวาห์ทรงเผ่าคนต่างด้าว พระองค์ทรงขลุ่ยกำพร้าพ่อและหญิงม่าย แต่พระองค์ทรงพลิกทางของคนชั่ว
Psl	146	10	พระเยโฮวาห์จะทรงครอบครองเป็นนิตย์ คีโยนเอ๋ย พระเจ้าของเราจะทรงครอบครองทุกชั่วอายุ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด
Psl	147	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด เป็นการดีที่จะร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเรา เพราะการกระทำนั้นเป็นที่น่ายินดีและการสรรเสริญก็เหมาะ
สม			
Psl	147	2	พระเยโฮวาห์ทรงก่อสร้างเยรูซาเล็มขึ้น พระองค์ทรงรวบรวมคนอิสราเอลที่ต้องกระจัดกระจายไป
Psl	147	3	พระองค์ทรงรักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ และทรงฟื้นผูกขาดแผลของเขา
Psl	147	4	พระองค์ทรงนับจำนวนดาว พระองค์ทรงตั้งชื่อมันทุกดวง
Psl	147	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราใหญ่ยิ่งและทรงฤทธานุภาพอุดม ความเข้าใจของพระองค์นั้นวัดไม่ได้
Psl	147	6	พระเยโฮวาห์ทรงชุนใจถ่อมขึ้น พระองค์ทรงเหวี่ยงคนชั่วลงถึงดิน
Psl	147	7	จงร้องเพลงโมทนาพระคุณถวายพระเยโฮวาห์ จงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเราด้วยพิณซาคู
Psl	147	8	ผู้ทรงกลมฟ้าสวรรค์ด้วยเมฆ ผู้ทรงเตรียมฝนให้แก่แผ่นดินโลก ผู้ทรงกระทำให้หญิงอกบนภูเขา
Psl	147	9	พระองค์ทรงประทานอาหารแก่สัตว์และแก่ลูกกาที่ร้อง
Psl	147	10	ความปีติยินดีของพระองค์มีได้อยู่ที่กำลังของม้า ความปรีดีของพระองค์มีได้อยู่ที่ขาของมนุษย์
Psl	147	11	แต่พระเยโฮวาห์ทรงปรีดีในคนที่ยำเกรงพระองค์ ในคนที่ความหวังของเขายู่ในความเมตตาของพระองค์
Psl	147	12	เยรูซาเล็มเอ๋ย จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เถิด คีโยนเอ๋ย จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้าของเรา
Psl	147	13	เพราะพระองค์ทรงเสริมกำลังคาลประศุขของเธอ พระองค์ทรงอำนาจพระพรตทั้งหลายที่อยู่ภายในเธอ
Psl	147	14	พระองค์ทรงกระทำสันติภาพในเขตแดนของเธอ ทรงให้เธออิ่มด้วยข้าวสาลีที่ดีที่สุด
Psl	147	15	พระองค์ทรงใช้พระบัญญัติของพระองค์ออกไปยังแผ่นดินโลก พระวณะของพระองค์ไปเร็ว
Psl	147	16	พระองค์ประทานหิมะอย่างปยุบนแก่ พระองค์ทรงหว่านน้ำค้างแข็งขาวอย่างซี้เถ่า
Psl	147	17	พระองค์ทรงโยนน้ำแข็งของพระองค์เป็นก้อนๆ ใครจะทนทานความหนาวของพระองค์ได้
Psl	147	18	พระองค์ทรงใช้พระวณะของพระองค์ออกไป และละลายมันเสีย พระองค์ทรงให้ลมพัด และน้ำก็ไหล
Psl	147	19	พระองค์ทรงล้างแดงพระวณะของพระองค์แก่ยาโคบ กฎเกณฑ์และคำตัดสินของพระองค์แก่อิสราเอล

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระองค์มิได้ทรงประกอบภาระเช่นนี้แก่ประชาชนอิสราเอล และสำหรับคำตัดสินของพระองค์นั้น พวกเขาไม่รู้จักเลย จงสรรเสริญพระเยโฮวา

Psl	147	20	
ห์เกิด			
Psl	148	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์จากฟ้าสวรรค์ จงสรรเสริญพระองค์ในที่สูง
Psl	148	2	ทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ บรรดาพลโยธาของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์
Psl	148	3	ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ จงสรรเสริญพระองค์ บรรดาดาวที่ส่องแสง จงสรรเสริญพระองค์
Psl	148	4	ฟ้าสวรรค์ที่สูงสุด จงสรรเสริญพระองค์ ทั่วน้ำทั้งหลายเหนือฟ้าสวรรค์
Psl	148	5	ให้สิ่งเหล่านั้นสรรเสริญพระนามพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงบัญชา สิ่งเหล่านั้นก็ถูกเนรมิตขึ้นมา
Psl	148	6	และพระองค์ทรงสถาปนามันไว้เป็นนิกาล พระองค์ทรงกำหนดเขตซึ่งมันข้ามไปไม่ได้
Psl	148	7	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์จากแผ่นดินโลก นะเจ้ามังกรทั้งหลายและที่น้ำลึกทั้งปวง
Psl	148	8	ไฟกับลูกเห็บ หิมะกับหมอก ลมพายุ กระทำตามพระวาจาของพระองค์
Psl	148	9	บรรดาภูเขาและเนินเขาทั้งปวง ต้นไม้มีผลและไม่สนสัตว์ทั้งปวง
Psl	148	10	สัตว์ป่าและสัตว์ใช้ทั้งปวง สัตว์เลื้อยคลานและนกที่บินได้
Psl	148	11	บรรดาภคัตริย์ของแผ่นดินโลกและชนชาติทั้งหลาย เจ้านายและผู้พิพากษาทั้งปวงของแผ่นดินโลก
Psl	148	12	และคนหนุ่มกับทั้งสาว คนแก่และเด็ก
Psl	148	13	ให้ทั้งหลายเหล่านั้นสรรเสริญพระนามพระเยโฮวาห์ เพราะพระนามของพระองค์เท่านั้นที่ประเสริฐ สรรพกิจของพระองค์อยู่เหนือแผ่นดินโลก
และฟ้าสวรรค์			
Psl	148	14	พระองค์ทรงยกย่องเขาแก่ประชาชนของพระองค์ ผู้ทรงเป็นที่สรรเสริญของบรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ คือชนชาติอิสราเอล ประชาชนที่
อยู่ใกล้พระองค์			
Psl	149	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์ ร้องบทสรรเสริญถวายพระองค์ในชุมนุมวิสุทธิชน
Psl	149	2	ให้อิสราเอลยินดีในผู้สร้างของเขา ให้บุตรทั้งหลายของศิโยนเปรมปรีดีในกษัตริย์ของเขา
Psl	149	3	ให้เขาสรรเสริญพระนามของพระองค์ด้วยเต้นรำ ให้เขาถวายเพลงสรรเสริญแด่พระองค์ด้วยรำมะนาและพิณเขาคู่
Psl	149	4	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปรีดีในประชาชนของพระองค์ พระองค์จะทรงประดับคนใจกลมด้วยความมรอต
Psl	149	5	ให้อิสราเอลลงโลดในสง่าราศี ให้เขาร้องเพลงบนที่นอนของเขา
Psl	149	6	ให้การสรรเสริญอย่างสูงแด่พระเจ้าอยู่ในปากของเขา และให้ดาบสองคมอยู่ในมือของเขา
Psl	149	7	เพื่อทำการแก้แค้นบรรดาประชาชาติ และทำการลงโทษชนชาติทั้งหลาย
Psl	149	8	เพื่อเอาตราล้ามบรรดาภคัตริย์ของเขา และเอาเครื่องเหล็กจำจองล้ามบรรดาขนนางของเขา
Psl	149	9	เพื่อจะกระทำแก่เขาตามคำพิพากษาที่บันทึกไว้แล้ว นี่เป็นเกียรติแก่บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด
Psl	150	1	จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด จงสรรเสริญพระเจ้าในสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ในที่น่านฟ้าอันอากาศของพระองค์
Psl	150	2	จงสรรเสริญพระองค์เพราะกิจการอันอากาศของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ตามความยิ่งใหญ่อย่างมากของพระองค์
Psl	150	3	จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงแตร จงสรรเสริญพระองค์ด้วยพิณใหญ่และพิณเขาคู่
Psl	150	4	จงสรรเสริญพระองค์ด้วยรำมะนาและการเต้นรำ จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่องสายและขลุ่ย
Psl	150	5	จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงฉิ่ง จงสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงฉาบ
Psl	150	6	จงให้ท่วงทิวใจสรรเสริญพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เกิด
Prv	1	1	สุภาษิตของซาโลมอน โอรสของดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล
Prv	1	2	เพื่อให้บรรลุปัญญาและคำสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำแห่งความเข้าใจ
Prv	1	3	เพื่อให้รับคำสั่งสอนในเรื่องสติปัญญา ในเรื่องความเที่ยงธรรม ความยุติธรรมและความเที่ยงตรง
Prv	1	4	เพื่อให้ความหยิ่งรู้แก่คนเขลา ให้ความรู้และความเฉลียวฉลาดแก่คนหนุ่ม
Prv	1	5	ทั้งปวงจะได้อินและเพิ่มพูนการเรียนรู้ และคนที่มีความเข้าใจจะได้ศึกษาที่ฉลาด
Prv	1	6	เพื่อให้เข้าใจสุภาษิตและปริศนา ทั้งถ้อยคำของปราชญ์และปริศนาที่กลึกลับของเขา
Prv	1	7	ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นบ่อเกิดของความรู้ คนโง่ย่อมดูหมิ่นปัญญาและคำสั่งสอน
Prv	1	8	บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งกฎเกณฑ์ของแม่เจ้า
Prv	1	9	เพราะทั้งสองนั้นจะเป็นมาลัยงามสวมศีรษะของเจ้า เป็นจี้ห้อยคอของเจ้า
Prv	1	10	บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าคนบาปล้อชวนเจ้า อย่าได้ยอมตาม
Prv	1	11	ถ้าเขาว่า " มากับพวกเรากันเถิด ให้เราหมอบคอยเอาเลือดคน ให้เราข่มตักคน ไร้ผิดเล่นเกิด
Prv	1	12	ให้ทารกสิ้นเขาทั้งเป็นอย่างเด่นผู้ตาย และกลืนเขาทั้งตัวอย่างคนเหล่านั้นที่ลง ไปสู่ปากแดน
Prv	1	13	เราจะพบของประเสริฐทุกอย่าง เราจะบรรจเรือของเราให้เต็มด้วยของที่รับได้
Prv	1	14	จงเข้าส่วนกับพวกเรา เราทุกคนจะมีเงินถุงเดียวกัน "
Prv	1	15	บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าเดินในทางนั้นกับเขา จงยับยั้งเท้าของเจ้าจากวิถีของเขา
Prv	1	16	เพราะว่าเท้าของเขาริ่งไปหาความชั่วร้าย และเขาริบแรงไปทำให้โลหิตตก
Prv	1	17	เพราะที่จะซึ่งชายไว้ให้คนเห็น ก็ไร้ผล
Prv	1	18	แต่คนเหล่านั้นหมอบคอยโลหิตของตนเอง เขาข่มตักชีวิตของเขาเอง
Prv	1	19	ทางของบรรดาผู้ที่หากำไรด้วยความทารุณโหดร้ายก็อย่างนี้แหละ คือมันย่อมคร่าเอาชีวิตของเจ้าของนั่นเอง
Prv	1	20	ปัญญาร้องเสียงดังอยู่ที่ถนน เธอเปล่งเสียงของเธอตามถนน
Prv	1	21	เธอร้องออกมาที่ชุมนุมชนใหญ่สุด ที่ทางเข้าประตูเมือง เธอกล่าวถ้อยคำของเธออยู่ในเมืองว่า
Prv	1	22	" คนเขลาเอ๋ย เจ้าจะรักความเขลาไปนานสักเท่าใด คนมักเยะเยาะจะปดิดยิดในการเยะเยาะนานเท่าใด และคนโง่จะเกลียดความรู้นาน
เท่าใด			
Prv	1	23	จงหันกลับเพราะคำตักเตือนของเรา ดุเกิด เราจะเทวิญญาณของเราให้เจ้า เราจะให้ถ้อยคำของเราแก่เจ้า
Prv	1	24	เพราะเราได้เรียกแล้วและเจ้าปฏิเสธ เราเหยียดมือออกและไม่มีใครสนใจ
Prv	1	25	เจ้ามิได้รับรู้ในบรรดาคำแนะนำของเรา และไม่ยอมรับคำตักเตือนของเราเลย
Prv	1	26	ฝ่ายเราจะหัวเราะเยาะความหายนะของเจ้า เราจะเยาะเมื่อความหวาดกลัวล้นมากระหน่ำเจ้า
Prv	1	27	เมื่อความหวาดกลัวของเจ้ามาถึงอย่างการกรกร่างว่างเปล่า และความพิเนาศของเจ้ามาถึงอย่างลมบ้าหมู เมื่อความซึ่มเศร้าและความปวดร้าว
มาถึงเจ้า			
Prv	1	28	แล้วเขาจะทูลเรา แต่เราจะไม่ตอบ เขาจะแสวงหาเราอย่างขยันขันแข็ง แต่จะไม่พบเรา
Prv	1	29	เพราะว่าเขาเกลียดความรู้ และไม่เลือกเอาความยำเกรงพระเยโฮวาห์
Prv	1	30	เขาไม่รับคำแนะนำของเราเลย แต่กลับดูหมิ่นคำตักเตือนของเราทั้งสิ้น
Prv	1	31	เพราะฉะนั้นเขาจะกินผลแห่งทางของเขา และอิมด้วยกลวิธีของเขาเอง
Prv	1	32	เพราะการหันกลับของคนโง่จะฆ่าเขา และความเจริญของคนโง่จะทำลายเขา
Prv	1	33	แต่บุคคลผู้ฟังเราจะอยู่อย่างปลอดภัย เขาจะอยู่อย่างสุขสงบปราศจากความคิดพริ้งพริ้วในความชั่วร้าย "
Prv	2	1	บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าเจ้ารับคำของเรา และสะสมคำบัญชาของเราไว้กับเจ้า
Prv	2	2	กระทำของเจ้าให้ฟังเพื่อรับปัญญา และเอียงใจของเจ้าเข้าหาความเข้าใจ
Prv	2	3	เออ ถ้าเจ้าร้องหาความรอบรู้ และเปล่งเสียงของเจ้าหาความเข้าใจ
Prv	2	4	ถ้าเจ้าแสวงปัญญาดูหาเงิน และเสาะหาปัญญาอย่างหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv 2 5
 Prv 2 6
 Prv 2 7
 Prv 2 8
 Prv 2 9
 Prv 2 10
 Prv 2 11
 Prv 2 12
 Prv 2 13
 Prv 2 14
 Prv 2 15
 Prv 2 16
 Prv 2 17
 Prv 2 18
 Prv 2 19
 Prv 2 20
 Prv 2 21
 Prv 2 22
 Prv 3 1
 Prv 3 2
 Prv 3 3
 Prv 3 4
 Prv 3 5
 Prv 3 6
 Prv 3 7
 Prv 3 8
 Prv 3 9
 Prv 3 10
 Prv 3 11
 Prv 3 12
 Prv 3 13
 Prv 3 14
 Prv 3 15
 Prv 3 16
 Prv 3 17
 Prv 3 18
 Prv 3 19
 Prv 3 20
 Prv 3 21
 Prv 3 22
 Prv 3 23
 Prv 3 24
 Prv 3 25
 Prv 3 26
 Prv 3 27
 Prv 3 28
 Prv 3 29
 Prv 3 30
 Prv 3 31
 Prv 3 32
 Prv 3 33
 Prv 3 34
 Prv 3 35
 Prv 4 1
 Prv 4 2
 Prv 4 3
 Prv 4 4
 Prv 4 5
 Prv 4 6
 Prv 4 7
 Prv 4 8
 Prv 4 9
 Prv 4 10
 Prv 4 11
 Prv 4 12
 Prv 4 13
 Prv 4 14
 Prv 4 15
 Prv 4 16
 Prv 4 17
 Prv 4 18
 Prv 4 19

นั่นแหละ เจ้าจะเข้าใจความยำเกรงพระเยโฮวาห์ และพบความรู้ของพระเจ้า
 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานปัญญา ความรู้และความเข้าใจมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์
 พระองค์ทรงส่งสติปัญญาไว้ให้คนชอบธรรม พระองค์ทรงเป็นดั่งให้แก่ผู้ที่ดำเนินในความเที่ยงธรรม
 พระองค์ทรงรักษาพระราชวังวิถึของความยุติธรรม และทรงสงวนทางของวิสุทธิชนของพระองค์ไว้
 แล้วเจ้าจะเข้าใจความชอบธรรมและความยุติธรรม และความเที่ยงตรง คือวิถีที่ดีทุกสาย
 เมื่อปัญญาจะเข้ามาในใจของเจ้า และความรู้จะเป็นที่มรรึ้นแก่จิตใจของเจ้า
 ความเฉลียวฉลาดจะคอยเฝ้าเจ้า และความเข้าใจจะระแวดระวังเจ้าไว้
 เพื่อช่วยเจ้าให้พ้นจากทางแห่งคนชั่วร้าย จากคนที่พูดลบลบตะแลง
 ผู้ทอดทิ้งวิถีแห่งความเที่ยงธรรม เพื่อเดินในทางแห่งความมืด
 ผู้แปรปรวนในการกระทำความชั่วร้าย และปดิดยินดีในการลบลบตะแลงของคนชั่ว
 ผู้ซึ่งวิถีชีวิตของเขาล้วนแตกคดเกี่ยวทั้งสิ้น และทางประพฤติของเขาขัดลบลบตะแลง
 เพื่อช่วยเจ้าให้พ้นจากหญิงชั่ว จากหญิงสัญจรที่พูดจาพะเน้าพะนอ
 ผู้ทอดทิ้งกึ่งเคียงที่นาง ได้มาเมื่อยังสาวๆนั้นเสีย และลืมพันธสัญญาแห่งพระเจ้าของตน
 เพราะเรือนของนางจอมลง ไปสู่ความมรณา และวิถีของนาง ไปสู่ความเฝือ
 ผู้ที่ไปหานาง ไม่กลับมาสักคนเดียว หรือหาว่ามีผู้ใดเห็นเข้าทางแห่งชีวิตอีกได้ไม่
 ดังนั้น เจ้าควรจะดำเนินในทางของคนดี และรักษาวิถีของคนชอบธรรม
 เพราะวากที่เที่ยงธรรมจะ ได้อยู่ในแผ่นดิน และคนดีรอบคอบจะคงอยู่ในนั้น
 แต่คนชั่วร้ายจะถูกตัดขาดเสียจากแผ่นดินโลก และคนละเมียดจะถูกถอนรากออกไปจากแผ่นดินโลกเสีย
 บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าลืมกฎเกณฑ์ของเรา แต่ให้ใจของเจ้ารักษาบัญญัติของเรา
 เพราะสิ่งเหล่านี้จะเพิ่มวันเดือนปี ชีวิตยืนยาว และความสุขสมบูรณ์แก่เจ้า
 อย่าให้ความเมตตาและความจริงทอดทิ้งเจ้า จงผูกมันไว้ที่คอของเจ้า จงเขียนมันไว้ที่แผ่นจารึกแห่งหัวใจของเจ้า
 ดังนั้น เจ้าจะพบความโปรดปรานและความเข้าใจอันดีในสายพระเนตรพระเจ้าและในสายตามนุษย์
 จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง
 จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำวิถึของเจ้าราบรื่น
 อย่าทำตัวฉลาดตามสายตาของตนเอง จงยำเกรงพระเยโฮวาห์ และออกไปเสียจากความชั่วร้าย
 การกระทำเช่นนี้จะเป็นสุขภาพแก่สติของเจ้า และเป็นไซ้ในการดุกของตม
 จงกายเกียรติแด่พระเยโฮวาห์ด้วยทรัพย์สินของตน และด้วยผลแรกแห่งผลิตผลทั้งสิ้นของเจ้า
 แล้วยังของเจ้าจะเต็มด้วยความอุดม และบ่ออย่างงุ่นของเจ้าจะล้นด้วยน้ำองุ่นใหม่
 บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการติสอนของพระเยโฮวาห์ หรือเบื้อหนายต่อการดักเตือนของพระองค์
 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงดักเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก ดั่งบิดาดักเตือนบุตรชายผู้ที่เขาปีติชื่นชม
 มนุษย์ผู้ประสบปัญญาและผู้ใดมีความเข้าใจ เป็นสุขจริงหนอ
 เพราะผลที่ได้จากปัญญาย่อมดีกว่าผลที่ได้จากเงินและกำไรนั้นดีกว่าทองคำเนื้อดี
 เรอบประเสริฐกว่าทับทิม และบรรดาสิ่งทั้งเจ้าบรรดาจะเปรียบกับเธอไม่ได้
 ชีวิตยืนยาวอยู่ที่มือขวาของเธอ และที่มือซ้ายของเธอมือมีความมั่งคั่งและเกียรติยศ
 ทางของเธอเป็นทางของความมรรึ้น และวิถีทั้งสิ้นของเธอคือสันติภาพ
 เธอเป็นต้นไม้แห่งชีวิตแก่ผู้ที่ยึดเธอไว้ บรรดาผู้ที่ยึดเธอไว้แนกก็เป็นสุข
 พระเยโฮวาห์ทรงวางรากแผ่นดินโลกโดยปัญญา พระองค์ทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์โดยความเข้าใจ
 โดยความรู้ของพระองค์น้ำบาดาลก็ปะทุออกมา และเมฆก็หยาดน้ำค้างลงมา
 บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษาสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดไว้ อย่าให้ทั้งสองนี้หนีไปจากสายตาของเจ้า
 ดังนั้นทั้งสองจะเป็นชีวิตแก่จิตใจของเจ้า จะเป็นการมั่งคั่งมาประดับคอของเจ้า
 แล้วเจ้าจะดำเนินในทางของเจ้าอย่างปลอดภัย และเท้าของเจ้าจะไม่สะดุด
 เมื่อเจ้านอน เจ้าจะไม่กลัว เธอ เจ้าจะนอนและการนอนหลับของเจ้าจะเป็นอย่างผาสุกสดชื่น
 อย่าเกรงความหวาดกลัวอย่างปัจจุบันทันด่วน และอย่าเกรงเมื่อการกรร้างว่างเปล่าของคนที่เข้ามาถึง
 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความไว้วางใจของเจ้า และจะทรงรักษาเท้าของเจ้าให้พ้นจากการถูกจับ
 อย่ายึดความดีไว้จากผู้ที่สมควรจะได้รับ ในเมื่อสิ่งนี้อยู่ในอำนาจมือของเจ้าที่จะกระทำได้
 อย่าพูดกับเพื่อนบ้านของเจ้าว่า "ไปเถอะ แล้วกลับมาอีก พรุ่งนี้ฉันจะให้" ในเมื่อเจ้ามิให้อยู่แล้ว
 อย่ากะแผนงานชั่วร้ายต่อเพื่อนบ้านของเจ้า ผู้อาศัยอย่างไว้วางใจอยู่ข้างๆเจ้า
 อย่าโต้แย้งกับผู้ใดอย่างไรเหตุผลในเมื่อเขามิได้ทำอันตรายอย่างไรแก่เจ้า
 อย่าอิจจากคนที่หาทรน อย่าเลือกทางใดๆของเขาเลย
 เพราะคนลบลบตะแลงเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่ข้อลบลบของพระองค์นั้นอยู่กับคนชอบธรรม
 คำสาปแช่งของพระเยโฮวาห์อยู่บนเรือนของคนชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงอำนวยการสร้างว่างเปล่าของคนชั่วมาถึง
 แน่นนอนพระองค์ทรงเยาะเย้ยคนที่มักเยาะเย้ย แต่พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม
 คนฉลาดจะได้เกียรติเป็นมรดก แต่คนโง่งจะได้ความอับยคเป็นตำแหน่ง
 บุตรทั้งหลายเอ๋ย จงฟังคำสั่งสอนของพ่อเจ้า ให้ตั้งใจฟังเพื่อเจ้าจะได้รับความเข้าใจ
 เพราะเราให้หลักคำสอนที่ดีแก่เจ้า อย่าละทิ้งกฎเกณฑ์ของเรา
 เพราะเราเป็นลูกชายของพ่อเรา ต่อดอนโยนและเป็นที่รักยิ่งในสายตาของแม่เรา
 บิดาสอนเรา และพูดกับเราว่า "ให้ใจของเจ้ายึดคำสอนของเราไว้ให้มั่น จงรักษาบัญญัติของเรา และมีชีวิตอยู่
 อย่าลืมและอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาปัญญา และเอาความเข้าใจ
 อย่าทอดทิ้งเธอ และเธอจะรักษาเจ้าไว้ จงรักเธอ และเธอจะระแวดระวังเจ้า
 ปัญญาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฉะนั้นจงเอาปัญญา แม้เจ้าจะได้อะไรก็ตาม จงเอาความเข้าใจไว้
 จงตำราเธอให้สูง และเธอจะยกย่องเจ้า ถ้าเจ้าทอดเธอไว้ เธอจะให้เกียรติเจ้า
 เธอจะเอามาเลี้ยงนมสวมศีรษะเจ้า เธอจะให้มงกฎแห่งสง่าราศีแก่เจ้า"
 บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟังและรับถ้อยคำของเรา เพื่อปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะมากมาย
 เราได้สอนเจ้าในเรื่องทางปัญญาแล้ว เราได้นำเจ้าในวิถีของความเที่ยงธรรม
 เมื่อเจ้าเดิน อย่างเท้าของเจ้าจะไม่ถุกขัดขวาง และเมื่อเจ้าวิ่ง เจ้าจะไม่สะดุด
 จงยึดคำสั่งสอนไว้ และอย่าปล่อยไป จงระแวดระวังเธอไว้ เพราะเธอเป็นชีวิตของเจ้า
 อย่าเข้าไปในวิถีของคนชั่ว และอย่าเดินในทางของคนชั่วร้าย
 จงหลีกเลี่ยง อย่าเดินบนเนิน เลี้ยวออกไปเสีย และจงผ่านไป
 เพราะถ้าคนชั่วร้ายไม่ได้ทำความผิด เขานอนไม่หลับ ถ้าเขาไม่ได้ทำให้คนใดสะดุด เขาจะหลับไม่ลง
 เพราะเขารับประทานอาหารของความชั่วร้าย และดื่มเหล้าองุ่นแห่งความทารุณ
 แต่วิถีของคนชอบธรรมเหมือนแสงอรุณ ซึ่งฉายสกลไสยงขึ้นๆจนเต็มวัน
 ทางของคนชั่วร้ายก็เหมือนความมืดทึบ เขาไม่ทราบว่าเขาจะสะดุดอะไร

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv 4 20 บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อก้อยคำของเรา จงเอียงหูของเจ้าเข้าหาคำพูดของเรา
 Prv 4 21 อย่าให้มันหนีไปจากสายตาของเจ้า จงรักษามันไว้ภายในใจของเจ้า
 Prv 4 22 เพราะมันเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ค้นพบ และมันเป็นสุขภาพแก่เนื้อของผู้นั้นทั้งสิ้น
 Prv 4 23 จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะแหล่งแห่งชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ
 Prv 4 24 จงหนีไปจากปากที่พูดเคลือบ และให้ริมฝีปากกลดเลียด้วยห่างจากเจ้า
 Prv 4 25 ให้ตาของเจ้ามองตรง ไปข้างหน้า และให้หนึ่งตาของเจ้ามองตรง ไปข้างหน้าเจ้า
 Prv 4 26 จงพิจารณาวิถีแห่งเท้าของเจ้า แล้วทางทั้งสิ้นของเจ้าจะมั่นคง
 Prv 4 27 อย่าหนีไปข้างหน้าหรือหันมาข้างซ้าย จงกลับเท้าของเจ้าเสียจากความชั่วร้าย
 Prv 5 1 บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อปัญญาของเรา จงเอียงหูของเจ้าฟังความเข้าใจของเรา
 Prv 5 2 เพื่อเจ้าจะรักษาความเฉลียวฉลาดไว้ และริมฝีปากของเจ้าจะระแวดระวังความรู้
 Prv 5 3 เพราะริมฝีปากของหญิงชื่อนั้นก็หยาดน้ำฝ่อออกมา และปากของนางก็สิ้นยิ่งกว่าน้ำมັນ
 Prv 5 4 แต่ในที่สุด นางขมขื่นอย่างบระเพ็ด และคมอย่างดาบสองคม
 Prv 5 5 เท้าของนางก้าวลง ไปสู่ความตาย อย่างเท้าของนางติดตามวิถีสุรกร
 Prv 5 6 เกรงว่าเจ้าจะสนใจในวิถีแห่งชีวิต ทางของนางวนเวียน ไป เพื่อเจ้าจะหาหิวไม่
 Prv 5 7 บุตรทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงฟังเรา และอย่าพรางจากถ้อยคำแห่งปากของเรา
 Prv 5 8 จงหลีกเลี่ยงของเจ้าให้ไกลจากนาง อย่าไปใกล้ประตูเรือนของนาง
 Prv 5 9 เกรงว่าเจ้าจะให้เกียรติของเจ้าแก่คนอื่น และให้ปีเดือนของเจ้าแก่คนโหดร้าย
 Prv 5 10 เกรงว่าแขกแปลกหน้าจะกินความอดมสมบูรณ์ของเจ้าจนอิม และแรงงานของเจ้าตกไปในเรือนของคนต่างดาว
 Prv 5 11 และถึงมันปลายชีวิตของเจ้า เจ้าครวญคราง เมื่อเนื้อและกายของเจ้าถูกล้างผลาญ
 Prv 5 12 และเจ้าว่า " ข้าเคยเกลียดคำสั่งสอนเสียจริงๆ และจิตใจของข้าดูเหมือนการตักเตือน
 Prv 5 13 ข้าไม่เคยเชื่อฟังเสียงครูของข้า หรือเอียงหูให้แก่ผู้สั่งสอนของข้า
 Prv 5 14 ข้าจวนจะล้มละลายจากความพินาศของอรอมรือ ในหมู่ชนมมชนและคนที่ประหมัดกันอยู่นั้น "
 Prv 5 15 จงดื่มน้ำจากถังเก็บน้ำของเจ้า ดื่มน้ำไหลจากบ่อของเจ้าเอง
 Prv 5 16 จงให้น้ำพของเจ้าไหลหรือออกไปนอกบ้าน และให้ธารน้ำนั้นไหลไปตามถนน
 Prv 5 17 จงให้มันเป็นของเจ้าแต่ผู้เดียว และมีไม้สำหรับคนแปลกหน้าด้วย
 Prv 5 18 จงให้น้ำพของเจ้าได้รับพร และเปรมปรีดิ์อยู่กับภรรยาคนที่เจ้าได้เมื่อหนุ่มนั้น
 Prv 5 19 จงให้นางเหมือนนางกวานที่นำรัก เลียงผาที่งามสง่า จงให้ถิ่นของภรรยาเจ้าเป็นที่น่าใจเจ้าอยู่ทุกเวลา จงดื่มคำอภัยกับความรักของนางเสมอ
 Prv 5 20 บุตรชายของเราเอ๋ย เจ้าจะเคลิบเคลิ้มอยู่กับหญิงชั่วทำไมเล่า และโอบกอดอกของนางสัญญาจะยอมทำอะไร
 Prv 5 21 เพราะว่าทางของคนที่เบื้องหน้าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงใคร่ครวญวิถีทั้งสิ้นของเขา
 Prv 5 22 ความชั่วช้าของคนที่ชั่วร้ายจะดักเขาเอง และเขาก็จะติดอยู่กับตาข่ายบาปของเขา
 Prv 5 23 เขาจะตายปราศจากคำสั่งสอน และเพราะความโง่งมอย่างยิ่งของเขา เขาจึงจะหลงเงินไป
 Prv 6 1 บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าเจ้าเป็นผู้ประกันเพื่อนของเจ้า ได้ทำสัญญาให้แก่คนแปลกหน้า
 Prv 6 2 เจ้าจึงติดบ่วงเพราะคำจากปากของเจ้า และเจ้าติดกับเพราะคำพูดจากปากของเจ้า
 Prv 6 3 บุตรชายของเราเอ๋ย จงทำอย่างนี้และช่วยตัวเจ้าให้รอดเถิด เพราะเมื่อเจ้าตกอยู่ในกำมือเพื่อนของเจ้าแล้ว ไป รีบไปวิ่งวนเพื่อนของเจ้า
 Prv 6 4 อย่าให้ตาของเจ้าหลับลง อย่าให้หนึ่งตาของเจ้าปรือไป
 Prv 6 5 จงปลุกตัวของเจ้าจากภัย อย่างละมิ่งที่ปลุกตัวจากมือของพราน อย่างนกจากมือของคนที่จับนก
 Prv 6 6 คนเกลียดคร้านเอ๋ย ไปห้ามตไป พี่เคาระห์หูตางของมันเป็น และจงฉลาด
 Prv 6 7 โดยปราศจากผู้นำทาง ผู้ดูแลหรือผู้ปกครอง
 Prv 6 8 มันเตรียมอาหารของมันในฤดูแล้ง และสำสมของกินของมันในฤดูเปีย
 Prv 6 9 คนเกลียดคร้านเอ๋ย เจ้าจะนอนนานเท่าใด เมื่อไรเจ้าจะลุกขึ้นจากหลับ
 Prv 6 10 หลับนิด เคลิ้มหน่อย กอดมือพักผ่อนน้อย
 Prv 6 11 ความจนจะมาเหนือเจ้าอย่างคนจร และความขัดสนอย่างคนถืออาวุธ
 Prv 6 12 คนเหลวไหล คือคนชั่วร้าย ที่เที่ยวไปด้วยปากคดเคี้ยว
 Prv 6 13 ตาของเขาก็ขยับ เท้าของเขาก็ขยับ นีวของเขาก็ขึ้นไป
 Prv 6 14 ประดิษฐ์ความชั่วร้ายอยู่เรื่อยไปด้วยใจตลบตะแลง หว่านความแตกร้าง
 Prv 6 15 เพราะฉะนั้นความหายนะจะมาถึงเขาอย่างปัจจุบันทันด่วน จับพลันนั่นเองเขาจะแตกอย่างช่อมไม้ดี
 Prv 6 16 หกสิ่งเหล่านี้พระเยโฮวาห์ทรงเกลียด เอม มีเจ็ดสิ่งเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนสำหรับพระองค์
 Prv 6 17 ตายโล่ ลินมสา และมือที่ทำโลหิต ไร้ผิดให้ตก
 Prv 6 18 จิตใจที่คิดแผนงานชั่วร้าย เท้าซึ่งรีบวิ่งไปสู่ความร้าย
 Prv 6 19 พยานเท็จซึ่งพูดมสา และคนผู้หว่านความแตกร้างท่ามกลางพวกพี่น้อง
 Prv 6 20 บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษามบัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งกฎเกณฑ์ของแม่เจ้า
 Prv 6 21 มัดมันติดไว้บนใจของเจ้าเสมอ ผูกมันไว้ที่คอของเจ้า
 Prv 6 22 เมื่อเจ้าเดิน มันจะนำเจ้า เมื่อเจ้านอนลง มันจะเฝ้าเจ้า และเมื่อเจ้าตื่นขึ้น มันจะพูดกับเจ้า
 Prv 6 23 เพราะพระบัญญัติเป็นประทีป และพระราชบัญญัติเป็นสว่าง และคำตักเตือนแห่งการสั่งสอนเป็นทางแห่งชีวิต
 Prv 6 24 เพื่อสงวนเจ้าไว้จากหญิงชั่วร้าย จากลิ้นพะเนาะของหญิงสัญญา
 Prv 6 25 อย่าปราศจากความงามของนางอยู่ในใจของเจ้า อย่าให้นางจับเจ้าด้วยหนึ่งตาของนาง
 Prv 6 26 เพราะโดยวิธีการของหญิงแพศยา ชายคนใดอาจเหลือแค่ขนมึงก่อนเดียวได้ และหญิงเล่นชู้ใช้ชีวิตประเสริฐของชายทีเดียว
 Prv 6 27 ผู้ชายจะหอบไฟไว้ที่อกของเขาโดยไม่ให้เสื้อผ้าของเขาไหม้ได้หรือ
 Prv 6 28 หรือผู้ใดจะเดินบนถ่านที่ลุกโพลง โดยไม่ให้เท้าของเขาถูกไฟลวกได้หรือ
 Prv 6 29 บุคคลผู้เข้าหารกรยาของเพื่อนบ้านก็เป็นอย่างนั้นแหละ ไม่มีผู้ใดที่แต่จะต้องนางแล้วจะไร้ความผิด
 Prv 6 30 ถ้าชไม่ยเข้าลึกเพื่อบรรเทาความอยากเมื่อเขาหิว คนไม่อดหิวมันชโยนั้นมิใช่หรือ
 Prv 6 31 ถ้าจับเขาได้ เขาต้องชำระคืนเจ็ดเท่า เขาจะต้องให้สิ่งของทั้งสิ้นในบ้านของเขา
 Prv 6 32 แต่ผู้ใดที่ล่วงประเวณีกับหญิงคนหนึ่งก็ขาดความเข้าใจ ผู้ใดที่กระทำอย่างนั้นก็ทำลายจิตใจตนเอง
 Prv 6 33 เขาได้รับบาดแผลและความอับยศ และจะล้างความขายหน้าของตนหาได้ไม่
 Prv 6 34 เพราะความริษยากระทำให้คนเกรี้ยวกราด ในวันที่เขาแก่แก่แล้ว เขาจะไม่เปลวมือ
 Prv 6 35 เขาจะไม่รับคำทำขวัญใดๆ ถึงเจ้าจะหิวของกำนัล เขาก็ไม่ยอมลงบ
 Prv 7 1 บุตรชายของเราเอ๋ย จงรักษาถ้อยคำของเรา จงสะสมบัญญัติของเราไว้กับเจ้า
 Prv 7 2 จงรักษามบัญญัติของเรา และดำรงชีวิตอยู่ จงรักษากฎเกณฑ์ของเราอย่างกับแก้วตาของเจ้า
 Prv 7 3 มัดมันไว้ที่นิ้วมือของเจ้า เขียนมันไว้บนแผ่นจารึกแห่งใจของเจ้า
 Prv 7 4 จงพูดกับปัญญาว่า " เธอเป็นพี่สาวของฉัน " และจงเรียกความเข้าใจว่า " ญาติผู้หญิง "
 Prv 7 5 เพื่อปัญญานี้จะพิทักษ์เจ้าไว้ให้พ้นจากหญิงชั่ว จากหญิงสัญญาที่พูดจาพะเนาะพะนอน
 Prv 7 6 เพราะที่หน้าต่างบ้านของเรา เราได้มองออกไปตามบานเกล็ด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv 7 7 เราเห็นว่าท่ามกลางคนเขลาและท่ามกลางคนหนุ่มๆที่เราพิเคราะห์ดูนั้น ก็มีหนุ่มคนหนึ่งไร้ความเข้าใจ
Prv 7 8 ผ่านไปตามถนนใกล้ทางแยกไปบ้านของนาง เดินตามถนนซึ่งไปบ้านนาง
Prv 7 9 ในเวลาโพล้เพล้ ในเวลาเย็น เวลาค่ำคืนและความมืด
Prv 7 10 และดูเถิด หญิงคนหนึ่งมาพบเขาแต่งตัวอย่างหญิงแพศยาหัวใจเจ้าเล่ห์
Prv 7 11 (นางจัดจ้านและถือตัง เท้าของนาง ไม่อยู่กับบ้าน
Prv 7 12 ประเดี๋ยวอยู่ถนน ประเดี๋ยวอยู่ตามถนน และนางหมอบคอบอยู่ทุกมุม)
Prv 7 13 นางลยเขาได้และจับเขา นางพูดกับเขาอย่างไม่มีมายอายุว่า
Prv 7 14 " ฉันจำเป็นต้องขายเครื่องสักการบูชา และวันนี้ฉันได้ทำตามคำปฏิญาณแล้ว
Prv 7 15 ฉันจึงออกมาหาเธอ เสาะหาหน้าเธอ และฉันพบเธอแล้ว
Prv 7 16 ฉันได้ประดับเตียงของฉันด้วยผ้าคลุม เป็นผ้าลินินอียิปต์สีต่างๆ
Prv 7 17 ฉันได้บ่มที่นอนของฉันด้วยมดยอบ กฤษณา และอบเชย
Prv 7 18 มาเถละ ให้เราภ้อวมด้วยความรักจนรุ่งเช้า ให้เราทำตัวของเราให้ปีติยินดีด้วยความรัก
Prv 7 19 เพราะผิวของฉัน ไม่อยู่บ้าน เขาไปทางไกล
Prv 7 20 เขาเอาเงิน ไปลงหนึ่ง พอรันเพ็ญเขาจึงกลับมา"
Prv 7 21 นางหว่านล้อมด้วยวาจาโอ้โลม นางบังคับเขาด้วยริมฝีปากที่พูดพะเน้าพะนอ
Prv 7 22 เขาก็ติดตามนาง ไปพันที่อย่างวัวตัวผู้ไปสัการฆ่า หรืออย่างคนเขลาที่ไปรับโทษที่ชื่อ
Prv 7 23 จนุลกรนบึกเข้าไปถึงตัม อย่างกรนเข้าไปหาบ่วง เขาหาทราบไม่ว่ามีมาถึงชีวิต
Prv 7 24 โอ บุตรทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จึงฟังเราและจงตั้งใจต่อถ้อยคำจากปากของเรา
Prv 7 25 อย่าให้ใจของเจ้าหันไปตามทางของนาง อย่าหลงทางไปในวิถีของนางนั้น
Prv 7 26 เพราะนางได้พืดเหยื่อลงเสียเป็นอันมาก เธอ นางได้ฆ่าชายที่แข็งแรงจำนวนมากเสียแล้ว
Prv 7 27 เรือนของนางเป็นทางไปสู่นรก ลงไปถึงห้วงแห่งความตาย
Prv 8 1 ปัญญาได้ร้องเรียกหรือ ความเข้าใจมิได้เปล่งเสียงของเธอหรือ
Prv 8 2 ณ ที่สูงที่ข้างทาง ทึกลางถนนเธอก็ยืนอยู่
Prv 8 3 ข้างประตู หน้าเมือง ที่ทางเข้ามาชม เธอก็ร้องเสียงดังว่า
Prv 8 4 " โอ บรรดาผู้ชายเอ๋ย เราเรียกเจ้า และเสียงเรียกของเราไปถึงบุตรชายของมนุษย์
Prv 8 5 โอ คนเขลา จงเข้าใจสติปัญญา โอ คนโง่ จงมีใจที่เข้าใจ
Prv 8 6 ฟังซี เพราะเราจะพูดถึงสิ่งยอดเยี่ยม เพราะสิ่งทีชอบจะมาจากริมฝีปากของเรา
Prv 8 7 เพราะปากของเราจะกล่าวความจริง ความชั่วร้ายเป็นสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนต่อริมฝีปากของเรา
Prv 8 8 บรรดาคำปากของเรานั้นชอบธรรม ในนั้น ไม่มีคำบิดหรือคำคด
Prv 8 9 คำเหล่านั้นสำหรับผู้ที่เข้าใจก็ตรงหมด สำหรับผู้พบความรู้ก็ถูกต้อง
Prv 8 10 จงรับคำสั่งสอนของเราแทนเงิน และความรู้แทนทองคำอย่างดี
Prv 8 11 เพราะปัญญาดีกว่าทับทิม และสิ่งทีเจ้าปรารถนาทั้งหมดจะเปรียบเทียบกับปัญญาไม่ได้
Prv 8 12 เราคือปัญญา อยู่ในความหยั่งรู้ และเราพบความรู้แห่งความเฉลียวฉลาด
Prv 8 13 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นความเกลียดชังความชั่วร้าย เราเกลียดความเย่อหยิ่งและความจองหอง และทางของความชั่วร้ายกับปากตลบ
Prv 8 14 ตะแลง
Prv 8 14 เรามีคำหรือและสติปัญญา เรามีความเข้าใจ เรามีกำลัง
Prv 8 15 โดยเรานี้แหละกษัตริย์จึงปกครอง และผู้ครอบครองจึงตรากฎหมายยุติธรรม
Prv 8 16 โดยเรานี้แหละเจ้านายและชนนางได้ครอบครอง คือบรรดาผู้พิพากษาของแผ่นดินโลก
Prv 8 17 เราเรียกบรรดาผู้ที่รักเรา และบรรดาผู้ที่แสวงเราอย่างขยันขันแข็งก็พบเรา
Prv 8 18 ความมั่งคั่งและเกียรติอยู่กับเรา เธอ ทั้งทรัพย์ศฤงคารที่ทนทานและความชอบธรรม
Prv 8 19 ผลของเรากว่าทองคำ แม่ทองคำเนื้อดี และผล ได้ของเรากว่าเงินเนอบริสุทธิ์
Prv 8 20 เรานำในทางแห่งความชอบธรรม ในวิถีทั้งหลายของความยุติธรรม
Prv 8 21 ประสาททรัพย์ศฤงคารแก่บรรดาผู้ที่รักเรา บรรจคลังทรัพย์ทั้งหลายของเราก็ให้เต็ม
Prv 8 22 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นเจ้าของเราในเมื่อพระองค์ทรงริ่மானของพระองค์ ก่อนบรรดาพระราชกิลโบราณของพระองค์
Prv 8 23 เราถูกสถาปนาไว้ตั้งแต่ตั้งค้ำบรรพมาแล้ว ตั้งแต่แรก ก่อนปฐมกาลของแผ่นดินโลก
Prv 8 24 เราถือกำเนิดมาเมื่อก่อนมีมหาสมุทร เมื่อไม่มีน้ำพุทีมีน้ำมากมาย
Prv 8 25 ก่อนการเนรมิตสร้างภูเขา ก่อนเนินเขา เราก็คือกำเนิดมาแล้ว
Prv 8 26 ก่อนทีพระองค์ทรงสร้างแผ่นดินโลก ทั้งไร่นา หรือก่อนฝนคลิแรกของพิภพ
Prv 8 27 เมื่อพระองค์ทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์ เราอยู่ที่นั่นแล้ว เมื่อพระองค์ทรงลากเส้นรอบวงบนพื้นมหาสมุทร
Prv 8 28 เมื่อพระองค์ทรงสถาปนาฟ้าเบื้องบน เมื่อพระองค์ทรงกระทำน้ำของน้ำบาดาลให้มันไว้
Prv 8 29 เมื่อพระองค์ทรงกำหนดเขตจำกัดให้ทะเล เพื่อว่าน้ำจะไม่ละเมิดพระบัญชาของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงปักผังรากฐานของพิภพ
Prv 8 30 เราอยู่ข้างพระองค์แล้ว เหมือนผู้ที่พระองค์ทรงเลี้ยงดู เราเป็นความปีติยินดีประจำวันของพระองค์ เปรมปรีดีอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เสมอ
Prv 8 31 เปรมปรีดีในพิภพที่มีคนอาศัยของพระองค์ และปีติยินดีในบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Prv 8 32 บุตรทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จึงฟังเรา บรรดาผู้ที่รักษาทางของเราก็อายุสุขสงบ
Prv 8 33 จงฟังคำสั่งสอน และจงฉลาด และอย่าเพิกเฉยเสีย
Prv 8 34 ผู้ใดทีฟังเราก็เป็นสุข คือเฝ้าอยู่ที่ประตูรั้วของเราทุกวัน และคอยอยู่ข้างประตูบ้านของเรา
Prv 8 35 เพราะผู้ใดทีพบเราก็อพบชีวิต และได้รับความพอพระทัยจากพระเยโฮวาห์
Prv 8 36 แต่ผู้ทีพลาดขาดเราก็กระทำจิตใจตัวเองให้เจ็บ บรรดาผู้ที่เกลียดชังเราก็รักความมรณ"
Prv 9 1 ปัญญาได้สร้าง เรือนของเธอแล้ว เธอได้ตั้งเสาเจ็ดต้น
Prv 9 2 เธอได้ฆ่าสัตว์ของเธอ ได้ประสมน้ำองุ่นของเธอ ได้จัดโต๊ะของเธอแล้วด้วย
Prv 9 3 และได้ส่งสาวใช้ของเธอออกไป ส่งเสียงเรียกจากที่สูงที่สุดในเมืองว่า
Prv 9 4 " ผู้ใดทีเป็นคนเขลา ให้เขาหันเข้ามาที่นี่" เธอพูดกับผู้ที่ไร้ความเข้าใจว่า
Prv 9 5 " มาเถละ มารับประทานขนมปังของเรา และดื่มน้ำองุ่นทีเราได้ประสม
Prv 9 6 จงทีความเขลาเสีย และดำรงชีวิตอยู่ ดำเนินในทางของความเข้าใจนั้นเถิด"
Prv 9 7 ผู้ทีว่ากล่าวคนมักเยาะเย้ยจะได้รับความอับอาย และผู้ที่ตักเตือนคนชั่วร้ายจะได้รับรอยเปื้อน
Prv 9 8 อย่าตักเตือนคนมักเยาะเย้ย เพราะเขาจะเกลียดเจ้า จงตักเตือนปราชญ์ และเขาจะรักเจ้า
Prv 9 9 จงให้คำสั่งสอนแก่ปราชญ์และเขาจะฉลาดยิ่งขึ้น จงสอนคนชอบธรรมและเขาจะเพิ่มการเรียนรู่มากขึ้น
Prv 9 10 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นที่เริ่มต้นของปัญญา และซึ่งรู้จักองค์บริสุทธิ์เป็นความเข้าใจ
Prv 9 11 เนื่องจากเรา วันคืนของเจ้าจะเพิ่มทวีคูณ และปีเดือนแห่งชีวิตของเจ้าจะเพิ่มพูน
Prv 9 12 ถ้าเจ้าฉลาด เจ้าก็ฉลาดเพื่อตนเอง ถ้าเจ้าเยาะเย้ย เจ้าก็จะทนแต่ลำพัง
Prv 9 13 หญิงโง่นั้นเสียงเอ็ดอิ่ง นางเชอและไม่รู้อะไรเลย
Prv 9 14 เพราะนางนึ่งทีประตูเรือนของนาง และ ณ ที่นึ่งสูงในเมือง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	9	15	พลางร้องเรียกบรรดาผู้ที่ผ่านไป ผู้เดินตรงไปตามทางของเขาว่า
Prv	9	16	"ผู้ใดที่เป็นคนเขลา ให้เขาดูหน้าเข้ามาที่นี่" นางพูดกับเขาผู้ไร้ความเข้าใจว่า
Prv	9	17	"น้ำที่ขมขื่นมากกว่าหวานดี และขนมที่รับประทานในที่ลับก็อร่อย"
Prv	9	18	แต่เขาไม่ทราบว่าเขาตายอยู่ที่นั่น และเขกของนางก็อยู่ในห้วงลึกของนรก
Prv	10	1	สภาชีวิตของเขาโลมอน บุตรชายที่ฉลาดกระทำให้บิดายินดี แต่บุตรชายที่โง่งเป็นความโศกของมารดาเขา
Prv	10	2	คลังทรัพย์ชั่วร้ายไม่เป็นกำไร แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นจากความตาย
Prv	10	3	พระเยโฮวาห์จะมีได้ทรงปล่อยให้จิตใจคนชอบธรรมหิว แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งทรัพย์สมบัติของคนชั่วร้าย
Prv	10	4	มือที่หย่อนเป็นเหตุให้เกิดความยากจน แต่มือที่ยืนขึ้นแข็งกระทำให้มีสิ่งตั้ง
Prv	10	5	ผู้ที่สำสุมไว้ในฤดูแล้งก็เป็นบุตรชายที่ฉลาด แต่ผู้หลับใหลในฤดูเกี่ยวก็เป็นบุตรชายที่นำความอับอายมา
Prv	10	6	พระพรอยู่บนศีรษะของคนชอบธรรม แต่ความทารุณทรมานปากคนชั่วร้าย
Prv	10	7	การระลึกถึงคนชอบธรรมเป็นพระพร แต่ชื่อเสียงของคนชั่วร้ายจะเน่าเสีย
Prv	10	8	ผู้ที่มีใจประกอบด้วยปัญญาจะยอมรับบัญญัติ แต่คนที่พูดโง่งจะล้มลง
Prv	10	9	ผู้ใดที่ดำเนินในความเที่ยงธรรมก็ดำเนินอย่างมั่นคงดี แต่ผู้ที่ทำทางของตนให้ชั่วก็จะปรากฏแจ้งแก่คนอื่น
Prv	10	10	ผู้ที่ขยิบตาก็คือความเศร้าโศก แต่คนที่พูดโง่งจะล้มลง
Prv	10	11	ปากของคนชอบธรรมเป็นบ่อน้ำแห่งชีวิต แต่ความทารุณทรมานปากคนชั่วร้าย
Prv	10	12	ความเกลียดชังเจ้าให้เกิดความวิวาท แต่ความรักครอบงำบรรดาความคิดบาปเสีย
Prv	10	13	ที่ริมฝีปากของผู้ที่มีความเข้าใจจะพบปัญญา แต่ไม่เรียกว่าก็เหมาะสำหรับหลังของผู้ที่ขาดความเข้าใจ
Prv	10	14	ปราชญ์ก็สำสุมความรู้ไว้ แต่ปากของคนโง่งนำความพินาศมาใกล้
Prv	10	15	ทรัพย์ศฤงคารของคนมั่งคั่งคือเมืองเข้มแข็งของเขา แต่ความยากจนของคนจนคือความพินาศของเขา
Prv	10	16	ผลงานของคนชอบธรรมนำไปถึงชีวิต แต่ผลของคนชั่วร้ายนำไปถึงบาป
Prv	10	17	เขาผู้รักษาคำสั่งสอนก็อยู่ในวิถีแห่งชีวิต แต่เขาผู้ปฏิเสธคำเตือนสติก็หลงเงินไป
Prv	10	18	เขาผู้ปิดบังความเกลียดชังด้วยริมฝีปากมลา และเขาผู้ออกปากใส่ร้ายเป็นคนโง่ง
Prv	10	19	การพูดมากก็จะไม่ขาดความผิดบาป แต่เขาผู้ยับยั้งริมฝีปากของตนเป็นผู้ที่ฉลาด
Prv	10	20	ลิ้นของคนชอบธรรมก็เหมือนเงินเนื้อบริสุทธิ์ ความคิดของคนชั่วร้ายมีค่าแต่น้อย
Prv	10	21	ริมฝีปากของคนชอบธรรมเลี้ยงคนเป็นอันมาก แต่คนโง่งตายเพราะขาดสติปัญญา
Prv	10	22	พระพรของพระเยโฮวาห์กระทำให้มีสิ่งตั้ง และพระองค์มิได้แถมความโศกเศร้าไว้ด้วย
Prv	10	23	คนโง่งกระทำความผิดเหมือนการเล่นสนุก แต่คนที่มีความเข้าใจอุปถัมภ์ปัญญา
Prv	10	24	สิ่งใดที่คนชั่วร้ายคิดกลัว มันจะมาถึงเขา แต่สิ่งใดที่คนชอบธรรมปรารถนาจะทรงประสาทให้
Prv	10	25	ลมบ้าหมูผ่านไปฉับไฉน คนชั่วก็ไม่มีอีกฉับนั้น แต่คนชอบธรรมเป็นรากฐานที่อยู่เป็นนิรันดร์
Prv	10	26	อย่างน้ำส้มกับพิน และควันกับตาเป็นฉับไฉน คนเกลียดชังกับผู้ที่ใช้เขาก็เป็นฉับนั้น
Prv	10	27	ความยำเกรงพระเยโฮวาห์นั้นยืดชีวิตให้ยาวไป แต่ปีเดือนของคนชั่วร้ายนั้นจะสั้นเข้า
Prv	10	28	ความหวังของคนชอบธรรมจะจบลงในความยินดี แต่ความมุ่งหวังของคนชั่วร้ายก็จะสูญเปล่า
Prv	10	29	มารดาของพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังแก่ผู้เที่ยงธรรม แต่ผู้กระทำความชั่วช้าจะถูกทำลาย
Prv	10	30	ผู้ชอบธรรมจะไม่ถูกกำจัดเลย แต่คนชั่วร้ายจะไม่ได้อยู่ในแผ่นดิน
Prv	10	31	ปากของคนชอบธรรมนำปัญญาออกมา แต่ลิ้นของคนตลบตะแลงจะถูกตัดออก
Prv	10	32	ริมฝีปากของคนชอบธรรมรู้ว่าอะไรเหมาะสม แต่ปากของคนชั่วร้ายรู้ว่าสิ่งใดตลบตะแลง
Prv	11	1	ตราขี้เทียมเท่านั้นเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่ลูกตมที่เที่ยงตรงเป็นความปิติยินดีของพระองค์
Prv	11	2	เมื่อดูความเย่อหยิ่งมาถึง ความอับอายก็มาด้วย แต่ปัญญาอยู่กับคนใจถ่อม
Prv	11	3	ความซื่อสัตย์ของคนที่เที่ยงธรรมย่อมนำเขา แต่ความคดโกงของคนจะเมิดยอมทำลายเขา
Prv	11	4	ความมั่งคั่งไม่อำนวยกำไรในวันทรงพระพิโรธ แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นความมรณา
Prv	11	5	ความชอบธรรมของคนที่ไม่รู้ดำเนินอ้อมรักษาทางของเขาให้ตรง แต่คนชั่วร้ายจะล้มลงด้วยความชั่วร้ายของเขาเอง
Prv	11	6	ความชอบธรรมของคนเที่ยงธรรมย่อมช่วยเขาให้พ้น แต่คนจะเมิดจะถูกกระของเข่าจับเป็นแผล
Prv	11	7	เมื่อคนชั่วร้ายตาย ความหวังของเขาจะพินาศ และความมุ่งหวังของคนธรรมก็สูญเปล่า
Prv	11	8	คนชอบธรรมรับการช่วยเหลือให้พ้นความลำบาก และคนชั่วร้ายเข้าไปแทนที่
Prv	11	9	คนหน้าซื่อใจคดทำลายเพื่อนบ้านของเขาด้วยปาก แต่คนชอบธรรมจะได้รับการช่วยให้พ้นด้วยอาศัยความรู้
Prv	11	10	เมื่อคนชอบธรรมอยู่เย็นเป็นสุข บ้านเมืองก็เปรมปรีดี และเมื่อคนชั่วร้ายพินาศ ก็มีเสียงให้ร้อง
Prv	11	11	โดยพรของคนเที่ยงธรรม บ้านเมืองก็เป็นที่ยกย่อง แต่ความมั่นคงมาโดยปากของคนชั่วร้าย
Prv	11	12	บุคคลที่ขาดสติปัญญายอมเหยียดเพื่อนบ้านของตน แต่คนที่มีความเข้าใจก็ยังคงนิ่งอยู่
Prv	11	13	บุคคลที่เที่ยวซบเซากับเผยความลับ แต่บุคคลที่มีใจสัตย์ซื่อยอมปิดบังสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ได้
Prv	11	14	ที่ไหนที่ไม่มีค่านะมา ประชาชนก็ล้มลง แต่ในที่ซึ่งมีที่ปรึกษามาก็ย่อมมีความปลอดภัย
Prv	11	15	บุคคลผู้รับประกันคนอื่นจะต้องทนทุกข์ แต่คนที่เกลียดการรับประกันย่อมปลอดภัย
Prv	11	16	สตรีงามสง่าย่อมได้รับเกียรติ และชายที่มีอำนาจใหญ่โตย่อมมั่งคั่ง
Prv	11	17	ชายผู้มีความเอ็นดูยอมให้ประโยชน์แก่จิตใจตน แต่ชายที่ดูร้ายยอมทำให้ตัวเองเจ็บ
Prv	11	18	บุคคลชั่วร้ายได้ทำงานที่หลอกลวง แต่บุคคลที่หาว่าความชอบธรรมจะได้บำเหน็จที่แน่นอน
Prv	11	19	ความชอบธรรมนำไปสู่ชีวิตสิ้นใจ บุคคลผู้ติดตามความชั่วร้ายจะนำไปสู่ความตายของตนเองฉับนั้น
Prv	11	20	คนที่มิใช่ตลบตะแลงเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่คนที่เที่ยงตรงในทางของเขาเป็นความปิติยินดีของพระองค์
Prv	11	21	ถึงแม้ใครลงมือช่วยก็ตาม ซึ่งคนชั่วร้ายจะไม่มีโทษนั้นหามาได้ แต่บรรดาเชื้อสายของคนชอบธรรมจะได้รับการช่วยให้พ้น
Prv	11	22	สตรีงามที่ปราศจากความเฉลียวฉลาด ก็เหมือนห้วงทองคำที่จมกม
Prv	11	23	ความปรารถนาของคนชอบธรรมจบลงในความดีเท่านั้น ความมุ่งหวังของคนชั่วร้ายจบลงในความพิโรธ
Prv	11	24	บางคนยังจำหน่ายยังมั่งคั่ง บางคนยังยึดสิ่งที่ควรจำหน่ายไว้ยังขัดสนก็มี
Prv	11	25	บุคคลที่ใจกว้างขวางย่อมได้รับความมั่งคั่ง บุคคลที่ทรนหน้า เขาจะได้รับการรณานำ
Prv	11	26	ประชาชนจะแข่งบุคคลที่กักข้าว แต่พระพรจะอยู่บนศีรษะของผู้ที่ขายข้าว
Prv	11	27	บุคคลผู้แสวงความดี ก็แสวงความพอใจ แต่ความชั่วร้ายมาถึงผู้ที่เสาะหามัน
Prv	11	28	บุคคลที่วางใจในความมั่งคั่งของตนจะล้มละลาย แต่คนชอบธรรมจะรุ่งเรืองอย่างไรไม่เขี้ยว
Prv	11	29	บุคคลผู้ทำให้ครัวเรือนของเขาลำบากจะรับผลเป็นมรดก และคนโง่งจะเป็นคนใช้ของคนที่มีใจฉลาด
Prv	11	30	ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้นำวิญญาณก็มิสติปัญญา
Prv	11	31	ดุสิต แม้คนชอบธรรมอาจจะถูกทำโทษในแผ่นดินโลก คนชั่วร้ายและคนบาปจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
Prv	12	1	ผู้ใดที่รักคำสั่งสอนก็รักความรู้ แต่บุคคลที่เกลียดการตักเตือนก็เป็นคนโง่ง
Prv	12	2	คนดีเป็นที่โปรดปรานของพระเยโฮวาห์ แต่คนที่คิดการชั่วร้ายพระองค์จะทรงตำหนิ
Prv	12	3	คนจะตั้งอยู่ด้วยความชั่วร้ายไม่ได้ แต่รากของคนชอบธรรมจะไม่รู้จักเคลื่อนย้าย
Prv	12	4	ภรรยาดีเป็นมงกุฎของสามีตน แต่นางผู้ที่นำความอับอายมาก็เหมือนความเปื้อนน้ำในกระดุกสามี
Prv	12	5	ความคิดของคนชอบธรรมนั้นยุติธรรม แต่คำหาหรือของคนชั่วร้ายนั้นหลอกลวง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	12	6	ถ้อยคำของคนชั่วร้ายหมอบคอบเอาโลहित แต่ปากของคนที่ยงธรรมจะช่วยคนให้รอดพ้น
Prv	12	7	คนชั่วร้ายคว่ำแล้วและไม่มียก แต่เรือของคนชอบธรรมยังดำรงอยู่
Prv	12	8	คนจะ ได้คำชมเชยตามสติปัญญาของเขา แต่คนที่ความคิดตลบตะแลงจะเป็นที่ดูหมิ่น
Prv	12	9	ผู้ที่ถูกสบประมาทและมีคนรับใช้ ก็ดีกว่าคนที่ยกย่องตนเองแต่ขาดอาหาร
Prv	12	10	คนชอบธรรมยอมเห็นแก่ชีวิตสัตว์ของเขา แต่ความกรณาของคนชั่วร้ายคือความคร่ำครวญ
Prv	12	11	บุคคลที่ โถนขาของตนจะมีอาหารอุดม แต่บุคคลที่ติดตามคนไร้สาระก็ขาดความเข้าใจ
Prv	12	12	คนชั่วร้ายปรารถนาตาชายของคนแล้ว แต่รากของคนชอบธรรมย่อมออกผล
Prv	12	13	คนชั่วร้ายยอมตีบวง โดยการละเมิดแห่งริมฝีปากของตน แต่คนชอบธรรมจะหนีพ้นจากความลำบาก
Prv	12	14	จากผลแห่งปากของคนก็อิมใจในความดี และผลงานแห่งมือของเขา ก็จะกลับมามาหาเขา
Prv	12	15	ทางของคนโง่นั้นถูกต้องในสายตาของเขาเอง แต่คนที่ยอมฟังคำแนะนำก็ฉลาด
Prv	12	16	จะรู้ความโกรธของคนโง่ได้ทันที แต่คนที่หยิ่งรุ่มอวดบึงความอับอาย
Prv	12	17	บุคคลผู้พูดความจริงกล่าวความชอบธรรม แต่พยานเท็จกล่าวคำหลอกลวง
Prv	12	18	มีบางคนที่ย่ำพูดพล่อยๆของเขาเหมือนดาบแทง แต่ลิ้นของปราชญ์นำการรักษามาให้
Prv	12	19	ริมฝีปากที่พูดจริงจะทนอยู่ได้เป็นนิตย์ แต่ลิ้นที่พูดมสาอายุได้เพียงประเดี๋ยวเดียว
Prv	12	20	ความหลอกลวงอยู่ในใจของบรรดาผู้คิดแผนการชั่วร้าย แต่บรรดาผู้จะแผนงานแห่งสันติภาพมีความชื่นบาน
Prv	12	21	ไม่มีความชั่วตกอยู่กับคนชอบธรรม แต่คนชั่วร้ายจะเต็มด้วยความร้าย
Prv	12	22	ริมฝีปากที่พูดมสาเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระยะโฮวาห์ แต่คนที่พูดความจริงใจเป็นความเป็ติยัตินของพระองค์
Prv	12	23	คนที่หยิ่งรุ่มอวดเก็บความรู้ไว้ แต่ใจคนโง่ป่าวร้องความโง่เขลา
Prv	12	24	มือของคนที่ยืนขึ้นแข่งจะครอบครอง ฝ่ายคนเกียจคร้านจะถูกบังคับให้ทำงานโยธา
Prv	12	25	ความกระวนกระวายในใจของมมณย์ถ่วงเขาลง แต่ถ้อยคำที่ดึกะทำให้เขาชื่นชม
Prv	12	26	คนชอบธรรมประเสริฐกว่าเพื่อนบ้านของตน แต่ทางของคนชั่วร้ายชักจูงพวกเขาให้หลง
Prv	12	27	คนเกียจคร้านจะไม่ปึงเหยื่อที่เขาล่ามา แต่ทรัพย์ศฤงคารของคนขยันขันแข็งมีค่า
Prv	12	28	ในวิถีของความชอบธรรมมีชีวิต และในทางนั้น ไม่มีความมรณา
Prv	13	1	บุตรชายที่ฉลาดฟังคำสั่งสอนของบิดาตน แต่คนมักเยาะเย้ยไม่ฟังคำขานาบ
Prv	13	2	คนจะกินของดีจากผลปากของตน แต่จิตใจของคนละเมียดจะกินความทารุณ
Prv	13	3	บุคคลที่ระแวดระวังปากของเขาจะสงวนชีวิตของเขา แต่บุคคลที่เปิดริมฝีปากกว้างก็มาถึงความพินาศ
Prv	13	4	วิญญาณของคนเกียจคร้านยังยากอยู่ แต่ไม่ได้อะไรเลย ฝ่ายวิญญาณของคนขยันจะอ้วนพี
Prv	13	5	คนชอบธรรมเกลียดความเท็จ แต่คนชั่วร้ายประพฤติน่ารังเกียจและน่าอสุ
Prv	13	6	ความชอบธรรมระแวดระวังผู้ที่ทางของเขาที่ยงธรรม แต่ความชั่วร้ายคว่ำคนบาป
Prv	13	7	คนที่ว่าตนมั่งคั่ง แต่ไม่มีอะไรเลยก็มี คนที่ว่าตนเป็นคนจน แต่มีทรัพย์ศฤงคารเป็นอันมากก็มีอยู่
Prv	13	8	คำโง่ชีวิตของคนคือทรัพย์ศฤงคารของเขา แต่คนยากจนไม่ฟังคำติเตียน
Prv	13	9	แสวงของคนชอบธรรมก็เปรมปรีดี แต่ประทีปของคนชั่วร้ายจะถูกดับ
Prv	13	10	เพราะความทะนงตัวทำนัการวิวาทจึงเกิดขึ้น แต่ปัญญาอยู่กับบรรดาผู้ที่รับคำแนะนำ
Prv	13	11	ทรัพย์ศฤงคารที่ได้มาโดยโชคกลางจะยอมเยบลง แต่บุคคลที่ส่ำมโดยการงานจะได้เพิ่มพูนขึ้น
Prv	13	12	ความหวังที่ถูกหนวงไว้ทำให้ใจเจ็บช้ำ แต่ความปรารถนาที่สำเร็จแล้วเป็นต้นไม้แห่งชีวิต
Prv	13	13	บุคคลผู้ดูหมิ่นพระวจนจะถูกทำลาย แต่บุคคลผู้เกรงกลัวพระบัญญัติจะได้รับบำเหน็จ
Prv	13	14	กฎเกณฑ์ของปราชญ์เป็นน้ำพแห่งชีวิต เพื่อจะออกไปให้พ้นจากบ่วงของความมรณา
Prv	13	15	ความเข้าใจที่ดีก็ได้รับความโปรดปราน แต่หนทางของคนละเมียดก็ยากนัก
Prv	13	16	บรรดาคนที่หยิ่งรุ่มกระทำทกอย่างด้วยความรู้ แต่คนโง่ก็อวดความโง่ของตน
Prv	13	17	ผู้สื่อสารที่ชั่วร้ายหลงไปในความร้าย แต่ทูตที่สัตย์ซื่อ้นำการรักษามาให้
Prv	13	18	ความยากจนและความอดสูมาถึงบุคคลที่เพิกเฉยต่อคำสั่งสอน แต่บุคคลที่สนใจคำตักเตือนก็ได้รับเกียรติ
Prv	13	19	ความปรารถนาที่สัมฤทธิ์ผลเป็นสิ่งหอมหวานสำหรับจิตวิญญาณ แต่เป็นความสะอิดสะเอียนแก่คนโง่ที่จะละเสียดจากความชั่วร้าย
Prv	13	20	บุคคลที่เดินกับปราชญ์จะกลายเป็นคนฉลาด แต่เพื่อนฝูงของคนโง่จะถูกทำลาย
Prv	13	21	ความชั่วร้ายตามติดคนบาป แต่คนชอบธรรมจะได้รับความคิดเป็นบำเหน็จ
Prv	13	22	คนดีก็ละมรดกไว้ให้แก่หลานๆ แต่ทรัพย์ศฤงคารของคนบาปนั้นส่ำมไว้ให้คนชอบธรรม
Prv	13	23	ดินที่คนยากจนไถไว้ก็เกิดผลอุดม แต่สิ่งของถูกทำลายได้เพราะขาดความยุติธรรม
Prv	13	24	บุคคลที่สงวนไม้เรียกก็เกลียดบุตรชายของตน แต่ผู้ที่รักษาพยายามเตือนเขาทันเวลา
Prv	13	25	คนชอบธรรมรับประทานได้จนพอใจ แต่ท้องของคนชั่วร้ายจะหิว
Prv	14	1	ผู้หญิงทั้งหลายที่มีสติปัญญาสร้างเรือนของเธอขึ้น แต่ผู้หญิงที่โง่รุ่มนลงด้วยมือตนเอง
Prv	14	2	บุคคลผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรมเกรงกลัวพระยะโฮวาห์ แต่บุคคลที่คิดเคียวในทางของเขาที่ดูหมิ่นพระองค์
Prv	14	3	ในปากของคนโง่ไม่มีเรียวแห่งความโอหัง แต่ริมฝีปากของปราชญ์จะสงวนเขาไว้
Prv	14	4	ที่ไหนที่ไม่มีวัวผู้ ที่นั้นรางหญ้าสะอาด แต่พืชผลอุดมได้มาด้วยแรงวัว
Prv	14	5	พยานที่สัตย์ซื่อจะ ไม่มสา แต่พยานเท็จจะกล่าวคำมสา
Prv	14	6	คนมักเยาะเย้ยแสวงปัญญาเสียเปล่า แต่ความรู้ที่นั้่งง่ายแก่คนที่มีความเข้าใจ
Prv	14	7	จงไปให้พินหนาคคนโง่ เมื่อเจ้าไม่พบริมฝีปากแห่งความรู้ในตัวเขา
Prv	14	8	ปัญญาของคนหยิ่งรุ่มคือการเข้าใจทางของเขา แต่ความโง่ของคนโง่เป็นที่หลอกลวง
Prv	14	9	คนโง่เขลาเยาะเย้ยเรื่องความผิดบาป แต่ในท่ามกลางคนชอบธรรมก็มีความโปรดปราน
Prv	14	10	จิตใจรู้ความขมขื่นของใจเอง และ ไม่มีใครอื่นมาเข้าส่วนความชื่นบานของมัน
Prv	14	11	เรือนของคนชั่วร้ายจะถูกคว่ำ แต่เต็นท์ของคนที่ยงธรรมจะรุ่งเรือง
Prv	14	12	มีทางหนึ่งซึ่งคนเรวดเหมือนถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา
Prv	14	13	เมื่ใจของคนชั่วร้ายกระเทรว และที่สุดของความชื่นบานนั้นคือความโศกสลด
Prv	14	14	คนที่มิ่ใจหันกลับจะได้ผลจากทางของเขาจนเต็ม และคนดีก็จะได้ผลดีแห่งการกระทำของเขา
Prv	14	15	คนเขลาเชื่อถือวาจาทุกอย่าง แต่คนหยิ่งรุ่มองคว่ำเขาก่าลิ่งไปทางไหน
Prv	14	16	คนมีปัญญาก็เกรงกลัวและหันเสียดจากความชั่วร้าย แต่คนโง่เดือดดาลด้วยความมั่นใจ
Prv	14	17	คนโง่โหล้นปล้นประพฤดิโง่เขลา และคนวางแผนชั่วร้ายเป็นที่เกลียดชัง
Prv	14	18	คนเขลาได้ความโง่เป็นมรดก แต่คนหยิ่งรุ่มก็มีความรู้เป็นมรดก
Prv	14	19	คนชั่วร้ายกราบคนดี และคนชั่วร้ายกราบอยู่ที่ประตูเมืองของคนชอบธรรม
Prv	14	20	คนยากจนนั้นแม้เพื่อนบ้านของตนก็รังเกียจ แต่คนมั่งคั่งมีสหายมากมาย
Prv	14	21	บุคคลที่ดูหมิ่นเพื่อนบ้านของตนก็ทำบาป แต่บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็เป็นสุข
Prv	14	22	คนที่คิดการชั่ววัน ไม่ผิดหรือ บรรดาผู้ที่คิดการดีก็จะพบความเมตตาและความจริง
Prv	14	23	มีกำไรอยู่ในงานทุกอย่าง การเพียงแต่พูดแห่งริมฝีปากนั้นโง่ไปทางความขาดแคลน
Prv	14	24	มงกุฎของปราชญ์คือความมั่งคั่งของตน แต่ความโง่ของคนโง่คือความเขลา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	14	25	พยานชื่อตรงจะช่วยชีวิตให้รอด แต่พยานหลอกลวงจะกล่าวคำมสา
Prv	14	26	ความยำเกรงพระเยโฮวาห์ทำให้คนอยู่อย่างมั่นคงมาก ลูกหลานของเขาจะมีที่ลี้ภัย
Prv	14	27	ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นน้ำพุแห่งชีวิต เพื่อผู้หนึ่งผู้ใดจะหลีกเลี่ยงบวงของวามมรณาได้
Prv	14	28	ในมาลาประชาชนก็มีศักดิ์ศรีของกษัตริย์ แต่ไปประชาชนเจ้านายก็ถูกทำลาย
Prv	14	29	บุคคลที่โกรธชาก็มีความเข้าใจมาก แต่บุคคลที่ไม่โหริ่ก็ยกยอความเข้าใจ
Prv	14	30	จิตใจสงบให้ชีวิตแก่เนื้อหนัง แต่ความริษยากระทำให้กระดูกผุ
Prv	14	31	บุคคลผู้มีบั้งคับคนยากจน ถูกพระผู้สร้างของเขา แต่บุคคลที่ถวายเกียรติแด่พระองค์ก็เอ็นดูต่อคนขัดสน
Prv	14	32	คนชั่วร้ายก็ถูกไล่ออกตามการกระทำชั่วร้ายของเขา แต่คนชอบธรรมมีความหวังในความมรณาของเขา
Prv	14	33	ปัญญาอาศัยอยู่ในใจของคนที่มีความเข้าใจ แต่สิ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางบรรดาคนโง่ก็ปรากฏตัว
Prv	14	34	ความชอบธรรมเช็ดขุประชาชนชาติหนึ่งๆ แต่บาปเป็นเหตุให้ชนชาติหนึ่งๆถูกตำหนิ
Prv	14	35	ข้าราชการที่เฉลียวฉลาดก็ได้รับความโปรดปรานจากกษัตริย์ แต่พระพิโรธของพระองค์ก็ตกลงบนผู้ที่ประพฤติน่าละอาย
Prv	15	1	คำตบอ้อนหวานทำให้ความโกรธเกรี้ยวหันไปเสีย แต่คำกักขฬะระ้าโทสะ
Prv	15	2	ลิ้นของปราชญ์ใช้ความรู้อย่างถูกต้อง แต่ปากของคนโง่เทความโง่ออกมา
Prv	15	3	พระเนตรของพระเยโฮวาห์อยู่ในทุกแห่งหน ทรงเฝ้าดูคนชั่วและคนดี
Prv	15	4	ลิ้นที่สุภาพเป็นต้นไม้แห่งชีวิต แต่ลิ้นตลบตะแลงทำน้ำใจให้แตกสลาย
Prv	15	5	คนโง่ดูเหมือนคำสั่งสอนของบิดาตน แต่ผู้ที่สนใจคำตักเตือนเป็นผู้หยิ่งรู้
Prv	15	6	ในเรือนของคนชอบธรรมมีคลังทรัพย์มาก แต่ความลำบากตกอยู่กับราย ได้ของคนชั่วร้าย
Prv	15	7	ริมฝีปากของปราชญ์กระจายความรู้ แต่ความคิดของคนโง่หาเป็นเช่นนั้นไม่
Prv	15	8	เครื่องสักการบูชาของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่คำอธิษฐานของคนเที่ยงธรรมเป็นความปิติยินดีของพระองค์
Prv	15	9	ทางของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงรักผู้ที่ติดตามความชอบธรรม
Prv	15	10	ผู้ที่ทอดทิ้งทางดีนั้นว่าการทำโทษเป็นสิ่งที่หนักใจ บุคคลผู้เกลียดคำเตือนสติจะตายเปล่า
Prv	15	11	นรกและแดนพินาศก็ประจักษ์แจ้งอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์จะแจ้งเฉพาะพระองค์ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด
Prv	15	12	คนมักเยาะเย้ยไม่รักคนที่ตักเตือนเขา ทั้งเขาจะไม่ไปหาปราชญ์
Prv	15	13	ใจที่รำเริงกระทำให้สีหน้าแจ่มใส แต่โดยความเคร้าในใจดวงจิตก็แหลกสลายไป
Prv	15	14	ใจของบุคคลผู้มีความเข้าใจก็แสวงความรู้ แต่ปากของคนโง่กินความโง่เป็นอาหาร
Prv	15	15	ททุกวรินของคนที่ถูกใจก็ร้าย แต่คนที่มิโง่รำเริงมีการเลี้ยงตอเนื่องกัน
Prv	15	16	มีทรัพย์น้อยแต่มีความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ดีกว่ามีคลังทรัพย์ใหญ่ แต่มีความลำบากอยู่ด้วย
Prv	15	17	กินผักเป็นอาหารในที่ที่มีความรักก็ดีกว่ากินเนื้อวัวอันพร้อมกับความเกลียดซึ่งอยู่ด้วย
Prv	15	18	คนใจร้อนเร้าการวิวาท แต่บุคคลผู้โกรธชาก็รับการชังดี
Prv	15	19	ทางของคนเกลียดจรร้านเหมือนร้วตัน ไม่หนาม แต่วิถีของคนชอบธรรมเป็นทางหลวงราบเสมอ
Prv	15	20	บุตรชายที่ฉลาดกระทำให้บิดายินดี แต่คนโง่ดูเหมือนมารดาของตน
Prv	15	21	ความโง่เป็นความชื่นบานแก่บุคคลผู้ไม่มีสติปัญญา แต่คนที่มีความเข้าใจจะดำเนินในความเที่ยงธรรม
Prv	15	22	ปราศจากการปรึกษาหารือ แผนงานก็ล้มเหลว แต่มีผู้แนะนำมากมาย แผนงานนั้นก็สำเร็จ
Prv	15	23	คำตบจากปากที่เหมาะสมก็เป็นความชื่นบานแก่คน คำเดียวที่ถูกกล่าวก็ดีจริงๆ
Prv	15	24	ทางแห่งชีวิตนำคนฉลาดขึ้น ไปสู่เบื้องบน เพื่อเขาจะได้หลีกเลี่ยงจากนรกเบื้องล่าง
Prv	15	25	พระเยโฮวาห์จะทรงรื้อเรือนของคนเยอหยิ่ง แต่ให้ขอบเขตของหญิงม่ายคงอยู่
Prv	15	26	ความคิดทั้งหลายของคนชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ แต่ถ้อยคำของคนบริสุทธิ์เป็นถ้อยคำที่พอพระทัย
Prv	15	27	บุคคลที่ตะกละหากำไรก็กระทำความลำบากแก่ครัวเรือนของตน แต่บุคคลผู้เกลียดสินบนจะมีชีวิตอยู่
Prv	15	28	ใจของคนชอบธรรมรำพึงว่าจะตอบอย่างไร แต่ปากของคนชั่วร้ายเกลี้ยชั่วร้ายออก
Prv	15	29	พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ห่างไกลจากคนชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงสถิตคำอธิษฐานของคนชอบธรรม
Prv	15	30	สว่างของตาทำให้ใจเปรมปรีดิ์ และชาวดีกระทำให้กระดูกสดชื่น
Prv	15	31	ผู้ที่ฟังคำตักเตือนที่ให้มีชีวิตจะอยู่ท่ามกลางปราชญ์
Prv	15	32	บุคคลผู้เพิกเฉยต่อคำสั่งสอนก็ดูหมิ่นจิตใจตนเอง แต่บุคคลผู้ฟังคำตักเตือนก็ได้ความเข้าใจ
Prv	15	33	ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นการสอนให้เกิดปัญญา และความถ่อมใจเดินอยู่ข้างหน้าเกียรติ
Prv	16	1	ทั้งแผนงานของจิตใจมนุษย์ และคำตบของลิ้น มาจากพระเยโฮวาห์
Prv	16	2	ทางทั้งสิ้นของมนุษย์จะสะดุดในสายตาของเขาเอง แต่พระเยโฮวาห์ทรงซึ่งจิตใจ
Prv	16	3	จงมอบงานของเจ้าไว้กับพระเยโฮวาห์ และแผนงานของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้
Prv	16	4	พระเยโฮวาห์ทรงสร้างทุกสิ่งไว้เพื่อพระองค์เอง แม้นคนชั่วร้ายก็เหมือนชั่วร้าย
Prv	16	5	ทุกคนที่มีความเยอหยิ่งในโลกเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ ถึงแม้มีอุปประสานมือชวกัน เขาจะพันโทษก็หามิได้
Prv	16	6	ความเมตตาและความจริง ได้ลบความชั่วช้า และคนหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายได้โดยความยำเกรงพระเยโฮวาห์
Prv	16	7	เมื่อทางของมนุษย์เป็นที่โปรดปรานแด่พระเยโฮวาห์ แมตัตูรของเขานั้นพระองค์ก็ทรงกระทำให้คืนดีกับเขาได้
Prv	16	8	มีแต่เน้อยแต่มีความชอบธรรมก็ดีกว่ามีรายได้มากด้วยอุยธรรม
Prv	16	9	ใจของมนุษย์จะแผนงานทางของเขา แต่พระเยโฮวาห์ทรงนำย่างเท้าของเขา
Prv	16	10	คำตักเตือนอันมาจากพระเจ้าอยู่ที่ริมฝีพระโอษฐ์ของกษัตริย์ พระโอษฐ์ของพระองค์ไม่ละเมิดในการพิพากษา
Prv	16	11	ตราซและตาซึ่งเที่ยงตรงเป็นของพระเยโฮวาห์ ลูกตมทั้งสิ้นในถุงเป็นพระราชกิจของพระองค์
Prv	16	12	การกระทำความชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังต่อกษัตริย์ เพราะว่าบัลลังก์นั้นถูกสถาปนาไว้ด้วยความชอบธรรม
Prv	16	13	ริมฝีปากที่ชอบธรรมเป็นที่ปิติยินดีแก่กษัตริย์ และพระองค์ทรงรักบุคคลผู้พูดสิ่งที่ถูก
Prv	16	14	พระพิโรธของกษัตริย์เป็นผู้สื่อสารของความมรณา แต่ปราชญ์จะระงับเสียได้
Prv	16	15	ในความผ่องใสจากลิ้นพระพักตร์ของกษัตริย์ก็มีชีวิต และความโปรดปรานของพระองค์ก็เหมือนเมฆฝนปลายฤดู
Prv	16	16	ได้ปัญญาดีกว่าได้ทองคำสักเท่าใด ที่จะได้รับความเข้าใจดีกว่าเลือกเอาเงิน
Prv	16	17	ทางหลวงของคนเที่ยงธรรมนั้นนอกจากความชั่วร้าย บุคคลผู้ระเวดระวังทางของตนก็สวนชีวิตของเขาไว้
Prv	16	18	ความเยอหยิ่งเดินหน้าการถูกทำลาย และจิตใจที่ยโสหน้าการล้ม
Prv	16	19	ที่จะเป็นคนมีใจถ่อมอยู่กับคนยากจนก็ดีกว่าแบ่งของริบมาได้กับคนเยอหยิ่ง
Prv	16	20	บุคคลผู้จัดการธุรกิจอย่างเฉลียวฉลาดจะพบของดี และคนที่วางใจในพระเยโฮวาห์จะเป็นสุข
Prv	16	21	จิตใจฉลาดเรียกว่าเป็นคนมีความพินิจ และความหวานแห่งริมฝีปากเพิ่มความเรียนรู้
Prv	16	22	ความเข้าใจเป็นน้ำพุแห่งชีวิตแก่ผู้ที่มีความเข้าใจ แต่คำสั่งสอนของคนโง่เป็นความโง่
Prv	16	23	ใจของปราชญ์กระทำให้ปากของเขาสุขุม และเพิ่มการเรียนรู้แก่ริมฝีปากของเขา
Prv	16	24	ถ้อยคำเข้มแข็งเหมือนรวงผึ้ง เป็นความหวานแก่จิตวิญญาณ และเป็นอนามย์แก่กระดูก
Prv	16	25	มีทาหนึ่งซึ่งคนเรารู้เหมือนถูก แต่มันสิ้นสุดถึงที่ทางของความมรณา
Prv	16	26	คนที่ทำงานก็ทำงานเพื่อตนเอง เพราะปากของเขากระตั้นเขาไป
Prv	16	27	คนอธรรมขุดค้นความชั่ว และในริมฝีปากของเขาเหมือนอย่างไฟลาว

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	16	28	คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท และผู้กระซิบก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน
Prv	16	29	คนทราดเล่ห์วานเพื่อนบ้านของเขา และนำเขาไปในทางที่ไม่ดี
Prv	16	30	เขายีบิตตะแค้นงานที่ตลบตะแลง เขามักริมฝีปากของเขา นำความชั่วร้ายให้เกิดขึ้น
Prv	16	31	ศิระที่มีผมหงอกเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศี ถ้าพบในทางแห่งความชอบธรรม
Prv	16	32	บุคคลผู้โกรธช้ำกิดกว่าคนมีกำลังมาก และบุคคลผู้ปกครองจิตใจของตนเองก็ดีกว่าผู้ที่ตีเมืองได้
Prv	16	33	สลากันนั้นเขาทอดลงที่ตัก แต่การตัดสินมาจากพระเยโฮวาห์ทั้งสิ้น
Prv	17	1	เสมียงครึ่งหนึ่งพร้อมกับความสงบ ดีกว่าเรือนที่มีเครื่องสักการบูชาเต็มพร้อมกับการวิวาท
Prv	17	2	ทาสที่เฉลียวฉลาดจะปกครองบุตรชายผู้ประพฤติความละอาย และจะได้ส่วนแบ่งมรดกเท่ากับพวกพี่น้อง
Prv	17	3	เบ้ามิไว้สำหรับเงิน และเตาถลุงมิไว้สำหรับทองคำ และพระเยโฮวาห์ทรงทดลองใจ
Prv	17	4	ผู้กระทำความชั่วฟังริมฝีปากเท็จ และคนมลาเจียหูแก่ลิ้นเหลวไหล
Prv	17	5	บุคคลที่เย้ยหยันคนยากจนก็ดูถูกพระผู้สร้างของเขา บุคคลที่ยินดีเมื่อมีความลำบากยากเย็นจะไม่มีโทษหามิได้
Prv	17	6	หลานๆเป็นมงกุฎของคนแก่ และสง่าราศีของบุตรคือบิดาของเขา
Prv	17	7	วาจาสะลวยไม่เหมาะแก่คนโง่งนโง่ ริมฝีปากที่มสายังไม่เหมาะแก่เจ้านายชั้นนั้น
Prv	17	8	ของกำนัลก็เป็นเหมือนเพชรพลอยในสายตาของเจ้าของ ไม่ว่ามีจะเห็นไปทางไหนก็เจริญรุ่งเรืองทางนั้น
Prv	17	9	บุคคลผู้ปิดบังการละเมิดก็เสาะหาความรัก แต่คนกล่าวเรื่องนั้นซ้ำซากก็ทำให้เพื่อนสนิทแยกจากกัน
Prv	17	10	คำชวนเข้าไปในคนฉลาดดีกว่าเขียนคนโง่สักร้อยที
Prv	17	11	คนชั่วร้ายก็แสวงแต่การกบฏ ฉะนั้นจะมีผู้ลือสารจรร้ายไปสู่เขา
Prv	17	12	ให้คนไปพบแม่หมี่ที่ถูกลูกขโมยไป ยังดีกว่าไปพบคนโง่ในความโง่ของเขา
Prv	17	13	ถ้าคนหนึ่งคนใดทำชั่วตอบแทนความดี ความชั่วจะไม่พราวจากเรือนของคนนั้น
Prv	17	14	เมื่อเริ่มตื่นวิทาที่เหมือนปล่อน้ำให้ไหล ฉะนั้นจงเลิกเสียก่อนเกิดการวิวาท
Prv	17	15	ผู้ที่ช่วยให้คนชั่วร้ายเป็นฝ่ายถูกและผู้ปรับปรุงโทษคนชอบธรรม ทั้งสองก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์
Prv	17	16	ทำไม่คนโง่จึงมีเงินในมือเพื่อซื้อปัญญา ในเมื่อเขาไม่มีความคิด
Prv	17	17	มิตรสหายก็มีความรักอยู่ทุกเวลา และพี่น้องก็เกิดมาเพื่อช่วยกันยามทุกข์ยาก
Prv	17	18	คนที่ไม่มีความเข้าใจก็ให้คำปฏิญาณ และเป็นผู้รับประกันต่อหน้าเพื่อนของตน
Prv	17	19	บุคคลผู้รักการละเมิดก็รักการวิวาท บุคคลผู้ทำประตูเรือนของเขาให้สูงก็แสวงการทำลาย
Prv	17	20	ผู้หนึ่งผู้ใดมีใจตลบตะแลงก็ไม่พบสิ่งที่ดีอันใด และผู้ที่ล้นวิปลาสก็ตกอยู่ในความยากลำบาก
Prv	17	21	บิดาที่มีบุตรโง่ก็มีใจโง่ และบิดาของคนที่โง่ก็ไม่มีใจโง่
Prv	17	22	ใจจริงเป็นยาอย่างดี แต่จิตใจที่หมกมุ่นทำให้กระดูกแห้ง
Prv	17	23	คนชั่วร้ายรับสินบนจากอกเลื้อเพื่อผันแปรทางแห่งความยุติธรรม
Prv	17	24	คนที่มีความเข้าใจมุ่งหน้าของเขาตรง ไปสู่ปัญญา แต่ตาของคนโง่อยู่ที่สุดปลายแผ่นดินโลก
Prv	17	25	บุตรชายโง่เป็นที่โกลสถดแก่บิดา และเป็นความขมขื่นแก่สตรีผู้ให้กำเนิด
Prv	17	26	ที่จะปรับคนชอบธรรมก็ไม่ดี ที่จะบอยเจ้านายเพราะเหตุความเที่ยงตรงก็ผิด
Prv	17	27	บุคคลที่ยังยึดถือคำของเขาเป็นคนมีความรู้ และบุคคลผู้จิตใจเยือกเย็นเป็นคนมีความเข้าใจ
Prv	17	28	ถึงคนโง่หากนิ่งเสือกก็นับว่าเป็นคนฉลาด คนที่หุบริมฝีปากของเขาก็นับว่าเป็นคนมีความเข้าใจ
Prv	18	1	คนที่ปลุกตัวไปจากผู้อื่น จงใจกระทำตามใจตนเอง และคำณัดแห่งสติปัญญาทั้งหลาย
Prv	18	2	คนโง่ไม่ผลิตพลินในความเข้าใจ แต่ผลิตพลินในการแสดงความคิดเห็นของตนเท่านั้น
Prv	18	3	เมื่อคนชั่วร้ายมาถึง ความหมิ่นประมาทก็มาด้วย และความอดสูมกับความไร้เกียรติ
Prv	18	4	คำปากของคนเราเป็นน้ำลึก น้ำพุแห่งปัญญาเหมือนลำธารน้ำเขียว
Prv	18	5	ที่จะเล่าเรื่องเข้าข้างคนชั่วร้ายเพื่อจะบังคับคนชอบธรรม เรื่องความยุติธรรมก็ไม่ดี
Prv	18	6	ริมฝีปากของคนโง่นำการวิวาทมา และปากของเขาก็เชื้อเชิญการบอย
Prv	18	7	ปากของคนโง่เป็นสิ่งที่ทำลายตัวเอง และริมฝีปากของเขาก็เป็นบ่วงดักจิตใจตนเอง
Prv	18	8	ถ้อยคำของผู้กระซิบนั้นทากเหมือนบาดแผล มันลงไปยังส่วนข้างในของร่างกาย
Prv	18	9	แล้วบุคคลที่หย่อนยานในการงานก็เป็นพี่น้องกับคนเจ้าทำลาย
Prv	18	10	พระนามของพระเยโฮวาห์เป็นป้อมเข็มแข็ง คนชอบธรรมวิ่งเข้าไปในนั้นและปลอดภัย
Prv	18	11	ทรัพย์ศฤงคารของเศรษฐีเป็นเมืองเข้มแข็งของเขา และเป็นเหมือนกำแพงสูงตามความคิดเห็นของเขา
Prv	18	12	ใจของคนก็จงหองก่อนถึงการถูกทำลาย แต่ความถ่อมใจเดินอยู่หน้าเกียรติ
Prv	18	13	ถ้าคนหนึ่งคนใดตอบก่อนที่เขาได้ยิน ก็เป็นความโง่และความอับอายของเขา
Prv	18	14	จิตใจของคนจะทนต่อความเจ็บป่วยได้ แต่จิตใจที่ชอกช้ำใครจะทนได้เล่า
Prv	18	15	ใจของคนหนึ่งรุ่มร่ามหาความรู้ และหูของปราชญ์แสวงความรู้
Prv	18	16	ของกำนัลของผู้หนึ่งผู้ใดยอมเปิดทางให้ผู้นั้น และนำเขามาถึงคนใหญ่คนโต
Prv	18	17	บุคคลผู้แกล้งคิดของตนก่อนก็ดูเหมือนเป็นฝ่ายถูก จนกว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาสอบสวนเขา
Prv	18	18	การจับสลากกระทำให้การทะเลาะสิ้นสุด และตัดสินคดีโต้แย้งที่มีกำลัง
Prv	18	19	การคืนดีกันกับพี่น้องที่สะตุดกันแล้วก็ยากกว่าการชนะเมืองที่เข้มแข็ง และการทะเลาะวิวาทของเขาเหมือนดลที่ป้อมปราการ
Prv	18	20	ท้องจะอิมักจากผลแห่งปากของเขา เขาจะหน้าใจเพราะผลอันเกิดจากริมฝีปากของตน
Prv	18	21	ความตายและความเป็นอยู่ที่อำนาจของลิ้น และบรรดาผู้ที่รักมันก็จะกินผลของมัน
Prv	18	22	บุคคลที่พบการยากก็พบของดี และได้ความโปรดปรานจากพระเยโฮวาห์
Prv	18	23	คนยากจนใช้คำวิงวอน แต่คนมั่งคั่งตอบเสียงหัวเราะ
Prv	18	24	คนที่มิเพื่อนต้องแสวงหาเป็นเพื่อน แต่มีมิตรคนหนึ่งก็ใกล้ชิดยิ่งกว่าพี่น้อง
Prv	19	1	คนยากจนผู้ต่ำเนินในความซื่อสัตย์ของเขา ดีกว่าคนที่มริมฝีปากตลบตะแลงและเป็นคนโง่
Prv	19	2	แล้วการที่จิตใจคนไม่มีความรู้ก็ไม่ดี และบุคคลที่เร่งเท้าหนักก็มักพลาดผิด
Prv	19	3	ความโง่ของคนใดนำความพินาศมาถึงเขา และใจของเขาเกี่ยวการตอบพระเยโฮวาห์
Prv	19	4	ทรัพย์ศฤงคารเพิ่มเพื่อนเป็นอันมาก แต่คนยากจนก็ถูกเพื่อนของเขาร้างไป
Prv	19	5	พยานเท็จจะไม่ได้รับโทษหามิได้ และบุคคลผู้ปลงคำสาจะหนีไม่พ้น
Prv	19	6	คนเป็นอันมากเอาใจของเขาเจ้านาย และทุกคนก็เป็นมิตรกับคนที่ให้ของกำนัล
Prv	19	7	บรรดาพี่น้องของคนยากจนก็ยังเกลียดเขา มิตรของเขาจะยิ่งไกลจากเขาสักเท่าใด เขาพยายามพูด แต่ไม่มีใครยอมฟัง
Prv	19	8	บุคคลที่ได้ปัญญากรักจิตใจตนเอง บุคคลผู้รักษาความเข้าใจไว้จะพบสิ่งที่ดี
Prv	19	9	พยานเท็จจะไม่รับโทษหามิได้ และบุคคลที่ปลงคำสาจะพินาศ
Prv	19	10	ที่คนโง่จะอยู่อย่างสำราญก็ไม่เหมาะอยู่แล้ว ที่ทาสจะปกครองเจ้านายก็ยังไม่เหมาะมากกว่านั้นอีก
Prv	19	11	ลามัญสำนึกที่ติกระทำให้คนโกรธช้ำ และที่มองข้ามการละเมิดไปเสียก็เป็นสง่าราศีแก่เขา
Prv	19	12	พระพิโรธของกษัตริย์เหมือนเสียงคำรามของสิงโต แต่ความโปรดปรานของพระองค์เหมือนน้ำค้างบนผักหญ้า
Prv	19	13	บุตรชายโง่เขลาเป็นความพินาศของบิดาของเขา และการทะเลาะวิวาทของภรรยาเหมือนน้ำฝนย้อยหยดไม่หยุด
Prv	19	14	เรือนและทรัพย์ศฤงคารเป็นมรดกมาจากบิดา แต่ภรรยาที่ยังรู้ก็มาจากพระเยโฮวาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv 19 15 ความเกลียดชังทำให้ลับสนธิ และคนซื่อจะจะต้องหัว
 Prv 19 16 บุคคลที่รักษาพระบัญญัติก็รักษาชีวิตของตน บุคคลที่ดูหมิ่นมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็จะถึงตาย
 Prv 19 17 บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเยโฮวาห์ทรงยิ้ม และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่การกระทำของเขา
 Prv 19 18 จดสอนบุตรชายของตนเมื่อยังมีความหวัง อย่างหมดกำลังใจเพราะเหตุการณ์ร้ายให้ของเขา
 Prv 19 19 คนที่ไม่โหล่นเฉียวจะต้องได้รับโทษ เพราะถ้าเจ้าช่วยเขาให้พ้นอีก ก็ต้องช่วยเขาให้พ้นอีก
 Prv 19 20 จงฟังคำแนะนำและรับคำสั่งสอนเพื่อเจ้าจะได้ปัญญาสำหรับอนาคต
 Prv 19 21 ในใจของมนุษย์มีแผนงานเป็นอันมาก แต่คำปรึกษาของพระเยโฮวาห์นั้นแหละ จะดำรงอยู่ได้
 Prv 19 22 สิ่งที่น่าปรารถนาในตัวของมนุษย์คือความเมตตา และคนยากจนยังดีกว่าคนมลา
 Prv 19 23 ความยำเกรงพระเยโฮวาห์นำไปสู่ชีวิต และบุคคลผู้ได้รับแล้วก็หยดด้วยความพอใจ เขาจะไม่มือนตรายใดมาเยี่ยมกรายเขา
 Prv 19 24 คนเกลียดชังน้ำผึ้งมือของตัวไว้ในอกเสื้อ และจะไม่ยอมเอามาสู่ปากของตนอีก
 Prv 19 25 จงตั้งคนที่มักเยาะเย้ย และคนเหล่านี้จะเรียนความหยิ่งตัวเอง จงตั้งเดือนคนที่มีความเข้าใจและเขาจะเข้าใจความรู้
 Prv 19 26 บุคคลผู้ทำทารุณแก่บิดาของเขาและขับไล่มารดาของเขาไปเสีย เป็นบุตรชายผู้ก่อให้เกิดความอับอายและการถูกตำหนิ
 Prv 19 27 บุตรชายของเราเอ๋ย จงเลิกฟังคำสั่งสอนที่ทำให้เจ้าหลงไปจากคำแห่งความรู้
 Prv 19 28 พยานเพื่อธรรมก็เยาะเย้ยความยุติธรรม และปากของคนชั่วร้ายก็กลืนกินแต่ความชั่วช้า
 Prv 19 29 การปรับโทษมีพร้อมอยู่เสมอสำหรับคนมักเยาะเย้ย และการโอบกอดก็สำหรับหลังของคนโง่
 Prv 20 1 เหล่าอันให้เกิดการเยาะเย้ย และสร้างให้เกิดเป็นพาลแก่เร ผู้ใดถูกมันหลอกลวงก็ไม่เป็นคนฉลาด
 Prv 20 2 ความครั้นคร้ามกับขัตริย์ก็เหมือนสิงโตคำราม ผู้ใดยั่วเย้าพระองค์ให้กริ้วก็ทำผิดต่อชีวิตของตนเอง
 Prv 20 3 ที่จะรักษาตนให้พ้นการวิวาทก็เป็นเกียรติ แต่คนโง่ทุกคนจะเข้ายุ่งกับภรรยาของคนอื่น
 Prv 20 4 คนเกลียดชังไม่โถกนาในหน้าหนาว เขาจึงจะแสวงหาเมื่อถึงฤดูเกี่ยว แต่ไม่พบอะไรเลย
 Prv 20 5 คำปรึกษาในใจของคนเหมือนน้ำลึก แต่คนที่มีความเข้าใจจะสามารถไปงมมันออกมาได้
 Prv 20 6 คนเป็นอันมากป่าวร้องความต้องการของเขาเอง แต่ใครจะหาคนสัตย์ซื่อพบเล่า
 Prv 20 7 เขาขอธรรมदानั้นในความซื่อสัตย์ของตน บุตรทั้งหลายของเขาที่เกิดตามเขามาย่อมได้รับพร
 Prv 20 8 กษัตริย์ผู้ประทับบนบัลลังก์ที่พากษาย่อมทรงพิศความชั่วทั้งหลายออกด้วยพระเนตรของพระองค์
 Prv 20 9 ผู้ใดจะกล่าวได้ว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำใจของข้าพเจ้าให้สะอาดแล้ว ข้าพเจ้าบริสุทธิ์พ้นบาปของข้าพเจ้า"
 Prv 20 10 ลูกต้มเนื้อฉลและเครื่องตวงคดโกง ทั้งสองสิ่งเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พอๆกัน
 Prv 20 11 แม้เด็ก ๆ ก็แสดงตัวโดยการประพฤติของเขาวา สิ่งที่เขากระทำจะบริสุทธิ์ และถูกต้องหรือไม่
 Prv 20 12 หนุ่ที่ฟังได้และตาที่มองเห็น พระเยโฮวาห์ทรงสร้างมันทั้งสอง
 Prv 20 13 อยากรักการหลืนไหล เกรงว่าเจ้าจะมาถึงความยากจน จงลืมนตาของเจ้า และเจ้าจะได้กินอาหารอิ่ม
 Prv 20 14 ผู้ชื่อพูดว่า "เลว เลว" แต่เมื่อเขาไปแล้ว เขาจึงอวด
 Prv 20 15 มีทองคำและทับทิมมีค่าเป็นอันมาก แต่ริมฝีปากที่มีความรู้ก็เป็นเพชรนิลจินดาประเสริฐ
 Prv 20 16 จงยึดเสื้อผ้าของเจ้าไว้ เมื่อเขาเป็นประกันให้คนอื่น และยึดตัวเขาไว้ เมื่อเขารับประกันหญิงต่างดาว
 Prv 20 17 อาหารที่ได้มาด้วยการหลอกลวงมีรสหวานแก่ผู้ใดมา แต่ภายหลังปากของเขาจะเต็มไปด้วยกรวด
 Prv 20 18 แผนงานทั้งสิ้นดำรงอยู่ได้ด้วยการปรึกษาหารือ จงทำสงครามด้วยมีการนำที่ฉลาด
 Prv 20 19 บุคคลที่เฝ้าชบชิบไปก็เผยความลับให้กระจาย ฉะนั้นอย่าเข้าสังคมกับคนที่ยกยอด้วยริมฝีปากของตน
 Prv 20 20 ถ้าคนหนึ่งคนใดแข่งบิดาหรือมารดาของตน ประทีปของเขาจะดับมืดมืด
 Prv 20 21 ตั้งแต่นั้นอาจได้รับมรดกอย่างซึ่งสกปรกหอม แต่ที่สุดปลายจะไม่เป็นพร
 Prv 20 22 อย่ายพูดว่า "ข้าจะแก้แค้นความชั่ว" แต่จงรอคอยพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้รอด
 Prv 20 23 ลูกต้มเนื้อฉลเป็นที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ และตราขี้เทียมเทือกไม้ดี
 Prv 20 24 ยิ่งเท่าของมนุษย์นี้พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้สั่ง แล้วคนจะเข้าใจทางของเขาเองได้อย่างไร
 Prv 20 25 ที่คนจะกินของบริสุทธิ์ และมาสอบถามเมื่อปฏิญาณไปแล้ว ทั้งสองเป็นบ่วงดักตนเอง
 Prv 20 26 กษัตริย์ที่ฉลาดย่อมพิศคนชั่วร้าย แล้วทรงขับกงจักรทับเขา
 Prv 20 27 จิตวิญญาณของมนุษย์เป็นประทีปของพระเยโฮวาห์ สองดวงสามลูกที่สดของเขาทั้งสิ้น
 Prv 20 28 ความเมตตาและความจริงสงวนกษัตริย์ไว้ และความเมตตาที่เข็ดขุพระที่นั่งของพระองค์ไว้
 Prv 20 29 สง่าราศีของคนหนึ่งคือกำลังของเขา แต่ความงามของคนนั้นก็คือผมหนงอกของเขา
 Prv 20 30 ความพุกข่าคำขีวของบาดแผลก็ชำระความชั่วเสีย การโอบกอดทำให้ส่วนเล็กที่สุดสะอาดสะอาดอัน
 Prv 21 1 พระทัยกษัตริย์เป็นเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จะหัน ไปไหนก็ตามแต่พระองค์ทรงโปรด
 Prv 21 2 ทางของคนหนักทางก็ถูกต้องในสายตาของตนเอง แต่พระเยโฮวาห์ทรงพินิจจิตใจ
 Prv 21 3 ที่จะกระทำความเที่ยงธรรมและความยุติธรรมก็เป็นทีโปรดปรานแต่พระเยโฮวาห์มากกว่าเครื่องสักการบูชา
 Prv 21 4 ตายโส ใจเยอหยิ่งและการโถกนาของคนชั่วร้ายเป็นบาป
 Prv 21 5 แผนงานของคนขยันขันแข็งนำสู่ความอุดมแน่นอน แต่ทุกคนที่เร่งร้อนก็มาสู่ความขัดสนเท่านั้น
 Prv 21 6 การได้คลังทรัพย์มาด้วยลิ้นมสกาก็คือความอนิจจังที่เคลื่อน ไปๆมาๆของคนที่เสาะหาความตาย
 Prv 21 7 ความทารุณของคนชั่วร้ายจะกวาดเขาไป เพราะเขาปฏิเสธ ไม่ยอมทำสิ่งที่ยุติธรรม
 Prv 21 8 ทางของมนุษย์ยดบตะแลงแลงและมีความผิด แต่ความประพฤติของมนุษย์บริสุทธิ์นั้นถูกต้อง
 Prv 21 9 อยู่ที่มมบนหลังคาเรือนดีกว่าอยู่ในเรือนกว้างขวางร่วมกับหญิงชั้ทะเลาะ
 Prv 21 10 วิญญาณของคนชั่วร้ายปรารถนาความชั่ว เพื่อนบ้านของเขาไม่เป็นที่ขบใจในสายตาของเขา
 Prv 21 11 เมื่อคนมักเยาะเย้ยถูกลงโทษ คนเขลาก็ฉลาดขึ้น เมื่อปราศอยู่ได้รับการสั่งสอน เขาก็ได้ความรู้
 Prv 21 12 คนชอบธรรมสั่งเกิดดูเรือนของคนชั่วร้าย แต่พระเจ้าทรงควักคนชั่วร้ายลงเพราะเหตุความชั่วร้ายของเขา
 Prv 21 13 บุคคลผู้อดุไม่ฟังเสียงร้องของคนยากจน ตัวเขาเองจะร้อง แต่ไม่มีใครได้ยิน
 Prv 21 14 ให้ของกำนัลในที่ลับย่อมแปรความโกรธ ให้สิ้นบนในอกก็แปรการพิโรธร้าย
 Prv 21 15 เมื่อกระทำการตัดสินก็เป็นการขึ้นบานแก่คนชอบธรรม แต่คนกระทำความชั่วช้าจะได้รับความพินาศ
 Prv 21 16 ผู้ใดที่หันเหไปจากทางแห่งความรู้ จะพังกอยู่ในที่ประชุมของคนตาย
 Prv 21 17 บุคคลที่รักความเพลิดเพลินจะเป็นคนยากจน บุคคลที่รักเหล้าองุ่นและน้ำมันจะไม่มั่งคั่ง
 Prv 21 18 คนชั่วร้ายเป็นคำไกลสำหรับคนชอบธรรม และคนละเมิดสำหรับคนเที่ยงธรรม
 Prv 21 19 อยู่ในแผ่นดินทรกั้นดารดีกว่าอยู่กับหญิงที่ชั้ทะเลาะและจู้จี้ข่ม
 Prv 21 20 คลังทรัพย์ประเสริฐและน้ำมันมีอยู่ในที่อาศัยของคนฉลาด แต่คนโง่กินมันหมด
 Prv 21 21 บุคคลผู้ตามติดคนชอบธรรมและความเอ็นดู จะพบชีวิตและความชอบธรรมกับเกียรติยศ
 Prv 21 22 ปราศอยู่เป็นเข้าไปในเมืองของคนที่มีกำลัง และฟังหลายที่กำบังเข้มแข็งที่เขาไว้วางใจ
 Prv 21 23 บุคคลที่รักษาปากและลิ้นของตนก็รักษาจิตใจเขาเองให้พ้นความลำบาก
 Prv 21 24 "คนเยอหยิ่งและคนมักเยาะเย้ย" เป็นชื่อของคนที่ประพฤติตัวด้วยความโกรธเยอหยิ่งโส
 Prv 21 25 ความปรารถนาของคนเกลียดชังฆ่าตัวเขาเอง เพราะมือของเขาปฏิเสธไม่ทำงาน
 Prv 21 26 เขาโลกอย่างตะกละอยู่วันยังค่ำ แต่คนชอบธรรมให้และไมهنางเหนียวไว้
 Prv 21 27 เครื่องสักการบูชาของคนชั่วร้ายเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน เมื่อเขานำมาด้วยใจที่ชั่วร้ายจะยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	21	28	พยานเท็จจะต้องพิณาศ แต่ถ้อยคำของคนที่ยังจะยังคงอยู่
Prv	21	29	คนชั่วร้ายทำให้หน้าของตนด้าน ไป แต่คนเที่ยงธรรมพิเคราะห์เหตุทางของตน
Prv	21	30	ปัญญาที่ดี ความเข้าใจที่ดี คำปรึกษาที่ดี จะเอาชนะพระเยโฮวาห์ไม่ได้
Prv	21	31	มักก็เตรียมไว้พร้อมแล้วสำหรับวันสงคราม แต่ความปลอดภัยเป็นของพระเยโฮวาห์
Prv	22	1	ชื่อเสียงดีเป็นสิ่งที่ควรเลือกว่าความมั่งคั่งมากมาย และซึ่งเป็นที่โปรดปรานก็ยิ่งกว่ามีเงินหรือทอง
Prv	22	2	คนมั่งคั่งและยากจนประชุมพร้อมกัน พระเยโฮวาห์ทรงสร้างเขาทั้งสองขึ้น
Prv	22	3	คนหยิ่งรู้เห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาเดินเรื่อยไปและรับโทษ
Prv	22	4	บาปแห่งของความถ่อมใจและความยำเกรงพระเยโฮวาห์ คือความมั่งคั่ง เกียรติและชีวิต
Prv	22	5	หนามและบ่วงอยู่ในทางของคนตลบตะแลง บุคคลที่ระแวงระวังจิตใจตนเองจะอยู่ไกลเสียจากสิ่งเหล่านี้
Prv	22	6	จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาชราแล้ว เขาจะไม่พรากจากทางนั้น
Prv	22	7	คนมั่งคั่งปกครองเหนือคนยากจน และคนขอยืมก็เป็นทาสของคนให้ยืม
Prv	22	8	บุคคลผู้หว่านความชั่วช้าจะเกี่ยวความหายนะ และไม้ถือแห่งความมดีเดือดของเขาจะล้มเหลว
Prv	22	9	บุคคลที่มีตาแสดงใจกว้างขวางก็จะรับพร เพราะเขาแบ่งส่วนอาหารของเขาแก่คนยากจน
Prv	22	10	จงซัดคนมักเยาะเย้ยออกไปเสีย แล้วการวิวาทจะหมดไป เออ การวิวาทและการดูแคลนจะหยุดลง
Prv	22	11	บุคคลที่รักใจบริสุทธิ์ เพราะเหตุริมฝีปากของเขามีกรุณาคุณ กษัตริย์จะได้เป็นมิตรของเขา
Prv	22	12	พระเนตรพระเยโฮวาห์เฝ้ามองเหนือความรู้ แต่พระองค์ทรงกว่าถ้อยคำของคนละเมิด
Prv	22	13	คนเกลียดจรั้นกล่าวว่า "มีสิ่งใดอยู่ข้างนอก ข้าจะถูกฆ่าตามถนน"
Prv	22	14	ปากของหญิงชั่วเป็นหลุมลึก บุคคลซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธจะตกลงในที่นั้น
Prv	22	15	ความโง่ถูกผูกมัดอยู่ในใจของเด็ก แต่ไม่เรียกว่าดีสองก็ขยับมันให้ห่างไปจากเขา
Prv	22	16	บุคคลผู้บีบบังคับคนยากจนเพื่อเพิ่มทรัพย์ศฤงคารของตน และผู้ที่เพิ่มให้แก่คนมั่งคั่ง จะมาถึงความขัดสนอย่างแน่นอน
Prv	22	17	เอียงหูของเจ้าและฟังถ้อยคำของปราชญ์ และเอาใจใส่ความรู้ของเรา
Prv	22	18	เพราะถ้าเจ้ารักษาถ้อยคำและความรู้นั้นไว้ในตัวเจ้า ก็จะเป็นความชื่นใจแก่เจ้า แล้วทั้งสองจะมั่นคงในริมฝีปากของเจ้า
Prv	22	19	เพื่อความไว้วางใจของเจ้าจะอยู่ในพระเยโฮวาห์ เราให้แจ้งประจักษ์แก่เจ้าในวันนี้แม้แก่ตัวเจ้าเอง
Prv	22	20	เราได้เขียนให้เจ้าถึงสิ่งวิเศษนัก ถึงเรื่องการปรึกษาและความรู้แล้วมิใช่หรือ
Prv	22	21	เพื่อให้เจ้าทราบถึงความแน่นอนของถ้อยคำแห่งความจริง เพื่อเจ้าจะได้ให้คำตอบที่จริงแก่ผู้ที่ใช้เจ้าไป
Prv	22	22	อย่าปล้นคนยากจน เพราะเขาเป็นคนยากจน หรือบีบบังคับคนท้อใจที่ประเดมิอง
Prv	22	23	เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงทราบว่าความแทนเขา และริบชีวิตของผู้ที่รับเขา
Prv	22	24	อย่าเป็นมิตรกับคนที่มักโกรธ หรือไปกับคนขี้โมโห
Prv	22	25	เกรงว่าเจ้าจะเรียนรู้ทางของเขา และพัวพันจิตใจเจ้าเข้าไปในบ่วง
Prv	22	26	อย่าเป็นพวกที่เป็นผู้คำประกัน อย่าเป็นพวกผู้เป็นประกันหนี้สิน
Prv	22	27	ถ้าเจ้าไม่มีอะไรชำระเขา ทำไม่จึงควรให้เขาเอาที่นอนไปจากใต้ตัวเจ้าเล่า
Prv	22	28	อย่าย้ายหลักเขตแก่ซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้ปักไว้
Prv	22	29	เจ้าเห็นคนที่ขยันในงานของเขาหรือ เขาจะได้อำนาจกษัตริย์ เขาจะไม่ยืนอยู่ต่อหน้าคนต่ำต้อย
Prv	23	1	เมื่อเจ้านั่งรับประทานกับผู้ครอบครองบ้านเมือง จงสังเกตให้ดีว่าอะไรอยู่ข้างหน้าเจ้า
Prv	23	2	ถ้าเจ้าเป็นคนตะกละ เจ้าจงจ่อมืดไว้ที่คอของเจ้า
Prv	23	3	อย่าปรารภนาของโอชะของท่าน เพราะมันเป็นอาหารที่หลอกลวง
Prv	23	4	อย่าทำงานเพื่อมั่งมี จงเลิกฟังสติปัญญาของตนเอง
Prv	23	5	เจ้าจะเพ่งตาของเจ้าอยู่ที่ของนิจจังหรือ เพราะทรัพย์สมบัติมีปีกแน่นอนทีเดียว มันจะบินไปในท้องฟ้าเหมือนนกอินทรี
Prv	23	6	อย่ากินอาหารของคนที่ตระหนี่ อย่าปรารภนาของโอชะของเขา
Prv	23	7	เพราะเขาคิดในใจอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น เขาพูดกับเจ้าว่า "จงกินและดื่มเถิด" แต่ใจของเขามีได้อยู่กับเจ้า
Prv	23	8	เจ้าจะต้องสำรอกอาหารซึ่งเจ้าได้กินเข้าไปนั้น และเสียถ้อยคำแช่มชื่นของเจ้าเสียเปล่าๆ
Prv	23	9	อย่าพูดให้คนโง่ได้ยิน เพราะเขาจะดูหมิ่นปัญญาแห่งถ้อยคำของเจ้า
Prv	23	10	อย่าโยกย้ายเสาเขตแก่ หรือเข้าไปในไร่นาของคนกำพร้าพอ
Prv	23	11	เพราะพระผู้ไถของเขาแข็งแรง พระองค์จะวาดคิดของเขาต่อสู้เจ้า
Prv	23	12	จงเอาใจของเจ้ารับคำสั่งสอน และเอาหูของเจ้ารับถ้อยคำแห่งความรู้
Prv	23	13	อย่าขยับยั้งการตีสอนเสียจากเด็ก ถ้าเจ้าตีเขาด้วยไม้เรียว เขาจะไม่ตาย
Prv	23	14	เจ้าจะตีเขาด้วยไม้เรียว แล้วเจ้าจะช่วยชีวิตของเขาให้รอดจากนรก
Prv	23	15	บุตรชายของเราเอ๋ย ถ้าใจของเจ้าฉลาด ใจของเราเองก็จะยินดี
Prv	23	16	เออ วิญญาณของเราจะเปรมปรีดี เมื่อริมฝีปากของเจ้าพูดสิ่งที่ถูกต้อง
Prv	23	17	อย่าให้ใจของเจ้าริษยาคนบาป แต่งอย่าเกรงพระเยโฮวาห์วันยังค่ำ
Prv	23	18	ด้วยว่าจะมีที่สิ้นสุดอย่างแน่นอนทีเดียว และความคาดหวังของเจ้าจะมีได้ถูกต้อง
Prv	23	19	บุตรชายของเราเอ๋ย จงฟัง และจงฉลาดเถิด และนำใจของเจ้าไปในทางนั้น
Prv	23	20	อย่าอยู่ท่ามกลางคนดื่มเหล้าองุ่น หรือท่ามกลางคนตะกละที่กินเนื้อ
Prv	23	21	เพราะคนขี้เมาและคนตะกละจะมาถึงความยากจน และความว่างเหงาจะเอาผ้าซีริวห่มคนนั้น
Prv	23	22	จงฟังบิดาของเจ้าผู้ให้กำเนิดเจ้า และอย่าดูหมิ่นมารดาของเจ้าเมื่อนางแก่
Prv	23	23	จงซื่อความจริงและอย่าขาย ไปเสีย จงซื่อปัญญา คำสั่งสอน และความเข้าใจ
Prv	23	24	บิดาของคนชอบธรรมจะเปรมปรีดีอย่างยิ่ง บุคคลผู้ให้กำเนิดบุตรที่ฉลาดจะยินดีเพราะเขา
Prv	23	25	บิดามารดาของเจ้าจะยินดี และผู้ที่คลอเคล้าก็จะเปรมปรีดี
Prv	23	26	บุตรชายของเราเอ๋ย ขอใจของเจ้าให้เราเถอะ และให้ตาของเจ้าสังเกตดูทางทั้งหลายของเรา
Prv	23	27	เพราะหญิงแพศยาเป็นหลุมลึก และหญิงสัณเฑาะเป็นเหมือนบ่อแคม
Prv	23	28	นางหมอบคอยอยู่เหมือนคอยเหยี่ยว และเพิ่มคนละเมิดขึ้นท่ามกลางมนุษย์
Prv	23	29	ใครที่ร้องโอย ใครที่ร้องโอย ใครที่มีการวิวาท ใครที่มีการร้องคราง ใครที่มีบาดแผลปราศจากเหตุ ใครที่มีตาแดง
Prv	23	30	คือบรรดาผู้ที่นั่งเขยื้อนกับเหล้าองุ่น บรรดาผู้ที่ไปแสวงหาเหล่าประสม
Prv	23	31	อย่ามองดูเหล้าองุ่นเมื่อมันมีสีแดง เมื่อเป็นประกายในถ้วย และลง ไปทดลองๆ
Prv	23	32	ณ ที่สุดมันกัดเหมือนงู และมันจกเอาเหมือนงูทับทาง
Prv	23	33	ตาของเจ้าจะมองดูหญิงชั่ว และใจของเจ้าจะพูดตลบตะแลง
Prv	23	34	เออ เจ้าจะเป็นเหมือนคนที่นอนอยู่กลางทะเล อย่างคนที่นอนอยู่บนเสากางโบ
Prv	23	35	เจ้าจะว่า "เขาตีข้า แต่ข้าไม่เจ็บ เขาทุบข้า แต่ข้าไม่รู้สึกรู้สียง ข้าจะตื่นเมื่อไรหนอ ข้าจะแสวงการตีอีก"
Prv	24	1	อย่าคิดริษยากันชั่ว หรือปรารภนาอยู่ร่วมกับเขา
Prv	24	2	เพราะว่าใจของเขาคิดประกอบการทำลาย และริมฝีปากของเขาพูดการประทุษร้าย
Prv	24	3	เรือนนั้นเขาสร้างกันด้วยปัญญา และสถาปนามันไว้ด้วยความเข้าใจ
Prv	24	4	โดยความรู้บรรดาห้องก็เต็ม ไปด้วยความมั่งคั่งล้วนประเสริฐและผลิตผลิตทั้งสิ้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	24	5	คนฉลาดมีกำลังมาก และคนมีความรู้ก็เพิ่มกำลังขึ้น
Prv	24	6	เพราะว่าโดยการนำที่ฉลาด เจ้าก็จะเข้าสงครามได้ และด้วยมีที่ปรึกษาหลายๆก็มีความปลอดภัย
Prv	24	7	สำหรับคนโง่นั้นปัญญาสูงเกิน ไป ที่ประเทศเมืองเขาไม่เอาปากพูด
Prv	24	8	บุคคลผู้กระแผนงานทำความชั่วเขาเรียกกันว่าคนเจ้าเล่ห์
Prv	24	9	การคิดในสิ่งที่โง่เขลาเป็นบาป และคนมักเย้ายายเป็นที่นำเกลียดคนช่างแกล้งนุ้ย
Prv	24	10	ถ้าเจ้าท้อใจในวันแห่งความชั่วร้าย กำลังของเจ้าก็น้อย
Prv	24	11	ถ้าเจ้าไม่ช่วยบรรดาผู้ที่ถูกนำไปสู่ความมรณา และไม่ช่วยบรรดาผู้ที่ติดเปไปเพื่อถูกฆ่าให้รอด
Prv	24	12	ถ้าเจ้าจะว่า "ดูเถิด เราไม่รู้เรื่องนี่เลย" พระองค์ผู้ทรงซึ่งใจจะไม่ทรงเพ่งเล็งเห็นหรือ พระองค์ผู้ทรงฝ่าวิญญาณนอญเหนือเจ้าจะไม่ทราบหรือ และพระองค์จะไม่ทรงเรียกเอาจากทุกคนตามการกระทำของเขาหรือ
Prv	24	13	บุตรชายของเราเอ๋ย จงรับประทานน้ำผึ้งเพราะเป็นของดี และรวงผึ้งซึ่งมีรสหวาน
Prv	24	14	การรู้จักปัญญาก็เป็นเช่นนั้นแก่วิญญาณของเจ้า เมื่อเจ้าพบปัญญาจะมีบำเหน็จ และความคาดหวังของเจ้าจะไม่ถูกตัดออก
Prv	24	15	คนชั่วร้ายเอ๋ย อย่าหมอบคอยเพื่อต่อสู้กับที่อาศัยของคนชอบธรรม อย่าปล้นเรือนของเขา
Prv	24	16	เพราะคนชอบธรรมล้มลงเจ็ดครั้งแล้วก็ลุกขึ้นอีก แต่คนชั่วร้ายจะตกอยู่ในอาการร้าย
Prv	24	17	อย่าปรนเปรยเมื่อศัตรูของเจ้าล้ม และอย่าให้ใจของเจ้ายินดีเมื่อเขาเสียด
Prv	24	18	เกรงว่าพระเยโฮวาห์จะทอดพระเนตรและไม่ทรงพอพระทัย และทรงหันความกริ้วจากเขาเสีย
Prv	24	19	เจ้าอย่ากระวานกระวายเพราะคนชั่ว และอย่ามีใจริษยาคนชั่วร้าย
Prv	24	20	เพราะคนชั่วจะไม่มีบำเหน็จ ประทีปของคนที่ชั่วร้ายจะถูกดับเสีย
Prv	24	21	บุตรชายของเราเอ๋ย จงอย่าเกรงพระเยโฮวาห์และกษัตริย์ อย่าเข้าข้างกับคนที่หันกลับจากพระองค์ทั้งสองนั้น
Prv	24	22	เพราะภัยพิบัติจากพระองค์ทั้งสองจะอุบัติขึ้นโดยพลัน และผู้ใดจะทราบถึงความพิรณาศที่มาจากพระองค์ทั้งสอง
Prv	24	23	ข้อความเหล่านี้เป็นคำกล่าวของปราชญ์ด้วย การเห็นแก่หน้าคนใดในการตัดสินนั้น ไม่ดีเลย
Prv	24	24	บุคคลผู้กล่าวแก่คนชั่วร้ายว่า "เจ้าไร้ความผิด" จะถูกชนชาติทั้งหลายแซงและประชาราชาติจะรังเกียจ
Prv	24	25	แต่บรรดาผู้ชนาบเขาจะมีความปิติยินดี และพระอันดีจะมีอยู่กับเขา
Prv	24	26	ทุกคนจะจับริมฝีปากของผู้ให้คำตอบที่ถูก
Prv	24	27	จงเตรียมงานของเจ้าที่ภายนอก ทำทุกอย่างของเจ้าให้พร้อมที่ในนา และหลังจากนั้นก็จงสร้างเรือนของเจ้า
Prv	24	28	อย่าเป็นพยานปรักปรำเพื่อนบ้านของเจ้าอย่าง ไม่มีเหตุ และอย่าลอลงด้วยริมฝีปากของเจ้า
Prv	24	29	อย่ากล่าว "ข้าจะทำแก่เขาอย่างที่เขาได้ทำแล้วแก่ข้า ข้าจะทำตอบแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำ"
Prv	24	30	เราผ่านไปทีไรนาของคนเกียจคร้าน ช่างสวนองุ่นของคนทีไรความเข้าใจ
Prv	24	31	และดูเถิด มีหนามงอกเต็มไปหมด และแผ่นดินก็เต็มไปด้วยตำแย และกำแพงหินของมันก็พังลง
Prv	24	32	แล้วเราได้เห็นและพิเคราะห์ดู เรามองดูและได้รับคำสั่งสอน
Prv	24	33	"หลับนิด เคลิ้มหน่อย กอดมือพักผ่อนหน่อย
Prv	24	34	แล้วความจนจะมาหาเจ้าอย่างนักทองเที่ยว ความขัดสนอย่างคนถืออาวธ"
Prv	25	1	ต่อไปนี้เป็นสัจพจน์ของซาโลมอนด้วยเหมือนกัน ซึ่งคนของเซเซเคียห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้คัดลอกไว้
Prv	25	2	สร้างราชกิจของพระเจ้าคือการขอล้างต่างๆไว้ แต่ศักดิ์ศรีของกษัตริย์ก็ต่างกันสิ่งต่างๆให้ปรากฏ
Prv	25	3	ฟ้าสวรรค์สูงฉันใด และแผ่นดินโลกลึกฉันใด พระทัยของกษัตริย์ก็เหลือจะหยั่งรู้ฉันนั้น
Prv	25	4	จงไล่ชื่อออกจากเงินเสีย แล้วจะมีวิสุดสำหรับช่างทำขึ้น
Prv	25	5	จงไล่คนชั่วร้ายออกไปเสียจากพระพักตร์กษัตริย์ และพระที่นั่งของพระองค์จะสถาปนาไว้ด้วยความชอบธรรม
Prv	25	6	อย่าเอาตัวเจ้าขึ้นมาข้างหน้าต่อพระพักตร์กษัตริย์ หรือยืนอยู่ในที่ของผู้หลักผู้ใหญ่
Prv	25	7	เพราะที่จะให้เขาว่า "เขียขึ้นมาจากที่นี่" ก็ดีกว่าถูกไล่ลงไปที่ต่ำต่อหน้าเจ้านายผู้ซึ่งตาของเจ้าได้เห็นแล้ว
Prv	25	8	อย่าคนนำเข้ามายังโรงศาล เพราะเมื่อเพื่อนบ้านของเจ้าทำให้เจ้าได้ตายแล้ว ในที่สุดเจ้าจะทำอย่างไร
Prv	25	9	จงตกลงเรื่องของเจ้ากับเพื่อนบ้านของเจ้า และอย่าทำให้เผยความลับของเขา
Prv	25	10	เกรงว่าผู้ที่ไต่ถินจะนำความอายมาสู่เจ้า และชื่อเสียงของเจ้าจะมัวหมองอยู่นาน
Prv	25	11	ถ้อยคำที่พูดเหมาะๆจะเหมือนผลแอปเปิลทองคำในภาษาพระเงิน
Prv	25	12	คนตักเตือนที่ฉลาดกับผู้ที่เชื่อฟังก็เหมือนแหวนทองคำหรืออภรณ์ทองคำเนื้อดี
Prv	25	13	หิมะให้ความเย็นในฤดูหนาวอย่างไร ผู้สื่อสารที่สัตย์ซื่อย่อมทำให้จิตวิญญาณของนายผู้ที่เขาชมเชยขึ้นอย่างนั้น
Prv	25	14	คนที่พูดว่าจะให้ของกำนัลเต็มใจให้ ก็เหมือนเมฆและลมที่ไม่มีฝน
Prv	25	15	ความพากเพียรจะชักนำผู้ครอบครองได้ และคนที่อ่อนหวานจะทำให้กระดูกหักได้
Prv	25	16	เจ้าได้พบน้ำผึ้งแล้วหรือ จงกินแต่พอดี เกรงว่าเจ้าจะอิมและอาเจียนออกมา
Prv	25	17	อย่าให้เท้าของเจ้าอยู่ในเรือนเพื่อนบ้านของเจ้านานๆ เกรงว่าเขาจะเหน็ดเหนื่อยเพราะเจ้า และเกลียดชังเจ้า
Prv	25	18	คนใดที่เป็นพยานเท็จกล่าวโทษเพื่อนบ้านของเขา ก็เหมือนกระบองตึก หรือดาบ หรือลูกธนูที่คม
Prv	25	19	การวางใจในคนที่ไม่ใช่ในยามลำบาก ก็เหมือนฟันที่หักเสียหรือเท้าที่หลุดจากข้อต่อ
Prv	25	20	บรรดาคนที่ร้องเพลงให้คนหนักใจฟัง ก็เหมือนคนถอดเครื่องแต่งกายออกในวันที่อากาศหนาว และเหมือนเอาน้ำมันมาราดบนดินประสี
Prv	25	21	ถ้าศัตรูของเจ้าหัว จงให้อาหารเขารับประทาน และถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม
Prv	25	22	เพราะเจ้าจะกองถ่านที่ลวกโพล่งไว้บนศีรษะของเขา และพระเยโฮวาห์จะทรงไต่บาเหน็จแก่เจ้า
Prv	25	23	ลมเหนือโผล่น ไปเสียฉันใด สีนหาก็โกรธแค้นก็ไล่ตามลันที่ส่อเสียดไปเสียฉันนั้น
Prv	25	24	อยู่ที่มมบนหลังคาเรือนดีกว่าอยู่ในเรือนกว้างขวางร่วมกับหญิงชั้ทะเลาะ
Prv	25	25	ชาวดีจากเมืองไกล ก็เหมือนน้ำเย็นที่ให้แก่คนกระหาย
Prv	25	26	คนชอบธรรมที่ยอมแพ้แก่คนชั่วร้าย ก็เหมือนน้ำพุมิโคลนหรือเหมือนน้ำบ่อที่สกปรก
Prv	25	27	ที่จะกินน้ำผึ้งมากก็ไม่ดี ฉะนั้นจึงเป็นการไร้เกียรติเมื่อใครเสาะหาเกียรติสำหรับตนเอง
Prv	25	28	คนที่ปราศจากการปกครองจิตใจตนเองก็เหมือนเมืองที่ปรักหักพังและ ไม่มีกำแพง
Prv	26	1	เกียรติยศไม่เหมาะสมกับคนโง่เช่นเดียวกับหิมะในฤดูร้อนและฝนในฤดูเกี่ยว
Prv	26	2	คำสั่งบ่งชี้ที่ไร้เหตุผลยอมไม่มาเกาะเช่นเดียวกับนกที่กำลังโง่ไปมาและนกนางแอ่นที่กำลังบิน
Prv	26	3	แส้สำหรับม้า บังเขียนสำหรับลา และไม้เรียวสำหรับหลังคนโง่
Prv	26	4	อย่าตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา เกรงว่าเขาเองจะเป็นเหมือนเขาเข้า
Prv	26	5	จงตอบคนโง่ตามความโง่ของเขา เกรงว่าเขาจะทำตัวฉลาดตามการลอลงของเขาเอง
Prv	26	6	บุคคลที่ส่งข่าว ไปด้วยมือของคนโง่ก็ตัดเท้าของเขาเองออกและตีความเสียหาย
Prv	26	7	คำอุปมาที่อยู่ในปากของคนโง่ก็เหมือนขาของคนพิการที่ไม่เท่ากัน
Prv	26	8	บุคคลผู้ให้เกียรติแก่คนโง่ก็เหมือนผู้ที่มัดก้อนหินไว้กับสลิง
Prv	26	9	คำอุปมาที่อยู่ในปากของคนโง่ก็เหมือนหนามเข้าอยู่ในมือคนขี่ม้า
Prv	26	10	พระเจ้ายิ่งใหญ่ผู้ทรงสร้างสิ่งสารพัดได้ทรงไต่บาเหน็จแก่ทั้งคนโง่และคนละเมิด
Prv	26	11	คนโง่ที่ทำความโง่ซ้ำแล้วซ้ำอีกก็เหมือนสุนัขที่กลับไปหาสิ่งที่มันสำรอกออกมา
Prv	26	12	ท่านเห็นคนที่คิดว่าตัวเองฉลาดหรือ ยังมีหวังในคนโง่ได้มากกว่าในคนเข่นนั้น
Prv	26	13	คนเกียจคร้านพูดว่า "มึลิ่งโตอยู่ตามหนทาง มึลิ่งโตอยู่ตามถนน"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	26	14	ประดุห์น ไปมาด้วยบานพับของม้านั้นใด คนเกียจคร้านก็ทำอย่างนั้นบนที่นอนของเขา
Prv	26	15	คนเกียจคร้านเฝ้ามือของเขาไว้ในอกเสื้อ เขาเห็นดเหนียวที่จะนำมือกลับมาที่ปากของตน
Prv	26	16	คนเกียจคร้านเห็นว่าตัวเองฉลาดกว่าคนเจ็ดคนที่ตอบ ได้อย่างหลักแหลม
Prv	26	17	บุคคลที่กำลังผ่านไปและเข้าอยู่ในการทะเลาะวิวาทซึ่งไม่ใช่เรื่องของเขาเองก็เหมือนคนจับหูสุนัข
Prv	26	18	คนบ้าที่โยนค้อน ไฟ ลูกธนูและดาบตายออกไป
Prv	26	19	ก็เหมือนกับคนทีล่อลวงเพื่อนบ้านของเขาและกล่าวว่า " ข้าล้อเล่นเท่านั้นเอง "
Prv	26	20	ที่โหนที่ไม่มีพิน ไฟกดับ และที่โหนที่ไม่มีคนชบชิบ การทะเลาะวิวาทก็หยุดไป
Prv	26	21	ถ่านเป็นเชื้อเพลิง และพินเป็นเชื้อไฟลั่นใด คนที่มักทะเลาะวิวาทก็เป็นเชื้อการวิวาทหั้นนั้น
Prv	26	22	ถ้อยคำของผู้กระชิบนินทาที่เหมือนบาดแผล มันลงไปยังส่วนข้างในของร่างกาย
Prv	26	23	ริมฝีปากที่ร้อนรนกับใจที่ชั่วร้ายก็เหมือนขี้เงินอยู่บนภาชนะดิน
Prv	26	24	บุคคลที่เกลียดผู้อื่นก็สอพลอด้วยริมฝีปากของตน และกับความหลอกลวงไว้ในใจ
Prv	26	25	เมื่อเขาพูดจาไพเราะน่าฟังอย่าเชื่อเขา เพราะมีสิ่งน่าเกลียดน่าชังเจืออย่างอยู่ในใจของเขา
Prv	26	26	ถึงแม้เขาจะปิดความเกลียดชังของเขาไว้ด้วยความหลอกลวง ความชั่วร้ายของเขาจะเผยออกต่อหน้าที่ประชุมทั้งหมด
Prv	26	27	บุคคลที่ซัดแหลมพราง เขาจะตกลง ไปเอง ผู้ใดให้ก้อนหินกลิ้งมา มันจะกลับทับเขาเอง
Prv	26	28	ลื่นที่มสาเกลียดชังผู้ที่มันทำลาย และปากที่ป้อยอกก็ทำความพินาศ
Prv	27	1	อย่าคอยอดถึงพรั่งนี้ เพราะเจ้า ไม่ทราบว่ามีวันหนึ่งจะนำอะไรมา ให้บ้าง
Prv	27	2	ให้คนอื่นสรรเสริญเจ้า และ ไม่ใช่ปากของเจ้าเอง ให้คนต่างถิ่นสรรเสริญ ไม่ใช่ริมฝีปากของเจ้าเอง
Prv	27	3	หีนก็หนัก และทรายก็มีน้ำหนัก แต่ความกริ้วโกรธของคนโง่ก็หนักยิ่งหนักกว่าทั้งสองอย่างนั้น
Prv	27	4	ความพีโรก็ร้าย ความโกรธก็รุนแรง แต่ใครจะยืนต่อหน้าความริษยาได้
Prv	27	5	ว่ากันต่อหน้าดีกว่ารักกันลับๆ
Prv	27	6	บาดแผลที่มีตรทำก็สุจริต แต่การจอบของศัตรูนั้นก็หลอกลวง
Prv	27	7	บุคคลที่อิมแล้ว รวงผึ้งกินาเบือ แต่สาหรับผู้ที่หู ทักสิ่งที่ยมก็กลับหวาน
Prv	27	8	คนที่เงิน ไปจากบ้านของตนก็เหมือนนกที่เงิน ไปจากรังของมัน
Prv	27	9	น้ำมันและน้ำหอมกระทำให้อใจนิต และคำเตือนสติอันอ่อนหวานของเพื่อนก็เป็นทำให้ชื่นใจ
Prv	27	10	อย่าทอดทิ้งมิตรของเจ้าเอง และมิตรของบิดาเจ้า และอย่าเข้าไปในเรือนพี่น้องของเจ้าในวันที่เจ้าประสพหายนะ เพราะเพื่อนบ้านสักคนที่อยู่
ใกล้ดีกว่าพี่น้องคนหนึ่งที่อยู่ห่างไกล			
Prv	27	11	บุตรชายของ ราเอย จงฉลาดและกระทำใจของเราให้อินดี เพื่อเราจะตอบบุคคลที่ตำหนิเราได้
Prv	27	12	คนหยิ่งรัเห็นอันตรายและซ่อนตัวของเขาเสีย แต่คนเขลาเดิน ร้อย ไปและรับโทษ
Prv	27	13	จงยึดเสื้อผ้าของเขาไว้ เมื่อเขาเป็นประกันให้คนอื่น และยึดตัวเขาไว้ เมื่อเขารับประกันหญิงต่างดาว
Prv	27	14	บุคคลที่ตื่นแต่เช้ามืด ไปอวยพรเพื่อนบ้านด้วยเสียงดัง เขากลับจะเห็นว่าเป็นคำสาปแช่ง
Prv	27	15	ฝนย่อยหยด ไม่หยุดในวันที่ฝนตกฉันใด ผู้หญิงที่ชื้อทะเลาะก็เหมือนกันฉันนั้น
Prv	27	16	ที่จะยับยั้งเธอก็เหมือนยับยั้งลมหรือกอบน้ำมันด้วยมือขวา
Prv	27	17	เหล็กกลับเหล็กให้แหลมคม ได้ คนหนึ่งคนใดก็กลับหน้าตาของเพื่อน ให้หลักแหลมขึ้น ได้ฉันนั้น
Prv	27	18	บุคคลที่ดูเลต่นะเตือจะ ได้กินผลของมัน และบุคคลที่ระเวดระวังนายของตนจะ ได้รับเกียรติ
Prv	27	19	ในน้ำคนเห็นหน้าคนฉันใด จิตใจของคนก็สอคนฉันนั้น
Prv	27	20	นรกและแดนพินาศ ไม่รู้จักอิม ตาของคนเรากก็ ไม่รู้จักอิมเช่นกัน
Prv	27	21	เบ้ามิได้สำหรับเงิน เตากลมมิได้สำหรับทองคำ คำสรรเสริญของคนจะพิสูจน์คน
Prv	27	22	ถึงแม้เจ้าจะเอาคนโง่ใส่ครกตำด้วยสากพร้อมกับข้าวสาลี ความโง่เขลาของเขาที่ยังไม่พราวจากเขา
Prv	27	23	จงรู้ความทุกข์ของฝูงแพะแกะของเจ้าให้ดี และจงเอาใจใส่ฝูงวัวของเจ้า
Prv	27	24	เพราะความมั่งคั่ง ไม่ได้ทนอยู่ได้เป็นนิตย์ และมงกฎทนอยู่ได้ทุกชั่วอายุหรือ
Prv	27	25	หญ้าแห้งปรากฏแล้ว และหญ้าอกใหม่ปรากฏขึ้นมา และเขาเก็บผักหญ้าต่างๆที่เขาเกี่ยวแล้ว
Prv	27	26	ลูกแกะจะให้เสื้อผ้าแก่เจ้า และแพะก็จะเป็นคนา
Prv	27	27	และเจ้าจะมันมแพะเป็นอาหารแก่เจ้าเพียงพอ ทั้งเป็นอาหารแก่ครัวเรือนของเจ้า และเป็นเครื่องยังชีพลาใช้ของเจ้า
Prv	28	1	คนชั่วร้ายก็เห็นเมื่อ ไม่มีใคร ไล่ตาม แต่คนชอบธรรมก็กล้าหาญอย่างสิงโต
Prv	28	2	เมื่อแผ่นดินละเมิดก็มีผู้ครอบครองเพิ่มขึ้น แต่ด้วยคนที่มีความเข้าใจและความรู้ เสถียรภาพของแผ่นดินนั้นจะยั่งยืนนาน
Prv	28	3	คนยากจนที่บีบบังคับคนยากจนก็เหมือนฝนที่ซัดลมมา แต่ไม่ให้อาหาร
Prv	28	4	บรรดาผู้ที่ทอดทิ้งพระ ราชบัญญัติยอมสรรเสริญคนชั่วร้าย แต่บรรดาผู้ที่รักษาพระ ราชบัญญัติยอมยกยอต่อสู้อุเขา
Prv	28	5	คนชั่วร้าย ไม่เข้าใจความยุติธรรม แต่บรรดาผู้ที่แสวงหาพระเยโฮวาห์เข้าใจสิ่งสารพัด
Prv	28	6	คนยากจนที่ดำเนินในความเที่ยงธรรมของเขา ก็ดีกว่าคนมั่งคั่งที่คดโกงในทางของตน
Prv	28	7	บุคคลที่รักษาพระ ราชบัญญัติเป็นบรรดาที่ฉลาด แต่เพื่อนของคนตกละ นำความอับอายมาถึงบิดาเขา
Prv	28	8	บุคคลที่เพิ่มทรัพย์ศฤงคารของตนด้วยดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม พระเจ้าจะทรงเอาทรัพย์นั้น ไปจากเขาเพื่อเพิ่มแก่คนที่จะเอ็นดูคนยากจน
Prv	28	9	ถ้าผู้ใดเห็นใบหู ไปเสียจากการฟังพระ ราชบัญญัติ แม้อำริชฐานของเขาก็เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน
Prv	28	10	บุคคลผู้นำคนชอบธรรมเข้าไปในทางชั่ว ก็จะตกลงในหลุมของเขาเอง แต่คนเที่ยงธรรมจะมีสิ่งของอย่างดี
Prv	28	11	คนมั่งคั่งก็ฉลาดตามการล่อลวงของเขาเอง แต่คนยากจนที่มีความเข้าใจก็รู้จักเขาอย่างแจ่มแจ้ง
Prv	28	12	เมื่อคนชอบธรรมชื่นชมยินดี ความรุ่งเรืองก็มากมายขึ้น แต่เมื่อคนชั่วร้ายทวีอำนาจ คนก็พากันซ่อนตัวเสีย
Prv	28	13	บุคคลที่ซ่อนความบาปของตนจะไม่จำเรอ แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วเสียจะ ได้ความกรุณา
Prv	28	14	คนที่เกรงกลัวอยู่เสมอก็คือเป็นสุข แต่บุคคลที่หาใจตนให้กระด้างจะตกในความลำบากยากเย็น
Prv	28	15	ผู้ครอบครองที่ชั่วร้ายเห็นคนยากจนก็เหมือนสิ่งใดคำรามหรือหมี่ที่กำลังเข้าต่อสู้
Prv	28	16	ผู้ครอบครองที่ขาดความเข้าใจก็เป็นผู้บีบบังคับที่ชั่วร้าย แต่บุคคลที่เกลียดความโลภยอมยิตปีเดือนของเขาออกไป
Prv	28	17	คนใดที่หาทุนแรงเรื่องโลหิตของคือนั้น คนนั้นก็เป็นคนหลบหนีอยู่จนลงไปสู่ปากแดน ปล่อยให้ใครจับเขาเลย
Prv	28	18	บุคคลที่ดำเนินในความเที่ยงธรรมจะ ได้รับการช่วยเหลือ แต่คนที่มั่งคั่งจะเหินห่างในทางทั้งหลายของเขาเองจะตกทันที
Prv	28	19	บุคคลที่ไกลไปนาของตนจะ ได้อาหารมากมาย แต่ผู้ที่ติดตามคน ไร้ค่าจะยังจนลง
Prv	28	20	คนที่ลัดขี้อจะ ได้รับพรมากมาย แต่ผู้ที่รับมั่งคั่งจะ ไม่มีโทษหามีได้
Prv	28	21	ซึ่งจะเห็นแก่หน้าคนใดก็ไม่ดี คนนั้นอาจจะละเมิดเพราะอาหารชิ้นหนึ่งก็เป็น ได้
Prv	28	22	คนที่ รังหาทรัพย์ศฤงคารก็มียันต์ดาชั่ว และ ไม่ทราบว่าการขัดสนจะมาถึงเขา
Prv	28	23	บุคคลที่ขมบคนหนึ่งคนใด ที่หลังเขาจะ ได้รับการชอบมากกว่าคนที่ป้อยด้วยลิ้นของตน
Prv	28	24	บุคคลที่ขโมยของบิดาหรือมารดาของตน และกล่าวว่า " อย่างนี้ไม่ละเมิด " เขาก็เป็นเพื่อนของคนทำลาย
Prv	28	25	คนใจเยอหยิ่งเร้าให้เกิดการวิวาท แต่ผู้ที่วางใจในพระเยโฮวาห์จะเจริญขึ้น
Prv	28	26	บุคคลที่วางใจในจิตใจของตนเป็นคนโง่ แต่บุคคลที่ดำเนินในปัญญาจะ ได้รับการช่วยเหลือ
Prv	28	27	บุคคลที่ให้แก่คนยากจนจะไม่รู้จักการขัดสน แต่บุคคลที่ปิดตาของเขาเสียจากการนี้จะ ได้รับการสาปแช่งมาก
Prv	28	28	เมื่อคนชั่วร้ายมีอำนาจขึ้น คนก็ซ่อนตัวเสีย แต่เมื่อเขาทั้งหลายพินาศไป คนชอบธรรมก็เพิ่มขึ้น
Prv	28	29	บุคคลที่ถูกตักเตือนบ่อยๆ แต่ยังไม่เชื่อ ประเดี๋ยวจะถูกทำลาย จึงรักษาไม่ได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	29	2	เมื่อคนชอบธรรมทวีอำนาจ ประชาชนก็เปรมปรีดิ์ แต่เมื่อคนชั่วร้ายครอบครอง ประชาชนก็คร่ำครวญ
Prv	29	3	บุคคลผู้รักปัญญายอมทำให้บิดาของเขานิน্দ แต่ผู้ที่คบค้าหญิงแพศยาฝึกฉลาดทรัพย์สินของของเขา
Prv	29	4	กษัตริย์ทรงให้เสถียรภาพแก่แผ่นดินด้วยความยุติธรรม แต่องค์ที่ทรงรับของกำนัลก็ทำให้แผ่นดินย่อยยับ
Prv	29	5	คนที่ป้อยเพื่อนบ้านของตนยอมกางชายไว้ด้กเท้าของเขา
Prv	29	6	คนชั่วติดกับอยู่ในการละเมิดของตน แต่คนชอบธรรมร้องเพลงและเปรมปรีดิ์
Prv	29	7	คนชอบธรรมรู้จักสิทธิของคนยากจน แต่คนชั่วร้ายไม่เข้าใจความรู้อย่างนี้
Prv	29	8	คนมักเยาะเย้ยกระทำให้บ้านเมืองให้เข้าบ่วง แต่ปราชญ์แปรความโกรธเกรี้ยวไปเสีย
Prv	29	9	ถ้าปราชญ์มีเรื่องโต้เถียงกับคนโง่ ไม่ว่าเขาพูดหรือหัวเราะ ก็ไม่มีวันสงบลงได้
Prv	29	10	คนที่กระหายเลือดย่อมเกลียดคนเที่ยงธรรม แต่คนชอบธรรมแสวงชีวิตของเขา
Prv	29	11	คนโง่ยอมให้ความคิดของเขาพุ่งออกมาเต็มที่ แต่ปราชญ์ยอมยับยั้งความคิดไว้จนภายหลัง
Prv	29	12	ถ้าผู้ครอบครองเชื่อฟังความเท็จ ข้าราชการของท่านก็พลอยชั่วร้ายทั้งสิ้น
Prv	29	13	คนยากจนและคนหลอกลวงมักมาประจัญหน้ากันเสมอ และพระเยโฮวาห์ประทานความสว่างแก่ตาของคนทั้งสอง
Prv	29	14	กษัตริย์ที่พิพากษาคคนยากจนด้วยความสัตย์ซื่อ พระที่นั่งของพระองค์จะสถาปนาอยู่เป็นนิตย์
Prv	29	15	ไม่เรียนและคำตักเตือนให้เกิดปัญญา แต่ถ้าปล่อยเด็กไว้แต่ลำพังจะนำความอับอายมาสู่มารดาของตน
Prv	29	16	เมื่อคนชั่วร้ายเพิ่มพูน การละเมิดก็ทวีขึ้น แต่คนชอบธรรมจะมองดูความล่มจมของเขา
Prv	29	17	จงฝึกสอนบุตรชายของเจ้า และเขาจะให้เจ้า ได้หยุดพัก เออ เขาจะให้ความปิติยินดีแก่ใจของเจ้า
Prv	29	18	ที่ใดๆ ไม่มีนิมิต ประชาชนก็พินาศ แต่คนที่รักษาพระราชบัญญัติจะเป็นสุข
Prv	29	19	สักแต่ใช้คำพูดเท่านั้นจะฝึกสอนคนไข้ไม่ได้ เพราะถึงแม้เขาเข้าใจ แต่เขาก็จะไม่ตอบ
Prv	29	20	เจ้าเห็นคนที่ปากไวหรือ ยังมีหวังในคนโง่มากกว่าเขา
Prv	29	21	บุคคลที่ท่านถ่อมคนใช้ของตนตั้งแต่เด็กๆ ที่สุดจะเห็นว่าเขากลายเป็นบุตรชายของตน
Prv	29	22	คนเจ้าไม่โหยงม รักษารวิวาท และคนที่มักโกรธก็เป็นเหตุให้มีการละเมิดมากขึ้น
Prv	29	23	ความเย่อหยิ่งของคนนำเขาให้ต่ำลง แต่คนที่มึใจถ่อมจะได้รับการปฏิบัติ
Prv	29	24	ผู้เข้าสวนกับขโมยก็เกลียดชังชีวิตของตน เขา ได้ยินคำสาปแช่ง แต่ไม่เปิดเผยอะไรเลย
Prv	29	25	การกลัวคนวางบ่วงไว้ แต่บุคคลที่วางใจในพระเยโฮวาห์ก็จะปลอดภัย
Prv	29	26	คนเป็นอันมากแสวงความพอใจจากผู้ครอบครอง แต่ทุกคนจะได้ความยุติธรรมจากพระเยโฮวาห์
Prv	29	27	คนไม่ชอบธรรมเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่คนชอบธรรม แต่คนเที่ยงธรรมในทางของเขากลับเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่คนชั่วร้าย
Prv	30	1	ถ้อยคำของอาการ์ บุตรชายยาเคห์ คือคำพยากรณ์ของเขา ชายคนนั้นพูดกับบิธริเอล กับบิธริเอลและอูลา ว่า
Prv	30	2	แท้จริงข้าก็เขลากว่าคนใด ข้า ไม่มีความเข้าใจอย่างมนุษย์
Prv	30	3	ข้าไม่เคยเรียนรู้ปัญญา ทั้งไม่มีความรู้ขององค์ผู้บริสุทธิ์
Prv	30	4	ใครเล่าได้ขึ้น ไปยังสวรรค์หรือลงมา ใครเล่าได้รวบรวมลมไว้ในกำมือของท่าน ใครเล่าได้เอาเครื่องแต่งกายห่อหุ้มน้ำไว้ ใครเล่าได้
Prv	30	5	สถาปนาที่สุตปลายแห่งแผ่นดินโลกไว้ นามของผู้นั้นว่าอะไร และนามบุตรชายของผู้นั้นว่าอะไร ถ้าท่านบอกได้
Prv	30	6	พระวาจะนทุกคำของพระเจ้านั้นเกินบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นโล่แก่บรรดาผู้ที่วางใจในพระองค์
Prv	30	7	อย่าเพิ่มอะไรเข้ากับพระวาจะนของพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงชอนเข้า และเขาจะเห็นว่าเจ้าเป็นคนมสา
Prv	30	8	ข้าพระองค์ขอของสิ่งจากพระองค์ ขออย่าทรงปฏิเสธที่จะให้ข้าพระองค์ก่อนข้าพระองค์ตาย
Prv	30	9	ขอให้ความไว้สาระและความมสาไกลจากข้าพระองค์ ขออย่าประทานความยากจนหรือความมั่งคั่งแก่ข้าพระองค์ ขอเลี้ยงข้าพระองค์ด้วย
Prv	30	10	อาหารที่พอดีแก่ข้าพระองค์
Prv	30	11	เกรงว่าข้าพระองค์จะอิม และปฏิเสธพระองค์ แล้วพูดว่า " พระเยโฮวาห์เป็นผู้ใดเล่า " หรือเกรงว่าข้าพระองค์จะยากจนและขโมย และออก
Prv	30	12	พระนามพระเจ้าของข้าพระองค์อย่างไรค่า
Prv	30	13	อย่ากล่าวหาคนใช้ให้หายของเขาฟัง เกรงว่าเขาจะแข่งเจ้า และเจ้าจะต้องมีความผิด
Prv	30	14	มีคนชั่วอายุหนึ่งที่แข่งบิดาของตน และไม่อวยพรแก่มารดาของตน
Prv	30	15	มีคนชั่วอายุหนึ่งที่บริสุทธิ์ในสายตาของตนเอง แต่ยังมีได้รับการชำระล้างให้พ้นจากความโสโครกของตน
Prv	30	16	มีคนชั่วอายุหนึ่ง ตาของเขาสูงจริงหนอ และหนึ่งตาของเขาสูงยิ่ง
Prv	30	17	มีคนชั่วอายุหนึ่งที่ฟันของเขาเป็นตาบ ทนต์ของเขาเป็นมีด เพื่อจะกลืนกินคนยากจนเสียจากแผ่นดินโลก และคนขัดสนเสียจากท่ามกลาง
Prv	30	18	มนุษย์
Prv	30	19	ปลิงมีลูกตัวเมียสองตัว มันร้องว่า " ให้ให้ " แต่สิ่งสามสิ่งนี้ไม่เคยอิม เออ สิ่งไม่เคยพูดว่า " พอแล้ว "
Prv	30	20	คือเดนผู้ตาย กรรมกรของหญิงหมั้น แผ่นดินโลกที่ไม่อิมน้ำ และไฟที่ไม่เคยพูดว่า " พอแล้ว "
Prv	30	21	นัยนตาที่เยาะเย้ยบิดาและตุ๊ก ไม่พื้มารดาจะถูกกาแห่งหุบเขาจิกออกและนกอินทรีหนึ่งจะกินเสีย
Prv	30	22	มีสามสิ่งทีประหลาดเหลือสำหรับข้า เออ สิ่งที่ข้าไม่เข้าใจ
Prv	30	23	คือท่าทีของนกอินทรีในฟ้า ท่าทีของงูบนหิน ท่าทีของเรือในท้องทะเล และท่าทีของชายกับหญิงสาว
Prv	30	24	นี่เป็นทางของหญิงผู้ล่วงประเวณีคือ นางรับประทาน และนางเซ็ดปาก และนางพูดว่า " จินไม่ได้ทำผิด "
Prv	30	25	แผ่นดินโลกสิ้นสะเทือนอยู่ได้สามสิ่ง เออ มันทนอยู่ได้สี่สิ่งไม่ได้
Prv	30	26	คือทาสเมื่อได้เป็นกษัตริย์ คนโง่เมื่อกินอิม
Prv	30	27	เมื่อหญิงที่น่าเกลียดชังได้สามี และสาวใช้ที่ได้เป็นนายแทนนายหญิงของตน
Prv	30	28	มีสี่สิ่งในแผ่นดินโลกที่เล็กเหลือเกิน แต่มีปัญญามากเหลือล้น
Prv	30	29	มด เป็นประชาชนที่ไม่แข่งแรง แต่มันยังเตรียมอาหารของมัน ไว้ในฤดูแล้ง
Prv	30	30	ตัวกระจงผา เป็นประชาชนที่ไม่มีการล้าง แต่มันยังสร้างบ้านของมัน ในซอกหิน
Prv	30	31	ตึกเตน ไม่มีกษัตริย์ แต่มันยังเดินขบวนเป็นแถว
Prv	30	32	แมงมุมนั้น เจ้าเอามือจับได้ แต่มันยังอยู่ในพระราชวัง
Prv	30	33	มีสามสิ่งทีสง่างามมากในท่าเดิน เออ มีสี่สิ่งทีย่างเท้าของมันผ่าผย
Prv	30	34	คือสิงโต ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีกำลังมากที่สุด และไม่ยอมหันหลังกลับเพราะสิ่งใดเลย
Prv	30	35	สุนัขล่าเนื้อ แพะผู้ และกษัตริย์ผู้ซึ่ง ไม่มีใครกรอการบฏ
Prv	30	36	ถ้าเจ้าเป็นคนโง่ยกย่องตนเอง หรือคิดแผนการชั่วร้าย จงเอามือปิดปากของเจ้าเสียเถิด
Prv	30	37	เพราะเมื่อกวาน้ำนมก็ได้นัยเหลว เมื่อบีบจมูกก็ได้โลหิต และเมื่อกวานไฟโลก็ได้การวิวาท
Prv	30	38	ถ้อยคำของกษัตริย์เลมเอล คือคำพยากรณ์ทีพระราชชนนี ได้สอนไว้แก่พระองค์
Prv	30	39	อะไรเล่า ลูกแม่เอ๋ย อะไรเล่า ลูกแห่งท้องแม่เอ๋ย อะไรเล่า ลูกแห่งคำปฏิญาณของแม่เอ๋ย
Prv	30	40	อย่าให้กำลังของเจ้าแก่ผู้หญิง อย่าให้ทางของเจ้าแก่ผู้ที่ทำลายกษัตริย์ใดๆ
Prv	30	41	โอ เลมเอลเอ๋ย ไม่สมควรที่กษัตริย์จะไม่สมควรที่กษัตริย์จะเสวยเหล้าองุ่น หรือผู้ที่ครอบครองจะดื่มสุรา
Prv	30	42	เกรงว่าเขาจะดื่มและหลงลืมตัวบทกฎหมายนั้นเสีย และคำวินิจฉัยที่มีต่อคนทุกข์ยากก็ไขว่ไขวไป
Prv	30	43	จงให้สุราแก่ผู้ที่กำลังจะพินาศ และนำองุ่นแก่ผู้ที่ทุกข์ใจอย่างขมขื่น
Prv	30	44	จงให้เขาดื่มและลืมความยากจนของเขา เพื่อจะจดจำความระทมทุกข์ของเขา ไม่ได้ถือต่อไป
Prv	30	45	จงอำปากของเจ้าแทนคนโง่ เพื่อสิทธิของคนที่ถูกทิ้งร้างอยู่
Prv	30	46	จงอำปากของเจ้า พินากษาอย่างชอบธรรม รักษาสิทธิของคนจนและคนขัดสนให้คงอยู่

The Holy Bible in Thai (KJV)

Prv	31	10	ใครจะพบภรรยาที่ดี เพราะค่าของเธอประเสริฐยิ่งกว่าทับทิมมากนัก
Prv	31	11	จิตใจของสามีเธอก็วางใจในเธอ และสามีจะไม่ขาดค่าไรร
Prv	31	12	เธอจะทำความดีให้เขา ไม่ทำความร้าย ตลอดชีวิตของเธอ
Prv	31	13	เธอแสวงขนแกะและป่าน และทำงานด้วยมืออย่างเต็มใจ
Prv	31	14	เธอเป็นเหมือนกำปั่นของพ่อค้า เธอนำอาหารของเธอมาจากที่ไกล
Prv	31	15	เธอลุกขึ้นตั้งแต่มืดอยู่และจัดอาหารให้ครัวเรือนของเธอ และจัดส่วนแบ่งให้แก่สาวใช้ของเธอ
Prv	31	16	เธอพิเคราะห์ดูไรนาแล้วก็ซื้อไว้ ด้วยผลน้ำมือของเธอ เธอปลูกสวนองุ่น
Prv	31	17	เธอคาดเอาของเธอด้วยกำลึง และกระทำให้แขนของเธอเข้มแข็ง
Prv	31	18	เธอรู้ว่าลินค่าของเธอเป็นของที่ดี กลางคืนตะเกียงของเธอก็ไม่ดับ
Prv	31	19	เธอยืนมือออกจับโน และมือของเธอจับเครื่องปั่น
Prv	31	20	เธอหิบบยืนให้คนยากจน เธอยืนมือออกช่วยคนขัดสน
Prv	31	21	เธอไม่กลัวหิมะทำอันตรายแก่คนในครัวเรือนของเธอ เพราะบรรดาคนในครัวเรือนของเธอสามสี่เสียงเสียด
Prv	31	22	เธอทำผ้าปูสำหรับเธอด้วยสิ่งทอ เสื้อผ้าของเธอทำด้วยผ้าลินินและผ้าสีม่วง
Prv	31	23	สามีของเธอเป็นที่รู้จักที่ประตูเมือง เมื่อท่านนั่งอยู่ในหมู่พวกผู้ใหญ่ของแผ่นดินนั้น
Prv	31	24	เธอทำเครื่องแต่งกายด้วยผ้าลินินไว้ขาย เธอส่งผ้าคาดเอวให้แก่พ่อค้า
Prv	31	25	กำลึงและเกียรตียศเป็นเครื่องนุ่งห่มของเธอ เธอจะปลื้มปิติในอนาคต
Prv	31	26	เธออ้างปากกล่าวด้วยสติปัญญา และกฎเกณฑ์แห่งความกรุณาที่อยู่ทีล้นของเธอ
Prv	31	27	เธออดแลการงานในครัวเรือนของเธอ และไม่รับประทานอาหารแห่งความเกียจคร้าน
Prv	31	28	ลูกๆของเธอตื่นขึ้นมากี่ชมเขยเธอ สามีของเธออีกสรรเสริญเธอ
Prv	31	29	ว่า " สตรีเป็นอันมากทำอย่างดีเลิศ แต่เธอเลิศยิ่งกว่าเขาทั้งหมด "
Prv	31	30	เสน่ห์เป็นของหลอกลวง และความงามก็เปล่าประโยชน์ แต่สตรียำเกรงพระโยฮวาจะได้รับการสรรเสริญ
Prv	31	31	จงให้เธอรับผลแห่งน้ำมือของเธอ และให้การงานของเธอสรรเสริญเธอที่ประตูเมือง
Ecl	1	1	ถ้อยคำของปัญญาจารย์ ผู้เป็นบุตรชายของดาวิด กษัตริย์ในเยรูซาเล็ม
Ecl	1	2	ปัญญาจารย์กล่าวว่า อนิจจัง อนิจจัง อนิจจัง อนิจจัง สารพัดอนิจจัง
Ecl	1	3	ที่มนุษย์ทำงานตรากตรำภายใต้ดวงอาทิตย์ เขาได้ประโยชน์อะไรจากงานทั้งสิ้นที่เขาทำนั้น
Ecl	1	4	ชั่วอายุหนึ่งล่วงไป และอีกชั่วอายุหนึ่งก็มา แต่แผ่นดินโลกคงเดิมอยู่เป็นนิตย์
Ecl	1	5	ดวงอาทิตย์ขึ้น และดวงอาทิตย์ตก แล้วรีบไปถึงที่ซึ่งขึ้นมานั้น
Ecl	1	6	ลมพัดไปทางใต้ แล้วเวียนกลับไปทางเหนือ ลมพัดเวียน ไปเวียนมา แล้วลมพัดกลับตามทางเวียนของมัน
Ecl	1	7	แม่น้ำทั้งหลายไหล ไปสู่ทะเล แต่ทะเลก็ไม่เต็ม แม่น้ำไหล ไปสู่ที่ใดก็ไหล ไปสู่ที่นั่นอีก
Ecl	1	8	สารพัดเห็นน้อยกันหมด คนใดๆก็พูด ไม่ออก นัยนตาก็คิด ไม่มีหรือหูกี่ฟัง ไม่เต็ม
Ecl	1	9	สิ่งที่เป็นขึ้นแล้วคือสิ่งที่จะเป็นขึ้นอีก สิ่งที่ทำกันแล้วคือสิ่งที่จะต้องทำกันอีก และไม่มีสิ่งใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์
Ecl	1	10	มีสักสิ่งหนึ่งหรือที่เขาคงพูดได้ว่า " ดูซิ สิ่งนี้ใหม่ " สิ่งนั้นมียอยู่แล้วในสมัยก่อนเราทั้งหลาย
Ecl	1	11	ไม่มีการจดจำถึงสมัยก่อนและจะไม่มีการจดจำถึงสิ่งหลังที่จะเกิดมาในท่ามกลางบรรดาผู้ที่มาภายหลัง
Ecl	1	12	ข้าพเจ้า ปัญญาจารย์ เคยเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลในกรุงเยรูซาเล็ม
Ecl	1	13	และข้าพเจ้าตั้งใจสะอาดและแสวงหาโดยสติปัญญาถึงสารพัดที่กระทำกันภายใต้ฟ้าสวรรค์ เป็นเรื่องยากลำบากซึ่งพระเจ้าประทานให้บุตร
ของมนุษย์ทำกันอยู่นั้น			
Ecl	1	14	ข้าพเจ้าเคยเห็นการซึ่งปวงซึ่งเขากระทำกันภายใต้ดวงอาทิตย์ และดูเถิด สารพัดก็เป็นความว่างเปล่าและความวุ่นวายใจ
Ecl	1	15	อะไรที่คิดจะทำให้ตรง ไม่ได้ และอะไรที่ขาดอยู่จะนับให้ครบ ไม่ได้
Ecl	1	16	ข้าพเจ้ารำพึงในใจของข้าพเจ้าว่า " ดูเถิด ข้าพเจ้าได้มาถึงฐานะที่สูงสุด และได้มีสติปัญญามากกว่าใครๆที่เคยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก่อน
ข้าพเจ้า เออ ใจข้าพเจ้าก็เจือในสติปัญญาและความรู้อย่างยิ่ง "			
Ecl	1	17	ข้าพเจ้าก็ตั้งใจรู้สติปัญญา รู้ความบากบอด และความเขลา ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าเรื่องนี้ก็เป็นที่หนักนแล้งด้วย
Ecl	1	18	เพราะในสติปัญญามากๆก็มีความทุกขระทมมาก และบุคคลที่เพิ่มความรู้ก็เพิ่มความรักใคร่
Ecl	2	1	ข้าพเจ้ารำพึงในใจว่า " มาเถอะ มาลองสนทนกันเถอะ เ้า จงสนทนสบายใจไป " แต่ ดูเถิด เรื่องนี้ก็อนิจจังเช่นกัน
Ecl	2	2	ข้าพเจ้าพูดเกี่ยวกับภาระว่า " บ้าๆบอๆ " และกล่าวถึงความสนทนกันว่า " มีประโยชน์อะไร "
Ecl	2	3	ข้าพเจ้าครุ่นคิดในใจว่าจะทำอย่างไรจึงจะถือคักด้วยเหล่าองุ่น และใจยังจงแนะนำข้าพเจ้าด้วยสติปัญญา และจะยึดความเขลาไว้อย่างไร
จนข้าพเจ้าจะเห็นได้ว่าอะไรจะดีสำหรับให้บุตรทั้งหลายของมนุษย์กระทำภายใต้ท้องฟ้าตลอดชีวิตของเขา			
Ecl	2	4	ข้าพเจ้ากระทำการใหญ่โต ข้าพเจ้าได้สร้างเรือนหลายหลัง และปลูกสวนองุ่นหลายแปลง
Ecl	2	5	ข้าพเจ้าทำสวนหย่อมใจและสวนผลไม้หลายแห่ง ปลูกต้นไม้มิมีผลทุกอย่างไว้ในสวนเหล่านั้น
Ecl	2	6	ข้าพเจ้าสร้างสระน้ำหลายสระสำหรับตัวเอง เพื่อจะใช้น้ำในสระนั้นรดหมู่มิมีที่กำลึงออกมา
Ecl	2	7	ข้าพเจ้าซื้อทาสชายหญิงไว้ มีหลายเกิดขึ้นในบ้าน ข้าพเจ้ายังมีฝูงวัวฝูงแพะแกะเป็นสมมัตติมากกว่าของบรรดาคนที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก่อน
ข้าพเจ้าด้วย			
Ecl	2	8	ข้าพเจ้าสะสมเงินทองไว้ด้วย และสะสมทรัพย์สมบัติอันควรคูกกับกษัตริย์และคารคูกกับเมืองทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีนักร้องชายหญิงสำหรับตัว และ
เครื่องดนตรีทุกอย่าง ซึ่งเป็นสิ่งชอบใจบุตรทั้งหลายของมนุษย์			
Ecl	2	9	ข้าพเจ้าจึงเป็นใหญ่เป็นโตและเพิ่มพูนมากกว่าบรรดาคนที่เคยอยู่มาก่อนข้าพเจ้าในเยรูซาเล็ม และสติปัญญาของข้าพเจ้ายังคงอยู่กับข้าพเจ้า
ด้วย			
Ecl	2	10	สิ่งใดๆที่นัยนตาของข้าพเจ้าอยากเห็น ข้าพเจ้าก็ไม่ปิดบัง ข้าพเจ้ามิได้ห้ามใจจากความสนทนนานใดๆ เพราะใจข้าพเจ้าพบความเพลิดเพลิน
ในบรรดาการงานของข้าพเจ้า และนี่เป็นส่วนหนึ่งของข้าพเจ้าจากการงานทั้งสิ้นของข้าพเจ้า			
Ecl	2	11	แล้วข้าพเจ้าเห็นมาคอบรรดาสิ่งที่มีมือข้าพเจ้ากระทำ และความเหน็ดเหนื่อยที่ข้าพเจ้าทุ่มเทลงไปและ ดูเถิด ทุกอย่างก็เป็นความว่างเปล่าและ
ความวุ่นวายใจ และไม่มีประโยชน์อะไรภายใต้ดวงอาทิตย์			
Ecl	2	12	ข้าพเจ้าจึงหันมาพิเคราะห์สติปัญญา ความบากบอดและความเขลา เพราะคนที่มาภายหลังกษัตริย์จะทำอะไรได้บ้าง เขาก็กระทำสิ่งที่เขากระทำ
กันมานานแล้วนั้นได้			
Ecl	2	13	ข้าพเจ้าเห็นว่าสติปัญญาพิเศษกว่าความเขลา เหมือนความสว่างวิเศษกว่าความมืด
Ecl	2	14	คนมีสติปัญญามิได้อยู่ในสมมอ แต่คนเขลาเดินในความมืด ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังเห็นว่า เหตุการณ์อย่างเดียวกันเกิดขึ้นแก่เขาทั้งมวล
Ecl	2	15	ข้าพเจ้าจึงรำพึงในใจว่า " เหตุการณ์อันใดเกิดแก่คนเขลาฉันใด ก็จะเกิดกับตัวข้าพเจ้านั้นนั่น ถ้ากระนั้นแล้วข้าพเจ้าจะมีสติปัญญามากมาย
ทำไมเล่า " ข้าพเจ้าจึงรำพึงในใจว่า เรื่องนี้ก็อนิจจังเหมือนกัน			
Ecl	2	16	เพราะตลอดไปไม่มีใครระลึกถึงคนมีสติปัญญามากกว่าคนเขลา ด้วยเห็นว่าในอนาคตก็ลืมกันไปหมดแล้ว แล้วคนมีสติปัญญาตายอย่างไร ก็
เหมือนคนเขลา			
Ecl	2	17	ข้าพเจ้าจึงเกลียดชีวิต เพราะว่ากรงานที่เขาทำกันภายใต้ดวงอาทิตย์ก่อความสลัดใจให้แก่ข้าพเจ้า เพราะสารพัดก็เป็นความว่างเปล่าและ
ความวุ่นวายใจ			
Ecl	2	18	เออ ข้าพเจ้าเกลียดการงานทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าตรากตรำอยู่ภายใต้ดวงอาทิตย์ เพราะข้าพเจ้าจำต้องละการนั้นไว้ให้แก่คนที่มาภายหลัง
ข้าพเจ้า			
Ecl	2	19	แล้วใครจะไปทราบว่าเขาคนนั้นจะเป็นคนมีสติปัญญาหรือคนเขลา กระนั้นเขาก็ครอบครองบรรดาการงานของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าได้ตราก

The Holy Bible in Thai (KJV)

ตรำมาและที่ข้าพเจ้าใช้สติปัญญากระทำภายใต้ดวงอาทิตย์ นี้ก็จริงด้วย

Ecl	2	20	ข้าพเจ้าจึงกลับอัดอินตันใจนึกถึงเรื่องการทำงานทั้งสิ้นของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าตรำมาภายใต้ดวงอาทิตย์
Ecl	2	21	ด้วยว่ามีคนที่ทำงานโดยใช้สติปัญญา ความรู้ และความขำขัน แต่แล้วก็จะการนั้นให้เป็นส่วนของคนหนึ่งที่เขาได้ออกแรงทำเพื่อการนั้น
ไม่	นี่ก็จริงด้วยและสามานย์ยิ่ง		
Ecl	2	22	เพราะว่าเขาได้อะไรจากบรรดาการทำงานและความเคร่งเครียดในใจที่เขาต้องตรำมาภายใต้ดวงอาทิตย์เล่า
Ecl	2	23	ด้วยว่าวันเวลาทั้งหมดของเขามีแต่ความเจ็บปวด และกิจธุระของเขาก่อความสลัดใจ ถึงกลางคืนจิตใจของเขาก็ไม่หยุดพักสงบ นี่ก็จริงด้วย
Ecl	2	24	สำหรับมนุษย์นั้น ไม่มีอะไรดีไปกว่ากินและดื่ม กับการให้จิตใจของเขายินดีในกิจการของเขา นี่แหละข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้า
Ecl	2	25	ด้วยใครจะกินได้ หรือใครจะมีความชื่นบานได้ มากกว่าข้าพเจ้า
Ecl	2	26	เพราะว่าพระเจ้าประทานสติปัญญา ความรู้ และความยินดีให้แก่คนที่พระองค์ทรงพอพระทัย ในสายพระเนตรของพระองค์ แต่ส่วนคนบาปนั้นพระองค์ประทานความเหนื่อยยากในการรวบรวมและสะสมให้เพิ่มพูน เพื่อว่าเขาจะได้มอบให้แก่ผู้ที่พอพระทัยต่อพระพักตร์พระเจ้า นี่ก็เป็นความว่างเปล่าและความวุ่นวายใจด้วย
Ecl	3	1	มีฤดูกาลสำหรับทุกสิ่ง และมีวารสำหรับเรื่องราวทุกอย่างภายใต้ฟ้าสวรรค์
Ecl	3	2	มีวารเกิด และวารตาย มีวารปลูก และวารถอนสิ่งที่ปลูกทิ้ง
Ecl	3	3	มีวารฆ่า และวารรักษาให้หาย มีวารรื้อทำลายลง และวารก่อสร้างขึ้น
Ecl	3	4	มีวารร้องไห้ และวารหัวเราะ มีวารไว้ทุกข์ และวารเต้นรำ
Ecl	3	5	มีวารโยนหินทิ้ง และวารเก็บรวบรวมหิน มีวารสวมกอด และวารงดเว้นการสวมกอด
Ecl	3	6	มีวารแสวงหา และวารทำลาย วารเก็บรักษาไว้ และวารโยนทิ้งไป
Ecl	3	7	มีวารลึกลับ และวารเปิดเผย วารนิ่งเงียบ และวารพูด
Ecl	3	8	มีวารรัก และวารเกลียด วารสงคราม และวารสันติ
Ecl	3	9	คนงานได้กำไรอะไรจากการงานของเขา
Ecl	3	10	ข้าพเจ้าเห็นเรื่องยากลำบากซึ่งพระเจ้าประทานให้บุตรทั้งหลายของมนุษย์ทำกันอยู่นั้น
Ecl	3	11	พระองค์ทรงกระทำให้สรรพสิ่งงดงามตามฤดูกาลของมัน พระองค์ทรงบรรจุโลกไว้ในจิตใจของมนุษย์ เพื่อมนุษย์จะมองไม่เห็นพระเจ้า
ทรงกระทำอะไรไว้ตั้งแต่เดิมจนกาลสุดปลาย			
Ecl	3	12	ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า สำหรับเขา ไม่มีอะไรที่จะดีไปกว่าเปรมปรีดีและกระทำการดีตลอดชีวิต
Ecl	3	13	และว่าเป็นของประทานจากพระเจ้าแก่มนุษย์ ที่จะให้มนุษย์ได้กินดื่มและเพลิดเพลินในบรรดาการงานของเขา
Ecl	3	14	ข้าพเจ้าทราบอย่างว่าสารพัดที่พระเจ้าทรงกระทำก็ดำรงอยู่นั้น จะเพิ่มเติมอะไรเข้าไปอีกก็ไม่ได้ หรือจะชักอะไรออกเสียก็ไม่ได้ พระเจ้า
ทรงกระทำเช่นนั้น	เพื่อให้คนทั้งหลายมีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์		
Ecl	3	15	อะไรซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบันก็เป็นอยู่นานมาแล้ว อะไรที่จะเป็นมาก็เคยเป็นอยู่นานมาแล้ว และพระเจ้าทรงแสวงอะไรที่ล่วงไปนั้น
Ecl	3	16	ยิ่งกว่านั้นอีก ที่ภายใต้ดวงอาทิตย์ข้าพเจ้าเห็นว่า ในที่ของความยุติธรรมมีความชั่วร้ายอยู่ด้วย และในที่ของความชอบธรรมมีความชั่วช้ายู่ด้วย
Ecl	3	17	ข้าพเจ้ารำพึงในใจของข้าพเจ้าว่า " พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนชอบธรรมและคนชั่วร้าย เพราะมีกาลกำหนดไว้สำหรับทุกเรื่อง และสำหรับ
การงานทุกอย่าง"			
Ecl	3	18	ข้าพเจ้ารำพึงในใจของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสภาพของบุตรทั้งหลายของมนุษย์ว่า " พระเจ้าทรงทดสอบเขาเพื่อจะสำแดงว่าเขาเป็นเพียงสัตว์"
Ecl	3	19	เพราะว่าเหตุการณ์ของบุตรทั้งหลายของมนุษย์กับเหตุการณ์ของสัตว์เดียวจึงจានนั้นเหมือนกัน คือเป็นเหตุการณ์อันเดียวกัน ฝ่ายหนึ่งตาย
อีกฝ่ายหนึ่งก็ตายเหมือนกัน ทั้งสองมีลมหายใจอย่างเดียวกัน และมนุษย์ไม่มีอะไรดีกว่าสัตว์เดียวจึงจាន เพราะสารพัดก็จริง			
Ecl	3	20	สารพัดไปยั้งก็เดียวกัน สารพัดเป็นมาจากผงกลีดิน และสารพัดกลับเป็นผงกลีดินอีก
Ecl	3	21	ใครรู้ว่าจิตวิญญาณของมนุษย์ไปสู่เบื้องบนหรือเปล่า และวิญญาณของสัตว์เดียวจึงจาลงไปสู่พิภพโลกหรือเปล่า
Ecl	3	22	เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ไม่มีอะไรดีไปกว่าที่มนุษย์จะเปรมปรีดีในกิจการงานของตน ด้วยว่านั่นเป็นสันของเขา ใครจะนำเขาให้เห็นว่า
อะไรจะเป็นนภายหลังเขา			
Ecl	4	1	ข้าพเจ้าพิจารณาบรรดาการขมเหงที่เกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์อีก และดูเถิด น้ำตาของผู้ที่ถูกขมเหง ไม่มีคนเล่าโลมเขา ฝ่ายผู้ขมเหงเขา นั้น
กมอำนาจ แต่หาว่ามีผู้ใดเล่าโลมเขาไม่			
Ecl	4	2	เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายกย่องคนตายที่ตายไปแล้วมากกว่าคนเป็นที่ยังเป็นอยู่
Ecl	4	3	เออ คนที่ยังไม่เป็นมา ที่ไม่เห็นการชั่วที่อบัดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ ก็ยิ่งดีกว่าคนทั้งสองจำพวกนั้น
Ecl	4	4	แล้วข้าพเจ้าพิจารณาบรรดาการงานตราครุฑและบรรดาฝีมือในการงาน เพราะเหตุนี้คนที่ถูกเพื่อนบ้านของตนริษยา นี่ก็เป็นความว่างเปล่า
และความวุ่นวายใจด้วย			
Ecl	4	5	คนโง่งอมือ และกินเนื้อของตนเอง
Ecl	4	6	ความสงบสุขกำมือหนึ่งยังดีกว่าการงานตราครุฑสองกำมือและกินลมกินแล้ง
Ecl	4	7	แล้วข้าพเจ้าเห็นอนิจจังภายใต้ดวงอาทิตย์อีก
Ecl	4	8	คือ คนหนึ่งอยู่ตัวคนเดียว ไม่มีคนอื่น ไม่มีบุตรหรือพี่น้อง แต่เขาทำการงานไม่หยุดหย่อน ตาของเขาไม่เคยอึมความมั่งคั่ง เขาไม่เคยคิดว่า
" ข้าตรำมาทำงานและตัวข้าออกๆยากๆเพื่อผู้ใด"	นี่ก็จริงด้วย และเป็นเรื่องสามานย์		
Ecl	4	9	สองคนดีกว่าคนเดียว เพราะว่าเขาทั้งสองได้รับผลของงานดี
Ecl	4	10	ด้วยว่าถ้าคนหนึ่งล้มลง อีกคนหนึ่งจะได้พยุงเพื่อนของตนให้ลุกขึ้น แต่ชีวิตแก่คนนั้นที่อยู่คนเดียวเมื่อเขาล้มลง เพราะไม่มีผู้อื่นพยุงยก
เขาให้ลุกขึ้น			
Ecl	4	11	อนึ่ง ถ้าสองคนนอนอยู่ด้วยกัน เขาก็อบอุ่น แต่ถ้าคนเดียวจะนอนอย่างไรได้เล่า
Ecl	4	12	แม้คนหนึ่งผู้คนเดียวได้ สองคนจะสู้เขาได้แน่ เชือกสามเกลียวจะขาดง่ายก็หาไม่ได้
Ecl	4	13	เด็กยากจนและมีสติปัญญาดีกว่ากษัตริย์ชราและโสดเขลาผู้รับคำแนะนำไม่ได้แล้ว
Ecl	4	14	เพราะท่านออกมาจากเรือนจำแล้วขึ้นครองราชสมบัติ ในขณะที่มีคนที่เกิดในราชอาณาจักรของท่านกลายเป็นคนจน
Ecl	4	15	ข้าพเจ้าพิจารณาบรรดาคนที่มิชีวิตเดินไปเดินมาอยู่ภายใต้ดวงอาทิตย์ ทั้งเด็กคนที่สองนั้นที่เข้ขึ้น ไปแทนท่าน
Ecl	4	16	ประชาชนทั้งหลายคือบรรดาผู้ซึ่งอยู่ก่อนนั้น ไม่มีที่สิ้นสุด และบรรดาคนที่มาภายหลังก็จะไม่เปรมปรีดีในท่านด้วย แน่นอน นี่ก็เป็นความว่าง
เปล่าและความวุ่นวายใจด้วย			
Ecl	5	1	เจ้าจงระวังเท้าของเจ้าเมื่อเจ้าไปยังพระนิเวศของพระเจ้า เพราะการเข้าใกล้ชิดเพื่อจะฟังก็ดีกว่าคนเขลาถวายสักการบูชา ด้วยว่าเขาไม่รู้ว่า
ตนกำลังทำชั่ว			
Ecl	5	2	อย่าให้ใจของเจ้าเร็วและอย่าให้ปากของเจ้าพูดโพล่งๆต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตในสวรรค์ และเจ้าอยู่บนแผ่นดิน
โลก เหตุฉะนั้นเจ้าจงพูดน้อยคำ			
Ecl	5	3	ความฝันจะสำเร็จโดยมีงานมาก และจะรู้จักเสียงคนเขลาได้เพราะการพูดมาก
Ecl	5	4	เมื่อเจ้าปฏิบัติงานไว้ต่อพระเจ้า อย่าชักช้าที่จะทำตามคำปฏิญาณนั้นให้สำเร็จ เพราะพระองค์หาชอบพระทัยในคนเขลาไม่ จงทำตามที่เขา
ปฏิญาณไว้เถิด			
Ecl	5	5	ที่เจ้าจะไม่ปฏิบัติก็ยิ่งดีกว่าที่เจ้าปฏิบัติแล้วไม่ทำตาม
Ecl	5	6	อย่าให้ปากของเจ้าเป็นเหตุนำตัวเจ้าให้กระทำความผิดไป และอย่าพูดต่อหน้าทูตสวรรค์ว่า นี่แหละเป็นความพลั้งเผลอ เหตุไฉนจะให้พระเจ้าทรง
พิโรธเพราะเสียงพูดของเจ้า แล้วเลยทรงทำลายการงานแห่งน้ำมือของเจ้าเสียเล่า			
Ecl	5	7	เพราะว่าเมื่อฝันมากและคำพูดมาก ก็มีอนิจจังต่างๆด้วย แต่เจ้าจงยำเกรงพระเจ้าเถิด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ecl	5	8	ถ้าเจ้าเห็นคนจนในเมืองถูกข่มเหงก็ตี เห็นความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมเขาไปเสียก็ตี เจ้าอย่าประหลาดใจในเรื่องนั้น ด้วยว่ามีเจ้า
หน้า	ที่คอยจับตาเจ้าหน้าที่อยู่	แล้วยังมีผู้สูงกว่าอีกชั้นหนึ่งจับตายุ่งเหนือพวกเขาทั้งสิ้น	
Ecl	5	9	ยิ่งกว่านั้นอีก ผลประโยชน์แห่งแผ่นดินโลก ก็อยู่ที่เขาเหล่านั้นทั้งหมด กษัตริย์เองก็ได้รับการเลี้ยงดูจากไรนา
Ecl	5	10	คนรักเงินย่อมไม่มั่งเงิน และคนรักสมบัติไม่รู้จักอีกกำไร นี่ก็จริงด้วย
Ecl	5	11	เมื่อของดีเพิ่มพูนขึ้น คนก็กินก็ดื่มก็ตั้งขึ้น คนที่เป็นเจ้าของทรัพย์จะได้ประโยชน์อะไร นอกจากจะได้ชมเล่นเป็นขวัญตาเท่านั้น
Ecl	5	12	การหลอกลวงของกรรมกรก็มาตลอด ไม่ว่าเขาจะ ได้กินน้อยหรือได้กินมาก แต่ความอึดท้องของคนมีมักไม่ช่วยเขาให้หลับ
Ecl	5	13	ยังมีสิ่งสามานย์อันน่าสลดใจอีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเห็นภายใต้ดวงอาทิตย์ คือทรัพย์สมบัติที่เจ้าของ ได้เก็บไว้จนเกิดเป็นภัยแก่ตน
Ecl	5	14	และทรัพย์สมบัตินั้นสูญเสียไปโดยเรือกาลมากกว่าอื่นชั่วร้าย และเขาให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง แต่ไม่มีอะไรในมือเขา
Ecl	5	15	เขาได้ตลอดมาจากรักรับมารดาฉันใจ เขาจะกลับไปอย่างเปลือยเปล่าเช่นเดียวกับที่เขาฉันนั้น และเขาจะเอาอะไรซึ่งเป็นผลจากหยาด
เหงื่อ	แรงงานของเขาติดมือไปไม่ได้เลย		
Ecl	5	16	นี่เป็นสิ่งสามานย์อันน่าสลดใจอีก คือเขาได้เกิดมาอย่างไรเขาก็ต้องไปอย่างนั้น เขาจะได้อะไรประโยชน์อะไรเวลาที่เขาได้ลงแรงเพื่อลมแล้ง
Ecl	5	17	อนึ่งเขาได้รับประทานอยู่ในความมืดตลอดปีเดือนของเขา เขามีความสุขอย่างสาหัสและมีโทโสพร้อมกับความเจ็บไข้
Ecl	5	18	ดุเดือด ที่ข้าพเจ้าเห็นดีและสมควร คือให้กินและดื่ม กับปรีดาในผลดีแห่งบรรดากิจการของตนที่ตนกระทำภายใต้ดวงอาทิตย์ ตลอดปีเดือน
แห่งชีวิต	ของตนที่พระเจ้าทรงประทานแก่ตน	เพราะการนี้แหละเป็นส่วนของตน	
Ecl	5	19	อนึ่งทุกคนที่พระเจ้าทรงประทานทรัพย์สมบัติและความมั่งคั่งให้ ก็ให้ตรงไปรดให้มีอำนาจรับประทานของเหล่านั้น ได้รับส่วนของตน และ
ยินดี	ปรีดาในการงานของตนได้	นี่แหละเป็นของประทานจากพระเจ้า	
Ecl	5	20	เขาจะได้อะไรไม่ต้องนึกถึงปีเดือนแห่งชีวิตของตนมาก เพราะพระเจ้าทรงตอบเขาในสิ่งที่ทำให้เขาปิติยินดี
Ecl	6	1	มีสิ่งสามานย์อย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าเห็นภายใต้ดวงอาทิตย์ และสิ่งนั้นหนักแกมน้ำ
Ecl	6	2	คือมนุษย์คนใดที่พระเจ้าทรงประทานทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและยศฐาบรรดาศักดิ์ให้ จนสิ่งใดที่เขาปรารถนาสำหรับตัว จิตใจเขาก็มีครบ
ไม่ขาด	แต่พระเจ้ามิได้ทรงโปรดให้เขามีอำนาจรับประทานสิ่งนั้นได้	คนนอกบ้านนอกเมืองกลับรับประทานสิ่งนั้น นี่ก็จริง และเป็นคนทุกข์ใจอย่างร้ายแรง	
Ecl	6	3	แม้ว่ามนุษย์คนใดมีบุตรสักร้อยคน และมีอายุอยู่หลายปี จนปีเดือนของเขาอีกมากมาย แต่จิตใจของเขาหาได้อิ่มด้วยของดีไม่ ยิ่งกว่านั้นอีก
เขา	ไม่มีงานฝังศพของตนด้วย	ข้าพเจ้าว่าบุตรที่เกิดมาแห่งเสียยิ่งดีกว่าคนนั้น	
Ecl	6	4	เพราะเด็กนั้นเกิดมาจึงจะและตายไปในความมืด และชื่อของเขาถูกปิดไว้ในความมืด
Ecl	6	5	ยิ่งกว่านั้นอีก ยังไม่เห็นตะวันหรือยังไม่ทันรู้เรื่องราวอะไร เด็กคนนี้มีความสุขยิ่งกว่าผู้ใหญ่ที่เสียอีก
Ecl	6	6	เออ แม้ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่พันปีหรืออีกเท่าตัว แต่ไม่ได้เห็นของดีอะไร ทุกคนมิได้ลงไปทีเดียวกันหมดดอกหรือ
Ecl	6	7	บรรดาการงานของมนุษย์ก็เพื่อปากของเขา แต่ถึงกระนั้นเขาก็ไม่รู้จักอิ่ม
Ecl	6	8	ด้วยว่าคนมีสติปัญญาได้เปรียบอะไรกว่าคนเขลาเล่า หรือคนยากจนที่รู้จักประพฤติตัวอยู่ต่อหน้าคนที่มีชีวิตก็ได้เปรียบอะไร
Ecl	6	9	เห็นแล้วกับนัยตาก็คิดว่าความปรารถนาที่ตระเวนไป นี่ก็เป็นความว่างเปล่าและความวุ่นวายใจด้วย
Ecl	6	10	สิ่งใดซึ่งมีอยู่เดี๋ยวนี้ เขาได้ใช้ชื่อเรียกสิ่งนั้นนานมาแล้ว และก็ทราบกันแล้ววามมนุษย์คืออะไร และเขาไม่อาจโต้เถียงกับพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์
ชากว่า	ตนได้		
Ecl	6	11	ยังมีสิ่งของมากที่ยังอนิจจังมาแล้วจะเป็นประโยชน์อะไรแก่มนุษย์เล่า
Ecl	6	12	ใครคนไหนรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีสำหรับมนุษย์ในชีวิตนี้ คือในระหว่างวันเดือนปีทั้งหลายแห่งชีวิตอันเหลวๆของตนที่ได้เสียไปจดจั่งงาเล่า หรือ
ใคร	ผู้ใดอาจบอกกับมนุษย์ได้ว่า สิ่งนี้สิ่งนั้นจะ	เกิดขึ้นภายหลังตนที่ภายใต้ดวงอาทิตย์	
Ecl	7	1	ชื่อเสียงดีก็ประเสริฐกว่าน้ำนมหมอมอย่างวิเศษ และวันตายก็ดีกว่าวันเกิด
Ecl	7	2	ไปยังเรือนที่มีการไว้ทุกข์ก็ดีกว่าไปยังเรือนที่มีการเลี้ยงกิน เพราะนั่นเป็นวารสุดท้ายของมนุษย์ทั้งปวง และผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่จะเอาเหตุการณ์
นั้น	ใส่ไว้ในใจ		
Ecl	7	3	ความโศกเศร้าก็ดีกว่าการหัวเราะ เพราะความเศร้าหมองของใบหน้าก็ทำให้จิตใจดีขึ้นได้
Ecl	7	4	จิตใจของคนที่มีสติปัญญาย่อมอยู่ในเรือนที่มีความโศกเศร้า แต่จิตใจของคนเขลาย่อมอยู่ในเรือนที่มีการสนทนากัน
Ecl	7	5	ฟังคำตำหนิของคนที่มีสติปัญญาดีกว่าให้คนฟังเพลงของคนเขลา
Ecl	7	6	มีเสียงแตกของเรือพายุในน้ำมอดฉันใด เสียงหัวเราะของคนเขลาก็ฉันนั้น นี่ก็จริงด้วย
Ecl	7	7	แท้จริงการบีบบังคับกระทำให้มีสติปัญญาไป และลิ้นบนก็กระทำให้ความเข้าใจเสียไป
Ecl	7	8	เมืองปลายแห่งสิ่งใดๆก็ดีกว่าเมืองต้นแห่งสิ่งนั้นๆ มีใจอดกลั้นก็ดีกว่ามีใจหงัด
Ecl	7	9	อย่าให้ใจของเจ้าโกรธเร็ว เพราะความโกรธมีประจำอยู่ในทรงอกของคนเขลา
Ecl	7	10	อย่าว่า "อะไรหนอเป็นเหตุให้กาลก่อนดีกว่ากาลบัดนี้" เพราะที่เจ้าได้ถามนั้นไม่ได้ถามด้วยสติปัญญา
Ecl	7	11	สติปัญญาประกอบด้วยมารตาก็เป็นของดี การนั้นเป็นประโยชน์แก่คนที่ได้เห็นดวงตะวัน
Ecl	7	12	เงินเป็นเครื่องป้องกันฉันใด สติปัญญาก็เป็นเครื่องป้องกันฉันนั้น และผลประโยชน์ของความรู้ คือสติปัญญาย่อมรักษาชีวิตของผู้นั้น
ปัญญา	นั้น		
Ecl	7	13	จงพิจารณาพระราชกิจของพระเจ้า สิ่งใดๆที่พระองค์ทรงกระทำให้คนอยู่แล้ว ใครจะเหยียดสิ่งนั้นๆให้ตรงได้เล่า
Ecl	7	14	ในวันแห่งความเจริญก็จึงชื่นชมยินดี แต่ในวันแห่งความทุกข์ยากก็จึงพิงพิจารณา พระเจ้าทรงบันดาลให้มีทั้งสองอย่าง เพื่อมนุษย์จะไม่ค้น
ได้ว่า	เมื่อเขาล่วงไปแล้วจะมีอะไรมา		
Ecl	7	15	ข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นในชีวิตอนิจจังของข้าพเจ้า คือคนชอบธรรมพินาใจในความชอบธรรมของตัวเอง และมีคนชั่วร้ายมีชีวิตยืนยาวใน
การ	กระทำชั่ว		
Ecl	7	16	อย่าเป็นคนชอบธรรมเกินไป และอย่าลาลดเกินตัว เหตุใดเจ้าจะทำตัวให้พินาใจเสียเล่า
Ecl	7	17	อย่าชั่วมากนัก หรืออย่าเป็นคนเขลา ทำไม่เจ้าจะไปตายเสียก่อนถึงวาระของเจ้าเล่า
Ecl	7	18	ก็ดียอยู่แล้วที่เจ้าจะยึดถือสิ่งเหล่านี้ไว้ เออ เจ้าอย่าแหม่มปลอยสิ่งนั้นให้หลุดลอยเสียทีเดียว เพราะว่าผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าจะพ้นจากบรรดาสิ่งทั้ง
กล่าว	มานี้		
Ecl	7	19	สติปัญญาเป็นกำลังแก่คนฉลาดดีกว่าผู้มีอำนาจใหญ่โตสิบคนที่อยู่ในเมือง
Ecl	7	20	แน่ทีเดียวไม่มีคนชอบธรรมสักคนเดียวบนแผ่นดินโลก ที่ได้ประพฤติล้วนแต่ความดี และไม่กระทำบาปเลย
Ecl	7	21	อย่าสนใจฟังบรรดาถ้อยคำที่ใครๆกล่าว เกรงว่าเจ้าจะได้ยินทาสของเจ้าแข่งตัวต่อเจ้า
Ecl	7	22	ด้วยว่าเจ้าก็แจ่มแจ้งอยู่กับใจของเจ้าเองหลายครั้งหลายหนแล้วว่า ตัวเจ้าเองได้แข่งตัวคนอื่นเหมือนกัน
Ecl	7	23	บรรดาข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าได้ขึ้นสูตรด้วยใช้สติปัญญาแล้ว ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าจะได้ปัญญา" แต่ปัญญานั้นกลับอยู่ห่างไกลจาก
ข้าพ	เจ้า		
Ecl	7	24	สิ่งที่อยู่ไกลและลึกล้ำเหลือเกิน ใครผู้ใดจะค้นออกมาได้
Ecl	7	25	ใจข้าพเจ้าหาถลันมาเรียนรู้อะไรและเสาะกับแสวงหาสติปัญญา และมูลเหตุของสิ่งต่างๆ เพื่อให้รู้ความชั่วร้ายแห่งความเขลา คือความเขลาและ
ความ	บ้าบอ		
Ecl	7	26	ข้าพเจ้าได้พบอีกสิ่งหนึ่งซึ่งขมขื่นยิ่งกว่าความตาย คือผู้หญิงที่มีใจเป็นบ่วงแสร้งและชาย มือของนางเป็นโซ่ตรวน คนใดเป็นคนดีพอพระทัย
พระเจ้า	คนนั้นจะหนีพ้นนาง	แต่คนบาปจะถูกผู้หญิงคนนั้นจับเอาไป	
Ecl	7	27	ปัญญาจารย์กล่าวไว้ว่า ดุเดือด ข้าพเจ้าพบดังต่อไปนี้ โดยเอาเรื่องหนึ่งมาประดิษฐ์ติดต่อกับอีกเรื่องหนึ่ง เพื่อหามูลเหตุ
Ecl	7	28	ซึ่งจิตใจของข้าพเจ้ายังกำลังหาแล้วหาอีก แต่ข้าพเจ้าหาได้พบปะไม่ ในชายพันคนจะพบชายจริงสักคนหนึ่ง แต่จะหาหญิงแท้สักคนหนึ่ง
จำนวน	พันคนก็หาไม่พบ		
Ecl	7	29	ดุเดือด ข้าพเจ้าพบแต่ความนี้ต่างหาก คือพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นคนเที่ยงธรรม แต่มนุษย์ทั้งหลายได้ค้นคว้ากลบเกลายต่างๆออกมา
Ecl	8	1	ใครผู้ใดจะเหมือนนักปราชญ์ หรือใครเล่าจะอธิบายอะไรก็ได้ สติปัญญาของมนุษย์กระทำให้ใบหน้าของเขาเหมือนโล และใบหน้าของเขาที่

แข่งกระด้างก็เปลี่ยนไป

Ecl	8	2	ข้าพเจ้าแนะนำว่า จงถือรักษาพระบัญชาของกษัตริย์ และที่เกี่ยวข้องกับคำปฏิญาณต่อพระเจ้า
Ecl	8	3	อย่ารีบออกไปให้พ้นพระพักตร์กษัตริย์ อย่ายืนอยู่ฝ่ายความชั่วร้าย เพราะกษัตริย์ย่อมทรงกระทำอะไรก็ตามชอบพระทัยพระองค์
Ecl	8	4	ด้วยว่าพระดำรัสของกษัตริย์อยู่ที่ไหน อำนาจก็อยู่ที่นั่น และใครผู้ใดจะกราบทูลถามพระองค์ได้ว่า " พระองค์ทรงกระทำอะไรเช่นนั้น "
Ecl	8	5	ผู้ที่รักษาพระบัญชาจะไม่ประสบความชั่วร้าย และจิตใจของคนที่มีสติปัญญาก็เข้าใจทั้งการและคำตัดสิน
Ecl	8	6	ด้วยว่าไม่ว่าอะไรทั้งนั้นย่อมมีวาระและคำตัดสิน ฉะนั้นความลำบากของมนุษย์จึงเป็นการหนักแก่ตัวเขา
Ecl	8	7	ด้วยเขาไม่ทราบวาระไรจะเกิดขึ้น ด้วยใครจะบอกแก่เขาได้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาใด
Ecl	8	8	หาว่ามีมนุษย์คนใดมีอำนาจเหนือจิตวิญญาณที่จะรังจักรวิญญาณได้ไม่ หรือหาว่ามีอำนาจใดเหนือวันตายไม่ การสงครามนั้นย่อมไม่มีการปลดปล่อย ความชั่วร้ายย่อมไม่มีการปลดปล่อยผู้ที่ถูกมอบให้ไว้
Ecl	8	9	บรรดาการนี้ข้าพเจ้าเห็นหมดแล้ว และข้าพเจ้าสนใจกิจการทุกอย่างที่เขาก่อกระทำกันภายใต้ดวงอาทิตย์ มีวาระซึ่งให้คนหนึ่งมีอำนาจเหนืออีกคนหนึ่งที่จะมาทำอันตรายเขา
Ecl	8	10	ข้าพเจ้าได้เห็นเขามาถึงคนชั่วร้าย ผู้ซึ่งเคยเข้าออกที่สถานบริสุทธิ์ และมีคนลืมนเขาในเมืองที่คนชั่วร้ายนั้นเองกระทำสิ่งเช่นนั้น นีก็อนิจจังด้วย
Ecl	8	11	เพราะการตัดสินการกระทำชั่วนั้น เขาไม่ได้ลงโทษโดยเร็ว เหตุฉะนั้นใจบุตรทั้งหลายของมนุษย์จึงเจตนามุ่งที่จะกระทำความชั่ว
Ecl	8	12	แม้ว่าคนบาปทำชั่วครั้งร่อยคลุ้ง และอายุเขายังยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ว่า ความดีจะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า คือที่มี
ความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์			
Ecl	8	13	แต่ว่าจะไม่เป็นการดีแก่คนชั่วร้าย อายุของเขาที่เป็นดังเงา ก็ไม่มีชีวิตยาวออกไปได้ เพราะเขาไม่มีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระเจ้า
Ecl	8	14	ยังมีอนิจจังอีกอย่างหนึ่งที่กระทำกันบนแผ่นดินโลก คือมีคนชอบธรรมรับเหตุการณ์อันเป็นเหตุการณ์ที่คนชั่วควรรับ และมีคนชั่วรับ
เหตุการณ์อันเป็นเหตุการณ์ที่คนชอบธรรมควรรับ ข้าพเจ้ากล่าวได้ว่า นีก็อนิจจังด้วย			
Ecl	8	15	แล้วข้าพเจ้าจึงสนับสนุนให้หาความสนุกสนาน ด้วยว่าภายใต้ดวงอาทิตย์ มนุษย์ไม่มีอะไรดีไปกว่ากินและดื่มกับชื่นชมยินดี ด้วยว่าอาการนี้
Ecl	8	16	คลุกคลีไปในกิจการงานของตนตลอดปีเดือนแห่งชีวิตของตน ที่พระเจ้าทรงโปรดประทานแก่คนภายใต้ดวงอาทิตย์
Ecl	8	17	เมื่อข้าพเจ้าตั้งใจจะเข้าใจสติปัญญาและทราบธุรกิจที่กระทำกันในโลก (ที่เขาคดหัดนอนนอนทำกันตลอดวันตลอดคืน)
Ecl	8	17	แล้วข้าพเจ้าจึงเห็นบรรดาพระภารกิจของพระเจ้าว่า มนุษย์จะค้นหาความเข้าใจในพระภารกิจที่บังเกิดอยู่ภายใต้ดวงอาทิตย์หาได้ไม่ เพราะ
Ecl	9	1	ว่าถึงแม้มนุษย์จะออกแรงค้นหาสักปานใดก็ยังไม่พบ ไม่ได้ เธอ ยิ่งกว่านั้นอีก แม้ว่านักปราชญ์คนใดนึกเอาว่าเขาจะเข้าใจแล้ว เขาก็ยังค้นหาไม่พบ
Ecl	9	2	ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวเหล่านี้มาคิด ตรวจสอบพิจารณาให้สิ้นว่า คนชอบธรรมและคนมีสติปัญญารวมทั้งกิจการของเขาทั้งหลาย ก็อยู่ในพระหัตถ์
Ecl	9	2	ของพระเจ้า จะทรงรักหรือทรงเกลียดก็ตาม มนุษย์หาไรไม่ ทุกอย่างก็อยู่ต่อหน้าเขาทั้งหลาย
Ecl	9	2	สิ่งสารพัดตกแก่คนทั้งปวงเหมือนกันหมด คือเหตุการณ์อันเดียวกันตกแก่คนชอบธรรมและคนชั่ว ตกแก่คนดี ตกแก่คนสะอาดและคนที่มี
Ecl	9	3	มลทิน ตกแก่ผู้ที่ถวายสัตวบูชา และแก่ผู้ที่ไม่ถวายสัตวบูชา ตกแก่คนดีอย่างไรก็ตกแก่คนบาปอย่างนั้น ตกแก่คนปฏิบัติอย่างไรก็ตกแก่คนไม่กล้าปฏิญาณอย่างนั้น
Ecl	9	3	นี่แหละเป็นสิ่งที่สามานย์ที่มีอยู่ในบรรดาการที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ คือว่ามีเหตุการณ์อันเดียวกันที่ตกแก่คนทั้งปวง เธอ จิตใจของบุตร
Ecl	9	4	ทั้งหลายของมนุษย์ก็เต็มไปด้วยความชั่ว และความบาปอยู่ในใจของเขาเมื่อมีชีวิตและต่อจากนั้นเขาก็ไปอยู่กับคนตาย
Ecl	9	4	ส่วนคนใดที่มีส่วนอยู่กับคนทั้งปวงที่มีชีวิต คนนั้นก็มีความหวังใจได้ ด้วยว่าส่วนที่เป็นก็ยัดดีกว่าสิ่งใดที่ตายแล้ว
Ecl	9	5	เพราะว่าคนเป็นย่อมรู้ว่าเขาเองจะตาย แต่คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย เขาหาได้รับรางวัลอีกไม่ ด้วยว่าใครๆก็พากันลืมนเขาเสียหมด
Ecl	9	6	ทั้งความรัก ความชิง และความอิจฉาของเขาได้สาบสูญไปแล้ว ในบรรดาการที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ เขาทั้งหลายหามีส่วนร่วมอีกต่อไปไม่
Ecl	9	7	ไปเกิด ไปรับประทานอาหารของเจ้าด้วยความชื่นชม และไปดื่มน้ำองุ่นของเจ้าด้วยใจสำนึก เพราะพระเจ้าทรงเห็นชอบกับการงานของเจ้าแล้ว
Ecl	9	8	จงให้เสื้อผ้าของเจ้าขายเสมอ และนำมันที่ศีรษะของเจ้าก็อย่าให้ขาด
Ecl	9	9	เจ้าจงอยู่กินด้วยความชื่นชมยินดีกับภรรยาซึ่งเจ้ารักตลอดปีเดือนแห่งชีวิตอนิจจังของเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่เจ้าภายใต้ดวง
Ecl	9	10	อาทิตย์ ตลอดปีเดือนอนิจจังของเจ้า ด้วยว่านั่นเป็นส่วนในชีวิตและในการงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ออกแรงกระทำภายใต้ดวงอาทิตย์
Ecl	9	10	มือของเจ้าจับทำการงานอะไร จงกระทำการนั้นด้วยเต็มกำลังของเจ้า เพราะว่าในแดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้น ไม่มีการงาน หรือแนวความคิด
Ecl	9	11	หรือความรู้ หรือสติปัญญา
Ecl	9	11	ข้าพเจ้าได้เห็นภายใต้ดวงอาทิตย์อีกว่า คนไรไม่ชนะในการวิ่งแข่งเสมอไป หรือฝ่ายมีกำลังไม่ชนะสงครามเสมอไป หรือคนฉลาดไม่รับ
Ecl	9	12	ประทานเสมอไป หรือคนมีความเข้าใจไม่รับเสมอไป หรือผู้ที่เชี่ยวชาญไม่ได้รับความโปรดปรานเสมอไป แต่วาระและโอกาสมีมาถึงเขาทุกคน
Ecl	9	12	เพราะว่ามนุษย์ไม่รู้ว่าวาระของตน ปลาดูดอยู่ในอานอันร้ายฉับใจ และคนถูกดักติดอยู่ในบ่วงร้ายฉับใจ วารอันร้ายก็มาถึงบุตรทั้งหลายของ
Ecl	9	13	มนุษย์ เขาก็ถูกวารอันร้ายนั้นตักจับติดโดยจับพลันเหมือนกันนั้น
Ecl	9	13	ข้าพเจ้าเห็นเรื่องสติปัญญาภายใต้ดวงอาทิตย์ เห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่โตดังต่อไปนี้
Ecl	9	14	ยังมีเมืองเล็กๆเมืองหนึ่ง มีคนอยู่ในเมืองนั้นน้อยคน แล้วมีมหากษัตริย์มาตีเมืองนั้นและล้อมเมืองนั้นไว้ และสร้างเครื่องล้อมไว้รอบเมือง
Ecl	9	15	แต่ในเมืองนั้นมีชายฉลาดแต่ยากจนอยู่คนหนึ่ง และชายคนนั้นช่วยเมืองนั้นไว้ให้พ้นด้วยปัญญาของตน แต่หาว่ามีใครจดจำรักถึงชายยากจน
Ecl	9	16	คนนี้ไม่
Ecl	9	16	แต่ข้าพเจ้าว่า สติปัญญาดีกว่ากำลังวังชา ถึงสติปัญญาของชายยากจนคนนั้นถูกดูแล และถ้อยคำของเขาไม่มีใครฟังก็ตามที่
Ecl	9	17	ถ้อยคำของคนฉลาดซึ่งได้ยินในที่สุดดีกว่าสิ่งหาหาของผู้ครอบครองคนเขลา
Ecl	9	18	สติปัญญาดีกว่าเครื่องอาวุธที่โอปรกรณ์ แต่คนบาปคนเดียวย่อมบั่นรอนความดีเสียเป็นอันมากได้
Ecl	10	1	แมลงวันตายย่อมทำให้หิ้งของคนปรยาบุดเหม็นไป ดังนั้นความโง่เขลาของคนน้อยก็ทำให้เขาเสียชื่อเสียงในเรื่องสติปัญญาและเกียรติยศ
Ecl	10	2	จิตใจของคนที่มีสติปัญญาย่อมอยู่ที่ข้างขวามือของตน แต่จิตใจของคนเขลาอยู่ที่ยังข้างมือซ้ายของตน
Ecl	10	3	แม้เมื่อคนเขลากำลังเดินไปตามทาง เขาก็ขาดสำนึก และตัวเขามักแสดงแก่ทุกคนว่าตนเป็นคนเขลา
Ecl	10	4	ถ้าใจของเจ้านายเกิดไม่โห้ขึ้นต่อท่าน อย่าออกเสียงจากที่ของท่าน เพราะว่าอาหารอันเย็นย่อมระงับความผิดใหญ่หลวงไว้ได้
Ecl	10	5	มีสิ่งสามานย์ที่ข้าพเจ้าเห็นภายใต้ดวงอาทิตย์ ประหนึ่งว่าเป็นความผิดซึ่งมาจากผู้มีอำนาจ
Ecl	10	6	คือคนเขลาถูกแต่งตั้งไว้ในตำแหน่งสูงใหญ่ และคนมั่งคั่งรับตำแหน่งต่ำต้อย
Ecl	10	7	ข้าพเจ้าเห็นทาสขี้เมา และเจ้านายเดินที่พื้นแผ่นดินอย่างทาส
Ecl	10	8	ผู้ใดขุดบ่อไว้ ผู้นั้นจะตกลงไปนอนนั้น ผู้ใดฝังร้าวต้นไม้ทะเลเขาไป จะขบกัดผู้นั้น
Ecl	10	9	ผู้ใดสกัดหิน ผู้นั้นจะเจ็บเพราะหินนั้น ผู้ใดฆ่าขอนไม้ ผู้นั้นจะประสบอันตรายเพราะขอนไม้ นั้นได้
Ecl	10	10	ถ้าขานท้อแล้ว และเขาไม่ลับให้คม เขาก็ต้องออกแรมมากกว่า แต่สติปัญญาจะช่วยให้บรรลุความสำเร็จ
Ecl	10	11	ถ้าขบเสียก่อนที่ทำให้มันแข็ง หมองก็ไม่เป็นประโยชน์อะไรแล้ว
Ecl	10	12	ถ้อยคำจากปากของผู้มีสติปัญญาก็มีคุณค่า แต่ริมฝีปากของคนเขลาจะกลืนตัวเองเสีย
Ecl	10	13	ถ้อยคำจากปากของเขาเป็นความเขลาตั้งแต่เริ่มปรึปาก ตอนจบถ้อยคำนั้นก็เป็นการบ่นอย่างร้าย
Ecl	10	14	คนเขลาพูดมากเข้าๆ มนุษย์หาไรไม่ว่าเหตุอันใดจะบังเกิดขึ้น ใครเล่าจะบอกเขาได้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นเมื่อเขาล่วงไป
Ecl	10	15	การงานของคนเขลากระทำให้เขาท้อคนเห็นเด่หนึ่งด้วยว่าเขาไม่รู้จักทางที่จะเข้าไปในกอง
Ecl	10	16	โอ บ้านเมืองเอ๋ย รับผิดชอบกษัตริย์ของเจ้าเป็นเด็ก และเจ้านายทั้งหลายของเจ้ามีการเลี้ยงกันสนทนกันแต่เข้า
Ecl	10	17	โอ บ้านเมืองเอ๋ย ความสำราญจะมีแก่เจ้า เมื่อกษัตริย์ของเจ้าเป็นบุตรชายของชนนาง และเจ้านายของเจ้ามีการเลี้ยงตามกาลเทศะ เพื่อจะมี
กำลังวังชา มีใจจะดื่มให้มันเมา			
Ecl	10	18	เพราะความขี้เกียจ หลังคางจึงหักพังลง และเพราะมือเกียจคร้านเรือนจึงร้าวละและ
Ecl	10	19	เขาจัดงานเลี้ยงไว้เพื่อให้คนหัวเราะ และน้ำองุ่นทำให้ชื่นบาน และเงินก็จัดให้ได้อย่าง
Ecl	10	20	อย่าแข่งดากษัตริย์ เธอ แม่แต่คิดแข่งด่าในใจก็อย่าเลย และอย่าแข่งคนมั่งมีที่ในห้องนอนของเจ้า เพราะนกในอากาศจะคาบเสียงของเจ้าไป

The Holy Bible in Thai (KJV)

หรือตัวที่มีปีกจะเล่าเรื่องนั้น			
Ecl	11	1	จงโยนขนมปังของเจ้าลงบนน้ำ เพราะอีกหลายวันเจ้าจะพบมันได้
Ecl	11	2	จงปันส่วนหนึ่งให้แก่คนจิตคน เออ ถึงแปดคนก็ให้เออะ เพราะเจ้าไม่ทราบว่าจะสามานยอย่างไรที่จะบังเกิดขึ้นบนพื้นแผ่นดิน
Ecl	11	3	ถ้าบรรดาเมฆมีฝนน้อยเต็ม มันก็จะเทหมดลงมาบนแผ่นดินโลก และถ้าต้นไม้ล้มลงทางใต้หรือทางเหนือ มันล้มลงตรงไหน มันก็นอนอยู่ตรงนั้น
Ecl	11	4	ผู้ใดฆ่าสิ่งเกิดลมก็จะไม่หว่านพืช และผู้ที่ยอมเมฆก็จะไม่เกี่ยวข้าว
Ecl	11	5	เจ้าไม่ทราบทางของวิญญาณว่าไปทางไหน และกระดุมมีขึ้นในมดลูกของหญิงที่มีครรภ์อย่างไรฉันใด เจ้าก็จะไม่ทราบถึงกิจการของพระเจ้า
ผู้ทรงกระทำสิ่งสารพัดฉันนั้น			
Ecl	11	6	เวลาเช้าเจ้าจงหว่านพืชของเจ้า และพอเวลาเย็นก็อย่าหอดมือของเจ้าเสีย เพราะเจ้าหาทราบไม่ว่าการไหนจะเจริญ การนี้หรือการนั้น หรือการทั้งสองจะเจริญดีเหมือนกัน
Ecl	11	7	แสงสว่างเป็นที่ชื่นใจ และการที่นัยน์ตาเห็นดวงตะวันก็เป็นที่ชื่นบาน
Ecl	11	8	เออ ถ้าคนใดมีชีวิตอยู่ได้ตั้งหลายปี และเขาเปรมปรีดีในตลอดปีเดือนเหล่านั้น ก็จงให้เขาระลึกถึงวันมิดว่าจะมีมาก บรรดาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมานั้นก็อันจึ่ง
Ecl	11	9	โอ เยาวชน จงเปรมปรีดีในปฐมวัยของเจ้า และให้จิตใจของเจ้ากระทำตัวเจ้าให้รำเริงในปีเดือนแห่งปฐมวัยของเจ้า เจ้าจงดำเนินในทางแห่ง
ใจของเจ้าและตามสายตาของเจ้า แต่จงทราบว่าเป็นเหตุด้วยกิจการงานทั้งปวงเหล่านี้เพราะเจ้าจะทรงนำเจ้าเข้ามาถึงการพิพากษา			
Ecl	11	10	ฉะนั้นจงตัดความเศร้าหมองเสียจากใจของเจ้า และจงสลัดความชั่วร้ายเสียจากเนื้อหนังของเจ้า เพราะความหนุ่มสาวและวัยฉกรรจ์นั้นเป็นอันจึ่ง
Ecl	12	1	ในปีเดือนแห่งปฐมวัยของเจ้า เจ้าจงระลึกถึงพระผู้สร้างของเจ้าก่อนที่ยามทุกข์ร้อนจะมาถึง และปีเดือนใกล้เข้ามา เมื่อเจ้าจะกล่าววว่า " ข้าไม่มีความเพลิดเพลินในปีเดือนนั้นเลย "
Ecl	12	2	ก่อนที่ดวงอาทิตย์ แสงสว่าง ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลายอับแสง และก่อนที่เมฆกลับมาเมื่อหมดฝนแล้ว
Ecl	12	3	ในกาลเมื่อคนยามเฝ้าเรือนจะตัวตื่น และคนแข็งแรงจะคุดคู้ไป และหญิงไม่จะเลิกไม้ เพราะจำนวนลดน้อยลง และบรรดาผู้ที่เยี่ยมหน้าตาจะมิดมัว
Ecl	12	4	และประตูที่ปิดออกถนนจะปิดเสีย เมื่อเสียงไม่ย่อยลง เมื่อมีเสียงนกเขาจะลุกขึ้น และบรรดานักร้องสตรีจะงอลง
Ecl	12	5	เออ เขาทั้งหลายจะกลัวที่สูง และสิ่งน่ายศดของก็จะอยู่ในหนทาง ต้นอัลมันต์จะมิดอก และตึกเตนจะเป็นเกาะ ความปรารถนาที่จะประลาดไปเสีย เพราะมนุษย์กำลังไปบ้านอันถาวรของเขา ส่วนผู้ไว้ทุกข์ก็เวียนไปมาตามถนน
Ecl	12	6	ก่อนที่สายเงินจะขาด หรือขามทองค่าจะบรลัย หรือเหยือกน้ำจะแตกเสียที่น้ำพุ หรือล้อจะหักเสีย ณ ที่ซึ่งน้ำ
Ecl	12	7	และผลจะกลับไปเป็นดินอย่างเดิม และจิตวิญญาณจะกลับไปสู่พระเจ้าผู้ทรงประทานให้มานั้น
Ecl	12	8	ปัญญาจารย์ว่า อันจึ่ง อันจึ่ง สารพัดก็อันจึ่ง
Ecl	12	9	ยิ่งกว่านั้น เพราะปัญญาจารย์เป็นคนฉลาดแล้ว ท่านยังสอนความรู้ให้ประชาชนอีกด้วย เออ ท่านพิเคราะห์ ท่านค้นคว้า และท่านเรียบเรียง
สภายิตหลายข้อ			
Ecl	12	10	ปัญญาจารย์เสาะหาถ้อยคำเพราะเหตุ และท่านเขียนถ้อยคำแห่งความจริงไว้อย่างเที่ยงตรง
Ecl	12	11	ถ้อยคำของนักปราชญ์เป็นประจวบปฏิัก และประจวบตาซึ่งอาจารย์ผู้สอนแห่งการขมนมได้ตรึงแน่น ซึ่งท่านเมฆบาลผู้หนึ่งได้ประทานให้
Ecl	12	12	และยิ่งกว่านั้นอีก บุตรชายของข้าพเจ้าเอ๋ย จงรับคำตักเตือนเถิด ซึ่งจะทำหน้าที่มากมาย ไม่มีสิ้นสุด และเรียนมากก็เหนื่อยเนื้อหนัง
Ecl	12	13	ให้หาพึ่งตอนสรุปความกันทั้งสิ้นแล้ว คือจงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ทั้งสิ้นของมนุษย์
Ecl	12	14	ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกประการเข้าสู่การพิพากษา พร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว
Sos	1	1	บทเพลงแห่งบทเพลงทั้งหลายซึ่งเป็นของซาโลมอน
Sos	1	2	ขอเขาจบดิฉันด้วยจบจากปากของเขา เพราะว่าความรักของเธอดีกว่าน้ำองุ่น
Sos	1	3	เพราะน้ำมันเฝ้มของเธออันหอมฟุ้ง นามของเธอจึงหอมเหมือนน้ำมันที่เธอออกแล้ว เพราะฉะนั้นพวกหญิงพรมจารีจึงรักเธอ
Sos	1	4	ขอพวกดิฉันไป พวกเราจะวิ่งตามเธอไป กษัตริย์ได้นำดิฉัน ไปในห้องโถงของพระองค์ เราจะเต้นโลดและเปรมปรีดีในตัวเธอ เราจะพรรณนา
ถึงความรักของเธอให้ยิ่งกว่าน้ำองุ่น บรรดาคนที่ยังธรมรักเธอ			
Sos	1	5	โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันผิวดำๆ แต่ตัวดำขาว ตั้งเดินที่ของพวกเคดาร์ ตั้งวิสูตรของซาโลมอน
Sos	1	6	อย่ามองก่อนขอดิฉัน เพราะดิฉันผิวคล้ำ เนื่องด้วยแสงแดดแผดเผาดิฉัน พวกบุตรแห่งมารดาของดิฉัน ได้ซึ่งโกรธดิฉัน เขาทั้งหลายใช้
ดิฉันให้เป็นคนดูแลสวนองุ่น แต่สวนองุ่นของดิฉันเอง ดิฉันไม่ได้ดูแล			
Sos	1	7	อ้อ เธอผู้ที่จิตใจดิฉันรัก ขอบอกดิฉันว่า เธอเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่ที่ไหนในเวลาเที่ยงวัน เธอให้มันนอนพักที่ไหน เพราะเหตุใดเลาดิฉันจะต้องหัน
ไปตามฝูงสัตว์ของเธอเพื่อนเธอ			
Sos	1	8	โอ แม่งามเลิศในท่ามกลางหญิงทั้งหลาย ถ้าเธอไม่รู้จักเงินไปตามรอยดินฝูงแพะแกะ แล้วจงเลี้ยงฝูงแพะแกะของเธอไว้ที่ข้างเดินที่ของเมฆ
บาลเกิด			
Sos	1	9	โอ ที่รักของดิฉันเอ๋ย ฉันขอเปรียบเธอประหนึ่งอาษาเทียมมารชรถของฟาโรห์
Sos	1	10	แก้มทั้งสองของเธองามด้วยอาการประดับเพชรพลอย ลำคอของเธอก็สวยมีสร้อยทองคำ
Sos	1	11	พวกฉันจะทำเครื่องประดับทองคำมีลูกบิดเงินประกอบ
Sos	1	12	ขณะที่เมื่อกษัตริย์กำลังประทับที่โต๊ะอยู่ น้ำมันเฝ้มหอมของดิฉันก็ส่งกลิ่นฟุ้งไป
Sos	1	13	ที่รักของดิฉันเป็นเหมือนหอมดยอบ สำหรับดิฉันห้อยอยู่ตลอดคืนระหว่างสองถันของดิฉัน
Sos	1	14	ที่รักของดิฉันนั้น สำหรับดิฉันเธอเป็นเหมือนช่อดอกเทียนขาว อยู่ในสวนองุ่นแอนเกด
Sos	1	15	ดูเถิด ที่รักของดิฉัน ดูช่างสวยงาม ดูเถิด เธอสวยงาม ดวงตาทั้งสองของเธอตั้งนกกเขา
Sos	1	16	ดูเถิด ที่รักของดิฉัน เธอเป็นคนสวยงามจริงเจ้าค่ะ เธอเป็นคนน่าชมจริงๆ ที่นอนของเธอเราเขียวสด
Sos	1	17	ชื่อของเธอเราทำด้วยไม้สนสีดาร์ และแปะของเรานั้นทำด้วยไม้สนสามใบ
Sos	2	1	ดิฉันเหมือนดอกกุหลาบในทุ่งซาโรน เหมือนดอกบัวในหุบเขา
Sos	2	2	ดอกบัวท่ามกลางต้นหนามนั้นอย่างไร ที่รักของดิฉันก็อยู่เด่นในท่ามกลางสาวอื่นๆ
Sos	2	3	ต้นแอปเปิ้ลซึ่งอยู่กลางต้นไม้อื่นๆอย่างไร ที่รักของดิฉันก็อยู่ท่ามกลางชายหนุ่มอื่น ๆ อย่างนั้น ดิฉันได้นั่งอยู่ใต้ร่มของเธอด้วยความยินดีเป็น
อันมาก และผลของเธอดิฉันได้ลิ้มรสหวาน			
Sos	2	4	เขาได้พาดิฉันให้เข้าไปในเรือนสำหรับงานเลี้ยง และธงสำคัญของเขาซึ่งห้อยอยู่เหนือดิฉันนั้นคือความรัก
Sos	2	5	จงขู่กำลังของดิฉันด้วยขนมองุ่นแห่ง ขอทำให้ดิฉันชื่นใจด้วยผลแอปเปิ้ล เพราะดิฉันป่วยเป็นโรครัก
Sos	2	6	มือซ้ายของเธอข้างอื่นใดที่ศีรษะของดิฉันไว้ และมือขวาของเธอสอดกอดดิฉันไว้
Sos	2	7	โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฎิญาณต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่เข้าหรือจะไม่ปลุกที่
รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะจูงใจแล้ว			
Sos	2	8	แน่ะ เสียงที่รักของดิฉัน ดูเถิด เขามาแล้วกำลังเดินโลดอยู่บนภูเขา กำลังกระโดดอยู่บนเนินเขา
Sos	2	9	ที่รักของดิฉันเป็นตูดตั้งละมั่งหรือตูดตั้งกวางหนุม ดูเถิด เขากำลังยืนอยู่ที่ข้างหลังกำแพงของเรา เขาจะโงกหน้าต่างเข้ามา เขาสอดมองดูทาง
ตาชาย			
Sos	2	10	ที่รักของดิฉัน ได้เอ่ยปากพูดกับดิฉันว่า " ที่รักของดิฉันเอ๋ย เธอจงลุกขึ้นเออะ คนสวยงามของดิฉันเอ๋ย จงมาเถิด
Sos	2	11	ด้วยว่า ดูเถิด กูดหนาวลางไปแล้ว และฝนก็วายแล้ว
Sos	2	12	ดอกไม้ต่างๆนานากำลังปรากฏบนพื้นแผ่นดิน เวลาสำหรับวิหคร้องเพลงมาถึงแล้ว และเสียงคุของนกกเขาก็ได้ยินอยู่ในแผ่นดินของเรา
Sos	2	13	ต้นมะเดื่อกำลังบังผลดกที่สุด และเถาองุ่นมีดอกบานอยู่มันส่งกลิ่นหอมฟุ้ง ที่รักของดิฉันเอ๋ย จงลุกขึ้นเออะ คนสวยงามของดิฉันเอ๋ย จงมาเถิด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Sos	2	14	โอ แมงกเขาของฉันท้อย แมงกเขาตัวที่อยู่ในชอกผาในชองลับแห่งเขาซัน ขอให้ฉันได้ชมรูปโฉมของเธอหน่อยเถาะ ขอให้ฉันได้ยิน
สำเนียงของเธอหน่อย			ด้วยว่าน่าเสียงของเธอก็หวาน และรูปโฉมเธอก็งามวิไล
Sos	2	15	จงจับสนับจิ้งจอกมาให้เรา คือสนับจิ้งจอกตัวเล็กที่ทำลายสวนองุ่น เพราะว่าสวนองุ่นของเรากำลังมีดอกช่อแล้ว"
Sos	2	16	ที่รักของดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของดิฉัน และตัวดิฉันก็เป็นของเขา เขากำลังเลี้ยงฝูงสัตว์ของเขาท่ามกลางหมุดอกบัว
Sos	2	17	โอ ที่รักของดิฉัน จมทะเลาเย็น และงามหมด ไปแล้ว ขอเธอเป็นดังละมั่งหรือกวางหนุมที่เทือกเขาเบเธอร์เกิด
Sos	3	1	ยามราตรีกาลเมื่อดิฉันนอนอยู่ดิฉันมองหาเขาผู้เป็นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ ดิฉันมองหาเขา แต่หาได้พบไม่
Sos	3	2	"บัดนี้ดิฉันจะลุกขึ้น แล้วจะเข้าไปในเมืองให้ตลอดไป ตามถนนและลานเมือง ดิฉันจะแสวงหาเขาผู้เป็นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่" ดิฉัน
มองหาเขา แต่หาได้พบไม่			
Sos	3	3	พวกพลตระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองนั้น ได้พบดิฉัน แล้วดิฉันถามเขาว่า " ท่านเห็นเขาผู้เป็นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ไหม"
Sos	3	4	พอดิฉันผ่านพลตระเวนพ้นมาหน่อยเดียว ดิฉันก็พบเขาผู้เป็นที่ดวงใจของดิฉันรักใคร่ ดิฉันจับตัวเขามไว้แน่น และไม่ยอมปล่อยให้เขา
หลุดไปเลย จนดิฉันพาเขาให้เข้ามาในเรือนของมารดาดิฉัน และให้เข้ามาในห้องของผู้ให้ดิฉันได้ปฏิสนธิ			
Sos	3	5	โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิญาณต่อละมั่งหรือกวางตัวเมียในทุ่งว่า เธอทั้งหลายจะไม่ร่ำหรือจะไม่ปลุกที่
รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้นจนกว่าเขาจะจ้อใจแล้ว			
Sos	3	6	ผู้ใดหนอที่กำลังขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารประจวบเสาศาวัน หอมไปด้วยกลิ่นมดยอบและกำยาน ทำด้วยบรรดาเครื่องหอมของพ่อค้า
Sos	3	7	ดุเกิด เป็นพระวอของซาโลมอน ห้อมล้อมมาด้วยทเกิ้ลวาทหารทุกสิบคน เป็นทเกิ้ลวาทหารคนอิสราเอล
Sos	3	8	เขาทั้งหลายถือดาบและเป็นผู้ชำนาญศึก เขาทักคนเหน็บดาบไว้ที่ต้นขาของตน เพราะเกรงภัยในราตรีกาล
Sos	3	9	กษัตริย์ซาโลมอนสร้างพระวอสำหรับพระองค์ ด้วยไม้มาจากเลบานอน
Sos	3	10	พระองค์ทรงทำเสาะพระวอนั้นด้วยเงิน แทนประทับเท้าด้วยทองคำ และมีกลิ่นด้วยผ้าสีม่วง ข้างในพระวอนั้นบุไว้ด้วยความรักโดยบุตรสาว
แห่งเยรูซาเล็ม			
Sos	3	11	โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จงออกไป ไปดูกษัตริย์ซาโลมอนเกิด ทรงมงกุฎซึ่งพระราชชนนีได้สวมให้ ในวันที่พระองค์ได้ทรงอภิเษกหมั้นนั้น
ในวันที่เมื่อพระทัยของพระองค์ทรงเบิกบานอยู่			
Sos	4	1	ที่รักของฉันท้อย ดุเกิด เธอช่างสวยงาม ดุซี เธอสวยงาม ดวงตาของเธอตั้งนกละอยู่ในผ้าคลุม ผมของเธอจุกฟูแพะที่เคลื่อนไหวตามเนินลาด
ภูเขาที่เลอาด			
Sos	4	2	ซีฟีนของเธอตั้งฟูแพะตัวเมียที่กำลังจะตัดขน เพิ่งขึ้นมาจากการชำระล้าง มีลูกแฝดติดมาทุกตัว และหามัตัวใดเป็นหมั้นไม่
Sos	4	3	ริมฝีปากของเธอแดงจุกด้วยสีครึ่ง และคำพูดของเธอก็ดังตาม ขมับของเธอเหมือนผลทับทิมผาซึกอยู่ในผ้าคลุม
Sos	4	4	ลำคอของเธอจุกป้อมของดาวฤกษ์ที่ได้ก่อสร้างไว้เพื่อเก็บเครื่องอาวรณ์ มีดั่งพั้นหนึ่งแขวนไว้ ทั้งหมดเป็นโลงของทเกิ้ลวาทหาร
Sos	4	5	ถิ่นที่สงของเธอเหมือนลูกละมั่งสองตัวซึ่งเป็นละมั่งผ่าแฝดที่กำลังหากินในท่ามกลางหมุดอกบัว
Sos	4	6	จนกาลเย็นและงามหมด ไปแล้ว ไปยังภูเขามดยอบและยังเนินเขากำยาน
Sos	4	7	โอ ที่รักของฉันท้อย เธอช่างงามสะพรั่งไปทั้งนั้น ในตัวเธอจะหาตำหนิสักนิดก็ไม่มี
Sos	4	8	จงจากเลบานอนไปกับฉันท้อย เจ้าสาวของฉันท้อย จงจากเลบานอนไปกับฉันท้อย ให้มองลงจากยอดเขาอามาณา จากยอดเขาเสนีร์ และยอดเขา
เฮอร์โมน จากถ้ำราชสีห์ จากเขาเสือดาว			
Sos	4	9	น้องสาวของฉันท้อย น้องได้ปล้นเอาดวงใจของพี่ไปเสียแล้วละ เจ้าสาวของฉันท้อย เจ้าได้ปล้นเอาดวงใจของฉันท้อยไปด้วยการชยดาเพียงแฉบ
เดียวเท่านั้น ด้วยสร้อยคอสายเดี่ยวของเจ้า			
Sos	4	10	น้องสาวของฉันท้อย เจ้าสาวของฉันท้อย ความรักของเธอช่างหวานเสียนี้กระไร ความรักของเธอนั้นช่างหวานกว่าน้ำองุ่น และกลิ่นน้ำมันของ
เธอช่างหอมกว่าเครื่องเทศทั้งหลาย			
Sos	4	11	โอ เจ้าสาวของฉันท้อย ริมฝีปากของเธอเสมือนน้ำผึ้งกำลังจะหยดย้อย น้ำผึ้งและน้ำนมอยู่ที่ลิ้นของเธอ กลิ่นเสื้อผ้าของเธอหอมจุกกลิ่นมาจาก
เลบานอน			
Sos	4	12	เจ้าสาวของฉันท้อย น้องสาวของฉันท้อยเปรียบประจวบสวนสงวน ครอบงำที่หวงห้ามไว้ และดงน้ำพุที่ถูกประทับตราไว้
Sos	4	13	ผลิตผลของเธอจุกสวนต้นทับทิม อีกทั้งผลไม้อื่นๆ อีกทั้งเทียนขาวและแฉกหอม
Sos	4	14	ต้นแฝกหอมและต้นฝรั่ง ต้นตะไคร้และอบเชย อีกทั้งบรรดาต้นไม้สำหรับทำกำยานคือต้นมดยอบและต้นกฤษณา อีกทั้งเครื่องหอมชั้นเยี่ยม
ทั้งสิ้น			
Sos	4	15	ตัวเธอประจวบดั่งน้ำพุในอุทยาน ประจวบดั่งน้ำแห่งชีวิต และประจวบดั่งธารไหลจากเลบานอน
Sos	4	16	โอ ลมเหนือเอ๋ย จงตื่นขึ้นเกิด โอ ลมใต้เอ๋ย จงพัดมาเกิด จงพัดโชยสวนของดิฉัน เพื่อของหอมในสวนนั้นจะหอมฟูออกไป ขอให้ที่รักของ
ดิฉันเข้ามาในสวนของเขา และรับประทานผลไม้อื่นโอเขาเกิด			
Sos	5	1	น้องสาวของฉันท้อย เจ้าสาวของฉันท้อย ฉันทเข้ามาในสวนของฉันทแล้ว ฉันทมาเก็บเอามดยอบของฉันทพร้อมกับไม้สียดของฉันทแล้ว ฉันทรับ
ประทานรวงผึ้งกับน้ำผึ้งของฉันทแล้ว ฉันทดื่มน้ำองุ่นกับน้ำนมของฉันทแล้ว โอ สหายทั้งหลาย จงรับประทานและจงดื่มเกิด ท่านผู้เป็นที่รักเอ๋ย จงดื่มให้อิ่มหน้าเกิด			
Sos	5	2	ดิฉันหลับแล้ว แต่ใจของดิฉันยังตื่นอยู่ คือมีเสียงเกาะของที่รักของดิฉันพูดว่า " น้องสาวเจ้า ที่รักของฉันท้อย เปิดประตูให้ฉันทจะ แมงกเขา
ของฉันทจะ แมงกงามหมดจุกของฉันทเจ้า เพราะศีรษะของฉันทก็ถูกน้ำค้างขึ้น และเส้นผมของฉันทก็ชุ่มด้วยละอองน้ำฟ้าแห่งราตรีกาล"			
Sos	5	3	ดิฉันเปลี่ยนเสื้อของดิฉันออกเสียแล้ว ดิฉันจะสวมกลับเข้าไปอีกอย่างไร ได้ ดิฉันล้างเท้าของดิฉันแล้ว ทำไมจะให้เท้าของดิฉันกลับเปื้อนไป
อีกเล่า			
Sos	5	4	ที่รักของดิฉันสอดมือของเขาเข้ามาทางประตู และใจดิฉันก็กระสันถึงเขา
Sos	5	5	ดิฉันลุกขึ้นไปเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน และมือของดิฉันทำให้มดยอบหยุด และนิ้วของดิฉันทำให้น้ำมดยอบย้อยบนลูกสลักกลอน
Sos	5	6	ดิฉันเปิดประตูให้ที่รักของดิฉัน แต่ที่รักของดิฉันกลับไปแล้ว เมื่อเขาพูด จิตใจดิฉันมืดดตะลึง ดิฉันแสวงหาเขา แต่ดิฉันหาเขาไม่พบ
ดิฉันร้องเรียกเขา แต่เขามิได้ชานตอบ			
Sos	5	7	พลตระเวนที่ลาดตระเวนในเมืองได้พบดิฉัน เขาตดิฉัน เขาทำให้ดิฉันบาดเจ็บ พลตระเวนรักษากำแพงเมืองจุกเขาฝ่าคลุมตัวจากดิฉันไป
Sos	5	8	โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ดิฉันขอให้พวกเธอปฏิญาณว่า ถ้าเธอคนใดได้พบที่รักของดิฉัน เธอจะรับปากบอกเขาว่า ดิฉันป่วยเป็นโรครัก
Sos	5	9	โอ แมสาวงามล้ำเลิศในท่ามกลางสาวอื่นๆ คุรักของเธอเน้นวิเศษอะไร ไปกว่าคุรักของใครๆ คุรักของเธอเน้นวิเศษอะไร ไปกว่าคุรักของใคร
อื่นหรือ เธอจึงได้มาให้พวกฉันทปฏิญาณให้เช่นนั้น			
Sos	5	10	ที่รักของดิฉันผิวเปล่งปลั่งอมเลือด เขาเป็นเอกในท่ามกลางหมั้นคน
Sos	5	11	ศีรษะของเขาตั้งทองคำเนื้อดี ผมของเขาหยิกและดำเหมือนนกกา
Sos	5	12	ตาของเขาเปรียบเหมือนตานกเขาที่ริมห้วยอาบนำนม และจีบอยู่ที่ริมกระแสน้ำเต็มฝั่ง
Sos	5	13	แก้มของเขาเหมือนอย่างลานปลูกไม้สียด สงกลิ่นหอมหวาน ริมฝีปากของเขาเหมือนดอกบัวหยดน้ำมดยอบ
Sos	5	14	มือของเขาจุกแหวนทองคำอันประดับด้วยพลอยเขียว ท้องของเขาจุกแสงสว่างซ่างและประดับด้วยไพฑูรย์
Sos	5	15	ขาของเขาจุกเสาหินอ่อนตั้งบนฐานเสียบทองคำเนื้อดี สีหน้าของเขาจุกเลบานอนประเสริฐอย่างไม้สนสีดาร์
Sos	5	16	ปากของเขาอ่อนหวานที่สด ทั้งสรรพางค์ของเขาล้วนแต่น่ารักใคร่ โอ เหล่าบุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเจ้า นีคือที่รักของดิฉัน และนี่คือ
เพื่อนยากของดิฉัน			
Sos	6	1	อ้อ แมสาวงามล้ำเลิศในท่ามกลางสาวอื่นๆ คุรักของเธอไปไหนเสีย คุรักของเธอกลับไปไหนเสียแล้วเล่า เพื่อพวกเราจะไปสืบหากับเธอ
Sos	6	2	ที่รักของดิฉันลงไปยังสวนของเขาเพื่อจะไปปลูกลานปลูกไม้สียด และเพื่อจะไปเลี้ยงฝูงสัตว์ในสวนกับเพื่อจะเก็บดอกบัว
Sos	6	3	ตัวดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของที่รักของดิฉัน และที่รักก็เป็นของดิฉัน เขาเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่ท่ามกลางหมุดอกบัว
Sos	6	4	ที่รักของฉันท้อย แมงกสวยงามประหนึ่งเมื่อที่รัชทายาทและงามเย็นตาตั้งเยรูซาเล็ม แมงกเป็นสง่านาคำรามทรงดั่งกองทัพบึงประจำ
Sos	6	5	ขอเบือนเนตรไปจากฉันทเถาะ เพราะฉันทเห็นหน้าตาของเธอแล้ว ผมของน้องจุกฟูแพะที่เคลื่อนไหวตามเนินลาดภูเขาที่เลอาด
Sos	6	6	ซีฟีนของเธอตั้งฟูแพะตัวเมียเพิ่งขึ้นมาจากการชำระล้าง มีลูกแฝดติดมาทุกตัว และหามัตัวใดเป็นหมั้นไม่

The Holy Bible in Thai (KJV)

Sos	6	7	ขมับของเธอเหมือนผลทับทิมผ่าซีกอยู่ในผ้าคลุม
Sos	6	8	มีมเหล็กหกลีบองค์ และนางห้ามแปดสิบคน พวกหญิงพรหมจารีอีกมากเหลือจะคณนา
Sos	6	9	แม่คนขาวของฉัน แม่คนงามหมอลดของฉัน เป็นคนเดียว เธอเป็นคนเดียวของมารดา เป็นหัวรั้วหัวใครของผู้ให้กำเนิด สาวๆทั้งหลายเห็นเธอ และเรียกเธอว่า ผาสก ทั้งเหล่ามเหสีและเหล่านางห้ามก็สรรเสริญเป็นยอเธอว่า
Sos	6	10	"นางสาวคนนี้เป็นผู้ใดหนอ เมื่อมองลงก็ดังรูปโฉมที่งาม แจ่มริสดังดวงจันทร์ กระจำจางจัดดวงสุริยัน สว่างนภาทรงขามดังกองทัพบึงประจำ"
Sos	6	11	ดิฉันลงไปในสวนนั้นขอ เพื่อจะดูหมู่ไม้เขียวตามหมอบขาวๆเถาองุ่นมีดอกตูมออกหรือเปล่า และเพื่อจะดูว่าผลทับทิมมีดอกแล้วหรือยัง
Sos	6	12	เมื่อดิฉันยังไม่ทันรู้ตัว จิตใจของดิฉันได้กระทำให้ดิฉันเหมือนนรกมาแห่งอามาตีบ
Sos	6	13	กลับมาเถอะ กลับมาเถิด แม่ขาวขลุเมจ่า กลับมาเถิด กลับมาเถอะจะ เพื่อพวกดิฉันจะได้เธอไว้ชมเชย นี้กระโรนะ เธอทั้งหลายจงมองตัวแม่ขาวขลุเมจ่า ดังกองทัพบึงพวก
Sos	7	1	โอ แมรีดาของจ้าว เท้าสวมรองเท้าผูกของเธอเห็นนายนอนดิ้นกระโร ตะโพกของเธอกลมดึกราวกับเม็ดเพชรที่มือช่างผู้ชำนาญได้เจียรระโนไว้
Sos	7	2	สะดือของเธอคดอย่างกลมที่มีได้ขาดเหล้าองุ่นประสม ท้องของเธอคดองข้าวสาลีที่มีดอกบัวปักไว้ล้อมรอบ
Sos	7	3	ถันทั้งสองของเธอเหมือนลูกมะม่วงสองตัวซึ่งเป็นมะม่วงผ่าแผด
Sos	7	4	ลำคอของเธอประหนึ่งหอคอยสร้างด้วยงาช้าง เนตรทั้งสองของเธอคดระโรในเมืองเฮชไบนที่ริมประตูเมืองบัทรัมบิม จมูกของเธอเหมือนหอแห่งเลบานอนซึ่งมองลงเห็นเมืองดามัสกัส
Sos	7	5	ศีรษะของเธอตั้งยอดภูเขาการเมล ผมของเธอจดย้ายสีม่วง กษัตริย์ก็ต้องมนต์เสน่ห์ด้วยเส้นผมนั้น
Sos	7	6	เออ แม่ช่างน่ารัก แม่ช่างชื่นชม แม่ช่างสวยงามต้องตาจริง
Sos	7	7	เธองามระหงตดอันอินทผลัม และถันทั้งสองของเธอตั้งพวงองุ่น
Sos	7	8	ฉันจึงคิดว่า ฉันจะป็นขึ้นต้นอินทผลัมนี้ ฉันจะจับพวงเหนียวไว้ ขอให้ถันทั้งสองของเธองามตั้งพวงองุ่นเถอะ และขอให้ลมหายใจของเธอหอมดังผลแอปเปิ้ลเกิด
Sos	7	9	และขอให้พาดนปากของเธอจูงอย่างนออย่างดียิ่งสำหรับที่รักของฉัน ต้มคดองคองจริงๆ ทำให้ริมฝีปากของคนทั้งหลายขยับได้
Sos	7	10	ตัวดิฉันเป็นกรรมสิทธิ์ของที่รักของดิฉัน และความปรารถนาของเขาก็จะจงเอาตัวดิฉัน
Sos	7	11	ที่รักของดิฉันจ่า มาเถอะจะ ให้เราพากันออกไปในทุ่งนา ให้เราพักอยู่ตามหมู่บ้าน
Sos	7	12	ให้เราตื่นแต่เช้าตรู่ไปยังสวนองุ่น ให้เราดูว่าเถาองุ่นมีดอกตูมออกหรือเปล่า หรือว่ามีดอกบานแล้ว ให้เราดูว่าต้นทับทิมมีดอกหรือยัง ณ ที่นั้นแหละดิฉันจะมอบความรักของดิฉันให้แก่เธอ
Sos	7	13	ที่รักของดิฉันจ่า ผมมะเขือคุดาอมส่งกลิ่นหอมพุ่งไป แล้วที่ประตูบ้านของพวกดิฉันมีผลไม้ ร้อยนานาชนิด มีทั้งผลไม้และผลแก่ที่ดิฉันได้เก็บรวบรวมไว้สำหรับเธอ
Sos	8	1	เหมม ถ้าเธอได้เป็นเหมือนพืชของดิฉัน ผู้ใดดูคนจากอกมารดาของดิฉันก็จะดี เพราะเมื่อดิฉันพบเธอนอกบ้าน ดิฉันจะได้จับเธอได้ แล้ว
Sos	8	2	แล้วดิฉันจะได้เดินนำเธอพาเธอให้เข้ามาในเรือนมารดาของดิฉัน ผู้ซึ่งจะสอนดิฉัน ดิฉันจะได้ให้เธอดื่มน้ำองุ่นใสเคื่องเทศ และดื่มน้ำ
Sos	8	3	แล้วมือซ้ายของเขายะซ่อนใต้ศีรษะของดิฉันไว้ และมือขวาของเขายะสอดคอดดิฉันไว้
Sos	8	4	โอ บุตรสาวแห่งยูธาเล็มเอย ดิฉันขอให้เธอทั้งหลายปฏิญาณว่า เธอทั้งหลายจะไม่รำหือจะ ไม่ปลุกที่รักของดิฉันให้ตื่นกระตือรือร้น จนกว่าเขายะจุใจแล้ว
Sos	8	5	แม่คนนี้ที่ขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดารอิงแอบแนบมากับคูรัก คือใครที่โหดหนอ ดิฉันได้ปลุกเธอเมื่อเธออยู่ที่ต้นแอปเปิ้ล ที่นั้นแหละที่มารดาของเธอได้ให้กำเนิดเธอ ที่ตรงนั้นแหละผู้ที่คลอดเธอได้ให้กำเนิดเธอ
Sos	8	6	จงแนบดิฉันไว้ดูดวงตราแว่นอยู่ที่ใจของเธอ ประคุดดวงตราบนแขนของเธอ เพราะความรักนั้นเข้มแข็งอย่างความตาย ความริษยา ก็ดุเดือดเหมือนแดนกันตาย และประกายแห่งความริษยานั้นก็คือประกายเพลิง คือประกายเพลิงที่แสนรุนแรง
Sos	8	7	น้ำมากหลาย ไม่อาจดับความรักให้หมดเสียได้ หรืออุกถารทั้งหลาย ไม่อาจท้วมความรักให้สำคัญตายเสียได้ แม้ว่าคนใจจะเอาทรัพย์สมบัติในเฮ้าเรือนของตนทั้งสิ้นมาแลกกับความรักนั้น คนนั้นจะได้รับความหมิ่นประมาทจากคนทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง
Sos	8	8	เรามีน้องสาวคนหนึ่งและเธอยังไม่มีถัน เราจะทำอย่างไรกับน้องสาวของเรา เมื่อถึงวันที่ขามาสูขอน้องของเรา
Sos	8	9	ถ้าหากน้องสาวนั้นเป็นกำแพง พวกเราก็คะสร้างปราสาทเงินไว้หลังหนึ่ง และถ้าหากน้องสาวนั้นเป็นประตุ พวกเรากะโอบล้อมเธอด้วยแผ่นไม้สนสด
Sos	8	10	ดิฉันเป็นกำแพง ถันทั้งสองของดิฉันเหมือนดังหอคอย เพราะฉะนั้นในสายตาของชาติดิฉันจึงเป็นดังผู้ที่ได้รับความโปรดปราน
Sos	8	11	ซาโลมอนทรงมีสวนองุ่นอยู่แปลงหนึ่งที่เมืองบาลอฮาโมน พระองค์ทรงมอบสวนองุ่นนั้นให้แก่ผู้รักษาสวนเข้า ทุกคนต้องส่งเงินคนละพันแผ่นเป็นค่าผลไม้
Sos	8	12	สวนองุ่นของดิฉัน ซึ่งเป็นของดิฉันเอง อยู่ต่อหน้าดิฉัน ข้าแต่ซาโลมอน พันนั้นพระองค์เอาไปเกิด และผู้ดูแลผลไม้ในสวนนั้นก็เอาไปคนละสองร้อยเถิด
Sos	8	13	โอ เธอ ผู้อยู่ในสวน พวกเพื่อนๆของเธอคอยฟังเสียงของเธออยู่ ขอให้ฉันได้ยินเสียงเธอ
Sos	8	14	ที่รักของดิฉันจ่า เร็วๆเข้าเถอะจะ ขอให้เธอเป็นดังมะม่วงหรือถั่วหวานนุ่มบนภูเขาต้นลิเลียดเกิด
I sh	1	1	นี่มีตของอิสยาห์บุตรชายของอามอส ซึ่งท่านได้เห็นเกี่ยวกับยูดาห์และยูธาเล็ม ในรัชกาลของอุสซียาห์ โยธาม อาหัท และเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
I sh	1	2	ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงฟัง แผ่นดินโลกเอ๋ย จงเงี่ยหู เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า " เราได้เลี้ยงดูบุตรและให้เติบโตขึ้น แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเรา
I sh	1	3	ไว้รู้จักเจ้าของของมัน และลาก็รู้จักทรงหญ้าของนายมัน แต่อิสราเอลไม่รู้จัก ขนชาติของเราไม่พิจารณาเลย"
I sh	1	4	เออ ประชาชาติบาปหนา ขนชาติซึ่งหนักด้วยความชั่วช้า เชื้อสายของผู้กระทำความชั่วร้าย บรรดาบุตรที่ทำความเสียหาย เขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ เขาได้ย่องคบบริสุทธ์ของอิสราเอลให้ทรงพระพิโรธ เขาทั้งหลายหันหลังให้เสีย
I sh	1	5	ยังจะให้เขียนเจ้าตรงไหนอีกที่จากภฏอยู่เรื่อยไป ศิริษะก็เจ็บหมด จิตใจก็อ่อนเปลี้ยไปสิ้น
I sh	1	6	ตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงศีรษะ ไม่มีความปกดีในนั้นเลย มีแต่บาดแผลและฟกช้ำและเป็นแผลเลือดไหล ไม่เห็นมือออกหรือพันไว้ หรือทำให้อ่อนลงด้วยน้ำมัน
I sh	1	7	ประเทศของเจ้าก็ร้างและหัวเมืองของเจ้าก็ถูกไฟเผา ส่วนแผ่นดินของเจ้าคนต่างตัวก็ทำลายเสียต่อหน้าเจ้า มันก็ร้างไป เหมือนอย่างถูกพลิกคว่ำเสียโดยคนต่างตัวนั้น
I sh	1	8	สวนธิดาแห่งศิโยนก็ถูกทิ้งไว้เหมือนอย่างเพิงที่ในสวนองุ่น เหมือนเพิงในไร่เตงกวาง เหมือนเมืองที่ถูกล้อม
I sh	1	9	ถ้าพระเยโฮวาห์จอมโยธามิได้เหลือคนไว้ให้เราบ้างเล็กน้อยแล้ว เราก็คะได้เป็นเหมือนเมืองโลโดม และจะเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์
I sh	1	10	ดูก่อนท่านผู้ปกครองเมืองโลโดม จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ดูก่อนท่านประชาชนเมืองโกโมราห์ จงเงี่ยหูฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้าของเรา
I sh	1	11	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เครื่องบูชาอันมากมายของเจ้านั้นจะเป็นประโยชน์อะไรแก่เรา เราเอี่ยมแกะตัวผู้อันเป็นเครื่องเผาบูชา และไขมันของสัตว์ที่ขนไว้แล้ว เรามีได้ปดียนิดในเลือดของวัวผู้หรือลูกแกะหรือแพะผู้
I sh	1	12	เมื่อเจ้าเข้ามาเฝ้าเรา ผู้ใดขอให้เจ้าทำอย่างนี้ที่เหยียบย่ำเข้ามาในบริเวณพระนิเวศของเรา
I sh	1	13	อย่านำเครื่องบูชาอันเปล่าประโยชน์มาอีกเลย เครื่องหอมเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่อเรา วันข้างขึ้น และวันสะบาโต และการเรียกประชุม เราทนอีกไม่ได้ มันเป็นความชั่วช้า แม้แต่การประชุมอันศักดิ์สิทธิ์นั้นด้วย
I sh	1	14	ใจของเราเกลียดวันข้างขึ้นของเจ้าและวันเทศกาลตามกำหนดของเจ้า มันกลายเป็นภาระแก่เรา เราแบกเหน็ดเหนื่อยเสียแล้ว
I sh	1	15	เมื่อเจ้ากางมือของเจ้าออกเราจะซ่อนตาของเราเสียจากเจ้า แม้ว่าเจ้าจะอธิษฐานมากมายเราจะไม่ฟัง มือของเจ้าประอะ ไปด้วยโลหิต

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	1	16	จงชำระตัว จงทำตัวให้สะอาด จงเอาการกระทำชั่วของเจ้าออกไปให้พ้นจากสายตาของเรา จงเลิกกระทำชั่ว
l sh	1	17	จงฝึกกระทำดี จงแสวงหาความยุติธรรม จงบรรเทาผู้ถูกบีบบังคับ จงป้องกันให้ลูกกำพร้าพอ จงสุจริตเพื่อหญิงม่าย "
l sh	1	18	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " มาเถิด ให้เราสุจริตกัน ถิ่นบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้มก็จะขาวอย่างหิมะ ถิ่นมันจะแดงอย่างผ้าแดงก็จะกลายเป็น
อย่างขนแกะ			
l sh	1	19	ถ้าเจ้าเต็มใจและเชื่อฟัง เจ้าจะได้อินผลดีแห่งแผ่นดิน
l sh	1	20	แต่ถ้าเจ้าปฏิเสธและกบฏ เจ้าจะถูกทำลายเสียด้วยคมดาบ เพราะว่าพระโอรสของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว "
l sh	1	21	เมืองที่สัตย์ซื่อกลายเป็นแพศยาเสียแล้วหนอ คือเธอที่เคยเปี่ยมด้วยความยุติธรรม ความชอบธรรมเคยพำนักอยู่ในเธอ แต่เดี๋ยวนี้ผู้กระทำ
ฆาตกรรมพำนักอยู่			
l sh	1	22	เงินของเจ้าได้กลายเป็นเงินไปแล้ว น้ำองุ่นของเจ้าปนน้ำแล้ว
l sh	1	23	เจ้านายของเจ้าเป็นพวกกบฏและเป็นเพื่อนของโจร ทุกคนรักสินบนและวังตามของกำนัล เขามิได้ป้องกันให้ลูกกำพร้าพอ และคดีของหญิง
ม่ายก็ไม่มาถึงเขา			
l sh	1	24	ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของอิสราเอลตรัสว่า " ดูเถิด เราจะระบายนามเกียรติของเราเหนือศัตรู
ของเรา และแก้แค้นข้าศึกของเราเสียเอง			
l sh	1	25	เราจะหันมือของเรามาสู่เจ้าและจะกลวงไสซี่แวงของเจ้าออกเสียอย่างกับล้างด้วยน้ำต่าง และเอาของเจือปนของเจ้าออกให้หมด
l sh	1	26	และเราจะคืนผู้พิพากษาของเจ้าให้ตั้งเดิม และคืนที่ปรึกษาของเจ้าอย่างกับตอนแรก ภายหลังเราจะเรียกเจ้าว่า " นครแห่งความชอบธรรม
นครสัตย์ซื่อ "			
l sh	1	27	ศิโยนจะรับการไถ่ด้วยความยุติธรรม และบรรดาคนในนครที่กลับใจจะรับการไถ่ด้วยความชอบธรรม
l sh	1	28	แต่พวกละเมิดและพวกคนบาปจะถูกทำลายด้วยกัน และบรรดาคนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระเยโฮวาห์จะถูกล้างผลาญ
l sh	1	29	เพราะเจ้าจะละรอยร่องต้นโถกที่เจ้าปรารถนานั้น และเจ้าจะอับอายเรื่องสวนซึ่งเจ้าเลือก
l sh	1	30	เพราะเจ้าจะเป็นเหมือนต้นโถกที่ใบเหี่ยวแห้ง และเหมือนสวนที่ขาดน้ำ
l sh	1	31	และผู้ที่จะแข่งแรงจะกลายเป็นโยปัน และผู้ประกอบมันขึ้นจะเป็นเหมือนประกายไฟ และทั้งสองจะไหม้เสียด้วยกัน ไม่มีผู้ใดดับได้
l sh	2	1	ถ้อยคำซึ่งอิสราห์บุตรชายของอามอสเห็นเกี่ยวกับยูดาห์และเยรูซาเล็ม
l sh	2	2	ในยุคหลังจะเป็นดังนี้ คือภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะถูกสถาปนาขึ้นให้สูงที่สุดในจำพวกภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกขึ้นให้เหนือ
บรรดาเนินเขา และประชาชนชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลเข้ามาหา			
l sh	2	3	และชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากจะมากล่าวว่า " มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ยังพระนิเวศแห่งพระเจ้าของยาโคบ เพื่อ
พระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่เรา และเพื่อเราจะเดินในมรรคาของพระองค์ " เพราะว่าพระราชบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวจนะของพระเยโฮวาห์จะออกมาจาก			
เยรูซาเล็ม			
l sh	2	4	พระองค์จะทรงวินิจฉัยระหว่างบรรดาประชาชาติ และจะทรงตำหนิชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาทั้งหลายจะติดตามของเขาให้เป็นผล
ไถนา และหอกของเขาให้เป็นขอลิด ประชาชาติจะไม่ยกดาบต่อสู้กันอีก เขาจะไม่ศึกษายุทธศาสตร์อีกต่อไป			
l sh	2	5	โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย มาเถิด ให้เราทั้งหลายดำเนินในสว่างของพระเยโฮวาห์
l sh	2	6	เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงละทิ้งชนชาติของพระองค์เสีย คือวงศ์วานของยาโคบ เพราะว่าเขาอดมด้วยหมอดูจากตะวันออกอย่างคนฟิลิเตีย
และเขาตีสันที่กับคนต่างชาติ			
l sh	2	7	แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยเงินและทองคำ ทรัพย์สมบัติของเขาไม่มีสิ้นสุด แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยม้า ทรบของเขาไม่มีสิ้นสุด
l sh	2	8	แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยรูปเคารพ เขาราบไหว้ผลงานแห่งมือของเขา ต่อสิ่งซึ่งนิ้วมือของเขาได้กระทำ
l sh	2	9	คนต่ำต้อยจึงกราบลงและคนใหญ่โตก็ก้อมตัวลง ฉะนั้นอย่าอภัยเขาเลย
l sh	2	10	จงหลบเข้าไปในหินและซ่อนอยู่ในถ้ำถ้ำ ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อวดระการของ
พระองค์			
l sh	2	11	และท่อนผยองของมนุษย์จะตกต่ำลง และความจงหองของคนจะถูกปราบลง พระเยโฮวาห์องค์เดียวจะเป็นผู้เทิดทูนในวันนั้น
l sh	2	12	เพราะว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะสสารพัดที่ยะเยอหยิ่งและสูงส่ง สสารพัดที่ถูกยกขึ้นและพวกเขาจะถูกปราบลง
l sh	2	13	ผู้ตีสันสัตรีทั้งสิ้นของเลบานอนที่สูงและที่ถูกยกขึ้น และผู้ตีสันโถกทั้งสิ้นของบาซัน
l sh	2	14	สู้ภูเขาสูงทั้งสิ้น และสู้เนินเขาทั้งปวงที่ถูกยกขึ้น
l sh	2	15	สู้หอคอยสูงทุกแห่ง และสู้กำแพงที่เข้มแข็งทุกแห่ง
l sh	2	16	สู้กำแพงทั้งสิ้นของทารซิช และสู้รูปภาพงดงามทั้งสิ้น
l sh	2	17	และความผยองของมนุษย์จะต้องถูกปราบลง และความจงหองของคนจะตกต่ำลง ในวันนั้นพระเยโฮวาห์องค์เดียวจะเป็นที่เทิดทูน
l sh	2	18	และรูปเคารพทั้งหลายพระองค์ทรงทำลายอย่างเต็มที่
l sh	2	19	และคนจะเข้าไปในถ้ำหินและในโพรงดินให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อวดระการของ
พระองค์			
l sh	2	20	ในวันนั้นคนจะเหวี่ยงรูปเคารพของตนออกไปอันทำด้วยเงิน และรูปเคารพของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อตนเองจะนมัสการ ไปยัง
ตัวตนและตัวค่างคาว			
l sh	2	21	เพื่อเขาจะเข้าถ้ำหินและเข้าซอกผา ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเยโฮวาห์ และจากสง่าราศีแห่งความโอ้อวดระการของพระองค์ เมื่อ
พระองค์ทรงลุกขึ้นกระทำให้โลกสิ้นส้าน			
l sh	2	22	จงตัดขาดจากมนุษย์เสียเถิด ซึ่งในนวมของเขามึลมหาใจ เพราะเขามึลคนทำอะไรเล่า
l sh	3	1	เพราะดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงนำออกไปเสียจากเยรูซาเล็มและจากยูดาห์ ซึ่งเครื่องค้ำและเครื่องจูน เครื่องค้ำ
อันเป็นอาหารทั้งหมด และเครื่องค้ำอันเป็นน้ำทั้งหมด			
l sh	3	2	พวกทแกล้วและพวกทหาร ผู้วินิจฉัยและผู้พยากรณ์ ผู้เลี้ยวฉลาดและพวกผู้ใหญ่
l sh	3	3	นายห้าสิบและผู้มียศ ที่ปรึกษาและคนเล่นกลที่มีฝีมือ และนักพูดที่ทาทะโหวารดี
l sh	3	4	และเราจะกระทำให้เด็กๆเป็นเจ้านายของเขา และทารกจะปกครองเขา
l sh	3	5	และประชาชนจะถูกบีบบังคับ ทุกคนจะบีบบังคับเพื่อนของตน และทุกคนจะบีบบังคับเพื่อนบ้านของตน เด็กๆจะทะเลาะต่อผู้ใหญ่ และคนถ้อย
ต่อคนผู้มีเกียรติ			
l sh	3	6	เมื่อใครคนหนึ่งไปยึดตัวพี่น้องของเขาในเรือนของบิดาของเขา กล่าวว่า " เจ้ามีเสื้อคลุมอยู่แล้ว เจ้าจึงเป็นผู้นำของเรา และชากที่อยู่นี้จะอยู่
ใต้กำมือของเจ้า "			
l sh	3	7	ในวันนั้นเขาจะคิดกันว่า " ข้าพเจ้าจะไม่ยอมเป็นผู้สมาน เพราะในเรือนของข้าพเจ้าไม่มีทั้งอาหารและเสื้อคลุม ท่านจะตั้งข้าพเจ้าให้เป็นผู้
นำของประชาชนไม่ได้ "			
l sh	3	8	เพราะเยรูซาเล็มก็ลมจมนและยูดาห์ก็ลมคว่ำ เพราะวาลันของเขาและการกระทำของเขาถือต่อสู้พระเยโฮวาห์ กบฏต่อพระเนตรอันรุ่งโรจน์ของ
พระองค์			
l sh	3	9	สีหน้าของเขาเป็นพยานปรักปรำเขาทั้งหลาย เขาบ่าวร้องความผิดของเขาอย่างโลโดม เขามิได้ปิดบังไว้ วิบัติแก่จิตใจเขา เพราะว่าเขาได้นำ
ความชั่วร้ายมาเป็นบำเหน็จแก่ตัวเขาเอง			
l sh	3	10	จงบอกคนชอบธรรมว่า เขาทั้งหลายจะเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับประทานผลแห่งการกระทำของเขา
l sh	3	11	วิบัติแก่คนชั่ว ความร้ายจะตกแก่เขา เพราะว่าสิ่งใดที่มือเขาได้กระทำ เขาจะถูกกระทำเช่นนั้น
l sh	3	12	ส่วนชนชาติของเรา เด็กๆเป็นผู้บีบบังคับเขา และผู้หญิงปกครองเหนือเขา โอ ชนชาติของเราเอ๋ย ผู้นำของเจ้าทำเจ้าให้ผิด และทำลายแนว
ทางทั้งหลายของเจ้า			
l sh	3	13	พระเยโฮวาห์ทรงเข้าประทับสู่ความ พระองค์ประทับยืนพิพากษาชนชาติของพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	3	14	พระเยโฮวาห์จะทรงเข้าพิพากษาพวกผู้ใหญ่และเจ้านายชนชาติของพระองค์ " เจ้าทั้งหลายนี้แหละซึ่งได้กลืนกินสวนองุ่นเสีย ของที่ริบมา
จากคนจนก็อยู่ในเรือนของเจ้า			
l sh	3	15	ซึ่งเจ้าได้ทบทวนชาติของเราเป็นชิ้นๆ และได้บดบีบหน้าของคนจนนั้นเจ้าหมายความว่ากระไร" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของโมธาธาห์ตั้งนี้
และ			
l sh	3	16	พระเยโฮวาห์ตรัสอีกว่า " เพราะริศาทั้งหลายของศิโยนนั้นก็มียอง และเดินคอยยึดคอยาว ตาของเขาขม่อมขม่อม เดินกระตุ้งกระตุ้ง ขยับเท้า
ให้เสียงกรุ่งกริ้ง			
l sh	3	17	องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้เป็นชิ้นเนตที่ศิระของบรรดาธิดาของศิโยน และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ที่สวนลับของเขาทั้งหลายโล้นไป
l sh	3	18	ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำเอาเครื่องวิจิตรงดงามไปเสีย คือกำไลข้อเท้า ปิ่นจุกหูห้อย ตุ้มวงเดือน
l sh	3	19	จี๋ กำไลมือ ผ้าแถบ
l sh	3	20	ผ้ามาลา กำไลเท้า ผ้าคาดศิระ หีบเครื่องน้าอม ตะกรุดพิสมร
l sh	3	21	แหวนตรา และแหวนจมุก
l sh	3	22	เสื้องาน และเสื้อคลุม ผ้าคลุม และกระเป่าถือ
l sh	3	23	กระจก เสื้อผ้าลินิน ผ้าโพกศิระ และผ้าคลุมตัว
l sh	3	24	ต่อมาแทนน้าอมจะมีแต่ความเนา แทนผ้าคาดเอวจะมีเชือก แทนผมตัดจะมีแต่ศิระล้าน แทนเสื้องามล้ำค่าจะคาดเอวด้วยผ้ากระสอบ แทน
ความมั่งคั่งจะมีแต่รอยไหม้			
l sh	3	25	พวกผู้ชายของเจ้าจะล้มลงด้วยดาบ และทแกล้วทหารของเจ้าจะล้มในสงคราม
l sh	3	26	ประตูทั้งหลายของเธอจะคร่ำครวญและโศกเศร้า เธอผู้อยู่อย่างโดดเดี่ยวจะนั่งบนพื้นดิน "
l sh	4	1	ในวันนั้นหญิงเจ็ดคนจะยึดชายคนหนึ่งไว้ กล่าวหาว่า " เราจะหากินของเรา หาหน้หาหมของเราเอง ขอเพียงให้เราเรียกเราด้วยชื่อของเธอ ขอ
จงปลดความมอดลุของเราเสีย"			
l sh	4	2	ในวันนั้นอังกฤษของพระเยโฮวาห์จะงดงามและรุ่งโรจน์ และพืชผลของแผ่นดินนั้นจะเป็นความภูมิใจและเป็นเกียรติของผู้ที่หลีกเลี่ยงหลบหนี
แห่งอิสราเอล			
l sh	4	3	และต่อมาคนที่เหลืออยู่ในศิโยนและค้างอยู่ในเยรูซาเล็ม เขาจะเรียกว่าบริสุทธิ คือทุกคนผู้มีชื่อในทะเบียนชีวิตในเยรูซาเล็ม
l sh	4	4	ในเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงล้างความโลโครของริศาทั้งหลายของศิโยน และชำระรอยโลหิตของเยรูซาเล็มจากท่ามกลางเมืองนั้น ด้วย
อานภาพแห่งการพิพากษาและด้วยอานภาพของการเผา			
l sh	4	5	และพระเยโฮวาห์จะทรงสร้างเมฆและควันเพื่อกลางวัน และแสงแห่งเปลวเพลิงเพื่อกลางวันเหนือที่อยู่อาศัยทั้งสิ้นของภูเขาศิโยน และเหนือ
ประชชนเมืองนั้น เพราะจะมีการป้องกันอยู่เหนือสงวราที่หัวสิ้น			
l sh	4	6	จะมีฟิลิปพาทำร่มกลางวันบังแดด และเป็นที่ลี้ภัยและที่กำบังพายุและฝน
l sh	5	1	บัดนี้ข้าพเจ้าจะร้องเพลงถึงที่รักของข้าพเจ้า เป็นเพลงของที่รักของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสวนองุ่นของท่าน ที่รักของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นแปลงหนึ่ง
อยู่บนเนินเขาอันอุดมยิ่ง			
l sh	5	2	ท่านทำไร่ไว้รอบแล้วเก็บก่อนเห็นออกหมดและปลูกเถาองุ่นอย่างดีไว้ ท่านสร้างหอเฝ้าไว้ท่ามกลาง และสกัดบ่อจ่ายองุ่นไว้ในสวนนั้นด้วย ท่าน
มุ่งหวังว่ามันจะบังเกิดลูกองุ่น แต่มันบังเกิดลูกเถาเปรี้ยว			
l sh	5	3	บัดนี้ ชาวเยรูซาเล็มและคนยูดาห์เอ๋ย ขอตัดสินระหว่างเราและสวนองุ่นของเรา
l sh	5	4	มืออะไรก็ตามทำได้เพื่อสวนองุ่นของเรา ซึ่งเรายังไม่ได้ทำให้ ก็เมื่อเรามุ่งหวังว่ามันจะบังเกิดลูกองุ่น โจนมันจึงเกิดลูกเถาเปรี้ยว
l sh	5	5	บัดนี้ เราจะบอกเจ้าทั้งหลายให้ว่าเราจะทำอะไรกับสวนองุ่นของเรา เราจะรื้อรื้อต้นไม้ของมันเสีย แล้วมันก็จะถูกเผา เราจะพังกำแพงของมัน
ลง มันก็จะถูกเหยียบย่ำลง			
l sh	5	6	เราจะกระทำมันให้เป็นที่ร้าง จะไม่มีใครลิดแขนงหรือพรวนดิน นามยอยนามใหญ่ก็จะจกขึ้น และเราจะบัญชาเมฆไม่ให้ไปปรายฝนรดมัน
l sh	5	7	เพราะว่าสวนองุ่นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาคือวงศ์วานอิสราเอล และคนยูดาห์เป็นหมู่ไม้ที่พระองค์ทรงขึ้นพระทัย และพระองค์ทรงมุ่งหวัง
ความยุติธรรม แต่ดูเถิด มีแต่การนองเลือด หัวใจความชอบธรรม แต่ ดูเถิด เสียงร้องให้ช่วย			
l sh	5	8	วิบัติแก่ผู้เหล่านั้นที่เสริมบ้านหลังหนึ่งเข้ากับอีกหลังหนึ่ง และเสริมนาเข้ากับนา จนไม่มีที่อีกแล้ว เพื่อเขาทั้งหลายต้องอยู่ลำพังในท่ามกลาง
แผ่นดินนั้น			
l sh	5	9	พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงกล่าวที่หูของข้าพเจ้าว่า " เป็นความจริงทีเดียว บ้านหลายหลังจะต้องรกร้าง บ้านใหญ่บ้านงามจะไม่มีคนอาศัย
l sh	5	10	เพราะว่าสวนองุ่นยี่สิบห้าไร่จะได้ผลแต่เพียงบัพเดียว และเมล็ดพืชหนึ่งไซเมออร์จะให้ผลแต่เอฟราห์เดียว"
l sh	5	11	วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ลุกขึ้นแต่เข้ามิด เพื่อวิ่งไปตามเมรัย ผู้เหนื่อยแะอยู่จนเด็ก จนเหล้าองุ่นทำให้เขาเมาหยาไป
l sh	5	12	เขามิพินเขาคูและพินใหญ่ รัมมะนา ปี และเหล้าองุ่น ณ งานเลี้ยงของเขา แต่เขาทั้งหลายมิได้อาใจใส่ในพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ หรือ
พิจารณาพระหัตถกิจของพระองค์			
l sh	5	13	เพราะฉะนั้นชนชาติของเราจึงตกไปเป็นเชลย เพราะขาดความรู้ ผู้มีเกียรติของเขาก็หิวแะ และมวลชนของเขาก็แห้งผากไปเพราะความ
กระหาย			
l sh	5	14	เพราะฉะนั้นรกรกก็ขายยที่ของมันออก และอ้าปากเสียโดยไม่จำกัด และสงวราที่ของเขา และมวลชนของเขา และเสียงอังกนึ่งของเขา และผู้
สิงโลดตอย ก็จจะลงไป			
l sh	5	15	คนต่ำต้อยจึงจะกรบลง และคนเข้มแข็งก็ถ่อมตัวลง และนัยน์ตาของผู้มอญก็ถูกลดต่ำ
l sh	5	16	แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะได้รับการเทิดทูนไว้โดยความยุติธรรม และพระเจ้าองค์บริสุทธิจะได้ทรงสำแดงความบริสุทธิ์โดยความชอบ
ธรรม			
l sh	5	17	แล้วลูกแกะจะเหยียบหากินที่เนินตามลักษณะท่าทางของมัน คนแปลกหน้าจะหากินในที่สลักหักพังของสัตว์ที่อ้วน
l sh	5	18	วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ลากความชั่วช้าด้วยสายของความไร้สาระ ผู้ลากบาปอย่างกับใช้เชือกโยงเกวียน
l sh	5	19	ผู้กล่าวว่า " ให้พระองค์รีบร้อน ให้พระองค์เร่งงานของพระองค์ เพื่อเราจะได้เห็น ให้พระประสงค์ขององค์ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลเสด็จมา
ใกล้ ขอให้มาเพื่อเราจะได้รับ"			
l sh	5	20	วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เรียกความชั่วร้ายว่าความดี และความดีว่าความชั่วร้าย ผู้ถือเอาว่าความมิดเป็นความสว่าง และความสว่างเป็นความมิด
ผู้ถือเอาว่าความขมเป็นความหวาน และความหวานเป็นความขม			
l sh	5	21	วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ฉลาดตามสายตาของตนเอง และสุขุมรอบคอบในสายตาของตนเอง
l sh	5	22	วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่เป็นวีรชนในการตีเหล่าองุ่น และเป็นคนแกล้วกล้าในการประสมเมรัย
l sh	5	23	ผู้ปล่อยตัวคนทำผิดเพราะเขาได้รับสินบน และเอาความชอบธรรมไปจากผู้ชอบธรรม
l sh	5	24	ดังนั้นเปลวเพลิงกลืนต่อข้าฉันใจ และเพลิงเผาผลาญหญ้าแห้งฉันใจ รากของเขาก็จะเป็นเหมือนความเปื่อยเน่า และดอกบานของเขาจะเป่ง
ไปเหมือนฝองคลื่นนั้น เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จอมโยธา และได้ดูหมิ่นพระวจนะขององค์ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล			
l sh	5	25	เหตุฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลงขึ้นต่อชนชาติของพระองค์ และพระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกสู้เขาและตีเขา
และเขาก็ทั้งหลายก็สิ้นสะเทือน และซากศพของเขาทั้งหลายถูกฉีกขาดกลางถนน ถึงกระนั้นก็ดี พระพิโรธของพระองค์ก็มีได้หันกลับ แต่พระหัตถ์ของพระองค์ก็ยังไม่เหยียดออกอยู่			
l sh	5	26	พระองค์จะทรงยกอาณัติตั้งญาณให้แก่ประชาชนที่ห่างไกล และจะทรงพิวพระโอษฐ์เรียกเขามาจากที่สูญปลายแผ่นดินโลก และดูเถิด เขาจะ
มาอย่างเร็วและรีบเร่ง			
l sh	5	27	ไม่มีผู้ใดในพวกเขาจะอ่อนเปลี้ย ไม่มีผู้ใดจะสะดุด ไม่มีผู้ใดจะหลับสนิทหรือนิทรา ผ้าคาดเอวสักผืนหนึ่งก็จะไม่หลุดลุ่ย สายรัดรองเท้าก็จะ
ไม่ขาดสักสายหนึ่ง			
l sh	5	28	ลูกธนูของเขาก็แหลม บรรดาคันธนูของเขาก็ยิงไว้ กับม้าทั้งหลายของเขาจะเหมือนกับหินเหล็กไฟ และล้อของเขาทั้งหลายเหมือนลมบ้าหมู
l sh	5	29	เสียงคำรามของเขาจะเหมือนสิงโต เหมือนสิงโตหนุ่ม เขาเหล่านั้นจะคำราม เขาจะคำรนและตะครุบเหยื่อของเขา และเขาจะชนเอาไปเสีย
และไม่มีผู้ใดช่วยเหยื่อนั้นให้พ้นไปได้			

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	5	30	ในวันนั้นเขาทั้งหลายจะทำการเหนือเหนือขึ้นเหมือนเสียงคะนองของทะเล และถ้ามีผู้หนึ่งผู้ใดมองที่แผ่นดิน ดูเถิด ความมืดและความทกขใจ
และสว่างแห่งฟ้าสวรรค์ก็เกิด			
l sh	6	1	ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียหีสั้นพระชนม์ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับ ณ พระที่นั่งสูงและเทิดทูนขึ้น และชายฉลองพระองค์ของพระองค์
เต็มพระวิหาร			
l sh	6	2	เหนือพระองค์มีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละคนมีปีกหกปีก ใช้สองปีกบังหน้า และสองปีกคลุมเท้า และด้วยสองปีกบินไป
l sh	6	3	ต่างก็ร้องต่อกันและกันว่า " บริสทธิ์ บริสทธิ์ บริสทธิ์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยสง่าราศีของพระองค์ "
l sh	6	4	และรากฐานของธรณีประตูทั้งหลายก็สั่นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ร้อง และพระเนวคก็มีควันเต็มไปหมด
l sh	6	5	และข้าพเจ้าว่า " วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่มนุษชาติที่ริม
ฝัปกปากไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา "			
l sh	6	6	แล้วคนหนึ่งในเสราฟิมบินมาหาข้าพเจ้า ในมือมีถ่านเพลิง ซึ่งเขาเอาคีมคีมมาจากแท่นบูชา
l sh	6	7	และเขาถูกต้องปากของข้าพเจ้าพูดว่า " ดูเถิด สิ่งนี้ได้ถูกต้องริมฝีปากของเจ้าแล้ว ความชั่วช้าของเจ้าก็ถูกยกเสีย และเจ้าก็จะรับการลบ
มลทินบาป "			
l sh	6	8	และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า " เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา " แล้วข้าพเจ้าทูลว่า " ข้าพระองค์นี้
พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด "			
l sh	6	9	และพระองค์ตรัสว่า " ไปเถะ และกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า ` ฟังแล้วฟังเล่า แต่อย่าเข้าใจ ดูแล้วดูเล่า แต่อย่ามองเห็น '
l sh	6	10	จงกระทำให้อัจฉริยะของชนชาตินี้มันง และให้หูทั้งหลายของเขาหนึ่ก และปิดตาของเขาทั้งหลายเสีย เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้
ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และหันกลับมาได้รับการรักษาให้หาย "			
l sh	6	11	แล้วข้าพเจ้ากล่าววว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า นานสักเท่าใด " และพระองค์ตรัสตอบว่า " จนหัวเมืองทั้งหลายถูกทิ้งร้าง ไม่มีชาวเมือง และ
บ้านเรือน ไม่มีคน และแผ่นดินก็รกร้างอย่างสิ้นเชิง			
l sh	6	12	และพระเยโฮวาห์ทรงกวาดคนออกไปไกล และที่ที่ทอดทิ้งก็มีมากอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น
l sh	6	13	และแม้ว่ามีเหลืออยู่ในนั้นสักหนึ่งในสิบ ก็จะกลับมาและถูกเผาไฟ เหมือนต้นสนหรือต้นโอ๊กซึ่งเหลืออยู่แต่ต่อเมื่อถูกโค่น " ต่อของมันจะ
เป็นชื่อสายบริสทธิ์			
l sh	7	1	ต่อมาในรัชกาลของอาหัสโอรสของโยธาม โอรสของอัสซีเรีย กษัตริย์แห่งยูดาห์ เรซินกษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์โอรสของเรมาลียาห์
กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ขึ้นมายังเยรูซาเล็มเพื่อกระทำสงครามกับเมืองนั้น แต่รบไม่ชนะ			
l sh	7	2	เมื่อเขาไปบอกที่ราชสำนักของดาวิดว่า " ซีเรียเป็นพันธมิตรกับเอฟราอิมแล้ว " พระทัยของพระองค์และจิตใจของประชาชนของพระองค์ก็
สั่นเหมือนต้นไม้อันในป่าสิ้นอยู่หน้าลม			
l sh	7	3	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า " จงออกไปพบอาหัส ทั้งเจ้าและเขารายาบุตรชายของเจ้า ณ ที่ปลายท่อน้ำสระบนที่ถนนลานซึกฟอก
l sh	7	4	และจงกล่าวแก่เขาว่า ` จงระวังและสงบใจ อย่างกลัว อย่าให้พระทัยของพระองค์ฉลาดด้วยเหตุเศษดินพินที่จวนมอดทั้งสองนี้ เพราะความ
กลัวอันร้ายแรงของเรซิน และซีเรีย และโอรสของเรมาลียาห์			
l sh	7	5	เพราะว่าซีเรียพร้อมกับเอฟราอิมและโอรสของเรมาลียาห์ได้คิดการชั่วร้ายต่อพระองค์ กล่าววว่า
l sh	7	6	" ให้เราทั้งหลายขึ้นไปต่อสู้กับยูดาห์และทำให้มันคร่ำครวญแล้ว และให้เราทั้งหลายเอาเมืองของเขาเพื่อเราเอง และตั้งบุตรของทาเบเอลให้เป็น
กษัตริย์ท่ามกลางเมืองนั้น "			
l sh	7	7	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า มันจะไม่เป็นไป และจะไม่เกิดขึ้น
l sh	7	8	เพราะเศียรของซีเรียคือดามัสกัส และเศียรของดามัสกัสคือเรซิน ภายในหกสิบห้าปีเอฟราอิมจะแตกเป็นชิ้นๆ กระทั่งไม่เป็นชนชาติอีกแล้ว
l sh	7	9	และเศียรของเอฟราอิมคือสะมาเรีย และเศียรของสะมาเรียคือโอรสของเรมาลียาห์ ถ้าเจ้าจะไม่มั่นใจ แน่ละ ก็จะต้องมันเจ้าไว้ไม่ได้ "
l sh	7	10	พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาหัสอีกว่า
l sh	7	11	" จงขอมหายสำคัญจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงขอในที่ลึกหรือที่สูงเบื้องบนก็ได้ "
l sh	7	12	แต่อาหัสตอบว่า " เราจะไม่ทูลขอ และเราจะไม่ทดลองพระเยโฮวาห์ "
l sh	7	13	และท่านกล่าวว่า " ข้าแต่ข้าราชสำนักของดาวิด ของฟิง การที่จะให้มนุษย์อ่อนใจนั้นเล็กน้อยอยู่หรือ และท่านยังให้พระเจ้าของข้าพเจ้า
อ่อนพระทัยด้วย			
l sh	7	14	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญแก่คุณ ดูเถิด ญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครกร์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะ
เรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล			
l sh	7	15	ท่านจะรับประทานนมชั่นและน้ำผึ้ง เพื่อท่านจะรู้ที่จะปฏิเสธความชั่วและเลือกความดี
l sh	7	16	เพราะก่อนที่เด็กนั้นจะรู้ที่จะปฏิเสธความชั่วและเลือกความดีนั้น แผ่นดินซึ่งท่านเกลียดชังนั้น มันจะขาดกษัตริย์ทั้งสององค์
l sh	7	17	พระเยโฮวาห์จะทรงนำวันนั้นมาเหนือพระองค์ เหนือชนชาติของพระองค์และเหนือวงศวานแห่งบิดาของพระองค์ คือวันอย่างที่ไม่เคยพบ
เห็น ตั้งแต่วันที่เอฟราอิมได้พรากจากยูดาห์ คือกษัตริย์ของอัสซีเรีย			
l sh	7	18	ต่อมาในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงฝังพระ โอบอูร์เรียกเหลือบซึ่งอยู่ทางต้นกำเนิดแม่น้ำแห่งอียิปต์ และเรียกฝังซึ่งอยู่ในแผ่นดินอัสซีเรีย
l sh	7	19	และมันจะมากขึ้นและทั้งหมดก็จะหยุดพักตามหุบเขาที่ร้าง และในซอกหิน และบนต้นหนามทั้งสิ้น และบนพุ่มไม้ทั้งสิ้น
l sh	7	20	ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรง โกงนทั้งศิระและชนที่เท้าเสียด้วยมิด โกงนซึ่งเขามาจากปากแม่น้ำข้างโน้น คือโดยกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนั้น
เอง และจะผลาญเขารด้วย			
l sh	7	21	ต่อมาในวันนั้นชายคนหนึ่งจะเลี้ยงเมวัวสาวไว้ตัวหนึ่งและแกะสองตัว
l sh	7	22	และต่อมาเพราะมันให้นมมากมาย เขาจะรับประทานนมชั่น เพราะว่าทุกคนที่เหลืออยู่ในแผ่นดินจะรับประทานนมชั่นและน้ำผึ้ง
l sh	7	23	ต่อมาในวันนั้นทกแห่งที่เคยมีถืองหนึ่งพันเถา มีค่าเงินหนึ่งพันเชลล ก็จะกลายเป็นต้นหนามย่อยและหนามใหญ่
l sh	7	24	คนจะมาที่นั่นพร้อมกับคันธนูและลูกธนู เพราะว่าแผ่นดินทั้งสิ้นนั้นจะกลายเป็นที่หนามย่อยและหนามใหญ่
l sh	7	25	ส่วนเนินเขาทั้งสิ้นที่เขาเคยชดด้วยจอบ การกลืนหนามย่อยและหนามใหญ่จะไม่มาที่นั่น แต่เนินเขาเหล่านั้นจะกลายเป็นที่ซึ่งเขาปล่อยฝูงวัว
และที่ซึ่งฝูงแกะจะเหยียบย่ำ "			
l sh	8	1	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า " จงเอาแผ่นจารึกใหญ่มาแผ่นหนึ่ง และจงเขียนด้วยปากกาของมนุษย์เรื่อง ` มาเฮร์ชาลาลหัย
บัส' "			
l sh	8	2	และข้าพเจ้าได้พยานที่เชื่อถือได้ คือ อูริอาห์ปุโรหิต และเศคาริยาห์บุตรชายของเยเบเรศิยาห์ให้บันทึกไว้เพื่อข้าพเจ้า
l sh	8	3	และข้าพเจ้าได้เข้าไปหาหญิงผู้พยากรณ์ และเธอก็ตั้งครกร์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " จงเรียกชื่อบุตร
นั้นว่า มาเฮร์ชาลาลหัยบัส			
l sh	8	4	เพราะก่อนที่เด็กจะรู้ที่จะร้องเรียก ` พ่อแม่ ' ได้ ทรัพย์สมบัติของดามัสกัสและของที่รีบ ได้จากสะมาเรีย จะถูกขนเอาไปต่อพระพักตร์
กษัตริย์อัสซีเรีย "			
l sh	8	5	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า
l sh	8	6	" เพราะวาชนชาตินี้ได้ปฏิเสธหน้าแห่งซีโลอาห์ซึ่งไหลเอื่อยๆ และปิดยีนดีต่อเรซินและโอรสของเรมาลียาห์
l sh	8	7	เพราะฉะนั้น ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำน้ำแห่งแม่น้ำมาสู่ข้างทั้งหลาย ที่มีกำลังและมากหลาย คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรียและสง่าราศีทั้งสิ้น
ของพระองค์ และน้ำนั้นจะไหลล้นห้วยทั้งสิ้นของมัน และทวมฝั่งทั้งสิ้นของมัน			
l sh	8	8	และจะกวาดต่อไปเข้าในยูดาห์ และจะไหลท่วมและผ่านไปแม้จนถึงคอ และปีกอันแผ่กว้างของมันจะเติมแผ่นดินของท่านนะ ท่านอิมมานูเอล
ล "			
l sh	8	9	ชนชาติทั้งหลายอ่อย จงเข้าร่วมกัน และเจ้าจะถูกทำให้แหลกเป็นชิ้นๆ บรรดาประเทศไกลๆ ทั้งหมด เจ้าอัยจงเจียหุ จงคาดเอาเจ้าไว้และเจ้า
จะถูกทำให้แหลกเป็นชิ้นๆ จงคาดเอาเจ้าไว้และเจ้าจะถูกทำให้แหลกเป็นชิ้นๆ			
l sh	8	10	จงปรึกษากันเถิด แต่ก็จะไม่สำเร็จผล เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับเรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	8	11	เพราะว่าพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งตอไปน้กับข้าพเจ้าพร้อมด้วยพระหัตถ์อันเข้มแข็ง และทรงสั่งสอนข้าพเจ้ามีให้ดำเนินในทางของชนชาตินี้
พระองค์ตรัสว่า			
l sh	8	12	" สิ่งที่ชนชาตินี้เรียกว่า การร่วมคิดกบฏ เจ้าอย่าเรียกว่า การร่วมคิดกบฏ เสียหมด อย่างลัวสิ่งที่เขากลัว หรืออย่าร้นคร้าม
l sh	8	13	แต่พระเยโฮวาห์จอมโยธานั้นแหละ เจ้าต้องว่าพระองค์บริสุทธิ์ จงให้พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เจ้ายำเกรง จงให้พระองค์ทรงเป็นผู้ที่เจ้าร้นคร้าม
l sh	8	14	แล้วพระองค์จะเป็นสถานบริสุทธิ์ แต่เป็นศิลาที่ททำให้สะดุด และเป็นก้อนหินที่ททำให้ขัดเคืองใจของวงศาคณาทั้งคูของอิสราเอล เป็นกับและเป็น
บ่วงดักชาวเยรูซาเล็ม			
l sh	8	15	และคนเป็นอันมากในพวกเขาจะสะดุดหินนั้น เขาทั้งหลายจะล้มลงและแตกหัก เขาจะติดบ่วงและถูกจับไป"
l sh	8	16	จงมัดถ้อยคำพยานแก่บไวเสีย และจงตั้งพระราชบัญญัติไว้ในหมู่พวกสาวกของข้าพเจ้าเสีย
l sh	8	17	ข้าพเจ้าจะรอกอยพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากวงศาคณาของยาโคบ และข้าพเจ้าจะรอกอยท่าพระองค์
l sh	8	18	ดุเถิด ข้าพเจ้าและบุตรผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า เป็นหมายสำคัญและเป็นการมหัศจรรย์ต่างในอิสราเอล จากพระเยโฮวา
ห์จอมโยธา ผู้ทรงประทับบนภูเขาศิโยน			
l sh	8	19	และเมื่อเขาทั้งหลายจะกล่าวแก่พวกท่านว่า " จงปรึกษากับคนทรงและพอมดแม่มดผู้ร้องเสียงจ๊อกแจ๊กและเสียงพึมพำ" ไม่ควรที่
ประชาชนจะปรึกษากับพระเจ้าของเขาหรือ การเขาจะ ไปปรึกษาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ			
l sh	8	20	ไปค้นพระราชบัญญัติและถ้อยคำพยาน ถ้าเขาไม่พูดตามคำเหล่านี้ก็เพราะในตัวของเขา ไม่มีแสงสว่างเสียเลย
l sh	8	21	เขาทั้งหลายจะผ่านแผ่นดินไปด้วยความระทมใจอันยิ่งใหญ่และด้วยความหิว และต่อมาเมื่อเขาหิว เขาจะเกรี้ยวกราดและแข่งด่ากษัตริย์ของ
เขาและพระเจ้าของเขา และจะเหงานหน้าขึ้นข้างบน			
l sh	8	22	และจะมองดูที่แผ่นดินโลก และจะมองเห็นความทุกข์ใจและความมืด ความกลุ้มแห่งความแสนระทม และเขาจะถูกผลักไสเข้าไปในความมืด
ทึบ			
l sh	9	1	แต่กระนั้นแผ่นดินนั้นซึ่งอยู่ในความแสนระทมจะ ไม่กลัดกลุ้ม ในกาลก่อนพระองค์ทรงนำแคว้นเศบูลุนและแคว้นนัฟทาลีมาสู่ความคูหมีน
แต่ในกาลภายหลังพระองค์จะทรงกระทำให้หนทางข้างทะเล แคว้นฟากแม่น้ำออร์แตนข้างโน้น คือ กาลิลีแห่งบรรดาประชาชนชาติ ให้เจ็บปวดทรมานอย่างมาก			
l sh	9	2	ชนชาติที่ดำเนินในความมืดได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ่แล้ว บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินแห่งเงามัจจุราช สว่าง ได้ส่องมาบนเขา
l sh	9	3	พระองค์ได้ทรงทริชนในประชาชาตินั้นขึ้น พระองค์มิได้ทรงเพิ่มความขึ้นบนของเขา เขาทั้งหลายเปรมปรีดีต่อพระพักตร์พระองค์ ตั้งด้วย
ความขึ้นบนเมื่อฤดูเกี่ยวเก็บ ตั้งคนเปรมปรีดีเมื่อเขาแบ่งของริบมานั้นแก่กัน			
l sh	9	4	เพราะว่าเอกอันเป็นภาระของเขาก็คือ ไม่พลงที่ตีบาเขาก็คือ ไม่ตะบองของผู้รับบังคับเขาก็คือ พระองค์จะทรงหักเสียอย่างในวันของคณมีเดียน
l sh	9	5	เพราะการบทั้งสิ้นของนักรบมีเสียงวุ่นวาย และเลือดลมที่เกลือกอยู่ในโลหิต แต่การบครั้งนั้นจะถูกเผาเป็นเชื้อเพลิงใส่ไฟ
l sh	9	6	ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า
" ผู้ที่มหัศจรรย์ ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานัรินดร์ องค์กรันดีรา"			
l sh	9	7	เพื่อการปกครองของท่านจะเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และสันติภาพจะ ไม่มีที่สิ้นสุดเหนือพระที่นั่งของดาวิด และเหนือราชอาณาจักรของพระองค์ ที่จะ
สถาปนาไว้ และเชิดชูไว้ด้วยความยุติธรรมและด้วยความเที่ยงธรรม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น ไปจนวันรณกาล ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้			
l sh	9	8	องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้พระวจนะไปต่อสุยาโคบ และจะตกอยู่เหนืออิสราเอล
l sh	9	9	และประชาชนทั้งสิ้นจะรู้เรื่อง คือเอฟราอิมและชาวสะมาเรีย ผู้กล่าวด้วยความเยอหยิ่งและด้วยจิตใจจองหง
l sh	9	10	ว่า " ก่อนอิฐพังลงแล้ว แต่เราจะสร้างด้วยศิลาสลัก ตันมะเตือถูกโคกลง แต่เราจะใส่ต้นเสีราห์เข้าแทนไว้ในที่นั้น"
l sh	9	11	พระเยโฮวาห์จึงทรงเหนนปฏิปักษ์ของเรขึ้นมาสู่เขา และทรงกระตุนศัตรูของเขาให้รวมกัน
l sh	9	12	คือคนซีเรียทางข้างหน้าและคนฟีลิสเตียทางข้างหลัง และเขาจะอำปากออกกลืนอิสราเอลเสีย ถึงกระนั้นกิตีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้
หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่			
l sh	9	13	เพราะประชาชนมิได้หันมาหาพระองค์ผู้ทรงตีเขา มิได้แสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธา
l sh	9	14	พระเยโฮวาห์จึงจะทรงตัดหัวตัดหางออกเสียจากอิสราเอล ทั้งกิ่งก้านและต้นกในในวันเดียว
l sh	9	15	ผู้ใหญ่และคนมีเกียรติคือหัว และผู้พยากรณ์ผู้สอนเท็จเป็นหาง
l sh	9	16	เพราะบรรดาผู้ที่นำชนชาตินี้ได้นำเขาให้หลง และบรรดาผู้ที่เขานำก็ถูกทำลาย
l sh	9	17	ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะหาทรงเปรมปรีดีในคนหนุ่มของเขาไม่ และจะมีได้ทรงมีพระกรุณาต่อคนกำพร้าพ้อหรือหญิงม่ายของเขา เพราะ
ว่าทคนเป็นคนหน้าซื่อใจคดและเป็นคนทำความชั่วและปากทกปากกกล่าวคำโลดเขลา ถึงกระนั้นกิตีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และพระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่			
l sh	9	18	เพราะความซ้าักใหม่เหมือน ไฟใหม่ มันจะผลาญทั้งนามย่อยและนามใหญ่ มันจะจุดไฟเข้าที่ป่าทึบ และป่าที่ทึบก็จะม้วนขึ้นข้างบนเหมือน
ควันเป็นลุกๆ			
l sh	9	19	แผ่นดินนั้นกิมืด ไปโดยเหตุพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จอมโยธา ประชาชนก็จะเหมือนเชื้อเพลิง ไม่มีคนใดจะไว้ชีวิตพี่น้องของตน
l sh	9	20	เขาจะฉวยได้ทางขวา แต่ยังหิวอยู่ เขาจะกินทางซ้าย แต่ก็ยังไม่อิ่ม ตามกก็จะกินเนื้อแขนของตนเอง
l sh	9	21	มันส์เสห์กินเอฟราอิม เอฟราอิมกินมันส์เสห์ และทั้งคูก็สู้กับยูดาห์ ถึงกระนั้นกิตีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และพระหัตถ์ของ
พระองค์ยังเหยียดออกอยู่			
l sh	10	1	วิบัติแก่คนเหล่านั้นที่ออกกฎหมายธรรม และแก่ผู้เขียนที่เขียนแต่การบีบคั้นเรื่อยไป
l sh	10	2	เพื่อหันคนขัดสนไปจากความยุติธรรม และปล้นสิทธิของคนจนแห่งชนชาติของเราเสีย เพื่อว่าหญิงม่ายจะเป็นเหยื่อของเขา และเพื่อเขาจะ
ปล้นคนกำพร้าพลีเสีย			
l sh	10	3	พวกเจ้าจะกระทำอย่างไรในวันแห่งการลงอาญา และในการกวาดล้างซึ่งจะมาจากที่ไกล เจ้าจะหนีไปพึ่งใคร และเจ้าจะฝากสง่าราศีของเจ้า
ไว้ที่ไหน			
l sh	10	4	ปราศจากเราพวกเขาจะกราบลงอยู่กับนักโทษ เขาจะล้มลงในหมู่พวกคนที่ถูกฆ่า ถึงกระนั้นกิตีพระพิโรธของพระองค์ก็ยังมีได้หันกลับ และ
พระหัตถ์ของพระองค์ยังเหยียดออกอยู่			
l sh	10	5	วิบัติแก่อัสซีเรีย ผู้เป็นตะบองแห่งความกริ้วของเรา และไม้พลงในมือของเขาคือความเกรี้ยวกราดของเขา
l sh	10	6	เราจะใช้เขาไปสู้ประชาชาติอันหน้าซื่อใจคด เราจะบัญชาเขาให้ไปสู้ชนชาติที่รกรกรัว ไปเอาของริบและฉวยเหยื่อและให้เหยียบย่ำลงเหมือน
เหยียบเลนในถนน			
l sh	10	7	แต่เขามิได้ตั้งใจอย่างนั้น และจิตใจของเขาก็มิได้คิดอย่างนั้น แต่ในใจของเขาคิดจะทำลาย และตัดประชาชาติเสียมิใช่หน้อย
l sh	10	8	เพราะเขาพูดว่า " ผู้บังคับบัญชาของข้าเป็นกษัตริย์หมดมิใช่หรือ
l sh	10	9	เมืองคาลไนก็เหมือนเมืองการเคมิซมิใช่หรือ เมืองซามัทก็เหมือนเมืองอารบัดมิใช่หรือ เมืองสะมาเรียก็เหมือนเมืองดามัสกัสมิใช่หรือ
l sh	10	10	เหมือนอย่างมือของเรา ไปถึงบรรดาราชอาณาจักรของรูปเคารพ ซึ่งรูปเคารพแกะสลักของเขานั้นใหญ่กว่าของเยรูซาเล็มและสะมาเรีย
l sh	10	11	เรากิจจะไม่ทำแก่เยรูซาเล็มกับรูปเคารพของเขาดอกหรือ ดังที่เราได้ทำแก่สะมาเรียและรูปเคารพของเขา"
l sh	10	12	ต่อมาเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำเร็จพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ที่ภูเขาศิโยนและที่เยรูซาเล็มแล้ว เราจะทรงลงทัณฑ์แก่ผลแห่งจิตใจ
จองหงของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และสง่าราศีแห่งตายโสของเขา			
l sh	10	13	เพราะเขาวา " ข้าได้กระทำการนี้ด้วยกำลังมือของข้า และด้วยสติปัญญาของข้า เพราะข้ามีความเข้าใจ ข้าได้รู้เขตแดนของชนชาติทั้ง
หลาย และได้ปล้นทรัพย์สมบัติของเขา ข้าได้โยนบรรดาชาวเมืองลงมอไปยังคนกกล้าหาญ			
l sh	10	14	มือของข้าได้ฉวยทรัพย์สมบัติของชนชาติทั้งหลายเหมือนฉวยรังนก และอย่างคนเก็บไขซึ่งจะทิ้งไว้ ข้าก็รวบรวมแผ่นดินโลกทั้งสิ้นตั้งนั้น
แหละ และไม่มีผู้ใดขยับปีกมากป หรืออำปากหรือร้องเสียงจ๊อกแจ๊ก"			
l sh	10	15	ขวานจะคุมขมคนที่ใช้มันสกัดนั้นหรือ หรือเลื่อยจะทงนงตัวเหนือผู้ที่ใช้มันเลื่อยนั้นหรือ เหมือนกับว่าตะบองจะยกผู้ซึ่งถือมันขึ้นตี หรืออย่าง
ไม้พลงจะจับตัวขึ้นเหมือนกับว่ามันไม่ทำตัวไม่มี			
l sh	10	16	ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมโยธาจะทรงให้โรคผอมแห่งมาในหมู่พวกคนอ้วนพีของเขา ภายได้เกียรติของเขาคจะมีการ
ใหม่ใหญ่โตเหมือนอย่างไฟไหม้			

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	10	17	ความสว่างแห่งอิสราเอลจะเป็นไฟ และองค์บริสุทธิ์ของท่านจะกลายเป็นเปลวเพลิง และจะเผาและกินหนามใหญ่และหนามย่อยของเขาเสียในวันเดียว
l sh	10	18	พระองค์จะทรงผลาญสง่าราศีแห่งป่าของเขาและแห่งสวนผลไม้ของเขา ทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย และจะเป็นเหมือนเวลาผู้ถือธองอ่อนเปลี้ยลงไป
l sh	10	19	ต้นไม้แห่งป่าของเขาจะเหลือน้อยเต็มที จนเด็ก ๆ จะเขียนลงได้
l sh	10	20	ต่อมาในวันนั้น คนอิสราเอลที่เหลืออยู่ และคนที่รอดหนีไปแห่งกวานของยาโคบ จะไม่ฟังผู้ที่ตีเขาอีก แต่จะพักพิงที่พระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล โดยความจริง
l sh	10	21	ส่วนคนที่เหลืออยู่จะกลับมายังพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ คือคนที่เหลืออยู่ของยาโคบ
l sh	10	22	อิสราเอลเอ๋ย เพราะแม้ว่าชนชาติของเจ้าจะเป็นดังเม็ดทรายในทะเล คนที่เหลืออยู่เท่านั้นจะกลับมา การเผาผลาญซึ่งกำหนดไว้แล้วจะลงหลามไปด้วยความชอบธรรม
l sh	10	23	เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธาจะทรงกระทำให้การเผาผลาญนั้นสิ้นสุดลงตามที่กำหนดไว้แล้วในท่ามกลางแผ่นดินทั้งสิ้น
l sh	10	24	ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า "ชนชาติของเราเอ๋ย ผู้อยู่ในศิโยน อย่ากลัวคนอัสซีเรีย เขาจะตีเจ้าด้วยตะบองและจะยกไม้พลองของเขารขึ้นสู่เจ้าอย่างทีในอียิปต์
l sh	10	25	เพราะอีกสักหน่อยเท่านั้น แล้วความกริ้วนั้นจะสิ้นสุด และความโกรธของเราจะมุ่งตรงที่การทำลายเขา
l sh	10	26	และพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงเหวี่ยงเส้นผ่าหูเขา ดังที่พระองค์ทรงโจมตีคนมีเตียน ณ คิลาโอเรบ และไม้พลองของพระองค์ที่เคยอยู่เหนือทะเล พระองค์จะทรงยกขึ้นอย่างทีในอียิปต์
l sh	10	27	และต่อมาในวันนั้นการของเขาคจะพรากไปจากป่าของเจ้า และแอกของเขาจะถูกทำลายเสียจากคอของเจ้า และแอกนั้นจะถูกทำลายเพราะเหตุการเจิม"
l sh	10	28	เขาได้มาถึงอียิปทแล้ว เขาได้ข้ามมิโกรน เขาเก็บสัมภาระของเขาไว้มีคมาซ
l sh	10	29	เขาเหล่านั้นผ่านช่องหว่างเขามาแล้ว เกมาเป็นที่เขาค้างคืน รามาสะทกสะทั้น กิเบอาห์ของซาอูลหนีไปแล้ว
l sh	10	30	ธิดาของกัลลิมเอ๋ย ส่งเสียงร้องซี ให้เขายืนได้ในโลซาห์เกิด อานาโรทเอ๋ย นาสงสารจริง
l sh	10	31	มัดเมนาห์กำลังหนีอยู่ คนเก็บมีหนให้พ้นภัย
l sh	10	32	ในวันนั้นเอง เขาจะยับยั้งอยู่ที่เมืองโนบ เขาจะสายมือของเขาต่อด้านภูเขาแห่งธิดาของศิโยน เนินเขาของเยรูซาเล็ม
l sh	10	33	ดุเกิด องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธา จะทรงตัดกิ่งไม้ด้วยกำลังอันน่าคร้ามกลัว ต้นที่สูงยิ่งจะถูกโค่นลงมา และต้นที่สูงจะต้องต่ำลง
l sh	10	34	พระองค์จะทรงใช้ขวานเหล็กฟันป่าที่บ และเลบานอนจะล้มลงโดยคนมีอำนาจใหญ่โต
l sh	11	1	จะมีหน่อแตกออกมาจากตอแห่งเจสิซี จะมีกิ่งงอกออกมาจากรากทั้งหลายของเขา
l sh	11	2	และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะอยู่บนท่านนั้น คือวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ วิญญาณแห่งการวินิจฉัยและอานภาพ วิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระเยโฮวาห์
l sh	11	3	ความพึงใจของท่านก็ในความยำเกรงพระเยโฮวาห์ ท่านจะไม่พิพากษาตามซึ่งตาท่านเห็น หรือตัดสินตามซึ่งหูท่านได้ยิน
l sh	11	4	แต่ท่านจะพิพากษาคอนจนด้วยความชอบธรรม และตัดสินเมื่อผู้มีใจถ่อมแห่งแผ่นดินโลกด้วยความเที่ยงตรง ท่านจะดีโลกด้วยตะบองแห่งปากของท่าน และท่านจะประหารคนชั่วด้วยลมแห่งริมฝีปากของท่าน
l sh	11	5	ความชอบธรรมจะเป็นผ้าคาดเอวของท่าน และความสัตย์สุจริตจะเป็นผ้าคาดบั้นเอวของท่าน
l sh	11	6	สนับทึบจะอยู่กับลูกแกะ และเลือดดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกวัวกับสิงโตหนุมกับสัตว์อ้วนพีจะอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กๆจะนำมันไป
l sh	11	7	แม้ว่ากับหมึงจะกินด้วยกัน ลูกของมันก็จะนอนอยู่ด้วยกัน และสิงโตจะกินฟางเหมือนวัวผู้
l sh	11	8	และทารกกินนมจะเล่นอยู่ที่ปากรุ้งเห่า และเด็กที่หย่านมจะเอามือวางบนรียงของทับทาง
l sh	11	9	สัตว์เหล่านั้นจะไม่ทำให้เจ็บหรือจะทำลายทั่วภูเขาอินบริสุทธิ์ของเรา เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยโฮวาห์ ดังนั้นปกคลุมทะเลอยู่นั้น
l sh	11	10	ในวันนั้น รากแห่งเจสิซี ซึ่งตั้งขึ้นเป็นธงแก่ชนชาติทั้งหลายจะเป็นที่แสวงหาของบรรดาประชาชาติ และที่พำนักของท่านจะรุ่งโรจน์
l sh	11	11	อยูมาในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกไปเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะได้ส่วนชนชาติของพระองค์ที่เหลืออยู่คืนมา
l sh	11	12	เป็นคนเหลือจากอัสซีเรีย จากอียิปต์ จากปัทโรส จากเอธิโอเปีย จากเอลาม จากซินาร์ จากอามัท และจากเกาะต่างๆแห่งทะเล
l sh	11	13	พระองค์จะทรงยกอานัตดีลัญญาณนั้นขึ้นให้แก่บรรดาประชาชาติ และจะขมมนอิสราเอลที่พลัดพราก และรวบรวมยุดาห์ที่กระจัดกระจายจากสี่มุมแห่งแผ่นดินโลก
l sh	11	14	ความอิจฉาของเอฟราอิมจะพรากไปด้วย และบรรดาคูริชของยุดาห์จะถูกตัดออกไป เอฟราอิมจะไม่อิจฉายุดาห์ และยุดาห์จะไม่รบกวณเอฟราอิม
l sh	11	15	แต่เขาทั้งหลายจะโอบล้อมเหนือไหลเขาของคอนฟีลิตเสยทางตะวันตก และเขาจะร่วมกันปล้นประชาชนทางตะวันออก เขาจะยื่นมือออกต่อสู้เอโดมและโมอับ และคนอัมโมนจะเชื่อฟังเขาทั้งหลาย
l sh	11	16	และพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายลิ้นของทะเลแห่งอียิปต์อย่างสิ้นเชิง และจะทรงโบกพระหัตถ์เหนือแม่น้ำนั้น ด้วยลมอันแรงกล้าของพระองค์ และจะตีมันให้แตกเป็นธารน้ำเจ็ดสาย และให้คนเดินข้ามไปได้โดยที่เท้าไม่เปียกน้ำ
l sh	12	1	และจะมีถนนหลวงจากอัสซีเรียสำหรับคนที่เหลืออยู่จากชนชาติของพระองค์ ดังที่มีอยู่สำหรับอิสราเอลในวันที่เขาขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์
l sh	12	2	ในวันนั้น ท่านจะกล่าวไว้ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระองค์ เพราะแม่พระองค์ทรงพระพิโรธต่อข้าพระองค์ ความกริ้วของพระองค์ก็หันกลับไป และพระองค์ทรงเล้าโลมข้าพระองค์"
l sh	12	3	ดุเกิด พระเจ้าทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะวางใจและจะไม่กลัว เพราะพระเยโฮวาห์ คือพระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้าแล้ว
l sh	12	4	เจ้าจะโพนน้ำด้วยความชื่นบานจากบ่อแห่งความรอด
l sh	12	5	และในวันนั้นเจ้าจะกล่าวไว้ว่า "จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ จงร้องเพลงสรรเสริญนามของพระองค์ จงประกาศบรรดาพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย จงป่าวร้องว่าพระนามของพระองค์เป็นที่เชิดชู"
l sh	12	6	จงร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงกระทำกิจอันดีเลิศ ให้เรารู้กันทั่วไปในแผ่นดินโลก
l sh	12	7	ชาวศิโยนเอ๋ย จงโห่ร้องและร้องเสียงดัง เพราะองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนั้นก็ใหญ่ยิ่งอยู่ในหมู่พวกเจ้า
l sh	13	1	ภาระเกี่ยวกับบาบิโลน ตามซึ่งอิสยาห์บุตรชายของอามอสได้เห็น
l sh	13	2	จงขูร์งสัญญาแก่ชนบนภูเขาสูง จงเปล่งเสียงร้องเรียกเขาทั้งหลาย จงโบกมือให้เขาเข้าไปในประตูเมืองของชนนาง
l sh	13	3	ตัวเราเอง ได้บัญชาแก่ผู้ที่เราชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เราได้เรียกขายนครจรรจของเราให้จัดการตามความโกรธของเรา คือผู้ที่ยินดีในความสูงส่งของเรา
l sh	13	4	เสียงอึงอลบนภูเขาตั้งเสียงมวลชนนมหิมา เสียงอึงอึงของราชอาณาจักรทั้งหลายของบรรดาประชาชาติที่รวมเข้าด้วยกัน พระเยโฮวาห์จอมโยธากำลังระดมพลเพื่อสงคราม
l sh	13	5	เขาทั้งหลายมาจากแผ่นดินอันไกล จากสุดปลายฟ้าสวรรค์ พระเยโฮวาห์และอาวุธแห่งพระพิโรธของพระองค์ เพื่อจะทำลายแผ่นดินทั้งสิ้น
l sh	13	6	จงพิลาปร่าให้ซี เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึงแล้ว วันนั้นจะมา เป็นการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
l sh	13	7	เพราะฉะนั้น ทุกๆมีอึ่งก็จะอ่อนเปลี้ย และจิตใจของทุกคนก็จะละลายไป
l sh	13	8	และเขาทั้งหลายจะตกใจกลัว ความเจ็บและความปวดจะเกาะเขา เขาจะทรนทรายตั้งหญิงกำลังคลอดบุตร เขาจะมองตากันอย่างตกตะลึง
l sh	13	9	ดุเกิด วันแห่งพระเยโฮวาห์จะมา โหดร้ายด้วยพระพิโรธและความโกรธอันเกรี้ยวกราด ที่จะทำให้แผ่นดินเป็นที่รกร้าง และพระองค์จะทรงทำลายคนบาปของแผ่นดินเสียจากแผ่นดินนั้น
l sh	13	10	เพราะดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ และหมู่ดาวในนั้น จะไม่ทอแสงของมัน ดวงอาทิตย์ก็จะมืดเมื่อเวลาขึ้น และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสงของมัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	13	11	เราจะลงโทษโลกเพราะความชั่วร้าย และคนชั่วเพราะความชั่วช้าของเขา เราจะกระทำให้ความเยอหยิ่งของคนจองหองสิ้นสุด และปราบ
ความโยโสของคนโหดร้าย			
I sh	13	12	เราจะกระทำให้คนมีค่ามากกว่าทองคำเนื้อดี และมนุษย์มีค่ามากกว่าทองคำแห่งโอฟีร์
I sh	13	13	เพราะฉะนั้น เราจะกระทำให้ฟาสวรรค์สิ้นสะเทือน และแผ่นดินโลกจะสะท้านพลัดจากที่ของมัน โดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จอมโยธา
ในวันแห่งความโกรธอันเกรี้ยวกราดของพระองค์			
I sh	13	14	คนทุกคนจะหันเข้าสู่ชนชาติของตนเอง และคนทุกคนจะหนีไปยังแผ่นดินของตนเอง ตั้งแต่มีงูที่ถูกล่าหรือเหมือนงูที่ไม่มีผู้รวมฝูง
I sh	13	15	ทุกคนที่เขาพบเข้าก็จะถูกแทงทะลุ และทุกคนที่รวมเข้าด้วยกันกับพวกเขา ก็จะล้มลงด้วยดาบ
I sh	13	16	เด็กเล็ก ๆ ของเขาจะถูกฟาดลงเป็นชิ้น ๆ ต่อหน้าตอตาเขา เรือนของเขาจะถูกปล้นและภรรยาของเขาจะถูกขืนใจ
I sh	13	17	ดูเถิด เราจะรับร่ำให้ชาวมีเดียมาสู่เขา ผู้ซึ่งไม่เอาใจใส่ในเรื่องเงิน และไม่ใยดีในเรื่องทองคำ
I sh	13	18	คันทนของเขาจะฟาดขายหน่อมลงเป็นชิ้น ๆ เขาจะไม่ปราณีต่อผู้ซึ่งเกิดจากครรภ์ นัยน์ตาของเขาจะไม่สงสารเด็ก
I sh	13	19	และบาบิโลน ซึ่งโอ้อวดในบรรดาราชอาณาจักร เมืองที่สง่าและเป็นที่ยอมรับของชาวเคลเดีย จะเป็นดังเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ เมื่อพระเจ้า
เจ้าทรงคว่ำมันเสีย			
I sh	13	20	จะไม่มีใครอยู่ในบาบิโลน หรืออาศัยอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ คนอาระเบียจะไม่ทางเดินเท้าของเขาที่นั่น ไม่มีผู้เลี้ยงแกะที่จะให้แกะของเขาอน
ลงที่นั่น			
I sh	13	21	แต่สัตว์ป่าจะนอนลงที่นั่น และบ้านเรือนในนั้นจะเต็มไปด้วยนกที่ตืดทื่อ นกเค้าแมวจะอาศัยที่นั่น เมษปีศาจจะเดินร่ำอยู่ที่นั่น
I sh	13	22	หมาจิ้งจอกจะเห่าหอนอยู่ในที่อาศัยอันรกร้าง และมังกรจะร้องอยู่ในวังแสนสุขของมัน เวลาของเมืองนั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว และวันเวลาของมัน
จะไม่ยึดให้ยาวไป			
I sh	14	1	เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมีพระเมตตาต่อยาโคบ และจะทรงเลือกอิสราเอลอีก และจะทรงตั้งเขาทั้งหลายไว้ในแผ่นดินของเขาเอง คน
ต่างต่างจะสมทบกับเขา และคิดฝันอยู่กับวงศาคณาญาติของเขา			
I sh	14	2	และชนชาติทั้งหลายจะรับเขาและนำเขาทั้งหลายมายังที่ของเขา และวงศาคณาญาติของอิสราเอลจะมีกรรมสิทธิ์ในเขา เป็นทาสชายหญิงในแผ่นดิน
ของพระเยโฮวาห์ ผู้ที่จับเขาเป็นเชลยจะถูกเขาจับเป็นเชลย และจะปกครองผู้ที่เคยบีบบังคับเขา			
I sh	14	3	และต่อมาในวันที่พระเยโฮวาห์จะทรงประทานให้เจ้าได้หยุดพักจากความเศร้าโศกของเจ้า และจากความกลัว และจากงานหนักซึ่งเจ้าถูก
บีบบังคับให้กระทำ			
I sh	14	4	เจ้าจะยกคำภีษตึกกล่าวต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลนว่า "เออ ผู้บีบบังคับก็สงบไปแล้วหนอ เมืองทองคำก็สงบไปด้วยสิ
I sh	14	5	พระเยโฮวาห์ทรงหักไม้พลองของคนชั่ว ทหาของผู้ครอบครอง
I sh	14	6	ผู้ซึ่งตีชนชาติทั้งหลายด้วยความโกรธ ด้วยการตีสอย ไม่หยุดยั้ง ผู้ซึ่งได้ครอบครองประชาชาติด้วยความโกรธ ได้ถูกข่มเหงโดยไม่มีผู้ใด
ยับยั้ง			
I sh	14	7	โลกทั้งสิ้นก็พิงและสงบอยู่ เขาทั้งหลายร้องเพลงโพล่งออกมา
I sh	14	8	ต้นสนสามใบเปรมปรีดิ์เพราะเจ้า ต้นสนสิติารแห่งเลบานอนด้วย และกล่าวว่า "ตั้งแต่เจ้าตกต่ำ ก็ไม่มีผู้ไต่ขึ้นขึ้นมาต่อสู้อเราแล้ว"
I sh	14	9	นรกเบื้องล่างก็ตื่นเต้นเพื่อต้อนรับเจ้าเมื่อเจ้ามา มันปลุกให้ชาวแดนคนตายมาต้อนรับเจ้า คือบรรดาผู้ซึ่งเคยเป็นผู้นำของโลก มันทำให้
บรรดาผู้ที่เคยเป็นกษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งหลายลุกขึ้นมาจากพระที่นั่งของเขา			
I sh	14	10	ทุกคนจะพูด และกล่าวแก่เจ้าว่า "เจ้าก็อ่อนเปลี้ยอย่างเราด้วยหรือ เจ้ากลายเป็นอย่างพวกเราหรือ"
I sh	14	11	ความโอ้อวดของเจ้าถูกนำลงมาถึงแดนคนตาย และเสียงพิณใหญ่ของเจ้า ตัวนอนจะเป็นที่นอนอยู่ใต้ตัวเจ้า และตัวนอนจะเป็นผ้าห่มของ
เจ้า			
I sh	14	12	โอ ลูซิเฟอร์เอ๋ย พ่ออโรสแห่งพระอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟาสวรรค์แล้วสิ เจ้าถูกตัดลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ เจ้าผู้กระทำให้บรรดาประชา
ชาติตกต่ำ			
I sh	14	13	เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า "ข้าจะขึ้นไปยังฟาสวรรค์ ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะนั่งบนขนเขาขมมน
สถาน ณ ด้านทิศเหนือ			
I sh	14	14	ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด"
I sh	14	15	แต่เจ้าจะถูกนำลงมาสุนทรk ยังที่ลึกของปากแดน
I sh	14	16	บรรดาผู้ที่เห็นเจ้าจะเพ่งดูเจ้า และจะพิจารณาเจ้าว่า "ชายคนนี้หรือที่ทำให้โลกสิ้นสะเทือน ผู้เขย่าราชอาณาจักรทั้งหลาย
I sh	14	17	ผู้ที่ได้กระทำให้โลกเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดาร และคว่ำหัวเมืองของโลกเสีย ผู้ไม่ยอมให้เชลยกลับไปบ้านของเขา"
I sh	14	18	กษัตริย์ทั้งสิ้นของบรรดาประชาชาตินอนอยู่อย่างมีเกียรติ ต่างก็อยู่ในอ้อมภักดิ์ของตน
I sh	14	19	แต่เจ้าถูกเหวี่ยงออกไปจากหลุมศพของเจ้า เหมือนกิ่งที่พึงรังเกียจ เหมือนเสื้อผ้าของผู้ที่ถูกสังหาร คือที่ถูกแทงด้วยดาบ ผู้ซึ่งลงไปยังกองหิน
ของหลุมศพ เหมือนซากศพที่ถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้ฝ่าเท้า			
I sh	14	20	เจ้าจะไม่ได้รับการฝังศพร่วมกับเขา เพราะเจ้าได้ทำลายแผ่นดินของเจ้า เจ้าได้สังหารประชาชนของเจ้า ` ขออย่าให้ใครเอ่ยถึงชื่อของชื่อ
สายแห่งผู้กระทำความชั่วอีกเลย			
I sh	14	21	จงเตรียมสังหารลูกๆ ของเขาเถิด เพราะความชั่วช้าแห่งบิดาของเขา เกรงว่าเขาทั้งหลายจะลุกขึ้นเป็นเจ้าของแผ่นดิน และกระทำให้พื้นโลก
เต็มไปด้วยหัวเมือง "			
I sh	14	22	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า " เพราะเราจะลุกขึ้นสู้กับเขา และจะตัดชื่อกับคนที่เหลืออยู่และลูกหลานออกจากบาบิโลน " พระเยโฮวาห์
ตรัสดังนี้แหละ			
I sh	14	23	" และเราจะกระทำให้เป็นกรรมสิทธิ์ของอีกาบ้าน และเป็นสระน้ำ และจะกวาดด้วยไม้กวาดแห่งการทำลาย " พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส
ดังนี้แหละ			
I sh	14	24	พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงปฏิญาณว่า " เราจะแผนงานไว้อย่างไร ก็จะเป็นไปอย่างนั้น และเราได้มุ่งหมายไว้อย่างไร ก็จะเกิดขึ้นอย่าง
นั้น			
I sh	14	25	คือว่าเราจะตีคนอัสซีเรียในแผ่นดินของเราให้ย่อยยับไป และบนภูเขาของเราเหยียบย่ำเขาไว้ และแอกของเขานั้นจะพรากไปจากเขาทั้ง
หลาย และภาระของเขานั้นจักปากรของเขาทั้งหลาย "			
I sh	14	26	นี่เป็นความมุ่งหมายที่มุ่งหมายไว้เกี่ยวกับแผ่นดินโลกทั้งสิ้น และนี่เป็นพระหัตถ์ซึ่งเหยียดออกเหนือบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น
I sh	14	27	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงมุ่งไว้แล้ว ผู้ใดเล่าจะล้มล้างเสียได้ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงเหยียดออก และผู้ใดจะหันให้กลับได้
I sh	14	28	ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียพระชนม์ ภาระนี้จะมีมาว่า
I sh	14	29	" ประเทศฟีลิสเตียเอ๋ย เจ้าทุกคนอย่าเปรมปรีดีไปเลย เพราะว่าตะบองซึ่งตีเจ้านั้นหักเสียแล้ว เพราะงูทับทางจะออกมาจากรากง่าของงู และ
ผลของมันจะเป็นงูแมวเซา			
I sh	14	30	และลูกหัวปีของคณาภจนจะมีอาหารกิน และคนขัดสนจะนอนลงอย่างปลอดภัย แต่เราจะฆารากง่าของเจ้าด้วยการกินดาบอาหาร และคนที่
เหลืออยู่ของเจ้าจะถูกสังหารเสีย			
I sh	14	31	ประตูเมืองเอ๋ย ฟิลิปป้าให้ซี กรุงเอ๋ย จงร้องไห้ ประเทศฟีลิสเตียเอ๋ย เจ้าทุกคนจงละลายเสีย เพราะควันจะออกมาจากทิศเหนือ และจะไม่มี
คนกล้าหลังในแถวของเขาเลย "			
I sh	14	32	จะตอบทูตของประชาชาตินั้นว่าอย่างไร ก็ว่า " พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถาปนาศิโยน และคณาภจนในชนชาติของพระองค์จะไดวางใจในที่
นั้น "			
I sh	15	1	ภาระเกี่ยวกับโมอับ เพราะนครอาร์แห่งโมอับถูกทำลายร้างในคืนเดียวและได้ถึงหายนะ เพราะนครคีร์แห่งโมอับถูกทำลายร้างในคืนเดียว
และได้ถึงหายนะ			
I sh	15	2	เขาได้ขึ้นไปยังบาบิโลนและดีบอน ไปยังปฐนิยสถานสูงเพื่อจะรำให้ โมอับจะคร่ำครวญถึงโนโบและถึงเมเมบา ศิระษะทุกศิระษะจะโล้น และ
หนวดเคราทุกที่คนก็ถูกโกนออกเสีย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	15	3	เขาจะคาดผ้ากระสอบอยู่ในถนนหนทาง ทุกคนจะรำให้เป็นนักษัตรที่บนหลังคาเรือนและตามถนน
l sh	15	4	เมืองเฮซโบนและเอลาเลห์จะส่งเสียงร้อง เสียงของเขาจะได้ยินไปถึงเมืองยาฮาส เพราะฉะนั้นทหารที่ถืออาวุธของโมอับจึงจะร้องเสียงดัง
ชีวิตของเขาจะเป็นที่เศร้าโศกแก่เขา			
l sh	15	5	จิตใจของข้าพเจ้าจะร้องออกมาเพื่อโมอับ ผู้หลบภัยของโมอับนั้นจะหนีไปยังโคอาร์ เหมือนยิวสาวที่มีอายุสามปี เพราะตามทางขึ้นไปเมือง
ลูธิห์ เขาจะขึ้นไปคร่ำครวญ ตามถนนสู่เมืองโฮโรนาอิม เขาจะเปล่งเสียงร้องถึงการทำลาย			
l sh	15	6	เพราะธารน้ำที่นิรมิมก็จะถูกทิ้งร้าง ฟางก็เหี่ยวแห้ง หญ้าก็ไหม้ ผีที่เชี่ยวชาญไม่มีเลย
l sh	15	7	เพราะฉะนั้นทรัพย์สิ้นซึ่งเขาเก็บได้ และที่เขาสะสมไว้ เขาจะขนเอาไปข้ามลำธารต้นได้
l sh	15	8	เพราะเสียงร้องได้กระจายไปทั่วชายแดนโมอับ เสียงคร่ำครวญไปถึงเอกลาอิม เสียงคร่ำครวญไปถึงเบอร์เอลิม
l sh	15	9	เพราะน้ำของเมืองดีโมนจะมีเลือดเต็มไปหมด ถึงกระนั้นเรายังจะเพิ่มภัยแก่ดีโมนอีก คือให้สิ่งใดสำหรับชาวโมอับที่หนีไป และสำหรับคนที่
เหลืออยู่ในแผ่นดิน			
l sh	16	1	เจ้าจงส่งลูกแกะไปยังผู้ปกครองแผ่นดินจากเสลาตามทางถิ่นทรกันดาร ไปยังภูเขาแห่งธิดาของศิโยน
l sh	16	2	เหมือนนกที่กำลังบินหนีอย่างลูกนกที่พลัดรัง ธิดาของโมอับจะเป็นอนายนั้นตรงทลายข้ามแม่น้ำอารโนน
l sh	16	3	"จงให้คำปรึกษา จงอำนวยความสะดวก จงทำร่มเงาของท่านเหมือนกลางคืน ณ เวลาเที่ยงวัน จงช่วยซ่อนผู้ถูกขับไล่อย่าหักหลังผู้ลี้ภัย
l sh	16	4	โมอับเอ๋ย จงให้ผู้ถูกขับไล่อยู่ออกเราตั้งอยู่ท่ามกลางท่าน จงเป็นที่กำบังภัยแก่เขาให้พ้นจากหน้าผู้ทำลาย เพราะผู้บีบบังคับได้สิ้นสุดแล้ว ผู้
ทำลายได้หยุดยั้งแล้ว และผู้เหยียดหยามได้ถูกเผาผลาญไปเสียจากแผ่นดินแล้ว			
l sh	16	5	พระที่นั่งก็จะได้รับการสถาปนาด้วยความเมตตา บนนั้นจะมีผู้หนึ่งนั่งอยู่ด้วยความจริงในถิ่นที่ของดาวิด คือท่านผู้พิพากษาและแสงความ
ยุติธรรม และรวดเร็วในการกระทำความชอบธรรม"			
l sh	16	6	เราได้ยินถึงความเยอหยิ่งของโมอับ ว่าเขาหยิ่งเสียจริงๆ ถึงความจองหองของเขา ความเยอหยิ่งของเขา และความโกรธของเขา แต่คำโอ้อวด
ของเขาจะไม่สำเร็จ			
l sh	16	7	เพราะฉะนั้นโมอับจะคร่ำครวญเพื่อโมอับ ทุกคนจะคร่ำครวญ เจ้าทั้งหลายจะโอดครวญเนื่องด้วยรากฐานของเมืองศิรัหะเซท เพราะมันจะ
ถูกทุบแน่นอน			
l sh	16	8	เพราะทุ่งนาแห่งเมืองเฮซโบนอ่อนระทวย ทั้งเถาองุ่นของลิบมาห์ เจ้านายทั้งหลายแห่งบรรดาประชาชาติได้ตั้งกองมันลง ซึ่งไปถึงเมืองยา
เซอร์ และพนजरไปถึงถิ่นทรกันดาร หน่อของมันก็แตกกว้างออกไปและผ่านข้ามทะเลไป			
l sh	16	9	เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงร้องให้กับคนร้องไห้ของเมืองยาเซอร์ เนื่องด้วยเถาองุ่นของลิบมาห์ เฮซโบนและเอลาเลห์เอ๋ย ข้าพเจ้าจะร่ำไห้
ด้วยน้ำตาของข้าพเจ้า เพราะเสียงโห่ร้องเนื่องด้วยผลฤดูร้อนของเจ้า และเนื่องด้วยข้าพเจ้าที่เกี่ยวเก็บของเจ้าได้สงบลงแล้ว			
l sh	16	10	เขาเอาความชื่นบานและความยินดีไปเสียจากที่สวนผลไม้ เขาไม่ร้องเพลงกันตามสวนองุ่น ไม่มีใครโห่ร้อง ตามบ่ออย่างงุ่น ไม่มีคนย่ำให้น้ำ
องุ่นออก ข้าพเจ้าทำให้เสียงเหย้าองุ่นเงียบเสียแล้ว			
l sh	16	11	ฉะนั้นจิตของข้าพเจ้าจึงจะรำให้เหมือนฟิลิซเตอเพื่อโมอับ และใจของข้าพเจ้ารำให้เพื่อศิรัเฮส
l sh	16	12	และต่อมาเมื่อเห็นว่าโมอับเหน็ดเหนื่อยอยู่ที่ปุษนียสถานสูงนั้น และเมื่อเขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเขาเพื่อจะอธิษฐาน เขาก็จะไม่ได้รับ
ผล			
l sh	16	13	นี่เป็นพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับโมอับในอดีต
l sh	16	14	แต่บัดนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ภายในสามปี ตามปีข้างจุลจาง สงครามของโมอับจะถูกเหยียดหยาม แม้มวลชนมหึมาของเขาทั้งสิ้นก็ตี และ
คนที่เหลืออยู่นั้นก็จะน้อยและกะปลกะปล"			
l sh	17	1	ภาระเกี่ยวกับเมืองดามัสกัส ดูเถิด ดามัสกัสจะหยุดไม่เป็นเมือง และจะกลายเป็นกองสิ่งสลักหักพัง
l sh	17	2	เมืองต่างๆของอารออร์จะเรีคร้างเป็นนิตย์ จะเป็นทีสำหรับฝูงแกะ และมันจะนอนลงและไม่มีความกลัว
l sh	17	3	ป้อมปราการจะสูญหายไปจากเอฟราอิม และราชอาณาจักรจะศูนย์หายไ้จากดามัสกัสและคนที่เหลืออยู่ของซีเรีย พวกเขาจะเป็นเหมือนสง่า
ราศีของคนอิสราเอล พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ			
l sh	17	4	และต่อมาในวันนั้นสง่าราศีของยาโคบจะตกต่ำ และความอ้วนที่เนื้อของเขาจะขมขมลง
l sh	17	5	และจะเป็นเหมือนเมื่อคนเกี่ยวข้าวเกี่ยวเกี่ยวพืชข้าวที่ตั้งอยู่และแขนของเขาจะเกี่ยวรวงข้าว และจะเป็นเหมือนเมื่อคนหนึ่งเก็บรวงข้าวในที่
หุบเขาเฟาอิม			
l sh	17	6	จะมีผลงุ่นเหลืออยู่บ้างในนั้น เหมือนอย่างเมื่อตัดต้นมะกอกเทศให้ลูกหล่น จะมีเหลืออยู่ที่ยอดสูงที่สุดสองสามลูก หรือที่เหลือบนกิ่งไม้ ผลสี
น้ำตาล พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้แหละ			
l sh	17	7	ในวันนั้น คนจะมองดูพระผู้สร้างตน และนัยน์ตาเขาจะเอาใจใส่ในองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล
l sh	17	8	เขาจะไม่มองแทนบูชา ผลงานแห่งมือของเขา และเขาจะไม่เอาใจใส่สิ่งที้นำของเขาเองได้กระทำขึ้น ไม่ว่าจะเป็เสารูปเคารพ หรือรูป
เคารพทั้งหลาย			
l sh	17	9	ในวันนั้นเมืองเข้มแข็งของเขาจะเป็นเหมือนกิ่งไม้ที่ถูกทอดทิ้ง และกิ่งก้านที่อยู่บนยอดสูงที่สุดซึ่งเขาได้ละทิ้งเพราะคนอิสราเอล และจะมีการ
รกร้างว่างเปล่าเกิดขึ้น			
l sh	17	10	เพราะเจ้าได้หลงลืมพระเจ้าแห่งความรอดของเจ้าเสีย และมีใจจดจ่าศิลาเข้มแข็งของเจ้า ฉะนั้นเจ้าจะปลุกต้นอภิมรณ และจะปลุกกิ่งไม้ต่าง
ชาติลง			
l sh	17	11	เจ้าจะทำให้มันงอกในวันที่เจ้าปลุกมัน และจะทำให้มันออกดอกในเช้าของวันที่เจ้าหว่าน ถึงกระนั้นผลการเก็บเกี่ยวก็จะหนีไป ในวันแห่ง
ความกลัดกลุ้มและความททขใจอย่างเหลือเกิน			
l sh	17	12	วิถีแก่ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก ซึ่งทำเสียงกึกก้องเหมือนทะเลก็กึกก้อง และแก่เสียงครีๆของชนชาติทั้งหลาย ซึ่งครีๆเหมือนเสียงครีๆ
ของน้ำที่มีกำลังมาก			
l sh	17	13	ชนชาติทั้งหลายครีๆเหมือนเสียงครีๆของน้ำเป็นอันมาก แต่พระเจ้าจะทรงชนาบไว้ และมันจะหนีไปไกลเสีย จะถูกไล่ไปเหมือนเกลบ
ต้องลมบนภูเขา เหมือนพืชแห้งปลิวไปต่อหน้าลมบ้าหมู			
l sh	17	14	ดูเถิด พอเวลาเย็น ก็ความสยดสยอง ก่อนรุ่งเช้า ก็ไม่มีเขาทั้งหลายแล้ว นี่เป็นส่วนของบรรดาผู้ที่ริบของของเรา และเป็นส่วนของผู้ที่ปล้นเรา
l sh	18	1	วิถีแก่แผ่นดินแห่งปีกที่กระหิม ซึ่งอยู่เลยแม่น้ำทั้งหลายแห่งเอธิโอเปีย
l sh	18	2	ซึ่งส่งทูตไปโดยทางทะเล โดยเรือต้นกบขนน้ำ กล่าววว่า "เจ้าผู้สื่อสารที่รวดเร็วเอ๋ย จงไปยังประชาชาติที่ถูกกระจัดกระจายและถูกปกปิดเลือก
ยังชนชาติที่เขากลัวตั้งแต่แรก ยังประชาชาติที่เข้มแข็งและมักชนะ ซึ่งแผ่นดินของเขามีแม่น้ำแบ่ง"			
l sh	18	3	ท่านทั้งปวงผู้เป็นชาวพิทพ ท่านอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก เมื่อเขาขอกอแลดีสัญญาแก่ชนบนภูเขา จงมองดู เมื่อเขาเป่าแตร จงฟัง
l sh	18	4	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า "เราจะพิทพคนและจะพิจารณาจากที่อาศัยของเขา เหมือนความร้อนที่กระจางอยู่บนผัดหญ้า
เหมือนอย่างเมฆแห่งน้ำค้างในความร้อนของฤดูเกี่ยว"			
l sh	18	5	เพราะก่อนถึงฤดูเกี่ยว ดอกตูมเบ่งบานเต็มที่แล้ว และผลงุ่นเปรียบว่ากำลังสุกอยู่ในขอของมัน พระองค์จะทรงตัดแขนออกด้วยขอลัดแขนง
และนำออกไป และจะทรงตัดกิ่งก้านนั้นลงเสีย			
l sh	18	6	และเขาทั้งหลายจะถูกทิ้งไว้ทั้งหมดให้แก่เหยี่ยวที่อยู่บนภูเขา และแก่สัตว์แห่งแผ่นดินโลก และนกกินเหยื่อจะกินเสียในฤดูร้อน และบรรดา
สัตว์ทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะกินเสียในฤดูหนาว			
l sh	18	7	ในครั้งนั้น เขาจะนำของกำนัลมาถวายแด่พระเยโฮวาห์จอมโยธาจากชนชาติที่ถูกกระจัดกระจายและถูกปกปิดเลือก จากชนชาติที่เขากลัว
ตั้งแต่แรก จากประชาชาติที่เข้มแข็งและมักชนะ ซึ่งแผ่นดินของเขามีแม่น้ำแบ่ง ยังสถานที่แห่งพระนามของพระเยโฮวาห์จอมโยธา คือภูเขาศิโยน			
l sh	19	1	ภาระเกี่ยวกับอียิปต์ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงเมฆอันรวดเร็วและจะเสด็จมายังอียิปต์ ต่อพระพิทพพระองค์ รูปเคารพแห่งอียิปต์จะสิ้น
สะเทือน และใจของคนอียิปต์จะละลายไปภายในตัวเขา			
l sh	19	2	และเราจะกานให้คนอียิปต์ต่อสู้กับคนอียิปต์ และเขาจะสู้รบกัน ทุกคนรบพี่น้องของตน และทุกคนรบเพื่อนบ้านของตน เมืองรบกับเมือง ราชอาณาจักรรบกับราชอาณาจักร

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	19	3	และในสมัยนั้นคนอียิปต์ก็จะจนใจ และเราจะกระทำให้แผนงานของเขายิ่งเหยิง และเขาจะปรึกรษารูปเคารพและพวกหมอดู และคนทรง และพ่อมดแม่มด
I sh	19	4	และเราจะมีคนอียิปต์ไว้ในมือของนายที่แข็งกระด้าง และกษัตริย์ผู้ร้ายคนหนึ่งจะปกครองเหนือเขา องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
I sh	19	5	และน้ำจะแห้งไปจากทะเลและแม่น้ำจะแห้งผาก
I sh	19	6	และแม่น้ำของมັນจะเน่าเหม็น และแม่น้ำแห่งการป้องกันจะน้อยลงและแห้งไป ต่ออ้อและกอปรือจะเหี่ยวแห้ง
I sh	19	7	กอเขมที่แม่น้ำ ทริมฝั่งแม่น้ำ และทั้งสิ้นที่หว่านลงข้างแม่น้ำนั้นจะแห้งไป จะถูกไล่ไปเสียและไม่มีอีก
I sh	19	8	ชาวประมงจะร้องทุกข์ คือบรรดาผู้ที่ตกเบ็ดในแม่น้ำจะไว้ทุกข์ และผู้ที่ทอดแหลงในน้ำจะอ่อนระทวย
I sh	19	9	คนงานที่หริปานจะอับอาย ทั้งคนที่หือฝายขาวด้วย
I sh	19	10	บรรดาผู้ที่ทำเชือกและสร้าน้ำสำหรับปลา เป้าหมายของเขาคจะถูกบีบคั้น
I sh	19	11	พวกเจ้านายแห่งไคอันโงซลาทีเดียว ที่ปรึกรษาที่ลลาดของฟาโรห์ให้คำปรึกรษาอย่างโงซลา พวกเจ้าจะพูดกับฟาโรห์ได้อย่างไรว่า " ข้าพระองค์เป็นบุตรของนักปราชญ์ เป็นเชื้อสายของกษัตริย์โบราณ "
I sh	19	12	พวกท่านอยู่ที่ไหน นักปราชญ์ของท่านอยู่ที่ไหน ให้เขาบอกท่านและให้เขาทำให้แจ้งข้าว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธามีพระประสงค์อะไรกับอียิปต์
I sh	19	13	เจ้านายแห่งไคอันกลายเป็นคนโง และเจ้านายแห่งโนฟลุกหลอกลงแล้ว บรรดาผู้ที่เป็นศิลาหมมเอกของตระกูลของอียิปต์ ได้นำอียิปต์ให้หลงไป
I sh	19	14	พระเยโฮวาห์ทรงปณตวงจิตแห่งความยุ่งเหยิงไว้ในอียิปต์ และเขาทั้งหลายได้กระทำให้อียิปต์เช่เชื่อนในการกระทำทั้งสิ้นของมัน ดังคนเมา
โซเชออยู่บนสิ่งที่เขาอาเจียน			
I sh	19	15	ไม่มีอะไรที่จะกระทำได้เพื่อช่วยอียิปต์ ซึ่งหูกักดี หางกักดี หรือกิ้งก้านกักดี ต้นกกกักดี อาจจะทำได้
I sh	19	16	ในวันนั้นอียิปต์จะเป็นเหมือนผู้หญิง จะเกรงกลัวและหวาดกลัวต่อพระหัตถ์ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงกวัดแกว่งเหนือเขา
I sh	19	17	และแผ่นดินยูดาห์จะเป็นที่หวาดกลัวแก่คนอียิปต์ เมื่อกล่าวชื่อให้คนหนึ่งคนใดเขาก็จักกลัว เพราะพระประสงค์ของพระเยโฮวาห์จอมโยธา
ซึ่งทรงประสงค์ต่อเขาทั้งหลาย			
I sh	19	18	ในวันนั้นจะมีห้าหัวเมืองในแผ่นดินอียิปต์ซึ่งพูดภาษาของคานาอัน และปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์จอมโยธา เมืองหนึ่งเขาจะเรียกว่า เมืองแห่งการรื้อทำลาย
I sh	19	19	ในวันนั้นจะมีเทนมบูชาแทนหนึ่งแต่พระเยโฮวาห์ในท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์ และมีเสาศักดิ์แต่พระเยโฮวาห์ที่พรมแดน
I sh	19	20	จะเป็นหมายสำคัญและเป็นพยานในแผ่นดินอียิปต์ถึงพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพราะเมื่อเขาทั้งหลายร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์เหตุด้วยผู้บีบบังคับเขา พระองค์จะทรงส่งผู้ช่วยผู้ยิ่งใหญ่มาให้เขา และผู้นั้นจะทรงช่วยเขาให้พ้น
I sh	19	21	และพระเยโฮวาห์จะสำแดงพระองค์ให้เป็นที่รู้จักแก่คนอียิปต์ และคนอียิปต์จะรู้จักพระเยโฮวาห์ในวันนั้น และจะถวายเครื่องสักการบูชาและเครื่องถวาย และเขาทั้งหลายจะปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์และปฏิบัติตาม
I sh	19	22	และพระเยโฮวาห์จะโอบอ้อมอียิปต์ ทรงโอบอ้อมพลาทง ทรงรักษาพลาทง และเขาทั้งหลายจะหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์ และพระองค์จะทรงฟังคำวิงวอนของเขา และทรงรักษาเขา
I sh	19	23	ในวันนั้นจะมีทางหลวงจากอียิปต์ถึงอัสซีเรีย และคนอัสซีเรียจะเข้ามายังอียิปต์ และคนอียิปต์ยังอัสซีเรีย และคนอียิปต์จะปรนนิบัติพร้อมกับคนอัสซีเรีย
I sh	19	24	ในวันนั้นอิสราเอลจะเป็นที่สามกับอียิปต์และกับอัสซีเรีย เป็นพรท่ามกลางแผ่นดินนั้น
I sh	19	25	เป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงอำนวยการพระพรว่า " อียิปต์ชนชาติของเราจะได้รับพระ และอัสซีเรียผลงานแห่งมือของเรา และอิสราเอลมรดกของเรา "
I sh	20	1	ในปีที่ทหารน (ผู้ซึ่งซาร์กอนกษัตริย์แห่งอัสซีเรียทรงไข้มานั้น) ได้มาถึงเมืองอัสโดดและได้ต่อสู้ยึดเมืองอัสโดดนั้นได้
I sh	20	2	ในครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสโดยอิสยาห์บุตรชายอามอสว่า " จงไปแก้ผ้ากระสอบออกจากบั้นเอวของเจ้า และเอารองเท้าออกจากเท้าของเจ้า " และท่านก็กระทำตาม เดินเปลือยกายและเท้าเปล่า
I sh	20	3	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " อัสยาห์ผู้รับใช้ของเราเดินเปลือยกายและเท้าเปล่าสามปี เป็นหมายสำคัญและเป็นมหัศจรรย์แก่อียิปต์และแก่เอธิโอเปียซึ่งเินใด
I sh	20	4	กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจะนำคนอียิปต์ไปเป็นเชลย และจะกวาดคนเอธิโอเปียไปเป็นเชลย ทั้งคนหนุ่มสาวและคนแก่ เปลือยกายและเท้าเปล่า
I sh	20	5	แล้วเขาทั้งหลายจะกลัวและอับอายด้วยเหตุเอธิโอเปียความหวังของเขา และอียิปต์ความโอ้อวดของเขา
I sh	20	6	และชาวเกาะนี้จะกล่าวนั้นว่า " ดูเถิด นี่แหละผู้ซึ่งเราหวังใจ และผู้ซึ่งเราหนีไปหาความช่วยเหลือให้พ้นจากกษัตริย์อัสซีเรีย และเราจะหนีให้พ้นได้อย่างไร "
I sh	21	1	ภาวะเกี่ยวกับถิ่นทรกกันดารของทะเล เหมือนลมบ้าหมูในภาคใต้พัดเกลี้ยงไป มันมาจากถิ่นทรกกันดาร จากแผ่นดินอันน่าคร้ามกลัว
I sh	21	2	เขาคอนนิมิตที่หิยามาญแก่ข้าพเจ้า ว่าผู้ปล้นเข้าปล้น ผู้ทำลายเข้าทำลาย เอลามเอ๋ย จงขึ้นไป มิติเอ๋ย จงเข้าล้อมซึ่งมันให้เกิดการถอนหายใจทั้งสิ้น เราได้กระทำให้สิ้นไปแล้ว
I sh	21	3	เพราะฉะนั้นบั้นเอวของข้าพเจ้าจึงเต็มด้วยความแสนระทม ความเจ็บปวดฉวยข้าพเจ้าไว้อย่างความเจ็บปวดที่หญิงกำลังคลอดบุตร ข้าพเจ้าจนใจเพราะสิ่งที่ได้ยิน ข้าพเจ้าที่ถ่อยเพราะสิ่งที่ได้เห็น
I sh	21	4	จิตใจของข้าพเจ้าฟังชานไป ความหวาดเสียวกระทำให้ข้าพเจ้าครั่นคร้าม แสงโพล่หลังข้าพเจ้าหวังกลับทำให้ข้าพเจ้าสิ้นสะเทือน
I sh	21	5	จงเตรียมสำหรับไว้ จงเผ่าอยู่บนหอคอย จงกิน จงดื่ม เจ้านายทั้งหลายเอ๋ย จงลุกขึ้นโซโลมโลไว้ด้วยน้ำมัน
I sh	21	6	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า " จงไป ตังยามให้เขาไปร้องประกาศถึงที่เขาเห็น "
I sh	21	7	เขาได้เห็นคนขี่ม้า คือพลม้าเป็นคู่ๆ คนขี่ลา คนขี่อูฐ เขาได้ฟังอย่างพินิจวิเคราะห์ อย่างพินิจวิเคราะห์ทีเดียว
I sh	21	8	แล้วผู้เห็นได้ร้องว่า " พวกเขามาตลอดถึงโต ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ยืนอยู่บนหอคอยตลอดไปในกลางวัน ข้าพระองค์ประจำอยู่ที่ตำแหน่งของข้าพระองค์ตลอดหลายคืน
I sh	21	9	และ ดูเถิด มีคนขี่ม้าคือพลม้าเป็นคู่ๆ " และเขาตอบว่า " บาบิโลนล่มแล้ว ล่มแล้ว บรรดารูปเคารพสลักทั้งสิ้นแห่งพระของเขา พระองค์ทรงทำลายลงถึงพื้นดิน "
I sh	21	10	ท่านผู้ถูกนวดและผู้ถูกผิดของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าได้ยินอะไรจากพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ข้าพเจ้าก็ร้องประกาศแก่ท่านอย่างนั้น
I sh	21	11	ภาวะเกี่ยวกับคุดมาห์ มีคนหนึ่งเรียกข้าพเจ้าจากเสอีร์ว่า " คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว คนยามเอ๋ย ดึกเท่าไรแล้ว "
I sh	21	12	คนยามตอบว่า " เข้ามาถึง กลางคืนมาด้วย ถ้าจะถาม ก็ถามเถิด จงกลับมาอีก "
I sh	21	13	ภาวะเกี่ยวกับอาระเบีย โอ กระบวนพ่อค้าของคนแดนเอ๋ย เจ้าจะพักอยู่ในดงที่บในอาระเบีย
I sh	21	14	ชาวแผ่นดินเทมาได้เอาน้ำมาให้คนกระหาย เขาเอาชนะมัมปีมาต้อนรับคนลี้ภัย
I sh	21	15	เพราะเขาได้หนีจากดาบ จากบาศที่ขี้ออก จากธนูที่โคงอยู่ และจากสงครามซึ่งทำให้ทุกขทรมาณเป็นอย่างมาก
I sh	21	16	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า " สง่าราศีทั้งสิ้นของเศดาร์จะถึงที่สุดภายในปีเดียวตามปีข้างลุกจ้า "
I sh	21	17	และนักธนูที่เหลืออยู่ของทะเลอาหารแห่งชาวเศดาร์จะเหลือน้อย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ตรัสแล้ว "
I sh	22	1	ภาวะเกี่ยวกับทิมแห่งนิมิต ที่เจ้าได้ขึ้นไป เจ้าทุกคน ที่บนหลังคารือนั้น เป็นเรื่องอะไรกัน
I sh	22	2	เจ้าผู้เป็นเมืองที่เต็มด้วยการไหว้อง เมืองที่อีกที่ทริกโครม นครที่เต็นโลด ผู้ที่ถูกฆ่าของเจ้ามิได้ถูกฆ่าด้วยดาบ หรือตายในสงคราม
I sh	22	3	ผู้ครองเมืองของเจ้าทั้งหมดหนีกันไปแล้ว เขาถูกจับได้โดยนายธนู ชายฉกรรจ์ของเจ้าทุกคนถูกจับแล้วเขาได้เห็นไปไกลแล้ว
I sh	22	4	เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงว่า " อยามองข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าหันหน้าตาอย่างขมขื่น อยาอดสำห้ล้าโลมข้าพเจ้าเลย เหตุด้วยการทำลายอิดาแห่ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

ชนชาติของข้าพเจ้า" I sh 22	5	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาทรงมีวันหนึ่ง เป็นวาระจลาจล วาระเหยียบย่ำ และวาระย่งเหยียงในที่ลุ่มแห่งนิมิต คือการพังทลาย
ลงและให้ร้องให้แก่ภูเขา I sh 22	6	เอลามหยิบเล่งธนู กับกรรบและพลและพลม้าและศรัก็เผยโล
I sh 22	7	ต่อมาที่ลุ่มที่ที่สุดของท่านจะเต็มไปด้วยกรรบ และพลม้าจะเข้าประจำที่ประตูเมือง
I sh 22	8	พระองค์ทรงเอาสิ่งปิดบังยูดาห์ไปเสียแล้ว ในวันนั้นท่าน ได้มองที่อาวธแห่งเรือนพนา
I sh 22	9	ท่านได้เห็นช่องโหว่แห่งนครดาวิดว่ามีหลายแห่ง แล้วท่านทั้งหลายก็เก็บน้ำในบ่อล่าง
I sh 22	10	และท่านก็นับเรือนของเยรูซาเล็ม และท่านก็ฟังเรือนมาเสริมกำแพงเมือง
I sh 22	11	ท่านทำที่ซบหน้าไว้ระหว่างกำแพงทั้งสองเพื่อรับน้ำของสระเก่า แต่ท่านมิได้มองดูผู้ที่ได้ทรงบันดาลเหตุ และมีได้เอาใจใส่ผู้ทรงวางแผนงานนี้
ไว้นานมาแล้ว I sh 22	12	ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาทรงเรียกให้รำไห้และคร่ำครวญ ให้มีศิระโธและให้คาดตัวด้วยผ้ากระสอบ
I sh 22	13	และ ดุเถิด มีความชื่นบานและความยินดี มีการขำหัวเราะและขำแคะ มีการกินเนื้อและดื่มน้ำองุ่น " ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะ
ตาย" I sh 22	14	พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงสำแดงในหูของข้าพเจ้าว่า " แน่ทีเดียวจะไม่ลบความชั่วช้าอันนี้ให้เจ้า จนกว่าเจ้าจะตาย " องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ I sh 22	15	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า " ไปเถิด ไปหาผู้รักษาทรัพย์สมบัติคนนี้ คือไปยังเซบนาห์ ผู้ดูแลราชสำนัก และจงพูดกับเขา
I sh 22	16	ว่า
I sh 22	16	เจ้ามีสิทธิ์อะไรที่นี่ และเจ้ามีใครอยู่ที่นี้ เจ้าจึงสกัดโมงค์ที่นี่เพื่อตัวเจ้าเอง ดุคนสกัดโมงค์ในที่สูง และสลักที่อยู่สำหรับตนเองในศิลา
I sh 22	17	ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงเหยียดเจ้าออกไปให้เป็นขลยอย่างแรง พระองค์จะทรงลยเจ้าให้แน่น
I sh 22	18	และม้วนเจ้า และขว้างเจ้าไปอย่างลูกบอลลึงแผ่นดินกว้าง เจ้าจะตายที่นั่น และที่นั่นจะมีกรรบนันตรระการของเจ้า เจ้าผู้เป็นต่อลสุแก่เรือน
นายของเจ้า I sh 22	19	เราจะผลักเจ้าออกไปจากตำแหน่งของเจ้า และเจ้าจะถูกดึงลงมาจากหน้าที่ยของเจ้า
I sh 22	20	อยู่มากในวันนั้นเราจะเรียกผู้รับใช้ของเรา คือเอลียาคิม บุตรชายฮิลคียาห์
I sh 22	21	เราจะเอาเสื้อยของเจ้ามาสวมให้เขา และจะเอาผ้าคาดของเจ้าคาดเขาไว้ และจะมอบอำนาจปกครองของเจ้าไว้ในมือของเขา และเขาจะเป็น
ตั้งบิดาแก่ชาวเยรูซาเล็มและแก่กษัตริย์ยูดาห์ I sh 22	22	และเราจะวางลูกกษัตริย์ของวังดาวิดไว้บนบ่าของเขา เขาจะเปิดและไม่มีผู้ใดปิด เขาจะปิดและไม่มีผู้ใดเปิด
I sh 22	23	และเราจะตอกเขาไว้เหมือนตอกหมุดในที่มั่นคง และเขาจะเป็นที่หนึ่งมีเกียรติแก่กษัตริย์ยูดาห์ของเขา
I sh 22	24	และเขาทั้งหลายจะแขวนไว้บนตัวเขาซึ่งส่งาราศีทั้งสิ้นของวงศวานบิดาของเขา ลูกหลานผู้สืบสาย ภาษาละลิกๆทุกชิ้น ตั้งแต่ถ้ายจนถึงเหยือก
ทั้งสิ้น I sh 22	25	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ในวันนั้นหมุดที่ปักแน่นอยู่ในที่นั้นจะหลด มันจะถูกโค่นลงและตกลงมา และภาวะที่อยู่บนนั้นจะถูกจัดออก
เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว" I sh 23	1	ภาวะเกี่ยวกับเมืองโทะระ โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซ จงคร่ำครวญ เพราะว่าเมืองนั้นถูกทำลายร้างเสียแล้ว ไม่มีเรือนหรือท่าจอดเรือ เผยให้
เขาทั้งหลายประจักษ์ ณ แผ่นดินศิโรม I sh 23	2	โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด
I sh 23	3	โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด
I sh 23	4	โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด
คนหนุ่ม หรือบ่าวรับเลี้ยงหญิงพรหมจารี" I sh 23	5	เขาทั้งหลายรับเรื่องราวเกี่ยวกับอียิปต์อย่างไร เขาจะแสนระทมอยู่ด้วยเรื่องราวเมืองโทะระอย่างนั้น
I sh 23	6	จงข้ามไปยังทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด
I sh 23	7	นี่เป็นเมืองที่สนกสนานของเจ้าทั้งหลายหรือ ซึ่งกำเนิดมาแต่กาลโบราณ ซึ่งทำไ้ได้พามัน ไปตั้งอยู่ไกล
I sh 23	8	ผู้ใดได้มุ่งหมายไว้เช่นนี้ต่อเมืองโทะระ คือเมืองที่ใหม่กษัตริย์ ซึ่งบรรดาพ่อค้าของมันเป็นเจ้านาย ซึ่งพวกพาณิชย์ของมันเป็นคนมีเกียรติของโลก
I sh 23	9	พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงมุ่งหมายไว้เพื่อจะหลดความเยอหยิ่งของส่งาราศีทั้งสิ้น เพื่อหลดเกียรติของผู้มีเกียรติทั้งสิ้นในแผ่นดินโลก
I sh 23	10	โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด
I sh 23	11	พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์เหนือทะเล พระองค์ทรงบันดาลให้บรรดาราชอาณาจักรสิ้นสะเทือน พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาเกี่ยว
กับเรื่องเมืองแห่งพาณิชย์ เพื่อจะทำลายที่กำบังเข้มแข็งของมันเสีย I sh 23	12	และพระองค์ตรัสว่า " โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด
ไม่มีความสงบ" I sh 23	13	จงดูแผ่นดินแห่งคนเคลเดียเกิด ชนชาตินี้ยังไม่ขึ้นมา จนกว่าคนอัสซีเรียสถาปนาแผ่นดินนั้นไว้สำหรับคนที่อาศัยอยู่ตามถิ่นทุรกันดาร
พวกเขาได้ก่อเชิงเทินของเขาขึ้น พวกเขาก่อวังทั้งหลายของเขาขึ้น แต่แทนกระทำให้มันเป็นที่ลี้ภัยทุกแห่ง I sh 23	14	โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด โอบรรตาค่าป็นแห่งทารชิซเกิด
I sh 23	15	ต่อมาในวันนั้น เขาจะลิมเมืองโทะระเจ็ดสิบปี อย่างกับอายุของกษัตริย์องค์เดียว พอสิ้นเจ็ดสิบปีโทะระจะร้องเพลงอย่างหญิงแพศยาว่า
I sh 23	16	" โอ หญิงแพศยาที่เขาลิมแล้วเอ๋ย จงหยิบพืนเขาคูเดินไปทั่วเมือง จงบรรเลงเพลงไพเราะ ร้องเพลงหลายๆบท เพื่อเขาจะระลึกเจ้าได้"
I sh 23	17	ต่อมาเมื่อสิ้นเจ็ดสิบปี พระเยโฮวาห์จะทรงเหยียดเยียนเมืองโทะระ และเมืองนั้นจะกลับไปปรบจำงใหม่ และจะเล่นซึกับบรรดาราชอาณาจักรทั้ง
สิ้นบนพื้นโลก I sh 23	18	สิ้นคำของมันและสิ้นจางของมันจะเป็นของบริสุทธิ์กายแด่พระเยโฮวาห์ จะไม่ละสมไว้หรือเก็บฝังไว้ แต่สิ้นคำของมันจะอำนายอาหารอุดม
และเสื้อผ้างามแก่บรรดาผู้ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ I sh 24	1	ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงทั้งโลกให้ร้าง และทรงกระทำให้ร้างเปล่า และพระองค์จะทรงคว่ำแผ่นดินโลกและกระจ่ายฟุ้งาคัยของมัน
I sh 24	2	และจะเป็นอย่างนั้นต่อไปโรหิต อย่างเป็นกับประชาชน ตอนนายของเขา อย่างเป็นกับทาส ตอนนายหญิงของเขา อย่างเป็นกับบ่าวใช้ ต่อผู้ชาย
อย่างเป็นกับผู้ชาย ต่อผู้หญิง อย่างเป็นกับผู้ชาย ต่อผู้หญิง โดยคิดคดอกเบียด อย่างเป็นกับผู้ชาย โดยคิดคดอกเบียด I sh 24	3	แผ่นดินนั้นจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง และถูกปล้นหมดสิ้น เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสพระวจนะนี้แล้ว
I sh 24	4	โลกก็ไว้ทุกข์และเยียวแห่งไป พักพักอ่อนระทวยและเหยียวแห่ง คนสูงศักดิ์ของโลกก็อ่อนระทวยไป
I sh 24	5	โลกนี้มีราศีเพราะฟุ้งาคัยในนั้น เพราะเขาทั้งหลายละเมิดต่อพระราชบัญญัติ ได้ฝ่าฝืนกฎ ได้หักพันธสัญญาในันดรนั้น
I sh 24	6	เพราะฉะนั้นคำสาปก็กลืนโลก และผู้ที่อาศัยในนั้นก็โดดเดี่ยว เพราะฉะนั้นผู้อาศัยในแผ่นดินโลกจึงถูกเผาผลาญ มีคนเหลือน้อย
I sh 24	7	น้ำองุ่นใหม่ก็ไว้ทุกข์ เถาองุ่นก็อ่อนระทวย จิตใจที่รื่นเริงทั้งปวงก็ถอนหายใจ
I sh 24	8	เสียงสนกสนานของรำมะนาที่เจียบ เสียงของผู้มีบ้านก็หยุดเสีย เสียงสนกสนานของพิณเขาคูก็เจียบ
I sh 24	9	เขาจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นพร้อมกับการร้องเพลงอีก เมรัยก็จะเป็นของขมแก่ผู้ที่ดื่ม
I sh 24	10	เมืองที่จลาจลแตกหักเสียแล้ว บ้านทุกหลังก็ปิดหมด ไม่ให้ใครเข้าไป
I sh 24	11	มีเสียงร้องที่กลางถนนด้วยเรื่องเหล้าองุ่น ความชื่นบานทั้งสิ้นก็เยือกเย็นลงแล้ว ความยินดีของแผ่นดินก็หายสูญไป
I sh 24	12	มีการรกร้างว่างเปล่าทั้งไว้ในเมือง ประตูเมืองก็ถูกทุบทำลายเสีย
I sh 24	13	เพราะจะเป็นชนน้อยท่ามกลางแผ่นดิน ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย อย่างกับเมื่อต้นมะกอกเทศถูกเขย้า อย่างเมื่อการเก็บเล็มตามเถาองุ่นสิ้น
ลง I sh 24	14	เขาทั้งหลายจะเปล่งเสียงของเขาขึ้น เขาจะร้องเพลงฉลองความโอ้อาตระการของพระเยโฮวาห์ เขาจะให้ร้องจากทะเล

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	24	15	เพราะฉะนั้นในรุ่งอรุณจงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ ในเกาะทั้งหลายแห่งทะเลจงถวายแด่พระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล
l sh	24	16	ตั้งแต่ที่สลดปลายโลกเราได้ยินเสียงเพลงสรรเสริญ ว่าสง่าราศีจึงมีแก่ผู้ชอบธรรม แต่ข้าพเจ้าว่า " ข้าพเจ้าก็ฝ่ายผมม ข้าพเจ้าก็ฝ่ายผมม วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะคนทรยศประพฤติด่างทรยศยิ่ง เอย คนทรยศประพฤติด่างทรยศยิ่ง "
l sh	24	17	โอ ชาวแผ่นดินโลกเอ๋ย ความสยดสยองและหลุมพรางและกับกัมีมาทันเจ้าแล้ว
l sh	24	18	ต่อมาผู้ใดเห็นเมื่อได้ยินเสียงความสยดสยองนั้น จะตกในหลุมพราง และผู้ที่ป็นออกมาจากหลุมพรางก็จะติดกับ เพราะว่าหน้าตาของฟ้าสวรรค์ก็ถูกเปิด และรากฐานของแผ่นดินโลกก็หวั่นไหว
l sh	24	19	โลกแตกสลายสิ้นเชิงแล้ว โลกแตกเป็นเสี่ยงๆ โลกถูกเขยอ่าย่างรุนแรง
l sh	24	20	โลกก็จะขานเข้าป่อย่างคนเมา มันจะแกว่งไปอย่างพิง การละเมิดของโลกจะหนักอวบมัน และมันจะลุ่มและจะไม่ลุกอีก
l sh	24	21	ต่อมาในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษบริวารของฟ้าสวรรค์ในฟ้าสวรรค์ และบรรดาക്ഷัตริย์ของแผ่นดินโลกในแผ่นดินโลก
l sh	24	22	เขาทั้งหลายจะถูกรวมไว้ด้วยกัน ดั่งนักโทษในคุกมืด เขาทั้งหลายจะถูกกักขังไว้ในคุก และต่อมาหลายวันเขาจึงจะถูกลงโทษ
l sh	24	23	แล้วดวงจันทร์จะอดสู และดวงอาทิตย์จะอับอาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงราชย์บนภูเขาไซโยนและในเยรูซาเล็ม และสง่าราศีจะปรากฏต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของพระองค์
l sh	25	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะยกพระเกียรติพระองค์ ข้าพระองค์จะสรรเสริญพระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำการมหัศจรรย์ แผนงานที่พระองค์ทรงดำริไว้มานานมาแล้วก็สัตย์ซื่อและเป็นความจริง
l sh	25	2	เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้เมืองเป็นกองขยะ เมืองมีป้อมเป็นที่ลี้ภัยหักพัง รั้วของชนต่างด้าวไม่เป็นเมืองต่อไปอีก จะไม่ก่อสร้างขึ้นอีกเลย
l sh	25	3	เพราะฉะนั้นประชาชาติที่แข็งแรงแจกจ่ายสง่าราศีแด่พระองค์ หัวเมืองของบรรดาประชาชาติที่ทารุณจะเกรงกลัวพระองค์
l sh	25	4	เพราะพระองค์ได้ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนยากจน ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนขัดสนเมื่อเขาทุกข์ใจ ทรงเป็นที่ลี้ภัยจากพายุ และเป็นร่มกันความร้อน เมื่อลมของผู้ที่ทารุณก็เหมือนพายุพัดกำแพง
l sh	25	5	เหมือนความร้อนในที่แห้ง พระองค์จะทรงระงับเสียงของคนต่างด้าว ร่มเมฆระงับความร้อนนั้นได้ กิ่งของผู้ทารุณก็จะถูกตัดลงจั้นนั้น
l sh	25	6	บนภูเขาพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงจัดการเลี้ยงสำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลาย เป็นการเลี้ยงด้วยของอันดี เป็นการเลี้ยงด้วยน้ำองุ่นที่ตกตะกอนแล้ว ด้วยของอันดีมีไขมันในกระดุกเต็ม ด้วยน้ำองุ่นตกตะกอนที่กรองแล้ว
l sh	25	7	และบนภูเขาพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายผัคกลมหน้าซึ่งกลมหน้าบรรดาชนชาติทั้งหลาย และมันซึ่งกางอยู่เหนือบรรดาประชาชาติ
l sh	25	8	พระองค์จะทรงกลืนความตายด้วยการมีชัย และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงขีดน้ำตาจากหน้าทั้งปวง และพระองค์จะทรงเอาการลบล้างชนชาติของพระองค์ไปเสียจากทั่วแผ่นดินโลก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว
l sh	25	9	ในวันนั้นเขาจะกล่าวกันว่า " ดูกิจนี้คือพระเจ้าของเราทั้งหลาย เราได้รอคอยพระองค์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด นี้คือพระเยโฮวาห์ที่เราได้รอคอยพระองค์ ให้เรายินดีและเปรมปรีดีในความรอดของพระองค์ "
l sh	25	10	เพราะพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะพักอยู่บนภูเขานี้ และไม่ยับยั้งถูกเหยียบย่ำภายใต้พระองค์ เหมือนเหยียบฟางลงในหลุมมูลสัตว์
l sh	25	11	และพระองค์จะทรงกางพระหัตถ์ของพระองค์ท่ามกลางพวกเขา ดั่งคนว่ายน้ำกางมือว่ายน้ำ และพระองค์จะทรงให้ความเยอหยิ่งของเขาต่ำลงพร้อมกับฝีมือชำนาญของเขา
l sh	25	12	ป้อมสูงของกำแพงเมืองของเจ้านั้นพระองค์จะทรงให้ต่ำลง ทรงเหยียดลง และเหวี่ยงลงถึงดิน แม้กระทั่งถึงมงคลี
l sh	26	1	ในวันนั้นเขาจะร้องเพลงนี้ในแผ่นดินยูดาห์ " เรามิเมืองเข้มแข็งเมืองหนึ่ง พระเจ้าจะทรงตั้งความรอดไว้เป็นกำแพงและป้อมปราการ
l sh	26	2	จงเปิดประตูเมืองเถิด เพื่อประชาชาติที่ขอบรรรมซึ่งรักษาความจริงไว้จะได้เข้ามา
l sh	26	3	ใจแน่วแน่ในพระองค์นั้น พระองค์ทรงรักษาไว้ในสันติภาพอันสมบูรณ์ เพราะเขาวางใจในพระองค์
l sh	26	4	จงวางใจในพระเยโฮวาห์เป็นนิตย์ เพราะพระเยโฮวาห์คือพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระกำลังนรันดร์
l sh	26	5	เพราะพระองค์ทรงให้ชาวเมืองที่สูงส่งนั้น คือเมืองที่สูงส่งนั้นต่ำลง พระองค์ทรงให้มันต่ำลง พระองค์ทรงให้มันต่ำลง ต่ำลงถึงดิน พระองค์ทรงให้มันลงถึงมงคลี
l sh	26	6	เท้าเหยียบมัน คือเท้าของคนยากจน ค่อย่างเท้าของคนขัดสน "
l sh	26	7	หนทางของคนชอบธรรมก็ราบเรียบ พระองค์ผู้เที่ยงธรรมทรงกระทำให้วิถีของคนชอบธรรมราบรื่น
l sh	26	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายรอคอยพระองค์อยู่ในวิฤกษ์แห่งคำตัดสินของพระองค์ พระนามอันเป็นที่ระลึกของพระองค์ เป็นที่จิตวิญญาณของข้าพระองค์ปรารถนา
l sh	26	9	จิตใจของข้าพระองค์อยากได้พระองค์ในกลางคืน จิตวิญญาณภายในข้าพระองค์แสวงหาพระองค์อย่างร้อนรน เพราะเมื่อคำตัดสินของพระองค์อยู่ในแผ่นดินโลก ชาวพิภพจะได้เรียนรู้ถึงความชอบธรรม
l sh	26	10	ถ้าสำแดงพระคุณแก่คนชั่ว เขาก็จะไม่เรียนรู้ความชอบธรรม เขาจะประพฤติด่างอยุติธรรมในแผ่นดินที่เที่ยงธรรม และจะมองไม่เห็นความโอ้อวดระการของพระเยโฮวาห์
l sh	26	11	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระหัตถ์ของพระองค์ชูขึ้น เขาก็จะมองไม่เห็น แต่เขาจะมองเห็น และจะได้อับอาย เพราะเขามีความอิจฉาต่อชนชาติของพระองค์ เอย ไฟแห่งส่วนปฏิปักษ์ของพระองค์จะเผาผลาญเขาเสีย
l sh	26	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์จะสถาปนาสันติภาพเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำบรรดากิจการของพระองค์เพื่อข้าพระองค์เช่นเดียวกัน
l sh	26	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ เจ้านายอื่นนอกเหนือพระองค์ได้ครอบครองพวกข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะกล่าวถึงพระนามของพระองค์เท่านั้น
l sh	26	14	เขาทั้งหลายตายแล้ว เขาจะไม่มีชีวิตอีก เขาเป็นชาวแดนคนตาย เขาจะไม่เป็นขึ้นอีก เพราะฉะนั้นพระองค์ได้ทรงเยอเยียนและทรงทำลายเขา และทรงกวาดความระลึกถึงเขาทั้งสิ้นเสีย
l sh	26	15	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงเพิ่มประชาชนขึ้น พระองค์ทรงเพิ่มประชาชนขึ้น พระองค์ได้ทรงรับสง่าราศี พระองค์ทรงขยายเขตแดนของแผ่นดินไกลไปถึงที่สลดปลายแผ่นดินโลก
l sh	26	16	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในยามทุกข์ใจเขาได้แสวงหาพระองค์ เขาทั้งหลายหลังคำอธิษฐานออกมาในเมื่อการติสนอญเหนือเขาทั้งหลาย
l sh	26	17	ดั่งหญิงมีครรภ์ เมื่อใกล้ถึงกำหนดเวลาคลอด ก็เจ็บปวดและร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดรวดร้าวอย่างจับปล้น ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้น ในสายพระเนตรของพระองค์
l sh	26	18	ข้าพระองค์มีครรภ์ ข้าพระองค์บิดตัว เป็นเหมือนข้าพระองค์คลอดลม ข้าพระองค์มิได้ทำการช่วยให้พ้นในแผ่นดินโลก และชาวพิภพมิได้ลุ่มลง
l sh	26	19	คนตายของพระองค์จะมีชีวิต ศพของเขาทั้งหลายจะลุกขึ้นพร้อมกับศพของข้าพระองค์ โอ ผู้อาศัยอยู่ในมงคลี จงตื่นเกิดและร้องเพลง เพราะน้ำค้างของเจ้าเป็นเหมือนน้ำค้างบนผัก และแผ่นดินโลกจะให้ชาวแดนคนตายเป็นขึ้น
l sh	26	20	มาเถิด ชนชาติของข้าพเจ้าเอ๋ย จงเข้าไปในห้องของเจ้าและเปิดประตูเถิด จงซ่อนตัวเจ้าอยู่ลึกพักหนึ่ง จนกว่าพระพิโรธจะผ่านไป
l sh	26	21	เพราะ ดูกิจนี้ พระเยโฮวาห์กำลังเสด็จออกมาจากสถานที่ของพระองค์ เพื่อลงโทษชาวแผ่นดินโลก เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย และแผ่นดินโลกจะเปิดเผยโลหิตซึ่งหลั่งอยู่บนมัน และจะไม่ปิดบังผู้ถูกฆ่าของมันไว้อีก
l sh	27	1	ในวันนั้น พระเยโฮวาห์จะทรงลงโทษด้วยพระแสงอันร้ายกาจ ยิ่งใหญ่ และแข็งแกร่งของพระองค์ต่อเลวีอาธาน ซึ่งเป็นพญานาคที่ลี้ภัย คือเลวีอาธานพญานาคที่ซัด และพระองค์จะทรงประหารมังกรที่อยู่ใหนทะเล
l sh	27	2	ในวันนั้น จงร้องเพลงถึงเธอว่า " สวนองุ่นแห่งน้ำองุ่นสีแดง
l sh	27	3	เราคือพระเยโฮวาห์ เป็นผู้รักษาคุณแลมัน เราจะรดน้ำมันอยู่ทุกขณะ เกรงว่าผู้หนึ่งผู้ใดจะทำอันตรายมัน เราจะรักษามันไว้ทั้งกลางคืนกลางวัน
l sh	27	4	เราไม่มีความพิโรธ ใครเล่าจะให้มันนามย่อหย่นนามใหญ่ขึ้นมาสู้รบกับเรา เราจะออกรบกับมัน เราจะเผามันเสียด้วยกัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	27	5	หรือให้เขาเกาะอยู่กับกำลังของเราเพื่อให้เขาทำสันติภาพกับเรา แล้วเขาจะทำสันติภาพกับเรา"
I sh	27	6	พระองค์จะทรงกระทำให้คนที่ออกมาจากยาโคบหยั่งราก อิสราเอลจะผลิดอกและแตกหน่อ กระทำให้พื้นพิภพทั้งสิ้นมีผลเต็ม
I sh	27	7	พระองค์ทรงโยนศิลาของพระองค์โดยที่โยนเข้าที่หลายที่โดยที่โยนเข้าหรือ หรือเขาถูกฆาตกรรมคนทั้งหลายที่ถูกเขาฆ่าแล้ว
I sh	27	8	ด้วยการขับไล่ ด้วยการกวาดไปเป็นขมย พระองค์ทรงต่อสู้แย่งกับเขา พระองค์ทรงกวาดเขาไปด้วยลมตืดของพระองค์ในวันแห่งลม
ตะวันออก			
I sh	27	9	เพราะฉะนั้นจะลบความชั่วช้าของยาโคบอย่างนี้แหละ และนี่เป็นผลเต็มขนาดในการปลดบาปของเขา คือเมื่อเขาทำศิลาทั้งสิ้นของแทนบูซา
ให้เป็นเหมือนหินดินสอพองที่ถูกกดเป็นชิ้นๆ จะ ไม่มีเสารูปเคารพ หรือรูปเคารพตั้งอยู่ได้			
I sh	27	10	เพราะเมื่องหน้าด่านก็จะรกร้าง ที่อาศัยก็ถูกละทิ้งและทอดทิ้งอย่างกับถิ่นทุรกันดาร ลูกวัวจะหากินอยู่ที่นั่น มันจะนอนลงที่นั่นและกินกิ่งไม้
ในที่นั้น			
I sh	27	11	เมื่อถึงนั้นแห่ง มันก็จะถูกหัก พวกผู้หญิงก็มาเอามันไปก่อไฟ เพราะนี่เป็นชนชาติที่ไร้ความเข้าใจ เพราะฉะนั้นผู้ที่ทรงสร้างเขาก็จะไม่
สงสารเขา ผู้ที่ทรงปั้นเขาจะไม่ทรงสำแดงพระคุณแก่เขา			
I sh	27	12	ต่อมาในวันนั้น พระเยโฮวาห์จะทรงนำเอาชาวตั้งแต่มะเนาไปจนถึงลัทธิอียิปต์ โอ ประชาชนอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะถูกเก็บรวมเข้ามาที่ละ
คนๆ			
I sh	27	13	และอยู่มากในวันนั้นเขาจะเป่าแตรใหญ่ และบรรดาผู้ที่กำลังพินาศอยู่ในแผ่นดินอัสซีเรีย และบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกไปยังแผ่นดินอียิปต์จะมานมัสการพระเยโฮวาห์ บนภูเขาบาริสที่ที่เยรูซาเล็ม
I sh	28	1	วิบัติแก่มงกุฎอันโอ้อ่า แก่นซี่มาแห่งเอฟราอิม ซึ่งความงามอันรุ่งเรืองของเขาเหมือนดอกไม้ที่กำลังร่วงโรย ซึ่งอยู่บนยอดเขาในที่ลุ่มอัน
อุดมของบรรดาผู้ที่เหล่าองุ่นมีชัย			
I sh	28	2	ดุเดือด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีผู้หนึ่งที่กำลังและแข็งแรง เหมือนพายุลูกเห็บ อันเป็นพายุทำลาย เหมือนพายุน้ำที่กำลังไหลท่วม ซึ่งจะเหวี่ยง
ลงถึงดินด้วยพระหัตถ์			
I sh	28	3	มงกุฎอันโอ้อ่า คือคนซี่มาแห่งเอฟราอิม จะถูกเหยียบย่ำได้เท่า
I sh	28	4	และความงามอันรุ่งโรจน์ของเขา ซึ่งอยู่บนยอดเขาในที่ลุ่มอันอุดม จะเป็นดอกไม้ที่กำลังร่วงโรย จะเป็นเหมือนผลที่แรกสุกก่อนฤดูร้อน เมื่อ
คนเห็นเข้าก็กินมันเสียพอถึงมือเขาเท่านั้น			
I sh	28	5	ในวันนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา จะเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศี และเป็นมงกุฎแห่งความงาม แก่นซี่ที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์
I sh	28	6	และเป็นวิญญูณแห่งความยุติธรรมแก่เขาผู้หนึ่งพิพากษา และเป็นกำลังของผู้เหล่านั้นผู้หนึ่งการสงครามกลับเสียที่ประตูเมือง
I sh	28	7	เขาเหล่านี้ชมชานไปด้วยเหล่าองุ่นเหมือนกัน และไซไซไปด้วยเมรัย บุโรหิตและผู้พยากรณ์ก็ชมชานไปด้วยเมรัย เขาทั้งหลายถูกกลืนไป
หมดด้วยเหล่าองุ่น เขาไซไซไปด้วยเมรัย เขาเห็นผิดไป เขาจะสดในการให้คำพิพากษา			
I sh	28	8	เพราะสำหรับทุกสารรับก็มีเอาเงินและความโลภอกตม ไม่มีที่ใดที่สะอาด
I sh	28	9	เขาจะสอนความรู้ให้แก่ใคร เขาจะให้ผู้ใดเข้าใจหลักคำสอน ให้แก่นคนเหล่านั้นที่หยามหมิ่นหรือ หรือให้แก่นคนเอามาจากอก
I sh	28	10	เพราะเป็นข้อบังคับข้อบังคับ ข้อบังคับข้อบังคับ บรรทัดข้อบรรทัด บรรทัดข้อบรรทัด ที่นี้ผิด ที่นั่นหน้อย
I sh	28	11	เปล่า แต่พระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้โดยต่างภาษาและโดยวิธีฝึกปากของคนต่างด้าว
I sh	28	12	คือแก่บรรดาผู้ที่พระองค์ตรัสว่า "นี่คือการหยุดพัก จงให้การหยุดพักแก่คนเหน็ดเหนื่อย และนี่คือการพักผ่อน" ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟัง
I sh	28	13	เพราะฉะนั้นพระวจนะของพระเยโฮวาห์จึงเป็นอย่างนี้แก่เขา เป็นข้อบังคับข้อบังคับ ข้อบังคับข้อบังคับ เป็นบรรทัดข้อบรรทัด
บรรทัดข้อบรรทัด ที่นี้ผิด ที่นั่นหน้อย เพื่อเขาจะไปและถอยหลัง และจะแตก และจะติดบวมและจะถูกจับไป			
I sh	28	14	เพราะฉะนั้นเจ้าทั้งหลายคนมักเยาะเย้ยเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ คือเจ้าผู้ปกครองชนชาตินี้ในเยรูซาเล็ม
I sh	28	15	เพราะเจ้าทั้งหลายได้กล่าวแล้วว่า "เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับความตาย และเราทำความตกลงไว้กับนรก เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป
จะไม่มาถึงเรา เพราะเราทำให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา และเราได้กำบังอยู่ในความมลา"			
I sh	28	16	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า " ดูเถิด เราวางศิลาไว้ในศิโยนเพื่อเป็นรากฐาน คือศิลาที่ทดสอบแล้ว เป็นศิลามมเอกอย่าง
ประเสริฐ เป็นรากฐานอันมั่นคง เขาผู้หนึ่งที่เชื่อจะไม่รีบร้อน			
I sh	28	17	และเราจะกระทำความยุติธรรมให้เป็นเชือกวัด และความชอบธรรมให้เป็นลูกตั้ง และลูกเห็บจะกวาดเอาความเท็จอันเป็นที่ลี้ภัยไปเสีย และ
น้ำจะท่วมท้นที่กำบัง"			
I sh	28	18	แล้วพันธสัญญาของเจ้ากับความตายจะเป็นโมฆะ และข้อตกลงของเจ้ากับนรกจะไม่ดำรง เมื่อภัยพิบัติอันท่วมท้นผ่านไป เจ้าจะถูกเหยียบย่ำ
ลงด้วยโทษนั้น			
I sh	28	19	มันผ่านไปบ่อยเท่าใด มันก็จะเอาตัวเจ้า เพราะมันจะผ่านไปเข้าแล้วเข้าเล่า ทั้งกลางวันและกลางคืน เมื่อเข้าใจขาว ก็จะเกิดแต่ความสยด
สยองเท่านั้น			
I sh	28	20	เพราะที่นอนนั้นสิ้นเกินที่คนหนึ่งคนใดจะเหยียดอยู่บนนั้น และผ้าหมักแค้นไม่พอลมตัว
I sh	28	21	เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงลุกขึ้นอย่างทิบนภูเขาเปรีชม พระองค์จะพระพิโรธอย่างที่ไม่พบเขาก็เบโอน เพื่อกระทำพระราชกิจของ
พระองค์ พระราชกิจของพระองค์นั้นประหลาด และเพื่อกระทำงานของพระองค์ งานของพระองค์ก็แปลก			
I sh	28	22	เพราะฉะนั้นบัดนี้เอาเป็นคนเยาะเย้ย เกลือกว่าพันธะของเจ้าจะเข้มงวดขึ้น เพราะข้าพเจ้าได้ยืนกฎฎีกากำหนดการทำลายเหนือแผ่นดิน
ทั้งสิ้นแล้ว จากองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา			
I sh	28	23	เยียหลงซี และฟังเสียงข้าพเจ้า สดับซี และฟังคำพูดของข้าพเจ้า
I sh	28	24	เขาผู้โง่มาเพื่อหว่าน โถอยู่เสมอหรือ เขาเบิกดินและคราดอยู่เป็นนิตย์หรือ
I sh	28	25	เมื่อเขาปราบผิวลงแล้ว เขาไม่หว่านเทียมแดงและยี่หว่า เขาไม่ใส่ข้าวสาลีเป็นแถว และข้าวบาร์ลีในที่อันเหมาะของมัน และหว่านข้าว
สแปลต์ไว้เป็นคันแค้นหรือ			
I sh	28	26	เพราะพระเจ้าของเขาทรงสั่งสอนเขาถูกต้อง พระองค์ได้สอนเขา
I sh	28	27	เขาไม่หวาดเทียมแดงด้วยเลื่อนนาวดข้าว และเขาไม่เอาล้อเกวียนกลิ้งทับยี่หว่า แต่เขาเอาไม้พลองตีเทียมแดงให้หลุดออก และเอาตะบองตี
ยี่หว่า			
I sh	28	28	คนโง่บดข้าวที่ทำขนมปังหรือ เปล่าเลย เขาไม่หวาดมันเป็นนิตย์ เมื่อเขาขับล้อเกวียนเทียมม้าทับมันแล้ว เขามิได้บดมันด้วยคนซี่มา
I sh	28	29	เรื่องนี้มาจากพระเยโฮวาห์จอมโยธาด้วย พระองค์มีหัตถ์ทรงกระทำในการปริกษา และวิเศษในเรื่องการกระทำ
I sh	29	1	วิบัติแก่อารีเอล อารีเอล นครซึ่งดาวิดทรงตั้งค่าย จงเพิ่มปีเข้ากับปี จงให้มีเทศกาลถวายเครื่องบูชาตามรอบของมัน
I sh	29	2	เราซึ่งจะให้อารีเอลทุกหัวใจ จะมีการร้องคร่ำครวญและร้องทุกข์ และเมืองนั้นจะเป็นเหมือนอารีเอลแก่เรา
I sh	29	3	และเราจะตั้งค่ายรอบเจ้า และเราจะล้อมเจ้ากับบรรดาหอรบ และเราจะยกเชิงหินขึ้นเสียเจ้า
I sh	29	4	และเจ้าจะถูกเหยียบย่ำ เจ้าจะพุดมาจากที่ลี้ภัยของแผ่นดินโลก คำของเจ้าจะมาจากที่ต่ำลงในเมฆคลึ เสียงของเจ้าจะมาจากพื้นดินเหมือนเสียงผี
และคำพูดของเจ้าจะกระซิบออกมาจากเมฆคลึ			
I sh	29	5	แต่มวลชาวต่างประเทศของเจ้าจะเหมือนฝูงคลีและเยียด และผู้นำกลัวทั้งมวลจะเหมือนแกลบที่ฟุ้งหายไป เออ ชั่วประเดี๋ยวเดียวและในที่
ทันใด			
I sh	29	6	พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงเยี่ยมเยียนเจ้าด้วยฟ้าร้องและด้วยแผ่นดินไหว และด้วยเสียงกัมปนาท ด้วยลมบ้าหมูและพายุ ด้วยเปลวแห่ง
เพลิงเผาผลาญ			
I sh	29	7	และมวลประชาชาติทั้งสิ้นที่ต่อสู้กับอารีเอล ทั้งหมดที่ต่อสู้กับเขาและกับที่กำบังเข้มแข็งของเขาและทำให้เขาทุกใจ จะเป็นเหมือนความฝัน
คือนิมิตในกลางคืน			
I sh	29	8	อย่างเมื่อคนหิวฝันว่า ดูเถิด เขากำลังกินอยู่ และตื่นขึ้นก็หิวอยู่ จิตใจของเขาไม่อิ่ม หรือเหมือนเมื่อคนกระหายฝันว่า ดูเถิด เขากำลังดื่มอยู่
แล้วตื่นขึ้นมา ดูเถิด อ่อนเปลี้ย จิตใจของเขายังแห้งผาก มวลประชาชาติทั้งสิ้นที่ต่อสู้กับเขาที่ศิโยนก็จะเป็นเช่นนั้น			
I sh	29	9	จงร้องและจงวาย จงร้องเรียกและร้องไห้ เขามิเฒ่า แต่ไม่ใช่ด้วยเหล่าองุ่น เขาไซไซ แต่ไม่ใช่ด้วยเมรัย

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	29	10	เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเทวิญญาณแห่งความหลับสนิทลงเหนือเจ้า และปิดตาของเจ้า และพระองค์ทรงคลุมตาของพวกผู้พยากรณ์ พวก
เจ้านายและพวกผู้ทำนายของเจ้า			
l sh	29	11	และแก่ท่านทั้งหลาย นิมิตนี้ทั้งสิ้น ได้กลายเป็นเหมือนถ้อยคำในหนังสือที่ประทับตรา เมื่อคนให้แก่คนหนึ่งซึ่งอ่านได้ กล่าวหาว่า "อ่านนี้ซี"
เขาว่า "ข้าอ่านไม่ได้เพราะมีตราประทับ"			
l sh	29	12	และเมื่อเขาให้หนังสือแก่คนหนึ่งที่อ่านไม่ได้ กล่าวหาว่า "อ่านนี้ซี" เขาว่า "ข้าไม่รู้หนังสือ"
l sh	29	13	และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของเขา แต่เขาให้จิตใจของเขา
ห่างไกลจากเรา เขายำเกรงเราเพียงแต่เหมือนเป็นข้อบังคับของมนุษย์ที่สอนกันมา			
l sh	29	14	เพราะฉะนั้น ดุเดือด เราจะกระทำสิ่งมหัศจรรย์กับชนชาตินี้ อีกประหลาดและอัศจรรย์ สถิติปัญญาของคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และ
ความเข้าใจของคนที่เขาใจจะถูกปิดบังไว้"			
l sh	29	15	วิบัติแก่ผู้ที่พยายามซ่อนแผนงานของเขาไว้ลึกลับจากพระเยโฮวาห์ ซึ่งการกระทำของเขาอยู่ในความมืด ผู้ซึ่งกล่าวว่า "ใครเห็นเรา ใครจำเรา
ได้"			
l sh	29	16	แน่นอนความวิปริตของเจ้าจะถือว่าช่างเป็นเท่ากับดินเหนียว และสิ่งที่ถูกสร้างจะพูดเรื่องผู้สร้างมันว่า "เขาไม่ได้สร้างข้า" หรือสิ่งที่ถูกปั้น
ขึ้นจะพูดเรื่องผู้ปั้นมันว่า "เขาไม่มีความเข้าใจอะไรเลย" อย่างนี้หรือ			
l sh	29	17	ไม่ใช่อีกนิดหน่อยเท่านั้นหรือ ที่เลบานอนจะถูกเปลี่ยนให้เป็นสวนผลไม้ และสวนผลไม้จะถือว่าเป็นป่า
l sh	29	18	ในวันนั้นคนหุนหวนจะได้อินถ้อยคำของหนังสือ และตาของคนตาบอดจะเห็นออกมาจากความมืดและความมืดของเขา
l sh	29	19	คนใจอ่อนสทภาพจะได้รับความชื่นบานสดใสในพระเยโฮวาห์เพิ่มขึ้น และคนยากจนท่ามกลางมนุษย์จะถึงโกลในองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
l sh	29	20	เพราะว่าผู้นำกล่าวจะสูญไป และผู้เยาะเย้ยจะถูกผลาญไป และคนทั้งปวงที่เฝ้ารอคอยที่จะกระทำการอันชั่วช้าจะถูกตัดขาด
l sh	29	21	คือผู้ที่ใส่ความคนอื่นด้วยถ้อยคำของเขา และวางบังไว้ดักเขาผู้กล่าวคำขานบทที่ประตูเมือง และด้วยถ้อยคำที่ไม่เป็นแก่นสาร เขาคิดกันคน
ชอบธรรมเสีย			
l sh	29	22	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ผู้ทรงไถ้อับราฮัม ตรัสดังนี้เกี่ยวกับวงศ์วานของยาโคบว่า "ยาโคบจะไม่ต้องอับอายอีก หน้าของเขาจะไม่ซีดลงอีก
ต่อไป			
l sh	29	23	เพราะเมื่อเขาเห็นลูกหลานของเขาซึ่งเป็นผลงานแห่งมือของเราในหมู่พวกเขา เขาทั้งหลายจะถือว่านามของเราบริสุทธิ์ เขาทั้งหลายจะถือว่า
องค์บริสุทธิ์ของยาโคบบริสุทธิ์ และจะกลัวเกรงพระเจ้าแห่งอิสราเอล			
l sh	29	24	และบรรดาผู้ที่ผิดฝ่ายจิตใจจะมาถึงความเข้าใจ และบรรดาผู้ที่บั่นทอนพางจะยอมเรียนรู้หลักคำสอน"
l sh	30	1	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "วิบัติแก่ลูกหลานที่ถือตั้ง ผู้กระทำแผนงาน แต่ไม่ใช่ของเรา ผู้ปกคลุมด้วยเครื่องปกปิด แต่ไม่ใช่ตามน้ำใจเรา เขาจะ
เพิ่มบาปซ้อนบาป			
l sh	30	2	ผู้ออกเดินลงไปยังอียิปต์ โดยไม่ขอคำปรึกษาจากปากของเรา เพื่อจะเข้มแข็งในการสู้รบกับฟาโรห์ เพื่อจะวางใจในรเมงาของอียิปต์
l sh	30	3	เพราะฉะนั้นการสู้รบกับฟาโรห์จะกลับเป็นความอับอายของเจ้า และการวางใจในรเมงาของอียิปต์จะกลับเป็นที่ขายหน้าของเจ้า
l sh	30	4	เพราะแม้ว่าข้าราชการของเขายูที่ไคอัน และทูตของเขาไปถึงเฮาเนส
l sh	30	5	ทุกคนได้รับความอับอายโดยชนชาติหนึ่งซึ่งช่วยเขาไม่ได้ ซึ่งมีได้แก่ความช่วยเหลือหรือประโยชน์มาให้ ได้แต่ความอับอายและความขาย
หน้า"			
l sh	30	6	ภาระเรื่องสัตว์ป่าแห่งภาคใต้ เขาทั้งหลายบรรทุกทรัพย์สมบัติของเขาบนหลังลาและบรรทุกทรัพย์สิ้นของเขาบนโหนดอูฐ ไปตลอดแผ่นดิน
แห่งความยากลำบากแสนระทม ที่ซึ่งสิงโตหนุ่มและสิงโตแก่ งูร้าย และงูเมฆาออกมา ไปยังชนชาติหนึ่งซึ่งจะช่วยเขาไม่ได้			
l sh	30	7	เพราะความช่วยเหลือของอียิปต์นั้นไร้ค่าและเปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้น เราจึงเรียกเขาว่า "ความเข้มแข็งของเขาคือให้หนังเจมเมย"
l sh	30	8	บัดนี้ ไปเถอะ เขียนลงไว้บนแผ่นจารึกต่อหน้าเขา และจดไว้ในหนังสือเพื่อในเวลาที่จะมาถึง จะเป็นสักขีพยานเป็นนิตย์
l sh	30	9	เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นชนชาติที่ถือตั้ง เป็นลูกขี้ปด เป็นหลานที่ไม่ยอมฟังพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์
l sh	30	10	ซึ่งกล่าวแก่พวกผู้ทำนายว่า "อย่าเห็นเลย" และแก่ผู้พยากรณ์ว่า "อย่าพยากรณ์สิ่งที่ถูกต้องแก่เราเลย จงพูดสิ่งราบรื่นแก่เรา จงพยากรณ์
มายา			
l sh	30	11	ออกจากทางเสีย หันเสียจากวิถี ให้องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลพ้นหน้าพินาศของเราเสีย"
l sh	30	12	เพราะฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า "เพราะเจ้าดูหมิ่นถ้อยคำนี้ และวางใจในการบีบบังคับและการเท็จ และฟังอ้ายสิ่งเหล่านี้
นั้น			
l sh	30	13	เพราะฉะนั้นความชั่วช้านี้จะเป็นแก่เจ้าเหมือนกำแพงสูงแยกออกไปกำลังจะพัง ซึ่งจะพังอย่างปัจจุบันทันด่วนในพริบตาเดียว
l sh	30	14	พระองค์จะทรงกระทำให้แตกเหมือนภาชนะของช่างหม้อแตก ซึ่งแตกเป็นชิ้นๆอย่างไม่ปราณี ชิ้นที่แตกนั้นไม่พบชิ้นเดียวที่จะติดไฟออกจาก
เตา หรือใช้ตักน้ำออกจากบ่อเก็บน้ำ"			
l sh	30	15	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า "ในการกลับและหยุดพัก เจ้าทั้งหลายจะรอด กำลังของเจ้าจะอยู่ใน
ความสงบและความไว้วางใจ" และเจ้าก็ไม่ยอมทำตาม			
l sh	30	16	แต่เจ้าทั้งหลายว่า "อย่าเลย เราจะไม่ไป" เพราะฉะนั้นเจ้าก็จะหนีไป และ "เราจะไม่รีบร้อน" เพราะฉะนั้นผู้ติดตามเจ้าทั้งหลายจะ
เร็วจัด			
l sh	30	17	คนพื้นหนึ่งจะหนีเพราะคำขู่เชิญของคนคนเดียว เจ้าทั้งหลายจะหนีเพราะคำขู่เชิญของคนห้าคน จนจะเหลือแต่เจ้าเหมือนเสารงบนยอดภูเขา
เหมือนอาณัติสัญญาบนเนิน			
l sh	30	18	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงคอยที่จะทรงพระกรุณาเจ้าทั้งหลาย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องเพื่อจะเมตตาเจ้า เพราะพระเย
โฮวาห์เป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม บรรดาผู้ที่คอยทำพระองค์จะได้รับพระพร			
l sh	30	19	เพราะประชาชนจะอาศัยในศิโยน ณ เยรูซาเล็ม เจ้าจะไม่ร้องไห้ต่อไป เมื่อได้ยินเสียงเจ้าร้องทูล พระองค์จะทรงเมตตาต่อเจ้า เมื่อ
พระองค์ทรงได้ยิน พระองค์จะทรงตอบเจ้า			
l sh	30	20	และถึงเมื่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานอาหารแห่งความยากลำบาก และน้ำแห่งความทุกข์ใจให้แก่เจ้า ถึงกระนั้นครุทั้งหลายของเจ้าจะไม่ซ่อน
ตัวในมุมอีกเลย แต่ตาของเจ้าจะเห็นครุของเจ้า			
l sh	30	21	และเมื่อเจ้าหันไปทางขวาหรือหันไปทางซ้าย หูของเจ้าจะได้ยินจนจะข้างหลังเจ้าว่า "นี่เป็นหนทาง จงเดินในทางนี้"
l sh	30	22	แล้วเจ้าจะทำลายรูปเคารพสลักอบเงินของเจ้า และรูปเคารพหล่อขบทองคำของเจ้า เจ้าจะกระจายมัน ไปอย่างเผื่อนามัย และเจ้าจะกล่าวแก่
มันว่า "ไปให้พ้น"			
l sh	30	23	และพระองค์จะประทานฝนให้แก่เมล็ดพืชซึ่งเจ้าหว่านลงที่ดิน และประทานข้าวซึ่งเป็นผลผลิตของดิน และข้าวจะอุดมและสมบูรณ์ ในวันนั้น
วัวของเจ้าจะกินอยู่ในลานหญ้าใหญ่			
l sh	30	24	และวัวกับลาที่ใช้ทำนาจะกินข้าวสาลีเกลือ ซึ่งใช้พลั่วและล้อมขัด
l sh	30	25	และบนภูเขาสูงทุกแห่ง และบนเนินสูงทุกแห่งจะมีแม่น้ำธารน้ำที่ไหลในวันที่มีการประหารอาหารอย่างยิ่งใหญ่ เมื่อหอคอยพังลง
l sh	30	26	ยิ่งกว่านั้นอีก แสงสว่างของดวงจันทร์จะเหมือนแสงสว่างของดวงอาทิตย์ และแสงสว่างของดวงอาทิตย์จะเป็นเจ็ดเท่า และเป็นอย่างแสงสว่าง
ของเจ็ดวัน ในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงพันรอยบาดเจ็บแห่งชนชาติของพระองค์ และรักษาบาดแผลซึ่งเขาถูกพระองค์ทรงตีนั้น			
l sh	30	27	ดุเดือด พระนามของพระเยโฮวาห์มาจากที่ไกล ร้อนด้วยความกริ้วของพระองค์ ภาระนั้นก็หนักหนา ริมพระโอษฐ์ของพระองค์เต็มด้วยความ
กริ้ว และพระชีวหาของพระองค์เหมือนไฟเผาผลาญ			
l sh	30	28	พระปัสสาสะของพระองค์เหมือนลำธารท่วมท้น ที่ท่วมถึงกลางคอ เพื่อจะร้อนบรรดาประชาชาติด้วยตะแกรงแห่งความไร้สาระ และจะมี
บั้งเหียนซึ่งพาให้หลงไปที่ขากรไรกรของชนชาติทั้งหลาย			
l sh	30	29	เจ้าจะมีบทเพลงอย่างคินทิมเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ และมีโยนตี อย่างคนที่อยู่ตามเสี้ยนปี เพื่อไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ถึงผู้ทรงมหิทธิ
ฤทธิ์ของอิสราเอล			
l sh	30	30	และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้พระสุรเสียงกัมปนาทของพระองค์เป็นที่ได้ยิน และจะทรงให้เห็นพระกรฟ้าดลของพระองค์ ด้วยความ

The Holy Bible in Thai (KJV)

กริ้วอย่างเกรียวกราด และเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ พร้อมกับฝนกระหน่ำและพายุ และลูกเห็บ

l sh	30	31	คนอัสซีเรียจะสยดสยองด้วยพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงโอบิตด้วยพระคทาของพระองค์
l sh	30	32	และจึงหว่านไม่เรียลลงโทษทุกจังหวัดซึ่งพระเยโฮวาห์โอบลงเหนือเขาจะเข้ากับเสียงร่ำระนาดและพิณเขาคู พระองค์จะทรงต่อสู้เขาด้วย
สงครามพาดพิง			
l sh	30	33	เพราะโทเฟทก็จัดไว้นานแล้ว เออ เตรียมไว้สำหรับกษัตริย์ เซิงตะกอนก็ลึกและกว้าง พร้อมไฟและไฟนมากมาย คือพระปัสสาสะของพระเย
โฮวาห์เหมือนธรรมาภิบาลกันมาจุดให้ลุก			
l sh	31	1	วิบัติแก่คนเหล่านั้นผู้ลงไปถือยิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือ และหมายพึ่งม้า ผู้ที่วางใจในรถเพราะมีมาก และวางใจในพลม้า เพราะเขาทั้ง
หลายแข่งแรงนัก แต่มิได้หมายถึงองค์บริสุทธิของอิสราเอล หรือแสวงหาพระเยโฮวาห์			
l sh	31	2	แต่ถึงกระนั้น พระองค์ยังทรงเจลียวาลาดและจะนำภัยพิบัติมาให้ พระองค์จะมีได้ทรงเรียกพระวาจนะของพระองค์ขึ้นมา แต่จะทรงลุกขึ้น
ต่อสู้กับความผู้กระทำความผิด และต่อสู้กับผู้ช่วยเหลือของคนเหล่านั้นที่กระทำความชั่วช้า			
l sh	31	3	คนยิปต์เป็นคน และไม่ใช่พระเจ้า และม้าทั้งหลายของเขาเป็นเนื้อหนัง และไม่ใช่วิญญาณ เมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงเหยียดพระหัตถ์ของ
พระองค์ออก ทั้งผู้ช่วยเหลือก็จะสยด และผู้ที่รับการช่วยเหลือก็จะล้ม และเขาทั้งหลายจะล้มเหลวด้วยกัน			
l sh	31	4	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าตั้งนัว่า " ดั่งสิงโตหรือสิงโตหนุ่มคำรามอยู่เหนือเหยื่อของมัน และเมื่อเขาเรียกผู้เลี้ยงแกะหมู่หนึ่งมาผู้มัน
มันจะไม่คร่ำครวญต่อเสียงของเขาทั้งหลาย หรืออ่อนต่อเสียงอึ่งฉะนึ่งของเขา ดั่งนั้นแหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะเสด็จลงมาเพื่อสู้รบเพื่อภูเขาไซออนและเพื่อเนินเขาของมัน			
l sh	31	5	เหมือนนกบินร่อนอยู่ ดั่งนั้นแหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะทรงป้องกันเยรูซาเล็ม พระองค์จะทรงป้องกันและช่วยให้พ้น พระองค์จะทรงวัน
เสีย และสวางชีวิตไว้			
l sh	31	6	จงกลับมาหาพระองค์ผู้ประชาชนอิสราเอล ได้กบฏอย่างร้าย
l sh	31	7	เพราะในวันนั้น ทุกคนจะตั้งรูปเคารพของตนที่ทำด้วยเงิน และรูปเคารพของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งมือของเจ้าได้ทำขึ้นอย่างบาปหนาสำหรับ
ตัวเจ้า			
l sh	31	8	และคนอัสซีเรียจะล้มลงด้วยดาบซึ่งไม่ใช่ของชายฉกรรจ์ และดาบซึ่งไม่ใช่ของคนต่ำต้อยจะกินเขาเสีย และเขาจะหนีจากดาบและคนหนุ่ม
ของเขาจะพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง			
l sh	31	9	เขาจะข้ามที่กำบังของเขาไปเพราะความหวาดกลัว และพวกเจ้านายของเขาจะเกรงกลัวจริงนั้น " พระเยโฮวาห์ผู้ที่ไม่ใช่ของพระองค์อยู่ในศิ
โยน และผู้ที่เตาหลอมของพระองค์อยู่ในเยรูซาเล็ม ตรัสดังนี้แหละ			
l sh	32	1	ดูเถิด กษัตริย์องค์หนึ่งจะครอบครองด้วยความชอบธรรม และเจ้านายจะครอบครองด้วยความยุติธรรม
l sh	32	2	และผู้หนึ่งจะเหมือนที่กำบังจากลม เป็นที่คุ้มให้พ้นจากพายุฝน เหมือนธรรมาภิบาลในแผ่นดินที่อ่อนเปลี้ย
l sh	32	3	แล้วตาของคนที่เห็นจะมีได้หลับ และหูของคนที่ฟังจะได้ยิน
l sh	32	4	จิตใจของคนทีหันหน้าจะเข้าใจความรู้ และสิ้นของคนติดอ่างจะพูดจะฉานอย่างทันควัน
l sh	32	5	เขาจะไม่เรียกคนเลวทราวมว่าคนใจกว้างอีก หรือคนถ้อยว่าเป็นคนอารี
l sh	32	6	เพราะคนเลวทราวมจะพูดอย่างเลวทราวม และใจของเขาก็ป้องกันความชั่วช้า เพื่อประกอบความหน้าซื่อใจคด เพื่อออกปากพูดความผิดเกี่ยวกับ
พระเยโฮวาห์ เพื่อทำจิตใจของคนหัวโหดอยากและจะไม่ให้คนกระหายได้ดื่ม			
l sh	32	7	อบายของคนถ้อยก็ชั่วร้าย เขาคิดขึ้นแต่กิจการชั่วเพื่อทำลายคนยากจนด้วยถ้อยคำเท็จ แม้ว่าเมื่อคำร้องของคนขัดสนนั้นถูกต้อง
l sh	32	8	แต่คนใจกว้างก็แนะนำแต่สิ่งดีประเสริฐ เขาจะดำรงอยู่ด้วยสิ่งดีประเสริฐ
l sh	32	9	หญิงทั้งหลายที่อยู่อย่างสบายเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด และฟังเสียงของข้าพเจ้า ท่านบุตรสาวที่ไม่ระมัดระวังเอ๋ย จงเงี่ยหูฟังคำพูดของข้าพเจ้า
l sh	32	10	อีกสักปีกว่าๆ หญิงที่ไม่ระมัดระวังเอ๋ย ท่านจะสะดุ้งตัวตื่น เพราะโรงงั้นก็จะไร้ผล ถูตเก็บผลไม่ก็จะไม่มาถึง
l sh	32	11	หญิงที่อยู่สบายเอ๋ย จงตัวตื่นเถิด ท่านผู้ไม่ระมัดระวังเอ๋ย จงสะดุ้งตัวตื่นเถิด จงแก้ผ้า ปลอยตัวล่อนจ้อน และเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้
l sh	32	12	เขาจะทบอ ด้วยเรื่องไรนาที่แสนสุข ด้วยเรื่องเถาองุ่นผลตก
l sh	32	13	ด้วยเรื่องแผ่นดินของชนชาติของเราซึ่งงอกแต่หนามใหญ่และหนามย่อย ด้วยเรื่องบ้านเรือนที่ขึ้นบานในนครที่สนุกสนาน
l sh	32	14	เพราะว่าพระราชวังจะถูกทอดทิ้ง เมืองที่มีคนหนาแน่นจะถูกทิ้งร้าง ป้อมปราการและหอคอยจะกลายเป็นถ้ำเป็นนิตย์ เป็นที่ขึ้นบานของลาป่า
เป็นลานหญ้าของฝูงแพะแกะ			
l sh	32	15	จนกว่าพระวิญญาณจะเทลงมาบนเราจากเบื้องบน และถิ่นทุรกันดารกลายเป็นสวนผลไม้ และสวนผลไม้มันนั้นจะถือว่าเป็นป่า
l sh	32	16	แล้วความยุติธรรมจะอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และความชอบธรรมพักอยู่ในสวนผลไม้
l sh	32	17	และผลของความชอบธรรมจะเป็นสันติภาพ และผลของความชอบธรรมคือความสงบและความวางใจเป็นนิตย์
l sh	32	18	ชนชาติของเราจะอาศัยอยู่ในที่อย่างสันติ ในที่อาศัยอันปลอดภัย ในที่พักอันสงบ
l sh	32	19	เมื่อป่าฝั่งทลาย ลูกเห็บจะตกและเมืองจะยบลงทีเดียว
l sh	32	20	ท่านที่หาหน้อยข้างห้วงน้ำที่ปร่งก็เป็นสุข ผู้ที่ปลอยให้ตื่นวิวและดินลาที่วยอย้อย่างอิสระ
l sh	33	1	วิบัติแก่เจ้าผู้ทำลาย ผู้ซึ่งตัวเจ้าเองมิได้ถูกทำลาย เจ้าผู้เป็นคนทรยศ ซึ่งไม่มีผู้ใดได้ทรยศต่อเจ้าเลย เมื่อเจ้าจะหยุดทำลาย เจ้าจะถูกทำลาย
และเมื่อเจ้าจะหยุดยังการประทุททรยศเสีย เขาทั้งหลายจะทรยศต่อเจ้า			
l sh	33	2	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงพระกรุณาแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายรอดอยพระองค์ ขอทรงเป็นแขนของข้าทั้งหลายทุกเช้า
เป็นความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลายในยามทุกข์ลำบากด้วย			
l sh	33	3	เมื่อได้ยินเสียงกัมปนาท ชนชาติทั้งหลายหนีไป พระองค์ทรงลุกขึ้น บรรดาประชาชาติก็กระจัดกระจายไป
l sh	33	4	ของที่รีบได้ของเจ้าก็ถูกรวบรวมเหมือนเด็กเตนวัยคลานเก็บรวบรวม คนก็กระโดดตะครุบอย่างตึกเตนวัยบันโดดตะครุบ
l sh	33	5	พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่เอ็นโย เพราะพระองค์ประทับ ณ ที่สูง พระองค์ทรงให้ความยุติธรรมและความชอบธรรมเต็มศิโยน
l sh	33	6	สติปัญญาและความรู้อันอุดมจะเป็นเสถียรภาพแห่งเวลาของเจ้า และเป็นกำลังแห่งความรอด ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นทรัพย์สมบัติของ
เขา			
l sh	33	7	ดูเถิด ผู้แก่ล้าแก่ของเขาจะร้องทูลอยู่ภายนอก คณะผู้สันติภาพจะรำให้อย่างขมขื่น
l sh	33	8	ทางหลวงก็ร้าง คนสัญจรไปมาก็หยุดเดิน เขาหักพันธสัญญาเสีย เขาดูหมิ่นเมืองต่างๆ เขาไม่นับถือคน
l sh	33	9	แผ่นดินไว้ทุกข์และอ่นระทวย เลบานอนอับอายและถูกโค่นลง ชาวโรนเหมือนถิ่นทุรกันดาร บาชานและคารเมลก็สลดผลของเขา
l sh	33	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " บัดนี้เราจะลุกขึ้น บัดนี้เราจะเป็นที่ยกย่อง บัดนี้เราจะเป็นที่เชิดชู
l sh	33	11	เจ้าจะอัมหึ่งแต่แกลบ เจ้าจะคลอแต่ต่อ ลมหายใจของเจ้าเป็นไฟที่จะเผาผลาญเจ้า
l sh	33	12	และชนชาติทั้งหลายก็จะเหมือนถูกเผาเป็นปูน เหมือนหนามใหญ่ที่ถูกตัดลงที่เผาในไฟ"
l sh	33	13	เจ้าผู้อยู่ไกล ฟังซิ วาเราได้ทำอะไร เจ้าผู้อยู่ใกล้ จงรับรู้เรื่องกำลังของเร
l sh	33	14	คนบาปในศิโยนก็กลัว ความสะทสะทันทันทำให้คนหน้าซื่อใจคดประหลาดใจ " ใครในพวกเราจะอยู่กับไฟที่เผาผลาญได้ ใครในพวกเราจะ
อาศัยอยู่กับการใหม่เป็นนิตย์ได้"			
l sh	33	15	คือเขาผู้ดำเนินอย่างชอบธรรมและพูดอย่างซื่อตรง เขาผู้ดูหมิ่นผลที่ได้จากการบีบบังคับ ผู้สลดมือของเขาจากการถือสินบนไว้ ผู้อดูจาก
การฟังเรื่องเลือดตกยางออก และปิดตาจากการมองความชั่วร้าย			
l sh	33	16	เขาจะอาศัยอยู่บนที่สูง ที่กำบังของเขาจะเป็นป้อมหิน จะมีผู้ให้อาหารเขา น้ำของเขาจะมีเน
l sh	33	17	ตาของเจ้าจะเห็นกษัตริย์ทรงสง่าราศี จะเห็นแผ่นดินที่ยึดออกไกล
l sh	33	18	จิตใจของเจ้าจะคิดถึงความสยดสยอง " เขาผู้ที่ทำการนับอยู่ที่ไหน เขาผู้ที่ซึ่งบรรณาการอยู่ที่ไหน เขาผู้ที่นับหอคอยอยู่ที่ไหน"
l sh	33	19	ท่านจะไม่เห็นชนชาติที่ร้ายอีก ชนชาติที่พูดคลุมเครือซึ่งท่านฟัง ไม่ออก ที่พูดต่างภาษาซึ่งท่านเข้าใจไม่ได้
l sh	33	20	จงมองศิโยน เมืองแห่งเททกาลของเรา ตาของท่านจะเห็นเยรูซาเล็ม เป็นที่อยู่ทีสงบ เป็นพลับพลาที่ไม่ต้องขยับย่ำ หลีกหลบพลับพลาจะไม่
รู้จักถอนขึ้น เชือกผูกก็จะไม่รู้จักรขาด			
l sh	33	21	แต่นั้นพระเยโฮวาห์จะทรงอยู่กับเราด้วยความโอ้อวดระการ ในที่ที่มีแม่น้ำและลำธารกว้าง ที่จะไม่มีเรือกระเซิงใหญ่แล่นไป ที่จะไม่มีเรือ

The Holy Bible in Thai (KJV)

งามโอ้อ่าผ่านไป			
l sh	33	22	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้พิพากษาของเรา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติให้เรา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นบรมมหากษัตริย์
ของเรา พระองค์จะทรงช่วยเราให้รอด			
l sh	33	23	สายโยงของเจ้าห้อยหย่อน มันจะยึดเสาให้แน่น ไม่ได้ หรือยึดใบให้กางไม่ได้ แล้วเขาจะแบ่งเหยื่อและของที่ริบได้เป็นอันมากนั้น แม้มันจะ
ก็จะเอาเหยื่อได้			
l sh	33	24	ไม่มีชาวเมืองคนใดจะกล่าวว่า "ข้าพยายอู" ประชาชนผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับภัยความชั่วช้าของเขา
l sh	34	1	โอ บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงเข้ามาใกล้จะได้ฟัง และ โอ ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย ฟังซึ่ง ขอให้แผ่นดินโลกและสรรพสิ่งในนั้นฟัง ทั้งพิภพและ
บรรดาลึกลับที่มาจากพิภพ			
l sh	34	2	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเกรี้ยวกราดต่อประชาชาติทั้งสิ้น และดุเดือดต่อพลโยธาทั้งสิ้นของเขา พระองค์ทรงสั่งหารผลาญเขาอย่างเด็ดขาด
และมอบเขาไว้แก่การฆ่า			
l sh	34	3	คนที่ถูกฆ่าของเขาจะถูกเหวี่ยงออกไป และกลิ่นเหม็นแห่งศพของเขาจะฟุ้งไป ภูเขาจะละลายไปด้วยโลหิตของเขา
l sh	34	4	บริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์จะละลายไป และท้องฟ้าก็จะม้วนเหมือนหนังสือม้วน บริวารทั้งสิ้นของมันจะร่วงหล่นเหมือนใบไม้หล่นจากเถา
อู่น อย่างมะเดื่อหล่นจากต้นมะเดื่อ			
l sh	34	5	เพราะว่าดาบของเราจะได้ตีมันจนอัมในฟ้าสวรรค์ ดุเดือด มันจะลงมาเพื่อพิพากษาเอโดมและชนชาติที่ราสาปแช่งแล้ว
l sh	34	6	พระแสงของพระเยโฮวาห์จะเต็มไปด้วยโลหิต เกราะจะร้างไปด้วยไขมัน กับเลือดของลูกแกะและแพะ กับไขมันของไถแกะผู้ เพราะพระเยโฮ
วาทมีการฆ่าบูชาในเมืองโบธราห์ การฆ่าขนาดใหญ่ในแผ่นดินเอโดม			
l sh	34	7	โคกระทั้งจะล้มลงพร้อมกับเขาด้วย และวัวหนุ่มจะล้มอยู่กับวัวที่ถูกรัง แผ่นดินของเขาจะโศกไปด้วยเลือด และดินจะได้อุดมด้วยไขมัน
l sh	34	8	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมีวันเพื่อการแก้แค้น มีปีแห่งการตอบแทนเพื่อการโต้เถียงกันของศิโยน
l sh	34	9	และลำธารแห่งเอโดมจะกลายเป็นยางมะตอย และดินของเมืองนี้จะกลายเป็นกำมะถัน แผ่นดินนี้จะกลายเป็นยางมะตอยที่ลุ่มอยู่
l sh	34	10	ทั้งกลางวันและกลางคืนจะไม่ดับ ครันของมันจะขึ้นน้อยเสมอเป็นนิตย์ มันจะถูกทิ้งร้างอยู่ทุกชั่วอายุ ไม่มีใครจะผ่านไปเนื่องนิตย์
l sh	34	11	แต่นกกระทุงและอีกาบ้านจะยึดมันเป็นการมลทิน นกที่ตีหือและกาจะอาศัยอยู่ที่นั่น พระองค์จะทรงซึ่งสายแห่งความยุ่งเหยิงเหนือมัน และ
ปล่อยลูกตั้งแห่งความว่างเปล่า			
l sh	34	12	เขาจะเรียกพวกชนนางมายังราชอาณาจักร แต่ไม่มีเลย และบรรดาเจ้านายของมันจะไม่มีศาลเลย
l sh	34	13	หนามใหญ่จะงอกขึ้นในพระราชวังของมัน ตาแยและต้นหนามจะงอกขึ้นในป้อมปราการของมัน และจะเป็นที่อาศัยของมังกร และเป็นลาน
ของนกเค้าแมว			
l sh	34	14	และสัตว์ป่าจะพบกับหมาจิ้งจอก เมฆปีศาจจะร้องหาเพื่อนของมัน เอย ผีจะลงมาที่นั่นและหาที่ตัวพัก
l sh	34	15	นกฮูกจะทำรังและตักฟองที่นั่น และกกไขและรวบรวมลูกอ่อนไว้ในเงาของมัน เอย เหยี่ยวปีกดำจะรวมกันที่นั่น ต่างก็อยู่กับของมัน
l sh	34	16	จงเสาะหาและอ่านจากหนังสือของพระเยโฮวาห์ สัตว์เหล่านี้จะไม่ขาด ไปสักอย่างเดียว ไม่มีตัวใดที่จะไม่มีคู่ เพราะหนังสือนี้ ได้บัญญัติปาก
ของเราแล้ว และพระวิญญาณของพระองค์ได้รวบรวมไว้			
l sh	34	17	พระองค์ทรงจับสลากให้มันแล้ว พระหัตถ์ของพระองค์ได้ปีนส่วนให้ด้วยเชือกมัด มันทั้งหลายจะได้กรรมสิทธิ์เป็นนิตย์ มันจะอาศัยอยู่ในนั้น
ทุกชั่วอายุ			
l sh	35	1	ถิ่นทุรกันดารและที่แห้งแล้งจะยินดีเพื่อเขาทั้งหลาย ทะเลทรายจะเปรมปรีดีและผลิดอกอย่างต้นดอกกุหลาบ
l sh	35	2	มันจะออกดอกอุดม และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานและการร้องเพลง สง่าราศีของเลบานอนก็จะประทานให้มัน ทั้งความโอ้อ่าตระการของ
การเมลและซาโรน ที่เหล่านี้จะเห็นสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ และความโอ้อ่าตระการของพระเจ้าของเรา			
l sh	35	3	จงหนุนกำลังของมือที่อ่อน และกระทำหัวเข่าที่อ่อนให้มันคง
l sh	35	4	จงกล่าวกับคนที่หิวใจร่ำกกล่าวว่า " จงแข็งแรงเถอ ยากแล้ว ดุเดือด พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะเสด็จมาด้วยการแก้แค้น พระองค์จะเสด็จมา
และช่วยท่านให้รอด ด้วยการตอบแทนของพระเจ้า "			
l sh	35	5	แล้วนัยน์ตาของคนตาบอดจะเปิดออก แล้วหูของคนหูหนวกจะเบิก
l sh	35	6	แล้วคนง่อยจะกระโดดได้อย่างกว้าง และลิ้นของคนใบ้จะร้องเพลง เพราะน้ำจะพลุ่งขึ้นมาในถิ่นทุรกันดาร และลำธารจะพลุ่งขึ้นในทะเล
ทราย			
l sh	35	7	ดินที่แตกกระแหงจะกลายเป็นสระน้ำ และดินที่กระหายจะกลายเป็นน้ำพุ ในที่อาศัยของมังกรที่แต่ละตัวอาศัยนอนอยู่จะมีหญ้าพร้อมทั้งต้น
อ้อและต้นกกงอกขึ้น			
l sh	35	8	และจะมีทางหลวงที่นั่น และจะมีทางหนึ่ง และเขาจะเรียกทางนั้นว่า ทางแห่งความบริสุทธิ์ คนไม่สะอาดจะไม่ผ่านไปทางนั้น แต่จะเป็นทาง
เพื่อพวกเขา แล้วพวกที่เดินทางแม้นใจก็จะมีผลในนั้น			
l sh	35	9	จะ ไม่มีสิ่งใดที่นั่น หรือจะ ไม่มีสัตว์ร้ายมาบนทางนั้น จะหามันที่นั่นไม่พบ แต่ผู้ที่ไถไว้แล้วจะเดินบนนั้น
l sh	35	10	ผู้ที่รับการไถแล้วของพระเยโฮวาห์จะกลับ และจะมายังศิโยนด้วยร้องเพลง มีความชื่นบานเป็นนิตย์บนศิระของเขาทั้งหลาย เขาจะได้รับความ
ความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการถอนหายใจจะปลัดไปเสีย			
l sh	36	1	ต่อมาในปีที่สี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคิยาห์ เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้ยกขึ้นมาต่อสู้บรรดานครที่มีป้อมของยูดาห์และยึดได้
l sh	36	2	และกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้รับสั่งให้รับซาเคห์ ไปจากเมืองลาคีถึงกรุงเยรูซาเล็ม เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคิยาห์ พร้อมกับกองทัพใหญ่ และท่าน
มายืนอยู่ทางรางระบายน้ำสระบนที่ถนนลานซึกฟอก			
l sh	36	3	เอลียาคิมบุตรชายฮิลคิยาห์ก็ออกมาหาท่าน เอลียาคิมเป็นผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟเจ้า
กรมสารบรรณ			
l sh	36	4	และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า " จงทูลเฮเซคิยาห์ว่า ` พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร
l sh	36	5	ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) " เรามิยหุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ " หรือ เตี้ยนี้ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา
l sh	36	6	ดุเดือด ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อที่ตะเคา คืออียิปต์ ซึ่งง่ามมือของคนใดๆที่ใช้ไม้เท้านั้นยัน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วาง
ใจในเขา			
l sh	36	7	แต่ถ้าท่านจะบอกเราว่า " เราวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา " ก็ปฐนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์นั้นมิใช่หรือที่เฮเซคิยาห์
รื้อทิ้งเสียแล้ว พลาถกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า " ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชานี้ "			
l sh	36	8	บัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย นายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้
l sh	36	9	แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่นายกองแต่เพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้น้อยที่สุดของนายของเรอย่างไรได้ แต่เจ้าขี้วางใจพึ่งอียิปต์เพื่อกรบ
และเพื่อพลม้า			
l sh	36	10	ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อสู้แผ่นดินนี้เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า " จงขึ้นไปต่อสู้แผ่นดิน
นี้และทำลายเสีย " "			
l sh	36	11	แล้วเอลียาคิม เซบนาห์ และโยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า " ขอทีเถอ ขอพูดกับผู้รับใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะเราเข้าใจภาษานั้น ขอ
อย่าพูดกับเราเป็นภาษาฮีบรูให้ประชาชนผู้อยู่บนกำแพงนั้นได้ยินเลย "			
l sh	36	12	แต่รับซาเคห์ว่า " นายของข้าใช้ให้เรามาพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินซี
และกินเยี้ยวของเขาร่วมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ "			
l sh	36	13	แล้วรับซาเคห์ได้ยื่นร้องตะโกนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า " จงฟังพระวจนะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
l sh	36	14	กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ` อย่าให้เฮเซคิยาห์หลงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้น
l sh	36	15	อย่าให้เฮเซคิยาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ จะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย " "			
l sh	36	16	อย่าฟังเฮเซคิยาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสตั้งนี้ว่า ` จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของกำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจาก

The Holy Bible in Thai (KJV)

เถาของงูของงู และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของงู และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ซึ่งน้ำของงู			
l sh	36	17	จนเราจะนำมาเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น แผ่นดินที่มีขนมนมผึ้งและสวนองุ่น
l sh	36	18	จงระวังเถิดกลัวว่าเซเชคียาห์จะนำเจ้าผิดไปโดยกล่าวหาว่า " พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น " มิพระแห่งบรรดาประชาชาติใด
เคยช่วยแผ่นดินของงูให้พ้นจากพระหัตถ์แห่งกษัตริย์ของอัสซีเรียได้หรือ			
l sh	36	19	พระของเมืองเฮฟาธาอิมอยู่ที่ไหน พระของเมืองเสฟารายอิมอยู่ที่ไหน เขาได้ช่วยสะมาเรียให้พ้นจากมือของเราหรือ
l sh	36	20	พระองค์ใดในบรรดาพระเจ้าทั้งหลายของประเทศเหล่านี้ ได้ช่วยประเทศของงูให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้
พ้นจากมือของเราหรือ " "			
l sh	36	21	แต่เขาทั้งหลายนี้ ไม่ตอบเขาสักคำเดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า " อย่าตอบเขาเลย "
l sh	36	22	แล้วเอลียาห์บุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห่าราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟ เจ้ากรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเซ
คียาห์ด้วยเสื้อผ้าลินิน และกราบพุดถ้อยคำของรับซาเคห์			
l sh	37	1	ต่อมาเมื่อกษัตริย์เซเชคียาห์ทรงไต่ถาม พระองค์ก็ทรงลึกลงพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์			
l sh	37	2	และพระองค์ทรงใช้เอลียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห่าราชเลขา และพวกปุโรหิตใหญ่คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้
พยากรณ์ บุตรชายของอามอส			
l sh	37	3	เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า " เซเชคียาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `วันนี้เป็นวันทุกข์ใจ วันถูกตีเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลัง
เบ่งให้คลอด			
l sh	37	4	ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะสถิตย์ถ้อยคำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของเขาได้สั่งมาให้เย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระ
ชนม์ และจะทรงชดเชยถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ทรงสถิตย์ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนคนที่เหลืออยู่นี้ "			
l sh	37	5	ตั้งนั้นข้าราชการของกษัตริย์เซเชคียาห์มาถึงอิสยาห์
l sh	37	6	อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า " จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าไต่ถามนั้น ซึ่งข้าราชการของ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้กล่าวหาบบข้าต่อเรา			
l sh	37	7	ดูเถิด เราจะบรรจจิตใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะไต่ถามข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบในแผ่นดิน
ของเขาเอง " "			
l sh	37	8	รับซาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รับเมืองลิบนาห์ เพราะเขาไต่ถามว่ากษัตริย์ออกจากลาคีซแล้ว
l sh	37	9	พระองค์ทรงไต่ถามเกี่ยวกับที่ระหาคหับกษัตริย์แห่งเอธิโอเปียว่า " เขาได้ออกมาสู่รบกับพระองค์แล้ว " และเมื่อพระองค์ทรงสถิตย์แล้วจึงส่งผู้
สื่อสารไปเฝ้าเซเชคียาห์ทูลว่า			
l sh	37	10	" เจ้าจงพูดกับเซเชคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ตั้งนี้ว่า `อย่าให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นลวงท่านว่า " เยรูซาเล็มจะมีได้ถูกมอบไว้ในมือ
ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย "			
l sh	37	11	ดูเถิด ท่านไต่ถามแล้วว่า บรรดา กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้กระทำอะไรกับแผ่นดินทั้งสิ้นบ้าง ทำลายเสียหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนท่านเองจะรับการ
ช่วยให้พ้นหรือ			
l sh	37	12	บรรดาพระเจ้าของบรรดาประชาชาติได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ คือประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของเราได้ทำลาย คือโกชาน ฮาราน เรเซฟ และ
ประชาชนของเอเดนซึ่งอยู่ในทะเลอัสซาร์			
l sh	37	13	กษัตริย์ของอัสซีเรีย กษัตริย์ของอารบัต กษัตริย์ของเมืองเสฟารายอิม เฮนาและอิฟวาทอยู่ที่ไหน "
l sh	37	14	เซเชคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเซเชคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงลึกลงหมิ่นน้อมออก
ต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์			
l sh	37	15	และเซเชคียาห์ทรงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า
l sh	37	16	" ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเรuben พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชอาณาจักรของ
แผ่นดินโลก พระองค์แต่องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก			
l sh	37	17	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียรพระกรณสถิตย์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสถิตย์บรรดาถ้อยคำของ
เซบนาเอริบ ซึ่งเขาได้เข้ามาเย้ยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์			
l sh	37	18	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่บรรดา กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้กระทำให้ประเทศทั้งสิ้นและแผ่นดินของเขาสิ้นร้างเปล่า
l sh	37	19	และได้เหยียดพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามิใช่พระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลาย
เสีย			
l sh	37	20	ฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน
โลกจะทราบทั่วว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์แต่พระองค์เดียว "			
l sh	37	21	แล้วอิสยาห์บุตรชายของอามอสได้ใช้ให้ไปเฝ้าเซเชคียาห์ทูลว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าได้อธิษฐานต่อเรา
เกี่ยวกับเซบนาเอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย			
l sh	37	22	ต่อไปนี้เป็นพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า `ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยนดูหมิ่นเจ้า และหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ธิดาแห่ง
เยรูซาเล็มสิ้นศิระมะใส่เจ้า			
l sh	37	23	เจ้าเย้ยและกล่าวหาบบข้าต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด และเบ่งตาของเจ้าอย่างเยอหยิ่งต่อผู้ใด ต่อองค์บริสุทธิแห่งอิสราเอลนะซี
l sh	37	24	เจ้าได้เย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้รับใช้ของเจ้า และเจ้าได้ว่า " ด้วยกรบเป็นอันมากของข้า ข้าได้ขึ้นที่ส่งของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของ
เลบานอน ข้าจะไต่ต้นสนสิคาร์ที่สูงที่สุดของมันลง ทั้งต้นสนสามใบที่ดีที่สุดในยอดของมัน ข้าจะเข้าไปยังที่ยอดคลับที่สูงสุดในชายแดนของมัน ที่ป่าไม้แห่งการเมลด			
l sh	37	25	ข้าจะชดเชยและตีมัน ข้าได้เอาผ้าเท้าของข้าจากอาหารน้ำที่สิ้นของสถานที่ที่ถูกล้อมโจมตีให้แห้งไป "
l sh	37	26	เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า เราได้จัดไว้วันแล้ว เราได้กะแผนงานไว้แต่ตั้งคธาบรพ ซึ่ง ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พัง
ลงให้เป็นกองสิ่งสลักหักพัง			
l sh	37	27	ส่วนชาวเมืองนั้นมีอำนาจน้อย เขาจะตั้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหญ้าที่ทุ่งนา และเหมือนหญ้าอ่อน เหมือนหญ้าที่บนยอดหลังคาเรือน
เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะงอกงามอย่างนั้น			
l sh	37	28	แต่เราได้รู้จักการที่เจ้ามุ่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการเกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา
l sh	37	29	เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อเรา และความองหองของเจ้าได้มาเข้าหาของเรา ฉะนั้น เราจะเอาของของเราเกี่ยวมุกเจ้า และบังเหียนของเราใส่
ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามานั้น			
l sh	37	30	และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้จะกินสิ่งซึ่งออกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งซึ่งผลจากเดิม แล้วในปีที่สาม จงหวาน และเกี่ยว และปลูก
สวนองุ่นและกินผลของมัน			
l sh	37	31	ส่วนที่รอดและเหลือแห่งวงกว้างของยูดาห์จะหึ่งรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน
l sh	37	32	เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะ
กระทำการนี้ "			
l sh	37	33	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตั้งนี้ว่า `ท่านจะไม่เข้าในนครนี้หรือยังลุกหนีไปที่นี่ หรือถือโล่เข้ามาข้าง
หน่านคร หรือสร้างเชิงเทินล้อมัน			
l sh	37	34	ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
l sh	37	35	เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา "
l sh	37	36	ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จึงได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียสี่หมื่นแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นใน
เวลาข้ามดิว ดุเกด พวกเหล่านั้นเป็นศพทั้งสิ้น			
l sh	37	37	แล้วเซบนาเอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ไต่ยกไปและกลับบ้าน และอยู่ในนิเนเวห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	37	38	ต่อมาขณะเมื่อท่านนัสการในนิเวศของพระนิลโคทของของท่าน อัลดิมเมแลคและซาเรเซอร์ โอรสของท่าน ก็เป่าระฆังท่านเสียด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอสารฮัดโดนโอรสของท่านขึ้นครอบครองแทนท่าน
l sh	38	1	ในวันเหล่านั้นเฮซคียาห์ทรงประหารไกล่จะสิ้นพระชนม์ และอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสแต่นี้ว่า จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น"
l sh	38	2	แล้วเฮซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์
l sh	38	3	ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริง และด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งทีประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร" และเฮซคียาห์ทรงกันแสงอย่างปดั่ว
l sh	38	4	แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงอิสยาห์ว่า
l sh	38	5	"จงไปบอกเฮซคียาห์ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้าตรัสแต่นี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดุเถิด เราจะเพิ่มชีวิตให้เจ้าอีกสิบห้าปี
l sh	38	6	เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้ให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้
l sh	38	7	นี่จะเป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำสิ่งนี้ตามที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้
l sh	38	8	ดุเถิด เราจะกระทำให้เงาที่ดวงอาทิตย์ทอดมาบนนาฬิกาแดดของอาหัสยอนกลับมามีขึ้น" ดวงอาทิตย์ก็ได้ย้อนกลับบนนาฬิกาแดดสิบขึ้นตามขั้นที่ได้ตกไป
l sh	38	9	บทประพันธ์ของเฮซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ หลังจากที่ได้ทรงประหารและทรงฟื้นจากการประหารของพระองค์นั้น มีว่า
l sh	38	10	ข้าพเจ้าว่า เมื่อชีวิตของข้าพเจ้ามาถึงกลางคืน ข้าพเจ้าจะไปย่ำประตูแดนคนตาย ข้าพเจ้าต้องถูกตัดขาดจากปีที่เหลืออยู่ของข้าพเจ้า
l sh	38	11	ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะไม่เห็นพระเยโฮวาห์ คือพระเยโฮวาห์ ในแผ่นดินของคนเป็น ข้าพเจ้าจะมองไม่เห็นมนุษย์อีก ที่ในหมู่มนุษย์ในโลก
l sh	38	12	อายุของข้าพเจ้าก็ถูกพรากและถูกถอนออกไปจากข้าพเจ้า อย่างกับต้นของผู้อยู่เคียงเกาะ ข้าพเจ้าได้ตัดชีวิตของข้าพเจ้าเหมือนอย่างคนทอดผ้า
			พระองค์จะทรงตัดข้าพเจ้าด้วยโรคตรอมใจ พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้ามาถึงอวสานทั้งวันและคืน
l sh	38	13	ข้าพเจ้าได้คิดจนรุ่งเช้าว่า พระองค์จะทรงหักกระดูกทั้งสิ้นของข้าพเจ้าเหมือนอย่างสิ่งโต พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้ามาถึงอวสานทั้งวันและคืน
l sh	38	14	ข้าพเจ้าร้องอย่างนกนางแอ่นหรือนกกรอด ข้าพเจ้าพิลาปอย่างนกเขา ตาของข้าพเจ้าเหนื่อยอ่อนด้วยมองขึ้นข้างบน ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ถูกบีบบังคับ ขอพระองค์ทรงเป็นผู้ประกันของข้าพระองค์
l sh	38	15	แต่ข้าพเจ้าจะพูดอะไรได้ เพราะพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าแล้ว และพระองค์เองได้ทรงกระทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็จะดำเนินไปด้วยความสงบ เสริยมตลอดชีวิตของข้าพเจ้า เพราะความซมซานแห่งจิตใจของข้าพเจ้า
l sh	38	16	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ดำรงชีพอยู่ได้ด้วยสิ่งเหล่านี้ และชีวิตแห่งวิญญาณของข้าพระองค์ก็อยู่ในบรรดาสิ่งเหล่านี้ พระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์หายดีและทรงทำให้ข้าพระองค์มีชีวิต
l sh	38	17	ดุเถิด เพราะเห็นแก่สันติภาพ ข้าพระองค์จึงมีความซมซานมากยิ่งขึ้น แต่พระองค์ทรงรักชีวิตของข้าพระองค์จึงได้ทรงช่วยให้พ้นจากหลุมแห่งความพิเนต เพราะพระองค์ทรงเหวี่ยงบาปทั้งสิ้นของข้าพระองค์ไว้เบื้องพระปฤษฎางค์ของพระองค์
l sh	38	18	เพราะแดนคนตายสรรเสริญพระองค์ไม่ได้ ความมรณายกของพระองค์ไม่ได้ บรรดาคนที่ลงไปยังปากแดนคนตายนั้น จะหวังในความจริงของพระองค์ไม่ได้
l sh	38	19	คนเป็น คนเป็น เขาจะสรรเสริญพระองค์ หน้าที่ข้าพระองค์กระทำในวันนี้ บิดาจะได้สำแดงความจริงของพระองค์แก่ลูกของเขา
l sh	38	20	พระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายจะร้องเพลงและเล่นเครื่องสายของข้าพเจ้า ตลอดวันเวลาแห่งชีวิตของข้าพเจ้าทั้งหลายที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์
l sh	38	21	ฝ่ายอิสยาห์ได้กล่าวหาว่า "ให้เขาเอาขนมมะเดื่อมาแผ่นหนึ่ง และเป่าไว้ที่พระยอดเพื่อพระองค์จะฟื้น"
l sh	38	22	เฮซคียาห์ได้ตรัสตอบว่า "อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่า ข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"
l sh	39	1	ครานั้น เมโรดคบาลาดัน โอรสของบาลาดัน กษัตริย์แห่งบาบิโลน ทรงส่งราชสาส์นและเครื่องบรรณาการมายังเฮซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่าเฮซคียาห์ทรงประหารและทรงหายประชวรแล้ว
l sh	39	2	และเฮซคียาห์ทรงเปรมปรีดีเพราะเขาเหล่านั้น และทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ของพระองค์ ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศและน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงทั้งสิ้นของพระองค์ ททุกอย่างซึ่งมีในท้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวัง หรือในราชอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งเฮซคียาห์มิได้ทรงสำแดงแก่เขา
l sh	39	3	แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮซคียาห์และทูลพระองค์ว่า "คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาแต่ไหนเข้าเฝ้าพระองค์" เฮซคียาห์ตรัสว่า "เขาได้มาหาเราจากเมืองไกล จากบาบิโลน"
l sh	39	4	ท่านทูลว่า "เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเฮซคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามีได้สำแดงแก่เขา"
l sh	39	5	แล้วอิสยาห์ทูลเฮซคียาห์ว่า "ขอทรงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์จอมโยธา
l sh	39	6	ดุเถิด วันเวลากำลังย่างเข้ามา เมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน จะไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสแต่นี้แหละ
l sh	39	7	และลูกบางคนที่ถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้าจะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นขั้นที่ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน"
l sh	39	8	แล้วเฮซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "พระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดียิ่ง" เพราะพระองค์ดำริว่า "จะมีความมูยเย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา"
l sh	40	1	พระเจ้าของเจ้าตรัสว่า "จงเล่าโลม จงเล่าโลมชนชาติของเรา
l sh	40	2	จงพูดกับเยรูซาเล็มอย่างเห็นใจ และจงประกาศแก่เมืองนี้ว่า การสงครามของเธอสิ้นสุดลงแล้ว และความชั่วช้าของเธอก็ภัยเสียแล้ว เพราะเธอได้รับโทษจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์แล้ว เป็นสองเท่าของความบาปผิดของเธอ"
l sh	40	3	เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า "จงเตรียมมรรคาแห่งพระเยโฮวาห์ จงทำทางหลวงสำหรับพระเจ้าของเราให้ตรงไปในทะเลทราย
l sh	40	4	หนเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น ภูเขาและเนินทุกแห่งจะให้ต่ำลง ทางคดจะกลายเป็นทางตรง และที่ขรุขระจะกลายเป็นที่ราบ
l sh	40	5	และจะเผยสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ และบรรดาเนื้อหนึ่งจะได้เห็นด้วยกัน เพราะพระโอบอ้อมของพระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว"
l sh	40	6	เสียงหนึ่งร้องว่า "ร้องซิ" และเขาว่า "ข้าจะร้องว่าอะไร" บรรดาเนื้อหนึ่งก็เป็นเสมือนต้นหญ้า และความงามทั้งสิ้นของมันก็เป็นเสมือนดอกไม้แห่งทุ่งนา
l sh	40	7	ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป เพราะพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เป่าถูกมัน มนุษย์ชาติเป็นหญ้าแห้งที่เดียว
l sh	40	8	ต้นหญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้นั้นก็ร่วงโรยไป แต่พระวณะของพระเจ้าของเราจะยั่งยืนอยู่เป็นนิตย์
l sh	40	9	โอ ศิโยนเอ๋ย ผู้นำชาติ เจ้าจะขึ้นไปบนภูเขาสูง โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย ผู้นำชาติ จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยเต็มกำลัง จงเปล่งเสียงเถิด อยากลัวเลย
			จงกล่าวแก่หัวเมืองแห่งยูดาห์ว่า "ดุเถิด นี่พระเจ้าของเจ้า"
l sh	40	10	ดุเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะเสด็จมาด้วยพระหัตถ์อันเข้มแข็ง และพระกรของพระองค์จะครอบครองเพื่อพระองค์ ดุเถิด รางวัลของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ และพระราชาธิกิจของพระองค์ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์
l sh	40	11	พระองค์จะทรงเลี้ยงฝูงแกะของพระองค์อย่างผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะทรงรวบรวมลูกแกะไว้ในพระกรของพระองค์ พระองค์จะทรงอัมไว้ที่พระทรง และทรงคายน่าบรรดาที่มีลูกอ่อนไป
l sh	40	12	ผู้ใดได้เคยดวงน้ำทั้งสิ้นด้วยอุ้งมือของตน และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว บรรดาผลผลิตของแผ่นดินโลกไว้ในถังเดียว และซึ่งภูเขาในตาซึ่งและซึ่งเนินด้วยตราขู
l sh	40	13	ผู้ใดได้นำทางพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ หรือเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ได้สั่งสอนพระองค์
l sh	40	14	พระองค์ทรงปรึกษาผู้ใด ผู้ใดสั่งสอนพระองค์ และผู้ใดสอนทางแห่งความยุติธรรมให้พระองค์ และสอนความรู้แก่พระองค์ และสำแดงให้พระองค์เห็นทางแห่งความเข้าใจ
l sh	40	15	ดุเถิด บรรดาประชาชาติก็เหมือนน้ำหยดหนึ่งจากถัง และนับว่าเหมือนผงบนตาซึ่ง ดุเถิด พระองค์ทรงหยิบเกาะทั้งหลายขึ้นมาเหมือนสิ่งเล็ก

น้อย			
I sh	40	16	เลบานอน ไม่พอเป็นพื้น และสัตว์ป่านั้นก็ไม่พอเป็นเครื่องเผาบูชา
I sh	40	17	ต่อพระพิศมัยพระองค์บรรดาประชาชาติทั้งสี่ก็เหมือน ไม่มีอะไรเลย พระองค์ทรงเห็นว่าเขาน้อยยิ่งกว่าคุณย์และคุณยภาพ
I sh	40	18	ท่านจะเปรียบพระเจ้าเหมือนผู้ใด หรือเปรียบพระองค์ล้วยกับอะไร
I sh	40	19	รูปเคารพสลักนั้นหรือ ช่างเขาหลอมมันไว้ ช่างทองเอาทองคำปิดไว้และหลอสร้อยเงินให้
I sh	40	20	เขาผู้ที่ยากจนเขา ไม่มีเครื่องบูชาเลยก็เลือกต้นไม้มืดๆ ไม่พอง เขาเสาะหาช่างที่มีฝีมือมาตกแต่งให้เป็นรูปเคารพสลักที่ไม่หวั่นไหว
I sh	40	21	ท่านทั้งหลายไม่เคยรู้หรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ ไม่มีผู้ใดบอกท่านตั้งแต่แรกแล้วหรือ ท่านไม่เข้าใจตั้งแต่รากฐานของแผ่นดินโลกหรือ
I sh	40	22	คือพระองค์ผู้ประทับเหนือปฐมภพของแผ่นดินโลก และชาวแผ่นดินโลกก็เหมือนอย่างตักแตน ผู้ทรงซึ่งฟ้าสวรรค์เหมือนซึ่งม่าน และ
กางออกเหมือนเต็นท์ที่อาศัย			
I sh	40	23	ผู้ทรงกระทำเจ้านายให้เป็นเหมือนเปล้า และทรงกระทำให้ผู้ครอบครองแผ่นดินโลกเป็นเหมือนคุณยภาพ
I sh	40	24	พอปลุกเขาเหล่านั้นเสร็จ พอหวานเสร็จ พอที่รากหยั่งลง พระองค์ก็จะเป่ามามบนเขา เขาก็จะเหี่ยวแห้งไป และลมบ้าหมูก็จะพัดพาเขาไป
เหมือนต่อข้าว			
I sh	40	25	องค์บริสุทธิ์ตรัสว่า " เจ้าจะเปรียบเรากับผู้ใดเล่าซึ่งเราจะเหมือนเขา "
I sh	40	26	จงเห็นหน้าขึ้นดูว่า ผู้ใดสร้างสิ่งเหล่านี้ พระองค์ผู้ทรงนำบริวารออกมาตามจำนวน เรียกชื่อมันทั้งหมดโดยอานาภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์
และเพราะพระองค์ทรงฤทธิ์เข้มแข็งไม่ขาดไปสักดวงเดียว			
I sh	40	27	โยอาโคบเอ๋ย ทำไมจึงร้องว่า โอ อิสราเอลเอ๋ย ทำไมจึงพูดว่า " ทางของข้าพเจ้าปิดบังไว้จากพระเยโฮวาห์ และความยุติธรรมอันควรตกแก่
ข้าพเจ้านั้นก็ผ่านพระเจ้าของข้าพเจ้าไปเสีย "			
I sh	40	28	ท่านไม่เคยรู้หรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าเนื่องนิรันดร์ คือพระผู้สร้างที่สถิตย์อยู่เหนือดวงแผ่นดินโลก พระองค์มิได้ทรงอ่อน
เปลี้ย หรือเหน็ดเหนื่อย ความเข้าพระทัยของพระองค์ก็เหลือที่จะหยั่งรู้ได้			
I sh	40	29	พระองค์ทรงประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่ผู้ที่ไม่มีความกล้า พระองค์ทรงเพิ่มแรง
I sh	40	30	แก่คนหนุ่มๆ จะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และชายฉกรรจ์จะล้มลงทีเดียว
I sh	40	31	แต่เขาทั้งหลายผู้รอคอยพระเยโฮวาห์จะเสริมริ้วแรงใหม่ เขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรี เขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะเดิน
และไม่อ่อนเปลี้ย			
I sh	41	1	โอ เกะทั้งหลายเอ๋ย จงสงบใจต่อหน้าเรา จงให้ชนชาติทั้งหลายที่กำลั้งของเขาเสียใหม่ ให้เขาเข้ามาใกล้ แล้วให้เขาพูด ให้เราพากันเข้ามา
ใกล้เพื่อการพิพากษา			
I sh	41	2	ใครได้รำใจให้คนชอบธรรมมาจากตะวันออก ได้เรียกท่านให้ติดตาม ได้มอบบรรดาประชาชาติต่อหน้าท่าน และให้ท่านครอบครองเหนือ
กษัตริย์ทั้งหลาย ได้มอบพวกเขาไว้แก่ดาบของท่านเหมือนฝูงสัตว์ และแก่คันธนูของท่านเหมือนต่อข้าวที่ถูกพัดไป			
I sh	41	3	ท่านไล่ตามพวกเขาและผ่านเขาไปอย่างปลอดภัย ตามทางที่เท้าของ ท่าน ไม่เคยเหยียบ
I sh	41	4	ผู้ใดได้ประกอบกิจและกระทำเช่นนี้ เรียกบรรดาชั่วอายุทั้งหลายออกมาตั้งแต่เดิม เราเองคือพระเยโฮวาห์ผู้เป็นปฐม และกับกาลอวสาน เรา
คือผู้สิ้น			
I sh	41	5	เกะทั้งหลายเห็นแล้วก็เกรงกลัว ปลายแผ่นดินโลกก็กลัว เขาทั้งหลายได้เข้ามาใกล้
I sh	41	6	ทุกคนช่วยเพื่อนบ้านของตน และทุกคนกล่าวแก่พี่น้องของตนว่า " จงกล้าเถิด "
I sh	41	7	ช่างไม่ก็หันหน้าไปทางทอง ผู้ที่ทำให้เรียบด้วยค้อนก็หันหน้าไปทางผู้ตีที่ชื่อว่า " พร้อมแล้วสำหรับการบัตกรี " และเขาก็เอาดาบปัดจริงไว้เพื่อไม่ให้หวั่น
ไหว			
I sh	41	8	แต่เจ้า อิสราเอล เป็นผู้รับใช้ของเรา โยอาโคบผู้ซึ่งเราได้เลือกไว้ เชื้อสายของอับราฮัมสหายของเรา
I sh	41	9	เจ้าผู้ซึ่งเรายึดไว้จากที่สถิตย์อยู่เหนือดวงแผ่นดินโลก และเรียกเจ้ามาจากพวกผู้ใหญ่ของโลก กล่าวแก่เจ้าว่า " เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา เราได้เลือกเจ้า
และไม่เหวี่ยงเจ้าออกไป "			
I sh	41	10	อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวา
แห่งความชอบธรรมของเรา			
I sh	41	11	ดูเถิด บรรดาผู้ที่ขัดเคืองกับเจ้าจะต้องได้รับความอายและอดสู เราจะเป็นศูนย์ คนเหล่านั้นที่ฝันสัจจะจะพินาศไป
I sh	41	12	เจ้าจะแสวงหาพวกเขา แต่เจ้าจะไม่พบเขา คือผู้ที่ต่อสู้กับเจ้า ผู้ที่ทำสงครามกับเจ้า จะเป็นศูนย์และคุณยภาพ
I sh	41	13	เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จะยึดมือขวาของเจ้าไว้ คือเราเองพูดกับเจ้าว่า " อย่ากลัวเลย เราจะช่วยเจ้า "
I sh	41	14	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " อย่ากลัวเลย เจ้าหนอนยาโคบ เจ้าคนอิสราเอล เราจะช่วยเจ้า ผู้ใดของเจ้าคือองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล "
I sh	41	15	ดูเถิด เราจะกระทำเจ้าให้เป็นเหมือนนาคขำใหม่ คม และมีฟัน เจ้าจะนำคดและบดเขา และเจ้าจะทำเนินเขาให้เหมือนแกลบ
I sh	41	16	เจ้าจะขัดมันและถมจะพัดมัน ไปเสีย และลมบ้าหมูจะกระจ่ายมัน และเจ้าจะเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์ เจ้าจะอวดอ้างในองค์บริสุทธิ์แห่ง
อิสราเอล			
I sh	41	17	เมื่อคนจนและคนขัดสนแสวงน้ำและไม่มี และสิ้นของเขาก็แห้งผากเพราะความกระหาย เราคือพระเยโฮวาห์จะได้ยินเขาเอง เรา พระเจ้า
ของอิสราเอล จะไม่ละทิ้งเขา			
I sh	41	18	เราจะเปิดแม่น้ำบนที่สูงทั้งหลาย และน้ำพุที่ท่ามกลางหุบเขา เราจะทำถิ่นทุรกันดารให้เป็นสระน้ำ และที่ดินแห้งเป็นน้ำพุ
I sh	41	19	ในถิ่นทุรกันดารเราจะปลูกต้นสนสิดาห์ ต้นกระถินเทศ ต้นน้ำมันเขียว และต้นมะกอกเทศ ในทะเลทรายเราจะวางต้นสนสามใบ ทั้งต้นสนเขา
และต้นช่อรำพันด้วยกัน			
I sh	41	20	เพื่อคนจะได้เห็นและทราบ เขาจะใคร่ครวญและเข้าใจด้วยกัน ว่าพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำการนี้ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
ได้สร้างสิ่งนี้			
I sh	41	21	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " จงนำข้อคิดของเจ้าขึ้นมา " กษัตริย์ของยาโคบตรัสว่า " จงนำข้อพิสูจน์ของเจ้ามา "
I sh	41	22	ให้เขานำมา และแจ้งแก่เราว่าจะเกิดอะไรขึ้น จงแจ้งสิ่งล่วงแล้วให้เราทราบว่ามีอะไรบ้าง เพื่อเราจะพิจารณา เพื่อเราจะทราบถึงอวสานของ
สิ่งเหล่านั้น หรือจงเล่าให้เราฟังถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา			
I sh	41	23	จงแจ้งแก่เราว่าต่อไปนี้จะไรจะเกิดขึ้น เพื่อเราจะรู้ว่าเจ้าเป็นพระ เออ จงทำดีหรือจงทำร้าย เพื่อเราจะได้ชยาดและดูกัน
I sh	41	24	ดูเถิด เจ้าไม่มีคำอะไรเลยและการงานของเจ้าก็สูญเปล่า ผู้ที่เลือกเจ้าก็เป็นที่น่าสะอิดสะเอียน
I sh	41	25	เราได้รำผู้หนึ่งจากทิศเหนือและเขาจะมา จากที่ดวงอาทิตย์ขึ้น เขาจะเรียกนามของเรา เขาจะเหยียบผู้ครอบครองเหมือนเหยียบปูนโส
เหมือนช่างหม้อยาดินเหนียว			
I sh	41	26	ใครแจ้งไว้ตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อเราจะทราบ และล่วงหน้าเพื่อเราจะพูดว่า " เขาชอบธรรม " เออ ไม่มีผู้ใดได้แจ้งให้ทราบ เออ ไม่มีผู้ใดได้เล่า
ให้ฟัง เออ ไม่มีผู้ใดได้ยินถ้อยคำของเจ้า			
I sh	41	27	คนแรกจะกล่าวแก่โยนาว่า " ดูเถิด ดูเขาทั้งหลาย " และเราจะส่งผู้นำชาติให้แก่ยูดาห์
I sh	41	28	แต่เมื่อเราองก็ไม่มีใคร ไม่มีที่ปรึกษาในหมู่พวกคนเหล่านี้ คือผู้ที่เมื่อเราถามก็ได้ให้คำตอบ
I sh	41	29	ดูเถิด พระเหล่านั้นเป็นศูนย์ทั้งหมด บรรดากิจการของมันก็เป็นอย่างคุณยภาพ รูปเคารพสลักของมันก็เป็นแต่ลมและความยุ่งเหยิง
I sh	42	1	จงดูผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปิตินิด เราได้เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้แล้ว ท่านจะส่งความยุติธรรม
ออกไปให้แก่บรรดาประชาชาติ			
I sh	42	2	ท่านจะไม่ร้องหรือปลั่งเสียงของท่าน หรือกระทำให้ได้ยินเสียงของท่านตามถนน
I sh	42	3	ไม่ร้องแล้วท่านจะไม่หึก และใส่สะเกียงที่ถูกรับหรือที่ท่านจะไม่ดับ ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปด้วยความจริง
I sh	42	4	ท่านจะไม่ล้มเหลวหรือท้อแท้นกว่าท่านจะสถาปนาความยุติธรรมไว้ในโลก และเกะทั้งหลายจะรอคอยพระราชบัญญัติของท่าน
I sh	42	5	พระเจ้า คือ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และทรงซึ่งมัน ผู้ทรงแผ่แผ่นดินโลกและสิ่งซึ่งบังเกิดจากโลกออกไป ผู้ทรงประทานลมหายใจ
แก่ประชากรบนพื้นโลก และจิตวิญญาณแก่ผู้ดำเนินอยู่บนโลก ตรัสตั้งว่า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	42	6	"เราก็คือพระเยโฮวาห์ เราได้เรียกเจ้ามาด้วยความชอบธรรม เราจะยึดมือเจ้าและจะรักษาเจ้าไว้ เราจะให้เจ้าเป็นตัวแทนอิสราเอล
ของมนุษยชาติ เป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ			
I sh	42	7	เพื่อมิทาคานที่ตามอด เพื่อนำผู้ถูกจำจองออกมาจากคุก นำผู้ที่นั่งในความมืดออกมาจากเรือนจำ
I sh	42	8	เราก็คือโฮวาห์ นั้นเป็นนามของเรา สรรพกิจของเรา เรามิได้ให้แก่มืดมน หรือให้คำที่สรรเสริญเราแปรเปลี่ยน
I sh	42	9	ดุเดือด สิ่งล่วงแล้วนั้นก็สำเร็จแล้ว และเราก็แจ้งสิ่งใหม่ๆ ก่อนที่สิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเราก็ได้เล่าให้ฟังแล้ว"
I sh	42	10	จงร้องเพลงบทใหม่ถวายพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระองค์จากปลายแผ่นดินโลก ทั้งผู้ที่ลงไปยังทะเล และบรรดาสัตว์ที่อยู่ในนั้น ทั้งเกาะทั้ง
หลายและชาวถิ่นนั้น			
I sh	42	11	จงให้ถิ่นทุรกันดารและหัวเมืองในนั้นเปล่งเสียง ทั้งชนบทที่เคदारอาศัยอยู่ จงให้ชาวศิลาร้องเพลง ให้เขาให้ร้องมาจากยอดภูเขา
I sh	42	12	จงให้เขาถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์ และถวายสรรเสริญพระองค์ในเกาะทั้งหลาย
I sh	42	13	พระเยโฮวาห์จะเสด็จออกไปอย่างคนแก่แล้วแล้ว พระองค์จะทรงเร้าความหึงหวงของพระองค์ขึ้นอย่างนักรบ พระองค์จะทรงร้อง พระองค์จะ
ทรงโห่ดัง พระองค์จะทรงมีชัยต่อศัตรูของพระองค์			
I sh	42	14	เราได้นั่งอยู่นานแล้ว เราเจียบบอยและร้องตนเองไว้ บัดนี้ เราจะร้องออกมาเหมือนผู้หญิงกำลังคลอดบุตร เราจะส่งทหารมาและทำลายสิ้นทั้งที่
I sh	42	15	เราจะตั้งภูเขาและเนินให้ร้าง และให้บรรดาพืชผักบนนั้นแห้งไป เราจะให้แม่น้ำกลายเป็นเกาะ และจะให้สระแห้งไป
I sh	42	16	เราจะลงคนตามอดไปในทางที่เขาทั้งหลายไม่รู้จัก เราจะนำเขาไปในทางทั้งหลายที่เขาไม่รู้จัก เราจะให้ความมืดข้างหน้าเขากลับเป็นสว่าง
สิ่งที่คิดให้ตรง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะกระทำแก่พวกเขา และเราจะไม่ละทิ้งพวกเขา			
I sh	42	17	เขาทั้งหลายจะหันกลับ และจะต้องขายหน้าอย่างที่สุด คือผู้ที่วางใจในรูปแกะสลัก ผู้ที่กล่าวแก่รูปเคารพพลั่วว่า "ท่านเป็นพระของเรา"
I sh	42	18	ท่านผู้หุนหวนก้อย ฟิงซี และท่านผู้ตามอดเอ๋ย มองซิ เพื่อท่านจะเห็น ได้
I sh	42	19	ใครเป็นคนตามอด ก็ผู้รับใช้ของเราเนซี หรือใครหุนหวนก้อยกับทูตของเราที่เราใช้ไป ใครตามอดอย่างผู้ที่สมบูรณแล้ว หรือตามอดอย่างผู้
รับใช้ของพระเยโฮวาห์			
I sh	42	20	เจ้าเห็นหลายอย่าง แต่มิได้สังเกต หูของเขาเปิดแล้ว แต่เขามิได้ยิน
I sh	42	21	เพราะเห็นแก่ความชอบธรรมของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัย ที่จะขีดพระพรราชบัญญัติและกระทำให้พระพรราชบัญญัตินั้นมีเกียรติ
I sh	42	22	แต่นั้นเป็นชนชาติที่ถูกขโมยและถูกปล้น เขาทุกคนติดอยู่ในรูและซ่อนอยู่ใน窟 เขาตกเป็นเหยื่อซึ่งไม่มีผู้ใดช่วยให้พ้น เป็นของรับซึ่งไม่มีผู้
ใดพูดว่า "ถิ่นซี"			
I sh	42	23	ผู้ใดในพวกเจ้าจะเจียบหูฟังในเรื่องนี้ ที่จะมุ่งหน้าตั้งใจฟังในอนาคต
I sh	42	24	ใครมอมยาโคบให้แก่ผู้รับ และอิสราเอลให้แก่ผู้ปล้น มิใช่พระเยโฮวาห์หรือ ผู้ซึ่งเราได้ทาบปาก ซึ่งเขาไม่ยอมดำเนินในทางของพระองค์
และซึ่งเขามิได้เชื่อฟังพระพรราชบัญญัติของพระองค์			
I sh	42	25	ฉะนั้นพระองค์จึงทรงหลังความโกรธจัดลงมาบนเขา และหลังอาณาภของสงคราม ทำให้เขาติดเพลิงอยู่โดยรอบ แต่เขาไม่รู้อันไหนเขา แต่
เขามิได้เอาใจใส่			
I sh	43	1	บัดนี้ พระเยโฮวาห์ผู้ได้สร้างท่าน โอ ยาโคบ พระองค์ผู้ได้ทรงปิ่นท่าน โอ อิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า "อย่ากลัวเลย เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว เรา
ได้เรียกเจ้าตามชื่อ เจ้าเป็นของเรา			
I sh	43	2	เมื่อเจ้าลุยข้ามน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า เมื่อข้ามแม่น้ำ น้ำจะไม่ท่วมเจ้า เมื่อเจ้าลุยไฟ เจ้าจะไม่ไหม้และเปลวเพลิงจะไม่เผาผลาญเจ้า
I sh	43	3	เพราะเราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอล ผู้ช่วยให้รอดของเจ้า เราให้อียิปต์เป็นคำโกหกของเจ้า ให้เอธิโอเปียและ
เส-บาเพื่อแลกกับเจ้า			
I sh	43	4	เพราะว่าเจ้าประเสริฐในสายตาของเรา เจ้าได้รับเกียรติและเรารักเจ้า เราจึงให้คนเพื่อแลกกับเจ้า และให้ชนชาติทั้งหลายเพื่อแลกกับชีวิต
ของเจ้า			
I sh	43	5	อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า เราจะนำเชื้อสายของเจ้ามาจากตะวันออก และเราจะรวบรวมเจ้ามาจากตะวันตก
I sh	43	6	เราจะพูดกับทิศเหนือว่า 'ปล่อยเถิด' และกับทิศใต้ว่า 'อย่ายึดไว้' จงนำบรรดาบุตรชายของเรามาแต่ไกล และเหล่าธิดาของเราจาก
ปลายแผ่นดินโลก			
I sh	43	7	คือทุกคนที่เขาเรียกตามนามของเรา เพราะเราได้สร้างเขาเพื่อสง่าราศีของเรา เราได้ปิ่นเขา เออ เราได้สร้างเขาไว้"
I sh	43	8	จงนำประชาชาติทั้งหลายผู้ตามอดแต่ยังมีตา ผู้ที่หุนหวนแต่เขายังมีหู ออกมา
I sh	43	9	ให้บรรดาประชาชาติประชุมพร้อมกัน และให้ชนชาติทั้งหลายชุมนุมกัน ในท่ามกลางเขามิผู้ที่แจ้งอย่างนี้ได้ และเล่าสิ่งล่วงแล้วให้เราฟังได้
ให้เขาทั้งหลายนำพยานของเขามาพิสูจน์ตัวเขา และให้เขาได้ยินและกล่าวว่า "จริงแล้ว"			
I sh	43	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา และเป็นผู้รับใช้ของเราซึ่งเราได้เลือกไว้แล้ว เพื่อเจ้าจะรู้จักและเชื่อถือเรา และเข้าใจว่า
เราเป็นผู้นั้นแหละ ก่อนหน้าเรา ไม่มีพระเจ้าใดถูกปิ่นขึ้น และภายหลังเราก็จะไม่			
I sh	43	11	เรา เราก็คือพระเยโฮวาห์ และนอกจากเรา ไม่มีพระผู้ช่วยให้รอด
I sh	43	12	เมื่อไม่มีพระอื่นในหมู่พวกเจ้า เราแจ้งให้ทราบและช่วยให้รอดและพิสูจน์ให้เห็น ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเราว่าเราเป็นพระเจ้า"
พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ			
I sh	43	13	"เออ ตั้งแต่เดิมเราก็คือพระองค์นั้นอยู่ ไม่มีผู้ใดช่วยให้พ้นจากมือของเราได้ เราจะประกอบกิจใดๆ ก็ไรจะขัดขวางกิจการนั้นได้"
I sh	43	14	พระเยโฮวาห์ผู้ใดของเจ้า องค์บริสุทธิของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า "เพื่อเห็นแก่เจ้า เราจะส่งไปยังบาบิโลน และเราจะนำบรรดาขุนนางของเรา
ลงมา คือพวกเคลเดียในกำปิ่นที่เขาทั้งหลายเคยให้ร้อง			
I sh	43	15	เราก็คือพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิของเจ้า เป็นผู้สร้างของอิสราเอล เป็นกษัตริย์ของเจ้า"
I sh	43	16	พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างทางในทะเล สร้างวิถีในน้ำที่มีอาณาภ
I sh	43	17	ผู้ทรงนำรถรบและม้า กองทัพ และอาณาภออกมา เขทั้งหลายนอนลงด้วยกันและลุกขึ้นไม่ได้ เขทั้งหลายศูนย์ไปและดับเสียงเหมือนไส้
ตะเกียง ตรัสตั้งนี้ว่า			
I sh	43	18	"อย่าจดจำสิ่งล่วงแล้วนั้น อย่าพิเคราะห์สิ่งเก่าก่อน
I sh	43	19	ดุเดือด เราจะกระทำสิ่งใหม่ บัดนี้จะงอกขึ้นมาแล้ว เจ้าจะไม่เห็นหรือ เราจะทำทางในถิ่นทุรกันดารและแม่น้ำในที่แห้งแล้ง
I sh	43	20	สัตว์ป่าในทุ่งจะให้เกียรติเรา คือมังกรและนกเค้าแมว เพราะเราให้น้ำในถิ่นทุรกันดาร ให้แม่น้ำในที่แห้งแล้ง เพื่อให้ น้ำดื่มแก่ชนชาติผู้เลือก
สรรของเรา			
I sh	43	21	คือชนชาติที่เราปิ่นเพื่อเราเอง เพื่อเขาจะถวายสรรเสริญเรา
I sh	43	22	โอ ยาโคบเอ๋ย ถึงกระนั้นก็ไม่ใช่เราที่เจ้าเรียกหา โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าเหน็ดเหนื่อยเราแล้ว
I sh	43	23	เจ้ามิได้นำแพะแกะของเจ้ามาเป็นเครื่องเผาบูชาแก่เรา หรือให้เกียรติเราด้วยเครื่องสักการบูชาของเจ้า เรามิได้ให้เป็นภาระแก่เจ้าด้วยเรื่อง
เครื่องบูชา หรือให้เจ้าเหน็ดเหนื่อยด้วยเรื่องกำยาน			
I sh	43	24	เจ้ามิได้เอาเงินซื้ออ้อยให้เรา หรือให้เราพอใจด้วยไขมันของเครื่องสักการบูชาของเจ้า แต่เจ้าได้ให้เราเป็นภาระด้วยเรื่องบาปของเจ้า เจ้าให้
เราเหน็ดเหนื่อยด้วยเรื่องความชั่วช้าของเจ้า			
I sh	43	25	เรา เราก็คือพระองค์นั้นผู้ปล้ำความละเมียดของเจ้าด้วยเห็นแก่เราเอง และเราจะไม่จดจำบรรดาบาปของเจ้าไว้
I sh	43	26	จงฟื้นความให้เราฟัง ให้เรามาได้ด้วยกัน เจ้าจงให้การมา เพื่อจะพิสูจน์ว่าเจ้าถูก
I sh	43	27	บิดาเดิมของเจ้าทาบปาก และผู้สอนทั้งหลายของเจ้าได้ละเมียดต่อเรา
I sh	43	28	ฉะนั้น เราจึงถอดเจ้านายแห่งสถานบริสุทธิเสีย เรามอมยาโคบให้ถูกสาปแช่ง และอิสราเอลให้แก่การกล่าวหยาบช้า"
I sh	44	1	"โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา อิสราเอลผู้ซึ่งเราเลือกสรรไว้ จงฟังซิ"
I sh	44	2	พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างเจ้า ผู้ทรงปิ่นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์และจะช่วยเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า "โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเรา เยซรูณ ผู้ซึ่งเราเลือกสรรไว้
อย่ากลัวเลย			
I sh	44	3	เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และล้าธารลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราเหนือเชื้อสายของเจ้า และพรของเราเหนือลูกหลาน

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของเจ้า			
l sh	44	4	เขาทั้งหลายจะจอกขึ้นมาจากกลางหญ้า เหมือนต้น ได้ข้างลำธารน้ำไหล
l sh	44	5	ผู้หนึ่งจะว่า ข้าเป็นของพระเยโฮวาห์ และอีกผู้หนึ่งจะเรียกชื่อตนเองด้วยนามของยาโคบ และอีกผู้หนึ่งจะเขียนไว้บนมือของตนว่า `ของพระเยโฮวาห์' และขนานนามสกุลของตนด้วยนามของอิสราเอล"
l sh	44	6	พระเยโฮวาห์ พระบรมมหากษัตริย์แห่งอิสราเอล และผู้ใดของเขา พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสตั้งนี้ว่า " เราเป็นผู้ต้นและเราเป็นผู้ปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า"
l sh	44	7	ใครเหมือนเรา จะป่าวร้องได้ ให้เขาแจ้งให้ทราบ และให้เขาลำดับเรื่องต่อหน้าเรา ตั้งแต่เราได้สถาปนาประชาชนโบราณ และให้เขายกแก่เขาทั้งหลายถึงสิ่งต่างๆที่เป็นมาและอะไรจะเกิดขึ้นนั้น
l sh	44	8	อย่ากลัวเลย และอย่าขามเลย เรามิได้เล่าให้เจ้าฟังตั้งแต่ดึกดำบรรพ์และแจ้งให้ทราบแล้วหรือ และเจ้าเป็นพยานทั้งหลายของเรา มีพระเจ้า นอกเหนือเราหรือ เออ ไม่มีพระเจ้า เราไม่รู้จักเลย"
l sh	44	9	บรรดาผู้ที่ทำรูปเคารพสลักก็เป็นคนยิว และสิ่งที่เขาปดีย์ดินนั้นก็มิเป็นประโยชน์ เขาเป็นพยานของเขาเอง พยานเหล่านั้นทั้งไม่เห็นและไม่รู้ เพื่อเขาจะต้องอับอาย
l sh	44	10	ใครเล่าเป็นพระหรือหลอรูปเคารพสลักซึ่งมิเป็นประโยชน์อะไรเลย
l sh	44	11	ดูเถิด เพื่อนทั้งสิ้นของเขาจะต้องอับอาย และช่างฝีมือนั้นก็เป็นแค้นมนุษย์ ให้เขาขมขื่นทุกทั้งหมัด ให้เขาขมขื่น เขาจะสยดสยอง เขาจะรับความอับอายด้วยกัน
l sh	44	12	ช่างเหล็กใช้คีมทำงานอยู่เหนือก้อนถ่าน และใช้ค้อนทุบมันด้วยแขนที่แข็งแรงของเขา เออ เขาหิวและกำลังของเขาอ่อนลง เขาไม่ได้ดื่มน้ำเลย และอ่อนเปลี้ย
l sh	44	13	ช่างไม้ซึ่งเชือกมัด เขาเอาดินสอขีดไว้ เขาแต่งมันด้วยค้อน และขีดไว้ด้วยวงเวียน เขาแต่งรูปนั้นให้เป็นรูปคน ตามความงามของคน ให้อยู่ในเรือน
l sh	44	14	เขาตัดต้นสนสีดาร์ลง เขาเลือกต้นสนฉัตรและต้นโอ๊ก และปล่อยให้มันงอกขึ้นอย่างแข็งแรงท่ามกลางต้นไม้ในป่า เขาปลูกต้นเทพทาโรและฝักก็เลี้ยงมัน
l sh	44	15	แล้วมนุษย์จะเอาไปเผาเสีย เขาเอามันมาส่วนหนึ่งและให้หอบอุ้มตัวเขา เออ เขาก่อไฟและปิ้งขนมปัง และเขาเอามาทำพระองค์หนึ่งและนมัสการมันด้วย เออ เขาทำเป็นรูปแกะสลักและกราบรูปนั้น
l sh	44	16	เขาเผาในกองไฟครึ่งหนึ่ง บนครึ่งนี้เขาได้กินเนื้อ เขาย่างเนื้อและกินอิม และเขายกอุ้มตัวของเขาด้วย แล้วว่า " อ้อฮา ข้าอึ้ง ข้าเห็นไฟแล้ว"
l sh	44	17	และที่เหลือนั้นเขาทำเป็นพระองค์หนึ่ง เป็นรูปเคารพสลักของเขา และกราบลงนมัสการรูปนั้น และอธิษฐานต่อรูปนั้นและว่า " ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น เพราะพระองค์เป็นพระของข้าพระองค์"
l sh	44	18	เขาทั้งหลายไม่รู้ หรือเขาทั้งหลายไม่เข้าใจ เพราะตาของเขาถูกปิด เขาจึงเห็นอะไรไม่ได้ และจิตใจของเขาเล่าก็ถูกปิด เขาจึงเข้าใจไม่ได้
l sh	44	19	ไม่มีใครพินิจพิเคราะห์ในใจของตนเลย และไม่มีความรู้หรือความเข้าใจ ที่จะกล่าวว่า " ข้าได้เผามันเสียส่วนหนึ่งในกองไฟ และข้าก็เอาก้อนมันมาปิ้งขนมปัง ข้าย่างเนื้อกินแล้ว และควารหรือที่ข้าจะทำส่วนที่เหลือให้เป็นสิ่งนำเกลียดน่าชัง ควารหรือที่ข้าจะกราบลงต่อท่อนไม้ท่อนหนึ่ง"
l sh	44	20	เขากินซึ่งเก่า โจที่หลอกลงนำเขาให้เงิน เขาช่วยจิตใจตัวเองให้พ้นหรือพูดว่า " ไม่มีความมสลายในมือช่างชาวของข้าหรือ" ก็ไม่ได้
l sh	44	21	โอ ยาโคบและอิสราเอลเอ๋ย จงจำสิ่งเหล่านี้ เพราะเจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา เราได้เป็นเจ้า เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะไม่มีลมเจ้า
l sh	44	22	เราได้ปลงล้างการละเมิดของเจ้าเสียเหมือนเมฆหมอก และลบล้างบาปของเจ้าเหมือนเมฆ จึงกลับมาหาเรา เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว
l sh	44	23	โอ ฟาสวรรค์เอ๋ย จงร้องเพลงเพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำการนี้ โอ ห่วงลึกของแผ่นดินโลกเอ๋ย จงให้ร้อง โอ ภูเขาเอ๋ย จงร้องเป็นเพลงออกมา โอ ป่าไม้เอ๋ย และต้นไม้ทุกต้นในนั้นด้วย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงไถ่ยาโคบ และจะทรงรับเกียรติในอิสราเอล
l sh	44	24	พระเยโฮวาห์ผู้ใดของเขา ผู้เป็นเจ้าตั้งแต่ในครุครร์ ตรัสตั้งนี้ว่า " เราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างสิ่งสารพัด ผู้ทรงซึ่งฟาสวรรค์แต่ลำพัง ผู้ทรงกางแผ่นดินโลกด้วยตัวเราเอง
l sh	44	25	ผู้กระทำให้ล้างของคมสมาไม่ล้าง และกระทำพวกโหรให้บ้าบอๆ ผู้หันคนฉลาดให้กลับหลัง และกระทำให้ความรู้ของเขาเวลาไป
l sh	44	26	ผู้รับรองถ้อยคำของผู้รับใช้ของพระองค์ และให้สัมฤทธิ์ผลตามแผนงานแห่งทูตของพระองค์ ผู้กล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า `จะมีคนอาศัยอยู่' และถึงหัวเมืองยูดาห์ว่า `จะมีคนมาสร้างขึ้น และเราจะยกสิ่งสลักหักพังของมันขึ้น'
l sh	44	27	ผู้กล่าวแก่ที่ลี้ภัยว่า `จงแห่งเสีย เราจะให้แม่น้ำของเจ้าแห้ง'
l sh	44	28	ผู้กล่าวถึงไซรัสว่า `เขาเป็นเมษบาลของเรา และเขาจะให้ความมั่งหมายทั้งสิ้นของเราสำเร็จ' กล่าวถึงเยรูซาเล็มว่า `จะมีคนมาสร้างเจ้าขึ้น' และถึงพระวิหารว่า `จะวางรากฐานของเจ้า' "
l sh	45	1	พระเยโฮวาห์ตรัสกับผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้คือไซรัส ผู้ซึ่งเรา ได้จับมือเอาไว้ เพื่อปราบหลายประชาชาติให้อยู่ข้างหน้าท่าน และให้ปลดปล่อย
l sh	45	2	ประตูดอกบานเฝ้าของบรรดาอัครทูต ให้เปิดประตูทั้งสองที่อยู่ข้างหน้าท่านและมีให้ประตูเมือเปิด ตั้งนี้ว่า
l sh	45	3	" เราจะไปข้างหน้าเจ้า และปราบที่กดให้เป็นที่ตร เราจะพังประตูของสัมฤทธิ์ให้เป็นขึ้นๆ และตัดลูกกรงเหล็กให้ขาด
l sh	45	3	เราจะให้ทรัพย์สมบัติแห่งความมิดแก่เจ้า และขมทรัพย์ในที่ลี้ภัย เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า คือเรา พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งเรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า
l sh	45	4	เพื่อเห็นแก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา และอิสราเอลผู้เลือกสรรของเรา เราจึงเรียกเจ้าตามชื่อของเจ้า เราให้นามสกุลเจ้า ทั้งๆที่เจ้าไม่รู้จักเรา
l sh	45	5	เราเป็นพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก นอกจากเรา ไม่มีพระเจ้า เราคาดเอาเจ้า แม้เจ้าไม่รู้จักเรา
l sh	45	6	เพื่อคนจะได้รู้ตั้งแต่ที่ตะวันขึ้น และจากที่ตะวันตก ว่าไม่มีใครนอกจากเรา เราเป็นพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก
l sh	45	7	เราเป็นความสว่างและสร้างคามมิด เราทำสันติภาพและสร้างวิบัติ เราคือพระเยโฮวาห์ ผู้กระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น
l sh	45	8	โอ ฟาสวรรค์เอ๋ย จงไปร้องเพลงมาจากเมืองบน และให้ท้องฟ้าหลังความชอบธรรมลงมา ให้แผ่นดินโลกเปิดออก เพื่อความรอดจะได้งอกขึ้นมา และถึงความชอบธรรมให้พลุ่งขึ้นมาด้วย เรา คือพระเยโฮวาห์ได้สร้างมัน"
l sh	45	9	วิบัติแก่ผู้ที่ขึ้นสู้กับผู้สร้างของเขา จงให้หม้อดินสู้กับบรรดาช่างปั้นหม้อแห่งแผ่นดินโลก ดินเหนียวจะพุดกับผู้ที่ปั้นมันหรือว่า " ท่านกำลังทำอะไร" หรือผลงานของท่านจะว่า " ท่านไร้มือ"
l sh	45	10	วิบัติแก่ผู้ที่พุดกับบิดาว่า " ท่านให้เกิดอะไร" หรือกับผู้หญิงว่า " เธอคลอดอะไร"
l sh	45	11	พระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ผู้สร้างของเขาดังนี้ว่า " เจ้าถามเราถึงสิ่งที่จะเกิดมีมาถึงลูกหลานของเรา และถึงการงานแห่งมือของเรา เจ้าสั่งเราเขียน
l sh	45	12	เราสร้างแผ่นดินโลก และเนรมิตมนุษย์บนนั้น เราเอง มือของเราซึ่งฟาสวรรค์ และเรานับภูเขาบริวารทั้งสิ้นของมัน
l sh	45	13	ด้วยความชอบธรรมเราได้ร่ำท่าน และเราจะกระทำทางทั้งสิ้นของท่านให้ตรง ท่านจะสร้างนครของเรา และให้พวกเขลยของเราเป็นอิสระ ไม่ใช่เพื่อลีนจ้างหรือเพื่อลีนบน" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้แหละ
l sh	45	14	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า " ผลแรงงานของอียิปต์และสินค้ำกำไรของเอธิโอเปีย และคนเสมา คนร่างสูงจะมาหาเจ้าและจะเป็นของเจ้า เขาจะติดตามเจ้า เขาจะคิดตรวนมาหาและกราบไหว้เจ้า เขาจะวิ่งวนเจ้าว่า `พระเจ้าอยู่กับท่านแน่ และไม่มีอื่นใดอีก ไม่มีพระเจ้าอื่น' "
l sh	45	15	แต่จึงพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงซ่อนพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระผู้ช่วยให้รอด
l sh	45	16	เขาทักตนต้องอับอายและขายหน้า ผู้สร้างรูปเคารพทอดลุไปด้วยกัน
l sh	45	17	แต่อิสราเอลนั้นพระเยโฮวาห์ทรงช่วยให้รอด ด้วยความรอดเนื่องด้วยใจเจ้าจะไม่ต้องอับอายหรือขายหน้าตลอดไปเป็นนิตย์
l sh	45	18	เพราะพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงสร้างฟาสวรรค์ พระเจ้าเองทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์มิได้ทรงสร้างมันไว้ให้ยุ่งเหยิง พระองค์ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย ตรัสตั้งนี้ว่า " เราคือพระเยโฮวาห์ และไม่มีอื่นใดอีก
l sh	45	19	เรามิได้พุดในที่ลี้ภัย ในที่มิดแห่งแผ่นดินโลก เรามิได้กล่าวแก่เชื้อสายของยาโคบว่า `จงแสวงเราในที่ยุ่งเหยิง' เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ให้ความชอบธรรม เราแจ้งสิ่งที่ถูกต้องให้ทราบ

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	45	20	จงขมนาม และมา มาให้ใกล้กันเข้า คือเจ้าทั้งหลายผู้รอดพ้นแห่งบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายไม่มีความรู้ คือผู้ที่ยกรูปเคารพสลักไม้ของเขาไป และอธิษฐานต่อพระซึ่งช่วยเขาให้รอดไม่ได้
I sh	45	21	จงแจ้งเรื่องและนำเข้ามาใกล้ เออ ให้เขาทั้งหลายปรึกษาหารือกัน ใครเล่าสิ่งนี้ให้ฟังนมนานแล้ว ใครแจ้งให้ทราบมาตั้งแต่เก่าก่อน ไม่ใช่เรา หรือ คือพระเยโฮวาห์ นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นเลย พระเจ้าผู้ชอบธรรมและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ไม่มีอื่นใดนอกเหนือเรา
I sh	45	22	มวลมนุษย์ทั่วแผ่นดินโลกเอ๋ย จงหันมาหาเราและรับการช่วยให้รอด เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก
I sh	45	23	เราได้ปฏิญาณโดยตัวเราเอง ถ้อยคำได้ออกไปจากปากของเราด้วยความชอบธรรมซึ่งจะไม่กลับว่า `หัวเข่าทุกหัวเข่าจะต้องคุกกราบลงต่อเรา และลิ้นทุกลิ้นจะต้องปฏิญาณต่อเรา'
I sh	45	24	แน่นอนผู้หนึ่งจะพูดว่า `ในพระเยโฮวาห์ข้ามีความชอบธรรมและอาณาภาพ' มนุษย์ทั้งหลายจะมาหาพระองค์ บรรดาผู้ที่แก่นเคืองต่อพระองค์จะอับอายขายหน้า
I sh	45	25	เชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอลจะชอบธรรมและสวดติชมใจในพระเยโฮวาห์"
I sh	46	1	" พระเบลก็เลื่อนลง พระเนโบก็ทรุดลง ปฏิภาณของพระน้อยบนสัตว์และวัว สิ่งเหล่านี้ที่เจ้าห้ามอยู่ก็มาบรรทุกเป็นภาระ บนหลังสัตว์ที่เหน็ดเหนื่อย
I sh	46	2	มันทรุดลงและมันเลื่อนลงด้วยกัน มันช่วยป้องกันภาระนั้น ไม่ได้ มันเองก็ตกไปเป็นเขลย
I sh	46	3	โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย จงฟังเรา คือบรรดาคนที่เหลืออยู่ในวงศ์วานของอิสราเอล ผู้ซึ่งเราร่วมมาตั้งแต่กำเนิด ชุมมาตั้งแต่ในครรภ์
I sh	46	4	จนกระทั่งเจ้าแก่ เราก็คือพระองค์นั้น เราจะอ้อมเจ้าจนเจ้าถึงหมงหมอก เราได้สร้าง เราจะชูไว้ เราจะอ้อมและเราจะช่วยให้พ้น
I sh	46	5	เจ้าจะเทียบเราและทำให้เราให้เท่ากับผู้ใด และเปรียบเรา ว่าเราเหมือนกัน
I sh	46	6	บรรดาผู้ที่โทษของค้ำอชจากได้และซึ่งเงินในตาซึ่ง จ้างช่างทองคนหนึ่ง และเขาก็ทำให้เป็นพระ แล้วเขาทั้งหลายก็กราบลง เออ นมัสการเลย
I sh	46	7	เขาทั้งหลายเอารูปปั้นไม้บา เขาหมไป เขาตั้งไว้ประจำที่ รูปนั้นก็อยู่ที่นั่น รูปนั้นไปจากที่ไม่ได้ แม้ผู้ใดจะมาร้องขอ รูปนั้นก็ไม่ตอบ หรือช่วยเขาให้รอดจากความยากลำบากของเขาได้
I sh	46	8	จำข้อนี้ไว้และจงเป็นลูกผู้ชายแท้ เจ้าผู้ละเมิดทั้งหลาย จงนึกไว้ในใจ
I sh	46	9	จงจำสิ่งล่วงแล้วในสมัยก่อนไว้ เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดเหมือนเรา
I sh	46	10	ผู้แจ้งตอนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้งถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำเลย ให้ทราบตั้งแต่กาลโบราณกล่าววว่า `แผนงานของเรายังยืน และเราจะกระทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทั้งสิ้น'
I sh	46	11	เรียกเหยี่ยวมาจากตะวันออก คือเรียกชายที่ทำตามแผนงานของเราจากเมืองไกล เออ เราพูดแล้ว และเราจะให้เป็นไป เรามุ่งแล้ว และเราจะกระทำด้วย
I sh	46	12	เจ้าผู้จิตใจตึง เจ้าผู้ห่างไกลจากความชอบธรรม จงฟังเราสิ
I sh	46	13	เราจะนำความชอบธรรมของเรามาใกล้ มันจะ ไม่ไกลเลย และความรอดของเราจะไม่รอช้า เราจะใส่ความรอดที่ศิโยน เพื่ออิสราเอล สงสารดีของเรา"
I sh	47	1	โอ ธิดาพรหมจารีแห่งบาบิโลนเอ๋ย จงลงมานั่งในผิงคลี โอ ธิดาแห่งชาวเคลเดียเอ๋ย จงนั่งลงบนพื้นดิน ไม่มีบัลลังก์ เพราะเขาจะไม่เรียกเจ้าอีกว่า แม่เนื้ออ่อนแม่เนื้อละเอียด
I sh	47	2	จับโมเซา โมเปงซี เอาผ้าคลุมหน้าของเจ้าออกเสีย ถอดเสื้อคลุมของเจ้าเสีย ไม่ต้องคลุมขาของเจ้า ลุยนำไป
I sh	47	3	เจ้าจะต้องถูกเปลือยและเขาจะเห็นความอายของเจ้า เราจะทำการแก่แก่น และเราจะ ไม่พบเจ้าอย่างมนุษย์
I sh	47	4	พระเจ้าผู้ไถ่ของเรา พระนามของพระองค์คือ พระเยโฮวาห์จอมโยธา ทรงเป็นองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล
I sh	47	5	โอ ธิดาแห่งชาวเคลเดียเอ๋ย นั่งเงียบๆ และจงเข้าไปในความมืด เพราะเขาจะไม่เรียกเจ้าอีกว่า นางพญาแห่งราชอาณาจักรทั้งหลาย
I sh	47	6	เรากริ้วต่อชนชาติของเรา เราทำให้มรดกของเราเป็นมลทิน เรามอบเขาไว้ในมือของเจ้า เจ้ามิได้แสดงความกรุณาต่อเขา เจ้าวางแอกอย่างหนักไว้บนบ่าของคนชรา
I sh	47	7	เจ้าว่า " ข้าจะเป็นนางพญาเป็นนิตย์" เจ้าจึงมิได้เอาเรื่องเหล่านี้เป็นที่ลอบใจ หรือจดจำบ้านปลายของเรื่องเหล่านี้ไว้
I sh	47	8	ฉะนั้น เจ้าผู้รักความเพลิดเพลิน จงฟังเรื่องนี้ คือผู้หนึ่งอย่างไรก็วาง ผู้คิดในใจของตนว่า " ข้าแน่แหละ และไม่มีผู้ใดอื่นอีก ข้าจะไม่นั่งอยู่เป็นแม่ม่าย หรือรู้จักที่จะพรากจากลูก"
I sh	47	9	ทั้งสองเรื่องนี้จะมาถึงเจ้าในขณะเดียวกันในวันเดียว คือความที่ต้องพรากจากลูกและความที่เป็นแม่ม่าย จะมาถึงเจ้าอย่างเต็มขนาดทั้งที่มีวิทยาคมเป็นอันมาก และอาณาภาพใหญ่ยิ่งในเวทมนตร์ของเจ้า
I sh	47	10	ด้วยว่าเจ้ารู้สึกมั่นอยู่ในความชั่วของเจ้า เจ้าว่า " ไม่มีผู้ใดเห็นข้า" สติปัญญาของเจ้าและความรู้ของเจ้า ทำให้เจ้าเงินไป และเจ้าจึงว่าในใจของเจ้าว่า " ข้าแน่แหละ และไม่มีผู้ใดอื่นอีก"
I sh	47	11	ฉะนั้นความชั่วร้ายจะมาเหนือเจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่รู้ว่ามันขึ้นมาจากไหน ความเลวร้ายจะตกใส่เจ้า ซึ่งเจ้าจะไม่สามารถถอดถอนได้ และความพินาจะมาถึงเจ้าทันทีทันใด ซึ่งเจ้าไม่รู้เรื่องเลย
I sh	47	12	จงตั้งมั่นอยู่ในเวทมนตร์ของเจ้า และวิทยาคมเป็นอันมากของเจ้า ซึ่งเจ้าทำมาหนักหนักหนาตั้งแต่สาว ๆ ชะรอยมันจะเป็นประโยชน์แก่เจ้าได้ ชะรอยเจ้าจะมีชัย
I sh	47	13	เจ้าเหน็ดเหนื่อยกับที่ปรึกษาเป็นอันมากของเจ้า ให้เขาลุกขึ้นออกมาและช่วยเจ้าให้รอด คือบรรดาผู้ที่แบ่งฟ้าสวรรค์และเพ่งดูดวงดาว ผู้ซึ่งทำนายให้เจ้าในวันขึ้นค่ำว่า จะเกิดอะไรขึ้นแก่เจ้า
I sh	47	14	ดูเถิด เขาจะเป็นเหมือนดอนข้าว โฟงเผาผลาญเขา เขาจะช่วยตัวเขาเองให้พ้นจากกำลังของเปลวเพลิงไม่ได้ นี้ไม่ใช่ถ่านที่จะให้ใครอุ่น ไม่ใช่ไฟที่จะให้ใครผิง
I sh	47	15	บรรดาที่เจ้าทำงานด้วยกันนั้นจะเป็นเช่นนี้แก่เจ้า ผู้ซึ่งคำมากับเจ้าตั้งแต่สาว ๆ เขาต่างจะพเนจรไปมาในทางของเขาเอง ไม่มีผู้ใดจะช่วยเจ้าให้รอดได้
I sh	48	1	ฟังข้อนี้สิ โอ วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย ผู้ซึ่งเขาเรียกด้วยนามของอิสราเอล และผู้ซึ่งออกมาจากน้ำทั้งหลายของยูด้า ผู้ซึ่งปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์ และกล่าวถึงพระเจ้าของอิสราเอล แต่มีใจด้วยสิ่งจะและความชอบธรรม
I sh	48	2	เพราะเขาขนานนามของเขาเองตามนครบริสุทธิ และฟังอาศัยพระเจ้าของอิสราเอล พระนามของพระองค์ว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธา
I sh	48	3	" สิ่งล่วงแล้วเราได้แจ้งให้ทราบแต่เก่าก่อน เออ มันไปจากปากของเรา และเราได้เล่าให้ฟังทั่วแล้ว ในทันใดนั้นเรากก็ได้กระทำและก็เป็นไปตามนั้น
I sh	48	4	เพราะเรารู้ว่าเจ้าคือด้านและคอของเจ้าก็คือเอ็นเหล็ก และหน้าผากของเจ้าเป็นทองสัมฤทธิ์
I sh	48	5	เรากก็แจ้งเรื่องเหล่านี้แก่เจ้าให้ทราบตั้งแต่เก่าก่อน ก่อนที่มันจะเกิดขึ้นเรากก็ได้ว่าให้เจ้าฟังแล้ว เกรงเจ้าจะว่า `รูปเคารพของข้ากระทำเองรูปเคารพสลักและรูปเคารพหล่อของข้าบัฏษามันมา'
I sh	48	6	เจ้าได้ยืนแล้ว จงคอยดูสิ่งทั้งปวงนี้ และเจ้าจะไม่แจ้งให้ทราบหรือ ตั้งแต่เวลานั้นไปเราเล่าสิ่งใหม่ให้เจ้าฟัง เป็นสิ่งที่ปิดซ่อนไว้ซึ่งเจ้าไม่รู้
I sh	48	7	เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่ใช่ตั้งแต่เก่าก่อน ก่อนวันนั้นเจ้าไม่เคยได้ยืนถึง เกรงเจ้าจะพูดว่า `ดูเถิด เรารู้แล้ว'
I sh	48	8	เออ เจ้าไม่เคยได้ยืน เออ เจ้าไม่เคยรู้ เออ ตั้งแต่เวลานั้นหูของเจ้ายังไม่เปิด เพราะเราว่าเจ้าจะประพฤติดอย่างทรยศหนัก และรู้ว่า ตั้งแต่กำเนิดเขาเรียกเจ้าว่า ผู้ละเมิด
I sh	48	9	เพราะเห็นแก่นามของเรา เราจะหนุนเหนี่ยวความกริ้วของเราไว้ เพราะเห็นแก่ความสรรเสริญของเรา เราจะระงับไว้เพื่อเจ้า เพื่อเราจะมีได้ตัดเจ้าออกไปเสีย
I sh	48	10	ดูเถิด เราได้ถลุงเจ้าแล้ว แต่ไม่ใช่ด้วยเงิน เราได้เลือกสรรเจ้าในเตาของความทุกข์ใจ
I sh	48	11	เราจะกระทำเช่นนั้นเพราะเห็นแก่เราเอง เพราะเห็นแก่เราเอง เพราะว่านามของเราจะถูกเหยียดหยามอย่างไรได้ สงสารดีของเรา เราจะไม่ให้ใครอื่น
I sh	48	12	ฟังเราสิ โอ ยาโคบเอ๋ย และอิสราเอล ผู้ซึ่งเราเรียก เรากคือพระองค์ทีเดียว เราเป็นต้นและเราเป็นปลายด้วย

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	48	13	เอ มือของเรา ได้วางรากฐานแผ่นดินโลก และมือของเรา ได้กางฟ้าสวรรค์ออก เมื่อเราเรียกมัน มันก็ออกมาอยู่ด้วยกัน
I sh	48	14	เจ้าทั้งปวง จงชมเชยกันและคอยฟัง ผู้ใดในท่ามกลางพวกนั้น ได้ประกาศสิ่งเหล่านี้ พระเยโฮวาห์ทรงรักท่าน ท่านจะกระทำตามพระทัยของ
พระองค์ต่อบาบีโลน และพระกรของพระองค์จะต่อสู้กับชาวเคลเดีย			
I sh	48	15	เรา นี้เราเองได้พูด เอ เราได้เรียกท่าน เราได้นำท่านมา และท่านจะจำเรียกในทางของท่าน
I sh	48	16	จงเข้ามาใกล้เรา ฟังเรื่องนี้ ตั้งแต่เริ่มต้นเรามาได้พูดในที่ลับ ตั้งแต่เริ่มเกิดมา เราก็ดำเนินมาแล้ว" และบัดนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
และพระวิญญาณของพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา			
I sh	48	17	พระเยโฮวาห์ ผู้ไถ่ของเจ้า องค์บริสุทธิของอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า "เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้สั่งสอนเจ้าเพื่อประโยชน์ของเจ้า ผู้
นำเจ้าในทางที่ควรเจ้าจะไป			
I sh	48	18	โอ ถ้าเจ้าได้เชื่อฟังบัญญัติของเราแล้ว ความสุขสมบูรณ์ของเจ้าจะเป็นเหมือนแม่น้ำ และความชอบธรรมของเจ้าจะเป็นเหมือนคลื่นทะเล
I sh	48	19	เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเหมือนทรายเช่นกัน และลูกหลานจากนั้นเอาของเจ้าเหมือนเม็ดทราย ชื่อของเจ้าจะไม่ถูกตัดออกเลย หรือถูกทำลาย
เสียจากหน้าเรา"			
I sh	48	20	จงไปเสียจากบาบีโลน จงหนีออกจากคนเคลเดีย จงประกาศข้อนี้ด้วยเสียงร้องเพลง จงเล่าให้ฟัง จงส่งออกไปถึงสุดปลายแผ่นดินโลก ว่า
"พระเยโฮวาห์ทรงไถ่บาบิโลนผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว"			
I sh	48	21	เมื่อพระองค์ทรงนำเราทั้งหลายไปทางทะเลทราย เขาก็มิได้กระหาย พระองค์ทรงกระทำให้น้ำ ไหลจากศิลาเพื่อเรา พระองค์ทรงฝ่าหินและ
น้ำก็ทะลักออกมา			
I sh	48	22	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ไม่มีสันติสุข แก่นซัว"
I sh	49	1	โอ เกะทั้งหลายเอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า เจ้าชนชาติทั้งหลายแต่ไกลเอ๋ย จงฟัง พระเยโฮวาห์ทรงเรียกข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ พระองค์ทรงกล่าวถึง
ชื่อข้าพเจ้าตั้งแต่อยู่ในท้องมารดาข้าพเจ้า			
I sh	49	2	พระองค์ทรงทำปากของข้าพเจ้าเหมือนดาบคม พระองค์ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้ในร่มพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงทำข้าพเจ้าให้เป็นลูกศร
ขัดมัน พระองค์ทรงซ่อนข้าพเจ้าไว้เสียในแสงของพระองค์			
I sh	49	3	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา โอ อิสราเอล ซึ่งเราจะได้รับเกียรติในเจ้า"
I sh	49	4	แต่ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าได้ทำงานเปล่าๆ ข้าพเจ้าเปลืองแรงของข้าพเจ้าเปล่าๆ อนิจจัง แต่แน่ละ ความยุติธรรมอันควรตกแก่ข้าพเจ้าอยู่
กับพระเยโฮวาห์ และงานของข้าพเจ้าอยู่กับพระเจ้าของข้าพเจ้า"			
I sh	49	5	และบัดนี้พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงปั้นข้าพเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะนำบาบิโลนกลับมาหาพระองค์อีก ตรัสว่า "ถึงแม้
อิสราเอลจะไม่ถูกรวบรวมเข้ามา ข้าพเจ้าก็ยังได้รับเกียรติในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงเป็นกำลังของข้าพเจ้า"			
I sh	49	6	พระองค์ตรัสว่า "ซึ่งเจ้าจะเป็นผู้รับใช้ของเรา เพื่อจะยกบรรดากระดูกของยาโคบขึ้น เพื่อจะให้อิสราเอลที่เหลืออยู่กลับสู่สภาพดีนั้น ดูเป็น
การเล็กน้อยเกินไป เราจะไม่ยอมให้เจ้าเป็นความสว่างแก่บรรดาประชาชาติ เพื่อความรอดของเราจะถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลกทางเจ้า"			
I sh	49	7	พระเยโฮวาห์ ผู้ไถ่ของอิสราเอลและองค์บริสุทธิ ตรัสแก่ผู้ที่คนดูหมิ่นและแก่ผู้ที่ประสาชาติรังเกียจ ผู้เป็นผู้รับใช้ของผู้ครอบครองทั้งหลาย
ดังนี้ว่า "กษัตริย์ทั้งหลายจะทอดพระเนตรและทรงกลยีน บรรดาเจ้านายจะกราบลง เพราะเหตุพระเยโฮวาห์ผู้ลี้ภัยชื่อ องค์บริสุทธิของอิสราเอล จะทรงเลือกสรรเจ้า"			
I sh	49	8	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ในเวลานอนชอบ เราได้ฟังเจ้า ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า เราจะรักษาเจ้าไว้ และมอบให้เจ้าเป็นพันธ
สัญญาของมนุษยชาติ เพื่อสถาปนาแผ่นดิน เพื่อเป็นเหตุให้ได้รับมรดกที่ร้างเปล่านั้น			
I sh	49	9	เพื่อจะจกกล่าวแก่ผู้ถูกจำจองว่า 'ออกไปเถิด' ต่อบรรดาผู้ที่อยู่ในความมืดว่า 'จงปรากฏตัว' เขาทั้งหลายจะเสียชีวิตตามทาง และ
ตามที่สูงทั้งหลายจะเป็นที่หากินของเขา			
I sh	49	10	เขาทั้งหลายจะไม่หิวหรือกระหาย ความร้อนหรือดวงอาทิตย์จะไม่ทำลายเขา เพราะพระองค์ซึ่งเมตตาเขาจะทรงนำเขาไป และจะนำเขาไป
ตามน้ำพุ			
I sh	49	11	เราจะทำภูเขาของเราทั้งหมดเป็นทางเดิน และทางหลวงของเราจะสูง
I sh	49	12	ดุสิต พวกเหล่านี้จะมาจากเมือง ไกล และดุสิต บ้างมาจากเหนือและจากตะวันตก และบ้างมาจากแผ่นดินสวีเดน"
I sh	49	13	โอ ฟ้าสวรรค์เอ๋ย จงร้องเพลง โอ แผ่นดินโลกเอ๋ย จงลึงโลดเกิด โอ ภูเขาเอ๋ย จงเปรมปรีดิ์ร้องเพลง เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเล้าโลมชน
ชาติของพระองค์แล้ว และจะทรงเมตตาแก่คนของพระองค์ ผู้ที่ถูกข่มเหง			
I sh	49	14	แต่ศิโยนกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงลงทั้งข้าพเจ้าแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงลืมนามข้าพเจ้าเสียแล้ว"
I sh	49	15	ผู้หญิงจะลืมนามที่มิถุนนมนของนาง และจะไม่เมตตาบุตรชายจากครรภ์ของนางได้หรือ "แม้ว่าคนเหล่านี้ยังลืมนามได้ กระนั้นเราก็จงไม่ลืมนามเจ้า
I sh	49	16	ดุสิต เราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา กำแพงเมืองของเจ้าอยู่ต่อหน้าเราเสมอ
I sh	49	17	ลูกหลานของเจ้าก็จะเร่ร่อน ผู้ทำลายเจ้าและบรรดาผู้ที่ทำให้เจ้าถูกทิ้งร้างก็จะออกไปจากเจ้า
I sh	49	18	จงเงยหน้าเงยตาขึ้นดูรอบๆ เขาทั้งหลายชมเชยกัน เขาทั้งหลายมาหาเจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เรามีชีวิตอยู่ครบถ้วน เจ้าจะสวมเขาทั้ง
หลายไว้หมดย่างเครื่องอาภรณ์ เจ้าจะผูกเขาไว้อย่างเจ้าสาวประดับอาภรณ์			
I sh	49	19	เพราะว่าที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและที่รกร้างของเจ้า และแผ่นดินที่ถูกทำลายของเจ้าจะแคะกินไปด้วยเหตุมิชชาวมืองอยู่กันมาก และคนทั้ง
หลายที่กลืนเจ้าจะอยู่ห่างไกล			
I sh	49	20	เด็กที่เกิดแก่เจ้าหลังจากลูกเสียไปแล้ว จะพูดที่หูของเจ้าอีกว่า "ที่นี้แคะกินสำหรับฉันแล้ว จงหาที่ให้นอนอยู่"
I sh	49	21	แล้วเจ้าจะกล่าวในใจของเจ้าว่า "ใครหนอได้ให้กำเนิดคนเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าสูญเสียลูกๆไปแล้ว และข้าพเจ้าก็โดดเดี่ยว
ถูกกวาดไปเป็นชายและย้ายไปในนมนานี้ แต่ใครหนอชนเลี้ยงคนเหล่านี้ ดุสิต ข้าพเจ้าถูกทิ้งอยู่ตามลำพัง แล้วคนเหล่านี้มาจากไหนกัน"			
I sh	49	22	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "ดุสิต เราจะยกมือของเราไว้กับบรรดาประชาชาติ และยกสัญญาของเราต่อชนชาติทั้งหลาย และเขา
ทั้งหลายจะอุมbralดาบุตรชายของเจ้ามา และบรรดาบุตรสาวของเจ้านั้น เขาจะใส่บาเบกมา			
I sh	49	23	บรรดาภักษัตริย์จะเป็นพ้อเลี้ยงของเจ้า และพระราชินีทั้งหลายจะเป็นแม่เลี้ยงของเจ้า เขาเหล่านั้นจะก้มหน้าลงถึงดินกราบเจ้า เขาจะเสียมงคล
ที่เท้าของเจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ผู้ที่รอดยเราจะไม่ประสมความอาย"			
I sh	49	24	จะเอาเหยื่อไปจากผู้มีกำลัง หรือจะช่วยเหลือของของผู้ชอบธรรมให้พ้นได้หรือ
I sh	49	25	แน่นอนละ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "แม้ช่วยเหลือของผู้มีกำลังก็จะต้องเอาไป และเหยื่อของผู้ยากก็จะต้องช่วยให้พ้น เพราะเราจะต่อสู้กับผู้
ต่อสู้เจ้า และจะช่วยบุตรของเจ้าให้รอด			
I sh	49	26	เราจะให้ผู้มีบั้งกับเจ้ากินเนื้อของตนเอง และเขาจะเมาโลหิตของเขาเองเหมือนเมาเหล้าองุ่น แล้วเนื้อหนึ่งทั้งปวงจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮ
วาห์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า และพระผู้ไถ่ของเจ้า องค์อำนาจของยาโคบ"			
I sh	50	1	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "หนังสือหยาดของแม่เจ้า ผู้ซึ่งเราได้ไปเสียอัน น้อยที่ไหนเล่า หรือเจ้าหนีของเรากันไหนเล่าที่เราได้ขายตัวเจ้าไป
ดุสิต เพราะความชั่วช้าของเจ้า เจ้าจึงถูกขาย และเพราะความละเมิดของเจ้า แม่ของเจ้าจึงถูกไล่ไป			
I sh	50	2	ท่าไม้นะ เมื่อเรามาถึงไม่มีใครเลย เมื่อเราร้องเรียกจึงไม่มีใครตอบ มือของราสนั้น ไถ่ไม่ได้หรือ และเราไม่มีกำลังที่จะช่วยให้พ้นหรือ ดุสิต
เราให้น้ำทะเลแห้งด้วยการ نابของเรา เรากระทำให้น้ำเป็นถิ่นทุรกันดาร ปลาของแม่น้ำนั้นก็เหี้ยนเพราะขาดน้ำ และตายเพราะกระหาย			
I sh	50	3	เราหนัฟฟ้าสวรรค์ไว้ด้วยความดำมืด และเอาฟ้ากระสอมาคลุม"
I sh	50	4	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ประทานให้ข้าพเจ้ามีสันของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงสอน เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้ที่จะคำผู้ที่เหน็ดเหนื่อยไว้ด้วยถ้อย
คำ ทกๆข้าพเจ้าพระองค์ทรงปลุก ทรงปลุกหูของข้าพเจ้าเพื่อให้ฟังอย่างผู้ที่พระองค์ทรงสอน			
I sh	50	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ได้ทรงเบิกหูข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่ได้ตื้อน ข้าพเจ้าไม่หันกลับ
I sh	50	6	ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้ที่โอบตียข้าพเจ้า และหันแก้มให้แกคนที่ตั้งคราข้าพเจ้าออก ข้าพเจ้าไม่หนีหน้าจากความอายแก่การถ่มน้ำลายรด
I sh	50	7	เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงจะไม่ขายหน้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงตั้งหน้าของข้าพเจ้า
อย่างหินเหล็กไฟ และข้าพเจ้าทราบว่ามีข้าพเจ้าจะไม่ได้อาย			
I sh	50	8	พระองค์ผู้ทรงแก้แทนข้าพเจ้าก็อยู่ใกล้ ใครจะสู้คดีกับข้าพเจ้า ก็ให้เรายืนอยู่ด้วยกัน ใครเป็นปฏิปักษ์ของข้าพเจ้า ก็ให้เขามาใกล้ข้าพเจ้า
I sh	50	9	ดุสิต องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงช่วยข้าพเจ้า ใครจะกล่าวโทษข้าพเจ้าว่ามีความผิด ดุสิต บรรดาเขาทุกคนจะร่อยหรอไปเหมือนอย่าง

The Holy Bible in Thai (KJV)

เสื้อผ้า ตัวมอดจะกินเขาเหล่านั้นเสีย	l sh	50	10	ใครบ้างในพวกเจ้าเกรงกลัวพระเยซูฮาวห์ และเชื้อฟิงเสียงของผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ดำเนินในความมืด และไม่มีแสงสว่าง จึงให้เขาว่างใจ
ในพระนามพระเยซูฮาวห์ และฟิงอาศัยพระเจ้าของเรา	l sh	50	11	ดูเถิด เจ้าทั้งสี่นี้ผู้ก่อไฟ ผู้เอาต้นไฟคาดตัวเจ้าไว้ จงเดินด้วยแสงไฟของเจ้า และด้วยแสงต้นไฟซึ่งเจ้าได้ก่อ เจ้าจะได้รับอย่างนี้จากมือของเรา คือเจ้าจะต้องนอนลงด้วยความเศร้าโศก
l sh	51	1		" จงฟังเราซิ เจ้าทั้งหลายผู้ติดตามความชอบธรรม เจ้าผู้แสวงหาพระเยซูฮาวห์ จงมองดูหินซึ่งได้ทรงสกัดตัวเจ้ามา และจงมองดูบ่อหินซึ่งทรง
ขุดเอาตัวเจ้าทั้งหลายมา	l sh	51	2	จงมองอับราฮัมบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย และดูซาราห์ผู้คลอดเจ้า เพราะเมื่อมีชายอยู่แต่คนเดียว เราได้ร้องเรียกเขา และเราวยพรเขา
และกระทำให้เป็นคนมากมาย	l sh	51	3	เพราะว่าพระเยซูฮาวห์จะทรงเจ้าโลมคียอน พระองค์จะทรงเจ้าโลมที่ทั้งร่างทั้งสิ้นของเธอ และจะทำถิ่นทุรกันดารของเธอเหมือนสวนเอเดน
และทะเลทรายของเธอเหมือนอุทยานของพระเยซูฮาวห์ จะพบความชื่นบานและความยินดีในเธอ ทั้งการไถ่บาปและเสียงเพลง	l sh	51	4	ชนชาติของเราเอ๋ย จงฟังเสียงของเรา ชาติของเราเอ๋ย จงเงี้ยวหูฟังเรา เพราะราชบัญญัติจะออกไปจากเรา และความยุติธรรมจะออกไปเป็น
ความสว่างของชนชาติทั้งหลาย	l sh	51	5	ความชอบธรรมของเราใกล้เข้ามาแล้ว และความรอดของเราได้ออกไปแล้ว แขนของเราจะพิพากษาชนชาติทั้งหลาย เกะทั้งหลายจะรอคอย
เรา และเขาจะหวั่นคอยแขนของเรา	l sh	51	6	จงแหงนตาดูฟ้าสวรรค์ และมองดูโลกเบื้องล่าง เพราะว่าฟ้าสวรรค์จะศูนย์สิ้น ไปเหมือนควัน และแผ่นดินโลกจะร่อยหรอไปเหมือนอย่างเสื้อผ้า
และเขาทั้งหลายผู้อาศัยอยู่ในนั้นจะตายไปเหมือนกัน แต่ความรอดของเราจะอยู่เป็นนิตย์ และความชอบธรรมของเราจะไม่สิ้นสุดเลย	l sh	51	7	จงฟังเรา เจ้าทั้งหลายผู้รักความชอบธรรม ชนชาติซึ่งราชบัญญัติของเราอยู่ในใจ อย่ากลัวการตำหนิของมนุษย์ และอย่าวิตกต่อการกล่าว
หยาบช้าของเขา	l sh	51	8	เพราะว่าตัวมอดจะกินเขาเหมือนกินเสื้อผ้า และตัวหนอนจะกินเขาเหมือนกินขนแกะ แต่ความชอบธรรมของเราจะอยู่เป็นนิตย์ และความ
รอดของเราจะอยู่ตลอดทุกชั่วอายุ	l sh	51	9	ข้าแต่พระกรของพระเยซูฮาวห์ จงตื่นเถิด ตื่นเถิด จงสวมกำลัง จงตื่นอย่างสมัยโบราณในช่วงอายุนานมาแล้ว ท่านไม่ไซหรือที่พื้นราบ และ
ทำให้พยานาคนได้รับบาดเจ็บ	l sh	51	10	ท่านไม่ไซหรือที่ท่าทะเลแห่งใด ก็คือน้ำของมหาสมุทรใหญ่ด้วย ซึ่งท่าที่ลึกของทะเลให้เป็นหนทาง เพื่อให้ผู้ที่ได้ไถ่ไว้แล้วเดินผ่านไป
l sh	51	11		ฉะนั้นผู้ที่ไถ่ไว้แล้วของพระเยซูฮาวห์จะกลับ และร้องเพลงมาคียอน ความชื่นบานเป็นนิตย์จะอยู่บนศีรษะของเขา เขาจะได้รับชัยชนะบน
และความยินดี ความโศกเศร้าและการไว้ทุกข์จะหนีไปเสีย	l sh	51	12	เรา คือเราเอง ผู้ล้าโลมเจ้า เจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่กลัวมนุษย์ผู้ซึ่งต้องตาย คือกลัวบุตรของมนุษย์ซึ่งถูกทำให้เหมือนหญ้า
l sh	51	13		และที่ใดลิ้มพระเยซูฮาวห์ผู้สร้างของตนเสีย ผู้ทรงซึ่งฟ้าสวรรค์และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และที่กลัวอยู่เรื่อยไปตลอดวัน เพราะความ
เกรี้ยวกราดของผู้มีบั้งคับ เมื่อเขาตั้งตัวเขาที่จะทำลาย และความเกรี้ยวกราดของผู้มีบั้งคับอยู่ที่ไหนเล่า	l sh	51	14	ผู้ใดที่เป็นขลุ่ยเร่รีบเพื่อจะได้รับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะไม่ตายในหลุม ทั้งอาหารของเขาจะไม่ขาด
l sh	51	15		เพราะเราคือพระเยซูฮาวห์พระเจ้าของเรา ผู้แบ่งแยกทะเลและคลื่นก็กระนอง พระนามของพระองค์คือพระเยซูฮาวห์จอมโยธา
l sh	51	16		และเราได้ใส่ถ้อยคำของเราในปากของเจ้า และซ่อนเจ้าไว้ในร่มมือของเรา ซึ่งตั้งฟ้าสวรรค์ และวางรากฐานของแผ่นดินโลก และกล่าวแก่
โยนว่า " เจ้าเป็นชนชาติของเรา "	l sh	51	17	โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงปลุกตัวเอง จงปลุกตัวเอง จงยืนขึ้นเถิด เจ้าผู้ได้ดื่มจากพระหัตถ์ของพระเยซูฮาวห์ ซึ่งถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์ ผู้
ได้ดื่มถึงตะกอน ซึ่งถ้วยแห่งความโศก และดูมันออก	l sh	51	18	ในบรรดาบุตรชายที่นางคลอดมาก็ไม่มีผู้ใดนาง ในบรรดาบุตรชายที่นางซบเลี้ยงมาก็ไม่มีใครจงมือนาง
l sh	51	19		สองสิ่งนี้ได้มาถึงเจ้า ผู้ใดเล่าจะเศร้าโศกเสียใจเพื่อเจ้า ได้แก่การล้างบาปและการทำลาย การกันดารอาหารและดาบ
l sh	51	20		บุตรชายของเจ้าสลบไปแล้ว เขานอนอยู่ที่ทุกหัวถนนเหมือนวัวหรือวัวติดขาย เขาทั้งหลายไซกไซนด้วยพระพิโรธของพระเยซูฮาวห์ และการ
ขนาบของพระเจ้าของเรา	l sh	51	21	ฉะนั้นเจ้าผู้ถูกขมใจ ผู้ซึ่งมีนมแม่แต่มีไซด้วยเหล่าอัน จงฟังข้อนี้เถิด
l sh	51	22		องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระเยซูฮาวห์พระเจ้าของเรา ผู้ทรงสกัดแห่งชนชาติของพระองค์ ตรัสตั้งนี้ว่า " ดูเถิด เราได้เอาถ้วยแห่งความโ
ษามาจากมือของเจ้า แล้วตะกอนในถ้วยแห่งความพิโรธของเรา เจ้าจะไม่ดื่มอีก	l sh	51	23	แต่เราจะไม่ดื่มไว้ในมือของผู้ที่ทรนคนเจ้า ผู้ได้พูดกับจิตใจเจ้าว่า ' กัมมลง เราจะได้ข้ามไป ' และเจ้าได้กระทำให้หลังของเจ้าเหมือนพื้นดิน
และเหมือนถนนเพื่อให้เขาข้ามไป "	l sh	52	1	โอ คียอนเอ๋ย ตื่นเถิด ตื่นเถิด จงสวมกำลังของเจ้า โอ เยรูซาเล็ม กรุงบิรุตเธเอ๋ย จงสวมเสื้อฝางามของเจ้า เพราะผู้ที่ไม่เข้าสู่หนัดและผู้ไม่
สะอาดจะไม่เข้ามาในเจ้าอีกเลย	l sh	52	2	โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย จงสลัดตัวจากงมกลี จงลุกขึ้น และนั่งลง โอ ธิดาแห่งคียอนที่เป็นขลุ่ยเอ๋ย จงแก้พันธะออกจากคอของเจ้า
l sh	52	3		เพราะพระเยซูฮาวห์ตรัสตั้งนี้ว่า " เจ้าถูกขายเปล่าๆ และเจ้าจะถูกไถ่โดยไม่ใช่เงิน "
l sh	52	4		เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า " แต่ก่อนนั้นชนชาติของเราจะไปสู่อียิปต์เพื่ออาศัยอยู่ที่นั่น และชาวอัสซีเรียบีบบังคับเขาโดย
ปราศจากสาเหตุ "	l sh	52	5	พระเยซูฮาวห์ตรัสว่า " บัดนี้เรามีเอ๋ยอยู่ที่นี้ ด้วยว่าชนชาติของเราถูกนำเอาไปเสียเปล่าๆ " พระเยซูฮาวห์ตรัสว่า " ผู้ครอบครองของเขา
ทำให้เขาร้อง และเขากล่าวหยาบหยาบต่อนามของเราทุกวันตลอดไป	l sh	52	6	เหตุฉะนั้นชนชาติของเราจะรู้จักนามของเรา เพราะฉะนั้นในวันนั้นเขาจะรู้ว่า คือเราแน่แหละผู้พูด ดูเถิด คือเราเอง "
l sh	52	7		เท่าของผู้ประกาศข่าวประเสริฐมา ก็งามสักเท่าใดที่บนภูเขา ผู้โฆษณาสันติภาพ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ ผู้โฆษณาความ
รอด ผู้กล่าวแก่คียอนว่า " พระเจ้าของเราทรงครอบครอง "	l sh	52	8	พวกยามของเจ้าจะเปล่งเสียง เขาจะร้องเพลงกัน เพราะเขาจะได้เห็นกับตาอย่างชัด เมื่อพระเยซูฮาวห์จะทรงนำคียอนกลับมา
l sh	52	9		เจ้าคือที่ที่สร้างแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงเปล่งเสียงร้องเพลงด้วยกัน เพราะพระเยซูฮาวห์ได้ทรงเจ้าโลมชนชาติของพระองค์ พระองค์ได้ทรงไถ่
เยรูซาเล็มแล้ว	l sh	52	10	พระเยซูฮาวห์ทรงเปลือยพระกรอันบริสุทธิ์ของพระองค์ท่ามกลางสายตาของบรรดาประชาชนชาติ และที่สูญปลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะเห็นความ
รอดของพระเจ้าของเรา	l sh	52	11	เจ้าทั้งหลายผู้ถือเครื่องอาภรณ์ของพระเยซูฮาวห์ ไปไซ จงไป ออกไปจากที่โน่น อย่าแต่ต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด จงออกไปจากท่ามกลางเธอ จง
ชำระตัวของเจ้าให้บริสุทธิ์	l sh	52	12	เพราะเจ้าจะไม่ต้องรีบออกไป และเจ้าจะไม่ต้องหลบหนีไป เพราะพระเยซูฮาวห์จะเสด็จนำหน้าเจ้า และพระเจ้าแห่งอิสราเอลจะทรงระงับหลัง
เจ้า	l sh	52	13	ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราจะทำอย่างมีสติปัญญา ท่านจะสูงเด่นและเป็นในที่ที่เหตุ และท่านจะสูงนิก
l sh	52	14		ด้วยคนเป็นอันมากตะลึงเพราะท่านฉลาด หน้าที่ของท่านเสียโฉมมากกว่ามนุษย์คนใด และรูปร่างของท่านก็เสียโฉมมากกว่าบุตรทั้งหลาย
ของมนุษย์คนใด	l sh	52	15	ท่านก็จะกระทำให้บรรดาประชาชนชาติเป็นอันมากตะลึงดังนั้น บรรดาภักษัตริย์ก็จะปิดประตูของเขารอบท่าน เพราะเขาทั้งหลายจะเห็นสิ่ง
ที่ไม่มีการบอกเขา และเขาจะพิจารณาถึงสิ่งซึ่งเขาไม่เคยได้ยิน	l sh	53	1	ใครเล่าได้ซื้อสิ่งที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย พระกรของพระเยซูฮาวห์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด
l sh	53	2		เพราะท่านจะเจริญขึ้นต่อพระพักตร์พระองค์อย่างต้นไม้ และเหมือนรากแตกหน่อมาจากพื้นดินแห่ง ท่านไม่มีรูปร่างหรือความสวยงาม
และเมื่อเราทั้งหลายจะมองท่าน ไม่มี ความงามที่ เราจะพึงปราถนาท่าน				

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	53	3	ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่ได้รับความเศร้าโศกและค้นเค้ยกับความระทมทุกข์ และตั้งผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่น และเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน
l sh	53	4	แต่ที่เดียวท่านได้แบกความระทมทุกข์ของเราทั้งหลาย และหอบความเศร้าโศกของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกดี คือพระเจ้าทรงโยยดีและขมใจ
l sh	53	5	แต่ท่านถูกบาดเจ็บเพราะความละเมิดของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การติสอนอันทำให้เราทั้งหลายปลอดภัยนั้นตกแก่ท่าน ที่ต้องฟกช้ำนั้นก็ให้เราหายดี
l sh	53	6	เราทุกคนได้เงินไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเยโฮวาห์ทรงวางลงบนท่านซึ่งความชั่วช้าของเราทุกคน
l sh	53	7	ท่านถูกบีบบังคับและท่านถูกขโมยไป ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ไปร้องไห้ เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมັນ
จันใด	ท่านก็ไม่ไปร้องไห้ของท่านเลยจันนั้น		
l sh	53	8	ท่านถูกนำไปจากคอกและท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน เพราะท่านต้องถูกตัดออกไป
จากแผ่นดินของคนเป็น	ต้องถูกดีเพราะการละเมิดของชนชาติของเขา		
l sh	53	9	และเขาจัดหลุมศพของท่านไว้กับคนชั่ว ในความตายของท่านเขาจัดไว้กับเศรษฐี แม้ว่าท่านมิได้กระทำการทารุณประการใดเลย และไม่มี
การหลอกลวงในปากของท่าน			
l sh	53	10	แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์ที่จะให้ท่านฟกช้ำด้วยความระทมทุกข์ เมื่อพระองค์ทรงกระทำวิญญูณของท่านเป็นเครื่องบูชาได้
บาป	ท่านจะเห็นเชื้อสายของท่าน ท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน น้ำพระทัยของพระเยโฮวาห์จะเจริญขึ้นในมือของท่าน		
l sh	53	11	ท่านจะเห็นความทุกข์ลำบากแห่งจิตวิญญูณของท่าน และจะพอใจ โดยความรู้ของท่าน ผู้รับใช้อันชอบธรรมของเราจะกระทำให้เป็นอัน
มากนับ	ได้ว่าเป็นคนชอบธรรม เพราะท่านจะแบกรวดความชั่วช้าของท่านทั้งหลาย		
l sh	53	12	จะนี่เราจะแบ่งส่วนหนึ่งให้ท่านกับผู้ยิ่งใหญ่ และท่านจะแบ่งรางวัลกับคนแข็งแรง เพราะท่านเทจิตวิญญูณของท่านถึงความมรณะ และถูก
นับเข้ากับบรรดาผู้ละเมิด	ท่านก็แบกบาปของคนเป็นอันมาก และทำการอันอนานเพื่อผู้ละเมิด		
l sh	54	1	"จงร้องเพลงเถิด โอ หญิงหมั้นแอ๋ย ผู้ไม่คลอดบุตร จงเปล่งเสียงร้องเพลงและร้องเสียงดัง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์ ด้วยวาบุตรของผู้้อย่างโดด
เดียวก็ยังจะมีมากกว่าบุตรของภรรยาที่ไต่แต่งงาน"	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้		
l sh	54	2	"จงขยายสถานที่แห่งเตียงของเจ้า และให้เขาซึ่งมานของที่อาศัยของเจ้าออก ออย่าหนวงไว้ ต่อเชือกของเจ้าให้ยาว และเสริมกำลังหลักหมุด
ของเจ้า			
l sh	54	3	เพราะเจ้าจะกระจายออกไปทางขวาและทางซ้าย และเชื้อสายของเจ้าจะได้พวกต่างชาติเป็นมรดก และจะกระทำให้หัวเมืองที่รกร้างมีคน
อาศัยอยู่			
l sh	54	4	อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องอับอาย อย่าอดสูเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องละอาย เพราะเจ้าจะลืมความอายในวัยสาวของเจ้า และเจ้าจะไม่จำที่
ชาติความเป็นม่ายของเจ้าอีก			
l sh	54	5	เพราะผู้สร้างเจ้าเป็นสามีของเจ้า พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลเป็นผู้ใดของเจ้า เขาจะเรียก
พระองค์ว่าพระเจ้าของสากลโลก			
l sh	54	6	เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเรียกเจ้า ดังภรรยาผู้ถูกละทิ้งและโหม่นสั่นใจ เหมือนภรรยาสาวเมื่อนางถูกทิ้ง" พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้
l sh	54	7	"เราได้ละทิ้งเจ้าอยู่หน้อยเดียว แต่เราจะรวบรวมเจ้าด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง
l sh	54	8	เราได้อ่อนหน้าของเรากจากเจ้า ด้วยความพิโรธอันท่วมท้นอยู่ครู่หนึ่ง แต่ด้วยความกรุณาในรีन्द्र์ เราจะมีความเมตตาต่อเจ้า" พระเยโฮ
วาห์พระเจ้าผู้ใดเจ้าตรัสดังนี้			
l sh	54	9	"สำหรับเราเรื่องนี้เหมือนหน้าของโนอาห์ เพราะเราได้ปฏิญาณว่าหน้าของโนอาห์จะไม่ท่วมแผ่นดินโลกอีกเลยจันใด เราจึงได้ปฏิญาณว่า เรา
จะไม่โกรธเจ้า และจะไม่ฆาปนเจ้าจันนั้น			
l sh	54	10	เพราะภูเขายะพรากจากไป และเนินจะคลอนแคลน แต่ความกรุณาของเราจะไม่พรากไปจากเจ้า และพันธสัญญาแห่งสันติภาพของเราจะไม่
คลอนแคลนไป"	พระเยโฮวาห์ผู้มีความเมตตาต่อเจ้าตรัสดังนี้		
l sh	54	11	"โอ เจ้าผู้ถูกขมใจ ถูกพายุพัดพา และขาดการเล้าโลม ดูเถิด เราจะวางศิลาของเจ้าไว้ในพลวง และวางรากฐานของเจ้าไว้ด้วยไพฑูรย์
l sh	54	12	เราจะทำหน้าตาของเจ้าด้วยโมรา และประตูเมืองของเจ้าด้วยพลอยสีแดงเข้ม และชายแดนทั้งสิ้นของเจ้าด้วยเพชรนิลจินดา
l sh	54	13	บุตรทั้งสิ้นของเจ้านั้นจะเรียนรู้อากษรของพระเยโฮวาห์ และบุตรของเจ้าจะมีความปลอดภัยอย่างยิ่ง
l sh	54	14	เจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้ในความชอบธรรม เจ้าจะห่างไกลจากการบีบบังคับ เพราะเจ้าจะไม่ต้องกลัว และห่างจากความสยดสยองเพราะมันจะ
ไม่มาใกล้เจ้า			
l sh	54	15	ดูเถิด พวกเขายะปลุกปั่นให้เกิดการแก่งแย่งเป็นแน่ แต่ก็มิใช่เพราะมาจากเรา ผู้ใดปลุกปั่นให้เกิดการแก่งแย่งกับเจ้า ผู้นั้นจะล้มลงเพราะเจ้า
l sh	54	16	ดูเถิด เราได้สร้างช่างเหล็กผู้เป่าไฟถ่าน และทำให้เกิดอาวุธเหมาะแก่งานของมัน เราได้สร้างผู้ผลาญเพื่อทำลายด้วย
l sh	54	17	ไม่มีอาวุธใดที่สร้างเพื่อต่อสู้เจ้าจะจำเริญได้ และเจ้าจะปรับโทษสันทุกคืนที่ลุกขึ้นต่อสู้เจ้าในการพิพากษา นี่เป็นมรดกของบรรดาผู้รับใช้ของ
พระเยโฮวาห์ และความชอบธรรมของเขามาจากเรา"	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้		
l sh	55	1	"โอ เขียวทุกคนที่กระหายจงมาจันนี้ และผู้ที่ไม่มมีเงินมาซื้ออันเกิด มาซื้อน้ำองุ่นและน้ำนมเถิด โดยไม่ต้องเสียเงินเสียค่า
l sh	55	2	ทำไม่เจ้าจึงใช้เงินของเจ้าเพื่อของซึ่งไม่ใช่อาหาร และใช้ผลแรงงานซื้อซึ่งซึ่งมิให้อิ่มใจ จงเอาใจใส่ฟังเรา และรับประทานของดี และให้จิตใจ
ปีติยินดีในไซมัน			
l sh	55	3	เอียงหูของเจ้า และมาหาเรา จงฟัง เพื่อจิตวิญญูณของเจ้าจะมีชีวิต และเราจะทำพันธสัญญานรีन्द्र์กับเจ้า คือความเมตตาอันแน่นอนของ
เราต่ออาวิด			
l sh	55	4	ดูเถิด เรากระทำให้ท่านเป็นพยานต่อชนชาติทั้งหลาย เป็นหัวหน้าและเป็นผู้บัญชาการเพื่อชนชาติทั้งปวง
l sh	55	5	ดูเถิด เจ้าจะร้องเรียกประชาชาติซึ่งเจ้าไม่รู้จัก และประชาชาติซึ่งไม่รู้จักเจ้าจะวิ่งมาหาเจ้าเหตุด้วยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเพราะ
องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล	เพราะพระองค์ทรงให้เจ้าได้รับเกียรติ		
l sh	55	6	จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ เมื่อจะพบพระองค์ได้ จงทูลพระองค์ ขณะพระองค์ทรงอยู่ใกล้
l sh	55	7	ให้คนชั่วละทิ้งทางของเขา และคนไม่ชอบธรรมละความคิดของเขา ให้เขากลับยังพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงเมตตาเขา และยิ่งพระ
เจ้าของเรา	เพราะพระองค์จะทรงก้อยอย่างล้นเหลือ		
l sh	55	8	เพราะความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
l sh	55	9	"เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกจันใด วิถีของเราสูงกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าจันนั้น
l sh	55	10	เพราะฝนและหิมะลงมาจันนี้จากฟ้าสวรรค์ และไม่กลับที่นั่น เว้นแต่รดแผ่นดินโลก กระทำให้มันบังเกิดผลและแตกหน่อ อำนวยเมล็ดแก่ผู้หว่าน
และอาหารแก่ผู้กินจันใด			
l sh	55	11	คำของเราซึ่งออกไปจากปากของเราจะไม่กลับมาสู่เราเปล่า แต่จะสัมฤทธิ์ผลซึ่งเรามุ่งหมายไว้ และให้สิ่งซึ่งเราใช้ไปทำนั้นจำเริญขึ้นจันนั้น
l sh	55	12	เพราะเจ้าจะออกไปด้วยความชื่นบาน และถูกนำไปด้วยสันติภาพ ภูเขาและเนินเขาจะเปล่งเสียงร้องเพลงข้างหน้าเจ้า และต้นไม้ทั้งสิ้นใน
ท้องทุ่งจะตบมือของมัน			
l sh	55	13	แทนต้นหนามใหญ่ ต้นสนสามใบจะงอกขึ้น แทนต้นหนามย่อย ต้นน้ำมันเขียวจะงอกขึ้นและแด่พระเยโฮวาห์ มันจะเป็นชื่อ เพื่อเป็นหมาย
สำคัญนรีन्द्र์ ซึ่งจะไม่ถูกตัดออกเลย"			
l sh	56	1	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "จงรักษาความยุติธรรมไว้ และกระทำความเที่ยงธรรม เพราะความรอดของเราใกล้จะมา และความชอบธรรม
ของเราจะเผยออก			
l sh	56	2	ความสุขย่อมมีแก่ผู้กระทำเช่นนี้ และแก่บุตรของมนุษย์ผู้ยึดไว้มัน ผู้รักษาวันสะบาโตไม่เหยียดหยามวันนั้น และระวังมือของเขาจากการ
กระทำชั่วร้ายใดๆ"			
l sh	56	3	อย่าให้บุตรชายของชนต่างชาติผู้เข้าจารีตถือพระเยโฮวาห์กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ได้ทรงแยกข้าแ่จากชนชาติของพระองค์" และอย่าให้
ชนที่พูดว่า "ดูเถิด ข้าเป็นต้นไม้มิ่ง"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	56	4	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้นว่า " เรื่องขึ้นที่ทั้งหลายผู้รักษาวันสะบาโตของเรา ผู้เลือกบรรดาสึงที่พอใจเรา และยึดพันธสัญญาของเราไว้มัน
l sh	56	5	ภายในนิเวศของเราและภายในกำแพงของเรา เราจะให้สถานที่และชื่อแก่เขาเหล่านั้น ที่ดีกว่าบุตรชายและบุตรสาว เราจะให้ชื่อนิรันดรแก่
เขาทั้งหลายซึ่งจะไม่ตัดออกเลย			
l sh	56	6	และบรรดาบุตรชายของคนต่างชาติผู้เจ้าจารีตถือพระเยโฮวาห์ ปราณับดีพระองค์และรักพระนามของพระเยโฮวาห์ และเป็นผู้รับใช้ของ
พระองค์ ทุกคนผู้รักษาวันสะบาโต และมีได้เหยียดหยาม และยึดพันธสัญญาของเราไว้			
l sh	56	7	คนเหล่านี้เราจะนำมายังภูเขาบริสุทธิ์ของเรา และกระทำให้เขาขึ้นบานอยู่ในนิเวศอธิษฐานของเรา เครื่องเผาบูชาของเขาและเครื่องสักการ
บูชาของเขา จะเป็นทีโปรดปรานบนแท่นบูชาของเรา เพราะนิเวศของเราเราจะเรียกว่าเป็นนิเวศอธิษฐาน สำหรับบรรดาชนชาติทั้งหลาย "			
l sh	56	8	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย ตรัสว่า " เราจะรวบรวมคนอื่นมาไว้กับเขา นอกจากคนเหล่านั้นที่ได้รวบรวม
รวมไว้แล้ว "			
l sh	56	9	เจ้า บรรดาสึงตัวป่าทุ่ง มากินชี ทั้งเจ้าบรรดาสึงตัวในป่า
l sh	56	10	ยามของเขาดาบอด เขาทั้งปวงไร้ความรู้ เขาทั้งปวงเป็นสุนัขบ้า เขาหาไม่ได้ ได้แต่หลับ ได้แต่นอน รักแต่อง
l sh	56	11	เออ เขาเป็นสุนัขตะกละซึ่งไม่รู้จักอ้อม เขาเป็นผู้เสียดแทงที่เข้าใจไม่ได้ เขาทุกคนกลับไปตามทางเขาเอง ต่างก็หากำไรใส่ตนเอง ไม่มันสักคน
l sh	56	12	เขาทั้งหลายว่า " มาเถิด ให้เราเอาเหล่าองุ่น ให้เราเติมเมรัยให้เต็มตัวเรา และพวงนี้ก็จะเหมือนวันนีใหญ่โตเกินขนาด "
l sh	57	1	คนชอบธรรมพิณาศ และไม่มีใครเอาใจใส่ คนที่มีใจเมตตากฎเขาไปเสีย ไม่มีใครพิจารณาว่าคนชอบธรรมถูกเขาไปเสียจากความชั่วร้ายที่จะ
มา			
l sh	57	2	เขาจะเข้าไปในสันติภาพ ผู้ดำเนินในความเที่ยงธรรมของเขา ก็จะพักอยู่บนที่นอนของเขา
l sh	57	3	แต่เจ้าทั้งหลาย บรรดาบุตรชายของเมมด เชื้อสายของคนสว่างประเวณีและหญิงแพศยา จะเข้ามาใกล้ที่นี้
l sh	57	4	เจ้าทั้งหลายพูดเย้ยหยันใคร เจ้าอ้างปากเย้ยแสบลั่นหลอกผู้ใด เจ้าเป็นลูกแห่งการละเมิด เป็นเชื้อสายแห่งความมธุลามีไซหรือ
l sh	57	5	คือเจ้าผู้ร่อนเร่ด้วยรูปเคารพภายในใต้ต้นไม้เขียวทุกต้น ผู้ฆ่าลูกของเจ้าในหุบเขาใต้ชอกหิน
l sh	57	6	สวนของเจ้าอยู่ท่ามกลางหินเกลี้ยงกลางแห่งลำธาร มัน มันเป็นส่วนของเจ้า เจ้าได้เทเครื่องดื่มบูชาและถวายธัญญาบูชาให้แก่มัน เราจะรับการ
เล่าโสมในเรื่องสิ่งเหล่านี้หรือ			
l sh	57	7	บนภูเขาสูงเด่น เจ้าได้ตั้งที่นอนของเจ้าไว้ และที่นั่นเจ้าไปถวายเครื่องสักการบูชา
l sh	57	8	เจ้าได้ตั้งธนูสาวรียของเจ้าไว้หลังประตูและเสาประตู เจ้าจึงเปิดผ้าคลุมที่นอนของเจ้า เจ้าขึ้นไปบนนั้น เจ้าทำให้มันกว้าง และเจ้าตกลงกับมัน
เพื่อเจ้าเอง เจ้ารักที่นอนของมัน และเจ้าได้มองดูการเปลือย			
l sh	57	9	เจ้าเดินทางไปหากษัตริย์พร้อมกับน้ำมัน และทริ่น้ำหอมของเจ้า เจ้าได้ส่งทูตของเจ้าไปไกล แม่ให้หลงไปจนถึงนรก
l sh	57	10	เจ้าเห็นเหนื่อยเพราะระยะทางไกลของเจ้า แต่เจ้ามิได้พูดว่า " หมดหวัง " เจ้าประสพชีวิตแห่งมือของเจ้า และเจ้าจึงมิได้โคกเศร้า
l sh	57	11	เจ้าครั้นคร่ำและกลัวใคร เจ้าจึงได้มัลยาอันเนื่องและไม่นึกถึงเรา และไม่มีใจใส่เราสักนิด เรามิได้ระบับปากอยู่เป็นเวลานานแล้วดอกหรือ
อย่างนั้นซึ่งเจ้าจึงไม่ยำเกรงเรา			
l sh	57	12	เราจะบอกถึงความชอบธรรมและการกระทำของเจ้า แต่มันก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่เจ้า
l sh	57	13	เมื่อเจ้าร้องออกมาให้สิ่งทีเจ้าสะสมไว้ช่วยเจ้าให้พ้นซี แต่ลมจะพัดมันไปเสียหมด เพียงลมหายใจจะหอบมันออกไป แต่ผู้ที่วางใจในเราจะ
ได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ และจะได้ภูเขาบริสุทธิ์ของเราเป็นมรดก			
l sh	57	14	และจะมีเสียงว่า " พุนดิน พุนดินขึ้น และจงเตรียมทาง รือคนอุปสรรคเสียจากทางของชนชาติของเรา "
l sh	57	15	องค์ผู้สูงเด่น คือผู้อยู่ในนิรันดรกาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ตรัสตั้งนั้นว่า " เราอยู่ในที่ที่สูงและบริสุทธิ์ และอยู่กับผู้ที่มีจิตใจสำนึกผิดและ
ถ่อม เพื่อจะรื้อฟื้นจิตใจของผู้ใจถ่อม และรื้อฟื้นใจของผู้สำนึกผิด			
l sh	57	16	เพราะเราจะไม่ต่อสู้แย่งอยู่เป็นนิตย์ หรือโกรธอยู่เสมอ เพราะจิตวิญญาณจะอ่อนลงต่อหน้าเรา คือบรรดาจิตวิญญาณที่เราได้สร้างแล้ว
l sh	57	17	เราโกรธเพราะความชั่วช้าแห่งความโลกของเขา เราตีเขา เราซ่อนตัวและโกรธ แต่เขายังหันกลับมาเดินตามขอบใจของเขาอยู่
l sh	57	18	เราได้เห็นวิธีการของเขาแล้ว แต่เราจะรักษาเขาให้หาย เราจะนำเขา และสนองเขากับผู้ไว้ทุกข์ให้เขาด้วยการเล่าโสม "
l sh	57	19	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราสร้างผลของริมฝีปาก สันติภาพ สันติภาพแก่คนไกลและคนใกล้ และเราจะรักษาเขาให้หาย "
l sh	57	20	แต่คนชิวันนั้นเหมือนทะเลที่กำรับ เพราะมันนิ่งอยู่ไม่ได้ และน้ำของมันก็กวนตมและเลนขึ้นมา
l sh	57	21	พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่า " ไม่มีสันติสุขแก่คนชิว "
l sh	58	1	" จงร้องดังๆ ออย่าอ้อมไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าเหมือนเป่าแตร จงแจ้งแก่ชนชาติของเราให้ทราบถึงเรื่องการละเมิดของเขา แก่งคว้านของยา
โคบเรื่องบาปของเขา			
l sh	58	2	แต่เขาซึ่งแสวงเราทุกวันและปิติยินดีที่จะรู้จักทางของเรา เหมือนกับว่าเขาเป็นประชาชาติที่ได้ทำความชอบธรรม และมีได้ละทิ้งกฎแห่งพระ
เจ้าของเขา เขาก็ขอช้อกฏอันเที่ยงธรรมจากเรา เขาทั้งหลายก็ปิติยินดีที่จะเข้ามาใกล้พระเจ้า			
l sh	58	3	พวกเขากล่าววว่า `ทำไมข้าพพระองค์ทั้งหลาย ได้อุดอาหาร และพระองค์มิได้ทอดพระเนตร ทำไมข้าพพระองค์ทั้งหลาย ได้ถ่อมตัวลง และ
พระองค์มิได้ทรงสนพระทัย ' ดุเกิด ในวันที่เจ้าอดอาหาร เจ้าทำตามใจของเจ้า และบับบังคับคนงานของเจ้าทั้งหมด			
l sh	58	4	ดุเกิด เจ้าอดอาหารเพียงเพื่อวิาทและต่อสู้ และเพื่อต้อยด้วยหมัดชั่วร้าย การอดอาหารอย่างของเจ้าในวันนี้จะไม่กระทำให้เสียงของเจ้าได้
ยินไปถึงที่สูง			
l sh	58	5	อย่างนี้หรือเป็นการอดอาหารที่เราเลือก คือวันที่คนขมตัว การกัมศีระระของเขาลงเหมือนอ้อเล็ก และปู้ห่ากระสอบและซีเก้ารองใต้เขา อย่างนี้
หรือเจ้าจะเรียกการอย่างนี้ว่าการอดอาหาร และเป็นวันที่พระเยโฮวาห์โปรดปรานอย่างนั้นหรือ			
l sh	58	6	การอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือที่เราต้องการ คือการแก้พ้นธนะของความชั่ว การปลดเปลื้องภาระหนัก และการปล่อยให้ผู้ถูกบับบังคับเป็น
อิสระ และการหักแอกเสียทุกอัน			
l sh	58	7	ไม่ใช่การที่จะปันอาหารของเจ้าให้กับผู้หิว และนำคนยากจนไว้บ้านเข้ามาในบ้านของเจ้า เมื่อเจ้าเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้ และไม่
ซ่อนตัวของเจ้าจากญาติของเจ้าเอง ดอกหรือ			
l sh	58	8	แล้วความสว่างของเจ้าจะพุ่งออกมาอย่างอรุณ และแผดของเจ้าจะเรียกเนื้อขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมของเจ้าจะเดินนำหน้าเจ้า และ
สง่าราศีของพระเยโฮวาห์จะระวังหลังเจ้า			
l sh	58	9	แล้วเจ้าจะทูล และพระเยโฮวาห์จะทรงตอบ เจ้าจะร้องทูล และพระองค์จะตรัสว่า `เราอยู่นี' ถ้าเจ้าจะเอาออกไปจากท่ามกลางเจ้าเสีย ซึ่ง
แอก ซึ่งการซีหน้า และซึ่งการพูดอย่างไรสาระ			
l sh	58	10	ถ้าเจ้าห่มเทหิตของเจ้าแก่คนหิว และให้ผู้ถูกขมิใจได้อ้อมใจ แล้วความสว่างของเจ้าจะโผล่ขึ้นในความมืด และความมืดคลุ้มของเจ้าจะเป็น
เหมือนเที่ยงวัน			
l sh	58	11	และพระเยโฮวาห์จะนำเจ้าอยู่เป็นนิตย์ และให้จิตใจเจ้าอ้อมในฤดูแล้ง และกระทำให้กระดูกของเจ้าอ้วนพี และเจ้าจะเป็นเหมือนสวนที่มีน้ำรด
เหมือนน้ำพุ ที่น้ำของมันไม่ขาด			
l sh	58	12	และพวกเจ้าจะได้สร้างสิ่งล็กหักพังโบราณขึ้นใหม่ เจ้าจะได้ซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุมาแล้วขึ้น เจ้าจะได้ชื่อว่า `เป็นผู้ซ่อม
กำแพงที่พัง ผู้ซ่อมแซมถนนให้คืนคงเพื่อจะได้อาศัยอยู่'			
l sh	58	13	ถ้าเจ้าหยุดเหยียบย่ำวันสะบาโต คือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา และเรียกสะบาโตว่า วันปิติยินดี และเรียกวันบริสุทธิ์ของ
พระเยโฮวาห์ว่า วันมีเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติมัน ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง หรือทำตามใจของเจ้า หรือพดถ้อยคำของเจ้าเอง			
l sh	58	14	แล้วเจ้าจะได้ความปิติยินดีในพระเยโฮวาห์ และเราจะให้เจ้าขึ้นชื่ออยู่บนที่สูงของแผ่นดินโลก และเราจะเลี้ยงเจ้าด้วยมรดกของยาโคบบิดา
ของเจ้า เพราะโอบรู้ของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว "			
l sh	59	1	ดุเกิด พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มิได้สิ้นลง ที่จะช่วยให้รอดไม่ได้ หรือพระกรรตึง ซึ่งจะไม่ทรงไดยิน
l sh	59	2	แต่ว่าความชั่วช้าของเจ้าทั้งหลาย ได้กระทำให้เกิดการแยกระหว่างเจ้ากับพระเจ้าของเจ้า และบาปของเจ้าทั้งหลาย ได้บังพระพักตร์ของ
พระองค์เสียจากเจ้า พระองค์จึงมิไดยิน			
l sh	59	3	เพราะมือของเจ้ามลทินด้วยโลหิต และนิ้วมือของเจ้าด้วยความชั่วช้า ริมฝีปากของเจ้าได้พูดคำเท็จ ลิ้นของเจ้าพึมพำความอธรรม

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	59	4	ไม่มีผู้ใดฟ้องอย่างยุติธรรม ไม่มีผู้ใดขึ้นศาลอย่างสัตย์จริง เขาทั้งหลายวางใจอยู่กับสิ่งที่ไม่เป็นสาระ เขาพูดเท็จ เขาตั้งครรภักความชั่วและ
คลอดความชั่วช้า			
l sh	59	5	เขาพิกโข่งทับทาง เขาทอใยแฉงมม เขาผู้กินไข่นั้นก็ตาย แม่ไข่ลูกใดถูกทบ รุ้ยาก็เป็นตัวขึ้นหมา
l sh	59	6	ใยของมันจะใช้เป็นเสื้อผ้า ไม่ได้ คนจะเอาสิ่งที่มันทำมาคลุมตัวไม่ได้ กิจการของมันเป็นการชั่วช้า และการกระทำอันทารุณก็อยู่ในมือของเขา
l sh	59	7	เท้าของเขารุ่งไปหาความชั่ว และเขารุ่งไปหลังโลहित ไร้ความคิดให้ถึงตาย ความคิดของเขาเป็นความคิดชั่วช้า การล้างผลาญและการทำลาย
อยู่ในหนทางของเขา			
l sh	59	8	เขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข ไม่มีความยุติธรรมในวิถีของเขา เขาได้ทำให้งอนของเขาตอโค้ง ผู้ใดที่เดินในนั้นจะไม่รู้จักสันติสุข
l sh	59	9	เพราะฉะนั้นความยุติธรรมจึงอยู่ห่างจากเราทั้งหลาย และความเที่ยงธรรมตามเรา ไม่ทัน เราทั้งหลายคอยทำความสว่างและ ตูเถิด ความมืด
คอยทำความสกลใส แต่เราดำเนินในความมืดคลุ้ม			
l sh	59	10	เราทั้งหลายคล่ำหากำแพงเหมือนคนตาบอด เรากล่ำหารวากับว่าเราไม่มีลูกตา เราสะดุดในเวลาที่ยิ่งเหมือนในเวลากลางคืน เรายืนในที่โดด
เดี่ยวเหมือนคนตาย			
l sh	59	11	เราทุกคนตรงเหมือนหมี่ และพิลาปเหมือนนกเขา และมองหาคำยุติธรรม แต่ไม่มีเลย หากความรอด แต่ก็อยู่ไกลจากเรา
l sh	59	12	เพราะการละเมิดของข้าพระองค์ทั้งหลายทวีขึ้นต่อพระพิทตรพระองค์ และบาปของข้าพระองค์ก็ปรักปรำข้าพระองค์ เพราะการละเมิดของ
ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ ส่วนความชั่วช้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็รู้จัก			
l sh	59	13	คือการละเมิด การปฏิเสธพระเยโฮวาห์ การหันไปจากการติดตามพระเจ้าของเรา การพูดที่เป็นการบีบบังคับและการกบฏ การก่อและการ
กล่าวคำเท็จจากใจ			
l sh	59	14	ความยุติธรรมก็หันกลับ และความเที่ยงธรรมก็ยืนอยู่แต่ไกล เพราะความจริงล้มลงที่ถนนเสียแล้ว และความเที่ยงตรงเข้าไปไม่ได้
l sh	59	15	เออ ลังจะขาดอยู่ และผู้ใดที่พรากจากความรักก็ทำตัวให้เป็นเหยื่อ พระเยโฮวาห์ทรงเห็น แล้ว ไม่เป็นที่พอพระทัยพระองค์ที่ไม่มีความ
ยุติธรรม			
l sh	59	16	พระองค์ทรงเห็นว่าไม่มีคนใดเลย ทรงประหลาดพระทัยว่าไม่มีใครอ่อนน้อมเมื่อ เพราะฉะนั้นพระกรของพระองค์เองก็นำความรอดมาสู่
พระองค์ และความชอบธรรมของพระองค์ชูพระองค์ไว้			
l sh	59	17	พระองค์ทรงสวมความชอบธรรมเป็นทับทรวง และพระมาลาแห่งความรอดอยู่เหนือพระเศียรของพระองค์ พระองค์ทรงสวมฉลองพระองค์
แห่งการแก้แค้นเป็นของคลุมพระกาย และเอาความกระตือรือร้นหมพระองค์			
l sh	59	18	พระองค์จะทรงชำระให้ตามการกระทำของเขา คือพระพิโรธแก่ปรักปรำของพระองค์ และสิ่งสนองแก้ศัตรูของพระองค์ พระองค์จะทรงมอบ
การสนองแก่เกาะทั้งหลาย			
l sh	59	19	เขาจึงจะยำเกรงพระนามพระเยโฮวาห์จากตะวันตก และสง่าราศีของพระองค์จากที่ตะวันออกขึ้น เมื่อศัตรูอย่างแม่น้ำซีว พระวิญญาณของ
พระเยโฮวาห์จะยกธงขึ้นสู้มัน			
l sh	59	20	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " และพระผู้ไถ่จะเสด็จมายังศิโยน มายังบรรดาผู้อยู่ในยาโคบผู้หันจากการละเมิด "
l sh	59	21	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " และฝ่ายเรา นี้เป็นพันธสัญญาของเรากับเขาทั้งหลาย คือวิญญาณของเราซึ่งอยู่เหนือเจ้า และคำของเราซึ่งเราใส่ไว้ใน
ปากของเจ้าจะไม่พรากไปจากปากของเจ้า หรือจากปากของเชื้อสายของเจ้า หรือจากปากของเชื้อสายแห่งเชื้อสายของเจ้า ตั้งแต่เวลานี้ไปจนกาลนิรันดร์ "			
l sh	60	1	" จงลุกขึ้น ฉายแสง เพราะว่าความสว่างของเจ้ามาแล้ว และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากเหนือเจ้า "
l sh	60	2	เพราะว่า ตูเถิด ความมืดจะคลุมแผ่นดินโลก และความมืดที่บอคลุมชนชาติทั้งหลาย แต่พระเยโฮวาห์จะทรงขึ้นมาจากเหนือเจ้า และเขาจะเห็น
สง่าราศีของพระองค์เหนือเจ้า			
l sh	60	3	และบรรดาประชาชาติจะมายังความสว่างของเจ้า และกษัตริย์ทั้งหลายยังความสกลใสแห่งการขึ้นของเจ้า
l sh	60	4	จงเงยตาของเจ้ามองให้รอบและดู เขาทั้งหลายมาหาเจ้า บุตรชายทั้งหลายของเจ้าจะมาจากที่ไกล และบุตรสาวทั้ง
หลายของเจ้าจะรับการเลี้ยงจากเจ้า			
l sh	60	5	แล้วเจ้าจะเห็นและโศกในช่วงด้วยกัน ใจของเจ้าจะเกรงกลัวและใจกว้างขึ้น เพราะความอดมสมบรณ์ของทะเลจะหันมาหาเจ้า ความมั่งคั่งของ
บรรดาประชาชาติจะมายังเจ้า			
l sh	60	6	มวลอุจจะมาห้อมล้อมเจ้า อุฐูหนุ่นจากมิเดียนและเอฟาห์ บรรดาเหล่านั้นจากเขามา เขาจะนำทองคำและกำยาน และจะบอกข่าวดีถึง
กิจการอันน่าสรรเสริญของพระเยโฮวาห์			
l sh	60	7	ฝูงแพะแกะทั้งสิ้นแห่งเคดาร์จะรวมมาหาเจ้า แกะผู้ของเนบาโยจะปรนนิบัติเจ้า มันจะขึ้นไปบนแท่นบูชาของเราอย่างเป็นที่โปรดปราน
และเราจะให้เนื้อเคดาร์แห่งสง่าราศีของเราได้รับสง่าราศี			
l sh	60	8	เหล่านี้เป็นใครนะที่บินมาเหมือนเมฆ และเหมือนนกเขา ไปยังหน้าตางของมัน
l sh	60	9	แน่นอนเกาะทั้งหลายจะรอดออกมา กำป็นแห่งทาร์ซิชก่อน เพื่อนำบุตรชายของเจ้ามาแต่ไกล นำเงินและทองคำของเขามาด้วย เพื่อพระนาม
แห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และเพื่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล เพราะพระองค์ได้ทรงกระทำให้เจ้าได้รับสง่าราศี			
l sh	60	10	เหล่าบุตรชายของคนต่างด้าวจะสร้างกำแพงของเจ้าขึ้น และกษัตริย์ของเขาสรรพปรนนิบัติเจ้า เพราะด้วยความพิโรธของเรา เราเขียนเจ้า แต่
ด้วยความโปรดปรานของเรา เราได้กรุณาเจ้า			
l sh	60	11	ประตูเมืองของเจ้าจึงจะเปิดอยู่เสมอ ทั้งกลางวันและกลางคืนมันจะไม่ปิด เพื่อคนจะนำความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติมาให้เจ้า พร้อมด้วย
กษัตริย์ทั้งหลาย			
l sh	60	12	เพราะว่าประชาชาติและราชอาณาจักรที่จะไม่ปรนนิบัติเจ้าจะพินาศ เออ บรรดาประชาชาติเหล่านั้นจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง
l sh	60	13	สง่าราศีแห่งเลบานอนจะมายังเจ้า คือต้นสนสามใบ ต้นสนเขาและต้นซีดาร์พันตัวด้วยกัน เพื่อจะกระทำให้ที่แห่งสถานบริสุทธิ์ของเรางดงาม
และเราจะกระทำให้ที่แห่งเท้าของเรารุ่งโรจน์			
l sh	60	14	บุตรชายของคนเหล่านั้นที่ได้บีบบังคับเจ้าจะมากลังลงต่อเจ้า และบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นเจ้าจะกราบลงที่ฝ่าเท้าของเจ้า เขาทั้งหลายจะเรียกเจ้าว่า
เป็นพระนครของพระเยโฮวาห์ ศิโยนแห่งองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล "			
l sh	60	15	ในเมื่อเจ้าได้ถูกละทิ้งและเป็นที่เกลียดชัง และไม่มีใครผ่านเข้ามาเลย เราจะกระทำให้เจ้าโอ้อาตรการเป็นนิตย์ เป็นความชื่นบานทุกชั่วอายุ
l sh	60	16	เจ้าจะได้ดูคนนำมของบรรดาประชาชาติ เจ้าจะได้ดูคนของบรรดากษัตริย์ และเจ้าจะรู้ว่า เราพระเยโฮวาห์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเจ้า
และพระผู้ไถ่ของเจ้า องค์อานาภาพของยาโคบ			
l sh	60	17	แทนทองสัมฤทธิ์ เราจะนำมาซึ่งทองคำ และแทนเหล็ก เราจะนำมาซึ่งเงิน แทนไม้ ทองสัมฤทธิ์ แทนหิน เหล็ก เราจะกระทำให้สันติภาพเป็นผู้
ครอบครองของเจ้า และความชอบธรรมเป็นนายงานของเจ้า			
l sh	60	18	ในแผ่นดินของเจ้าเขาจะไม่ไต่ยถึงความทารุณอีก ในเขตแดนของเจ้า ถึงการล้างผลาญหรือการทำลาย แต่เจ้าจะเรียกกำแพงของเจ้าว่า
'ความรอด' และประตูเมืองของเจ้าว่า 'ความสรรเสริญ'			
l sh	60	19	ดวงอาทิตย์จะไม่เป็นความสว่างของเจ้าในกลางวันอีก หรือดวงจันทร์จะไม่ให้แสงแก่เจ้าในกลางคืนเพื่อเป็นความสกลใส แต่พระเยโฮวาห์จะ
ทรงเป็นความสว่างเป็นนิตย์ของเจ้า และพระเจ้าของเจ้าจะเป็นสง่าราศีของเจ้า			
l sh	60	20	ดวงอาทิตย์ของเจ้าจะไม่ตกอีก หรือดวงจันทร์ของเจ้าจะไม่ขึ้นแรม เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความสว่างนิรันดร์ของเจ้า และวันที่เจ้า
ไว้ทุกข์จะหมดสิ้นไป			
l sh	60	21	ชนชาติของเจ้าจะชอบธรรมทั้งสิ้น เขาจะได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์เป็นนิตย์ นอกที่ที่เราปลุก และผลงานแห่งมือของเรานั้น เพื่อเราจะรับ
สง่าราศี			
l sh	60	22	ผู้เล็กน้อยที่สุดจะเป็นพันๆ และผู้หนักที่สุดจะเป็นประชาชาติอันมีอานาภาพ เราคือพระเยโฮวาห์ ถึงเวลาเราจะกระแ่ง "
l sh	61	1	" พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐมา
ยังผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และบอกการเปิดเรือนจำออกให้แก่ผู้ที่ถูกจำจอง			
l sh	61	2	เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเยโฮวาห์ และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา เพื่อเล่าโลมบรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์

The Holy Bible in Thai (KJV)

l sh	61	3	เพื่อจัดให้บรรดาผู้ที่ไว้ทุกข์ในศิโยน เพื่อประทานความสวยงามแทนซึ่งถ้าให้เขา น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย เพื่อคนจะเรียกเขาว่าต้นไม้อันแห่งความชอบธรรม ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปลูกไว้ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศี
l sh	61	4	เขาทั้งหลายจะสรรเสริญที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าแต่โบราณขึ้นใหม่ เขาจะกอบกอบปรักหักพังแตกกันขึ้นมาอีก เขาจะซ่อมหัวเมืองที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า
l sh	61	5	นั่น คือที่ที่ทรงสร้างมาหลายชั่วอายุคนแล้ว
l sh	61	6	คนต่างถิ่นจะยินดียิ่งผู้เผยพระวจนะของเจ้าทั้งหลาย บุตรชายทั้งหลายของคนที่ต่างด้าวจะเป็นคน โกลาและคนแต่งเถาองของเจ้า
l sh	61	7	แต่เจ้าทั้งหลายจะได้ชื่อว่า ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ คนจะเรียกเจ้าทั้งหลายว่า เป็นผู้ปรนนิบัติของพระเจ้าของเรา เจ้าทั้งหลายจะได้รับ
l sh	61	8	ประทานความมั่งคั่งของบรรดาประชาชาติ และเจ้าจะอวดในสง่าราศีของเจ้าทั้งหลาย
l sh	61	9	แทนความอายของเจ้าทั้งหลาย เจ้าจะได้ส่วนสองส่วน แทนความอดสู เขาทั้งหลายจะเปรมปรีดีในส่วนของเขา เพราะฉะนั้นในแผ่นดินของเขา
l sh	61	10	เขาทั้งหลาย เขาจะ ได้สองส่วนเป็นกรรมสิทธิ์ ความชื่นบานเป็นนิรันดร์จะเป็นของเขา
l sh	61	11	เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ที่รักความยุติธรรม เราเกลียดการขโมยเพื่อได้เครื่องเผาบูชา เราจะนำกิจการของเขาด้วยความจริง และเราจะ
l sh	61	12	กระทำพันธสัญญาอันรันดร์กับเขา
l sh	61	13	เจ้าเขาได้ ว่าเขาเป็นเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงอวยพระพร"
l sh	61	14	ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีอย่างยิ่งในพระเยโฮวาห์ จิตใจของข้าพเจ้าจะโลดในพระเจ้าของข้าพเจ้า เพราะพระองค์ได้ทรงสวมข้าพเจ้าด้วยเสื้อ
l sh	61	15	ผ้าแห่งความรอด พระองค์ทรงคลุมข้าพเจ้าด้วยเสื้อแห่งความชอบธรรม อย่างเจ้าบ่าวประดับตัวด้วยเครื่องประดับ และอย่างเจ้าสาวตกแต่งตัวด้วยเพชรนิลจินดา
l sh	61	16	เพราะแผ่นดินโลกได้เกิดหนอของมัจฉ และสวนทำให้สิ่งทีหวานในนั้นงอกขึ้นมาฉันใด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงทำให้ความชอบ
l sh	62	1	ธรรมและความสรรเสริญงอกขึ้นมาต่อหน้าบรรดาประชาชาติฉันนั้น
l sh	62	2	เพื่อเห็นแก่ศิโยน ข้าพเจ้าจะไม่ระงับเสียง แลเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าจะไม่นิ่งเฉยอยู่ จนกว่าความชอบธรรมของกรุงนี้จะออกไปอย่าง
l sh	62	3	ความสุกใส และความรอดของกรุงนี้อย่างคบเพลิงที่ลุกอยู่
l sh	62	4	บรรดาประชาชาติจะเห็นความชอบธรรมของเจ้า และกษัตริย์ทั้งหลายจะเห็นสง่าราศีของเจ้า และเขาจะเรียกเจ้าด้วยชื่อใหม่ ซึ่งพระโยชู
l sh	62	5	วของพระเยโฮวาห์จะประทาน
l sh	62	6	เจ้าจะเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศีในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ และเป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเรา
l sh	62	7	เขาจะไม่ขนานนามเจ้าอีกว่า "ถูกทอดทิ้ง" และเขาจะไม่เรียกแผ่นดินของเจ้าอีกว่า "ซึ่งร้างเปล่า" แต่เขาจะเรียกเจ้าว่า "เฮฟไซบาห์"
l sh	62	8	และเรียกแผ่นดินของเจ้าว่า "บิวลาห์" เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปิดยี่นดีในเจ้า และแผ่นดินของเจ้าจะแต่งงาน
l sh	62	9	เพราะชายหนุ่มแต่งงานกับหญิงพรหมจารีฉันใด บุตรชายทั้งหลายของเจ้าจะแต่งงานกับเจ้าฉันนั้น และเจ้าบ่าวเปรมปรีดีเพราะเจ้าสาวฉันใด
l sh	62	10	พระเจ้าของเราจะเปรมปรีดีเพราะเจ้าฉันนั้น
l sh	62	11	โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย บนกำแพงของเจ้า เราได้วางยามไว้ ตลอดกลางวันและตลอดกลางคืน เขาทั้งหลายจะไม่ระงับเสียงเลย เจ้าทั้งหลายผู้ที่กล่าว
l sh	62	12	ถึงพระเยโฮวาห์ ไม่ต้องระงับเสียง
l sh	62	13	และอย่าให้พระองค์หยุดพักจนกว่าพระองค์จะสถาปนา และกระทำกรุงเยรูซาเล็มให้เป็นที่สรรเสริญในแผ่นดินโลก
l sh	62	14	พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และด้วยพระกรอานาภาพของพระองค์ว่า "แน่นอนเราจะไม่ให้ข้าพเจ้าเป็น
l sh	62	15	อาหารของศัตรูของเจ้าอีก และบรรดาบุตรชายของคนต่างด้าวจะไม่ดื่มน้ำองุ่นของเจ้า ซึ่งเจ้าตรากตรำได้มานั้น
l sh	62	16	แต่ผู้ใดที่เกี่ยวเก็บไว้จะ ได้กินและสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และบรรดาผู้ที่เก็บรวบรวมจะได้ดื่มในลานสถานอันบริสุทธิ์ของเรา"
l sh	62	17	จงไป จงไปทางประตูเมือง จัดเตรียมทางไว้ให้ชนชาตินี้ จงพูนทางหลวงขึ้น จงเก็บกวาดหินเสียให้หมด จงยกสถูปถุณไว้เหนือชน
l sh	62	18	ชาติทั้งหลาย
l sh	62	19	ดูเถิด พระเยโฮวาห์ได้ทรงร้องประกาศให้ได้ยินถึงปลายแผ่นดินโลกว่า " จงกล่าวเถิดธิดาของศิโยนว่า `ดูเถิด ความรอดของเจ้ามา ดูเถิด
l sh	62	20	รางวัลของพระองค์ก็อยู่กับพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์ก็อยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์" "
l sh	62	21	และคนจะเรียกเขาทั้งหลายว่า " ประชาชนบริสุทธิ์ ผู้รับไว้แล้วของพระเยโฮวาห์" และเขาจะเรียกเจ้าว่า " หามาได้ เมืองที่มีได้ถูกทอด
l sh	63	1	ทิ้ง"
l sh	63	2	นี่ไครหนอที่มาจากเมืองเอโดม สวมเสื้อผ้าย้อมสีจากเมืองโบธราห์ พระองค์ผู้ซึ่งโอ้อำนาจในเครื่องทรงของพระองค์ เสด็จมาด้วยกำลังยิ่งใหญ่
l sh	63	3	ของพระองค์ " นี่เราเองร้องประกาศในความชอบธรรมและมิอานาภาพที่จะช่วยให้รอด"
l sh	63	4	ทำไมเครื่องทรงของพระองค์จึงสีแดง และเสื้อผ้าของพระองค์เหมือนกับของคนที่ย่ำในบอย่าองุ่น
l sh	63	5	" เราได้ย่ำบองุ่นแต่ลำพัง และ ไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย เราจะย่ำมันด้วยความโกรธของเรา เราเหยียบมันด้วยความพิโรธ
l sh	63	6	ของเรา โลหิตของเราพรมอยู่บนเสื้อผ้าของเรา และเราจะทำให้เสื้อผ้าของเราเปื้อนหมด
l sh	63	7	เพราะวันแก่แก่อยู่ในใจของเรา และปีแห่งการไถของเราได้มาถึง
l sh	63	8	เรามอง แต่ไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ เราประหลาดใจว่าไม่มีผู้ช่วยไว้ เพราะฉะนั้นแขนของเราเองจึงนำความรอดมาให้เรา และความพิโรธของเรา เข
l sh	63	9	เราไว้
l sh	63	10	เราจะย่ำชนชาติทั้งหลายลงด้วยความโกรธของเรา เราทำให้เขาเมาด้วยความพิโรธของเรา และเราจะทำให้กำลังของเขาถดถอยลงบนแผ่นดิน
l sh	63	11	โลก"
l sh	63	12	ข้าพเจ้าจะกล่าวถึงความเมตตาแห่งพระเยโฮวาห์ และการสรรเสริญของพระเยโฮวาห์ ตามบรรดาซึ่งพระเยโฮวาห์ประทานแก่พวกเรา และ
l sh	63	13	ความดียิ่งใหญ่ต่อวงศ์วานของอิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงอนุมัติให้ตามพระกรุณาของพระองค์ ตามความเมตตาอันอุดมสมบูรณ์ของพระองค์
l sh	63	14	เพราะพระองค์ตรัสว่า " แน่ทีเดียวเขาเป็นชนชาติของเขา บุตรผู้จะไม่พดมฺลสา" และพระองค์ได้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
l sh	63	15	พระองค์ทรงทุกข์ภัยในความทุกข์ใจทั้งสิ้นของเขา และทูตสวรรค์ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ช่วยเขาทั้งหลายให้รอด พระองค์ทรงไถเขา
l sh	63	16	ด้วยความรักของพระองค์ และด้วยความสงสารของพระองค์ พระองค์ทรงยกเขาขึ้นและหอบเขาไปตลอดกาลก่อน
l sh	63	17	แต่เขาทั้งหลายได้กบฏ และทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เสียพระทัย ฉะนั้นพระองค์จึงทรงหันเป็นศัตรูของเขาทั้งหลาย และ
l sh	63	18	พระองค์ทรงต่อสู้กับเขาทั้งหลายเอง
l sh	63	19	แล้วพระองค์ทรงระลึกถึงสมัยเก่าก่อน ถึงโมเสส ถึงชนชาติของพระองค์ว่า " พระองค์ผู้ทรงนำเขาทั้งหลายขึ้นมาจากทะเลพร้อมกับผู้เลี้ยง
l sh	63	20	แพะแกะของพระองค์อยู่ที่ไหน พระองค์ทรงอยู่ที่ไหน ผู้ซึ่งบรรจพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ท่ามกลางเขา
l sh	63	21	ผู้นำเขาทั้งหลายทางมือขวาของโมเสสด้วยพระกรอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ผู้แยกน้ำออกต่อหน้าเขาทั้งหลาย เพื่อสร้างพระนามนิรันดร์ให้
l sh	63	22	พระองค์เอง
l sh	63	23	ผู้ได้นำเขาทั้งหลายข้ามทะเลนั้นเหมือนม้าในถิ่นทุรกันดาร เพื่อเขาทั้งหลายจะมีได้สดุด
l sh	63	24	อย่างสัตว์เลี้ยงไปย่งหูกเขาฉันใด พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ประทานให้เขาหยุดพักฉันนั้น" ฉะนั้นพระองค์จึงทรงนำชนชาติของ
l sh	63	25	พระองค์ เพื่อจะสร้างพระนามอันรุ่งโรจน์แต่พระองค์เอง
l sh	63	26	ขอทอดพระเนตรลงมาจากฟ้าสวรรค์ และทรงฟังดูจากสถานบริสุทธิ์และรุ่งโรจน์ของพระองค์ ความกระตือรือร้นและอานาภาพของพระองค์
l sh	63	27	อยู่ที่ไหน พระทัยกรุณาและพระเมตตาของพระองค์ต่อข้าพระองค์อยู่ที่ไหน ได้ถูกยึดไว้แล้วหรือ
l sh	63	28	แน่นอนพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย แม้อับราฮัมมิได้รู้จักข้าพระองค์ และอิสราเอลหาจำข้าพระองค์ได้ไม่ ข้าแต่พระเย
l sh	63	29	โฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาและพระผู้ไถของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระนามของพระองค์ดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาล
l sh	63	30	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โฉนพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์ทั้งหลายผิดไปจากพระมารดาของพระองค์ และกระทำใจของข้าพระองค์ให้แข็ง
l sh	63	31	กระด้างจนข้าพระองค์ไม่ยำเกรงพระองค์ ขอพระองค์ทรงกลับมาเพื่อเห็นแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์คือ ตระกูลทั้งหลายอันเป็นมรดกของพระองค์
l sh	63	32	ชนชาติแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ได้อาศัยอยู่ที่นั่นแต่ประเดี๋ยวหนึ่ง ปฏิปักษ์ของข้าพระองค์ทั้งหลายได้เหยียบย่ำสถานบริสุทธิ์ของ
l sh	63	33	พระองค์ลง
l sh	63	34	ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นของพระองค์ พระองค์ไม่เคยปกครองพวกเราเลย เราไม่ได้เรียกพวกเขาโดยพระนามของพระองค์
l sh	64	1	โอ ถ้าหากว่าพระองค์จะทรงแหวกฟ้าสวรรค์เสด็จลงมา ใต้หนอ เพื่อภูเขาจะไหลลงมาต่อพระพักตร์พระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	64	2	ตั้งเมื่อไฟที่ทำให้ละลายไหม้อยู่ และไฟกระทำให้น้ำเดือด เพื่อให้พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่ปวงกษัตริย์ของพระองค์ เพื่อบรรดาประชาชาติจะสะท้อนต่อพระพักตร์พระองค์
I sh	64	3	เมื่อพระองค์ทรงกระทำสิ่งน่ากลัวที่พวกข้าพระองค์คาดไม่ถึง พระองค์เสด็จลงมา ภูเขาก็เคลื่อนที่ลงมาต่อพระพักตร์พระองค์
I sh	64	4	ข้าแต่พระเจ้า ตั้งแต่เริ่มแรกของโลก ไม่มีผู้ใดได้ยิน หรือทราบด้วยหู หรือตาได้เห็น สิ่งทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้เพื่อบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ นอกเหนือพระองค์
I sh	64	5	พระองค์ทรงพบเขาที่ขึ้นบานและกระทำความชอบธรรม บรรดาผู้ที่จำพระองค์ได้ในวิธีการของพระองค์ ดุเถิด พระองค์ทรงกริ้ว เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายทำบาปแล้ว ข้าพระองค์ทั้งหลายยังอยู่ในบาปเป็นเวลานาน และข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอด
I sh	64	6	ข้าพระองค์ทุกคน ได้กลายเป็นเหมือนสิ่งที่ไม่สะอาด และการกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนเสื้อผ้าที่สกปรก ข้าพระองค์ทุกคนเหี่ยวลงอย่างใบไม้ และความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้พัดพาข้าพระองค์ไปเหมือนลม
I sh	64	7	ไม่มีผู้ใดร้องทูลต่อพระนามของพระองค์ ที่เราตนเองให้อภัยพระองค์ไว้ เพราะพระองค์ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากข้าพระองค์ทั้งหลาย และได้ผลาญข้าพระองค์ทั้งหลายเพราะเหตุความชั่วช้าของข้าพระองค์
I sh	64	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่บัดนี้พระองค์ยังทรงเป็นพระบิดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นดินเหนียว และพระองค์ทรงเป็นช่างปั้น ข้าพระองค์ทุกคนเป็นผลพระหัตถ์กิจของพระองค์
I sh	64	9	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขออย่าทรงกริ้วนัก และขออย่าทรงจดจำความชั่วช้าไว้เป็นนิตย์ ดุเถิด ขอทรงพิเคราะห์ ข้าพระองค์ทั้งสิ้นเป็นชนชาติของพระองค์
I sh	64	10	หัวเมืองบริสทิสของพระองค์กลายเป็นถิ่นทรกัณดาร ศิโยนได้กลายเป็นถิ่นทรกัณดาร เยรูซาเล็มเป็นที่รกร้าง
I sh	64	11	นิเวศอันบริสทิสและงามของข้าพระองค์ทั้งหลาย ที่ซึ่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ถูกไฟเผาเสียแล้ว และสิ่งอันน่าปรารถนาของข้าพระองค์ทั้งสิ้น ได้ถูกทิ้งร้าง
I sh	64	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นอย่างนี้แล้ว พระองค์ยังจะทรงยับยั้งพระองค์ไว้หรือ พระองค์จะทรงเจียบอยู่ และขมใจพวกข้าพระองค์อย่างถึงขนาดหรือ
I sh	65	1	" คนเหล่านั้นที่มีใจชอบพบเรา แสวงหาเรา คนเหล่านั้นที่มีใจแสวงหาเราได้พบเรา เราว่า `เราอยู่ที่นี้ เราอยู่ที่นี้' ต่อประชาชาติที่เขาไม่ได้เรียกโดยนามของเรา
I sh	65	2	เราเย็นมือของเราออกตลอดวันต่อชนชาติที่มักกบฏ ผู้ดำเนินในทางที่ไม่ดี ติดตามอบายของตนเอง
I sh	65	3	ชนชาติที่ยิวเข้าเราให้กริ้วต่อหน้าผู้เสมอ ทำการสักการบูชาตามสวน และเผาเครื่องหอมอยู่บนกองอิฐ
I sh	65	4	ผู้ยังคอยท่ามกลางโคมไฟถึงคพ และค้างคืนในโบราณสถาน ผู้กินเนื้อหมู และในภาชนะของเขามีแกงซึ่งทำด้วยเนื้อที่นาสะอิดสะเอียน
I sh	65	5	ผู้กล่าวว่า `ออกไปห่างๆ อย่าเข้ามาใกล้ เพราะข้าบริสุทธิ์กว่าเจ้า' เหล่านี้เป็นคนอยู่ในจอกของเรา เป็นไฟซึ่งไหม้อยู่วันยังค่ำ
I sh	65	6	ดุเถิด มีเขียนไว้ต่อหน้าเราว่า `เราจะไม่นิ่งเฉย แต่เราจะตอบสนอง เออ เราจะตอบสนองไว้ในอกของเรา
I sh	65	7	ทั้งความชั่วช้าของเจ้า และความชั่วช้าของบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายรวมกันด้วย" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า " เขาได้เผาเครื่องหอมบนภูเขา และกล่าวหาบาปต่อเราบนเนิน เราจึงจะตวงกิจการเก่าเข้าไปในอกของเรา
I sh	65	8	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า " น้าองุ่นใหม่หาได้จากพวงองุ่นและเขากล่าวว่า `อย่าทำลายมันเสีย เพราะมีพระพรอยู่ในนั้น' ฉนั้นใด เราก็จะกระทำด้วยเห็นแก่ผู้รับใช้ของเรา และไม่ทำลายเขาหมดทีเดียวฉนั้น
I sh	65	9	เราจะนำเชื้อสายออกมาจากยาโคบ และผู้รับมรดกภูเขาทั้งหลายของเราจากยูด้า ผู้เลือกสรรของเราจะได้รับมันเป็นมรดก และบรรดาผู้รับใช้ของเราจะอาศัยอยู่ที่นั่น
I sh	65	10	ซาโรนจะเป็นลานหญ้าสำหรับฝูงแพะแกะ และหุบเขาอาโคโรจะเป็นที่ให้อาหารวัว เพื่อชนชาติของเราที่ได้แสวงหาเรา
I sh	65	11	แต่เจ้าทั้งหลายจะทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ ผู้ลื้มภูเขาบริสทิสของเรา ผู้จัดสำรับไว้ให้แก่พระโชค และจัดหาเครื่องดื่มบูชาให้แก่พระเคราะห์
I sh	65	12	เพราะฉะนั้น เราจะนับรวมเจ้าทั้งหลายไว้กับดาบ และเจ้าทุกคนจะต้องหมอบลงต่อการสังหาร เพราะเมื่อเราเรียก เจ้าไม่ตอบ เมื่อเราพูด เจ้าไม่ฟัง แต่ได้กระทำชั่วไว้ในสายตาของเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่ปิติยินดีด้วย"
I sh	65	13	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนั้ว่า " ดุเถิด ผู้รับใช้ทั้งหลายของเราจะได้รับประทาน แต่เจ้าทั้งหลายจะหิว ดุเถิด ผู้รับใช้ของเราจะได้ดื่ม แต่เจ้าจะกระหาย ดุเถิด ผู้รับใช้ของเราจะเปรมปรีดิ์ แต่เจ้าจะได้อาย
I sh	65	14	ดุเถิด ผู้รับใช้ของเราจะร้องเพลงเพราะโง่เง่า แต่เจ้าทั้งหลายจะร้องออกมาเพราะเสียใจ และจะควกรวญครางเพราะจิตระทม
I sh	65	15	เจ้าทั้งหลายจะทิ้งชื่อของเจ้าไว้แก่ผู้เลือกสรรของเราเพื่อใช้แข่ง และองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงสังหารเจ้า แต่จะทรงเรียกชื่อผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยชื่ออื่น
I sh	65	16	ดังนั้น ผู้ใดที่ขอพรให้ตนเองในแผ่นดินโลก จะขอพรให้ตนเองในพระนามพระเจ้าแห่งสัจจะ และผู้ใดที่ปฏิญาณในแผ่นดินโลก จะปฏิญาณในนามพระเจ้าแห่งสัจจะ เพราะความลำบากแก่แก่นนั้นก็ล้มเสียแล้ว และซ่อนเสียจากตาของเรา
I sh	65	17	เพราะ ดุเถิด เราจะสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะสิ่งเก่าก่อนนั้นจะไม่จำกันหรือนึกได้อีก
I sh	65	18	แต่จงขึ้นบานและเปรมปรีดิ์เป็นนิตย์ในสิ่งซึ่งเราสร้างขึ้น เพราะ ดุเถิด เราสร้างเยรูซาเล็มให้เป็นทีเปรมปรีดิ์ และชนชาติของเมืองนั้นให้เป็นความขึ้นบาน
I sh	65	19	เราจะเปรมปรีดิ์ด้วยเยรูซาเล็มและขึ้นบานด้วยชนชาติของเรา จะไม่ได้ยินเสียงร้องไห้ในเมืองนั้นอีก และเสียงควรควกราง
I sh	65	20	ในนั้นจะไม่มีทหารที่มีชีวิตเพียงสองสามวัน หรือคนแก่ที่มีอายุ ไม่ครบกำหนด เพราะเด็กจะมีอายุหนึ่งร้อยปีจึงตาย และคนบาปที่มีอายุเพียงหนึ่งร้อยปีจะเป็นที่แช่ง
I sh	65	21	เขาจะสร้างบ้านและเข้าอาศัยอยู่ที่นั่น เขาจะปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน
I sh	65	22	เขาจะไม่สร้างและคนอื่นเข้าอาศัยอยู่ เขาจะไม่ปลูกและคนอื่นกิน เพราะอายุชนชาติของเราจะเป็นเหมือนอายุของตนไม้ และผู้เลือกสรรของเราจะใช้ผลงานน้ามือของเขานาน
I sh	65	23	เขาทั้งหลายจะไม่ทำงานโดยเปล่าประโยชน์ หรือคลอเคลิบตาเพื่อความสลดสยอง เพราะเขาเป็นเชื้อสายของผู้ที่ได้รับพรของพระเยโฮวาห์ กับลูกๆของเขาด้วย
I sh	65	24	และต่อมา ก่อนที่เขาจะเรียก เราจะตอบ ขณะที่เขายังพูดอยู่ เราจะฟัง
I sh	65	25	สุนัขป่าและลูกแกะจะหากินอยู่ด้วยกัน สิ่งโตจะกินฟางเหมือนวัว และฝูงลิจจะเป็นอาหารของงู มันทั้งหลายจะไม่ทำอันตรายหรือทำลายตัว
I sh	66	1	ภูเขาบริสทิสของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า " สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นวางเท้าของเรา นิเวศซึ่งเจ้าจะสร้างให้เรานั้นจะอยู่ที่ไหนเล่า และที่พำนักของเราอยู่ที่ไหน
I sh	66	2	สิ่งเหล่านี้มือของเราได้กระทำทั้งสิ้น บรรดาสิ่งเหล่านี้จึงเป็นขึ้นมา" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ " แต่คนนี่ต่างหากที่เราจะมอง คือเขาผู้ที่ถ่อมและสำนึกผิดในใจ และตัวสันเพราะคำของเรา
I sh	66	3	เขาผู้มาว่าวร่วมกับเขาคาน เขาผู้ถวลูกแกะเป็นเครื่องบูชาร่วมกับเขาตัดคอสุนัข เขาผู้ถวลูกแกะเป็นเครื่องบูชาร่วมกับเขาถวลูกแกะ เขาผู้เผาเครื่องหอมร่วมกับเขาสาธุการรูปเคารพ คนเหล่านี้ต่างก็เลือกทางของตนเอง และจิตใจของเขาปิติยินดีอยู่ในสิ่งนาสะอิดสะเอียนของเขา
I sh	66	4	เขาก็จะเลือกการหลอกลอนมาให้เขาด้วย และนำสิ่งที่เขากลัวมาถึงเขา เพราะเมื่อเราได้เรียก ไม่มีผู้ใดตอบ เมื่อเราพูด เขาไม่ฟัง แต่เขาได้กระทำชั่วต่อหน้าตาของเรา และเลือกสิ่งที่เราไม่ปิติยินดีด้วย"
I sh	66	5	เจ้าผู้ตั้งสันเพราะพระวจนะของพระองค์ จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ " พี่น้องของเจ้าผู้ซึ่งเกลียดชังเจ้า และเหวี่ยงเจ้าออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา ได้พูดว่า `ขอพระเยโฮวาห์ทรงรับเกียรติ' แต่พระองค์จะได้ปรากฏและเป็นความขึ้นบานของเจ้า และเขาเหล่านั้นแหละจะต้องได้รับความอาย
I sh	66	6	เสียงอึงคะนองจากในเมือง เสียงจากพระวิหาร พระสุเสียงของพระเยโฮวาห์กำลังให้การตอบแทนต่อศัตรูของพระองค์
I sh	66	7	ก่อนที่นางจะปวดครรภ์ นางก็คลอดบุตร ก่อนที่ความเจ็บปวดจะมาถึงนาง นางก็ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง
I sh	66	8	ใครเคยได้ยินสิ่งอย่างนี้บ้าง ใครเคยได้เห็นสิ่งอย่างนี้บ้าง แผ่นดินจะไหวง้อขึ้นในวันเดียวหรือ ประชาชาติจะคลอเคลิบตาในครุเดียวหรือ เพราะพอศิโยนปวดครรภ์ เธอก็คลอดบุตรทั้งหลายของเธอ

The Holy Bible in Thai (KJV)

I sh	66	9	เราจะนำมาถึงกำหนดคลอดแล้วจะไม่ให้คลอดหรือ" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ "เราผู้เป็นเหตุให้คลอดจะปิดครรภ์หรือ" พระเจ้าของท่านตรัสดังนี้
I sh	66	10	จงเปรมปรีดีกับเยรูซาเล็มและยินดีกับเธอ นะบรดาเจ้าที่รักเธอ จงเปรมปรีดีกับเธอด้วยความชื่นบาน นะบรดาเจ้าที่ไว้ทุกข์เพื่อเธอ
I sh	66	11	เพื่อเจ้าจะได้ดูและอิมใจด้วยอกอันประเล้าประโลมของเธอ เพื่อเจ้าจะได้ยิ้มให้เกลี้ยง ด้วยความปิติยินดี จากสง่าราศีอันอุดมของเธอ
I sh	66	12	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " ดูเถิด เราจะนำสันติภาพมาถึงเธออย่างกับเม่น้ำ และสง่าราศีของบรรดาประชาชาติ เหมือนลำน้ำที่กำลังล้น และเจ้าทั้งหลายจะได้ดู เธอจะอุมเจ้าไว้ที่บั้นเอวของเธอ และเข่าขึ้นลงที่เข่าของเธอ
I sh	66	13	ตั้งผู้ที่มารดาของตนแล้วโลม เราจะเล้าโลมเจ้าเช่นนั้น และเจ้าจะรับการเล้าโลมในเยรูซาเล็ม
I sh	66	14	เมื่อเจ้าเห็นอย่างนี้ ของของเจ้าจะเปรมปรีดี กระดูของเจ้าจะกระชุ่มกระชวยอย่างฝักถั่ว และเขาจะรู้ว่าหัตถ์ของพระเยโฮวาห์อยู่กับผู้รับใช้ของพระองค์ และความพิโรธต่อผู้ศัตรูของพระองค์
I sh	66	15	เพราะ ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะเสด็จมาด้วยไฟ และรถรบของพระองค์เหมือนลมบ้าหมู เพื่อสนองเขาด้วยความกริ้วของพระองค์อย่างเกรี้ยวกราด และด้วยการขานบของพระองค์พร้อมด้วยเปลวเพลิง
I sh	66	16	เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำการพิพากษาด้วยไฟ และด้วยพระแสงของพระองค์เหนือเนื้อหนังทั้งสิ้น และผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงสั่งหารเสียจะมีมากมาย
I sh	66	17	คนทั้งหลายที่กระทำตัวให้บริสุทธิ์และชำระตัวให้บริสุทธิ์ อยู่ข้างหลังต้นไม้ต้นหนึ่งท่ามกลางสวน ที่กำลังกินเนื้อหมูและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน และหนู จะถูกเผาผลาญเสียด้วยกัน" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
I sh	66	18	" เพราะเราทราบการงานของเขาและความคิดของเขา และเราจะมารวบรวมบรรดาประชาชาติและภาษาทั้งสิ้น และเขาจะมาเห็นสง่าราศีของเรา
I sh	66	19	และเราจะตั้งหมายสำคัญไว้ท่ามกลางเขา และเราจะส่งผู้รอดพ้นจากพวกเขานั้น ไปยังบรรดาประชาชาติ ยังทารชิช ปลูกและดู ผู้โง่ธนู ยังทุบัลและยวาน ยังเกาะทั้งหลายที่ไกลออกไป ที่เขายังไม่ได้ยินชื่อเสียงของเราและเห็นสง่าราศีของเรา และเขาจะประกาศสง่าราศีของเราท่ามกลางบรรดาประชาชาติ
I sh	66	20	และเขาจะนำพี่น้องทั้งสิ้นของเจ้าทั้งหลายจากบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นเป็นเครื่องถวายบูชาพระเยโฮวาห์ มาด้วยม้า ด้วยรถรบ ด้วยเกวียน ประทุน ด้วยล้อและด้วยอูฐในหกเดือน ยังเยรูซาเล็มภูเขาบริสุทธิ์ของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ " เช่นเดียวกับคนอิสราเอลนำธัญญาสาใส่ภาชนะสะอิดมาซึ่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเราจะเอาเขาบางคนเป็นปุโรหิต และเป็นพวกเลวี" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
I sh	66	21	" เพราะฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งเราจะสร้าง จะยังอยู่ต่อหน้าเราฉันใด" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ " ชื่อของเจ้าและชื่อของเจ้าจะยังอยู่ฉันนั้น"
I sh	66	22	" เพราะฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งเราจะสร้าง จะยังอยู่ต่อหน้าเราฉันใด" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ " ชื่อของเจ้าและชื่อของเจ้าจะยังอยู่ฉันนั้น"
I sh	66	23	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " และต่อมาทุกวันขึ้นค่ำ และทุกวันสะบาโต เนื้อหนังทั้งสิ้นจะมานับถวายเป็นเครื่องถวายบูชาแด่เรา และเขาจะออกไปมองดูซากศพของคนที่ได้ละเมิดต่อเรา เพราะว่าหอนอนของคนเหล่านั้นจะไม่ตายไป ไฟของเขาจะไม่ดับ และเขาจะเป็นที่นำสะอิดสะเอียนต่อเนื้อหนังทั้งสิ้น"
I sh	66	24	และเขาจะออกไปมองดูซากศพของคนที่ได้ละเมิดต่อเรา เพราะว่าหอนอนของคนเหล่านั้นจะไม่ตายไป ไฟของเขาจะไม่ดับ และเขาจะเป็นที่นำสะอิดสะเอียนต่อเนื้อหนังทั้งสิ้น"
Jrm	1	1	ถ้อยคำของเยเรมีย์บุตรชายของฮิลคียาห์ ผู้หนึ่งในหมู่ปุโรหิต ผู้อยู่ตำบลอานาโธท ในแผ่นดินของเบนยามิน
Jrm	1	2	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงเยเรมีย์ในรัชกาลโยสิยาห์ โอรัสของอาโมน กษัตริย์แห่งยูดาห์ในปีที่สิบสามของรัชกาลนี้
Jrm	1	3	และมีมาในรัชกาลของเยโฮยาคิม โอรัสของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงปลายปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลเศคคียาห์ โอรัสของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงการกวาดเยรูซาเล็มไปเป็นเชลยในเดือนที่ห้า
Jrm	1	4	แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Jrm	1	5	" เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าไว้ในครรภ์ และก่อนที่เจ้าจะคลอดจากครรภ์ เราได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้พยากรณ์ให้แก่บรรดาประชาชาติ"
Jrm	1	6	แล้วข้าพเจ้าก็กราบทูลว่า " อนิจจา ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดูเถิด ข้าพระองค์พูดไม่เป็น เพราะข้าพระองค์เป็นเด็ก"
Jrm	1	7	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " อย่าว่าเจ้าเป็นแต่เด็ก เพราะเจ้าจะต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้าง เจ้าจะต้องพูด
Jrm	1	8	อย่ากลัวหน้าเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า จะช่วยเจ้าให้พ้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	1	9	แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ถูกต้องปากข้าพเจ้า และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " ดูเถิด เราเอาถ้อยคำของเราใส่ในปากของเจ้า
Jrm	1	10	ดูซิ ในวันนี้เราได้ตั้งเจ้าไว้เหนือบรรดาประชาชาติและเหนือราชอาณาจักรทั้งหลาย ให้ถอนออกและให้พังลง ให้ทำลายและให้คว่ำเสีย ให้สร้างและให้ปลูก"
Jrm	1	11	ยิ่งกว่านี้พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า " เยเรมีย์เอ๋ย เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้ากราบทูลว่า " ข้าพระองค์เห็นไม้ตะพุดอัลมันต์อันหนึ่ง"
Jrm	1	12	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " เจ้าเห็นถูกต้องดีแล้ว เพราะเราจะเร่งเร้าถ้อยคำของเราเพื่อให้กระทำสำเร็จ"
Jrm	1	13	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าครั้งที่สองว่า " เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้ากราบทูลว่า " ข้าพระองค์เห็นหม้อกำลังเดือดอยู่หม้อหนึ่งหันหน้าไปทางทิศเหนือ"
Jrm	1	14	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " เหตุร้ายจะระเบิดจากทิศเหนือมาเหนือชาวแผ่นดินนี้ทั้งสิ้น
Jrm	1	15	เพราะ ดูเถิด เราจะร้องเรียกครอบครัวทั้งปวงแห่งบรรดาราชอาณาจักรทิศเหนือ" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ " เขาทั้งหลายจะมา และตั้งที่วางบัลลังก์ของตนไว้ที่ตรงทางเข้าประตูกรุงเยรูซาเล็ม ตั้งสุล่อมรอกำแพงทั้งหลาย และตั้งสี่หัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์
Jrm	1	16	และเราจะกล่าวพิพากษาของเราต่อหัวเมืองเหล่านั้น เพราะบรรดาความชั่วร้ายของเขาในทางที่ได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมบูชาพระอื่น และนมัสการสิ่งที่มีของตนได้กระทำไว้
Jrm	1	17	เพราะฉะนั้นส่วนเจ้าจงคาดเอาของเจ้าไว้ จงลุกขึ้นและบอกทุกอย่างที่เรายูซาเจ้าไว้ นั้นให้เขาฟัง อย่างพอเพราะหน้าเขาเลย เกรงว่าเราจะทำให้เจ้าหงอต่อหน้าเขาทั้งหลาย
Jrm	1	18	เพราะ ดูเถิด ในวันที่เรากระทำให้เจ้าเป็นเมืองมีป้อม เป็นเสาเหล็ก และเป็นกำแพงทองสัมฤทธิ์ สู้กับแผ่นดินทั้งหมด สู้กับบรรดา กษัตริย์แห่งยูดาห์ กับเจ้านาย กับปุโรหิตและกับประชาชนแห่งแผ่นดินนี้
Jrm	1	19	เขาทั้งหลายจะต่อสู้กับเจ้า แต่จะไม่ชนะเจ้า เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อจะช่วยเจ้าให้พ้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	2	1	ยิ่งกว่านี้พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Jrm	2	2	" จงไปประกาศกรอกหูของกรุงเยรูซาเล็มว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราจ้างเจ้าได้ คือความเมตตาในวิธสาวของเจ้า ความรักของเจ้าครั้งเจ้าเป็นสาว เมื่อเจ้าตามเราในถิ่นทุรกันดาร ในดินแดนที่ไม่ได้หาหนพืชอะไร
Jrm	2	3	อิสราเอลนั้นเป็นส่วนบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ ถือเป็นผลิตผลรุ่นแรกของพระองค์ คนทั้งปวงที่ได้กินผลนั้นก็ผิด เหตุร้ายจึงจะมาถึงเขา พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ"
Jrm	2	4	โอ วงศ์วานของยาโคบ และบรรดาครอบครัวแห่งวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์
Jrm	2	5	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " บรรพบุรุษของเจ้าจับความชั่วช้าอะไรได้ในเราเล่า เขาจึงไปทางเสียจากเรา และไปติดตามสิ่งไร้ค่า และได้กลายเป็นสิ่งไร้ค่า
Jrm	2	6	เขาทั้งหลายมิได้กล่าวว่า `พระเยโฮวาห์ประทับที่ไหน ผู้ได้พาเราขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ผู้ได้นำเราอยู่ในป่าถิ่นทุรกันดาร ในแดนทะเลทรายมีหมอก ในแดนที่กันดารน้ำและมีเงามัจจุราช ในแผ่นดินที่ไม่มีมีไผ่ผ่านไป และไม่มีมนษยอาศัยอยู่ที่นั่น'
Jrm	2	7	และเราได้พาเจ้าทั้งหลายเข้ามาในดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ เพื่อกินผลไม้และของดีๆในแผ่นดินนั้น แต่เมื่อเจ้าเข้ามา เจ้าได้กระทำให้แผ่นดินของเราเป็นมลทิน และกระทำให้มรดกของเราเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน
Jrm	2	8	ปุโรหิตทั้งหลายมิได้กล่าวว่า `พระเยโฮวาห์ประทับที่ไหน' คนเหล่านั้นที่เกล่งพระราชบัญญัติไม่รู้จักรา บรรดาผู้เลี้ยงแกะก็ละเมิดต่อเรา พวกผู้พยากรณ์ได้พยากรณ์โดยพระบาอัล และดำเนินติดตามสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์"
Jrm	2	9	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะฉะนั้นเราจะยังโต้แย้งกับเจ้า เราจะได้แย้งกับลูกหลานของเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	2	10	เหตุว่า จงข้ามไปยังฝั่งเกาะคิทธิม แล้วก็ดู และไปซัดน ไปถึงเมืองเคดาร์และพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ดูที่วายุคมีสิ่งอย่างนี้บ้างไหม
Jrm	2	11	มีประชาชนชาติใดเคยได้เปลี่ยนพระของตน ถึงแม้ว่าพระเหล่านั้น ไม่เป็นพระ แต่ประชาชนของเราได้เอาสาราธิของเขาลงกับสิ่งที่ไม่เป็น
ประโยชนอย่าใด"			
Jrm	2	12	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ฟาสวรรคทั้งหลายเอ๋ย จงตกตะลึงด้วยสิ่งนี้ จงเกรงกลัวอย่างสยดสยองและจงโดดเดี่ยวอ้างว้างเสียเลย
Jrm	2	13	เพราะว่าประชาชนของเราได้กระทำความชั่วถึงสองประการ เขาได้ทอดทิ้งเราเสียซึ่งเป็นแหล่งน้ำเป็น แล้วสกัดหินซึ่งน้ำไว้สำหรับตนเอง
เป็นถึงน้ำแตก ซึ่งซึ่งน้ำไม่ได้			
Jrm	2	14	อิสราเอลเป็นทาสเขาหรือ หรือเป็นทาสที่เกิดมาในบ้าน เหตุใดเขาจึงตกไปเป็นเหยื่อ
Jrm	2	15	สิงโตหนุ่มคำรามเข้าใส่เขา มันคำรามเสียงดังมาก และมันทั้งหลายได้กระทำให้แผ่นดินของเขาทั้งร้างว่างเปล่า หัวเมืองทั้งหลายของเขาก็ถูก
เผา ไม่มีคนอาศัยอยู่			
Jrm	2	16	ยิ่งกว่านั้นอีก ประชาชนเมืองโนฟและเมืองทาปานเฮสได้ทบทพระห้อมของเจ้าแล้ว
Jrm	2	17	เจ้าหาเรื่องเหล่านี้ให้มาใส่ตัวเจ้าเอง โดยการทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เมื่อพระองค์ทรงนำเจ้าไปตามทางมิใช่หรือ
Jrm	2	18	บัดนี้เจ้าได้ละไว้ด้วยการลงไปยังอียิปต์ เพื่อตีม่านน้ำในแม่น้ำไซโหร หรือเจ้าได้ละไว้ด้วยการที่ลงไปยังอัลซีเรีย เพื่อตีม่านน้ำในแม่น้ำนั้น
Jrm	2	19	ความโหดร้ายของเจ้าจะตีสอนเจ้าเอง และการที่เจ้ากลับสัตย์นั้นเองจะตำหนิเจ้า ฉะนั้นเจ้าจงรู้และเห็นเถิดว่า มันเป็นความชั่วและความขม
ขื่น ซึ่งเจ้าทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า			
Jrm	2	20	ซึ่งความเยาะแหยงเรามีได้อยู่ในตัวเจ้าเลย" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
ขื่น			
Jrm	2	21	" เพราะว่านานมาแล้วเราได้หักแอกของเจ้า และระเบิดพันธนะของเจ้าเสีย และเจ้าได้กล่าวว่ ' ข้าจะไม่ละเมิด' เออ เจ้าได้โน้มน้าวดวงเลน
ขื่นบนเนินเขาสูงทุกแห่งและได้ตัดไม้เขียวสดทุกต้น			
Jrm	2	22	แต่เราได้ปลุกเจ้าไว้เป็นถืองอนอย่างดี เป็นพันธแห่งนั้นนั้น แล้วทำไมเจ้าเสื่อมทรามลงจนกลายเป็นเถาแปลกไปได้"
Jrm	2	23	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า " ถึงแม้ว่าเจ้าชำระตัวด้วยน้ำค้าง และใช้สบู่มาก แต่รอยเปื้อนความชั่วช้าของเจ้าก็ยังไม่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา
Jrm	2	24	เจ้าจะพูดได้อย่างไรว่า ' ข้าไม่เป็นมลทิน ข้ามิได้ติดตามพระบาอัลไป' จงมองดูท่าทางของเจ้าที่ในหุบเขาซี จงสำนึกข้าว่าเจ้าได้กระทำ
อะไร เจ้าเหมือนอูฐสาวคนองที่เดินข้ามไปข้ามมา			
Jrm	2	25	เหมือนลาป่าที่คุ้นเคยกับถิ่นทุรกันดาร ได้สุดลมด้วยความมอยากัน รุนแรงของมัน ใครจะระบับความใคร่ของมันได้ บรรดาที่แสวงหามันจะ
Jrm	2	26	ไม่ต้องเหน็ดเหนื่อย เมื่อถึงเดือนที่กำหนดของมันจะพบมันเอง
Jrm	2	27	ระวังอย่าให้เท้าของเจ้าขาดรองเท้า และระวังลำคอของเจ้าให้พ้นจากความกระหาย แต่เจ้ากล่าวว่า ' หมดหวังเสียแล้ว เพราะข้าได้รักพระ
Jrm	2	28	อื่น และข้าจะติดตามไป'
Jrm	2	29	เมื่อโจรถูกจับมีความละอายฉันทัด วงศ์วานของอิสราเอลก็จะละอายฉันทันนั้น ทั้งตัวเขา กษัตริย์ เจ้านาย ปโรหิตและผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเขา
Jrm	2	30	ผู้กล่าวแก่ลัดดาว่า ' ท่านเป็นบิดาของข้าพเจ้า' และกล่าวแก่ลัดดาว่า ' ท่านคลอดข้าพเจ้ามา' เพราะเขาทั้งหลายได้หันหลังให้แก่เรา มิ
Jrm	2	31	ใช่หันหน้ามาให้ แต่เมื่อถึงเวลาลำบากเขาจะกล่าวว่า ' ขอทรงลุกขึ้นช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด'
Jrm	2	32	แต่บรรดาพระเจ้ายูที่โหมเฝ้า ซึ่งเป็นพระที่เจ้าสร้างไว้สำหรับตัวเอง ถ้ามันช่วยเจ้าให้รอดได้ ก็ให้มันลุกขึ้นช่วย เมื่อถึงเวลาลำบากของ
Jrm	2	33	เจ้า ยูดาห์เอ๋ย เจ้ามีหัวเมืองมากเท่าใด เจ้าก็มีพระมากเท่านั้น"
Jrm	2	34	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เจ้าทั้งหลายจะมาร้องทุกข์เรื่องเราทำไม เจ้าได้ละเมิดต่อเราหมดทุกคนแล้ว
Jrm	2	35	เราได้โดยตลอดทุกหลานของเจ้าเสียเปล่า เขาทั้งหลายก็ไม่ตีขึ้น ตามของเจ้าเอง ได้กลืนผู้พยากรณ์ของเจ้า เหมือนอย่างสิงโตที่ทำลาย
Jrm	2	36	โอ คนยูดาห์เอ๋ย เจ้าทั้งหลายจงพิจารณาดูพระวจนะของพระเยโฮวาห์ เราเป็นเหมือนถิ่นทุรกันดารแก่อิสราเอลหรือ หรือเหมือนแผ่นดินที่มืด
Jrm	2	37	ทึบหรือ ทำไมประชาชนของเราจึงกล่าวว่า ' ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นเจ้านาย ข้าพระองค์จะไม่มาหาพระองค์อีก'
Jrm	2	38	สาวพรหมจารีจะลืมน้ำภาชนะของเธอได้หรือ เจ้าสาวจะลืมน้ำภาชนะของเธอนั้นได้หรือ แต่ประชาชนของเราได้ลืมน้ำ เป็นเวลากี่วันก็นับไม่
Jrm	2	39	ไหวแล้ว
Jrm	2	40	ทำไมเจ้านารีวิของเจ้าไปหาความรักอย่างแนบเนียน ฉะนั้นเจ้าจึงสอนทางของเจ้าให้คนชั่วด้วย
Jrm	2	41	ที่ชายเสื้อของเจ้าจะเห็นโลหิตของคนจนที่ไร้ความผิดด้วย เรามีได้พบโดยการสืบหาอย่างลึกซึ้ง แต่โดยเรื่องต่างๆเหล่านี้
Jrm	2	42	เจ้าก็ยังกล่าวว่า ' เพราะข้าพเจ้าไม่มีความผิดเลย พระพิโรธของพระองค์จะหันกลับจากข้าพเจ้าเป็นแน่' ดูเถิด เราจะนำเจ้าไปสู่การ
Jrm	2	43	พิพากษา เพราะเจ้าได้กล่าวว่า ' ข้าพเจ้ามิได้กระทำบาป'
Jrm	2	44	ทำไมเจ้าท่องเที่ยวไปๆมาๆอย่างเบาความเช่นนั้น โดยเปลี่ยนเส้นทางของเจ้าอยู่เสมอนะ อียิปต์จะกระทำให้เจ้าได้อาย เหมือนอัลซีเรียได้
Jrm	2	45	กระทำให้เจ้าได้อายมาแล้วนั้น
Jrm	2	46	เจ้าจะออกมาจากที่นั่นด้วย โดยเอาหมอกุมศีรษะของเจ้าไว้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งบรรดาความไว้วางใจของเจ้าเสีย เจ้าจะเจริญขึ้นมา
Jrm	2	47	เพราะเขาก็ไม่ได้"
Jrm	3	1	" เขาทั้งหลายว่า ' ถ้าชายคนใดหย่าภรรยาของตนและเธอก็ไปจากเขาเสีย และไปเป็นภรรยาของชายอีกคนหนึ่ง เขาจะกลับไปหาเธอหรือ
Jrm	3	2	แผ่นดินนั้นจะไม่โลโครกมากมายหรือ' แต่เจ้าได้เล่นซุกกับคนรักมากมายแล้ว ถึงกระนั้นเจ้าจงกลับมามาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	3	3	" จงแหงนหน้าขึ้นสู่อิสราเอลที่สูงนั้น และดูซี ที่ไหนบ้างที่ไม่มีคนมาอนันด้วย เจ้าได้นำคนคอยคนรักของเจ้าอยู่ที่ริมทาง อย่างคนอาละเบียในถิ่น
Jrm	3	4	ทุรกันดาร เจ้าได้กระทำให้แผ่นดินโลโครกด้วยการแพศยาและความชั่วช้าของเจ้า
Jrm	3	5	เพราะฉะนั้นแผ่นดินจึงได้ระงับเสีย และฝนชุกปลายฤดูจึงขาดไป แต่เจ้ามีหน้าผากของหญิงแพศยา เจ้าปฏิเสธไม่ยอมอวย
Jrm	3	6	ตั้งแต่เวลานี้เจ้าจะร้องเรียกเรามิใช่หรือว่า ' พระบิดาของข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ซึ่งนำตั้งแต่ข้าพระองค์ยังสาวก
Jrm	3	7	พระองค์จะทรงพระพิโรธอยู่นั้นหรือ พระองค์จะทรงกริ้วอยู่จนถึงที่สุดปลายหรือ' ดูเถิด เจ้าล้นวาจาแล้ว แต่เจ้าก็ยังกระทำความชั่ว
Jrm	3	8	ช้าทุกอย่างซึ่งเจ้ากระทำได้"
Jrm	3	9	พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าในรัชกาลของกษัตริย์โยสิยาห์ว่า " เธอทำอะไรเจ้าเห็นหรือ คืออิสราเอลผู้กลับสัตย์ เธอขึ้นไปบนภูเขาสูงทุก
Jrm	3	10	และได้ตัดไม้เขียวสดทุกต้น แล้วก็ไปเล่นซุกอยู่ที่นั่น
Jrm	3	11	เมื่อเธอทำอย่างนั้นจนหมดแล้วเรากล่าวว่า ' เจ้าจงกลับมามาหาเรา' แต่เธอก็ไม่กลับมา และยูดาห์น้องสาวที่ทรยศนั้นก็เห็น
Jrm	3	12	และเราเห็นว่า เพราะเหตุที่ปรวงที่อิสราเอลผู้กลับสัตย์ได้ล่วงประเวณีนั้น เราได้ไล่เธอไปพร้อมกับให้หนังสือหย่า แต่ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศ
Jrm	3	13	นั้นก็ไม่ได้ เธอกลับกลับไปเล่นซุกด้วย
Jrm	3	14	ต่อมาเพราะการแพศยาเป็นการเบียดเบียนเธอ เธอก็กระทำให้แผ่นดินโลโครกไป โดยไปล่วงประเวณีกับศิลาทุกก้อน
Jrm	3	15	แม้ว่าเธอกระทำไปสิ้นอย่างนั้นแล้ว ยูดาห์น้องสาวที่ทรยศของเธอก็มิได้หันกลับมามาหาเราด้วยสิ้นสติใจ แต่แสร์งทำเป็นกลับมา" พระเยโฮ
Jrm	3	16	วาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	3	17	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " อิสราเอลผู้กลับสัตย์ยังสำแดงตัวว่ามีผิดน้อยกว่ายูดาห์ที่ทรยศ
Jrm	3	18	จงไปประกาศต่อเจ้าเหล่านั้นไปทางเหนือกล่าวว่า ' พระเยโฮวาห์ตรัสว่า อิสราเอลผู้กลับสัตย์เอ๋ย กลับมาเถิด เราจะไม่ให้ความกริ้วของเรา
Jrm	3	19	สวมทับเจ้า เพราะเราประกอบด้วยพระกรุณาคุณ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ เราจะไม่กริ้วเป็นนิตย์
Jrm	3	20	เพียงแต่ยอมรับความชั่วช้าของเจ้าแล้ว เจ้าได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และเที่ยวเอาใจพระอื่นที่ไต่ต้น ไม้เขียวสดทุกต้น และเจ้า
Jrm	3	21	มิได้เชื่อฟังเสียงของเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	3	22	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ลูกหลานที่กลับสัตย์เอ๋ย กลับมาเถิด เพราะเราแต่งงานกับเจ้าแล้ว เราจะรับเจ้าจากเมืองละคนและจากครอบครัวละ
Jrm	3	23	สองคน และเราจะนำเจ้ามาถึงศิโยน
Jrm	3	24	และเราจะให้ผู้เลี้ยงแกะคนที่พอใจเราแก่เจ้า ผู้ซึ่งจะเลี้ยงเจ้าด้วยความรู้และความเข้าใจ
Jrm	3	25	และต่อมาเมื่อเจ้าทวีและเพิ่มขึ้นในแผ่นดินนั้น ในครั้งนั้น" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เขาทั้งหลายจะไม่กล่าวอีกว่า ' หีบพันธสัญญาแห่งพระ
Jrm	3	26	เยโฮวาห์' เรื่องนี้จะไม่มีขึ้นในใจ ไม่มีใครระลึกถึง ไม่มีใครนึกถึง จะไม่ทำกันขึ้นอีกเลย
Jrm	3	27	ในครั้งนั้นเขาจะเรียกกรุงเยรูซาเล็มว่า เป็นพระที่นั่งของพระเยโฮวาห์ และบรรดาประชาชนชาติจะรวบรวมกันเข้ามาหาหีบพระนามของพระเย
Jrm	3	28	โฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะไม่ติดตามใจอันชั่วของเขาย่างดังอีกต่อไป
Jrm	3	29	ในสมัยนั้นวงศ์วานของยูดาห์จะเดินมาที่บวงศ์วานของอิสราเอล เขาทั้งสองจะรวมกันมาจากแผ่นดินฝ่ายเหนือ มายังแผ่นดินซึ่งเรามอบให้

แก้บรรพบุรุษของเจ้าให้เป็นมรดก			
Jrm	3	19	แต่เรากล่าวว่า `เราจะตั้งเจ้าไว้ท่ามกลางบุตรทั้งหลายของเราอย่างไรดีหนอ และให้แผ่นดินที่นำปรากรนาแก่เจ้า เป็นมรดกที่สวยงามที่สุดในบรรดาประชาชาติ' และเรากล่าวว่า `เจ้าจะเรียกเราว่า พระบิดาของข้าพระองค์ และจะไม่หันกลับจากการติดตามเรา' "
Jrm	3	20	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "จงควานอิสราเอลเอ๋ย แนนอนที่เดียวที่ภรรยาทรยศทั้งสามของนางฉันทได้ เจ้าก็ได้ทรยศต่อเรานั้นนั้"
Jrm	3	21	เขาได้ยินเสียงมาจากที่สูง เป็นเสียงร้องไห้และเสียงวิงวอนของบุตรทั้งหลายของอิสราเอล เพราะเขาได้แปรวิถีของเขาเสียแล้ว เขาได้ลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
Jrm	3	22	"บรรดาบุตรที่กลับสัตย์เอ๋ย จงกลับมาเถิด เราจะรักษาความสัตย์ของเจ้าให้หาย" "ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายมาหาพระองค์แล้ว เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์
Jrm	3	23	แท้จริงความหวังว่าจะได้ความรอดจากเนินเขาและจากภูเขาหลายลูกก็เป็นความไร้สาระ แท้จริงความรอดของอิสราเอลนั้นอยู่ในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
Jrm	3	24	แต่ว่าสิ่งที่นายอนันได้คิดกินสิ่งทั้งปวงที่บรรพบุรุษของเราได้ลงแรงทำไว้ ตั้งแต่เรายังเป็นเด็กจนชรา คือฝูงแกะ ฝูงวัว บุตรชาย และบุตรสาวทั้งหลายของเรา
Jrm	3	25	ให้เรานอนลงจมในความอายของเรา และให้ความอับอายคลุมเราไว้ เพราะเราได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ทั้งตัวเราและบรรพบุรุษของเรา ตั้งแต่เราเป็นอนุชนจนทุกวันนี้ และเราหาได้เชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราไม่"
Jrm	4	1	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "โอ อิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้าจะกลับมก เจ้าจงกลับมาหาเรา ถ้าเจ้ายอมเอาสิ่งที่นาสะอิดสะเอียนไปให้พ้นสายตาของเราเสีย เจ้าก็จะไม่โมโห
Jrm	4	2	และถ้าเจ้าปฏิบัติอย่างจริงจัง อย่างยุติธรรม และอย่างชอบธรรมว่า `ตราบไคที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้น' แล้วบรรดาประชาชาติจะให้พรกัน ในพระนามพระองค์ และเขาทั้งหลายจะอวดพระองค์"
Jrm	4	3	เพราะว่า พระเยโฮวาห์ตรัสกับคนยูดาห์และแก่ชาวเยรูซาเล็มว่า "จงทบทวนที่ไกลไว้แล้วนั้น และอย่าหวนลงกลางหนาม
Jrm	4	4	ดูก่อน คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงเอาตัวรับพิธีเข้าส่นหน้าถวายแด่พระเยโฮวาห์ จงตัดหนึ่งปลายหัวใจของเจ้าเสีย เกรงว่าความกริ้วของเราจะพลุ่งออกไปอย่างไฟและเผาไหม้ ไม่มีใครจะดับได้ เหตุด้วยความชั่วแห่งการกระทำทั้งหลายของเจ้า
Jrm	4	5	จงประกาศในยูดาห์และในโยษยาในกรุงเยรูซาเล็ม ว่า `จงเป่าแตรไปทั่วแผ่นดิน จงรวมกัน จงร้องประกาศดังๆ มารวมกันเถิด ให้เราเข้าไปในบรรดาเมืองที่มีป้อม'
Jrm	4	6	จงยกธงขึ้นสู่ศิโยน จงรีบหนีไปให้ปลอดภัย อयरออย เพราะเรานำความร้ายมาจากทิศเหนือ และนำการทำลายใหญ่ยิ่งมา
Jrm	4	7	สิ่งใดตัวนั้น ได้ออกไปจากพม ไม่หาที่บของมันแล้ว และผู้ทำลายเหล่าประชาชาติกำลังเดินทางมาแล้ว เขาได้ออกไปจากสถานที่ของเขาเพื่อกระทำให้แผ่นดินของเจ้ากร้างไป หัวเมืองของเจ้าจะถูกทิ้งไว้เสียเปล่าปราศจากคนอาศัย
Jrm	4	8	ด้วยเหตุนี้ เจ้าจงสวมผ้ากระสอบ จงคร่ำครวญและร้องไห้ เพราะพระพิโรธอันร้อนแรงของพระเยโฮวาห์มิได้หันกลับไปจากเรา"
Jrm	4	9	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ต่อมาในวันนั้นทั้งภักษัตริย์และพวกเจ้านายจะหมดกำลังใจ บรรดาปโรหิตจะตกตะลึงและผู้พยากรณ์ก็จะอัศจรรย์ใจ"
Jrm	4	10	แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ทรงล่อลวงชนชาตินี้ และกรุงเยรูซาเล็มแนนอนที่เดียว ว่า `เจ้าทั้งหลายจะอยุ่เย็นเป็นสุข' แต่ที่จริงบาปได้มาถึงชีวิตของเขาทั้งหลาย"
Jrm	4	11	"ในครั้งนั้น เขาจะกล่าวแก่ชนชาตินี้ และแก่กรุงเยรูซาเล็มว่า `ลมร้อนจากที่สูงในถิ่นทุรกันดารพัดมาสู่บุตรสาวประชาชนของเรา ไม่ใช่จะมาผิดหรือมาชำระ
Jrm	4	12	กระแสน้ำที่แรงจะพัดมาจากที่เหล่านั้นมาสู่เรา บัดนี้เราจะกล่าวคำตัดสินต่อพวกเขา'
Jrm	4	13	ดูเถิด เขาจะขึ้นมาเหมือนเมฆ ทรบของเขาจะเหมือนลมบ้าหมู ม้าทั้งหลายของเขาเร็วยิ่งกว่ากอินทรี วิบัติแก่เราทั้งหลาย เพราะว่าเราจะต้องพินาศ
Jrm	4	14	กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงล้างจิตใจของเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้าย เพื่อเจ้าจะรอดได้ ความคิดชั่วร้ายของเจ้านั้นจะสิงอยู่ในใจของเจ้านานสักเท่าใด
Jrm	4	15	เพราะว่ามีเสียงประกาศมาจากเมืองดาน และโฆษณาความชั่วร้ายจากภูเขาเอเฟราอิม
Jrm	4	16	จงกล่าวแก่บรรดาประชาชาติ ดูเถิด จงโฆษณาแก่กรุงเยรูซาเล็มว่า บรรดาผู้ล้อมมาจากแผ่นดินไกล เขาทั้งหลายโห่ร้องเข้าใส่หัวเมืองยูดาห์
Jrm	4	17	เขาทั้งหลายล้อมยูดาห์ไว้รอบเหมือนผู้ดแลผ่านา เพราะยูดาห์ได้บกฏต่อเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
Jrm	4	18	"วิถีและการกระทำทั้งหลายของเจ้าได้นำเรื่องนี้มาเหนือเจ้า นี้แหละเป็นผลแห่งความชั่วร้ายของเจ้า เพราะมันชนขึ้น เพราะมันมาถึงจิตใจของเจ้าทีเดียว"
Jrm	4	19	แสนระทม แสนระทม ข้าก็บิดตัวด้วยความเจ็บปวด โอ ผันดวงใจของข้าเอ๋ย จิตใจของข้าก็ว่าวน ข้าจะนิ่งอยู่ไม่ได้ เพราะจิตใจข้าได้ยินเสียงแตร เสียงปลุกของสงคราม
Jrm	4	20	การประกาศเรื่องความหายนะไล่ติดตามความหายนะ แผ่นดินทั้งสี่ก็ถูกทิ้งร้าง บรรดาเต็นท์ของข้าก็ถูกทำลายในฉับพลัน มานทั้งหลายของข้าก็สิ้นไปในบัดเดียวเดียว
Jrm	4	21	ข้าจะต้องมองตรงและฟังเสียงแตรนานสักเท่าใด
Jrm	4	22	"เพราะประชาชนของเราโง่เขลา เขาทั้งหลายไม่รู้จักเรา เขาทั้งหลายเป็นลูกหลานที่โง่ทึบ เขาทั้งหลายไม่มีความเข้าใจ เขาทั้งหลายทำความชั่วเก่ง แต่เขาไม่เข้าใจที่จะทำดี"
Jrm	4	23	ข้าพเจ้ามองดูพื้นพิภพ และดูเถิด เป็นที่ร้างและว่างเปล่า และมองดูฟ้าสวรรค์ ในนั้นก็ไม่มีความสว่าง
Jrm	4	24	ข้าพเจ้ามองดูภูเขา ดูเถิด มันกำลังสิ้นอยู่ บรรดาเนินเขาก็แกว่งไปแกว่งมา
Jrm	4	25	ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด ไม่มีมนุษย์เลย นกทั้งปวงแห่งท้องอากาศได้หนีไปแล้ว
Jrm	4	26	ข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด เรือกลวนไรนาก็เป็นถิ่นทุรกันดาร และหัวเมืองทั้งสิ้นก็สลักหักพังไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ต่อพระพิโรธอันร้อนแรงของพระองค์
Jrm	4	27	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า "แผ่นดินทั้งหมดจะเป็นที่กร้าง ถึงกระนั้นเราก็งยังมีได้กระทำให้ถึงอวสานเสียทีเดียว
Jrm	4	28	เพราะเรื่องนี้โลกจะไร้ทุกข์ และฟ้าสวรรค์เบื้องบนจะดำมืด เพราะเราได้สิ้นวาจาแล้ว เราได้หมายใจไว้แล้ว เราจะไม่เปลี่ยนใจหรือหันกลับ
Jrm	4	29	เมื่อได้ยินเสียงพม่าและนักรบ ชาวเมืองทั้งหมดก็จะหนีไป เขาเข้าไปอยู่ในสมุทพมไม้ และปีนป่ายไปท่ามกลางศิลา หัวเมืองทุกแห่งก็ถูกทอดทิ้ง และไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ในเมืองเหล่านั้นเลย
Jrm	4	30	เจ้าผู้ที่ถูกทิ้งร้างเอ๋ย ที่เจ้าแต่งตัวสีแดงนั้นเจ้าทำอะไรกัน และที่เจ้าประดับตัวด้วยอาภรณ์ทองคำ ที่เจ้าขยายดวงตาให้กว้างด้วยแทมสี เออ เจ้าแต่งตัวให้งามเสียเปล่า คนรักของเจ้าจะดูหมิ่นเจ้า เขาทั้งหลายจะแสวงชีวิตของเจ้า
Jrm	4	31	เพราะเราได้ยินเสียงเหมือนเสียงหญิงคลอดบุตรร้องแสนเจ็บปวดอย่างกับจะคลอดบุตรหัวปี เสียงร้องแห่งบุตรสาวศิโยนนั้น เทบจะขาดใจเหยียดมือของเธอออกร้องว่า `วิบัติแก่ข้า จิตใจข้าอ่อนเปลี้ยอยู่เพราะเหตุผู้ฆาตคน' "
Jrm	5	1	"จงวิ่งไปรีบมาอยู่ในถนนกรุงเยรูซาเล็ม บัดนี้จงมองและรับรู จงค้นตามลานเมืองดูซิว่า จะหามนุษย์สักคนหนึ่งได้หรือไม่ คือคนที่กระทำการยุติธรรมและแสวงหาความจริง เพื่อเราจะได้อภัยโทษให้แก่เมืองนั้น
Jrm	5	2	แม้เขาทั้งหลายกล่าวว่า `ตราบไคที่พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่' เขาก็ยังปฏิบัติเหมือนที่อย่างแนนอน"
Jrm	5	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเนตรพระองค์ทรงหาความจริงมิใช่หรือ พระองค์ทรงเขียนดึเขาทั้งหลาย แต่เขาก็ไม่รู้สึกลำบาก พระองค์ทรงล้างผลาญเขา แต่เขาทั้งหลายปฏิเสธ ไม่ยอมตีสั้น เขาได้กระทำให้น้ำของเขากระด้างยิ่งกว่าหิน เขาปฏิเสธ ไม่ยอมกลับใจ
Jrm	5	4	แล้วข้าพเจ้าจึงทูลว่า "แนนอนคนเหล่านี้เป็นแต่คนต้อยต่ำ เขาเหล่านี้โง่เขลา เพราะเขาไม่รู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ ไม่รู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา
Jrm	5	5	ข้าพระองค์จะไปหาพวกผู้ยิ่งใหญ่ และจะพูดกับเขาทั้งหลาย เพราะเขารู้จักพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ และรู้จักคำตัดสินของพระเจ้าของเขา" แต่เขาทั้งหลายทุกคนก็ได้หักแอกเสีย เขาทั้งหลายได้ระเบิดพันธนะเสีย
Jrm	5	6	เพราะฉะนั้น สิ่งใดจากปากจะมาถึงหารเขา สุนัขป่ายามสนธยาจะทำลายเขา เสือดาวจะเผ่าหัวเมืองทั้งหลายของเขา ทุกคนที่ไปจากเมืองเหล่า

The Holy Bible in Thai (KJV)

นั้นจะถูกฝึกเป็นขึ้นๆ เพราะว่าความละเมิดของเขามากมาย การกลับสัตย์ของเขาที่ใหญ่ยิ่ง

Jrm 5 7 "เราจะให้อภัยเจ้าได้อย่างไร ลูกหลานของเจ้าได้ละทิ้งเราแล้ว และได้อ้างผู้ที่ไม่ใช่พระในกาทำสัตย์ปฏิญาณ เมื่อเราเลี้ยงเขาให้อิ่ม เขาก็ทำการล้างประเวณี แล้วก็ยกขบวนกันไปที่เรือนของหญิงแพศยา

Jrm 5 8 เขาทั้งหลายเหมือนม้าที่กินอิมในตอนเช้า ทุกคนก็ร้องหากรรยาของเพื่อนบ้าน"

Jrm 5 9 "เพราะสิ่งอย่างนี้เราจะไม่ทำโทษเขาหรือ และจิตใจเราไม่ควรถือจะแค้นเคืองประชาชาติที่เป็นอย่างนี้หรือ

Jrm 5 10 ขึ้นไปปากกัมแพงของมันและทำลายเสีย แต่อย่าไปถึงอวสานทีเดียว เอาเชิงเทินของมันออก เพราะมันไม่ใช่เป็นของพระเยโฮวาห์

Jrm 5 11 เพราะวงศานของอิสราเอลและวงศานของยูดาห์ได้ทรยศต่อเราอย่างสิ้นเชิงแล้ว" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

Jrm 5 12 เขาทั้งหลายพุ่มสุสานในเรือพระเยโฮวาห์ และได้กล่าวว่า "พระองค์มิได้ทรงกระทำประการใด ไม่มีการร้ายอันใดจะเกิดขึ้นแก่เรา เราก็จะไม่เห็นดาบหรือการกันดารอาหาร

Jrm 5 13 ผู้พยากรณ์ก็จะเป็แต่ลมๆ พระวจะไม่มีในคนเหล่านั้น ขอให้เป็นอย่างนั้นแก่เขาเถิด"

Jrm 5 14 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจึงตรัสตั้งนี้ว่า "เพราะเจ้าทั้งหลายกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ ดูกิจ เราจะทำถ้อยคำของเราที่อยู่ในปากของเจ้าให้เป็นไฟ และชนชาตินี้เป็นฟืน และไฟนั้นจะเผาผลาญเขาเสีย

Jrm 5 15 ดูกิจ วงศานของอิสราเอลเอ๋ย เราจะนำประชาชาติจากแดนไกลมาสู่เจ้าทั้งหลาย" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ "เป็นประชาชาติที่มีอำนาจใหญ่โต เป็นประชาชาติดีดัดบารบรพี เป็นประชาชาติที่เจ้าไม่รู้จักของเขา เขาจะพูดอะไรเจ้าก็ไม่เข้าใจ

Jrm 5 16 เล่งธนูของเขาเหมือนอิมองค์เปิด เขาเป็นทแกล้วทหารทุกคน

Jrm 5 17 เขาจะกินซึ่งเจ้าก็กินได้ และกินอาหารของเจ้าเสีย ซึ่งบุตรชายและบุตรสาวของเจ้าควรจะได้กิน เขาจะกินฝู่แกะฝู่วัวของเจ้าเสีย เขาจะกินเถาถุ่นและต้นมะเดื่อของเจ้าเสีย เขาจะทำลายตัวเมืองที่มีป้อมของเจ้า ซึ่งเจ้าวางใจนั้นเสียด้วยดาบ"

Jrm 5 18 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ถึงแม้ว่าในวันเหล่านั้น เราก็จะไม่กระทำแก่เจ้าให้ถึงอวสาน

Jrm 5 19 และต่อมาเมื่อเจ้าทั้งหลายจะกล่าวว่า `ทำไมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราที่หลายจึงกระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้แก่เรา' เจ้าจะกล่าวแก่เขาว่า `เจ้าได้ละทิ้งเราไปปรนนิบัติพระต่างตัวในแผ่นดินของเจ้าฉันใด เจ้าจะต้องไปปรนนิบัติคนต่างชาติในแผ่นดินซึ่งไม่ใช่ของเจ้าฉันนั้น'

Jrm 5 20 จงประกาศข้อความต่อไปในวงศานของยาโคบ และจงโฆษณาเรื่องนี้ในยูดาห์ว่า

Jrm 5 21 ชนชาติที่โง่เขลาและโง่ความเข้าใจเอ๋ย ผู้มีตา แต่มองไม่เห็น ผู้มีหู แต่ฟังไม่ได้ยิน จงฟังข้อความนี้"

Jrm 5 22 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า "เจ้าอย่ามาเกรงเราหรือ เจ้าไม่ต้องกลัวต่อหน้าเราหรือ คือเราผู้วางกองทรายไว้เป็นเขตล้อมทะเล เป็นเครื่องกีดขวางเป็นนิตย์มิให้ผ่านไปได้ แม้ว่าคลื่นจะซัด ก็เอาชนะไม่ได้ แม้มันจะคะนอง ก็ข้ามไปไม่ได้

Jrm 5 23 แต่ชนชาตินี้มีใจตึงและกบฏ เขาได้หันเหและจากไปเสีย

Jrm 5 24 ข้อความนี้เขาไม่มุ่งอยู่ในใจของเขาทั้งหลายว่า `บัดนี้ให้เรายำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้ทรงประทานฝนตามฤดูของมันคือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดู และทรงรักษาสดาดำที่ทำการเกี่ยวกับการเกี่ยวข้าวไว้ให้แก่เรา"

Jrm 5 25 ความชั่วช้าของเจ้าได้กระทำให้สิ่งเหล่านี้หัน ไปเสีย และบาปของเจ้าทั้งหลายก็กินสิ่งที่ดีไว้เสียจากเจ้า

Jrm 5 26 เพราะท่ามกลางประชาชนของเราจะพบคนชั่ว เขาซุ่มคอยเหมือนคนดักนกข่มอยู่ เขาวางกับไว้ เขาดักคน

Jrm 5 27 เรือนของเขาเต็มไปด้วยความหลอกลวงเหมือนกระจาดที่มีนกเต็ม เพราะฉะนั้นเขาจึงใหญ่โตและมี

Jrm 5 28 เขาจึงอ่อนพียงตัวเกลี้ยกลา ในเรื่องการทำความชั่วเขาล้ำหน้า เขามิได้ตัดสินคดี ก็อดคิดของลูกกำพร้าพ่อ ด้วยความยุติธรรม ถึงกระนั้นเขาก็เจริญ เขามิได้ป้องกันสิทธิของคนขัดสน"

Jrm 5 29 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะสิ่งอย่างนี้เราจะไม่ทำโทษเขาหรือ และไม่ควรถือใจเราจะแค้นเคืองประชาชาติที่เป็นอย่างนี้หรือ

Jrm 5 30 สิ่งที่น่าตกตะลึงและน่าหวาดเสียว ได้เกิดขึ้นในแผ่นดินนี้

Jrm 5 31 คือผู้พยากรณ์ได้พยากรณ์เท็จ และบรรดาปุโรหิตก็ปกครองตามการขึ้นชื่อของเขา และประชาชนของเราชอบที่มีการอย่างนี้ แต่เจ้าทั้งหลายจะกระทำอะไรเมื่อกาลสุดปลายมาถึง"

Jrm 6 1 โอ ประชาชนเบนยามินเอ๋ย จงรวมกันหนีไปจากกลางกรุงเยรูซาเล็ม จงเป่าแตรในเมืองเทโคอา และยกสัญญาณไฟขึ้นไว้บนเบธชัคเครม เพราะเหตุร้ายโผล่ออกมาจากทิศเหนือ คือการทำลายอย่างใหญ่หลวง

Jrm 6 2 เราเปรียบบุตรสาวของศิโยนเสมือนสาวสวยและบอบบาง

Jrm 6 3 ผู้เลี้ยงแกะพร้อมกับฝูงแกะจะมาสู่เธอ เขาจะตั้งเต็นท์ไว้รอบเธอ ต่างก็จะหากินอยู่ในที่ของมัน

Jrm 6 4 "จงเตรียมท่าสงครามกับเธอ ลูกขึ้น ให้เราโจมตีเวลาเที่ยงวัน" "วิบัติแก่พวกเรา เพราะว่ากลางวันคล้ายเสียแล้ว เงามของเวลาเย็นก็ยาวออกไป"

Jrm 6 5 "ลูกขึ้น ให้เราเข้าตีเวลากลางคืน และทำลายบรรดาวังของเธอเสีย"

Jrm 6 6 เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า "จงโค่นต้นไม้ของเธอลง จงก่อเชิงเทินไว้สู่กรุงเยรูซาเล็ม นี่แหละนครที่ต้องถูกทำโทษ ภายในเธอไม่มีอะไรนอกจากการบีบบังคับ

Jrm 6 7 นำฟูลอยน้ำของมันออกมาฉันใด เธอก็ปล่อยความชั่วของเธอออกมาฉันนั้น ได้ยินถึงความทรนและการทำลายมีภายในเธอ ความเศร้าโศกและความขาดเจ็บก็ปรากฏต่อเราเสมอ

Jrm 6 8 กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงรับคำสั่งสอนเถิด เกรงว่าจิตใจเราจะพราจจากเจ้าไปเสีย เกรงว่าเราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่ร้าง เป็นแผ่นดินที่ปราศจากคนอาศัย"

Jrm 6 9 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า "เขาทั้งหลายจะกวาดชนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นเสียให้เกลี้ยงอย่างเต็มเถาถุ่น เหมือนคนเก็บผลถุ่นเอามือเก็บผลใส่ในตะกร้าอีกคำรบหนึ่ง"

Jrm 6 10 ข้าพเจ้าควรจะพูดและให้คำตักเตือนแก่ผู้ใดดีนะ เพื่อเขาจะได้ยิน ดูกิจ หูของเขาตันเสียแล้ว เขาฟังไม่ได้ ดูกิจ พระวจะของพระเยโฮวาห์เป็นสิ่งที่เขาดูหมิ่น เขาไม่พอใจฟัง

Jrm 6 11 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีพระพิโรธของพระเยโฮวาห์เต็มไปหมด ข้าพเจ้าจะเก็บไว้อีกไม่ไหวแล้ว "เราจะเทออกรดเด็กๆที่ตามถนน และรดพวกหนุ่มๆที่ขมหมึกกันอยู่ด้วย ทั้งสามีและภรรยาที่จะต้องเอาไป ทั้งคนแก่และคนชราด้วย

Jrm 6 12 บ้านเรือนของเขาจะต้องยกให้เป็นของคนที่อื่น ทั้งไรนาและภรรยาของเขาด้วย เพราะเราจะเหยียดมือของเราออกต่อผู้ชวาแผ่นดิน" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

Jrm 6 13 "เพราะว่า ตั้งแต่คนที่ต่ำต้อยที่สุดจนถึงคนใหญ่โตที่สุด ทุกคนโลภอยากได้กำไร และทุกคนก็กระทำการด้วยความเท็จ ตั้งแต่ผู้พยากรณ์ตลอดถึงปุโรหิต

Jrm 6 14 เขาทั้งหลายได้รักษาแผลแห่งบุตรสาวประชาชนของเราแต่เล็กน้อยกล่าวว่า `สันติภาพ สันติภาพ' เมื่อไม่มีสันติภาพเลย

Jrm 6 15 เขาจะอายหรือเมื่อเขากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน เปล่าเลย เขาไม่ละอายเสียเลย เขาหน้าแดงด้วยความละอายไม่เป็นเลย เพราะฉะนั้นเขาจะล้มลงท่ามกลางพวกที่ล้มแล้ว เมื่อถึงเวลาที่เราลงอาญาเขาทั้งหลาย เขาจะล้มคว่ำลง" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ

Jrm 6 16 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า "จงยืนที่ถนนและมองให้ดี และถามหาทางโบราณนั้นว่า ทางที่อยู่ไหน แล้วจงเดินในทางนั้น และท่านจะพบที่พักสงบสำหรับจิตใจของท่าน แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า `เราจะไม่เดินในนั้น'

Jrm 6 17 เราวางยามไว้เหนือเจ้า สั่งว่า `จงฟังเสียงแตร' แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า `เราทั้งหลายจะไม่ยอมฟัง'

Jrm 6 18 เพราะฉะนั้น บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงฟัง ที่ประชุมเอ๋ย จงทราบเถิดว่า อะไรจะบังเกิดขึ้นแก่เขา

Jrm 6 19 พักพอเอ๋ย จงฟังเถิด ดูกิจ เราจะนำความร้ายมาเหนือชนชาตินี้ คือผลแห่งความคิดทั้งหลายของเขา เพราะเขามิได้เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ส่วนราชบัญญัติของเราแล้ว เขาปฏิเสธเสีย

Jrm 6 20 มิกล้ายามมาถึงเราจากเมืองซบา มิตะไคร้ส่งมาจากเมืองไกล เพื่ออะไรเล่า เครื่องเผานูขาของเจ้าก็ยังไม่เป็นที่รับได้ หรือเครื่องสักการบูชาของเจ้าก็ไม่เป็นที่พอใจเรา"

Jrm 6 21 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสตั้งนี้ว่า "ดูกิจ ต่อหน้าชนชาตินี้ เราจะวางเครื่องสะดุดไว้ให้เขาสะดุด ทั้งบิดาและบุตรชายด้วยกัน ทั้งเพื่อนบ้านและมิตรสหายจะพินาศ"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	6	22	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า " ดูเถิด ชนชาติหนึ่งกำลังมาจากแดนเหนือ ประชาชาติใหญ่ชาติหนึ่งจะถูกเราให้มาจากส่วนที่ไกลที่สุดของพิภพ
Jrm	6	23	เขาทั้งหลายจะจับคนธนูและหอก เขาทั้งหลายคร่ำครวญและไม่มีความสงสาร เสียงของเขาเหมือนเสียงทะเลกำเริบ เขาทั้งหลายซึบมา และจัด
เตรียมกระบวนเหมือนชายที่จะเข้าสงคราม บุตรสาวศิโยนเอ๋ย เขาทั้งหลายมาต่อสู้เจ้า "			
Jrm	6	24	พวกเขาได้ยื่นกิตติศัพท์พวกนั้น มือของเราก็อ่อนลงอย่างช่วยไม่ได้ ความแสนระทมได้จับเราไว้เป็นความเจ็บเหมือนสตรีกำลังคลอดบุตร
Jrm	6	25	อย่าเดินออกไปในทุ่งนา หรือเดินบนถนน เพราะดาบของศัตรูและความสยดสยองอยู่ทุกด้าน
Jrm	6	26	บุตรสาวแห่งประชาชนของเราเอ๋ย จงเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้ และกิ้งกืออยู่ในกองเถา จงไว้ทุกข์เหมือนเพื่อบุตรชายคนเดียว เป็นการ
คร่ำครวญอย่างแสนขมขื่นที่สุด เพราะว่าผู้ทำลายมาสู่เราในทันทีทันใด			
Jrm	6	27	" เราได้กระทำให้เจ้าเป็นหอคอยและป้อมปราการท่ามกลางประชาชนของเรา เพื่อเจ้าจะทราบและลงพฤติการณณ์ทั้งหลายของเขา
Jrm	6	28	เขาทั้งหลายมักกบฏอย่างต่อต้านทั้งสิ้น เทียวินนาเขาไป เขาทั้งหลายเป็นทองสัมฤทธิ์ และเป็นเหล็ก เขาทกคนประพฤติเลวทรามทั้งนั้น
Jrm	6	29	เครื่องสุมของเขาสอบอย่างเดือด ตะกั่วก็ถูกไฟเผาผลาญเสีย ถลกกิ่งเรือยไปก็เปล่าประโยชน์ เพราะว่าคนซำก็ยังไม่ได้ถูกถอนออกไป
Jrm	6	30	จะเรียกเขาทั้งหลายได้ว่า เป็นขี้เงิน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธเขาเสียแล้ว "
Jrm	7	1	พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า
Jrm	7	2	" เจ้ายังยืนอยู่ในประตูกำแพงพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และประกาศถ้อยคำเหล่านี้ที่หน้า บรดาคนยูดาทิ้งปวง ผู้เข้ามาในประตู
กำแพงนี้เพื่อจะนมัสการพระเยโฮวาห์ จงฟังพระวจนะพระเยโฮวาห์			
Jrm	7	3	พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าของอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า จงช่อมพฤติการณณ์และการกระทำของเจ้าเสีย และเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้
Jrm	7	4	อย่าไว้วางใจในคำเท็จเหล่านี้ที่ว่า ` นี่เป็นพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระวิหารของพระเยโฮวาห์
Jrm	7	5	เพราะว่า ถ้าเจ้าช่อมพฤติการณณ์และการกระทำของเจ้าจริงๆ ถ้าเจ้าให้ความยุติธรรมระหว่างคนหนึ่งกับเพื่อนบ้านของเจ้าจริงๆ
Jrm	7	6	ถ้าเจ้าไม่บีบบังคับคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อหรือแม่ม่าย และไม่หลังโลดที่ไ้ความผิดให้ถึงตายในที่นี้ และเจ้าทั้งหลายไม่ติดตามพระอื่นไป
ให้เจ็บตัวเอง			
Jrm	7	7	แล้วเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ ในแผ่นดินซึ่งเราได้ยกให้แก่บรรพบุรุษของเจ้าเป็นนิตย์
Jrm	7	8	ดูเถิด เจ้าวางใจในคำเท็จอย่างไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย
Jrm	7	9	เจ้าจะลึกรพิพย์ ผากน ล้างประเวณี ปฏิญาณเท็จ เมาเครื่องบูชาถวายพระบาอัลและติดตามพระอื่นซึ่งเจ้าทั้งหลายมิได้รู้จักไปหรือ
Jrm	7	10	แล้วจึงมายืนต่อหน้าเราในนิเวศนี้ ซึ่งเรียกตามนามของเรา และกล่าวว่า ` เราทั้งหลายได้รับการช่วยให้รอดพ้นมาแล้ว เพื่อจะ ไปกระทำสิ่งที
นำสะอิดสะเอียนเหล่านี้ทั้งสิ้น '			
Jrm	7	11	นิเวศนี้ซึ่งเรียกตามนามของเรา ในสายตาของเจ้าได้กลายเป็นที่ซ่อนสมุขของพวกโจรไปแล้วหรือ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด แม่แต่เราก็ได้
เห็นเองแล้ว			
Jrm	7	12	แต่จง ไปยังสถานที่ซึ่งเราซึ่งเคยอยู่ในเมืองซีโลห์ ซึ่งที่แรกเราได้กระทำให้นามของเรายูที่นั่น จงดูว่าเพราะความชั่วร้ายของอิสราเอล
ประชาชนของเรา เราได้กระทำอะไรต่อสถานที่นั้น			
Jrm	7	13	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า และบัดนี้ เพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น และเมื่อเราพูดกับเจ้าอย่าง ไม่หยุดยั้ง แต่เจ้าทั้งหลายหาได้ฟังไม่
และเมื่อเราได้เรียกพวกเจ้า แต่เจ้ามิได้ตอบ			
Jrm	7	14	เหตุฉะนั้นเราจะกระทำต่อนิเวศนี้ซึ่งเราเรียกตามนามของเรา และซึ่งพวกเจ้าได้วางใจนั้น และกระทำแก่สถานที่ซึ่งเราได้ยกให้แก่เจ้าและแก่
บรรพบุรุษของเจ้าเหมือนเราได้กระทำแก่ซีโลห์			
Jrm	7	15	และเราจะเหวี่ยงเจ้าทิ้งจากสายตาของเรา เหมือนอย่างที่เราได้ทิ้งบรรดาพวกพี่น้องของเจ้า คือบรรดาเชื้อสายของเอฟราอิมทั้งหมดนั้น
Jrm	7	16	เพราะฉะนั้นเจ้าอย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้ อย่าร้องขึ้นหรืออธิษฐานเพื่อเขา และอย่าวิงวอนขอต่อเรา เพราะเราจะไม่ฟังเจ้า
Jrm	7	17	เจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า เขากะทำอะไรกันในตัวเมืองทั้งหลายแห่งยูดาห์ และตามถนนหนทางในเยรูซาเล็ม
Jrm	7	18	พวกเด็ก ๆ ก็เก็บหิน พวกพ่อๆ ก็ถือไฟ พวกผู้หญิงก็กินแวมเบ็ง เพื่อทำขนมถวายแด่เจ้าแม่แห่งฟ้าสวรรค์ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาถวายแด่พระ
อื่นๆ เพื่อยั่วให้เราโกรธ "			
Jrm	7	19	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ถือเราที่เขายั่วหรือ มิใช่ยั่วตัวเขาเองให้ไปสู่ความขายหน้าของเขาทั้งหลายดอกหรือ "
Jrm	7	20	ฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า " ดูเถิด ความกริ้วและความโกรธของเราจะเทลงมาบนสถานที่นี้ บนมนุษย์และสัตว์ บน
ต้นไม้ในท้องทุ่งและบนพืชผลของแผ่นดิน จะเผาผลาญเสียและจะดับไม่ได้ "			
Jrm	7	21	พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า " จงเพิ่มเครื่องเผาบูชาเข้ากับเครื่องสักการบูชาของเจ้า และจงรับประทานเนื้อ
Jrm	7	22	เพราะในวันที่เราได้พาเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เรามิได้พูดกับบรรพบุรุษของเจ้าหรือสั่งเขาเรื่องเครื่องเผาบูชาและเครื่อง
สักการบูชา			
Jrm	7	23	แต่เราบัญชาเขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า ` จงเชื่อฟังเสียงของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของเรา และดำเนินในหน
ทางที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะได้อยู่เย็นเป็นสุข '			
Jrm	7	24	แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังหรือเจียหู่ฟัง แต่เขาทั้งหลายดำเนินตามแผนการของเขาเอง และในความถือกระด้างตามจิตใจชั่วของเขาทั้งหลาย
และเดินถอยหลัง มิได้เดินขึ้นหน้า			
Jrm	7	25	ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์จนทุกวันนี้ เราได้ส่งบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา ไปยังเขาอย่าง ไม่หยุดยั้ง
วันแล้ววันเล่า			
Jrm	7	26	ถึงกระนั้นเขาก็ยังไม่ฟังเรา หรือเจียหู่ฟัง แต่ได้กระทำให้คอกของตนแข็ง เขาได้กระทำชั่วร้ายยิ่งกว่าบรรพบุรุษทั้งหลายของเขาเสียอีก
Jrm	7	27	เจ้าจึงกล่าวบรรดาถ้อยคำเหล่านี้แก่เขา แต่เขาจะไม่ฟังเจ้า เจ้าจงร้องเรียกเขา แต่เขาจะไม่ยอมตอบเจ้า
Jrm	7	28	แต่เจ้าจงพูดแก่เขาว่า ` นี่เป็นประชาชาติที่ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และไม่ยอมรับการแก้ไข ลังจะพินาศเสีย
แล้ว ถูกตัดขาดเสียจากปากของเขาแล้ว			
Jrm	7	29	เยรูซาเล็มเอ๋ย จงตัดผมของเจ้าออกเหวี่ยงทิ้งไป จงคร่ำครวญบนที่สูง เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธและละทิ้งชัวอายุแห่งพระพิโรธของ
พระองค์แล้ว '			
Jrm	7	30	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะคนยูดาทได้กระทำความชั่วในสายตาของเรา เขาได้ตั้งสิ่งทีนำสะอิดสะเอียนไว้ในนิเวศซึ่งเรียกตามนามของเรา
กระทำให้นิเวศนั้นมัวหมองไป			
Jrm	7	31	และได้สร้างปฐนียสถานสูงของโทเฟท ซึ่งอยู่ในหุบเขาแห่งบุตรชายของชินโนม เพื่อจะเผาบุตรชายและบุตรสาวของเขาทั้งหลายเสียด้วยไฟ
ซึ่งเรามิได้บัญชา และไม่เคยมีขึ้นในใจของเรา			
Jrm	7	32	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึงเมื่อเขาจะไม่เรียกที่นั่นอีกว่าโทเฟท หรือภูเขาแห่งบุตรชายของชินโนม แต่จะเรียก
ว่า หุบเขาแห่งการฆ่าฟันกัน เพราะเขาจะฝังกันไว้ในโทเฟทจน ไม่มีที่ว่างแล้ว			
Jrm	7	33	และศพของชนชาตินี้จะเป็นอาหารของนกในอากาศ และแก่สัตว์แห่งแผ่นดินโลก และ ไม่มีใครจะขับไล่ให้มัน ไปเสียได้
Jrm	7	34	เราจะกระทำให้เสียงเริงและเสียงยินดี เสียงของเจ้าบ่าวและเสียงของเจ้าสาว ขาดหายไปจากหัวเมืองของยูดาห์ และจากถนนหนทาง
แห่งกรุงเยรูซาเล็ม เพราะว่าแผ่นดินนั้นจะต้องรกร้างไป "			
Jrm	8	1	" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในกาลครั้งนั้น กระดุกของบรรดาคนษัตริย์ยูดาท กระดุกเจ้านาย กระดุกปุโรหิต กระดุกผู้พยากรณ์ และกระดุกของ
ชาวเมืองเยรูซาเล็มจะมีคนเอาออกมาจากโถงคอกเขาทั้งหลายนั้น			
Jrm	8	2	และเขาจะกระจ่ายกระดูกเหล่านั้นออกต่อหน้าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ทั้งสิ้น ซึ่งเขาทั้งหลายรักและปรานีนับดี ซึ่งเขา
ได้ติดตามห้อยตาม ซึ่งเขาได้แสวงหาและนมัสการ จะ ไม่มีใครรวบรวมหรือฝังกระดูกเหล่านั้น แต่จะเป็นเหมือนมูลสัตว์ที่พื้นดิน			
Jrm	8	3	บรรดาคนที่เหลืออยู่จากครอบครัวร้ายนี้ ซึ่งตกค้างอยู่ในสถานที่ทั้งสิ้นซึ่งเราได้ขับไล่เขาไป จะเลือกความตายยิ่งกว่าที่จะมีชีวิตอยู่ พระเยโฮ
วาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้			
Jrm	8	4	เจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อมนุษย์ล้มลง เขาจะไม่ลุกขึ้นอีกหรือ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดหันไป เขาจะไม่หันกลับมาหรือ
Jrm	8	5	ทำไมชาวเยรูซาเล็มนี้จึงได้หันไป เป็นการกลับสัตย์อยู่เป็นนิตย์ เขายึดการหลอกลวงไว้วัน เขาทั้งหลายปฏิเสธ ไม่ยอมกลับ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	8	6	เราตั้งใจและคอยฟัง แต่เขาทั้งหลายก็พูดไม่ถูกต้อง ไม่มีคนใดกลับใจจากความชั่วของตน กล่าวหา `ฉันได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง' ทุกคนหันไปตามทางของตัวเอง เหมือนม้าวิ่งหัวทีมเข้าไปในสงคราม
Jrm	8	7	แม้ว่านกกระสาตายน่าพิง`รู้จักเวลากำหนดของมัน และนกเขา นกนางแอ่น และนกรอค ได้รักษาเวลาของมัน แต่ประชาชนของเราไม่รู้จักคำตัดสินของพระเยโฮวาห์
Jrm	8	8	เจ้าจะพูดได้อย่างไรว่า `เรามีปัญญา และพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ก็อยู่กับเรา' แต่ดูเถิด แนนอนเขาอย่างไร้ประโยชน์ คือปากของพวกอาดัมได้ทำอย่างไร้ประโยชน์
Jrm	8	9	คนมีปัญญาจะได้รับความอภัย เขาจะคร่ำครวญและถูกจับตัวไป ดูเถิด เขาได้ปฏิเสธพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และปัญญาอย่างใดมิในตัวเขาเล่า
Jrm	8	10	เพราะฉะนั้น เราจะให้กรรยาของเขาดกไปเป็นของคนอื่น ให้ไรนาของเขาดกแก่ผู้ที่จะได้รับเป็นมรดก เพราะว่าตั้งแต่คนที่ต่ำต้อยที่สุดถึงคนที่ใหญ่โตที่สุด ทุกคนโลกอยากได้กำไร ตั้งแต่ผู้พยากรณ์ถึงปุโรหิต ทุกคนก็ทำการฉ้อเขา
Jrm	8	11	เขาได้รักษาเพลงแห่งบทรสยาวประชาชนของเขาแต่เล็กน้อย กล่าวหา `สันติภาพ สันติภาพ' เมื่อไม่มีสันติภาพเสียเลย
Jrm	8	12	เมื่อเขากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน เขาละอายหรือ เปล่าเลย เขาไม่ละอายเสียเลย เขาหน้าแดงด้วยความละอายไม่เป็นเลย เพราะฉะนั้นเขาจะล้มลงท่ามกลางพวกที่ล้มแล้ว ในเวลาแห่งการลงอาญาเขาทั้งหลาย เขาจะล้มคว่ำลง พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	8	13	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะผลาญเขาเป็นแน่ เกาฮูนจะไม่มีผล หรือตีนมจะเดือด ไม่มีผล ไบก็จะเหี่ยวแห้งไป และสิ่งใดที่เราให้เขาก็อันตรธานไปจากเขา"
Jrm	8	14	ทำไมเราจึงนั่งนิ่งๆ จงพากันมา ให้เราเข้าไปในหัวเมืองที่มีป้อม และนั่งเสียที่นั่นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะทรงให้เรานิ่งและทรงประทานน้ำดีหมีให้เราดื่ม เพราะเราได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์
Jrm	8	15	เรามองหาสันติภาพ แต่ไม่มีความดีอะไรมาเลย เรามองหาเวลารักษาให้หาย แต่ประสบความสลดสยอง
Jrm	8	16	" เสียงกระนองแห่งผ้าของเขาก็ได้ยินมาจากเมืองดาน แผ่นดินทั้งสิ้นก็หวั่นไหวด้วยเสียงร้องของกองอาชญาของเขา มันทั้งหลายมากินแผ่นดินและสิ่งทั้งปวงที่อยู่บนนั้นจนหมด ทั้งเมืองและผู้ที่อยู่อยู่ในเมือง
Jrm	8	17	เพราะ ดูเถิด เราจะส่งเข้ามาท่ามกลางเจ้า คืองูทั้งปวงซึ่งจะกัดด้วยมดรีไม่ได้ และมันจะกัดเจ้าทั้งหลาย" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	8	18	เมื่อข้าพเจ้าจะปลอบโยนตัวเองเนื่องด้วยความเศร้าโศก จิตใจของข้าพเจ้าก็อ่อนเปลี้ยอยู่ใน
Jrm	8	19	ฟังซิ เสียงร้องแห่งบทรสยาวประชาชนของข้าพเจ้า เพราะเหตุคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินห่างไกล " พระเยโฮวาห์มิได้สถิตในศิโยนหรือ กษัตริย์ของเมืองนั้นไม่อยู่ในนั้นหรือ "
Jrm	8	20	" ทำไมเขาช่วยเราให้ไกลด้วยรูปเคารพสลักของเขา และด้วยพระต่างตัวของเขา "
Jrm	8	21	" ถูก็ยกฝ่ามือไป ถูก็แล่งก็สิ้นลงแล้ว และเราทั้งหลายก็ไม่รอด "
Jrm	8	22	เพราะเพลงแห่งบทรสยาวประชาชนของข้าพเจ้า หัวใจข้าพเจ้าจึงเป็นแผล ข้าพเจ้าเศร้าหมอง และความสลดสยองก็ยึดข้าพเจ้าไว้ฉันไม่มีพินสในกิลอาดหรือ ไม่มีแพทย์ที่นั่นหรือ ทำไมอนามัยแห่งบทรสยาวประชาชนของข้าพเจ้าจึงไม่กลับสู่สภาพเดิมได้
Jrm	9	1	ไร้อยู่ ถ้าศีรษะของข้าพเจ้าเป็นน้ำ และดวงตาของข้าพเจ้าเป็นบ่อน้ำตาทุกจะดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้ร้องให้ทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะบทรสยาวประชาชนของข้าพเจ้าที่ถูกฆ่า
Jrm	9	2	ไร้อยู่ ถ้าข้าพเจ้ามีที่พักสำหรับคนเดินทางอยู่ที่ในถิ่นทรกัณดารก็จะดี เพื่อข้าพเจ้าจะได้ปราศจากชนชาติของข้าพเจ้า และไปให้พ้นเขาเสีย เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนลวงประเวณีทั้งหมด และเป็นหมุคนที่มักทรยศ
Jrm	9	3	" เขาทั้งหลายงอลิ้นของเขาเหมือนคันธนูเพื่อกล่าวความเท็จ แต่เขาทั้งหลายไม่กล้าสู้เพื่อความจริงในแผ่นดิน เพราะเขาทั้งหลายจากความชั่วอย่างนี้ไปสู่ความชั่วอย่างนั้น และเขาทั้งหลายไม่รู้จักเรา " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	9	4	" ขอให้ทุกคนระวังเพื่อนบ้านของตน และอย่าวางใจในพี่น้องคนใดเลย เพราะว่าพี่น้องทุกคนจะเป็นคนหลอกล่อ และเพื่อนบ้านทุกคนจะเหียวไปเป็นคนทรนาคินหา
Jrm	9	5	ทุกคนจะล่อลวงเพื่อนบ้านของตัวเอง ไม่มีใครจะพูดความจริงสักคนเดียว เขาได้สอนลิ้นของเขาให้พูดมุสา เขาได้กระทำความชั่วช้าจนนำเบื้อหนาย
Jrm	9	6	เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางการล่อลวง โดยการล่อลวงเขาปฏิเสธที่จะรู้จักเรา " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	9	7	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า " ดูเถิด เราจะถลุงเขาและทดลองเขา เหตุบทรสยาวประชาชนของเรา เราจะทำอย่างอื่นได้อย่างไร
Jrm	9	8	ลิ้นของเขาเป็นลูกศรมฤตยู มันพูดมารยา เขาพูดอย่างสันติกับเพื่อนบ้านของเขาด้วยปาก แต่ในใจของเขา เขาวางแผนการคอยดักเขาอยู่ "
Jrm	9	9	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ไม่ควรที่เราจะลงโทษเขาเพราะสิ่งเหล่านี้หรือ ไม่ควรที่จิตใจเราจะแก่แค้นประชาชาติที่เป็นอย่างนี้หรือ
Jrm	9	10	เราจะร้องไห้และคร่ำครวญตรงเหตุเขาเหล่านั้น และคร่ำครวญเหตุลานหญ้าในถิ่นทรกัณดารเพราะว่ามันถูกเผาเสีย ไม่มีผู้ใดฝ่ามือไปมา ไม่ได้ยินเสียงสัตว์เลี้ยงรื่อง ทั้งนกในอากาศและสัตว์ได้หนีไปเสียแล้ว
Jrm	9	11	เราจะกระทำให้เยรูซาเล็มเป็นกองซากปรักหักพัง เป็นถ้ำของมังกร และเราจะกระทำให้หัวเมืองของยูดาห์เป็นที่รกร้าง ไม่มีชาวเมืองสักคนเดียว "
Jrm	9	12	ใครเป็นคนมีปัญญาที่จะเข้าใจความนี้ได้ และมีผู้ใดที่พระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขา เขาจึงประกาศความนั้นได้ เหตุไฉนแผ่นดินจึงพังทำลายและถูกเผาเสียเหมือนถิ่นทรกัณดาร จึงไม่มีใครฝ่ามือไปมา
Jrm	9	13	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งราชบัญญัติของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าเขา และไม่ได้เชื่อฟังเสียงของเรา หรือดำเนินตามนั้น
Jrm	9	14	แต่ได้ดำเนินตามใจของตนเองอย่างตื้อดิ่ง และติดสอยห้อยตามพระบาอัล อย่างที่บรรพบุรุษได้สั่งสอนเขาไว้ "
Jrm	9	15	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล จึงตรัสว่า " ดูเถิด เราจะเลี้ยงชนชาตินี้ด้วยบอระเพ็ด และให้น้ำดีหมีเขาดื่ม
Jrm	9	16	เราจะกระจ่ายเขาไปท่ามกลางประชาชาติ ที่ตัวเขาเองและบรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก และเราจะส่งดาบให้ไล่ตามเขาทั้งหลาย จนเราจะผลาญเขาลิ้น "
Jrm	9	17	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า " จงพิจารณาและเรียกนางร้องไห้ให้มา จงให้คนไปตามหญิงที่ชานาญมา
Jrm	9	18	ให้เขาเรียบเสียงคร่ำครวญเพื่อเราทั้งหลาย เพื่อนำตาจะอาบตาของเรา และหญิงตาของเราจะมีน้ำตาพองออกมา
Jrm	9	19	เพราะได้ยินเสียงคร่ำครวญจากศิโยนว่า `เราทั้งหลายย่อยยับเพียงใดแล้ว เราอับอายหนักหนา เพราะเราได้ทอดทิ้งแผ่นดิน เพราะที่อาศัยของเราได้เหี่ยวพริกเราออกไป "
Jrm	9	20	หญิงเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และให้หูของเจ้ารับพระวจนะจากพระโอษฐ์ของพระองค์ จงสอนบทคร่ำครวญแก่บทรสยาวของเจ้า
Jrm	9	21	จงสอนบทเพลงศพแก่เพื่อนบ้านของเธอทุกคน
Jrm	9	22	เพราะความตายได้เข้ามาเข้าหน้าตาของเรา มันเข้ามาในวังทั้งหลายของเรา ตัดพวกเด็กๆ ออกเสียจากข้างนอก และตัดคนหนุ่มๆ ออกเสียจากถนนทั้งหลาย
Jrm	9	23	จงพูดว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ` ทัพนมษะยจะล้มลงเหมือนมดลี้ตัวตกตามพื้นทุ่ง เหมือนพ่อนข้าวล้มตามผู้เกี่ยว และไม่มีผู้ใดจะเก็บ' "
Jrm	9	24	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " อย่าให้ผู้มีปัญญาอวดในสติปัญญาของตน อย่าให้ชายฉกรรจ์อวดในความเข้มแข็งของตน อย่าให้คนมั่งมีอวดในความมั่งคั่งของตน
Jrm	9	25	แต่ให้ผู้อวดอวดในสิ่งนี้คือการที่เขาเข้าใจและรู้จักเราว่าเรคือพระเยโฮวาห์ ทรงสำแดงความเมตตา ความยุติธรรม และความชอบธรรมในโลก เพราะว่าเราพอใจในสิ่งเหล่านี้" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	9	26	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดูเถิด วันเวลาที่มาถึงแล้ว เมื่อเราจะลงโทษบรรดาผู้ที่รับพิธีเข้าสู่นัดพร้อมด้วยผู้ที่มิได้รับพิธีเข้าสู่นัด คืออียิปต์ ยูดาห์ เอลโดม และคนอัมโมน โมอับและบรรดาคนที่อยู่ในนมมที่ไกลที่สุด ทุกคนที่อาศัยอยู่ในถิ่นทรกัณดาร เพราะบรรดาประชาชาติเหล่านี้มิได้รับพิธีเข้าสู่นัด และบรรดาชาวอิสราเอลก็มิได้รับพิธีเข้าสู่นัดทั้งใจ "
Jrm	10	1	โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับเจ้า
Jrm	10	2	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " อย่าเรียนวิถีทางแห่งบรรดาประชาชาติ หรืออย่าคร่ำครวญเพราะหมายสำคัญของท้องฟ้า ตามที่บรรดาประชา

The Holy Bible in Thai (KJV)

ชาติครามกล้านั้น			
Jrm	10	3	เพราะธรรมเนียมของชนชาติทั้งหลายก็ไร้สาระ เขาตัดต้นไม้มาจากป่าต้นหนึ่ง เป็นสิ่งที่มีมือข้างใดกระทำด้วยขวาน
Jrm	10	4	เขาทั้งหลายก็เอาเงินและทองมาประดับ เขาตอกไว้แน่นด้วยค้อนและตาปี มันก็เคลื่อนไหวไปมาไม่ได้
Jrm	10	5	มันตั้งขึ้นเหมือนต้นอินทผลัม มันพุดไม่ได้ คนต้องขนมันไป เพราะมันเดินไม่ได้ อยากลิ้วมันเลย เพราะมันทำร้ายไม่ได้ มันก็ทำดีไม่ได้
ด้วย"			
Jrm	10	6	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ หามิผู้ใดเหมือนพระองค์ไม่ พระองค์ทรงเป็นใหญ่ และพระนามของพระองค์มีฤทธิ์มาก
Jrm	10	7	ข้าแต่กษัตริย์แห่งบรรดาประชาชาติ ผู้ใดจะไม่ยำเกรงพระองค์ เพราะพระองค์สมควรแก่การยกย่องนี้ เพราะในบรรดาปราชญ์ของบรรดา
ประชาชาติ และในบรรดาราชาอาณาจักรทั้งสิ้นของเขา ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์			
Jrm	10	8	เขาทั้งหลายทั้งโง่และโง่เขลา ไม้อันนั้นเป็นแต่คำสอนไร้สาระ
Jrm	10	9	เครื่องเงินหีบนั้นเขาเอามาจากทาร์ซัส และเอาทองคำมาจากเมืองอฟัส เป็นผลงานของช่างฝีมือ และเป็นผลน้ำมือของช่างทอง เสื้อผ้าของรูป
เคารพนั้นสิครามและสีม่วง เป็นผลงานของช่างานาญทั้งสิ้น			
Jrm	10	10	แต่พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และเป็นพระมหากษัตริย์เนื่องนิรันดร์ พอทงพระพิโรธแผ่นดินก็
หวั่นไหว และบรรดาประชาชาติจะทนต่อความกริ้วของพระองค์ไม่ได้			
Jrm	10	11	เจ้าจงพูดกับเขาทั้งปวงดังนี้ว่า "บรรดาพระผู้ที่ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก จะพินาศไปจากแผ่นดินโลกและจากภายใต้ฟ้า
สวรรค์เหล่านี้"			
Jrm	10	12	พระองค์ทรงสร้างโลกด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาพิภพไว้ด้วยพระสติปัญญาของพระองค์ และทรงชิงฟ้าสวรรค์ออกด้วย
ความเข้าใจของพระองค์			
Jrm	10	13	เมื่อพระองค์ทรงแปลงพระสุรเสียงก็มีเสียงน้ำคะนองในท้องฟ้า และทรงกระทำให้หมอกลอยขึ้นจากปลายพิภพ ทรงกระทำฟ้าแลบเพื่อฝน
และทรงนำลมมาจากพระคลังของพระองค์			
Jrm	10	14	มนุษย์ทุกคนโง่ในทางความรู้ของตน ช่างทองทุกคนจะได้ตายเพราะรูปเคารพสลักของตน เพราะรูปเคารพหล่อของเขาเป็นของเท็จ และ
ไม่มีลมหายใจในรูปเคารพนั้น			
Jrm	10	15	มันเป็นของไร้ค่า และเป็นผลงานแห่งความผิดพลาด มันจะต้องพินาศเมื่อถึงเวลาการลงโทษ
Jrm	10	16	พระองค์ผู้ทรงเป็นส่วนของยาโคบไม่เหมือนสิ่งเหล่านี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ก่อร่างทุกสิ่งขึ้น และอิสราเอลเป็นตระกูลที่เป็นมรดกของ
พระองค์ พระเยโฮวาห์จอมโยธาเป็นพระนามของพระองค์			
Jrm	10	17	เจ้าทั้งหลายที่อาศัยอยู่ภายใต้การถูกล้อมเอ๋ย จงเก็บข้าพเจ้าจากพื้นดิน
Jrm	10	18	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า "ดูเถิด เราจะเหวี่ยงชาวแผ่นดินออกไปเสีย ณ เวลานี้ และเราจะนำความทุกข์ใจมาถึงเขาเพื่อให้เขารู้สึก "
Jrm	10	19	วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะความเจ็บปวดของข้าพเจ้า บาดแผลของข้าพเจ้าก็ร้ายหนัก แต่ข้าพเจ้าว่า "แท้จริงนี้เป็นความทุกข์ใจ และข้าพเจ้าจะต้องทนเอา"
Jrm	10	20	เต็นท์ของข้าพเจ้าก็ถูกทำลาย และเชือกของข้าพเจ้าก็ขาดสิ้น ลูกๆของข้าพเจ้าจากข้าพเจ้าไปหมด และไม่มีข้าพเจ้าแล้ว ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดที่จะ
กางเต็นท์ให้ข้าพเจ้าอีก และเขานม่านของข้าพเจ้าให้			
Jrm	10	21	เพราะว่าผู้เลี้ยงแกะก็โง่ และไม่ได้เสาะหาพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นเขาจะมีใจจำเริญขึ้น และฝูงแกะทั้งหลายของเขา ก็จะกระจัดกระจาย
ไป			
Jrm	10	22	ดูเถิด เสียงลือมาถึงแล้ว เสียงไกลหuldig ใหญ่จากแดนเหนือ มากระทำให้หัวเมืองยูดาห์เป็นที่รกร้าง และให้เป็นถิ่นร้างมั่งกร
Jrm	10	23	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทราบดีแล้วว่า ทางของมนุษย์ไม่อยู่ที่ตัวเขา คือไม่อยู่ที่มนุษย์ผู้ซึ่งดำเนินไปที่จะนำพีก้าวของตนเอง
Jrm	10	24	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงโปรดเตือนข้าพระองค์ด้วยความยุติธรรม มิใช่ด้วยความกริ้วของพระองค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงนำข้าพระองค์
มาถึงความสูญเปล่า			
Jrm	10	25	ขอพระองค์ทรงเพระพิโรธของพระองค์เหนือเหล่าประชาชาติที่ไม่รู้จักพระองค์ และเหนือครอบครัวทั้งหลายที่ไม่ออกพระนามของพระองค์
เพราะเขาทั้งหลายได้กินเผาผลาญยาโคบ เขาได้เขมือบท่านเสีย และเผาผลาญท่านเสีย และกระทำให้อาศัยของท่านให้รกร้างไป			
Jrm	11	1	พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า
Jrm	11	2	"เจ้าจงฟังถ้อยคำในพันธสัญญาที่เถิด และจงกล่าวแก่คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็ม
Jrm	11	3	เจ้าจงกล่าวแก่เขาว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า คนหนึ่งคนใดที่ไม่เชื่อฟังถ้อยคำในพันธสัญญาที่ ให้ผู้นั้นเป็นที่แช่งเกิด
Jrm	11	4	ซึ่งเป็นพันธสัญญาที่เราบัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลาย ในวันที่เราได้นำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากเตาไฟเหล็ก กล่าวไว้ว่า จงเชื่อ
ฟังเสียงของเรา และจงกระทำทุกอย่างที่เราบัญชาเจ้าไว้ เจ้าจึงจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็พระเจ้าของเจ้า			
Jrm	11	5	เพื่อเราจะกระทำให้สำเร็จตามคำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเจ้าว่า จะประทานแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้ง ไหลบริบูรณ์
แก่เขาอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้" แล้วข้าพเจ้าจึงทูลตอบว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอให้เป็นดังนั้นเถิด"			
Jrm	11	6	และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "จงป่าวร้องถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นในหัวเมืองของยูดาห์และในถนนหนทางเยรูซาเล็มว่า จงฟังถ้อยคำแห่ง
พันธสัญญานี้และประพฤติตาม			
Jrm	11	7	เพราะเราได้กล่าวตักเตือนอย่างแข็งแรงต่อบรรพบุรุษของเจ้า ในวันที่เรานำเขาขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ แม้จนถึงทุกวันนี้ยังไม่หยุดยัง
กล่าวตักเตือนว่า จงเชื่อฟังเสียงของเรา			
Jrm	11	8	ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายก็ไม่เชื่อฟังหรือเรียหฟัง แต่ทุกคนดำเนินตามความต้อกระต่างแห่งจิตใจอันชั่วร้ายของเขา เหตุฉะนั้น เราจึงจะนำซึ่งตาม
บรรดาถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้ที่เราได้บัญชาให้เขากระทำ แต่เขามิได้กระทำตามนั้น ให้มาตกเหนือเขา"			
Jrm	11	9	พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "มีการคิดคบฏท่่ามกลางคนยูดาห์และท่ามกลางชาวกรุงเยรูซาเล็ม
Jrm	11	10	เขาได้หันกลับไปหาความชั่วช้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ปฏิเสศ ไมยอมฟังถ้อยคำของเรา เขาติดสอยห้อยตามพระอื่นๆ และปรนนิบัติพระ
นั้น จงควานอิสราเอลและวงศวานยูดาห์ได้ผิดพันธสัญญาของเรา ซึ่งเรากระทำต่อบรรพบุรุษของเขา			
Jrm	11	11	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเขา ซึ่งเขาหนีไม่พ้น ถึงเขาจะร้องทุกข์ต่อเรา เราจะไม่ฟังเขาทั้งหลาย
Jrm	11	12	แล้วหัวเมืองยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มจะไปร้องทุกข์ต่อพระ ซึ่งเขาทั้งหลายได้เผาเครื่องหอมถวายนั้น แต่พระเหล่านั้นจะช่วยเหลือเขาให้รอด
ในเวลาลำบากไม่ได้			
Jrm	11	13	ยูดาห์เอ๋ย พระทั้งหลายของเจ้าก็มากเท่ากับหัวเมืองทั้งหลายของเจ้า และตามจำนวนหนทางในกรุงเยรูซาเล็มเจ้าได้ตั้งแท่นบูชาถวายสิ่งที่ย้อ
อายุ คือแท่นสำหรับเผาเครื่องหอมถวายแก่พระบาอัล			
Jrm	11	14	เพราะฉะนั้น เจ้าอย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้ อย่าร้องขึ้นหรืออธิษฐานเพื่อเขาทั้งหลาย เพราะเราจะไม่ฟังเมื่อเขาร้องต่อเราในเวลาลำบาก
Jrm	11	15	ผู้ที่รักของเรานั้นมีสิทธิอะไรในเนืองนิจของเราเล่า ในเมื่อนางนั้นได้กระทำการชั่วช้ามาก และเมื่ออันบริสุทธิ์ได้พ้นไปจากเจ้าแล้ว เมื่อเจ้า
กระทำชั่ว เจ้าจึงจึงโง่			
Jrm	11	16	พระเยโฮวาห์ทรงเคยเรียกเจ้าว่า "ตะมะกอกเทศสดงามด้วยผลเป็นอย่างดี" แต่พระองค์ทรงก่อไฟเผามันเสียด้วยเสียงพายุใหญ่ และกิ่ง
ทั้งหลายของมันก็ถูกหักเสียแล้ว			
Jrm	11	17	ด้วยว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ได้ปลุกเจ้า ได้ทรงประกาศความร้ายให้ตกแก่เจ้า เพราะความชั่วช้าของวงศวานอิสราเอลและวงศวานยูดาห์
ซึ่งเขาได้กระทำต่อตนเอง เพื่อได้ย้ายให้เราโกรธ ด้วยการเผาเครื่องหอมถวายแก่พระบาอัล"			
Jrm	11	18	พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็รู้แล้ว พระองค์ทรงสำแดงการกระทำของเขาแก่ข้าพระองค์
Jrm	11	19	แต่ข้าพระองค์เป็นเหมือนลูกแกะหรือวัวซึ่งถูกพามาถึงที่ฆ่า ข้าพระองค์ไม่ทราบเลยว่า พวกเขาได้ออกอุบายต่อข้าพระองค์โดยกล่าวว่า
"ให้เราทำลายต้นไม้กับผลของมันเสียด้วย ให้เราตัดเขาออกเสียจากแผ่นดินของคนเป็น เพื่อชื่อของเขาจะไม่เป็นที่ระลึกถึงอีกเลย"			
Jrm	11	20	แต่ว่า ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงพิพากษาอย่างชอบธรรม ผู้ทรงทดลองดูทั้งใจและจิต ขอให้ข้าพระองค์แลเห็นการแก้แค้นของ
พระองค์ตกแก่เขา เพราะข้าพระองค์ได้มอบเรื่องของข้าพระองค์ไว้กับพระองค์แล้ว			
Jrm	11	21	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับคนต่าบลอนาโธ ผู้แสวงหาชีวิตของเจ้าและกล่าวว่า "อย่าพยากรณ์ในพระนามของพระเยโฮ

วาท์ หรือมิฉะนั้นเจ้าจะต้องตายด้วยมือของเรา"			
Jrm	11	22	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า " ดูเถิด เราจะลงโทษเขาทั้งปวง พวกคนหนุ่มจะตายด้วยดาบ บรรดาบุตรชายและบุตรสาวของ
เขาจะตายด้วยการกันดารอาหาร			
Jrm	11	23	จะ ไม่มีเหลือสักคนเดียว เพราะเราจะนำความร้ายมาสู่คนตาบอดนานาโรท คือปีแห่งการลงโทษเขา "
Jrm	12	1	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อข้าพระองค์สุดท้ายที่สุดติดกับพระองค์ พระองค์ก็ทรงเป็นฝ่ายถูก แม้กระนั้นข้าพระองค์ยังขอทูลเสนอเมล็ดพืชของข้าพระองค์ต่อ
พระองค์ โฉนททางของคนชั่วจึงจำเริญขึ้น โฉนทของคนที่ทรยศก็อยู่เย็นเป็นสุข			
Jrm	12	2	พระองค์ทรงปลูกเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายก็หยั่งรากลง เขาทั้งหลายงอกงามขึ้นและบังเกิดผล พระองค์ทรงอยู่ใกล้ที่ปากของเขา แต่ไกล
จากใจของเขา			
Jrm	12	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงรู้จักข้าพระองค์ พระองค์ทรงเห็นข้าพระองค์และทรงทดลองใจของข้าพระองค์ที่มีต่อพระองค์ ขอทรงจุด
เขากออกมาเหมือนแกะสำหรับการฆ่า และตั้งเขาทั้งหลายไว้ต่างหากเพื่อวันฆ่า			
Jrm	12	4	แผ่นดินนี้จะไว้ทุกข์นานเท่าใด และผักหญ้าตามท้องนาทุกแห่งจะเหี่ยวแห้ง ไปนานเท่าใด เพราะความชั่วของผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น สัตว์และนก
ก็ถูกผลาญไปเสียสิ้น เพราะเขาว่า " พระองค์จะไม่ทอดพระเนตรบนสุดปลายของเราทั้งหลาย "			
Jrm	12	5	" ถ้าเจ้าจึงแข่งกับทหารรบ และเขาทำให้เจ้าเหน็ดเหนื่อย เจ้าจะแข่งกับม้าได้อย่างไร และถ้าเจ้ายังเหน็ดเหนื่อยในแผ่นดินแห่งสันติภาพซึ่ง
เจ้าวางใจนั้น เจ้าจะทำอย่างไรในคลื่นของลมแม่น้ำจอร์แดน			
Jrm	12	6	เพราะว่าแม่พี่น้องของเจ้าและวงวานของบิดาเจ้า แม้ว่าเขาก็ได้กระทำการทรยศต่อเจ้า เขายังเรียกให้ฝูงชนไล่ตามเจ้าไป ถึงแม้ว่าเขาพูด
ถ้อยคำอย่างดีแก่เจ้า อย่าเชื่อเขาเลย			
Jrm	12	7	เราได้ละทิ้งนิ้วของเรา เราได้เหวี่ยงมรดกของเราทิ้ง เราได้มอบผู้ที่รักของจิตใจเราไว้ในมือศัตรูของเรา
Jrm	12	8	มรดกของเราได้กลายเป็นเหมือนสิ่งโตในป่าต่อเรา เขาตะเบ็งเสียงของเขาเข้าใส่เรา เพราะฉะนั้นเราจึงเกลียดเขา
Jrm	12	9	มรดกของเราเป็นแก่เราเหมือนนกกลายต่าง นกซึ่งอยู่รอบตอสุกนั้น ไปเกาะ ไปขมนมสัตว์ป่าทั้งสิ้น นำมันให้มากินเสีย
Jrm	12	10	ผู้เลี้ยงแกะเป็นอันมากได้ทำลายสวนองุ่นของเราเสีย เขาทั้งหลายได้เหยียบย่ำสวนของเราไว้ได้ฝ่าเท้า เขาทั้งหลายได้กระทำให้สวนอันพึงใจ
ของเรากลายเป็นถิ่นทรกัณฑ์การที่รกร้าง			
Jrm	12	11	เขาทั้งหลายได้กระทำสวนของเราให้รกร้าง เมื่อรกร้างส่วนนั้นก็กร่ำครวญต่อเรา แผ่นดินทั้งสิ้นก็ถูกทิ้งให้รกร้าง เพราะ ไม่มีผู้ใดเอาใจใส่ใน
เรื่องนี้			
Jrm	12	12	ผู้ทำลายล้างได้มาบนบรรดาที่สูงทั้งปวงในถิ่นทรกัณฑ์การ เพราะว่าแสงดาบของพระเยโฮวาห์จะทำลายจากปลายแผ่นดินนี้ไปถึงปลายอีกข้าง
หนึ่ง ไม่มีเนื้อหนังใด ๆ ที่มีสันติภาพ			
Jrm	12	13	เขาทั้งหลายได้หัวานข้าวสาลี แต่จะเกี่ยวหนาม เขาได้กระทำให้ตัวเจ็บปวด แต่จะไม่ได้กำไรอะไร เขาทั้งหลายจะอยู่ด้วยผลการเกี่ยว
ของเขา ด้วยเหตุความโกรธเกรี้ยวการรดาของพระเยโฮวาห์ "			
Jrm	12	14	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ ด้วยเรื่องบรรดาเพื่อนบ้านที่ชั่วร้ายของเรา ผู้ที่ได้แต่ตั้งมรดกซึ่งเราได้อิสราเอลประชาชนของเราสืบมรดกนั้น
ว่า " ดูเถิด เราจะถอนเขาทั้งหลายขึ้นจากแผ่นดินของเขา และเราจะถอนวงวานญาติจากท่ามกลางเขาทั้งหลาย			
Jrm	12	15	และต่อมาหลังจากที่เราได้ถอนเขาทั้งหลายขึ้นแล้ว เราจะกลับมีความเมตตาต่อเขาอีก และเราจะนำเขาทั้งหลายมาอีก ให้ต่างก็มาเยี่ยมมรดก
ของตน และยังมีแผ่นดินของตน			
Jrm	12	16	และจะเกิดกรณีขึ้นว่า ถ้าเขาทั้งหลายจะอดสาส์นศึกษาทางแห่งประชาชนของเรา คือปฏิญาณในนามของเราว่า ` ทราบใดที่พระเยโฮวาห์ทรง
พระชนม์อยู่แน่' อย่างที่เขาได้สอนประชาชนของเราให้ปฏิญาณโดยพระบาอัล แล้วเขาจะได้รับการสร้างขึ้นไว้ท่ามกลางประชาชนของเรา			
Jrm	12	17	แต่ถ้าเขาทั้งหลายจะไม่เชื่อฟัง แล้วเราจะถอนประชาชนชาตินั้นขึ้นและทำลายเขาจนสิ้น " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
Jrm	13	1	พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าด้วยว่า " จงไปซื้อผ้าป่านาคาดเอวมาผืนหนึ่ง คาดเอวของเจ้าไว้และอย่าจุ่มน้ำ "
Jrm	13	2	ข้าพเจ้าจึงซื้อผ้าคาดเอวผืนหนึ่งตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และคาดเอวของข้าพเจ้าไว้
Jrm	13	3	และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าครั้งที่สองว่า
Jrm	13	4	" จงเอาผ้าคาดเอวซึ่งเจ้าได้ซื้อมา ซึ่งอยู่ที่เอวของเจ้า และจงลุกขึ้น ไปยังแม่น้ำยูเฟรติส แล้วซ่อนผ้านั้นไว้ในซอกหินแห่งหนึ่ง "
Jrm	13	5	ข้าพเจ้าก็ไปและซ่อนผ้านั้นไว้ข้างแม่น้ำยูเฟรติส ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาข้าพเจ้า
Jrm	13	6	ต่อมาอีกหลายวันพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " จงลุกขึ้น ไปยังแม่น้ำยูเฟรติส และเอาผ้าคาดเอวซึ่งเราได้สั่งเจ้าให้ซ่อนไว้ที่นั่นนั้นมาเสีย
จากที่นั่น "			
Jrm	13	7	แล้วข้าพเจ้าก็ไปที่แม่น้ำยูเฟรติส และขุดเอาผ้าคาดเอวมาจากที่ซึ่งข้าพเจ้าได้ซ่อนไว้ ดูเถิด ผ้าคาดเอวนั้นเสียหมด จะใช้การสิ่งใดก็ไม่ได้
Jrm	13	8	แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์ก็มาถึงข้าพเจ้าว่า
Jrm	13	9	" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราก็จะทำลายความเข้าใจของยูดาห์ และความทะนงใจใหญ่ยิ่งของเยรูซาเล็มเสียอย่างนั้นแหละ
Jrm	13	10	คือชนชาติที่ชั่วร้ายนี้ ผู้ปฏิเสธ ไม่ฟังถ้อยคำของเรา ผู้ที่ดำเนินตามความต้องการต่างแห่งจิตใจของตนเอง และได้ติดสอยห้อยตามพระอื่น เพื่อ
จะประณินบัตและนัสการพระเหล่านั้น จะเป็นเหมือนผ้าคาดเอวนี้ซึ่งจะใช้การสิ่งใดก็ไม่ได้			
Jrm	13	11	เพราะผ้าคาดเอวติดอยู่ที่เอวของมนุษย์ฉันใด เราก็ได้กระทำให้วงวานทั้งสิ้นของอิสราเอลและวงวานทั้งสิ้นของยูดาห์ติดอยู่กับเราฉันนั้น
พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ เพื่อเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชน ชื่อเสียง ที่สรรเสริญ และสง่าราศีแก่เรา แต่เขาทั้งหลายก็ไม่ฟัง			
Jrm	13	12	ฉะนั้นเจ้าจงกล่าวถ้อยคำนี้แก่เขาทั้งหลาย พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ` น้ำองุ่นจะเต็มใหญ่ทุก' และเขาทั้งหลายจะพูด
กับเจ้าว่า ` เราไม่รู้หรือว่าน้ำองุ่นจะต้องเต็มใหญ่ทุก' "			
Jrm	13	13	แล้วเจ้าจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะให้ชาวแผ่นดินนี้ทั้งสิ้นเต็มไปด้วยความมึนเมา คือกษัตริย์ทั้งหลายของ
ผู้ประทับบนบัลลังก์ของดาวิด พวกบิโรท พวกผู้พยากรณ์ และชาวกรุงเยรูซาเล็มทั้งสิ้น			
Jrm	13	14	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะเหวี่ยงเขาทั้งหลายให้ชนกันและกัน พวกพ่อก็ชนพวกลูก เราจะไม่สงสาร หรือไม่ไว้ชีวิต หรือไม่เมตตา แต่
เราจะทำลายเขา "			
Jrm	13	15	จงฟังและเงี่ยหูฟัง อ้ายโสไปเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสิ้นพระวาจาแล้ว
Jrm	13	16	จงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย ก่อนที่พระองค์จะทรงนำความมืดมา ก่อนที่เท้าของเจ้าจะสะดบนภูเขาที่มีแสง
โพล์พล์ และขณะเมื่อเจ้าทั้งหลายมองหาความสว่าง พระองค์ทรงกลับให้เป็นเงามัจจุราช และทรงกระทำให้เป็นความมืดทึบ			
Jrm	13	17	แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายจะไม่ฟัง จิตใจของข้าพเจ้าก็จะร้องไห้ลับๆ เพราะความทะนงใจของเจ้า ตาของข้าพเจ้าจะร้องไห้มากนัก และมีน้ำตาอาบ
หน้า เพราะฝูงแกะของพระเยโฮวาห์ถูกต้อนเอาไปเป็นเชลย			
Jrm	13	18	จงกล่าวแก่กษัตริย์และพระราชินีว่า " ขอทรงประทับ ณ ที่ต่ำ เพราะว่าอำนาจของพระองค์ คือมงกฎแห่งสง่าราศีของพระองค์จะหล่นมา "
Jrm	13	19	หัวเมืองแห่งภาคใต้ก็ถูกปิดซึ่ง ไม่มีใครจะเปิดได้ ยูดาห์ทั้งสิ้นก็จะถูกกวาดไปเป็นเชลย จะถูกกวาดไปเป็นเชลยหมดทีเดียว
Jrm	13	20	" จงเงยหน้าของเจ้าขึ้นดูเขาเหล่านั้นที่มาจากทิศเหนือ ฝูงแกะที่ได้มอบไว้ให้แก่เจ้านั้นอยู่ที่ไหน คือฝูงแกะที่งดงามของเจ้านั้นนะ
Jrm	13	21	เจ้าจะว่าอย่างไรเมื่อเขาจะลงโทษเจ้า เพราะเจ้าเองได้สอนเขาให้เป็นนายและเป็นประมุขของเจ้า ความเจ็บปวดจะไม่เข้ามาครอบงำเจ้า อย่าง
ความเจ็บปวดของผู้หญิงที่กำลังคลอดบุตรหรือ			
Jrm	13	22	และถ้าเจ้าว่าในใจของเจ้าว่า ` ทำไม่สิ่งเหล่านี้จึงเกิดกับข้า' ก็เพราะความชั่วช้าที่มากมายใหญ่โตของเจ้า เสื้อของเจ้าจึงต้องถูกถลกขึ้น
และสันเท้าของเจ้าจึงไม่ปิดบัง			
Jrm	13	23	คนเอธิโอเปียเปลี่ยนนารณของตนเองได้หรือ หรือเสือดาวเปลี่ยนลายของมัน ถ้าได้แล้วเจ้าทั้งหลายผู้ที่เคยต่อการกระทำความชั่ว จะมากกว่า
ทำความดีก็ได้			
Jrm	13	24	ฉะนั้นเราจะกระจ่ายเขาทั้งหลายไปเหมือนแกะที่ถูกลมจากถิ่นทรกัณฑ์การ
Jrm	13	25	นี่เป็นส่วนของเจ้า เป็นส่วนที่เราได้วางออกให้แก่เจ้า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ " เพราะเจ้าได้ล้มเราเสีย และไว้วางใจในการมสา
Jrm	13	26	ฉะนั้น เราเองจะถลกเสื้อคลุมของเจ้ามาปกหน้าเจ้า คือให้เห็นความอับอายขายหน้าของเจ้า
Jrm	13	27	เราได้เห็นการล่วงประเวณีของเจ้า การครวญหา การเล่นชู้แย่งแย่งการคะของเจ้า และการที่นาสะอิดสะเอียนของเจ้า บนเนินเขาทั้งหลายที่ใน

The Holy Bible in Thai (KJV)

ทุ่งนา โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย วิบัติแก่เจ้า อีกนานสักเท่าใดเจ้าจึงจะยอมกระทำให้เจ้าสะอิดได้"

Jrm	14	1	พระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงเยเรมีย์ เกี่ยวกับความแห้งแล้งว่า
Jrm	14	2	" ยูดาห์ไว้ทุกข์ และประตูเมืองทั้งปวงของเธอก็อ่อนกำลังลง ประชาชนของเธอก็ตั้งค้ำหน้ากมัยบนแผ่นดิน และเสียงร้องของเยรูซาเล็มก็ขึ้นไป
Jrm	14	3	ขนนางของเธอส่งผู้น้อยของเขาส่งไปตักน้ำ เขาทั้งหลาย ไปยังที่ซึ่งน้ำเห็นว่า ไม่มีน้ำ เขาทั้งหลายก็กลับไปด้วยภาชนะเปล่า เขาทั้งหลายได้อายและขายหน้า เขาจึงคลุมศีรษะของเขาทั้งหลายเสีย
Jrm	14	4	เพราะเรื่องแผ่นดินที่แห้งแล้งเนื่องจากไม่มีฝนตกบนแผ่นดิน ชาวนาทั้งหลายก็อับอาย เขาทั้งหลายจึงคลุมศีรษะของเขาเสีย
Jrm	14	5	แม้กว้างตัวเมียที่อยู่ในท้องทุ่งก็ละทิ้งลูกที่ตกใหม่ของมันเสีย เพราะว่า ไม่มีหญ้า
Jrm	14	6	ลาปายืนอยู่บนที่สุ้ง มันสุดลมหายใจเหมือนมังกร ตาของมันก็มืดมัว เพราะว่า ไม่มีหญ้า "
Jrm	14	7	" แม้ว่าความชั่วช้าของข้าพระองค์ทั้งหลายก็เป็นพยานปรักปรำข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์โปรดเกิดเพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ด้วยวบบรรดาการกลับสัตย์ของข้าพระองค์ทั้งหลายก็มากยิ่ง ข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำบาปต่อพระองค์
Jrm	14	8	ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นความหวังแห่งอิสราเอล เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราในยามลำบาก โฉนพระองค์จะทรงเป็นเหมือนคนต่างตัวในแผ่นดิน หรือเหมือนคนเดินทางและอาศัยค้างเพียงคืนเดียว
Jrm	14	9	โฉนพระองค์จะทรงเป็นเหมือนชายที่งั้นง หรือเหมือนคนที่กำลังมากแต่ช่วยใครให้รอดไม่ได้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แม้กระนั้นก็ดีที่พระองค์ทรงสถิตท่ามกลางข้าพระองค์ทั้งหลาย คนเขาเรียกพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์ ขออย่าทรงละข้าพระองค์ทั้งหลายไว้เสีย "
Jrm	14	10	พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ชนชาตินี้ว่า " เขาทั้งหลายรักที่จะพเนจรไปอย่างนี้ เขาทั้งหลายไม่ยั้งเท้าของเขาไว้ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงไม่ทรงรับเขา บัดนี้พระองค์จะทรงระลึกถึงความชั่วช้าของเขา และลงโทษการผิดบาปของเขา "
Jrm	14	11	พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า " อย่าอธิษฐานเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของชนชาตินี้เลย
Jrm	14	12	แม้ว่าเขาอดอาหาร เราก็จะไม่ฟังเสียงร้องของเขา แม้เขาถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องธัญญาบูชา เราก็จะไม่รับมัน แต่เราจะผลาญเขาเสียด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด "
Jrm	14	13	แล้วข้าพเจ้าพูดว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดุเถิด พวกผู้พยากรณ์กล่าวแก่ข้าว่า ` ท่านทั้งหลายจะไม่เห็นดาบหรือจะมีการกันดารอาหาร แต่เราจะให้สันติภาพที่แน่นอนแก่เจ้าในสถานที่นี้ ' "
Jrm	14	14	และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า " พวกผู้พยากรณ์เหล่านั้นพยากรณ์เท็จในนามของเรา เรายังได้ใช้เขาทั้งหลาย และเรายังได้บัญชาเขาหรือพูดกับเขา เขาพยากรณ์นิมิตและการทำนายเท็จแก่เจ้าทั้งหลาย เป็นการทำนายที่ไร้ค่า เป็นการล่อลวงของจิตใจเขาเอง
Jrm	14	15	ฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้เกี่ยวกับพวกผู้พยากรณ์ ผู้พยากรณ์ในนามของเรา แม้ว่าเราไม่ได้ใช้เขาทั้งหลาย และผู้กล่าววว่า ` ดาบและการกันดารอาหารจะไม่มาถึงแผ่นดินนี้ ' พวกผู้พยากรณ์เหล่านั้นจะถูกผลาญเสียด้วยดาบและการกันดารอาหาร
Jrm	14	16	และประชาชนผู้ซึ่งเขาพยากรณ์ให้ฟังนั้น จะถูกทิ้งไว้ในถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม เพราะเหตุการกันดารอาหารและดาบ ซึ่งไม่มีผู้ใดจะฝังเขา คือทั้งตัวเขาทั้งหลาย ภรรยาของเขา บุตรชายและบุตรสาวของเขา เพราะเราจะเหวี่ยงความชั่วของเขาสนองเขา
Jrm	14	17	เจ้าจงกล่าวถ้อยคำนี้แก่ข้าว่า ` ขอให้ตาของเรามองดูโลหิตกลางคืนและกลางวัน อย่านำให้หยุดยั้ง เพราะบุตรสาวพรหมจารีแห่งประชาชนของเรา ถูกยิวด้วยความหายนะยิ่งใหญ ถูกต้อยหนักมาก
Jrm	14	18	ถ้าเราออกไปในท้องนา ดุเถิด นั่นคนที่ถูกฆ่าเสียด้วยดาบ ถ้าเราเข้าไปในกรุง ดุเถิด นั่นโรคอันเนื่องจากการกันดาร เพราะว่าทั้งพวกผู้พยากรณ์และปรอติตไปคำกันในแผ่นดินที่เขาไม่รู้จัก " "
Jrm	14	19	พระองค์ทรงปฏิเสธ ไม่รับยดาบเสียทีเดียวแล้วหรือ พระทัยของพระองค์เกลียดศิโยนเสียแล้วหรือ โฉนพระองค์ทรงเขียนดัดข้าพระองค์ทั้งหลาย จนไม่มีการรักษาข้าพระองค์ให้หาย ข้าพระองค์ทั้งหลายมองหาสันติภาพ แต่ไม่มีความดีมาเลย เรามองหาเวลาเยียวยา แต่ประสบความสลดสยอง
Jrm	14	20	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอสภาพความชั่วของพวกข้าพระองค์ และความชั่วช้าของบรรดาบุตรของข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์
Jrm	14	21	เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ ขออย่าทรงเกลียดพวกข้าพระองค์ ขออย่าให้หลู่เกียรติแห่งพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ ขอทรงระลึกและอย่าทรงหักพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งมีไว้กับข้าพระองค์
Jrm	14	22	ในบรรดาพระที่เทียมเท็จแห่งประชาชาติทั้งหลายมีพระองค์ใดเล่าที่ทำให้เกิดฝน ได้หรือ ท้องฟ้าประทานห่าฝน ได้หรือ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ พระองค์มีไว้พระเจ้าน้องนาคหรือ พวกข้าพระองค์จึงคอยหวังในพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำสิ่งเหล่านั้นทั้งสิ้น
Jrm	15	1	ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า " แม้ว่าโมเสส และฮามมูเอล จะมายืนอยู่ต่อหน้าเรา จิตใจของเราจะไม่หันไปหาชนชาตินี้ ไฉนเขาทั้งหลายออกไปให้เห็นสายตาของเรา แล้วให้เขาไป
Jrm	15	2	และต่อมาถ้าเขาถามเจ้าว่า ` เราจะไปที่ไหน ' เจ้าจงพูดกับเขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ` คนเหล่านั้นที่กำหนดให้แก่ความตายจะไปหาความตาย คนเหล่านั้นที่กำหนดให้แก่ดาบจะไปหาดาบ คนเหล่านั้นที่กำหนดให้แก่การกันดารอาหารจะไปหาการกันดารอาหาร คนที่กำหนดให้แก่การเป็นเชลยจะไปหาการเป็นเชลย ' "
Jrm	15	3	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะกำหนดสิ่งอย่างไรเหนือเขา คือ ดาบสังหาร สุนัขกัดฉีก นกในอากาศ และสัตว์บนแผ่นดินโลกที่จะกัดกินและทำลาย
Jrm	15	4	และเราจะกระทำให้เขาถูกถอดไปยังราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก เหตุด้วยการกระทำซึ่งมันสิ้นพระเดชขะขัตติย์แห่งยูดาห์ ได้กระทำในเยรูซาเล็ม
Jrm	15	5	เยรูซาเล็มเอ๋ย ใครจะสงสารเจ้า หรือใครจะเสียใจกับเจ้า หรือใครจะแวมมากามทชฺสุขของเจ้า "
Jrm	15	6	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เจ้าได้ปฏิเสธเรา เจ้าถอยหลังรื้อไป เราจึงจะเหยียดมือออกไปต่อสู่เจ้าและทำลายเจ้า เราเอื้อมต่อการพอนผันแล้ว
Jrm	15	7	เราจะขัดเขาดด้วยส้อมขัดข้าวในบรรดาประตูเมืองแห่งแผ่นดินนั้น เราจะทำให้ลูกของเขาทั้งหลายตาย เราจะทำลายประชาชนของเรา เพราะเขาทั้งหลายมิได้หันกลับจากพฤติกรรมของเขา
Jrm	15	8	เรากระทำให้หญิงม่ายของเรามีมาก ยิ่งกว่าเม็ดทรายในทะเล ณ เวลาเที่ยงวัน เราได้นำผู้ทำลายมาสู่บรรดาแม่ของคนที่หนุ่มทั้งหลาย เราได้กระทำให้ความสลดสยองตกเหนือกรุงนั้นโดยฉับพลัน
Jrm	15	9	เธอที่คลอดบุตรเจ็ดคนก็อ่อนกำลัง เธอตายไปแล้ว ดวงอาทิตย์ของเธอตกเมื่อยังวันอยู่ เธอได้รับความอายและขายหน้า เราจะมอบผู้ที่เหลืออยู่ให้แก่ดาบต่อหน้าศัตรูของเขา " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	15	10	แม่เจ้า วิบัติแก่ฉัน ที่เมคลอดฉันมาเป็นคนที่ให้เกิดการแก่งแย่งและการชิงดีแก่แผ่นดินทั้งสิ้น ฉันก็ได้ให้ยืมโดยคิดดอกเบี้ย หรือฉันก็ได้ยืมเขาโดยคิดดอกเบี้ย แต่เขาทุกคนแข่งฉัน
Jrm	15	11	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " พวกที่เหลืออยู่จะอยู่เย็นเป็นสุข เราจะกระทำให้พวกศัตรูกระทำดีต่อเจ้าในเวลาลำบากและในเวลาทุกข์ใจ
Jrm	15	12	เหล็กจะหักเหล็กจากที่ตีเหนือและเหล็กกล้าหรือ
Jrm	15	13	บรรดาลิงของและทรัพย์สินสมบัติของเจ้า เราจะมอบให้เป็นของริบไม่คิดค่า เพราะบาปทั้งสิ้นของเจ้าตลอดทั่วดินแดนของเจ้า
Jrm	15	14	เราจะกระทำให้เจ้าไปกับพวกศัตรูของเจ้ายังแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่รู้จัก เพราะความโกรธของเรา เราคือ ไฟขึ้น ซึ่งจะเผาเจ้าทั้งหลายเสีย "
Jrm	15	15	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงทราบ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ และเยี่ยมเยียนข้าพระองค์ ขอทรงแก้แค้นผู้มุ่งหมายฆ่าพระองค์เพื่อข้าพระองค์ เพราะการอดกลั้นพระทัยของพระองค์นั้น ขออย่าทรงนำข้าพระองค์ไปเสีย ขอทรงตระหนักว่าข้าพระองค์ทนการตีด้วยเห็นแก่พระองค์
Jrm	15	16	เมื่อพบพระวณะของพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็กินเสีย พระวณะของพระองค์เป็นความขึ้นบานแก่ข้าพระองค์ และเป็นความปิติยินดีแห่งจิตใจของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของโยธา เพราะว่าเขาเรียกข้าพระองค์ตามพระนามของพระองค์
Jrm	15	17	ข้าพระองค์มิได้นั่งอยู่ในหมุ่คนที่เยาะเย้ยกัน ทั้งข้าพระองค์ก็ได้ประมปรดิ์ ข้าพระองค์นั่งอยู่คนเดียว เพราะเหตุพระหัตถ์ของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์เต็มด้วยความกริ้ว
Jrm	15	18	โฉนความเจ็บของข้าพระองค์มิได้หยุดยั้ง บาดแผลของข้าพระองค์ก็รักษาไม่หาย มันไม่ยอมหาย พระองค์ทรงเป็นเหมือนผู้มสาแก่ข้าพระองค์หรือ หรืออย่างน้ำที่เดือดแห่ง
Jrm	15	19	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า " ถ้าเจ้ากลับมา เราจะให้เจ้ากลับมาอีก และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา ถ้าเจ้าแยกสิ่งประเสริฐไปจากสิ่งเลวทราม เจ้าจะเป็นเหมือนปากของเรา จงให้เขาทั้งหลายหันกลับมาหาเจ้า แต่เจ้าอย่าหันไปหาเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	15	20	เราจะกระทำเจ้าให้เป็นกำแพงป้อมทองสัมฤทธิ์แก่ชนชาตินี้ เขาทั้งหลายก็จะต่อสู้กับเจ้า แต่เขาจะไม่ชนะเจ้า เพราะเรายูกับเจ้า จะช่วยเจ้าให้รอดและช่วยเจ้าให้พ้น" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
Jrm	15	21	"เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของคนชั่ว และไถ่เจ้าจากกำมือของคนอำมหิต"
Jrm	16	1	พระวามะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Jrm	16	2	"เจ้ายามีภรรยา เจ้ายามีบุตรชายหรือบุตรสาวในที่นี้
Jrm	16	3	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้เรื่องบุตรชายและบุตรสาวที่เกิดในที่นี้ และทรงกล่าวถึงพวกมารดาที่คลอดบุตรเหล่านั้น และพวกบิดาที่ให้บังเกิดคนเหล่านั้นในแผ่นดินนี้ว่า
Jrm	16	4	เขาทั้งหลายจะตายด้วยโรคภัย จะไม่มีการไอดครวญอาลัยเขาทั้งหลาย หรือจะไม่มีใครจัดการฝังเขา เขาจะเป็นเหมือนมูลสัตว์ที่อยู่บนพื้นแผ่นดิน เขาทั้งหลายจะพินาศด้วยดาบและการกันดารอาหาร และศพทั้งหลายของเขาจะเป็นอาหารของนกในอากาศและของสัตว์แห่งแผ่นดิน
Jrm	16	5	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า อย่าเข้าไปในเรือนที่ครวญคร่ำ หรือไปไอดครวญ หรือไปเสียใจด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้เอาสันติภาพของเราไปจากชนชาตินี้แล้ว ทั้งความเมตตาและกรุณาของเรา
Jrm	16	6	ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยจะตายในแผ่นดินนี้ จะไม่มีใครจัดการฝังเขา จะไม่มีใครมาไอดครวญอาลัยเขา หรือมารีดตัวหรือมาโกนศีรษะเพื่อเขา
Jrm	16	7	จะไม่มีผู้ใดฉีกตัวเองเพื่อเขาเมื่อไรทุกข์ เพื่อจะปลอบโยนเขาเหตุคนที่ตายนั้น เพราะบิดามารดาของเขาจะไม่ใคร่มอบถ้วยแห่งความเล้าโลมใจให้เขาดื่ม
Jrm	16	8	เจ้ายาเข้าไปนั่งกินและดื่มกับเขาในเรือนที่มีการเลี้ยง
Jrm	16	9	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้เสียงบันเทิงและเสียงรื่นเริง เสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว ชขาดจากสถานที่นี้ต่อสายตาของเจ้าทั้งหลายและในวันของเจ้า
Jrm	16	10	ต่อมาเมื่อเจ้าบอกรบราดถ้อยคำเหล่านี้แก่ชนชาตินี้ และเขาทั้งหลายพูดกับเจ้าว่า `ทำไมพระเยโฮวาห์จึงทรงประกาศความร้ายใหญ่ยิ่งทั้งสิ้นนี้ให้ตกแก่เรา ความชั่วช้าของเราคืออะไรเล่า เราได้กระทำบาปอะไรต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเล่า'
Jrm	16	11	แล้วเจ้าฟังกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะบรรพบุรุษของเจ้าได้ละทิ้งเรา และได้ตัดสายห้อยตามพระอื่น และได้ปรนนิบัติและนมัสการพระนั้น และได้ละทิ้งเรา และมิได้รักษาราชบัญญัติของเรา
Jrm	16	12	และเพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำชั่วร้ายยิ่งเสียกว่าบรรพบุรุษของเจ้า เพราะดูเถิด เจ้าทุกคนได้ดำเนินตามความดีกระด้างแห่งจิตใจอันชั่วร้ายของตนเอง ปฏิเสธไม่ยอมฟังเรา
Jrm	16	13	เพราะฉะนั้น เราจะเหวี่ยงเจ้าออกเสียจากแผ่นดินนี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเจ้าหรือบรรพบุรุษของเจ้าไม่รู้จัก และที่นั่นเจ้าจะปรนนิบัติพระอื่นทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะเราจะไม่สำแดงพระคุณแก่เจ้าเลย'
Jrm	16	14	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเดือนจะมาถึง เมื่อไม่มีใครกล่าวต่อไปอีกว่า `พระเยโฮวาห์ผู้ทรงนำประชาชนอิสราเอลขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด'
Jrm	16	15	แต่จะพูดว่า `พระเยโฮวาห์ผู้ทรงนำประชาชนอิสราเอลขึ้นมาจากแดนเหนือ และขึ้นมาจากบรดาประเทศซึ่งพระองค์ได้ทรงขับไล่เขาให้ไปอยู่นั้น ทรงพระชนม์อยู่ฉันใด' เพราะเราจะนำเขาทั้งหลายกลับมาสู่แผ่นดินของเขาเอง ซึ่งเราได้ยกให้บรรพบุรุษของเขาแล้วนั้น
Jrm	16	16	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราจะส่งชาวประมงมาเป็นอันมาก และเขาจะจับเขาทั้งหลาย ภายหลังเราจะให้เขาพาพราวนมาเป็นอันมาก พราวนจะล่าเขาทั้งหลายตามภูเขาทุกแห่งและตามเนินเขาทุกลูกและตามซอกหิน
Jrm	16	17	เพราะว่า ตาเรามองดูพฤติกรรมทั้งสิ้นของเขา จะปิดบังไว้จากหน้าเราไม่ได้ และความชั่วช้าของเขาทั้งหลายจะซ่อนพ้นตาเราไม่ได้
Jrm	16	18	และก่อนอื่นเราจะทดสอบองความชั่วช้าและบาปของเขาเป็นสองเท่า เพราะเขาได้กระทำให้แผ่นดินเราเป็นมลทินไป และกระทำให้มรดกของเราเต็มไปด้วยซากของสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนและสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังของเขาทั้งหลาย"
Jrm	16	19	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ กำลังและที่กำบังเข้มแข็งของข้าพระองค์ เป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ในวันยากลำบาก บรดาประชาชนชาติจะมาเฝ้าพระองค์จากที่สดปลายโลก และทูลว่า "บรรพบุรุษของเราไม่ได้รับมรดกอันใด นอกจากสิ่งมสา สิ่งไร้ค่า และสิ่งซึ่งไม่มีประโยชน์อะไรในตัว
Jrm	16	20	มนุษย์จะสร้างพระไว้สำหรับตนเองได้หรือ สิ่งอย่างนั้นไม่ใช่พระ"
Jrm	16	21	"เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำให้เขารู้จักกาลครั้งนี้ เราจะกระทำให้เขารู้จักมือของเราและฤทธานภาพของเรา และเขาทั้งหลายจะรู้ว่านามของเราคือพระเยโฮวาห์"
Jrm	17	1	"บาปของยูดาห์นั้นบันทึกไว้ด้วยปากกาเหล็ก ด้วยปลายเพชรจาริก ไว้บนแผ่นแห่งจิตใจของเขา และบนเชิงนอนที่แทนบูชาของเขาทั้งหลาย
Jrm	17	2	ฝ่ายลูกหลานของเขาก็ระลึกถึงแทนบูชาและเหล่าเสารูปเคารพของเขาข้างต้น ไม่สลดทนต์บนเนินเขาสูง
Jrm	17	3	โอ ภูเขาที่อยู่กลางทุ่งเอ๋ย เราจะให้บรรดาลิงของและทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของเจ้าเป็นของริบ และเราจะนับว่าปูชนียสถานสูงทั้งหลายของเจ้าเป็นความบาปของเจ้า ตลอดทั่วบริเวณชายแดนของเจ้า
Jrm	17	4	เจ้าจะต้องปล่อยมือของเจ้าจากมรดกซึ่งเราได้ยกให้แก่เจ้า และเราจะกระทำให้เจ้าปรนนิบัติศัตรูของเจ้าในแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่รู้จัก เพราะความโกรธของเรา เจ้าก่อไฟขึ้นซึ่งจะไหม้อยู่เป็นนิตย์"
Jrm	17	5	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "คนที่วางใจในมนุษย์และให้เนื้อหนังเป็นแขนของเขา และใจของเขาหันออกจากพระเยโฮวาห์ คนนั้นก็เป็นที่สาปแช่ง
Jrm	17	6	เขาจะเป็นเหมือนพุ่มไม้ที่อยู่ในทะเลทราย และจะไม่เห็นความดีอันใดมาถึงเลย เขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่แตกแหว่งที่ในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินเค็มที่ไม่มีคนอาศัย
Jrm	17	7	คนที่วางใจในพระเยโฮวาห์ย่อมได้รับพระพร คือผู้ที่ความวางใจของเขาอยู่ในพระเยโฮวาห์
Jrm	17	8	เขาจะเป็นเหมือนต้นไม้มักปลูกไว้ริมน้ำ ซึ่งหยิ่งรากของมันออกไปข้างลำน้ำ เมื่อแดดส่องมาถึงก็จะไม่สังเกตุ เพราะใบของมันเขียวอยู่เสมอ และจะไม่กระวนกระวายในปีที่แห้งแล้ง เพราะมันไม่หยุดที่จะออกผล"
Jrm	17	9	จิตใจก็เป็นตัวล่อลวงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันเสื่อมทรามอย่างร้ายทีเดียว ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า
Jrm	17	10	"เราคือพระเยโฮวาห์ดวงคนดูจิต และทดลองใจ เพื่อให้แก่ทุกคนตามพฤติกรรมของเขา ตามผลแห่งการกระทำของเขา"
Jrm	17	11	เหมือนนกกระตักกไข แต่ไม่ให้ออกเป็นตัวฉันใด คนที่ได้ความมั่งมีมาอย่าง ไม่เป็นธรรมก็ฉันนั้น พอถึงกลางวัย มันก็พราดจากคนนั้นเสีย และในตอนปลายของเขา เขาจะเป็นคนโอดเขลา
Jrm	17	12	ที่ตั้งแห่งสถานบริสุทธิของเราทั้งหลาย เป็นพระที่นั่งรุ่งเรืองซึ่งตั้งอยู่สูงตั้งแต่เดิมนั้น
Jrm	17	13	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความหวังแห่งอิสราเอล บรรดาคนเหล่านั้นที่ละทิ้งพระองค์จะต้องรับความอับอาย บรรดาคนทั้งปวงที่หันไปจากเราจะต้องจาริกไว้ในแผ่นดินโลก เพราะเขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์ ผู้เป็นแหล่งน้ำแห่งชีวิตเสีย
Jrm	17	14	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรักษาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะได้หาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด ข้าพระองค์จึงจะรอด เพราะพระองค์เป็นที่สรรเสริญของข้าพระองค์
Jrm	17	15	ดูเถิด เขาทั้งหลายได้พูดกับข้าพระองค์ว่า "พระวามะของพระเยโฮวาห์อยู่ที่ไหน ให้มาเถิด"
Jrm	17	16	ข้าพระองค์มิได้หาโอกาสเลิกเป็นผู้เลี้ยงแกะก็ตามพระองค์ไป ข้าพระองค์ก็ไม่ประสงค์วันแห่งความหายนะ พระองค์ทรงทราบแล้ว สิ่งซึ่งออกมาจากริมฝีปากของข้าพระองค์ก็ถูกต้องต่อพระพักตร์ของพระองค์
Jrm	17	17	ขออย่าทรงเป็นเหตุให้ข้าพระองค์ครั้นคร้าม พระองค์ทรงเป็นความหวังของข้าพระองค์ในวันร้าย
Jrm	17	18	ผู้ใดชมเชงข้าพระองค์ ขอให้เขาได้รับความอภัย แต่ขออย่าให้ข้าพระองค์ได้รับความอภัย ขอให้เขาคြ်คร้าม แต่อย่าให้ข้าพระองค์ครั้นคร้าม ขอทรงนำวันร้ายมาตกเหนือเขา ขอทรงทำลายเขาด้วยการทำลายซับซ้อน
Jrm	17	19	พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า "จงไปยืนในประตูบรดาประชาชน ซึ่งบรรดาคนชั่วร้ายแห่งยูดาห์เสด็จเข้า และซึ่งพระองค์เสด็จออก และในประตูทั้งหลายของเยรูซาเล็ม
Jrm	17	20	และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า `ท่านทั้งหลายผู้เป็นกษัตริย์ของยูดาห์ และบรรดาคนยูดาห์และชาวเยรูซาเล็มทั้งสิ้น ผู้ซึ่งเข้าทางประตูเหล่านี้ จงฟังพระวามะของพระเยโฮวาห์
Jrm	17	21	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงระวังเพื่อเห็นแก่ชีวิตของเจ้าทั้งหลาย อย่าได้หามหามอะไรในวันสะบาโต หรือนำของนนั้นเข้าทางบรดาประตู

เยรูซาเล็ม			
Jrm	17	22	และอย่าหามหามของของเจ้าออกจากบ้านในวันสะบาโต หรือกระทำงานใดๆ แต่จงรักษาวันสะบาโตไว้ให้บริสุทธิ์ ดังที่เราได้บัญญัติ
บรรดาปุรุษของเจ้าไว้			
Jrm	17	23	ถึงกระนั้นเขาก็ไม่เชื่อฟังหรือเจียหูฟัง แต่กระทำของเขาทั้งหลายให้แข็ง เพื่อจะไม่ได้ยินและไม่รับคำสั่งสอน
Jrm	17	24	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ต่อมาถ้าเจ้าเชื่อฟังเรา และไม่ฝ่าฝืนใดๆเข้ามาทางประตูเมืองนี้ในวันสะบาโต แต่รักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ และไม่
กระทำงานในวันนั้น			
Jrm	17	25	แล้วจะมีกษัตริย์และเจ้านาย ผู้ประทับบนบัลลังก์แห่งดาวิดเสด็จเข้าทางประตูทั้งหลายของเมืองนี้ เสด็จมาในรถรบ และบนม้า ทั้งบรรดา
กษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งคนยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม และเมืองนี้จะดำรงอยู่เป็นนิตย์			
Jrm	17	26	และประชาชนจะมาจากหัวเมืองแห่งยูดาห์ และจากที่ซึ่งอยู่รอบเยรูซาเล็ม จากแผ่นดินเบนยามิน จากที่ราบ จากเทือกเขา และจากภาคใต้ นำ
เอาเครื่องเผาบูชา และเครื่องสักการบูชา เครื่องธัญญาบูชาและกายาน และนำเครื่องบูชาแห่งการสรรเสริญมายังนี้เวศของพระเยโฮวาห์			
Jrm	17	27	แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่ฟังเราที่จะรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์ และที่จะ ไม่แบกภาระเข้าทางประตูทั้งหลายของเยรูซาเล็มในวันสะบาโต แล้วเรา
จะก่อไฟไว้ในประตูเมืองเหล่านั้น และไฟนั้นจะเผาผลาญราชวงศ์ทั้งหลายของเยรูซาเล็ม และจะดับก็ไม่ได้ "			
Jrm	18	1	พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ยังเยเรมีย์ว่า
Jrm	18	2	" จงลุกขึ้นไปที่บ้านของช่างหม้อ เราจะให้เจ้าได้ยินถ้อยคำของเรานั้น "
Jrm	18	3	ข้าพเจ้าจึงลงไปที่บ้านของช่างหม้อ และดูเถิด เขากำลังทำงานอยู่ที่เป้นเวียน
Jrm	18	4	และภาชนะซึ่งทำด้วยดินก็เสียอยู่ในมือของช่างหม้อ เขาก็เป็นใหม่ให้เป็นภาชนะอีกลูกหนึ่งตามที่ช่างหม้อเห็นว่าควรทำ
Jrm	18	5	แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Jrm	18	6	" วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างช่างหม้อนี้กระทำให้ไม่ได้หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นแหละ ดูเถิด วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้า
อยู่ในมือของเราอย่างดินเหนียวอยู่ในมือของช่างหม้อ			
Jrm	18	7	ถ้าเวลาใดก็ตามเราประกาศเกี่ยวกับประชาชาติหนึ่งหรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะถอนและพังและทำลายมันเสีย
Jrm	18	8	และถ้าประชาชาตินั้น ซึ่งเราได้ลิ้มรสแล้วไว้แก้วของด้วย หันเสียจากความชั่วร้ายของตน เราก็จะกลับใจจากความชั่วซึ่งเราได้ตั้งใจจะกระทำ
แก่ชาตินั้นเสีย			
Jrm	18	9	และถ้าเวลาใดก็ตาม เราได้ประกาศเกี่ยวกับประชาชาติหนึ่งหรือราชอาณาจักรหนึ่งว่า เราจะสร้างขึ้นและปลูกฝังไว้
Jrm	18	10	และถ้าชาตินั้น ได้กระทำชั่วในสายตาของเรา ไม่เชื่อฟังเสียงของเรา เราก็จะกลับใจจากความดีซึ่งเราได้กล่าวไปแล้วว่าเราจะให้ประโยชน์แก่
ชาตินั้นเสีย			
Jrm	18	11	เพราะฉะนั้น คราวนี้จึงกล่าวกับคนยูดาห์และชาวเมืองเยรูซาเล็มว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า ดูเถิด เรากำลังก่อสิ่งร้ายไว้สู้เจ้า และคิดแผน
งานอย่างหนึ่งไว้สู้เจ้า ทุกคนจงกลับเสียจากทางชั่วของตน และจงขมขมทางและการกระทำของเจ้าทั้งหลายเสีย "			
Jrm	18	12	แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ` เหลวไหล เราจะดำเนินตามแผนงานของเราเอง และต่างจะกระทำตามความดื้อดึงแห่งจิตใจชั่วของตนทุกคน "
Jrm	18	13	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนั้นว่า จงไปเที่ยวถามดูท่ามกลางประชาชาติว่า ผู้ใดเคยได้ยินเหมือนอย่างนี้บ้าง อิสราเอลพรหมจารีนั้น
ได้กระทำสิ่งอันน่าหวาดเสียวนัก			
Jrm	18	14	คนจะละทิ้งหิมะแห่งภูเขาเลบานอนซึ่งมาจากหน้าผาแห่งทุ่งหรือ ลำธารที่ไหลเย็นจากที่อื่นจะแห้งไปหรือ
Jrm	18	15	เพราะเหตุว่าประชาชนของเรา ได้ลิ้มรสเสีย เขาทั้งหลายจึงเผาเครื่องหอมบูชาพระเทอ ทำให้เขาได้เสด็จในหนทางของเขาในถนนโบราณ
และเข้าไปตามทางขอย ไม่ไปตามถนนหลวง			
Jrm	18	16	ได้กระทำให้แผ่นดินของเขาทั้งหลายเป็นที่รกร้าง เป็นสิ่งที่เขาเหยียดหยันเนื่องนิตย์ ทุกคนที่ผ่านไปทางนั้นก็ตกตะลึงและสิ้นศรัทธาของเขา
Jrm	18	17	เราจะให้เขากระจัดกระจายออกไปตลอดทุกทิศด้วยลมตะวันตกออกต่อหน้าศัตรู เราจะหันหลังให้เขา ไม่ให้หันหน้าให้ ในวันแห่งความหายนะของ
เขานั้น "			
Jrm	18	18	แล้วเขากล่าวว่า " มาเถิด ให้เราปองร้ายเยเรมีย์ เพราะว่าพระราชาบัญญัติจะไม่พิงคไปจากบรรดาปโรหิต หรือคำปรึกษาของโยนาธาน
นักปราชญ์ หรือถ้อยคำไม่ขาดจากผู้พยากรณ์ มาเถิด ให้เราโจมตีเขาด้วยหิน และอย่าให้เราฟังคำของเขาเลย "			
Jrm	18	19	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้าพระองค์ ขอทรงฟังเสียงปรีภยของข้าพระองค์สิ พระเจ้าข้า
Jrm	18	20	ความชั่วเป็นของสำหรับตอบแทนความดีหรือ ถึงกระนั้น เขายังขุดหลุมไว้ของชีวิตของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกว่าข้าพระองค์ยืนเฝ้า
พระองค์ทุกขอความดีเพื่อเขา เพื่อจะเห็นพระพิโรธของพระองค์ไปเสียจากเขา			
Jrm	18	21	เพราะฉะนั้น ขอทรงมอบลูกหลานของเขาให้แก่การกันดารอาหาร ให้โลหิตของเขาทั้งหลาย ไหลออกด้วยอำนาจของดาบ ให้ภรรยาของเขา
ทั้งหลายขาดบุตร และเป็นหญิงม่าย ขอให้ผู้ชายของเขาประสบความตาย ให้อนุชนของเขาถูกดาบตายในสงคราม			
Jrm	18	22	ขอให้ได้ยินเสียงร้องมาจากเรือนของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงพากองทหารมาปล้นเขาอย่างฉับพลัน เพราะเขาทั้งหลายได้ขุดหลุมไว้ลึก
ข้าพระองค์ และวางบ่วงดักเท้าของข้าพระองค์			
Jrm	18	23	แม้กระนั้น ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงทราบการปองร้ายทั้งสิ้นของเขาที่จะมาหาข้าพระองค์เสีย ขออย่าทรงลบความชั่วช้าของเขา หรือลบ
บาปของเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ขอให้เขาถูกคว่ำลงต่อพระพิศมัยพระองค์ ขอทรงจัดการเขาทั้งหลายในเวลาแห่งความกริ้วของพระองค์			
Jrm	19	1	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนั้นว่า " จงไปซื้อเหยือกดินของช่างหม้อลูกหนึ่ง แล้วพาผู้ใหญ่บางคนของประชาชนและปโรหิตอาวุโสบางคน
Jrm	19	2	ไปที่หุบเขาบุตรชายของฮินัน ตรงทางเข้าประตูตะวันออก และป่าวร้องถ้อยคำที่เราบอกเจ้าไว้ นั้น
Jrm	19	3	เจ้าจงว่า ` ข้าแต่บรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ และชาวกรุงเยรูซาเล็ม ขอทรงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้า
แห่งอิสราเอลตรัสดังนั้นว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาถึงสถานที่นี้ อย่างที่ของทุกคนที่ได้ยินจะเข้าไป			
Jrm	19	4	เพราะว่าประชาชนได้ละทิ้งเรา และได้ห่างเหินไปจากสถานที่นี้ และได้เผาเครื่องหอมในที่นี้เพื่อบูชาแก่พระอื่น ผู้ซึ่งตัวเขาเอง หรือ
บรรดาปุรุษของเขา หรือบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ไม่รู้จัก และเพราะเขาได้กระทำให้โลหิตของมนุษย์มีผิดเต็มในที่นี้			
Jrm	19	5	และได้สร้างปยุยสถานสูงสำหรับพระบาอัล เพื่อจะเผาบุตรชายของเขาเสียในไฟ เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระบาอัล ซึ่งเรามีบัญญัติหรือให้
ประกาศิต หรือได้นึกในใจของเรา			
Jrm	19	6	ฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อสถานที่นี้จะไม่มีใครเรียกชื่อว่า โทเฟท หรือหุบเขาบุตรชายของฮินันมออีก แต่เรียก
ว่า หุบเขาของการฆ่า			
Jrm	19	7	และในสถานที่นี้เราจะกระทำให้แผนงานของยูดาห์และเยรูซาเล็มสูญสิ้นไป และจะกระทำให้เขาทั้งสองล้มลงด้วยดาบต่อหน้าศัตรูของเขาทั้ง
หลาย และด้วยมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา เราจะให้ศพของเขาทั้งหลายเป็นอาหารของนกในอากาศและสัตว์ที่แผ่นดินโลก			
Jrm	19	8	และเราจะกระทำให้เมืองนี้เป็นที่รกร้าง เป็นสิ่งที่เขาเหยียดหยัน ทุกคนที่ผ่านไปจะตกตะลึง และเหยียดหยันเพราะภัยพิบัติทั้งสิ้นในเมืองนี้
Jrm	19	9	และเราจะกระทำให้เขาทั้งหลายกินเนื้อของบุตรชายและเนื้อของบุตรสาวของเขา และทุกคนจะกินเนื้อของเพื่อนของเขาในการที่ถูกล้อมและ
ทุกข์ใจ คือที่ซึ่งศัตรูของเขาและผู้ทีแสวงหาชีวิตของเขา ได้ข่มใจเขาทั้งหลาย "			
Jrm	19	10	แล้วเจ้าจงทำเหยือกให้แตกท่ามกลางสายตาของคนที่ไปกับเจ้านั้น
Jrm	19	11	และจงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ` พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนั้นว่า เราจะให้ชนชาตินี้และเมืองนี้แตก เช่นเดียวกับที่คนทำให้ภาชนะของ
ช่างหม้อแตก จนซ่อมแซมไม่ได้อีก เขาจะฝังคนไว้ในโทเฟท จนไม่มีที่อื่นอีกให้ฝัง			
Jrm	19	12	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะกระทำดังนี้แก่ที่นี้ และแก่ชาวเมืองนี้ กระทำเมืองนี้ให้เหมือนโทเฟท
Jrm	19	13	บรรดาเรือนแห่งเยรูซาเล็ม และราชวงศ์ทั้งหลายแห่งบรรดากษัตริย์ยูดาห์ จะเป็นมลทินเหมือนสถานโทเฟท เพราะเขาเผาเครื่องหอมให้แก่
บรรดาบารวารแห่งฟาสวรรค์ และเทเครื่องตีมถวายแก่พระอื่น บนหลังคาของบรรดาบ้านทั้งปวง "			
Jrm	19	14	แล้วเยเรมีย์ก็มาจากโทเฟท ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงรับสั่งให้ท่านพยากรณ์นั้น และท่านก็ยืนอยู่ในลานพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และกล่าว
แก่ประชาชนทั้งปวงว่า			
Jrm	19	15	" พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า ดูเถิด เราจะนำสิ่งร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราได้บอกกล่าวไว้ให้ตกอยู่กับเมืองนี้ และบรรดาหัว
เมืองขึ้นทั้งสิ้น เพราะเขาทั้งหลายได้แข็งคอของเขา ปฏิเสธไม่ฟังถ้อยคำของเรา "			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	20	1	ฝ่ายปาซเซอร์บโรทิต บุตรชายของอิมเมอร์ ผู้เป็นนายใหญ่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ได้ยินว่าเยเรมีย์พยากรณ์ถึงสิ่งเหล่านี้
Jrm	20	2	ปาซเซอร์ก็ตีเยเรมีย์ผู้พยากรณ์และจับท่านใส่คุก ซึ่งตั้งอยู่ทางประตูเบนยามินด้านบนแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	20	3	ต่อมาพอรุ่งขึ้นเมื่อปาซเซอร์ปลดเยเรมีย์ออกจากคุก เยเรมีย์พูดกับท่านว่า " พระเยโฮวาห์มิได้ทรงเรียกชื่อของท่านว่า ปาซเซอร์ แต่ทรงเรียก ว่า มากอร์มัสสะบับ
Jrm	20	4	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า ดุเกิต เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่น่าหวาดเสียวต่อตัวเจ้าเอง และต่อมิตรสหายทั้งสิ้นของเจ้า เขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบของศัตรูของเขา ขณะที่ตาเจ้ามองดูอยู่ และเราจะมอมขูดตาทั้งสองข้างไว้ ในมือของกษัตริย์บาบิโลน เขาจะกวาดเอาไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และจะฆ่าเสียด้วยดาบ
Jrm	20	5	ยิ่งกว่านั้นอีกเราจะยกความมั่งคั่งของเมืองนี้ ผลแรงงานทั้งสิ้นและของมีค่าทั้งสิ้นของเมืองนี้ และทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ไว้ในมือของศัตรูของเขาทั้งหลาย ผู้ซึ่งจะปล้นและลุดคราและขนเอาเขาเหล่านั้น ไปบาบิโลน
Jrm	20	6	ส่วนตัวท่านนะ ปาซเซอร์และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในเรือนของท่าน จะต้องไปเป็นเชลย ท่านจะต้องไปยังบาบิโลน และท่านจะตายและถูกฝังไว้ที่นั่น ทั้งท่านและมิตรสหายทั้งสิ้นของท่าน ผู้ซึ่งท่านได้พยากรณ์เท็จแก่เขา"
Jrm	20	7	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงหลอกลวงข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็ถูกหลอกลวง พระองค์ทรงมีกำลังยิ่งกว่าข้าพระองค์ และพระองค์ก็ชนะ ข้าพระองค์เป็นที่ให้เขาหัวเราะวันยังค่ำ ทุกคนเยาะเย้ยข้าพระองค์
Jrm	20	8	เพราะว่าข้าพระองค์พูดเมื่อไร ข้าพระองค์ร้องให้ช่วย ข้าพระองค์ตะโกนว่า " ความทารุณและการปล้น " เพราะว่าพระวจนะของพระเยโฮวาห์ได้เป็นเหตุให้ข้าพระองค์เป็นที่ตำหนิและเยาะเย้ยตลอดวัน
Jrm	20	9	แล้วข้าพระองค์กล่าวว่า " ข้าพเจ้าจะไม่อ้างถึงพระองค์หรือกล่าวในพระนามของพระองค์อีก " แต่พระวจนะของพระองค์อยู่ในใจของข้าพระองค์เหมือนไฟใหม่ อัดอยู่ในกระดูกของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็เกือบเปลี่ยนที่ตั้งอันไว้ และข้าพระองค์ก็อดใจไว้ไม่ไหว
Jrm	20	10	เพราะข้าพระองค์ได้ยินเสียงซบซิบเป็นอันมาก ความหวาดเสียวอยู่รอบทุกด้าน เขากล่าวว่า " ให้ความเขา ให้เราให้ความเขา " มิตรสหายที่คุ้นเคยทั้งสิ้นของข้าพระองค์เฝ้าดูความมอมขูดของข้าพระองค์ กล่าวว่า " ชะรอยเขาจะถูกหลอกลวงแล้วเราจะชนะเขาได้ และจะทำการแก้แค้นเขา"
Jrm	20	11	แต่พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ข้างข้าพเจ้าตั้งนั้กับทุกทีแล้ว เพราะฉะนั้น ผู้ชมเหงข้าพเจ้าจะสะดุด เขาจะไม่ชนะข้าพเจ้า เขาจะขายหน้ามาก เพราะเขาจะไม่เจริญขึ้น ความอภัยคอดสูเป็นนิตย์ของเขาจะไม่มวันลืม
Jrm	20	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา ผู้ทรงทดลองคนชอบธรรม ผู้ทอดพระเนตรทั้งใจและจิต ขอให้ข้าพระองค์ได้เห็นการแก้แค้นของพระองค์เหนือเขาทั้งหลาย เพราะข้าพระองค์ได้ทูลเสนอคดีของข้าพระองค์แล้ว
Jrm	20	13	จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงช่วยชีวิตของผู้ขัดสนให้พ้นจากมือของผู้กระทำความชั่วร้าย
Jrm	20	14	ขอให้วันที่ข้าพเจ้าเกิดมานั้นถูกลบไป อย่าให้วันที่มารดาของข้าพเจ้าคลอดข้าพเจ้าได้รับพร
Jrm	20	15	ขอให้ชายคนนั้นถูกลบไป คือคนที่เขานำมาว่าไปบอกบิดาข้าพเจ้าว่า " บุตรชายคนหนึ่งเกิดมาแก่ท่านแล้ว " อันกระทำให้บิดามีความยินดีมาก
Jrm	20	16	ขอให้ชายคนนั้นเหมือนกับบรรดาเมืองซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงคว่ำเสียและมีได้ทรงกลับพระทัย ขอให้เขาได้ยินเสียงร้องให้ช่วยในเวลาเช้า และให้ได้ยินเสียงโวยวายในเวลาเที่ยง
Jrm	20	17	เพราะเขามีได้ฆ่าข้าพเจ้าเสียตั้งแต่ในครรภ์ ให้มารดาของข้าพเจ้าเป็นหมมฝั่งศพของข้าพเจ้า และครรภ์นั้นจะได้โดยเป็นนิตย์
Jrm	20	18	ทำไมข้าพเจ้าจึงออกมาจากครรภ์มาเห็นความลำบากและความทุกข์ และวันคืนของข้าพเจ้าก็สิ้นเปลือง ไปด้วยความอับอาย
Jrm	21	1	พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ เมื่อกษัตริย์เศเดคียาห์ทรงใช้ให้ปาซเซอร์บุตรชายมัลดิยาห์ และเฟทีนยาห์ไปหิตบุตรชายมาอาเสอาห์ไปหาเยเรมีย์ว่า
Jrm	21	2	" ของทูลถามพระเยโฮวาห์เพื่อเรา เพราะเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนกำลังทำสงครามกับเรา ชะรอยพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำกับเราตามบรรดาราชกิจอันมหัศจรรย์ของพระองค์ และจะทรงกระทำให้เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์กษัตริย์ไปจากเรา"
Jrm	21	3	แล้วเยเรมีย์บอกเขาทั้งสองว่า " ท่านจงทูลแก่เศเดคียาห์ตั้งนั้ว่า
Jrm	21	4	พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนั้ว่า ดุเกิต เราจะหันกลับซึ่งยุทธโปกรณ์อันอยู่ในมือของเจ้า และซึ่งเจ้าใช้สู้รบกับกษัตริย์แห่งบาบิโลนและกับชนเคลเดียซึ่งกำลังล้อมเจ้าอยู่นอกกำแพง และเราจะรวบรวมมันมาไว้ในใจกลางเมืองนี้
Jrm	21	5	เราเองจะต่อสู้กับเจ้าด้วยมือที่เหยียดออกและด้วยแขนที่แข็งแรง ด้วยความกริ้ว ด้วยความเกรี้ยวกราดและพิโรธมากยิ่งขึ้น
Jrm	21	6	และเราจะโจมตีชาวกรุงนี้ ทั้งคนและสัตว์ แล้วก็ตายลงด้วยโรคระบาดขนาดหนัก
Jrm	21	7	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภายหลังเราจะมอมเศเดคียาห์กษัตริย์ของยูดาห์ และบรรดาข้าราชการของเขา และประชาชนเมืองนี้ซึ่งรอดตายจากโรคระบาด ดาบและการกันดารอาหารไว้ในมือของเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และมอมไว้ในมือของศัตรูของเขาทั้งหลาย ในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเขา ท่านจะฝันเขาเสียด้วยคมดาบ ท่านจะฝังงสารเขาทั้งหลาย หรือไว้ชีวิตเขา หรือมีความเมตตาต่อเขา"
Jrm	21	8	และเจ้าจะพูดกับชนชาตินี้ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า ดุเกิต เราได้ตั้งวิถีแห่งชีวิตและทางแห่งความตายไว้ต่อหน้าเจ้า
Jrm	21	9	คนที่อยู่ในเมืองนี้จะตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหารและด้วยโรคระบาด แต่ผู้ที่ออกไปยอมมอมตัวกับชนเคลเดียผู้ตั้งล้อมอยู่นั้น ก็จะมีชีวิตอยู่ได้ และจะมีชีวิตของตนเป็นบำเหน็จแห่งการสงคราม
Jrm	21	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้มุ่งหน้าต่อสู้เมืองนี้ด้วยความร้ายไม่ใช้ด้วยความดี คือเมืองนี้จะถูกมอมไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเผามันเสียด้วยไฟ"
Jrm	21	11	จงกล่าวต่อวงศวานของกษัตริย์ยูดาห์ว่า จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์
Jrm	21	12	วงศวานดาวิดเอ๋ย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า จงให้ความยุติธรรมในเวลาเช้า จงช่วยผู้ที่ถูกปล้นให้พ้นจากมือผู้ที่บีบบังคับ เกรงว่าความพิโรธของเราจะออกไปเหมือนไฟ และเผาไหม้อย่างที่ไม่มีใครดับได้ เพราะการกระทำอันชั่วร้ายของเจ้าทั้งหลาย
Jrm	21	13	ชาวที่ล้มเอ๋ย ดุเกิต เราต่อสู้เจ้า ศิลาแห่งที่ราบเอ๋ย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้แหละ พวกเจ้าผู้กล่าวว่า " ใครจะลงมากต่อสู้กับเรา หรือใครจะเข้ามาในที่อาศัยของเรา"
Jrm	21	14	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะลงโทษเจ้าทั้งหลายตามผลแห่งการกระทำของเจ้า เราจะก่อไฟไว้ในป่าของเมืองนั้น และไฟนั้นจะเผาผลาญสิ่งต่างๆที่อยู่รอบเมืองนั้นสิ้น "
Jrm	22	1	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า จงลงไปยังราชสำนักของกษัตริย์ยูดาห์ และกล่าวถ้อยคำเหล่านี้ที่นั่น
Jrm	22	2	ว่า " ข้าแต่กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิด จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ทั้งตัวท่าน ข้าราชการของท่าน และประชาชนของท่านผู้เข้ามาในประตูเมืองนี้
Jrm	22	3	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้ว่า จงกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม จงช่วยผู้ที่ถูกปล้นให้พ้นมือของผู้ที่บีบบังคับ และอย่าได้กระทำความผิดหรือความทารุณแก่ชนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อ และหญิงม่าย หรือหลังโลหิตที่ไร้ความผิดให้ถึงตายในสถานที่นี้
Jrm	22	4	ถ้าท่านกระทำสิ่งนี้จริงแล้วจะมีกษัตริย์ผู้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิดเข้ามาทางประตูของพระราชวังนี้ เสด็จมาโดยรถรบและม้า ทั้งตัวกษัตริย์ บรรดาข้าราชการและประชาชนของท่านนั้น
Jrm	22	5	แต่ถ้าท่าน ไม่ฟังถ้อยคำเหล่านี้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณต่อตัวของเราเองว่า ราชสำนักนี้จะเป็นที่รกร้าง"
Jrm	22	6	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้แก่ราชสำนักแห่งกษัตริย์ของยูดาห์ ว่า " เจ้าเป็นเหมือนกิลอาดแก่เรา เป็นดังยอดภูเขาเลบานอน ถึงกระนั้นเราจะกระทำเจ้าให้เป็นถิ่นทุรกันดารแน่ เป็นเมืองที่ไม่มีคนอาศัย
Jrm	22	7	เราจะเตรียมผู้ทำลายไว้ต่อสู้เจ้า ต่างก็มีอาวุธของตน และเขาทั้งหลายจะตัดต้นสนสิดาอย่างดีของเจ้าลง และโยนเข้าไปในไฟ
Jrm	22	8	และประชาชนชาติเป็นอันมากจะผ่านเมืองนี้ไป และทุกคนจะพูดกับเพื่อนบ้านของตนว่า " ทำไมพระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำเช่นนี้แก่เมืองใหญ่นี้"
Jrm	22	9	และเขาทั้งหลายจะตอบว่า ` เพราะเขาทั้งหลาย ได้ละทิ้งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และนมัสการกับปรนนิบัติพระอื่น "
Jrm	22	10	อย่าร้องไห้อาลัยแก่ผู้ที่ตายไป อย่าคร่ำครวญรำด้วยเขาเลย แต่จงร้องไห้รำไรอาลัยผู้ที่ไปแล้ว เพราะเขาจะไม่ได้กลับมาเห็นบ้านเกิดเมืองนอนของเขาอีกเลย
Jrm	22	11	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนั้แหละเกี่ยวกับซัลลูม บุตรชายโยสียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ซึ่งครองราชย์แทนโยสียาห์ราชบิดา และผู้ที่ไปจากสถานที่นี้ " ท่านจะไม่ได้อกลับมาที่นี่อีก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	22	12	ท่านจะสิ้นชีวิตในที่ซึ่งเขาจับท่านไปเป็นเชลย และท่านจะไม่เห็นแผ่นดินนี้อีกเลย"
Jrm	22	13	" รั้วดีแก่เขาผู้สร้างวังของตนด้วยความมอธรรม และสร้างห้องขึ้นบนไว้ด้วยความมอธรรม ผู้ที่ทำให้เพื่อนบ้านของเขาปรนนิบัติเขาโดยไม่
ไต่อะไรเลย และมีไต่จ่ายค่าจ้างให้แก่เขา			
Jrm	22	14	ผู้กล่าวว่า `เราจะสร้างวังใหญ่อยู่เอง กับมีห้องขึ้นบนกว้างขวาง และเจาะหน้าต่างให้ห้องนั้น และบุฝาผนังด้วยไม้สนสีดาร์และทาด้วยสีแดง
เข้ม'			
Jrm	22	15	เจ้าคิดว่าเจ้าจะครองราชสมบัติ เพราะเจ้าแข่งไม้สนสีดาร์กับหรือ ราชบิดาของเจ้ามิได้กินและดื่ม และกระทำความยุติธรรมและความเที่ยง
ธรรมดกหรือ ฝ่ายราชบิดาก็อยู่เย็นเป็นสุข			
Jrm	22	16	เขาพิพากษาคดีของคนจนและคนขัดสน เขาก็อยู่เย็นเป็นสุข ทำอย่างนี้เป็นการรู้จักเราหรือ" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	22	17	" แต่เจ้ามีตาและใจไว้เพื่อความโลภ เพื่อหลังโลภหิตที่ไร้ความคิดให้ถึงตาย และเพื่อปฏิบัติการบีบบังคับและความทารุณ"
Jrm	22	18	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้เกี่ยวกับเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า " เขาทั้งหลายจะไม่ไอดครวญอาลัยเขา
ว่า `อนิจจา พี่ชายเอ๋ย' หรือ `อนิจจา พี่สาวเอ๋ย' เขาทั้งหลายจะไม่ไอดครวญอาลัยเขาว่า `อนิจจา พระองค์ท่าน' หรือ `อนิจจา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว'			
Jrm	22	19	ท่านจะถูกฝังไว้อย่างฝังลา คือถูกลากไปโยนทิ้งไว้ข้างนอกประตูเมืองเยรูซาเล็ม
Jrm	22	20	จงขึ้นไปทีเลบานอน และร้องว่า และจงเปล่งเสียงของเจ้าในเมืองบาชาน จงร้องจากทางผ่านข้างนอก เพราะว่าการรักทั้งสิ้นของเจ้าถูกทำลาย
เสียแล้ว			
Jrm	22	21	เราไต่พูดกับเจ้าเมื่อเจ้าอยู่เย็นเป็นสุข แต่เจ้ากล่าวว่า `เราจะไม่ฟัง' นี่เป็นวิธีการของเจ้าตั้งแต่ยังหนุ่มๆ คือเจ้าไม่เชื่อฟังเสียงของเรา
Jrm	22	22	ลมจะทำลายผู้เลี้ยงแกะทั้งสิ้นของเจ้า และบรรดาคนรักของเจ้าจะไปเป็นเชลย แล้วเจ้าจะอับอายขายหน้าเป็นแน่เนื่องด้วยความชั่วทั้งสิ้นของ
เจ้า			
Jrm	22	23	ชาวเมืองเลบานอนเอ๋ย ที่สร้างวังอยู่ท่ามกลางไม้สนสีดาร์ เจ้าจะได้รับความกรณาลึกเท่าใดเมื่อความเจ็บปวดมาเหนือเจ้า อย่างความเจ็บปวด
ของหญิงที่คลอดบุตร"			
Jrm	22	24	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เรามีชีวิตอยู่ตราบใด แม้ว่าโคเนียห์ ราชบุตรของเยโฮยาคิม กษัตริย์แห่งยูดาห์ เป็นแหวนตราอยู่ที่มือขวาของเรา ถึง
กระนั้นเราจะถอดออกเสีย			
Jrm	22	25	และมอบเจ้าไว้ในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเจ้า ในมือของคนเหล่านั้นซึ่งพวกเจ้ากลัวหน้าตาของเขา คือว่าในมือของเนบูคัด
เนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และในมือของคนเคลเดีย			
Jrm	22	26	เราจะเหวี่ยงเจ้าและมารดาผู้คลอดเจ้าไปยังอีกประเทศหนึ่ง ที่ซึ่งเจ้ามิได้เกิดที่นั่น และเจ้าจะตายที่นั่น
Jrm	22	27	แต่แผ่นดินซึ่งเขาอาลัยอยากกลับไปนั้น เขาจะไม่ไต่กลับไปสู่ไต่"
Jrm	22	28	โคเนียห์ชายผู้นี้เป็นรูปเคารพที่ถูกดูหมิ่นและแตกหรือ เป็นกาชนะที่ไม่มีใครชอบหรือ ทำไมตัวเขาและเชื้อสายของเขาจึงถูกเหวี่ยง และถูก
โยนเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเขาทั้งหลายไม่รู้จัก			
Jrm	22	29	โอ้แผ่นดิน แผ่นดิน แผ่นดินเอ๋ย จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์
Jrm	22	30	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " จงเขียนลงว่าชายคนนี้เป็นมิตร เป็นชายซึ่งไม่เจริญขึ้นในชีวิตของเขา เพราะไม่มีคนแห่งเชื้อสายของเขาสัก
คนหนึ่งที่จะเจริญขึ้น ในการประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และปกครองในยูดาห์อีก"			
Jrm	23	1	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " รั้วดีจึงมีแก่ผู้เลี้ยงแกะผู้ทำลายและกระจายแกะของลานหญ้าของเรา"
Jrm	23	2	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับผู้เลี้ยงแกะผู้ดูแลประชาชนของเราดังนี้ว่า " เจ้าทั้งหลายได้กระจายฝูงแกะของเรา
และไต่ขับไล่มันไปเสีย และเจ้ามิได้เอาใจใส่มัน" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดูเถิด เราจะลงโทษเจ้าเพราะการกระทำที่ชั่วของเจ้า			
Jrm	23	3	แล้วเราจะรวบรวมฝูงแกะของเราที่เหลืออยู่ออกจากประเทศทั้งปวงซึ่งเราได้ขับไล่ให้เขาไปอยู่นั้น และจะนำเขากลับมายังคอกของเขา เขาจะ
มีลูกดกและทวีมากขึ้น"			
Jrm	23	4	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะไว้เหนือเขา ผู้จะเลี้ยงดูเขา และเขาทั้งหลายจะไม่กลัวอีกเลย หรือครั่นคร้าม จะไม่ขาดไปเลย"
Jrm	23	5	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะเพาะอังกฤษของธรรมมาให้ดาวิด และกษัตริย์องค์หนึ่งจะทรงครอบครองและเจริญขึ้น
และจะทรงประทานความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมในแผ่นดินนั้น			
Jrm	23	6	ในสมัยของท่าน ยูดาห์จะรอดไต่ และอิสราเอลจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และนี่จะเป็นนามซึ่งเราจะเรียกท่าน คือ พระเยโฮวาห์เป็นความชอบ
ธรรมของเรา"			
Jrm	23	7	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อคนของเขาจะไม่กล่าวอีกต่อไปว่า `พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอยู่ตราบใด ผู้
ซึ่งได้นำประชาชนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์'			
Jrm	23	8	แต่จะว่า `พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์มอยู่ตราบใด ผู้ซึ่งได้นำและพาเชื้อสายแห่งวงศ์วานอิสราเอลออกมาจากแดนเหนือ' และออกมาจาก
ประเทศทั้งปวงที่เร ขับไล่ให้ไปอยู่นั้น แล้วเขาทั้งหลายจะไต่อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง"			
Jrm	23	9	เกี่ยวกับเรื่องบรรดาผู้พยากรณ์ว่า โจของข้าเป็นทุกขอยู่ภายในข้า และกระดูกทั้งสิ้นของข้าก็สิ้น ข้าเป็นเหมือนคนเมา ข้าเป็นเหมือนคน
หน้าด้วยเหล้าองุ่น เนื่องด้วยพระเยโฮวาห์ และเนื่องด้วยพระวาทะแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์			
Jrm	23	10	เพราะว่า แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยคนล่วงประเวณี ด้วยเหตุคำสาปแช่งแผ่นดินนั้นก็ไว้ทุกข์ และลานหญ้าในถิ่นทุกันดารก็แห้งไป วิถีของเขา
ทั้งหลายก็ซึ่งช้า และอำนาจของเขาทั้งหลายก็ไม่เป็นธรรม			
Jrm	23	11	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ทั้งผู้พยากรณ์และบโรหิตก็อธรรม ถึงแม้ว่าในเนเวศของเรา เราก็ไต่เห็นความชั่วของเขา
Jrm	23	12	เพราะฉะนั้น นหนทางของเขาทั้งหลายจะเป็นเหมือนทางสิ้นในความมืดแก่เขา เขาจะถูกขับไล่เข้าไปและล้มลงในนั้น เพราะเราจะนำเหตุร้าย
มาเหนือเขาในปีแห่งการลงโทษเขา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ			
Jrm	23	13	" เราไต่เห็นความโง่เขลาในบรรดาผู้พยากรณ์แห่งสะมาเรีย เขาไต่พยากรณ์ในนามของพระบาอัล และไต่ทำให้อิสราเอลประชาชนของเรา
หลงไป			
Jrm	23	14	แต่ในผู้พยากรณ์แห่งเยรูซาเล็ม เราไต่เห็นสิ่งอันน่าหวาดเสียว เขาล่วงประเวณีและดำเนินอยู่ในความมสา เขาทั้งหลายหนนกำลั้งมือของผู้
กระทำความชั่ว จึงไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเห็นจากความชั่วของเขา เขาทุกคนกลายเป็นเหมือนเมืองโสโดมแก่เรา และชาวเมืองนั้นก็เหมือนเมืองโกโมราห์"			
Jrm	23	15	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาจึงตรัสเกี่ยวกับเรื่องผู้พยากรณ์เหล่านั้นว่า " ดูเถิด เราจะเลี้ยงเขาด้วยบระเพ็ด และให้น้ำดื่มให้เขาดื่ม
เพราะว่าความมอธรรมไต่ออกไปทั่วแผ่นดินนี้จากผู้พยากรณ์แห่งเยรูซาเล็ม"			
Jrm	23	16	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า " อย่าฟังถ้อยคำของผู้พยากรณ์ผู้พยากรณ์ให้ท่านฟัง เขากกระทำให้ท่านไร้สาระ เขากล่าวถึงนิมิตแห่งใจ
ของเขาเอง มิใช่จากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์			
Jrm	23	17	เขายังพูดกับคนที่ดูหมิ่นเราว่า `พระเยโฮวาห์ไต่ตรัสว่า ท่านจะสุขสบาย' และแก่ทุกคนที่ดำเนินตามความตือกระดังแห่งจิตใจของตน
เอง เขาทั้งหลายกล่าวว่า `จะไม่มีเหตุร้ายมาเหนือเจ้า' "			
Jrm	23	18	เพราะว่าผู้ไต่เล่าที่ไต่ยืนอยู่ในคำตักเตือนของพระเยโฮวาห์ ที่จะพิเคราะห์เห็นและฟังพระวาทะของพระองค์ หรือผู้ไต่ที่เชื่อฟังพระวาทะ
ของพระองค์และคอยฟัง			
Jrm	23	19	ดูเถิด นั้นลมบ้าหมูของพระเยโฮวาห์ไต่ออกไปแล้วด้วยพระพิโรธ เป็นลมบ้าหมูอย่างรุนแรง มันจะตกหนักบนศีรษะของคนชั่ว
Jrm	23	20	ความกริ้วของพระเยโฮวาห์จะไม่หันกลับ จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ และจนกว่าพระองค์ทรงกระทำตามพระเจตนาแห่งพระ
หฤทัยของพระองค์ ในวันหลังๆเจ้าทั้งหลายจะเข้าใจเรื่องนี้แจ่มแจ้ง			
Jrm	23	21	" เรามีไต่ใช้ผู้พยากรณ์เหล่านั้น แต่เขาทั้งหลายยังวิ่งไป เราไม่ได้พูดกับเขาทั้งหลาย แต่เขาทั้งหลายยังพยากรณ์
Jrm	23	22	แต่ถ้าเขาทั้งหลายไต่ยืนอยู่ในคำตักเตือนของเรา แล้วเขาจะไต่บ่าวร้องถ้อยคำของเขาต่อประชาชนของเขา และเขาทั้งหลายจะไต่ให้
ประชาชนหันกลับจากทางชั่วของเขาแล้ว และหันกลับจากความชั่วร้ายในการกระทำของเขา"			
Jrm	23	23	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราเป็นพระเจ้าไต่แก่คืบ มิใช่พระเจ้าที่อยู่ไกลด้วยดอกหรือ"
Jrm	23	24	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " คนใดจะซ่อนจากเราไปอยู่ในที่ลับเพื่อเราจะมิไต่เห็นเขาได้หรือ" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เรามีไต่อยู่เต็มฟ้าสวรรค์
และโลกดกหรือ			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	23	25	เราได้อินผู้พยากรณ์ ผู้ซึ่งพยากรณ์เรื่องเท็จในนามของเรา ได้กล่าวแล้วว่า `ข้าพเจ้าฝันไป ข้าพเจ้าฝันไป'	
Jrm	23	26	นานสักเท่าใดก็ตามลางจะอยู่ในใจของผู้พยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์เรื่องเท็จ และผู้พยากรณ์ตามการหลอกลวงแห่งจิตใจของเขาเอง	
Jrm	23	27	ผู้ซึ่งคิดว่าจะกระทำให้ประชาชนของเราลืมนามของเราโดยความฝันของเขาทั้งหลาย ซึ่งเขาเล่าสู่กันและกันฟัง อย่างกับบรรพบุรุษของเขา	
ลืมนามของเราไปติดตามพระบาอัล	Jrm	23	28	จงให้ผู้พยากรณ์ที่ฝันเล่าความฝัน แต่ให้คนที่ม่ถือยศของเรากล่าวถ้อยคำของเราอย่างสุจริต" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ฟางข้าวมีอะไรบ้างที่เหมือนข้าวสาลี"
Jrm	23	29	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ หรือเหมือนก้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้นๆ"	
Jrm	23	30	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราต่อสู้กับบรรดาผู้พยากรณ์ ผู้ซึ่งไม่ถือยศของเราจากกันและกัน"	
Jrm	23	31	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดูเถิด เราต่อสู้กับบรรดาผู้พยากรณ์ ผู้ใช้ลิ้นของเขา กล่าวว่ `พระเจ้าตรัสว่า' "	
Jrm	23	32	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดูเถิด เราต่อสู้คนเหล่านั้นที่พยากรณ์ความฝันเท็จ และผู้ซึ่งบอกและนำประชาชนของเราให้หลงไปโดยคำสาและคำ	
โอ้อวดของเขา เมื่อเรามีได้ใช้เขาหรือสิ่งเขา เพราะฉะนั้นเขาจึงไม่เป็นประโยชน์แก่ชนชาตินี้เลย"	Jrm	23	33	" เมื่อมีประชาชนคนหนึ่งคนใด หรือผู้พยากรณ์คนใด หรือบโรหิตคนใดถามเจ้าว่า `อะไรเป็นภาระของพระเยโฮวาห์' เจ้าจงตอบเขาว่า
Jrm	23	33	" เมื่อมีประชาชนคนหนึ่งคนใด หรือผู้พยากรณ์คนใด หรือบโรหิตคนใดถามเจ้าว่า `อะไรเป็นภาระของพระเยโฮวาห์' เจ้าจงตอบเขาว่า	
Jrm	23	34	และส่วนผู้พยากรณ์ บโรหิตหรือประชาชนผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งพูดว่า `ภาระของพระเยโฮวาห์' เราจะลงโทษผู้นั้นและคร่ำเรื่อนของเขา	
Jrm	23	35	เจ้าทั้งหลายจงพูดดังนี้ คือทุกคนพูดกับเพื่อนบ้านของตน และทุกคนพูดกับพี่น้องของตนว่า `พระเยโฮวาห์ตอบว่ากระไร' หรือ `พระเย	
โฮวาห์ทรงล้นนากว่ากระไร'	Jrm	23	36	แต่เจ้าทั้งหลายอย่าเยาะว่า `ภาระของพระเยโฮวาห์' อีกเลย เพราะว่าภาระนั้นเป็นคำของแต่ละคน ด้วยว่าเจ้าได้ฝันแปรพระวจนะของ
พระเจ้าผู้ทรงพระชนมอยู่ พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าของเรา	Jrm	23	37	เจ้าจงกล่าวกับผู้พยากรณ์ดังนี้ว่า `พระเยโฮวาห์ทรงตอบท่านว่ากระไร' หรือ `พระเยโฮวาห์ทรงล้นนากว่ากระไร'
Jrm	23	38	แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายพูดว่า `ภาระของพระเยโฮวาห์' " พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " เพราะเจ้าทั้งหลายได้กล่าวคำเหล่านี้ว่า `ภาระของพระเย	
โฮวาห์' เมื่อเราเข้าไปหาเจ้าทั้งหลาย เราว่า เจ้าอย่าพูดว่า `ภาระของพระเยโฮวาห์'	Jrm	23	39	เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะลืมนเจ้าทั้งหลายเสียเป็นแน่ และโยนเจ้าไปเสียจากหน้าเรา ทั้งเจ้าและเมืองซึ่งเราได้ให้แก่เจ้าและแก่บรรพบุรุษของ
เจ้า	Jrm	23	40	และเราจะนำความถูกต้องมาเป็นนิตย์และความอายเนื่องนิตย์มาเหนือเจ้าทั้งหลาย ซึ่งจะลืมนเสียไม่ได้เลย"
Jrm	24	1	หลังจากนั้นบุตรคนเสขารักษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้จับเยโคนิยาห์ราชบุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ ไปเป็นเชลยเสียจากเยรูซาเล็ม พร้อม	
กับเจ้านายแห่งยูดาห์ ทั้งพวกช่างไม้และช่างเหล็ก และนำเขามาถึงกรุงบาบิโลนแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ทรงสำแดงนิมิตแก่ข้าพเจ้าดังนี้ ดูเถิด มีกระจาดสองลูกใส่มะเดื่อ วางไว้หน้าพระวิหาร	Jrm	24	2	กระจาดลูกหนึ่งมีมะเดื่ออย่างดก เหมือนมะเดื่อที่สกตันฤดู แต่กระจาดอีกลูกหนึ่งนั้นมีมะเดื่ออย่างเลวทีเดียว เลวจนรับประทานไม่ได้
ของพระเยโฮวาห์	Jrm	24	3	และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า " เยเรมีย์เอ๋ย เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้าทูลตอบว่า " เห็นมะเดื่อที่ดีก็ดีมาก และที่เลวก็เลวมาก เลวจนรับ
ประทานไม่ได้ พระเจ้าข้า"	Jrm	24	4	แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า
Jrm	24	5	" พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า ก็เหมือนอย่างมะเดื่อที่ดีเหล่านั้นแหละ เราจะถือว่าพวกเหล่านั้นที่ถูกกวาดไปจากยูดาห์ยังดี	
อยู่ คือผู้ที่เราได้ส่งไปจากสถานที่นี้ไปสู่แผ่นดินของชาวเคลเดีย	Jrm	24	6	เราจะตั้งตาของเราดูเขาเพื่อจะกระทำความดี และเราจะพาเขาทั้งหลายกลับมายังแผ่นดินนี้อีก เราจะสร้างเขาทั้งหลายขึ้น และจะไม่รื้อลง
เราจะปลุกฝังเขาและไม่ถอนเขาเสีย	Jrm	24	7	เราจะให้จิตใจแก่เขาที่จะรู้จักเราว่า เราคือพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป้นพระเจ้าของเขา เพราะเขา
Jrm	24	7	ทั้งหลายจะกลับมามาหาเราด้วยความเต็มใจ"	
Jrm	24	8	แต่พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " เหมือนอย่างมะเดื่อที่ดีแล้ว ซึ่งเลวมากจนรับประทานไม่ได้นั้น เราจะกระทำต่อเศคดียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ทั้ง	
เจ้านายของเขา และชาวเยรูซาเล็มที่เหลืออยู่ ผู้ซึ่งยังค้างอยู่ในแผ่นดินนี้ และผู้ที่ยังอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์	Jrm	24	9	เราจะมอบเขาไว้ให้ย้ายไปอยู่ในอาณาจักรทั้งสิ้นในโลกเพื่อให้เขาเจ็บปวด ให้เป็นที่ถูกตำหนิ เป็นคำสาป เป็นที่ถูกเยาะเย้ย และเป็นที่ถูก
Jrm	24	9	แข่งสาป ในที่ทุกแห่งซึ่งเราขับไล่เขาให้ไปอยู่นั้น	
Jrm	24	10	และเราจะส่งดาบและการกันดารอาหาร และโรคระบาดมาท่ามกลางเขา จนเขาจะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขาและ	
แก่บรรพบุรุษของเขา"	Jrm	25	1	พระวจนะซึ่งมาถึงเยเรมีย์เกี่ยวกับเรื่องชนชาติยูดาห์ทั้งสิ้น ในปีทีสี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ปีนั้นเป็น
Jrm	25	2	ปีต้นรัชกาลของเนบุดันเนสซาร์กษัตริย์ของกรุงบาบิโลน	
Jrm	25	2	ซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้กล่าวแก่ประชาชนยูดาห์ และแก่ชาวเยรูซาเล็มทั้งสิ้น ว่า	
Jrm	25	3	" ตั้งแต่ปีที่สิบสามของโยสิยาห์ ราชบุตรของอาโมนกษัตริย์แห่งยูดาห์ จนถึงวันนี้เป็นเวลายุี่สิบสามปี พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายัง	
ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้บอกแก่ท่านทั้งหลายอย่างไม่หยุดยั้ง แต่ท่านหาได้ฟังไม่	Jrm	25	4	ท่านไม่ฟังหรือเอียงหูของท่านฟัง แม้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงส่งบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้ง
Jrm	25	5	กล่าวว่า `บัดนี้เจ้าทุกคนจงหนีกลับจากทางซ้ายของตน และจากการกระทำผิดของตน และอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทาน	
แก่เจ้าและบรรพบุรุษของเจ้าต่อไปเป็นนิตย์	Jrm	25	6	อย่าไปติดตามห้อยตามพระอื่นเพื่อจะปรนนิบัติและนมัสการพระเหล่านั้น หรือยัวเยาเราให้โกรธด้วยผลงานแห่งมือของเจ้า แล้วเราจะไม่ทำ
Jrm	25	6	อันตรายแก่เจ้า'	
Jrm	25	7	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า `แม้กระนั้นเจ้าทั้งหลายก็มิฟังเรา เพื่อเจ้าจะได้ยัวเยาเราให้กริ้วด้วยผลงานแห่งมือของเจ้า ซึ่งเป็นผลร้ายแก่เจ้าเอง'	
Jrm	25	8	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธาจึงตรัสดังนี้ว่า ` เพราะเจ้าไม่ฟังถ้อยคำของเรา'	
Jrm	25	9	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` ดูเถิด เราจะส่งคนไปนำครอบครัวทั้งสิ้นของทิศเหนือและเนบุดันเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนผู้รับใช้ของเรา และ เราจะ	
นำเขาทั้งหลายมาต่อสู่แผ่นดินนี้และต่อสู้คนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนี้และต่อสู้บรรดาประชาชาติเหล่านั้นซึ่งอยู่ล้อมรอบ เราจะทำลายเขาทั้งหลายอย่างสิ้นเชิง และเราจะกระทำให้เขาเป็นที่น่า	Jrm	25	10	ตกตะลึง และเป็นที่ย่ำยีและเป็นที่ย่ำยีอยู่เนื่องนิตย์
Jrm	25	10	ยิ่งกว่านั้นอีก เราจะกำจัดเสียงบันเทิงและเสียงรำริง เสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว เสียงหีนโมและแสงตะเกียงเสียจากเจ้า	
Jrm	25	11	แผ่นดินนี้ทั้งสิ้นจะเป็นที่ย่ำยีและเป็นที่ย่ำยีตกตะลึง และประชาชาติเหล่านั้นจะปรนนิบัติกษัตริย์กรุงบาบิโลนอยู่เจ็ดสิบปี'	
Jrm	25	12	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ` ต่อมาเมื่อครบเจ็ดสิบปีแล้ว เราจะลงโทษกษัตริย์บาบิโลนและประชาชาติดินนี้ คือแผ่นดินของชาวเคลเดีย เพราะความ	
ชั่วช้าของเขาทั้งหลาย กระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างอยู่เนื่องนิตย์	Jrm	25	13	เราจะนำถ้อยคำทั้งสิ้นให้สำเร็จที่แผ่นดินนั้น คือถ้อยคำที่เราได้กล่าวลืมนั้นนั้น คือทุกสิ่งทีเขียนไว้ในหนังสือนี้ ซึ่งเยเรมีย์ได้พยากรณ์แก่
Jrm	25	13	บรรดาประชาชาติทั้งสิ้น	
Jrm	25	14	เพราะว่าจะมีหลายประชาชาติและบรรดามหากษัตริย์กระทำให้เขาเหล่านั้นเป็นทาส แม้ว่าเขาทั้งหลายก็ดี และเราจะตอบแทนเขาทั้งหลาย	
ตามการกระทำและผลงานแห่งมือของเขา' "	Jrm	25	15	พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสกับข้าพเจ้าดังนี้ว่า " จงเอาถ้อยคำอันแห่งความพิโรธนี้ไปจากมือเรา และบังคับบรรดาประชาชาติซึ่ง
เราส่งเจ้าไปนั้นให้ตีมันจากถ้อยนั้น	Jrm	25	16	เขาจะตีมันและเดินโขเซและบ่าคลัง ไปเนื่องด้วยดาบซึ่งเราจะส่งไปตามกลางเขาทั้งหลาย"
Jrm	25	17	ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงรับถ้อยมาจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ และบังคับประชาชาติทั้งสิ้น ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้าไปหานั้นตีมัน	
Jrm	25	18	คือกรุงเยรูซาเล็มและหัวเมืองแห่งยูดาห์ ทั้งบรรดากษัตริย์และเจ้านายของเมืองนั้น เพื่อจะกระทำให้เป็นที่รกร้างและเป็นที่ย่ำยีตกตะลึง เป็นที่	
เย่ำยีและเป็นที่สาปแช่งอย่างทุกวันนี้				

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	25	19	ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์กับบรรดาข้าราชการและเจ้านายและประชาชนของท่านนั้น
Jrm	25	20	และบรรดาชนที่ปะปนกัน บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินอูล และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินฟิลิสเตีย เมืองอัสเชโลน ภาษา เอโครน และสวน
ชาวเมืองอัสเชโลนที่เหลือนอยู่			
Jrm	25	21	เอโดม โมอับและคนอัมโมน
Jrm	25	22	บรรดากษัตริย์แห่งเมืองโทะระ บรรดากษัตริย์เมืองไซดอน และบรรดากษัตริย์แห่งเกาะต่างๆฟาทะเลข้างโน้น
Jrm	25	23	เมืองเดดาน เทมา บูล และบรรดาคนที่อยู่ในมณฑลที่ไกลที่สุด
Jrm	25	24	บรรดากษัตริย์แห่งอาระเบีย และบรรดากษัตริย์แห่งประชาชนที่ปะปนกันอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
Jrm	25	25	บรรดากษัตริย์แห่งคีร์ และบรรดากษัตริย์แห่งเอลาม และบรรดากษัตริย์ของมีเดีย
Jrm	25	26	บรรดากษัตริย์แห่งเมืองทิศเหนือ ทั้งไกลและใกล้ ทิศเมืองๆ และบรรดาราชาอาณาจักรแห่งโลกซึ่งอยู่บนพื้นพิภพ และกษัตริย์แห่งเซซัค จะ
ตีมาจากหลังกษัตริย์เหล่านี้			
Jrm	25	27	" แล้วเจ้าจึงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ` พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงตีมาให้มาแล้วก็เอาเงิน จงล้มลงและอย่าลุก
Jrm	25	28	ขึ้นอีกเลย เนื่องด้วยดาบซึ่งเราจะส่งมาท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย'
Jrm	25	29	และถ้าเขาปฏิเสศไม่รับถ้วยจากมือของเจ้าตีม เจ้าจึงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ` พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะต้องตีม
Jrm	25	30	เพราะ ดูกิด เราได้เริ่มทำโทษเมืองซึ่งเรียกตามนามของเราแล้ว และเจ้าจะลยอนวลไปไม่ได้โดยไม่ถูกโทษหรือ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า
Jrm	25	31	เจ้าจะลยอนวลไปไม่ได้ เพราะเราจะเรียกดาบเล่มหนึ่งมาเหนือชาวแผ่นดินโลททั้งสิ้น'
Jrm	25	32	เพราะฉะนั้น เจ้าจงพยากรณ์คำเหล่านี้ทั้งสิ้นสู่เขาทั้งหลาย และกล่าวแก่เขาว่า ` พระเยโฮวาห์จะทรงเปล่งเสียงคำรามจากที่สูง และจากที่
Jrm	25	33	ฟ้าหนักอันบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์จะเปล่งเสียงคำรามมากมายตอคอกแกะของพระองค์ และทรงให้ร้องอย่างกับคนที่ย่างนักร้องต่อชาวพิภพทั้งสิ้น
Jrm	25	34	เสียงก็มปนาทจะก้องไปทั่วปลายพิภพ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมีศักดิ์กับบรรดาประชาชาติ พระองค์จะทรงเข้าพิพากษาเหนือหนึ่งทั้งสิ้น ส่วนคน
Jrm	25	35	ช้วนั้น พระองค์จะทรงฟันเสียด้วยดาบ' พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
Jrm	25	36	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ` ดูกิด ความร้ายจะไปจากประชาชาตินี้ถึงประชาชาตินั้น และลมบ้าหมูใหญ่จะป็นปวนขึ้นมา จากส่วน
Jrm	25	37	พิภพโลกที่ไกลที่สุด
Jrm	25	38	และบรรดาผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงประหารในวันนั้น จะมีจากปลายโลกข้างนี้ถึงปลายโลกข้างนั้น เขาเหล่านั้นจะไม่มีใครไอดครวญให้ หรือ
Jrm	25	39	รวบรวมหรือฝังไว้ แต่จะเป็นมูลสัตว์อยู่บนพื้นดิน "
Jrm	25	40	ท่านผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายเอ๋ย จงคร่ำครวญและร้องกิด ท่านเจ้าของฝูงแกะ จงกลิ้งเกลือกในซีเถ่า เพราะวันเวลาของการสังหารเจ้าและที่เจ้า
Jrm	25	41	ต้องกระจัดกระจายมาถึงแล้ว และเจ้าทั้งหลายจะล้มลงเหมือนแกะในสนาม
Jrm	25	42	ผู้เลี้ยงแกะจะไม่มีทางหนี หรือเจ้าของฝูงแกะไม่มีทางรอดหนีไป
Jrm	25	43	จะได้ฟังเสียงร้องของผู้เลี้ยงแกะ และเสียงคร่ำครวญของเจ้าของฝูงแกะ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงทำลายลานหญ้าของเขาทั้งหลายเสียแล้ว
Jrm	25	44	และคอกแกะที่สงบสุขก็ถูกตัดให้ล้มลงเสียแล้ว เนื่องด้วยความกริ้วอันแรงกล้าของพระเยโฮวาห์
Jrm	25	45	พระองค์ทรงออกจากที่ซุ่มตัวของพระองค์อย่างสิงโต เพราะว่าแผ่นดินของเขาทั้งหลายเป็นที่รกร้าง เพราะเหตุความดุดันของพระผู้เข้มงวด
Jrm	26	1	และเพราะเหตุความกริ้วอันแรงกล้าของพระองค์
Jrm	26	2	ในต้นรัชกาลของเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระวจนะนี้มาจากพระเยโฮวาห์ว่า
Jrm	26	3	" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า จงยินยอมในลานพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และจงพูดกับบรรดาหัวเมืองแห่งยูดาห์ ซึ่งมานมัสการในพระนิเวศ
Jrm	26	4	ของพระเยโฮวาห์ คือพูดบรรดาถ้อยคำที่เราสั่งเจ้าให้พูดกับเขา อย่าเก็บไว้ลึกค้ำเดียว
Jrm	26	5	บางทีเขาจะฟัง และทุกคนจะกลับจากทางชั่วของเขา และเราจะกลับใจไม่ทำความร้ายซึ่งเราเจตนาจะกระทำต่อเขาทั้งหลาย เนื่องด้วยการ
Jrm	26	6	กระทำที่ชั่วร้ายของเขาทั้งหลาย
Jrm	26	7	เจ้าจึงพูดกับเขาทั้งหลายว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้าทั้งหลายไม่ฟังเรา ที่จะดำเนินตามราชบัญญัติที่เราได้วางไว้ต่อหน้าเจ้า
Jrm	26	8	และเชื่อฟังถ้อยคำของบรรดาผู้รับใช้ของเรา คือบรรดาผู้พยากรณ์ ซึ่งเราได้ส่งไปหาเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง คือส่งพวกเขาไปถึงเจ้าจะมีได้เชื่อฟัง
Jrm	26	9	แล้วเราจะกระทำให้พระนิเวศนี้เหมือนอย่างซีโลห์ และเราจะกระทำให้เมืองนี้เป็นที่สาปแก่บรรดาประชาชาติทั่วโลก "
Jrm	26	10	บรรดาปราชิตและผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งสิ้น ได้ยินเยเรมีย์พูดถ้อยคำเหล่านี้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	26	11	และต่อมาเมื่อเยเรมีย์ได้จบคำพูดทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้บัญชาท่านให้พูดแก่บรรดาประชาชนนั้น พวกปุโรหิตและผู้พยากรณ์และ
Jrm	26	12	ประชาชนทั้งสิ้นได้จับเยเรมีย์กล่าวว่า " เจ้าจะต้องตาย
Jrm	26	13	ทำไมเจ้าจึงพยากรณ์ในพระนามของพระเยโฮวาห์ว่า ` พระนิเวศนี้จะเหมือนซีโลห์และเมืองนี้จะรกร้าง ปราศจากคนอาศัย' "
Jrm	26	14	และประชาชนทั้งสิ้นก็รวมตัวกันต่อต้านเยเรมีย์ที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	26	15	เมื่อบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ได้ยินสิ่งเหล่านี้แล้ว ท่านก็ขึ้นมาจากพระราชวังถึงพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และมานั่งในทางเข้าประตูใหม่
Jrm	26	16	แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	26	17	แล้วบรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์จึงทูลเจ้านายและบอกประชาชนทั้งปวงว่า " ชายคนนี้ควรแก่การตัดสินลงโทษถึงความตาย เพราะเขา
Jrm	26	18	พยากรณ์กล่าวโทษเมืองนี้ ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยินกับหูของท่านเองแล้ว"
Jrm	26	19	เยเรมีย์จึงทูลเจ้านายทั้งสิ้นและบอกประชาชนทั้งปวงว่า " พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาพยากรณ์ต่อพระนิเวศและเมืองนี้ ตามถ้อยคำที่
Jrm	26	20	สั่งท่านทั้งหลายไว้โดยนมา
Jrm	26	21	เพราะฉะนั้น บัดนี้ท่านทั้งหลายจงแก้ไขพฤติกรรมและการกระทำของท่านทั้งหลาย และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
Jrm	26	22	ท่าน และพระเยโฮวาห์จะทรงกลับพระทัยจากความร้ายซึ่งพระองค์ได้ทรงประกาศเตือนท่าน
Jrm	26	23	แต่ส่วนตัวข้าพเจ้า ดูกิด ข้าพเจ้าอยู่ในมือของท่านทั้งหลาย ท่านจะกระทำแก่ข้าพเจ้าตามที่ท่านเห็นดีและเห็นชอบ
Jrm	26	24	ขอแต่เพียงให้ทราบแน่ว่า ถ้าท่านประหารข้าพเจ้า ก็คนไร้ความผิดต้องตายนั้น ตัวท่านเองและเมืองนี้และชาวเมืองนี้ต้องรับผิดชอบ เพราะ
Jrm	26	25	ความจริงพระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาพูดถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นให้ข้าพเจ้าของท่าน"
Jrm	26	26	แล้วเจ้านายและประชาชนทั้งสิ้นได้พูดกับบรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์ว่า " ชายผู้นี้ไม่สมควรที่จะต้องคำพิพากษาถึงความตาย เพราะเขา
Jrm	26	27	ได้พูดกับเราในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา"
Jrm	26	28	และผู้ใหญ่บางคนแห่งแผ่นดินนั้นก็ลุกขึ้นพูดกับประชาชนทั้งสิ้นที่ประชุมกันอยู่ว่า
Jrm	26	29	" มีคำที่ชาวเมืองโมรเซทได้พยากรณ์ในสมัยเซซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และกล่าวแก่ประชาชนทั้งสิ้นของยูดาห์ว่า ` พระเยโฮวาห์จอม
Jrm	26	30	โยธาตรัสตั้งนี้ว่า เมืองศิโยนจะถูกโถเหมือนกับโกนาร กรุงเยรูซาเล็มจะกลายเป็นกองสิ่งสลักหักพัง และภูเขาที่ตั้งของพระนิเวศนั้นจะเป็นเหมือนที่สูงในป่าไม้'
Jrm	26	31	เซซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และคนยูดาห์ทั้งสิ้น ได้มาเขาเสียหรือ ท่านได้ยาเกรงพระเยโฮวาห์และทูลวิงวอนขอพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮ
Jrm	26	32	วาห์ได้กลับพระทัยต่อความร้ายซึ่งพระองค์ทรงประกาศเตือนเขาเหล่านั้นไว้หรือ แต่เรากำลังนำเหตุร้ายใหญ่ยิ่งมาสู่จิตใจเราเอง
Jrm	26	33	ยังมีชายอีกคนหนึ่งผู้พยากรณ์ในพระนามของพระเยโฮวาห์ ชื่ออูริอาห์ บุตรชายเซไมอาห์ ชาวศิรียาห์เยอาริม ท่านได้พยากรณ์กล่าวโทษ
Jrm	26	34	เมืองนี้และแผ่นดินนี้ ตามบรรดาถ้อยคำของเยเรมีย์
Jrm	26	35	และเมื่อกษัตริย์เยโฮยาคิม พร้อมกับบรรดาเหล่าทหาร และบรรดาเจ้านาย ได้ยินถ้อยคำนี้ กษัตริย์ก็ทรงแสวงหาจะสังหารท่านเสีย และเมื่อ
Jrm	26	36	อูริอาห์ได้ยินเรื่องนี้ ท่านก็กลัวจึงหนีรอดไปยังอียิปต์
Jrm	26	37	แล้วกษัตริย์เยโฮยาคิมก็ส่งชายบางคน คือเอลนาธันบุตรชายอัครโบร์และคนอื่นอีก ไปยังอียิปต์
Jrm	26	38	และเขาทั้งหลายจับอูริอาห์มาจากอียิปต์ และนำท่านมาถวายกษัตริย์เยโฮยาคิม พระองค์ทรงประหารท่านเสียด้วยดาบ และโยนศพเข้าไปในที่
Jrm	26	39	ฝังศพของคนสามัญ"
Jrm	26	40	แต่มือของอาหิเศบบุตรชายฟาเนออยู่กับเยเรมีย์ ฉะนั้นเยเรมีย์จึงมิได้ถูกมอบไว้ในมือประชาชนเพื่อประหารชีวิตท่าน
Jrm	27	1	ในต้นรัชกาลเยโฮยาคิมราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระวจนะนี้มาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า
Jrm	27	2	พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าตั้งนี้ว่า " จงทำสายรัดและแอกสำหรับตัวเจ้า จงสวมคอกของเจ้า
Jrm	27	3	และส่งมันไปยังกษัตริย์แห่งเอโดม กษัตริย์แห่งโมอับและกษัตริย์แห่งคนอัมโมน กษัตริย์แห่งโทะระ และกษัตริย์แห่งไซดอน ด้วยมือของทูตที่

The Holy Bible in Thai (KJV)

มาเข้าเฝ้าเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม	Jrm	27	4	จงฝากคำกำชับเหล่านี้แก่บรรดานายของเขาว่า ` พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจงกล่าวเรื่องต่อไปนี้ให้นาย
ของเจ้าฟังว่า	Jrm	27	5	นี่คือเราเอง ผู้ได้สร้างโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์ซึ่งอยู่บนพื้นดิน ด้วยฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งและด้วยแขนที่เหยียดออกของเรา และเราจะให้แก่ผู้ใด
ก็ได้สุดแต่เราเห็นชอบ	Jrm	27	6	บัดนี้ เราได้ให้แผ่นดินเหล่านี้ทั้งสิ้นไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้รับใช้ของเรา และเราได้ให้สัตว์ป่าทุ่งแก่เขาด้วยที่จะ
ปรนนิบัติเขา	Jrm	27	7	บรรดาประชาชนชาติทั้งสิ้นจะต้องปรนนิบัติตัวเขา ลูกและหลานของเขา จนกว่าเวลากำหนดแห่งแผ่นดินของท่านเองจะมาถึง แล้วหลายประชา
ชาติและบรรดามหากษัตริย์จะกระทำให้ท่านเป็นทาสของเขาทั้งหลาย	Jrm	27	8	แต่ต่อมาถ้าประชาชนชาติใด หรือราชอาณาจักรใด จะไม่ปรนนิบัติเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนคนนี้ และไม่ยอมวางคอไว้ใต้แอกของ
กษัตริย์บาบิโลน เราจะลงโทษประชาชนชาตินั้นด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ จนกว่าเราจะล้างผลาญเสียด้วยมือของเรา	Jrm	27	9	เพราะฉะนั้นอย่าฟังผู้พยากรณ์ หรือพวกโหราหรือคนช่างฝันของเจ้า หรือหมอดูหรือนักวิทยาศาสตร์ของเจ้า ผู้ซึ่งกล่าวแก่เจ้าว่า " ท่านจะไม่
ปรนนิบัติกษัตริย์แห่งกรุงบาบิโลนดอก "	Jrm	27	10	เพราะซึ่งเขาพยากรณ์ให้ท่านนั้นเป็นความเท็จ อันยังผลให้ท่านต้องโยกย้ายไกลไปจากแผ่นดินของท่าน และเราจะจับไล่ท่านออกไป และ
ท่านจะพินาศ	Jrm	27	11	แต่ประชาชนชาติใดซึ่งเอาอกของตนวางไว้ใต้แอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลนและปรนนิบัติท่าน เราจะเขาไว้บนแผ่นดินของเขา เพื่อให้ทำไร
ไถนาและให้อาศัยอยู่ที่นั่น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ "	Jrm	27	12	ข้าพเจ้าได้ทูลเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ตามบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ว่า " จงเอาอกของท่านไว้ใต้แอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และปรนนิบัติ
เขาและประชาชนของเขา และจงมีชีวิตอยู่	Jrm	27	13	ท่าไม่ท่านกับชนชาติของท่านจะมาตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหารและด้วยโรคระบาด ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงลงนามไว้แก่เขาด้วย
ประชาชนชาติใดๆซึ่งจะไม่ปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน	Jrm	27	14	อย่าฟังถ้อยคำของผู้พยากรณ์ผู้กล่าวแก่เจ้าว่า ` ท่านจะไม่ปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลนดอก ' เพราะซึ่งเขาทั้งหลายพยากรณ์แก่ท่านนั้นก็
เป็นการมั่ว	Jrm	27	15	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราไม่ได้ใช้เขา แต่เขาพยากรณ์เท็จในนามของเรา ซึ่งยังผลให้เราต้องขับไล่เจ้าออกไปและเจ้าจะต้องพินาศ ทั้งตัวเจ้า
และผู้พยากรณ์ทั้งหลายซึ่งพยากรณ์ให้แก่เจ้า "	Jrm	27	16	และข้าพเจ้าก็ได้พูดกับโรหิตและประชาชนนี้ทั้งสิ้นว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า อย่าเชื่อฟังถ้อยคำของผู้พยากรณ์ของเจ้า ซึ่งพยากรณ์ให้
แก่เจ้าว่า ` ดุเดือด ไม่ช้าเขาจะนำเครื่องใช้ของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์กลับมากรุงบาบิโลน ' เพราะซึ่งเขาพยากรณ์แก่ท่านนั้นก็เป็นการเท็จ	Jrm	27	17	อย่าเชื่อฟังเขาเลย จงปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลนและมีชีวิตอยู่ ท่าไม่ว่าเมืองนี้จะร้างเปล่า
	Jrm	27	18	ถ้าเขาเหล่านั้นเป็นผู้พยากรณ์ และถ้าพระวจนะของพระเยโฮวาห์อยู่กับเขา ก็ขอให้เขาทูลวิงวอนต่อพระเยโฮวาห์จอมโยธาว่า ให้เครื่องใช้
ซึ่งยังเหลืออยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในพระราชวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์ และในกรุงเยรูซาเล็ม อย่าให้ไปยังบาบิโลน	Jrm	27	19	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับบรรดาเสา ชั้นสาด และข้างตั่ง และเครื่องใช้อื่นๆที่เหลืออยู่ในเมืองนี้
	Jrm	27	20	ที่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้รับเอาไป เมื่อท่านได้จับเอาเยโคเนียห์ราชบุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ และบรรดาชน
นางของยูดาห์และเยรูซาเล็มถูกกวาดต้อนจากกรุงเยรูซาเล็มไปเป็นเชลยยังกรุงบาบิโลน	Jrm	27	21	พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องเครื่องใช้ซึ่งยังเหลืออยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในพระราชวังของ
กษัตริย์แห่งยูดาห์และในกรุงเยรูซาเล็ม	Jrm	27	22	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เครื่องใช้เหล่านี้จะถูกขนไปยังบาบิโลน และจะค้างอยู่ที่นั่นจนถึงวันที่เราเอาใจใส่มัน แล้วเราจึงจะนำมาคืนกลับขึ้นมา และ
ให้กลับสู่สถานที่นี้ "	Jrm	28	1	ต่อมาในปีเดียวกันนั้นเมื่อต้นรัชกาลเศเดคิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ในเดือนที่ห้าปีที่สี่ ฮานันยาห์บุตรชายของอัสซूर ผู้พยากรณ์จากกิเบโอน
ได้พูดกับข้าพเจ้าในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ต่อนำบรรดาโรหิตและประชาชนทั้งหลายว่า	Jrm	28	2	" พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เราได้หักแอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลนแล้ว
	Jrm	28	3	ภายในสองปี เราจะนำเครื่องใช้ทั้งสิ้นของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์กลับมายังที่นี่ ซึ่งเป็นภาชนะที่เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนริบ
ไปจากที่นี่และขนไปยังบาบิโลน	Jrm	28	4	เราจะนำเยโคเนียห์ราชบุตรของเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์และบรรดาผู้ที่ถูกกวาดจากยูดาห์ ผู้ซึ่งไปยังบาบิโลน กลับมายังที่นี่ พระเยโฮ
วาห์ตรัสตั้งนี้แหละว่า เพราะเราจะหักแอกของกษัตริย์แห่งบาบิโลน "	Jrm	28	5	แล้วเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ก็พูดกับฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ต่อนำบรรดาโรหิต และต่อนำประชาชนทั้งปวงผู้ซึ่งยืนอยู่ในพระนิเวศของพระเย
โฮวาห์	Jrm	28	6	และเยเรมีย์ผู้พยากรณ์กล่าวว่า " เอมเน ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเช่นนั้นเถิด ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ถ้อยคำซึ่งท่านพยากรณ์นั้น
เป็นจริง และนำเครื่องใช้แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และบรรดาผู้ถูกกวาดไปทั้งสิ้นกลับมาจากบาบิโลนยังที่นี่	Jrm	28	7	ถึงกระนั้นก็ขอฟังถ้อยคำนี้ซึ่งข้าพเจ้าพูดให้ท่านได้ยินและให้ประชาชนทั้งหลายนี้ได้ยิน
	Jrm	28	8	บรรดาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ก่อนท่านและข้าพเจ้าตั้งแต่โบราณกาลได้พยากรณ์ถึงสงคราม เหตุร้ายต่างๆ และโรคระบาดอันมีแก่หลายประเทศ
และหลายราชอาณาจักรใหญ่ๆ	Jrm	28	9	ส่วนผู้พยากรณ์ผู้พยากรณ์ว่าจะมีสันติภาพ เมื่อเป็นจริงตามถ้อยคำของผู้พยากรณ์นั้น จงรู้กันว่าพระเยโฮวาห์ทรงใช้ผู้พยากรณ์นั้นจริง "
	Jrm	28	10	แล้วฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ก็ปลดแอกออกจากคอของเยเรมีย์ผู้พยากรณ์และหักมัดเสีย
	Jrm	28	11	และฮานันยาห์ได้กล่าวต่อนำประชาชนทั้งสิ้นว่า " พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า อย่างนั้นแหละ เราจะหักแอกของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ของ
บาบิโลนจากคอของบรรดาประชาชนชาติทั้งสิ้นภายในสองปี " แต่เยเรมีย์ผู้พยากรณ์ก็ออกไปเสีย	Jrm	28	12	หลังจากที่ฮานันยาห์ผู้พยากรณ์หักแอกจากคอของเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังผู้พยากรณ์เยเรมีย์ว่า
	Jrm	28	13	" จงไปบอกฮานันยาห์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าได้หักแอกไม้ แต่เจ้าจะทำแอกเหล็กไว้ให้พวกเขาแทน
	Jrm	28	14	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้วางแอกเหล็กไว้บนคอบรรดาประชาชนชาติเหล่านี้ทั้งสิ้น ให้เขาปรนนิ
บัติเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนและเขาทั้งหลายจะปรนนิบัติเขา เพราะเรา ได้ยกให้เขาแล้วถึงแม้ว่าสัตว์ป่าทุ่งด้วย "	Jrm	28	15	และเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้พูดกับฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ว่า " ฮานันยาห์ ขอท่านฟัง พระเยโฮวาห์มิได้ทรงใช้ท่าน แต่ท่านได้กระทำให้ชนชาติ
นี้วางใจในความเท็จ	Jrm	28	16	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดุเดือด เราจะย้ายเจ้าไปจากพื้นโลก ในปีเดียวกันนี้เองเจ้าจะต้องตาย เพราะเจ้าได้สอนให้คนภูตต่อพระเยโฮ
วาห์ "	Jrm	28	17	ในปีเดียวกันนั้น ในเดือนที่เจ็ด ฮานันยาห์ผู้พยากรณ์ก็ตาย
	Jrm	29	1	ต่อไปนี้เป็นถ้อยคำในจดหมายซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ฝากไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงพวกผู้ใหญ่ที่เหลืออยู่ของพวกที่เป็นเชลย และถึงบรรดา
โรหิต บรรดาผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งสิ้น ผู้ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ได้ให้กวาดไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน	Jrm	29	2	(นี่เป็นเรื่องหลังจากกษัตริย์เยโคเนียห์ และพระราชินี พวกชั้นที่ บรรดาเจ้านายของยูดาห์และเยรูซาเล็ม และบรรดาช่างไม้และช่างเหล็กได้
ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มแล้ว)	Jrm	29	3	จดหมายนั้น ได้ส่งไปด้วยมือของเอลาสาห์บุตรชายของชาฟานและเกมาริยาห์บุตรชายฮิลคิยาห์ (ผู้ซึ่งเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ส่งไปที่บา
บิโลนยังเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน)	Jrm	29	4	" พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้แก่บรรดาผู้เป็นเชลย ผู้ซึ่งเราได้เนรเทศเขาไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลนนั้นว่า
	Jrm	29	5	จงสร้างเรือนของเจ้าและอาศัยอยู่ในเรือนนั้น จงปลูกสวนและรับประทานผลไม้ที่ได้นั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	29	6	จงมีการยาและให้กำเนิดบุตรชายบุตรสาว จงหากกรยาให้บุตรชายของเจ้าทั้งหลาย และยกบุตรสาวของเจ้าให้แต่งงานเสีย เพื่อนางจะให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว เพื่อเจ้าทั้งหลายจะทวีมากขึ้นที่นั่นและไม่ค่อยลง
Jrm	29	7	แต่งตั้งเสริมสันติภาพของเมือง ซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่นั้น และจงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เมื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าทั้งหลายจะพบสันติภาพของเจ้าในสันติภาพของเมืองนั้น
Jrm	29	8	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า อัยยอมาให้ผู้พยากรณ์ของเจ้าทั้งหลาย หรือพวกโหรของเจ้า ผู้อยู่ท่ามกลางหลอกลวงเจ้า และอย่าเชื่อความฝันซึ่งเขาทั้งหลายได้ฝันเห็น
Jrm	29	9	เพราะที่เขาพยากรณ์แก่เจ้าในนามของเรานั้นเป็นความเท็จ เรามิได้ใช้เขาไป พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
Jrm	29	10	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อเจ็ดสิบปีแห่งบาบิโลนครบแล้ว เราจะเยี่ยมเยียนเจ้า และจะให้ถ้อยคำอันดีของเราสำเร็จเพื่อเจ้า และจะนำเจ้ากลับมาสู่สถานที่นี้
Jrm	29	11	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเรารู้แผนงานที่เรามิไว้สำหรับเจ้า เป็นแผนงานเพื่อสันติภาพ ไม่ใช่เพื่อทุกข์ภาพ เพื่อจะให้โอกาสตามทีคาดหมายไว้แก่เจ้า
Jrm	29	12	แล้วเจ้าจะทูลขอต่อเรา และมีอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า
Jrm	29	13	เจ้าจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า
Jrm	29	14	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะให้เจ้าพบเรา และเราจะให้การเป็นเชลยของเจ้ากลับสู่สภาพดี และรวบรวมเจ้ามาจากบรรดาประชาชาติ และจากทุกที่ที่เราขับไล่เจ้าให้ไปอยู่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ และเราจะนำเจ้ากลับมายังที่ซึ่งเราเนรเทศเจ้าให้จากไปนั้น
Jrm	29	15	เพราะเจ้าทั้งหลายได้กล่าวว่า `พระเยโฮวาห์ได้เพาะให้มีผู้พยากรณ์สำหรับเราทั้งหลายขึ้นในบาบิโลน'
Jrm	29	16	จงทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับกษัตริย์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งของดาวิด และเกี่ยวกับประชาชนทั้งสิ้นผู้อาศัยอยู่ในเมืองนี้ คือญาติพี่น้องของท่าน ผู้มิได้ถูกเนรเทศไปกับท่านว่า
Jrm	29	17	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ดุเถิด เราจะส่งดาบ การกันดารอาหาร และโรคระบาดมาเหนือเขาทั้งหลาย และเราจะกระทำให้เขาทั้งหลายเหมือนกับมะเดื่อที่เสียซึ่งเลวมากจนเขารับประทานไม่ได้
Jrm	29	18	เราจะข่มเหงเขาด้วยดาบ การกันดารอาหาร และโรคระบาด และจะกระทำเขาให้ย้ายไปอยู่ในราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก ให้เป็นคำสาป ให้เป็นที่น่าตกตะลึง ให้เป็นที่เย้ยหยัน เป็นที่นินทาท่ามกลางบรรดาประชาชาติซึ่งเราได้ขับไล่ให้เขาไปอยู่นั้น
Jrm	29	19	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะว่าเขาทั้งหลายไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเราที่ส่งมายังเขาอย่างไม่หยุดยั้ง โดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา แต่เจ้าทั้งหลายไม่ยอมฟัง พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ"
Jrm	29	20	เจ้าทั้งปวงผู้ถูกเนรเทศ ผู้ซึ่งเราส่งไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ที่ว่า
Jrm	29	21	"พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับอาหับบุตรชายของโกลายาห์ และเศเดคิยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ ผู้ซึ่งได้พยากรณ์เท็จแก่เจ้าในนามของเรา ดุเถิด เราจะมอบเขาทั้งสองไว้ในมือของเนบูคอดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะจำเขาทั้งสองเสียต่อหน้าต่อตาเจ้า
Jrm	29	22	เหตุที่เขาทั้งสองบรรดาผู้ที่ถูกเนรเทศจากยูดาห์ไปถึงบาบิโลนจะใช้คำสาปต่อไปนี้ว่า `ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เจ้าเหมือนเศเดคิยาห์และอาหับ ผู้ที่กษัตริย์บาบิโลนคลอกเสียด้วยไฟ'
Jrm	29	23	เพราะเขาทั้งสองได้กระทำความเลวร้ายในอิสราเอล ได้ล่วงประเวณีกับภรรยาของเพื่อนบ้าน และได้พูดถ้อยคำเท็จในนามของเรา ซึ่งเรามิได้บัญญัติเขา เราเป็นผู้ที่รู้และเราเป็นพยาน"
Jrm	29	24	เจ้าจงบอกเข้ไม่อาห์ชาวเนเฮลามว่า
Jrm	29	25	"พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าได้ส่งจดหมายในนามของเจ้าไปยังประชาชนทั้งปวงผู้อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม และยังคงพินยาห์บุตรชายมาอาเสอาห์ปุโรหิต และยังมีปุโรหิตทั้งปวงว่า
Jrm	29	26	`พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำเจ้าให้เป็นปุโรหิตแทนโยอาคาบปุโรหิต ให้เป็นเจ้าหน้าที่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ความคมคนบ้าทุกคนที่ตั้งตัวเองเป็นผู้พยากรณ์ ให้จับเขาใส่คุกและใส่ล'
Jrm	29	27	บัดนี้ทำไม่เจ้ามิได้ต่อว่าเยเรมีย์ชาวอานาโทผู้ซึ่งตั้งตัวเองเป็นผู้พยากรณ์แก่เจ้า
Jrm	29	28	เพราะเขาได้ส่งจดหมายมายังเราในบาบิโลนว่า `การที่เจ้าเป็นเชลยนั้นจะเนิ่นนาน จงสร้างเรือนของเจ้าและอาศัยอยู่ในเรือนนั้น และปลูกสวนและรับประทานผลที่ได้นั้น"
Jrm	29	29	เศพินยาห์ปุโรหิตอ่านจดหมายนี้ให้เยเรมีย์ผู้พยากรณ์ฟัง
Jrm	29	30	แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า
Jrm	29	31	"จงเขียนไปถึงบรรดาผู้เป็นเชลยทั้งปวงว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับเข้ไม่อาห์ชาวเนเฮลามว่า เพราะว่าเข้ไม่อาห์ได้พยากรณ์แก่เจ้าเมื่อเรามิได้ใช้เขา และได้กระทำให้เจ้าวางใจในคำเท็จ
Jrm	29	32	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดุเถิด เราจะลงโทษเข้ไม่อาห์ชาวเนเฮลามและเชื้อสายของเขา เขาจะไม่มีส่วนหนึ่งที่จะอาศัยอยู่ในท่ามกลางชนชาตินี้ ทั้งเขาจะมีได้เห็นความดีซึ่งเราจะกระทำแก่ประชาชนของเรา เพราะเขาได้ล่อนให้ภักดิ์ต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ"
Jrm	30	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า
Jrm	30	2	"พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงเขียนถ้อยคำทั้งสิ้นที่เราได้บอกแก่เจ้าไว้ในหนังสือม้วนหนึ่ง
Jrm	30	3	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะดุเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะให้ประชาชนของเรา คืออิสราเอลและยูดาห์ที่เป็นเชลยกลับคืนสู่สภาพเดิม พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ และเราจะนำเข้มาไปยังแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่บรรดาพรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะได้ถึงกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้น"
Jrm	30	4	ต่อไปนี้เป็นพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับอิสราเอลและยูดาห์ว่า
Jrm	30	5	"พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยินเสียงร้องเพราะความกลัวตัวสิ้น ความสลดสยองและความไร้สันติภาพ
Jrm	30	6	จงถามเถิดและดูว่า ผู้ชายจะคลอบุตรได้หรือ หรือไม่เราจึงเห็นผู้ชายทุกคนเอามือออกไว้ที่เอวเหมือนผู้หญิงจะคลอบุตร ทำไม่หน้าตาทุกคนจึงซีดไป
Jrm	30	7	อนิจจาเอ๋ย เพราะวันนั้นใหญ่โตเหลือเกิน ไม่มีวันใดเหมือน เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ แต่เขาก็ยังระอดวันนั้นไปได้
Jrm	30	8	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ในวันนั้นเหตุการณ์จะเกิดขึ้น คือเราจะหักแอกจากคอกของเจ้าทั้งหลายเสีย และเราจะระเบิดพันธนะของเจ้าเสีย และคนต่างชาติจะไม่ทำให้เขาเป็นทาสอีก
Jrm	30	9	แต่เขาทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย และดาวิดกษัตริย์ของเขาทั้งหลายผู้ซึ่งเราจะตั้งขึ้นเพื่อเขา
Jrm	30	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า โอ ยาโคบผู้รับใช้ของเราเอ๋ย อย่ากลัวเลย โอ อิสราเอลเอ๋ย อย่าครั่นคร้าม เพราะดุเถิด เราจะช่วยเจ้าจากที่ไกลให้รอด ทั้งเชื้อสายของเจ้าจากแผ่นดินที่เข้ไปเป็นเชลย ยาโคบจะกลับมาก และมีความสงบและความสบาย และจะไม่มีผู้ใดกระทำให้เข้กลัว
Jrm	30	11	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราอยู่กับเจ้าเพื่อช่วยเจ้าให้รอด เราจะกระทำให้บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นถึงอวสาน คือผู้ซึ่งเราได้กระจ่ายเจ้าให้ไปอยู่ท่ามกลางเข้เหล่านั้น แต่ส่วนเจ้าเราจะไม่กระทำให้ถึงอวสาน เราจะตั้งสอนเจ้าตามขนานดี และด้วยประการใดก็ตาม เราจะไม่ปล่อยเจ้าโดยไม่มีโทษ
Jrm	30	12	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า พลค์ข้าของเจ้ารักษาไม่หาย และบาดแผลของเจ้าก็ถาวร
Jrm	30	13	ไม่มีผู้ใดที่จะช่วยคดีของเจ้า ไม่มีการรักษาบาดแผลของเจ้า ไม่มียารักษาเจ้า
Jrm	30	14	คนรักทั้งสิ้นของเจ้าได้ลืมเจ้าเสีย เขาทั้งหลายไม่แสวงหาเจ้าแล้ว เพราะเราตัดเจ้าอย่างการโบยตีของศัตรู เป็นการลงโทษอย่างของคนโหดร้าย เพราะว่าความชั่วช้าของเจ้าก็มากมาย เพราะว่าบาปของเจ้าก็ทวีขึ้น
Jrm	30	15	โธษณาเพราะความเจ็บของเจ้า ความเศร้าโศกของเจ้ารักษาไม่หาย เพราะว่าความชั่วช้าของเจ้ามากมาย เพราะว่าบาปของเจ้าทวีขึ้น เราได้กระทำสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า
Jrm	30	16	เพราะฉะนั้นทุกคนที่กินเจ้า เขาจะถูกกิน ปริกษ์ของเจ้าหมดสิ้นทุกคนจะตกไปเป็นเชลย ผู้เหล่านั้นที่ปล้นเจ้า เขาจะเป็นของถูกปล้น และทุกคนที่กินเจ้าเป็นเหยื่อ เราจะทำให้เขาเป็นเหยื่อ
Jrm	30	17	เพราะเราจะให้เจ้ากลับมาสู่สภาพดี และเราจะรักษาบาดแผลของเจ้าให้หาย พระเยโฮวาห์ตรัส เพราะเขาทั้งหลายเรียกเจ้าว่า พวกนอกคอก คือคิโยนซึ่งไม่มีใครแสวงหา
Jrm	30	18	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดุเถิด เราจะให้เตนท์แห่งยาโคบที่เป็นเชลยกลับสู่สภาพเดิม และมีความเอ็นดูในเรื่องที่อาศัยของเขา เขาจะสร้าง

The Holy Bible in Thai (KJV)

เมืองนั้นขึ้นใหม่บนเนินของเมือง และพระราชวังจะตั้งอยู่ที่ที่เคยอยู่		
Jrm 30	19	จะมีเพลงโมทนาพระคุณออกมาจากที่เหล่านั้น และมีเสียงของผู้ที่รื่นเริง เราจะทวีเขาขึ้น และเขาจะไม่มีเพียงน้อยคน เราจะกระทำให้เขามีเกียรติ เขาจะไม่เป็นแต่ผู้เล็กน้อย
Jrm 30	20	ลูกหลานของเขาจะเป็นเหมือนสมัยก่อน และขมขมของเขาจะได้ถูกสถาปนาไว้ต่อหน้าเรา และทุกคนที่บีบบังคับเขา เราจะลงโทษ
Jrm 30	21	ขนานาของเขาจะเป็นคนหนึ่งในพวกเขาทั้งหลาย ผู้ครอบครองของเขาจะออกมาจากท่ามกลางเขาเอง เราจะกระทำให้ท่านนั้นเข้ามาใกล้
Jrm 30	22	และท่านนั้นจะเข้าไปใกล้เรา เพราะใครเล่าตั้งใจเข้ามาใกล้เราได้เอง พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
Jrm 30	23	และเจ้าทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป่าแตรให้เจ้าทั้งหลาย
Jrm 30	24	ดุสิต นันลมบ้าหมูของพระเยโฮวาห์ได้ออกไปแล้วด้วยพระพิโรธ เป็นลมบ้าหมูกวาด มันจะตกลงอย่างเจ็บปวดบนศีรษะของคนชั่ว
Jrm 31	1	ความกริ้วอันแรงกล้าของพระเยโฮวาห์จะไม่หยุดยั้ง จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำ และให้สำเร็จตามพระทัยพระองค์ประสงคในวาระสุดท้าย
Jrm 31	2	พระเจ้าทั้งหลายจะพิจารณาถึงข้อความนี้
Jrm 31	3	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ในวาระนั้น เราจะเป่าแตรให้บรรดาครอบครัวแห่งอิสราเอล และเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา "
Jrm 31	4	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ขนชาติที่รอดตายจากดาบได้ประสบพระกรุณาคุณที่ในถิ่นทรกัณดาร คืออิสราเอล เมื่อเราให้เขาหยุดพัก "
Jrm 31	5	พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าแต่ก่อน ตรัสว่า ` เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้นเราจึงชวนเจ้ามาด้วยความเมตตา "
Jrm 31	6	เราจะสร้างเจ้าอีก และเจ้าจะถูกสร้างใหม่ อิสราเอลพรหมจารีเอ๋ย เจ้าจะตกแต่งตัวเจ้าด้วยรามะนาอีก และจะออกไปเดินรำกับผู้ที่สนุกสนานกัน "
Jrm 31	7	พระเจ้าปลุกสวนองุ่นที่บนภูเขาสะมาเรียอีก ผู้ปลูกก็จะปลูก และจะกินผลนั้น "
Jrm 31	8	เพราะว่าจะมีวันเมื่อคนเฝ้ายามที่อยู่บนแดนเทือกเขาเอฟราอิมจะร้องเรียกว่า ` จงลุกขึ้น ให้เราไปยังศิโยนเถิด ไปเถิดพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเรา "
Jrm 31	9	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " จงร้องเพลงด้วยความยินดีเพราะยาโคบ และเปล่งเสียงโห่ร้องเพราะประมุขของบรรดาประชาชาติ จงป่าวร้อง สรรเสริญ และกล่าวว่า ` ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้รอด คือคนที่เหลืออยู่ของอิสราเอล "
Jrm 31	10	ผู้หญิงที่คลอลบตรจะมาร่วมกัน เขาจะกลับมากที่นี้เป็นหมู่ใหญ่
Jrm 31	11	เขาจะมาด้วยการร้องไห้ แต่ด้วยการทูลวิงวอน เราก็จะนำเขา เราจะให้เขาเดินตามแม่น้ำเป็นทางตรง ซึ่งเขาจะไม่สะดุด เพราะเราเป็นบิดา
Jrm 31	12	แก่อิสราเอล และเอฟราอิมเป็นบุตรหัวปีของเรา
Jrm 31	13	บรรดาประชาชาติเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และจงประกาศพระวจนะนั้นในเกาะทั้งหลายที่ห่างออกไป จงกล่าวว่า ` ท่านที่กระจ่ายอิสราเอลนั้นจะรวบรวมเขา และจะดูแลเขาอย่างกับผู้เลี้ยงแกะดูแลฝูงแกะของเขา "
Jrm 31	14	เพราะพระเยโฮวาห์ทรงโยยาโคบไว้แล้ว และได้โอบอุ้มเขาจากมือที่แข็งแรงเกินกว่าเขา
Jrm 31	15	เขาทั้งหลายจึงจะมาร้องเพลงอยู่บนที่สูงแห่งศิโยน และเขาจะไปอย่างราบรื่นเพราะความดีของพระเยโฮวาห์ เพราะเมล็ดข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน และเพราะลูกของแกะและวัว ชีวิตของเขาทั้งหลายจะเหมือนกับสวนที่มีน้ำรด และเขาจะไม่โคกเคราอีกต่อไป
Jrm 31	16	แล้วพวกพรหมจารีจะเปรมปรีดีในการเดินรำ ทั้งคนหนุ่มกับคนแก่ด้วยกัน เราจะกลับความโศกเศร้าของเขาให้เป็นความชื่นบาน เราจะปลอบโยนเขา และให้ความยินดีแก่เขาแทนความเศร้าโศก
Jrm 31	17	เราจะเลี้ยงจิตใจของปรโรหิตด้วยความอดมสมบูรณ์ และประชาชนของเราพอใจด้วยความดีของเรา " พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " "
Jrm 31	18	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ได้ยินเสียงในรามมา เป็นเสียงโอดครวญและรำไห้ เราชลร้องไห้คร่ำครวญเพราะบุตรทั้งหลายของตน นางไม่รับคำเล่าโลมในเรื่องบุตรทั้งหลายของตน เพราะวาบุตรทั้งหลายนั้นไม่มีแล้ว "
Jrm 31	19	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะเปล่งเสียงร้องไห้คร่ำครวญไว้ และจะรับน้ำตาจากตาของเจ้าเสีย เพราะว่าการงานของเจ้าจะได้รับรางวัล พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " "
Jrm 31	20	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เรื่องอนาคตของเจ้ายังมีหวัง ว่าลูกหลานของเจ้าจะกลับมายังพมแดนของเขาเอง "
Jrm 31	21	เราได้ยินเอฟราอิมคร่ำครวญว่า ` พระองค์ทรงติสอนข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็ถูกติสอน อย่างลูกวัวที่ยังไม่เชื่อง ขอทรงนำข้าพระองค์กลับ เพื่อข้าพระองค์จะได้กลับสู่สภาพเดิม เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา "
Jrm 31	22	เพราะแนนอนหลังจากที่ข้าพระองค์หันไปเสีย ข้าพระองค์ก็กลับใจ และหลังจากที่ข้าพระองค์รับคำสั่งสอนแล้ว ข้าพระองค์ก็หอบตันทนขาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็อับอาย และข้าพระองค์ก็ขายหน้า เพราะว่าข้าพระองค์ได้ทนความหยามนำหน้าซึ่งเกิดขึ้นเมื่อยังหนุ่มอยู่ "
Jrm 31	23	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เอฟราอิมเป็นบุตรชายที่รักของเราหรือ เขาเป็นลูกที่รักของเราหรือ เพราะตั้งแต่เราพูดกล่าวโทษเขาตราบใด เราก็ยังระลึกถึงเขาอยู่ตราบนั้น เพราะฉะนั้นจิตใจของเราจึงอาลัยเขา เราจะมีกรุณาต่อเขาแน่ "
Jrm 31	24	จงปิกเสากุญทางไว้สำหรับคน จงทำป้ายบอกทางไว้สำหรับตัว จงปิกใจให้ดีถึงทางหลวง คือทางซึ่งเจ้าได้ไปนั้น อิสราเอลพรหมจารีเอ๋ย จงกลับเถิด จงกลับมายังหัวเมืองเหล่านี้ของเจ้า "
Jrm 31	25	บุตรสาวผู้กลับสัตย์เอ๋ย เจ้าจะเกลียดกลัวอยู่นานสักเท่าใด เพราะพระเยโฮวาห์ได้สร้างสิ่งใหม่บนพิภพแล้ว คือ ผู้หญิงจะล่อมผู้ชาย "
Jrm 31	26	พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า " เมื่อเราจะให้การเป็นชลยของเขากลับสู่สภาพเดิม เขาจะใช้ถ้อยคำต่อไปนี้ในแผ่นดินของยูดาห์ และในหัวเมืองทั้งหลายอีกครั้งหนึ่ง คือ โอ ที่อยู่แห่งความเที่ยงธรรมเอ๋ย ภูเขาบริสุทธิเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรเจ้า "
Jrm 31	27	ยูดาห์และหัวเมืองทั้งสิ้นนั้น ทั้งบรรดาชาวนา บรรดาผู้ที่ท่องเที่ยวไปมาพร้อมกับฝูงแกะของเขา จะอาศัยอยู่ด้วยกันที่นั่น "
Jrm 31	28	เพราะเราจะให้จิตใจที่อ่อนระอาอันนิ่ม และจิตใจที่โศกเศร้าทวงเราจะให้บริบูรณ์ "
Jrm 31	29	เมื่อนั้น ข้าพเจ้าตื่นขึ้นและมองดู และการหลับนอนของข้าพเจ้าก็เป็นที่ชื่นใจข้าพเจ้า "
Jrm 31	30	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดุสิต วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะหว่านพืชคนและพืชสัตว์ในวงกว้างอันอิสราเอลและวงกว้างยูดาห์ "
Jrm 31	31	และจะเป็นไปอย่างนี้ คือเมื่อเราเผ่าดูเขา เพื่อจะถอนออกและพังลงกว่าเสีย ท่าสาย และนำเหตุร้ายมาฉนั้นใด เราจะเผ่าดูเหนือเขาเพื่อจะสร้าง "
Jrm 31	32	ขึ้นและปลูกฝังฉนั้น " พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " "
Jrm 31	33	" ในสมัยนั้น เขาจะไม่กล่าวต่อไปอีกว่า ` บิดารับประทานองุ่นเปรี้ยวและบุตรก็ขีดฟัน ' "
Jrm 31	34	แต่ทุกคนจะต้องตายเพราะความชั่วช้าของตนเอง มนุษย์ทุกคนที่รับประทานองุ่นเปรี้ยว ก็จะขีดฟัน "
Jrm 31	35	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดุสิต วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงกว้างอิสราเอลและวงกว้างยูดาห์ "
Jrm 31	36	ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย ในวันที่เราจูมมือเขาเพื่อนำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เป็นพันธสัญญาของเราซึ่งเขาคิด ถึงแม้ว่าเราได้เป็นสามีของเขา " พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " "
Jrm 31	37	แต่แต่จะเป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงกว้างอิสราเอล ภายหลังสมัยนั้น " พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " "
Jrm 31	38	เราจะบรรจุราชบัญญัติของเราไว้ภายในเขาทั้งหลาย และเราจะจารึกมันไว้ที่ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป่าแตรให้เขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา "
Jrm 31	39	และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า ` จงรู้จักพระเยโฮวาห์ ' เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด "
Jrm 31	40	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะเราจะให้อภัยความชั่วช้าของเขา และจะไม่จดจำบาปของเขาทั้งหลายอีกต่อไป "
Jrm 31	41	พระเยโฮวาห์ผู้ทรงให้ดวงอาทิตย์เป็นสว่างกลางวัน และทรงให้ระเบียบตายตัวของดวงจันทร์ และทรงให้บรรดาดวงดาวเป็นสว่างกลางคืน ผู้ทรงกวาดทะเลให้คลื่นกำเริบ พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสว่า "
Jrm 31	42	" ถ้าระเบียบตายตัวนี้ต้องพรากไปจากต่อหน้าเรา แล้วเชื้อสายของอิสราเอลก็จะต้องหยุดยั้งจากการเป็นประชาชาติหนึ่งต่อหน้าเราเป็นนิตย์ " พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " "
Jrm 31	43	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ถ้าฟาลวาร์คเมืองบนเป็นที่วัดได้ และรากฐานของพิภพเบื้องล่างเป็นที่ให้สำรวจได้ แล้วเราก็จจะเหวี่ยงเชื้อสายอิสราเอลทิ้งไปเสียหมด ด้วยเหตุบรรดาการซึ่งเขาได้กระทำนั้น " พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " "
Jrm 31	44	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดุสิต วันเวลาจะมาถึง ที่เมืองนี้จะต้องสร้างขึ้นใหม่เพื่อพระเยโฮวาห์ตั้งแต่หอคอยฮานันเอลไปถึงประตูมม "
Jrm 31	45	และเขาก็จจะไปไกลกว่านั้นตรงไปถึงเนินเขาการบ แล้วจะเลี้ยวไปถึงตำบลโกอาห์ "
Jrm 31	46	หุบเขาแห่งซาคคพและซีเถาทั้งสิ้นนั้น และทุ่งนาทั้งหมด โกล ไปจนถึงล้าราชชิดโรนจนถึงมมประตุมา ไปทางตะวันออก จะเป็นที่ยับริสุทธิแต่ "

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระเยโฮวาห์ จะไม่เป็นที่ถอนรากหรือคว่ำต่อไปอีกเป็นนิตย์"

Jrm	32	1	พระวอจะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ในปีที่สิบแห่งเศเดคียาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ซึ่งเป็นปีที่สิบแปดของเนบูกัดเนสซาร์
Jrm	32	2	ครั้งนั้น กองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนกำลังล้อมกรุงเยรูซาเลมอยู่ และเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ถูกขังอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์ ซึ่งอยู่ในพระราชวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์
Jrm	32	3	เพราะเศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้จำซึ่งทานไว้ ตรัสว่า "ทำไมท่านจึงพยากรณ์และกล่าวว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูกิจ เราจะทำให้เมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะยึดเมืองนี้
Jrm	32	4	เศเดคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์จะหนีไปไม่พ้นจากมือของคนเคลเดีย และจะถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลนเป็นแน่ และจะได้พูดกับปากต่อปาก และจะแลเห็นตาต่อตา
Jrm	32	5	และเขาจะนำเศเดคียาห์ไปยังบาบิโลน และท่านจะอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะไปเยี่ยมท่าน พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ ถึงแม้เจ้าจะต่อสู้กับชาวเคลเดีย เจ้าก็จะไม่เจริญ" "
Jrm	32	6	เยเรมีย์พูดว่า "พระวอจะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพระองค์ว่า
Jrm	32	7	ดูเถิด ฮานันเอลบุตรชายซัลลูมาของเจ้าจะมาหาเจ้าและกล่าวว่า `จงชื่อนาของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ที่อานาโธ เพราะว่ามีสิทธิของการไถ่ด้วยการชื่อนั้นเป็นของท่าน'
Jrm	32	8	แล้วฮานันเอลลูกของอาชของข้าพเจ้ามาหาข้าพเจ้าที่บริเวณของทหารรักษาพระองค์ถูกต้องตามพระวอจะของพระเยโฮวาห์ และพูดกับข้าพเจ้าว่า `จงชื่อนาของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ที่อานาโธในแผ่นดินเบนยามิน เพราะสิทธิของการถือกรรมสิทธิ์และการไถ่เป็นของท่าน จงชื่อไว้เถิด' แล้วข้าพเจ้าจึงทราบบ้างว่าเป็นพระวอจะของพระเยโฮวาห์
Jrm	32	9	และข้าพเจ้าก็ชื่อนาที่อานาโธจากฮานันเอลลูกของอาชของข้าพเจ้า และได้ชั่งเงินให้แก่เขา คือเงินสิบเจ็ดเชล
Jrm	32	10	ข้าพเจ้าก็ลงนามในโฉนดประทับตราไว้ ได้พยานและเอาตาซึ่งเงิน
Jrm	32	11	แล้วข้าพเจ้าก็รับโฉนดของการซื้อซึ่งฉบับที่ประทับตราแล้วตามกฎหมายและธรรมเนียมและฉบับที่ปิดอยู่
Jrm	32	12	และข้าพเจ้าก็มอบโฉนดของการซื้อให้แก่บารุคบุตรชายเนริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของมาอาเสอาห์ ต่อสายตาของฮานันเอลลูกของอาชของข้าพเจ้า
Jrm	32	13	ข้าพเจ้าก็กำชับบารุคต่อหน้าเขาทั้งหลายว่า
Jrm	32	14	`พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงเอาโฉนดเหล่านี้ไปเสีย ทั้งโฉนดของการซื้อที่ประทับตราฉบับที่ปิดนี้ และบรรจุไว้ในภาชนะดินเพื่อจะซ่อนไว้ได้หลายวัน
Jrm	32	15	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า บ้านเรือนและไรนาและสวนองุ่นจะมีการถือกรรมสิทธิ์กันอีกในแผ่นดินนี้
Jrm	32	16	หลังจากที่ข้าพเจ้ามอบโฉนดการซื้อให้แก่บารุคบุตรชายเนริยาห์แล้ว ข้าพเจ้าก็ได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า
Jrm	32	17	`ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ดูกิจ คือพระองค์เอง ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ด้วยฤทธานุภาพใหญ่ยิ่งของพระองค์และด้วยพระกรซึ่งเหยียดออกของพระองค์ สำหรับพระองค์ ไม่มีสิ่งใดที่ยากเกิน
Jrm	32	18	ผู้ทรงสำแดงความเมตตาต่อคนเป็นพินัย แต่ทรงตอบสนองความชั่วช้าของบิดาให้ตกถึงอกของลูกหลานสืบต่อมา ข้าแต่พระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งและทรงฤทธิ์ พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา
Jrm	32	19	พระองค์ทรงเป็นใหญ่ในการให้คำปรึกษา ทรงฤทธานุภาพในพระราชกิจ พระเนตรของพระองค์เห็นทุกวิถีทางบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Jrm	32	20	ประทานรางวัลแก่ทุกคนตามพฤติกรรมของเขาและตามผลแห่งการกระทำของเขา
Jrm	32	21	ทรงเป็นผู้สำแดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ในแผ่นดินอียิปต์ และจนถึงสมัยนี้ก็ทรงสำแดงในอิสราเอลและท่ามกลางมนุษย์ชน และทรงทำให้พระนามเสียงลือไปอย่างทุกวันนี้
Jrm	32	22	พระองค์ได้ทรงนำอิสราเอลประชาชนของพระองค์ออกจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ และด้วยพระหัตถ์เข้มแข็ง และพระกรที่เหยียดออก และด้วยความสยดสยองยิ่งนัก
Jrm	32	23	และพระองค์ประทานแผ่นดินนี้แก่เขาทั้งหลาย ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลายว่าจะประทานแก่เขา คือแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
Jrm	32	24	และเขาทั้งหลายก็ได้เข้าไปและถือกรรมสิทธิ์แผ่นดินนั้น แต่เขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ หรือดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระองค์ สิ่งทั้งปวงซึ่งพระองค์ทรงบัญชาเขาให้กระทำนั้น เขาทั้งหลายมิได้กระทำเสียเลย เพราะฉะนั้นพระองค์ทรงกระทำให้เหตร้ายทั้งสิ้นนี้มาถึงเขาทั้งหลาย
Jrm	32	25	ดูเถิด เชิงเทียนที่ล้อมอยู่ได้มาถึงกรุงเพื่อจะยึดเอาแล้ว และเพราะเหตุด้วยดาบ การกันดารอาหาร และโรคระบาด เมืองนี้ก็ได้ถูกมอบไว้ในมือของคนเคลเดียผู้กำลังต่อสู้อยู่นั้นแล้ว พระองค์ตรัสสิ่งใดก็เป็น ไปอย่างนั้นแล้ว และดูเถิด พระองค์ทอดพระเนตรเห็น
Jrm	32	26	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ยังตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "จงเอาเงินชื่อนาและหาพยานเสีย" แม้ว่าเมืองนี้จะถูกมอบไว้ในมือของคนเคลเดีย"
Jrm	32	27	พระวอจะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า
Jrm	32	28	"ดูเถิด เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้น สำหรับเรามีสิ่งใดที่ยากเกินหรือ
Jrm	32	29	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูกิจ เราจะมอบเมืองนี้ไว้ในมือของชาวเคลเดีย และในมือของเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และเขาจะยึดเอาแน่
Jrm	32	30	ชาวเคลเดียผู้ต่อสู้กับเมืองนี้ จะมาเผาเมืองนี้เสียด้วยไฟให้ไหม้หมด ทั้งบรรดาบ้านที่เขาเผาเครื่องถ้วยชามอ้อที่บนหลังคา และเทเครื่องดื่มขากายแก่พระอื่นเพื่อจะเย้าเราให้กริ้ว
Jrm	32	31	เพราะประชาชนของอิสราเอลและประชาชนของยูดาห์ไม่ได้กระทำอะไรเลย นอกจากชั่วเย้าเราให้กริ้วด้วยผลงานแห่งมือของเขา
Jrm	32	32	เมืองนี้ได้ร่ำความกริ้วและความพิโรธของเรา ตั้งแต่วันที่ได้สร้างมันขึ้นจนถึงวันนี้ เพราะฉะนั้นเราจะถอนออกไปเสียจากหน้าของเรา
Jrm	32	33	เพราะว่าความชั่วทั้งสิ้นของประชาชนอิสราเอล และประชาชนยูดาห์ซึ่งเขาได้กระทำอันชั่วเย้าให้โกรธ คือทั้งตัวเขา บรรดา กษัตริย์และเจ้านายของเขา บรรดาปุโรหิตและผู้พยากรณ์ของเขา คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเลม
Jrm	32	34	เขาทั้งหลายได้หันหลังให้เรา มิใช่หันหน้า แม้ว่าเราได้สอนเขาอยู่อย่างไม่หยุดยั้ง เขาก็มิได้ฟังที่จะรับคำสั่งสอนของเรา
Jrm	32	35	แต่เขาทั้งหลายได้ตั้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขาไว้ในนิวค ซึ่งเรียกตามนามของเขา กระทำให้มีมลทิน
Jrm	32	36	เขาทั้งหลายได้สร้างปูชนียสถานสูงสำหรับพระบาอัลซึ่งอยู่ในหุบเขาแห่งบุตรชายของอินโนม เพื่อให้บุตรชายและบุตรสาวของเขาหลยไฟถวายแก่พระโมเลค ซึ่งเรามีได้บัญชาเขาเลยและไม่ได้มีอยู่ในจิตใจของเขาว่า เขาควรจะกระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนี้เพื่อเป็นเหตุให้ยูดาห์กระทำผิดบาปไป
Jrm	32	37	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสเกี่ยวกับเมืองนี้แก่เจ้าทั้งหลายว่า `เมืองนี้จะถูกยกให้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด'
Jrm	32	38	ดูเถิด เราจะรวบรวมเขามาจากประเทศทั้งปวง ซึ่งเราได้ขับไล่เขาให้ไปอยู่ด้วยความกริ้ว ด้วยความพิโรธ และความซึ่งโกรธของเรา นั้น เรา จะนำเขาทั้งหลายกลับมายังที่นี้ และจะกระทำให้เขาอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย
Jrm	32	39	เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา
Jrm	32	40	เราจะให้ใจเดียวและทางเดียวแก่เขา เพื่อเขาจะยำเกรงเราอยู่เป็นนิตย์ เพื่อเป็นประโยชน์แก่เขา และแก่ลูกหลานของเขาที่ตามเขามา
Jrm	32	41	เราจะกระทำพันธสัญญาอันนิรันดรกับเขาทั้งหลาย อันว่าเราจะไม่ให้พ้นจากการกระทำความคิดแก่เขาทั้งหลาย และเราจะบรรจุความยำเกรงเราไว้ในใจของเขาทั้งหลาย เพื่อว่าเขาจะมีได้หันไปจากเรา
Jrm	32	42	เออ เราจะเปรมปรีดีในการที่จะกระทำความคิดแก่เขา และเราจะปลุกเขาไว้ในแผ่นดินนี้ด้วยความหมั่นมั่น ด้วยสติใจของเราและสติจิตของเรา
Jrm	32	43	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้นำเอาความร้ายยิ่งใหญ่อันหนึ่งมาเหนือชนชาตินี้ฉันใด เราจะนำความดีทั้งสิ้นซึ่งเราได้สัญญาไว้ นั้น และจะมีการชื้อกันกันในแผ่นดินนี้ซึ่งเจ้ากล่าวถึงว่า เป็นที่รกร้างปราศจากมนุษย์หรือสัตว์ ถูกมอบไว้ในมือของคนเคลเดีย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	32	44	ที่นั่นจะซื้อกันด้วยเงิน โบโลนดก็จะต้องลงนามและประทับตรา และลงนามพยานที่ในแผ่นดินของเบนยามิน ในที่ต่างๆแถบกรุงเยรูซาเล็ม และในหัวเมืองยูดาห์ ในหัวเมืองแถบแดนเมืองเทือกเขา ในหัวเมืองแถบหุบเขา และในหัวเมืองแถบภาคใต้ เพราะเราจะให้การเป็นเชลยของข้าทั้งหลายกลับสู่สภาพเดิม" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	33	1	พระวาทของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ครั้งที่สอง เมื่อท่านยังถูกกักตัวอยู่ในบริเวณของทหารรักษาพระองค์นั้นว่า
Jrm	33	2	" พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้าง พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเป็นเพื่อสถาปนาไว้ พระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์ ตรัสดังนี้ว่า
Jrm	33	3	จงดูเรา และเราจะตอบเจ้า และจะสำแดงสิ่งที่ใหญ่ยิ่งและมีอำนาจใหญ่โต ซึ่งเจ้าไม่รู้นั้นให้แก่เจ้า
Jrm	33	4	เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องบ้านในกรุงนี้ และเกี่ยวกับเรื่องพระราชวังของบรรดาภคมนตรีแห่งยูดาห์ ซึ่งถูกรื้อลง เพื่อทำการต่อต้านเชิงเทินและดาบ
Jrm	33	5	เขาทั้งหลายจะมารบกับชาวเคลเดียและทำให้คนเป็นศพ ไปเติมบ้านเต็มเรือน เป็นคนที่ รับประทานด้วยความกริ้วและความพิโรธของเรา เพราะได้ซ่อนหน้าของเราจากกรุงนี้เนื่องด้วยความชั่วของเขาทั้งหลาย
Jrm	33	6	ดูเถิด เราจะนำนามัย และการรักษามาให้ และเราจะรักษาเขาทั้งหลายให้หาย และเผยสันติภาพและความจริงอย่างอุดม
Jrm	33	7	เราจะให้พวกเชลยแห่งยูดาห์และพวกเชลยแห่งอิสราเอลกลับสู่สภาพเดิม และจะสร้างเขาทั้งหลายเสียใหม่อย่างที่เขาเป็นมาแต่เดิมนั้น
Jrm	33	8	เราจะชำระเขาจากบรรดาความชั่วช้าของเขาซึ่งเขาได้กระทำต่อเรา และจะให้ภัยกับบรรดาความชั่วช้าของเขาซึ่งเขาได้กระทำ และการละเมิดของเขาต่อเรา
Jrm	33	9	และกรุงนี้จะให้เราเริ่มซื้ออินให้กลับมาขึ้นบาน เป็นที่สรรเสริญและเป็นศักดิ์ศรีต่อหน้าบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก ซึ่งจะได้อินถึงความดีทั้งสิ้นซึ่งเราได้กระทำเพื่อเขาทั้งหลาย เขาจะกลัวและสะทสะถัน เพราะความคิดและความเจริญทั้งสิ้นซึ่งเราได้จัดทำให้เมืองนั้น
Jrm	33	10	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า และจะมีเสียงให้ได้อินกันอีกครั้งในสถานที่ซึ่งเจ้ากล่าวว่าจะเป็นที่รกร้างปราศจากมนุษย์และปราศจากสัตว์ ในหัวเมืองแห่งยูดาห์และตามถนนในกรุงเยรูซาเล็มซึ่งร้างเปล่า ปราศจากมนุษย์ ปราศจากคนอาศัย และปราศจากสัตว์ใดๆ
Jrm	33	11	ที่นั่นจะได้อินเสียงบรรเทาและเสียงรื่นเริง และเสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว และเสียงบรรดาคนเหล่านั้นที่ร้องเพลงอีก ขณะที่เขานำเครื่องบูชาแห่งการสรรเสริญมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ว่า จงสรรเสริญพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพราะพระเยโฮวาห์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์" เพราะเราจะให้พวกเชลยแห่งแผ่นดินนั้นกลับสู่สภาพเดิม พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	33	12	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ในสถานที่ซึ่งเป็นที่รกร้าง ปราศจากมนุษย์และปราศจากสัตว์ และในหัวเมืองทั้งสิ้นของที่นี่ จะเป็นที่อาศัยของผู้เลี้ยงแกะทั้งหลายให้แก่ของเขาได้นอนลงอีก
Jrm	33	13	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในหัวเมืองแถบแดนเทือกเขา ในหัวเมืองแถบหุบเขา ในหัวเมืองแถบภาคใต้ ในแผ่นดินแห่งเบนยามิน ตามสถานที่รอบกรุงเยรูซาเล็ม ในหัวเมืองยูดาห์ จะมีฝูงแกะผ่านได้มือของผู้ที่นับถือ
Jrm	33	14	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด วันนั้นจะมาถึง คือเมื่อเราจะให้สิ่งดีที่เราสัญญาไว้ต่อวงศวานอิสราเอลและวงศวานยูดาห์สำเร็จ
Jrm	33	15	ในวันเหล่านั้นและในเวลาอื่น เราจะให้อิฐกรขอบธรรมเกิดมาเพื่อดาวิด และท่านจะให้ความยุติธรรมและความชอบธรรมในแผ่นดินนั้น
Jrm	33	16	ในกาลครั้งนั้น ยูดาห์จะได้รับการช่วยให้รอด และเยรูซาเล็มจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และนี่เป็นชื่อซึ่งเขาจะเรียกเมืองนั้นคือ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา
Jrm	33	17	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดาวิดจะไม่ขัดสนบุตรที่จะประทับบนพระที่นั่งแห่งวงศวานอิสราเอล
Jrm	33	18	และปโรหิตคนลวีจะไม่ขัดสนบุตรที่อยู่ต่อหน้าเรา เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา และเผาเครื่องธัญญาบูชา และกระทำการสักการบูชาเป็นนิตย์"
Jrm	33	19	พระวาทของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า
Jrm	33	20	" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้าหักพันธสัญญาของเราด้วยวัน และหักพันธสัญญาของเราด้วยคืนได้ จนวันและคืนมาถึงตามเวลากำหนดไม่ได้
Jrm	33	21	แล้วจึงจะหักพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อดาวิดผู้รับใช้ของเราได้ จนท่านไม่มีโอกาสที่จะเสวยราชย์บนพระที่นั่งของท่าน และหักพันธสัญญาของเรา ซึ่งมีต่อปโรหิตคนเลวีผู้ปรนนิบัติของเราเสียได้
Jrm	33	22	บริวารของฟ้าสวรรค์จะนับไม่ได้ และเมื่อดาวิดจะทะเลกิดดวงไม้ได้ฉันใด เราก็จะให้เชื้อสายของดาวิดผู้รับใช้ของเราและคนเลวีผู้ปรนนิบัติของเราทวีมากขึ้นฉันนั้น"
Jrm	33	23	พระวาทของพระเยโฮวาห์มาถึงเยเรมีย์ว่า
Jrm	33	24	" เจ้าไม่ได้พิจารณาดอกหรือว่า ประชาชนเหล่านี้พูดกันอย่างไร คือพูดกันว่า พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งสองนครอัคริวที่พระองค์ทรงเลือกไว้เสียแล้ว" ดังนั้นแหละ เขาทั้งหลายได้ดูหมิ่นประชาชนของเรา ฉะนั้นเขาจึงไม่เป็นประชาชาติต่อหน้าเขาทั้งหลายอีกต่อไป
Jrm	33	25	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ถ้าเราได้สถาปนาพันธสัญญาของเรากับวันและคืน และสถาปนากฎต่างๆของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกแล้ว
Jrm	33	26	เราจึงจะทอดทิ้งเชื้อสายของยาโคบและดาวิดผู้รับใช้ของเรา และจะไม่เลือกผู้หนึ่งจากเชื้อสายของเขาให้ครอบครองเหนือเชื้อสายของอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ เพราะเราจะให้การเป็นเชลยของเขากลับสู่สภาพเดิม และจะมีความกรุณาเหนือเขา"
Jrm	34	1	พระวาทซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ เมื่อนมูตัดเนสซาร์ภคมนตรีแห่งเมืองบาบิโลน และกองทัพทั้งหมดของพระองค์ และบรรดาราชอาณาจักรในแผ่นดินโลกซึ่งอยู่ใต้การครอบครองของพระองค์ และชนชาติทั้งหลายที่ต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็ม และหัวเมืองทั้งปวงของกรุงนั้นว่า
Jrm	34	2	" พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า จงไปพบกับเศเดคียาห์ภคมนตรีแห่งยูดาห์และกล่าวแก่ท่านว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบกรุงนี้ไว้ในมือภคมนตรีบาบิโลน และเขาจะเผาเสียด้วยไฟ
Jrm	34	3	ท่านจะไม่รอดไปจากมือของเขา แต่จะถูกจับแน่นและถูกมอบไว้ในมือของเขา ท่านจะได้เห็นภคมนตรีแห่งบาบิโลนตาต่อตา และจะได้พูดกับปากต่อปาก และท่านจะต้องไปยืมบาบิโลน"
Jrm	34	4	ข้าแต่เศเดคียาห์ภคมนตรีแห่งยูดาห์ อย่างไรก็ตามซึ่งเศเดคียาห์ภคมนตรีแห่งยูดาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับพระองค์ดังนี้ว่า ท่านจะไม่ได้ตายด้วยดาบ
Jrm	34	5	ท่านจะตายด้วยความสงบ และเขาจะเผาเครื่องหอมเพื่อศพบรรพบุรุษของท่าน คือบรรดาภคมนตรีซึ่งอยู่ก่อนท่านฉันใด คนเขาก็จะเผาเครื่องหอมเพื่อท่านฉันนั้น และเขาจะคร่ำครวญเพื่อท่านว่า อนิจจาเอ๋ย พระองค์เจ้าข้า เพราะเราได้ลี้ลนากาไว้แล้ว" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	34	6	แล้วเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้ทูลบรรดาพระวาทของเหล่านี้ต่อเศเดคียาห์ภคมนตรีแห่งยูดาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม
Jrm	34	7	ขณะที่เมืองกองทัพของภคมนตรีแห่งบาบิโลนกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็มและหัวเมืองแห่งยูดาห์ทั้งสิ้นที่ยังเหลืออยู่ คือ เมืองลาซิชและเมืองอาเซคาค์
Jrm	34	8	เพราะยังเหลืออยู่สองเมืองนี้เท่านั้นที่เป็นหัวเมืองยูดาห์ที่มีกำแพงล้อม
Jrm	34	9	พระวาทซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ หลังจากที่ภคมนตรีเศเดคียาห์ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับบรรดาประชาชนในกรุงเยรูซาเล็มว่า จะประกาศราชกฤษฎีกาเรื่องอิสราเอลแก่เขาทั้งหลาย ดังนี้
Jrm	34	10	ให้ทุกคนปล่อยทาสฮีบรูของตนทั้งชายและหญิงเสียให้เป็นอิสระ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดกระทำให้อิวพี่น้องของตนเป็นทาส
Jrm	34	11	เมื่อบรรดาเจ้านายและบรรดาประชาชน ผู้ซึ่งกระทำพันธสัญญาได้อินว่า ทุกคนจะปล่อยทาสของตนทั้งชายและหญิง เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะไม่ถูกกระทำให้เป็นทาสอีก เขาทั้งหลายก็ได้เชื่อฟังและปล่อยทาสให้เป็นอิสระ
Jrm	34	12	แต่ภายหลังเขาได้หวนกลับ และจับทาสชายและหญิงซึ่งเขาได้ปล่อยให้เป็นอิสระนั้นมาให้อยู่ใต้บังคับของการเป็นทาสชายและหญิงอีก
Jrm	34	13	พระวาทแห่งพระเยโฮวาห์จึงมายังเยเรมีย์จากพระเยโฮวาห์ว่า
Jrm	34	14	" พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เราได้กระทำพันธสัญญากับบรรพบุรุษของเจ้า ในวันที่เรานำเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาสว่า
Jrm	34	15	เมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้วเจ้าทุกคนจะต้องปล่อยพี่น้องฮีบรูผู้ที่เขาเอามาขายไว้กับเจ้า และได้รับใช้เจ้ามาหกปี เจ้าต้องปล่อยเขาให้เป็นอิสระพ้นจากการรับใช้เจ้า แต่บรรพบุรุษของเจ้าไม่ฟังเราและไม่เชื่อฟังเรา
Jrm	34	16	บัดนี้เจ้าได้เห็นกลับและกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของเรา โดยการประกาศอิสราเอลทุกคนต่อเพื่อนบ้านของตน และเจ้าได้กระทำพันธสัญญาต่อหน้าเราในเนเวศซึ่งเรียกตามนามของเรา
Jrm	34	17	แต่แล้วเจ้าก็หวนกลับกระทำให้นามของเราเป็นมลทิน ในเมื่อเจ้าทุกคนจับทาสชายหญิงของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ปล่อยให้เป็นอิสระไปตามความปรารถนาของเขาทั้งหลายแล้วนั้นกลับมาให้อยู่ใต้บังคับของการเป็นทาสชายและหญิงอีก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	34	17	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าทั้งหลายมิได้เชื่อฟังเราด้วยการบ่าวร้องเรื่องอิสราเอลที่พี่น้องและเพื่อนบ้านของตน พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราบ่าวร้องว่า เจ้าทั้งหลายเป็นอิสระตอตอบ ต่อโอรสโอรส และต่อการกินดาราอาหาร เราจะกระทำเจ้าให้ย้ายไปอยู่ในบรรดาราชอาณาจักรของแผ่นดินโลก
Jrm	34	18	และคนที่ละเมิดต่อพันธสัญญาของเรา และมีได้กระทำตามข้อตกลงในพันธสัญญาซึ่งเขาได้กระทำต่อหน้าเรานั้น เป็นดังลูกวัวที่ขาดคอกเป็นสองท่อน และเดินผ่านกลางท้องเหล่านั้นไป
Jrm	34	19	เจ้านายแห่งยูดาห์ก็ดี เจ้านายแห่งกรุงเยรูซาเล็มก็ดี ชั้นที่กิดดี บัโรหิตและบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นก็ดี ผู้ผ่านระหว่างท่อนลูกวัวนั้น
Jrm	34	20	เราจะมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และในมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา ศพของเขาจะเป็นอาหารของนกในอากาศและของสัตว์ในแผ่นดินโลก
Jrm	34	21	ส่วนเศคเตียห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และเจ้านายทั้งหลายของเขานั้น เราจะมอบไว้ในมือศัตรูของเขา และในมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา ในมือของกองทัพแห่งกษัตริย์บาบิโลนซึ่งได้ถอยไปจากเจ้าแล้วนั้น
Jrm	34	22	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราจะบัญชาและจะกระทำให้เขากลับมายังกรุงนี้ และเขาจะสู้รบกับกรุงนี้ และยึดเอาจนได้ และเผาเสียด้วยไฟ
Jrm	35	1	เราจะกระทำให้หัวเมืองยูดาห์เป็นที่รกร้างปราศจากคนอาศัย"
Jrm	35	1	พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ในรัชกาลเยโฮยาคิมราชบุตรชายของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า
Jrm	35	2	" จงไปหาวงศวานเรคาบและพูดกับเขา และนำเขามาที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เข้ามาในห้องเฉลียงห้องหนึ่ง แล้วเชิญให้เขาดื่มเหล้าองุ่น"
Jrm	35	3	ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงนำเอาฮาซันยาห์ บุตรชายเยเรมีย์ ผู้เป็นบุตรชายฮาบาซันยาห์และพี่น้องของเขา และบุตรชายของเขาทั้งหมด และวงศวานเรคาบทั้งหมด
Jrm	35	4	ข้าพเจ้านำเขามายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ มาในห้องเฉลียงของบุตรชายของฮาซันยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอิกดาลียาห์ ผู้เป็นคนของพระเจ้า ซึ่งอยู่ใกล้กับห้องเฉลียงของเจ้านาย เหนือห้องเฉลียงของมาอาเสอาห์บุตรชายซัลลูม ผู้ดูแลธรณีประตู
Jrm	35	5	แล้วข้าพเจ้าก็วางเหยือกเหล้าองุ่นกับถ้วยหลายลูกไว้หน้าเหล่าบุตรชายแห่งวงศวานเรคาบ และข้าพเจ้าพูดกับเขาทั้งหลายว่า " เชิญดื่มเหล้าองุ่น"
Jrm	35	6	แต่เขาทั้งหลายตอบว่า " เราจะดื่มเหล้าองุ่น เพราะโยนาดับบุตรชายเรคาบผู้เป็นบิดาของเราบัญชาเราว่า ` เจ้าทั้งหลายอย่าดื่มเหล้าองุ่นทั้งตัวเจ้าและลูกหลานของเจ้าเป็นนิตย์"
Jrm	35	7	เจ้าอย่าสร้างเรือน เจ้าอย่าหว่านพืช เจ้าอย่าปลูกหรือมีสวนองุ่น และเจ้าจงอยู่ในเต็นท์ตลอดชีวิตของเจ้า เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดินซึ่งเจ้าอาศัยอยู่"
Jrm	35	8	เราทั้งหลายได้เชื่อฟังเสียงของโยนาดับบุตรชายเรคาบผู้เป็นบิดาของเราในสิ่งซึ่งท่านได้บัญชาเรา คือไม่ดื่มเหล้าองุ่นตลอดชีวิตของเรา ทั้งตัวเรา ภรรยา บุตรชาย บุตรสาวของเรา
Jrm	35	9	และไม่สร้างเรือนเพื่อจะอาศัยอยู่ เราไม่มีสวนองุ่นหรือนาหรือพืช
Jrm	35	10	แต่เราเคยอยู่ในเต็นท์ และได้เชื่อฟังและกระทำทุกสิ่งซึ่งโยนาดับบิดาของเราได้บัญชาเราไว้
Jrm	35	11	แต่ต่อมาเมื่อเนบุดันเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ยกมาต่อสู้กับแผ่นดินนี้ เราพูดว่า ` มาเถิด ให้เราไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพราะกลัวกองทัพคนเคลเดีย และเพราะกลัวกองทัพคนซีเรีย"
Jrm	35	12	ดังนั้นเราจึงอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม"
Jrm	35	13	แล้วพระวจนะแห่งพระเยโฮวาห์จึงมาถึงเยเรมีย์ว่า
Jrm	35	14	" พระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงไปบอกบรรดาผู้ชายของยูดาห์ และบอกชาวกรุงเยรูซาเล็มว่า พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เจ้าจะไม่รับคำสั่งสอนเพื่อจะเชื่อฟังถ้อยคำของเราหรือ
Jrm	35	15	คำบัญชาซึ่งโยนาดับบุตรชายเรคาบให้ไว้แก่บุตรชายทั้งหลายของตน ไม่ให้ดื่มเหล้าองุ่นนั้น เขาก็ได้รักษากันไว้แล้ว และเขาทั้งหลายมิได้ดื่มเลยจนถึงวันนี้ เพราะเขาทั้งหลายได้เชื่อฟังคำบัญชาแห่งบิดาของเขา แต่เราได้พูดกับพวกเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง แต่เจ้าทั้งหลายหาได้ฟังเราไม่
Jrm	35	16	เราได้ส่งบรรดาผู้รับใช้ของเราคือผู้พยากรณ์มาหาเจ้า ส่งเขามาอย่างไรไม่หยุดยั้ง กล่าวไว้ว่า ` บัดนี้เจ้าทุกคนจงหันกลับจากทางชั่วของตน และแก้ไขการกระทำของเจ้าทั้งหลายเสีย อย่าไปติดสอยห้อยตามพระอื่นเพื่อปรนนิบัติพระเหล่านั้น แล้วเจ้าจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ซึ่งเราได้ประทานแก่เจ้าและบรรพบุรุษของเจ้า' แต่เจ้ามิได้เชื่อหรือเชื่อฟังเรา
Jrm	35	17	บุตรชายทั้งหลายของโยนาดับบุตรชายของเรคาบได้กระทำตามคำบัญชาซึ่งบิดาของเขาได้สั่งไว้ แต่ชนชาตินี้ไม่ได้เชื่อฟังเรา
Jrm	35	18	เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำความร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราประกาศไว้มาเหนือยูดาห์ และบรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็ม เพราะว่าเราพูดกับเขาทั้งหลายและเขาก็ไม่ฟัง เราได้เรียกเขาและเขาไม่มาตอบ"
Jrm	35	19	แต่เยเรมีย์ได้พูดกับวงศวานเรคาบว่า " พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังคำบัญชาของโยนาดับบิดาของเจ้า และถือรักษาข้อบังคับของท่านทั้งสิ้น และกระทำทุกอย่างที่ท่านบัญชาเจ้า
Jrm	36	1	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า โยนาดับบุตรชายเรคาบจะไม่ขัดสนผู้ชายที่ยืนอยู่ต่อหน้าเราเลยเป็นนิตย์"
Jrm	36	1	ต่อมาในปีที่สี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระวจนะต่อไปนี้มาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ว่า
Jrm	36	2	" เจ้าจงเอาหนังสือม้วนม้วนหนึ่ง และเขียนถ้อยคำที่ทั้งสิ้นลงไว้ เป็นคำที่เรารู้ได้พูดกับเจ้าปรักปรำอิสราเอลและยูดาห์ และบรรดาประชาชนชาติทั้งสิ้น ตั้งแต่วันที่เรารู้ได้พูดกับเจ้า ตั้งแต่รัชกาลโยสิยาห์จนถึงวันนี้
Jrm	36	3	ชะรอยวงศวานยูดาห์จะได้ยินถึงความร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราประสงค์จะกระทำแก่เขาทั้งปวง เพื่อว่าทุกคนจะหันกลับจากทางชั่วร้ายของเขา และเพื่อเราจะอภัยโทษความชั่วช้าของเขาและบาปของเขา"
Jrm	36	4	แล้วเยเรมีย์จึงเรียกบุตรชายเนรียาห์ให้มาเรียกเขียนพระวจนะทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสแก่เยเรมีย์ ตามคำบอกของท่านไว้ในหนังสือม้วน
Jrm	36	5	และเยเรมีย์ก็สั่งบุตรชายว่า " ข้าพเจ้าถูกห้ามไม่ให้ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	36	6	ฉะนั้นเจ้าต้องไป และในวันนี้อุดอาหาร เจ้าจงอ่านพระวจนะของพระเยโฮวาห์จากหนังสือม้วน ซึ่งเจ้าเขียนไว้ตามคำบอกของเราให้ประชาชนทั้งสิ้นในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ได้ยิน เจ้าจงอ่านให้คนทั้งปวงแห่งยูดาห์ ผู้ออกมาจากหัวเมืองของเขาให้เขาได้ยินด้วย
Jrm	36	7	ชะรอยเขาจะถวายคำทูลวิงวอนของเขาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และทุกคนจะหันกลับจากทางชั่วของตัวเอง เพราะความกลัวและความพิโรธซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประกาศเป็นโทษเหนือชนชาตินี้ในใหญ่หลวงนัก"
Jrm	36	8	และบุตรชายเนรียาห์ได้กระทำทุกอย่างตามซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์สั่งเขา ถึงเรื่องให้อ่านพระวจนะของพระเยโฮวาห์จากหนังสือม้วนในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	36	9	ต่อมาในปีที่ห้าแห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ณ เดือนที่เก้า เขาได้บ่าวร้องแก่ประชาชนทั้งสิ้นในกรุงเยรูซาเล็มและประชาชนทั้งสิ้นผู้มาจากหัวเมืองแห่งยูดาห์ยังกรุงเยรูซาเล็ม ให้ถืออดอาหารต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์
Jrm	36	10	แล้วบุตรชายจึงได้อ่านถ้อยคำของเยเรมีย์จากหนังสือม้วนให้ประชาชนทั้งสิ้นฟัง ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในห้องเฉลียงของเกมาเรียห์บุตรชายซาฟาน ผู้เป็นเลขาณการ ซึ่งอยู่ในลานบนตรอกทางเข้าของประตูใหม่แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	36	11	เมื่อมีคยาห์ บุตรชายเกมาเรียห์ ผู้เป็นบุตรชายซาฟาน ได้ยินพระวจนะทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์จากหนังสือม้วนแล้ว
Jrm	36	12	ท่านได้ลงมาที่พระราชวังของกษัตริย์เข้าไปในห้องราชเลขา และดูเถิด เจ้านายทั้งสิ้นก็นั่งอยู่ที่นั่น คือเอลีชามาราชาเลขา เดโลยาห์บุตรชายเยโฮอาห์ เอลนารันบุตรชายอัคโบร์ เกมาเรียห์บุตรชายซาฟาน เศคเตียห์บุตรชายฮาซันยาห์ และบรรดาเจ้านายทั้งสิ้น
Jrm	36	13	และคยาห์ก็เล่าถ้อยคำที่ทั้งสิ้นซึ่งท่านได้ยิน เมื่อบุตรชายอ่านจากหนังสือม้วนให้ประชาชนฟังนั้น
Jrm	36	14	เหตุฉะนั้นบรรดาเจ้านายจึงใช้เยฮูบุตรชายเนธานีอาห์ ผู้เป็นบุตรชายของเชเลมียาห์ ผู้เป็นบุตรชายของคูซี ให้ไปพูดกับบุตรชายว่า " จงถือหนังสือม้วนซึ่งเจ้าอ่านให้ประชาชนฟังนั้นมา"
Jrm	36	15	ดังนั้นบุตรชายเนรียาห์จึงถือหนังสือม้วนนั้นมาหาเขาทั้งหลาย
Jrm	36	16	และเขาทั้งหลายจึงพูดกับเขาว่า " จงนั่งลงอ่านหนังสือนี้ให้เราฟัง" บุตรชายจึงอ่านให้เขาฟัง
Jrm	36	17	ต่อมาเมื่อเขาได้ยินคำทั้งหมดนั้นก็หันมาทักกันด้วยความกลัว เขาทั้งหลายจึงพูดกับบุตรชายว่า " เราจะต้องบอกบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ต่อกษัตริย์"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	36	17	แล้วเขาทั้งหลายจึงถามบารุกว่า " จงบอกเราว่า เจ้าเขียนถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นอย่างไร เขียนตามคำบอกของเขาหรือ "
Jrm	36	18	บารุกตอบเขาทั้งหลายว่า " ท่านได้บอกถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นแก่ข้าพเจ้า ฝ่ายข้าพเจ้าก็เขียนมันไว้ด้วยหมึกในหนังสือม้วน "
Jrm	36	19	แล้วเจ้านายทั้งหลายบอกบารุกว่า " ทั้งเจ้าและเยเรมียัง ไปซ่อนเสีย อย่าให้ผู้ใดทราบว่าคุณอยู่ที่ไหน "
Jrm	36	20	แล้วเขาทั้งหลายก็เข้าไปในห้องพระโรงเพื่อฝากษัตริย์ เมื่อเอาหนังสือม้วนเก็บไว้ในห้องของเอลีชามาราชาแล้ว เขาก็กราบทูลถ้อยคำทั้ง
สิ้นนั้นแก่ษัตริย์			
Jrm	36	21	กษัตริย์ก็รับสั่งให้เยชูดีไปเอาหนังสือม้วนนั้นมา เขาก็ไปเอามาจากห้องของเอลีชามาราชาแล้ว และเยชูดีก็อ่านถวายกษัตริย์และแก่บรรดาเจ้า
นายทั้งสิ้นผู้น้อยข้างๆกษัตริย์			
Jrm	36	22	เวลานั้นเป็นเดือนที่เก้า กษัตริย์ประทับอยู่ในพระราชวังเหมันต์ และมีไฟลุกอยู่ในโถไฟหน้าพระพักตร์
Jrm	36	23	ต่อมาเมื่อเยชูดีอ่านไปได้สามหรือสี่แถบ กษัตริย์ทรงเอามีดอาลัษณดัดตัดออก และทรงโยนเข้าไปในไฟที่ในโถไฟ จนหนังสือม้วนนั้นถูกไฟที่
ในโถไฟเผาผลาญหมด			
Jrm	36	24	ถึงกระนั้นกษัตริย์หรือข้าราชการของพระองค์ผู้ได้อ่านบรรดาถ้อยคำเหล่านี้หาได้เกรงกลัวหรือฉีกเสื้อผ้าของตนไม่
Jrm	36	25	แม้ว่าเมื่อเอลานันและเตลายาห์และเกมารียาห์ ได้ทูลวิงวอนกษัตริย์มิให้พระองค์ทรงเผาหนังสือม้วน พระองค์หาทรงฟังไม่
Jrm	36	26	กษัตริย์ทรงบัญชาให้เยราเมเอลบุตรชายฮามเมเลค และเลโรอาห์บุตรชายอัลริเอล และเซเลมียาห์บุตรชายอับเดเอล ให้จับบารุกเสมียนและเย
เรมีย์ผู้พยากรณ์ แต่พระเยโฮวาห์ทรงซ่อนท่านทั้งสองเสีย			
Jrm	36	27	หลังจากที่กษัตริย์ทรงเผาหนังสือม้วนอันมีถ้อยคำซึ่งบารุกเขียนตามคำบอกของเยเรมีย์แล้ว พระวาจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ว่า
Jrm	36	28	" จงเอาหนังสือม้วนอีกม้วนหนึ่งและจงเขียนถ้อยคำแรกซึ่งอยู่ในหนังสือม้วนก่อนลงไว้ทั้งหมด คือซึ่งเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงเผา
เสียนั้น			
Jrm	36	29	และเกี่ยวกับเรื่องเยโฮยาคิมกษัตริย์ยูดาห์นั้นเจ้าจงกล่าวดังนี้ว่า ` พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ท่านได้เผาหนังสือม้วนนี้เสียและกล่าวว่า ทำไม
เจ้าจึงได้เขียนไว้ในนั้นว่า " กษัตริย์บาบิโลนจะทำลายแผ่นดินนี้เป็นแน่ และจะตัดমনษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนี้ "			
Jrm	36	30	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสดังนี้เกี่ยวกับเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า เยโฮยาคิมจะไม่มียุบัติที่ประทับบนพระที่นั่งของดาวิด
และศพของท่านจะถูกทิ้งไว้ในหัดกลางวัน และตากน้ำค้างแข็งเวลากลางคืน			
Jrm	36	31	เราจงลงโทษท่านและเชื้อสายของท่านและข้าราชการของท่าน เพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย เราจะนำเหตุร้ายทั้งสิ้นที่เราได้ประกาศต่อ
พวกเขา แต่เขาไม่ฟังนั้น ให้ตกลงบนเขา และบนชาวกรุงเยรูซาเล็ม และบนคนยูดาห์ "			
Jrm	36	32	แล้วเยเรมีย์จึงเอาหนังสือม้วนอีกม้วนหนึ่ง มอบให้บารุกบุตรชายเนริยาห์เสมียน ผู้เขียนถ้อยคำทั้งสิ้นในนั้นตามคำบอกของเยเรมีย์ คือถ้อย
คำทั้งสิ้นในหนังสือม้วนซึ่งเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เผาเสียในไฟ และมีถ้อยคำเป็นอันมากที่คล้ายคลึงกันเพิ่มขึ้น			
Jrm	37	1	เศเตคียาห์ราชบุตรของโยสิยาห์ ผู้ซึ่งแนบคัตเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ตั้งให้เป็นกษัตริย์ในแผ่นดินยูดาห์ ได้เสวยราชย์แทนโคนิยาห์
ราชบุตรของเยโฮยาคิม			
Jrm	37	2	แต่ท่านเองก็ดี หรือข้าราชการของท่านก็ดี หรือประชาชนแห่งแผ่นดินก็ดี หาได้ฟังพระวาจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยเยเรมีย์ผู้
พยากรณ์ไม่			
Jrm	37	3	กษัตริย์เศเตคียาห์ทรงใช้เยชูคัลบุตรชายเซเลมียาห์ และเศฟันยาห์บุตรชายนามอาเสอาห์ให้ไปยังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ กล่าวว่า " ขอ
อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเพื่อเรา "			
Jrm	37	4	ฝ่ายเยเรมีย์นั้นยังเข้านอกออกในท่ามกลางประชาชนอยู่ เพราะท่านยังมีได้ถูกจำขัง
Jrm	37	5	กองทัพของฟาโรห์ได้ออกมาจากอียิปต์ และเมื่อคนเคลเดียผู้ซึ่งกำลังล้อมกรุงเยรูซาเล็มอยู่ได้ยินข่าวนั้น เขาทั้งหลายก็ถอยทัพไปจากกรุง
เยรูซาเล็ม			
Jrm	37	6	พระวาจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า
Jrm	37	7	" พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เจ้าจะไปบอกกษัตริย์แห่งยูดาห์ ผู้ซึ่งใช้เจ้ามาถามต่อเราว่า ` ดูเถิด กองทัพของฟาโรห์ซึ่ง
ได้มาช่วยเจ้ากำลังจะกลับไปอียิปต์ ไปยังแผ่นดินของเขา			
Jrm	37	8	และคนเคลเดียจะกลับมาต่อสู้กับกรุงนี้อีก เขาทั้งหลายจะยึดไว้และเผาเสียด้วยไฟ
Jrm	37	9	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า อย่าลอลงตัวเจ้าโดยกล่าวว่า " คนเคลเดียจะถอยออกไปจากเราทีเดียว " เพราะว่าเขาจะไม่ถอยออกไปเลยที่
เดียว			
Jrm	37	10	ถึงแม้ว่าเจ้ากระทำให้อกองทัพทั้งสิ้นของคนเคลเดียที่กำลังต่อสู้เจ้าให้พ่ายแพ้ และมีเหลือแต่คนที่บาดเจ็บเท่านั้น เขาทั้งหลายจะลุกขึ้น ทุกคน
ในเดิรท์ของเขา และเผากรุงนี้เสียด้วยไฟ "			
Jrm	37	11	ต่อมาเมื่อกองทัพของคนเคลเดียได้ถอยจากกรุงเยรูซาเล็ม เพราะกองทัพของฟาโรห์เข้ามาประชิด
Jrm	37	12	เยเรมีย์ก็ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มมุ่งไปยังแผ่นดินเบนยามิน เพื่อจะรับสวนของท่านท่ามกลางประชาชนที่นั่น
Jrm	37	13	เมื่อท่านอยู่ที่ประตูเบนยามิน ทหารยามคนหนึ่งอยู่ที่นั่น ชื่ออิริยาห์บุตรชายเซเลมียาห์ ผู้เป็นบุตรชายชานันยาห์ได้จับเยเรมีย์ผู้พยากรณ์กล่าว
ว่า " ท่านกำลังหนีไปหาคนเคลเดีย "			
Jrm	37	14	และเยเรมีย์ตอบว่า " ไม่จริงเลย ข้าพเจ้ามิได้กำลังหนีไปหาคนเคลเดีย " แต่อิริยาห์ไม่ฟังท่าน และจับเยเรมีย์นำมาหาพวกเจ้านาย
Jrm	37	15	และบรรดาเจ้านายก็ถือดาบต่อเยเรมีย์ และเขาทั้งหลายก็ตีท่านและขังท่านไว้ในเรือนของโยนาธานเลขาณการ เพราะได้ทำให้เป็นคุก
Jrm	37	16	เมื่อเยเรมีย์เข้าไปในคุกใต้ดินและในห้องเล็กแล้ว เยเรมีย์ก็ค้างอยู่ที่นั่นหลายวันแล้ว
Jrm	37	17	กษัตริย์เศเตคียาห์ซึ่งให้คนไปเอาตัวท่านออกมา กษัตริย์ได้สอบถามท่านเป็นความลับในพระราชวังว่า " มีพระวาจนะอันใดมาจากพระเยโฮ
วาห์บ้างหรือ " เยเรมีย์ทูลว่า " มีพระวาจนะ "			
Jrm	37	18	แล้วท่านทูลอีกว่า " พระองค์จะถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน "
Jrm	37	19	เยเรมีย์ได้ทูลกษัตริย์เศเตคียาห์อีกว่า " ข้าพระองค์ได้กระทำอะไรผิดต่อพระองค์ หรือต่อข้าราชการของพระองค์ หรือต่อชนชาตินี้ พระองค์
จึงได้จำขังข้าพระองค์ไว้ในคุก			
Jrm	37	20	ผู้พยากรณ์ของพระองค์ผู้ได้พยากรณ์ให้พระองค์ว่า ` กษัตริย์แห่งบาบิโลนจะไม่มาต่อสู้พระองค์ หรือต่อสู้แผ่นดินนี้ ' นั้นอยู่ที่ไหน
Jrm	37	21	บัดนี้ ข้าแต่กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพระองค์ ขอพระองค์สลับฟัง ขอคำทูลของข้าพระองค์เป็นที่โปรดปรานต่อพระพักตร์ของพระองค์
ขออย่าส่งข้าพระองค์กลับไปเรือนของโยนาธานเลขาณการนั้นเลย เกรงว่าข้าพระองค์จะตายเสียที่นั่น "			
Jrm	37	22	กษัตริย์เศเตคียาห์จึงมีรับสั่งให้เขามอบเยเรมีย์ไว้ที่บริเวณทหารรักษาพระองค์ และเขาให้ชนมึงแก่ท่านวันละก่อนจากถนนช่างทำขนมจน
ขนมปังในกรุงนั้นหมด เยเรมีย์จึงค้างอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์อย่างนั้น			
Jrm	38	1	ฝ่ายเซฟาเทียห์บุตรชายมัทธิธาน เกดาลิยาห์บุตรชายปาซเซอร์ และยูคาลบุตรชายเซเลมียาห์ และปาซเซอร์บุตรชายมัคคิยาห์ได้อ่านถ้อยคำของ
เยเรมีย์ที่กล่าวแก่ประชาชนทุกคนว่า			
Jrm	38	2	" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ผู้ใดอยู่ในกรุงนี้จะต้องตายด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคระบาด แต่ผู้ใดที่ออกไปหาคนเคลเดียจะ
มีชีวิตอยู่ เขาจะมีชีวิตเป็นน้ำแห่งการสงคราม และยังมีชีวิตอยู่			
Jrm	38	3	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า แนนอนกรุงนี้จะต้องมอบไว้ในมือของกองทัพของกษัตริย์แห่งบาบิโลนและท่านจะยึดไว้ "
Jrm	38	4	และบรรดาเจ้านายจึงทูลกษัตริย์ว่า " ขอประหารชายคนนี้เสีย เพราะเขากระทำให้อหิวของทหารซึ่งเหลืออยู่ในเมืองนี้อ่อนลง ทั้งมือของ
ประชาชนทั้งหมดยังคงอยู่โดยพูดถ้อยคำเช่นนี้แก่เขาทั้งหลาย เพราะว่าชายคนนี้ได้แสวงหาความมอยเย็นเป็นสุขของชนชาตินี้ แต่หาความทุกข์ยากลำบาก "			
Jrm	38	5	กษัตริย์เศเตคียาห์ตรัสว่า " ดูก่อน เยเรมีย์ผู้เขียนถ้อยคำเหล่านี้ในมือของท่านทั้งหลายแล้ว เพราะกษัตริย์จะทำอะไรกับท่านทั้งหลายได้เล่า "
Jrm	38	6	เขาจึงจับเยเรมีย์หย่อนลงไปในคุกใต้ดินของมัคคิยาห์บุตรชายฮามเมเลคซึ่งอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์ เขาเอาเชือกหย่อนเยเรมีย์ลงไปใน
คุกใต้ดินนั้น ไม่มีน้ำ มีแต่โคลน และเยเรมีย์ก็จมลงไปในโคลน			
Jrm	38	7	เมื่อเอเบตเมเลคคนเอธิโอเปียขึ้นทูลคนหนึ่งนในพระราชวัง ได้อ่านว่า เขาหย่อนเยเรมีย์ลงไปในคุกใต้ดินนั้น ฝ่ายกษัตริย์ประทับอยู่ที่ประตูเบน
ยามิน			
Jrm	38	8	เอเบตเมเลคก็ออกไปจากพระราชวังและทูลกษัตริย์ว่า
Jrm	38	9	" ข้าแต่กษัตริย์ผู้เป็นเจ้านายของข้าพระองค์ คนเหล่านี้ได้กระทำความชั่วร้ายในบรรดาการที่เขาได้กระทำต่อเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ โดยที่ได้ทั้ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

ท่านลงไปในคุกใต้ดิน ท่านคงหิวตายที่นั่น เพราะในกรุงนี้ไม่มีขนมปังเหลืออยู่เลย"
 Jrm 38 10 แล้วกษัตริย์ก็มีรับสั่งให้เออบดเมเลคนเอธิโอเปียว่า "จงเอาคนไปจากที่นี่กับเจ้าสามสิบคน แล้วจุดเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ออกมาจากคุกใต้ดิน ก่อนเขาตาย"
 Jrm 38 11 เออบดเมเลคจึงเอาคนไปด้วยและไปที่พระราชวังไปยังเรือนพัสดเพื่อเอาผ้าเก่าๆและเสื้อผ้าขาดๆ ซึ่งเขาเอาเชือกผูกหย่อนลงไปให้เยเรมีย์ที่ในคุกใต้ดิน
 Jrm 38 12 แล้วเออบดเมเลคนเอธิโอเปียพูดกับเยเรมีย์ว่า "ท่านจงคล้องผ้าและเสื้อเก่าๆนั้นไว้ได้รักแร้และเชือก" เยเรมีย์ก็กระทำตาม
 Jrm 38 13 แล้วเขาก็จุดเยเรมีย์ขึ้นมาด้วยเชือก และยกท่านขึ้นมาจากคุกใต้ดิน และเยเรมีย์ก็ยังคงค้างอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์
 Jrm 38 14 กษัตริย์เศเดคิยาห์ทรงช้อนไปนำเยเรมีย์ผู้พยากรณ์มาที่ทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ช่องที่สาม กษัตริย์ตรัสกับเยเรมีย์ว่า "เราจะถามท่านสักข้อหนึ่ง ขออย่าปิดบังไว้จากเราเลย"
 Jrm 38 15 เยเรมีย์จึงทูลเศเดคิยาห์ว่า "ถ้าข้าพระองค์จะทูลพระองค์ พระองค์จะประหารข้าพระองค์แน่มิใช่หรือ และถ้าข้าพระองค์จะถวายคำปรึกษา พระองค์จะไม่ฟังข้าพระองค์มิใช่หรือ"
 Jrm 38 16 แล้วกษัตริย์เศเดคิยาห์ก็ทรงปฏิญาณแก่เยเรมีย์เป็นการลับว่า "พระเยโฮวาห์ผู้ทรงสร้างวิญญาณของเราทรงพระชนม์มอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ประหารท่านหรือมอบท่านไว้ในมือของคนเหล่านี้ที่แสวงหาชีวิตของท่านนั้นนั้น"
 Jrm 38 17 แล้วเยเรมีย์ทูลเศเดคิยาห์ว่า "พระเยโฮวาห์ พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ถ้าพระองค์จะยอมมอบตัวแก่พวกเจ้านายแห่งกษัตริย์บาบิโลนแล้ว เขาจะไว้ชีวิตของพระองค์ และกรุงนี้จะไม่ต้องถูกไฟเผา พระองค์และวงศานุวงศ์ของพระองค์จะมีชีวิตอยู่ได้
 Jrm 38 18 แต่ถ้าพระองค์ไม่ยอมมอบตัวแก่พวกเจ้านายแห่งกษัตริย์ของบาบิโลนแล้ว กรุงนี้จะต้องถูกมอมไว้ไว้ในมือของชนเคลเดีย และเขาทั้งหลายจะเอาไฟเผาเสีย และพระองค์จะหนีไม่รอดไปจากมือของเขาทั้งหลาย"
 Jrm 38 19 กษัตริย์เศเดคิยาห์จึงตรัสกับเยเรมีย์ว่า "เรากลัวพวกยิวซึ่งเสียดลอดไปหาคนเคลเดียเกรกว่าเราจะถูกมอมไว้ในมือของพวกเขาเหล่านั้น และเขาทั้งหลายจะกระทำคามอัปยศแก่เรา"
 Jrm 38 20 เยเรมีย์ทูลว่า "เขาจะไม่มอบพระองค์ไว้ ขอพระองค์เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ตามสิ่งซึ่งข้าพระองค์ได้ทูลพระองค์ และพระองค์ก็จะเป็นสุข และเขาก็จะไว้พระชนม์ของพระองค์"
 Jrm 38 21 แต่ถ้าพระองค์ไม่ยอมมอบตัวต่อไปนี้เป็นพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงต่อข้าพระองค์
 Jrm 38 22 ดูกิจการ บรดาผู้หญิงที่เปลือยอยู่ในวังของกษัตริย์แห่งยูดาห์จะได้ออกไปให้พวกเจ้านายของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และผู้หญิงเหล่านั้นจะว่า "เพื่อนทั้งหลายของพระองค์ได้หลอกลวงพระองค์ และได้ข่มพระองค์แล้ว เมื่อพระบาทของพระองค์จมลงในโคลนแล้ว เขาทั้งหลายก็หันไปจากพระองค์"
 Jrm 38 23 เขาจะพบบรรดาสมณะและมเหสีและบุตรของพระองค์ไปให้คนเคลเดีย และพระองค์เองก็จะไม่ทรงรอดไปจากมือของเขาทั้งหลาย แต่พระองค์จะถูกจับกษัตริย์แห่งบาบิโลนจับได้ และพระองค์จะเป็นเหตุที่พวกเขาเฝ้ากรุงนี้เสียด้วยไฟ"
 Jrm 38 24 แล้วเศเดคิยาห์ตรัสกับเยเรมีย์ว่า "อย่าให้ผู้ใดรู้ถ้อยคำเหล่านี้ และท่านจะไม่ตาย"
 Jrm 38 25 ถ้าพวกเจ้านายได้ยินว่าเราได้พูดกับท่าน และมาหาท่านพูดว่า "จงบอกมาว่าเจ้าพูดอะไรกับกษัตริย์ และกษัตริย์ตรัสอะไรกับเจ้า อย่าซ่อนอะไรจากเราเลย และเราจะไม่ฆ่าเจ้า"
 Jrm 38 26 ท่านจงบอกเขาทั้งหลายว่า "ข้าพเจ้าได้ทูลขอต่อพระพักตร์กษัตริย์มิให้พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ากลับไปเรือนของโยนาธานเพื่อให้ตายเสียที่นั่น"
 Jrm 38 27 และเจ้านายทั้งปวงก็มาหาเยเรมีย์และซักถามท่าน และท่านก็ตอบเขาตามบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ที่กษัตริย์ทรงรับสั่งท่าน เขาทั้งหลายจึงหยุดถามท่าน เพราะการสนทนานั้นไม่มีใครได้ยิน
 Jrm 38 28 และเยเรมีย์ก็ค้างอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์จนถึงวันที่เยรูซาเล็มถูกยึด ท่านอยู่ในที่นั้นเมื่อเยรูซาเล็มถูกยึด
 Jrm 39 1 ในปีทีเก้าแห่งเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ในเดือนที่สิบ เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนและกองทัพทั้งสิ้นของท่านได้มาล้อมกรุงเยรูซาเล็มและได้ล้อมไว้
 Jrm 39 2 ในปีทีสิบเอ็ดแห่งรัชกาลเศเดคิยาห์ เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่ กรุงนั้นก็แตก
 Jrm 39 3 แล้วบรรดาเจ้านายของกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้เข้ามาในที่ประตูกลาง มีเนอรัลลซาราเชอร์ ลัมการ์เนโบ สารเสลิม รับสาลิส เนอรัลลซาราเชอร์รับมิก และบรรดาเจ้านายที่เปลือยอยู่ทั้งสิ้นของกษัตริย์แห่งบาบิโลน
 Jrm 39 4 ต่อมาเมื่อเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์และบรรดาทหารได้เห็นแล้ว เขาทั้งหลายได้หนีออกจากกรุงในเวลากลางคืนไปทางอุทยานของกษัตริย์ออกทางประตูระหว่างกำแพงทั้งสอง และท่านได้หนีไปยังทางที่ราบ
 Jrm 39 5 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ติดตามเขาทั้งหลาย ไปทันเศเดคิยาห์ที่ที่ราบเมืองเยรีโค และเมื่อเขาทั้งหลายจับท่านได้แล้ว เขาได้นำท่านไปยังเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลลิบลาห์ในแผ่นดินซามัธ และพระองค์ก็พิพากษาโทษท่าน
 Jrm 39 6 กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้มาบรรดาบุตรชายของเศเดคิยาห์ที่ตำบลลิบลาห์ต่อหน้าต่อตาของท่าน และกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประหารพวกขุนนางทั้งสิ้นของยูดาห์เสีย
 Jrm 39 7 พระองค์ทรงทำนัยนตาของเศเดคิยาห์ให้บอดไป แล้วตีตรวนท่านไว้เพื่อจะนำไปบาบิโลน
 Jrm 39 8 คนเคลเดียได้เผาพระราชวังและบ้านเรือนของประชาชน และพังกำแพงกรุงเยรูซาเล็มเสีย
 Jrm 39 9 แล้วเนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ได้จับส่วนประชาชนที่เปลือยอยู่ในกรุงเป็นเชลยพาไปยังบาบิโลน ทั้งคนที่เสียดลอด คือคนที่เสียดลอดมาหาท่าน และส่วนคนที่เปลือยอยู่
 Jrm 39 10 เนบูซาระดาน ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ได้ทิ้งคนจนแห่งประชาชนที่ไม่มีสมบัติอะไรไว้ในแผ่นดินยูดาห์บ้าง และในเวลาเดียวกันได้มอบสวนองุ่นและไรนาให้แก่เขา
 Jrm 39 11 เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประทานบัญชาเกี่ยวกับเยเรมีย์ทางเนบูซาระดาน ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ว่า
 Jrm 39 12 "จงรับท่านไป ดูแลท่านให้ดี และอย่าทำอันตรายแก่ท่าน แต่จงกระทำแก่ท่านตามที่ท่านจะบอกให้"
 Jrm 39 13 ดังนั้น เนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ เนบูซิบาน รับสาลิส เนอรัลลซาราเชอร์ รับมิก และบรรดาเจ้านายของกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ใช้คนไป
 Jrm 39 14 คือพวกท่านได้ใช้คนไปนำเยเรมีย์มาจากบริเวณทหารรักษาพระองค์ เขาทั้งหลายมอบท่านไว้กับเศเดคิยาห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟานให้นำท่านไปบ้าน ดังนั้นท่านจึงได้อยู่ท่ามกลางประชาชน
 Jrm 39 15 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ ขณะที่ท่านถูกขังอยู่ในบริเวณทหารรักษาพระองค์นั้นว่า
 Jrm 39 16 "จงไปบอกเออบดเมเลคนเอธิโอเปียว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ดูกิจการ เราจะให้ถ้อยคำของเราที่มีอยู่ต่อกรุงนี้สำเร็จในทางร้ายไม่ใช่ทางดี และจะสำเร็จต่อหน้าเจ้าในวันนั้น
 Jrm 39 17 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า แต่เราจะช่วยเจ้าให้พ้นในวันนั้น และเขาจะไม่มอบเจ้าไว้ในมือของคนที่เจ้ากลัว
 Jrm 39 18 เพราะเราจะช่วยเจ้าให้พ้นเป็นแน่ และเจ้าจะไม่ล้มลงด้วยดาบ แต่เจ้าจะมีชีวิตเป็นบำเหน็จแห่งการสงคราม เพราะเจ้าได้ไว้วางใจในเรา พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ"
 Jrm 40 1 พระวจนะซึ่งมาจากพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ หลังจากที่เนบูซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ปล่อยให้ท่านไปจากรามมาห์ ครั้นเมื่อเขาจับท่านตีตรวนมาพร้อมกับบรรดาเชลยพวกกรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์ ผู้ที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลน
 Jrm 40 2 ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้นำเยเรมีย์มาแล้วพูดกับท่านว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงประกาศความร้ายนี้ต่อสถานที่นี้ พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เป็นไปและทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสไว้ เพราะท่านทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ และไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ สิ่งนี้จึงได้เป็นมาเหนือท่าน
 Jrm 40 3 ดูกิจการ วันนั้นข้าพเจ้าปล่อยท่านจากโซ่ตรวนที่มือของท่าน ถ้าท่านเห็นชอบที่จะมายังกรุงบาบิโลนกับข้าพเจ้า ก็จงมาเถิด ข้าพเจ้าจะดูแลท่านให้ดี แต่ถ้าท่านไม่เห็นชอบที่จะมายังกรุงบาบิโลนกับข้าพเจ้า ก็อย่ามา ดูซิ แผ่นดินทั้งหมดนี้อยู่ต่อหน้าท่าน ท่านจะไปที่ไหนก็ได้ตามแต่ท่านเห็นดีเห็นชอบที่จะไป"
 Jrm 40 4 ขณะที่ท่านยังไม่กลับไป เขากล่าวว่า "ท่านจงกลับไปหาเศเดคิยาห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟาน ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการบรรดาหัวเมืองยูดาห์ และอยู่กับเขาท่ามกลางประชาชน หรือจะไปไหนที่ท่านเห็นชอบจะไปก็ได้" ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์จึงสั่งองุ่นดีเสมัยและให้ซอง

ขวัญแก่เยเรมีย์ แล้วก็ปล่อยท่านไป			
Jrm	40	6	เยเรมีย์ก็ไปหาเกลเดียห์ บุตรชายอาหิคัมที่มีสปาห์ และอาศัยอยู่กับเขาท่ามกลางประชาชนซึ่งเหลืออยู่ในแผ่นดินนั้น
Jrm	40	7	เมื่อบรรดาหัวหน้าของกองทหารที่ในทุ่งนา คือพวกเขาและคนของเขาทั้งหลาย ได้ยินว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้แต่งตั้งเกลเดียห์บุตรชายอาหิคัมให้เป็นผู้ว่าราชการในแผ่นดินนั้น และได้มอบชายหญิงกับเด็กผู้ที่เป็นคนจนในแผ่นดิน ซึ่งมีได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลนไว้ให้ท่านนั้น
Jrm	40	8	เขาทั้งหลายก็ไปหาเกลเดียห์ที่มีสปาห์ มีอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ โยฮานันและโยนาธานบุตรชายคาโรอาห์ เลโรอาห์บุตรชายทันหุเมท บรรดาบุตรชายของเอฟายชาวนาโทฟาห์ เยซันยาห์บุตรชายมาอาคาห์ ทั้งตัวเขาและคนของเขา
Jrm	40	9	เกลเดียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟานก็ได้ปฏิญาณให้แก่เขาและคนของเขา กล่าวว่า " อย่างกลั ในการที่จะปรนนิบัติคนเคลเดียจงอาศัยอยู่ในแผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วท่านทั้งหลายก็จะอยู่เย็นเป็นสุข
Jrm	40	10	ส่วนตัวข้าพเจ้า ดูกีต ข้าพเจ้าจะอาศัยอยู่ที่มีสปาห์ เพื่อจะปรนนิบัติคนเคลเดีย ผู้ซึ่งจะมาหาเรา แต่ฝ่ายท่านจงเก็บน้ำองุ่น ผลไม้ฤดูร้อน และน้ำมันและเก็บไว้ในภาชนะ และจงอยู่ในหัวเมืองซึ่งท่านยึดได้นั้น "
Jrm	40	11	ในทำนองเดียวกัน เมื่อพวกเขาทั้งหลาย ซึ่งอยู่ที่โมอับและท่ามกลางคนอัมโมน และในเอโดมและในแผ่นดินอื่นๆทั้งสิ้น ได้ยินว่ากษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ตั้งคนให้เหลือไว้ส่วนหนึ่งในยูดาห์และได้แต่งตั้งให้เกลเดียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟานให้เป็นผู้ว่าราชการเหนือเขาทั้งหลาย
Jrm	40	12	แล้วพวกเขายิ่งประท้วงได้กลับมาจากทุกที่ซึ่งเขาถูกขับไล่ให้ไปอยู่นั้น และมายังแผ่นดินยูดาห์มาหาเกลเดียห์ที่มีสปาห์ และเขาทั้งหลายได้เก็บน้ำองุ่นและผลไม้ในฤดูร้อน ได้เป็นอันมาก
Jrm	40	13	ฝ่ายโยฮานันบุตรชายของคาโรอาห์และบรรดาประมุขของกองทหารที่ในทุ่งนา ได้มาหาเกลเดียห์ที่มีสปาห์
Jrm	40	14	และกล่าวแก่ท่านว่า " ท่านทราบหรือไม่ว่า บาอาลิสกษัตริย์ของคเนซอัมโมน ได้ส่งให้อิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์มาเอาชีวิตของท่าน " ฝ่ายเกลเดียห์บุตรชายอาหิคัมไม่เชื่อเขาทั้งหลาย
Jrm	40	15	แล้วโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์ได้พูดกับเกลเดียห์เป็นการลับที่มีสปาห์ว่า " จงให้ข้าพเจ้าไปหาอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์เสีย และจะไม่มีการทราบเรื่อง ทำไมจะให้เขาเอาชีวิตของท่าน แล้วพวกเขายิ่งหลายซึ่งมารวบรวมอยู่กับท่านจะกระจัดกระจายกันไป และคนยูดาห์ที่เหลืออยู่นี้ก็จะพินาศ "
Jrm	40	16	แต่เกลเดียห์บุตรชายอาหิคัมพูดกับโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์ว่า " ท่านอย่าทำสิ่งนี้เลย เพราะที่ท่านพูดถึงอิชมาเอลนั้นเป็นความเท็จ "
Jrm	41	1	ต่อมาในเดือนที่เจ็ดอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ ผู้เป็นบุตรชายเอลิชามาเชื่อพระวงศ์ พร้อมกับเจ้านายสิบคนของกษัตริย์ ได้มาหาเกลเดียห์บุตรชายอาหิคัมที่มีสปาห์ แล้วพวกเขาเริ่มประทุษฐานอาหาอยู่ด้วยกันที่มีสปาห์
Jrm	41	2	แล้วอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์กับคนทั้งสิบที่อยู่กับเขาก็ได้ลุกขึ้นฆ่าเกลเดียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้เป็นบุตรชายชาฟาน ผู้ที่กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการที่แผ่นดินนั้นเสียด้วยดาบจนตาย
Jrm	41	3	อิชมาเอล ได้ฆ่าพวกเขาทั้งหลายที่อยู่กับเกลเดียห์ที่มีสปาห์ และคนเคลเดียซึ่งได้พบอยู่ที่นั่นพร้อมกับพวกทหารด้วย
Jrm	41	4	ต่อมาอีกสองวันหลังจากวันที่เกลเดียห์ถูกฆ่าก่อนที่ใครจะรู้เรื่อง
Jrm	41	5	มีชายแปดสิบคนมาจากเมืองเชเมคและเมืองซิลห์และเมืองสะมาเรีย มีหนวดเคราโกนเสียและเสื้อผ้าขาด และกรีดตัวเอง นำเครื่องธัญญาบูชาและกำยานมากมายที่พระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	41	6	และอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์มาจากมีสปาห์พบเขาเหล่านั้นเข้า อิชมาเอลเดินมาพลางร้องไห้พลาง และต่อมาเมื่อเขาพบคนเหล่านั้นจึงพูดกับเขาทั้งหลายว่า " เชิญเข้ามาหาเกลเดียห์บุตรชายอาหิคัมเถิด "
Jrm	41	7	เมื่อเขาทั้งหลายเข้ามาในเมือง อิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์และคนที่อยู่กับท่านก็ฆ่าเขาทั้งหลายเสีย และโยนเขาลงไปในที่ซึ่งน้ำ
Jrm	41	8	แต่ในพวกนั้นมีอียูสิบคนด้วยกันที่พูดกับอิชมาเอลว่า " ขออย่าฆ่าเราเสียเลย เพราะเรามีของมีค่า คือข้าวสาลี ข้าวบาร์ลีย์ น้ำมัน และน้ำผึ้งซ่อนไว้ในทุ่งนา " ดังนั้น เขาจึงงดไม่ฆ่าเขาทั้งหลายกับพี่น้องเสีย
Jrm	41	9	ที่ซึ่งน้ำซึ่งอิชมาเอลโยนศพทั้งปวงของผู้ที่เขาฆ่าตายลงไปเพราะเหตุเกลเดียห์นั้น เป็นที่ซึ่งกษัตริย์อาสาสร้างไว้เพื่อป้องกันบาอาชากษัตริย์แห่งอิสราเอล อิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ก็ใส่คนที่ถูกฆ่าไว้จนเต็ม
Jrm	41	10	แล้วอิชมาเอลก็จับคนทั้งหมดที่เหลืออยู่ในมีสปาห์ไปเป็นเชลย คือพวกราชธิดาและประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ที่มีสปาห์ ผู้ที่เนบูนซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้มอบหมายให้แก่เกลเดียห์บุตรชายอาหิคัม อิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ได้จับเขาเป็นเชลย และออกเดินข้ามฟากไปหาคนอัมโมน
Jrm	41	11	แต่เมื่อโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์และบรรดาหัวหน้าของกองทหารซึ่งอยู่กับเขา ได้ยินเรื่องความชั่วร้ายทั้งหลายซึ่งอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ได้กระทำแล้วนั้น
Jrm	41	12	เขาก็จัดเอาคนทั้งหมดของเขา ไปต่อสู้อิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ เขาทั้งหลายปะทะเขาที่สระใหญ่ซึ่งอยู่ที่เมืองกิเบโอน
Jrm	41	13	และต่อมาเมื่อประชาชนทั้งปวงผู้ซึ่งอยู่กับอิชมาเอลเห็นโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์และบรรดาหัวหน้าของกองทหารที่อยู่กับเขา เขาทั้งหลายก็เปรมปรีดิ์
Jrm	41	14	ประชาชนทั้งปวงซึ่งอิชมาเอลจับเป็นเชลยมาจากมีสปาห์จึงหันหลังและกลับไป เขาไปหาโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์
Jrm	41	15	แต่อิชมาเอลกับคนเนธานีอาห์ได้หนีรอดจากโยฮานันพร้อมกับชายแปดคน ไปหาคนอัมโมน
Jrm	41	16	แล้วโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์และบรรดาหัวหน้าของกองทหารซึ่งอยู่กับท่าน ได้นำประชาชนที่เหลืออยู่ทั้งหมด ซึ่งเอากลบคืนมาจากอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ซึ่งมาจากมีสปาห์หลังจากที่ได้ฆ่าเกลเดียห์บุตรชายอาหิคัมแล้วนั้น คือทหาร ผู้หญิง เด็ก และขันที ผู้ซึ่งโยฮานันนำกลับมาอยู่กับกิเบโอน
Jrm	41	17	และเขาทั้งหลายก็ไปอยู่ที่อาศัยของคิมชาม โกล์เบรเลเฮม ตั้งใจจะไปยังอียิปต์
Jrm	41	18	เนื่องด้วยคนเคลเดีย เพราะเขากลัว เพราะว่าอิชมาเอลบุตรชายเนธานีอาห์ได้ฆ่าเกลเดียห์บุตรชายอาหิคัม ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการเหนือแผ่นดินนั้นเสีย
Jrm	42	1	บรรดาหัวหน้าของกองทหารและโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์ และเยซันยาห์บุตรชายโยฮายาห์ และประชาชนทั้งปวงจากผู้น้อยที่สุดถึงผู้ใหญ่ที่สุดได้เข้ามาใกล้
Jrm	42	2	และพูดกับเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า " ขอให้คำอ้อนวอนของข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นที่ยอมรับต่อหน้าท่าน และขอท่านอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเพื่อเราทั้งหลาย เพื่อคนที่เหลืออยู่นี้ทั้งสิ้น (เพราะเรามีเหลือน้อยกว่าคนมาก ตามที่ท่านเห็นอยู่กับตาแล้ว)
Jrm	42	3	ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านสำแดงหนทางแก่เราว่า เราควรจะไปทางไหน และขอสำแดงสิ่งที่เราควรจะทำ "
Jrm	42	4	เยเรมีย์ผู้พยากรณ์กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " ข้าพเจ้าได้ยินท่านแล้ว ดูกีต ข้าพเจ้าจะอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านตามคำขอร้องของท่านทั้งหลาย และต่อมาพระเยโฮวาห์จะทรงตอบท่านประการใด ข้าพเจ้าจะบอกแก่ท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ปิดบังสิ่งใดไว้จากท่านเลย "
Jrm	42	5	แล้วเขาทั้งหลายพูดกับเยเรมีย์ว่า " ขอพระเยโฮวาห์จงเป็นพยานที่สัตย์จริงและสัตย์ซื่อในระหว่างข้าพเจ้าทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้าทั้งหลายมิได้กระทำตามบรรดาพระวจนะของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านผู้ทรงใช้ท่าน
Jrm	42	6	ไม่ว่าจะดีหรือร้าย ข้าพเจ้าทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายส่งท่านให้ไปหาท่าน เพื่อเราจะอยู่เย็นเป็นสุข เมื่อเราเชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา "
Jrm	42	7	ต่อมาครั้นสิ้นลิวันแล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์
Jrm	42	8	แล้วท่านจึงให้ตามตัวโยฮานันบุตรชายคาโรอาห์ และบรรดาหัวหน้าของกองทหารผู้อยู่กับท่าน และประชาชนทั้งปวงตั้งแต่คนเล็กที่สุดถึงคนใหญ่ที่สุด
Jrm	42	9	และออกเขาทั้งหลายว่า " พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งท่านได้ใช้ให้ข้าพเจ้านำเอาคำอ้อนวอนของท่าน ไปเสนอต่อพระพักตร์พระองค์นั้น ได้ตรัสตั้งนี้ว่า
Jrm	42	10	ถ้าเจ้าทั้งหลายจะอยู่ต่อไปในแผ่นดินนี้ เราจะสร้างเจ้าทั้งหลายขึ้นและไม่ทำลายลง เราจะปลูกเจ้าไว้และไม่ถอนเจ้าเสีย เพราะเราได้กลับใจจากเหตุร้ายซึ่งเราได้กระทำไปแล้ว
Jrm	42	11	อย่ากลัวกษัตริย์แห่งบาบิโลนผู้ซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสว่า อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราอยู่กับเจ้าทั้งหลายเพื่อช่วยเจ้าให้รอด และช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเขา
Jrm	42	12	เราจะให้ความกรุณาแก่เจ้า เพื่อเขาจะได้กรุณาเจ้า และยอมให้เจ้ากลับไปอยู่ในแผ่นดินของเจ้าเอง
Jrm	42	13	แต่ถ้าเจ้าทั้งหลายพูดว่า ` เราจะไม่อยู่ในแผ่นดินนี้ ' โดยไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา
Jrm	42	14	และกล่าวว่า ` ไม่เอา เราจะเข้าไปในแผ่นดินอียิปต์ ที่ซึ่งเราจะไม่เห็นสงคราม จะไม่ได้ยินเสียงแตร จะไม่หิวขนมปัง และเราทั้งหลายจะ

The Holy Bible in Thai (KJV)

อาศัยอยู่ที่นั่น'			
Jrm	42	15	เพราะฉะนั้น บัดนี้ คนยูดาห์ที่เหลืออยู่เอ๋ย ขอฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าของอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า ถ้า
เจ้ามุ่งหน้าจะเข้าอียิปต์และไปอาศัยที่นั่น			
Jrm	42	16	แล้วต่อมาดาบซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้นจะตามทันเจ้าที่นั่นในแผ่นดินอียิปต์ และการกัณดารอาหารซึ่งเจ้ากลัวอยู่นั้นจะติดตามเจ้าไปถึงอียิปต์และเจ้า
จะตายที่นั่น			
Jrm	42	17	ทุกคนซึ่งมุ่งหน้าไปยังอียิปต์ เพื่อจะอยู่ที่นั่นจะตายเสียด้วยดาบ ด้วยการกัณดารอาหาร ด้วยโรคระบาด เขาจะไม่มีคนที่เหลืออยู่หรือที่รอด
ตายจากเหตุร้ายซึ่งเราจะนำมาเหนือเขา			
Jrm	42	18	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เราเห็นความกริ้วของเราและความพิโรธของเราลงเหนือชาวเยรูซาเล็มอย่าง
ไร เราจะเห็นความกริ้วของเราเหนือเจ้าทั้งหลายเมื่อเจ้าจะเข้าไปยังอียิปต์อย่างนั้น เจ้าจะเป็นคำสาป เป็นที่นาคตะสิง เป็นคำแช่งและเป็นที่นินทา เจ้าจะไม่เห็นที่นี้อีก			
Jrm	42	19	คนยูดาห์ที่ยังเหลืออยู่เอ๋ย พระเยโฮวาห์ได้ตรัสเกี่ยวกับท่านแล้วว่า `อย่าไปยังอียิปต์' จงรู้เป็นแน่ว่า ในวันนี้ข้าพเจ้าได้ตัดเดือนทาน
Jrm	42	20	ว่าท่านทั้งหลายได้หลงเงินไปในใจของท่านเอง เพราะท่านได้ใช้ข้าพเจ้าไปหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า `ขออธิษฐานเพื่อเราต่อพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะตรัสประการใด ขอบอกแก่เรา และเราจะกระทำตาม'			
Jrm	42	21	และในวันนี้ข้าพเจ้าได้ประกาศพระวาทะนั้นแก่ท่านทั้งหลายแล้ว แต่ท่านมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านในสิ่ง
ใดๆซึ่งพระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาบอกท่าน			
Jrm	42	22	เพราะฉะนั้นบัดนี้จึงทราบเป็นแน่ว่า ท่านทั้งหลายจะตายด้วยดาบ ด้วยการกัณดารอาหาร และด้วยโรคระบาด ในสถานที่ซึ่งท่านทั้งหลาย
ปรารถนาจะไปอาศัยอยู่"			
Jrm	43	1	ต่อมาเมื่อเยเรมีย์บอกการพูดต่อประชาชนทั้งปวงถึงพระวาทะเหล่านี้ที่ขึ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเขาได้ทรงใช้ท่านให้ไปพูดพระวาทะทั้งสิ้นนี้กับเขาทั้งหลายนั้นแล้ว			
Jrm	43	2	อาซาริยาห์บุตรชายโฮซายาห์และโยฮันันบุตรชายคาเรอาห์ และบรรดาผู้ชายที่โอหัง ได้พูดกับเยเรมีย์ว่า " ท่านพูดมลา พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของเรามิได้ใช้ท่านให้มาพูดว่า `อย่าไปอียิปต์ที่ซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น'			
Jrm	43	3	แต่บารุกบุตรชายเนริยาห์ได้ยู่ท่านให้ต่อสู้กับเรา เพื่อจะมอบเราไว้ในมือของคนเคลเดีย เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ฆ่าเรา หรือกวาดเราไปเป็น
เชลยในบาบิโลน"			
Jrm	43	4	โยฮันันบุตรชายคาเรอาห์ และบรรดาหัวหน้าของกองทหาร และประชาชนทั้งสิ้น ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ที่ซึ่งอาศัยอยู่ใน
แผ่นดินยูดาห์			
Jrm	43	5	แต่โยฮันันบุตรชายคาเรอาห์และบรรดาหัวหน้าของกองทหารได้พาคนยูดาห์ทุกคนที่เหลืออยู่ไป คือผู้ซึ่งกลับมาอยู่ในแผ่นดินยูดาห์ จาก
บรรดาประชาชนชาติที่เขาถูกขับไล่ให้ไปอยู่นั้น			
Jrm	43	6	คือพวกผู้ชายผู้หญิง เด็ก บรรดาธิดา และทุกคนซึ่งเนบูนซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้เหลือไว้ให้แก่กาดาลิยาห์บุตรชายอาหิคัม
ผู้เป็นบุตรชายชาวฟาน ทั้งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ และบารุกบุตรชายเนริยาห์			
Jrm	43	7	และเขาทั้งหลายได้มายังแผ่นดินอียิปต์ เพราะเขาทั้งหลายไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ และเขาก็มาถึงนครทาบานเฮส
Jrm	43	8	แล้วพระวาทะของพระเยโฮวาห์ถึงเยเรมีย์ในนครทาบานเฮสว่า
Jrm	43	9	" จงถือก่อนเห็นใหญ่ๆ ใจซ่อนไว้ที่ในปูลงในเตาเผาอิฐ ซึ่งอยู่ที่ทางเข้าไปสู่พระราชวังของฟาโรห์ในนครทาบานเฮสท่ามกลางสายตา
ของคนยูดาห์			
Jrm	43	10	และจงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า คุณเกิด เราจะใช้และนำเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่ง
บาบิโลน ผู้รับใช้ของเรา และท่านจะตั้งพระที่นั่งของท่านเหนือหินเหล่านี้ ซึ่งเราได้ซ่อนไว้ และท่านจะกางพลับพลาหลวงของท่านเหนือหินเหล่านี้			
Jrm	43	11	เมื่อท่านมาถึง ท่านจะโจมตีแผ่นดินอียิปต์มอบผู้ที่กำหนดให้ถึงความตายจะไปหาความตาย ผู้ถูกกำหนดให้เป็นเชลยแก่การเป็นเชลย และผู้ที่
ถูกกำหนดให้ถูกดาบให้แก่ดาบ			
Jrm	43	12	และเราจะเข้าไปในวิหารของพระแห่งอียิปต์ และท่านจะเผาเสียและเก็บไปเป็นเชลย และท่านจะปกคลุมตัวเองด้วยแผ่นดินอียิปต์ เหมือนผู้
เลื่องแกะปกคลุมตัวเองด้วยเสื้อคลุม และท่านจะไปเสียจากที่นั่นด้วยสันติภาพ			
Jrm	43	13	ท่านจะหักเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งเมืองเบรเซมเซมซึ่งอยู่ในแผ่นดินอียิปต์เสีย และท่านจะเอาไฟเผาวิหารของพระแห่งอียิปต์เสีย "
Jrm	44	1	พระวาทะที่มายังเยเรมีย์เกี่ยวกับบรรดาชีวิตที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ที่มิถกิล ที่ทาบานเฮส ที่โนเฟ และในแผ่นดินปัทโรส ว่า
Jrm	44	2	" พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าทั้งหลายได้เห็นบรรดาเหตุร้ายที่เรานำมาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม และเหนือหัว
เมืองยูดาห์ทั้งสิ้น คุณเกิด ทุกวันนี้เมืองเหล่านั้นก็เป็นที่รกร้าง ไม่มีผู้ใดอาศัยอยู่ในนั้น			
Jrm	44	3	เพราะความชั่วซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำได้ยู่เราให้มีความโกรธ ด้วยการที่เขาทั้งหลายไปเผาเครื่องหอม และปรนนิบัติพระอื่นซึ่งเขาไม่
รู้จัก ไม่ว่าเขาเอง หรือเจ้าทั้งหลาย หรือบรรดาบุตรของเขา			
Jrm	44	4	อย่างไรก็ดีเราไม่ได้ใช้บรรดาผู้รับใช้ของเรา เราคือผู้พยากรณ์ไปหาเจ้าโดยได้ลุกขึ้นแต่เนิ่นๆ และใช้เขาไปกล่าววว่า `โอเอ๋ย อย่ากระทำสิ่งนี้
ละอิดสะเอียนนี้ ซึ่งเรากลียดชัง'			
Jrm	44	5	แต่เขาไม่ฟังหรือเงี้ยวฟัง เพื่อจะหันกลับจากความชั่วร้ายของเขา และไม่เผาเครื่องหอมแก่พระอื่น
Jrm	44	6	เพราะฉะนั้น เราจึงได้ให้ความเดือดดาลและความโกรธของเราออกให้พลุ่งขึ้นในหัวเมืองยูดาห์ และในถนนหนทางของกรุงเยรูซาเล็ม และ
เมืองเหล่านั้นก็ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างไป อย่างทุกวันนี้			
Jrm	44	7	เพราะฉะนั้นบัดนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล จึงตรัสตั้งนี้ว่า ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงทำความชั่วร้ายยิ่งใหญ่นี้แก่จิตใจ
เจ้าเอง และตัดเอาผู้ชายผู้หญิงทั้งเด็กและเด็กที่ยังคุดนมเสียจากเจ้า เสียจากท่ามกลางยูดาห์ ไม่มีชนที่เหลืออยู่ไว้แก่เจ้าเลย			
Jrm	44	8	ทำไมเจ้าทั้งหลายจึงยั่วเราให้โกรธด้วยการที่มือของเจ้ากระทำ ด้วยการเผาเครื่องหอมให้แก่พระอื่นในแผ่นดินอียิปต์ที่ที่เจ้ามาอยู่นั้น เพื่อ
เจ้าจะต้องถูกตัดออกและเป็นที่สาปแช่ง และเป็นที่นินทาท่ามกลางบรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินโลก			
Jrm	44	9	เจ้าได้ลิ้มความชั่วของบรรดาบุตรของเจ้า ความชั่วของบรรดาภักษัตริย์แห่งยูดาห์ บรรดาความชั่วของนางสนมและเมเหลิสของเขาทั้งหลาย
ความชั่วของเจ้าเองและความชั่วของภรรยาของเจ้า ซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำในแผ่นดินยูดาห์ และในถนนหนทางของกรุงเยรูซาเล็มเสียแล้วหรือ			
Jrm	44	10	แม้กระทั่งวันนี้แล้วเขาทั้งหลายก็ยังมิได้ถ่อมตัวลง หรือเกรงกลัว หรือดำเนินตามราชบัญญัติหรือตามกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราให้มิไว้หน้าเจ้า
ทั้งหลายและหน้าบรรดาบุตรของเจ้า			
Jrm	44	11	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล จึงตรัสตั้งนี้ว่า คุณเกิด เราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู้เจ้าให้เกิดการร้าย และจะตัดยูดาห์
ออกเสียให้สิ้น			
Jrm	44	12	เราจะเอาชนยูดาห์ที่เหลืออยู่ ผู้ซึ่งมุ่งหน้ามาที่แผ่นดินอียิปต์เพื่อจะอาศัยอยู่นั้น และเขาทั้งหลายจะถูกผลาญเสียหมด เขาจะล้มลงในแผ่นดิน
อียิปต์ เขาจะถูกผลาญด้วยดาบและด้วยการกัณดารอาหาร ตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดจนถึงคนใหญ่โตที่สุด เขาทั้งหลายจะตายด้วยดาบและด้วยการกัณดารอาหาร และเขาจะกลายเป็นคำสาป			
เป็นที่นาคตะสิง เป็นคำแช่งและเป็นที่นินทา			
Jrm	44	13	เราจะต้องลงโทษคนเหล่านั้น ผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ ดังที่เราลงโทษกรุงเยรูซาเล็มด้วยดาบ ด้วยการกัณดารอาหาร และด้วยโรคระบาด
Jrm	44	14	จนคนยูดาห์ที่เหลืออยู่ผู้ซึ่งมาอาศัยในแผ่นดินอียิปต์นั้นจะไม่รอดพ้นหรือหลีกเลี่ยงไปยังแผ่นดินยูดาห์ ที่ซึ่งเขาปรารถนาจะกลับไปอาศัยอยู่
เพราะว่าเขาจะไม่ได้กลับไป นอกจากผู้หนีพ้นบางคน"			
Jrm	44	15	แล้วบรรดาผู้ชายผู้รู้วาทะของตัวได้ถวายเครื่องหอมแก่พระอื่น และบรรดาผู้หญิงที่ยืนอยู่ใกล้เป็นที่ขมขื่นใหญ่ คือบรรดาประชาชนผู้
อาศัยในปัทโรส ในแผ่นดินอียิปต์ ได้ตอบเยเรมีย์ว่า			
Jrm	44	16	" สำหรับถ้อยคำซึ่งท่านได้บอกแก่เราในพระนามของพระเยโฮวาห์นั้น เราจะไม่ฟังท่าน
Jrm	44	17	แต่เราจะกระทำทุกสิ่งที่เราได้พูดไว้ คือเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟาสวาร์ค และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้าซึ่งเราได้กระทำ ทั้ง
พวกเราและบรรดาบุตรของเรา บรรดาภักษัตริย์และเจ้านายของเรา ในหัวเมืองยูดาห์และในถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม ทำอย่างนั้นแล้วเราจึงมีอาหารบริบูรณ์และอยู่เย็นเป็นสุข และไม่เห็น			
เหตุร้ายอย่างใด			
Jrm	44	18	ตั้งแต่เรางดการเผาเครื่องหอมแก่เจ้าแม่แห่งฟาสวาร์ค และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้า เราก็ตัดสนทุกอย่าง และถูกผลาญด้วยดาบ

และด้วยการกินดาราอาหาร

Jrm	44	19	เมื่อเราเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟาสุวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้า ที่เราได้ทำขนมถวายเพื่อนมัสการพระนางเจ้า และได้เทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้านั้น เรากระทำนอกเหนือความเห็นชอบของสามิของเราหรือ"
Jrm	44	20	แล้วเยเรมีย์ได้ตอบบรรดาประชาชน ทั้งพวกผู้ชายและผู้หญิง คือประชาชนทั้งปวงผู้ให้คำตอบแก่ท่านว่า
Jrm	44	21	" สำหรับเครื่องหอมที่ท่านได้เผาถวายในหัวเมืองยุดาห์ และในถนนหนทางกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งตัวท่าน บรรดาปุรุษของท่าน บรรดาภักษัตริย์และเจ้านายของท่าน และประชาชนแห่งแผ่นดิน พระเยโฮวาห์มิได้ทรงจดจำไว้ดอกหรือ พระองค์ไม่ได้ทรงนึกถึงหรือ
Jrm	44	22	จนพระเยโฮวาห์จะทรงทนต่อไปอีกไม่ไหวแล้ว เพราะเหตุจากการกระทำอันชั่วร้ายของท่าน และเพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งท่านได้กระทำนั้น เพราะฉะนั้นแผ่นดินของท่านจึงได้กลายเป็นที่ร้างเปล่าและเป็นที่น่าตกตะลึง และเป็นที่น่าสาปแช่ง ปราศจากคนอาศัยดังทุกวันนี้
Jrm	44	23	เพราะว่าท่านได้เผาเครื่องหอม และเพราะว่าท่านได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ และไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ หรือดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระองค์ ตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ และตามพระโอวาทของพระองค์ ความร้ายนี้จึงได้ตกแก่ท่าน ดังทุกวันนี้"
Jrm	44	24	เยเรมีย์ได้กล่าวแก่ประชาชนทั้งสิ้นและแก่พวกผู้หญิงทั้งสิ้นว่า " บรรดาท่านทั้งหลายแห่งยุดาห์ที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์
Jrm	44	25	พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า ตัวเจ้าและภรรยาของเจ้าได้ยืนขึ้นด้วยปากของเจ้าทั้งหลายเอง และได้กระทำด้วยมือของเจ้าทั้งหลายให้สาหัสเรียกว่า `เราจะทำตามการปฏิญาณของ เราซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้แน่นอน คือเผาเครื่องหอมถวายเจ้าแม่แห่งฟาสุวรรค์ และเทเครื่องดื่มถวายแก่พระนางเจ้า' แล้วก็ตำราการปฏิญาณของเจ้าและทำตามการปฏิญาณของเจ้าแน่นอน
Jrm	44	26	เพราะฉะนั้นบรรดาเจ้าทั้งหลายแห่งยุดาห์ที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราได้ปฏิญาณโดยชื่อใหญ่ยิ่งของเราว่า ปากของคนใดแห่ยุดาห์ตลอดทั่วแผ่นดินอียิปต์จะไม่ออกนามของเราโดยกล่าวว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงพระชนมอยู่ตราบใด'
Jrm	44	27	ดูเถิด เราคอยดูอยู่เพื่อให้เกิดความร้าย มิใช่ความดี ชนยุดาห์ทั้งสิ้นที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์จะถูกผลาญเสียด้วยดาบ และด้วยการกินดาราอาหาร จนกว่าจะถึงที่สุดของเขา
Jrm	44	28	และบรรดาผู้ที่หนีพ้นดาบจะกลับจากแผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินยุดาห์ มีจำนวนน้อย และคนยุดาห์ที่เหลืออยู่ที่ทั้งสิ้น ซึ่งมาอาศัยอยู่ที่แผ่นดินอียิปต์ จะทราบว่คำของใครจะยั่งยืน เป็นคำของเราหรือคำของเข่าทั้งหลาย
Jrm	44	29	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า `นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือเราจะลงโทษเจ้าในที่นี้ เพื่อเจ้าจะได้ทราบว่า คำของ เราจะตั้งมั่นคงอยู่ต่อเจ้าให้เกิดความร้ายเป็นแน่
Jrm	44	30	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบฟาโรห์โฮฟราทษัตริย์แห่งอียิปต์ไว้ในมือศัตรูของเขา และในมือของคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของเขา ดังที่ เราได้มอบเศเตคียาห์กษัตริย์แห่งยุดาห์ไว้ในมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ผู้ซึ่งเป็นศัตรูของเขา และแสวงหาชีวิตของเขา"
Jrm	45	1	ถ้อยคำซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์บอกแก่บารุกบุตรชายเนริยาห์เมื่อเขาเขียนถ้อยคำเหล่านี้ลงในหนังสือตามคำบอกของเยเรมีย์ ในปีทีสี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิม ราชบุตรของโยสิยาห์ กษัตริย์แห่งยุดาห์ว่า
Jrm	45	2	" บารุกเอ๋ย พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสแก่ท่านดังนี้ว่า
Jrm	45	3	เจ้าว่า `บัดนี้ วิบัติแก่ข้า เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเพิ่มความทุกข์เข้าที่ความเศร้าโศกของข้า ข้าก็เห็นเหตุเนื่องด้วยการคร่ำครวญของข้า ข้าไม่ประสบความสำเร็จ'
Jrm	45	4	เจ้าจงบอกเขาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด สิ่งใดที่เราก่อสร้างขึ้น เราจะทำลายลง และสิ่งใดที่เราได้ปลูก เราจะถอนขึ้นคือแผ่นดินนี้ทั้งหมด
Jrm	45	5	และเจ้าจะหาสิ่งใหญ่โตเพื่อตัวเองหรือ อย่าหามันเลย เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเนื้อหนังทั้งสิ้น แต่เราจะให้ชีวิตของเจ้าแก่เจ้าเป็นบำเหน็จแห่งการสงครามในทอกลสถานที่ที่เจ้าจะไป"
Jrm	46	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องบรรดาประชาชนชาติ
Jrm	46	2	เรื่องอียิปต์ เกี่ยวกับกองทัพของฟาโรห์นโบท กษัตริย์แห่งอียิปต์ ซึ่งอยู่ที่ริมแม่น้ำยูเฟรติส ที่เมืองการเกมิช และซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้โจมตีแตกในปีทีสี่แห่งรัชกาลเยโฮยาคิมราชบุตรของโยสิยาห์กษัตริย์แห่งยุดาห์ว่า
Jrm	46	3	" จงเตรียมดั่งและโล่ และประชิดเข้าสงคราม
Jrm	46	4	จงผูกอาญา พลม้าเอ๋ย จงขึ้นม้าเถิด จงสวมหมวกเหล็กของเจ้าเข้าประจำที่ จงขัดหอกของเจ้า จงสวมเสื้อเกราะของเจ้าไว้
Jrm	46	5	ทำไมเราเห็นเขาทั้งหลายครั้นคร่ำและหันหลังกลับ นักรบของเขาทั้งหลายถูกตีล้มลงและได้เร่งหนีไป เขาทั้งหลายไม่เหลียวกลับ ความสยดสยองอยู่ทุกด้าน พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	46	6	คนเรารู้หนีไปไม่ได้ นักรบหนีไปไม่รอด เขาทั้งหลายจะสะดุดและล้มลงในแดนเหนือข้างแม่น้ำยูเฟรติส
Jrm	46	7	นี่ใครนะ โสฬสขึ้นมาดั่งน้ำท่วม เหมือนแม่น้ำซึ่งนำของมันขัดขึ้น
Jrm	46	8	อียิปต์โผล่ขึ้นมาอย่างน้ำท่วม เหมือนแม่น้ำของมันขัดขึ้น เขาว่า `ข้าจะขึ้น ข้าจะคลอกโลก ข้าจะทำลายหัวเมืองและชาวเมืองนั้นเสีย'
Jrm	46	9	ม้าทั้งหลายเอ๋ย รุดหน้าไปเถิด ทรบทั้งหลายเอ๋ย เตือดดลเข้าเถิด จงให้นักรบออกไป คือคนเอธิโอเปียและคนฟุต์ ผู้ถือโล่ คนลุดิม นักถือและโก่งธนู
Jrm	46	10	วันนี้เป็นวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา เป็นวันแห่งการแก้แค้นที่จะแก้แค้นศัตรูของพระองค์ ดาบจะกินจนอิ่ม และดื่มโลหิตของเขานจนเต็มคราบ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาทำการบูชาในแดนเหนือข้างแม่น้ำยูเฟรติส
Jrm	46	11	ธิดาพรหมจารีแห่งอียิปต์เอ๋ย จงขึ้นไปทีที่เลอาด และไปเอาพิณเสน เจ้าได้ใช้ยาเป็นอันมากแล้ว และก็ไร้ผล สำหรับเจ้านั้นรักษาไม่หาย
Jrm	46	12	บรรดาประชาชนชาติ ได้ยินถึงความอายของเจ้า และแผ่นดินก็เต็มด้วยเสียงร้องของเจ้า เพราะวานักรบสะดกกัน เขาทั้งหลายได้ล้มลงด้วยกัน"
Jrm	46	13	พระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ เรื่องการมาของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เพื่อจะโจมตีแผ่นดินอียิปต์ ว่า
Jrm	46	14	" จงประกาศในอียิปต์ และป่าวร้องในมิกดล จงป่าวร้องในโนเฟและทาปานุสเสท จงกล่าวว่ายินให้พร้อมไว้และเตรียมตัวพร้อม เพราะว่าดาบจะกินอยู่รอบตัวเจ้า
Jrm	46	15	ทำไมชายที่กล้าหาญของเจ้าจึงหนีเสียเล่า พวกเขาไม่ยืนมั่นอยู่ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงผลึกเขาล้มลง
Jrm	46	16	พระองค์ทรงทำให้คนเป็นอันมากสะดุด เออ เขาล้มลงกันและกัน และเขาทั้งหลายพูดว่า `ลุกขึ้นเถิด ให้เรากลับไปยังชนชาติของเรา ไปยังแผ่นดินที่เราถือกำเนิด เพราะเรื่องดาบของผู้บีบบังคับ'
Jrm	46	17	พวกเขาได้เรียกชื่อฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ว่า `ผู้ถือทีก ผู้ปล่อยให้ออกสผ่านไป'
Jrm	46	18	เพราะบรมมหากษัตริย์ ผู้ซึ่งพระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่ตราบใด เขาหาโบรอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย และภูเขาการมลอยข้างทะเลจันได จะมีผู้หนึ่งมาจันนั้น
Jrm	46	19	โอ ธิดาผู้อาศัยในอียิปต์เอ๋ย จงเตรียมข้าวของสำหรับตัวเจ้าเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย เพราะว่าเมืองโนเฟจะถูกทิ้งไว้เสียเปล่าๆ และรกร้างปราศจากคนอาศัย
Jrm	46	20	อียิปต์เป็นเหมือนวัวสาวตัวงาม แต่การทำลายจากทิศเหนือมาจับเธอ
Jrm	46	21	ทหารรับจ้างที่อยู่ท่ามกลางเธอ ก็เหมือนลูกวัวที่ไต่ขนไว้ให้อ้วน เธอ ด้วยเขาทั้งหลายหันกลับและหนีไปด้วยกัน เขาทั้งหลายไม่ยอมยืนหยัด
Jrm	46	22	เพราะวันแห่งหายนะของเขาได้มาเหนือเขาทั้งหลาย และเป็นเวลาแห่งการลงโทษเขา
Jrm	46	22	เธอทำเสียงเหมือนงูที่กำลั้งเลื้อยออกไป เพราะศัตรูของเธอจะเดินกระบวนเข้ามาด้วยกำลั้งทัพ และมาสู้กับเธอด้วยขวาน เหมือนอย่างคนเหล่านั้นที่ไต่ขนต้นไม้
Jrm	46	23	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เขาทั้งหลายจะไต่ขนป่าของเธอลง แม้ว่าป่านั้นใครจะเข้าไปค้นหาไม่ได้ เพราะว่าพวกเขาทั้งหลายมีจำนวนมากกว่าตึกเตน นับไม่ถ้วน
Jrm	46	24	ธิดาของอียิปต์จะถูกกระทำให้อาย เธอจะถูกมอบไว้ในมือของชนชาติหนึ่งจากทิศเหนือ"
Jrm	46	25	พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสว่า `ดูเถิด เราจะนำการลงโทษมาเหนือเหล่าฝูงชนของโนและฟาโรห์ และอียิปต์และบรรดาพระและกษัตริย์ทั้งปวงของเมืองนั้น ลงเหนือฟาโรห์และคนทั้งหลายที่วางใจในท่าน
Jrm	46	26	เราจะมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของบรรดาผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา ในมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน และในมือข้าราชการของ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ท่าน พระเยโฮวาห์ตรัสว่า	ภายหลังอียิปต์จึงจะมีคนอาศัยอยู่อย่างสมัยก่อน	
Jrm	46	27
สายของเจ้าจากแผ่นดินที่เขาเป็นซลย	ยาโคบจะกลับมากลางและมีความสงบและความสบาย	และไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับ
Jrm	46	28
คือประชาชนที่เราได้จับเจ้าให้ไปอยู่นั้น	แต่ส่วนเจ้าเราจะไม่กระทำให้ถึงอสุสานทีเดียว	เราจะต้อนเจ้าตามขนาด เราจะไม่ปล่อยให้เจ้าไม่ถูกทำโทษเป็นอันขาด"
Jrm	47	1
Jrm	47	2
ในนั้น ทั้งเมืองและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในเมือง	คนจะร้องรำไร และชาวแผ่นดินนั้นทุกคนจะคร่ำครวญ	
Jrm	47	3
หลายของตน	เพราะมือของเขาอ่อนเปลี้ยเต็มที่แล้ว	
Jrm	47	4
จะทรงทำลายคนฟิลิเตีย คือคนที่เหลืออยู่ในแถบคัฟโธร์นั้น		
Jrm	47	5
Jrm	47	6
Jrm	47	7
Jrm	48	1
ถูกยึดแล้ว มีสภาพก็ได้ขายและคร่ำครวญแล้ว		
Jrm	48	2
ประชาชนชาติ	เมืองมัดเมนเอ๋ย	เจ้าจะถูกตัดลงมาเหมือนกัน ดาบจะไล่ตามเจ้าไป
Jrm	48	3
Jrm	48	4
Jrm	48	5
Jrm	48	6
Jrm	48	7
ปโรหิตและเจ้านายของเขา		
Jrm	48	8
พระวาจาไว้		
Jrm	48	9
Jrm	48	10
Jrm	48	11
อยู่ในนั้นและกลืนก็ไม่เปลี่ยนแปลง"		
Jrm	48	12
เขาให้เกลี้ยง และทบไหยของเขาให้แตกเป็นชิ้นๆ		
Jrm	48	13
Jrm	48	14
Jrm	48	15
พระนามว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา	ตรัสดังนี้แหละ	
Jrm	48	16
Jrm	48	17
อันรุ่งโรจน์นั้น'		
Jrm	48	18
แข็งของเจ้า		
Jrm	48	19
Jrm	48	20
Jrm	48	21
Jrm	48	22
Jrm	48	23
Jrm	48	24
Jrm	48	25
Jrm	48	26
เย้ยด้วย		
Jrm	48	27
Jrm	48	28
Jrm	48	29
ยกตนข่มทานในใจของเขา		
Jrm	48	30
Jrm	48	31
Jrm	48	32
ไม้ฤดูร้อนและการเก็บของของเขา		
Jrm	48	33
องัน ไม่มีคนย่ำด้วยเสียงโห่ร้อง เสียงโห่ร้องนั้น	ไม่ใช่เสียงโห่ร้องเลย	
Jrm	48	34
เพราะสายน้ำทั้งหลายแห่งนิรมิตก็จะร้างเปล่าด้วย		
Jrm	48	35
Jrm	48	36
เขาได้มาก็ได้พินาศ		
Jrm	48	37
Jrm	48	38
ไม่พอใจ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ		
Jrm	48	39
Jrm	48	40

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	48	41	เครื่อทอกจับไปและที่กำบังเข้มแข็งถูกยึด จิตใจของบรรดานักบวชแห่งโมอับในวันนั้นจะเหมือนจิตใจของผู้หญิงซึ่งกำลังเจ็บครรภ์คลอดบุตร
Jrm	48	42	โมอับจะถูกทำลายและไม่เป็นชนชาติหนึ่งอีกต่อไป เพราะว่าเขาพองตัวขึ้นต่อพระเยโฮวาห์
Jrm	48	43	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ชาวเมืองโมอับเอ๋ย ความสลดสยอง หลุมพรางและกับ จะอยู่เหนือเจ้า
Jrm	48	44	ผู้ใดที่หนีจากความสลดสยองจะตกหลุมพราง และผู้ที่ปีนออกมาจากหลุมพรางก็จะติดกับ เพราะเราจะนำสิ่งเหล่านี้มาเหนือโมอับ ในปีแห่ง
การลงโทษเขา พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ			
Jrm	48	45	ผู้ลี้ภัยได้ไปยืนอยู่อย่างหมดแรงที่ในเงาเมืองเซชโบน เพราะว่าไฟจะออกมาจากเซชโบน เปลวไฟจะออกมาจากท่ามกลางลิโหน มันจะทำลาย
ดินแดนของโมอับและกระหม่อมของบรรดาคนแห่งความอลเวง			
Jrm	48	46	โมอับเอ๋ย รีบตีแก์เจ้า ชนชาติแห่งพระเคโมซก้าล้งอวดยอยู่แล้ว เพราะบรรดาบุตรชายของเจ้าถูกจับไปเป็นเชลย และบุตรสาวของเจ้าก็เข้าไป
ในความเป็นเชลย			
Jrm	48	47	แต่เราจึงจะให้โมอับกลับสู่สภาพเดิมในกาลต่อไป พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ " เถานี้เป็นข้อพิพากษาโมอับ
Jrm	49	1	เกี่ยวกับเรื่องคนอัมโมน พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " อิสราเอล ไม่มีบุตรชายหรือ เขาไม่มีภรรยาหรือ แล้วทำไมภักษัตริย์ของพวกเขาจึงรับกาดเป็น
มรดก และประชาชนของท่านอาศัยอยู่ในหัวเมืองของท่าน			
Jrm	49	2	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดุเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะกระทำให้ไดยินเสียงสัญญาณสงครามในนครรับบาห์ของคนอัมโมน มัน
จะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง และธิดาทั้งหลายของเมืองนั้นจะถูกเผาเสียด้วยไฟ แล้วอิสราเอลจะเป็นทายาทของคนเหล่านั้นที่เคยเป็นทายาทของชาติก็ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ			
Jrm	49	3	เซชโบนเอ๋ย จงคร่ำครวญ เพราะเมืองอัยถูกทำลาย บุตรสาวแห่งนครรับบาห์เอ๋ย จงร้องรำว่าไร จงเอาฝ่ากระสอบคาดเอาไว้ จงโอดครวญ รุ่ง
ไปริมมายุท่ามกลางริ้วต้นไม้ เพราะภักษัตริย์ของพวกเขาจะต้องถูกกวาดไปเป็นเชลย พร้อมกับปุโรหิตและเจ้านายของมัน			
Jrm	49	4	บุตรสาวผู้กลับสัตย์เอ๋ย ทำไมเจ้าโอ้อวดบรรดาหีบเขา หูเขาของเจ้ามีน้ำไหล ผู้วางใจในสมบัตินองตนว่า ' โครจะมาลึ้นนะ'
Jrm	49	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า ดุเถิด เราจะนำความสลดสยองมาเหนือเจ้า จากทุกคนที่อยู่รอบตัวเจ้า และเจ้าจะถูกขับไล่ออกไป
ชายทุกคนตรงหน้าเขาออกไป และจะไม่มีใครรวบรวมคนลี้ภัยได้			
Jrm	49	6	แต่ภายหลังเราจะให้คนอัมโมนกลับสู่สภาพเดิม" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Jrm	49	7	เกี่ยวกับเรื่องเมืองเอโดม พระเยโฮวาห์จอมโยธา ตรัสดังนี้ว่า " สติปัญญาไม่มีในเทมานอีกแล้วหรือ คำปรึกษาพินาศไปจากผู้เฉลียวฉลาด
แล้วหรือ สติปัญญาของเขาหายสูญไปเสียแล้วหรือ			
Jrm	49	8	ชาวเมืองเดดานเอ๋ย จงหนี จงหันกลับ จงอาศัยในที่ลี้ก เพราะเราจะนำภัยพิบัติของเอชามาเหนือเขา เวลาเมื่อเราจะลงโทษเขา
Jrm	49	9	ถ้าคนเก็บองุ่นมาหาเจ้า เขาจะไม่ทิ้งองุ่นตกค้างไว้บ้างหรือ ถ้าขโมยมาเวลากลางคืน เขาจะไม่ทำลายเพียงพอกแกตัวเขาเท่านั้นหรือ
Jrm	49	10	แต่เราได้เปลือยเอชามาให้เปลือยเลย เราได้เปิดที่ซ่อนของเขา และเขาไม่สามารถซ่อนตัวได้ เชื้อสายของเขาถูกทำลาย และพี่น้องของเขา
และเพื่อนบ้านของเขา ไม่มีเขาอีกแล้ว			
Jrm	49	11	จงทิ้งเด็กกำพร้าพ่อของเจ้าไว้เถิด เราจะให้เขามิชีวิตอยู่ และให้แม่ม่ายของเจ้าวางใจในเราเถิด"
Jrm	49	12	เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า " ดุเถิด ถ้าคนที่ยังไม่สมควรจะตีมันจากถักนั้นยังต้องตีมัน เจ้าจะพ้นโทษไปไม่ได้หรือ เจ้าจะพ้นโทษไปไม่ได้
เจ้าจะต้องตีมัน			
Jrm	49	13	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้ปฏิญาณต่อตัวของเราเองว่า โบสร้าจะต้องกลายเป็นที่รกร้าง เป็นที่ตำหนิตืดเย็น เป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และ
เป็นคำสาปแช่ง และหัวเมืองทั้งสิ้นของเขาจะเป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าอยู่เนืองนิตย์"			
Jrm	49	14	ข้าพเจ้าไดยินข่าวลือจากพระเยโฮวาห์ ทุกคนหนึ่งถูกส่งไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ บอกว่า " จงรวบรวมเจ้าทั้งหลายเข้า และมาต่อสู้
เมืองนั้น และลุกขึ้นเพื่อกระทำสงครามเถิด			
Jrm	49	15	เพราะว่า ดุเถิด เราจะกระทำเจ้าให้เล็กท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ให้เป็นที่ดูหมิ่นท่ามกลางมนุษย์
Jrm	49	16	เพราะความหวาดเสียวของเจ้าได้หลอกลวงเจ้า ทั้งความเห่อเหิมแห่งใจของเจ้า เจ้าซึ่งอาศัยอยู่ในชอกหิน ผู้ยึดอดภูเขาไว้เอ๋ย แม่เจ้าทำร้าย
ของเจ้าสูงเหมือนอย่างรังนกอินทรี เราจะลดเจ้าลงมาจากที่นั้น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ			
Jrm	49	17	เอโดมจะกลายเป็นที่รกร้าง ทุกคนที่มานเอโดมจะตกตะลึง และจะเหย่หยันในภัยพิบัติทั้งสิ้นของมัน
Jrm	49	18	อย่างเมื่อเมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์ และหัวเมืองใกล้เคียงของมันถูกทำลายล้าง พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ไม่มีใครจะพำนักอยู่ที่นั้น ไม่มี
บุตรของมนุษย์คนใดจะอาศัยในเมืองนั้น			
Jrm	49	19	ดุเถิด เขาจะขึ้นมาอย่างสิงโตจากคลื่นของลุ่มแม่น้ำจอร์แดน โจนเข้าใส่คอกของแกะที่แข็งแรง แต่เราจะกระทำให้เขาวิ่งหนีเธอไปอย่างจับ
พลัน และใครเป็นผู้ที่เลือกสรรไว้ ที่เราจะแต่งตั้งไว้เหนือเธอ ใครเป็นอย่างไรเราเล่า ใครจะนับเราเล่า ผู้เลี้ยงแกะคนใดจะทนยืนอยู่ต่อหน้าเราได้			
Jrm	49	20	เพราะฉะนั้นจงฟังคำปรึกษาซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเตรียมไว้ต่อสู่เมืองเอโดม และพระประสงค์ทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ดำริไว้ต่อสู่ชาวเมืองเท
มาน แน่นละ ถึงตัวเล็กที่สุดในฝูงก็ต้องถูกลากเอาไป แน่นละ พระองค์จะทรงกระทำให้อาศัยของเขาร้างเปล่าไปพร้อมกับเขาด้วย			
Jrm	49	21	แผ่นดินโลกสิ้นสะเทือนเพราะเสียงที่มันลั่น เสียงคร่ำครวญของเขาไดยินถึงทะเลแดง
Jrm	49	22	ดุเถิด ผู้หนึ่งจะเหาะขึ้นและโฉบลงเหมือนนกอินทรี และกางปีกของมันออกสู่โบสร้า และจิตใจของนักบวชแห่งเอโดมในวันนั้นจะเป็นเหมือน
จิตใจของหญิงปวดท้องคลอดบุตร			
Jrm	49	23	เกี่ยวกับเรื่องเมืองดามัสกัส เมืองฮามัทและเมืองอารบิตได้ขายหน้า เพราะเขาทั้งหลายไดยินข่าวร้าย เขาก็กลัวลาน ทะเลก็ทรนทราย มัน
สงบลงไม่ได้			
Jrm	49	24	เมืองดามัสกัสก็อ่อนเปลี้ยแล้ว เธอหันหนีและความกลัวจนตัวสั่นจับเธอไว้ ความแสนระทมและความเศร้ายึดเธอไว้อย่างผู้หญิงกำลังคลอด
บุตร			
Jrm	49	25	เมืองแห่งการสรรเสริญนั้นถูกทอดทิ้งแล้วหนอ คือเมืองที่เต็มด้วยความชื่นบานนั้นนะ
Jrm	49	26	เพราะฉะนั้นคนหนุ่มๆของเมืองนั้นจะล้มลงตามถนนทั้งหลายในเมืองนั้น และบรรดาทหารของเมืองนั้นจะถูกตัดออกในวันนั้น พระเยโฮวาห์
จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ			
Jrm	49	27	และเราจะก่อไฟขึ้นในกำแพงเมืองดามัสกัส และไฟนั้นจะกินพระราชวังของเบนฮาดัดเสีย
Jrm	49	28	เกี่ยวกับเรื่องคนเศดาร์และราชอาณาจักรฮาไซร์ ซึ่งแนบชิดเนสซาร์ภักษัตริย์แห่งบาบิโลนจะโจมตี พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงลุกขึ้น รุดเข้าไป
ไปสู่คนเศดาร์ จงทำลายประชาชนแห่งตะวันออกเสีย			
Jrm	49	29	เต็นท์และฝูงแพะแกะของเขาจะถูกบริบสย ทั้งม่านและภาชนะทั้งสิ้นของเขา อูฐของเขาจะถูกนำเอาไปจากเขา และคนจะร้องแก่เขาว่า
' ความสลดสยองทุกด้าน'			
Jrm	49	30	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ชาวเมืองฮาไซร์เอ๋ย หนีเถิด จงลี้ภัย ไปไกล ไปอาศัยในที่ลี้ก เพราะแนบชิดเนสซาร์ภักษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ดำริแผน
งานต่อสู้เจ้า และก่อตั้งความประสงค์ไว้สู้เจ้า			
Jrm	49	31	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า จงลุกขึ้น รุดหน้าไปสู่ประชาชาติหนึ่งที่มีมิม ซึ่งอาศัยอยู่อย่างมั่นคง ไม่มีประตเมืองและไม่มีดลประต อยู่แต่ลำพัง
Jrm	49	32	อูฐของเขาทั้งหลายจะกลายเป็นของที่ปล้นมาได้ และฝูงวัวอันมากมายของเขาจะเป็นของที่รับมา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะกระจ่ายเขาไป
ทุกทิศกลม คือคนที่อยู่ในมมที่ไกลที่สุด และเราจะนำภัยพิบัติมาจากทุกด้านของเขา			
Jrm	49	33	เมืองฮาไซร์จะเป็นที่อาศัยของมิมกร เป็นที่ที่ถูกทิ้งไว้ให้รกร้างอยู่เป็นนิตย์ ไม่มีใครจะพำนักที่นั้น ไม่มีบุตรของมนุษย์คนใดจะอาศัยในเมือง
นั้น"			
Jrm	49	34	พระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งมายังเยเรมีย์ผู้พยากรณ์เกี่ยวกับเรื่องเมืองเออลามในตอนต้นรัชกาลเศเศคียาห์ภักษัตริย์แห่งยูดาว่า
Jrm	49	35	" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ดุเถิด เราจะหักคันทันของเออลาม ซึ่งเป็นหัวใจแห่งกำลังของเขาทั้งหลาย
Jrm	49	36	และเราจะนำลมทั้งสี่ทิศจากฟ้าทั้งสี่ส่วนมาสู่เออลาม และเราจะกระจ่ายเขาไปตามลมเหล่านั้นทั้งหมด จะไม่มีประชาชาติใดซึ่งผู้ถูกขับไล่ออก
ไปจากเออลามจะมาถึง			
Jrm	49	37	ด้วยว่า เราจะกระทำให้อเออลามสลดสยองต่อหน้าศัตรูของเขาทั้งหลาย และต่อหน้าผู้ที่แสวงหาชีวิตของเขา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะนำเหตุ
ร้ายมาถึงเขาทั้งหลาย คือความที่โรธอันแรงกล้า เราจะใช้ให้ดาบไล่ตามเขาทั้งหลาย จนกว่าเราจะได้เผาผลาญเขาเสีย			
Jrm	49	38	และเราจะตั้งพระที่นั่งของเราในเออลาม และจะทำลายภักษัตริย์และบรรดาเจ้านายของเขาทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	49	39	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า แต่ในกาลต่อไปเราจะให้เอลามกลับสู่สภาพเดิม"
Jrm	50	1	พระวาจะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวด้วยเรื่องบาบิโลน เกี่ยวกับเรื่องแผ่นดินของชาวเคลเดีย โดยเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ ว่า
Jrm	50	2	" จงประกาศท่ามกลางบรรดาประชาชาติและป่าวร้อง จงตั้งขันธ์และป่าวร้อง อยู่ยี่สิบวันไว้เลย และว่า `บาบิโลนถูกยึดแล้ว พระเบลก็ได้อาย พระเมโรดักก็ถูกแหกเป็นชิ้นๆ รูปเคารพทั้งหลายของเมืองนั้นถูกกระทำให้อาย และรูปปั้นทั้งหลายก็ถูกแหกเป็นชิ้นๆ'
Jrm	50	3	เพราะว่ามีประชาชาติหนึ่งออกจากทิศเหนือมาต่อสู้อเมืองนั้น ซึ่งจะกระทำให้แผ่นดินของเธอเป็นที่รกร้าง และจะไม่มีสิ่งใดอาศัยในนั้นเลย ทั้งมนุษย์และสัตว์จะย้ายออกไปและจะออกไปเสีย
Jrm	50	4	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น ประชาชนอิสราเอลและประชาชนยูดาห์จะมารวมกัน มาพลาบรื่องให้พลาบ และเขาทั้งหลายจะไปแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
Jrm	50	5	เขาทั้งหลายจะถามหาทาง ไปศิโยนโดยหันหน้าตรงไปเมืองนั้น กล่าวว่า ` มาเถิด ให้พวกเรามาติดสนิทกับพระเยโฮวาห์โดยทำพันธสัญญาเนื่องนิตยซึ่งจะไม่ลืมเลย'
Jrm	50	6	ประชาชนของเราเป็นแกะที่หลง บรรดาผู้เลี้ยงของเขาทั้งหลายได้พาเขาหลงไปหั้น เขาทั้งหลายไปสลับนกฎเขา เขาทั้งหลายได้เดินจากกฎเขาไปหาเนินเขา เขาล้มคอกของเขาเสียแล้ว
Jrm	50	7	บรรดาผู้ที่พบเข้าก็กินเขา และศัตรูของเขาได้กล่าวว่า ` เราไม่มีความผิด เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ผู้เป็นที่อยู่นเที่ยงธรรมของเขาทั้งหลาย คือพระเยโฮวาห์อันเป็นความหวังของบรรดาประชาชาติทั้งหลาย'
Jrm	50	8	จงหนีจากท่ามกลางบาบิโลน จงออกไปเสียจากแผ่นดินของชาวเคลเดีย และเป็นเหมือนแพะตัวผู้หนีหน้าฝูง
Jrm	50	9	เพราะ ดูเถิด เราจะเร้าและนำบรรดาประชาชาติใหญ่หมู่หนึ่งจากประเทศเหนือมาต่อสู้อบาบิโลน และเขาทั้งหลายจะเรียงรายพวกเขามาต่อสู้อกับเธอ ตรงนั้นแหละเธอจะถูกยึด ลูกธนูของเขาก็ดึงขึ้นเหมือนนักรบที่มีฝีมือ ไม่มีคนใดจะกลับมือเปล่า
Jrm	50	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ประเทศเคลเดียจะถูกปล้น บรรดาผู้ที่ปล้นเธอจะอิมหน่า
Jrm	50	11	บรรดาผู้ปล้นเมรดกของเธอเอง แม้ว่าเจ้าเปรมปรีดี แม้ว่าเจ้าลึงโลด แม้เจ้าอ้วนพ้ออย่างวัวสาวอยู่ที่หญ้า และร้องอย่างวัวตัวผู้
Jrm	50	12	มารดาของเจ้าจะละอายอย่างอดสู และนางที่คลอดเจ้าจะต้องอับอาย ดูเถิด ที่ร้างร้างแห่งบรรดาประชาชาติจะเป็นถิ่นทุรกันดาร ที่แห้งแล้งและทะเลทราย
Jrm	50	13	เมืองนั้นจะไม่มีคนอาศัยเพราะพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ แต่จะเป็นที่รกร้างทั้งหมด ทุกคนที่ผ่านเมืองบาบิโลน ไปจะตกตะลึง และจะเย้ยหยันในภัยพิบัติทั้งสิ้นของเมืองนั้น
Jrm	50	14	จงเรียงรายตัวของเจ้าทั้งหลายเข้ามาสู้อบาบิโลนให้รอบข้าง บรรดาเจ้าที่โง่คั่งธนูจึงยังเออ ออย่าเสียดวลลูกธนู เพราะเธอได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์
Jrm	50	15	จงเปล่งเสียงโห่ร้องสู้เธอให้รอบข้าง เธอยอมแพ้แล้ว รากฐานของเธอล้มลงแล้ว กำแพงของเธอถูกพังลงมาแล้ว เพราะนี่เป็นการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ จงทำการแก้แค้นเธอ ทำกับเธออย่างที่เราได้กระทำมาแล้ว
Jrm	50	16	จงตัดผู้หว่านเสียจากบาบิโลน และตัดผู้ที่ถือค้ำในฤดูเกี่ยว เหตุเพราะดาบของผู้บีบบังคับทุกคนจึงหันเข้าหาชนชาติของตน และทุกคนจะหนีไปยังแผ่นดินของตน
Jrm	50	17	อิสราเอลเป็นเหมือนแกะที่ถูกกระจัดกระจายไปแล้ว พวกสิงโตได้ขับไล่เขาไป ที่แรกษัตริย์อัสซีเรียเรียกเขา ในที่สุดนั้นเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้หักกระดูกของเขา
Jrm	50	18	ได้ลงโทษกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
Jrm	50	19	เราจะให้อิสราเอลกลับสู่ลานหญ้าของเขา และเขาจะกินอยู่บนการเมลและในบาชาน และเขาจะอิมใจบนเนินเขาเอเฟราอิมและในกิเลอาด
Jrm	50	20	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น จะหาความชั่วช้าในอิสราเอลและจะหาไม่ได้อย่างไร
Jrm	50	21	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า จงขึ้นไปสู่แผ่นดินเมธาธาอิม และต่อสู้อชาวเมืองเปไซด จงฆ่าเขาและตามทำลายเสียให้สิ้นเชิง และจงกระทำทุกอย่างตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้
Jrm	50	22	เสียงสงครามอยู่ในแผ่นดิน และเสียงการทำลายอย่างใหญ่หลวงก็อยู่ในนั้น
Jrm	50	23	ค้อนทบของแผ่นดินโลกทั้งหมด ได้ถูกตัดลงและถูกหักเสียแล้วหนอ บาบิโลน ได้กลายเป็นที่รกร้างท่ามกลางบรรดาประชาชาติแล้วหนอ
Jrm	50	24	บาบิโลนเอ๋ย เรารวางบังคักเจ้าและเจ้าก็คิดบังนนั้น และเจ้าไม่รู้เรื่อง เขามาพบเจ้าและจับเจ้า เพราะเจ้าได้ข่มขู่กับพระเยโฮวาห์
Jrm	50	25	พระเยโฮวาห์ได้ทรงเปิดคลังอาวุธของพระองค์ และทรงให้อาวุธแห่งพระพิโรธของพระองค์ออกมา เพราะนี่แหละเป็นพระราชกิจแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาในแผ่นดินแห่งชาวเคลเดีย
Jrm	50	26	จงมาต่อสู้อกับเธอจากทุกเสี้ยวโลก จงเปิดบรรดาคลังของเธอ จงกองเธอไว้เหมือนอย่างกองข้าวและทำลายเสียจนสิ้นเชิง อย่าให้เธอเหลืออยู่เลย
Jrm	50	27	จงฆ่าวัวผู้ของเธอให้หมด ให้มันทั้งหลายลงไปยังการฆ่า วิบัติแก่มันทั้งหลาย เพราะวันเวลาของมันมาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษมัน
Jrm	50	28	เสียงของเขาทั้งหลายที่ได้หนีและรอดพ้นจากแผ่นดินบาบิโลน ไปประกาศการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราในศิโยน คือการแก้แค้นแทนพระวิหารของพระองค์
Jrm	50	29	จงเรียกนักรบมาต่อสู้อกับบาบิโลน คือบรรดาคนที่โง่ธนู จงตั้งค่ายไว้รอบมัน อย่าให้ผู้ใดหนีรอดพ้นไปได้ จงกระทำกับเธอตามการกระทำของเธอ จงกระทำแก่เธออย่างที่เราได้กระทำแล้ว เพราะเธอเองหลงลงต่อกับพระเยโฮวาห์ พระองค์ผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล
Jrm	50	30	เพราะฉะนั้น คนหนุ่มๆของเธอจะล้มลงตามถนนทั้งหลาย และทหารของเธอทั้งสิ้นจะถูกตัดออกในวันนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
Jrm	50	31	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า ผู้จองหองเอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้กับเจ้า เพราะว่าวันเวลาของเจ้ามาถึงแล้ว คือเวลาที่เราจะลงโทษเจ้า
Jrm	50	32	ผู้จองหองจะสะดุดและล้มลง จะไม่มีผู้ใดพยุงเขาขึ้นได้ และเราจะก่อไฟในบรรดาห้วเมืองของเขา และไฟจะกินบรรดาที่อยู่รอบเขาเสียสิ้น
Jrm	50	33	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ประชาชนอิสราเอลและประชาชนยูดาห์ถูกบีบบังคับด้วยกัน บรรดาผู้ที่จับเขาทั้งหลายไปเป็นเชลยได้ยึดเขาไว้มัน เขาทั้งหลายปฏิเสธไม่ยอมให้เขาไป
Jrm	50	34	พระผู้ไถ่ของเขาทั้งหลายนั้นเข้มแข็ง พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระองค์จะทรงแก้คักของเขาโดยตลอด เพื่อพระองค์จะประทานความสงบแก่แผ่นดิน แต่ประทานความไม่สงบแก่ชาวเมืองบาบิโลน
Jrm	50	35	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ให้ดาบอยู่เหนือชาวเคลเดีย และเหนือชาวเมืองบาบิโลน และเหนือเจ้านายและนักปราชญ์ของเธอ
Jrm	50	36	ให้ดาบอยู่เหนือผู้มูสา เพื่อเขาจะกลายเป็นคนโง่ไป ให้ดาบอยู่เหนือบรรดานักรบของเธอ เพื่อเขาทั้งหลายจะครั่นคร้าม
Jrm	50	37	ให้ดาบอยู่เหนือม้าทั้งหลายของเขาและรถรบของเขา และอยู่เหนือบรรดาชนที่ปะปนกันท่ามกลางเขา เพื่อเขาทั้งหลายจะกลายเป็นผู้หญิงไป
Jrm	50	38	ให้ดาบอยู่เหนือทรัพย์สมบัติทั้งสิ้นของเขา เพื่อว่าทรัพย์สมบัตินั้นจะถูกปล้นเสีย
Jrm	50	39	ให้ความแห้งแล้งอยู่เหนือน้ำทั้งหลายของเธอ เพื่อน้ำทั้งหลายนั้นจะแห้งไป เพราะเป็นแผ่นดินแห่งรูปเคารพสลัก และเขาทั้งหลายก็ทำรูปนั้น
Jrm	50	40	เพราะฉะนั้น สัตว์ป่าทั้งหลายและบรรดาหมาจิ้งจอกจะอาศัยในบาบิโลน และนกเค้าแมวจะอาศัยอยู่ในนั้น เมืองนั้นจะไม่มีประชาชนอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย คือไม่มีชาวเมืองอาศัยอยู่ตลอดชั่วอายุ
Jrm	50	41	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เมื่อพระเจ้าได้ทรงคว่ำเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์และห้วเมืองใกล้เคียง ดั่งนั้นจะไม่มีคนพำนักอยู่ที่นั่น และไม่มีบุตรของมนุษย์คนใดอาศัยอยู่ในเมืองนั้น
Jrm	50	42	ดูเถิด ชนชาติหนึ่งจะมาจกทิศเหนือ ประชาชาติอันเข้มแข็งชาติหนึ่ง และกษัตริย์หลายองค์จะถูกเร้าให้มาจากที่ไกลที่สุดของแผ่นดินโลก
Jrm	50	43	เขาทั้งหลายจะจับคนธนูและหอก เขาทั้งหลายคร่ำครวญ และจะไม่มีความกรุณา เสียงของเขาทั้งหลายจะเหมือนเสียงทะเลคนอง เขาทั้งหลายจะข่มขู่เรียงรายกันเป็นคนเข้าสู่สงครามกับเจ้าเน บุตรสาวแห่งบาบิโลนเอ๋ย
Jrm	50	44	กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ยินข่าวเรื่องนั้น และพระหัตถ์ของพระองค์ก็อ่อนลง ความแสนระทมจับหัวใจเขา เจ็บปวดอย่างผู้หญิงกำลังคลอดบุตร
Jrm	50	44	ดูเถิด เขาจะข่มขู่มาอย่างสิงโตจากคลื่นของลมแม่น้ำจอร์แดน โจนเข้าใส่คอกของแกะที่แข็งแรง แต่เราจะกระทำให้เขาร้างหนือเอไปอย่างล้ม

The Holy Bible in Thai (KJV)

พลัน และใครเป็นผู้ที่เลือกสรรไว้ ที่เราจะแต่งตั้งไว้เหนือเธอ ใครเป็นอย่างเราเล่า ใครจะนัดเราเล่า ผู้เลี้ยงแกะคนใดจะทนยืนอยู่ต่อหน้าเราได้	Jrm	50	45	เพราะฉะนั้นจงฟังแผนงานซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำไว้ต่อสุบับิโลน และบรรดาพระประสงค์ซึ่งพระองค์ได้ดำริขึ้นต่อสุบับิโลนแผ่นดินของชาวเคลเดีย และแล้วตัวเล็กที่สุดที่อยู่ในฝูงก็ต่องถูกลากเอาไป และแล้วคอกของเขานั้นจะรกร้างไป
ชาวเคลเดีย และแล้วตัวเล็กที่สุดที่อยู่ในฝูงก็ต่องถูกลากเอาไป และแล้วคอกของเขานั้นจะรกร้างไป	Jrm	50	46	แผ่นดินโลกสิ้นสะเทือนเพราะเสียงของการที่บาบิโลนถูกจับเป็นเชลย และเสียงคร่ำครวญดังไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติ "
Jrm	51	1	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า " ดูเถิด เราจะปลุกกระแสน้ำแห่งการทำลาย ต่อสู้กับบาบิโลน และต่อสู้กับคนที่อาศัยท่ามกลางพวกที่ลุกขึ้นสู้กับเรา	
Jrm	51	2	เราจะส่งผู้ผิดไปยังบาบิโลนและเขาทั้งหลายจะผิดเธอ และเขาทั้งหลายจะทำให้แผ่นดินของเธอว่างเปล่า เมื่อเขาทั้งหลายมาล้อมเธอไว้ทุก	
ด้าน ในวันแห่งความยากลำบาก	Jrm	51	3	อย่าให้นักธนูโกศคันธนู ด้ อย่าให้ชาวสามลือเอกราละลุกขึ้น ด้ อย่าไว้ชีวิตคนหนุ่มๆของเธอเลย จงทำลายพลโยธาของเธอทั้งหมด
Jrm	51	4	ดังนั้นเขาทั้งหลายจะถูกฆ่าล้มลงในแผ่นดินของชาวเคลเดีย และจะถูกแทงทะลุที่ถนนเมืองนั้น	
Jrm	51	5	เพราะว่าอิสราเอลและยูดาห์มิได้ถูกทอดทิ้งโดยพระเจ้าของเขาทั้งหลายพระเยโฮวาห์จอมโยธา ถึงแม้แผ่นดินของเขาเต็มไปด้วยความผิดบาป	
ต่องค์บริสุทธิแห่งอิสราเอล	Jrm	51	6	จงหนีเสียจากท่ามกลางบาบิโลน ให้ทุกคนเอาชีวิตของตนให้รอดพ้นเกิด เจ้าอย่าถูกตัดออกด้วยความชั่วช้าของเธอเลย เพราะนี่เป็นเวลาแห่ง
แก้แค้นของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงตอบสนองต่อเธอสิลลักรัง	Jrm	51	7	บาบิโลนได้เคยเป็นค่ายทองคำในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ กระทำให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นมีนเมาไป บรรดาประชาชาติได้ดื่มเหล้าองุ่นของ
เธอ เพราะฉะนั้นประชาชาติต่างจึงมาไป	Jrm	51	8	บาบิโลนได้ล้มลงและแตก ไปอย่างล้มพินัน จงคร่ำครวญเพื่อเธอเกิด จงเอาพินันเสนามาให้เธอบรรเทาปวด ชะรอยจะรักษาเธอให้หายได้กระมัง
Jrm	51	9	เราทั้งหลายอยากจะรักษาบาบิโลนให้หาย แต่เธอไม่หาย ละทิ้งเธอเสียเถิด และให้เราไปต่าง ไปยังประเทศของตน เพราะว่าการพิพากษาเธอ	
ได้ขึ้นไปถึงฟาลสวรรค์ และได้ถูกยกขึ้นถึงฟากฟ้า	Jrm	51	10	พระเยโฮวาห์ทรงนำความชอบธรรมออกมาให้เรา มาเกิด ให้เราประกาศพระราชกิจของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราที่ในศิโยน
Jrm	51	11	จงฝนลูกธนู จงหยับโล่ขึ้นมา พระเยโฮวาห์ทรงเจ้าบรรดาจักรวรรดิคนมีเดย เพราะว่าการประสังคของพระองค์เกี่ยวกับเรื่องบาบิโลน ก็คือ	
การทำลายมันเสีย เพราะฉะนั้นและการแก้แค้นของพระเยโฮวาห์ คือการแก้แค้นแทนพระวิหารของพระองค์	Jrm	51	12	จงปองขีตบรรดากำแพงของบาบิโลน จงทำคนเผ่าให้เข้มแข็ง จงตั้งคนยามขึ้น จงเตรียมกองขุมไว้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงวางแผนงาน
และทั้งทรงกระทำเสร็จตามทีพระองค์ทรงล้นพระวาจาเกี่ยวกับชาวเมืองบาบิโลน	Jrm	51	13	เจ้าผู้อาศัยตามน้ำมากหลาย ผู้มีสมบัติมากมาย ออसानของเจ้ามาถึงแล้ว เส้นความโลภของเจ้าได้ถูกตัดขาดเสียแล้ว
Jrm	51	14	พระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงปฏิญาณต่อพระองค์เองว่า แนละ เราจะให้เจ้ามีคนเต็มเมืองให้มากอย่างตักแตน และเขาทั้งหลายจะเปล่งเสียง	
โหร้องมีชัยเหนือเจ้า	Jrm	51	15	พระองค์ทรงสร้างโลกด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาพิภพไว้ด้วยพระสติปัญญาของพระองค์ และทรงคลี่ท้องฟ้าออกด้วย
ความเข้าใจของพระองค์	Jrm	51	16	เมื่อพระองค์ทรงแปลงพระสุรเสียงก็มีเสียงน้ำคะนองในท้องฟ้า และทรงกระทำให้หมอกลอยขึ้นจากปลายพิภพ ทรงกระทำฟ้าแลบเพื่อฝน
และทรงนำลมมาจากพระคลังของพระองค์	Jrm	51	17	มนุษย์ทุกคนโอดในทางความชั่วของตน ช่างทองทุกคนจะได้ตายเพราะรูปเคารพสลักของตน เพราะรูปเคารพเหล่านั้นของเขาเป็นของเท็จ และ
ไม่มีลมหายใจในรูปเคารพนั้น	Jrm	51	18	มันเป็นของไร้ค่า และเป็นผลงานแห่งความผิดพลาด มันจะต้องพินาศเมื่อถึงเวลาการลงโทษ
Jrm	51	19	พระองค์ผู้ทรงเป็นส่วนของยาโคบไม่เหมือนสิ่งเหล่านี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ก่อร่างทุกสิ่งขึ้น และอิสราเอลเป็นตระกูลที่เป็นมรดกของ	
พระองค์ พระเยโฮวาห์จอมโยธาเป็นพระนามของพระองค์	Jrm	51	20	เจ้าเป็นคนอ่อนและยโสปรกรณของเรา เราจะทบทบรรดาประชาชาติเป็นขึ้นๆด้วยเจ้า เราจะทำลายราชอาณาจักรทั้งหลายด้วยเจ้า
Jrm	51	21	เราจะทบทม้าและคนขี่เป็นขึ้นๆด้วยเจ้า เราจะทบทบรรดากรบและคนขับให้เป็นขึ้นๆด้วยเจ้า	
Jrm	51	22	เราจะทบทผู้ขายและผู้หญิงเป็นขึ้นๆด้วยเจ้า เราจะทบทคนแก่และคนหนุ่มเป็นขึ้นๆด้วยเจ้า เราจะทบทคนหนุ่มและหญิงพรหมจารีเป็นขึ้นๆด้วย	
เจ้า	Jrm	51	23	เราจะทบทผู้เลี้ยงแกะและฝูงแกะเป็นขึ้นๆด้วยเจ้า เราจะทบทขานาและวัวคูดอกของเขาเป็นขึ้นๆด้วยเจ้า เราจะทบทเจ้าเมืองและปลัดเป็นขึ้นๆ
ด้วยเจ้า	Jrm	51	24	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะสนองบาบิโลนและบรรดาชาวประเทศเคลเดียท่ามกลางสายตาของเจ้า ซึ่งบรรดาความชั่วร้ายอันเขาได้กระทำใน
ศิโยน	Jrm	51	25	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภูเขาซึ่งทำลายเอ๋ย ดูเถิด เราต่อสู้เจ้า เจ้าผู้ทำลายแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เราจะเหยียดมือของเราออกต่อสู้เจ้า และกำลังเจ้าลง
มาจากหน้าผา และจะกระทำให้เจ้าเป็นภูเขาที่ถูกไหม้	Jrm	51	26	เขาจะไม่เอาหินจากเจ้าไปทำศิลาหุ้มมู และจะไม่เอาหินไปทำรากฐาน แต่เจ้าจะถูกทิ้งร้างเป็นนิตย์ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้
Jrm	51	27	จงตั้งธงไว้บนแผ่นดิน จงเป่าแตรท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย จงเตรียมประชาชาติทั้งหลายไว้ท่าสงครามกับเธอ จงเรียกราชอาณาจักรต่อ	
ไปนี้มาสู้กับเธอ อารารัต มินนี และอัสเซนัส จงตั้งจอมทัพไว้ต่อสู้เธอ จงทำม้าขึ้นเหมือนมั่งคั่งระกระกะ	Jrm	51	28	จงเตรียมบรรดาประชาชาติมาทำสงครามกับเธอ คือเตรียมบรรดาจักรวรรดิแห่งมีเดย พร้อมทั้งเจ้าเมืองและปลัดทั้งหลาย และทุกแผ่นดินที่ขึ้น
แกมีเดีย	Jrm	51	29	แผ่นดินนั้นจะสะเทือนสะท้านและโคกเศร้า เพราะบรรดาพระประสงค์ของพระเยโฮวาห์จะเกิดขึ้นเพื่อต่อสู้บาบิโลน เพื่อจะกระทำให้แผ่นดิน
บาบิโลนเป็นที่รกร้างปราศจากคนอาศัย	Jrm	51	30	นักรบแห่งบาบิโลนหยุดรบแล้ว เขาทั้งหลายค้างอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งของเขา กำลังของเขาถอยเสียแล้ว เขาทั้งหลายกลายเป็นเหมือนผู้หญิง
เขาได้เผาที่อาศัยของเธอแล้ว และดาลประตูของเธอก็หัก	Jrm	51	31	นักวิ่งคนหนึ่งวิ่งไปพบนักวิ่งอีกคนหนึ่ง ทูตคนหนึ่งวิ่งไปพบทูตอีกคนหนึ่ง เพื่อทูลกษัตริย์แห่งบาบิโลนว่า เมืองของพระองค์ถูกยึดไว้ทุกด้าน
แล้ว	Jrm	51	32	ทำลายข้ามก็ถูกยึดแล้ว ที่เป็นบึงเป็นหนองก็ถูกไฟไหม้และบรรดาอาหารก็ระส่ำระสาย
Jrm	51	33	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสตั้งนี้ว่า บุตรสาวแห่งบาบิโลนก็เหมือนลานนวดข้าว ณ เวลาที่เธอถูกเหยียบย่ำ อึลลั	
ประเดี้ยว เวลาเกี่ยวก็จะมาถึงแล้ว"	Jrm	51	34	ให้ชาวเมืองศิโยนพูดว่า " แนบุดคนเสขาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้กินข้าพเจ้าเสียแล้ว ท่านได้ขยำข้าพเจ้า ท่านได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นภาษา
ว่างเปล่า ท่านได้กินลิ้นข้าพเจ้าตั้งมั่งกร ท่านได้อิมท้องด้วยอรอยของข้าพเจ้า แล้วท่านก็ขายข้าพเจ้าทั้งเสีย	Jrm	51	35	ความทารุณที่ได้กระทำแก่ข้าพเจ้าและแก่เนื้อหนึ่งของข้าพเจ้าจงตกเหนือบาบิโลน " ให้เยรูซาเล็มกล่าวว่า " ให้ความรับผิดชอบสำหรับ
เลือดตกของราอูยแก่ชาวประเทศเคลเดีย"	Jrm	51	36	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า " ดูเถิด เราจะแก้แค้นของเจ้า และจะทำการแก้แค้นเพื่อเจ้า เราจะทำทะเลของเธอให้แห้ง และจะกระทำ
แหล่งน้ำของเธอให้เหือด	Jrm	51	37	และบาบิโลนจะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง เป็นที่อยู่อาศัยของมั่งกร เป็นที่นำตกตะลึง และเป็นที่ย่ำเหยียบ ปราศจากคนอาศัย
Jrm	51	38	เขาทั้งหลายจะคำรามด้วยกันอย่างสิงโต เขาทั้งหลายจะคำรามอย่างลูกสิงโต	
Jrm	51	39	ขณะที่เขาทั้งหลายผวาร้อน เราจะเตรียมการเลี้ยงให้ และจะกระทำให้เขาทั้งหลายมีนเมา เพื่อเขาทั้งหลายจะปลาบปล้อมยินดี จนเขาทั้งหลายจะ	
นอนหลับอยู่ชั่วกาลนาน ไม่ตื่นเลย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ	Jrm	51	40	เราจะนำเขาทั้งหลายลงมาจตุลจากะ ไปยังการฆ่า เหมือนแกะผู้และแพะผู้
Jrm	51	41	เขซึกถูกยึดแล้วหนอ ซึ่งเป็นที่สรรเสริญของทั่วแผ่นดินโลกถูกจับแล้วเล่า บาบิโลนได้กลายเป็นที่นำตกตะลึงท่ามกลางบรรดาประชาชาติเสีย	
แล้วหนอ				

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jrm	51	42	ทะเลขึ้นมาเหนือบาบิโลน คลื่นอย่างมากมายคลุมเธอไว้
Jrm	51	43	หัวเมืองของเธอกลายเป็นที่รกร้าง เป็นแผ่นดินที่แห้งแล้งและเป็นถิ่นทุรกันดาร เป็นแผ่นดินที่ไม่มีผู้ได้อาศัยอยู่และไม่มีการของมนุษย์คนใดเข้ามา
Jrm	51	44	และเราจะลงโทษพระเบลในบาบิโลน ท่านกลืนอะไรเข้าไปแล้ว เราจะเอาออกจากปากท่านเสีย บรรดาประชาชาติจะไม่ไหลไปหาท่านอีก เออ
Jrm	51	45	ประชาชนของเราเอ๋ย จงออกไปเสียจากท่ามกลางเธอ ให้ทุกคนเอาชีวิตของตนรอดจากความพิโรธอันร้อนแรงของพระเยโฮวาห์เกิด
Jrm	51	46	อย่าให้ใจของเจ้าวิตก และอย่าให้กลัวต่อชาวต่างชาติที่ยืนในแผ่นดินนั้น จะมีชาวลิโอเรียนหนึ่งมาในปีหนึ่ง และหลังจากนั้นอีกปีหนึ่งก็มีชาวลิโอ
Jrm	51	47	เรื่องหนึ่งมา และความทารุณก็มีอยู่ในแผ่นดินและผู้ครอบครองก็ต่อสู้กับผู้ครอบครอง
Jrm	51	48	เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะลงโทษรูปเคารพสลักแห่งบาบิโลน แผ่นดินทั้งสิ้นของเธอจะต้องได้อาย และบรรดาชาวบาบิโลนซึ่งถูกฆ่าจะล้มลงที่ท่ามกลางเธอ
Jrm	51	49	แล้วฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและสรรพสิ่งที่มีอยู่ในนั้น จะร้องเพลงเหนือบาบิโลน เพราะว่าผู้ทำลายจะมาจากทิศเหนือต่อสู้กับเธอ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้
Jrm	51	50	บาบิโลนทำให้คนอิสราเอลที่ถูกฆ่าล้มลงสิ้น คนที่ถูกฆ่าแห่งแผ่นดินโลกทั้งหมดจะต้องล้มลงที่บาบิโลนสิ้นนั้น
Jrm	51	51	เจ้าทั้งหลายผู้ทรอดพ้นไปจากดาบ หนีไปเถิด อย่ายืนนิ่งอยู่ จะระลึกถึงพระเยโฮวาห์จากที่ไกล และให้กรุงเยรูซาเล็มเข้ามาในจิตใจของเจ้า เราได้อาย เพราะเราได้ยินคำเยาะเย้ย ความอับยศคลุมหน้าเราไว้ เพราะคนต่างชาติได้เข้าไปในสถานบริสุทธิ์แห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
Jrm	51	52	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะฉะนั้น ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง เมื่อเราจะลงโทษรูปเคารพสลักของเธอ และคนที่บาดเจ็บจะคร่ำครวญอยู่ทั่วแผ่นดินทั้งสิ้นของเธอ
Jrm	51	53	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ถึงแม้บาบิโลนจะขึ้นไปบนสวรรค์ และถึงแม้เธอจะสร้างป้อมกันที่สูงอันเข้มแข็งของเธอไว้ บรรดาผู้ทำลายก็จะยังมาจากเราเหนือเธอ
Jrm	51	54	มีเสียงร้องมาจากบาบิโลน และเสียงการทำลายอย่างใหญ่หลวงจากแผ่นดินของคนเคลเดีย
Jrm	51	55	เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้บาบิโลนเป็นที่รกร้าง และกระทำเสียงที่ใหญ่โตของเธอให้เงียบ เมื่อคลื่นของเธอจะนองเหมือนสายน้ำอันยิ่งใหญ่ เสียงอึกที่ก้องเขาก็เปล่งออกมา
Jrm	51	56	เพราะว่าผู้ทำลายได้มาเหนือเธอ มาเหนือบาบิโลน บรรดานักรบของเธอถูกยึดแล้ว คันธนูของเขาทั้งหลายถูกหักเป็นชิ้นๆ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งการตอบแทน พระองค์จะทรงสนองเป็นแน่
Jrm	51	57	เราจะกระทำให้นายของเธอและนักปราชญ์ของเธอ เจ้าเมืองของเธอ ผู้บังคับบัญชาของเธอ และนักรบของเธอมีนเมา จนเขาทั้งหลายจะนอนหลับอยู่ชั่วกาลนาน ไม่ตื่นเลย พระบรมมหาราชย์ผู้ทรงพระนามว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้
Jrm	51	58	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ถ้าพวกอันกว้างขวางของบาบิโลนจะถูกปราบลงให้เรียบเสมอพื้นดิน และประตูเมืองสูงของเธอจะถูกเผาด้วยไฟ บรรดาประชาชนจะทำงานอย่างไรได้ และชนชาติทั้งหลายจะเหน็ดเหนื่อยก็เพื่อเผาไฟเสียเท่านั้น "
Jrm	51	59	ถ้อยคำซึ่งเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ได้บัญชาแก่เสโรอาห์บุตรชายเนริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาอาเสอาห์ เมื่อเขาไปยังบาบิโลนกับเศเดคิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ ในปีทีสี่แห่งรัชกาลของท่านนั้น เสโรอาห์เป็นหัวหน้าจัดที่พัก
Jrm	51	60	เยเรมีย์ได้เขียนบรรดาความร้ายทั้งสิ้นซึ่งจะมาถึงบาบิโลนนั้น ไว้ในหนังสือ บรรดาถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่เขียนไว้เกี่ยวกับเรื่องบาบิโลน และเยเรมีย์พูดกับเสโรอาห์ว่า " เมื่อท่านมาถึงบาบิโลนแล้ว ท่านจะเห็นและท่านจะอ่านถ้อยคำเหล่านี้ทั้งหมดและท่านจงกล่าวว่ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ตรัสต่อสู้กับสถานที่นี้ว่า จะทรงตัดออกเสีย เพื่อว่าจะไม่มีอะไรเหลืออยู่ในนั้นเลย ไม่ว่า
Jrm	51	61	มนุษย์หรือสัตว์ และจะเป็นที่รกร้างเป็นนิตย์ "
Jrm	51	62	ต่อมาเมื่อท่านอ่านหนังสือนี้จบแล้ว จงเอาหินก้อนหนึ่งมัดติดมันไว้ และโยนมันทิ้งไปกลางแม่น้ำยูเฟรติส และจงกล่าวว่ บาบิโลนจะจมลงอย่างนี้แหละ จะไม่ลอยขึ้นอีกเลยเนื่องด้วยความร้ายซึ่งเราจะนำมาเหนือเธอ และพวกเขาจะเหน็ด
Jrm	51	63	เหนื่อย " ถ้อยคำของเยเรมีย์มีเพียงนี้
Jrm	52	1	เศเดคิยาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษาเมื่อท่านขึ้นเสวยราชย์ และท่านครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของท่านมีชื่อว่าฮามัทล เป็นบุตรสาวของเยเรมีย์แห่งลิบนาห์
Jrm	52	2	และท่านได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ ตามการทกอย่างที่ยโฮยาคิมได้กระทำนั้น
Jrm	52	3	เป็นเพราะความโกรธของพระเยโฮวาห์เป็นเหตุ สิ่งต่างๆ ได้เป็นไปถึงเพียงนี้ในกรุงเยรูซาเล็มและยูดาห์ จนพระองค์ทรงเหวี่ยงเขาทั้งหลายออกไปเสียจากพระพักตร์ของพระองค์ และเศเดคิยาห์ได้กบฏต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน
Jrm	52	4	และต่อมาในปีที่เก้าแห่งรัชกาลของท่าน ในวันที่สิบของเดือนที่สิบ เนบูกัดเนซซาร์กษัตริย์แห่งเมืองบาบิโลน พร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของท่านได้มาต่อสู้กับกรุงเยรูซาเล็มและล้อมเมืองไว้ และสร้างเครื่องล้อมไว้รอบ
Jrm	52	5	กรุงนั้นจึงถูกล้อมอยู่จนปีที่สิบเอ็ดแห่งกษัตริย์เศเดคิยาห์
Jrm	52	6	เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สิบการกันดารอาหารในกรุงนั้นร้ายกาจมาก จน ไม่มีอาหารเลยสำหรับประชาชนแห่งแผ่นดิน
Jrm	52	7	แล้วกรุงนั้นก็แตกและทหารทั้งหมดก็หนีออกไปจากกรุงในกลางคืน ไปตามทางประตูเมืองระหว่างกำแพงทั้งสอง ไปตามทางราชอุทยาน (ฝ่ายคนเคลเดียก็ล้อมอยู่รอบกรุง) และเขาทั้งหลายไปทางที่ราบ
Jrm	52	8	แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ไล่ติดตามกษัตริย์ไป และไปทันเศเดคิยาห์ในที่ราบเมือเยรีโค และกองทัพทั้งสิ้นของท่านก็กระจัดกระจายไปจากท่าน
Jrm	52	9	และเขาก็จับกษัตริย์ นำขึ้นมากายแอกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลบริบลาห์ในแผ่นดินซามัท และกษัตริย์ก็ได้พิพากษาโทษท่าน
Jrm	52	10	กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ประหารบุตรชายทั้งหลายของเศเดคิยาห์ต่อหน้าต่อตาท่าน และได้ประหารเจ้านายทั้งสิ้นแห่งยูดาห์เสียที่ตำบลบริบลาห์
Jrm	52	11	ท่านทำตาของเศเดคิยาห์ให้บอดไป และกษัตริย์แห่งบาบิโลนตีตรวนไว้และนำท่านไปยังบาบิโลน และขังท่านไว้ในคุกจนวันที่ท่านสิ้นชีวิต
Jrm	52	12	เมื่อวันที่สิบในเดือนที่ห้า ซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลเนบูกัดเนซซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูกาธาดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ ผู้ปรนนิบัติกษัตริย์บาบิโลน ได้เข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม
Jrm	52	13	และเขาได้เผาพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวัง และบรรดาเรือนทั้งสิ้นของกรุงเยรูซาเล็มเสีย ท่านเผาบ้านของผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายเสียหมดทุกหลัง
Jrm	52	14	และกองทัพทั้งสิ้นของคนเคลเดีย ผู้อยู่กับผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ได้ทำลายกำแพงทั้งหมดที่อยู่รอบกรุงเยรูซาเล็มลง
Jrm	52	15	และเนบูกาธาดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ ได้จับประชาชนบางคนที่ยากจนและประชาชนที่เหลืออยู่ ผู้ซึ่งเหลืออยู่ในกรุงและผู้ที่เหลือหนี ผู้หนีไปหากษัตริย์แห่งบาบิโลนพร้อมกับฝูงชนที่เหลืออยู่ไปเป็นเชลย
Jrm	52	16	แต่เนบูกาธาดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ได้ละคนจนในแผ่นดินไว้บ้าง ให้เป็นคนทำสวนองุ่น และเป็นคนทำไร่ไถนา
Jrm	52	17	บรรดาเสนาทอสมัฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเชิงและชั้นสาครทอสมัฤทธิ์ ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น คนเคลเดียได้ทุ้มเสียเป็นชิ้นๆ และชนเอาทอสมัฤทธิ์ทั้งหมด ไปยังบาบิโลน
Jrm	52	18	และเขาได้ขนเอาหม้อขนาดใหญ่ด้วย อีกทั้งพลั่ว ตะกราด ไม้ตะเกียง และขามและช้อน และภาชนะทอสมัฤทธิ์ทั้งสิ้น ซึ่งใช้ในการปรนนิบัติ
Jrm	52	19	ทั้งอ่าง ถาดรอง ไฟ และขาม และหม้อขนาดใหญ่ และเชิงเทียน และช้อน และอ่างน้ำ อะไรที่ทำด้วยทองคำ ผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ก็เอาไปเป็นทองคำ อะไรที่ทำด้วยเงินก็เอาไปเป็นเงิน
Jrm	52	20	ส่วนเสาสองเสา และชั้นสาครหนึ่งลูก กับวัวทองสัมฤทธิ์สิบสองตัวซึ่งอยู่ได้เชิงทั้งหลาย ซึ่งกษัตริย์ซาโลมอนได้สร้างไว้สำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทอสมัฤทธิ์ของสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นก็ขังกันไม่ไหว
Jrm	52	21	ส่วนเสานั้น เสาต้นหนึ่งสูงสิบแปดศอก วัตรอบสิบสองศอก และความหนาของมันเป็นสี่นิ้ว กลางกลวง
Jrm	52	22	บนเสานี้มีบัวคว่ำยอดทองสัมฤทธิ์ บัวคว่ำยอดอันหนึ่งสูงห้าศอก มีตาข่ายและลูกที่ทับถม ทั้งหมดทำด้วยทองสัมฤทธิ์อยู่รอบบัวคว่ำยอด และเสา

ทั้งสองก็มีเหมือนกัน ทั้งลูกทิมด้วย			
Jrm	52	23	ข้างๆมีลูกทิมทิมเก้าสิบหกลูก บนตาข่ายโดยรอบนั้นมียูบทั้งหมัดหนึ่งร้อยลูก
Jrm	52	24	และมีผู้มีวิชาการอาหารรักษาพระองค์ได้จับเสโรอาหับโรหิตใหญ่ และเศป็นยาหับโรหิตที่สอง และผู้เฝ้าอารณ์ประตออีกสามคน
Jrm	52	25	และจากกรุงนั้นท่านจับขึ้นทีคนหนึ่ง ผู้บังคับทหาร และที่ปรึกษาของกษัตริย์เจ็ดคน ซึ่งพบอยู่ในกรุงนั้น และเลขานุการของผู้บังคับบัญชา
ของกองทัพ ผู้ซึ่งเกณฑ์ประชาชนแห่งแผ่นดิน			และประชาชนแห่งแผ่นดินอีกหกสิบคนซึ่งพบอยู่ท่ามกลางกรุงนั้น
Jrm	52	26	และนบุขาระดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์ได้จับคนเหล่านั้นนำไปถวายกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ตำบลบริลลาห์
Jrm	52	27	และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงตีเขา และประหารเขาเสียที่ตำบลบริลลาห์ในแผ่นดินซามัท ดังนั้นแหละ ยูดาห์ก็ได้ถูกนำไปเป็นเชลยออกไปจาก
แผ่นดินของตน			
Jrm	52	28	ต่อไปนี้เป็นจำนวนประชาชนซึ่งเนบุดันเนสซาร์จับไปเป็นเชลย ในปีทีเจ็ด พวกยิวสามพันยี่สิบสามคน
Jrm	52	29	ในปีทีสิบแปดแห่งรัชกาลเนบุดันเนสซาร์ ท่านขนเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มแปดร้อยสามสิบสองคน
Jrm	52	30	ในปีทียี่สิบสามแห่งรัชกาลเนบุดันเนสซาร์ นบุขาระดานผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์จับยิวเป็นเชลยเจ็ดร้อยสี่สิบห้าคน รวมคนทั้งหมด
เป็นสี่พันกับหกร้อยคน			
Jrm	52	31	และต่อมาในปีทีสามสิบเจ็ดแห่งการเป็นเชลยของเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์นั้น เมื่อวันที่สิบห้าในเดือนทีสิบสอง เอลิเมโรดักษัตริย์
แห่งบาบิโลน ในปีทีท่านขึ้นเสวยราชย์ ท่านได้ยกศิระของเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์ขึ้น และได้นำท่านออกมาจากคุก			
Jrm	52	32	พระองค์ตรัสอย่างเมตตาทอท่าน และให้นั่งบนที่นั่งเหนือกว่าบรรดากษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่ในบาบิโลน
Jrm	52	33	ดังนั้นเยโฮยาคินจึงถอดเครื่องเครื่องนักโทษออกเสีย และท่านได้รับประทานทีโต๊ะเสวยต่อพระพักตร์กษัตริย์ทุกวันตลอดชีวิต
Jrm	52	34	ส่วนนบุขาระดานทีให้ท่านท่านก็ได้รับพระราชทานจากกษัตริย์แห่งบาบิโลนตามความต้องการรายวันอยู่เสมอ ตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่จนวัน
ตายของท่าน			
Lmn	1	1	กรุงทีคับคั่งด้วยพลเมืองมาอ้างว้างอยู่ได้หนอ กรุงทีรุ่งเรืองอยู่ท่ามกลางประชาชนชาติมากมายเป็นดังหญิงม่ายหนอ กรุงทีเป็นดังเจ้าหญิงท่าม
กลางเมืองทั้งหลายนก็กลับเป็นเมืองขึ้นเขาไป			
Lmn	1	2	กรุงนั้นร่ำไห้สะอื้นในราตรีกาล และน้ำตาของเธอก็อาบแค้น เธอจะหาใครท่ามกลางคนที่รักเธอให้มาปลอบเธอกีหาไม่พบ บรรดาพวกเพื่อน
ของเธอสิ้นทุกคนได้ทรยศต่อเธอ เขาทั้งปวงกลับเป็นศัตรูของเธอ			
Lmn	1	3	ยูดาห์ได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย ได้รับความทุกข์ใจ ต้องทำงานอย่างทสา เธอต้องพำนักอยู่ท่ามกลางประชาชนชาติทั้งหลาย เธอไม่พบทีหยุดพัก
สงบเลย บรรดาผู้ข่มเหงได้ไล่ทีเธอเมื่อเวลาเธอทุกข์ใจ			
Lmn	1	4	ถนนหนทางทีเข้าเมืองศิโยนก็ร่ำคร่ำครวญอยู่ เพราะ ไม่มีผู้ใดเดิน ไปในงานเทศกาลทีเตรจครัดทั้งหลายนั้น บรรดาประตูเมืองของเธอก็ร่ำ
เสียงแล้ว พวกปฏิโรหิตของเธอได้พากันถอนใจ สาวพรหมจารีทั้งหลายของเธอก็ต้องทนทุกข์ และตัวเธอเองก็ได้รับความขมขื่นยิ่งนัก			
Lmn	1	5	พวกคู่อริของเธอกลายเป็นหัวหน้า พวกศัตรูของเธอได้จำเริญขึ้น ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้เธอทนทุกข์ เพราะความทรยศอัน
มหันต์ของเธอ ลูกเต่าทั้งหลายของเธอตกไปเป็นเชลยต่อหน้าคู่อริ			
Lmn	1	6	และความโอ้อวดระการได้พรากไปจากธิดาแห่งศิโยนเสียแล้ว พวกเจ้านายของเธอก็กลับเป็นดงฝูงงาทีหาทุ่งหญ้าเลี้ยงชีวิตไม่ได้ และได้
วิ่งป้อเป่หนีไปข้างหน้าผู้ไล่ติดตาม			
Lmn	1	7	เยรูซาเล็มเมื่อตกอยู่ในยามทุกข์ใจและยามลำบากก็ได้อหวนระลึกถึงสิ่งประเสริฐทีตนเคยมีในครั้งกระโน้น เมื่อพลเมืองของเธอตกอยู่ในมือ
ของคู่อริ และหาว่ามีใครจะสงเคราะห์เธอไม่ พวกคู่อริเห็นเธอแล้วก็เยาะเย้ยวันละบาใดทีหลายของเธอ			
Lmn	1	8	เยรูซาเล็มได้ทำบาปอย่างใหญ่หลวง เหตุฉะนี้เธอจึงถูกไล่ออก บรรดาคนทีเคยให้เกียรติเธอกีลบหลูเธอ เพราะเหตุเขาทีหลายเห็นความ
เปลือยเปล่าของเธอ เธอเองได้ถอนใจยิ่งและหันหน้าของเธอไปเสีย			
Lmn	1	9	มลทินของเธอก็กรังอยู่ในกระโปรงของเธอ และเธอหาได้คำนึงถึงอนาคตของเธอไม่ ดังนั้นเธอจึงได้เสื่อมทรามลงเรียวอ้างว้างใจหาย เธอ
ก็ไม่มีผู้ใดจะเล่าโลม " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทอพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพระองค์ เพราะพวกศัตรูได้พองตัวขึ้นแล้ว "			
Lmn	1	10	พวกศัตรูได้ยื่นมือของเขายึดเอาบรรดาของประเสริฐของเธอ ด้วยเธอได้เห็นบรรดาประชาชนชาติบกรุกเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเธอ คือคนที
พระองค์ได้ทรงห้ามไม่ให้เข้ามาในขมมณชนของพระองค์			
Lmn	1	11	บรรดาพลเมืองของเธอได้ถอนใจใหญ่ เขาทีหลายเสาะหาอาหาร และพวกเขาได้เอาของประเสริฐของตัวออกแลกอาหารกิน เพื่อจะ
ประทังชีวิต " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงทอพระเนตรและพิจารณา เพราะข้าพระองค์เป็นทีเหยียดหยามเสียแล้ว "			
Lmn	1	12	" ดูกอน ท่านทั้งหลายทีเดินผ่านไป ท่านไม่เกิดความรู้สึกอะไรบ้างหรือ ดูกิต จงดูข้าวมืดความทุกข์อันใดบ้างไหมทีเหมือนความทุกข์ทีมีมาสู่
ข้าพเจ้า เป็นความทุกข์ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่ข้าพเจ้าในวันทีพระองค์ทรงกริ้วข้าพเจ้าอย่างเกรียวกราดนั้น			
Lmn	1	13	พระองค์ได้ทรงส่งเพลิงลงมาจากเบื้องบนให้เข้าไปเหนือกระดูกทีหลายของข้าพเจ้า และเพลิงนั้นก็มีชัยชนะต่อกระดูกเหล่านั้น พระองค์ได้
ทรงกางดาบชายไว้ดักเท้าของข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าต้องหันกลับ พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าโดดเดี่ยวอ้างว้าง และอนระอาตลอดทีวัน			
Lmn	1	14	แอกแห่งการละเมิดทีมวลของข้าพเจ้าก็ถูกรวมเข้าโดยพระหัตถ์ของพระองค์ทรงรวมมัดไว้ แอกนั้นรัดรัดรอบคอของข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรง
กระทำให้กำลังข้าพเจ้าถอยไป องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบข้าพเจ้าไว้ในมือของเขทีหลาย ซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถต่อต้านได้			
Lmn	1	15	องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเหยียบบรรดาผู้มั่งคั่งและแข็งแรงของข้าพเจ้าไว้ใต้พระบาทท่ามกลางข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงเกณฑ์ขมมณชนเข้ามา
ต่อสู้อข้าพเจ้า เพื่อจะขยี้ขมมณชนของข้าพเจ้าให้แหลกไป องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยับตราสาวพรหมจารีแห่งยูดาห์ ดังเหยียบผลองุ่นลงในบ่ออย่างุ่น			
Lmn	1	16	เพราะเรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้าจึงร้องไห้ นัยนตาของข้าพเจ้า เธอ นัยนตาของข้าพเจ้ามีน้ำตาไหลลงมา เพราะผู้ปลอบโยนทีควรจะปลอบประโลม
ใจข้าพเจ้าก็อยู่ไกลจากข้าพเจ้า ลูกๆของข้าพเจ้าก็โดดเดี่ยวอ้างว้าง เพราะพวกศัตรูได้ขยี้ชนะ "			
Lmn	1	17	เมืองศิโยนได้เหยียดมือทีสองออก แต่ก็ไม่มีใครทีเล่าโลมเธอได้ พระเยโฮวาห์ทรงมีพระบัญชาเรื่องยาโคบว่า ให้พวกคู่อริล้อมยาโคบไว้
เยรูซาเล็มเป็นดังผู้หญิงเมื่อมีประจำเดือนท่ามกลางเขาทีหลาย			
Lmn	1	18	" พระเยโฮวาห์ทรงขอบรรณแล้ว เพราะข้าพเจ้าได้กบฏต่อพระบัญญัติของพระองค์ ดูกอนบรรดาชนชาติทีหลาย ข้าพเจ้าขอท่าน ได้ฟัง
และขอามองดูความทนทุกข์ของข้าพเจ้า สาวพรหมจารีของข้าพเจ้า และหนุ่มๆของข้าพเจ้าตกไปเป็นเชลยแล้ว			
Lmn	1	19	ข้าพเจ้าได้ร้องเรียกบรรดาคนรักของข้าพเจ้า แต่เขาทีหลายได้หลอลงข้าพเจ้า พวกปฏิโรหิตและพวกผู้ใหญ่ของข้าพเจ้าก็ตายทีกลางเมือง
ขณะเมื่อเขาออกหาอาหารเพื่อประทังชีวิตของตน			
Lmn	1	20	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โปรดทอพระเนตร เพราะข้าพระองค์มีความทุกข์ จิตใจของข้าพระองค์มีความทรมานทุกข์ จิตใจของข้าพระองค์ก็ยุ่งเหยิง
เพราะข้าพระองค์มักกบฏอย่างร้ายกาจ นอกบ้านมิดนต้องคมดาบตาย ในบ้านก็เหมือนมฤตยู			
Lmn	1	21	เขาทีหลายได้ยิวว่า ข้าพระองค์ถอนใจอย่างไร หากมีผู้ใดปลอบโยนข้าพระองค์ไม่ บรรดาศัตรูของข้าพระองค์ได้ยิวถึงเหตุร้ายทีตกแก่ข้า
พระองค์ เขาทีหลายก็พากันใจดีทีพระองค์ได้ทรงกระทำอย่างนี้ พระองค์จะทรงนำวาททีพระองค์ทรงประกาศไว้ นั้นให้มาถึง และเขาทีหลายจะเป็นอย่างทีข้าพระองค์เป็นอยู่			
Lmn	1	22	ขอให้บรรดาการชั่วของเขทีหลายมีปรากฏต่อพระพักตร์พระองค์ และขอทรงกระทำแก่เขาเหมือนทีพระองค์ได้ทรงกระทำแก่ข้า
พระองค์ เพราะการละเมิดทีสิ้นของข้าพระองค์เกิด ด้วยความสะทอนถอนใจของข้าพระองค์นั้นมากมายหลายครั้ง และจิตใจของข้าพระองค์ก็อ่อนเปลี้ยเต็มทีแล้ว "			
Lmn	2	1	ด้วยพระพิโรธ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้เมฆมบั้งธิดาของศิโยนหนอ พระองค์ได้ทรงเหวี่ยงส่งวาระคีของอิสราเอลให้ตกลงจากฟ้าถึงดิน
พระองค์มิได้ทรงระลึกถึงแท่นรองพระบาทของพระองค์เลยในยามทีพระองค์ทรงกริ้ว			
Lmn	2	2	องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกลืนทีอยู่ทีสิ้นของยาโคบเสียแล้ว และไม่ทรงเมตตา พระองค์ได้ทรงพังป้อมปราการทีหลายของธิดาแห่งยูดาห์ให้ลง
ด้วยพระพิโรธของพระองค์ พระองค์ได้ทรงหลายป้อมปราการเหล่านั้นลงถึงดิน และทรงกระทำให้ราชอาณาจักรและเจ้านายทั้งหลายในนั้นเป็นมลทิน ไป			
Lmn	2	3	พระองค์ได้ทรงตัดบรรดาเขาแห่งอิสราเอลให้ขาดสิ้น ไปด้วยพระพิโรธอันรุนแรงของพระองค์ พระองค์ทรงตั้งพระหัตถ์เบื้องขวาของ
พระองค์กลับมาเสียจากเขาต่อหน้าศัตรู และพระองค์ทรงเผาผลาญคนยาโคบดงเพลิงลุกโผลงใหม่ไปรอบๆ			
Lmn	2	4	พระองค์ทรงไถ่ถอนของพระองค์อย่างศัตรู ทรงยกพระหัตถ์เบื้องขวาทีทำป้อจามิตร และได้ทรงประหารบรรดาคนทีตาของเราระอาวดได้ นั้น
เสียในกระโจมของธิดาแห่งศิโยน พระองค์ได้ทรงระบวยพระพิโรธของพระองค์ออกมาดงเพลิง			
Lmn	2	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเหมือนศัตรู พระองค์ได้ทรงกลืนพวกอิสราเอลเสีย พระองค์ได้ทรงกลืนบรรดาวังของเขาคมด และได้ทรงทำลายที
กำบังของเขให้ ทรงทวีความเศร้าโศกและการคร่ำครวญในธิดาแห่งยูดาห์			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lmn	2	6	พระองค์ได้ทรงฟังพลบพลาของพระองค์เสียเหมือนหนึ่งเป็นเพลิงในสวน ทรงทำลายสถานที่ประชุมทั้งหลายของพระองค์ พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำทั้งเทศกาลตามกำหนดและวันสะบาโตให้ล้มเลือนไปในศิโยน ด้วยพระพิโรธอันเดือดดาลพระองค์ทรงดูถูกองค์กษัตริย์และปรโรหิต
Lmn	2	7	องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเห็นบุชายของพระองค์เสีย พระองค์ทรงเกลียดชังสถานบริสุทธิของพระองค์ กำแพงวังทั้งหลายนั้น พระองค์ได้ทรงมอบไว้ในเงื้อมมือศัตรู เขาทั้งหลายได้ส่งเสียงอึกทักในพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์เหมือนอย่างในวันเทศกาลตามกำหนด
Lmn	2	8	พระเยโฮวาห์ได้ทรงตั้งพระทัยไว้แล้วว่าจะทำลายกำแพงของธิดาแห่งศิโยนเสีย พระองค์ได้ทรงชิงเส้นวัดไว้แล้ว พระองค์มิได้ทรงหุดพระหัตถ์เลิกการทำลาย เหตุฉะนั้นพระองค์ได้ทรงกระทำให้นั้นดินและกำแพงนั้นคร่ำครวญ ให้ทรุดโทรมร่วงโรยไปด้วยกัน
Lmn	2	9	ประตูเมืองศิโยนทั้งสิ้นทรุดลงในดินแล้ว พระองค์ได้ทรงทำลายและทรงหักดานประตูทั้งปวงเสียสิ้น กษัตริย์และเจ้านายทั้งหลายแห่งศิโยนก็ตกอยู่ท่ามกลางประชาชน ไม่มีพระราชบัญญัติอีกออกไป บรรดาผู้พยากรณ์แห่งเมืองศิโยนหาได้รับนิมิตจากพระเยโฮวาห์อีกไม่
Lmn	2	10	พวกผู้ใหญ่ของธิดาแห่งศิโยนก็กำลังนั่งเจียบบนพื้นแผ่นดิน เขาทั้งหลายเอาผมกลัดดินขัดขึ้นบนศีรษะของตน และนั่งห่มผ้ากระสอบ สลาวพรหมจารีทั้งหลายแห่งกรุงเยรูซาเล็มคอดกไปถึงดิน
Lmn	2	11	นัยนตาของข้าพเจ้าก็ร่วงโรยเพราะร้องไห้ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าก็ระทม เพราะความพินาศของธิดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้า ตับของข้าพเจ้าเหวอบนพื้นดิน และเพราะเหล่าเด็กและเด็กที่ยังดุนมนั้นเป็นลมสลบอยู่ตามถนนในกรุง
Lmn	2	12	ลูกทั้งหลายถามแม่ของตัวว่า "แม่เจ้า ข้าพเจ้าและน้องนอญที่ไหน" ขณะเมื่อเขาเป็นลมจจนที่ถูกบาดเจ็บตามถนนในกรุง เมื่อชีวิตของเขาต้องเหวอก็ท้อแก่แม่ของเขาทั้งหลาย
Lmn	2	13	โอ ธิดาแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย ข้าพเจ้าจะเอาอะไรมาเป็นพยานฝ่ายเจ้าได้ ข้าพเจ้าจะเปรียบเจ้ากับอะไร โอ ธิดาพรหมจารีแห่งศิโยนเอ๋ย ข้าพเจ้าจะหาอะไรที่เทียบกับเจ้าได้เล่า เพื่อข้าพเจ้าจะเล่าโลมเจ้าได้ เพราะความอับปางของเจ้าก็ใหญ่เทียบเท่าสมุทร ผู้ใดจะรักษาเจ้าได้เล่า
Lmn	2	14	ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเจ้าได้เห็นสิ่งที่โง่เขลาและไร้สาระมาบอกเจ้า แทนที่เขาย่อมความชั่วช้าของเจ้าออกมาให้ประจักษ์ เพื่อจะให้เจ้ากลับสู่สภาพดี เขาทั้งหลายกลับได้เห็นภาวะที่เทียมเท็จอันเป็นเหตุให้เกิดการเนรเทศ
Lmn	2	15	บรรดาคนที่ได้ผ่านไปมากับมือเยาะเย้ยเจ้า เขาทั้งหลายได้เย้ยหยันและได้สิ้นศรัทธาในธิดาแห่งเยรูซาเล็มแล้วว่า "นี่หรือคือกรุงที่คนทั้งหลายได้ขานนามว่างามหมดจด ว่าเป็นความชื่นชมยินดีของคนทั่วโลก"
Lmn	2	16	บรรดาศัตรูของเจ้าได้อ้าปากตะโกนโพนทะนาเจ้า เขาทั้งหลายเย้ยหยันและขบขี้เยวเคียวฟัน เขาพากันร่ำว่า "พวกเราได้กลืนเมืองนี้แล้ว นี่แหละคือวันที่พวกเราได้จ้องมองหา พวกเราได้พบแล้ว พวกเราเห็นแล้ว"
Lmn	2	17	พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำตามพระประสงค์แล้ว ได้ทรงกระทำให้พระดำรัสของพระองค์สำเร็จ ตามที่พระองค์ได้บัญชาไว้มานานแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงทำลายอย่างไม่มีพระเมตตา พระองค์ทรงกระทำให้ศัตรูเปรมปรีดิ์เย้ยเจ้า พระองค์ได้ทรงขูษาของพวกศัตรูของเจ้าขึ้น
Lmn	2	18	จิตใจของข้าทั้งหลายร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า โอ กำแพงของธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงให้หน้าตาไหลลงลงสายน้ำทั้งกลางวันและกลางคืน อยาให้เจ้าได้หยุดพัก อยาให้แก้วตาของเจ้าหยุดหย่อนเลย
Lmn	2	19	จงลุกขึ้นร้องไห้ในกลางคืน ในคืนยามจงระบายความในใจของเจ้าออกอย่างน้ำตกรงพระพิศตรององค์พระผู้เป็นเจ้า จงขมื่อทั้งสองของเจ้าขึ้นตรงไปยังพระองค์เพื่อขอชีวิตของบรรดาเด็กเล็กแดงของเจ้า ที่หัวจวนเป็นลมสลบไป ตามหัวถนนหนทางทุกแห่ง
Lmn	2	20	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทอพระเนตรและพิจารณาเถิดว่า พระองค์ได้ทรงกระทำการเช่นนี้แก่ผู้ใด คราวที่พวกผู้หญิงจะกินลูกของตนหรือ จะกินทารกที่ยังอ้อมอยู่หรือ พวกปรโรหิตและพวกผู้พยากรณ์จะจะถูกประหารในสถานบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ
Lmn	2	21	คนหนุ่มและคนแก่นอนเหยียดยู่ตามพื้นดินในถนน สลาวพรหมจารีและชายหนุ่มของข้าพระองค์ถูกคมดาบหวดล้มแล้ว พระองค์ได้ทรงประหารเขาในวันเมื่อพระองค์ทรงกริ้ว ได้ทรงสังหารเขาเสียโดยปราศจากพระกรุณา
Lmn	2	22	พระองค์ได้ทรงเรียกผู้ซึ่งพระองค์กลัวรอบทุกด้านมาอย่างในวันเทศกาล พอถึงวันที่พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธก็ไม่มีสักคนหนึ่งเอาตัวรอดได้ หรือคงเหลือตกค้างรอดตายอยู่ ผู้ซึ่งข้าพระองค์ได้อุ้มชูและเลี้ยงดูมานั้น ศัตรูของข้าพระองค์ได้เผาผลาญเสียหมดแล้ว
Lmn	3	1	ข้าพเจ้าเป็นคนที่ได้เห็นความทุกข์ใจ โดยไม่เรียวยแห่งพระพิโรธของพระองค์
Lmn	3	2	พระองค์ทรงนำและพาข้าพเจ้ามาในความมืดและไม่ใช่ในความสว่าง
Lmn	3	3	แท้จริงพระองค์ทรงหันมาต่อสู้อข้าพเจ้า พระองค์ทรงพลิกพระหัตถ์ของพระองค์ต่อสู้อข้าพเจ้าอยู่ตลอดวันรำไป
Lmn	3	4	เนื้อและหนังข้าพเจ้าพระองค์ทรงกระทำให้ขุบชืดไป พระองค์ทรงหักกระดูกข้าพเจ้าแล้ว
Lmn	3	5	พระองค์ทรงสร้างรั้วซึ่งข้าพเจ้า ทรงเอาความชื่นชมและความทุกข์ยากลำบากมาล้อมข้าพเจ้าไว้
Lmn	3	6	พระองค์ได้ทรงบังคับข้าพเจ้าให้อยู่ในที่มืด จดคนที่ตายมานานแล้ว
Lmn	3	7	พระองค์ทรงกระทำรั้วดินไม้ล้อมข้าพเจ้าไว้เพื่อจะกักไม่ให้ออกไปได้ พระองค์ทรงติดตามหนักล้ามข้าพเจ้าไว้
Lmn	3	8	ยิ่งกว่านั้น เมื่อข้าพเจ้าร้องและตะโกน พระองค์มีทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพเจ้า
Lmn	3	9	พระองค์ทรงล่อมทางทั้งหลายของข้าพเจ้าด้วยก้อนหินที่สกัด พระองค์ทรงกระทำให้หนทางข้าพเจ้าคดเคี้ยวไป
Lmn	3	10	ที่ข้าพเจ้า พระองค์ทรงทำท่าดูดนมก็คอยตรึงครุบ และตั้งสิ่งใดแอบข่มอยู่ในที่ลับ
Lmn	3	11	พระองค์ทรงหันเหทางของข้าพเจ้า ไปเสีย และฉีกข้าพเจ้าเป็นชิ้นๆ พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าต้องโดดเดี่ยวอ้างว้าง
Lmn	3	12	พระองค์ทรงไถ่ถอนของพระองค์และเอาข้าพเจ้าตั้งเป็นเป้าสำหรับลูกธนู
Lmn	3	13	พระองค์ทรงเอาลูกธนูในแหล่งของพระองค์ ยิ่งเข้าในหัวใจของข้าพเจ้าแล้ว
Lmn	3	14	ข้าพเจ้าได้กลายเป็นที่นิินทาให้ชนชาติทั้งหลายหัวเราะเยาะ เป็นเนื้อเพลงให้เขาร้องเล่นวันยังค่ำ
Lmn	3	15	พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้าบริโภคผักธรมจนฆ่า พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ามาไปด้วยบอระเพ็ด
Lmn	3	16	พระองค์ทรงทำให้พินข้าพเจ้าหักโดยเคียวก่อนกรวด และทรงปกคลุมข้าพเจ้าด้วยขี้เถา
Lmn	3	17	พระองค์ทรงทำให้จิตวิญญาณของข้าพเจ้าขาดความสงบสุข จนข้าพเจ้าล้มความหวังทั้งว่าเป็นอะไร
Lmn	3	18	ข้าพเจ้าจึงว่า "กำลังและความหวังซึ่งข้าพเจ้าได้จากพระเยโฮวาห์ก็ดับหมด"
Lmn	3	19	ขอทรงจำความทุกข์ใจและความทรมานของข้าพเจ้า อันเป็นบอระเพ็ดและดีหมี
Lmn	3	20	จิตวิญญาณของข้าพเจ้ายังนึกถึงเนืองๆ และต้องค้อมลงภายในตัวข้าพเจ้า
Lmn	3	21	ข้าพเจ้าหวนคิดขึ้นมาได้ ข้าพเจ้าจึงมีความหวัง
Lmn	3	22	เพราะเหตุพระเมตตาของพระเยโฮวาห์เราจึงไม่สูญเสียไป เพราะพระเมตตาของพระองค์ไม่มีสิ้นสุด
Lmn	3	23	เป็นของใหม่อยู่ทุกเวลาเข้า ความสัตย์ซื่อของพระองค์ใหญ่ยิ่งนัก
Lmn	3	24	จิตใจของข้าพเจ้าว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนหนึ่งของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจะหวังในพระองค์"
Lmn	3	25	พระเยโฮวาห์ทรงติดต่อคนทั้งปวงที่คอยท่าพระองค์อยู่ และทรงติดต่อจิตวิญญาณที่แสวงพระองค์
Lmn	3	26	เป็นการดีที่คนเราจะหวังใจและรอคอยความรอดจากพระเยโฮวาห์ด้วยความสงบ
Lmn	3	27	เป็นการดีที่คนเราจะแบกแอกไปในปฐมวัย
Lmn	3	28	ให้เขานั่งเจียบบนอู่แต่ลำพัง เพราะพระองค์ทรงวางแอกนั้นเอง
Lmn	3	29	ให้เขาเอาปากจูดไว้ในนงคสถิน ถ้าทำดังนั้นชะรอยจะมีหวัง
Lmn	3	30	ให้เขาเอียงแอกให้ผู้ติดตามเขา ให้เขายอมรับความอับอายอย่างเต็มเปี่ยมเถิด
Lmn	3	31	ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงละทิ้งเป็นนิตย์ดอก
Lmn	3	32	แม้พระองค์ทรงกระทำให้เกิดความเศร้าโศก พระองค์จะทรงพระกรุณาตามความเมตตาอันล้นเหลือของพระองค์
Lmn	3	33	เพราะพระองค์ทรงกระทำให้ใครเกิดความทุกข์ใจ หรือให้บุตรทั้งหลายของมนุษย์มีความโศกด้วยขอบพระทัยก็หาไม่
Lmn	3	34	การเหยียบย่ำบรรดาเขลแห่งแผ่นดินโลกไว้ได้เท่ากित
Lmn	3	35	การตัดสินโทษของมนุษย์ผู้หนึ่งผู้ใดต่อพระพิศตรองผู้ใหญ่งสูงศักดิ์
Lmn	3	36	การตัดสินกลับสัตย์ในคดีของมนุษย์ก็ดี องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงพอพระทัยเลย
Lmn	3	37	ผู้ใดจะสั่งและให้เป็นไปได้นอกจากเมืององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เป็นไป
Lmn	3	38	จากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้สูงสุดนั้น ไม่ใช่มีมาทั้งร้ายและดีหรือ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lmn	3	39	มนุษย์เป็นๆจะไปบนเข้ากับใคร คือมนุษย์ที่ถูกทำโทษเพราะบาปของตน
Lmn	3	40	ให้พวกเขาตลอดและพิจารณาวิถีของพวกเขา และกลับมาหาพระเยซูฮาวาห์เกิด
Lmn	3	41	ให้พวกเขาจริงจังใจและมีของพวกเราขึ้นต่อพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ว่า
Lmn	3	42	"พวกข้าพระองค์ได้ทยศและได้บทฎแล้ว และพระองค์ยังไม่ได้ทรงภัยโทษ
Lmn	3	43	พระองค์ทรงห่มความกริ้วและขมขื่นแห่งพวกข้าพระองค์ ได้ทรงประหารอย่างไม่สงสาร
Lmn	3	44	พระองค์ทรงคดมพระองค์ไว้เสียด้วยเมฆ เพื่อว่าการอธิษฐานของพวกข้าพระองค์จะไม่ทะลุไปถึงพระองค์ได้
Lmn	3	45	พระองค์ได้ทรงกระทำให้พวกข้าพระองค์เป็นเหมือนหยากเยื่อและมูลฝอยอยู่ในท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย
Lmn	3	46	บรรดาศักดิ์ของพวกข้าพระองค์ได้อำปาคตะโกนโพนทะนาวาพวกข้าพระองค์
Lmn	3	47	ความหวาดและกับดักมาถึงข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งการกร่างว่างเปล่าและความพินาศ
Lmn	3	48	น้ำตาของข้าพระองค์ไหลเป็นแม่น้ำเนื่องด้วยความพินาศแห่งริตดาของชนชาติของข้าพระองค์
Lmn	3	49	น้ำตาของข้าพระองค์ไหลลงไม่หยุดและ ไม่มีเวลาสร้างเลย
Lmn	3	50	กว่าพระเยซูฮาวาห์จะทอดพระเนตรลงแลดูจากสวรรค์
Lmn	3	51	นัยนตาของข้าพระองค์ทำให้ใจข้าพระองค์ระทมเพราะเหตุบรรดาบุตรสาวแห่งกรุงข้าพระองค์
Lmn	3	52	พวกที่ตั้งตนเป็นศัตรูต่อข้าพระองค์โดย ไม่มีเหตุนั้น ได้ขับไล่ข้าพระองค์ตั้งขบไสน
Lmn	3	53	เขาทั้งหลายจะตัดชีวิตของข้าพระองค์เสียในคุกใต้ดิน และเอาหินก้อนหนึ่งทมิใส่ข้าพระองค์
Lmn	3	54	น้ำได้ท่วมศีรษะของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ว่า `ข้าพเจ้าถูกผจญแน่แล้ว'
Lmn	3	55	ข้าแต่พระเยซูฮาวาห์ ข้าพระองค์ได้ร้องออกพระนามของพระองค์จากที่ลึกในคุกใต้ดิน
Lmn	3	56	พระองค์ทรงสลับเสียงข้าพระองค์ที่ว่า `ขอย่าทรงจุพระกรรมต่อลมหายใจและการร้องทูลของข้าพระองค์'
Lmn	3	57	พระองค์ทรงเข้ามาใกล้ในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ พระองค์ตรัสว่า `ไม่ต้องกลัว'
Lmn	3	58	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้ทรงเข้ากับคิดของจิตใจข้าพระองค์แล้ว พระองค์ทรงไล่ชีวิตข้าพระองค์
Lmn	3	59	ข้าแต่พระเยซูฮาวาห์ พระองค์ทรงเห็นที่เขาผิดต่อข้าพระองค์แล้ว ขอทรงพิพากษาคติของข้าพระองค์เกิด
Lmn	3	60	พระองค์ได้ทรงเห็นการแก้แค้นทั้งสิ้นของเขา และบรรดาแผนการทำร้ายข้าพระองค์แล้ว
Lmn	3	61	ข้าแต่พระเยซูฮาวาห์ พระองค์ทรงได้ยินคำเยาะเย้ย และบรรดาแผนการทำร้ายข้าพระองค์แล้ว
Lmn	3	62	คือริมฝีปากและความคิดของผู้ที่ได้รุกรานข้าพระองค์ ก็ต่อสู้อข้าพระองค์อยู่วันยังค่ำ
Lmn	3	63	ดูเถิด ไม่ว่าเขาจะนั่งหรือลุก ตัวข้าพระองค์ก็เป็นเนื้อเพลงให้เขาร้องเล่น
Lmn	3	64	ข้าแต่พระเยซูฮาวาห์ ขอพระองค์ทรงสนองเขาทั้งหลายตามการกระทำแห่งนำมือของเขา
Lmn	3	65	ขอพระองค์ทรงกระทำให้อใจของเขาทั้งปวงโศกเศร้า ขอให้คำสาปของพระองค์ตกเหนือเขา
Lmn	3	66	ขอพระองค์ทรงรังควานและทำลายเขาเสียด้วยพระพิโรธจากใต้ฟ้าสวรรค์ของพระเยซูฮาวาห์"
Lmn	4	1	น้อย่างไรหนอ ทองคำจึงมีสีสลับและทองคำเนื้อดีก็เปลี่ยนไป เพชรพลอยแห่งสถานบริสุทธิ์ที่อยู่ไกลไกลตามทุกหัวถนน
Lmn	4	2	บุตรชายผู้ประเสริฐของกรุงศิโยนมีค่าเปรียบได้กับทองคำเนื้อดีนั้น ถูกตราค่าเพียงเท่าหม้อดินที่ปั้นขึ้นด้วยมือของช่างหม้อเท่านั้นหนอ
Lmn	4	3	แม่แต่สัตว์ประหลาดทะเลยังได้เอานมออกให้ลูกของมันดูด เตรีตดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้าก็ใจร้าย ดุนจนกระจอกเทในถิ่นทุรกันดาร
Lmn	4	4	สิ้นของทารกที่ยังไม่หย่านมกระหายจนติดเต้าน พวกเด็กได้ขออาหาร แต่ไม่มีใครยื่นให้เขา
Lmn	4	5	คนทั้งปวงที่เคี้ยวประทานอาหารอย่างเล็ดหลูกลับต้องโดดเดี่ยวตามถนน คนทั้งหลายที่เติบโตมาด้วยเสื้อสีแดงกลับต้องกอดอกงมุล
สัตว์			
Lmn	4	6	เพราะโทษความชั่วช้าของริตดาแห่งชนชาติข้าพเจ้านั้นก็ใหญ่โตกว่าโทษบาปของเมืองโสโดมที่ต้องคว่ำทำลายลงในพระบิดาเดียว โดยไม่มีมือ
ใครได้แต่ต้องเลย			
Lmn	4	7	พวกนาศิรของเธอบริสเท็ทว่าหิมะและขาวว่าน้ำนม ผิวพรรณของเขาเปล่งปลั่งยิ่งกว่ามกดา เขามีรูปร่างงามดังไฟทรี
Lmn	4	8	บัดนี้ผิวพรรณของเขาก็ดำยิ่งกว่าถ่านหิน ใครก็ตามถนนก็จำเขาไม่ได้ นัยนตาของเขาเหยียดห่มกระดูกและขบขบราวกับไม้เสียบ
Lmn	4	9	คนที่ตายด้วยคมดาบยังดีกว่าคนที่ต้องอดอยากตาย เพราะคนเหล่านั้นไม่ค่อยผอมคอดตายไป ถูกแห่งทะเลเพราะขาดผลจากท้องนา
Lmn	4	10	มือของหญิงที่ใจอ่อนกลับเอาลูกของตัวมันกิน ลูกที่ถูกต้มเป็นอาหารนั้นกินกันเมื่อยามหายนะมาสู่ริตดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้า
Lmn	4	11	พระเยซูฮาวาห์ทรงบันดาลโธโสออกมาแล้ว พระองค์ทรงเพระพิโรธอันเกรียวกราดของพระองค์ลงแล้ว และได้ทรงจุดไฟขึ้นในกรุงศิโยน
ซึ่งเผาผลาญรากของเมืองนั้น			
Lmn	4	12	กษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลก และบรรดาชาวพิภพพากันไม่เชื่อว่าคูริหรือศัตรูจะเข้าไปในประตูกรุงเยรูซาเล็มได้
Lmn	4	13	เพราะความผิดบาปของพวกผู้พยากรณ์ของกรุงศิโยน และเพราะความชั่วช้าของพวกปุโรหิตของกรุงนั้น ที่ได้กระทำโลหิตของชนชอบธรรม
ให้ไหลออกในท่ามกลางกรุง			
Lmn	4	14	เขาทั้งหลายเดินปะปะและตาบอดไปตามถนน ทำตัวให้มลทินด้วยโลหิต จนคนจะจับต้องไม่ได้ก็เสื้อผ้าของเขา
Lmn	4	15	คนทั้งหลายร้องบอกเขาว่า "ไปซิ มลทินจริง ไปเถอะ ไป ยามมากุดต้องนะ" เมื่อเขาเหล่านั้นหนีไป เป็นคนพเนจร พลเมืองของประชาชาติ
พูดกันว่า "เขาต้องไม่มีที่นี้อีกต่อไป"			
Lmn	4	16	พระพิโรธของพระเยซูฮาวาห์ทรงกระทำให้เขาทั้งปวงกระจัดกระจายไป พระองค์จะไม่ทรงสนพระทัยในเขอีกเลย คนทั้งหลายจึงไม่นับถือ
พวกปุโรหิต ไม่ทำคุณต่อพวกผู้ใหญ่			
Lmn	4	17	นัยนตาของพวกเรามองหาความช่วยเหลือ การช่วยเหลือนั้นไร้ประโยชน์ ส่วนการเผารอคอย พวกเราได้คอยประเทศที่ไม่อาจจะช่วยเราให้
รอดได้			
Lmn	4	18	มีคนสะกดยอดมาเรา จนพวกเราเดินตามถนนของพวกเราไม่ได้ เบื้องปลายของพวกเรา ก็ใกล้เข้ามาแล้ว วันเดือนทั้งหลายของพวกเราที่จะ
จบอยู่ เพราะบั้นปลายของพวกเรามาถึง			
Lmn	4	19	พวกที่ขมขื่นเราก็เรียวว่านอินทรีในท้องฟ้า เขาทั้งหลายวิ่งไล่กวตพวกเรานกเขา เขาทั้งหลายขมขื่นจับเราในถิ่นทุรกันดาร
Lmn	4	20	ลมปรานทางจุมภของพวกข้าพเจ้า คือผู้ที่พระเยซูฮาวาห์ทรงเจิมไว้เนั้น ก็ตกหลุมพรางของเขาทั้งหลายแล้ว คือพวกเรากล่าวถึงพระองค์ท่านว่า
"เราจะดำรงชีวิตของเราท่ามกลางประชาชาติได้ ก็ด้วยอาศัยริมเงาของพระองค์ท่าน"			
Lmn	4	21	โอ ริตดาแห่งเมืองเอโดม ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอุส จงเปรมปรีดิ์และยินดีเถิด ถ้วยนั้นจะผ่านมาถึงเจ้าด้วย เจ้าจะต้องเมามาย และจะกระทำให้
ตัวเองเปลือยเปล่าไป			
Lmn	4	22	โอ ริตดาแห่งกรุงศิโยนเอ๋ย การลงโทษเพราะความชั่วช้าของเจ้าก็ครบแล้ว พระองค์จะไม่ทรงพาเจ้าออกไปให้เป็นเชลยอีกต่อไป โอ ริตดาแห่ง
เมืองเอโดมเอ๋ย พระองค์จะทรงลงโทษเพราะความชั่วช้าของเจ้า พระองค์จะทรงเมฆบาปของเจ้าให้ประจักษ์			
Lmn	5	1	ข้าแต่พระเยซูฮาวาห์ ขอทรงระลึกว่ามีอะไรถึงข้าพระองค์ ขอทรงพิจารณาและทอดพระเนตรความอดสูของข้าพระองค์
Lmn	5	2	มรดกของพวกข้าพระองค์ได้ไปตกอยู่กับพวกต่างประเทศ บ้านเรือนของพวกข้าพระองค์เป็นของคนต่างด้าว
Lmn	5	3	พวกข้าพระองค์เป็นคนกำพว้าและคนกำพว้าพอ และเหล่ามารดาของข้าพระองค์เป็นดังหญิงมา
Lmn	5	4	น้ำก็ต้องซื้อเขาดิน ฟืนก็ต้องซื้อเขาใช้
Lmn	5	5	ผู้ขมขื่นได้ซื้อพวกข้าพระองค์ไว้ พวกข้าพระองค์ทำงานหนักและ ไม่มีเวลาพักผ่อน
Lmn	5	6	พวกข้าพระองค์พนมมือให้คนอียิปต์และคนอัสซีเรีย เพื่อจะได้อาหารรับประทานอิมหนึ่ง
Lmn	5	7	บรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ได้กระทำบาป และก็ตายหมดแล้ว พวกข้าพระองค์ต้องถูกโทษเพราะความชั่วช้าของเรา
Lmn	5	8	ทาสกลับปกครองพวกข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขาได้
Lmn	5	9	ข้าพระองค์ทั้งหลายได้อาหารมาโดยเอาชีวิตเข้าเสี่ยงเพราะดาบแห่งถิ่นทุรกันดาร
Lmn	5	10	ผิวหนังของพวกข้าพระองค์ก็ร้อนปานเตาอบ เพราะความเดือดร้อนของพวกข้าพเจ้า
Lmn	5	11	เขาทั้งหลายขมขื่นใจพวกผู้หญิงในกรุงศิโยน และขมขื่นใจสาวพรหมจารีในหัวเมืองแห่งยูดาห์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lmn	5	12	พวกเจ้านายต้องถูกผูกมือแขน ไม่มีใครแสดงความนับถือต่อหน้าพวกผู้ใหญ่
Lmn	5	13	พวกคนหนุ่มถูกบังคับให้ไม่แบ่ง และพวกเด็กต้องแบกพินหนักล้มลุกคลุกคลาน
Lmn	5	14	พวกผู้ใหญ่หายตัวไปจากประตูเมือง พวกคนหนุ่มได้หยุดคิดสติปัญญาแล้ว
Lmn	5	15	ความปลายนปลื้มก็ประลาดไปจากใจของพวกข้าพระองค์สิ้น การเดินรำของพวกข้าพระองค์กลายเป็นการรำไห่
Lmn	5	16	เมงกฎได้วางหล่นจากศิระข้าพระองค์แล้ว วิบัติแก่พวกข้าพระองค์ เพราะพวกข้าพระองค์กระทำบาปไว้
Lmn	5	17	เหตุนี้เองใจพวกข้าพระองค์จึงอ่อนกำลัง เพราะการเหล่านี้เองนัยนดาข้าพระองค์จึงมิอาจไป
Lmn	5	18	เหตุด้วยภูเขาศิโยนซึ่งรกร้างไป พวกสุนัขจึงจอกจึงมาเดินพ่นพ่านอยู่บนนั้น
Lmn	5	19	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่พระองค์ทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์ พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์
Lmn	5	20	เป็น โฉนพระองค์ทรงล้มพวกข้าพระองค์เสียเป็นนิตย์ เป็น โฉน ได้ทรงทอดทิ้งพวกข้าพระองค์เสียนานดังนี้
Lmn	5	21	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้กลับสู่พระองค์เถิด แล้วพวกข้าพระองค์จะกลับสู่พระองค์ ขอทรงฟื้นเดือนปีของข้าพระองค์ให้
เหมือนดังก่อน			
Lmn	5	22	เว้นเสียแต่พระองค์ทรงสถิตที่พวกข้าพระองค์เสียแล้ว และพระองค์ทรงกริ้วพวกข้าพระองค์อย่างล้นพ้น
Ezk	1	1	อยู่มาก ในวันที่ห้าเดือนที่สี่ปีสามสิบ ขณะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ ในหมู่พวกเคลย ท้องฟ้าเบิกออก และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตจากพระเจ้า
Ezk	1	2	เมื่อวันที่ห้าเดือนนั้น คือในปีที่ห้าที่กษัตริย์เยโฮยาคินต้องเป็นเชลย
Ezk	1	3	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังเอเสเคียลบุตรชยาบยาบในแผ่นดินของคนเคลเดียริมแม่น้ำเคบาร์ ณ ที่นั้นพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์
มาอยู่เหนือท่าน			
Ezk	1	4	ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดู ลมบ้าหมึกพัดมาจากทางเหนือ มีเมฆก้อนใหญ่ที่มีความสว่างอยู่รอบ และมีไฟลุกวาบออกมาอยู่เสมอ ท่ามกลางไฟ
นั้นดูประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แววาว ซึ่งออกมาจากท่ามกลางไฟนั้น			
Ezk	1	5	และจากท่ามกลางไฟนั้นมีร่างดั่งสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัวออกมา รูปร่างของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็นเช่นนี้ คือมีสี่ฐานเหมือนมนุษย์
Ezk	1	6	แต่สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีหน้าสี่หน้า และมีปีกสี่ปีกทุกตัว
Ezk	1	7	เท้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นตรง และฝ่าเท้าก็เหมือนฝ่าตีนลูกวัว และเป็นประกายอย่างทองสัมฤทธิ์ขัด
Ezk	1	8	ที่ได้ปีกข้างตัวทั้งสองข้างมีเป็นมือคน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าและมีปีกดังนี้
Ezk	1	9	คือปีกของมันต่างก็จิกของกันและกัน มันบินตรงไปข้างหน้า ขณะที่ไปก็ไม่หันเลย
Ezk	1	10	สี่ฐานหน้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าเหมือนหน้าคน ทั้งสี่มีหน้าถึงโดยด้านขวา ทั้งสี่มีหน้าไว้ด้วยด้านซ้าย ทั้งสี่มีหน้ากอนทริด้วย
Ezk	1	11	หน้าของมันเป็นที่นี้แหละ ปีกของมันกางแผ่ขึ้นข้างบน ปีกสองปีกของแต่ละตัวจิกของกันและกัน ส่วนอีกสองปีกคลุมกายของมัน
Ezk	1	12	สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวบินตรงไปข้างหน้า ไม่ว่าวิญญาณจะไปทางไหน มันก็ไปทางนั้น เมื่อไปก็ไม่หันเลย
Ezk	1	13	สี่ฐานของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น มีสี่หนี่งที่ดูเหมือนถ่านคเหมือนคบเพลิงหลายอัน เคลื่อนไปมาอยู่ในหมู่สิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้น ไฟนั้นลุกไสและ
มีแสงฟ้าแลบออกมาจากไฟนั้น			
Ezk	1	14	สิ่งที่มีชีวิตอยู่ก็พุ่งไปพวงมาดั่งฟ้าแลบเปลวปลาน
Ezk	1	15	เมื่อข้าพเจ้ามองดูสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น ดูเถิด วงล้ออยู่บนปีกพวงข้างสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น ตัวละหนึ่งวงล้อสี่ตัว
Ezk	1	16	ลักษณะและทรวดทรงของวงล้อเหล่านั้นแววาวอย่างพลอยเขียว วงล้อทั้งสี่ก็มีสี่ฐานเหมือนกัน ส่วนลักษณะและทรวดทรงนั้นเหมือนวงล้อ
ซ้อนในวงล้อ			
Ezk	1	17	เมื่อจะ ไปก็ไปข้างใดในสี่ข้างของมัน ได้ เมื่อไปก็ไม่หันเลย
Ezk	1	18	ขอบวงล้อนั้นสูงและน่าสะทึงกลัว และทั้งสี่นั้นที่ขอบมีนัยนดาเต็มอยู่รอบๆ
Ezk	1	19	เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นไป วงล้อก็ตามไปข้างๆด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากปีกพวง วงล้อก็เหาะขึ้นด้วย
Ezk	1	20	วิญญาณจะไปไหน สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นก็ไป คือวิญญาณของมันไปที่นั่น และวงล้อนั้นก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่
ได้อยู่ในวงล้อ			
Ezk	1	21	เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่ไป วงล้อก็ไปด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่หยุด วงล้อก็หยุด เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากปีกพวง วงล้อก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่า
วิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้อยู่ในวงล้อ			
Ezk	1	22	เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีลักษณะเหมือนท้องฟ้า ทอแสงอย่างแก้วผลึกที่นำกล้ว แผ่กว้างอยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น
Ezk	1	23	ใต้ท้องฟ้านี้ปีกกางออกตรง กางออกไปหากัน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีปีกคลุมกายข้างนี้สองปีก และมีปีกคลุมกายข้างนั้นสองปีก
Ezk	1	24	และเมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นไป ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของปีกเหมือนเสียงของน้ำมากหลาย ดังพระสุรเสียงขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เสียง
ไกลาหล เหมือนเสียงพลโยธา เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง			
Ezk	1	25	และมีเสียงมาจากท้องฟ้าเหนือศีรษะของมัน เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง
Ezk	1	26	และเหนือท้องฟ้าที่อยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีสิ่งคล้ายบัลลังก์มีลักษณะเหมือน โพรทรี และบนสิ่งนี้เหมือนบัลลังก์นั้นก็มีลักษณะ
เหมือนมนุษย์			
Ezk	1	27	และข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แววาว เหมือนไฟที่บังไว้อยู่รอบท่าน เหนือสิ่งนี้เหมือนบัลลังก์ของผู้นั้นขึ้น ไป และจากสิ่งนี้เหมือนบัล
เอาจลงมา ข้าพเจ้าเห็นเหมือนไฟ และมีความสุขใสที่อยู่รอบท่านผู้นั้น			
Ezk	1	28	ลักษณะความสลกใสที่อยู่รอบนั้นเหมือนกับสี่ฐานรุ่งที่ปรากฏในเมฆในวันที่ฝนตก ลักษณะทรวดทรงแห่งสงาราศิของพระเยโฮวาห์เป็นดังนี้
แหละ และเมื่อข้าพเจ้าเห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ขมหน้าลงถึงดิน และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่านผู้หนึ่งตรัส			
Ezk	2	1	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ยืนขึ้น เราจะพูดกับเจ้า"
Ezk	2	2	และเมื่อพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าพระวิญญาณได้เข้าไปในข้าพเจ้าและตั้งข้าพเจ้าไว้ยืนขึ้น และข้าพเจ้าได้ยินพระวจนะนั้นผู้ตรัสกับข้าพเจ้า
Ezk	2	3	และพระองค์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราส่งเจ้าไปยังคนอิสราเอล ถึงประชาชนชาติที่มักกบฏ ผู้ซึ่งได้กบฏต่อเรา ทั้งตัวเขาและ
บรรพบุรุษของเขา ได้ละเมิดต่อเราจนกระทั่งวันนี้			
Ezk	2	4	ประชาชนก็หน้าด้านและดื้อดึงด้วย เราใช้เจ้าไปหาเขา และเจ้าจะพูดกับเขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า'
Ezk	2	5	เขาจะฟังหรือปฏิเสธ ไม่ฟังก็ตาม (เพราะว่าเขาเป็นวงกว้างที่มักกบฏ) เขาก็จะทรบว่า ได้มีผู้พยากรณ์คนหนึ่งในหมู่พวกเขาแล้ว
Ezk	2	6	เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเขา หรืออย่าเกรงคำพูดของเขา ถึงแม้ว่านามย่อยยอนนามใหญ่อยู่ก็กับเจ้า และเจ้าอยู่ท่ามกลางเมฆปกป้อง
อย่าเกรงคำพูดของเขาเลย อย่าท้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงกว้างที่มักกบฏ			
Ezk	2	7	และเจ้าจะกล่าวถ้อยคำของเราให้เขาฟัง เขาจะฟังหรือปฏิเสธ ไม่ฟังก็ตามเถอะ เพราะเขาเป็นผู้ที่มักกบฏ
Ezk	2	8	บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ฝ่ายเจ้าจงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าเป็นคนมักกบฏอย่างวงกว้างที่มักกบฏนั้น จงอำปากขึ้นและกินสิ่งที่เราให้เจ้า"
Ezk	2	9	ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็เห็นพระหัตถ์ข้างหนึ่งเหยียดออกมาถึงข้าพเจ้า และดูเถิด ในพระหัตถ์นั้นมีหนังสือม้วนหนึ่ง
Ezk	2	10	พระองค์ทรงคลี่หนังสือม้วนนั้นออกต่อหน้าข้าพเจ้า และมีตัวหนังสือเขียนอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีบทคร่ำครวญ คำไว้ทุกข์และคำวิบัติ
เขียนอยู่บนนั้น			
Ezk	3	1	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานสิ่งที่เจ้าได้พบ จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ และจงไปพูดกับวงกว้าง
อิสราเอล"			
Ezk	3	2	ข้าพเจ้าจึงอำปาก และพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ารับประทานหนังสือม้วนนั้น
Ezk	3	3	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า และบรรจให้เต็มท้องของเจ้า" แล้ว
ข้าพเจ้าก็ได้รับประทาน และเมื่อหนังสือม้วนนั้นอยู่ในปากของข้าพเจ้าก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง			
Ezk	3	4	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงไปยังวงกว้างอิสราเอลและกล่าวถ้อยคำของเราแก่เขา
Ezk	3	5	เพราะเรามีได้ใช้เจ้าไปหาชนชาติที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก แต่ให้ไปหาวงกว้างอิสราเอล
Ezk	3	6	มิใช่ให้ไปหาชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก เป็นคำที่เจ้าจะเข้าใจไม่ได้ ที่จริงถ้าเราใช้เจ้าไปหาคนเช่น

The Holy Bible in Thai (KJV)

นั่น เขาทั้งหลายจะฟังเจ้า			
Ezk	3	7	แต่พวกท่านอิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้า เพราะเขาไม่ยอมฟังเรา เพราะว่าพวกท่านอิสราเอลทั้งสิ้นเป็นคนหัวแข็งและจิตใจตื้อตึง
Ezk	3	8	ดูเถิด เราได้กระทำให้น้ำของเจ้าขมขื่นถึงต่อหน้าของเจ้า และให้น้ำของเจ้าขมขื่นต่อหน้าของเจ้า
Ezk	3	9	เราได้กระทำให้น้ำของเจ้าขมขื่นอย่างเพรชที่แข็งกว่าหินเหล็กไฟ อยากลัวเขาเลย อย่าท้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วาน
ที่มักกบฏ"			
Ezk	3	10	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับถ้อยคำทั้งสิ้นของเราที่พูดกับเจ้าไว้ในใจของเจ้า และจงฟังไว้ด้วยหูของเจ้า
Ezk	3	11	ไปเถาะ เจ้าจงไปหาพวกที่เป็นเชลย คือชนชาติของเจ้านั้น จงพูดกับเขา และกล่าวแก่เขาว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า' ถึง
เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ช่างเถิด"			
Ezk	3	12	พระวิญญาณจึงยกข้าพเจ้าขึ้น และข้าพเจ้าก็ไต่ยีนเสียงกระหึ่มอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าว่า "จงสรรเสริญแต่สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ซึ่งขึ้นมา
จากสถานที่ของพระองค์"			
Ezk	3	13	และข้าพเจ้าไต่ยีนเสียงปีกซึ่งมีชีวิตอยู่ที่ถูกต้องกัน และเสียงวงล้อซึ่งมีชีวิตอยู่นั้น เป็นเสียงกระหึ่ม
Ezk	3	14	พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้นและพาข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็ไปด้วยความขมขื่น ใจข้าพเจ้าเดือดร้อน พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็หนักอยู่บน
ข้าพเจ้า			
Ezk	3	15	ข้าพเจ้าจึงมาถึงพวกที่เป็นเชลยที่เทลออบิม ผู้ที่อาศัยอยู่ที่ริมแม่น้ำเนบาร และที่ที่เขาฝังศพของข้าพเจ้าก็ฝังอยู่ และยังคงอยู่อย่างมั่นคงท่ามกลาง
เขาเจ็ดวัน			
Ezk	3	16	ต่อมาพลันเจ็ดวัน พระวอนแห่งพระเยโฮวาห์ก็มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk	3	17	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้าวงศ์วานอิสราเอล เจ้าไต่ยีนถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงกล่าวคำตักเตือนเขา
จากเรา			
Ezk	3	18	ถ้าเราจะบอกแก่คนชั่วว่า `เจ้าจะต้องตายแน่ๆ' และเจ้าไม่ตักเตือนเขาหรือกล่าวเตือนคนชั่วให้ละทิ้งทางชั่วของตนเสีย เพื่อจะช่วยให้ชีวิต
เขาให้รอด คนชั่วนั้นจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกเครื่องโลหิตของเขาจากมือของเจ้า			
Ezk	3	19	แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่วและเขามีได้หนีพ้นจากความชั่วของเขา หรือจากทางชั่วของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าจะ
ได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้			
Ezk	3	20	อีกประการหนึ่ง ถ้าคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขา และได้กระทำความชั่วช้า และเราวางสิ่งที่จะลดไว้ตรงหน้าเขา เขาจะ
ต้องตาย เพราะว่าเจ้ามิได้ตักเตือนเขา เขาจะตายเพราะบาปของเขา และจะไม่มีใครจดจำการกระทำอันชอบธรรมของเขาไว้เลย แต่เราจะเรียกเครื่องโลหิตของเขาจากมือของเจ้า			
Ezk	3	21	แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชอบธรรมไม่ให้กระทำความชั่วและมีชีวิตอยู่ได้แน่ เพราะเขาได้รับคำตักเตือน และเจ้าก็ได้ช่วย
ชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้"			
Ezk	3	22	ณ ที่นั้นพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และเราจะพูดกับเจ้าที่
นั้น"			
Ezk	3	23	ดังนั้นข้าพเจ้าจึงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่นั่นอย่างเดียวกับสง่าราศีซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเน
บาร และข้าพเจ้าก็ก้มหน้าลงถึงดิน			
Ezk	3	24	แต่พระวิญญาณได้เสด็จเข้าไปในข้าพเจ้ากระทำให้ข้าพเจ้ายืนขึ้น และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า และทรงบอกข้าพเจ้าว่า "จงไป ชิงตัวเจ้าไว้
ภายในเรือนของเจ้า			
Ezk	3	25	เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะเอาเชือกพันเจ้า และผูกมัดเจ้าไว้ด้วยเชือกนั้น เจ้าจึงออกไปท่ามกลางเขาไม่ได้
Ezk	3	26	และเราจะกระทำให้น้ำของเจ้าติดกับพาดานปากของเจ้า ดังนั้นเจ้าจะเป็นใบไม้ ไม่สามารถกล่าวหาเขาได้ เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่
มักกบฏ			
Ezk	3	27	แต่เมื่อเราพบกับเจ้า เราจะให้เจ้าหายใบไม้ และเจ้าจะกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า' ผู้ที่จะฟังก็ให้เขาได้ฟัง
ผลผู้ที่ปฏิเสธไม่ฟังก็ให้เขาปฏิเสธ เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ"			
Ezk	4	1	"เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอาก้อนอิฐมาวางไว้ข้างหน้าเจ้า และแกะรูปเมืองหนึ่งไว้บนนั้นคือนครเยรูซาเล็ม
Ezk	4	2	จงล้อมนครนั้นไว้และก่อกำแพงล้อมไว้รอบนครนั้นด้วย และก่อเชิงหินไว้สู่นครนั้นและตั้งค่ายรอบนครไว้ และตั้งเครื่องทะลวงกำแพงไว้
รอบนคร			
Ezk	4	3	จงหากระหะเหล็กมา และวางกระหะเหล็กนั้นต่างเป็นกำแพงเหล็กกระหว่างเจ้ากับนครนั้น และเจ้าจงหันหน้าสู่นครนั้น ให้นครนั้นถูกล้อม
แล้วเจ้าจงกระซิบการล้อมเข้าไป นี่เป็นหมายสำคัญสำหรับวงศ์วานอิสราเอล			
Ezk	4	4	แล้วเจ้าจงนอนตะแคงข้างซ้ายและเราจะวางความชั่วช้าแห่งวงศ์วานอิสราเอลไว้เหนือเจ้า เจ้านอนทับอยู่กี่วัน เจ้าจะแบกความชั่วช้าของนคร
นั้นเท่าวันนั้น			
Ezk	4	5	เพราะเราได้กำหนดวันให้แก่เจ้าแล้ว คือสามร้อยเก้าสิบวันเท่ากับจำนวนปีแห่งความชั่วช้าของเขา เจ้าจะต้องแบกความชั่วช้าของวงศ์วาน
อิสราเอลนานเท่าวันนั้น			
Ezk	4	6	และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบวันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงเป็นครั้งที่สอง ตะแคงขวา และเจ้าจะแบกความชั่วช้าของวงศ์วานยูดาห์
เรากำหนดให้เจ้าสี่สิบวันวันแทนปี			
Ezk	4	7	และเจ้าต้องตั้งหน้าตรึงการล้อมเยรูซาเล็มไว้ด้วยเชนเปลือยเปล่า และเจ้าจงพยากรณ์สู่นครนั้น
Ezk	4	8	และ ดูเถิด เราจะเอาเชือกมัดเจ้าไว้ เจ้าจะพลิกจากข้างนี้ไปข้างโน้น ไม่ได้จนกว่าเจ้าจะครบการล้อมนครตามกำหนดวันของเจ้า
Ezk	4	9	เจ้าจงเอาข้าวสาลี ข้าวบาร์ลี ถั่วฝัก และถั่วแดง ข้าวฟ่าง และข้าวสเปลด มาใส่ในภาชนะลูกเดียวใช้ทำเป็นขนมปังให้เจ้า ระหว่างที่เจ้านอน
ตะแคงตามกำหนดวันสามร้อยเก้าสิบวันนั้น เจ้าจะรับประทานอาหารนี้			
Ezk	4	10	และอาหารที่เจ้ารับประทานจะต้องซึ่ง เป็นวันละยี่สิบเชลล เจ้าจงรับประทานตามเวลากำหนด
Ezk	4	11	และน้ำเจ้าต้องตวงดื่ม คือหนึ่งในหกของอินหนึ่ง เจ้าจงดื่มน้ำตามเวลากำหนด
Ezk	4	12	และเจ้าจะต้องรับประทานต่างขนมปังข้าวบาร์ลี ใช้ไฟอบจากระมณย์ปิ้งท่ามกลางสายตาของเขาทั้งหลาย"
Ezk	4	13	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ประชาชนอิสราเอลจะต้องรับประทานขนมปังของเขอย่างมลทินอย่างนี้แหละ ณ ท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเราจะ
ขับไล่เขาไปอยู่"			
Ezk	4	14	แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวหาว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าข้า ดูเถิด จิตใจของข้าพระองค์ไม่เคยเป็นมลทินเลย เพราะตั้งแต่หนุ่มๆมาจนบัดนี้
ข้าพระองค์ไม่เคยรับประทานสิ่งที่ตายเอง หรือที่ถูกสัตว์ฉีกจนแตกเป็นชิ้นๆ ไม่มีเนื้อสัตว์ที่พึงรังเกียจเข้าไปในปากของข้าพระองค์เลย"			
Ezk	4	15	แล้วพระองค์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ดูเถิด เราจะยอมให้เจ้าใช้มุลวูวแทนอาหารของมนุษย์ ซึ่งเจ้าจะใช้เตรียมขนมปังของเจ้า"
Ezk	4	16	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะทำลายอาหารหลักในเยรูซาเล็มเสีย เขาจะต้องซึ่งขนมปังรับประทาน ทั้งรับ
ประทานด้วยความหวาดกลัว และเขาจะตวงน้ำดื่ม ทั้งดื่มด้วยอาการอกสั่นขวัญหาย			
Ezk	4	17	เพื่อให้ขาดขนมปังและน้ำ ให้ต่างคนต่างอกสั่นขวัญหาย และซบผอมไปเพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย"
Ezk	5	1	"เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอามัดคมเล่มหนึ่ง จงเอามัดโกนของช่างตัดผม จมโกนศีรษะและโกนเคราของเจ้า เอาตาซึ่งสำหรับขึงมา
แบ่งผมนั้นออก			
Ezk	5	2	เมื่อวันการล้อมครบถ้วนแล้ว เจ้าจงเอาหนึ่งในสามส่วนเสียนไฟที่กลางเมือง และเอาหนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งมา เอามัดฟันให้รอบเมือง และ
หนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งนั้น เจ้าจงให้ลมพัดกระเจายไป และเราจะซีกตามอกตามไป			
Ezk	5	3	และเจ้าจงเอาเส้นผมนั้นมาห่อหนึ่งมัดติดไว้ที่เสื้อคลุมของเจ้า
Ezk	5	4	และเจ้าจงเอาผมเหล่านั้นอีกบ้าง จมโยนเข้าไปในไฟให้ไหม้เสียในไฟนั้น จากที่นั้นจะมีไฟเข้าไปในวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด
Ezk	5	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า นี่คือเยรูซาเล็ม เราตั้งเอาไว้ในท่ามกลางประชาชาติและประเทศทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเธอ
Ezk	5	6	และเยรูซาเล็มได้เปลี่ยนคำตัดสินของเราเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าประชาชาติใดๆ และได้เปลี่ยนกฎเกณฑ์ของเรามากยิ่งกว่าประเทศที่อยู่ล้อม
รอบ โดยปฏิเสธไม่รับคำตัดสินของเรา และไม่ได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	5	7	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเหตุว่าเจ้าตั้งนัยงวาทประชาชาติที่อยู่รอบเจ้า และมีได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์หรือรักษาคำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติตามคำตัดสินของประชาชาติที่อยู่รอบเจ้า
Ezk	5	8	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรา แม้ว่าเรานั้นแหละเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะพิพากษาลงโทษท่ามกลางเจ้าท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย
Ezk	5	9	และเพราะการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า เราจะกระทำท่ามกลางเจ้าอย่างที่เราไม่เคยกระทำมาก่อนเลย และเราจะไม่กระทำอย่างนั้นอีกต่อไป
Ezk	5	10	เพราะฉะนั้นบิดาจะกินบุตรชายของตนท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย และบรรดาบุตรชายจะกินบรรดาบิดาของเขาทั้งหลาย และเราจะพิพากษาลงโทษเจ้า ผู้ใดในพวกเจ้าที่เหลืออยู่ เราจะให้กระจัดกระจายไปตามลมทุกทิศทุกทิศ
Ezk	5	11	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด แน่ทีเดียวเพราะเจ้าได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินไป ด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยสิ่งลามกทั้งสิ้นของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะตัดเจ้าลง นัยนตาของเราจะไม่ปราณี เราจะไม่สงสารด้วย
Ezk	5	12	พวกเจ้าหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายเพราะโรคระบาด และถูกผลาญด้วยการกินดารอาหารในหมู่พวกเจ้า อีกหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายด้วยดาบอยู่รอบเจ้า และอีกหนึ่งในสามส่วนเราจะให้กระจัดกระจายไปตามลมทุกทิศทุกทิศ และเราจะชักดาบออกไล่ตามเขาทั้งหลายไป
Ezk	5	13	เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจะมอดลง และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมดและพอใจ และเขาทั้งหลายจะได้ทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ได้กล่าวเช่นนี้ด้วยใจจดจ่อเมื่อความโกรธของเราต่อเขาหมดลงแล้ว
Ezk	5	14	ยิ่งกว่านั้น เราจะกระทำให้เจ้าถูกทิ้งไว้ให้เสียไปเปล่าๆ และเป็นที่ถูกตำหนิตืดอนามท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเจ้า และในสายตาของบรรดาผู้ที่ผ่านไปมา
Ezk	5	15	เจ้าจะเป็นที่เขาระดมและเหยียดหยัน เป็นคำสาปแช่งและเป็นที่น่าหวาดเสียวแก่ประชาชาติที่อยู่ล้อมรอบเจ้า เมื่อเราจะพิพากษาลงโทษเจ้าด้วยความกริ้วและความกริ้วกราด และการต่อว่าอย่างรุนแรงของเรา เรา พระเยโฮวาห์ได้ลี้ลับวาจาเช่นนี้แล้ว
Ezk	5	16	เมื่อเราจะปล่อยลูกธนูมฤตยูแห่งการกินดารอาหาร คือลูกธนูแห่งการทำลายในท่ามกลางเจ้า ซึ่งเราจะปล่อยไปทำลายเจ้า และเมื่อเราเพิ่มการกินดารอาหารให้เจ้า และทำลายอาหารหลักของเจ้าเสีย
Ezk	5	17	เราจะส่งการกินดารอาหารและสัตว์ป่ายมาสู่เจ้า และมันจะรีบหลบลานของเจ้าไปเสีย โรคระบาดและโลหิตจะผ่านเจ้า และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลี้ลับวาจาเช่นนี้แล้ว
Ezk	6	1	พระวาทะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk	6	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าตรงที่ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล และจงพยากรณ์กล่าวโทษภูเขาเหล่านั้น
Ezk	6	3	และกล่าวว่า ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่ภูเขาทั้งหลายและแก่เนินเขา และห้วยและหุบเขาทั้งหลายว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และเราจะทำลายปูชนียสถานสูงของเจ้าเสีย
Ezk	6	4	เห็นภูเขาทั้งหลายของเจ้าจะกร้าง และพวกรูปเคารพของเจ้าจะแตกหักเสีย และเราจะเหวี่ยงคนที่ถูกฆ่าสังเวยของเจ้านั้นลงต่อหน้ารูปเคารพของเจ้า
Ezk	6	5	และเราจะวางศพคนอิสราเอลไว้หน้ารูปเคารพของเขา และเราจะกระจายกระดูกของเจ้ารอบแท่นบูชาของเจ้า
Ezk	6	6	เจ้าอาศัยอยู่ที่ไหนๆ เมืองของเจ้าจะร้างและปูชนียสถานสูงของเจ้าจะกร้าง ดังนั้นแหละแท่นบูชาของเจ้าจะร้างและกร้าง รูปเคารพของเจ้าจะหักและสิ้นสุดลง รูปเคารพทั้งหลายของเจ้าจะถูกตัดลง และการงานของเจ้าจะถูกกวาดทิ้งเสียสิ้น
Ezk	6	7	และคนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	6	8	แต่เราจะให้เจ้าเหลืออยู่บ้างเป็นบางคน เพื่อเจ้าจะมีบางคนท่ามกลางประชาชาติที่หนีพ้นดาบไป เมื่อเจ้าจะกระจายไปอยู่ในประเทศต่างๆ
Ezk	6	9	แล้วคนในพวกเจ้าที่หนีไปได้นั้น จะระลึกถึงเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น เพราะใจของเราแหลกสลาย
Ezk	6	10	เนื่องด้วยใจแพศยาของเขาซึ่งได้พรางจากเราไป และเนื่องด้วยตาของเขาที่มองดูรูปเคารพด้วยใจแพศยานั้น และเขาจะเกลียดตัวเองเนื่องจากความชั่วร้ายซึ่งเขาได้กระทำในสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาด้วย
Ezk	6	11	เขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เรามีได้พูดพล่อยๆว่า เราจะกระทำการร้ายนี้แก่เขา"
Ezk	6	12	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "จงตบมือและกระเท็บเท้าของเจ้า และกล่าวว่า อนิจจาสำหรับการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นแห่งวงศานอิสราเอล เหตุว่าเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ ด้วยการกินดารอาหารและด้วยโรคระบาด
Ezk	6	13	ผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไปจะตายด้วยโรคระบาด ผู้ที่อยู่ใกล้ก็จะล้มตายด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่และถูกล้อมไว้จะตายด้วยการกินดารอาหาร เรา จะให้ความกริ้วกราดของเราเหนือเขาจนกว่าจะมอดลง เช่นนี้แหละ
Ezk	6	14	และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อคนที่ถูกฆาตอนอยท่ามกลางรูปเคารพของเขาอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งสิ้น ที่ไต่ต้นไม้เขียวทุกต้น และไต่ต้นไม้ใบดกทุกต้น ไม่ว่าที่ใดๆที่เขาถวายนกที่ฟังใจแก่รูปเคารพทั้งสิ้นของเขา
Ezk	6	15	และเราจะยื่นมือของเราออกต่อผู้เขา และกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้าง และทิ้งร้างตลอดที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา คือรกร้างมากกว่าถิ่นทุรกันดารที่ไปทางติบลา แล้วเขาจึงจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์"
Ezk	7	1	พระวาทะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	7	2	"เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสกับแผ่นดินอิสราเอลดังนี้ว่า อาสาน ความสิ้นสุดได้มาถึงทั้งสี่มุมของแผ่นดินแล้ว
Ezk	7	3	บัดนี้มันปลายก็มาถึงเจ้าแล้ว และเราจะปล่อยความโกรธของเรา รามาเหนือเจ้าทั้งหลาย และเราจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าแก่เจ้า
Ezk	7	4	นัยนตาของเราจะไม่เมตตาเจ้า และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองต่อวิถีทางทั้งหลายของเจ้าแก่เจ้าเอง และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้าจะอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	7	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแล้ววิบัติแล้ว ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว
Ezk	7	6	ความสิ้นสุดมาถึงแล้ว อาสานนั้นมาถึง มันตื่นขึ้นต่อผู้เจ้า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว
Ezk	7	7	ชาวแผ่นดินเอ๋ย เวลาเข้ามาถึงแล้ว เวลามาถึงแล้ว วันแห่งความโกลาหลใกล้เข้ามาแล้ว และไม่ใช่ว่าเสียงโห่ร้องยินดีที่จับอาวุธ
Ezk	7	8	บัดนี้ ไม่ใช่แล้วเราจะเหวี่ยงความเดือดดาลของเราลงบนเจ้า และกระทำให้ความโกรธของเราซึ่งมีต่อเจ้าถึงที่สำเร็จ และเราจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองเจ้าสำหรับการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า
Ezk	7	9	นัยนตาของเราจะไม่เมตตา และเราจะไม่สงสาร เราจะตอบสนองเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ไต่โดยตี
Ezk	7	10	ดูเถิด วันนั้น ดูเถิด มาถึงแล้ว เวลาเช้าออกมาแล้ว พลองก็บานแล้ว ความเยอหยิ่งก็ผลิดอก
Ezk	7	11	ความทารุณได้เจริญเป็นพลองชั่วร้าย จะไม่มีใครเหลืออยู่เลย ประชาชนของเขาก็ไม่มี สิ่งของของเขาก็ไม่มี ไม่มีใครร้องคร่ำครวญเพื่อพวกเขาเลย
Ezk	7	12	เวลานั้นมาถึงแล้ว วันนั้นก็ใกล้เข้า อย่าให้ผู้ซื่อใจ อย่าให้ผู้ซื่อใจ เพราะพระพิโรธอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ
Ezk	7	13	เพราะว่าผู้ซื่อใจไม่ได้กลับไปยังสิ่งที่เขาได้ขายไป ขณะเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ เพราะว่ามีมิตนั้นก็เกี่ยวข้องกับประชาชนทั้งมวล และจะไม่หันกลับ และเพราะความชั่วช้าของเขา จึงจะไม่มีใครใครรักษาชีวิตไว้ได้
Ezk	7	14	เขาได้เป่าแตรแล้ว และได้เตรียมทุกอย่างไว้พร้อม แต่ไม่มีใครเข้าสงคราม เพราะว่าพิโรธของเราอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ
Ezk	7	15	ดาบก็อยู่ข้างนอก โรคระบาดและการกินดารอาหารก็อยู่ข้างใน ผู้ที่อยู่ในทุ่งนาจะตายเสียด้วยดาบ และผู้ที่อยู่ในเมืองการกินดารอาหารและโรคระบาดจะกินเสีย
Ezk	7	16	แต่ผู้หนึ่งผู้ใดที่รอดตายได้จะหนีไปอยู่บนภูเขาเหมือนนกเขาแห่งหุบเขา ทุกคนก็ร้องคร่ำครวญเพราะความชั่วช้าของตน
Ezk	7	17	มือทั้งสิ้นจะอ่อนแอ และเขาทั้งหมดจะอ่อนเหมือนน้ำ
Ezk	7	18	เขาทั้งหลายจะคาดเอาไว้ด้วยผ้ากระสอบ และความสิ้นสะท้านจะครอบงำเขาไว้ ความละอายจะอยู่ที่ใบหน้าของเขาทุกคน และศีรษะของเขาจะล้านหมด
Ezk	7	19	เขาจะโยนเงินของเขาไปในถนน และทองคำของเขาจะถูกเอาออกไปเสีย เงินและทองของเขาไม่อาจที่จะช่วยเขาให้พ้นในวันแห่งพระพิโรธ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของพระเยโฮวาห์ เขาจะให้หายหัว หรือบรรจ้ให้เต็มท้องด้วยเงินทองก็ได้ เพราะว่านี่เป็นสิ่งทีละคนให้เขาทำความชั่วช้า			
Ezk	7	20	เขานำความงมงายแห่งเครื่องประดับของเขามาแสดงออกถึงความสง่าผ่าเผย และเขาสรางรูปเคารพด้วยสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนและน่าเกลียด
			น่าชิงของเขาไว้ภายในเครื่องประดับนั้น เพราะฉะนั้นเราจะกระทำให้สิ่งนี้อยู่ห่างไกลจากเขา
Ezk	7	21	และเราจะมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของชนต่างด้าวให้เป็นของริบ และแก่คนชั่วในแผ่นดินโลกให้เป็นของปล้นได้ และเขาทั้งหลายจะกระทำ
			ให้เป็นมลทิน
Ezk	7	22	เราจะหันหน้าของเราไปเสียจากเขาด้วย แล้วเขาจึงจะกระทำสถานที่ลับของเราให้มัวหมอง โจรจะเข้ามาในสถานที่ลับนั้นและกระทำให้เป็น
			มลทิน
Ezk	7	23	จงทำโชครวน เพราะว่าแผ่นดินนั้นเต็มด้วยคดที่แปดเปื้อนด้วยโลหิต และเมื่อก็ก็กเต็มด้วยความทารุณ
Ezk	7	24	ฉะนั้นเราจะนำประชาชาติที่ชั่วร้ายที่สุดมาถือกรรมสิทธิ์บ้านเรือนของเขา และเราจะให้ที่ฐิของคนที่แข็งแรงนั้นสิ้นสุดลง และสถานที่บริสุทธิ์
			ของเขจะเป็นมลทิน
Ezk	7	25	เมื่อการทำลายมาถึง เขาจะแสวงสันติภาพ แต่ก็ไม่มีเลย
Ezk	7	26	วิบัติมาถึงแล้ว วิบัติจะมาถึงอีก ชาวลิวจะเกิดตามข่าวลือ เขาจะแสวงหานิมิตจากผู้พยากรณ์ แต่พระราชบัญญัติจะพิณาศไปจากปโรหิต และ
			คำปรึกษาจะปลาดไปจากพวกผู้ใหญ่
Ezk	7	27	กษัตริย์จะไว้ทุกข์ และเจ้านายจะคลมกายด้วยความทอดาลัย และมีมือของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นจะสิ้นเทา เราจะกระทำแก่เขาดมทาง
			ของเขา และเราจะพิพากษาเขาดมสมควรแก่การกระทำของเขา และเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์"
Ezk	8	1	ต่อมาเมื่อวันที่ห้า เดือนที่หก ในปีที่หก ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่ของพวกยูดาห์นั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์
			ขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าลงมาบนข้าพเจ้า ณ ที่นั้น
Ezk	8	2	แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และดูเกิด มีสี่ฐานอย่างไฟ เบื้องล่างของสวนที่มองเห็นเป็นอวนนั้นเป็นไฟ เหนืออาซีนไปเหมือนความสกลปลั่งประหนึ่ง
			ทองสัมฤทธิ์ที่แววาม
Ezk	8	3	ท่านยืนส่วนที่มีสี่ฐานเป็นมือนั้นออกมาจับผมของข้าพเจ้าปอยหนึ่ง และพระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้นระหว่างพิภพและสวรรค์ และนำ
			ข้าพเจ้ามาถึงเยรูซาเล็มในนิมิตของพระเจ้า มายังทางเข้าประตูด้านเหนือของลานชั้นใน ซึ่งเป็นที่ตั้งรูปของความหวงเห่น ซึ่งกระทำให้บังเกิดความหวงเห่น
Ezk	8	4	ดูเกิด สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่ที่นั้น เหมือนอย่างนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นในที่ราบ
Ezk	8	5	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้จงเงยหน้าขึ้นไปดูทางทิศเหนือ" ข้าพเจ้าจึงเงยหน้าขึ้นมองไปดูทางทิศเหนือ
			และดูเกิด ทางทิศเหนือของประตูแท่นบูชาในทางเข้า รูปความหวงเห่นอยู่ที่นั้น
Ezk	8	6	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าไม่เห็นหรือว่าเขาทำอะไร คือการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่
			ซึ่งวงศวานอิสราเอลกระทำกันอยู่ที่นี้ ซึ่งทำให้เราออกไปไกลจากสถานบริสุทธิ์ของเรา แต่เจ้าจงหันกลับมามากอีกแล้วจะได้เห็นสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก"
Ezk	8	7	และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงประตูลาน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเกิด ก็เห็นช่องหนึ่งอยู่ในกำแพง
Ezk	8	8	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเจาะเข้าไปในกำแพง" และเมื่อข้าพเจ้าได้เจาะเข้าไปในกำแพงแล้ว ดูเกิด มีประตู
			อยู่ประตูหนึ่ง
Ezk	8	9	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงเข้าไปดูสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนอันชั่วร้ายซึ่งเขากระทำกันที่นี่"
Ezk	8	10	ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเข้าไปและได้เห็น ดูเกิด มีภาสสัตว์เลื้อยคลานในทุกรูปแบบ และสัตว์ที่ฟังเสียงและรูปเคารพทั้งสิ้นของวงศวานอิสราเอล
			ปรากฏอยู่บนผนังโดยรอบ
Ezk	8	11	และมีพวกผู้ใหญ่แห่งวงศวานอิสราเอลเจ็ดสิบคนยืนอยู่ข้างหน้ารูปเหล่านั้น และมียาอาซันยาห์ บุตรชายซาฟานยืนอยู่ในหมู่พวกเขาทั้งหลาย
			ต่างก็มีการวางไฟอยู่ในมือ และควันหนาทึบแห่งเครื่องบูชาก็ขึ้นไปข้างบน
Ezk	8	12	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วมิใช่หรือว่าพวกผู้ใหญ่ของวงศวานอิสราเอลกระทำอะไรอยู่ในที่มิด ทก
			คนต่างก็อยู่ในห้องรูปภาพของตนเพราะเขาทั้งหลายพูดว่า "พระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรเห็นเรา พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้เสียแล้ว"
Ezk	8	13	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าด้วยว่า "เจ้าจงหันกลับมามากอีกแล้วเจ้าจะเห็นสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำที่ยิ่งกว่านี้อีก"
Ezk	8	14	แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงทางเข้าประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ด้านเหนือ และดูเกิด ที่นั้นมีผู้หญิงหลายคนนั่งร้องไห้อาลัยเจ้าพอ
			ทมมส
Ezk	8	15	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วไซ้ไหม เจ้าจงหันกลับมามากอีกแล้วจะเห็นสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าสิ่ง
			เหล่านี้อีก"
Ezk	8	16	แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้ามาในลานชั้นในแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ดูเกิด ตรงประตูพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ระหว่างมุขและ
			แท่นบูชา มีชายประมาณยี่สิบห้าคนหันหลังให้พระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ หน้าของเขานั้นไปทางทิศตะวันออก กำลังนมัสการพระอาทิตย์ตรงทิศตะวันออกนั้น
Ezk	8	17	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วไซ้ไหม ที่วงศวานยูดาห์กระทำสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำอยู่ที่นี้
			เป็นสิ่งเล็กน้อยหรือ ด้วยว่าเขารกระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความรุนแรง และกลับมายั่วยุให้เราโกรธแล้ว ดูเกิด เขาทั้งหลายเออากังไม่มีมาแต่จะมกของเขา
Ezk	8	18	เพราะฉะนั้น เราจะกระทำด้วยความพิโรธ นัยนตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร แม้ว่าเขาระ้องด้วยเสียงอันดังใส่หูของเรา เราจะ
			ไม่ฟังเขา"
Ezk	9	1	แล้วพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงดังเข้าหุข้าพเจ้าว่า "เจ้าทั้งหลายผู้เป็นพนักงานทำโทษประจำเมือง จงเข้ามาใกล้ ให้ต่างคนถืออาวุธ
			สำหรับทำลายมาด้วย"
Ezk	9	2	และ ดูเกิด มีชายหกคนเข้ามาจากทางประตูบน ซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ ทุกคนถืออาวุธสำหรับฆ่ามา มีชายคนหนึ่งนุ่งหมผ้าปาน หนีบหีบ
			เครื่องเขียนมากับคนเหล่านั้นด้วย และเขาทั้งหลายเข้าไปยืนอยู่ที่ข้างแท่นทองสัมฤทธิ์
Ezk	9	3	สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลได้หะขึ้นไปจากเกวบ แล้วซึ่งเป็นที่เคลสถิต ไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระองค์ตรัสเรียกชายผู้ทีนุ่ง
			หมผ้าปาน ผู้ทีหนีบหีบเครื่องเขียน
Ezk	9	4	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า "จงผ่านไปท่ามกลางนครนั้นให้ตลอด คือตลอดท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และทำเครื่องหมายไว้บนหน้าผาก
			ของประชาชนทีถอนหายใจ และรำไห้เพราะสิ่งทีน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นทีกระทำกันท่ามกลางนครนั้น"
Ezk	9	5	และพระองค์ตรัสกับคนอื่นุซึ่งข้าพเจ้าได้ยินว่า "จงผ่านไปตลอดนครตามชายคนนั้น ไปและฆ่าฟันเสีย นัยนตาของเจ้าอย่าได้ปราณี และ
			เจ้าอย่าสงสารเลย
Ezk	9	6	จงฆ่าให้ตายทั้งคนแก่ คนหนุ่มๆ สาวๆ ทั้งเด็กๆ และผู้หญิง แต่อย่าเข้าใกล้ผู้ทีมีเครื่องหมาย และจงเริ่มต้นที่สถานบริสุทธิ์ของเรา" ดังนั้น
			เขาจึงตั้งต้นกับพวกคนแก่ผู้ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น
Ezk	9	7	แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า "จงกระทำให้พระนิเวศเป็นมลทิน จงทิ้งผู้ทีถูกฆ่าให้เต็มลาน จงไปเกิด" เขาทั้งหลายจึงออกไปและฆ่าฟัน
			ที่ในนคร
Ezk	9	8	ต่อมาขณะที่เขากำลังฆ่าฟันอยู่นั้นเหลือข้าพเจ้าแต่ลำพัง ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดินร้องว่า "อนิจจา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์จะ
			ทรงทำลายคนอิสราเอลทีเหลืออยู่นั้นทั้งสิ้นในการทีพระองค์ทรงระบายความกริ้วของพระองค์เหนือเยรูซาเล็มหรือ"
Ezk	9	9	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ความชั่วช้าของวงศวานอิสราเอลและยูดาห์ใหญ่ยิ่งนัก แผ่นดินก็เต็มไปด้วยโลหิต และความอยุติธรรมก็
			เต็มนคร เพราะเขากล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้แล้ว และพระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรอีก"
Ezk	9	10	สำหรับเรา นัยนตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองตามการประพฤติของเขาเหนือศิระของเขาทั้งหลาย"
Ezk	9	11	และดูเกิด ชายคนทีนุ่งหมผ้าปานหนีบหีบเครื่องเขียนนั้น ได้นำถ้อยคำกลับมากล่าวว่า "ข้าพเจ้าองค์ได้กระทำตามทีพระองค์ทรงบัญชาข้า
			พระองค์ไว้แล้ว"
Ezk	10	1	แล้วข้าพเจ้าก็มองดู ดูเกิด ที่ห้องฟ้าซึ่งอยู่เหนือศิระของเหล่าเกวบ มีอะไรปรากฏขึ้นเหนือเกวบนั้นเหมือนโพทวย มีสี่ฐานคล้ายพระทีนั่ง
Ezk	10	2	และพระองค์ตรัสกับชายทีนุ่งหมผ้าปานว่า "จงเข้าไปท่ามกลางวงล้อซึ่งอยู่ภายใต้เกวบ จงเอามือถือเกวบถุกจากท่ามกลางเหล่าเกวบ นำไป
			ไปรยเหนือนครนั้น" และชายคนนั้นก็เข้าไปท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า
Ezk	10	3	ฝ่ายเหล่าเกวบนั้นยืนที่ด้านขวาของพระนิเวศ ขณะที่ชายคนนั้นเข้าไป และเมฆก็คลุมอยู่เต็มลานชั้นใน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	10	4	และสร้างราศีของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นจากเครูบไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระนิเวศนั้นก็มิมีเมฆคลุมอยู่เต็ม และลานนั้นก็เต็มไปด้วยความ
สกใสแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์			
Ezk	10	5	และเสียงปีกของเหล่าเครูบนั้นก็ได้ยิน ไปถึงลานชั้นนอก เหมือนพระสรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เมื่อพระองค์ตรัส
Ezk	10	6	และต่อมาเมื่อพระองค์มีพระบัญชาสั่งชายที่นุ่งหม้อผ้าป่านว่า "จงไปเอาไฟมาจากกลางวงล้อ และจากกลางเหล่าเครูบ" ชายคนนั้นก็เข้าไป
ยืนอยู่ข้างๆวงล้อเหล่านั้น			
Ezk	10	7	เครูบคนหนึ่งได้ยื่นมือของตนออกมาระหว่างเหล่าเครูบ ไปยังไฟซึ่งอยู่ระหว่างเหล่าเครูบ หยิบไฟขึ้นมาบ้าง และใส่มือของชายที่นุ่งหม้อผ้า
ป่าน ชายนั้นก็นำไฟออกไป			
Ezk	10	8	ปรากฏว่าในเหล่าเครูบนั้นมีอะไรอยู่ใต้ปีกอย่างมีมนุษย์
Ezk	10	9	และข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีวงล้ออยู่สี่อันข้างๆเหล่าเครูบ อยู่ข้างเครูบคนละหนึ่งวงล้อ ลักษณะของวงล้ออันนั้นเหมือนแสงพลอยเขียว
Ezk	10	10	ลักษณะสี่ฐานวงล้อทั้งสี่นั้นก็เหมือนกัน เหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ
Ezk	10	11	เมื่อวงล้อนี้ไป ก็ไปได้ข้างหนึ่งข้างใดในข้างทั้งสี่ โดยไม่ต้องหันเลยในเวลาไป ถ้าอันหน้ามุ่งหน้าไปทางไหน วงล้ออันอื่นก็ตามไปโดยไม
ต้องหันในขณะทีไป			
Ezk	10	12	และทั้งตัว ด้านหลัง มือ ปีก และวงล้อมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบ ทั้งสี่นั้นก็มิมีวงล้อของตัว
Ezk	10	13	วงล้อเหล่านั้น ที่ข้าพเจ้า ได้ยินกับเขาเรียกว่า "วงล้อทั้งสี่อัน"
Ezk	10	14	มีหน้าสี่หน้าทั้งนั้น หน้าแรกเป็นหน้าเครูบ หน้าที่สองเป็นหน้ามนุษย์ และหน้าทั้งสามเป็นหน้าสิงโต และที่สี่เป็นหน้ากอินทรี
Ezk	10	15	และเหล่าเครูบก็เหวขึ้น เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นอยู่ริมแม่น้ำเคบาร์
Ezk	10	16	เมื่อเหล่าเครูบไป วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และเมื่อเหล่าเครูบกางปีกออกเพื่อบินขึ้นจากพิภพ วงล้อเหล่านั้นก็ไม่หัน ไปจากข้างๆเหล่าเครูบเลย
Ezk	10	17	เมื่อเหล่าเครูบหยุดนิ่ง เหล่าวงล้อก็หยุดนิ่ง เมื่อเหล่าเครูบเหวขึ้น เหล่าวงล้อก็เหวขึ้นไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นอยู่ในวง
ล้อ			
Ezk	10	18	แล้วสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้ไปจากธรณีประตูพระนิเวศ สถิตเหนือเหล่าเครูบ
Ezk	10	19	เมื่อเหล่าเครูบออกไปก็กางปีกออกบินขึ้น ไปจากพิภพท่ามกลางสายตาดของข้าพเจ้า วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูด้าน
ตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือเครูบเหล่านั้น			
Ezk	10	20	เหล่านั้นเป็นสิ่งที่ชีวิตอยู่ที่ข้าพเจ้า ได้เห็นภายใต้พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเหล่าเครูบ
Ezk	10	21	เครูบทุกคนมีสี่หน้าและสี่ปีก และภายใต้ปีกมีสี่ฐานเหมือนมีมนุษย์
Ezk	10	22	ส่วนสี่ฐานของหน้าเหล่านั้น เป็นหน้าที่รูปทั้งตัว ซึ่งข้าพเจ้า ได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ เครูบทุกคนออกตรงไปข้างหน้าของตน
Ezk	11	1	พระวิญญาณ ได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามายังประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออก ดูเถิด ที่
ทางเข้าประตูมีผู้ชายอยู่สี่สิบห้าคน และท่ามกลางนั้นข้าพเจ้าเห็นยาโฮชานาห์บุตรชายอัสซัวร์ และเป-ลาที่ยาห์บุตรชายเบไนยาห์ เจ้านายแห่งประชาชน			
Ezk	11	2	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้คือผู้ที่ออกอบายทำความบาปผิด และเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ชั่วร้ายในนครนี้
Ezk	11	3	ผู้กล่าวว่า `เวลายังไม่มาถึงเลย ให้เราปลูกบ้านเกิด นครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่และเราเป็นเนื้อ'
Ezk	11	4	บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา จงพยากรณ์เถิด"
Ezk	11	5	พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ลงมาประทับบนข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงกล่าวเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า วงศ์วาน
อิสราเอลเอ๋ย เจ้าคิดตั้งมั่น และเรารู้สิ่งทั้งหลายที่เข้ามาในใจของเจ้า			
Ezk	11	6	เจ้าได้ทรยศที่เจ้าได้ทำในนครนี้ และทั้งคนที่ถูกฆ่าเต็มตามถนนหนทางไปหมด
Ezk	11	7	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า คนทั้งหลายที่เจ้าได้ฆ่าซึ่งเจ้าได้ทิ้งไว้ท่ามกลางนครนี้ เขาทั้งหลายเป็นเนื้อ และนครนี้
เป็นหม้อขนาดใหญ่ แต่เราจะนำเจ้าออกจากท่ามกลางนั้น			
Ezk	11	8	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้ากลัวดาบ และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า
Ezk	11	9	เราจะนำเจ้าออกจากท่ามกลางนั้น และมอบเจ้าไว้ในมือของคนต่างด้าว และจะทำการพิพากษาลงโทษเจ้า
Ezk	11	10	เจ้าจะถูกด่าว่าด่ามลง เราจะลงโทษเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล และเจ้าจะได้ทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	11	11	นครนี้จะไม่ใช่หม้อขนาดใหญ่แล้ว ที่เจ้าจะเป็นเนื้อในท่ามกลางนั้น เราจะพิพากษาเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล
Ezk	11	12	และเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้ามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือปฏิบัติตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติตาม
ลักษณะท่าทางของประชาชาติทั้งหลายที่อยู่รอบเจ้า"			
Ezk	11	13	อย่ามาเมื่อข้าพเจ้ากำลังพยากรณ์อยู่ เป-ลาที่ยาห์บุตรชายเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิต แล้วข้าพเจ้าก็ขมหน้าลงถึงดิน ร้องเสียงดังว่า "องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้า เจ้าข้า พระองค์จะทรงกระทำให้คนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นสิ้นสุดเลยทีเดียวหรือ พระเจ้าเจ้า"			
Ezk	11	14	พระวอนของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	11	15	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย พี่น้องของเจ้า คือพี่น้องของเจ้าเอง คือญาติที่มีสิทธิ์ได้กิน สิ้นทั้งวงศ์วานอิสราเอลหมดด้วยกัน คือบุคคลที่ชาว
เยรูซาเล็มได้กล่าวว่า `เจ้าทั้งหลายจงเห็นห่างไปจากพระเยโฮวาห์ แผ่นดินนี้ห่อหุ้มไว้แก่เราเป็นกรรมสิทธิ์'			
Ezk	11	16	เพราะฉะนั้นจงกล่าวไว้ว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า แม้เราได้ย้ายเขาให้ห่างออกไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย แม้เราได้
กระจ่ายเขาไปอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งปวง เราก็จะเป็นสถานบริสุทธิ์อันเล็กสำหรับเขาในประเทศที่เขาได้ไปอยู่'			
Ezk	11	17	เพราะฉะนั้นจงกล่าวไว้ว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะรวบรวมเจ้ามาจากชนชาติทั้งหลาย และชุมนุมเจ้าจากประเทศที่เจ้า
กระจัดกระจ่ายไปอยู่นั้น และเราจะมอบแผ่นดินอิสราเอลให้แก่เจ้า'			
Ezk	11	18	และเขาจะมาที่นั่น เขาจะเอาสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นของเมืองนั้น และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเมืองนั้นออกไปเสียจากที่นั่น
Ezk	11	19	และเราจะให้จิตใจเดียวแก่เขา และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเขา และจะให้อใจเนื้อแก่เขา
Ezk	11	20	เพื่อเขาจะดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษากฎของเราและกระทำตาม เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป้นพระเจ้าของเขา
เขาทั้งหลาย			
Ezk	11	21	แต่คนเหล่านั้นที่ใจของเขาดำเนินตามจิตใจแห่งสิ่งที่น่ารังเกียจของเขาและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเขา
เหนือศีรษะของเขาเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ"			
Ezk	11	22	แล้วเหล่าเครูบก็กางปีกออก วงล้อก็อยู่ข้างๆ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น
Ezk	11	23	สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้น ไปจากกลางนคร ไปสถิตอยู่บนภูเขาซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของนครนั้น
Ezk	11	24	ต่อมาพระวิญญาณ ได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามายังนิมิตโดยพระวิญญาณของพระเจ้าถึงเมืองเคลเดีย มาสู่พวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย
แล้วนิมิตที่ข้าพเจ้า ได้เห็นนั้นก็ขึ้น ไปจากข้าพเจ้า			
Ezk	11	25	ข้าพเจ้าจึงได้บอกถึงบรรดาสง่าต่างๆซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าให้พวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยทราบ
Ezk	12	1	พระวอนของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk	12	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศ์วานที่มีกบฏ ผู้มีตาเพื่อดู แต่ดูไม่เห็น ผู้มีหูเพื่อฟัง แต่ฟังไม่ได้ยิน เพราะเขาทั้งหลายเป็น
วงศ์วานที่มีกบฏ			
Ezk	12	3	เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงจัดเตรียมข้าวของสำหรับตนเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย และจงไปเป็นเชลยในเวลากลางวันท่าม
กลางสายตาของเขา เจ้าจะต้องไปเป็นเชลยจากสถานทีของเขา ไปยังอีกที่หนึ่งในสายตาของเขา บางทีเขาอาจจะพินิจพิเคราะห์ดูได้ แม้ว่าเขาเป็นวงศ์วานที่มีกบฏ			
Ezk	12	4	เจ้าจะเอาข้าวของของเจ้าออกมาในเวลากลางวันท่ามกลางสายตาของเขา เหมือนข้าวของเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย เจ้าจงออกไปในเวลา
เย็นท่ามกลางสายตาของเขา ออกไปอย่างผู้ถูกกวาดไปเป็นเชลย			
Ezk	12	5	จงเงอะกัฟงท่ามกลางสายตาของเขา แล้วออกไปตามรูก้าแห่งนั้น
Ezk	12	6	จงยกข้าวของใส่บาของเจ้าท่ามกลางสายตาของเขา แล้วแบกออกไปในเวลามืด เจ้าจงคลุมหน้าเสีย อย่าให้เห็นแผ่นดิน เพราะเรากระทำเจ้า
ให้เป็นหมายสำคัญแก่วงศ์วานอิสราเอล"			
Ezk	12	7	ข้าพเจ้าก็กระทำตามที่ข้าพเจ้ารับบัญชามา ข้าพเจ้านำข้าวของออกมาในเวลากลางวัน เหมือนข้าวของเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย ในเวลา

The Holy Bible in Thai (KJV)

เย็นข้าพเจ้าก็เง่ากำแพงด้วยมือของข้าพเจ้าเอง	ข้าพเจ้าออกไปในเวลามืด	แบกสัมภาระของข้าพเจ้า	ไปท่ามกลางสายตาของเขา
Ezk 12	8		ในเวลาเช้า พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk 12	9		"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานอิสราเอลคือวงศ์วานที่มีกบฏนั้น ได้พูดกับเจ้ามิใช่หรือว่า 'เจ้าทำอะไร'
Ezk 12	10		จงกล่าวแก่เขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า การจะเกี่ยวกับเจ้านายคนนั้นในเยรูซาเล็ม และวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดซึ่งอยู่ในนครนั้น'
Ezk 12	11		จงกล่าวไว้ว่า 'ข้าพเจ้าเป็นหมายสำคัญสำหรับท่าน ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วนี้ เขาทั้งหลายจะถูกกระทำอย่างเดียวกัน เขาจะถูกกวาดไปเป็นเชลย'
Ezk 12	12		และเจ้านายคนนั้นผู้ยู่ท่ามกลางเขา จะยกข้าพเจ้าขึ้นใส่บาในเวลามืดและออกไป เขาทั้งหลายจะเง่ากำแพงและนำออกไปทางนั้น ท่านจะคลุมหน้าของท่าน เพื่อว่าท่านจะไม่แลเห็นแผ่นดินด้วยตาของท่านเอง
Ezk 12	13		และเราจะกางข่ายของเราคลุมท่าน และท่านจะติดกับของเรา และเราจะนำท่านเข้าไปในบาบิโลนแผ่นดินของคนเคลเดีย ถึงกระนั้นท่านจะยังไม่เห็นแผ่นดินนั้น และท่านจะต้องตายที่นั่น
Ezk 12	14		บรรดาผู้ที่ยู่รอบท่านนั้น เราจะกระจ่ายเขาไปตามลมทุกทิศทุกทิศ รวมทั้งผู้ช่วยและบรรดากองทัพของท่านด้วย และเราจะชักดาบออกไปตามเขาไป
Ezk 12	15		และเมื่อเราให้เขากระจัดกระจ่ายไปยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจ่ายเขาไปตามประเทศต่างๆ เขาจึงจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์
Ezk 12	16		แต่เราจะละบางคนในพวกเขาไว้จากตา จักการกันดารอาหาร และจากโรคระบาด เพื่อเขาจะได้แลถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาท่ามกลางประชาชาติซึ่งเขาไปยู่ที่นั่น และเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์"
Ezk 12	17		พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk 12	18		"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานอาหารของเจ้าด้วยตัวล้น และดื่มน้ำด้วยความสะทสะถันและด้วยความระมัดระวัง
Ezk 12	19		และกล่าวแก่ประชาชนของแผ่นดินนั้นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้เกี่ยวกับพลเมืองแห่งกรุงเยรูซาเล็มและเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า เขาจะรับประทานอาหารของเขาด้วยความระมัดระวัง และดื่มน้ำด้วยอกล้นขวัญหาย เพราะว่าการพัดที่มียู่ในแผ่นดินของเขาจะสูญหายไปหมด เนื่องด้วยความรุนแรงของคนทั้งปวงที่ยู่ในแผ่นดินนั้น
Ezk 12	20		และเมืองที่มีคนอาศัยยู่จะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และแผ่นดินนั้นก็ระกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์"
Ezk 12	21		พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk 12	22		"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุกาษิตซึ่งเจ้าทั้งหลายมีที่กล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลว่า 'วันนั้นก็ไกลออกไป และนิมิตทุกเรื่องก็เหลว' นั้น เจ้าหมายว่ากระไร
Ezk 12	23		เพราะฉะนั้นจงบอกเขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะให้สุกาษิตบพนี้สิ้นสลดเสียที เขาจะไม่ใช้เป็นสุกาษิตอีกในอิสราเอล
Ezk 12	24		แต่จงกล่าวแก่เขาว่า 'วันนั้นก็ใกล้แค่คืบ และนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ
Ezk 12	25		เพราะจะไม่มียูนิปลอมหรือคำทำนายประจบประแจงในวงศ์วานอิสราเอลอีกเลย
Ezk 12	26		แต่เราคือพระเยโฮวาห์จะพูดคำที่เราจะพูด และจะต้องเป็นไปตามคำนั้น จะไม่ล่าช้าต่อไปอีก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า วงศ์วานที่มีกบฏเอ๋ย ในสมัยของเจ้านั้นแหละ เราจะลี้หนีจากและจะกระทำตามนั้น"
Ezk 12	27		พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk 12	28		"ดูเถิด บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานของอิสราเอลกล่าวไว้ว่า 'นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า และเขาพยากรณ์ถึงเวลาที่ห่างไกลนั้น'
Ezk 12	29		เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่ล่าช้าอีกต่อไปเลย แต่เวลาที่เราล้นออกมา นั้นจะต้องเป็นไปจริง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ"
Ezk 13	1		พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk 13	2		"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงพยากรณ์กล่าวโทษผู้พยากรณ์ของอิสราเอลที่พยากรณ์ และกล่าวแก่คนเหล่านั้นที่พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนว่า 'จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์'
Ezk 13	3		องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแก่ผู้พยากรณ์โจดเขลา ผู้ติดตามวิญญาณของตนเอง และไม่เคยได้เห็นอะไรเลย
Ezk 13	4		โอ อิสราเอลเอ๋ย ผู้พยากรณ์ของเจ้าเหมือนสนัขจิ้งจอกท่ามกลางสิ่งสลักหักพัง
Ezk 13	5		เจ้าไม่ได้ขึ้นไปถึงที่ซำรด และไม่ไต่สร้างร้วตั้น ไม่มีพ้องวงศ์วานอิสราเอล เพื่อให้ตั้งยู่ได้ในสงครามในวันแห่งพระเยโฮวาห์
Ezk 13	6		เขาทั้งหลายเห็นนิมิตเท็จและทำนายมุลสา เขากล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสว่า' ในเมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ทรงใช้เขาไป เขาทำให้คนอื่นหวังว่าเขาจะรับรองถ้อยคำของเขา
Ezk 13	7		เจ้าได้เคยเห็นนิมิตเท็จ และเคยทำนายมุลสามิใช่หรือ ในเมื่อเจ้ากล่าวไว้ว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสว่า' ทั้งที่เรามิได้พูดเลย"
Ezk 13	8		เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า " เพราะเจ้ากล่าวเท็จและได้เห็นนิมิตมุลสา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้นดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า
Ezk 13	9		มือของเราจะต่อสู้อผู้พยากรณ์ผู้เห็นนิมิตเท็จและผู้ให้คำทำนายมุลสา เขาจะไม่เข้ายู่ในสภาแห่งประชาชนของเรา หรือขึ้นทะเบียนยู่ในทะเบียนของวงศ์วานอิสราเอล และเขาจะไม่เข้าในแผ่นดินอิสราเอล และเจ้าจะทราบว่าเขาคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
Ezk 13	10		เพราะว่า เออ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้นำประชาชนของเราให้หลง โดยกล่าวว่า 'สันติภาพ' เมื่อไม่มีสันติภาพเลย และเพราะว่าเมื่อมีคนสร้างกำแพง ดูเถิด คนอื่นก็ฉาบด้วยปูนขาว
Ezk 13	11		จงกล่าวแก่ผู้ฉาบปูนขาวนั้นว่า กำแพงนั้นจะพัง จะมีฝนตกท่วม และเจ้า ลูกเห็บใหญ่เอ๋ย จะตกลงมา และลมพายุจะฉีกมัน
Ezk 13	12		ดูเถิด เมื่อกำแพงพังลง เขาจะไม่พูดกับท่านหรือว่า 'ปูนขาวที่เจ้าได้ฉาบนั้นยู่ที่ไหนเล่า'
Ezk 13	13		เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำให้ลมพายุฉีกมันด้วยความกริ้วของเรา และด้วยความโกรธของเราจะมีฝนท่วม ด้วยความกริ้วของเราจะมีลูกเห็บใหญ่ทำลายเสีย
Ezk 13	14		และเราจะพังกำแพงซึ่งเจ้าฉาบด้วยปูนขาวนั้น และให้พังลงถึงดิน รากกำแพงนั้นจึงจะปรากฏ เมื่อกำแพงพัง เจ้าทั้งหลายจะพินาศยู่ที่กลางกำแพง และเจ้าจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์
Ezk 13	15		เราจะให้ความพิโรธของเราสา เรืองบนกำแพงและบนคนเหล่านั้นที่ฉาบกำแพงด้วยปูนขาว และเราจะพูดกับเจ้าว่า 'กำแพงไม่มีอีกแล้ว ผู้ที่ฉาบปูนขาวก็ไม่มีด้วย'
Ezk 13	16		คือผู้พยากรณ์แห่งอิสราเอลซึ่งพยากรณ์ก็ยู่ถึงกรุงเยรูซาเล็มและได้เห็นนิมิตแห่งสันติภาพของเมืองนั้น ในเมื่อไม่มีสันติภาพ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ
Ezk 13	17		เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงมุ่งหน้าต่อสู้อบรรดาบรสาแห่งชนชาติของเจ้า ผู้พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนเอง จงพยากรณ์กล่าวโทษเขา
Ezk 13	18		และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแห่งหญิงที่ยีบปลอกไสยศาสตร์สำหรับใส่ของแขนเสื้อทั้งสิ้น และทำผาคลมศิระให้คนทุกขนาดเพื่อล่าวินญาณ เจ้าจะล่าวินญาณซึ่งเป็นของประชาชนของเรา และจะรักษาวิญาณอื่น ๆ ให้คงชีวิตยู่เพื่อผลกำไรของเจ้าหรือ
Ezk 13	19		เจ้าจะกระทำให้เรามัวหมองท่ามกลางประชาชนของเรา ด้วยเห็นแก่ชาวบารลัเพียงหลายเป็นกำมือ และขนมปังเพียงหลายชิ้น เพื่อสังหารคนที่ไม่สมควรจะตาย และไว้ชีวิตคนที่ไม่ควรจะมีชีวิตยู่ โดยการมสาของเจ้าต่อประชาชนของเราที่ฟังคำมสานั้น
Ezk 13	20		ด้วยเหตุนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราต่อสู้อปลอกไสยศาสตร์ของเจ้า ซึ่งเจ้าใช้ล่าวินญาณเพื่อให้เขามินไป และเราจะฉีกปลอกไสยศาสตร์นั้นเสียจากแขนของเจ้าทั้งหลายไป และเราจะปล่อยวิญาณเหล่านั้นไป คือวิญาณที่เจ้าล่าวินญาณเพื่อให้เขามินไป
Ezk 13	21		ผาคลมของเจ้าเราก็ฉีกเสียด้วย และช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือของเจ้า และเขาจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าต่อไป และเจ้าจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์
Ezk 13	22		เพราะเจ้าได้กระทำให้คนชอบธรรมท้อใจด้วยการมสา ทั้งที่เราไม่ได้กระทำให้เขาเศร้าใจเลย และเจ้าได้ทำให้มือของคนชั่วแข็งแรงขึ้น เพื่อมิให้เขาหันกลับจากทางชั่วของเขา โดยสัญญาว่าเขาจะไว้ชีวิตรอด
Ezk 13	23		เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้เห็นเรื่องเหลวไหลหรือทำนายเหตุการณในอนาคตอีก ด้วยว่าเราจะช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือของเจ้า แล้ว

The Holy Bible in Thai (KJV)

เจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยซูฮว่าห์"			
Ezk	14	1	พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลบางคนมาหาข้าพเจ้า และมานั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า
Ezk	14	2	และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk	14	3	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้ได้ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดใจให้ทำความชั่วช้าไว้ข้างหน้าเขา คารที่เราจะยอมตัวให้เขากลับมาหรือ
Ezk	14	4	เพราะฉะนั้นจงพูดกับเขาและกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า คนใดในวงกว้างอิสราเอลเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดใจให้ทำความชั่วช้าไว้ข้างหน้าเขาและยังมาหาผู้พยากรณ์ เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเองด้วยเรื่องรูปเคารพมากมายของเขานั้น
Ezk	14	5	เพื่อเราจะได้ยึดจิตใจของวงกว้างอิสราเอล ผู้เห็นห่างไปจากเราทุกคนด้วยเรื่องรูปเคารพของเขา
Ezk	14	6	เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงกว้างอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงกลับใจและหันกลับจากรูปเคารพของเจ้าเสีย และจงหันหน้าของเจ้าเสียจากรวดลึงที่นำสะอิดสะเอียนของเจ้า
Ezk	14	7	เพราะว่าคนใดในวงกว้างอิสราเอล หรือคนต่างด้าวคนใดที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ซึ่งแยกตัวเขาจากเรา ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจของเขา และวางสิ่งที่สะดใจให้ทำความชั่วช้าไว้ตรงหน้าของเขา แล้วจะยังมาหาผู้พยากรณ์เพื่อขอกถามเขาเกี่ยวกับเรา เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเอง
Ezk	14	8	และเราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู้อันนั้น เราจะทำให้เขาเป็นหมายสำคัญและเป็นคำกามิต และจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางประชาชนของเรา และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์
Ezk	14	9	และถ้าผู้พยากรณ์ถูกหลอกลวงกล่าวคำหนึ่งคำใด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลงผู้พยากรณ์คนนั้น และเราจะเหยียดมือของเราออกต่อผู้เขา และจะทำลายเขาเสียจากท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา
Ezk	14	10	เขาทั้งหลายจะต้องทนรับโทษเพราะความชั่วช้าของเขา โทษของผู้พยากรณ์และโทษของผู้ขอกถามจะเหมือนกัน
Ezk	14	11	เพื่อว่าวงกว้างอิสราเอลจะไม่หลงเงินไปจากเราอีก หรือไม่กระทำตัวให้มลทินด้วยการละเมิดทั้งหลายของตนอีก แต่เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป่าพระเจ้าของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้"
Ezk	14	12	และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	14	13	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อแผ่นดินกระทำบาปต่อเราโดยประพฤติดลเยตอย่างน่าเศร้าใจ เราก็จะเหยียดมือของเราออกเหนือแผ่นดินนั้น และจะทำลายอาหารหลักเสีย และจะส่งการกัณดารอาหารมาเหนือแผ่นดินนั้น และจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น
Ezk	14	14	ถึงแม้ว่ามนุษย์ทั้งสามนี้ คือ โนอาห์ ดาเนียล และโยบ อยู่ในแผ่นดินนั้น เขาก็จะเอาแต่ชีวิตของตนไว้พ้นเท่านั้น ออกมาด้วยความชอบธรรมของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้
Ezk	14	15	ถ้าเรากระทำให้สัตว์ร้ายทั้งหลายผ่านแผ่นดินนั้น และพวกมันทำให้แผ่นดินเสียไป เพื่อให้เป็นที่รกร้าง จนไม่มีผู้ใดผ่านเข้าไปได้เพราะสัตว์ร้ายนั้น
Ezk	14	16	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด แม้ว่าบุรุษทั้งสามอยู่ในแผ่นดินนั้น เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้ แต่แผ่นดินนั้นจะรกร้างเสีย
Ezk	14	17	หรือถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดินนั้น และกล่าวว่า 'ดาบเอ๋ย จงผ่านแผ่นดินนั้นไปโดยตลอด' เพื่อเราจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น
Ezk	14	18	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แม้บุรุษทั้งสามจะอยู่ในนั้น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้
Ezk	14	19	หรือถ้าเราส่งโรคระบาดเข้ามาในแผ่นดินนั้น และเทความเดือดดาลของเราออกเหนือเมืองนั้นด้วยโลหิต เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น
Ezk	14	20	ถึงแม้ว่า โนอาห์ ดาเนียลและโยบอยู่ในแผ่นดินนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เขาจะช่วยเหลือชีวิตของเขาให้รอดพ้นได้ด้วยความชอบธรรมของเขา
Ezk	14	21	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จะรุนแรงกว่านั้นสักเท่าใด เมื่อเราส่งการพิพากษาอันร้ายกาจทั้งสี่ประการของเรามาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม คือดาบ การกัณดารอาหาร สัตว์ร้ายและโรคระบาด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น
Ezk	14	22	ดูเถิด แม้จะมีคนรอดตายเหลืออยู่ในนครนั้น นำเอาบุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายของเขาออกมา ดูเถิด เมื่อเขาทั้งหลายออกมาหาเจ้า เจ้าจะได้เห็นทางและการกระทำของเขา เจ้าจะเบาใจในเรื่องการร้าย ซึ่งเราได้นำมาเหนือเยรูซาเล็ม คือบรรดาสิ่งที่เราได้นำมาเหนือนครนั้น
Ezk	14	23	คนเหล่านั้นจะทำให้เจ้าเบาใจ เมื่อเจ้าได้เห็นทางและการกระทำทั้งหลายของเขาแล้ว และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ได้กระทำไว้แล้วในนครนั้นด้วยปราศจากเหตุผล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ"
Ezk	15	1	พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า
Ezk	15	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ต้นเถาองุ่นวิเศษกว่าต้นไม้อื่น และวิเศษกว่าไม้กิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่าหรือ
Ezk	15	3	เขาเอาไม้ต้นเถาองุ่นไปทำอะไรบ้างหรือ คนเอาไปทำข้อสำหรับเขานกเขาอันใดหรือ
Ezk	15	4	ดูเถิด เขาใช้เป็นฟืนใส่ไฟ เมื่อไฟไหม้ปลายทั้งสองแล้ว กลางก็เป็นถ่าน จะใช้ประโยชน์อะไรได้หรือ
Ezk	15	5	ดูเถิด เมื่อมันยังตั้งอยู่ก็มีไม้ใช้ประโยชน์อะไร เมื่อถูกไฟไหม้เป็นถ่านแล้วยังมีประโยชน์น้อยลง จะใช้ทำอะไรได้บ้างเล่า
Ezk	15	6	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า ต้นเถาองุ่นซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่า เราทิ้งให้มันเป็นฟืนใส่ไฟเสียฉันใด เราจะทิ้งชาวเยรูซาเล็มฉันใด
Ezk	15	7	เราจะมุ่งหน้าของเราต่อผู้เขา แม้ว่าเขาจะหนีออกจากไฟอันหนึ่ง ไฟอีกอันหนึ่งก็ยังคงเผาผลาญเขา และเมื่อเรามุ่งหน้าของเราต่อผู้เขา เจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์
Ezk	15	8	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างไป เพราะเขาได้ประพฤติดลเยต"
Ezk	16	1	พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	16	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้เยรูซาเล็มทราบถึงสิ่งที่นำสะอิดสะเอียนของตัวเธอเอง
Ezk	16	3	และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสอย่างนี้แก่เยรูซาเล็มว่า ตั้งแต่เดิมและกำเนิดของเจ้าเป็นแผ่นดินของคนคานาอัน พ่อของเจ้าเป็นคนอาโมไรต์ และแม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์
Ezk	16	4	พูดถึงกำเนิดของเจ้า ในวันที่เจ้าเกิดมานั้นเขามิได้ตัดสายสะดือ และเขาก็มิได้ใช้น้ำล้างชำระเจ้า มิได้เอาเกลือ มิได้เอาผ้าพันเจ้าไว้
Ezk	16	5	ไม่มีตาสักดวงหนึ่งส่งสารเจ้า ที่จะเมตตาเจ้าและกระทำสิ่งเหล่านี้ให้เจ้า เจ้าถูกทอดทิ้งในพื้นทุ่ง เพราะในวันที่เจ้าเกิดนั้นเจ้าเป็นที่รังเกียจ
Ezk	16	6	และเมื่อเราผ่านเจ้าไป เห็นเจ้าตั้งตระหง่านอยู่ในกองโลหิตของเจ้า เราก็จุดกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้าว่า 'จงมีชีวิตอยู่' เออ เราก็จุดกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้าว่า 'จงมีชีวิตอยู่'
Ezk	16	7	เราได้กระทำให้เจ้าทรูกลมเหมือนอย่างพิชในท้องนา เจ้าก็เติบโตและสูงขึ้นจนเป็นสาวเต็มตัว ถิ่นของเจ้าก็ก่อรูปขึ้นมา และชนของเจ้าก็งอก
Ezk	16	8	และเมื่อเราผ่านเจ้าไปอีกครึ่งหนึ่งและมองดูเจ้า ดูเถิด เจ้ามีอายุรู้จักแล้ว เราก็ขยายชายเสื้อคลุมเจ้าและปกคลุมความเปลือยเปล่าของเจ้าไว้
Ezk	16	9	และเราก็ก่อเอาบ้านน้ำ ล้างโลหิตเสียจากเจ้า และเจิมเจ้าด้วยน้ำมัน
Ezk	16	10	เราแต่งตัวเจ้าด้วยเสื้อปัก และเอาเครื่องทำหนังหาคัศสวมให้เจ้า เราพันเจ้าไว้ด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียด และคลุมเจ้าไว้ด้วยผ้าไหม
Ezk	16	11	เราแต่งตัวเจ้าด้วยเครื่องอาหารรส สวมกำไลมือให้เจ้า และสวมสร้อยคอให้เจ้า
Ezk	16	12	เราเอาเพชรพลอยเม็ดหนึ่งใส่หน้าผากเจ้า และใส่ตุ้มหูที่หูของเจ้า และสวมมงกุฎงามไว้บนศีรษะของเจ้า
Ezk	16	13	เราก็ดำเนินด้วยทองคำและเงิน และเสื่อผ้าของเจ้าก็เป็นผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าไหมและผ้าปัก เจ้าก็ยืนอดแปง น้ำผึ้งและน้ำมัน เจ้างาม
Ezk	16	14	เลิศทีเดียว และเจ้าเจริญขึ้นเป็นขึ้นเจ้า
Ezk	16	14	ชื่อเสียงของเจ้าก็ลือไปท่ามกลางประชาชาติเพราะความงามของเจ้า ด้วยความงามนั้นก็ลบลมบูรลที่เดียว เนื่องจากความสง่างามที่เราได้ทุ่มเทให้เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	16	15	แต่เจ้าวางใจในความงามของเจ้า และได้เล่นชู้เพราะชื่อเสียงของเจ้า ไม่ว่าผู้ใดจะผ่านมา เจ้าก็ให้หลังระเริงไปด้วยการเล่นชู้ของเจ้า
Ezk	16	16	เจ้าเอาเสื้อผ้าของเจ้าบ้าง และเจ้าได้สร้างบรรดาปูชนียสถานสูง ประดับอย่างหรูหรา แล้วก็เล่นชู้ยบนเนิน ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้ ต่อไปก็ไม่เหมือน
Ezk	16	17	เจ้ายังเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้า ซึ่งเป็นทองคำของเราและเงินของเรา ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า แล้วเจ้าสร้างเป็นรูปผู้ชายสำหรับเจ้า และเจ้าก็เล่นชู้กับรูปเหล่านั้น
Ezk	16	18	เจ้าเอาเครื่องแต่งตัวที่ปักไปหมรูปเหล่านั้นไว้ และวางน้ำมันและเครื่องหอมของเราไว้ข้างหน้ามัน
Ezk	16	19	อาหารที่เราให้แก่เจ้าก็เหมือนกัน คือเราเลี้ยงเจ้าด้วยยอดแป้ง น้ำมันและน้ำผึ้ง เจ้าก็เอามาวางข้างหน้ามัน ให้เป็นกลิ่นหอมที่พึงใจ และก็เป็นอย่างนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ
Ezk	16	20	ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าได้นำบุตรชายของเจ้าและบุตรสาวของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ให้บังเกิดมาเพื่อเรา และเจ้าก็ได้ถวายบูชาแก่นมันเพื่อให้มันเผาผลาญ
Ezk	16	21	เจ้าจึงได้ฆ่าลูกของเรากวายนอกประตูเหล่านั้นโดยให้ลุยไฟ
Ezk	16	22	และในการอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าและการเล่นชู้ของเจ้า เจ้ามิได้ระลึกถึงวันที่เจ้ายังเด็กอยู่เมื่อเจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน และมีนมอมอยู่ในกองเลือดของเจ้า
Ezk	16	23	ต่อมาภายหลังจากความชั่วร้ายทั้งสิ้นของเจ้า (องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า วิบัติ วิบัติแก่เจ้า)
Ezk	16	24	เจ้าได้สร้างห้องหลังคาโค้งสำหรับตัว ถนนทุกสายเจ้าก็สร้างสถานที่สูงสำหรับตัว
Ezk	16	25	หัวถนนทุกแห่งเจ้าสร้างที่สูงของเจ้า และเอาความงามของเจ้ามาทำลายมาก อำนาจของเจ้าให้ผู้ที่ผ่านไปมา ไม่ว่าใคร และทริการเล่นชู้ของเจ้า
Ezk	16	26	เจ้าได้เล่นชู้กับคนอียิปต์ ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่มกมากของเจ้า ทริการเล่นชู้ของเจ้าเพื่อกระทำให้เรารู้
Ezk	16	27	ดูเถิด เราจึงเหยียดมือของเราออกต่อเจ้า และลดอาหารส่วนแบ่งของเจ้าลง และมอบเจ้าไว้ให้แก่วิวาตที่เกลียดเจ้าให้เขากระทำตามใจชอบ
Ezk	16	28	เจ้ายังเล่นชู้กับคนอัสซีเรียด้วย เพราะว่าเจ้าไม่รู้จักอึม เออ เจ้าเล่นชู้กับเขาทั้งหลาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่อึมใจ
Ezk	16	29	เจ้ายังทริการเล่นชู้ของเจ้าในแผ่นดินคานาอันกับคนเคลเดีย ถึงแม้กับแผ่นดินนี้เจ้าก็ยังไม่อึมใจ
Ezk	16	30	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แหมใจของเจ้าที่สิ้น ซึ่งเป็นผู้ที่เจ้าเพเลียดเพลินด้วย ทุกคนที่เจ้ารัก และทุกคนที่เจ้าเกลียด เราจะรวบรวมเขา
Ezk	16	31	คือสร้างห้องหลังคาโค้งไว้ที่หัวถนนทุกแห่ง และสร้างสถานที่สูงของเจ้าไว้ตามถนนทุกสาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่เหมือนหญิงแพศยา เพราะเจ้าดูหมิ่นสินจ้าง
Ezk	16	32	เป็นภรรยาที่แพศยาจัด ดูซิ ย่อมรับรองแขกแปลกหน้าแทนที่จะรับรองสามี
Ezk	16	33	ผู้ชายยอมให้ของแก่หญิงแพศยาทุกคน แต่เจ้ากลับให้สิ่งของแก่คนรักทั้งหลายของเจ้าทุกคน ให้สินบนชู้ให้เขาเข้ามาจากทุกด้านเพื่อการ
Ezk	16	34	เล่นชู้ของเจ้า ฉะนั้น เจ้าจึงผิดกับหญิงอื่นในเรื่องการเล่นชู้ของเจ้า ไม่มีใครมารังวอนให้เล่นชู้และเจ้ากลับให้สินจ้าง ขณะเมื่อไม่มีผู้ใดให้สินจ้างแก่เจ้า
Ezk	16	35	เหตุฉะนี้ อีแพศยาเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์
Ezk	16	36	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะความโสโครกของเจ้าก็เทออกเสียแล้ว และการเปลือยเปล่าของเจ้าก็เผยออก โดยการเล่นชู้ของ
Ezk	16	37	เจ้ากับคนรักของเจ้า และกับบรรดาบุรุษที่เคารพซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า และโดยโลหิตของของเจ้าที่เจ้าถวายให้แก่มัน
Ezk	16	38	เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมคนรักของเจ้าทั้งสิ้น ซึ่งเป็นผู้ที่เจ้าเพเลียดเพลินด้วย ทุกคนที่เจ้ารัก และทุกคนที่เจ้าเกลียด เราจะรวบรวมเขา
Ezk	16	39	ให้มาต่อสู้ออกจากทุกด้านและจะเผยความเปลือยเปล่าของเจ้าต่อหน้าเขา เพื่อเขาจะได้เห็นความเปลือยเปล่าทั้งสิ้นของเจ้า
Ezk	16	40	และเราจะพิพากษาเจ้าดังที่ชาวพิพากษาหญิงที่ล่วงประเวณี และกระทำให้โลหิตตก และเราจะนำเอาโลหิตแห่งความกริ้วและความหวงแหน
Ezk	16	41	มาเหนือเจ้า และจะมอบเจ้าไว้ในมือชู้ของเจ้า เขาจะทำลายห้องหลังคาโค้งของเจ้าลง และจะทำลายสถานที่สูงของเจ้า เขาจะปลดเอาเสื้อผ้าของเจ้า และจะ
Ezk	16	42	เอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้าไปเสีย ปล่อยให้เจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน
Ezk	16	43	เขาทั้งหลายจะนำฝูงนกมาต่อสู้อเจ้า และเขาจะขวางเจ้าด้วยก้อนหินและฟันเจ้าด้วยดาบของเขา
Ezk	16	44	และเขาจะเอาไฟเผาบ้านเรือนของเจ้า และทำการพิพากษาลงโทษเจ้าท่ามกลางสายตาของผู้หญิงเป็นอันมาก เราจะทำให้เจ้าหยุดเล่นชู้
Ezk	16	45	และเจ้าจะไม่ให้สินจ้างอีกต่อไป
Ezk	16	46	เราจะระบายความกริ้วของเราใส่เจ้าให้หมด ความหวงแหนจะพราวจากเจ้าไป เราจะไม่สงบนและไม่กริ้วอีกเลย
Ezk	16	47	เพราะว่าเจ้ามิได้ระลึกถึงวันเมื่อเจ้ายังเด็ก แต่ได้กระทำให้เรากลัดลุ่มด้วยสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดู
Ezk	16	48	เถิด เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเจ้าเหนือศีรษะเจ้า แล้วเจ้าจะมีได้ประพาศการชั่วช้าลามกเพิ่มเข้ากับการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าหรือ
Ezk	16	49	ดูเถิด ทุกคนที่ใช้สุภายิตจะใช้สุภายิตต่อไปในเรื่องราว คือ 'แม่เป็นอย่างไร ลูกสาวก็เป็นอย่างนั้น'
Ezk	16	50	เจ้าเป็นลูกสาวของแม่ของเจ้า ผู้เกลียดสามีและบุตรของตน เจ้าเป็นสาวคนกลางของพี่และน้องสาวของเจ้า ผู้เกลียดชังสามีและบุตรของตน
Ezk	16	51	แม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์ พ่อของเจ้าเป็นคนอามไรต์
Ezk	16	52	และพี่สาวของเจ้าคือสะมาเรีย ผู้อยู่กับบุตรสาวเหนือเจ้าทางด้านซ้าย และน้องสาวของเจ้า ผู้อยู่ทางด้านขวาของเจ้า คือโสโดมกับลูกสาวของเธอ
Ezk	16	53	ถึงกระนั้น เจ้าก็ไม่ได้ดำเนินตามทางทั้งหลายของเขา หรือกระทำตามการอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา แต่เพราะว่านั่นเป็นเรื่องเล็กน้อยเกินไปแล้ว แล้วเจ้าก็ทรามกว่าพวกเขาในบรรดาวิถีทางของเจ้า
Ezk	16	54	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด โสโดมน้องสาวของเจ้ากับบุตรสาวของเจ้าก็มิได้กระทำการอย่างที่เราและลูกสาวของเจ้า
Ezk	16	55	ได้กระทำ ดูเถิด นี่แหละเป็นความชั่วช้าของโสโดมน้องสาวของเจ้าคือตัวเธอและลูกสาวของเธอมีความจองหอง มีอาหารเหลือรับประทานและมีความ
Ezk	16	56	สบายเกิน ไม่ชุกกำลังมือคนยากจนและคนขัดสน
Ezk	16	57	เขาหยิ่งโสและกระทำสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่อหน้าเรา เพราะฉะนั้น เราจึงเอาเขาออกไปเสียให้พ้นๆตามที่เราเห็นว่าดี
Ezk	16	58	สะมาเรียไม่ได้ทำบาปถึงครึ่งของเจ้า แต่เจ้าได้ทริการอันน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาทั้งสอง และโดยการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่เจ้าทำ
Ezk	16	59	นั้น ก็กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม
Ezk	16	60	เจ้าผู้ซึ่งได้พิพากษาพี่และน้องสาวของเจ้า จงทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้าเองด้วย เพราะบาปของเจ้าซึ่งเจ้าได้ทำนั้นน่าสะอิดสะเอียน
Ezk	16	61	ยิ่งกว่าเขาไปอีก เขาจึงมีความชอบธรรมมากกว่าเจ้า เออ เจ้าจงลงสนทน่ให้ไปด้วย และจงทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้า เพราะเจ้าได้กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบ
Ezk	16	62	ธรรม
Ezk	16	63	เมื่อเราจะให้เขากลับสู่สภาพเดิม ทั้งสภาพเดิมของโสโดมและบุตรสาวและสภาพเดิมของสะมาเรียและบุตรสาว เราก็จะให้เจ้ากลับสู่สภาพเดิม
Ezk	16	64	ของเจ้าท่ามกลางเขาด้วย
Ezk	16	65	เพื่อเจ้าจะทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้า และละอายสิ่งที่เจ้ากระทำแล้วทั้งสิ้นให้เป็นการปลอบใจแก่เขา
Ezk	16	66	เมื่อส่วนพี่และน้องสาวของเจ้า โสโดมกับบุตรสาวของเธอจะได้กลับสู่สภาวะเดิมของตน และสะมาเรียกับบุตรสาวของเธอจะกลับสู่สภาวะเดิม
Ezk	16	67	ของตน ส่วนเจ้าและบุตรสาวของเจ้าจะกลับไปยังภาวะเดิมของเจ้า
Ezk	16	68	ในสมัยที่เจ้าเยอหยิ่งอยู่นั้น ปากของเจ้าไม่ได้กล่าวถึงโสโดมน้องสาวของเจ้ามิใช่หรือ
Ezk	16	69	คือก่อนความชั่วร้ายของเจ้าจะได้เผยออก เหมือนเวลาที่เจ้าเป็นสิ่งที่น่าตำหนิแก่บุตรสาวของซีเรียและบรรดาผู้ที่อยู่ล้อมรอบเธอ คือบุตรสาว
Ezk	16	70	ของฟิลิสเตียผู้ที่อยู่ล้อมรอบซึ่งดูหมิ่นเจ้า
Ezk	16	71	เจ้าต้อนรับโทษความชั่วช้าลามกของเจ้าและการอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Ezk	16	72	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะไม่กระทำแก่เจ้าอย่างที่เราได้กระทำแล้วนั้น ผู้ดูหมิ่นคำปฏิญาณและหักพันธสัญญา
Ezk	16	73	ถึงกระนั้นเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเรา ซึ่งเราทำไว้กับเจ้าในสมัยเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ และเราจะสถาปนาพันธสัญญาอันรันตราไว้กับเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	16	61	แล้วเจ้าจะระลึกถึงทางทั้งหลายของเจ้า และมีความละอาย เมื่อเจ้ารับทั้งพี่และน้องสาวของเจ้า และเรามอบให้แก่เจ้าเป็นบุตรสาว แต่ไม่ใช่
ตามพันธสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้า			
Ezk	16	62	เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	16	63	เพื่อเจ้าจะจำได้และสนทน่ และเพราะความละอายของเจ้า เจ้าจะไม่อ้าปากพูดอีก เมื่อเราลบมลทินบาปทุกสิ่งทีเจ้าได้กระทำมาแล้ว องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้"			
Ezk	17	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	17	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงยกปริศนาและกล่าวเป็นคำอุปมาแก่ชาวอิสราเอล
Ezk	17	3	ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า มีนกอินทรีหนึ่งตัวหนึ่ง ปีกใหญ่และขนปีกก็ยาว มีขนมากมายหลายสี มายังเลบานอนและจิกยอด
ต้นสนสิคาร์			
Ezk	17	4	มันหักยอดกิ่งอ่อนแล้วก็คาบไปยังแผ่นดินปาณิซัย และวางไว้ในหัวเมืองของพอค่าทั้งหลาย
Ezk	17	5	แล้วมันก็เอาเมล็ดพืชแห่งแผ่นดินไปปลูกไว้ในที่ดินอุดม มันเอาเมล็ดไว้ข้างน้ำมากมาย ตั้งไว้ข้างกับกิ่งต้นไค่น้ำ
Ezk	17	6	เมล็ดก็งอกขึ้นมาและเติบโตขึ้นเป็นเถาอ่อนเดี่ยว แผ่แขนงไพศาล แขนงทั้งหลายของต้นนี้ก็ทอดมายังตัวนกอินทรี และรากก็ยังงอกยู่ใต้มัน
เมล็ดจึงบังเกิดเป็นเถา แตกแขนงสาขาและออกไป			
Ezk	17	7	แต่มันนกอินทรีตัวหนึ่งมาอีกตัวหนึ่ง มีปีกใหญ่และมีขนมาก ดูเถิด อ่อนเถานั้นขอรากมาหาคอนอินทรีตัวนี้ และแตกแขนงตรงมาที่มัน เพื่อให้
มันร่อนน้ำให้จากร่องที่ปลูกอยู่นั้น			
Ezk	17	8	นกได้ย้ายมัน ไปปลูกไว้ในที่ดินที่ใกล้ลำน้ำมากมาย เพื่อให้แตกแขนงและบังเกิดผล และเป็นเถาอ่อนที่มีเกียรติ
Ezk	17	9	เจ้าจงกล่าววว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เถานั้นจะเจริญขึ้นได้หรือ นกนั้นจะไม่ถอนรากมันขึ้นและเด็ดผลเพื่อให้เถาเทียมแห่ง
เสียหรือ เถานั้นก็จะเทียมแห่งไปตรงไปอ่อนที่งอกขึ้นแล้ว โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจอันยิ่งใหญ่หรือประชาชนเป็นอันมากเพื่อกอนเถาออกจากรากของมัน			
Ezk	17	10	ดูเถิด เมื่อมันย้ายไปปลูก เถานั้นก็งอกงามดีหรือ เมื่อลมทิศตะวันออกพัดถูกมันเข้า มันจะไม่เทียมแห่งไปหรือ มันจะเทียมแห่งไปถึงร่องที่มัน
เกิดมานั้นไม่ใช่หรือ"			
Ezk	17	11	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	17	12	"บัดนี้จงกล่าวแก่ชาวคานาอันที่มักบฏนั้นว่า ท่านทั้งหลายไม่ทราบหรือวว่า สิ่งเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร จงบอกเขาวว่า ดูเถิด กษัตริย์กรุงบาบิโลน
ได้มายังกรุงเยรูซาเล็ม และกวาดเอากษัตริย์และเจ้านายทั้งหลายพามายังกษัตริย์ที่กรุงบาบิโลน			
Ezk	17	13	และพระองค์ได้ทรงเอาเชื้อพระวงศ์ผู้หนึ่งและทำพันธสัญญากับท่าน ผู้นั้นให้เขาปฏิญาณตัว คนสำคัญๆของแผ่นดิน พระองค์ได้กวาดถอน
เขาไป			
Ezk	17	14	เพื่อวว่าราชอาณาจักรนั้นจะต่ำต้อย ยกตัวขึ้นอีกไม่ได้ และในการที่รักษาพันธสัญญาของพระองค์จะคงยั่งยืนอยู่ได้
Ezk	17	15	แต่กษัตริย์ได้กบฏต่อพระองค์ โดยส่งราชทูตไปยังอียิปต์ ด้วยหวังว่าจะได้ไม้และกองทัพอใหญ่โต กษัตริย์จะกระทำสำเร็จหรือ ผู้ที่กระทำเช่น
นี้จะหนีไปรอดหรือ ถ้าท่านหักพันธสัญญาว่าจะรอดพ้น ได้อีกหรือ			
Ezk	17	16	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่านจะต้องตายท่ามกลางบาบิโลน ในที่ที่กษัตริย์องค์นั้นประทับอยู่ คือกษัตริย์ผู้ได้
ทรงตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์ และท่านได้ดูหมิ่นคำปฏิญาณต่อพระองค์ และได้หักพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระองค์			
Ezk	17	17	ฟ้าไรห์ประกอบด้วยกองทัพอันใหญ่โตและผู้คนมากมายจะไม่ช่วยท่านผู้นั้น ในการสงคราม ในเมื่อเขาออกเชิงเทินและก่อกำแพงล้อมเพื่อจะ
ขจัดคนเป็นอันมากเสีย			
Ezk	17	18	เพราะเหตุท่านดูหมิ่นคำปฏิญาณและหักพันธสัญญา และดูเถิด เพราะท่านปฏิญาณตัวและยังกระทำสิ่งซึ่งปวงเหล่านี้ ท่านจึงจะหนีไปให้พ้น
ไม่ได้			
Ezk	17	19	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เพราะคำปฏิญาณต่อเราที่เขาดูหมิ่นและพันธสัญญาของเราที่เขาคหัก
เสีย เราจะต้องสนองให้ตกเหนือศีรษะของท่านผู้นั้น			
Ezk	17	20	เราจะกางชายของเรากลุมเขา และเขาจะติดกับของเรา และเราจะนำเขาเข้าไปในบาบิโลน และพิจารณาพิพากษาเขาที่นั่นในเรื่องการละเมิด
ที่เขาได้ละเมิดต่อเรา			
Ezk	17	21	และบรรดาผู้ลี้ภัยกับกองทัพทั้งสิ้นของเขานั้นจะล้มลงด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่จะกระเจาย ไปตามลมทุกทิศทุกทิศ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเย
โฮวาห์ที่ได้ล้นวาจาไว้แล้ว"			
Ezk	17	22	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า " เราจะทำเขาแขนงจากยอดสูงของต้นสนสิคาร์และปลูกไว้ เราจะหักกิ่งอ่อนของมันออกเสีย และเรา
เราจะปลูกมันไว้บนภูเขาสูงของอิสราเอล เพื่อจะแตกกิ่งและบังเกิดผล และเป็นต้นสนสิคาร์ที่มีเกียรติ และนกทุกชนิดจะมาอาศัยอยู่ใต้มัน นก			
ทุกอย่างจะมาทำรังอยู่ที่ร่มกิ่งของมัน			
Ezk	17	24	และต้นไม้อื่นๆทั้งสิ้นในที่จะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์กระทำต้นไม้อื่นๆให้ต่ำลง และกระทำต้นไม้อื่นๆให้สูงขึ้น ทำต้นไม้อื่นๆให้แห้งไป และทำ
ต้นไม้อื่นๆให้แห้งหมดสิ้น เราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ล้นวาจาแล้ว เราได้กระทำเช่นนั้น"			
Ezk	18	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	18	2	"เจ้าทั้งหลายมีเจตนาอย่างไรในการกล่าวสาปแช่งผู้อื่นอันเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า `บิดาได้รับประทานอันเปรี้ยวและบุตรก็ขีดพิน'
Ezk	18	3	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เจ้าทั้งหลายจะไม่มีโอกาสใช้สาปแช่งนี้อีกในอิสราเอล
Ezk	18	4	ดูเถิด ชีวิตทั้งสิ้นเป็นของเรา ชีวิตของบิดาเป็นของเรา ชีวิตของบุตรก็เป็นของเราฉันใด ชีวิตของบุตรชายก็เป็นของเราฉันนั้น ชีวิตใดที่บาปก็จะตาย
Ezk	18	5	ถ้าคนใดชอบธรรมและกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม
Ezk	18	6	ถ้าคนนั้นมิได้รับประทานที่บนภูเขาหรือยงหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพแห่งชาวอิสราเอล มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน หรือ
เข้าใกล้ผู้หญิงในเวลาที่เขาจะมีมลทินประจำเดือน			
Ezk	18	7	มิได้บีบบังคับผู้หนึ่งผู้ใด แต่คืนของประกันให้แก่ลูกหนี้ ไม่เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใด ให้อาหารของเขาแก่ผู้ที่ยิว และให้เสื้อผ้าคลุมกายที่
เปลือย			
Ezk	18	8	มิได้ให้เขายืมเพื่อหาดอกเบี้ย หรือมิได้รับเงินเพิ่มหม้อไว้ ได้ก่อนเมื่อจากความชั่วช้า กระทำความยุติธรรมอันแท้จริงระหว่างมนุษย์กับ
มนุษย์ด้วยกัน			
Ezk	18	9	ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และระวังที่จะกระทำตามคำตัดสินของเรา ได้ประพฤติอย่างถูกต้อง คนนั้นเป็นคนชอบธรรม เขาจะมีชีวิตดำรง
อยู่นั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ			
Ezk	18	10	ถ้าเขามีบุตรชายเป็นโจร ผู้กระทำให้โลหิตตก ผู้ได้กระทำสิ่งเหล่านี้สิ่งเดียวแก่พี่น้อง
Ezk	18	11	ผู้มิได้กระทำตามเหล่านี้ แต่รับประทานบนภูเขา กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน
Ezk	18	12	กดขี่คนจนและคนขัดสน ได้ใช้ความรุนแรงแย่งชิงเอาของผู้อื่นไป ไม่ยอมคืนของประกัน แขนงตาขึ้นนมัสการรูปเคารพ และกระทำการอัน
น่าสะอิดสะเอียน			
Ezk	18	13	ให้ยืมด้วยหาดอกเบี้ย และหาเงินเพิ่ม เขาควรจะมิชีวิตต่อไปหรือ เขาจะไม่มีชีวิตอยู่ เขาได้กระทำการบาปสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ เขาจะ
ต้องตายแน่ ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง			
Ezk	18	14	แต่ ดูเถิด ถ้าชายคนนี้มีบุตรชายผู้เลเห็นบาปทั้งสิ้นซึ่งบิดาของเขาได้กระทำ และตรึกรตรง และมีได้กระทำตาม
Ezk	18	15	มิได้รับประทานบนภูเขา หรือยงหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพแห่งชาวอิสราเอล มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน
Ezk	18	16	มิได้บีบบังคับผู้ใด ไม่เรียกร้องของประกัน ไม่เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใด แต่ให้อาหารแก่ผู้ที่ยิว และให้เสื้อผ้าคลุมกายที่เปลือย
Ezk	18	17	หม้อไว้มิได้เบียดเบียนคนยากจน ไม่เรียกดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่ม กระทำตามคำตัดสินทั้งหลายของเรา และดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา เขา
จะไม่ตายเพราะความชั่วช้าของบิดาเขา เขาจะดำรงชีวิตอยู่นั่นเอง			
Ezk	18	18	ส่วนบิดาของเขา เพราะเป็นคนหาเงินด้วยการบีบบังคับ ได้ใช้ความรุนแรงปล้นพี่น้องของตน กระทำความไม่ดีในท่ามกลางชนชาติของเขา
ดูเถิด เขาก็จะต้องตายเพราะความชั่วช้าของเขา			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	18	19	แต่เจ้ายังกล่าวว่า `ทำไมบุตรชายจึงไม่สมควรรับโทษความชั่วช้าของบิดาน' เมื่อบุตรชายได้กระทำความยุติธรรมและความชอบธรรมแล้ว และได้รักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และประพฤติตาม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน
Ezk	18	20	ชีวิตที่กระทำบาปจะต้องตาย บุตรชายไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบุตรชาย คนชอบธรรมจะรับความชอบธรรมของตัวเอง และคนชั่วจะรับความชั่วของตน
Ezk	18	21	แต่ถ้าคนชั่วคนใดหันกลับเสียจากบาปซึ่งเขาได้กระทำไปแล้ว และรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย
Ezk	18	22	บรรดาการละเมิดใดๆซึ่งเขาได้กระทำแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้เพื่อเอาโทษเขา เขาจะมีชีวิตอยู่เพราะความชอบธรรมที่เขาได้กระทำไป
Ezk	18	23	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีกว้าวางใจในความตายของคนชั่วหรือ แต่เราพอใจให้เขากลับจากความชั่วของเขาและมีชีวิตอยู่มิใช่หรือ
Ezk	18	24	แต่เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของตัวเอง และกระทำความชั่วช้า และกระทำการบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเช่นเดียวกับที่คนชั่วได้กระทำ ผู้คนนั้นสมควรจะมีชีวิตอยู่หรือ การชอบธรรมทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำมาแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้ก็เลย เขาจะต้องตายด้วยการละเมิดซึ่งเขาได้กระทำไปและบาปซึ่งเขาได้กระทำลงไป
Ezk	18	25	แต่เจ้ายังกล่าวว่า `วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถะ วิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม
Ezk	18	26	เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขาและกระทำความชั่วช้า และตายเพราะการนั้น เขาจะต้องตายด้วยเหตุความชั่วช้าที่เขาได้กระทำ
Ezk	18	27	และเมื่อคนชั่วหันกลับจากความชั่วที่ตนกระทำไป และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาก็ได้ช่วยชีวิตของเขาเองไว้
Ezk	18	28	เพราะเขาได้ไตร่ตรองและหันกลับจากการละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำไป เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย
Ezk	18	29	แต่วงศ์วานอิสราเอลกล่าวว่า `วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย วิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม
Ezk	18	30	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะพิพากษาเจ้าทุกคนตามทางประพฤติของคนนั้นๆ จงกลับใจและหันกลับเสียจากการละเมิดทั้งสิ้นของเจ้า เกรงว่าความชั่วช้าของเจ้าจะเป็นสิ่งสะดุดให้เจ้าพินาศ
Ezk	18	31	จงละทิ้งการละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเจ้าได้ละเมิดต่อเรา จงทำตัวให้มีจิตใจใหม่และวิญญาณใหม่ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะตายเสียทำไมเล่า
Ezk	18	32	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราไม่มีความพอใจในความตายของผู้หนึ่งผู้ใดเลย จงหันกลับและดำรงชีวิตอยู่"
Ezk	19	1	ฝ่ายเจ้าจงเปล่งเสียงร้องบทร่ำครวญเรื่องเจ้านายอิสราเอล
Ezk	19	2	กล่าวว่า "มารดาของเจ้าเป็นอย่างไรหนอ ก็เป็นแม่เลี้ยงโต เธอนอนอยู่ท่ามกลางสิงโตทั้งหลาย เธอเลี้ยงดูลูกของเธอท่ามกลางสิงโตหนุ่ม
Ezk	19	3	เธอเลี้ยงดูลูกโตตัวหนึ่งให้เติบโตขึ้น กลายเป็นสิงโตหนุ่ม มันฝึกหัดจับเหยื่อและมันกินคน
Ezk	19	4	ประชาชนชาติใดยินเรื่องของมัน เขาก็จับมันได้ในหลุมพรางของเข เขาจึงมันมาด้วยโซ่มายังแผ่นดินอียิปต์
Ezk	19	5	เมื่อเลี้ยงโตเห็นว่าเธอคอยนานแล้ว และความหวังของเธอศูนย์ไป เธอก็เอาลูกมาอีกตัวหนึ่งเลี้ยงให้เป็นสิงโตหนุ่ม
Ezk	19	6	มันไปมากมายท่ามกลางสิงโตและกลายเป็นสิงโตหนุ่ม และมันฝึกหัดจับเหยื่อ มันกินคน
Ezk	19	7	มันรู้จักบรรดาพระราชวังที่สร้างของเขา และกระทำให้เมืองทั้งหลายของเขาวางเปล่า แผ่นดินนั้นก็กรังและความสมบูรณ์ของมันก็ว่างเปล่าไป เมื่อได้ยินเสียงคำรามของมัน
Ezk	19	8	แล้วบรรดาประชาชนชาติก็ล้อมต่อสู้มันทุกด้านจากแวนแคว้นทั้งปวง เขาทั้งหลายกางชายออกคลุมมัน มันก็ถูกจับอยู่ในหลุมพรางของเขาทั้งหลาย
Ezk	19	9	เขาล่ามโซ่ของมันไว้ในกรง และนำมันมายังกษัตริย์บาบิโลน เขาก็ขังมันไว้ในที่กำบังเข้มแข็ง เพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงของมันอีกที่บนภูเขาแห่งอิสราเอล
Ezk	19	10	มารดาของเจ้าเหมือนเถาองุ่นที่อยู่ในโลหิตของเจ้า เอามาปลูกไว้ริมน้ำ เธอมีผลดกและมีแขนงมากมายเหตด้วยน้ำบริบูรณ์
Ezk	19	11	เธอมีแขนงที่แข็งแรงซึ่งกลายเป็นไม้ธราพระกรของผู้ครอบครอง ความสูงของเธอสูงขึ้นท่ามกลางแขนงที่หนาที่บ เธอปรากฏในที่สูงของเธอพร้อมกับแขนงมากมายของเธอ
Ezk	19	12	แต่ว่าเธอถูกถอนออกด้วยความเกี่ยวกรวด เธอถูกทิ้งลงยังพื้นดิน ลมตะวันออกกระทำให้ผลของเธอเหี่ยวไป แขนงที่แข็งแรงก็หักเสียและเหี่ยวไป ไฟก็ไหม้เสีย
Ezk	19	13	คราวนี้เธอปลูกไว้ในถิ่นทรกัณดาร ในแผ่นดินที่แห้งแล้งกัณดารน้ำ
Ezk	19	14	ไฟได้ออกมาจากแขนงใหญ่นั้น เผาผลาญแขนงอื่นและผลเสียหมด จึงไม่มีแขนงแข็งแรงเหลืออยู่ในต้นอีกเลย ไม่มีธราพระกรสำหรับผู้ครอบครอง นี่เป็นบทเพลงคร่ำครวญ และใช้เป็นบทเพลงคร่ำครวญ"
Ezk	20	1	อยู่มารวันทีสิบ เดือนที่ห้าในปีที่เจ็ด พวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลบางคนได้มาทูลถามพระเยโฮวาห์ และมานั่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้า
Ezk	20	2	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	20	3	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ที่เจ้ามาที่นี่จะมากถามเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีสชีวิตอยู่แน่นอนใด เราจะไม่ยอมให้เจ้ามาถามเรา
Ezk	20	4	บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ จงให้เขาทั้งหลายทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของบรรดาบุรุษของเขา
Ezk	20	5	และจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่นั้นเมื่อเราเลือกสรรอิสราเอลไว้ เราปฏิญาณต่อเชื้อสายวงศ์วานยาโคบโดยลำแดงตัวเราให้เขารู้จักในแผ่นดินอียิปต์ เมื่อเราปฏิญาณกับเขาว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
Ezk	20	6	ในวันที่นั้น เราปฏิญาณต่อเขาว่า เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินที่เราหาให้เขาทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย
Ezk	20	7	และเรากล่าวแก่เขาว่า เจ้าทุกคนจงฟังสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยนตาของเจ้าทั้งหลายกำลังผลิตเพลินอยู่นั้นเสีย อย่ากระทำความชั่วของเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
Ezk	20	8	แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเราและไม่ยอมฟังเรา เขาทั้งหลายไม่ได้ฟังสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยนตาของเขาผลิตเพลินอยู่นั้นทุกคน ทั้งเขาก็มิได้ละทิ้งรูปเคารพของอียิปต์ แล้วเราก็คิดว่า เราจะระบายนามความกริ้วของเราออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเรามีต่อเขาในท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์จนหมดลง
Ezk	20	9	แต่เราก็กะทำให้เห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อเนมลทินต่อหน้าประชาชนชาติซึ่งเขาคืออยู่ เราจึงได้ลำแดงตัวของเราท่ามกลางสายตาของเขาให้เขารู้จัก ในการที่เราได้นำคนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์
Ezk	20	10	ดังนั้น เราจึงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และนำเขาเข้ามาในถิ่นทรกัณดาร
Ezk	20	11	เราให้กฎเกณฑ์ของเขาแก่เขา และลำแดงคำตัดสินของเขาให้เขารู้ ซึ่งถ้ามนุษย์ได้รักษาไว้ก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้
Ezk	20	12	ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้สบาโตของเราแก่เขา เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เป็นผู้กระทำให้เขาบริสุทธิ์
Ezk	20	13	แต่วงศ์วานอิสราเอลได้กบฏต่อเราในถิ่นทรกัณดาร เขามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา แต่ได้ดูหมิ่นคำตัดสินของเรา ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตาม เขาก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น และเขาได้กระทำให้วันสบาโตของเราหมองมัวอย่างยิ่ง เราจึงกล่าวว่า เราจะเหวความเดือดดาลของเราออกเหนือเขาในถิ่นทรกัณดารเพื่อผลาญเขาเสีย
Ezk	20	14	แต่เราก็กะทำให้เห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อเนมลทินต่อหน้าประชาชนชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำคนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา
Ezk	20	15	ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฏิญาณต่อเขาในถิ่นทรกัณดารว่า เราจะไม่นำเขาเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย
Ezk	20	16	เพราะเขาดูหมิ่นคำตัดสินของเรา และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และได้กระทำให้วันสบาโตของเราหมองมัว เพราะวาจิตใจของเขาไปติดตามรูปเคารพของเขา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	20	17	ถึงกระนั้นก็ดี นัยนตาของเรากียังปรานีเขา และเรามาได้ทำลายเขา หรือกระทำให้เขาจบสิ้นลงในถิ่นทุรกันดารนั้น
Ezk	20	18	แต่เราพูดกับลูกหลานของเขาในถิ่นทุรกันดารนั้นว่า อย่าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของบรรพบุรุษของเจ้า หรือรักษาคำตัดสินของเขา หรือกระทำให้เจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของเขา
Ezk	20	19	เราคือพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า จึงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และจงรักษาคำตัดสินของเรา และประพฤติตาม
Ezk	20	20	และนับถือบรรดาเสนาบาโตของเรา เพื่อจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า
Ezk	20	21	แต่ลูกหลานเหล่านั้นก็ยกบฏต่อเรา เขาทั้งหลายมิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และไม่รักษาคำตัดสินของเราเพื่อจะประพฤติตาม ซึ่งถ้า
มนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตามที่ควรชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น เขาได้กระทำให้บรรดาวันเสนาบาโตของเรารวมมอง เราจึงกล่าวว่าจะเทความเดือดดาลของเรา			
Ezk	20	22	ออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเราที่มีต่อเขาที่ในถิ่นทุรกันดารบรรลลงเสีย
Ezk	20	22	แต่เราได้หุดมือของเราไว้ และกระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้
นำชนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา			
Ezk	20	23	ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฏิญาณต่อเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารว่า เราจะให้กระจัดกระจายไปในท่ามกลางประชาชาติ และกระจ่ายเขาไปอยู่
ตามประเทศต่างๆ			
Ezk	20	24	เพราะว่าเขามิได้กระทำตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ดูหมิ่นกฎเกณฑ์ของเรา และกระทำให้วันเสนาบาโตทั้งหลายของเรารวมมอง และนัยนตา
ของเขาก็ดูดตามรูปเคารพแห่งบรรพบุรุษของเขา			
Ezk	20	25	ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้หักกฎเกณฑ์ที่ไม่ดีและให้คำตัดสินซึ่งตามนั้นเขาจะดำรงชีวิตไม่ได้
Ezk	20	26	และเราก็ดำเนินตามความประพฤติของเขาเอง โดยให้เขาถวายบุตรหัวปีให้ลือไฟ เพื่อเราจะกระทำให้เขารกร้างไป เพื่อให้เขาทราบว่าเป็น
เราคือพระเยโฮวาห์			
Ezk	20	27	เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับวงศ์วานอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในเรื่องนี้บรรพบุรุษ
ของเจ้าก็ได้หมิ่นประมาทเราอีก โดยกระทำการละเมิดต่อเรา			
Ezk	20	28	เพราะว่าเมื่อเราได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินที่ เราปฏิญาณว่าจะให้เขานั้นแล้ว เมื่อเขาเห็นเนินเขาสูง ณ ที่ใด หรือเห็นต้นไม้ใดก็ไต่ขึ้นไป เขาก็
ถวายเครื่องบูชาอันเป็นที่ให้เคืองใจเรา ณ ที่นั้น เขากลายกลืนที่ทั้งใจ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาออกที่นั้น			
Ezk	20	29	เราได้ถามเขาว่า ปุชนิยมสถานสูงซึ่งเจ้าเข้าไปนั้นคืออะไร และเขาจึงเรียกชื่อที่นั้นว่า บาม่าห์ สืบเนื่องมาจนทุกวันนี้
Ezk	20	30	เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้ากระทำตัวให้มลทินไปตามอย่างบรรพบุรุษของเจ้า และ
เล่นซู้กับสิ่งที่น่าละอายอันของเขหรือ			
Ezk	20	31	เมื่อเจ้าถวายของบูชาและถวายบุตรชายให้ลือไฟ เจ้าได้กระทำตัวให้มลทินด้วยบรรดารูปเคารพของเจ้าจนทุกวันนี้ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย
เราจะให้เจ้ามาถ่อมเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามิชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ให้เจ้ามาถ่อมเราฉันนั้น			
Ezk	20	32	อะไรอยู่ในใจของเจ้าจะไม่เกิดขึ้นได้เลย คือความคิดที่ว่า ให้เราเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลาย ให้เป็นเหมือนครอบครัวต่างๆในประเทศ
ทั่วไป คือให้เราปรนนิบัติไม้และศิลา'			
Ezk	20	33	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามิชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะครอบครองเหนือเจ้าแน่นอนทีเดียว ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก
และด้วยความพิโรธที่เปล่งมา			
Ezk	20	34	เราจะนำเจ้าออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และจะรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศทั้งปวงซึ่งเจ้าต้องกระจัดกระจายกัน ไปอยู่นั้น ด้วยมือที่มีฤทธิ์
และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความพิโรธที่เปล่งมา			
Ezk	20	35	และเราจะนำเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารแห่งชนชาติทั้งหลาย และที่นั่นเราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าหน้าต่อหน้า
Ezk	20	36	เราเข้าสู่การพิพากษากับบรรพบุรุษของเจ้าในถิ่นทุรกันดารแห่งแผ่นดินอียิปต์อย่างไร องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะเข้าสู่การ
พิพากษากับเจ้าอย่างนั้น			
Ezk	20	37	เราจะให้เจ้าลุดไปใต้คทา และเราจะให้เจ้าเข้าพันธสัญญา
Ezk	20	38	เราจะชำระพวกกบฏเสียจากท่ามกลางเจ้า ทั้งผู้ละเมิดต่อเรา เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินที่เขาไปอาศัยอยู่นั้น แต่เขาจะไม่ได้อาศัยในแผ่นดิน
อิสราเอล แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์			
Ezk	20	39	เดี๋ยวนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ฝ่ายเจ้าทั้งหลายทุกคนจงไปปรนนิบัติรูปเคารพของเจ้าเดี๋ยวนี้ และต่อ
ไปถ้าเจ้าไม่ฟังเรา แต่ชื่ออันบริสุทธิ์ของเราในเจ้าอย่ากระทำให้มลทินอีกด้วยของถวายและด้วยรูปเคารพของเจ้า			
Ezk	20	40	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ด้วยวาบามนุษยชาติของเรา คือภูเขาสูงของอิสราเอล บรรดาวงศ์วานทั้งหมดของอิสราเอลจะปรนนิบัติเรา
ในแผ่นดินนั้น เราจะโปรดเขา ณ ที่นั้น ณ ที่นั้นเราจะเรียกของถวายของเจ้า และผลรุ่นแรกแห่งเครื่องบูชาของเจ้า กับเครื่องถวายบูชาอันบริสุทธิ์ที่ทั้งสิ้นของเจ้า			
Ezk	20	41	เมื่อเรานำเจ้าออกมาจากชาติทั้งหลาย และรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น เราจะโปรดเจ้าตั้งเป็นกลิ่นที่พอใจ
ของเรา และเราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อตาประชาชาติทั้งหลาย			
Ezk	20	42	และเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเรานำเจ้าเข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล อันเป็นประเทศซึ่งเราปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของ
เจ้า			
Ezk	20	43	ณ ที่นั้นเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางและการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า ซึ่งได้กระทำให้เจ้าเป็นมลทิน และในสายตาของเจ้าเองเจ้าจะเกลียดชังตัวของเจ้า
เพราะความชั่วทั้งหลายซึ่งเจ้าได้กระทำนั้น			
Ezk	20	44	โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เมื่อเราได้กระทำกับเจ้าด้วยเห็นแก่นามของเรา มิใช่ตามทางอันชั่วของเจ้า หรือตามการกระทำที่เสื่อมทรามของเจ้า
แล้วเจ้าจึงจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้และ"			
Ezk	20	45	และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	20	46	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าไปทางทิศใต้และเทคนากลาโทษพวกมันได้ จงพยากรณ์ต่อแดนป่าไม้ที่ในถิ่นใต้
Ezk	20	47	จงกล่าวแก่ป่าไม้แห่งถิ่นใต้ว่า จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะก่อไฟไว้ในเจ้า มันจะเผา
ผลยอดไม้เขียวและต้นไม้แห่งทุกต้นที่อยู่ในเจ้าเสีย จะดับเปลวเพลิงอันลุกโพล่งนั้นไม่ได้ และดวงหน้าทุกหน้าตั้งแต่ทิศใต้จนทิศเหนือจะถูกไฟลวก			
Ezk	20	48	เนื้อหนังทั้งสิ้นจะเห็นว่าเราคือพระเยโฮวาห์ได้ก่อไฟนั้น ผู้ใดจะดับก็ไม่ได้"
Ezk	20	49	แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวหาว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เจ้าข้า เขาทั้งหลายกำลังกล่าวถึงข้าพระองค์ว่า เขาไม่ใช่เป็นคนสร้างกำแพงมาดอกหรือ"
Ezk	21	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	21	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสุยราเล็ม และเทคนากลาโทษสถานบริสุทธิ์ทั้งหลาย จงพยากรณ์กล่าวโทษแผ่นดินอิสราเอล
Ezk	21	3	และกล่าวแก่แผ่นดินอิสราเอลว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และเราจะชักดาบของเราออกจากฝัก และเราจะขจัด
ทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจากเจ้าเสีย			
Ezk	21	4	ดังนั้นจงดูเถิดว่า เราจะทำต่อทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจากเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นดาบของเราจะออกจากฝักไปต่อสู้นเนื้อหนังทั้งสิ้นจากทิศ
ใต้ถึงทิศเหนือ			
Ezk	21	5	เพื่อเนื้อหนังทั้งสิ้นจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ได้ชักดาบของเราออกจากฝักแล้ว และจะไม่เก็บใส่ฝักอีก
Ezk	21	6	บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงถอนหายใจ ถอนหายใจด้วยความระทมใจและความขมขื่นต่อหน้าต่อตาเขทั้งหลาย
Ezk	21	7	และเมื่อเขทั้งหลายกล่าวแก่เจ้าว่า 'ทำไมเจ้าถอนหายใจ' เจ้าจงกล่าวหาว่า 'เพราะเรื่องเขานั้น เมื่อเขานั้นมาถึงหัวใจทุกดวงจะละลาย
และมือทั้งสิ้นจะอ่อนเปลี้ยไป และบรรดาจิตวิญญาณจะเนิ่นงไป และหัวเขากเขาจะอ่อนเปลี้ยดังน้ำ ดูเถิด เขานั้นมาถึงและจะสำเร็จ' องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้และ"			
Ezk	21	8	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	21	9	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวหาว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งซึ่งเขาลับให้คม และขัดมันด้วย
Ezk	21	10	ลับให้คมเพื่อจะเข่นฆ่า ขัดมันไว้เพื่อจะให้ห้าวับ เราจะสำเร็จหรือ ดาบนั้นได้ประมาททัณการแห่งบุตรชายของเรา เหมือนต้นไม้ทุกอย่าง
Ezk	21	11	เพราะฉะนั้นจึงมอบดาบให้ขัดมัน เพื่อจะถือไว้ได้ ดาบนั้นคมแล้วและขัดมัน เพื่อจะมอบไว้ในมือของฝูงเขา
Ezk	21	12	บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงร้องไห้และคร่ำครวญเถิด เพราะเป็นเรื่องต่อสู้อันกับประชาชนของเรา และต่อสู้กับบรรดาเจ้านายของอิสราเอล ความ
หวาดผวาเพราะเหตุดาบนั้นจะอยู่เหนือประชาชนของเรา เพราะฉะนั้นจงตีที่โคนขาของเจ้าเถิด			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	21	13	เพราะมีการทดลอง และอะไรเล่าถ้าตามได้ดูหมิ่นทัณฑ์ทวนนั้น ก็จะไม่มียก องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้
Ezk	21	14	บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์เถิด จงตบมือและปล่อยให้ดาบลงมาสองครั้ง เออ สามครั้ง คือดาบสำหรับคนเหล่านั้นที่จะถูกฆ่า
เป็นดาบของพวกผู้ยิ่งใหญ่ที่ถูกฆ่า ซึ่งได้เข้าไปในห้างสวนตัว			
Ezk	21	15	เพื่อว่าใจของเขาจะละลาย และเพื่อชอกปรักหักพังของเขาจะทวีคูณขึ้นอีก เราได้จ่อดาบนั้นไปที่ประตูเมืองทั้งหลายของเขาแล้ว เออ ทำเสีย
เหมือนอย่างกับฟ้าแลบ เขาซัดมันเพื่อจะชนฆ่า			
Ezk	21	16	รวมกันเข้ามา ไปทางขวาเรียงแถว แล้วไปทางซ้าย ไม่ว่าหน้าของเจ้ามุ่งไปทางไหน
Ezk	21	17	เราจะตบมือของเราด้วย และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว"
Ezk	21	18	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	21	19	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงขีดทางไว้สองทางให้ตามแห่งษัตริย์บาบิโลนเข้ามา ทั้งสองทางให้ห่อออกมาจากแผ่นดินเดียวกัน และจงทำป้ายบอก
ทาง จงทำไว้ที่หัวถนนที่เข้าไปหากรุง			
Ezk	21	20	ท่าทางหนึ่งให้ตามมายังรับบัทแห่งคนอัมโมน และมายังยูดาห์ในเยรูซาเล็มเมืองที่มีกำแพง
Ezk	21	21	เพราะว่ากษัตริย์บาบิโลนยืนอยู่ที่ทางแพร่ง อยู่ที่หัวถนนสองถนน กำหนดหาคำทำนาย ท่านเข่าลุกขึ้น และปรักษาเทราฟิม ท่านมองดูที่ตั้ง
Ezk	21	22	ในมือข้างขวา ท่านมีสลากรเยรูซาเล็ม เพื่อตั้งเครื่องทวง เพื่อจะให้ข้าปากในการฆ่า เพื่อส่งเสียงตะโกน เพื่อวางเครื่องทวงกำแพงเข้าที่
ประตูเมือง เพื่อถือเชิงเทียนและถือกำแพงล้อม			
Ezk	21	23	และจะเป็นเหมือนคำทำนายเท็จสำหรับคนเหล่านั้นในสายตาของเขา คือคนเหล่านั้นที่ให้สัตย์ปฏิญาณแล้ว แต่ท่านจะระลึกถึงความชั่วช้า
เพื่อเขาทั้งหลายจะถูกจับเอาไป			
Ezk	21	24	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเจ้าได้กระทำความชั่วช้าของเจ้าให้เราระลึกได้ โดยการละเมิดของเจ้าที่เผยออก
จนบาปของเจ้าปรากฏในการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า เราได้ระลึกถึงเจ้า เจ้าจึงต้องถูกจับเอาไปด้วยมือ			
Ezk	21	25	และเจ้า โอ ผู้ชั่วที่ลามกคือเจ้านายอิสราเอลเอ๋ย ผู้ที่วันกำหนดมาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความชั่วช้าครั้งสุดท้าย
Ezk	21	26	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงปลดผ้าโพก และถอดมงกุฎออกเสีย สิ่งต่างๆจะไม่คงอยู่อย่างที่เคยเป็น ในภัยของคนที่ต่ำชั้น และให้
ถอดคนที่สูงลง			
Ezk	21	27	เราจะกระทำให้เป็นที่พังทลาย พังทลาย พังทลาย และจะไม่มียกจนกว่าผู้มลิหรืออื่นชอบธรรมจะมาถึง และเราจะประจานให้แก่ท่านผู้นั้น
Ezk	21	28	บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย และเจ้าจงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้เกี่ยวกับคนอัมโมน และเกี่ยวกับเรื่องน่าตำหนิของเขา
ทั้งหลายว่า ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งถูกชักออก เขาซัดมันเพื่อการชนฆ่า เขาให้มันเดิมโลหิตเพราะมันวาววิบ			
Ezk	21	29	ขณะเมื่อเขาเห็นมีดตีงออกมาของท่าน ขณะเมื่อเขาให้คำทำนายมสาแก่ท่าน เพื่อจะวางท่านไว้บนคอของผู้ชั่วที่ถูกฆ่า เวลากำหนดของเขามา
ถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความชั่วช้าครั้งสุดท้าย			
Ezk	21	30	เราจะให้ดาบกลับเข้าฝักอีกหรือ เราจะพิพากษาเจ้าในสถานที่ที่เจ้าถูกสร้างขึ้น ในแผ่นดินดั้งเดิมของเจ้า
Ezk	21	31	เราจะเทความกริ้วของเราเหนือเจ้า และเราจะพินเจ้าด้วยไฟแห่งความพิโรธของเรา และเราจะมอบเจ้าไว้ในมือของคนเขลา ผู้มีฝีมือในการ
ทำลาย			
Ezk	21	32	เจ้าจะเป็นพื้นไว้ไฟไฟ โลหิตของเจ้าจะอยู่กลางแผ่นดิน จะไม่มีใครจดจำเจ้าไว้อีก เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว"
Ezk	22	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	22	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ตัวเจ้าจะพิพากษาหรือ เจ้าจะพิพากษาเมืองที่เปดเปื้อนด้วยโลหิตนั้นหรือ เจ้าจงสำแดงให้เมืองนั้นเห็นสิ่งที่น่าสะอิด
สะเอียนทั้งสิ้นของเธอ			
Ezk	22	3	เจ้าจงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า นี่เป็นเมืองที่ทำให้โลหิตตกอยู่ที่กลางตนเองเพื่อให้เวลากำหนดของตนมาถึง และเป็น
เมืองที่ทำรูปเคารพไว้ให้ตัวมลิทไป			
Ezk	22	4	เจ้ามีความชั่วด้วยโลหิตที่เจ้ากระทำให้ตกนั้น และมลิทไปด้วยรูปเคารพที่เจ้ากระทำไว้ และเจ้าได้นำให้เวลาของเจ้าเข้ามาใกล้ เวลากำหนด
แห่งปียงเจ้ามาถึงแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงกระทำเจ้าให้เป็นทีประณามกันแก่ประชาชนชาติ และเป็นที่ย่ำยีกันแก่ประเทศทั้งหลาย			
Ezk	22	5	ผู้ที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกลเจ้าจะเย้ยหยันเจ้า ผู้เป็นเมืองที่เสียชื่อเสียงและเต็มด้วยความโกลาหล
Ezk	22	6	ดูเถิด เจ้านายแห่งอิสราเอล ทุกคนซึ่งอยู่ในเจ้าก็โมโม่ไปในทางที่ทำให้โลหิตตกตามอำนาจของเขา
Ezk	22	7	บิดามารดาถูกเหยียดหยามอยู่ในเจ้า คนต่างตัวที่อาศัยอยู่ก็ถูกเบียดเบียนอยู่ท่ามกลางเจ้า ลูกกำพร้าพ่อและหญิงม่ายก็ถูกข่มเหงอยู่ในเจ้า
Ezk	22	8	เจ้าได้ดูหมิ่นสิ่งบริสุทธิ์ของเรา และลบหลู่วันสะบาโตทั้งหลายของเรา
Ezk	22	9	ในเจ้ามีคนกล่าวร้ายเพื่อจะทำให้โลหิตตก และมีคนในเจ้าที่รับประจานบนภูเขา มีคนกระทำอวดลามกท่ามกลางเจ้า
Ezk	22	10	ในเจ้ามีชายบางคนได้เห็นความเปลือยของบิดาเขา ในเจ้ามีคนทีกระทำหามเกียรติผู้หญิงที่ยังมีมลทินเพราะมีประจำเดือน
Ezk	22	11	คนหนึ่งกระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนกับภรรยาของเพื่อนบ้าน อีกคนหนึ่งกระทำให้ลูกสะใภ้ของตนเป็นมลิทอย่างชั่วช้าลามก และอีกคน
หนึ่งในพวกเจ้ากระทำหามเกียรติน้องสาวของเขาเอง คือลูกสาวของบิดาของเขาเอง			
Ezk	22	12	ในเจ้ามีคนรับสินบนเพื่อกระทำให้โลหิตตก เจ้าเอาดอกเบี้ยและเอาเงินเพิ่มและทำกำไรจากเพื่อนบ้านของเจ้าโดยการบีบบังคับ และเจ้าได้ลิ้ม
เราเสีย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ			
Ezk	22	13	ดูเถิด เพราะฉะนั้นเราได้ฟาดมือของเราลงบนผลกำไรโรธธรรมที่เจ้าได้ และลงบนโลหิตที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าทั้งหลาย
Ezk	22	14	ใจเจ้าจะทนได้หรือ และมีมือของเจ้าจะแข็งแรงอยู่หรือ ในวันที่เราจะเอาเรื่องกับเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว และเราจะกระทำ
Ezk	22	15	เราจะให้เจ้ากระเจายไปในหมู่ประชาชนชาติ และกระเจายเข้าไปตามประเทศต่างๆ และเราจะเผาเอาความโสโครกออกจากเจ้าเสีย
Ezk	22	16	เจ้าจะได้มรดกของเจ้าเพราะตัวเจ้าเองท่ามกลางสายตาของประชาชนชาติ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์"
Ezk	22	17	และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	22	18	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สำหรับเราจงควานอิสราเอลกลายเป็นซีโลหะ เขาทั้งสิ้นเป็นทองสัมฤทธิ์ ดีบุก เหล็ก และตะกั่วในเตาหลอม เขาเป็นซี
โลหะเงินไปหมด			
Ezk	22	19	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเจ้าเป็นซีโลหะ ไปเสียทั้งสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไว้ท่าม
กลางเยรูซาเล็ม			
Ezk	22	20	อย่างทีคนเขารวบรวมเงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก และตะกั่วและดีบุกไว้ในเตาหลอม เพื่อเอาไฟพ่นรดให้มันละลาย ดังนั้นเราจะรวบรวมเจ้า
ด้วยความกริ้วและด้วยความพิโรธของเรา และเราจะใส่เจ้ารวมไว้ให้เจ้าละลาย			
Ezk	22	21	เราจะรวบรวมเจ้า และเอาเพลิงแห่งความพิโรธของเราพ่นเจ้า และเจ้าจะละลายอยู่ท่ามกลางนั้น
Ezk	22	22	เงินละลายอยู่ในเตาหลอมเงินใด เจ้าทั้งหลายจะละลายอยู่ท่ามกลางเพลิงเงินนั้น และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ได้เทความกริ้วของ
เราลงเหนือเจ้า"			
Ezk	22	23	และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	22	24	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับแผ่นดินนั้นว่า เจ้าเป็นแผ่นดินที่ไม่ได้รับการชำระ หรือฝนมิได้ชะในวันพิโรธ
Ezk	22	25	มีการวางแผนร้ายระหว่างพวกผู้พยากรณ์ท่ามกลางแผ่นดินนั้น เป็นเหมือนสิ่งใดคำรามลึกเหยืออยู่ เขาทั้งหลายกินชีวิตมนุษย์ เขารับทรัพย์
สมบัติและสิ่งประเสริฐไป เขาได้กระทำให้เกิดหญิงม่ายมีขึ้นมากมายท่ามกลางแผ่นดินนั้น			
Ezk	22	26	ปริติตของเขาได้ละเมิดราชบัญญัติของเรา และได้ลบหลู่สิ่งบริสุทธิ์ของเรา เขามิได้แยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งบริสุทธิ์และสิ่งสามัญ
เขามิได้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างมลทินและของสะอาด เขาได้ซ่อนนัยตาของเขาไว้จากวันสะบาโตของเขา ดังนั้นแหละเราจึงถูกลบหลู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย			
Ezk	22	27	เจ้านายในท่ามกลางแผ่นดินเป็นเหมือนสุนัขป่าที่ฉีกเหยื่อ ทำให้โลหิตตก ทำลายชีวิตเพื่อจะเอากำไรที่อัสติย
Ezk	22	28	และผู้พยากรณ์ของแผ่นดินนั้นก็ลบล้างด้วยปูนขาว ให้เขาเห็นมีดตีง และให้คำทำนายมสาแก่เขา โดยกล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสดังนี้" ในเมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ตรัสเลย			
Ezk	22	29	ประชาชนแห่งแผ่นดินกระทำการบีบคั้นและกระทำโจกรรม เออ เขาบีบบังคับคนยากจนและคนขัดสน และบีบบังคับคนต่างด้าวอย่างอ
ยุติธรรม			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	22	30	และเขาก็แสวงหาสักคนหนึ่งในพวกเขาซึ่งจะสร้างรั้วต้นไม้และยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเราเพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะมีได้ทำลายมันเสีย แต่
กัหาไม่ได้สักคนเดียว			
Ezk	22	31	ฉะนั้นเราจึงเทความกริ้วของเราลงเหนือเขา เราได้เผาผลาญเขาด้วยเพลิงพิโรธของเรา เราได้ตอบสนองตามการประพฤติของเขาเหนือ
ศีรษะเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านักรัสต์ตั้งนี้แหละ"			
Ezk	23	1	พระวอแนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	23	2	"บุตรแห่งมนษย์เอ๋ย มีผู้หญิงสองคน เป็นบุตรสาวมารดาเดียวกัน
Ezk	23	3	เธอลงนอนในอียิปต์ เธอลงนอนตั้งแต่ว่างๆ ณ ที่นั้นถิ่นของเธอถูกเคล้าคลึง และอภพรหมจารีของเธอถูกจับต้อง
Ezk	23	4	คนพี่ชื่อโฮโฮลาห์และโฮโฮลิบาห์เป็นพี่น้องสาว ทั้งสองมาเป็นของเรา ทั้งสองเกิดบุตรชายหญิง เรื่องชื่อมัน โฮโฮลาห์คือสะมาเรีย และโฮโฮ
ลิบาห์คือเยรูซาเล็ม			
Ezk	23	5	โฮโฮลาห์ลงนอนเมื่อเธอเป็นของเรา เธอหลุมหลุมพวกคนรักของเธอ คืออัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ
Ezk	23	6	ซึ่งแต่งกายสีม่วง และเป็นเจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา พลม้าขี่ม้า
Ezk	23	7	เธอลงนอนกับคนเหล่านั้น ซึ่งเป็นบุคคลที่คัดเลือกแล้วของอัสซีเรียทุกคน และเธอก็กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพของทุกคนที่เธอหลุมหลุม
นั้น			
Ezk	23	8	เธอมิได้เลิกการเล่นชู้ซึ่งเธอได้นำมาจากอียิปต์ เพราะว่าเมื่อยังสาวอยู่คนหนุ่มก็เข้านอนกับเธอ และจับต้องอภพรหมจารีของเธอ และเทหาคะ
ของเข้าให้แก่เธอ			
Ezk	23	9	เพราะฉะนั้นเราจึงมอบเธอให้ตกอยู่ในมือพวกคนรักของเธอ คือในมือคนอัสซีเรียซึ่งเธอหลุมหลุมมัน
Ezk	23	10	ผู้เหล่านี้เผยความเปลือยเปล่าของเธอ เขาจับบุตรชายหญิงของเธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เธอจึงเป็นคำเยาะเย้ยท่ามกลางผู้หญิงทั้งหลาย ใน
เมื่อได้พิพากษาลงโทษเธอแล้ว			
Ezk	23	11	เมื่อโฮโฮลิบาห์น้องสาวของเธอเห็นเช่นนั้น เธอก็ทราบดีเสียยิ่งกว่าพี่สาวในเรื่องการหลุมหลุม และในการเล่นชู้ซึ่งทราบดีเสียยิ่งกว่าพี่สาว
Ezk	23	12	เธอหลุมหลุมอัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ เจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ซึ่งแต่งเกราะเต็ม พลม้าขี่ม้า ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา
Ezk	23	13	และเราเห็นว่าเธอมีมลทินเสียแล้ว เธอทั้งสองก็เดินทางเดียวกัน
Ezk	23	14	แต่เธอยังเล่นชู้ยิ่งขึ้น เมื่อเธอเห็นรูปคนอุยบนผนัง เป็นรูปคนเคลเดียเขียนด้วยสีแดงเข้ม
Ezk	23	15	มีเข็มขัดคาดเอว มีผ้าโพกศีรษะชายห้อยอยู่ ทุกคนเป็นเหมือนนายทหาร เป็นรูปชาวบาบิโลน ซึ่งแผ่นดินเดิมของเธอคือเคลเดีย
Ezk	23	16	เมื่อเธอเห็นรูปนั้นก็หลุมหลุมเขาเสียแล้ว และส่งผู้สื่อสารไปหาเขาที่เคลเดีย
Ezk	23	17	ชาวบาบิโลนก็มาหาเธอถึงเตียงรัก และเขาก็กระทำให้เธอเป็นมลทินด้วยราคะของเขา หลังจากนั้นเธอโลโคกรกับเขาแล้ว จิตใจเธอก็เมือหน่าย
Ezk	23	18	เมื่อเธอได้ทำการเล่นชู้เสียอย่างเปิดเผย และเธอสำแดงความเปลือยเปล่าของเธอ จิตใจเธอก็เมือหน่ายเธอ อย่างที่จิตใจเราเมือหน่ายพี่สาว
ของเธอ			
Ezk	23	19	ถึงกระนั้นเธอยังทรึกทรักการเล่นชู้ของเธอขึ้นอีก โดยหวนระลึกถึงเมื่อครั้งยังสาวอยู่ เมื่อเธอลงนอนชู้ในแผ่นดินอียิปต์
Ezk	23	20	เธอหลุมหลุมชู้ของเธอที่นั่น ล้าเนื้อของเธอก็เหมือนของลา และของเธอก็เหมือนของม้า
Ezk	23	21	ดังนั้นแหละ เจ้าก็อาศัยในราคะเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ เมื่อคนอียิปต์จับต้องอกของเจ้า และเคล้าคลึงหัวนมสาวของเจ้า"
Ezk	23	22	เพราะฉะนั้น โฮโฮลิบาห์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านักรัสต์ตั้งนี้ว่า "ดูเถิด เราจะร่ำคร่ำครวญที่จิตใจเจ้าเมือหน่ายแล้วนั้นให้มาสู่เจ้า และเราจะ
นำเขามาสู่เจ้าจากทุกด้าน			
Ezk	23	23	มีคนบาบิโลน และคนเคลเดียทั้งสิ้น เปโซดและไซอา และโคอา ทั้งคนอัสซีเรียทั้งสิ้นด้วย เป็นคนหนุ่มที่พึงปรารถนา เจ้าเมือง ผู้บังคับบัญชา
ทั้งสิ้น เป็นนายทหารและผู้มีชื่อเสียง ทุกคนขี่ม้า			
Ezk	23	24	เขาจะมาต่อสู่เจ้า มีอาวุธ ทรบรและเกรียน และชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก เขาจะตั้งตนต่อสู้เจ้าทุกด้าน ด้วยดั่งและโล่ และหมวกเหล็ก และ
เราจะมอบการพิพากษาต่อหน้าเขา และเขาทั้งหลายจะพิพากษาเจ้าตามหลักการพิพากษาของเขาทั้งหลาย			
Ezk	23	25	และเราจะมุ่งความรื้อถอนของเราต่อสู่เจ้า และเขาจะกระทำกับเจ้าด้วยความเกรี้ยวกราด เขาจะตัดจมูกและตัดหูของเจ้าออกเสีย และผู้ที่รอด
ตายจะล้มลงด้วยดาบ เขาจะจับบุตรชายและบุตรสาวของเจ้า และคนที่รอดตายของเจ้าจะถูกเผาด้วยไฟ			
Ezk	23	26	เขาจะถอดเอาเสื้อของเจ้าออก และนำเอาเครื่องรูปพรณงามๆของเจ้าไปเสีย
Ezk	23	27	เราจะให้ราคะและการเล่นชู้ซึ่งเจ้านำมาจากแผ่นดินอียิปต์สูญสิ้นลง เพื่อเจ้าจะมีได้เงยหน้าขึ้นดูคนอียิปต์ และระลึกถึงเขาอีกต่อไป
Ezk	23	28	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านักรัสต์ตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบเจ้าไว้ในมือของผู้ที่เจ้าเกลียดชัง ในมือของผู้เหล่านั้นที่จิตใจเจ้าเมือหน่าย
Ezk	23	29	และเขาทั้งหลายจะกระทำกับเจ้าด้วยความเกลียดชัง และจะริบเอาบรรดาผลแห่งการงานของเจ้าไปเสีย และจะทิ้งเจ้าไว้ให้เปลือยเปล่าและ
ล่อนจ้อน จะต้องเปิดเผยความเปลือยเปล่า ราคะและการเล่นชู้ของเจ้า			
Ezk	23	30	เราจะกระทำสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า เพราะเจ้าเล่นชู้ตามประสาชาติ และเพราะเจ้ากระทำตัวของเจ้าให้มัวหมองไปด้วยรูปเคารพของเขาทั้งหลาย
Ezk	23	31	เจ้าดำเนินตามทางแห่งพี่สาวของเจ้า เพราะฉะนั้น เราจะมอบกายของเธอใสมือเจ้า
Ezk	23	32	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านักรัสต์ตั้งนี้ว่า เจ้าจะต้องตีมากด้วยของพี่สาวเจ้า ซึ่งเล็กและใหญ่ เจ้าจะเป็นที่หัวเราะเยาะและถูกสบประมาทเพราะ
ถ้ายันนั้นจาก			
Ezk	23	33	เจ้าจะเต็มไปด้วยความมึนเมาและความเศร้าโศกเสียใจ ด้วยถ้อยแห่งความน่าสะพึงกลัวและการกรังร้างว่างเปล่า ถ้วยแห่งสะมาเรียพี่สาวของ
เจ้า			
Ezk	23	34	เจ้าจะดื่มและดื่มจนเคลิ้ม เจ้าจะทะเลาะถ้อยและฉีกอกของเจ้าเสีย เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านักรัสต์ตั้งนี้แหละ
Ezk	23	35	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านักรัสต์ตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าลิ้มเราและเหวี่ยงเราไปไว้เบื้องหลังเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นเจ้าจึงรับโทษราคะและ
การเล่นชู้ของเจ้าเกิด"			
Ezk	23	36	พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาโฮโฮลาห์และโฮโฮลิบาห์หรือ จงประกาศให้เขาทราบถึง
การกระทำอันน่าสะอิดสะเยียนของเขา			
Ezk	23	37	เพราะว่าเธอได้กระทำการล่วงประเวณี และโลหิตอยู่ในมือของเธอ เธอกระทำการล่วงประเวณีกับรูปเคารพของเธอ และเธอยังถวายบุตรชาย
ซึ่งเธอยังเกิดให้แก่เรานั้นให้ลุยไฟเพื่อเผาผลาญเขาเสีย			
Ezk	23	38	ยิ่งกว่านั้นอีก เธอได้กระทำเช่นนี้แก่เรา คือเธอได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินในวันเดียวกัน และลบหลู่วันสะบาโตของเรา
Ezk	23	39	คือขณะที่เธอฆ่าลูกของเธอเป็นเครื่องบูชารูปเคารพ ในวันนั้นเธอก็เข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา และกระทำสถานนั้นให้เป็นมลทิน ดู
เถิด เธอกระทำสิ่งเหล่านี้ในนิเวศของเรา			
Ezk	23	40	ยิ่งกว่านั้นอีก เธอยังได้ให้ไปหาผู้ชายมาจากเมืองไกล คือเธอใช้ผู้สื่อสารไปหา และดูเถิด เขาก็มา เธอก็ชำระตัวของเธอ เธอหาตาของเธอ
และแต่งกายเธอด้วยเครื่องประดับ เพื่อคนเหล่านั้น			
Ezk	23	41	เธอนั่งอยู่บนตั่งอันสูงศักดิ์ มีโต๊ะวางอยู่ข้างหน้า ซึ่งเป็นโต๊ะที่เจ้าได้วางเครื่องหอมและน้ำมันของเรา
Ezk	23	42	เสียงของประชาชนที่ปล่อยตัวก็ดังอยู่กับเธอพร้อมกับคนสามัญ เขานำคนเสวมมาจากถิ่นทุรกันดารด้วย และเขาเอากาโล่มือสวมที่มีมือของ
ผู้หญิง และสวมมงกุฎงามๆบนศีรษะของเธอทั้งสอง			
Ezk	23	43	เราจึงกล่าวเรื่องเธอ ผู้ที่วางโรยโดยการล่วงประเวณีว่า เขายังเล่นชู้กับเธอหรือ และเธอยังเล่นชู้กับเขาหรือ
Ezk	23	44	เพราะชายเหล่านั้นยังเข้าหาเธอ อย่างเดียวกับผู้ชายเข้าหาหญิงที่เป็นโสเภณี ดังนั้นเขาก็เข้าหาโฮโฮลาห์กับโฮโฮลิบาห์ซึ่งเป็นหญิงมีราคะ
Ezk	23	45	แต่คนชอบธรรมจะพิพากษาเธอด้วยคำพิพากษาอันคารตกแก่หญิงผู้ล่วงประเวณี และด้วยคำพิพากษาอันคารตกแก่หญิงผู้กระทำให้โลหิต
ตก เพราะเธอเป็นหญิงล่วงประเวณี และเพราะโลหิตอยู่ในมือของเธอ			
Ezk	23	46	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านักรัสต์ตั้งนี้ว่า งนังกองทัพมาสู้กับเธอทั้งสองนี้ และเราจะมอบเธอไว้แก่ความครั่นคร้ามและการถูกริบ
Ezk	23	47	และกองทัพจะเอาหินขว้างเธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เขาจะฆ่าบุตรชายหญิงของเธอ และเผาเรือนทั้งหลายของเธอเสียด้วยไฟ
Ezk	23	48	ดังนั้นแหละ เราจะให้ราคะในแผ่นดินนั้นสูญสิ้นเสียที เพื่อผู้หญิงทั้งหลายจะได้รับความตักเตือนและไม่ประพฤติราคะอย่างที่เจ้าได้กระทำแล้ว
นั้น			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	23	49	ส่วนราคาของเจ้านั้นเจ้าจะต้องรับโทษ และเจ้าจะต้องรับโทษเรื่องการบุขูรูปเคารพอย่างบาปหนาของเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า"
Ezk	24	1	เมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้า พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	24	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเขียนชื่อของวันนี้ไว้ วันที่นี้ทีเดียว กษัตริย์บาบิโลนล้อมเยรูซาเล็มในวันนี้อะไร
Ezk	24	3	และจงกล่าวคำอุปมาแก่ชาวต่างชาติที่มักบฏ และพูดกับเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า จงตั้งหม้อไว้ ตั้งไว้ซึ่ง เหนือใส่หม้อด้วย
Ezk	24	4	ใส่ซึ่งเนื้อเข้าไป เอาซึ่งเนื้อเข้าไป คือเนื้อโคเนื้อแกะและเนื้อสันเขาหน้า เลือกกระดูกดีมาใส่ให้เต็ม
Ezk	24	5	จงเลือกกระดูกดีที่สุดมาตัวหนึ่ง ใช้กระดูกเหล่านั้นเป็นฟันไว้ใต้นั้น จงต้มให้เดือด เพื่อเคี้ยวกระดูกที่อยู่ในนั้นด้วย
Ezk	24	6	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ข่มโลहित วิบัติแก่หม้อที่ขึ้นสนิมข้างในและซึ่งสนิมมิได้หลุดออกมา จงเอา
เนื้อออกทีละชิ้นๆ อย่าจับสลากเลย			
Ezk	24	7	เพราะว่าโลहितที่เรอกระทำให้ตกนั้นยังอยู่ท่ามกลางเธอ เธอวางไว้บนหิน เธอมิได้เหลงดิน เพื่อเอาฝุ่นกลบไว้
Ezk	24	8	เราได้อ่างโลหิตที่เรอทำให้ตกนั้นไว้บนก้อนหิน เพื่อมิให้ปิดโลหิตนั้นไว้ เพื่อเราความพิโรธ และทำการแก้แค้น
Ezk	24	9	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ข่มโลहित เราจะกระทำให้อ่างไฟนั้นใหญ่ขึ้นด้วย
Ezk	24	10	จงผสมไฟเข้าไปและก่อไฟขึ้น ต้มเนื้อให้เดือด แล้วปรุงแต่งให้อร่อย และปล่อยให้กระดูกให้ไหม้
Ezk	24	11	และวางหม้อเปล่าไว้บนถ่าน เพื่อให้หม้อซึ่งมีฤทธิ์นั้นร้อนและไหม้ ให้ความใสโครกละลายเสียในนั้น ให้สนิมของหม้อไหม้ไฟ
Ezk	24	12	เรอกระทำตัวของเธอเหนียวด้วยการมสาต่างๆ สนิมที่หนาของเธอก็ไม่หลุดออกไปจากเธอ สนิมนั้นจะต้องอยู่ในไฟ
Ezk	24	13	ราคาของเจ้าโลโคร เพราะเราได้อ่างไฟแล้ว แต่เจ้าไม่ชำระตัว เจ้าจะไม่ถูกชำระจากความโลโครของเจ้าอีกต่อไป จนกว่าเราจะ
ระบายความแค้นใจของเราออกเหนือเจ้าทั้งหมด			
Ezk	24	14	เราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ล้นนวลแล้ว จะเป็นไปอย่างนั้น เราจะกระทำเช่นนั้น เราจะไม่ถอยกลับ เราจะไม่สวมนไว้ และเราจะไม่เปลี่ยนใจ เขา
จะพิพากษาเจ้าตามวิธีการและการกระทำของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้แหละ"			
Ezk	24	15	พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	24	16	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะเอาสิ่งทีพวดตาของเจ้าไปเสียจากเจ้าด้วยการประหารเสียแล้ว ถึงกระนั้นเจ้าก็อย่าคร่ำครวญหรือร้องไห้
หรือให้น้ำตาตก			
Ezk	24	17	จงอดกลั้น ไม่คร่ำครวญเถิด อย่าไว้ทุกข์ให้คนที่ตาย จงโศกนฟูของเจ้า และสวมรองเท้าของเจ้า อย่าปิดริมฝีปากหรือรับประทานอาหารของ
เขา"			
Ezk	24	18	ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดกับประชาชนตอนเช้า และภรรยาของข้าพเจ้าก็สิ้นชีวิตตอนเย็น รุ่งเช้าขึ้นข้าพเจ้าก็กระทำอย่างที่ว่าข้าพเจ้ารับพระบัญชา
Ezk	24	19	ประชาชนก็ถามข้าพเจ้าว่า "ท่านจะไม่บอกเราทั้งหลายหรือว่า สิ่งนี้มีความหมายอะไรแก่เรา ซึ่งท่านกระทำเช่นนั้น"
Ezk	24	20	แล้วข้าพเจ้าก็พูดกับเขาว่า "พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	24	21	จงกล่าวแก่ชาวอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า ดูเถิด เราจะลบหลูสถานบริสุทธิ์ของเราอันเป็นความล้ำเลิศในอำนาจ
ของเจ้า ความปรารถนาแห่งตาของเจ้า และสิ่งทีจิตวิญญาณของเจ้าหวนใจ บุตรชายหญิงของเจ้าซึ่งเจ้าทิ้งไว้เบื้องหลังจะล้มลงด้วยดาบ			
Ezk	24	22	และเจ้าทั้งหลายจะกระทำอย่างที่เรากระทำ เจ้าจะไม่ปิดริมฝีปาก หรือรับประทานอาหารของเขา
Ezk	24	23	ผ้าโพกจะอยู่บนศีรษะของเจ้า และรองเท้าจะอยู่ที่เท้าของเจ้า เจ้าจะไม่ไว้ทุกข์หรือร้องไห้ แต่เจ้าจะทรุดลงเพราะความชั่วช้าของเจ้า และจะ
โอดครวญแก่กันและกัน			
Ezk	24	24	เอเลเศียลจะเป็นเครื่องหมายสำคัญแก่เจ้าทั้งหลาย ดังนี้เขาได้กระทำสิ่งใด เจ้าจะกระทำอย่างนั้นทุกอย่าง เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้มาถึง เจ้าจะ
ได้ทราบว่า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า			
Ezk	24	25	และเจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราเอาที่กำบังเข้มแข็งของเขาทั้งหลายออกไป อันเป็นความรำริ่งและเป็นสง่าราศีของเขา สิ่งทีพวดตาของ
เขาทั้งหลาย และสิ่งทีใจของเขาปรารถนา ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเขา			
Ezk	24	26	ในวันนั้น ผู้หนักใจจะมาหาเจ้า เพื่อจะรายงานข่าวให้เจ้าได้ยินเอง
Ezk	24	27	ในวันนั้น ปากของเจ้าจะหยาบไว้บอกหน้าผู้หนักใจ และเจ้าจะพูดและจะไม่เป็นไว้บอกต่อไป ดังนั้นเจ้าจะเป็นหมายสำคัญสำหรับเขา และเขาทั้ง
หลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์"			
Ezk	25	1	พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	25	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มุ่งหน้าของเจ้าไปยังคนอัมโมณ และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา
Ezk	25	3	จงกล่าวแก่คนอัมโมณว่า จงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า เพราะเจ้ากล่าวไว้ว่า 'อ้าฮา'
เหนือสถานบริสุทธิ์ของเราเมื่อที่นั้นถล่มหล่น และเหนือแผ่นดินอิสราเอลเมื่อแผ่นดินนั้นรกร้างไป และเหนืออควานยูดาห์เมื่อต้องตกไปเป็นเชลย			
Ezk	25	4	เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะมอบเจ้าให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกให้เป็นกรรมสิทธิ์ เขาจะตั้งปราสาททั้งหลายท่ามกลางเจ้า และสร้างที่อยู่
ของเขาท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะรับประทานผลไม้ของเจ้า และจะดื่มน้ำนมของเจ้า			
Ezk	25	5	เราจะกระทำให้เมืองรับบาห์เป็นทุ่งหญ้าสำหรับอูฐ และทำให้ที่ของคณอัมโมณเป็นคอกสำหรับฝูงแพะแกะ แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮ
วาห์			
Ezk	25	6	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า เพราะเจ้าได้ตบมือและกระตือรือร้นทำและปิดด้วยใจคิดร้ายต่อแผ่นดินอิสราเอล
Ezk	25	7	เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราได้ยื่นมือของเราออกต่อเจ้า และจะมอบเจ้าไว้แก่ประชาชนทั้งหลายให้เป็นของรับ และเราจะตัดเจ้าออกเสียจากชน
ชาติทั้งหลาย และเราจะกระทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศต่างๆ เราจะทำลายเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์			
Ezk	25	8	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า เพราะไม่อ้อมและเสอีร์กล่าวไว้ว่า 'ดูเถิด วจควานยูดาห์ก็เหมือนประชาชนชาติอื่นๆทั้งสิ้น'
Ezk	25	9	เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะเปิดไหล่เขาไม่อ้อมจน ไม่มีเมืองเหลือ คือเมืองของเขาจากด้านนั้น สง่าราศีของประเทศนั้น คือเมืองเบรเซย์ไมท์
เมืองบาอัลเมโอนและเมืองคีริยาธอิม			
Ezk	25	10	เราจะมอบเมืองเหล่านั้นให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกพร้อมกับคนอัมโมณให้เป็นกรรมสิทธิ์ เพื่อว่าจะไม่มีใครนึกถึงคนอัมโมณอีกใน
ท่ามกลางประชาชาติ			
Ezk	25	11	และเราจะพิพากษาโทษโมอับ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	25	12	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า เพราะเราเอโดมได้ประพฤตอย่างแก้แค้นต่อวงศวานของยูดาห์ และได้กระทำความชั่วหนักหนาในการที่
แก้แค้นเขา			
Ezk	25	13	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือเอโดมด้วย และจะตัดคนและสัตว์ออกเสียจากเมือง
นั้น และเราจะกระทำให้เมืองนั้นรกร้างตั้งแต่เมืองเทมาน และชาวเมืองเดดานก็จะล้มลงด้วยดาบ			
Ezk	25	14	และเราจะวางการแก้แค้นของเราเหนือเมืองเอโดมด้วยมือของอิสราเอลประชาชนของเรา และเขาจะกระทำตามความกริ้วและความพิโรธ
ของเราในเมื่อเอโดม และเขาจะทราบถึงการแก้แค้นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้แหละ			
Ezk	25	15	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า เพราะว่าคนฟีลิสเตียได้กระทำอย่างแก้แค้น และทำการแก้แค้นด้วยใจคิดร้ายหมายทำลาย เพราะ
เกลียดชังแต่หนหลัง			
Ezk	25	16	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งวันนี้ว่า ดูเถิด เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือคนฟีลิสเตีย และเราจะตัดคนเคเรอออก และ
ทำลายคนทีเหลืออยู่ตามฝั่งทะเลนั้นเสีย			
Ezk	25	17	เราจะกระทำการแก้แค้นใหญ่ยิ่งเหนือเขาด้วยการตีเตียนอย่างรุนแรง แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้วางการแก้แค้นของ
เราไว้เหนือเขา"			
Ezk	26	1	อูมาในวันต้นเดือนปีที่สิบเอ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	26	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะว่าเมืองไทระได้พูดเยาะพินกับเยรูซาเล็มว่า 'อ้าฮา ประตุมืองของชนชาติทั้งหลายหักเสียแล้ว มันเปิดกว้างไว้
รับข้า มันร้างเปล่าแล้ว ข้าจะบริบูรณ์ขึ้น'			
Ezk	26	3	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด เมืองไทระเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และจะนำประชาชาติเป็นอันมากมาต่อสู้อเจ้า ดัง

The Holy Bible in Thai (KJV)

ทะเลาะทำให้คิดสั้นของมันขึ้นมา			
Ezk	26	4	เขาทั้งหลายจะทำลายกำแพงเมืองไทระ และพังหลายหอคอยของเมืองนั้นเสีย และเราจะขุดดินเสียจากเมืองนั้น กระทำให้ยุบหนองของศิลา
Ezk	26	5	เมืองนั้นจะเป็นที่สำหรับตากอวนอยู่กลางทะเล เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส และเมืองนั้นจะเป็นของปล้นแห่ง
บรรดาประชาชาติ			
Ezk	26	6	และพวกธิดาของเมืองนี้ซึ่งอยู่บนแผ่นดินใหญ่จะต้องถูกฆ่าเสียด้วยดาบ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	26	7	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน ผู้เป็นจอมกษัตริย์มายังเมืองไทระจากทิศเหนือ
พร้อมทั้งม้าและรถรบกับพลม้าและกองทหารกับคนมากมาย			
Ezk	26	8	ท่านจะฆ่าธิดาของเจ้าบนแผ่นดินใหญ่เสียด้วยดาบ ท่านจะก่อกำแพงล้อมเจ้าไว้และก่อเขื่อนทำด้วยตั้งตูลูกกับเจ้า
Ezk	26	9	ท่านจะตั้งเครื่องทะเลงต่อสู้กับกำแพงของเจ้า และท่านจะเอาขวานของท่านฟันหอคอยของเจ้าลง
Ezk	26	10	ม้าของท่านมากมายจนฝุ่นม้าคลุมกำแพงเจ้าไว้ กำแพงเมืองของเจ้าจะสั่นสะเทือนด้วยเสียงพลม้าและเกวียนและรถรบ เมื่อท่านจะยกเข้าประตู
เมืองของเจ้า อย่างกับคนเดินเข้าเมือง เมื่อเมืองนั้นแตกแล้ว			
Ezk	26	11	ท่านจะย่ำที่ถนนทั้งปวงของเจ้าด้วยเท้าของท่าน ท่านจะฆ่าชนชาติของเจ้าเสียด้วยดาบ และเสอาอันแข็งแรงของเจ้าจะล้มลงถึงดิน
Ezk	26	12	ทรัพย์สมบัติของเจ้าท่านจะเป็นของริบ และสินค้าของเจ้าท่านจะเอามาเป็นของปล้น เขาทั้งหลายจะพังกำแพงของเจ้าลง และจะทำลาย
บ้านอันพึงใจของเจ้าเสีย หิน ไม้ และดินของเจ้านั้นเขาจะโยนทิ้งเสียลงน้ำ			
Ezk	26	13	เสียงเพลงของเจ้านั้นเราก็คงให้หยุด และเสียงพิณเขาคูของเจ้าจะไม่ได้อีก
Ezk	26	14	เราจะกระทำให้ยุบหนองของศิลา เจ้าจะเป็นสถานที่สำหรับตากอวน จะไม่มีใครสร้างเจ้าขึ้นใหม่เลย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจา
แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ			
Ezk	26	15	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แก่เมืองไทระว่า เกาะต่างๆจะมีได้สั่นสะเทือนด้วยเสียงที่เจ้าล้ม เมื่อผู้บาดเจ็บร้องครวญคราง เมื่อการเข่น
ฆ่าได้เกิดอยู่ท่ามกลางเจ้าหรือ			
Ezk	26	16	แล้วเจ้านายทั้งสิ้นที่ทะเลจะก้าวลงมาจากบัลลังก์และปลี้องเครื่องทรงออก และปลดเครื่องแต่งตัวที่ปักออกเสีย และจะเอาความสั่นกลัวมาเป็น
เครื่องทรง จะประทับอยู่บนพื้นดินและสิ้นอยู่ทุกขณะและหวาดกลัวเพราะเจ้า			
Ezk	26	17	ท่านเหล่านี้จะเปล่งเสียงบทร่ำครวญเรื่องเจ้า และกล่าวแก่เจ้าว่า โอ ผู้มีพลเมืองเป็นชาวกาลิลีเอ๋ย เจ้าถูกทำลายแล้ว เจ้าเป็นเมืองที่มีชื่อเสียง
เจ้าเป็นเมืองแข็งกล้าอยู่ที่ทะเล ทั้งเจ้าและชาวเมืองของเจ้า ว่าถึงคนที่นี่แล้วเจ้าให้เขากลับ			
Ezk	26	18	บัดนี้ เกาะทั้งหลายก็จะสั่นสะเทือนในวันที่เจ้าล้มลง เออ บรรดาเกาะที่อยู่ในทะเลก็จะกลัวเพราะเจ้าสิ้นไปเสีย
Ezk	26	19	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อเราจะกระทำให้เจ้าเป็นเมืองรกร้างเหมือนเมืองที่ไม่มีคนอาศัย เมื่อเราจะนำทะเลขึ้นมา
ท่วมเจ้า และน้ำมากหลายจะคลุมเจ้าไว้			
Ezk	26	20	แล้วเราจะนำเจ้าลงไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ลงไปยังปากแดนคนตาย ไปอยู่กับคนสมัยเก่า และจะปล่อยให้เจ้าอยู่ที่โลกบาดาล ในสถานที่ที่
โดดเดี่ยวอ้างว้างมาแต่โบราณ พร้อมกับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เพื่อว่าจะไม่มีใครอาศัยอยู่ในเจ้า และเราจะตั้งสงสารศิโนแผ่นดินของคนเป็น			
Ezk	26	21	เราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่น่าครันคร้าม จะไม่มีเจ้าอีกแล้ว ถึงใครจะมาหาเจ้า เขาก็จะมาหาเจ้า ไม่พบอีกต่อไปเป็นนิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
เจ้าตรัสตั้งนี้แหละ			
Ezk	27	1	พระวาจาของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	27	2	"เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทร่ำครวญเรื่องเมืองไทระ
Ezk	27	3	และจงกล่าวแก่เมืองไทระ ผู้อยู่ที่ทางเข้าสู่ทะเลเลย เป็นพ่อค้าแห่งชนชาติทั้งหลายที่อยู่ตามเกาะต่างๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
เมืองไทระเอ๋ย เจ้าได้กล่าวว่า ข้านี้มีความงดงามพร้อมสรรพ			
Ezk	27	4	พรมแดนของเจ้าอยู่ที่กลางทะเล ผู้ก่อสร้างได้กระทำให้ความงดงามของเจ้าพร้อมสรรพ
Ezk	27	5	กระดานเรือของเจ้าทั้งสิ้นเขาทำด้วยไม้สนสามใบมาจากเสนีร์ เขาเอาไม้สนสิติคาร์มาจากเลบานอนทำเป็นเสากระโดงให้เจ้า
Ezk	27	6	เขาไม่โอ้อวดแห่งเมืองบาบิโลนทำเป็นกรรเชียงของเจ้า หมุกนอาเซอร์ทำหน้าที่ด้วยช่างซึ่งมาจากเกาะคีติม
Ezk	27	7	ส่วนใบของเจ้านั้น ทำด้วยผ้าปานเป็กเนื้อละเอียดจากอียิปต์ ส่วนสิ่งทีคลุมไว้เหนือเจ้านั้น เป็นสีฟ้าสีม่วงมาจากเกาะต่างๆแห่งเมืองเอลิซาห์
Ezk	27	8	ชาวเมืองไซดอนและเมืองอาร์วัดเป็นฝีกรรเชียงของเจ้า โอ ไทระ นักปราชญ์ของเจ้าอยู่ในเจ้า เขาเป็นต้นหนของเจ้า
Ezk	27	9	ผู้ใหญ่ของเมืองเกบาลและนักปราชญ์ของเมืองนี้ก็อยู่ในเจ้าเป็นช่างไม้ประจำเรือให้เจ้า บรรดาเรือทะเลทั้งสิ้นพร้อมกะลาสีก็อยู่ในเจ้าเพื่อ
แลกเปลี่ยนสินค้ากับเจ้า			
Ezk	27	10	ชาวเปอร์เซีย และลุด และฟุต ก็อยู่ในกองทัพของเจ้า เขาทั้งหลายเป็นทหารของเจ้า เขาเขวนโล่และหวมเหล็กในเจ้า เขากระทำให้เจ้ามีสง่า
Ezk	27	11	ชาวอาร์วัดพร้อมกับทหารของเจ้าอยู่บนกำแพงโดยรอบ ชาวกัมดอยในหอคอยของเจ้า เขาเขวนโล่ไว้ตามกำแพงของเจ้าโดยรอบ เขา
กระทำให้ความงามของเจ้าพร้อมสรรพ			
Ezk	27	12	ทหารซีไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีทรัพยากรมากมายหลายชนิด เขาเอาเงิน เหล็ก ดีบุก และตะกั่วมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า
Ezk	27	13	เมืองยาวาน ทุบัลและเมเซค ค้าขายกับเจ้า เขาแลกเปลี่ยนคนและภาชนะทองสัมฤทธิ์กับสินค้าของเจ้า
Ezk	27	14	วงศวานไทกรมารมาหาเจ้า ม้าศึกและล่อมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า
Ezk	27	15	ชาวเดดานทำการค้าขายกับเจ้า เกาะต่างๆเป็นอันมากเป็นตลาดประจำของเจ้า เขานำงาช้างและไม้มะเกลือมาเป็นค่าของสินค้า
Ezk	27	16	เมืองซีเรียไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เขาเอามรดก ผ้าสีม่วง ผ้าปัก ป่านเนื้อละเอียด หินประการังและไมรามาแลกเปลี่ยนกับสินค้า
ของเจ้า			
Ezk	27	17	ยูด้าและแผ่นดินอิสราเอลก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาข้าวสาลีเมืองมินินิห์และเมืองปานาง น้ำมัน พืชมเสน มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า
Ezk	27	18	ดามัสกัสไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เพราะทรัพยากรมากมายหลายชนิดของเจ้า มีเหล้าองุ่นเฮลโบน และขนแกะขาว
Ezk	27	19	ดานและยิวานมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า เขาเอาเหล็กหล่อ การบูร ตะไคร้มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า
Ezk	27	20	เมืองเดดานค้าขายกับเจ้าในเรื่องผ้าอานสำหรับขี่
Ezk	27	21	เมืองอาระเบียและเจ้านายทั้งหลายของเมืองเคดาร์ เป็นพ่อค้าขายประจำในเรื่องลูกแกะ แกะผู้แพะ เขาไปมาค้าขายกับเจ้าในเรื่องเหล่านี้
Ezk	27	22	พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบาและเมืองราอามาห์ก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาเครื่องเทศชนิดต่างๆทั้งสิ้นและเพชรพลอยทุกชนิด และทองคำมาแลกเปลี่ยน
สินค้ากับเจ้า			
Ezk	27	23	เมืองฮาราน ดานเนห์และเอเดน พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบา อัสซุร และคิลมาดก็ค้าขายกับเจ้า
Ezk	27	24	เมืองเหล่านี้ทำการค้าขายกับเจ้าในตลาดของเจ้าในเรื่องเครื่องแต่งกายอย่างพิเศษ เสื้อสีฟ้าและเสื้อปัก และพรมทำด้วยด้ายสีต่างๆมัดไว้
แน่นด้วยด้ายพัน			
Ezk	27	25	กำป็นทั้งหลายของเมืองทหารซีบรทกลินค้าของเจ้า ดังนั้น เจ้าจึงบริบูรณ์และรุ่งโรจน์อย่างมากในท้องทะเล
Ezk	27	26	ฝิกรรเชียงของเจ้านำเจ้าออกไปที่ในทะเลลึก ลมตะวันออกทำให้เจ้าอับปางในท้องทะเล
Ezk	27	27	ทรัพย์สิ้นของเจ้า ของขายของเจ้า สินค้าของเจ้า ลูกเรือของเจ้า และต้นหนของเจ้า ช่างไม้ประจำของเจ้า ผู้ค้าสินค้าของเจ้า นครทั้งสิ้นของ
เจ้าอยู่ในเจ้าพร้อมกับพรรคพวกทั้งสิ้นของเจ้าที่อยู่ท่ามกลางเจ้า จะจมลงไปในท้องทะเลในวันล่มจมของเจ้า			
Ezk	27	28	แผ่นดินจะสั่นสะท้านเมื่อได้ยินเสียงไววายของต้นหนของเจ้า
Ezk	27	29	บรรดาผู้ที่ถือกรรเชียง พากลูกเรือและบรรดาต้นหนแห่งทะเลจะลงมาจากเรือของเขา มายืนอยู่บนฝั่ง
Ezk	27	30	และจะพิลาปรา้ให้พระเยโฮวาห์ และจะร้องไห้ให้หนักหนา เขาจะเหวี่ยงฝุ่นขึ้นศีรษะของเขา และจะกลิ้งเกลือกอยู่ที่กองขี้เถ้า
Ezk	27	31	เขาจะโกนผมเพราะเจ้าและเอาผ้ากระสอบคาดเอวไว้ เขาจะร้องไห้เพราะเจ้าด้วยจิตใจอันขมขื่นกับไว้ทุกข์หนัก
Ezk	27	32	ในการพิลาปรา้ให้หนั้น เขาจะเปล่งเสียงบทร่ำครวญเพื่อเจ้าและได้ร้องทุกข์เพื่อเจ้าว่า มิมีเมืองใดหรือที่ถูกลทำลายเหมือนเมืองไทระ ในท่าม
กลางทะเล			
Ezk	27	33	เมื่อสินค้าของเจ้ามาจากทะเลก็กระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากพอใจ เจ้าได้กระทำให้บรรดาภคินีแห่งโลกมั่งคั่ง ด้วยสมบัติและ
สินค้าอันอุดมของเจ้า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	27	34	ในเมื่อเจ้าอับปางเสียด้วยทะเลในห้วงน้ำลึก สิ้นชาติของเจ้าและพรรคพวกทั้งหลายของเจ้าจะได้มลงพร้อมกับเจ้า
Ezk	27	35	พวกชาวเกาะต่างๆทั้งสิ้นจะตกตะลึงเพราะเจ้า กษัตริย์ทั้งหลายของพวกเขาจะเกรงกลัวยิ่งนัก สัพพะพระพิศมัยของพระองค์ก็ดูวิคตักกลาง
Ezk	27	36	พ่อค้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลายจะเย้ยหยันเจ้า เจ้าจะเป็นสิ่งที่น่าหวาดผวา และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิตย์" "
Ezk	28	1	พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	28	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่เจ้าเมืองไทระว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะใจของเจ้าผยองขึ้นและเจ้าได้กล่าววา `ข้า
Ezk	28	3	เป็นพระเจ้า ช้าน้อยอยู่ในที่นิ่งแห่งพระเจ้าในท้องทะเล` แต่เจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า แม้เจ้าจะยึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า
Ezk	28	4	ดูเถิด เจ้าฉลาดกว่าดาเนียลจริง ไม่มีใครมีความลับอันใดที่ซ่อนให้พ้นเจ้าได้
Ezk	28	5	เจ้าหาทรัพย์สินสมบัติมาสำหรับตนโดยสติปัญญาและความเข้าใจของเจ้า และได้รับรวบรวมทองคำและเงินมาไว้ในคลังของเจ้า
Ezk	28	6	ด้วยสติปัญญาอันใหญ่ในการค้าของเจ้า เจ้าได้ทวีทรัพย์สินสมบัติของเจ้าขึ้น และจิตใจของเจ้าก็ผยองขึ้นในทรัพย์สินสมบัติของเจ้า
Ezk	28	7	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้ายึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า
Ezk	28	8	เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะนำคนต่างด้าวมาสู่เจ้า เป็นชนชาติที่ทารุณในบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายจะชักรดาบออกต่อสู้กับความงามแห่ง
Ezk	28	9	สติปัญญาของเจ้า และเขาจะกระทำให้ความฉลาดปราดเปรื่องของเจ้าเป็นมลทิน
Ezk	28	10	เขาทั้งหลายจะดันเจ้าลงไปในปากแดนคนตาย และเจ้าจะตายอย่างคนที่ถูกฆ่าในท้องทะเล
Ezk	28	11	เจ้าจึงจะกล่าวอีกหรือ ว่า `ข้าเป็นพระเจ้า` ต่อหน้าคนที่ฆ่าเจ้า ถึงเจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า อยู่ในมือของคนที่มาเจ้า
Ezk	28	12	เจ้าจะตายอย่างคนที่มิได้เข้าสู่ดินตาย โดยมีมือของคนต่างด้าว เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส"
Ezk	28	13	พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	28	14	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปลื้องบทคำร่ำววยเพื่อกษัตริย์เมืองไทระ และจงกล่าวแก่ท่านว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าเป็น
Ezk	28	15	ตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ
Ezk	28	16	เจ้าเคยอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทออย่าง เป็นเสื่อของเจ้า คือทับทิม บุษราคัม เพชร พลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และ
Ezk	28	17	หยก ไพฑูรย์ มรกต พลอยสีแดงเข้มและทองคำ ความเชี่ยวชาญแห่งร่ำมณณาและบิชองเจ้าได้จัดเตรียมไว้ในวันทีสร้างเจ้าขึ้นมา
Ezk	28	18	เจ้าเป็นครูผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เราได้ตั้งเจ้าไว้ เจ้าเคยอยู่บนภูเขาบาริสทรีแห่งพระเจ้า และเจ้าเคยเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง
Ezk	28	19	เจ้าก็ปราศจากตัวหนี่ในวิธีการทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่เจ้า ได้ถูกสร้างขึ้นมาจนพบความชั่วช้าในตัวเจ้า
Ezk	28	20	ในความอุดมสมบูรณ์แห่งการค้าของเจ้า นั้น เจ้าก็เต็มด้วยการทารุณ เจ้ากระทำบาป ดังนั้น ครูผู้พิทักษ์เอ๋ย เราจะขับเจ้าออกไปจากภูเขา
Ezk	28	21	แห่งพระเจ้าดูสิ่งมลทิน และเราจะกำจัดเจ้าเสียจากท่ามกลางศิลาเพลิง
Ezk	28	22	จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า เราจะเหวี่ยงเจ้า
Ezk	28	23	ลงที่ดิน เราจะตีแผ่เจ้าต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อตาของท่านทั้งหลายเหล่านั้นจะเปลือยอยู่ที่เจ้า
Ezk	28	24	เจ้าจะทำให้สถานบริสุทธิ์ของเจ้าเป็นมลทิน โดยความชั่วช้าเป็นอันมากของเจ้า ในการค้าอันชั่วช้าของเจ้า เหตุฉะนั้น เราจะนำไฟออกมา
Ezk	28	25	จากท่ามกลางเจ้า ไฟจะเผาผลาญเจ้า เราจะกระทำให้เจ้าเป็นถ้ำถ้ำไปบนแผ่นดินโลกท่ามกลางสายตาของคนทั้งปวงที่มองดูเจ้าอยู่
Ezk	28	26	บรรดาผู้ที่รู้จักเจ้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย เขาจะตกตะลึงเพราะเจ้า เจ้าจะสิ้นสูญลงอย่างน่าครันคร้าม และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็น
Ezk	28	27	นิตย์"
Ezk	28	28	พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	28	29	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าต่อสู้ไซดอน และพวยการณกล่าวโทษเมืองนั้น
Ezk	28	30	และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด ไซดอนเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะสาแดงสงครามกับเจ้าท่ามกลางเจ้า และ
Ezk	28	31	เขาทั้งหลายจะทราบว่เราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราทำการพิพากษาลงโทษในเมืองนั้น และสาแดงความบริสุทธิ์ของเราในเมืองนั้น
Ezk	28	32	เพราะเราจะส่งโรคระบาดเข้ามาในเมืองนั้น และส่งโลหิตเข้ามาในถนนของเมืองนั้น คนที่ถูกบาดเจ็บจะล้มลงท่ามกลางเมืองนั้น ล้มลงด้วย
Ezk	28	33	ดาบที่อยู่รอบเมืองนั้นทุกด้าน แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่เราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	28	34	และส่วนวงกว้างอิสราเอลนั้น จะไม่มีหนามย้อยที่ริมแห่ง หรือมีหนามใหญ่ภายนอก ท่ามกลางคนทั้งปวงซึ่งได้เคยกระทำแก่เขาด้วยความ
Ezk	28	35	ดุหมิ่น แล้วเขาจะทราบว่เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
Ezk	28	36	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อเราจะรวบรวมวงกว้างอิสราเอลจากชนชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางนั้น
Ezk	28	37	และเมื่อเราจะสาแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขาท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง ซึ่งเราได้มอบให้แก่เขาโดยผู้รับใช้ของ
Ezk	28	38	เรา
Ezk	28	39	และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในที่นั้นอย่างปลอดภัย เออ เราจะสร้างบ้านเรือนและปลูกสวนองุ่น เมื่อเราทำการพิพากษาลงโทษคนทั้งหลาย
Ezk	29	1	ที่อยู่รอบเขา ผู้ได้กระทำต่อเขาด้วยความดุหมิ่นนั้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ด้วยความมั่นใจ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขทั้งหลาย"
Ezk	29	2	เมื่อวันทีสิบสองเดือนสิบในปีที่สิบ พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	29	3	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสู้ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ พวยการณกล่าวโทษกษัตริย์และอียิปต์ทั้งสิ้น
Ezk	29	4	พูดไปเถิดและกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้เป็นพญานาคมหึมา
Ezk	29	5	นอนอยู่กลางแม่น้ำทั้งหลายของแม่น้ำ ผู้กล่าวว่า `แม่น้ำของข้าก็เป็นของข้า ข้าสร้างมันขึ้นเพื่อตัวของตัวเอง'
Ezk	29	6	เราจะเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า และจะกระทำให้ปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าติดกับเบ็ดของเจ้า และเราจะลากเจ้าขึ้นมาจากกลางแม่น้ำ
Ezk	29	7	ทั้งหลายของเจ้า และบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าจะติดอยู่กับเบ็ดของเจ้า
Ezk	29	8	เราจะเหวี่ยงเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทั้งตัวเจ้าและบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะตกลงที่พื้นทุ่ง จะไม่มีใครรวบรวมและฝังเจ้า
Ezk	29	9	ไว้ เราได้มอบเจ้าไว้ให้เป็นอาหารของสัตว์ป่าดินและของนกในอากาศ
Ezk	29	10	แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งสิ้นจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้าเป็นไม้ทำอ้อของวงกว้างอิสราเอล
Ezk	29	11	เมื่อเขาเอามือจับเจ้า เจ้าก็หัก และบาดบ่าของเขทุกคน และเมื่อเขาฟังเจ้า เจ้าก็โค่น และกระทำให้บันเอวของเขทุกคนสิ้นหมด
Ezk	29	12	ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และตัดมนุษย์และสัตว์ให้ขาดจากเจ้าเสีย
Ezk	29	13	แผ่นดินอียิปต์จะเป็นที่รกร้างและถูกทิ้งไว้เสียเปล่า แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้กล่าวว่า `แม่น้ำเป็นของข้า
Ezk	29	14	และข้าสร้างมันขึ้นมา'
Ezk	29	15	เหตุฉะนั้น ดูเถิด เราจะต่อสู้กับเจ้า และกับแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างอย่างสิ้นเชิง
Ezk	29	16	ตั้งแต่หอคอยแห่งสิเอเน โกลไปจนถึงพรมแดนเอธิโอเปีย
Ezk	29	17	จะไม่มีที่มนุษย์ข้ามแผ่นดินนั้น และจะไม่มีดินสัตว์ข้ามแผ่นดินนั้น จะไม่มีใครอาศัยอยู่ที่นั่น
Ezk	29	18	และเราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์เป็นที่รกร้างท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้างนั้น และหัวเมืองของมันจะรกร้างอยู่สี่สิบปีท่ามกลางหัวเมือง
Ezk	29	19	ทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจ่ายเขาไปตามประเทศต่างๆ
Ezk	29	20	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อสิ้นสี่สิบปีแล้ว เราจะรวบรวมคนอียิปต์จากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งเขกระจัดกระจายไป
Ezk	29	21	อยู่ด้วยนั้น
Ezk	29	22	และเราจะให้อียิปต์กลับสู่สภาพเดิม และนำเขกลับมายังแผ่นดินปีที่โรส ซึ่งเป็นแผ่นดินดั้งเดิมของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นราชอาณาจักร
Ezk	29	23	ต่ำต้อยที่นั่น
Ezk	29	24	จะเป็นราชอาณาจักรที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาราชอาณาจักรทั้งหลาย และจะไม่เคยยกตนขึ้นเหนือประชาชาติทั้งหลายอีกเลย เพราะเราจะทำ
Ezk	29	25	ให้เขาเป็นราชอาณาจักรเล็กจนไม่สามารถจะปกครองประชาชาติอื่นได้
Ezk	29	26	และจะไม่เป็นที่วางใจของวงกว้างอิสราเอลอีก อันทำให้สำนึกถึงความชั่วช้าของเขาเมื่อหันไปพึ่งฟาอียิปต์นี้ แล้วเขาจะทราบว่เราคือ องค์
Ezk	29	27	พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า"
Ezk	29	28	ต่อมาเมื่อวันที่หนึ่ง เดือนที่หนึ่ง ในปีทีสี่สิบเจ็ด พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	29	29	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย แนบคิดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ให้กองทัพมาสู้รบกับเมืองไทระอย่างหนัก จนศิระษะทุกศิระษะด้าน และป่าทุกป่า
Ezk	29	30	ก็ถลอก ถึงกระนั้นท่านเองหรือกองทัพของท่านก็ไม่ได้อะไรไปจากไทระอันเป็นค่าแรงซึ่งท่าน ได้กระทำต่อเมืองนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	29	19	เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบแผ่นดินอียิปต์ไว้กับเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเอาคนเป็นอันมากของเขาไปและริบข้าวของไป และปล้นเอาไปเป็นค่าจ้างกองทัพของท่าน
Ezk	29	20	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราได้มอบแผ่นดินอียิปต์ให้ไว้แก่ท่าน เพื่อเป็นค่าแรงงานซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำเพื่อเรา
Ezk	29	21	ในวันนั้นเราจะกระทำให้มีเขางอกขึ้นมาที่ทุ่งควานอิสราเอล และเราจะให้เจ้าอำปากพูดท่ามกลางเขาทั้งหลาย แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์
Ezk	30	1	พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	30	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าววว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงพิลาปร่ำไรเถิดว่า อนุิจจากหนอนั้นนั้น'
Ezk	30	3	เพราะวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว วันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามา จะเป็นวันมีเมฆ เป็นเวลาที่กำหนดของประชาชาติ
Ezk	30	4	ดาบเล่มหนึ่งจะมาเหนืออียิปต์ และความแสนระทมจะอยู่ในเอธิโอเปีย เมื่อคนที่ถูกฆ่าจะล้มในอียิปต์ และพวกเขาจะเอาคนเป็นอันมากของ
ประเทศนั้นไปเสีย และรากฐานของเมืองนั้นก็จะถูกทำลายลง			
Ezk	30	5	เอธิโอเปีย และฟุต และลุด และคนที่ปะปนกันทั้งปวง และลิเบีย และประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นที่อยู่ในสันนิบาตจะล้มลงพร้อมกับเขาด้วยดาบ
Ezk	30	6	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ผู้เหล่านั้นที่สนับสนุนอียิปต์จะล้มลง และอาณาจักรอันผยองของมันจะล่ม และจากหอคอยแห่งลิเบีย เขาจะล้มลง
ภายในประเทศนั้นด้วยดาบ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ			
Ezk	30	7	และมันจะรกร้างอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้าง และหัวเมืองของมันจะอยู่ท่ามกลางหัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า
Ezk	30	8	และเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราวางเพลิงที่อียิปต์ และผู้ช่วยทั้งหมดของมันก็ทำลายแล้ว
Ezk	30	9	และในวันนั้นเหตุของเรื่อไปจากเรา เพื่อจะกระทำให้คนเอธิโอเปียที่เดินเลื่อยนั้นครั้นคร้าม ความแสนระทมจะมาถึงเขาเหล่านั้น เหมือนในวันกำหนดของอียิปต์ เพราะ ดูเถิด วันนั้นมาถึงจริงๆ
Ezk	30	10	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำให้คนเป็นอันมากของอียิปต์สิ้นสุดลง ด้วยมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน
Ezk	30	11	ตัวท่านพร้อมกับชนชาติของท่านคือชนชาติที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ จะถูกนำเข้ามาเพื่อทำลายแผ่นดินนั้น และเขาจะชักดาบออก
ต่อสู้อียิปต์ กระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยคนที่ถูกฆ่า			
Ezk	30	12	และเราจะกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป เราจะขายแผ่นดินนั้นไว้ในมือของคนชั่ว เราจะกระทำให้แผ่นดินและสารพัดที่อยู่ในแผ่นดินนั้น
ร้างเปล่าโดยมือของคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลืมนิวาจาแล้ว			
Ezk	30	13	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะทำลายรูปเคารพ และจะกระทำให้ปฏิมากรที่อยู่ในเมืองโนฟสิ้นสุดลง และจะไม่มีเจ้าจากแผ่นดิน
อียิปต์อีก ตั้งนั้นเราจะใส่ความยาเกรงไว้ในแผ่นดินอียิปต์			
Ezk	30	14	เราจะกระทำให้ปีโรสเป็นที่รกร้าง และจะวางเพลิงในโคอัน และจะกระทำการพิพากษาเมืองโน
Ezk	30	15	เราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนเมืองเปลูเซียมซึ่งเป็นขมก่าลังของอียิปต์ และจะตัดเหล่าฝูงชนออกเสียจากเมืองโน
Ezk	30	16	และเราจะวางเพลิงในอียิปต์ เมืองเปลูเซียมจะอยู่ในมหันตทุกข์ เมืองโนจะแตกและเมืองโนฟจะมีปรีภยในเวลากลางวัน
Ezk	30	17	ชายจากรัจของเมืองอาเวนและเมืองพิเบเสทจะล้มลงด้วยดาบ และเมืองนั้นจะตกไปเป็นเขลย
Ezk	30	18	ที่เมืองทาปานเฮลกลางวันจะมีดเมื่อเราทำลายแอกของอียิปต์ และอาณาจักรอันผยองของมันจะสิ้นสุดลง จะมีเมฆมาคลุมเมืองนั้นไว้และ
เหล่าริชาของเมืองนั้นจะตกไปเป็นเขลย			
Ezk	30	19	เราจะกระทำการพิพากษาลงโทษอียิปต์ตั้งนี้แหละ แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์
Ezk	30	20	ต่อมาเมื่อวันที่เจ็ด เดือนที่หนึ่ง ในปีทีลิบเอ็ด พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	30	21	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้แขนของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์หัก และดูเถิด ไม่มีผู้ใดพันแขนให้ ไม่มีผู้ใดเอาผ้ามาพันแขนเพื่อจะ
รักษาให้หาย เพื่อให้เขมแข็งที่จะถือดาบได้อีก			
Ezk	30	22	เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เราจะหักแขนของเขา ทั้งแขนที่ยังแข็ง
แรงแและแขนที่หักแล้วนั้น เราจะกระทำให้ดาบหลุดจากมือของเขา			
Ezk	30	23	เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ
Ezk	30	24	และเราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และเอาดาบของเราใส่มือให้ แต่เราจะหักแขนของฟาโรห์ และเขาจะคร่ำครวญต่อหน้า
ท่านอย่างคนถูกบาดเจ็บเจียนจะตาย			
Ezk	30	25	เราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน แต่แขนของฟาโรห์จะตก แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราเอาดาบของ
เราใส่มือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ท่านจะยืนมั่นออกต่อสู้แผ่นดินอียิปต์			
Ezk	30	26	และเราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจาย ไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวา
ห์			
Ezk	31	1	และอยูมา เมื่อวันหนึ่งเดือนที่สาม ในปีทีลิบเอ็ด พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	31	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์และแก่หมู่มิตรของท่านว่า ในความเป็นใหญ่เป็นโตของท่านนั้น ท่านเหมือนผู้ใด
Ezk	31	3	ดูเถิด คนอัสซีเรียเปรียบได้กับไม้สนสิคาริในเลบานอน มีกิ่งงามและมีใบรมและสูงมาก ยอดอยู่ที่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ
Ezk	31	4	สายน้ำทำให้มันใหญ่ขึ้น น้ำลึกทำให้มันงอกสูง พร้อมกับมันแม่น้ำของสายน้ำลึกนั้น ไหลรอบที่ที่ปลูกมันไว้ และก่อให้เกิดสายน้ำลึกๆ จากแม่น้ำ
น้ำลึกแยกออกไปทั่วต้นไม้ทั้งสิ้นในทุกนั้น			
Ezk	31	5	ตั้งนั้นมันจึงสูงเหนือต้นไม้ในป่าทั้งหลาย กิ่งไม้ก็แตกใหญ่และก้านก็ยาว เพราะน้ำมากหลายเมื่อให้งอก
Ezk	31	6	นกในอากาศทั้งสิ้น ได้มาทำรังอยู่ในกิ่งของมัน สัตว์ป่าทั้งสี่ตีนตกลงออกมาอยู่ใต้ก้าน ประชาชาติใหญ่โตทั้งสิ้นอาศัยอยู่ใต้ร่มของมัน
Ezk	31	7	มันกิ่งงามด้วยความใหญ่ยิ่งของมัน ด้วยความยาวแห่งก้านของมัน เพราะรากของมันหยั่งลึกลงไปยังน้ำอดม
Ezk	31	8	ต้นสนสิคาริที่อยู่ในอุทยานของพระเจ้าก็ชอบมันไว้ไม่ได้ ต้นสนสามใบก็ยังไม่เปรียบปานกิ่งใหญ่ของมัน ต้นเกาลัดก็ไม่เปรียบปานกิ่งของ
มัน ไม่มีไม้ต้นใดในอุทยานของพระเจ้าที่มีความงามเหมือนมัน			
Ezk	31	9	เราได้กระทำให้มันงามด้วยกิ่งก้านมากมายของมัน ต้นไม้ทั้งสิ้นในสวนเอเดนก็อิจฉามัน คือต้นไม้ซึ่งอยู่ในอุทยานของพระเจ้า
Ezk	31	10	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่ามันสูงและยอดของมันขึ้นอยู่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ และจิตใจของมันก็เยอหยิ่ง
เพราะความสูงของมัน			
Ezk	31	11	เราจึงมอบมันไว้ในมือของผู้หนึ่งที่ทรองานภาพในบรรดาประชาชาติ ท่านนั้นจะจัดการกับมันเป็นแน่ เราได้โลมันออกเพราะความชั่วร้าย
ของมัน			
Ezk	31	12	คนต่างด้าว คือชนชาติที่นำกลัวในบรรดาประชาชาติ ได้โค่นมันลงและทิ้งไว้ กิ่งของมันตกลงบนภูเขาทั้งหลายและในหุบเขาทั้งสิ้น และก้าน
ของมันก็หักอยู่ตามแม่น้ำลำธารทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้น และบรรดาชนชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกก็ลงไปเสียจากร่มเงาของมันและทิ้งมันไว้			
Ezk	31	13	นกในอากาศทั้งสิ้นจะอาศัยอยู่บนสิ่งสลักหักพังของมัน และสัตว์ป่าทั้งปวงจะอยู่บนก้านของมัน
Ezk	31	14	ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อบรรดาต้นไม้ที่อยูริมน้ำจะไม่งอกขึ้นสูงนัก หรือชวยอดขึ้นท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ และเพื่อไม่ให้บรรดาต้นไม้ที่ตูดน้ำขึ้นสูง
อย่างนั้นได้ เพราะว่ามันทั้งหลายต้องมอบให้แก่ความตาย มอบให้แก่โลกบาดาล ท่ามกลางบุตรทั้งหลายของมันกับผู้ที่ไต่ลงไปยังปากแดนคนตาย			
Ezk	31	15	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่มีนลงไปยังแดนคนตาย เราระทำให้บาดาลคลุมทั่วไว้ทุกขให้มัน และยังมีขมแม่น้ำของมันไว้
และน้ำเป็นอันมากจะหยุดยั้ง เราคลุมเลบานอนไว้ให้คลุมอยู่เพื่อมัน และต้นไม้ในทุ่งนาทั้งสิ้นจะสลบเพราะมัน			
Ezk	31	16	เรากระทำให้ประชาชาติสิ้นเสเทือนด้วยเสียงที่มันล้ม เมื่อเราเหยียดมันลงไปที่นรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดน และต้นไม้ทั้งสิ้นใน
เอเดน ต้นไม้ที่ตัดเลือกแล้วและต้นไม้ที่ตัดเลือกของเลบานอน ต้นไม้ทุกต้นที่ตมน้ำจะได้รับความเล้าโลมที่ในโลกบาดาล			
Ezk	31	17	ประชาชาติเหล่านี้จะลงไปยังนรกกับเขาด้วย ไปอยู่กับบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เออ คือบรรดาผู้ที่เหมือนแขนของเขา ที่อยู่ใต้ร่มของเขา
ท่ามกลางประชาชาติ			
Ezk	31	18	ตั้งนี้ เจ้าเหมือนผู้ใดในเรื่องสง่าราศีและความเป็นใหญ่ท่ามกลางต้นไม้แห่งเอเดน เจ้าจะถูกนำลงมาพร้อมกับต้นไม้แห่งเอเดน ไปยังโลก
บาดาล เจ้าจะนอนอยู่ท่ามกลางผู้ที่มิได้เข้าสู่หนัด พร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ นีคือฟาโรห์และบรรดาหมู่มิตรทั้งสิ้นของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้"			
Ezk	32	1	ต่อมาเมื่อวันหนึ่ง เดือนที่สิบสอง ในปีทีลิบสอง พระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	32	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทร่ำครวญเรื่องฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และกล่าวให้ท่านฟังดังนี้ว่า ท่านเหมือนสิงโตหนุ่มท่ามกลางประชาชาติ แต่ท่านเป็นเหมือนปลาวาฬในทะเลทั้งหลาย ท่านแผ่นออกมาในแม่น้ำทั้งหลายของท่าน เอาเท้าของท่านกวนน้ำและกระทำแม่น้ำของมันให้มลทินไป
Ezk	32	3	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะกาษาขยของเรากลุ่มท่านโดยกองทัพชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาเหล่านั้นจะลากท่านขึ้นมาด้วยอวนของเรา
Ezk	32	4	และเราจะเหวี่ยงท่านลงบนดิน และเราจะฟัดท่านลงบนพื้นทุ่ง และจะกระทำให้ท่านทั้งสิ้นในอากาศมาจับอยู่บนท่าน และเราจะให้ท่านเป็นอาหารริมออกของสัตว์ทั่วทั้งโลก
Ezk	32	5	เราจะเอาเนื้อของท่านเกลี้ยไว้บนภูเขา และถมภูเขาด้วยศพของท่าน
Ezk	32	6	เราจะให้แผ่นดินถึงเม็ภูเขาชุ่มโชกด้วยเลือดกำลังไหลของท่าน และห้วยจะเต็มไปด้วยท่าน
Ezk	32	7	เมื่อเราดับท่าน เราจะคลุมฟ้าสวรรค์ไว้ และจะกระทำให้ดวงดาวมืดไป เราจะเอาเมฆบังดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์จะไม่ทอแสง
Ezk	32	8	แสงสุกใสทั้งสิ้นแห่งสวรรค์นั้น เราจะกระทำให้มืดอยู่เหนือท่าน และวางความมืดไว้เหนือแผ่นดินของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้
Ezk	32	9	เมื่อเราทำลายท่านท่ามกลางประชาชาติในประเทศซึ่งท่านไม่รู้จักนั้น เราจะกระทำให้จิตใจของชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากลำบาก
Ezk	32	10	เออ เมื่อเราแกว่งดาบของเราต่อหน้าเขาทั้งหลาย เราจะกระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากและสิ่งที่ท่าน และกษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะสะทกสะท้านเพราะท่าน ในวันที่ท่านล้มลงนั้น เขาทั้งหลายจะตัวสั่นทกขณะจิตทั่วกันเพราะหวังชีวิตของตนเอง
Ezk	32	11	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดาบของกษัตริย์แห่งบาบิโลนจะมาเหนือท่าน
Ezk	32	12	เราจะทำให้หมุนีกรของท่านล้มลงด้วยดาบของผู้มีกำลัง ทุกคนก็ล้วนเป็นที่ทรนที่สุดในบรรดาประชาชาติ เขาจะนำความทะเยอทะยานของอียิปต์ให้มาถึงที่สิ้นสุด และหมุนีกรทั้งสิ้นของมันจะพินาศ
Ezk	32	13	เราจะทำลายสัตว์ของเมืองนั้นทั้งสิ้น จากข้างน้ำมากหลายและไม่มีท่ามนุษย์คนใดกระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีก ก็สัตว์ก็จะไม่กระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีกเช่นกัน
Ezk	32	14	แล้วเราจะให้น้ำของเขาทั้งหลายลิก และจะกระทำให้น้ำทั้งหลายของเขาไหลไปเหมือนน้ำมันไหล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้
Ezk	32	15	เมื่อเรากระทำให้แผ่นดินอียิปต์รกร้าง และประเทศนั้นจะขาดสิ่งที่เคยอุดมสมบูรณ์ เมื่อเราฟาดฟันคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	32	16	นี่เป็นบทร่ำครวญที่จะร้องคร่ำครวญ เหล่าริดาแห่งประชาชาติจะร้องบนนั้น เขาจะร้องเรื่องอียิปต์และหมุนีกรของอียิปต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ"
Ezk	32	17	ต่อมาเมื่อวันที่สิบห้า เดือนที่สิบสอง ในปีที่สิบสอง พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	32	18	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพิลาปร่ำไว้เพื่อคนเป็นอันมากของอียิปต์ และจงส่งเขาลงไป ทั้งตัวเขาและเหล่าริดาแห่งประชาชาติที่ให้อำไปยังโลกบาดาล ไปยังบรรดาคนเหล่านั้นที่ไปยังปากแดนคนตายแล้ว
Ezk	32	19	ในเรื่องความงาม ท่านงามล้ำกว่าผู้ใดหรือ จงลงไป ไปนอนกับผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัต
Ezk	32	20	เขาทั้งหลายจะล้มลงกลางบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ มีดาบกำหนดไว้แล้ว จงลาอียิปต์ไปเสียพร้อมกับหมุนีกรทั้งสิ้นของเขา
Ezk	32	21	เหล่าชายฉกรรจ์ในบรรดาผู้ที่แก่แล้วก็จะพูดเรื่องของเขากับผู้ช่วยของเขาจากกลางนรกว่า `เขาได้ลงมาแล้ว เขานอนอยู่ คือนคนที่ไม่ได้เข้าสุหนัต ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ'
Ezk	32	22	อัสซุรก็อยู่ที่นั่นรวมทั้งหมด มีหลุมศพอยู่รอบตัว ทุกคนถูกฆ่าและล้มลงด้วยดาบ
Ezk	32	23	ที่ฝังศพของคนที่ตายแล้วที่แดนมรณาสวนที่ไกลที่สุด และคณะของเธอก็อยู่รอบหลุมฝังศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า ล้มลงด้วยดาบ เป็นพวกที่ให้เกิดความครันคร่าในแผ่นดินของคนเป็น
Ezk	32	24	เอลามก็อยู่ที่นั่น ทั้งหมุนีกรทั้งสิ้นก็อยู่รอบหลุมศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า และล้มลงด้วยดาบ ผู้ลงไปสู่โลกบาดาลโดยไม่เข้าสุหนัต เป็นพวกที่ให้เกิดความครันคร่าในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย
Ezk	32	25	เขาได้ทำให้อีเรือนอนในหมู่พวกผู้ที่ถูกฆ่าพร้อมกับหมุนีกรทั้งสิ้นของเธอ มีหลุมศพอยู่รอบตัว เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัตทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขาให้เกิดความครันคร่าในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เขามีที่อยู่ในหมู่พวกผู้ถูกฆ่า
Ezk	32	26	เมเซทกับบูบลก็อยู่ที่นั่น ทั้งหมุนีกรทั้งสิ้นของเธอ หลุมศพของเธอทั้งสองอยู่รอบเขา เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัตทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะเขาให้
Ezk	32	27	เกิดความครันคร่าในแผ่นดินของคนเป็น
Ezk	32	28	เขาทั้งหลายจะไม่ได้นอนอยู่กับผู้แก่แล้วถ้าในจำพวกที่ไม่ได้เข้าสุหนัตที่ได้ล้มลง ลงไปยังนรกพร้อมกับทุโรภกรรมของเขา ผู้ซึ่งมีดาบวางไว้ใต้ศีรษะของเขา และความชั่วช้าก็อยู่บนกระดูกของเขา เพราะว่าเขาให้ผู้แก่แล้วครันคร่าอยู่ในแผ่นดินของคนเป็น
Ezk	32	29	ดังนั้นท่านจะต้องถูกหักในหมู่พวกผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัต และนอนอยู่กับคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ
Ezk	32	30	เอโดมก็อยู่ที่นั่น คือบรรดา กษัตริย์และบรรดาเจ้านายทั้งหลายของเธอ แม้ว่าเขาทั้งหลายมีอานภาพ เขายังถูกนำมาวางไว้กับบรรดาคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เขาจะนอนอยู่กับผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัต กับบรรดาคนที่ได้ลงไปยังปากแดนคนตาย
Ezk	32	31	เจ้านายจากทิศเหนือก็อยู่ที่นั่นอยู่กันหมด คนไซดอนทั้งหมด ผู้ที่ลงไปด้วยความอายพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่า เพราะเหตุความครันคร่าทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำขึ้นด้วยกำลังของเขา เขาจะนอนอยู่ที่นั่นไม่ได้เข้าสุหนัตพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ และทนรับความอับอายขายหน้ากับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย
Ezk	32	32	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เมื่อฟาโรห์เห็นพวกเหล่านั้นแล้ว ท่านก็จะเบาใจในเรื่องหมุนีกรทั้งสิ้นของท่าน ฟาโรห์และหมุนีกรทั้งสิ้นของท่านถูกฆ่าด้วยดาบ
Ezk	32	33	เพราะเราได้ให้เกิดความครันคร่าในแผ่นดินของคนเป็น เพราะฉะนั้นเขาจะถูกวางไว้ท่ามกลางผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัต พร้อมกับผู้ที่เหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ ทั้งฟาโรห์และหมุนีกรทั้งสิ้นของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ"
Ezk	33	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	33	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับชนชาติของเขาและกล่าวแก่เขาว่า ถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดิน และถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้นตั้งชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้เป็นยาม
Ezk	33	3	และถ้าเขาเห็นดาบมาเหนือแผ่นดินจึงเป่าแตร และตักเตือนประชาชน
Ezk	33	4	เมื่อคนหนึ่งคนใดได้ยินเสียงแตรแต่ไม่นำพาตอเสียงตักเตือน และดาบนั้นก็มาหาเขาคนนั้นไปเสีย ให้โลหิตของคนนั้นตกบนศีรษะของคนนั้นเอง
Ezk	33	5	คือเขาได้ยินเสียงแตร แต่ไม่นำพาตอเสียงตักเตือน ให้โลหิตของคนนั้นตกอยู่บนคนนั้นเอง ถ้าเขาได้นำพาตอเสียงตักเตือนแล้วเขาจะได้รับความรอด
Ezk	33	6	แต่ถ้าคนยามเห็นดาบมาแล้วและไม่เป่าแตร ประชาชนจึงไม่ได้รับเสียงตักเตือน และดาบก็มาหาคนหนึ่งคนใดไปเสีย คนนั้นถูกนำไปด้วยความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกชื่อโลหิตของเขาจากมือของยาม
Ezk	33	7	จะนี่แหละ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับบางควานอิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจึงให้คำตักเตือนของเราแก่ประชาชน
Ezk	33	8	ถ้าเรากล่าวแก่คนชื่อว่า โอ คนชั่วเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็มีได้กล่าวคำตักเตือนให้คนชั่วกลับจากทางของเขา คนชื่อนั้นจะต้องตาย
Ezk	33	9	เพราะความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกชื่อโลหิตของเขาจากมือของเจ้า
Ezk	33	10	แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่วให้หันกลับจากทางของเขาแล้ว แต่เขาไม่หันกลับจากทางของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าได้ช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอดพ้นแล้ว
Ezk	33	11	เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงกล่าวแก่ควานอิสราเอล พวกเจ้าเคยกล่าวกันว่า `การละเมิดและความบาปทั้งหลายของเราอยู่เหนือเรา เรา ก็ค่อยๆตายไปเพราะสิ่งเหล่านี้ เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร'
Ezk	33	12	จงกล่าวตอบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจในความตายของคนชั่ว แต่พอใจในการที่คนชั่วหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ วงควานอิสราเอลเอ๋ย ยอมตายทำมา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	33	12	เจ้า บุตรแห่งมนษย์เอ๋ย เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติของเจ้าว่า ความชอบธรรมของผู้ชอบธรรมจะไม่ช่วยเขาให้พ้นในวันที่เขาจะเกิด ส่วนความชั่วของคนชั่วนั้นจะไม่กระทำให้เขาล้มลงในวันที่เขาหันกลับจากความชั่วของเขา และคนชอบธรรมจะไม่ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยดีด้วยความชอบธรรมในวันที่เขากระทำบาป
Ezk	33	13	แม้เราจะได้กล่าวแก่คนชอบธรรมว่า เขาจะมีชีวิตอยู่แน่ ถ้าเขายึดมั่นในความชอบธรรมของเขา และกระทำความชั่วช้า การกระทำทั้งหลายที่ชอบธรรมของเขาย่อมไม่อยู่ในความทรงจำอีกเลย แต่เขาจะต้องตายเพราะความชั่วช้าซึ่งเขาได้กระทำไว้
Ezk	33	14	อีกประการหนึ่ง แม้เราจะได้กล่าวแก่คนชั่วว่า 'เจ้าจะต้องตายแน่' ถ้าเขาหันกลับจากบาปของเขา มากระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม
Ezk	33	15	ถ้าคนชั่วได้คืนของประกัน ขโมยอะไรของเขามา ก็คืนเสีย และดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ไม่กระทำความชั่วช้าเลย เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่ เขาไม่ต้องตาย
Ezk	33	16	บาปซึ่งเขาได้กระทำมาแล้ว จะไม่จดจำนำมากล่าวโทษเขา เขาได้กระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตแน่
Ezk	33	17	แต่ชนชาติของเจ้ายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' ในเมื่อวิธีการของเขาเองไม่ยุติธรรม
Ezk	33	18	เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขาและกระทำความชั่วช้า เขาจะต้องตายเพราะความชั่วช้านั้น
Ezk	33	19	และเมื่อคนชั่วหันกลับจากความชั่วของเขาและกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยเหตุนี้
Ezk	33	20	เจ้ายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะพิพากษาเจ้าตามการประพฤติของเจ้าแต่ละคน"
Ezk	33	21	และอยู่มา เมื่อวันทีห้า เดือนที่สิบ ในปีทีสิบสอง ซึ่งเราได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย ชายคนหนึ่งหนีมาจากกรุงยูดาห์มาหาข้าพเจ้ากล่าวว่า "เมืองนั้นแตกเสียแล้ว"
Ezk	33	22	ในเวลาเย็นก่อนที่ผู้ลี้ภัยมา พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงอำปากของข้าพเจ้าทันเวลาที่ชายคนนั้นมาถึงในตอนเช้า ดังนั้นปากของข้าพเจ้าจึงอ้าออก ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นไปต่อไป
Ezk	33	23	พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	33	24	"บุตรแห่งมนษย์เอ๋ย ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในที่ร้างเปล่าในแผ่นดินอิสราเอลกล่าวเรื่อยๆว่า 'อับราฮัมเป็นแต่ชายคนเดียว และยังมีถือกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ แต่พวกเราหลายคนด้วยกัน คงต้องประทานครแผ่นดินนั้นให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เรา'
Ezk	33	25	เพราะฉะนั้น จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้ารับประทานครเนื้อพร้อมเลือด เจ้าเงยหน้าขึ้นนั้สการรูปเคารพของเจ้าและทำให้โลหิตตก แล้วเจ้ายังจะเอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ถือหรือ
Ezk	33	26	เจ้ายืนอยู่ด้วยดาบของเจ้า เจ้ากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน และเจ้าทุกคนได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านเป็นมรดก แล้วเจ้าจะเอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้หรือ
Ezk	33	27	จงกล่าวเช่นนั้นแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด บรรดาคนที่อยู่ในที่ร้างเปล่าจะต้องล้มลงด้วยดาบ และคนที่อยู่ที่พื้นทุ่ง ว่าจะมอบให้เป็นอาหารแก่สัตว์ป่า และบรรดาคนเหล่านั้นที่อยู่ในที่กำบังซึ่งแข็งแรงและอยู่ในถ้ำจะตายด้วยโรคระบาด
Ezk	33	28	และเราจะทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด และความหยิ่งยองในอาณาเขตของแผ่นดินนั้นจะสูญสิ้นไป ภูเขาแห่งอิสราเอลจะรกร้างจนไม่มีคนเดินผ่าน
Ezk	33	29	แล้วเขาจะทราบว่าเขาถือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้กระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด เพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาซึ่งเขาได้กระทำนั้น
Ezk	33	30	เจ้า บุตรแห่งมนษย์เอ๋ย ชนชาติของเจ้าที่พูดเรื่องเจ้าข้างกำแพงเมืองและตามประตูบ้าน พูดต่อกันและกันกับพี่น้องของตนว่า 'มาเถิด มาฟังเสียงพระวอนะซึ่งออกมาจากพระเยโฮวาห์'
Ezk	33	31	และเข้ามาหาเจ้าอย่างที่เขาพูดมา และเขามองหน้าเจ้าอย่างประชาชนของเขา เขาฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม เพราะว่าเขาแสดงความรักมากด้วยปากของเขา แต่จิตใจของเขาไม่ยอมอยู่ตามความโลภของเขา
Ezk	33	32	และ ดุเถิด เจ้าเป็นเหมือนคนร้องเพลงรักแก่เขา มีเสียงโพิเราะและเล่นดนตรีเก่ง เพราะเขาฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม
Ezk	33	33	และเมื่อการช่นนี้เป็นมา (ดุเถิด ก็จะมา) เขาทั้งหลายจะทราบว่ามีผู้พยากรณ์อยู่ในหมู่พวกเขา"
Ezk	34	1	พระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	34	2	"บุตรแห่งมนษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษบรรดาผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่พวกผู้เลี้ยงแกะดังนี้ว่า วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล ผู้เลี้ยงตัวเอง ผู้เลี้ยงแกะยอมเลี้ยงแกะมีชีหรือ
Ezk	34	3	เจ้ารับประทานครไขมัน เจ้าคลุมกายของเจ้าด้วยขนแกะ เจ้าร่ำแกะตัวอ้วนๆ แต่เจ้าหาได้เลี้ยงแกะไม่
Ezk	34	4	ตัวที่อ่อนเพลียเจ้าก็ไม่เสริมกำลัง ตัวที่เจ็บเจ้าก็ไม่รักษา ตัวที่กระดุกหักเจ้าก็ได้พันผ้า ตัวที่ถูกขับไล่ออกไปเจ้าก็ได้ไปตามกลับมา ตัวที่หายไปเจ้าก็ได้เสาะหา และเจ้าได้ปกครองเขาด้วยการบังคับและด้วยการข่มขู่บีบคั้น
Ezk	34	5	ดังนั้นฉันจึงกระจัดกระจายไปหมด เพราะว่าไม่มีผู้เลี้ยงแกะ และเมื่อมันกระจัดกระจายไป มันก็ตกเป็นอาหารของสัตว์ป่าทั้งปวงในทุ่ง
Ezk	34	6	แกะของเราก็เที่ยวไปตามภูเขาทั้งหมด และตามเนินเขาสูงทุกแห่ง เออ แกะของเราก็กระจายไปทั่วพื้นพิภพ ไม่มีใครเกี่ยวกัน ไม่มีใครเสาะหามัน
Ezk	34	7	เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จงฟังพระวอนะของพระเยโฮวาห์
Ezk	34	8	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เพราะแกะของเรากลายเป็นเหยื่อ และแกะของเรากลายเป็นอาหารของสัตว์ป่าทั้งปวงทั้งสิ้น เพราะไม่มีผู้เลี้ยงแกะ และเพราะผู้เลี้ยงแกะของเราไม่เกี่ยวกันหาแกะของเรา แต่ผู้เลี้ยงแกะนั้นเลี้ยงตัวเอง และไม่เลี้ยงแกะของเขา
Ezk	34	9	เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จงฟังพระวอนะของพระเยโฮวาห์
Ezk	34	10	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดุเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับผู้เลี้ยงแกะ และเราจะเรียกร้องเอาแกะของเราจากมือของเขา และให้เขาขยับยั้งการเลี้ยงแกะของเขา ผู้เลี้ยงแกะจะไม่ได้เลี้ยงตัวเองอีกต่อไป เราจะช่วยแกะของเราให้พ้นจากปากของเขา เพื่อมิให้แกะเป็นอาหารของเขา
Ezk	34	11	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดุเถิด เราคือ เราเองจะค้นหาแกะของเรา และจะเกี่ยวหามัน
Ezk	34	12	ตั้งผู้เลี้ยงแกะที่เกี่ยวหาฝูงแกะในวันที่เขาอยู่ท่ามกลางแกะของเขาที่กระจัดกระจายไป เราจะเกี่ยวหาแกะของเราตั้งนั้น และเราจะช่วยเขาให้พ้นจากสถานที่ทั้งหลายซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ในวันมีเมฆและมีความมืดทึบ
Ezk	34	13	เราจะนำเขาออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากประเทศต่างๆ และจะนำเขามาไว้ในแผ่นดินของเขาเอง และเราจะเลี้ยงเขาบนภูเขาแห่งอิสราเอล ใกล้ห้วยทั้งหลายและในท้องถื่นทุกแห่งที่มรดกอาศัยในประเทศนั้น
Ezk	34	14	เราจะเลี้ยงเขาในลานหญ้าอย่างดี และคอกของเขาจะอยู่บนบรรดาภูเขาสูงแห่งอิสราเอล ณ ที่นั้น เขาจะนอนลงในคอกที่ดี และเขาจะหากินอยู่บนลานหญ้าอุดมบนภูเขาแห่งอิสราเอล
Ezk	34	15	ตัวเราจะเป็นผู้เลี้ยงแกะของเรา เราจะกระทำให้เขานอนลง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ
Ezk	34	16	เราจะเกี่ยวหาแกะที่หาย และเราจะนำแกะที่ถูกขับไล่ออกไปกลับมากอีก และเราจะพันผ้าให้แก่ที่กระดุกหัก และเราจะเสริมกำลังแกะที่อ่อนเพลีย แต่ตัวที่อ้วนและเข้มแข็งเราจะทำลาย เราจะเลี้ยงเขาด้วยความยุติธรรม
Ezk	34	17	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าทั้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะของเรายอ ดุเถิด เราจะพิพากษาระหว่างแกะกับแกะ ระหว่างแกะผู้กับแกะผู้
Ezk	34	18	ที่จะหากินในลานหญ้าอย่างดีนั้นยังไม่พออีกหรือ เจ้าจึงต้องเอาเท้าเหยียบลานหญ้าที่เหลืออยู่ของเจ้า และดื่มน้ำจากแหล่งน้ำที่ลึกยังไม่พอหรือ จึงเอาเท้าของเจ้ากวนน้ำที่เหลืออยู่ให้ขุ่น
Ezk	34	19	แกะของเราจะต้องกินสิ่งที่เท้าของเจ้าย่ำ และดื่มสิ่งที่เท้าของเจ้าทำให้ขุ่นหรือ
Ezk	34	20	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่เขาดังนี้ว่า ดุเถิด เรา คือเราเอง จะพิพากษาระหว่างแกะอ้วนกับแกะผอม
Ezk	34	21	เพราะเจ้าเอาสีข้างและบ่าตั้นและผลึกแกะตัวอ่อนเพลียด้วยเขาของเจ้า เจ้าทำให้เขากระจายไปต่างถิ่น
Ezk	34	22	เราจึงจะช่วยผู้เลี้ยงแกะของเราให้รอด เขาจะไม่เป็นเหยื่ออีกต่อไป และเราจะพิพากษาระหว่างแกะกับแกะ
Ezk	34	23	และเราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะผู้หนึ่งไว้เหนือเขา คือดาวิดผู้รับใช้ของเรา และท่านจะเลี้ยงเขาทั้งหลาย ท่านจะเลี้ยงเขาและจะเป็นผู้เลี้ยงของเขา และเราคือพระเยโฮวาห์จะเป็นพระเจ้าของเขา และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายท่ามกลางเขา เราคือพระเยโฮวาห์ได้สิ้นเวลาแล้ว

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	34	25	เราจะกระทำพันธสัญญาสันติสุขกับเขา และจะกำจัดสัตว์ร้ายเสียจากแผ่นดิน เขาจะอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารอย่างปลอดภัย และนอนอยู่ในป่าไม้
Ezk	34	26	และเราจะกระทำให้เขากับสถานที่ที่รอบๆเนินเขาของเราเป็นแหล่งพระพร เราจะส่งฝนลงมาให้ตามฤดูกาล เป็นहांฝนแห่งพระพร
Ezk	34	27	ต้นไม้ที่ในทุ่งจะบังเกิดผล และพืชจะบังเกิดผลประโยชน์ และเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของเขา และเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเราหักคานแอกของเขาเสีย และช่วยเขาให้พ้นจากมือของผู้ที่กักเขาให้เป็นทาส
Ezk	34	28	เขาจะไม่เป็นเหยื่อของประชาชนอีกต่อไป หรือสัตว์ป่าคินก็จะไม่กินเขา และเขาจะอยู่อย่างปลอดภัย ไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับ
Ezk	34	29	และเราจะจัดหาไร่นาอันมีชื่อให้แก่เขา เพื่อเขาจะไม่ถูกผลาญด้วยความอดอยากในแผ่นดินนั้นต่อไปอีก ไม่ต้องทนรับความอับอายขายหน้าจากประชาชนชาติ
Ezk	34	30	และเขาจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา และเขาคือวงศ์วานอิสราเอลเป็นประชาชนของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้แหละ
Ezk	34	31	เจ้าทั้งหลายเป็นแกะของเรา เป็นแกะในลานหญ้าของเรา เจ้าทั้งหลายเป็นมนุษย์และเราเป็นพระเจ้าของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้แหละ"
Ezk	35	1	พระวอนของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	35	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสู้ภูเขาเสอีร์ และพยากรณ์ต่อมัน
Ezk	35	3	และกล่าวแก่มันว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า ดูกิจ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย เราต่อสู้กับเจ้า และเราจะเหยียดมือของเราต่อสู้เจ้า และเราจะกระทำให้เจ้าร้างที่สุด
Ezk	35	4	เราจะกระทำให้หัวเมืองของเจ้าถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและเจ้าจะเป็นที่รกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	35	5	เพราะเจ้าพยายามทอญเป็นนิตย์ และให้โลหิตของประชาชนอิสราเอลไหลออกด้วยอำนาจของดาบในเวลาพิบัติของเขา ในเวลาที่ความชั่วช้าของเขาสิ้นสุดลง
Ezk	35	6	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เพราะฉะนั้น เรามิชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะเตรียมเจ้าเพื่อรับโทษแห่งการให้โลหิตตก และโลหิตจะไล่ตามเจ้า เพราะเจ้ามิได้เกลียดชังเรื่องโลหิต เพราะฉะนั้นโลหิตจึงจะไล่ตามเจ้าไป
Ezk	35	7	ดังนั้นเราจะกระทำให้ภูเขาเสอีร์รกร้างที่สุด และเราจะตัดผู้ที่ผ่านออกมาและผู้ทีกลับเข้าไปเสียจากมัน
Ezk	35	8	ภูเขาของเขานั้น เราจะให้มีผู้ที่ถูกฆ่าเติมไปหมด ผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบจะล้มลงตามเนินเขาของเจ้า ตามหุบเขาของเจ้า และในห้วยทั้งสี่ของเจ้า
Ezk	35	9	เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่รกร้างอยู่เนื่องนิตย์ และหัวเมืองของเจ้าจะไม่กลับคืนมาอีก แล้วเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	35	10	เพราะเจ้ากล่าววว่า `ประชาชนชาติทั้งสองนี้และประเทศทั้งสองนี้จะต้องเป็นของเรา เราจะเอาเขามาเป็นกรรมสิทธิ์' ถึงแม้พระเยโฮวาห์สถิตอยู่ที่นั่น
Ezk	35	11	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เรามิชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำต่อเจ้าตามความกริ้วและความอิจฉาของเจ้า ซึ่งเจ้าสำแดงเพราะความเกลียดชังของเจ้าซึ่งมีต่อเขา เมื่อเราพิพากษาเจ้า เราจึงจะสำแดงตัวของเราในหมู่พวกเขาให้เขารู้จัก
Ezk	35	12	และเจ้าจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ และทราบว่าเราได้นิยามพินประมาททั้งปวงของเจ้า ซึ่งเจ้าได้พูดต่อภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลว่า `มันถูกทิ้งไว้ให้รกร้าง มันถูกมอบไว้ให้เราเผาผลาญเสีย'
Ezk	35	13	ด้วยปากของเจ้า เจ้าเบ่งตัวเจ้าต่อสู้เรา และว่าเราอีกมากมาย เราได้ยินแล้ว
Ezk	35	14	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เมื่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้นชื่นชมยินดี เราจะกระทำเจ้าให้รกร้างไป
Ezk	35	15	ในเจ้าได้ชื่นชมยินดีต่อมรดกแห่งวงศ์วานอิสราเอลเพราะมันเป็นที่รกร้างฉันใด เราจะกระทำแก่เจ้าฉันนั้น ภูเขาเสอีร์เอ๋ย รวมทั้งเอโดมทั้งหมด ทั้งหมดเลย เจ้าจะต้องเป็นที่รกร้าง แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์"
Ezk	36	1	"เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ต่อภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลว่า ภูเขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวอนของพระเยโฮวาห์
Ezk	36	2	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เพราะตัดรากแล้วจึงว่า `อ้อ แม่แต่ที่สูงโบราณเหล่านั้นได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเราแล้ว'
Ezk	36	3	เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์และกล่าววว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เพราะว่าเขากระทำให้เจ้าร้าง และกลืนเจ้าเสียทุกด้านเพื่อเจ้า
Ezk	36	4	จะตัดตกเป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาติที่เหลืออยู่นั้น และริมฝีปากของพวกเขาพูดก็เอาเรื่องของเจ้าไปนินทา เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงในหมู่ประชาชน
Ezk	36	5	เขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นจงฟังพระวอนขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้แก่ภูเขาและเนินเขา แม่น้ำและหุบเขา ที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้าง และหัวเมืองที่ถูกทิ้ง ซึ่งได้กลายเป็นเหยื่อและเป็นที่ย่ำยีเหยียดแก่ประชาชนชาติที่เหลืออยู่รอบๆนั้น
Ezk	36	6	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า ด้วยความหวงแหนอย่างเดือดดาลของเรา เราพูดกล่าวโทษประชาชนชาติที่เหลืออยู่ และแก่เอโดมทั้งสิ้นผู้ที่มีมอแผ่นดินของเราให้แก่คนเอ๋ยให้เป็นกรรมสิทธิ์ ด้วยความร่ำโรยอย่างเต็มใจ และใจประมาทหมิ่นอย่างที่สุด เพื่อเขาจะได้โลดแค้นแผ่นดินนั้นออกไป เพื่อจะได้ปล้นเอาไปเสีย
Ezk	36	7	เพราะฉะนั้นจงกล่าวคำพยากรณ์เกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอล และจงกล่าวแก่ภูเขาและเนินเขา แก่ห้วยและหุบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า ดูกิจ เราพูดด้วยความหวงแหนและความพิโรธของเรา เพราะเจ้าได้ทนรับความอับอายขายหน้าจากประชาชนชาติ
Ezk	36	8	เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เราปฏิญาณว่า ประชาชนชาติที่อยู่รอบเจ้านั้นจะทนรับความอับอายขายหน้า
Ezk	36	9	ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลเอ๋ย แต่เจ้าจะแตกกิ่งของเจ้าออกมา และออกผลให้แก่อิสราเอลประชาชนของเรา เพราะ ไม่ใช่เขาจะได้อีกกลับมา
Ezk	36	10	เพราะ ดูกิจ เราอยู่ฝ่ายเจ้า เราจะหันมาหาเจ้า และเจ้าจะถูกไถและถูกหว่าน
Ezk	36	11	และเราจะทริคนให้แก่เจ้า คือบรรดาวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด หัวเมืองจะมีคนมาอาศัยอยู่ และสถานที่ที่ร้างเปล่าจะถูกสร้างขึ้นใหม่
Ezk	36	12	เราจะทริคนและสัตว์ให้แก่เจ้า จะเพิ่มขึ้นและมีลูกตก และเราจะกระทำให้เจ้ามีคนอาศัยอยู่อย่างในกาลก่อน และจะเป็นประโยชน์แก่เจ้ามากกว่าแต่ก่อน แล้วเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	36	13	เออ เราจะให้คนดำเนินบนเจ้า คืออิสราเอลประชาชนของเราด้วย และเขาทั้งหลายจะได้เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ และเจ้าจะเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่เอาลูกของเขาไปอีก
Ezk	36	14	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เพราะคนกล่าวแก่เจ้าว่า `เจ้ากินคนและเจ้าได้เอาลูกของประชาชนชาติของเจ้าไป'
Ezk	36	15	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่กินคน และจะไม่เอาลูกของเจ้าจากประชาชนชาติของเจ้าไปอีกเลย
Ezk	36	16	เราจะมิให้เจ้าได้นิยามพินประมาทหมิ่นของประชาชนชาติต่างๆอีก และเจ้าไม่ต้องทนรับความอับอายขายหน้าของชนชาติทั้งหลายอีกเลย และไม่ต้องกระทำให้ประชาชนชาติของเจ้าสะดุดอีกเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้แหละ"
Ezk	36	17	พระวอนของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	36	18	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อวงศ์วานอิสราเอลได้มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของตน เขากระทำให้แผ่นดินเป็นมลทินด้วยวิถีและการกระทำของเขา ความประพฤติของเขาที่มีต่อหน้าเราเหมือนมลทินอันเกิดจากระตุ
Ezk	36	19	เพราะฉะนั้น เราจึงจะระบายความกริ้วของเราออกเหนือเขาด้วยเรื่องโลหิตซึ่งเขาได้กระทำให้ตกบนแผ่นดิน ด้วยเรื่องรูปเคารพซึ่งเขากระทำให้แผ่นดินนั้นเป็นมลทิน
Ezk	36	20	เราจึงให้เขากระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชนชาติ และเขาถูกกระจัดไปตามประเทศต่างๆ เราพิพากษาเขาตามวิถีและการกระทำของเขา แต่เมื่อเขามายังบรรดาประชาชนชาติ เขาจะมาที่ไหนก็ตาม เขาได้ลบหลู่นามบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งคนกล่าววว่า `คนเหล่านั้นเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ ถึงกระนั้นเขายังต้องออกไปจากแผ่นดินของพระองค์'
Ezk	36	21	แต่เรายังสงสารนามบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลได้ลบหลู่นามกลางประชาชนชาติซึ่งเขาคงไปอยู่นั้น
Ezk	36	22	เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้ว่า วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เรากำลังจะกระทำอยู่แล้ว ไม่ใช่เพื่อเห็นแก่เจ้า แต่เพราะเห็นแก่นามบริสุทธิ์ของเรา ซึ่งเจ้าได้ลบหลู่นามกลางประชาชนชาติซึ่งเจ้าเข้าไปอยู่นั้น
Ezk	36	23	และเราจะชำระให้นามที่ยิ่งใหญ่ของเราบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นนามที่ถูกลบหลู่นามกลางประชาชนชาติ และซึ่งเจ้าได้ลบหลู่นามกลางเขา และประชาชนชาติจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสรตั้งนี้แหละ เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย
Ezk	36	24	เพราะว่า เราเอาเจ้าออกมาจากท่ามกลางประชาชนชาติและรวบรวมเจ้ามาจากทุกประเทศ และจะนำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินของเจ้าเอง
Ezk	36	25	เราจะเอาน้ำสะอาดพรหมเจ้า และเจ้าจะสะอาดพ้นจากมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะชำระเจ้าจากรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	36	26	เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้า
Ezk	36	27	และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และจะทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และเจ้าจะรักษาคำตัดสินของเราและกระทำตาม
Ezk	36	28	เจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราให้แก่บรรดาประชาชนของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป่าพระเจ้าของเจ้า
Ezk	36	29	เราจะช่วยเจ้าให้พ้นมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะเรียกชื่อกว่า และจะกระทำให้อุดมสมบูรณ์ และจะไม่ให้เจ้าเกิดการกัณดารอาหารเลย
Ezk	36	30	เราจะกระทำให้ผลของต้นไม้และไร่นาอุดมสมบูรณ์ เพื่อเจ้าจะไม่ต้องทนรับความอับอายขายหน้าเพราะการกัณดารอาหารท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย
Ezk	36	31	แล้วเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางที่ข้าพเจ้า และการกระทำที่ไม่ดีของเจ้า แล้วเจ้าจะเกลียดตัวเจ้าในสายตาของเจ้าเอง เพราะความชั่วช้าของเจ้า และเพราะการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า
Ezk	36	32	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ที่เรากระทำนั้นมิใช่เพราะเห็นแก่เจ้า ขอให้เจ้าทราบเสีย วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงอับอายและขายหน้าด้วยเรื่องทางของเจ้าเถิด
Ezk	36	33	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่เราชำระเจ้าให้หมดจากความชั่วช้าทั้งสิ้นของเจ้านั้น เราจะกระทำให้อาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมือง และสถานที่ที่สร้างจะได้รับการสร้างขึ้นใหม่
Ezk	36	34	แผ่นดินที่รกร้างจะได้รับการไถแทนที่จะเป็นที่รกร้างดังที่ปรากฏต่อสายตาสายตาของคนที่ผ่านไปมา
Ezk	36	35	และเขาทั้งหลายจะกล่าวว่ "แผ่นดินนี้ที่เคยรกร้างกลายเป็นอย่างสวนเอเดน หัวเมืองที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างและปรักหักพัง เตี้ยนนี้ก็มิกล้าแพ่งล้อมรอบและมีคนอาศัย"
Ezk	36	36	แล้วประชาชาติที่เหลืออยู่รอบๆ เจ้าจะทราบว่ เรา พระเยโฮวาห์ ได้สร้างที่ปรักหักพังเหล่านี้ขึ้นใหม่ และปลูกพืชในที่รกร้างนั้น เรา พระเยโฮวาห์ ได้สิ้นเวลาไว้แล้ว และเราจะกระทำเช่นนั้น
Ezk	36	37	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะให้วงศ์วานอิสราเอลขอให้เรากระทำสิ่งนี้ให้ด้วย คือให้เพิ่มคนอย่างเพิ่มฝูงแพะแกะ
Ezk	36	38	ฝูงแพะแกะอันบริสุทธิ์ และฝูงแพะแกะที่ยูธชาติละระหว่างเทศกาลตามกำหนดของเธอเป็นอย่างไร เมืองที่ถูกทิ้งร้างจะเต็มไปด้วยฝูงคน
Ezk	37	1	อย่างนั้น แล้วเขาจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์"
Ezk	37	1	พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาด้วยพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ และวางข้าพเจ้าไว้ที่กลางหว่างเขา มีกระดูกเต็มไปหมด
Ezk	37	2	พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปเที่ยวในหมู่กระดูกเหล่านั้น ดูเถิด มีกระดูกที่หว่างเขานั้นมากมายเหลือเกิน และดูเถิด เป็นกระดูกแห้งทีเดียว
Ezk	37	3	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้จะมีชีวิตได้ไหม" และข้าพเจ้าทูลตอบว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
Ezk	37	4	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "จงพยากรณ์ต่อกระดูกเหล่านี้ และกล่าวแก่มันว่า กระดูกแห้งเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์
Ezk	37	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แก่กระดูกเหล่านั้นว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้ลมหายใจเข้าเข้าไปในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต
Ezk	37	6	เราจะวางเส้นเอ็นไว้บนเจ้าและจะกระทำให้น้ำมีมาบนเจ้า และเขาเหล่านั้นจะลุกขึ้นและบรรจูลมหายใจในเจ้าและเจ้าจะมีชีวิต และเจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์"
Ezk	37	7	ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชา เมื่อข้าพเจ้าพยากรณ์อยู่นั้นก็มีเสียง และดูเถิด เป็นเสียงกรุกกริก กระดูกเหล่านั้นก็เข้ามาหากันตามที่ยอมนั้น
Ezk	37	8	และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด ก็เห็นมีเอ็นบนมัน และเนื้อก็มาที่กระดูก และหนังก็มาหุ้มกระดูกไว้ แต่ไม่มีลมหายใจในนั้น
Ezk	37	9	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงพยากรณ์แก่ลมหายใจ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์เถิด จงกล่าวแก่ลมหายใจว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลมที่สี่มาหายใจเข้าไปในคนที่ถูกฆ่าเหล่านี้เพื่อให้เขามีชีวิต"
Ezk	37	10	ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมหายใจก็เข้ามาในกระดูกและกระดูกก็มีชีวิต แล้วก็ยืนขึ้น เป็นกองทัพใหญ่โตจริงๆ
Ezk	37	11	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้คือวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น ดูเถิด เขาทั้งหลายกล่าวว่า "กระดูกของเราแห้ง และความหวังของเราสิ้นไป เราได้ถูกตัดส่วนของเราออกเสีย"
Ezk	37	12	เพราะฉะนั้น จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เราจะเปิดหลุมฝังศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุมฝังศพของเจ้า และจะนำเจ้ากลับมาขึ้นแผ่นดินอิสราเอล
Ezk	37	13	โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเราเปิดหลุมฝังศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุมฝังศพของเจ้า
Ezk	37	14	และเราจะบรรจุวิญญาณของเราไว้ในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ได้สิ้นเวลาจากแล้ว และเราได้กระทำ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ"
Ezk	37	15	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า
Ezk	37	16	"เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้มาอันหนึ่งเขียนลงว่า "สำหรับยูดาห์ และสำหรับชนอิสราเอลที่สังคมนับยูดาห์" จงเอาไม้มาอีกอันหนึ่งเขียนลงว่า "สำหรับโยเซฟ ไม้ของเอฟราอิม และวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นที่สังคมนับโยเซฟ"
Ezk	37	17	เอาไม้ทั้งสองมารวมกันเข้าเป็นอันเดียว เพื่อเป็นไม้อันเดียวในมือของเจ้า
Ezk	37	18	และเมื่อชนชาติของเจ้ากล่าวแก่เจ้าว่า "ท่านจะไม่สำเร็จให้เราทราบหรือว่า ไม้นี้หมายความว่าอะไร"
Ezk	37	19	จงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะเอาไม้ของโยเซฟ ซึ่งอยู่ในมือของเอฟราอิม และตระกูลอิสราเอลที่สังคมนับเขา และเราจะเอาไม้ของยูดาห์มารวมเข้าด้วยกัน และจะกระทำให้เป็นไม้อันเดียวกัน เพื่อให้เป็นไม้อันเดียวในมือของเรา
Ezk	37	20	และไม้ซึ่งเจ้าเขียนไว้วันนั้นจะอยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา
Ezk	37	21	แล้วจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำคนอิสราเอลมาจากท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเขาได้เข้าไปอยู่ด้วยนั้น และจะรวบรวมเขามาจากทุกด้านและนำเขามายังแผ่นดินของเขาเอง
Ezk	37	22	และเราจะกระทำให้เขาเป็นประชาชาติเดียวในแผ่นดินนั้นที่บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล และจะมีกษัตริย์แต่พระองค์เดียวปกครองอยู่เหนือเขาทั้งสิ้น เขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป และจะไม่แยกเป็นสองราชอาณาจักรอีกต่อไป
Ezk	37	23	เขาจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา หรือด้วยการละเมิดใดๆของเขาต่อไปอีก แต่เราจะช่วยเขาให้พ้นจากบรรดาที่อาศัยซึ่งเขากระทำมาป็นั้น และจะชำระเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป่าพระเจ้าของเขา
Ezk	37	24	ดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย และเขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงผู้เดียว เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำตัดสินของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และกระทำตาม
Ezk	37	25	เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งบรรดาประชาชนของเจ้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราได้นำโยเซฟผู้รับใช้ของเรา ตัวเขาและลูกหลานของเขาจะอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นนิตย์ และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้าของเขาเป็นนิตย์
Ezk	37	26	เราจะกระทำพันธสัญญาสันติภาพกับเขา จะเป็นพันธสัญญานิรันดร์แก่เขา และเราจะตั้งเขาไว้และให้เขาทวีขึ้น และเราจะวางสถานบริสุทธิ์ของเราไว้ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์
Ezk	37	27	พลับพลาของเราจะอยู่กับเขา เรายังจะเป็นพระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นประชาชนของเรา
Ezk	37	28	แล้วประชาชาติทั้งหลายจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์กระทำให้อิสราเอลเป็นสุทธิพิเศษชาติ ในเมื่อสถานบริสุทธิ์ของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์"
Ezk	38	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Ezk	38	2	"บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสุโขกแห่งแผ่นดินมาโกก เจ้าองค์สำคัญของเมเซคและทูบัล และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา
Ezk	38	3	จงกล่าวว่ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โกอเกอ เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเซคและทูบัล
Ezk	38	4	เราจะให้เจ้าหันกลับ และเอาเบ็ดเกี่ยวขากร ไกรของเจ้า และเราจะนำเจ้าออกมาพร้อมทั้งกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า ทั้งม้าและพลม้า สวมเครื่องรบครบทุกคน เป็นกองทัพใหญ่ มีตั้งและโล่ ถือดาบทุกคน
Ezk	38	5	เปอร์เซีย เอธิโอเปีย และบุตรของกัททาร์ด้วย ทุกคนมีโล่และหอกเหล็ก
Ezk	38	6	โกเมอร์และกองทัพทั้งสิ้นของเขา วงศ์วานไทกรามาห์จากส่วนเหนือสุด พร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของเขา มีชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากอยู่กับเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	38	7	เจ้าและบรรดากองทัพซึ่งประชมอยู่กับเจ้า จงเตรียมตัวพร้อมและให้พร้อมไว้เสมอ และจงเป็นยามเฝ้าเขาทั้งหลาย
Ezk	38	8	เมื่อล่วงไปหลายวันแล้วเจ้าจะต้องถูกเรียกตัว ในปีหลังๆเจ้าจะยกเข้าไปต่อสู้กับแผ่นดินซึ่งได้คืนมาจากดาบ เป็นแผ่นดินที่ประชาชนรวบรวมกันมาจากชนชาติหลายชาติอยู่ที่บนภูเขาอิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นที่ที่ร้างอยู่นับร้อยปี ประชาชนของแผ่นดินนั้นออกมาจากชนชาติอื่นๆ บัดนี้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้วทั้งสิ้น
Ezk	38	9	เจ้าจะรุดออกไป มาเหมือนพายุ เจ้าจะเป็นเหมือนเมฆคลุมแผ่นดิน ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งสิ้นของเจ้าและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า
Ezk	38	10	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ต่อมาในเวลานั้นจะบังเกิดความคิดในใจของเจ้า และเจ้าจะคิดแผนการชั่ว
Ezk	38	11	และจะกล่าววว่า `เราจะยกกองทัพไปยังแผ่นดินที่ชนบทไม่มีกำแพงล้อม เราจะโจมตีประชาชนที่สงบซึ่งอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย ทุกคนอาศัยอยู่โดยไม่มีกำแพง ไม่มีดาด ไม่มีประตู`
Ezk	38	12	เพื่อชิงข้าวของปล้นเอาไปและเพื่อชิงเหยื่อ คือเพื่อจะหั้นมือของเจ้ากลับมาซึ่งที่รกร้างซึ่งขณะนี้มีคนอาศัยอยู่ และมายังประชาชนซึ่งรวบรวมจากบรรดาประชาชาติที่ได้ลี้ตัวใช้ในเมืองและข้าวของ คือผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น
Ezk	38	13	เขาและเดดานและบรรดาพ่อค้าแห่งทวารซิม และสิโรโทหมทั้งหลายในเมืองนั้นจะกล่าวแก่เจ้าว่า `ท่านมาเพื่อจะชิงข้าวของหรือ ท่านขมหมกกองทัพเพื่อจะปล้น เพื่อจะขนเอาเงินและทองไป ขนเอาสัตว์และข้าวของไป เพื่อจะชิงของมากมายหรือ`
Ezk	38	14	เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวกับโลกว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่นั้นเมื่ออิสราเอลประชาชนของเราอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้ว เจ้าจะมีได้รู้หรือ
Ezk	38	15	เจ้าจะมาจากที่ของเจ้าซึ่งอยู่ส่วนเหนือที่สุด ทั้งเจ้าและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า ทุกคนชื่อว่าเมืองทิมัทิม่า เป็นกองทัพทรงกำลังยิ่งนัก
Ezk	38	16	เจ้าจะมาต่อสู้อิสราเอลประชาชนของเรา เหมือนอย่างเมฆคลุมแผ่นดินในกาลภายหลัง เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับแผ่นดินของเรา เพื่อประชาชนชาติทั้งหลายจะรู้จักเรา โลกเอ๋ย ในเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา
Ezk	38	17	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าเป็นผู้หนึ่งหรือผู้ที่ในสมัยก่อนเราได้พูดถึงโดยผู้พยากรณ์ของอิสราเอลผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งในสมัยนั้นได้พยากรณ์อยู่หลายปีว่า เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับเขา
Ezk	38	18	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แต่ต่อมาในเวลานั้นเมื่อโลกจะยกมาต่อสู้กับแผ่นดินอิสราเอล ความพิโรธของเราจะพลุ่งขึ้นต่อหน้าเรา
Ezk	38	19	เพราะเราชอบประกาศด้วยความเห็นและด้วยความพิโรธตั้งพลุ่งของเราว่า ในวันที่นั้นจะมีการสิ้นละห่อนใหญ่ยิ่งในแผ่นดินอิสราเอล
Ezk	38	20	ปลาที่ทะเลและนกในอากาศ และสัตว์ป่าทุ่งและบรรดาสัตว์สี่เลื้อยกลานที่กลานอยู่บนแผ่นดิน และประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นพิภพจะสิ้นละห่อนต่อหน้าเรา เขาจะพังทลายลง และหน้าผาจะพัง และกำแพงทุกแห่งจะล้มลงที่ดิน
Ezk	38	21	เราจะร้องถึงภูเขาทั้งหลายของเราเรียกดาบมาต่อสู้กับโลก องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ และดาบของทุกคนจะต่อสู้กับพี่น้องของเขา
Ezk	38	22	เราจะพิพากษาลงโทษเขาด้วยโรคระบาดและโลหิตตก เราจะให้ฝนตกอย่างน้ำไหลเชี่ยว ทั้งลูกเห็บและไฟ และไฟกำมะถันตกใส่เขาและกองทัพของเขาและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเขา
Ezk	38	23	ดังนั้นเราจะสำแดงความยิ่งใหญ่ของเราและข่าระตัวของเราให้บริสุทธิ์ และเราจะเป็นที่รู้จักท่ามกลางสายตาของประชาชาติเป็นอันมาก แล้วเขาจะทราบวว่าเราคือพระเยโฮวาห์"
Ezk	39	1	" เพราะฉะนั้น เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษโลก และกล่าววว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูกูเกิด โลกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเซคและหุบัส
Ezk	39	2	เราจะให้เจ้าหั้นกลับ และเจ้าจะเหลือแคหนึ่งในหกส่วน และให้เจ้าขึ้นมาจากส่วนเหนือที่สุด และให้เจ้าเข้าไปต่อสู้เขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล
Ezk	39	3	แล้วเราจะตีคันทนูให้หลุดจากมือซ้ายของเจ้า และเราจะให้ลูกธนูตกจากมือขวาของเจ้า
Ezk	39	4	เจ้าจะล้มลงบนภูเขาแห่งอิสราเอล ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า และชนชาติทั้งหลายที่อยู่กับเจ้า เราจะมอบเจ้าให้เป็นอาหารแก่เหยี่ยวทุกชนิดและแก่สัตว์ป่าทุ่ง
Ezk	39	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้าจะล้มลงบนพื้นทุ่ง เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว
Ezk	39	6	เราจะส่งเพลิงมาเหนือมาโลก และท่ามกลางผู้ที่อาศัยอยู่อย่างไว้กังวลตามเกาะต่างๆ และเขาทั้งหลายจะทราบวว่าเราคือพระเยโฮวาห์
Ezk	39	7	และเราจะกระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นที่รู้จักในท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา เราจะไมยอมให้อิสราเอลทำให้นามบริสุทธิ์ของเรา
Ezk	39	8	มัวหมองอีกต่อไป และประชาชนจะทราบวว่า เราคือพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์ในอิสราเอล
Ezk	39	9	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ดูกูเกิด มาแล้ว และจะเป็นอย่างนั้น คือวันนั้นซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้
Ezk	39	9	แล้วบรรดาคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมืองอิสราเอลจะออกไป และจะเอาไฟผสมเครื่องอาวุธเผาเสียคือโลและตั้ง คันทนูและลูกธนู
Ezk	39	10	หอกยาวและหอกซัด และเขาจะเอาไฟผสมเป็นเวลาเจ็ดปี
Ezk	39	11	เพราะฉะนั้น เขาไม่จำเป็นต้องเอาฟืนมาจากทุ่งนาหรือตัดฟืนมาจากป่า เพราะเขาจะก่อไฟด้วยเครื่องอาวุธ และเขาทั้งหลายจะแย่งชิงผู้ที่ยแย่งชิงเขา และจะปล้นผู้ที่ปล้นเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ
Ezk	39	12	ต่อมาในวันที่นั้น เราจะให้โลกมีสถานอยู่ในอิสราเอล คือหุบเขาของคอนเดินผ่านไปมา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเล มันจะปิดจุมกของคนเดินผ่านไปมา เพราะว่าโลกและหุบนิกรทั้งสิ้นของท่านจะถูกฝังไว้ที่นั่น เราจะเรียกกันว่า หุบเขาฮาโมนโลก
Ezk	39	13	วงศ์วานอิสราเอลจะฝังเขาทั้งหลายอยู่ที่เจ็ดเดือน เพื่อจะทำให้แผ่นดินนั้นสะอาด
Ezk	39	13	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจะฝังเขาทั้งหลาย ในวันที่นั้นเมื่อเราสำแดงสง่าราศีของเรา ประชาชนนั้นจะได้รับเกียรติเพราะการฝังศพนั้น
Ezk	39	14	เขาทั้งหลายจะตั้งคนให้เดินผ่านไปมาในแผ่นดินเรื่อยไป ให้ฝังศพคนเหล่านั้นที่เหลืออยู่บนพื้นแผ่นดิน เพื่อจะทำแผ่นดินให้สะอาด เขาจะออกตรวจค้นเมื่อสิ้นเจ็ดเดือนแล้ว
Ezk	39	15	เมื่อคนเหล่านั้นผ่านไปมาในแผ่นดิน ถ้าใครเห็นกระดูกคนเข้า เขาจะเอาเครื่องหมายปักไว้ข้างกระดูกนั้น จนกว่าคนฝังจะมาฝังเขาไว้ในหุบเขาฮาโมนโลก
Ezk	39	16	หัวเมืองหนึ่งชื่อ ฮาโมนาห์ ก็อยู่ที่นั่นด้วย เขาจะทำให้แผ่นดินสะอาดดังนี้แหละ
Ezk	39	17	เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงพูดกับทุกชนิดและพูดกับเหล่าสัตว์ป่าทุ่งว่า `จงขมหมกและมาเกิด รวมากันมาจากทุกด้านมายังการเลี้ยงสักการบูชา ซึ่งเราถวายเพื่อเจ้า เป็นการเลี้ยงสักการบูชาใหญ่บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล และเจ้าจะรับประทานเนื้อและดื่มโลหิต
Ezk	39	18	เจ้าจะรับประทานเนื้อของผู้แก่ล้า และดื่มโลหิตของเจ้านายแห่งพิภพ ของแกะผู้ ของลูกแกะ และของแพะกับของวัวผู้ ทั้งสิ้นนี้เป็นสัตว์อ้วนพีแห่งเมืองบาซาน
Ezk	39	19	และเจ้าจะรับประทานไขมันจนเจ้าอิ่มหน้า และดื่มโลหิตจนเจ้าจะเมา ณ การเลี้ยงสักการบูชาซึ่งเราได้ถวายเพื่อเจ้า
Ezk	39	20	และเจ้าจะอิ่มหน้าสำหรับของเราด้วยเนื้อม้าและผู้ขับขี่ ทั้งเนื้อของผู้แก่ล้า และของนักรบทุกชนิด" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ
Ezk	39	21	และเราจะตั้งสง่าราศีของเราไว้ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย และประชาชาติทั้งสิ้นจะเห็นการพิพากษาลงโทษของเราซึ่งเราได้กระทำ และเห็นมือของเราซึ่งเราวางไว้บนเขาทั้งหลาย
Ezk	39	22	ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป วงศ์วานอิสราเอลจะทราบวว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย
Ezk	39	23	และประชาชาติทั้งหลายจะทราบวว่า วงศ์วานอิสราเอลได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยเพราะเหตุความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้ละเมิดต่อเรา ดังนั้นเราจึงซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา และมอบเขาไว้ในมือพวกศัตรูของเขา เขาจึงล้มลงด้วยดาบสิ้นทุกคน
Ezk	39	24	เราได้กระทำต่อความโลโครและการละเมิดของเขาทั้งหลาย และเราซ่อนหน้าของเราเสียจากเขาทั้งหลาย
Ezk	39	25	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า บัดนี้เราจะให้ยาโคบกลับสู่สภาพเดิม และจะมีความกรุณาต่อวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น และเราจะหวางหน้านามบริสุทธิ์ของเรา
Ezk	39	26	เมื่อเขาทั้งหลายมาอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดิน โดยไม่มีผู้ใดกระทำให้เขาหวาดกลัว เขาทั้งหลายจะทนรับความอับอายหน้าของเขา ซึ่งการละเมิดซึ่งเขาทั้งหลายได้เคยประพฤติดูเรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	39	27	เมื่อเราได้นำเขากลับมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากแผ่นดินศัตรูของเขา และเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขาทั้งหลายท่ามกลางสายตาของประชาชาติเป็นอันมาก
Ezk	39	28	แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เพราะเราได้ส่งให้เขากลับไปเป็นเชลยอยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ แล้วก็รวบรวมเขามาไว้ในแผ่นดินของเขาทั้งหลาย เราจะไม่ปล่อยให้สักคนหนึ่งในพวกเขาเหลืออยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติอีกเลย
Ezk	39	29	และเราจะไม่ซ่อนหน้าของเราไว้จากเขาทั้งหลายอีกเลย เมื่อเราเทวิญญาณของเราเหนือวงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ"
Ezk	40	1	เมื่อปีที่ยี่สิบห้าที่เราได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น ในต้นปีเมื่อวันทีสิบของเดือน ในปีทีสิบหลังจากที่ชาวชนกรุงนั้น ในวันนั้นทีเดียวพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์เข้ามาอยู่เหนือข้าพเจ้าและทรงนำข้าพเจ้ามา
Ezk	40	2	ในนิมิตแห่งพระเจ้าพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงแผ่นดินอิสราเอล และพระองค์ทรงวางข้าพเจ้าไว้บนภูเขาสูงมาก ซึ่งตรงนั้นทางทิศใต้มีสิ่งก่อสร้างเหมือนเมืองหนึ่ง
Ezk	40	3	เมื่อพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามา ณ ที่นั้น ดุเลิต มีชายคนหนึ่ง ปรากฏการณ์ของเขาคล้ายทอสมัฤทธิ์ มีเชือกป่านเส้นหนึ่งและไม้วัดอันหนึ่งอยู่ในมือ และท่านยืนอยู่ที่หอประตู
Ezk	40	4	และชายผู้นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมองดูด้วยตาเองเถิด และจงฟังด้วยหูของเจ้า และจงเอาใจใส่กับสิ่งซึ่งสิ้นที่ เราจะสำแดงให้แก่เจ้า เพราะที่ว่าที่นำเจ้ามาที่นี่ก็เพื่อจะสำแดงให้แก่เจ้า สิ่งซึ่งสิ้นที่เจ้าเห็นนั้น จงประกาศแก่วงศ์วานอิสราเอล"
Ezk	40	5	และดุเลิต มีกำแพงล้อมอยู่รอบบริเวณนอกของพระนิเวศ และในมือของชายผู้นั้นมีไม้วัดยาวหกศอก แต่ละศอกยาวเท่ากับศอกคืบ ดังนั้นท่านจึงวัดความหนาของกำแพงได้หนึ่ง ไม้วัด และความสูงได้หนึ่ง ไม้วัด
Ezk	40	6	แล้วท่านเข้าไปตามหอประตูซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออกขึ้นไปตามบันได และวัดธรณีหอบประตู ได้สักหนึ่ง ไม้วัดและอิฐธรณีหนึ่ง ได้สักหนึ่ง ไม้วัด
Ezk	40	7	และห้องยาวหนึ่ง ไม้วัด และกว้างหนึ่ง ไม้วัด และที่วางระหว่างห้องยาวเหล่านั้นยาวห้าศอก และธรณีหอบประตูที่อยู่ริมมุขที่หอประตูตอนปลายขึ้นไปในได้หนึ่ง ไม้วัด
Ezk	40	8	แล้วท่านก็วัดมุขของหอประตูตอนปลายขึ้นไปในได้หนึ่ง ไม้วัด
Ezk	40	9	และท่านก็วัดมุขของหอประตู ได้แปดศอก และสามชั้นสองศอก และมุขของหอประตูอยู่ที่ตอนปลายข้างใน
Ezk	40	10	แต่ละด้านของหอประตูตะวันออกมีห้องยาวสามห้อง ห้องทั้งสามมีขนาดเดียวกัน และเสาที่อยู่ทั้งสองข้างก็มีขนาดเดียวกัน
Ezk	40	11	แล้วท่านจึงวัดความกว้างช่องเปิดของทางเข้าหอประตู ได้สิบศอก และความยาวของหอประตูสิบสามศอก
Ezk	40	12	หน้าห้องยาวนั้นมีเครื่องกั้นด้านละหนึ่งศอก และห้องยาวนั้นยาวด้านละหกศอก
Ezk	40	13	แล้วท่านก็วัดหอประตูจากหลังคาของห้องยาวห้องหนึ่ง ไปยังหลังคาของห้องยาวอีกห้องหนึ่ง ได้กว้างยี่สิบห้าศอก จากทางเข้าหนึ่ง ไปยังอีกทางเข้าหนึ่ง
Ezk	40	14	และท่านทำเสาทั้งหลาย ได้หกสิบศอก และรอบหอประตูมีลาน ไปถึงเสา
Ezk	40	15	วัดจากข้างหน้าหอประตูตรงทางเข้า ไปยังปลายมุขขึ้นไปในของหอประตู ได้ห้าสิบศอก
Ezk	40	16	ตามหอประตูนั้นมีหน้าต่างรอบ อยู่นอกเข้า ไปข้างในทั้งในเสาและในห้องยาวและมุขก็มีหน้าต่างอยู่รอบข้างในเหมือนกัน ที่สามมีต้นอินทผลัม
Ezk	40	17	แล้วท่านนำข้าพเจ้าออกมาที่ลานชั้นนอก และดุเลิต มีห้องหลายห้องและมีพื้นทำไว้รอบลาน มีห้องสามสิบห้องหันหน้าเข้าหาพื้นดิน
Ezk	40	18	และมีพื้นดินนั้นมียูตามด้านข้างทางเข้าหอประตู เท่ากับความยาวของหอประตู นี้เป็นพื้นดินตอนล่าง
Ezk	40	19	แล้วท่านก็วัดความกว้างจากหน้าหอประตูข้างล่าง ไปยังหน้าลานข้างในด้านนอก ได้หนึ่งร้อยศอก อยู่ทั้งทางตะวันออกและทางเหนือ
Ezk	40	20	ส่วนหอประตูแห่งลานนอกหันหน้าไปทางเหนือ ท่านก็วัดความยาวและความกว้างของมัน
Ezk	40	21	ห้องยาวด้านละสามห้อง กับเสาและมุขมีขนาดเดียวกับหอประตูแรก ยาวห้าสิบศอก กว้างยี่สิบห้าศอก
Ezk	40	22	หน้าต่าง มุข ต้นอินทผลัมของหอประตูนี้มีขนาดเดียวกับของหอประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และมีบันไดเจ็ดขั้นนำขึ้นไปถึง และมุขนั้นอยู่ข้างใน
Ezk	40	23	ตรงข้ามกับประตูซึ่งอยู่ข้างเหนือเช่นเดียวกับประตูที่อยู่ข้างตะวันออก มีประตูเปิด ไปสู่ลานขึ้นไป และท่านก็วัดจากประตูหนึ่ง ไปยังอีกประตูหนึ่งได้หนึ่งร้อยศอก
Ezk	40	24	และท่านได้นำข้าพเจ้าตรง ไปยังทิศใต้ และดุเลิต มีหอประตูทางทิศใต้หนึ่งหอประตู ท่านก็วัดเสาและวัดมุข ก็มีขนาดเดียวกับที่อื่น
Ezk	40	25	มีหน้าต่างที่หอประตูและที่มุขโดยรอบเหมือนหน้าต่างที่อื่น ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก
Ezk	40	26	มีบันไดเจ็ดขั้นนำขึ้นไปถึง และมุขนั้นอยู่ข้างใน มีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น
Ezk	40	27	และมีประตูหนึ่งอยู่ทางทิศใต้ของลานขึ้นไป และท่านก็วัดจากประตูหนึ่ง ไปยังอีกประตูหนึ่งตรง ไปทางทิศใต้ ได้หนึ่งร้อยศอก
Ezk	40	28	แล้วท่านนำข้าพเจ้ามายังลานขึ้นไปในโดยประตูทิศใต้ และท่านก็วัดประตูทิศใต้ มีขนาดอย่างเดียวกับประตูอื่นๆ
Ezk	40	29	ห้องยาว เสา และมุขของหอประตูนี้มีขนาดเดียวกับที่อื่น มีหน้าต่างที่หอประตูและที่มุขโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก
Ezk	40	30	มีมุขอยู่รอบยาวยี่สิบห้าศอก กว้างห้าศอก
Ezk	40	31	มุขนั้นหันหน้าสู่ลานชั้นนอก มีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสา และบันไดนี้มีแปดขั้น
Ezk	40	32	แล้วท่านก็พาข้าพเจ้ามาที่ลานขึ้นไปในด้านตะวันออก และท่านก็วัดหอประตูขนาดเดียวกับหอประตูอื่น
Ezk	40	33	ห้องยาว เสา และมุขของหอประตูนี้มีขนาดเดียวกับที่อื่น มีหน้าต่างที่หอประตูและที่มุขโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก
Ezk	40	34	มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลานชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มีแปดขั้น
Ezk	40	35	แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามายังประตูเหนือ แล้วท่านก็วัดหอประตูนี้มีขนาดเดียวกับหอประตูอื่น
Ezk	40	36	ห้องยาว เสา และมุขของหอประตูนี้มีขนาดเดียวกับที่อื่น มีหน้าต่างโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก
Ezk	40	37	มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลานชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มีแปดขั้น
Ezk	40	38	มีห้องๆหนึ่งและมีทางเข้าอยู่ที่เสาของหอประตู เป็นที่ล้างเครื่องเผาบูชา
Ezk	40	39	และที่มุขของหอประตูมีโต๊ะด้านละสองโต๊ะ บนนี้สำหรับฆ่าเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชา ถ้วยบาป และเครื่องบูชา ถักการละเมิด
Ezk	40	40	และทางด้านนอก ทางที่เขารับ ไปยังทางเข้าหอประตูเหนือมีโต๊ะสองโต๊ะ อีกด้านหนึ่งของมุขของหอประตูมีโต๊ะสองโต๊ะ
Ezk	40	41	มีโต๊ะอยู่ข้างนี้สี่โต๊ะ และมีโต๊ะอยู่ข้างนั้นข้างๆหอประตูสี่โต๊ะ เป็นแปดโต๊ะด้วยกัน ซึ่งเขาใช้เป็นที่ฆ่าเครื่องสัตวบูชา
Ezk	40	42	มีโต๊ะสี่โต๊ะที่ทำด้วยหินศักดิ์สำหรับเครื่องเผาบูชา ยาวหนึ่งศอกคืบและกว้างหนึ่งศอกคืบ สูงหนึ่งศอก สำหรับวางเครื่องมือซึ่งเขาใช้ฆ่าเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชา
Ezk	40	43	มีตะขอยาวคืบหนึ่งติดอยู่ข้างในโดยรอบ บนโต๊ะนี้เขาวางเนื้อของเครื่องบูชา
Ezk	40	44	ข้างนอกหอประตูขึ้นไป ในลานขึ้นไปในมีห้องสำหรับพวกนักร้อง ซึ่งอยู่ข้างหอประตูเหนือ หันหน้าไปทิศใต้ อีกห้องหนึ่งอยู่ข้างหอประตูตะวันออก หันหน้าไปทิศเหนือ
Ezk	40	45	และท่านบอกข้าพเจ้าว่า " ห้องนี้ซึ่งหันหน้าไปทางทิศใต้สำหรับปโรหิตผู้ดูแลพระนิเวศ
Ezk	40	46	และห้องซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ สำหรับปโรหิตผู้ดูแลแท่นบูชา ปโรหิตเหล่านี้เป็นบุตรชายของกาโดกในบรรดาบุตรชายของเลวี ที่เข้ามาใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติพระองค์"
Ezk	40	47	และท่านก็วัดลาน ได้ยาวหนึ่งร้อยศอก และกว้างหนึ่งร้อยศอกเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส และแท่นบูชาอยู่ข้างหน้าพระนิเวศ
Ezk	40	48	แล้วท่านนำข้าพเจ้ามาที่มุขของพระนิเวศและวัดเสาของมุข ได้ห้าศอกทั้งสองด้าน และหอประตูก็กว้างด้านละสามศอก
Ezk	40	49	มุขนั้นยาวยี่สิบศอกและกว้างสิบเอ็ดศอก และท่านนำข้าพเจ้าทางบันได ไปถึงที่นั้น และมีเสาอยู่ข้างเสาทั้งสองข้าง
Ezk	41	1	ภายหลังท่านนำข้าพเจ้ามาถึงพระวิหาร และได้วัดเสา กว้างด้านละหกศอก ซึ่งเท่ากับความกว้างของพลับพลา
Ezk	41	2	และส่วนกว้างของทางเข้านั้นสิบศอก และกำแพงข้างทางเข้าด้านละห้าศอก และท่านก็วัดความยาวของพระวิหาร ได้สี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก
Ezk	41	3	แล้วท่านก็เข้าไปข้างในและวัดเสาของทางเข้า ได้สองศอก ทางเข้านั้นหกศอก และส่วนกว้างของทางเข้านั้นเจ็ดศอก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	41	4	และท่านก็วิตความยาวของห้อง ได้ยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก พันพระวิหารออกไป และท่านบอกข้าพเจ้าว่า " นี่เป็นทีบริสุทธิที่สุด "
Ezk	41	5	แล้วท่านก็วัดกำแพงพระนิเวศใต้หน้าหอศอก และห้องระเบียงนั้นกว้างสิบศอก อูรอมพระนิเวศทุกด้าน
Ezk	41	6	ห้องระเบียงนั้นเป็นห้องสามชั้นซ้อนกัน มีชั้นละสามสิบห้อง มีหยักบ่าอูรอมกำแพงพระนิเวศ ใช้เป็นที่หนุนห้องระเบียง เพื่อไม่ให้ห้อง
ระเบียงอาศัยกำแพงพระนิเวศ			
Ezk	41	7	ห้องระเบียงนั้นยังสูงขึ้นไปอีกยี่สิบศอก ตามส่วนขยายของหยักบ่าจากห้องหนึ่งซ้อนอยู่บนอีกห้องหนึ่งโดยรอบ ที่ข้างพระนิเวศมีบันไดนำ
ขึ้นข้างบน ดังนี้แหละผู้ใดที่ขึ้นไปจากห้องต่ำที่สุดถึงห้องบนก็ต้องลอดผ่านห้องกลาง			
Ezk	41	8	ข้าพเจ้ายังเห็นอีกว่า พระนิเวศนั้นมียกพื้นโดยรอบ ฐานของห้องระเบียงวัดได้หนึ่งไม้วัดเต็ม ยาวหกศอก
Ezk	41	9	ผนังด้านนอกของห้องระเบียงหน้าห้าศอก และส่วนที่ว่างคือสถานที่ของห้องระเบียงที่อยู่ข้างในนั้น
Ezk	41	10	ระหว่างห้องระเบียงแต่ละห้องมีความกว้างยี่สิบศอกโดยรอบพระนิเวศทุกด้าน
Ezk	41	11	และประตูของห้องระเบียงนั้นเปิดเข้าไปในส่วนบนยกพื้นที่ว่าง ประตูหนึ่งหันไปทางเหนือ และอีกประตูหนึ่งหันไปทางใต้ ความกว้างของ
ส่วนที่ว่างนั้นคือห้าศอกโดยรอบ			
Ezk	41	12	ตึกที่หันหน้ามายังสนามของพระนิเวศทางด้านตะวันตกนั้นกว้างเจ็ดสิบศอก และผนังของตึกหน้าห้าศอกโดยรอบและยาวเก้าสิบศอก
Ezk	41	13	แล้วท่านก็วัดพระนิเวศได้ยาวหนึ่งร้อยศอก สนามและตึกพร้อมกับผนังยาวหนึ่งร้อยศอก
Ezk	41	14	ความกว้างด้านตะวันออกของด้านหน้าของพระนิเวศทั้งของสนาม ยาวหนึ่งร้อยศอก
Ezk	41	15	แล้วท่านก็วัดความยาวของตึกซึ่งหันหน้าไปสู่สนามซึ่งอยู่ด้านหลัง พร้อมทั้งผนังข้างๆ ยาวหนึ่งร้อยศอก ห้องโถงของพระวิหารนั้นและลาน
ของมช			
Ezk	41	16	ทั้งธรณีประตู หน้าต่างและผนังรอบทั้งสามชั้นซึ่งอยู่ตรงข้ามประตู บไม่โดยรอบตั้งแต่พื้นถึงหน้าต่าง และหน้าต่างนี้ก็กลมไว้
Ezk	41	17	จนถึงที่อยู่เหนือประตู ถึงแม้เป็นห้องชั้นในและข้างนอก และบนผนังโดยรอบที่ห้องชั้นในและห้องโถง ก็กระทำโดยการวัด
Ezk	41	18	พระนิเวศนั้นมีรูปเคบรูและรูปตันอินทผลัม และรูปตันอินทผลัมอยู่ระหว่างเคบรูทุกรูป เคบรูทุกตนมีสองหน้า
Ezk	41	19	หน้าของผู้ชายตรงตันอินทผลัมที่อยู่ข้างหนึ่ง และหน้าของสิงโตหนุ่มตรงตันอินทผลัมที่อยู่อีกข้างหนึ่ง มีรูปอย่างนี้รอบพระนิเวศทั้งหมด
Ezk	41	20	จากพื้นถึงที่เหนือประตู มีรูปเคบรูและรูปตันอินทผลัมเกาะอยู่ที่ผนังพระวิหาร
Ezk	41	21	ฝ่ายเสาประตูของพระวิหารนั้นสี่เหลี่ยมข้างหน้าสถานบริสุทธิ์ รูปร่างของตัวนั้นก็เหมือนรูปร่างของอีกตัวหนึ่ง
Ezk	41	22	แทนบูชาทำด้วยไม้สูงสามศอกยาวสองศอก ทั้งมุม ความยาว และที่ผนังทำด้วยไม้ ท่านบอกข้าพเจ้าว่า " นี่เป็นโต๊ะซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์ของ
พระเยโฮวาห์ "			
Ezk	41	23	พระวิหารและสถานบริสุทธิ์มีประตูคู่แห่งละคู่
Ezk	41	24	ประตูเหล่านั้นมีสองบาน คือบานหนึ่งมีสองบาน ประตูหนึ่งมีสองบาน และอีกประตูหนึ่งมีสองบาน
Ezk	41	25	และบนประตูของพระวิหาร มีเคบรูและตันอินทผลัมเกาะไว้ เช่นเดียวกับที่เกาะไว้บนผนัง มีปะรำไม้ที่อยู่หน้ามชข้างนอก
Ezk	41	26	มีหน้าต่างและมีตันอินทผลัมอยู่ทั้งสองข้างที่บนผนังด้านข้างมุม ทั้งห้องระเบียงพระนิเวศและปะรำ
Ezk	42	1	แล้วท่านพาข้าพเจ้ามาถึงลานชั้นนอก ตรงทิศเหนือ และท่านนำข้าพเจ้ามาถึงห้องซึ่งอยู่ตรงข้ามกับสนาม และตรงข้ามกับตึกทางด้านทิศ
เหนือ			
Ezk	42	2	ความยาวของตึกที่อยู่หน้าประตูทางด้านเหนือนั้นเป็นหนึ่งในร้อยศอก และกว้างห้าสิบศอก
Ezk	42	3	ติดต่อกับส่วนยี่สิบศอกซึ่งเป็นส่วนของลานชั้นใน หันหน้าเข้าสู่พื้นหินซึ่งเป็นส่วนของลานข้างนอก เป็นระเบียงซ้อนระเบียงสามชั้น
Ezk	42	4	และข้างหน้าห้องมีทางเข้าข้างในกว้างสิบศอก ยาวหนึ่งศอก บรรดาประตูห้องเหล่านี้อยู่ทางด้านเหนือ
Ezk	42	5	ห้องข้างบนแคบกว่า เพราะระเบียงเหล่านี้สูงกว่าระเบียงห้องชั้นล่าง และชั้นกลางในตึกนั้น
Ezk	42	6	เพราะว่าเป็นห้องสามชั้น และไม่มีเสาหรือเหมือนเสาที่ลานข้างนอก เพราะฉะนั้นห้องชั้นบนจึงรับเข้าไปกว่าพื้นมากกว่าห้องชั้นล่างและชั้น
กลาง			
Ezk	42	7	และมีผนังข้างนอกขนานกับห้อง ตรงไปยังลานข้างนอก ตรงข้ามกับห้อง ยาวห้าสิบศอก
Ezk	42	8	เพราะว่าห้องที่ลานข้างนอกยาวห้าสิบศอก และดูเถิด ส่วนห้องเหล่านี้ที่ตรงข้ามกับพระวิหารยาวหนึ่งร้อยศอก
Ezk	42	9	ใต้ห้องเหล่านี้มีทางเข้าอยู่ด้านตะวันออก ถ้าเข้าไปจากลานข้างนอก
Ezk	42	10	ตรงที่ผนังด้านนอกเริ่มตัน ด้านตะวันออกก็เช่นเดียวกัน ตรงข้ามกับสนามและตรงข้ามกับตึกมีห้องหลายห้อง
Ezk	42	11	ทางเดินอยู่หน้าห้องคล้ายกับห้องทางทิศเหนือ ยาวและกว้างขนาดเดียวกัน มีทางออก แพนผนังและประตูอย่างเดียวกัน
Ezk	42	12	ข้างล่างห้องทิศใต้มีทางเข้าอยู่ด้านตะวันออกที่ที่เข้ามาตามทางเดิน ตรงข้ามมีผนังแบ่ง
Ezk	42	13	แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " ห้องด้านเหนือและห้องด้านใต้ตรงข้ามสนามเป็นห้องบริสุทธิ์ ที่ปโรหิตผู้เข้าใกล้พระเยโฮวาห์จะรับประทาน
ของถวายอันบริสุทธิ์ที่สุด เขาจะวางของถวายอันบริสุทธิ์ที่สุดนั้นไว้ที่นั่น และธัญญาบูชา เครื่องบูชาโถบป เครื่องบูชาไถการละเมิดเพราะว่าที่นั่นบริสุทธิ์			
Ezk	42	14	เมื่อปโรหิตเข้าไปในทีบริสุทธิ์ เขาจะไม่ออกไปจากทีบริสุทธิ์เข้าสู่ลานข้างนอก และจะปลดเครื่องแต่งกายที่เขาสวมปฏิบัติหน้าที่วางไว้ที่นั่น
เพราะสิ่งเหล่านี้บริสุทธิ์ เขาจะต้องสวมเครื่องแต่งกายอื่นก่อนที่เขาจะเข้าไปสู่ส่วนที่มีไว้สำหรับประชาชน "			
Ezk	42	15	เมื่อท่านได้วัดข้างในบริเวณพระนิเวศเสร็จแล้ว ท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาทางประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และวัดบริเวณพระนิเวศ
โดยรอบ			
Ezk	42	16	ท่านวัดด้านตะวันออกด้วยไม้วัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ
Ezk	42	17	แล้วท่านก็หันมาวัดทางด้านเหนือได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ
Ezk	42	18	แล้วท่านก็หันมาวัดด้านใต้ได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด
Ezk	42	19	แล้วท่านก็หันมาวัดด้านตะวันตกแล้ววัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด
Ezk	42	20	ท่านวัดทั้งสี่ด้าน มีกำแพงล้อมรอบยาวห้าร้อยศอก กว้างห้าร้อยศอก เป็นที่แบ่งระหว่างสถานบริสุทธิ์กับสถานที่สามัญ
Ezk	43	1	ภายหลังท่านนำข้าพเจ้ามายังประตู คือประตูที่หันหน้าไปทิศตะวันออก
Ezk	43	2	และ ดูเถิด สภาวิชาชีพของพระเจ้าแห่งอิสราเอลมาจากทิศตะวันออก และพระสุรเสียงของพระองค์ก็เหมือนเสียงน้ำมากหลาย และพิภพก็
รุ่งโรจน์ด้วยสง่าราศีของพระองค์			
Ezk	43	3	และนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นก็เหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าเห็นเมื่อพระองค์เสด็จมาทำลายเมืองนั้น และเหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าก็ซบหน้าของข้าพเจ้าลงถึงดิน
Ezk	43	4	และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้เข้าไปในพระนิเวศทางประตูที่หันไปทางทิศตะวันออก
Ezk	43	5	พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นใน และดูเถิด สภาวิชาชีพของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ
Ezk	43	6	ขณะที่บางคนนั้นยังยืนอยู่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าดังออกมาจากพระนิเวศ
Ezk	43	7	และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัลลังก์ของเราและสถานที่วางเท้าของเราอยู่ที่นี้ เป็นที่ที่เราจะอยู่ท่ามกลางชนชาติ
อิสราเอลเป็นนิตย์ และวงศวานอิสราเอลจะไม่กระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินอีก โดยตัวของเขาทั้งหลายเองหรือกษัตริย์ของเขาทั้งหลาย ด้วยการเล่นชู้ของเขาทั้งหลาย และด้วยศพ			
ของกษัตริย์ของเขาทั้งหลายในปุชนียสถานสูง			
Ezk	43	8	โดยการวางธรณีประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างธรณีประตูทั้งหลายของเรา โดยการตั้งเสาประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างเสาประตูทั้งหลายของเรา มีเพียงผนังกันไว้ระหว่างเขากับเขาทั้งหลายเท่านั้น เขาได้กระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินด้วยการอันน่าละอายของเขาซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำ ดังนั้นเราจึงเผาผลาญ
เขาเสียด้วยความกริ้วของเรา			
Ezk	43	9	บัดนี้ให้เขาที่การเล่นชู้ทั้งหลายของเขาและศพของกษัตริย์ทั้งหลายของเขาให้ห่างไกลจากเรา และเราจะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิตย์
Ezk	43	10	เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงบรรยายแก่วงศวานอิสราเอลให้ทราบถึงพระนิเวศ เพื่อว่าเขาจะได้ละอายในเรื่องความชั่วช้าของเขา และให้
เขาทั้งหลายวัดแบบแผน			
Ezk	43	11	และถ้าเขาละอายในสิ่งทั้งหลายที่เขากระทำมาแล้ว จงสำแดงภาพแผนผังทางออกทางเข้า และลักษณะทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น และจงให้เขา
ทราบถึงกฎเกณฑ์ ลักษณะและกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศ จงเขียนลงไว้ท่ามกลางสายตาของเขา เพื่อเขาจะได้รักษาลักษณะและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระนิเวศ และกระทำตาม			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	43	12	ต่อไปนี้เป็นกฎของพระนิเวศ คือบริเวณโดยรอบที่อยู่บนยอดภูเขาจะเป็นที่บริสุทธิ์ที่สุด ดุเดือด นี่เป็นกฎของพระนิเวศ
Ezk	43	13	ต่อไปนี้เป็นขนาดของแท่นบูชาวัดเป็นคอก คอกหนึ่งคือความยาวหนึ่งคอกกับหนึ่งคืบ ตอนฐานสูงหนึ่งคอก และกว้างหนึ่งคอก ที่ขอบมีริม
คืบหนึ่ง และความสูงของแท่นบูชาเป็นดังนี้			
Ezk	43	14	จากตอนฐานที่อยู่บนดินมาถึงข้างล่างสูงสองคอก กว้างหนึ่งคอก จากชั้นเล็กไปถึงชั้นใหญ่สูงสี่คอก กว้างหนึ่งคอก
Ezk	43	15	และเตาของแท่นนั้นสี่คอก และจากเตาแท่นมีเชิงงอนยื่นขึ้นสี่เชิง
Ezk	43	16	เตาแท่นนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ยาวสิบสองคอก กว้างสิบสองคอก
Ezk	43	17	ชั้นข้างเตาก็สี่เหลี่ยมจัตุรัสเหมือนกัน ยาวสิบสี่คอก กว้างสิบสี่คอก ยกริมรอบกว้างครึ่งคอก ฐานกว้างคอกหนึ่งโดยรอบ บันไดแท่นบูชาหัน
หน้าไปทางทิศตะวันออก"			
Ezk	43	18	และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า " บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า ต่อไปนี้เป็นกฎของแท่นบูชาในวันที่สร้างเสร็จแล้ว
เพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และเพื่อจะพรมด้วยเลือด			
Ezk	43	19	ท่านจงมอบวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาปแก่ปุโรหิตคนเลวี่ชื่อสายคาโดค ผู้ที่เข้ามาใกล้เพื่อปรนนิบัติเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสดังนี้แหละ			
Ezk	43	20	เจ้าจงเอาเลือดวัวนั้นบ้างใส่ไว้ที่เชิงงอนทั้งสองแท่น และนมทั้งสี่ของชั้นข้างเตา และที่ยกริมโดยรอบ ทำดังนี้แหละท่านจะได้ชำระแท่นและ
ทำการลบลทินของแท่นนั้นไว้			
Ezk	43	21	ท่านจงเอาวัวผู้ซึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาป และปุโรหิตจะเผามันเสียในที่ที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นที่ยกของพระนิเวศภายนอกสถานบริสุทธิ์
Ezk	43	22	และในวันที่สองท่านจงถวายลูกแพะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องบูชา โถบาป และพวกปุโรหิตจะชำระแท่นบูชา อย่างที่ชำระด้วยวัวผู้
Ezk	43	23	เมื่อท่าน ได้ชำระแท่นเสร็จแล้ว ท่านจงถวายวัวหนุ่มปราศจากตำหนิและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูง
Ezk	43	24	ท่านจงนำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะเอาเกลือพรมลงบนนั้น และจะกลายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์
Ezk	43	25	ท่านจงเตรียมแพะตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชา โถบาปทุกวันจนครบเจ็ดวัน และพวกปุโรหิตจะเตรียมวัวหนุ่มและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูง
ด้วย			
Ezk	43	26	เขาทั้งหลายจะต้องทำการลบลทินแท่นบูชาอยู่เจ็ดวันจึงจะชำระเสร็จ และจะสถาปนาตนเองไว้
Ezk	43	27	และเมื่อเขากระทำครบตามกำหนดเหล่านี้แล้ว ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้นไป ปุโรหิตจะต้องถวายเครื่องเผาบูชาของท่านและเครื่องสันติบูชาของ
ท่านที่บนแท่นนั้น และเราจะโปรดปรานเจ้าทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ"			
Ezk	44	1	แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาตามทางของประตูของสถานบริสุทธิ์ห้องนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และประตูนั้นเปิดอยู่
Ezk	44	2	พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " ประตูนี้จะปิดอยู่เรื่อยไป อย่าให้เปิดและไม่ให้ใครเข้าไปทางนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ได้เสด็จเข้าไปทางนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้ปิดไว้			
Ezk	44	3	เฉพาะเจ้านายเท่านั้น คือเจ้านาย ท่านจะประทับสายพระกระยาหารต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในประตูนี้ได้ ท่านจะต้องเข้ามาทางมุขของ
หอประตูและต้องออกไปตามทางเดียวกัน "			
Ezk	44	4	แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางของประตูเหนือมาที่ข้างหน้าพระนิเวศ และข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด สงสารศิของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์ และข้าพเจ้าก็ขมขื่นน้ำถึงดิน			
Ezk	44	5	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งใจให้ดี ทุกสิ่งที่เราจะบอกเจ้าเกี่ยวกับกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวา
ห์ และราชบัญญัติทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น จงดูด้วยตาของเจ้า และฟังด้วยหูของเจ้า และจดจำเรื่องทางเข้าพระนิเวศและทางออกจากสถานบริสุทธิ์ให้ดี			
Ezk	44	6	แล้วจงบอกแก่วงศวานที่มักกบฏ คือวงศวานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ วงศวานอิสราเอลเอ๋ย ขอให้การที่น่านะอิด
สะเยียนทั้งสิ้นของเจ้าสิ้นสุดเสียที่เกิด			
Ezk	44	7	คือการที่เจ้าพาดคนต่างด้าวที่มีได้เข้าสู่นัดทางจิตใจและเนื้อหนังเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา กระทำให้สถานนั้น คือพระนิเวศของเรามืด
หมอง เมื่อเจ้าถวายอาหารของเราแก่เรา คือไขมันและเลือด สิ้นเหล่านี้ ได้ทำลายพันธสัญญาของเราด้วยการอันน่าสะอิดสะเยียนทั้งสิ้นของเจ้า			
Ezk	44	8	และเจ้ามิได้ดูแลรักษาสิ่งบริสุทธิ์ของเรา แต่เจ้าได้ตั้งคนเฝ้าให้ดูแลรักษาอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา เพื่อประโยชน์แก่ตัวเจ้าเอง
Ezk	44	9	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า อย่าให้คนต่างด้าว ที่มีได้เข้าสู่นัดทางจิตใจคนและเนื้อหนังคือชนต่างด้าวทั้งสิ้นที่อยู่ท่ามกลางชน
ชาติอิสราเอลเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ของเรา			
Ezk	44	10	แต่คนเลวี่ผู้ที่ได้ไปไกลจากเรา หลงไปจากเรา ไปติดตามรูปเคารพของเขาเมื่อคนอิสราเอลหลงไปนั้น จะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของตน
Ezk	44	11	เขาทั้งหลายจะต้องปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา ตรวจตราคอยอยู่ที่ประตูพระนิเวศ และปฏิบัติอยู่ในพระนิเวศ เขาจะจำเครื่องเผาบูชา
และเครื่องสัตวบูชาให้ประชาชน และเขาจะต้องคอยเฝ้าประชาชน เพื่อจะรับใช้เขาทั้งหลาย			
Ezk	44	12	เพราะเขาทั้งหลายได้ปรนนิบัติประชาชนอยู่หน้ารูปเคารพของเขา จึงทำให้วงศวานอิสราเอลตกอยู่ในความชั่วช้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสว่า เพราะฉะนั้นเราจึงได้ปฏิญาณด้วยเรื่องเขาทั้งหลายว่า เขาทั้งหลายจะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของเขา			
Ezk	44	13	อย่าให้เขาทั้งหลายเข้ามาใกล้เรา เพื่อจะรับใช้เราในตำแหน่งปุโรหิต หรือเข้ามาใกล้สิ่งบริสุทธิ์ใดๆของเราในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น แต่เขาต้อง
ทนรับความอับอายขายหน้า และการอันน่าสะอิดสะเยียนทั้งหลายซึ่งเขาได้กระทำนั้น			
Ezk	44	14	แต่ถึงกระนั้นเราจะกำหนดให้เขาเป็นผู้ดูแลพระนิเวศ ให้กระทำบริการทั้งสิ้นและกระทำสิ่งที่ต้องกระทำในพระนิเวศนั้นทั้งสิ้น
Ezk	44	15	แต่ปุโรหิตคนเลวี่ บรรดาบุตรชายของศาโดค ผู้ยังดูแลสถานบริสุทธิ์ของเรา เมื่อคนอิสราเอลหลงไปจากเรา นั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสว่า ให้เขาเข้ามาใกล้เราเพื่อปรนนิบัติเรา และให้คอยรับใช้เรา ที่จะถวายไขมันและเลือด			
Ezk	44	16	เขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเราได้ และให้เขาเข้ามาใกล้โต๊ะของเราเพื่อจะปรนนิบัติเรา และให้เขารักษาจำกัซบของเรา
Ezk	44	17	ต่อมาเมื่อเขาเข้าประตูลานชั้นในนั้น ให้เขาสวมเสื้อผ้าป่าน อย่าให้เขามีสิ่งใดที่ทำด้วยขนแกะเลยขณะเมื่อเขาทำการปรนนิบัติอยู่ที่ประตูลาน
ชั้นใน และอยู่ข้างใน			
Ezk	44	18	ให้เขาสวมมาลาป่านไว้เหนือศีรษะ และสวมกางเกงผ้าป่านเพียงเอา อย่าให้เขาคาดตัวด้วยสิ่งใดที่ให้มีหรือ
Ezk	44	19	และเมื่อเขาออกไปยังลานนอก คือไปยังลานนอกเพื่อไปหาประชาชน ให้เขาเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดที่ปรนนิบัติงานนั้นออกเสีย และวางไว้เสียใน
ห้องบริสุทธิ์ แล้วจึงสวมเสื้อผ้าอื่น เกรงว่าเขาจะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปติดต่อกับประชาชนด้วยเสื้อผ้าของเขา			
Ezk	44	20	อย่าให้เขาโกนศีรษะหรือปล่อยให้ผมย่นให้เขาเพียงแต่ขลิบผมบนศีรษะของเขาเท่านั้น
Ezk	44	21	เมื่อปุโรหิตเข้าไปในลานชั้นในจะดื่มเหล้าองุ่นไม่ได้
Ezk	44	22	อย่าให้ปุโรหิตแต่งงานกับหญิงม่ายหรือหญิงที่ถูกหย่าแล้ว แต่ให้แต่งงานกับหญิงพรหมจารีจากเชื้อสายแห่งวงศวานอิสราเอล หรือหญิงม่าย
ซึ่งเป็นหญิงม่ายของปุโรหิต			
Ezk	44	23	เขาทั้งหลายจะต้องสั่งสอนประชาชนของเราถึงความแตกต่างระหว่างของบริสุทธิ์และของสามัญ และกระทำให้เขาลังเกตแยกแยะระหว่าง
ของมลทินกับของสะอาดได้			
Ezk	44	24	ถ้ามีคดี เขาจะต้องกระทำหน้าที่ผู้พิพากษา และเขาจะต้องพิพากษามาตามคำตัดสินของเรา ในบรรดางานเทศกาลตามกำหนดของเรานั้นเขาจะ
ต้องรักษาราชบัญญัติและกฎเกณฑ์ของเรา และเขาจะต้องรักษาวินสบบาโตทั้งหลายของเราให้บริสุทธิ์			
Ezk	44	25	อย่าให้เขากระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยเข้าไปใกล้ผู้ตาย เว้นแต่เป็นบิดาหรือมารดาหรือบุตรชายหรือบุตรสาว หรือพี่น้องผู้ชายหรือพี่น้อง
ผู้หญิงที่ไม่มีสามี ก็จะทำตัวให้เป็นมลทินได้			
Ezk	44	26	หลังจากที่เขารับการชำระแล้ว มีกำหนดอีกเจ็ดวัน
Ezk	44	27	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ในวันที่เขาเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ คือที่ลานชั้นในเพื่อจะปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ เขาจะต้องถวาย
เครื่องบูชาโถบาปเสียก่อน			
Ezk	44	28	นั้นจะเป็นมรดกของเขา เราเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่ต้องให้เขาถือกรรมสิทธิ์ใดๆในอิสราเอล เราเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา
Ezk	44	29	ให้เขาบริบูรณ์เครื่องธัญญาหาร เครื่องบูชา โถบาป และเครื่องบูชาโถบาปจะเมิด และทุกสิ่งทุกอย่างไว้ในอิสราเอลจะเป็นของเขาทั้งหลาย
Ezk	44	30	และผลไม้ดีที่สุดในสวนไม้นั้นแรกทุกชนิดและของถวายทุกชนิดจากเครื่องถวายบูชาทั้งสิ้นของเจ้าจะเป็นของบรรดาปุโรหิตทั้งหลาย เจ้าจง
มอบแบ่งเบียดผลแรกของเจ้าให้แก่ปุโรหิต เพื่อว่าพระพรจะมีอยู่เหนือครัวเรือนของเจ้า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	44	31	ปรอทจะต้องไม่รับประทานสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะเป็คนหรือสัตว์ที่ตายเองหรือถูกฉีกกัดตาย"
Ezk	45	1	"เมื่อเจ้าแบ่งแผ่นดินเป็นการมรดกโดยการจับสลากนั้น เจ้าจงถวายที่ดินส่วนหนึ่งไว้เพื่อพระเยโฮวาห์ให้เป็นตำบลบริสุทธิ ยาวสองหมื่นห้าพันศอก และกว้างหนึ่งหมื่นศอก จะเป็นตำบลบริสุทธิตลอดบริเวณนั้น
Ezk	45	2	ในบริเวณนี้ให้มีที่สี่เหลี่ยมจตุรัสแปลงหนึ่งยาวห้าร้อยศอกสำหรับสถานบริสุทธิ ให้มีบริเวณกว้างไว้โดยรอบอีกห้าสิบศอก
Ezk	45	3	ในตำบลบริสุทธินั้น เจ้าจงวัดส่วนหนึ่งออก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ในบริเวณนี้ให้เป็นที่ตั้งของสถานบริสุทธิ และของที่บริสุทธิที่สุด
Ezk	45	4	ให้เป็นส่วนแผ่นดินที่บริสุทธิ ให้เป็นของปรอท ผู้ปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ และเข้าใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติพระองค์ ให้เป็นที่สำหรับปลูกบ้านเรือนของเขาและเป็นตำบลบริสุทธิสำหรับสถานบริสุทธิ
Ezk	45	5	อีกส่วนหนึ่งซึ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอกและกว้างหนึ่งหมื่นศอกนั้นเป็นที่ของคนเลวี ผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศ ให้เป็นการมรดกของเขา ให้มีห้องยี่สิบห้อง
Ezk	45	6	ใกล้กับส่วนที่ตั้งไว้เป็นตำบลบริสุทธินั้น เจ้าจะต้องกำหนดที่ดินผืนหนึ่งกว้างห้าพันศอก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก ให้เป็นการมรดกของเมืองให้เป็นของวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด
Ezk	45	7	แผ่นดินทั้งสองข้างของตำบลบริสุทธิและส่วนของเมืองนั้น ให้ยกเป็นที่ดินของเจ้านายเคียงข้างกับตำบลบริสุทธิ และส่วนของเมืองด้านตะวันออกและตะวันตกออกมีสวนยาวเท่ากับส่วนที่ยกให้คนตระกูลหนึ่ง ยึดออกไปตามทางตะวันออกและทางตะวันตกของเขตแดนแผ่นดิน
Ezk	45	8	ให้เป็นส่วนของเจ้านายในอิสราเอล และเจ้านายของเรจะไม่บีบบังคับประชาชนของเราอีก แต่เจ้านายเหล่านั้นจะยอมให้วงศ์วานอิสราเอลได้แผ่นดินที่เหลือตามส่วนตระกูลของตน
Ezk	45	9	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ บรรดาเจ้านายแห่งอิสราเอลเอ๋ย พอเสียที่เกิด จงทำการทูลและการบีบบังคับเสีย และกระทำความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า จงเลิกการขบไล่ประชาชนของเราให้ออกจากที่ดินอันเป็นการมรดกของเขาเสีย
Ezk	45	10	เจ้าจงมีตาซึ่ง เอฟาห์และบัทที่เที่ยงตรง
Ezk	45	11	เอฟาห์และบัทนั้นให้เป็นขนาดเดียวกัน บัทหนึ่งจึ่งหนึ่งในสิบของโฮเมอร์ และเอฟาห์ก็จึ่งหนึ่งในสิบของโฮเมอร์ ให้โฮเมอร์เป็นเครื่องวัดมาตรฐาน
Ezk	45	12	เซเชลหนึ่งมียี่สิบเก - ราห์ มาเนของเจ้าก็ให้มียี่สิบเซเชล ยี่สิบห้าเซเชลและสิบห้าเซเชล
Ezk	45	13	ต่อไปนี้เป็นกำหนดของถวายที่เจ้าทั้งหลายจะต้องถวาย คือข้าวสาลีโฮเมอร์หนึ่งให้ถวายหนึ่งในหกเอฟาห์ ข้าวบาเลย์โฮเมอร์หนึ่งให้ถวายหนึ่งในหกของเอฟาห์
Ezk	45	14	และส่วนกำหนดประจำของน้ำมัน คือน้ำมันหนึ่งบัท น้ำมันโคระหนึ่งถวายหนึ่งในสิบของบัท โคระก็เหมือนโฮเมอร์จึ่งสิบบัท เท่ากับโฮเมอร์
Ezk	45	15	แกะฝูงสองร้อยตัวก็ให้ถวายตัวหนึ่ง จากฝูงเลี้ยงสัตว์อันอุดมของอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า นี่แหละเป็นของถวายสำหรับธัญญา เครื่องเผาบูชา และสันติบูชาเพื่อทำการสมมลทินให้เขาทั้งหลาย
Ezk	45	16	ให้ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินนี้มอบของถวายเหล่านี้แก่เจ้านายแห่งอิสราเอล
Ezk	45	17	ให้เป็นหน้าที่ของเจ้านายที่จะจัดเครื่องเผาบูชา ธัญญาบูชา เครื่องดื่มบูชา งานเทศกาลทั้งหลายในวันขึ้นค่ำและสะบาโต ในงานเทศกาลที่กำหนดไว้ของวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น ให้เขาจัดเครื่องบูชา โถบาป ธัญญาบูชา เครื่องเผาบูชา และสันติบูชา เพื่อกระทำการสมมลทินให้แก่วงศ์วานอิสราเอล
Ezk	45	18	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง เจ้าจงเอาวัวหนุ่มที่ปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และเจ้าจงชำระสถานบริสุทธิเสีย
Ezk	45	19	ให้ปรอทเอาเลือดของเครื่องบูชาโถบาปมาบ้างและจงประพรมที่เสาประตูพระนิเวศ ที่ขึ้นสี่มุมของแท่นบูชา และบนเสาประตูของลานชั้นใน
Ezk	45	20	ในวันที่เจ็ดของเดือนนั้นเจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน เพื่อผู้หนึ่งผู้ใดที่กระทำบาปด้วยความพลั้งเผลอหรือความรู้เท่าไม่ถึงการ เพื่อว่าเจ้าจะได้ทำการสมมลทินพระนิเวศ
Ezk	45	21	ในวันที่สิบสี่ของเดือนนั้น เจ้าจงฉลองเทศกาลปีศาจ จงรับประทานขนมปังไร้เชื้อตลอดเทศกาลเจ็ดวัน
Ezk	45	22	ในวันนั้นให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มตัวหนึ่งสำหรับตนเองและประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน เพื่อเป็นเครื่องบูชาโถบาป
Ezk	45	23	และในเจ็ดวันที่มีเทศกาลเลี้ยงให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มเจ็ดตัวกับแกะผู้เจ็ดตัวที่ปราศจากตำหนิ ให้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ทุกวัน ตลอดเจ็ดวันนั้น และจัดหาลูกแพะผู้ตัวหนึ่งทุกวัน ให้เป็นเครื่องบูชาโถบาป
Ezk	45	24	และให้เจ้านายจัดหาธัญญาบูชาเอฟาห์หนึ่งคู่กับวัวผู้หนึ่ง และเอฟาห์หนึ่งคู่กับแกะผู้หนึ่ง และน้ำมันหนึ่งอินต่อแบ่งทุกเอฟาห์
Ezk	45	25	ในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ด และในเทศกาลเลี้ยงทั้งเจ็ดวัน ให้ท่านจัดหาของเช่นเดียวกันสำหรับเป็นเครื่องบูชาโถบาป เครื่องเผาบูชา ธัญญาบูชา และเครื่องนำมัน"
Ezk	46	1	"องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ประตูลานชั้นในที่หันหน้าไปทิศตะวันออกนั้นให้ปิดอยู่ในวันทำงานหกวัน แต่ในวันสะบาโตนั้นให้เปิด และในวันขึ้นค่ำหนึ่งก็ให้เปิด
Ezk	46	2	ฝ่ายเจ้านายนั้นจะเข้ามาจากข้างนอกทางมุขของหอประตู และจะมายืนอยู่ที่เสาประตู และพวกปรอทก็จะเตรียมเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาของท่าน และท่านจะมีสการอยู่ที่ธรณีประตู แล้วท่านจะออกไป แด่อยู่ปิดประตูนั้นจนกว่าจะถึงเวลาเย็น
Ezk	46	3	เช่นเดียวกันประชาชนแห่งแผ่นดินจะมีสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ตรงที่ทางเข้าประตูนั้น ในวันสะบาโตและในวันขึ้นค่ำ
Ezk	46	4	เครื่องเผาบูชาที่เจ้านายจะถวายแด่พระเยโฮวาห์ในวันสะบาโตนั้น คือลูกแกะปราศจากตำหนิหกตัว และแกะผู้ปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และธัญญาบูชาที่คู่กับแกะผู้หนึ่งคือแบ่งเอฟาห์หนึ่ง และธัญญาบูชาที่คู่กับลูกแกะนั้นก็คู่กับแกะผู้หนึ่งและคู่กับลูกแกะหนึ่งต่อแบ่งหนึ่งเอฟาห์
Ezk	46	6	ในวันขึ้นค่ำท่านจะถวายวัวหนุ่มปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และลูกแกะหกตัวกับแกะผู้ตัวหนึ่ง ซึ่งต้องปราศจากตำหนิ
Ezk	46	7	ส่วนธัญญาบูชาที่ท่านจะจัดแบ่งหนึ่งเอฟาห์คู่กับวัวผู้ตัวหนึ่ง และหนึ่งเอฟาห์คู่กับแกะผู้ตัวหนึ่ง และคู่กับลูกแกะท่านจะจัดตามที่สามารถจัดได้ พร้อมกับน้ำมันหนึ่งอินต่อแบ่งหนึ่งเอฟาห์
Ezk	46	8	เมื่อเจ้านายเข้ามาท่านจะเข้าไปทางมุขของหอประตูและกลับออกไปตามทางเดียวกันนั้น
Ezk	46	9	เมื่อประชาชนแห่งแผ่นดินเข้ามาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ เทศกาลเลี้ยงตามกำหนด ผู้ที่เข้ามาทางประตูเหนือเพื่อนมีสการจะต้องกลับออกไปทางประตูใต้ และผู้ที่เข้ามาทางประตูใต้จะต้องกลับออกไปทางประตูเหนือ อย่าให้ใครกลับทางประตูตามที่เขาเข้ามา แต่ให้ทุกคนออกตรงไปข้างหน้า
Ezk	46	10	เมื่อประชาชนเข้าไป เจ้านายจะเข้าไปพร้อมกันด้วย และเมื่อประชาชนออกไป เจ้านายจะออกไปด้วย
Ezk	46	11	ธัญญาบูชาที่ใช่ ณ เทศกาลเลี้ยงและเทศกาลที่กำหนดนั้น ให้เป็นเอฟาห์หนึ่งคู่กับวัวหนุ่มตัวหนึ่ง และคู่กับแกะผู้ก็เอฟาห์หนึ่ง และคู่กับลูกแกะก็ท่านสามารถจะถวายได้ พร้อมกับน้ำมันอินหนึ่งต่อแบ่งหนึ่งเอฟาห์หนึ่ง
Ezk	46	12	เมื่อเจ้านายถวายเครื่องบูชาตามใจสมัคร จะเป็นเครื่องเผาบูชา หรือสันติบูชาเป็นเครื่องบูชาตามใจสมัครถวายแด่พระเยโฮวาห์ ให้เปิดประตูที่หันหน้าไปทางทิศตะวันออกให้ท่านและท่านจะเตรียมเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาของท่าน อยางที่ท่านทำในวันสะบาโต แล้วท่านจะออกไป เมื่อท่านออกไปแล้วก็ให้ปิดประตูเสีย
Ezk	46	13	เจ้าจะจัดการจัดหาแกะตัวหนึ่งอายุหนึ่งขวบปราศจากตำหนิถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์เป็นประจำวัน เจ้าจะจัดหาทุกๆเช้า
Ezk	46	14	และเจ้าจะจัดหาเครื่องธัญญาบูชาทุกๆเช้าหนึ่งในหกของเอฟาห์ และน้ำมันหนึ่งในสามของอิน เพื่อลวกแบ่งให้ชุ่มให้เป็นธัญญาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ นี่เป็นระเบียบเนื่องด้วย
Ezk	46	15	ดังนี้แหละจะต้องจัดหาลูกแกะและเครื่องธัญญาบูชาพร้อมกับน้ำมันทุกๆเช้า เพื่อเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องด้วย
Ezk	46	16	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้านายนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้แก่บุตรชายเป็นของขวัญ ก็ให้ของนั้นตกเป็นของบุตรชายของท่านโดยมรดกนั้นเป็นทรัพย์สินของเขาตามมรดก
Ezk	46	17	แต่ถ้าท่านนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้คนใช้ของท่านคนหนึ่งเป็นของขวัญ ของนั้นจะเป็นของคนใช้นั้นจนถึงปัสสาวาแล้วของนั้นจะกลับมาเป็นของเจ้านาย เฉพาะบุตรชายของท่านเท่านั้นที่จะเก็บส่วนมรดกของท่านมาเป็นของขวัญได้
Ezk	46	18	ยิ่งกว่านั้นอีกเจ้านายจะยึดสิ่งใดอันเป็นมรดกของประชาชนไม่ได้โดยไล่ประชาชนออกไปจากทรัพย์สินที่ดินของเขา แต่ท่านจะต้องมอบทรัพย์สินของท่านเองให้เป็นมรดกแก่บุตรชายของท่าน เพื่อว่าจะไม่มีประชาชนของราศีคนหนึ่งที่ต่อถูกขบไล่จากกรรมสิทธิ์ของตน"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	46	19	แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางเข้าซึ่งอยู่ข้างประตู มายังห้องบริสุทธิแถวเหนือ ซึ่งเป็นของบโรหิต ณ ดุเถิด มีที่หนึ่งอยู่ทั้งสองข้างทางทิศตะวันตก
Ezk	46	20	และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " นี่เป็นสถานที่ซึ่งบโรหิตจะต้องต้มเครื่องบูชา โถการละเมิดและเครื่องบูชา โถบาป และเป็นที่ยืนซึ่งเขาจะปึงธัญญา เพื่อจะไม่ต้องนำออกไปในลานชั้นนอก
Ezk	46	21	อันเป็นการที่จะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปถึงประชาชน "
Ezk	46	22	แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาที่ลานชั้นนอก และพาข้าพเจ้าไปที่มุมทั้งสี่ของลานนั้น และดุเถิด ที่มุมลานทุกมุมก็มีลานอยู่ลานหนึ่ง
Ezk	46	23	คือที่มุมทั้งสี่ของลาน มีลานเล็กๆยาวสี่สิบศอก กว้างสามสิบศอก ลานทั้งสี่ขนาดเดียวกัน
Ezk	46	24	ภายในรอบลานทั้งสี่นั้น มีสิ่งทีก่อด้วยปูนเป็นแถว มีเตาอยู่ที่กันของสิ่งทีก่อนั้นโดยรอบ
Ezk	46	24	แล้วท่านจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " ที่เหล่านี้เป็นที่สำหรับการต้ม ซึ่งผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศจะต้มเครื่องสัตวบูชาของประชาชน "
Ezk	47	1	ภายหลังท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาที่ประตูพระนิเวศ และดุเถิด มีน้ำ ไหลออกมาจากใต้ธรณีประตูพระนิเวศตรงไปทางทิศตะวันออก เพราะพระนิเวศหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และน้ำ ไหลลงมาจากข้างล่าง ทางด้านขวาของพระนิเวศ ทิศใต้ของแท่นบูชา
Ezk	47	2	แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาทางประตูเหนือ และนำข้าพเจ้าออกมาภายนอกถึงประตูชั้นนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และดุเถิด น้ำนั้นออกมาทางด้านขวา
Ezk	47	3	ชายผู้นั้น ได้เดินไปทางตะวันออกมีเชือกวัดอยู่ในมือ ท่านวัด ได้หนึ่งพันศอก แล้วนำข้าพเจ้าลงน้ำไป และน้ำลึกเพียงตาตุ่ม
Ezk	47	4	แล้วท่านก็วัด ได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลงน้ำไปและน้ำลึกถึงเข่า แล้วท่านก็วัด ได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลงน้ำไป น้ำนั้นลึกเพียงเอว
Ezk	47	5	ภายหลังท่านก็วัด ได้อีกหนึ่งพัน และกลายเป็นแม่น้ำที่ข้าพเจ้าลุยข้ามไม่ได้ เพราะน้ำนั้นขึ้นแล้วลึกพอที่จะว่ายน้ำได้ เป็นแม่น้ำที่ลุยข้ามไม่ได้
Ezk	47	6	และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า " บุตรแห่งมนุษย์อ้อ เจ้าเห็นสิ่งนี้หรือ " แล้วท่านก็พาข้าพเจ้ากลับมาตามฝั่งแม่น้ำ
Ezk	47	7	ขณะเมื่อข้าพเจ้ากลับ ดุเถิด ข้าพเจ้าเห็นต้นไม้มากมายอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำทั้งสองฟาก
Ezk	47	8	และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า " น้ำนี้ไหลตรงไปทางท้องถนนตะวันออก และไหลลงไปถึงทะเลทราย แล้วลงไปถึงทะเล และเมื่อน้ำไหลออกมานั้นไปถึงน้ำทะเล น้ำนั้นก็กลับจืด
Ezk	47	9	ต่อมาแม่น้ำนั้น ไปถึงที่ไหน ทุกสิ่งที่มีชีวิตซึ่งแหวกว่าย ไปมากก็มีชีวิตได้ และที่นั่นมีปลามากมายเพราะว่าน้ำนี้ไปถึงที่นั่นน้ำทะเลก็จืด
Ezk	47	10	เพราะฉะนั้นแม่น้ำ ไปถึงที่ไหน ทุกสิ่งที่มีชีวิต
Ezk	47	10	ต่อมาชาวประมงก็จะยืนอยู่ที่ข้างทะเล จากเอนเกตุถึงเอนเอกล้อม จะเป็นที่ยืนสำหรับตากอวน ปลาในที่นั้นจะมีหลายชนิด เหมือนปลาในทะเลใหญ่ คือจะมีมากมาย
Ezk	47	11	แต่ที่เป็นบึงและหนองน้ำจะไม่จืด ต้องทิ้งไว้ให้เป็นเกลือ
Ezk	47	12	ตามฝั่งทั้งสองฟากแม่น้ำ จะมีต้นไม้มากมายที่ซึ่งใช้เป็นอาหาร ใบของมันจะไม่เหี่ยวและผลของมันจะไม่วาย แต่จะเกิดผลใหม่ทุกเดือน เพราะ
Ezk	47	13	ว่าน้ำสำหรับต้นไม้นั้น ไหลจากสถานบริสุทธิ์ ผลไม้นั้นใช้เป็นอาหารและใบก็ใช้เป็นยา "
Ezk	47	13	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า " นี่เป็นเขตแดนซึ่งเจ้าจะใช้แบ่งแผ่นดินสำหรับเป็นมรดกท่ามกลางอิสราเอลทั้งสองตระกูล โยเซฟจะได้สองส่วน
Ezk	47	14	และเจ้าจงแบ่งให้เท่าๆกัน เราปฏิญาณที่จะมอบให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และแผ่นดินนี้จะตกแก่เจ้าเป็นมรดกของเจ้า
Ezk	47	15	ต่อไปนี้เป็นเขตแดนของแผ่นดินนี้ ด้านทิศเหนือจากทะเลใหญ่ไปตามทางเมืองเฮทโลน และต่อไปถึงเมืองเศดัด
Ezk	47	16	เมืองฮามัท เมืองเบโรธาห์ เมืองลิบราอิม ซึ่งอยู่ระหว่างพรมแดนเมืองดามัสกัสกับพรมแดนเมืองฮามัท จนถึงเมืองฮาเซอร์ฮัททิโคน ซึ่งอยู่ที่พรมแดนเมืองเฮาราน
Ezk	47	17	ดังนั้น เขตแดนจะยืนจากทะเลถึงเมืองฮาซารโนน ซึ่งอยู่ที่พรมแดนด้านเหนือของเมืองดามัสกัส ทางทิศเหนือมีพรมแดนของเมืองฮามัท นี้เป็นแดนด้านเหนือ
Ezk	47	18	ทางด้านตะวันออก เขตแดนจะยืนจากเมืองเฮารานและดามัสกัส ระหว่างก็เลอาดกับแผ่นดินอิสราเอล เรือไปตามแม่น้ำจอร์แดน ไปถึงทะเล
Ezk	47	19	ทางด้านใต้เขตแดนจะยืนจากทามาร์จนถึงน้ำแห่งการโต้เถียงในคาเดช แล้วเรือไปตามแม่น้ำถึงทะเลใหญ่ นี่เป็นเขตแดนใต้
Ezk	47	20	ทางด้านตะวันตก ทะเลใหญ่เป็นเขตแดนเรือ ไปจนถึงตำบลที่อยู่ตรงข้ามทางเข้าเมืองฮามัท นี่เป็นเขตแดนด้านตะวันตก
Ezk	47	21	ดังนั้น เจ้าจงแบ่งแผ่นดินนี้ท่ามกลางเจ้าตามตระกูลอิสราเอล
Ezk	47	22	ต่อมาเจ้าทั้งหลายจงแบ่งแผ่นดินเป็นมรดกของตัวเจ้าทั้งหลาย โดยการจับสลาก และสำหรับคนต่างตัวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า และบังเกิดลูกหลานอยู่ท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะมีสัญชาติอิสราเอล ให้เขาได้รับส่วนมรดกท่ามกลางตระกูลอิสราเอลพร้อมกับเจ้าทั้งหลาย
Ezk	47	23	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ต่อมาคนต่างตัวจะอยู่ในเขตของนครตระกูลใดก็ได้ เจ้าจงกำหนดที่ดินให้เป็นมรดกของเขานั้น "
Ezk	48	1	" ต่อไปนี้เป็นชื่อของตระกูลต่างๆ ตั้งต้นที่พรมแดนด้านเหนือจากทะเลไปตามทางเฮทโลน ถึงทางเข้าเมืองฮามัทจนถึงฮาเซอร์โนน ซึ่งอยู่ที่พรมแดนด้านเหนือของดามัสกัส ดัดเมืองฮามัท และยืนจากด้านตะวันตกออกไปถึงด้านตะวันออก เป็นส่วนของคนแดน
Ezk	48	2	ประชิดกับเขตแดนของแดนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนฮาเซอร์
Ezk	48	3	ประชิดกับเขตแดนของฮาเซอร์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนนัฟทาลี
Ezk	48	4	ประชิดกับเขตแดนของนัฟทาลีจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนมันัสเสห์
Ezk	48	5	ประชิดกับเขตแดนของมันัสเสห์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเอฟราอิม
Ezk	48	6	ประชิดกับเขตแดนเอฟราอิมจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนรูเบน
Ezk	48	7	ประชิดกับเขตแดนรูเบนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนยูดาห์
Ezk	48	8	ประชิดกับเขตแดนยูดาห์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก จะเป็นส่วนซึ่งเจ้าจะต้องแยกไว้ต่างหาก กว้างสองหมื่นห้าพันศอก และยาวเท่ากับส่วนของนครตระกูลหนึ่ง จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นที่มัสกานบริสุทธิ์อยู่กลาง
Ezk	48	9	ส่วนซึ่งเจ้าทั้งหลายจะแยกไว้เพื่อพระเยโฮวาห์นั้น ให้มีด้านยาวสองหมื่นห้าพันศอก และด้านกว้างหนึ่งหมื่น
Ezk	48	10	นี่จะเป็นส่วนแบ่งของส่วนบริสุทธิ์ คือบโรหิตจะได้อยู่กลางจากทางด้านเหนือยาวสองหมื่นห้าพันศอก ทางด้านตะวันออกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านใต้ยาวสองหมื่นห้าพันศอก มีสถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์อยู่กลาง
Ezk	48	11	ส่วนนี้ให้เป็นส่วนของบโรหิตที่ชำระไว้ให้บริสุทธิ์ บุตรชายของศาโดก ผู้ได้รักษาคำสั่งของเรา ผู้ที่มีได้หลงไปเมื่อประชาชนอิสราเอลหลง ตั้ง
Ezk	48	12	ที่คนเลวีได้หลงไปนั้น
Ezk	48	13	และให้ที่ดินนี้ตกแก่ข้าทั้งหลายเป็นส่วนหนึ่งจากส่วนถวายของแผ่นดิน เป็นสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด ประชิดกับเขตแดนของคนเลวี
Ezk	48	13	เคียงข้างกับเขตแดนของบโรหิตนั้น ให้คนเลวีมีส่วนแบ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ส่วนยาวทั้งสิ้นจะเป็นสองหมื่นห้าพันศอกและส่วนกว้างหนึ่งหมื่น
Ezk	48	14	อย่าให้เขาขายหรือแลกเปลี่ยนส่วนหนึ่งส่วนใดเลย อย่าให้เขาเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ของที่ดินนี้ เพราะเป็นส่วนบริสุทธิ์เฉพาะพระเยโฮวาห์
Ezk	48	15	ส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งกว้างห้าพันศอกและยาวสองหมื่นห้าพันศอกนั้น ให้เป็นที่สามัญของเมืองคือใช้เป็นที่อยู่อาศัย และเป็นขานเมือง ให้ตัวนครอยู่ท่ามกลางนั้น
Ezk	48	16	ต่อไปนี้เป็นขนาดของด้านต่างๆ ด้านเหนือสี่พันห้าร้อยศอก ด้านใต้สี่พันห้าร้อยศอก ด้านตะวันออกสี่พันห้าร้อย และด้านตะวันตกสี่พันห้าร้อย
Ezk	48	17	นครนั้นจะต้องมีหุ้มห่อ ทิศเหนือสองร้อยห้าสิบศอก ทิศใต้สองร้อยห้าสิบ และทิศตะวันออกสองร้อยห้าสิบ และทิศตะวันตกสองร้อยห้าสิบ
Ezk	48	18	ด้านยาวส่วนที่เหลืออยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์นั้น ทิศตะวันออกยาวหนึ่งหมื่นศอก และทิศตะวันตกยาวหนึ่งหมื่น และให้อยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์ พืชผลที่ได้ในส่วนนี้ให้เป็นอาหารของคนงานในนครนั้น
Ezk	48	19	คนงานของนครนั้นซึ่งมาจากอิสราเอลทุกตระกูลให้เขาเป็นคนไถที่เปล่งนี้
Ezk	48	20	ส่วนเต็มซึ่งเจ้าจะต้องแบ่งแยกไว้ให้นั้น ให้เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสด้านละสองหมื่นห้าพันศอก นั่นคือส่วนบริสุทธิ์ร่วมกับส่วนของตัวนคร
Ezk	48	21	ส่วนที่เหลืออยู่ทั้งสองข้างของส่วนบริสุทธิ์และส่วนของตัวนคร ให้ตกเป็นของเจ้านาย ยืนจากส่วนบริสุทธิ์ซึ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรมแดนตะวันออก และทางด้านตะวันตกจากสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรมแดนตะวันตก ส่วนนี้ให้ตกเป็นของเจ้านาย จะเป็นส่วนบริสุทธิ์ และสถานบริสุทธิ์ของพระนิเวศน้อยอยู่ท่ามกลาง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ezk	48	22
ให้เป็นส่วนของเจ้านายทั้งหมด		
Ezk	48	23
Ezk	48	24
Ezk	48	25
Ezk	48	26
Ezk	48	27
Ezk	48	28
Ezk	48	29

นอกจากส่วนที่ตกเป็นของคนเลวีและส่วนของคนนั้น ซึ่งอยู่กลางส่วนอันตกเป็นของเจ้านาย ระหว่างเขตแดนยูดาห์และเขตแดนเบนยามิน

ตระกูลคนที่เหลืออยู่นั้น จากด้านตะวันออกไปด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเบนยามิน

ประชิดกับเขตแดนของเบนยามินจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนสิเมโอน

ประชิดกับเขตแดนของสิเมโอนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนอิสสาการ

ประชิดกับเขตแดนของอิสสาการจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเศบูลุน

ประชิดกับเขตแดนของเศบูลุนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนกาต

ประชิดกับเขตแดนของกาตทางทิศใต้เขตแดนนั้นจะยื่นจากเมืองทามาร์ ถึงน้ำแห่งการโต้เถียงในคาเดช แล้วเรื่อยไปตามแม่น้ำถึงทะเลใหญ่

นี่เป็นแผ่นดินซึ่งเจ้าจะแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลต่างๆของอิสราเอลโดยการจับสลาก นี่เป็นส่วนต่างๆของเขาทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ		
Ezk	48	30
Ezk	48	31
Ezk	48	32
Ezk	48	33
Ezk	48	34
Ezk	48	35
Dnl	1	1
Dnl	1	2
Dnl	1	3
Dnl	1	4
Dnl	1	5
Dnl	1	6
Dnl	1	7
Dnl	1	8
Dnl	1	9
Dnl	1	10
Dnl	1	11
Dnl	1	12
Dnl	1	13
Dnl	1	14
Dnl	1	15
Dnl	1	16
Dnl	1	17
Dnl	1	18
Dnl	1	19
Dnl	1	20
Dnl	1	21
Dnl	2	1
Dnl	2	2
Dnl	2	3
Dnl	2	4
Dnl	2	5
Dnl	2	6
Dnl	2	7
Dnl	2	8
Dnl	2	9
Dnl	2	10
Dnl	2	11
Dnl	2	12
Dnl	2	13
Dnl	2	14
Dnl	2	15
Dnl	2	16
Dnl	2	17
Dnl	2	18
Dnl	2	19
Dnl	2	20
Dnl	2	21

ตอไปนี้เป็นทางออกของนครทางด้านเหนือซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อยคอก

ประตูนครนั้นตั้งชื่อตามชื่อตระกูลคนอิสราเอล มีประตูสามประตูทางด้านเหนือ ประตูของรูเบน ประตูของยูดาห์ ประตูของเลวี

ทางด้านตะวันออกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยคอก มีสามประตู ประตูของโยเซฟ ประตูของเบนยามิน ประตูของดาน

ทางด้านใต้ซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อยคอก มีประตูสามประตู ประตูของสิเมโอน ประตูของอิสสาการ ประตูของเศบูลุน

ทางด้านตะวันตกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยคอก มีประตูสามประตู ประตูของกาต ประตูของอาเชอร์ ประตูของนัฟทาลี

วัดรอบนครนั้นได้หนึ่งหมื่นแปดพันคอก ตั้งแต่นี้ไปนครนี้จะมีชื่อว่า พระเยโฮวาห์สถิตที่นั่น"

ในปีที่สามของรัชกาลเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ เนบักัดเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลนเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม และทรงล้อมเมืองไว้

และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบเยโฮยาคิมกษัตริย์ของยูดาห์ไว้ในหัตถ์ของพระองค์ท่าน พร้อมทั้งเครื่องใช้บางชิ้นแห่งพระนิเวศของพระเจ้า

และพระองค์ท่านก็นำของเหล่านั้นมายังแผ่นดินชินาห์มายังนิเวศแห่งพระของพระองค์ท่าน และทรงบรรลวงเครื่องใช้เหล่านั้นไว้ในคลังของพระของพระองค์ท่าน

แล้วกษัตริย์นั้นก็ทรงบัญชาให้อัชบะเน็สหัวหน้าชั้นที่หนึ่งของพระองค์ท่านให้นำคนอิสราเอลบางคน ทั้งเชื้อพระวงศ์และเชื้อสายของเจ้านาย

พวกหนุ่มๆที่ปราศจากตำหนิ มีรูปร่างงามและเชี่ยวชาญในสรรพปัญญา กอปรด้วยความรู้และเข้าใจในสรรพวิทยา กับสามารถที่จะรับ

ราชการในพระราชวังและทรงให้สอนวิชาและภาษาของคนเคลเดียให้เขาทั้งหลาย

และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ให้น้ำอาหารสูงซึ่งกษัตริย์เสวย และให้อาหารซึ่งพระองค์ท่านดื่มให้แก่เขาเหล่านั้นตามกำหนดทุกวัน ทรงให้เขาทั้งหลายรับการ

เลี้ยงดูอยู่สามปี เมื่อครบกำหนดเวลานั้นแล้วทรงให้เขารับใช้ต่อพระพักตร์กษัตริย์

และท่านเหล่านั้นก็ทรงบัญชาให้อัชบะเน็สหัวหน้าชั้นที่หนึ่งของพระองค์ท่านให้นำคนอิสราเอลบางคน ทั้งเชื้อพระวงศ์และเชื้อสายของเจ้านาย

พวกหนุ่มๆที่ปราศจากตำหนิ มีรูปร่างงามและเชี่ยวชาญในสรรพปัญญา กอปรด้วยความรู้และเข้าใจในสรรพวิทยา กับสามารถที่จะรับ

ราชการในพระราชวังและทรงให้สอนวิชาและภาษาของคนเคลเดียให้เขาทั้งหลาย

กษัตริย์ทรงให้ให้น้ำอาหารสูงซึ่งกษัตริย์เสวย และให้อาหารซึ่งพระองค์ท่านดื่มให้แก่เขาเหล่านั้นตามกำหนดทุกวัน ทรงให้เขาทั้งหลายรับการ

เลี้ยงดูอยู่สามปี เมื่อครบกำหนดเวลานั้นแล้วทรงให้เขารับใช้ต่อพระพักตร์กษัตริย์

ในบรรดาคนยูดาห์นั้นมีดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์

และท่านเหล่านั้นก็ทรงบัญชาให้อัชบะเน็สหัวหน้าชั้นที่หนึ่งของพระองค์ท่านให้นำคนอิสราเอลบางคน ทั้งเชื้อพระวงศ์และเชื้อสายของเจ้านาย

พวกหนุ่มๆที่ปราศจากตำหนิ มีรูปร่างงามและเชี่ยวชาญในสรรพปัญญา กอปรด้วยความรู้และเข้าใจในสรรพวิทยา กับสามารถที่จะรับ

ราชการในพระราชวังและทรงให้สอนวิชาและภาษาของคนเคลเดียให้เขาทั้งหลาย

แต่ดาเนียลตั้งใจไว้ว่าจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยอาหารสูงของกษัตริย์ หรือด้วยเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ดื่ม เพราะฉะนั้นเขาจึงขอหัวหน้า

ชั้นที่ให้ออมเขาที่ไม่กระทำตัวให้เป็นมลทิน

และพระเจ้าทรงให้หัวหน้าชั้นที่ชอบและสมเพชดาเนียล

และหัวหน้าชั้นที่จึงกล่าวแก่ดาเนียลว่า "ข้าเกรงว่ากษัตริย์เจ้านายของข้าผู้ทรงกำหนดอาหารและเครื่องดื่มของเจ้า ทอดพระเนตรเห็นว่า

พวกเจ้ามีหน้าซุบซิบกว่าบรรดาคนหนุ่มๆอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เจ้าก็จะทำให้เกียรติของข้าเข้าสู่สันตติราชเพราะกษัตริย์"

แล้วดาเนียลจึงกล่าวแก่หัวหน้าชั้นที่หัวหน้าชั้นที่กำหนดให้ดูแลดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์ ว่า

"ขอท่านจงทดลองผู้รับใช้ของข้าสักสิบวัน ขอให้ข้านำผักมาให้เรากินและนำมาให้เราดื่ม

แล้วให้ท่านตรวจดูหน้าตาของเราทั้งหลายเบื้องหน้าท่านและตรวจดูหน้าตาของบรรดาอนุชนผู้รับประทานอาหารสูงของกษัตริย์ และเมื่อ

ท่านเห็นอย่างไรแล้วจงกระทำแก่ผู้รับใช้ของท่านอย่างนั้นเถิด"

เขาก็ยอมทำตามคนเหล่านั้นในเรื่องนี้และทดลองเขาอยู่สิบวัน

เมื่อครบสิบวันแล้วหน้าตาของคนเหล่านั้นดีกว่า และเนื้อหนังก็อ้วนท้วนสมบูรณ์กว่าบรรดาอนุชนที่รับประทานอาหารสูงของกษัตริย์

ดังนั้นมหาดเล็กจึงนำอาหารสูงส่วนของเขาทั้งหลายและเหล้าองุ่นซึ่งเขาทั้งหลายควรจะได้ดื่มนั้น ไปเสีย และให้ผักแก่เขา

ฝ่ายอนุชนทั้งสิ้นนี้ พระเจ้าทรงประทานสรรพวิทยา และความชำนาญในเรื่องวิชาทั้งปวงและปัญญา และดาเนียลเข้าใจในนิมิตและความ

ฝันทุกประการ

พอสิ้นกำหนดเวลาที่กษัตริย์ทรงบัญชาให้เขาทั้งหลายเข้าเฝ้า หัวหน้าชั้นที่จึงนำเขาทั้งหลายเข้ามาเฝ้าเนบักัดเนสซาร์

และกษัตริย์ก็ทรงสัมภาษณ์เขา ในบรรดาอนุชนเหล่านั้นไม่พบสักคนหนึ่งเหมือนดาเนียล ฮานันยาห์ มิชาเอลและอาซาริยาห์ เพราะฉะนั้น

เขาจึงได้รับใช้ต่อพระพักตร์กษัตริย์

ในบรรดาเรื่องราวอันเกี่ยวกับปัญญาและความเข้าใจ ซึ่งกษัตริย์ตรัสถามเขาทั้งหลาย ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายดีกว่าพวกโหรา และพวกหมอดู

ซึ่งอยู่ในอาณาจักรทั้งสิ้นของพระองค์สืบเท่า

และดาเนียลก็ได้รับราชการเรื่อยมาจนปีแรกแห่งรัชกาลกษัตริย์ไซรัส

ในปีที่สองแห่งรัชกาลเนบักัดเนสซาร์ เนบักัดเนสซาร์ทรงพระสุบิน พระทัยของพระองค์ก็ทรงเป็นทุกข์ บรรทมไม่หลับ

แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชาให้มีหมายเรียกพวกโหรา พวกหมอดู พวกนักวิทยาคม และคนเคลเดียเข้าทูลกษัตริย์ให้รู้เรื่องพระสุบิน เขาทั้งหลายก็

เข้ามาเฝ้ากษัตริย์

และกษัตริย์ตรัสกับเขาว่า "เราได้ฝัน และจิตใจของเราเป็นทุกข์ อยากรู้ว่าฝันว่ากระไร"

แล้วคนเคลเดียจึงกราบทูลกษัตริย์เป็นภาษาอารัมมาว่า "ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ ขอทรงเล่าพระสุบินให้แก่พวกผู้รับใช้ของ

พระองค์ แล้วเล่าข้าพระองค์จะได้ถวายคำแก้พระสุบิน"

กษัตริย์ทรงตอบคนเคลเดียว่า "เราจำความฝันนั้นไม่ได้แล้ว ถ้าเจ้าไม่ให้เรารู้ความฝันพร้อมทั้งคำแก้ฝัน เราจะถูกหั้นเป็นชิ้นๆ และบ้าน

เรือนของเจ้าจะต้องเป็นกองขยะ

แต่ถ้าเจ้าสำแดงความฝันและคำแก้ฝันให้เรา เราจะได้รับของขวัญ รางวัล และเกียรติยศใหญ่ยิ่ง ฉะนั้นจงสำแดงความฝันและคำแก้ฝันให้

เรา"

เขาทั้งหลายกราบทูลคำรับสองว่า "ขอกษัตริย์เล่าพระสุบินแก่พวกผู้รับใช้ของพระองค์ และเล่าข้าพระองค์จะถวายคำแก้พระสุบิน พระเจ้า

ข้า"

กษัตริย์ทรงตอบว่า "เรารู้เป็นแน่แล้วว่า เจ้าพยายามจะถ่วงเวลาไว้ เพราะเจ้าเห็นว่าเราจำความฝันนั้นไม่ได้แล้ว

ถ้าเจ้าไม่ให้เรารู้ความฝัน ก็มีคำตัดสินเจ้าอยู่ข้อเดียว เพราะเจ้าทั้งหลายตกลงที่จะพูดเท็จและพูดเท็จต่อหน้าเรา จนจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง

ไป เพราะฉะนั้นเจ้าจงบอกความฝันให้แก่เรา แล้วเราจึงจะรู้ว่าเจ้าจะถวายคำแก้ความฝันให้เราได้"

คนเคลเดียจึงกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ไม่มีบุรุษคนใดในพิภพที่จะสำแดงเรื่องกษัตริย์ได้ เพราะฉะนั้น ไม่มีกษัตริย์ เจ้านายหรือผู้

ปกครองคนใดได้ถามสิ่งเหล่านี้จากโหรา หรือหมอดู หรือคนเคลเดีย

สิ่งซึ่งกษัตริย์ตรัสถามนั้นยากและไม่มีผู้ใดจะสำแดงแก่กษัตริย์ได้ นอกจากพระเจ้าผู้ซึ่งมีได้อยู่กับมนุษย์"

เพราะเรื่องนี้กษัตริย์จึงทรงกริ้วและเรียกราชดึกและรับสั่งให้จำพวกนักปราชญ์ทั้งหมดของบาบิโลนเสวย

เพราะฉะนั้นจึงมีพระราชาภักดิ์ประกาศไปว่าให้หานักปราชญ์เสียทั้งหมด เขาจึงเที่ยวหาดาเนียลและพรรคพวกเพื่อจะฆ่าเสีย

แล้วดาเนียลก็ตอบอารีโอกหัวหน้าราชอาลักษณ์ผู้ต้อออกไปเที่ยวหานักปราชญ์ของบาบิโลน ด้วยถ้อยคำแยบคายและปรีชาสามารถ

ท่านถามอารีโอกหัวหน้าราชอาลักษณ์ว่า "โขนพระราชาภักดิ์ของกษัตริย์จึงเร่งร้อนเล่า" แล้วอารีโอกก็เล่าเรื่องให้ดาเนียลทราบ

แล้วดาเนียลก็เข้าไปเฝ้าและกราบทูลกษัตริย์ขอให้กำหนดเวลาเพื่อท่านจะถวายคำแก้พระสุบินแก่กษัตริย์

แล้วดาเนียลก็กลับไปเรือนของท่าน และแจ้งเรื่องให้ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์สหายของท่านฟัง

และบอกเขาให้ขอพระกรุณาแห่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์เรื่องความลึกลับนี้ เพื่อดาเนียลและสหายของท่านจะไม่พินาศพร้อมกับบรรดานัก

ปราชญ์อื่นๆของบาบิโลน			
Dnl	2	19	ในนิมิตกลางคืนทรงเผยความลึกลับนั้นแก่ดาเนียล แล้วดาเนียลก็ถวายสารการแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์
Dnl	2	20	ดาเนียลกล่าวว่า " สารการแด่พระนามของพระเจ้าเป็นนิตย์สืบไป เพราะปัญญาและฤทธานุภาพเป็นของพระองค์
Dnl	2	21	พระองค์ทรงเปลี่ยนวาระและฤดูกาล พระองค์ทรงถอดกษัตริย์และทรงตั้งกษัตริย์ขึ้นใหม่ พระองค์ทรงประทานปัญญาแก่นักปราชญ์ และทรง
ประทานความรู้แก่ผู้ที่มีความเข้าใจ			
Dnl	2	22	พระองค์ทรงเผยสิ่งที่ลึกลับและลึกลับ พระองค์ทรงทราบสิ่งที่อยู่ในความมืด และความสว่างก็อยู่กับพระองค์
Dnl	2	23	โอ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขออนุโมทนาและสรรเสริญพระองค์ ผู้ทรงประทานปัญญาและกำลังแก่ข้าพระองค์ สิ่ง
นั้นที่พวกข้าพระองค์ทูลขอ พระองค์ก็ทรงให้ข้าพระองค์รู้แล้ว เพราะพระองค์ได้ทรงสำแดงเรื่องของกษัตริย์ให้แจ้งแก่พวกข้าพระองค์"			
Dnl	2	24	แล้วดาเนียลก็เข้าไปหาอาร์โอดผู้ซึ่งกษัตริย์แต่งตั้งให้มานักปราชญ์แห่งบาบิโลน ท่านได้เข้าไปและกล่าวแก่อาร์โอดว่าดังนี้ " ขออย่าขำนัก
ปราชญ์แห่งบาบิโลน ขอโปรดนำตัวข้าพเจ้าเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ และข้าพเจ้าจะถวายค่าแก่ฝ่าเท้ากษัตริย์"			
Dnl	2	25	แล้วอาร์โอดก็รีบนำตัวดาเนียลเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลพระองค์ว่า " ข้าพระองค์ได้พบชายคนหนึ่งใหม่พวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจาก
ยูดาส ชายผู้นี้จะให้กษัตริย์ทรงรู้ค่าแก่พระสุมินได้"			
Dnl	2	26	กษัตริย์จึงตรัสแก่ดาเนียลผู้ซึ่งว่าเบลเทซซาร์ว่า " เจ้าสามารถที่จะให้เรารู้ถึงความฝันที่เราได้ฝันนั้นและค่าแก่ได้หรือ"
Dnl	2	27	ดาเนียลกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า " ไม่มีนักปราชญ์ หรือหมอดู หรือโหร หรือหมอดูกฤษยามสำแดงความลึกลับซึ่งกษัตริย์ได้ถามแต่
พระองค์ได้			
Dnl	2	28	แต่มีพระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ผู้ทรงเผยความลึกลับทั้งหลาย และพระองค์ทรงให้กษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์รู้ถึงสิ่งซึ่งจะบังเกิดขึ้นในวาระภาย
หลัง พระสุมินของพระองค์และนิมิตที่ฝันขึ้นในพระเศียรของพระองค์บนพระแท่นนั้นเป็นดังนี้ พระเจ้าข้า			
Dnl	2	29	ข้าแต่กษัตริย์ ขณะเมื่อพระองค์บรรทมอยู่บนพระแท่น พระตำราในเรื่องซึ่งจะบังเกิดมาภายหลังได้ฝันขึ้น และพระองค์นั้นผู้ทรงเผยความลึ
ลับก็ทรงให้พระองค์รู้ถึงสิ่งซึ่งจะบังเกิดมา			
Dnl	2	30	ฝ่ายข้าพระองค์ ซึ่งทรงเผยความลึกลับนี้แก่ข้าพระองค์นั้น มิใช่เพราะข้าพระองค์มีปัญญามากกว่าผู้มีชีวิตทั้งหลาย แต่เพื่อกษัตริย์จะทรงรู้ค่า
แก่พระสุมิน และเพื่อพระองค์จะทรงรู้พระตำราในพระทัยของพระองค์			
Dnl	2	31	ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทอดพระเนตร และดูเถิด มีปฏิมากรขนาดใหญ่ ปฏิมากรนี้ใหญ่และสูงใหญ่นัก ตั้งอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ และ
รูปร่างก็น่ากลัว			
Dnl	2	32	เศียรของปฏิมากรนี้เป็นทองคำเนื้อดี ออกและแขนเป็นเงิน ท้องและโคนขาเป็นทองสัมฤทธิ์
Dnl	2	33	ขาเป็นเหล็ก เท้าเป็นเหล็กปนดิน
Dnl	2	34	ขณะที่พระองค์ทอดพระเนตร มีหินก้อนหนึ่งถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือ กระแทบปฏิมากรที่เท้าอันเป็นเหล็กปนดิน กระทำให้แตกเป็นชิ้นๆ
Dnl	2	35	แล้วส่วนเหล็ก ส่วนดิน ส่วนทองสัมฤทธิ์ ส่วนเงินและส่วนทองคำ ก็แตกเป็นชิ้นๆพร้อมกัน กลายเป็นเหมือนเกลบจากลานนาวดข้าวในฤดู
ร้อน ลมก็พัดพาเอาไป จึงหาร่องรอยไม่พบเสียเลย แต่ก่อนหินที่กระแทบปฏิมากรนั้นกลายเป็นภูเขาใหญ่จนเต็มพิภพ			
Dnl	2	36	นี่เป็นพระสุมิน พระเจ้าข้า บัดนี้เหล่าข้าพระองค์ขอกราบทูลค่าแก่พระสุมินต่อพระพักตร์กษัตริย์
Dnl	2	37	ข้าแต่กษัตริย์ กษัตริย์จอมกษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ได้ทรงประทานราชอาณาจักร อานาภาพ ฤทธิเดชและสงาราตี
Dnl	2	38	และได้ทรงมอบไว้ให้ตัดพระองค์ท่านซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ สัตว์ในทุ่งนาและนกในอากาศ ไม่วามันจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใดๆให้แก่
พระองค์ กระทำให้พระองค์ปกครองมันได้ทั้งหมด เศียรทองคำนั้นคือพระองค์เอง			
Dnl	2	39	ต่อจากพระองค์ไปจะมีราชอาณาจักรต่อกว่าพระองค์ และยังมีราชอาณาจักรที่สาม เป็นทองสัมฤทธิ์ ซึ่งจะปกครองอยู่ทั่วพิภพ
Dnl	2	40	และจะมีราชอาณาจักรที่สี่แข็งแรงดังเหล็ก เพราะเหล็กตีสิ่งทั้งหลายให้หักเป็นชิ้นๆและปราบสิ่งซึ่งพังลงได้ ราชอาณาจักรนั้นจะหัก และทุบ
สิ่งซึ่งพังเหล่านี้ตั้งเหล็กซึ่งทุบให้แหลก			
Dnl	2	41	ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรเท้าและนิ้วเท้า เท้าเป็นดินข้างหม้อบ้าง เหล็กบ้าง จะเป็นราชอาณาจักรประสม แต่ความแข็งแรงของเหล็กจะยัง
อยู่ในนั้นบ้าง ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรเหล็กปนดินเหนียว			
Dnl	2	42	และนิ้วเท้าเป็นเหล็กปนดินนั้นใด ราชอาณาจักรนั้นจึงแข็งแรงบ้างประบางเงินนั้น
Dnl	2	43	ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรเหล็กปนดินเหนียว ราชอาณาจักรจะปนกันด้วยเชื้อสายของมนุษย์ แต่จะไม่ยึดกันแน่นไว้ได้อย่างเดียวกับที่เหล็ก
ไม่ประสมเข้ากับดิน			
Dnl	2	44	และในสมัยของกษัตริย์เหล่านั้น พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้ หรือราชอาณาจักรนั้นจะ
ไม่ตกไปแก่ชนชาติอื่น ราชอาณาจักรนั้นจะกระทำให้บรรดาราชอาณาจักรเหล่านั้นแตกเป็นชิ้นๆถึงอสุสาน และราชอาณาจักรนั้นจะตั้งมั่นอยู่เป็นนิตย์			
Dnl	2	45	ดังที่พระองค์ทอดพระเนตรก่อนหินถูกตัดออกจากภูเขามิใช่ด้วยมือ และก่อนหินนั้นได้กระทำให้เหล็ก ทองสัมฤทธิ์ ดิน เงิน และทองคำแตก
เป็นชิ้นๆ พระเจ้ายิ่งใหญ่ได้ทรงให้กษัตริย์รู้ว่าอะไรจะบังเกิดมาภายหลังนี้ พระสุมินนั้นเที่ยงแท้และค่าแก่พระสุมินก็แน่นอน"			
Dnl	2	46	แล้วกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ก็ทรงกราบทูลและเคารพดาเนียล และมีพระบัญชาให้นำเครื่องบูชาและเครื่องหอมมาถวายดาเนียล
Dnl	2	47	กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า " แนอนที่เดียว พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของพระทั้งหลาย และทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของกษัตริย์ทั้งปวง
ทรงเป็นผู้เผยความลึกลับเพราะท่านสามารถที่จะเผยความลึกลับนี้ได้"			
Dnl	2	48	ฝ่ายกษัตริย์ก็พระราชทานยศชั้นสูง และของพระราชทานยิ่งใหญ่มากแก่ดาเนียล และแต่งตั้งให้เป็นผู้ครอบครองหมดเมืองบาบิโลน
และเป็นประธานใหญ่ของนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งบาบิโลน			
Dnl	2	49	ดาเนียลก็กราบทูลขอต่อกษัตริย์และพระองค์ทรงตั้งให้ซัดรัก เมซาคและเอเบเดนโกเป็นผู้จัดธุรกิจในเมืองบาบิโลน แต่ดาเนียลยังคงอยู่ใน
ราชสำนัก			
Dnl	3	1	กษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ได้สร้างปฏิมากรรูปหนึ่งด้วยทองคำ สูงหกสิบศอก กว้างหกศอก ทรงตั้งไว้ ณ ที่ราบคูรา ในเมืองบาบิโลน
Dnl	3	2	แล้วกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์รับสั่งให้ประชมอปราษ ข้าหลวงภาค ผู้ว่าราชการเมือง ผู้พิพากษา นายคลัง มนตรี ตลาการ และบรรดาเจ้าหน้าที่
ทั้งหลายของหัวเมือง ให้เข้ามาในงานฉลองปฏิมากรซึ่งกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น			
Dnl	3	3	แล้วอปราษ ข้าหลวงภาค ผู้ว่าราชการเมือง ผู้พิพากษา นายคลัง มนตรี ตลาการและบรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายของหัวเมือง ได้เข้ามาประชุม
เพื่องานฉลองปฏิมากร ซึ่งกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น และเขาทั้งหลายก็มายืนอยู่หน้าปฏิมากรซึ่งกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น			
Dnl	3	4	และไม่หมกก็ประกาศเสียงดังว่า " ดูก่อน บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย มีพระบัญชาแก่ท่านทั้งหลายว่า
Dnl	3	5	เมื่อท่านได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี พินเขาคู พินสีสาย พินใหญ่ ปี่งู และเครื่องดนตรีทุกชนิด ให้ท่านทั้งหลายกราบลงนมัสการ
ปฏิมากรทองคำ ซึ่งกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ได้ทรงตั้งไว้			
Dnl	3	6	ผู้ใดที่ไม่ได้กราบลงนมัสการก็ให้โยนผู้นั้นทันทีเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่"
Dnl	3	7	เพราะฉะนั้นพอประชาชนได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี พินเขาคู พินสีสาย พินใหญ่และเครื่องดนตรีทุกชนิด บรรดาชนชาติ
ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย ก็กราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ได้ทรงตั้งไว้			
Dnl	3	8	เพราะฉะนั้น ในครั้งนั้นพวกเคลเดียบางคนมาเข้าเฝ้า และฟ้องพวกยิวด้วยใจคิดร้าย
Dnl	3	9	เขาทั้งหลายกราบทูลกษัตริย์ในบุคคินเนสซาร์ว่า " ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์
Dnl	3	10	ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ทรงออกกฎหมายแล้วว่า ทุกคนผู้ได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปี พินเขาคู พินสีสาย พินใหญ่ ปี่งู และเครื่อง
ดนตรีทุกชนิด ก็ให้กราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำ			
Dnl	3	11	และผู้ใดที่ไม่กราบลงนมัสการก็ให้โยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่
Dnl	3	12	มียิวบางคนก็พระองค์ได้แต่งตั้งให้จัดธุรกิจในเมืองบาบิโลน คือซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก ข้าแต่กษัตริย์ คนเหล่านี้ไม่เชื่อฟังพระองค์
เขามิได้ปฏิบัติพระของพระองค์ หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้"			
Dnl	3	13	แล้วในบุคคินเนสซาร์ก็ทรงกริ้วจัดและเดือดดาล มีรับสั่งให้นำตัวซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโกเข้ามา แล้วเขาก็นำคนเหล่านี้เข้ามาเฝ้า
กษัตริย์			
Dnl	3	14	ในบุคคินเนสซาร์ทรงกล่าวแก่เขาว่า " ซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโกเอ๋ย เป็นความจริงหรือไม่ที่เจ้ามิได้ปรนนิบัติพระของเรา หรือนมัสการ

ปฏิมากรทองคำซึ่งเราได้ตั้งไว้

Dnl	3	15	เอาเถอะ ถ้าเจ้าพร้อมใจแล้ว พอเจ้าได้ยินเสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก ปีพิณเขาคู พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่งู และเครื่องดนตรีทุกชนิด เจ้าจงกราบลงนมัสการปฏิมากรซึ่งเราได้สร้างไว้ แต่ถ้าเจ้าไม่นมัสการ จะต้องโยนเจ้าที่หน้าเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ และผู้ใดเล่าจะเป็นพระเจ้าที่จะช่วยให้เจ้าพ้นจากมือของเราได้"
Dnl	3	16	ซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโกกราบทูลกษัตริย์ว่า " ข้าแต่เนบูกัดเนสซาร์ ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่จำเป็นจะต้องตอบพระองค์ในเรื่องนี้
Dnl	3	17	ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ผู้ซึ่งพวกข้าพระองค์ปรนนิบัติ สามารถช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ก็จะทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นพระหัตถ์ของพระองค์
Dnl	3	18	ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระองค์ทรงทราบ ว่า พวกข้าพระองค์ก็ไม่ปรนนิบัติพระของพระองค์ หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งขึ้น"
Dnl	3	19	แล้วเนบูกัดเนสซาร์ทรงเกรี้ยวกราดยิ่งนัก พระพิศมัยของพระองค์ก็เปลี่ยนไปไม่พอพระทัยซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก พระองค์จึงรับสั่งให้หาเตาไฟให้ร้อนกว่าที่เคยอีกเจ็ดเท่า
Dnl	3	20	และพระองค์รับสั่งให้บางคนที่มีกำลังมากที่สุดในกองทัพมามัดซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก และให้โยนเขาเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่
Dnl	3	21	แล้วคนเหล่านี้ก็ถูกมัดไว้ทั้งสี่ กางเกง หมวก และเครื่องแต่งกายอื่นๆ และเขาก็ถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่
Dnl	3	22	จะนั้นเพราะว่าคำรับสั่งของกษัตริย์นั้นเข้มงวดมากและเตาไฟก็ร้อนจัด เปลวไฟจึงได้จวมนที่โยนซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก
Dnl	3	23	และชายทั้งสามนั้น คือซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโกก็ตกลงไปกลางเตาไฟที่ลุกอยู่ทั้งยังมัตอยู่
Dnl	3	24	ขณะนั้นกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ประหลาดพระทัยทรงลุกขึ้นโดยฉับพลัน พระองค์ตรัสกับองคมนตรีของพระองค์ว่า " เรามัดสามคนโยนเข้าไปกลางไฟมิใช่หรือ" เขาทูลตอบกษัตริย์ว่า " ข้าแต่กษัตริย์ จริยพระเจ้าข้า"
Dnl	3	25	พระองค์ตรัสตอบว่า " ดูเถิด เราเห็นสี่คนปล่อยหลุด กำลังเดินอยู่กลางไฟ และเขาทั้งหลายก็ไม่เป็นอันตราย รูปร่างของคนที่สี่นั้นคล้ายคลึงกับพระบุตรของพระเจ้า"
Dnl	3	26	แล้วเนบูกัดเนสซาร์เสด็จมาใกล้ประตูเตาที่ไฟลุกอยู่นั้น ทรงกล่าววว่า " ซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก ผู้รับใช้ของพระเจ้าสูงสุด จงออกมาเถิดจงมาที่นี่" แล้วซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโกก็เดินออกมาจากกลางไฟ
Dnl	3	27	ฝ่ายอปราช ข้าหลวงภาค ผู้ว่าราชการเมือง และองคมนตรีของกษัตริย์ก็ห้อมล้อมเข้ามา เห็นว่าไฟไม่มีอำนาจอะไรเหนือร่างกายของคนเหล่านี้ ผมที่ศีรษะของเขาก็ไม่งอ เสื้อก็มิได้เป็นอันตราย ไม่มีกลิ่นไฟที่ติดเขาทั้งหลายเลย
Dnl	3	28	เนบูกัดเนสซาร์ตรัสว่า " สาธุการแด่พระเจ้าของซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก ผู้ได้ส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยผู้รับใช้ของพระองค์ให้พ้น ผู้วางใจในพระองค์ กระทำให้พระบัญชาของกษัตริย์เหลวไป และยอมพลีร่างกายของเขาเสียดีกว่าที่จะปรนนิบัติและนมัสการพระอื่น นอกจากพระเจ้าของเขาเอง
Dnl	3	29	เพราะฉะนั้น เราจึงออกกฎหมายว่า ชนชาติ ประชาชาติ หรือภาษาใดๆ ที่กล่าวมิตินี้ร้ายต่อพระเจ้าของซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโก จะถูกหั้นเป็นชิ้นๆ และบ้านเรือนของเขาจะต้องเป็นกองขยะ เพราะว่าไม่มีพระเจ้าอื่นที่จะสามารถช่วยให้พ้นในทางนี้ได้"
Dnl	3	30	แล้วกษัตริย์ได้ทรงเลื่อนยศให้ซัดรัก เมซาค และเอเบเดนโกสูงขึ้นอีกในเมืองบาบิโลน
Dnl	4	1	เรา กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ ขอประกาศแก่บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลาย ซึ่งอาศัยอยู่บนพิภพทั้งสิ้นว่า สันติสุขจงมีแก่ท่านทั้งหลายอย่างทวีคูณ
Dnl	4	2	เราเห็นสมควรที่จะแสดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ ซึ่งพระเจ้าสูงสุด ได้ทรงกระทำแก่เรา
Dnl	4	3	หมายสำคัญของพระองค์ใหญ่ยิ่งสักเท่าใด การมหัศจรรย์ของพระองค์ก็อปรด้วยฤทธานุภาพปานใด อาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรถาวรเป็นนิตย์ และราชอาณาจักรของพระองค์นั้นดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ
Dnl	4	4	ตัวเรา คือ เนบูกัดเนสซาร์อยู่เป็นมหาสมณในนิเวศของเรา และมีความเจริญอยู่ในวังของเรา
Dnl	4	5	เราฝันเห็นเรื่องซึ่งกระทำให้เรากลัว ขณะเมื่อเรานอนอยู่บนที่นอนความคิดและนิมิตอันผุดขึ้นในศีรษะของเราเป็นเหตุให้เราตกใจ
Dnl	4	6	เราจึงออกกฎหมายเรียกนักปราชญ์แห่งบาบิโลนทั้งสิ้นมาหาเราเพื่อให้แก้ความฝันให้แก่เรา
Dnl	4	7	พวกโหร พวกหมอดู และคนเคลเดีย และหมอดูดุ๊กขยาก็เข้ามาเฝ้า เราก็เล่าความฝันแก่เขา แต่เขาทั้งหลายแก้ฝันให้เราไม่ได้
Dnl	4	8	ในที่สุดตามเนยลก็เข้ามาเฝ้าเรา เขามีชื่อว่าเบลเทซซาร์ ตามนามพระของเรา เขามีวิญญาณของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เราจึงเล่าความฝันให้เขาฟังว่า
Dnl	4	9	" โอ เบลเทซซาร์ หัวหน้าของพวกโหร เพราะเราทราบว่ามีวิญญาณของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์อยู่ในท่าน และไม่มี ความล้าลึกใดๆที่จะให้ท่านแก้ยาก จงบอกนิมิตทั้งหลายในความฝันที่เราได้เห็น และตีความนิมิตเหล่านั้นให้แก่เรา
Dnl	4	10	นิมิตที่ผุดขึ้นในศีรษะของเราเมื่อเรานอนอยู่บนที่นอน ดูเถิด เราได้เห็นต้นไม้ท่ามกลางพิภพ มันสูงมาก
Dnl	4	11	ต้นไม้โตและแข็งแรง ยอดของมันขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และประจักษ์ไปถึงที่สุดปลายพิภพ
Dnl	4	12	ใบกิ่งงามและผลก็อุดม และจากต้นไม้ นั้น มีอาหารให้แก่วิวทั้งปวง สัตว์ป่าในทุ่งนาคาศัยอยู่ได้ร่มของมัน และนกในอากาศก็อาศัยอยู่ที่กิ่งก้านของมัน และเนื้อหนังทั้งหลายก็เลี้ยงตนอยู่ด้วยมัน
Dnl	4	13	ในนิมิตที่ผุดขึ้นในศีรษะของเราเมื่อเราอยู่บนที่นอน ดูเถิด เราได้เห็นผู้พิทักษ์ องค์กรบริสุทธิลงมาจากฟ้าสวรรค์
Dnl	4	14	ท่านปลั่งเสียงและพูดดังนี้ว่า `จงฟันต้นไม้และตัดกิ่งทั้งหลายของมันออกเสีย สะบัดใบของมันร่วงออกแล้วให้ผลของมันกระจายไปให้สัตว์ป่าหนีไปเสียจากใต้ต้นไม้ และให้คนหนีไปเสียจากกิ่งของมัน
Dnl	4	15	แต่จงปล่อยให้ตอรากติดอยู่ในดิน มีแผ่นดินเล็กและทองสัมฤทธิ์มัดไว้ ให้อยู่ท่ามกลางหญ้าอ่อนในทุ่งนา ให้เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ ให้เขามีส่วนอยู่กับสัตว์ป่าในหญ้าที่พื้นดิน
Dnl	4	16	ให้จิตใจของเขาเปลี่ยนเสียจากจิตใจมนุษย์ แล้วมอบใจสัตว์ป่าให้แก่เขา และปล่อยให้เป็นอย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ
Dnl	4	17	คำพิพากษานั้นเป็นคำสั่งของผู้พิทักษ์ คำตัดสินนั้นเป็นวาเทขององค์บริสุทธิ์ เพื่อผู้มีชีวิตอยู่จะได้ทราบวาทานผู้สูงสุดทรงปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประธานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้พระองค์จะประธาน และตั้งผู้ที่ดีอยู่ให้ช่วยเหนือ
Dnl	4	18	ความฝันนี้ตัวเราคือกษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ได้เห็นและ โอ เบลเทซซาร์ ท่านจงกล่าวคำแก่ฝันเถิด เพราะพวกนักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งราชอาณาจักรของเราไม่สามารถที่จะให้คำแก่ความฝันแก่เรา แต่ท่านสามารถ เพราะวิญญาณของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์อยู่ในตัวท่าน"
Dnl	4	19	แล้วตามเนยล ผู้มีชื่อว่าเบลเทซซาร์ ก็จงนั่งอยู่ข้างโงหนึ่ง ความคิดของท่านก็กระทำให้ท่านตกใจ กษัตริย์ตรัสว่า " เบลเทซซาร์เอ๋ย อยาให้ความฝันหรือคำแก่ความฝันกระทำให้ท่านตกใจเลย" เบลเทซซาร์ทูลตอบว่า " เจ้านายของข้าพระองค์ ขอให้ความฝันนั้นเป็นเรื่องของผู้ที่เกลียดซึ่งพระองค์เกิด และขอให้คำแก่ความฝันนั้นตกแก่ปฏิปักษ์ของพระองค์
Dnl	4	20	ต้นไม้ที่พระองค์ทอดพระเนตร ซึ่งเติบโตขึ้นและแข็งแรง จนยอดขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ ประจักษ์ไปทั่วพิภพทั้งสิ้น
Dnl	4	21	ใบของมันกิ่งงามและผลก็อุดม และจากต้นไม้ นั้นมีอาหารให้แก่วิวทั้งปวง สัตว์ป่าในทุ่งนาคาศัยอยู่ได้ร่มของมัน และนกในอากาศก็อาศัยอยู่ที่กิ่ง
Dnl	4	22	ข้าแต่กษัตริย์ นีคือพระองค์เอง ผู้ทรงเจริญและเข้มแข็ง ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้เจริญ และขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ และราชอาณาจักรของพระองค์ก็ไปถึงสุดปลายพิภพ
Dnl	4	23	และที่กษัตริย์ทอดพระเนตรผู้พิทักษ์คือองค์กรบริสุทธิลงมาจากฟ้าสวรรค์ และพูดว่า `จงฟันต้นไม้และทำลายเสีย แต่จงปล่อยให้ตอรากติดอยู่ในดิน มีแผ่นดินเล็กและทองสัมฤทธิ์มัดไว้ ให้อยู่ท่ามกลางหญ้าอ่อน ในทุ่งนาให้เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ ให้เขามีส่วนอยู่กับสัตว์ป่า และปล่อยให้เป็นอย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ'
Dnl	4	24	ข้าแต่กษัตริย์ ต่อไปนี้เป็นคำแก่พระสมัน เป็นพระราชกฤษฎีกามาจากผู้สูงสุด ซึ่งมาถึงกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์
Dnl	4	25	ว่าพระองค์จะทรงถูกขลิบไต่ไปเสียจากท่ามกลางมนุษย์ และพระองค์จะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา พระองค์จะต้องเสวยหญ้าอย่างกับวัว และจะให้พระองค์เปียกน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ จะเป็นอย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ จนกว่าพระองค์จะทราบวาทานผู้สูงสุดนั้นทรงปกครองราชอาณาจักรของมนุษย์ และพระองค์จะประธานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่ดีพระองค์ทรงปรารถนา
Dnl	4	26	และที่ทรงมีพระบัญชาให้เหลือตอรากต้นไม้ นั้นไว้ก็หมายความว่า ราชอาณาจักรจะยังเป็นของพระองค์ ตั้งแต่พระองค์ทรงทราบวาทานผู้ปกครอง
Dnl	4	27	ข้าแต่กษัตริย์ เพราะฉะนั้นขอทรงรับคำกราบทูลของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงเลิกทำบาปเสียด้วยการกระทำความชอบธรรม และเลิกทำความชั่วช้าด้วยสำแดงความกรุณาต่อคนจน เพราะว่าความผาสุกของพระองค์อาจจะยึดยาวไปอีกได้"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dnl	4	28	สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นได้บังเกิดขึ้นแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
Dnl	4	29	พอลีนสิบสองเดือน พระองค์เสด็จดำเนินอยู่ในพระราชวังแห่งราชอาณาจักรบาบิโลน
Dnl	4	30	และกษัตริย์ตรัสว่า " นี่เป็นมหาบาบิโลนมิใช่หรือ ซึ่งเราได้สร้างไว้เพื่อความแห่งอาณาจักรนี้ด้วยอำนาจใหญ่ยิ่งของเรา และเพื่อเป็น
ศักดิ์ศรีอันสูงส่งของเรา "			
Dnl	4	31	เมื่อกษัตริย์ตรัสยังไม่ทันขาดพระวาหะ ก็มีเสียงตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า " โอ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เราล้นวาจาไว้กับเจ้าแล้วว่า ราช
อาณาจักรได้พรางไปเสียจากเจ้าแล้ว			
Dnl	4	32	และเจ้าจะถูกขับไล่ออกจากท่ามกลางมนุษย์ และเจ้าจะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา และเจ้าจะต้องกินหญ้าอย่างกับวัว จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ด
วาระ จนกว่าเจ้าจะเรียนรู้ได้ว่า ผู้สูงสุดปกครองผู้นือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประทานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงปรารถนา "			
Dnl	4	33	ในทันใดนั้นเองพระวาหะก็สำเร็จในเรื่องเนบูคัดเนสซาร์ พระองค์ถูกขับไล่ออกจากท่ามกลางมนุษย์ และเสวยหญ้าอย่างกับวัว และพระกายก็
เปื่อยค้ำค่างจากฟ้าสวรรค์ จนพระเกศาออกยาวอย่างกับขนนกอินทรี และพระขนาก็เหมือนเล็บนก			
Dnl	4	34	เมื่อสิ้นสุดวาระนั้นแล้ว ตัวราเนบูคัดเนสซาร์ก็หงอนหน้าดูฟ้าสวรรค์และจิตปกติของเขาก็ฟื้นมา และเขาก็สามารถเดินผู้สูงสุดนั้น และ
สรรเสริญถวายเกียรติยศแด่พระองค์ผู้ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เพราะราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ			
Dnl	4	35	สำหรับพระองค์ชาวพิภพทั้งสิ้นนับว่าไม่มีค่า ท่ามกลางกองทัพแห่งสวรรค์นั้นพระองค์ทรงกระทำตามชอบพระทัยพระองค์ และท่ามกลางชาว
พิภพด้วย และไม่มีผู้ใดที่ยังพระหัตถ์ของพระองค์ได้ หรือตรัสถามพระองค์ได้ว่า " พระองค์ทรงกระทำสิ่งใด "			
Dnl	4	36	ในเวลาอันเอง จิตปกติของเขาก็กลับคืนมา ความสูงส่งและราชสง่าราศีกลับมาสู่เขาอีก เพื่อสง่าราศีแห่งราชอาณาจักรของเรา องค์มนตรี
และข้าราชการบริหารของเรากลับมาหาเรา และเขาก็รับการสถาปนาไว้ในราชอาณาจักรของเรา ความใหญ่ยิ่งกลับเพิ่มพูนแก่เราขึ้นอีก			
Dnl	4	37	บัดนี้ตัวเราก็คือนะบูคัดเนสซาร์ ขอสรรเสริญ ยกย่องและถวายเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ เพราะว่าพระราชกิจของพระองค์ก็
ถูกต้อง และพระมรรคาของพระองค์ก็เที่ยงธรรม บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเย่อหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่าง			
Dnl	5	1	กษัตริย์เบลซัสซาร์ได้ทรงจัดการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายหนึ่งพันคน และเสวยเหล้าองุ่นต่อหน้าคนหนึ่งพันนั้น
Dnl	5	2	เมื่อเบลซัสซาร์ทรงลืมนเหล้าองุ่นแล้ว จึงมีพระบัญชาให้นำภาชนะทองคำและเงินซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ราชบิดาได้ทรงกวาดมาจากพระวิหาร
ในกรุงเยรูซาเล็ม ออกมาให้กษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ ทั้งพระสนมและนางห้ามจะได้นำไปใช้เสวย			
Dnl	5	3	เขาทั้งหลายจึงนำภาชนะทองคำซึ่งได้กวาดมาจากพระวิหาร คือพระนิเวศของพระเจ้าในกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์และเจ้านายของพระองค์
ทั้งพระสนมและนางห้ามก็ได้ดื่มจากภาชนะเหล่านั้น			
Dnl	5	4	เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่นและสรรเสริญพระที่ทำได้ด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้และหิน
Dnl	5	5	ในทันใดนั้น นีวมีคอนได้ปรากฏขึ้น และเขียนลงที่ผนังของพระราชวังของกษัตริย์ตรงข้ามกับคันทันประทีป และกษัตริย์ก็ทอดพระเนตรมืองที่
เขียนนั้น			
Dnl	5	6	แล้วสิพระพิภพของกษัตริย์ก็เปลี่ยนไป พระดำริของพระองค์กระทำให้พระองค์ตกพระทัย พระเพลิงก็อ่อนเปลี้ย พระขนาก็กระแทก
Dnl	5	7	กษัตริย์รับสั่งเสียงดังให้นำหมอดูและคนเคลเดีย และหมอดูกุชยามเข้ามาเฝ้า และกษัตริย์ตรัสกับพวกนักปราชญ์กรุงบาบิโลนว่า " ผู้ที่อ่าน
ข้อเขียนนี้และแปลความให้เรา ได้ เราจะให้ผู้นั้นสวมเสื้อสีม่วง และสวมสร้อยคอทองคำ และเราจะตั้งให้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักรของเรา "			
Dnl	5	8	แล้วพวกนักปราชญ์ของกษัตริย์ก็เข้ามาทั้งหมด แต่เขาทั้งหลายอ่านข้อเขียน หรือแปลความหมายให้กษัตริย์ทรงทราบหาได้ไม่
Dnl	5	9	แล้วกษัตริย์เบลซัสซาร์ก็ตกพระทัยมาก และสิพระพิภพของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และเจ้านายทั้งหลายของพระองค์ก็สนทน
ด้วยเหตุพระวาหะของกษัตริย์และเจ้านายทั้งหลาย พระราชินีก็เสด็จเข้ามาในห้องพระโรงการเลี้ยง และพระราชินีทรงมีพระเสาวนีย์ว่า " ข้า			
แต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิรันดร์ ขอพระองค์อย่าได้ตกพระทัย หรือให้สิพระพิภพของพระองค์เปลี่ยนไป			
Dnl	5	11	ในราชอาณาจักรของพระองค์มีชายคนหนึ่ง มีวิญญาณของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ในตัว ในครั้งรัชกาลของพระชนก ความสว่าง ความเข้าใจ และ
ปัญญา เหมือนปัญญาของพระ ได้มีประจำอยู่ที่ชายคนนี้ และกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์พระชนกของพระองค์ คือกษัตริย์พระชนกของพระองค์ ได้ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นประธานใหญ่ของพวก			
โหร หมอดู คนเคลเดีย และหมอดูกุชยาม			
Dnl	5	12	เพราะว่าดาเนียล ซึ่งกษัตริย์ประทานนามว่า เบลซัสซาร์ มีวิญญาณเลิศ มีความรู้และความเข้าใจที่จะแก้ความฝัน แก้ปริศนาและแก้ปัญหา
ต่างๆ บัดนี้ทรงเรียกดาเนียลให้เข้ามาเฝ้า แล้วเขาก็จะแปลความหมายถวายพระองค์ "			
Dnl	5	13	เขาจึงนำดาเนียลเข้ามาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามดาเนียลว่า " ท่านคือดาเนียลคนนั้นในพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากประเทศยูดาห์ ที่
กษัตริย์เสด็จพ่อของเรานำมาจากยูดาห์หรือ			
Dnl	5	14	เราได้ยินว่าท่านมีวิญญาณของพระในตัว และท่านมีความสว่าง ความเข้าใจและปัญญาเลิศประจำตัว
Dnl	5	15	บัดนี้ เราให้พวกนักปราชญ์ พวกหมอดูมาเข้าเฝ้า เพื่อให้ท่านอ่านข้อความนี้ และแปลความหมายให้เรา แต่เขาแปลความหมายของเรื่องราวนี้ไม่
ได้			
Dnl	5	16	แต่เราได้ยินว่าท่านให้คำแปลและแก้ปัญหาได้ บัดนี้ถ้าท่านอ่านข้อความและแปลความหมายให้ได้ จะให้ท่านสวมเสื้อสีม่วง และสวมสร้อย
คอทองคำ และจะตั้งท่านให้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักร "			
Dnl	5	17	แล้วดาเนียลกราบทูลต่อพระพิภพกษัตริย์ว่า " ขอทรงเมตตาของพระราชทานไว้กับพระองค์เถิด และขอทรงพระราชทานรางวัลแก่ผู้เฝ้า
ข้าพระองค์จะขออ่านข้อเขียนถวายกษัตริย์ และถวายคำแปลความหมายให้พระองค์ทรงทราบ			
Dnl	5	18	ข้าแต่กษัตริย์ พระเจ้าสูงสุดได้ทรงประทานพระราชอาณาจักร ความยิ่งใหญ่และสง่าราศี และเกียรติยศแด่เนบูคัดเนสซาร์ราชบิดาของ
พระองค์			
Dnl	5	19	และเพราะความยิ่งใหญ่ซึ่งพระองค์ประทานแก่เนบูคัดเนสซาร์ บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายจึงได้สิ้นสะท้านและ
เกรงขามต่อพระพิภพพระราชบิดา พระองค์จะทรงประหารผู้ใดที่ทรงประหารเสีย หรือทรงให้ผู้ใดดำรงชีวิตอยู่ที่ทรงให้ดำรงชีวิต พระองค์จะทรงแต่งตั้งผู้			
กระทำให้ผู้ใดต้องลงพระองค์ที่ทรงกระทำ			
Dnl	5	20	แต่เมื่อพระทัยของพระบิดาของข้าฯ ฝ่ายจิตวิญญาณของพระองค์ก็แข็งกระด้างไป จึงทรงประกอบกิจด้วยความเห่อเหิม พระเจ้าทรงถอด
พระองค์จากราชบัลลังก์ และทรงริบสง่าราศีของพระองค์ไปเสีย			
Dnl	5	21	พระเจ้าทรงขับไล่เนบูคัดเนสซาร์ไปจากนครทั้งหลายของมนุษย์ และทรงกระทำให้พระทัยของพระองค์ท่านเป็นเหมือนใจสัตว์ป่า และทรงให้
อยู่กับลาป่า ทรงให้หญ้าเสวยเหมือนวัว และพระกายของพระองค์ท่านก็เปื่อยค้ำค่างจากฟ้าสวรรค์ จนกว่าพระองค์จะเสวยผู้สูงสุดทรงปกครองราชอาณาจักรของมนุษย์ และทรงแต่งตั้งผู้			
ที่พระองค์จะทรงปรารถนาให้ปกครอง			
Dnl	5	22	ข้าแต่เบลซัสซาร์ พระองค์เป็นราชโอรส แม้พระองค์ทรงทราบเช่นนี้ทั้งสิ้นแล้วก็ตาม ได้ยอมพระทัย
Dnl	5	23	แต่ทรงยกองค์พระองค์ขึ้นสู่อำนาจแห่งสวรรค์ และทรงให้นำภาชนะแห่งพระนิเวศของพระองค์มาต่อพระพิภพพระองค์ แล้ว
พระองค์ พวกเจ้านายของพระองค์ พระสนม และนางห้ามของพระองค์ก็ดื่มเหล้าองุ่นจากภาชนะเหล่านั้น และพระองค์ทรงสรรเสริญพระที่ทำได้ด้วยเงิน ทองคำ ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้ และหิน			
ซึ่งจะดูหรือฟัง หรือรู้เรื่องก็ไม่ได้ แต่พระองค์มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าซึ่งลบล้างบาปของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทางทั้งสิ้นของพระองค์ก็ขึ้นอยู่กับพระองค์			
Dnl	5	24	จึงมีมือซึ่งรับใช้มาจากพระพิภพได้จารึกข้อเขียนนี้ลงไว้
Dnl	5	25	ต่อไปนี้เป็นข้อเขียนที่จารึกไว้ คือ เมเน เมเน เทเคล และ ฟารสิน
Dnl	5	26	ต่อไปนี้เป็นคำไขเรื่องราวนี้ เมเน พระเจ้าได้ทรงกำหนดวาระแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ไว้แล้ว และทรงนำราชอาณาจักรนั้นมาถึง
สิ้นสุด			
Dnl	5	27	เทเคล พระองค์ได้ถูกซึ่งในพระราช ทรงเห็นว่ายังขาดอยู่
Dnl	5	28	เปเรส ราชอาณาจักรของพระองค์ถูกแบ่งออกให้แก่คนมีเดีย และคนเปอร์เซีย "
Dnl	5	29	แล้วเบลซัสซาร์ก็ทรงบัญชาและเขาได้ให้ดาเนียลสวมเสื้อสีม่วง และให้สวมสร้อยคอทองคำ และทรงให้ประกาศเกี่ยวกับเรื่องของท่านว่า
ท่านได้เป็นอุปราชตรีในราชอาณาจักร			
Dnl	5	30	ในคืนวันนั้นเอง เบลซัสซาร์กษัตริย์คนเคลเดียก็ทรงถูกประหาร
Dnl	5	31	และดาเรียสคนมีเดียก็ทรงรับราชอาณาจักร มีพระชนมายุหกสิบสองพรรษา
Dnl	6	1	ดาเรียสพอพระทัยที่จะทรงแต่งตั้งอุปราชหนึ่งร้อยยี่สิบคนขึ้นเหนือราชอาณาจักร เพื่อจะให้ปกครองอยู่ที่ราชอาณาจักร

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dnl	6	2	และทรงตั้งอภิรัฐมนตรีสามคนอยู่เหนือ มิคาเนียลเป็นอภิรัฐมนตรีคนแรก เพื่อให้อภิราชรายงานติดต่อ เพื่อกษัตริย์จะได้ทรงทราบประโยชน์
Dnl	6	3	แล้วดาเนียลนั้นก็มิขอลือชื่อกว่าอภิรัฐมนตรีอื่น ๆ และอภิราช เพราะวิญญานเลิศติดกับท่าน และกษัตริย์ก็ทรงหมายพระทัยจะทรงแต่งตั้ง
ท่านให้ครอบครัวของเขาราชอาณาจักรนั้นทั้งหมด			
Dnl	6	4	อภิรัฐมนตรีและอภิราชทั้งหลายจึงหามูลเหตุฟ้องดาเนียลในเรื่องเกี่ยวกับราชอาณาจักร แต่ก็หามูลเหตุหรือความผิดไม่ได้ เพราะท่านเป็นคน
สัตย์ซื่อ จะหาความพลั้งพลาดหรือความผิดในตัวท่านมิได้เลย			
Dnl	6	5	คนเหล่านี้จึงกล่าวว่า " เราจะหามูลเหตุฟ้องดาเนียลไม่ได้เลย นอกจากเราจะหาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของเขา "
Dnl	6	6	แล้วอภิรัฐมนตรีและอภิราชเหล่านี้ได้พากันเข้าเฝ้ากษัตริย์ทูลว่า " ข้าแต่กษัตริย์ดาเรียส ของทรงพระเจริญเป็นนิตย์
Dnl	6	7	บรรดาอภิรัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักร ทั้งข้าหลวงภาค และอภิราช มนตรีและผู้ว่าราชการเมืองทั้งหลายทั้งสิ้น ได้ตกลงกันว่า กษัตริย์สมควร
จะได้ทรงตรากฎหมายและออกพระราชกฤษฎีกาว่า ในสามสิบวันนี้ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์นอกเหนือพระองค์ ข้าแต่กษัตริย์ ก็ให้โยนผู้นั้นลงในถ้ำสิงโตเสีย			
Dnl	6	8	ข้าแต่กษัตริย์ บัดนี้ขอพระองค์ออกพระราชกฤษฎีกา และลงพระนามในหนังสือสำคัญเพื่อจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ตามกฎหมายของคนมีเดีย
และคนเปอร์เซีย ซึ่งจะแก้ไขหาไม่ได้ "			
Dnl	6	9	เพราะฉะนั้นกษัตริย์ดาเรียสจึงทรงลงพระนามในหนังสือสำคัญและพระราชกฤษฎีกา
Dnl	6	10	เมื่อดาเนียลทราบข่าวลงพระนามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว ท่านก็ไปยังเรือนของท่าน ที่มีหน้าต่างห้องชั้นบนของท่านเปิดตรงไปยังกรุง
เยรูซาเล็ม และท่านก็คุกเข่าลงวันละสามครั้ง อธิษฐานและโมทนาพระคุณต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน ดังที่ท่านได้เคยกระทำมาแต่ก่อน			
Dnl	6	11	แล้วคนเหล่านี้ก็ได้พากันมาและได้พบดาเนียลอธิษฐานและวิงวอนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าของท่าน
Dnl	6	12	แล้วเขาทั้งหลายก็เข้าไปใกล้กราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ว่า " ข้าแต่กษัตริย์ พระองค์ได้ทรงลงพระ
นามในพระราชกฤษฎีกาฉบับหนึ่งมิใช่หรือว่า ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดทูลขอต่อพระเจ้าหรือมนุษย์นอกเหนือพระองค์ ในสามสิบวันนี้ ข้าแต่กษัตริย์ ก็ให้โยนผู้นั้นลงในถ้ำสิงโตเสีย " กษัตริย์ตรัส			
ตอบว่า " เรื่องนั้นยังคงอยู่ ตามกฎหมายของคนมีเดียและคนเปอร์เซียซึ่งจะแก้ไขหาไม่ได้ "			
Dnl	6	13	แล้วเขาจึงกราบทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า " ดาเนียลคนนั้นในพวกที่ถูกกวาดเป็นเชลยมาจากยูดาห์ หาได้เชื่อฟังพระองค์ไม่ ข้าแต่กษัตริย์
และไม่เชื่อฟังพระราชกฤษฎีกาซึ่งพระองค์ทรงลงพระนามไว้ แต่ได้ทูลขอวันละสามครั้ง "			
Dnl	6	14	เมื่อกษัตริย์ทรงสดับถ้อยคำเหล่านั้นแล้ว ก็ทรงโหม่นสั่นงัน และทรงตั้งพระทัยหาทางช่วยดาเนียลให้พ้น ทรงหาหนทางช่วยดาเนียลให้รอด
พ้นจนถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก			
Dnl	6	15	แล้วคนเหล่านั้นก็พากันมาเข้าเฝ้ากษัตริย์และกราบทูลกษัตริย์ว่า " ข้าแต่กษัตริย์ ขอพระองค์ฟังทราบทั่ว กฎหมายของคนมีเดียและคน
เปอร์เซียว่า พระราชกฤษฎีกาก็ดีหรือกฎหมายก็ดีซึ่งกษัตริย์ทรงประทับตราแล้วยอมเปลี่ยนแปลงไม่ได้ "			
Dnl	6	16	แล้วกษัตริย์จึงทรงบัญชา เขาก็นำดาเนียลมาไว้ในถ้ำสิงโต กษัตริย์ตรัสแก่ดาเนียลว่า " พระเจ้าของท่าน ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิตย์นั้น
พระองค์จะทรงช่วยท่านให้รอดพ้น "			
Dnl	6	17	แล้วเขานำศิลาก้อนหนึ่งมาปิดปากถ้ำไว้ กษัตริย์ก็ได้ทรงประทับตราของพระองค์และตราของเจ้านายของพระองค์ เพื่อว่าจะไม่มีสิ่งใดอัน
เกี่ยวกับดาเนียลเปลี่ยนแปลงไป			
Dnl	6	18	แล้วกษัตริย์ก็เสด็จกลับพระราชวัง ทรงอดพระกระยาหารตลอดคืนนั้น ไม่นำเครื่องดนตรีอันใดมาหน้าพระที่ และบรรทมไม่หลับ
Dnl	6	19	พอเช้าตรู่ กษัตริย์ก็ลุกขึ้นรีบเสด็จไปยังถ้ำสิงโต
Dnl	6	20	เมื่อพระองค์เสด็จมาถึงถ้ำนั้น พระองค์ก็ตรัสเรียกดาเนียลด้วยเสียงโหม่นสั่น กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า " โอ ดาเนียล ผู้รับใช้ของพระเจ้า
ผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าของท่านซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิตย์นั้น ทรงสามารถที่จะช่วยท่านให้พ้นจากสิงโตได้แล้วหรือ "			
Dnl	6	21	แล้วดาเนียลกราบทูลกษัตริย์ว่า " ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์
Dnl	6	22	พระเจ้าของข้าพระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาปิดปากสิงโตไว้ มันมิได้ทำอันตรายแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเห็นข้า
พระองค์ไว้ความผิดต่อพระพักตร์พระองค์ ข้าแต่กษัตริย์ ข้าพระองค์มิได้กระทำความผิดประการใดต่อพระพักตร์พระองค์ด้วย "			
Dnl	6	23	ฝ่ายกษัตริย์ก็โหม่นสั่นในพระทัยเป็นล้นพ้น และทรงบัญชาให้นำดาเนียลขึ้นมาจากถ้ำ เขาจึงเอาดาเนียลขึ้นมาจากถ้ำ ไม่ปรากฏว่ามี
อันตรายอย่างไรบนตัวท่านเลย เพราะท่านได้เชื่อในพระเจ้าของท่าน			
Dnl	6	24	แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาให้นำคนเหล่านั้นที่ฟ้องดาเนียลมาโยนทิ้งลงในถ้ำสิงโต ทั้งตัวเขา บุตรทั้งหลายของเขา และภรรยาของเขาทั้งหลายด้วย
และก่อนที่เขตกกลงไปถึงพื้นถ้ำ สิงโตก็ได้กัดเขาย่อยเสียแล้ว และหักกระดูกของเขาทั้งหลายเป็นชิ้นๆ ไป			
Dnl	6	25	แล้วกษัตริย์ดาเรียสทรงมีพระราชสารไปถึงบรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวง และภาษาทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในพิภพทั้งสิ้นว่า " สันติสุขจงมีแก่
ท่านทั้งหลายอย่างทวีคูณ			
Dnl	6	26	เราออกกฤษฎีกาว่า ให้คนทั้งหลายสิ้นสะท้านและยาเกราต่อพระพักตร์พระเจ้าของดาเนียลในราชอาณาจักรของเราทั้งหมด เพราะพระองค์
ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ทรงดำรงอยู่ในนิตย์ อาณาจักรของพระองค์จะไม่ถูกทำลาย และราชอาณาจักรของพระองค์จะดำรงจนถึงที่สุด			
Dnl	6	27	พระองค์ทรงช่วยให้พ้นและช่วยให้พ้นภัย พระองค์ทรงกระทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ในฟ้าสวรรค์และบนพื้นพิภพ พระองค์คือพระเจ้า
ผู้ช่วยดาเนียลให้พ้นจากฤทธิ์ของสิงโต "			
Dnl	6	28	ดังนั้น ดาเนียลผู้นี้จึงได้เจริญขึ้นในรัชสมัยของดาเรียส และในรัชสมัยของไซรัสมหาราชเปอร์เซีย
Dnl	7	1	ในปีต้นแห่งรัชกาลเบลซัสซาร์กษัตริย์เมื่อบาบิโลน ดาเนียลมีความฝันและนิมิตผุดขึ้นในศีรษะของท่านเมื่อท่านนอนอยู่ในที่นอนของท่าน
ท่านจึงบันทึกความฝันนั้นไว้ และบรรยายเนื้อเรื่องนั้น			
Dnl	7	2	ดาเนียลกล่าวว่า " ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตเวลากลางคืน และดูเกิด ฌมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น
Dnl	7	3	และสัตว์มหึมาสี่ตัวได้ขึ้นมาจากทะเล ต่างตัวต่างกัน
Dnl	7	4	ตัวแรกเหมือนสิงโต มีปีกนกอินทรี เมื่อข้าพเจ้ามองดูนั้น ชนปีกก็ถูกถอนออกไป และมันถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน และให้ยืนสองเท้าเหมือนคน
และมอบใจของมนุษย์ให้แก่มัน			
Dnl	7	5	และดูเกิด มีสัตว์อีกตัวหนึ่งเป็นสัตว์ที่สองเหมือนหมี มันขยับตัวข้างหนึ่งขึ้น มีกระดูกซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมันระหว่างซี่ฟัน มีเสียงบอก
มันว่า ` จงลุกขึ้นกินเนื้อให้มากๆ '			
Dnl	7	6	ต่อจากนี้ไปข้าพเจ้าก็ได้มองดู เกิด สัตว์อีกตัวหนึ่งเหมือนเสือดาว บนหลังมีปีกนกสี่ปีก สัตว์นั้นมีหัวสี่หัวและมันรับราชอำนาจ
Dnl	7	7	ต่อจากนี้ไปข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตกลางคืน และดูเกิด สัตว์ที่สี่มีนัยร้ายกาจและเป็นที่น่ากลัวและแข็งแรงยิ่งนัก มันมีฟันเหล็กมหึมา มันกิน
และหักเป็นชิ้นๆ และกระแทบสิ่งที่เหลือมันเสีย มันต่างกับสัตว์อื่นทั้งหลายที่อยู่ก่อนมัน มันมีเขาสีเทา			
Dnl	7	8	ข้าพเจ้าฟังแควะหรือเสียงเขาเหล่านั้น ดูเกิด มีอีกเขาหนึ่งเล็ก ๆ ออกขึ้นมาท่ามกลางเขาเหล่านั้น เขาวิ่งแรกสามเขาได้ถูกถอนรากออกไปต่อหน้า
มัน และดูเกิด ในเขานั้นมีตาเหมือนตามนุษย์ มีปากพูดเรื่องใหญ่โต			
Dnl	7	9	ขณะที่ข้าพเจ้าดูอยู่มีหลายบัลลังก์กลมกล่อม และผู้หนึ่งผู้เจริญด้วยวัยวุฒิมาประทับ จลองพระองค์ชาวอย่างหิมะ พระเศียรที่พระเศียรของ
พระองค์เหมือนขนแกะบริสุทธิ์ พระบัลลังก์ของพระองค์เป็นเปลวเพลิง กงจักรของบัลลังก์นั้นเป็นไฟลุก			
Dnl	7	10	ธารไฟพุ่งออกและไหลออกมาต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ คนนับแสนๆ ปรนนิบัติพระองค์ คนนับโกฏิๆ เข้าเฝ้าพระองค์ ผู้พิพากษาที่ขึ้นนั่ง
บัลลังก์ บรรดาหนึ่งสี่ก็เปิดขึ้น			
Dnl	7	11	ข้าพเจ้าก็จ้องดู เพราะเสียงพูดใหญ่โตของเขาเหล่านั้น และเมื่อข้าพเจ้าจ้องดูสัตว์ตัวนั้นก็ถูกฆ่า และศพก็ถูกทำลาย มอบให้เผาเสียด้วยไฟ
Dnl	7	12	ส่วนเรื่องสัตว์ที่เหลืออยู่นั้น ราชอาณาจักรของมันก็ถูกนำไปเสีย แต่ชีวิตของมันนั้นยังต่อไปให้ถึงฤดูหนึ่งและวาระหนึ่ง
Dnl	7	13	ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และดูเกิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์มาพร้อมกับบรรดาเมฆในท้องฟ้า และท่านมาหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิ
เขานำท่านมาเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์			
Dnl	7	14	ราชอาณาจักร สงสารก็ กับราชอาณาจักร ก็ได้มอบให้แก่ท่าน เพื่อบรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลายจะปรนนิบัติท่าน ราชอาณาจักร
ของท่านเป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ซึ่งจะไม่สิ้นสุดไป และอาณาจักรของท่านเป็นอาณาจักรซึ่งจะไม่ถูกทำลายเลย			
Dnl	7	15	ส่วนข้าพเจ้า คือดาเนียล จิตใจข้าพเจ้าก็เป็นที่ขุ่นในตัวของข้าพเจ้า เพราะนิมิตในศีรษะของข้าพเจ้าก็กระทำให้ข้าพเจ้าตกใจ
Dnl	7	16	ข้าพเจ้าเข้าไปใกล้ท่านผู้หนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่น และไต่ถามความจริงของเรื่องราวนี้ ท่านก็บอกข้าพเจ้า และให้ข้าพเจ้ารู้ความหมายของเรื่องเหล่านี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dnl	7	17	สัตว์หมีมาทั้งสี่คือ กษัตริย์สี่พระองค์ซึ่งจะเกิดมาจากพิภพ
Dnl	7	18	แต่บรรดาวิสุทธิชนแห่งองค์ผู้สูงสุดจะรับราชอาณาจักร และกิจกรรมสิทธิ์ราชอาณาจักรนั้นสืบๆ ไปเป็นนิตย์ ถือเป็นนิตย์นิรันดร์
Dnl	7	19	แล้วข้าพเจ้าก็ยกยอจะทราบถึงความจริงอันเกี่ยวกับสัตว์ตัวที่สี่นั้นซึ่งผิดแปลกกับสัตว์อื่นทั้งสี่นั้น ร่ายกางเขลิกิน มีฟันเหล็กและเล็บตีนทอง
สัมฤทธิ์ ซึ่งกินและหักเป็นชิ้นๆและกระเทิบสิ่งทั้งหลายนั้นเสีย			
Dnl	7	20	และเกี่ยวกับเขาสิบเขาซึ่งอยู่บนหัวของมัน และเขาคือเขาหนึ่งซึ่งงอกขึ้นมาต่อหน้าเขารุ่นแรกสามเขาที่หลุดไป เขาซึ่งมีตาและมีปากซึ่งพูดสิ่ง
ใหญ่โต และซึ่งดูเหมือนจะใหญ่โตกว่าเพื่อนเขาด้วยกัน			
Dnl	7	21	เมื่อข้าพเจ้ามองดู เขานี้ทำสงครามกับวิสุทธิชนและชนะ
Dnl	7	22	จนถึงผู้เจริญด้วยวัยวุฒิเสด็จมาถึงและทรงให้มีการพิพากษาให้แก่วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น และจนสมัยเมื่อวิสุทธิชนรับราชอาณาจักรมา
ถึง			
Dnl	7	23	ท่านผู้หนึ่งกล่าวดังนี้ว่า ` เรื่องสัตว์ตัวที่สี่จะมีราชอาณาจักรที่สืบกับพิภพซึ่งจะผิดกับราชอาณาจักรทั้งสี่นั้น และจะกินทั้งพิภพนี้เสียและเหยียบ
พิภพลง และหักพิภพนั้นให้แตกออกเป็นชิ้นๆ			
Dnl	7	24	ส่วนเรื่องเขาสิบเขานี้จากราชอาณาจักรนั้นจะมีกษัตริย์สิบพระองค์เกิดขึ้น และมีกษัตริย์อีกองค์หนึ่งเกิดขึ้นภายหลัง ผิดแปลกกว่ากษัตริย์ที่มี
มาก่อน และจะโค่นกษัตริย์เสียสามองค์			
Dnl	7	25	ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายของค์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดทนระอาใจ และจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาอาราและพระราช
บัญญัติ และซึ่งทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ			
Dnl	7	26	แต่ผู้พิพากษาจะขึ้นนั่งบัลลังก์และจะทรงนำเอาราชอาณาจักรของท่านไปเสีย เพื่อจะทรงเผาผลาญและทำลายเสียให้สิ้นสุด
Dnl	7	27	และอาณาจักรกับราชอาณาจักรและความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาอาณาจักรภายใต้สวรรค์ทั้งสี่นั้น จะต้องถูกมอบไว้แก่ขมมนแห่งวิสุทธิชนขององค์
ผู้สูงสุดนั้น อาณาจักรของท่านจะเป็นอาณาจักรนิรันดร์ และราชอาณาจักรทั้งสี่นั้นจะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่าน			
Dnl	7	28	เรื่องราวก็สิ้นสุดลงเพียงนี้ ส่วนข้าพเจ้าก็อดทนเสีย ความคิดของข้าพเจ้าก็ทำให้ข้าพเจ้าตกใจมาก และสีหน้าของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนไป แต่
ข้าพเจ้าก็เก็บเรื่องราวนี้ไว้ในใจ			
Dnl	8	1	ในปีที่สามแห่งรัชกาลกษัตริย์เบลซัสซาร์ มีนิมิตปรากฏแก่ข้าพเจ้าดาเนียล หลังจากนิมิตที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้าครั้งแรกนั้น
Dnl	8	2	และข้าพเจ้าเห็นเป็นนิมิต ต่อมาขณะที่ข้าพเจ้าอยู่ที่สุสานปราสาท ซึ่งอยู่ในแขวงเมืองเอลาม และข้าพเจ้าก็เห็นเป็นนิมิต และข้าพเจ้าอยู่ริมแม่น้ำ
อ้อลัย			
Dnl	8	3	ข้าพเจ้าเห็นหน้าขึ้นเห็น และดูเกิด แก่ผู้ตัวหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มีเขาสองเขา เขาทั้งสองสูง แต่เขาหนึ่งสูงกว่าอีกเขาหนึ่ง และเขาที่สูงนั้น
งอกมาทีหลัง			
Dnl	8	4	ข้าพเจ้าเห็นแก่ผู้หนึ่งชีวิต ไปทางตะวันตก และทางเหนือและทางใต้ ไม่มีสัตว์ตัวใดต้านทานมันได้ และไม่มีใครที่จะช่วยให้พ้นจากมือของ
มันได้ มันทำตามชอบใจของมันและก็พองตัวขึ้น			
Dnl	8	5	เมื่อข้าพเจ้ากำลังตรึกตรองอยู่ ดูเกิด มีแพะผู้ตัวหนึ่งมาจากทิศตะวันตก เหาะข้ามพื้นพิภพทั้งสี่นั้นมา ไม่แตะต้องพื้นดินเลย และแพะนั้นมีเขา
เด่นอยู่ในระหว่างตาของมันเขาหนึ่ง			
Dnl	8	6	มันมาหาแก่ผู้ที่มีเขาสองเขาซึ่งข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มันวิ่งเข้าไปใกล้แก่ผู้ตัวนั้นด้วยเต็มกำลังความโกรธของมัน
Dnl	8	7	ข้าพเจ้าเห็นมันข้ามมาใกล้แก่ผู้ มันโกรธและเข่าชนแก่ผู้ ทำให้เขาทั้งสองของมันหักไป และแก่ผู้ก็ไม่กำลังต้านทานมันได้ มันเหวี่ยง
แก่ผู้ลงที่ดินและเหยียบเสีย และไม่มีใครช่วยแก่ผู้ให้พ้นมือของมันได้			
Dnl	8	8	แล้วแพะผู้ก็พองตัวขึ้นอย่างยิ่ง แต่เมื่อมันแข็งแรง เขาใหญ่ของมันก็หัก มีเขาเด่นอีกสี่เขาสูงขึ้นแทนที่ เห็นไปทางทิศลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์
Dnl	8	9	และมีเขาเล็กๆเขาหนึ่งงอกออกมาจากเขาหนึ่งในพวกเขาเหล่านี้ ซึ่งงอกขึ้นใหญ่โตเหลือเกิน ตรงไปทางใต้ ตรงไปทางตะวันออก และตรงไป
ยังแผ่นดินอันรุ่งโรจน์นั้น			
Dnl	8	10	มันงอกขึ้นใหญ่โต แม้กระทั่งถึงบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ มันยังเหวี่ยงบริวารกับดวงดาวลงมายังพิภพเสียบ้าง แล้วเหยียบย่ำเสีย
Dnl	8	11	มันพองตัวขึ้นอีก แม้กระทั่งถึงจอมของบริวาร และเครื่องเผาบูชาประจำวันก็ถูกชิงไปเสีย และสถานบริสุทธิของพระองค์ก็ถูกเหยียดลง
Dnl	8	12	และเพราะเหตุการละเมิด เขาได้รับมอบบริวารไว้สู้กับการเผาบูชาประจำวัน และความจริงก็ถูกเหยียดลงที่ดิน และเขานั้นก็ปฏิบัติงานและ
เจริญขึ้น			
Dnl	8	13	แล้วข้าพเจ้าได้ยินวิสุทธิชนผู้หนึ่งพูดอยู่ วิสุทธิชนอีกผู้หนึ่งก็พูดกับวิสุทธิชนผู้ที่พูดอยู่นั้นว่า " นิมิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเผาบูชาประจำวัน
นั้นจะอยู่อีกนานเท่าใด ทั้งเรื่องการละเมิดที่ทำให้เกิดการร้าวว่างเปล่า เพื่อจะมอบทั้งสถานบริสุทธิและบริวารให้ถูกเหยียบย่ำลงใต้ฝ่าเท้า "			
Dnl	8	14	ท่านผู้หนึ่งตอบข้าพเจ้าว่า " อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธินั้นจะได้รับการชำระ "
Dnl	8	15	และอยู่มาเมื่อข้าพเจ้าดาเนียล ได้เห็นนิมิตนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็พยายามเข้าใจ และดูเกิด มีเหมือนมนุษย์ยืนอยู่หน้าข้าพเจ้า
Dnl	8	16	และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของชายผู้หนึ่งระหว่างฝั่งแม่น้ำอ้อลัย และเสียงนั้นร้องเรียกและกล่าวว่า " กาเบรียลเอ๋ย จงทำให้ชายผู้นี้เข้าใจในนิมิต
นั้นเกิด "			
Dnl	8	17	ดังนั้นท่านจึงมาใกล้ที่ที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ และเมื่อท่านมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ตกใจขนานองถึงดิน แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " โอ บุตรแห่งมนุษย์
เอ๋ย จงเข้าใจเถิดว่า นิมิตนั้นเป็นเรื่องของกาลอวสาน "			
Dnl	8	18	เมื่อท่านกำลังพูดอยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ล้มหน้าติดดินอยู่ แต่ท่านแตะต้องข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้ายืนขึ้น
Dnl	8	19	ท่านกล่าวว่า " ดูเกิด ข้าพเจ้าจะกระทำให้ท่านทราบถึงสิ่งซึ่งจะเกิดขึ้นในตอนปลายแห่งพระพิโรธ เพราะมันเกี่ยวข้องกับวาระกำหนดแห่งอวสาน
Dnl	8	20	เรื่องและผู้สี่องค์ที่ท่านเห็นนั้นคือ กษัตริย์ของคณินเดียและคนเปอร์เซีย
Dnl	8	21	และแพะผู้คือกษัตริย์ของกรีก และเขาใหญ่ระกวางนั้นนี่ดา คือกษัตริย์องค์แรก
Dnl	8	22	ส่วนเขาที่หัก และมีอีกสี่เขาสูงขึ้นแทนนั้น คืออาณาจักรสี่อาณาจักรจะเกิดขึ้นจากประชาชาติหนึ่ง แต่ไม่มีอำนาจเหนือเขาแรกนั้น
Dnl	8	23	และในตอนปลายแห่งรัชสมัยของพวกเขา เมื่อผู้ละเมิดทั้งหลายได้กระทำเต็มขนาดแล้ว จะมีกษัตริย์องค์หนึ่งพระพักตร์ดุร้าย และมีความเข้าใจ
ใจในเรื่องปริศนาเกิดขึ้น			
Dnl	8	24	อำนาจของท่านจะใหญ่โตมาก แต่มีโซ่โดยอำนาจของท่านเอง และท่านจะกระทำให้บังเกิดความพินาอย่างน่ากลัว ท่านก็เจริญขึ้นและ
ปฏิบัติงาน ท่านจะทำลายคนที่กำลังมากและประชาชนบริสุทธิ			
Dnl	8	25	ด้วยความฉลาดของท่าน ท่านจะกระทำให้การล่อลวงแพร่หลายขึ้นด้วยน้ำมือของท่าน ท่านจะพองตัวของท่านในใจของท่านเอง ท่านจะ
ทำลายคนมากมายโดยความสงบ แล้วจะลุกขึ้นต่อสู้กับจอมเจ้านาย แต่ท่านจะต้องถูกหักทำลาย ไม่ใช่ด้วยมือเลย			
Dnl	8	26	นิมิตเรื่องเวลาเย็นและเวลาเช้าซึ่งบอกเล่านี้เป็นความจริง แต่จงปิดบังนิมิตนั้นไว้เถาะ เพราะเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า "
Dnl	8	27	และข้าพเจ้าดาเนียลก็อ่อนเพลีย และนอนเจ็บอยู่หลายวัน แล้วข้าพเจ้าก็ลุกขึ้นไปปฏิบัติราชการของกษัตริย์ต่อไป แต่ข้าพเจ้าก็งงงันโดยนิมิต
นั้น และไม่เข้าใจเรื่องราวเลย			
Dnl	9	1	ในปีต้นรัชกาลดาริอัส โอรสกษัตริย์อาหุสเรซ เชื้อสายคณินเดีย ผู้ได้เป็นกษัตริย์เหนือดินแดนเคลเดีย
Dnl	9	2	ในปีแรกแห่งรัชกาลของท่าน ข้าพเจ้าดาเนียลได้เข้าถึงถึงจำนวนปีจากหนึ่งสี่ ซึ่งพระวาระของพระเยโฮวาห์ได้มีมาถึงเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า
พระองค์จะทรงกระทำให้ครบกำหนดเจ็ดสิบปีในการร้าวของกรุงเยรูซาเล็ม			
Dnl	9	3	แล้วข้าพเจ้าก็หันหน้าไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า แสวงหาด้วยการอธิษฐานและการวิงวอน ทั้งด้วยการอดอาหาร และนุ่งห่มผ้ากระสอบ
และนั่งบนมูลเถ้า			
Dnl	9	4	ข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าและสารภาพว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ใหญ่อิ่งและที่นัสะฟังก์แล้ว ผู้ทรง
รักษาพันธสัญญาและความเมตตาต่อผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์			
Dnl	9	5	ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และได้กระทำความชั่วช้า และได้ประกอบความชั่วและการกบฏ หันเสียจากข้อบังคับและคำตัดสินของ
พระองค์			
Dnl	9	6	ข้าพระองค์มิได้ฟังบรรดาผู้พยากรณ์ ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้กล่าวในพระนามของพระองค์ต่อกษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งต่อเจ้านาย
บรรพบุรุษและประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดิน			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dnl 9 7 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความชอบธรรมเป็นของพระองค์ แต่ความขายน่ากลัวแก่พวกข้าพระองค์ ดังทุกวันนี้ ที่ควรแก่คนยูดาห์ ชาวกรุงเยรูซาเล็ม และอิสราเอลทั้งหมด ทั้งผู้ที่อยู่ใกล้และอยู่ไกลออกไป ในแผ่นดินทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงขับไล่เขาไปนั้น เพราะความละเมิดซึ่งเขาได้กระทำต่อพระองค์

Dnl 9 8 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ความขายน่ากลัวแก่พวกข้าพระองค์ แก่กษัตริย์ของข้าพระองค์ทั้งหลาย เจ้านาย และบรรพบุรุษ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์

Dnl 9 9 พระกรุณา และการอภัยโทษเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ถึงแม้ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กบฏต่อพระองค์

Dnl 9 10 และมี ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ด้วยการกระทำตามพระราชบัญญัติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงตั้งไว้ ต่อหน้าข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

Dnl 9 11 เออ อิสราเอลทั้งหมด ได้ละเมิดต่อพระราชบัญญัติของพระองค์ และได้หัน ไปเสีย ไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และการสาปแช่งและการปฏิญาณ ซึ่งจารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า จึงถูกทดลองเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กระทำบาปต่อพระองค์

Dnl 9 12 พระองค์ได้ทรงยืนยันถ้อยคำของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกล่าวโทษข้าพระองค์ทั้งหลาย และกล่าวโทษผู้ปกครองซึ่งปกครองข้าพระองค์ โดยนำให้ข้าพระองค์เกิดวิบัติอย่างใหญ่หลวง เพราะว่าภายใต้สวาททั้งสิ้น ไม่มีที่ใดที่ได้กระทำเหมือนที่ได้กระทำแก่เยรูซาเล็ม

Dnl 9 13 ดังที่ได้จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสสแล้ว วิบัติทั้งสิ้นก็ได้ตกอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายแล้ว แต่ข้าพระองค์ทั้งหลายยังมิได้อธิษฐานต่อพระพิทตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยหันเสียจากความชั่วช้าของข้าพระองค์ และเข้าใจความจริงของพระองค์

Dnl 9 14 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเก็บความวิบัติไว้พร้อมและ ได้ทรงนามาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทรงเป็นผู้ชอบธรรมในสรรพกิจ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

Dnl 9 15 แล้วบัดนี้ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงนำชนชาติของพระองค์ออกจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และได้ทำให้พระนามลือมาจนทุกวันนี้ ข้าพระองค์ทั้งหลาย ได้กระทำบาป และข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำความชั่ว

Dnl 9 16 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ตามความชอบธรรมทั้งสิ้นของพระองค์ ขอให้ความกริ้วและพระพิโรธของพระองค์หันกลับเสียจากเยรูซาเล็มนครของพระองค์ ภูเขาบาริสของพระองค์ เพราะบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย และความชั่วช้าของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เยรูซาเล็มและประชาชนของพระองค์จึงกลายเป็นที่เยาะเย้ยในหมู่มนุษย์ที่ล้อมรอบข้าพระองค์

Dnl 9 17 ฉะนั้น ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย บัดนี้ ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และคำวิงวอนของข้า และขอทรงให้พระพิทตร์ของพระองค์ทอแสงเหนือสถานบาริสของพระองค์ซึ่งรกร้างขึ้นนั้นเพื่อเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า

Dnl 9 18 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงเจียพระกรรณสดับฟัง ขอทรงลืมนพระเนตรความมกร้างของข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งนครซึ่งเรียกขานกันตามพระนามของพระองค์ เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายมิได้ถวายคำวิงวอนต่อพระพิทตร์พระองค์ โดยอาศัยความชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งหลาย แต่โดยอาศัยพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

Dnl 9 19 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงฟัง ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงให้ภัย ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงใส่พระทัยและทรงกระทำ ขออย่าเนิ่นช้าเลยพระเจ้าคะ เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะวาจาของพระองค์ และประชาชนของพระองค์ก็มีชื่อตามพระนามของพระองค์"

Dnl 9 20 ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังพูด กำลังอธิษฐานและสวดภาวนาของข้าพเจ้าและบาปของอิสราเอลประชาชนของข้าพเจ้า และเสนอคำวิงวอนของข้าพเจ้าต่อพระพิทตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า เพื่อภูเขาบาริสแห่งพระเจ้าของข้าพเจ้าอยู่นั้น

Dnl 9 21 เออ ขณะเมื่อข้าพเจ้ากล่าวคำอธิษฐานอยู่ ชายชื่อกาเบรียล ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตครั้งแรกนั้น ได้บินอย่างเร็วมาใกล้ข้าพเจ้า และต้องข้าพเจ้าในเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น

Dnl 9 22 ท่านได้ให้คำมั่นและกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " โอ ดาเนียล ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้ เพื่อจะให้ปัญญาและความเข้าใจแก่ท่าน

Dnl 9 23 ในตอนต้นแห่งคำวิงวอนของท่านก็มีพระบัญชาออกไป ข้าพเจ้าจึงมาบอกให้ท่านทราบเพราะท่านเป็นผู้ที่ทรงรักมาก เพราะฉะนั้นจงเข้าใจพระบัญชาอันนี้และพิจารณาในนิมิตนั้น

Dnl 9 24 มิเจ็ดสิบสี่ปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่าน และนครบาริสของท่าน เพื่อให้เสร็จสิ้นการละเมิด ให้บาปจบสิ้น และให้ลบความชั่วช้าเพื่อนำความชอบธรรมนิรันดร์เข้ามา เพื่อประทิดตราทั้งนิมิตและคำพยากรณ์ไว้ และเพื่อจะเจิมสถานบาริสที่สด

Dnl 9 25 เพราะฉะนั้นจงทราบและเข้าใจว่า นับตั้งแต่การที่พระบัญชาอันนี้ออก ไปให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ จนถึงสมัยพระเมสสิยาห์ ผู้เป็นประมุขก็เป็นเวลาเจ็ดสิบสี่ปีและเป็นเวลาหกสิบสองปีด้วย และก่อนจะถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยกำแพงเมือง แต่ในยุคถัดมา

Dnl 9 26 หลังจากหกสิบสองปีกำหนดแล้ว พระเมสสิยาห์ก็จะถูกตัดออก แต่มีใช้เพื่อตัวท่านเอง และประชาชนของประมุขผู้หนึ่งที่จะมานั้นจะทำลายกรุงและสถานบาริสเสีย ที่สลายของมันจะมาถึงด้วยน้ำท่วม และจนสงครามสิ้นสุดลงก็มีการรกร้างกำหนดไว้

Dnl 9 27 ท่านจะยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งปี และในระหว่างกลางปีนั้นท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชา และเครื่องบูชาอื่นๆหยุดไป และเพราะเหตุนี้ความสะอิดสะเอียนแพร่กระจายไปทั่ว ท่านจะกระทำให้มันร้างเปล่าจนสำเร็จเสร็จสิ้น และสิ่งที่กำหนดไว้จะถูกทดลองเหนือผู้ที่ร้างเปล่านี้"

Dnl 10 1 ในปีที่สามแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์แห่งประเทศเปอร์เซีย มีอยู่สิ่งหนึ่งทรงสำแดงแก่ดาเนียล ผู้ได้ชื่อว่าเบลเชซซาร์ และสิ่งนั้นก็จริง แต่เวลาที่กำหนดไว้ก็อีกนาน ท่านเข้าใจสิ่งนั้นและมีความเข้าใจในนิมิตนั้น

Dnl 10 2 ในคราวนั้น ข้าพเจ้าดาเนียลเป็นทกข่อยสามสิบปี

Dnl 10 3 ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารอร่อย เนื้อหรือเนื้อหนังก็ได้เข้าปากข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้โลมน้ำมันตัวเลยตลอดสามสิบปี

Dnl 10 4 เมื่อวันที่ยี่สิบสี่เดือนต้นข้าพเจ้าอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำไทกริส

Dnl 10 5 ข้าพเจ้าเห็นหมอก ดูเกิด มีชายคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าป่าน มีทองคำเนื้อดีเมืองฟาสทาดเอาไว้

Dnl 10 6 ร่างกายของท่านดังพลอยเขียว และหน้าของท่านก็เหมือนฟ้าแลบ ดวงตาของท่านก็เหมือนกับคบเพลิง แขนและเท้าเป็นเงามเหมือนกับทองสัมฤทธิ์ขัด และเสียงถ้อยคำของท่านเหมือนเสียงมวลขน

Dnl 10 7 และข้าพเจ้าดาเนียลเห็นนิมิตนั้นแต่ผู้เดียว คนที่อยู่กับข้าพเจ้ามิได้เห็นนิมิตนั้น แต่ข้าพเจ้าตื่นมากจึงวิ่งไปซ่อนเสีย

Dnl 10 8 แล้วข้าพเจ้าอยู่แต่ลำพัง และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตใหญ่นี้ ข้าพเจ้าก็สิ้นเรียวสิ้นแรง หน้าตาสุกใสของข้าพเจ้าก็เปลี่ยนเป็นหน้าซีด ข้าพเจ้าหมดแรง

Dnl 10 9 แล้วข้าพเจ้าจึงได้ยินเสียงถ้อยคำของท่าน และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินเสียงถ้อยคำนั้น ข้าพเจ้าก็ขบหน้าลงสลบอยู่ หน้าของข้าพเจ้าพบกับดิน

Dnl 10 10 และดูเกิด มีมือมาแตะต้องข้าพเจ้า พงษ์ให้ข้าพเจ้ายืนตัวด้วยฝ่ามือและเข่า

Dnl 10 11 ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " โอ ดาเนียล บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง จงเข้าใจถ้อยคำที่เราพูดกับท่าน และยินตรง เพราะบัดนี้ข้าพเจ้าได้รับใช้ให้มาหาท่าน" ขณะที่ท่านกล่าวคำนี้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ยืนสิ้นสะท้านอยู่

Dnl 10 12 แล้วท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า " ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่าน ได้ตั้งใจจะเข้าใจและถ่อมลงต่อพระพิทตร์พระเจ้าของท่านนั้น พระเจ้าทรงฟังถ้อยคำของท่าน และข้าพเจ้ามาด้วยเรื่องถ้อยคำของท่าน

Dnl 10 13 จำผู้พิทักษ์ราชอาณาจักรเปอร์เซีย ได้ขัดขวางข้าพเจ้าไว้ถึงยี่สิบเอ็ดวัน แต่ดูเกิด มีคาเอลจำผู้พิทักษ์ขึ้นหัวหน้าผู้หนึ่งมาช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยังอยู่ที่นั่นกับกษัตริย์ทั้งหลายของเปอร์เซีย

Dnl 10 14 บัดนี้ข้าพเจ้ามากระทำให้ท่านเข้าใจถึงสิ่งซึ่งจะตกกับชนชาติของท่าน ในกาลภายหลัง เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับวันเวลาอีกเป็นอันมาก"

Dnl 10 15 เมื่อท่านได้พูดตามถ้อยคำเหล่านี้กับข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็หันหน้าสู่พื้นดินแล้วก็ไปไป

Dnl 10 16 และดูเกิด มีท่านผู้หนึ่งสถิตฐานคล้ายบุตรทั้งหลายของมนุษย์มาแต่ริมฝีปากของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็อ้าปากขึ้นพูด ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านที่ยืนอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้าว่า " นายเจ้าข้า ด้วยเหตุนี้ความเจ็บปวดจึงเกิดกับข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็หมดแรง

Dnl 10 17 ผู้รับใช้ของเจ้านายของข้าพเจ้าจะพูดกับเจ้านายของข้าพเจ้าได้อย่างไร เพราะบัดนี้ไม่มีกำลังเหลืออยู่ในข้าพเจ้าเลย ลมหายใจพราวไปจากข้าพเจ้าแล้ว"

Dnl 10 18 ท่านผู้ปรายงามมนุษย์นั้น ได้แตะต้องข้าพเจ้าอีกครั้งหนึ่ง และให้กำลังข้าพเจ้า

Dnl 10 19 ท่านกล่าวไว้ว่า " โอ บุรุษผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง อย่ากลัวเลย สันติภาพจงมีแก่ท่าน จงเข้มแข็ง เออ จงเข้มแข็งเกิด" เมื่อท่านพูดกับข้าพเจ้านี้แล้ว ข้าพเจ้ามีกำลังขึ้นและกล่าวว่า " ขอเจ้านายของข้าพเจ้าจงพูด ไปเถิด เพราะท่าน ได้ให้กำลังข้าพเจ้าแล้ว"

Dnl 10 20 แล้วท่านจึงกล่าวไว้ว่า " ท่านทราบหรือไม่ว่าข้าพเจ้ามาหาท่านทำไม แต่บัดนี้ข้าพเจ้าจะกลับไปต่อผู้พิทักษ์แห่งเปอร์เซีย และเมื่อข้าพเจ้าเสร็จธุระกับเขาแล้ว ดูเกิด จำผู้พิทักษ์แห่งกรีกจะมา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dnl	10	21	แต่ข้าพเจ้าจะบอกท่านตามสิ่งซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือแห่งลัจจะ ไม่มีผู้ใดร่วมแรงกับข้าพเจ้าต่อสู้จำว่าเหล่านี้เลย นอกจากมีคาเอล จ้าวผู้พิทักษ์ของท่าน"
Dnl	11	1	" ส่วนตัวข้าพเจ้านั้น ในปีต้นแห่งรัชกาลดาเรอัส คนมีเดีย ข้าพเจ้าเป็นตัวตั้งตัวตีที่ให้กำลังแก่ชัตรีย์
Dnl	11	2	และบัดนี้ ข้าพเจ้าจะสำแดงความจริงให้แก่ท่าน ดุจเดิม จะมีชัตรีย์อีกสามองค์ขึ้นมาในเปอร์เซีย และองค์ที่สี่จะร่ำวายยิ่งกว่าองค์อื่นทั้งหมด
Dnl	11	3	แล้วจะมีชัตรีย์ที่มีอำนาจมากขึ้นมา ท่านจะปกครองอยู่กับราชอาณาจักรกรีก
Dnl	11	4	และเมื่อท่านขึ้นมาแล้ว ราชอาณาจักรของท่านจะแตกและแบ่งแยกออกไปตามทางลมทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์ แต่จะไม่ตกอยู่กับทายาทของท่าน
Dnl	11	5	แล้วชัตรีย์แห่งถิ่นใดจะเข้มแข็ง แต่เจ้านายของท่านองค์หนึ่งจะเข้มแข็งกว่าท่านและมีอำนาจ และราชอาณาจักรของท่านจะเป็นราชอาณาจักร
Dnl	11	6	ต่อมาอีกหลายปีเขาจะกระทำพันธมิตรกัน และบุตรสาวแห่งชัตรีย์ถิ่นใดจะมาหาชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือเพื่อกระทำสันติภาพ แต่เธอก็ไม่
Dnl	11	7	จะมิกิจจากรากของเธอขึ้นมาแทนที่ของชัตรีย์ ท่านจะยกมาต่อสู้กับกองทัพ และจะเข้าไปในป้อมของชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือ และจะรบกับเขา
Dnl	11	8	ท่านจะชนะเอาบรรดาพระพร้อมทั้งพวกเจ้านายของเขา และเครื่องใช้วิเศษที่ทำด้วยเงินและทองคำ ไปยังอียิปต์ และท่านจะคงอยู่นานกว่า
Dnl	11	9	แล้วชัตรีย์แห่งถิ่นใดจะเข้ามาในเขตชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือ แต่จะกลับไปสู่แผ่นดินของท่านเอง
Dnl	11	10	แต่บุตรชายทั้งหลายของท่านจะก่อสงครามและชุมนุมกำลังรบเป็นอันมากไว้ และคนหนึ่งจะมาอย่างแน่นอนและไหลท่วมและผ่านไป และจะ
Dnl	11	11	แล้วชัตรีย์แห่งถิ่นใดจะโกรธมาก จะยกออกมาต่อสู้กับท่าน คือชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือ ท่านจะจัดกองทัพเป็นอันมาก แต่พลมากมายนั้นก็
Dnl	11	12	และเมื่อท่านนำกองทัพนั้น ไปแล้ว จิตใจของท่านก็จะผยองขึ้น และท่านจะทำลายเสียอีกเป็นหมื่นๆคน แต่ท่านจะไม่รับกำลังเพิ่มขึ้นโดยสิ่งนี้
Dnl	11	13	เพราะว่าชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือจะกลับมากลางและจะจัดกองทัพเป็นอันมากใหญ่โตกว่าครั้งก่อน ต่อมาอีกหลายปีท่านจะยกกองทัพใหญ่มาพร้อมกับ
Dnl	11	14	ในกาลนั้น หลายเหล่าจะยกขึ้นต่อสู้กับชัตรีย์แห่งถิ่นใด และบรรดานักปล้นแห่งชนชาติของท่านเองก็จะยกตัวเองขึ้นเพื่อจะกระทำให้นิรันด
Dnl	11	15	แล้วชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือจะมัลล่อมและก่อชิงเทิน และยึดเมืองที่มีป้อมแข็งแรงได้ และกำลังกองทัพของถิ่นใดจะสู้ไม่ไหว แม้ว่ากองทัพที่คิด
Dnl	11	16	แต่ผู้ที่ยกมาต่อสู้กับท่าน จะกระทำตามความพอใจของท่านเอง จึงไม่มีผู้ใดต่อสู้ท่านได้ และท่านจะยังยืนอยู่ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ซึ่งจะถูก
Dnl	11	17	ท่านจะมุ่งหน้ามาด้วยกำลังทั้งหมดแห่งราชอาณาจักร และท่านจะนำคนเที่ยงตรงไปด้วย แล้วท่านจะกระทำดังนี้ คือท่านจะยกธิดาของพวก
Dnl	11	18	แต่เธอจะไม่มั่นคงและอานวยประโยชน์แก่ท่านแต่ประการใด
Dnl	11	19	แล้วท่านจะหันหน้ามุ่งตรงไปยังป้อมปราการแห่งแผ่นดินของท่านเอง แต่ท่านก็จะสะดุดและล้มลง หาตัวไม่พบอีกต่อไป
Dnl	11	20	แล้วจะมีผู้หนึ่งขึ้นมาแทนที่ของท่าน ผู้นี้จะส่งเจ้าพนักงานเก็บส่วยให้ไปตลอดทั่วราชอาณาจักรอันรุ่งโรจน์ แต่ไม่มีวันเขาก็ประสพหายนะ มี
Dnl	11	21	จะมีคนนำเกลียดคนหนึ่งตั้งตัวขึ้นแทนที่โดยไม่มีผู้ใดมอบเกียรติศักดิ์แห่งราชอาณาจักรให้ เขาจะยกเข้ามาอย่างสงบ แล้วชิงเอาราช
Dnl	11	22	กองทัพจะถูกกวาดไปด้วยอำนาจของน้ำท่วมต่อหน้าเขาและถูกทำลายเสีย และเจ้าแห่งพันธสัญญาจะถูกทำลายเสียด้วย
Dnl	11	23	ตั้งแต่เวลาที่กระทำพันธมิตรกับเขา เขาจะประกอบกิจลุล่วงอยู่เสมอ เพราะเขาจะขึ้นมา และเขาจะเข้มแข็งขึ้นด้วยชนชาติเล็กๆ
Dnl	11	24	เขาจะยกมาอย่างสงบในส่วนของประเทศที่อุดมที่สุด และเขาจะกระทำสิ่งที่พิสดารหรือบรรพบุรุษของเขา ไม่กระทำ เขาจะเอาทรัพย์สินที่ปล้นมา
Dnl	11	25	และเขาจะปลุกปั่นกำลังของเขา และความกล้าหาญของเขาด้วยกองทัพมหึมาไปสู้กับชัตรีย์แห่งถิ่นใด และชัตรีย์แห่งถิ่นใดจะทำ
Dnl	11	26	ถึงแม้ว่าผู้ที่ร่วมรบประทานอาหารสูงของเขาก็จะทำลายเขา กองทัพของเขาก็จะถูกกวาดไป ที่ถูกฆ่าฟันล้มตายเสียก็มาก
Dnl	11	27	ส่วนชัตรีย์สององค์นั้น จิตใจของเขาต่างก็คิดปองร้าย เขาจะพูดสาธยายโต้เถียงกัน แต่ก็ไม่ได้ผล เพราะวาระสุดท้ายก็จะมาตามเวลากำหนด
Dnl	11	28	แล้วชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือก็จะกลับเข้าบ้านเข้าเมืองพร้อมกับทรัพย์สินสมบัติมากมาย แต่จิตใจก็มุ่งร้ายต่อพันธสัญญาบริสุทธิ์ และเขาจะปฏิบัติ
Dnl	11	29	พอถึงเวลากำหนดเขาจะกลับมาก็ถิ่นใด แต่ครั้งนี้เหตุการณ์จะไม่เป็นไปอย่างครั้งแรกหรือครั้งต่อไป
Dnl	11	30	เพราะว่ากองทัพเรือของเมืองศิธิมจะมาปะทะกับเขา เขาจึงจะกลัวและกลับไป และจะเรียกร้องการตอบแทนพันธสัญญาบริสุทธิ์ และลงมือปฏิบัติ
Dnl	11	31	และกองทัพจะยืนหยัดอยู่ฝ่ายเขา พวกเขาจะกระทำให้สถานบริสุทธิ์แห่งพลกำลังเป็นมลทิน และจะให้เลิกเครื่องเผาบูชาประจำวันนั้นเสีย
Dnl	11	32	เขาจะใช้ความสอพลอล้างผู้ที่ละเมิดพันธสัญญา แต่ประชาชนผู้รู้จักพระเจ้าของเขาทั้งหลายจะยืนมั่นและปฏิบัติงาน
Dnl	11	33	และในหมู่ประชาชนคนเหล่านั้นที่ฉลาดจะกระทำให้คนเป็นอันมากเข้าใจ แม้ว่าเขาจะล้มลงด้วยดาบหรือด้วยเปลวไฟ ด้วยการเป็นขอล
Dnl	11	34	เมื่อพวกเขาล้มลงนั้น เขาจะได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อย และจะมีคนมากด้วยกันที่รวมเข้ากับความสอพลอ
Dnl	11	35	คนที่ฉลาดบางคนจะล้มลงเพื่อถลุงและชำระเขาทั้งหลายให้ขาวสะอาด จนกว่าจะถึงเวลาสุดท้าย เพราะวาระก็จะมาตามเวลากำหนด
Dnl	11	36	และชัตรีย์จะกระทำตามความพอใจของเขา เขาจะยกตนขึ้นและพองตัวขึ้นเหนือพระทุกคน และจะพูดสิ่งที่น่ามหัศจรรย์กล่าวต่อสู้พระเจ้า
Dnl	11	37	เขาจะไม่เชื่อฟังพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา หรือเชื่อฟังผู้ที่ผู้หญิงรัก เขาจะไม่เชื่อพระองค์ใดเลย เพราะเขาจะพองตัวเองเหนือทุกสิ่ง
Dnl	11	38	แต่ในที่สุดของเขา เขาจะถวายเกียรติแก่พระของป้อมปราการ พระองค์หนึ่งที่บรรพบุรุษของเขาไม่รู้จัก เขาก็จะให้เกียรติด้วยทองคำและเงิน
Dnl	11	39	เขาจะกระทำเช่นนั้นกับพระต่างตัวที่เขานับถือและพอกพูนสง่าราศีไว้ในป้อมปราการส่วนใหญ่ เขาจะแต่งตั้งให้พวกเขาปกครองคนเป็นอัน
Dnl	11	40	พอถึงเวลาวาระสุดท้ายชัตรีย์แห่งถิ่นใดจะมัลล่อมกับเขา และชัตรีย์แห่งถิ่นเหนือจะพุ่งเข้าใส่ท่านอย่างลมบ้าหมู พร้อมด้วยรถรบและพลม้า
Dnl	11	41	เขาจะเข้ามาในแผ่นดินที่รุ่งโรจน์ และประเทศหลายแห่งจะถูกกวาดไป แต่คนเหล่านี้จะได้รับการช่วยให้พ้นมือของเขา คือเอโดมและโมอับ
Dnl	11	42	เขาจะยึดมือของเขาออกต่อประเทศต่างๆ และแผ่นดินอียิปต์ก็จะพันไปไม่ได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Dnl	11	43	เขาจะปกครองทรัพย์สมบัติที่เป็นทองและเงิน และสิ่งประเสริฐทั้งหลายของอียิปต์ คนลึบนิและคนเอธิโอเปียก็จะติดไปด้วย
Dnl	11	44	แต่ข้าพเจ้าจากทิศตะวันออกและทิศเหนือจะกระทำให้เขาตกใจ และเขาจะยกออกไปด้วยความเคียดแค้นอย่างยิ่ง ที่จะทำลายและล้างผลาญคน
เป็นอันมากเสียให้สิ้นเชิง			
Dnl	11	45	และเขาจะปลุกพลับพลาทั้งหลายแห่งท่าหน้าของเขาระหว่างทะเลในภูเขาบรียูธอื่นรุ่งโรจน์ แม้กระนั้นเขาก็ยังพบจอบ และไม่มีใครช่วย
เขาเลย"			
Dnl	12	1	" ในครั้งนั้น มีคาเอล จ้าวผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมิเวลายากลำบากอย่าง ไม่เคยมีมาตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติ
จนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะรับบริการช่วยให้พ้น คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ			
Dnl	12	2	และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างก็จะเข้าสู่ความอับอายและความขายหน้า
นิรันดร์			
Dnl	12	3	และบรรดาคนที่ฉลาดจะส่องแสงเหมือนแสงฟ้า และบรรดาผู้ที่โง่ให้คนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะส่องแสงเหมือนอย่างดาวเป็นนิตย์
นิรันดร์			
Dnl	12	4	แต่ตัวเจ้าดาเนียลเลย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และประทับตราหนังสือนั้นเสีย จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะวิ่ง ไปรับมา และความรุ่งจะ
ทวีขึ้น"			
Dnl	12	5	แล้วข้าพเจ้าคือดาเนียลก็มองดู และดูเถิด มีอีกสองคนยืนอยู่ คนหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำข้างนี้ อีกคนหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำข้างโน้น
Dnl	12	6	และเขาก็พูดกับชายที่สวมเสื้อผ้าป่าน ผู้ซึ่งอยู่เหนือน้ำแห่งแม่น้ำนั้นว่า " ยังอีกนานเท่าใดจึงจะถึงที่สุดปลายของสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้"
Dnl	12	7	ชายที่สวมเสื้อผ้าป่านผู้ซึ่งอยู่เหนือน้ำทั้งหลายแห่งแม่น้ำนั้น ได้ยกมือขวาและมือซ้ายของท่านสู่ฟ้าสวรรค์ และข้าพเจ้าได้ยืนท่านปฏิญาณอ้าง
พระผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์ว่า ยังอีกวาระหนึ่ง สองวาระ และครึ่งวาระ และเมื่อการหมัดอำนาจของชนชาติบรียูธสิ้นสุดลงแล้ว บรรดาสิ่งเหล่านี้ก็สำเร็จไปด้วย			
Dnl	12	8	ข้าพเจ้าได้ยินแต่ไม่เข้าใจ แล้วข้าพเจ้าจึงพูดว่า " นายเจ้าข้า สิ่งเหล่านี้จะลงเอยอย่างไร"
Dnl	12	9	พระอัครทูตกล่าว " ดาเนียลเลย ไปเถอะ เพราะว่าถ้อยคำเหล่านั้นก็ถูกปิดไว้แล้วและถูกประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย
Dnl	12	10	คนเป็นอันมากจะได้รับการชำระแล้วจะขาวสะอาด และจะถูกถลุง แต่คนชั่วจะยังกระทำการชั่ว และไม่มีคนชั่วสักคนหนึ่งจะเข้าใจ แต่
บรรดาคนที่ฉลาดจะเข้าใจ			
Dnl	12	11	และตั้งแต่เวลาที่ให้เลิกเครื่องเผาบูชาประจำวันเสีย นั้น และให้ตั้งสิ่งทีนสะอาดสะอ้านซึ่งกระทำให้เกิดการกว้างขวางเปลวขึ้น จะเป็นเวลา
หนึ่งพันสองร้อยเก้าสิบวัน			
Dnl	12	12	ความสงบจะมีแก่ผู้คอยอยู่ และมาถึงได้หนึ่งพันสามร้อยสามสิบห้าวันนั้น
Dnl	12	13	แต่เจ้าจงไปจนวาระที่สดเกิด และเจ้าจะได้ทอดพิศสงบ และจะยืนขึ้นในส่วนที่กำหนดให้เจ้า เมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายนั้น "
Hsa	1	1	พระวาระของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงโฮเซยา บุตรชายเบเออร์ ในรัชกาลอัสซียาห์ โยธาม อาหิสและเฮเซคียาห์ กษัตริย์ทั้งหลายแห่งยูดาห์
และในรัชกาลเยโรโบอัม ราชโอรสของโยอาซ กษัตริย์อิสราเอล			
Hsa	1	2	เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสทางโฮเซยาเป็นครั้งแรกนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับโฮเซยาว่า " ไปซิ ไปรับหญิงเจ้าผู้มาเป็นภรรยา และเกิดลูกชู้กับนาง
เพราะว่าแผ่นดินนี้เล่นชู้อย่างยิ่ง โดยการละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย"			
Hsa	1	3	ดังนั้นท่านจึงไปรับนางโกเมอร์บุตรสาวดีบลาอิมมาเป็นภรรยา และนางก็มีครรภ์กับท่านและคลอดบุตรชายคนหนึ่ง
Hsa	1	4	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า " จงเรียกชื่อเขาว่า ยิสเรเอล เพราะว่าอีก ไม่ช้าเราจะลงโทษวงศ์วานของเยชูเหตุด้วยเรื่องโลहितของยิสเรเอล
เราจะให้ราชอาณาจักรของวงศ์วานอิสราเอลสิ้นสุดลงเสีย			
Hsa	1	5	ต่อมาในวันนั้นเราจะหักธนูของอิสราเอลในหุบเขาอิสเรเอล"
Hsa	1	6	ต่อมานางก็ตั้งครรภ์ขึ้นอีก และคลอดบุตรสาวคนหนึ่ง และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า " จงตั้งชื่อบุตรสาวนั้นว่า โลหะมหา เพราะเราจะไม่
เมตตาวงศ์วานอิสราเอลอีกต่อไป แต่เราจะเอาเขาออกไปอย่างสิ้นเชิง			
Hsa	1	7	แต่เราจะเมตตาวงศ์วานยูดาห์ และเราจะช่วยเขาให้รอดพ้นโดยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย เราจะไม่ช่วยเขาให้รอดพ้นด้วยคัน
ธนู หรือด้วยดาบ หรือด้วยสงคราม หรือด้วยเหล่าม้า หรือด้วยเหล่าพลม้า"			
Hsa	1	8	เมื่อนางให้โลหะมาหย่าผมแล้ว นางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง
Hsa	1	9	และพระเจ้าตรัสว่า " จงเรียกชื่อบุตรนั้นว่า โอลิมมี เพราะเจ้าทั้งหลายมิใช่ประชาชนของเรา และเราก็มิใช่พระเจ้าของเจ้า"
Hsa	1	10	แต่จำนวนประชาชนอิสราเอลจะมากมายเหมือนเม็ดทรายในทะเล ซึ่งจะดวงหรือนับไม่ถ้วน และต่อมาในสถานที่ซึ่งทรงกล่าวแก่เขาว่า " เจ้า
ทั้งหลายมิใช่ประชาชนของเรา" ก็กล่าวแก่เขาว่า " เจ้าทั้งหลายเป็นบุตรชายของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่"			
Hsa	1	11	และวงศ์วานยูดาห์ก็บังวงศ์วานอิสราเอลจะรวมเข้าด้วยกัน และเขาทั้งหลายจะตั้งผู้หนึ่งให้เป็นประมุข และจะพากันขึ้น ไปจากแผ่นดินนั้น
เพราะวันของยิสเรเอลจะสำคัญมาก			
Hsa	2	1	" จงเรียกน้องชายของเจ้าว่า `อิมมี' จงเรียกน้องสาวของเจ้าว่า `รุหะมาห์'
Hsa	2	2	จงว่ากล่าวมารดาของเจ้า จงว่ากล่าวเถิด เพราะว่านาง มิใช่ภรรยาของเรา และเรา มิใช่สามีของนาง ฉะนั้นให้เธอทิ้งการเล่นชู้เสียจากสาย
ตาของเธอ และทิ้งการล่วงประเวณีเสียจากระหว่างกันของนาง			
Hsa	2	3	เกรงว่าเราจะต้องเปลื้องผ้าของนางจนเปลือยเปล่า กระทำให้นางเหมือนวันทีนางเกิดมา กระทำให้นางเหมือนถิ่นทุรกันดาร และกระทำให้
นางเหมือนแผ่นดินที่แห้งแล้ง และสังหารนางเสียด้วยความกระหาย			
Hsa	2	4	เราจะไม่มีความสงสารต่อบุตรทั้งหลายของนาง เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นลูกของการเล่นชู้
Hsa	2	5	เพราะว่ามารดาของเขาเล่นชู้ เธอผู้ที่ให้กำเนิดเขาทั้งหลายได้ประทุษร้ายความอับอาย เพราะนางกล่าวว่า ` ฉันจะตามคนรักของฉันไป ผู้ให้
อาหารและน้ำแก่ฉัน เขาให้ขนแกะและป่านแก่ฉัน ทั้งน้ำมันและของดื่ม'			
Hsa	2	6	เพราะเหตุนี้ ดูเถิด เราจะเอาหนามให้สะทางของนางไว้ เราจะสร้างกำแพงกันนางไว้เพื่อมิให้นางหาทางของนางพบ
Hsa	2	7	นางจะไปตามบรรดาคนรักของนาง แต่ก็จะตามไม่ทัน นางจะเที่ยวสะหาเขาทั้งหลาย แต่นางก็จะไม่พบเขา แล้วนางจะว่า ` ฉันจะไปหาผัว
คนแรกของฉัน เพราะแต่ก่อนนั้นฐานะฉันยังดีกว่าเดี๋ยวนี้'			
Hsa	2	8	แต่นางหาทราบไม่ว่าเราเป็นผู้ให้ข้าว น้ำองุ่น และน้ำมัน และได้ให้เงินและทองมากมายแก่นาง ซึ่งเขาใช้สำหรับพระบารอ
Hsa	2	9	เพราะฉะนั้น เราจะกลับมาและจะเรียกชู้ตามกำหนดฤดูกาล และเรียกน้ำองุ่นกินตามฤดู และเราจะเรียกขนแกะและป่านของเรา ซึ่งให้
เพื่อใช้ปกปิดกายเปลือยเปล่าของนางนั้นคืนเสีย			
Hsa	2	10	คราวนี้เราจะเผยความลามกของนางท่ามกลางสายตาของคนรักของนาง และไม่มีใครช่วยให้นางพ้นมือเราได้
Hsa	2	11	เราจะให้บรรดาความชั่วร้ายของนางสิ้นสุดลง ทั้งเทศกาลเลี้ยง เทศกาลขึ้นหนึ่งค่ำ วันสะบาโตและบรรดาเทศกาลตามกำหนดทั้งสิ้นของนาง
Hsa	2	12	เราจะให้เถาองุ่นและต้นมะเดื่อของนางร้างเปล่าที่นางคุยว่า ` นี่แหละเป็นสินจ้างของฉันซึ่งคนรักของฉันให้ฉัน' เราจะทำให้กลายเป็นป่า
และสัตว์ป่าหุงจะกินเสีย			
Hsa	2	13	เราจะทำโทษนางเนื่องในวันเทศกาลเลี้ยงพระบารอ เมื่อนางเผาเครื่องหอมบูชาพระเหล่านั้น แล้วก็แต่งกายของนางด้วยแหวนและเพชร
พลอยต่างๆ และติดตามบรรดาคนรักของนางไป และลืมเราเสีย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ			
Hsa	2	14	ดูเถิด เหตุนี้เราจะเกลี้ยกล่อมนาง พานางเข้าไปในถิ่นทุรกันดารและปล่อยให้นาง
Hsa	2	15	เราจะให้นางมีสวนองุ่นที่นั่น กระทำให้หุบเขาเอาโคโรเป็นประตูแห่งความหวัง แล้วนางจะร้องเพลงที่นั่นอย่างสมัยเมื่อนางยังสาวอยู่ ตั้งใน
สมัยเมื่อนางขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์			
Hsa	2	16	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้นเจ้าจะเรียกเราว่า `สามีของฉัน' เจ้าจะไม่เรียกเราว่า `พระบารอของฉัน' อีกต่อไป
Hsa	2	17	เพราะว่าเราจะเอาชื่อพระบารอออกเสียจากปากของนาง นางจะไม่ระลึกถึงชื่อนี้อีกต่อไป
Hsa	2	18	ในครั้งนั้นเพื่อเขา เราจะกระทำพันธสัญญากับบรรดาสัตว์ป่าหุง บรรดาคนในอากาศและบรรดาสัตว์เลื้อยคลานบนแผ่นดิน เราจะทำลายถิ่น
ธนู ดาบและสงครามเสียจากแผ่นดิน และเราจะกระทำให้เขานอนลงอย่างปลอดภัย			
Hsa	2	19	เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราเป็นนิตย์ เออ เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราด้วยความชอบธรรม ความยุติธรรม ความเมตตาและความกรุณา
Hsa	2	20	เราจะหมั้นเจ้าไว้สำหรับเราด้วยความสัตย์ซื่อ และเจ้าจะรู้จักพระเยโฮวาห์"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hsa	2	21	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ต่อมาในวันนั้นเราจะฟัง คือเราจะฟังฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์จะฟังพิภพ
Hsa	2	22	และพิภพจะฟังข้าพเจ้า น้ำองุ่นและน้ำมັນ สิ่งเหล่านี้จะฟังอิสราเอล
Hsa	2	23	เราจะหว่านเขาไว้ในแผ่นดินสำหรับเรา เราจะเมตตาคนผู้ที่มีความเมตตา และเราจะพูดกับคนเหล่านั้นที่มีได้เป็นประชาชนของเราว่า
`เจ้าเป็นประชาชนของเรา' และเขาจะกล่าวว่า ` พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าพระองค์ "			
Hsa	3	1	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " จงไปอีกครั้งหนึ่ง ไปมาปรนัยกับหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนรักของชู้และเป็นหญิงล่วงประเวณี เหมือน
พระเยโฮวาห์ทรงรักวงศาคณาญาติอิสราเอลอย่างนั้นแหละ แม้ว่าเขาจะหลง ไหลไปตามพระอื่น และนิยมชมชอบกับชนมดลูกองุ่นแห่ง "			
Hsa	3	2	ดังนั้นแหละ ข้าพเจ้าจึงได้ซื้อนางมาเป็นเงินสิบห้าเชลกับข้าบาริสหนึ่งโฮเมอร์ครึ่ง
Hsa	3	3	ข้าพเจ้าจึงพูดกับนางว่า " เธอต้องรอฉันให้หลายวันหน่อย อย่านั่งชู้อีก อย่าไปเป็นของชายอื่นอีก ส่วนฉันก็จะไม่เข้าหาเธอด้วย "
Hsa	3	4	เพราะว่าวงศาคณาญาติอิสราเอลจะคงอยู่อย่างไม่มีภักดิ์ และไม่มีเจ้านายเป็นเวลานาน ทั้งจะไม่มีการสักการบูชา หรือเสาศักดิ์สิทธิ์ หรือเอโฝด
หรือรูปพระ			
Hsa	3	5	ภายหลังวงศาคณาญาติอิสราเอลจะกลับมาก และแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา และแสวงหาวิถีสักการบูชาของเขาทั้งหลาย และในกาลต่อไปเขา
จะมีความยำเกรงต่อพระเยโฮวาห์และต่อความดีของพระองค์			
Hsa	4	1	โอ วงศาคณาญาติอิสราเอล จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงมีพิชิตกับชาวแผ่นดินนั้น เพราะว่าในแผ่นดินนั้นไม่มีความ
จริง ความเมตตา หรือความรู้ในเรื่องพระเจ้า			
Hsa	4	2	มีแต่การปฏิญาณ การมสา การฆ่ากัน การโจรกรรมและการล่วงประเวณี เขาหาญหักพันธะทั้งสิ้น มีแต่เลือดช้อนเลือด
Hsa	4	3	เพราะฉะนั้น แผ่นดินจึงเป็นทุกข์ บรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินนั้นจะอ้อนระอาใจ ทั้งสัตว์ป่าทุ่งและนกในอากาศด้วย และปลาในทะเลจะถูกนำ
เอาไปเสียหมด			
Hsa	4	4	แต่อย่าให้ผู้ใดไล่ความหรืออย่าให้ผู้ใดฟ้อง เพราะประชาชนของเจ้าก็เหมือนกับคนทั้งหลายที่ต่อสู้กับโปรทิต
Hsa	4	5	ฉะนั้นเวลากลางวันเจ้าจะสะดุด และผู้พยากรณ์จะสะดุดกับเจ้าในเวลากลางคืน และเราจะทำลายมารดาของเจ้า
Hsa	4	6	ประชาชนของเราจะถูกทำลายเพราะขาดความรู้ เพราะเจ้าปฏิเสธไม่รับความรู้ เราปฏิเสธเจ้าไม่ให้รับเป็นโปรทิตของเรา เพราะเจ้าหลงลืม
พระราชบัญญัติแห่งพระเจ้าของเรา เราจะลืมวงศาคณาญาติของเจ้าเสียด้วย			
Hsa	4	7	เขาทวีมากขึ้นเท่าใด เขาก็กระทำให้บาปต่อเรามากขึ้นเท่านั้น ฉะนั้นเราจะให้สงวราศีของเขากลายเป็นความอับอาย
Hsa	4	8	เขาเลี้ยงชีพอยู่ด้วยบาปแห่งประชาชนของเขา เขามุ่งที่จะอิมด้วยความชั่วช้าของคนเหล่านั้น
Hsa	4	9	โปรทิตเป็นอย่างไร ประชาชนก็จะเป็นอย่างนั้น เราจะลงทัณฑ์เขาเนื่องด้วยวิธีการของเขา เราจะลงโทษเขาตามการกระทำของเขา
Hsa	4	10	เขาจะรับประทาน แต่ไม่รู้จักอิมหน้า เขาจะเล่นชู้ แต่ไม่เกิดผลดอก เพราะว่าเขาได้ทอดทิ้งการเอาใจใส่พระเยโฮวาห์
Hsa	4	11	การเล่นชู้ เหล้าองุ่นและเหล้าองุ่นใหม่ซึ่งเอาจิตใจไปเสีย
Hsa	4	12	ประชาชนของเราไปขอความเห็นจากสิ่งที่ทำด้วยไม้ และไม่รู้จักแจ้งแก่เขาอย่างเปิดเผย เพราะจิตใจที่ชอบเล่นชู้ทำให้เขาหลงไป และเขาทั้ง
หลาย ได้ละทิ้งพระเจ้าของเขาเสียเพื่อไปเล่นชู้			
Hsa	4	13	เขาถวายสัตวบูชาอยู่ที่ยอตุกเขาและทำสักการบูชาเขาอยู่ที่เนินเขา ใต้ต้นไม้ ใต้ต้นไม้และต้นเอล์ม เพราะว่าวามไม่เหล่านี้เย็นดี เพราะฉะนั้น
ธิดาทั้งหลายของเจ้าจึงจะเล่นชู้และเจ้าสาวทั้งหลายจึงจะล่วงประเวณี			
Hsa	4	14	เมื่อธิดาทั้งหลายของเจ้าเล่นชู้ เราก็ไม่ลงโทษ หรือเมื่อเจ้าสาวของเจ้าล่วงประเวณี เราก็ไม่ลงทัณฑ์ เพราะผู้ชายเองก็หลงไปกับหญิงแพศยา
และทำสักการบูชากับหญิงโสเภณี ดังนั้นชนชาติที่ไม่มีความเข้าใจจะมาถึงความพินาศ			
Hsa	4	15	โอ อิสราเอลเอ๋ย ถึงเจ้าจะเล่นชู้ก็อย่าให้ยูดาห์มีความผิด อย่าเข้าไปในเมืองกิลกาลหรือขึ้นไปยังเบอาเวน และอย่าปฏิญาณว่า " พระเยโฮวาห์
ทรงพระชนม์อยู่แผ่นดิน "			
Hsa	4	16	เพราะว่าอิสราเอลนั้นเสื่อมถอยเหมือนวัวสาวที่เสื่อมลง บัดนี้พระเยโฮวาห์จะทรงเลี้ยงเขาต่อเลี้ยงแกะในทุ่งกว้าง
Hsa	4	17	เอฟราอิมก็ผูกพันอยู่กับรูปเคารพแล้ว ปลอยเขาแต่ล่าฟัง
Hsa	4	18	เครื่องตีของเขากลายเป็นน้ำเปรี้ยว เขาก็ปลอยตัวไปเล่นชู้เสมอ ผู้ครอบครองของเขาแสดงความรักด้วยความน่าละอาย ดังนั้นจงให้
Hsa	4	19	ลมพายุเอาปีกห่อเขาไว้ เขาจะอดสูเพราะสัตวบูชาทั้งหลายของเขา
Hsa	5	1	โอ โปรทิตทั้งหลาย จงฟังข้อนี้ โอ วงศาคณาญาติอิสราเอลเอ๋ย จงสถับ โอ ราชาวงศ์ษัตริย์ จงเจียหูฟัง เพราะเจ้าทั้งหลายจะต้องถูกพิพากษา เพราะ
เจ้าเป็นกับอยู่ที่เมืองมิสป้า และเป็นชายกางอยู่ที่เมืองทาโบร์			
Hsa	5	2	พวกกบฏได้ฆ่าฟันให้ลึก แม้ว่าเราได้อธิสอนเขาเหล่านั้นทั้งหมด
Hsa	5	3	เรารู้จักเอฟราอิม และอิสราเอลก็มิได้ปิดบังไว้จากเรา โอ เอฟราอิมเอ๋ย เจ้าเล่นชู้ อิสราเอลก็เป็นมลทิน
Hsa	5	4	การกระทำของเขาไม่ยอมให้เขากลับไปยังพระเจ้าของเขา เพราะจิตใจที่เล่นชู้ผู้นั้นในตัวเขา เขาจึงไม่รู้จักพระเยโฮวาห์
Hsa	5	5	ความเย่อหยิ่งของอิสราเอลก็ปรากฏเป็นพยานที่หน้าเขาแล้ว อิสราเอลและเอฟราอิมจึงจะสะดุดเพราะความชั่วช้าของตน ยูดาห์ก็จะพลอยล้ม
คว่าไปกับเขาทั้งหลายด้วย			
Hsa	5	6	เขาจะไปแสวงหาพระเยโฮวาห์ด้วยน้ำเอาฝูงแพะแกะฝูงวัวไป แต่เขาจะหาพระองค์ไม่พบ พระองค์ทรงจากเขาไปแล้ว
Hsa	5	7	เขาได้ทรยศต่อพระเยโฮวาห์ เพราะเขาเกิดลูกนอกจริต บัดนี้วันขึ้นค่ำจะผลาญเขาเสียพร้อมกับไรนาของเขา
Hsa	5	8	จงเป่าแตรทองเหลืองขนาดเล็กที่ในกิเบอาห์ จงเป่าแตรที่ในรามมาห์ จงร้องตะโกนที่เบธาเวน โอ เบนยามินเอ๋ย มีคนตามหาเจ้า
Hsa	5	9	ในวันแห่งการห้ามปรามนั้นเอฟราอิมจะกรำง เราได้ประกาศท่ามกลางตระกูลต่างๆของอิสราเอลให้ทราบถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
Hsa	5	10	เจ้านายของยูดาห์ได้กลายเป็นเหมือนคนที่ย้ายหลังเขต ดังนั้นเราจะเทพะพีไรขอเราเหนือเขาให้เหมือนอย่างหน้า
Hsa	5	11	เอฟราอิมถูกบีบบังคับ และถูกขยี้ด้วยการทำโทษ เพราะเขาตั้งจิตตั้งใจที่จะติดตามบัญญัตินั้น
Hsa	5	12	เพราะฉะนั้นเราจะเหมือนตัวมอดต่อเอฟราอิม และเป็นเหมือนสิ่งผิดดวงควานยูดาห์
Hsa	5	13	เมื่อเอฟราอิมเห็นความเจ็บป่วยของตน และยูดาห์เห็นบาดแผลของตน เอฟราอิมก็ไปหาคนอัสซีเรีย และส่งคนไปหากษัตริย์เยเรบ แต่เขาก็
ไม่สามารถจะรักษาเจ้าหรือรักษาบาดแผลของเจ้าได้			
Hsa	5	14	เพราะเราจะเป็เหมือนสิ่งโตต่อเอฟราอิม และเป็นเหมือนสิ่งโตหม่มดวงควานของยูดาห์ เราคือราณีแหละ จะฉีกแล้วก็ไปเสีย เราจะลาก
เอาไป และใครจะช่วยก็ไม่ไ้			
Hsa	5	15	เราจะกลับมายังสถานที่ของเราก่อนกว่าเขาจะยอมรับความผิดของเขาและแสวงหาหน้าของเรา เมื่อเขาได้รับความทุกข์ร้อน เขาจะแสวงหาเรา
อย่างขยั้นขยั้ง			
Hsa	6	1	" มาเถิด ให้เรากลับไปหาพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงฉีก และจะทรงรักษาเราให้หาย พระองค์ทรงโยยติ และจะทรงพันบาดแผลให้
แก่เรา			
Hsa	6	2	อีกสองวันพระองค์จะทรงฟื้นฟูเราขึ้นใหม่ พอถึงวันที่สามจะทรงยกเราขึ้น เพื่อเราจะดำรงชีวิตอยู่ในสายพระเนตรของพระองค์
Hsa	6	3	แล้วเราก็จะรู้ว่าเราพยายามรู้จักพระเยโฮวาห์ การที่พระองค์เสด็จออกก็เตรียมไว้จดยามเช้า พระองค์จะเสด็จมาหาเราอย่างผ่าน ดังฝนชุก
ปลายฤดูกับต้นฤดูที่รดพื้นแผ่นดิน "			
Hsa	6	4	โอ เอฟราอิมเอ๋ย เราจะทำอะไรกับเจ้าดี โอ ยูดาห์เอ๋ย เราจะทำอะไรกับเจ้าหนอ ความดีของเจ้าเหมือนเมฆในยามเช้า เหมือนอย่างน้ำค้างที่
หายไปแต่เช้าตรู่			
Hsa	6	5	ฉะนั้น เราจึงให้ผู้พยากรณ์แกะสลักเขา เราประหารเขาเสียด้วยคำพูดจากปากของเรา การพิพากษาต่อเจ้าก็ออกไปอย่างแสงสว่าง
Hsa	6	6	เพราะเราประสงค์ความเมตตาไม่ประสงค์เครื่องสัตวบูชา เราประสงค์ความรู้ในพระเจ้ายิ่งกว่าเครื่องเผาบูชา
Hsa	6	7	แต่พวกเขาตั้งมโนษย์ได้ละเมิดพันธสัญญา ที่นั้นเขาทรยศต่อเรา
Hsa	6	8	ก็เลอาดเป็นเมืองของคนกระทำความชั่วช้า และประอะเปือนไปด้วยโลหิต
Hsa	6	9	อย่างเหล่าโจรชมคอยดักคนฉันทใจ พวกโปรทิตก็ชมคอยฉันทใจนั้น เขายินยอมกระทำมครกรรมตามทาง เขาทำการลามก
Hsa	6	10	เราเห็นสิ่งน่าสยดสยองในวงศาคณาญาติอิสราเอล การเล่นชู้ของเอฟราอิมก็อยู่ที่นั่น อิสราเอลเป็นมลทิน
Hsa	6	11	โอ ยูดาห์เอ๋ย เจ้าก็เหมือนกันด้วยฤดูเกี่ยวก็กำหนดไว้ให้เจ้าแล้ว เมื่อเราจะให้ประชาชนของเรากลับสู่สภาพเดิมจากการเป็นเชลย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hsa	7	1	เมื่อเราจะรักษาอิสราเอลให้หาย ความชั่วช้าของเอฟราอิมก็เผยออก ทั้งการกระทำที่ชั่วร้ายของสะมาเรียก็แดงขึ้น เพราะว่าเขาทุจริต ซโมยกี้
หักเข้ามาข้างใน และพวกปล้นก็ปล้นอยู่ข้างนอก			
Hsa	7	2	แต่เขามาได้พิจารณาในใจว่า เราจดจำการกระทำที่ชั่วทั้งหมดของเขาได้ บัดนี้การกระทำของเขาห้อมล้อมเขาไว้แล้ว การเหล่านั้นอยู่ต่อหน้า
เรา			
Hsa	7	3	เขากระทำให้กษัตริย์ขึ้นชนมิตด้วยความชั่วร้ายของเขา กระทำให้เจ้านายพอใจด้วยการมสาของ เขา
Hsa	7	4	เขาเป็นคนลวงประเวณีทุกคน เขาเป็นเตาอบที่ร้อน ซึ่งช่างทำขนมหยุดเร่งให้ร้อนแล้วตั้งแต่เขาจะต้องนวดแป้ง จนแป้งจะฟูขึ้น
Hsa	7	5	ในวันฉลองกษัตริย์ของเรา พวกเจ้านายทำให้พระองค์ป่วยด้วยขวดเหล้าองุ่น กษัตริย์ทรงเหยียดพระหัตถ์ออกพร้อมกันชนียะเย้ย
Hsa	7	6	ใจของเขาที่ร้อนด้วยการชมดักทำร้ายเหมือนเตาอบ ตลอดคืนช่างทำขนมของเขาทั้งหลายอยู่ พอลงรุ่งเช้าก็พลงออกมาอย่างกับเปลวเพลิง
Hsa	7	7	ทุกคนก็ร้อนอย่างกับเตาอบ และเขามือผู้ครอบครองทั้งหลายของเขา กษัตริย์ทั้งสิ้นของเขาที่ล้มลง แต่ไม่มีใครท่ามกลางพวกเขาที่ร้องถึงเรา
Hsa	7	8	เอฟราอิมเอาตัวเข้าปนกับชนชาติทั้งหลาย เอฟราอิมเป็นชนมึงที่มีได้พลิกกลับ
Hsa	7	9	คนต่างด้าวก็กินแรงของเขา และเขาก็ไม่รู้ตัว ผมของเขาที่หงอกปรายแล้ว และเขาก็ไม่รู้ตัว
Hsa	7	10	ความเย่อหยิ่งของอิสราเอลเป็นพยานที่หน้าเขาแล้ว เขาก็ยังไม่กลับไปหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เขามีเรื่องทั้งหมดเช่นนี้ เขาก็มิได้
แสวงหาพระองค์			
Hsa	7	11	เอฟราอิมเป็นเหมือนนกเขาโง่เขลาและไร้ความคิด ร้องเรียกอียิปต์ รังไปหาอัสซีเรีย
Hsa	7	12	เมื่อเขาไป เราจะกางข่ายของเราออกคลุมเขา เราจะดึงเขาลงมาเหมือนดักนกในอากาศ เราจะลงโทษเขาตามที่ขมขื่นที่ได้ยินแล้ว
Hsa	7	13	วิบัติแก่เขา เพราะเขาได้หลงเงินไปจากเรา ความพินาศจะมีแก่เขา เพราะเขาได้ละเมิดต่อเรา แม้ว่าเราได้ไต่เขาไว้แล้ว เขาก็ยังพุดมสาเรื่อง
เรา			
Hsa	7	14	เขามิได้ร้องทุกข์ต่อเราจากใจจริงของเขาเมื่อเขาครัครวญอยู่บนที่นอนของเขา เขามนมนกันเพื่อขอข้าวและขอน้ำองุ่น และเขากบฏต่อเรา
Hsa	7	15	แม้ว่าเราจะไต่ฝึกและเพิ่มกำลังแขนให้เขา เขาก็ยังคิดทำร้ายต่อเรา
Hsa	7	16	เขากลับไป แต่ไม่กลับไปหาพระองค์ผู้สูงสุด เขาเป็นคันทูที่หลอกลวง เจ้านายของเขาจะล้มลงด้วยดาบเพราะลัทธิโทโสของเขา เรื่องนี้จะ
เป็นเรื่องที่เขาเย้ยหยันกันในแผ่นดินอียิปต์			
Hsa	8	1	จงจรดดาบไว้ที่ปากของเจ้า เพราะว่าเขาจะมาตั้งนกลินทรีเหนือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา และ
ละเมิดราชบัญญัติของเรา			
Hsa	8	2	อิสราเอลจะร้องทุกข์ต่อเราว่า "ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์รู้จักพระองค์"
Hsa	8	3	อิสราเอลได้ทอดทิ้งสิ่งที่ดีเสียแล้ว ศัตรูจะไล่ติดตามเขา
Hsa	8	4	เขาทั้งหลายได้แต่งตั้งกษัตริย์ แต่ไม่ใช่โดยเรา เขาทั้งหลายตั้งเจ้านาย แต่เราไม่รู้เรื่องเลย พวกเขาได้สร้างรูปเคารพทั้งหลายด้วยเงินและ
ทองคำของเขา เพื่อพวกเขาจะถูกตัดขาดออกเสีย			
Hsa	8	5	โอ สะมาเรียเอ๋ย รูปลวกัวของเจ้าได้ทิ้งเจ้าเสียแล้ว ความกริ้วของเราพุ่งขึ้นต่อเขา อีกนานสักเท่าใดหนอเขาจึงจะบริสุทธิ์กันได้
Hsa	8	6	เพราะรูปหล่อนั้น ได้มาจากอิสราเอล ช่างเป็นผู้ทำขึ้น รูปนั้นจึงมิได้เป็นพระเจ้า รูปลวกัวของสะมาเรียจะต้องถูกทุบให้เป็นชิ้นๆ
Hsa	8	7	เพราะว่าเขาหว่านลม เขาจึงต้องเกี่ยวลมบ้าหมู ต้นข้าวไม่มีรวง จะไม่เกิดข้าวสำหรับทำแป้ง ถึงจะเกิด คนต่างด้าวก็เอาไปกิน
Hsa	8	8	อิสราเอลถูกกลืนไปหมดแล้ว เดียวนี้อยู่ที่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย เป็นเหมือนภาษาอะไรก็ตามที่ฟังพอใจ
Hsa	8	9	เขาทั้งหลายขึ้นไปหาอัสซีเรียตั้งลาปาที่ห้องที่อยู่ลำพัง เอฟราอิมได้จ้างคนรักมา
Hsa	8	10	เออ แม้ว่าเขาจ้างประชาชาติอื่นมา ไม่ใช่เราจะต้องเอาให้รวมกัน เขาจะเป็นทุกข์เล็กน้อย เรื่องการของกษัตริย์จอมเจ้านาย
Hsa	8	11	เพราะเหตุเอฟราอิมได้ก่อสร้างแท่นบูชาเพิ่มขึ้นเพื่อบาป แท่นบูชาเหล่านั้นก็กลับกลายเป็นแท่นเพื่อบาปให้เขา
Hsa	8	12	ถึงเราได้เขียนราชบัญญัติไว้ให้สักหมิ่นข้อ เขาก็ถือว่าเป็นเพียงของแปลก
Hsa	8	13	ส่วนเครื่องสัตวบูชาที่ถวายแก่เรา นั้น เขากวายนเนื้อและรับประทานเนื้อนั้น แต่พระเยโฮวาห์มิได้พอพระทัยในตัวเขา บัดนี้พระองค์จะทรง
ระลึกถึงความชั่วช้าของเขา และจะทรงลงโทษเขาเพราะบาปของเขา เขาจะกลับไปยังอียิปต์			
Hsa	8	14	เพราะว่าอิสราเอลได้ลืมนะมัสการของตนเสียแล้ว จึงสร้างวิหารขึ้นหลายแห่ง และบูชาที่ก็ทวีจำนวนเมืองที่มีกำแพงขึ้นอีก แต่เราจะส่งไฟมา
ยังเมืองเหล่านั้นของเขา และไฟจะเผาผลาญปราสาทของเมืองเหล่านั้นเสีย			
Hsa	9	1	โอ อิสราเอลเอ๋ย อย่าเปรมปรีดีไป อย่าเปรมปรีดีอย่างชนชาติทั้งหลายเลย เพราะเจ้าทั้งหลายเล่นซุ่มใจของพระเจ้าของเจ้า เจ้าทั้งหลายรักค่า
สินจ้างของหญิงแพศยาตามบรรดาถนนวัดข้าว			
Hsa	9	2	แต่ลานนวดข้าวและบ่ออย่างนั้นจะไม่พอเลี้ยงเขา และน้ำองุ่นใหม่ก็จะขาดคราว
Hsa	9	3	เขาทั้งหลายจะไม่ได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของพระเยโฮวาห์ แต่เอฟราอิมจะกลับไปยังอียิปต์ เขาจะรับประทานอาหารไม่สะอาดอยู่ที่ในอัส
ซีเรีย			
Hsa	9	4	เขาจะไม่ทำพิธีเทน้ำองุ่นถวายพระเยโฮวาห์ เขาจะไม่กระทำให้พระองค์พอพระทัย เครื่องสัตวบูชาของเขาจะเป็นเหมือนชนมึงสำหรับไว้
ทุกข์แก่เขา ผู้ได้รับประทานก็จะมิมลทิน เพราะว่าเขาหมิ่นสำหรับจิตวิญญาณของเขาจะไม่เข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์			
Hsa	9	5	เจ้าจะทำอะไรกันเมื่อถึงวันเทศกาล และในวันเทศกาลของพระเยโฮวาห์
Hsa	9	6	เพราะ ดูเถิด เขาหนีไปหมดแล้วเพราะเหตุความพินาศ อียิปต์จะรวบรวมเขาไว้ เมืองเมมฟิสจะฝังเขา ต้นตำแยจะยึดสิ่งประเสริฐที่ทำด้วย
เงินของเขาไว้เสีย ต้นหนามจะงอกขึ้นในเต็นท์ของเขา			
Hsa	9	7	วันลงโทษมาถึงแล้ว และวันที่จะทดแทนก็มาถึงแล้ว อิสราเอลจะรู้เรื่อง ผู้พยากรณ์เป็นคนเขลาไปแล้ว ผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณก็บ้าไปเนื่องด้วย
ความชั่วช้าใหญ่ยิ่งของเจ้า และความเกลียดชังยิ่งใหญ่อของเจ้า			
Hsa	9	8	ยามแห่งเอฟราอิมอยู่กับพระเจ้าของเรา แต่ผู้พยากรณ์เป็นเหมือนกับของพรานดักนกอยู่ตามทางของเขาทั่วไปหมด และความเกลียดชังอยู่
ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา			
Hsa	9	9	เขาเสื่อมทรามลึกลงไปในความชั่วอย่างมากมายดังสมัยเมืองกิเบอาห์ พระองค์จึงจะทรงระลึกถึงความชั่วช้าของเขา พระองค์จะทรงลงโทษ
เพราะบาปของเขา			
Hsa	9	10	เราพบอิสราเอลเหมือนพมผลองุ่นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เราพบบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายเหมือนพมผลมะเดื่อรุ่นแรกที่ต้นมะเดื่อเมื่อออกใน
ฤดูแรก แต่เขาไปหาพระบาอัลเปโออร์ และถวายตัวของเขาไว้แต่สิ่งอันน่าอดสูนั้น และกลายเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนอย่างสิ่งที่เขารักนั้น			
Hsa	9	11	สำหรับเอฟราอิม สง่าราศีของเขาก็จะบินไปเหมือนอย่างนก ไม่มีการคลอด ไม่มีการมีห้อง ไม่มีการตั้งครุภ
Hsa	9	12	ถึงแม้ว่าเขาจะเลี้ยงลูกไว้ได้จนโต เราก็จะพรากเขาไปเสียจนไม่เหลือสักคนเดียว เออ วิบัติแก่เขา เมื่อเราพรากจากเขาไป
Hsa	9	13	เอฟราอิมนั้น ดังที่เราเห็นเมืองไทร ก็ปลูกไว้ในสถานที่ถูกใจ แต่เอฟราอิมต้องนำลูกหลานของตนไปมอบให้ผู้ฆ่า
Hsa	9	14	โอ พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ขอประทานแก่เขา พระองค์จะประทานอะไรแก่เขา ขอประทานมดลูกที่แห้งบุตรและหัวนมที่เหี่ยวแห้งแก่เขาทั้ง
หลาย			
Hsa	9	15	ความชั่วของเขาทุกอย่างอยู่ในกาลกาล เราได้เกลียดชังเขา ณ ที่นั้น เราจะขับเขาออกไปจากนิเวศของเรา เพราะความชั่วร้ายแห่งการกระทำ
ของเขา เราจะไม่รักเขากเลย เจ้านายทั้งสิ้นของเขาที่ล้วนแต่คนกบฏ			
Hsa	9	16	เอฟราอิมถูกทำลายเสียแล้ว รากของเขาก็เหี่ยวแห้งไป เขาทั้งหลายจะไม่มิมลทิน เออ แม้ว่าเขาจะเกิดลูกหลาน เขาก็จะฆ่าผู้บังเกิดจากครุภ
ซึ่งเป็นที่รักของเขาเสีย			
Hsa	9	17	พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเหวี่ยงเขาทิ้งไป เพราะเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระองค์ เขาจะเป็นคนพเนจรอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย
Hsa	10	1	อิสราเอลเป็นแก่องุ่นที่เปล่าประโยชน์ ซึ่งเกิดผลสำหรับตัวเขาเอง เกิดผลมากขึ้นเท่าใด ยิ่งสร้างแท่นบูชามากขึ้นเท่านั้น เมื่อประเทศของเขา
เฟื่องฟูขึ้นเขาก็ยังให้เสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเจริญขึ้น			
Hsa	10	2	จิตใจของเขาเทียมเท็จ บัดนี้เขาจึงต้องทนรับโทษของความผิด พระองค์จะทรงพังแท่นบูชาของเขา และทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสีย
Hsa	10	3	คราวนี้เขาจะพูดเป็นแนวว่า "เราไม่มีกษัตริย์ เพราะเราไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ หากเรามีกษัตริย์ ท่านจะทำประโยชน์อะไรให้แก่เราบ้าง"
Hsa	10	4	เขาพูดพล่อยๆ เขาทำพันธสัญญาด้วยคำปฏิญาณลมๆแล้งๆ การพิพากษาจึงออกมาขึ้นมาเหมือนดั่งหม้ออยู่ในร่องรอยโลหที่ในทุ่งนา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hsa	10	5	ชาวสะมาเรียจะหวาดกลัวเพราะเหตุกลัวว่าที่เบธาเวน คนที่นั่นจะไว้ทุกข์เพราะรูปนั้น และปฏิมากรรูปโรทของที่นั่นซึ่งเคยชื่นชมยินดีกับรูปนั้นก็จะพิลาปรา้ให้ เพราะเหตุสง่าราศีที่หมดไปจากรูปนั้น
Hsa	10	6	เออ รูปเคารพนั้นเองก็จะต้องถูกนำไปยังอัสซีเรีย เป็นบรรณาการแก่กษัตริย์เยเร็บ เอฟราอิมจะได้รับความอัปยศ และอิสราเอลจะรู้สึกอับอาย
ชายหน้าเหตแผนการของเขา			
Hsa	10	7	สำหรับสะมาเรีย กษัตริย์ของเขาจะมลายไปเหมือนฟองที่ลอยอยู่บนผิวน้ำ
Hsa	10	8	ปฐนียสถานสูงของเมืองอาเวน อันเป็นบาปของอิสราเอล จะต้องถูกทำลาย ต้นไม้ที่ไม่มีหนามและผักที่มีหนามจะงอกขึ้นบนแทนบูชาของเขา
เขาจะร้องบอกกับภรรยาว่า " จงปกคลุมเราไว้ "			
Hsa	10	9	โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้กระทำบาปตั้งแต่สมัยกิเบอาห์ เขายังหยัดอยู่อย่างนั้น สงครามในกิเบอาห์ไม่มาทันลูกหลานแห่งความชั่วช้า
Hsa	10	10	เราประสงค์จะลงโทษพวกเขา ประชาชาติทั้งหลายจะประชมกันสู้เขา เมื่อเขามัดตัวเองไว้ในรอยไถสองแถวของเขา
Hsa	10	11	เอฟราอิมเป็นวัวสาวที่ได้รับการสอน มันชอบนวดข้าว เราจึงหวงค้ออันงามของมันไว้ แต่เราจะเอาเอฟราอิมเข้าเทียมแอก ยุคาก็ต้องไถ ยาโคบต้องคราดสำหรับตนเอง
Hsa	10	12	จงหว่านความชอบธรรมไว้สำหรับตัว จงเกี่ยวผลของความเมตตา เจ้าจงไถดินที่ร้างอยู่ เพราะเป็นเวลาที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์ จนว่าพระองค์จะเสด็จมาโปรดความชอบธรรมลงให้แก่เจ้า
Hsa	10	13	เจ้าทั้งหลายได้ให้ความชั่วมา แล้วเจ้าทั้งหลายได้เกี่ยวความชั่วช้า เจ้าได้รับประทานผลของการมสา ด้วยเหตุว่าเจ้าวางใจในทางของเจ้าและในจำนวนพลรบของเจ้า
Hsa	10	14	เหตุฉะนั้นเสียงสงครามจึงจะเกิดขึ้นท่ามกลางชนชาติของเจ้า ป้อมปราการทั้งสิ้นของเจ้าจะถูกทำลายอย่างกับกษัตริย์ซัลมันทำลายเมืองเบธธาเบลในวันสงคราม พวกแมงกูปาตลงอย่างยับเยินพร้อมกับลูกของนาง
Hsa	10	15	เมืองเบธเอลจะกระทำแก่เจ้าเช่นนี้แหละเพราะความชั่วร้ายใหญ่ยิ่งของเจ้า ในรุ่งเช้าวันหนึ่งกษัตริย์อิสราเอลจะถูกตัดขาดเสียหมดสิ้น
Hsa	11	1	ครั้งเมื่ออิสราเอลยังเด็กอยู่ เราก็รักเขา เราได้เรียกบุตรชายของเราออกมาจากประเทศอียิปต์
Hsa	11	2	พวกเขาจึงเรียกเขามากเท่าใด เขายังออกไปห่างจากพวกเขามากเท่านั้น เขากวายเป็นวัวคนแกะเพราะบาอัล และเผาเครื่องหอมถวายแก่รูปเคารพสลักอยู่เรื่อยไป
Hsa	11	3	แต่เรานี้แหละสอนเอฟราอิมให้เดิน เราอัมเข่าทั้งหลายไว้ แต่เขาหาทราบไม่ว่า เราเป็นผู้รักเขาเขาให้หาย
Hsa	11	4	เราจูงเขาด้วยสายมนษยและด้วยปลอกแห่งความรัก เราเป็นผู้ถอดแอกที่ขากรรไกรของเขาออก และเราก็มลลงเลี้ยงเขา
Hsa	11	5	เขาจะไม่กลับไปยังแผ่นดินอียิปต์ แต่อัสซีเรียจะเป็นกษัตริย์ของเขา เพราะเขาปฏิเสธไม่ยอมกลับมา
Hsa	11	6	ดาบจะรุกรานบรรดาหัวเมืองของเขา ทำลายกึ่งทั้งหลายของเขาเสียและกลืนกินเขาเสีย เพราะแผนการของเขา
Hsa	11	7	ประชาชนของเราโน้มไปในทางเห็นห่างจากเรา ถึงแม้พวกเขาเรียกเขาทั้งหลายให้มาหาพระองค์ผู้สูงสุด ไม่มีใครยอมยกย่องพระองค์
Hsa	11	8	โอ เอฟราอิมเอ๋ย เราจะปล่อยเจ้าได้อย่างไร โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะโยนเจ้าไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร เราจะปล่อยเจ้าให้เหมือนเมืองอัทมาห์ได้อย่างไร เรากระทำเจ้าให้เหมือนเมืองเตโบยมได้อย่างไร จิตใจของเราเป็นปวณอยภายใน ความเอ็นดูของเราก็คงร่นขึ้น
Hsa	11	9	เราจะไม่ลงอาญาตามที่เราก็รวจัด เราจะกลับไปทำลายเอฟราอิมอีก เพราะเราเป็นพระเจ้าไม่ใช่มนษย เราเป็นผู้ริสทธิ์ท่ามกลางพวกเจ้า เราจะไม่เข้าไปในเมือง
Hsa	11	10	เขาทั้งหลายจะติดตามพระเยโฮวาห์ไป ผู้ซึ่งมีสิ่งนาทตั้งราชสีห์ เอ พระองค์จะทรงแปลงพระสิงหนาท และบุตรทั้งหลายของพระองค์จะตัว
สันสะท้านมาจากทิศตะวันตก			
Hsa	11	11	เขาจะตัวสันสะท้านมาเหมือนวิหคจากอียิปต์ และเหมือนนกเขาจากแผ่นดินอัสซีเรีย เราจะให้เขากลับไปบ้านของเขา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
Hsa	11	12	เอฟราอิมได้กั้นล้อมเราไว้ด้วยความมสา และวงคำวนอิสราเอลล้อมเราด้วยเล่ห์หลวง แต่ยุคดาห์ยังปกครองอยู่กับพระเจ้าและสัตย์ซื่ออยู่กับพวก
ริสทธิ์ชน			
Hsa	12	1	เอฟราอิมเลี้ยงตนด้วยลม และตามหาลมตะวันออกอยู่ วันยังค่ำเขาทวีความมสาและการกรร้าง เขาทำพันธสัญญากับอัสซีเรียและชนเอาน้ำมันไปให้อียิปต์
Hsa	12	2	พระเยโฮวาห์ทรงมีคตกับยุคดาห์และจะลงโทษยาโคบตามการประพฤติของเขา และจะทรงทดแทนเขาตามการกระทำของเขา
Hsa	12	3	ในนครภักของมารดาเขายึดสันแท่พิชายของเขา และโดยกำลังของเขาเอง เขาก็มีอำนาจกับพระเจ้า
Hsa	12	4	เออ เขามีอำนาจเหนือตสวรรค์และมีชัย เขาร้องไห้และวิงวอนต่อพระองค์ เขาพบพระองค์ที่เบธเอล และพระองค์ตรัสสนทนากับเราที่นั่น
Hsa	12	5	คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งพลโยธา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นที่ระลึกของเขา
Hsa	12	6	" เหตุฉะนั้นเจ้าจงกลับมาหาพระเจ้าของเจ้า ยึดความเมตตาและความยุติธรรมไว้ให้มั่น และรอคอยพระเจ้าของเจ้าอยู่เสมอ "
Hsa	12	7	เขาเป็นพ่อค้า ในมือของเขามิตราขี้อู เขารักที่จะบีบบังคับ
Hsa	12	8	เอฟราอิมได้กล่าวว่า " แท้จริงข้าพเจ้าเป็นคนมั่งมี ข้าพเจ้าหาทรัพย์เพื่อตนเอง ในการกระทำทั้งหลายของข้าพเจ้า เขาจะไม่พบความชั่วช้าที่นับว่าเป็นความบาปได้ "
Hsa	12	9	เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าตั้งแต่ครั้งแผ่นดินอียิปต์ เราจะกระทำให้เจ้าอาศัยอยู่ในดินที่อีก ดั่งในสมัยที่มีเทศกาลเลี้ยงตามกำหนด
Hsa	12	10	เราได้พูดทางบรรดาผู้พยากรณ์แล้ว เราให้เกิดนิมิตมากขึ้น เราให้คำอุปมาโดยทางการรับใช้ของผู้พยากรณ์
Hsa	12	11	มีความชั่วช้าในกิลอาดหรือ แน่นอนเขาทั้งหลายก็เป็นอันจริง เขาเอาริวผู้ถวายบูชาในกิลกาล เออ แทนบูชาของเขาที่จะเหมือนกองหินอยู่บนรอยไถในท้องนา
Hsa	12	12	ยาโคบหนีไปยังแผ่นดินอารัม อิสราเอลได้ทำงานเพื่อจะได้ภรรยา ท่านเลี้ยงแกะเพื่อให้ได้ภรรยา
Hsa	12	13	พระเยโฮวาห์ทรงนำคนอิสราเอลขึ้นมาจากอียิปต์โดยผู้พยากรณ์คนหนึ่ง พระองค์ทรงรักษาเขาไว้โดยผู้พยากรณ์คนหนึ่ง
Hsa	12	14	เอฟราอิมกระทำให้พระองค์ทรงพิโรธอย่างมชขึ้น ดังนั้นพระองค์ทรงปล่อยให้เลือดของเขาติดอยู่กับเขา และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสนองเขาด้วยความอัปยศซึ่งเขาให้ตกับพระองค์
Hsa	13	1	เมื่อเอฟราอิมพูดด้วยตัวสัน เขาได้ยกย่องตัวเองในอิสราเอล แต่เมื่อเอฟราอิมได้กระทำผิดด้วยพระบาอัล เขาก็ตาย
Hsa	13	2	เดี๋ยวนี้เขายังทำบาปมากขึ้น และสร้างรูปหล่อไว้สำหรับตัวเป็นรูปเคารพที่สร้างด้วยเงินตามความคิดของเขาเอง เป็นงานของช่างที่สร้างขึ้น
ทั้งนั้น เขากล่าวว่า " สำหรับคนที่ถวายสัตวบูชาแต่สิ่งเหล่านี้ จงให้เขาจบรูปกลัว "			
Hsa	13	3	เพราะฉะนั้นเขาจึงเหมือนหมอกในเวลาเช้า หรือเหมือนน้ำค้างที่หายไปตั้งแต่เช้า เหมือนเกลบที่ลมบ้าหมูพัดไปจากลานนวดข้าว หรือเหมือนควันที่ออกมาจากช่องลม
Hsa	13	4	เราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า ตั้งแต่ครั้งแผ่นดินอียิปต์ เจ้าทั้งหลายไม่รู้จักพระอื่นนอกจากเรา เพราะไม่มีผู้ช่วยอื่นใดนอกจากเรา
Hsa	13	5	เรานี้แหละที่คุ้นเคยกับเจ้าที่ในถิ่นทรกัณดาร ในแผ่นดินที่กัณดารนำ
Hsa	13	6	เมื่อเขาได้รับประทานเต็มคราบแล้ว เขาก็อึมหน้า และจิตใจของเขาก็มยงขึ้น เพราะฉะนั้นเขาจึงลืมเราเสีย
Hsa	13	7	ดังนั้นเราจึงเป็นเหมือนสิงโตต่อเขา และเราจะข่มคอยอยู่ตามทางอย่างเลียดาว
Hsa	13	8	เราจะตะครุบเขาอย่างกับแม่ที่มีที่ถูกพรางลูก เราจะฉีกอกของเขาและจะกินเขาเสียที่นั่นอย่างสิงโต สัตว์ป่าทุ่งจะฉีกเขา
Hsa	13	9	โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้ทำลายตัวเอง แต่เราช่วยเจ้าได้
Hsa	13	10	เราประสงค์เป็นกษัตริย์ของเจ้า กษัตริย์อื่นๆที่สามารช่วยเจ้าในเมืองทั้งหลายของเจ้าอยู่ที่ไหน และผู้ปกครองของเจ้าอยู่ที่ไหน คือพวกเหล่านั้นที่เจ้าได้กล่าวเรื่องเขาว่า " ขอตั้งกษัตริย์และเจ้านายไว้ให้แก่ข้าพเจ้า "
Hsa	13	11	เพราะความกริ้วของเรา เราจึงให้เจ้ามีกษัตริย์ และเพราะความโกรธของเรา เราจึงเอากษัตริย์นั้นไปเสีย
Hsa	13	12	ความชั่วช้าของเอฟราอิมก็พอไว้ บาปของเขาที่เก็บสะสมไว้
Hsa	13	13	การเจ็บท้องเตือนให้เขาคลดอกก็มาถึงเขา แต่เขาเป็นบุตรชายที่เขลา ด้วยว่าถึงเวลาแล้วเขาก็ไม่ยอมคลอดออกมา
Hsa	13	14	เราจะไถเขาให้พ้นอำนาจแดนคนตาย เราจะไถเขาให้พ้นความตาย โอ มัจจราชเอ๋ย เราจะเป็นภัยพิบัติทั้งหลายของเจ้า โอ แดนคนตายเอ๋ย เราจะเป็นความพินาศของเจ้า การกลับใจเสียใหม่จะถูกบังคับไว้พ้นสายตาของเรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hsa	13	15	แม้ว่าเขาจะงองามขึ้นท่ามกลางพี่น้อง ลมตะวันออก คือลมของพระเยโฮวาห์จะพัดมา ขึ้นมาจากถิ่นทุรกันดาร และตಾನ้ำของเขาคือน้ำ และน้ำพุของเขาจะไหลแห่งผาก ลมนั้นจะรีบของมีค่าทั้งหมดเอาไปจากคลังของเขา
Hsa	13	16	สมาเรียจะกลายเป็นที่รกร้าง เพราะเธอได้กบฏต่อพระเจ้าของเธอ เขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ ทารกของเขาจะถูกจับโยนลงให้แหลกเป็นชิ้นๆ และหญิงมีครรภ์จะถูกผ่าท้อง
Hsa	14	1	โอ อิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เจ้าสะดกก็เพราะความชั่วช้าของเจ้า
Hsa	14	2	จงนำถ้อยคำมาด้วยและกลับมาหาพระเยโฮวาห์ จงทูลพระองค์ว่า " ขอทรงโปรดยกความชั่วช้าทั้งหมด ขอทรงพระกรุณารับข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์จึงจะนำลูกวัวแห่งริมฝีปากของข้าพระองค์ทั้งหลายมาถวาย
Hsa	14	3	อิสราเอลจะไม่ช่วยข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายจะไม่ขึ้นมา ข้าพระองค์ทั้งหลายจะไม่กล่าวต่อไปว่า ' พระของเราทั้งหลาย' แก่สิ่งที่มือของข้าพระองค์ได้สร้างขึ้น เพราะว่าในพระองค์ลึกลับกว่าพร้อพบพระกรรมาคน"
Hsa	14	4	เราจะช่วยรักษาเขาให้หายจากการลี้ภัยของเข เราจะรักเขาทั้งหลายด้วยเต็มใจ เพราะว่าความกลัวของเราหันไปจากเขาแล้ว
Hsa	14	5	เราจะเป็นเหมือนน้ำค้างแก่อิสราเอล เขาจะเบิกบานอย่างดอกบัว เขาจะหยิ่งรักเหมือนเลบานอน
Hsa	14	6	กิ่งก้านของเขาจะขยายออก เขาจะงามเหมือนต้นมะกอกเทศ และจะมีกลิ่นหอมเหมือนเลบานอน
Hsa	14	7	เขาทั้งหลายที่อยู่ใต้ร่มเงาของเขา ก็จะกลับมา เขาจะเจริญขึ้นเหมือนข้าว จะออกดอกเหมือนเกวียน และจะมีกลิ่นเหมือนน้ำองุ่นแห่งเลบานอน
Hsa	14	8	เอฟราอิมจะกล่าวว่า " เราต้องเกี่ยวของอะไรกับรูปเคารพต่อไป" เราเองได้ยื่นเขาและคอยดูเขา เราเป็นเหมือนต้นสนสามใบเขียวสด และผลของเจ้าก็ได้มาจากเรา
Hsa	14	9	ผู้ใดที่ฉลาด ก็ให้เข้าใจสิ่งเหล่านี้เถิด ผู้ใดที่ช่างสังเกต ก็ให้เขารู้ เพราะว่าพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ก็เที่ยงตรง ผู้ชอบธรรมทั้งหลายก็เดินในทางนี้ แต่ผู้ทรยศก็สะดุดอยู่ในทางนี้
Jel	1	1	พระวาจาของพระเยโฮวาห์ที่มาถึงโยเอล บุตรชายของเปตุเอล ว่าดังนี้ว่า
Jel	1	2	ท่านผู้แต่งทั้งหลาย ของฟิงเรื่องนี้ ชาวแผ่นดินทั้งสิ้น ของจงเงียฟูฟิง สิ่งเหล่านี้เคยเกิดมาในสมัยของท่าน หรือเกิดมาในสมัยบรรพบุรุษของท่านบ้างหรือ
Jel	1	3	จงบอกให้ลูกของท่านทราบ และให้ลูกบอกหลาน และให้หลานบอกเหลนอีกชั่วอายุหนึ่ง
Jel	1	4	สิ่งใดที่ตึกแต่นวัยเดินกินเหลือ ตึกแต่นวัยบินกินกินเสีย สิ่งใดที่ตึกแต่นวัยบินกินเหลือตึกแต่นวัยกระโดดกินกินเสีย สิ่งใดที่ตึกแต่นวัยกระโดดกินกินเหลือ
Jel	1	5	เจ้าพวกซีมาเอ๋ย จงตื่นขึ้นและร้องไห้เถิด นักดื่มเหล้าองุ่นทุกคนเอ๋ย จงโอดครวญเถิด เพราะว่าน้ำองุ่นใหม่ถูกตัดขาดจากปากของเจ้าทั้งหลายแล้ว
Jel	1	6	เพราะว่าประชาชนคนหนึ่งได้ขึ้นมาสู้กับแผ่นดินของข้าพเจ้า เขามีกำลังมากและมีจำนวนนับไม่ถ้วน ฟันของมันเหมือนฟันสิงโต เขี้ยวของมันเหมือนเขี้ยวสิงโตผู้ยิ่งใหญ่
Jel	1	7	มันได้ทำลายเกวียนของข้าพเจ้าเสีย และได้ปอกเปลือกต้นมะเดื่อของข้าพเจ้า มันลอกเปลือกออกและโยนทิ้งเสีย กิ่งก้านก็ดูขาวโพลน
Jel	1	8	จงโอดครวญอย่างหญิงพรหมจารีซึ่งคาดเอาด้วยผ้ากระสอบที่ไว้ทุกข์ให้สามีของเธอที่ได้เมื่อวัยสาว
Jel	1	9	ธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชา ได้ถูกตัดขาดเสียจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ โปรดให้ผู้ปรนนิบัติของพระเยโฮวาห์ก็โศกเศร้า
Jel	1	10	นักที่ร้าง พื้นดินก็เศร้าโศก เพราะข้าวถูกทำลายเสีย น้ำองุ่นใหม่ก็แห้งไปหมด น้ำมันก็ขาดมือไป
Jel	1	11	ชาวต่างชาติทั้งหลายเอ๋ย จงอับอายไปเถิด ผู้แต่งเกวียนเอ๋ย จงคร่ำครวญเนื่องด้วยข้าวสาลีและข้าวบาเลย์ เพราะผลของนาถูกทำลายไปหมด
Jel	1	12	เกวียนก็เหี่ยว ต้นมะเดื่อก็แห้งไป ต้นทับทิม ต้นอินทผลัม และต้นแอ็บเปิ้ล ต้นไม้ในนาทั้งสิ้นก็เหี่ยวไป เพราะความยินดีก็เหี่ยวไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Jel	1	13	ท่านโปรดให้ทั้งหลายเอ๋ย จงคาดเอาและโอดครวญ ท่านผู้ปรนนิบัติที่แทนบูชา จงคร่ำครวญ ท่านผู้ปรนนิบัติพระเจ้าของข้าพเจ้า จงเข้าไปสวมผ้ากระสอบนอนคางคกดินสักคืนหนึ่ง เพราะว่าธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชา ได้ขาดไปเสียจากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของท่าน
Jel	1	14	จงเตรียมตัวถืออดอาหาร จงเรียกประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ จงรวบรวมบรรดาผู้ใหญ่และชาวแผ่นดินทั้งสิ้น ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์
Jel	1	15	อนิจจาหนอนนั้น เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามาแล้ว วันนั้นจะมาเป็นการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
Jel	1	16	อาหารถูกตัดออกจากเบื้องหน้าสายตาของเราแล้ว เออ ความปีติและความยินดีก็ขาดไปจากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเราแล้ว มีไซหรือเมล็ดพืชก็หนาวเย็นในดิน ฉางก็รกร้าง ยังก็หักพังลง เพราะว่าข้าวเหี่ยวแห้งไปเสียแล้ว
Jel	1	17	สัตว์ทั้งหลายร้องครวญครางแล้วหนอ ฟองวักกิงนง เพราะว่าไม่มีทุ่งหญ้าให้มัน ฟองแกะก็อ่อนระอาไป
Jel	1	18	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ เพราะว่าไฟได้เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร และเปลวไฟได้ไหม้ต้นไม้มันในทุ่งนาเสียหมดแล้ว
Jel	1	20	ถึงแม้ว่าสัตว์ป่าก็ร้องทูลพระองค์ด้วย เพราะว่ามันในห้วยแห้งไป และไฟก็เผาผลาญทุ่งหญ้าแห่งถิ่นทุรกันดาร
Jel	2	1	จงเป่าแตรที่ในศิโยน จงเปล่งเสียงปลุกบนภูเขาบาริสทรีของข้าพเจ้า ให้ชาวแผ่นดินทั้งสิ้นตื่น เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์กำลังมาแล้ว ใกล้เข้ามาแล้ว
Jel	2	2	เป็นวันแห่งความมืดและความมืดครึ้ม เป็นวันที่มีเมฆและความมืดทึบ ประชาชนจำนวนมากและมีกำลังยังปกคลุมอยู่บนภูเขาต่ำหะมีนไปหมด ตั้งแต่สมัยโบราณก็ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้ และตั้งแต่บัดนี้ไปก็จะไม่มีอีกตลอดไปทั้งหลายชั่วอายุ
Jel	2	3	ไฟเผาผลาญอยู่ข้างหน้ามันทั้งหลาย และเปลวไฟไหม้อย่างหลัง แผ่นดินนั้นเหมือนสวนเอเดนก่อนหน้ามันทั้งหลาย พอให้หลังมันไปแล้วก็เป็นถิ่นทุรกันดารที่รกร้าง ไม่มีอะไรจะรอดพ้นมันเลย
Jel	2	4	ร่างของมันทั้งหลายเหมือนร่างของพวกม้า มันจะวิ่งเหมือนกับม้าสงคราม
Jel	2	5	เหมือนอย่างเสียงกรรป มันจะเผ่นอยู่บนยอดเขา เหมือนเสียงแตกของเปลวไฟที่ไหม้ต่อข้าว เหมือนกองทัพอันเข้มแข็งแปรกระบวณเข้าสงคราม
Jel	2	6	เมื่อชนชาติทั้งหลายเห็นหน้ามันก็จะกระสับกระส่าย โบกหน้าทุกคนก็จะซัดเซียว
Jel	2	7	มันทั้งหลายจะวิ่งเหมือนทหาร และปืนกำแพงเหมือนนักรบ ต่างก็จะเดินไปตามทางของตัว มันจะไม่แตกแถวออกไป
Jel	2	8	มันทั้งหลายจะไม่รวมกันเลย ต่างก็จะเดินอยู่ในทางของตน เมื่อมันตะลุมตะบม มันก็ไม่ได้รับบาดเจ็บ
Jel	2	9	มันจะกระโดดเข้าไปในเมือง มันจะวิ่งอยู่บนกำแพงเมือง มันจะปืนเข้าไปในบ้านเรือน มันจะเข้าไปทางหน้าต่างเหมือนกับโจร
Jel	2	10	แผ่นดินโลกจะหวั่นไหวต่อหน้ามัน ฟาสวรรคจะสั่นสะเทือน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะมืดไป ดวงดาวจะอับแสง
Jel	2	11	พระเยโฮวาห์จะทรงส่งพระสุรเสียงต่อหน้ากองทัพของพระองค์ เพราะว่าค่ายของพระองค์ใหญ่โตยิ่งนัก ผู้ที่กระทำตามพระวาจาของพระองค์นั้นมิได้ชานภาพมาก เพราะว่ในวันแห่งพระเยโฮวาห์เป็นวันใหญ่โตและน่ากลัวยิ่งนัก ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้
Jel	2	12	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดังนั้น เจ้าทั้งหลายจงกลับมาหาเราเสียเถิดนี้ด้วยความเต็มใจ ด้วยการอดอาหาร ด้วยการร้องไห้และด้วยการโอดครวญ
Jel	2	13	จงลึกใจของเจ้า มิใช่ลึกเสียข้าพเจ้า" จงหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงกอปรด้วยพระคุณและทรงพระกรุณา ทรงกรุณาและบริบูรณ์ด้วยความเมตตา และทรงกลับพระทัย ไม่ลงโทษ
Jel	2	14	ใครจะรู้ได้ พระองค์อาจจะทรงกลับและเปลี่ยนพระทัย และทรงอานวยพระพรไว้ คือให้มีธัญญาบูชาและเครื่องดื่มบูชาสำหรับถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านแล้ว
Jel	2	15	จงเป่าแตรที่ในศิโยน จงเตรียมตัวถืออดอาหาร จงเรียกประชุมอันศักดิ์สิทธิ์
Jel	2	16	จงรวบรวมบรรดาประชาชน จงชำระชุมนุมชนให้บริสุทธิ์ จงประชุมบรรดาผู้ใหญ่ จงรวบรวมเด็กๆ แม้แต่เด็กที่ยังกินนม จงให้เจ้าป่าออก
Jel	2	17	จากเรือนหอ และเจ้าสาวออกจากห้องของตน
Jel	2	17	ให้เป่าโธด คือผู้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์คร่ำครวญอยู่ระหว่างเจลิยงและแทนบูชา ให้ทูลว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเวทนาประชาชนของ

The Holy Bible in Thai (KJV)

พระองค์ ขอยำทรงกระทำให้มรดกของพระองค์เป็นที่ประณามกัน เพื่อให้ประชาชนติครอบครองเหนือพวกเขา ควรถือที่เขากล่าวท่ามกลางชนชาติทั้งหลายว่า "พระเจ้าของเขายูที่ไหน"			
Jel	2	18	แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงหวงแค้นแผ่นดินของพระองค์ และทรงสงสารประชาชนของพระองค์
Jel	2	19	พระเยโฮวาห์จะทรงตอบประชาชนของพระองค์ว่า "ดูเถิด เราจะส่งข้าว น้ำองุ่นและน้ำมันให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจะได้มีหน้าสำราญ เราจะ
ไม่กระทำให้เจ้าเป็นที่ประณามกันท่ามกลางประชาชนชาติต่อไปอีก			
Jel	2	20	แต่เราจะถอนกองทัพทางทิศเหนือไปให้ห่างไกลจากเจ้า และชัยโลมันเข้าไปในแผ่นดินที่แห้งแล้งและรกร้าง กองหน้าของมັນจะหันไปทาง
ทะเลด้านตะวันออก และกองหลังของมັນจะหันไปทางทะเลที่อยู่ไกลออกไป กลิ่นเหม็นคั่งของมັນจะลอยขึ้นมา และกลิ่นเหม็นเน่าของมັນจะลอยขึ้นมา เพราะมันทำการใหญ่หลายอย่าง			
Jel	2	21	โอ แผ่นดินเอ๋ย อย่ากลัวเลย จงยินดีและเปรมปรีดีเถิด เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงทำการใหญ่โตมาก
Jel	2	22	เจ้าที่เป็นสัตว์ป่าเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าทุ่งหญ้าในถิ่นทุรกันดารนั้นเขียวสด ต้นไม้เกิดผล ต้นมะเดื่อและเงาะงุ่นออกผลอย่างบริบูรณ์
Jel	2	23	โอ บุตรทั้งหลายของศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด จงเปรมปรีดีในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงประทานแผ่นดินฤดูอย่างพอ
สมควร พระองค์จะทรงเพนลงมาให้เจ้า คือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดูในเดือนแรก			
Jel	2	24	ลานนวดข้าวจะมีข้าวอายุเต็ม จะมีน้ำองุ่นและน้ำมันอายุเต็มล้นบ่อเก็บ
Jel	2	25	เราจะให้บรรดาปีของเจ้าคืนสู่สภาพเดิม คือที่ตักแดนวัยบั้น ได้กินเสีย ที่ตักแดนวัยรกรก ตักแดนวัยกลาน และตักแดนวัยเดิน ได้กิน คือ
กองทัพใหญ่ของเราที่เราส่งมาท่ามกลางเจ้า			
Jel	2	26	เจ้าทั้งหลายจะรับประทานอย่างบริบูรณ์และอิ่มหน้าและสรรเสริญพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ทรงกระทำแก่เจ้าอย่างมหัศจรรย์
ประชาชนของเราไม่ต้องขายหน้าอีก			
Jel	2	27	เจ้าจะรู้ว่าเราอย่าทรมานอิสราเอล และเรานี้แหละคือพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า ไม่มีอื่นใดอีก ประชาชนของเราไม่ต้องขายหน้าอีก
Jel	2	28	ต่อมาภายหลังจะเป็นอย่างนี้ คือเราจะเทพระวิญญาณของเราเหนือเนื้อหนังทั้งปวง บุตรชายบุตรสาวของเจ้าทั้งหลายจะพยากรณ์ คนชรา
ของเจ้าจะฝันและคนหนุ่มของเจ้าจะเห็นนิมิต			
Jel	2	29	ในกาลครั้งนั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราเหนือกระทั้งคนใช้ชายหญิง
Jel	2	30	เราจะสาแดงลางมหัศจรรย์ในท้องฟ้าและบนดิน เป็นเลือดและไฟและลำควัน
Jel	2	31	ดวงอาทิตย์จะกลายเป็นความมืด ดวงจันทร์เป็นเลือดก่อนวันใหญ่และนาลสยอแห่งพระเยโฮวาห์จะมาถึง
Jel	2	32	และอยู่มากจะเป็นอย่างนี้ คือทุกคนที่จะร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์จะรอดพ้น เพราะจะมิคนรอดพ้นในภูเขาไซออนและในเยรูซาเล็ม
ตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ และในพวกคนที่รอดนั้นจะมีบรรดาบุคคลที่พระเยโฮวาห์ทรงเรียกด้วย"			
Jel	3	1	"เพราะ ดูเถิด ในวันเหล่านั้นและในเวลานั้น เมื่อเราให้ยูดาห์และเยรูซาเล็มกลับสู่สภาพเดิม
Jel	3	2	เราจะรวบรวมบรรดาประชาชนชาติทั้งสิ้น และนำเขาลงมาที่หุบเขาเยโฮซาฟัท และเราจะเข้าสู่การพิพากษากับเขาที่นั่นด้วยเรื่องประชาชนของ
เรา คืออิสราเอลมรดกของเรา เพราะว่าเราได้กระจายชนชาติของเราไปท่ามกลางประชาชนชาติ และได้แบ่งแผ่นดินของเรา			
Jel	3	3	และได้จับสลากเอาประชาชนของเรา และให้เด็กผู้ชายเป็นข้าของหญิงโสเภณี และขายเด็กผู้หญิงไปซื้อเหล้าองุ่น และดื่ม
Jel	3	4	โอ โหระและไซดอน และประเทศฟิลิสเตียทุกแคว้นเอ๋ย เจ้าจะเอาอะไรกับเรา เจ้าจะแก้แค้นเราหรือ ถ้าเจ้าสอนเราอยู่ เราจะตอบสนองการ
กระทำของเจ้าเหนือศีรษะของเจ้าอย่างจับปล้นและอย่างรวดเร็ว			
Jel	3	5	เพราะเจ้าได้เอาเงินของเราและทองคำของเราไป และเอาทรัพย์สมบัติมั่งคั่งของเราไปยังบรรดาวิหารของเจ้า
Jel	3	6	เจ้าได้ขายประชาชนยูดาห์และเยรูซาเล็มให้แก่พวกกรีก ถอนเขาไปไกลจากแดนเมืองของเขา
Jel	3	7	ดูเถิด เราจะกระตุ้นเขาจากสถานที่ซึ่งเจ้าขายเขาไปนั้น เราจะตอบสนองการกระทำของเจ้าบนศีรษะของเจ้าเอง
Jel	3	8	เราจะขายบุตรชายและบุตรสาวของเจ้าไว้ในมือของคนยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะขายต่อไปยังคนสะบา แต่ประชาชนชาติหนึ่งที่อยู่ห่างไกลออกไป
เพราะว่าพระเยโฮวาห์สิ้นพระวาจาแล้ว"			
Jel	3	9	จงประกาศข้อความต่อไปนี้ให้นานาประชาชนชาติทราบว่า จงเตรียมทำการรบ จงปลุกใจชายฉกรรจ์ทั้งหลาย ให้พลรบทั้งสิ้นเข้ามาใกล้ ให้เขา
ขึ้นมาเถิด			
Jel	3	10	จงตีฆาตโกนของเจ้าให้เป็นดาบ และตีขอลิดของเจ้าให้เป็นทวน ให้คนอ่อนแอพูดว่า "ฉันเป็นนักรบ"
Jel	3	11	บรรดาประชาชนชาติทั้งสิ้นเอ๋ย จงรวมกันอยู่ล้อมรอบ จงรับมาเถิด จงเรียกประชุมกันที่นั่น ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงนำนักรบของพระองค์ลง
มา			
Jel	3	12	ให้บรรดาประชาชนชาติตื่นตัวและขึ้นมายังหุบเขาเยโฮซาฟัท เพราะที่นั่นเราจะนั่งพิพากษาบรรดาประชาชนชาติทั้งสิ้นที่อยู่ล้อมรอบ
Jel	3	13	จงเอาเคียวเกี่ยวเถิด เพราะถึงฤดูเกี่ยวแล้ว เข้าไปซี ย่าเลย เพราะบ่ออย่างงักกำลังเต็ม บ่อเก็บน้ำองุ่นล้นแล้ว เพราะว่าความชั่วของเขาทั้ง
หลายมากมายนัก			
Jel	3	14	มวลชน มวลชนในหุบเขาแห่งคำตัดสิน เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามาแล้วในหุบเขาแห่งคำตัดสิน
Jel	3	15	ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะมืดไป ดวงดาวจะอับแสง
Jel	3	16	พระเยโฮวาห์จะทรงแปลงพระสิงหนาทจากศิโยน ทรงแปลงพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม และฟ้าสวรรค์กับพิภพก็จะหวั่นไหว แต่
พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นความหวังแห่งประชาชนของพระองค์ เป็นที่กำบังเข้มแข็งของคนอิสราเอล			
Jel	3	17	"ดังนั้นเจ้าทั้งหลายจะได้รู้ว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ประทับในศิโยน ภูเขาบริสุทธิ์ของเรา แล้วเยรูซาเล็มจะเป็นเมืองบริสุทธิ์
จะไม่มีคนต่างด้าวผ่านเมืองนั้นไปอีกเลย			
Jel	3	18	และอยู่มากในวันนั้นจะมีน้ำองุ่นใหม่หยดจากภูเขา และมีน้ำมันไหลมาจากเนินเขา และห้วยทั้งสิ้นของยูดาห์จะมีน้ำไหล และน้ำพุจะมาจาก
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และรดหุบเขาซีทิม			
Jel	3	19	อียิปต์จะกลายเป็นที่รกร้าง และเอโดมจะกลายเป็นถิ่นทุรกันดารร้าง เพราะเหตุความรุนแรงที่กระทำต่อชนชาติยูดาห์ เพราะว่าเขากระทำให้
โลหิตที่ปราศจากความผิดตกในแผ่นดินของเขา			
Jel	3	20	แต่ยูดาห์จะมีคนอาศัยอยู่เป็นนิตย์ และเยรูซาเล็มจะมีผู้อาศัยอยู่ทุกชั่วอายุ
Jel	3	21	เราจะชำระเลือดของเขาซึ่งยังมิได้รับการชำระ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถิตในศิโยน"
Ams	1	1	ถ้อยคำของอาโมส ผู้อยู่ในหมู่ผู้เลี้ยงแกะในเมืองเทโคอา ซึ่งท่านได้เห็นเกี่ยวกับอิสราเอล ในรัชกาลอุสซียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ และใน
รัชกาลเยโรโบอัม ราชโอรสของโยอาซ กษัตริย์แห่งอิสราเอล ก่อนแผ่นดินไหวสองปี			
Ams	1	2	ท่านกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงแปลงพระสิงหนาทจากศิโยน และจะทรงแปลงพระสุรเสียงของพระองค์จากเยรูซาเล็ม ลานหญ้าของผู้เลี้ยง
แกะจะโคกเครำ และยอดภูเขาการเมลกจะเหี่ยวไป"			
Ams	1	3	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของดามัสกัส สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้นำด
กิเลอาดด้วยเลือดเหล็กสำหรับนวดข้าว			
Ams	1	4	แต่ เราจะส่งไฟเข้ามาในเรือนของฮาซาเอล ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเบนฮาดัดเสีย
Ams	1	5	เราจะหักคาลประตูเมืองดามัสกัส และตัดผู้ที่อาศัยอยู่ออกจากที่ราบอาเวน และผู้คนที่ถือคทาออกจากวงเวียนของเอเดน และประชาชนซีเรีย
จะต้องตกไปเป็นขลยยังเมืองศิร" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ			
Ams	1	6	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของกาซา สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขากวาดประชาชนทั้ง
หมดไปเป็นขลย เพื่อจะมอบให้แก่เอโดม			
Ams	1	7	แต่ เราจะส่งไฟมาบนกำแพงเมืองกาซา ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้นเสีย
Ams	1	8	เราจะตัดผู้ที่อาศัยอยู่ออกจากอัสโดด และผู้ที่ถือคทาออกจากเมืองอัสเคโลน เราจะหันมือของเราต่ออัสโดด ชาวฟิลิสเตียที่เหลืออยู่จะ
พินาศ" องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ			
Ams	1	9	พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "เพราะเหตุการละเมิดของเมืองไทระ สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับการลงทัณฑ์ เพราะเขาได้มอบ
ประชาชนทั้งหมดให้แก่เอโดม และไม่ได้ระลึกถึงพันธสัญญาแห่งภราดรภาพ			
Ams	1	10	แต่ เราจะส่งไฟมาบนกำแพงเมืองไทระ ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้นเสีย"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ams	1	11	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำ " เพราะเหตุการละเมิดของเมืองเอโดม สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับมาลงทัณฑ์ เพราะเขาได้ไล่ตามน้อง	
ของเขาด้วยดาบ และสลัดความสงสารทิ้งเสียสิ้น ความโกรธของเขารับนอญอยู่ตลอดกาล และความพิโรธของเขาก็มีอยู่เป็นนิตย์	Ams	1	12	แต่ เราจะส่งไฟมาบนเมืองแพน ซึ่งจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองโบสราห์"
Ams	1	13	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำ " เพราะเหตุการละเมิดของคนอัมโมน สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับมาลงทัณฑ์ เพราะว่าเขาได้ฝ่าท้อง	
หญิงเมิร์ราห์ในเมืองกิเลอาด เพื่อจะขายอาณาคเขตของตน	Ams	1	14	แต่ เราจะจุดไฟขึ้นในกำแพงเมืองรับบามห์ และไฟจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเมืองนั้นเสีย พร้อมด้วยเสียงโห่ร้องในวันทำศึก พร้อม
ด้วยพายอันแรงกล้าในวันที่มีลมบ้าหมู	Ams	1	15	กษัตริย์ของเขายังจะตกไปเป็นขลย ทั้งตัวท่านและเจ้านายของท่านด้วย" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำและ
Ams	2	1	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำ " เพราะเหตุการละเมิดของเมืองโมอับ สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับมาลงทัณฑ์ เพราะเขาได้เผากระดูก	
ของกษัตริย์เอโดมให้เป็นปูน	Ams	2	2	แต่ เราจะส่งไฟมาบนโมอับ และไฟนั้นจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเครีโธทลีย และโมอับจะตายท่ามกลางเสียงสับสนอลหม่าน ท่าม
กลางเสียงโห่ร้องและเสียงแตร	Ams	2	3	เราจะตัดผู้วินิจฉัยออกเสียจากท่ามกลางเมืองนั้น และจะประหารเจ้านายทั้งหลายของเมืองนั้นเสียพร้อมกับผู้วินิจฉัย" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง
Ams	2	3	น้ำและ	
Ams	2	4	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำ " เพราะเหตุการละเมิดของยูดาห์ สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับมาลงทัณฑ์ เพราะเขาปฏิเสศไม่รับพระ	
ราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ และมีได้รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และการมสาของเขาคือได้พาให้เขาหลงเงิน ไป ตามเยียงที่บิดาของเขาได้ดำเนินมาแล้ว	Ams	2	5	แต่ เราจะส่งไฟมาบนยูดาห์ และไฟนั้นจะเผาผลาญปราสาททั้งหลายของเยรูซาเล็มเสีย"
Ams	2	6	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำ " เพราะเหตุการละเมิดของอิสราเอล สามครั้งและสี่ครั้ง เราจะไม่ยอมกลับมาลงทัณฑ์ เพราะเขาได้ขายคนชอบ	
ธรรมเอาเงิน และขายคนซัดสนเอารองเท้าคู่เดียว	Ams	2	7	ซึ่งกระหายหาฝุ่นละอองแห่งแผ่นดินโลกบนศีรษะของคนจน และผลักคนที่ถ่อมใจออกเสียจากหนทางของเขา บุตรชายและบิดาของเขาเข้า
หาหญิงคนเดียวกัน เพื่อลบลูนามบริสุทธิ์ของเขา	Ams	2	8	ตัวเขาเองนอนอยู่ข้างแท่นบูชาทุกแท่น อยู่บนเสื้อผ้าที่เขาเย็บมาเป็นประกัน และในนิเวศแห่งพระของเขา เขาทั้งหลายดื่มเหล้าองุ่นสำหรับผู้
ถูกปรับโทษ	Ams	2	9	เราจะได้ล้างผลาญคนอาโมไรต์ตรงหน้าเขา ซึ่งส่วนสูงของเขาเหมือนอย่างความสูงของต้นสนสิดาร์ และเป็นผู้ที่แข็งแรงแรงอย่างกับต้นโอ๊ก เรา
ทำลายผลข้างบนของเขาเสีย และทำลายรากข้างล่างของเขาเสีย	Ams	2	10	เราเนาเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และได้นำเจ้าถึงสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร เพื่อจะได้กรรมสิทธิ์ที่ดินของคนอาโมไรต์
Ams	2	11	เราได้นำบุตรชายบางคนของเจ้าให้เป็นผู้พยากรณ์ และได้ตั้งชายหนุ่มบางคนของเจ้าให้เป็นพวกนาศีร์ โอ คนอิสราเอลเอ๋ย ไม่เป็นความจริง	
ดังนี้หรือ" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำและ	Ams	2	12	" แต่เจ้าทั้งหลายได้กระทำให้พวกนาศีร์ดื่มเหล้าองุ่น และบัญชาพวกผู้พยากรณ์สั่งว่า `เจ้าอย่าพยากรณ์เลย'
Ams	2	13	ดูเถิด เจ้ากดเราลง เหมือนเกรียนที่เต็มไปด้วยฟ่อนข้าวคดยัดลง	
Ams	2	14	ฉะนั้นการหนึ่จะประลาด ไปจากผู้มีผีเท็จรวดเร็ว คนที่แข็งแรงแรงจะไม่สามารถเสริมกำลังของเขา คนที่มีกำลังมากจะช่วยชีวิตของตนก็ไม่ได้	
Ams	2	15	ผู้ที่ถือคั้นธนูจะไม่ยื่นธนูอยู่ได้ ผู้มีผีเท็จก็ช่วยตัวเองให้รอดพ้นไม่ได้ หรือผู้ที่ซึ่มีกำลังช่วยตัวเองให้รอดพ้นไม่ได้เหมือนกัน	
Ams	2	16	และผู้ที่มีใจกล้าหาญท่ามกลางผู้มีกำลังเข้มแข็งเหล่านั้นจะหนีไปอย่างเปลือยเปล่าในวันนั้น" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำและ	
Ams	3	1	โอ คนอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกล่าวโทษท่านทั้งหลาย คือกล่าวโทษหมดทั้งครอบครัวซึ่งเราได้นำออกจากแผ่นดิน	
อียิปต์ว่า	Ams	3	2	" ในบรรดาครอบครัวทั้งสิ้นในโลกนี้ เจ้าเท่านั้นที่เรารู้จัก ดังนั้นเราจึงจะลงโทษเจ้าเพราะความชั่วช้าทั้งสิ้นของเจ้า
Ams	3	3	สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือ นอกจากทั้งสองจะเดินตกลงกันไว้ก่อน	
Ams	3	4	สิงโตจะแผดเสียงดังอยู่ในป่าเมื่อมันไม่มีเหยื่อหรือ ถ้าสิงโตเห็นจิ้งจอกตัวอะไรไม่ได้เลย มันจะร้องออกมาจากถ้ำของมันหรือ	
Ams	3	5	ถ้าไม่มีเหยื่อโลว์ นกจะลงมาตักกับบนต้นไม้ได้หรือ ถ้าไม่มีอะไรเข้าไปติดกับ กับจะลั่นขึ้นจากต้นไม้ได้หรือ	
Ams	3	6	เขาจะเป่าแตรในเมือง และประชาชนไม่ตกใจกลัวอะไรหรือ จะมีภัยตกอยู่ในเมืองหนึ่งเมืองใดหรือ นอกจากว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเอง	
Ams	3	7	แท่นร้ององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะมีได้ทรงกระทำอะไรเลย โดยมีได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้พยากรณ์	
Ams	3	8	สิงโตแผดเสียงร้องแล้ว ผู้ใดจะไม่กลัวบ้าง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแล้ว จะมีผู้ใดที่จะไม่พยากรณ์หรือ"	
Ams	3	9	จงประกาศในปราสาททั้งหลายที่อิชไตด และในปราสาททั้งหลายในแผ่นดินอียิปต์ และกล่าวว่ " จงประชุมกันบนภูเขาแห่งสะมาเรีย และ	
พินิจดูความโกลาหลอันยิ่งใหญ่มากมายและผู้ที่ถูกกดขี่ทั้งหลายท่ามกลางเมืองนั้น"	Ams	3	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เพราะเขาไม่รู้จักที่จะกระทำให้ถูกต้อง คือผู้ที่ล้าสมความรุนแรงและการโจรกรรมไว้ในปราสาททั้งหลายของเขา"
Ams	3	11	เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งน้ำ " จะมีปฏิปักษ์ผู้หนึ่งมาล้อมแผ่นดินไว้ และเขาจะจับนอญท่ามกลางเสียจากเจ้า และ	
ปราสาททั้งหลายของเจ้าจะถูกปล้น"	Ams	3	12	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำ " ผู้เลี้ยงแกะซึ่งเอาชางซาหรือหูชนหนึ่งมาจากปากสิงโตได้ฉันใด คนอิสราเอลผู้หนึ่งที่มมหนึ่งของเตียงในสะมา
เรีย และบนที่นอนในดามัสกัสได้รับการช่วยให้พ้นได้ฉันนั้น"	Ams	3	13	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า " ฟิงซี และเป็นพยานกล่าวโทษวงศวานของยาโคบเกิด
Ams	3	14	ว่าในวันที่เราทำโทษอิสราเอลเรื่องการละเมิดของเขา เราจะทำโทษแทนบูชาทั้งหลายของเมืองเบธเอลด้วย เขิงงอนที่แทนบูชานั้นจะถูกตัด	
ออกและตกลงที่ดิน	Ams	3	15	เราจะโจมตีเรือรบฟักฤดูหนาวพร้อมกับเรือรบฟักฤดูร้อน และเรือที่ทำด้วยงาช้างจะพินาศ และเรือใหญ่ทั้งสิ้นจะสูญสิ้นไป" พระเยโฮ
วาห์ตรัสตั้งน้ำและ	Ams	4	1	" แม้วัวทั้งหลายแห่งเมืองบาซานเอ๋ย จงฟังคำนี้เถิด คือผู้ที่อยู่ในภูเขาสะมาเรีย ผู้ที่บีบบังคับคนยากจน และขยี้คนซัดสน ผู้ที่กล่าวแก่นายของ
Ams	4	2	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงปฏิญาณไว้ด้วยความบริสุทธิ์ของพระองค์ว่า ดูเถิด วันทั้งหลายจะมาถึงเจ้า เขาจะเอาชอกเขี้ยวเจ้าไป จนถึงคนที่	
Ams	4	3	และเจ้าจะออกไปตามช่องกำแพง แม้วัวทั้งหลายจะออกไปตามช่องตรงข้างหน้าตน และเจ้าจะทิ้งมันเข้าไปในวังนั้น" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง	
Ams	4	4	น้ำและ	
Ams	4	4	" จงมาที่เบธเอล มาทำการละเมิด มาทำกาลชช มาทำการละเมิดให้ทวีมากขึ้น จงนำเครื่องสัตวบูชาของเจ้ามาทุกเช้า และนำสับซึกหนึ่งของ	
Ams	4	5	จงเผาบูชาโมทนาด้วยใช้สิ่งที่มีเชื้อ และประกาศการถวายบูชาด้วยใจสมัคร จงโหมษณา โอ คนอิสราเอลเอ๋ย เจ้ารักที่จะกระทำอย่างนี้ละ"	
Ams	4	6	" ทั่วไปทุกเมือง เราให้ฟันของเจ้าสะอาด สถานที่ทุกแห่งของเจ้าก็ขาดอาหาร เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ำและ	
Ams	4	7	" เราได้ยับยั้งฝนไว้เสียจากเจ้าด้วย เมื่อก่อนถึงฤดูเกี่ยวสามเดือน เราให้ฝนตกในเมืองหนึ่ง อีกเมืองหนึ่งไม่ให้ฝน นาแห่งหนึ่งมีฝนตก และ	
Ams	4	8	ดังนั้นชาวเมืองสองสามเมืองก็ตื่นตื่นไปหาอีกเมืองหนึ่งเพื่อจะหาน้ำดื่ม และไม่รู้จักอิม เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง	
Ams	4	9	" เราโจมตีเจ้าด้วยไม้ขวามันและขวาน เมื่อบรรดาสวนของเจ้าและสวนองุ่นของเจ้า พร้อมด้วยมะเดื่อและต้นมะกอกเทศของเจ้าผลิตผล	
Ams	4	10	" เราให้โรคระบาดอย่างที่เกิดในอียิปต์มาเกิดท่ามกลางเจ้า เราประหารคนหนุ่มของเจ้าเสียด้วยดาบ ทั้งเอาม้าทั้งหลายของเจ้าไปเสีย และ	

The Holy Bible in Thai (KJV)

กระทำให้ความน่าหมิ่นที่ค่ายของเจ้าคลังเข้ามูกเจ้า เจ้าก็ยังไม่กลับมาหาเรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
 Ams 4 11 "เราคว่ำเจ้าเสียบ้าง อย่างที่พระเจ้าคว่ำเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ เจ้าเหมือนดินพินที่เขาหยิบออกมาจากกองไฟ เจ้าก็ยังไม่กลับมา
 เรา" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
 Ams 4 12 "โอ อิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะต้องกระทำกับเจ้าดังนี้ เพราะเราจะต้องกระทำเช่นนี้แก่เจ้า โอ อิสราเอลเอ๋ย จงเตรียมตัวเพื่อจะเผชิญ
 พระเจ้าของเรา"
 Ams 4 13 เพราะคูเกิด พระองค์ผู้บัญชาและสร้างลม และทรงประกาศพระดำริของพระองค์แก่มนุษย์ ผู้ทรงกระทำให้รุ่งสว่างกลายเป็นความมืด และ
 ทรงดำเนินบนที่สูงของพิภพ พระนามของพระองค์ คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา
 Ams 5 1 โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังถ้อยคำนี้ ซึ่งเรากล่าวถึงเจ้าว่า
 Ams 5 2 "พรหมจารีอิสราเอลล้มลงแล้ว และเธอก็ไม่ลุกขึ้นอีก เธอถูกทิ้งไว้บนแผ่นดินของเธอ ไม่มีผู้ใดพยุงเธอขึ้นอีก"
 Ams 5 3 เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "เมืองที่มีคนออกไปหนึ่งจะเหลือกลับมาหนึ่งร้อยคน และซึ่งมีออกไปหนึ่งร้อยคนจะเหลือ
 สิบคนแกว่งควานของอิสราเอล"
 Ams 5 4 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสแกว่งควานอิสราเอลดังนี้ว่า "จงแสวงหาเรา และเราจะดำรงชีวิตอยู่
 Ams 5 5 แต่อย่าแสวงหาเบธเอล และอย่าเข้าไปในกิลาธ หรือข้ามไปยังเบเออร์เชบา เพราะวากิลกาลจะต้องตกไปเป็นเขลยเป็นแน่ และเบธเอลก็จะ
 ศูนย์ไป"
 Ams 5 6 จงแสวงหาพระเยโฮวาห์และเราจะดำรงชีวิตอยู่ เกรงว่าพระองค์จะทรงพรั่งออกมาอย่างไฟในวงศ์วานโยเซฟ โฟจะเผาผลาญ และไม่มีผู้ใด
 ดับให้เบธเอลได้
 Ams 5 7 โอ เจ้าทั้งหลายผู้เปลี่ยนความยุติธรรมให้ขมอย่างบระเพ็ด และเหวี่ยงความชอบธรรมลงสู่พื้นดิน
 Ams 5 8 จงแสวงหาพระองค์ผู้ทรงสร้างหมุดตาวูกไกและหมุดตาวูไก และเป็นผู้ทรงกลับเงามัจจุราชให้เป็นรุ่งเช้า และทรงกระทำกลางวันให้มืดเป็น
 กลางคืน ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลมาและโปรยน้ำนั้นลงบนพื้นพิภพ พระเยโฮวาห์คือพระนามของพระองค์
 Ams 5 9 ผู้ทรงกระทำให้ผู้ถูกปล้นแค้นเข้าสู่ผู้แข็งแรง ผู้ที่ถูกปล้นจึงเข้าสู่ป้อมปราการ
 Ams 5 10 เขาทั้งหลายเกลียดผู้ที่กำลังเตือนที่ประตูเมือง และเขาทั้งหลายสะอิดสะเอียนผู้ที่พูดอย่างเที่ยงธรรม
 Ams 5 11 เพราะว่าเจ้าทั้งหลายเหยียดยาคอนยากอน และเอาสายข้าวสาลี ไปเสียจากเขา เจ้าจึงสร้างตึกด้วยศิลาสกัด แต่เจ้าจะไม่ได้อยู่ในตึกนั้น เจ้าทำ
 สวนองุ่นที่มรรัน แต่เจ้าจะไม่ได้รับน้ำองุ่นจากสวนนั้น
 Ams 5 12 เพราะเราว่าถูการละเมิดของเจ้ามีเท่าใด และบาปของเจ้ามากมายสักเท่าใด เจ้าทั้งหลายผู้ขมใจคนชอบธรรม ผู้รับสินบน และขับไล่นคนขัดสน
 ออกไปเสียจากประตูเมือง
 Ams 5 13 เพราะฉะนั้น คนที่มีปัญญาจะนิ่งเสียในเวลาเช่นนั้น เพราะเป็นเวลาชั่วร้าย
 Ams 5 14 จงแสวงหาความดี อย่าแสวงหาความชั่ว เพื่อเราจะดำรงชีวิตอยู่ได้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจริงจะทรงสถิตกับเจ้าดังที่เจ้ากล่าวแล้วนั้น
 Ams 5 15 จงเกลียดชังความชั่ว และรักความดี และตั้งความยุติธรรมไว้ที่ประตูเมือง ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาจะทรงพระกรุณาต่อวงศ์วาน
 โยเซฟที่เหลืออยู่นั้น
 Ams 5 16 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่า "ตามถนนทุกสายจะมีการรำไห่ และตามบรรดาถนนหลวงจะมี
 คนพูดว่า 'อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย' เขาจะร้องเรียกขานนาให้ไว้ทุกข์ และให้ผู้ชานาญเพลงโคกร้องโอดครวญ
 Ams 5 17 ในสวนองุ่นทั้งสิ้นจะมีการรำไห่ เพราะเราจะไม่ผ่านไปท่ามกลางเจ้า" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
 Ams 5 18 วิบัติแก่เจ้า ผู้ปรารถนาวันแห่งพระเยโฮวาห์ วันนั้นจะเป็นประโยชน์อะไรแก่เจ้าเล่า วันแห่งพระเยโฮวาห์เป็นความมืด ไม่ใช่เป็นความสว่าง
 Ams 5 19 อย่างกับคนหนึ่งใส่โศปนะหรือเหมือนคนเข้าไปในเรือนเอามือทำฝามันงและงักกัดเอา
 Ams 5 20 วันแห่งพระเยโฮวาห์จะเป็นความมืด ไม่ใช่ความสว่าง เป็นความมืดคลุ้ม ไม่มีความแจ่มใสเลย
 Ams 5 21 "เราเกลียดชัง เราดูหมิ่นบรรดาวันเทศกาลของเจ้า และจะไม่มกคืนในการประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าเลย
 Ams 5 22 แม้ว่าเจ้าถวายเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาแก่เรา เราจะไม่ยอมรับสิ่งเหล่านั้น และสันติบูชาด้วยสัตว์อ้วนพีของเจ้านั้น เราจะไม่มองดู
 Ams 5 23 จงนำเสียงเพลงของเจ้าไปเสียจากเรา เพราะเราจะไม่ฟังเสียงพิณใหญ่ของเจ้า
 Ams 5 24 แต่งให้ความยุติธรรมหลัง ไหลลงอย่างน้ำ และให้ความชอบธรรมเป็นอย่างอาหารที่ไหลอยู่เป็นนิตย์
 Ams 5 25 โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้นำเครื่องบูชาและเครื่องสัตวบูชาถวายแก่เราในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปีหรือ
 Ams 5 26 เจ้าทั้งหลายได้หามพลับพลาของพระโมเสสและพระซ็อน รูปเคารพของเจ้า คือดาวแห่งพระของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ทำไว้สำหรับตัวเจ้าเอง
 Ams 5 27 เพราะฉะนั้น เราจะนำเจ้าให้ไปเป็นเขลย ณ ที่เลมเมืองดามัสกัสไป" พระเยโฮวาห์ ซึ่งทรงพระนามว่าพระเจ้าจอมโยธา ตรัสดังนี้แหละ
 Ams 6 1 "วิบัติแก่ผู้ที่เอากษัตริย์ในไคโยน และวางใจอยู่ในภูเขาสะมาเรีย คือผู้มีชื่อเสียงแห่งประชาชาติขึ้นเอกในบรรดาประชาชาติทั้งหลาย ผู้ซึ่ง
 วงศ์วานอิสราเอลมาหาหนั้นนะ
 Ams 6 2 จงไปยังเมืองกาลเนห์ และดูเอาเถอะ จากที่นั่นก็ไปยังฮามัทเมืองใหญ่ แล้วลงไปเมืองกัทของชาวฟิลิเตีย เมืองเหล่านั้นดีกว่าอาณาจักร
 เหล่านี้หรือ หรืออาณาจักรเมืองเหล่านั้นใหญ่กว่าอาณาจักรเมืองของเจ้าหรือ
 Ams 6 3 โอ เจ้าผู้ที่ยากผลัดวันสนองความร้ายให้เนิ่นไป แต่กลับนำเอาบัลลังก์แห่งความทารุณให้เข้ามาใกล้
 Ams 6 4 วิบัติแก่ผู้ที่นอนบนเตียงงาช้าง และผู้ซึ่งเหยียดตัวอยู่บนเก้าอี้ยาว และกินลูกแกะที่ได้มาจากฝูงแกะ และลุกวิ่งจากท่ามกลางคอกวัว
 Ams 6 5 และร้องเพลง ไร้สาระประสานเสียงพิณใหญ่ กระทำอย่างดาวิดในการประดิษฐ์เครื่องดนตรีชิ้นใหม่
 Ams 6 6 ผู้ใช้ขามใส่หน้างันติม และใช้โลมตัวด้วยน้ำมันอย่างดี แต่มิได้เป็นทุกข์ใดในเรือความทุกข์ยากของโยเซฟ
 Ams 6 7 เพราะฉะนั้นเขาจะต้องไปเป็นเขลยกับพวกเรกที่ตกไปเป็นเขลย และเสียงอึ้งคะนึ่งของพวกที่นอนเหยียดตัวก็หมดสิ้นไป"
 Ams 6 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ทรงปฏิญาณต่อพระองค์เองว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า "เราสะอิดสะเอียนความล้าเลิศของยาโคบ
 และเกลียดปราสาททั้งหลายของเขา เราจะมอบเมืองนั้นและบรรดาสิ่งสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้นเสีย"
 Ams 6 9 ต่อมาถ้าในเรือนเดียวมีคนเหลืออยู่สิบคน เขาจะต้องตายหมด
 Ams 6 10 และเมื่อลุกของผู้ใด คือผู้ใดเฝ้าเพื่อเขา จะยกศพขึ้นเพื่อนำจะนำกระดูกออกนอกเรือน และจะกล่าวกับคนที่อยู่ในห้องชั้นในที่สุดของเรือนนั้นว่า
 "ยังมีใครอยู่กับเจ้าหรือ" เขาจะตอบว่า "ไม่มี" และเขาจะกล่าวว่า " จู จู อย่าให้เราออกพระนามของพระเยโฮวาห์"
 Ams 6 11 เพราะคูเกิด พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแล้ว พระองค์จะทรงฟาดเรือนใหญ่ให้แตกเป็นชิ้นๆ และเรือนเล็กก็จะแตกเป็นจูล
 Ams 6 12 ม้าจะวิ่งบนศิลาหรือ มิคคนหนึ่งคนใดใช้วัว โกลที่นั่นหรือ แต่เจ้าทั้งหลาย ได้กลับความยุติธรรมให้ขมอย่างดินหมี่ และเปลี่ยนผลของความชอบ
 ธรรมให้ขมอย่างบระเพ็ด
 Ams 6 13 เจ้าทั้งหลายผู้ปรามปรืออยู่ในสิ่งอันไร้สาระ ผู้ซึ่งกล่าวว่า " เราได้ยึดเขาสัตว์มาเป็นของเราด้วยกำลังของเรามีไชหรือ"
 Ams 6 14 พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้ว่า " เพราะ คูเกิด โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะยกประชาชาติหนึ่งให้ขึ้นต่อผู้เจ้า และเขาจะมี
 บังคับเจ้าตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทถึงแม่น้ำแห่งถิ่นทุรกันดาร"
 Ams 7 1 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงสาแดงแก่ข้าพเจ้าดังนี้ว่า คูเกิด พระองค์ทรงสร้างตึกเตน เมื่อพืชรุ่นหลังเริ่มงอกขึ้นมา และคูเกิด เป็นพืชรุ่น
 หลังจากที่ถูกขัตรีย์ได้เกี่ยวแล้ว
 Ams 7 2 และต่อมาเมื่อตึกเตนกินหญ้าในแผ่นดินนั้นหมดแล้ว ข้าพเจ้าจึงว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงให้ภัย ยาโคบจะตั้งอยู่ได้
 อย่างไร เพราะเขาเลือกนิตเดียว"
 Ams 7 3 เกี่ยวด้วยเรื่องนี้พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัย พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " จะไม่เป็นไปอย่างนี้"
 Ams 7 4 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงสาแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างนี้ว่า คูเกิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงเรียกให้มีการสู้ความด้วยไฟ และไฟได้เผา
 ผลาญมหาสมุทรใหญ่ และกินส่วนหนึ่งเสีย
 Ams 7 5 ข้าพเจ้าจึงทูลว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอพระองค์ทรงยับยั้งไว้ ยาโคบจะตั้งอยู่ได้อย่างไร เพราะเขาเลือกนิตเดียว"
 Ams 7 6 เกี่ยวด้วยเรื่องนี้พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า " จะไม่เป็นไปอย่างนั้นด้วย"
 Ams 7 7 พระองค์ทรงสาแดงแก่ข้าพเจ้าว่า คูเกิด องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ที่ข้างกำแพงสร้างด้วยศิลาสูงตั้ง มีสายตั้งอยู่ในพระหัตถ์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Ams	7	8	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "อาโมสเอ๋ย เจ้าเห็นอะไร" และข้าพเจ้าทูลว่า "สายดึงเส้นหนึ่ง พระเจ้าข้า" แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า
ตรัสว่า " ดูเถิด เราจะเอาสายดึงจับท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา เราจะ ไม่ผ่านเขาไปอีก			
Ams	7	9	สถานที่อันสูงทั้งหลายของอิสราเอลจะรกร้างไป และสถานที่บริสุทธิ์ทั้งหลายของอิสราเอลจะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และเราจะลุกขึ้นต่อสู่วงศ์วานเยโร
โบอัมด้วยดาบ"			
Ams	7	10	แล้วอามาซียาห์ปุโรหิตแห่งเบเอลส่งคนไปยังเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล ทูลว่า " อาโมสได้คดโกงต่อพระองค์ในท่ามกลางวงศ์วาน
อิสราเอล บรรดาถ้อยคำของเขาก็นั่นเกินเกิน			
Ams	7	11	เพราะอาโมสได้กล่าวตักเตือนว่า `เยโรโบอัมจะสิ้นชีวิตด้วยดาบ และอิสราเอลจะตกไปเป็นเชลยห่างจากแผ่นดินของเขา "
Ams	7	12	และอามาซียาห์พูดกับอาโมสว่า " โอ ท่านผู้ทำนาย ไปเถิด จงหนีไปเสียที่แผ่นดินยูดาห์ ไปรับประทานอาหารที่นั่น และพยากรณ์ที่นั่นเถิด
Ams	7	13	อย่ามาพยากรณ์ที่เบเอลอีกเลย เพราะว่านี่เป็นสถานที่บริสุทธิ์ของกษัตริย์ และเป็นพระราชสำนักของกษัตริย์"
Ams	7	14	อาโมสจึงตอบอามาซียาห์ว่า " ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้พยากรณ์ หรือลูกชายของผู้พยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นคนเลี้ยงสัตว์ และเป็นคนเก็บผลไม้เตื่อ
Ams	7	15	และพระเยโฮวาห์ทรงนำข้าพเจ้ามาจากการติดตามฝูงแพะแกะ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `ไปซี จงพยากรณ์แก่อิสราเอล
ประชาชนของเรา'			
Ams	7	16	บัดนี้ จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ท่านกล่าวว่า `อย่าพยากรณ์กล่าวโทษอิสราเอล และอย่าเทศนากล่าวโทษวงศ์วานอิสราเอล'
Ams	7	17	เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์จึงตรัสตักเตือนว่า `การยาของท่านจะเป็นหญิงโสเภณีในเมือง บุตรชายหญิงของท่านจะล้มลงตายด้วยดาบ และ
ที่ดินของท่านเขาจะชิงเส้นแบ่งออก ตัวท่านเองจะสิ้นชีวิตในแผ่นดินที่ไม่สะอาด และอิสราเอลจะต้องตกไปเป็นเชลยห่างจากแผ่นดินของตนเป็นแน่ "			
Ams	8	1	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงเสด็จแก่ข้าพเจ้าตั้งแต่วันนี้ ดูเถิด มีกระเจ็ดผลไม้ฤดูร้อนกระเจ็ดชนิด
Ams	8	2	และพระองค์ตรัสว่า " อาโมส เจ้าเห็นอะไร" และข้าพเจ้าทูลว่า " ผลไม้ฤดูร้อนกระเจ็ดชนิด พระเจ้าข้า " แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับ
ข้าพเจ้าว่า " วันสิ้นสุดมาถึงอิสราเอลประชาชนของเราแล้ว เราจะ ไม่ผ่านเขาไปอีกเลย"			
Ams	8	3	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า " ในวันนั้น เสียงเพลงในพระวิหารจะเป็นเสียงร่ำไห้ จะมีศพมากมายทุกแห่งทั่วไว้เจียว"
Ams	8	4	ท่านผู้เหยียบย่ำคนขัดสน ท่านผู้ทำลายคนยากจนแห่งแผ่นดิน จงฟังถ้อยคำนี้
Ams	8	5	โดยกล่าวว่า " เมื่อไรหนอวันขึ้นค่าจะหมดไป เราจะ ได้ขายข้าวของเรา เมื่อไรหนอวันสะบาโตจะพ้นไป เราจะ ได้เอาข้าวสาลีออกขาย เราจะ
ได้กระทำเอฟาให้ย่อมนลง และกระทำเชลให้โตขึ้น และหลอกคำด้วยดาซึ่งขี้ฉ้อ			
Ams	8	6	เพื่อเราจะ ได้ซื้อคนจนด้วยเงิน และซื้อคนขัดสนด้วยรองเท้าสานคู่หนึ่ง เออ และขายกากข้าวสาลี"
Ams	8	7	โดยศักดิ์ศรีของยาโคบ พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณว่า " แน่อนทีเดียว เราจะ ไม่มีการกระทำของเขาสักอย่างเดียวเป็นนิตย์
Ams	8	8	แผ่นดินจะไม่หวั่นไหวเพราะเรื่องนี้หรือ ทุกคนที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นจะไม่ไว้ทุกข์หรือ และแผ่นดินนั้นทั้งหมดก็เอือขื่นมาอย่างเม่น้ำ ถูก
ขุดไปขุดมาและยวบลงอีก เหมือนเม่น้ำแห่งอียิปต์มิใช่หรือ"			
Ams	8	9	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า " และต่อมาในวันนั้น เราจะกระทำให้ดวงอาทิตย์ตกในเวลาเที่ยงวัน กระทำให้โลกมืดไปในกลางวันแสกๆ
Ams	8	10	เราจะ ให้การเสี้ยวของเจ้าทั้งหลายกลับเป็นการไว้ทุกข์ และให้เสียงเพลงทั้งสิ้นของเจ้าเป็นคำคร่ำครวญ เราจะ นำผ้ากระสอบมาที่เอวของคน
ทั้งหลาย และศีรษะทั่วๆ ไปก็จะล้าน และเราจะกระทำให้เป็นเหมือนการไว้ทุกข์ให้บุตรชายคนเดียวของเขา และวาระสุดท้ายก็จะให้เหมือนวันที่ขมขื่น"			
Ams	8	11	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า " ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อเราจะส่งพวกพิภพภัยมาที่แผ่นดิน ไม่ใช่การอดอาหาร หรือการกระหายน้ำ แต่จะ
อดฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์			
Ams	8	12	เขาทั้งหลายจะท่องเที่ยวจากทะเลนี้ไปทะเลโน้น และจากทิศเหนือไปทิศตะวันออก เขาทั้งหลายจะวิ่งไปวิ่งมาเพื่อแสวงหาพระวจนะของพระ
เยโฮวาห์ แต่เขาจะหาไม่พบ			
Ams	8	13	ในวันนั้น สาวพรหมจารีสวยๆ และคนหนุ่มจะสลบไสลเพราะความกระหาย
Ams	8	14	บรรดาผู้ที่ปฏิญาณโดยความบาปแห่งสะมาเรีย และกล่าวว่า `โอ ดานเอ๋ย พระของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด' และว่า `พระมรรคาของ
เบเออร์เซบามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด' เขาเหล่านี้จะล้มลง และจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย"			
Ams	9	1	ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ข้างแท่นบูชา และพระองค์ตรัสว่า " จงตีที่หัวเสาเพื่อให้อิธรมิประตูหวั่นไหว และจงหักมันเสียให้
เป็นชิ้นๆเหนือศีรษะของประชาชนทั้งหมด คนที่ยังเหลืออยู่เราจะสังหารเสียด้วยดาบ จะไม่มีผู้ใดหนีไปได้เลย จะไม่รอดพ้นไปได้สักคนเดียว			
Ams	9	2	แม้ว่าเราจะขุดไปถึงราก มือของเราจะจับเขามาจากที่นั่น ถ้าเขาจะหนีไปฟาสารค์ เราจะ นำเขาลงมาจากที่นั่น
Ams	9	3	แม้ว่าเขาจะซ่อนอยู่ที่ยอดเขาคารเมล เราจะหาเขาที่นั่นแล้วจับเขามา แม้ว่าเขาจะไปซ่อนอยู่ที่กันทะเลให้พันตาเรา เราจะ บัญชาขงูที่นั่น และ
มันจะกัดเขา			
Ams	9	4	แม้ว่าเขาจะตกไปเป็นเชลยต่อหน้าศัตรูของเขาทั้งหลาย เราจะ บัญชาดาบที่นั่น และดาบจะฆ่าเขาเสีย เราจะ จ้องมองดูเขาอยู่เป็นการมองร้าย
ไม่ใช่ขมอด"			
Ams	9	5	องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจอมโยธา พระองค์ผู้ทรงแต่งตั้งแผ่นดิน และแผ่นดินก็ละลายไป และบรรดาที่อาศัยอยู่ในนั้นก็ไว้ทุกข์ และแผ่นดิน
ดินนั้นทั้งหมดก็เอือขื่นมาอย่างเม่น้ำ และยวบลงอีกเหมือนเม่น้ำแห่งอียิปต์			
Ams	9	6	ผู้ทรงสร้างห้องชั้นบนไว้ในสวรรค์ และตั้งฟ้าครอบไว้ที่พื้นโลก ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลมาแล้ววาดน้ำนั้นบนพื้นโลก พระนามของพระองค์คือ
พระเยโฮวาห์			
Ams	9	7	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " โอ คนอิสราเอลเอ๋ย แก่เราเจ้าไม่เป็นเหมือนคนเอธิโอเปียดอกหรือ เรามิได้พาอิสราเอลขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์หรือ
และพาคนฟีลิสเตียมาจากคิฟโธร์ และพาคนซีเรียมาจากคิรหรือ			
Ams	9	8	ดูเถิด พระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจับอยู่ที่ราชอาณาจักรบนบาปนา และเราจะทำลายมันเสียจากพื้นโลก เว้นแต่เราจะ ไม่ทำลาย
วงศ์วานยาโคบให้สิ้นเสียทีเดียว" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ			
Ams	9	9	" เพราะว่า ดูเถิด เราจะ บัญชาและจะสิ้นวงศ์วานอิสราเอลท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายอย่างกับสิ้นตะแกรง แต่ไม่มีเม็ดในสักเม็ดเดียวที่
ตกลงถึงดิน			
Ams	9	10	คนบาปทั้งปวงในประชาชนของเราจะตายด้วยดาบ คือผู้ที่กล่าวว่า ` ความชั่วจะตามไม่ทันและจะไม่พบเรา'
Ams	9	11	ในวันนั้น เราจะ ยกพลพาของดาวฤกษ์ฟ้างลงแล้วนั้นตั้งขึ้นใหม่ และซ่อมช่องชำรุดต่างๆ เสีย และจะยกที่สลักหักพังขึ้น และจะสร้างเสียใหม่
อย่างในสมัยโบราณกาล			
Ams	9	12	เพื่อเขาจะได้ยึดกรรมสิทธิ์คนที่เหลืออยู่ของเอโดม และประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเขาเรียกด้วยนามของเขา" พระเยโฮวาห์ผู้ทรงกระทำเช่นนี้
ตรัสตั้งนี้แหละ			
Ams	9	13	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อคนที่ไถจะทันคนที่เกี่ยว และคนที่ย่ำผลจะทันคนที่หว่านเมล็ดองุ่น จะมีน้ำองุ่นหยดจาก
ภูเขา เนินเขาทั้งสิ้นจะละลายไป			
Ams	9	14	เราจะ ให้อิสราเอลประชาชนของเรา กลับสู่สภาพเดิม เราจะ สร้างเมืองที่พังนั้นขึ้นใหม่และเข้าอาศัยอยู่ เขาจะปลูกสวนองุ่นและดื่มน้ำองุ่นของ
สวนนั้น เขาจะทำสวนผลไม้และรับประทานผลของมัน			
Ams	9	15	เราจะ ปลูกเขาไว้ในแผ่นดินของเขา เขาจะไม่ถูกถอนออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้มอบให้แก่เขาอีกเลย" พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าตรัส
ตั้งนี้แหละ			
Obd	1	1	นิมิตของโอบาดีห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องเอโดมตั้งนี้ว่า เรา ได้ยินข่าวลือจากพระเยโฮวาห์ ทูตคนหนึ่งถูกส่งไปท่าม
กลางบรรดาประชาชาติให้พูดว่า " จงลุกขึ้นเถิด ให้เราลุกไปทำสงครามกับเมืองเอโดม"			
Obd	1	2	ดูเถิด เรา ได้กระทำเจ้าให้เล็กท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ให้เจ้าเป็นที่ดูหมิ่นอย่างมาก
Obd	1	3	ความเห่อเหิมแห่งใจของเจ้า ได้ลบลวงเจ้าเอง เจ้าผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในซอกหิน ที่อาศัยของเจ้าอยู่สูง เจ้ารำพึงอยู่ในใจว่า " ผู้ใดจะให้เรามาถึง
พื้นดิน"			
Obd	1	4	แม้ว่าเจ้าเห็นขึ้น ไปสูงเหมือนนกอินทรี แม้ว่ารังของเจ้าอยู่ในหมู่ดวงดาวทั้งหลาย เราจะ จุดเจ้าลงมาจากที่นั่น พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
Obd	1	5	ถ้าขโมยเข้ามาหาเจ้า ถ้าพวกปล้นเข้ามาในเวลากลางคืน (เจ้าจะถูกทำลายสักเท่าใด) เขาจะไม่ขโมยเพียงพอแก่ตัวของเขาเท่านั้นหรือ ถ้า
คนเก็บองุ่นมาหาเจ้า เขาจะไม่ทิ้งองุ่นตกค้างไว้บ้างหรือ			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Obd	1	6	ข้าวงของของเอชวาได้ถูกรื้อค้นลักเอาไวดหนอ ทรัพย์สมบัติซึ่งซ่อนไว้ก็ถูกค้นไปหมด
Obd	1	7	พันธมิตรทั้งสิ้นของเจ้าได้จับเจ้าไปถึงพรมแดน สมบัติของเจ้าได้ลอลวงเจ้า เขากลับสู่ชนะเจ้าเสียแล้ว มิตรที่กินข้าวหม้อเดียวกับเจ้าก็วาง
กับดักเจ้า	เรื่องนี้ไม่มีใครเข้าใจอะไรเลย		
Obd	1	8	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้นเราจะไม่ทำลายคนฉลาดให้สิ้นไปจากเอโดม และทำลายความเข้าใจเสียจากเขาเอชวาหรือ
Obd	1	9	โอ เหนามเอ๋ย ชายผู้กำลังทั้งหลายของเจ้าจะชยาด จนในที่สุดทุกคนที่มาจากภูเขาเอชวาจะถูกตัดขาดเสียด้วยการสังหาร
Obd	1	10	เหตุเพราะความรุนแรงที่กระทำต่อยาโคบน้องชายของเจ้า ความอับอายจะปกคลุมเจ้าไว้ เจ้าจะต้องถูกตัดขาดออกไปเป็นนิตย์
Obd	1	11	ในวันที่เจ้ายืนเป็นปฏิปักษ์ ในวันที่คนต่างด้าวนำกำลังของเขาไปเป็นเชลย และคนต่างชาติเข้ามาทางประตูเมือง เขาจับสลากเอากรุง
เยรูซาเล็มกัน	เจ้าก็เหมือนคนเหล่านั้นคนหนึ่ง		
Obd	1	12	เจ้าไม่ควรมียืนอยู่ด้วยความพอใจในวันนั้นของชายของเจ้ารับกระหาในวันนั้น เจ้าไม่ควรเปรมปรีดิ์เย้ยประชาชนยูด้าในวันที่เขาทั้งหลาย
ถูกทำลาย	เจ้าไม่ควรจะโอ้อวดในวันที่เขตกทุกขได้ยาก		
Obd	1	13	เจ้าไม่ควรเข้าประตูเมืองแห่งประชาชนของเราในวันแห่งหายนะของเขา เออ เจ้าไม่ควรยืนยิ้มอยู่ในเรื่องภัยพิบัติของเขาในวันแห่งหายนะ
ของเขา	เจ้าไม่ควรจะเข้ารับทรัพย์สินของเขาไปในวันแห่งหายนะของเขา		
Obd	1	14	เจ้าไม่ควรจะยืนสีกัดทางแยก เพื่อจะกำจัดพวกที่หลบหนีของเขา เจ้าไม่ควรจะมอบพวกที่เหลือน้อยให้เกิดศัตรูของเขาในวันที่เขตกทุกขได้
ยาก			
Obd	1	15	เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้ประจักษ์มาถึงที่ซึ่งคนต่างชาติทั้งสิ้นเข้ามาแล้ว เจ้ากระทำแก่เขาอย่างไร ก็จะมีผู้มากระทำแก่เจ้าอย่างนั้น การตอบแทนของเจ้า
จะกลับมามากบนศีรษะของเจ้าเอง			
Obd	1	16	เจ้าตั้งมอยู่บนภูเขาบริสุทธิของเราฉันทัด ประชาชาติทั้งสิ้นก็จะดื่มไม่หยุดฉันทันนั้น เออ เขาจะดื่มแล้วก็ไออนเอนไป เขาจะเป็นเหมือนอย่างที่ไม่
เคยเกิดมา			
Obd	1	17	แต่จะมีคนรอดพ้นในภูเขาไซออน และที่นั่นจะบริสุทธิ และวงสว่างของยาโคบจะได้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา
Obd	1	18	วงสว่างของยาโคบจะเป็นไฟ วงสว่างของโยเซฟจะเป็นเปลวไฟ และวงสว่างของเอชวาจะเป็นต่อข้าว ไฟและเปลวไฟจะไหม้และเผาผลาญ
เสีย	วงสว่างของเอชวาจะไม่มีใครรอดได้เลย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้สิ้นพระอาจาแล้ว		
Obd	1	19	คนเหล่านั้นที่อยู่ในภาคใต้จะได้ภูเขาเอชวาเป็นกรรมสิทธิ์ คนเหล่านั้นที่อยู่ในที่ราบจะได้แผ่นดินฟิลิสเตีย เขาจะได้แผ่นดินเอฟราอิมและ
แผ่นดินสะมาเรีย	เป็นกรรมสิทธิ์ และเบนยามินจะได้กิเลอาดเป็นกรรมสิทธิ์		
Obd	1	20	พลโยธาของอิสราเอลที่เป็นเชลยจะได้ที่ซึ่งเป็นของคนคานาอันไกลไปจนถึงคารไฟท์เป็นกรรมสิทธิ์ ส่วนพวกเชลยชาวเยรูซาเล็มที่อยู่ในเศฟ
ราตจะ	ได้หัวเมืองในภาคใต้เป็นกรรมสิทธิ์		
Obd	1	21	พวกผู้ชายให้พันธจะขึ้นไปทักเขาไซออนเพื่อปกครองภูเขาเอชวา และราชอาณาจักรนั้นจะตกเป็นของพระเยโฮวาห์
Jnh	1	1	พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงโยนาห์บุตรชายชองามิทที่ยาว
Jnh	1	2	"จงลุกขึ้น ไปยังนิเนเวห์นครใหญ่ และร้องกล่าวโทษชาวเมืองนั้น เหตุความชั่วของเขาซึ่งทั้งหลาย ได้ขึ้นมาเบื้องหน้าเราแล้ว"
Jnh	1	3	แต่โยนาห์ได้ลุกขึ้นหนีไปยังเมืองทาร์ซิจจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านได้ลงไปไปยังเมืองอัฟฟา และพบกำปั่นลำหนึ่งกำลังไปเมืองทาร์ซิจ
ดังนั้น	ท่านจึงชำระค่าโดยสาร และขึ้นเรือเดินทางร่วมกับเขาทั้งหลาย ไปยังเมืองทาร์ซิจให้พ้นจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์		
Jnh	1	4	แต่พระเยโฮวาห์ทรงจับกระแสนลมใหญ่ขึ้นเหนือทะเล จึงเกิดพายุใหญ่ในทะเลนั้น จนนาวากำปั่นนั้นจะอับปาง
Jnh	1	5	แล้วบรรดากลเรือก็กลัว ต่างก็ร้องขอต่อพระของตน และเขาโยนสินค่านำกำปั่นลงในทะเลเพื่อให้อภัยแก่กำปั่นเป็นชิ้น แต่โยนาห์เข้าไปข้างในเรือ
นอนลง	และหลับสนิท		
Jnh	1	6	นายเรือจึงมาหาท่านและกล่าวแก่ท่านว่า "เจ้าคนซี้เขาเอ๋ย ไรกันนี้ ลุกขึ้นซิ จงร้องขอต่อพระเจ้าของเจ้า ชะรอยพระเจ้านั้นจะทรงระลึก
ถึง	พวกเรามาบ้าง เราจะได้ไม่พินาศ"		
Jnh	1	7	เขาทั้งหลายก็ชักชวนกันว่า "มาเถอะ ให้เราจับสลากกัน เพื่อเราจะทราบ ว่าใครเป็นต้นเหตุแห่งภัยซึ่งเกิดขึ้นแก่เรา" ดังนั้นเขาก็จับ
สลาก	สลากนั้นก็ตกแก่โยนาห์		
Jnh	1	8	เขาจึงพูดกับท่านว่า "จงบอกเรามาเถอะว่า ภัยซึ่งเกิดขึ้นแก่เรานี้ ใครเป็นต้นเหตุ เจ้าหากินทางไหน และเจ้ามาจากไหน ประเทศของเจ้าชื่อ
อะไร	เจ้าเป็นคนชาติไหน"		
Jnh	1	9	และท่านจึงตอบเขาว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนฮีบรู และข้าพเจ้ายำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงสร้างทะเลและแผ่นดินแห่ง"
Jnh	1	10	คนทั้งปวงก็กลัวยิ่งนัก จึงถามท่านว่า "ท่านกระทำการอะไรขึ้นเหนือ" เพราะคนเหล่านั้นทราบแล้วว่า ท่านหลบหนีจากพระพักตร์พระเยโฮ
วาท	เพราะท่านบอกแก่เขาเช่นนั้น		
Jnh	1	11	เขาทั้งหลายจึงกล่าวแก่ท่านว่า "เราควรจะทำอย่างไรแก่ท่าน เพื่อทะเลจะได้สงบลงเพื่อเรา" เพราะทะเลยิ่งกำเริบมากขึ้นทุกที
Jnh	1	12	ท่านจึงตอบเขาทั้งหลายว่า "จงจับตัวข้าพเจ้าโยนลงไปในทะเลเล็กแล้วกัน ทะเลก็จะสงบลงเพื่อท่าน เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า ทัพายุใหญ่เกิด
ขึ้น	แก่ท่านเช่นนี้ ก็เนื่องจากตัวข้าพเจ้าเอง"		
Jnh	1	13	ถึงกระนั้นก็ตีพวกลูกเรือก็ช่วยกันดิ้นรนแข่งแรงเพื่อจะนำเรือกลับเข้าฝั่งแต่ไม่ได้ เพราะว่าทะเลยิ่งกำเริบมากขึ้นด้านเขาไว้
Jnh	1	14	เพราะฉะนั้นเขาจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอวิงวอนต่อพระองค์ ขออย่าให้พวกข้าพระองค์
พินาศ	เพราะชีวิตของชายผู้นี้เลย ขออย่าให้โทษของการทำให้โลหิตที่ไร้ความผิดตกมาเหนือข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย"		
Jnh	1	15	เขาจึงจับโยนาห์ทิ้งลงไปในทะเล ความปั่นป่วนในทะเลก็สงบลง
Jnh	1	16	คนเหล่านั้นก็ยำเกรงพระเยโฮวาห์ยิ่งนัก เขาทั้งหลายก็ถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์และปฏิญาณตัวไว้
Jnh	1	17	และพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดให้ปลาหมึกมาตัวหนึ่งกลืนโยนาห์เข้าไป โยนาห์ก็อยู่ในท้องปลานั้นสามวันสามคืน
Jnh	2	1	แล้วโยนาห์ก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาจากภายในท้องปลานั้น
Jnh	2	2	ว่า "ในคราวที่ข้าพระองค์ตกทุกขได้ยาก ข้าพระองค์ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสดับข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลจากท้อง
ของนรก	และพระองค์ทรงฟังเสียงข้าพระองค์		
Jnh	2	3	เพราะพระองค์ทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ลงไปในที่ลึกในท้องทะเล และน้ำก็ท่วมล้อมรอบข้าพระองค์ไว้ บรรดาคลิ้นและระลอกของพระองค์ท่วม
ข้าพระองค์	แล้ว		
Jnh	2	4	ข้าพระองค์จึงทูลว่า ข้าพระองค์ถูกเหวี่ยงให้พ้นจากสายพระเนตรของพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะเจยหน้าดูพระวิหารบริสุทธิของพระองค์
ได้อีก'			
Jnh	2	5	น้ำก็ท่วมมัดข้าพระองค์ คิลงถึงจิตใจข้าพระองค์ ที่ลึกก็ล้อมรอบตัวข้าพระองค์ สาหรัยทะเลก็พันศีรษะข้าพระองค์อยู่
Jnh	2	6	ข้าพระองค์คลั่งไปยังที่รอกแห่งภูเขาทั้งหลาย แผ่นดินกับชลประตูปิดกันข้าพระองค์ไว้เป็นนิตย์ แต่กระนั้นก็ตี ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของข้าพระองค์	พระองค์ยังทรงนำชีวิตของข้าพระองค์ขึ้นมาจากความเปื่อยเน่า		
Jnh	2	7	เมื่อจิตใจอ่อนเพลียไปในตัวของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ระลึกถึงพระเยโฮวาห์ และคำอธิษฐานของข้าพระองค์มาถึงพระองค์ ข้าสู่พระวิหาร
บริสุทธิ	ของพระองค์		
Jnh	2	8	บรรดาผู้ที่แสดงความนับถือต่อพระเทียมเท็จ ย่อมสละทิ้งพระเมตตาเสีย
Jnh	2	9	แต่ข้าพระองค์จะถวายสัตวบูชาแด่พระองค์ พร้อมด้วยเสียงโสมนัสเพราะคน ข้าพระองค์ปฏิญาณไว้อย่างไร ข้าพระองค์จะทำตามคำปฏิญาณ
อย่างนั้น	การที่ช่วยให้รอดนั้นเป็นของพระเยโฮวาห์"		
Jnh	2	10	และพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งปลานั้น มันก็สำรอกโยนาห์ออกไว้บนแผ่นดินแห่ง
Jnh	3	1	แล้วพระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงโยนาห์เป็นคำรับสองว่า
Jnh	3	2	"จงลุกขึ้น ไปยังนิเนเวห์นครใหญ่ และประกาศข่าวแก่เมืองนั้นตามที่เรากล่าวเจ้า"
Jnh	3	3	ดังนั้นโยนาห์จึงลุกขึ้น ไปยังนิเนเวห์ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ฝ่ายนิเนเวห์เป็นนครใหญ่โตมากทีเดียว ถ้าจะเดินข้ามเมืองก็กินเวลา
สามวัน			
Jnh	3	4	โยนาห์ตั้งต้นเดินเข้าไปในเมืองได้ระยะทางเดินวันหนึ่ง และท่านก็ร้องประกาศว่า "อีกสี่สิบวัน นิเนเวห์จะถูกกล่าว"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jnh	3	5	ฝ่ายประชาชนคนนั้นเฝ้าดูพระเจ้า เขาประกาศให้อดอาหาร และสวมผ้ากระสอบ ตั้งแต่ผู้ใหญ่ที่สุดถึงผู้น้อยที่สุด
Jnh	3	6	กิตติศัพท์นี้ลือไปถึงกษัตริย์คนนั้นเฝ้าดู พระองค์ทรงลุกขึ้นจากพระที่นั่ง ทรงเปลื้องฉลองพระองค์ออกเสีย ทรงสวมผ้ากระสอบแทน และ
ประทับบนกองขี้เถ้า			
Jnh	3	7	พระองค์ทรงออกพระราชกฤษฎีกา ประกาศไปทั่วคนนั้นเฝ้าดู โดยอำนาจขัตติย์และบรรดาชนนางทั้งหลายว่า " คนหรือสัตว์ ไม่ว่าฝูงสัตว์
ใหญ่หรือฝูงสัตว์เล็ก ห้ามล้มหรือสิ่งใดๆ อย่าให้กินอาหาร อย่าให้ดื่มน้ำ			
Jnh	3	8	ให้ทั้งคนและสัตว์นุ่งผ้ากระสอบ ให้ตั้งจิตตั้งใจร้องทูลต่อพระเจ้า เออ ให้ทุกคนหันกลับเสียจากการประพฤติชั่ว และเลิกการทารุณซึ่งมือ
เขาระท้อ			
Jnh	3	9	ใครจะรู้ได้พระเจ้าอาจจะทรงกลับและเปลี่ยนพระทัย คลายจากพระพิโรธอันรุนแรงเพื่อว่าเราจะมิได้พินาศ "
Jnh	3	10	เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรการกระทำของเขาแล้วว่า เขากลับไม่ประพฤติชั่วต่อไป พระเจ้าก็ทรงกลับพระทัย ไม่ลงโทษตามที่พระองค์ตรัสไว้
และพระองค์ก็ได้ทรงลงโทษเขา			
Jnh	4	1	เหตุการณ์นี้ไม่เป็นที่พอใจโยนาห์อย่างยิ่ง และท่านโกรธ
Jnh	4	2	ท่านจึงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า " ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อข้าพระองค์ยังอยู่ในประเทศของข้าพระองค์ ข้าพระองค์พูดแล้วว่า จะเป็นไป
เช่นนี้มิใช่หรือ นี่แหละเป็นเหตุให้ข้าพระองค์ได้รับหนีไปยังเมืองทาร์ซิช เพราะข้าพระองค์ทราบว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงปรารถนาด้วยพระคุณ และทรงพระกรุณา ทรงกริ้วข้า และ			
บริบูรณ์ด้วยความเมตตา และทรงกลับพระทัย ไม่ลงโทษ			
Jnh	4	3	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์ทรงเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะว่าข้าพระองค์ตายเสียก็ดีกว่าอยู่ "
Jnh	4	4	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " การที่เจ้าโกรธเช่นนี้คืออยู่หรือ "
Jnh	4	5	แล้วโยนาห์ก็ออกไปนอกนคร นั่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองนั้น และท่านทำเพิงไว้เป็นที่ท่านอาศัย ท่านนั่งอยู่ได้ริมเพิงคอยดูเหตุการณ์
อันจะเกิดขึ้นกับคนนั้น			
Jnh	4	6	และพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกำหนดให้ต้นละหุ่งต้นหนึ่งงอกขึ้นมาเหนือโยนาห์ ให้เป็นที่กำบังศีรษะของท่าน เพื่อให้บรรดาความรุ่มร่าม
กลุ้มใจในเรื่องนี้ เพราะเหตุต้นละหุ่งต้นนี้โยนาห์จึงมีความยินดียิ่งนัก			
Jnh	4	7	แต่ในเวลาเช้าวันรุ่งขึ้น พระเจ้าทรงกำหนดให้หนอนตัวหนึ่งมากัดกินต้นละหุ่งต้นนั้นจนมันเหี่ยวไป
Jnh	4	8	ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว พระเจ้าทรงกำหนดให้ลมตะวันออกที่ร้อนผากพัดมา และแสงแดดก็แผดลงบนศีรษะของโยนาห์จนท่านอ่อน
เพลียไป และท่านนึกปรารถนาในใจที่จะตายเสีย จึงทูลขอว่า " ให้ข้าพระองค์ตายเสียก็ดีกว่าอยู่ "			
Jnh	4	9	แต่พระเจ้าตรัสกับโยนาห์ว่า " ที่เจ้าโกรธเพราะต้นละหุ่งนั้นคืออยู่แล้วหรือ " ท่านทูลว่า " ที่ข้าพระองค์โกรธถึงอยากตายนี้ดีแล้ว พระเจ้า
ข้า "			
Jnh	4	10	และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เจ้าลงสารต้นละหุ่งนั้น ซึ่งเจ้ามิได้ลงแรงปลูก หรือมิได้กระทำให้มันเจริญ มันงอกเจริญขึ้นในคืนเดียว แล้วก็ตาย
ไปในคืนเดียวจุกัน			
Jnh	4	11	ไม่สมควรหรือที่เราจะไว้ชีวิตเมืองนี้เฝ้าดูคนใหญ่คนโต ซึ่งมีพลเมืองมากกว่าหนึ่งแสนสองหมื่นคน ผู้ไม่ทราบว่าจะช่างไหนมือขวาช่างไหนมือ
ซ้าย และมีสัตว์สี่เท้าเป็นอันมากด้วย "			
Mch	1	1	พระวาจาของพระเยโฮวาห์ที่มาถึงมีคาห์ชาวเมืองโมเรเซท ในรัชกาลโยธาม อาหัส และเซซคิยาห์กษัตริย์แห่งประเทศยูดาห์ ซึ่งท่านได้เห็น
เกี่ยวกับสะมาเรียและเยรูซาเล็ม			
Mch	1	2	ชนชาติทั้งหลายเอ๋ย ทุกคนจงฟัง โอ พิภพเอ๋ย และสารพัดที่อยู่ในนั้น จงฟัง และให้องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเป็นพยานกล่าวโทษท่าน คือ
องค์พระผู้เป็นเจ้าจากพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์			
Mch	1	3	เพราะ ดูเถิด พระเยโฮวาห์เสด็จออกจากสถานของพระองค์ และจะเสด็จลงมา ทรงเหยียบย่ำที่สูงของพิภพ
Mch	1	4	ภูเขาจะละลายไปภายใต้พระองค์ และภูเขาจะถูกผ่าเหมือนขี้ผึ้งหน้าไฟ เหมือนน้ำที่เทลงมาจากบนฟ้า
Mch	1	5	เหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้บังเกิดขึ้นเพราะการละเมิดของยาโคบ และเพราะความบาปของวงศ์วานอิสราเอล การละเมิดของยาโคบนั้นคืออะไร
สะมาเรียมิใช่หรือ ปุชนิยสถานสูงแห่งยูดาห์คืออะไร เยรูซาเล็มมิใช่หรือ			
Mch	1	6	เหตุฉะนั้น เราจะกระทำสะมาเรียให้เป็นกองสิ่งสลักหักพังอยู่ในที่โล่ง เป็นที่สำหรับทำสวนองุ่น เราจะเทก้อนหินที่ใช้สร้างเมืองนั้นลงที่หุบเขา
จะให้เห็นรากฐานของเมือง			
Mch	1	7	รูปเคารพแกะสลักทั้งสิ้นของเมืองนั้นจะถูกทุบเป็นชิ้นๆ ค่าจ้างทั้งสิ้นของเมืองนั้นจะถูกเผาเสียด้วยไฟ และเราจะกระทำให้รูปเคารพทั้งสิ้น
ของเมืองนั้นถูกทิ้งร้าง เพราะเมืองนั้นรวบรวมรูปเคารพเหล่านี้มาด้วยค่าจ้างของหญิงแพศยา และมันจะกลับเป็นค่าจ้างของหญิงแพศยา			
Mch	1	8	เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงทำให้และคร่ำครวญ ข้าพเจ้าจะเดินเท้าเปล่าและเปลือยกายไปไหนๆ ข้าพเจ้าจะส่งเสียงร่ำไห้ดุจมังกร และเสียงครวญ
ครางถอนใจแก่แม่			
Mch	1	9	เพราะว่ารอยแผลของเมืองนั้นรักษาไม่หาย และได้ลามมาถึงยูดาห์ ได้มาถึงกระทั่งประตูเมืองแห่งประชาชนของเราคือถึงเยรูซาเล็ม
Mch	1	10	อย่าบอกเรื่องนี้ในเมืองกัท อย่าร้องไห้ไปเลย จงเลือกถ้ำลี้ภัยอยู่ในผืนในวงศ์วานอัสราเอล
Mch	1	11	ชาวเมืองซาฟิรเอ๋ย จงผ่านไปตามทางของเจ้าด้วยตัวเปลือยเปล่าและอับอาย ชาวเมืองศานันน์ไม่ได้ออกมาในเมื่อเบธเอลซบร้าให้ มันจะเอา
สถานที่ตั้งของมัน ไปเสียจากเจ้า			
Mch	1	12	เพราะว่าชาวมาโรทคอยความตายด้วยความรอบคอบ แต่ภัยพิบัติได้ลงมาจากพระเยโฮวาห์ถึงประตูเมืองเยรูซาเล็ม
Mch	1	13	โอ ชาวเมืองลาคีซเอ๋ย จงเตรียมมาเข้ากับรถรบ เธอเริ่มสร้างบาปให้แก่บุตรสาวของศิโยน เพราะได้พบการละเมิดของอิสราเอลในเจ้า
Mch	1	14	เพราะฉะนั้น เจ้าจะต้องมอบของไว้ถวายให้แก่โมเรเซท- กัท บรรดาเรือนของอัครซิบจะเป็นสิ่งสลักยับแก่บรรดาษัตริย์อิสราเอล
Mch	1	15	โอ ชาวเมืองมาเรซาเอ๋ย เราจะนำผู้รับมรดกมาสู่เจ้าอีก ท่านจะมายังอดลัมซึ่งเป็นสง่าราศีของอิสราเอล
Mch	1	16	จงกลอนผมและโกนหนวดโกนเคราเสีย เพื่อไว้ทุกข์ให้แก่ลูกรักที่พอใจของเจ้า จงทำตัวให้ล้านมากขึ้นเหมือนนกอินทรี เพราะเขาทั้งหลาย
ได้จากเจ้าไปเป็นขพล			
Mch	2	1	วิบัติแก่ผู้ที่เตรียมความชั่วช้า และคิดกระทำความชั่วอยู่บนที่นอนของตน พอรุ่งขึ้นเขาก็ออกไปกระทำ เพราะว่าการนั้นอยู่ในอำนาจมือของ
เขาที่จะกระทำได้			
Mch	2	2	เขาโลกที่ตื่นแล้วก็ใช้ความรุนแรงยึดเอาไป เขาโลกบ้านเรือนและกิริบไปเสีย เขาบีบบังคับคนและบ้านเรือนของเขา และบีบบังคับมรดกของ
เขา			
Mch	2	3	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เรากำลังเตรียมภัยให้ตกกับครอบครัวนี้ ซึ่งเจ้าจะหลบลูกของเจ้าให้พ้นไปไม่ได้ และเจ้าจะ
เดินอย่างผิงผายไปไม่ได้ เพราะเวลานี้เป็นการวิบัติ			
Mch	2	4	ในวันนั้น จะมีคนเล่าคำอุปมาต่อผู้เจ้า และจะร่ำไห้ด้วยการโอดครวญอย่างขมขื่นว่า " พวกเราพินาศอย่างสิ้นเชิงแล้ว พระองค์ทรงเปลี่ยน
ที่ติณกรรมสิทธิ์แห่งชนชาติของข้า พระองค์ทรงถอนไปจากข้าเสียแล้วหนอ พระองค์ทรงแบ่งไร่นาของพวกเราให้แก่บรรดาคนที่จับกุมพวกเรา "			
Mch	2	5	ดังนั้น เจ้าจะไม่มีใครจับสลากแบ่งที่ดินกันในชุมชนแห่งพระเยโฮวาห์
Mch	2	6	เขากล่าวแก่ผู้ที่พยากรณ์ว่า " อย่าพยากรณ์เลย " เขาจะไม่พยากรณ์แก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะไม่อับอาย
Mch	2	7	โอ พวกที่มีชื่อว่า วงศ์วานของยาโคบเอ๋ย พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์หมดความอดทนแล้วหรือ สิ่งเหล่านี้เป็นการกระทำของพระองค์หรือ
ถ้อยคำของเราไม่กระทำให้บังเกิดผลแก่ผู้ที่ดำเนินในความเที่ยงธรรมหรือ			
Mch	2	8	ในตอนหลังๆนี้ประชาชนของเราลุกขึ้นต่อสู้อย่างกับเป็นศัตรู เจ้ารีบเอาเสื้อคลุมกับเสื้อผ้าจากผู้ที่ผ่านไปโดยไว้วางใจ ด้วยไม่นึกฝันว่าจะมี
สงคราม			
Mch	2	9	เจ้าขับไล่พวกผู้หญิงในประชาชนของเราออกไปจากเรือนอันผาสกของเขทั้งหลาย เจ้าได้เอาสง่าราศีของเราไปเสียจากเด็กๆของเขาเป็น
นิตย์			
Mch	2	10	จงลุกขึ้นและจากไป เพราะที่นี้ไม่ใช่ที่พักของเจ้า เพราะความไม่สะอาดซึ่งจะทำลายเจ้า ด้วยความพินาศอย่างทุกขระทม
Mch	2	11	หากคนใดจะเที่ยวไปโดยมีนิสัยหลอกลวงและมั่วสว่ " เราจะพยากรณ์ให้ท่านฟังเรื่องเหล่าองุ่นและเมรัย " เขาจะเป็นผู้พยากรณ์ของชน
ชาตินี้ได้ละ			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mch	2	12	โอ ยาโคบเอ๋ย เราจะรวบรวมเจ้าทั้งหลายเป็นแน่ เราจะรวบรวมคนอิสราเอลที่เหลืออยู่ และจะตั้งเขาไว้ด้วยกันเหมือนฝูงแพะแกะที่อยู่ในเมืองโบสรธา เหมือนฝูงสัตว์ที่อยู่ในคอก เขาจะทำเสียงดังเพราะเหตุมีคนมากมาย
Mch	2	13	ผู้ที่ทะเลงออกไปก่อนเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายจะทะเลงออกไปและผ่านออกประตูเมือง เขาจะออกไปทางนี้ กษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะเสด็จไปก่อน และพระเยโฮวาห์จะทรงนำหน้าเขา
Mch	3	1	และข้าพเจ้ากล่าววว่า โอ ท่านทั้งหลายผู้เป็นประมุขของยาโคบ คือบรรดาผู้ครอบครองวงศวานอิสราเอลเอ๋ย จงฟัง ท่านทั้งหลายต้องทราบความยุติธรรมไม่ใช่หรือ
Mch	3	2	ท่านทั้งหลายผู้เกลียดชังความดีและรักความชั่ว ผู้ที่ฉีกหน้อกจากประชาชนของเรา และฉีกเนื้อออกจากกระดูกของเขาทั้งหลาย
Mch	3	3	ผู้ที่กินเนื้อชนชาติของเรา และถลกหน้อกจากตัวเขาทั้งหลาย และหักกระดูกของเขา และลิบเขาเป็นชิ้นๆ เหมือนกับทำไว้ใส่หม้อ และเหมือนเนื้อที่อยู่ในหม้อขนาดใหญ่
Mch	3	4	แล้วเขาจะร้องทุกข์ต่อพระเยโฮวาห์ แต่พระองค์จะไม่ทรงฟังเขา คราวนั้นพระองค์จะทรงซ่อนพระพิศมัยจากเขาทั้งหลาย เพราะเขาได้ประพฤติอย่างชั่วร้าย
Mch	3	5	พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับด้วยเรื่องผู้พยากรณ์ผู้ที่นำชนชาติของข้าพเจ้าให้หลงไป ผู้ที่กัดด้วยฟันและร้องว่า " จงเป็นสุขเถิด " ผู้ที่ไม่ยินอะไรใส่ปากของเขา แต่พวกเขาประกาศสงครามต่อเขา
Mch	3	6	เพราะฉะนั้น จะเป็นกลางคืนแก่เจ้าปราศจากนิมิต และความมืดที่บังบังเกิดแก่เจ้าปราศจากการทำนาย สำหรับพวกผู้พยากรณ์นั้นดวงอาทิตย์จะตกไป และกลางวันก็จะมืดอยู่เหนือเขา
Mch	3	7	ผู้ทำนายจะอับอาย พวกเขาจะขายหน้า เออ เขาทั้งหลายจะปิดริมฝีปากด้วยก้นหมด เพราะว่าไม่มีคำตอบมาจากพระเจ้า
Mch	3	8	แต่สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเต็มด้วยฤทธิ์เดช คือด้วยพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ และทั้งความยุติธรรมกับกำลังที่จะประกาศการละเมิดของยาโคบแก่เขาเอง และประกาศบาปของอิสราเอลแก่เขาเอง
Mch	3	9	ท่านทั้งหลายผู้เป็นประมุขแห่งวงศวานของยาโคบ คือผู้ครอบครองวงศวานอิสราเอล จงฟังข้อความนี้ คือท่านผู้ซึ่งความยุติธรรมและผู้แปรความเที่ยงตรงทั้งสิ้นให้ปรวนไป
Mch	3	10	ผู้สร้างศิโยนด้วยโลหิต และสร้างเยรูซาเล็มด้วยความชั่วช้า
Mch	3	11	ผู้เป็นประมุขของเมืองนี้ตัดสินความด้วยเหินแก่ลิบบน ปุโรหิตของเขาจะสั่งสอนด้วยเหินแก่ลิบบน ผู้พยากรณ์ของเขาทำนายด้วยเหินแก่เงิน ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายยังอิงพระเยโฮวาห์และกล่าวว่า " พระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางเรามีใช่หรือ ไม่มีใครช่วยอย่างไร้เกิดขึ้นแก่เราได้ "
Mch	3	12	ด้วยเหตุนี้แหละ เพราะเจ้านั้นเอง ศิโยนจะต้องถูกไถเหมือนไถนา เยรูซาเล็มจะกลายเป็นกองสิ่งสลักหักพัง และภูเขาแห่งพระนิเวศจะเป็นที่สูงซึ่งมีต้นไม้
Mch	4	1	ในยุคนั้นจะเป็นดังนี้ คือภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะถูกสถาปนาขึ้นให้สูงที่สุดในจำพวกภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกขึ้นให้เหนือบรรดาเนินเขา ชนชาติทั้งหลายจะหลั่งไหลเข้ามาหา
Mch	4	2	และประชาชาติเป็นอันมากจะมากล่าวว่า " มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ยังพระนิเวศแห่งพระเจ้าของยาโคบ เพื่อพระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่เรา และเพื่อเราจะเดินในมรรคาของพระองค์ " เพราะว่าพระราชบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวณะของพระเยโฮวาห์จะออกมาจากเยรูซาเล็ม
Mch	4	3	พระองค์จะทรงวินิจฉัยระหว่างชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และจะทรงตัดสินเพื่อบรรดาประชาชาติอันแข็งแรงแท้งที่อยู่ไกลออกไป และเขาทั้งหลายจะติดตามของเขาให้เป็นผลไถนา และหอกของเขาให้เป็นขอลิด ประชาชาติจะไม่ยกดาบต่อสู้กันอีก เขาจะไม่ศึกษาหอกศาสตร์อีกต่อไป
Mch	4	4	แต่ตาก็จะนั่งอยู่ใต้ร่มเงาและใต้ต้นมะเดื่อของตน และจะไม่มีใครมารบกวนทำให้เขาสะดุ้งกลัว เพราะพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์จะจอมโยธาได้ตรัสอย่างนี้แล้ว
Mch	4	5	ด้วยว่าบรรดาชนชาติทั้งหลายต่างก็ดำเนินในนามแห่งพระองค์ตน แต่เราจะดำเนินในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเป็นนิตย์สืบๆไป
Mch	4	6	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในคราวนั้นเราจะรวบรวมคนชาติพิการ และจะรวบรวมบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ไป และบรรดาผู้ที่เราได้ให้ทุกข์ใจ
Mch	4	7	คนที่ชาติพิการนั้นเราจะให้เป็นคนที่เหลืออยู่ คนที่ถูกทิ้งไปนั้นเราจะให้เป็นชนชาติที่เข้มแข็ง และพระเยโฮวาห์จะทรงปกครองเหนือเขาที่ภูเขาศิโยนตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปจนชั่วกาลปาวสาน
Mch	4	8	โอ หอคอยที่เฝ้าฝูงสัตว์เอ๋ย เจ้าผู้เป็นป้อมปราการอันแข็งแรงสำหรับบุตรสาวแห่งศิโยน อำนาจครอบครองดั้งเดิมจะมาสู่เจ้า ราชอาณาจักรจะมาสู่บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็ม
Mch	4	9	เออ ทำไม้เจ้าร้องไห้เสียงดัง ไม่มีกษัตริย์ปกครองเจ้าหรือ ที่รักษาของเจ้าพินาศเสียแล้วหรือ เจ้าจึงเจ็บปวดรวดร้าวอย่างกับหญิงจะคลอดบุตร
Mch	4	10	โอ บุตรสาวศิโยนเอ๋ย จงบิดตัวและโอดครวญไปเถิด อย่างกับหญิงจะคลอดบุตร เพราะบัดนี้เจ้าจะต้องออกไปจากนครไปพักอยู่ตามไรนา เจ้าจะต้องไปยังบาบิโลน เจ้าจะได้รับการช่วยให้รอดพ้น ณ ที่นั่น พระเยโฮวาห์จะทรงไถเจ้า ณ ที่นั่นให้พ้นจากมือศัตรูของเจ้า
Mch	4	11	บัดนี้ ประชาชาติมากมาย ได้ขมนามต่อสุ่เจ้า กล่าววว่า " จงให้มันหมดความศักดิ์สิทธิ์ ให้ดาของเราเพ่งดูศิโยน "
Mch	4	12	แต่เขาทั้งหลายไม่ทราบถึงพระดำริของพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายไม่เข้าใจในแผนการของพระองค์ ที่พระองค์จะทรงรวบรวมเขาทั้งหลายเข้ามา ดังรวมฟ่อนข้าวไว้ที่ลานนาข้าว
Mch	4	13	โอ บุตรสาวศิโยนเอ๋ย จงลุกขึ้นและนวดเถิด เพราะว่าเราจะทำเขาของเจ้าให้เป็นเหล็ก และกับเท้าของเจ้าให้เป็นทองสัมฤทธิ์ และเจ้าจะตีชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากให้เป็นชิ้นๆ และเราจะมอบสิ่งที่ได้มาถวายแด่พระเยโฮวาห์ มอบสมบัติของเขาทั้งหลายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้น
Mch	5	1	โอ บุตรสาวแห่งกองทัพทหารเอ๋ย บัดนี้เจ้าจงรวมกันเป็นกองทัพ ศัตรูมาล้อมเราทั้งหลายไว้ เขาจะเอาไม้ตีแกมของมีปีกครอบอิสราเอล
Mch	5	2	โอ เบเอลเซม เอฟราธาห์ แต่เจ้าผู้เป็นหน่วยเล็กในบรรดาคนยูดาห์ที่นับเป็นพันๆ จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จะปกครองในอิสราเอล ตั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่า จากสมัยโบราณกาล
Mch	5	3	ดังนั้น พระองค์จะทรงมอบเขาไว้จนถึงเวลาที่หญิงผู้เจ็บครรภ์จะคลอดบุตร แล้วบรรดาพี่น้องที่เหลืออยู่จะกลับมายังคนอิสราเอล
Mch	5	4	และพระองค์จะทรงยินมนั้น ทรงเสด็จด้วยพระกำลังแห่งพระเยโฮวาห์ ด้วยสงสารที่แห่งพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ และเขาทั้งหลายอยู่ได้ เพราะบัดนี้พระองค์จะทรงเป็นใหญ่ตลอดจนถึงที่สุดท้ายปลายพิภพ
Mch	5	5	พระองค์ผู้นี้จะป็นสันติสุข คือเมื่อชาวอัสซีเรียจะยกเข้ามาในแผ่นดินของเราและเมื่อเขาจะเหยียบย่ำในปราสาททั้งหลายของเรา เราจะยกผู้เสียดแทงเจ็ดคนและเจ้านายแปดคนมาต่อต้านเขา
Mch	5	6	เขาทั้งหลายจะทำลายแผ่นดินอัสซีเรียด้วยดาบ และแผ่นดินนิมโรดในทางเข้า และพระองค์จะทรงช่วยเราให้พ้นจากชาวอัสซีเรียเมื่อชาวอัสซีเรียยกเข้ามาในแผ่นดินของเรา และเหยียบย่ำภายในเขตแดนของเรา
Mch	5	7	แล้วคนยาโคบที่เหลืออยู่จะอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก เหมือนน้ำค้างจากพระเยโฮวาห์ เหมือนน้ำค้างที่ตกบนหญ้า ซึ่งไม่อยู่คอยมนุษย์หรือคอยบุตรทั้งหลายของมนุษย์
Mch	5	8	และคนยาโคบที่เหลืออยู่จะอยู่ท่ามกลางประชาชาติ ในท่ามกลางชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก ดังสิงโตอยู่ท่ามกลางสัตว์เดียรัจฉานในป่า ดังสิงโตหนุ่มอยู่ท่ามกลางฝูงแพะแกะ ซึ่งเมื่อมันผ่านไป มันก็เหยียบย่ำลงและฉีกเสีย ไม่มีใครช่วยให้พ้นได้
Mch	5	9	มือของเจ้าจะถูกยกขึ้นเหนือคูร์ของเจ้า และศัตรูทั้งสิ้นของเจ้าจะถูกตัดขาดไป
Mch	5	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ต่อมาในวันนั้นเราจะขจัดมือของเจ้าให้หมดไปจากท่ามกลางเจ้า และจะทำลายกรบของเจ้า
Mch	5	11	และเราจะขจัดมือให้หมดไปจากแผ่นดินของเจ้า และจะโค่นที่กำบังเข้มแข็งของเจ้าทั้งสิ้น
Mch	5	12	เราจะขจัดวิทยาคมให้หมดไปจากมือของเจ้า เจ้าจะไม่ห่มห่อฝักอีกต่อไป
Mch	5	13	เราจะขจัดรูปเคารพสลักของเจ้าออกเสียด้วย และทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์จากท่ามกลางเจ้า เจ้าจะมีได้กรบลงให้หัวลงนามของมือของเจ้าอีกต่อไป
Mch	5	14	เราจะถอนเสารูปเคารพของเจ้าเสียจากท่ามกลางเจ้า และจะทำลายเมืองของเจ้าเสีย
Mch	5	15	เราจะแก้แค้นเพราะความโกรธและความกริ้วต่อประชาชาติ ดังที่ไม่เคยมีใคร ได้ยินเลย
Mch	6	1	จงฟังสิ่งที่พระเยโฮวาห์ตรัส จงลุกขึ้น แกล้งคิดของเจ้าต่อหน้าเขาทั้งหลาย จงให้นั้นเขาฟังเสียงของเจ้า
Mch	6	2	โอ ภูเขาทั้งหลาย ทั้งรากฐานที่หนาทานของพิภพเอ๋ย จงฟังคดีของพระเยโฮวาห์เถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงมีคดีกับประชาชนของ

พระองค์ และพระองค์จะทรงสู้ความกับอิสราเอล			
Mch	6	3	" โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เราได้กระทำอะไรแก่เจ้า เราได้ให้เจ้าอ่อนเพลียในกรณีใด จงตอบมา
Mch	6	4	ด้วยว่า เราได้นำเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และไถ่เจ้ามาจากเรือนทาส และเราใช้ให้โมเสส อาโรน และมีรีม นำหน้าเจ้าไป
Mch	6	5	โอ ประชาชนของเราเอ๋ย จงระลึกว่า บาลาคหฺษีตรีย์ไม่บังคืดอบายประการใด และบาลาอัมบุตรชายเบโอรได้ตอบเขาอย่างไรจากชิทิมถึงกิล
Mch	6	6	" ข้าพเจ้าจะนำอะไรเข้ามาเผ่าพระเยโฮวาห์ และกราบไหว้ต่อพระพักตร์พระเจ้าเบื้องสูง ควรข้าพเจ้าเข้าเผ่าพระองค์ด้วยเครื่องเผาบูชาหรือ
ด้วยลูกวัวอายุหนึ่งขวบหลายตัวหรือ			
Mch	6	7	พระเยโฮวาห์จะทรงพอพระทัยการถวายแกะเป็นพันๆตัว และธารน้ำมันหลายหมื่นสายหรือ ควรถ้าข้าพเจ้าจะถวายบุตรหัวปีชำระการละเมิด
ของข้าพเจ้าหรือ คือถวายผลแห่งกายของข้าพเจ้าชำระบาปแห่งวิญญาณของข้าพเจ้า"			
Mch	6	8	โอ มนุษย์เอ๋ย พระองค์ทรงสำแดงแก่เจ้าแล้วว่าอะไรดี และพระเยโฮวาห์ทรงมีพระประสงค์อะไรจากเจ้า นอกจากให้กระทำความยุติธรรม
และรักความเมตตา และดำเนินด้วยความถ่อมใจไปกับพระเจ้าของเจ้า			
Mch	6	9	พระสุรเสียงพระเยโฮวาห์ประกาศแก่คนนั้น คนที่มีสติปัญญาจะพิจารณาคุณพระนามของพระองค์ จงฟังคทา และผู้ที่ทรงตั้งมั่นไว้เกิด
Mch	6	10	ยังมีทรัพย์สินสมบัติแห่งความชั่วร้ายในเรือนของคนชั่ว และเครื่องตั้งที่ทรงไปซึ่งนาศะอิดสะเอียนนั้นอยู่อีกหรือ
Mch	6	11	เราจะถือพวกที่มีตบซึ่งที่ชั่วร้าย และมิถงเติมด้วยลูกตบซึ่งโกงๆ ไม่มีความผิดได้หรือ
Mch	6	12	บรรดาคนนั้นมิชอบเจ้าก็เติมไปด้วยความทารุณ และชาวเมืองของเจ้าก็พุดมสา และสิ้นของเขาก็ดลลงอยู่ในปากของเขา
Mch	6	13	เพราะฉะนั้นเราจะกระทำให้เจ้าเจ็บป่วยด้วยการเยียนตีเจ้า ด้วยการกระทำให้เจ้ารกรุงรังไปเพราะเหตุบาปของเจ้า
Mch	6	14	เจ้าจะรับประทาน แต่จะไม่รู้จักอิ่ม และส่วนกายในของเจ้าจะมีแต่ความหิว เจ้าจะเก็บไว้ แต่ก็ไม่มีสิ่งสม อะไรที่เจ้าสั่งสม เราก็จะให้เกิดบาป
Mch	6	15	เจ้าจะหิว แต่เจ้าจะไม่ได้เกี่ยว เจ้าจะย่ำบีบมะกอกเทศ แต่จะไม่ได้ขุโลมตัวเองด้วยน้ำมัน เจ้าจะย่ำองุ่น แต่จะไม่ได้ตีเม่นำองุ่น
Mch	6	16	เพราะได้มีการถือรักษากฎเกณฑ์ของอมรี และบรรดากิจการแห่งวงศานของอาหับ และเจ้าได้ดำเนินตามคำแนะนำของคนพวกนี้ เพื่อเรา
จะกระทำให้เจ้าเป็นที่รกรุงรัง และชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในนั้นจะเป็นที่เย้ยหยัน ฉะนั้นเจ้าจะต้องทนรับการคร่ำครวญจากชนชาติของเรา			
Mch	7	1	วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าเป็นเหมือนคนที่พบว่าเขาเก็บผลในฤดูร้อนหมดแล้ว และเต็มผลจากเถาองุ่นหมดแล้ว ไม่มีพวงองุ่นรับ
ประทาน จิตใจข้าพเจ้าปรารถนาผลสุกรุ่นแรก			
Mch	7	2	คนดีสูญหายไปจากโลก จะหาคนชื่อตรงท่ามกลางมนุษย์สักคนก็ไม่มี ต่างก็ซมคยจะเอาโลหิตกัน ต่างก็เอาตาชายดักพี่น้องของตน
Mch	7	3	มือทั้งสองของเขาคอยจ้องแต่สิ่งชั่ว เพื่อจะกระทำด้วยความขยัน เจ้านายและผู้พิพากษาขอสินบน และคนใหญ่คนโตก็เอ่ยถึงความ
ปรารถนาชั่วแห่งจิตใจของเขา ต่างก็สานสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกัน			
Mch	7	4	คนที่ดีที่สุดในเขาก็เหมือนหนามย้อย คนที่ชื่อตรงที่สุดของเขาก็คมกว่าชีวิตนั้ไม่หนาม วันแห่งยามรักษาการณ์ของเจ้า และวันที่จะลงโทษ
เจ้า มาถึงแล้ว บัดนี้ ความยุ่งเหยิงของเขาก็อยู่ใกล้เต็มที่			
Mch	7	5	อย่าวางใจในสหาย อย่ามั่นใจในคนน่าทวง จงเผ่าประตูปากของเจ้าอย่าเผยอะไรแก่เธอที่อยู่ในอ้อมอกของเจ้า
Mch	7	6	เพราะว่าลูกชายดูหมิ่นพ่อ และลูกสาวลุกขึ้นต่อสู้แม่ของเธอ ลูกสะใภ้ต่อสู้แม่สามี ศัตรูของใครๆก็คือคนที่อยู่ร่วมเรือนของเขาเอง
Mch	7	7	เพราะฉะนั้นสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะมองดูพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะเฝ้าคอยพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรง
ฟังข้าพเจ้า			
Mch	7	8	ศัตรูของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าเปรมปรีดีเย้ยข้าพเจ้าเลย เมื่อข้าพเจ้าล้มลง ข้าพเจ้าจะลุกขึ้นอีก เมื่อข้าพเจ้านั่งอยู่ในความมืด พระเยโฮวาห์จะทรง
เป็นความสว่างแก่ข้าพเจ้า			
Mch	7	9	ข้าพเจ้าจะทนต่อพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าข้าพเจ้ากระทำบาปต่อพระองค์ ข้าพเจ้าจะทนจนกว่าพระองค์จะทรงแก้คดีของ
ข้าพเจ้า และกระทำการตัดสินเพื่อข้าพเจ้า พระองค์จะทรงนำข้าพเจ้าไปยังความสว่าง และข้าพเจ้าจะเห็นความชอบธรรมของพระองค์			
Mch	7	10	แล้วเธอซึ่งเป็นศัตรูของข้าพเจ้าจะเห็น และความอับอายจะทับถมเธอที่กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้าอยู่ที่ไหน" ตา
ของข้าพเจ้าจะเพ่งดูเธอให้สาแก่ใจ คราวนี้เธอจะถูกยาลงเหมือนเลนที่ในถนน			
Mch	7	11	วันที่จะสร้างกำแพงเมืองของเจ้า ในวันนั้นคำบัญชาจะถูกปลดเปลื้องไป
Mch	7	12	ในวันนั้นเขาจะมาหาเจ้าคือมาจากอัสซีเรียและจากเมืองที่มีป้อมปราการ จักรระหว่างป้อมปราการกับแม่น้ำ จักรระหว่างทะเลนี้กับทะเลโน้น
และจากระหว่างภูเขานี้กับภูเขาโน้น			
Mch	7	13	ถึงกระนั้นแผ่นดินก็รกร้างเพราะคนที่อาศัยในแผ่นดินนั้นเป็นเหตุ เนื่องด้วยผลแห่งการกระทำของเขา
Mch	7	14	ขอทรงเลี้ยงดูประชาชนของพระองค์ด้วยคทาของพระองค์ คือฝูงประชาชนที่เป็นมรดกของพระองค์ ผู้อาศัยโดดเดี่ยวอยู่ในป่า ในท่ามกลาง
การเมฆ ขอทรงให้เขาหากินอยู่ในบาซันและกิเลอาดอย่างไรในโบราณกาล			
Mch	7	15	ตั้งในสมัยเมื่อเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เราจะทำสำแดงสิ่งมหัศจรรย์แก่เขา
Mch	7	16	ประชาชนชาติทั้งหลายจะแลเห็นและอับอายด้วยอาณาภาพทั้งสิ้นของเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายจะเอามือปิดปากไว้และหูของเขาจะหนวกไป
Mch	7	17	เขาทั้งหลายจะเลี้ยวหลังเหมือนอย่างงู เขาจะเคลื่อนไหวออกจากกรูของเขาจนนอนบนแผ่นดินโลก เขาจะตระหนกตกใจพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของเรา เนื่องด้วยเจ้า เขาทั้งหลายจะกลัว			
Mch	7	18	ใครเล่าจะเป็นพระเจ้าเสมอเหมือนพระองค์ ผู้ทรงยกโทษความชั่วช้า และทรงให้ภัยการละเมิดแก่คนที่เหลืออยู่อันเป็นมรดกของพระองค์
พระองค์มิได้ทรงถือพระพิโรธเนื่องด้วยเหตุนี้ เพราะว่าพระองค์ทรงพอพระทัยในความเมตตา			
Mch	7	19	พระองค์จะทรงหันกลับมามีอก พระองค์จะทรงเมตตาเราทั้งหลาย พระองค์จะทรงเหยียบความชั่วช้าของเราไว้ พระองค์จะทรงเหยียบบาปทั้ง
หลายของเขาลงไปในที่ลึกของทะเล			
Mch	7	20	พระองค์จะทรงสำแดงความจริงให้ประจักษ์แก่ยาโคบ และความเมตตาต่ออับราฮัม ตั้งที่พระองค์ทรงปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของเราตั้งแต่
สมัยโบราณกาล			
Nhm	1	1	ภาระเกี่ยวข้องกับนครนี้ะเวห์ หนังสือเรื่องนิมิตของนาฮูมชาวเมืองเอลโซ
Nhm	1	2	พระเจ้าทรงเป็นพระเยโฮวาห์ผู้ทรงทรงเหนและทรงแก้แค้น พระเยโฮวาห์ทรงแก้แค้นและทรงมีพระพิโรธ พระเยโฮวาห์จะทรงแก้แค้น
ศัตรูของพระองค์ และทรงเก็บความโกรธไว้ให้ถึงยามิตรของพระองค์			
Nhm	1	3	พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วข้า ทรงฤทธานภาพใหญ่ยิ่ง พระองค์จะไม่ทรงตโทษคนชั่วเลย พระมรรคาของพระเยโฮวาห์อยู่ในลมบ้าหมูและพาย
และเมฆเป็นผงคลีแห่งพระบาทของพระองค์			
Nhm	1	4	พระองค์ทรงห้ามทะเล ทรงกระทำให้น้ำแห้ง ทรงให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป บาซันและการเมฆก็เหี่ยว และดอกไม้ของเลบานอนก็เหือดไป
Nhm	1	5	ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ภูเขาก็สิ้นสะเทือนและเนินเขาก็ละลายไป แผ่นดินก็รกร้างต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เออ ทั้งโลกและสิ่ง
สารพัดที่อาศัยอยู่ในโลกด้วย			
Nhm	1	6	ใครจะต้านทานพระพิโรธของพระองค์ได้ ใครจะทนต่อความร่อนแรงแห่งความกริ้วของพระองค์ได้ พระพิโรธของพระองค์พลุ่งออกมา
อย่างกับไฟ โดยพระองค์ศิลาถูกขว้างลง			
Nhm	1	7	พระเยโฮวาห์ประเสริฐ ทรงเป็นที่กำบังเข้มแข็งในวันยากลำบาก พระองค์ทรงรู้จักผู้ที่วางใจในพระองค์
Nhm	1	8	แต่พระองค์จะทรงกระทำให้สถานที่แห่งนั้นสิ้นลงด้วยน้ำท่วมที่ไหลท่วมทัน และความมืดจะไล่ตามศัตรูทั้งหลายของพระองค์ไป
Nhm	1	9	เจ้าคืดอบายอันใดต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงกระทำให้สิ้นไปอย่างเด็ดขาด ความทุกข์ยากจะไม่ไหลขึ้นเป็นคารบสอง
Nhm	1	10	แม้ว่าเขาทั้งหลายเหมือนหนามใหญ่ให้ที่เกี่ยวกันอยู่ และเมตามขนาดที่เขาตีม เขาจะถูกเผาผลาญสิ้นเหมือนตอซาวที่แห่งผาก
Nhm	1	11	เคยมีผู้หนึ่งมาจากพวกเจ้าที่คืดอบายชั่วร้ายต่อพระเยโฮวาห์และแนะนำความชั่ว
Nhm	1	12	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า " แม้พวกนั้นจะอยู่อย่างสงบและมีจำนวนมากมายด้วย เขาก็จะถูกตัดขาดและสิ้นไปเมื่อเขาผ่านไป แม้เราให้เจ้า
ทุกข์ใจบ้าง แต่เราจะไม่ให้เจ้าทุกข์ใจอีกต่อไป			
Nhm	1	13	บัดนี้เราจะหักแอกของเขาเสียจากเจ้า และจะระเบิดเครื่องจำจองของเจ้าให้สลายไป"
Nhm	1	14	พระเยโฮวาห์ตรัสปัญหาด้วยเรื่องเจ้าว่า " เราจะไม่หวนชื่อของเจ้าให้แพร่หลายอีกต่อไป เราจะขจัดรูปเคารพที่สลักและรูปเคารพที่หล่อ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ออกเสียจากนิเวศแห่งพระของเจ้า เราจะขุดหลุมศพให้เจ้า เพราะเจ้าชั่วนัก"			
Nhm	1	15	ดูเกิด ทำของผู้นำชาวติมาที่บนภูเขา ผู้โสมนัสสันติภาพ โอ ยูดาห์เอ๋ย จงรักษาประเพณีการเลี้ยงตามกำหนดของเจ้าไว้ จงทำตามคำ
ปฏิญาณของเจ้าเกิด เพราะว่าคนชั่วจะไม่ผ่านเจ้า ไปอีก เขาถูกขจัดเสียสิ้นแล้ว			
Nhm	2	1	ผู้หมองจนแตกเป็นเสี่ยงๆ ได้ขึ้นเฝ้าต่อสู้อับเจ้าแล้ว จงเข้าประจําป้อม จงเฝ้าทางไว้ จงคาดเอวไว้ จงรวมกำลังไว้ให้หมด
Nhm	2	2	เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ความโอ้อวดระการของยาโคบกลับสู่สภาพเดิม อย่างกับความโอ้อวดระการของอิสราเอล เพราะว่าพวก
ปล้น ได้ปล้นเอา ไป และได้ทำลายถึงบ้านของเขาให้พินาศ			
Nhm	2	3	โลงของทหารหญํนนั้นสีแดง และทหารของเขาก็แต่งกายสีแดงเข้ม ในวันเตรียมพร้อมรบก็จะเวทวาบดังคบเพลิง และไม้สนสามใบก็จะสิ้น
สะท้านอย่างรุนแรง			
Nhm	2	4	รถรบห่อไปตามถนน มันรีบไปรีบมาที่ลานเมือง สองแสงราวกับคบเพลิง และพุ่งไปอย่างสายฟ้าแลบ
Nhm	2	5	นายทหารถูกเรียกตัว เขาก็สะดุดเมื่อเขาเดินไป เขาจะรีบตรงไปที่กำแพงเมือง มีเพียงกันอาวุธตั้งขึ้น
Nhm	2	6	ประตูที่แม่น้ำจะเปิด แล้วที่พระราชวังก็จะมลายไป
Nhm	2	7	ฮัสซาบจะถูกนำไปเป็นเชลย นางจะถูกนำขึ้นไป บรรดาสาวใช้จะนำหน้านางไปด้วยเสียงนกร้อง ตอกชนใจของตน
Nhm	2	8	แต่ ตั้งแต่เดิมมาแล้วนั้นะเวห์ก็เหมือนสระน้ำ แม้กระนั้นพวกเขาก็หนีออกมา เขาทั้งหลายจะร้องว่า "หยุด หยุด" แต่ก็ไม่มีการหันกลับ
Nhm	2	9	ปล้นเอาเงินขึ้น ปล้นเอาทองคำ มีทรัพย์สมบัติมากมาย ไม่รู้สิ้นสุด มีของมีค่าทุกอย่างเป็นทรัพย์มั่งคั่ง
Nhm	2	10	เรืคร้าง ความเรืคร้าง และความพินาศ จิตใจก็ละลายไปและหัวเขาก็สิ้น บั้นเอวก็ปวดร้าวไปหมด ใบหน้าทุกคนซีดเซียว
Nhm	2	11	ที่อาศัยของสิ่งโดยอยู่ที่ไหน คือที่เลี้ยงอาหารของสิ่งใดหน้่ม ที่ที่สิ่งใดก็เลี้ยงสิ่งใดก็เคยเดินเข้าไป ที่ที่ลูกของมันเป็นเหยื่อ ไม่มีผู้ใดทำให้มันกลัว ได้
Nhm	2	12	สิงโตนั้น ได้ฉีกอาหารให้ลูกของมันพอกิน และได้คาบคอเหยื่อมาให้เหล่าเมียของมัน มันสะลมเหยื่อเต็มถ้้าและสะลมเนื้อที่ฉีกแล้วเต็มรัง
Nhm	2	13	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ดูเกิด เราต่อสู้อับเจ้า เราจะเผารถรบของเจ้าให้เป็นควัน และดาบจะสังหารสิ่งใดหน้่มของเจ้า เราจะตัดเหยื่อของ
เจ้าเสียจากโลก และจะไม่มีใครได้ยื่นเสียงผู้สื่อสารของเจ้าอีก			
Nhm	3	1	วิบัติแก่เมืองที่เปดเปื้อนไปด้วยโลหิต เต็มด้วยกามสาและการโจรกรรม เหยื่อจะไม่หมดไปเลย
Nhm	3	2	เสียงขบขันของแ่และเสียงกระหิมของล้อ ม้าควบ และรถรบห่อไป
Nhm	3	3	พลม้าเข้าประจัญบานดาบแววาวและหอกวาววับ คนถูกฆ่าเป็นกองกอง ชากศพกองพะเนิน ร่างคนตายไม่รู้จักจบสิ้น เขาจะสะดุดรํานั้น
Nhm	3	4	ทั้งนี้เพราะการเพชฌาย่างมากนับ ไม่ว่านของหญิงเพชฌยานั้นผู้มิเสน่ห้ และเป็นจอมวิทย์าคม นางได้ขายประชาชนชาติเสียด้วยการเพชฌ
ของนาง และขายบรรดาครอบครัวมนุษย์ด้วยวิทย์าคมของนาง			
Nhm	3	5	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ดูเกิด เราต่อสู้อับเจ้า และจะยกกระโปรงของเจ้าคลุมหน้าเจ้า เราจะให้บรรดาประชาชนติมองดูความเปลือยเปล่า
ของเจ้า และให้ราษฎรจากจักรทั้งหลยมองดูความอับอายของเจ้า			
Nhm	3	6	เราจะโยนของโลโครที่นำสะอิดสะเอียนใส่เจ้า และกระทำให้เจ้าน่าขยะแขยง และจะปล่อยให้เจ้าถูกประจาน
Nhm	3	7	ต่อมาทุกคนที่แลเห็นเจ้าจะทอดหน้้ไปจากเจ้าและกล่าวว่า "นั้นะเวห์เป็นเมืองร้างเสียแล้ว ใครเล่าจะสงสารเธอ" จะไปหาใครที่ไหนมาเล่า
โลมเธอได้เล่า			
Nhm	3	8	เจ้าวิเศษกว่าเมืองโนซึ่งมีพลเมืองมาก ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำหรือ ซึ่งมีน้้ารอบนคร มีทะเลเป็นที่กำบัง มีทะเลเป็นกำแพงเมือง
Nhm	3	9	เอธิโอเปียเป็นกำลังของเมืองนี้ทั้งอียิปต์ และก็ไม่จำกัดเสียด้วย พุดและลิบนี้เป็นผู้ช่วยเมืองนั้น
Nhm	3	10	ถึงกระนั้นเมืองนั้นก็ยังถูกกวาดไป เรอตกไปเป็นเชลย ลูกเด็กเล็กแดงของเธอก็ถูกเหวี่ยงลงแหล่งเป็นชิ้นๆที่หัวถนนหกสาย เขาจับสลากแบ่ง
ผู้มีเกียรติของเมืองนั้น และคนใหญ่คนโตทั้งสิ้นของเมืองนั้นก็ถูกสามโซ่			
Nhm	3	11	เจ้าจะฝันมาไปด้วย เจ้าจะถูกซ่อนไว้ เจ้าจะแสวงหากำลังเพราะเหตุศัตรู
Nhm	3	12	ป้อมปราการทั้งสิ้นของเจ้าจะเป็นเหมือนต้นมะเดื่อที่มีผลมะเดื่อสุกรุ่นแรก ถ้าถูกขยา ก็จจะร่วงลงไปนปากของอู่มักิน
Nhm	3	13	ดูเกิด คนของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้าก็เหมือนผู้หญิง ประตูเมืองแห่งแผ่นดินของเจ้าก็เปิดกว้างให้แก่ศัตรูของเจ้า ไฟได้ไหม้ดาลประตูของเจ้า
หมดแล้ว			
Nhm	3	14	เจ้าจงชักน้้าขึ้นไว้สำหรับการถูกล้อมนั้น จงเสริมป้อมปราการของเจ้า จงลงไปนบอดินเหนียว ย้้าปูนสอให้เข้ากันดี และเสริมให้เตาเผาอิฐ
แข็งแกร่งขึ้น			
Nhm	3	15	ไฟก็จะลอกเจ้าที่นั่น ดาบก็จะฟันเจ้า มันจะกินเจ้าเสียอย่างตึกเตนวัยกระโดด จงเพิ่มพวกเจ้าให้มากอย่างตึกเตนวัยกระโดด จงเพิ่มให้
มากเหมือนตึกเตนวัยบีน			
Nhm	3	16	เจ้าเพิ่มพวกพ่อค้าให้มากกว่าดวงดาวในท้องฟ้า ตึกเตนวัยกระโดดนั้นลอคทราบแล้วก็บีนไปเสีย
Nhm	3	17	เจ้านายของเจ้าก็เหมือนตึกเตนวัยบีน พวกสลัดของเจ้าก็เหมือนฝูงตึกเตนเกาะอยู่ที่ริ้วต้นไม้นั้นในวันอากาศเย็น พอดจวอาทิตย์ขึ้น มันก็บีนไป
หมด ไม่มีใครทราบว่ามันไปที่ไหน			
Nhm	3	18	โอ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียเอ๋ย ผู้เลี้ยงแกะของเจ้าหลับเสียแล้ว ขุนนางของเจ้าจะอาศัยในพงคลิ ขนชาติของเจ้าจะจัดกระจายอยู่บนภูเขา ไม่มีผู้
ใดรวบรวมเอามาได้			
Nhm	3	19	แผลฟกช้้าของเจ้า ไม่มีบรรเทา บาดแผลของเจ้าก็สาหัส ทุกคนผู้ได้ยินข่าวของเจ้า เขาก็ตบมือเยาะเจ้า มีใครเล่าที่ไม่ได้รับภัยอันร้าย
เนื่องนิตย์ของเจ้า			
Hbk	1	1	ภาวะที่ซาบากผู้พยากรณ์ได้เห็นมา
Hbk	1	2	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์จะร้องทุกขนานสักเท่าใด และพระองค์จะมีได้ทรงฟังหรือ ข้าพระองค์จะร้องทูลต่อพระองค์เรื่องความทารุณ
และพระองค์ก็จะไม่ทรงช่วยให้รอด			
Hbk	1	3	โฉนพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์เห็นความชั่วช้า และให้มองเห็นความยากลำบาก ทั้งการทำลายและความทารุณก็อยู่ตรงหน้าข้าพระองค์ การ
วิวาทและการทุ่มเถียงกันก็เกิดขึ้น			
Hbk	1	4	ดังนั้น พระราชบัญญัติจึงหย่อนยานและความยุติธรรมก็มิได้ปรากฏเสียเลย เพราะว่าคนชั่วล้อมรอบคนชอบธรรมไว้ ความยุติธรรมจึง
ปรากฏอย่างวิปลาส			
Hbk	1	5	จงมองทั่วประชาชนิต่างๆและดูให้ดี จงประหลาดและแปลกใจ ด้วยว่าเราจะกระทำการในกาลสมัยของเจ้า ถึงจะบอก เจ้าก็จะไม่เชื่อ
Hbk	1	6	เพราะดูเกิด เรากำลังร้้าคนเคลเตย ประชาชาติที่ขมขื่นและริบร่อนนั้น ผู้กรีธาทัพไปทั่วแผ่นดิน เพื่อยึดเอาบ้านเรือนที่มีไชของตน
Hbk	1	7	เขาเป็นทีนาครั้นคร้้าและสยดสยอง ความยุติธรรมและความโอ้อ่าของเขาย่างออกมาจากพวกเขาเอง
Hbk	1	8	ม้าทั้งหลายของเขาก็เร็วกว่าเสือตาว และดุร้ายยิ่งกว่าหมาป่ายามเย็น พลม้าของเขาย่างรวดเร็ว ไปอย่างผยอง เออ พลม้าของเขาย่างมาจาก
ถิ่นที่ไกล มันจะบีนไปอย่างนกอินทรีคอยกินเร้านัก			
Hbk	1	9	เขาทั้งหลายจะพากันมาเพื่อความทารุณ หน้าเขาทั้งหลายจะสะสมเหมือนกับลมจากทิศตะวันออก เขาจะรวบรวมเชลยไว้มากมายเหมือน
ทราย			
Hbk	1	10	เขาจะดูหมิ่นบรรดากษัตริย์ และเขาจะเหยียดหยามเจ้านายทั้งหลาย เขาจะหัวเราะเยาะป้อมปราการทุกแห่ง เพราะเขาจะพุนดินขึ้นและยึด
ป้อมนั้นเสีย			
Hbk	1	11	แล้วใจของเขาก็เปลี่ยนไป เขาจะผ่านไปและกระทำผิด เขาจะให้อำนาจของเขานี้แก่พระของเขา
Hbk	1	12	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ องค์ผู้บริสุทธิ์ของข้าพระองค์ พระองค์มิได้ตำรามาแต่ต้นรัตนดรดอกหรือ ข้าพระองค์ทั้งหลายจะ
ไม่ตาย ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถาปนเราไว้เพื่อเกการพิพากษา โอ พระเจ้าผู้ทรงเดชานภาพ พระองค์ทรงตั้งเราไว้เพื่อเกการตัดสิน			
Hbk	1	13	พระเนตรของพระองค์บริสุทธิ์ก็เห็นที่จะทอดพระเนตรการชั่ว จะทรงมองดูความชั่วช้าก็ไม่ได้ โฉนพระองค์ทอดพระเนตรคนทรยศ และทรง
เย็บอยู่เมื่อนคนชั่วกลืนคนดีที่ชอบธรรมเกินกว่าตัวเขาเสีย			
Hbk	1	14	เพราะว่าพระองค์ทรงให้มนุษย์เป็นดังปลาในทะเล เป็นดังสิ่งเลื้อยคลาน ที่ไม่มีหัวหน้า
Hbk	1	15	เขาจับคนทั้งหลายมาด้วยเบ็ด เขาลากคนมาด้วยแห เขารวบรวมมาด้วยอวนของเขา เขาจึงปรมปรืดและเร็งใจ
Hbk	1	16	เพราะฉะนั้น เขาจึงถวายสัตว์บูชาแก่แห่งของเขา และเผาเครื่องหอมให้แก่วอนของเขา เพราะโดยสิ่งเหล่านี้ เขาจึงดำรงชีพอยู่อย่างพุ่มเฟิย

The Holy Bible in Thai (KJV)

อาหารของเขาก็สมบูรณ์			
Hbk	1	17	แล้วเขาจะเททิ้งแหของเขา และฆ่าประชาชนที่ทั้งหลายอย่าง ไม่ละเว้นตลอด ไปเป็นนิตย์หรือ
Hbk	2	1	ข้าพเจ้าจะยืนเฝ้าอยู่ ข้าพเจ้าจะยืนที่หอคอย และมองออกไปเพื่อจะฟังดูว่า พระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะทูลตอบพระองค์
อย่างไรเมื่อข้าพเจ้าถูกตำหนิ			
Hbk	2	2	และพระเยโฮวาห์ตรัสตอบข้าพเจ้าว่า " จงเขียนนิมิตนั้นลง ไป จงเขียนไว้บนแผ่นป้ายให้กระจ่าง เพื่อให้คนที่วังอันใดคล่อง
Hbk	2	3	เพราะว่านิมิตนั้นยังรอเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุด มันก็จะกล่าวออกมา มัน ไม่มุลสา ถ้าดูเข้าไป ก็จงคอยสักหน่อย มันจะบังเกิดขึ้นเป็นแน่ คง
ไม่ล่าช้านัก			
Hbk	2	4	ดูเถิด ผู้ที่จิตใจมอญขึ้นก็ไม่เที่ยงธรรม แต่พวกคนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ
Hbk	2	5	ยิ่งกว่านั้น เพราะเขาจะเปิดโดยเหล่าองุ่น เขาจึงเป็นคนจองทอง เขา ไม่ยอมอยู่บ้าน ความตะกละของเขากว้างเหมือนอย่างนรก อย่างมัจจุราช
ไม่เคยรู้จักอิม เขากอบโกยประชาชนที่ทั้งหลายมาเพื่อตัวเขาเอง แล้วรวบรวมชนชาติที่ทั้งหลายเข้ามาเป็นคนของตน "			
Hbk	2	6	ประชาชนที่ทั้งสิ้นเหล่านี้จะไม่ยกคำอุปมากล่าวต่อเขาหรือ และยกทุกาฆาติกล่าวเขาว่า " วิบัติแก่ผู้ที่จะสมสิ่งที่มีโทษของตนไว้ จะทำอย่างไร
ได้นานเท่าใดนะ และบรรทุกของที่ยึดเป็นประกันไว้เต็มตัว			
Hbk	2	7	ลูกหนึ่งองเจ้าจะไม่ลุกขึ้นมาในปัจจุบันทันด่วนหรือ และผู้ใดที่กระทำให้เจ้าตัวสิ้นจะไม่ตื่นขึ้นหรือ แล้วเจ้าก็จะถูกเขาริบข้างละ
Hbk	2	8	เพราะว่าเจ้าได้ปล้นมาแล้วหลายประชาชน ชนชาติที่ทั้งหลายที่เหลือนอยู่นั้นจึงจะมาปล้นเจ้า เพราะเจ้าทำให้โลหิตมนุษย์ตก และเพราะการ
ทารุณต่อแผ่นดิน ตอบรรดาหัวเมืองและตอบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น			
Hbk	2	9	วิบัติแก่ผู้ที่อยากได้กำไรมาสู่เรือนของตนด้วยความชั่ว เพื่อจะวางรังของตัวให้สูงเด่นขึ้น เพื่อให้พ้นจากฤทธิ์อำนาจของความชั่วร้าย
Hbk	2	10	ที่จริงเจ้าได้ออกอบายความอับอายมาสู่เรือนของเจ้าโดยกำจัดชนชาติที่ทั้งหลายเป็นอันมากเสีย เจ้าได้ทำบาปต่อจิตใจของเจ้าแล้ว
Hbk	2	11	เพราะว่าศิลาจะตะโกนออกมาจากผนัง และซอกก็จะตบสนองมาจากหมุดไม้ในเรือน
Hbk	2	12	วิบัติแก่ผู้สร้างเมืองด้วยโลหิต และวางรากนครไว้ด้วยความชั่วช้า
Hbk	2	13	ดูเถิด ที่บรรดาชนชาติทำงานก็เพื่อแก่ไฟ และที่ชนชาติที่ทั้งหลายทำงานเหน็ดเหนื่อยก็เพื่อแก่การไร้สาระ มิได้เป็นเช่นนี้เพราะพระเยโฮวาห์
จอมโยธาตอหรือ			
Hbk	2	14	เพราะว่าพิภพจะเต็มไปด้วยความรู้ในเรื่องสงาราศิของพระเยโฮวาห์ดังน้ำที่เต็มทะเล
Hbk	2	15	วิบัติแก่ผู้คนที่ให้เพื่อนบ้านดื่ม ที่ยืนชวดไปให้เขาและทำให้เขาเมาไป เพื่อจะเพ่งดูความเปลี่ยนแปลงของเพื่อนบ้าน
Hbk	2	16	เจ้าจะอิมไปด้วยความอับอาย ไม่ใช่อิมด้วยสงาราศิ เจ้าดื่มเมองซี แล้วให้เหมือนผู้ชายที่มีได้เข้าสูหนัด ถ้วยซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระเยโฮ
วาหจะเวียนมาถึงเจ้า แล้วความอับอายจะพินเหนือสงาราศิของเจ้า			
Hbk	2	17	เนื่องด้วยความทารุณที่เจ้ากระทำแก่เลบานอนจะท่วมเจ้า ความพินาตของสัตว์เดียรัจฉานซึ่งกระทำให้เขากลัว เพราะเจ้าทำให้โลหิตมนุษย์
ตก และด้วยเหตุความรุนแรงต่อแผ่นดิน ตอบรรดาหัวเมืองและตอบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น			
Hbk	2	18	รูปแกะสลักให้ประโยชน์อะไรเล่า รูปที่ช่างได้แกะสลักไว้ รูปหล่ออันเป็นครูสอนความเท็จให้ประโยชน์อะไร ที่ช่างจะวางใจในสิ่งที่เขาสร้าง
ขึ้น ที่ช่างจะสร้างพระไพบั			
Hbk	2	19	วิบัติแก่ผู้ที่กล่าวแก่สิ่งที่ทำด้วยไม้ว่า ` จงตื่นเถิด ' แก่หินไม้ว่า ` จงลุกขึ้นเถิด ' สิ่งนี้สิ่งสนอะไรได้หรือ ดูเถิด สิ่งนั้นกะไหลทองคำหรือ
เงิน แต่ไม่มีลมหายใจในสิ่งนั้นเลย			
Hbk	2	20	แต่พระเยโฮวาห์ทรงสถิตในพระวิหารบริสุทธิ์ของพระองค์ จงให้สิ้นทั้งพิภพอยู่สงบต่อพระพักตร์พระองค์เกิด "
Hbk	3	1	คำอธิษฐานของฮบบากผู้พยากรณ์ ตามท่านองซึกกาโยน
Hbk	3	2	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้ยืมกิตติศัพท์ของพระองค์ แล้วข้าพระองค์ยำเกรง ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พอถึงกลางยุคของทรงหรือพื้นพระ
ราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ พอถึงกลางยุคของทรงแจ้งให้ทราบทั่วกัน เมื่อทรงกริ้ว ขอทรงระลึกถึงความกรุณา			
Hbk	3	3	พระเจ้าเสด็จจากเพมาน องค์บริสุทธิ์เสด็จจากภูเขาปาราน เซเลห์ สงาราศิของพระองค์คลุมทั่วฟ้าสวรรค์ และโลกก็เต็มด้วยคำสรรเสริญ
พระองค์			
Hbk	3	4	ความผ่องใสของพระองค์ดังแสงสว่าง มีเขาออกมาจากพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงกำบังอุทยานภาพของพระองค์เสียที่นั้น
Hbk	3	5	โรครบาดเค้นนำหน้าพระองค์ ถ่านที่ไหม้ย่อมมาชิดตามหลังพระบาทของพระองค์
Hbk	3	6	พระองค์ประทับยืนและทรงวัดพิภพ พระองค์ทอดพระเนตรและทรงเขย่าประชาชนชาติ แล้วภูเขานี้รันดราลก็กระจัดกระจาย และเนินเขาอัน
อยู่เนื่องนิตย์ก็ยุบต่ำลง การเสด็จของพระองค์ก็เป็นดังดั้งเดิม			
Hbk	3	7	ข้าพเจ้าได้เห็นต้นที่ของคณคุษอยู่ในสภาพททขใจ และมานแห่งแผ่นดินมีเดือนหวันไหว
Hbk	3	8	ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงพระพิโรธต่อแม่น้ำหรือ พระองค์ทรงกริ้วต่อแม่น้ำหรือ หรือว่าพระองค์ทรงโกรธทะเลเมื่อพระองค์เสด็จ
ทรงมา เมื่อทรงรกรบแห่งความรอด			
Hbk	3	9	คันธนูของพระองค์ก็ถูกเปิดออกจนเปลือยเปล่าทีเดียว ตามคำสัตย์ปฏิญาณของเหล่าตระกูลคือพระดำรัสของพระองค์ เซเลห์ พระองค์ทรง
แยกพิภพด้วยแม่น้ำทั้งหลาย			
Hbk	3	10	บรรดาภูเขามองเห็นพระองค์ก็บิดเบี้ยวไป กระแสน้ำที่ตืดตืดก็กวาดผ่านไป มหาสมุทรก็สงเสียง มันยกมือของมันขึ้นเบื้องสูง
Hbk	3	11	ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์นิ่งเฉยอยู่ในที่ของมัน เมื่อแสงแห่งลครนุของพระองค์พุ่งผ่านไป เมื่อแสงแห่งหอกอันยาววับของพระองค์พุ่งไป
Hbk	3	12	พระองค์เสด็จไปเหนือพิภพด้วยความโกรธา พระองค์ทรงเหยียบย่ำประชาชนชาติด้วยความกริ้ว
Hbk	3	13	พระองค์เสด็จออกไปเพื่อชวยประชาชนของพระองค์ให้รอด เพื่อชวยผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ให้รอด พระองค์ทรงทำให้ศิระแห่งเรือนของ
คนชั่ว ได้รับบาดเจ็บ โดยการเผยให้เห็นตั้งแตรากฐานถึงชวงคอ เซเลห์			
Hbk	3	14	พระองค์ทรงแหงหน้าหน้าหมู่บ้านของเขาด้วยหอกของพระองค์ ผู้มาอย่างลมบ้าหมูเพื่อจะกระจายข้าพเจ้าเสีย เขาจะเปรมปรีดีดังว่าจะกินคน
จนเสียเป็นความล้ม			
Hbk	3	15	พระองค์ทรงเหยียบย่ำทะเลด้วยม้าของพระองค์ คือน้ำมากหลายซึ่งเดือดพล่ง
Hbk	3	16	เมื่อข้าพเจ้าได้ยินแล้ว ท้องของข้าพเจ้าก็สะเทือน พอได้ยินเสียง ริมฝีปากของข้าพเจ้าก็สิ้น กระดูของข้าพเจ้าก็ผุพัง และข้าพเจ้าก็สะเทือน
อยู่ในตัวข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะพักอยู่ในวันแห่งความลำบาก เมื่อเขามาถึงประชาชน เขาจะบกรุกด้วยกองทหารของตน			
Hbk	3	17	แม้ต้นมะเดื่อจะไม่มิดอกบาน หรือจะไม่มิดอกในเถาองุ่น การตรากตรำกับต้นมะกอกเทศก็สูญเปล่า ฟุ่นนางจะมีได้เกิดอาหาร ฟุ้งสัตว์จะขาดไป
จากคอก และจะไม่มีฝูงวัวที่ในไรนา			
Hbk	3	18	ถึงกระนั้นข้าพเจ้าจะรำงเรียงในพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีในพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพเจ้า
Hbk	3	19	พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นกำลังของข้าพเจ้า พระองค์จะทรงกระทำทำของข้าพเจ้าเหมือนอย่างดินกลางตัวเมีย พระองค์จะทรงกระทำให้
ข้าพเจ้าเดิน ไปบนที่สูงทั้งหลายของข้าพเจ้า ถึงหัวหนานักหรือเงเคหรือสงาย			
Zph	1	1	พระวาจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งมาถึงเศฟันยาห์บุตรชายคุษี ผู้เป็นบุตรชายเกดลียาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาริยาห์ ผู้เป็นราชโอรสของเฮเซติยา
ห์ ในรัชกาลโยสิยาห์ราชโอรสของอาโมน กษัตริย์ของยูดาห์			
Zph	1	2	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะกวาดทกลิ่งทุกอย่างให้เกลี้ยงจากพื้นแผ่นดิน "
Zph	1	3	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " เราจะกวาดมนุษย์และสัตว์เดียรัจฉานไปเสีย เราจะกวาดนกในอากาศไปเสียทั้งปลาในทะเลด้วย เราจะกวาดล้างสิ่งที
ทำให้สะอาดพร้อมกับคนชั่ว เราจะขจัดมนุษยชาติออกจากพื้นแผ่นดิน			
Zph	1	4	เราจะเหยียดมือของเราออกต่ออสุยดาห์ และต่อชาวเยรูซาเล็มทั้งมวล เราจะขจัดกาดเดนของพระบอัลเสียจากสถานที่นี้ และกำจัดชื่อบรรดา
เกมาริมพร้อมกับพวกปุโรหิตเสีย			
Zph	1	5	กำจัดคนเหล่านั้นที่กราบลงบนคาคาฟหลังคาตึกเพื่อไหว้บารูแห่งฟ้าสวรรค์ คนเหล่านั้นที่กราบลงปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ และปฏิญาณ
ต่อพระมิลโคม			
Zph	1	6	คนเหล่านั้นที่หันกลับจากการติดตามพระเยโฮวาห์ ผู้มิได้แสวงหาพระเยโฮวาห์หรือทูลถามพระองค์ "
Zph	1	7	จงนิ่งสงบอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เพราะววันแห่งพระเยโฮวาห์มาถึงแล้ว พระเยโฮวาห์ทรงเตรียมเครื่องบูชา และ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ทรงกระทำเชกของพระองค์ให้บริสุทธิ์			
Zph	1	8	และต่อมาในวันที่พระเยโฮวาห์ทรงมาพบท่านนั้น พระองค์ตรัสว่า " เราจะลงโทษบรรดาเจ้านายและโอรสของกษัตริย์ และบรรดาผู้ที่ตกแต่งตัว
ด้วยเครื่องแต่งกายต่างต่าง			
Zph	1	9	ในวันนั้น เราจะลงโทษทุกคนที่กระโดดข้ามธรณีประตู คือผู้ที่กระทำให้เรือนของนายเต็มไปด้วยความทารุณและการคดโกง"
Zph	1	10	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า " ต่อมาในวันนั้น จะได้ยินเสียงร้องจากประตูปลา และเสียงร่ำไห้จากแขวงสอง และเสียงโศกคร่ำครวญจากเนินเขา
Zph	1	11	โอ ชาวตำบลมักเทศ จงร่ำไห้เถิด เพราะพ่อค้าทั้งปวงก็ถูกโค่นลงเสียแล้ว บรรดาผู้ที่ค้าขายกับเงินก็ถูกขจัดเสียแล้ว
Zph	1	12	ต่อมาคราวนั้นเราจะเอาตะเกียงส่องดูยูเรซาเล็ม และเราจะลงโทษคนที่ตักตะกอน ผู้ที่กล่าวในใจของตนว่า ` พระเยโฮวาห์จะไม่ทรงกระทำ
การดี และพระองค์ก็จะไม่ทรงกระทำการชั่ว'			
Zph	1	13	ฉะนั้นทรัพย์สินของของเขจะถูกปล้น และเรือนของเขาจะรกร้าง ถึงเขาจะสร้างเรือน เขาก็จะไม่ได้อยู่ในเรือนนั้น ถึงเขาจะปลูกสวนองุ่น
เขาจะไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นจากสวนนั้น"			
Zph	1	14	วันสำคัญแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามา ใกล้เข้ามาและเร่งมาก ทั้งเสียงของวันแห่งพระเยโฮวาห์ ผู้แก่วัยล่วงเลยร้องเสียงดังที่นั่น
Zph	1	15	วันนั้นเป็นวันแห่งพระพิโรธ เป็นวันแห่งความทุกข์ใจและความซึมเศร้า เป็นวันแห่งการทิ้งให้เสียเปล่าและการทิ้งให้รกร้าง เป็นวันแห่ง
ความมืดและความอึมครึม เป็นวันแห่งเมฆหมอกและความมืดทึบ			
Zph	1	16	เป็นวันที่มีเสียงแตรและวันโห่ร้องต่อเมืองทั้งหลายที่มีสันปปราการและตอป้อมสูง
Zph	1	17	เราจะนำทุกข์ภัยมาสู่มนุษย์ เขาจะไปได้เดินไปเหมือนคนตาบอด เพราะเขาได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์ โลกิตของเขจะถูกเทออกเหมือน
ฝุ่น และเนื้อของเขจะถูกเทออกเหมือนมูลสัตว์			
Zph	1	18	เงินหรือทองคำของเขาก็จะไม่สามารถช่วยเขาให้พ้นได้ในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ แผ่นดินทั้งสิ้นจะถูกเผาผลาญในไฟแห่ง
ความหวงแหนของพระองค์ เพราะพระองค์จะทรงกำจัดคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินอย่างรวดเร็ว			
Zph	2	1	โอ ประชาชาติที่ผู้อื่นไม่ปรารถนาเอาเย จมขามนุษย์กัน เออ มาขมนมกัน
Zph	2	2	ก่อนที่พระบัญชาสำเร็จ ก่อนที่วันนั้นผ่านไปดังเกลบที่ปลิว ก่อนที่พระพิโรธอันร้ายแรงแห่งพระเยโฮวาห์จะลงมาจากเหนือเจ้า ก่อนที่วันแห่ง
พระพิโรธของพระเยโฮวาห์จะลงมาจากเหนือเจ้า			
Zph	2	3	ทุกคนที่ใจถ่อมในแผ่นดินนี้ คือผู้ที่กระทำตามคำตัดสินของพระองค์ จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ จงแสวงหาความชอบธรรม แสวงหาความถ่อม
ใจ ชะรอยเจ้าจะได้รับการกำบังในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์			
Zph	2	4	เพราะว่าเมืองกาซาจะถูกทอดทิ้ง และเมืองอัสเคโลนจะเป็นที่รกร้าง ชาวเมืองอัสโดดจะถูกขับไล่ในเวลาเพียงวัน และเมืองเอโครนจะถูกถอน
รากถอนโคน			
Zph	2	5	ริบตีแก่เจ้า ชาวเมืองชายทะเล เจ้าผู้เป็นประชาชาติเคเรี พระวณะของพระเยโฮวาห์มีมากกล่าวโทษเจ้า โอ คานาอัน แผ่นดินของคนฟิลิ
สเตีย เราจะทำลายเจ้า จนไม่มีชาวเมืองเหลือ			
Zph	2	6	ชายทะเลนั้นจะเป็นที่อยู่อาศัยและเป็นกระโจมสำหรับผู้เลี้ยงแกะ และเป็นคอกสำหรับฝูงแพะแกะ
Zph	2	7	ชายทะเลนั้นจะเป็นกรรมสิทธิ์ของวงศาวงศ์คนยิวที่เหลือน้อยนั้น เขาจะหากินที่นั่น ครั้นถึงเวลาเย็น เขาจะนอนลงที่ในเหย้าเรือนทั้งหลายของ
อัสเคโลน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขจะทำเขาให้เสีย และให้เขากลับสู่สภาพเดิม			
Zph	2	8	" เราได้ยินคำคำของโมอับ และคำครหาของคนอัมโมนแล้ว ซึ่งเขาตำปราชานของเรา และอวดอ้างเรื่องเขตแดนของเขาทั้งหลาย"
Zph	2	9	พระเยโฮวาห์จอมโยธา พระเจ้าของอิสราเอลตรัสว่า " เหตุฉะนี้ เรามีชีวิตอยู่นั้นใด แน่ทีเดียว โมอับจะกลายเป็นเหมือนเมืองโสโดม และคน
อัมโมนจะเหมือนเมืองโกโมราห์ คือเป็นที่ขยายพันธุสันตาเยและบ่อเกลือ และเป็นที่รกร้างอยู่นองนิตย์ ชนชาติของเราส่วนที่เหลือจะปล้นเขา และชนชาติของเขาที่เหลือจะยึดเขาเป็น			
กรรมสิทธิ์"			
Zph	2	10	นี่จะเป็นผลตอบแทนความจองหองของเขา เพราะเขาตำและอ้อวดต่อประชาชนของพระเยโฮวาห์จอมโยธา
Zph	2	11	พระเยโฮวาห์จะทรงเป็นที่เกรงกลัวของเขาทั้งหลาย พระองค์จะทรงกระทำให้พระทั้งหลายของโลกผ่ายผอม และมนุษย์ทั้งปวงจะนมัสการ
พระองค์ ต่างตามถิ่นฐานของตน รวมทั้งเกาะแห่งประชาชาติทั้งสิ้น			
Zph	2	12	โอ คนเอธิโอเปียเอ๋ย เจ้าด้วยเหมือนกัน จะต้องถูกประหารเสียด้วยดาบของเรา
Zph	2	13	แล้วพระองค์จะเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ต่อแผ่นดินทางทิศเหนือ และทำลายอัสซีเรีย และจะกระทำให้เมืองนั้นเวหนเป็นที่รกร้าง เป็นที่
แห้งแล้งเหมือนถิ่นทุรกันดาร			
Zph	2	14	ฝูงสัตว์ทั้งหลายจะนอนอยู่ท่ามกลางที่นั่น สัตว์ป่าในประชาชาติทั้งสิ้น ทั้งนกกระยางและอีกาบ้านจะอาศัยอยู่ที่หัวเสาทั้งหลายของเมืองนั้น
เสียงของพวกมันจะร้องอยู่ที่หน้าต่าง ความรกร้างจะอยู่ที่ธรณีประตู เพราะพระองค์จะทรงกระทำให้งานที่ทำด้วยไม้สนสีดาร์เปิดโลงออก			
Zph	2	15	นี่เป็นเมืองที่สนกสนานที่อยู่ได้อย่างไร้กังวล เป็นเมืองที่คิดในใจของตนว่า " ข้านี้แหละ และไม่มีเมืองอื่นใดนอกเหนือจากข้าอีก" มันกลายเป็น
เมืองรกร้างเสียจริงๆ เป็นที่อาศัยนอนของสัตว์ป่า ทุกคนที่ผ่านเมืองนี้ ไปจะเหยียดหยันและส่ายมือของเขา			
Zph	3	1	ริบตีแก่เมืองนี้ที่โสโคโรกและเป็นมลทิน เป็นเมืองที่บีบบังคับเขา
Zph	3	2	เธอไม่ยอมเชื่อฟังเสียงใดๆ และไม่ยอมรับการติสอนใดๆ เธอไม่วางใจในพระเยโฮวาห์ และเธอไม่เข้ามาใกล้พระเจ้าของเธอ
Zph	3	3	เจ้านายของเธอก็เหมือนสิงโตที่คำราม ผู้พิพากษาของเธอก็เหมือนหมาป่ายามเย็น ซึ่งไม่ทะเลาะดูจนกระทั่งถึงรุ่งเช้า
Zph	3	4	ผู้พยากรณ์ของเธอเป็นคนเบาปัญญา เป็นคนทรยศ พวกปุโรหิตของเธอก็กระทำสถานบริสุทธิ์ให้มัวหมอง เขาฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติ
Zph	3	5	พระเยโฮวาห์ผู้ทรงดำรงอยู่ในเมืองนั้นชอบธรรม พระองค์จะมีได้ทรงกระทำความชั่วช้าเลย ทุกเช้าพระองค์สำแดงคำตัดสินของพระองค์
พระองค์มิได้ทรงขาดเลย แต่คนอธรรมไม่รู้จักอาย			
Zph	3	6	" เราได้จัดประชาชาติทั้งหลายออกเสียแล้ว หอคอยของเขาก็รกร้าง เรากะทำให้ถนนของเมืองนั้นเสียไปเปล่าๆ ไม่มีใครผ่านไปมา หัว
เมืองของเขาถูกทำลาย เพื่อจะไม่มีคน ไม่มีชาวเมืองอยู่เลย			
Zph	3	7	เรากล่าวว่า ` แท้จริง เมืองนั้นจะยำเกรงเรา เธอจะยอมรับคำสั่งสอน' เพื่อที่อาศัยของเขาจะไม่ถูกตัดออก เราลงโทษเขาอย่างไรก็ตาม แต่
เขาทั้งหลายยังกลับร้อนใจที่จะให้การกระทำของเขาเสื่อมทราม"			
Zph	3	8	พระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า " เพราะฉะนั้นจงคอยเรา คอยวันที่เราลุกขึ้นเพื่อทำการปล้น เพราะการตกลงใจของเราก็คือจะรวมประชาชาติ ให้
ราชอาณาจักรรวมกัน เพื่อเทความกริ้วของเราบนเขาทั้งหลาย คือความรื้อแรงแห่งความโกรธของเรา เพราะว่าพิภพทั้งสิ้นจะถูกเผาผลาญในไฟแห่งความหวงแหนของเรา			
Zph	3	9	ในคราวนั้น เราจะให้ประชาชนนั้นหันไปใช้ภาษาบริสุทธิ์ เพื่อว่าทุกคนจะร้องทูลออกพระนามพระเยโฮวาห์ และปรณนิตพระองค์เป็นใจ
เดียวกัน			
Zph	3	10	บุคคลที่ทูลขอต่อเรา คือบุตรสาวแห่งคนของเราที่ถูกกระจัดกระจายไป ฉะนั้นเอาเครื่องบูชาของเรามาจากปากข้างโน้นของแม่น้ำแห่ง
เอธิโอเปีย			
Zph	3	11	ในวันนั้น เจ้าจะไม่ถูกกระทำให้อับอายด้วยการกระทำทั้งสิ้นซึ่งเจ้าได้ละเมิดต่อเรา เพราะในเวลานั้นเราจะคัดผู้โอดวอดเห่อเหิมนั้นออกเสีย
จากท่ามกลางเจ้า เจ้าจึงจะไม่เยอหยิ่งจองหองเพราะเหตุเขบาบริสุทธิ์ของเราอีกต่อไป			
Zph	3	12	เพราะเราจะเหลือแต่คนที่ทุกข์ยากและขัดสนไว้ในท่ามกลางเจ้า เขาจะวางใจในพระนามแห่งพระเยโฮวาห์
Zph	3	13	บรรดาคนที่เหลืออยู่ในอิสราเอล เขาจะไม่กระทำความชั่วช้า และไม่กล่าวคำสา และในปากของเขานั้นจะหาสิ่งที่ล่อลวงก็ไม่มี เพราะเขาทั้ง
หลายจะเที่ยวหากินและนอนลง และไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับกรัง			
Zph	3	14	โอ บุตรสาวแห่งศิโยนเอ๋ย จงร้องเพลงเสียงดัง โอ อิสราเอลเอ๋ย จงโห่ร้องเถิด จงปรบปรีดีและสิงโลดด้วยเต็มใจของเจ้าเถิด โอ บุตรสาวแห่ง
เยรูซาเล็ม			
Zph	3	15	พระเยโฮวาห์ทรงล้มเลิกการพิพากษาลงโทษเจ้าแล้ว พระองค์ทรงขับไล่ศัตรูของเจ้าออกไปแล้ว กษัตริย์แห่งอิสราเอลคือพระเยโฮวาห์ทรงอยู่
ท่ามกลางเจ้า เจ้าจะไม่พบความชั่วร้ายอีกต่อไป			
Zph	3	16	ในวันนั้น เขาจะพูดกับเยรูซาเล็มว่า ` อย่ากลัวเลย' และพูดกับศิโยนว่า ` อย่าให้มือของเจ้าอ่อนเปลี้ยไป'
Zph	3	17	พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้าทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์จะทรงช่วยให้รอด พระองค์จะทรงปรบปรีดีเพราะเจ้าด้วยความยินดี
พระองค์จะทรงพำนักในความรักของพระองค์ พระองค์จะทรงเริงโลดเพราะเจ้าด้วยร้องเพลงเสียงดัง			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Zph	3	18	เราจะรวบรวมคนที่เศร้าโศกให้มายังประชมอันศักดิ์สิทธิ์ คือคนในพวกเจ้าซึ่งต้องทนต่อการเยาะเย้ย
Zph	3	19	ดุเดือด ในคราวนั้นเราจะกล่าวถึงผู้ที่บีบบังคับเจ้าทุกคน เราจะช่วยคนชาติพิการให้รอดพ้น และรวบรวมคนที่กระจัดกระจายไป และเราจะ
เปลี่ยนความ			เปลี่ยนความอับอายของเขาให้เป็นความน่าสรรเสริญ และให้เป็นเสียลือไปทั่วโลก
Zph	3	20	ในคราวนั้นเราจะนำเจ้ากลับเข้ามา คือในคราวที่เรารวบรวมพวกเจ้าเข้าด้วยกัน เออ เราจะกระทำให้เจ้ามีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลายของโลก คือเมื่อเราให้เจ้ากลับสู่สภาพเดิมต่อหน้าต่อตาเจ้า" พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้แหละ
Hgg	1	1	ณ วันที่หนึ่ง เดือนที่หก ปีที่สองแห่งรัชกาลกษัตริย์ดาวิด พระวณะของพระเยซูฮาทร์สมาโดยทางซักกัย ผู้พยากรณ์ ถึงเศรบบาเบลบุตรชาย
ซอลท์เทิล			ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ และถึงโยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต ว่า
Hgg	1	2	" พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า ประชาชนเหล่านี้กล่าวว่า เวลานี้ยังไม่มาถึง คือเวลาที่สร้างพระนิเวศของพระเยซูฮาทร์ส
Hgg	1	3	แล้วพระวณะของพระเยซูฮาทร์สจึงมาถึงโดยทางซักกัยผู้พยากรณ์ว่า
Hgg	1	4	" ถึงเวลาแล้วหรือที่ตัวเจ้าเองอาศัยอยู่ในบ้านที่มีไม้บุ แต่ส่วนพระนิเวศนี้ทั้งให้พังทลาย
Hgg	1	5	เพราะฉะนั้น บัดนี้พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงพิจารณาว่า จงพิจารณาว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร
Hgg	1	6	เจ้าหว่านมาก แต่เกี่ยวน้อย เจ้ารับประทาน แต่ไม่เคยอ้ม เจ้าดื่ม แต่ก็ไม่เคยหายอยาก เจ้านั่งหม แต่ก็ไม่มีการอุ้ม ผู้ที่ได้ค่าจ้าง ก็ได้ค่าจ้าง
มาใส่ถุงที่มีรู			
Hgg	1	7	พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงพิจารณาว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร
Hgg	1	8	พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงพิจารณาว่า เจ้ามีความเป็นอยู่อย่างไร
Hgg	1	9	เจ้าทั้งหลายหวังได้มาก แต่ดูเกิด ก็ได้น้อย และเมื่อเจ้านำผลมาบ้านของเจ้า เราก็มั่นใจไปเสีย พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า ทำไม่เป็น
อย่างนั้นเล่า			ก็เพราะนิเวศของเราพังทลายอยู่ ฝ่ายเจ้าต่างก็สาละวนอยู่กับเรื่องบ้านของตน
Hgg	1	10	เพราะฉะนั้น ท้องฟ้าที่อยู่เหนือเจ้าจึงยังน้ำค้างไว้เสีย และโลกก็ยึดพืชผลของมันไว้เสีย
Hgg	1	11	และเราก็เรียกความแห้งแล้งมาสู่แผ่นดินและเนินเขา มาสู่ข้าว น้ำองุ่นใหม่ และน้ำมัน มาสู่สิ่งต่างๆซึ่งดินอันอเนกผล สุ่มนุษย์และสัตว์ และมา
สู่ผลงานทั้งสิ้นซึ่งมือกระทำไว้"			
Hgg	1	12	แล้วเศรบบาเบล บุตรชายซอลท์เทิลและโยชูวา บุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต พร้อมกับประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ได้เชื่อฟังพระสุรเสียง
ของพระเยซูฮาทร์ส			พระเจ้าของเขาทั้งหลาย และถ้อยคำของซักกัยผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย ได้ทรงใช้ท่านมา และประชาชนก็เกรงกลัวต่อพระพักตร์พระเยซูฮาทร์ส
Hgg	1	13	แล้วซักกัย ทูตของพระเยซูฮาทร์ส จึงกล่าวแก่ประชาชนตามกระแสรับสั่งของพระเยซูฮาทร์สว่า " พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า เรายูกับเจ้าทั้งหลาย"
Hgg	1	14	และพระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงพิจารณาว่า เศรบบาเบลบุตรชายซอลท์เทิล ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ และทรงเร่าใจของโยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต
และเราใจประชาชน			ทั้งปวงที่เหลืออยู่นั้น เขาทั้งหลายก็มาทำงานในพระนิเวศของพระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย
Hgg	1	15	ณ วันที่ยี่สิบสี่ของเดือนที่หก ในปีที่สองแห่งรัชกาลกษัตริย์ดาวิด
Hgg	2	1	ณ วันที่ยี่สิบสี่ของเดือนที่เจ็ด พระวณะของพระเยซูฮาทร์สมาโดยทางซักกัยผู้พยากรณ์ว่า
Hgg	2	2	" จงกล่าวแก่เศรบบาเบลบุตรชายซอลท์เทิล ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ และแก่โยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต และแก่ประชาชนที่เหลือ
อยู่เกิด ว่า			
Hgg	2	3	ใครบ้างที่เหลืออยู่ท่ามกลางพวกท่านนี้ ที่เห็นพระนิเวศนี้ครั้งเมื่อมีสงครามเดิม บัดนี้ท่านเหล่านั้นเห็นเป็นอย่างไร มองดูแล้วเปรียบกัน ไม่
ได้เลยไซ้ใหม่			
Hgg	2	4	พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า โอ เศรบบาเบลเอ๋ย แม้กระนั้นก็คิด จงกล่าวหาญเกิด โอ โยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิตเอ๋ย จงกล่าวหาญเกิด
ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินเอ๋ย			จงกล่าวหาญเกิด พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้แหละ พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงทำงานเกิด เพราะเราอยู่กับเจ้า
Hgg	2	5	ตามถ้อยคำซึ่งเราได้ทำเป็นพันธสัญญาไว้กับเจ้า เมื่อเจ้าทั้งหลายออกจากอียิปต์ วิทยาลัยของเรายูท่ามกลางเจ้า อย่ากลัวเลย
Hgg	2	6	เพราะพระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า อีกสักหน่อย เราจะเขยื้อนท้องฟ้าและโลก ทะเลและแผ่นดินแห่ง อีกครั้งหนึ่ง
Hgg	2	7	เราจะเขยื้อนประชาชาติทั้งสิ้น เพื่อความปรารถนาของประชาชาติทั้งสิ้นจะได้เข้ามา เราจะบรรจนิเวศนี้ให้เต็มด้วยสงคราม พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้แหละ
โยธาตั้งนี้แหละ			
Hgg	2	8	เงินเป็นของเรา และทองคำเป็นของเรา พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้แหละ
Hgg	2	9	พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า สงครามของพระนิเวศครั้งหลังนี้จะยิ่งกว่าครั้งเดิมนั้น พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า และเราจะให้เกิดความ
สมบูรณ์แห่งสุขในสถานที่นี้"			
Hgg	2	10	เมื่อวันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่เก้า ในปีที่สองของรัชกาลดาวิด พระวณะของพระเยซูฮาทร์สมาโดยทางซักกัยผู้พยากรณ์ว่า
Hgg	2	11	พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงถามบรรดาปุโรหิตเกี่ยวกับราชบัญญัติเกิดว่า
Hgg	2	12	" ถ้าผู้ใดช่วยเสือกคลุมท่าพวกห่อเนือบรสิทรีไป หากว่าชายเสื้อตัวนั้น ไปถูกขนมปังหรือแอง หรือน้ำองุ่น หรือน้ำมัน หรืออาหารใดๆ สิ่งนั้น
จะพลอยบรสิทรีไปด้วยหรือไม่"			พวกปุโรหิตตอบว่า " ไม่บรสิทรี"
Hgg	2	13	แล้วซักกัยจึงถามว่า " ถ้าคนหนึ่งคนใดที่มกลินเพราะไปถูกศพมาแล้วมกลินเหล่านี้เข้า สิ่งเหล่านี้จะมกลินไปด้วยหรือไม่" ปุโรหิตตอบ
ว่า " สิ่งเหล่านี้จะมกลินไปด้วย"			
Hgg	2	14	ซักกัยจึงตอบว่า " พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า ต่อหน้าเรา ประชาชนนี้เป็นอย่างนั้นและประชาชาตินี้ก็เป็นอย่างนั้น ผลงานทุกอย่างที่มีของเขากกระทำ
เป็นอย่างนั้นด้วย และสิ่งใดๆที่เขาถวายบูชาที่นั่น ก็เป็นมลทิน			
Hgg	2	15	บัดนี้ จงพิจารณาเกิดว่า ตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไปจะเกิดเหตุอะไรขึ้นบ้าง คือก่อนที่ศิลาก้อนหนึ่งจะวางซ้อนบนศิลาก้อนหนึ่งในพระวิหารของ
พระเยซูฮาทร์ส			
Hgg	2	16	ก่อนสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เมื่อผู้ใดมายังกองข้าวคิดว่าจะตวงได้ยี่สิบถึง ก็มีแต่สิบถึง เมื่อผู้หนึ่งมาถึงบ่อเก็บน้ำองุ่นเพื่อตักเอาห้าสิบถึง ก็มีแต่ยี่สิบ
ถึง			
Hgg	2	17	พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า เราได้โถมตีเจ้าและผลงานทั้งสิ้นจากมือของเจ้าด้วยให้ข้ามมาน และขึ้นรา และด้วยลูกเห็บ แต่เจ้าทั้งหลายก็ยังไม่หันมา
หาเรา			
Hgg	2	18	จงพิจารณาตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป คือวันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่เก้า คือตั้งแต่นั้นที่วางรากฐานแห่งพระวิหารของพระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงพิจารณา
Hgg	2	19	ยังมีข้าวตกค้างอยู่ในยังข้างหรือ แถลงุ่น ต้นมะเดื่อ และต้นทับทิมกับต้นมะกอกเทศยังไม่เกิดผลหรือ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป เราจะอำนาจพร
แก่เจ้า"			
Hgg	2	20	พระวณะของพระเยซูฮาทร์สมาถึงซักกัยเป็นครั้งที่สองเมื่อวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนนั้นว่า
Hgg	2	21	" จงพูดกับเศรบบาเบลผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ว่า เราจะเขยื้อนท้องฟ้าและโลก
Hgg	2	22	และเราจะคว่ำพระที่นั่งของบรรดาราชอาณาจักร เราจะทำลายเรียวแรงของบรรดาราชอาณาจักรแห่งประชาชาติ และจะคว่ำรถรบกับผู้ซบซัน
ม้าและผู้ซบซันจะต้องล้มลง			คือทุกคนจะต้องล้มลงด้วยดาบแห่งพี่น้องของเขา
Hgg	2	23	พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า ในวันนั้นเราจะรับเจ้า โอ เศรบบาเบล บุตรชายซอลท์เทิล ผู้รับใช้ของเราเอ๋ย พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า เราจะ
กระทำเจ้าให้เป็นดังแหวนตรา			เพราะเราได้เลือกสรรเจ้าแล้ว พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้แหละ"
Zch	1	1	ในเดือนที่แปด ปีที่สองแห่งรัชกาลดาวิด พระวณะของพระเยซูฮาทร์สมาถึงเศคาริยาห์ บุตรชายของเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของอิดโด ผู้
พยากรณ์ว่า			
Zch	1	2	" พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงพิจารณาว่า เศรบบาเบลบุตรชายซอลท์เทิล ผู้ว่าราชการเมืองยูดาห์ และทรงเร่าใจของโยชูวาบุตรชายเยโฮชาดัก มหาปุโรหิต
Zch	1	3	เพราะฉะนั้น จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงกลับมาหาเรา พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้แหละ และเราจะ
กลับมหาเจ้า			พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้แหละ
Zch	1	4	อย่าเป็นเหมือนบรรพบุรุษของเจ้า ซึ่งบรรดาผู้พยากรณ์ก่อนๆร้องบอกเขาว่า ` พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า จงหันกลับเสียจากทาง
ชั่วของเจ้า และจากการกระทำที่ชั่วของเจ้าเกิด"			พระเยซูฮาทร์สตั้งนี้ว่า แต่เขาไม่ได้ยินและไม่ฟังเรา
Zch	1	5	บรรพบุรุษของเจ้า เขาอยู่ที่ไหน พวกผู้พยากรณ์เล่า เขามีชีวิตอยู่เป็นนิตย์หรือ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Zch	1	6	แต่ถ้อยคำของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาแก่ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา ก็ได้ติดตามบรรพบุรุษของเจ้าทั้งมิใช่หรือ จนเขากลัปล
ใจแล้วกล่าวว่า			` พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงดำริว่าจะทรงกระทำแก่เราประการใด ในเรื่องทางและการกระทำของเรา พระองค์ทรงกระทำแก่เราอย่างนั้น "
Zch	1	7	เมื่อวันที่ยี่สิบสี่ เดือนที่สิบเอ็ด ซึ่งเป็นเดือนเซบท์ ในปีที่สองแห่งรัชกาลดาริอัส พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ บุตรชายของเบเร
คิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายของอิดโด ผู้พยากรณ์ว่า			
Zch	1	8	" ณ กลางคืนวันหนึ่ง ข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งมีผ้าสีแดง ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวที่ลานหุบเขา ณ เมืองหลังท่านผู้นั้น
มีผ้าสีแดง สีแดง และสีขาว			
Zch	1	9	แล้วข้าพเจ้าจึงถามว่า ` นายเจ้าข้า เหล่านี้คืออะไร' ทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าบอกข้าพเจ้าว่า ` เราจะสำแดงให้เจ้าทราบ ว่า เหล่านี้
คืออะไร'			
Zch	1	10	เหตุฉะนั้นชายที่ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวจึงบอกว่า ` เหล่านี้คือผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงใช้ให้ไปเที่ยวตรวจตราโลก'
Zch	1	11	และเขาเหล่านั้นได้ตอบทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ ผู้ยืนอยู่ท่ามกลางต้นน้ำมันเขียวว่า ` เราได้ตรวจตราโลกแล้ว ดูเถิด ทั้งโลกก็นิ่ง
สงบอยู่'			
Zch	1	12	แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า ` ข้าแต่พระเยโฮวาห์จอมโยธา อีกนานเท่าใดพระองค์จะไม่ทรงเมตตากรุงเยรูซาเล็ม และหัวเมือง
แห่งยูดาห์ ซึ่งพระองค์ทรงกริ้วมาเจ็ดสิบปีแล้ว พระเจ้าข้า'			
Zch	1	13	และพระเยโฮวาห์ทรงตอบทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้า เป็นพระวาหะที่ประเสริฐและล้ำโมโหใจ
Zch	1	14	ทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ` จงร้องว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า เรามีความหวังแก่กรุงเยรูซาเล็ม
คือกรุงศิโยนเป็นที่ซึ่ง			
Zch	1	15	เราโกรธประชาชาติมากที่อยู่อย่างสบายๆ เพราะเมื่อเราโกรธแต่เนิ่นๆ เขาก็ก่อกบฏพิบัติเกินขนาด
Zch	1	16	เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสว่า เรากลับบ้างกรุงเยรูซาเล็มด้วยความกรุณา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จะต้องสร้างนิเวศของเราขึ้น
ไว้ในนั้น และซึ่งเชือกวัดไว้เหนือกรุงเยรูซาเล็ม			
Zch	1	17	จงร้องอีกว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า เมืองทั้งหลายของเราจะไปพลับพลาด้วยเท้าของเรา และพระเยโฮวาห์จะปลอบศิ
โยน และเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง' "			
Zch	1	18	ข้าพเจ้าจึงเงยหน้าขึ้นแลเห็น ดูเถิด มีเขาสีเทา
Zch	1	19	ข้าพเจ้าจึงถามทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า " เหล่านี้คืออะไร" ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า " เหล่านี้คือเขาที่ขวิดยูดาห์ อิสราเอลและ
เยรูซาเล็ม ให้กระจัดกระจายไป"			
Zch	1	20	แล้วพระเยโฮวาห์จึงทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นช่างไม้สี่คน
Zch	1	21	และข้าพเจ้าจึงถามว่า " คนเหล่านี้มาทำอะไรกัน" พระองค์ทรงตอบว่า " เขาเหล่านี้มาขวิดยูดาห์ให้กระจัดกระจายไป จนไม่มีผู้โดยก
ศิระขึ้นได้อีก และช่างเหล่านี้มากระทำให้เขาหวาดกลัว เพื่อจะเหวี่ยงลงซึ่งเขาแห่งประชาชาติ ที่ยกเขาของตนมาขวิดแผ่นดินยูดาห์ให้กระจัดกระจายไป"			
Zch	2	1	ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นอีกแลเห็น ดูเถิด ชายคนหนึ่งมีเชือกวัดอยู่ในมือและ
Zch	2	2	ข้าพเจ้าจึงถามว่า " ท่านจะไปไหน" เขาจึงบอกข้าพเจ้าว่า " จะไปวัดเยรูซาเล็มดูว่า กว้างเท่าใด ยาวเท่าใด"
Zch	2	3	และดูเถิด ทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าก็ก้าวออกไป และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ก้าวออกไปพบกับท่าน
Zch	2	4	และบอกท่านว่า " รังษิ บอกชายหนุ่มคนนั้นว่า ` จะมีคนมาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มอย่างกับชนบทที่ไม่มีการกำแพงล้อม เพราะว่าประชาชนและ
สัตว์เลี้ยงในนั้นจะมีมากมาย			
Zch	2	5	เพราะว่า เราจะเหมือนกำแพงเพลิงล้อมเธอไว้ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า และเราจะเป่าสังข์ในเมืองนั้น
Zch	2	6	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เอ้ เอ้ จงหนีไปให้พ้นจากแผ่นดินเหนือ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราได้แผ่พวกเจ้าออกดังลมทั้งสี่ทิศของท้องฟ้า
Zch	2	7	โอ ศิโยนแอ่น เจ้าผู้ที่อยู่กับบริดาของบาบิโลน จงหนีไป
Zch	2	8	เมื่อสังข์ตีมาแล้ว พระองค์ทรงใช้เราให้ไปยังประชาชาติที่ปล้นเจ้า เพราะว่าผู้ใดได้แตะต้องเจ้า ก็ได้แตะต้องแก้วพระเนตรของพระองค์
พระเยโฮวาห์จอมโยธาจึงตรัสดังนี้ว่า			
Zch	2	9	เพราะ ดูเถิด เราจะล้างมือของเราเหนือเขา และเขาจะเป็นของถูกปล้นให้แก่คนรับใช้ของเขาเอง' แล้วเจ้าจะได้ทราบว่าพระเยโฮวาห์จอม
โยธาใช้ข้าพเจ้ามา			
Zch	2	10	โอ บุตรสาวแห่งศิโยนแอ่น จงร้องเพลงและรำเรงเถิด เพราะดูเถิด เรามาและจะอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Zch	2	11	และประชาชาติเป็นอันมากจะสมทบกันเข้าเป็นฝ่ายพระเยโฮวาห์ในวันนั้น และจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย
และเจ้าจะทราบว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ใช้ข้าพเจ้ามายังเจ้า			
Zch	2	12	และพระเยโฮวาห์จะทรงรับยูดาห์เป็นมรดก เป็นส่วนพระองค์ในแผ่นดินบริสุทธิ์ และจะเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง"
Zch	2	13	บรรดาเนื้อหนึ่งเอ๋ย จงนิ่งสงบอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงตื่นและเสด็จจากที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์แล้ว
Zch	3	1	แล้วท่านได้แสดงให้เห็นโยชวามหาบุรุษ ซึ่งยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ และซาตานยืนอยู่ข้างขวามือของท่าน จะขัด
ขวางท่าน			
Zch	3	2	และพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาตานว่า " โอ ซาตาน พระเยโฮวาห์ตรัสห้ามเจ้าเอื้อ พระเยโฮวาห์ผู้ทรงเลือกสรรกรุงเยรูซาเล็มทรงห้ามเจ้าเถิด
นี้ไม่ใช่ต้นพินที่ฉลุออกมาจากไฟดอกหรือ"			
Zch	3	3	ฝ่ายโยชวานั้นสวมเครื่องแต่งกายสลปรก ยืนอยู่หน้าทูตสวรรค์
Zch	3	4	และทูตสวรรค์จึงบอกผู้ที่ยืนอยู่ข้างหน้าท่านว่า " จงเปลื้องเครื่องแต่งกายที่สลปรกจากท่านเสีย" และทูตสวรรค์พูดกับท่านว่า " ดูเถิด เรา
ได้เอาความชั่วช้าออกไปเสียจากเจ้าแล้ว และเราจะประดับตัวเจ้าด้วยเสื้อผ้าอันสะอาด"			
Zch	3	5	และข้าพเจ้าว่า " จงให้เขาทั้งหลายเอาผ้ามาลสาอาดมาโพกศิระของท่าน" เขาจึงเอาผ้ามาลสาอาดมาโพกศิระของท่าน และสวม
เครื่องแต่งกายให้ท่าน และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ยืนอยู่			
Zch	3	6	และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จึงกล่าวแก่โยชวาว่า
Zch	3	7	" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้าดำเนินในหนทางของเรา และรักษาคำคำขบของเรา เจ้าจะได้ปกครองนิเวศของเรา และ
ดูแลบริเวณของเรา และเราจะให้เจ้ามีสิทธิที่จะเข้าไปท่ามกลางผู้เหล่านั้นที่ยืนอยู่ที่นี้			
Zch	3	8	โอ โยชวามหาบุรุษ จงฟังเถิด เจ้าและสหายของเจ้าผู้ที่นั่งอยู่ข้างหน้าเจ้า เพราะคนเหล่านี้เป็นหมายสำคัญ ดูเถิด เราจะนำผู้รับใช้ของเรา
มา คือ พระอังกูร			
Zch	3	9	เพราะว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงดูศิลาซึ่งเราตั้งไว้หน้าโยชวา เป็นศิลาก้อนเดียวที่มีจิตตา ดูเถิด เราจะสลักบนศิลานั้น และเราจะ
เปลื้องความชั่วช้าของแผ่นดินนี้ออกไปเสียในวันเดียว			
Zch	3	10	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ในวันนั้นเจ้าทุกคนจะเชิญเพื่อนบ้านของเจ้าให้มาใต้เงาถุนและใต้ต้นมะเดื่อ"
Zch	4	1	และทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้ามาอีก และปลุกข้าพเจ้าเหมือนคนที่เพิ่งตื่นจากการนอนของเขา
Zch	4	2	และท่านถามข้าพเจ้าว่า " เจ้าเห็นอะไร" ข้าพเจ้าตอบว่า " ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นเชิงเทียนทำด้วยทองคำล้วนอันหนึ่ง มีขามอยู่ที่ยอด และมี
ตะเกียงอยู่บนนั้นเจ็ดดวง และมีท่อเจ็ดท่อเข้าไปยังตะเกียงซึ่งอยู่บนยอดนั้นดวงละท่อ			
Zch	4	3	และมีต้นมะกอกเทศสองต้นอยู่ข้างๆ อยู่ข้างขวาขามนั้นต้นหนึ่ง อยู่ข้างซ้ายต้นหนึ่ง"
Zch	4	4	และข้าพเจ้าถามทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า " เจ้านายเจ้าข้า นี่คืออะไร"
Zch	4	5	ทูตสวรรค์ที่สนทนากับข้าพเจ้าตอบข้าพเจ้าว่า " นี่คืออะไร เจ้าไม่ทราบหรือ" ข้าพเจ้าตอบว่า " เจ้านายเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่ทราบ"
Zch	4	6	แล้วท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า " นี่เป็นพระวณะของพระเยโฮวาห์ที่ให้ไว้กับเศรบบาเบลว่า มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธานภาพ แต่ด้วยวิญญาณ
ของเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ			
Zch	4	7	โอ ภูเขาใหญ่ เจ้าเป็นอะไรเล่า ต่อหน้าเศรบบาเบลเจ้าจะเป็นที่ราบ และท่านจะนำศิลาก้อนที่อยู่ยอดออกมาท่ามกลางการไถ่ร้องว่า ` งามจริง
พระวิหาร งามจริง' "			
Zch	4	8	ยิ่งกว่านั้นพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้ากล่าวว่า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Zch	4	9	" มือของเศรบบาเบล ได้วางรากฐานของพระนิเวศนี้ และมือของเขาส่งสร้างให้สำเร็จ แล้วเจ้าจะทราบ ว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธา ได้ใช้
ข้าพเจ้ามาหาเจ้าทั้งหลาย			
Zch	4	10	เพราะว่าผู้ใดที่ดูหมิ่นวันแห่งการเล็กน้อย เพราะเขาจะเปรมปรีดี และจะได้เห็นสายดั่งที่อยู่ในมือของเศรบบาเบลพร้อมกับสิ่งทั้งเจ็ดนี้ ซึ่งคือ
บรรดาพระเนตรของพระเยโฮวาห์ซึ่งมองอยู่ทั่วพิภพ"			
Zch	4	11	แล้วข้าพเจ้าจึงถามท่านว่า " ต้นมะกอกเทศสองต้นที่อยู่ข้างขวาและข้างซ้ายของเชิงเทียนนั้นคืออะไร "
Zch	4	12	และข้าพเจ้าถามท่านเป็นครั้งที่สองว่า " กิ่งทั้งสองของต้นมะกอกเทศ ซึ่งอยู่ข้างท้องทองคำทั้งสอง ซึ่งเหน็บมันออกนั้นคืออะไร "
Zch	4	13	ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า " เจ้าไม่ทราบหรือ เหล่านี้คืออะไร " ข้าพเจ้าตอบว่า " เจ้านายเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่ทราบ "
Zch	4	14	แล้วท่านจึงกล่าวว่ " ทั้งสองนี้คือผู้ที่ได้รับการเจิม เป็นผู้น้อยข้างองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพิภพทั้งสิ้น "
Zch	5	1	ข้าพเจ้าหันกลับมาและเงยหน้าขึ้นอีกก็แลเห็น ดูเถิด หนังสือม้วนหนึ่งเหาะอยู่นั้น
Zch	5	2	ท่านจึงถามข้าพเจ้าว่า " เจ้าเห็นอะไร " ข้าพเจ้าตอบว่า " ข้าพเจ้าและเห็นหนังสือม้วนหนึ่งเหาะอยู่ มันยาวยี่สิบศอก และกว้างสิบศอก "
Zch	5	3	แล้วท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า " นี่แหละเป็นคำสาปที่แผ่ออกไปทั่วพื้นแผ่นดินทั้งสิ้น ผู้ที่ทำการไจกรรมทุกคนจะต้องถูกจัดออก ตั้งแต่บัดนี้ไป
ตามความในหนังสือม้วนนั้น และทุกคนที่ปฏิญาณจะต้องถูกจัดออกตั้งแต่นี้ไปตามที่กำหนดไว้			
Zch	5	4	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เราส่งคำสาปนั้นออกไป และคำนั้นจะเข้าไปในเรือนของโจร และในเรือนของคนที่มีปฏิญาณเท็จโดยออกนาม
ของเรา และคำนั้นจะค้างค้ำอยู่ในเรือน ผลาญเรือนนั้นเสียทั้งตัว ไม่มีและศิลา "			
Zch	5	5	ทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้า ได้ออกมาพูดกับข้าพเจ้าว่า " จงเงยหน้าขึ้นดูว่า สิ่งที่อยู่ไปนั้นคืออะไร "
Zch	5	6	ข้าพเจ้าจึงว่า " นั่นคืออะไร " ท่านจึงตอบว่า " นั่นคือเอฟาห์ที่ออกไป " และท่านจึงว่า " นั่นคือสิ่งคล้ายคลึงในแผ่นดินทั้งสิ้น "
Zch	5	7	และ ดูเถิด ตะกั่วหนึ่งตะลันต์ก็ถูกยกขึ้น และมีผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่ในเอฟาห์นั้น
Zch	5	8	และเขากล่าวว่า " นี่คือการชั่ว " และท่านก็ผลักนางนั้นเข้าไปในเอฟาห์ แล้วก็ผลักลูกน้ำหนักที่ทำด้วยตะกั่วนั้นปิดปากมันไว้
Zch	5	9	แล้วข้าพเจ้าก็เงยหน้าขึ้นแลเห็น ดูเถิด มีผู้หญิงสองคนออกมานั้น มีลมอยู่ในปีกของนาง นางมีปีกเหมือนปีกของนกกระสาตา และนางก็ยกเอ
ฟาห์ขึ้นระหว่างโลกและฟ้าสวรรค์			
Zch	5	10	แล้วข้าพเจ้าจึงพูดกับทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า " นางเหล่านั้นจะนำเอฟาห์ไปที่ไหน "
Zch	5	11	ท่านตอบข้าพเจ้าว่า " ไปยังแผ่นดินชินาร์ไปสร้างเรือนไว้ให้อเอฟาห์ เมื่อเตรียมอย่างนั้นเสร็จแล้ว นางเหล่านั้นจะวางเอฟาห์ไว้บนฐานของ
มัน "			
Zch	6	1	และข้าพเจ้าได้หันกลับมา และเงยหน้าขึ้นอีกก็แลเห็น ดูเถิด มีรถบดสี่คันออกมาระหว่างภูเขาสองลูก ภูเขาเหล่านั้นเป็นภูเขาทองสัมฤทธิ์
Zch	6	2	รถบดคันแรกเทียมม้าแดง รถบดคันที่สองม้าดำ
Zch	6	3	รถบดคันที่สามม้าขาว รถบดคันที่สี่ม้าด่างสีเทา
Zch	6	4	แล้วข้าพเจ้าจึงถามทูตสวรรค์ผู้ที่สนทนากับข้าพเจ้าว่า " เจ้านายเจ้าข้า เหล่านี้คืออะไร "
Zch	6	5	และทูตสวรรค์นั้นตอบข้าพเจ้าว่า " เหล่านี้เป็นวิญญาณสี่ดวงแห่งฟ้าสวรรค์ ซึ่งออกมาหลังจากที่ได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
แห่งพิภพทั้งสิ้นแล้ว			
Zch	6	6	ม้าดำตรง ไปยังประเทศเหนือ ตัวขาวติดตามม้าดำไป และตัวสีด่างตรง ไปยังประเทศใต้ "
Zch	6	7	และตัวสีเทาออกไป พวกมันก็ร้อนใจที่จะออกไปและตรวจตราพื้นพิภพ และท่านกล่าวว่า " ไปซิ ไปตรวจตราพิภพ " ดังนั้นม้าเหล่านั้นจึง
ตรวจตราพิภพ			
Zch	6	8	แล้วท่านจึงร้องบอกข้าพเจ้าว่า " ดูเถิด ม้าเหล่านั้นที่ไปยังประเทศเหนือนั้น ได้กระทำให้จิตวิญญาณของเราสงบนิ่งในประเทศเหนือนั้น "
Zch	6	9	และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า
Zch	6	10	" จงนำเอาเฮลดัย โทเบียห์ และเยดาयाห์ไปเสียจากบรรดาเชลย ผู้ซึ่งกลับจากบาบิโลน ในวันเดียวกันนั้น ไปยังเรือนของโยลิยาห์ บุตรชายเศ
ฟันยาห์			
Zch	6	11	จงเอาเงินและทองคำทำเป็นมงกุฎหลายมงกุฎ และสวมบนศีรษะของโยชวาบุตรชายเยโฮซาคัด มหาบโรหิต
Zch	6	12	และกล่าวแก่เขาว่า ` พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด ชายผู้ที่มีชื่อว่าพระอังกูร เพราะท่านจะไปบูดเป็นสถานที่ของท่าน และจะ
สร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์			
Zch	6	13	ท่านผู้นี้แหละจะเป็นผู้สร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์ และจะรับเกียรติศักดิ์ และจะประทับและปกครองอยู่บนราชบัลลังก์ของท่าน และท่าน
จะเป็นบโรหิตอยู่บนราชบัลลังก์ของท่าน และการหารือก็น้อยาสันติจะมิอยู่ระหว่างท่านทั้งสอง "			
Zch	6	14	และมงกุฎเหล่านั้นจะอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ เพื่อให้เป็นที่ระลึกถึงเฮลม โทเบียห์ เยดาयाห์ และเฮ็น บุตรชายของเศฟันยาห์
Zch	6	15	บรรดาผู้ที่อยู่ห่างไกลจะมาช่วยสร้างพระวิหารของพระเยโฮวาห์ และท่านทั้งหลายจะทราบ ว่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงใช้ข้าพเจ้ามายัง
ท่าน ถ้าท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอย่างเคร่งครัด สิ่งนี้จะเป็น ไปดังกล่าวนั้น "			
Zch	7	1	ต่อมาในปีที่สี่ของรัชกาลกษัตริย์ดารีอัส พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ ณ วันที่สี่เดือนที่เก้า ซึ่งเป็นเดือนคิสลิว
Zch	7	2	เมื่อพวกเขาได้ใช้ให้ซาเรเซอร์และเรกรมเมเลค พร้อมกับพรรคพวกของเขา ไปยังพระนิเวศของพระเจ้า ทูลขอจำเพาะพระพักตร์พระเยโฮ
วาห์			
Zch	7	3	และร้องขอต่อบรรดาบโรหิตที่พระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์จอมโยธา และต่อผู้พยากรณ์ว่า " ควรที่ข้าพเจ้าจะไว้ทุกข์และปลิกตัวออกในเดือน
ที่ห้า อย่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำมาแล้วเป็นหลายปีนั้นหรือไม่ "			
Zch	7	4	แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าว่า
Zch	7	5	" จงกล่าวแก่ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินและแก่บรรดาบโรหิตว่า เมื่อเจ้าทั้งหลายอดอาหารและไว้ทุกข์ในเดือนที่ห้าและในเดือนที่เจ็ด ตั้ง
เจ็ดสิบปีนั้น เจ้าได้ออดอาหารเพื่อเราคือเราเองหรือ			
Zch	7	6	และเมื่อเจ้ารับประทานและเมื่อเจ้าดื่ม เจ้าก็รับประทานเพื่อตัวเจ้าเอง และดื่มเพื่อตัวเจ้าเองมิใช่หรือ
Zch	7	7	ในเมื่อเยรูซาเล็มมีคนอยู่และมั่งคั่ง มีหัวเมืองล้อมรอบ ภาคใต้และแดนที่ราบก็มีคนอยู่ เจ้าน่าจะฟังพระวณะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประกาศ
โดยผู้พยากรณ์รุ่นก่อนๆ มิใช่หรือ "			
Zch	7	8	และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเศคาริยาห์ว่า
Zch	7	9	" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า จงพิพากษาตามความจริง ทุกคนจงแสดงความเมตตากรุณาและความสงสารต่อพี่น้องของตน
Zch	7	10	อย่าบีบบังคับหญิงม่าย ลูกกำพร้าพ่อ คนต่างด้าวหรือคนยากจน และอย่าคิดอบายชั่วในใจต่อพี่น้องของตน "
Zch	7	11	แต่เขาปฏิเสธ ไม่ยอมฟังและหันบ่าต่อเขาใส่ และอดหูของเขาเสียเพื่อเขาจะไม่ได้ยิน
Zch	7	12	เอา เขาได้กระทำใจของเขาเหมือนหินแข็ง เกรงว่าเขาจะได้ยินพระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระเยโฮวาห์จอมโยธาได้ทรงส่งไปทางผู้
พยากรณ์รุ่นก่อนโดยพระวิญญาณของพระองค์ เหตุฉะนั้นพระพิโรธอันยิ่งใหญ่จึงได้มาจากพระเยโฮวาห์จอมโยธา			
Zch	7	13	ดังนั้นต่อมาพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า " เมื่อเราร้องเรียก เขาไม่ฟังฉันใด เมื่อเขาร้องทูล เราก็กไม่ฟังฉันนั้น
Zch	7	14	และเราก็กให้เขากระจัดกระจาย ไปด้วยลมบ้าหมูท่ามกลางประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเขาไม่รู้จัก ดังนั้นแผ่นดินจึงรกร้างอยู่เบื้องหลังเขา ไม่มีใคร
ผ่านไปหรือกลับเข้าไป เพราะเขาได้ปล่อยให้แผ่นดินที่นาพึงพอใจนั้นรกร้างไปเสียแล้ว "			
Zch	8	1	และพระวณะของพระเยโฮวาห์จอมโยธามายังข้าพเจ้าอีกว่า
Zch	8	2	" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราหวางเห็นศิโยนด้วยความหวังเห็นอันยิ่งใหญ่ และเราหวางเห็นเธอด้วยความกริ้วมาก
Zch	8	3	พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เรากลับไปยังศิโยน และจะอยู่ที่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม และเขาจะเรียกเยรูซาเล็มว่าเมืองแห่งความจริง และเรียกภูเขา
ของพระเยโฮวาห์จอมโยธาว่าภูเขาบริสุทธิ์			
Zch	8	4	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ชายชราและหญิงชราจะอาศัยอยู่ตามถนนในกรุงเยรูซาเล็มอีก ต่างก็มิไม่ทำอยู่ในเมื่อเพราะอายุมากที่
เดียว			
Zch	8	5	และถนนทั้งหลายในเมืองนั้นก็จะมีเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงวิ่งเล่นอยู่ทั่วไป
Zch	8	6	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องประหลาดในสายตาของประชาชนที่เหลืออยู่ในสมัยนี้แล้ว พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส

The Holy Bible in Thai (KJV)

ว่า ก็น่าจะประหลาดในสายตาของเราด้วยมิใช่หรือ

Zch	8	7	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ดูก่อน เราจะช่วยประชาชนของเราให้รอดพ้นจากประเทศตะวันออกและจากประเทศตะวันตก
Zch	8	8	และเราจะพาเขาทั้งหลายให้มาอาศัยอยู่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม และเขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป่าแตรให้เขาทั้งหลาย
ด้วยความจริงและความชอบธรรม			
Zch	8	9	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงให้มือของเจ้าทั้งหลายแข็งแรง คือเจ้าทั้งหลายผู้ได้อินทรีย์ค่าเหล่านี้ในกาลนี้ซึ่งมาจากปากผู้พยากรณ์ทั้งหลาย
หลาย ซึ่งอยู่ในวันที่ได้วางรากฐานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพื่อว่าจะได้ก่อสร้างพระวิหารนั้นขึ้น			
Zch	8	10	เพราะว่าก่อนสมัยนั้น ไม่มีค่าจ้างให้แก่คนหรือให้แก่สัตว์ ทั้งผู้ที่เข้าออกก็ไม่มีสันติภาพเพราะเหตุภัยพิบัตินั้น เพราะเราปล่อยให้คนทั้งหลาย
ต่อสู้กับเพื่อนบ้านของตน			
Zch	8	11	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า แต่บัดนี้ เราจะไม่กระทำต่อประชาชนที่เหลืออยู่นี้อย่างกับสมัยก่อน
Zch	8	12	เพราะว่าเมล็ดพืชจะเกิดเจริญงอกงาม เกาถองจะมีลูกและแผ่นดินจะให้ผล และท้องฟ้าจะให้ น้ำค้าง และเราจะกระทำให้ประชาชนที่เหลืออยู่
นี้ถือกรรมสิทธิ์สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด			
Zch	8	13	โอ วงศ์วานยูดาห์และวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าเคยเป็นที่สาปแช่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายให้เขาแข่งขันใจ ต่อมาเราจะช่วยเจ้าให้รอด
พ้นและเจ้าจะได้เป็นแหล่งพระพรนั้นนั้น อยากลัวเลย แต่งตั้งให้มือของเจ้าแข็งแรงเถิด			
Zch	8	14	เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อบรรพบุรุษของเจ้าย้ายให้เราโกรธนั้น เราก็ตึงใจว่าจะลงโทษเจ้า เรามีได้หย่อนความตั้งใจลง
พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้แหละ			
Zch	8	15	ดังนั้นในวันเหล่านี้เราตั้งใจอีกว่า เราจะกระทำต่อเยรูซาเล็มและต่อวงศ์วานยูดาห์ อยากลัวเลย
Zch	8	16	ต่อไปนี้เป็นสิ่งที่เจ้าทั้งหลายพึงกระทำ จงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน จงให้การพิพากษาที่ประตุมืองของเจ้าเป็นตามความจริงและ
กระทำเพื่อสันติ			
Zch	8	17	อย่าคิดอุบายชั่วในใจต่อเพื่อนบ้าน อย่ารักคำปฏิญาณเท็จ สิ่งทั้งปวงเหล่านี้เราเกลียดชัง" พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
Zch	8	18	และพระวอนของพระเยโฮวาห์จอมโยธามาไปยังข้าพเจ้าว่า
Zch	8	19	"พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า การอดอาหารในเดือนที่สี่ การอดอาหารในเดือนที่ห้าและการอดอาหารในเดือนที่เจ็ด และการอด
อาหารในเดือนที่สิบ จะเป็นที่ทำให้ความบันเทิงและความรื่นเริง และเป็นการเลี้ยงที่ให้อิ่มจนแก่วงศ์วานยูดาห์ เหตุฉะนั้นเจ้าจงรักษาความจริงและสันติภาพ			
Zch	8	20	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ประชาชาติทั้งหลายยังจะมา คือประชาชนที่ยังอาศัยอยู่ในหัวเมืองอันมากมาย
Zch	8	21	ชาวเมืองหนึ่งจะไปหาชาวเมืองอีกเมืองหนึ่ง กล่าวว่า "ให้เราไปกันทันที ไปทูลขอจำเพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และแสวงหาพระเยโฮวาห์
จอมโยธา ข้าพเจ้าก็จะไปด้วย"			
Zch	8	22	เออ ประชาชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และบรรดาประชาชาติที่เข้มแข็งจะมาแสวงหาพระเยโฮวาห์จอมโยธาในเยรูซาเล็ม และทูลขอจำเพาะพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์			
Zch	8	23	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ต่อมาในสมัยนั้นสืบคนจากประชาชาติทุกภาษาจะยึดชายเสื้อคลุมของยิวคนหนึ่งไว้แล้วกล่าวว่า "ขอให้
เราไปกับท่านเถิด เพราะเราได้ยินว่าพระเจ้าทรงสถิตกับท่าน"			
Zch	9	1	ภาระแห่งพระวอนของพระเยโฮวาห์ที่มีในหัตถ์เรา และเมืองดามัสกัสจะเป็นที่พักสงบสำหรับที่นั้น เมื่อตาของมนุษย์จะแสวงหาพระเยโฮวาห์
แม้กระทั่งอิสราเอลทุกตระกูลด้วย			
Zch	9	2	เมืองซามัซซึ่งมีเขตแดนติดกันก็รวมอยู่ด้วย ไทรกับไซดอน แม้จะเป็นเมืองฉลาดก็ตาม
Zch	9	3	ไทรจะก่อสร้างป้อมปราการให้แก่ตนเอง และสะสมเงินไว้เป็นกองอย่างกองฝุ่น และทองคำเนื้อดีอย่างโคลนตามถนน
Zch	9	4	ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปลดเอาข้าวของของเมืองนี้ไปเสีย และเหรียญอำนาจของเมืองนี้ลงไปทะเล และเมืองนี้จะถูกไฟเผาทำลาย
เสีย			
Zch	9	5	เมืองอัชเชโลนจะเห็นและกลัว เมืองกาซาจะเห็น และมีความเศร้าโศกอย่างยิ่ง เมื่อเอโครนด้วยเหมือนกัน เพราะความหวังของเมืองนี้จะเป็น
ที่นาละอาย กษัตริย์จะพินาศจากเมืองกาซา เมืองอัชเชโลนจะไม่มีคนอาศัยอยู่			
Zch	9	6	คนที่ไม่มีพละจะมาอยู่ในเมืองอัชเชโลน เราจะตัดความหวังพองของคนที่ลิสเตียออกเสีย
Zch	9	7	เราจะเอาเลือดของเขากออกไปจากปากของเขา และเอาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนออกไปจากกระหว่างซี่ฟันของเขาเสีย แต่คนที่เหลืออยู่ คือเขานั้น
จะอยู่เพื่อพระเจ้าของเรา จะเป็นเหมือนผู้ครอบครองคนหนึ่ง ในยูดาห์ และเอโครนจะเหมือนคนเขมส			
Zch	9	8	และเราจะตั้งค่ายรอบนิเวศของเราเป็นกองยาม เพื่อจะมีให้ผู้ใดเดินทัพไปมาได้ จะไม่มีผู้จับบังคับผ่านพวกเขาไปอีก เพราะบัดนี้เราเห็นกับ
ตาของเราเอง			
Zch	9	9	โอ ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงร้องอย่างยินดี โอ บุตรสาวแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย จงให้ร้อง ดูก่อน กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ ทรงความชอบ
ธรรมและความรอด พระองค์ทรงอ่อนสุภาพและทรงลา ทรงลูกลา			
Zch	9	10	เราจะขจัดกรบเสียจากเอฟราอิม และม้าเสียจากเยรูซาเล็ม ธนูสงครามจะถูกจัดเสียด้วย และท่านจะบัญชาสันติให้มีแก่ประชาชนชาติทั้งหลาย
อาณาจักรของท่านจะมีจากทะเลโน้น และจากแม่น้ำนั้น ไปถึงสุดปลายพิภพ			
Zch	9	11	ส่วนเจ้าเล่า เพราะโลหิตแห่งพันธสัญญาของเราซึ่งมีต่อเจ้า เราจะปลดปล่อยเขลยในพวกเจ้าให้เป็นอิสระจากบอแห่งนั้น
Zch	9	12	โอ นักโทษที่มีความหวังเอ๋ย จงกลับไปยังที่กำบังเข้มแข็งของเจ้า คือวันนี้เองเราประกาศว่า เราจะคืนแก่เจ้าสองเท่า
Zch	9	13	เพราะเราได้ตัดยูดาห์เหมือนไม้คันทัน เราได้กระทำเอฟราอิมให้เป็นลูกธนู โอ ศิโยนเอ๋ย เราปลุกเร้าบุตรชายทั้งหลายของเจ้าให้ต่อสู้
กับบุตรชายทั้งหลายของเจ้านั้น โอ กรีกเอ๋ย และแควเจ้าอย่างดาบของนักรบ			
Zch	9	14	แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงปรากฏเหนือเขาทั้งหลาย และลูกธนูของพระองค์จะออกไปเหมือนฟ้าแลบ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะทรงเป่าแตร
และจะเสด็จไปในลมบ้าหมูที่คีโต			
Zch	9	15	พระเยโฮวาห์จอมโยธาจะพิทักษ์รักษาเขาทั้งหลายไว้ และเขาทั้งหลายจะล้างผลาญและเหยียบลงด้วยนักยิงสลิงลง และจะตีและทำเสียง
อึกทึกเพราะเหตุเกาถอง และจะอิมเหมือนขามเปียกเหมือนนมแทนบูชา			
Zch	9	16	ในวันนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะทรงช่วยเขาให้รอด เพราะเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์ดังฝูงแกะ เขาทั้งหลายจะเป็น
เหมือนกับเพชรพลอยที่อยู่ในงอก คือถูกยกขึ้นเหมือนธงในแผ่นดินของพระองค์			
Zch	9	17	ด้วยว่าความดีของพระองค์ยิ่งใหญ่เพียงใด และความงดงามของพระองค์ยิ่งใหญ่เพียงใด เมล็ดข้าวจะกระทำให้ชายหนุ่มร่าเริง และน้ำองุ่น
ใหม่จะทำให้หญิงสาวชื่นบาน			
Zch	10	1	จงขอฝนจากพระเยโฮวาห์ในฤดูฝนชุกปลายฤดู ดังนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงปั้นเมฆพายุ จะทรงประทานท่าฝนแก่มนุษย์ และผักในทุ่งนาแก่
ทุกคน			
Zch	10	2	เพราะว่ารูปเคารพประจำบ้านพูดไม่ได้เรื่อง และพวกโหราเห็นสิ่งหลอกลวง และเล่าความฝันเท็จ และให้คำเล่าโลมที่เปล่าประโยชน์ เพราะ
ฉะนั้นประชาชนจึงหลงไปอย่างฝูงสัตว์ เขาทขใจเพราะขาดเมฆบาล			
Zch	10	3	"เราโกรธเมฆบาลอย่างรุนแรง และเราลงโทษบรรดาแพะผู้ เพราะพระเยโฮวาห์จอมโยธาเออาพระทัยใส่ฝูงสัตว์ของพระองค์คือวงศ์วานยูดา
ห์ และทรงกระทำเขาให้เป็นเหมือนม้าศึกศึกในสงคราม			
Zch	10	4	ศิลาหมอบออกออกมาจากเขา หมุดซึ่งเดินที่ออกมาจากเขา คันทันรูปศีกออกมาจากเขา และผู้จับบังคับทุกคนออกมาจากเขาด้วยกัน
Zch	10	5	เขาจะเป็นอย่างชายฉกรรจ์ในสงคราม เหยียบย่ำศัตรูไปในโคลนตามถนน เขาจะต่อสู้เพราะพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเขา เขาจะกระทำให้ผู้
ที่อยู่บนหลังม้ายุ่งเหยิง			
Zch	10	6	เราจะหนุนกำลังวงศ์วานของยูดาห์ และเราจะช่วยวงศ์วานของโยเซฟให้รอด เราจะนำเขากลับมาอีกเพื่อให้เขาได้อาศัยอยู่เพราะเราสงสาร
เขา และเขาจะเป็นเหมือนอย่างว่าเรามีได้ทอดทิ้งเขา เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เราจะฟังเขา			
Zch	10	7	แล้วคนเอฟราอิมจะเป็นเหมือนชายฉกรรจ์ และจิตใจของเขาทั้งหลายจะเปรมปรีดิ์เหมือน ได้ดื่มน้ำองุ่น เออ ลูกหลานของเขาจะได้เห็นและ
เปรมปรีดิ์ และจิตใจของเขาจะยินดีเหลือล้นในพระเยโฮวาห์			
Zch	10	8	เราจะผ่าปากเรียกเขาและรวบรวมเข้าเข้ามา เพราะเราได้ไถเขาไว้แล้ว และเขาจะมีมากมายเหมือนกาลก่อน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Zch	10	9	แม้เราจะหว่านเขาไปท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย แต่เขาจะระลึกถึงเราในประเทศที่ห่างไกลนั้น เขาจะดำรงชีวิตอยู่กับลูกหลานของเขาและ
กลับมา			
Zch	10	10	เราจะนำเขากลับจากแผ่นดินอียิปต์ และรวบรวมเขามาจากอัสซีเรีย และเราจะนำเขามายังแผ่นดินกิเลอาดและเลบานอนจนจะไม่มีที่ให้เขา
อยู่			
Zch	10	11	พระองค์จะเสด็จผ่านข้ามทะเลแห่งความระทม และจะทรงทุบคลื่นทะเล และที่ลึกทั้งสี่ของแม่น้ำจะแห้งไป ความเห่อเหิมของอัสซีเรียจะตก
ต่ำ และคทาของอียิปต์จะพรากไปเสีย			
Zch	10	12	เราจะกระทำให้เขาทั้งหลายเข้มแข็งในพระเยโฮวาห์ และเขาจะดำเนินในพระนามของพระองค์" พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
Zch	11	1	โอ เลบานอนแอ๋ย จงเปิดบรตารบระดูของเจ้า เพื่อไฟจะได้เผาผลาญไม้สนสีดำของเจ้าเสีย
Zch	11	2	โอ ต้นสนสามใบแอ๋ย จงรำให้เกิด เพราะไม้สนสีดำล้มเสียแล้ว เพราะบรตราไม้ที่ส่งงามพินาศลงไปแล้ว โอ ต้นโอ๊กเมืองบาซานแอ๋ย จง
รำให้เกิด เพราะป่าที่ปลูกโค่นเสียแล้ว			
Zch	11	3	ฟังซิ เสียงรำไห้ของเมฆบาล เพราะสง่าราศีของเขาทั้งหลายก็ถูกทำลายไปแล้ว ฟังซิ เสียงสิงโตหนุ่มคำราม เพราะความภูมิใจแห่งแม่น้ำ
จอร์แดนก็ร้างเปล่า			
Zch	11	4	พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสดังนี้ว่า " จงเลี้ยงฝูงแพะแกะที่ต้องถูกรำ
Zch	11	5	บรตราผู้ที่มีมัน ไปกินมันเสีย และไม่ต้องมีโทษ และบรตราคนที่ขายมันกล่าวว่า `สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ เพราะข้าพเจ้ามีมันแล้ว'
และเมฆบาลของมันทั้งหลาย ไม่ส่งสารมันเลย			
Zch	11	6	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เพราะเราจะ ไม่ส่งสารชาวแผ่นดินนี้อีกต่อไป ดูเถิด เราจะกระทำให้เขาต่างคนตกเข้าไปในมือของเพื่อนบ้านของเขา
และต่างก็ตกไปในที่ตลิ่งของขัตรีษของเขา และท่านจะบีบแผ่นดินให้แหลก และเราจะ ไม่ช่วยเหลือคนหนึ่งคนใดให้พ้นมือของท่านทั้งหลายเลย"			
Zch	11	7	ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงจะได้เลี้ยงฝูงแพะแกะที่ถูกฆ่า คือตัวเจ้าเอง โอ พวกที่นำสงสารแห่งฝูงแกะเอ๋ย ข้าพเจ้าจึงเอาไม้เท้าสองอัน อันหนึ่งให้ชื่อ
ว่า พระคุณ อีกอันหนึ่งข้าพเจ้าให้ชื่อว่า สหภาพ และข้าพเจ้าก็เลี้ยงฝูงแกะ			
Zch	11	8	ในเดือนเดียวข้าพเจ้าตัดเมฆบาลสามคนนั้นออกเสีย แต่จิตใจข้าพเจ้าเกลียดชังแกะเหล่านั้น และจิตใจเราก็เกลียดชังข้าพเจ้าด้วย
Zch	11	9	ข้าพเจ้าจึงว่า " ข้าจะไม่เลี้ยงดูเจ้า อะไรจะต้องตายก็ให้ตายไป อะไรที่จะต้องถูกตัดออกก็ให้ถูกตัดออกไปเสีย และให้บรตราที่เหลืออยู่นั้นกิน
เนื้อซึ่งกินและกิน"			
Zch	11	10	ข้าพเจ้าก็เอาไม้เท้าที่ชื่อ พระคุณ นั้นมาหัก เพื่อล้มเลิกพันธสัญญาซึ่งข้าพเจ้าได้ทำไว้กับชนชาติทั้งหลายเสีย
Zch	11	11	จึงเป็นอันล้มเลิกในวันนั้น และพวกที่นำสงสารแห่งฝูงแกะ ผู้ซึ่งคอยดูข้าพเจ้าอยู่ก็รู้ว่า นั้นเป็นพระวณะของพระเยโฮวาห์
Zch	11	12	แล้วข้าพเจ้าจึงพูดกับเขาว่า " ถ้าท่านเห็นควรถูกอ่าจ้างแก่เรา ถ้าไม่เห็นควรถูกไม่ต้อง" แล้วเขาก็ซึ่งเงินสามสิบหรือยูกอให้แก่ข้าพเจ้า
เป็นค่าจ้าง			
Zch	11	13	แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " จงโยนเงินนั้นให้แก่ช่างปั้นหม้อในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
สิบหรือยูกอให้แก่ช่างปั้นหม้อในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์			
Zch	11	14	แล้วข้าพเจ้าก็หักไม้เท้าอันที่สองที่ชื่อ สหภาพ นั้นเสีย ล้มเลิกภราดรภาพระหว่างยูดาห์และอิสราเอล
Zch	11	15	แล้วพระเยโฮวาห์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า " จงหยิบเครื่องใช้ของเมฆบาลไปซึ่งเขาขึ้นมาก่อครั้งหนึ่ง
Zch	11	16	เพราะดูเถิด เราจะตั้งเมฆบาลผู้หนึ่งในแผ่นดินนี้ ผู้ไม่แวะไปหาตัวที่ถูกตัดออกไป หรือแสวงหาตัวที่ยังหนุ่ม หรือรักษาตัวที่หักเสียแล้ว หรือ
เลี้ยงดูตัวที่เป็นปกติ แต่กินเนื้อของแกะอ้วนทุกตัว ฉีกกินจนกระทั่งถึงกับของมัน			
Zch	11	17	วิธีดีแก่เมฆบาลผู้ไร้อำนาจของเรา ผู้ที่ทอดทิ้งฝูงแพะแกะเสีย ขอให้ดาบฟันแขนของเขาและฟันดาบของเขาเกิด ขอให้แขนของเขาล้มไปเสีย
และให้ตาขวาของเขาบอดทีเดียว"			
Zch	12	1	ภาระแห่งพระวณะของพระเยโฮวาห์เกี่ยวกับเรื่องอิสราเอล พระเยโฮวาห์ผู้ทรงซึ่งท้องฟ้าออก และวางรากพิภพ และเป็นจิตวิญญาณให้มีอยู่
ในมนษย์ ตรัสว่า			
Zch	12	2	" ดูเถิด เราจะทำกรุงเยรูซาเล็มให้เป็นถ้ำแห่งการสิ้นสะเทือนสำหรับบรตราชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบ เมื่อพวกเขาจะล้อมทั้งยูดาห์และ
กรุงเยรูซาเล็มไว้			
Zch	12	3	ในวันนั้น เราจะกระทำให้เยรูซาเล็มเป็นศิลาหนักแก่บรตราชนชาติทั้งหลาย ผู้ที่พยายามยกหินนั้นขึ้นจะกระทำให้ตัวเองถูกหินเป็นชิ้นๆ ถึง
แม้ว่าประชาชนชาติทั้งสิ้นในพิภพจะสมทบกันสู้เยรูซาเล็ม			
Zch	12	4	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้น เราจะให้ม้าทุกตัววิ่งวน และกระทำให้คนขี่ม้าคลั่ง แต่เราจะลืมหาดวงจันทร์และเราจะกระทำให้ม้าทุก
ตัวของชนชาติทั้งหลายตามบอดไป			
Zch	12	5	แล้วหัวหน้าคนยูดาห์จะรำพึงในใจว่า `ชาวเยรูซาเล็มจะเป็นกำลังของเรา เนื่องจากพระเยโฮวาห์จอมโยธาพระเจ้าของเรา'
Zch	12	6	ในวันนั้น เราจะกระทำให้หัวหน้าคนยูดาห์ทั้งหลายเหมือนหม้อร้อนแดงอยู่ท่ามกลางกองไฟ เหมือนเคบเพลิงสว่างอยู่ท่ามกลางฟอนข้าว และ
เขาจะเผาผลาญบรตราชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบไปทางขวาและไปทางซ้ายเสีย ฝ่ายเยรูซาเล็มจะมีคนอาศัยอยู่ในที่เดิมมันเอง คือเยรูซาเล็ม			
Zch	12	7	และพระเยโฮวาห์จะประหารชนชั้นสะเทือนที่ของยูดาห์ก่อน เพื่อว่าสง่าราศีแห่งราชวงศ์ดาวิด และสง่าราศีแห่งชาวเยรูซาเล็มจะไม่ได้เป็นที่
ยกย่องเหนือกว่าของยูดาห์			
Zch	12	8	ในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงป้องกันชาวเยรูซาเล็มไว้ เพื่อว่าคนที่อ่อนแอท่ามกลางเขาในวันนั้นจะเป็นเหมือนดาวิด และราชวงศ์ของดาวิด
จะเป็นเหมือนพระเจ้า เหมือนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์นำหน้าเขาทั้งหลาย			
Zch	12	9	ต่อมาในวันนั้น เราจะแสวงที่จะทำลายประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเข้ามาต่อสู้เยรูซาเล็ม
Zch	12	10	และเราจะเทวิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอนบนราชวงศ์ดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม เขาทั้งหลายจะมองดูเราผู้ซึ่งเขาเองได้แทง เขาจึงจะไว้
ทุกข์เพื่อทำนเหมือนคนไว้ทุกข์เพื่อบุตรชายคนเดียวของตน และจะร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อทำน เหมือนอย่างคนร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อบุตรหัวปีของตน			
Zch	12	11	ในวันนั้น การไว้ทุกข์ในเยรูซาเล็มจะใหญ่โตอย่างการไว้ทุกข์เพื่อฮาดีริโมเน ณ ที่ราบเมกิดโด
Zch	12	12	แผ่นดินจะไว้ทุกข์ ตามครอบครัวแต่ละครอบครัว ครอบครัวราชวงศ์ดาวิดต่างหากและบรรดาภรรยาของท่านต่างหาก ครอบครัวของวงศ์
วานนาอันต่างหาก และบรรดาภรรยาของเขาต่างหาก			
Zch	12	13	ครอบครัวของวงศ์วานเลวีต่างหาก และภรรยาของเขาต่างหาก ครอบครัววิเมอีต่างหาก และภรรยาของเขาต่างหาก
Zch	12	14	และครอบครัวที่เหลืออยู่ทั้งสิ้น แต่ละครอบครัวต่างหาก และภรรยาของเขาต่างหาก"
Zch	13	1	" ในวันนั้น จะมีน้ำพุพุ่งขึ้นสำหรับราชวงศ์ของดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม เพื่อจะชำระเขาให้พ้นจากบาปและความ ไม่สะอาด
Zch	13	2	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ต่อมาในวันนั้น เราจะขจัดชื่อของรูปเคารพเสียจากแผ่นดิน เพื่อว่าเขาจะระลึกถึงอีกไม่ได้เลย และเราจะไล่ผู้
พยากรณ์และวิญญาณที่ไม่สะอาดไปเสียจากแผ่นดินด้วย			
Zch	13	3	ต่อมาเมื่อมีผู้ใดมาพยากรณ์อีก บิดามารดาผู้ให้เขาบังเกิดมานั้นจะพูดกับเขาว่า `เจ้าอย่ามีชีวิตอยู่เลย เพราะเจ้าพุดมลาในพระนามของพระ
เยโฮวาห์' เมื่อเขาพยากรณ์ บิดามารดาผู้ให้เขาเกิดมาจะแทงเขาให้ทะลุ			
Zch	13	4	ต่อมาในวันนั้น ผู้พยากรณ์ทุกคนจะมีความละอายเพราะนิมิตของเขาเมื่อพยากรณ์ เขาจะไม่สวมผ้ามีขนเพื่อล่อลวงอีกต่อไป
Zch	13	5	แต่เขาจะกล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่ผู้พยากรณ์ ข้าพเจ้าเป็นชาวนา เพราะว่ามีคนสอนข้าพเจ้าให้เลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ข้าพเจ้ายังหนุ่มๆ'
Zch	13	6	และถ้าผู้ใดจะถามเขาว่า `ทำไมท่านมีแผลเป็นในมือทั้งสอง' เขาจะตอบว่า `ข้าพเจ้าได้แผลเป็นนั้นในเรือนของพวกเพื่อนของ
ข้าพเจ้า' "			
Zch	13	7	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า " โอ ดาบเอ๋ย จงตื่นขึ้นต่อสู้เมฆบาลของเรา จงต่อสู้ผู้ที่สนับกับเรา จงตีเมฆบาล และฝูงแกะนั้นจะกระจัด
กระจ่ายไป เราจะกลับมือของเราต่อสู้กับตัวเล็กตัวน้อย			
Zch	13	8	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ต่อมาทั่วทั้งแผ่นดินจะต้องขจัดเสียให้พินาศสองในสาม และเหลือไว้หนึ่งในสาม
Zch	13	9	เราจะเอาหนึ่งในสามนี้ใส่ในไฟและลงเขาเหมือนถลุงเงิน และลงดูเขาเหมือนทอดทองคำ เขาจะร้องทูลออกนามของเราและเราจะฟัง
เขา เราจะกล่าวว่า `เขาทั้งหลายเป็นชนชาติของเรา' และเขาจะกล่าวว่า `พระเยโฮวาห์คือพระเจ้าของข้าพเจ้า'			
Zch	14	1	ดูเถิด วันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้แล้ว เมื่อทรัพย์สิ้นที่เขารับไปจากเจ้านั้น เขาจะแบ่งกันท่ามกลางเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Zch	14	2	เพราะเราจะรวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นให้ทำศึกกับเยรูซาเล็ม เมืองนั้นจะถูกยึด บ้านเรือนจะถูกปล้นสะดมและผู้หญิงจะถูกข่มขืน พลเมืองครึ่งหนึ่งจะตกไปเป็นเชลย ประชาชนส่วนที่เหลืออยู่จะไม่ถูกตัดออกเสียจากเมือง
Zch	14	3	แล้วพระเยโฮวาห์จะเสด็จออกไปต่อสู้กับประชาชาติเหล่านั้น เหมือนเมื่อพระองค์ทรงต่อสู้ในวันสงคราม
Zch	14	4	ในวันนั้นพระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขาเมกอกเทค ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขาเมกอกเทคนั้นจะแยกออกตรงกลางจากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่ ภูเขาครึ่งหนึ่งจึงจะถล่มไปทางเหนือ และอีกครึ่งหนึ่งจะถล่มไปทางใต้
Zch	14	5	และท่านทั้งหลายจะหนีไปยังหุบเขาแห่งบรรดาภูเขา เพราะว่าหุบเขาแห่งบรรดาภูเขาจะมาจดอาซาลและท่านทั้งหลายจะต้องหนีไป ภายใต้อาซาล
Zch	14	6	แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าจะเสด็จมา และพวกวิสุทธิชนทั้งสิ้นจะมากับพระองค์
Zch	14	7	ต่อมาในวันนั้นแสงสว่างจะไม่แจ่มใสหรือจะไม่มีมืด
Zch	14	7	แต่จะเป็นวันหนึ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงทราบแล้ว ไม่ใช่วันหรือคืน แต่ต่อมาเวลาเย็นจะมีแสงสว่าง
Zch	14	8	ในวันนั้นน้ำแห่งชีวิตจะไหลออกจากเยรูซาเล็ม ครึ่งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันออก และครึ่งหนึ่งจะไหลไปสู่ทะเลด้านตะวันตก ในฤดูร้อนก็จะไหลเรื่อยไปตั้งในฤดูหนาว
Zch	14	9	และพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอก
Zch	14	10	แผ่นดินทั้งสิ้นจะกลายเป็นที่ราบจากเกบาสถึงริมโนนใต้เยรูซาเล็ม แต่เยรูซาเล็มจะดำรงสูงเด่นอยู่ในที่ตั้งของเมืองนั้น จากประตูเบนยามินถึงสถานที่ที่เป็นประตูเก่า ถึงประตูมูเรและจากหอคอยฮานันแอล ถึงบ่อน้ำอันของกษัตริย์
Zch	14	11	และจะมีผู้คนอาศัยอยู่เพราะไม่มีการทำลายเสียสิ้นอีกแล้ว แต่เยรูซาเล็มจะอาศัยอยู่ได้อย่างปลอดภัย
Zch	14	12	ต่อไปนี้เป็นภัยพิบัติซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงใช้โจมตีบรรดาชนชาติทั้งหลายที่ทาสครามกับเยรูซาเล็ม คือน้ำของภูเขาจะนำไปเมื่อเขายังยืนอยู่ได้ ตาของเขาจะเน่าเขาบ่ตา และลิ้นของเขาจะเน่าปาก
Zch	14	13	ต่อมาในวันนั้นการสับสนอลหม่านอย่างใหญ่โตจากพระเยโฮวาห์จะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นคนหนึ่งจะจับกุมเพื่อนบ้านของตน และเขาจะยกมือขึ้นต่อสู้กันและกัน
Zch	14	14	แม้ว่ายาห์ก็จะต้องสู้กันที่เยรูซาเล็ม ทรัพย์สมบัติของประชาชาติทั้งสิ้นที่อยู่ล้อมรอบจะถูกเก็บ มีทองคำ เงิน และเสื้อผ้ามากมาย
Zch	14	15	และภัยพิบัติอย่างหนึ่งที่เหมือนภัยพิบัติอย่างนี้จะบังเกิดแก่มา ลอ อูรู ลา และไมวา สัตว์ชนิดใดซึ่งมีอยู่ในเตนท์เหล่านั้น
Zch	14	16	และอยู่มาบรรดาคนที่เหลืออยู่ในประชาชาติซึ่งข่มขืนมาสู้รบกับเยรูซาเล็ม จะขึ้นไปนมัสการกษัตริย์ไปแล้วไปลา คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และจะถือเทศกาลอยู่เพิง
Zch	14	17	ถ้าครอบครัวใดในพื้นที่พิภพไม่ขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อนมัสการกษัตริย์ คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา ฝนก็จะไม่ตกเหนือเขาเหล่านั้น
Zch	14	18	และถ้าครอบครัวแห่งอียิปต์ ซึ่งขาดฝนแล้ว ไม่ขึ้นไปปรากฏตัวที่นั่น ก็จะบังเกิดภัยพิบัติด้วย ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้โจมตีประชาชาติอื่นๆ
Zch	14	19	ซึ่งไม่ขึ้นไปถือเทศกาลอยู่เพิง
Zch	14	20	ซึ่งอยู่หน้าเทมเปิล
Zch	14	21	เออ และหม้อทุกคนในเยรูซาเล็มและยูด้าจะเป็นของบริสทร์แด่พระเยโฮวาห์จอมโยธา เพื่อว่าทุกคนที่มากลายสลัควบชาจะเอาหม้อไปบ้าง และจะตมเนื้อในหม้อเหล่านั้น ในวันนั้นจะไม่มีคนคานาอันในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธาอีกต่อไป
MI c	1	1	ภาระแห่งพระวจนะของพระเยโฮวาห์ที่มีต่ออิสราเอลโดยมาลาคีย์
MI c	1	2	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราได้รักเจ้าทั้งหลาย" แต่ท่านทั้งหลายพูดว่า "พระองค์ได้ทรงรักษาพระองค์สถานใด" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เอชวาเป็นพี่ชายของยาโคบมิใช่หรือ เราก็น่ารักยาโคบ
MI c	1	3	แต่เราไม่ได้เกลียดเอชวา เราได้กระทำให้เทือกเขาและมรดกของเขาร้างเปล่าสำหรับมังกรแห่งถิ่นทรันดาร์"
MI c	1	4	เมื่อเอโดมกล่าวว่า "เราถูกขับหน้อเสียแล้ว แต่เราจะกลับมาสสร้างที่ปรักหักพังขึ้นใหม่" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "เขาทั้งหลายจะสร้างขึ้น แต่เราจะรื้อลงเสีย และผู้คนจะเรียกเขาเหล่านั้นว่า 'เป็นเขตแดนแห่งความชั่วร้าย' และ 'เป็นชนชาติที่พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วอยู่เป็นนิตย์' "
MI c	1	5	ตาของเจ้าเองจะเห็นสิ่งนี้และเจ้าจะกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์นี้จะใหญ่ยิ่งนักแก่กระทั้งนอกเขตแดนของอิสราเอล"
MI c	1	6	"บุตรชายก็ยอมให้เกียรติแก่บิดาของเขา คนใช้ก็ยอมให้เกียรติแก่นายของเขา แล้วถ้าเราเป็นพระบิดา เกียรติของเราอยู่ที่ไหน และถ้าเราเป็นนาย ความยำเกรงเรามีอยู่ที่ไหน นี่แหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสแก่ท่านนะ โอ บรรดาปุโรหิต ผู้ดูหมิ่นนามของเรา ท่านก็ว่า 'ข้าพระองค์ทั้งหลายดูหมิ่นพระนามของพระองค์สถานใด' "
MI c	1	7	ก็โดยน้ออาหารมถินมาถายบนแทนของเราอย่างไรแล้ว ท่านว่า 'ข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำให้พระองค์เป็นมลทินสถานใด' ก็โดยคิดว่า 'โธษะของพระเยโฮวาห์นั้นเป็นที่ดูหมิ่น' อย่างไรละ
MI c	1	8	เมื่อเจ้านำสัตว์บาบอดมาเป็นสัตวบูชา กระทำเช่นนั้นไม่ชั่วหรือ และเมื่อเจ้าถวายสัตว์ที่พิการหรือป่วย กระทำเช่นนั้นไม่ชั่วหรือ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงนำของอย่างนั้นไปก้านิลเจ้าเมืองของเจ้าดู เขาจะพอใจเจ้าหรือ จะแสดงความชอบพอต่อเจ้าไหม
MI c	1	9	ลองอ้อนวอนขอความชอบต่อพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงพระกรุณาต่อพวกเรายุติ ด้วยของถวายดังกล่าวมานี้จากมือของเจ้า พระองค์จะทรงชอบพอเจ้าสักคนหนึ่งหรือ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
MI c	1	10	โอ อวยกให้มีสักคนหนึ่งในพวกเจ้าซึ่งจะปิดประตูเสีย เพื่อว่าเจ้าจะไม่ก่อไฟบนแทนบูชาของเราเสียเปล่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เราไม่พอใจเจ้า และเราจะไม่รับเครื่องบูชาจากมือของเจ้า
MI c	1	11	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นถึงที่ดวงอาทิตย์ตกนามของเราจะใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเขาถวายเครื่องหอมและของถวายที่บริสุทธิ์แด่นามของเราทุกที่ทุกแห่ง เพราะนามของเรานั้นจะใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชาติ
MI c	1	12	แต่เมื่อเจ้ากล่าวว่า 'โธษะของพระเยโฮวาห์เป็นมลทิน' และว่า 'ผลของโธษะนั้นคืออาหารที่ถวายนั้นนำดูถูก' เจ้าก็ได้กระทำให้นามนั้นเป็นมลทินไปแล้ว
MI c	1	13	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้ากล่าวว่า 'ดูเถิด อย่างนี้ว่าอ้อนวอนเราใจจริง' แล้วเจ้าก็ทำฮึดฮัดกับเรา เจ้านำเอาสิ่งที่ได้แย่งมา หรือสิ่งที่พิการหรือป่วย ของเหล่านี้แหละเจ้านำมาเป็นของบูชา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราจะรับของนั้นจากมือของเจ้าได้หรือ
MI c	1	14	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า คนใดที่มีสัตว์ตัวผู้อยู่ในฝูง และได้ปฏิญาณไว้ และยังเอาสัตว์พิการไปถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า คำสาปแช่งจงตกอยู่กับคนโก่งนั้นเถิด เพราะเราเป็นพระมหากษัตริย์ และนามของเราเป็นที่กลัวเกรงท่านกลางประชาชาติทั้งหลาย"
MI c	2	1	"โอ ปุโรหิตทั้งหลาย บัดนี้คำบัญชานี้มีอยู่เพื่อเจ้าทั้งหลาย
MI c	2	2	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ถ้าเจ้าไม่ฟัง และถ้าเจ้าไม่จำใส่ใจไว้ในใจที่จะถวายสง่าราศีแก่นามของเรา เราจะส่งคำแช่งมาเหนือเจ้า และเราจะสาปแช่งผลพระซึ่งมาถึงเจ้า เราได้สาปแช่งคำอวยพรของเจ้าแล้วนะ เพราะเจ้ามิได้จำใส่ใจไว้
MI c	2	3	ดูเถิด เราจะกระทำให้เชื้อสายของเจ้าเสื่อมไป และจะละเลงมูลสัตว์ใส่หน้าเจ้า คือมูลสัตว์ของเทศกาลตามกำหนดของเจ้า และเราจะไล่เจ้าออกไปเสียจากหน้าเราอย่างนั้นแหละ
MI c	2	4	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าจึงจะทราบว่า เราส่งคำบัญชานี้มาให้เจ้า เพื่อว่าพันธสัญญาของเราซึ่งทำไว้กับเลวีจะคงอยู่
MI c	2	5	พันธสัญญาของเราซึ่งมีไว้กับเขานั้นเป็นพันธสัญญาเรื่องชีวิตและสันติภาพ เราได้ให้สิ่งเหล่านี้แก่เขาเพื่อเขาจะได้ยำเกรง และเขาได้ยำเกรงเรา และเกรงขามนามของเรา
MI c	2	6	ในปากของเขามีราชบัญญัติแห่งความจริง จะหาความชั่วช้าที่ริมฝีปากของเขาไม่ได้เลย เขาดำเนินกับเราด้วยสันติและความเที่ยงตรง และเขาได้หันหลายคนให้พ้นจากความชั่วช้า
MI c	2	7	เพราะว่าริมฝีปากของปุโรหิตควรเป็นยามความรู้ และมนุษย์ควรแสวงหาราชบัญญัติจากปากของเขา เพราะว่าเขาเป็นทูตของพระเยโฮวาห์จอมโยธา
MI c	2	8	แต่เจ้าเองได้หันไปเสียจากทางนั้น เจ้าเป็นเหตุให้หลายคนสะดุดเพราะเหตุราชบัญญัติ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าได้กระทำให้พันธสัญญาของเลวีเสื่อมไป
MI c	2	9	ดังนั้นเราจึงกระทำให้เจ้าเป็นดูหมิ่นและเหยียดหยามต่อหน้าประชาชนทั้งปวง ให้สมกับที่เจ้ามิได้รักษาบรรดาวิถีทางของเรา แต่ได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

แสดงอคติในการสอนราชบัญญัติ"			
MI c	2	10	เราทุกคนมิได้มีบิดาคนเดียวหรือ พระเจ้าองค์เดียวได้ทรงสร้างเรามีชีวิตหรือ แล้วทำไมเราทุกคนจึงปฏิบัติต่อน้องของตนด้วยการทรยศ โดยการลบหลู่พันธสัญญาของบรรพบุรุษของเรา
MI c	2	11	ยูดาก็ประพฤติอย่างทรยศ การอันน่าสะอิดสะเอียนเขาก็ทำกันในอิสราเอลและในเยรูซาเล็ม เพราะว่ายูดาค่าได้ลบหลู่ความบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงรัก และได้ไปแต่งงานกับบุตรสาวของพระต่างชาติ
MI c	2	12	พระเยโฮวาห์จะทรงจัดชายคนใดๆที่กระทำเช่นนี้ ทั้งผู้สอนและนักศึกษา เสียจากเต็นท์ของยาโคบ ถึงแม้ว่าเขาจะนำเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์จอมโยธาก็ตามเถิด
MI c	2	13	และเจ้าได้กระทำอย่างนี้อีกด้วย คือเจ้าเอาน้ำตารดทั่วแทนบูชาของพระเยโฮวาห์ ด้วยเหตุเจ้าได้ร้องไห้คร่ำครวญ เพราะพระองค์ไม่สนพระทัยหรือรับเครื่องบูชาด้วยขอบพระทัยจากมือของเจ้าอีกแล้ว
MI c	2	14	เจ้าถามว่า "เหตุใดพระองค์จึงไม่รับ" เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเจ้ากับภรรยาคนที่เจ้าได้เมื่อหนุ่มนั้น แม้ว่านางเป็นคู่เคียงของเจ้าและเป็นภรรยาของเจ้าตามพันธสัญญา เจ้าก็ทรยศต่อนาง
MI c	2	15	พระองค์ทรงทำให้เขาทั้งสองเป็นอันเดียวกันมิใช่หรือ แต่เขายังมีลมปรานแห่งชีวิตอยู่ และทำไมเป็นอันเดียวกัน เพราะพระองค์ทรงประสงค์เชื้อสายที่ตามทางของพระเจ้า ดังนั้นจงเอาใจใส่ต่ออติวิญญานของเจ้าให้ดี อย่าให้ผู้ใดทรยศต่อภรรยาคนที่ได้เมื่อหนุ่มนั้น
MI c	2	16	เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสว่า "เราเกลียดชังการหย่าร้าง เพราะคนหนึ่งปิดความทารุณด้วยเสื้อผ้าของตน พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ เพราะฉะนั้นจงเอาใจใส่ต่ออติวิญญานของเจ้าให้ดี อย่าเป็นคนทรยศ"
MI c	2	17	เจ้าได้กระทำให้พระเยโฮวาห์อ่อนระอาพระทัยด้วยคำพูดของเจ้า เจ้ายังจะกล่าวว่า "เราทั้งหลายกระทำให้พระองค์อ่อนพระทัยสถานใดหรือ" ก็เมื่อเจ้ากล่าวว่า "ทุกคนที่กระทำความชั่วก็เป็นคนดีในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงปิติยินดีในคนเหล่านั้น" หรือโดยถามว่า "พระเจ้าแห่งการพิพากษาอายุเท่าไหน"
MI c	3	1	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "ดูเถิด เราจะส่งทูตของเราไป และผู้หนึ่งจะเตรียมหนทางไว้ข้างหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งเจ้าแสวงหา นั้น จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์ คืออย่างกระทั่นนั้น ทูตแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งเจ้าพอใจนั้น ดูเถิด ท่านจะเสด็จมา
MI c	3	2	แต่ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมา และใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อท่านปรากฏตัว เพราะท่านจะเป็นประจอกไฟลงแระ และประจอกสะบองช่างชักฟอก
MI c	3	3	ท่านจะนั่งลงอย่างช่างหลอมและช่างถลุงเงิน และท่านจะชำระลูกหลานของเลวีให้บริสุทธิ์ และถลุงเขาอย่างถลุงทองคำและถลุงเงิน เพื่อเขาจะได้้นำเครื่องบูชาอันชอบธรรมถวายแด่พระเยโฮวาห์
MI c	3	4	แล้วเครื่องบูชาของยูดาค่าและเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ ดังสมัยก่อน และตั้งในปีที่สองแล้วมา
MI c	3	5	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า แล้วเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อการพิพากษา เราจะเป่าพยานที่รวดเร็วที่กล่าวโทษนักบิทยาคม พวกผิดประเวณี ผู้ที่ปฏิญาณเท็จ ผู้ที่บีบบังคับลูกจ้างในเรื่องค่าจ้าง และเมม้ายและลูกกำพร้าพ่อ ผู้ที่หลีกโล้นเห็นคนต่างดาวจากสิทธิของเขา และผู้ที่ไม่ยำเกรงเรา
MI c	3	6	เพราะว่า เราคือพระเยโฮวาห์ที่ไม่มีพินแปร์ โอ บุตรชายยาโคบเอ๋ย เจ้าทั้งหลายจึงไม่ถูกเผาผลาญหมด
MI c	3	7	เจ้าได้เห็นเห็นไปเสียจากกฎของเราและมีได้รักษาไว้ตั้งแต่ครั้งสมัยบรรพบุรุษของเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าจงกลับมาหาเรา และเราจะกลับมาหาเจ้าทั้งหลาย แต่เจ้ากล่าวว่า "เราทั้งหลายจะกลับมาสถานใด"
MI c	3	8	คนจะร้องพระเจ้าหรือ แต่เจ้าทั้งหลายได้ร้องเรา แต่เจ้ากล่าวว่า "เราทั้งหลายร้องพระเจ้าอย่างไร" ก็ร้องในเรื่องลับซึกหนึ่งและเครื่องบูชาหนึ่ง
MI c	3	9	เจ้าทั้งหลายต้องถูกสาปแช่งด้วยคำสาปแช่ง เพราะเจ้าทั้งหลายทั้งชาติฉ้อเรา
MI c	3	10	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงนำลับซึกหนึ่งเต็มขนาดมาไว้ในคลัง เพื่อว่าจะมีอาหารในนิเวศของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ ดูสิหรือว่าเราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่
MI c	3	11	เราจะขนานตัวที่ทำลายให้แก่เจ้า เพื่อว่ามันจะไม่ทำลายผลแห่งพื้นดินของเจ้า และผลงุ่นในไรนาของเจ้าจะไม่ร่วง พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
MI c	3	12	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า แล้วประชาชนที่หิวจะเรียกเจ้าว่า ผู้ที่ได้รับพระพร ด้วยว่าเจ้าจะเป็นแผ่นดินที่น้ำพึงใจ
MI c	3	13	พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ถ้อยคำของเจ้านั้นใส่ร้ายเรา เจ้ายังกล่าวว่า "เราทั้งหลายได้กล่าวใส่ร้ายพระองค์สถานใด"
MI c	3	14	เจ้าได้กล่าวว่า "ที่จะปรนนิบัติพระเจ้าก็เปล่าประโยชน์ ที่เราจะรักษากฎของพระองค์ หรือดำเนินอย่างคนไว้ทุกข์ต่อพระพิศมัยพระเยโฮวาห์"
จอมโยธานั้นจะได้ผลกำไรอันใด			
MI c	3	15	บัดนี้ ราวที่ว่าคุณอาจดีเป็นคน ได้รับพร เออ คนที่ประกอบความชั่วช้าจะมั่งคั่งเท่านั้น แต่เมื่อเขาได้ทดลองพระเจ้าแล้วก็พินไปได้ "
MI c	3	16	แล้วคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์และที่รักทรงในพระนามของพระองค์ไว้
หน้าพระพิศมัย ได้บันทึกชื่อผู้ที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และที่รักทรงในพระนามของพระองค์ไว้			
MI c	3	17	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "เขาทั้งหลายจะเป็นคนของเรา เป็นเพชรพลอยของเราในวันที่เราจะประกอบกิจ และเราจะไว้ชีวิตคนเหล่านั้นตั้งชายที่ไว้ชีวิตบุตรชายของเขาผู้ปรนนิบัติเขา
MI c	3	18	แล้วเจ้าจะกลับมาและสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่ว ระหว่างคนที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับคนที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์"
MI c	4	1	พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "ดูเถิด วันนั้นจะมีมาถึง คือวันที่จะเผาไหม้เหมือนเตาอบ เหมือนที่อวดดีทั้งสิ้น เออ และคนที่ประกอบความชั่วทั้งหมดจะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้ทั้งหมด จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย
MI c	4	2	แต่ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรคนภัย ได้จะขึ้นมาสสำหรับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงนามของเรา เจ้าจะกระโดดโลดเต้นออกไปเหมือนลูกวัวออกไปจากคอก
MI c	4	3	และเจ้าจะเหยียบย่ำคนชั่ว เพราะว่าเขาจะเป็นเหมือนเข็เก่าที่ตีฝ่าเท้าของเจ้าในวันนั้นเมื่อเราประกอบกิจ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ
MI c	4	4	จงจดจำราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของเรา ทั้งกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ที่ภูเขาไซเนสำหรับอิสราเอลทั้งสิ้น
MI c	4	5	ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้พยากรณ์มายังเจ้าก่อนวันแห่งพระเยโฮวาห์ คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพึงกลัวมาถึง
MI c	4	6	และท่านผู้หนึ่งจะกระทำให้อุจใจของพ่อท่าน ไปหลุก และจิตใจของลูกท่าน ไปหาพ่อ หากไม่ เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง "
Mth	1	1	หนังสือลำดับพงศัพธ์ของพระเยซูคริสต ผู้สืบตระกูลเนื่องมาจากอับราฮัม
Mth	1	2	อับราฮัมให้กำเนิดบุตรชื่ออิสอัค อิสอัคให้กำเนิดบุตรชื่อยาโคบ ยาโคบให้กำเนิดบุตรชื่อยูดาค่าห์และพี่น้องของเขา
Mth	1	3	ยูดาค่าห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเปเรศกับเศ- ราห์เกิดจากนางทามาร์ เปเรศให้กำเนิดบุตรชื่อเฮลโรน เฮลโรนให้กำเนิดบุตรชื่อราม
Mth	1	4	รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมันาดับ อัมมันาดับให้กำเนิดบุตรชื่อนาฮิน นาฮินให้กำเนิดบุตรชื่ออัลโมน
Mth	1	5	อัลโมนให้กำเนิดบุตรชื่อโอบาเดเดคจากนางราห์ โอบาเดเดคให้กำเนิดบุตรชื่อโอบเอดเกิดจากนางรูธ โอบเอดให้กำเนิดบุตรชื่อเจสซี
Mth	1	6	เจสซีให้กำเนิดบุตรชื่อยาวิดผู้เป็นกษัตริย์ ยาวิดผู้เป็นกษัตริย์ให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮมอน เกิดจากนางซึ่งแต่ก่อนเป็นภรรยาของอูริยาห์
Mth	1	7	ยาโฮมอนให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮอัมม เรโฮโบอัมมให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮอานัน อานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	8	ยาโฮชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	9	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	10	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	11	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	12	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	13	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	14	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	15	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน
Mth	1	16	โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน โยชานันให้กำเนิดบุตรชื่อยาโฮชานัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	1	17	ดังนั้น ตั้งแต่อาชรมลงมาจากดาวจึงเป็นลึบสี่ชัคน และนับตั้งแต่ดาวดวงจนถึงต้องถูกกวาดไปเป็นเขलयังกรุงบาบิโลนเป็นเวลาลึบสี่ชัคน และนับตั้งแต่ต้องถูกกวาดไปเป็นเขलयังกรุงบาบิโลนจนถึงพระคริสต์เป็นลึบสี่ชัคน
Mth	1	18	เรื่องพระกำเนิดของพระเยซูคริสต์เป็นดังนี้ ก็มารีย์ผู้เป็นมารดาของพระเยซูนั้น เดิมโยเซฟได้สวามิภักดิ์กับนางไว้แล้ว ก่อนที่จะได้อยู่กินด้วยกันก็ปรากฏว่า มารีย์มีครรภ์แล้วด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์
Mth	1	19	แต่โยเซฟพลามีของเธอเป็นคนชอบธรรม ไม่พอใจที่จะแพร่งพรายความเป็นไปของเธอ หมายถึงถอนหมั้นเสียลึบๆ
Mth	1	20	แต่เมื่อโยเซฟยังคิดในเรื่องนี้อยู่ ดูเถิด มีทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันว่า "โยเซฟ บุตรดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาของเจ้าเลย เพราะว่าผู้ซึ่งปฏิสนธิในครรภ์ของเธอเป็นโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์
Mth	1	21	เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจะเรียกนามของท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านจะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา"
Mth	1	22	ทั้งนี้เกิดขึ้นเพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งตรัสไว้โดยคาสตาพยากรณ์ว่า
Mth	1	23	ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล ซึ่งแปลว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเรา"
Mth	1	24	ครั้นโยเซฟตื่นขึ้นก็กระทำตามคำซึ่งทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสั่งเขาไว้ คือได้รับมารีย์มาเป็นภรรยา
Mth	1	25	แต่มิได้สมสู่กับเธอจนประสูติบุตรชายหัวปีแล้ว และโยเซฟเรียกนามของบุตรนั้นว่า เยชู
Mth	2	1	ครั้นพระเยซูได้ทรงบังเกิดที่บ้านเบเลเฮมแคว้นยูเดียในรัชกาลของกษัตริย์เฮโรด ดูเถิด มีพวกนักปราชญ์จากทิศตะวันออกมายังกรุงเยรูซาเล็ม
Mth	2	2	ถามว่า "กุมารที่บังเกิดมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติยิวนี้อยู่ที่ไหน เราได้เห็นดาวของท่านปรากฏขึ้นในทิศตะวันออก เราจึงมาหวังจะนมัสการท่าน"
Mth	2	3	ครั้นกษัตริย์เฮโรดได้ยินดังนั้นแล้ว ท่านก็วันวายพระทัย ทั้งชาวกรุงเยรูซาเล็มก็พลอยวันวายใจไปกับท่านด้วย
Mth	2	4	แล้วท่านให้ประชมบรรดาปรีทิดใหญ่กับพวกธรรมจารย์ของประชาชน ตรัสถามเขาว่า ผู้เป็นพระคริสต์นั้นจะบังเกิดแห่งใด
Mth	2	5	เขาทูลท่านว่า "ที่บ้านเบเลเฮมแคว้นยูเดีย เพราะว่าคาสตาพยากรณ์ได้เขียนไว้ดังนี้ว่า
Mth	2	6	บ้านเบเลเฮมในแผ่นดินยูเดีย จะเป็นบ้านเล็กน้อยที่สุดท่ามกลางบรรดาผู้ครองของยูเดียก็หามิได้ เพราะว่าเจ้านายคนหนึ่งจะออกมาจากท่าน ผู้ซึ่งจะครอบครองอิสราเอลชนชาติของเร"
Mth	2	7	แล้วเฮโรดจึงเชิญพวกนักปราชญ์เข้ามาเป็นการลับ ถามเขาได้ความถนัดถึงเวลาที่ดาวนั้นได้ปรากฏขึ้น
Mth	2	8	และท่านได้ให้พวกนักปราชญ์ไปยังบ้านเบเลเฮมสั่งว่า "จงไปค้นหากุมารนั้นอย่างถนัดถื่นกันเถิด เมื่อพบแล้วจงกลับมาแจ้งแก่เรา เพื่อเราจะได้นำมันมาคืนแก่ท่านด้วย"
Mth	2	9	ครั้นพวกเขาได้ฟังกษัตริย์แล้ว เขาก็ได้ลาไป และดูเถิด ดาวซึ่งเขาได้เห็นในทิศตะวันออกนั้นก็ได้นำหน้าเขาไป จนมาหยุดอยู่เหนือสถานที่ที่กุมารอยู่นั้น
Mth	2	10	เมื่อพวกนักปราชญ์ได้เห็นดาวนั้นแล้ว เขาก็มีความชื่นชมยินดียิ่งนัก
Mth	2	11	ครั้นพวกเขาเข้าไปในเรือนก็พบกุมารกับนางมารีย์มารดา จึงกราบถวายบังคมการนมัสการท่านนั้น แล้วเปิดหีบหีบทรัพย์ของเขาออกมาถวายแก่กุมารเป็นเครื่องบรรณาการ คือ ทองคำ กำยาน และมดยอบ
Mth	2	12	และพวกนักปราชญ์ได้ยินคำเตือนจากพระเจ้าในความฝัน มิให้กลับไปเฝ้าเฮโรด เขาจึงกลับไปยังบ้านเมืองของตนทางอื่น
Mth	2	13	ครั้นเขาไปแล้ว ดูเถิด ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันแล้วบอกว่า "จงลุกขึ้นพากุมารกับมารดาหนีไปประเทศอียิปต์ และคอยอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะบอกเจ้า เพราะว่าเฮโรดจะแสวงหากุมารเพื่อจะประหารชีวิตเสีย"
Mth	2	14	ในเวลากลางคืนโยเซฟจึงลุกขึ้นพากุมารกับมารดา ไปยังประเทศอียิปต์
Mth	2	15	และได้อยู่ที่นั่นจนเฮโรดสิ้นพระชนม์ ทั้งนี้เกิดขึ้นเพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งได้ตรัสไว้โดยคาสตาพยากรณ์ว่า
Mth	2	16	เราได้เรียกบุตรชายของเราออกมาจากประเทศอียิปต์"
Mth	2	17	ครั้นเฮโรดเห็นว่าพวกนักปราชญ์หลอกท่าน ก็กริ้วโกรธยิ่งนัก จึงใช้คนไปฆ่าเด็กทั้งหมดในบ้านเบเลเฮมและที่ใกล้เคียงทั้งสิ้น ตั้งแต่อายุสองขวบลงมา ซึ่งพอติดกับเวลาที่ท่านได้ตามพวกนักปราชญ์อย่างถนัดถื่นนั้น
Mth	2	18	ครั้นนั้นก็สำเร็จตามพระวจนะที่ตรัสโดยเยเรมีย์คาสตาพยากรณ์ว่า
Mth	2	19	ดูเถิด ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า มาปรากฏในความฝันแก่โยเซฟที่ประเทศอียิปต์
Mth	2	20	สั่งว่า "จงลุกขึ้นพากุมารกับมารดาไปยังแผ่นดินอิสราเอล เพราะคนเหล่านั้นที่แสวงหาชีวิตของกุมารนั้นตายแล้ว"
Mth	2	21	โยเซฟจึงลุกขึ้นพากุมารกับมารดาไปยังแผ่นดินอิสราเอล
Mth	2	22	แต่เมื่อได้ยินว่า อาร์เคลอัสครอบครองแคว้นยูเดียแทนเฮโรดผู้เป็นบิดา จะไปที่นั่นก็กลัว และเมื่อได้ทราบคำเตือนจากพระเจ้าในความฝันจึงเลยไปยังแคว้นกาลิลี
Mth	2	23	ไปอาศัยในเมืองหนึ่งชื่อนาซาเร็ธ เพื่อจะสำเร็จตามพระวจนะซึ่งตรัสโดยพวกคาสตาพยากรณ์ว่า "เขาจะเรียกท่านว่าชาวนาซาเร็ธ"
Mth	3	1	คราวนั้นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา มาประกาศในถิ่นทุรกันดารแคว้นยูเดีย
Mth	3	2	กล่าวว่า "ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว"
Mth	3	3	ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้ยอฮันนาห์คาสตาพยากรณ์ว่า "เสียผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า ท่านจงเตรียมมารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป"
Mth	3	4	เสื้อผ้ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา และท่านใช้หนึ่งสัตว์คาคาเอ อาหารของท่านคือดักแด้และน้ำผึ้งป่า
Mth	3	5	ขณะนั้นชาวกรุงเยรูซาเล็ม และคนทั่วแคว้นยูเดีย และคนทั่วลุ่มแม่น้ำจอร์แดน ก็ออกไปหายอห์น
Mth	3	6	และได้รับบัพติศมาจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดน ด้วยการสารภาพความผิดบาปของตน
Mth	3	7	ครั้นยอห์นเห็นพวกฟาริสีและพวกสะดูสีพากันมาเป็นอันมากเพื่อจะรับบัพติศมา ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า "โอ เจ้าชาติชั่วร้าย ใครได้เตือนเจ้าให้หนีจากพระอาชญาซึ่งจะมาถึงนั้น
Mth	3	8	เหตุฉะนั้นจงพิสูจน์การกลับใจของเจ้าด้วยผลที่เกิดขึ้น
Mth	3	9	อย่านึกเหมือนเอาในใจว่า เรามีบัพติศมาเป็นบิดา เพราะเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า พระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถจะให้บุตรเกิดขึ้นแก่บัพติศมาจากก้อนหินเหล่านี้ได้
Mth	3	10	บัดนี้ชานวาวไว้ที่โคนต้นไม้แล้ว ดังนั้นทุกต้นที่ไม่เกิดผลจะต้องตัดแล้วโยนทิ้งในกองไฟ
Mth	3	11	เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แสดงว่ากลับใจใหม่ก็จริง แต่พระองค์ผู้จะมาจากหลังเรา ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าเราอีก ซึ่งเราไม่คู่ควรแม้จะถือฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ
Mth	3	12	พระหัตถ์ของพระองค์ถือพลั่วพร้อมแล้ว และจะทรงชำระลานข้าวของพระองค์ให้ทั่ว พระองค์จะทรงเก็บข้าวของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่พระองค์จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ"
Mth	3	13	แล้วพระเยซูเสด็จจากแคว้นกาลิลีมาหายอห์นที่แม่น้ำจอร์แดน เพื่อจะรับบัพติศมาจากท่าน
Mth	3	14	แต่ยอห์นทูลห้ามพระองค์ว่า "ข้าพเจ้าต้องรับการรับบัพติศมาจากพระองค์ คราวหรือที่พระองค์จะเสด็จมาหาข้าพเจ้าพระองค์"
Mth	3	15	และพระเยซูตรัสตอบยอห์นว่า "บัดนี้จงยอมเถิด เพราะสมควรที่เราทั้งหลายจะกระทำตามลัทธิชอบธรรมทุกประการ" แล้วท่านก็ยอมทำตามพระองค์
Mth	3	16	และพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาแล้ว ในทันใดนั้นก็เสด็จขึ้นจากน้ำ และดูเถิด ท้องฟ้าก็แหวกออก และพระองค์ได้ทอดพระเนตรเห็นพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จลงมาดุจนกเขาและสถิตอยู่บนพระองค์
Mth	3	17	และดูเถิด มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก"
Mth	4	1	ครั้นพระวิญญาณทรงนำพระเยซูเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เพื่อพญามารจะได้มาทดลอง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	4	2	และเมื่อพระองค์ทรงอดพระกระยาหารสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว ภายหลังพระองค์ก็ทรงอยากพระกระยาหาร
Mth	4	3	เมื่อผู้ทดลองมาหาพระองค์ มันก็ทูลว่า " ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นพระกระยาหาร "
Mth	4	4	ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า " มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ` มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาไม่ ได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมา
จากพระโอษฐ์ของพระเจ้า " "			
Mth	4	5	แล้วพญามาก็นำพระองค์ไปยังนครเบธลเฮเอม และให้พระองค์ประทับที่ยอดหลังคาพระวิหาร
Mth	4	6	แล้วพญาร้องว่า " ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงโยนลงไปได้ เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ` พระองค์จะรับสั่งให้เหล่าทูตสวรรค์
ของพระองค์รักษาท่าน และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองท่านไว้ เกรงว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดเท้าของท่านจะกระแทกหิน " "			
Mth	4	7	พระเยซูจึงตรัสตอบมันว่า " พระคัมภีร์มีเขียนไว้อีกว่า ` อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน " "
Mth	4	8	อีกครั้งหนึ่งพญามารได้นำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาอันสูงยิ่งนัก และได้แสดงบรรดาราชอาณาจักรในโลก ทั้งความรุ่งเรืองของราชอาณาจักร
เหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตร			
Mth	4	9	แล้วได้ทูลพระองค์ว่า " ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน "
Mth	4	10	พระเยซูจึงตรัสตอบมันว่า " อ้ายซาตาน จงไปเสียให้พ้น เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ` จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน
และปรานีบัดนี้พระองค์แต่ผู้เดียว " "			
Mth	4	11	แล้วพญามารจึงละพระองค์ไป และดูเถิด มีเหล่าทูตสวรรค์มาปรานีบัดนี้พระองค์
Mth	4	12	ครั้นพระเยซูทรงไถ่พ้นวายอหังการจำไว้แล้ว พระองค์ก็เสด็จไปยังแคว้นกาลิลี
Mth	4	13	แล้วย้ายที่ประทับจากเมืองนาซาเร็ธ พระองค์เสด็จไปอยู่ที่เมืองคาเปอร์นาอุม ซึ่งอยู่ริมทะเลสาบที่เขตคนเศบูลลอนและนัฟทาลี
Mth	4	14	เพื่อจะสำเร็จตามพระวจนะซึ่งตรัสไว้โดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ว่า
Mth	4	15	` แคว้นเศบูลลอนและแคว้นนัฟทาลีทางข้างทะเลฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือกาลิลีแห่งบรรดาประชาชาติ
Mth	4	16	ประชาชนผู้นั้นอยู่ในความมืด ได้เห็นความสว่างยิ่งใหญ และผู้ที่นั่งอยู่ในแดนและเงาแห่งความตาย ก็มีความสว่างขึ้นส่องถึงเขาแล้ว'
Mth	4	17	ตั้งแต่นั้นมาพระเยซูได้ทรงตั้งต้นประกาศว่า " จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว "
Mth	4	18	ขณะที่พระเยซูทรงดำเนินอยู่ตามชายทะเลกาลิลี ก็ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องสองคน คือซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์น้องชาย กำลังทอด
อวนอยู่ที่ทะเลสาบ เพราะเขาเป็นชาวประมง			
Mth	4	19	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " จงตามเราเถิด และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา "
Mth	4	20	เขาทั้งสองได้ละอวนตามพระองค์ไปทันที
Mth	4	21	ครั้นพระองค์เสด็จต่อไป ก็ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องอีกสองคน คือยากอบบุตรชายเศเบดีกับยอห์นน้องชายของเขา กำลังชวนอวนอยู่ในเรือกับ
เศเบดีบิดาของเขา พระองค์ได้ทรงเรียกเขา			
Mth	4	22	ในทันทีนั้นเขาทั้งสองก็ละเรือและลาบิดาของเขาตามพระองค์ไป
Mth	4	23	พระเยซูได้เสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร และทรงรักษาโรภภัยไข้เจ็บ
ทุกอย่างของชาวเมืองให้หาย			
Mth	4	24	กิตติศัพท์ของพระองค์ก็เลื่องลือไปทั่วประเทศซีเรีย เขาจึงพาบรรดาคนป่วยเป็นโรคต่างๆ คนที่ทนทุกข์เวทนา คนผีเข้า คนเป็นลมบ้าหมู
และคนเป็นอัมพาตมาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงรักษาเขาให้หาย			
Mth	4	25	และมีคนหมู่ใหญ่มาจากแคว้นกาลิลี และแคว้นทศบุรี และกรุงเยรูซาเล็ม และแคว้นยูเดีย และแม่น้ำจอร์แดนฟากข้างโน้น ติดตามพระองค์
ไป			
Mth	5	1	ครั้นทอดพระเนตรเห็นคนมากดังนั้น พระองค์ก็เสด็จขึ้นไปบนภูเขา และเมื่อประทับแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์มาเฝ้าพระองค์
Mth	5	2	และพระองค์ทรงตรัสสอนเขาว่า
Mth	5	3	" บุคคลผู้ใดรู้สึกบกพร่องฝ่ายจิตวิญญาณ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของเขา
Mth	5	4	บุคคลผู้ใดโศกเศร้า ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับการทรงปลอบประโลม
Mth	5	5	บุคคลผู้ใดมีใจอ่อนโยน ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก
Mth	5	6	บุคคลผู้ใดหิวกระหายความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับบริบูรณ์
Mth	5	7	บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้รับพระกรุณา
Mth	5	8	บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า
Mth	5	9	บุคคลผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าจะได้เรียกเขาว่าเป็นบุตรของพระเจ้า
Mth	5	10	บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของเขา
Mth	5	11	เมื่อเขาจะตีเตียนข่มเหงและินท้าวว่าร้ายท่านทั้งหลายเป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุข
Mth	5	12	จงชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เพราะท่านบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงศาลาพยากรณ์ทั้งหลายที่อยู่ก่อนท่านเหมือน
กัน			
Mth	5	13	ท่านทั้งหลายเป็นเกลือแห่งโลก ถ้าเกลือนั้นหมดรสเค็มไปแล้ว จะทำให้กลืนกับดินทุกอย่างได้ แต่นั้นไปก็ไม่มีประโยชน์อะไร มิฉะนั้นจะ
เสียสำหรับคนเหยียบย่ำ			
Mth	5	14	ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขาจะปิดบังไว้ไม่ได้
Mth	5	15	เมื่อจุดเทียนแล้ว ไม่มีผู้ใดเอาถังครอบไว้ แต่ย่อมตั้งไว้บนเชิงเทียน จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่ในเรือนนั้น
Mth	5	16	ให้ความสว่างของท่านส่องไปต่อหน้าคนทั้งปวงอย่างนั้น เพื่อว่าเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ และจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้ทรงอยู่ใน
สวรรค์			
Mth	5	17	อย่าคิดว่าเรามาเพื่อจะทำลายพระราชบัญญัติหรือคำของศาสดาพยากรณ์เสีย เรามีได้มาเพื่อจะทำลาย แต่มาเพื่อจะให้สำเร็จ
Mth	5	18	เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรหนึ่งหรือจุดๆ หนึ่งก็จะไม่สูญไปจากพระราชบัญญัติ จนกว่าจะ
สำเร็จทั้งสิ้น			
Mth	5	19	เหตุฉะนั้น ผู้ใดได้ทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้เบาลง ทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นจะได้อธิบายว่า เป็นผู้น้อยที่สุดใน
อาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ใดที่ประพฤติและสอนตามพระบัญญัติ ผู้นั้นจะได้อธิบายว่า เป็นใหญ่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์			
Mth	5	20	เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าความชอบธรรมของท่านไม่ยิ่งกว่าความชอบธรรมของพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี ท่านจะไม่มีวันได้
เข้าไปในอาณาจักรแห่งสวรรค์			
Mth	5	21	ท่านทั้งหลายได้ยินว่ามีคำกล่าวในครั้งโบราณว่า ` อย่ากระทำการฆาตกรรม' ถ้าผู้ใดกระทำการฆาตกรรม ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลง
โทษ			
Mth	5	22	ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดโกรธพี่น้องของตนโดยไม่มีเหตุ ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ถ้าผู้ใดจะผูกกับพี่น้องว่า ` อ้ายบ้า' ผู้
นั้นต้องถูกนำไปตีศาลสูงให้พิพากษาลงโทษ และผู้ใดจะว่า ` อ้ายโง่' ผู้นั้นจะมีโทษถึงไฟนรก			
Mth	5	23	เหตุฉะนั้น ถ้าท่านนำเครื่องบูชามาถึงแท่นบูชาแล้ว และระลึกขึ้นได้ว่า พี่น้องมีเหตุขัดเคืองข้อหนึ่งข้อใดกับท่าน
Mth	5	24	จงวางเครื่องบูชาไว้ที่หน้าแท่นบูชา กลับไปคืนดีกับพี่น้องผู้นั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยมาถวายเครื่องบูชาของท่าน
Mth	5	25	จงระมัดระวังกับความโดยเร็วขณะที่พวกท่านไป เลือกว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดคุณนั้นจะมอบท่านไว้กับผู้พิพากษา แล้วผู้พิพากษาจะมอบ
ท่านไว้กับผู้คุม และท่านจะต้องถูกขังไว้ในเรือนจำ			
Mth	5	26	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ท่านจะออกจากที่นั่น ไม่ได้กว่าท่านจะได้ใช้หนึ่งครบบ
Mth	5	27	ท่านทั้งหลายได้ยินว่ามีคำกล่าวในครั้งโบราณว่า ` อย่าล่วงประเวณีผู้เมียเขา'
Mth	5	28	ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดมองผู้หญิงเพื่อให้เกิดใจกำหนัดในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว
Mth	5	29	ถ้าตาข้างขวาของท่านทำให้ตัวหลงผิด จงควักออกและโยนมันทิ้งเสียจากท่าน เพราะว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่ท่านมากกว่าที่จะเสียอวัยวะไป
อย่างหนึ่ง แต่ทั้งตัวของท่านไม่ต้องถูกทิ้งลงในนรก			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	5	30	และถ้ามือข้างขวาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดออกและโยนมันทิ้งเสียจากท่าน เพราะว่าถ้าจะเป็นประโยชน์แก่ท่านมากกว่าที่จะเสียอวัยวะไปอย่างหนึ่ง แต่ทั้งตัวของท่านไม่ต้องถูกทิ้งลงในรก
Mth	5	31	ยังมีคำกล่าวไว้ว่า ` ถ้าผู้ใดจะหย่าภรรยา ก็ให้เขาทำหนังสือหย่าให้แก่ภรรยาแน่น'
Mth	5	32	ฝ่ายเรบอบท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดจะหย่าภรรยา เพราะเหตุอื่นนอกจากการเลินๆ ก็เท่ากับว่าผู้นั้นทำให้หญิงนั้นล่วงประเวณี และถ้าผู้ใดจะรับหญิงซึ่งหย่าแล้วเช่นนั้นมาเป็นภรรยา ผู้นั้นก็ล่วงประเวณีด้วย
Mth	5	33	อีกประการหนึ่ง ท่านทั้งหลาย ได้ยินว่ามีคำกล่าวในครั้งโบราณว่า ` อย่าเสียดำสัจย์ปฏิญาณ แต่งปฏิบัติตามคำสัจย์ปฏิญาณของท่านต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า'
Mth	5	34	ฝ่ายเรบอบท่านทั้งหลายว่า อย่าปฏิญาณเลย จะอ้างถึงสวรรค์ก็ดี เพราะสวรรค์เป็นบัลลังก์ของพระเจ้า
Mth	5	35	หรือจะอ้างถึงแผ่นดินโลกก็ดี เพราะแผ่นดินโลกเป็นที่รองพระบาทของพระองค์ หรือจะอ้างถึงกรุงเยรูซาเล็มก็ดี เพราะกรุงเยรูซาเล็มเป็นราชธานีของพระมหากษัตริย์
Mth	5	36	อย่าปฏิญาณโดยอ้างถึงศีรษะของตน เพราะท่านจะกระทำให้ผมขาวหรือดำไปสักเส้นหนึ่งก็ไม่ดี
Mth	5	37	จริงก็จริงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่ พูดแต่เพียงนี้ก็พอ คำพูดเกินนี้ไปมาจากความซื่อ
Mth	5	38	ท่านทั้งหลาย ได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ` ตาแทนตา และฟันแทนฟัน'
Mth	5	39	ฝ่ายเรบอบท่านว่า อย่าต่อสู้คนชั่ว ถ้าผู้ใดตบแก้มขวาของท่าน ก็จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย
Mth	5	40	ถ้าผู้ใดอยากจะฟ้องศาลเพื่อจะปรับเอาเสื้อของท่านไป ก็จงให้เสื้อคลุมแก่เขาเสียด้วย
Mth	5	41	ถ้าผู้ใดจะเกณฑ์ท่านให้เดินทางไปหนึ่งกิโลเมตร ก็ให้เลยไปกับเขาถึงสองกิโลเมตร
Mth	5	42	ถ้าเขาจะขอล้างใจจากท่านก็จงให้ อย่าเมินหน้าจากผู้ที่อยากขอยืมจากท่าน
Mth	5	43	ท่านทั้งหลาย ได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า ` จงรักเพื่อนบ้าน และเกลียดชังศัตรู'
Mth	5	44	ฝ่ายเรบอบท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน จงอวยพรแก่ผู้ที่สาปแช่งท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน และจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ปฏิบัติอย่างเหยียดหยามต่อท่านและข่มเหงท่าน
Mth	5	45	ทำดังนี้แล้วท่านทั้งหลายจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ เพราะว่าพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่องสว่างแก่คนดีและคนชั่วเสมอกัน และให้ฝนตกแก่คนชอบธรรมและแก่คนอธรรม
Mth	5	46	แม้ว่าท่านรักผู้ที่รักท่าน ท่านจะได้บำเหน็จอะไร ถึงพวกเก็บภาษีก็กระทำการอย่างนั้นมิใช่หรือ
Mth	5	47	ถ้าท่านหักท้าวแต่พี่น้องของตนฝ่ายเดียว ท่านได้กระทำการอะไรเป็นพิเศษกว่าคนทั้งปวงเล่า ถึงพวกเก็บภาษีก็กระทำการอย่างนั้นมิใช่หรือ
Mth	5	48	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเป็นคนดีรอบคอบ เหมือนอย่างพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์เป็นผู้ดีรอบคอบ"
Mth	6	1	" จงระวังให้ดี ท่านอย่ากระทำทานต่อหน้าคนอื่นเพื่อจะให้เขาเห็น ถ้าทำอย่างนั้นท่านจะไม่ได้รับบำเหน็จจากพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์
Mth	6	2	เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทำทาน อย่าเป่าแตรข้างหน้าท่านเหมือนคนหน้าชื่อใจคดกระทำในธรรมศาลาและตามถนน เพื่อให้คนสรรเสริญ เรบอบความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว
Mth	6	3	ฝ่ายท่านทั้งหลายเมื่อทำทาน อย่าให้มือซ้ายรู้การซึ่งมือขวากระทำนั้น
Mth	6	4	เพื่อทานของท่านจะเป็นการลับ และพระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับ พระองค์เองจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านโดยเปิดเผย
Mth	6	5	เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐาน อย่าเป็นเหมือนคนหน้าชื่อใจคด เพราะเขาขอบยืมอธิษฐานในธรรมศาลาและที่มณถนน เพื่อจะให้คนทั้งปวงได้เห็น เรบอบความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว
Mth	6	6	ฝ่ายท่านเมื่ออธิษฐานจงเข้าไปในห้องชั้นใน และเมื่อปิดประตูแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับจะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านโดยเปิดเผย
Mth	6	7	แต่เมื่อท่านอธิษฐาน อย่าใช้คำซ้ำซากไร้ประโยชน์เหมือนคนต่างชาติ เพราะเขาคิดว่าพูดมากหลายคำ พระจึงจะทรงโปรดฟัง
Mth	6	8	ท่านอย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะว่าสิ่งไร้ซึ่งท่านต้องการ พระบิดาของท่านทรงทราบก่อนที่ท่านพูดขอแล้ว
Mth	6	9	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานตามอย่างนี้ว่า ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ
Mth	6	10	ขอให้อาณาจักรของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ในสวรรค์เป็นอย่างไร ก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก
Mth	6	11	ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในกาลวันนี้
Mth	6	12	และขอทรงโปรดยกหนี้ของข้าพระองค์ เหมือนข้าพระองค์ยกหนี้ผู้ที่เป็นหนี้ข้าพระองค์นั้น
Mth	6	13	และขออย่านำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง แต่ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย เหตุว่าอาณาจักรและฤทธิ์เดชและสง่าราศีเป็นของพระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์ เอเมน
Mth	6	14	เพราะว่าถ้าท่านยกการละเมิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงโปรดยกโทษให้ท่านด้วย
Mth	6	15	แต่ถ้าท่านไม่ยกการละเมิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงโปรดยกการละเมิดของท่านเหมือนกัน
Mth	6	16	ยิ่งกว่านั้นเมื่อท่านถืออดอาหาร อย่าทำหน้าเศร้าหมองเหมือนคนหน้าชื่อใจคด ด้วยเขาแสวงทำหน้าให้ผิปกติ เพื่อจะให้คนเห็นว่าเขาถืออดอาหาร เรบอบความจริงแก่ท่านว่า เขาได้รับบำเหน็จของเขาแล้ว
Mth	6	17	ฝ่ายท่านเมื่อถืออดอาหาร จงขโมยทาศีระและล้างหน้า
Mth	6	18	เพื่อท่านจะไม่ปรากฏแก่คนอื่นว่าถืออดอาหาร แต่ให้ปรากฏแก่พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ทอดพระเนตรเห็นในที่ลับ จะทรงโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านโดยเปิดเผย
Mth	6	19	อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่ตัวมอดและสนิมอาจทำลายเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดของลึกลงเอาไปได้
Mth	6	20	แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์ ที่ตัวมอดและสนิมทำลายเสียไม่ได้ และที่ขโมยมิอาจขุดของลึกลงเอาไปได้
Mth	6	21	เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย
Mth	6	22	ตาเป็นประตูที่ป่องร่างกาย เหตุฉะนั้นถ้าตาของท่านดี ทั้งตัวก็พลอยสว่างไปด้วย
Mth	6	23	แต่ถ้าตาของท่านชั่ว ทั้งตัวของท่านก็พลอยมืดไปด้วย เหตุฉะนั้นถ้าความสว่างซึ่งอยู่ในตัวท่านมืดไป ความมืดนั้นจะหนาที่บดบังเพียงใด
Mth	6	24	ไม่มีผู้ใดปรนนิบัตินายสองนายได้ เพราะเขาจะซึ่งนายข้างหนึ่งและจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปรนนิบัติพระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้
Mth	6	25	เหตุฉะนั้น เรบอบท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของตนว่า จะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของตนว่า จะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารมิใช่หรือ และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มมิใช่หรือ
Mth	6	26	จงดูนกในอากาศ มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยว มิได้สะสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงเลี้ยงนกไว้ ท่านทั้งหลายมีประเสริฐกว่านกหรือ
Mth	6	27	มีใครในพวกท่าน โดยความกระวนกระวาย อาจต่อความสูงให้ยาวออกไปอีกสักศอกหนึ่งได้หรือ
Mth	6	28	ท่านกระวนกระวายถึงเครื่องนุ่งห่มทำไม จงพิจารณาดอกไม้ที่ทุ่งน่าวา มันงอกงามเจริญขึ้นได้อย่างไร มันไม่ทำงาน มันไม่ปั่นด้าย
Mth	6	29	และเรบอบท่านทั้งหลายว่า ขาโลมอเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศีของท่าน ก็มีได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้ที่ดอกหนึ่ง
Mth	6	30	แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาวายนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันหนึ่งและรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ ผู้มีความเชื่อน้อย พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งขึ้นหรือ
Mth	6	31	เหตุฉะนั้น อย่ากระวนกระวายว่า จะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม หรือจะเอาอะไรนุ่งห่ม
Mth	6	32	(เพราะว่าพวกต่างชาติแสวงหาสิ่งของทั้งปวงนี้) แต่ว่าพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่า ท่านต้องการสิ่งทั้งปวงเหล่านี้
Mth	6	33	แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	6	34	เหตุฉะนั้น อัยการจะทวงถามถึงพรุ่งนี้ เพราะว่าพรุ่งนี้คงมีการทวงถามทวงถามสำหรับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีทุกข์พอกอยู่แล้ว"
Mth	7	1	" อัยการกล่าวโทษเขา เพื่อท่านจะไม่ต้องถูกกล่าวโทษ
Mth	7	2	เพราะว่าท่านทั้งหลายจะกล่าวโทษเขาอย่างไร ท่านจะต้องถูกกล่าวโทษอย่างนั้น และท่านจะตวงให้เขาด้วยตะนานอันใด ท่านจะได้รับตวง
ด้วยตะนานอันนั้น			
Mth	7	3	เหตุไฉนท่านมองดูดวงที่อยู่บนตาพี่น้องของท่าน แต่ไม่หึงทอนที่อยู่ในตาของท่านเอง ท่านก็ไม่รู้สึก
Mth	7	4	หรือเหตุไฉนท่านจะกล่าวแก่พี่น้องของท่านว่า `ให้เราเขียนมงจากตาของท่าน' แต่ดูเถิด ไม่หึงทอนมีอยู่ในตาของท่านเอง
Mth	7	5	ท่านคนหน้าซื่อใจคด จงชักไม้หึงทอนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็น ได้ถนัด จึงจะเขียนมงออกจากตาพี่น้องของท่านได้
Mth	7	6	อย่าให้สิ่งซึ่งบริสุทธิ์แก่สิ่ง และอย่าโยนไข่มุกของท่านให้แก่สุกร เกลือกวามันจะเหยียบย่ำเสีย และจะหันกลับมากัดตัวท่านด้วย
Mth	7	7	จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน
Mth	7	8	เพราะว่าทุกคนที่ขอกได้ ทุกคนที่แสวงหากิพบ ทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา
Mth	7	9	ในพวกท่านมีใครบ้างที่จะเอาก้อนหินให้บุตร เมื่อเขาขอขนมปัง
Mth	7	10	หรือให้หิ้งเมื่อบุตรขอปลา
Mth	7	11	เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นลึกลับเท่าใดพระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะ
ประทานของดีแก่ผู้ซึ่งขอต่อพระองค์			
Mth	7	12	เหตุฉะนั้น สิ่งสารพัดซึ่งท่านปรารถนาให้มนุษย์ทำแก่ท่าน จงกระทำอย่างนั้นแก่เขาเหมือนกัน เพราะว่าพระราชบัญญัติและคำของศาสดา
พยากรณ์สอนดังนี้			
Mth	7	13	จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่และทางกว้างนั้นนำไปถึงความพินาศ และคนที่เข้าไปทางนั้นมิมาก
Mth	7	14	เพราะว่าประตูซึ่งนำไปถึงชีวิตนั้นก็คับและทางก็แคบ ผู้ที่หาพบก็มีน้อย
Mth	7	15	จงระวังผู้พยากรณ์เท็จที่มาหาท่านมุ่งหมองแคะ แต่ภายในเขาร้ายกาจจลสนัษป
Mth	7	16	ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา มนุษย์เก็บผลลงจากต้น ไม่มีหนามหรือ หรือว่าเก็บผลมะเดื่อจากต้นผักหนาม
Mth	7	17	ดังนั้นแหละ ต้นไม้ดีก็ให้ผลดี ต้นไม้เลวก็ให้ผลเลว
Mth	7	18	ต้นไม้ดีจะไม่เกิดผลเลวไม่ได้ หรือต้นไม้เลวจะไม่เกิดผลดีไม่ได้
Mth	7	19	ต้นไม้ทุกต้นซึ่งไม่เกิดผลดีย่อมต้องถูกฟันลงและทิ้งเสียในไฟ
Mth	7	20	เหตุฉะนั้น ท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา
Mth	7	21	มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า' จะได้เข้าไปในอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ผู้ซึ่งปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเรา
ผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้			
Mth	7	22	เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า `พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้พยากรณ์ในพระนามของพระองค์ และได้ขับผี
ออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำกรณีย์ที่ควรจะเป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ'			
Mth	7	23	เมื่อนั้นเราจะกล่าวแก่เขาว่า `เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่วช้า จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา'
Mth	7	24	เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและประพฤติตาม เขาก็เปรียบเสมือนผู้ที่มีสติปัญญาสร้างเรือนของตนไว้บนศิลา
Mth	7	25	ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะเรือนนั้น แต่เรือนมิได้พังลง เพราะว่ารากตั้งอยู่บนศิลา
Mth	7	26	แต่ผู้ที่ได้ยินคำเหล่านี้ของเราและไม่ประพฤติตาม เขาก็เปรียบเสมือนผู้ซึ่งโง่เขลาสร้างเรือนของตนไว้บนทราย
Mth	7	27	ฝนก็ตกและน้ำก็ไหลเชี่ยว ลมก็พัดปะทะเรือนนั้น เรือนนั้นก็พังทลายลง และการซึ่งฟังทั้งหลายนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก"
Mth	7	28	ต่อมาครั้นพระเยซูคริสต์สำเร็จแล้ว ประชาชนทั้งปวงก็อัครจริยใจด้วยคำสั่งสอนของพระองค์
Mth	7	29	เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสั่งสอนเขาด้วยสิทธิอำนาจ ไม่เหมือนพวกธรรมจารย์
Mth	8	1	เมื่อพระองค์เสด็จลงมาจากภูเขาแล้ว คนเป็นอันมากได้ติดตามพระองค์ไป
Mth	8	2	ดูเถิด มีคนโรคเรื้อนมานมัสการพระองค์แล้วทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า เพียงแต่พระองค์จะโปรด ก็ทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้"
Mth	8	3	พระเยซูทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องเขา แล้วตรัสว่า "เราพอใจแล้ว จงหายเถิด" ในทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็หาย
Mth	8	4	ฝ่ายพระเยซูตรัสสั่งเขาว่า "อย่าบอกเล่าให้ผู้ใดฟังเลย แต่จงไปสำแดงตัวแก่ปุโรหิต และถวายเครื่องถวายตามซึ่งโมเสสได้สั่งไว้ เพื่อเป็น
หลักฐานต่อคนทั้งหลาย"			
Mth	8	5	เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม มีนายร้อยคนหนึ่งมาอ้อนวอนพระองค์
Mth	8	6	ว่า "พระองค์เจ้าข้า ผู้รับใช้ของข้าพระองค์เป็นอัมพาตอยู่ที่บ้าน ทนทุกข์เวทนามาก"
Mth	8	7	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "เราจะไปรักษาเขาให้หาย"
Mth	8	8	นายร้อยผู้นั้นทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ไม่สมควรที่จะรับเสด็จพระองค์เข้าใต้ชายคาของข้าพระองค์ ขอพระองค์ตรัสเท่านั้น ผู้รับ
ใช้ของข้าพระองค์ก็จะหายโรค			
Mth	8	9	เพราะเหตุว่าข้าพระองค์เป็นคนอยู่ใต้วินัยทหาร แต่ก็ยังมีทหารอยู่ใต้บังคับบัญชาข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะบอกแก่คนนั้นว่า `ไป' เขาก็ไป
Mth	8	10	บอกแก่คนนั้นว่า `มา' เขาก็มา บอกผู้รับใช้ของข้าพระองค์ว่า `จงทำสิ่งนี้' เขาก็ทำ"
Mth	8	11	ครั้นพระเยซูทรงได้ยินดังนั้นก็ประหลาดพระทัยนัก ตรัสกับบรรดาคนที่ตามพระองค์ว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่เคยพบ
ความเชื่อที่โง่เขลาเท่านี้แม้ในอิสราเอล			
Mth	8	11	เราบอกท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะมาจากทิศตะวันออกและทิศตะวันตก จะมาเอนกายลงกับกษัตริย์และอิสอัคและยาโคบใน
อาณาจักรแห่งสวรรค์			
Mth	8	12	แต่บรรดาลูกของอาดัมจจะต้องถูกขับไล่ใส่ลงออกไปในที่มืด ที่นั้นจะมีเสียงร้องให้ขับเขี้ยวเคี้ยวฟัน"
Mth	8	13	แล้วพระเยซูจึงตรัสกับนายร้อยว่า "ไปเถิด ท่านได้เชื่ออย่างไร ก็ให้เป็นแก่ท่านอย่างนั้น" ในทันใดนั้นเอง ผู้รับใช้ของเขาก็หายเป็นปกติ
Mth	8	14	ครั้นพระเยซูเสด็จเข้าไปในเรือนของเปโตร ก็ทอดพระเนตรเห็นแมยของเปโตรนอนป่วยจับไข้อยู่
Mth	8	15	พอพระองค์ทรงถูกต้องมือนาง ความไข้ก็หาย นางจึงลุกขึ้นปรนนิบัติเขาทั้งหลาย
Mth	8	16	พอค่ำลง เขาพากันเป็นอันมากที่มีผีเข้าจึงมาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงขับผีออกด้วยพระดำรัสของพระองค์ และบรรดาคนเจ็บป่วยนั้น
พระองค์ก็ได้ทรงรักษาให้หาย			
Mth	8	17	ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะโดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ที่ว่า `ท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบโรคของเราไป'
Mth	8	18	ครั้นพระเยซูทอดพระเนตรเห็นประชาชนเป็นอันมากมาล้อมพระองค์ไว้ พระองค์จึงตรัสสั่งให้ข้าพเจ้าไป
Mth	8	19	ขณะนั้นมีธรรมาจารย์คนหนึ่งมาหาพระองค์ทูลว่า "อาจารย์เจ้าข้า ท่านไปทางไหน ข้าพเจ้าจะตามท่านไปทางนั้น"
Mth	8	20	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "สุนัขซึ่งออกยังมีโวง และนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่จะวางศีรษะ"
Mth	8	21	อีกคนหนึ่งมาพบพระองค์ทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ไปฝังศพบิดาข้าพระองค์ก่อน"
Mth	8	22	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "จงตามเรามาเถิด ปล่อยให้คนตายฝังคนตายของเขาเองเถิด"
Mth	8	23	เมื่อพระองค์เสด็จลงเรือ พวกสาวกของพระองค์ก็ตามพระองค์ไป
Mth	8	24	ดูเถิด เกิดพายุใหญ่ในทะเลสาบจนคลื่นซัดท่วมเรือ แต่พระองค์บรรทมหลับอยู่
Mth	8	25	และพวกสาวกของพระองค์ได้มาปลุกพระองค์ ทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดช่วยพวกเราเถิด พวกเรากำลังจะจมนอนอยู่แล้ว"
Mth	8	26	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า "เหตุไฉนเจ้าจึงขาดความเชื่อเล็กน้อยเสียจริงๆ" แล้วพระองค์ทรงลุกขึ้นห้ามลมและทะเล คลื่นลมก็สงบ
เรียบทั่วไป			
Mth	8	27	คนเหล่านั้นก็อัครจริยใจทุกคนว่า "ท่านผู้นี้เป็นคนอย่างไรหนอ จนสิ้นลมและทะเลก็เชื่อฟังท่าน"
Mth	8	28	ครั้นพระองค์ทรงข้ามฟากไปถึงแดนกาตารแล้ว มีคนสองคนออกมาจากอโมกัฟจึงมาพบพระองค์ เขามีผีสิงร้ายนัก จนไม่มีผู้ใดอาจ
เดินทางนั้นได้			
Mth	8	29	ดูเถิด เขาร้องตะโกนว่า "พระเยซูผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้า ท่านจะมายกกับพวกเราทำไม ท่านจะฆาตรฆาตพวกเราในเวลาหรือ"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	8	30	ไกลจากที่นั่นมีสระน้ำใหญ่กำลังหากินอยู่
Mth	8	31	ผีเหล่านั้นได้อ้อนวอนพระองค์ว่า " ถ้าท่านขับพวกเราออก ก็ขอให้ข้าอยู่ในฝูงสุกรนั้นเถิด "
Mth	8	32	พระองค์จึงตรัสแก่ผีเหล่านั้นว่า " ไปเถอะ " ผีเหล่านั้นก็ออกไปเข้าสิงอยู่ในฝูงสุกร ดูเถิด สุกรทั้งฝูงนั้นก็วิ่งกระโดดจากหน้ามาขึ้นลงไปในทะเล และจมน้ำตายจนสิ้น
Mth	8	33	ฝ่ายคนเลี้ยงสุกรก็หนีเข้าไปในนคร เล่าบรรดาเหตุการณ์ซึ่งเป็นไปนั้น กับเหตุที่เกิดขึ้นแก่คนที่มิได้เข้าสิงอยู่ในนั้น
Mth	8	34	ดูเถิด คนทั้งนครพากันออกมาพบพระเยซู เมื่อพบพระองค์แล้ว เขาจึงอ้อนวอนขอให้พระองค์ไปเสียจากเขตแดนของเขา
Mth	9	1	และพระองค์ก็เสด็จลงเรือข้ามฟากไปยังเมืองของพระองค์
Mth	9	2	ดูเถิด เขามหาคนอัมพาตคนหนึ่งซึ่งนอนอยู่บนที่นอนมาหาพระองค์ เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า " ลูกเอ๋ย จงขึ้นใจเถิด บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว "
Mth	9	3	ดูเถิด พวกธรรมาจารย์บางคนคิดในใจว่า " คนนี้พูดหมิ่นประมาท "
Mth	9	4	ฝ่ายพระเยซูทรงทราบความคิดของเขาจึงตรัสว่า " เหตุใดท่านทั้งหลายจึงคิดชั่วอยู่ในใจเล่า
Mth	9	5	ที่จะว่า ` เจ้าได้รับอภัยเรื่องบาปของเจ้าแล้ว ' หรือจะว่า ` จงลุกขึ้นเดินไปเถิด ' นั้น ช่างไหนจะง่ายกว่ากัน
Mth	9	6	แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรดความผิดบาปได้ " (พระองค์จึงตรัสสั่งคนอัมพาตว่า) " จงลุกขึ้นยกที่นอนกลับไปบ้านเถิด "
Mth	9	7	เขาจึงลุกขึ้นกลับบ้านของตน
Mth	9	8	เมื่อประชาชนเห็นดังนั้น เขาก็อัศจรรย์ใจ แล้วพากันสรรเสริญพระเจ้า ผู้ได้ทรงประทานสิทธิอำนาจเช่นนั้นแก่มนุษย์
Mth	9	9	ครั้นพระเยซูเสด็จเลยที่นั่นไป ก็ทอดพระเนตรเห็นชายคนหนึ่งชื่อมัทธิวนั่งอยู่ที่ดานาธาปี จึงตรัสกับเขาว่า " จงตามเราเถิด " เขาก็ลุกขึ้นตามพระองค์ไป
Mth	9	10	ต่อมาเมื่อพระเยซูเอนพระกายลงเสวยอยู่ในเรือน ดูเถิด มีคนเก็บภาษีและคนบาปอื่นๆหลายคนเข้ามาเอนกายลงร่วมสำรับกับพระองค์และกับพวกสาวกของพระองค์
Mth	9	11	เมื่อพวกฟาริสีเห็นแล้ว ก็กล่าวแก่พวกสาวกของพระองค์ว่า " ทำไมอาจารย์ของท่านจึงรับประทานอาหารด้วยกันกับคนเก็บภาษีและคนบาปเล่า "
Mth	9	12	เมื่อพระเยซูทรงทราบดังนั้นแล้ว ก็ตรัสกับพวกเขาว่า " คนปกติไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บป่วยต้องการหมอ
Mth	9	13	ท่านทั้งหลายจงไปเรียนข้อนี้ให้เข้าใจที่ว่า ` เราประสงค์ความเมตตา ไม่ประสงค์เครื่องสัตบุชชา ' ด้วยว่าเรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจเสียใหม่ "
Mth	9	14	แล้วพวกสาวกของยอห์นมาหาพระองค์ทูลว่า " เหตุใดท่านทั้งหลายจึงไม่เสวยอาหารกับเรา "
Mth	9	15	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " สหายของเจ้ามาเป็นทุกข์โศกเศร้าเมื่อเจ้ามาอยู่กับเขาได้หรือ แต่วันหนึ่งเจ้ามาจะต้องจากเขาไป เมื่อนั้นเขาจะถืออดอาหาร
Mth	9	16	ไม่มีผู้ใดเอาท่อนผ้าทอใหม่มาปะเสื้อเก่า เพราะว่าผ้าที่ปะเข้านั้น เมื่อหดจะทำให้เสื้อเก่าขาดกว้างออกไปอีก
Mth	9	17	และไม่มีผู้ใดเอาน้ำองุ่นใหม่มาใส่ในถุงหนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้นถุงหนังจะขาด น้ำองุ่นจะรั่ว ทั้งถุงหนังก็จะเสียไปด้วย แต่เขาเย็บเอาน้ำองุ่นใหม่ใส่ในถุงหนังใหม่ แล้วทั้งสองอย่างก็อยู่ด้วยกันได้ "
Mth	9	18	เมื่อพระองค์กำลังตรัสแก่เหล่านั้นแก่เขาแล้ว ดูเถิด มีชนนางคนหนึ่งมานมัสการพระองค์แล้วทูลว่า " ลูกสาวของข้าพระองค์เพิ่งตายลง ขอพระองค์เสด็จไปวางพระหัตถ์ของพระองค์บนตัวข้า แล้วข้าจะฟื้นขึ้นอีก "
Mth	9	19	ฝ่ายพระเยซูจึงทรงลุกขึ้นเสด็จตามเขาไป และพวกสาวกของพระองค์ก็ตามไปด้วย
Mth	9	20	ดูเถิด มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกโลหิตได้สิบสองปีมาแล้วแอบมาข้างหลัง ถูกต้องชายฉลองพระองค์
Mth	9	21	เพราะนางคิดในใจว่า " ถ้าเราได้แตะต้องฉลองพระองค์ท่านนั้น เราก็จะหายโรค "
Mth	9	22	ฝ่ายพระเยซูทรงเหลือยหลังทอดพระเนตรเห็นนางจึงตรัสว่า " ลูกสาวเอ๋ย จงขึ้นใจเถิด ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายเป็นปกติ " นับตั้งแต่นั้น ผู้หญิงนั้นก็หายป่วยเป็นปกติ
Mth	9	23	ครั้นพระเยซูเสด็จเข้าไปในเรือนของชนนางนั้น ทอดพระเนตรเห็นพวกเปาซีและคนเป็นอันมากขมุนกันอยู่
Mth	9	24	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " จงยกออกไปเถิด ด้วยว่าเด็กหญิงคนนี้นี้ยังไม่ตาย เป็นแต่นอนหลับอยู่ " เขาก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์
Mth	9	25	แต่เมื่อทรงจับฝูงคนออกไปแล้ว พระองค์ได้เสด็จเข้าไปจับมือเด็กหญิง และเด็กหญิงนั้นก็ลุกขึ้น
Mth	9	26	แล้วกิตติศัพท์นั้นก็ลือไปทั่วแคว้นนั้น
Mth	9	27	ครั้นพระเยซูเสด็จไปจากที่นั่น ก็มีชายตาบอดสองคนตามพระองค์มาร้องว่า " บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอเมตตาข้าพระองค์เถิด "
Mth	9	28	และเมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในเรือน ชายตาบอดทั้งสองก็เข้ามาหาพระองค์ พระเยซูตรัสถามเขาว่า " เจ้าเชื่อหรือว่า เรามีฤทธิ์จะกระทำการนี้ได้ " เขาทูลพระองค์ว่า " ข้าพระองค์เชื่อพระเจ้าเจ้า "
Mth	9	29	แล้วพระองค์ทรงถูกต้องตาเขาตรัสว่า " ให้เป็นไปตามความเชื่อของเจ้าเถิด "
Mth	9	30	แล้วตาของเขาก็กลับเห็นดี พระเยซูได้ทรงกำชับเขาแข็งแรงว่า " จงระวังอย่าบอกผู้ใดให้รู้เลย "
Mth	9	31	แต่เมื่อเขาไปจากที่นั่นแล้ว ก็เผยแพร่กิตติศัพท์ของพระองค์ทั่วแคว้นนั้น
Mth	9	32	ขณะเมื่อพระเยซูและเหล่าสาวกกำลังเสด็จออกไปจากที่นั่น ดูเถิด มีผู้พาคนใบ้คนหนึ่งที่มีผีสิงอยู่มารหาพระองค์
Mth	9	33	เมื่อทรงจับมือออกแล้วคนใบ้นั้นก็พูดได้ หมกนั้นก็อัศจรรย์ใจพูดกับเขาว่า " ไม่เคยเห็นการกระทำเช่นนี้ในอิสราเอลเลย "
Mth	9	34	แต่พวกฟาริสีกล่าวว่า " คนนี้ขับผีออกด้วยฤทธิ์ของนายผี "
Mth	9	35	พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย
Mth	9	36	และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นประชาชนก็ทรงสงสารเขา ด้วยเขาอดโรยกระจัดกระจายไปอยู่ฝูงแกะ ไม่มีผู้เลี้ยง
Mth	9	37	แล้วพระองค์ตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า " ข้าพเจ้าต้องเกี่ยวในที่นี้มากนักหนา แต่คนงานยังมีน้อยอยู่
Mth	9	38	เหตุฉะนั้น พวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนา ให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์ "
Mth	10	1	เมื่อพระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนของพระองค์มาแล้ว พระองค์ก็ประทานอำนาจให้เขาขับผีโสโครกออกได้ และให้รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกอย่างให้หายได้
Mth	10	2	อัครสาวกสิบสองคนนั้นมีชื่อดังนี้ คนแรกชื่อซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์น้องชายของเขา ยากอบบุตรชายเศเบดี กับยอห์นน้องชายของเขา
Mth	10	3	ฟิลิปและบาร์โธโลไมว โธมัสและมีทธิวนคนเก็บภาษี ยากอบบุตรชายอัลเฟอัส และเลเบเบอัสผู้ที่มีชื่ออีกว่าอัลเดอัส
Mth	10	4	ซีโมนชาวคานาอันและยูดาสอิสคาริโอทผู้ที่ได้ทรยศพระองค์ไว้
Mth	10	5	สิบสองคนนี้พระเยซูทรงใช้ให้ออกไปและสั่งเขาว่า " อย่าไปทางที่ไปสุภาพต่างชาติ และอย่าเข้าไปในเมืองของชาวสะมาเรีย
Mth	10	6	แต่จงไปหาแกะหลงของวงศ์วานอิสราเอลนั้นเถิดว่า
Mth	10	7	จงไปพลาประกาศพลางว่า ` อาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว '
Mth	10	8	จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด คนตายแล้วให้ฟื้น และจงขับผีให้ออกไป ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ จงให้เปล่าๆ
Mth	10	9	อย่าหาเหรียญทองคำ หรือเงิน หรือทองแดงไว้ในไถ้ของท่าน
Mth	10	10	หรือยามใช้ตามทาง หรือเสื้อคลุมสองตัว หรือรองเท้า หรือไม้เท้า เพราะว่าผู้ทำงานสมการจะได้อาหารกิน
Mth	10	11	เมื่อท่านมาถึงนครใดหรือหมู่บ้านใด จงสืบดูว่าใครเป็นคนเหมาะสมในที่นั้น แล้วจงไปอาศัยกับผู้นั้นจนกว่าจะจากไป
Mth	10	12	ขณะเมื่อท่านขึ้นเรือน จงให้พรแก่ครัวเรือนนั้น
Mth	10	13	ถ้าครัวเรือนนั้นสมควรรับพร ก็ให้สันติสุขของท่านอยู่กับเรือนนั้น แต่ถ้าครัวเรือนนั้น ไม่สมควรรับพร ก็ให้สันติสุขนั้นกลับคืนมาสู่ท่าน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	10	14	ถ้าผู้ใดไม่ต้อนรับท่านทั้งหลายและไม่ฟังคำของท่าน เมื่อจะออกจากเรือนนั้นเมืองนั้น จงสะบัดผงคลีที่ติดเท้าของท่านออกเสีย
Mth	10	15	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในวันพิพากษานั้น โทษของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ จะเบากว่าโทษของเมืองนั้น
Mth	10	16	ดูเถิด เราใช้พวกท่าน ไปตักและยกอามกลางสนับบา เหตุฉะนั้นท่านจงฉลาดเหมือนงู และไม่มีภัยเหมือนนกเขา
Mth	10	17	และจะระมัดระวังให้ดี เพราะคนเขาสอบท่านทั้งหลายไว้กับศาล และจะเขียนท่านในธรรมศาลาของเขา
Mth	10	18	และจะนำท่านส่งไปให้จำเมืองและกษัตริย์เพราะเรา เพื่อท่านจะได้เป็นพยานแก่เขาและแก่คนต่างชาติ
Mth	10	19	แต่เมื่อเขามอบท่านไว้ในวัน อย่าเป็นกังวลว่าจะพูดอะไรหรืออย่างไร เพราะเมื่อถึงเวลา คำที่ท่านจะพูดนั้นจะทรงประทานแก่ท่านในเวลา นั้น
Mth	10	20	เพราะว่าผู้ที่พูดมิใช่ตัวท่านเอง แต่เป็นพระวิญญาณแห่งพระบิดาของท่าน ผู้ตรัสทางท่าน
Mth	10	21	แม้ว่าพื้ก็จะมอบน้องให้ถึงความตาย พอจะมอบลูก และลูกก็จะทรยศต่อพ่อแม่ให้ถึงแก่ความตาย
Mth	10	22	คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะนามของเรา แต่ผู้ใดที่ทนได้ถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด
Mth	10	23	แต่เมื่อเขามอบท่านในเมืองนี้ จงหนีไปยังอีกเมืองหนึ่ง เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ก่อนที่ท่านจะไปทั่วเมืองต่างๆทั้งหมดในอิสราเอล บุตร
มนุษย์จะเสด็จมา			
Mth	10	24	ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครู และทาสไม่ใหญ่กว่านายของตน
Mth	10	25	ซึ่งศิษย์จะได้รับการรับรองเสมอครูของตน และทาสเสมอนายของตนก็พออยู่แล้ว ถ้าเขาได้เรียกเจ้าบ้านว่าเบเอลเซบูล เขาจะเรียกลูกบ้าน
ของเขามากยิ่งกว่านั้นเท่าใด			
Mth	10	26	เหตุฉะนั้นอย่ากลัวเขา เพราะว่าไม่มีสิ่งใดปิดบังไว้ที่จะไม่ต้องเปิดเผย หรือการลับที่จะไม่เผยให้ประจักษ์
Mth	10	27	ซึ่งเรากล่าวแก่พวกท่านในที่มืด ท่านจงกล่าวในที่สว่าง และซึ่งท่าน ได้ยินกระซิบที่หู ท่านจงประกาศจากดาดฟ้าหลังคาบ้าน
Mth	10	28	อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่มีอำนาจที่จะฆ่าวิญญาณ แต่จงกลัวพระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ที่จะให้ทั้งจิตวิญญาณทั้งกายพินาศในนรก ได้
Mth	10	29	นกกกระจะจอกสองตัวเขายาบทหนึ่งมิใช่หรือ แต่ถ้าพระบิดาของท่าน ไม่ทรงเห็นชอบ นกนั้นแม้สักตัวเดียวจะตกลงถึงดินก็ไม่ได้
Mth	10	30	ถึงผมของท่านทั้งหลายก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น
Mth	10	31	เหตุฉะนั้นอย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายก็มีค่ากว่านกกระจอกหลายตัว
Mth	10	32	เหตุฉะนั้นทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย
Mth	10	33	แต่ผู้ใดจะปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย
Mth	10	34	อย่าคิดว่าเราามาเพื่อจะนำสันติภาพมาสู่โลก เรามิได้นำสันติภาพมา ให้ แต่เรามาตบมา
Mth	10	35	เรามาเพื่อจะให้ลูกชายหมางใจกับบิดาของตน และลูกสาวหมางใจกับมารดาและลูกสะใภ้หมางใจกับแม่สามี
Mth	10	36	และผู้ที่อยู่รวมเรือนเดียวกัน ก็จะเป็นศัตรูต่อกัน
Mth	10	37	ผู้ใดที่รักบิดามารดาหรือภรรยาผู้ใดรักเรามากกว่ารักเราและไม่รักบิดา มารดาหรือภรรยาผู้ใดรักเรามากกว่ารักเรา ผู้นั้นก็ไม่สมกับเรา
Mth	10	38	และผู้ใดที่ไม่รับเอากางเขนของตนตามเราไป ผู้นั้นก็ไม่สมกับเรา
Mth	10	39	ผู้ที่จะเอาชีวิตของตนรอดจะกลับเสียชีวิต แต่ผู้ที่ยุ่เสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เราจักได้ชีวิตรอด
Mth	10	40	ผู้ที่รับท่านทั้งหลายก็รับเรา และผู้ที่รับเราก็รับพระองค์ที่ทรงใช้เรามา
Mth	10	41	ผู้ที่รับคนตาบอดพยากรณ์เพราะนามแห่งศาสนาพยากรณ์นั้น ก็จะได้บำเหน็จอย่างที่เขาพยากรณ์พึงได้รับ และผู้ที่รับผู้ชอบธรรมเพราะนาม
แห่งผู้ชอบธรรมนั้น ก็จะได้บำเหน็จอย่างผู้ชอบธรรมพึงได้รับ			
Mth	10	42	และถ้าผู้ใดจะเอาน้ำเย็นสักถ้วยหนึ่งให้คนเล็กน้อยเหล่านี้คนใดคนหนึ่งดื่ม เพราะนามแห่งศิษย์ของเรา เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า
คนนั้นจะขาดบาปแห่งกิเลศได้"			
Mth	11	1	ต่อมาเมื่อพระเยซูคริสต์สั่งสาวกสิบสองคนของพระองค์เสร็จแล้ว พระองค์ได้เสด็จจากที่นั่น ไปเพื่อจะสั่งสอนและประกาศในเมืองต่างๆของเขา
Mth	11	2	ฝ่ายยอห์นเมื่อติดอยู่ในเรือนจำ ได้ยินถึงกิจการของพระคริสต์ จึงได้ใช้สาวกสองคนของท่าน ไป
Mth	11	3	ทูลถามพระองค์ว่า " ท่านเป็นผู้ที่จะมานั้นหรือ หรือเราจะต้องคอยหาผู้อื่น "
Mth	11	4	ฝ่ายพระเยซูคริสต์ตอบพวกเขาว่า " จงไปแจ้งแก่ยอห์นซึ่งท่าน ได้ยินและเห็น
Mth	11	5	คือว่าคนตาบอดก็หายบอด คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด คนหูหนวกได้ยินได้ คนตายแล้วเป็นขึ้นมา และชาวประเสริฐก็ประกาศ
แก่คนอนาถา			
Mth	11	6	บุคคลผู้ใด ไม่สะดุดเพราะเรา ผู้นั้นเป็นสุข "
Mth	11	7	ครั้นสาวกเหล่านั้น ไปแล้ว พระเยซูคริสต์กลับกับคนหมู่นั้นถึงยอห์นว่า " ท่านทั้งหลาย ได้ออกไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อดูอะไร ดูต้นอ้อไหวโดย
ถูกลมพัดหรือ			
Mth	11	8	แต่ท่านทั้งหลายออกไปดูอะไร ดูคนนุ่งห่มผ้าเนื้ออ่อนนุ่มหรือ ดูเถิด คนนุ่งห่มผ้าเนื้อนุ่มก็อยู่ในราชวัง
Mth	11	9	แต่ท่านทั้งหลายออกไปดูอะไร ดูศาสนาพยากรณ์หรือ แน่ทีเดียว และเราบอกท่านว่า ท่านนั้นเป็นผู้ประเสริฐยิ่งกว่าศาสนาพยากรณ์เสียอีก
Mth	11	10	คือยอห์นนี่แหละที่ได้เขียนกล่าวถึงว่า ` ดูเถิด เราใช้ทูตของเรา ไปข้างหน้าท่าน ผู้นั้นจะเตรียมทางของท่านไว้ข้างหน้าท่าน'
Mth	11	11	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนซึ่งเกิดจากผู้หญิงมานั้น ไม่มีผู้ใดใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แต่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยที่สุด
ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ก็ยิ่งใหญ่กว่ายอห์นเสียอีก			
Mth	11	12	และตั้งแต่สมัยยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถึงทุกวันนี้ อาณาจักรแห่งสวรรค์ก็เป็นสิ่งที่คนได้แสวงหาด้วยใจร้อนรน และผู้ที่ใจร้อนรนก็เป็นผู้ที่
เข้าได้			
Mth	11	13	เพราะว่าคำของศาสนาพยากรณ์ทั้งหลายและพระราชบัญญัติได้พยากรณ์มาจนถึงยอห์นนี่
Mth	11	14	ถ้าท่านทั้งหลายจะยอมรับให้เป็น ก็ยอห์นนี่แหละเป็นเอลียาห์ซึ่งจะมานั้น
Mth	11	15	ใครมีหูจงฟังเถิด
Mth	11	16	เราจะเปรียบคนยอห์นนี้เหมือนกับอะไรดี เปรียบเหมือนเด็กนั่งที่กลางตลาดร้องแก่เพื่อน
Mth	11	17	กล่าวว่า ` พวกฉัน ได้เป่าปี่ให้พวกเธอ และเธอมิได้เต้นรำ พวกฉัน ได้พิลลาปรำ ให้แก่พวกเธอ และพวกเธอมิได้ตีกอกหัว'
Mth	11	18	ด้วยว่ายอห์นนั้นก็ไม่ได้กินหรือดื่ม และเขาว่า ` มิใช่เข้าสิ่งของ'
Mth	11	19	ฝ่ายบุตรมนุษย์มาทั้งกินและดื่ม เขาก็ว่า ` ดูเถิด นี่เป็นคนที่คนนับแต่บิดและดื่มน้ำองุ่นมาก เป็นมิตรสหายกับคนเก็บภาษีและคนบาป' แต่พระ
วิญญาณก็ปรากฏว่าชอบธรรมแล้วโดยผลแห่งพระปัญญานั้น "			
Mth	11	20	แล้วพระองค์ก็ทรงตั้งต้นตีเมืองต่างๆที่พระองค์ได้ทรงกระทำการอิทธิฤทธิ์เป็นส่วนมาก เพราะเขามิได้กลับใจเสียใหม่
Mth	11	21	" วิบัติแก่เจ้า เมืองโคราซิม วิบัติแก่เจ้า เมืองเบธไซดิดา เพราะถ้าการอิทธิฤทธิ์ซึ่งได้กระทำท่ามกลางเจ้า ได้กระทำในเมืองไทเรและเมืองไซ
ดอน คนในเมืองทั้งสองจะได้นุ่งห่มผ้ากระสอบ นั่งบนซีเก้ กลับใจเสียใหม่มาแล้ว			
Mth	11	22	แต่เราบอกเจ้าว่า ในวันพิพากษา โทษเมืองไทเรและเมืองไซดอนจะเบากว่าโทษของเจ้า
Mth	11	23	และฝ่ายเจ้า เมืองคาเปอร์นาอุม ซึ่งถูกยกขึ้นเทียมฟ้าแล้ว เจ้าจะต้องลงไปถึงนรกต่างหาก ด้วยว่าการอิทธิฤทธิ์ซึ่งได้กระทำในท่ามกลางเจ้า
นั้น ถ้าได้กระทำในเมืองโสโดม เมืองนั้นจะได้ตั้งอยู่จนทุกวันนี้			
Mth	11	24	แต่เราบอกเจ้าว่า ในวันพิพากษา โทษเมืองโสโดมจะเบากว่าโทษของเจ้า "
Mth	11	25	ขณะนั้นพระเยซูทูลตอบว่า " ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน ข้าพระองค์ขอขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงปิด
บังลึนเหล่านี้ไว้จากผู้มีปัญญาและผู้ฉลาด และได้สำแดงให้ผู้น้อยรู้			
Mth	11	26	ข้าแต่พระบิดา ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเป็นที่ชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์
Mth	11	27	พระบิดาของเรา ได้ทรงมอบสิ่งสารพัดให้แก่เรา และไม่มีใครรู้จักพระบุตรนอกจากพระบิดา และไม่มีใครรู้จักพระบิดา นอกจากพระบุตรและ
ผู้ที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงให้รู้			
Mth	11	28	บรรดาผู้ทำงานหนักเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข
Mth	11	29	จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราจะมีใจอ่อนสุภาพและถ่อมลง และท่านทั้งหลายจะพบที่สงบสุขในใจของตน
Mth	11	30	ด้วยว่าแอกของเราเบากว่า และภาระของเราเบา "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	12	1	ในคราวนั้นพระเยซูเสด็จไปในนาในวันสะบาโต และพวกสาวกของพระองค์หิวจึงเริ่มเด็ดรวงข้าวมากิน
Mth	12	2	แต่เมื่อพวกฟาริสีเห็นเข้า เขาก็ทูลพระองค์ว่า " ดูเถิด สาวกของท่านทำการซึ่งพระราชบัญญัติห้ามไว้ในวันสะบาโต "
Mth	12	3	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " พวกท่านยังไม่ได้อ่านหรือ ซึ่งดาวิดได้กระทำเมื่อท่านและพรรคพวกหิว
Mth	12	4	ท่านได้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า รับประทานขนมปังหน้าพระพักตร์ ซึ่งพระราชบัญญัติห้ามไว้ไม่ให้ท่านและพรรคพวกรับประทาน
ความแต่ปรุหรือตีพวกเดียว			
Mth	12	5	ท่านทั้งหลายไม่ได้อ่านในพระราชบัญญัติหรือ ที่ว่า ในวันสะบาโตพวกปรุหรือตีในพระวิหารยอมดูหมิ่นวันสะบาโตแต่ไม่มีความผิด
Mth	12	6	แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า ที่นี่มีผู้หนึ่งเป็นใหญ่กว่าพระวิหารอีก
Mth	12	7	ถ้าท่านทั้งหลายได้เข้าใจความหมายของข้อที่ว่า ' เราประสงค์ความเมตตา ไม่ประสงค์เครื่องสัตวบูชา ' ท่านก็จะไม่กล่าวโทษคนที่ไม่มี
ความคิด			
Mth	12	8	เพราะว่าบุตรมนุษย์เป็นเจ้าของใหญ่เหนือวันสะบาโต "
Mth	12	9	แล้วเมื่อพระองค์ได้เสด็จไปจากที่นั้น พระองค์ก็เข้าไปในธรรมศาลาของเขา
Mth	12	10	ดูเถิด มีชายคนหนึ่งมือข้างหนึ่งลีบ คนทั้งหลายถามพระองค์ว่า " การรักษาโรคในวันสะบาโตนั้นพระราชบัญญัติห้ามไว้หรือไม่ " เพื่อเขา
จะหาเหตุฟ้องพระองค์ได้			
Mth	12	11	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " ถ้าผู้ใดในพวกท่านมีแกะตัวเดียวและแกะตัวนั้นตกบอในวันสะบาโต ผู้นั้นจะไม่จุดลากแกะตัวนั้นขึ้นหรือ
Mth	12	12	มนุษย์คนหนึ่งยอมประเสริฐยิ่งกว่าแกะมากเท่าใด เหตุฉะนั้นจึงถูกต้องตามพระราชบัญญัติให้ทำการดีในวันสะบาโต "
Mth	12	13	แล้วพระองค์ตรัสกับคนมือลีบนั้นว่า " จงเหยียดมือออกเถิด " เขาก็เหยียดออก และมีคนนั้นก็หายเป็นปกติเหมือนมืออีกข้างหนึ่ง
Mth	12	14	ฝ่ายพวกฟาริสีก็ออกไปปรักปรายกันถึงพระองค์ว่า จะทำอย่างไรจึงจะฆ่าพระองค์ได้
Mth	12	15	แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบ พระองค์จึงได้เสด็จออกไปจากที่นั้น และคนเป็นอันมากก็ตามพระองค์ไป พระองค์ก็ทรงรักษาเขาให้หายโรคสิ้น
ทุกคน			
Mth	12	16	แล้วพระองค์ทรงกำชับห้ามเขามิให้แพร่งพรายว่าพระองค์คือผู้ใด
Mth	12	17	ทั้งนี้เพื่อคำที่ได้อ่านไว้แล้วโดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์จะสำเร็จ ซึ่งว่า
Mth	12	18	' ดูเถิด ผู้รับใช้ของเราซึ่งเราได้เลือกสรรไว้ ที่รักของเรา ผู้ซึ่งจิตใจเราโปรดปราน เราจะเอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้ ท่านจะประกาศการ
พิพากษาแก่พวกต่างชาติ			
Mth	12	19	ท่านจะไม่ทะเลาะวิวาท และไม่ร้องเสียงดัง ไม่มีใครได้ยินเสียงของท่านตามถนน
Mth	12	20	ไม้อ้อช้าแล้วท่านจะไม่หัก สั้ตะเกียงเป็นควนแล้วท่านจะไม่ดับ กว่าท่านจะทำให้การพิพากษามีชัยชนะ
Mth	12	21	และพวกต่างชาติจะวางใจในนามของท่าน '
Mth	12	22	ขณะนั้นเขาพากันหนึ่งมีผีเข้าสิงอยู่ ทั้งตาบอดและเป็นใบ้มาหาพระองค์ พระองค์ทรงรักษาให้หาย คนตาบอดและใบ้ นั้นจึงพูดจึงเห็น ได้
Mth	12	23	และคนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจถามกันว่า " คนนี้เป็นบุตรของดาวิดมิใช่หรือ "
Mth	12	24	แต่พวกฟาริสีเมื่อได้ยินดังนั้นก็พูดกันว่า " ผู้นี้ขับผีออกได้ก็เพราะใช้อำนาจเบเอลเซบูลผู้เป็นนายผีนั้น "
Mth	12	25	ฝ่ายพระเยซูทรงทราบความคิดของเขา จึงตรัสกับเขาว่า " ราชอาณาจักรใดๆซึ่งแตกแยกกันเองก็จะรกร้างไป เมืองใดๆหรือครัวเรือนใดๆ
ซึ่งแตกแยกกันเองจะตั้งอยู่ไม่ได้			
Mth	12	26	และถ้าชาตानขับชาตानออก มันก็แตกแยกกันในตัวมันเอง แล้วอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่อย่างไรได้
Mth	12	27	และถ้าเราขับผีออกโดยเบเอลเซบูล พวกพ่อของท่านทั้งหลายขับมันออกโดยอำนาจของใครเล่า เหตุฉะนั้นพวกพ่อของท่านเองจะเป็นผู้
ตัดสินกล่าวโทษพวกท่าน			
Mth	12	28	แต่ถ้าเราขับผีออกด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าก็มาถึงท่านแล้ว
Mth	12	29	หรือใครจะเข้าไปในเรือนของคนที่มีกำลังมากและปล้นเอาทรัพย์ของเขาอย่างไรได้ เว้นแต่จะจับคนที่มีกำลังมากนั้นมัดไว้เสียก่อน แล้วจึงจะ
ปล้นทรัพย์ในเรือนนั้นได้			
Mth	12	30	ผู้ใดไม่อยู่ฝ่ายเราก็เป็นปฏิปักษ์ต่อเรา และผู้ใดไม่รวบรวมไว้กับเราก็เป็นผู้กระทำให้กระจัดกระจายไป
Mth	12	31	เพราะฉะนั้น เราบอกท่านทั้งหลายว่า ความผิดบาปและคำหมิ่นประมาททุกอย่างจะโปรดยกให้มนุษย์ได้ เว้นแต่คำหมิ่นประมาทพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ซึ่งทรงโปรดยกให้มนุษย์ไม่ได้			
Mth	12	32	ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์จะโปรดยกให้ผู้นั้นได้ แต่ผู้ใดจะกล่าวร้ายพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้ทั้งโลกนี้โลกหน้า
Mth	12	33	พึงกล่าวอย่างไรโดยาหนึ่งว่าต้นดีผลก็ดี หรือต้นเลวผลก็เลวด้วย เพราะเราจะรู้จักต้นไม่ด้วยผลของมัน
Mth	12	34	โอ ชาตึ้งร้าย เจ้าเป็นคนชั่วแล้วจะพูดความดีได้อย่างไร ด้วยว่าปากนั้นพูดจากสิ่งที่มาจากใจ
Mth	12	35	คนดีก็เอาของดีมาจากคลังดีแห่งใจนั้น คนชั่วก็เอาของชั่วมาจากคลังชั่ว
Mth	12	36	ฝ่ายเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องให้การในถ้อยคำเหล่านั้นในวันพิพากษา
Mth	12	37	เหตุว่าที่เจ้าจะพ้นโทษได้ หรือจะต้องถูกปรับโทษนั้น ก็เพราะวาจาของเจ้า "
Mth	12	38	คราวนั้น มีบางคนในพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีมาทูลว่า " อาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าอยากให้เห็นหมายสำคัญจากท่าน "
Mth	12	39	พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า " คนชาติชั่วและเล่ห์ซื่อแสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่ทรงโปรดให้หมายสำคัญแก่เขา เว้นไว้แต่หมายสำคัญของ
โยนาห์ศาสดาพยากรณ์			
Mth	12	40	ด้วยว่า ' โยนาห์ได้อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืน ' ฉะนั้นบุตรมนุษย์จะอยู่ในท้องแผ่นดินสามวันสามคืนนั้น
Mth	12	41	ชนชาตินี้นะเวห์จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับคนยุคนี้ และจะกล่าวโทษเขา ด้วยว่าชาตินี้นะเวห์ได้กลับใจเสียใหม่เพราะคำประกาศของ
โยนาห์ และดูเถิด ผู้เป็นใหญ่กว่าโยนาห์อยู่ที่นี้			
Mth	12	42	นางกษัตริย์ฝ่ายทิศใต้จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับคนยุคนี้ และจะกล่าวโทษเขา ด้วยว่าพระนางนั้น ได้มาจากที่สูญปลายแผ่นดินโลกเพื่อ
จะฟังสติปัญญาของชาโลมอน และดูเถิด ผู้เป็นใหญ่กว่าชาโลมอนอยู่ที่นี้			
Mth	12	43	เมื่อผีโสโครกออกจากผู้ใดแล้ว มันก็ท่องเที่ยวไปในที่กัณดาร เพื่อแสวงหาที่หยุดพักแต่ไม่พบเลย
Mth	12	44	แล้วมันก็กล่าววว่า ' ข้าจะกลับไปยังเรือนของข้าที่ข้าได้ออกมานั้น ' และเมื่อมันมาถึงก็เห็นเรือนนั้นว่าง กวาดและตกแต่งไว้แล้ว
Mth	12	45	มันจึงไปรับเอาผีอื่นอีกเจ็ดผีร้ายกว่ามันเอง แล้วก็เข้าไปอาศัยที่นั่น และในที่สุดคนนั้นก็ถึงที่ร้ายกว่าตนแรก คนชาติชั่วนี้ก็จะเป็นอย่าง
นั้น "			
Mth	12	46	ขณะที่พระองค์ยังตรัสกับประชาชนอยู่นั้น ดูเถิด มารดาและพวกน้องชายของพระองค์พากันมายืนอยู่ภายนอกประสงค์จะสนทนากับพระองค์
Mth	12	47	แล้วมีคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า " ดูเถิด มารดาและพวกน้องชายของพระองค์ยืนอยู่ข้างนอกประสงค์จะสนทนากับพระองค์ "
Mth	12	48	แต่พระองค์ตรัสตอบผู้ที่ทูลพระดังนี้ว่า " ใครเป็นมารดาของเรา ใครเป็นพี่น้องของเรา "
Mth	12	49	พระองค์ทรงชี้ไปทางพวกสาวกของพระองค์ และตรัสว่า " ดูเถิด นี่เป็นมารดาและพี่น้องของเรา
Mth	12	50	ด้วยว่าผู้ใดจะกระทำตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ผู้นั้นแหละเป็นพี่น้องชายหญิงและมารดาของเรา "
Mth	13	1	ในวันนั้นพระเยซูก็เสด็จจากเรือน ไปประทับที่ชายทะเลสาบ
Mth	13	2	มีคนพากันมาหาพระองค์มากนัก พระองค์จึงเสด็จลงไปที่ประทับในเรือ และบรรดาคนเหล่านั้นก็ยืนอยู่บนฝั่ง
Mth	13	3	แล้วพระองค์ก็ตรัสกับเขาหลายประการเป็นคำอุปมาว่า " ดูเถิด มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านพืช
Mth	13	4	และเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชก็ตกตามหนทางบ้าง แล้วนกก็มากินเสีย
Mth	13	5	บ้างก็ตกในที่ซึ่งมีหิน มีเนื้อดินแต่น้อย จึงงอกขึ้นโดยเร็วเพราะดินไม่ลึก
Mth	13	6	แต่เมื่อแดดจัดแดดก็แผดเผา เพราะรากไม่มีจึงเหี่ยวไป
Mth	13	7	บ้างก็ตกกลางดินหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุมเสีย
Mth	13	8	บ้างก็ตกที่ดินดี แล้วเกิดผล ร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง
Mth	13	9	ใครมีหูฟังเถิด "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	13	10	ฝ่ายพวกสาวกจึงมาทูลพระองค์ว่า " เหตุไฉนพระองค์ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา "
Mth	13	11	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " เพราะว่าข้อความลึกลับของอาณาจักรแห่งสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้ "
Mth	13	12	ด้วยว่าผู้ใดมีหูอยู่แล้ว จะเพิ่มเติมให้คนนั้นมีเหลือเฟือ แต่ผู้ที่ไม่มีนั้น แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่จะต้องเอาไปจากเขา "
Mth	13	13	เหตุฉะนั้น เราจึงกล่าวแก่เขาเป็นคำอุปมา เพราะว่าถึงเขาเห็นก็เหมือนไม่เห็น ถึงได้ยินก็เหมือนไม่ได้ยินและไม่เข้าใจ "
Mth	13	14	ความเป็นอยู่ของเขา ก็สำเร็จตามคำพยากรณ์ของอิสยาห์ที่ว่า ` พวกเจ้าจะได้ยินก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ จะดูก็จริง แต่จะไม่สังเกต "
Mth	13	15	เพราะว่าชนชาตินี้กลายเป็นคนเมื่องเฉื่อยชา หูก็ตึง และตาเขากก็ปิด เกรงว่าในเวลาใดเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และจะหันกลับมา และเราจะได้รับรักษาเขาให้หาย "
Mth	13	16	แต่ตาของท่านทั้งหลายก็เป็นสุขเพราะได้เห็น และหูของท่านก็เป็นสุขเพราะได้ยิน "
Mth	13	17	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ศาสดาพยากรณ์และผู้ชอบธรรมเป็นอันมาก ได้ปรารถนาจะเห็นซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่นี้ แต่เขามิเคย "
Mth	13	18	ได้เห็น และอยากจะได้ยินซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่เขาก็มิเคยได้ยิน "
Mth	13	19	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงฟังคำอุปมาด้วยผู้หว่านพืชนั้น "
Mth	13	20	เมื่อผู้ใดได้ยินพระวจนะแห่งอาณาจักรแต่ไม่เข้าใจ มารร้ายก็มาฉวยเอาพืชซึ่งหว่านในใจเขา นั้นไปเสีย นั้นแหละได้แก่ผู้ซึ่งรับเมล็ดริมหน "
Mth	13	21	และผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกในที่ดินซึ่งมีพินหินนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้อินพระวจนะ แล้วก็รีบหันที่ด้วยความปรารถนา "
Mth	13	22	แต่ไม่มีรากในตัวเองจึงทนอยู่ชั่วคราว และเมื่อเกิดการยากลำบากหรือการข่มเหงต่างๆเพราะพระวจนะนั้น ต่อมาเขาก็เลิกละทิ้ง "
Mth	13	23	ผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกกลางหนามนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ฟังพระวจนะ แล้วความกังวลตามธรรมดาโลก และการล่อลวงแห่งทรัพย์สมบัติก็รัดพระ "
Mth	13	24	วจนะนั้นเสีย และเขาก็ไม่เกิดผล "
Mth	13	25	ส่วนผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกในดินดีนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้อินพระวจนะและเข้าใจ คนนั้นก็เกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง "
Mth	13	26	พระองค์ตรัสคำอุปมาอีกข้อหนึ่งให้เขาทั้งหลายฟังว่า " อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนชายคนหนึ่ง ได้หว่านพืชดีในนาของตน "
Mth	13	27	แต่เมื่อคนทั้งหลายนอนหลับอยู่ ศัตรูของคนนั้นมาหว่านข้าวละมานปนกับข้าวสาลีนั้นไว้ แล้วก็กลับไป "
Mth	13	28	ครั้นตื่นขึ้นแล้วมองขึ้นออกรวงแล้ว ข้าวละมานก็ปรากฏขึ้นด้วย "
Mth	13	29	ผู้รับใช้แห่งเจ้าบ้านจึงมาแจ้งแก่นายว่า ` นายเจ้าข้า ท่านได้หว่านพืชดีในนาของท่านมิใช่หรือ แต่มีข้าวละมานมาจากไหน "
Mth	13	30	นายก็ตอบพวกเขาว่า ` นี่เป็นการกระทำของศัตรู ' พวกผู้รับใช้จึงถามนายว่า ` ท่านปรารถนาจะให้พวกเราไปถอนและเก็บข้าวละมาน "
Mth	13	31	แต่นายตอบว่า ` อย่าเลย กลัวว่าเมื่อกำลังถอนข้าวละมานจะถอนข้าวสาลีด้วย "
Mth	13	32	ให้ทั้งสองจำไว้ว่า ไปด้วยกันจนถึงฤดูเกี่ยว และในเวลาเกี่ยวนั้นเราจะส่งผู้เกี่ยวว่า " จงเก็บข้าวละมานก่อนมัดเป็นฟ่อนเผาไฟเสีย แต่ข้าวสาลี "
Mth	13	33	พระองค์ยังตรัสคำอุปมาอีกข้อหนึ่งให้เขาฟังว่า " อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนเมล็ดพันธุ์ฝักกาดเมล็ดหนึ่ง ซึ่งชายคนหนึ่งเอาไปเพาะ "
Mth	13	34	เมล็ดนั้นเล็กกว่าเมล็ดทั้งปวง แต่เมื่องอกขึ้นแล้วก็ใหญ่กว่าฝักอื่น และจำไว้ว่า ต้นไม้จมนกในอากาศมาทำรังอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของตน "
Mth	13	35	พระองค์ยังตรัสคำอุปมาให้เขาฟังอีกข้อหนึ่งว่า " อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนเชื้อ ซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอามาเจือลงในแป้งสามถัง จน "
Mth	13	36	แป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด "
Mth	13	37	ข้อความเหล่านี้ทั้งสิ้น พระเยซูตรัสกับหมู่ชนเป็นคำอุปมา และนอกจากคำอุปมา พระองค์มิได้ตรัสกับเขาเลย "
Mth	13	38	ทั้งนี้เพื่อจะให้สำเร็จตามพระวจนะที่ตรัสโดยศาสดาพยากรณ์ว่า ` เราจะอัปปากกล่าวคำอุปมา เราจะกล่าวข้อความซึ่งปิดซ่อนไว้ตั้งแต่เดิม "
Mth	13	39	สร้างโลก ' "
Mth	13	40	แล้วพระเยซูจึงทรงให้คนเหล่านั้นจากไปและเสด็จเข้าไปในเรือน พวกสาวกของพระองค์ก็มาเฝ้าพระองค์ทูลว่า " ขอพระองค์ทรงโปรด "
Mth	13	41	อธิบายให้พวกข้าพระองค์เข้าใจคำอุปมาที่ข้าพระองค์ได้ฟังมานี้ในเวลานี้ "
Mth	13	42	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ผู้หว่านเมล็ดพืชดีนั้น ได้แก่บุตรมนุษย์ "
Mth	13	43	นาอันได้แก่โลก ส่วนเมล็ดพืชดีได้แก่พลเมืองแห่งอาณาจักร แต่ข้าวละมานได้แก่พลเมืองของมารร้าย "
Mth	13	44	ศัตรูผู้หว่านข้าวละมานได้แก่พญามาร ฤดูเกี่ยวได้แก่การสิ้นสุดของโลกนี้ และผู้เกี่ยวนั้นได้แก่พวกทูตสวรรค์ "
Mth	13	45	เหตุฉะนั้น เขาเก็บข้าวละมานเผาไฟเสียอย่างไร ในการสิ้นสุดของโลกนี้ก็จะเป็นอย่างนั้น "
Mth	13	46	บุตรมนุษย์จะใช้พวกทูตสวรรค์ของท่านออกไปเก็บกวาดทุกสิ่งที่ทำให้ลุ่มฝัง และบรรดาผู้ที่ทำความชั่วช้าไปจากอาณาจักรของท่าน "
Mth	13	47	และจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพล่ง ที่นั้นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน "
Mth	13	48	ครานั้นผู้ชอบธรรมจะส่องแสงอยู่ในอาณาจักรพระบิดาของข้าพเจ้าจงดวงอาทิตย์ ไครมีหูจงฟังเถิด "
Mth	13	49	อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนขนมปังที่บดแล้วในทุ่งนา เมื่อมีผู้ใดพบแล้วก็กลับซ่อนเสียอีก และเพราะความปรารถนาจะไป "
Mth	13	50	ขายสารพัดซึ่งเขามีอยู่ แล้วไปซื้อทุ่งนาอัน "
Mth	13	51	อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนพ่อค้าที่ไปหาไข่มุกอย่างดี "
Mth	13	52	ซึ่งเมื่อได้พบไข่มุกเม็ดหนึ่งมีค่ามาก ก็ไปขายสิ่งสารพัดซึ่งเขามีอยู่ ไปซื้อไข่มุกนั้น "
Mth	13	53	อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนอานที่ลากอยู่ในทะเล ตัดปลารวมทุกชนิด "
Mth	13	54	ซึ่งเมื่อเต็มแล้วเขาก็ลากขึ้นฝั่งนั้นเลือกเอาแต่ที่ดีใส่ตะกร้า แต่ที่ไม่ดีนั้นก็ทิ้งเสีย "
Mth	13	55	ในการสิ้นสุดของโลกก็จะเป็นอย่างนั้นแหละ พวกทูตสวรรค์จะออกมาแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม "
Mth	13	56	แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพล่ง ที่นั้นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน "
Mth	13	57	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ข้อความเหล่านี้ท่านทั้งหลายเข้าใจแล้วหรือ " เขาทูลตอบพระองค์ว่า " เข้าใจ พระเจ้าข้า "
Mth	13	58	ฝ่ายพระองค์ตรัสกับเขาว่า " เพราะฉะนั้นพวกธรรมาจารย์ทุกคนที่ได้เรียนรู้ถึงอาณาจักรแห่งสวรรค์แล้ว ก็เป็นเหมือนเจ้าของบ้านที่เอา "
Mth	13	59	ของใหม่และของเก่าออกจากคลังของตน "
Mth	13	60	ต่อมาเมื่อพระเยซูได้ตรัสคำอุปมาเหล่านี้เสร็จแล้ว พระองค์ก็เสด็จไปจากที่นั้น "
Mth	13	61	เมื่อพระองค์เสด็จมาถึงตำบลบ้านของพระองค์แล้ว พระองค์ก็สั่งสอนในธรรมศาลาของเขา จนคนทั้งหลายประหลาดใจแล้วพูดกันว่า " คนนี้ "
Mth	13	62	มีสติปัญญาและการอิทธิฤทธิ์อย่างนี้มาจากไหน "
Mth	13	63	คนนี้เป็นลูกช่างไม้มิใช่หรือ มารดาของเขาคือมารีย์มิใช่หรือ และน้องชายของเขาคือยากอบ โยเสส ซีโมน และยูดาสมิใช่หรือ "
Mth	13	64	และน้องสาวก็อยู่กับเรอมีมิใช่หรือ เขาได้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้มาจากไหน "
Mth	13	65	เขาทั้งหลายจึงหมองใจในพระองค์ ฝ่ายพระเยซูตรัสกับเขาว่า " ศาสดาพยากรณ์จะไม่ขาดความนับถือ เว้นแต่ในบ้านเมืองของตน และใน "
Mth	13	66	คริวเรือนของตน "
Mth	13	67	พระองค์จึงมิได้ทรงกระทำการอิทธิฤทธิ์มากนักที่นั่น เพราะเขาไม่มีความเชื่อ "
Mth	13	68	ครั้งนั้นเฮโรดเจ้าเมืองได้ยินกิตติศัพท์ของพระเยซู "
Mth	13	69	จึงกล่าวแก่พวกคนใช้ของท่านว่า " ผู้นี้แหละเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ท่านได้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว เหตุฉะนั้นท่านจึงกระทำการ "
Mth	13	70	อิทธิฤทธิ์ได้ "
Mth	13	71	ด้วยว่าเฮโรดได้จับยอห์นมัดแล้วขังคุกไว้ เพราะเห็นแก่นางเฮโรเดียสภรรยาของฟิลิปน้องชายของตน "
Mth	13	72	เพราะยอห์นเคยทูลท่านว่า " ท่านผิดพระราชาบัญญัติที่รับนางมาเป็นภรรยา "
Mth	13	73	ถึงเฮโรดอยากจะฆ่ายอห์นก็กลัวประชาชน ด้วยว่าเขาทั้งหลายนับถือยอห์นว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ "
Mth	13	74	แต่เมื่อวันฉลองวันเกิดของเฮโรดมาถึง บุตรสาวนางเฮโรเดียสก็เต้นรำต่อหน้าเขาทั้งหลาย ทำให้เฮโรดชอบใจ "
Mth	13	75	เฮโรดจึงสัญญาโดยปฏิญาณว่า เธอจะขอสิ่งใดๆ ก็จะทำให้สิ่งนั้น "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	14	8	บุตรสาวที่ทูลตามที่มารดาได้สั่งไว้แล้วว่า " ขอศิระษะยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาใส่ถาดมาให้หมอมฉันที่นี่เพคะ "
Mth	14	9	ฝ่ายศิระษะยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาใจ แต่เพราะเหตุที่ได้ปฏิญาณไว้และเพราะเห็นแก่พวกที่เอนกายลงรับประทานด้วยกันกับท่าน จึงออกคำสั่งอนุญาตให้
Mth	14	10	แล้วก็ใช้คนไปตัดศิระษะยอห์นในคอก
Mth	14	11	เขาจึงเอาศิระษะยอห์นใส่ถาดมาให้หญิงสาวนั้น หญิงสาวนั้นก็เอาไปให้มารดา
Mth	14	12	ฝ่ายพวกสาวกของยอห์นก็มารับเอาศพไปฝังไว้ แล้วก็มาทูลพระเยซูให้ทรงทราบ
Mth	14	13	เมื่อพระเยซูได้ทรงทราบแล้ว พระองค์จึงลงเรือเสด็จไปจากที่นั้น ไปยังที่เบเลียวแต่ลำพังพระองค์ เมื่อประชาชนทั้งปวงทราบ เขาก็ออกจากเมืองต่างๆเดินทางตามพระองค์ไป
Mth	14	14	ครั้นพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือแล้ว ก็ทอดพระเนตรเห็นประชาชนหมู่ใหญ่ พระองค์ทรงสงสารเขา จึงได้ทรงรักษาคนป่วยของเขาให้หาย
Mth	14	15	ครั้นเวลาเย็นแล้วพวกสาวกของพระองค์มาทูลพระองค์ว่า " ที่นี่กันดารอาหารนัก และบัดนี้ก็เย็นลงมากแล้ว ขอพระองค์ทรงให้ประชาชนไปเสียเถิด เพื่อเขาจะได้ไปซื้ออาหารตามหมู่บ้าน "
Mth	14	16	ฝ่ายพระเยซูตรัสกับพวกสาวกว่า " เขาไม่จำเป็นต้องไปจากที่นี่ พวกท่านจงเลี้ยงเขาเถิด "
Mth	14	17	พวกสาวกจึงทูลพระองค์ว่า " ที่นี่พวกข้าพระองค์มีแต่ขนมปังเพียงห้าก้อนกับปลาสองตัวเท่านั้น "
Mth	14	18	พระองค์จึงตรัสว่า " เอาอาหารนั้นมาให้เราเถิด "
Mth	14	19	แล้วพระองค์ทรงสั่งให้คนเหล่านั้นนั่งลงที่หญ้า เมื่อทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวนั้นแล้ว ก็ทรงแหงนพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์ ทรงขอบพระคุณ และหักขนมปังส่งให้เหล่าสาวก เหล่าสาวกก็แจกให้คนทั้งปวง
Mth	14	20	เขาได้กินอิ่มทุกคน ส่วนเศษอาหารที่ยังเหลืออยู่นั้น เขาก็เก็บไว้ได้ถึงสิบสองกระบุงเต็ม
Mth	14	21	ฝ่ายคนที่ได้รับประทานอาหารนั้นมีผู้ชายประมาณห้าพันคน มิได้นับผู้หญิงและเด็ก
Mth	14	22	ในทันใดนั้นพระเยซูได้ตรัสให้เหล่าสาวกของพระองค์ลงเรือข้ามฟากไปก่อน ส่วนพระองค์ทรงรอส่งประชาชนกลับบ้าน
Mth	14	23	และเมื่อให้ประชาชนเหล่านั้นไปหมดแล้ว พระองค์เสด็จขึ้น ไปบนภูเขาโดยลำพังเพื่อจะอธิษฐาน เวลาที่ตกลง พระองค์ก็ทรงอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว
Mth	14	24	แต่ขณะนั้นเรืออยู่กลางทะเลแล้ว และถูกคลื่นโคลงเพราะทวนลมอยู่
Mth	14	25	ครั้นเวลาสามยามเศษ พระเยซูจึงทรงดำเนินบนน้ำทะเล ไปยังเหล่าสาวก
Mth	14	26	เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์ทรงดำเนินบนทะเล เขาก็ตกใจนัก พุดกันว่า " เป็นผี " เขาจึงร้องอิงไปเพราะกลัว
Mth	14	27	ในทันใดนั้นพระเยซูตรัสกับเขาว่า " จงขึ้นใจเถิด คือเราเอง อย่ากลัวเลย "
Mth	14	28	ฝ่ายเปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า ถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์ "
Mth	14	29	พระองค์ตรัสว่า " มาเถิด " เมื่อเปโตรลงจากเรือแล้ว เขาก็เดินบนน้ำไปหาพระเยซู
Mth	14	30	แต่เมื่อเขาเห็นลมพัดแรงก็กลัว และเมื่อกำลังจะจมก็ร้องว่า " พระองค์เจ้าข้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย "
Mth	14	31	ในทันใดนั้นพระเยซูทรงเอื้อมพระหัตถ์จับเขาไว้ แล้วตรัสกับเขาว่า " โอ คนมีความเชื่อน้อย เจ้าสงสัยทำไม "
Mth	14	32	เมื่อพระองค์กับเปโตรขึ้นเรือแล้ว ลมก็เงียบลง
Mth	14	33	เขาทั้งหลายที่อยู่ในเรือจึงมานมัสการพระองค์ทูลว่า " พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริงแล้ว "
Mth	14	34	ครั้นพวกเขาข้ามฟากไปแล้ว ก็มาถึงแขวงเยนเนซาเรท
Mth	14	35	เมื่อคนในสถานที่นั้นรู้จักพระองค์แล้วก็ใช้คนไปบอกกล่าวทั่วแคว้นนั้น ต่างก็พาบรรดาคนเจ็บป่วยมาเฝ้าพระองค์
Mth	14	36	เขาทูลอ้อนวอนขอพระองค์โปรดให้เขาได้แตะต้องแต่ชายฉลองพระองค์เท่านั้น และผู้ใดได้แตะต้องแล้วก็หายป่วยบริบูรณ์ทุกคน
Mth	15	1	ครั้งนั้น พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี ซึ่งมาจากกรุงเยรูซาเล็ม มาทูลถามพระเยซูว่า
Mth	15	2	" ทำไมพวกสาวกของท่านจึงละเมิดประเพณีสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ด้วยว่าเขามีได้ล้างมือเมื่อเขารับประทานอาหาร "
Mth	15	3	แต่พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า " เหตุไฉนพวกท่านจึงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยประเพณีของพวกท่านด้วยเล่า
Mth	15	4	เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงบัญญัติไว้ว่า ' จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน ' และ ' ผู้ใดคำแช่งบิดามารดาของตน ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษถึงตาย '
Mth	15	5	แต่พวกท่านกลับสอนว่า ' ผู้ใดจะกล่าวแก่บิดามารดาว่า ' สักใจของข้าพเจ้าซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่ท่าน สิ่งนั้นเป็นของถวายแด่พระเจ้าแล้ว ' "
Mth	15	6	ผู้นั้นจึงไม่ต้องให้เกียรติบิดามารดาของตน ' อย่างนั้นแหละท่านทั้งหลายทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นหมิ่น ไปเพราะเห็นแก่ประเพณีของพวกท่าน
Mth	15	7	โอ คนหน้าซื่อใจคด อิสยาห์ได้พยากรณ์ถึงพวกท่านถูกแล้วว่า
Mth	15	8	' ประชาชนนี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของเขา แต่ใจของเขาห่างไกลจากเรา
Mth	15	9	เขานมัสการเราโดยหาประโยชน์มิได้ ด้วยเอาบทบัญญัติของมนุษย์มาวางอ้างว่า เป็นพระดำรัสสอน ' "
Mth	15	10	แล้วพระองค์ทรงเรียกประชาชนและตรัสกับเขาว่า " จงฟังและเข้าใจเถิด
Mth	15	11	มิใช่สิ่งซึ่งเข้าไปในปากจะทำให้มนุษย์เป็นมลทิน แต่สิ่งซึ่งออกมาจากปากนั้นแหละทำให้มนุษย์เป็นมลทิน "
Mth	15	12	ขณะนั้นพวกสาวกมาทูลพระองค์ว่า " พระองค์ทรงทราบแล้วหรือว่า เมื่อพวกฟาริสีได้ยินคำตรัสนั้น เขาแค้นเคืองใจนัก "
Mth	15	13	พระองค์จึงตรัสตอบว่า " ต้นไม้ทุกต้นซึ่งพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์มิได้ทรงปลูกไว้จะต้องถอนเสีย
Mth	15	14	ช่างเขาเถิด เขาเป็นผู้นำตาบอดนำทางคนตาบอด ถ้าคนตาบอดนำทางคนตาบอด ทั้งสองจะตกลงไปในบ่อ "
Mth	15	15	ฝ่ายเปโตรทูลพระองค์ว่า " ขอทรงโปรดอธิบายคำอุปมานั้นให้พวกข้าพระองค์ทราบ "
Mth	15	16	ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบว่า " ท่านทั้งหลายยังไม่เข้าใจด้วยหรือ
Mth	15	17	ท่านยังไม่เข้าใจหรือว่า สิ่งใดซึ่งเข้าไปในปากก็ลงไปท้อง แล้วก็ถ่ายออกลงสู่บ่อไป
Mth	15	18	แต่สิ่งซึ่งออกมาจากปากก็ออกมาจากใจ สิ่งนั้นแหละทำให้มนุษย์เป็นมลทิน
Mth	15	19	ความคิดชั่วร้าย การฆ่าคน การผิดผีผิดเมีย การล่วงประเวณี การลัทธิขโมย การเป็นพยานเท็จ การพุดหมิ่นประมาท ก็ออกมาจากใจ
Mth	15	20	สิ่งเหล่านี้แหละที่ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน แต่ซึ่งจะรับประทานอาหารโดยไม่ล้างมือก่อน ไม่ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน "
Mth	15	21	แล้วพระเยซูเสด็จไปจากที่นั้นเข้าไปในเขตแดนเมืองไทโรและเมืองไซดอน
Mth	15	22	ดูเถิด มีหญิงชาวคานาอันคนหนึ่งมาจากเขตแดนนั้น ร้องทูลพระองค์ว่า " โอ พระองค์ผู้ทรงเป็นบุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์เถิด ลูกสาวของข้าพระองค์มีผีสิงอยู่เป็นทุกข์ลำบากยิ่งนัก "
Mth	15	23	ฝ่ายพระองค์ไม่ทรงตอบเขาสักคำเดียว และพวกสาวกของพระองค์มาอ้อนวอนพระองค์ ทูลว่า " ไส้เธอไปเสียเถิด เพราะเธอร้องตามเราตาม "
Mth	15	24	พระองค์ตรัสตอบว่า " เรามิได้รับใช้มาหาผู้ใด เว้นแต่แกะหลงของชาวอิสราเอล "
Mth	15	25	ฝ่ายหญิงนั้นก็มานมัสการพระองค์ทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์เถิด "
Mth	15	26	พระองค์จึงตรัสตอบว่า " ซึ่งจะเอาอาหารของลูกโยนให้แก่สุนัขก็ไม่ควร "
Mth	15	27	ผู้หญิงนั้นทูลว่า " จริงพระองค์เจ้าข้า แต่สุนัขนั้นยอมกินเดนที่ตกจากโต๊ะนายของมัน "
Mth	15	28	แล้วพระเยซูตรัสตอบเขาว่า " โอ หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าก็มาก ให้เป็นไปตามความปรารถนาของเจ้าเถิด " และลูกสาวของเขาก็หายเป็นปกติตั้งแต่ขณะนั้น
Mth	15	29	พระเยซูจึงเสด็จจากที่นั้นมายังทะเลสาบกาลิลี แล้วเสด็จขึ้น ไปบนภูเขาทรงประทับที่นั่น
Mth	15	30	และประชาชนเป็นอันมากมาเฝ้าพระองค์ พวกเขาคนง่อย คนตาบอด คนใบ้ คนพิการ และคนเจ็บอื่นๆหลายคนมาวางแหบพระบาทของพระเยซู
Mth	15	31	แล้วพระองค์ทรงรักษาเขาให้หาย
Mth	15	31	คนเหล่านั้นจึงอัศจรรย์ใจนักเมื่อเห็นคนใบ้พูดได้ คนพิการหายเป็นปกติ คนง่อยเดินได้ คนตาบอดกลับเห็น แล้วเขาก็สรรเสริญพระเจ้าของชนชาติอิสราเอล

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	15	32	ฝ่ายพระเยซูทรงเรียกพวกสาวกของพระองค์มาตรัสว่า "เราสงสารคนเหล่านี้ เพราะเขาค้างอยู่กับเรา ได้สามวันแล้ว และไม่มีอาหารจะกิน เราไม่อยากให้เขาไปเมื่อยังคงอดอาหารอยู่ กลัวว่าเขาจะหิวโหยสิ้นแรงลงตามทาง"
Mth	15	33	พวกสาวกทูลพระองค์ว่า "ในถิ่นที่รกร้างเหล่านี้เราจะหาอาหารที่ไหน พอเลี้ยงคนเป็นอันมากนี้ให้อิ่มได้"
Mth	15	34	พระเยซูจึงตรัสถามเขาว่า "ท่านมีขนมปังกี่ก้อน" เขาทูลว่า "มีเจ็ดก้อนกับปลาเล็กๆสองสามตัว"
Mth	15	35	พระองค์จึงสั่งประชาชนให้นั่งลงที่พื้นดิน
Mth	15	36	แล้วพระองค์ทรงรับขนมปังเจ็ดก้อนและปลาเหล่านั้นมาขอบพระคุณแล้ว จึงทรงหักส่งให้เหล่าสาวกของพระองค์ เหล่าสาวกก็แจกให้ประชาชน
Mth	15	37	และคนที่ป่วยได้รับประทานอิ่มทุกคน อาหารที่เหลือนั้น เขาก็เก็บได้เจ็ดกระบุงเต็ม
Mth	15	38	ผู้ที่ได้รับประทานอาหารนั้นมีผู้ชายสี่พันคน มิได้นับผู้หญิงและเด็ก
Mth	15	39	พระองค์ตรัสสั่งให้ประชาชนไปแล้ว ก็เสด็จลงเรือมาถึงเขตเมืองมักดาลา
Mth	16	1	พวกฟาริสีกับพวกสะดูสีได้มาทดลองพระองค์โดยขอร้องให้พระองค์สำแดงหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์ให้เขาเห็น
Mth	16	2	พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า "พอดตกเย็นท่านทั้งหลายพูดว่า 'รุ่งขึ้นอากาศจะโปร่งดีเพราะฟ้าสีแดง'
Mth	16	3	ในเวลาเช้าท่านพูดว่า 'วันนี้จะเกิดพายุฝนเพราะฟ้าแดงและมืด' โอ คนหน้าซื่อใจคด ท้องฟ้าเห็นท่านทั้งหลายยังอาจสังเกตเห็นและเข้าใจได้
แต่หมายสำคัญแห่งกลาสนี้ท่านกลับไม่เข้าใจ			
Mth	16	4	คนชาติชั่วและเล่ห์เหลี่ยมหาหมายสำคัญ และจะไม่โปรดให้หมายสำคัญแก่เขา เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ศาสนาดพยากรณ์เท่านั้น"
แล้วพระองค์ก็เสด็จไปจากเขา			
Mth	16	5	ฝ่ายพวกสาวกของพระองค์ เมื่อข้ามฟากนั้น ได้ล้มเอาขนมปังไปด้วย
Mth	16	6	พระเยซูตรัสกับเขาว่า "จงสังเกตและระวังเชื้อแห่งพวกฟาริสีและพวกสะดูสีให้ดี"
Mth	16	7	เหล่าสาวกจึงปริศนากันว่า "เพราะเหตุที่เรามีได้เอาขนมปังมา"
Mth	16	8	ฝ่ายพระเยซูทรงทราบจึงตรัสกับเขาว่า "โอ ผู้มีความเชื่อถ้อย เหตุไฉนพวกท่านจึงปริศนากันและกันถึงเรื่องไม่ได้เอาขนมปังมา
Mth	16	9	ท่านยังไม่เข้าใจและจำไม่ได้หรือ เรื่องขนมปังห้าก้อนกับคนห้าพันคนนั้น ท่านเก็บที่เหลือได้ก็กระบุง
Mth	16	10	หรือขนมปังเจ็ดก้อนกับคนสี่พันคนนั้น ท่านเก็บที่เหลือได้ก็กระบุง
Mth	16	11	เป็นไฉนพวกท่านถึงไม่เข้าใจว่า เรามีได้พูดกับท่านด้วยเรื่องขนมปัง แต่ได้ทำให้ท่านระวังเชื้อแห่งพวกฟาริสีและพวกสะดูสีให้ดี"
Mth	16	12	แล้วพวกสาวกก็เข้าใจว่า พระองค์มิได้ตรัสสั่งเขาให้ระวังเชื้อขนมปัง แต่ให้ระวังคำสอนของพวกฟาริสีและพวกสะดูสี
Mth	16	13	ครั้นพระเยซูเสด็จเข้าไปในเขตเมืองซีซาริยาฟีลิปปี พระองค์จึงตรัสถามพวกสาวกของพระองค์ว่า "คนทั้งหลายพูดกันว่าเราซึ่งคือบุตรมนุษย์เป็นผู้ใด"
Mth	16	14	เขาจึงทูลตอบว่า "บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แต่บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่นว่าเป็นเยเรมีย์ หรือเป็นคนหนึ่งในพวกศาสดาพยากรณ์"
Mth	16	15	พระองค์ตรัสถามเขาว่า "แล้วพวกท่านเล่า ว่าเราเป็นผู้ใด"
Mth	16	16	ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "พระองค์ทรงเป็นพระคริสตพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่"
Mth	16	17	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะว่าเนื้อหนังและโลหิตมิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ
Mth	16	18	ฝ่ายเรบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้ เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นก็หามิได้
Mth	16	19	เราจะมอบลูกกุญแจของอาณาจักรแห่งสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะผูกมัดสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกมัดในสวรรค์ เมื่อท่านจะปล่อยสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะถูกปล่อยในสวรรค์"
Mth	16	20	แล้วพระองค์ทรงกำชับห้ามเหล่าสาวกของพระองค์ มิให้บอกผู้ใดว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยซูพระคริสตผู้เป็น
Mth	16	21	ตั้งแต่นั้นมา พระเยซูทรงเริ่มเผยแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะต้องเสด็จไปกรุงเยรูซาเล็ม และจะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการจากพวกผู้ใหญ่และพวกปรโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์ จนต้องถูกประหารเสีย แต่ในวันทีสามจะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่
Mth	16	22	ฝ่ายเปโตรเอามือจับพระองค์ เริ่มทูลท้วงพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ให้เหตุการณ์นั้นอยู่ห่างไกลจากพระองค์เถิด อย่าให้เป็นอย่างนั้นแก่พระองค์เลย"
Mth	16	23	พระองค์จึงหันพระพักตร์ตรัสกับเปโตรว่า "อ้ายซาตาน จงถอยไปข้างหลังเรา เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา เพราะเจ้ามิได้คิดตามพระดำริของพระเจ้า แต่ตามความคิดของมนุษย์"
Mth	16	24	ขณะนั้นพระเยซูจึงตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า "ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรา มา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกและตามเรา มา
Mth	16	25	เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตของตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด
Mth	16	26	เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตน ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร หรือผู้นั้นจะนำอะไรไปแลกเอาจิตวิญญาณของตนกลับคืนมา
Mth	16	27	เหตุว่าบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยสง่าราศีแห่งพระบิดา และพร้อมด้วยทูตสวรรค์ของพระองค์ เมื่อนั้นพระองค์จะประทานบำเหน็จให้ทุกคนตามการกระทำของตน
Mth	16	28	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในพวกท่านที่ยืนอยู่ที่นี่ มีบางคนที่ยังจะไม่รู้สความตาย จนกว่าจะได้เห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในราชอาณาจักรของท่าน"
Mth	17	1	ครั้นล่วงไปได้หกวันแล้ว พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายของยากอบ ขึ้นภูเขาสูงแต่ลำพัง
Mth	17	2	แล้วพระกายของพระองค์ก็เปลี่ยน ไปต่อหน้าเขา พระพักตร์ของพระองค์ก็ทอแสงเหมือนแสงอาทิตย์ ฉลองพระองค์ก็ขาวมั่งคั่งดุจแสงสว่าง
Mth	17	3	ดูเถิด โมเสสและเอลียาห์ก็มาปรากฏแก่พวกสาวกเหล่านั้น กำลังเฝ้าสนทนากับพระองค์
Mth	17	4	ฝ่ายเปโตรทูลพระเยซูว่า "พระองค์เจ้าข้า ซึ่งพวกข้าพระองค์อยู่ที่นี้ก็ดี ถ้าพระองค์ต้องพระประสงค์ พวกข้าพระองค์จะทำพลับพลาสามหลังที่นี่ สำหรับพระองค์หลังหนึ่ง สำหรับโมเสสหลังหนึ่ง สำหรับเอลียาห์หลังหนึ่ง"
Mth	17	5	เปโตรทูลยังไม่ทันขาดคำ ดูเถิด ก็บังเกิดมีเมฆสกลาโหมปกคลุมเขาไว้ แล้วดูเถิด มีพระสุรเสียงออกมาจากเมฆนั้นว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก จงฟังท่านเถิด"
Mth	17	6	ฝ่ายพวกสาวกเมื่อได้ยินก็ขยหน้ากราบลงกลัวยิ่งนัก
Mth	17	7	พระเยซูจึงเสด็จมาถูกต้องเขา แล้วตรัสว่า "จงลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย"
Mth	17	8	เมื่อเขาเงยหน้าดูก็ไม่เห็นผู้ใด เห็นแต่พระเยซูองค์เดียว
Mth	17	9	ขณะที่ลงมาจากภูเขา พระเยซูตรัสห้ามเหล่าสาวกว่า "นิมิตซึ่งพวกท่านได้เห็นนั้น อย่าบอกเล่าแก่ผู้ใดจนกว่าบุตรมนุษย์จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย"
Mth	17	10	เหล่าสาวกก็ทูลถามพระองค์ว่า "เหตุไฉนพวกธรรมาจารย์จึงว่า เอลียาห์จะต้องมาก่อน"
Mth	17	11	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เอลียาห์ต้องมาก่อนจริง และทำให้สิ่งทั้งปวงคืนสู่สภาพเดิม
Mth	17	12	แต่เราบอกแก่ท่านทั้งหลายว่า เอลียาห์นั้นได้มาแล้ว และเขาหาธุรกิจท่านไม่ แต่เขาใคร่ทำแก่ท่านอย่างไร เขาก็ได้กระทำแล้ว ส่วนบุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์จากเขาเช่นเดียวกัน"
Mth	17	13	แล้วเหล่าสาวกก็เข้าใจว่าพระองค์ได้ตรัสแก่เขาถึงยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา
Mth	17	14	ครั้นพระเยซูกับเหล่าสาวกมาถึงฝูงชนแล้ว มีชายคนหนึ่งมาหาพระองค์คุกเข่าลงทูลว่า
Mth	17	15	"พระองค์เจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาแก่บุตรชายของข้าพระองค์ ด้วยว่าเขาเป็นโรคลมบ้าหมู มีความทุกข์เวทนามาก เคยตกไฟตกน้ำบ่อยๆ
Mth	17	16	ข้าพระองค์ได้พาเขามาหาพวกสาวกของพระองค์ แต่พวกสาวกนั้นรักษาเขาให้หายไม่ได้"
Mth	17	17	พระเยซูตรัสตอบว่า "โอ คนในโยคที่ขาดความเชื่อและมีทิวี่ชั่ว เราจะได้อยู่กับท่านทั้งหลายนานเท่าใด เราจะอดทนเพราะท่านไปสั่ง

โทนา จงพาเด็กนั้นมาหาเราที่นี่เถิด"			พระเยซูจึงตรัสสำหรับนั้น มันก็ออกจากเขา ทันใดนั้นเด็กก็หายเป็นปกติ
Mth	17	18	ภายหลังเหล่าสาวกมาหาพระเยซูเป็นส่วนตัวทูลถามว่า "เหตุใดพวกข้าพระองค์จับผีนั้นออกไม่ได้"
Mth	17	19	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เพราะเหตุพวกท่านไม่มีความเชื่อ ด้วยเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพันธุ์ฝัก
กาดเมล็ดหนึ่ง ท่านจะสั่งภูเขาว่า จงเลื่อนจากที่นี่ไปที่นี่" มันก็จะเลื่อน สิ่งหนึ่งซึ่งใจซึ่งท่านทำไม่ได้จะ ไม่มีเลย			
Mth	17	21	แต่ผีชนิดนี้ไม่เคยถูกขับออก เว้นไว้โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร"
Mth	17	22	ครั้นพระองค์กับเหล่าสาวกอาศัยอยู่ในแคว้นกาลิลี พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "บุตรมนุษย์จะต้องถูกทรยศไว้ในมือของคนที่หลาย
Mth	17	23	และเขาทั้งหลายจะประหารชีวิตท่านเสีย ในวันที่สามท่านจะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่" พวกสาวกก็พากันเป็นทุกข์ยิ่งนัก
Mth	17	24	เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกมาถึงเมืองคาเปอร์นาอุมแล้ว ผู้เก็บค่าบำรุงพระวิหารมาหาเปโตรถามว่า "อาจารย์ของท่าน ไม่เสียค่าบำรุงพระ
วิหารหรือ"			
Mth	17	25	เปโตรตอบว่า "เสีย" เมื่อเปโตรเข้าไปในเรือน พระเยซูตรัสกับเขาก่อนว่า "ซีโมนเอ๋ย ท่านเห็นอย่างไร กษัตริย์ของแผ่นดินโลกเคยเก็บ
ส่วยและภาษีจากผู้ใด จากโอรสหรือจากผู้อื่น"			
Mth	17	26	เปโตรทูลตอบพระองค์ว่า "เคยเก็บจากผู้อื่น" พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "ถ้าเช่นนั้นโอรสก็ไม่ต้องเสีย
Mth	17	27	แต่เพื่อมิให้เขาเข้าใจผิด ท่านจงไปตกเบ็ดที่ทะเล เมื่อได้ปลาตัวแรกขึ้นมาทำให้เปิดปากมัน แล้วจะพบเงินแผ่นหนึ่ง จงเอาเงินนั้น ไปชำระค่า
บำรุงพระวิหารสำหรับเรากับท่านเถิด"			
Mth	18	1	ในเวลานั้นเหล่าสาวกมาเฝ้าพระเยซูทูลว่า "ใครเป็นใหญ่ที่สุดในอาณาจักรแห่งสวรรค์"
Mth	18	2	พระเยซูจึงทรงเรียกเด็กเล็กๆคนหนึ่งมาให้อยู่ท่ามกลางเขา
Mth	18	3	แล้วตรัสว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านไม่กลับใจเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ท่านจะเข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ไม่ได้เลย
Mth	18	4	เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดจะยอมจิตใจงเหมือนเด็กเล็กๆคนนั้น ผู้นั้นจะเป็นใหญ่ที่สุดในอาณาจักรแห่งสวรรค์
Mth	18	5	ถ้าผู้ใดจะรับเด็กเล็กๆคนหนึ่งในนามของเรา ผู้นั้นก็รับเรา
Mth	18	6	แต่ผู้ใดจะทำผู้เล็กน้อยเหล่านี้คนที่เชื่อในเราให้หลงผิด ถ้าเอาหินไม่ก้อนใหญ่ผูกคอผู้นั้นถ่วงเสียที่ทะเลลึกก็ดีกว่า
Mth	18	7	วิบัติแก่โลกนี้ด้วยเหตุนี้แหละถึงจำเป็นจะต้องมีเหตุให้หลงผิด แต่วิบัติแก่ผู้ก่อเหตุให้เกิดความหลงผิดนั้น
Mth	18	8	ด้วยเหตุนี้ถ้ามือหรือเท้าของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดออกและโยนมันทิ้งเสียจากท่าน ซึ่งท่านจะเข้าสู่ชีวิตด้วยมือและเท้าตัวนั้นดีกว่ามี
สองมือสองเท้า และต้องถูกทิ้งในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์			
Mth	18	9	ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงขวักออกและโยนมันทิ้งเสียจากท่าน ซึ่งท่านจะเข้าสู่ชีวิตด้วยตาข้างเดียวยังดีกว่ามีสองตาและต้องถูกทิ้ง
ไปในไฟนรก			
Mth	18	10	จงระวังให้ดี อย่าดูหมิ่นผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่ง ด้วยเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า บนสวรรค์ทูตสวรรค์ประจำของเขากำลังรอคอยเสมอต่อพระ
พักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์			
Mth	18	11	เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อช่วยผู้ซึ่งหลงหายไปนั้นให้รอด
Mth	18	12	ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร ถ้าผู้หนึ่งมีแกะอยู่ร้อยตัว และตัวหนึ่งหลงหายไปจากฝูง ผู้นั้นจะไม่ละแกะที่ลี้ภัยแล้วรีบไปพบแกะ
ที่หายวอดหรือ			
Mth	18	13	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้นั้นพบแกะตัวที่หาย เขาจะชื่นชมยินดียิ่งกว่าที่มีแกะเก้าสิบเก้าตัวที่ได้หลงหายนั้น
Mth	18	14	อย่างนั้นแหละ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้สักคนหนึ่งพินาศไปเลย
Mth	18	15	หากว่าพี่น้องของท่านผู้หนึ่งทำการละเมิดต่อท่าน จงไปแจ้งความคิดบาปนั้นแก่เขาสองต่อสองท่านนั้น ถ้าเขาฟังท่าน ท่านจะได้พี่น้องคืนมา
Mth	18	16	แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปาก เพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้
Mth	18	17	ถ้าเขาไม่ฟังคนเหล่านั้น จงไปแจ้งความต่อคริสตจักร ถ้าเขายังไม่ฟังคริสตจักรอีกก็ให้ถือเสียว่า เขาเป็นเหมือนคนต่างชาติและคนเก็บภาษี
Mth	18	18	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งสารพัดซึ่งท่านจะผูกมัดในโลก ก็จะถูกผูกมัดในสวรรค์ และสิ่งซึ่งท่านจะปล่อยในโลกก็จะถูกปล่อยใน
สวรรค์			
Mth	18	19	เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายอีกว่า ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลกสองคนจะร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรง
กระทำให้			
Mth	18	20	ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ใหนๆในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น"
Mth	18	21	ขณะนั้นเปโตรมาทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า หากพี่น้องของข้าพระองค์จะกระทำผิดต่อข้าพระองค์หรือไป ข้าพระองค์ควรจะทำความ
ผิดของเขาสักกี่ครั้ง ถึงเจ็ดครั้งหรือ"			
Mth	18	22	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เรามีได้ว่าเพียงเจ็ดครั้งเท่านั้น แต่เจ็ดครั้งคุณด้วยเจ็ดสิบ
Mth	18	23	เหตุฉะนั้น อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนกษัตริย์องค์หนึ่งทรงประสงค์จะคิดบัญชีกับผู้รับใช้ของท่าน
Mth	18	24	เมื่อตั้งต้นทำการนั้น เขาพาคคนหนึ่งซึ่งเป็นหนี้หนึ่งหมื่นตะลันต์มาเฝ้า
Mth	18	25	เจ้านายของเขาจึงสั่งให้ขายตัวกับทั้งภรรยาและลูก และบรรดาสิ่งของที่เขาขายอยู่นั้นเอามาใช้หนี้ เพราะเขาไม่มีเงินจะใช้หนี้
Mth	18	26	ผู้รับใช้ถูกหนีผู้นั้นจึงกราบลงนมัสการท่านว่า ข้าแต่ท่าน ขอโปรดผิดไว้ก่อน แล้วข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งสิ้น'
Mth	18	27	เจ้านายของผู้รับใช้ผู้นั้นมีพระทัยเมตตา โปรดยกหนี้ปล่อยตัวเขาไป
Mth	18	28	แต่ผู้รับใช้ผู้นั้นออกไปพบคนหนึ่งเป็นเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน ซึ่งเป็นหนี้เขาอยู่หนึ่งร้อยเดนาริอัน จึงจับคนนั้นบีบคอว่า 'จงใช้หนี้ให้ข้า'
Mth	18	29	เพื่อนผู้รับใช้ผู้นั้นได้กราบลงแทบเท้าอ้อนวอนว่า 'ขอโปรดผิดไว้ก่อน แล้วข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งสิ้น'
Mth	18	30	แต่เขาไม่ยอม จึงนำผู้รับใช้ถูกหนีนั้นไปจำจองไว้ จนกว่าจะใช้หนี้นั้น
Mth	18	31	ฝ่ายพวกเพื่อนผู้รับใช้เมื่อเห็นเหตุการณ์เช่นนั้น ก็พากันสลดใจยิ่งนัก จึงนำเหตุการณ์ทั้งปวงไปกราบทูลเจ้านายของพวกตน
Mth	18	32	แล้วเจ้านายของเขาจึงทรงเรียกผู้รับใช้ขึ้นมาสั่งว่า 'โอ เจ้าผู้รับใช้ซื่อๆ เราได้โปรดยกหนี้ให้เจ้าหมด เพราะเจ้าได้อ้อนวอนเรา
Mth	18	33	เจ้าควรจะเมตตาเพื่อนผู้รับใช้ด้วยกัน เหมือนที่เราได้เมตตาเจ้ามิใช่หรือ'
Mth	18	34	แล้วเจ้านายของเขาก็รว้างมือปล่อยผู้นั้นไว้แก่เจ้าหน้าที่ให้ทรมาน จนกว่าจะใช้หนี้หมด
Mth	18	35	พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงกระทำแก่ท่านทุกคนอย่างนั้น ถ้าหากว่าท่านแต่ละคนไม่ยกโทษการละเมิดให้แก่พี่น้องของท่าน
ด้วยใจกว้างขวาง"			
Mth	19	1	ต่อมาเมื่อพระเยซูตรัสถ้อยคำเหล่านี้เสร็จแล้ว พระองค์ได้เสด็จจากแคว้นกาลิลี เข้าไปในเขตแดนแคว้นยูเดียปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น
Mth	19	2	ฝูงชนเป็นอันมากได้ตามพระองค์ไป แล้วพระองค์ทรงรักษาโรคของเขาให้หายที่นั่น
Mth	19	3	พวกฟาริสีมาทูลองพระองค์ทูลถามว่า "ผู้ชายจะหย่าภรรยาของตนเพราะเหตุใดๆก็ตาม เป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่"
Mth	19	4	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "พวกท่านไม่ได้อ่านหรือว่า พระผู้ทรงสร้างมนุษย์แต่เดิม ได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง'
Mth	19	5	และตรัสว่า 'เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน'
Mth	19	6	เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย"
Mth	19	7	เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า "ถ้าอย่างนั้นทำไมโมเสสได้สั่งให้ท่านให้หนังสือหย่าให้ภรรยา แล้วก็หย่าได้"
Mth	19	8	พระองค์ตรัสแก่เขาว่า "โมเสสได้ยอมให้ท่านทั้งหลายหย่าภรรยาของตน เพราะใจท่านทั้งหลายแข็งกระด้าง แต่เมื่อเดิมมิได้เป็นอย่างนั้น
Mth	19	9	ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดหย่าภรรยาของตนเพราะเหตุใดๆ เว้นแต่เป็นชู้กับชายอื่นแล้ว ไปมีภรรยาใหม่ก็ผิดประเวณี และผู้ใดรับ
หญิงที่หย่าแล้วนั้นมาเป็นภรรยา ก็ผิดประเวณีด้วย"			
Mth	19	10	พวกสาวกของพระองค์ทูลพระองค์ว่า "ถ้าลักษณะของสามภรรยาเป็นอย่างนั้น ไม่เป็นสามภรรยาคนเดียวกันก็ดีกว่า"
Mth	19	11	พระองค์ทรงตอบเขาว่า "มิใช่ทุกคนจะรับประเพณีตามข้อนี้ได้ เว้นแต่ผู้ทรงให้ประเพณีได้
Mth	19	12	ด้วยว่าผู้ที่เป็นขันทีตั้งแต่กำเนิดจากครรภ์มารดาก็มี ผู้ที่มนุษย์กระทำให้เป็นขันทีก็มี ผู้ที่กระทำตัวเองให้เป็นขันทีเพราะเห็นแก่อาณาจักร
แห่งสวรรค์ก็มี ใครถือได้ก็ให้ถือเอาเถิด"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	19	13	ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็กมาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงวางพระหัตถ์และอธิษฐาน แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามไว้
Mth	19	14	ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า " จงยอมให้เด็กเล็กเข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าชาวอาณาจักรแห่งสวรรค์เป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น "
Mth	19	15	เมื่อพระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนเด็กเหล่านั้นแล้ว ก็เสด็จ ไปด้วย
Mth	19	16	ดูเถิด มีคนหนึ่งมาทูลพระองค์ว่า " ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะต้องทำดีประการใดจึงจะได้ชีวิตนิรันดร "
Mth	19	17	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไมเล่า ไม่มีผู้ใดประเสริฐนอกจากพระองค์เดียวคือพระเจ้า แต่ถ้าท่านปรารถนาจะเข้า
ในชีวิต ก็ให้ถือรักษาพระบัญญัติไว้ "			
Mth	19	18	คนนั้นทูลถามพระองค์ว่า " คือพระบัญญัติข้อใดบ้าง " พระเยซูตรัสว่า " อย่ากระทำการฆาตกรรม อย่าล่วงประเวณี ผัวเมียเขา อย่าลัก
ทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ			
Mth	19	19	จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง "
Mth	19	20	คนหนุ่มนั้นทูลพระองค์ว่า " ข้อเหล่านั้นข้าพเจ้าได้ถือรักษาไว้ทุกประการตั้งแต่เป็นเด็กหนุ่มมา ข้าพเจ้ายังขาดอะไรอีกบ้าง "
Mth	19	21	พระเยซูตรัสแก่เขาว่า " ถ้าท่านปรารถนาเป็นผู้ที่ทำงานครบถ้วน จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนอนาถา แล้วท่านจะมี
ทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามา "			
Mth	19	22	เมื่อคนหนุ่มได้ยินถ้อยคำนั้น เขาก็ออกไปเป็นทุกข์ เพราะเขามีทรัพย์สิ่งของเป็นอันมาก
Mth	19	23	พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนมีมั่งมีจะเข้าในอาณาจักรแห่งสวรรค์ก็ยาก
Mth	19	24	เราบอกท่านทั้งหลายอีกว่า ตัวอุจจะลุดร เข็มก็ยากกว่าคนมีมั่งมีจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า "
Mth	19	25	เมื่อพวกเขาของพระองค์ได้ยินก็ประหลาดใจมาก จึงทูลว่า " ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้ "
Mth	19	26	พระเยซูทอดพระเนตรดูพวกเขาและตรัสกับเขาว่า " ฝ่ายมนุษย์ก็เหลือกำลังที่จะทำได้ แต่พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกสิ่ง "
Mth	19	27	แล้วเปโตรทูลพระองค์ว่า " ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้สละสิ่งสารพัด และได้ติดตามพระองค์มา พวกข้าพระองค์จึงจะได้อะไรบ้าง "
Mth	19	28	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในโลกใหม่คราวเมื่อบุตรมนุษย์จะนั่งบนพระที่นั่งแห่งสง่าราศีของพระองค์นั้น
พวกท่านที่ได้ติดตามเรามาจะได้นั่งบนบัลลังก์สิบสองที่ พิพากษาชนอิสราเอลสิบสองตระกูล			
Mth	19	29	ผู้ใดได้ละบ้านหรือพี่น้องชายหญิงหรือบิดามารดาหรือภรรยาหรือลูกหรือไรนา เพราะเห็นแก่นามของเรา ผู้นั้นจะได้ผลร้อยเท่า และจะได้
ชีวิตนิรันดรเป็นรางวัล			
Mth	19	30	แต่มีหลายคนที่เป็นคนต้นจะต้องกลับไปเป็นคนสุดท้าย และที่เป็นคนสุดท้ายจะกลับเป็นคนต้น "
Mth	20	1	" ด้วยว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนเจ้าของสวนคนหนึ่งออกไปจ้างคนทำงานในสวนองุ่นของตนแต่เวลาเช้าตรู
Mth	20	2	ครันตกลงกับลูกจ้างวันละเดนาเรียนแล้ว จึงให้ไปทำงานในสวนองุ่นของเขา
Mth	20	3	พอเวลาประมาณสามโมงเช้า เจ้าของสวนก็ออกไปอีก เห็นคนอื่นยืนอยู่เปล่าๆกลางตลาด
Mth	20	4	จึงพูดกับเขาว่า ` ท่านทั้งหลายจงไปทำงานในสวนองุ่นด้วยเถิด เราจะให้ค่าจ้างแก่พวกท่านตามสมควร ' แล้วเขาก็พากันไป
Mth	20	5	ทำงานที่วันและเวลาบ่ายสามโมง เจ้าของสวนก็ออกไปอีก ทำเหมือนก่อน
Mth	20	6	ประมาณบ่ายห้าโมงก็ออกไปอีกครึ่งหนึ่ง พบอีกพวกหนึ่งยืนอยู่เปล่าๆจึงพูดกับเขาว่า ` พวกท่านยืนอยู่ที่นี้เปล่าๆวันยังค่ำทำไม '
Mth	20	7	พวกเขาตอบเจ้าของสวนว่า ` เพราะไม่มีใครจ้างพวกข้าพเจ้า ' เจ้าของสวนบอกพวกเขาว่า ` ท่านทั้งหลายจงไปทำงานในสวนองุ่นด้วย
เถิด และท่านจะได้รับค่าจ้างที่สมควร '			
Mth	20	8	ครั้นถึงเวลาพลบค่ำเจ้าของสวนจึงสั่งเจ้าพนักงานว่า ` จงเรียกคนทำงานมาและให้ค่าจ้างแก่เขา ตั้งแต่คนมาทำงานสุดท้าย จนถึงคนที่มา
แรก '			
Mth	20	9	คนที่มาทำงานเวลาประมาณบ่ายห้าโมงนั้น ได้ค่าจ้างคนละหนึ่งเดนาเรียน
Mth	20	10	ส่วนคนที่มาที่แรกนึกว่าเขาจะได้มากกว่านั้น แต่ก็ได้คนละหนึ่งเดนาเรียนเหมือนกัน
Mth	20	11	เมื่อเขาได้รับเงิน ไปแล้วก็บ่นต่อว่าเจ้าของสวน
Mth	20	12	ว่า ` พวกที่มาสุดท้ายได้ทำงานชั่วโมงเดียว และท่านได้ให้ค่าจ้างแก่เขาเท่ากับพวกเราที่ทำงานตรากตรำกลางแดดตลอดวัน '
Mth	20	13	ฝ่ายเจ้าของสวนก็ตอบแก่คนหนึ่งในพวกนั้นว่า ` สหายเอ๋ย เรามีได้โกงท่านเลย ท่านได้ตกลงกับเราแล้ววันละหนึ่งเดนาเรียนมิใช่หรือ
Mth	20	14	รับค่าจ้างของท่านไปเถิด เราพอใจจะให้คนที่มาทำงานหลังที่สดนั้นเท่ากับกับท่าน
Mth	20	15	เราจะปรารถนาจะทำอะไรกับสิ่งที่เป็นของเราเองนั้น ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือ ทำไมท่านอิจฉาเมื่อเห็นเราใจดี '
Mth	20	16	อย่างนั้นแหละคนที่เป็นคนสุดท้ายจะกลับเป็นคนต้น และคนที่เป็นคนต้นจะกลับเป็นคนสุดท้าย ด้วยว่าผู้รับเชิญมัก แต่ผู้ที่ทรงเลือก
น้อย "			
Mth	20	17	เมื่อพระเยซูจะเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ขณะอยู่ตามหนทาง ได้พาเหล่าสาวกสิบสองคนไปแต่ลำพัง และตรัสกับเขาว่า
Mth	20	18	" ดูเถิด เราทั้งหลายจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะทรยศบุตรมนุษย์ไว้กับพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์ และเขาเหล่านั้นจะ
ปรับโทษท่านถึงตาย			
Mth	20	19	และจะมอบท่านไว้กับคนต่างชาติให้เยาะเย้ยเยียนตี และให้ตรึงไว้ที่กางเขน และวันที่สามท่านจึงจะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่ "
Mth	20	20	ขณะนั้นมารดาของบุตรแห่งเศเบดีพาบุตรชายทั้งสองมาเฝ้าพระองค์ นมัสการทูลขอสิ่งหนึ่งจากพระองค์
Mth	20	21	พระองค์จึงทรงถามนางนั้นว่า " ท่านปรารถนาอะไร " นางทูลพระองค์ว่า " ขอทรงโปรดอนุญาตให้บุตรชายของข้าพระองค์สองคนนั่งใน
ราชอาณาจักรของพระองค์ เมืองชาวพระหัตถ์คนหนึ่ง เชื้อชยาคนหนึ่ง "			
Mth	20	22	แต่พระเยซูตรัสตอบว่า " ที่ท่านขอนี้ท่านไม่เข้าใจ ถ้ายิ่งเราจะตั้งมั่นท่านจะตั้งมิได้หรือ และบัดนี้ท่านนั้นซึ่งเราจะรับ ท่านจะรับมิได้หรือ "
เขาทูลพระองค์ว่า " พวกข้าพระองค์ทำได้ "			
Mth	20	23	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " ท่านจะตั้งมากด้วยของเรา และรับบัปติศมาด้วยบัปติศมาที่ เราจะได้รับก็จริง แต่ซึ่งจะนั่งข้างขวาและข้างซ้ายของเรา
นั้น ไม่ใช่พนักงานของเราที่จะมอบให้ แต่พระบิดาของเราได้ทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ใด ก็จะให้แก่ผู้ใด "			
Mth	20	24	เมื่อสาวกสิบคนนั้นได้ยินแล้ว พวกเขาก็มีความขุ่นเคืองพี่น้องสองคนนั้น
Mth	20	25	พระเยซูทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสว่า " ท่านทั้งหลายรู้อยู่ว่า ผู้ครองของคนต่างชาติย่อมเป็นเจ้าเหนือเขา และผู้ใหญ่ทั้งหลายก็ใช้อำนาจ
บังคับ "			
Mth	20	26	แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใครจะยิ่งใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย
Mth	20	27	ถ้าผู้ใดใครจะยิ่งใหญ่เป็นต้นในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รับใช้ของพวกท่าน
Mth	20	28	อย่างบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก "
Mth	20	29	เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกออกไปจากเมืองเยรีโค ผู้งชนเป็นอันมากก็ติดตามพระองค์ไป
Mth	20	30	และดูเถิด มีชายตาบอดสองคนนั่งอยู่ริมหนทาง เมื่อเขาได้ยินว่าพระเยซูเสด็จผ่านมา จึงร้องว่า " โอ พระองค์ผู้เป็นบุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรง
พระเมตตาข้าพระองค์เถิด "			
Mth	20	31	ฝ่ายประชาชนก็ห้ามเขาให้หนึ่งเสียง แต่เขายังร้องขึ้นอีกว่า " โอ พระองค์ผู้เป็นบุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์เถิด "
Mth	20	32	พระเยซูจึงหยุดประทับยืนอยู่ เรียกเขามา และตรัสว่า " ท่านทั้งสองจะใคร่ให้เราทำอะไรเพื่อท่าน "
Mth	20	33	พวกเขาทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า ขอให้ตาของข้าพระองค์หายบอด "
Mth	20	34	พระเยซูจึงมีพระทัยเมตตา ก็ทรงถูกต้องตาเขา ในทันใดนั้นตาของเขาก็เห็นได้และเขาก็ทั้งสองได้ติดตามพระองค์ไป
Mth	21	1	ครั้นพระองค์กับพวกสาวกมาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ถึงหมู่บ้านเบธฟายี เชิงภูเขามะกอกเทศ แล้วพระเยซูทรงใช้สาวกสองคน
Mth	21	2	ตรัสสั่งเขาว่า " จงเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ตรงหน้าท่าน ทันทีท่านจะพบเเมลาตัวหนึ่งผูกอยู่กับลูกของมั่งมี จงแกะงมมาให้เรา
Mth	21	3	ถ้ามีผู้ใดว่าอะไรแก่ท่าน ท่านจงว่า ` องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องพระประสงค์ ' แล้วเขาจะปล่อยให้มาที่นั่น "
Mth	21	4	เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพื่อจะให้พระวจนะที่ตรัสโดยศาสดาพยากรณ์สำเร็จซึ่งว่า
Mth	21	5	` จงบอกธิดาแห่งศิโยนว่า ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ โดยพระทัยอ่อนสุภาพ ทรงเเมลาไปกับลูกของมั่งมี '
Mth	21	6	สาวกทั้งสองคนนั้นก็ไปตามพระเยซูตรัสสั่งเขาไว้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	21	7	จึงจึ่งเมลาภัยลบลูกของมันมา และเอาเสื้อผ้าของตนปูบนหลัง แล้วเขาให้พระองค์ทรงลาฉันท์
Mth	21	8	ฝูงชนเป็นอันมาก ได้อาเลื้อยฝ่าของตมไปตามถนนหนทาง คนอื่นๆก็ติดกิ้ง ไม้มาไปตามถนน
Mth	21	9	ฝ่ายฝูงชนซึ่งเดินไปข้างหน้ากับผู้ที่ตามมาข้างหลังก็พร้อมกันให้ร้องว่า " โอ้ซันนาแก่ราชโอรสของดาวิด ` ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ โอ้ซันนา ในที่สุด "
Mth	21	10	เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มแล้ว ประชาชนทั่วทั้งกรุงก็พากันแตกตื่นถามว่า " ท่านผู้นี้เป็นผู้ใด "
Mth	21	11	ฝูงชนก็ตอบว่า " นี่คือเยซูชุตาสดาพยากรณ์ซึ่งมาจากนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี "
Mth	21	12	พระเยซูชุตาสดาพยากรณ์เข้าไปในพระวิหารของพระเจ้า ทรงขับไล่บรรดาผู้ซื้อขายในพระวิหารนั้น และคว้าโต๊ะผู้รับแลกเงิน กับทั้งคว่ำที่นั่งผู้ขายนกเขาเสีย
Mth	21	13	และตรัสกับเขาว่า " มิพระวาจะเขียนไว้ว่า ` นิเวศของเราจะเรียกว่าเป็นนิเวศอธิษฐาน ' แต่เจ้าทั้งหลายมากระทำให้เป็น ` ถ้ำของพวกโจร ' "
Mth	21	14	คนตาบอดและคนง่อยพากันมาเฝ้าพระองค์ในพระวิหาร พระองค์ได้ทรงรักษาเขาให้หาย
Mth	21	15	แต่เมื่อพวกปุโรหิตใหญ่กับพวกธรรมจารย์ได้เห็นการมหัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ ทั้งได้ยินหมู่เด็กร้องในพระวิหารว่า " โอ้ซันนาแก่ราชโอรสของดาวิด " เขาทั้งหลายก็พากันแค้นเคือง
Mth	21	16	และจึงทูลพระองค์ว่า " ท่านไม่ได้ยินคำที่เขาร้องหรือ " พระเยซูชุตาสดาตอบเขาว่า " ได้ยินแล้ว พวกท่านยังไม่เคยอ่านหรือว่า ` จากปากของเด็กอ่อนและเด็กที่ยังดูคนมา ท่านก็ได้รับคำสั่งว่า " "
Mth	21	17	พระองค์ได้ทรงละจากเขาและเสด็จออกจากกรุง ไปประทับอยู่ที่หมู่บ้านเบธานี
Mth	21	18	ครั้นเวลาเช้าขณะที่พระองค์เสด็จกลับไปยังกรุงอีก พระองค์ก็ทรงให้พวกกระยาหาร
Mth	21	19	และเมื่อพระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นต้นมะเดื่อต้นหนึ่งอยู่ริมทาง พระองค์ก็ทรงดำเนนเข้าไปใกล้ เห็นต้นมะเดื่อต้นนั้นไม่มีผลมีแต่ใบเท่านั้น
Mth	21	20	จึงตรัสกับต้นมะเดื่อต้นนั้นว่า " เจ้าจงอย่ามีผลอีกต่อไป " ต้นใดนั้นต้นมะเดื่อก็เหี่ยวแห้งไป
Mth	21	21	ครั้นเหล่าสาวกได้เห็นก็ประหลาดใจแล้วว่า " เป็นอย่างไรหนอต้นมะเดื่อจึงเหี่ยวแห้งไปในทันใด "
Mth	21	21	ฝ่ายพระเยซูชุตาสดาตอบเขาว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เพียงท่านมีความเชื่อและมีใจสละสลวย ท่านจะกระทำได้เช่นที่เราได้กระทำ
Mth	21	22	แก่ต้นมะเดื่อนี้ ยิ่งกว่านั้น ถึงแม้ท่านจะสั่งภูเขาว่า ` จงถอยไปลงทะเล ' ก็จะทำให้สำเร็จได้ "
Mth	21	22	สิ่งสารพัดซึ่งท่านอธิษฐานขอด้วยความเชื่อ ท่านจะได้ "
Mth	21	23	เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในพระวิหารในเวลาเช้าที่ทรงสั่งสอนอยู่ พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ของประชาชนมาหาพระองค์ทูลถามว่า " ท่านมีสิทธิ์อันใดจึงได้ทำเช่นนี้ ใครให้สิทธิ์นี้แก่ท่าน "
Mth	21	24	พระเยซูชุตาสดาตอบเขาว่า " เราจะถามท่านทั้งหลายสักข้อหนึ่งด้วย ซึ่งถ้าท่านบอกเราได้ เราจะบอกท่านเหมือนกันว่าเรากระทำการนี้โดยสิทธิ์อันใด "
Mth	21	25	คือบัพติศมาของยอห์นนั้นมาจากไหน มาจากสวรรค์หรือจากมนุษย์ " เขาได้ปริษนากันว่า " ถ้าเราว่า ` มาจากสวรรค์ ' ท่านจะถามเราว่า ` เหตุไฉนท่านจึงไม่เชื่อยอห์นแล้ว ' "
Mth	21	26	แต่ถ้าเราว่า ` มาจากมนุษย์ ' เราก็ก้าวประชาชน เพราะประชาชนทั้งปวงกลัวยอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์ "
Mth	21	27	เขาจึงทูลตอบพระเยซูว่า " พวกข้าพเจ้าไม่ทราบ " พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " เราจะไม่บอกท่านทั้งหลายเหมือนกันว่า เรากระทำการนี้โดยสิทธิ์อันใด "
Mth	21	28	แต่ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร คนหนึ่งมีบุตรชายสองคน บิดาไปหาบุตรคนแรกว่า ` ลูกเอ๋ย วันหนึ่งไปทำงานในสวนของนงันเถิด ' "
Mth	21	29	บุตรคนนั้นตอบว่า ` ข้าพเจ้าไม่ไป ' แต่ภายหลังกลับใจแล้วไปทำ "
Mth	21	30	บิดาจึงไปหาบุตรคนที่สองพูดเช่นเดียวกัน บุตรนั้นตอบว่า ` ข้าพเจ้าไปขอรับ ' แต่ไม่ไป "
Mth	21	31	ก็บุตรสองคนนั้นคนไหนเป็นผู้ที่ตามความประสงค์ของบิดาแล้ว " เขาทูลตอบพระองค์ว่า " คือบุตรคนแรก " พระเยซูชุตาสดาตอบเขาว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า พวกเก็บภาษีและพวกยิวเสแสร้งก็เข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าก่อนท่านทั้งหลาย "
Mth	21	32	ด้วยยอห์นได้มาหาพวกท่านในทางชอบธรรม ท่านหาเชื่อยอห์นไม่ แต่พวกเก็บภาษีและพวกยิวเสแสร้งได้เชื่อยอห์น ฝ่ายท่านทั้งหลายถึงแม้ได้เห็นแล้ว ภายหลังก็มิได้กลับใจเชื่อยอห์น "
Mth	21	33	จงฟังคำอุปมาอีกเรื่องหนึ่งว่า ยังมีเจ้าของสวนผู้หนึ่งได้ทำสวนองุ่น แล้วล้อมรั้วต้นไม้ไว้รอบ เขาได้สกัดบ่ออย่างนงันในสวน และสร้างหอคอยเฝ้าให้ชาวสวนเข้าแล้วก็ไปเมืองไกลเสีย "
Mth	21	34	ครั้นถึงฤดูผลองุ่น จึงใช้พวกผู้รับใช้ไปหาคนเข้าสวน เพื่อจะรับผลของเขา "
Mth	21	35	และคนเข้าสวนนั้นจับพวกผู้รับใช้ของเขา เหย็นตีเสียดคนหนึ่ง ฆ่าเสียคนหนึ่ง เอาหินขว้างเสียให้ตายคนหนึ่ง "
Mth	21	36	อีกครั้งหนึ่งเขาก็ใช้ผู้รับใช้อื่น ๆ มากกว่าครั้งก่อน แต่คนเข้าสวนก็ได้ทำแก่เขาอย่างนั้นอีก "
Mth	21	37	ครั้งที่สุดเขาก็ใช้บุตรชายของเขาไปหา พูดว่า ` เขาคงจะเคารพบุตรชายของเรา ' "
Mth	21	38	แต่เมื่อคนเข้าสวนเห็นบุตรชายเจ้าของสวนมาก็พูดกันว่า ` คนนี้แหละเป็นทายาท มาเถิด ให้เราฆ่าเสียเถอะ แล้วให้เรายึดมรดกของเขา ' "
Mth	21	39	เขาจึงพากันจับบุตรนั้น ผลักออกไปนอกสวนแล้วฆ่าเสีย "
Mth	21	40	เหตุฉะนั้น เมื่อเจ้าของสวนมา เขาจะทำอะไรแก่คนเข้าสวนเหล่านั้น " "
Mth	21	41	เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า " เขาจะล้างผลาญคนชั่วเหล่านั้นด้วยโทษร้ายแรง และจะให้สวนนั้นแก่คนเข้าอื่นที่ จะแบ่งผลให้โดยถูกต้องตามฤดูกาลต่อไป " "
Mth	21	42	พระเยซูชุตาสดาตอบเขาว่า " ท่านทั้งหลายยังไม่ได้อ่านในพระคัมภีร์หรือซึ่งว่า ` ศิลาซึ่งช่างก่อได้ปฏิเสธเสีย ได้กลับกลายเป็นศิลาหมุมอกแล้ว "
Mth	21	43	การนี้เป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการมหัศจรรย์ประจักษ์แก่เรา ' "
Mth	21	44	เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า อาณาจักรของพระเจ้าจะต้องเอาไปจากท่าน ยกให้แก่ชนชาติหนึ่งซึ่งจะกระทำให้ผลเจริญสมกับอาณาจักรนั้น "
Mth	21	45	ผู้ใดล้มทับศิลานี้ ผู้นั้นจะต้องแตกหักไป แต่ศิลานี้จะตกทับผู้ใด ผู้นั้นจะแหลกละเอียดไป " "
Mth	21	46	ครั้นพวกปุโรหิตใหญ่กับพวกฟาริสี ได้ยินคำอุปมาของพระองค์ พวกเขาก็หยิ่งรู้ว่าพระองค์ตรัสถึงถึงพวกเขา "
Mth	22	1	แต่เมื่อพวกเขาอยากจะทำพระองค์ เขาก็กล่าวประชาชน เพราะประชาชนนับถือพระองค์ว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ "
Mth	22	2	พระเยซูชุตาสดาตอบเขาเป็นคำอุปมาอีกว่า "
Mth	22	3	" อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนกษัตริย์องค์หนึ่ง ซึ่งได้จัดพิธีอภิเษกหมั้นเสีสำหรับราชโอรสของตน "
Mth	22	4	แล้วใช้พวกผู้รับใช้ไปตามผู้รับเชิญมาในการอภิเษกหมั้น แต่เขาไม่ใคร่จะมา "
Mth	22	5	ท่านยังใช้พวกผู้รับใช้อื่น ๆ ไปอีก รับสั่งว่า ` ให้บอกผู้รับเชิญนั้นว่า ดูเถิด เราได้จัดการเลี้ยงไว้แล้ว วิวและสัตว์ขุ่นแล้วของเราอีกว่าไว้เสร็จ สิ่ง "
Mth	22	6	สารพัดก็เตรียมไว้พร้อม จงมาในพิธีอภิเษกหมั้นเถิด ' "
Mth	22	7	แต่เขาก็เพิกเฉยและไปเสีย คนหนึ่งไปไรนาของตน อีกคนหนึ่งก็ไปทำการค้าขาย "
Mth	22	8	ฝ่ายพวกนอกนั้นก็จับพวกผู้รับใช้ของท่าน ทำการอับยตต่างๆแล้วฆ่าเสีย "
Mth	22	9	แต่ครั้นกษัตริย์องค์นั้นได้ยินแล้ว ท่านก็ทรงพระพิโรธ จึงรับสั่งให้ยกกองทัพไปปราบปรามผู้ฆ่าคนเหล่านั้น และให้เผาเมืองเขาเสีย "
Mth	22	10	แล้วท่านจึงรับสั่งแก่พวกผู้รับใช้ของท่านว่า ` งานสมรสก็พร้อมอยู่ แต่ผู้รับเชิญนั้นไม่สมกับงาน "
Mth	22	11	เหตุฉะนั้น จงออกไปตามทางหลวง พบใครๆก็ให้เชิญมาในงานนี้ " "
Mth	22	12	พวกผู้รับใช้จึงออกไปเชิญคนทั้งปวงตามทางหลวงแล้วแต่จะพบ ให้มาทั้งดีและชั่วจนห้องโถงงานอภิเษกหมั้นเต็มด้วยแขก "
Mth	22	13	แต่เมื่อกษัตริย์องค์นั้นเสด็จทอดพระเนตรแขก ก็เห็นผู้หนึ่งมิได้สวมเสื้อสำหรับงาน "
Mth	22	14	ท่านจึงรับสั่งถามเขาว่า ` สหายเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงมาที่นี่โดยไม่สวมเสื้อสำหรับงานสมรส ' ผู้นั้นก็นิ่งอยู่พูดไม่ออก "
Mth	22	15	กษัตริย์จึงรับสั่งแก่พวกผู้รับใช้ว่า ` จงมัดมือมัดเท้าคนนี้เอาไปทิ้งเสียที่มืดภายนอก ที่นั่นจะมีการร้องไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน ' "
Mth	22	16	ด้วยผู้รับเชิญก็มาก แต่ผู้ที่ทรงเลือกก็น้อย " "
Mth	22	17	ขณะนั้นพวกฟาริสีไปปริษนากันวางแผนว่า พวกเขาจะจับผิดในถ้อยคำของพระองค์ได้อย่างไร "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	22	16	พวกเขาจึงให้พวกสาวกของตนกับพวกเฮโรดให้ไปทูลพระองค์ว่า " อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายทราบอยู่ว่าท่านเป็นคนชื่อสัตย์ ได้สั่งสอน
ทางของพระเจ้าจริงๆ			โดยมิได้เอาใจผู้ใด เพราะท่านมิได้เห็นแก่หน้าผู้ใด
Mth	22	17	เหตุฉะนั้น ขอโปรดให้พวกข้าพเจ้าทราบบว่า ท่านคิดเห็นอย่างไร การที่จะส่งสายให้แก่อัครทูตนั้น ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่ "
Mth	22	18	แต่พระเยซูทรงล่วงรู้ถึงความชั่วร้ายของเขาดังที่ตรัสว่า " พวกหน้าชื่อใจจด เจ้าทดลองเราทำไม "
Mth	22	19	จงเอาเงินที่จะเสียดยนั้นมาให้เราดูก่อน " เขาจึงเอาเงินตราเหรียญหนึ่งถวายพระองค์
Mth	22	20	พระองค์ตรัสถามเขาว่า " รูปและคำจารึกนี้เป็นของใคร "
Mth	22	21	เขาทูลพระองค์ว่า " ของซีซาร์ " แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า " เหตุฉะนั้นของของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่
พระเจ้า "			
Mth	22	22	ครั้นเขาได้ยินคำตรัสตอบของพระองค์นั้นแล้ว เขาก็ประหลาดใจ จึงละพระองค์ไว้และพากันกลับไป
Mth	22	23	ในวันนั้นมีพวกสะดูสีมาหาพระองค์ พวกนี้เป็นผู้สอนว่า การฟื้นขึ้นมาจากความตายไม่มี เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า
Mth	22	24	" อาจารย์เจ้าข้า โมเสสสั่งว่า ถ้าผู้ใดตายยังไม่มบุตร ก็ให้น้องชายรับพี่สะไว้ สืบเชื้อสายของพี่ชายไว้ "
Mth	22	25	ในพวกเรามีพี่น้องผู้ชายเจ็ดคน พี่หัวปีมีภรรยาแล้วก็ตายเมื่อยังไม่มีบุตร ก็ละภรรยาไว้ให้แก่น้องชาย
Mth	22	26	ฝ่ายคนที่สองที่สามก็เช่นเดียวกัน จนถึงคนที่เจ็ด
Mth	22	27	ในที่สุดหญิงนั้นก็ตายด้วย
Mth	22	28	เหตุฉะนั้นในวันที่จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย หญิงนั้นจะเป็นภรรยาของผู้ใดในเจ็ดคนนั้น ด้วยนางได้เป็นภรรยาของชายทั้งเจ็ดคนแล้ว "
Mth	22	29	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " พวกท่านผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า
Mth	22	30	เมื่อมนุษย์ฟื้นขึ้นมาจากความตายนั้น จะไม่มีการสมรสหรือยกให้เป็นสามีภรรยากันอีก แต่จะเป็นเหมือนพวกทูตสวรรค์ของพระเจ้าใน
สวรรค์			
Mth	22	31	แต่เรื่องคนตายกลับฟื้นนั้น ท่านทั้งหลายยังไม่ได้อ่านหรือ ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้กับพวกท่านว่า
Mth	22	32	" เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม เป็นพระเจ้าของอิสอัค และเป็นพระเจ้าของยาโคบ " พระเจ้ามิได้เป็นพระเจ้าของคนตาย แต่ทรงเป็นพระเจ้า
ของคนเป็น "			
Mth	22	33	ประชาชนทั้งปวงเมื่อได้ยินก็ประหลาดใจด้วยคำสั่งสอนของพระองค์
Mth	22	34	แต่พวกฟาริสีเมื่อได้ยินว่าพระองค์ทรงกระทำให้พวกสะดูสีนิ่งอึ้งอยู่ จึงประชมนกัน
Mth	22	35	มีบาเรียนผู้หนึ่งในพวกเขาทูลถามพระองค์ว่า
Mth	22	36	" อาจารย์เจ้าข้า ในพระราชบัญญัตินั้น พระบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด "
Mth	22	37	พระเยซูทรงตอบเขาว่า " จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของเจ้า ด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า "
Mth	22	38	นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น
Mth	22	39	ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง "
Mth	22	40	พระราชบัญญัติและคำพยากรณ์ทั้งสิ้นก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้ "
Mth	22	41	เมื่อพวกฟาริสียั้งประหม่ออยู่ที่นั่น พระเยซูทรงถามพวกเขาว่า
Mth	22	42	" พวกท่านคิดอย่างไรด้วยเรื่องพระคริสต พระองค์ทรงเป็นเชื้อสายของผู้ใด " เขาตอบพระองค์ว่า " เป็นเชื้อสายของดาวิด "
Mth	22	43	พระองค์ตรัสถามเขาว่า " ถ้าอย่างนั้นเป็นไฉนดาวิดโดยเดชพระวิญญาณจึงได้เรียกพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า และรับสั่งว่า
Mth	22	44	" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของ
ท่าน "			
Mth	22	45	ถ้าดาวิดเรียกพระองค์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะเป็นเพียงเชื้อสายของดาวิดอย่างไรได้ "
Mth	22	46	ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจตอบพระองค์สักคำหนึ่ง ตั้งแต่วันนั้นมา ไม่มีใครกล้าซักถามพระองค์ต่อไป
Mth	23	1	ครั้งนั้นพระเยซูตรัสกับฝูงชนและพวกสาวกของพระองค์
Mth	23	2	ว่า " พวกธรรมาจารย์กับพวกฟาริสีนั้นบนที่นั่งของโมเสส
Mth	23	3	เหตุฉะนั้นทุกสิ่งซึ่งเขาสั่งสอนพวกท่าน จงถือประพฤติตาม เว้นแต่การประพฤติของเขา อย่าได้ทำตามเลย เพราะเขาเป็นแต่ผู้สั่งสอน แต่เขา
เองหาทำตามไม่			
Mth	23	4	ด้วยเขาเอาของหนักและแบกยากวางบนบ่ามนุษย์ ส่วนเขาเองแม้แต่นิ้วเดียวก็ไม่จับต้องเลย
Mth	23	5	การกระทำของเขาเป็นการรอดเท่านั้น เขาใช้หลักพระบัญญัติอย่างไรใหญ่ สามสิ่งที่มีพหูพจน์อันยาว
Mth	23	6	เขาชอบที่อันมีเกียรติในการเลี้ยงและที่นั่งตำแหน่งสูงในธรรมศาลา
Mth	23	7	กับชอบรับการคำนับที่กลางตลาด และชอบให้คนเรียกเขาว่า ` รมบี รมบี '
Mth	23	8	ท่านทั้งหลายอย่าให้ใครเรียกท่านว่า ` รมบี ' ด้วยท่านมีพระอาจารย์แต่ผู้เดียวคือพระคริสต และท่านทั้งหลายเป็นพี่น้องกันทั้งหมด
Mth	23	9	และอย่าเรียกผู้ใดในโลกว่าเป็นบิดา เพราะท่านมีพระบิดาแต่ผู้เดียว คือผู้ที่ทรงสถิตในสวรรค์
Mth	23	10	อย่าให้ผู้ใดเรียกท่านว่า ` นาย ' ด้วยว่านายของท่านมีแต่ผู้เดียวคือพระคริสต
Mth	23	11	ผู้ใดที่เป็นใหญ่ที่สุดในพวกท่าน ผู้นั้นจะเป็นผู้รับใช้ท่านทั้งหลาย
Mth	23	12	ผู้ใดจะยกตัวขึ้น ผู้นั้นจะต้องถูกเหยียดลง ผู้ใดถ่อมตัวลง ผู้นั้นจะได้รับยกขึ้น
Mth	23	13	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าชื่อใจจด เพราะพวกเจ้าปิดประตูอาณาจักรแห่งสวรรค์ไว้จากมนุษย์ พวกเจ้าเองก็ไม่เข้าไป
และเมื่อคนอื่นจะเข้าไป พวกเจ้าก็ขัดขวางไว้			
Mth	23	14	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าชื่อใจจด ด้วยพวกเจ้ารับเอาเรือนของหญิงม่าย และเสี้ยวธรรมาบัญญัติยาว เพราะ
ฉะนั้นพวกเจ้าจะต้องมีโทษมากยิ่งขึ้น			
Mth	23	15	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าชื่อใจจด ด้วยพวกเจ้าเที่ยวไปตามทางทะเลและทางบกทั่วไปเพื่อจะได้แม่แต่คนเดียวเข้า
จารีต เมื่อได้แล้วก็ทำให้เขาเป็นลูกแห่งนรกยิ่งกว่าเจ้าเองถึงสองเท่า			
Mth	23	16	วิบัติแก่เจ้า คนนำทางตามอด เจ้าสอนว่า ` ผู้ใดจะปฏิญาณอ้างพระวิหาร คำปฏิญาณนั้น ไม่ผูกมัด แต่ผู้ใดจะปฏิญาณอ้างทองคำของพระ
วิหาร ผู้นั้นจะต้องกระทำตามคำปฏิญาณ '			
Mth	23	17	โอ คนโง่เขลาตามอด สิ่งไหนจะสำคัญกว่า ทองคำหรือพระวิหารซึ่งกระทำให้ทองคำนั้นศักดิ์สิทธิ์
Mth	23	18	และว่า ` ผู้ใดจะปฏิญาณอ้างแทนบูชา คำปฏิญาณนั้น ไม่ผูกมัด แต่ผู้ใดจะปฏิญาณอ้างเครื่องตั้งถวายบนแท่นบูชาผู้นั้น ผู้นั้นต้องกระทำตามคำ
ปฏิญาณ '			
Mth	23	19	โอ คนโง่เขลาตามอด สิ่งใดจะสำคัญกว่า เครื่องตั้งถวายหรือแทนบูชาที่กระทำให้เครื่องตั้งถวายนั้นศักดิ์สิทธิ์
Mth	23	20	เหตุฉะนั้น ผู้ใดจะปฏิญาณอ้างแทนบูชา ก็ปฏิญาณอ้างแทนบูชาและสิ่งสารพัดซึ่งอยู่บนแท่นบูชาผู้นั้น
Mth	23	21	ผู้ใดจะปฏิญาณอ้างพระวิหาร ก็ปฏิญาณอ้างพระวิหารและอ้างพระองค์ผู้ทรงสถิตในพระวิหารนั้น
Mth	23	22	ผู้ใดจะปฏิญาณอ้างสวรรค์ ก็ปฏิญาณอ้างพระที่นั่งของพระเจ้าและอ้างพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น
Mth	23	23	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าชื่อใจจด ด้วยพวกเจ้าถวายสิบชักหนึ่งของสระระแหน ยีหว่าและขม้น ส่วนข้อสำคัญแห่ง
พระราชบัญญัติ คือการพิพากษา ความเมตตาและความเชื่อนั้น ได้ละเว้นเสีย สิ่งเหล่านี้พวกเจ้าควรได้กระทำอยู่แล้ว แต่สิ่งอื่นนั้นไม่ควรละเว้นด้วย			
Mth	23	24	โอ คนนำทางตามอด เจ้าทรงองคกน้าออก แต่กลับตัวอูฐเข้าไป
Mth	23	25	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าชื่อใจจด ด้วยเจ้าขัดชำระถ้วยชามแต่ภายนอก ส่วนภายในถ้วยชามนั้นเต็มด้วย
โจรกรรมและการมั่วเมากิเลส			
Mth	23	26	โอ พวกฟาริสีตามอด จงชำระถ้วยชามภายในเสียก่อน เพื่อข้างนอกจะได้สะอาดด้วย
Mth	23	27	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าชื่อใจจด เพราะเจ้าเป็นเหมือนโองคฝิ่งศพซึ่งฉาบด้วยปูนขาว ข้างนอกดูงดงาม แต่
ข้างในเต็มไปด้วยกระดูกคนตายและสารพัดโลโครก			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	23	28	เจ้าทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้นแหละ ภายนอกแลดูเหมือนว่าเป็นคนชอบธรรม แต่ภายในเต็มไปด้วยความหน้าซื่อใจคดและความชั่วช้า
Mth	23	29	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยพวกเจ้าก่อสร้างอุโมงค์ฝังศพของพวกศาสดาพยากรณ์ และตกแต่งอุโมงค์
ฝั่งศพของผู้ชอบธรรมให้งดงาม			
Mth	23	30	แล้วกล่าวว่า `ถ้าเราได้อยู่ในสมัยบรรพบุรุษของเรานั้น จะได้มีส่วนกับเขาในการทำโลหิตของพวกศาสดาพยากรณ์ให้ตกก็หามิได้'
Mth	23	31	อย่างนั้นเจ้าทั้งหลายก็เป็พยานปรักปรำตนเองว่า เจ้าเป็นบุตรของผู้ที่ได้ฆ่าศาสดาพยากรณ์เหล่านั้น
Mth	23	32	เจ้าทั้งหลายจะกระทำตามที่บรรพบุรุษได้กระทำนั้นให้ครบถ้วนเถิด
Mth	23	33	โอ พวกู เจ้าชาตชั่วร้าย เจ้าจะพันโทษนรกอย่างไรได้
Mth	23	34	เหตุฉะนั้น ดุเถิด เราใช้พวกศาสดาพยากรณ์ พวกนักปราชญ์ และพวกธรรมจารย์ต่างๆไปหาพวกเจ้า เจ้าก็ฆ่าเสียบ้าง ตรึงเสียที่กางเขนบ้าง
เขียนในธรรมศาลาของเจ้าบ้าง ข่มเหงไล่ออกจากเมืองนี้ไปเมืองโน้นบ้าง			
Mth	23	35	ดังนั้นบรรดาโลหิตอันชอบธรรมซึ่งตกที่แผ่นดินโลก ตั้งแต่โลหิตของอาเบลผู้ชอบธรรมจนถึงโลหิตของเศคาริยาห์บุตรชายบารักยา ที่พวก
เจ้าได้ฆ่าเสียในระหว่างพระวิหารกับแท่นบูชานั้น คงตกบนพวกเจ้าทั้งหลาย			
Mth	23	36	เราบอกความจริงแก่เจ้าทั้งหลายว่า บรรดาสิ่งเหล่านี้จะตกกับคนสมัยนี้
Mth	23	37	โอ เยรูซาเล็มๆ ที่ได้ฆ่าบรรดาศาสดาพยากรณ์ และเอาหินขว้างผู้ที่รับใช้มาหาเจ้าถึงตาย เราใครจะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนืองๆ เหมือนแม่
ไก่กลุกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลงหยอ			
Mth	23	38	ดุเถิด `บ้านเมืองของเจ้าจะถูกละทิ้งให้รกร้างแก่เจ้า'
Mth	23	39	ด้วยเราว่าแก่เจ้าทั้งหลายว่า เจ้าจะไม่เห็นเราอีกจนกว่าเจ้าจะกล่าวว่า `ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระ
เจริญ'			
Mth	24	1	ฝ่ายพระเยซูทรงออกจากพระวิหาร แล้วพวกสาวกของพระองค์มาชี้ตึกทั้งหลายในพระวิหารให้พระองค์ทอดพระเนตร
Mth	24	2	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " สิ่งสารพัดเหล่านี้พวกท่านเห็นแล้วมิใช่หรือ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ศิลาที่ซ้อนทับกันอยู่ที่นี่ ซึ่งจะไม่ถูก
ทำลายลงก็ไม่มี"			
Mth	24	3	เมื่อพระองค์ประทับบนภูเขาเมะกอกเทศ พวกสาวกมาเฝ้าพระองค์ส่วนตัวทูลว่า " ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายทราบว่
เหตุการณ์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร สิ่งไรเป็นหมายสำคัญว่าพระองค์จะเสด็จมา และวาระสุดท้ายของโลกนี้"			
Mth	24	4	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง
Mth	24	5	ด้วยว่าจะมีหลายคนมาต่างอ้างนามของเรา กล่าวว่า `เราเป็นพระคริสต์' เขาจะล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป
Mth	24	6	ท่านทั้งหลายจะได้ยินถึงเรื่องสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม คอยระวังอย่าตื่นตระหนกเลย ด้วยว่าบรรดาสิ่งเหล่านี้จำต้องบังเกิดขึ้น แต่ที่
สุดปลายยังไม่มาถึง			
Mth	24	7	เพราะประชาชาติต่อประชาชาติ ราชอาณาจักรต่อราชอาณาจักรจะต่อสู้กัน ทั้งจะเกิดกันดารอาหารและโรคติดต่อร้ายแรงและแผ่นดินไหว
ในที่ต่างๆ			
Mth	24	8	เหตุการณ์ทั้งปวงนี้เป็นขึ้นแรกแห่งความทุกข์ลำบาก
Mth	24	9	ในเวลานั้นเขาจะมอบท่านทั้งหลายไว้ให้ทนทุกข์ลำบากและฆ่าท่านเสีย และประชาชาติต่างๆจะเกลียดชังพวกท่านเพราะนามของเรา
Mth	24	10	ครานั้นคนเป็นอันมากจะถดถอยไปและทรยศกันและกัน ทั้งจะเกลียดชังซึ่งกันและกัน
Mth	24	11	ผู้พยากรณ์เท็จหลายคนจะเกิดขึ้นและล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป
Mth	24	12	ความรักของคนเป็นอันมากจะเยือกเย็นลง เพราะความชั่วช้าจะแผ่กว้างออกไป
Mth	24	13	แต่ผู้ใดทนได้จนถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด
Mth	24	14	ข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรนี้จะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยานแก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่ สุดปลายจะมาถึง
Mth	24	15	เหตุฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งกระทำให้เกิดการรกร้างว่างเปล่า ที่ดำเนินลศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวถึงนั้น ตั้งอยู่ใน
สถานบริสุทธิ์" (ผู้ใดก็ตามที่ได้อ่านก็ให้ผู้นั้นเข้าใจเอาเถิด)			
Mth	24	16	" เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา
Mth	24	17	ผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน อย่าให้ลงมาเก็บข้าวของออกจากบ้านของตน
Mth	24	18	ผู้ที่ติดตามทุ่งนา อย่าให้กลับไปเอาเสื้อผ้าของตน
Mth	24	19	แต่ในวันเหล่านั้น อนิจจา น่าสงสารหญิงที่มีครรภ์ หรือมีลูกอ่อนกินนมอยู่
Mth	24	20	จงอธิษฐานขอเพื่อการที่ท่านต้องหนีนั้นจะ ไม่ตกในฤดูหนาวหรือในวันสะบาโต
Mth	24	21	ด้วยว่าในครานั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มโลกมาจนถึงทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่มีต่อไปอีก
Mth	24	22	ถ้ามิได้ทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้เลือกสรร จึงทรงให้วันเหล่านั้นย่นสั้นเข้า
Mth	24	23	ในเวลานั้นถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า `ดุเถิด พระคริสต์อยู่ที่นี้' หรือ `อยู่ที่โน่น' อย่าได้เชื่อเลย
Mth	24	24	ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้พยากรณ์เทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น และจะทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ ถ้าเป็นไปได้จะล่อ
ลวงแม่ผู้ที่ทรงเลือกสรรให้หลง			
Mth	24	25	ดุเถิด เราได้บอกท่านทั้งหลายไว้ก่อนแล้ว
Mth	24	26	เหตุฉะนั้น ถ้าใครจะบอกท่านทั้งหลายว่า `ดุเถิด ท่านผู้นั้นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร' ก็จงอย่าออกไป หรือจะว่า `ดุเถิด อยู่ที่ห้องใน' ก็จง
อย่าเชื่อ			
Mth	24	27	ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออกส่องไปจนถึงทิศตะวันตกฉันใด การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉันนั้น
Mth	24	28	ซอกศพอยู่ที่ไหน ผุ่นกอนหรือก็จะตอมกันอยู่ที่นั่น
Mth	24	29	แต่พอสิ้นความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นแล้ว `ดวงอาทิตย์จะมืด ไปและดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า และบรรดา
สิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้าน'			
Mth	24	30	เมื่อนั้นหมายสำคัญแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า `มนุษย์ทุกตระกูลทั่วโลกจะไว้ทุกข์' แล้วเขาจะเห็น `บุตรมนุษย์เสด็จมาบน
เมฆในท้องฟ้า' ทรงฤทธานุภาพและสงวราศีเป็นอันมาก			
Mth	24	31	พระองค์จะทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก ให้รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้วทั้งสี่ทิศนั้น
ตั้งแต่ที่สุฟฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุฟฟ้าข้างโน้น			
Mth	24	32	จงเรียนคำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ เมื่อแตกกิ่งแตกใบ ท่านก็รู้ว่าฤดูร้อนใกล้จะถึงแล้ว
Mth	24	33	เช่นนั้นแหละ เมื่อท่านทั้งหลายเห็นบรรดาสิ่งเหล่านั้น ก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประตุแล้ว
Mth	24	34	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนชั่วอายุนี้จะไม่ล่วงลับไปก่อนสิ่งทั้งปวงนั้นจะสำเร็จ
Mth	24	35	ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่คำของเรายั่งยืนไปหามิได้เลย
Mth	24	36	แต่วันนั้น โมงนั้น ไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์ก็ไม่รู้ รู้แต่พระบิดาของเราองค์เดียว
Mth	24	37	ด้วยสมัยของโนอาห์ได้เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย
Mth	24	38	เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายได้กินและดื่มกัน ทำการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยาจนจนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวา
Mth	24	39	และน้ำท่วมมากกวาดเอาเขาไปสิ้น โดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นฉันนั้นด้วย
Mth	24	40	เมื่อนั้นชายสองคนอยู่ที่ทุ่งนา จะทรงรับคนหนึ่ง ทรงละคนหนึ่ง
Mth	24	41	หญิงสองคนไม่เป้งอยู่ที่โรงโม่ จะทรงรับคนหนึ่ง ทรงละคนหนึ่ง
Mth	24	42	เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่อก็คพระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมาเวลาไหน
Mth	24	43	จงจำไว้ว่า ถ้าเจ้าของบ้านล่วงรู้ได้ว่าขโมยจะมายามไหน เขาจะตื่นอยู่และเฝ้าระวัง ไม่ให้ทะเลงเรือนของเขาได้
Mth	24	44	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ เพราะในโมงที่ท่านไม่คิด ไม่มีนั้นบุตรมนุษย์จะเสด็จมา
Mth	24	45	ใครเป็นผู้รับใช้สัตย์ซื่อและฉลาด ที่นายได้ตั้งไว้เหนือพวกผู้รับใช้สำหรับแจกอาหารตามเวลา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	24	46	เมื่อนายมาพบเขากระทำอย่างนั้น ผู้รับใช้ผู้นั้นก็จะสุข
Mth	24	47	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะตั้งเขาไว้ให้ดูแลบรรดาข้าวของของท่าน
Mth	24	48	แต่ถ้าผู้รับใช้นั้นซื่อและคิดในใจว่า ` นายของข้าคงมาช้า '
Mth	24	49	แล้วจะตั้งต้นไผ่ตีเพื่อนผู้รับใช้และกินดื่มอยู่กับเพื่อนซื่อ
Mth	24	50	นายของผู้รับใช้ผู้นั้นจะมาในวันที่เขาไม่คิด ในโมงที่เขาไม่รู้
Mth	24	51	และจะทำโทษเขาถึงสาหัส ทั้งจะขับไล่ให้เขาไปอยู่ในที่ของพวกคนหน้าซื่อใจคด ซึ่งที่นั้นจะมีแต่การร้องไห้ซบเซาเยียวฟัน "
Mth	25	1	" เมื่อถึงวันนั้น อาณาจักรแห่งสวรรค์จะเปรียบเหมือนหญิงพรหมจารีสิบคนถือตะเกียงของตนออกไปรับเจ้าบ่าว
Mth	25	2	เป็นคนโง่ห่าคน เป็นหญิงมีปัญญาห้าคน
Mth	25	3	ฝ่ายคนโง่นั้นเอาตะเกียงของตนไป แต่หาได้เอาน้ำมันไปด้วย
Mth	25	4	คนที่มียุปัญญาได้อเอาน้ำมันใส่กาไปกับตะเกียงของตนด้วย
Mth	25	5	เมื่อเจ้าบ่าวยังช้าย พวกหญิงก็พากันนั่งเหงาและหลับไป
Mth	25	6	ครั้นเวลาเที่ยงคืนก็มีเสียงร้องมาว่า ` ดุเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกมารับท่านเถิด '
Mth	25	7	พวกหญิงพรหมจารีเหล่านั้นก็ลุกขึ้นตักแต่งตะเกียงของตน
Mth	25	8	พวกที่โง่ก็นักพุดกับพวกที่มีปัญญาว่า ` ขอแบ่งน้ำมันของท่านให้เราบ้าง เพราะตะเกียงของเราดับอยู่ '
Mth	25	9	พวกที่มีปัญญาจึงตอบว่า ` ทำอย่างนั้นไม่ได้ นากลิ่นน้ำมันจะไม่พอสำหรับเราและเจ้า จงไปหาคนขาย ซื้อสำหรับตัวเองเถิดว่า '
Mth	25	10	เมื่อเขากำลังไปซื้อนั้นเจ้าบ่าวก็มาถึง ผู้ที่พร้อมอยู่แล้วก็ได้ไปกับท่านในการเลี้ยงเนื่องในงานสมรส แล้วประตูก็ปิด
Mth	25	11	ภายหลังหญิงพรหมจารีอีกห้าคนก็มาร้องว่า ` ท่านเจ้าข้าฯ ขอเปิดให้ข้าพเจ้าเข้าไปด้วย '
Mth	25	12	ฝ่ายท่านตอบว่า ` เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน '
Mth	25	13	เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านทั้งหลายไม่รู้กำหนดวันหรือโมงนั้นที่บุตรมนุษย์จะเสด็จมา
Mth	25	14	อาณาจักรแห่งสวรรค์ก็เปรียบเหมือนชายผู้หนึ่งจะออกเดินทางไปยังเมืองไกล จึงเรียกพวกผู้รับใช้ของตนมา และฝากทรัพย์สมบัติของเขาไว้
Mth	25	15	คนหนึ่งท่านให้ห้าตะลันต์ คนหนึ่งสองตะลันต์ และอีกคนหนึ่งตะลันต์เดียว ตามความสามารถของแต่ละคน แล้วท่านก็ไปทันที
Mth	25	16	คนที่ได้รับห้าตะลันต์นั้นก็เอาเงินนั้นไปค้าขาย ได้กำไรมาอีกห้าตะลันต์
Mth	25	17	คนที่ได้รับสองตะลันต์นั้นก็กำไรอีกสองตะลันต์เหมือนกัน
Mth	25	18	แต่คนที่ได้รับตะลันต์เดียวได้ขุดหลุมซ่อนเงินของนายไว้
Mth	25	19	ครั้นอยู่มาช้านาน นายจึงมาคิดบัญชีกับผู้รับใช้เหล่านั้น
Mth	25	20	คนที่ได้รับห้าตะลันต์ก็เอาเงินกำไรอีกห้าตะลันต์มาขึ้นแจ้งว่า ` นายเจ้าข้า ท่านได้มอบเงินห้าตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า ดุเถิด ข้าพเจ้าได้กำไรมา
อีกห้าตะลันต์'			
Mth	25	21	นายจึงตอบเขาว่า ` ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะต้องเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของ
เจ้าเถิด'			
Mth	25	22	คนที่ได้รับสองตะลันต์มาขึ้นแจ้งด้วยว่า ` นายเจ้าข้า ท่านได้มอบเงินสองตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า ดุเถิด ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกสองตะลันต์'
Mth	25	23	นายจึงตอบเขาว่า ` ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะต้องเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของ
เจ้าเถิด'			
Mth	25	24	ฝ่ายคนที่ได้รับตะลันต์เดียวมาขึ้นแจ้งด้วยว่า ` นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าร้องว่าท่านเป็นคนใจแข็ง เกี่ยวผลที่ท่านมิได้หว่าน เก็บส่ำสมที่ท่านมิได้
ไปรย			
Mth	25	25	ข้าพเจ้ากลัวจึงเอาเงินตะลันต์ของท่านไปซ่อนไว้ใต้ดิน ดุเถิด นี่แหละเงินของท่าน '
Mth	25	26	นายจึงตอบเขาว่า ` เจ้าผู้รับใช้ชั่วและเกียจคร้าน เจ้าก็ร้องว่าเราเกี่ยวที่เรามีได้หว่าน เก็บส่ำสมที่เรามีได้ไปรย
Mth	25	27	เหตุฉะนั้น เจ้าควรเอาเงินของเราไปฝากไว้ที่ธนาคาร เมื่อเราจะได้รับเงินของเราทั้งดอกเบียดด้วย
Mth	25	28	เพราะฉะนั้น จงเอาเงินตะลันต์เดียวที่ท่านจากเขา ไปให้คนที่มิได้หว่าน
Mth	25	29	ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะเพิ่มเติมให้ผู้นั้นจนมิเหลือเฟือ แต่ผู้ที่ไม่มี แม้ว่าจะเขามาซื้อก็จะต้องเอาไปจากเขา
Mth	25	30	จงเอาเจ้าผู้รับใช้ที่ไปประโยชน์นี้ไปทิ้งเสียที่มิดภายนอก ซึ่งที่นั้นจะมีการร้องไห้ซบเซาเยียวฟัน '
Mth	25	31	เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในสงาราคีของพระองค์กับหมู่ทูตสวรรค์อันบริสุทธิ เมื่อนั้นพระองค์จะประทับบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์
Mth	25	32	บรรดาประชาชาติต่างๆจะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกมนุษย์ทั้งหลายออกเป็นสองพวก เหมือนอย่างผู้
เลี้ยงแกะจะแยกแกะออกจากแพะ			
Mth	25	33	และพระองค์จะทรงจัดฝูงแกะให้อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ แต่ฝูงแพะนั้นจะทรงจัดให้อยู่เบื้องซ้าย
Mth	25	34	ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ` ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมา
รับอภารอาณาจักรซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลกเป็นมรดก			
Mth	25	35	เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้
Mth	25	36	เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราห่ม เมื่อเราเจ็บป่วย ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในคุก ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา'
Mth	25	37	เวลานั้นบรรดาผู้ชอบธรรมจะกราบทูลพระองค์ว่า ` พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิว และได้จัดมาถวายแต่พระองค์แต่เมื่อ
ไร หรือทรงกระหายน้ำ และได้ถวายให้พระองค์ดื่มแต่เมื่อไร			
Mth	25	38	ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับพระองค์ไว้แต่เมื่อไร หรือเปลือยพระกาย และได้สวมฉลองพระองค์ให้
แต่เมื่อไร			
Mth	25	39	ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประชวรหรือต้องจำอยู่ในคุก และได้มาเฝ้าพระองค์นั้นแต่เมื่อไร'
Mth	25	40	แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบเขาว่า ` เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่งเ็นพวกพี่น้องของเรา นี้ถึง
แม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย'			
Mth	25	41	แล้วพระองค์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายพระหัตถ์ด้วยว่า ` ท่านทั้งหลาย ผู้ต้องสาปแช่ง จงถอยไปจากเราเข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็น
นิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพญามารและสมนของมโนนั้น			
Mth	25	42	เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านก็มิได้ให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็มิได้ให้เราดื่ม
Mth	25	43	เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็มิได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกาย ท่านก็มิได้ให้เสื้อผ้าเราห่ม เราเจ็บป่วยและต้องจำอยู่ในคุก ท่านไม่ได้
เยี่ยมเรา'			
Mth	25	44	เขาทั้งหลายจะทูลพระองค์ด้วยว่า ` พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงหิวหรือทรงกระหายน้ำ หรือทรงเป็นแขกแปลกหน้าหรือ
เปลือยพระกาย หรือประชวร หรือต้องจำอยู่ในคุก และข้าพระองค์มิได้ปรนนิบัติพระองค์นั้นแต่เมื่อไร'			
Mth	25	45	เมื่อนั้นพระองค์จะตรัสตอบเขาว่า ` เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านมิได้กระทำแก่ผู้ต่ำต้อยที่สุดสักคนหนึ่งเ็นพวกนี้ ก็เหมือน
ท่านมิได้กระทำแก่เรา'			
Mth	25	46	และพวกเหล่านี้จะต้องออกไปรับโทษอยู่เป็นนิตย์ แต่ผู้ชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร"
Mth	26	1	ต่อมาเมื่อพระเยซูคริสต์องค์ท่านนี้เสร็จแล้ว พระองค์จึงรับสั่งแก่พวกสาวกของพระองค์ว่า
Mth	26	2	" ท่านทั้งหลายรู้ว่าอีกสองวันจะถึงเทศกาลปัสกา และบุตรมนุษย์จะต้องถูกทรยศไว้ให้ถูกตรึงที่กางเขน "
Mth	26	3	ครั้งนั้นพวกปรีหิตใหญ่ พวกธรรมาจารย์ และพวกผู้ใหญ่ของประชาชนได้ประชุมกันที่คฤหาสน์ของมหาปุรีหิต ผู้ซึ่งเรียกขานกันว่า คาซา
ฟาส			
Mth	26	4	ปรีหิตกันเพื่อจะจับพระเยซูด้วยอุบายเอาไปฆ่าเสีย
Mth	26	5	แต่เขาพูดว่า " ในวันเทศกาลเลี้ยงยอซาฟิงทำเลย ด้วยประชาชนจะเกิดการุ่นวาย "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	26	6	ในเวลาทีพระเยซูทรงประทับอยู่หมู่บ้านเบธานีในเรือนของซีโมนคนโรครีออน
Mth	26	7	ขณะที่พระองค์ทรงเอนพระกายลงเสวยอยู่ มีหญิงผู้หนึ่งถือหมอบน้ำมันหอมราคาแพงมากมาเฝ้าพระองค์ แล้วเทน้ำมันนั้นบนพระเศียรของ
พระองค์			
Mth	26	8	พวกสาวกของพระองค์เมื่อเห็นก็ไม่พอใจ จึงว่า "เหตุใดจึงทำให้ของนี้เสียเปล่า
Mth	26	9	ด้วยน้ำมันนี้ถ้าขายก็ได้เงินมาก แล้วจะแจกให้คนจนก็ได้"
Mth	26	10	เมื่อพระเยซูทรงทราบจึงตรัสแก่เขาว่า " กวนใจหญิงนี้ทำไม เธอได้กระทำการดีแก่เรา
Mth	26	11	ด้วยว่าคนยากจนมีอยู่กับท่านเสมอ แต่เราไม่อยู่กับท่านเสมอไป
Mth	26	12	ซึ่งหญิงนี้ได้เทน้ำมันหอมบนกายเรา เธอกระทำเพื่อการศพของเรา
Mth	26	13	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ที่ไหนๆที่ข้าพเจ้าประเสริฐนี้จะประกาศไปที่ทั่วพิภพ การซึ่งหญิงนี้ได้กระทำจะเลือกลือไปเป็นที่ระลึกถึงเขาที่
นั้นด้วย"			
Mth	26	14	ครั้งนั้นคนหนึ่งเ็นพวกสาวกลีบสองคนชื่อ ยูดาสิสคาริโอท ได้ไปหาพวกบโรหิตใหญ่
Mth	26	15	ถามว่า " ถ้าข้าพเจ้าจะมอบพระองค์ไว้แก่ท่าน ท่านทั้งหลายจะให้ข้าพเจ้าทำอะไร" ฝ่ายเขาก็สัญญาจะให้เงินแก่ยูดาสสามสิบเหรียญ
Mth	26	16	ตั้งแต่นั้นมานายูดาสคอยหาข้อที่จะทรยศพระองค์ไว้
Mth	26	17	ในวันต้นเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ พวกสาวกมาทูลถามพระเยซูว่า " จะให้ข้าพเจ้าจัดเตรียมปัสก้าให้พระองค์เสวยที่ไหน"
Mth	26	18	พระองค์จึงตรัสว่า " จงเข้าไปหาผู้หนึ่งในกรุง บอกเขาว่า ` พระอาจารย์ว่า กาลกำหนดของเรามาใกล้แล้ว เราจะถือปัสก้าที่บ้านของท่าน
พร้อมกับพวกสาวกของเรา "			
Mth	26	19	ฝ่ายสาวกเหล่านั้นก็กระทำตามที่พระเยซูทรงรับสั่ง แล้วได้จัดเตรียมปัสก้าไว้พร้อม
Mth	26	20	ครั้นถึงเวลาพลบค่ำ พระองค์เอนพระกายลงร่วมส้ารับกับสาวกลีบสองคน
Mth	26	21	เมื่อรับประทานกันอยู่พระองค์จึงตรัสว่า " เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศเราไว้"
Mth	26	22	ฝ่ายพวกสาวกก็พากันเป็นทุกข์นัก ต่างคนต่างเริ่มทูลถามพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า คือข้าพระองค์หรือ"
Mth	26	23	พระองค์ตรัสตอบว่า " ผู้ที่เอาอาหารจิมในขนมเดียวกันกับเรา ผู้นั้นแหละที่จะทรยศเราไว้
Mth	26	24	บุตรมนุษย์จะเสด็จไปตามที่ได้เขียนไว้ว่าด้วยพระองค์นั้น แต่ผู้บิบัติแก่ผู้ที่จะทรยศบุตรมนุษย์ไว้ ถ้าคนนั้นมิได้บังเกิดมาก็จะดีกว่า"
Mth	26	25	ยูดาสที่ได้ทรยศพระองค์ทูลถามว่า " อาจารย์เจ้าข้า คือข้าพระองค์หรือ " พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ท่านว่าถูกแล้ว"
Mth	26	26	ระหว่างอาหารมือนั้น พระเยซูทรงหยิบขนมปังมา และเมื่อขอบพระคุณแล้ว ทรงหักส่งให้แก่เหล่าสาวกตรัสว่า " จงรับกินเถิด นี่เป็นกายของ
เรา"			
Mth	26	27	แล้วพระองค์จึงทรงหยิบถ้วยมาขอบพระคุณและส่งให้เขา ตรัสว่า " จงรับไปดื่มทุกคนเถิด
Mth	26	28	ด้วยว่าเป็นโลหิตของเรอนั้นเป็นโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่ ซึ่งต้องหลั่งออกเพื่อยกบาปโทษคนเป็นอันมาก
Mth	26	29	เราบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะ ไม่ดื่มน้ำผลแห่งองุ่นต่อไปอีกจนวันนั้นมาถึง คือวันที่เราจะดื่มกันใหม่กับพวกท่านในอาณาจักรแห่งพระ
บิดาของเรา"			
Mth	26	30	เมื่อพวกเขาร้องเพลงสรรเสริญแล้ว เขาก็พากันออกไปยังภูเขามะกอกเทศ
Mth	26	31	ครั้งนั้นพระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า " ในคืนวันนี้ท่านทุกคนจะสะดุดเพราะเรา ด้วยมีคำเขียนไว้ว่า ` เราจะตีผู้เลี้ยงแกะ และแกะฝูงนั้นจะ
กระจัดกระจายไป"			
Mth	26	32	แต่เมื่อเราฟื้นขึ้นมาแล้ว เราจะ ไปยังแคว้นกาลิลีก่อนหน้าท่าน"
Mth	26	33	ฝ่ายเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า " แม้นกทั้งปวงจะสะดุดเพราะพระองค์ ข้าพระองค์จะสะดุดก็หาไม่ได้เลย"
Mth	26	34	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เรบอกความจริงแก่ท่านว่า ในคืนนี้ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง"
Mth	26	35	เปโตรทูลพระองค์ว่า " ถึงแม้ข้าพระองค์จะต้องตายกับพระองค์ ข้าพระองค์ก็จะ ไม่ปฏิเสธพระองค์เลย " เหล่าสาวกก็ทูลเขานั้นเหมือนกัน
ทุกคน			
Mth	26	36	แล้วพระเยซูทรงพาสาวกมายังที่แห่งหนึ่งเรียกว่า เกทเสมนี แล้วตรัสกับสาวกว่า " จงนั่งอยู่ที่นี้ขณะที่เมื่อเราจะไปอธิษฐานที่โน่น"
Mth	26	37	พระองค์ก็พาเปโตรกับบุตรชายทั้งสองของเศเบดีไปด้วย พระองค์ทรงเริ่มทูลเกล้าและทรงคุกพระทัยยั้งนึก
Mth	26	38	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " ใจของเราเป็นทุกข์แทบจะตาย จงเฝ้าอยู่กับเราที่นี่เถิด"
Mth	26	39	แล้วพระองค์เสด็จดำเนิน ไปอีกหนอยหนึ่ง ก็ซบพระพักตร์ลงถึงดิน อธิษฐานว่า " โอ พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็น ได้ขอให้ข้าพเจ้านี้เลื่อนพ้น
ไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อยาให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์"			
Mth	26	40	พระองค์จึงเสด็จกลับมามายังสาวกเหล่านั้น เห็นเขาอนหลับอยู่ และตรัสกับเปโตรว่า " เป็นอย่างไรนะ ท่านทั้งหลายจะคอยเฝ้าอยู่กับเราสักครุ
เดียวไม่ได้หรือ			
Mth	26	41	จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อท่านจะไม่เข้าในการทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังยังอ่อนกำลัง"
Mth	26	42	พระองค์จึงเสด็จไปอธิษฐานครั้งที่สองอีกว่า " ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าถ้ายนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์ไม่ได้ และข้าพระองค์จำ
ต้องดื่มแล้ว ก็ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์"			
Mth	26	43	ครั้นพระองค์เสด็จกลับมาที่ทรงพบสาวกอนหลับอีก เพราะเขามึนเมาไม่ตื่น
Mth	26	44	พระองค์จึงทรงละเขาไว้เสด็จไปอธิษฐานครั้งที่สาม เหมือนคราวก่อนๆอีก
Mth	26	45	แล้วพระองค์เสด็จมายังพวกสาวกของพระองค์ ตรัสว่า " จงนอนต่อไปให้หายเหนื่อยเถิด ดูเถิด เวลาใกล้แล้ว และบุตรมนุษย์จะต้องถูก
ทรยศไว้ในมือคนบาป			
Mth	26	46	ลุกขึ้น ไปกันเถิด ดูเถิด ผู้ที่จะทรยศเราไว้มาใกล้แล้ว"
Mth	26	47	พระองค์ตรัสยัง ไม่นับขาดคำ ดูเถิด ยูดาส คนหนึ่งในเหล่าสาวกลีบสองคนนั้น ได้เข้ามา และมีประชาชนเป็นอันมากถือดาบ ถือไม้ตะบอง มา
จากพวกบโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่แห่งประชาชน			
Mth	26	48	ผู้ที่จะทรยศพระองค์ไว้วันนี้ได้ให้อาณัติสัญญาแก่เขาว่า " เราจะจับผู้ใด ก็เป็นผู้นั้นแหละ จงจับกุมเขาไว้"
Mth	26	49	ขณะนั้น ยูดาสตรงมาหาพระเยซูทูลว่า " สวัสดี พระอาจารย์ " แล้วจับพระองค์
Mth	26	50	พระเยซูได้ตรัสกับเขาว่า " สหายเอ๋ย มาที่นี่ทำไม " คนเหล่านั้นก็เข้ามาจับพระเยซูและคุมไป
Mth	26	51	ดูเถิด มีคนหนึ่งที่อยู่กับพระเยซู ยื่นมือชักดาบออก ฟันหูผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาบโรหิตขาด
Mth	26	52	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " จงเอาดาบของท่านใส่ฝักเสียบ ด้วยว่าบรรดาผู้ถือดาบจะพินาศเพราะดาบ
Mth	26	53	ท่านคิดว่าเราจะขอพระบิดาของเราไม่ได้หรือ และในครุเดียวพระองค์จะประทานทูตสวรรค์แก่เรากว่าสิบสองกอง
Mth	26	54	แต่ถ้าเช่นนั้นพระคัมภีร์ที่ว่า จ้าจะต้องเป็นอย่างไร จะสำเร็จได้อย่างไร"
Mth	26	55	ขณะนั้นพระเยซูได้ตรัสกับมนุษย์ว่า " ท่านทั้งหลายเห็นเราเป็นโจรหรือจึงถือดาบ ถือตะบองออกมาจับเรา เราได้นั่งกับท่านทั้งหลายสิ่งสอน
ในพระวิหารทุกวัน ท่านก็หาได้จับเราไม่			
Mth	26	56	แต่เหตุการณ์ที่ได้บังเกิดขึ้นครั้งนี้ เพื่อจะสำเร็จตามที่พวกศาสนพยากรณ์ได้เขียนไว้" แล้วสาวกทั้งหมดก็ได้ละทิ้งพระองค์ไว้และพากัน
หนีไป			
Mth	26	57	ผู้ที่จับพระเยซูได้พาพระองค์ไปถึงคายาฟาสมหาบโรหิต ที่พวกธรรมจารย์และพวกผู้ใหญ่ได้ประชุมกันอยู่ที่นั่น
Mth	26	58	แต่เปโตรได้ติดตามพระองค์ไปห่างๆจนถึงกฤษฎาสน์ของมหาบโรหิต แล้วเข้าไปนั่งข้างในกับคนใช้ เพื่อจะดูว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร
Mth	26	59	พวกบโรหิตใหญ่ พวกผู้ใหญ่ กับบรรดาสมาชิกสภาจึงหาพยานเท็จมาเบิกปรัปรา่พระเยซู เพื่อจะประหารพระองค์เสีย
Mth	26	60	แต่หาหลักฐาน ไม่ได้ เออ ถึงแม้มีพยานเท็จหลายคนมาให้การก็หาหลักฐานไม่ได้ ในที่สุดมีพยานเท็จสองคนมา
Mth	26	61	กล่าวว่า " คนนี้ได้ว่า ` เราสามารถจะทำลายพระวิหารของพระเจ้า และจะสร้างขึ้นใหม่ในสามวัน "
Mth	26	62	มหาบโรหิตจึงลุกขึ้นถามพระองค์ว่า " ท่านจะไม่ตอบอะไรหรือ คนเหล่านี้เป็นพยานปรัปรา่ท่านด้วยเรื่องอะไร"
Mth	26	63	แต่พระเยซูทรงนิ่งอยู่ มหาบโรหิตจึงกล่าวแก่พระองค์ว่า " เราให้ท่านปฏิญาณโดยอ้างพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ให้บอกเราว่า ท่านเป็นพระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

คริสตัพระบุตรของพระเจ้าหรือไม"			
Mth	26	64	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ท่านว่าถูกแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีก เรบอกท่านทั้งหลายว่า ในเวลาเบื้องหน้านั้น ท่านทั้งหลายจะได้เห็นบุตรมนุษย์นั่ง
ข้างขวาพระหัตถ์ของผู้ทรงฤทธานภาพ และเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์"			
Mth	26	65	ขณะนั้นมหาปุโรหิตจึงลึงเสื้อของตน แล้วว่า " เขาพูดหมิ่นประมาทแล้ว เราต้องการพยานอะไรอีกเล่า ดูเถิด ท่านทั้งหลายก็ได้ยินเขาพูด
หมิ่นประมาทแล้ว			
Mth	26	66	ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร" คนทั้งปวงก็ตอบว่า " ควรปรับโทษถึงตาย"
Mth	26	67	แล้วเขาก็ม้นำลายรดพระพักตร์พระองค์และตีพระองค์ และคนอื่นเอาฝ่ามือตบพระองค์
Mth	26	68	แล้วว่า " เจ้าพระคริสต์ จงพยากรณ์ให้เราว่าไรใครตบเจ้า"
Mth	26	69	ขณะนั้นเปโตรนั่งอยู่ภายนอกบริเวณเกตุหาสน่นั้น มีสาวใช้คนหนึ่งมาพูดกับเขาว่า " เจ้าได้อยู่กับเยซูชวากาลิลีด้วย"
Mth	26	70	แต่เปโตรได้ปฏิเสธต่อหน้าคนทั้งปวงว่า " ที่เจ้านั้นข้าไม่รู้เรื่อง"
Mth	26	71	เมื่อเปโตรได้ออกไปที่ระเบียง สาวใช้อีกคนหนึ่งแลเห็นจึงบอกคนทั้งปวงที่อยู่ที่นี่ว่า " คนนี้ได้อยู่กับเยซูชวานาซาเรธด้วย"
Mth	26	72	เปโตรจึงปฏิเสธอีกทั้งปฏิเสธว่า " ข้าไม่รู้จักคนนั้น"
Mth	26	73	อีกสักครู่หนึ่งคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ใกล้ๆนั้นก็มาว่าแก่เปโตรว่า " เจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกนั้นแน่แล้ว ด้วยว่าสำเนียงของเจ้าสอตัวเอง"
Mth	26	74	แล้วเปโตรก็เริ่มสยดและสาบานว่า " ข้าไม่รู้จักคนนั้น" ในทันใดนั้นโกกซัน
Mth	26	75	เปโตรจึงระลึกถึงคำที่พระเยซูตรัสไว้แก่เขาว่า " ก่อนโกกซัน ท่านจะปฏิเสธสามครั้ง" แล้วเปโตรก็ออกไปข้างนอกร่องให้เป็นทุกข์ยิ่งนัก
Mth	27	1	ครั้นรุ่งเช้า บรรดาพวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่แห่งประชาชนปรึกษากันด้วยเรื่องพระเยซู เพื่อจะประหารพระองค์เสีย
Mth	27	2	เขาจึงมัดพระองค์พาไปมอบไว้แก่ปอนทัสปีลาตเจ้าเมือง
Mth	27	3	เมื่อพิลาตผู้ทรงยศพระองค์เห็นว่าพระองค์ต้องปรับโทษก็กลับใจ นำเงินสามสิบเหรียญนั้นมาคืนให้แก่พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่
Mth	27	4	กล่าวว่า " ข้าพเจ้าได้ทำบาปที่ได้ทรยศโลหิตอันบริสุทธิ์" คนเหล่านั้นจึงว่า " การนั้นเป็นธุระอะไรของเรา เจ้าต้องรับธุระเอาเอง"
Mth	27	5	ยูดาสจึงทิ้งเงินนั้น ไว้ในพระวิหารและจากไป แล้วเขาก็ออกไปผูกคอตาย
Mth	27	6	พวกปุโรหิตใหญ่จึงเก็บเอาเงินนั้นมาแล้วว่า " เป็นการผิดพระราชบัญญัติที่จะเก็บเงินนั้นไว้ในคลังพระวิหาร เพราะเป็นค่าโลหิต"
Mth	27	7	เขาก็ปรึกษากันและได้เอาเงินนั้น ไปซื้อทุ่งข้างหม้อไว้ สำหรับเป็นที่ฝังศพคนต่างบ้านต่างเมือง
Mth	27	8	เหตุฉะนั้น เขาจึงเรียกทุ่งนั้นว่า ทุ่งโลหิต จนถึงทุกวันนี้
Mth	27	9	ครั้งนั้นก็สำเร็จตามพระวจนะโดยเยเรมีย์คาสตาดพยากรณ์ ซึ่งว่า ` เขารับเงินสามสิบเหรียญ ซึ่งเป็นราคาของผู้ที่เขาตีราคาไว้วัน' คือก็คือคน
อิสราเอลบางคนตีราคาไว้			
Mth	27	10	` แล้วไปซื้อทุ่งข้างหม้อ ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาข้าพเจ้า'
Mth	27	11	เมื่อพระเยซูทรงยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าเมือง เจ้าเมืองจึงถามพระองค์ว่า " ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ" พระเยซูตรัสกับท่านว่า " ก็ท่านว่า
แล้วนี้"			
Mth	27	12	แต่เมื่อพวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ได้ฟ้องกล่าวโทษพระองค์ พระองค์มิได้ทรงตอบประการใด
Mth	27	13	พิลาตจึงกล่าวแก่พระองค์ว่า " ซึ่งเขาได้กล่าวความปรักปรำท่านเป็นหลายประการนี้ ท่านไม่ได้ยินหรือ"
Mth	27	14	แต่พระองค์ก็มิได้ตรัสตอบท่านสักคำเดียว เจ้าเมืองจึงอัศจรรย์ใจนัก
Mth	27	15	ในเทศกาลเลี้ยงนั้น เจ้าเมืองเคยปล่อยนักโทษคนหนึ่งให้แก่หมูชนตามใจชอบ
Mth	27	16	คราวนั้นพวกเขามักโทษสำคัญคนหนึ่งชื่อบารับบัส
Mth	27	17	เหตุฉะนั้นเมื่อคนทั้งปวงชุมนุมกันแล้ว พิลาทได้ถามเขาว่า " เจ้าทั้งหลายปรารถนาให้ข้าพเจ้าปล่อยผู้ใดแก่เจ้า บารับบัสหรือพระเยซูที่เรียก
ว่า พระคริสต์"			
Mth	27	18	เพราะท่านรู้แล้วว่าเขาได้มอบพระองค์ไว้ด้วยความอิจฉา
Mth	27	19	ขณะที่พิลาตนั้นบิลลังก์พิพากษาอยู่นั้น ภรรยาของท่านได้ใช้คนมาเรียนท่านว่า " ท่านอย่าพัวพันเรื่องของคนชอบธรรมนั้นเลย ด้วยว่า
วันนี้ดิฉันฝันร้าย ไม่มีคลายใจเพราะท่านผู้นั้น"			
Mth	27	20	ฝ่ายพวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ก็ยอมหมุ่ชมนขอให้ปล่อยบารับบัส และให้ประหารพระเยซูเสีย
Mth	27	21	เจ้าเมืองจึงถามเขาว่า " ในสองคนนี้จะจะให้เราปล่อยคนไหนให้แก่เจ้า" เขาตอบว่า " บารับบัส"
Mth	27	22	พิลาตจึงถามพวกเขาว่า " ถ้าอย่างนั้น เราจะทำอย่างไรแก่พระเยซูที่เรียกว่า พระคริสต์" เขาพากันร้องแก่ท่านว่า " ให้ตรึงเขาเสียที่
กางเขนเถิด"			
Mth	27	23	เจ้าเมืองถามว่า " ตรึงทำไม เขาได้ทำผิดประการใด" แต่เขาทั้งหลายก็ยังร้องว่า " ให้ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด"
Mth	27	24	เมื่อพิลาตเห็นว่าไม่ได้การมีแต่จะเกิดวุ่นวายขึ้น ท่านก็เอาน้ำล้างมือต่อหน้าหมูชน แล้วว่า " เราไม่มีผิดด้วยเรื่องโลหิตของคนชอบ
ธรรมคนนี้ เจ้ารับธุระเอาเองเถิด"			
Mth	27	25	บรรดาหมูชนเรียนว่า " ให้โลหิตของเขตกอยแก่เราทั้งบุตรของเราเถิด"
Mth	27	26	ท่านจึงปล่อยบารับบัสให้เขา และเมื่อท่านได้โบยตีพระเยซูแล้ว ท่านก็มอบให้ตรึงไว้ที่กางเขน
Mth	27	27	พวกทหารของเจ้าเมืองจึงพาพระเยซูไปไว้ในศาลาปริโตรีม แล้วก็รวมทหารทั้งกองล้อมพระองค์ไว้
Mth	27	28	และพวกเขาเปลื้องฉลองพระองค์ออก เอาเสื้อสีแดงขั้มาสวมพระองค์
Mth	27	29	เมื่อพวกเขาเอาหนามสามเป็นมงกุฎ เขาก็สวมพระเศียรของพระองค์ แล้วเอาไม้ไผ่ให้ถือไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และเขาได้คุก
เขาลงต่อพระพักตร์พระองค์ เยาะเย้ยพระองค์ว่า " กษัตริย์ของพวกยิวเจ้าข้า ขอทรงพระเจริญ"			
Mth	27	30	แล้วเขาก็ถ่มน้ำลายรดพระองค์ และเอาไม้ไผ่หนึ่งตีพระเศียรของพระองค์
Mth	27	31	เมื่อพวกเขาเยาะเย้ยพระองค์แล้ว เขากอดเสื้อนั้นออก แล้วเอาฉลองพระองค์สามให้ และนำพระองค์ออกไปเพื่อจะตรึงเสียที่กางเขน
Mth	27	32	ครั้นพวกเขาออกไปแล้ว เขาได้พบชาวไซรินคนหนึ่งชื่อซิโมน เขาจึงเกณฑ์คนนั้นให้แบกกางเขนของพระองค์ไป
Mth	27	33	เมื่อพวกเขามาถึงสถานที่หนึ่งเรียกว่ากลโกธา แปลว่า ที่กะโหลกศีรษะ
Mth	27	34	เขาเอาน้ำองุ่นเปรี้ยวระคนกับของขมมาถวายพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงชิมก็ไม่สลาย
Mth	27	35	ครั้นตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้ว เขาก็เอาฉลองพระองค์มาจับสลักแบ่งปันกันเพื่อจะสำเร็จตามพระวจนะโดยคาสตาดพยากรณ์ซึ่งว่า ` เสื้อผ้า
ของข้าพระองค์ เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้น เขาก็จับสลักกัน"			
Mth	27	36	แล้วพวกเขาก็นั่งเฝ้าพระองค์อยู่ที่นั่น
Mth	27	37	และได้เอาถ้อยคำข้อหาที่ลงโทษพระองค์ไปติดไว้เหนือพระเศียร ซึ่งอ่านว่า " ผู้นี้คือเยชุกษัตริย์ของชนชาติยิว"
Mth	27	38	คราวนั้นเขาเอาโจรสองคนตรึงไว้พร้อมกับพระองค์ ข้างขวาคนหนึ่ง ข้างซ้ายอีกคนหนึ่ง
Mth	27	39	ฝ่ายคนหนึ่งหลายทีเดินผ่าน ไปมานั้นก็ตำท้อพระองค์ สิ้นศีรษะของเขา
Mth	27	40	กล่าวว่า " เจ้าผู้จะทำลายพระวิหารและสร้างขึ้นในสามวันนะ จงช่วยตัวเองให้รอด ถ้าเจ้าเป็นบุตรของพระเจ้า จงลงมาจากกางเขนเถิด"
Mth	27	41	พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกธรรมาจารย์และพวกผู้ใหญ่ก็เยาะเย้ยพระองค์เช่นกันว่า
Mth	27	42	" เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองให้รอดไม่ได้ ถ้าเขาเป็นกษัตริย์ของชาติอิสราเอล ให้เขาลงมาจากกางเขนเถิดวันนี้เถิด และเราจะได้
เชื้อเขา			
Mth	27	43	เขาไว้ใจในพระเจ้า ถ้าพระองค์พอพระทัยในเขาก็ให้พระองค์ทรงช่วยเขาให้รอดเถิดวันนี้เถิด ด้วยเขาได้กล่าวว่า ` เราเป็นบุตรของพระ
เจ้า"			
Mth	27	44	ถึงโจรที่ถูกตรึงไว้กับพระองค์ก็ยกกล่าวคำหาบช้าต่อพระองค์เหมือนกัน
Mth	27	45	แล้วก็บังเกิดมืดทั่วแผ่นดิน ตั้งแต่เวลาเที่ยงวัน จนถึงบ่ายสามโมง
Mth	27	46	ครั้นประมาณบ่ายสามโมงพระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า " เอลิ เอลิ ลามาสะบัคธานี" แปลว่า " พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้า
พระองค์ โฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mth	27	47	บางคนที่ยืนอยู่ที่นั่น เมื่อได้ยินก็พูดว่า " คนนี้เรียกเอลียาห์ "
Mth	27	48	ในทันใดนั้น คนหนึ่งในพวกเขารุ่งไปเอาฟองน้ำชุบน้ำองุ่นเปรี้ยวเสียบปลายไม้้อ ส่งให้พระองค์เสวย
Mth	27	49	แต่คนอื่นร้องว่า " อย่าเพ้อก่อน ให้เราคอยดูซิว่าเอลียาห์จะมาช่วยเขาให้รอดหรือไม่ "
Mth	27	50	ฝ่ายพระเยซู เมื่อพระองค์ร้องเสียงดังอีกครั้งหนึ่ง ก็ทรงปล่อยพระวิญญาณจิตให้ออกไป
Mth	27	51	และอุทิศตัวในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อนตั้งแต่นบนตลอดกลาง แผ่นดินก็ไหว ศลาก็แตกออกจากกัน
Mth	27	52	อุโมงค์ฝังศพก็เปิดออก ศพของพวกวิสุทธิชนหลายคนก็สว่างหล่นไปแล้ว ได้เป็นขึ้นมา
Mth	27	53	และเมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว เขาก็ทั้งหลายก็ออกจากอุโมงค์พากันเข้าไปในนครบริสุทธิปรากฏแก่คนเป็นอันมาก
Mth	27	54	ส่วนนายร้อยและทหารที่เฝ้าพระเยซูอยู่ด้วยกัน เมื่อได้เห็นแผ่นดินไหวและการที่ปวงซึ่งบังเกิดขึ้นนั้น ก็พากันครันครามยิ่งนัก จึงพูดกันว่า
" แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า "			
Mth	27	55	ที่นั่นมีหญิงหลายคนที่ได้ติดตามพระเยซูจากแคว้นกาลิลีเพื่อปรนนิบัติพระองค์ มองดูอยู่แต่ไกล
Mth	27	56	ในพวกนั้นมีมารีย์ชาวมัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบและโยเสส และมารดาของบุตรเศเบดี
Mth	27	57	ครั้นถึงเวลาพลบค่ำ มีเศรษฐีคนหนึ่งมาจากบ้านอาริมาเรียชื่อโยเซฟ เป็นสาวกของพระเยซูด้วย
Mth	27	58	เขาได้เข้าไปหาปีลาตขอพระศพพระเยซู ปีลาตจึงสั่งให้มอบพระศพนั้นให้
Mth	27	59	เมื่อโยเซฟได้รับพระศพมาแล้ว เขาก็เอาผ้าพันที่สะอาดพันห่มพระศพไว้
Mth	27	60	แล้วเชิญพระศพไปประดิษฐานไว้ที่อุโมงค์ใหม่ของตน ซึ่งเขาได้สกัดไว้ในศิลา เขาก็กลิ้งหินใหญ่ปิดปากอุโมงค์ไว้แล้วก็ไป
Mth	27	61	ฝ่ายมารีย์ชาวมัคดาลากับมารีย์อีกคนหนึ่งนั้น ก็นั่งอยู่ที่นั่นตรงหน้าอุโมงค์
Mth	27	62	ในวันรุ่งขึ้น คือวันถัดจากวันเตรียม พวกบโรหิตใหญ่และพวกฟาริสีพากันไปหาปีลาต
Mth	27	63	เรียนว่า " เจ้าคุณขอรับ ข้าพเจ้าทั้งหลายจำได้ว่า คนล่อลวงผู้นั้น เมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ได้พูดว่า ` ล่วงไปสามวันแล้วเราจะเป็นขึ้นมาใหม่ '
Mth	27	64	เหตุฉะนั้น ขอให้มีบัญชาสั่งเฝ้าอุโมงค์ให้แข็งแรงจนถึงวันที่สาม เกือบกว่าสาวกของเขามาในตอนกลางคืน และลักเอาศพไป แล้วจะ
ประกาศแก่ประชาชนว่า เขาเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และการหลอกลวงครั้งนี้จะร้ายแรงยิ่งกว่าครั้งก่อนอีก "			
Mth	27	65	ปีลาตจึงบอกเขาว่า " พวกท่านจงเอายามไปเถิด จงไปเฝ้าให้แข็งแรงเท่าที่ทำได้ "
Mth	27	66	เขาจึงไปท้ออุโมงค์ให้มั่นคง ประทับตราไว้ที่หิน และวางยามประจำอยู่
Mth	28	1	ภายหลังวันสะบาโต เวลาใกล้รุ่งเช้าวันต้นสัปดาห์ มารีย์ชาวมัคดาลากับมารีย์อีกคนหนึ่งมาดูอุโมงค์
Mth	28	2	ดูเถิด ได้เกิดแผ่นดินไหวใหญ่อิ่งนัก มีทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ลงมาจากสวรรค์ กลิ้งก้อนหินนั้นออกจากปากอุโมงค์ แล้วก็นั่งอยู่
บนหินนั้น			
Mth	28	3	ใบหน้าของทูตนั้นเหมือนแสงฟ้าแลบ เสื้อของทูตนั้นก็ขาวเหมือนหิมะ
Mth	28	4	ยามที่เฝ้าอยู่นั้นกลัวทูตองค์นั้นจนตัวสั่น และเป็นเหมือนคนตาย
Mth	28	5	ทูตสวรรค์นั้นจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า " อย่ากลัวเลย เราอยู่ว่าท่านทั้งหลายมาหาพระเยซูซึ่งถูกตรึงไว้ที่กางเขน
Mth	28	6	พระองค์หาได้ประทับอยู่ที่นั่นไม่ เพราะพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้วตามซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้ นั้น มาดูที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ได้บรรทมอยู่นั้น
Mth	28	7	แล้วจงรีบไปบอกพวกสาวกของพระองค์เถิดว่า พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และดูเถิด พระองค์เสด็จไปยังแคว้นกาลิลีก่อนท่าน
ทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจะเห็นพระองค์ที่นั่น ดูเถิด เรา ก็บอกท่านแล้ว "			
Mth	28	8	หญิงเหล่านั้นก็ไปจากอุโมงค์โดยเร็ว ทั้งกลัวทั้งยินดีเป็นอันมาก จึงไปบอกพวกสาวกของพระองค์
Mth	28	9	ขณะที่หญิงเหล่านั้นไปบอกสาวกของพระองค์ ดูเถิด พระเยซูได้เสด็จพบเขาและตรัสว่า " จงจำไว้เถิด " หญิงเหล่านั้นก็มากอดพระบาท
ของพระองค์ และนมัสการพระองค์			
Mth	28	10	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " อย่ากลัวเลย จงไปบอกพวกพี่น้องของเราให้ไปยังแคว้นกาลิลี และพวกเขาจะได้พบเราที่นั่น "
Mth	28	11	เมื่อหญิงเหล่านั้นกำลังจะไป ดูเถิด มียามบางคนในพวกที่เฝ้าอุโมงค์นั้นเข้ามาในเมือง เล่าเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้นนั้นให้พวกบโรหิตใหญ่
ฟัง			
Mth	28	12	เมื่อพวกบโรหิตใหญ่ประชุมปรึกษากับพวกผู้ใหญ่แล้ว ก็แจกเงินเป็นอันมากให้แก่พวกทหาร
Mth	28	13	สั่งว่า " พวกเจ้าจงพูดว่า ` พวกสาวกของเขามาลักเอาศพไป ในเวลากลางคืนเมื่อเรานอนหลับอยู่ '
Mth	28	14	ถ้าความนี้ทราบถึงหูเจ้าเมือง เราจะพูดแก้ไขให้พวกเจ้าพ้นโทษ "
Mth	28	15	ครั้นพวกทหารได้รับเงินนั้น จึงทำตามคำแนะนำ และความนี้ก็เลื่องลือไปในบรรดาพวกยิวจนทุกวันนี้
Mth	28	16	แล้วสาวกกลับเอ็ดคนนั้นก็ไปยังแคว้นกาลิลี ถึงภูเขาที่พระเยซูได้ทรงกำหนดไว้
Mth	28	17	และเมื่อเขาเห็นพระองค์จึงกราบลงนมัสการพระองค์ แต่บางคนยังไม่เชื่ออยู่
Mth	28	18	พระเยซูจึงเสด็จเข้ามาใกล้ แล้วตรัสกับเขาว่า " ถูทราบภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว
Mth	28	19	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
Mth	28	20	สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน "
Mrk	1	1	ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าเริ่มต้นดังนี้
Mrk	1	2	ตามที่ได้เขียนไว้ในคำของศาสดาพยากรณ์ว่า ` ดูเถิด เราใช้ทูตของเราไปข้างหน้าท่าน ผู้นั้นจะเตรียมมรรคาของท่านไว้ข้างหน้าท่าน
Mrk	1	3	เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า " จงเตรียมมรรคาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป " "
Mrk	1	4	ยอห์นให้เขารับบัพติศมาในถิ่นทุรกันดาร และประกาศเรื่องบัพติศมาอันสำแดงการกลับใจใหม่ เพื่อการยกโทษความผิดบาป
Mrk	1	5	คนทั่วแคว้นยูเดียกับชาวกรุงเยรูซเล็มได้พากันออกไปหาจอห์น สรรภาพความผิดบาปของตน และได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำ
จอร์แดน			
Mrk	1	6	ยอห์นแต่งกายด้วยผ้าขนสัตว์ และใช้หนังสัตว์คาดเอว รับประทานตักแตนและน้ำผึ้งป่า
Mrk	1	7	ท่านประกาศว่า " ภายหลังเราจะมิพระองค์ผู้หนึ่งเสด็จมาทรงเป็นใหญ่กว่าเราอีก ซึ่งเราไม่คู่ควรแม้จะน้อมตัวลงแก่สายลอมพระบาทให้
พระองค์			
Mrk	1	8	จริงๆแล้วเราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่พระองค์นั้นจะให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ "
Mrk	1	9	ต่อมาในคราวนั้นพระเยซูเสด็จมาจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี และได้ทรงรับบัพติศมาจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดน
Mrk	1	10	พอพระองค์เสด็จขึ้นมาจากน้ำ ในทันใดนั้นก็ทอดพระเนตรเห็นท้องฟ้าแหวกออก และพระวิญญาณคจอกเขาเสด็จลงมาบนพระองค์
Mrk	1	11	แล้วมีพระสุรเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า " ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราขอบใจในท่านมาก "
Mrk	1	12	ในทันใดนั้น พระวิญญาณจึงเร่งรื้อพระองค์ให้เสด็จเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร
Mrk	1	13	และเขาทนได้ทดลองพระองค์อยู่ในถิ่นทุรกันดารนั้นถึงสี่สิบวัน พระองค์ทรงอยู่ในที่ของสัตว์ป่า และมีพวกทูตสวรรค์มาปรนนิบัติพระองค์
Mrk	1	14	ครั้นยอห์นถูกขังไว้ในคุกแล้ว พระเยซูได้เสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า
Mrk	1	15	และตรัสว่า " เวลากำหนดมาถึงแล้ว และอาณาจักรของพระเจ้าก็มาใกล้แล้ว ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ และเชื่อข่าวประเสริฐเถิด "
Mrk	1	16	ขณะที่พระองค์เสด็จไปตามชายทะเลสาบกาลิลี พระองค์ก็ทรงทอดพระเนตรเห็นซีโมนและอันดรูว์น้องชายของซีโมน กำลังทอดอวนอยู่ที่
ทะเลสาบ ด้วยว่าเขาเป็นชาวประมง			
Mrk	1	17	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ท่านจงตามเราเถิด และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้คนดั่งหาปลา "
Mrk	1	18	เขาก็ละอวนตามพระองค์ไปทันที
Mrk	1	19	ครั้นพระองค์ทรงดำเนินต่อไปอีกหน่อยหนึ่ง พระองค์ก็ทอดพระเนตรเห็นยากอบบุตรชายเศเบดีกับยอห์นน้องชายของเขา กำลังชวนอวนอยู่
ในเรือ			
Mrk	1	20	ในทันใดนั้นพระองค์ได้ทรงเรียกเขา เขาก็ละอวนกับเขาได้ทันที และได้ตามพระองค์ไป
Mrk	1	21	พระองค์กับพวกของพระองค์จึงเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม และพอถึงวันสะบาโตพระองค์ได้เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาเทศนาสั่งสอน
Mrk	1	22	เขาทั้งหลายก็อศรรายใจด้วยกำลังสอนของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสั่งสอนเขาด้วยสิทธิอำนาจ หาเหมือนพวกธรรมาจารย์ไม่

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	1	23	มีชายคนหนึ่งในธรรมศาลาของเขามีโลโครกเข้าสิง มันได้ร้องออกมา
Mrk	1	24	ว่า " พระเยซูชื่อนาซาเรธ ปล่อยเราไว้ ท่านมาอยู่กับเราทำไม ท่านมาทำลายเราหรือ เรารู้ว่าท่านเป็นผู้ใด ท่านคือองค์บริสุทธิ์ของพระเจ้า"
Mrk	1	25	พระเยซูจึงตรัสห้ามมันว่า " เจ้าจงนิ่งเสีย ออกมาจากเขา"
Mrk	1	26	และเมื่อโลโครกทำให้คนนั้นชักและร้องเสียงดังแล้ว มันก็ออกมาจากเขา
Mrk	1	27	คนทั้งปวงก็ประหลาดใจถึงกามกันว่า " การนี้เป็นอย่างไรหนอ นี่เป็นคำสั่งสอนใหม่อะไร ท่านสั่งโลโครกด้วยสิทธิอำนาจและมันก็เชื่อฟังท่าน"
Mrk	1	28	ในขณะนั้น กิตติศัพท์ของพระองค์ได้ลือลือไปทั่วแคว้นแคว้นบ้านเมืองที่อยู่รอบแขวงกาลิลี
Mrk	1	29	พอออกมาจากรวมศาลา พระองค์กับพวกของพระองค์จึงเข้าไปในเรือนของซีโมนและอันดรูว์ พร้อมกับยากอบและยอห์น
Mrk	1	30	แม่ยายของซีโมนนอนป่วยจับไข้อยู่ในที่นั้น ใตนั้นเขาจึงมาทูลพระองค์ให้ทราบด้วยเรื่องของนาง
Mrk	1	31	แล้วพระองค์ก็เสด็จไปจับมือนางพยุงขึ้นและทันใดนั้นไข้ก็หาย นางจึงปรนนิบัติเขาทั้งหลาย
Mrk	1	32	เวลาเย็นวันนั้นครั้นตะวันตกแล้ว คนทั้งหลายพาบรรดาคนเจ็บป่วย และคนที่มีผีสิง มาหาพระองค์
Mrk	1	33	และคนทั้งเมืองก็แตกตื่นมาออกันอยู่ที่ประตู
Mrk	1	34	พระองค์จึงทรงรักษาคนเป็นโรคต่างๆ ใหหายหลายคน และได้ทรงขับผีออกเสียหลายผี แต่ผีเหล่านั้นพระองค์ทรงห้ามมิให้พูด เพราะว่ามัน
รู้จักพระองค์			
Mrk	1	35	ครั้นเวลาเช้ามีดพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่เปลี่ยว และทรงอธิษฐานที่นั่น
Mrk	1	36	ฝ่ายซีโมนและคนทั้งหลายที่อยู่ด้วยก็ตามหาพระองค์
Mrk	1	37	เมื่อพวกเขาพบพระองค์แล้ว เขาจึงทูลพระองค์ว่า " คนทั้งปวงแสวงหาพระองค์"
Mrk	1	38	พระองค์ตรัสแก่เขาว่า " ให้เราทั้งหลายไปในบ้านเมืองใกล้เคียง เพื่อเราจะได้ประกาศที่นั่นด้วย ที่เรามาก็เพื่อการนั่นเอง"
Mrk	1	39	พระองค์ได้ประกาศในธรรมศาลาของเขาทั่วแคว้นกาลิลี และได้ขับผีออกเสียหลายผี
Mrk	1	40	และมีคนโรคเรื้อนคนหนึ่งมาหาพระองค์ ถูกเขาสงทูลวิงวอนพระองค์ว่า " เพียงแต่พระองค์จะโปรด พระองค์ก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้"
Mrk	1	41	พระเยซูทรงสงสารเขาจึงทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องคนนั้น ตรัสแก่เขาว่า " เราพอใจแล้ว เจ้าจงหายเถิด"
Mrk	1	42	พอพระองค์ตรัสแล้ว ในทันใดนั้นโรคเรื้อนก็หาย และคนนั้นก็สะอาด
Mrk	1	43	ก่อนให้เขาไป พระองค์จึงกำชับผู้นั้น
Mrk	1	44	ตรัสแก่เขาว่า " เจ้าอย่าบอกเล่าอะไรให้ผูใดฟังเลย แดงไปล้างตัวแก่บโรหิต และถวายเครื่องบูชาสำหรับคนที่หายโรคเรื้อนแล้ว ตามซึ่ง
โมเสสได้สั่งไว้ เพื่อเป็นหลักฐานต่อคนทั้งหลาย"			
Mrk	1	45	แต่คนนั้นเมื่อออกไปแล้วก็ตั้งต้นบ่าวรื่องมากมายให้ลือลือไป จนพระเยซูจะเสด็จเข้าไปในเมืองโดยเปิดเผยต่อไปไม่ได้ แต่ต้องประทับ
ภายนอกในที่เปลี่ยว และมีคนทุกแห่งทุกตำบลมาหาพระองค์			
Mrk	2	1	ครั้นล่วงไปหลายวัน พระองค์ได้เสด็จไปในเมืองคาเปอร์นาอุมอีก และคนทั้งหลายได้ยินว่า พระองค์ประทับที่บ้าน
Mrk	2	2	และในเวลานั้นคนเป็นอันมากมาชุมนุมกันจน ไม่มีที่จจะรับ จะเข้าใกล้ประตูก็ไม่ได้ พระองค์จึงเทศนาพระคำนั้นให้เขาฟัง
Mrk	2	3	แล้วมีคนนำคนอัมพาตคนหนึ่งมาหาพระองค์ มีสี่คนหาม
Mrk	2	4	เมื่อเขาเข้าไปให้ถึงพระองค์ไม่ได้เพราะคนมาก เขาจึงรื้อคานาหลังคานตรงที่พระองค์ประทับนั้น และเมื่อรื้อเป็นช่องแล้ว เขาก็หย่อนแคร่ที่
คนอัมพาตนอนอยู่ลงมา			
Mrk	2	5	เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า " ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว"
Mrk	2	6	แต่มีพวกธรรมจารย์บางคนนั่งอยู่ที่นั่น และเขาคิดในใจว่า
Mrk	2	7	" ทำไมคนนี้พูดหมิ่นประมาทเช่นนั้น ใครจะยกความผิดบาปได้ วันแต่พระเจ้าเท่านั้น"
Mrk	2	8	และในทันใดนั้นเมื่อพระเยซูทรงทราบในพระทัยว่าเขาคิดในใจอย่างนั้น พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงคิดในใจอย่าง
นี้เล่า			
Mrk	2	9	ที่จะว่ากับคนอัมพาตว่า `บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว' หรือจะว่า `จงลุกขึ้นยกแคร่เดินไปเถิด' นั้น ช่างไหนจะง่ายกว่ากัน
Mrk	2	10	แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะรู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้" (พระองค์จึงตรัสสั่งคนอัมพาตว่า)
Mrk	2	11	" เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้นยกแคร่ไปบ้านของเจ้าเถิด"
Mrk	2	12	ทันใดนั้นคนอัมพาตได้ลุกขึ้นแล้วก็ยกแคร่เดินออกไปต่อหน้าคนทั้งปวง คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า " เราไม่เคย
เห็นการเช่นนี้เลย"			
Mrk	2	13	ฝ่ายพระองค์ได้เสด็จไปตามชายทะเลสาบอีก ประชาชนก็มาหาพระองค์ และพระองค์ได้ตรัสสั่งสอนเขา
Mrk	2	14	เมื่อพระองค์กำลังเสด็จไปนั้น พระองค์ก็ทอดพระเนตรเห็นเลวีบุตรชายอัลเฟอัสนั่งอยู่ที่ตานาภาษี จึงตรัสแก่เขาว่า " จงตามเราเถิด" เขา
ก็ลุกขึ้นตามพระองค์ไป			
Mrk	2	15	ต่อมาเมื่อพระเยซูนอนพระกายลงเสวยอยู่ในเรือนของเลวี มีพวกคนเก็บภาษีและคนบาปหลายคนเอนกายลงร่วมสำรับกับพระเยซูและพวก
สาวกของพระองค์ เพราะมีคนติดตามพระองค์ไปมาก			
Mrk	2	16	ฝ่ายพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี เมื่อเห็นพระองค์ทรงเสวยพระกระยาหารกับพวกคนเก็บภาษีและคนบาป จึงถามสาวกของพระองค์ว่า
" เหตุไฉนพระองค์จึงกินและดื่มด้วยกันกับพวกคนเก็บภาษีและคนบาปเล่า"			
Mrk	2	17	ครั้นพระเยซูทรงทราบดังนั้น พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " คนปกติไม่ต้องการหม้อ แต่คนเจ็บต้องการหม้อ เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนชอบ
ธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจเสียใหม่"			
Mrk	2	18	มีพวกศิษย์ของยอห์นและของพวกฟาริสีกำลังถืออดอาหาร พวกเขາจึงมาทูลถามพระองค์ว่า " เหตุไฉนพวกสาวกของยอห์นและของพวกฟาริสีถืออดอาหาร
แต่พวกสาวกของพระองค์ไม่ถือ"			
Mrk	2	19	พระเยซูจึงตรัสแก่เขาว่า " ท่านจะให้สหายของเจ้าบ่าวถืออดอาหารเมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับเขากระนั้นหรือ เจ้าบ่าวอยู่ด้วยนานเท่าใด สหายก็ถือ
อดอาหารไม่ได้นานเท่านั้น			
Mrk	2	20	แต่วันนั้นจะมาถึงเมื่อเจ้าบ่าวจะต้องจากสหายไป ในวันนั้นสหายจะถืออดอาหาร
Mrk	2	21	ไม่มีผู้ใดเอาท่อนผ้าทอใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าทำอย่างนั้น ท่อนผ้าทอใหม่ที่ปะเข้านั้นเมื่อหดจะทำให้เสื้อเก่าขาดกว้างออกไปอีก
Mrk	2	22	และไม่มีผู้ใดเอาน้ำองุ่นใหม่มาใส่ไว้ในถุงหนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้นน้ำองุ่นใหม่จะทำให้ถุงหนังเก่าขาดไป น้ำองุ่นนั้นจะไหลออก ถุงหนังก็จะเสีย
ไป แต่น้ำองุ่นใหม่มันต้องใส่ไว้ในถุงหนังใหม่"			
Mrk	2	23	ต่อมาในวันสะบาโตวันหนึ่ง พระองค์กำลังเสด็จไปในนาข้าว และเมื่อพวกสาวกของพระองค์กำลังเดินไปก็เริ่มเด็ดรวงข้าวไป
Mrk	2	24	ฝ่ายพวกฟาริสีจึงถามพระองค์ว่า " ดูเถิด ทำไมพวกเขาจึงทำการซึ่งพระราชบัญญัติห้ามไว้ในวันสะบาโต"
Mrk	2	25	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " พวกท่านยังไม่ได้อ่านหรือซึ่งดาวิดได้กระทำเมื่อท่านขาดอาหารและอดอยาก ทั้งท่านและพรรคพวกด้วย
Mrk	2	26	คือคนราวเมื่ออามิยาธาร์เป็นมหาปุโรหิต ท่านได้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า และรับประทานขนมปังหน้าพระพักตร์ ซึ่งพระราชบัญญัติ
ห้ามมิให้ใครรับประทาน เว้นแต่พวกปุโรหิตเท่านั้น และยังฆ่าสังให้คนที่มากับท่านรับประทานด้วย"			
Mrk	2	27	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " วันสะบาโตนั้นทรงตั้งไว้เพื่อมนุษย์ มิใช่ทรงสร้างมนุษย์ไว้สำหรับวันสะบาโต
Mrk	2	28	เหตุฉะนั้นบุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นใหญ่เหนือวันสะบาโตด้วย"
Mrk	3	1	แล้วพระองค์ได้เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาอีก และที่นั่นมีชายคนหนึ่งมือข้างหนึ่งลีบ
Mrk	3	2	คนเหล่านั้นคอยดูพระองค์ว่า พระองค์จะรักษาโรคให้คนนั้นในวันสะบาโตหรือไม่ เพื่อเขาจะหาเหตุฟ้องพระองค์ได้
Mrk	3	3	พระองค์ตรัสแก่คนเมื่อลือบว่า " มายืนข้างหน้าเถอะ"
Mrk	3	4	พระองค์จึงตรัสแก่คนทั้งหลายว่า " ในวันสะบาโตถูกต้องตามพระราชบัญญัติทำการดีหรือทำการชั่ว จะช่วยชีวิตดีหรือจะผลาญชีวิตเสียดี"
ฝ่ายคนทั้งปวงก็นิ่งอยู่			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	3	5	พระองค์มีพระทัยเป็นทุกขเพราะใจเขาแข็งกระด้างนัก และได้ทอดพระเนตรดูรอบด้วยพระพิโรธ และพระองค์ตรัสแก่คนมื่อลิบนั้นว่า " จง
เหยียดมือออกเถิด "			เขาก็เหยียดออก และมือของเขาหายไปเป็นปกติเหมือนกับมืออีกข้างหนึ่ง
Mrk	3	6	พวกฟาริสีจึงออกไป และในทันใดนั้น ได้ปรึกษากับพรรคพวกของเฮโรดถึงพระองค์ว่า พวกเขาจะอย่างไรจึงจะฆาพระองค์ได้
Mrk	3	7	ฝ่ายพระเยซูกับพวกสาวกของพระองค์จึงออกจากที่นั่น ไปยังทะเลสาบ และฝูงชนเป็นอันมากจากแคว้นกาลิลีได้ติดตามพระองค์ไป ทั้งจากแคว้น
ยูดีย			
Mrk	3	8	จากกรุงเยรูซาเล็ม และจากเมืองเอโดม และจากฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น และจากแคว้นเมืองไทระและไซดอน ฝูงชนเป็นอันมาก เมื่อเขา
ทราบถึงสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงกระทำนั้นก็มาหาพระองค์			
Mrk	3	9	พระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกของพระองค์ให้เอาเรือเล็กมาคอยรับพระองค์ เพื่อมิให้ประชาชนเบียดเสียดพระองค์
Mrk	3	10	ด้วยว่าพระองค์ได้ทรงรักษาคนเป็นอันมากให้หายโรค จนบรรดาผู้ที่มิโรคต่างๆเบียดเสียดกันเข้ามาเพื่อจะได้ถูกต้องพระองค์
Mrk	3	11	และพวกผีโลโครกเมื่อได้เห็นพระองค์ก็ได้หมอบลงกราบพระองค์ แล้วร้องอึงว่า " พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า "
Mrk	3	12	ฝ่ายพระองค์จึงทรงกำชับห้ามมิให้แพร่งพรายว่าพระองค์คือผู้ใด
Mrk	3	13	แล้วพระองค์เสด็จขึ้นภูเขา และพอพระทัยจะเรียกผู้ใด พระองค์ก็ทรงเรียกผู้นั้น แล้วเขาได้มาหาพระองค์
Mrk	3	14	พระองค์จึงทรงตั้งสาวกลิสสองคนไว้ให้พวกเขาอยู่กับพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงใช้เขาไปประกาศ
Mrk	3	15	และให้มิอ่านาจรักษาโรคต่างๆและขับผีออกได้
Mrk	3	16	และซีโมนนั้น พระองค์ทรงประทานชื่ออีกว่าเปโตร
Mrk	3	17	และยากอบบุตรชายเศเบดีกับยอห์นน้องชายของยากอบ ทั้งสองคนนั้นพระองค์ทรงประทานชื่ออีกว่า โบานาเอเย แปลว่า ลูกฟาร้อง
Mrk	3	18	อันดรูว์ ฟีลิป บาร์โธโลมิว มีทธิว โธมัส ยากอบบุตรชายอัลเฟอัส ธัดเดอัส ซีโมนชาวคานาอัน
Mrk	3	19	และยาคอบบุตรเศคาริอเทที่ ได้ทรยศพระองค์นั้น พระองค์และพวกสาวกจึงเข้าไปในเรือน
Mrk	3	20	และฝูงชนก็มาประชุมกันอีก จนพระองค์และพวกสาวกจะรับประทานอาหารไม่ได้
Mrk	3	21	เมื่อญาติมิตรของพระองค์ได้ยินเหตุการณ์นั้น เขาก็ออกไปเพื่อจะจับพระองค์ไว้ ด้วยเขาว่า " พระองค์วิกลจริตแล้ว "
Mrk	3	22	พวกธรรมจารย์ซึ่งได้ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มได้กล่าวว่า " ผู้นี้มีเบเอลเซบูลสิง " และ " ที่เขาขับผีออกได้ก็เพราะใช้อำนาจนายผีนั้น "
Mrk	3	23	ฝ่ายพระองค์จึงเรียกคนเหล่านั้นมาตรัสแก่เขาเป็นคำอุปมาว่า " ชาวตาดานจะขับซาตานให้ออกอย่างไรได้
Mrk	3	24	ถ้าชาวตาดานจักรใดๆเกิดแตกแยกกันแล้ว ราชอาณาจักรนั้นจะตั้งอยู่ไม่ได้
Mrk	3	25	ถ้าครัวเรือนใดๆเกิดแตกแยกกัน ครัวเรือนนั้นจะตั้งอยู่ไม่ได้
Mrk	3	26	และถ้าชาวตาดานจะต่อสู้กับตนเอง และแตกแยกกัน มันก็ตั้งอยู่ไม่ได้ มีแต่จะสิ้นสูญไป
Mrk	3	27	ไม่มีผู้ใดอาจเข้าไปในเรือนของคนที่มีกำลังมากและปลดทรัพย์ของเขาได้ เว้นแต่จะจับคนที่กำลังมากนั้นมัดไว้เสียก่อน แล้วจึงจะปล้น
ทรัพย์ในเรือนนั้นได้			
Mrk	3	28	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ความผิดบาปทุกอย่างและคำหมนั้นประมาทที่เขากล่าวนั้น จะทรงโปรดยกให้บุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้
Mrk	3	29	แต่ผู้ใดจะกล่าวคำหมนั้นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้เลย แต่ผู้นั้นย่อมรับการปรับโทษเป็นนิตย์ "
Mrk	3	30	ที่ตรัสอย่างนั้นก็เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า " พระองค์มีผีโลโครกเข้าสิง "
Mrk	3	31	เวลานั้นมารดาและพวกน้องชายของพระองค์มายืนอยู่ข้างนอก แล้วใช้คนเข้าไปทูลเรียกพระองค์
Mrk	3	32	และประชาชนก็นั่งอยู่รอบพระองค์ เขาจึงทูลพระองค์ว่า " ดูเถิด มารดาและพวกน้องชายของพระองค์มาหาพระองค์คอยอยู่ข้างนอก "
Mrk	3	33	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ใครเป็นมารดาของเรา และใครเป็นพี่น้องของเรา "
Mrk	3	34	พระองค์ทอดพระเนตรคนที่นั่งล้อมรอบพระองค์นั้นแล้วตรัสว่า " ดูเถิด นี่เป็นมารดาและพี่น้องของเรา "
Mrk	3	35	ผู้ใดจะกระทำตามพระทัยพระเจ้า ผู้นั้นแหละเป็นพี่น้องชายหญิงและมารดาของเรา "
Mrk	4	1	แล้วพระองค์ทรงตั้งต้นสั่งสอนที่ฝั่งทะเลอีก ฝูงชนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ เหตุฉะนั้นพระองค์จึงได้เสด็จลงไปยังที่ทะเล
และฝูงชนอยู่บนฝั่งชายทะเล			
Mrk	4	2	พระองค์จึงตรัสสั่งสอนเขาหลายประการเป็นคำอุปมา และในการสอนนั้นพระองค์ตรัสแก่เขาว่า
Mrk	4	3	" จงฟัง ดูเถิด มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านพืช
Mrk	4	4	และต่อมาเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชก็ตกตามหนทางบ้าง แล้วนกในอากาศก็มากินเสีย
Mrk	4	5	บ้างก็ตกที่ซึ่งมีหินเห็น มีเนื้อดินแต่น้อย จึงงอกขึ้นโดยเร็วเพราะดินไม่ลึก
Mrk	4	6	แต่เมื่อแดดจัด แดดก็แผดเผา และเพราะรากไม่มี จึงเหี่ยวไป
Mrk	4	7	บ้างก็ตกกลางต้นหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุมเสีย จึงไม่เกิดผล
Mrk	4	8	บ้างก็ตกที่心地 แล้วงอกงามจำเริญขึ้น เกิดผลสามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง ร้อยเท่าบ้าง "
Mrk	4	9	แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า " ใครมีหู จงฟังเถิด "
Mrk	4	10	เมื่อพระองค์อยู่ตามลำพัง คนที่อยู่รอบพระองค์พร้อมกับสาวกลิสสองคน ได้ทูลถามพระองค์ถึงคำอุปมานั้น
Mrk	4	11	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " ข้อความลับซึ่งพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่ฝ่ายคนนอกนั้นบรรดาข้อความเหล่านั้น
จะแจ้งให้เป็นคำอุปมาทุกอย่าง			
Mrk	4	12	เพื่อว่าเขาจะดูแล้วดูเล่า แต่มองไม่เห็น และฟังแล้วฟังเล่า แต่ไม่เข้าใจ เล็กกว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดเขาจะกลับใจเสียใหม่ และความผิดบาป
ของเขาจะได้ยกโทษเสีย "			
Mrk	4	13	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " คำอุปมานั้นพวกท่านยังไม่เข้าใจหรือ ถ้ากระนั้นท่านทั้งหลายจะเข้าใจคำอุปมาทั้งปวงอย่างไรได้
Mrk	4	14	ผู้หว่านนั้นก็คือหว่านพระวจนะ
Mrk	4	15	ซึ่งตกริมหนทางนั้น ได้แก่พระวจนะที่หว่านแล้ว และเมื่อบุคคลใดได้ฟัง ในทันใดนั้นชาวตาดานก็มาชิงเอาพระวจนะซึ่งหว่านในใจเขานั้น ไปเสีย
Mrk	4	16	และซึ่งตกที่ซึ่งมีหินเห็น มีเนื้อดินแต่น้อยนั้นก็ทำนองเดียวกัน ได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระวจนะ และก็รับทันทีด้วยความปรารถ
Mrk	4	17	แต่ไม่มีรากในตัวจึงทนอยู่ได้ชั่วคราว ภายหลังเมื่อเกิดการยากลำบากและการข่มเหงต่างๆเพราะพระวจนะนั้น ก็เลิกละในทันทีทันใด
Mrk	4	18	และพืชซึ่งหว่านกลางหนามนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ฟังพระวจนะ
Mrk	4	19	แล้วความกังวลตามธรรมดาโลก และความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติ และความโลภในสิ่งอื่นๆได้เข้ามาและปกคลุมพระวจนะนั้น จึงไม่เกิดผล
Mrk	4	20	ส่วนพืชซึ่งหว่านตกในดินดีนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระวจนะนั้น และรับไว้ จึงเกิดผลสามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง ร้อยเท่าบ้าง "
Mrk	4	21	แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า " เขาเอาเทียนมาสำหรับตั้งไว้ได้ถึง ไตเตียนนอนหรือ และมีไขสำหรับตั้งไว้บนเชิงเทียนหรือ
Mrk	4	22	เพราะว่าไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนไว้ซึ่งจะไม่ปรากฏแจ้ง และไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ ซึ่งจะไม่ต้องแพร่งพราย
Mrk	4	23	ถ้าใครมีหูฟังได้ จงฟังเถิด "
Mrk	4	24	พระองค์ตรัสแก่เขาว่า " จงเอาใจจดจ่อต่อสิ่งที่ท่านฟังให้ดี ท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนุถนออันใด จะดวงให้ท่านด้วยทะนุถนออันนั้น ทั้งจะเพิ่ม
เติมให้อีกแก่ผู้ที่ฟังแล้ว			
Mrk	4	25	ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้วจะเพิ่มเติมให้ผู้นั้นอีก แต่ผู้ใด ไม่มี แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่นั้นจะเอาไปเสียจากเขา "
Mrk	4	26	พระองค์ตรัสว่า " อาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเหมือนชายคนหนึ่งหว่านพืชลงในดิน
Mrk	4	27	แล้วกลางคืนก็นอนหลับและกลางคืนก็ตื่นขึ้น ฝูงพืชนั้นก็งอกจำเริญขึ้นอย่างไรเขาก็ไม่รู้
Mrk	4	28	เพราะแผ่นดินเองทำให้พืชงอกจำเริญขึ้นเป็นลำดับก่อน ภายหลังก็ออกรวง แล้วก็มิมีเมล็ดข้าวเต็มรวง
Mrk	4	29	ครั้นสุกแล้วเขาก็ไปเกี่ยวเก็บทีเดียว เพราะว่าจะถึงฤดูเกี่ยวแล้ว "
Mrk	4	30	และพระองค์ตรัสว่า " อาณาจักรของพระเจ้าจะเปรียบเหมือนสิ่งใด หรือจะสำแดงด้วยคำเปรียบอย่างไร
Mrk	4	31	ก็เปรียบเหมือนเมล็ดพันธุ์ฝักกาคเมล็ดหนึ่ง เวลาเพาะลงในดินนั้นก็เล็กกว่าเมล็ดทั้งปวงทั่วทั้งแผ่นดิน
Mrk	4	32	แต่เมื่อเพาะแล้วจึงงอกขึ้นจำเริญใหญ่โตกว่าฝักทั้งปวง และแตกกิ่งก้านใหญ่พอให้คนในอากาศมาอาศัยอยู่ในร่มนั้นได้ "
Mrk	4	33	พระองค์ได้ตรัสสั่งสอนพระวจนะให้แก่เขาเป็นคำอุปมาอย่างนั้นเป็นหลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	4	34	และนอกจากคำอุปมา พระองค์มิได้ตรัสแก่เขาเลย แต่เมื่อพวกเขาติดตามล้าหลัง พระองค์จึงทรงอธิบายสิ่งสารพัดนั้นแก่เหล่าสาวก
Mrk	4	35	เย็นวันนั้นพระองค์ได้ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า "ให้พวกเราข้ามไปฝั่งฟากข้างโน้นเถิด"
Mrk	4	36	เมื่อลาประชาชนแล้ว เขาจึงเชิญพระองค์เสด็จไปในเรือที่พระองค์ประทับอยู่นั้น และมีเรืออื่นเล็กๆหลายลำไปกับพระองค์ด้วย
Mrk	4	37	และพายใหญ่ได้บังเกิดขึ้น และคลื่นก็ซัดเข้าไปในเรือจนเรือเต็มอ้อยแล้ว
Mrk	4	38	ฝ่ายพระองค์บรรทมหนุนหมอนหลับอยู่ที่ท้ายเรือ เหล่าสาวกจึงมาปลุกพระองค์ทูลว่า "อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายกำลังจะพินาศอยู่แล้ว
ท่านไม่ทรงเป็นห่วงบ้างหรือ"			
Mrk	4	39	พระองค์จึงทรงตื่นขึ้นห้ามลมและตรัสแก่เขาว่า "จงสงบเงียบซิ" แล้วลมก็หยุดมีความสงบเงียบทั่วไป
Mrk	4	40	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ท่านไม่ทันทักล้วยางนี้ ท่านยังไม่มีความเชื่อหรือ"
Mrk	4	41	ฝ่ายเขาก็เกรงกลัวนักหนาและพูดกันและกันว่า "ท่านนี่เป็นผู้ใดหนอ จนขึ้นลมและทะเลก็เชื่อฟังท่าน"
Mrk	5	1	ฝ่ายพระองค์กับเหล่าสาวกก็ข้ามทะเลไปยังเมืองชาวกาตารา
Mrk	5	2	พอพระองค์เสด็จขึ้นจากเรือ วันใดนั้นมีชายคนหนึ่งออกจากกอโมงค์ฝั่งศพมีผีโสโครกสิงได้มาพบพระองค์
Mrk	5	3	คนนั้นอาศัยอยู่ตามกอโมงค์ฝั่งศพ และไม่มีผู้ใดจะผูกมัดตัวเขาได้ แม้จะสามด้วยโซ่ตรวนก็ไม่อยู่
Mrk	5	4	เพราะว่าได้ลามาใช้สตรวนหลายหนแล้ว เขาก็หักโซ่และฟาดตรวนเสีย ไม่มีผู้ใดมีแรงพอที่จะทำให้เขาสงบได้
Mrk	5	5	เขาคั่งร้องอ้อยตามกอโมงค์ฝั่งศพและที่ทุกเขาทั้งกลางวันกลางคืนเสมอ และเอาหินเชือดเนื้อของตัวเอง
Mrk	5	6	ครั้นเขาเห็นพระเยซูแต่ไกล เขาก็วิ่งเข้ามานมัสการพระองค์
Mrk	5	7	แล้วร้องเสียงดังว่า "ข้าแต่พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระองค์มาอยู่กับข้าพระองค์ทำไม ข้าพระองค์ขอให้พระองค์ปฏิญาณในพระ
นามของพระเจ้าว่า จะไม่ทรงมานำพระองค์"			
Mrk	5	8	ที่พูดเช่นนั้น เพราะพระองค์ได้ตรัสแก่มานว่า "อัยผีโสโครก จงออกมาจากคนนั้นเถิด"
Mrk	5	9	แล้วพระองค์ตรัสถามมันว่า "เจ้าชื่ออะไร" มันตอบว่า "ชื่อกอง เพราะเราพัวพันพระองค์หลายคนด้วยกัน"
Mrk	5	10	มันจึงอ่อนวอนพระองค์เป็นอันมากมิให้ขับไล่มันออกจากแดนเมืองนั้น
Mrk	5	11	มีสุรฝ่งใหญ่กำลังหากินอยู่ที่ไหลเขาตำบลนั้น
Mrk	5	12	ผีเหล่านั้นก็อ่อนวอนพระองค์ว่า "ขอโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเข้าไปในสุกรเหล่านี้เถิด"
Mrk	5	13	พระเยซูก็ทรงอนุญาตทันที แล้วผีโสโครกนั้นก็วิ่งออกไปเข้าสิงอยู่ในสุกร สุกรทั้งฝ่ง (ประมาณสองพันตัว) ก็วิ่งกระโดดจากหน้าผาชั้นลง
ไปในทะเลสาบลึกน้ำตาย			
Mrk	5	14	ฝ่ายคนเลี้ยงสุกรนั้นต่างคนต่างหนีไปเล่าเรื่องทั้งในนครและบ้านนอก แล้วคนทั้งปวงก็ออกมาดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น
Mrk	5	15	เมื่อเขามองถึงพระเยซู ก็เห็นคนที่ผีทั้งกอง ได้สิงนั้นนั่งหม่มผ้า นั่งอยู่มีสติอารมณ์ดี เขาจึงเกรงกลัวนัก
Mrk	5	16	แล้วคนที่ได้เห็นก็เล่าเหตุการณ์ซึ่งบังเกิดแก่คนที่ผีสิงนั้น และซึ่งบังเกิดแก่ฝูงสุกรให้เขาฟัง
Mrk	5	17	คนที่หลายจึงเริ่มพากันอ่อนวอนพระองค์ให้เสด็จไปเสียจากเขตแดนเมืองของเขา
Mrk	5	18	เมื่อพระองค์กำลังเสด็จลงเรือ คนที่ผีได้สิงแต่ก่อนนั้น ได้อ่อนวอนขอติดตามพระองค์ไป
Mrk	5	19	พระเยซูไม่ทรงอนุญาต แต่ตรัสแก่เขาว่า "จงไปหาพวกพ่อของเจ้าที่บ้าน แล้วบอกเขาถึงเรื่องเหตุการณ์ใหญ่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรง
กระทำแก่เจ้า และได้ทรงพระเมตตาแก่เจ้าแล้ว"			
Mrk	5	20	ฝ่ายคนนั้นก็ทูลลา แล้วเริ่มประกาศในแคว้นทรบรีถึงเหตุการณ์ใหญ่ที่พระเยซูได้ทรงกระทำแก่เขา และคนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก
Mrk	5	21	ครั้นพระเยซูเสด็จลงเรือข้ามฟากกลับไปแล้ว มีคนเป็นอันมากมาหาพระองค์ และพระองค์ก็ประทับที่ฝั่งทะเล
Mrk	5	22	ดูเถิด มีนายธรรมศาลาคนหนึ่งชื่อ โยรัสดินมา และเมื่อเขาเห็นพระองค์ก็ทราบลงที่พระบาทของพระองค์
Mrk	5	23	แล้วทูลอ่อนวอนพระองค์เป็นอันมากว่า "ลูกสาวเล็กๆของข้าพระองค์ป่วยเกือบจะตายแล้ว ขอเชิญพระองค์ไปวางพระหัตถ์บนเขา เพื่อเขา
จะได้หายโรคและไม่ตาย"			
Mrk	5	24	ฝ่ายพระเยซูได้เสด็จไปกับคนนั้น มีคนเป็นอันมากตามพระองค์ไป และเบียดเสียดพระองค์
Mrk	5	25	มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกโลหิต ได้สิบสองปีมาแล้ว
Mrk	5	26	ได้ทนทุกข์ลำบากเพราะมีหมอนหลายคนมารักษา และได้เสียทรัพย์จนหมดสิ้น โรคนั้นก็มิได้บรรเทาแต่เพียงกำริบขึ้น
Mrk	5	27	ครั้นผู้หญิงนั้น ได้ยินถึงเรื่องพระเยซู เธอก็เดินปะปนกับประชาชนที่เบียดเสียดข้างหลังพระองค์ และได้ถูกต้องลงพระองค์
Mrk	5	28	เพราะเธอคิดว่า "ถ้าเราได้แตะต้องพระองค์ เราก็คงหายโรค"
Mrk	5	29	ในทันใดนั้นโลหิตที่ตกก็หยุดแห้งไป และผู้หญิงนั้น รู้สึกตัวว่าโรคหายแล้ว
Mrk	5	30	บัดเดี๋ยวนั้น พระเยซูทรงรู้สึกว่ามีฤทธิ์ชานออกจากพระองค์แล้ว จึงเหลียวหลังในขณะที่ฝูงชนเบียดเสียดกันนั้นตรัสว่า "ใครถูกต้องเสื้อของ
เรา"			
Mrk	5	31	ฝ่ายเหล่าสาวกก็ทูลพระองค์ว่า "พระองค์ทอดพระเนตรเห็นแล้วว่า ประชาชนกำลังเบียดเสียดพระองค์ และพระองค์ยังจะทรงถามอีกหรือว่า
"ใครถูกต้องเรา"			
Mrk	5	32	แล้วพระองค์ทอดพระเนตรรอบ ประสงค์จะเห็นผู้หญิงที่ได้กระทำสิ่งนั้น
Mrk	5	33	ฝ่ายผู้หญิงนั้นก็กลัวจนตัวสั่น เพราะรู้เรื่องที่เป็นเหตุตัวนั้น จึงมากกราบลงทูลแก่พระองค์ตามจริงทั้งสิ้น
Mrk	5	34	พระองค์จึงตรัสแก่ผู้หญิงนั้นว่า "ลูกสาวเอ๋ย ที่เจ้าหายโรคนั้นก็เพราะเจ้าเชื่อ จงไปเป็นสุขและหายโรคเถิด"
Mrk	5	35	เมื่อพระองค์ยังตรัสไม่ทันขาดคำ มีบางคนได้มาจากบ้านนายธรรมศาลาบอกว่า "ลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว ยังจะรบกวนอาจารย์ทำไมอีก
เล่า"			
Mrk	5	36	ทันทีที่พระเยซูทรงฟังคำซึ่งเขาว่านั้น พระองค์จึงตรัสแก่นายธรรมศาลาว่า "อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้นเถิด"
Mrk	5	37	พระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้ผู้ใดไปด้วยเว้นแต่เปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายของยากอบ
Mrk	5	38	ครั้นพระองค์เสด็จไปถึงเรือนนายธรรมศาลาแล้ว ก็ทอดพระเนตรเห็นคนวันวายร้องไห้คร่ำครวญเป็นอันมาก
Mrk	5	39	และเมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปแล้วจึงตรัสถามเขาว่า "ท่านทั้งหลายพากันร้องไห้วันวายไปทำไม เด็กหญิงนั้นไม่ตายแต่นอนหลับอยู่"
Mrk	5	40	เขาก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์ แต่เมื่อพระองค์จับคนทั้งหลายออกไปแล้ว จึงนำบิดามารดาของเด็กหญิงนั้นและสาวกสามคนที่อยู่กับ
พระองค์ เข้าไปในที่ที่เด็กหญิงนอนอยู่			
Mrk	5	41	พระองค์จึงจับมือเด็กหญิงนั้นตรัสแก่เขาว่า "ทาลิธา คูมิ" แปลว่า "เด็กหญิงเอ๋ย เธอร่าแก่เจ้าว่า จงลุกขึ้นเถิด"
Mrk	5	42	ในทันใดนั้นเด็กหญิงนั้นก็ลุกขึ้นเดิน เพราะว่าเด็กนั้นอายุได้สิบสองปี คนทั้งปวงก็ประหลาดใจอย่างยิ่ง
Mrk	5	43	พระองค์ก็กำชับห้ามเขาแข็งแรงไม่ให้บอกผู้ใดให้รู้เหตุการณ์นี้ แล้วจึงสั่งเขาให้นำอาหารมาให้เด็กนั้นรับประทาน
Mrk	6	1	ฝ่ายพระองค์ได้เสด็จออกจากที่นั้น ไปยังตำบลบ้านของพระองค์ และเหล่าสาวกของพระองค์ก็ติดตามพระองค์ไป
Mrk	6	2	พอถึงวันสะบาโตพระองค์ทรงตั้งต้นสั่งสอนในธรรมศาลา และคนเป็นอันมากที่ได้ยินพระองค์ก็ประหลาดใจนักพูดกันว่า "คนนี้ได้ความคิด
นี้มาจากไหน สติปัญญาที่ได้ประทานแก่คนนี้เป็นปัญญาอย่างไร จึงทำการมหัศจรรย์อย่างนี้สำเร็จด้วยมือของเขา			
Mrk	6	3	คนนี้เป็นช่างไม้บุตรชายนางมารีย์มิใช่หรือ ยากอบ โยเสส ยูดา และซีโมนเป็นน้องชายมิใช่หรือ และน้องสาวก็อยู่ที่นี้กับเรามิใช่หรือ"
เขาทั้งหลายจึงหมองใจในพระองค์			
Mrk	6	4	ฝ่ายพระเยซูตรัสกับเขาว่า "ศาลดาพยากรณ์จะไม่ขาดความนับถือเว้นแต่ในเมืองของตน ท่ามกลางญาติพี่น้องของตน และในวงศานอง
ตน"			
Mrk	6	5	พระองค์จะกระทำการมหัศจรรย์ที่นั่นไม่ได้ เว้นแต่ได้วางพระหัตถ์ถูกต้องคนเจ็บบางคนให้หายโรค
Mrk	6	6	พระองค์ก็ประหลาดพระทัยเพราะเขาไม่มีความเชื่อ แล้วพระองค์จึงเสด็จไปสั่งสอนตามหมู่บ้านโดยรอบ
Mrk	6	7	พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมา แล้วทรงเริ่มใช้เขาให้ออกไปเป็นคู่ๆ ทรงประทานอำนาจให้เขาขับผีโสโครกออกได้
Mrk	6	8	และตรัสกำชับเขาไม่ให้เอาอะไรไปใช้ตามทางวันแต่ไม่เท้าสิ่งเดียว ห้ามมิให้อาหารหรือยาม หรือหาสตางค์ใส่ไปได้
Mrk	6	9	แต่ให้สวมรองเท้าและไม่ให้สวมเสื้อสองตัว

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	6	10	แล้วพระองค์ตรัสสั่งเขาว่า " ถ้าไปแห่งใด เมื่อเข้าอาศัยในเรือนไหน ก็อาศัยในเรือนนั้นจนกว่าจะไปจากที่นั้น
Mrk	6	11	และถ้าผู้ใดไม่ต้อนรับไม่ฟังท่านทั้งหลาย เมื่อจะไปจากที่นั้นจะจับดมลงก็ได้ฝ่าเท้าของท่านออกเป็นลึกลับขยาดต่อเขา เราบอกความจริงแก่
ท่านว่า	ในวันพิพากษานั้น โทษของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์จะมากกว่าโทษของเมืองนั้น "		
Mrk	6	12	ฝ่ายเหล่าสาวกก็ออกไปเทศนาประกาศให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่
Mrk	6	13	เขาได้ขับผีให้ออกเสียหลายผี และได้เอาน้ำมนต์โลกคนเจ็บป่วยหลายคนให้หายโรค
Mrk	6	14	ฝ่ายกษัตริย์เฮโรดทรงทราบเรื่องของพระองค์ (เพราะว่าเขาพระนามของพระองค์ได้เลื่องลือไป) แล้วท่านตรัสว่า " ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา
เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว เหตุฉะนั้นจึงทำการมหัศจรรย์ได้ "			
Mrk	6	15	แต่คนอื่นว่า " เป็นอิลิยาห์ " และคนอื่นว่า " เป็นศาสดาพยากรณ์คนหนึ่งหรือเหมือนคนหนึ่ง ในพวกศาสดาพยากรณ์ "
Mrk	6	16	ฝ่ายเฮโรดเมื่อทรงทราบแล้วจึงตรัสว่า " ก็ยอห์นนั้นเองที่เราได้ตัดศีรษะเสีย ท่านได้เป็นขึ้นมาจากความตาย "
Mrk	6	17	ด้วยว่าเฮโรดได้ใช้คนไปจับยอห์น และลามาโซซังคักไว้ เพราะเห็นแก่นางเฮโรเดียสภรรยาที่ลึบน้องชายของตน ด้วยเฮโรดได้รับนางนั้นเป็น
ภรรยาของตน			
Mrk	6	18	เพราะยอห์นได้เคยทูลเฮโรดว่า " ท่านผิดพระราชบัญญัติที่รับภรรยาของน้องชายมาเป็นภรรยาของตน "
Mrk	6	19	นางเฮโรเดียสจึงผูกพยาบาทยอห์นและปรารถนาจะฆ่าท่านเสียแต่จำไม่ได้
Mrk	6	20	เพราะเฮโรดยำเกรงยอห์นด้วยรู้ว่า ท่านเป็นคนชอบธรรมและบริสุทธิ์จึงได้ป้องกันท่านไว้ เมื่อเฮโรดได้ยินคำสั่งสอนของท่านก็ปฏิบัติตาม
หลายสิ่งและยินดีรับฟังท่าน			
Mrk	6	21	ครั้นอยู่มาวันหนึ่งเป็นโอกาสดีคือเป็นวันฉลองวันเกิดของเฮโรด เฮโรดให้จัดการเลี้ยงขนานกับนายทหารชั้นผู้ใหญ่ และคนสำคัญทั้ง
ปวงในแคว้นกาลิลี			
Mrk	6	22	เมื่อบุตรสาวของนางเฮโรเดียสเข้ามาเต้นรำ ทำให้เฮโรดและแขกทั้งปวงซึ่งเอนกายลงอยู่ด้วยกันนั้นชอบใจ กษัตริย์จึงตรัสกับหญิงสาวนั้นว่า
" เธอจะขอสิ่งใดจากเรา เราจะให้สิ่งนั้นแก่เธอ "			
Mrk	6	23	และกษัตริย์จึงทรงปฏิญาณตัวไว้กับหญิงสาวนั้นว่า " เธอจะขอสิ่งใดจากเรา เราจะให้สิ่งนั้นแก่เธอจนถึงครึ่งราชสมบัติของเรา "
Mrk	6	24	หญิงสาวนั้นจึงออกไปถามมารดาว่า " ล้นจะขอสิ่งใดดี " มารดาจึงตอบว่า " จงขอศีรษะยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเถิด "
Mrk	6	25	ในทันใดนั้นหญิงสาวก็รีบเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ทูลว่า " หม่อมฉันขอศีรษะยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาใส่ถาดมาให้หม่อมฉันเดี๋ยวนี้เพคะ "
Mrk	6	26	กษัตริย์ทรงเป็นทุกข์หนัก แต่เพราะเหตุได้ทรงปฏิญาณไว้และเพราะเห็นแก่หน้าแขกทั้งปวงซึ่งเอนกายลงอยู่ด้วยกัน ก็ปฏิเสธไม่ได้
Mrk	6	27	ในขณะนั้นกษัตริย์จึงรับสั่งเพชฌฆาตให้ไปตัดศีรษะยอห์นมา เพชฌฆาตก็ไปตัดศีรษะยอห์นในคุก
Mrk	6	28	เอาศีรษะของยอห์นใส่ถาดมาให้แก่หญิงสาวนั้น หญิงสาวนั้นก็เอาไปให้แก่มารดาของตน
Mrk	6	29	เมื่อสาวกของยอห์นรู้เหตุแล้ว ก็พากันมารับเอาศพของท่าน ไปฝังไว้ในอุโมงค์
Mrk	6	30	ฝ่ายอัครสาวกพากันมาหาพระเยซู และได้ทูลถึงบรรดาการซึ่งเขาได้กระทำและได้สั่งสอน
Mrk	6	31	แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า " ท่านทั้งหลายจงไปหาที่เปลี่ยวหยุดพักเหนื่อยสักหน่อยหนึ่ง " เพราะว่ามีคนไปมาเป็นอันมากจนไม่มีเวลา
ว่างจะรับประทานอาหารได้			
Mrk	6	32	พระองค์จึงเสด็จลงเรือกับสาวกไปยังที่เปลี่ยวแต่ลำพัง
Mrk	6	33	คนเป็นอันมากเห็นพระองค์ก็มาตามหาไป และมีหลายคนจำพระองค์ได้ จึงพากันวิ่งออกจากบ้านเมืองทั้งปวงไปถึงก่อน และพากันเฝ้า
พระองค์			
Mrk	6	34	ครั้นพระเยซูเสด็จขึ้นจากเรือแล้ว ก็ทอดพระเนตรเห็นประชาชนหมู่ใหญ่ และพระองค์ทรงสงสารเขา เพราะว่าเขาเป็นเหมือนฝูงแกะ ไม่มีผู้
เลี้ยง			
Mrk	6	35	เมื่อเวลาล่วงไปมากแล้ว พวกสาวกของพระองค์มาทูลพระองค์ว่า " ที่นี่กันดารอาหารนัก และบัดนี้เวลาก็ก็นั้นลงมากแล้ว
Mrk	6	36	ขอให้ประชาชนไปเสียเถิด เพื่อเขาจะได้ไปซื้ออาหารรับประทานตามบ้าน ไร่บ้านนาที่อยู่แถบนี้ เพราะเขาไม่มีอะไรที่จะรับประทานเลย "
Mrk	6	37	แต่พระองค์ตรัสตอบแก่เหล่าสาวกว่า " พวกท่านจงเลี้ยงเขาเถิด " เขาทูลพระองค์ว่า " จะให้พวกข้าพระองค์ไปซื้ออาหารสักสองร้อย
เหรียญเดนาเรียนให้เขารับประทานหรือ "			
Mrk	6	38	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " พวกท่านมีขนมปังอยู่กี่ก้อน ไปดูซิ " เมื่อรู้แล้วเขาจึงทูลว่า " มีขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว "
Mrk	6	39	พระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกให้จัดคนทั้งปวงให้นั่งรวมกันที่หญ้าสดเป็นหมู่ๆ
Mrk	6	40	ประชาชนก็ได้นั่งรวมกันเป็นหมู่ๆ หมู่อะไรคนบ้างห้าสิบบ้าง
Mrk	6	41	เมื่อพระองค์ทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวนั้นแล้ว ก็ทรงยกพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์ขอบพระคุณ แล้วหักขนมปังนั้นให้เหล่าสาวกให้เขา
แจกแก่คนทั้งปวง และปลาสองตัวนั้นพระองค์ทรงแบ่งให้ทั่วกันด้วย			
Mrk	6	42	เขาได้กินอิ่มทุกคน
Mrk	6	43	ส่วนเศษขนมปังและปลาที่เหลือนั้นเขาเก็บไว้ได้ถึงสิบสองกระบุงเต็ม
Mrk	6	44	และในจำนวนคนที่ได้รับประทานขนมปังนั้น มีผู้ชายประมาณห้าพันคน
Mrk	6	45	และทันใดนั้นพระองค์ได้ตรัสให้เหล่าสาวกของพระองค์ลงในเรือข้ามไปยังอีกฟากหนึ่งถึงเมืองเบธไซดาก่อน ส่วนพระองค์ทรงรอสั่ง
ประชาชนกลับบ้าน			
Mrk	6	46	เมื่อพระองค์ทรงลาเขาทั้งหลายแล้วก็เสด็จขึ้นภูเขาเพื่ออธิษฐานที่นั่น
Mrk	6	47	เมื่อค่ำแล้ว เรือของเหล่าสาวกอยู่กลางทะเล ส่วนพระองค์อยู่บนฝั่งแต่ผู้เดียว
Mrk	6	48	แล้วพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเหล่าสาวกตีกรรเขี่ยลำบากเพราะทวนลมอยู่ ครั้นเวลาสามยามเศษ พระองค์จึงทรงดำเนิบนน้ำทะเลไปยัง
เหล่าสาวก และทรงดำเนินดังจะเลยเขาไป			
Mrk	6	49	เมื่อเหล่าสาวกเห็นพระองค์ทรงดำเนินบนทะเล เขาสำคัญว่าผี แล้วพากันร้องอึงไป
Mrk	6	50	เพราะว่าทุกคนเห็นพระองค์แล้วก็กลัว แต่ในทันใดนั้นพระองค์ตรัสแก่เขาว่า " จงชื่นใจเถิด คือเราเอง อย่ากลัวเลย "
Mrk	6	51	พระองค์จึงเสด็จขึ้นไปหาเขาบนเรือ แล้วลมก็เงียบลง เหล่าสาวกก็ประหลาดอัศจรรย์ใจเหลือประมาณ
Mrk	6	52	ด้วยว่าการอัศจรรย์เรื่องขนมปังนั้นเขายังไม่เข้าใจ เพราะใจเขายังแข็งกระด้าง
Mrk	6	53	ครั้นข้ามฟากไปแล้ว เขาจอดเรือที่แคว้นเยนเนซารेत
Mrk	6	54	เมื่อขึ้นจากเรือแล้ว คนทั้งปวงก็จำพระองค์ได้ทันที
Mrk	6	55	และเขาริบบ่ไปทั่วตลอดแคว้นแคว้นล้อมรอบ เริ่มเอาคนเจ็บป่วยใส่แคร่หามมายังที่เขา ได้ยินข่าวว่าพระองค์อยู่นั้น
Mrk	6	56	แล้วพระองค์เสด็จไปที่ไหนๆ ไม่ว่าในหมู่บ้าน ในตำบล หรือในเมือง เขาก็เอาคนเจ็บป่วยมาฝากตามถนน ทูลอ่อนวอนขอพระองค์โปรดให้
คนเจ็บป่วยและต้องแต่ชายฉกรรจ์พระองค์ และผู้ใด			
Mrk	7	1	ครั้งนั้นพวกฟาริสีกับพวกธรรมาจารย์บางคน ซึ่งได้มาจากกรุงเยรูซาเล็ม พากันมาหาพระองค์
Mrk	7	2	เมื่อเขาได้เห็นเหล่าสาวกของพระองค์บางคนรับประทานอาหารด้วยมือที่เป็นมลทิน คือมือที่ไม่ได้ล้างก่อน เขาก็ว่าผิด
Mrk	7	3	เพราะว่าพวกฟาริสีกับพวกยิวทั้งสิ้นถือตามประเพณีสืบทอดมาจากบรรพบุรุษว่า ถ้ามิได้ล้างมือตามพิธีโดยเคร่งครัด เขาก็ไม่รับประทาน
อาหารเลย			
Mrk	7	4	และเมื่อเขามาจากตลาด ถ้ามิได้ล้างก่อน เขาก็ไม่รับประทานอาหาร และธรรมเนียมอื่นๆอีกหลายอย่างเขาก็ถือ คือล้างถ้วย เขือก ภาชนะ
ทองสัมฤทธิ์ และโต๊ะ			
Mrk	7	5	พวกฟาริสีกับพวกธรรมาจารย์จึงทูลถามพระองค์ว่า " ทำไมพวกสาวกของท่านไม่ประพฤติตามประเพณีสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ แต่รับ
ประทานอาหารโดยมิได้ล้างมือเสียก่อน "			
Mrk	7	6	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " อิสยาห์ได้พยากรณ์ถึงพวกเจ้าคนหน้าซื่อใจคดก็ถูก ตามที่ได้เขียนไว้ว่า ` ประชาชนนี้ให้เกียรติเราด้วยริมฝีปาก
ของเขา แต่ใจของเขาห่างไกลจากเรา			
Mrk	7	7	เขามิฟังเราโดยหาประโยชน์มิได้ ด้วยเอาบทบัญญัติของมนุษย์มาอดอ้างว่า เป็นพระดำรัสสอน "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	7	8	เจ้าทั้งหลายจะพระบัญญัติของพระเจ้า และกลับไปที่ถือตามประเพณีของมนุษย์ คือการล้างถ้วยเหยือก และสิ่งอื่นๆเช่นนี้อีกหลายสิ่ง เจ้าทั้งหลายก็ทำอยู่"
Mrk	7	9	พระองค์ตรัสแก่เขาว่า " เหมาะจะรับที่เจ้าทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า เพื่อจะได้ถือตามประเพณีของพวกท่าน
Mrk	7	10	เพราะโมเสสได้สั่งไว้ว่า `จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน' และ ผู้ใดตาแข็งบิดามารดา ผู้นั้นต้องถูกปรับโทษถึงตาย"
Mrk	7	11	แต่พวกเจ้ากลับสอนว่า `ผู้ใดจะกล่าวแก่บิดามารดาว่า " สิ่งใดของข้าพเจ้าซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่ท่าน สิ่งนั้นเป็นในกระบวน " "
ของถวายแด่พระเจ้าแล้ว			
Mrk	7	12	เจ้าทั้งหลายจึงไม่อนุญาตให้ผู้หนึ่งทำสิ่งใดต่อไป เป็นที่ช่วยบำรุงบิดามารดาของตน
Mrk	7	13	เจ้าทั้งหลายจึงทำให้พระวจนะของพระเจ้าเป็นหมิ่นไปด้วยประเพณีของพวกท่านซึ่งพวกท่านได้สอนไว้ และสิ่งอื่นๆเช่นนี้อีกหลายสิ่ง เจ้าทั้งหลายก็ทำอยู่"
Mrk	7	14	แล้วเมื่อพระองค์ได้ทรงเรียกประชาชนทั้งหลายเข้ามาใกล้กับพระองค์ว่า " ท่านทั้งหลายจงฟังเราและเข้าใจเถิด
Mrk	7	15	ไม่มีสิ่งใดภายนอกที่เข้าไปภายในมนุษย์จะกระทำให้มนุษย์เป็นมลทินได้ แต่สิ่งซึ่งออกมาจากภายในมนุษย์ สิ่งนั้นแหละกระทำให้มนุษย์เป็น
มลทิน			
Mrk	7	16	ใครมีหูฟังได้ จงฟังเถิด"
Mrk	7	17	ครั้นพระองค์ได้เสด็จเข้าไปในเรือนพันประชาชนแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์ก็ได้ทูลถามพระองค์ถึงคำอุปมาอัน
Mrk	7	18	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " ถึงท่านทั้งหลายก็ยังไม่เข้าใจหรือ ท่านยังไม่เห็นหรือว่าสิ่งใดภายนอกที่เข้าไปภายในมนุษย์จะกระทำให้
มนุษย์เป็นมลทินไม่ได้			
Mrk	7	19	เพราะว่าสิ่งนั้นมีได้เข้าในใจ แต่ลงไปในห้องแล้วก็ถ่ายออกลงส้วมไป ทำให้อาหารตกอย่างปราศจากมลทิน "
Mrk	7	20	พระองค์ตรัสว่า " สิ่งซึ่งออกมาจากภายในมนุษย์ สิ่งนั้นแหละกระทำให้มนุษย์เป็นมลทิน
Mrk	7	21	เพราะว่าจากภายในมนุษย์ก็ออกจากใจมนุษย์ มีความคิดชั่วร้าย การลวงประเวณี การผิดผิดผิดผิด การฆ่าคน
Mrk	7	22	การลึกลับโมย การโลภ ความชั่ว การลวงของเขา ราคะต้อนหา อิจฉาตาร้อน การหมิ่นประมาท ความเย่อหยิ่ง ความโหด
Mrk	7	23	สาร์พัตการชั่วนี้เกิดมาจากภายใน และกระทำให้มนุษย์เป็นมลทิน "
Mrk	7	24	พระองค์จึงทรงลุกขึ้นจากที่นั่น ไปยังเขตแดนเมืองไทระและเมืองไซดอน แล้วเข้าไปในเรือนแห่งหนึ่งประสงค์จะมีให้ผู้ใดรู้ แต่พระองค์จะ
ซ่อนอยู่มิได้			
Mrk	7	25	เพราะผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งมีลูกสาวที่มีผีโสโครกสิง เมื่อได้ยินข่าวถึงพระองค์ก็มากลางที่พระบาทของพระองค์
Mrk	7	26	ผู้หญิงนั้นเป็นชาวกรีกชาติซีเรียฟีนิเซีย และนางทูลอ่อนวอนขอพระองค์ให้ขับผีออกจากลูกสาวของตน
Mrk	7	27	ฝ่ายพระเยซูตรัสแก่นางนั้นว่า " ให้พวกลูกกินอิ่มเสียก่อน เพราะว่าซึ่งจะเอาอาหารของลูกโยนให้แก่สุนัขก็ไม่ควร"
Mrk	7	28	แต่นางทูลตอบพระองค์ว่า " จริงด้วย พระองค์เจ้าข้า แต่สุนัขที่อยู่ใต้โต๊ะนั้นย่อมกินเดนอาหารของลูก"
Mrk	7	29	แล้วพระองค์ตรัสแก่นางว่า " เพราะเหตุถ้อยคำนี้จึงกลับไปเกิด ผีออกจากลูกสาวของเจ้าแล้ว"
Mrk	7	30	ฝ่ายหญิงนั้นเมื่อไปยังเรือนของตน ได้เห็นลูกนอนอยู่บนที่นอน และทราบว่ามีผีออกแล้ว
Mrk	7	31	ต่อมาพระองค์จึงเสด็จจากเขตแดนเมืองไทระและเมืองไซดอน ดำเนินตามทางแคว้นทศบุรี มายังทะเลสาบกาลิลี
Mrk	7	32	เขาพาชายหูหนวกพูดติดอ่างคนหนึ่งมาหาพระองค์ แล้วทูลอ่อนวอนขอพระองค์ให้ทรงวางพระหัตถ์บนคนนั้น
Mrk	7	33	พระองค์จึงทรงนำคนนั้นออกจากประชาชน ไปอยู่ต่างหาก ทรงเอาน้ำพระหัตถ์ถ้อยเขาที่หูของชายผู้นั้น และทรงบ้วนน้ำลายเอานิ้วพระหัตถ์
จิ้มและลูบคนนั้น			
Mrk	7	34	แล้วพระองค์ทรงแหงนพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์ ทรงถอนพระทัยตรัสแก่คนนั้นว่า " เอฟฟาธา " แปลว่า " จงเปิดออก "
Mrk	7	35	แล้วในทันใดนั้นหูคนนั้นก็เปิด สิ่งซึ่งติดลิ้นนั้นก็หลุดและเขาพูดได้ชัด
Mrk	7	36	พระองค์ทรงห้ามปรามคนทั้งหลายมิให้แจ้งความนี้แก่ผู้ใดเลย แต่พระองค์ยังทรงห้ามปรามพวกเขา เขาก็ยังเล้าโลมไปมาก
Mrk	7	37	พวกเขาก็ประหลาดใจเหลือเกิน พูดกันว่า " พระองค์ทรงกระทำล้วนแต่ดีทั้งนั้น ทรงกระทำคนหูหนวกให้ได้ยิน คนใบ้ให้พูดได้"
Mrk	8	1	ครานั้นเมื่อฝูงชนพากันมามากมายและไม่มื่ออาหารกิน พระเยซูจึงทรงเรียกเหล่าสาวกของพระองค์มาตรัสแก่เขาว่า
Mrk	8	2	" เราสงสารคนเหล่านี้ เพราะเขาค้างอยู่กับเรา ได้สามวันแล้วและไม่มื่ออาหารจะกิน
Mrk	8	3	ถ้าเราจะให้เขากลับไปบ้านเมื่อยังอดอาหารอยู่ เขาจะหิวโหยสิ้นแรงตามทาง เพราะว่าบางคนมาไกล"
Mrk	8	4	เหล่าสาวกของพระองค์จึงทูลตอบพระองค์ว่า " ในถิ่นทุรกันดารนี้จะหาอาหารให้เขากินอิ่มได้ที่ไหน"
Mrk	8	5	พระองค์ตรัสถามเขาว่า " พวกท่านมีขนมปังกี่ก้อน " เขาทูลว่า " มีเจ็ดก้อน "
Mrk	8	6	พระองค์จึงตรัสสั่งประชาชนให้นั่งลงที่พื้นดิน แล้วทรงรับขนมปังเจ็ดก้อนนั้น ทรงขอบพระคุณ แล้วจึงทรงหักส่งให้เหล่าสาวกให้เขาแจก
เหล่าสาวกจึงแจกให้ประชาชน			
Mrk	8	7	และเขามิปลาเลือกอยู่บ้าง พระองค์จึงขอบพระคุณ แล้วสั่งให้เอาปลานั้นแจกด้วย
Mrk	8	8	คนทั้งปวงได้รับประทานจนอิ่มและเศษอาหารที่เหลือนั้นเขาเก็บได้เจ็ดกระบุง
Mrk	8	9	คนที่รับประทานนั้นมีประมาณสี่พัน แล้วพระองค์ตรัสสั่งให้เขาไป
Mrk	8	10	ในทันใดนั้น พระองค์ก็เสด็จลงเรือกับเหล่าสาวกของพระองค์ มาถึงเขตเมืองดาลมานธา
Mrk	8	11	พวกฟาริสีออกมาและเริ่มโต้เถียงกับพระองค์ ขอพระองค์แสดงหมายสำคัญจากฟ้าสวรรค์ หมายจะทดลองพระองค์
Mrk	8	12	พระองค์ทรงถอนพระทัยแล้วตรัสว่า " คนยุคนั้นแสวงหาหมายสำคัญทำไม เรบอบความจริงแก่เจ้าทั้งหลายว่า จะไม่โปรดให้หมายสำคัญแก่
คนยุดนี้"			
Mrk	8	13	แล้วพระองค์เสด็จไปจากเขา และลงเรือข้ามฟากไปอีก
Mrk	8	14	ฝ่ายเหล่าสาวกลืมเอาขนมปังไป และในเรือเขามีขนมปังอยู่ก่อนแต่เพียงเท่านั้น
Mrk	8	15	พระองค์ทรงกำชับเหล่าสาวกว่า " จงสังเกตและระวังเชื้อแห่งพวกฟาริสีและเชื้อแห่งเฮโรดให้ดี"
Mrk	8	16	เหล่าสาวกจึงปริศนากันว่า " เพราะเหตุที่เราไม่มีขนมปัง "
Mrk	8	17	เมื่อพระเยซูทรงทราบจึงตรัสแก่เขาว่า " เหตุใดในพวกท่านจึงปริศนากันและกันถึงเรื่องไม่มีขนมปัง ท่านยังไม่รู้และไม่เข้าใจหรือ ใจของ
ท่านยังแข็งกระด้างหรือ			
Mrk	8	18	มิตาแล้วยังไม่เห็นหรือ มีหูแล้วยังไม่ได้ยินหรือ ท่านทั้งหลายจำไม่ได้หรือ
Mrk	8	19	เมื่อเราหักขนมปังห้าก้อนให้แก่คนห้าพันคนนั้น ท่านทั้งหลายเก็บเศษที่เหลือนั้นได้กี่กระบุง " เขาทูลตอบพระองค์ว่า " ได้สิบสองกระบุง "
Mrk	8	20	" เมื่อแจกขนมปังเจ็ดก้อนให้แก่คนสี่พันคนนั้น ท่านทั้งหลายเก็บเศษที่เหลือได้กี่กระบุง " เขาทูลตอบว่า " ได้เจ็ดกระบุง "
Mrk	8	21	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " เป็นไฉนพวกท่านยังไม่เข้าใจ "
Mrk	8	22	พระองค์จึงไปยังเมืองเบธไซดา เขาพาชายตาบอดคนหนึ่งมาหาพระองค์ ทูลอ่อนวอนขอพระองค์ให้โปรดถูกต้องคนนั้น
Mrk	8	23	พระองค์ได้ทรงจับมือคนตาบอดออกไปนอกหมู่บ้าน เมื่อได้ทรงบ้วนน้ำลายลงที่ตาคนนั้น และวางพระหัตถ์บนเขาแล้ว พระองค์จึงตรัสถาม
เขาว่า เขาเห็นสิ่งใดบ้างหรือไม่			
Mrk	8	24	คนนั้นเขยหน้าดูแล้วทูลว่า " ข้าพระองค์แลเห็นคนเหมือนต้นไม้เดินไปเดินมา"
Mrk	8	25	พระองค์จึงวางพระหัตถ์บนตาเขาอีก แล้วให้เขาขยหน้าดู และตาของเขาก็หายเป็นปกติ แลเห็นคนทั้งหลายได้ชัดเจน
Mrk	8	26	พระองค์จึงตรัสสั่งคนนั้นให้กลับตรงไปยังบ้านของตน แล้วกำชับว่า " อย่าเข้าไปในหมู่บ้าน หรือเล่าให้ใครในหมู่บ้านนั้นฟังเลย "
Mrk	8	27	พระเยซูได้เสด็จกับเหล่าสาวกของพระองค์ ออกไปยังหมู่บ้านแชนซีซารียา ฟิลิปปี เมื่ออยู่ตามทางนั้น พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกว่า " คน
ทั้งหลายพูดกันว่าเราเป็นผู้ใด"			
Mrk	8	28	เขาทูลตอบว่า " เขาว่าเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แต่บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่นว่าเป็นคนหนึ่งเ็นพวกศาสดาพยากรณ์ "
Mrk	8	29	พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า " ฝ่ายพวกท่านแล้วเราเป็นผู้ใด " เปโตรทูลตอบพระองค์ว่า " พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ "
Mrk	8	30	แล้วพระองค์ทรงกำชับห้ามเหล่าสาวกไม่ให้บอกผู้ใดถึงพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	8	31	พระองค์จึงทรงเรียกสาวกสองสาวก ว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ พวกผู้ใหญ่ พวกปุโรหิตใหญ่ และพวกธรรมาจารย์จะ
ปฏิเสธพระองค์ และพระองค์จะต้องถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงเป็นขึ้นมาใหม่			
Mrk	8	32	คำเหล่านี้พระองค์ตรัสโดยเปิดเผย ฝ่ายเปโตรจึงจับพระองค์ แล้วเริ่มทูลห้ามพระองค์
Mrk	8	33	พระองค์จึงทรงหันพระพักตร์ดูเหล่าสาวกของพระองค์ แล้วทรงดีใจว่า " อ้ายซาตาน จงถอยไปข้างหลังเรา เพราะเจ้ามิได้คิดตามพระ
คำริของพระเจ้า แต่ตามความคิดของมนุษย์ "			
Mrk	8	34	และเมื่อพระองค์ทรงร้องเรียกประชาชนกับเหล่าสาวกของพระองค์ให้เข้ามาแล้ว จึงตรัสแก่เขาว่า " ถ้าผู้ใดจะไถ่ตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะ
ตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกและตามเรามา			
Mrk	8	35	เพราะว่าผู้ใดใครจะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เราและข่าวประเสริฐ ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด
Mrk	8	36	เพราะถ้าผู้ใดจะ ได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตน ผู้นั้นจะ ได้ประโยชน์อะไร
Mrk	8	37	เพราะว่าผู้นั้นจะนำอะไรไปแลกเอาจิตวิญญาณของตนกลับคืนมา
Mrk	8	38	เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดมีความอายเพราะเราและถ้อยคำของเราในชั่ววอยนี้ ซึ่งประกอบด้วยกางวางประเวณีและการผิดบาป บุตรมนุษย์ก็จะมี
ความอายเพราะผู้นั้น ในเวลาเมื่อพระองค์จะเสด็จมาด้วยสง่าราศีแห่งพระบิดาของพระองค์ และด้วยเหล่าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ "			
Mrk	9	1	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในพวกท่านที่ยืนอยู่ที่นี่ มีบางคนที่จะไม่รู้อายุตายจนกว่าจะได้เห็น
อาณาจักรของพระเจ้ามาด้วยฤทธิ์อำนาจ "			
Mrk	9	2	ครั้นล่วงไปได้หกวันแล้ว พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นขึ้นภูเขาสูงแต่ลำพัง แล้วพระกายของพระองค์ก็เปลี่ยน ไปต่อหน้าเขา
Mrk	9	3	และฉลองพระองค์ก็ส่องประกายขาวดุจหิมะ จะหาช่างฟอกผ้าทั่วแผ่นดินโลกฟอกให้ขาวอย่างนั้นก็ไม่ได
Mrk	9	4	แล้วเอลียาห์กับโมเสสก็ปรากฏแก่พวกสาวกเหล่านั้น และเฝ้าสนทนากับพระเยซู
Mrk	9	5	ฝ่ายเปโตรทูลพระเยซูว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า ซึ่งเรายูที่นี้ก็คิด ให้พวกข้าพระองค์ทำพลับพลาสามหลัง สำหรับพระองค์หลังหนึ่ง สำหรับ
โมเสสหลังหนึ่ง สำหรับเอลียาห์หลังหนึ่ง "			
Mrk	9	6	ที่เปโตรพูดอย่างนั้นก็เพราะไม่รู้จะว่าอย่างไร ด้วยเขาทั้งหลายกำลังกลัวนัก
Mrk	9	7	แล้วมีเมฆมาปกคลุมเขาไว้ และมีพระเสลี่ยงออกมาจากเมฆนั้นว่า " ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงฟังท่านเถิด "
Mrk	9	8	ทันใดนั้น เมื่อสาวกแลดูรอบก็ไม่เห็นผู้ใด เห็นแต่พระเยซูทรงอยู่กับเขา
Mrk	9	9	เมื่อกำลังลงมาจากภูเขา พระองค์ตรัสห้ามเหล่าสาวกไม่ให้นำสิ่งที่ได้เห็นนั้น ไปบอกแก่ผู้ใดเลย จนกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นมาจากความตาย
Mrk	9	10	เหตุการณ์นั้นเหล่าสาวกก็เก็บงำไว้ แต่ซักถามกันว่า ที่ตรัสว่าจะขึ้นมาจากความตายนั้น จะหมายความว่าอย่างไร
Mrk	9	11	เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า " เหตุใดพวกธรรมาจารย์จึงว่าเอลียาห์จะต้องมาก่อน "
Mrk	9	12	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " เอลียาห์ต้องมาก่อนจริง และทำให้สิ่งทั้งปวงคืนสู่สภาพเดิม อนึ่งมีคำเขียนไว้อย่างใดถึงบุตรมนุษย์ว่า พระองค์จะ
ต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ และคนจะดูหมิ่นและทิ้งพระองค์เสีย			
Mrk	9	13	แต่เราบอกแก่ท่านทั้งหลายว่า เอลียาห์นั้น ได้มาแล้ว และซึ่งเขาใครจะทำแก่ท่านอย่างไร เขาก็ได้กระทำแล้ว ตามที่มีคำเขียนกล่าวไว้ถึง
ท่าน "			
Mrk	9	14	เมื่อพระองค์ได้เสด็จมายังเหล่าสาวก ก็ทอดพระเนตรเห็นฝูงชนเป็นอันมากอยู่ล้อมรอบเขา และพวกธรรมาจารย์กำลังซักไซ้ไล่เลียงเขาอยู่
Mrk	9	15	ในทันใดนั้น เมื่อบรรดาประชาชนเห็นพระองค์ก็ประหลาดใจนัก จึงวิ่งเข้ามาเฝ้าพระองค์
Mrk	9	16	พระองค์จึงตรัสถามพวกธรรมาจารย์ว่า " ท่านซักไซ้ไล่เลียงกับเขาด้วยข้อความอันใด "
Mrk	9	17	มีคนหนึ่งในหมู่ประชาชนทูลตอบว่า " อาจารย์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้พบบุตรชายของข้าพระองค์มาหาพระองค์เพราะมีไข้เข้าสิง
Mrk	9	18	ผีพาเขาไปที่ไหนๆก็ทำให้ล้มชักดิ้นไป มีอาการน้ำลายฟูมปากและขมเขี้ยวเขียวฟันแล้วก็อ่อนระโหย ข้าพระองค์ได้ขอเหล่าสาวกของ
พระองค์ให้ขับผีนั้นออกเสีย แต่เขาขับให้ออกไม่ได้ "			
Mrk	9	19	พระองค์จึงตรัสแก่คนนั้นว่า " โอ คนในยศที่ขาดความเชื่อ เราจะต้องอยู่กับเจ้าจนเท่าใด เราจะต้องอดทนกับเจ้าจนเท่าใด จงพาเด็กนั้น
มาหาเราเถิด "			
Mrk	9	20	เขาก็พาเด็กนั้นมาหาพระองค์ และเมื่อเห็นพระองค์แล้ว ในทันใดนั้นผีนั้นก็ทำให้เขาชักล้มลงถึงเกลือกที่ดิน มีน้ำลายฟูมปาก
Mrk	9	21	พระองค์จึงตรัสถามบิดานั้นว่า " เป็นอย่างไรมานานสักเท่าไร " บิดาทูลตอบว่า " ตั้งแต่เป็นเด็กเล็ก ๆ มา
Mrk	9	22	และผีก็ทำให้เด็กตกไฟและในน้ำบ่อยๆหมายจะฆ่าเสียให้ตาย แต่ถ้าพระองค์สามารถทำได้ ขอโปรดกรุณาและช่วยเราเถิด "
Mrk	9	23	พระเยซูจึงตรัสแก่บิดานั้นว่า " ถ้าท่านเชื่อได้ ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง "
Mrk	9	24	ทันใดนั้น บิดาของเด็กก็ร้องทูลด้วยน้ำตาไหลว่า " ข้าพระองค์เชื่อ พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์ยังขาดความเชื่ออยู่นั้น ขอพระองค์ทรงโปรด
ช่วยให้เชื่อเถิด "			
Mrk	9	25	เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นประชาชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสสั่งให้ผู้ใดใครคนหนึ่งว่า " อ้ายผีไม้หูหนวก เราสั่งเจ้าให้ออกมาจากเขา
อย่าได้กลับมาเข้าสิงเขาอีกเลย "			
Mrk	9	26	ผีนั้นจึงร้องอ้ออิงทำให้เด็กนั้นชักดิ้นเป็นอันมาก แล้วก็ออกมา เด็กนั้นก็นิ่งเหมือนคนตาย จนมีหลายคนกล่าวว่า " เขาตายแล้ว "
Mrk	9	27	แต่พระเยซูทรงจับมือพวงเด็กนั้น เด็กนั้นก็ยืนขึ้น
Mrk	9	28	เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในเรือนแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์มาทูลถามพระองค์เป็นส่วนตัวว่า " เหตุใดพวกข้าพระองค์ขับผีนั้นออกไม่ได้ "
Mrk	9	29	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ผีอย่างนี้จะขับให้ออกไม่ได้เลย เว้นแต่โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร "
Mrk	9	30	พระองค์กับเหล่าสาวกจึงออกไปจากที่นั่น ดำเนินไปในแคว้นกาลิลี แต่พระองค์ไม่ประสงค์จะให้ผู้ใดรู้
Mrk	9	31	ด้วยว่าพระองค์ตรัสพร่ำสอนสาวกของพระองค์ว่า " บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของคน และเขาจะประหารท่านเสีย เมื่อประหารแล้ว
ในวันที่สามท่านจะฟื้นขึ้นมาใหม่ "			
Mrk	9	32	แต่ถ้อยคำนี้เหล่าสาวกหาเข้าใจไม่ ครั้นจะทูลถามพระองค์ก็เกรงใจ
Mrk	9	33	พระองค์จึงเสด็จมายังเมืองคาเปอร์นาอุม และเมื่อเข้าไปในเรือนแล้ว พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกว่า " เมื่อมาตามทางนั้น ท่านทั้งหลายได้ไต่
แย้งกันด้วยข้อความอันใด "			
Mrk	9	34	เหล่าสาวกก็นิ่งอยู่ เพราะเมื่อมาตามทางนั้นเขาได้เถียงกันว่า คนไหนจะใหญ่กว่ากัน
Mrk	9	35	พระองค์ได้ประทับนั่ง แล้วทรงเรียกสาวกสิบสองคนนั้นมาตรัสแก่เขาว่า " ถ้าผู้ใดใครจะไต่เป็นคนต้น ก็ให้ผู้นั้นเป็นคนท้ายสุด และเป็นผู้รับ
ใช้ของคนทั้งปวง "			
Mrk	9	36	พระองค์จึงทรงเอาเด็กเล็กๆคนหนึ่งมาให้นอนท่ามกลางเหล่าสาวก แล้วทรงอ้อมเด็กนั้นไว้ ตรัสแก่เหล่าสาวกว่า
Mrk	9	37	" ถ้าผู้ใดจะรับเด็กเล็กๆเช่นนี้คนหนึ่ง ในนามของเรา ผู้นั้นก็รับเรา และผู้ใดได้รับเรา ผู้นั้นก็มิได้รับเรา แต่รับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา "
Mrk	9	38	ยอห์นจึงทูลพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์ได้เห็นคนหนึ่งขับผีออกโดยพระนามของพระองค์ ซึ่งคนนั้นมิได้ตามพวกเรามา
มา และพวกข้าพระองค์ได้ห้ามเขา เพราะเขามีได้ตามพวกเรามา "			
Mrk	9	39	พระเยซูจึงตรัสว่า " อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าไม่มีผู้ใดจะกระทำการอัศจรรย์ในนามของเรา แล้วอีกประการเดียวหนึ่งอาจกลับพูดประณามเรา
Mrk	9	40	เพราะผู้ใดไม่เป็นฝ่ายต่อสูเรา ผู้นั้นก็เป็นฝ่ายเราแล้ว
Mrk	9	41	เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ใดจะเอาน้ำถ้วยหนึ่งให้พวกท่านดื่มในนามของเรา เพราะท่านทั้งหลายเป็นฝ่ายพระคริสต์ ผู้นั้นจะขาด
บาปหนึ่งก็หาไม่ได้			
Mrk	9	42	แต่ผู้ใดจะทำผู้เล็กน้อยเหล่านี้คนหนึ่งที่เราให้หลงผิด ถ้าเอาหินไม่ก้อนใหญ่ผูกคอผู้นั้นถ่วงเสียในทะเลเล็กดีกว่า
Mrk	9	43	และถ้ามือของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดมันทิ้งเสีย ซึ่งจะเข้าสู่ชีวิตด้วยมือด้วนยังดีกว่ามีสองมือและต้องตกนรกในไฟที่ไม่มีวันดับ
Mrk	9	44	ในที่นั้นตัวหนอนก็ไม่ตาย และไฟก็ไม่ดับเลย
Mrk	9	45	ถ้าเท้าของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดมันทิ้งเสีย ซึ่งจะเข้าสู่ชีวิตด้วยเท้าด้วนยังดีกว่ามีเท้าสองเท้าและต้องตกทั้งลงในนรกในไฟที่ไม่มีวัน
ดับ			
Mrk	9	46	ในที่นั้นตัวหนอนก็ไม่ตาย และไฟก็ไม่ดับเลย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	9	47	ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงขวักออกทิ้งเสีย ซึ่งจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียวยังดีกว่ามีสองตา และต้องถูกทิ้งในไฟนรก
Mrk	9	48	ในที่นั้นตัวหนอนก็ไม่ตาย และไฟก็ไม่ดับเลย
Mrk	9	49	ดีกว่าท่านทั้งปวงจะต้องถูกชำระด้วยไฟ และเครื่องบูชาทุกอย่างจะต้องถูกชำระด้วยเกลือ
Mrk	9	50	เกลือเป็นของดี แต่ถ้าเกลือหมดรสเค็มแล้ว จะทำให้กลับเค็มอีกอย่างไรได้ ท่านทั้งหลายจงมีเกลือในตัว และจงอย่าสงบสุขซึ่งกันและกัน"
Mrk	10	1	ฝ่ายพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นเสด็จจากที่นั้น เข้าในเขตแดนแคว้นยูเดีย ไปตามทางแม่น้ำจอร์แดนฟากข้างโน้น และประชาชนพากันมาหาพระองค์อีก
Mrk	10	2	พระองค์จึงตรัสสั่งสอนเขาอีกตามที่พระองค์ทรงเคยสอนนั้น
Mrk	10	3	พวกฟาริสีมาทูลลงพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า "ผู้ชายจะหย่าภรรยาของตนเป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่"
Mrk	10	4	พระองค์ตรัสถามเขาว่า "โมเสสได้บัญญัติไว้ว่าอย่างไร"
Mrk	10	5	เขาทูลตอบว่า "โมเสสอนุญาตให้ทำหนังสือหย่าภรรยาแล้วก็หย่าให้"
Mrk	10	6	พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า "โมเสสได้เขียนข้อบังคับนั้นเพราะเหตุใจพวกเจ้าแข็งกระด้าง
Mrk	10	7	แต่ตั้งแต่เดิมสร้างโลก พระเจ้าได้ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นชายและหญิง
Mrk	10	8	เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา
Mrk	10	9	และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน เขาจึงไม่เป็นคนสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน
Mrk	10	10	เหตุฉะนั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พราดจากกันเลย"
Mrk	10	11	เมื่อเข้าไปในเรื่องแล้วเหล่าสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์อีกถึงเรื่องนั้น
Mrk	10	12	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า "ถ้าผู้ใดหย่าภรรยาของตน แล้วไปมีภรรยาใหม่ ผู้นั้นก็ได้ผิดประเวณีต่อเธอ
Mrk	10	13	และถ้าหญิงจะหย่าสามีของตน แล้วไปมีสามีใหม่ หญิงนั้นก็ผิดประเวณี"
Mrk	10	14	ขณะนั้นเขาพาเด็กเล็กๆมาหาพระองค์ เพื่อให้พระองค์ทรงถูกต้องตัวเด็กนั้น แต่เหล่าสาวกก็ห้ามปรามคนที่พาเด็กมานั้น
Mrk	10	15	เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นดังนั้น ก็ไม่พอพระทัย จึงตรัสแก่เหล่าสาวกว่า "จงยอมให้เด็กเล็กๆเข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่เช่นเด็กอย่างนั้น
Mrk	10	16	พระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็กๆเหล่านั้น วางพระหัตถ์บนเขา แล้วทรงอวยพรให้
Mrk	10	17	เมื่อพระองค์กำลังเสด็จออกไปตามทาง มีคนหนึ่งวิ่งมาหาพระองค์คุกเข่าลงทูลถามพระองค์ว่า "ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะกระทำประการใดจึงจะได้ชีวิตนิรันดรเป็นมรดก"
Mrk	10	18	พระเยซูตรัสถามคนนั้นว่า "ท่านเรียกว่าประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐเว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว
Mrk	10	19	ท่านรู้จักพระบัญญัติแล้วซึ่งว่า อย่าล่วงประเวณีผู้เมียเขา อย่ากระทำการฆาตกรรม อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าล้อเขา จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของตน"
Mrk	10	20	คนนั้นจึงทูลตอบพระองค์ว่า "อาจารย์เจ้าข้า ข้อเหล่านั้นข้าพเจ้าได้ถือรักษาไว้ตั้งแต่เป็นเด็กมา"
Mrk	10	21	พระเยซูทรงฟังคุณคนนั้น ก็ทรงรักเขา แล้วตรัสแก่เขาว่า "ท่านยังขาดอยู่สิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาลสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถ แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงแบกกางเขน และตามเรามา"
Mrk	10	22	เมื่อเขาได้ยินคำนั้นก็เสียใจ แล้วออกไปเป็นทุกข์เพราะเขามีทรัพย์สิ่งของเป็นอันมาก
Mrk	10	23	พระเยซูจึงทอดพระเนตรรอบๆแล้วตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า "คนมั่งมีจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าก็ยากนักหนา"
Mrk	10	24	เหล่าสาวกก็ประหลาดใจด้วยคำตรัสของพระองค์ และพระเยซูตรัสแก่เขาอีกว่า "ลูกเอ๋ย คนที่วางใจในทรัพย์สมบัติจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าก็ยากนักหนา"
Mrk	10	25	ตัวอุจจะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า"
Mrk	10	26	เหล่าสาวกก็ประหลาดใจยิ่งนักจึงพูดกันว่า "ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้"
Mrk	10	27	พระเยซูทอดพระเนตรเหล่าสาวกแล้วตรัสว่า "ฝ่ายมนุษย์ก็เหลือกำลังที่จะทำได้ แต่ไม่เหลือกำลังของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกสิ่ง"
Mrk	10	28	ฝ่ายเปโตรจึงเริ่มทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละสิ่งสารพัด และได้ติดตามพระองค์มา"
Mrk	10	29	พระเยซูตรัสตอบว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดได้ละบ้าน หรือพี่น้องชายหญิง หรือบิดามารดา หรือภรรยา หรือลูก หรือไรนา
Mrk	10	30	เพราะเห็นแก่เราและข่าวประเสริฐนั้น ในเวลานี้ผู้นั้นจะได้รับตอบแทนร้อยเท่า คือบ้าน พี่น้องชายหญิง มารดา ลูกและไรนา ทั้งจะถูกการชมเชงด้วย และในโลกหน้าจะได้ชีวิตนิรันดร"
Mrk	10	31	แต่มีหลายคนที่เป็นคนต้นจะต้องกลับไปเป็นคนสุดท้าย และที่เป็นคนสุดท้ายจะกลับเป็นคนต้น"
Mrk	10	32	เมื่อกำลังเดินทางจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูก็เสด็จนำหน้าเขา ฝ่ายเหล่าสาวกก็พากันคิดประหลาดใจ และขณะที่เขาตามมาก็หวาดกลัว พระองค์จึงทรงเรียกสาวกสิบสองคนอีก แล้วเริ่มตรัสเล่าแดงให้เขาทราบถึงเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดแก่พระองค์นั้น
Mrk	10	33	ว่า "ดูเถิด เราทั้งหลายจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะมอบบุตรมนุษย์ไว้กับพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมจารย์ และเขาเหล่านั้นจะปรับโทษท่านถึงตาย และจะมอบท่านไว้กับคนต่างชาติ
Mrk	10	34	คนต่างชาตินี้จะเยาะเย้ยท่าน จะหมิ่นตีท่าน จะถ่มน้ำลายรดท่าน และจะฆ่าท่านเสีย และวันที่สามท่านจะเป็นขึ้นใหม่"
Mrk	10	35	ฝ่ายยากอบกับยอห์น บุตรชายของเศเบดี เข้ามาทูลพระองค์ว่า "พระอาจารย์เจ้าข้า ข้าพระองค์ทั้งสองปรารถนาจะขอให้พระองค์ทรงกระทำตามคำขอของข้าพระองค์"
Mrk	10	36	พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า "ท่านทั้งสองปรารถนาจะให้เราทำอะไรให้ท่าน"
Mrk	10	37	เขาจึงทูลตอบพระองค์ว่า "เมื่อพระองค์จะทรงส่งารากินนี้ ขอให้ข้าพระองค์นั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์คนหนึ่ง เบื้องซ้ายพระหัตถ์คนหนึ่ง"
Mrk	10	38	พระเยซูจึงตรัสแก่เขาว่า "ที่ท่านขอนั้นท่านไม่เข้าใจ ถ้ายิ่งเราจะตั้งท่านจะตั้งได้หรือ และรับพิศมามันซึ่งเราจะรับ ท่านจะรับได้หรือ"
Mrk	10	39	เขาทั้งสองทูลตอบพระองค์ว่า "ได้ พระเจ้าข้า" พระเยซูจึงตรัสแก่เขาว่า "ถ้ายิ่งเราตีท่านจะตีถึงจริง และรับพิศมามาด้วยพิศมามาที่เราจะรับก็จริง"
Mrk	10	40	แต่ที่จงนั่งข้างขวาและข้างซ้ายของเรานั้น ไม่ใช่พนักงานของเราที่จะจัดให้ แต่ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับผู้ใดก็จะให้แก่ผู้นั้น"
Mrk	10	41	เมื่อสาวกสิบคนได้ยินแล้ว ก็เริ่มมีความขุ่นเคืองยากอบและยอห์น
Mrk	10	42	พระเยซูจึงทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสแก่เขาว่า "ท่านทั้งหลายรู้อยู่ว่า ผู้ที่นับว่าเป็นผู้ครองของคนต่างชาติย่อมเป็นเจ้าเหนือเขา และผู้ใหญ่อีกหลายก็ใช้อำนาจบังคับ
Mrk	10	43	แต่ในพวกท่านหาเป็นอยางนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใครจะยิ่งใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย
Mrk	10	44	และถ้าผู้ใดใครจะยิ่งใหญ่เป็นอันดับหนึ่ง ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง
Mrk	10	45	เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และปรนนิบัติท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก"
Mrk	10	46	ฝ่ายพระเยซูกับพวกสาวกมาอยู่เมืองเยรีโค และมีพระองค์เสด็จออกจากเมืองเยรีโคกับพวกสาวกของพระองค์และประชาชนเป็นอันมาก มีคนตามบอดคนหนึ่ง ชื่อบารทิเมอัส ซึ่งเป็นบุตรชายของเศเบดี นั่งขอทานอยู่ที่ริมหนทาง
Mrk	10	47	เมื่อคนนั้นได้ยินว่าพระเยซูชานาซาเรีเสด็จมา จึงเริ่มร้องเสียงดังว่า "ท่านเยชู บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์เถิด"
Mrk	10	48	มีหลายคนห้ามเขาให้เขานิ่งเสีย แต่เขายังร้องเสียงดังขึ้นว่า "บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์เถิด"
Mrk	10	49	พระเยซูทรงหยุดประทับยืนอยู่ แล้วตรัสสั่งให้เรียกคนนั้นมา เขาจึงเรียกคนตามบอดนั้นว่าแก่เขาว่า "จงนิ่งใจและลุกขึ้นเถิด พระองค์ทรงเรียกเจ้า"
Mrk	10	50	คนนั้นก็ทิ้งผ้าห่มเสียลุกขึ้นมาหาพระเยซู

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	10	51	พระเยซูจึงตรัสถามเขาว่า " เจ้าบารนาจะให้เราทำอะไรแก่เจ้า " คนตามบอดนั้นทูลพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า ขอโปรดให้ข้า
พระองค์เห็นได้"			
Mrk	10	52	พระเยซูตรัสแก่เขาว่า " จงไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้อาสาหายปกติแล้ว " ในทันใดนั้นคนตามบอดนั้นก็เห็นได้ และได้เดินทาง
ตามพระเยซูไป			
Mrk	11	1	ครั้นพระองค์กับพวกสาวกมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม ถึงหมู่บ้านเบธฟายี และหมู่บ้านเบธานีซึ่งกษัตริย์เยรูซาเล็มยกเขต พระองค์ทรงใช้สาวกสองคน
Mrk	11	2	สั่งเขาว่า " จงเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ตรงหน้าท่าน ครั้นเข้าไปแล้วในทันใดนั้นจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ที่ยังไม่มีการขึ้นขี่เลย จงแก้มันออกมา
เถิด			
Mrk	11	3	ถ้าผู้ใดถามท่านว่า `ท่านทำอย่างนี้ทำไม' จงบอกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องประสงค์ลูกลา และประเดี๋ยวพระองค์จะส่งกลับคืนมาให้ที่นี่"
Mrk	11	4	สาวกสองคนนั้นจึงไป แล้วพบลูกลาตัวนั้นผูกอยู่นอกประตูที่สี่แยก เขาจึงแก้มัน
Mrk	11	5	บางคนซึ่งยืนอยู่ที่นั่นถามเขาว่า " แก่ลูกลานั้นทำไม "
Mrk	11	6	สาวกก็ตอบตามพระดำรัสของพระเยซู แล้วเขาก็ยอมให้เอาไป
Mrk	11	7	สาวกจึงจูงลูกลามาสู่พระเยซู แล้วเอาเสื้อผ้าของตนปลงบนหลังลา แล้วพระองค์จึงทรงลาขึ้น
Mrk	11	8	มีคนเป็นอันมากเอาเสื้อผ้าของตนปลงตามถนนหนทาง และคนอื่นก็ตัดกิ่งไม้จากต้นไม้มากปลงตามทางนั้น
Mrk	11	9	ฝ่ายคนที่เดินไปข้างหน้า กับผู้ติดตามมาข้างหลัง ก็โห่ร้องว่า " โฮสิชานา ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงพระ
เจริญ			
Mrk	11	10	ความสขสวัสดิ์ถึงมจลจงมีแก่อาณาจักรของดาวิด บรรพบุรุษของเรา ที่มาตั้งอยู่ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า โฮสิชานาในที่สูงสุด "
Mrk	11	11	พระเยซูก็เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มและเข้าไปในพระวิหาร เมื่อทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงแล้วเวลาก็จวนค่ำ จึงเสด็จออกไปยังหมู่บ้านเบธานีกับ
เหล่าสาวกสิบสองคนนั้น			
Mrk	11	12	ครั้นรุ่งขึ้นเมื่อพระองค์กับสาวกออกมาจากหมู่บ้านเบธานีแล้ว พระองค์ก็ทรงหิว
Mrk	11	13	พอทอดพระเนตรเห็นต้นมะเดื่อต้นหนึ่งแต่ไกลมิใช่ใบ จึงเสด็จเข้าไปดูว่ามิใช่ผลหรือไม่ ครั้นมาถึงต้นนั้นแล้ว ไม่เห็นมีผลแม้แต่ใบเท่านั้น เพราะ
ยังไม่ถึงฤดูผลมะเดื่อ			
Mrk	11	14	พระเยซูจึงตรัสแก่ต้นนั้นว่า " ตั้งแต่บัดนี้ไปจะไม่มีการได้กินผลจากเจ้าเลย " เหล่าสาวกของพระองค์ก็ได้ยินคำซึ่งพระองค์ตรัสนั้น
Mrk	11	15	เมื่อพระองค์กับสาวกมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูก็เสด็จเข้าไปในพระวิหาร แล้วเริ่มขับไล่อุบายซื้อขายในพระวิหารนั้น และคำว่าโต๊ะผู้รับ
แลกเงิน กับทั้งค้ำวาม้านั่งผู้ขายนกเขาเสีย			
Mrk	11	16	และทรงห้ามมิให้ผู้ใดขนสิ่งใดๆเดินลัดพระวิหาร
Mrk	11	17	พระองค์ตรัสสอนเขาว่า " มิใช่พระวาจะเขียนไว้มิใช่หรือว่า `นิเวศของเราประชาชาติทั้งหลายจะเรียกว่า เป็นนิเวศอธิษฐาน ' แต่เจ้าทั้ง
หลายได้กระทำให้เป็น ` ถ้ำของพวกโจร ' "			
Mrk	11	18	เมื่อพวกธรรมาจารย์และพวกปุโรหิตใหญ่ทราบอย่างนั้น จึงหาข้อที่จะประหารพระองค์เสีย เพราะเขากล่าวพระองค์ ด้วยว่าประชาชน
ประหลาดใจด้วยคำสั่งสอนของพระองค์			
Mrk	11	19	และเมื่อถึงเวลาเย็น พระองค์ได้เสด็จออกไปจากกรุง
Mrk	11	20	ครั้นเวลาเช้า เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกได้ผ่านที่นั้นไป ก็ได้เห็นมะเดื่อต้นนั้นเหี่ยวแห้งไปจนถึงราก
Mrk	11	21	ฝ่ายเปโตรระลึกขึ้นได้จึงทูลพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า ดูเถิด ต้นมะเดื่อที่พระองค์ได้สาปไว้วันนี้ก็เหี่ยวแห้งไปแล้ว "
Mrk	11	22	พระเยซูจึงตรัสตอบเหล่าสาวกว่า " จงเชื่อในพระเจ้าเถิด
Mrk	11	23	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดจะสั่งกุเขานี้ว่า `จงลอยไปลงทะเล ' และมีได้สงสัยในใจ แต่เชื่อว่าจะไปไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นไป
ตามคำสั่งนั้นจริง			
Mrk	11	24	เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น
Mrk	11	25	เมื่อท่านยืนอธิษฐานอยู่ ถ้าท่านมีเหตุกับผู้อื่นผู้ใด จงยกโทษให้ผู้นั้นเสีย เพื่อพระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะโปรดยกการละเมิด
ของท่านด้วย			
Mrk	11	26	แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ยกโทษให้ พระบิดาของท่าน ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะไม่ทรงโปรดยกการละเมิดของท่านเหมือนกัน "
Mrk	11	27	ฝ่ายพระองค์กับเหล่าสาวกมายังกรุงเยรูซาเล็มอีก เมื่อพระองค์เสด็จดำเนินอยู่ในพระวิหาร พวกปุโรหิตใหญ่ พวกธรรมาจารย์ และพวก
ผู้ใหญ่มาหาพระองค์			
Mrk	11	28	ทูลพระองค์ว่า " ท่านมีสิทธิอันใดจึงได้ทำสิ่งเหล่านี้ ใครให้สิทธิแก่ท่านที่จะทำการนี้ได้ "
Mrk	11	29	พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า " เราจะถามท่านทั้งหลายสักข้อหนึ่งเหมือนกัน จงตอบเรา แล้วเราจะบอกท่านว่า เรากระทำการนี้โดยสิทธิอันใด
Mrk	11	30	คือบิดาของเราขอหย่อนหนี้ มาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์ จงตอบเราเถิด "
Mrk	11	31	เขาจึงปรึกษากันว่า " ถ้าเราจะว่า `มาจากสวรรค์ ' ท่านจะถามเราว่า `เหตุไฉนจึงไม่เชื่อหย่อนหนี้ '
Mrk	11	32	แต่ถ้าเราจะว่า `มาจากมนุษย์ ' เขากลัวประชาชน เพราะประชาชนถือว่ายอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์จริง ๆ
Mrk	11	33	เขาจึงทูลตอบพระเยซูว่า " พวกข้าพเจ้าไม่ทราบ " พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " เราจะไม่บอกท่านทั้งหลายเหมือนกันว่า เรากระทำการนี้โดย
สิทธิอันใด "			
Mrk	12	1	พระองค์จึงเริ่มตรัสแก่เขาเป็นคำอุปมาว่า " ยังมีชายคนหนึ่งได้ทำสวนองุ่น แล้วล้อมรั้วต้นไม้ไว้รอบ เขาได้สกัดบ่อเก็บน้ำองุ่น และสร้างหอ
เฝ้าให้ชาวสวนเช่า แล้วก็ไปเมืองไกลเสีย			
Mrk	12	2	ครั้นถึงฤดูผลองุ่นเขาจึงใช้ผู้รับใช้คนหนึ่งไปหาคนชาวสวนนั้น เพื่อเขาจะได้รับสวนผลของสวนองุ่นจากคนชาวสวน
Mrk	12	3	ฝ่ายคนเหล่านั้นก็จับผู้รับใช้นั้นเชยมันดี แล้วไล่ให้กลับไปมือเปล่า
Mrk	12	4	อีกครั้งหนึ่งเจ้าของสวนใช้ผู้รับใช้อีกคนหนึ่งไปหาคนชาวสวน คนชาวสวนนั้นก็เอาหินขว้างผู้รับใช้นั้นศีรษะแตก และไล่ให้กลับไปอย่างน่า
อับยศ			
Mrk	12	5	อีกครั้งหนึ่งเจ้าของใช้ผู้รับใช้ไปอีกคนหนึ่ง เขาก็ขว้างผู้รับใช้นั้นเสีย แล้วยังใช้ผู้รับใช้ไปอีกหลายคน เขาก็เขียนตีบ้าง ฆ่าเสียบ้าง
Mrk	12	6	เจ้าของสวนยังมีบุตรชายที่รักคนหนึ่ง จึงไปบุตรคนนั้นไปเป็นครั้งสุดท้าย พู่ว่า ` เขาคงจะเคารพบุตรชายของเรา '
Mrk	12	7	แต่คนชาวสวนพูดกันว่า ` คนนี้แหละเป็นทายาท มาเถละ ให้เราฆ่าเขาเสีย แล้วมรดกนั้นจะตกอยู่กับเรา '
Mrk	12	8	เขาจึงพากันจับบุตรนั้นฆ่าเสีย และเอาศพทิ้งไว้นอกสวน
Mrk	12	9	เหตุฉะนั้น เจ้าของสวนจะทำประการใด ท่านก็จะมาฆ่าคนชาวสวนเหล่านั้นเสีย แล้วจะเอาสวนองุ่นนั้นให้ผู้อื่นเช่า
Mrk	12	10	ท่านทั้งหลายอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้แล้วมิใช่หรือซึ่งว่า `ศิลาซึ่งช่างก่อได้ปฏิเสศเสีย ได้กลับกลายเป็นศิลามุมอกแล้ว
Mrk	12	11	การนี้เป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการมหัศจรรย์ประจักษ์แก่คนเรา "
Mrk	12	12	ฝ่ายเขาจึงอยากจะจับพระองค์ แต่ว่าเขากลัวประชาชน ด้วยเขารู้ว่า พระองค์ได้ตรัสคำอุปมานี้กระทบพวกเขาเอง แล้วเขาก็ไปจาก
พระองค์			
Mrk	12	13	เขาจึงใช้บางคนในพวกฟาริสีและพวกเฮโรดไปหาพระองค์ เพื่อจะคอยจับความผิดในพระดำรัสของพระองค์
Mrk	12	14	ครั้นมาถึงแล้วก็ทูลพระองค์ว่า " อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายทราบอยู่ว่า ท่านเป็นคนซื่อสัตย์และมีใจดีเพราะท่านมิได้เห็นแก่
หน้าผู้ใด แต่สั่งสอนทางของพระเจ้าจริง ๆ การที่จะส่งส่วยให้แก่ซีซาร์นั้นถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่			
Mrk	12	15	เราจะส่งหรือไม่ส่งดี " แต่พระองค์ทรงทราบอุบายของเขาดังนั้นจึงตรัสแก่เขาว่า " ท่านทั้งหลายมาทดลองเราทำไม จงเอาเงินตราเหรียญหนึ่งมา
ให้เราดู "			
Mrk	12	16	เขาก็เอามาให้ พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า " รูปและคำจารึกนี้เป็นของใคร " เขาทูลตอบพระองค์ว่า " ของซีซาร์ "
Mrk	12	17	พระเยซูจึงตรัสแก่เขาว่า " ของของซีซาร์ จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้า จงถวายแก่พระเจ้า " ฝ่ายเขาก็ประหลาดใจในพระองค์
Mrk	12	18	มีพวกสะดูสมิมาหาพระองค์ พวกนี้เป็นผู้สอนว่าการฟื้นขึ้นมาจากความตายนั้นไม่มี เขาทูลถามพระองค์ว่า
Mrk	12	19	" อาจารย์เจ้าข้า โมเสสได้เขียนสั่งข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ว่า ` ถ้าชายผู้ใดตายและภรรยาซึ่งอยู่ แต่ไม่มีบุตร ก็ให้น้องชายรับพี่สะใภ้ไว้เป็น

The Holy Bible in Thai (KJV)

ภรรยาของตน เพื่อสืบเชื้อสายของพี่ชายไว้'			
Mrk	12	20	ยังมีพี่น้องผู้ชายเจ็ดคน พี่หัวปีมีภรรยาแล้วตาย ไม่มีเชื้อสาย
Mrk	12	21	น้องที่หนึ่งจึงรับหญิงนั้นมาเป็นภรรยา แล้วก็ตาย ยังไม่มีเชื้อสาย และน้องที่สองที่สามก็ทำเช่นกัน
Mrk	12	22	พี่น้องทั้งเจ็ดคนนั้นก็ได้รับผู้หญิงนั้นไว้เป็นภรรยาและไม่มีเชื้อสาย ที่สุดผู้หญิงนั้นก็ตายด้วย
Mrk	12	23	เหตุผลนั้น ในวันที่จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย เมื่อเขาทั้งเจ็ดเป็นขึ้นมาแล้ว หญิงนั้นจะเป็นภรรยาของใครด้วยนางได้เป็นภรรยาของชายทั้ง
เจ็ดแล้ว"			
Mrk	12	24	พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า " พวกท่านคิดผิดเสียแล้ว เพราะท่านทั้งหลายไม่รู้พระคัมภีร์หรือทฤษีเดชของพระเจ้า
Mrk	12	25	เพราะเมื่อมนุษย์จะฟื้นขึ้นมาจากความตายนั้น เขาจะไม่มีการสมรส หรือยกให้เป็นสามีภรรยาอีก แต่จะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ในฟ้า
สวรรค์			
Mrk	12	26	และเรื่องคนซึ่งตายแล้วที่เขาจะถูกยกให้เป็นขึ้นมาอีกนั้น ท่านทั้งหลายยังไม่ได้อ่านคัมภีร์ของโมเสสตอนเรื่องพุ่มไม้หรือ ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้
กับโมเสสว่า ` เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม เป็นพระเจ้าของอิสอัค และเป็นพระเจ้าของยาโคบ'			
Mrk	12	27	พระองค์มิได้เป็นพระเจ้าของคนตาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าของคนเป็น ท่านทั้งหลายจึงผิดมากทีเดียว"
Mrk	12	28	มีธรรมจารย์คนหนึ่ง เมื่อมาถึงได้ยินเขาได้ฟังกันและเห็นว่าพระองค์ทรงตอบเขาได้ดี จึงทูลถามพระองค์ว่า " พระบัญญัติข้อใดเป็นเอก
เป็นใหญ่กว่าบัญญัติทั้งปวง"			
Mrk	12	29	พระเยซูจึงตรัสตอบคนนั้นว่า " พระบัญญัติซึ่งเป็นเอกเป็นใหญ่กว่าบัญญัติทั้งปวงนั้นคือว่า ` โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว			
Mrk	12	30	และพวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสิ้นสุดความคิด และด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน' นี้
เป็นพระบัญญัติที่เป็นเอกเป็นใหญ่			
Mrk	12	31	และพระบัญญัติที่สองนั้นก็เหมือนกันคือ ` จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง' พระบัญญัติอื่นที่ใหญ่กว่าพระบัญญัติทั้งสองนี้ไม่มี"
Mrk	12	32	ฝ่ายธรรมจารย์คนนั้นนั้นทูลพระองค์ว่า " ดีแล้วอาจารย์เจ้าข้า ท่านกล่าวถูกต้องจริงว่าพระเจ้ามิแต่พระองค์เดียว และนอกจากพระองค์แล้วพระเจ้า
อื่นไม่มีเลย			
Mrk	12	33	และซึ่งจะรักพระองค์ด้วยสุดใจ สุดความเข้าใจ สุดจิตและสิ้นสุดกำลัง และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ก็ประเสริฐกว่าเครื่องเผาบูชาและ
เครื่องสัตวบูชาทั้งสิ้น"			
Mrk	12	34	เมื่อพระเยซูทรงเห็นแล้วว่าคนนั้นพูดโดยใช้ความคิด จึงตรัสแก่เขาว่า " ท่านไม่ไกลจากอาณาจักรของพระเจ้า" ตั้งแต่นั้นไปไม่มีใครกล้า
ถามพระองค์ต่อไปอีก			
Mrk	12	35	เมื่อพระเยซูทรงสั่งสอนอยู่ในพระวิหาร ได้ตรัสถามว่า " ที่พวกธรรมจารย์ว่าพระคริสต์เป็นเชื้อสายของดาวิดนั้นเป็นได้อย่างไร
Mrk	12	36	ด้วยว่าดาวิดเองทรงกล่าวโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า ` องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา
จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน'			
Mrk	12	37	ดาวิดเองยังได้เรียกท่านว่า เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านจะเป็นเพียงเชื้อสายของดาวิดอย่างไรได้" ฝ่ายประชาชนทั่วไปฟังพระองค์ด้วยความ
ความยินดี			
Mrk	12	38	พระเยซูตรัสสอนเขาในคำสอนของพระองค์ว่า " จงระวังพวกธรรมจารย์ให้ดี ผู้ที่ชอบสวมเสื้อยาวเดินไปมา และชอบไปหั่นค่านับกลาง
ตลาด			
Mrk	12	39	ชอบนั่งที่สูงในธรรมศาลาและที่อื่นมีเกียรติในการเลี้ยง
Mrk	12	40	เขามักรับเอาเรือนของหญิงม่าย และสร้างอธิษฐานเสี้ยมยัดยาว เขาทั้งหลายจะต้องมีโทษหนักยิ่งขึ้น"
Mrk	12	41	พระเยซูได้เสด็จประทับทรงหน้าตู้เก็บเงินถวาย ทรงทอดพระเนตรสังเกตประชาชนเอาเงินมาใส่ไว้ในตู้นั้น และคนนั้นมีหลายคนเอาเงินมาก
มาใส่ในตู้นั้น			
Mrk	12	42	มีหญิงม่ายคนหนึ่งเป็นคนจนเอาเหรียญทองแดงสองอัน มีค่าประมาณสลึงหนึ่งมาใส่ไว้
Mrk	12	43	พระองค์จึงทรงเรียกเหล่าสาวกของพระองค์มาตรัสแก่เขาว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายจนคนนี้ได้ใส่ไว้ในตู้เก็บเงิน
ถวายมากกว่าคนทั้งปวงที่ได้ใส่ไว้			
Mrk	12	44	เพราะว่าคนทั้งปวงนั้น ได้เอาเงินที่เหลือใช้ของเขามาใส่ไว้ แต่ผู้หญิงนี้ขัดสนที่สุด ยังได้เอาเงินที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตของตนมาใส่จนหมด"
Mrk	13	1	เมื่อพระองค์เสด็จออกจากพระวิหาร มีสาวกของพระองค์คนหนึ่งทูลพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า ดูเถิด ศิลาและตึกเหล่านี้ใหญ่จริง"
Mrk	13	2	พระองค์จึงตรัสแก่สาวกนั้นว่า " ท่านเห็นตึกใหญ่เหล่านี้หรือ ศิลาที่ซ้อนทับกันอยู่ที่นั่นซึ่งจะไม่ถูกทำลายลงก็ไม่มี"
Mrk	13	3	เมื่อพระองค์ประทับบนภูเขาเมกอกเทศตรงหน้าพระวิหาร เปโตร ยากอบ ยอห์นและอันดรูว์มากถามทูลถามพระองค์ส่วนคำว่า
Mrk	13	4	" ขอรังไปโปรดให้ข้าพระองค์ทั้งหลายทราบว่า เหตุการณ์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร สิ่งไรจะเป็นหมายสำคัญว่าการนี้ทั้งปวงนี้จงสำเร็จ"
Mrk	13	5	พระเยซูจึงตั้งต้นตรัสตอบเขาว่า " ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง
Mrk	13	6	ด้วยว่าจะมีหลายคนมาต่างอ้างนามของเราว่า `เราเป็นพระคริสต์' และจะล่อลวงคนเป็นอันมากให้หลงไป
Mrk	13	7	เมื่อท่านทั้งหลายจะได้ยินถึงการสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม อย่าตื่นตระหนกเลย ด้วยว่าบรรดาสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องบังเกิดขึ้น แต่ที่สุดปลาย
ยังไม่มาถึง			
Mrk	13	8	เพราะประชาชาติต่อประชาชาติ ราชอาณาจักรต่อราชอาณาจักรจะต่อสู้กัน ทั้งจะเกิดแผ่นดินไหวในที่ต่างๆ และจะเกิดกินดารอาหารและ
ความทุกข์ยาก เหตุการณ์ทั้งปวงนี้เป็นขึ้นแรกแห่งความทุกข์ลำบาก			
Mrk	13	9	แต่จงระวังตัวให้ดี เพราะคนเขาจะมอบท่านทั้งหลายไว้กับศาล และจะเขียนท่านในธรรมศาลา และท่านจะต้องยืนต่อหน้าเจ้าเมืองและ
กษัตริย์เพราะเห็นแก่เรา เพื่อจะได้เป็นพยานแก่เขา			
Mrk	13	10	ข่าวประเสริฐจะต้องประกาศทั่วประชาชาติทั้งปวงก่อน
Mrk	13	11	แต่ว่าเมื่อเขาจะนำท่านมาสอบสวนไว้ นั้น อย่าเป็นกังวลก่อนว่าจะพูดอะไรดี และอย่าตรัสตรองเลย แต่จงพูดตามซึ่งได้ทรงโปรดให้ท่านพูดใน
เวลานั้น เพราะว่าผู้ที่พูดนั้นมิใช่ตัวท่านเอง แต่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์			
Mrk	13	12	แม้ว่าพี่ก็จะทรยศน้องให้ถึงความตาย พี่ก็จะมอบลูก และลูกก็จะทรยศต่อพ่อแม่ให้ถึงความตาย
Mrk	13	13	คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะนามของเรา แต่ผู้ใดทนได้จนถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด
Mrk	13	14	แต่เมื่อท่านทั้งหลายจะเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งจะทำให้เกิดการกรำร้างว่างเปล่า ที่ดาเนียลคาดพยากรณ์ได้กล่าวถึงนั้น ตั้งอยู่ในที่ซึ่ง
ไม่สมควรจะตั้ง" (ให้ผู้อ่านเข้าใจเถิด)			
Mrk	13	15	"เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา
Mrk	13	16	ผู้ที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน อย่าให้ลงมาเข้าไปเก็บเอาสิ่งของในบ้านของตนเลย
Mrk	13	17	ผู้ที่อยู่ตามทุ่งนา อย่าให้กลับไปเอาเสื้อผ้านของตน
Mrk	13	18	แต่ในวันเหล่านั้น อนิจจาน่าสงสารหญิงที่มีครรภ์หรือมีลูกอ่อนกินนมอยู่
Mrk	13	19	ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานขอเพื่อเหตุการณ์เหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นในฤดูหนาว
Mrk	13	20	ด้วยว่าในครานั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากอย่างไม่เคยมี ตั้งแต่พระเจ้าทรงสร้างโลกมาจนถึงทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่ต่อไปอีก
Mrk	13	21	ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงไว้หน้เหล่านั้นนัยสิ้นเข้า จะไม่มีเนื้อหนังใดๆรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่ผู้ถูกเลือกสรรซึ่งพระองค์ได้ทรง
เลือกไว้ พระองค์จึงทรงไว้หน้เหล่านั้นนัยสิ้นเข้า			
Mrk	13	22	และในเวลานั้น ถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า `ดูเถิด พระคริสต์อยู่ที่นั่น' หรือ `ดูเถิด อยู่ที่โน้น' อย่าได้เชื่อเลย
Mrk	13	23	ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญและการมหัศจรรย์เพื่อล่อลวงผู้ที่ถูกเลือกสรรแล้วให้หลง
ถ้าเป็นได้			
Mrk	13	24	แต่ท่านทั้งหลายจงระวังให้ดี ดูเถิด เราได้บอกสิ่งสารพัดให้แก่ท่านทั้งหลายไว้ก่อนแล้ว
Mrk	13	25	ภายหลังเมื่อคราวลำบากนั้นพ้นไปแล้ว `ดวงอาทิตย์จะมืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง
Mrk	13	26	ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้าน'

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	13	26	เมื่อนั้นเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆ ทรนฤทธานภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก
Mrk	13	27	เมื่อนั้นพระองค์จะทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ ให้รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้วทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดปลายแผ่นดิน
ดินโลกจนถึงที่สุดขอบฟ้า			
Mrk	13	28	จงเรียนคำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ เมื่อแตกกิ่งแตกใบ ท่านก็รู้ว่าฤดูร้อนใกล้จะถึงแล้ว
Mrk	13	29	เช่นนั้นแหละ เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่า พระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประเดี๋ยว
Mrk	13	30	เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนช้วนัยนี้จะไม่ล่วงลับ ไปก่อนสิ่งทั้งปวงนั้นบังเกิดขึ้น
Mrk	13	31	ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่ถ้อยคำของเราจะสูญหายไปหาไม่ได้เลย
Mrk	13	32	แต่วันนั้นไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์ในสวรรค์หรือพระบุตรก็ไม่รู้ รู้แต่พระบิดาองค์เดียว
Mrk	13	33	จงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าเวลารับนั้นจะมาถึงเมื่อไร
Mrk	13	34	ด้วยว่าบุตรมนุษย์เปรียบเหมือนเจ้าของบ้านคนหนึ่งที่อยู่จากบ้านไปทางไกล มอบสิทธิอำนาจให้แก่พวกผู้รับใช้ของเขา และให้ปฏิบัติงาน
ของตนว่ามีหน้าที่อะไรและได้สั่งนายประตูให้เฝ้าบ้านอยู่			
Mrk	13	35	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าเจ้าของบ้านจะมาเมื่อไร จะมาเวลาค่ำ หรือเที่ยงคืน หรือเวลาไก่ขัน หรือรุ่งเช้า
Mrk	13	36	กลัวว่าจะมาจับพลันและจะพบท่านนอนหลับอยู่
Mrk	13	37	ซึ่งเรบอกพวกท่าน เราก็บอกคนทั้งปวงด้วยว่า จงเฝ้าระวังอยู่เถิด"
Mrk	14	1	ยังอีกสองวันจะถึงเทศกาลปัสกาและเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ พวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมจารย์ก็หาของที่จะจับพระองค์ด้วยอุบายและ
จะฆ่าเสีย			
Mrk	14	2	แต่เขาพูดกันว่า "ในวันเลี้ยง อยาเพื่อทำลาย กลัวว่าประชาชนจะเกิดวุ่นวาย"
Mrk	14	3	ในเวลาทีพระองค์ประทับอยู่ที่หมู่บ้านเบธานี ในเรือนของซีโมนคนโรคเรื้อน ขณะเมื่อทรงเอนพระกายลงเสวยอยู่ มีหญิงผู้หนึ่งถือผอบน้ำมัน
หอมมาโรยศีรษะที่พระบาทของพระองค์ และนางทำให้ผอบนั้นแตกแล้วก็เทน้ำมันนั้นลงบนพระเศียรของพระองค์			
Mrk	14	4	แต่มีบางคนไม่พอใจพูดกันว่า "เหตุใดจึงทำให้น้ำมันนี้เสียเปล่า
Mrk	14	5	เพราะว่าน้ำมันนี้ ถ้าขายก็จะได้เงินกว่าสามร้อยเหรียญเดนาเรียน แล้วจะแจกให้คนจนก็ได้" เขาจึงบ่นว่าหญิงผู้นั้น
Mrk	14	6	ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า "อย่าว่าเขาเลย กวใจเขาทำไม เขาได้กระทำการดีแก่เรา
Mrk	14	7	ด้วยว่าคนยากจนเมื่ออยู่กับท่านเสมอ และท่านจะทำการดีแก่เขาเมื่อไรก็ได้ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านเสมอไป
Mrk	14	8	ซึ่งหญิงนี้ได้กระทำก็เป็นการสุดกำลังของเขา เขามาขโมยกายของเราก่อนเพื่อการศพของเรา
Mrk	14	9	เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ที่ไหนๆที่ข่าวประเสริฐนี้จะประกาศทั่วพิภพ การซึ่งหญิงนี้ได้กระทำก็จะลือไปเป็นที่ระลึกถึงเขาที่นั่น"
Mrk	14	10	ฝ่ายยูดาสอิสคาริโอท เป็นคนหนึ่งเ็นพวกสาวกสิบสองคน ได้ไปหาพวกปุโรหิตใหญ่ เพื่อจะทรยศพระองค์ให้เขา
Mrk	14	11	ครั้นเขาได้ยินอย่างนั้นก็ดีใจ และสัญญาว่าจะให้เงินแก่ยูดาส แล้วยูดาสจึงคอยหาของที่จะทรยศพระองค์ให้แก่เขา
Mrk	14	12	เมื่อวันต้นเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ ถึงเวลาเขาเคยฆ่าแกะสำหรับปัสกานั้น พวกสาวกของพระองค์มาทูลถามพระองค์ว่า "พระองค์ทรง
ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ไปจัดเตรียมปัสกาให้พระองค์เสวยที่ไหน"			
Mrk	14	13	พระองค์จึงทรงใช้สาวกสองคนไป สั่งเขาว่า "จงเข้าไปในกรุง แล้วจะมีชายคนหนึ่งเหมือนนำมพบท่าน จงตามคนนั้นไป
Mrk	14	14	เขาจะเข้าไปในที่ใด ท่านจงบอกเจ้าของเรือนนั้นว่า พระอาจารย์ถามว่า "ห้องทีเราจะกินปัสกากับเหล่าสาวกของเราได้นั้นอยู่ที่ไหน"
Mrk	14	15	เจ้าของเรือนจะชี้ให้ท่านเห็นห้องใหญ่ซึ่งบนที่ตกแต่งไว้แล้ว ที่นั่นแหละ จงจัดเตรียมไว้สำหรับพวกเราเถิด"
Mrk	14	16	สาวกสองคนนั้นจึงออกเดินเข้าไปในกรุง และพบเหมือนพระดำรัสที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขา แล้วได้จัดเตรียมปัสกาไว้พร้อม
Mrk	14	17	ครั้นถึงเวลาค่ำแล้ว พระองค์จึงเสด็จมาพบกับสาวกสิบสองคน
Mrk	14	18	เมื่อกำลังเอนกายลงรับประทานอาหารอยู่ พระเยซูจึงตรัสว่า "เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศเราไว้ คือคน
หนึ่งที่รับประทานอาหารอยู่กับเรานี้แหละ"			
Mrk	14	19	ฝ่ายพวกสาวกก็เริ่มพากันเป็นทุกข์ และทูลถามพระองค์ทีละคนว่า "คือข้าพระองค์หรือ" และอีกคนหนึ่งถามว่า "คือข้าพระองค์หรือ"
Mrk	14	20	พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า "เป็นคนหนึ่งในสาวกสิบสองคนนี้ คือเป็นคนจมึ่มในใจคนเดียวกับเรา
Mrk	14	21	เพราะบุตรมนุษย์จะเสด็จไปตามที่ใดมีคำเขียนไว้ถึงพระองค์นั้นจริง แต่วิบัติแก่ผู้ที่จะทรยศบุตรมนุษย์ไว้ ถ้าคนนั้นมิได้บังเกิดมาก็จะดี
Mrk	14	22	กว่า"
Mrk	14	22	ระหว่างอาหารมื้อนั้น พระเยซูทรงหยิบขนมปังมา ทรงขอบพระคุณ แล้วหักส่งให้แก่เหล่าสาวกตรัสว่า "จงรับกินเถิด นี่เป็นกายของเรา"
Mrk	14	23	แล้วพระองค์จึงทรงหยิบถ้วย ขอบพระคุณและส่งให้เขา เขาก็รับไปดื่มทุกคน
Mrk	14	24	แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า "นี่เป็นโลหิตของเรานั่นเป็นโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่ ซึ่งต้องหลั่งออกเพื่อคนเป็นอันมาก
Mrk	14	25	เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่มีผลแห่งเกาอยู่นี้ต่อไปอีกจนวันนั้นมาถึง คือวันที่เราจะดื่มใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า"
Mrk	14	26	เมื่อร้องเพลงสรรเสริญแล้ว พระองค์ก็กับเหล่าสาวกก็พากันออกไปยังภูเขามะกอกเทศ
Mrk	14	27	พระเยซูจึงตรัสกับเหล่าสาวกว่า "ท่านทั้งหลายจะสะดุ้งใจเพราะเราในคืนนี้เอง ด้วยมีคำเขียนไว้ว่า `เราจะตีผู้เลี้ยงแกะ และแกะฝูงนั้นจะ
กระจัดกระจายไป"			
Mrk	14	28	แต่เมื่อทรงขับให้เราฟื้นขึ้นมาแล้ว เราจะไปยังแคว้นกาลิลีก่อนหน้าท่าน"
Mrk	14	29	เปโตรทูลพระองค์ว่า "แม้คนทั้งปวงจะสะดุ้งใจ ข้าพระองค์จะไม่สะดุ้งใจ"
Mrk	14	30	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "เรบอกความจริงแก่ท่านว่า ในวันนี้ คือคืนนี้เอง ก่อนไก่ขันสองหน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง"
Mrk	14	31	แต่เปโตรทูลแข็งแรงทีเดียวว่า "ถึงแม้ข้าพระองค์จะต้องตายกับพระองค์ ข้าพระองค์ก็จะไม่ปฏิเสธพระองค์เลย" เหล่าสาวกก็ทูลเช่นนั้น
เหมือนกันทุกคน			
Mrk	14	32	พระเยซูกับเหล่าสาวกมายังที่แห่งหนึ่งชื่อเกทเสมนี และพระองค์ตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า "จงนั่งอยู่ที่นี้ขณะที่เราอธิษฐาน"
Mrk	14	33	พระองค์ก็พาเปโตร ยากอบ และยอห์นไปด้วย แล้วพระองค์ทรงเริ่มวิตถกถึงและหนักพระทัยนัก
Mrk	14	34	จึงตรัสกับเหล่าสาวกว่า "ใจเราเป็นทุกข์แทบจะตาย จงเฝ้าอยู่ที่นี้เถิด"
Mrk	14	35	แล้วพระองค์เสด็จดำเนินไปอีกหน้อยหนึ่ง ขบพระกายลงที่ดินอธิษฐานว่า ถ้าเป็นไปได้ให้เวลานั้นล่วงพ้นไปจากพระองค์
Mrk	14	36	พระองค์ทูลว่า "อับบา พระบิดาเจ้าข้า พระองค์ทรงสามารถกระทำสิ่งทั้งปวงได้ ขอเอาถ่านนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่ว่าอย่าให้
เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์"			
Mrk	14	37	พระองค์จึงเสด็จกลับมาทรงพบเหล่าสาวกนอนหลับอยู่ และตรัสกับเปโตรว่า "ซีโมนเอ๋ย ท่านนอนหลับหรือ จะคอยเฝ้าอยู่สักทุ่มหนึ่งไม่ได้
หรือ			
Mrk	14	38	ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังและอธิษฐานเพื่อท่านจะไม่ต้องถูกการทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังยังอ่อนกำลัง"
Mrk	14	39	พระองค์จึงเสด็จไปอธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง ทรงกล่าวคำเหมือนคราวก่อน
Mrk	14	40	ครั้นพระองค์เสด็จกลับมาทรงพบสาวกนอนหลับอยู่อีก (เพราะตาเขาลืมไม่ขึ้น) และเขาไม่รู้ว่าจะทูลประการใด
Mrk	14	41	เมื่อเสด็จกลับมาครั้งที่สามพระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ท่านจงนอนต่อไปให้หายเหนื่อย พอเถะ ดุเถิด เวลาซึ่งบุตรมนุษย์ต้องถูกทรยศไว้ใน
มือของคนบาปนั้นมาถึงแล้ว			
Mrk	14	42	ลุกขึ้น ไปกันเถิด ดูเถิด ผู้ที่จะทรยศเราไว้มาใกล้แล้ว"
Mrk	14	43	พระองค์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ ในทันใดนั้นยูดาสซึ่งเป็นคนหนึ่งเ็นเหล่าสาวกสิบสองคนนั้น กับหมู่ชนเป็นอันมาก ถือบถอบไม้ตะบอง ได้มา
จากพวกปุโรหิตใหญ่ พวกธรรมจารย์ และพวกผู้ใหญ่			
Mrk	14	44	ผู้ที่จะทรยศพระองค์นั้น ได้ให้สัญญาณแก่เขาว่า "เราจับผู้ใด ก็เป็นผู้นั้นแหละ จงจับกุมเขาไปให้มันจง"
Mrk	14	45	และทันทีที่ยูดาสมาถึง เขาตรงเข้ามาหาพระองค์ทูลว่า "พระอาจารย์เจ้าข้า พระอาจารย์เจ้าข้า" แล้วจับพระองค์
Mrk	14	46	คนเหล่านั้นก็จับกุมพระองค์ไป

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	14	47	คนหนึ่งในพวกเหล่านั้นที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ได้ชักดาบออกฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาปุโรหิตถูกของเขาขาด
Mrk	14	48	พระเยซูจึงตรัสถามพวกเหล่านั้นว่า " ท่านทั้งหลายเห็นเราเป็นโจรหรือจึงถือดาบ ถือตะบองออกมาจับเรา
Mrk	14	49	เราได้อยู่กับท่านทั้งหลายทุกวันสั่งสอนในพระวิหาร ท่านก็หาได้จับเราไม่ แต่จะต้องสำเร็จตามพระคำมัทธี "
Mrk	14	50	แล้วสาวกทั้งหมดได้ละทิ้งพระองค์ไว้และพากันหนีไป
Mrk	14	51	มีชายคนหนึ่งคนหนึ่งมาป่านผืนหนึ่งคลุมร่างกายที่เปลือยเปล่าของตนติดตามพระองค์ไป พวกหนุ่มๆ ก็จับเขาไว้
Mrk	14	52	แต่เขาได้สลัดผ้าป่านผืนนั้นทิ้งเสีย แล้วเปลือยกายหนีไป
Mrk	14	53	เขาพาพระเยซูไปหามหาปุโรหิต และมีบรรดาพวกปุโรหิตใหญ่ พวกผู้ใหญ่ และพวกธรรมาจารย์ชุมนุมพร้อมกันอยู่ที่นั่น
Mrk	14	54	ฝ่ายเปโตรได้ติดตามพระองค์ไปห่างๆ จนเข้าไปถึงคุกหาสน์ของมหาปุโรหิต และนั่งผิงไฟอยู่ร่วมกับพวกคนใช้
Mrk	14	55	พวกปุโรหิตใหญ่ กับบรรดาสมาชิกสภาจึงหาพยานมาเบิกปรีक्षाพระเยซูเพื่อจะประหารพระองค์เสีย แต่หาหลักฐานไม่ได้
Mrk	14	56	ด้วยว่ามีหลายคนเป็นพยานเพื่อปรีक्षाพระองค์ แต่คำของเขาแตกต่างกัน
Mrk	14	57	มีบางคนยืนขึ้นเบิกความเพื่อปรีक्षाพระองค์ว่า
Mrk	14	58	" ข้าพเจ้าได้ยินคนนั้นว่า ` เราจะทำลายพระวิหารนี้ที่สร้างไว้ด้วยมือมนุษย์ และในสามวันจะสร้างขึ้นอีกวิหารหนึ่งซึ่งไม่สร้างด้วยมือมนุษย์
ley' "			
Mrk	14	59	แต่คำพยานของคนเหล่านั้นเองก็ยังไม่ถูกต้องกัน
Mrk	14	60	มหาปุโรหิตจึงลุกขึ้นยืนท่ามกลางที่ชุมนุมถามพระเยซูว่า " ท่านไม่ตอบอะไรบ้างหรือ ซึ่งเขาเบิกความปรีक्षाท่านนั้นจะว่าอย่างไร "
Mrk	14	61	แต่พระองค์ทรงนิ่งอยู่ มิได้ตอบประการใด ท่านมหาปุโรหิตจึงถามพระองค์อีกว่า " ท่านเป็นพระคริสต์พระบุตรของผู้ทรงบรมสุขหรือ "
Mrk	14	62	พระเยซูทรงตอบว่า " เราเป็น และท่านทั้งหลายจะได้เห็นบุตรมนุษย์นั่งข้างขวาของผู้ทรงฤทธานุภาพ และเสด็จมาในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ "
Mrk	14	63	ท่านมหาปุโรหิตจึงฉีกเสื้อของตนแล้วกล่าวว่า " เราต้องการพยานอะไรอีกเล่า
Mrk	14	64	ท่านทั้งหลายได้ยินเขาพูดหมิ่นประมาทแล้ว ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร "
Mrk	14	65	คนทั้งปวงจึงเห็นพร้อมกันว่าเราจะมิให้โทษจึงตาย
Mrk	14	65	บางคนก็เริ่มถ่มน้ำลายรดพระองค์ ปิดพระพักตร์พระองค์ ตีพระองค์ แล้วว่าแก่พระองค์ว่า " พยากรณ์ซี " และพวกคนใช้ก็เอาฝ่ามือตบ
พระองค์			
Mrk	14	66	และขณะที่เปโตรอยู่ใต้คุกหาสน์ข้างล่างนั้น มีหญิงคนหนึ่งมาในพวกสาวใช้ของท่านมหาปุโรหิตเดินมา
Mrk	14	67	เมื่อเห็นเปโตรผิงไฟอยู่ เขาก็ถามว่า " เจ้าได้อยู่กับเยซูชานาชาเร็ดด้วย "
Mrk	14	68	แต่เปโตรปฏิเสธว่า " ที่เจ้าว่านั้นข้าไม่รู้เรื่องและไม่เข้าใจ " เปโตรจึงออกไปที่ระเบียงบ้าน แล้วโกกัซน
Mrk	14	69	อีกครั้งหนึ่งสาวใช้คนหนึ่งได้เห็นเปโตร แล้วเริ่มบอกกับคนที่ยืนอยู่ที่นั่นว่า " คนนี้แหละ เป็นพวกเขา "
Mrk	14	70	แต่เปโตรก็ปฏิเสธอีก แล้วอีกสักครู่หนึ่งคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่นั่น ได้ว่าแก่เปโตรว่า " เจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกเขาแน่แล้ว ด้วยว่าเจ้าเป็นสาวก
ลิลี และสำเนียงของเจ้าก็สอไปทางเดียวกันด้วย "			
Mrk	14	71	แต่เปโตรเริ่มสลดและสาบานว่า " คนที่เจ้าว่านั้นข้าไม่รู้จัก "
Mrk	14	72	แล้วโกกัซนเป็นครั้งที่สอง เปโตรจึงระลึกถึงคำที่พระเยซูตรัสไว้แก่เขาว่า " ก่อนโกกัซนสองหน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง " เมื่อเปโตรหวน
คิดขึ้นได้ก็ร้องไห้			
Mrk	15	1	พอรุ่งเช้า พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกผู้ใหญ่และพวกธรรมาจารย์และบรรดาสมาชิกสภาได้ปรึกษากัน แล้วจึงมัดพระเยซูพาไปมอบไว้แก่ปีลาต
Mrk	15	2	ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า " ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ " พระองค์ตรัสตอบท่านว่า " ท่านว่าแล้วนี่ "
Mrk	15	3	ฝ่ายพวกปุโรหิตใหญ่ได้ฟ้องกล่าวโทษพระองค์เป็นหลายประการ แต่พระองค์ไม่ตรัสตอบประการใด
Mrk	15	4	ปีลาตจึงถามพระองค์อีกว่า " ท่านไม่ตอบอะไรหรือ คุณเกิด เขากล่าวความปรีक्षाท่านหลายประการทีเดียว "
Mrk	15	5	แต่พระเยซูมิได้ตรัสตอบประการใดอีก ปีลาตจึงอัศจรรย์ใจ
Mrk	15	6	ในเทศกาลเลี้ยงนั้น ปีลาตเคยปล่อยนักโทษคนหนึ่งให้เขาตามที่เขาขอ
Mrk	15	7	มีคนหนึ่งชื่อบารับบัสซึ่งต้องจำอยู่ในจำพวกคนกบฏ ผู้ที่ได้มาคนในการกบฏนั้น
Mrk	15	8	ประชาชนจึงได้ร้องเสียงดัง เริ่มขอปีลาตให้ทำตามที่ท่านเคยทำให้เขา นั้น
Mrk	15	9	ปีลาตได้ถามเขาว่า " ท่านทั้งหลายปรารถนาจะให้เราปล่อยกษัตริย์ของพวกยิวหรือ "
Mrk	15	10	เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่า พวกปุโรหิตใหญ่ได้มอบพระองค์ไว้ด้วยความอิจฉลา
Mrk	15	11	แต่พวกปุโรหิตใหญ่ยอมประชาชนให้ขอปีลาตปล่อยบารับบัสแทนพระเยซู
Mrk	15	12	ฝ่ายปีลาตจึงถามเขาอีกว่า " ท่านทั้งหลายจะให้เราทำอย่างไรแก่คนนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายเรียกว่ากษัตริย์ของพวกยิว "
Mrk	15	13	เขาทั้งหลายร้องตะโกนอีกว่า " ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด "
Mrk	15	14	ปีลาตจึงถามเขาทั้งหลายว่า " ตรึงทำไม เขาได้ทำผิดประการใด " แต่ประชาชนยังร้องว่า " ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด "
Mrk	15	15	ปีลาตปรากฏจะเอาใจประชาชน จึงปล่อยบารับบัสให้เขา และเมื่อได้ให้โดยดีพระองค์แล้ว ก็มอบพระเยซูให้เขาเอาไปตรึงไว้ที่กางเขน
Mrk	15	16	พวกทหารจึงนำพระองค์ไปขังไว้ในราชสำนักคือที่เรียกว่าศาลปรีโทเรียม แล้วเรียกพวกทหารทั้งกองให้มาประชุมกัน
Mrk	15	17	เขาเอาเสื้อสีม่วงมาสวมพระองค์ เอาหนามสานเป็นมงกุฎสวมพระเศียรพระองค์
Mrk	15	18	แล้วเริ่มถ่มน้ำรดพระองค์พูดว่า " กษัตริย์ของพวกยิวเจ้าข้า ขอทรงพระเจริญ "
Mrk	15	19	แล้วเขาได้เอาไม้ไผ่ตีพระเศียรพระองค์ และได้ถ่มน้ำลายรดพระองค์ แล้วคุกเข่าลงนมัสการพระองค์
Mrk	15	20	เมื่อเย็บพระเย็บพระองค์แล้ว เขากอดเสื้อสีม่วงนั้นออก แล้วเอาฉลองพระองค์เองสวมให้ และนำพระองค์ออกไปเพื่อจะตรึงเสียที่กางเขน
Mrk	15	21	มีคนหนึ่งชื่อซีโมนชาวไซริน เป็นบิดาของอเล็กซานเดอร์และรุฟัส เดินมาจากบ้านนอกตามทางนั้น เขาก็เกณฑ์ซีโมนให้แบกกางเขนของ
พระองค์ไป			
Mrk	15	22	เขาพาพระองค์มาถึงตำบลหนึ่งชื่อกลโกธา แปลว่า กะโหลกศีรษะ
Mrk	15	23	แล้วเขาเอาของขึ้นระคนกับมดยอบให้พระองค์เสวย แต่พระองค์ไม่รับ
Mrk	15	24	ครั้นเขาตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้ว เขาก็เอาฉลองพระองค์จับสลักแบ่งปันกันเพื่อจะรู้ว่าใครจะได้อะไร
Mrk	15	25	เมื่อเขาตรึงพระองค์ไว้ นั้นเป็นเวลาเช้าสามโมง
Mrk	15	26	มีข้อหาที่ลงโทษพระองค์เขียนไว้ข้างบนว่า " กษัตริย์ของพวกยิว "
Mrk	15	27	เขาเอาโจรสอดคนตรึงไว้พร้อมกับพระองค์ ข้างขวาคนหนึ่ง ข้างซ้ายคนหนึ่ง
Mrk	15	28	คำซึ่งเขียนไว้ในพระคัมภีร์แล้วนั้นจึงสำเร็จ คือที่ว่า ` ท่านถูกนับเข้ากับบรรดาผู้ละเมิด '
Mrk	15	29	ฝ่ายคนทั้งหลายที่เดินผ่านไปมา นั้น ก็คิดว่าพระองค์ สิ้นศีรษะของเขากล่าวว่า " เฮีย เจ้าผู้จะทำลายพระวิหารและสร้างขึ้นในสามวันนะ
Mrk	15	30	จงช่วยตัวเองให้รอดและลงมาจากกางเขนเถิด "
Mrk	15	31	พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกธรรมาจารย์ก็เย็บเย็บพระองค์ในระหว่างพวกเขาเองเหมือนกันว่า " เขาชายคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้
Mrk	15	32	ให้เจ้าพระคริสต์ กษัตริย์แห่งอิสราเอล ลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถอะ เพื่อเราจะได้เห็นและเชื่อ " และสองคนนั้นที่ถูกตรึงไว้กับพระองค์ก็
กล่าวคำหยาบเข้าต่อพระองค์			
Mrk	15	33	ครั้นเวลาเที่ยงก็บังเกิดมืดทั่วแผ่นดินจนถึงบ่ายสามโมง
Mrk	15	34	พอบ่ายสามโมงแล้ว พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า " เอลิอิ เอลิอิ ลามาสะบักธานี " แปลว่า " พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์
โชนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย "			
Mrk	15	35	บางคนที่ยืนอยู่ที่นั่นเมื่อได้ยินก็พูดว่า " ดูเถิด เขาเรียกเอลิยาห์ "
Mrk	15	36	มีคนหนึ่งวิ่งไปเอาฟองน้ำชุบน้ำองุ่นเปรี้ยว เสียบปลายไม้่อ ส่งให้พระองค์เสวย แล้วว่า " ปล่อยไว้อย่างนั้น ให้เราคอยดูว่า เอลิยาห์จะมา
ปลดเขาลงหรือไม่ "			
Mrk	15	37	ฝ่ายพระเยซูทรงร้องเสียงดัง แล้วทรงปล่อยพระวิญญาณจิตให้ออกไป
Mrk	15	38	ขณะนั้นม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อน ตั้งแต่นั้นตลอดมา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Mrk	15	39	ส่วนนายร้อยที่ยืนอยู่ตรงพระพักตร์พระองค์ เมื่อเห็นว่าพระองค์ทรงร้องเสียงดังและทรงปล่อยพระวิญญาณจิตให้ออกไปแล้ว จึงพูดว่า " แท้
จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า "			
Mrk	15	40	มีพวกผู้หญิงมองดูอยู่แต่ไกล ในพวกผู้หญิงนั้นมีมารีย์ชาวมัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบน้อยและของโยเสส และนางสะโลเม
Mrk	15	41	(ผู้หญิงเหล่านั้น ได้ติดตามและปรนนิบัติพระองค์ เมื่อพระองค์ยังอยู่ในแคว้นกาลิลี) และผู้หญิงอื่นอีกหลายคนที่ได้ขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็ม
กับพระองค์ได้อยู่ที่นั่น			
Mrk	15	42	ครั้นถึงเวลาพลบค่ำ เหตุที่วันนั้นเป็นวันเตรียม คือวันก่อนวันสะบาโต
Mrk	15	43	โยเซฟเป็นชาวบ้านอาริมาเธีย ซึ่งอยู่ในพวกสมัชชิกสภาและเป็นที่นับถือของคนทั้งปวง ทั้งกำลังคอยท่าอาณาจักรของพระเจ้าด้วย จึงกล้าเข้า
ไปหาปีลาตขอพระศพพระเยซู			
Mrk	15	44	ปีลาตก็ประหลาดใจที่พระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว จึงเรียกนายร้อยมาถามเขาว่า พระองค์ตายแล้วหรือ
Mrk	15	45	เมื่อได้รู้เรื่องจากนายร้อยแล้ว ท่านจึงมอบพระศพให้แก่โยเซฟ
Mrk	15	46	ฝ่ายโยเซฟได้ซื้อผ้าพันเนื้อละเอียด และเชิญพระศพลงมาเอาผ้าพันพันหุ้มไว้ แล้วเชิญพระศพไปประดิษฐานไว้ในอุโมงค์ซึ่งได้สกัดไว้ใน
ศิลา แล้วกลิ้งก้อนหินปิดปากอุโมงค์ไว้			
Mrk	15	47	ฝ่ายมารีย์ชาวมัคดาลา และมารีย์มารดาของโยเสส ได้เห็นที่ที่พระศพบรรจุไว้
Mrk	16	1	ครั้นวันสะบาโตล่วงไปแล้ว มารีย์ชาวมัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบ และนางสะโลเม ชื่อเครื่องหอมมาเพื่อจะ ไปชโลมพระศพของ
พระองค์			
Mrk	16	2	เวลารุ่งเช้าวันต้นสัปดาห์พอดวงอาทิตย์ขึ้นเขาก็มาถึงอุโมงค์
Mrk	16	3	และเขาพูดกันว่า " ใครจะชวยกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์ "
Mrk	16	4	เมื่อเขามองดูก็เห็นก้อนหินนั้นกลิ้งออกแล้ว เพราะเป็นก้อนหินโตมาก
Mrk	16	5	ครั้นเขาเข้าไปในอุโมงค์แล้ว ได้เห็นหม่อมคนหนึ่งนั่งห่มผ้าขาวสีขาวนั่งอยู่ข้างขวา ผู้หญิงนั้นก็ตกตะลึง
Mrk	16	6	ฝ่ายคนหม่อมนั้นบอกเขาว่า " อย่าตกตะลึงเลย พวกท่านทั้งหลายมหาพระเยซูชวาวานาซาเรีซึ่งต้องตรึงไว้ที่กางเขน พระองค์ทรงเป็นขึ้นมา
แล้ว พระองค์หาได้ประทับที่นี้ไม่ จงดูที่ที่เขาได้วางพระศพของพระองค์เถิด			
Mrk	16	7	แต่จง ไปบอกพวกสาวกของพระองค์ทั้งเปโตรเถิดว่า พระองค์เสด็จไปยังแคว้นกาลิลีก่อนท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจะเห็นพระองค์ที่นั่น
เหมือนพระองค์ตรัสไว้แก่พวกท่านแล้ว "			
Mrk	16	8	หญิงเหล่านั้นก็ออกจากอุโมงค์รีบหนีไป เพราะพิศวงตกใจจนตัวสั่น เขามิได้พูดกับผู้ใดเพราะเขากลัว
Mrk	16	9	ครั้นรุ่งเช้าวันต้นสัปดาห์ เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ทรงสำแดงพระองค์ให้ปรากฏแก่มารีย์ชาวมัคดาลาก่อน คือมารีย์คนที่
พระองค์ได้จับมือออกเจ็ดผี			
Mrk	16	10	มารีย์จึง ไปบอกพวกคนที่เคยอยู่กับพระองค์แต่ก่อน เขากำลังร้องไห้เป็นทุกข์อยู่
Mrk	16	11	เมื่อเขาได้ยินว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และมารีย์ได้เห็นพระองค์แล้ว เขาก็ไม่เชื่อ
Mrk	16	12	ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏพระกายอีกรูปหนึ่งแก่ศิษย์สองคน เมื่อเขากำลังเดินทางออกไปบ้านนอก
Mrk	16	13	ศิษย์สองคนนั้นจึง ไปบอกศิษย์อื่นๆ แต่เขามิได้เชื่อ
Mrk	16	14	ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่สาวกสิบเอ็ดคนเมื่อเขาเอนกายลงรับประทานอยู่ และทรงติเตียนเขาเพราะเขาไม่เชื่อและใจคือตึง ด้วยเหตุที่
เขามิได้เชื่อคนที่ได้เห็นพระองค์เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว			
Mrk	16	15	ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า " ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่คนทุกชน
Mrk	16	16	ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมา ผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ
Mrk	16	17	มีคณเชื่อที่ไหน หมายถึงเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลกๆ
Mrk	16	18	เขาจะจับงูได้ ถ้าเขาตีหมาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคน ไซคนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค "
Mrk	16	19	ครั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งเขาแล้ว พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปในสวรรค์ ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า
Mrk	16	20	พวกสาวกเหล่านั้นจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งทุกตำบล และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับเขา และทรงสนับสนุนคำสอนของเขาโดย
หมายสำคัญที่ประกอบนั้น เอเมน			
Lke	1	1	มีหลายคนได้เรียบเรียงเรื่องราวเหล่านั้น ซึ่งเป็นที่เชื่อได้อย่างแน่นอนในท่ามกลางเราทั้งหลาย
Lke	1	2	ตามที่เขาผู้ได้เห็นกับตาเองตั้งแต่ต้น และเป็นผู้ประกาศพระวจนะนั้น ได้แสดงให้เรา
Lke	1	3	เรียนท่านแรอโฟฟิลัส ที่เคารพอย่างสูง ข้าพเจ้าเองก็ได้รู้ทุกสิ่งอย่างถูกต้องตั้งแต่ต้น จึงได้เห็นด้วยที่จะเรียบเรียงเรื่องตามลำดับฝากให้ท่าน
ด้วย			
Lke	1	4	เพื่อท่านจะได้รู้แน่นอนอันเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านั้น ซึ่งมีผู้แจ้งให้ท่านทราบแล้ว
Lke	1	5	ในรัชกาลเฮโรด กษัตริย์ของยูดีย มีปุโรหิตคนหนึ่งชื่อเศคาริยาห์ อยู่ในเวรอซาบียาห์ ภรรยาของเศคาริยาห์ชื่อเอลีซาเบธ อยู่ในตระกูลอาโรน
Lke	1	6	เขาทั้งสองเป็นคนชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และดำเนินตามพระบัญญัติและกฎทั้งปวงขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีที่ติเลย
Lke	1	7	แต่เขาไม่มีบุตร เพราะนางเอลีซาเบธเป็นหมัน และเขาทั้งสองก็ชราแล้ว
Lke	1	8	ต่อมาขณะที่เศคาริยาห์ทำหน้าที่ปุโรหิตเข้าเฝ้าพระเจ้า เมื่อท่านอยู่เวรประจำการของท่าน
Lke	1	9	ท่านได้สลากตามธรรมเนียมของปุโรหิต ต้องเข้าไปในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อเผาเครื่องหอมบูชา
Lke	1	10	ส่วนบรรดาประชาชนก็อธิษฐานอยู่ภายนอกในเวลาเผาเครื่องหอมนั้น
Lke	1	11	ทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่เศคาริยาห์ ยืนอยู่ที่ข้างขวาแทนเผาเครื่องหอมบูชา
Lke	1	12	เมื่อเศคาริยาห์เห็นก็ตกใจกลัว
Lke	1	13	แต่ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่ท่านว่า " เศคาริยาห์เอ๋ย อย่ากลัวเลย ด้วยได้ทรงฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว นางเอลีซาเบธภรรยาของท่านจะ
มีบุตรเป็นผู้ชาย และท่านจะตั้งชื่อบุตรนั้นว่า ยอห์น			
Lke	1	14	ท่านจะมีความปรีดาและยินดี และคนเป็นอันมากจะเปรมปรีดีที่บุตรนั้นบังเกิดมา
Lke	1	15	เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจะไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือเหล้าเลย และเขาจะประกอบไปด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดา			
Lke	1	16	เขาจะนำคนอิสราเอลหลายคนให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย
Lke	1	17	เขาจะนำหน้าพระองค์โดยแสดงอารมณ์และฤทธิ์เดชอย่างเอลียาห์ ให้พ้อกลับคืนดีกับลูกและคนที่ไม่เชื่อฟังให้กลับ ได้ปัญญาของคนชอบ
ธรรม เพื่อจัดเตรียมชนชาติหนึ่งไว้ให้สมแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า "			
Lke	1	18	เศคาริยาห์จึงทูลทูตสวรรค์ว่า " ข้าพเจ้าจะรู้เนได้อย่างไร เพราะข้าพเจ้าก็ชราและภรรยาอายุมากแล้ว "
Lke	1	19	ฝ่ายทูตสวรรค์นั้นจึงตอบท่านว่า " เราคือกาเบรียลซึ่งยืนอยู่เฉพาพระพักตร์พระเจ้า และทรงใช้ให้มาพุดและนำข่าวดีนี้มาแจ้งกับท่าน
Lke	1	20	ดูเถิด เพราะท่านมิได้เชื่อถ้อยคำของเรา ถึงเรื่องที่จะสำเร็จตามกำหนด ท่านก็จะเป็นผู้โง่แล้ว ไม่สามารถพุดได้ จนถึงวันที่การณเหล่านั้นจะ
บังเกิดขึ้น "			
Lke	1	21	ฝ่ายคนทั้งหลายที่คอยเศคาริยาห์ ก็ประหลาดใจ เพราะท่านอยู่ในพระวิหารช้านาน
Lke	1	22	เมื่อท่านออกมาแล้วก็พุดกับเขาไม่ได้ คนทั้งหลายจึงหยิ่งรู้ว่าท่านได้เห็นนิมิตในพระวิหาร เพราะท่านใช้ไม้กับเขาและยังเป็นไม้อยู่
Lke	1	23	ต่อมาเมื่อหมดเวลาของท่านแล้ว ท่านก็กลับไปบ้าน
Lke	1	24	ภายหลังนางเอลีซาเบธภรรยาของท่านก็ตั้งครรภ์แล้ว ไปซ่อนตัวอยู่ห้าเดือนพุดว่า
Lke	1	25	" องค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงกระทำเช่นนี้แก่ข้าพเจ้า ในวันที่พระองค์ได้ทอดพระเนตรดูข้าพเจ้า เพื่อนำความอดสูของข้าพเจ้าที่มีอยู่ท่ามกลาง
คนทั้งปวงไปเสีย "			
Lke	1	26	เมื่อถึงเดือนที่หก พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์กาเบรียลนั้น ให้มายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลี ชื่อนาซาเรธ
Lke	1	27	มาถึงหญิงพรหมจารีคนหนึ่งที่ได้หมั้นกับไว้กับชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ เป็นคนในวงศ์วานดาวิด หญิงพรหมจารีนั้นชื่อมารีย์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	1	28	ทูตสวรรค์มาถึงหญิงพรหมจารีนั้นแล้วว่า " เธอผู้ซึ่งเป็นที่ทรงโปรดปรานมาก จงจำเรียกเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ เธอได้รับ
พระพรทามกลางสตรีทั้งปวง"			
Lke	1	29	เมื่อมารีย์เห็นทูตสวรรค์องค์นั้น เธอก็ตกใจเพราะคำของทูตนั้น และรำพึงว่าคำกล่าวนั้นจะหมายความว่าอะไร
Lke	1	30	แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่เธอว่า " มารีย์เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้ทรงโปรดปรานแล้ว
Lke	1	31	ดูเถิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เยชู
Lke	1	32	บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงประทานพระที่นั่งของดาวิด
บรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน			
Lke	1	33	และท่านจะครอบครองวงศวานของยาโคบสืบไปเป็นนิตย์ และอาณาจักรของท่านจะไม่รู้จักสิ้นสุดเลย "
Lke	1	34	ฝ่ายมารีย์ทูลทูตสวรรค์นั้นว่า " เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปอย่างไรได้ เพราะข้าพเจ้ายังหาได้ร่วมกับชายใดไม่ "
Lke	1	35	ทูตสวรรค์จึงตอบเธอว่า " พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมา
นั้นจะได้เรียกว่า พระบุตรของพระเจ้า			
Lke	1	36	ดูเถิด ถึงนางเอลีซาเบธ ภรรยาของเธอชราแล้ว ก็ยังตั้งครรภ์มีบุตรเป็นชายด้วย บัดนี้ นางนั้นที่คนเขาถือว่าเป็นหญิงหมั้นก็มีครรภ์ได้หกเดือน
แล้ว			
Lke	1	37	เพราะว่า ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้ "
Lke	1	38	ส่วนมารีย์จึงทูลว่า " ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นหญิงคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าตามคำของท่านเถิด " แล้วทูตสวรรค์นั้นก็จึง
จากเธอไป			
Lke	1	39	คราวนั้นมารีย์จึงรีบออกไปถึงเมืองหนึ่งในแถบภูเขาแห่งเดียว
Lke	1	40	แล้วเข้าไปในเรือนของเศคาริยาห์ที่ตกทายปราศรัยนางเอลีซาเบธ
Lke	1	41	ต่อมาเมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำปราศรัยของมารีย์ ทารกในครรภ์ของเขาก็ดิ้น และนางเอลีซาเบธก็เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
Lke	1	42	จึงร้องเสียงดังว่า " ท่านได้รับพรทามกลางสตรีทั้งปวง และผู้บังเกิดจากครรภ์ของท่านก็ได้รับพระพรด้วย
Lke	1	43	เป็นไหน่ข้าพเจ้าจึงได้ความโปรดปรานเช่นนี้ ก็มารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้มาหาข้าพเจ้า
Lke	1	44	เพราะดูเถิด พลเสียงปราศรัยของท่านเข้าหูข้าพเจ้า ทารกในครรภ์ของข้าพเจ้าก็ดิ้นด้วยความยินดี
Lke	1	45	สตรีที่ได้เชือกเป็นสุข เพราะว่าจะสำเร็จตามพระดำรัสจากองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มาถึงเขา "
Lke	1	46	นางมารีย์จึงว่า " จิตใจของข้าพเจ้าก็ยกย่ององค์พระผู้เป็นเจ้า
Lke	1	47	และวิญญาณของข้าพเจ้าก็เกิดความยินดีในพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า
Lke	1	48	เพราะพระองค์ทรงหวังไว้ในฐานะอันยากตำแหน่งหญิงคนใช้ของพระองค์ เพราะดูเถิด ตั้งแต่ฉันไปจนทุกชั่วอายุจะเรียกข้าพเจ้าว่าผาสก
Lke	1	49	เพราะว่าผู้ทรงฤทธิ์ได้ทรงกระทำการใหญ่กับข้าพเจ้า พระนามของพระองค์ก็บริสุทธิ์
Lke	1	50	พระกรุณาของพระองค์มีแก่บรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ ทุกชั่วอายุสืบๆ ไป
Lke	1	51	พระองค์ทรงสำแดงฤทธิ์ด้วยพระกรของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้คนที่มิใช่เอเธนียงแตกฉานเช่นเช่นไป
Lke	1	52	พระองค์ทรงถอดเจ้านายจากพระที่นั่ง และทรงยกผู้น้อยขึ้น
Lke	1	53	พระองค์ทรงโปรดให้คนอดอยากอิมด้วยสิ่งดี และพระองค์ทรงกระทำให้คนมั่งมีไปมือเปล่า
Lke	1	54	พระองค์ทรงช่วยอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์ คือทรงจดจำพระกรุณาของพระองค์
Lke	1	55	ที่มีต่ออับราฮัมและต่อเชื้อสายของท่านเป็นนิตย์ ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้กับบรรพบุรุษของเรา "
Lke	1	56	มารีย์อาศัยอยู่กับนางเอลีซาเบธประมาณสามเดือน แล้วจึงกลับไปยังบ้านของตน
Lke	1	57	ครั้นเวลาซึ่งนางเอลีซาเบธจะคลอดบุตรครบถ้วนแล้ว นางก็คลอดบุตรเป็นชาย
Lke	1	58	เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องของนาง ได้ยินว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงพระมหากุณาแก่นาง เขาทั้งหลายก็พากันเปรมปรีดิ์ด้วย
Lke	1	59	ต่อมาครั้นถึงวันที่แปดแล้ว เขาก็พากันมาให้ทารกนั้นเข้าสหนัก และเขาจะให้ชื่อทารกนั้นว่า เศคาริยาห์ ตามชื่อบิดา
Lke	1	60	ฝ่ายมารดาจึงตอบว่า " ไม่ใช่ แต่ต้องให้ชื่อว่าเยหูน "
Lke	1	61	เขาก็กินตอบนางว่า " ไม่มีผู้ใดในพวกญาติของท่านที่มีชื่ออย่างนั้น "
Lke	1	62	แล้วเขาจึงใช้ไม้กับบิดาถามว่าท่านอยากจะให้บุตรนั้นชื่ออะไร
Lke	1	63	บิดาจึงขอกระดาษชนวนมาเขียนว่า " ชื่อของบุตรคือเยหูน " คนทั้งหลายก็ประหลาดใจนัก
Lke	1	64	ในทันใดนั้นปากและลิ้นของท่านก็คืนสติอีก แล้วท่านกล่าวสรรเสริญพระเจ้า
Lke	1	65	บรรดาเพื่อนบ้านของท่านก็บังเกิดความกลัว และเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นก็เลื่องลือไปทั่วแถบภูเขาแคว้นยูเดีย
Lke	1	66	บรรดาคนที่ได้ยินก็จดจำไว้ในใจและว่า " ทารกนั้นจะเป็นอย่างไรหนอ " และพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับเขา
Lke	1	67	ฝ่ายเศคาริยาห์ผู้เป็นบิดาประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ได้พยากรณ์ว่า
Lke	1	68	" จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของพวกอิสราเอล ด้วยว่าพระองค์ได้ทรงเยี่ยมเยียนและช่วยไถ่ชนชาติของพระองค์
Lke	1	69	และได้ทรงชูเขาแห่งความรอดขึ้นมาเพื่อเราในวงศวานของดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์
Lke	1	70	ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก โดยปากของพวกศาสดาพยากรณ์บริสุทธิ์ของพระองค์
Lke	1	71	ว่าเราจะรอดพ้นจากพวกศัตรูของเราทั้งหลาย และพ้นจากมือของคนทั้งปวงที่ซึ่งเรา
Lke	1	72	จะทรงสำแดงพระกรุณาซึ่งทรงสัญญาแก่บรรพบุรุษของเรา และทรงระลึกถึงพันธสัญญาบริสุทธิ์ของพระองค์
Lke	1	73	คือคำปฏิญาณซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับอับราฮัมบรรพบุรุษของเรา
Lke	1	74	ว่าเมื่อเราทั้งหลายพ้นจากมือศัตรูของเราแล้ว จะทรงโปรดให้เราปรนนิบัติพระองค์โดยปราศจากความกลัว
Lke	1	75	ด้วยความบริสุทธิ์และด้วยความชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระองค์ตลอดชีวิตของเรา
Lke	1	76	ท่านทารกเอ๋ย เราจะเรียกท่านว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ของผู้สูงสุด เพราะท่านจะนำหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อจะจัดเตรียมมารดาของ
พระองค์ไว้			
Lke	1	77	เพื่อจะให้ชนชาติของพระองค์มีความรู้ถึงความรอด โดยการทรงยกบาปของเขา
Lke	1	78	โดยพระทัยเมตตากรุณาแห่งพระเจ้าของเรา แสงอรุณจากเบื้องสูงจึงมาเยี่ยมเยียนเรา
Lke	1	79	เพื่อจะส่องสว่างแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในที่มืด และในเงาแห่งความตาย เพื่อจะนำเท้าของเราไปในทางสันติสุข "
Lke	1	80	ฝ่ายทารกนั้นก็ได้เจริญวัยขึ้น และจิตวิญญาณก็มีกำลังทวีขึ้น และไปอาศัยในถิ่นทุรกันดารจนถึงวันที่ท่านจะได้มาปรากฏแก่ชนชาติ
อิสราเอล			
Lke	2	1	อัยมาคราวนั้น มีรับสั่งจากซีซาร์ ออกัสตัส ให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้งแผ่นดิน
Lke	2	2	(นี่เป็นครั้งแรกที่ได้จดทะเบียนสำมะโนครัว เมื่อคีรีนิอัสเป็นเจ้าเมืองซีเรีย)
Lke	2	3	คนทั้งปวงต่างคนต่าง ได้ไปขึ้นทะเบียนยังเมืองของตน
Lke	2	4	ฝ่ายโยเซฟก็ขึ้นไปจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลีถึงเมืองของดาวิด ชื่อเบธเลเฮมแคว้นยูเดียด้วย (เพราะว่าเขาเป็นวงศ์วานและเชื้อสายของ
ดาวิด)			
Lke	2	5	เขาได้ไปกับมารีย์ที่เขาได้หมั้นไว้แล้ว เพื่อจะขึ้นทะเบียนและนางมีครรภ์
Lke	2	6	เมื่อเขาทั้งสองยังอยู่ที่นั่น ก็ถึงเวลาที่มารีย์จะประสูติบุตร
Lke	2	7	นางจึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในรางหญ้า เพราะว่าไม่มีที่ว่างให้เขาในโรงแรม
Lke	2	8	ในแถบนั้น มีคนเลี้ยงแกะอยู่ในทุ่งนา ฝูงแกะของเขาในเวลากลางคืน
Lke	2	9	ดูเถิด มีทูตสวรรค์องค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่เขา และรัศมีขององค์พระผู้เป็นเจ้าส่องล้อมรอบเขา และเขากล่าวนัก
Lke	2	10	ฝ่ายทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า " อย่ากลัวเลย เพราะดูเถิด เราเห็นว่าชาติมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดียิ่งซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง
Lke	2	11	เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของทุกท่านทั้งหลาย คือพระคริสต์เจ้า มาบังเกิดที่เมืองดาวิด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	2	12	นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่ท่านทั้งหลาย คือท่านจะได้พบพระกษัตริย์นั้นในฝันอันอยู่ในรางหญ้า"
Lke	2	13	ทันใดนั้น มีชาวสวรรค์หมู่หนึ่งมาอยู่กับทูตสวรรค์องค์นั้นร่วมสรรเสริญพระเจ้าว่า
Lke	2	14	" รัศมีภาพจะมีแต่พระเจ้าในที่สุด และบนแผ่นดินโลกสันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวงซึ่งทรงโปรดปรานนั้น "
Lke	2	15	ต่อมาเมื่อทูตสวรรค์เหล่านั้นไปจากเขาขึ้นสู่สวรรค์แล้ว พวกเลี้ยงแกะได้พูดกันว่า " ให้เราไปยังเมืองเบธเลเฮม ดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ซึ่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงแจ้งแก่เรา "			
Lke	2	16	เขาก็รีบไปแล้วพบนางมารีย์กับโยเซฟและพบพระกษัตริย์นั้นนอนอยู่ในรางหญ้า
Lke	2	17	ครั้นเขาได้เห็นแล้ว จึงเล่าเรื่องซึ่งเขาได้ยินถึงพระกษัตริย์นั้น
Lke	2	18	คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจด้วยความที่คนเลี้ยงแกะได้บอกแก่เขา
Lke	2	19	ฝ่ายนางมารีย์ก็เก็บบรรดาสิ่งเหล่านี้ไว้ในใจ และรำพึงอยู่
Lke	2	20	คนเลี้ยงแกะจึงกลับไปยกย่องสรรเสริญพระเจ้า เพราะเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งเขาได้ยินและได้เห็น ดังได้กล่าวไว้แก่เขาแล้ว
Lke	2	21	ครั้นครบแปดวันแล้ว เป็นวันที่พระกษัตริย์นั้นเข้าสู่สันติ เขาจึงให้นามว่า เยชู ตามซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้ก่อนยังมีได้ปฏิสนธิในครรภ์
Lke	2	22	เมื่อวันทำพิธีชำระตัวของนางมารีย์ตามพระราชบัญญัติของโมเสสเสร็จลงแล้ว เขาทั้งหลายจึงนำพระกุมารไปยังกรุงเยรูซาเล็มจะถวายแด่
องค์พระผู้เป็นเจ้า			
Lke	2	23	(ตามที่เขียนไว้แล้วในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า " บุตรชายทุกคนที่เบิกรกครั้งแรก จะได้เรียกว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ถวายแด่
องค์พระผู้เป็นเจ้า ")			
Lke	2	24	และถวายเครื่องบูชาตามที่ได้ตรัสสั่งไว้แล้วในพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ นกเขาคู่หนึ่ง หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว "
Lke	2	25	ดูเถิด มีชายคนหนึ่งในกรุงเยรูซาเล็มชื่อสิเมโอน เป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า และคอยเวลาซึ่งพวกอิสราเอลจะได้รับความบรรเทา
ทุกข์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับท่าน			
Lke	2	26	พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงแก่ท่านว่า ท่านจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Lke	2	27	สิเมโอนเข้าไปในพระวิหารโดยพระวิญญาณทรงนำ และเมื่อบิดามารดาได้นำพระกุมารเยซูเข้าไป เพื่อจะกระทำแก่พระกุมารตาม
ธรรมเนียมแห่งพระราชบัญญัติ			
Lke	2	28	สิเมโอนจึงอุ้มพระกุมาร และสรรเสริญพระเจ้าว่า
Lke	2	29	" ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้พระองค์ทรงให้ผู้รับใช้ของพระองค์ไปเป็นสุขตามพระดำรัสของพระองค์
Lke	2	30	เพราะว่าตาของข้าพระองค์ได้เห็นความรอดของพระองค์แล้ว
Lke	2	31	ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ต่อหน้าบรรดาชนชาติทั้งหลาย
Lke	2	32	เป็นสว่างส่องแสงแก่คนต่างชาติและเป็นสง่าราศีของพวกอิสราเอล ชนชาติของพระองค์ "
Lke	2	33	ฝ่ายโยเซฟกับมารดาของพระกุมารก็ประหลาดใจ เพราะถ้อยคำซึ่งท่านได้กล่าวถึงพระกุมารนั้น
Lke	2	34	แล้วสิเมโอนก็อวยพรแก่เขา แล้วกล่าวแก่นางมารีย์มารดาของพระกุมารนั้นว่า " ดูก่อนท่าน ทรงตั้งพระกุมารนี้ไว้เป็นเหตุให้หลายคนใน
พวกอิสราเอลล้มลงหรือยกตั้งขึ้น และจะเป็นหมายสำคัญซึ่งคนปฏิเสธ			
Lke	2	35	เพื่อความคิดในใจของคนที่อันมากจะได้ปรากฏแจ้ง (เอา ถึงจิตใจของท่านเองก็ยิ่งจะถูกแทงทะลุด้วย) "
Lke	2	36	ยังมีผู้พยากรณ์หญิงคนหนึ่งชื่ออานนา บุตรสาวฟาเนลในตระกูลอาเซอร์ นางเป็นคนชรามากแล้ว มีสามีตั้งแต่นั้นเป็นสาวพรหมจารีอยู่ และ
อยู่ด้วยกันเจ็ดปี			
Lke	2	37	แล้วก็เป็นหมายมาจนถึงอายุแปดสิบสี่ปี นางมิได้ไปจากพระวิหารเลย อยู่รับใช้พระเจ้าด้วยการถืออดอาหารและอธิษฐาน ทั้งกลางวันกลางคืน
Lke	2	38	ในขณะนั้นผู้หญิงคนนี้ก็เข้ามาขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน และกล่าวถึงพระกุมารให้คนทั้งปวงที่คอยการทรงโปรดกรุงเยรูซาเล็มฟัง
Lke	2	39	ครั้นโยเซฟกับนางมารีย์ได้กระทำการทั้งปวงตามพระราชบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสร็จแล้ว จึงกลับไปถิ่นนาซาเร็ฐเมืองของตนในแคว้น
กาลิลี			
Lke	2	40	พระกุมารนั้นก็เจริญวัย และเข้มแข็งขึ้นฝ่ายจิตวิญญาณ ประกอบด้วยสติปัญญา และพระคุณของพระเจ้าอยู่กับท่าน
Lke	2	41	ฝ่ายบิดามารดาเคยขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มในการเลี้ยงเทศกาลปีศาจทุกปีๆ
Lke	2	42	เมื่อพระกุมารมีพระชนมายุสิบสองพรรษา เขาทั้งหลายก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มตามธรรมเนียมการเลี้ยงนั้น
Lke	2	43	เมื่อครบกำหนดวันเลี้ยงกันแล้ว ขณะเขากำลังกลับไป พระกุมารเยซูก็ยังคงอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ฝ่ายโยเซฟกับมารดาของพระองค์ก็ไม่รู้
Lke	2	44	แต่เพราะเขาทั้งสองคิดว่าพระกุมารนั้นอยู่ในหมู่คนที่มาด้วยกัน เขาจึงเดินทางไปได้วันหนึ่ง แล้วหาพระกุมารในหมู่ญาติพี่น้องและพวกคน
ที่รู้จักกัน			
Lke	2	45	เมื่อไม่พบ พวกเขาจึงกลับไปเที่ยวหาพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม
Lke	2	46	ต่อมาครั้นหามาได้สามวันแล้ว จึงพบพระกุมารนั่งอยู่ในพระวิหารท่ามกลางพวกอาจารย์ ฟังและโต้ถามพวกอาจารย์เหล่านั้นอยู่
Lke	2	47	คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสติปัญญาและคำตอบของพระกุมารนั้น
Lke	2	48	ฝ่ายเขาทั้งสองเมื่อเห็นพระกุมารแล้วก็ประหลาดใจ มารดาจึงถามพระกุมารว่า " ลูกเอ๋ย ทำไมจึงทำแก่เราอย่างนี้ ดูเถิด พ่อกับแม่แสวงหา
เป็นทุกข์นัก "			
Lke	2	49	พระกุมารจึงตอบเขาทั้งสองว่า " ท่านเที่ยวหาฉันทำไม ท่านไม่ทราบหรือว่า ฉันต้องกระทำพระราชกิจแห่งพระบิดาของฉัน "
Lke	2	50	เขาทั้งสองก็ไม่เข้าใจคำซึ่งพระกุมารกล่าวแก่เขา
Lke	2	51	แล้วพระกุมารก็ลงไปกับเขาไปยังเมืองนาซาเร็ฐ อยู่ใต้ความปกครองของเขา มารดาก็เก็บเรื่องราวทั้งหมดนั้นไว้ในใจ
Lke	2	52	พระเยซูก็ได้จำเรี่ยวขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย
Lke	3	1	เมื่อปีที่สิบห้าในรัชกาลทิเบริอุส ซีซาร์ ปอนทัสพิลาตเป็นเจ้าเมืองอียิปต์ เฮโรดเป็นเจ้าเมืองกาลิลี ฟิลิปน้องชายของเฮโรดเป็นเจ้าเมืองอิฐเรีย
กับบริเวณแคว้นตราโคเนติส ลิซซาเนียสเป็นเจ้าเมืองอาบีเลน			
Lke	3	2	อันนัสกับคายาฟาสเป็นมหาปุโรหิต คราวนั้นพระวาระของพระเจ้ามาถึงยอห์นบุตรชายเศคาริยาห์ในถิ่นทุรกันดาร
Lke	3	3	แล้วยอห์นจึงไปทั่วบริเวณรอบแม่น้ำจอร์แดน ประกาศเรื่องบังเกิดมาอันสำแดงการกลับใจใหม่ เพื่อจะทรงยกความผิดบาปเสียได้
Lke	3	4	ตามที่มีเขียนไว้แล้วในหนังสือถ้อยคำของอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ว่า " เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า ` จงเตรียมมรรคาแห่งองค์พระผู้เป็น
เจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป			
Lke	3	5	หุบเขาทุกแห่งจะงมให้เต็ม ภูเขาและเนินทุกแห่งจะให้ต่ำลง ทางคดจะกลายเป็นทางตรง และทางที่ขรุขระจะกลายเป็นทางราบ
Lke	3	6	เนื้อหนึ่งทั้งปวงจะได้เห็นความรอดของพระเจ้า "
Lke	3	7	ยอห์นจึงกล่าวแก่ประชาชนที่ออกมาจับบัพติศมาจากท่านว่า " โอ เจ้าชาตังร้าย ใครได้เตือนเจ้าให้หนีจากพระอาญาซึ่งจะมาถึงนั้น
Lke	3	8	เหตุฉะนั้น จงพิสูจนการกลับใจของเจ้าด้วยผลที่เกิดขึ้น ยอห์นเริ่มนึกเหมาะเอาใจว่าตัวมีบัพติศมาเป็นบิดา เพราะเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า พระ
เจ้าทรงฤทธิ์สามารถจะให้บุตรเกิดขึ้นกับอับราฮัมจากก้อนหินเหล่านี้ได้			
Lke	3	9	บัดนี้ขวานวางไว้ที่โคนต้นไม้แล้ว และทุกต้นที่ไม่เกิดผลจะต้องตัดเสียแล้วโยนทิ้งในกองไฟ "
Lke	3	10	ฝ่ายประชาชนจึงถามท่านว่า " เราจะต้องทำประการใด "
Lke	3	11	ท่านจึงตอบเขาว่า " ผู้ใดมีเสื้อสองตัว จงป็นให้เกเดน ไม่มี และใครมีอาหาร จงป็นให้เหมือนกัน "
Lke	3	12	พวกเก็บภาษีก็มาขอรับบัพติศมาด้วย และถามท่านว่า " อาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าต้องทำประการใด "
Lke	3	13	ท่านจึงตอบเขาว่า " เจ้าทั้งหลายอย่าเก็บภาษีเกินพิภค "
Lke	3	14	ฝ่ายพวกทหารถามท่านด้วยว่า " พวกข้าพเจ้าเล่า จะต้องทำประการใด " ท่านตอบเขาว่า " อย่ากดขี่ผู้ใด อย่าหาความใส่ผู้ใด แต่งงพอใจ
ในคำจ้างของตน "			
Lke	3	15	เมื่อคนทั้งหลายกำลังคอยพระคริสต์อยู่ และได้ใคร่ครวญถึงยอห์นว่า ตัวท่านเป็นพระคริสต์หรือมิใช่
Lke	3	16	ยอห์นจึงตอบเขาทั้งหลายว่า " เราให้เจ้ารับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่จะมีพระองค์หนึ่งเสด็จมาทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าเราอีก ซึ่งเราไม่คู่ควร
แม้จะแก้สายฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์นั้นจะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	3	17	พระหัตถ์ของพระองค์ถือพลั่วพร้อมแล้วเพื่อจะทรงขำระลานข้าวของพระองค์ให้ทั่ว และเพื่อจะเก็บข้าวไว้ในยุ้งฉางของพระองค์ แต่พระองค์
จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ"			
Lke	3	18	ยอห์นจึงประกาศตักเตือนอีกหลายประการแก่คนทั้งหลาย
Lke	3	19	ฝ่ายเฮโรดเจ้าเมือง เมื่อถูกยอห์นว่าตีเดียนเพราะเรื่องนางเฮโรเดียกรรยาของน้องชายชื่อฟิลิป และเพราะการชั่วทั้งหมดที่เฮโรดได้กระทำ
นั้น			
Lke	3	20	เฮโรดยังทำความชั่วนี้เพิ่มกับที่ได้ทำมาแล้ว คือได้จับยอห์นจำไว้ในคุก
Lke	3	21	อยู่มากเมื่อคนทั้งปวงรับบัพติศมา และพระเยซูทรงรับบัพติศมาด้วย ขณะเมื่อทรงอธิษฐานอยู่ ท้องฟ้าก็แหวกออก
Lke	3	22	และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปลักษณะเหมือนนกเขาได้ลงมาบนพระองค์ และพระสุรเสียงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า " ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา
เราชอบใจท่านมาก"			
Lke	3	23	เมื่อพระเยซูทรงมีพระชนมายุประมาณสามสิบพรรษา (ตามความคาดหมายของคนทั้งหลาย) เข้าใจว่าเป็นบุตรโยเซฟ ซึ่งเป็นบุตรเฮลิ
Lke	3	24	ซึ่งเป็นบุตรมัทธิว ซึ่งเป็นบุตรเอลี ซึ่งเป็นบุตรยอห์น ซึ่งเป็นบุตรโยเซฟ
Lke	3	25	ซึ่งเป็นบุตรมัทธิว ซึ่งเป็นบุตรอาโมส ซึ่งเป็นบุตรนาฮูม ซึ่งเป็นบุตรเอลี ซึ่งเป็นบุตรนากาย
Lke	3	26	ซึ่งเป็นบุตรมาอาท ซึ่งเป็นบุตรมัทธิว ซึ่งเป็นบุตรเสเมโอน ซึ่งเป็นบุตรโยเซฟ ซึ่งเป็นบุตรยูดาส
Lke	3	27	ซึ่งเป็นบุตรโยอานาห์ ซึ่งเป็นบุตรราชา ซึ่งเป็นบุตรเศรบบาเบล ซึ่งเป็นบุตรเซลาที่เอล ซึ่งเป็นบุตรเนรี
Lke	3	28	ซึ่งเป็นบุตรเมลคี ซึ่งเป็นบุตรอดดี ซึ่งเป็นบุตรโลธัม ซึ่งเป็นบุตรเอลมาดัม ซึ่งเป็นบุตรเออร์
Lke	3	29	ซึ่งเป็นบุตรโยซี ซึ่งเป็นบุตรเอลียาเซออร์ ซึ่งเป็นบุตรโยริม ซึ่งเป็นบุตรมัทธิว ซึ่งเป็นบุตรเลวี
Lke	3	30	ซึ่งเป็นบุตรลิเมโอน ซึ่งเป็นบุตรยูดาส ซึ่งเป็นบุตรโยเซฟ ซึ่งเป็นบุตรโยนาห์ ซึ่งเป็นบุตรเอลียาคิม
Lke	3	31	ซึ่งเป็นบุตรเมเลอา ซึ่งเป็นบุตรเมนันน์ ซึ่งเป็นบุตรมัทธิว ซึ่งเป็นบุตรนาอัน ซึ่งเป็นบุตรดาวิด
Lke	3	32	ซึ่งเป็นบุตรเจสซี ซึ่งเป็นบุตรโอเบด ซึ่งเป็นบุตรโบอาส ซึ่งเป็นบุตรสลิมอน ซึ่งเป็นบุตรนาโชน
Lke	3	33	ซึ่งเป็นบุตรอัมมีนาดับ ซึ่งเป็นบุตรราม ซึ่งเป็นบุตรเฮสโรน ซึ่งเป็นบุตรเปเรต ซึ่งเป็นบุตรยูดาส
Lke	3	34	ซึ่งเป็นบุตรยาโคบ ซึ่งเป็นบุตรอิสลัค ซึ่งเป็นบุตรอับราฮัม ซึ่งเป็นบุตรเทราห์ ซึ่งเป็นบุตรนาโฮร์
Lke	3	35	ซึ่งเป็นบุตรเสวก ซึ่งเป็นบุตรเรกู ซึ่งเป็นบุตรเปเรก ซึ่งเป็นบุตรอเบอร์ ซึ่งเป็นบุตรเซลาห์
Lke	3	36	ซึ่งเป็นบุตรเคนัน ซึ่งเป็นบุตรอารฟาซัด ซึ่งเป็นบุตรเซม ซึ่งเป็นบุตรโนอาห์ ซึ่งเป็นบุตรลามก
Lke	3	37	ซึ่งเป็นบุตรเมธุเสลาห์ ซึ่งเป็นบุตรเอโนค ซึ่งเป็นบุตรยาเรด ซึ่งเป็นบุตรมาหะลาเลล ซึ่งเป็นบุตรเคนัน
Lke	3	38	ซึ่งเป็นบุตรเอโนช ซึ่งเป็นบุตรเซท ซึ่งเป็นบุตรอาดัม ซึ่งเป็นบุตรพระเจ้า
Lke	4	1	พระเยซูประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับมาจากแม่น้ำจอร์แดน และพระวิญญาณได้ทรงนำพระองค์ไปในถิ่นทุรกันดาร
Lke	4	2	ทรงถูกพญามารทดลองถึงสี่วัน ในวันที่เหล่านั้นพระองค์มิได้เสวยอะไรเลย และเมื่อสิ้นสี่สัปดาห์แล้ว พระองค์ทรงอยากพระกระยาหาร
Lke	4	3	พญามารจึงทูลพระองค์ว่า " ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินนี้ให้กลายเป็นขนมปัง"
Lke	4	4	ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบมารว่า " มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ` มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำของ
พระเจ้า "			
Lke	4	5	แล้วพญามารจึงนำพระองค์ขึ้นไปยังภูเขาที่สูง สำแดงบรรดาราชอาณาจักรทั่วพิภพในขณะเดียวให้พระองค์ทอดพระเนตร
Lke	4	6	แล้วพญามารได้ทูลพระองค์ว่า " อำนาจทั้งสิ้นนี้และสงาราชอาณาจักรนั้นเราจะยกให้แก่ท่าน เพราะท่านมอบเป็นสิทธิไว้แก่เราแล้ว
และเราปรารถนาจะให้แก่ผู้ใดก็จะให้แก่ผู้นั้น			
Lke	4	7	เหตุฉะนั้น ถ้าท่านจะกราบนมัสการเรา สรรพสิ่งนั้นจะเป็นของท่านทั้งหมด"
Lke	4	8	ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบมารว่า " อ้ายซาตาน จงไปให้พ้น มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ` จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และ
ปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว "			
Lke	4	9	แล้วมารจึงนำพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และให้พระองค์ประทับอยู่ที่ยอดหลังคาพระวิหาร แล้วทูลพระองค์ว่า " ถ้าท่านเป็นพระบุตรพระ
เจ้า จงไถนลงไปจากที่นี่เถิด			
Lke	4	10	เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ` พระองค์จะรับสั่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ให้ป้องกันรักษาท่านไว้'
Lke	4	11	และ `เหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองของท่านไว้ เกรงว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดเท้าของท่านจะกระแทกหิน "
Lke	4	12	พระเยซูจึงตรัสตอบมารว่า " มีคำกล่าวไว้ว่า `อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน' "
Lke	4	13	เมื่อพญามารทำการทดลองทุกอย่างสิ้นแล้ว จึงละพระองค์ไปชั่วคราว
Lke	4	14	พระเยซูได้เสด็จกลับไปด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณยังแคว้นกาลิลี และกิตติศัพท์ของพระองค์เลื่องลือไปตามถิ่นโดยรอบ
Lke	4	15	พระองค์ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาต่างๆของเขา และได้รับความสรรเสริญจากคนทั้งปวง
Lke	4	16	แล้วพระองค์เสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงเจริญวัยขึ้น พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโตตามเคย และทรง
ยืนขึ้นเพื่อจะอ่านพระคัมภีร์			
Lke	4	17	เขาจึงส่งพระคัมภีร์อิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ให้แก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงคลี่หนังสือนั้นออก ก็ค้นพบข้อที่เขียนไว้ว่า
Lke	4	18	` พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน
พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้รักษาคนที่ชอกช้ำใจ ให้ร้องประกาศอิสราเอลแก่บรรดาชนเลย ให้ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้ปล่อยผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ			
Lke	4	19	และให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า"
Lke	4	20	แล้วพระองค์ทรงม้วนหนังสือส่งคืนให้แก่เจ้าหน้าที่ แล้วทรงนั่งลงและตาของคนทั้งปวงในธรรมศาลาก็เงยดูพระองค์
Lke	4	21	พระองค์จึงเริ่มตรัสแก่เขาว่า " คัมภีร์ตอนนี้ที่ท่านได้อ่านกับของที่ท่านก็สำเร็จในวันนั้นแล้ว"
Lke	4	22	คนทั้งปวงก็เป็นพยานรับรองคำของพระองค์ และประหลาดใจด้วยถ้อยคำอันประกอบด้วยคุณซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และว่า
" คนนี้เป็นบุตรชายของโยเซฟมิใช่หรือ"			
Lke	4	23	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " ท่านทั้งหลายจะกล่าวคำสุภาษิตข้อนี้แก่เราเป็นแน่ คือว่า ` หมอจงรักษาตัวเองเถิด คือบรรดาการซึ่งเราได้อ่านว่า
ท่านได้กระทำในเมืองคาเปอร์นาอัม จงกระทำในเมืองของที่นี่ด้วย "			
Lke	4	24	พระองค์ตรัสว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ไม่มีศาสดาพยากรณ์คนใดได้รับการต้อนรับในเมืองของตน
Lke	4	25	แต่เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า มีหญิงม่ายหลายคนในพวกอิสราเอลคราวเอลียาห์ เมื่อท้องฟ้าปิดเสียงถึงสามปีกับหกเดือนจึงเกิด
กันดารอาหารมากทั่วแผ่นดิน			
Lke	4	26	และเอลียาห์มิได้รับใช้ให้ไปหาหญิงม่ายคนใด เว้นแต่หญิงม่ายคนหนึ่งในบ้านศาราเฟทแคว้นเมืองไซดอน
Lke	4	27	และมีคนโรคเรื้อนหลายคนในพวกอิสราเอลคราวเอลีซาศาสดาพยากรณ์ แต่ไม่มีผู้ใดได้รับการรักษาให้หายโรคนั้นเลย เว้นแต่นาอามาน
ชาวซีเรีย"			
Lke	4	28	เมื่อคนทั้งปวงในธรรมศาลาได้อ่านดังนั้นก็โกรธยิ่งนัก
Lke	4	29	จึงลุกขึ้นผลักพระองค์ออกจากเมือง พาไปยังแวงของเรือมหาชาติเมืองของเขา ซึ่งตั้งอยู่บนเนินนั้น หมายถึงผลักพระองค์ลงไป
Lke	4	30	แต่พระองค์ทรงดำเนินผ่านท่ามกลางเขาพันไป
Lke	4	31	พระองค์เสด็จลงไปถึงเมืองคาเปอร์นาอัมแคว้นกาลิลี และได้สั่งสอนเขาทั้งหลายทุกวันสะบาโต
Lke	4	32	คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจด้วยการสอนของพระองค์ เพราะคำของพระองค์ประกอบด้วยอำนาจ
Lke	4	33	มีชายคนหนึ่งในธรรมศาลาที่มีผีโสโครกเข้าสิง เขาร้องเสียงดัง
Lke	4	34	กล่าวว่า " ฮี พระเยซูชวาณาซาเร็ธ ปล่อยเราไว้ ท่านมายังกับเราทำไม ท่านมาทำลายพวกเราหรือ เรารู้ว่าท่านเป็นผู้ใด ท่านคือองค์บริสุทธิ์
ของพระเจ้า"			
Lke	4	35	พระเยซูจึงตรัสห้ามมันว่า " จงนิ่งเสีย ออกมาจากเขาซิ" เมื่อผีนั้นได้ทำให้เขาล้มลงท่ามกลางประชาชนแล้ว ก็ออกมาจากเขา แต่มิได้ทำ
อันตรายเขาเลย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	4	36	คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนักพูดกันว่า " คำนี้เป็นอย่างไรหนอ เพราะว่าท่าน ได้สั่งผีโสโครกด้วยลทธิอำนาจและด้วยฤทธิ์เดช มันก็ออกมา "
Lke	4	37	กิตติศัพท์ของพระองค์จึง ได้เลื่องลือไปทุกตำบลที่อยู่รอบนั้น
Lke	4	38	ฝ่ายพระองค์ทรงลุกขึ้นออกจากธรรมศาลา เสด็จเข้าไปในเรือนของซีโมน แมยายซีโมนป่วยเป็นไข้หนัก เขาทั้งหลายจึงอ่อนวอนพระองค์ให้ช่วยหญิงนั้น
Lke	4	39	พระองค์ทรงยื่นมือช่วยคนเจ็บ ทรงห้ามไข้ ไข้ก็หาย และในทันใดนั้นแมยายของซีโมนก็ลุกขึ้นปรนนิบัติเขาทั้งหลาย
Lke	4	40	ครั้นเวลาตะวันออกแสง ใครมีคนเจ็บเป็นโรคต่างๆก็พามาหาพระองค์ พระองค์ก็ทรงวางพระหัตถ์ถูกต้องเขาทุกคน ให้เขาหายโรค
Lke	4	41	ผีก็ออกมาจากคนหลายคนด้วย ร้องว่า " ท่านเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า " ฝ่ายพระองค์ก็ทรงห้ามมิให้มันพูด เพราะว่ามันรู้แล้วว่า
พระองค์เป็นพระคริสต์			
Lke	4	42	ครั้นรุ่งเช้าพระองค์เสด็จออกไปยังที่เปลี่ยว ประชาชนเที่ยวเสาะหาพระองค์ ครั้นพบแล้วก็หวั่นไหวอ่อนน้อมพระองค์ไว้ไม่ให้ไปจากเขา
Lke	4	43	แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า " เราต้องไปประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าแก่เมืองอื่นด้วย เพราะว่าที่นี่ เราได้รับใช้มาก็เพราะเหตุนี้เอง "
Lke	4	44	พระองค์ทรงประกาศในธรรมศาลาทั่วแคว้นกาลิลี
Lke	5	1	ต่อมาครั้นเมื่อประชาชนกำลังเบียดเสียดพระองค์เพื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า พระองค์ทรงยืนอยู่ที่ฝั่งทะเลสาบเยนเนซาเรท
Lke	5	2	และพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเรือสองลำจอดอยู่ริมฝั่งทะเลสาบนั้น แต่ชาวประมงขึ้นจากเรือแล้วกำลังชักอวนอยู่
Lke	5	3	พระองค์จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่ง เป็นเรือของซีโมน และทรงขอให้เขากอยไปจากฝั่งน้อยหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงนั่งลงสอนประชาชนจากเรือนั้น
Lke	5	4	เมื่อพระองค์ตรัสสอนเสร็จแล้ว จึงตรัสแก่ซีโมนว่า " จงถอยออกไปที่น้ำลึกหย่อนอวนต่าง ๆ ลงจับปลา "
Lke	5	5	ซีโมนทูลตอบพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า ข้าพระองค์ทั้งหลายทอดอวนคืนนี้ยังรุ่ง ไม่ได้อะไรเลย แต่ข้าพระองค์จะหย่อนอวนลงตามพระคำรัสของพระองค์ "
Lke	5	6	เมื่อเขาหย่อนลงแล้ว ก็ล้อมปลาไว้เป็นอันมาก จนอวนของเขาขาด
Lke	5	7	เขาจึงทำสำคัญแก่ผู้ร่วมงานที่อยู่ในเรืออีกลำหนึ่งให้มาช่วย เขาก็มาช่วย แล้วได้ปลาเต็มเรือทั้งสองลำ จนเรือเริ่มจมลง
Lke	5	8	ฝ่ายซีโมนแบปโตรเมื่อเห็นดังนั้น ก็กราบลงที่พระบาทของพระเยซูทูลว่า " โอ พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จไปให้ห่างจากข้าพระองค์เถิด เพราะว่า
ข้าพระองค์เป็นคนบาป "			
Lke	5	9	เพราะว่าเขาจับคนทั้งหลายที่อยู่ด้วยกันประหลาดใจ ด้วยปลาเป็นอันมากที่เขาจับได้นั้น
Lke	5	10	ยากอบและยอห์นบุตรชายของเศเบดี ผู้ร่วมงานกับซีโมนก็ประหลาดใจเหมือนกัน พระเยซูตรัสแก่ซีโมนว่า " อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปท่านจะเป็นผู้จับคน "
Lke	5	11	เมื่อเขานำเรือมาถึงฝั่งแล้ว เขาก็ละทิ้งสิ่งสารพัด และตามพระองค์ไป
Lke	5	12	ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในเมืองหนึ่ง ดูเถิด มีคนเป็นโรคเรื้อนเต็มทั้งตัว เมื่อเขาเห็นพระเยซูก็ซบหน้าลงถึงดิน อ่อนวอนทูลพระองค์ว่า
Lke	5	13	" พระองค์เจ้าข้า เพียงแต่พระองค์จะโปรดก็จะทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้ "
Lke	5	14	พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องเขาแล้วตรัสว่า " เราพอใจแล้ว จงหายเถิด " ในทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็หาย
Lke	5	15	พระองค์จึงกำชับเขาไม่ให้บอกผู้ใด และตรัสว่า " แต่จงไปแสดงตัวแก่ปุโรหิต และถวายเครื่องบูชาสำหรับคนที่หายโรคเรื้อนแล้วตามซึ่ง
Lke	5	16	โมเสสได้สั่งไว้ เพื่อเป็นหลักฐานต่อคนทั้งหลายว่าเจ้าหายโรคแล้ว "
Lke	5	17	แต่กิตติศัพท์ของพระองค์ยิ่งเลื่องลือไป และประชาชนเป็นอันมากมาชุมนุมกันเพื่อจะฟังพระองค์ และรับการรักษาโรคต่างๆของเขา
Lke	5	18	แต่พระองค์เสด็จออกไปในที่เปลี่ยว และทรงอธิษฐาน
Lke	5	19	คราวนั้นวันหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงสั่งสอนอยู่ มีพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ฝ่ายพระราชบัญญัตินั่งอยู่ด้วย เป็นผู้มาจากทุกหมู่บ้านในแคว้น
Lke	5	20	กาลิลี แคว้นยูเดีย และจากกรุงเยรูซาเล็ม ฤทธิ์เดชขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็สถิตอยู่เพื่อจะรักษาเขาให้หายโรค
Lke	5	21	และดูเถิด มีผู้หามคนอัมพาตคนหนึ่งนอนบนที่นอน และเขาหาของที่จะหามคนอัมพาตนั้นเข้ามาวางตรงพระพักตร์ของพระองค์
Lke	5	22	เมื่อเขาชองเอาเข้ามาไม่ได้เพราะคนมาก เขาจึงขึ้นไปบนดาดฟ้าหลังคาบ้านหย่อนคนอัมพาตลงมา ทั้งที่นอนตามช่องกระเบื้องตรงกลางหมู่
Lke	5	23	คนต่อพระพักตร์พระเยซู
Lke	5	24	เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า " บุรุษเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว "
Lke	5	25	ฝ่ายพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีเริ่มคิดในใจว่า " คนนี้ที่พูดหมิ่นประมาทเป็นผู้นิโคเลา ใครจะยกความคิดบาปได้วันแต่พระเจ้าเท่านั้น "
Lke	5	26	แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบความคิดของเขา พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " โฉนท่านทั้งหลายจึงคิดในใจอย่างนี้
Lke	5	27	ที่จะว่า ' บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว ' หรือจะว่า ' จงลุกขึ้นเดินไปเถิด ' นั้นช่างไหนจะง่ายกว่ากัน
Lke	5	28	แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีฤทธิ์อำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้ " (พระองค์จึงตรัสสิ้นคนอัมพาตว่า) " เราสั่ง
Lke	5	29	เจ้าว่า จงลุกขึ้นยกที่นอนไปบ้านของเจ้าเถิด "
Lke	5	30	ในทันใดนั้น เขาจึงลุกขึ้นต่อหน้าคนทั้งปวง ยกที่นอนซึ่งเขาได้นอนนั้น กลับไปบ้านของตน พนางร้องสรรเสริญพระเจ้า
Lke	5	31	คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจและได้สรรเสริญพระเจ้า ต่างเต็มไปด้วยความกลัวและพูดว่า " วันนี้อันใดเห็นสิ่งแปลกประหลาด "
Lke	5	32	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระองค์ได้เสด็จออกไป และทอดพระเนตรเห็นคนเก็บภาษีคนหนึ่ง ชื่อเลวีนั่งอยู่ที่ด่านภาษี พระองค์จึงตรัสกับเขา
Lke	5	33	ว่า " จงตามเรามาเถิด "
Lke	5	34	เขาก็ละทิ้งสิ่งสารพัด ลุกขึ้นตามพระองค์ไป
Lke	5	35	เลวีได้จัดให้มีการเลี้ยงใหญ่ในเรือนของตนเพื่อเป็นเกียรติยศแก่พระองค์ มีคนมากมาเป็นคนเก็บภาษีและคนอื่นๆเอาเงินมาลงรับประทาน
Lke	5	36	ด้วยกัน
Lke	5	37	ฝ่ายพวกธรรมาจารย์ของเขา และพวกฟาริสีระหับมันดีพวกสาวกของพระองค์ว่า " เหตุไฉนพวกท่านมากินและดื่มด้วยกันกับพวกเก็บภาษี
Lke	5	38	และพวกคนบาป "
Lke	5	39	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " คนปกติไม่ต้องการหมอบ แต่คนเจ็บต้องการหมอบ
Lke	5	40	เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวชอบธรรม แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจเสียใหม่ "
Lke	5	41	เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า " ทำไมพวกศิษย์ของยอห์นถืออดอาหารเนื่องๆและอธิษฐานอ่อนวอน และศิษย์ของพวกฟาริสีก็ถือเหมือนกัน แต่
Lke	5	42	สาวกของท่านกินและดื่ม "
Lke	5	43	ฝ่ายพระองค์ตรัสแก่เขาว่า " ท่านจะให้สหายของเจ้าบ่าวอดอาหารเมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับเขากระนั้นหรือ
Lke	5	44	แต่จะมีวันหนึ่งเมื่อเจ้าบ่าวจะต้องจากสหายไป ในวันนั้นสหายจะถืออดอาหาร "
Lke	5	45	พระองค์ยังตรัสต่อปมาข้อหนึ่งแก่เขาด้วยว่า " ไม่มีผู้ใดฉีกท่อนผ้าจากเสื้อใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าทำอย่างนั้นเสื้อใหม่นั้นจะขาดเสียไป ทั้ง
Lke	5	46	ท่อนผ้าที่เอามาจากเสื้อใหม่นั้นก็จะไม่สมกับเสื้อเก่าด้วย
Lke	5	47	ไม่มีผู้ใดเอาน้ำองุ่นใหม่มาใส่ในถุงหนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้นน้ำองุ่นใหม่จะทำให้ถุงหนังเก่าขาดไป และน้ำองุ่นจะรั่ว ถุงหนังก็จะเสียไปด้วย
Lke	5	48	แต่น้ำองุ่นใหม่ต้องใส่ในถุงหนังใหม่ ทั้งสองจะถนอมรักษาด้วยกันได้
Lke	5	49	ไม่มีผู้ใดเมื่อเติมน้ำองุ่นแก่เก่า จะอยากได้น้ำองุ่นใหม่ทันที เพราะเขาว่า ' ของเก่านั้นก็ดีกว่า ' "
Lke	6	1	ต่อมาในวันสะบาโตวันที่สอง หลังจากวันแรกนั้น พระองค์กำลังเสด็จไปในนา และพวกสาวกของพระองค์ก็เกิดขวางข้าวขี้กิน
Lke	6	2	บางคนในพวกฟาริสีจึงกล่าวแก่เขาว่า " ทำไมพวกท่านจึงทำการซึ่งพระราชบัญญัติห้ามไว้ในวันสะบาโต "
Lke	6	3	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ท่านทั้งหลายยังไม่ได้อ่านเรื่องนี้อีกหรือ ที่ดาวิดได้กระทำเมื่ออดอยาก ทั้งท่านและพรรคพวกด้วย
Lke	6	4	คือท่านได้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า และรับประทานขนมปังหน้าพระพักตร์ซึ่งให้พรรคพวกด้วย ซึ่งพระราชบัญญัติห้ามมิให้ใครรับ
Lke	6	5	ประทานวันแต่พวกปุโรหิตเท่านั้น "
Lke	6	6	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " บุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นใหญ่เหนือวันสะบาโตด้วย "
Lke	6	7	ต่อมาในวันสะบาโตอีกวันหนึ่ง พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาและสั่งสอน ที่นั้นมีชายคนหนึ่งมือขวาลีบ
Lke	6	8	ฝ่ายพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีคอยดูพระองค์ว่า พระองค์จะทรงรักษาเขาในวันสะบาโตหรือไม่ เพื่อจะหาเหตุฟ้องพระองค์ได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	6	8	แต่พระองค์ทรงทราบความคิดของเขา จึงตรัสแก่คนมีลิบนั้นว่า "จงลุกขึ้นมายืนอยู่ข้างหน้า" เขาก็ลุกขึ้นยืน
Lke	6	9	แล้วพระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เราจะถามท่านทั้งหลายว่า ในวันที่สะบาโตถูกต้องตามพระราชบัญญัติทำการดีหรือทำการร้าย จะช่วย
ชีวิตดีหรือจะผลาญชีวิตเสียดี"			
Lke	6	10	พระองค์จึงทอพระเนตรดูทุกคนโดยรอบ แล้วตรัสกับคนมีลิบนั้นว่า "จงเหยียดมือออกเถิด" เขาก็กระทำตาม และมือของเขาก็หายเป็น
ปกติเหมือนมืออีกข้างหนึ่ง			
Lke	6	11	แต่คนเหล่านั้นต่างก็มีความเดือดดาล และปรึกษากันว่าจะกระทำการอย่างไรแก่พระเยซูได้
Lke	6	12	ต่อมาคราวนั้นพระองค์เสด็จไปที่ภูเขาเพื่อจะอธิษฐาน และได้อธิษฐานต่อพระเจ้าคืนยังรุ่ง
Lke	6	13	ครั้นรุ่งเช้าแล้วพระองค์ทรงเรียกสาวกของพระองค์ แล้วทรงเลือกสิบสองคนออกจากหมู่สาวกนั้น ที่พระองค์ทรงเรียกว่า อัครสาวก
Lke	6	14	คือซีโมน (ที่พระองค์ทรงให้ชื่ออีกว่า เปโตร) อันดรูว์น้องชายของเปโตร ยากอบและยอห์น ฟิลิปและบารโธโลไมว
Lke	6	15	มัทธิวและโธมัส ยากอบบุตรชายของอัลเฟอัส ซีโมนที่เรียกว่า เคลโร
Lke	6	16	ยูดาสน้องชายยากอบ และยูดาสอิสคาริโอทที่เป็นผู้ทรยศพระองค์ในวัน
Lke	6	17	แล้วพระองค์กับอัครสาวกก็ลงมาใน ณ ที่ราบแห่งหนึ่ง พร้อมกับหมู่สาวกของพระองค์ และประชาชนเป็นอันมากซึ่งมาจากทั่วแคว้นยูเดีย
กรุงเยรูซาเล็ม และจากตำบลชายทะเลในเขตเมืองไทระและเมืองไซดอน เพื่อจะฟังพระองค์และให้พระองค์ทรงรักษาโรคของเขา			
Lke	6	18	และบรรดาคนที่ต้องทนทุกข์เพราะผีโสโครก เขาก็ได้รับการรักษาให้หายด้วย
Lke	6	19	ประชาชนต่างก็พยายามที่จะถูกต้องพระองค์ เพราะว่ามีฤทธิ์อำนาจออกจากพระองค์รักษาเขาให้หายทุกคน
Lke	6	20	พระองค์ทอพระเนตรแลดูเหล่าสาวกของพระองค์ตรัสว่า "ท่านทั้งหลายที่เป็นคนยากจนก็เป็นสุข เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของ
ท่าน			
Lke	6	21	ท่านทั้งหลายที่อดอยากเวลานี้ก็เป็นสุข เพราะว่าท่านจะได้อิ่มหนำ ท่านทั้งหลายที่ร้องไห้เวลานี้ก็เป็นสุข เพราะว่าท่านจะได้หัวเราะ
Lke	6	22	ท่านทั้งหลายที่เป็นสุขเมื่อคนทั้งหลายจะเกลียดชังท่าน และจะไล่ท่านออกจากพวกเขา และจะประณามท่าน และจะเหยียดชื่อของท่านว่าเป็น
คนชั่วช้า เพราะท่านเห็นแก่บุตรมนุษย์			
Lke	6	23	ในวันนั้นท่านทั้งหลายจงชื่นชม และเต้นโลดด้วยความยินดี เพราะ ดูเถิด บ้าเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ เพราะว่าบรรพบุรุษของเขา
ได้กระทำอย่างนั้นแก่พวกศาสนายาการณห์เหมือนกัน			
Lke	6	24	แต่วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่มีมั่งมี เพราะว่าเจ้าได้รับสิ่งที่เล้าโลมใจแล้ว
Lke	6	25	วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่อิ่มหนำแล้ว เพราะว่าเจ้าจะอดอยาก วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่หัวเราะเวลานี้ เพราะว่าเจ้าจะเป็นทุกข์และร้องไห้
Lke	6	26	วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายเมื่อคนทั้งหลายจะยกย่องเจ้าดี เพราะบรรพบุรุษของเขาได้กระทำอย่างนั้นแก่ผู้พยาการณห์ทั้งหมดเหมือนกัน
Lke	6	27	แต่เราบอกท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน
Lke	6	28	จงอวยพรแก่คนที่แช่งด่าท่าน จงอธิษฐานเพื่อคนที่เกลียดชังท่าน
Lke	6	29	ผู้ใดตบแก้มของท่านข้างหนึ่ง จงหันอีกข้างหนึ่งให้เขาด้วย และผู้ใดริบเอาเสื้อคลุมของท่านไป ถ้าเขาจะเอาเสื้อด้วยก็อย่าหวงห้าม
Lke	6	30	จงให้แก่ทุกคนที่ขอกจากท่าน และถ้าใครได้รับเอาของของท่านไป อย่าทวงเอาคืน
Lke	6	31	จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน
Lke	6	32	แม้ว่าท่านทั้งหลายรักผู้ที่รักท่าน จะนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน ถึงแม้คนบาปก็ยิ่งรักผู้ที่รักเขาเหมือนกัน
Lke	6	33	ถ้าท่านทั้งหลายทำดีแก่ผู้ที่ทำดีแก่ท่าน จะนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน เพราะว่าคุณบาปก็กระทำเหมือนกัน
Lke	6	34	ถ้าท่านทั้งหลายให้ยืมเฉพาะแต่ผู้ที่ท่านหวังจะได้คืนจากเขาก็ได้คืนจากเขาก็ได้ จะนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน ถึงแม้คนบาปก็ยิ่งให้คนบาปยืมโดยหวังว่าจะ
ได้รับคืนจากเขาก็เท่ากัน			
Lke	6	35	แต่จงรักศัตรูของท่านทั้งหลาย และทำการดีต่อเขา จงให้เขายืมโดยไม่หวังที่จะได้คืนอีก บ้าเหน็จของท่านทั้งหลายจึงจะมีบริบูรณ์ และท่าน
ทั้งหลายจะเป็นบุตรของผู้สูงสุด เพราะว่าพระองค์ยังทรงโปรดแก่คนออกตัญญูและคนชั่ว			
Lke	6	36	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงมีความเมตตาการณา เหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตาการณา
Lke	6	37	อย่าวินิจฉัยโทษเขา และท่านทั้งหลายจะไม่ได้ถูกวินิจฉัยโทษ อย่ากล่าวโทษเขา และท่านทั้งหลายจะไม่ถูกกล่าวโทษ จงยกโทษให้เขา และ
ท่านจะได้รับการยกโทษ			
Lke	6	38	จงให้ และท่านจะได้รับด้วย และในดักขของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนานถ้วนถ้วนแน่นอนพูนล้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนาน
อันใด จะดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น"			
Lke	6	39	พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายเป็นคำอุปมาด้วยว่า "คนตาบอดจะนำทางคนตาบอดได้หรือ ทั้งสองจะไม่ตกลงไปในบ่อหรือ
Lke	6	40	ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครู แต่ศิษย์ทุกคนที่ได้รับการฝึกสอนครบแล้วก็เป็นเหมือนครูของตน
Lke	6	41	เหตุไฉนท่านมองดูมดในตาพี่น้องของท่าน แต่ไม่ฟังท่อนที่อยู่ในตาของท่าน ท่านก็ไม่รู้สึก
Lke	6	42	เหตุไฉนท่านจึงจะพูดกับพี่น้องของท่านว่า พี่น้องเอ๋ย ให้เราเชื่อมองออกจากตาของเรา แต่ที่จริงท่านเองยังไม่เห็น ไม่ฟังท่อนที่อยู่ในตา
ของท่าน ท่านคนหน้าชื่อใจจด จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็น ได้ถนัดจึงจะเชื่อมองออกจากตาพี่น้องของท่านได้			
Lke	6	43	ด้วยว่าต้นไม้ดีย่อมไม่เกิดผลเลว หรือต้นไม้เลวย่อมไม่เกิดผลดี
Lke	6	44	เพราะว่าเจ้ารู้จักต้นไม้ดีทุกต้นได้ก็เพราะผลของมัน เพราะว่าเขาย่อมไม่เก็บผลมะเดื่อจากต้น ไม่มีหนาม หรือย่อมไม่เก็บผลองุ่นจากพุ่มไม้
หนาม			
Lke	6	45	คนดีก็ย่อมเอาของดีออกจากคลังดีแห่งใจของตน และคนชั่วก็ย่อมเอาของชั่วออกจากคลังชั่วแห่งใจของตน ด้วยใจเต็มด้วยอะไร ปากก็พูด
ออกมาอย่างนั้น			
Lke	6	46	เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงเรียกเราว่า 'พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า' แต่ไม่กระทำตามที่เราบอกนั้น
Lke	6	47	ทุกคนที่มาหาเราและฟังคำของเรา และกระทำตามคำนั้น เราจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า เขาเปรียบเหมือนผู้ใด
Lke	6	48	เขาเปรียบเหมือนคนหนึ่งซึ่งสร้างเรือน เขาขุดลึกลงไป แล้วตั้งรากบนศิลา และเมื่อน้ำมาท่วม กระแสน้ำไหลเชี่ยวกระแทกกระทั้น แต่ทำให้
เรือนนั้นหวั่นไหวไม่ได้ เพราะได้ตั้งรากบนศิลา			
Lke	6	49	ส่วนคนที่ได้ยินและมีได้กระทำตาม เปรียบเหมือนคนหนึ่งซึ่งสร้างเรือนบนดิน ไม่ก่อราก เมื่อกระแสน้ำไหลเชี่ยวกระแทกกระทั้น เรือนนั้นก็พัง
ทลายลงทันที และความพินาศของเรือนนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก"			
Lke	7	1	เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นให้คนทั้งหลายฟังเสร็จแล้ว พระองค์จึงเสด็จเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม
Lke	7	2	มีผู้รับใช้ของนายร้อยคนหนึ่งที่น่ายกรักมากป่วยเกือบจะตายแล้ว
Lke	7	3	เมื่อนายร้อยได้ยินถึงพระเยซู จึงใช้ผู้ใหญ่มากคนของพวกยิวให้ไปอ้อนวอนเชิญพระองค์เสด็จมารักษาผู้รับใช้ของตน
Lke	7	4	เมื่อเขาเหล่านั้นมาถึงพระเยซูแล้ว เขาก็อ้อนวอนพระองค์ด้วยใจร้อนรนว่า "นายร้อยนั้นเป็นคนสมควรที่พระองค์จะกระทำการนั้นให้ท่าน
Lke	7	5	เพราะว่าท่านรักชนชาติของเราและท่านได้สร้างธรรมศาลาให้เรา"
Lke	7	6	พระเยซูจึงเสด็จไปกับเขา เมื่อพระองค์ไปถึงเกือบจะถึงบ้านแล้ว นายร้อยจึงใช้เพื่อนฝูงไปหาพระองค์ทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า อย่าลำบากเลย
เพราะว่าข้าพระองค์เป็นคน ไม่สมควรที่จะรับเสด็จพระองค์เข้าได้ชายคาของข้าพระองค์			
Lke	7	7	เพราะเหตุนั้น ข้าพระองค์จึงคิดเห็นว่า ไม่สมควรที่ข้าพระองค์จะไปหาพระองค์ด้วย แต่ขอพระองค์ทรงตรัสสั่ง และผู้รับใช้ของข้าพระองค์ก็
จะหายโรค			
Lke	7	8	ด้วยว่าข้าพระองค์อยู่ใต้วินัยทหาร แต่ก็ยังมีทหารอยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะบอกแก่คนนั้นว่า 'ไป' เขาก็ไป บอกแก่
คนนั้นว่า 'มา' เขาก็มา บอกผู้รับใช้ของข้าพระองค์ว่า 'จงทำสิ่งนี้' เขาก็ทำ"			
Lke	7	9	เมื่อพระเยซูทรงได้ยินคำเหล่านั้นแล้ว ก็ประหลาดพระทัยด้วยคนนั้น จึงทรงเหลียวหลังตรัสกับประชาชนที่ตามพระองค์มาว่า "เราบอกท่าน
ทั้งหลายว่า แม้ในพวกอิสราเอล เราไม่เคยพบความเชื่อมากเท่านี้"			
Lke	7	10	ฝ่ายคนที่รับใช้มานั้นเมื่อกลับไปถึงบ้านก็ได้เห็นผู้รับใช้นั้นหายเป็นปกติแล้ว
Lke	7	11	ต่อมาในวันรุ่งขึ้นพระองค์เสด็จไปยังเมืองหนึ่งชื่อนาอิน เหล่าสาวกของพระองค์กับคนเป็นอันมากก็ไปด้วยกันกับพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	7	12
อันมากกว่ากับหญิงนั้น		
Lke	7	13
Lke	7	14
Lke	7	15
Lke	7	16
เยียมเยียนชนชาติของพระองค์แล้ว"		
Lke	7	17
Lke	7	18
Lke	7	19
Lke	7	20
ต้องคอยผู้อื่น "		
Lke	7	21
พระองค์ได้ทรงรักษาให้เห็นได้		
Lke	7	22
โรคเรื้อนหายสะอาด คนหูหนวกได้ยิน คนตาบอดแล้วเป็นขึ้นมา และชาวประชาเสรีฐักประกาศแก่นอกอาณาจักร		
Lke	7	23
Lke	7	24
ต้นอ้อไหวโดยถูกลมพัดหรือ		
Lke	7	25
Lke	7	26
Lke	7	27
Lke	7	28
ในอาณาจักรของพระเจ้าก็ใหญ่กว่ายอห์นเสียอีก"		
Lke	7	29
Lke	7	30
Lke	7	31
Lke	7	32
และพวกเธอมิได้ร้องไห้		
Lke	7	33
Lke	7	34
คนบาป'		
Lke	7	35
Lke	7	36
Lke	7	37
น้ำมันหอม		
Lke	7	38
ด้วยน้ำมันหอมนั้น		
Lke	7	39
เป็นคนอย่างไร เพราะนางเป็นคนชั่ว"		
Lke	7	40
Lke	7	41
Lke	7	42
Lke	7	43
Lke	7	44
เรา แต้นางได้อ่านตำราชำระเท้าของเรา และได้อาบผมของตนเช็ด		
Lke	7	45
Lke	7	46
Lke	7	47
Lke	7	48
Lke	7	49
Lke	7	50
Lke	8	1
พระองค์		
Lke	8	2
Lke	8	3
Lke	8	4
Lke	8	5
เสีย		
Lke	8	6
Lke	8	7
Lke	8	8
Lke	8	9
Lke	8	10
เขาก็ไม่เห็น และเมื่อเขาได้ยินก็ไม่เข้าใจ		
Lke	8	11
Lke	8	12
Lke	8	13
Lke	8	14
ของเขาจึงไม่เติบโต		
Lke	8	15
Lke	8	16

เมื่อพระองค์มาใกล้ประตูเมืองนั้น ดุเถิด มีคนหามศพชายหนุ่มคนหนึ่งมา เป็นบุตรชายคนเดียวของแม่ และนางก็เป็นหญิงม่าย ชาวเมืองเป็นอันมากมากกับหญิงนั้น

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทอดพระเนตรเห็นมารดา นั้น พระองค์ทรงเมตตาตรึงเขาและตรัสแก่เขาว่า "อย่าร้องไห้" แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ลูกตอ้งโลง คนหามศพนั้นก็หยุดยืนอยู่ พระองค์จึงตรัสว่า "ชายหนุ่มเอ๋ย เราสั่งเจ้าว่า ลูกขึ้นเกิด" คนที่ตายนั้นก็ลุกขึ้นนั่งเริ่มพูด พระองค์จึงทรงมอบชายหนุ่มให้แก่มารดาของเขา ฝ่ายคนทั้งปวงมีความกลัวและซาสรเสรีฐักพระเจ้าว่า "ท่านศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้นท่ามกลางเรา" และ "พระเจ้าได้เสด็จมา และกิตติศัพท์ของพระองค์ได้เลื่องลือไปตลอดทั่วแคว้นยูเดีย และทั่วแคว้นลุ่มรอบ

ฝ่ายพวกศิษย์ของยอห์นก็ได้เล่าเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นให้ท่านฟัง ยอห์นจึงเรียกศิษย์ของท่านสองคน ใช้เขาไปหาพระเยซูทูลถามว่า "ท่านเป็นผู้ที่จะมานั้นหรือ หรือเราจะต้องคอยผู้อื่น" เมื่อคนทั้งสองนั้นมาถึงพระองค์แล้วเขาทูลว่า "ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านให้ถามว่า ท่านเป็นผู้ที่จะมานั้นหรือ หรือเราจะต้องคอยผู้อื่น "

ในเวลานั้น พระองค์ได้ทรงรักษาคนเจ็บเป็นอันมากให้หายจากความเจ็บและโรคต่างๆและให้พ้นจากวิญญาณชั่ว และคนตาบอดหลายคน

แล้วพระเยซูตรัสตอบศิษย์สองคนนั้นว่า "จงไปแจ้งแก่ยอห์นตามซึ่งท่านได้เห็นและได้ยินคือว่า คนตาบอดก็หายบอด คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด คนหูหนวกได้ยิน คนตาบอดแล้วเป็นขึ้นมา และชาวประชาเสรีฐักประกาศแก่นอกอาณาจักร บกคลผู้ใดไม่เห็นว่าเป็นปสรรค ผู้นั้นเป็นสุข"

เมื่อผู้ส่งข่าวทั้งสองของยอห์นไปแล้ว พระองค์จึงตั้งตนตรัสกับประชาชนถึงยอห์นว่า "ท่านทั้งหลาย ได้ออกไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อดูอะไร ดูแต่ท่านทั้งหลายได้ไปดูอะไร ดูคนนั่งห่มผ้าเนื้ออ่อนนุ่มหรือ ดูเถิด คนนั่งห่มผ้างดงามและอยู่อย่างดีพิเศษย่อมอยู่ในราชสำนัก แต่ท่านทั้งหลายออกไปดูอะไร ดูศาสดาพยากรณ์หรือ แน่ทีเดียว เรามอบท่านว่า ประเสริฐยิ่งกว่าศาสดาพยากรณ์อีก คือยอห์นนั้นแหละที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า `ดูเถิด เราใช้ทูตของเราไปข้างหน้าท่าน ผู้นั้นจะเตรียมรกรากของท่านไว้ข้างหน้าท่าน' เรามอบท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนที่บังเกิดจากผู้หญิงมานั้น ไม่มีศาสดาพยากรณ์ผู้ใดใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แต่ว่าผู้ต่ำต้อยที่สุด

ฝ่ายคนทั้งปวงเมื่อได้ยิน รวมทั้งพวกเก็บภาษีด้วย ก็ได้รับว่าพระเจ้าผู้ธรรมโดยที่เขาได้รับบัพติศมาของยอห์นแล้ว แต่พวกฟาริสีและพวกบาริเสียนปฏิเสธพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเขา โดยที่มิได้รับบัพติศมาจากยอห์น และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เหตุฉะนั้น เราจะเปรียบคนยอห์นนี้เหมือนกับอะไรดี และเขาเหมือนอะไรเปรียบเหมือนเด็กนั่งที่กลางตลาดร้องแก่เพื่อนว่า `พวกฉันได้เป่าปี่ให้พวกเธอ และเธอมิได้เต้นรำ พวกฉันได้พิลาปรา้ให้ให้แก่พวกเธอ ด้วยว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาก็ไม่ได้รับประทานขนมเบิ้งหรือดื่มน้ำองุ่น และท่านทั้งหลายว่า `เรามีผีเข้าสิงอยู่' ฝ่ายบุตรมนุษย์มาทั้งกินและดื่ม และท่านทั้งหลายว่า `ดูเถิด นี่เป็นคนที่กินดื่มและดื่มน้ำองุ่นมาก เป็นมิตรสหายกับพวกคนเก็บภาษีและพวกคนบาป'

แต่พระปัญญาก็ปรากฏว่าชอบธรรมแล้วโดยบรรดาผลแห่งพระปัญญานั้น"

มีคนหนึ่งในพวกฟาริสีเชิญพระองค์ไปเสวยพระกระยาหารกับเขา พระองค์ก็เสด็จเข้าไปในเรือนของคนฟาริสีคนนั้น แล้วเออพระกายลงและดูเถิด มีผู้หญิงคนหนึ่งในเมืองนั้นซึ่งเป็นหญิงชั่ว เมื่อรู้ว่าพระเยซูทรงเอนพระกายลงเสวยอยู่ในบ้านของคนฟาริสีนั้น นางจึงถือผอบน้ำมันหอม

มายืนอยู่ข้างหลังใกล้พระบาทของพระองค์ เริ่มร้องไห้ น้ำตาไหลชำระพระบาทและเอาผมเช็ด จมพระบาทของพระองค์ และ香油พระบาท

ฝ่ายคนฟาริสีที่ได้เชิญพระองค์เมื่อเห็นแล้วก็นึกในใจว่า "ถ้าท่านนี้เป็นศาสดาพยากรณ์ก็จะรู้ว่า หญิงผู้นี้ที่ถูกตอ้งกายของท่านเป็นผู้ใดและ

ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ซีโมนเอ๋ย เรามืออะไรจะพูดกับท่านบ้าง" เขาทูลว่า "ท่านอาจารย์เจ้าข้า เชิญพูดไปเถิด"

พระองค์จึงตรัสว่า "เจ้าเห็นคนหนึ่งมีลูกหนึ่งสองคน คนหนึ่งเป็นหนี้เงินห้าร้อยเหรียญคนอีกคนหนึ่งเป็นหนี้เงินห้าสิบบเหรียญ เมื่อเขาไม่มีอะไรจะใช้หนี้แล้ว ท่านจึงไปรดยอกหนี้ให้เขาทั้งสองคน เพราะฉะนั้นจงบอกเราว่า ในสองคนนั้น คนไหนจะรักเจ้าหนักกว่า"

ซีโมนจึงทูลตอบว่า "ข้าพเจ้าเห็นว่า คนที่เจ้าหนี้ได้โปรดยอกหนี้มากกว่า" พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า "ท่านคิดเห็นถูกแล้ว"

พระองค์จึงทรงเหลือวหลังดูผู้หญิงนั้น และตรัสแก่ซีโมนว่า "ท่านเห็นผู้หญิงนี้หรือ เราได้เข้ามาในบ้านของท่าน ท่านมิได้ให้น้ำล้างเท้าของเรา แต้นางได้อ่านตำราชำระเท้าของเรา และได้อาบผมของตนเช็ด

ท่านมิได้จมน้ำ แต่ผู้หญิงนี้ตั้งแต่เราเข้ามามิได้หยุดจมน้ำของเรา

ท่านมิได้เอาน้ำมัน香油ศีรษะของเรา แต้นางได้อ่านน้ำมันหอม香油ศีรษะของเรา

เหตุฉะนั้น เรามอบท่านว่า ความผิดบาปของนางซึ่งมีมากได้โปรดยอกเสียแล้วเพราะนางรักมาก แต่ผู้ที่ได้รับการยกโทษน้อย ผู้นั้นก็รักน้อย"

พระองค์จึงตรัสแก่นางว่า "ความผิดบาปของเธอเจ้าโปรดยอกเสียแล้ว"

ฝ่ายคนทั้งหลายที่เอนกายอยู่ด้วยกันกับพระองค์ เริ่มนึกในใจว่า "คนนี้เป็นใครแม้ความผิดบาปก็ยกให้ได้"

พระองค์จึงตรัสแก่ผู้หญิงนั้นว่า "ความเชื่อของเจ้าได้ทำให้เจ้ารอด จงไปเป็นสุขเถิด"

ต่อมาภายหลังพระองค์ก็เสด็จไปตามทุกบ้านทุกเมือง ทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรของพระเจ้า สากลับสมคนนั้นก็อยู่กับ

พร้อมกับผู้หญิงบางคนที่มีวิญญาณชั่วออกจากร่างและที่หายโรคต่างๆ คือมารีย์ที่เรียกว่าชาวมาติกาลา ที่ได้ทรงขับผีออกจากนางเจดีผี และโยอันนารายาของคุซา ต้นเรือนของเฮโรด และซุซันนา และผู้หญิงอื่นๆหลายคนที่เคยปรนนิบัติพระองค์ด้วยการถวายสิ่งของของนาง

เมื่อประชาชนเป็นอันมากอยู่พร้อมกัน และคนกำลังมาหาพระองค์จากทุกเมือง พระองค์จึงตรัสเป็นคำอุปมาว่า

"มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืชของตน และเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชนั้นก็ตกตามหนทางบ้าง ถูกเหยียบย่ำ และนกในอากาศมากินเสีย

บ้างก็ตกที่หิน และเมื่องอกขึ้นแล้วก็เหี่ยวแห้งไปเพราะที่มันขึ้น

บ้างก็ตกที่กลางดินหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นมาด้วยปกคลุมเสีย

บ้างก็ตกที่ดินดี จึงงอกขึ้นเกิดผลร้อยเท่า" ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้ว จึงทรงร้องว่า "ใครมีหูฟังได้ จงฟังเถิด"

เหล่าสาวกจึงทูลถามพระองค์ว่า "คำอุปมานั้นหมายความว่าอย่างไร"

พระองค์จึงตรัสว่า "ข้อความลึกลับแห่งอาณาจักรของพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้ แต่สำหรับคนอื่นนั้น ได้ให้เป็นคำอุปมา เพื่อเมื่อเขาฟังก็ไม่เห็น และเมื่อเขาได้ยินก็ไม่เข้าใจ

คำอุปมานั้นก็อย่างนี้ เมล็ดพืชนั้น ได้แก่พระวจนะของพระเจ้า

ที่ตกตามหนทางได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยิน แล้วพญามารมาชิงเอาพระวจนะจากใจของเขา เพื่อไม่ให้เขาเชื่อและรอดได้

ซึ่งตกที่หินนั้น ได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วก็รับพระวจนะนั้นด้วยความปรีดี แต่ไม่มีราก เชื่อได้แต่ชั่วคราว เมื่อถูกทดลองเขาก็หลงเสียไป

ที่ตกกลางหนามนั้น ได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วออกไป และความปรารถนารวมย์ ทรัพย์สมบัติ ความสนทนากันแห่งชีวิตนั้นก็ปกคลุมเขา ผล

และซึ่งตกที่ดินดีนั้น ได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินพระวจนะด้วยใจซื่อสัตย์และดีแล้วก็จดจำไว้ จึงเกิดผลด้วยความเพียร

ไม่มีผู้ใดเมื่อจุดเทียนแล้วจะเอาภาชนะครอบไว้ หรือวางไว้ใต้เตียง แต่ตั้งไว้ที่เชิงเทียน เพื่อคนทั้งหลายที่เข้ามาจะเห็นแสงสว่างได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	8	17	ด้วยว่าไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนไว้ซึ่งจะไม่ปรากฏแจ้ง และไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ซึ่งจะไม่รู้จะไม่ต้องแพร่พราย
Lke	8	18	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจะฟังอย่างไรก็จงเอาใจจดจ่อ เพราะว่าผู้ใดมีอยู่แล้วจะทรงเพิ่มเติมให้แก่ผู้นั้นอีก แต่ผู้ใดไม่มี แม้ซึ่งเขาคิดว่ามีอยู่
นั้นจะทรงเอาไปจากเขา"			
Lke	8	19	ครั้งนั้นมารดาและพวกน้องชายของพระองค์มาหาพระองค์ แต่เข้าไปถึงพระองค์ไม่ได้เพราะคนมาก
Lke	8	20	มีคนทูลพระองค์ว่า "มารดาและน้องชายของพระองค์ยืนอยู่ข้างนอกปรารถนาจะพบพระองค์"
Lke	8	21	แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "มารดาของเรา และพี่น้องของเราคือคนเหล่านั้นที่ได้ฟังพระวจนะของพระเจ้าและกระทำตาม"
Lke	8	22	อยู่วันหนึ่งพระองค์เสด็จลงเรือกับเหล่าสาวกของพระองค์ แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า "ให้เราข้ามทะเลสาบไปฟากข้างโน้น" เขาก็ยก
เรือออกไป			
Lke	8	23	เมื่อกำลังแล่นไปพระองค์ทรงบรรทมหลับ และบังเกิดพายุกลางทะเล น้ำเข้าเรืออยู่น่ากลัวจะมีอันตราย
Lke	8	24	เขาจึงมาปลุกพระองค์ว่า "อาจารย์เจ้าข้า อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายกำลังจะพินาศอยู่แล้ว" พระองค์จึงทรงตื่นขึ้นห้ามลมและคลื่น
แล้วคลื่นลมก็หยุดเรียบสงบทีเดียว			
Lke	8	25	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ความเชื่อของเจ้าอยู่ที่ไหน" เขาเหล่านั้นกลัวและประหลาดใจพูดกันว่า "ท่านผู้นี้เป็นผู้ใดจึงสั่งบังคับลมและน้ำ
Lke	8	26	ได้ และลมกับน้ำนั้นก็เชื่อฟังท่าน"
Lke	8	27	เขาแล่นไปถึงแขวงชาวเมืองกาธาราที่อยู่ตรงข้ามกาลิลี
ตามอุโมงค์ฝั่งศพ			
Lke	8	28	เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นบกแล้ว มีชายคนหนึ่งจากเมืองนั้นมาพบพระองค์ คนนั้นมีผีเข้าสิงอยู่นานแล้ว และมีได้สามสี่ร้อยมิได้ร้อย แต่อยู่
พระองค์ทำไม ขอพระองค์อย่าทราบข้าพระองค์"			
Lke	8	29	ครั้งเห็นพระเยซูเขาก็โห่ร้อง และกราบลงตรงพระพักตร์พระองค์ ร้องเสียงดังว่า "ข้าแต่พระเยซูบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระองค์มาอยู่กับข้า
พระเจ้าได้หักเครื่องจันแนสย แล้วผีก็นำเขาไปในที่เปลี่ยว)			
Lke	8	30	(ที่พูดเช่นนั้นก็เพราะพระองค์ได้สั่งผีโลโครกให้ออกมาจากตัวคนนั้น ด้วยว่าผีนั้นแผลงฤทธิ์ในตัวเขาบ่อยๆ และเขาถูกจำด้วยโซตรวน แต่
Lke	8	31	ฝ่ายพระเยซูตรัสถามมันว่า "เจ้าชื่ออะไร" มันทูลตอบว่า "ชื่อกอง" ด้วยว่ามีผีหลายตนเข้าสิงอยู่ในตัวเขา
Lke	8	32	ผีนั้นจึงอ้อนวอนขอพระองค์มิให้สั่งให้มันลงไปยังนรกขมลึก
Lke	8	33	ตำบลนั้นมีสระน้ำใหญ่กำลังหากินอยู่ที่ภูเขา มีเหล่านั้นได้อ้อนวอนพระองค์ขออนุญาตให้มันเข้าไปในสระน้ำ พระองค์ก็ทรงอนุญาต
Lke	8	34	ผีเหล่านั้นจึงออกมาจากคนนั้น แล้วเข้าไปในสระน้ำ สรรทั้งฝูงก็วิ่งพงกระโดดจากหน้าผาขึ้นลงไปในทะเลสาบสาละกน้ำตาย
Lke	8	35	ฝ่ายคนเลี้ยงสุกรเมื่อเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ต่างก็หนีไปเล่าเรื่องนั้นทั้งในเมืองและนอกเมือง
คนทั้งหลายจึงออกไปดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเมื่อเขามาถึงพระเยซู ก็เห็นคนนั้นที่มีมือออกจากตัวนั่งหม่อมผ้ามีสติอารมณ์ดี นั่งใกล้พระบาท			
พระเยซู เขาทั้งหลายก็พากันกลัว			
Lke	8	36	ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้เห็น ก็เล่าให้เขาทั้งหลายฟังถึงเรื่องคนที่ผีสิงได้หายปกติอย่างไร
Lke	8	37	ชาวเมืองกาธาราและคนทั้งปวงที่อยู่ตามชนบทโดยรอบ จึงอ้อนวอนพระองค์ให้ไปเสวยจากเขา เพราะว่าเขากล้ายังนัก พระองค์จึงเสด็จลง
เรือกลับไป			
Lke	8	38	คนที่มือออกจากตัวนั้นอ้อนวอนขอติดตามพระองค์ แต่พระเยซูตรัสสั่งเขาให้ไปว่า
Lke	8	39	"จงกลับไปบ้านเรือนของตัว และบอกถึงเรื่องการใหญ่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำแก่เจ้า" แล้วคนนั้นก็ไปประกาศแก่คนทั้งเมืองถึง
เหตุการณ์ใหญ่ซึ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำแก่คน			
Lke	8	40	ต่อมาเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาแล้ว ประชาชนก็ต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดี เพราะเขาทั้งหลายคอยทำพระองค์อยู่
Lke	8	41	ดูเถิด มีชายคนหนึ่งชื่อไซรัส เป็นนายธรรมศาลา มารบลงที่พระบาทพระเยซู อ้อนวอนพระองค์ให้เสด็จเข้าไปในเรือนของเขา
Lke	8	42	เพราะว่าเขาบิดรสาวกคนเดียว อายุประมาณสิบสองปี และบุตรสาวนั้นนอนป่วยอยู่เกือบจะตาย เมื่อพระองค์เสด็จไปนั้น ประชาชนเบียด
เสียดพระองค์			
Lke	8	43	มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกโลหิตได้สิบสองปีมาแล้ว และได้ใช้ทรัพย์ทั้งหมดของเธอเป็นค่าหมอมิได้ผู้ใดรักษาให้หายได้
Lke	8	44	ผู้หญิงนั้นแอบมาข้างหลังถูกต้องชายฉลองพระองค์ และในทันใดนั้นโลหิตที่ตกก็หยุด
Lke	8	45	พระเยซูจึงตรัสถามว่า "ใครได้ถูกต้องเรา" เมื่อคนทั้งหลายได้ปฏิเสธ เปโตรกับคนที่อยู่ด้วยก็ขึ้นจึงทูลว่า "อาจารย์เจ้าข้า ก็เป็นเพราะ
ประชาชนเบียดเสียดพระองค์ และพระองค์ยังทรงถามอีกหรือว่า "ใครได้ถูกต้องเรา"			
Lke	8	46	แต่พระเยซูตรัสว่า "มีผู้หนึ่งได้ถูกต้องเรา เพราะเราารู้สึกว่าฤทธิ์ได้ชานออกจากตัวเรา"
Lke	8	47	เมื่อผู้หญิงนั้นเห็นว่าจะซ่อนตัวไว้ไม่ได้แล้ว เธอก็เข้ามาตัวสั่นกราบลงตรงพระพักตร์พระองค์ ทูลพระองค์ต่อหน้าคนทั้งปวงว่า เธอได้ถูก
ต้องพระองค์เพราะเหตุอะไร และได้หายโรคในทันใดนั้น			
Lke	8	48	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ลูกสาวเอ๋ย จงมีกำลังใจเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้เจ้าหายโรคแล้ว จงไปเป็นสุขเถิด"
Lke	8	49	เมื่อพระองค์กำลังตรัสอยู่ มีคนหนึ่งมาจากบ้านนายธรรมศาลา บอกเขาว่า "ลูกสาวของท่านตายเสียแล้ว ไม่ต้องรบกวนท่านอาจารย์ต่อไป"
Lke	8	50	ฝ่ายพระเยซูเมื่อได้ยินจึงตรัสแก่เขาว่า "อย่ากลัวเลย จงเชื่อเท่านั้นและลูกจะหายดี"
Lke	8	51	เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในเรือน พระองค์ไม่ทรงยอมให้ผู้ใดเข้าไป เว้นแต่เปโตร ยากอบ ยอห์น และบิดามารดาของเด็กนั้น
Lke	8	52	คนทั้งหลายจึงร้องให้รำไรเพราะเด็กนั้น แต่พระองค์ตรัสว่า "อย่าร้องให้เลย เขาไม่ตาย แต่นอนหลับอยู่"
Lke	8	53	คนทั้งปวงก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์ เพราะรู้ว่าเด็กนั้นตายแล้ว
Lke	8	54	ฝ่ายพระองค์ทรงไล่คนทั้งหมดออกไป แล้วทรงจับมือเด็กนั้น ตรัสว่า "ลูกเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด"
Lke	8	55	แล้วจิตวิญญาณก็กลับเข้าไปในเด็กนั้น เขาก็ลุกขึ้นทันที พระองค์จึงตรัสสั่งให้เอาอาหารมาให้เขากิน
Lke	8	56	ฝ่ายบิดามารดาของเด็กนั้นก็ประหลาดใจ แต่พระองค์ทรงห้ามเขาไม่ให้บอกผู้ใดให้รู้เหตุการณ์ซึ่งเป็นมานั้น
Lke	9	1	พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนของพระองค์มาพร้อมกัน แล้วทรงประทานให้เขามีอำนาจและสิทธิอำนาจเหนือผีทั้งปวงและรักษาโรค
ต่างๆให้หาย			
Lke	9	2	แล้วพระองค์ทรงใช้เขาไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า และรักษาคนป่วยเจ็บให้หาย
Lke	9	3	พระองค์จึงตรัสสั่งเขาว่า "อย่าเอาอะไรไปใช้ตามทาง เช่น ไม้เท้า หรือยาม หรืออาหาร หรือเงิน หรือเสื้อคลุมสองตัว
Lke	9	4	และถ้าเข้าไปในเรือนไหน จงอาศัยอยู่ในเรือนนั้นจนกว่าจะไป
Lke	9	5	ผู้ใดไม่ต้อนรับพวกท่าน เมื่อท่านจะไปจากเมืองนั้น จงละบัดมงคลิดินจากเท้าของท่านออกส่อให้เห็นความผิดของเขา"
Lke	9	6	เหล่าสาวกจึงออกไปตามหมู่บ้านประกาศข่าวประเสริฐ และรักษาคนป่วยเจ็บทุกแห่งให้หาย
Lke	9	7	ฝ่ายเฮโรดเจ้าเมืองได้ยินเรื่องเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำนั้น จึงคิดสงสัยมาก เพราะบางคนว่ายอห์นเป็นขึ้นมาจากความตาย
Lke	9	8	บางคนก็ว่าเป็นเอลียาห์มาปรากฏ คนอื่นว่าเป็นคาสตาพยากรณ์โบราณกลับเป็นขึ้นมาจาก
Lke	9	9	เฮโรดจึงว่า "ยอห์นนั้นเราได้ตัดศีรษะแล้ว แต่คนนี้ได้ยินเหตุการณ์ของเขาอย่างนี้คือผู้ใดเล่า" แล้วเฮโรดจึงหาโอกาสที่จะเห็น
พระองค์			
Lke	9	10	ครั้งอัครสาวกกลับมาแล้ว เขาทูลพระองค์ถึงบรรดาการซึ่งเขาได้กระทำนั้น พระองค์จึงพาเขาไปยังที่เปลี่ยวแต่ลำพังใกล้เมืองที่เรียกว่าเบธ
Lke	9	11	ไซดา แต่เมื่อประชาชนรู้แล้วจึงติดตามพระองค์ไป พระองค์ทรงต้อนรับเขา ตรัสสั่งสอนเขาถึงอาณาจักรของพระเจ้า และทุกคนที่ต้องการให้หายโรค
พระองค์ก็ทรงรักษาให้			
Lke	9	12	ครั้งกำลังจะเย็นแล้ว สาวกสิบสองคนมาทูลพระองค์ว่า "ขอให้ประชาชนไปตามบ้านไรบ้านนาที่อยู่แถบนี้ หน้าที่พักผ่อนและหาอาหารรับ
Lke	9	13	ประทาน เพราะที่เราอยู่นี้เป็นที่เปลี่ยว"
ชื่ออาหารสำหรับคนทั้งปวงนี้"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	9	14	เพราะว่าคนเหล่านั้นนับแต่ผู้ชาย ได้ประมาณห้าพันคน พระองค์จึงสั่งเหล่าสาวกของพระองค์ว่า " จงให้คนทั้งปวงนั่งลงเป็นหมู่ๆ ราวหมู่ละ
ห้าสิบคน "			
Lke	9	15	เขาก็กระทำตาม คือให้คนทั้งปวงนั่งลง
Lke	9	16	เมื่อพระองค์ทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวนั้นแล้ว ก็ทรงพระพักตร์ดูฟ้าสวรรค์ขอบพระคุณ แล้วหักส่งให้แก่เหล่าสาวก ให้เขาแจก
แก่ประชาชน			
Lke	9	17	เขา ได้กินอิ่มทุกคน แล้วเขาก็เก็บเศษอาหารที่ยังเหลืออยู่นั้น ได้สิบสองกระบุง
Lke	9	18	ต่อมาเมื่อพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่แต่ลำพัง เหล่าสาวกอยู่กับพระองค์ พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า " คนทั้งปวงพูดกันว่า เราเป็นผู้ใด "
Lke	9	19	เหล่าสาวกตอบว่า " เขาว่าเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา บางคนว่าเป็นเอลียาห์ แต่คนอื่นว่าเป็นคนหนึ่ง ในพวกศาสดาพยากรณ์โบราณเป็น
ขึ้นมาใหม่ "			
Lke	9	20	พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า " แล้วพวกท่านแล้วเราเป็นใคร " เปโตรตอบว่า " เป็นพระคริสตของพระเจ้า "
Lke	9	21	พระองค์จึงกำขีบบ้างขึ้นมาให้บอกความนั้นแก่ผู้ใด
Lke	9	22	ตรัสว่า " บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ พวกผู้ใหญ่ พวกปุโรหิตใหญ่ และพวกธรรมจารย์จะปฏิเสฐาน ในที่สุดท่านจะ
ต้องถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามท่านจะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่ "			
Lke	9	23	พระองค์จึงตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า " ถ้าผู้ใดจะใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกทุกวัน และตามเรามา
Lke	9	24	เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด
Lke	9	25	เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ่งทั้งโลกแต่ต้องเสียตัวของตนเองหรือถูกทิ้งเสีย ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร
Lke	9	26	เพราะถ้าผู้ใดมีความอายเพราะเราและถ้อยคำของเรา บุตรมนุษย์ก็จักมีความอายเพราะผู้นั้น เมื่อท่านมาด้วยสง่าราศีของท่านเองและของ
พระบิดาและของเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ			
Lke	9	27	แต่เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า มีบางคนที่ยืนอยู่ที่นี้ ซึ่งยังไม่รู้ความตายจนกว่าจะได้เห็นอาณาจักรของพระเจ้า "
Lke	9	28	ต่อมาภายหลังพระองค์ได้ตรัสคำเหล่านี้แก่เขาเหล่านั้นประมาณแปดวัน พระองค์จึงทรงพาเปโตร ยอห์น และยากอบขึ้น ไปบนภูเขาเพื่อจะอธิษฐาน
Lke	9	29	ขณะที่พระองค์กำลังอธิษฐานอยู่ วรรณพระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และฉลองพระองค์ก็ขาวเป็นมันระยับ
Lke	9	30	ดูเถิด มีชายสองคนสนทนากับพระองค์ คือโมเสส และเอลียาห์
Lke	9	31	ผู้มาปรากฏด้วยสง่าราศี และกล่าวถึงการมรณาของพระองค์ ซึ่งจะสำเร็จในกรุงเยรูซาเล็ม
Lke	9	32	ฝ่ายเปโตรกับคนที่อยู่ด้วยนั้นถึงง่วงเหงาหาวนอน แต่เมื่อเขาตาสว่างขึ้นแล้วเขาก็ได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ และเห็นชายสองคนนั้นที่ยืนอยู่
กับพระองค์			
Lke	9	33	ต่อมาเมื่อสองคนนั้นกำลังลาไปจากพระองค์ เปโตรจึงทูลพระเยซูว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า ซึ่งเราอยู่ที่นี้ก็คิด ให้พวกข้าพระองค์ทำพลาลาสาม
หลัง สำหรับพระองค์หลังหนึ่ง สำหรับโมเสสหลังหนึ่ง สำหรับเอลียาห์หลังหนึ่ง " เปโตรไม่เข้าใจว่าดีพูดอะไร			
Lke	9	34	เมื่อเขากำลังพูดคำเหล่านี้ มีเมฆมาคลุมเขาไว้ และเมื่อเขายืนในเมฆนั้นเขาก็กลัว
Lke	9	35	มีพระสุรเสียงออกมาจากเมฆนั้นว่า " ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงฟังท่านเถิด "
Lke	9	36	เมื่อพระสุรเสียงนั้นสงบแล้ว พระเยซูทรงสถิตอยู่องค์เดียว เขาทั้งสามก็เก็บเรื่องไว้ และในกาลครั้งนั้นเขามิได้บอกเหตุการณ์ซึ่งเขาได้เห็น
แก่ผู้ใด			
Lke	9	37	ต่อมาวันรุ่งขึ้นเมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกลงมาจากภูเขาแล้ว มีคนมากมายมาพบพระองค์
Lke	9	38	ดูเถิด มีชายคนหนึ่งใหม่ปุระชาชนั้นร้องว่า " อาจารย์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงโปรดทอดพระเนตรบุตรชายของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้ามี
บุตรคนเดียว			
Lke	9	39	และ ดูเถิด ผีมักจะเข้าสิงเขา เด็กก็โห่ร้องขึ้นทันที ผีทำให้เด็กนั้นชักดิ้น น้ำลายฟูมปาก ทำให้ตัวฟกช้ำ ใคร่ออกจากเขาเลย
Lke	9	40	ข้าพเจ้าได้ขอเหล่าสาวกของพระองค์ให้ช่วยมันออกเสีย แต่เขากระทำได้ "
Lke	9	41	พระเยซูตรัสตอบว่า " โอ คนในยุคที่ขาดความเชื่อและมีทิฐิชั่ว เราจะต้องอยู่กับเจ้าทั้งหลายและอดทนเพราะพวกเจ้าจนานเท่าใด จงบาตร
ของท่านมาที่นี่เถิด "			
Lke	9	42	เมื่อเด็กนั้นกำลังมา ผีก็ทำให้เขาล้มชักดิ้นใหญ่ แต่พระเยซูตรัสสั่งห้ามผีโสโครกนั้นและทรงรักษาเด็กให้หาย แล้วส่งคืนให้บิดาเขา
Lke	9	43	คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนักเพราะฤทธิ์เดชอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้า แต่เมื่อเขาทั้งหลายยังประหลาดใจอยู่เพราะเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งพระเยซูได้
ทรงกระทำนั้น พระองค์จึงตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า			
Lke	9	44	" จงให้คำเหล่านี้เข้าหูของท่าน เพราะว่าบุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือมนุษย์ "
Lke	9	45	แต่คำเหล่านี้สาวกหาได้เข้าใจไม่ ความมักถูกซ่อนไว้จากเขา เพื่อเขาจะไม่ได้เข้าใจ และเขาไม่กล้าถามพระองค์ถึงคำนั้น
Lke	9	46	แล้วเหล่าสาวกก็เกิดเถียงกันว่า ในพวกเขาใครจะเป็นใหญ่ที่สุด
Lke	9	47	ฝ่ายพระเยซูทรงหยั่งรู้ความคิดในใจของเขา จึงให้เด็กคนหนึ่งยืนอยู่ใกล้พระองค์
Lke	9	48	แล้วตรัสกับเขาว่า " ถ้าผู้ใดจะรับเด็กเล็กๆคนหนึ่งในนามของเรา ผู้นั้นก็ได้รับเรา และผู้ใดได้รับเรา ผู้นั้นก็ได้รับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา
เพราะว่าในพวกท่านทั้งหลาย ผู้ใดเป็นผู้ต่ำต้อยที่สุด ผู้นั้นแหละเป็นผู้ใหญ่ "			
Lke	9	49	ฝ่ายยอห์นทูลพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์เห็นผู้หนึ่งขับผีออกในพระนามของพระองค์ และข้าพระองค์ได้ห้ามเขาเสีย
เพราะเขาไม่ตามพวกเรามา "			
Lke	9	50	พระเยซูตรัสแก่เขาว่า " อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ใดไม่เป็นฝ่ายต่อสูเรา ก็เป็นฝ่ายเราแล้ว "
Lke	9	51	ต่อมาครั้นจนเวลาที่พระองค์จะทรงถูกรับขึ้น ไป พระองค์ทรงมุ่งพระพักตร์เนาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Lke	9	52	และพระองค์ทรงใช้ผู้ส่งข่าวล่วงหน้าไปก่อน เขาก็เข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของชาวสะมาเรียเพื่อจะเตรียมไว้ให้พระองค์
Lke	9	53	ชาวบ้านนั้นไม่รับรองพระองค์ เพราะดูเหมือนว่าพระองค์กำลังทรงมุ่งพระพักตร์ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Lke	9	54	และเมื่อสาวกของพระองค์ คือยากอบและยอห์นได้เห็นดังนั้น เขาทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์พอพระทัยจะให้ข้าพระองค์ขอไฟลงมา
จากสวรรค์ เผาผลาญเขาเสียอย่างเอลียาห์ได้กระทำนั้นหรือ "			
Lke	9	55	แต่พระองค์ทรงเสียวมาห้ามปรามเขา และตรัสว่า " ท่านไม่รู้ว่าท่านมีจิตใจท่านเองใด
Lke	9	56	เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด " แล้วพระองค์กับเหล่าสาวกก็เลยไปที่หมู่บ้านอีกแห่ง
หนึ่ง			
Lke	9	57	ต่อมาเมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกกำลังเดินทาง ไป มีคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์เสด็จไปทางไหน ข้าพระองค์จะตามพระ
องค์ไปทางนั้น "			
Lke	9	58	พระเยซูตรัสแก่เขาว่า " สุนัขจิ้งจอกยังมีโพรง และนกในอากาศก็ยังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะ "
Lke	9	59	พระองค์ตรัสแก่อีกคนหนึ่งว่า " จงตามเรามาเถิด " แต่คนนั้นทูลตอบว่า " พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ไปฝังศพบิดาข้า
พระองค์ก่อน "			
Lke	9	60	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " ปลอຍให้คนตายฝังคนตายของเขาเองเถิด แต่ส่วนท่านจงไปประกาศอาณาจักรของพระเจ้า "
Lke	9	61	อีกคนหนึ่งทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์จะตามพระองค์ไป แต่ขออนุญาตให้ข้าพระองค์ไปลาคนที่อยู่ในบ้านของข้าพระองค์ก่อน "
Lke	9	62	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ผู้ใดเอามือจับคันทันใดแล้วหันหน้ากลับเสีย ผู้นั้นก็ไม่สามารถกับอาณาจักรของพระเจ้า "
Lke	10	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตั้งสาวกอื่นอีกเจ็ดสิบคนไว้และใช้เขาออกไปทั้งสองคนๆ ให้ล่วงหน้าพระองค์ไปก่อน ให้
เข้าไปทุกเมืองและทุกตำบลที่พระองค์จะเสด็จไปนั้น			
Lke	10	2	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " การเก็บเกี่ยวนั้นเป็นการใหญ่นักหนา แต่คนงานยังมีน้อยอยู่ เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้า
ของการเก็บเกี่ยวนั้น ให้ส่งคนงานมาในการเก็บเกี่ยวของพระองค์			
Lke	10	3	ไปเถอะ ดูเถิด เราใช้ท่านทั้งหลายไปจดจุกเกาะอยู่ท่ามกลางฝูงสุนัขป่า
Lke	10	4	อย่าเอาได้เงิน หรือยาม หรือรองเท้าไป และอย่าคำนับผู้ใดตามทาง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	10	5	ถ้าท่านจะเข้าไปในเรือนใดๆจงพูดก่อนว่า `ให้ความสุขมีแก่เรือนนี้เถิด'
Lke	10	6	ถ้าลูกแห่งสันติสุขอยู่ที่นั่น สันติสุขของท่านจะอยู่กับเขา ถ้าหาไม่ สันติสุขของท่านจะกลับอยู่กับท่านอีก
Lke	10	7	จงอาศัยอยู่ในเรือนนั้น กินและดื่มของซึ่งเขาจะให้เห็นด้วยว่าผู้ทำงานสมควรจะได้รับค่าจ้างของตน อย่าเที่ยวจากเรือนนี้ไปเรือนโน้น
Lke	10	8	ถ้าท่านจะเข้าไปในเมืองใดๆและเขารับรองท่านไว้ จงกินของที่เขาดึงให้
Lke	10	9	และจงรักษาคนเป่ยาไว้ในเมืองนั้นให้หาย และแจ้งแก่เขาว่า `อาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว'
Lke	10	10	ถ้าท่านจะเข้าไปในเมืองใดๆและเขาไม่รับรองท่านไว้ จงออกไปที่กลางถนนของเมืองนั้นกล่าวว่
Lke	10	11	`ถึงแม้ฝนคลิตินแห่งเมืองของเจ้าทั้งหลายที่ติดอยู่กับเรา เราจะสะบัดออกเป็นที่แสดงว่า เราไม่เห็นพ้องกับเจ้า แต่เจ้าทั้งหลายจงเข้าไป
			ความนี้เถิด คืออาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้เจ้าทั้งหลายแล้ว'
Lke	10	12	เรบอกท่านทั้งหลายว่า โทษของเมืองโสโดมในวันนั้นจะเบากว่าโทษของเมืองนั้น
Lke	10	13	วิบัติแก่เจ้า เมืองโคราชิน วิบัติแก่เจ้า เมืองเบธไซดา ถ้าการมหัศจรรย์ซึ่งได้กระทำท่ามกลางเจ้าได้กระทำในเมืองไทรและเมืองไซดอน คน
			ในเมืองทั้งสองจะได้นั่งหมักหมมฝ่ากระสอบ นั่งบนขี้เถ้า กลับใจเสียใหม่นานมาแล้ว
Lke	10	14	แต่ในการพิพากษานั้น โทษของเมืองไทรและเมืองไซดอนจะเบากว่าโทษของเจ้า
Lke	10	15	ฝ่ายเจ้าเมืองคาเปอร์นาอุม ซึ่งได้ถูกยกขึ้นเทียมฟ้า เจ้าจะต้องลงไปถึงนรกต่างหาก
Lke	10	16	ผู้ที่ฟังท่านทั้งหลายก็ได้ฟังเรา ผู้ที่เกลียดชังท่านทั้งหลายก็เกลียดชังเรา ผู้ที่เกลียดชังเราก็เกลียดชังผู้ที่ทรงใช้เรา
Lke	10	17	ฝ่ายสาวกเจ็ดสิบคนนั้นกลับมามีความปรีดีทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ถึงผู้ทั้งหลายก็ได้โย้ได้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของ
			พระองค์"
Lke	10	18	พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เราได้เห็นซาตานตกจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ
Lke	10	19	ดุเดือด เราได้ให้พวกท่านมีอำนาจเหยียบย่ำร้ายและแมลงป่อง และมีอำนาจใหญ่ยิ่งกว่ากำลังศัตรู ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่ท่านได้เลย
Lke	10	20	แต่ว่าอย่าเปรมปรีดีในสิ่งนี้ คือที่พวกผ้อยู่ได้บังคับของท่าน แต่งเปรมปรีดีเพราะชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์"
Lke	10	21	ในโมงนั้นเอง พระเยซูทรงมีความเปรมปรีดีในพระวิญญาณ จึงตรัสว่า "ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ข้าพระองค์
			ขอบพระคุณพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงโปรดบังส่งเหล่านี้ไว้จากคนมีปัญญาและคนสุขุมรอบคอบ และได้ทรงเปิดเผยสิ่งเหล่านี้แก่ทารกน้อย ข้าแต่พระบิดา ที่เป็นอย่างนั้นก็เพราะเป็นที่ชอบ
			พระทัยในสายพระเนตรของพระองค์
Lke	10	22	พระบิดาของเราได้ทรงมอบสิ่งสารพัดให้แก่เรา และไม่มีใครรู้ว่าพระบุตรเป็นผู้ใดนอกจากพระบิดา และไม่มีใครรู้ว่าพระบิดาเป็นผู้ใดนอก
			จากพระบุตร และผู้ที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงให้รู้"
Lke	10	23	พระองค์ทรงเสด็จหลังไปทางเหล่าสาวกตรัสเฉพาะแก่พวกเขาว่า "นัยน์ตาทั้งหลายที่ได้เห็นการณซึ่งพวกท่านได้เห็นก็เป็นสุข
Lke	10	24	เพราะเรบอกท่านทั้งหลายว่า ศาสดาพยากรณ์หลายคน และกษัตริย์หลายองค์ ปราภรณ์จะเห็นซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่นี้ แต่เขามิได้เคยเห็น
			และอยากจะได้ยินซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน แต่เขามิเคยได้ยิน"
Lke	10	25	ดุเดือด มีมาเรียนคนหนึ่งขึ้นขึ้นทูลลงพระองค์ทูลถามว่า "อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำประการใดเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก"
Lke	10	26	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "ในพระราชบัญญัติมีคำเขียนว่าอย่างไร ท่านได้อ่านเข้าใจอย่างไร"
Lke	10	27	เขาทูลตอบว่า "จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อน
			บ้านเหมือนรักตนเอง"
Lke	10	28	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ท่านตอบถูกแล้ว จงกระทำอย่างนั้นแล้วท่านจะได้ชีวิต"
Lke	10	29	แต่คนนั้นปราภรณ์จะแก้ตัวจึงทูลพระเยซูว่า "แล้วใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า"
Lke	10	30	พระเยซูตรัสตอบว่า "มีชายคนหนึ่งลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองเยริโค และเขาถูกพวกโจรปล้น โจรนั้นได้แยงชิงเสื้อผ้าของเขาและ
			ทุบตี แล้วก็ละทิ้งเขาไว้เกือบจะตายแล้ว
Lke	10	31	เผอิญปุโรหิตคนหนึ่งเดินลงไปทางนั้น เมื่อเห็นคนนั้นก็เดินเลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง
Lke	10	32	คนหนึ่งไปในพวกเลวิกก็ทำเหมือนกัน เมื่อมาถึงที่นั้นและเห็นแล้วก็เลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง
Lke	10	33	แต่ชาวสะมาเรียคนหนึ่งเมื่อเดินมาถึงคนนั้น ครั้นเห็นแล้วก็มีใจเมตตา
Lke	10	34	เข้าไปหาเขาเอาผ้าพันบาดแผลให้ พลงานอันน้ำมันกับน้ำองุ่นเทใส่บาดแผลนั้น แล้วให้เขาขึ้นขี่สัตว์ของตนเองพามาถึงโรงแรมแห่งหนึ่ง และ
			รักษาพยาบาลเขาไว้
Lke	10	35	วันรุ่งขึ้นเมื่อจะไป เขาก็เอาเงินสองเดนาเรียนมอบให้เจ้าของโรงแรม บอกเขาว่า `จงรักษาเขาไว้เถิด และเงินที่จะเสียกินนี้ เมื่อกลับมาฉัน
			จะชี้ให้'
Lke	10	36	ในสามคนนั้น ท่านคิดเห็นว่า คนไหนปรากฏว่าเป็นเพื่อนบ้านของคนที่ถูกพวกโจรปล้น"
Lke	10	37	เขาทูลตอบว่า "คือคนนั้นแหละที่ได้แสดงความเมตตาแก่เขา" พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด"
Lke	10	38	และต่อมาเมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกกำลังเดินทาง ไป พระองค์จึงทรงเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อมารธาต้อนรับพระองค์ไว้
			ในเรือนของเธอ
Lke	10	39	มารธามีน้องสาวชื่อมารีย์ มารีย์ก็นั่งใกล้พระบาทพระเยซูฟังถ้อยคำของพระองค์ด้วย
Lke	10	40	แต่มารธายังในการปรนนิบัติมากจึงมาทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์ไม่สนใจพระทัยหรือ ซึ่งน้องสาวของข้าพระองค์ปล่อยให้ข้า
			พระองค์ทำการปรนนิบัติแต่คนเดียว ขอพระองค์สั่งเขาให้มาช่วยข้าพระองค์เถิด"
Lke	10	41	แต่พระเยซูตรัสตอบเธอว่า "มารธา มารธา เอ๋ย เรอกระวนกระวายและร้อนใจด้วยหลายสิ่งนัก
Lke	10	42	สิ่งซึ่งต้องการนั้นมีแต่สิ่งเดียว มารีย์ได้เลือกเอาส่วนดีนั้น ใครจะชิงเอาไปจากเธอไม่ได้"
Lke	11	1	ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงอธิษฐานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง พอบอกเหล่าสาวกของพระองค์คนหนึ่งทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้า
			พระองค์ให้อธิษฐาน เหมือนยอห์นได้สอนพวกศิษย์ของตน"
Lke	11	2	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า "เมื่อท่านอธิษฐานจงว่า `ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็น
			ที่เคารพสักการะ ขอให้อาณาจักรของพระองค์มาตั้งอยู่ นำพระทัยของพระองค์สำเร็จในสวรรค์อย่างไร ก็ให้สำเร็จบนแผ่นดินโลกเหมือนกันอย่างนั้น
Lke	11	3	ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายทุกวัน
Lke	11	4	ขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ด้วยว่าข้าพระองค์ยกความผิดของทุกคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้น ขออย่าทรงนำข้าพระองค์
			เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้ข้าพระองค์พ้นจากสิ่งชั่วร้าย"
Lke	11	5	พระองค์ตรัสแก่เขาว่า "ผู้ใดในพวกท่านมีมิตรสหายคนหนึ่ง และจะไปหามิตรสหายนั้นในเวลาเที่ยงคืนพูดกับเขาว่า `เพื่อนเอ๋ย ขอให้ฉัน
			ยืมขนมปังสามก้อนเถิด
Lke	11	6	เพราะเพื่อนของฉันทคนหนึ่งเพิ่งเดินทางมาฉันท และฉันทไม่มีอะไรจะให้เขารับประทาน'
Lke	11	7	ฝ่ายมิตรสหายที่อยู่ข้างในจะตอบว่า `อย่ารบกวนฉันทเลย ประตูกำลังปิดเสียแล้ว ทั้งพวกลูกก็นอนร่วมเตียงกับฉันทแล้ว ฉันทจะลุกขึ้นหยิบให้ท่าน
			ไม่ได้'
Lke	11	8	เรบอกท่านทั้งหลายว่า แม้เขาจะไม่ลุกขึ้นหยิบให้ฉันทนั้นเพราะเป็นมิตรสหายกัน แต่ว่าเพราะวิงวอนมากเข้า เขาจึงจะลุกขึ้นหยิบให้ตามที
			เขาต้องการ
Lke	11	9	เรบอกท่านทั้งหลายว่า จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน
Lke	11	10	เพราะว่าทุกคนที่ขอกก็จะได้ ทุกคนที่แสวงหากก็จะได้พบ และทุกคนที่เคาะก็จะได้เปิดให้เขา
Lke	11	11	มีผู้ใดในพวกท่านที่เป็นบิดา ถ้าบุตรขอขนมปังจะเอาก้อนหินให้เขาหรือ หรือถ้าขอปลาจะเอางูให้เขาแทนปลาหรือ
Lke	11	12	หรือถ้าเขาขอไข่จะเอาแมงป่องให้เขาหรือ
Lke	11	13	เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นบิดา ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะ
			ทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ซึ่งขอพระองค์"
Lke	11	14	พระองค์ทรงกำลังขับผีไ้ และต่อมาเมื่อมีออกแล้ว คนไ้จึงพูดได้ และประชาชนก็ประหลาดใจ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	11	15	แต่บางคนในพวกเขาพูดว่า " คนนี้ขับผีออกได้โดยใช้อำนาจของเบเอลเซบูลนายผีนั้น "
Lke	11	16	คนอื่นๆทดลองพระองค์ โดยขอจากพระองค์ให้เห็นหมายสำคัญจากสวรรค์
Lke	11	17	แต่พระองค์ทรงทราบความคิดของเขา จึงตรัสกับเขาว่า " ราชอาณาจักรใดๆซึ่งแตกแยกกันเองก็จะร้าวไป คราวเรือนใดๆซึ่งแตกแยกกับ
คราวเรือนก็จะล่มสลาย			
Lke	11	18	และถ้าชาตानแก่แย้งกันระหว่างมันเอง อาณาจักรของมันจะตั้งอยู่อย่างไรได้ เพราะท่านทั้งหลายที่เราขับผีออกโดยเบเอลเซบูล
Lke	11	19	ถ้าเราขับผีออกโดยเบเอลเซบูลนั้น พวกพ้องของท่านทั้งหลายขับมันออกโดยอำนาจของใครเล่า เหตุฉะนั้นพวกพ้องของท่านเองจะเป็นผู้
ตัดสินกล่าวโทษพวกท่าน			
Lke	11	20	แต่ถ้าเราขับผีออกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าก็มาถึงท่านแล้ว
Lke	11	21	เมื่อผู้มีกำลังมากคนหนึ่งถืออาวรณ์เข้าบ้านของตนอยู่ สิ่งของของเขาก็พลอดภัย
Lke	11	22	แต่เมื่อคนมีกำลังมากกว่าเขามาต่อสู้ชนะเขา คนนั้นก็ชิงเอาเครื่องอาวรณ์ที่เขาได้วางใจนั้นไปเสีย แล้วแบ่งปันของที่เขาได้รับเอาไปนั้น
Lke	11	23	ผู้ใดไม่ยอมฝ่ายเราก็เป็นปฏิปักษ์ต่อเรา และผู้ใดไม่รวบรวมไว้กับเราก็เป็นศัตรูทำให้กระจัดกระจายไป
Lke	11	24	เมื่อผีโสโครกออกมาจากผู้ใดแล้ว มันก็ท่องเที่ยวไปในที่ก้นดาร์เพื่อแสวงหาที่หยุดพัก และเมื่อไม่พบมันจึงกล่าวว่ ` ข้าจะกลับไปยังเรือน
ของข้าที่ได้ออกมาฉันนี้'			
Lke	11	25	และเมื่อมาถึงก็เห็นเรือนนั้นรกร้างและตกแต่งไว้แล้ว
Lke	11	26	มันจึงไปรับเอาผีอื่นอีกจิตผีร้ายกว่ามันเอง แล้วก็เข้าไปอาศัยอยู่ที่นั่น และในที่สุดคนนั้นก็เลวร้ายกว่าตอนแรก "
Lke	11	27	ต่อมาเมื่อพระองค์ยังตรัสคำเหล่านั้น มีผู้หญิงคนหนึ่งในหมู่ประชาชนร้องทูลพระองค์ว่า " ครรภ์ซึ่งปฏิสนธิพระองค์และหัวนมที่พระองค์
เสียนั้นก็เป็นสุข "			
Lke	11	28	แต่พระองค์ตรัสว่า " มิใช่เช่นนั้น แต่คนทั้งหลายที่ได้ยินพระวจนะของพระเจ้า และได้ถือรักษาพระวจนะนั้นไว้ ก็เป็นสุข "
Lke	11	29	เมื่อคนทั้งปวงประชุมแน่นขึ้น พระองค์ตั้งต้นตรัสว่า " คนยุคนี้เป็นคนชั่ว มิแต่แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่โปรดให้หมายสำคัญแก่เขา
เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ศาสดาพยากรณ์เท่านั้น			
Lke	11	30	ด้วยว่าโยนาห์ได้เป็นหมายสำคัญแก่ชาวนินะเวห์ฉันใด บุตรมนุษย์จะเป็นหมายสำคัญแก่คนยุคนี้ฉันนั้น
Lke	11	31	นางภริยาชั่วร้ายที่คิดจะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับคนยุคนี้ และจะกล่าวโทษคนในยุคนี้ ด้วยว่าพระนางนั้นได้มาจากที่สูญปลายแผ่นดิน
โลกเพื่อจะฟังสติปัญญาของซาโลมอน และดูเถิด ซึ่งใหญ่กว่าซาโลมอนก็มีอยู่ที่นี้			
Lke	11	32	ชนชาวนินะเวห์จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับคนยุคนี้ และจะกล่าวโทษคนในยุคนี้ ด้วยว่าชาวนินะเวห์ได้กลับใจใหม่เพราะคำประกาศ
ของโยนาห์ และดูเถิด ซึ่งใหญ่กว่าโยนาห์มีอยู่ที่นี้			
Lke	11	33	ไม่มีผู้ใดเมื่อจืดเยื้อแล้วจะตั้งไว้ในที่กำบัง หรือเอาถังครอบไว้ แต่ตั้งไว้บนเชิงเทียน เพื่อคนทั้งหลายที่เข้ามาจะเห็นแสงสว่างได้
Lke	11	34	ตาเป็นประทีปของร่างกาย เหตุฉะนั้นเมื่อตาของท่านดี ทั้งตัวก็พลอยสว่างไปด้วย แต่เมื่อตาของท่านชั่ว ทั้งตัวของท่านก็พลอยมืดไปด้วย
Lke	11	35	เหตุฉะนั้น จงระวังให้ตาไม่ให้ความสว่างซึ่งอยู่ในท่านเป็นความมืดนั้นเอง
Lke	11	36	เหตุฉะนั้น ถ้ากายทั้งสิ้นของท่านเต็มด้วยความสว่าง ไม่มีที่มืดเลย ก็จะสว่างตลอด เหมือนอย่างแสงสว่างของเทียนที่ส่องมาให้ท่าน "
Lke	11	37	เมื่อพระองค์ยังตรัสอยู่ คนหนึ่งในพวกฟาริสีอ่อนน้อมพระองค์ให้เสวยกับเขา พระองค์จึงเสด็จเข้าไปทรงเอนพระกายลง
Lke	11	38	ฝ่ายคนฟาริสีเมื่อเห็นพระองค์มิได้ทรงล้างก่อนเสวยก็ประหลาดใจ
Lke	11	39	องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขาว่า " เจ้าพวกฟาริสีย้อมชำระถ้วยชามภายนอก แต่ภายในของเจ้าเต็มไปด้วยความโลภและความชั่วร้าย
Lke	11	40	คนใจเดชะลา ผู้ที่ใส่สร้อยภายนอกก็ใส่สร้อยภายในด้วยมิใช่หรือ
Lke	11	41	แต่จงให้ท่านตามซึ่งเจ้ามีอยู่ในภายใน และดูเถิด สิ่งสารพัดก็บริสุทธิ์แก่เจ้าทั้งหลาย
Lke	11	42	แต่วิบัติแก่เจ้า พวกฟาริสี ด้วยว่าพวกเจ้าถวายสิบชักหนึ่งของสระแห่นและขม้นและผักทุกอย่าง และได้ละเว้นการพิพากษาและความรัก
ของพระเจ้าเสีย สิ่งเหล่านั้นพวกเจ้าควรได้กระทำอยู่แล้ว แต่สิ่งอื่นนั้นก็ไมควรละเว้นด้วย			
Lke	11	43	วิบัติแก่เจ้า พวกฟาริสี ด้วยว่าพวกเจ้าชอบที่นั่งอันมีเกียรติในธรรมศาลาและชอบให้เขาคำนับที่กลางตลาด
Lke	11	44	วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด ด้วยว่าเจ้าทั้งหลายเป็นเหมือนที่ฝังศพซึ่งมิได้ปรากฏ และคนที่เดินเหยียบที่นั้น
ก็ไม่รู้ว่ามิอะไร "			
Lke	11	45	บาเรียนคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า " อาจารย์เจ้าข้า ซึ่งท่านว่าอย่างนั้น ท่านก็ติเตียนพวกเราด้วย "
Lke	11	46	พระองค์ตรัสว่า " วิบัติแก่เจ้า พวกบาเรียนด้วย เพราะพวกเจ้าเอาของหนักที่แบกยากนักวางบนมนุษย์ แต่ส่วนพวกเจ้าเองก็ไม่จับต้องของ
หนักนั้นเลยแม้แต่นิ้วเดียว			
Lke	11	47	วิบัติแก่เจ้าทั้งหลาย เพราะเจ้าถืออโม่งคังศพของพวกศาสดาพยากรณ์ และบรรพบุรุษของเจ้าเองก็ได้ฆ่าศาสดาพยากรณ์นั้น
Lke	11	48	ดังนั้นพวกเจ้าจึงเป็นพยานว่าเจ้าเห็นชอบในการของบรรพบุรุษของเจ้า ด้วยว่าเจ้าได้ฆ่าพวกศาสดาพยากรณ์นั้น แล้วพวกเจ้าก็ถืออโม่งคัง
ศพให้			
Lke	11	49	เหตุฉะนั้น พระปัญญาของพระเจ้าก็ตรัสด้วยว่า ` เราจะใช้พวกศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกไปหาเขา และเขาจะฆ่าเสียบ้าง และข่มเหง
บ้าง'			
Lke	11	50	เพื่อคนยุคนี้แหละจะต้องมารับผิดชอบในเรื่องโลหิตของบรรดาศาสดาพยากรณ์ ซึ่งต้องไหลออกตั้งแต่แรกสร้างโลก
Lke	11	51	คือตั้งแต่โลหิตของอาเบล จนถึงโลหิตของเศคาริยาห์ที่ถูกฆ่าตายระหว่างแท่นบูชาที่พระวิหาร เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนยุค
นี้จะต้องมารับผิดชอบในโลหิตนั้น			
Lke	11	52	วิบัติแก่เจ้า พวกบาเรียน ด้วยว่าเจ้าได้เอาลูกกุญแจแห่งความรู้ไปเสีย คือพวกเจ้าเองก็ไม่เข้าไป และคนที่กำลังเข้าไปนั้นเจ้าก็ได้ขัดขวาง
ไว้ "			
Lke	11	53	เมื่อพระองค์ยังตรัสคำเหล่านั้นแก่เขา พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีก็ตั้งต้นเย้าพระองค์อย่างรุนแรง หมายถึงให้ตรัสต่อไปหลายประการ
Lke	11	54	คอยหวังจับผิดในพระคำรัสของพระองค์ เพื่อเขาจะฟ้องพระองค์ได้
Lke	12	1	ในระหว่างนั้นคนเป็นอันมากนับไม่ถ้วนขมหม่นเบียดเสียดกันอยู่ พระองค์ทรงตั้งต้นตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ก่อนว่า " ท่านทั้งหลายจง
ระวังเชื้อของพวกฟาริสี ซึ่งเป็นความหน้าซื่อใจคด			
Lke	12	2	เพราะว่าไม่มีสิ่งใดปิดบังไว้ที่จะไม่ต้องเปิดเผย หรือการลับที่จะไม่เผยให้ประจักษ์
Lke	12	3	เหตุฉะนั้น สิ่งสารพัดซึ่งพวกท่านได้กล่าวในที่มืดจะได้อ่านในที่สว่าง และซึ่งได้กระซิบในหูที่ห้องส่วนตัวจะต้องประกาศบนดาดฟ้าหลังคา
บ้าน			
Lke	12	4	มิตรสหายของเราเอ๋ย เรามอบท่านทั้งหลายว่า อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย และภายหลังไม่มีอะไรที่จะทำได้อีก
Lke	12	5	แต่เราจะเตือนให้ท่านรู้ว่าควรกลัวผู้ใด จงกลัวพระองค์ผู้ทรงฆ่าแล้วก็ยังมีฤทธิ์อำนาจที่จะตั้งลงในนรกได้ แท้จริงเราบอกท่านว่า จงกลัว
พระองค์นั้นแหละ			
Lke	12	6	นगरจะจอกहांตัวเขาชายสองบาทมิใช่หรือ และคนนั้นแม่สักตัวเดียว พระเจ้ามิได้ทรงลืมเลย
Lke	12	7	ถึงผมของท่านทั้งหลายก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น เหตุฉะนั้น อย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่านगरจะจอกहांหลายตัว
Lke	12	8	และเราบอกท่านทั้งหลายด้วยว่า ทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ บุตรมนุษย์ก็จะรับผู้นั้นต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าด้วย
Lke	12	9	แต่ผู้ที่ปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้นต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้า
Lke	12	10	ผู้ใดจะกล่าวร้ายต่อบุตรมนุษย์ จะทรงโปรดยกโทษให้ผู้นั้นได้ แต่ถ้าผู้ใดจะกล่าวหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกโทษ
ให้ผู้นั้นไม่ได้			
Lke	12	11	เมื่อเขาพาพวกท่านเข้าไปในธรรมศาลา หรือต่อหน้าเจ้าเมือง และผู้ที่มีอำนาจ อย่ากระวนกระวายว่าจะตอบอย่างไรหรือจะอะไร หรือจะกล่าว
อะไร			
Lke	12	12	เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงโปรดสอนท่านในเวลาไม่งั้นเองว่า ท่านควรจะทำอย่างไรบ้าง "
Lke	12	13	และมีผู้หนึ่งในหมู่คนทูลพระองค์ว่า " อาจารย์เจ้าข้า ขอสิ่งพิชายของข้าพเจ้าให้แบ่งมรดกให้กับข้าพเจ้า "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	12	14	แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " บรูหะอัย ไครได้ตั้งเราให้เป็นตลาการ หรือเป็นผู้แบ่งมรดกให้ท่าน "
Lke	12	15	แล้วพระองค์จึงตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า " จงระวังและเว้นเสียจากความโลภ เพราะว่าชีวิตของบุคคลใดๆ มิได้อยู่ในของบริบูรณ์ซึ่งเขามิอยู่นั้น "
Lke	12	16	และพระองค์จึงตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟังว่า " ไรนาของเศรษฐีคนหนึ่งเกิดผลบริบูรณ์มาก "
Lke	12	17	เศรษฐีคนนั้นจึงคิดในใจว่า " เราจะทำอย่างไรดี เพราะว่าเราไม่มีที่ที่จะเก็บผลของเรา "
Lke	12	18	เขาจึงคิดว่า " เราจะทำอย่างไรดี ก็จะรื้อยี่างของเราเสีย และจะสร้างใหม่ให้โตขึ้น แล้วเราจะรวบรวมข้าวและสมบัติทั้งหมดของเราไว้ที่นั่น "
Lke	12	19	แล้วเขาจะว่าแกจิตใจของเขาว่า " จิตใจเอ๋ย เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บไว้พอหลายปี จงอย่าสบาย กิน ดื่ม และรื่นเริงเถิด "
Lke	12	20	แต่พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า " โอ คนโง่ ในคืนวันนี้ชีวิตของเจ้าจะต้องเรียกเอาไปจากเจ้า แล้วของซึ่งเจ้าได้รวบรวมไว้วันนั้นจะเป็นของใครเล่า "
Lke	12	21	คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และมีได้มีสิ่งจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้นแหละ "
Lke	12	22	และพระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า " เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของตนว่าจะเอาอะไรกิน และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของตนว่าจะเอาอะไรนุ่งห่ม "
Lke	12	23	เพราะว่าชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหาร และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่ม "
Lke	12	24	จงพิจารณาดูดอกทานตะวัน มิได้หว่าน มิได้เกี่ยว และมีได้มีขี้หรือฉาง แต่พระเจ้ายังทรงเลี้ยงมันไว้ ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่าดอกทานตะวันทีเดียว "
Lke	12	25	มิได้หว่านในพวกท่าน โดยความกระวนกระวาย อาจต่อความสูงใหญ่ยาวออกไปอีกดอกหนึ่งได้หรือ "
Lke	12	26	เหตุฉะนั้น ถ้าสิ่งเล็กน้อยที่สุดยังทำมิได้ ท่านยังจะกระวนกระวายถึงสิ่งอื่นทำไมอีกเล่า "
Lke	12	27	จงพิจารณาดูดอกไม้ว่า มันงอกเจริญขึ้นอย่างไร มันไม่ทำงาน มันไม่ปั้นด้วย แต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า ข้าโลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศี ก็มีได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้ชนิดดอกหนึ่ง "
Lke	12	28	แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหญ้าที่ทุ่งนาอย่างนั้น ซึ่งเป็นอยู่วันหนึ่งและรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟ โอ ผู้ที่มีความเชื่อเล็กน้อย พระองค์จะทรงตกแต่งท่าน "
Lke	12	29	ท่านทั้งหลายอย่าเสาะหาว่าจะกินอะไรหรือจะดื่มอะไรและอย่ามีใจสงสัยเลย "
Lke	12	30	เพราะว่าคนทุกประเทศทั่วโลกเสาะหาสิ่งของทั้งปวงนี้ แต่ว่าพระบิดาของท่านทั้งหลายทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการสิ่งเหล่านี้ "
Lke	12	31	แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า แล้วจะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน "
Lke	12	32	ฝูงแกะเล็กน้อยเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระบิดาของท่านชอบพระทัยที่จะประทานอาณาจักรนั้นให้แก่ท่าน "
Lke	12	33	จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน จงกระทำการใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้จัก คือให้มีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่เสื่อมสูญไป ไซ้ไซ้โยมิได้เข้ามาใกล้ และที่ตัวมอดมิได้ทำลายเสีย "
Lke	12	34	เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย "
Lke	12	35	ท่านทั้งหลายจงคาดเอาของ ท่านไว้ และให้ตะเกียงของท่านจุดอยู่ "
Lke	12	36	พวกท่านเองจงเหมือนคนที่คอยรับนายของตน เมื่อนายจะกลับมาจากงานสมรส เพื่อเมื่อนายมาเคาะประตูแล้ว เขาจะเปิดให้นายทันทีได้ "
Lke	12	37	ผู้รับใช้ซึ่งนายมาพบกำลังคอยเฝ้าอยู่ก็เป็นสุข เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายนั้นจะคาดเอาไว้และให้ผู้รับใช้เหล่านั้นเอนกายลง และนายนั้นจะมาปรนนิบัติเขา "
Lke	12	38	ถ้านายมาเวลาสองยามหรือสามยาม และพบผู้รับใช้ช้อยู่อย่างนั้น ผู้รับใช้เหล่านั้นก็จะเป็นสุข "
Lke	12	39	ให้เขาใจอย่างนี้เถอะว่า ถ้าเจ้าของบ้านล่วงรู้ได้ว่าไซ้ไซ้จะมาเวลาไหน เขาจะตื่นอยู่และระวังไม่ให้หะลวงเรือนของเขาได้ "
Lke	12	40	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมด้วย เพราะบุตรมนุษย์จะเสด็จมาในโมงที่ท่านไม่คิด ไม่ฝัน "
Lke	12	41	ฝ่ายเปโตรทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์ได้ตรัสคำอุปมานั้นแก่พวกข้าพระองค์หรือ หรือตรัสแก่คนทั้งปวง "
Lke	12	42	องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า " ใครเป็นคนตื่นเฝ้าคอยชื่อและฉลาด ที่นายได้ตั้งไว้เหนือพวกคนใช้สำหรับแจกอาหารตามเวลา "
Lke	12	43	เมื่อนายมาพบเขากระทำอย่างนั้น ผู้รับใช้ผู้นั้นก็จะเป็นสุข "
Lke	12	44	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายจะตั้งเขาไว้ให้ดูแลบรรดาข้าวของทั้งสิ้นของท่าน "
Lke	12	45	แต่ถ้าผู้รับใช้ช้อยื่นจะคิดในใจว่า " นายของข้าคงจะมาช้า " แล้วจะตั้งต้นโบายตีผู้รับใช้ชายหญิงและกินดื่มเมาไป "
Lke	12	46	นายของผู้รับใช้ผู้นั้นจะมาในวันที่เขาไม่คิด ในโมงที่เขาไม่ระวัง และจะทำโทษมาถึงสาหัส ทั้งจะขับไล่เขาให้ไปอยู่กับคนที่ไม่ใช่ "
Lke	12	47	ผู้รับใช้ช้อยื่นที่ได้น้ำใจของนาย และมีได้เตรียมตัวไว้ มิได้กระทำตามน้ำใจนาย จะต้องถูกเขียนมาก "
Lke	12	48	แต่ผู้รับใช้ที่รู้แล้วได้กระทำสิ่งซึ่งสมจะถูกเขียน ก็จะถูกเขียนน้อย ผู้ใดได้รับมาก จะต้องเรียกเอาจากผู้นั้นมาก และผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ก็จะต้องทวงเอาจากผู้นั้นมาก "
Lke	12	49	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราจะปรารถนาอะไรเล่า ถ้าหากไฟนั้นได้ติดขึ้นแล้ว "
Lke	12	50	เราจะต้องรับบัพตึกมาอย่างหนึ่ง เราเป็นทุกข์มากกว่าจะสำเร็จ "
Lke	12	51	ท่านทั้งหลายคิดว่า เราเราเพื่อจะให้เกิดขึ้นตึกภาพในโลกหรือ เราบอกท่านว่า มิใช่ แต่จะให้แตกแยกกันต่างหาก "
Lke	12	52	ด้วยว่าตั้งแต่นี้ไปหากคนในเรือนหนึ่งก็จะแตกแยกกัน คือสามต่อสองและสองต่อสาม "
Lke	12	53	พ่อจะแตกแยกจากลูกชาย และลูกชายจะแตกแยกจากพ่อ แม่จากลูกสาว และลูกสาวจากแม่ แม่สามีมีจากลูกสะใภ้ และลูกสะใภ้จากแม่สามี "
Lke	12	54	และพระองค์ตรัสกับประชาชนอีกว่า " เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเมฆเกิดขึ้นในทิศตะวันตก ท่านก็กล่าวกันว่า ' ฝนจะตก ' และก็เป็นอย่างนั้นจริง "
Lke	12	55	เมื่อท่านเห็นลมพัดมาแต่ทิศใต้ ท่านก็ว่า ' จะร้อนจัด ' และก็เป็นอย่างนั้นจริง "
Lke	12	56	เจ้าคนหน้าชื่อใจจด เจ้าทั้งหลายรู้จักวิจัยความเป็นไปของแผ่นดินและท้องฟ้า แต่เหตุไฉนพวกเจ้าวิจัยความเป็นไปของยุคนี้ไม่ได้ "
Lke	12	57	เหตุไฉนเจ้าทั้งหลายไม่ตัดสินเอาเองว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูก "
Lke	12	58	เพราะเมื่อเจ้ากับใจทักพากันไปหาผู้พิพากษา จงอุตส่าห์หาของที่จะประองดองกับเขาเมื่อมีอยู่กลางทาง เกลือกว่าเขาจะฉุดลากเจ้าเข้าไปถึงผู้พิพากษา และผู้พิพากษาจะมอบเจ้าไว้กับผู้คุม และผู้คุมจะขังเจ้าไว้ในเรือนจำ "
Lke	12	59	เราบอกเจ้าว่า เจ้าจะออกจากที่นั่น มิได้จนกว่าจะได้ใช้หนี้ครบทุกสตางค์ "
Lke	13	1	ขณะนั้น มีบางคนอยู่ที่นั่นแล้วเรื่องชาวกาลิลี ซึ่งปลาทอดเอาโลหิตของเขาเรอคนกับเครื่องบูชาของเขา ให้พระองค์ฟัง "
Lke	13	2	พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า " ท่านทั้งหลายคิดว่าชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาปยิ่งกว่าชาวกาลิลีอื่นทั้งปวง เพราะว่าเขาได้ทุกข์ทรมานอย่างนั้นหรือ "
Lke	13	3	เราบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจเสียใหม่ก็จะต้องพินาศเหมือนกัน "
Lke	13	4	หรือสิบลเปดคนนั้นซึ่งหอรบที่ลิโลมได้ฟังหับเขาตายเสียนั้น ท่านทั้งหลายคิดว่า เขาเป็นคนบาปยิ่งกว่าคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มหรือ "
Lke	13	5	เราบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจเสียใหม่จะต้องพินาศเหมือนกัน "
Lke	13	6	พระองค์ตรัสคำอุปมาต่อไปว่า " คนหนึ่งมีต้นมะเดื่อต้นหนึ่งปลูกไว้ในสวนองุ่นของตน และเขามาหาผลที่ต้นนั้นแต่ไม่พบ "
Lke	13	7	เขาจึงว่าแก่คนที่รักษาสวนองุ่นว่า " ดูเถิด เรามาหาผลที่ต้นมะเดื่อนี้ได้สามปีแล้ว แต่ไม่พบ จงโค่นมันเสีย จะให้ดินรกไปปลูกทำไม้ "
Lke	13	8	แต่ผู้รักษาสวนองุ่นตอบเขาว่า " นายเจ้าข้า ขอเอาไว้ปีนี้อีก ให้ข้าพเจ้าพรวนดินเอาปุ๋ยใส่ "
Lke	13	9	แล้วถ้ามันเกิดผลก็ดียิ่ง ถ้าไม่เกิดผล ภายหลังท่านจงโค่นมันเสีย " "
Lke	13	10	พระองค์กำลังทรงสั่งสอนอยู่ที่ธรรมศาลาแห่งหนึ่งในวันสะบาโต "
Lke	13	11	และดูเถิด มีหญิงคนหนึ่งซึ่งมีผีเข้าสิงทำให้พิการมาสิบแปดปีแล้ว หลังโกง ยึดตัวขึ้นไม่ได้เลย "
Lke	13	12	เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นเขา จึงเรียกและตรัสกับเขาว่า " หญิงเอ๋ย ตัวเจ้าหายพ้นจากโรคของเจ้าแล้ว "
Lke	13	13	พระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนเขา และในทันทีนั้นเขาก็ยึดตัวตรงได้ และสรรเสริญพระเจ้า "
Lke	13	14	แต่นายธรรมศาลาก็เคืองใจ เพราะพระเยซูได้ทรงรักษาโรคในวันสะบาโต จึงว่าแก่ประชาชนว่า " มีหกวันที่ควรจะทำงาน เหตุฉะนั้นในหกวันนั้นจงมาให้รักษาโรคเถิด แต่ในวันสะบาโตนั้นอย่าเลย "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	13	15	แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบเขาว่า " โอ คนหน้าซื่อใจคด เจ้าทั้งหลายทุกคน ได้แก้วัวเกล้าจากคอกมันพาไปให้กินน้ำในวันสะบาโตมิใช่
หรือ			
Lke	13	16	ดูเถิด ฝ่ายหญิงผู้นี้เป็นเชื้อสายของอับราฮัม ซึ่งขาดานได้ผูกมัดไว้สามแปดปีแล้ว ไม่ควรหรือที่จะให้เขาหลุดพ้นจากเครื่องจำจองอันนี้ในวัน
สะบาโต"			
Lke	13	17	เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นแล้ว บรรดาคนที่เป็นปฏิปักษ์กับพระองค์ต้องชายหน้า และประชาชนทั้งหลายก็เปรมปรีดิ์เพราะสรรพคุณความดี
ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ			
Lke	13	18	พระองค์จึงตรัสว่า " อาณาจักรของพระเจ้าเหมือนสิ่งใด และเราจะเปรียบอาณาจักรนั้นกับอะไรดี
Lke	13	19	ก็เปรียบเหมือนเมล็ดพันธุ์ผู้ก่อกมลเมล็ดหนึ่ง ที่คนหนึ่งได้เอาไปปลูกในสวนของตน มันงอกขึ้นเป็นต้นใหญ่ และนกในอากาศมาอาศัยอยู่ตาม
กิ่งก้านของต้นนั้น"			
Lke	13	20	พระองค์ตรัสอีกว่า " เราจะเปรียบอาณาจักรของพระเจ้ากับสิ่งใด
Lke	13	21	ก็เปรียบเหมือนเชื้อ ซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งเอาเจือลงในแป้งสามถึงจนแป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด"
Lke	13	22	พระองค์เสด็จไปตามบ้านตามเมืองสั่งสอนเขา และทรงดำเนิน ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Lke	13	23	มีคนหนึ่งทูลถามพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า คนที่รอดนั้นน้อยหรือ" พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า
Lke	13	24	" จงเพียรเข้าไปทางประตูแคบ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะพยายามเข้าไป แต่จะเข้าไม่ได้
Lke	13	25	เมื่อเจ้าบ้านลุกขึ้นเปิดประตูแล้ว และท่านทั้งหลายเริ่มยืนอยู่ภายนอกเกาะที่ประตูว่า ` นายเจ้าข้าฯ ขอเปิดให้ข้าพเจ้าเถิด' และเจ้าบ้านนั้น
จะตอบท่านทั้งหลายว่า ` เราไม่รู้จักเจ้าว่าเจ้ามาจากไหน'			
Lke	13	26	ขณะนั้นท่านทั้งหลายเริ่มจะว่า ` ข้าพเจ้าได้กิน ได้ดื่มกับท่าน และท่าน ได้สั่งสอนที่ถนนของพวกข้าพเจ้า'
Lke	13	27	เจ้าบ้านนั้นจะว่า ` เราบอกเจ้าทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักเจ้าว่าเจ้ามาจากไหน เจ้าผู้กระทำความชั่วช้า จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา'
Lke	13	28	เมื่อท่านทั้งหลายจะเห็นอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และบรรดาศาสดาพยากรณ์ในอาณาจักรของพระเจ้า แต่ตัวท่านเองถูกขับไล่ไสส่งออกไปภาย
นอก ที่นั้นจะมีการร้องไห้ซบเซาเยว่ยว่			
Lke	13	29	จะมีคนมาจากทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ จะมาเอนกายลงในอาณาจักรของพระเจ้า
Lke	13	30	และคุณเกิด จะมีผู้ที่เป็นคนสุดท้ายเป็นคนต้น และผู้ที่เป็นคนต้นกลับเป็นคนสุดท้าย"
Lke	13	31	ในวันนั้นเอง มีพวกฟาริสีบางคนมาทูลพระองค์ว่า " ท่านจงไปจากที่นี่เถิด เพราะว่าเฮโรดจะใคร่ประหารชีวิตของท่านเสีย"
Lke	13	32	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " จงไปบอกสุนัขจิ้งจอกนั้นว่า ` ดูเถิด เราขับผ้ออกและรักษาโรคในวันนี้และพรุ่งนี้ แล้ววันที่สามเราจะทำการให้
สำเร็จ'			
Lke	13	33	แต่ว่าเจ้าเป็นซึ่งเราจะเดินไปวันนี้ พรุ่งนี้ และมะรืนนี้ เพราะว่าศาสดาพยากรณ์จะถูกฆ่านอกกรุงเยรูซาเล็มก็หามิได้
Lke	13	34	โอ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม ที่ได้ฆ่าบรรดาศาสดาพยากรณ์และเอาหินขว้างผู้ที่รับใช้มาหาเจ้าให้ถึงตาย เราใคร่จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนืองๆ
เหมือนแม่ไก่กกกลูกยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ			
Lke	13	35	ดูเถิด ` บ้านเมืองของเจ้าจะถูกละทิ้งให้รกร้างแก่เจ้า' และเราบอกความจริงแก่เจ้าทั้งหลายว่า ` เจ้าจะไม่เห็นเราอีกจนกว่าเวลานั้นจะมาถึง
เมื่อเจ้าจะกล่าวว่า ` ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ' "			
Lke	14	1	ต่อมาเมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในบ้านของชนนางคนหนึ่ง ในพวกฟาริสีในวันสะบาโต จะเสวยพระกระยาหาร เขาทั้งหลายคอยมองดูพระองค์
Lke	14	2	ดูเถิด มีชายคนหนึ่งเป็นโรคมาน้ำยู่ต่อพระพักตร์พระองค์
Lke	14	3	พระเยซูจึงตรัสถามพวกบาริเธียนและพวกฟาริสีว่า " ถ้าจะรักษาคนป่วยในวันสะบาโตจะผิดพระราชบัญญัติหรือไม่"
Lke	14	4	เขาทั้งหลายก็นิ่งอยู่ พระองค์ทรงรับและรักษาคนนั้นให้หาย แล้วก็ให้เขาไป
Lke	14	5	พระองค์จึงตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " คนไหนในพวกท่าน ถ้าจะมีลาหรือวัวตกบ่อ จะไม่รีบฉุดลากมันออกในวันสะบาโตหรือ"
Lke	14	6	เขาทั้งหลายตอบชื่อนี้ไม่ได้
Lke	14	7	ฝ่ายพระองค์เมื่อทอดพระเนตรเห็นคนทั้งหลายที่รับเชิญนั้น ได้เลือกเอาที่อันมีเกียรติ พระองค์จึงตรัสคำอุปมาแก่เขาว่า
Lke	14	8	" เมื่อผู้ใดเชิญท่านไปในโอกาสเลี้ยงสมรส อย่าเอนกายลงในที่อันมีเกียรติ เกลือกว่าเขาได้เชิญคนมีเกียรติมากกว่าท่านอีก
Lke	14	9	และเจ้าภาพที่ได้เชิญท่านทั้งสองนั้นจะมาพูดกับท่านว่า ` จงให้ที่นั่งแก่ท่านผู้นี้เถิด' แล้วท่านจะต้องรีบเลื่อนลงมาที่ต่ำ ได้รับความอดสู
Lke	14	10	แต่เมื่อท่านได้รับเชิญแล้ว จงไปเอนกายลงในที่ต่ำก่อน เพื่อว่าเมื่อเจ้าภาพที่ได้เชิญท่านมาพูดกับท่านว่า ` สหายเอ๋ย เชิญเลื่อนไปนั่งที่อันมี
เกียรติ' แล้วท่านจะได้เกียรติต่อหน้าคนทั้งหลายที่เอนกายลงรับประทานด้วยกินนั้น			
Lke	14	11	เพราะว่าทุกคนที่โดยกตัญญูจะต้องถูกเหยียดลง และผู้ที่ถ่อมตัวลงนั้นจะได้รับการยกขึ้น"
Lke	14	12	ฝ่ายพระองค์ตรัสกับคนที่เชิญพระองค์ว่า " เมื่อท่านจะทำการเลี้ยง จะเป็นการฉลองวันหรือเวลาเย็นก็ตาม อย่าเชิญเฉพาะเหล่ามิตรสหาย หรือที่
น้องหรือญาติหรือเพื่อนบ้านที่มีงมี เกลือกว่าเขาจะเชิญท่านอีก และท่านจะได้รับการตอบแทน			
Lke	14	13	แต่เมื่อท่านทำการเลี้ยง จงเชิญคนจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด
Lke	14	14	และท่านจะเป็นสุขเพราะว่าเขาไม่มีอะไรจะตอบแทนท่าน ด้วยว่าท่านจะได้รับตอบแทนเมื่อคนชอบธรรมเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว"
Lke	14	15	ฝ่ายคนหนึ่งทีเอนกายลงรับประทานด้วยกัน เมื่อได้ยินคำเหล่านั้นจึงทูลพระองค์ว่า " ผู้ที่จะรับประทานอาหารในอาณาจักรของพระเจ้าก็เป็น
สุข"			
Lke	14	16	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " ยังมีชายคนหนึ่งได้ทำการเลี้ยงใหญ่ และได้เชิญคนเป็นอันมาก
Lke	14	17	เมื่อถึงเวลาเลี้ยงแล้ว เขาก็ใช้ผู้รับใช้ของตน ไปบอกคนทั้งหลายที่ได้รับเชิญไว้แล้วว่า ` เชิญมาเถิด เพราะสิ่งสารพัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว'
Lke	14	18	บรรดาคนทั้งหลายก็เริ่มพากันขอตัว คนแรกบอกเขาว่า ` ข้าพเจ้าได้ชื้อนาไว้และจะต้องไปดูนานั้น ข้าพเจ้าขอตัวเถาะ'
Lke	14	19	อีกคนหนึ่งว่า ` ข้าพเจ้าได้ชื้อวัวไว้หาคูและจะต้องไปลองดูวัวนั้น ข้าพเจ้าขอตัวเถาะ'
Lke	14	20	อีกคนหนึ่งว่า ` ข้าพเจ้าเพิ่งแต่งงานใหม่ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าไปไม่ได้'
Lke	14	21	ผู้รับใช้นั้นจึงกลับมาเล่าเนื้อความให้นายฟัง นายก็โกรธ จึงสั่งผู้รับใช้ว่า ` จงออกไปโดยเร็วตามถนนใหญ่และตรอกน้อยในเมือง พาคนจน
คนพิการ คนง่อย และคนตาบอดเข้ามาที่นี่'			
Lke	14	22	แล้วผู้รับใช้จึงบอกว่า ` นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้กระทำตามท่านสั่งแล้ว และยังมีที่ว่างอยู่'
Lke	14	23	นายจึงสั่งผู้รับใช้เห็นว่า ` จงออกไปตามทางใหญ่และและริ้วต้นไม้ทั้งหลาย และเร่งร่าเขาให้เข้ามาเพื่อเรือนของเราจะเต็ม
Lke	14	24	เพราะเราบอกเจ้าว่า ในพวกคนทั้งหลายที่ได้รับเชิญไว้วันนี้ ไม่มีสักคนหนึ่งจะได้ลิ้มเครื่องของเราเลย' "
Lke	14	25	คนเป็นอันมากได้ไปกับพระองค์ พระองค์จึงทรงเสด็จหลังตรัสกับเขาว่า
Lke	14	26	" ถ้าผู้ใดมาหาเรา และไม่ซึ่งบิดามารดา บุตรภรรยา และพี่น้องชายหญิง แม้ทั้งชีวิตของตนเองด้วย ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้
Lke	14	27	ผู้ใดมิได้แบกกางเขนของตนตามเรา ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้
Lke	14	28	ด้วยว่าในพวกท่านมีผู้ใดเมื่อปรารถนาจะสร้างป้อม จะไม่นั่งลงคิดราคาดูเสียก่อนว่า จะมีพอสร้างให้สำเร็จได้หรือไม่
Lke	14	29	เกรงว่าเมื่อลงรากแล้ว และกระทำให้สำเร็จไม่ได้ คนทั้งปวงที่เห็นจะเริ่มเยาะเย้ยเขา
Lke	14	30	ว่า ` คนนี้ตั้งต้นก่อ แต่ทำให้สำเร็จไม่ได้'
Lke	14	31	หรือมีษัตรีย่องใดเมื่อจะยกกองทัพอไปท่าสงครามกับกษัตริย์อื่น จะมีได้นั่งลงคิดดูก่อนหรือว่า ที่ตนมีพลทหารหมื่นหนึ่งจะสู้กับกองทัพที่ยก
มารสองหมื่นนั้นได้หรือไม่			
Lke	14	32	ถ้าสู้ไม่ได้ เมื่อยังอยู่ห่างกันก็จะใช้พวกทูตไปขอเป็น ไมตรีกัน
Lke	14	33	ก็เช่นนั้นแหละ ทุกคนในพวกท่านที่มีได้สละสิ่งสารพัดที่ตนมีอยู่ จะเป็นสาวกของเราไม่ได้
Lke	14	34	เกลือกเป็นสิ่งที่ แต่ถ้าแก่เกลือกนั้นหมดรสเค็มไปแล้ว จะทำให้กลับเค็มอีกอย่างไรได้
Lke	14	35	จะใช้เป็นปุ๋ยใส่ดินก็ไม่ได้ จะหมักไว้กับกองมูลสัตว์ทำปุ๋ยก็ไม่ได้ แต่เขาก็ทิ้งเสียเท่านั้น โกรธมีหู จงฟังเถิด"
Lke	15	1	ครั้งนั้นบรรดาคนเก็บภาษีและพวกคนบาปก็เข้ามาใกล้เพื่อจะฟังพระองค์
Lke	15	2	ฝ่ายพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์บ่นว่า " คนนี้ต้อนรับคนบาปและกินด้วยกันกับเขา"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	15	3	พระองค์จึงตรัสคำอุปมาให้เขาฟังดังต่อไปนี้ว่า
Lke	15	4	" ในพวกท่านมีคนใดที่มีแกะรอยตัว และตัวหนึ่งหายไป จะไม่ละกำลังแกะตัวนั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้า และไปเที่ยวหาตัวที่หายไปนั้นจนกว่าจะ
ได้พบหรือ			
Lke	15	5	เมื่อพบแล้วเขาก็ยกขึ้นใส่บาแถมมาด้วยความเปรมปรีดี
Lke	15	6	เมื่อมาถึงบ้านแล้ว จึงเชิญพวกมิตรสหายและเพื่อนบ้านให้มาพร้อมกัน พูดกับเขาว่า `จงยินดีกับข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าได้พบแกะของ
ข้าพเจ้าที่หายไปนั้นแล้ว'			
Lke	15	7	เรบอกท่านทั้งหลายว่า เช่นนั้นแหละ จะมีความปรีดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่ มากกว่าเพราะคนชอบธรรมเก้าสิบเก้า
คนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่			
Lke	15	8	หญิงคนใดที่มีเหรียญเงินสิบเหรียญ และเหรียญหนึ่งหายไป จะไม่จุดเทียนกวาดเรือนค้นหาให้ละเอียดจนกว่าจะพบหรือ
Lke	15	9	เมื่อพบแล้ว จึงเชิญเหล่ามิตรสหายและเพื่อนบ้านให้มาพร้อมกัน พูดว่า `จงยินดีกับข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าได้พบเหรียญเงินที่หายไปนั้น
แล้ว'			
Lke	15	10	เช่นนั้นแหละ เรบอกท่านทั้งหลายว่า จะมีความปรีดีในพวกทูตสวรรค์ของพระเจ้า เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่"
Lke	15	11	พระองค์ตรัสว่า " ชายคนหนึ่งมีบุตรชายสองคน
Lke	15	12	บุตรคนน้อยพูดกับบิดาว่า `บิดาเจ้าข้า ขอทรัพย์ที่ตกเป็นส่วนของข้าพเจ้าเถิด' บิดาจึงแบ่งสมบัติให้แก่บุตรทั้งสอง
Lke	15	13	ต่อมาไม่กี่วัน บุตรคนน้อยนั้นก็รวบรวมทรัพย์ทั้งหมดแล้วไปเมืองไกล และได้ผลาญทรัพย์ของตนที่นั่นด้วยการเป็นนักเลง
Lke	15	14	เมื่อใช้ทรัพย์หมดแล้วก็เกิดกันดารอาหารยิ่งนักที่เมืองนั้น เขาจึงเริ่มขี้ขลาด
Lke	15	15	เขาไปอาศัยอยู่กับชาวเมืองนั้นคนหนึ่ง และคนนั้นก็ใช้เขาไปเลี้ยงหมูที่ทุ่งนา
Lke	15	16	เขาใครจะได้อิ่มท้องด้วยผักถั่วที่หมูกินนั้น แต่ไม่มีใครให้อะไรเขากิน
Lke	15	17	เมื่อเขารู้อำนาจแล้วจึงพูดว่า `ลูกจ้างของบิดาเรามากมาย ยังมีอาหารกินอิ่มและเหลืออีก ส่วนเราจะมาตายเสียเพราะอดอาหาร
Lke	15	18	จำเราจะลุกขึ้นไปหาบิดาเรา และพูดกับท่านว่า " บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้า ได้ผิดต่อสวรรค์และผิดต่อหน้าท่านด้วย
Lke	15	19	ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของท่านต่อไป ขอท่านให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนลูกจ้างของท่านคนหนึ่งเถิด "
Lke	15	20	แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปหาบิดาของตน แต่เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มีความเมตตา จึงวิ่งออกไปกอดออบเขา
Lke	15	21	ฝ่ายบุตรนั้นจึงกล่าวแก่บิดาว่า `บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้า ได้บาปต่อสวรรค์และต่อสายตาของท่านด้วย ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของ
ท่านอีกต่อไป'			
Lke	15	22	แต่บิดาลังผู้รับใช้ของตนว่า `จงรีบไปเอาเสื้อผ้ามาใส่ให้เขา และเอาแหวนมาสวมนิ้วมือ กับเอารองเท้ามาสวมให้เขา
Lke	15	23	จงเอาลูกวัวอันพินามาเลี้ยงกัน เพื่อความรื่นเริงยินดีเถิด
Lke	15	24	เพราะว่าลูกของเรากันนี้ตายแล้ว แต่กลับเป็นอีก หายไปแล้ว แต่ได้พบกันอีก' เขาทั้งหลายต่างก็เริ่มมีความรื่นเริงยินดี
Lke	15	25	ฝ่ายบุตรคนใหญ่นั้นกำลังอยู่ที่ทุ่งนา เมื่อเขากลับมาใกล้บ้านแล้วก็ได้ยินเสียงฆ้องโหม่งและเต้นรำ
Lke	15	26	เขาจึงเรียกผู้รับใช้คนหนึ่งมาถามว่า เขาทำอะไรกัน
Lke	15	27	ผู้รับใช้จึงตอบเขาว่า `น้องของท่านกลับมาแล้ว และบิดาได้ให้หาลูกวัวอันพิน เพราะได้ลูกกลับมาโดยสวัสดิภาพ'
Lke	15	28	ฝ่ายพี่ชายก็โกรธไม่ยอมเข้าไป บิดาจึงออกมาชักชวนเขา
Lke	15	29	แต่เขาบอกบิดาว่า `ดูเถิด ข้าพเจ้าได้บาปนับผิดท่านก็มากแล้ว และมีได้ละเมิดคำบัญชาของท่านสักข้อหนึ่งเลย แม้แต่เพียงลูกและสัตว์หนึ่ง
ท่านก็ยัง ไม่เคยให้ข้าพเจ้า เพื่อจะเลี้ยงกันเป็นที่รื่นเริงยินดีกับเพื่อนฝูงของข้าพเจ้า			
Lke	15	30	แต่เมื่อลูกคนหนึ่งของท่าน ได้ผลาญสิ่งเลี้ยงชีพของท่านโดยคบหมึงโสเภณีมาแล้ว ท่านยังได้หาลูกวัวอันพินเลี้ยงเขา'
Lke	15	31	บิดาจึงตอบเขาว่า `ลูกเอ๋ย เจ้าอยู่กับเราเสมอ และสิ่งของทั้งหมดของเราก็เป็นของเจ้า
Lke	15	32	แต่สมควรที่เราจะรื่นเริงและยินดี เพราะน้องของเจ้าคนนี้ตายแล้ว แต่กลับเป็นขึ้นอีก หายไปแล้วแต่ได้พบกันอีก' "
Lke	16	1	พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์อีกว่า " ยังมีเศรษฐกิจที่มั่นคงบนเรือนคนหนึ่ง และมีคนมาฟ้องเศรษฐกิจว่า คนต้นเรือนนั้นผลาญสมบัติ
ของท่านเสีย			
Lke	16	2	เศรษฐกิจจึงเรียกคนต้นเรือนนั้นมาว่าแก่เขาว่า `เรื่องราวที่เราได้ยินเกี่ยวกับเจ้านั้นเป็นอย่างไร จงส่งบัญชีหน้าที่ต้นเรือนของเจ้า เพราะว่าเจ้า
จะเป็นคนต้นเรือนต่อไปไม่ได้'			
Lke	16	3	คนต้นเรือนนั้นคิดในใจว่า `เราจะทำอะไรดี เพราะนายจะถอดเราเสียจากหน้าที่ต้นเรือน จะขุดดินก็ไม่มีการเลี้ยง จะขอทานก็อายเขา
Lke	16	4	เราแล้วว่าจะทำอะไรดี เพื่อเมื่อเราถูกถอดจากหน้าที่ต้นเรือนแล้ว เขาจะรับเราไว้ในเรือนของเขาได้'
Lke	16	5	คนนั้นจึงเรียกลูกหนึ่งของเขาทุกคน แล้วถามคนแรกว่า `ท่านเป็นหนี้นายข้าพเจ้ากี่มากน้อย'
Lke	16	6	เขาตอบว่า `เป็นหนี้ห้าร้อยถึง' คนต้นเรือนจึงบอกเขาว่า `เอาบัญชีของท่านนี้จงเร็วแล้วก็เป็นห้าสิบถึง'
Lke	16	7	แล้วเขาก็ถามอีกคนหนึ่งว่า `ท่านเป็นหนี้กี่มากน้อย' เขาตอบว่า `เป็นหนี้ห้าสิบลูบร้อยกระสอบ' คนต้นเรือนจึงบอกเขาว่า `จงเอา
บัญชีของท่านก็เป็นแปดสิบ'			
Lke	16	8	แล้วเศรษฐกิจก็ชมคนต้นเรือนธรรมนั้น เพราะเขาได้กระทำโดยความฉลาด ด้วยว่าลูกทั้งหลายของโลกนี้ ตามกาลสมัยเดียวกัน เขาใช้สติ
ปัญญาฉลาดกว่าลูกของความสว่างอีก			
Lke	16	9	เรบอกท่านทั้งหลายว่า จงกระทำตัวให้มีมิตรสหายด้วยทรัพย์สมบัติธรรม เพื่อเมื่อท่านพลาดไป เขาทั้งหลายจะได้ต้อนรับท่านไว้ในที่อาศัย
อันถาวรเป็นนิรันดร์			
Lke	16	10	คนที่สัสดีชื่อในของเล็กน้อยที่สุดจะสัสดีชื่อในของมากด้วย และคนที่สัสดีชื่อในของเล็กน้อยที่สุดจะสัสดีชื่อในของมากเช่นกัน
Lke	16	11	เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ไม่สัสดีชื่อในทรัพย์สมบัติธรรม ใครจะมอบทรัพย์สมบัติอันแท้ให้แก่ท่านเล่า
Lke	16	12	และถ้าท่านทั้งหลายได้สัสดีชื่อในของของคนอื่น ใครจะมอบทรัพย์อันแท้ให้เป็นของของท่านเล่า
Lke	16	13	ไม่มีผู้รับใช้ผู้ใดจะปรนนิบัตินายสองนายได้ เพราะว่าจะชิงนายข้างหนึ่ง และจะรักษาอีกข้างหนึ่งหรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะดูหมิ่น
นายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้"			
Lke	16	14	ฝ่ายพวกฟาริสีที่มีใจรักเงิน เมื่อได้ยินคำเหล่านั้นแล้วจึงเยาะเย้ยพระองค์
Lke	16	15	แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า " เจ้าทั้งหลายเป็นผู้ที่ทำที่ดูเป็นคนชอบธรรมต่อหน้ามนุษย์ แต่พระเจ้าทรงทราบจิตใจของเจ้าทั้งหลาย ด้วยว่าซึ่ง
เป็นที่นับถือมากท่ามกลางมนุษย์ ก็ยังเป็นทีสะอิดสะเอียนในสายพระเนตรของพระเจ้า			
Lke	16	16	มีพระราชบัญญัติและคาสตาพยากรณ์มาจนถึงยอห์น ตั้งแต่นั้นมาเขาก็ประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และคนทั้งปวงก็ชิงกันเข้าไปใน
อาณาจักรนั้น			
Lke	16	17	ฟ้าและดินจะล่วงไปก็ง่ายกว่าที่พระราชบัญญัติสักจุดหนึ่งจะขาดตกไป
Lke	16	18	ผู้ใดหยากรยาของตน แล้วไปมีกรยาใหม่ก็ผิดประเวณี และผู้ใดรับหญิงที่สามได้หย่าแล้วมาเป็นภรรยาของตนก็ผิดประเวณีด้วย
Lke	16	19	ยังมีเศรษฐกิจคนหนึ่งนั่งห่มผ้าสีม่วงและผ้าปานเนื้อละเอียด รับประทานอาหารอย่างประณีตทุกวันๆ
Lke	16	20	และมีคนขอทานคนหนึ่งชื่อลาซารัส เป็นแผลทั้งตัว นอนอยู่ที่ประตูรั้วบ้านของเศรษฐกิจ
Lke	16	21	และเขาใครจะกินเศษอาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐกิจนั้น แม้สุนัขก็มาเลียแผลของเขา
Lke	16	22	อยู่มากขอทานนั้นตายและเหล่าทูตสวรรค์ได้นำเขาไปไว้ที่อกของอับราฮัม ฝ่ายเศรษฐกิจนั้นก็ตายด้วย และเขาก็ฝังไว้
Lke	16	23	แล้วเมื่ออยู่ในนรกเป็นทุกข์ทรมานยิ่งนัก เศรษฐกิจนั้นจึงแหงนดูเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และลาซารัสอยู่ที่อกของท่าน
Lke	16	24	เศรษฐกิจจึงร้องว่า `อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเอ็นดูข้าพเจ้าเถิด ขอใช้ลาซารัสมาเพื่อจะเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นของข้าพเจ้าให้เย็น ด้วยว่า
ข้าพเจ้าตำราทุกข์ทรมานอยู่ในเปลวไฟนี่'			
Lke	16	25	แต่อับราฮัมตอบว่า `ลูกเอ๋ย เจ้าจะระลึกว่าเมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ของดีสำหรับตัว และลาซารัสได้ของเลว แต่เดี๋ยวนี้เขาได้รับความแล้ว
โลม แต่เจ้าได้รับความทุกข์ทรมาน			
Lke	16	26	นอกจากนั้น ระหว่างพวกเรากับพวกเจ้ามีเหวใหญ่ตั้งขวางอยู่ เพื่อว่าถ้าผู้ใดปรารถนาจะข้ามไปจากที่นี้ถึงเจ้าก็ไม่ได้ หรือถ้าจะข้ามจากที่นั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

มาถึงเราก็ไม่ได้'

Lke	16	27	เศรษฐีนั้นจึงว่า `บิดาเจ้าข้า ถ้าอย่างนั้นขอท่านใช้ลาซารัสไปยังบ้านบิดาของข้าพเจ้า
Lke	16	28	เพราะว่าข้าพเจ้ามีพี่น้องห้าคน ให้ลาซารัสเป็นพยานแก่เขา เพื่อมิให้เขามาถึงที่ทราบนี้'
Lke	16	29	แต่อบราฮัมตอบเขาว่า `เขามิโสมเสและพวกคาสตาพยากรณ์นั้นแล้ว ให้เขาฟังคนเหล่านั้นเถิด'
Lke	16	30	เศรษฐีนั้นจึงว่า `มิได้ อับราฮัมบิดาเจ้าข้า แต่ถ้าคนหนึ่งจากหมู่คนตาย ไปหาเขา เขาจะกลับใจเสียใหม่'
Lke	16	31	อับราฮัมจึงตอบเขาว่า `ถ้าเขาไม่ฟังโสมเสและพวกคาสตาพยากรณ์ แม้คนหนึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตาย เขาก็จะยังไม่เชื่อ' "
Lke	17	1	พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกอีกว่า " จำเป็นต้องมีเหตุให้หลงผิด เติร์บิตแก่ผู้ที่ก่อเหตุให้เกิดความหลงผิดนั้น
Lke	17	2	ถ้าอาหินโมแปงผูกคอคนนั้นถ่วงเสียที่ทะเล ก็ดีกว่าให้เขานำผู้เล็กน้อยเหล่านั้นคนหนึ่งให้หลงผิด
Lke	17	3	จงระวังตัวให้ดี ถ้าพี่น้องทำการละเมิดต่อท่าน จงเตือนเขา และถ้าเขากลับใจแล้ว จงยกโทษให้เขา
Lke	17	4	แม้เขาจะทำการละเมิดต่อท่านวันหนึ่งเจ็ดหน และจะกลับมามาทำนทั้งเจ็ดหนในวันเดีวยานั้น แล้วว่า `ฉันกลับใจแล้ว' จงยกโทษให้เขา
เกิด"			
Lke	17	5	ฝ่ายอัครสาวกทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า " ขอพระองค์โปรดให้ความเชื่อของพวกข้าพเจ้ามากยิ่งขึ้น "
Lke	17	6	องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสว่า " ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพันธุ์ก็จักถนัดผลผลิตหนึ่ง ท่านก็จะสั่งต้นสะกะมินนี้ได้ว่า ` จงถอนขึ้นออกไปปัก
ในทะเล' และมันจะเชื่อฟังท่าน			
Lke	17	7	ในพวกท่านมีคนที่มิได้รับใช้ไถนาหรือเลี้ยงแกะ เมื่อผู้รับใช้คนนั้นกลับมาจากทุ่งนาจะบอกเขาทีเดียวว่า ` เชิญเอนกายลงรับประทานเถิด'
Lke	17	8	หรือจะไม่บอกเขาว่า ` จงหาให้เรารับประทานและคาดเอวไว้ปรนนิบัติเรา จนเราจะกินและดื่มอิ่มแล้ว และภายหลังเจ้าจงคอยกินและดื่ม
เกิด'			
Lke	17	9	นายจะขอบใจผู้รับใช้นั้นเพราะผู้รับใช้ได้ทำตามคำสั่งหรือ เราคิดว่าไม่
Lke	17	10	ฉันใดก็ตี เมื่อท่านทั้งหลายได้กระทำสิ่งสารพัดซึ่งทรงบัญชาไว้แก่ท่านนั้น ก็จงพูดด้วยว่า ` ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีความคุณต่อนาย
ข้าพเจ้าได้กระทำตามหน้าที่ซึ่งข้าพเจ้าควรกระทำเท่านั้น' "			
Lke	17	11	ต่อมาเมื่อพระองค์กำลังเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์จึงเสด็จเสียบระหว่างแคว้นสะมาเรียและกาลิลี
Lke	17	12	เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีคนเป็นโรคเรื้อนสิบคนมาพบพระองค์ยืนอยู่แต่ไกล
Lke	17	13	และส่งเสียงร้องว่า " เยชูนายเจ้าข้า โปรดได้เมตตาข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด "
Lke	17	14	เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นแล้วจึงตรัสแก่เขาว่า " จงไปแสดงตัวแก่พวกโปรหิตเถิด " ต่อมาเมื่อกำลังเดินไป เขาทั้งหลายก็หายสะอาด
Lke	17	15	ฝ่ายคนหนึ่งไปในพวกนั้น เมื่อเห็นว่าตัวหายโรคแล้ว จึงกลับมาสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงดัง
Lke	17	16	และกราบลงที่พระบาทของพระองค์ ขอบพระคุณพระองค์ คนนั้นเป็นชาวสะมาเรีย
Lke	17	17	ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า " มีสิบคนหายสะอาดมิใช่หรือ แต่แก่คนนั้นอยู่ที่ไหน
Lke	17	18	ไม่เห็นผู้ใดกลับมาสรรเสริญพระเจ้า เว้นไว้แต่คนต่างชาติคนนี้ "
Lke	17	19	แล้วพระองค์ตรัสกับคนนั้นว่า " จงลุกขึ้นไปเถิด ความเชื่อของเจ้า ได้กระทำให้ตัวเจ้าหายปกติ "
Lke	17	20	เมื่อพวกฟาริสีทูลถามพระองค์ว่า อาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึงเมื่อไร พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " อาณาจักรของพระเจ้าไม่มาโดยให้เป็นที่
สังเกตได้			
Lke	17	21	และเขาจะไม่พูดว่า `มาดูนี่' หรือ `ไปดูโน่น' เพราะ ดูเถิด อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ภายในท่านทั้งหลาย "
Lke	17	22	พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกว่า " จะมีเวลาหนึ่งเมื่อท่านทั้งหลายจะใคร่เห็นวันของบุตรมนุษย์สักวันหนึ่ง แต่จะไม่เห็น
Lke	17	23	เขาจะพูดกับท่านทั้งหลายว่า `มาดูนี่' หรือ `ไปดูโน่น' อย่าออกไป อย่าตามเขา
Lke	17	24	ด้วยว่าเปรียบเหมือนฟ้าแลบ เมื่อแลบออกจากฟ้าข้างหนึ่ง ก็ส่องสว่างไปถึงฟ้าอีกข้างหนึ่ง บุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้นแหละในวันของ
พระองค์			
Lke	17	25	ก่อนนั้นจำเป็นที่พระองค์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ และคนยุคนี้จะปฏิเสธพระองค์
Lke	17	26	ในสมัยของโนอาห์เหตุการณ์ได้เป็นมาแล้วอย่างใด ในสมัยของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นไปอย่างนั้นด้วย
Lke	17	27	เขาได้กินและดื่ม ได้สวมสกินและ ได้ยกให้เป็นสามีภรรยาจน จนถึงวันนั้นที่โนอาห์ได้เข้าในนาวา และน้ำได้มาท่วมล้างผลาญเขาเสียทั้งสิ้น
Lke	17	28	ในสมัยของโลทก็เหมือนกัน เขาได้กินดื่ม ซื่อซาย หวานปลุก ก่อสร้าง
Lke	17	29	แต่ในวันนั้นที่โลทออกไปจากเมืองโสโดม ไฟและกำมะถันได้ตกจากฟ้ามาเผาผลาญเขาเสียทั้งสิ้น
Lke	17	30	ในวันนั้นบุตรมนุษย์จะมาปรากฏก็เป็นเหมือนอย่างนั้น
Lke	17	31	ในวันนั้นคนที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน และของของเขายู่ในบ้าน อย่าให้เขาลงมาเก็บของนั้นไป และคนที่อยู่ตามทุ่งนา อย่าให้เขากลับมา
เหมือนกัน			
Lke	17	32	จงระลึกถึงภรรยาของโลทนั้นเถิด
Lke	17	33	ผู้ใดอดสำห้เอาชีวิตของตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะสละชีวิต ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด
Lke	17	34	เรอบอกท่านทั้งหลายว่า ในคืนวันนั้นจะมีชายสองคนนอนในที่นอนอันเดียวกัน จะทรงรับคนหนึ่ง จะทรงละคนหนึ่ง
Lke	17	35	ผู้หญิงสองคนจะไม่แบ่งด้วยกัน จะทรงรับคนหนึ่ง จะทรงละคนหนึ่ง
Lke	17	36	ชายสองคนจะอยู่ในทุ่งนา จะทรงรับคนหนึ่ง จะทรงละคนหนึ่ง "
Lke	17	37	เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า " จะเกิดขึ้นที่ไหน พระองค์เจ้าข้า " พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ขาคศพอยู่ที่ไหน ผู้งกอินทรีจะตอมกันอยู่ที่นั่น "
Lke	18	1	พระองค์ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟังเพื่อสอนว่า คนทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอ ไม่อ่อนระอาใจ
Lke	18	2	พระองค์ตรัสว่า " ในนครหนึ่งมีผู้พิพากษาคนหนึ่งมิได้เกรงกลัวพระเจ้า และมีได้เห็นแก่คนมนุษย์
Lke	18	3	ในนครนั้นมีหญิงมายคนหนึ่งมาหาผู้พิพากษานั้นพูดว่า ` ขอแก่แก่นศัตรของข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าเถิด'
Lke	18	4	ฝ่ายผู้พิพากษานั้น ไม่ยอมทำงานช้านาน แต่ภายหลังเขาคิดในใจว่า ` แม้ว่าเขาไม่เกรงกลัวพระเจ้าและไม่เห็นแก่คนมนุษย์
Lke	18	5	แต่เพราะเม้ม่ายคนนี้มีกานเราให้ลำบาก เราจะไม่เห็นแก่คนให้เขา เพื่อมิให้นางมารบกวนบ่อยๆให้เรารำคาญใจ' "
Lke	18	6	และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า " จงฟังคำที่ผู้พิพากษาธรรมนี้ได้พูด
Lke	18	7	พระเจ้าจะไม่ทรงแก่แก่นให้คนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ ผู้ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ พระองค์จะอดพระทัยไว้ช้านานหรือ
Lke	18	8	เรอบอกท่านทั้งหลายว่า พระองค์จะทรงแก่แก่นให้เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความเชื่อในแผ่นดินโลกหรือ "
Lke	18	9	สำหรับบางคนที่ไม่ไว้ใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม และได้ดูถูกคนอื่นนั้น พระองค์ตรัสคำอุปมานี้ว่า
Lke	18	10	" มีชายสองคนขึ้นไปอธิษฐานในพระวิหาร คนหนึ่งเป็นพวกฟาริสี และคนหนึ่งเป็นพวกเก็บภาษี
Lke	18	11	คนฟาริสีนั้นยืนในใจของตนอธิษฐานว่า ` ข้าแต่พระเจ้า ข้าพพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่ข้าพพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นซึ่งเป็นคนโลก
คนอธรรม และคนลวงประเวณี และ ไม่เหมือนคนอื่นเก็บภาษีคนนี้			
Lke	18	12	ในลับดาห์หนึ่งข้าพพระองค์ถืออดอาหารสองหน และของสารพัดซึ่งข้าพพระองค์หาได้ ข้าพพระองค์ได้เอาสิบชักหนึ่งมาถวาย'
Lke	18	13	ฝ่ายคนเก็บภาษีนั้นยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนดูฟ้า แต่ตอกของตนว่า ` ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาแก่ข้าพพระองค์ผู้เป็นคนบาป
เกิด'			
Lke	18	14	เรอบอกท่านทั้งหลายว่า คนนี้แหละเมื่อกลับลงไปยังบ้านของตนก็นับว่าชอบธรรมยิ่งกว่าอีกคนหนึ่งนั้น เพราะว่าทุกคนที่ยกตัวขึ้นจะต้องถูก
เหยียดลง แต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น "			
Lke	18	15	แล้วเขาอัมทารถมาหาพระองค์ เพื่อจะให้พระองค์ทรงถูกต้องทารกนั้น แต่เหล่าสาวกเมื่อเห็นเข้าก็ห้ามเขา
Lke	18	16	แต่พระเยซูทรงเรียกเขามา แล้วตรัสว่า " จงยอมให้เด็กเล็กๆเข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าย่อมเป็นของคน
เช่นเด็กเหล่านั้น			
Lke	18	17	เรอบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็กๆ ผู้นั้นจะเข้าในอาณาจักรนั้นไม่ได้ "
Lke	18	18	มีขุนนางผู้หนึ่งทูลถามพระองค์ว่า " ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะทำประการใดจึงจะได้ชีวิตนี้รันดร์เป็นมรดก "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	18	19	พระเยซูตรัสถามคนนั้นว่า " ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐเว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว
Lke	18	20	ท่านรู้จักพระบัญญัติแล้วซึ่งว่า `อย่าล่วงประเวณีผู้ใดเมียเขา อย่ากระทำการฆาตกรรม อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ จงให้เกียรติแก่บิดา มารดาของตน "
Lke	18	21	คนนั้นจึงทูลว่า " ข้อเหล่านี้ข้าพเจ้าได้ถือรักษาไว้ตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ มา "
Lke	18	22	เมื่อพระเยซูทรงได้ยินอย่างนั้นพระองค์ตรัสแก่เขาว่า " ท่านยังขาดสิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาลีของซึ่งท่านมีอยู่และแจกจ่ายให้คนอนาถา ท่านจึงจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงตามเรามา "
Lke	18	23	แต่เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้นก็เป็นทุกข์นัก เพราะเขาเป็นคนมั่งมีมาก
Lke	18	24	เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นเขาเป็นทุกข์นัก พระองค์จึงตรัสว่า " คนมั่งมีจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าก็ยากจริงหนา
Lke	18	25	เพราะว่าตัวอูฐจะรอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า "
Lke	18	26	ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้ยินจึงว่า " ถ้อยคำนั้นใครจะรอดได้ "
Lke	18	27	แต่พระองค์ตรัสว่า " สิ่งที่มีมนุษย์ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำได้ "
Lke	18	28	เปโตรจึงทูลว่า " ดูกิจ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ละทิ้งสิ่งสารพัด ติดตามพระองค์มา "
Lke	18	29	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดได้ละเรียน หรือบิดามารดา หรือพี่น้อง หรือภรรยา หรือบุตร เพราะเห็นแก่อาณาจักรของพระเจ้า
Lke	18	30	ในเวลานี้ผู้นั้นจะได้รับตอบแทนหลายเท่า และในโลกหน้าจะได้ชีวิตนิรันดร์ "
Lke	18	31	พระองค์ทรงพาสากลับสองคนไปกับพระองค์แล้วตรัสกับเขาว่า " ดูกิจ เราทั้งหลายจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และสิ่งสารพัดซึ่งเหล่าศาสนิกชนพยากรณ์ได้เขียนไว้ว่าด้วยบุตรมนุษย์นั้นจะสำเร็จ
Lke	18	32	ด้วยว่าบุตรมนุษย์นั้นจะต้องถูกมอบไว้กับคนต่างชาติ และเขาจะเยาะเย้ยท่าน กระทำหยาบคายแก่ท่าน ถ่มน้ำลายรดท่าน
Lke	18	33	เขาจะโบยตีและจำท่านเสีย แล้วในวันที่สามท่านจะเป็นขึ้นใหม่ "
Lke	18	34	ฝ่ายเหล่าสาวกมิได้เข้าใจในสิ่งเหล่านั้นเลย และคำนั้นก็ถูกซ่อนไว้จากเขา และเขาไม่รู้เนื้อความซึ่งพระองค์ตรัสนั้น
Lke	18	35	ต่อมาเมื่อพระองค์เสด็จมาถึงเมืองเยรีโค มีคนตาบอดคนหนึ่งนั่งขอทานอยู่ริมหนทาง
Lke	18	36	เมื่อเขาได้ยินเสียงประชาชนเดินผ่านไป จึงถามว่า เรื่องอะไรกัน
Lke	18	37	คนพวกนั้นจึงบอกเขาว่า พระเยซูชวาณาซาเรีเสด็จไป
Lke	18	38	คนตาบอดนั้นจึงร้องว่า " ท่านเยซู บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์เถิด "
Lke	18	39	คนที่เดิน ไปข้างหน้านั้นจึงห้ามเขาให้หนึ่ง แต่เขายังร้องขึ้นว่า " บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์เถิด "
Lke	18	40	พระเยซูทรงประทับยืนอยู่สั่งให้พวกคนตาบอดมาหาพระองค์ เมื่อเข้ามาใกล้แล้ว พระองค์ทรงถามเขา
Lke	18	41	ว่า " เจ้าปรารถนาจะให้เราทำอะไรเจ้า " เขาทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า โปรดให้ข้าพระองค์เห็นได้ "
Lke	18	42	พระเยซูตรัสแก่เขาว่า " จงเห็นเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าหายปกติ "
Lke	18	43	ในทันใดนั้นเขาก็เห็นได้ และตามพระองค์ไปพลางถวายเกียรติแด่พระเจ้า และเมื่อคนทั้งปวงได้เห็นเช่นนั้นก็สรรเสริญพระเจ้า
Lke	19	1	ฝ่ายพระเยซูจึงเสด็จเข้าเมืองเยรีโคและกำลังจะทรงผ่าน ไป
Lke	19	2	ดูเถิด มีชายคนหนึ่งชื่อศักเกียส ผู้ซึ่งเป็นนายด่านภาษีและเป็นคนมั่งมี
Lke	19	3	ศักเกียสพยายามจะดูให้เห็นพระเยซูว่าพระองค์เป็นผู้ใด แต่ดูไม่เห็นเพราะคนแน่น ด้วยเขาเป็นคนเตี้ย
Lke	19	4	เขาจึงวิ่งไปข้างหน้าขึ้นต้นซอกไม้เพื่อจะดูให้เห็นพระองค์ เพราะว่าเขาจะเสด็จไปทางนั้น
Lke	19	5	เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงที่นั้น พระองค์ทรงเงนพระพักตร์ดูศักเกียสแล้วตรัสแก่เขาว่า " ศักเกียสเอ๋ย จงรีบลงมา เพราะว่าเราจะต้องพักอยู่
ในบ้านของท่านวันนี้ "			
Lke	19	6	แล้วเขาก็รีบลงมาต้อนรับพระองค์ด้วยความปรีดี
Lke	19	7	เมื่อคนทั้งปวงเห็นแล้วเขาก็พากันบ่นว่า " พระองค์เข้าไปพักอยู่กับคนบาป "
Lke	19	8	ฝ่ายศักเกียสยืนทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า " ดูกิจ พระองค์เจ้าข้า ทรัพย์สิ่งของของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยอมให้คนอนาถาครึ่งหนึ่ง และถ้า
ข้าพระองค์ได้ล้อไถของของผู้ใด ข้าพระองค์ยอมคืนให้เขาเสีย "			
Lke	19	9	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " วันนี้ความรอดมาถึงครอบครัวนี้แล้ว เพราะคนนี้เป็นลูกของอับราฮัมด้วย
Lke	19	10	เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปในันให้รอด "
Lke	19	11	เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินเหตุการณ์นั้น พระองค์ได้ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟังต่อไป เพราะพระองค์เสด็จมาถึงกรุงเยรูซาเล็มแล้ว และ
เพราะเขาทั้งหลายคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะปรากฏโดยพลัน			
Lke	19	12	เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า " มีเจ้านายองค์หนึ่ง ไปเมืองไกล เพื่อจะรับอำนาจมาครองอาณาจักรแล้วจะกลับมา
Lke	19	13	ท่านจึงเรียกผู้รับใช้ของท่านสิบคนมามอบเงินไว้แก่เขาสิบมินา สั่งเขาว่า `จงเอาไปค้าขายจนเราจะกลับมา '
Lke	19	14	แต่ชาวเมืองซึ่งท่านผู้นั้น จึงใช้ขณะทูตตามไปทูลท่านว่า `เราไม่ต้องการให้ผู้นี้ครอบครองเรา '
Lke	19	15	ต่อมาเมื่อท่านได้รับอำนาจครองอาณาจักรกลับมาแล้ว ท่านจึงสั่งให้เรียกผู้รับใช้ทั้งหลายที่ท่านได้ให้เงินไว้คืนมา เพื่อจะได้รู้ว่าเขาทูลคนค้า
ขายได้กำไรกี่มากน้อย			
Lke	19	16	ฝ่ายคนแรกมาบอกว่า ` ท่านเจ้าข้า เงินมินาหนึ่งของท่านได้กำไรสิบมินา '
Lke	19	17	ท่านจึงพูดกับเขาว่า ` ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดี เพราะเจ้าสั่งซื้อในของเล็กน้อย เจ้าจึงมีอำนาจครอบครองสิบเมืองเถิด '
Lke	19	18	คนที่สองมาบอกว่า ` ท่านเจ้าข้า เงินมินาหนึ่งของท่านได้กำไรห้ามินา '
Lke	19	19	ท่านจึงพูดกับเขาเหมือนกันว่า ` เจ้าจงครอบครองห้าเมืองเถิด '
Lke	19	20	อีกคนหนึ่งมาบอกว่า ` ท่านเจ้าข้า ดูกิจ นี่เงินมินาหนึ่งของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าได้เอาผ้าห่อเก็บไว้
Lke	19	21	เพราะข้าพเจ้ากลัวท่าน ด้วยว่าท่านเป็นคนเข้มงวด ท่านเก็บผลซึ่งท่านมิได้ลงแรง และเกี่ยวที่ท่านมิได้หว่าน '
Lke	19	22	ท่านจึงตอบเขาว่า ` เจ้าผู้รับใช้ซื่อ เราจะปรับโทษเจ้าโดยคำของเจ้าเอง เจ้าก็รู้ว่าเราเป็นคนเข้มงวด เก็บผลซึ่งเรามิได้ลงแรง และเกี่ยวที่
เรามีได้หว่าน			
Lke	19	23	ก็เหตุไฉนเจ้ามิได้ฝากเงินของเราไว้ที่ธนาคารเล่า เมื่อเราจะได้รับเงินของเรากับดอกเบี้ยด้วย '
Lke	19	24	แล้วท่านสั่งคนที่ยืนอยู่ที่นี่ว่า ` จงเอาเงินมินาหนึ่งนั้น ไปจากเขา ให้แก่คนที่มิได้หว่าน '
Lke	19	25	(คนเหล่านั้นบอกท่านว่า ` ท่านเจ้าข้า เขามิได้หว่านแล้ว ')
Lke	19	26	` เราบอกเจ้าทั้งหลายว่า ทุกคนที่มีอยู่แล้วจะเพิ่มเติมให้เขาอีก แต่ผู้ที่ไม่มีความซื่อสัตย์นั้นจะต้องเอาไปจากเขา
Lke	19	27	ฝ่ายพวกศัตรูของเราที่ไม่ต้องการให้เราครอบครองเขานั้น จงพาเขามานี้และฆ่าเสียต่อหน้าเรา "
Lke	19	28	เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านี้แล้ว พระองค์ทรงดำเนินนำหน้าเขา ไปละขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Lke	19	29	ต่อมาเมื่อพระองค์เสด็จมาถึงหมู่บ้านเบธฟายีและหมู่บ้านเบธานีบนภูเขาซึ่งเรียกว่า มะกอกเทศ พระองค์ทรงใช้สาวกสองคนของพระองค์
ไป			
Lke	19	30	สั่งว่า " จงเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ตรงหน้า เมื่อเข้าไปแล้วจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ที่ยังไม่เคยมีใครขี่ขึ้นขี่เลย จงแก้มันออกมาเถิด
Lke	19	31	ถ้ามีผู้ใดถามท่านว่า ` ท่านแก้มันทำไม ' จงบอกเขาว่า ` เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ลูกลา นี้ ' "
Lke	19	32	สาวกที่รับใช้ท่านนั้น ได้ไปพบเหมือนที่พระองค์ตรัสแก่เขาแล้ว
Lke	19	33	เมื่อเขากำลังแก้ลูกลานั้น พวกเจ้าของก็ถามเขาว่า " ท่านแก้ลูกลาทำไม "
Lke	19	34	ฝ่ายเขาตอบว่า " องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ลูกลา นี้ "
Lke	19	35	แล้วเขาก็จึงลูกลามาถึงพระเยซูและเอาเสื้อของตนปลงบนหลังลา และเชิญพระเยซูขึ้นทรงลานั้น
Lke	19	36	เมื่อพระองค์เสด็จไป เขาทั้งหลายก็เอาเสื้อของตนปลงตามหนทาง
Lke	19	37	เมื่อพระองค์เสด็จมาถึงซึ่งจะลง ไปจากภูเขามะกอกเทศแล้ว เหล่าสาวกทุกคนมีความเปรมปรีดีเพราะบรรดามหกิจซึ่งเขาได้เห็นนั้น จึงเริ่ม

สรรเสริญพระเจ้าเลี้ยงตั้ง

Lke 19 38
 Lke 19 39
 Lke 19 40
 Lke 19 41
 Lke 19 42
 Lke 19 43
 Lke 19 44

ได้รู้เวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเจ้า "

Lke 19 45
 Lke 19 46
 Lke 19 47
 Lke 19 48
 Lke 20 1

ผู้ใหญ่มาพบพระองค์

Lke 20 2
 Lke 20 3
 Lke 20 4
 Lke 20 5
 Lke 20 6
 Lke 20 7
 Lke 20 8
 Lke 20 9

นาน

Lke 20 10
 รับใช้คนนั้นและไล่ให้กลับไปมือเปล่า

Lke 20 11
 Lke 20 12
 Lke 20 13
 Lke 20 14
 Lke 20 15
 Lke 20 16

เช่นนั้นเลย "

Lke 20 17
 กลับกลายเป็นศิลาหม้อแล้ว "

Lke 20 18
 Lke 20 19

กล่าวประชาชน

Lke 20 20
 ในอำนาจและอาญาของเจ้าเมือง

Lke 20 21

แต่สั่งสอนทางของพระเจ้าจริงๆ

Lke 20 22
 Lke 20 23
 Lke 20 24
 Lke 20 25
 Lke 20 26
 Lke 20 27
 Lke 20 28

ภรรยาของตน เพื่อสืบเชื้อสายของพี่ชายไว้ "

Lke 20 29
 Lke 20 30
 Lke 20 31
 Lke 20 32
 Lke 20 33
 Lke 20 34
 Lke 20 35
 Lke 20 36
 Lke 20 37

เป็นพระเจ้าของอิสราเอล และเป็นพระเจ้าของยาโคบ "

Lke 20 38
 Lke 20 39
 Lke 20 40
 Lke 20 41
 Lke 20 42
 Lke 20 43
 Lke 20 44
 Lke 20 45
 Lke 20 46

เลี้ยง

Lke 20 47
 Lke 21 1

ว่า " ขอให้พระมหากษัตริย์ผู้ที่ตั้งใจมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ จะมีสันติสุขในสวรรค์ และทรงสง่าราศีในที่สุด "

ฝ่ายฟาริสีบางคนในหมู่ประชาชนนั้นทูลพระองค์ว่า " อาจารย์เจ้าข้า จงห้ามเหล่าสาวกของท่าน "

พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " เรามอบท่านทั้งหลายไว้ถึงคนเหล่านี้จะนั่งเสีย ศิลาทั้งหลายก็จงจะส่งเสียงร้องแทนที่ "

ครั้นพระองค์เสด็จมาใกล้ทอดพระเนตรเห็นกรุงแล้ว ก็กินแสงเสภากรุงนั้น

ตรัสว่า " ถ้าเจ้า คือเจ้าเอง รู้ในกาลวันนี้ว่า สิ่งอะไรจะให้สันติสุข แต่เดี๋ยวนี้สิ่งนั้นบังซ่อนไว้จากตาของเจ้าแล้ว ด้วยว่าเวลาจะมาถึงเจ้า เมื่อศัตรูของเจ้าจะก่อเชิงเทินต่อสู้เจ้า และล้อมขังเจ้าไว้ทุกด้าน แล้วจะเหวี่ยงเจ้าลงให้رابบนพื้นดิน กับลูกทั้งหลายของเจ้าซึ่งอยู่ในเจ้า และเขาจะไม่ปล่อยให้ศิลาช้อนทับกันไว้ภายในเจ้าเลย เพราะเจ้าไม่

ฝ่ายพระองค์เสด็จเข้าไปในพระวิหาร แล้วทรงเริ่มขับไล่คนทั้งหลายที่ซื้อขายอยู่นั้น

ตรัสแก่เขาว่า " มีพระวจนะเขียนไว้ว่า `นิเวศของเราเป็นนิเวศสำหรับอธิษฐาน' แต่เจ้าทั้งหลายมากระทำให้เป็น `ถ้ำของพวกโจร' "

พระองค์ทรงสั่งสอนในพระวิหารทุกวัน แต่พวกบโรหิตใหญ่ พวกธรรมาจารย์ และคนสำคัญของพลเมืองได้หาช่องทางที่จะประหารพระองค์เสีย แต่เขาไม่พบช่องทางที่จะกระทำอะไรได้ เพราะว่าการที่ปวงชนฟังพระองค์มาก

ต่อมาวันหนึ่งเมื่อพระองค์กำลังทรงสั่งสอนคนทั้งปวงในพระวิหารและประกาศข่าวประเสริฐ พวกบโรหิตใหญ่ พวกธรรมาจารย์ และพวก

และทูลพระองค์ว่า " จงบอกพวกเราเถิด ท่านกระทำการเหล่านี้โดยลึทธิอันใด หรือใครให้ลึทธินี้แก่ท่าน "

พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " เราจะถามท่านทั้งหลายสักข้อหนึ่งด้วย จงตอบ เราเถิด

คือบัพติศมาของยอห์นนั้นมาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์ "

เขาจึงปรึกษากันว่า " ถ้าเราว่า `มาจากสวรรค์' ท่านจะถามว่า `เหตุไฉนท่านจึงไม่เชื่อยอห์นเล่า' "

แต่ถ้าเราว่า `มาจากมนุษย์' คนทั้งปวงก็จะเอาหินขว้างเรา เพราะเขาทั้งหลายถือกันว่ายอห์นเป็นศาสดาพยากรณ์ "

เขาจึงตอบว่าเขาไม่ทราบว่ามีมาจากไหน

พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " เราจะไม่บอกท่านทั้งหลายเหมือนกันว่า เรากระทำการเหล่านี้โดยลึทธิอันใด "

แล้วพระองค์ตั้งต้นตรัสคำอุปมาให้คนทั้งหลายฟังดังต่อไปนี้ว่า " ยังมีชายคนหนึ่งได้ทำสวนองุ่นและให้ชาวสวนเช่า แล้วก็ไปเมืองไกลเสียช้านาน

เมื่อถึงเวลาแล้วจึงใช้ผู้รับใช้คนหนึ่งไปหากคนเช่าสวนเหล่านั้น เพื่อเขาจะได้ให้ผลองุ่นจากสวนแบ่งแก่เขาบ้าง แต่คนเช่าสวนนั้นได้เขียนตีผู้

แล้วเจ้าของสวนจึงใช้ผู้รับใช้อีกคนหนึ่ง แต่คนเช่าสวนได้เขียนตีและทำการนำอภัยตต่างๆแก่ผู้รับใช้นั้นด้วย และได้ไล่ให้กลับไปมือเปล่า

แล้วเจ้าของสวนจึงใช้คนที่สามไปและคนเช่าสวนนั้นก็ทำให้เขาบาดเจ็บ แล้วผลักใสออกไป

ฝ่ายเจ้าของสวนองุ่นจึงว่า `เราจะทำอย่างไรดี เราจะใช้บุตรชายที่รักของเราไป เมื่อเห็นบุตรนั้นเขาจะเคารพนับถือ '

แต่พวกคนเช่าสวนเมื่อเห็นบุตรนั้นก็ปรึกษากันว่า `คนนี่แหละเป็นทายาท มาเถิด ให้เราฆ่าเขาเสีย เพื่อมรดกจะตกกับเรา' "

แล้วเขาก็ผลักบุตรนั้นออกไปนอกสวนฆ่าเสีย เหตุฉะนั้นเจ้าของสวนจะทำอย่างไรกับเขาเหล่านั้น

ท่านจะฆ่าคนเช่าสวนเหล่านั้นเสีย แล้วจะเอาสวนองุ่นนั้นให้ผู้อื่นเช่า " คนทั้งหลายเมื่อได้ยินดังนั้นจึงว่า " ขอพระเจ้าอวยอมาให้เป็นเช่นนั้นเลย "

ฝ่ายพระองค์ทรงเพ่งดูเขาและตรัสว่า " เหตุฉะนั้นพระเจ้าจะซึ่งเขียนไว้ นั้นหมายความว่า `ศิลาซึ่งช่างก่อได้ปฏิเสธเสีย ได้

ผู้ใดล้มทับศิลานั้น ผู้นั้นจะต้องแตกหักไป แต่ศิลานั้นจะตกทับผู้ใด ผู้นั้นจะแหลกละเอียดไป "

ฝ่ายพวกบโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์ร่ำอุทานว่า พระองค์ได้ตรัสคำอุปมานี้แก่เราเอง จึงอยากจะจับพระองค์ในเวลานั้นแต่เขา

เขาจึงตามดูพระองค์ และใช้คนให้ปลอมเป็นเหมือนคนชอบธรรมไปสอดแนม หวังจะจับผิดในพระดำรัสของพระองค์ เพื่อจะมอบพระองค์ไว้

คนเหล่านั้นจึงทูลถามพระองค์ว่า " อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายทราบอยู่ว่า ท่านกล่าวและสั่งสอนล้วนแต่ความจริงและมีได้เลือกหน้าผู้ใด

การที่จะส่งส่วยให้แก่ซีซาร์นั้นถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่ "

ฝ่ายพระองค์ทรงหยั่งรู้อย่างของเขาคือตรัสแก่เขาว่า " ท่านทั้งหลายทดลองเราทำไม

จงให้เราดูเงินตราเหรียญหนึ่งเถิด รูปและคำจารึกนี้เป็นของใคร " เขาทูลตอบว่า " ของซีซาร์ "

แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า " ของของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า "

คนเหล่านั้นจับผิดในพระดำรัสของพระองค์ต่อหน้าประชาชน ไม่ได้ และเขาก็ประหลาดใจในพระดำรัสตอบของพระองค์จึงนิ่งไป

ยังมีพวกสะดูสีบางคนมาหาพระองค์ ซึ่งเขาทั้งหลายว่า การฟื้นขึ้นมาจากความตายนั้น ไม่มี เขาจึงทูลถามพระองค์

ว่า " อาจารย์เจ้าข้า โมเสสได้เขียนสั่งข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ว่า `ถ้าชายผู้ใดตายและมีภรรยา แต่ไม่มีบุตร ก็ให้น้องชายรับพี่สะใภ้แทนไว้เป็น

ยังมีพี่น้องผู้ชายเจ็ดคน พี่หัวปีมีภรรยาแล้วก็ตายไม่มีบุตร

แล้วน้องที่สองก็รับหญิงนั้นเป็นภรรยา แล้วก็ตาย ไม่มีบุตร

ที่สามนั้นก็รับหญิงนั้นเป็นภรรยา ทั้งเจ็ดคนก็เหมือนกัน ไม่มีบุตร แล้วก็ตาย

ที่สุดผู้หญิงนั้นก็ตายด้วย

เหตุฉะนั้น ในวันที่จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย หญิงนั้นจะเป็นภรรยาของใคร ด้วยนางได้เป็นภรรยาของชายทั้งเจ็ดนั้นแล้ว "

พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " คนในโลกนี้มีการสมรสกัน และยกให้เป็นสามีภรรยา

แต่เขาเหล่านั้นที่สมควรจะลี้โลกหน้า และลี้ถึงการฟื้นขึ้นมาจากความตาย ไม่มีการสมรสกัน หรือยกให้เป็นสามีภรรยา

และเขาจะตายอีกไม่ได้ เพราะเขาเป็นเหมือนทูตสวรรค์ เป็นบุตรของพระเจ้า ด้วยว่าเป็นลูกแห่งการฟื้นขึ้นมาจากความตาย

แต่คนที่ตายจะถูกขบให้เป็นขึ้นมาใหม่นั้น โมเสสก็ยังได้สำแดงในเรื่องพุ่มไม้ คือที่ได้เรียกองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า `เป็นพระเจ้าของอับราฮัม

พระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าของคนตาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าของคนเป็น ด้วยว่าจำเพาะพระเจ้าคนทุกคนเป็นอยู่ "

ธรรมาจารย์บางคนจึงทูลว่า " อาจารย์เจ้าข้า ท่านพูดดีแล้ว "

หลังจากนั้น พวกเขาก็ไม่กล้าจะทูลถามพระองค์ต่อไปอีก

พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า " ที่คนทั้งหลายว่า พระคริสต์ทรงเป็นเชื้อสายของดาวิดนั้นเป็นได้อย่างไร

ด้วยว่าท่านดาวิดเองได้กล่าวไว้ในหนังสือสดุดีว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา

จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน "

ดาวิดยังได้ทรงเรียกท่านว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ท่านจะเป็นเพียงเชื้อสายของดาวิดอย่างไรได้ "

เมื่อคนทั้งหลายกำลังฟังอยู่ พระองค์จึงตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า

" จงระวังพวกธรรมาจารย์ให้ดี ผู้ที่ชอบสวมเสื้อยาวเดินไปมา ชอบให้คนคำนับกลางตลาด ชอบนั่งที่สูงในธรรมศาลาและที่อันมีเกียรติในการ

เขามักรับเอาเรือนของหญิงม่าย และเสแสร้งอธิษฐานเสียยืดยาว เขาทั้งหลายนั้นจะต้องมีโทษหนักยิ่งขึ้น "

พระองค์จึงยกพระพิศมัยทอดพระเนตรเห็นคนมั่งมีทั้งหลายนำเงินมาใส่ในตู้เก็บเงินถวาย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	21	2	พระองค์ทอดพระเนตรเห็นหญิงมายคนหนึ่งเป็นคนจนนำเหรียญทองแดงสองอันมาใส่ด้วย
Lke	21	3	พระองค์ตรัสว่า " เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า หญิงมายคนนี้ได้ใส่ไว้มากกว่าคนทั้งปวงนี้
Lke	21	4	เพราะว่าคนทั้งปวงนี้ได้เอาเงินเหลือใช้ของเขามาใส่ถวายแด่พระเจ้า แต่ผู้หญิงนี้ซัดสนที่สุด ยังได้เอาเงินที่มีอยู่สำหรับเลี้ยงชีวิตของตนมาใส่
จนหมด"			
Lke	21	5	เมื่อบางคนพูดชมพระวิหารว่า ได้ตกแต่งไว้ด้วยศิลางามและเครื่องกาย พระองค์จึงตรัสว่า
Lke	21	6	" สิ่งเหล่านี้ที่ท่านทั้งหลายเห็น วันหนึ่งศิลาที่ซ้อนทับกันอยู่ที่นี้ซึ่งจะไม่ถูกทำลายลงก็ไม่มี"
Lke	21	7	เขาทั้งหลายทูลถามพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า เหตุการณ์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร สิ่งใดเป็นหมายสำคัญว่าการทั้งปวงนี้จงจะ
บังเกิดขึ้น"			
Lke	21	8	พระองค์จึงตรัสว่า " ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง ด้วยว่าจะมีหลายคนมาต่างอ้างนามของเราและว่า `เราเป็นพระคริสต์' และ
ว่า `เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว'		8	ท่านทั้งหลายอย่าตามเขาไปเลย
Lke	21	9	เมื่อท่านทั้งหลายจะไต่ยั้งถึงการสงครามและการจลาจล อย่าตกใจกลัว เพราะว่าสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องเกิดขึ้นก่อน แต่ที่สุดปลายยังจะ ไม่มา
ทันที"			
Lke	21	10	แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า " `ประชาชาติต่อประชาชาติ ราชอาณาจักรต่อราชอาณาจักรจะต่อสู้กัน'
Lke	21	11	ที่จะเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ในที่ต่างๆ และจะเกิดกึ่งดาวอาหารและโรคภัย และจะมีความวิบัติอันน่ากลัว และหมายสำคัญใหญ่ๆจากฟ้า
สวรรค์			
Lke	21	12	แต่ก่อนเหตุการณ์เหล่านั้นเขาจะจับท่านไว้ และจะข่มเหงท่านและมอบท่านไว้ในธรรมศาลาและในคุก และพาท่านไปต่อหน้ากษัตริย์และเจ้า
เมืองเพราะเหตุนามของเรา			
Lke	21	13	การนั้นจะเกิดแก่ท่านเพื่อท่านจะได้เป็นพยาน
Lke	21	14	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายต้องปลงใจไว้ว่า จะไม่คิดนึกก่อนว่าจะแก้ตัวอย่างไร
Lke	21	15	ด้วยว่า ราชจะให้ปากและปัญญาแก่ท่าน ซึ่งศัตรูทั้งหลายของท่านจะต่อต้านและคัดค้านไม่ได้
Lke	21	16	แม้แต่บิดามารดาญาติพี่น้องและมิตรสหายจะทรยศท่านไว้ และพวกเขาจะฆ่าบางคนในพวกท่านเสีย
Lke	21	17	คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะเหตุนามของเรา
Lke	21	18	แต่ผมของท่านสักเส้นหนึ่งจะเสียไปก็หาไม่ได้
Lke	21	19	ท่านจะได้ชีวิตรอดโดยความอดทนของท่าน
Lke	21	20	เมื่อท่านเห็นกองทัพทั้งหลายมาตั้งล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อนั้นจงรู้ว่าวิบัติของกรุงนั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว
Lke	21	21	เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขาและผู้ที่อยู่ในกรุงให้ออกไป และผู้ที่อยู่บ้านนอกอย่าให้เข้ามาในกรุง
Lke	21	22	เพราะว่าเวลานั้นเป็นวันแห่งการแค้นเคืองเพื่อให้สิ่งสารพัดที่เขียนไว้สำเร็จ
Lke	21	23	แต่ในวันเหล่านั้นวิบัติแก่หญิงที่มีครรภ์หรือมีลูกอ่อนกินนมอยู่ เพราะว่าจะมีความทุกข์ร้อนใหญ่หลวงบนแผ่นดิน และจะทรงพระพิโรธแก่
พลเมืองนี้			
Lke	21	24	เขาจะล้มลงด้วยคมดาบ และต้องถูกกวาดเอาไปเป็นเชลยทั่วทุกประชาชาติ และคนต่างชาติจะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าเวลากำหนด
ของคนต่างชาตินั้นจะครบถ้วน			
Lke	21	25	จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ ที่ดวงจันทร์ และที่ดวงดาวทั้งปวง และบนแผ่นดินก็จะมีความทุกข์ร้อนตามชาติต่างๆ ซึ่งมีความจงนสนแทนท์
เพราะเสียงกึกก้องของทะเลและคลื่น			
Lke	21	26	จิตใจมนุษย์ก็จะสลบไปเพราะความกลัว และเพราะสังหารถึงเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดในโลก ด้วยว่า `บรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะ
สะเทือนสะท้าน'			
Lke	21	27	เมื่อนั้นเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆ ทรงฤทธานภาพและสง่าราศีเป็นอันมาก
Lke	21	28	เมื่อเหตุการณ์ทั้งปวงนี้เริ่มจะบังเกิดขึ้นนั้น จงยึดตัวและผนึกศีรษะขึ้น ด้วยการไถ่ท่านใกล้จะถึงแล้ว"
Lke	21	29	พระองค์ตรัสคำอุปมาแก่เขาว่า " จงดูต้นมะเดื่อและต้นไม้ทั้งปวงเกิด
Lke	21	30	เมื่อผลิใบออกแล้ว ท่านทั้งหลายก็เห็นและรู้อยู่เองว่าฤดูร้อนจวนจะถึงแล้ว
Lke	21	31	เช่นนั้นแหละ เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าใกล้จะถึงแล้ว
Lke	21	32	เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนในชั่วอายุนี้จะไม่ล่วงลับไปก่อนสิ่งทั้งปวงนั้นจะสำเร็จ
Lke	21	33	ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่ถ้อยคำของเราจะสูญหายไปหาไม่ได้เลย
Lke	21	34	แต่จงระวังตัวให้ดี เลือกว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดใจของท่านจะผันไปด้วยอาการกินและดื่ม และด้วยการเมา และด้วยคิดกังวลถึงชีวิตนี้ แล้ว
เวลานั้นจะมาถึงท่านโดยไม่รู้ตัว			
Lke	21	35	เพราะว่าวันนั้นจะมาดจบังง แร้วถึงคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วพื้นแผ่นดินโลก
Lke	21	36	เหตุฉะนั้นจงเฝ้าระวังและอธิษฐานอยู่ทุกเวลา เพื่อท่านทั้งหลายจะสมควรที่จะพ้นเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะบังเกิดมานั้น และจะยืนอยู่ต่อหน้า
บุตรมนุษย์ได้"			
Lke	21	37	กลางวันพระองค์ทรงสั่งสอนในพระวิหาร และกลางคืนก็เสด็จออกไปประทับที่ภูเขายี่สิบสองกิโลเมตร
Lke	21	38	คนทั้งปวงก็มาหาพระองค์ในพระวิหารแต่เช้าตรู่เพื่อจะฟังพระองค์
Lke	22	1	เทศกาลเลี้ยงขนมปังไร้เชื้อที่เรียกว่าปัสกามาใกล้แล้ว
Lke	22	2	พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกธรรมจารย์หาช่องทางว่าเขาจะฆ่าพระองค์ได้อย่างไร เพราะเขากลัวประชาชน
Lke	22	3	ฝ่ายชาตานเข้าดลใจยูดาสที่เรียกว่าอิสคาริโอทที่นับเข้าในพวกสาวกสิบสองคน
Lke	22	4	ยูดาสได้ไปปรึกษากับพวกปุโรหิตใหญ่และพวกนายทหารว่า จะทรยศพระองค์ให้เขาได้ด้วยวิธีใด
Lke	22	5	คนเหล่านั้นดีใจ และตกลงกับยูดาสว่าจะให้เงิน
Lke	22	6	ยูดาสจึงให้สัญญา และคอยหาโอกาสที่จะทรยศพระองค์ให้แก่เขาเมื่อว่างคน
Lke	22	7	พอถึงวันกินขนมปังไร้เชื้อ เมื่อเขาต้องฆ่าลูกแกะสำหรับปัสกา
Lke	22	8	พระองค์จึงทรงใช้เปโตรและยอห์นไปสั่งว่า " จงไปจัดเตรียมปัสกาให้เราทั้งหลายกิน"
Lke	22	9	เขาทูลถามพระองค์ว่า " จะให้ข้าพระองค์จัดเตรียมที่ไหน"
Lke	22	10	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ดูเถิด เมื่อท่านเข้าไปในกรุงก็จะมีชายคนหนึ่งทูนหม้อน้ำมาพบท่าน เขาจะเข้าไปเรือนไหน จงตามเขาไปในเรือน
นั้น			
Lke	22	11	จงพูดกับเจ้าของเรือนว่า ` พระอาจารย์ให้ถามท่านว่า " ห้องที่เรากินปัสกากับเหล่าสาวกของเราได้นั้นอยู่ที่ไหน" "
Lke	22	12	เจ้าของเรือนจะชี้ให้ท่านเห็นห้องใหญ่ซึ่งบนที่ตกแต่งไว้แล้ว ที่นั่นแหละจงจัดเตรียมไว้เถิด"
Lke	22	13	เขาทั้งสองจึงไปและพบเหมือนคำที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขา แล้วได้จัดเตรียมปัสกาไว้พร้อม
Lke	22	14	เมื่อถึงเวลาพระองค์ทรงเอนพระกายลงสวดยพร้อมทั้งอัครสาวกสิบสองคน
Lke	22	15	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " เรามีกวามปรารถนาอย่างยิ่งที่จะกินปัสกานี้กับพวกท่าน ก่อนเราจะต้องทนทุกข์ทรมาน
Lke	22	16	ด้วยเรบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะ ไม่กินปัสกานี้อีกจนกว่าจะสำเร็จในอาณาจักรของพระเจ้า"
Lke	22	17	พระองค์ทรงหยิบถ้วย ขอบพระคุณแล้วตรัสว่า " จงรับถ้วยนี้แบ่งกันดื่ม"
Lke	22	18	เพราะเรบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะ ไม่ดื่มนี้อีกจนกว่าจะสำเร็จในอาณาจักรของพระเจ้าจะมา"
Lke	22	19	พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ขอบพระคุณแล้วให้ส่งให้แก่เขาทั้งหลายตรัสว่า " นี่เป็นกายของเรา ซึ่งได้ให้สำหรับท่านทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้
ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา"			
Lke	22	20	เมื่อรับประทานแล้ว จึงทรงหยิบถ้วยกระทำเหมือนกันตรัสว่า " ถ้วยนี้เป็นพันธสัญญาใหม่โดยโลหิตของเราซึ่งเทออกเพื่อท่านทั้งหลาย
Lke	22	21	แต่ดูเถิด มือของผู้ที่จะทรยศเราไว้ก็อยู่กับเราบัดนี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	22	22	เพราะบุตรมนุษย์จะเสด็จไปเหมือนได้ทรงดำริไว้แต่ก่อนแล้ว แต่วิบัติแก่ผู้คนที่จะทรยศพระองค์ไว้"
Lke	22	23	เหล่าสาวกจึงเริ่มถามกันและกันว่า จะเป็นใครในพวกเขาที่จะกระทำการนั้น
Lke	22	24	มีการเถียงกันด้วยว่าจะนับว่าใครในพวกเขาเป็นใหญ่ที่สุด
Lke	22	25	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " กษัตริย์ของชนต่างชาติย่อมเป็นเจ้าของเหนือเขา และผู้ที่มิอำนาจเหนือเขานั้น เขาเรียกว่าเจ้าบุญนายคุณ
Lke	22	26	แต่พวกท่านจะหาเป็นอย่างนั้นไม่ ผู้ใดในพวกท่านที่เป็นใหญ่ที่สุด ให้ผู้นั้นเป็นเหมือนผู้เล็กน้อยที่สุด และผู้ใดเป็นนาย ให้ผู้นั้นเป็นเหมือน
คนรับใช้			
Lke	22	27	ด้วยว่าใครเป็นใหญ่กว่า ผู้ที่เอนกายลงรับประทานครบหรือผู้รับใช้ ผู้ที่เอนกายลงรับประทานครบมิใช่หรือ แต่ว่าเราอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลายเหมือน
ผู้รับใช้			
Lke	22	28	ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นคนที่ได้อยู่กับเราในเวลาที่เราถูกทดลอง
Lke	22	29	และพระบิดาของเราได้ทรงจัดเตรียมอาณาจักรมอบให้แก่เราอย่างไร เราก็จะจัดเตรียมอาณาจักรมอบให้แก่ท่านทั้งหลายเหมือนกัน
Lke	22	30	คือท่านทั้งหลายจะกินและดื่มที่โต๊ะของเราในอาณาจักรของเรา และจะนั่งบนที่นั่งพิพากษาพวกอิสราเอลสิบสองตระกูล "
Lke	22	31	และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า " ซิโมน ซิโมนเอ๋ย ดูเถิด ซาตาน ได้ขอท่านไว้เพื่อจะผิดรอนท่านเหมือนผิดข้าวสาลี
Lke	22	32	แต่เรา ได้อธิษฐานเผื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด และเมื่อท่าน ได้หันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน "
Lke	22	33	ฝ่ายเขาจึงทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์พร้อมแล้วที่จะ ไปกับพระองค์ ถึงจะต้องติดคุกและถึงความตายก็ดี "
Lke	22	34	พระองค์ตรัสว่า " เปโตรเอ๋ย เรามอบท่านไว้ว่านี่ก่อน ไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธว่าไม่รู้จักเราถึงสามครั้ง "
Lke	22	35	พระองค์จึงตรัสถามเหล่าสาวกว่า " เมื่อเรา ได้ใช้ท่านทั้งหลายออกไปโดยไม่มีเงิน ไม่มียาม ไม่มีรองเท้า ท่านชดสนสิ่งใดบ้างหรือ "
เขาทั้งหลายทูลตอบว่า " หามิได้ "			
Lke	22	36	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " แต่เดี๋ยวนี้ใครมีเงินให้เอาไปด้วย และยามก็ให้เอาไปเหมือนกัน และผู้ใดที่ไม่มียาบก็ให้ขายเสื้อคลุมของตนไป
ชื่อยาบ			
Lke	22	37	ด้วยเรามอบท่านทั้งหลายว่า พระวาจะซึ่งเขียนไว้แล้วนั้นต้องสำเร็จในเรา คือว่า ` ท่านถูกนับเข้ากับบรรดาผู้ละเมิด ' เพราะว่าคำ
พยากรณ์ที่เล็งถึงเรานั้นจะสำเร็จ "			
Lke	22	38	เขาทูลตอบว่า " พระองค์เจ้าข้า ดูเถิด มีดาบสองเล่ม " พระองค์ตรัสกับเขาว่า " พอเสียทีเถอะ "
Lke	22	39	ฝ่ายพระองค์เสด็จออกไปยังภูเขามะกอกเทศตามเคย และเหล่าสาวกของพระองค์ก็ตามพระองค์ไปด้วย
Lke	22	40	เมื่อมาถึงที่นั่นแล้ว พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " จงอธิษฐานเพื่อมิให้เข้าในการทดลอง "
Lke	22	41	แล้วพระองค์ดำเนิน ไปจากเขาไกลประมาณขว้างหินตกและทรงคุกเข่าลงอธิษฐาน
Lke	22	42	ว่า " พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอพระทัย ขอให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่
ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เถิด "			
Lke	22	43	ทูตสวรรค์องค์หนึ่งจากสวรรค์มาปรากฏแก่พระองค์ช่วยชูกำลังพระองค์
Lke	22	44	เมื่อพระองค์ทรงเป็นทุกข์มากนักพระองค์ยิ่งปลงพระทัยอธิษฐาน พระเสโทของพระองค์เป็นเหมือนโลหิตไหลหยดลงถึงดินเป็นเม็ดใหญ่
Lke	22	45	เมื่อทรงอธิษฐานเสร็จและลุกขึ้นแล้ว พระองค์เสด็จมาถึงเหล่าสาวก พบเขานอนหลับอยู่ด้วยกำลังทุกข์โศก
Lke	22	46	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " นอนหลับทำไม จงลุกขึ้นอธิษฐานเพื่อท่านจะไม่เข้าในการทดลอง "
Lke	22	47	พระองค์ตรัสยังไมทันขาดคำ ดูเถิด มีคนเป็นอันมาก และผู้ที่ชื่อว่า ยูดาส เป็นคนหนึ่ง ในสาวกสิบสองคนนำหน้าเข้ามา ยูดาสเข้ามาใกล้พระ
เยซูเพื่อจุมพือพระองค์			
Lke	22	48	แต่พระเยซูตรัสถามเขาว่า " ยูดาส ท่านจะทรยศบุตรมนุษย์ด้วยการจุมพือหรือ "
Lke	22	49	เมื่อคนทั้งปวงที่อยู่รอบพระองค์เห็นว่าเกิดเหตุอะไรต่อไป เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า ให้เราเอาดาบฟันเขาหรือ "
Lke	22	50	และมีคนหนึ่ง ในเหล่าสาวก ได้ฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาปิโรหิต ถูกหว่านขวานของซาตาน
Lke	22	51	แต่พระเยซูตรัสว่า " พอเสียทีเถอะ " แล้วพระองค์ทรงถูกต้องไปหุคนนั้นให้เขาหาย
Lke	22	52	ฝ่ายพระเยซูตรัสแก่พวกปิโรหิตใหญ่ พวกนายทหารรักษาพระวิหาร และพวกผู้ใหญ่ที่ออกมาจับพระองค์นั้นว่า " ท่านทั้งหลายเห็นเราเป็น
โจรหรือจึงถือดาบถือตะบองออกมา			
Lke	22	53	เมื่อเราอยู่กับท่านทั้งหลายในพระวิหารทุกๆวัน ท่านก็มิได้ยื่นมือออกจับเรา แต่เวลานี้เป็นที่ของท่านและเป็นอำนาจแห่งความผิด "
Lke	22	54	เขาก็จับพระองค์พาเข้าไปในบ้านมหาปิโรหิต เปโตรติดตามไปห่างๆ
Lke	22	55	เมื่อเขาก่อไฟที่กลางลานบ้านและนั่งลงด้วยกันแล้ว เปโตรก็นั่งอยู่ท่ามกลางเขา
Lke	22	56	มีสาวใช้คนหนึ่งเห็นเปโตรนั่งอยู่ใกล้ไฟ จึงเพ่งดูแล้วว่า " คนนี้ได้อยู่กับผู้นั้นด้วย "
Lke	22	57	แต่เปโตรปฏิเสธพระองค์ว่า " แม่เอ๋ย คนนั้นข้าไม่รู้จัก "
Lke	22	58	สักครู่หนึ่ง มีอีกคนหนึ่งเห็นเปโตรจึงว่า " เจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกนั้นด้วย " เปโตรจึงว่า " พอเอ๋ย ข้ามิได้เป็น "
Lke	22	59	อยู่มากประมาณอีกชั่วโมงหนึ่งมีอีกคนหนึ่งยืนขึ้นแข็งแรงว่า " แน่แล้ว คนนี้อยู่กับเขาด้วย เพราะเขาเป็นชาวกาลิลี "
Lke	22	60	แต่เปโตรพูดว่า " พอเอ๋ย ที่ท่านว่านั้นข้าไม่รู้จัก " เมื่อเปโตรกำลังพูดยังไม่ทันขาดคำ ในทันใดนั้น ไก่ขัน
Lke	22	61	องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปลี่ยวดูเปโตร แล้วเปโตรก็ระลึกถึงคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้แก่เขาว่า " ก่อนไก่ขัน ท่านจะ
ปฏิเสธเราถึงสามครั้ง "			
Lke	22	62	แล้วเปโตรก็ออกไปข้างนอกร้อง ให้เป็นทุกข์นัก
Lke	22	63	ฝ่ายคนที่คุมพระเยซูก็เยาะเย้ยโวยวายพระองค์
Lke	22	64	และเมื่อเขาเอาผ้าผูกปิดพระเนตรของพระองค์แล้ว เขาจึงตบพระพักตร์พระองค์ถามพระองค์ว่า " จงพยากรณ์เถอะว่า ใครตบเจ้า "
Lke	22	65	และเขาพูดคำหมิ่นประมาทแก่พระองค์อีกหลายประการ
Lke	22	66	ครั้นรุ่งเช้าพวกผู้ใหญ่ของพลเมืองกับพวกปิโรหิตใหญ่ และพวกธรรมาจารย์ได้ประชุมกัน และเขาพาพระองค์เข้าไปในศาลสูงของเขา และ
พูดว่า			
Lke	22	67	" ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ จงบอกเราเถิด " แต่พระองค์ทรงตอบเขาว่า " ถึงเราจะบอกท่าน ท่านก็จะไม่เชื่อ
Lke	22	68	และถึงเราถามท่าน ท่านก็จะไม่ตอบเรา และจะไม่ปล่อยให้เราไป
Lke	22	69	แต่ตั้งแต่นี้ไปบุตรมนุษย์จะนั่งข้างขวาของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพ "
Lke	22	70	คนทั้งปวงจึงถามว่า " ท่านเป็นบุตรของพระเจ้าหรือ " พระองค์ตรัสแก่เขาว่า " ก็ท่านว่าแล้วว่าเราเป็น "
Lke	22	71	เขาทั้งหลายจึงว่า " เราต้องการพยานอะไรอีกเล่า เพราะว่าพวกเรา ได้ยินจากปากของเขามาแล้ว "
Lke	23	1	เขาทั้งปวงจึงลุกขึ้นพาพระองค์ไปหาปีลาต
Lke	23	2	และเขาเริ่มฟ้องพระองค์ว่า " เราได้พบคนนี่ยขยชนชาติของเราและห้ามมิให้ส่งสายแก่ศิซาร์ และว่าตัวเองเป็นพระคริสต์กษัตริย์องค์หนึ่ง "
Lke	23	3	ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า " ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ " พระองค์ตรัสตอบท่านว่า " ก็ท่านว่าแล้ว "
Lke	23	4	ปีลาตจึงว่าแก่พวกปิโรหิตใหญ่กับประชาชนว่า " เราไม่เห็นว่าคุณมีความผิด "
Lke	23	5	เขาทั้งหลายจึงกล่าวแก่เขาว่า " คนนี้ขยยพลเมืองให้ขุนนาย และสั่งสอนทั่วตลอดยูเดีย ตั้งแต่กาลิลีจนถึงที่นี่ "
Lke	23	6	เมื่อปีลาตได้ยินถึงแคว้นกาลิลี ท่านจึงถามว่าคนนี้เป็นชาวกาลิลีหรือ
Lke	23	7	เมื่อทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นคนอยู่ในท้องที่ของเฮโรด ท่านจึงส่งพระองค์ไปหาเฮโรด ผู้กำลังอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มในเวลานั้น
Lke	23	8	เมื่อเฮโรด ได้เห็นพระเยซูก็มีความยินดีมาก ด้วยนานมาแล้วท่านอยากจะได้พบพระองค์ เพราะได้ยินถึงพระองค์หลายประการ และหวังว่าจะ
ได้เห็นพระองค์ทำการอัศจรรย์บ้าง			
Lke	23	9	ท่านจึงซักถามพระองค์เป็นหลายข้อ แต่พระองค์หาทรงตอบประการใดไม่
Lke	23	10	ฝ่ายพวกปิโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์ก็ยืนขึ้นฟ้องพระองค์แข็ง แรงมาก
Lke	23	11	เฮโรดกับพวกทหารของท่านกระทำต่อพระองค์อย่างดูหมิ่น เยาะเย้ย เอาเสื้อผ้ามายังสวมให้พระองค์ และส่งกลับไปหาปีลาตอีก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	23	12
Lke	23	13
Lke	23	14
นี่มีความผิดในข้อที่ท่านทั้งหลายฟ้องเขาแน่น		
Lke	23	15
ตาย		
Lke	23	16
Lke	23	17
Lke	23	18
Lke	23	19
Lke	23	20
Lke	23	21
Lke	23	22
เขาแล้วก็จะปล่อยเสีย "		
Lke	23	23
Lke	23	24
Lke	23	25
Lke	23	26
Lke	23	27
Lke	23	28
ของตบเกิด		
Lke	23	29
Lke	23	30
Lke	23	31
Lke	23	32
Lke	23	33
Lke	23	34
แบ่งปันกัน		
Lke	23	35
ช่วยตัวเองเกิด "		
Lke	23	36
Lke	23	37
Lke	23	38
Lke	23	39
Lke	23	40
Lke	23	41
Lke	23	42
Lke	23	43
Lke	23	44
Lke	23	45
Lke	23	46
แล้ว จึงทรงปล่อยพระวิญญาณจิตให้ออกไป		
Lke	23	47
Lke	23	48
Lke	23	49
Lke	23	50
Lke	23	51
พระเจ้า		
Lke	23	52
Lke	23	53
Lke	23	54
Lke	23	55
Lke	23	56
Lke	24	1
Lke	24	2
Lke	24	3
Lke	24	4
Lke	24	5
Lke	24	6
Lke	24	7
Lke	24	8
Lke	24	9
Lke	24	10
Lke	24	11
Lke	24	12
Lke	24	13
Lke	24	14
Lke	24	15
Lke	24	16
Lke	24	17
Lke	24	18
นี่		

ฝ่ายปิลาดกับเฮโรดคิดกันในวันนั้น ด้วยแต่ก่อนเป็นศัตรูกัน
 ปิลาดจึงสั่งพวกปรุหิตใหญ่ พวกขุนนางและประชาชนให้ประชุมพร้อมกัน
 จึงกล่าวแก่เขาว่า " ท่านทั้งหลายได้พาดนั้มาหาเราฟ้องว่าเขาได้ยุบประชาชน ดุเถิด เราได้สืบถามต่อหน้าท่านทั้งหลาย และไม่เห็นว่าการ
 และเฮโรดก็ไม่เห็นว่าเขามีความผิดด้วย เพราะเราได้ส่งพวกท่านทั้งหลายไปหาเฮโรด ดุเถิด คนนี้ไม่ได้ทำผิดอะไรซึ่งสมควรจะมีโทษถึง
 เหตุฉะนั้น เมื่อเราเขียนเขาแล้ว เราก็จะปล่อยเสีย "
 (เพราะท่านต้องปล่อยคนหนึ่งให้เขาทั้งหลายในเทศกาลเลี้ยงนั้น)
 แต่คนทั้งปวงร้องขึ้นพร้อมกันว่า " ถ้าจัดคนนี้เสีย และจงปล่อยบารับบัสให้เขาเถิด "
 (บารับบัสนั้นติดคอกอยู่เพราะก่อการจลาจลที่เกิดขึ้นในกรุงและกษัตริย์)
 ฝ่ายปิลาดยังมีน้ำใจจะใคร่ปล่อยพระเยซูจึงพูดกับเขาอีก
 แต่คนเหล่านั้นกลับตะโกนร้องว่า " ตรึงเขาเสีย ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด "
 ปิลาดจึงถามเขาครั้งที่สามว่า " ตรึงทำไม เขาได้ทำผิดประการใด เราไม่เห็นเขาทำผิดอะไรที่สมควรจะมีโทษถึงตาย เหตุฉะนั้นเมื่อเราเขียน
 ฝ่ายคนทั้งปวงก็เร่งร้องเสียงดังให้ตรึงพระองค์เสียที่กางเขน และเสียงของพวกเขาและของพวกปรุหิตใหญ่นั้นก็มีชัย
 ปิลาดจึงสั่งให้เป็นไปตามที่เขาทั้งหลายปรารถนา
 ท่านจึงปล่อยคนที่เขาขอขึ้น ซึ่งติดคอกอยู่เพราะก่อการจลาจลและฆ่าคน แต่ท่านได้มอบพระเยซูไว้ตามใจเขา
 เมื่อเขาพาพระองค์ออกไป เขาเกณฑ์ซีโมนชาวไซรินที่มาจากบ้านนอก แล้วเอากางเขนวางบนเขาให้แบกตามพระเยซูไป
 มีคนเป็นอันมากตามพระองค์ไป ทั้งพวกผู้หญิงที่พิลาบและคร่าคราญเพราะพระองค์
 พระเยซูจึงหันพระพักตร์มาหาเขาตรัสว่า " ริดามารซาเล็มเอ๋ย อย่าร้องไห้เพราะเราเลย แต่จงร้องไห้เพราะตนเอง และเพราะลูกทั้งหลาย
 ด้วยว่า ดุเถิด จะมีเวลาหนึ่งที่เขาทั้งหลายจะว่า ` ผู้หญิงเหล่านั้นที่เป็นหมัน และคร่ำครวญที่มีได้ปฏิสนธิ และหิวหน้ที่มีมิได้ให้ดุเถิด ก็เป็นสุข '
 คราวนั้นเขาจะเริ่มกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ` จงล้มทับเราเถิด ' และแก่นั้นเขาว่า ` จงปกคลุมเราไว้ '
 เพราะว่าถ้าเขาทำอย่างนี้เมื่อไม่สุด อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อไม่แห้งแล้วเล่า "
 มีอีกสองคนที่เป็นผู้ร้ายซึ่งเขาได้พามาจะประหารเสียพร้อมกับพระองค์
 เมื่อมาถึงตำบลหนึ่งซึ่งเรียกว่า กะโหลกศีรษะ เขาก็ตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนที่นั่น พร้อมกับผู้ร้ายสองคนนั้น ช่างขวากคนหนึ่ง ช่างซ้ายคนหนึ่ง
 ฝ่ายพระเยซูจึงทรงอธิษฐานว่า " โอ พระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดยกโทษเขา เพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร " เขาก็เอาฉลองพระองค์จับสลาก
 คนทั้งปวงก็ยืนมองดู พวกขุนนางก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วยว่า " เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์ของพระเจ้าที่ทรงเลือกไว้ ให้เขา
 พวกทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย เข้ามานำน้ำองุ่นเปรี้ยวส่งให้พระองค์
 แล้วว่า " ถ้าท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิว จงช่วยตัวเองให้รอดเถิด "
 และมีคำเขียนไว้เหนือพระองค์ด้วยเป็นอักษรกรีก ลาติน และฮีบรูว่า " ผู้นี้เป็นกษัตริย์ของพวกยิว "
 ฝ่ายคนหนึ่งเป็นผู้ร้ายที่ถูกตรึงไว้จึงพูดหยาบช้าต่อพระองค์ว่า " ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ จงช่วยตัวเองกับเราให้รอดเถิด "
 แต่อีกคนหนึ่งห้ามปรามเขาว่า " เจ้าก็ไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือ เพราะเจ้าเป็นคนถูกโทษเหมือนกัน
 และเราก็กสมกับโทษนั้นจริง เพราะเราได้รับสมกับการที่เราได้กระทำ แต่ท่านผู้นี้หาได้กระทำผิดประการใดไม่ "
 แล้วคนนั้นจึงทูลพระเยซูว่า " พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จเข้าในอาณาจักรของพระองค์ "
 ฝ่ายพระเยซูทรงตอบเขาว่า " เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า วันนั้นเจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม "
 เวลานั้นประมาณเวลาเที่ยง ก็บังเกิดมืดมัวทั่วแผ่นดินจนถึงบ่ายสามโมง
 ดวงอาทิตย์ก็มืดไป ม่านในพระวิหารก็ขาดตรงกลาง
 พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า " พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ " ตรัสอย่างนั้น
 ฝ่ายนายร้อยเมื่อเห็นเหตุการณ์ซึ่งบังเกิดขึ้นนั้น จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า " แท้จริงท่านผู้นี้เป็นคนชอบธรรม "
 คนทั้งปวงที่มาชมมูกันเพื่อจะดูการนี้ เมื่อเห็นแล้วก็พากันตบมือของตัวกลับ
 คนทั้งปวงที่รู้จักพระองค์และพวกผู้หญิงซึ่งได้ตามพระองค์มาจากกาลิลี ก็ยืนอยู่แต่ไกล มองดูเหตุการณ์เหล่านั้น
 และดุเถิด มีชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ ท่านเป็นสมาชิกสภา เป็นคนดีและชอบธรรม
 (ท่านมิได้ยอมเห็นด้วยในมติและการกระทำของเขาทั้งหลาย) ท่านเป็นชาวบ้านอาริมาเธียหมู่บ้านพวกยิว และเป็นผู้คอยทำอาณาจักรของ
 ชายคนนี้จึงเข้าไปหาปิลาดขอพระศพพระเยซู
 เมื่อเชิญพระศพลงแล้ว เขาจึงเอาผ้าป่านพันหุ้มไว้ แล้วเชิญพระศพไปประดิษฐานไว้ในอุโมงค์ ซึ่งจะไว้ในศิลาที่ยังมิได้วางศพผู้ใดเลย
 วันนั้นเป็นวันจัดเตรียม และวันสะบาโตก็เกือบจะถึงแล้ว
 ฝ่ายพวกผู้หญิงที่ตามพระองค์มาจากแคว้นกาลิลีก็ตามไปและได้เห็นอุโมงค์ ทั้งได้เห็นนางวางพระศพของพระองค์ไว้อย่างไรด้วย
 แล้วเขาก็กลับไปจัดแจงเครื่องหอมกับน้ำมันหอม ในวันสะบาโตนั้นเขาก็หยุดการไว้ตามพระบัญญัติ
 แต่เขาผิดในวันต้นสัปดาห์ ผู้หญิงเหล่านั้นจึงนำเครื่องหอมที่เขาได้จัดเตรียมไว้มาถึงอุโมงค์ และคนอื่นก็มาพร้อมกับเขา
 เขาเหล่านั้นเห็นก่อนเห็นกลิ่นออกพ้นจากปากอุโมงค์แล้ว
 และเมื่อเข้าไปมิได้เห็นพระศพของพระเยซูเจ้า
 ต่อมาเมื่อเขากำลังคิดงุนด้วยเหตุการณ์นั้น ดุเถิด มีชายสองคนยืนอยู่ใกล้เขา เครื่องนุ่งห่มแพรวพราว
 ฝ่ายผู้หญิงเหล่านั้นก็กลัวและหลบหน้าลงถึงดิน ชายสองคนนั้นจึงพูดกับเขาว่า " พวกท่านแสวงหาคนเป็นในพวกคนตายทำไมเล่า
 พระองค์ไม่อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว จงระลึกถึงคำที่พระองค์ได้ตรัสกับท่านทั้งหลายเมื่อพระองค์ยังอยู่ในแคว้นกาลิลี
 ว่า ` บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของคนบาป และต้องถูกตรึงที่กางเขน และวันทีสามจะเป็นขึ้นขึ้นมาใหม่ ' "
 เขาจึงระลึกถึงพระดำรัสของพระองค์ได้
 และกลับไปจากอุโมงค์ แล้วบอกเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นแก่สาวกสิบเอ็ดคน และคนอื่นๆทั้งหมดด้วย
 ผู้ที่ได้บอกเหตุการณ์นั้นแก่ศิโรตสาก คือมารีย์ชาวมัคดาลา โยอันนา มารีย์มารดาของยากอบ และหญิงอื่นๆที่อยู่กับเขา
 ฝ่ายศิโรตสากไม่เชื่อ ถือว่าเป็นคำเหลวไหล
 แต่เปโตรลุกขึ้นวิ่งไปถึงอุโมงค์ ก้มลงมองดูก็เห็นแต่ผ้าป่านวางอยู่ต่างหาก แล้วกลับไปปิดพิตวงถึงเหตุการณ์ซึ่งได้เป็นไปนั้น
 ดุเถิด วันนั้นเองมีสาวกสองคนไปยังหมู่บ้านชื่อเอมมาอูล ใกล้จากกรุงเยรูซาเล็มประมาณสิบเอ็ดกิโลเมตร
 เขาสนทนากันถึงเหตุการณ์ซึ่งได้เป็นไปนั้น
 และต่อมาเมื่อเขากำลังพูดปรึกษากันอยู่ พระเยซูเองก็เสด็จเข้ามาใกล้ดำเนินไปกับเขา
 แต่ตาเขาฟางไปและจำพระองค์ไม่ได้
 พระองค์ตรัสกับเขาว่า " เมื่อเดินมาด้วยหน้าโคกเศร้า ท่านได้ตอบกันถึงเรื่องอะไร "
 คนหนึ่งชื่อเคลโอปัสจึงทูลถามพระองค์ว่า " ท่านเป็นเพียงแต่คนต่างด้าวในกรุงเยรูซาเล็มหรือ ที่ไม่รู้เหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งเป็นไปในวันเหล่านี้ "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Lke	24	19	พระองค์ตรัสถามเขาว่า " เหตุการณ์อะไร " เขาจึงตอบพระองค์ว่า " เหตุการณ์เรื่องพระเยซูชวาวานาซาเรธ ผู้เป็นศาสดาพยากรณ์ ประคบด้วยฤทธิ์เดชในการงานและในถ้อยคำจำเพาะพระพิศตรพระเจ้า และต่อหน้าประชาชนทั้งหลาย
Lke	24	20	และพวกปโรหิตใหญ่กับชนนางทั้งหลายของเรา ได้มอบพระองค์ไว้ให้ปรับโทษถึงตาย และตรึงพระองค์ที่กางเขน
Lke	24	21	แต่เราทั้งหลายได้หวังใจว่าจะเป็นผู้รอดพ้นที่พระองค์ผู้หนึ่งที่จะไถ่ชนชาติอิสราเอล ยิ่งกว่านั้นอีก วันนี้เป็นวันที่สามตั้งแต่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น
Lke	24	22	และยังมีผู้หญิงบางคนในพวกเราที่ได้ทำให้เราประหลาดใจ นางได้ไปที่อุโมงค์เมื่อเวลาเช้ามืด
Lke	24	23	แต่เมื่อไม่พบพระศพของพระองค์ จึงมาเล่าว่านางได้เห็นนิมิตเป็นทูตสวรรค์ และทูตนั้นบอกว่าพระองค์ทรงพระชนม์มัย
Lke	24	24	บางคนที่อยู่กับเรา ก็ไปจนถึงอุโมงค์ และได้พบเหมือนพวกผู้หญิงเหล่านั้น ได้บอก แต่เขาหาไม่เห็นพระองค์ไม่ "
Lke	24	25	พระองค์ตรัสแก่สองคนนั้นว่า " โอ คนขลาด และมีใจเลื่อยในการเชื่อบรรดาคำซึ่งพวกศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้ "
Lke	24	26	จำเป็นซึ่งพระคริสตจะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างนั้น แล้วเข้าไปในสงาราคีของพระองค์มิใช่หรือ "
Lke	24	27	พระองค์จึงทรงเริ่มอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาศาสดาพยากรณ์
Lke	24	28	เมื่อเขามาใกล้หมู่บ้านที่จะไปนั้น พระองค์ทรงกระทำเหมือนจะทรงดำเนินเลยไป
Lke	24	29	เขาจึงพูดทวนหวนเหี่ยวพระองค์ว่า " เชิญหยุดพักกับเรา เพราะว่าจวนเย็นแล้ว และวันก็ล่วงไปมาก " พระองค์จึงเสด็จเข้าไปเพื่อพักอยู่กับเขา
Lke	24	30	ต่อมาเมื่อพระองค์ทรงเอนพระกายลงเสวยกับเขา พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ขอบพระคุณ แล้วหักส่งให้เขา
Lke	24	31	ตาของเขาก็หายฟางและเขาก็รู้จักพระองค์ แล้วพระองค์ก็อันตรธานไปจากเขา
Lke	24	32	เขาจึงพูดกันว่า " ใจเราว่าร้อนภายใน เมื่อพระองค์ตรัสกับเราตามทาง เมื่อพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังมิใช่หรือ "
Lke	24	33	แล้วทั้งสองนั้นก็กลับขึ้นใน โมงนั้นเองกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และพบพวกสาวกสิบเอ็ดคนชุมนุมกันอยู่พร้อมทั้งพรรคพวก
Lke	24	34	กำลังพูดกันว่า " องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นขึ้นมาแล้วจริง ๆ และได้ปรากฏแก่ซิโมน "
Lke	24	35	ฝ่ายสองคนนั้นจึงเล่าความซึ่งเกิดขึ้นที่กลางทาง และที่เขาได้รู้จักพระองค์โดยการหักขนมปังนั้น
Lke	24	36	เมื่อเขาทั้งสองกำลังเล่าเหตุการณ์เหล่านั้น พระเยซูของทรงยืนอยู่ที่ท่ามกลางเขา และตรัสกับเขาว่า " ท่านทั้งหลายจงเป็นสุขเถิด "
Lke	24	37	ฝ่ายเขาทั้งหลายจะตั้งตาคอยกลัวคิดว่าเห็นผี
Lke	24	38	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า " ท่านทั้งหลายว่านายใจหาไม่ เหตุใดความคิดสันทะหึงบังเกิดขึ้นในใจของท่านทั้งหลายเล่า
Lke	24	39	จงดูมือของเราและเท้าของเราว่า เป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนท่านเห็นเรามีอยู่นั้น "
Lke	24	40	เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงสำแดงพระหัตถ์และพระบาทให้เขาเห็น
Lke	24	41	เมื่อเขาทั้งหลายยังไม่ปลงใจเชื่อ เพราะเป็นเรื่องน่าย็นถืออย่างเหลือเชื่อ และกำลังประหลาดใจอยู่ พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า " พวกท่านมีอาหารกินที่นี่บ้างหรือ "
Lke	24	42	เขาก็เอาปลาขิ้นหนึ่งกับรวงฝิ่งขิ้นหนึ่งมาถวายพระองค์
Lke	24	43	พระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าเขาทั้งหลาย
Lke	24	44	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " นี่เป็นถ้อยคำของเรา ซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเราได้อยู่กับท่านว่า บรรดาคำที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส และในคัมภีร์ศาสดาพยากรณ์ และในหนังสือสดุดีกล่าวถึงเรานั้น จำเป็นจะต้องสำเร็จ "
Lke	24	45	ครั้งนั้น พระองค์ทรงบันดาลให้ใจเขาทั้งหลายเกิดความสว่างขึ้นเพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์
Lke	24	46	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสตจะต้องทนทุกข์ทรมาน และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม
Lke	24	47	และจะต้องประกาศในพระนามของพระองค์ เรื่องการกลับใจใหม่ และเรื่องยกบาปทั่วทุกประเทศ ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม
Lke	24	48	ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น
Lke	24	49	และดูเถิด เราจะส่งซึ่งพระบิดาของเราทรงสัญญาแน้นมาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม กว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน "
Lke	24	50	พระองค์จึงพาเขาออกไปถึงหมู่บ้านเบธานี แล้วทรงยกพระหัตถ์ อวยพรเขา
Lke	24	51	ต่อมาเมื่อทรงอวยพรอยู่นั้น พระองค์จึงไปจากเขา แล้วทรงถูกรับขึ้น ไปสู่สวรรค์
Lke	24	52	เขาทั้งหลายจึงนมัสการพระองค์ แล้วกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม มีความยินดีเป็นอันมาก
Lke	24	53	เขาทั้งหลายอยู่ในพระวิหารทุกวัน สรรเสริญและเทิดทูนพระเจ้า เอเมน
Jhn	1	1	ในเริ่มแรกนั้นพระวาหะทรงเป็นอยู่แล้ว และพระวาหะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า
Jhn	1	2	ในเริ่มแรกนั้นพระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้า
Jhn	1	3	พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมา และในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระองค์
Jhn	1	4	ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งปวง
Jhn	1	5	ความสว่างนั้นส่องเข้ามาในความมืด และความมืดหาได้เข้าใจความสว่างไม่
Jhn	1	6	มีชายคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงใช้มา ชื่อยอห์น
Jhn	1	7	ท่านผู้นี้มาเพื่อเป็นพยาน เพื่อเป็นพยานถึงความสว่างนั้น เพื่อคนทั้งปวงจะได้มีความเชื่อเพราะท่าน
Jhn	1	8	ท่านไม่ใช่ความสว่างนั้น แต่ทรงใช้มาเพื่อเป็นพยานถึงความสว่างนั้น
Jhn	1	9	เป็นความสว่างแท้จริง ซึ่งส่องสว่างแก่ทุกคนที่เข้ามาในโลก
Jhn	1	10	พระองค์ทรงอยู่ในโลก และพระองค์ได้ทรงสร้างโลก และโลกหาได้รู้จักพระองค์ไม่
Jhn	1	11	พระองค์ได้เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์นั้นหาได้ต้อนรับพระองค์ไม่
Jhn	1	12	แต่สวามิภักดิ์ผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เป็นผู้บุตรของพระเจ้า คือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์
Jhn	1	13	ซึ่งมิได้เกิดจากเลือด หรือความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า
Jhn	1	14	พระวาหะได้ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสงาราคีของพระองค์ คือสงาราคีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง
Jhn	1	15	ยอห์น ได้เป็นพยานถึงพระองค์และร้องประกาศว่า " นี่แหละคือพระองค์ผู้ซึ่งข้าพเจ้า ได้กล่าวถึงว่า พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า "
Jhn	1	16	และเราทั้งหลายได้รับจากความบริบูรณ์ของพระองค์ เป็นพระคุณซ้อนพระคุณ
Jhn	1	17	เพราะว่า ได้ทรงประทานพระ ราชบัญญัตินั้นทางโมเสส ส่วนพระคุณและความจริงมาทางพระเยซูคริสต
Jhn	1	18	ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย พระบุตรองค์เดียวผู้ทรงสถิตอยู่ในพระห้วงของพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว
Jhn	1	19	นี่แหละเป็นคำพยานของยอห์น เมื่อพวกยิวส่งพวกปโรหิตและพวกเลวีจากกรุงเยรูซาเล็มไปถามท่านว่า " ท่านคือผู้ใด "
Jhn	1	20	ท่านได้ยอมรับ และมิได้ปฏิเสธ แต่ได้ยอมรับว่า " ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต "
Jhn	1	21	เขาทั้งหลายจึงถามท่านว่า " ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นใครเล่า ท่านเป็นเอลียาห์หรือ " ท่านตอบว่า " ข้าพเจ้าไม่ใช่เอลียาห์ " " ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งหรือ " และท่านตอบว่า " มิใช่ "
Jhn	1	22	คนเหล่านั้นจึงถามท่านว่า " ท่านเป็นใคร เพื่อเราจะได้ออกผู้ที่ใช้เรา มา ท่านกล่าวว่าท่านเป็นใคร "
Jhn	1	23	ท่านตอบว่า " เราเป็นเสียงของผู้ที่ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า จงกระทำบรรดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ตรงไป " ตามที่อิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้ "
Jhn	1	24	ฝ่ายผู้ที่ได้รับใช้มานั้นเป็นของพวกฟาริสี
Jhn	1	25	เขาเหล่านั้นก็ได้ถามท่านว่า " ถ้าท่านไม่ใช่พระคริสต หรือเอลียาห์ หรือศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งแล้ว ทำไมท่านจึงทำพิธีบัพติศมา "
Jhn	1	26	ยอห์น ได้ตอบเขาเหล่านั้นว่า " ข้าพเจ้าให้บัพติศมาด้วยน้ำ แต่มีพระองค์หนึ่งซึ่งประทับอยู่ในหมู่พวกท่านนั้น ท่านไม่รู้จัก
Jhn	1	27	พระองค์นั้นแหละ ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า แม้สายรัดฉลองพระบาทของพระองค์ ข้าพเจ้าก็มิบังควรที่จะแก้ "
Jhn	1	28	เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่เบธานาบาฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น อันเป็นที่ซึ่งยอห์นกำลังให้บัพติศมาอยู่

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	1	29	วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า " จงดูพระเมฆโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความพิดาบาของโลกไปเสีย
Jhn	1	30	พระองค์นี้แหละที่ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า ` ภายหลังข้าพเจ้าจะมีผู้หนึ่งเสด็จมาเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า'
Jhn	1	31	ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่เพื่อให้พระองค์ทรงเป็นที่ประจักษ์แก่พวกอิสราเอล ข้าพเจ้าจึงได้มาให้บังเกิดมาด้วยน้ำ "
Jhn	1	32	และยอห์นกล่าวเป็นพยานว่า " ข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณเหมือนดั่งนกเขาเสด็จลงมาจกสวรรค์ และทรงสถิตบนพระองค์
Jhn	1	33	ข้าพเจ้าเองไม่รู้จักพระองค์ แต่พระองค์ ผู้ได้ทรงใช้ให้ข้าพเจ้าให้บังเกิดมาด้วยน้ำ พระองค์นั้น ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ` เมื่อเจ้าเห็นพระ
วิญญาณเสด็จลงมาและสถิตอยู่บนผู้ใด ผู้นั้นแหละเป็นผู้ให้บังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์'			
Jhn	1	34	และข้าพเจ้าก็ได้เห็นแล้ว และได้เป็นพยานว่า พระองค์นี้แหละ เป็นพระบุตรของพระเจ้า "
Jhn	1	35	รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งยอห์นกำลังยืนอยู่กับสาวกของท่านสองคน
Jhn	1	36	และท่านมองดูพระเยซูขณะที่พระองค์ทรงดำเนินและกล่าวว่า " จงดูพระเมฆโปดกของพระเจ้า "
Jhn	1	37	สาวกสองคนนั้น ได้ยินท่านพูดเช่นนั้น เขาจึงติดตามพระเยซูไป
Jhn	1	38	พระเยซูทรงเหลือยหลังและทอดพระเนตรเห็นเขาตามพระองค์มา จึงตรัสถามเขาว่า " ท่านหาอะไร " และเขาทั้งสองทูลพระองค์ว่า " รับ
ยี่" (ซึ่งแปลว่าอาจารย์) "	ท่านอยู่ที่ไหน"		
Jhn	1	39	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " มาดูเถิด " เขาก็ไปและเห็นที่ซึ่งพระองค์ทรงอาศัยและวันนั้นเขาก็ได้พักอยู่กับพระองค์ เพราะขณะนั้นประมาณ
สี่โมงเย็นแล้ว			
Jhn	1	40	คนหนึ่ง ในสองคนที่ได้ยินยอห์นพูด และได้ติดตามพระองค์ไปนั้น คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตร
Jhn	1	41	แล้วอันดรูว์ก็ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน และบอกเขาว่า " เราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว " ซึ่งแปลว่าพระคริสต์
Jhn	1	42	อันดรูว์จึงพาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู และเมื่อพระเยซูทรงทอดพระเนตรเขาแล้วจึงตรัสว่า " ท่านคือซีโมนบุตรชายโยนาห์ เขาจะเรียกท่านว่าเป
ฟาส" ซึ่งแปลว่าศิลา			
Jhn	1	43	วันรุ่งขึ้นพระเยซูตั้งพระทัยจะเสด็จไปยังแคว้นกาลิลี และพระองค์ทรงพบฟิลิปจึงตรัสกับเขาว่า " จงตามเรามา "
Jhn	1	44	ฟิลิปมาจากเบธไซดา เมืองของอันดรูว์และเปโตร
Jhn	1	45	ฟิลิปไปหาธานาเอลและบอกเขาว่า " เราได้พบพระองค์ผู้ที่ไม่เสสได้กล่าวถึงในพระราชบัญญัติ และที่พวกศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวถึง คือ
พระเยซูชานาชาเรีบุตรชายโยเซฟ"			
Jhn	1	46	นารานาเอลถามเขาว่า " สิ่งดีอันใดจะมาจากนาชาเรีได้หรือ " ฟิลิปตอบเขาว่า " มาดูเถิด "
Jhn	1	47	พระเยซูทอดพระเนตรเห็นนารานาเอลมาหาพระองค์จึงตรัสถึงเรื่องตัวเขาว่า " ดูเถิด ชนอิสราเอลแท้ในตัวเขาไม่มีอบาย "
Jhn	1	48	นารานาเอลทูลถามพระองค์ว่า " พระองค์ทรงรู้จักข้าพระองค์ได้อย่างไร " พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ก่อนที่ฟิลิปจะเรียกท่าน เมื่อท่านอยู่ที่
ใต้ต้นมะเดื่อ นั้น เราเห็นท่าน "			
Jhn	1	49	นารานาเอลทูลตอบพระองค์ว่า " รับบี พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล "
Jhn	1	50	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " เพราะเราบอกท่านว่า เราเห็นท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อ นั้น ท่านจึงเชื่อหรือ ท่านจะ ได้เห็นเหตุการณ์ใหญ่กว่านั้นอีก "
Jhn	1	51	และพระองค์ตรัสกับเขาว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ภายหลังท่านจะ ได้เห็นท้องฟ้าเปิดออก และเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้น
และลงอยู่เหนือบุตรมนุษย์"			
Jhn	2	1	วันที่สามมีงานสมรสที่หมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลี และมารดาของพระเยซูก็อยู่ที่นั่น
Jhn	2	2	พระเยซูและสาวกของพระองค์ได้รับเชิญไปในงานนั้น
Jhn	2	3	เมื่อน้ำองุ่นหมดแล้ว มารดาของพระเยซูทูลพระองค์ว่า " เขาไม่มีน้ำองุ่น "
Jhn	2	4	พระเยซูตรัสกับนางว่า " หญิงเอ๋ย นั้นเป็นธุระอะไรของท่านและของข้าพเจ้า เวลาของข้าพเจ้ายังไม่มาถึง "
Jhn	2	5	มารดาของพระองค์จึงบอกพวกคนใช้ว่า " ท่านจะสั่งพวกเขาให้ทำสิ่งใด ก็จงกระทำตามเถิด "
Jhn	2	6	มีโองหินตั้งอยู่ที่นั่นหกใบตามธรรมเนียมการชำระของพวกยิว จนน้ำโบลี่ห้าถัง
Jhn	2	7	พระเยซูตรัสสั่งเขาว่า " จงตักน้ำใส่โองให้เต็มเถิด " และเขาก็ตักน้ำใส่โองเต็มเสมอปาก
Jhn	2	8	แล้วพระองค์ตรัสสั่งเขาว่า " จงตักเอาไปให้เจ้าภาพเถิด " เขาก็เอาไปให้
Jhn	2	9	เมื่อเจ้าภาพชิมน้ำก็กลายเป็นน้ำองุ่นแล้ว และไม่รู้ว่ามีมาจากไหน (แต่คนใช้ที่ตักน้ำนั้นรู้) เจ้าภาพจึงเรียกเจ้าบ่าวมา
Jhn	2	10	และพูดกับเขาว่า " ใครๆเขาก็เอาน้ำองุ่นอย่างดีมาให้ก่อน และเมื่อได้ดื่มกันมากแล้วจึงเอาที่ไม่สู้ดีมา แต่ท่านเก็บน้ำองุ่นอย่างดีไว้จนถึงบัด
นี้"			
Jhn	2	11	การอัศจรรย์ครั้งแรกนี้พระเยซูได้ทรงกระทำที่บ้านคานาแคว้นกาลิลี และได้ทรงสำแดงสง่าราศีของพระองค์ และสาวกของพระองค์ก็ได้เชื่อ
ในพระองค์			
Jhn	2	12	ภายหลังเหตุการณ์นี้พระองค์ก็เสด็จลงไปยังเมืองคาเปอร์นาอุม พร้อมกับมารดาและน้องชายและสาวกของพระองค์ และอยู่ที่นั่นเพียงไม่กี่วัน
Jhn	2	13	เทศกาลปัสกาของพวกยิวใกล้เข้ามาแล้ว และพระเยซูเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Jhn	2	14	ในพระวิหารพระองค์ทรงพบคนขายวัว ขายแกะ ขายนกเขา และคนรับแลกเงินนั่งอยู่
Jhn	2	15	เมื่อพระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นแส้ พระองค์ทรงไลคนเหล่านั้น พร้อมกับแกะและวัวออกไปจากพระวิหาร และทรงเทเงินของคนรับแลกเงิน
และคำว่าโต๊ะ			
Jhn	2	16	และพระองค์ตรัสแก่บรรดาคนขายนกเขาว่า " จงเอาของเหล่านี้ไปเสีย อย่าทำพระนิเวศของพระบิดาเราให้เป็นที่ค้าขาย "
Jhn	2	17	พวกสาวกของพระองค์ก็ระลึกขึ้นได้ถึงคำที่เขียนไว้ว่า ` ความร่อนเอนในเรื่องพระนิเวศของพระองค์ได้ท่วมทับข้าพระองค์'
Jhn	2	18	พวกยิวจึงทูลพระองค์ว่า " ท่านจะแสดงหมายสำคัญอะไรให้เราเห็น ว่าท่านมีอำนาจกระทำการเช่นนี้ได้ "
Jhn	2	19	พระเยซูจึงตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า " ทำลายวิหารนี้เสีย แล้วเราจะยกขึ้นใหม่ในสามวัน "
Jhn	2	20	พวกยิวจึงทูลว่า " พระวิหารนี้เขาสรรสร้างถึงสี่สิบลกปีจึงสำเร็จ และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ "
Jhn	2	21	แต่พระวิหารที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือพระกายของพระองค์
Jhn	2	22	เหตุฉะนั้นเมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว พวกสาวกของพระองค์ก็ระลึกได้ว่าพระองค์ได้ตรัสดังนั้นไว้แก่เขา และเขาก็เชื่อพระ
คัมภีร์และพระดำรัสที่พระเยซูได้ตรัสแล้วนั้น			
Jhn	2	23	เมื่อพระองค์ประทับ ณ กรุงเยรูซาเล็มในวันเลี้ยงเทศกาลปัสกานั้น มีคนเป็นอันมากได้เชื่อในพระนามของพระองค์ เมื่อเขาได้เห็นการ
อัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ			
Jhn	2	24	แต่พระเยซูมิได้ทรงวางพระทัยในคนเหล่านั้น เพราะพระองค์ทรงรู้จักมนุษย์ทุกคน
Jhn	2	25	และไม่มี ความจำเป็นที่จะมีพยานในเรื่องมนุษย์ ด้วยพระองค์เองทรงทราบว่าจะไร่มืออยู่ในมนุษย์
Jhn	3	1	มีชายคนหนึ่ง ในพวกฟาริสีชื่อ นีโคเดมัสเป็นขุนนางของพวกยิว
Jhn	3	2	ชายผู้นี้ได้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืนและทูลพระองค์ว่า " รับบี พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านเป็นครูที่มาจากพระเจ้า เพราะไม่มีผู้ใด
กระทำการอัศจรรย์ซึ่งท่าน ได้กระทำนั้นได้ นอกจากว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขาด้วย "			
Jhn	3	3	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใด ไม่ได้บังเกิดใหม่ ผู้นั้นจะเห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้ "
Jhn	3	4	นีโคเดมัสทูลพระองค์ว่า " คนชราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไรได้ จะเข้าในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ "
Jhn	3	5	พระเยซูตรัสตอบว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใด ไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้
Jhn	3	6	ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็คือจิตวิญญาณ
Jhn	3	7	อย่าประหลาดใจที่เราบอกท่านว่า ท่านต้องบังเกิดใหม่
Jhn	3	8	ลมใครจะพัดไปข้างไหนก็พัดไปข้างนั้น และท่าน ได้ยินเสียงลมนั้น แต่ท่าน ไม่รู้ว่าลมมาจากไหนและไปไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณ
ก็เป็นอย่างนั้นทุกคน "			
Jhn	3	9	นีโคเดมัสทูลพระองค์ว่า " เหตุการณ์อย่างนี้จะเป็นไปอย่างไรได้ "
Jhn	3	10	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ท่านเป็นอาจารย์ของชนอิสราเอล และยัง ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้หรือ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	3	11	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า พวกเราพูดสิ่งที่เรา ำ และเป็นพยานถึงสิ่งที่เรา ได้เห็น และท่านหา ได้รับคำพยานของเรา ไม่
Jhn	3	12	ถ้าเราบอกท่านถึงสิ่งฝ่ายโลกและท่าน ไม่เชื่อ ถ้าเราบอกท่านถึงสิ่งฝ่ายสวรรค์ ท่านจะเชื่อ ได้อย่างไร
Jhn	3	13	ไม่มีผู้ใด ได้ขึ้นไปสู่อสวรรค์นอกจากท่านที่ลงมาจากสวรรค์ คือบุตรมนุษย์ผู้ทรงสถิตในสวรรค์นั้น
Jhn	3	14	โมเสส ได้ยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น
Jhn	3	15	เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์
Jhn	3	16	เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จน ได้ทรงประทานบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์
Jhn	3	17	เพราะว่าพระเจ้า ไม่ได้ทรงใช้บุตรของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น
Jhn	3	18	ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษา แต่ผู้ที่ไม่ได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาอยู่แล้ว เพราะเขามิได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า
Jhn	3	19	หลักของการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์ได้รักความมืดมากกว่ารักความสว่าง เพราะกิจการของเขาชั่ว
Jhn	3	20	เพราะทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่าง และไม่มาถึงความสว่าง ด้วยกลัวว่าวาทะการกระทำของตนจะถูกตำหนิ
Jhn	3	21	แต่ผู้ที่ประพฤติตามความจริงก็มาสู่ความสว่าง เพื่อจะให้การกระทำของตนปรากฏว่า ได้กระทำการนั้นโดยฟังพระเจ้า"
Jhn	3	22	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระเยซูก็เสด็จเข้าไปในแคว้นยูเดียกับสาวกของพระองค์ และทรงประทับที่นั่นกับเขา และให้บัญญัติมา
Jhn	3	23	ยอห์นก็ให้บัญญัติมาอยู่ที่อายในโนโกลีหมู่บ้านสาโลมเหมือนกัน เพราะที่นั่นมีน้ำมาก และผู้คนก็พากันมารับบัพติศมา
Jhn	3	24	เพราะยอห์นยังไม่ติดคุก
Jhn	3	25	เกิดการโต้เถียงกันขึ้นระหว่างสาวกของยอห์นกับพวกยิวเรื่องการชำระ
Jhn	3	26	สาวกของยอห์นจึงไปหายอห์นและพูดว่า "รับบี ท่านที่อยู่กับอาจารย์ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ผู้ที่อาจารย์เป็นพยานถึงนั้น ดูเถิด ท่านผู้
Jhn	3	27	นั้นให้บัพติศมาและคนทั้งปวงก็พากันไปหาท่าน"
Jhn	3	28	ยอห์นตอบว่า " มนุษย์จะรับสิ่งใด ไม่ได้ นอกจากที่ทรงประทานจากสวรรค์ให้เขา
Jhn	3	29	ท่านทั้งหลายเองก็ได้เป็นพยานของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าได้พูดว่า ข้าพเจ้ามิใช่พระคริสต์ แต่ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้นำเสด็จพระองค์
Jhn	3	30	ท่านที่มีเจ้านั้นแหละคือเจ้าบ่าว แต่สหทัยของเจ้าบ่าวที่ยืนฟังเจ้าบ่าว ก็ชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเมื่อได้ยินเสียงของเจ้าบ่าว ฉะนั้นความปิติยินดี
Jhn	3	31	ของข้าพเจ้าจึงเต็มเปี่ยมแล้ว
Jhn	3	32	พระองค์ต้องทรงยิ่งใหญ่ขึ้น แต่ข้าพเจ้าต้องด้อยลง"
Jhn	3	33	พระองค์ผู้เสด็จมาจากเบื้องบนทรงเป็นใหญ่เหนือทุกสิ่ง ผู้ที่มาจากโลกก็เป็นฝ่ายโลกและพูดตามอย่างโลก พระองค์ผู้เสด็จมาจากสวรรค์ทรง
Jhn	3	34	เป็นใหญ่เหนือทุกสิ่ง
Jhn	3	35	พระองค์ทรงเป็นพยานถึงสิ่งซึ่งพระองค์ทอดพระเนตรเห็นและได้ยิน แต่ไม่มีผู้ใดรับคำพยานของพระองค์
Jhn	3	36	ผู้ที่รับคำพยานของพระองค์ก็ประทับตราลงว่า พระเจ้าทรงสถิตย์จริง
Jhn	3	37	เพราะพระองค์ ผู้ที่พระเจ้าทรงใช้มานั้น ทรงกล่าวพระวจนะของพระเจ้า เพราะพระเจ้ามิได้ทรงประทานพระวิญญาณอย่างจำกัดแต่พระองค์
Jhn	3	38	พระบิดาทรงรักพระบุตรและทรงมอบทุกสิ่งไว้แก่พระบุตร
Jhn	4	1	ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มิชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา
Jhn	4	2	เหตุฉะนั้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่า พวกฟาริสีได้ยินว่า พระเยซูทรงมีสาวกและให้บัพติศมามากกว่ายอห์น
Jhn	4	3	(แม้ว่าพระเยซูไม่ได้ทรงให้บัพติศมาเอง แต่สาวกของพระองค์เป็นผู้ให้)
Jhn	4	4	พระองค์จึงเสด็จออกจากแคว้นยูเดียและกลับไปยังแคว้นกาลิลี
Jhn	4	5	พระองค์จำต้องเสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย
Jhn	4	6	พระองค์จึงเสด็จไปถึงเมืองหนึ่งชื่อคาริในแคว้นสะมาเรีย ใกล้ที่ดินซึ่งยาโคบให้แก่อยูเซบบุตรชายของตน
Jhn	4	7	บ่อน้ำของยาโคบอยู่ที่นั่น พระเยซูทรงดำเนินทางมาเหน็ดเหนื่อยจึงประทับบนขอบบ่อนั้น เป็นเวลาประมาณเที่ยง
Jhn	4	8	มีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งมาตักน้ำ พระเยซูตรัสกับนางว่า " ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง"
Jhn	4	9	(ขณะนั้นสาวกของพระองค์เข้าไปซื้ออาหารในเมือง)
Jhn	4	10	หญิงชาวสะมาเรียทูลพระองค์ว่า " ไฉนท่านผู้เป็นยิวจึงขอน้ำดื่มจากดิฉันผู้เป็นหญิงสะมาเรีย เพราะพวกยิว ไม่คบหาชาวสะมาเรียเลย"
Jhn	4	11	พระเยซูตรัสตอบนางว่า " ถ้าเจ้าได้รู้จักของประทานของพระเจ้า และรู้จักผู้ที่พูดกับเจ้าว่า `ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง' เจ้าจะได้ออกจากท่านผู้
Jhn	4	12	นั้น และท่านผู้นี้จะให้น้ำประกอบด้วยชีวิตแก่เจ้า"
Jhn	4	13	นางทูลพระองค์ว่า " ท่านเจ้าคะ ท่านไม่มีถังตัก และบ่อนี้ก็ลึก ท่านจะได้น้ำประกอบด้วยชีวิตนั้นมาจากไหน
Jhn	4	14	ท่านเป็นใหญ่กว่ายาโคบบรรพบุรุษของเรา ผู้ได้ให้บ่อน้ำนี้แก่เราหรือ และยาโคบเองก็ได้ดื่มจากบ่อนี้รวมทั้งบุตรและฝูงสัตว์ของท่านด้วย"
Jhn	4	15	พระเยซูตรัสตอบนางว่า " ทุกคนที่ดื่มน้ำนี้จะกระหายอีก
Jhn	4	16	แต่ผู้ที่ดื่มน้ำซึ่งเราจะให้แก่เขาจะไม่กระหายอีกเลย แต่น้ำซึ่งเราจะให้เขานั้นจะบังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขาพุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์"
Jhn	4	17	นางทูลพระองค์ว่า " ท่านเจ้าคะ ขอน้ำนั้นให้ดิฉันเถิด เพื่อดิฉันจะได้ไม่กระหายอีกและจะได้ไม่ต้องมาตักที่นี้"
Jhn	4	18	พระเยซูตรัสกับนางว่า " ไปเรียกสามีของเจ้ามานี้เถิด"
Jhn	4	19	นางทูลตอบว่า " ดิฉันไม่มีสามีคะ" พระเยซูตรัสกับนางว่า " เจ้าพูดถูกแล้วว่า `ดิฉันไม่มีสามี'
Jhn	4	20	เพราะเจ้าได้มีสามีห้าคนแล้ว และคนที่เจ้ามีอยู่เดี๋ยวนี้ก็ไม่ใช่สามีของเจ้า เรื่องนี้เจ้าพูดจริง"
Jhn	4	21	นางทูลพระองค์ว่า " ท่านเจ้าคะ ดิฉันเห็นจริงแล้วว่าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์
Jhn	4	22	บรรพบุรุษของพวกเรานมัสการที่ภูเขานี้ แต่พวกท่านว่าสถานที่ที่ควรนมัสการนั้นคือกรุงเยรูซาเล็ม"
Jhn	4	23	พระเยซูตรัสกับนางว่า " หญิงเอ๋ย เชื่อเราเถิด จะมีเวลาหนึ่งที่พวกเจ้าจะมีได้ไหวนมัสการพระบิดาเฉพาะที่ภูเขาหรือที่กรุงเยรูซาเล็ม
Jhn	4	24	ซึ่งพวกเจ้านมัสการนี้เข้าไม่รู้จัก ซึ่งพวกเรานมัสการเรารู้จัก เพราะความรอดนั้นเนื่องมาจากพวกยิว
Jhn	4	25	แต่เวลานี้ใกล้เข้ามาแล้ว และบัดนี้ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้อง จะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะว่า
Jhn	4	26	พระบิดาทรงแสวงหากคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์
Jhn	4	27	พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง"
Jhn	4	28	นางทูลพระองค์ว่า " ดิฉันทราบว่าจะพระเมสสิยาห์ที่เรียกว่า พระคริสต์ จะเสด็จมา เมื่อพระองค์เสด็จมาพระองค์จะทรงชี้แจงทุกสิ่งแก่เรา"
Jhn	4	29	พระเยซูตรัสกับนางว่า " เราที่พูดกับเจ้าคือท่านผู้นั้น"
Jhn	4	30	ขณะนั้นสาวกของพระองค์ก็มาถึง และเขาประหลาดใจที่พระองค์ทรงสนทนากับผู้หญิง แต่ไม่มีใครถามว่า " พระองค์ทรงประสงค์อะไร"
Jhn	4	31	หรือ " ทำไมพระองค์จึงทรงสนทนากับนาง"
Jhn	4	32	หญิงนั้นจึงทั้งหมดน้ำไว้และเข้าไปในเมืองและบอกคนทั้งปวงว่า
Jhn	4	33	" มาดูท่านผู้หนึ่งที่เขาถึงสิ่งสารพัดซึ่งดิฉัน ได้กระทำ ท่านผู้นี้มิใช่พระคริสต์หรือ"
Jhn	4	34	คนทั้งหลายจึงพากันออกจากเมืองไปหาพระองค์
Jhn	4	35	ในระหว่างนั้นพวกสาวกทูลเชิญพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า เชิญรับประทานเถิด"
Jhn	4	36	แต่พระองค์ตรัสกับเขาว่า " เรามีอาหารรับประทานที่ท่านทั้งหลายไม่รู้"
Jhn	4	37	พวกสาวกจึงถามกันว่า " มีใครเอาอาหารมาถวายพระองค์แล้วหรือ"
Jhn	4	38	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " อาหารของเราคือการทำตามพระทัยของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา และทำให้งานของพระองค์สำเร็จ
Jhn	4	39	ท่านทั้งหลายว่า อีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ ดูเถิด เราบอกท่านทั้งหลายว่า เกษหน้าขึ้นดุนาเกิด ว่าทุ่งนาเขียวแล้ว
Jhn	4	40	คนที่เกี่ยวก็กำลังได้รับค่าจ้าง และกำลังสามพืชผลไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทั้งคนหว่านและคนเกี่ยวจะชื่นชมยินดีด้วยกัน
Jhn	4	41	เพราะในเรื่องนี้คำที่กล่าวไว้นี้เป็นความจริง คือ `คนหนึ่งหว่านและอีกคนหนึ่งเกี่ยว'
Jhn	4	42	เราใช้ท่านทั้งหลายไปเกี่ยวสิ่งที่ท่านมิได้ลงแรงทำ คนอื่นได้ลงแรงทำ และท่านได้ประโยชน์จากแรงของเขา"
Jhn	4	43	ชาวสะมาเรียเป็นอันมากที่มาจากเมืองนั้น ได้เชื่อในพระองค์ เพราะคำพยานของหญิงผู้นั้น ที่ว่า " ท่านเหล่าถึงสิ่งสารพัดซึ่งดิฉัน ได้กระทำ"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	4	40	จะนั้นเมื่อชาวสะมาเรียมาถึงพระองค์ เขาจึงทูลเชิญพระองค์ให้ประทับอยู่กับเขา และพระองค์ก็ประทับที่นั่นสองวัน
Jhn	4	41	และคนอื่นเป็นอันมากได้เชื่อเพราะพระคำรัสของพระองค์
Jhn	4	42	เขาเหล่านั้นพูดกับหญิงนั้นว่า " ตั้งแต่นั้นไปที่เราเชื่อมั่นในพระองค์เพราะคำของเจ้า แต่เพราะเราได้อินเอง และเรารู้ว่าท่านองค์นี้เป็นผู้ช่วยโลก
ให้รอด คือพระคริสต์"			
Jhn	4	43	ครั้นล่วงไปสองวัน พระองค์ก็เสด็จออกจากที่นั่นไปยังแคว้นกาลิลี
Jhn	4	44	เพราะพระเยซูทรงเป็นพยานว่า " ศาสตพยานกรรมไม่ได้รับเกียรติในเมืองของตน "
Jhn	4	45	จะนั้นเมื่อพระองค์เสด็จไปถึงแคว้นกาลิลี ชาวกาลิลีได้ต้อนรับพระองค์ เพราะเขาได้เห็นทุกสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในเทศกาลเลี้ยง ณ
กรุงเยรูซาเล็ม เพราะเขาทั้งหลายได้ไปในเทศกาลเลี้ยงนั้นด้วย			
Jhn	4	46	จะนั้นพระเยซูจึงได้เสด็จไปยังหมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลีอีก อันเป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้น้ำกลายเป็นน้ำองุ่น และที่เมืองคาเปอร์นาอู
มมีขนนางคนหนึ่ง บุตรชายของท่านป่วยหนัก			
Jhn	4	47	เมื่อท่านได้ยินข่าวว่า พระเยซูได้เสด็จมาจากแคว้นยูเดียไปยังแคว้นกาลิลีแล้ว ท่านจึงไปทูลอ้อนวอนพระองค์ให้เสด็จลงไปรักษาบุตรของ
ตน เพราะบุตรจะตายแล้ว			
Jhn	4	48	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " ถ้าพวกท่านไม่เห็นหมายสำคัญและอาการมหัศจรรย์ ท่านก็จะไม่เชื่อ "
Jhn	4	49	ขนนางผู้หนึ่งทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จไปก่อนที่บุตรของข้าพระองค์จะตาย "
Jhn	4	50	พระเยซูตรัสกับท่านว่า " กลับไปเถิด บุตรชายของท่านจะไม่ตาย " ท่านก็เชื่อพระคำรัสที่พระเยซูตรัสกับท่าน จึงทูลลาไป
Jhn	4	51	ขณะที่ท่านกลับไปนั้น พวกผู้รับใช้ของท่านได้มาพบและเรียนท่านว่า " บุตรชายของท่านหายแล้ว "
Jhn	4	52	ท่านจึงถามถึงเวลาที่บุตรคอยทูลเช่นนั้น และพวกผู้รับใช้ก็เรียนท่านว่า " ใช้หายเมื่อบานเย็นเวลาบ่ายโมง "
Jhn	4	53	บิดาจึงรู้ว่าชั่วโมงนั้นเป็นเวลาซึ่งพระเยซูได้ตรัสกับตนว่า " บุตรชายของท่านจะไม่ตาย " และท่านเองก็เชื่อพร้อมทั้งครอบครัวเรือนของท่านด้วย
Jhn	4	54	นี่เป็นการอัศจรรย์ที่สองซึ่งพระเยซูทรงกระทำ เมื่อพระองค์เสด็จจากแคว้นยูเดียไปยังแคว้นกาลิลี
Jhn	5	1	หลังจากนั้นก็ถึงเทศกาลเลี้ยงของพวกยิว และพระเยซูก็เสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Jhn	5	2	ในกรุงเยรูซาเล็มที่ริมประตูและมิสระอยู่สระหนึ่ง ภาษาฮีบรูเรียกสระนั้นว่า เบธซาธา เป็นที่ซึ่งมีศาลาห้าหลัง
Jhn	5	3	ในศาลาเหล่านั้นมีคนป่วยเป็นอันมากนอนอยู่ คนตาบอด คนง่อย คนผอมแห้ง กำลังคอยนาคกระเพื่อม
Jhn	5	4	ด้วยมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจนน้ำในสระนั้นเป็นครั้งคราว เมื่อน้ำกระเพื่อมนั้น ผู้ใดก้าวลงไปก่อน ก็จะหายจากโรคที่เขาเป็นอยู่
นั้น			
Jhn	5	5	ที่นั่นมีชายคนหนึ่งป่วยมาสามสิบแปดปีแล้ว
Jhn	5	6	เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรคนนั้นนอนอยู่และทรงทราบว่าเขาป่วยอยู่อย่างนั้นนานแล้ว พระองค์ตรัสกับเขาว่า " เจ้าปรารถนาจะหายโรค
หรือ "			
Jhn	5	7	คนป่วยนั้นทูลตอบพระองค์ว่า " ท่านเจ้าข้า เมื่อน้ำกำลังกระเพื่อมนั้น ไม่มีผู้ใดที่จะเอาตัวข้าพเจ้าลงไปในสระ และเมื่อข้าพเจ้ากำลังไป คน
อื่นก็ลงไปก่อนแล้ว "			
Jhn	5	8	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " จงลุกขึ้นยกแคร่ของเจ้าและเดินไปเถิด "
Jhn	5	9	ในทันใดนั้นคนนั้นก็หายโรค และเขาก็ยกแคร่ของเขาเดินไป วันนั้นเป็นวันสะบาโต
Jhn	5	10	ตั้งนั้นพวกยิวจึงพูดกับเขาที่หายโรคนั้นว่า " วันนี้เป็นวันสะบาโต ที่เจ้าแบกแคร่ไปนั้นก็ผิดพระราชบัญญัติ "
Jhn	5	11	คนนั้นจึงตอบเขาเหล่านั้นว่า " ท่านที่รักษาข้าพเจ้าให้หายโรค ได้สั่งข้าพเจ้าว่า ` จงยกแคร่ของเจ้าแบกเดินไปเถิด ' "
Jhn	5	12	เขาเหล่านั้นถามคนนั้นว่า " คนที่สั่งเจ้าว่า ` จงยกแคร่ของเจ้าแบกเดินไปเถิด ' นั้น เป็นผู้ใด "
Jhn	5	13	คนที่ได้รับการรักษาให้หายโรคนั้นไม่รู้ว่าเป็นผู้ใด เพราะพระเยซูเสด็จหลบไปแล้ว เนื่องจากขณะนั้นมีคนอยู่ที่นั่นเป็นอันมาก
Jhn	5	14	ภายหลังพระเยซูได้ทรงพบคนนั้นในพระวิหารและตรัสกับเขาว่า " ดูเถิด เจ้าหายโรคแล้ว อย่าทำบาปอีก มิฉะนั้นเหตุร้ายกว่านั้นจะเกิดกับ
เจ้า "			
Jhn	5	15	ชายคนนั้นก็ได้ออกไปและบอกพวกยิวว่า ท่านที่รักษาเขาให้หายโรคนั้นคือพระเยซู
Jhn	5	16	เหตุฉะนั้นพวกยิวจึงขมเหงพระเยซู และแสวงหาโอกาสที่จะฆ่าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นในวันสะบาโต
Jhn	5	17	แต่พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " พระบิดาของเราก็กึ่งทรงกระทำการอยู่จนถึงบัดนี้ และเราก็กึ่งทำด้วย "
Jhn	5	18	เหตุฉะนั้นพวกยิวจึงแสวงหาโอกาสที่จะฆ่าพระองค์ มิใช่เพราะพระองค์ล่วงกฎวันสะบาโตเท่านั้น แต่จะได้เรียกพระเจ้าว่าเป็นบิดาของตน
ด้วย ซึ่งเป็นการกระทำตนเสมอกับพระเจ้า			
Jhn	5	19	ตั้งนั้นพระเยซูตรัสกับเขาว่า " เราบอกลความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า พระบุตรจะกระทำสิ่งใดตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทรง
กระทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทรงกระทำ สิ่งนั้นพระบุตรจึงทรงกระทำด้วย			
Jhn	5	20	เพราะว่าพระบิดาทรงรักพระบุตร และทรงสำแดงให้พระบุตรเห็นทุกสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และพระองค์จะทรงสำแดงให้พระบุตรเห็นการ
ที่ยิ่งใหญ่นั้นอีก เพื่อท่านทั้งหลายจะประหลาดใจ			
Jhn	5	21	เพราะพระบิดาทรงทำให้คนที่ตายแล้วฟื้นขึ้นมาและมีชีวิตจิตใจ ถ้าพระบุตรปรารถนาจะกระทำให้ผู้ใดมีชีวิตก็จะกระทำเหมือนกันนั้น
Jhn	5	22	เพราะว่าพระบิดาได้ทรงพิพากษาผู้ใด แต่พระองค์ได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร
Jhn	5	23	เพื่อคนทั้งปวงจะได้ถวายเกียรติแด่พระบุตรเหมือนที่เขากวถวายเกียรติแด่พระบิดา ผู้ใดไม่ถวายเกียรติแด่พระบุตร ผู้นั้นก็ไม่ถวายเกียรติแด่
พระบิดาผู้ทรงใช้พระบุตรมา			
Jhn	5	24	เราบอกลความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและเชื่อในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้
ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว			
Jhn	5	25	เราบอกลความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เวลาที่กำหนดนั้นใกล้จะถึงแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ใดตายแล้วจะได้ยินพระสุรเสียงแห่งพระบุตร
ของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ได้ยินจะมีชีวิต			
Jhn	5	26	เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น
Jhn	5	27	และได้ทรงประทานให้พระบุตรมีสิทธิอำนาจที่จะพิพากษาดูด้วย เพราะพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์
Jhn	5	28	อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอิมองค์ฝังศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์
Jhn	5	29	และจะได้ออกมา บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดีกี่ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต บรรดาผู้ที่ได้ประพฤดีชั่วก็จะฟื้นขึ้นสู่การพิพากษา
Jhn	5	30	เราจะไม่ทำตามอำเภอใจไม่ได้ เราได้อินอย่างไร เราก็กึ่งพิพากษาอย่างนั้น และการพิพากษาของเราก็กึ่งธรรม เพราะเรามีได้มุ่งที่จะทำตาม
ใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา			
Jhn	5	31	ถ้าเราเป็นพยานถึงตัวเราเอง คำพยานของเราจะไม่จริง
Jhn	5	32	มีอีกผู้หนึ่งที่เป็นพยานถึงเรา และเรารู้ว่าคำพยานที่พระองค์ทรงเป็นพยานถึงเรานั้น เป็นความจริง
Jhn	5	33	ท่านทั้งหลายได้ใช้คนไปหาจอห์น และจอห์นก็ได้เป็นพยานถึงความจริง
Jhn	5	34	เรามีคำพยานจากมนุษย์ แต่ที่เรากล่าวสิ่งเหล่านี้ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายรอด
Jhn	5	35	จอห์นเป็นโคมที่จุดสว่างไสว และท่านทั้งหลายก็พอใจที่จะชื่นชมยินดีซึ่งขณะหนึ่งในความสว่างของจอห์นนั้น
Jhn	5	36	แต่คำพยานที่เรามีนั้นยิ่งใหญ่นอกจากคำพยานของจอห์น เพราะว่างานที่พระบิดาทรงมอบให้เราทำให้สำเร็จ งานนี้แหละเรากำลังทำอยู่เป็น
พยานถึงเราว่าพระบิดาทรงใช้เรามา			
Jhn	5	37	และพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา พระองค์เองก็ได้ทรงเป็นพยานถึงเรา ท่านทั้งหลายไม่เคยได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และไม่เคยเห็นรูปร่าง
ของพระองค์			
Jhn	5	38	และท่านทั้งหลายไม่มีพระคำรัสของพระองค์อยู่ในตัวท่าน เพราะว่าท่านทั้งหลายมิได้เชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งพระบิดาทรงใช้มานั้น
Jhn	5	39	จงถนัดใจในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในพระคัมภีร์นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา
Jhn	5	40	แต่ท่านทั้งหลายไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	5	41	เราไม่รับเกียรติจากมนุษย์
Jhn	5	42	แต่เรารู้ว่าท่านไม่มีความรักพระเจ้าในตัวท่าน
Jhn	5	43	เราได้มาในพระนามพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายมิได้รับเรา ถ้าผู้ใดจะมาในนามของเขาเอง ท่านทั้งหลายก็จะรับผู้หนึ่ง
Jhn	5	44	ผู้ที่ได้รับยศศักดิ์จากกันเอง และมีได้แสวงหายศศักดิ์ซึ่งมาจากพระเจ้าเท่านั้น ท่านจะเชื่อผู้หนึ่งได้อย่างไร
Jhn	5	45	อย่าคิดว่าเราจะไม่เชื่อต่อพระบิดา มีผู้ฟ้องท่านแล้ว คือโมเสส ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายหวังใจอยู่
Jhn	5	46	ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อโมเสส ท่านทั้งหลายก็จะเชื่อเรา เพราะโมเสสได้เขียนกล่าวถึงเรา
Jhn	5	47	แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่เชื่อเรื่องที่ไม่โมเสสเขียนแล้ว ท่านจะเชื่อถ้อยคำของเราอย่างไรได้"
Jhn	6	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระเยซูก็เสด็จไปข้ามทะเลกาลิลี คือทะเลที่เบเรียส
Jhn	6	2	คนเป็นอันมากได้ตามพระองค์ไป เพราะเขาเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อบรรดาคนป่วย
Jhn	6	3	พระเยซูเสด็จขึ้น ไปบนภูเขาและประทับกับเหล่าสาวกของพระองค์ที่นั่น
Jhn	6	4	ขณะนั้นใกล้จะถึงปีศาจซึ่งเป็นเทศกาลเลี้ยงของพวกยิวแล้ว
Jhn	6	5	เมื่อพระเยซูทรงเฝยพระพักตร์ทอดพระเนตรและเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟิลิปว่า " ราชอาณาจักรที่ไหน
ให้คนเหล่านี้กินได้"			
Jhn	6	6	พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟิลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด
Jhn	6	7	ฟิลิปทูลตอบพระองค์ว่า " สองร้อยเหรียญเงินหรือห้าร้อยเหรียญเงินไม่พอซื้ออาหารให้เขากินกันคนละเล็กคนละน้อย"
Jhn	6	8	สาวกคนหนึ่งชื่อแอนดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า
Jhn	6	9	" ที่นี้มีเด็กชายคนหนึ่งมีขนมปังห้าก้อนกับปลาเล็กๆสองตัว แต่ท่านนั้นจะพออะไรกับคนมากอย่างนี้"
Jhn	6	10	พระเยซูตรัสว่า " ให้คนทั้งปวงนั่งลงเถิด " ที่นั่นมีหญ้ามาก คนเหล่านั้นจึงนั่งลง นับแต่ผู้ชายได้ประมาณห้าพันคน
Jhn	6	11	แล้วพระเยซูก็ทรงหยิบขนมปังนั้น และเมื่อขอบพระคุณแล้ว ก็ทรงแจกแก่พวกสาวก และพวกสาวกแจกแก่บรรดาคนที่นั่งอยู่นั้น และให้ปลา
ด้วยตามที่เขาบรรณาการนา			
Jhn	6	12	เมื่อเขาทั้งหลายกินอิ่มแล้วพระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า " จงเก็บเศษอาหารที่เหลือไว้ เพื่อไม่ให้มีสิ่งใดเสียไป"
Jhn	6	13	เขาจึงเก็บเศษขนมปังที่เหลือจากที่คนทั้งหลายได้กินแล้วนั้น ใส่กระบุง ได้สิบสองกระบุงเต็ม
Jhn	6	14	เมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งพระเยซูได้ทรงกระทำ เขาก็พูดกันว่า " แท้จริงท่านผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์ที่ทรงกำหนดให้เข้ามา
ในโลก"			
Jhn	6	15	เมื่อพระเยซูทรงทราบว่า เขาทั้งหลายจะมาจับพระองค์ไปตั้งให้เป็นกษัตริย์ พระองค์ก็เสด็จไปตั้งภูเขากลับแต่ลำพัง
Jhn	6	16	พอค่ำลงเหล่าสาวกของพระองค์ก็ได้ออกไปทะเล
Jhn	6	17	แล้วลงเรือข้ามฟากไปยังเมืองคาเปอร์นาอุม มืดแล้วแต่พระเยซูก็ยังมิได้เสด็จไปถึงเขา
Jhn	6	18	ทะเลก็กำเริบขึ้นเพราะลมพัดกล้า
Jhn	6	19	เมื่อเขาทั้งหลายดิ้นรนไป ได้ประมาณห้าหกมิลเมตร เขาก็เห็นพระเยซูเสด็จดำเนินมาบนทะเลใกล้เรือ เขาต่างก็ตกใจกลัว
Jhn	6	20	แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า " นี่เป็นเราเอง อย่ากลัวเลย"
Jhn	6	21	ดังนั้นเขาจึงรับพระองค์ขึ้นเรือด้วยความเต็มใจ แล้วทันใดนั้นเรือก็ถึงฝั่งที่เขาจะไปนั้น
Jhn	6	22	วันรุ่งขึ้น เมื่อคนที่อยู่ฝั่งข้างโน้นเห็นว่าไม่มีเรือที่นั่น เว้นแต่ลำที่เหล่าสาวกของพระองค์ลงไปเพียงลำเดียว และเห็นว่าพระเยซูมิได้เสด็จ
ลงเรือลำนั้น ไปกับเหล่าสาวก แต่เหล่าสาวกของพระองค์ไปตามลำพังเท่านั้น			
Jhn	6	23	(แต่มีเรือลำอื่นมาจากที่เบเรียส ใกล้สถานที่ที่เขาได้กินขนมปัง หลังจากที่ต้องพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงขอบพระคุณแล้ว)
Jhn	6	24	เหตุฉะนั้นเมื่อประชาชนเห็นว่า พระเยซูและเหล่าสาวกไม่ได้อยู่ที่นั่น เขาจึงลงเรือไปและตามหาพระเยซูที่เมืองคาเปอร์นาอุม
Jhn	6	25	ครั้นเขาได้พบพระองค์ที่ฝั่งทะเลข้างโน้นแล้ว เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า " รับปี ท่านมาที่นี่เมื่อไร"
Jhn	6	26	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทั้งหลายตามหาเรามิใช่เพราะได้เห็นการอัศจรรย์นั้น แต่เพราะได้กิน
ขนมปังจึงมี			
Jhn	6	27	อย่าชวนชายหาอาหารที่ย่อมเสื่อมสูญไป แต่จงหาอาหารที่ดำรงอยู่ถึงชีวิตนิรันดร์ ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่าน เพราะพระเจ้าคือพระบิดาได้
ทรงประทับตรามอบอำนาจแก่บุตรแล้ว"			
Jhn	6	28	แล้วเขาทั้งหลายก็ทูลพระองค์ว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายจะต้องทำประการใด จึงจะทำงานของพระเจ้าได้"
Jhn	6	29	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " งานของพระเจ้านั้นคือการที่ท่านเชื่อในท่านที่พระองค์ทรงใช้มานั้น"
Jhn	6	30	เขาทั้งหลายจึงทูลพระองค์ว่า " ถ้าเช่นนั้น ท่านจะกระทำหมายสำคัญอะไร เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะเห็นและเชื่อในท่าน ท่านจะกระทำการ
อะไรบ้าง			
Jhn	6	31	บรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลายได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารนั้น ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า ` ท่านได้ให้เขากินอาหารจากสวรรค์' "
Jhn	6	32	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า มิใช่โมเสสที่ให้อาหารจากสวรรค์นั้นแก่ท่าน แต่พระบิดาของเราประทาน
อาหารแก่ซึ่งมาจากสวรรค์ให้แก่ท่านทั้งหลาย			
Jhn	6	33	เพราะว่าอาหารของพระเจ้านั้น คือท่านที่ลงมาจากสวรรค์ และประทานชีวิตให้แก่โลก"
Jhn	6	34	เขาทั้งหลายจึงทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า โปรดให้อาหารนั้นแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายเสมอไปเถิด"
Jhn	6	35	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เราเป็นอาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิวอีก และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย
Jhn	6	36	แต่เราได้บอกท่านทั้งหลายแล้วว่า ท่านได้เห็นเราแล้วแต่ก็ไม่เชื่อ
Jhn	6	37	สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เราจะมาสู่เรา และผู้ที่มาหาเรา เราก็คงไม่ทิ้งเขาเลย
Jhn	6	38	เพราะว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา
Jhn	6	39	และพระประสงค์ของพระบิดาผู้ทรงใช้เรานั้น ก็คือให้เรารักษาบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงมอบไว้กับเรา มิให้หาย ไปสักคนเดียว แต่ให้ฟื้น
ขึ้นมาในวันที่สุด			
Jhn	6	40	เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของผู้ที่ทรงใช้เรานั้น ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตร และเชื่อในพระบุตร ได้มีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้ผู้นั้น
ฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย"			
Jhn	6	41	พวกยิวจึงบ่นพึมพำกันเรื่องพระองค์เพราะพระองค์ตรัสว่า " เราเป็นอาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์"
Jhn	6	42	เขาทั้งหลายว่า " คนนี้เป็นเยซูชลูกชายของโยเซฟมิใช่หรือ พ่อแม่ของเขาเรารู้จัก เหตุใดคนนี้จะพูดว่า ` เราได้ลงมาจากสวรรค์' "
Jhn	6	43	พระเยซูจึงตรัสตอบเขาเหล่านั้นว่า " อย่าบ่นกันเลย
Jhn	6	44	ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำให้เขามา และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย
Jhn	6	45	มีคำเขียนไว้ในคัมภีร์ศาสดาพยากรณ์ว่า ` ทุกคนจะเรียนรู้จากพระเจ้า' เหตุฉะนั้นทุกคนที่ได้ยิน ได้ฟัง และได้เรียนรู้จากพระบิดาก็มาถึง
เรา			
Jhn	6	46	ไม่มีผู้ใดได้เห็นพระบิดา นอกจากท่านที่มาจากพระเจ้า ท่านนั้นแหละได้เห็นพระบิดาแล้ว
Jhn	6	47	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเราก็มีชีวิตนิรันดร์
Jhn	6	48	เราเป็นอาหารแห่งชีวิตนั้น
Jhn	6	49	บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารและสิ้นชีวิต
Jhn	6	50	แต่นี้เป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ เพื่อให้ผู้ที่ได้กินแล้วไม่ตาย
Jhn	6	51	เราเป็นอาหารที่ดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใดกินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อเป็นชีวิตของโลกนั้นก็คือ
เนื้อของเรา"			
Jhn	6	52	แล้วพวกยิวก็ทมิถถึงกันว่า " ผู้นี้จะเอาเนื้อของเราให้เรากินได้อย่างไร"
Jhn	6	53	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กินเนื้อและดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ ท่านก็ไม่มีชีวิตในตัวท่าน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	6	54	ผู้ที่กินเนื้อและดื่มน้ำโลหิตของเราก็มีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย
Jhn	6	55	เพราะว่าเนื้อของเราเป็นอาหารแท้และโลหิตของเราเป็นของดื่มน้ำแท้
Jhn	6	56	ผู้ที่กินเนื้อและดื่มน้ำโลหิตของเรา ผู้นั้นก็อยู่ในเราและเราอยู่ในเขา
Jhn	6	57	พระบิดาผู้ทรงดำรงพระชนม์ได้ทรงใช้เราามาและเรามีชีวิตเพราะพระบิดานั่นฉันใด ผู้ที่กินเรา ผู้นั้นก็จะมีชีวิตเพราะเราฉันนั้น
Jhn	6	58	นี่แหละเป็นอาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์ ไม่เหมือนกับมานาที่พวกบรรพบุรุษของท่าน ได้กินและสิ้นชีวิต ผู้ที่กินอาหารนี้จะมีชีวิตนิรันดร์"
Jhn	6	59	คำเหล่านี้พระเจ้าได้ตรัสในธรรมศาลา ขณะที่ยังทรงสั่งสอนอยู่ที่เมืองคาเปอร์นาอุม
Jhn	6	60	ดังนั้นเมื่อเหล่าสาวกของพระองค์หลายคนได้ฟังเช่นนั้นก็พูดว่า " ถ้อยคำเหล่านี้ยากนัก ใครจะฟังได้"
Jhn	6	61	เมื่อพระเยซูทรงทราบเองว่าเหล่าสาวกของพระองค์บ่นถึงเรื่องนั้น พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า " เรื่องนี้ทำให้ท่านทั้งหลายลำบากใจหรือ
Jhn	6	62	ถ้าท่านจะ ได้เห็นบุตรมนุษย์เสด็จขึ้น ไปยังที่ที่ท่านอยู่แต่ก่อนนั้น ท่านจะว่าอย่างไร
Jhn	6	63	จิตวิญญาณเป็นที่ให้มีชีวิต ส่วนเนื้อหนังไม่มีประโยชน์อันใด ถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวกับท่านทั้งหลายนั้น เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต
Jhn	6	64	แต่ในพวกท่านมีบางคนที่ไม่เชื่อ" เพราะพระเยซูทรงทราบแต่แรกว่าผู้ใด ไม่เชื่อ และเป็นผู้นั้นผู้ใดที่จะทรยศพระองค์ไว้
Jhn	6	65	และพระองค์ตรัสว่า " เหตุฉะนั้นเราจึงได้บอกท่านทั้งหลายว่า ` ไม่มีผู้ใดจะมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดาของเราจะทรงโปรดประทานให้ผู้นั้น "
Jhn	6	66	ตั้งแต่นั้นมาสาวกของพระองค์หลายคนก็ท้อถอย ไม่ติดตามพระองค์อีกต่อไป
Jhn	6	67	พระเยซูตรัสกับสิบสองคนนั้นว่า " ท่านทั้งหลายจะจากเราไปด้วยหรือ "
Jhn	6	68	ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาผู้ใดเล่า พระองค์มีถ้อยคำซึ่งให้มีชีวิตนิรันดร์
Jhn	6	69	และข้าพระองค์ทั้งหลายก็เชื่อและแนใจแล้วว่า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์"
Jhn	6	70	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " เราเลือกพวกท่านสิบสองคนมิใช่หรือ และคนหนึ่ง ในพวกท่านเป็นมารร้าย "
Jhn	6	71	พระองค์ทรงหมายถึงยูดาสอิสคาริโอทบุตรชายซีโมน เพราะว่าเขาเป็นผู้ที่จะทรยศพระองค์ไว้ คือคนหนึ่ง ในอิสราเอลสิบสองคน
Jhn	7	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระเยซูก็ได้เสด็จไปในแคว้นกาลิลี ด้วยว่าพระองค์ไม่ประสงค์ที่จะเสด็จไปในแคว้นยูเดีย เพราะพวกยิวหาโอกาส
ที่จะฆ่าพระองค์			
Jhn	7	2	ขณะนั้นใกล้จะถึงเทศกาลอยู่เพิงของพวกยิวแล้ว
Jhn	7	3	พวกน้องๆของพระองค์จึงทูลพระองค์ว่า " จงออกจากที่นี่ไปยังแคว้นยูเดีย เพื่อเหล่าสาวกของท่านจะ ได้เห็นกิจการที่ท่านกระทำ
Jhn	7	4	เพราะว่า ไม่มีผู้ใดทำสิ่งใดลับๆ เมื่อผู้นั้นเองอยาก ให้ตัวปรากฏ ถ้าท่านกระทำกรณเหล่านี้ก็จงสำเร็จตัว ให้ปรากฏแก่โลกเกิด "
Jhn	7	5	แม้พวกน้องๆของพระองค์ก็มิได้เชื่อในพระองค์
Jhn	7	6	พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า " ยังไม่ถึงเวลาของเรา แต่เวลาของพวกท่านมีอยู่เสมอ
Jhn	7	7	โลกจะเกลียดชังพวกท่านไม่ได้ แต่โลกเกลียดชังเรา เพราะเราเป็นพยานว่ากรณานของโลกนั้นชั่ว
Jhn	7	8	พวกท่านจงขึ้นไปในเทศกาลนั้นเถิด เราจะยังไม่ขึ้นไปในเทศกาลนั้น เพราะอย่างยิ่ง ไม่ถึงกำหนดเวลาของเรา "
Jhn	7	9	เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้นแก่เขาแล้ว พระองค์ก็ยังประทับอยู่ในแคว้นกาลิลี
Jhn	7	10	แต่เมื่อพวกน้องๆของพระองค์ขึ้นไปในเทศกาลนั้นแล้ว พระองค์ก็เสด็จตามขึ้นไปด้วย แต่ไปอย่างลับๆ ไม่เปิดเผย
Jhn	7	11	พวกยิวจึงมองหาพระองค์ในเทศกาลนั้นและถามว่า " คนนั้นอยู่ที่ไหน "
Jhn	7	12	และประชาชนก็ขับขับกันถึงพระองค์เป็นอันมาก บางคนว่า " เขาเป็นคนดี " คนอื่นๆว่า " มิใช่ แต่เขาหลอกลวงประชาชนต่างหาก "
Jhn	7	13	แต่ไม่มีผู้ใดอาจพูดถึงพระองค์อย่างเปิดเผย เพราะกลัวพวกยิว
Jhn	7	14	ครั้นถึงวันกลางเทศกาลนั้น พระเยซูได้เสด็จขึ้นไปในพระวิหารและทรงสั่งสอน
Jhn	7	15	พวกยิวคิดประหลาดใจและพูดว่า " คนนี้จะรู้ข้อความเหล่านี้ได้อย่างไร ในเมื่อไม่เคยเรียนเลย "
Jhn	7	16	พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า " คำสอนของเรา มิใช่ของเราเอง แต่เป็นของพระองค์ผู้ทรงใช้เราามา
Jhn	7	17	ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า หรือว่าเราพูดตามใจชอบของเราเอง
Jhn	7	18	ผู้ใดที่พูดตามใจชอบของตนเอง ผู้นั้นย่อมแสวงเกียรติสำหรับตนเอง แต่ผู้ที่แสวงเกียรติให้พระองค์ผู้ทรงใช้ตนมา ผู้นั้นแหละเป็นคนจริง ไม่
มือธรรมอยู่ในเขาเลย			
Jhn	7	19	โมเสสได้ให้พระราชบัญญัติแก่ท่านทั้งหลายมิใช่หรือ และไม่มีผู้ใดในพวกท่านประพฤติตามพระราชบัญญัตินั้น ท่านทั้งหลายหาโอกาสที่จะ
ฆ่าเราทำไม "			
Jhn	7	20	คนเหล่านั้นตอบว่า " ท่านมีผีสิงอยู่ ใครเล่าหาโอกาสจะฆ่าท่าน "
Jhn	7	21	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " เราได้ทำสิ่งหนึ่งและท่านทั้งหลายประหลาดใจ
Jhn	7	22	โมเสสได้ให้ท่านทั้งหลายเข้าสู่น้ำ (มิใช่ได้มาจากโมเสส แต่มาจากบรรพบุรุษ) และในวันสะบาโตท่านทั้งหลายก็ยังให้คนเข้าสู่น้ำ
Jhn	7	23	ถ้าในวันสะบาโตคนยังเข้าสู่น้ำ เพื่อมิให้ละเมิดพระราชบัญญัติของโมเสสแล้ว ท่านทั้งหลายจะ โกรธเรา เพราะเราทำให้ชายผู้หนึ่งหายโรค
เป็นปกติในวันสะบาโตหรือ			
Jhn	7	24	อย่าตัดสินตามที่เห็นภายนอก แต่จงตัดสินตามชอบธรรมเถิด "
Jhn	7	25	เพราะฉะนั้นชาวกรุงเยรูซาเล็มบางคนจึงพูดว่า " คนนี้มิใช่หรือที่เขาหาโอกาสจะฆ่าเสีย
Jhn	7	26	แต่ดูเถิด ท่านกำลังพูดอย่างกล้าหาญและเขาทั้งหลายก็ไม่ได้ทำอะไรท่านเลย พวกชนนางรู้แน่แล้วหรือว่า คนนี้เป็นพระคริสต์แท้
Jhn	7	27	แต่เราทราบว่าคนนั้นมาจากไหน แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จมานั้น จะไม่มีผู้ใดรู้เลย ว่า พระองค์มาจากไหน "
Jhn	7	28	ดังนั้นพระเยซูจึงทรงประกาศขณะที่ทรงสั่งสอนอยู่ในพระวิหารว่า " ท่านทั้งหลายรู้จักเรา และรู้ว่าเรามาจากไหน แต่เรามิได้มาตามลำพังเรา
เอง แต่พระองค์ผู้ทรงใช้เราามานั้นทรงสถิตย์จริง			
Jhn	7	29	แต่เรารู้จักพระองค์เพราะเรามาจากพระองค์และพระองค์ได้ทรงใช้เราามา "
Jhn	7	30	เขาทั้งหลายจึงหาโอกาสที่จะจับพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดยื่นมือแต่ต้องพระองค์ เพราะยังไม่ถึงกำหนดเวลาของพระองค์
Jhn	7	31	และมีหลายคนในหมู่ประชาชนนั้น ได้เชื่อในพระองค์และพูดว่า " เมื่อพระคริสต์เสด็จมานั้น พระองค์จะทรงกระทำอัศจรรย์มากกว่าที่ผู้นี้
ได้กระทำหรือ "			
Jhn	7	32	เมื่อพวกฟาริสีได้ยินประชาชนขับขับกันเรื่องพระองค์อย่างนั้น พวกฟาริสีกับพวกปุโรหิตใหญ่จึงได้ใช้เจ้าหน้าที่ไปจับพระองค์
Jhn	7	33	พระเยซูจึงตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " เราอยู่กับท่านทั้งหลายอีกหน่อยหนึ่ง แล้วจะกลับไปหาพระองค์ผู้ทรงใช้เราามา
Jhn	7	34	ท่านทั้งหลายจะแสวงหาเราแต่จะไม่พบเรา และที่ซึ่งเราอยู่นั้นท่านจะ ไปไม่ได้ "
Jhn	7	35	พวกยิวจึงพูดกันว่า " คนนี้จะไปไหน ที่เราจะหาเขาไม่พบ เขาจะไปหาคนที่กระจัดกระจายไปอยู่ในหมู่พวกต่างชาติและสั่งสอนพวกต่างชาติ
หรือ			
Jhn	7	36	เขาหมายความว่าอย่างไรที่พูดว่า ` ท่านทั้งหลายจะแสวงหาเราแต่จะไม่พบเรา ' และ ` ที่ซึ่งเราอยู่นั้นท่านจะ ไปไม่ได้ ' "
Jhn	7	37	ในวันสุดท้ายของเทศกาลซึ่งเป็นวันใหญ่ นั้น พระเยซูทรงยืนและประกาศว่า " ถ้าผู้ใดกระหาย ผู้นั้นจงมาหาเราและดื่มน้ำ
Jhn	7	38	ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ` เมื่อน้ำที่มีน้ำประคอบด้วยชีวิตจะ หล่อออกมาจากกายในผู้นั้น " "
Jhn	7	39	(สิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นหมายถึงพระวิญญาณซึ่งผู้ที่เชื่อในพระองค์จะ ได้รับ เหตุว่ายังไม่ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ เพราะพระเยซูยัง
มิได้รับสง่าราศี)			
Jhn	7	40	เมื่อประชาชน ได้ฟังดังนั้น หลายคนจึงพูดว่า " แท้จริง ท่านผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์นั้น "
Jhn	7	41	คนอื่นๆก็พูดว่า " ท่านผู้นี้เป็นพระคริสต์ " แต่บางคนพูดว่า " พระคริสต์จะมาจากกาลิลีหรือ
Jhn	7	42	พระคัมภีร์กล่าวไว้มิใช่หรือว่า พระคริสต์จะมาจากเชื้อสายของดาวิด และมาจากหมู่บ้านเบรเลเอิมซึ่งดาวิดเคยอยู่นั้น "
Jhn	7	43	เหตุฉะนั้นประชาชนจึงมีความเห็นแตกแยกกันในเรื่องพระองค์
Jhn	7	44	บางคนใคร่จะจับพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดยื่นมือแต่ต้องพระองค์เลย
Jhn	7	45	เจ้าหน้าที่จึงกลับไปหาพวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสี และพวกนั้นกล่าวกับเจ้าหน้าที่ว่า " ทำไมเจ้าจึงไม่จับเขามา "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	7	46	เจ้าหน้าที่ตอบว่า " ไม่เคยมีผู้ใดพูดเหมือนคนนั้นเลย "
Jhn	7	47	พวกฟาริสีตอบเขาว่า " พวกเจ้าถูกหลอกไปด้วยแล้วหรือ "
Jhn	7	48	มีผู้ใดในพวกชนนางหรือพวกฟาริสีเชื่อในผู้ั้นหรือ "
Jhn	7	49	แต่ประชาชนหมู่หนึ่งที่ไม่รู้พระราชบัญญัติก็ต้องถูกสาปแช่งอยู่แล้ว "
Jhn	7	50	นักโคเดมัส (ผู้ที่ได้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืนนั้น และเป็นคนหนึ่งในพวกเขา) ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า "
Jhn	7	51	" พระราชบัญญัติของเราตัดสินคนใดโดยที่ยังไม่ได้ฟังเขาก็ก่อน และรู้ว่าเขาได้ทำอะไรบ้างหรือ "
Jhn	7	52	เขาทั้งหลายตอบนักโคเดมัสว่า " ท่านมาจากกาลิลีด้วยหรือ จงค้นหาดูเถิด เพราะว่าไม่มีศาสดาพยากรณ์เกิดขึ้นมาจากกาลิลี "
Jhn	7	53	ต่างคนต่างกลับไปบ้านของตน "
Jhn	8	1	แต่พระเยซูเสด็จไปยังภูเขามะกอกเทศ "
Jhn	8	2	ในตอนเช้าตรู่พระองค์เสด็จเข้าไปในพระวิหารอีก และคนทั้งหลายพากันมาหาพระองค์ พระองค์ก็ประทับนั่งและสั่งสอนเขา "
Jhn	8	3	พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีได้พาผู้หญิงคนหนึ่งมาหาพระองค์ หญิงผู้นี้ถูกจับฐานล่วงประเวณี และเมื่อเขาให้หญิงผู้นี้ยืนอยู่ท่ามกลางฝูง "
Jhn	8	4	ชน "
Jhn	8	5	เขาทูลพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า หญิงคนนั้นถูกจับเมื่อกำลังล่วงประเวณีอยู่ "
Jhn	8	6	ในพระราชบัญญัตินั้นไม่เสสสั่งให้เราเอาหินขว้างคนชนนี้ให้ตาย ส่วนท่านจะว่าอย่างไรในเรื่องนี้ "
พระองค์ไม่ได้ยินพวกเขาเลย "			เขาพูดอย่างนี้เพื่อทดลองพระองค์ หวังจะหาเหตุฟ้องพระองค์ แต่พระเยซูทรงโน้มพระกายลงเอานิ้วพระหัตถ์เขียนที่ดิน เหมือนดั่งว่า "
Jhn	8	7	และเมื่อพวกเขาทั้งหลายถามพระองค์อยู่เรื่อยๆ พระองค์ก็ทรงลุกขึ้นและตรัสกับเขาว่า " ผู้ใดในพวกท่านที่ไม่มีบาป ก็ให้ผู้นั้นเอาหินขว้างเขา "
Jhn	8	8	แล้วพระองค์ก็ทรงโน้มพระกายลงและเอานิ้วพระหัตถ์เขียนที่ดินอีก "
Jhn	8	9	และเมื่อเขาทั้งหลายได้ยินดังนั้น จึงรู้สำนึกโดยใจจึงฉวยผัดข้อม เขาทั้งหลายจึงออกไปทีละคนๆ เริ่มจากคนแรกคนแรกจนหมด เหลือแต่พระ "
เยซูตามลำพังกับหญิงที่ยังยืนอยู่ที่นั่น "			หมด ไม่มีใครเอาโทษเจ้าหรือ "
Jhn	8	10	เมื่อพระเยซูทรงลุกขึ้นแล้ว และมีได้ทอดพระเนตรเห็นผู้ใด เห็นแต่หญิงผู้นั้น พระองค์ตรัสกับนางว่า " หญิงเอ๋ย พวกเขาที่ฟ้องเจ้าไปไหน "
Jhn	8	11	นางนั้นทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า ไม่มีผู้ใดเลย " และพระเยซูตรัสกับนางว่า " เราจะไม่เอาโทษเจ้าเหมือนคน จงไปเถิด และอย่าทำบาปอีก "
Jhn	8	12	อีกครึ่งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเราจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต "
Jhn	8	13	พวกฟาริสีจึงกล่าวกับพระองค์ว่า " ท่านเป็นพยานให้แก่ตัวเอง คำพยานของท่านไม่เป็นความจริง "
Jhn	8	14	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " แม้เราเป็นพยานให้แก่ตัวเราเอง คำพยานของเราก็เป็นความจริง เพราะเรารู้ว่าเรามาจากไหนและจะไปที่ไหน แต่ "
พวกท่านไม่รู้เรามาจากไหนและจะไปที่ไหน "			พวกท่านไม่รู้เรามาจากไหนและจะไปที่ไหน "
Jhn	8	15	ท่านทั้งหลายย่อมพิพากษามาตามเนื้อหนัง เรามิได้พิพากษาผู้ใด "
Jhn	8	16	แต่ถึงแม้ว่าเราจะพิพากษา การพิพากษาของเราก็ถูกต้อง เพราะเราได้พิพากษาโดยลำพัง แต่เราพิพากษาร่วมกับพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา "
Jhn	8	17	ในพระราชบัญญัติของท่านก็มีคำเขียนไว้ว่า ' คำพยานของสองคนก็เป็นความจริง ' "
Jhn	8	18	เราเป็นพยานให้แก่ตัวเราเองและพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาก็เป็นพยานให้แก่เรา "
Jhn	8	19	เหตุฉะนั้นเขาจึงทูลพระองค์ว่า " พระบิดาของท่านอยู่ที่ไหน " พระเยซูตรัสตอบว่า " ตัวเราก็คือ พระบิดาของเราที่ใด ท่านทั้งหลายไม่รู้จัก ถ้า "
ท่านรู้จักเรา ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย "			ท่านรู้จักเรา ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย "
Jhn	8	20	พระเยซูตรัสคำเหล่านี้ที่คัลลิ่งเงิน เมื่อกำลังทรงสั่งสอนอยู่ในพระวิหาร แต่ไม่มีผู้ใดจับกุมพระองค์ เพราะเขายังไม่ถึงกำหนดเวลาของพระองค์ "
Jhn	8	21	พระเยซูจึงตรัสกับเขากลับว่า " เราจะจากไป และท่านทั้งหลายจะแสวงหาเรา และจะตายในการบาปของท่าน ที่ซึ่งเราจะไปนั้นท่านทั้งหลายจะ "
ไปไม่ได้ "			ไปไม่ได้ "
Jhn	8	22	พวกยิวจึงพูดกันว่า " เขาจะฆ่าตัวตายหรือ เพราะเขาพูดว่า ' ที่ซึ่งเราจะไปนั้นท่านทั้งหลายจะไปไม่ได้ ' "
Jhn	8	23	พระองค์ตรัสกับเขาว่า " ท่านทั้งหลายมาจากเบื้องล่าง เรามาจากเบื้องบน ท่านเป็นของโลกนี้ เราไม่ได้เป็นของโลกนี้ "
Jhn	8	24	เราจึงบอกท่านทั้งหลายว่า ท่านจะตายในการบาปของท่าน เพราะว่าถ้าท่านมิได้เชื่อว่าเราเป็นผู้นั้น ท่านจะต้องตายในการบาปของท่าน "
Jhn	8	25	เขาจึงถามพระองค์ว่า " ท่านคือใครเล่า " พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เราเป็นดังที่เราได้บอกท่านทั้งหลายแต่แรกนั้น "
Jhn	8	26	เราก็มยังมีเรื่องอีกมากที่จะพูดและพิพากษาท่าน แต่พระองค์ผู้ทรงใช้เรามาที่นี่ทรงเป็นสัตย์จริง และสิ่งที่เราได้ยินจากพระองค์ เรากล่าวแก่ "
โลก "			โลก "
Jhn	8	27	เขาทั้งหลายไม่เข้าใจว่าพระองค์ตรัสกับเขากิจเรื่องพระบิดา "
Jhn	8	28	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " เมื่อท่านทั้งหลายจะไต่ถามบุตรมนุษย์ขึ้นไว้แล้ว เมื่อนั้นท่านก็จะรู้ว่าเราคือผู้หนึ่ง และรู้ว่าเราได้ทำสิ่งใดตามใจ "
ชอบ แต่พระบิดาได้ทรงสอนเราอย่างไร เราจึงกล่าวอย่างนั้น "			ชอบ แต่พระบิดาได้ทรงสอนเราอย่างไร เราจึงกล่าวอย่างนั้น "
Jhn	8	29	และพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ก็ทรงสถิตอยู่กับเรา พระบิดาได้ทรงสั่งเราไว้ตามลำพัง เพราะว่าเราทำตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ "
Jhn	8	30	เมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นก็มีคนเป็นอันมากเชื่อในพระองค์ "
Jhn	8	31	พระเยซูจึงตรัสกับพวกยิวที่เชื่อในพระองค์แล้วว่า " ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราย่างแท้จริง "
Jhn	8	32	และท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย "
Jhn	8	33	เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า " เราสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมและไม่เคยเป็นทาสใครเลย เหตุไฉนท่านจึงกล่าวไว้ว่า ' ท่านทั้งหลายจะเป็นไทย ' "
Jhn	8	34	พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า " เรามอบความจริงแก่ท่านว่า ทุกคนที่ทาบปากก็เป็นทาสของบาป "
Jhn	8	35	ทาสนั้นมิได้อยู่ในครุฑเรือนตลอดไป พระบุตรต่างหากอยู่ตลอดไป "
Jhn	8	36	เหตุฉะนั้นถ้าพระบุตรจะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย ท่านก็จะเป็นไทยจริงๆ "
Jhn	8	37	เราเห็นว่าท่านทั้งหลายเป็นเชื้อสายของอับราฮัม แต่ท่านก็หาโอกาสที่จะฆ่าเราเสีย เพราะคำของเราไม่มีโอกาสเข้าสู่ใจของท่าน "
Jhn	8	38	เราพูดสิ่งที่เราได้เห็นจากพระบิดาของเรา และท่านทำสิ่งที่ท่านได้เห็นจากพ่อของท่าน "
Jhn	8	39	เขาทั้งหลายจึงทูลตอบพระองค์ว่า " อับราฮัมเป็นบิดาของเรา " พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " ถ้าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของอับราฮัมแล้ว "
ท่านก็จะทำสิ่งที่ยับยั้งมิได้กระทำ "			ท่านก็จะทำสิ่งที่ยับยั้งมิได้กระทำ "
Jhn	8	40	แต่บัดนี้ท่านทั้งหลายหาโอกาสที่จะฆ่าเรา ซึ่งเป็นผู้ที่ได้บอกท่านถึงความจริงที่เราได้ยินมาจากพระเจ้า อับราฮัมมิได้กระทำอย่างนี้ "
Jhn	8	41	ท่านทั้งหลายย่อมทำสิ่งที่ยับยั้งมิได้กระทำ " เขาจึงทูลพระองค์ว่า " เรามิได้เกิดจากการล่วงประเวณี เรามิพระบิดาองค์เดียวคือพระเจ้า "
Jhn	8	42	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ถ้าพระเจ้าเป็นพระบิดาของท่านแล้ว ท่านก็จะรักเรา เพราะเรามาจากพระเจ้าและอยู่นี้แล้ว เรามิได้มาตามใจชอบ "
ของเราเอง แต่พระองค์นั้นทรงใช้เรามา "			ของเราเอง แต่พระองค์นั้นทรงใช้เรามา "
Jhn	8	43	เหตุไฉนท่านจึงไม่เข้าใจถ้อยคำที่เราพูด นั้นเป็นเพราะท่านทนฟังคำของเราไม่ได้ "
Jhn	8	44	ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือพญามาร และท่านใครจะทำตามความปรารถนาของพ่อท่าน มันเป็นผู้ชักคนตั้งแต่เดิมมา และมีได้ตั้งอยู่ใน "
ในความจริง เพราะความจริงมิได้อยู่ในมัน เมื่อมันพูดตามมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้ลบล้าง และเป็นพ่อของมารมสา "			ในความจริง เพราะความจริงมิได้อยู่ในมัน เมื่อมันพูดตามมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้ลบล้าง และเป็นพ่อของมารมสา "
Jhn	8	45	แต่ท่านทั้งหลายมิได้เชื่อเรา เพราะเราพูดความจริง "
Jhn	8	46	มีผู้ใดในพวกท่านหรือที่ชี้ให้เห็นว่าเราได้ทำบาป และถ้าเราพูดความจริง ทำไมท่านจึงไม่เชื่อเรา "
Jhn	8	47	ผู้ที่มาจากพระเจ้าก็ย่อมฟังพระวจนะของพระเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจึงไม่ฟัง เพราะท่านทั้งหลายมิได้มาจากพระเจ้า "
Jhn	8	48	พวกยิวจึงทูลตอบพระองค์ว่า " ที่เราพูดว่า ท่านเป็นชาวสะมาเรียและมีผีสิงนั้น ไม่จริงหรือ "
Jhn	8	49	พระเยซูตรัสตอบว่า " เราไม่มีผีสิง แต่เราถวายพระเกียรติแด่พระบิดาของเรา และท่านลบลบลูเกียรติเรา "
Jhn	8	50	เรามีได้แสวงหาเกียรติของเราเอง แต่มีผู้หาให้ และพระองค์นั้นจะทรงพิพากษา "

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	8	51	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดประพฤติตามคำของเรา ผู้นั้นจะไม่ประสบบความตายเลย"
Jhn	8	52	พวกยิวจึงทูลพระองค์ว่า " เดี๋ยวนี้เรารู้แล้วว่าท่านมีผีสิง อับราฮัมและพวกศาสนาดายากรณณ์ก็ตายแล้ว และท่านพูดว่า ` ถ้าผู้ใดประพฤติตาม
คำของเรา ผู้นั้นจะไม่ซึมความตายเลย'			
Jhn	8	53	ท่านเป็นใหญ่กว่าอับราฮัมบิดาของเราที่ตายไปแล้วหรือ พวกศาสนาดายากรณณ์นั้นก็ตายไปแล้วด้วย ท่านอวดอ้างว่าท่านเป็นผู้ใดเล่า"
Jhn	8	54	พระเยซูตรัสตอบว่า " ถ้าเราให้เกียรติแก่ตัวเราเอง เกียรติของเราก็ไม่มีความหมาย พระองค์ผู้ทรงให้เกียรติแก่เรานั่นคือพระบิดาของเรา ผู้
ซึ่งพวกท่านกล่าวว่า เป็นพระเจ้าของพวกท่าน			
Jhn	8	55	ท่านไม่รู้จักพระองค์ แต่เรารู้จักพระองค์ และถ้าเรากล่าวว่าเราไม่รู้จักพระองค์ เราก็คือคนมสาเหมือนกับท่าน แต่เรารู้จักพระองค์ และ
ประพฤติตามพระดำรัสของพระองค์			
Jhn	8	56	อับราฮัมบิดาของท่านชื่นชมยินดีที่จะได้เห็นวันของเรา และท่านก็ได้เห็นแล้วและมีความยินดี"
Jhn	8	57	พวกยิวก็ทูลพระองค์ว่า " ท่านอายุยังไม่ถึงห้าสิบปี และท่านเคยเห็นอับราฮัมหรือ"
Jhn	8	58	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ก่อนอับราฮัมเกิดนั้นเราเป็นอยู่แล้ว"
Jhn	8	59	คนเหล่านั้นจึงหีบก่อนตื่นจะสว่างพระองค์ แต่พระเยซูทรงหลบและเสด็จออกไปจากพระวิหาร เสด็จผ่านท่ามกลางเขาเหล่านั้น
Jhn	9	1	เมื่อพระเยซูเสด็จดำเนินไปนั้น พระองค์ทอดพระเนตรเห็นชายคนหนึ่งตามอดแต่กำเนิด
Jhn	9	2	และพวกสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า ใครได้ทำผิดบาป ชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขา เขาจึงเกิด
มาตามอด"			
Jhn	9	3	พระเยซูตรัสตอบว่า " มิใช่ชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขาได้ทำบาป แต่เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา
Jhn	9	4	เราต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่ เมื่อถึงกลางคืน ไม่มีผู้ใดทำงานได้
Jhn	9	5	ตราบใดที่เรายังอยู่ในโลก เราเป็นความสว่างของโลก"
Jhn	9	6	เมื่อตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงปั้นน้ำลายลงที่ดิน แล้วทรงเอาน้ำลายนั้นทำเป็นโคลนทาที่ตาของคนตาบอดนั้น
Jhn	9	7	แล้วตรัสสั่งเขาว่า " จงไป ล้างออกเสียในสระสิโลอัมเถิด " (สิโลอัมแปลว่า ใช้ไป) เขาจึงไปล้างแล้วกลับเห็นได้
Jhn	9	8	เพื่อนบ้านและคนทั้งหลายที่เคยเห็นชายคนนั้นเป็นคนตาบอดมาก่อน จึงพูดกันว่า " คนนี้มิใช่หรือที่เคยนั่งของท่าน "
Jhn	9	9	บางคนก็พูดว่า " คนนั้นแหละ " คนอื่นว่า " เขาคือชายคนนั้น " แต่เขาเองพูดว่า " ข้าพเจ้าก็คือนั่น "
Jhn	9	10	เขาทั้งหลายจึงถามเขาว่า " ตาของเจ้าหายบอดได้อย่างไร "
Jhn	9	11	เขาตอบว่า " ชายคนหนึ่งชื่อเยซู ได้ทำโคลนทาตาของข้าพเจ้า และบอกข้าพเจ้าว่า ` จงไปที่สระสิโลอัมแล้วล้างออกเสีย ' ข้าพเจ้าก็ได้ไป
ล้างตาจึงมองเห็นได้"			
Jhn	9	12	เขาทั้งหลายจึงถามเขาว่า " ผู้นั้นอยู่ที่ไหน " คนนั้นตอบว่า " ข้าพเจ้าไม่ทราบ "
Jhn	9	13	เขาจึงพากันที่แต่ก่อนตาบอดนั้นไปหาพวกฟาริสี
Jhn	9	14	วันที่พระเยซูทรงทำโคลนทาตาชายคนนั้นให้หายบอดเป็นวันสะบาโต
Jhn	9	15	พวกฟาริสีก็ได้ถามเขาอีกว่า ทว่าอย่างไรตาเขาจึงมองเห็น เขาบอกคนเหล่านั้นว่า " เขาเอาโคลนทาตาของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ล้างออกแล้ว
จึงมองเห็น "			
Jhn	9	16	ฉะนั้นพวกฟาริสีบางคนพูดว่า " ชายคนนี้ไม่ได้มาจากพระเจ้าเพราะเขามิได้รักษาวันสะบาโต " คนอื่นว่า " คนบาปจะทำการอัศจรรย์เช่น
นั้นได้อย่างไร " พวกเขาก็โต้เถียงกัน			
Jhn	9	17	เขาจึงพูดกับคนตาบอดอีกว่า " เจ้าคิดอย่างไรเรื่องคนนั้น ในเมื่อเขาได้ทำให้ตาของเจ้าหายบอด " ชายคนนั้นตอบว่า " ท่านเป็นศาสนาด
พยากรณ์ "			
Jhn	9	18	แต่พวกยิวไม่เชื่อเรื่องเกี่ยวกับชายคนนั้นว่า เขาตาบอดและกลับมองเห็น จนกระทั่งเขาได้เรียกบิดามารดาของคนที่ตาบอดมองเห็นได้ขึ้นมา
Jhn	9	19	แล้วพวกเขาถามเขาทั้งสองว่า " ชายคนนี้เป็นบุตรชายของเจ้าหรือที่ข้าพเจ้าทราบก็ว่า ข้าพเจ้าเคยตาบอดแต่กำเนิด ทำไม่ได้ยิวนี้เขาจึงมองเห็น "
Jhn	9	20	บิดามารดาของชายคนนั้นตอบเขาว่า " เราทราบว่าคุณนี้เป็นบุตรชายของเรา และทราบว่าเขาคือบุตรของเรา "
Jhn	9	21	แต่ไม่รู้ว่าเป็นคนใดหรือเขาจึงมองเห็น หรือใครทำให้ตาของเขายหายบอด เราก็คือไม่ทราบ จงถามเขาเถิด เขาได้แล้ว เขาจะเล่าเรื่องของเขาเอง
ได้"			
Jhn	9	22	ที่บิดามารดาของเขาพูดอย่างนั้นก็เพราะกลัวพวกยิว เพราะพวกยิวตกลงกันแล้วว่า ถ้าผู้ใดยอมรับว่าผู้นั้นเป็นพระคริสต์ จะต้องไล้ผู้นั้นเสีย
จากรธรรมศาลา			
Jhn	9	23	เหตุฉะนั้นบิดามารดาของเขาจึงพูดว่า " จงถามเขาเถิด เขาได้แล้ว "
Jhn	9	24	คนเหล่านั้นจึงเรียกคนที่แต่ก่อนตาบอดนั้นมาอีกและบอกเขาว่า " จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด เราทราบว่าชายคนนั้นเป็นคนบาป "
Jhn	9	25	เขาตอบว่า " ท่านนั้นเป็นคนบาปหรือไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่ทราบ สิ่งเดียวที่ข้าพเจ้าทราบก็คือว่า ข้าพเจ้าเคยตาบอด แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ามองเห็นได้ "
Jhn	9	26	คนเหล่านั้นจึงถามเขาอีกว่า " เขาทำอะไรกับเจ้าบ้าง เขาทำอะไรตาของเจ้าจึงหายบอด "
Jhn	9	27	ชายคนนั้นตอบเขาว่า " ข้าพเจ้าบอกท่านแล้ว และท่านไม่ฟัง ทำไมท่านจึงอยากฟังอีก ท่านอยากเป็นสาวกของท่านผู้นั้นด้วยหรือ "
Jhn	9	28	เขาทั้งหลายจึงเย้ยชายคนนั้นว่า " แกเป็นศิษย์ของเขา แต่เราเป็นศิษย์ของโมเสส "
Jhn	9	29	เราทราบว่าพระเจ้าได้ตรัสกับโมเสส แต่คนนั้นเราไม่รู้ว่าเป็นคนมาจากไหน "
Jhn	9	30	ชายคนนั้นตอบเขาว่า " เอย ช่างประหลาดจริงๆที่พวกท่านไม่รู้ว่าเป็นคนมาจากไหน แต่ท่านผู้นั้นยังได้ทำให้ตาของข้าพเจ้าหายบอด "
Jhn	9	31	พวกเรารู้ว่าพระเจ้ามิได้ฟังคนบาป แต่ถ้าผู้ใดได้ฟังเสียงของพระเจ้า และกระทำตามพระทัยพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังผู้นั้น "
Jhn	9	32	ตั้งแต่เริ่มมีโลกมาแล้ว ไม่เคยมีใครได้ยินว่า มีผู้ใดทำให้ตาของคนตาบอดแต่กำเนิดมองเห็นได้ "
Jhn	9	33	ถ้าท่านผู้นั้นไม่ได้มาจากพระเจ้าแล้ว ก็จะทำอะไรไม่ได้ "
Jhn	9	34	เขาทั้งหลายตอบคนนั้นว่า " แกก็มามีในการบาปทั้งนั้น และแกจะมาสอนเราหรือ " แล้วเขาจึงไล้คนนั้นเสีย "
Jhn	9	35	พระเยซูทรงได้ยินว่าเขาได้ไล้คนนั้นเสียแล้ว และเมื่อพระองค์ทรงพบชายคนนั้นจึงตรัสกับเขาว่า " เจ้าเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าหรือ "
Jhn	9	36	ชายคนนั้นทูลตอบว่า " ท่านเจ้าข้า ผู้ใดเป็นพระบุตรนั้น ซึ่งข้าพเจ้าจะเชื่อในพระองค์ได้ "
Jhn	9	37	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เจ้าได้เห็นท่านแล้ว ทั้งเป็นผู้ที่กล่าวถึงพูดอยู่กับเจ้า "
Jhn	9	38	เขาจึงทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อ " แล้วเขาก็มีนัสการพระองค์ "
Jhn	9	39	พระเยซูตรัสว่า " เราเข้ามาในโลกเพื่อแก้การพินาศ เพื่อให้คนทั้งหลายที่มอดไม่เห็นกลับมองเห็น และคนที่มองเห็นกลับตาบอด "
Jhn	9	40	เมื่อพวกฟาริสีบางคนที่อยู่กับพระองค์ได้ยินอย่างนั้น จึงกล่าวแก่พระองค์ว่า " เราตาบอดด้วยหรือ "
Jhn	9	41	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ถ้าพวกท่านตาบอด พวกท่านก็จะไม่มีความผิดบาป แต่บัดนี้ท่านพูดว่า ` เรามองเห็น ' เหตุฉะนั้นความผิดบาป
ของท่านจึงยังมีอยู่ "			
Jhn	10	1	" เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ที่มีใจเข้าไปในคอกแกะทางประตู แต่ป็นเข้า ไปทางอื่นนั้นเป็นขโมยและโจร
Jhn	10	2	แต่ผู้ที่มีใจเข้าไปในคอกแกะทางประตูก็เป็นผู้เลี้ยงแกะ
Jhn	10	3	นายประตูจึงเปิดประตูให้ผู้นั้น และแกะยอมฟังเสียงของท่าน ท่านเรียกชื่อแกะของท่าน และนำออกไป
Jhn	10	4	เมื่อท่านต้อนแกะของท่านออกไปแล้วก็เดินนำหน้า และแกะก็ตามท่านไปเพราะรู้จักเสียงของท่าน
Jhn	10	5	คนแปลกหน้าแกะจะไม่ตามเลย แต่จะหนีไปจากเขา เพราะไม่รู้จักเสียงของคนแปลกหน้า "
Jhn	10	6	คำอุปมาที่พระเยซูได้ตรัสกับเขาทั้งหลาย แต่เขาไม่เข้าใจความหมายของพระดำรัสที่พระองค์ตรัสกับเขาเลย
Jhn	10	7	พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เราเป็นประตูของแกะทั้งหลาย
Jhn	10	8	บรรดาผู้ที่มาก่อนเรานั้นเป็นขโมยและโจร แต่ฝูงแกะก็มิได้ฟังเขา
Jhn	10	9	เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเรา ผู้นั้นจะรอด และเขาจะเข้าออก แล้วจะพบอาหาร
Jhn	10	10	ขโมยนั้นยอมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์
Jhn	10	11	เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	10	12	แต่ผู้ที่รับจ้างมิได้เป็นผู้เลี้ยงแกะ และฝูงแกะไม่เป็นของเขา เมื่อเห็นสุนัขป่ามา เขาจึงจะทิ้งฝูงแกะหนีไป สุนัขป่าก็ชิงเอาแกะไปเสีย และทำให้ฝูงแกะกระจัดกระจายไป
Jhn	10	13	ผู้ที่รับจ้างนั้นหนีเพราะเขาเป็นลูกจ้างและ ไม่เป็นห่วงแกะเลย
Jhn	10	14	เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี และเรารู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา
Jhn	10	15	เหมือนพระบิดาทรงรู้จักเรา เราก็รู้จักพระบิดาด้วย และชีวิตของเรา เราสละเพื่อฝูงแกะ
Jhn	10	16	แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกฉันท์เราก็มีอยู่ แกะเหล่านั้นเราต้องพามาด้วย และแกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเรา แล้วจะรวมเป็นฝูงเดียว และมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว
Jhn	10	17	ด้วยเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเรา เพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก
Jhn	10	18	ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิที่จะรับคืนอีก พระบัญชาที่เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา"
Jhn	10	19	พระดำรัสนี้จึงทำให้พวกยิวแตกแยกกันอีก
Jhn	10	20	พวกเขาหลายคนพูดว่า " เขามีผีสิงและเป็นบ้า ท่านฟังเขาทำไหม"
Jhn	10	21	พวกอื่นก็พูดว่า " ตัวอย่างนี้ไม่เป็นคำของผู้ที่มีผีสิง ผีจะทำให้คนตาบอดมองเห็นได้หรือ"
Jhn	10	22	ขณะนั้นเป็นเทศกาลเลี้ยงฉลองพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม และเป็นฤดูหนาว
Jhn	10	23	พระเยซูทรงดำเนินอยู่ในพระวิหารที่เฉลียงของซาโลมอน
Jhn	10	24	แล้วพวกยิวก็พากันมาล้อมพระองค์ไว้และทูลพระองค์ว่า " จะทำให้เราสงสัยนานสักเท่าใด ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ก็จงบอกเราให้ชัดเจนเถิด"
Jhn	10	25	พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า " เราได้บอกท่านทั้งหลายแล้ว และท่านไม่เชื่อ การซึ่งเราได้กระทำในพระนามพระบิดาของเราก็เป็นพยานให้แก่เรา
Jhn	10	26	แต่ท่านทั้งหลายไม่เชื่อ เพราะท่านมิได้เป็นแกะของเรา ตามที่ เราได้บอกท่านแล้ว
Jhn	10	27	แกะของเราจะยอมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา
Jhn	10	28	เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะนั้น และแกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้น ไปจากมือของเราได้
Jhn	10	29	พระบิดาของเราผู้ประทานแก่นั้นให้แก่เราเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีผู้ใดสามารถชิงแกะนั้น ไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราได้
Jhn	10	30	เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน"
Jhn	10	31	พวกยิวจึงหยิบก้อนหินซึ่งหมักจะขว้างพระองค์ให้ตาย
Jhn	10	32	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " เราได้สำแดงให้ท่านเห็นการดีหลายประการซึ่งมาจากพระบิดาของเรา ท่านทั้งหลายหยิบก้อนหินจะขว้างเราให้ตายเพราะการกระทำข้อใดเล่า"
Jhn	10	33	พวกยิวทูลตอบพระองค์ว่า " เราจะขว้างท่านมิใช่เพราะการกระทำดี แต่เพราะการพูดหมิ่นประมาท เพราะท่านเป็นเพียงมนุษย์แต่ตั้งตัวเป็นพระเจ้า"
Jhn	10	34	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ในพระราชบัญญัติของท่านมีคำเขียนไว้มิใช่หรือว่า ` เราได้กล่าวไว้ว่า ` ท่านทั้งหลายเป็นพระ'
Jhn	10	35	ถ้าพระองค์ได้ทรงเรียกผู้ที่รับพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นพระ และจะฝ่าฝืนพระคำก็มิได้
Jhn	10	36	ท่านทั้งหลายจะกล่าวหาท่านที่พระบิดาได้ทรงตั้งไว้ และทรงใช้เข้ามาในโลกว่า ` ท่านกล่าวคำหมิ่นประมาท' เพราะเราได้กล่าวไว้ว่า ` เราเป็นบุตรของพระเจ้า' อย่างนั้นหรือ
Jhn	10	37	ถ้าเราไม่ปฏิบัติพระราชกิจของพระบิดาของเรา ก็อย่าเชื่อในเราเลย
Jhn	10	38	แต่ถ้าเราปฏิบัติพระราชกิจนั้น แม้ว่าท่านมิได้เชื่อในเรา ก็จงเชื่อเพราะพระราชกิจนั้นเกิด เพื่อท่านจะได้อ่านและเชื่อว่าพระบิดาทรงอยู่ในเรา และเราอยู่ในพระบิดา"
Jhn	10	39	พวกเขาจึงหาโอกาสจับพระองค์อีกครั้งหนึ่ง แต่พระองค์ทรงรอดพ้นจากมือเขาไปได้
Jhn	10	40	พระองค์เสด็จไปพักแรมที่น้ำจอร์แดนข้างโน้นอีก และไปถึงสถานที่ยี่สิบวันให้บังเกิดมาเป็นครั้งแรก และพระองค์ทรงพักอยู่ที่นั่น
Jhn	10	41	คนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ และกล่าวว่า " ยอห์นมิได้ทำการอัศจรรย์ใดๆเลย แต่ทุกสิ่งซึ่งยอห์น ได้กล่าวถึงท่านผู้เป็นความจริง"
Jhn	10	42	และมีคนหลายคนที่ยังได้เชื่อในพระองค์
Jhn	11	1	มีชายคนหนึ่งชื่อลาซารัสกำลังป่วยอยู่ที่หมู่บ้านเบธานี ซึ่งเป็นเมืองที่มารีย์และมารธาพี่สาวของเธออยู่
Jhn	11	2	(มารีย์ผู้พี่คือหญิงที่เอาน้ำมันหอมระเหยโลมองค์พระผู้เป็นเจ้า และเอาผมของเธอเช็ดพระบาทของพระองค์ ลาซารัสน้องชายของเธอกำลังป่วยอยู่)
Jhn	11	3	ดังนั้นพี่สาวทั้งสองนั้นจึงให้คนไปเฝ้าพระองค์ทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า คุณเกิด ผู้ที่พระองค์ทรงรักนั้นกำลังป่วยอยู่"
Jhn	11	4	เมื่อพระเยซูทรงได้ยินแล้วก็ตรัสว่า " โรคนี้จะไม่ถึงตาย แต่เกิดขึ้นเพื่อเชิดชูพระเกียรติของพระเจ้า เพื่อพระบุตรของพระเจ้าจะได้รับเกียรติเพราะโรคนี้"
Jhn	11	5	พระเยซูทรงรักมารธาและน้องสาวของเธอและลาซารัส
Jhn	11	6	ดังนั้นครั้งพระองค์ทรงได้ยินว่าลาซารัสป่วยอยู่ พระองค์ยังทรงพักอยู่ที่ที่พระองค์ทรงอยู่นั้นอีกสองวัน
Jhn	11	7	หลังจากนั้นพระองค์ก็ตรัสกับพวกสาวกว่า " ให้เราเข้าไปในแคว้นยูเดียกันอีกเถิด"
Jhn	11	8	พวกสาวกทูลพระองค์ว่า " พระอาจารย์เจ้าข้า เมื่อเรารู้นี้พวกยิวหาโอกาสเอาหินขว้างพระองค์ให้ตาย แล้วพระองค์ยังจะเสด็จไปที่นั่นอีกหรือ"
Jhn	11	9	พระเยซูตรัสตอบว่า " วันหนึ่งมีสิบสองชั่วโมงมิใช่หรือ ถ้าผู้ใดเดินในตอนกลางวันเขาก็จะไม่สะดุด เพราะเขาเห็นความสว่างของโลกนี้
Jhn	11	10	แต่ถ้าผู้ใดเดินในตอนกลางคืนเขาก็จะสะดุด เพราะ他没有ความสว่างในตัวเขา"
Jhn	11	11	พระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงตรัสกับเขาว่า " ลาซารัสสหายของเราหลับไปแล้ว แต่เราไปเพื่อจะปลุกเขาให้ตื่น"
Jhn	11	12	พวกสาวกของพระองค์ทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า ถ้าเขาหลับอยู่เขาก็จะสบายดี"
Jhn	11	13	แต่พระเยซูตรัสถึงความตายของลาซารัส แต่พวกสาวกคิดว่าพระองค์ตรัสถึงการนอนหลับพักผ่อน
Jhn	11	14	ฉะนั้นพระเยซูจึงตรัสกับเขาตรงๆว่า " ลาซารัสตายแล้ว
Jhn	11	15	เพื่อให้เห็นแก่ท่านทั้งหลาย เราจึงยินดีที่เรามิได้อยู่ที่นั่น เพื่อท่านจะได้เชื่อ แต่ให้เราไปหาเขาที่นั่นเถิด"
Jhn	11	16	โรมัสที่เรียกว่า ดิมีตริส จึงพูดกับเพื่อนสาวกว่า " ให้พวกเราไปด้วยเถิด เพื่อจะได้ตายด้วยกันกับพระองค์"
Jhn	11	17	ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึงก็ทรงทราบว่าเขาเอาลาซารัสไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพสี่วันแล้ว
Jhn	11	18	หมู่บ้านเบธานีอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ห่างกันประมาณสามกิโลเมตร
Jhn	11	19	พวกยิวหลายคนได้มาหามารธาและมารีย์ เพื่อจะปลอบโยนเธอเรื่องน้องชายของเธอ
Jhn	11	20	ครั้นมารธาเห็นว่าพระเยซูกำลังเสด็จมา เธอก็ออกไปต้อนรับพระองค์ แต่มารีย์นั่งอยู่ในเรือน
Jhn	11	21	มารธาจึงทูลพระเยซูว่า " พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์อยู่ที่นี้ น้องชายของข้าพระองค์คงไม่ตาย
Jhn	11	22	แต่ถึงแม้เดี๋ยวนี้ข้าพระองค์ก็ทราบบอกว่า สิ่งใดๆที่พระองค์จะทูลขอจากพระเจ้า พระเจ้าจะทรงโปรดประทานแก่พระองค์"
Jhn	11	23	พระเยซูตรัสกับเธอว่า " น้องชายของเจ้าจะฟื้นขึ้นมาอีก"
Jhn	11	24	มารธาทูลพระองค์ว่า " ข้าพระองค์ทราบแล้วว่า ข้าพระองค์จะฟื้นขึ้นมาอีกในวันสุดท้ายเมื่อคนทั้งปวงจะฟื้นขึ้นมา"
Jhn	11	25	พระเยซูตรัสกับเธอว่า " เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่เชื่อในเราจนถึงแม้ว่าเขตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก
Jhn	11	26	และทุกคนที่มีชีวิตและเชื่อในเราจะไม่ตายเลย เจ้าเชื่ออย่างนี้ไหม"
Jhn	11	27	มารธาทูลพระองค์ว่า " เชื้อ พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อไว้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ที่จะเสด็จมาในโลก"
Jhn	11	28	เมื่อเธอทูลดังนี้แล้ว เธอก็กลับไปและเรียกมารีย์น้องสาวของเธอว่า " พระอาจารย์เสด็จมาแล้ว และทรงเรียกเจ้า"
Jhn	11	29	เมื่อมารีย์ได้ยินแล้ว เธอก็รีบลุกขึ้นไปเฝ้าพระองค์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	11	30	ฝ่ายพระเยซูยังไม่เสด็จเข้าไปในเมือง แต่ยังประทับอยู่ ณ ที่ซึ่งมาราพบพระองค์นั้น
Jhn	11	31	พวกยิวที่อยู่กับมารีย์ในเรือนและกำลังลอบโยนเธออยู่ เมื่อเห็นมารีย์รับลูกขึ้นและเดินออกไปจึงตามเธอไปพูดกันว่า " เธอจะ ไปร้อง ให้ตีอโมงต์"
Jhn	11	32	ครั้นมารีย์มาถึงที่ซึ่งพระเยซูประทับอยู่และเห็นพระองค์แล้ว จึงกราบลงที่พระบาทของพระองค์ทูลว่า " พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ประทับอยู่ที่นี้ น้องชายของข้าพระองค์คงไม่ตาย"
Jhn	11	33	ฉะนั้นเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นเธอร้อง ให้ และพวกยิวที่มากับเธอร้อง ให้ด้วย พระองค์ก็ทรงรำคาญร้อนพระทัยและทรงเป็นทุกข์และตรัสถามว่า " พวกเจ้าเอาศพเขาไปไว้ที่ไหน " เขาทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า เชิญเสด็จมาดูเถิด"
Jhn	11	34	พระเยซูทรงพระกัมมสะแสง
Jhn	11	35	พวกยิวจึงกล่าวว่า " ดูเถิด พระองค์ทรงรักเขาเพียงไร "
Jhn	11	36	และบางคนก็พูดว่า " ท่านผู้นี้ทำให้คนตาบอดมองเห็น จะทำให้คนนี้ไม่ตายไม่ได้หรือ "
Jhn	11	37	พระเยซูทรงรำคาญร้อนพระทัยอีก จึงเสด็จมาถึงอโมงต์ฝั่งศพ อโมงต์ฝั่งศพนั้นเป็นถ้ำ มีศิลาวางปิดปากไว้
Jhn	11	38	พระเยซูตรัสว่า " จงเอาศิลาออกเสีย " มารธาพี่สาวของผู้ตายจึงทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า ป่านนี้ศพผมก็ล้นเหม็นแล้ว เพราะว่าเขาดายมาสี่วันแล้ว"
Jhn	11	39	พระเยซูตรัสกับเธอว่า " เรามอบเจ้าแล้วมิใช่หรือ ถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าก็จะ ได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า "
Jhn	11	40	พวกเขาจึงเอาศิลาออกเสียจากที่ซึ่งผู้ตายวางอยู่นั้น พระเยซูทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นตรัสว่า " ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอบพระคุณ
Jhn	11	41	พระองค์ที่พระองค์ทรงโปรดฟังข้าพระองค์
Jhn	11	42	ข้าพระองค์ทราบบว่า พระองค์ทรงฟังข้าพระองค์อยู่เสมอ แต่ที่ข้าพระองค์กล่าวอย่างนี้ก็เพราะเห็นแก่ประชาชนที่ยืนอยู่ที่นี้ เพื่อเขาจะได้เชื่อ
Jhn	11	43	ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา "
Jhn	11	44	เมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว จึงเปล่งพระสุรเสียงตรัสว่า " ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด "
Jhn	11	45	ผู้ตายนั้นก็ออกมา มีผ้าพันศพพันมือและเท้า และที่หน้าก็มีผ้าพันอยู่ด้วย พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " จงแก้แล้วปล่อยเขาไปเถิด "
Jhn	11	46	ตั้งนั้นพวกยิวหลายคนที่มาหามารีย์และได้เห็นการกระทำของพระเยซู ก็เชื่อในพระองค์
Jhn	11	47	แต่พวกเขบางคนไปหาพวกฟาริสี และเล่าเหตุการณ์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำให้ฟัง
Jhn	11	48	ฉะนั้นพวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสีก็เรียกประชุมสมาชิกสภาแล้วว่า " เราจะทำอย่างไร เพราะว่าชายผู้นี้ทำการอัศจรรย์หลายประการ
Jhn	11	49	ถ้าเราปล่อยเขาไว้อย่างนี้ คนทั้งปวงจะเชื่อถือเขา แล้วพวกโรมก็จะมาริบเอาทั้งที่และชนชาติของเราไป "
Jhn	11	50	แต่คนหนึ่ง ในพวกเขา ชื่อคายาฟาสเป็นมหาปุโรหิตประจำการในปีนั้น กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " ท่านทั้งหลาย ไม่รู้จะ ไรเสียเลย
Jhn	11	51	และไม่พิจารณาด้วยว่า จะเป็นประโยชน์แก่เราทั้งหลาย ถ้าจะให้คนตายเสียคนหนึ่งเพื่อประชาชน แทนที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ "
Jhn	11	52	เขามีความเห็นชนชาตินี้เป็นอย่างเดียว แต่เพื่อจะรวบรวมบุตรทั้งหลายของพระเจ้าที่กระจัดกระจายไปนั้น ให้เข้าเป็นพวกเดียวกัน
Jhn	11	53	ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา เขาทั้งหลายจึงปรึกษากันจะฆ่าพระองค์เสีย
Jhn	11	54	เหตุฉะนั้นพระเยซูจึงไม่เสด็จในหมู่พวกยิวอย่างเปิดเผยอีก แต่ได้เสด็จออกจากที่นั้น ไปยังถิ่นที่อยู่ใกล้ถิ่นทรกันดาร ถึงเมืองหนึ่งชื่อเอฟราอิม และทรงพักอยู่ที่นั่นกับพวกสาวกของพระองค์
Jhn	11	55	ขณะนั้นใกล้จะถึงเทศกาลปัสกาของพวกยิวแล้ว และคนเป็นอันมากได้ออกจากหัวเมืองนั้นขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มก่อนเทศกาลปัสกาเพื่อจะชำระตัว
Jhn	11	56	เขาทั้งหลายจึงแสวงหาพระเยซู และเมื่อเขาทั้งหลายยินอยู่ในพระวิหารเขาก็พูดกันว่า " ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร พระองค์จะไม่เสด็จมาในงานเทศกาลนี้หรือ "
Jhn	11	57	ฝ่ายพวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสีได้ออกคำสั่งไว้ว่า ถ้าผู้ใดรู้ว่าพระองค์อยู่ที่ไหน ก็ให้มาบอกพวกเขาเพื่อจะได้ไปจับพระองค์
Jhn	12	1	แล้วก่อนเทศกาลหัวพระเยซูเสด็จมาถึงหมู่บ้านเบธานี ซึ่งเป็นที่อยู่ของลาซารัสผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงให้ฟื้นขึ้นจากตาย
Jhn	12	2	ที่นั่นเขาจัดงานเลี้ยงอาหารเย็นแก่พระองค์ มารธาภิกษุณีผู้นี้คืออยู่ และลาซารัสก็เป็นคนหนึ่ง ในพวกเขาที่เอนกายรับประทานกับพระองค์
Jhn	12	3	มารีย์จึงเอาน้ำมันหอมณาระดาบริสุทธิ์หนักประมาณครึ่งกิโลกรัม ซึ่งมีราคาแพงมากมาทาโลมพระบาทของพระเยซู และเอาผมของเธอเช็ดพระบาทของพระองค์ เรือนก็หอม ฟุ้งไปด้วยกลิ่นน้ำมันนั้น
Jhn	12	4	แต่สาวกคนหนึ่งของพระองค์ ชื่อยูดาสอิสคาริโอท บุตรชายของซิโมน คือคนที่จะทรยศพระองค์ไว้ พูดว่า
Jhn	12	5	" เหตุไฉนจึงไม่ขายน้ำมันนั้นเป็นเงินสักสามร้อยเดนาเรียน แล้วแจกให้แก่คนจน "
Jhn	12	6	เขาพูดอย่างนั้นมิใช่เพราะเขาเอาใจใส่คนจน แต่เพราะเขาเป็นขโมย และได้ถือยาม และได้ยกยอกเงินที่ใส่ไว้ในยามนั้น
Jhn	12	7	พระเยซูจึงตรัสว่า " ช่างเขาเถิด เขาทำอย่างนี้เพื่อแสดงถึงวันฝังศพของเขา
Jhn	12	8	เพราะว่ามีคนจวนอยู่กับท่านเสมอ แต่เราจะ ไม่อยู่กับท่านเสมอไป "
Jhn	12	9	ฝ่ายพวกยิวเป็นอันมากรู้ว่าพระองค์ประทับอยู่ที่นั่นจึงมาเฝ้าพระองค์ มิใช่เพราะเห็นแก่พระเยซูเท่านั้น แต่อยากเห็นลาซารัสผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงให้ฟื้นขึ้นมาจากตายด้วย
Jhn	12	10	แต่พวกปุโรหิตใหญ่ปรึกษากันจะฆ่าลาซารัสเสียด้วย
Jhn	12	11	เพราะลาซารัสเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิวหลายคนออกจากพวกเขา และไปเชื่อพระเยซู
Jhn	12	12	วันรุ่งขึ้นเมื่อคนเป็นอันมากที่มาในเทศกาลเลี้ยงนั้น ได้ยินว่า พระเยซูเสด็จมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม
Jhn	12	13	เขาก็พากันถือใบของต้นอินทผลัมออก ไปต้อนรับพระองค์ร้องว่า " โฮสันนา ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระมหากษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงพระเจริญ "
Jhn	12	14	และเมื่อพระเยซูทรงพบลูกลาตัวหนึ่งจึงทรงลาขึ้นเหมือนดังที่ม้คำเขียนไว้ว่า
Jhn	12	15	'ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย ยอกล้วเลย ดูเถิด กษัตริย์ของเธอทรงลูกลาเสด็จมา'
Jhn	12	16	ที่แรกพวกสาวกของพระองค์ไม่เข้าใจในเหตุการณ์เหล่านั้น แต่เมื่อพระเยซูทรงรับสง่าราศีแล้ว เขาจึงระลึกได้ว่า มีคำเช่นนั้นเขียนไว้กล่าวถึงพระองค์ และคนทั้งหลายได้กระทำอย่างนั้นถวายพระองค์
Jhn	12	17	เหตุฉะนั้นคนทั้งปวงซึ่งได้อยู่กับพระองค์ เมื่อพระองค์ได้ทรงเรียกลาซารัสให้ออกมาจากอโมงต์ฝั่งศพ และทรงให้เขาฟื้นขึ้นมาจากความตาย ก็เป็นพยานในสิ่งเหล่านี้
Jhn	12	18	เหตุที่ประชาชนพากันไปหาพระองค์ ก็เพราะเขาได้ยินว่าพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์นั้น
Jhn	12	19	พวกฟาริสีจึงพูดกันว่า " ท่านเห็นไหมว่า ท่านทำอะไรไม่ได้เลย ดูเถิด โลกตามเขาไปหมดแล้ว "
Jhn	12	20	ในหมู่ชนทั้งหลายที่ขึ้น ไปนมัสการในเทศกาลเลี้ยงนั้น มีพวกกรีกบ้าง
Jhn	12	21	พวกกรีกนั้นจึงไปหาฟีลิปซึ่งมาจากหมู่บ้านเบธไซดาในแคว้นกาลิลี และพูดกับท่านว่า " ท่านเจ้าข้า พวกข้าพเจ้าจะใคร่เห็นพระเยซู "
Jhn	12	22	ฟีลิปจึงไปบอกอันดรูว์ และอันดรูว์กับฟีลิปจึงไปทูลพระเยซู
Jhn	12	23	และพระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ถึงเวลาแล้วที่บุตรมนุษย์จะได้รับสง่าราศี
Jhn	12	24	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงไปในดินและเปื้อยเนาไป ก็จะอยู่เป็นเมล็ดเดียว แต่ถ้าเปื้อยเนาไปแล้ว ก็จะงอกขึ้นเกิดผลมาก
Jhn	12	25	ผู้ใดที่รักชีวิตของตนก็จะต้องเสียชีวิต และผู้ที่ซึ่งชีวิตของตนในโลกนี้ ก็จะรักษาชีวิตนั้นไว้วันรันดร์
Jhn	12	26	ถ้าผู้ใดจะปรนนิบัติเรา ให้ผู้นั้นตามเรามา และเราอยู่ที่ไหน ผู้ปรนนิบัติเราจะอยู่ที่นั่นด้วย ถ้าผู้ใดปรนนิบัติเรา พระบิดาก็จะทรงประทานเกียรติแก่ผู้นั้น
Jhn	12	27	บัดนี้จิตใจของเราเป็นทุกข์และเราจะไม่พูดว่าอะไร จะว่า ข้าแต่พระบิดา ขอทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นเวลานี้' อย่างนั้นหรือ หามิได้
Jhn	12	28	เพราะด้วยความประสงค์นี้เองเราจึงมาถึงเวลานี้
Jhn	12	28	ข้าแต่พระบิดา ขอให้พระนามของพระองค์ได้รับเกียรติ" แล้วก็มิพระสุรเสียงมาจากฟ้าว่า " เราได้ให้เกียรติแล้ว และจะให้เกียรติ

อีก"			
Jhn	12	29	ฉะนั้นคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่นั่นเมื่อได้ยินเสียงนั้นก็พูดว่าฟ้าร้อง คนอื่นๆก็พูดว่า " ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้กล่าวกับพระองค์"
Jhn	12	30	พระเยซูตรัสตอบว่า " เสียงนั้นเกิดขึ้นเพื่อท่านทั้งหลาย ไม่ใช่เพื่อเรา
Jhn	12	31	บัดนี้ถึงเวลาที่จะพิพากษาโลกนี้แล้ว เดียวนี้ผู้ครองโลกนี้จะถูกโยนทิ้งออกไปเสีย
Jhn	12	32	เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราก็จะชักชวนคนทั้งปวงให้มาหาเรา"
Jhn	12	33	พระองค์ตรัสเช่นนั้นเพื่อสำแดงว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์อย่างไร
Jhn	12	34	คนทั้งหลายจึงทูลพระองค์ว่า " พวกเราได้ยินจากพระราชบัญญัติว่า พระคริสต์จะอยู่เป็นนิตย์ เหตุใดท่านจึงว่า `บุตรมนุษย์จะต้องถูกยก
ขึ้น` บุตรมนุษย์นั่นคือผู้ใดเล่า"			
Jhn	12	35	พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " ความสว่างจะอยู่กับท่านทั้งหลายอีกหน่อยหนึ่ง เมื่อยังมีความสว่างอยู่ก็จงเดินไปเถิด เกรงว่าความมืดจะตามมา
ทันท่าน ผู้ที่เดินอยู่ในความมืด ย่อมไม่รู้ว่าจะไปทางไหน			
Jhn	12	36	เมื่อท่านทั้งหลายมีความสว่าง ก็จงเชื่อในความสว่างนั้น เพื่อจะได้เป็นลูกแห่งความสว่าง" เมื่อพระเยซูตรัสดังนั้นแล้วก็เสด็จจากไป และ
ซ่อนพระองค์ให้พ้นจากพวกเขา			
Jhn	12	37	ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงกระทำการอัศจรรย์หลายประการที่เดี๋ยวดูหน้าเขา เขาก็ยังไม่เชื่อในพระองค์
Jhn	12	38	เพื่อคำของอิสยาห์ที่กล่าวพยากรณ์จะสำเร็จซึ่งว่า `พระองค์เจ้าข้า ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย และพระกรขององค์พระผู้
เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด'			
Jhn	12	39	ฉะนั้นพวกเขาจึงเชื่อไม่ได้ เพราะอิสยาห์ได้กล่าวอีกว่า
Jhn	12	40	`พระองค์ได้ทรงปิดตาของเขาทั้งหลาย และทำใจของเขาให้แข็งกระด้างไป เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา
และหันกลับมาและเราจะรักษาเขาให้หาย'			
Jhn	12	41	อิสยาห์กล่าวดังนั้นเมื่อท่านได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ และ ได้กล่าวถึงพระองค์
Jhn	12	42	อย่างไรก็ดีแม้ในพวกขุนนางก็มีหลายคนเชื่อในพระองค์ด้วย แต่เขาไม่ยอมรับพระองค์อย่างเปิดเผยเพราะกลัวพวกฟาริสี เกรงว่าเขาจะถูก
ไล่ออกจากธรรมศาลา			
Jhn	12	43	เพราะว่าเขารักการสรรเสริญของมนุษย์มากกว่าการสรรเสริญของพระเจ้า
Jhn	12	44	พระเยซูทรงประกาศว่า " ผู้ที่เชื่อในเรานั้น หาได้เชื่อในเราไม่ แต่เชื่อในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา
Jhn	12	45	และผู้ที่ไม่เห็นเราไม่เห็นพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา
Jhn	12	46	เราเข้ามาในโลกเป็นความสว่าง เพื่อทุกคนที่เชื่อในเราจะมิได้อยู่ในความมืด
Jhn	12	47	ถ้าผู้ใดได้ยินถ้อยคำของเราและไม่เชื่อ เราก็ไม่พิพากษามันั้น เพราะว่าเรามิได้มาเพื่อจะพิพากษาโลก แต่มาเพื่อจะช่วยให้รอด
Jhn	12	48	ผู้ใดที่ปฏิเสธเราและไม่รับคำของเรา ผู้นั้นจะมีสิ่งหนึ่งพิพากษาเขา คือคำที่เราได้กล่าวแล้ว นั้นแหละจะพิพากษาเขาในวันสุดท้าย
Jhn	12	49	เพราะเรามิได้กล่าวตามใจเราเอง แต่ซึ่งเรากล่าวและพูดนั้น พระบิดาผู้ทรงใช้เรามา พระองค์นั้น ได้ทรงบัญชาให้แก่เรา
Jhn	12	50	เราทราบว่าพระบัญชาของพระองค์นั้นเป็นชีวิตนิรันดร์ เหตุฉะนั้นสิ่งที่เราพูดนั้น เราก็ตอบตามที่พระบิดาทรงบัญชาเรา"
Jhn	13	1	ก่อนถึงเทศกาลเลี้ยงปัสกา เมื่อพระเยซูทรงทราบว่าจะถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงจากโลกนี้ไปหาพระบิดา พระองค์ทรงรักพวกของพระองค์
ซึ่งอยู่ในโลกนี้ พระองค์ทรงรักเขาจนถึงที่สุด			
Jhn	13	2	ขณะเมื่อรับประทานอาหารเย็นเสร็จแล้ว พญามารได้คลายจิตอัสสคาริโอท บุตรชายของซีโมน ให้ทรยศพระองค์ไว้
Jhn	13	3	พระเยซูทรงทราบว่าพระบิดาได้ประทานสิ่งทั้งปวงให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทรงทราบว่าพระองค์มาจากพระเจ้า และจะไปหาพระเจ้า
เจ้า			
Jhn	13	4	พระองค์ทรงลุกขึ้นจากการรับประทานอาหารเย็น ทรงถอดฉลองพระองค์ออกวางไว้ และทรงเอาผ้าเช็ดตัวคาดเอาพระองค์ไว้
Jhn	13	5	แล้วก็ทรงเทน้ำลงในอ่าง และทรงตั้งต้นเอาผ้าล้างเท้าของพวกสาวก และเช็ดด้วยผ้าที่ทรงคาดเอาไว้
Jhn	13	6	แล้วพระองค์ทรงมาถึงซีโมนเปโตร และไปตรัสทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะทรงล้างเท้าของข้าพระองค์หรือ"
Jhn	13	7	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " สิ่งที่เรากระทำในขณะนี้ท่านยังไม่เข้าใจ แต่ภายหลังท่านจะเข้าใจ"
Jhn	13	8	เปโตรทูลพระองค์ว่า " พระองค์จะทรงล้างเท้าของข้าพระองค์ไม่ได้" พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ถ้าเราไม่ล้างท่านแล้ว ท่านจะมีส่วนในเรา
ไม่ได้"			
Jhn	13	9	ซีโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า มิใช่แต่เท้าของข้าพระองค์เท่านั้น แต่ขอทรงโปรดล้างทั้งมือและศีรษะด้วย"
Jhn	13	10	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ผู้ที่อาบน้ำแล้วไม่จำเป็นต้องชำระกายอีก ล้างแต่เท้าเท่านั้น เพราะสะอาดหมดทั้งตัวแล้ว พวกท่านก็สะอาดแล้ว แต่
ไม่ใช่ทุกคน"			
Jhn	13	11	เพราะพระองค์ทรงทราบว่า ใครจะเป็นผู้ทรยศพระองค์ไว้ เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า " ท่านทั้งหลาย ไม่สะอาดทุกคน"
Jhn	13	12	เมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าเขาทั้งหลายแล้ว พระองค์ก็ทรงฉลองพระองค์ และเออนพระกายลงอีกครั้งกับเขาว่า " ท่านทั้งหลายเข้าใจในสิ่งที่เรา
ได้กระทำแก่ท่านหรือ			
Jhn	13	13	ท่านทั้งหลายเรียกเราว่า พระอาจารย์และองค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านเรียกถูกแล้ว เพราะเราเป็นเช่นนั้น
Jhn	13	14	ฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ของท่าน ได้ล้างเท้าของพวกท่าน พวกท่านก็ควรจะล้างเท้าของกันและกันด้วย
Jhn	13	15	เพราะว่าเราได้วางแบบแก่ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ท่าน
Jhn	13	16	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ทาสจะเป็นใหญ่กว่านายก็ไม่ได้ และทุกคนจะเป็นใหญ่กว่าผู้ที่ใช้เขาไปก็หามิได้
Jhn	13	17	ถ้าท่านรู้อย่างนี้แล้ว และท่านประพฤติตาม ท่านก็เป็นสุข
Jhn	13	18	เรามิได้พูดถึงพวกท่านสิ้นทุกคน เรารู้จักผู้ที่เราได้เลือกไว้แล้ว แต่เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จที่ว่า `ผู้ที่ได้รับประทานอาหารกับเราได้ยกสันเท้าต่อ
เรา'			
Jhn	13	19	เราบอกท่านทั้งหลายเดี๋ยวก่อนที่เรื่องนี้จะเกิดขึ้น เพื่อว่าเมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นแล้วท่านจะได้เชื่อว่าเราคือผู้นั้น
Jhn	13	20	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ใดได้รับผู้ที่เราใช้ไป ผู้นั้นก็รับเราด้วย และผู้ใดได้รับเรา ผู้นั้นก็ได้รับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา"
Jhn	13	21	เมื่อพระเยซูตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงเป็นทุกข์ในพระทัย และตรัสเป็นพยานว่า " เราบอกความจริงแก่ท่านว่า คนหนึ่งในพวกท่านจะ
ทรยศเราไว้"			
Jhn	13	22	เหล่าสาวกจึงมองหน้ากันและสงสัยว่าคนที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือผู้ใด
Jhn	13	23	มีสาวกคนหนึ่งชื่อพระเยซูทรงรัก ได้เอนกายอยู่ที่พระทรวงของพระเยซู
Jhn	13	24	ซีโมนเปโตรจึงหาไม้ทำมือให้เขาทูลถามพระองค์ว่าคนที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือผู้ใด
Jhn	13	25	ขณะที่ยังเอนกายอยู่ที่พระทรวงของพระเยซู สาวกคนนั้นก็ทูลถามพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า คนนั้นคือใคร"
Jhn	13	26	พระเยซูตรัสตอบว่า " คนนั้นคือผู้ที่เราจะเอาอาหารนั้นจิ้มแล้วยื่นให้" และเมื่อพระองค์ทรงเอาอาหารนั้นจิ้มแล้ว ก็ทรงยื่นให้แก่ยูดาอัสสคาริโอท
บุตรชายซีโมน			
Jhn	13	27	เมื่อยูดาได้รับประทานอาหารนั้นแล้ว เขาตาก็เข้าสิงในใจเขา พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า " ท่านจะทำอะไรก็จงทำเร็วๆเถิด"
Jhn	13	28	ไม่มีผู้ใดในพวกนั้นที่เอนกายลงรับประทานเข้าใจว่า เหตุใดพระองค์จึงตรัสกับเขาเช่นนั้น
Jhn	13	29	บางคนคิดว่าเพราะยูดาถือถ้อยเงิน พระเยซูจึงตรัสบอกเขาว่า " จงไปซื้อสิ่งที่เราต้องการสำหรับเทศกาลเลี้ยงนั้น" หรือตรัสบอกเขาว่า เขา
ควรจะให้ท่านแก่คนจนบ้าง			
Jhn	13	30	ดังนั้นเมื่อยูดาได้รับประทานอาหารขึ้นนั้นแล้วเขาก็ออกไปทันที ขณะนั้นเป็นเวลากลางวัน
Jhn	13	31	เมื่อเขาออกไปแล้ว พระเยซูจึงตรัสว่า " บัดนี้บุตรมนุษย์ก็ได้รับเกียรติแล้ว และพระเจ้าทรงได้รับเกียรติเพราะบุตรมนุษย์
Jhn	13	32	ถ้าพระเจ้าได้รับเกียรติเพราะพระบุตร พระเจ้าก็จะทรงประทานให้พระบุตรมีเกียรติในพระองค์เอง และพระเจ้าจะทรงให้มีเกียรติเดี๋ยวนี
Jhn	13	33	ลูกเล็กๆเอ๋ย เรายังจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกหน่อยหนึ่ง เจ้าจะเสาะหาเรา และตั้งที่เราได้พูดกับพวกเจ้าแล้ว บัดนี้เราจะพูดกับเจ้าคือ `ที่เราไป
นั้นเจ้าทั้งหลายไปไม่ได้"			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	13	34	เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลายคือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น
Jhn	13	35	ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา
Jhn	13	36	ซีโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะเสด็จไปที่ไหน " พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ที่ซึ่งเราจะไปนั้นท่านจะตามเราไปเดี่ยว
นี้ไม่ได้ แต่ภายหลังท่านจะตามเราไป"			
Jhn	13	37	เปโตรทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า เหตุใดข้าพระองค์จึงตามพระองค์ไปเดี่ยวนี้นี้ไม่ได้ ข้าพระองค์จะสละชีวิตเพื่อพระองค์"
Jhn	13	38	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ท่านจะสละชีวิตของท่านเพื่อเราหรือ เรามอบความจริงแก่ท่านว่า ก่อนโกสิน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง "
Jhn	14	1	" อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านเชื่อในพระเจ้า จงเชื่อในเราด้วย
Jhn	14	2	ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีฤทธานุภาพหลายแห่ง ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย
Jhn	14	3	และถ้าเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมารับท่าน ไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย
Jhn	14	4	ท่านทราบว่าจะไปที่ไหนและท่านก็รู้จักทางนั้น "
Jhn	14	5	โรมัสทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์ไม่ทราบว่าจะไปที่ไหน พวกข้าพระองค์จะรู้จักทางนั้นได้อย่างไร "
Jhn	14	6	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา
Jhn	14	7	ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย และตั้งแต่นี้ไปท่านก็รู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์ "
Jhn	14	8	ฟิลิปทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเห็นและพวกข้าพระองค์จะพอใจ "
Jhn	14	9	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ฟิลิปเอ๋ย เราได้อยู่กับท่านนานถึงเพียงนี้ และท่านยังไม่รู้จักเราหรือ ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา และท่านจะพูด
ได้อย่างไรว่า ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเห็น "			
Jhn	14	10	ท่านไม่เชื่อหรือว่า เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา คำซึ่งเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายนั้น เรามิได้กล่าวตามใจชอบ แต่พระบิดา
ผู้ทรงสถิตอยู่ในเราได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์			
Jhn	14	11	จงเชื่อเราเถิดว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา หรือมิฉะนั้นก็จงเชื่อเราเพราะกิจการเหล่านั้นเกิด
Jhn	14	12	เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเราจะกระทำกิจการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย และเขาจะกระทำกิจการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก
เพราะว่าเราจะไปถึงพระบิดาของเรา			
Jhn	14	13	สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติทางพระบุตร
Jhn	14	14	ถ้าท่านจะขอสสิ่งใดในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น
Jhn	14	15	ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงประพฤติตามบัญญัติของเรา
Jhn	14	16	เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อพระองค์จะได้อยู่กับท่านตลอดไป
Jhn	14	17	คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะ
พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านและจะประทับอยู่ในท่าน			
Jhn	14	18	เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน
Jhn	14	19	อีกหน่อยหนึ่งโลกก็จะไม่เห็นเราอีกเลย แต่ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา เพราะเราเป็นอยู่ ท่านทั้งหลายจะเป็นอยู่ด้วย
Jhn	14	20	ในวันนั้นท่านทั้งหลายจะรู้ว่า เราอยู่ในพระบิดาของเรา และท่านอยู่ในเรา และเราอยู่ในท่าน
Jhn	14	21	ผู้ใดที่มีบัญญัติของเรา และประพฤติตามบัญญัตินั้น ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่รักเรา และผู้ที่รักเรานั้น พระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรัก
เขา และจะสำแดงตัวของเราเองให้ปรากฏแก่เขา "			
Jhn	14	22	ยูดาส มีไซอัสคาริโอท ทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า เหตุใดพระองค์จึงจะสำแดงพระองค์แก่พวกข้าพระองค์ และ ไม่ทรงสำแดงแก่โลก "
Jhn	14	23	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะประพฤติตามคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขา
และจะอยู่กับเขา			
Jhn	14	24	ผู้ที่ไม่รักเรา ก็ไม่ประพฤติตามคำของเรา และคำซึ่งท่านได้ยินนี้ไม่ใช่คำของเรา แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา
Jhn	14	25	เราได้กล่าวคำเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่าน
Jhn	14	26	แต่พระองค์ผู้ปลอบประโลมใจนั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายทุก
สิ่ง และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว			
Jhn	14	27	เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านแล้ว สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย
Jhn	14	28	ท่านได้ยินเรากล่าวแก่ท่านว่า ` เราจะจากไปและจะกลับมาหาท่านอีก ' ถ้าท่านรักเรา ท่านก็จะชื่นชมยินดีที่เราว่า ` เราจะไปหาพระบิดา'
เพราะพระบิดาของเราทรงเป็นใหญ่กว่าเรา			
Jhn	14	29	และบัดนี้เราได้ออกบอกท่านทั้งหลายก่อนที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น เพื่อว่าเมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้ว ท่านทั้งหลายจะได้เชื่อ
Jhn	14	30	แต่นี้ไปเราจะไม่เสวนากับท่านทั้งหลายมากนัก เพราะว่าผู้ครองโลกนี้จะมาและไม่มีสิทธิอำนาจอะไรเหนือเรา
Jhn	14	31	แต่เราได้กระทำตามทีพระบิดาได้ทรงบัญชาเรา เพื่อโลกจะได้รู้ว่าเรารักพระบิดา จงลุกขึ้น ให้เราทั้งหลายไปกันเถิด "
Jhn	15	1	" เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราทรงเป็นผู้ดูแลรักษา
Jhn	15	2	กิ่งทุกกิ่งในเราที่ไม่ออกผล พระองค์ก็ทรงตัดทิ้งเสีย และกิ่งทุกกิ่งที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิดเพื่อให้ออกผลมากขึ้น
Jhn	15	3	ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้สะอาดแล้วด้วยถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่าน
Jhn	15	4	จงเข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในท่าน กิ่งจะออกผลเองไม่ได้นอกจากจะติดอยู่กับเถาต้นใด ท่านทั้งหลายจะเกิดผลไม่ได้นอจาก
ท่านจะเข้าสนิทอยู่ในเราดังนี้			
Jhn	15	5	เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำสิ่ง
ใดไม่ได้เลย			
Jhn	15	6	ถ้าผู้ใดมิได้เข้าสนิทอยู่ในเรา ผู้นั้นก็ต้องถูกทิ้งเสียเหมือนกิ่ง แล้วก็เหี่ยวแห้งไป และเขารวบรวมไว้ทิ้งในไฟเผาเสีย
Jhn	15	7	ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสสิ่งใดซึ่งท่านปรารถนา ท่านก็จะได้สิ่งนั้น
Jhn	15	8	พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้ คือเมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านจึงเป็นสาวกของเรา
Jhn	15	9	พระบิดาทรงรักเราจนใด เราก็รักท่านทั้งหลายฉันนั้น จงยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา
Jhn	15	10	ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา เหมือนดังที่ราประพฤติตามพระบัญญัติของพระบิดาเรา
และยึดมั่นอยู่ในความรักของพระองค์			
Jhn	15	11	นี่คือสิ่งที่เราได้ออกบอกแก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราดำรงอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม
Jhn	15	12	นี่แหละเป็นบัญญัติของเรา คือให้ท่านทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน เหมือนดังที่เราได้รักท่าน
Jhn	15	13	ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน
Jhn	15	14	ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่ เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็มิตรสหายของเรา
Jhn	15	15	เราไม่เรียกท่านทั้งหลายว่าทาสอีก เพราะทาสไม่ทราบว่าจะนายของเขาทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย เพราะว่าทุกสิ่งที่เราได้ยินจาก
พระบิดาของเรา เราได้สำแดงแก่ท่านแล้ว			
Jhn	15	16	ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านจะไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านอยู่ถาวร
เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน			
Jhn	15	17	สิ่งเหล่านี้เราสั่งท่านทั้งหลายไว้ว่า ท่านจงรักซึ่งกันและกัน
Jhn	15	18	ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายก็รู้ว่าโลกได้เกลียดชังเราก่อน
Jhn	15	19	ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก แต่เราได้เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึง
เกลียดชังท่าน			
Jhn	15	20	จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า ` ทาสมิได้เป็นใหญ่กว่านายของเขา ' ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย
ถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเรา เขาก็จะปฏิบัติตามคำของท่านทั้งหลายด้วย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	15	21	แต่ทุกสิ่งที่เขาจะกระทำแก่พวกท่านนั้นก็เพราะนามของเรา เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์ผู้ทรงใช้เรา
Jhn	15	22	ถ้าเราไม่ได้มาประกาศแก่พวกเขา เขาก็จะจะไม่มาพบ แต่บัดนี้เขาไม่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของเขา
Jhn	15	23	ผู้ที่เกลียดชังเรา ก็เกลียดชังพระบิดาของเราด้วย
Jhn	15	24	ถ้า ณ ท่ามกลางพวกเขา เรามีได้กระทำสิ่งซึ่งไม่มีผู้อื่นได้กระทำเลย พวกเขาก็จะไม่มาพบ แต่เดี๋ยวนี้เขาก็ได้เห็นและเกลียดชังทั้งตัวเราและ
พระบิดาของเรา			
Jhn	15	25	แต่การนี้เกิดขึ้นเพื่อคำที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติของพวกเขาจะสำเร็จ ซึ่งว่า `เขาได้เกลียดชังเราโดยไร้เหตุ'
Jhn	15	26	แต่เมื่อพระองค์ผู้ปลอบประโลมใจที่เราจะใช้มาจากพระบิดามาหาท่านทั้งหลาย คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ทรงมาจากพระบิดานั้นได้
เสด็จมาแล้ว พระองค์นั้นจะทรงเป็นพยานถึงเรา			
Jhn	15	27	และท่านทั้งหลายก็จะเป็นพยานด้วย เพราะว่าท่านได้อยู่กับเราตั้งแต่แรกแล้ว "
Jhn	16	1	" เราบอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลาย ก็เพื่อไม่ให้ท่านสะดใจ
Jhn	16	2	เขาจะไล่ท่านเสียจากรวมศาลา แท้จริงวันหนึ่งทุกคนที่ประหารชีวิตของท่านจะคิดว่า เขาทำการนั้นเป็นการปฏิบัติพระเจ้า
Jhn	16	3	เขาจะกระทำดังนั้นแก่ท่านเพราะเขาไม่รู้จักพระบิดาและไม่รู้จักเรา
Jhn	16	4	แต่ที่เราบอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่านก็เพื่อว่าเมื่อถึงเวลานั้น ท่านจะได้ระลึกว่าเราได้ออกท่านไว้แล้ว และเรามีได้บอกเรื่องนี้แก่ท่านทั้งหลายแต่
แรก เพราะว่าเรายังอยู่กับท่าน			
Jhn	16	5	แต่บัดนี้เรากำลังจะไปหาพระองค์ผู้ทรงใช้เรา และไม่มีใครในพวกท่านถามเราว่า `พระองค์จะเสด็จไปที่ไหน'
Jhn	16	6	แต่เพราะเราได้ออกเรื่องนี้แก่พวกท่าน จิตใจของท่านจึงเต็มด้วยความทุกข์โศก
Jhn	16	7	อย่างไรก็ตาม เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป พระองค์ผู้ปลอบประโลม
ใจก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เรากจะใช้พระองค์มาหาท่าน			
Jhn	16	8	เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้ถึงความผิดบาป และถึงความรักธรรม และถึงการพิพากษา
Jhn	16	9	ถึงความผิดบาปนั้น คือเพราะเขาไม่เชื่อในเรา
Jhn	16	10	ถึงความรักธรรมนั้น คือเพราะเราไปหาพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก
Jhn	16	11	ถึงการพิพากษานั้น คือเพราะผู้ครองโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว
Jhn	16	12	เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะบอกท่านทั้งหลาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านยังรับไว้ไม่ได้
Jhn	16	13	เมื่อพระองค์ พระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดย
พระองค์เอง แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้น			
Jhn	16	14	พระองค์จะทรงให้เราได้รับเกียรติ เพราะว่าพระองค์จะทรงเอาสิ่งที่เป็นของเรามาสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย
Jhn	16	15	ทุกสิ่งซึ่งพระบิดาทรงมีนั้นเป็นของเรา เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวว่า พระวิญญาณทรงเอาสิ่งซึ่งเป็นของเราในนามสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย
Jhn	16	16	อีกหน่อยท่านทั้งหลายก็จะไม่เห็นเรา และต่อไปอีกหน่อยท่านก็จะเห็นเรา เพราะเราไปถึงพระบิดา "
Jhn	16	17	สาวกบางคนของพระองค์จึงพูดกันว่า " ที่พระองค์ตรัสกับเราว่า `อีกหน่อยท่านทั้งหลายก็จะไม่เห็นเรา และต่อไปอีกหน่อยท่านก็จะเห็น
เรา' และ `เพราะเราไปถึงพระบิดา' เหล่านี้หมายความว่าอะไร "			
Jhn	16	18	เขาจึงพูดกันว่า " นั้นหมายความว่าอะไรที่พระองค์ตรัสว่า `อีกหน่อย' เราไม่ทราบ ว่า สิ่งซึ่งพระองค์ตรัสนั้นหมายความว่าอะไร "
Jhn	16	19	พระเยซูทรงทราบว่าเขาอยากทูลถามพระองค์ จึงตรัสกับเขาว่า " ท่านทั้งหลายถามกันอยู่หรือว่า เราหมายความว่าอะไรที่พูดว่า `อีกหน่อย
ท่านก็จะไม่เห็นเรา และต่อไปอีกหน่อยท่านก็จะเห็นเรา'			
Jhn	16	20	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านจะร้องไห้และคร่ำครวญ แต่โลกจะชื่นชมยินดี และท่านทั้งหลายจะทุกข์โศก แต่ความทุกข์โศกของ
ท่านจะกลับกลายเป็นความชื่นชมยินดี			
Jhn	16	21	เมื่อผู้หญิงกำลังจะคลอดบุตร นางก็มีความทุกข์ เพราะถึงกำหนดแล้ว แต่เมื่อคลอดบุตรแล้ว นางก็ไม่ระลึกรถึงความเจ็บปวดนั้นเลย เพราะมี
ความชื่นชมยินดีที่คนหนึ่งเกิดมาในโลก			
Jhn	16	22	ฉันใดก็คิดเช่นนี้ท่านทั้งหลายมีความทุกข์โศก แต่เราจะเห็นท่านอีก และใจท่านจะชื่นชมยินดี และไม่มีผู้ใดช่วงชิงความชื่นชมยินดีไปจาก
ท่านได้			
Jhn	16	23	ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านจะขอลงใจจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะทรง
ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน			
Jhn	16	24	แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอลงใจในนามของเรา ของขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม
Jhn	16	25	เราพูดเรื่องนี้กับท่านเป็นคำอรรถ แต่วันหนึ่งเราจะไม่พูดกับท่านเป็นคำอรรถอีก แต่จะบอกท่านถึงเรื่องพระบิดาอย่างแจ่มแจ้ง
Jhn	16	26	ในวันนั้นพวกท่านจะทูลขอในนามของเรา และเราจะไม่บอกท่านว่า เราจะอ้อนวอนพระบิดาเพื่อท่าน
Jhn	16	27	เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักท่านทั้งหลาย เพราะท่านรักเราและเชื่อว่าเรามาจากพระเจ้า
Jhn	16	28	เรามาจากพระบิดาและได้เข้ามาในโลกแล้ว เราจะจากโลกนี้ไปถึงพระบิดาอีก "
Jhn	16	29	เหล่าสาวกของพระองค์ทูลพระองค์ว่า " ดูเถิด บัดนี้พระองค์ตรัสอย่างแจ่มแจ้งแล้ว มิได้ตรัสเป็นคำอรรถ
Jhn	16	30	เดี๋ยวนี้พวกข้าพระองค์รู้แล้วว่า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง และไม่ว่าเป็นผู้ใดจะทูลถามพระองค์อีก ด้วยเหตุนี้ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรง
มาจากพระเจ้า "			
Jhn	16	31	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า " เดียวนี้ท่านทั้งหลายเชื่อแล้วหรือ
Jhn	16	32	ดูเถิด เวลาจะมาถึงแล้ว ที่ท่านจะต้องกระจัดกระจายไปยังที่ของท่านทุกคน และจะทิ้งเราไว้แต่ผู้เดียว แต่เราหาได้อยู่ผู้เดียวไม่
เพราะพระบิดาทรงสถิตอยู่กับเรา			
Jhn	16	33	เราได้ออกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลก
แล้ว "			
Jhn	17	1	พระเยซูตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นดูฟ้าและตรัสว่า " พระบิดาเจ้าข้า ถึงเวลาแล้ว ขอทรงโปรดให้พระบุตรของ
พระองค์ได้รับเกียรติ เพื่อพระบุตรจะได้ถวายเกียรติแด่พระองค์			
Jhn	17	2	ดังที่พระองค์ได้ทรงโปรดให้พระบุตรมีอำนาจเหนือเนื้อหนังทั้งสิ้น เพื่อให้พระบุตรประทานชีวิตนิรันดร์แก่คนทั้งปวงที่พระองค์ทรงมอบแก่
พระบุตรนั้น			
Jhn	17	3	และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา
Jhn	17	4	ข้าพระองค์ได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ในโลก ข้าพระองค์ได้กระทำพระราชกิจที่พระองค์ทรงให้ข้าพระองค์กระทำนั้นสำเร็จแล้ว
Jhn	17	5	บัดนี้ พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์ของพระองค์ คือเกียรติซึ่งข้าพระองค์ได้มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่
โลกนี้มีมา			
Jhn	17	6	ข้าพระองค์ได้สำแดงพระนามของพระองค์แก่คนทั้งหลายที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์จากมวลมนุษยโลก คนเหล่านั้นเป็นของ
พระองค์แล้ว และพระองค์ได้ประทานเขาให้แก่ข้าพระองค์ และเขาได้ปฏิบัติตามพระคำรับสั่งของพระองค์แล้ว			
Jhn	17	7	บัดนี้เขาทั้งหลายรู้ว่า ทุกสิ่งซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์นั้นมาจากพระองค์
Jhn	17	8	เพราะว่าพระคำรับสั่งที่พระองค์ตรัสประทานให้แก่ข้าพระองค์นั้น ข้าพระองค์ได้ให้เขาแล้ว และเขาได้รับไว้ และเขารู้แล้วว่าข้าพระองค์มาจาก
พระองค์ และเขาเชื่อว่า พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพระองค์มา			
Jhn	17	9	ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อเขา ข้าพระองค์มิได้อธิษฐานเพื่อโลก แต่เพื่อคนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะว่าเขาเป็นของ
พระองค์			
Jhn	17	10	ทุกสิ่งซึ่งเป็นของข้าพระองค์ก็เป็นของพระองค์ และทุกสิ่งซึ่งเป็นของพระองค์ก็เป็นของข้าพระองค์ และข้าพระองค์มีเกียรติในสิ่งเหล่านั้น
Jhn	17	11	บัดนี้ข้าพระองค์จะไม่อยู่ในโลกนี้อีก แต่พวกเขายังอยู่ในโลกนี้ และข้าพระองค์กำลังจะไปหาพระองค์ ข้าแต่พระบิดาผู้บริสุทธิ์ ขอพระองค์
ทรงโปรดพิทักษ์รักษาบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดยพระนามของพระองค์ เพื่อเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนดังข้าพระองค์กับพระองค์			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	17	12	เมื่อข้าพระองค์ยังอยู่กับคนเหล่านั้นในโลกนี้ ข้าพระองค์ก็ได้พิพากษาพวกเขาไว้โดยพระนามของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ปกป้องเขาไว้และไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเสียไปนอกจากผลของความพินาศ เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จ
Jhn	17	13	และบัดนี้ข้าพระองค์กำลังจะไปหาพระองค์ และข้าพระองค์กล่าวถึงสิ่งเหล่านั้นในโลก เพื่อเขาจะได้รับชื่นชมยินดีของข้าพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม
Jhn	17	14	ข้าพระองค์ได้มอบพระคำรัสของพระองค์ให้แก่เขาแล้ว และโลกนี้ได้เกลียดชังเขา เพราะเขาไม่ใช่ของโลก เหมือนดังที่ข้าพระองค์ไม่ใช่ของโลก
Jhn	17	15	ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระองค์เอาเขาออกไปจากโลก แต่ขอปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากความชั่วร้าย
Jhn	17	16	เขาไม่ใช่ของโลก เหมือนดังที่ข้าพระองค์ไม่ใช่ของโลก
Jhn	17	17	ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์ พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง
Jhn	17	18	ข้าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกนี้ ข้าพระองค์ก็ใช้เขาไปในโลกนี้
Jhn	17	19	ข้าพระองค์ถวายตัวของข้าพระองค์เพราะเห็นแก่เขา เพื่อให้เขาบริบูรณ์ทั้งพระวจนะที่พระองค์ได้ทรงส่งไว้โดยความจริงด้วยเช่นกัน
Jhn	17	20	ข้าพระองค์มิได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้เพียงคนเดียว แต่เพื่อคนทั้งปวงที่จะเชื่อในข้าพระองค์เพราะถ้อยคำของเขา
Jhn	17	21	เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระองค์คือพระบิดาทรงสถิตในข้าพระองค์ และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์และกับข้าพระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา
Jhn	17	22	เกียรติซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้มอบให้แก่เขา เพื่อเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระองค์กับข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
Jhn	17	23	ข้าพระองค์อยู่ในเขา และพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ และเพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา และพระองค์ทรงรักษาเหมือนดังที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์
Jhn	17	24	พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์ อยู่กับข้าพระองค์ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่นี้ด้วย เพื่อเขาจะได้เห็นสง่าราศีของข้าพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักข้าพระองค์ก่อนที่ทรงสร้างโลก
Jhn	17	25	ข้าแต่พระบิดาผู้ชอบธรรม โลกนี้ไม่รู้จักพระองค์ แต่ข้าพระองค์รู้จักพระองค์ และคนเหล่านี้รู้ว่าพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพระองค์มา
Jhn	17	26	ข้าพระองค์ได้ประกาศให้เขารู้จักพระนามของพระองค์ และจะประกาศให้เขารู้จัก เพื่อความรักที่พระองค์ได้ทรงรักข้าพระองค์จะดำรงอยู่ในเขา และข้าพระองค์จะอยู่ในเขา"
Jhn	18	1	เมื่อพระเยซูตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ได้เสด็จออกไปกับเหล่าสาวกของพระองค์ข้ามลำธารชิดโรนไปยังสวนแห่งหนึ่ง พระองค์เสด็จเข้าไปในสวนนั้นกับเหล่าสาวก
Jhn	18	2	ยูดาสผู้ที่ทรยศพระองค์ก็รู้จักสวนนั้นด้วย เพราะว่าพระเยซูกับเหล่าสาวกของพระองค์เคยมาพบกันที่นั่นบ่อยๆ
Jhn	18	3	ยูดาสจึงพาพวกทหารกับเจ้าหน้าที่มาจากพวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสี ถือโคมถือไฟและเครื่องอาวุธไปที่นั่น
Jhn	18	4	พระเยซูทรงทราบทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ พระองค์จึงเสด็จออกไปถามเขาว่า "ท่านทั้งหลายมาหาใคร"
Jhn	18	5	เขาทูลตอบพระองค์ว่า "มาหาเยซูชวานาชาเรี" พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราคือผู้หนึ่งแหละ" ยูดาสผู้ทรยศพระองค์ไว้ก็ยืนอยู่กับคนเหล่านั้นด้วย
Jhn	18	6	เมื่อพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เราคือผู้หนึ่งแหละ" เขาทั้งหลายได้ถอยหลังและล้มลงที่ดิน
Jhn	18	7	พระองค์จึงตรัสถามเขาอีกว่า "ท่านมาหาใคร" เขาทูลตอบว่า "มาหาเยซูชวานาชาเรี"
Jhn	18	8	พระเยซูตรัสตอบว่า "เราบอกท่านแล้วว่าเราคือผู้หนึ่ง เหตุฉะนั้นถ้าท่านแสวงหาเราจึงปล่อยคนเหล่านั้นไปเถิด"
Jhn	18	9	ทั้งนี้ก็เพื่อพระคำรัสจะสำเร็จ ซึ่งพระเยซูตรัสไว้แล้วว่า "คนเหล่านั้นซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ไม่ได้เสียไปสักคนเดียว"
Jhn	18	10	ซีโมนเปโตรมีดาบ จึงชักออกและฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาปุโรหิต ถูกหุ้ข่างขาขาดไป ชื่อของผู้รับใช้คนนั้นคือมัลลิส
Jhn	18	11	พระเยซูจึงตรัสกับเปโตรว่า "จงเอาดาบใส่ฝักเสีย เราจะไม่ตีผู้รับใช้ซึ่งพระบิดาของเราประทานแก่เราหรือ"
Jhn	18	12	พวกพลทหารกับนายทหารและเจ้าหน้าที่ของพวกยิวจึงจับพระเยซูมัดไว้
Jhn	18	13	แล้วพาพระองค์ไปหาอันนาสก่อน เพราะอันนาสเป็นพ่อตาของกายาฟาสผู้ซึ่งเป็นมหาปุโรหิตประจำการในปีนั้น
Jhn	18	14	กายาฟาสผู้หนึ่งและที่แนะนำพวกยิวว่า ควรให้คนหนึ่งตายแทนพลเมืองทั้งหมด
Jhn	18	15	ซีโมนเปโตรได้ติดตามพระเยซูไป และสาวกอีกคนหนึ่งก็ติดตามไปด้วย สาวกคนนั้นเป็นที่รู้จักของมหาปุโรหิต และเขาได้เข้าไปกับพระเยซู
ถึงกฤทธาน์ของมหาปุโรหิต			
Jhn	18	16	แต่เปโตรยืนอยู่ข้างนอกริมประตู สาวกอีกคนหนึ่งนั้นที่รู้จักกันกับมหาปุโรหิต จึงได้ออกไปและพบกับหญิงที่เฝ้าประตู แล้วก็พาเปโตรเข้าไป
Jhn	18	17	ผู้หญิงคนที่เฝ้าประตูจึงถามเปโตรว่า "ท่านเป็นสาวกของคนนั้นด้วยหรือ" เขาตอบว่า "ข้าไม่เป็น"
Jhn	18	18	ผู้รับใช้กับเจ้าหน้าที่ก็ยืนอยู่ที่นั่นเฝ้าถามมาก่อไฟเพราะอากาศหนาว แล้วก็ยื่นผืนไฟกัน เปโตรก็ยื่นผืนไฟไปอยู่กับเขาด้วย
Jhn	18	19	มหาปุโรหิตจึงได้ถามพระเยซูถึงเหล่าสาวกของพระองค์ และคำสอนของพระองค์
Jhn	18	20	พระเยซูตรัสตอบท่านว่า "เราได้ออกไปให้โลกฟังโดยเปิดเผย เราสั่งสอนเสมอทั้งในธรรมศาลาและที่ในพระวิหารที่พวกยิวเคยชุมนุมกัน และเราไม่ได้กล่าวสิ่งใดอย่างลับๆเลย"
Jhn	18	21	ท่านถามเราทำไม จึงถามผู้ที่ได้ฟังเราว่า เราได้พูดอะไรกับเขา ดูเถิด เขาว่าเรากล่าวอะไร"
Jhn	18	22	เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้แล้ว เจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ที่นั่นได้จับพระเยซูด้วยฝ่ามือของเขาแล้วพูดว่า "เจ้าตอบมหาปุโรหิตอย่างนั้นหรือ"
Jhn	18	23	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ถ้าเราพูดผิด จงเป็นพยานในสิ่งที่ผิดนั้น แต่ถ้าเราพูดถูก ท่านตอบเราทำไม"
Jhn	18	24	อันนาสจึงให้พาพระเยซูซึ่งถูกมัดอยู่ ไปหากายาฟาสผู้เป็นมหาปุโรหิตประจำการ
Jhn	18	25	ซีโมนเปโตรกำลังยืนผืนไฟอยู่ คนเหล่านั้นจึงถามเปโตรว่า "เจ้าเป็นสาวกของคนนั้นด้วยหรือ" เปโตรปฏิเสธว่า "ข้าไม่เป็น"
Jhn	18	26	ผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาปุโรหิตซึ่งเป็นญาติกับคนที่เปโตรฟันหูขาดก็กล่าวขึ้นว่า "ข้าเห็นเจ้ากับท่านผู้หนึ่งนั้นในสวนไม่ใช่หรือ"
Jhn	18	27	เปโตรปฏิเสธอีกครั้งหนึ่ง และในทันใดนั้น ก็กึกขึ้น
Jhn	18	28	เขาจึงได้พาพระเยซูออกไปจากกายาฟาสไปยังศาลาปริโตรีม เป็นเวลาเช้ามืด พวกเขาเองไม่ได้เข้าไปในศาลาปริโตรีม เพื่อไม่ให้เป็นมลทิน แต่จะได้กินบิสก้าได้
Jhn	18	29	ปิลาตจึงออกมาหาเขาเหล่านั้นแล้วถามว่า "พวกท่านมีเรื่องอะไรมาฟ้องคนนี้"
Jhn	18	30	เขาตอบท่านว่า "ถ้าเขาไม่ใช่ผู้ร้าย พวกข้าพเจ้าก็จะไม่มอบเขาไว้กับท่าน"
Jhn	18	31	ปิลาตจึงกล่าวแก่เขาว่า "พวกท่านจงเอาคนนี้ไปพิพากษาตามกฎหมายของท่านเถิด" พวกยิวจึงเรียนท่านว่า "การที่พวกข้าพเจ้าจะประหารชีวิตคนใดคนหนึ่งนั้นเป็นการผิดกฎหมาย"
Jhn	18	32	ทั้งนี้เพื่อพระคำรัสของพระเยซูจะสำเร็จ ซึ่งพระองค์ตรัสว่า พระองค์จะทรงสิ้นพระชนม์อย่างไร
Jhn	18	33	ปิลาตจึงเข้าไปในศาลาปริโตรีมอีก และเรียกพระเยซูมาทูลถามพระองค์ว่า "ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ"
Jhn	18	34	พระเยซูตรัสตอบท่านว่า "ท่านถามอย่างนั้นแต่ลำพังท่านเองหรือ หรือมีคนอื่นบอกท่านถึงเรื่องของเรา"
Jhn	18	35	ปิลาตทูลตอบว่า "เราเป็นยิวหรือ ขนชาติของท่านเองและพวกปุโรหิตใหญ่ได้มอบท่านไว้กับเรา ท่านทำผิดอะไร"
Jhn	18	36	พระเยซูตรัสตอบว่า "อาณาจักรของเรามีได้เป็นของโลกนี้ ถ้าอาณาจักรของเราจากโลกนี้ คนของเราก็จะไม่ต้องสู้ไม่ให้เราตกในเงื้อมมือของพวกยิว แต่บัดนี้อาณาจักรของเรามิได้มาจากโลกนี้"
Jhn	18	37	ปิลาตจึงทูลถามพระองค์ว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นกษัตริย์หรือ" พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์ เพราะเหตุนี้เราจึงเกิดมาและเข้ามาในโลก เพื่อเราจะเป็นพยานถึงความจริง คนทั้งปวงซึ่งอยู่ฝ่ายความจริงย่อมฟังเสียงของเรา"
Jhn	18	38	ปิลาตทูลถามพระองค์ว่า "ความจริงคืออะไร" เมื่อถามดังนี้แล้วท่านก็ออกไปหาพวกยิวอีก และบอกเขาว่า "เราไม่เห็นคนนั้นมีความผิดแม้แต่น้อย"
Jhn	18	39	แต่พวกท่านมีธรรมเนียมให้เราปล่อยคนหนึ่งให้แก่ท่านในเทศกาลบิสก้า ฉะนั้นท่านจะให้เราปล่อยกษัตริย์ของพวกยิวให้แก่ท่านหรือ"
Jhn	18	40	คนทั้งหลายจึงร้องขึ้นอีกว่า "อย่าปล่อยคนนั้น แต่จงปล่อยบารับบัส" บารับบัสนั้นเป็นโจร

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jhn	19	1	ขณะนั้นปีลาตจึงให้เอาพระเยซูไปโดยตี
Jhn	19	2	และพวกทหารก็เอาหนามสานเป็นมงกุฏสวมพระเศียรของพระองค์ และให้พระองค์สวมเสื้อสีม่วง
Jhn	19	3	แล้วทูลว่า " ท่านกษัตริย์ของพวกยิว ขอทรงพระเจริญ " และเขาก็ตีพระองค์ด้วยฝ่ามือ
Jhn	19	4	ปีลาตจึงออกไปอีกและกล่าวแก่คนทั้งหลายว่า " ดูเถิด เราพาคมนี้ออกมาให้ท่านทั้งหลายเพื่อให้ท่านรู้ว่า เราไม่เห็นว่าเขามีความผิดสิ่งใดเลย "
Jhn	19	5	พระเยซูจึงเสด็จออกมาทรงมงกุฏทำด้วยหนามและทรงเสื้อสีม่วง และปีลาตกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า " ดูนี่ซี "
Jhn	19	6	ฉะนั้นเมื่อพวกปุโรหิตใหญ่และพวกเจ้าหน้าที่ได้เห็นพระองค์ เขาก็หลายร้องอึงว่า " ตรึงเขาเสีย ตรึงเขาเสีย " ปีลาตกล่าวแก่เขาว่า " พวกท่านเอาเขาไปตรึงเองเถิด เพราะเราไม่เห็นว่าเขามีความผิดสิ่งใด "
Jhn	19	7	พวกยิวตอบท่านว่า " พวกเรามีกฎหมาย และตามกฎหมายนั้นเขาควรจะตาย เพราะเขาได้ตั้งตัวเป็นพระบุตรของพระเจ้า "
Jhn	19	8	ครั้นปีลาตจึงได้ยินดังนั้น ท่านก็ตกใจกลัวมากขึ้น
Jhn	19	9	ท่านเข้าไปในศาลปุโรหิตเริ่มอธิษฐานและทูลพระเยซูว่า " ท่านมาจากไหน " แต่พระเยซูมิได้ตรัสตอบประการใด
Jhn	19	10	ปีลาตจึงทูลพระองค์ว่า " ท่านจะไม่พูดกับเราหรือ ท่านไม่รู้หรือว่าเรามีอำนาจที่จะตรึงท่านที่กางเขน และมีอำนาจที่จะปล่อยท่านได้ "
Jhn	19	11	พระเยซูตรัสตอบว่า " ท่านจะมีอำนาจเหนือเราไม่ได้ นอกจากจะประทานจากเบื้องบนให้แก่ท่าน เหตุฉะนั้นผู้ที่มอบเราไว้กับท่านจึงมีความผิดบาปมากกว่าท่าน "
Jhn	19	12	ตั้งแต่นั้นไปปีลาตก็หาโอกาสที่จะปล่อยพระองค์ แต่พวกยิวร้องอึงว่า " ถ้าท่านปล่อยชายคนนี้ ท่านก็ไม่ใช่มิตรของซีซาร์ ทุกคนที่ตั้งตัวเป็นกษัตริย์ก็พูดต่อสู้อีซาร์ "
Jhn	19	13	เมื่อปีลาตได้ยินดังนั้น ท่านจึงพาพระเยซูออกมา แล้วนั่งบัลลังก์พิพากษา ณ ที่เรียกว่า ลานปุกิดา ภาษาฮีบรูเรียกว่า กัมบาธา
Jhn	19	14	วันนั้นเป็นวันเตรียมปัสกา เวลาประมาณเที่ยง ท่านพูดกับพวกยิวว่า " ดูเถิด นี้อีกษัตริย์ของท่านทั้งหลาย "
Jhn	19	15	แต่เขาทั้งหลายร้องอึงว่า " เอาเขาไปเสีย เอาเขาไปเสีย ตรึงเขาเสียที่กางเขน " ปีลาตพูดกับเขาว่า " ท่านจะให้เรตรึงกษัตริย์ของท่านทั้งหลายที่กางเขนหรือ "
Jhn	19	16	พวกปุโรหิตใหญ่ตอบว่า " เว้นแต่ซีซาร์แล้ว เราไม่มีกษัตริย์ "
Jhn	19	17	แล้วปีลาตจึงมอบพระองค์ให้เขาพาไปตรึงที่กางเขน และเขาพาพระเยซูไป
Jhn	19	18	และพระองค์ทรงแบกกางเขนของพระองค์ไปยังที่ซึ่งเรียกว่า กะหลอกศิระ ภาษาฮีบรูเรียกว่า กลโกธา
Jhn	19	19	ณ ที่นั้น เขาตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนกับคนอื่นสองคน คนละข้างและพระเยซูทรงอยู่กลาง
Jhn	19	20	ปีลาตให้เขียนคำประจานติดไว้บนกางเขน และคำประจานนั้นว่า " เยซูชาวนาซาเร็ธ กษัตริย์ของพวกยิว "
Jhn	19	21	พวกยิวเป็นอันมากจึงได้อ่านคำประจานนี้ เพราะที่ซึ่งเขาตรึงพระเยซูอยู่นอยู่ใกล้กับกรุง และคำนั้นเขียนไว้เป็นภาษาฮีบรู ภาษากรีก และภาษาลาติน
Jhn	19	22	ฉะนั้นพวกปุโรหิตใหญ่ของพวกยิวจึงเรียนปีลาตว่า " ขออย่าเขียนว่า ` กษัตริย์ของพวกยิว ' แต่ขอเขียนว่า ` คนนี้บอกเราเป็นกษัตริย์ของพวกยิว ' "
Jhn	19	23	ปีลาตตอบว่า " สิ่งใดที่เราเขียนแล้วก็แล้วไป "
Jhn	19	24	ครั้นพวกทหารตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขนแล้ว เขาก็หลายก็เอาฉลองพระองค์แบ่งออกเป็นสี่ส่วนให้ทหารทุกคนคนละส่วน และเอาฉลองพระองค์ชิ้นในด้วย ฉลองพระองค์ชิ้นในนั้นไม่มีตะเข็บ ต้องตั้งแต่บนตลอดล่าง
Jhn	19	25	เหตุฉะนั้นเขาจึงพูดกันว่า " เราอย่าลักแบ่งกันเลย แต่ให้เราจับสลากกันจะได้รู้ว่าใครจะได้ " ทั้งนี้เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จที่ว่า ` เสื้อผ้าของข้าพระองค์ เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้น เขาก็จับสลากกัน ' พวกทหารจึงได้กระทำดังนี้
Jhn	19	26	ผู้ที่ยืนอยู่ข้างกางเขนของพระเยซูนั้น มีมารดาของพระองค์กับภรรยาของพระองค์ มารีย์ภรรยาของเคลอโปส และมารีย์ชาวมัคดาลา
Jhn	19	27	ฉะนั้นเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นมารดาของพระองค์ และสาวกคนที่พระองค์ทรงรักยืนอยู่ใกล้ พระองค์ตรัสกับมารดาของพระองค์ว่า " หญิงเอ๋ย จงดูบุตรของท่านเถิด "
Jhn	19	28	แล้วพระองค์ตรัสกับสาวกคนนั้นว่า " จงดูมารดาของท่านเถิด " และตั้งแต่นั้นมา สาวกคนนั้นก็รับนางมาอยู่ในบ้านของตน
Jhn	19	29	หลังจากนั้นพระเยซูทรงทราบวาทกสิ่งสำเร็จแล้ว เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จจึงตรัสว่า " เรากระหายน้ำ "
Jhn	19	30	มีกาษาเยโลนาอองแบร์ริยาอยู่ที่นั่น เขาจึงเอาฟองน้ำ ชุบน้ำอองแบร์ริยาใส่ปลายไม้หุ้มขี้ผึ้งขึ้นให้ถึงพระโอษฐ์ของพระองค์
Jhn	19	31	เมื่อพระเยซูจึงทรงรับน้ำอองแบร์ริยาแล้ว พระองค์ตรัสว่า " สำเร็จแล้ว " และทรงก้มพระเศียรลงปล่อยพระวิญญาณจิตให้ออกไป
Jhn	19	32	เพราะวันนั้นเป็นวันเตรียม พวกยิวจึงขอให้ปีลาตทูลขอผู้ที่ถูกตรึงให้หัก และให้เอาศพไปเสีย เพื่อไม่ให้ศพค้างอยู่ที่กางเขนในวันสะบาโต (เพราะวันสะบาโตนั้นเป็นวันใหญ่)
Jhn	19	33	ดังนั้นพวกทหารจึงมาทูลขอของคนที่หนึ่ง และชายของอีกคนหนึ่งที่ถูกตรึงอยู่กับพระองค์
Jhn	19	34	แต่เมื่อเขามาถึงพระเยซูและเห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็มิได้ทูลขอของพระองค์
Jhn	19	35	แต่ทหารคนหนึ่งแทงอกท่านแห่งที่ซี่ข้างของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหลออกมาทันที
Jhn	19	36	คนนั้นที่เห็นก็เป็นพยาน และคำพยานของเขาก็เป็นความจริง และเขาก็รู้ว่าเขาพูดความจริง เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อ
Jhn	19	37	เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อข้อพระคัมภีร์จะสำเร็จซึ่งว่า ` พระอัฐของพระองค์จะไม่หักสีกี่เดียว '
Jhn	19	38	และมีข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งว่า ` เขาทั้งหลายจะมองดูพระองค์ผู้ซึ่งเขาเองได้แทง '
Jhn	19	39	หลังจากนี้โยเซฟชาวบ้านอาริมาเธีย ซึ่งเป็นสาวกลับของพระเยซูเพราะกลัวพวกยิว ก็ได้ขอพระศพพระเยซูจากปีลาต และปีลาตก็ยอมให้
Jhn	19	40	โยเซฟจึงมาอัญเชิญพระศพพระเยซูไป
Jhn	19	41	ฝ่ายนิโคเดมัส ซึ่งตอนแรกไปหาพระเยซูในเวลากลางคืนนั้นก็มาด้วย เขานำเครื่องหอมผสม คือมดยอบกับบาโลเอหนักประมาณสามสิบกวา
Jhn	19	42	พวกเขาอัญเชิญพระศพพระเยซู และเอาผ้าพันกับเครื่องหอมพันพระศพนั้นตามธรรมเนียมฝังศพของพวกยิว
Jhn	20	1	ในสถานที่พระองค์ถูกตรึงที่กางเขนนั้นมีสวนแห่งหนึ่ง ในสวนนั้นมีโมงค์ฝังศพใหม่ที่ยังไม่ได้ฝังศพผู้ใดเลย
Jhn	20	2	เพราะวันนั้นเป็นวันเตรียมของพวกยิว และเพราะอโมงค์นั้นอยู่ใกล้ เขาจึงบรรจุพระศพพระเยซูไว้ที่นั่น
Jhn	20	3	วันแรกของสัปดาห์เวลาเช้ามีด มารีย์ชาวมัคดาลามาถึงอโมงค์ฝังศพ เธอเห็นหินออกจากปากอโมงค์อยู่แล้ว
Jhn	20	4	เธอก็วิ่งไปหาซีโมนเปโตรและสาวกอีกคนหนึ่งซึ่งพระเยซูทรงรักนั้น และพูดกับเขาว่า " เขาเอาอค์พระผู้เป็นเจ้าออกไปจากอโมงค์แล้ว และพวกเราไม่รู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน "
Jhn	20	5	เปโตรจึงออกไปยังอโมงค์กับสาวกคนนั้น
Jhn	20	6	เขาจึงวิ่งไปทั้งสองคน แต่สาวกคนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตรจึงมาถึงอโมงค์ก่อน
Jhn	20	7	เขาก็กลงมองดูเห็นผ้าพันวางอยู่ แต่เขาไม่ได้เข้าไปข้างใน
Jhn	20	8	ซีโมนเปโตรตามมาถึงภายหลัง แล้วเข้าไปในอโมงค์เห็นผ้าพันวางอยู่
Jhn	20	9	และผ้าพันพระเศียรของพระองค์ไม่ได้วางอยู่กับผ้าอื่น แต่พับไว้ต่างหาก
Jhn	20	10	แล้วสาวกคนนั้นที่มาถึงอโมงค์ก่อนก็เข้าไปด้วย เขาได้เห็นและเชื่อ
Jhn	20	11	เพราะว่าขณะนั้นเขายังไม่เข้าใจข้อพระคัมภีร์ที่ว่า พระองค์จะต้องฟื้นขึ้นมาจากความตาย
Jhn	20	12	แล้วสาวกทั้งสองก็กลับไปไปยังบ้านของตน
Jhn	20	13	แต่ฝ่ายมารีย์ยืนร้องไห้อยู่นอกอโมงค์ ขณะที่ร้องไห้เธอก็กลงมองดูที่อโมงค์
Jhn	20	14	และได้เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ ณ ที่ซึ่งเขาวางพระศพพระเยซู องค์หนึ่งอยู่เบื้องพระเศียร และองค์หนึ่งอยู่เบื้องพระบาท
Jhn	20	15	ทูตทั้งสองพูดกับมารีย์ว่า " หญิงเอ๋ย ร้องไห้ทำไม " เธอตอบทูตทั้งสองว่า " เพราะเขาเอาอค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปเสียแล้ว และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน "
Jhn	20	16	เมื่อมารีย์พูดอย่างนั้นแล้ว ก็หันกลับมาและเห็นพระเยซูประทับยืนอยู่ แต่ไม่ทราบว่าเป็นองค์พระเยซู
Jhn	20	17	พระเยซูตรัสถามเธอว่า " หญิงเอ๋ย ร้องไห้ทำไม เจ้าตามหาผู้ใด " มารีย์สำคัญว่าพระองค์เป็นคนทำสวนจึงตอบพระองค์ว่า " นายเจ้าข้า ถ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

ท่านได้เอาพระองค์ไป ขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน และดิฉันจะรับพระองค์ไป"

Jhn	20	16	พระเยซูตรัสกับเธอว่า " มารีย์เอ๋ย" มารีย์จึงหันมาและทูลพระองค์ว่า " รับโอน" ซึ่งแปลว่า อาจารย์
Jhn	20	17	พระเยซูตรัสกับเธอว่า " อย่าแต่ต้องเรา เพราะเรายังมีชีวิตนี้ไปหาพระบิดาของเรา แต่งไปหาพวกพี่น้องของเรา และบอกเขาว่า เราจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของท่านทั้งหลาย และไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของท่านทั้งหลาย"
Jhn	20	18	มารีย์มีกตลาจึง ไปบอกพวกสาวกว่า เธอได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว และพระองค์ได้ตรัสคำเหล่านั้นกับเธอ
Jhn	20	19	คำวั้นนั้นซึ่งเป็นวัน แรกของสัปดาห์ เมื่อสาวกปิดประตูห้องที่พวกเขาอยู่แล้วเพราะกลัวพวกยิว พระเยซูได้เสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ท่ามกลางเขา และตรัสกับเขาว่า " สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด"
Jhn	20	20	ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และซี่ข้างของพระองค์ เมื่อพวกสาวกเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว เขาก็มีความยินดี
Jhn	20	21	พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า " สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็จึงใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น"
Jhn	20	22	ครั้นพระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงทรงระบายลมหายใจออกเหนือเขา และตรัสกับเขาว่า " ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด
Jhn	20	23	ถ้าท่านจะยกความผิดบาปของผู้ใด ความผิดบาปนั้นก็จะถูกยกเสีย และถ้าท่านจะให้ความผิดบาปติดอยู่กับผู้ใด ความผิดบาปก็จะติดอยู่กับผู้
Jhn	20	24	แต่นั่น
Jhn	20	24	แต่ฝ่ายโรมัสที่เขารียกกันว่า ดิคมัส ซึ่งเป็นสาวกคนหนึ่ง ในสิบสองคนนั้น ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพระเยซูเสด็จมา
Jhn	20	25	สาวกอื่นๆจึงบอกโรมัสว่า " เราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว" แต่โรมัสตอบเขาเหล่านั้นว่า " ถ้าข้าไม่เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ได้เอาน้ำของข้าแวงเข้าไปที่รอยตะปูนั้น และไม่ได้เอามือของข้าแวงเข้าไปที่ซี่ข้างของพระองค์แล้ว ข้าจะไม่เชื่อเลย"
Jhn	20	26	ครั้นล่วงไปแปดวันแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์อยู่ด้วยกันข้างในอีก และโรมัสก็อยู่กับพวกเขาด้วย ประตูเปิดแล้ว พระเยซูเสด็จเข้ามาและประทับยืนอยู่ท่ามกลางเขาและตรัสว่า " สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด"
Jhn	20	27	แล้วพระองค์ตรัสกับโรมัสว่า " จงยื่นนิ้วมือนั้นแด่คู่มือของเรา จงยื่นมือออกคล้ายซี่ข้างของเรา อย่าขาดความเชื่อเลย แต่งงเชื่อเถิด"
Jhn	20	28	โรมัสทูลตอบพระองค์ว่า " องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์"
Jhn	20	29	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " โรมัสเอ๋ย เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อ ผู้ที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข"
Jhn	20	30	พระเยซูได้ทรงกระทำหมายสำคัญอื่นๆอีกหลายประการต่อหน้าเหล่าสาวกของพระองค์ ซึ่งไม่ได้จดไว้ในหนังสือม้วนนี้
Jhn	20	31	แต่การที่ได้จดเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้ว
Jhn	21	1	ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์
Jhn	21	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้พระเยซูได้ทรงสำแดงพระองค์แก่เหล่าสาวกอีกครั้งหนึ่งที่ทะเลที่เบเรียส และพระองค์ทรงสำแดงพระองค์อย่างนี้
Jhn	21	2	คือ ซีโมนเปโตร โรมัสที่เรียกว่า ดิคมัส และนาธานาเอลชาวบ้านคานาแคว้นกาลิลี และบุตรชายทั้งสองของเศเบดี และสาวกของพระองค์อีก
Jhn	21	3	สองคนกำลังอยู่ด้วยกัน
Jhn	21	3	ซีโมนเปโตรบอกเขาว่า " ข้าจะไปจับปลา" เขาทั้งหลายจึงพูดกับท่านว่า " เราจะไปกับท่านด้วย" เขาก็ออกไปลงเรือทันที แต่คืนนั้นเขา
Jhn	21	4	จับปลาไม่ได้เลย
Jhn	21	4	แต่ครั้นรุ่งเช้าพระเยซูประทับยืนอยู่ที่ฝั่ง แต่เหล่าสาวกไม่รู้ว่าเป็นพระเยซู
Jhn	21	5	แต่ครั้นรุ่งเช้าพระเยซูประทับยืนอยู่ที่ฝั่ง แต่เหล่าสาวกไม่รู้ว่าเป็นพระเยซู
Jhn	21	5	พระเยซูจึงตรัสถามเขาว่า " ลูกเอ๋ย มีอาหารบ้างหรือเปล่า" เขาทูลตอบพระองค์ว่า " ไม่มี"
Jhn	21	6	พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " จงทอดอวนลงทางด้านขวาเรือเถิด แล้วจะได้ปลาบ้าง" เขาจึงทอดอวนลงและได้ปลาเป็นอันมากจน
Jhn	21	7	ลากอวนขึ้นไม่ได้
Jhn	21	7	สาวกคนที่พระเยซูทรงรักจึงบอกเปโตรว่า " เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า" เมื่อซีโมนเปโตรได้ยินว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็หยิบเสื้อคลุมของเขา
Jhn	21	8	ประมงของเขาขว้างขว้างไว้ (เพราะเขาเปลือยเปล่าอยู่) แล้วก็กระโดดลงทะเล
Jhn	21	8	แต่สาวกคนอื่นๆนั้นนั่งเรือเล็กๆมา ลากอวนที่ติดปลาเต็มนั้นมาด้วย (เพราะเขายู่งไม่ห่างจากฝั่งนัก โกลประมาณหนึ่งร้อยเมตรเท่านั้น)
Jhn	21	9	เมื่อเขาขึ้นมามากขึ้น เขาก็เห็นถ่านติดไฟอยู่ และมีปลาวางอยู่ข้างบนและมีขนมปัง
Jhn	21	10	พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " เอาปลาที่ได้เมื่อคืนนี้มาบ้าง"
Jhn	21	11	ซีโมนเปโตรจึงไปลากอวนขึ้นฝั่ง อวนติดปลาใหญ่เต็ม มีหนึ่งร้อยห้าสิบสามตัว และสิ่งมากอย่างนั้นอวนก็ไม่ขาด
Jhn	21	12	พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า " เชิญมารับประทานอาหารกันเถิด" และในพวกสาวกไม่มีใครกล้าถามพระองค์ว่า " ท่านคือผู้ใด" เพราะ
Jhn	21	13	เขารู้อยู่ว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
Jhn	21	13	พระเยซูทรงเข้ามาหยิบขนมปังแจกให้เขาและทรงหยิบปลาแจกด้วย
Jhn	21	14	นี่เป็นครั้งที่สามที่พระเยซูทรงสำแดงพระองค์แก่พวกสาวกของพระองค์ หลังจากที่พระองค์ทรงคืนพระชนม์
Jhn	21	15	เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้วพระเยซูตรัสกับซีโมนเปโตรว่า " ซีโมนบุตรชายโยนาห์เอ๋ย ท่านรักเรามากกว่าพวกเหล่านี้หรือ" เขาทูล
Jhn	21	16	ตอบพระองค์ว่า " ถูกแล้ว พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทั่วข้าพระองค์รักพระองค์" พระองค์ตรัสกับเขาว่า " จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด"
Jhn	21	16	พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สองอีกว่า " ซีโมนบุตรชายโยนาห์เอ๋ย ท่านรักเราหรือ" เขาทูลตอบพระองค์ว่า " ถูกแล้ว พระองค์เจ้าข้า พระองค์
Jhn	21	17	ทรงทราบทั่วข้าพระองค์รักพระองค์" พระองค์ตรัสกับเขาว่า " จงเลี้ยงแกะของเราเถิด"
Jhn	21	17	พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สามว่า " ซีโมนบุตรชายโยนาห์เอ๋ย ท่านรักเราหรือ" เปโตรก็เป็นทุกข์ใจที่พระองค์ตรัสถามเขาครั้งที่สามว่า
Jhn	21	18	" ท่านรักเราหรือ" และเขาทูลพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทั่วข้าพระองค์รักพระองค์" พระเยซูตรัสกับเขาว่า " จงเลี้ยงแกะของเราเถิด
Jhn	21	18	เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เมื่อท่านยังหนุ่มท่านจะเลี้ยงแกะของเรา และเดินไปไหนๆตามที่ท่านปรารถนา แต่เมื่อท่านแก่แล้วท่านจะเหยียดมือของ
Jhn	21	19	ท่านออก และคนอื่นจะคาดเอาท่าน และพาท่านไปในที่ที่ท่านไม่ปรารถนาจะไป"
Jhn	21	19	ที่พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อแสดงว่า เปโตรจะถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยความตายอย่างไร ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วจึงสั่งเปโตรว่า
Jhn	21	20	" จงตาม รามาเถิด"
Jhn	21	20	เปโตรเหลียวหลังเห็นสาวกคนที่พระเยซูทรงรักตามมา คือสาวกที่เอนตัวลงที่พระทรงของพระองค์เมื่อรับประทานอาหารเย็นอยู่นั้น และทูล
Jhn	21	21	ถามว่า " พระองค์เจ้าข้า ผู้ที่จะทรยศพระองค์ไว้คือใคร"
Jhn	21	21	เมื่อเปโตรเห็นสาวกคนนั้นจึงทูลถามพระเยซูว่า " พระองค์เจ้าข้า คนนี้จะเป็นอย่างไร"
Jhn	21	22	พระเยซูตรัสกับเขาว่า " ถ้าเราอยากจะให้เขาอยู่จนเรามาฉันนั้น จะเป็นเรื่องอะไรของท่านเล่า ท่านจงตามรามาเถิด"
Jhn	21	23	เหตุฉะนั้นคำที่ว่า สาวกคนนั้นจะไม่ตาย จึงลือไปท่ามกลางพวกพี่น้อง แต่พระเยซูมิได้ตรัสแก่เขาว่า " สาวกคนนั้นจะไม่ตาย" แต่ตรัสว่า
Jhn	21	24	" ถ้าเราอยากจะให้เขาอยู่จนเรามาฉันนั้น จะเป็นเรื่องอะไรของท่านเล่า"
Jhn	21	24	สาวกคนนั้นแหละ ที่เป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านี้และเป็นผู้ที่เขียนสิ่งเหล่านี้ไว้ และเราทราบว่าคำพยานของเขาเป็นความจริง
Jhn	21	25	มีอีกหลายสิ่งซึ่งพระเยซูได้ทรงกระทำ ถ้าจะเขียนไว้ให้หมดทุกสิ่ง ข้าพเจ้าคิดว่า แม้หมดทั้งโลกก็อาจจะไม่พอ ไว้หนังสือที่จะเขียนนั้น เอเมน
Aoa	1	1	ข้าแต่ท่านเรอโอฟัส ในหนังสือเรื่องแรกนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วถึงบรรดาการซึ่งพระเยซูได้ทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน
Aoa	1	2	จนถึงวันที่พระองค์ทรงถูกรับขึ้น ไป ในเมื่อได้ตรัสสั่งโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่อัครสาวก ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้ฉันแล้ว
Aoa	1	3	ครั้นพระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานแล้ว ได้ทรงแสดงพระองค์แก่คนพวกนั้น ด้วยหลักฐานหลายอย่าง พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และ
Aoa	1	4	ได้ทรงปรากฏแก่เขาทั้งหลายถึงสี่สิบวัน และได้ทรงกล่าวถึงเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า
Aoa	1	4	เมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับอัครสาวก จึงกำชับเขามิให้ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา คือพระองค์
Aoa	1	5	ตรัสว่า " ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานี้แหละ
Aoa	1	5	เพราะว่าอย่าให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ไม่ใช้น้ำเท่านั้นแต่จะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์"
Aoa	1	6	เมื่อเขาทั้งหลายได้ประชุมพร้อมกัน เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ให้แก่อิสราเอลใน
Aoa	1	7	ครั้งนี้หรือ"
Aoa	1	7	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า " ไม่ใช่ฐานะของท่านที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้โดยสิทธิอำนาจของพระองค์
Aoa	1	8	แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับการชดเชย เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุง

The Holy Bible in Thai (KJV)

เยรูซาเล็ม ทิวทัศน์ยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก"

Aoa	1	9	เมื่อพระองค์คริสตชนนั้นแล้ว ในขณะที่เขาทั้งหลายกำลังพิโนด พระองค์ก็ถูกรับขึ้นไป และมีเมฆคลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของเขา
Aoa	1	10	เมื่อเขากำลังเขม่นดูฟ้าอากาศที่พระองค์สถิตขึ้น ไปนั้น ดูเถิด มีชายสองคนสวมเสื้อขาวมายืนอยู่ข้างๆเขา
Aoa	1	11	สองคนนั้นกล่าวหาว่า " ขวากาลิลีเยอ เหตุไฉนท่านจึงยืนเขม่นดูฟ้าสวรรค์ พระเยซูองค์นี้ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์สถิต ไปยังสวรรค์นั้น "
Aoa	1	12	แล้วอัครสาวกจึงลงจากภูเขาเมกกอกเทศ ซึ่งอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็มระยะทางเท่ากับระยะที่อนุญาตให้คนเดินในวันสะบาโต กลับ ไปกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	1	13	เมื่อเข้ากรุงแล้วเขาเหล่านั้นจึงขึ้นไปยังห้องซึ่งบน ซึ่งมีทั้งเปโตร ยากอบ ยอห์นกับอันดรูว์ ฟิลิปกับโธมัส บาร์โธโลไมวกับมัทธิว ยากอบบุตรชายอัลเฟอัส ซีโมนเศโลเท กับยูดาสน้องชายของยากอบ พักอยู่นั้น
Aoa	1	14	พวกเขาร่วมใจกันอธิษฐานอ่อนน้อนต่อเนื่องพร้อมกันกับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซูและพวกน้องชายของพระองค์ด้วย
Aoa	1	15	ครานั้นเปโตรจึงได้ยืนขึ้นท่ามกลางเหล่าสาวก (ที่ประชุมกันอยู่นั้นมีรวมทั้งสิ้นประมาณร้อยยี่สิบชื่อ) และกล่าวว่า
Aoa	1	16	" พี่น้องทั้งหลาย จำเป็นจะต้องสำเร็จตามพระคำภักดิ์ ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสไว้โดยโอบอ้อมของดาวิด ด้วยเรื่องยูดาส ซึ่งเป็นผู้นำทางคนที่ไปจับพระเยซู
Aoa	1	17	เพราะยูดาสนั้น ได้นับเข้าในพวกเรา และได้รับส่วนในการกิจนี้
Aoa	1	18	ฝ่ายผู้นี้ได้เอาบาปแห่งการชั่วช้าของตนไปซื้อที่ดิน แล้วก็ล้มคะมำลงแตกกลางตัว ไล่ฟงทะเลออกมามรดก
Aoa	1	19	เหตุการณ์นี้เห็นทั้งปวงที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก็รู้ เขาจึงเรียกที่ดินแปลงนั้นตามภาษาของเขาว่า อาเคลดามา คือนาเลียด
Aoa	1	20	ด้วยมีคำเขียนไว้ในหนังสือสดุดีว่า ` ขอให้ทอภัยของเขาร้างและอย่าให้ผู้ใดอาศัยอยู่ที่นั่น' และ ` ขอให้อีกผู้หนึ่งมายึดตำแหน่งผู้ปกครองดูแลของเขา'
Aoa	1	21	เหตุฉะนั้นในบรรดาชายเหล่านั้นที่เป็นพวกเดียวกับเราเสมอตลอดเวลาที่พระเยซูเจ้าได้เสด็จเข้าออกกับเรา
Aoa	1	22	คือตั้งแต่บัดนี้ตราบจนยอห์น จนถึงวันที่พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปจากเรา คนหนึ่งในพวกนี้จะต้องตั้งไว้ให้เป็นพยานกับเราถึงการคืนพระชนม์ของพระองค์"
Aoa	1	23	เขาทั้งหลายจึงเสนอชื่อคนสองคน คือโยเซฟที่เรียกว่าบารซับบาส มีนามสกุลว่าสัส และมัทธิอัส
Aoa	1	24	แล้วพวกสาวกจึงอธิษฐานว่า " พระองค์เจ้าข้า ผู้ทรงทราบใจของมนุษย์ทั้งปวง ขอทรงสำแดงว่าในสองคนนี้พระองค์ทรงเลือกคนไหน
Aoa	1	25	ให้รับส่วนในการปรนนิบัตินี้ และรับตำแหน่งเป็นอัครสาวกแทนยูดาส ซึ่งโดยการละเมิดนั้นได้หลงจากหน้าตาไปยังที่ของตน "
Aoa	1	26	เขาทั้งหลายจึงจับสลากกัน และสลากนั้น ได้แก่มัทธิอัสจึงนับเขาเข้ากับอัครสาวกสิบเอ็ดคนนั้น
Aoa	2	1	เมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์มาถึง จำพวกสาวกจึงมารวมใจกันอยู่ที่แห่งเดียวกัน
Aoa	2	2	ในทันใดนั้น มีเสียงดังมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกาล้ำล้นท้องที่บ้านที่เขานั่งอยู่นั้น
Aoa	2	3	มีเปลวไฟสีฐานเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขา และกระจายอยู่บนเขาสั้นทุกคน
Aoa	2	4	เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงตั้งต้นพูดภาษาแปลกๆตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด
Aoa	2	5	มีพวกยิวจากทุกประเทศทั่วใต้ฟ้า ซึ่งเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้ามาอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	2	6	เมื่อมีเสียงอย่างนั้น เขาจึงพากันมาและล้มสนเพราะต่างคนต่าง ได้ยินเขาพูดภาษาของตนเอง
Aoa	2	7	คนทั้งปวงจึงประหลาดและอัศจรรย์ใจพูดกันว่า " ดูเถิด คนทั้งหลายที่พูดกันนั้นเป็นชาวกาลิลีทกคนไม่ใช่หรือ
Aoa	2	8	เหตุไฉน เราทกคนได้ยินเขาพูดภาษาของบ้านเกิดเมืองนอนของเรา
Aoa	2	9	เช่นชาวปารเธียและมิเดีย ชาวเอลามและคนที่อยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และแคว้นยูเดียและแคว้นอัปโปโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเชีย
Aoa	2	10	ในแคว้นฟริเจีย แคว้นบิทิเนียและประเทศอียิปต์ ในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซเรน และคนมาจากกรุงโรม ทั้งพวกยิวกับคนเข้าจาริตยิว
Aoa	2	11	ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย เราทั้งหลายต่างก็ได้ยินคนเหล่านี้กล่าวถึงมหกิจของพระเจ้าตามภาษาของเราเอง "
Aoa	2	12	เขาทั้งหลายจึงอัศจรรย์ใจและฉงนสนทนกันพูดกันว่า " นี้อะไรกัน "
Aoa	2	13	แต่บางคนเยาะเย้ยว่า " คนเหล่านั้นเมาเหล้าองุ่นใหม่ "
Aoa	2	14	ฝ่ายเปโตร ได้ยืนขึ้นกับอัครสาวกสิบเอ็ดคน และได้กล่าวแก่คนทั้งปวงด้วยเสียงอันดังว่า " ท่านชายผู้เดียวและบรรดาคนที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	2	15	จงทราบเรื่องนี้ และฟังถ้อยคำของข้าพเจ้าเถิด
Aoa	2	16	ด้วยว่าคนเหล่านี้มิได้เมาเหล้าองุ่นเหมือนอย่างที่ท่านคิดนั้น เพราะว่าเป็นเวลาสามโมงเช้า
Aoa	2	17	แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำซึ่งโยเอลศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้ว่า
Aoa	2	18	` พระเจ้าตรัสว่า ต่อมาในวันสุดท้าย เราจะเทพระวิญญาณของเรามาเหนือเนื้อหนังทั้งปวง บุตรชายบุตรสาวของท่านจะพยากรณ์ คนหนุ่ม
Aoa	2	19	ของท่านจะเห็นนิมิต และคนแก่จะฝันเห็น
Aoa	2	20	ในคราวนั้น เราจะเทพระวิญญาณของเราบนทาสและทาสีของเรา และคนเหล่านั้นจะพยากรณ์
Aoa	2	21	เราจะสำแดงการมหัศจรรย์ในอากาศเบื้องบนและหมายสำคัญที่แผ่นดินเบื้องล่างเป็นเลือด ไฟและไอควัน
Aoa	2	22	ดวงอาทิตย์จะมืด ไปและดวงจันทร์จะกลับเป็นเลือด ก่อนถึงวันใหญ่นั้น คือวันใหญ่ยิ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Aoa	2	23	และจะเป็นชนที่ถือทุกคนที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด'
Aoa	2	24	ท่านทั้งหลายผู้เป็นชนชาติอิสราเอล ขอฟังคำเหล่านี้เถิด คือพระเยซูชวามาหาเรี เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดชี้แจงให้ท่านทั้งหลายทราบโดย
Aoa	2	25	การอัศจรรย์ การมหัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำโดยพระองค์นั้น ท่ามกลางท่านทั้งหลาย ดังที่ท่านทราบอยู่แล้ว
Aoa	2	26	พระองค์นี้ทรงถูกมอบไว้ตามที่พระเจ้าได้ทรงดำริแน่นอนล่วงหน้าไว้ก่อน ท่านทั้งหลายได้ให้คนชั่วจับพระองค์ ไปตรึงที่กางเขนและ
Aoa	2	27	ประหารชีวิตเสีย
Aoa	2	28	พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้พระองค์คืนพระชนม์ ด้วยทรงกำจัดความเจ็บปวดแห่งความตายเสีย เพราะว่าความตายจะครอบงำพระองค์ไว้ไม่ได้
Aoa	2	29	เพราะดาวิดได้ทรงกล่าวถึงพระองค์ว่า ` ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าตรึงหน้าข้าพเจ้าเสมอ เพราะว่าพระองค์ประทับที่มือขวาของ
Aoa	2	30	ข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะมีได้วันไหน
Aoa	2	31	เพราะฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้าจึงยินดี และลิ้นของข้าพเจ้าจึงเปรมปรีดิ์ ยิ่งกว่านี้เนื้อหนังของข้าพเจ้าจะพักพิงอยู่ในความหวังใจด้วย
Aoa	2	32	เพราะพระองค์จะไม่ทรงทิ้งจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในนรก ทั้งจะไม่ทรงให้องค์บริสุทธิ์ของพระองค์เปื้อนนำไป
Aoa	2	33	พระองค์ได้ทรงโปรดให้ข้าพระองค์ทราบทางแห่งชีวิตแล้ว พระองค์จะทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีความยินดีเต็มเปี่ยมด้วยสิพระพิภตรอันชอบ
Aoa	2	34	พระทัยของพระองค์'
Aoa	2	35	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีใจกล้าที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลายถึงดาวิดบรรพบุรุษของเราว่า ท่านสิ้นพระชนม์แล้วถูกฝังไว้ และอูโมงค์ฝังศพของท่านยังอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้
Aoa	2	36	ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์และทราบว่าจะตรึงที่กางเขนไว้แก่ท่านด้วยพระปฏิญาณว่า พระองค์จะทรงประทานผู้หนึ่งจากบั้นเอวของท่าน
Aoa	2	37	และตามเนื้อหนังนั้น พระองค์จะทรงยกพระคริสตให้ประทับบนพระที่นั่งของท่าน
Aoa	2	38	ดาวิดก็ทรงล่วงรู้เหตุการณ์นี้ก่อน จึงทรงกล่าวถึงการคืนพระชนม์ของพระคริสตว่า จิตวิญญาณของพระองค์ไม่ต่องลงไว้ในนรก ทั้งพระ
Aoa	2	39	มังสะของพระองค์ก็ไม่เปื้อนนำไป
Aoa	2	40	พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานในข้อนี้
Aoa	2	41	เหตุฉะนั้นเมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ขึ้น และครั้นพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามพระ
Aoa	2	42	สัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชลงมา ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยินและเห็นแล้ว
Aoa	2	43	เหตุว่าท่านดาวิดไม่ได้ขึ้นไปยังสวรรค์ แต่ท่านได้กล่าวไว้ว่า ` องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า จงนั่งที่ขวามือของเรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	2	35	จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของท่าน'
Aoa	2	36	เหตุฉะนั้นในหัวงศ์วานอิสราเอลทั้งปวงทราบแน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรัสไว้ที่กางเขน ทรงตั้งขึ้นให้เป็นทั้ง
องค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพระคริสต์"			
Aoa	2	37	เมื่อคนทั้งหลายได้ยินแล้วก็รู้สึกแปลกปลอญใจ จึงกล่าวแก่เปโตรและอัครสาวกอื่นๆว่า "พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอะไรดี"
Aoa	2	38	ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า "จงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อว่าพระเจ้าทรงยกความผิดบาป
ของท่านเสีย และท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์			
Aoa	2	39	ด้วยว่าพระสัญญาอันตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา
ทรงเรียกมาเฝ้าพระองค์"			
Aoa	2	40	เปโตรจึงกล่าวอีกหลายคำเป็นพยานและได้เตือนสติเขาว่า "จงเอาตัวรอดจากยุคที่กดโกงนี้เถิด"
Aoa	2	41	คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรด้วยความยินดีก็รับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกเพิ่มอีกประมาณสามพันคน
Aoa	2	42	เขาทั้งหลายได้ตั้งมั่นคงในคำสอนและสามัคคีธรรมของเจ้าพวกอัครสาวก และร่วมใจกันในการศึกษาพระธรรมและการอธิษฐาน
Aoa	2	43	เขามีความเกรงกลัวด้วยกันทุกคน และพวกอัครสาวกทำการมหัศจรรย์และหมายสำคัญหลายประการ
Aoa	2	44	บรรดาผู้ที่เชื่อถือนั้นก็อยู่พร้อมกัน ณ ที่แห่งเดียว และทรัพย์สินของของเขาเหล่านั้นเขาเอามารวมกันเป็นของกลาง
Aoa	2	45	เขาจึงได้ขายทรัพย์สินสมบัติและสิ่งของมาแบ่งให้แก่คนทั้งปวงตามซึ่งทุกคนต้องการ
Aoa	2	46	เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร และศึกษาพระธรรมตามบ้านของเขาร่วมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดีและด้วยจิตใจ ทุกวันเรื่อยไป
Aoa	2	47	ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้าและคนทั้งปวงก็ขอบใจ ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ผู้ที่กำลังจะรอด เข้าสมทบกับคริสตจักรที่ขึ้นทุกวัน
Aoa	3	1	ฝ่ายเปโตรก็ยกย่องท่านกำลังขึ้น ไปจะเข้าพระวิหารในเวลาอธิษฐาน เป็นเวลาบ่ายสามโมง
Aoa	3	2	มีชายคนหนึ่งเป็นง่อยตั้งแต่ครรภ์มารดา ทุกวันคนเคยถามเขาว่าวางไว้ริมประตูพระวิหาร ซึ่งมีชื่อว่าประตูงาม เพื่อให้ขอทานจากคนที่จะ
เข้าไปในพระวิหาร			
Aoa	3	3	คนนั้นพอเห็นเปโตรก็ยกย่องท่านจะเข้าไปในพระวิหารก็ขอทาน
Aoa	3	4	ฝ่ายเปโตรก็ยกย่องท่านแล้วพูดกับเขาว่า "จงดูพวกเรานี้เถิด"
Aoa	3	5	คนขอทานนั้นได้เขม่นดู คาดว่าจะได้อะไรจากท่าน
Aoa	3	6	เปโตรกล่าวว่า "เงินและทองข้าพเจ้าไม่มี แต่ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ข้าพเจ้าจะให้ท่าน คือในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงลุกขึ้นเดิน
ไปได้"			
Aoa	3	7	แล้วเปโตรจับมือขวาของเขายกขึ้น และในทันใดนั้นเท้าและข้อเท้าของเขาก็กำลัง
Aoa	3	8	เขาจึงกระโดดขึ้นยืนและเดินเข้าไปในพระวิหารด้วยกันกับเปโตรและยอห์น เดินเดินโลดสรเรยสรรเสริญพระเจ้าไป
Aoa	3	9	คนทั้งปวงเห็นเขาเดินและสรรเสริญพระเจ้า
Aoa	3	10	จึงรู้ว่าเป็นคนหนึ่งซึ่งนั่งขอทานอยู่ที่ประตูงามแห่งพระวิหาร เขาจึงพากันมีความประหลาดและอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
Aoa	3	11	เมื่อคนง่อยที่หายนั้นยังยกเปโตรและยอห์นอยู่ ผู้คนก็วิ่งไปหาท่านที่เฉลียงพระวิหารซึ่งเรียกว่า เฉลียงของซาโลมอน ด้วยความอัศจรรย์ใจ
ยิ่งนัก			
Aoa	3	12	พอเปโตรแลเห็นก็กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า "ท่านชนชาติอิสราเอลทั้งหลาย โฉนทานพากันประหลาดใจด้วยคนนี้ เขม่นดูเราทำไม อย่าง
กับว่าเราทำให้คนนี้เดินได้โดยฤทธิ์หรือความบริสุทธิ์ของเราเอง			
Aoa	3	13	พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ คือพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา ได้ทรงโปรดประทานพระเกียรติแด่พระเยซูพระบุตรของพระองค์
ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้มอบไว้แล้ว และได้ปฏิเสธรพระองค์ต่อหน้าปีลาต เมื่อเขาตั้งใจจะปล่อยพระองค์ไป			
Aoa	3	14	แต่ท่านทั้งหลายได้ปฏิเสธรพระองค์ซึ่งเป็นองค์บริสุทธิ์และชอบธรรม และได้ขอให้เขาปล่อยผู้ฆาตกรให้ท่านทั้งหลาย
Aoa	3	15	จึงว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าชีวิตเสีย ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดให้เป็นขึ้นมาจากความตาย เราเป็นพยานในเรื่องนี้
Aoa	3	16	โดยความเชื่อในพระนามของพระองค์ พระนามหนึ่งจึงได้กระทำให้คนนี้ซึ่งท่านทั้งหลายเห็นและรู้จักมีกำลังขึ้น คือความเชื่อซึ่งเป็นไปโดย
พระองค์ได้กระทำให้คนนี้หายปกติต่อหน้าท่านทั้งหลาย			
Aoa	3	17	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าทราบดีว่าท่านทั้งหลายได้กระทำการนั้นเพราะไม่รู้เรื่องราวอะไร ทั้งคณะผู้ครอบครองของท่านก็ทำเหมือนกันด้วย
Aoa	3	18	แต่ว่าเหตุการณ์เหล่านั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประกาศไว้ล่วงหน้าโดยปากของศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายของพระองค์ว่า พระคริสต์ต้องทนทุกข์
ทรมาน พระองค์จึงทรงให้สำเร็จตามนั้น			
Aoa	3	19	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงหันกลับและตั้งใจใหม่ เพื่อจะทรงลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย เพื่อเวลาสิ้นใจในดีจะได้มาจากพระพักตร์ของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า			
Aoa	3	20	และเพื่อพระองค์จะได้ทรงใช้พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเมื่อก่อนนั้น ได้แจ้งไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว
Aoa	3	21	พระองค์นั้น สวรรค์จะต้องรับไว้จนถึงวาระเมื่อสิ้นสารพัดจะตั้งขึ้นใหม่ ตามซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากบรรดาศาสดาพยากรณ์บริสุทธิ์ของ
พระองค์ ตั้งแต่เริ่มสร้างโลก			
Aoa	3	22	ที่จริงโมเสสได้กล่าวไว้แก่บรรพบุรุษว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงโปรดประทานศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่ง
เหมือนอย่างเรา ให้แก่ท่านจากจำพวกพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังผู้นั้นในสิ่งสารพัดซึ่งพระองค์จะ ได้ตรัสแก่ท่าน			
Aoa	3	23	และจะเป็นชนนี้คือถ้าผู้หนึ่งผู้ใด ไม่เชื่อฟังศาสดาพยากรณ์ผู้นั้น เขาจะต้องถูกตัดขาดให้พ้นชาติ ไปจากท่ามกลางประชาชน'
Aoa	3	24	และบรรดาศาสดาพยากรณ์ ตั้งแต่ซามูเอลเป็นลำดับมาก็กล่าวเป็นเสียงเดียวกันพยากรณ์ถึงกาลครั้งนี้
Aoa	3	25	ท่านทั้งหลายเป็นลูกหลานของศาสดาพยากรณ์นั้น และของพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเรา คือได้ตรัสแก่อับรา
ฮัมว่า `บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเชื้อสายของเจ้า'			
Aoa	3	26	ครั้นพระเจ้าทรงโปรดให้พระเยซูพระบุตรของพระองค์เป็นขึ้นแล้ว จึงทรงใช้พระองค์มายังท่านทั้งหลายก่อน เพื่ออวยพระพรแก่ท่านทั้ง
หลาย โดยให้ท่านทั้งหลายทุกคนกลับจากความชั่วช้าของตน"			
Aoa	4	1	ขณะที่เปโตรกับยอห์นยังกล่าวแก่คนทั้งปวงอยู่ เปโตรก็หันกลับไปทักทายบรรดาอัครสาวกและพวกสะดูสีมาหาท่านทั้งสอง
Aoa	4	2	ด้วยเขาเป็นทุกข์ร้อนใจ เพราะท่านทั้งสองได้สั่งสอน และประกาศแก่คนทั้งหลายถึงเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย โดยทางพระเยซู
Aoa	4	3	เขาจึงจับท่านทั้งสองจำไว้ในคุกจนวันรุ่งขึ้น เพราะว่ายื่นแล้ว
Aoa	4	4	แต่คนเป็นอันมากที่ได้ฟังคำสอนนั้นก็เชื่อ ซึ่งนับแต่ผู้ชายได้ประมาณห้าพันคน
Aoa	4	5	ต่อมาครั้นรุ่งขึ้นพวกครอบครองกับพวกผู้ใหญ่และพวกธรรมจารย์
Aoa	4	6	ทั้งอันนาสมหาปุโรหิต และคายาฟาส ยอห์น อเล็กซานเดอร์ กับคนอื่น ๆ ที่เป็นญาติของมหาปุโรหิตนั้นด้วย ได้ประชุมกันในกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	4	7	เมื่อเขาให้เปโตรและยอห์นยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้วจึงถามว่า "ท่านทั้งสองได้ทำการนี้โดยฤทธิ์หรือในนามของผู้นั้น"
Aoa	4	8	ขณะนั้นเปโตรประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กล่าวแก่เขาว่า "ท่านผู้ครอบครองพลเมืองและพวกผู้ใหญ่ทั้งหลายของอิสราเอล
Aoa	4	9	ถ้าท่านทั้งหลายจะถามพวกเราในวันนี้ถึงการผิดซึ่งได้ทำแก่คนป่วยนี้ว่า เขาหายเป็นปกติด้วยเหตุอันใดแล้ว
Aoa	4	10	ก็ให้ท่านทั้งหลายกับบรรดาชนอิสราเอลทราบเถิดว่า โดยพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรัสไว้ที่กางเขน และ
ซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดให้คนพระชนม์ โดยพระองค์นั้นแหละชายคนนี้ได้หายโรคเป็นปกติแล้วจึงยืนอยู่ต่อหน้าท่าน			
Aoa	4	11	พระองค์เป็น `ศิลา' ที่ท่านทั้งหลายผู้เป็น `ช่างก่อ' ได้ปฏิเสธรเสีย ได้กลับกลายเป็นศิลาหมกแล้ว'
Aoa	4	12	ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้ท่านทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟา"
Aoa	4	13	เมื่อเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรกับยอห์น และรู้ว่าท่านทั้งสองขาดการศึกษาและเป็นคนมีความรู้ก็น้อยก็ประหลาดใจ แล้วสำนึกว่าคนทั้ง
สองเคยอยู่กับพระเยซู			
Aoa	4	14	เมื่อเขาเห็นคนนั้นที่หายโรคยืนอยู่กับเปโตรและยอห์น เขาก็ไม่มีข้อคัดค้านที่จะพูดขึ้นได้
Aoa	4	15	แต่เมื่อเขาสั่งให้เปโตรและยอห์นออกไปจากที่ประชุมสภาแล้ว เขาก็ปรึกษากัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	4	16	ว่า " เราจะทำอย่างไรกับคนทั้งสองนี้ เพราะการที่เขาได้กระทำการอัศจรรย์อันเด่น ก็ได้ปรากฏแก่คนทั้งปวงที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มแล้ว และ
เราปฏิเสธไม่ได้			
Aoa	4	17	แต่ให้ราชาอย่างแข็งแรงแห่มไม่ให้พูดอ้างชื่อนั้นกับผู้หนึ่งผู้ใดเลย เพื่อเรื่องนี้จะไม่ได้เลื่องลือแพร่หลายไปในหมู่มนุษย์ทั้งปวง "
Aoa	4	18	เขาจึงเรียกเปโตรและยอห์นมา แล้วห้ามปรามเด็ดขาดไม่ให้พูดหรือสอนนอกพระนามของพระเยซูชีกเลย
Aoa	4	19	ฝ่ายเปโตรและยอห์นตอบเขาว่า " การที่จะฟังท่านมากกว่าฟังพระเจ้าจะเป็นการถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้าหรือ ขอท่านทั้งหลาย
พิจารณาดูเถิด			
Aoa	4	20	ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่พูดตามที่เห็นและได้ยินนั้นก็ไม่ได้"
Aoa	4	21	เมื่อเขาพูดที่ท่าหน้าทั้งสองนั้นอีกแล้วก็ปล่อยไป ไม่เห็นมีเหตุที่จะทำโทษท่านอย่างไรได้เพราะกลัวคนเหล่านั้น เหตุว่าคนทั้งหลายได้
สรรเสริญพระเจ้าเนื่องด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น			
Aoa	4	22	ด้วยว่าคนที่หายโรคโดยการอัศจรรย์นั้น มีอายุกว่าสี่สิบปีแล้ว
Aoa	4	23	เมื่อเขาปล่อยท่านทั้งสองแล้ว ท่านจึงไปหาพวกของท่าน เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่พวกบโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ได้วาแก่ท่าน
Aoa	4	24	เมื่อเขาทั้งหลายได้ฟังจึงพร้อมใจกันเปล่งเสียงทูลพระเจ้าว่า " พระองค์เจ้าข้า ผู้เป็นพระเจ้าซึ่งได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และ
สรรพสิ่งที่มือโยนในที่เหล่านั้น			
Aoa	4	25	พระองค์ตรัสไว้ด้วยปากของดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ว่า ` เหตุใดชนต่างชาติจึงกระทำโกลาหลขึ้น และชนชาติทั้งหลายคิดอ่านในการที่ไร้
ประโยชน์			
Aoa	4	26	บรรดาคนชาติริยแห่งแผ่นดินโลกตั้งตนเองขึ้น และนักปกครองขมมมกันต่อสู้องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสตของพระองค์"
Aoa	4	27	ความจริงทั้งเฮโรดและปอนทัสปีลาต กับพวกต่างประเทศ และชนชาติอิสราเอล ได้ขมมมกันต่อสู้พระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ ซึ่ง
ทรงเจิมไว้แล้ว			
Aoa	4	28	ให้กระทำสิ่งสารพัดตามที่พระหัตถ์ และพระดำริของพระองค์ได้กำหนดตั้งแต่ก่อนมาแล้วให้เกิดขึ้น
Aoa	4	29	บัดนี้พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดทอพระเนตรการของเข และโปรดประทานให้ผู้รับใช้ของพระองค์กล่าวถ้อยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า
Aoa	4	30	เมื่อพระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกรักษาโรคให้หาย และได้โปรดให้หมายสำคัญกับการมหัศจรรย์บังเกิดขึ้น โดยพระนาม
แห่งพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์"			
Aoa	4	31	เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้น ได้หัวโน และคนเหล่านั้นประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้กล่าวพระวาจาของพระเจ้า
ด้วยใจกล้าหาญ			
Aoa	4	32	คนทั้งปวงที่เชื่อนั้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และไม่มีใครอ้างว่าสิ่งของที่ตนมีอยู่เป็นของตน แต่ทั้งหมดเป็นของกลาง
Aoa	4	33	อัครสาวกจึงเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่กับเขาทุกคน
Aoa	4	34	และในพวกศิษย์ ไม่มีผู้ใดขัดสน เพราะผู้ใดมีไร่นาบ้านเรือนก็ขายเสีย และได้้นำเงินค่าของที่เขาได้นั้นมา
Aoa	4	35	วางไว้ที่เท้าของอัครสาวก อัครสาวกจึงแจกจ่ายให้ทุกคนตามที่ต้องการ
Aoa	4	36	ฝ่ายโยเสส ที่อัครสาวกเรียกว่า บารนาบัส (แปลว่าลูกแห่งการหนุนน้ำใจ) เป็นพวกเลวี ชาวเกาะไซปรัส
Aoa	4	37	มีที่ดินก็ขายเสียและนำเงินค่าที่นั้นมาวางไว้ที่เท้าของอัครสาวก
Aoa	5	1	แต่มีชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียกับภรรยาชื่อสัปปิรา ได้ขายที่ดินของตน
Aoa	5	2	และเงินค่าที่ดินส่วนหนึ่งเขาก็เก็บไว้ ภรรยาของเขาก็รู้ด้วย และอีกส่วนหนึ่งเขานำมาวางไว้ที่เท้าของอัครสาวก
Aoa	5	3	ฝ่ายเปโตรจึงถามว่า " อานาเนีย เหตุใดใจของท่านจึงทำให้ใจของเจ้าเต็มไปด้วยการมุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำให้เจ้าเก็บค่าที่ดินส่วน
หนึ่งไว้			
Aoa	5	4	เมื่อที่ดินยังอยู่กับเป็นของเจ้ามิใช่หรือ เมื่อขายแล้วเงินก็ยังอยู่ในอำนาจของเจ้ามิใช่หรือ มีเหตุอะไรเกิดขึ้นให้เจ้าคิดในใจเช่นนั้นเล่า เจ้ามิได้
มุสาต่อมนุษย์แต่ได้มุสาต่อพระเจ้า"			
Aoa	5	5	เมื่ออานาเนียได้ยินคำเหล่านั้นก็ล้มลงตาย และเมื่อคนทั้งปวงทราบเรื่องก็พากันสะดุ้งตกใจกลัวอย่างยิ่ง
Aoa	5	6	พวกคนหนุ่มก็ลุกขึ้นห่อศพเขาไว้แล้วหามเอาไปฝัง
Aoa	5	7	หลังจากนั้นประมาณสามชั่วโมง ภรรยาของเขายังไม่ทราบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเข้าไป
Aoa	5	8	ฝ่ายเปโตรถามนางว่า " เจ้าขายที่ดิน ได้ราคาเท่าไรหรือ จงบอกเราเถิด " หญิงนั้นจึงตอบว่า " ได้เท่าไรเจ้าคะ "
Aoa	5	9	เปโตรจึงถามนางว่า " ไฉนเจ้าทั้งสองได้พร้อมใจกันทลวงพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเล่า จงดูเถิด เท้าของพวกคนที่ฝังศพสามีของ
เจ้าก็อยู่ที่ประตู และเขาจะหามศพของเจ้าออกไปด้วย "			
Aoa	5	10	ในทันใดนั้นนางก็ล้มลงตายแทบเท้าของเปโตร และพวกคนหนุ่มได้เข้ามาเห็นว่าหญิงนั้นตายแล้ว จึงได้หามศพออกไปฝังไว้ข้างสามีของ
นาง			
Aoa	5	11	ความเกรงกลัวอย่างยิ่งเกิดขึ้นในคริสตจักร และในหมู่มนุษย์ทั้งปวงที่ได้ยินเหตุการณ์นั้น
Aoa	5	12	มีหมายสำคัญและการมหัศจรรย์หลายอย่างซึ่งอัครสาวกได้ทำด้วยมือของตนในหมู่ประชาชน (พวกสาวกอยู่พร้อมใจกันในเฉลียงของซา
โลมอน			
Aoa	5	13	และคนอื่นๆ ไม่อาจเข้ามาอยู่ด้วย แต่ประชาชนเคารพพวกเขามาก
Aoa	5	14	มีชายหญิงเป็นอันมากที่เชื่อถือ ได้เข้ามาเป็นสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าก่อน)
Aoa	5	15	จนหาคนจับปายออกไปที่ถนนวางบนที่นอนและแคร เพื่อเมื่อเปโตรเดินผ่านไป อย่างน้อยเงาของท่านจะได้ถูกเขามองคน
Aoa	5	16	ประชาชน ได้ออกมาจากเมืองที่อยู่ล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็ม พาดคนป่วยและคนที่มีผีโสโครกเบียดเบียนมาและทุกคนก็หาย
Aoa	5	17	ฝ่ายมหาบโรหิตและพรรคพวกของท่านก็ลุกขึ้น (คือพวกสะดูสี) มีความโกรธอย่างยิ่ง
Aoa	5	18	จึงได้จับพวกอัครสาวกจำไว้ในคุกหลวง
Aoa	5	19	แต่ในเวลากลางคืน ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้มาเปิดประตูคุก พาอัครสาวกออกไป บอกว่า
Aoa	5	20	" จงไปยืนในพระวิหาร ประกาศบรรดาข้อความแห่งชีวิตนี้ให้ประชาชนฟัง "
Aoa	5	21	เมื่ออัครสาวกได้ยินอย่างนั้น พอเวลารุ่งเช้าจึงเข้าไปสั่งสอนในพระวิหาร ฝ่ายมหาบโรหิตกับพรรคพวกของท่าน ได้เรียกประชุมสภา พร้อม
กับบรรดาผู้เฒ่าทั้งหมดของชนอิสราเอล แล้วใช้คนไปตีคุกให้พาอัครสาวกออกมา			
Aoa	5	22	แต่เมื่อเจ้าพนักงานไปถึงก็ไม่พบพวกอัครสาวกในคุก จึงกลับมารายงาน
Aoa	5	23	ว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นคุกปิดอยู่มั่นคงและคนเฝ้าก็ยืนอยู่หน้าประตู ครั้นเปิดประตูแล้วก็ไม่มีผู้ใดอยู่ข้างใน "
Aoa	5	24	เมื่อมหาบโรหิตและนายทหารรักษาพระวิหารกับพวกบโรหิตใหญ่ ได้ยินคำเหล่านี้ ก็ถึงนสนทนกันในเรื่องของอัครสาวกว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป
Aoa	5	25	มีคนหนึ่งมาบอกเขาว่า " ดูเถิด คนเหล่านั้น ซึ่งท่านทั้งหลายได้จำไว้ในคุกกำลังยืนสั่งสอนคนทั้งปวงอยู่ในพระวิหาร "
Aoa	5	26	แล้วนายทหารรักษาพระวิหารกับพวกเจ้าพนักงานจึงได้ไปพาพวกอัครสาวกมาโดยดี เพราะกลัวว่าคนทั้งปวงจะเอาหินขว้าง
Aoa	5	27	เมื่อเขาได้พาพวกอัครสาวกมาแล้วก็ให้ยืนหน้าสภา มหาบโรหิตจึงถาม
Aoa	5	28	ว่า " เราได้กำชับพวกเจ้าอย่างแข็งแรมให้สอนนอกชื่อนี้ ก็ดูเถิด เจ้าได้ให้คำสอนของเจ้าแพร่ไปทั่วกรุงเยรูซาเล็ม และปรารถนาให้ความ
ผิดเนื่องด้วยโลหิตของผู้ที่นั้นตกอยู่กับเรา "			
Aoa	5	29	ฝ่ายเปโตรกับอัครสาวกอื่นๆตอบว่า " ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์
Aoa	5	30	พระเยซูซึ่งท่านทั้งหลายได้ฆ่าเสียโดยเขานโนไว้ที่ต้นไม้ไผ่ นั้น พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงบันดาลให้เป็นขึ้นมาใหม่
Aoa	5	31	พระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้ด้วยพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ให้เป็นเจ้านาย และองค์พระผู้ช่วยไว้รอด เพื่อจะให้ชนอิสราเอลกลับใจใหม่
แล้วจะทรงโปรดยกความผิดบาปของเขา			
Aoa	5	32	เราทั้งหลายจึงเป็นพยานของพระองค์ถึงเรื่องเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานให้ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์นั้นก็เป็
นพยานด้วย "			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	5	33	เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินอย่างนี้ ก็รู้สึกบาดใจ คิดกันว่าเจ้าพวกอัครสาวกเสีย
Aoa	5	34	แต่คนหนึ่งชื่อกามาลิเอลเป็นพวกฟาริสี และเป็นธรรมจารย์ฝ่ายพระราชบัญญัติ เป็นที่นับถือของประชาชน ได้ยืนขึ้นในสภาแล้วสั่งให้พา
พวกอัครสาวกออกไปเสียภายนอกครู่หนึ่ง			
Aoa	5	35	ท่านจึงได้กล่าวแก่เขาว่า " ท่านชนชาติอิสราเอล ซึ่งท่านหวังจะทำแก่คนเหล่านี้ จงระวังตัวให้ดี
Aoa	5	36	เมื่อคราวก่อนมีคนหนึ่งชื่ออูดาสอดตัวว่าเป็นผู้วิเศษ มีผู้ชายติดตามประมาณสี่ร้อยคน แต่ถูกลูกธนูฆ่าเสีย คนทั้งหลายซึ่งได้เชื่อฟังเขาก็
กระจัดกระจายสาบสูญไป			
Aoa	5	37	ภายหลังผู้นี้มีอีกคนหนึ่งชื่อยูดาสเป็นชาวกาลิลี ได้ปรากฏขึ้นในคราวจดบัญชีสำมะโนครัว และได้เกลี้ยกล่อมผู้คนให้ติดตามตัวไปเป็นอัน
มาก ผู้นั้นก็พินาศด้วย และคนทั้งหลายที่ได้เชื่อฟังเขาก็กระจัดกระจายไป			
Aoa	5	38	ในกรณีนี้ ข้าพเจ้าจึงว่าแก่ท่านทั้งหลายว่า จงปล่อยคนเหล่านี้ไปตามเรื่อง อย่าทำอะไรแก่เขาเลย เพราะถ้าความคิดหรือกิจการนี้มาจาก
มนุษย์ก็จะล้มละลายไปเอง			
Aoa	5	39	แต่ถ้ามาจากพระเจ้า ท่านทั้งหลายจะทำลายเสียก็ไม่ได้ เกลือว่าท่านกลับจะเป็นผู้สู้รบกับพระเจ้า "
Aoa	5	40	เขาทั้งหลายจึงยอมเห็นด้วยกับกามาลิเอล และเมื่อได้เรียกพวกอัครสาวกเข้ามาแล้ว จึงเขียนและกำชับไม่ให้ออกพระนามของพระเยซู แล้วก็
ปล่อยไป			
Aoa	5	41	พวกอัครสาวกจึงออกไปให้พ้นหน้าสภาด้วยความยินดีที่เห็นว่า ตนสมจะได้รับการหลุกภัยเพราะพระนามของพระองค์นั้น
Aoa	5	42	ที่ในพระวิหารและตามบ้านเรือน เขาได้สั่งสอนและประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ ทุกๆวันมิได้ขาด
Aoa	6	1	ในคราวนั้น เมื่อศิษย์กำลังทวีมากขึ้น พวกกรีกบัณฑิตเตือนพวกฮีบรูเพราะในการแจกทานทุกวันนั้น เขาเว้นไม่ได้แจกให้พวกแหม่มฝ่ายชาวกรีก
Aoa	6	2	ฝ่ายอัครสาวกทั้งสิบสองคนจึงเรียกบรรดาศิษย์ให้มาหาเขาแล้วกล่าวว่า " ซึ่งเราจะละเลยพระวาระของพระเจ้ามิไปแจกอาหารก็หาควรไม่
Aoa	6	3	เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงเลือกเจ็ดคนในพวกท่านที่มีชื่อเสียงดี ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา เราจะตั้งเขาไว้ดูแลการ
งานนี้			
Aoa	6	4	ฝ่ายพวกเราจะข่มขันธอริษฐานและสั่งสอนพระวาระเสมอไป "
Aoa	6	5	คนทั้งหลายเห็นชอบกับคำนี้ จึงเลือกสเตเฟน ผู้ประกอบด้วยความเชื่อและพระวิญญาณบริสุทธิ์ กับฟีลิป โปโรโครัส นิกานอร์ ทิโมน ปารเมนัส
และนิโคเลัสชาวเมืองอันโทโก ซึ่งเป็นผู้เข้าจาริตฝ่ายศาสนายิว			
Aoa	6	6	คนทั้งเจ็ดนี้เขาให้มาอยู่ต่อหน้าพวกอัครสาวก และเมื่อพวกอัครสาวกได้อริษฐานแล้ว จึงได้วางมือบนเขา
Aoa	6	7	การประกาศพระวาระของพระเจ้าได้เจริญขึ้น และจำพวกศิษย์ก็ทวีขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรูซาเล็ม และพวกปุโรหิตเป็นอันมากก็ได้เชื่อฟัง
ในความเชื่อนั้น			
Aoa	6	8	ฝ่ายสเตเฟนประกอบด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช จึงกระทำการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ใหญ่ท่ามกลางประชาชน
Aoa	6	9	แต่มีบางคนมาจากธรรมศาลาที่เรียกว่า ธรรมศาลาของพวกลิเบเรติน มีทั้งชาวไซริน ชาวอเล็กซานเดอร์ กับบางคนจากซีลีเชียและเอเซีย ได้
ลุกขึ้นพากันมาไล่เลียงกับสเตเฟน			
Aoa	6	10	คนเหล่านั้นสู้สติปัญญาและน้ำใจของท่านเมื่อท่านกล่าวแก่เขาไม่ได้
Aoa	6	11	เขาจึงลอบปลุกพยานเท็จว่า " เราได้ยินคนนี้พูดหมิ่นประมาทต่อโมเสสและต่อพระเจ้า "
Aoa	6	12	เขาเขียนคนทั้งปวงและพวกผู้ใหญ่กับพวกธรรมจารย์ แล้วเข้ามาจับสเตเฟนและนำไปยังสภา
Aoa	6	13	ให้พยานเท็จจากกล่าวว่า " คนนี้พูดหมิ่นประมาทสถานบริสุทธิ์นี้และพระราชบัญญัติไม่หยุดเลย
Aoa	6	14	เพราะเราได้ยินเขาว่า พระเยซูชาวนาซาเร็ธนี้จะทำลายสถานที่นี้ และจะเปลี่ยนธรรมเนียมซึ่งโมเสสให้ไว้แก่เรา "
Aoa	6	15	พวกสมาชิกสภาต่างเพ่งดูสเตเฟน เห็นหน้าของท่านเหมือนหน้าทูตสวรรค์
Aoa	7	1	มหาปุโรหิตจึงถามว่า " เรื่องนี้จริงหรือ "
Aoa	7	2	ฝ่ายสเตเฟนจึงตอบว่า " พี่น้องและท่านผู้ใหญ่ทั้งหลาย ขอฟังเถิด พระเจ้าแห่งสงสารชาติได้ปรากฏแก่อับราฮัมบิดาของเรา เมื่อท่านยังอยู่ใน
ประเทศเมโสโปเตเมียก่อนที่ไปอาศัยอยู่ในเมืองฮาราน			
Aoa	7	3	และได้ตรัสกับท่านว่า ` เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่ เราจะชี้ให้เจ้าเห็น '
Aoa	7	4	อับราฮัมจึงออกจากแผ่นดินของชาวเคลเดีย ไปอาศัยอยู่ที่เมืองฮาราน หลังจากที่บิดาของท่านสิ้นชีพแล้ว พระองค์ทรงให้ท่านออกจากที่นั้น
มาอยู่ในแผ่นดินนี้ที่ท่านทั้งหลายอาศัยอยู่ทุกวันนี้			
Aoa	7	5	แต่พระองค์ไม่ทรงโปรดให้อับราฮัมมีมรดกในแผ่นดินนี้แม้เขาทำแทกไม้ได้ และขณะเมื่อท่านยังไม่มิดบุตร พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะให้
แผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน และเชื้อสายของท่านที่มาจากหลังท่าน			
Aoa	7	6	พระเจ้าตรัสดังนั้นว่า และเชื้อสายของท่านจะไปอาศัยอยู่ในต่างประเทศ และชาวประเทศนั้นจะเอาเขาเป็นทาส และจะข่มเหงเขาเป็นเวลาสี่ร้อยปี
Aoa	7	7	พระเจ้าตรัสว่า ` และเราจะพิพากษาประเทศที่เขาจะเป็นทาสนั้น ภายหลังเขาจะออกมาและปรานีนับได้ เขา ณ สถานที่นี้
Aoa	7	8	พระองค์ได้ทรงตั้งพันธสัญญาพิธิเข้าสู่นัดไว้กับอับราฮัม เหตุฉะนั้นเมื่ออับราฮัมให้กำเนิดบุตรชื่ออิสอัค จึงให้เข้าสู่นัดในวันที่แปด อิสอัค
ให้กำเนิดบุตรชื่อยาโคบ และยาโคบให้กำเนิดบุตรสิบสองคน ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเรา			
Aoa	7	9	ฝ่ายบรรพบุรุษเหล่านั้นเกิดอิจซาโยเซฟจึงชายเขาไปยังประเทศอียิปต์ แต่พระเจ้าทรงสถิตกับโยเซฟ
Aoa	7	10	ทรงโปรดช่วยโยเซฟให้พ้นจากความทุกข์ลำบากทั้งสิ้น และทรงให้ท่านเป็นที่โปรดปรานและมีสติปัญญาในสายพระเนตรของฟาโรห์ กษัตริย์
ของประเทศอียิปต์ ท่านจึงตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ปกครองประเทศอียิปต์กับทั้งพระราชสำนักของท่าน			
Aoa	7	11	แล้วบังเกิดการกันดารอาหารทั่วแผ่นดินอียิปต์และแผ่นดินคานาอัน และมีความลำบากมาก บรรพบุรุษของเราจึงไม่มีอาหาร
Aoa	7	12	ฝ่ายยาโคบเมื่อได้ยินว่ามีข้าวยูอยู่ในประเทศอียิปต์ จึงใช้บรรพบุรุษของเราไปเป็นครั้งแรก
Aoa	7	13	พอคราวที่สองโยเซฟก็สำแดงตัวให้พี่น้องรู้จัก และให้ฟาโรห์รู้จักวงศ์ญาติของตนด้วย
Aoa	7	14	ฝ่ายโยเซฟจึงได้เชิญยาโคบบิดากับบรรดาญาติของตนเจ็ดสิบห้าคนให้มาหา
Aoa	7	15	ยาโคบได้ลงไปยังประเทศอียิปต์ แล้วท่านกับพวกบรรพบุรุษของเราได้สิ้นชีพ
Aoa	7	16	เขาจึงได้นำศพไปฝังไว้ในเมืองเซเมในอโมงก์ที่อับราฮัมเอาเงินจำนวนหนึ่งซื้อจากบุตรชายของฮาโมรบิดาของเซเม
Aoa	7	17	เมื่อใกล้เวลาตามพระสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ปฏิญาณไว้กับอับราฮัม ชนชาติอิสราเอลได้ทวีมากขึ้นในประเทศอียิปต์
Aoa	7	18	จนกระทั่งกษัตริย์องค์หนึ่งซึ่งไม่รู้จักโยเซฟได้ขึ้นแสวยราชย์
Aoa	7	19	กษัตริย์องค์นั้นได้ทรงออกอุบายทำกับญาติของเรา ชมแห่งบรรพบุรุษของเรา บังคับให้ทิ้งลูกอ่อนของเขาเสีย ไม่ให้มีชีวิตรอดอยู่ได้
Aoa	7	20	คราวนั้นโมเสสเกิดมามีรูปร่างงดงาม เขาจึงได้เลี้ยงไว้ในบ้านบิดาจนครบสามเดือน
Aoa	7	21	และเมื่อลูกอ่อนนั้นถูกทิ้งไว้ในนอกบ้านแล้ว ราชธิดาของฟาโรห์จึงรับมาเลี้ยงไว้ตามบุตรชายของตน
Aoa	7	22	ฝ่ายโมเสสจึงได้เรียนรู้อักษรการทุกอย่างของชาวอียิปต์ มีความเยียมแหลมมากในการพูดและกิจการต่างๆ
Aoa	7	23	แต่ครั้นโมเสสมีอายุได้สี่สิบปีเต็มแล้ว ก็นึกอยากจะไปเยี่ยมญาติพี่น้องของตน คือชนชาติอิสราเอล
Aoa	7	24	เมื่อท่านได้เห็นคนหนึ่งถูกข่มเหงจึงเข้าไปช่วย โดยฆ่าชาวอียิปต์ซึ่งเป็นผู้กดขี่นั้นเป็นการแก้แค้น
Aoa	7	25	ด้วยคิดว่าญาติพี่น้องคงเข้าใจว่า พระเจ้าจะทรงช่วยเขาให้รอดด้วยมือของตน แต่เขาหาเข้าใจดังนั้นไม่
Aoa	7	26	วันรุ่งขึ้นโมเสสได้เข้ามาพบเขาขณะวิวาทกัน ก็อยากจะทำให้เขากลับตักอีก จึงกล่าวว่า ` เพื่อนเอ๋ย ท่านเป็นพี่น้องกัน ไฉนจึงทำร้ายกันเล่า'
Aoa	7	27	ฝ่ายคนที่ข่มเหงเพื่อนนั้นจึงผลักโมเสสออกไปและกล่าวว่า ` ใครแต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้ครอบครองและผู้พิพากษาพวกเรา
Aoa	7	28	เจ้าจะฆ่าเราเสียเหมือนฆ่าชาวอียิปต์เมื่อวานนี้หรือ'
Aoa	7	29	เมื่อโมเสสได้ยินคำนั้นจึงหนีไปอาศัยอยู่ที่แผ่นดินมีเดียน และให้กำเนิดบุตรชายสองคนทีนั้น
Aoa	7	30	ครั้นล่วงไปได้สี่สิบปีแล้ว ทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาปรากฏแก่โมเสสในเปลวไฟที่พุ่มไม้ ในถิ่นทุรกันดารแห่งภูเขาซีนาย
Aoa	7	31	เมื่อโมเสสเห็นกับประหลาดใจด้วยเรื่องนิมิตนั้น ครั้นเข้าไปใกล้ก็มิพระสุรเสียงขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขา
Aoa	7	32	ว่า ` เราเป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษของเรา เป็นพระเจ้าของอับราฮัม เป็นพระเจ้าของอิสอัค และเป็นพระเจ้าของยาโคบ' โมเสสจึงกลัวจน

The Holy Bible in Thai (KJV)

ตัวสั้น ไม่อาจมองดู			
Aoa	7	33	ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า `จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์
Aoa	7	34	ดูเถิด เรา ได้เห็นความทุกข์ของชนชาติของเรายูไนในประเทศอียิปต์แล้ว และเราได้ยินเสียงคร่ำครวญของเขา และเราลงมาเพื่อจะช่วยเขา
ให้รอด จงมาเถิด เราจะใช้เจ้าไปยังประเทศอียิปต์'			
Aoa	7	35	โมเสสผู้ซึ่งถูกเขาปฏิเสธโดยกล่าวว่า `ใครแต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้ครอบครองและผู้พิพากษาพวกเรา' โดยมีมือของทูตสวรรค์ซึ่งได้ปรากฏแก่
ท่านที่พุ่มไม้ พระเจ้าทรงใช้โมเสสคนนี้แหละให้เป็นทั้งผู้ครอบครองและผู้ช่วยให้พ้น			
Aoa	7	36	คนนี้แหละ เป็นผู้นำเขาทั้งหลายออกมา โดยที่ได้ทำการมหัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆในแผ่นดินอียิปต์ ที่ทะเลแดงและในถิ่นทุรกันดารสี่
สิบปี			
Aoa	7	37	โมเสสคนนี้แหละ ได้กล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงโปรดประทานศาสตพยากรณ์ผู้
หนึ่ง เหมือนอย่างเรา ให้แก่ท่านจากจำพวกพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังผู้นี้'			
Aoa	7	38	โมเสสนี้แหละ ได้อยู่กับพลไพร่ในถิ่นทุรกันดารกับทูตสวรรค์ซึ่งได้ตรัสแก่ท่านที่ภูเขาซีนาย และอยู่กับบรรพบุรุษของเรา ที่ได้รับพระคำรัส
อันทรงชีวิตมาให้เราทั้งหลาย			
Aoa	7	39	บรรพบุรุษของเรา ไม่ยอมเชื่อฟังโมเสสผู้นี้ แต่ได้ผลกโสท่านให้ไปจากเขา ด้วยมีใจปรารถนาจะกลับไปยังแผ่นดินอียิปต์
Aoa	7	40	จึงกล่าวแก่อาโรนว่า `ขอล้างพระให้แก่พวกข้าพเจ้า ซึ่งจะนำพวกข้าพเจ้าไป ด้วยว่าโมเสสคนนี้ได้นำข้าพเจ้าออกมาจากประเทศอียิปต์
เป็นอะไรไปเสียแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทรง'			
Aoa	7	41	ในคราวนั้นเขาทั้งหลาย ได้ทำรูปโคหม่ม และได้้นำเครื่องสัตวบูชาหมากกายแก่รูปนั้น และมีใจยินดีในสิ่งซึ่งมีของตนเองได้ทำขึ้น
Aoa	7	42	แต่พระเจ้าทรงเห็นพระพิศตรไปเสียและปล่อยให้เขาหมักหมมดาวในท้องฟ้า ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์แห่งศาสตพยากรณ์ว่า `โอ
วงค์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้ฆ่าสัตว์บูชาเราและถวายเครื่องบูชาให้แก่เราในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปีหรือ			
Aoa	7	43	แล้วเจ้าทั้งหลายได้หามพลับพลาของพระโมเสล และได้เอาดาวพระเฟาน รูปพระที่เจ้าได้กระทำขึ้นเพื่อกราบนมัสการรูปนั้นต่างหาก เราจึง
จะกวาดเจ้าทั้งหลายให้ไปอยู่พื้นเมืองบาบิโลนอีก'			
Aoa	7	44	บรรพบุรุษของเราเมื่ออยู่ในถิ่นทุรกันดารก็มีพลับพลาแห่งลึงคิชียาน ตามที่พระองค์ทรงสั่งไว้เมื่อตรัสกับโมเสสว่าให้ทำพลับพลาตามแบบที่
ได้เห็น			
Aoa	7	45	ฝ่ายบรรพบุรุษของเราที่ภายหลัง เมื่อได้รับพลับพลาอันจึงขนตามโยชวาไป เมื่อได้เข้ายึดแผ่นดินของบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเจ้าได้
ทรงขับไล่ไปให้พ้นหน้าบรรพบุรุษของเรา พลับพลาอันก็มีลึงคิชียานถึงสมัยดาวิด			
Aoa	7	46	ดาวิดนั้นมีความชอบจำเพาะพระพิศตรพระเจ้า และมีใจปรารถนาที่จะหาพระนิเวศสำหรับพระเจ้าของยาโคบ
Aoa	7	47	แต่ซาโลมอนเป็นผู้ได้สร้างพระนิเวศสำหรับพระองค์
Aoa	7	48	ถึงกระนั้นก็ถึงองค์ผู้สูงสุดหาได้ประทับในพระวิหารซึ่งมีอมมนุษย์ได้เท่าไรไม่ ตามที่ศาสตพยากรณ์ได้กล่าวไว้ว่า
Aoa	7	49	`องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า สวรรค์เป็นบัลลังก์ของเรา และแผ่นดินโลกเป็นแท่นรองเท้าของเรา เจ้าจะสร้างนิเวศอะไรสำหรับเรา หรือที่พำนัก
ของเราอยู่ที่ไหน			
Aoa	7	50	สิ่งเหล่านี้มือของเราได้กระทำทั้งสิ้น มิใช่หรือ'
Aoa	7	51	โอ คนชาติคือแข็งใจคือหูดัง ท่านทั้งหลายขัดขวางพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เสมอ บรรพบุรุษของท่านทำอย่างไร ท่านก็ทำอย่างนั้นด้วย
Aoa	7	52	มิไครบ่างในพวกศาสตพยากรณ์ซึ่งบรรพบุรุษของท่านมิได้ชมเชย และเขาได้ฆาปบรรดาคนที่พยากรณ์ถึงการเสด็จมาขององค์ผู้ชอบธรรม
ซึ่งท่านทั้งหลายได้ทรยศและฆ่าพระองค์นั้นเสีย			
Aoa	7	53	คือท่านทั้งหลายผู้ที่ได้รับพระราชบัญญัติจากเหล่าทูตสวรรค์ แต่หาได้ประพฤติตามพระราชบัญญัตินั้นไม่"
Aoa	7	54	เมื่อเขาทั้งหลายได้ยืนดั่งนั้น ก็รู้สึกบาปใจ และขบเคี้ยวเคี้ยวฟันเข้าใส่สเทเฟน
Aoa	7	55	ฝ่ายสเทเฟนประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เขม่นดูสวรรค์เห็นสง่าราศีของพระเจ้า และพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า
แล้วท่านได้กล่าวว่า " ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าแหวกเป็นช่อง และบุตรมนุษย์ยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า"			
Aoa	7	56	แต่เขาทั้งปวงร้องเสียงดังและอดหุ้งกรูกันเข้าไปยังสเทเฟน
Aoa	7	57	แล้วขับไล่ท่านออกจากกรุงและเอาหินขว้าง ฝ่ายคนที่เป็นพยานปรักปรำสเทเฟน ได้ฝากเสื้อผ้าของตนวางไว้ที่เท้าของชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อ
เขาโล			
Aoa	7	59	เขาจึงเอาหินขว้างสเทเฟนเมื่อกำลังอ่อนนอนพระเจ้าอยู่ว่า " ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอทรงโปรดรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย"
Aoa	7	60	สเทเฟนก็คุกเข่าลงร้องเสียงดังว่า " พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้" เมื่อกวางเขนนี้แล้วก็ล้มหลับไป
Aoa	8	1	การที่เขาฆ่าสเทเฟนเสียเห็นเขาโลกก็เห็นชอบด้วย คราวนั้นเกิดการขมเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และศิษย์ทั้งปวงนอกจากพวก
อัครสาวก ได้กระจัดกระจายไปทั่วแคว้นแคว้นเดียวกับสะมาเรีย			
Aoa	8	2	ผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าก็ฝังศพสเทเฟนไว้ แล้วคร่ำครวญอาลัยถึงท่านอย่างยิ่ง
Aoa	8	3	ฝ่ายซาโลพมายามท่าลายคริสตจักร โดยเข้าไปลดลากขายหญิงจากทุกบ้านเรือนเอาไปจำไว้ในทุก
Aoa	8	4	ฉะนั้นฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น
Aoa	8	5	ส่วนฟิลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสตให้ชาวเมืองนั้นฟัง
Aoa	8	6	ประชาชนก็พร้อมใจกันฟังถ้อยคำที่ฟิลิปได้ประกาศ เพราะเขาได้ยืนท่านพูด และ ได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำนั้น
Aoa	8	7	ด้วยว่าผีโสโครกที่สิงอยู่ในคนหลายคน ได้พากันร้องด้วยเสียงดัง แล้วออกมาจากคนเหล่านั้น และคนที่เป็โรอัมพาทกับคนง่อยก็หายเป็น
ปกติ			
Aoa	8	8	จึงเกิดความปลื้มปีติอย่างยิ่งในเมืองนั้น
Aoa	8	9	ยังมีชายคนหนึ่งชื่อซิโมนเคยทำเวทมนตร์ในเมืองนั้นมาก่อน และได้ทำให้ชาวสะมาเรียพิศวงหลงไหล เขยกตัวว่าเป็นผู้วิเศษ
Aoa	8	10	ฝ่ายคนทั้งปวงทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ก็สนใจฟังคนนั้น แล้วว่า " ชายคนนี้เป็นมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า"
Aoa	8	11	คนทั้งหลายนับถือเขา เพราะเขาได้ทำเวทมนตร์ให้คนทั้งหลายพิศวงหลงไหลมานานแล้ว
Aoa	8	12	แต่เมื่อฟิลิปได้ประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และพระนามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว คนทั้งหลายก็เชื่อ และรับบัพติศมาทั้งชายและหญิง
Aoa	8	13	ฝ่ายซิโมนเองจึงซื้อด้วย เมื่อรับบัพติศมาแล้วก็อยู่กับฟิลิปต่อไป และประหลาดใจที่เห็นการอัศจรรย์กับหมายสำคัญต่างๆซึ่งฟิลิปได้กระทำ
Aoa	8	14	เมื่อพวกอัครสาวกซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ได้ยินว่า ชาวสะมาเรีย ได้รับพระวจนะของพระเจ้าแล้ว จึงให้เปโตรกับยอห์นไปหาเขา
Aoa	8	15	ครั้นเปโตรกับยอห์นลงไปถึงก็อับฐานเผื่อเขา เพื่อให้เขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
Aoa	8	16	(ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตกับผู้ใด เป็นแต่เขาได้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูเจ้าเท่านั้น)
Aoa	8	17	เปโตรกับยอห์นจึงวางมือบนเขา แล้วเขาทั้งหลายก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์
Aoa	8	18	เมื่อซิโมนเห็นว่า คนเหล่านั้น ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการวางมือของอัครสาวก จึงนำเงินมาให้อัครสาวก
Aoa	8	19	และว่า " ขอให้ข้าพเจ้ามีฤทธิ์อย่างนี้ด้วย เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าวางมือบนผู้ใด ผู้นั้นจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์"
Aoa	8	20	ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่ซิโมนว่า " ให้เงินของเจ้าพิณาศไปด้วยกันกับเจ้าเถิด เพราะเจ้าคิดว่าจะซื้อของประทานแห่งพระเจ้าด้วยเงินได้
Aoa	8	21	ใจไม่มีส่วนหรือส่วนแบ่งในการนี้เลย เพราะใจของเจ้ามิชอบตรงในสายพระเนตรของพระเจ้า
Aoa	8	22	เหตุฉะนั้น จงกลับใจใหม่จากกรชั่วร้ายของเจ้านี้ และอธิษฐานขอพระเจ้าขอรวยพระองค์จะทรงโปรดยกความผิดซึ่งเจ้าคิดในใจของเจ้า
Aoa	8	23	ด้วยเราเห็นว่าเจ้าจะต้องรับความขมขื่นและติดพันระแห่งความชั่วช้า"
Aoa	8	24	ฝ่ายซิโมนจึงตอบว่า " ขอท่านอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเผื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อเหตุการณ์ที่ท่าน ได้กล่าวแล้วนั้นจะไม่ได้อับดีแก่ตัวข้าพเจ้า
สักอย่างเดียว"			
Aoa	8	25	ครั้นพวกอัครสาวกเป็นพยานและประกาศพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ก็กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และได้ประกาศข่าวประเสริฐตาม
ทางในหมู่บ้านชาวสะมาเรียหลายแห่ง			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	8	26	แต่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้สั่งฟิลิปว่า " จงลุกขึ้น ไปยังทิศใต้ตามทางที่ลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา ซึ่งเป็นทางป่าทราย "
Aoa	8	27	ฝ่ายฟิลิปก็ลุกขึ้น ไป และถูกใจ มีชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งเป็นขันที เป็นข้าราชการของพระนางคานดาสี พระราชินีของชาวเอธิโอเปีย และเป็น
นายคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระราชินีนั้น ได้มานั่งการในกรุงเยรูซาเล็ม			
Aoa	8	28	ขณะนั่งรถม้ากลับไป ท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสดาพยากรณ์อยู่
Aoa	8	29	ฝ่ายพระวิญญาณตรัสสั่งฟิลิปว่า " จงเข้าไปให้ชิดรถม้านี้เถิด "
Aoa	8	30	ฟิลิปจึงวิ่งเข้า ไปใกล้ และได้ยืนท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ จึงถามว่า " ซึ่งท่านอ่านนั้นท่านเข้าใจหรือ "
Aoa	8	31	ขันทีจึงตอบว่า " ถ้าไม่มีใครอธิบายให้ ที่ไหนจะเข้าใจได้ " ท่านจึงเชิญฟิลิปขึ้นนั่งรถกับท่าน
Aoa	8	32	พระคัมภีร์ตอนที่ท่านอ่านอยู่นั้นคือข้อเหล่านี้ เขาได้นำท่านเหมือนแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนลูกแกะที่เป็นไปอยู่หน้าผู้ตัดขนของมัน
จันใด ท่านก็ไม่ปรึกษาของท่านเลยจันนั้น			
Aoa	8	33	ในคราวที่ท่านถูกเหยียดลงนั้น ท่านไม่ได้รับความยุติธรรมเสียเลย และผู้ใดเล่าจะประกาศเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่าน เพราะว่าชีวิตของท่าน
ต้องถูกตัดเสียจากแผ่นดินโลกแล้ว '			
Aoa	8	34	ขันทีจึงถามฟิลิปว่า " ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวอย่างนั้นเล็งถึงผู้ใด เล็งถึงตัวท่านเอง หรือเล็งถึงผู้อื่น บอกข้าพเจ้าเถิด "
Aoa	8	35	ฝ่ายฟิลิปจึงเริ่มเล่าจับต้นกล่าวตามพระคัมภีร์ข้อนั้น ซึ่งแจ่มถึงเรื่องพระเยซู
Aoa	8	36	ครั้นกำลังเดินทาง ไปก็มาถึงที่น้ำแห่งหนึ่ง ขันทีจึงบอกวา " ดูเถิด มีน้ำ มีอะไรขัดข้อง มิให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมา "
Aoa	8	37	และฟิลิปจึงตอบว่า " ถ้าท่านเต็มใจเชื่อท่านก็รับได้ " และขันทีจึงตอบว่า " ข้าพเจ้าเชื่อว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า "
Aoa	8	38	แล้วท่านจึงสั่งให้หยุดรถม้า และคนทั้งสองลงไปในน้ำทั้งฟิลิปกับขันที ฟิลิปก็ให้ท่านรับบัพติศมา
Aoa	8	39	เมื่อท่านทั้งสองขึ้นจากน้ำแล้ว พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับฟิลิปไปเสีย และขันทีนั้น ไม่ได้เห็นท่านอีก จึงเดินทางต่อไปด้วย
ความยินดี			
Aoa	8	40	แต่มีผู้ได้พบฟิลิปที่เมืองอาไซทัส และเมื่อเดินทางมา ท่านได้ประกาศข่าวประเสริฐในทุกเมืองจนท่านมาถึงเมืองซีซารียา
Aoa	9	1	ฝ่ายซาโลย์ซึ่งข้าราชการกล่าวว่าจะอาศัยยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสีย จึงไปห้ามหาบโรทิต
Aoa	9	2	ขอหนังสือไปยังธรรมศาลาในเมืองดามัสกัส เพื่อว่าถ้าพบผู้ใดถือทางนั้นไม่ว่าชายหรือหญิง จะได้จับมัดพามายังกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	9	3	เมื่อซาโลเดินทาง ไปใกล้จะถึงเมืองดามัสกัส ในทันใดนั้นมีแสงสว่างส่องมาจากฟ้าล้อมตัวเขาไว้รอบ
Aoa	9	4	เขาโลจึงล้มลงถึงดินและได้ยินพระสุรเสียงตรัสแก่เขาว่า " เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าช่มเหงเราทำไม "
Aoa	9	5	เขาโลจึงทูลถามว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นใคร " องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า " เราคือเยซู ที่เจ้าช่มเหง ซึ่งเจ้าก็ประตักก็ยกนัก "
Aoa	9	6	เขาโลได้ตัวสั่นและรู้สึกประหลาดใจจึงถามว่า " พระองค์เจ้าข้า พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร " องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่เขาว่า
" เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง และเจ้าจะต้องทำประการใดจะมิคนบอกให้ "			
Aoa	9	7	คนทั้งหลายที่เดินทางไปด้วยกันก็ยืนนิ่งพูดไม่ออก ได้ยินพระสุรเสียงนั้นแต่ไม่เห็นใคร
Aoa	9	8	ฝ่ายซาโล ได้ลุกขึ้นจากพื้นดิน เมื่อล้มมาแล้วก็มออะไรไม่เห็น เขาจึงงมมือท่าน ไปยังเมืองดามัสกัส
Aoa	9	9	ตาท่านก็มืดมัวไปถึงสามวันและท่านมิได้กินหรือดื่มอะไรเลย
Aoa	9	10	ในเมืองดามัสกัสมีศิษย์คนหนึ่งชื่ออานาเนีย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับผู้นั้นโดยนิมิตว่า " อานาเนียเอ๋ย " อานาเนียจึงทูลตอบว่า
" พระองค์เจ้าข้า คุณเกิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ "			
Aoa	9	11	องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า " จงลุกขึ้น ไปที่ถนนที่เรียกว่าถนนตรง ถามหาชายคนหนึ่งชื่อซาโลชาวเมืองทาร์ซัสอยู่ในบ้านของยูดาส
เพราะคุณเกิด เขาก็ตั้งอธิษฐานอยู่			
Aoa	9	12	และในนิมิตเขาได้เห็นคนหนึ่งชื่ออานาเนียเข้ามาวางมือบนเขา เพื่อเขาจะเห็นได้อีก "
Aoa	9	13	แต่อานาเนียทูลตอบว่า " พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ได้ยินหลายคนพูดถึงคนนั้นว่า เขาได้ทำร้ายวิสุทธิชนของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็มมาก
Aoa	9	14	และในที่นี้เขาได้อ่านมาจากพวกบโรทิตใหญ่ ให้ผูกมัดคนทั้งปวงที่ร้องออกพระนามของพระองค์ "
Aoa	9	15	ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับท่านว่า " จงไปเถิด เพราะว่าคนนั้นเป็นภาษาที่เราได้เลือกสรรไว้ สำหรับจะนำนามของเราไปยังประชา
ชาติ กษัตริย์และชนชาติอิสราเอล			
Aoa	9	16	เพราะว่า เราจะสำแดงให้เขาเห็นว่า เขาจะต้องทนทุกข์ลำบากมากเท่าใดเพราะนามของเรา "
Aoa	9	17	แล้วอานาเนียก็ไป และเข้าไปในบ้านวางมือบนเขาโลกล่าววว่า " พี่ซาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ได้ทรงปรากฏแก่ท่านกลางทางที่
ท่านมานั้น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะเห็น ได้อีก และเพื่อท่านจะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ "			
Aoa	9	18	และในที่นี้คนนั้นมิอะไรเหมือนเกล็ดตกจากตาของซาโล แล้วก็เห็น ได้อีก ท่านจึงลุกขึ้นรับบัพติศมา
Aoa	9	19	พร้อมประทานอาหารแล้วก็มีการตั้งขึ้น เขาโลพักอยู่กับพวกศิษย์ในเมืองดามัสกัสหลายวัน
Aoa	9	20	ท่านไม่ได้รือ ท่านประกาศตามธรรมศาลา กล่าวเรื่องพระคริสต์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า
Aoa	9	21	คนทั้งหลายที่ได้ยินก็พากันประหลาดใจแล้วว่า " คนนี้มีใช้หรือที่ได้ทำลายคนในกรุงเยรูซาเล็มที่ร้องออกพระนามนี้ และเขามาที่นี้หวังจะผูก
มัดพวกนั้นส่งให้พวกบโรทิตใหญ่ "			
Aoa	9	22	แต่ซาโลยังมีกำลังทวีขึ้น และทำให้พวกยิวในเมืองดามัสกัสนั่งอึ้งอยู่ โดยพิสุจน์ให้เขาเห็นว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์
Aoa	9	23	ครั้นต่อมาอีกหลายวันพวกยิว ได้ปรึกษากันจะฆ่าซาโลเสีย
Aoa	9	24	แต่เรื่องการปองร้ายของเขารั้งถึงซาโล เขาทั้งหลาย ได้เฝ้าประตูเมือง คอยฆ่าซาโลทั้งกลางวันกลางคืน
Aoa	9	25	แต่เหล่าสาวก ได้ให้ซาโลนั่งในเชิงใหญ่ แล้วหย่อนลงจากกำแพงเมืองในเวลากลางคืน
Aoa	9	26	ครั้นซาโลไปถึงกรุงเยรูซาเล็มแล้ว ท่านใคร่จะคบให้สนิทกับพวกสาวก แต่เขาทั้งหลายกลัว เพราะไม่เชื่อว่าซาโลเป็นสาวก
Aoa	9	27	แต่บารนาบัสได้พาท่านไปหาพวกอัครสาวก แล้วเล่าให้เขาฟังว่าซาโลได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่กลางทาง และพระองค์ตรัสแก่ท่าน ท่านจึง
ประกาศออกพระนามพระเยซูโดยใจกล้าหาญในเมืองดามัสกัส			
Aoa	9	28	แล้วซาโลเข้ามานอกออกในอยู่กับพวกอัครสาวกในกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	9	29	ประกาศออกพระนามของพระเยซูเจ้าด้วยใจกล้าหาญ ท่านพูด โต้เถียงกับพวกกรีก แต่พวกนั้นหาของที่จะมาท่านเสีย
Aoa	9	30	เมื่อพี่น้องรู้อย่างนั้นจึงพาท่าน ไปยังเมืองซีซารียา แล้วส่งไปยังเมืองทาร์ซัส
Aoa	9	31	เหตุฉะนั้น คริสตจักรตลอดทั่วแคว้นยูเดีย กาลิลี และสะมาเรีย จึงมีความสงบสุขและเจริญขึ้น ประพฤตดินด้วยใจยาเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า
และได้รับความปลอบประโลมใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตสมาชิกก็ทวีมากขึ้น			
Aoa	9	32	ต่อมาเมื่อเปโตรเที่ยวไปตลอดทุกแห่งแล้ว ก็ลงมาหาพวกวิสุทธิชนซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองลิดดาด้วย
Aoa	9	33	เปโตรพบชายคนหนึ่งชื่อไอเนอัสที่นั่น เขาเป็นอัมพาตอยู่กับที่นอนแปดปีมาแล้ว
Aoa	9	34	เปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า " ไอเนอัสเอ๋ย พระเยซูคริสต์ทรงโปรดท่านให้หายโรค จงลุกขึ้นเก็บที่นอนของท่านเถิด " ในทันใดนั้นไอเนอัสได้
ลุกขึ้น			
Aoa	9	35	ฝ่ายคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองลิดดา และที่ราบซาโรนได้เห็นแล้วจึงกลับใจมาหองค์พระผู้เป็นเจ้า
Aoa	9	36	ในเมืองยัฟฟา มีหญิงคนหนึ่งเป็นศิษย์ชื่อทาบีธา ซึ่งแปลว่า ไตรศัส หญิงคนนั้นเคยกระทำการอันเป็นคุณประ โยชน์และให้ท่านมากมาย
Aoa	9	37	ต่อมาระหว่างนั้นหญิงคนนี้ก็ป่วยจนถึงแก่ความตาย เขาจึงอาบน้ำศพวางไว้ในห้องชั้นบน
Aoa	9	38	เมืองลิดดาอยู่ใกล้กับเมืองยัฟฟา พวกสาวกได้ยินว่าเปโตรอยู่ที่นั่น จึงใช้ชายสองคนไปหาท่าน เชิญท่านมาหาเขาโดยเร็ว
Aoa	9	39	ฝ่ายเปโตรจึงลุกขึ้น ไปกับเขา เมื่อถึงแล้วเขาพาท่านขึ้น ไปในห้องชั้นบน และบรรดาหญิงมาย ได้ยืนอยู่กับท่านพากันร้องไห้และซีให้ท่านดู
เสื้อคลุมกับเสื้อผ้าต่างๆซึ่งเปโตรทิ้งทำเมื่อยังมีชีวิตอยู่			
Aoa	9	40	ฝ่ายเปโตรให้คนทั้งปวงออกไปข้างนอก และได้คุกเข่าลงอธิษฐาน แล้วหันมายังศพนั้นกล่าวว่า " ทาบีธาเอ๋ย จงลุกขึ้น " ทาบีธาก็ล้มตา เมื่อ
เห็นเปโตรจึงลุกขึ้นนั้น			
Aoa	9	41	ฝ่ายเปโตรยืนมือออกพวงเธอขึ้น จึงเรียกวิสุทธิชนทั้งหลายกับพวกแม่มาเข้ามามีแล้วมอบหญิงที่เป็นขึ้นนั้นให้กับเขาทั้งหลาย
Aoa	9	42	เหตุการณ์นั้นลือไปตลอดทั่วเมืองยัฟฟา คนเป็นอันมากมาเชื่อถือองค์พระผู้เป็นเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	9	43	ต่อมาฝ่ายเปโตรอาศัยอยู่ในเมืองยัฟฟาหลายวัน อยู่กับคนหนึ่งชื่อซีโมนเป็นช่างฟอกหนัง
Aoa	10	1	ยังมีชายคนหนึ่งชื่อโคเรนลิอัส อาศัยอยู่ในเมืองซีซาริยา เป็นนายร้อยอยู่ในกองทหารที่เรียกว่ากองอิตาเลีย
Aoa	10	2	เป็นคนมีศรัทธามาก คือท่านและทั้งครอบครัวเป็นคนย่ากรพระเจ้า ท่านเคยให้ทานมากมายแก่ประชาชน และอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ
Aoa	10	3	เวลาประมาณบ่ายสามโมงนายร้อยนั้นเห็นนิมิตแจ่มกระจ่าง คือเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า เข้ามาหาท่านและกล่าวแก่ท่านว่า " โคเรนลิอัสเอ๋ย "
Aoa	10	4	และเมื่อโคเรนลิอัสเข้มนดูทูตสวรรค์องค์นั้นด้วยความตกใจกลัว จึงถามว่า " นี่เป็นประการใด พระองค์เจ้าข้า " ทูตสวรรค์จึงตอบท่านว่า " คำอธิษฐานและทานของท่านนั้น ได้ขึ้นไปเป็นที่ระลึกถึงจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าแล้ว "
Aoa	10	5	บัดนี้จงไปยังเมืองยัฟฟาเชิญซีโมนที่เรียกว่าเปโตรมา
Aoa	10	6	เปโตรอาศัยอยู่กับคนหนึ่งชื่อซีโมนเป็นช่างฟอกหนัง บ้านของเขายูริมฝั่งทะเล เปโตรจะบอกท่านว่าท่านควรจะทำอะไร "
Aoa	10	7	ครั้นทูตสวรรค์ที่ได้พูดกับโคเรนลิอัสไปแล้ว ท่านได้เรียกคนใช้สองคนกับทหารคนหนึ่งซึ่งเป็นคนมีศรัทธามาก ที่เคยปรนนิบัติท่านเสมอ
Aoa	10	8	และเมื่อโคเรนลิอัสได้เล่าเหตุการณ์ทั้งปวงให้คนเหล่านั้นฟังแล้ว ท่านจึงไปยังเมืองยัฟฟา
Aoa	10	9	วันรุ่งขึ้นคนเหล่านั้นกำลังเดินทาง ไปใกล้เมืองยัฟฟาแล้ว ประมาณเวลาเที่ยงวันเปโตรก็ตื่นไปนอนหลังคาบ้านเพื่อจะอธิษฐาน
Aoa	10	10	ก็หิวอยากจะรับประทานอาหาร แต่ในระหว่างที่เขายังจัดอาหารอยู่ เปโตรได้เคลิ้มไป
Aoa	10	11	และได้เห็นท้องฟ้าแหวกออกเป็นช่อง มีกาชนะอย่างหนึ่งเหมือนผ้าผืนใหญ่ ผูกติดกันทั้งสี่มุมหย่อนลงมายังพื้นโลก
Aoa	10	12	ในนั้นมีสัตว์ทุกอย่างที่อยู่บนแผ่นดิน คือสัตว์สี่เท้า สัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลานและนกที่อยู่ในท้องฟ้า
Aoa	10	13	มีพระสุรเสียงมาว่าแก่ท่านว่า " เปโตรเอ๋ย จงลุกขึ้นฆ่ากินเถิด "
Aoa	10	14	ฝ่ายเปโตรจึงทูลว่า " มิได้ พระองค์เจ้าข้า เพราะว่าสิ่งซึ่งเป็นของต้องห้ามหรือของมลทินนั้น ข้าพระองค์ไม่เคยได้รับประทานเลย "
Aoa	10	15	แล้วจึงมีพระสุรเสียงอีกเป็นครั้งที่สองว่าแก่ท่านว่า " ซึ่งพระเจ้าได้ทรงชำระแล้ว อย่าว่าเป็นของต้องห้าม "
Aoa	10	16	เห็นอย่างนั้นถึงสามครั้ง แล้วสิ่งนั้นก็ถูกรับขึ้นไปอีกในท้องฟ้า
Aoa	10	17	เมื่อเปโตรยังคิดสงสัยเรื่องนิมิตที่เห็นนั้นว่ามีความหมายอย่างไร ดูเถิด คนที่โคเรนลิอัสใช้ไปนั้น เมื่อถามหาและพบบ้านของซีโมนแล้วก็มา
ยืนอยู่หน้าประตู			
Aoa	10	18	และร้องถามว่า ซีโมนที่เรียกว่าเปโตรอยู่ที่นั่นหรือไม่
Aoa	10	19	เมื่อเปโตรตริตรองเรื่องนิมิตนั้น พระวิญญาณก็ตรัสกับท่านว่า " ดูเถิด ชายสามคนตามหาเจ้า
Aoa	10	20	จงลุกขึ้นลงไปข้างล่างและไปกับเขาเถิด อย่าลังเลใจเลย เพราะว่าเราได้ใช้เขามา "
Aoa	10	21	เปโตรจึงลงไปหาคนเหล่านั้นซึ่งโคเรนลิอัสได้ใช้มากล่าวว่า " ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นคนที่ท่านมาหาท่านนั้น ท่านมาระอะไร "
Aoa	10	22	เขาจึงตอบว่า " นายร้อยโคเรนลิอัส เป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า และเป็นคนมีชื่อเสียงดีในบรรดาชาวยิว โคเรนลิอัสผู้นั้นได้รับคำ
เตือนจากพระเจ้าโดยผ่านทูตสวรรค์บริสุทธิ์ ให้มาเชิญท่านไปที่บ้านเพื่อจะฟังถ้อยคำของพระเจ้า "			
Aoa	10	23	เปโตรจึงเชิญเขาให้เข้ามาหยุดพักอยู่ที่นั่น วันรุ่งขึ้นเปโตรก็ไปกับเขาและพวกพี่น้องบางคนที่มีเมืองยัฟฟาก็ไปด้วย
Aoa	10	24	ล่วงมาถึงวันหนึ่งเขาก็ไปถึงเมืองซีซาริยา โคเรนลิอัสกำลังคอยรับรองอยู่ และเชิญญาติพี่น้องกับเพื่อนสนิทให้มาประชุมกันอยู่แล้ว
Aoa	10	25	ครั้นเปโตรเข้าไป โครเรนลิอัสก็ต้อนรับเปโตร และหมอบที่เท้ากราบไหว้ท่าน
Aoa	10	26	ฝ่ายเปโตรจึงจับตัวโคเรนลิอัสให้ลุกขึ้นและกล่าวว่า " จงยืนขึ้นเถิด ข้าพเจ้าก็เป็นแต่คนเหมือนท่าน "
Aoa	10	27	เมื่อกำลังสนทนากันอยู่ เปโตรจึงเข้าไปแลเห็นคนเป็นอันมากมาพร้อมกัน
Aoa	10	28	จึงกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า " ท่านทั้งหลายทราบแล้วว่า คนชาติยิวนั้นจะคบให้สนิทกับคนต่างชาติหรือเข้าเยี่ยมก็เป็นที่พระราชบัญญัติห้ามไว้
แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า ไม่ควรเรียกคนหนึ่งคนใดว่าเป็นที่ห้ามหรือมลทิน			
Aoa	10	29	เหตุฉะนั้น เมื่อท่านใช้คนไปเรียกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็มาโดยมิขัด ข้าพเจ้าจึงขอลาว่าท่านเรียกข้าพเจ้ามาด้วยพระประสงค์อะไร "
Aoa	10	30	โคเรนลิอัสจึงตอบว่า " สี่วันมาแล้ว ข้าพเจ้ากำลังถืออดอาหารอยู่จนถึงเวลานี้ และประมาณเวลาบ่ายสามโมงข้าพเจ้าได้อธิษฐานอยู่ในบ้าน
ของข้าพเจ้า ดูเถิด มีชายคนหนึ่งยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าสวมเสื้อมีนระยับ			
Aoa	10	31	ผู้นั้นได้กล่าวว่า `โคเรนลิอัสเอ๋ย คำอธิษฐานของท่านนั้นทรงสดับฟังแล้ว และทานของท่านนั้นเป็นที่ระลึกถึงในสายพระเนตรของพระเจ้า
แล้ว			
Aoa	10	32	เหตุฉะนั้น จงไปยังเมืองยัฟฟา เชิญซีโมนที่เรียกว่าเปโตรมา ผู้นั้นอาศัยอยู่ในบ้านของซีโมนช่างฟอกหนังที่ฝั่งทะเล ผู้นั้นเมื่อมาถึง
แล้วจะกล่าวแก่ท่าน "			
Aoa	10	33	ข้าพเจ้าจึงใช้คนไปเชิญท่านมาทันที ที่ท่านมาคิดแล้ว บัดนี้พวกข้าพเจ้าจึงอยู่พร้อมกันต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะฟังสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้า
ได้ตรัสสั่งท่านไว้ "			
Aoa	10	34	ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวว่า " ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่า พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด
Aoa	10	35	แต่คนใดๆในทุกชาติที่เกรงกลัวพระองค์และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับของพระองค์
Aoa	10	36	พระคำที่พระเจ้าได้ทรงฝากไว้กับชนชาติอิสราเอล คือการประกาศข่าวดี เรื่องสันติสุขโดยพระเยซูคริสต์ (ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนที่ทั้ง
ปวง)			
Aoa	10	37	ข้าพเจ้ากล่าวไว้ว่า พระคำนั้นท่านทั้งหลายก็รู้ คือพระคำที่ได้เล่ากันตั้งแต่ต้นที่แคว้นกาลิลี ไปจนถึงตลอดทั่วแคว้นยูเดีย ภายหลังการบังเกิด
คมที่योห์นได้ประกาศนั้น			
Aoa	10	38	คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธว่า พระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไป
กระทำคนประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกพญามารเบียดเบียน ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตกับพระองค์			
Aoa	10	39	เราทั้งหลายเป็นพยานถึงกิจการทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงกระทำในแผ่นดินของชนชาติยิวและในกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์นั้นเขาได้ฆ่าและ
แขวนไว้ที่ต้นไม้			
Aoa	10	40	ในวันี่สามพระเจ้าได้ทรงให้พระองค์คืนพระชนม์และทรงให้ปรากฏ
Aoa	10	41	มิใช่ทรงให้ปรากฏแก่คนทั่วไป แต่ทรงปรากฏแก่เหล่าพยานซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกไว้แต่ก่อน คือทรงปรากฏแก่พวกเราที่ได้รับ
ประทานและดีมีกับพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงคืนพระชนม์แล้ว			
Aoa	10	42	พระองค์ทรงสั่งให้เราทั้งหลายประกาศแก่คนทั้งปวง และเป็นพยานว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็นผู้พิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย
Aoa	10	43	คาสดาพยากรณ์ทั้งหลายย่อมเป็นพยานถึงพระองค์ว่า ทุกคนที่เชื่อถือในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกความผิดบาปของเขา เพราะพระ
นามของพระองค์ "			
Aoa	10	44	เมื่อเปโตรยังกล่าวคำเหล่านั้นอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตกับคนทั้งปวงที่ฟังพระวจนะนั้น
Aoa	10	45	ฝ่ายพวกที่ได้เข้าสู่หน้ตซึ่งเชื่อถือแล้ว คือคนที่มาด้วยกันกับเปโตรก็ประหลาดใจ เพราะว่าของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ลงมาบน
คนต่างชาติด้วย			
Aoa	10	46	เพราะเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาแปลกๆและยกย่องสรรเสริญพระเจ้า เปโตรจึงย้อนถามว่า
Aoa	10	47	" ใครอาจจะห้ามคนเหล่านี้ที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนเรา โดยมีให้เขารับบัพติศมาด้วยน้ำได้ "
Aoa	10	48	เปโตรจึงสั่งให้เขารับบัพติศมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเขาทั้งหลายได้ขอให้เปโตรยับยั้งอยู่กับเขาสองสามวัน
Aoa	11	1	ฝ่ายพวกอัครสาวกกับพี่น้องทั้งหลายที่อยู่ในแคว้นยูเดีย ได้ยินว่า คนต่างชาติได้รับพระวจนะของพระเจ้าเหมือนกัน
Aoa	11	2	เมื่อเปโตรขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พวกที่เข้าสู่หน้ตจึงตั้งข้อหาว่าท่าน
Aoa	11	3	ว่า " ท่านไปหาคนที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต และรับประทานอาหารกับเขา "
Aoa	11	4	แต่เปโตรได้อธิบายให้เขาฟังตั้งแต่ต้นเป็นลำดับมาว่า
Aoa	11	5	" เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในเมืองยัฟฟาและกำลังอธิษฐานก็เคลิ้มไป แล้วนิมิตเห็นภาชนะอย่างหนึ่ง เหมือนผ้าผืนใหญ่หย่อนลงมาจากฟ้ามายัง
ข้าพเจ้า			
Aoa	11	6	ครั้นข้าพเจ้าเข้มนดูผ้าผืนนั้น ข้าพเจ้าได้พินิจพิจารณาได้เห็นสัตว์สี่เท้าของแผ่นดิน กับสัตว์ป่า สัตว์เลื้อยคลาน และนกที่อยู่ในท้องฟ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	11	7	แล้วข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้าว่า `เปโตรเอ๋ย จงลุกขึ้น ฆากินเถิด'
Aoa	11	8	แต่ข้าพเจ้าทูลว่า `หามิได้ พระองค์เจ้าข้า เพราะว่าสิ่งของซึ่งต้องห้ามหรือซึ่งเป็นมลทินยังมิได้เข้าปากข้าพระองค์เลย'
Aoa	11	9	แต่มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าครั้งที่สองว่า `ซึ่งพระเจ้าได้ทรงชำระแล้ว เจ้าอย่าว่าเป็นของต้องห้าม'
Aoa	11	10	เป็นอย่างนั้นถึงสามครั้ง แล้วสิ่งนั้นทั้งสิ้นก็ถูกรับขึ้น ไปบนฟ้าอีก
Aoa	11	11	ดูเถิด ในทันใดนั้นมีชายสามคนมายืนอยู่ตรงหน้าบ้านที่ข้าพเจ้าอยู่ รับใช้มาจากเมืองซีซาร์ยามาหาข้าพเจ้า
Aoa	11	12	พระวิญญาณจึงสั่งให้ข้าพเจ้าไปกับเขาโดยไม่ลังเลใจเลย และพวกพี่น้องทั้งหกคนนี้ได้ไปกับข้าพเจ้าด้วย เราทั้งหลายจึงเข้าไปในบ้านของผู้
นั้น			
Aoa	11	13	ผู้หนึ่งจึงกล่าวแก่พวกเราว่า ตัวท่านได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่ในบ้านของท่าน และบอกท่านว่า `จงใช้คนไปยังเมืองยัฟฟา เชิญซีโมน
ที่เรียกว่าเปโตรมา			
Aoa	11	14	เปโตรนั้นจะกล่าวให้ท่านฟังเป็นถ้อยคำซึ่งจะให้ท่านกับทั้งครอบครัวของท่านรอด'
Aoa	11	15	เมื่อข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวข้อความนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จมาสถิตกับข้าพเจ้าทั้งหลาย เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเราในตอนที่นั้น
Aoa	11	16	แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ว่า `ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติ
ศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์'			
Aoa	11	17	เหตุฉะนั้น ถ้าพระเจ้าได้ทรงโปรดประทานของประทานแก่เขาเหมือนแก่เราทั้งหลาย ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่
จะขัดขืนพระเจ้าได้"			
Aoa	11	18	ครั้นคนทั้งหลายได้ยินคำเหล่านั้นก็นิ่งอยู่ แล้วได้สรรเสริญพระเจ้าว่า "พระเจ้าได้ทรงโปรดคนต่างชาติให้กลับใจใหม่จนได้ชีวิตรอด
ด้วย"			
Aoa	11	19	ฝ่ายคนทั้งหลายที่กระจัดกระจายไปเพราะการเคียดแค้นเนื่องจากสเทพน ก็พากันไปยังเมืองฟีนิเซีย เกาะไซปรัส และเมืองอันติโอก และมิ
ได้กล่าวพระวจนะแก่ผู้ใดนอกจากเกียวกาคนเดียว			
Aoa	11	20	และมีบางคนในพวกเขาเป็นชาวเกาะไซปรัสกับชาวไซริน เมื่อมายังเมืองอันติโอก ก็ได้กล่าวประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูเจ้าแก่พวก
กรีกด้วย			
Aoa	11	21	และพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับเขา คนเป็นอันมากได้เชื่อและกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า
Aoa	11	22	ชาวนี้ก็เลาะลือไปยังคริสตจักรในกรุงเยรูซาเล็ม เขาจึงใช้บารนาบัสให้ไปยังเมืองอันติโอก
Aoa	11	23	เมื่อบารนาบัสมาถึงแล้ว และได้เห็นพระคุณของพระเจ้าก็ปีติยินดี จึงได้เตือนคนเหล่านั้นให้ตั้งมั่นจงติดสนิทอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า
Aoa	11	24	บารนาบัสเป็นคนดี ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และความเชื่อ จำนวนคนเป็นอันมากก็เพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า
Aoa	11	25	บารนาบัสได้ไปที่เมืองทาร์ซัสเพื่อตามหาเขาโล
Aoa	11	26	เมื่อพบแล้วจึงพาเขามายังเมืองอันติโอก ต่อมาท่านทั้งสองได้ประชุมกันกับคริสตจักรตลอดปีหนึ่ง ได้สั่งสอนคนเป็นอันมากและในเมืองอันติ
โอกนั้นเอง พวกสาวกได้ชื่อว่าคริสเตียนเป็นครั้งแรก			
Aoa	11	27	คราวนี้มีพวกคาสตาพยากรณ์ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองอันติโอก
Aoa	11	28	ฝ่ายผู้หนึ่งในจำนวนนั้นชื่ออากาบัส ได้ลุกขึ้นกล่าวโดยพระวิญญาณว่าจะบังเกิดการกင်းดารอาหารมากยิ่งขึ้นทั่วแผ่นดินโลก การกင်းดารอาหาร
นั้น ได้บังเกิดขึ้นในรัชสมัยคลาودیอัสซีซาร์			
Aoa	11	29	พวกสาวกทุกคนจึงตกลงใจกันว่า จะถวายตามกำลังฝากไปช่วยบรรเทาทุกข์พวกพี่น้องที่อยู่ในแคว้นยูเดีย
Aoa	11	30	เขาจึงได้ทำดังนั้น และฝากไปกับบารนาบัสและเขาโลเพื่อนำไปให้พวกผู้ปกครอง
Aoa	12	1	แล้วคราวนั้นกษัตริย์เฮโรด ได้เหยียดพระหัตถ์ออกทำร้ายบางคนในคริสตจักร
Aoa	12	2	ท่านได้ฆ่ายากอบพี่ชายของยอห์นด้วยดาบ
Aoa	12	3	เมื่อท่านเห็นว่าการนั้นเป็นที่ชอบใจพวกยิว ท่านก็จับเปโตรด้วย (นี่เป็นระหว่างเทศกาลขนบึงไร่เชื้อ)
Aoa	12	4	เมื่อจับเปโตรแล้วจึงให้จำคุก ให้ทหารสี่หมู่มาเฝ้าคอยตัว ตั้งใจว่าเมื่อสิ้นเทศกาลปัสกาแล้วจะพาออกมาให้แก่คนทั้งหลาย
Aoa	12	5	เพราะฉะนั้นเปโตรจึงถูกจำไว้ในคุก แต่ว่าคริสตจักรได้อธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อเปโตรโดยไม่หยุด
Aoa	12	6	ในคืนนั้นเอง ครั้นเฮโรดจะพาเปโตรออกมา เปโตรนอนหลับอยู่ระหว่างทหารสองคน มีโซ่สองเส้นล่ามไว้ และคนยามเฝ้าอยู่หน้าประตูคุก
Aoa	12	7	ดูเถิด มีทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาปรากฏ และมีแสงสว่างส่องเข้ามาในคุก ทูตองค์นั้นจึงกระตุ่นเปโตรที่โซ่ข้างให้ตื่นขึ้นแล้วว่า "จง
ลุกขึ้นเร็ว"			
Aoa	12	8	ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงสั่งเปโตรว่า "จงคาดเอาและสวมรองเท้า" เปโตรก็ทำตาม ทูตองค์นั้นจึงสั่งเปโตรว่า "จงห่มผ้าและตามเราเถิด"
Aoa	12	9	เปโตรจึงตามออกไป และไม่รู้ว่าการซึ่งทูตสวรรค์ทำนั้นเป็นความจริง แต่คิดว่าได้เห็นนิมิต
Aoa	12	10	เมื่อออกไปพ้นทหารยามขึ้นที่หนึ่งและที่สองแล้ว ก็มาถึงประตูเหล็กที่จะเข้าไปในเมือง ประตูนั้นก็เปิดเองให้ท่านทั้งสอง ท่านจึงออกไปเดิน
ตามถนนแห่งหนึ่ง และในทันใดนั้นทูตสวรรค์ก็ได้ฉัตรธารน ไปจากเปโตร			
Aoa	12	11	ครั้นเปโตรรู้สึกตัวแล้วจึงว่า "เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ารู้แน่แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์
ของเฮโรด และพ้นจากการมุ่งร้ายของพวกยิว"			
Aoa	12	12	เมื่อเปโตรคิดอย่างนั้นแล้ว ก็มาถึงบ้านของมารีย์มารดาของยอห์นผู้มีชื่ออีกว่า มาระโก ที่นั่นมีหลายคนได้ประชุมอธิษฐานกันอยู่
Aoa	12	13	พอเปโตรเกาะประตูรั้ว มีหญิงสาวคนหนึ่งชื่อโรดามาฟัง
Aoa	12	14	เมื่อจำได้ว่าเสียงของเปโตร เพราะความยินดียิ่งก็ยังไม่เปิดประตู แต่วิ่งเข้าไปบอกว่า เปโตรยืนอยู่หน้าประตู
Aoa	12	15	คนทั้งหลายจึงพูดกับหญิงนั้นว่า "เจ้าเป็นบ้า" แต่หญิงคนนั้นยืนยันคำว่าเป็นอย่างนั้นจริง เขาทั้งหลายจึงว่า "เป็นทูตสวรรค์ประจำตัวเปโตร
ร"			
Aoa	12	16	ฝ่ายเปโตรยังยืนเกาะประตูอยู่ เมื่อเขาเปิดประตูเห็นท่าน ก็อัศจรรย์ใจ
Aoa	12	17	แต่เปโตรบอกมาให้เขาฟัง และเล่าให้เขาฟังเรื่องซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงพาท่านออกจากคุกอย่างไร แล้วท่านสั่งว่า "จงไปบอกเรื่องนี้
แก่ยากอบกับพวกพี่น้องให้ทราบ"			
Aoa	12	18	เปโตรจึงออกไปเสียที่อื่น
Aoa	12	19	แล้วครั้นรุ่งเช้า พวกทหารก็ขังยอห์นผู้มิชื่ออีกว่า มาระโก เปโตรหายไปในหนอน
Aoa	12	20	เมื่อเฮโรดหาตัวเปโตรไม่พบ จึงได้สอบสวนพวกทหารยามและรับสั่งให้ฆาตย์ ฝ่ายเฮโรดก็ออกจากแคว้นยูเดีย ลงไปพักอยู่ที่เมืองซีซาร์ยา
Aoa	12	21	ฝ่ายเฮโรดก็รู้ว่าชาวเมืองไทรและเมืองไซดอน แต่ชาวเมืองนั้นได้พากันมาหาท่าน เมื่อได้เอาใจปลื้มที่สรรภวังของกษัตริย์แล้ว จึงได้ขอกลับ
เป็นไมตรีกันอีก เพราะว่าเมืองของเขาต้องอาศัยอาหารเลี้ยงชีพจากแผ่นดินของกษัตริย์นั้น			
Aoa	12	22	เมื่อถึงวันนัด เฮโรดทรงเครื่องกษัตริย์เสด็จประทับบนราชบัลลังก์ แล้วมีพระราชดำรัสแก่เขา
Aoa	12	23	คนทั้งหลายจึงร้องขึ้นว่า "เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า" เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า
Aoa	12	24	ในทันใดนั้น ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ท่านเกิดโรคร้าย เพราะท่านมิได้ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า แล้วก็มีตัวหนอนกัดกินร่างกาย
ของท่านจนถึงแก่พิราลัย			
Aoa	12	25	แต่พระวจนะของพระเจ้าก็ยังมีผลเจริญมากขึ้น
Aoa	12	26	ฝ่ายบารนาบัสกับเขาโล เมื่อได้ทำภารกิจที่รับมอบหมายสำเร็จแล้ว จึงจากกรุงเยรูซาเล็มกลับไป พายยอห์นผู้มีชื่ออีกว่ามาระโกไปด้วย
Aoa	13	1	คราวนั้นในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองอันติโอก มีบางคนที่เป็นผู้พยากรณ์และอาจารย์ มีบารนาบัส ลิมาโอนที่เรียกว่านิเกอร์ กับลูลีสชาวเมืองไซ
ริน มานาเอน ผู้ได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นด้วยกันกับเฮโรดเจ้าเมือง และเขาโล			
Aoa	13	2	เมื่อคนเหล่านั้นกำลังรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และถืออดอาหารอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า "จงตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้สำหรับการ
ซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น"			
Aoa	13	3	เมื่อถืออดอาหารและอธิษฐาน และวางมือบนบารนาบัสกับเขาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่านไป
Aoa	13	4	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งสองที่ได้รับใช้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงลงไปเมืองเซลเซีย และได้เล่าเนื้อเรื่องจากที่นั้นไปยังเกาะไซปรัส
Aoa	13	5	ครั้นมาถึงเมืองซาลามิส ท่านได้ประกาศพระวจนะของพระเจ้าในธรรมศาลาของพวกยิว ยอห์นก็อยู่ช่วยด้วย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	13	6	เมื่อได้เดินตลอดเกาะนั้น ไปถึงเมืองปาโลสแล้ว ก็ได้พบคนหนึ่งเป็นคนท่าเวมนตร์ เป็นผู้ทำนายเหิง เป็นพวกยิวชื่อว่าบารเยซ
Aoa	13	7	อยู่กับผู้ว่าราชการเมืองซีซาร์จิวสเปาโล เป็นคนฉลาดรอบรู้ ผู้ว่าราชการเมืองจึงเชิญบารนาบัสกับเขาโลมา ปราบการจะฟังพระวจนะของ
พระเจ้า			
Aoa	13	8	แต่เอลิมาสคนท่าเวมนตร์ (เพราะชื่อของเขามีความหมายอย่างนั้น) ได้คัดค้านขัดขวางบารนาบัสกับเขาโล หวังจะไม่ให้ผู้ว่าราชการ
เมืองซีซาร์			
Aoa	13	9	แต่เขาโล (ที่มีชื่ออีกว่าเปาโล) ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เขม้นดูเอลิมาส
Aoa	13	10	และพูดว่า "โอ เจ้าเป็นคนเต็มไปด้วยอภัยและใจร้ายทุกอย่าง ลูกของพญามาร เป็นศัตรูต่อบรรดาความชอบธรรม เจ้าจะไม่หยุดพยายาม
ทำทางตรงขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้เขาไปหรือ			
Aoa	13	11	ดูเถิด บัดนี้พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็อยู่บนเจ้า เจ้าจะเป็นคนตามอดไม่เห็นดวงอาทิตย์จนถึงเวลากำหนด" ทันใดนั้นความมืดมัวก็
บังเกิดแก่เอลิมาส เอลิมาสจึงคล่าหาคคนในห้วงมือไป			
Aoa	13	12	ครั้นผู้ว่าราชการเมืองได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นจึงเชื่อถือ และอัศจรรย์ใจด้วยพระคำที่สอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Aoa	13	13	แล้วเปาโลกับพวกของท่านก็แล่นเรือออกจากเมืองปาโลสไปยังเมืองเปอร์กาในแคว้นปัมฟีเลีย ยอห์น ได้ละพวกนั้นไว้แล้วกลับมายังกรุง
เยรูซาเล็ม			
Aoa	13	14	แต่พวกนั้นเดินทางต่อไปจากเมืองเปอร์กาถึงเมืองอันท็อกในแคว้นปิลิเตีย แล้วได้เข้าไปนั่งลงในธรรมศาลาในวันสะบาโต
Aoa	13	15	เมื่ออ่านพระราชบัญญัติกับคำของศาสดาพยากรณ์แล้ว บรรดานายธรรมศาลาจึงใช้คนไปบอกเปาโลกับบารนาบัสว่า "พี่น้องเอ๋ย ถ้าท่านมีคำ
กล่าวเตือนสติแก่คนทั้งปวงก็เชิญกล่าวเถิด"			
Aoa	13	16	ฝ่ายเปาโลจึงยืนขึ้นโบกมือแล้วกล่าว " ท่านที่เป็นชนชาติอิสราเอลและท่านทั้งหลายที่เกรงกลัวพระเจ้า จงฟังเถิด
Aoa	13	17	พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลนี้ได้ทรงเลือกบรรพบุรุษของเราไว้ และได้ให้เขาเจริญขึ้นครั้งเมื่อยังเป็นคนต่างด้าวในประเทศอียิปต์ และได้
ทรงนำเขาออกจากประเทศนั้นด้วยพระกรอันทรงฤทธิ์			
Aoa	13	18	พระองค์ได้ทรงอดทนต่อความประพฤติของเขาในถิ่นทุรกันดารประมาณสี่สิบปี
Aoa	13	19	เมื่อพระองค์ได้ทรงสร้างผลาญชนเจ็ดชาติออกเสียจากแผ่นดินคานาอันแล้ว พระองค์ก็ทรงแบ่งแผ่นดินของชนชาติเหล่านั้นให้เขาโดยการจับ
สลาก			
Aoa	13	20	ภายหลังพระองค์ทรงประทานพวกผู้วินิจฉัยแก่เขา เป็นเวลาประมาณสี่ร้อยห้าสิบปี จนถึงยามเอลศาสดาพยากรณ์
Aoa	13	21	คราวนั้นเขาทั้งหลายได้ขอให้มีกษัตริย์ พระเจ้าจึงได้ทรงประทานซาอูลบุตรชายศิษยาจกตระกูลเบนยามิน ให้เป็นกษัตริย์ครบสี่สิบปี
Aoa	13	22	ครั้นถอดซาอูลแล้วพระองค์ได้ทรงตั้งดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์ของเข และทรงเป็นพยานกล่าวถึงดาวิดว่า ` เราได้พบดาวิดบุตรชายของเจสซี
เป็นคนที่เราชอบใจ เป็นผู้ที่จะทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทุกประการ'			
Aoa	13	23	จากเชื้อสายของดาวิด พระเจ้าได้ทรงโปรดให้ผู้ช่วยให้รอด คือพระเยซูเกิดขึ้นแก่ชาติอิสราเอลตามพระสัญญาของพระองค์
Aoa	13	24	ก่อนที่พระองค์เสด็จมา ยอห์น ได้ประกาศบัพติศมาอันสำแดงการกลับใจใหม่ให้แก่บรรดาชนชาติอิสราเอล
Aoa	13	25	เวลาที่ยอห์นทำการตามหน้าที่ของตนเกือบจะสำเร็จ ท่านจึงถามว่า ` ท่านทั้งหลายคิดเห็นว่า ข้าพเจ้าคือผู้ใด ข้าพเจ้าเป็นพระองค์นั้นไหมได้
แต่ดูเถิด จะมีพระองค์ผู้หนึ่งมาภายหลังข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้า ไม่คู่ควรที่จะแก้สายรัดฉลองพระบาทของพระองค์'			
Aoa	13	26	ท่านพี่น้องทั้งหลาย ผู้สืบเชื้อสายของอับราฮัม และคนทั้งหลายในพวกท่านซึ่งเกรงกลัวพระเจ้า ข้าพเจ้าเรื่องความรอดนี้ได้ทรงประทานมาถึง
ท่านทั้งหลายแล้ว			
Aoa	13	27	ฝ่ายชาวกรุงเยรูซาเล็มกับพวกชนนางมิได้รู้จักพระองค์ หรือเข้าใจคำของศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย ซึ่งเคยอ่านกันทุกวันสะบาโต จึงทำให้
สำเร็จตามคำเหล่านั้นโดยพิพากษาของโทษพระองค์			
Aoa	13	28	ถึงแม้ว่ามีได้พบความผิดประการใดในพระองค์ที่ควรจะให้ตาย พวกเขายังขอปีลาตให้ปลงพระชนม์พระองค์เสีย
Aoa	13	29	ครั้นท่านสำเร็จทุกอย่างตามซึ่งมีเขียนไว้แล้วว่าด้วยพระองค์ เขาจึงเชิญพระศพของพระองค์ลงจากต้นไม้ ไปประดิษฐานไว้ในอุโมงค์
Aoa	13	30	แต่พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์คืนพระชนม์
Aoa	13	31	พระองค์ทรงปรากฏแก่คนทั้งหลายที่ตามพระองค์จากแคว้นกาลิลีไปยังกรุงเยรูซาเล็มเป็นหลายวัน บัดนี้คนเหล่านั้นเป็นพยานข้างพระองค์
แก่คนทั้งหลาย			
Aoa	13	32	เรานำชาวประเสริฐนี้มาแจ้งแก่ท่านทั้งหลายว่า พระสัญญาซึ่งทรงประทานแก่บรรพบุรุษของเรา
Aoa	13	33	พระเจ้าได้ทรงให้สำเร็จตามนั้นแก่เราผู้เป็นลูกหลานของคนเหล่านั้น คือในการที่พระองค์ทรงให้พระเยซูกลับคืนพระชนม์ เหมือนมีคำเขียน
ไว้ในหนังสือสดุดีบทที่สองว่า ` ท่านเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว'			
Aoa	13	34	ส่วนข้อที่พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์คืนพระชนม์ มิให้กลับเปื่อยเน่าอีกเลย พระองค์จึงตรัสอย่างนี้ว่า ` เราจะให้ความเมตตาอันแน่นอนของ
เราซึ่งได้สัญญาไว้กับดาวิดให้แก่ท่าน'			
Aoa	13	35	เพราะพระองค์ตรัสไว้ในสดุดีอื่นว่า ` พระองค์จะไม่ทรงให้องค์บริสุทธิ์ของพระองค์เปื่อยเน่าไป'
Aoa	13	36	ฝ่ายดาวิดเมื่อได้ปฏิบัติในคราวอายุของท่านตามพระทัยของพระเจ้า และได้ล่วงหลับไปแล้ว และต้องฝังไว้กับบรรพบุรุษของท่าน ก็เปื่อยเน่า
ไป			
Aoa	13	37	แต่พระองค์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงให้เป็นขึ้นมานั้น มิได้ประสบความเปื่อยเน่าเลย
Aoa	13	38	เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงเข้าใจเถิดว่า โดยพระองค์นั้นแหละจึงได้ประกาศการยกความผิดแก่ท่านทั้งหลาย
Aoa	13	39	และโดยพระองค์นั้น ทุกคนที่เชื่อจะพ้นโทษได้ทุกอย่าง ซึ่งจะพ้น ไม่ได้โดยพระราชบัญญัติของโมเสส
Aoa	13	40	เหตุฉะนั้นจงระวังให้ดี เลือกว่าคำซึ่งพงศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้ นั้นจะได้แก่ท่านทั้งหลาย คือว่า
Aoa	13	41	` ดูก่อนให้เจ้าทั้งหลายผู้ประมาทหมิ่น ประหลาดใจและถึงพินาศ ด้วยว่าเรากระทำการในกาลสมัยของเจ้า เป็นการที่แม้แต่มีผู้มาบอกแล้ว
เจ้าก็จะไม่เชื่อเลย' "			
Aoa	13	42	เมื่อพวกยิวได้ออกไปจากธรรมศาลาแล้ว พวกคนต่างชาติก็อ่อนน้อมให้ประกาศคำเหล่านั้นให้เขาฟังในวันสะบาโตหน้า
Aoa	13	43	ครั้นคนที่ประชุมกันนั้นต่างคนต่างไปจากธรรมศาลาแล้ว พวกยิวหลายคนกับคนเข้าจารีตที่เกรงกลัวพระเจ้า ได้ตามเปาโลและบารนาบัสไป
ท่านทั้งสองจึงพูดกับเขา ขวนให้เขาตั้งมั่นคงอยู่ในพระคุณของพระเจ้า			
Aoa	13	44	ครั้นถึงวันสะบาโตหน้า คนเกือบสิ้นทั้งเมืองได้ประชุมกันฟังพระวจนะของพระเจ้า
Aoa	13	45	แต่เมื่อพวกยิวเห็นคนมากมายก็มีใจอิจฉาอย่างยิ่ง ได้พูดคัดค้านคำของเปาโลถึงได้แย้งกับพูดคำสบประมาท
Aoa	13	46	แล้วเปาโลกับบารนาบัสมีใจกล้า ได้กล่าวว่า " จำเป็นที่จะต้องกล่าวพระวจนะของพระเจ้าให้ท่านทั้งหลายฟังก่อน แต่เมื่อท่านทั้งหลายปิดเสีย
และตัดสินว่าตนไม่สมควรที่จะได้ชีวิตนิรันดร์ ดูเถิด พวกเราจะบ่าหน้าไปหาคนต่างชาติ			
Aoa	13	47	ด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสสั่งเราอย่างนี้ว่า ` เราได้ตั้งเจ้าไว้ให้เป็นความสว่างของคนต่างชาติ เพื่อเจ้าจะเป็นเหตุให้คนทั้งหลายรอด ถึงที่
สุดปลายแผ่นดินโลก' "			
Aoa	13	48	ฝ่ายคนต่างชาติเมื่อได้ยินอย่างนั้นก็มีความยินดี และได้สรรเสริญพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า และคนทั้งหลายที่ทรงหมายไว้แล้วเพื่อให้
ได้ชีวิตนิรันดร์ก็ได้เชื่อถือ			
Aoa	13	49	พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงแพร่ไปตลอดทั่วเขตแดนนั้น
Aoa	13	50	แต่พวกยิวได้ขบถพวกที่มีศักดิ์ถือพระเจ้า กับทั้งผู้ขายที่เป็นใหญ่ในเมืองนั้นให้เคียวขี้ และไล่เปาโลกับบารนาบัสออกจากเมืองของเขา
Aoa	13	51	ฝ่ายเปาโลกับบารนาบัสจึงเสด็จมาถึงดินแดนของท่านอนาโกลเพื่อต่อว่าพวกเขา แล้วก็ไปยังเขตเมืองอิโคเนียม
Aoa	13	52	แต่พวกสาวกก็เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
Aoa	14	1	ต่อมาที่เมืองอิโคเนียม เปาโลกับบารนาบัสได้เข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิว กล่าวสั่งสอนเป็นที่จับใจจนพวกยิวและชนชาติกรีกเป็นอันมาก
ได้เชื่อถือ			
Aoa	14	2	แต่พวกยิวที่ไม่เชื่อก็ยกคนต่างชาติให้มีใจคิดร้ายต่อพวกพี่น้อง
Aoa	14	3	เหตุฉะนั้นฝ่ายท่านทั้งสองคอยอยู่ที่นั่นนาน มีใจกล้ากล่าวในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ได้ทรงรับรองพระคำแห่งพระคุณ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ของพระองค์ โดยทรงโปรดให้ท่านทั้งสองทำหน้าที่สำคัญและการมหัศจรรย์ได้			
Aoa	14	4	แต่พลเมืองส่วนใหญ่แตกเป็นสองพวก พวกหนึ่งอยู่ฝ่ายพวกยิว และอีกพวกหนึ่งอยู่ฝ่ายอัครสาวก
Aoa	14	5	เมื่อทั้งคนต่างชาติและพวกยิวพร้อมกับพวกผู้ปกครอง ได้ร่วมคิดกันจะทำการอัปยศ และเอาก้อนหินขว้างเปาโลกับบารนาบัส
Aoa	14	6	ท่านทั้งสองทราบแล้วจึงหนีไปยังเมืองที่อยู่ในแคว้นลิดาโอเนีย คือเมืองลิสตรา เมืองเดอร์บี กับชนบทที่อยู่ล้อมรอบ
Aoa	14	7	และได้ประกาศข่าวประเสริฐที่นั่น
Aoa	14	8	ที่เมืองลิสตรามีชายคนหนึ่งนั่งอยู่ใช้เท้าไม่ได้ เขาพิการตั้งแต่ครรภ์มารดา ยังไม่เคยเดินเลย
Aoa	14	9	คนนั้นได้ฟังเปาโลพูดอยู่ เปาโลจึงเข้มนัดเขา เห็นว่ามีความเชื่อพอจะหายโรคได้
Aoa	14	10	จึงร้องสั่งด้วยเสียงอันดังว่า "จงลุกขึ้นยืนเถิด" คนนั้นก็กระโดดขึ้นเดินไป
Aoa	14	11	เมื่อหมู่ชนเห็นการซึ่งเปาโลได้กระทำนั้น จึงพากันร้องเป็นภาษาลิดาโอเนียว่า "พวกพระแปลงเป็นมนุษย์ลงมาหาเราแล้ว"
Aoa	14	12	เขาจึงเรียกบารนาบัสว่า พระซุส และเรียกเปาโลว่า พระเฮอรเมส เพราะเปาโลเป็นผู้นำในการพูด
Aoa	14	13	ปโรหิตประจำรูปพระซุส ซึ่งตั้งอยู่หน้าเมือง ได้จูงวัวและถือพวงมาลัยมายังประตูเมือง หมายถึงถวายบูชาด้วยกันกับประชาชน
Aoa	14	14	แต่เมื่ออัครสาวกบารนาบัสกับเปาโล ได้ยินดังนั้น จึงรู้สึกเสียใจของตนเสีย ริงเข้าไปท่ามกลางคนทั้งหลายร้องเสียงดัง
Aoa	14	15	ว่า "ท่านทั้งหลาย เหตุไฉนท่านจึงทำการอย่างนี้ เราเป็นคนธรรมดาเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย และมาประกาศให้ท่านกลับจากสิ่งไร้
Aoa	14	16	ประโยชน์เหล่านี้ ให้มาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทะเลและสิ่งสารพัดซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น
Aoa	14	17	ในกาลก่อนพระองค์ได้ทรงยอมให้บรรดาประชาชนชาติประพฤติดามชอบใจ
Aoa	14	17	แต่พระองค์มิได้ทรงให้ขาดพยาน คือพระองค์ได้ทรงกระทำคุณให้ฝนตกจากฟ้าและให้มีฤดูเกิดผล เราทั้งหลายจึงอิ่มใจด้วยอาหารและความ
Aoa	14	18	ยินดี"
Aoa	14	18	ถึงแม้ว่าได้กล่าวสิ่งนี้แล้วก็ดี อัครสาวกก็ยังห้ามประชาชนมิให้เขากระทำสักการบูชาถวายแก่ท่านทั้งสองนั้น ได้โดยยาก
Aoa	14	19	แต่มีพวกยิวบางคนมาจากเมืองอันโทอิกและเมืองอีโคเนียม เมื่อได้ชักชวนประชาชนแล้ว เขาก็ได้เอาหินขว้างเปาโลและลากท่านออกไปจาก
Aoa	14	20	เมืองคิดว่าท่านตายแล้ว
Aoa	14	20	แต่พวกสาวกได้ล้อมท่านไว้แล้วท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเมือง วันรุ่งขึ้นท่านจึงเลยไปยังเมืองเดอร์บีกับบารนาบัส
Aoa	14	21	และเมื่อท่านทั้งสองได้ประกาศข่าวประเสริฐในเมืองนั้น และได้สั่งสอนคนเป็นอันมาก จึงกลับไปยังเมืองลิสตรา เมืองอีโคเนียม และเมืองอันโท
Aoa	14	22	อิก
Aoa	14	22	กระทำให้อาณาจักรของสาวกทั้งหลายถึมนั่นขึ้น เตือนเขาให้ดำรงอยู่ในความเชื่อ และสอนว่า เราทั้งหลายจำต้องทนความยากลำบากมากกว่าจะ
Aoa	14	23	ได้เข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า
Aoa	14	23	เมื่อท่านทั้งสองได้เลือกตั้งผู้ปกครองสาวกไว้ทุกคริสตจักร และได้อธิษฐานและถืออดอาหารฝากสาวกไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าที่เขาเชื่อถือนั้น
Aoa	14	24	และหลังจากท่านทั้งสองได้ข้ามแคว้นปิลิเดียมกับแคว้นบีมฟีเลีย
Aoa	14	25	เมื่อได้กล่าวพระวจนะในเมืองเปอร์กาแล้ว จึงลงไปยังเมืองอัททาลิยา
Aoa	14	26	และแล่นจากที่นั่น ไปยังเมืองอันโทอิก คือเมืองที่ท่านทั้งสองได้รับการฝากไว้ในพระคุณของพระเจ้า ให้กระทำการซึ่งท่านทั้งสองได้กระทำ
Aoa	14	27	สำเร็จมาแล้วนั้น
Aoa	14	27	เมื่อมาถึง ท่านทั้งสองได้เรียกประชุมคริสตจักร และได้เล่าให้เขาฟังถึงพระราชกิจทั้งปวงซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำร่วมกับเขา กับซึ่งพระองค์
Aoa	14	28	ได้ทรงเปิดประตูให้คนต่างชาติเชื่อ
Aoa	14	28	แล้วท่านทั้งสองจึงอยู่กับพวกสาวกที่นั่นช้านาน
Aoa	15	1	มีบางคนลงมาจากแคว้นยูเดีย ได้สั่งสอนพวกพี่น้องว่า "ถ้าไม่เข้าสหนัดตามจารีตของโมเสส ท่านจะรอดไม่ได้"
Aoa	15	2	เหตุฉะนั้นเมื่อเกิดการโต้แย้งและโต้เถียงกันระหว่างเปาโลและบารนาบัสกับคนเหล่านั้นมากมายแล้ว เขาทั้งหลายได้ตั้งเปาโลและบารนาบัส
Aoa	15	3	กับคนอื่น ๆ ในพวกนั้นให้ขึ้นไป ทาริอกับอัครสาวกและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็มในเรื่องที่เถียงกันนั้น
Aoa	15	3	คริสตจักรได้จัดส่งท่านเหล่านั้นไป และขณะเมื่อท่านกำลังข้ามแคว้นฟีนิเซียกับแคว้นสะมาเรีย ท่านได้กล่าวถึงเรื่องของคนต่างชาติได้กลับใจ
Aoa	15	4	ใหม่ ทำให้พวกพี่น้องมีความยินดีอย่างยิ่ง
Aoa	15	4	ครั้นมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม คริสตจักรและอัครสาวกและผู้ปกครองทั้งหลายได้ต้อนรับท่าน แล้วท่านเหล่านั้นจึงเล่าให้เขาฟังถึงเหตุการณ์ทั้งปวง
Aoa	15	5	ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำร่วมกับเขา
Aoa	15	5	แต่มีบางคนในพวกฟาริสีที่มีความเชื่อได้ยืนขึ้นกล่าวว่า คนต่างชาตินั้นควรต้องให้เขาเข้าสหนัด และสั่งให้เขาถือตามพระราชบัญญัติของ
Aoa	15	6	โมเสส
Aoa	15	6	ฝ่ายอัครสาวกกับผู้ปกครองทั้งหลายจึงได้ประชุมปรึกษากันในเรื่องนั้น
Aoa	15	7	เมื่อโต้แย้งกันมากแล้ว เปโตรจึงยืนขึ้นกล่าวแก่เขาว่า "พี่น้องเอ๋ย ท่านทั้งหลายทราบอยู่ว่า คราวก่อนนั้นพระเจ้าได้ทรงเลือกข้าพเจ้าเองจาก
Aoa	15	8	พวกท่านทั้งหลาย ให้เป็นผู้ประกาศพระวจนะแก่ชาวประเสริฐให้คนต่างชาติฟังและเชื่อ
Aoa	15	9	พระเจ้าผู้ทรงทราบจิตใจมนุษย์ได้ทรงรับรองคนต่างชาติ และทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เขาเหมือนได้ทรงประทานแก่พวกเรา
Aoa	15	10	พระองค์ไม่ทรงถือว่าเรากับเขาต่างกัน แต่ทรงชำระใจเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ
Aoa	15	11	ถ้าอย่างนั้นทำไมท่านทั้งหลายจึงทดลองพระเจ้า โดยวางแอกบนคอของพวกสาวกซึ่งบรรพบุรุษของเราหรือตัวเราเองก็ตีแบกไม่ไหว
Aoa	15	12	แต่เราเชื่อว่า เราเองก็รอดโดยพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าเหมือนอย่างเขา"
Aoa	15	13	ฝ่ายหนึ่งทั้งหลายก็นั่งฟังบารนาบัสกับเปาโลเล่าเรื่องการอัศจรรย์และกมลมหัศจรรย์ต่างๆ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำโดยเขาในหมู่พวกต่างชาติ
Aoa	15	14	ครั้นจบแล้วและนั่งอยู่ ยกอุทธรณ์กล่าวว่า "พี่น้องทั้งหลาย จงฟังข้าพเจ้า
Aoa	15	15	ซีโมน ได้บอกแล้วว่า พระเจ้าได้ทรงเยี่ยมเยียนคนต่างชาติครั้งแรก เพื่อจะทรงเลือกชนกลุ่มหนึ่งออกจากเขาทั้งหลายเพื่อพระนามของ
Aoa	15	16	พระเจ้า
Aoa	15	16	คำของศาสดาพยากรณ์ก็สอดคล้องกับเรื่องนี้ ดังที่ได้เขียนไว้แล้วว่า
Aoa	15	17	ภายหลังเราจะกลับมา และจะสร้างพลับพลาของดาวิดซึ่งพังแล้วขึ้นใหม่ ที่ร้างหักพังนั้นเราจะก่อสร้างขึ้นอีก และจะตั้งขึ้นใหม่
Aoa	15	18	เพื่อคนอื่นๆจะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า คือบรรดาคนต่างชาติซึ่งเขาเรียกด้วยนามของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้
Aoa	15	19	นี้ได้ตรัสไว้
Aoa	15	19	พระเจ้าทรงทราบถึงกิจการทั้งปวงของพระองค์ตั้งแต่แรกสร้างโลกมาแล้ว'
Aoa	15	20	เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าตัดสินใจว่า อย่าให้เราวางเครื่องขัดขวางกีดกันคนต่างชาติซึ่งกลับใจมาหาพระเจ้า
Aoa	15	21	แต่เราขอเขียนหนังสือฝากไปถึงเขาว่า ให้งดเว้นเสียจากสิ่งที่มีมลทินเนื่องด้วยรูปเคารพ จากการล่วงประเวณี จากการรับประทานเนื้อสัตว์ที่ริด
Aoa	15	22	คอตาย และจากการรับประทานเลือด
Aoa	15	22	เพราะว่าตั้งแต่โบราณมาในทุกเมืองมีคนประกาศเรื่องของโมเสส เพราะคนได้อ่านพระราชบัญญัติของท่านในธรรมศาลาทุกวันสะบาโต"
Aoa	15	23	ฉะนั้น อัครสาวกและผู้ปกครองทั้งหลายกับทุกคนในคริสตจักร เห็นชอบที่จะเลือกบางคนในพวกเขาให้ไปยังเมืองอันโทอิก ด้วยกันกับเปา
Aoa	15	24	โลและบารนาบัส คือ ยูดาส ผู้ที่มีชื่ออีกว่า บารซิมบาส และติลลัส ทั้งสองคนนี้เป็นคนสำคัญในพวกพี่น้อง
Aoa	15	25	เขาได้เขียนจดหมายมอบให้ท่านถือไปว่า "อัครสาวกและผู้ปกครองและพวกพี่น้องของท่าน คำนับมายังท่าน ผู้เป็นพวกพี่น้องซึ่งเป็นคนต่าง
Aoa	15	26	ชาติ ซึ่งอยู่ในเมืองอันโทอิก แคว้นซีเรีย และแคว้นซีลิเซียทราบ
Aoa	15	27	ด้วยพวกข้าพเจ้า ได้ยินว่า มีบางคนในพวกข้าพเจ้า ได้พูดให้ท่านทั้งหลายเกิดความไม่สบายใจ และทำให้ใจของท่านปั่นป่วนไป ด้วยสอนว่า
Aoa	15	28	'ท่านต้องเข้าสหนัดและประพฤติตามพระราชบัญญัติ' แม้ว่าเรามีได้รับคำสั่งจากพวกข้าพเจ้า
Aoa	15	29	พวกข้าพเจ้าจึงพร้อมใจกันเห็นชอบที่จะเลือกคน และใช้ขามายังท่านทั้งหลายพร้อมกับบารนาบัสและเปาโล ผู้เป็นที่รักของเรา
Aoa	15	30	และเป็นผู้อัครทูตของตน เพื่อพระนามของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Aoa	15	31	เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายจึงใช้ยูดาสกับติลลัสเป็นผู้ซึ่งจะเล่าข้อความนี้แก่ท่านทั้งหลายด้วยปากของตนเอง
Aoa	15	32	เพราะว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์และข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็นชอบที่จะไม่วางภาระบนท่านทั้งหลาย เว้นไว้แต่สิ่งเหล่านั้นที่จำเป็น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	15	29	คือว่าให้ท่านทั้งหลายงดการรับประทานสิ่งของซึ่งเขาได้บูชาแก่รูปเคารพ และการรับประทานเลือด และการรับประทานเนื้อสัตว์ซึ่งถูกรัดคอ
ตาย และการล่วงประเวณี ถ้าท่านทั้งหลายงดการเหล่านี้ก็จะเป็นการดี ขอให้ยอเป็นสุขเถิด"			
Aoa	15	30	เมื่อลาจากกันแล้ว ท่านเหล่านั้นก็ไปยังเมืองอันทิโอก และเมื่อได้เรียกคนทั้งปวงประชุมกันแล้ว จึงมอบจดหมายฉบับนั้นให้
Aoa	15	31	ครั้นอ่านแล้วต่างก็มีความชื่นชมยินดีในคำหนั้นใจนั้น
Aoa	15	32	ฝ่ายยูดาสกับซิลาสเป็นผู้พยากรณ์ด้วย จึงได้กล่าวหนุนใจพวกพี่น้องหลายประการให้ม่กำลังขึ้น
Aoa	15	33	ครั้นพักอยู่ที่นั่นหน้อยหนึ่งแล้ว ก็ลาจากพวกพี่น้องไปตั้งอัครสาวกโดยสันติภาพ
Aoa	15	34	ฝ่ายซิลาสเห็นชอบที่จะอยู่ต่อไปที่นั่น
Aoa	15	35	แต่เปาโลกับบารนาบัสยังอยู่ต่อไปในเมืองอันทิโอก สั่งสอนประกาศพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยกันกับคนอื่นอีกหลายคน
Aoa	15	36	ครั้นล่วงไปได้หลายวัน เปาโลจึงพูดกับบารนาบัสว่า "ให้เรากลับไปเยี่ยมพวกพี่น้องในทกเมือง ที่เราได้ประกาศพระวจนะขององค์พระผู้
เป็นเจ้าของไว้ ดูว่าเขาเป็นอย่างไรกันบ้าง"			
Aoa	15	37	ฝ่ายบารนาบัสได้ตั้งใจว่าจะพายห่นผู้มีอิกชื่อหนึ่งว่ามารโก ไปด้วย
Aoa	15	38	แต่เปาโลไม่เห็นควรที่จะพายห่น ไปด้วย เพราะครั้งก่อนยอห์น ได้ละท่านทั้งสองเสียที่แคว้นปีมฟีเลีย และมีได้ไปทำการด้วยกัน
Aoa	15	39	แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันจนต้องแยกกัน บารนาบัสจึงพามารโกลงเรือไปยังเกาะไซปรัส
Aoa	15	40	แต่เปาโลได้เลือกซิลาส และเมื่อพวกพี่น้องได้ฝากท่านทั้งสองไว้ในพระคณของพระเจ้าแล้วท่านก็ไป
Aoa	15	41	ท่านจึงไปตลอดแคว้นซีเรียกับแคว้นซีลิเซียหนุนใจคริสตจักรให้แข็งแรงขึ้น
Aoa	16	1	แล้วเปาโลไปยังเมืองเคอร์นีกับเมืองลิสตรา และดูเถิด ที่นั่นมีสาวกคนหนึ่งชื่อทิโมธี เป็นบุตรชายของหญิงชาติยิวคนหนึ่งที่เขาได้
เป็นชาติกรีก			
Aoa	16	2	ทิโมธีมีชื่อเสียงดีในหมู่พวกพี่น้องที่อยู่ในเมืองลิสตรา และเมืองอีโคเนียม
Aoa	16	3	เปาโลจะใคร่พาทิโมธี ไปด้วยกัน จึงให้ข้าสหนัดเพราะเห็นแก่พวกยิวที่อยู่ในเมืองนั้นๆ เพราะคนเหล่านั้นทุกคนรู้ว่าบิดาของเขาเป็นชาติกรีก
Aoa	16	4	เมื่อท่านเหล่านั้นได้เที่ยวไปตามเมืองต่างๆก็ได้ส่งหนังสือขอตกลงของอัครสาวก และผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็มมอบให้คนทั้งหลายทุกเมือง
เพื่อให้ประพฤติตาม			
Aoa	16	5	คริสตจักรทั้งปวงจึงเข้มแข็งในความเชื่อ และคริสตศมาชิกได้ทวีขึ้นทุกววัน
Aoa	16	6	ครั้นท่านเหล่านั้นไปทั่วแวนแคว้นฟรีเจียกับกาลาเทียแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ห้ามมิให้กล่าวพระวจนะในแคว้นเอเชีย
Aoa	16	7	เมื่อไปยังแคว้นมิเซียแล้ว ก็พยามจะไปยังแวนแคว้นบิธีเนีย แต่พระวิญญาณไม่ทรงโปรดให้ไป
Aoa	16	8	แล้วท่านเหล่านั้นได้เดินทางผ่านแคว้นมิเซียลงมายังเมืองโตรอัส
Aoa	16	9	ในเวลากลางคืนเปาโลได้ฝันเห็นผู้ชายชาวมาซิโดเนียคนหนึ่งยืนอ้อนวอนว่า "ขอโปรดมาช่วยพวกข้าพเจ้าในแคว้นมาซิโดเนียเถิด"
Aoa	16	10	ครั้นท่านเห็นนิมิตนั้นแล้ว เราจึงหาโอกาสทันทีที่จะ ไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ด้วยเห็นเห็นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกเราให้ไปประกาศ
ข่าวประเสริฐแก่ชาวแคว้นนั้น			
Aoa	16	11	เหตุฉะนั้น เมื่อออกจากเมืองโตรอัสแล้ว ก็ตรงไปยังเกาะสะลาโมรัสเซียและรุ่งขึ้นก็ถึงเมืองเนอาปรี
Aoa	16	12	เมื่อออกจากที่นั่นแล้ว ก็ไปยังเมืองฟีลิปปีซึ่งเป็นเมืองเอกในเขตแคว้นมาซิโดเนีย และเป็นเมืองขึ้น เราจึงพักอยู่ในเมืองนั้นหลายวัน
Aoa	16	13	ในวันสะบาโตเราได้ออกจากเมืองไปยังฝั่งแม่น้ำ เข้าใจว่ามีที่สำหรับอธิษฐาน จึงได้นั่งสนทนากับพวกผู้หญิงที่ประชุมกันที่นั่น
Aoa	16	14	มีหญิงคนหนึ่งชื่อลิเดียมาจากเมืองธิยาทราเป็นคนขายผ้าสีม่วง เป็นผู้มัสการพระเจ้า หญิงนั้นได้ฟังเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดใจ
ของเธอให้สนใจในถ้อยคำซึ่งเปาโลได้กล่าว			
Aoa	16	15	เมื่อหญิงคนนั้นกับทั้งครอบครัวของเธอได้รับบัพติศมาแล้วจึงอ้อนวอนเราว่า "ถ้าท่านเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
เชิญเข้ามาพักอาศัยในบ้านของข้าพเจ้าเถิด"			
Aoa	16	16	ต่อมาเมื่อเรากำลังออกไปยังที่สำหรับอธิษฐาน มีหญิงสาวคนหนึ่งที่มีผีหมอดูเข้า ได้มาพบกับเรา เราทำการทนายให้พวกเจ้านายของเธอได้เงิน
เป็นอันมาก			
Aoa	16	17	หญิงนั้นตามเปาโลกับพวกเราไปร้องว่า "คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุด มากกล่าวประกาศทางรอดแก่เราทั้งหลาย"
Aoa	16	18	เขาทำอย่างนั้นหลายวัน ฝ่ายเปาโลเห็นทุกข์มาก หันหน้าสั่งคืนว่า "เราสั่งเจ้าว่า ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าจงออกมาจากเขา" ผี
นั้นก็ออกมาในเวลาสั้น			
Aoa	16	19	ส่วนพวกนายของเขาเมื่อเห็นว่าหมดหวังที่จะ ได้เงินแล้ว เขาจึงจับเปาโลและซิลาสลากมาถึงพวกเจ้าหน้าที่ซึ่งที่ว่าการเมือง
Aoa	16	20	เมื่อนำมาถึงเจ้าเมืองแล้วจึงกล่าวว่ "คนเหล่านี้เป็นพวกยิว ก่อการวุ่นวายมากในเมืองของเรา
Aoa	16	21	และสั่งสอนธรรมเนียม ซึ่งเราชาวโรมตามกฎหมายไม่ควรจะรับหรือถือเลย"
Aoa	16	22	ประชาชนก็ได้ชื้อกันขึ้นต่อสู่เปาโลและซิลาส เจ้าเมืองได้กระซอกเสื่อของท่านทั้งสองออก แล้วสั่งให้โดยด้วยไม้เรียว
Aoa	16	23	ครั้นโดยหลายทีแล้วจึงให้จำไว้ในคุก และกำชับนายคุกให้รักษาไว้ให้มั่นคง
Aoa	16	24	นายคุกเมื่อรับคำสั่งอย่างนั้นแล้วจึงพาเปาโลกับซิลาสไปจำไว้ในห้องขึ้นใน เอาเท้าใส่โซ่ไว้แน่นหนา
Aoa	16	25	ประมาณเที่ยงคืนเปาโลกับซิลาสก็อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า นักโทษทั้งหลายก็ฟังอยู่
Aoa	16	26	ในทันใดนั้นเกิดแผ่นดินไหวใหญ่จนรากคูกสะท้อนสะท้อน และประตูคุกเปิดหมดทุกบาน เครื่องจำอังกก็หลุดจากเขาสิ้นทุกคนทันที
Aoa	16	27	ฝ่ายนายคุกตื่นขึ้นเห็นประตูคุกเปิดอยู่ คาดว่านักโทษทั้งหลายหนีไปหมดแล้ว จึงชักดาบออกมาหมายว่าจะฆ่าตัวเสีย
Aoa	16	28	แต่เปาโลได้ร้องเสียงดังว่า "อย่าทำร้ายตัวเองเลย เราทั้งหลายอยู่พร้อมด้วยกันทุกคน"
Aoa	16	29	นายคุกจึงสั่งให้จุดไฟมา แล้ววิ่งเข้าไปตัวสั่นกราบลงที่เท้าของเปาโลกับซิลาส
Aoa	16	30	และพาท่านทั้งสองออกมาแล้วว่า "ท่านเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้"
Aoa	16	31	เปาโลกับซิลาสจึงกล่าวว่า "จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย"
Aoa	16	32	ท่านทั้งสองจึงกล่าวสั่งสอนพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้นายคุก และคนทั้งปวงที่อยู่ในบ้านของเขาฟัง
Aoa	16	33	ในกลางคืนข้าโมเองเดียวกันนั้นเอง นายคุกจึงพาเปาโลกับซิลาสไปล้างแผลที่ถูกเข็ญ และในขณะนั้นนายคุกก็ได้รับบัพติศมาพร้อมทั้งครัว
เรือนของเขา			
Aoa	16	34	แล้วได้พาท่านทั้งสองเข้าไปในบ้านของเขา จัดโต๊ะเลี้ยงท่านแสดงความยินดีอย่างยิ่ง เพราะได้เชื่อถือพระเจ้าพร้อมกับทั้งครอบครัวแล้ว
Aoa	16	35	ครั้นเวลาเช้าเจ้าเมืองจึงใช้พวกนักการไป สั่งว่า "จงปล่อยคนทั้งสองนั้นเสีย"
Aoa	16	36	นายคุกจึงบอกเปาโลว่า "เจ้าเมืองได้ใช้คนมาบอกให้ปล่อยท่านทั้งสอง จะนั้นเชิญท่านออกไปตามสบายเถิด"
Aoa	16	37	แต่เปาโลกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "เราได้เชิญเราผู้เป็นกณสัญชาติโรมต่อหน้าคนทั้งหลายก่อน ได้ตัดสินความ และได้จำเราไว้ในคุก บัดนี้
เขาจะเลือกไล่ให้เรากออกไปเป็นการลับหรือ ทำอย่างนั้นไม่ได้ ให้เขาเองมาพาเรากออกไปเถิด"			
Aoa	16	38	พวกนักการจึงนำความไปแจ้งแก่เจ้าเมือง เมื่อเจ้าเมืองได้ยินว่าท่านทั้งสองเป็นคนสัญชาติโรมก็ตกใจกลัว
Aoa	16	39	จึงมาริวอนท่านทั้งสอง ครั้นพาออกไปแล้วจึงขอให้ออกไปเสียจากเมือง
Aoa	16	40	ท่านทั้งสองจึงออกจากคุก แล้วได้เข้าไปในบ้านของนางลิเดีย เมื่อพบพวกพี่น้องก็พูดจาหนุนใจเขาแล้วก็ลาไป
Aoa	17	1	ครั้นเปาโลกับซิลาสข้ามเมืองอิมพีเรียและเมืองอปอลโลเนียแล้ว จึงมายังเมืองเธสะโลนิกา ที่นั่นมีธรรมศาลาของพวกยิว
Aoa	17	2	เปาโลจึงเข้าไปร่วมกับพวกเขาตามอย่างเคย และท่านได้อ้างข้อความในพระคัมภีร์โต้ตอบกับเขาทั้งสามวันสะบาโต
Aoa	17	3	และไขข้อความชี้แจงให้เห็นว่าเป็นที่พระคริสต์ต้องทนทุกข์ทรมาณ แล้วทรงคืนพระชนม์และกล่าวต่อไปว่า "พระเยซูองค์นี้ที่เราระกาศ
แก่ท่านทั้งหลายคือพระคริสต์"			
Aoa	17	4	บางคนในพวกเขาก็เชื่อ และสมัครเข้าเป็นพรรคพวกกับเปาโลและซิลาส รวมทั้งชาวกรีกเป็นจำนวนมากที่เกรงกลัวพระเจ้าและสภาพสตรีที่
เป็นคนสำคัญๆก็ไม่น้อย			
Aoa	17	5	แต่พวกยิวที่ไม่เชื่อก็อิจฉา ไปคบคิดกับคนพาลตามตลาดรวบรวมกันมาเป็นอันมาก ก่อการจลาจลในบ้านเมือง เข้าบุกบ้านของยาโสน ตั้งใจ

จะพาท่านทั้งสองออกมาให้คนทั้งปวง

Aoa	17	6
Aoa	17	7
Aoa	17	8
Aoa	17	9
Aoa	17	10
Aoa	17	11

ครั้น ไม่พบจึงจุลดาภยาโสณกับพวกพี่น้องบางคน ไปหาเจ้าหน้าที่ผู้ครองเมืองร้องว่า " คนเหล่านั้นที่เป็นพวกคว่ำแผ่นดิน ได้มาที่นี่ด้วย ยาโสณรับรองเขาไว้ และบรรดาคนเหล่านี้ได้กระทำผิดคำสั่งของซีซาร์ โดยเขาสอนว่ามักษัตริย์อังก่อหนึ่งคือพระเจ้า "

เมื่อประชาชนและเจ้าหน้าที่ผู้ครองเมืองได้ยินดังนั้นก็ร้อนใจ จึงเรียกประกันตัวยาโสณกับคนอื่น ๆ แล้วก็ปล่อยไป

พอกำลังพวกพี่น้องจึงส่งเปาโลกับซิลลาส ไปยังเมืองเบโรอา ครั้นถึงแล้วท่านจึงเข้าไปในธรรมศาลาของพวกยิว ชาวเมืองนั้นสวาทว่าชาวเมืองเธสะโลนิกา ด้วยเขาได้รับพระวจนะด้วยความเต็มใจ และค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน หวังจะรู้ว่า ข้อความเหล่านี้

นั้นจะจริงดังกล่าวหรือไม่	Aoa	17	12
	Aoa	17	13

เหตุฉะนั้น มีหลายคนในพวกเขาได้เชื่อถือ กับสตรีผู้มั่งคั่งชาวกรีก ทั้งผู้ชาย ไม่น้อย แต่เมื่อพวกยิวที่อยู่ในเมืองเธสะโลนิกาทราบว่า เปาโลได้กล่าวสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าในเมืองเบโรอาเหมือนกัน เขาก็มายิงประชาชน

ที่นั่นด้วย	Aoa	17	14
	Aoa	17	15
	Aoa	17	16
	Aoa	17	17
	Aoa	17	18

ขณะนั้นพวกพี่น้องจึงส่งเปาโลออกไปตามทางที่จะไปทะเล แต่ซิลลาสกับทิโมธียังอยู่ที่นั่น คนที่ไปส่งเปาโลนั้น ได้ไปส่งท่านถึงกรุงเอเธนส์ และเมื่อได้รับคำสั่งของท่านให้บอกซิลลาสกับทิโมธีให้รีบไปหาท่านแล้วเขาก็จากไป

เมื่อเปาโลกำลังออกสิลาสกับทิโมธีอยู่ในกรุงเอเธนส์นั้น ท่านมีความเดือดร้อนว่านวายใจเพราะ ได้เห็นรูปเคารพเต็มไปทั้งเมือง เหตุฉะนั้น ท่านจึงได้ตอบในธรรมศาลากับพวกยิว และกับคนที่เกรงกลัวพระเจ้า และกับคนทั้งหลายซึ่งมาพบท่านที่ตลาดทุกวัน

เล่า" คนอื่นกล่าวว่า "	Aoa	17	19
	Aoa	17	20
	Aoa	17	21
	Aoa	17	22
	Aoa	17	23

นักปรัชญาบางคนในพวกเอปิคุเรียและในพวกสโตอิกได้มาพบท่าน บางคนกล่าวว่า " คนพูดเพื่อจ้ออย่างนี้จะใครมาพูดอะไรให้เราฟังอีกเล่า" คนอื่นกล่าวว่า " ดูเหมือนเขาเป็นคนนำพระต่างประเทศเข้ามาเผยแพร่" เพราะเปาโลได้ประกาศเรื่องพระเยซูและเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย

เขาจึงจับเปาโลพาไปยังสภาอารโอบากัสแล้วถามว่า " เราขอรู้ได้หรือไม่ว่าคำสอนอย่างใหม่ที่ท่านกล่าวนั้นเป็นอย่างไร เพราะว่าท่านนำเรื่องแปลกประหลาดมาถึงหูของเรา เหตุฉะนั้นเราอยากทราบว่ามีเรื่องเหล่านี้มีความหมายอย่างไร" (เพราะชาวเอเธนส์กับชาวต่างประเทศซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่น ไม่ได้ใช้เวลาว่างในการอื่นนอกจากจะกล่าวหรือฟังสิ่งใหม่ๆ)

ฝ่ายเปาโลจึงยืนขึ้นกลางเขาอารโอบากัสแล้วกล่าวว่า " ท่านชาวกรุงเอเธนส์ ข้าพเจ้าเห็นได้ว่าท่านทั้งหลายเป็นนักศาสนาในทุกเรื่อง เพราะว่าเมื่อข้าพเจ้าเดินตามมาสั่งแก่คนซึ่งที่ท่านนับถือมานั้น ข้าพเจ้าได้พบเห็นแท่นหนึ่งมีคำจารึกไว้ว่า `แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก' เหตุ

ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมาประกาศ และแสดงให้ท่านทั้งหลายทราบถึงพระเจ้าที่ท่านไม่รู้จักแต่ยังมีสักการอยู่	Aoa	17	24
--	-----	----	----

พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น พระองค์ทรงเป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก มิได้ทรงสถิตในปูชนียสถานซึ่งมีมนุษย์ได้กระทำไว้

การที่มีมนุษย์ปฏิบัตินมัสการพระองค์นั้นจะหมายความว่า พระเจ้าต้องประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากเขาก็หาไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจและสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวงต่างหาก	Aoa	17	25
	Aoa	17	26
	Aoa	17	27
	Aoa	17	28
	Aoa	17	29

พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น พระองค์ทรงเป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก มิได้ทรงสถิตในปูชนียสถานซึ่งมีมนุษย์ได้กระทำไว้

พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติสืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพื้นพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาอยู่ เพื่อเขาจะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า และหากเขาจะคลำหาก็คจะได้พบพระองค์ ด้วยพระองค์มีทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย ด้วยว่า `เรามีชีวิตและไหวตัวและเป็นอยู่ในพระองค์' ตามที่ทริวาคนในพวกท่าน ได้กล่าวว่า `เราทั้งหลายเป็นเชื้อสายของพระองค์' เหตุฉะนั้นเมื่อเราเป็นเชื้อสายของพระเจ้าแล้ว เราก็ไม่ควรถือว่าพระเจ้าทรงเป็นเหมือนทอง เงิน หรือหิน ซึ่งได้แกะสลักด้วยศิลปะและความคิดของมนุษย์

ในเวลาเมื่อมนุษย์ยังโอดเขลาอยู่พระเจ้าทรงมองข้ามไปเสีย แต่ด้วยวันพระองค์ได้ตรัสสั่งแก่นมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่	Aoa	17	30
	Aoa	17	31

เพราะพระองค์ได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้ ในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรม โดยให้ท่านองค์นั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้เป็นผู้พิพากษา และพระองค์ได้ให้พยานหลักฐานแก่คนทั้งปวงแล้วว่า ได้ทรงโปรดให้ท่านองค์นั้นคืนพระชนม์"

ครั้นคนทั้งหลายได้ยินถึงเรื่องการซึ่งเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว บางคนก็เยาะเย้ย แต่คนอื่น ๆ ว่า " เราจะฟังท่านกล่าวเรื่องนี้อีกต่อไป" แล้วเปาโลจึงออกไปจากเขา

แต่มีชายบางคนติดตามเปาโลไปและได้เชื่อถือ ในคนเหล่านั้นมีดีโอนิสิสผู้เป็นสมาชิกสภาอารโอบากัส กับหญิงคนหนึ่งชื่อดามาริส และคนอื่น ๆ ด้วย	Aoa	18	1
	Aoa	18	2

แต่มีชายบางคนติดตามเปาโลไปและได้เชื่อถือ ในคนเหล่านั้นมีดีโอนิสิสผู้เป็นสมาชิกสภาอารโอบากัส กับหญิงคนหนึ่งชื่อดามาริส และคนอื่น ๆ ด้วย

ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้เปาโลจึงออกจากกรุงเอเธนส์ไปยังเมืองโครินธ์ ท่านได้พบยิวคนหนึ่งชื่ออากวิลลา ซึ่งเกิดในแคว้นปอนทัส แต่เพิ่งมาจากประเทศอิตาลีกับภรรยาชื่อปรัสเซียลา (เพราะเวลาดีอัสมีรับสั่งให้พวกยิวทั้งปวงออกไปจากกรุงโรม) เปาโลจึงไปหาคนทั้งสองนั้น

และเพราะเขามีอาชีพอย่างเดียวกันจึงได้อาศัยทำการอยู่กับเขา (เพราะว่าทั้งสองฝ่ายเป็นช่างทำเต็นท์ด้วยกัน)	Aoa	18	3
	Aoa	18	4
	Aoa	18	5
	Aoa	18	6

เปาโลได้ได้เถียงในธรรมศาลาททุกวันสะบาโต ได้ชักชวนทั้งพวกยิวและพวกกรีก พอสิลาสกับทิโมธีมาจากแคว้นมาซิโดเนีย เปาโลก็ได้รับการต้อนรับ และเป็นพยานแก่พวกยิวว่าพระเจ้าพระเยซูเป็นพระคริสต์ แต่เมื่อพวกเขาเหล่านั้นขัดขวางตัวเองและกล่าวคำหมิ่นประมาท เปาโลจึงได้ละเมิดเสียแล้วแก่เขาว่า " ให้เลือดของท่านทั้งหลายตกบนศีรษะของท่านเองเถิด ข้าพเจ้าก็ปราศจากเลือดนั้นแล้ว ตั้งแต่นี้ไปข้าพเจ้าจะไปหาคนต่างชาติ"

ท่านจึงออกจากที่นั่น แล้วเข้าไปในบ้านของชายคนหนึ่งชื่อยูลทัส ซึ่งเป็นผู้นมัสการพระเจ้า บ้านของเขายูติดกับธรรมศาลา ฝ่ายคริสตีสนาธธรรมศาลากับทั้งครัวเรือนของท่าน ได้เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า และชาวโครินธ์หลายคนเมื่อได้ฟังแล้วก็ได้เชื่อถือและรับบัพ

ติศมา	Aoa	18	9
	Aoa	18	10
	Aoa	18	11
	Aoa	18	12
	Aoa	18	13
	Aoa	18	14

และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับเปาโลทางนิมิตในคืนวันหนึ่งว่า " อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่างนี้เสีย เพราะว่าเราอยู่กับเจ้าและจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจต่อสู้ทำร้ายเจ้า ด้วยว่าคนของเราในนครนี้มีมาก"

เปาโลจึงยังอยู่อยู่กับเขาและสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าตลอดหนึ่งปีกับหกเดือน แต่คราวเมื่อกัลลิโอเป็นผู้สำเร็จราชการแคว้นอาคาญา พวกยิวได้ชื้อกันขึ้นต่อสู้เปาโล และพาท่านไปบัลลังก์พิพากษา ฟ้องว่า " คนนี้ชักชวนคนทั้งหลายให้นมัสการพระเจ้าตามทางที่ผิดกฎหมาย"

เมื่อเปาโลจะอำปากพูด กัลลิโอก็กล่าวแก่พวกยิวว่า " โอ พวกยิว ถ้าเป็นเรื่องความชั่วหรือเป็นเรื่องอาชญากรรม สมควรเราจะฟังท่านทั้งหลาย

แต่เมื่อเป็นการโต้แย้งกันถึงเรื่องถ้อยคำก็ขอและพระราชบัญญัติของพวกท่านแล้ว ท่านทั้งหลายจงวินิจฉัยกันเอาเองเถิด เราไม่อาจเป็นผู้พิพากษาตัดสินข้อความเหล่านั้น"	Aoa	18	15
	Aoa	18	16
	Aoa	18	17
	Aoa	18	18

แต่เมื่อเป็นการโต้แย้งกันถึงเรื่องถ้อยคำก็ขอและพระราชบัญญัติของพวกท่านแล้ว ท่านทั้งหลายจงวินิจฉัยกันเอาเองเถิด เราไม่อาจเป็นผู้พิพากษาตัดสินข้อความเหล่านั้น"

ท่านจึงไล่พวกนั้นไปจากบัลลังก์พิพากษา บรรดาชาวกรีกจึงจับโสเธนีสนายธรรมศาลา มาเขียนข้างหน้าบัลลังก์พิพากษา แต่กัลลิโอไม่เอาธุษเลย

ต่อมาเปาโลได้พักอยู่ที่นั่นอีกหลายวัน แล้วท่านจึงลาพวกพี่น้องแล้วไปยังแคว้นซีเรีย และปรัสเซียลาไปกับอากวิลลาไปด้วย เปาโลได้ไถน

ศิระะที่เมืองเคนเธเรีย เพราะท่านได้ปฏิญาณตัวไว้	Aoa	18	19
	Aoa	18	20
	Aoa	18	21

ครั้นมายังเมืองเอเฟซัส เปาโลได้ละปรัสเซียลาไปกับอากวิลลาไว้ที่นั่น แต่ท่านเองได้เข้าไปได้ถึงกับพวกยิวในธรรมศาลา เมื่อคนเหล่านั้นขอให้ท่านอยู่กับเขาต่อไป ท่านก็ไม่ยอม

แต่ได้ลาเขาไปกล่าวว่า " ข้าพเจ้าจะพยายามรักษาเขตศาลาเลี้ยงที่จะถึงในกรุงเยรูซาเล็มโดยทุกวิถีทาง แต่ถ้าเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ข้าพเจ้าจะกลับมาหาท่านทั้งหลายอีก" แล้วเปาโลได้ลงเรือแล่นออกจากเมืองเอเฟซัส

ครั้นมาถึงเมืองซีซาริยา ท่านได้ขึ้นไปค่านับคริสตจักรแล้วลงไปยังเมืองอันติโอก	Aoa	18	22
	Aoa	18	23
	Aoa	18	24
	Aoa	18	25

ครั้นมายังเมืองซีซาริยา ท่านได้ขึ้นไปค่านับคริสตจักรแล้วลงไปยังเมืองอันติโอก

ครั้นมายังอยู่ที่นั่นหน่อหนึ่ง ท่านจึงไปตลอดแคว้นกาลาเทียและฟรีเจียตามลำดับกันไปเรื่อยๆ เพื่อจะชวยชักนำพวกสาวก มียิวคนหนึ่งชื่อปอลโล เกิดในเมืองเล็กซานเดรีย เป็นคนมีไหวพริบ และชำนาญมากในทางพระคัมภีร์ ท่านมายังเมืองเอเฟซัส

ปอลโลคนนี้ได้รับการอบรมในทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า และมีใจร้อนร่นกล่าวสั่งสอนโดยละเอียดถึงเรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าท่านรู้แต่เพียงบัพติศมาของยอห์นเท่านั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	18	26	ท่านได้ตั้งต้นสั่งสอนโดยใจกล้าในธรรมศาลา แต่เมื่ออาควิลลาขับปรีศิลลาได้ฟังท่านแล้ว เขาจึงรับท่านมาสั่งสอนให้รู้ทางของพระเจ้าให้ถูก
ต้องยิ่งขึ้น			
Aoa	18	27	ครั้นอ پولโลจะใคร่ไปยังแคว้นอากายา พวกพี่น้องก็เขียนจดหมายฝากไปถึงสาวกที่นั่นให้เขารับรองท่านไว้ ครั้นท่านไปถึงแล้ว ท่านได้ช่วย
เหลือคนทั้งหลายที่ได้เชื่อโดยพระคุณนั้นอย่างมากมาย			
Aoa	18	28	เพราะท่านได้แย้งกับพวกยิวอย่างแข็งแรงต่อหน้าคนทั้งปวง และชี้แจงแก่หลักในพระคัมภีร์อ้างให้เห็นว่า พระเยซูคือพระคริสต์
Aoa	19	1	ต่อมาขณะที่อยู่เมืองโครินธ์นั้น เปาโลได้ไปตามแวนแคว้นฝ่ายเหนือ แล้วมายังเมืองเอเฟซัส และพบสาวกบางคน
Aoa	19	2	จึงถามเขาว่า "ตั้งแต่ท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า" เขาตอบเปาโลว่า "เปล่า เรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น
เรายังไม่เคยได้ยินเลย"			
Aoa	19	3	เปาโลจึงถามเขาว่า "ถ้าอย่างนั้นท่านได้รับบัพติศมาอันใดเล่า" เขาตอบว่า "บัพติศมาของยอห์น"
Aoa	19	4	เปาโลจึงว่า "ยอห์นให้รับบัพติศมาสำแดงถึงการกลับใจใหม่ก็จริง แล้วบอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังคือพระเยซู
คริสต์"			
Aoa	19	5	เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น เขาจึงรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้า
Aoa	19	6	เมื่อเปาโลได้วางมือบนเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนเขา เขาจึงพูดภาษาแปลกๆและได้พยากรณ์ด้วย
Aoa	19	7	คนเหล่านั้นมีผู้ชายประมาณสิบสองคน
Aoa	19	8	เปาโลเข้าไปกล่าวโต้แย้งในธรรมศาลาด้วยใจกล้าสามเดือน ชักชวนให้เชื่อในสิ่งที่กล่าวถึงอาณาจักรของพระเจ้า
Aoa	19	9	แต่บางคนมีใจแข็งกระด้าง ไม่เชื่อและพูดหยาบช่า เรื่องทางนั้นต่อหน้าฆมนมชน เปาโลจึงแยกไปจากเขาและพวกสาวกไปด้วย แล้วท่าน
ได้ไปโต้แย้งกันทุกวันในห้องประชุมของท่านผู้หนึ่งชื่อ ทิรินัส			
Aoa	19	10	ท่านได้กระทำอย่างนั้นสิ้นสองปี จนชาวแคว้นเอเชียทั้งพวกยิวและพวกกรีกได้ยินพระวจนะของพระเยซูเจ้า
Aoa	19	11	พระเจ้าได้ทรงกระทำการอัศจรรย์อันพิสดารด้วยมือของเปาโล
Aoa	19	12	จนเขานำเอาผ้าเช็ดหน้ากับผ้ากันเปื้อนจากตัวเปาโลไปวางที่ตัวคนป่วย ไข้ โรคนั้นก็หายและวิญญาณชั่วก็ออกจากคน
Aoa	19	13	แต่พวกยิวบางคนก็เที่ยวไปเป็นหมอผีพยายามใช้พระนามของพระเยซูเจ้าขับวิญญาณชั่วว่า "เราสั่งเจ้าโดยพระเยซูซึ่งเปาโลได้ประกาศ
นั้น"			
Aoa	19	14	พวกยิวคนหนึ่งชื่อเสวาเป็นโรหิตใหญ่มีบุตรชายเจ็ดคนซึ่งได้กระทำอย่างนั้น
Aoa	19	15	ฝ่ายวิญญาณชั่วจึงตอบเขาว่า "พระเยซู ช่างก็รู้จัก และเปาโล ช่างก็รู้จัก แต่พวกเจ้าเป็นผู้ใดเล่า"
Aoa	19	16	คนที่มิวิญญาณชั่วสิงอยู่จึงกระโดดใส่คนเหล่านั้นและเอาชนะเขา และปราบเขาลงได้ จนคนเหล่านั้นต้องหนีออกไปจากเรือนทั้งเปลือยกาย
และบาดเจ็บ			
Aoa	19	17	เรื่องนั้นได้ลือกันไปถึงหูคนทั้งปวงที่อยู่ในเมืองเอเฟซัสทั้งพวกยิวกับพวกกรีก และคนทั้งปวงก็พากันมีความเกรงกลัว และพระนามของพระ
เยซูเจ้าก็เป็นที่ยกย่องสรรเสริญ			
Aoa	19	18	มีหลายคนที่เชื่อแล้ว ได้มาสารภาพ และเล่าเรื่องการซึ่งเขาได้กระทำไปนั้น
Aoa	19	19	และหลายคนที่ใช้เวทมนตร์ได้เอาตำราของตนมาเผาเสียต่อหน้าคนทั้งปวง ตำราเหล่านั้นคิดเป็นราคาคงถึงห้าหมื่นเหรียญเงิน
Aoa	19	20	พระวจนะของพระเจ้าก็บังเกิดผลอย่างมากและมีชัย
Aoa	19	21	ครั้นสิ้นเหตุการณ์เหล่านี้แล้วเปาโลได้ตั้งใจว่า เมื่อไปทั่วแคว้นมาซิโดเนียกับแคว้นอากายาแล้วจะเลยไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และพูดว่า "เมื่อ
ข้าพเจ้าไปที่นั่นแล้ว ข้าพเจ้าจะต้อง ไปเห็นกรุงโรมด้วย"			
Aoa	19	22	ท่านจึงใช้ผู้ช่วยของท่านสองคน คือทิโมธีกับเอรัสทัสไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ฝ่ายท่านก็พักอยู่นอหนึ่งวันในแคว้นเอเชีย
Aoa	19	23	คราวนั้นเกิดการวุ่นวายมากเพราะเหตุทางนั้น
Aoa	19	24	ด้วยมีชายคนหนึ่งชื่อเดเมตรีอัส เป็นช่างเงินได้เอาเงินทำเป็นรูปพระอารเทมิสทำให้พวกช่างเงินนั้น ได้กำไรมาก
Aoa	19	25	เดเมตรีอัสจึงประชุมช่างเหล่านั้นที่ทำการคล้ายกันแล้วว่า "ท่านทั้งหลาย ท่านทราบอยู่ว่าพวกเราได้ทรัพย์สิ้นเงินทองมากเพราะทำการอันนี้
Aoa	19	26	และท่านทั้งหลาย ได้ยินและได้เห็นอยู่ว่า ไม่ใช่เฉพาะในเมืองเอเฟซัสเมืองเดียว แต่เกือบทั่วแคว้นเอเชีย เปาโลคนนี้ได้ชักชวนคนเป็นอัน
มากให้เลิกทางเก่าเสีย โดยได้กล่าวว่สิ่งที่มีมณเฑียรนั้น ไม่ใช่พระ			
Aoa	19	27	นากล่าวว่าไม่ใช่แต่อาชีพของเราจะเสียไปอย่างเดียว แต่พระวิหารของพระอารเทมิสซึ่งเป็นใหญ่จะเป็นที่หมิ่นประมาทด้วย และลงราศีกแห่ง
รูปของพระแม่เจ้านั้นซึ่งเป็นที่นับถือของบรรดาชาวแคว้นเอเชียกับลิ้นทั้งโลก จะเสื่อมลงไป"			
Aoa	19	28	ครั้นคนทั้งหลายได้ยินดังนั้น ต่างก็โกรธแค้นและร้องว่า "พระอารเทมิสของชาวเอเฟซัสเป็นใหญ่"
Aoa	19	29	แล้วก็เกิดการวุ่นวายใหญ่โตทั้งเมือง เขาจึงได้จับกายอัสกับอาร์ทิสทาร์คัสชาวมาซิโดเนียผู้เป็นเพื่อนเดินทางของเปาโล ลากวิ่งเข้าไปในโรง
มหรสพ			
Aoa	19	30	ฝ่ายเปาโลใคร่จะเข้าไปในหมู่มกด้วย แต่พวกสาวกไม่ยอมให้ท่านเข้าไป
Aoa	19	31	มีบางคนในพวกเจ้านายที่ประจำแคว้นเอเชียซึ่งเป็นสหายของเปาโล ได้ใช้คนไปวิงวอนขอเปาโลมิให้เข้าไปในโรงมหรสพ
Aoa	19	32	บางคนจึงได้ร้องว่าอย่างนี้ บางคนได้ร้องว่าอย่างนั้น เพราะว่าที่ประชุมวุ่นวายมาก และคนโดยมากไม่รู้ว่าเขาประชุมกันด้วยเรื่องอะไร
Aoa	19	33	พวกเหล่านั้นบางคนได้ตั้งอเล็กซานเดอร์ ซึ่งเป็นคนที่พวกยิวให้ออกมาข้างหน้า อเล็กซานเดอร์จึงบอกมีหมายจะกล่าวแก่แทนต่อหน้าคน
ทั้งปวง			
Aoa	19	34	แต่เมื่อคนทั้งหลายรู้ว่าท่านเป็นคนยิว เขาก็ยังสงสัยร้องพร้อมกันอยู่ประมาณสักสองชั่วโมงว่า "พระอารเทมิสของชาวเอเฟซัสเป็นใหญ่"
Aoa	19	35	ฝ่ายนายอำเภอเมื่อบังคับให้ประชาชนเงียบลงแล้วจึงกล่าวว่า " ท่านชาวเอเฟซัสทั้งปวง มิผู้ใดบ้างซึ่งไม่ทราบ ว่า ชาวเมืองเอเฟซัสนี้เป็นผู้
รักษาพระวิหารของพระแม่เจ้าอารเทมิสที่เป็นใหญ่ และเป็นผู้รักษารูปศิลปะซึ่งตกลงมาจากฟ้า			
Aoa	19	36	เมื่อชื่อนั้นกล่าวโต้แย้งไม่ได้แล้ว ท่านทั้งหลายควรจะนิ่งสงบสวดอารมณื อย่าทำอะไรวุ่นวายไป
Aoa	19	37	ท่านทั้งหลาย ได้พาดคนเหล่านี้มา ซึ่งมิใช่เป็นคนปล้นพระวิหารหรือพูดหมิ่นประมาทพระแม่เจ้าของพวกท่าน
Aoa	19	38	เหตุฉะนั้น ถ้าแม่เดเมตรีอัสกับพวกช่างที่มีอาชีพอย่างเดียวกันเป็นความกับผู้ใด วันกำหนดที่จะว่าความก็มี ผู้พิพากษาก็มิให้เขามาฟ้องกัน
เถิด			
Aoa	19	39	แต่ถ้าแม่ท่านมีข้อหาอะไรอีก ก็ให้ชำระกันในที่ประชุมตามกฎหมาย
Aoa	19	40	ด้วยว่านักกลัวว่าจะต้องถูกฟ้องว่าเป็นผู้ก่อการจลาจลวันนี้ เพราะเราทั้งหลาย ไม่อาจยกข้อใดขึ้นอ้างเป็นมูลเหตุพ้องแก่การจลาจลคราวนี้ได้"
Aoa	19	41	ครั้นกล่าวอย่างนั้นแล้วท่านจึงให้เลิกชุมนุม
Aoa	20	1	ครั้นการวุ่นวายนั้นสงบแล้ว เปาโลจึงให้ไปตามพวกสาวกมากอดกันแล้วก็ลาเขาไปยังแคว้นมาซิโดเนีย
Aoa	20	2	เมื่อได้ข้ามที่นั่นไปแล้วและได้สิ้นเดือนสติเขามาก ท่านก็มายังประเทศกรีก
Aoa	20	3	พักอยู่ที่นั่นสามเดือน และเมื่อท่านจวนจะลงเรือไปยังแคว้นซีเรีย พวกยิวก็คิดร้ายต่อท่าน ท่านจึงตั้งใจกลับไปทางแคว้นมาซิโดเนีย
Aoa	20	4	คนที่ไปยังแคว้นเอเชียกับเปาโลคือโสปาเทอร์ชาวเมืองเบโรอา อาร์ิสทาร์คัสกับสแตคนดัสชาวเมืองเธสะโลนิกา กายอัสชาวเมืองเดอริบี และทิ
โมธี ทีกัสกับโตรที่มัสชาวแคว้นเอเชีย			
Aoa	20	5	แต่คนเหล่านั้นได้เดินทางล่วงหน้าไปคอยพวกเรายอยู่ที่เมืองโตรัสก่อน
Aoa	20	6	ครั้นวันเทศกาลขนมปังไร้เชื้อล่วงไปแล้ว เราทั้งหลายจึงลงเรือออกจากเมืองฟิลิปปี และต่อมาห้าวันก็มาถึงพวกที่นั่นที่เมืองโตรัส และยับยั้ง
อยู่ที่นั่นเจ็ดวัน			
Aoa	20	7	ในวันต้นสัปดาห์เมื่อพวกสาวกประชุมกันทำพิธีหักขนมปัง เปาโลก็กล่าวสั่งสอนเขา เพราะว่าวันรุ่งขึ้นจะลาไปจากเขาแล้ว ท่านได้กล่าวยึด
ยาวไปจนเที่ยงคืน			
Aoa	20	8	มีตะเกียงหลายดวงในห้องขึ้นบนที่เขาประชุมกันนั้น
Aoa	20	9	ชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อทิทัสนั่งอยู่ที่หน้าต่างง่วนนอนเต็มที่ และเมื่อเปาโลสั่งสอนช้านานไปอีก คนนั้นก็เืองพลัดตกจากหน้าต่างชั้นที่สาม เมื่อ
ยกขึ้นก็เห็นว่าตายเสียแล้ว			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	20	10	ฝ่ายเปาโลจึงจะไป กับตัวออกผู้หนึ่งไว้แล้วว่า "อย่าตกใจเลย ด้วยว่าชีวิตยังอยู่ในตัวเขา"
Aoa	20	11	ครั้นเปาโลขึ้นไปห้องชั้นบนหักขนมปังและรับประทานแล้ว ก็สันทนต่อไปอีกช้านานจนสว่าง ท่านก็ลาเขาไป
Aoa	20	12	คนทั้งหลายจึงพากันหนุ่มผู้ซึ่งเป็นอยู่ไป และก็ปลื้มใจยินดีไม่น้อยเลย
Aoa	20	13	ฝ่ายพวกเขาทั้งหลายก็วิ่งไปยังเมืองอัสโสทคอน ตั้งใจว่าจะรับเปาโลที่นั่น ด้วยท่านสัญญาว่าจะไปทางบก
Aoa	20	14	ครั้นท่านพบกับเราที่เมืองอัสโสท เราก็อรับท่าน แล้วมาอยู่เมืองมีทิลนั
Aoa	20	15	ครั้นเล่นเรือออกจากที่นั่น ได้วันหนึ่งก็มาถึงที่ตรงข้ามเกาะคีโอส วันที่สองก็มาถึงเกาะสามอส และหยุดพักที่โทรกลีสม และอีกวันหนึ่งก็มาถึงเมืองมีเลทัส
Aoa	20	16	ด้วยว่าเปาโลได้ตั้งใจว่า จะเล่นเรือเมืองเอเฟซัสไป เพื่อจะไม่ต้องค้างอยู่ในแคว้นเอเชีย เพราะท่านรีบให้ถึงกรุงเยรูซาเล็ม ถ้าเป็นไปได้ให้ทันวันเทศกาลเพ็นเทคอสเต
Aoa	20	17	เปาโลจึงใช้คนจากเมืองมีเลทัสไปยังเมืองเอเฟซัส ให้เชิญพวกผู้ปกครองในคริสตจักรนั้นมา
Aoa	20	18	ครั้นเขาทั้งหลายมาถึงเปาโลแล้ว เปาโลจึงกล่าวแก่เขาว่า "ท่านทั้งหลายยอมทราบอยู่อย่างว่า ข้าพเจ้าได้ประพฤติต่อท่านอย่างไรทุกเวลา ตั้งแต่วันแรกที่ข้าพเจ้าเข้ามาในแคว้นเอเชีย
Aoa	20	19	ข้าพเจ้าได้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความถ่อมใจ ด้วยน้ำตาไหลเป็นอันมาก และด้วยการถูกทดลอง ซึ่งมาถึงข้าพเจ้าเพราะพวกยิวคิดร้ายต่อข้าพเจ้า
Aoa	20	20	และสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นคุณประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามิได้ปิดซ่อนไว้ แต่ได้ชี้แจงให้ท่านเห็นกับ ได้สั่งสอนท่านต่อหน้าคนทั้งปวง และตามบ้านเรือน
Aoa	20	21	ทั้งเป็นพยานแก่พวกยิวและพวกกรีก ถึงเรื่องการกลับใจใหม่เฉพาะพระเจ้า และความเชื่อในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Aoa	20	22	ดูเถิด บัดนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานในททุกบ้านทุกเมืองว่า เครื่องจำจงและความยากลำบากคอยท่าข้าพเจ้าอยู่นั้น
Aoa	20	23	เว้นไว้แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานในททุกบ้านทุกเมืองว่า เครื่องจำจงและความยากลำบากคอยท่าข้าพเจ้าอยู่นั้น
Aoa	20	24	แต่สิ่งเหล่านี้มิได้เปลี่ยนแปลงข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้ามิได้ถือว่าชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐแก่ข้าพเจ้า แต่ในชีวิตของข้าพเจ้าขอทำหน้าที่ให้สำเร็จด้วยความปีติยินดี และการการปรนนิบัติที่ได้รับมอบหมายจากพระเยซูเจ้า คือที่จะเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐแห่งพระคุณของพระเจ้านั้น
Aoa	20	25	ดูเถิด ข้าพเจ้าเที่ยวปราศจากอาณัติการของพระเจ้านั้นในหมู่พวกท่าน บัดนี้ ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านทั้งหลายจะไม่เห็นหน้าข้าพเจ้าอีก
Aoa	20	26	เหตุฉะนั้น วันนี้อย่าข้ายืนต่อท่านทั้งหลายว่า ข้าพเจ้าหมดราคาค่าจากโลหิตของทุกคน
Aoa	20	27	เพราะว่า ข้าพเจ้ามิได้ย่อท้อในการกล่าวเรื่องพระคำของพระเจ้าทั้งสิ้น ให้ท่านทั้งหลายฟัง
Aoa	20	28	เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวไว้ให้ดี และจงรักษาผู้แกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะ ได้บำรุงเลี้ยงคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงได้ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง
Aoa	20	29	ข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า เมื่อข้าพเจ้าไปแล้ว จะมีสนับป้านร้ายเข้ามาในหมู่พวกท่าน และจะไม่ละเว้นผู้แกะไว้เลย
Aoa	20	30	จะมีบางคนในหมู่พวกท่านเองขึ้นกล่าวบิดเบือนความจริง เพื่อจะชักชวนพวกสาวกให้หลงตามเขาไป
Aoa	20	31	เหตุฉะนั้นจงตื่นตัวอยู่และจำไว้ว่า ข้าพเจ้า ได้สั่งสอนเตือนสติท่านทุกคนด้วยน้ำตาไหล ทั้งกลางวันกลางคืนตลอดสามปีมิได้หยุดหย่อน
Aoa	20	32	พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าฝากท่านไว้กับพระเจ้าและกับพระคำแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งมีฤทธิ์ก่อสร้างท่านขึ้นได้ และให้ท่านมีรากด้วยกันกับบรรดาผู้ที่ทรงแยกตั้งไว้
Aoa	20	33	ข้าพเจ้ามิได้โลกเงินหรือทองหรือเสื้อผ้าของผู้ใด
Aoa	20	34	แล้วท่านทั้งหลายทราบว่ามีของข้าพเจ้าเองนี้ ได้จัดหาสิ่งที่จะเป็นสาหรับตัวข้าพเจ้ากับคนที่อยู่กับข้าพเจ้า
Aoa	20	35	ข้าพเจ้าได้วางแบบอย่างไว้ให้ท่านทุกอย่างแล้ว ให้เห็นว่าโดยทำงานเช่นนี้ควรจะช่วยคนที่มีความจำเป็น และให้ระลึกถึงพระวจนะของพระเยซูเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสว่า "การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ"
Aoa	20	36	ครั้นเปาโลกล่าวอย่างนั้นแล้ว จึงคุกเข่าลงอธิษฐานกับคนเหล่านั้น
Aoa	20	37	เขาทั้งหลายจึงร้องไห้มากมาย และกอดคอของเปาโล จบท่าน
Aoa	20	38	เขาเป็นทุกข์มากที่สุดเพราะเหตุถ้อยคำที่ท่านกล่าวไว้ว่า เขาจะไม่เห็นหน้าท่านอีก แล้วเขาก็พิลาทาท่านไปส่งที่เรือ
Aoa	21	1	ต่อมาเมื่อพวกเรากล่าวเขาเหล่านั้นแล้ว ก็แลเห็นเรือตรงไปยังเกาะไซปรัส อีกวันหนึ่งก็มาถึงเกาะโรดส์ เมื่อออกจากที่นั่นก็มาถึงเมืองปาทารา
Aoa	21	2	เราพบเรือลำหนึ่งจะไปเมืองฟีนิเซีย จึงลงเรือลำนั้นแล่นต่อไป
Aoa	21	3	ครั้นแลเห็นเกาะไซปรัสแล้ว เราก็ม่านเกาะนั้น ไปข้างขวา แล่น ไปยังแคว้นซีเรีย จอดเรือที่ท่าเมืองไทรโอะ เพราะจะเอาของบรรทุกขึ้นที่นั่น
Aoa	21	4	เมื่อไปหาพวกสาวกพบแล้ว เราจึงพักอยู่ที่นั่นเจ็ดวัน สาวกได้เตือนเปาโลโดยพระวิญญาณ มิให้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	21	5	แต่เมื่อวันเหล่านั้นล่วงไปแล้วพวกเขาทั้งหลายก็ลาไป สาวกทั้งหลายกับทั้งภรรยาและบุตร ได้ส่งพวกเขาออกจากเมือง แล้วเราทั้งหลายก็ได้คุกเข่าลงอธิษฐานที่ชายหาด
Aoa	21	6	และค่านับลาซึ่งกันและกัน พวกเขาก็ลงเรือและเขาก็กลับไปบ้านของเขา
Aoa	21	7	ครั้นพวกเราแล่นเรือมาจากเมืองไทรโอะถึงเมืองทอลเลมอัสแล้ว ก็ล้นทางทะเล เราจึงค่านับพวกพี่น้องและพักอยู่กับเขาหนึ่งวัน
Aoa	21	8	ครั้นรุ่งขึ้นพวกเราก็เป็นเพื่อนเดินทางกับเปาโลก็ลาไป และมาถึงเมืองซีซาริยา เราก็มเข้าไปในบ้านของฟิลิป ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งเป็นคนหนึ่งในการที่พวกเจ็ดคนนั้น เราก็อาศัยอยู่กับท่าน
Aoa	21	9	ฟิลิปมีบุตรสาวพรหมจารีสี่คนซึ่งได้พยากรณ์
Aoa	21	10	ครั้นเราอยู่ที่นั่นหลายวันแล้ว มีผู้พยากรณ์คนหนึ่งลงมาจากแคว้นยูเดียชื่ออากาบัส
Aoa	21	11	ครั้นมาถึงเราเขาก็เอาเครื่องคาดเอวของเปาโลผูกมือและเท้าของตนกล่าวว่า "พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสตั้งนี้ว่า "พวกยิวในกรุงเยรูซาเล็มจะผูกมัดคนที่เป่าเครื่องคาดเอวนี้ และจะมอบเขาไว้ในมือของคนต่างชาติ"
Aoa	21	12	ครั้นเราได้ยินดังนั้น เราก็บอกแก่ท่านทั้งหลายที่อยู่ที่นั่น จึงอ้อนวอนเปาโลมิให้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	21	13	ฝ่ายเปาโลตอบว่า "เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงร้องไห้และทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ด้วยข้าพเจ้าเต็มใจพร้อมที่จะไปให้เขาผูกมัดไว้อย่างเดียวก็น่ามิได้ แต่เต็มใจพร้อมจะตายที่ในกรุงเยรูซาเล็มด้วยเพราะเห็นแก่พระนามของพระเยซูเจ้า"
Aoa	21	14	เมื่อท่านไม่ยอมฟังตามคำชักชวน เราก้หยุดพูดและกล่าวว่า "ขอให้ท่านไปตามพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด"
Aoa	21	15	ภายหลังวันเหล่านั้นเราก้จัดแจงข้าวของ และขึ้น ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	21	16	สาวกบางคนที่มาจากเมืองซีซาริยาได้ไปกับเราด้วย เขานำเราไปหาคนหนึ่งชื่อแนสซัสชาวเกาะไซปรัส เป็นสาวกเก่าแก่ ให้เราก็อาศัยอยู่กับคนนั้น
Aoa	21	17	เมื่อเรามาถึงกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พวกพี่น้องก็รับรองเราไว้ด้วยความยินดี
Aoa	21	18	ครั้นรุ่งขึ้น เปาโลก็มาพบเราทั้งหลายจึงเข้าไปหาพวกผู้ปกครองก็อยู่พร้อมกันที่นั่น
Aoa	21	19	เมื่อเปาโลค่านับท่านเหล่านั้นแล้ว จึงได้กล่าวถึงเหตุการณ์ทั้งปวงตามลำดับ ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดกระทำให้ในหมู่คนต่างชาติโดยการปรนนิบัติของท่าน
Aoa	21	20	ครั้นคนทั้งหลายได้ยินจึงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า และกล่าวแก่เปาโลว่า "พี่เอ๋ย ท่านเห็นว่ามิพวกยิวสักก็พันคนที่เชื่อถือ และทุกคนยังมีใจร้อนรนในการถือพระราชบัญญัติ
Aoa	21	21	เขาทั้งหลายได้ยินถึงท่านว่า ท่านได้สั่งสอนพวกยิวทั้งปวงที่อยู่ในหมู่ชนต่างชาติให้ละทิ้งโมเสส และว่า ไม่ต้องให้บุตรของตนเข้าสุหนัตหรือประพฤติตามธรรมเนียมเก่านั้น
Aoa	21	22	เรื่องนั้นเป็นอย่างไร คนเป็นอันมากจะต้องมาประชมกัน เพราะเขาทั้งหลายจะได้ยินว่าท่านมาแล้ว
Aoa	21	23	เหตุฉะนั้นจงทำอย่างนี้ตามที่ เราจะบอกแก่ท่าน คือว่าเรามิชายสักคนที่ได้ปฏิญาณตัวไว้
Aoa	21	24	ท่านจงพาคนเหล่านั้นไปชำระตัวด้วยกันกับเขาและเสียเงินแทนเขา เพื่อเขาจะได้ไถ่บาป คนทั้งหลายจึงจะรู้ว่าความที่เขายึดถือถึงท่านนั้นเป็นความเท็จ แต่ท่านเองเป็นผู้ยึดถือและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอยู่
Aoa	21	25	แต่ฝ่ายคนต่างชาติที่เชื่อถือ เราได้เขียนจดหมายตัดสินมิให้เขาถือเช่นนั้น แต่ให้เขาทั้งหลายงดไม่รับประทานของซึ่งบูชาแก่รูปเคารพ ไม่

The Holy Bible in Thai (KJV)

รับประทานเลือด ไม่รับประทานเนื้อสัตว์ที่รัดคอตาย และไม่ล้างประเวณี"			
Aoa	21	26	เปาโลจึงพาสักคนนั้น ไป และวันรุ่งขึ้น ได้ชำระตัวด้วยกันกับเขา แล้วจึงเข้าไปในพระวิหารประกาศวันทีการชำระนั้นจะสำเร็จ จนถึงวันที่จะนำเครื่องบูชามาถวายเพื่อคนเหล่านั้นทุกคน
Aoa	21	27	ครั้นเกือบจะสิ้นเจ็ดวันแล้ว พวกยิวที่มาจากแคว้นเอเชีย เมื่อเห็นเปาโลในพระวิหารจึงยิงประธาชน แล้วจับเปาโล
Aoa	21	28	ร้องว่า "ชนชาติอิสราเอลอย่า จงช่วยกันเถิด คนนี้เป็นผู้ที่ไต่สวนคนทั้งปวงทุกตำบลให้เป็นศัตรูต่อชนชาติของเรา ต่อพระราชบัญญัติและต่อสถานที่นี้ และยิ่งกว่านั้นอีก เขาได้พาดคนชาวกรีกเข้ามาในพระวิหารด้วย จึงทำให้ที่บริสุทธิ์นี้เป็นมลทิน"
Aoa	21	29	(เพราะแต่ก่อน คนเหล่านั้นเห็นโตรที่มัสยิดของเฟซซัยกับเปาโลในเมือง เขาจึงคิดว่าเปาโลได้พาดคนนั้นเข้ามาในพระวิหาร)
Aoa	21	30	แล้วคนทั้งเมืองก็ช็อกกันขึ้น คนทั้งหลายก็วิ่งเข้าไปรวมกัน และจับเปาโลลากออกจากพระวิหาร แล้วก็ปิดประตูเสียทันที
Aoa	21	31	เมื่อเขากำลังหาของจะฆ่าเปาโล ชาวนั้นถือไปยั้งนายพันกองทัพว่า กรงยูรซาเล็มเกิดการวุ่นวายขึ้นทั้งเมือง
Aoa	21	32	ในทันใดนั้น นายพันจึงคุมพวกทหารกับพวกนายร้อยวิ่งลงไปยังคนทั้งปวง เมื่อเขาทั้งหลายเห็นนายพันกับพวกทหารมาจึงหยุดตีเปาโล
Aoa	21	33	นายพันจึงเข้าไปใกล้แล้วจับเปาโลสั่งให้อาโหลงเส้นสามไว้ แล้วถามว่า ท่านเป็นใครและได้ทำอะไรบ้าง
Aoa	21	34	บางคนในหมู่นคนเหล่านั้นร้องว่าอย่างนี้ บางคนว่าอย่างนั้น เมื่อนายพันเอาความแน่นอนอะไรไม่ได้เพราะวุ่นวายมาก จึงสั่งให้พาเปาโลเข้าไปในกรมทหาร
Aoa	21	35	ครั้นมาถึงนั้น โดแล้ว พวกทหารจึงยกเปาโลขึ้น เพราะคนทั้งปวงกำลังคอยทำร้าย
Aoa	21	36	ด้วยคนทั้งปวงเหล่านั้นตามไปร้องว่า "จงเอาเขาไปฆ่าเสีย"
Aoa	21	37	เมื่อพวกทหารจะพาเปาโลเข้าไปในกรมทหาร เปาโลจึงกล่าวแก่นายพันว่า "ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านสักหน่อยได้หรือ" นายพันจึงถามว่า "เจ้าพูดภาษากรีกเป็นหรือ"
Aoa	21	38	เจ้าเป็นชาวอียิปต์ซึ่งได้ก่อการกบฏแต่ก่อน และพาพวกมือมีดสี่พันคนเข้าไปในถิ่นทุรกันดารมิไซหรือ"
Aoa	21	39	แต่เปาโลตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนอียิวซึ่งเกิดในเมืองทาร์ซัสแคว้นซีลีเซีย ไม่ใช่พลเมืองของเมืองยอมา ข้าพเจ้าขอท่านอนุญาตให้พูดกับคนทั้งปวงสักหน่อย"
Aoa	21	40	ครั้นนายพันอนุญาตแล้ว เปาโลจึงยืนอยู่ที่นั้น โดโบกมือให้คนทั้งปวง เมื่อคนทั้งปวงนิ่งเงียบลงแล้ว ท่านจึงกล่าวแก่เขาเป็นภาษาฮีบรูว่า
Aoa	22	1	"พี่น้องและท่านผู้อาวุโสทั้งหลาย ขอฟังคำให้การซึ่งข้าพเจ้าจะแก้คดีให้ท่านฟัง ณ บัดนี้"
Aoa	22	2	(ครั้นเขาทั้งหลายได้ยินท่านพูดภาษาฮีบรู เขาก็ยิ่งเงียบลงกว่าก่อน เปาโลจึงกล่าวว่)
Aoa	22	3	"ที่จริงข้าพเจ้าเป็นยิว เกิดในเมืองทาร์ซัสแคว้นซีลีเซีย แต่ได้เติบโตขึ้นในเมืองนี้ และได้เล่าเรียนกับท่านอาจารย์กามาเลียล ตามพระราชบัญญัติของบรรพบุรุษของเราโดยถือวันทุกประการ จึงมีใจร้อนรนในการปรนนิบัติพระเจ้า เหมือนอย่างท่านทั้งหลายในทุกวันนี้
Aoa	22	4	ข้าพเจ้าได้ชมแหงคนทั้งหลายที่ถือในทางนั้นจนถึงตาย และได้ผูกมัดเขาจำไว้ในคุกทั้งชายและหญิง
Aoa	22	5	ตามที่หม่าปรีหัดกับสภาอาจเป็นพยานให้ข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้าได้ถือหนังสือจากท่านผู้นั้น ไปยังพวกพี่น้อง และได้เดินทางไปเมืองดามัสกัส เพื่อจับมัดคนทั้งหลายพามายังกรุงเยรูซาเล็มให้ทำโทษเสีย
Aoa	22	6	ต่อมาเมื่อข้าพเจ้ากำลังเดินทางไปใกล้จะถึงเมืองดามัสกัส ประมาณเวลาเที่ยง ในทันใดนั้นมิแสงสว่างกล้ำมาจากฟ้าล้อมข้าพเจ้าไว้
Aoa	22	7	ข้าพเจ้าจึงล้มลงที่ดินและได้ยินพระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้าว่า `เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าชมแหงเราทำไม'
Aoa	22	8	ข้าพเจ้าจึงทูลตอบว่า `พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้นใด' พระองค์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า `เราคือเยซูชวานาซาเรีซึ่งเจ้าชมแหงนั้น'
Aoa	22	9	ฝ่ายคนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้าได้เห็นแสงสว่างนั้นและตกใจกลัว แต่พระสุรเสียงที่ตรัสกับข้าพเจ้านั้นเขาหาได้ยินไม่
Aoa	22	10	ข้าพเจ้าจึงทูลถามว่า `พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำประการใด' องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า `เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมืองดามัสกัส และที่นั่นเขาจะบอกเจ้าให้รู้ถึงการทูลซึ่งได้กำหนดไว้ให้เจ้าทำนั้น'
Aoa	22	11	เมื่อข้าพเจ้าเห็นอะไรไม่ได้เนื่องจากพระรัศมีอันแรงกล้านั้น คนที่มาด้วยกันกับข้าพเจ้าก็จึงพาข้าพเจ้าเข้าไปในเมืองดามัสกัส
Aoa	22	12	มีคนหนึ่งชื่ออานาเนีย เป็นคนมีศรัทธามากตามพระราชบัญญัติ และมีชื่อเสียงดีท่ามกลางพวกยิวทั้งปวงที่อยู่ที่นี่
Aoa	22	13	ได้มาหาข้าพเจ้าและยืนอยู่ใกล้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า `พี่เขาโลเอ๋ย จงเห็นได้อีกเถิด' ข้าพเจ้าจึงเห็นท่านได้ในเวลานั้น
Aoa	22	14	ท่านจึงกล่าวว่ `พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราได้ทรงเลือกท่านไว้ ประสงค์จะให้ท่านรู้จักน้พระทัยของพระองค์ ให้ท่านเห็นพระองค์ผู้ชอบธรรมและให้ได้ยินพระสุรเสียงจากพระ โยชูวของพระองค์
Aoa	22	15	เพราะว่าท่านจะเป็นพยานฝ่ายพระองค์ให้คนทั้งปวงทราบถึงเหตุการณ์ซึ่งท่านเห็นและได้ยินนั้น
Aoa	22	16	เดี๋ยวนี้ท่านจะรอช้อยทำอะไร จงลุกขึ้นรับบัพติศมา ด้วยออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ลบล้างความผิดบาปของท่านเสีย'
Aoa	22	17	ต่อมาเมื่อข้าพเจ้ากลับมายังกรุงเยรูซาเล็มและกำลังอธิษฐานอยู่ในพระวิหาร ข้าพเจ้าก็เคลิ้มไป
Aoa	22	18	และได้เห็นพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `จงรีบออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มโดยเร็ว ด้วยว่าเขาจะไม่รับคำของเจ้าซึ่งอ้างพยานถึงเรา'
Aoa	22	19	ข้าพเจ้าจึงทูลว่า `พระองค์เจ้าข้า คนเหล่านั้นทราบอู่ว่า ข้าพระองค์ได้จับคนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์ ไปใส่คุกและเขียนคดีตามธรรมศาลาทุกแห่ง
Aoa	22	20	และเมื่อเขาทำให้โลหิตของสเทพนพยานผู้ยอมตายเพื่อพระองค์ตกนั้น ข้าพระองค์ได้ยืนอยู่ใกล้และเห็นชอบในการประหารเขาเสีย นั้นด้วย และข้าพระองค์เป็นคนเฝ้าเสื้อผ้าของคนที่มาสเทพนพณนั้น'
Aoa	22	21	แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `จงไปเถิด เราจะใช้ให้เจ้าไปไกล ไปหาคนต่างชาติ' "
Aoa	22	22	เขาทั้งหลายได้ฟังเปาโลกล่าวแค่นี้ แล้วก็ร้องเสียงดังว่า "เอาคนเช่นนี้ไปจากแผ่นดินโลก ไม่ควรจะให้เขามชีชีวิตอยู่"
Aoa	22	23	เมื่อเขาทั้งหลายกำลังโห่ร้องและกอดเสื้อเอาผนังขัดขึ้น ไปในอากาศ
Aoa	22	24	นายพันจึงสั่งให้พาเปาโลเข้าไปในกรมทหาร และสั่งให้ไต่สวนโดยการเขียน เพื่อจะได้รู้ว่าเขาร้องปรักปรำท่านด้วยเหตุประการใด
Aoa	22	25	ครั้นเอาเชือกหนึ่งมัดเปาโล ท่านจึงถามนายร้อยซึ่งยืนอยู่ที่นั่นว่า "การที่จะเขียนคนสัญชาติโรมก่อนพิพากษาปรับโทษนั้นถูกต้องตามกฎหมายหรือ"
Aoa	22	26	เมื่อนายร้อยได้ยินแล้วจึงไปบอกนายพันว่า "ท่านจะทำอะไรนั้น คนนั้นเป็นคนสัญชาติโรม"
Aoa	22	27	ฝ่ายนายพันจึงไปหาเปาโลถามว่า "ท่านเป็นคนสัญชาติโรมหรือ จงบอกเราเถิด" เปาโลจึงตอบว่า "ใช่แล้ว"
Aoa	22	28	นายพันจึงตอบว่า "ซึ่งเราเป็นคนสัญชาติโรมได้นั้น เราต้องเสียเงินมาก" เปาโลจึงตอบว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนสัญชาติโรมโดยกำเนิด"
Aoa	22	29	ขณะนั้นคนทั้งหลายที่จะไต่สวนเปาโลก็ได้ละท่านไปทันที และนายพันเมื่อทราบว่ เปาโลเป็นคนสัญชาติโรมก็ตกใจกลัวเพราะได้มัดท่านไว้
Aoa	22	30	ครั้นวันรุ่งขึ้นนายพันยกกรุ่แนว่พวกยิวได้กล่าวหาเปาโลด้วยเหตุใด จึงได้ถอดเครื่องจำเปาโล สั่งให้พวกปรีหัดใหญ่กับบรรดาศาษิก
สภาประชุมกัน แล้วพาเปาโลลงไปให้ยืนอยู่ต่อหน้าเขาทั้งหลาย			
Aoa	23	1	ฝ่ายเปาโลจึงเพ่งดูพวกสมาชิกสภาแล้วกล่าวว่า " ท่านพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าได้ประพุดต่อพระพักตร์พระเจ้าล้วนแต่ตามใจวินิจฉัยผิดชอบอันตจนถึงทุกวันนี้"
Aoa	23	2	อานาเนียผู้เป็นหม่าปรีหัดจึงสั่งคนที่ยืนอยู่ใกล้ให้ตบปากเปาโล
Aoa	23	3	เปาโลจึงกล่าวแก่ท่านว่า " พระเจ้าจะทรงตบเจ้า ผู้เป็นหม่าปรีหัดด้วยปูนขาว เจ้านั่งพิพากษาข้าตามพระราชบัญญัติ และยังสั่งให้เขาตบข้า
ซึ่งเป็นการผิดพระราชบัญญัติหรือ"			
Aoa	23	4	คนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่นั่นจึงถามว่า " เจ้าพูดหยาบคายต่อหม่าปรีหัดของพระเจ้าหรือ"
Aoa	23	5	เปาโลจึงตอบว่า " พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ท่านเป็นหม่าปรีหัด ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่ `อย่าพูดหยาบคายต่อผู้ปกครองชนชาติของเจ้าเลย' "
Aoa	23	6	ครั้นเปาโลเห็นว่า ผู้ที่อยู่ในพระชมสนานั้นเป็นพวกสะดูสีส่วนหนึ่งและพวกฟาริสีส่วนหนึ่ง ท่านจึงร้องขึ้นต่อหน้าทีประชุมว่า " ท่านพี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นพวกฟาริสีและเป็นบุตรชายของพวกฟาริสี ที่ข้าพเจ้าถูกพิจารณาพิพากษานี้ก็เพราะเรื่องความหวังว่ มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย"
Aoa	23	7	เมื่อท่านกล่าวอย่างนั้นแล้ว พวกฟาริสีกับพวกสะดูสีก็เกิดเถียงกันขึ้น และที่ประชุมก็แตกเป็นสองพวก
Aoa	23	8	ด้วยพวกสะดูสีถือว่า การที่เป็นขึ้นมาจากความตายนั้น ไม่มีและทุสวารค์หรือวิญญาณก็ไม่มี แต่พวกฟาริสีถือว่ามิทั้งนั้น
Aoa	23	9	แล้วก็อื้ออึงเกิดโกลาหล และพวกธรรมจารย์บางคนที่อยู่ฝ่ายพวกฟาริสีก็ลุกขึ้นเถียงว่า " เราไม่เห็นว่ท่านมีความผิดอะไร ถ้าวิญญาณก็ตี

The Holy Bible in Thai (KJV)

หรือทูตสวรรค์ก็ได้พูดกับเขา พวกเราอย่าต่อสู้กับพระเจ้าเลย"			
Aoa	23	10	เมื่อการโต้เถียงกันรุนแรงขึ้น นายพันกล่าวว่าเขาจะขี้อายจับเปาโลจึงเสีย ท่านจึงสั่งพวกทหารให้ลงไปจับเปาโลออกจากหมู่พวกนั้นพาเขาไปไว้ในกรมทหาร
Aoa	23	11	ในเวลากลางคืนวันนั้นเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยินยอมกับเปาโลตรัสว่า " เปาโลเอ๋ย เจ้าจงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเจ้าได้เป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็มฉันใด เจ้าจะต้องเป็นพยานในกรุงโรมด้วยฉันนั้น"
Aoa	23	12	ครั้นเวลารุ่งเช้าพวกยิวบางคน ได้สมทบกันปรึกษากันว่า เขาทั้งหลายจะไม่กินจะไม่ดื่มอะไรกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย
Aoa	23	13	คนที่ร่วมกันปองร้ายนั้นมีความกลัวลิบลับ
Aoa	23	14	คนเหล่านั้นจึงไปหาพวกบรูโหติท์ใหญ่กับพวกผู้ใหญ่กล่าวว่า " พวกข้าพเจ้าได้ปรึกษากันอย่างแข็งแรงแจ้งจะไม่รับประทานอาหารจนกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย
Aoa	23	15	ฉะนั้น บัดนี้ท่านทั้งหลายกับพวกสมาชิกสภาจงดุให้นายพันเข้าใจว่า พวกท่านต้องการให้พาเปาโลลงมาหาท่านทั้งหลายพรุ่งนี้ เพื่อจะได้ซักถามความให้ถ้อยคำยิ่งกว่าแต่ก่อน ฝ่ายพวกข้าพเจ้าจะได้เตรียมตัวไว้พร้อมที่จะฆ่าเปาโลเสียเมื่อยังไม่ทันจะมาถึง"
Aoa	23	16	แต่บุตรชายของน้องสาวเปาโล ได้ยื่นเรื่องซึ่งเขาคอยทำร้ายนั้น จึงเข้ามาในกรมทหารบอกแก่เปาโล
Aoa	23	17	เปาโลจึงเรียกนายร้อยคนหนึ่งมากล่าวว่า " ขอพามาหานายพันด้วย เพราะเขามิมีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ"
Aoa	23	18	เหตุฉะนั้นนายร้อยจึงรับตัวชายหนุ่มคนนั้น ไปหานายพันกล่าวว่า " เปาโลผู้ถูกขังอยู่นั้นเรียกข้าพเจ้า ขอให้พาชายหนุ่มคนนั้นมาหาท่าน เพราะเขามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบ"
Aoa	23	19	นายพันจึงจูงมือชายนั้น ไปแต่ลำพัง แล้วถามว่า " เจ้าจะแจ้งความอะไรแก่เรา"
Aoa	23	20	เขาจึงตอบว่า " พวกยิวตกลงกันจะขอท่านให้พาเปาโลลงไปยังสภาเวลาพรุ่งนี้ ทำเสมือนว่าจะไต่สวนเรื่องเขาให้ถ้อยคำยิ่งกว่าแต่ก่อน
Aoa	23	21	แต่ท่านอย่าฟังเขา เพราะว่าในพวกเขานั้นมีกว่าสี่สิบคนคอยปองร้ายต่อเปาโล และได้ปรึกษากันว่าจะไม่กินหรือดื่มอะไรจนกว่าจะได้ฆ่าเปาโลเสีย และเดี๋ยวนี้เขาพร้อมแล้ว กำลังคอยรับคำสั่งจากท่าน"
Aoa	23	22	นายพันจึงให้ชายหนุ่มนั้น ไป กำชับว่า " อย่าบอกผู้ใดให้รู้ว่า เจ้าได้แจ้งความเรื่องนี้แก่เรา"
Aoa	23	23	ฝ่ายนายพันจึงเรียกนายร้อยสองคนมาสั่งว่า " จงจัดพลทหารสองร้อยกับทหารม้าเจ็ดสิบคน และทหารหอกสองร้อย ให้พร้อมในเวลาสามทุ่ม
คืนวันนี้จะไปยังเมืองซีซาริยา			
Aoa	23	24	และจงจัดตัวให้เปาโลซี จะได้ป้องกันส่งไปยังเฟลิกส์ผู้ว่าราชการเมือง"
Aoa	23	25	แล้วนายพันจึงเขียนจดหมายมีใจความดังต่อไปนี้
Aoa	23	26	" คลาวดิอุสซีเซสเรียนเจ้าคุณเฟลิกส์ ท่านผู้ว่าราชการทราบ
Aoa	23	27	พวกยิวได้จับคนนี้ไว้และเกือบจะฆ่าเขาเสียแล้ว แต่ข้าพเจ้าพาพวกทหารไปช่วยเขาไว้ได้ ด้วยข้าพเจ้าได้เข้าใจว่าเขาเป็นคนสัญชาติโรม
Aoa	23	28	ข้าพเจ้าอยากจะทราบเหตุที่พวกยิวฟ้องเขา ข้าพเจ้าจึงพาเขาไปยังสภาของพวกยิว
Aoa	23	29	ข้าพเจ้าเห็นว่าเขาถูกฟ้องในเรื่องอันเกี่ยวกับกฎหมายของพวกยิว แต่ไม่มีข้อหาที่เขาควรจะตายหรือควรจะต้องจำไว้
Aoa	23	30	เมื่อมีคนบอกข้าพเจ้าให้ทราบว่าเขาจะมาฟ้องร้องคนนี้ ข้าพเจ้าจึงส่งเขามาหาท่านที่เดียว แล้วได้สั่งให้พวกโจทก์ไปว่าความกับเขาต่อหน้าท่าน สวีสต์"
Aoa	23	31	ดังนั้นในเวลากลางคืนพวกทหารจึงพาเปาโล ไปถึงเมืองอันทิปาตริสตามคำสั่ง
Aoa	23	32	ครั้นรุ่งเช้าเขาให้ทหารม้าไปส่งเปาโล แล้วเขาก็กลับไปยังกรมทหาร
Aoa	23	33	ครั้นทหารม้าไปถึงเมืองซีซาริยาแล้ว จึงส่งจดหมายให้แก่ผู้ว่าราชการเมืองและได้มอบเปาโลไว้ให้ท่านด้วย
Aoa	23	34	เมื่อผู้ว่าราชการเมืองได้อ่านจดหมายแล้ว จึงถามว่าเปาโลมาจากแคว้นไหน เมื่อท่านทราบว่าเป็นมาจากซีลีเซีย
Aoa	23	35	ท่านจึงกล่าวว่า " เมื่อพวกโจทก์มาพร้อมกันแล้ว เราจะฟังคำให้การของเจ้า" ท่านจึงสั่งให้คุมเปาโลไปไว้ที่ศาลปริโตรีมของเฮโรด
Aoa	24	1	ครั้นล่วงไปได้ห้าวัน อาณาเนียมหาบรูโหติท์จึงลงไปกับพวกผู้ใหญ่ และนายคนหนึ่งชื่อเทอร์ตุลลุส เขาเหล่านั้นได้ฟ้องเปาโลต่อหน้าผู้ว่าราชการเมือง
Aoa	24	2	ครั้นเรียกเปาโลเข้ามาแล้ว เทร์ตุลลุสจึงเริ่มฟ้องว่า " ท่านเจ้าคุณเฟลิกส์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายได้มีความสงบสุขยิ่งนัก เพราะท่านให้มีการปรับปรุงอันเป็นคุณประโยชน์แก่ชาตินี้โดยการคุ้มครองของท่าน
Aoa	24	3	ข้าพเจ้าทั้งหลายรับอยู่ทุกประการทุกแห่งด้วยจิตกตัญญูเป็นที่ยิ่ง
Aoa	24	4	แต่เพื่อมิให้ท่านป่วยการมากไป ข้าพเจ้าขอความกรุณาโปรดฟังข้าพเจ้าสักคนน้อยหนึ่ง
Aoa	24	5	ด้วยข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นว่า ชายคนนี้เป็นคนพยายยงพวกยิวทั้งหลายให้เกิดการวุ่นวายทั่วพิภพ และเป็นตัวการของพวกนابخาเรีนั้น
Aoa	24	6	กับอีกนัยหนึ่งเขาหมายจะทำให้พระวิหารเป็นมลทิน ข้าพเจ้าทั้งหลายจึงจับเขาไว้ และก็จะจะได้พิพากษาเขาตามกฎหมายของพวกข้าพเจ้า
Aoa	24	7	แต่นายพันลิเซียสได้มาใช้อำนาจแย่งตัวเขาไปเสียจากมือของเรา
Aoa	24	8	และสั่งให้โจทก์มาฟ้องต่อหน้าท่าน ถ้าท่านเองจะไต่ถามเขา ท่านจะทราบได้ว่า ข้อกล่าวหาของพวกข้าพเจ้าจริงหรือไม่"
Aoa	24	9	ฝ่ายพวกยิวจึงสนับสนุนคำกล่าวหาด้วยยืนยันว่าเป็นจริงอย่างนั้น
Aoa	24	10	เมื่อผู้ว่าราชการเมืองทำสำคัญให้เปาโลพูด ท่านจึงเรียนว่า " เนื่องจากที่ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเป็นผู้พิพากษาแก่ชาตินี้หลายปีแล้ว ข้าพเจ้า
ก็จะขอแก้คดีของข้าพเจ้าด้วยความเบาใจ			
Aoa	24	11	ท่านสืบทราบได้ว่า ตั้งแต่ข้าพเจ้าขึ้นไปนมัสการในกรุงเยรูซาเล็มนั้นยังไม่เกินสิบสองวัน
Aoa	24	12	เขาไม่ได้เห็นข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับผู้หนึ่งผู้ใด หรือจะประชาชนให้วุ่นวาย ไม่ว่าในพระวิหาร ในธรรมศาลาหรือในเมือง
Aoa	24	13	เหตุการณ์ทั้งปวงที่เขากำลังฟ้องข้าพเจ้านี้ เขาพิสุจน์ไม่ได้
Aoa	24	14	แต่ว่าข้าพเจ้าขอรับต่อหน้าท่านอย่างหนึ่ง คือตามทางนั้นที่เขาถือว่าเป็นลัทธินอกกรีต ข้าพเจ้าปฏิบัติพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษทั้งหลายของ
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เชื่อถือคำซึ่งมีเขียนไว้ในพระราชบัญญัติและในคัมภีร์ของคาสตาพยากรณทั้งหมด			
Aoa	24	15	ข้าพเจ้ามีความหวังใจในพระเจ้าตามซึ่งเขาเองก็มีความหวังใจด้วย คือหวังใจว่าคนทั้งปวงทั้งคนที่ชอบธรรมและคนที่ไม่ชอบธรรมจะเป็นขึ้นมาจากความตาย
Aoa	24	16	ในข้อนี้ ข้าพเจ้าอุตสาห์ประพฤติตามใจวินิจฉัยผิดชอบที่ปราศจากผิดต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์
Aoa	24	17	ครั้นล่วงมาหลายปีแล้ว ข้าพเจ้านำท่านและเครื่องบูชามายังชนชาติของข้าพเจ้า
Aoa	24	18	คราวนั้นมิพวักยิวบางคนที่มาจากแคว้นเอเชีย ได้พบข้าพเจ้าในพระวิหาร เมื่อข้าพเจ้าชำระตัวแล้ว เขามิได้พบข้าพเจ้าอยู่กับหมู่คนหรือทำวุ่นวาย
Aoa	24	19	ถ้าคนเหล่านั้นมีเรื่องอะไรที่จะฟ้องข้าพเจ้า เขาคงจะมาฟ้องต่อหน้าท่านที่นี้แล้ว
Aoa	24	20	หรือขอให้คนเหล่านั้นเองกล่าวเรื่องความผิดที่เขาเห็น เมื่อข้าพเจ้ายินยอมต่อหน้าสภา
Aoa	24	21	เว้นไว้แต่ข้อเดียวซึ่งข้าพเจ้าได้ร้องขึ้นในท่ามกลางเขาว่า `วันนี้ข้าพเจ้าถูกพิจารณาพิพากษาต่อหน้าท่านทั้งหลาย เพราะเหตุเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย' "
Aoa	24	22	เมื่อเฟลิกส์ได้ยินสิ่งเหล่านี้ ท่านก็เลื่อนการพิจารณาไว้ก่อน เพราะท่านได้รู้เรื่องของท่านนั้นก็ถ้วนแล้ว ท่านจึงกล่าวว่า " เมื่อลิเซียสนายพัน
ลงมา เราจะชำระความของเจ้า"			
Aoa	24	23	เฟลิกส์สั่งนายร้อยให้คุมตัวเปาโลไว้ แต่ลดหย่อนการกวัดขั่นบ้าง มิให้ห้ามผู้ใดที่เป็นผู้ที่รู้จักกับท่านที่จะเข้ามาปรนนิบัติหรือเยี่ยมเยียน
Aoa	24	24	เมื่อล่วงมาได้หลายวันแล้วเฟลิกส์มักับภรรยาชื่อครุติลลาผู้เป็นชาติยิว ท่านให้เรียกเปาโลมา แล้วได้ฟังเปาโลกล่าวเรื่องความเชื่อในพระคริสต์
Aoa	24	25	ขณะที่เปาโลอ้างถึงความชอบธรรม ความอดกลั้นใจทางกาม และการพิพากษาซึ่งจะมาเบื้องหน้านั้น เฟลิกส์ก็กลัวจนตัวสั่น จึงพูดว่า " คราวนี้จึงไปก่อนเถอะ เมื่อเรามีโอกาส เราจะเรียกท่านมาอีก"
Aoa	24	26	อีกนัยหนึ่งเฟลิกส์หวังใจว่า เปาโลจะให้เงินสินบนแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ปล่อยเปาโล เหตุฉะนั้นท่านจึงเรียกเปาโลมาสนทนากันบ่อยๆ
Aoa	24	27	แต่เมื่อสองปีล่วงไปแล้ว ปอร์ซิอุสเฟลท์สมาธิบดีราชการแทนเฟลิกส์ เฟลิกส์อวยจะได้รับความชอบจากพวกยิวจึงทิ้งเปาโลไว้ในคุก

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	25	1	เมื่อเพลทัสเข้ารับตำแหน่งราชการได้สามวันแล้ว จึงออกจากเมืองซีซารียาขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
Aoa	25	2	มหาปุโรหิตกับคนสำคัญๆในพวกยิวมาฟ้องเปาโลต่อท่าน และได้วิงวอนท่าน
Aoa	25	3	ขอให้ทราบข่าวโดยสั่งให้ส่งเปาโลมายังกรุงเยรูซาเล็ม ด้วยเขาคิดจะข่มขอยกท่านเสียกลางทาง
Aoa	25	4	ฝ่ายเพลทัสจึงคิดว่า เปาโลนั้นควรจะคุกขังไว้ในเมืองซีซารียา และอีกหน่อยหนึ่งท่านเองก็จะกลับไปยังเมืองนั้น
Aoa	25	5	ท่านจึงว่า " ถ้าเปาโลมีความผิดอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ผู้ใดในพวกท่านที่สามารถลงไปด้วยกับเรายื่นฟ้องเอาเถิด "
Aoa	25	6	เมื่อท่านพักอยู่ที่นั่นเกินกว่าสิบวันแล้ว ก็ได้ลงไปยังเมืองซีซารียา ครั้นรุ่งขึ้นท่านจึงนั่งบัลลังก์พิพากษา และสั่งให้พาเปาโลเข้ามา
Aoa	25	7	ครั้นเปาโลเข้ามาแล้ว พวกยิวที่ลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มก็ยืนล้อมไว้รอบ และกล่าวความออกจากรังเปาโลหลายข้อ แต่พิสูจนไม่ได้
Aoa	25	8	เปาโลจึงแก้คดีเองว่า " ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำอะไรผิดกฎหมายของพวกยิว หรือต่อพระวิหาร หรือต่อซีซาร์ "
Aoa	25	9	ฝ่ายเพลทัสอยากได้รับความชอบจากพวกยิวจึงถามเปาโลว่า " เจ้าจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มให้เราชำระความเรื่องนี้ที่นั่นหรือ "
Aoa	25	10	เปาโลตอบว่า " ข้าพเจ้าก็กำลังยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของซีซาร์อยู่แล้ว ก็สมควรจะพิพากษาข้าพเจ้าเสียที่นั่นตามที่ท่านทราบดีอยู่แล้ว "
ว่า	ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำความผิดต่อพวกยิว		
Aoa	25	11	ถ้าข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำผิด หรือได้กระทำอะไรที่ควรจะมีโทษถึงตาย ข้าพเจ้าก็ยอมตายไม่ขัดขืน แต่ถ้าเรื่องที่ข้าพเจ้าฟ้องข้าพเจ้านั้น ไม่จริงแล้ว ไม่มีผู้ใดมีอำนาจจะมอบข้าพเจ้าให้เขาได้ ข้าพเจ้าขออุทธรณ์ถึงซีซาร์ "
Aoa	25	12	ฝ่ายเพลทัสเมื่อพูดก็ไปที่ปรึกษาแล้วจึงตอบว่า " เจ้าได้ขออุทธรณ์ถึงซีซาร์แล้วหรือ เจ้าก็จะต้องไปเฝ้าซีซาร์ "
Aoa	25	13	ครั้นล่วงไปหลายวัน กษัตริย์อากริปปาก็กับพระนางเบอรินัสก็เสด็จมาเยี่ยมคานันเพลทัสยังเมืองซีซารียา
Aoa	25	14	ขณะที่ท่านดำรงอยู่ที่นั่นหลายวัน เพลทัสก็เล่าเรื่องคดีของเปาโลให้กษัตริย์ฟังว่า " มีชายคนหนึ่งซึ่งเพลทัสได้ขังทั้งไว้
Aoa	25	15	เมื่อข้าพเจ้าไปกรุงเยรูซาเล็ม พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวมาฟ้องขอให้ข้าพเจ้าตัดสินลงโทษเขา
Aoa	25	16	ข้าพเจ้าจึงตอบพวกเขาว่า ไม่ใช่ธรรมเนียมของชาวโรมที่จะมอบตัวจำเลยให้ตายก่อนที่โจทก์กับจำเลยมาพร้อมหน้ากัน และให้จำเลยมี
โอกาส	แก้คดีในข้อหา		
Aoa	25	17	ครั้นพวกเขามาถึงที่นั่นแล้ว ข้าพเจ้าจึงมิได้รอช้า ในวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าได้นั่งบัลลังก์พิพากษาและสั่งให้พาจำเลยเข้ามา
Aoa	25	18	เมื่อพวกโจทก์ยื่นขึ้น เขามิได้กล่าวหาจำเลยเหมือนที่ข้าพเจ้าคาดไว้
Aoa	25	19	เป็นแต่เพียงปัญหาเกี่ยวกับเรื่องลัทธิศาสนาของเขาเอง และด้วยเรื่องคนหนึ่งซึ่งเขายูซึ่งตายแล้ว แต่เปาโลยืนยันว่ายังเป็นอยู่
Aoa	25	20	เมื่อข้าพเจ้ายังงงวยอยู่ว่าจะพิจารณาปัญหานั้นอย่างไร จึงถามเปาโลว่า จะยอมขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มให้เราชำระความนั้นที่นั่นหรือไม่
Aoa	25	21	แต่เมื่อเปาโลได้อุทธรณ์ขอให้ขังไว้เพื่อให้ออกัสตัสตัดสิน ข้าพเจ้าจึงสั่งให้คุมขังเขาไว้จนกว่าจะส่งตัวไปถึงซีซาร์ได้ "
Aoa	25	22	อากริปปาก็จึงกล่าวแก่เพลทัสว่า " ข้าพเจ้าจะใคร่ฟังคนนั้นด้วย " เพลทัสจึงกล่าวหาว่า " พรุ่งนี้ท่านจะได้ฟังเขา "
Aoa	25	23	ครั้นวันรุ่งขึ้นอากริปปาก็กับเบอรินัสเสด็จมาพร้อมด้วยราชบริพารเป็นถึงสามห้าหมื่นมาก จึงเข้าไปประทับในห้องพิจารณาพร้อมกับนายพันและ
คนสำคัญ	ทั้งหลายในนครนั้น		
Aoa	25	24	แล้วเพลทัสจึงสั่งให้พาเปาโลเข้ามา
Aoa	25	24	เพลทัสจึงกล่าวหาว่า " ท่านกษัตริย์อากริปปา และท่านทั้งหลายที่อยู่ด้วยกันที่นั่น ท่านทั้งหลายเห็นชายคนหนึ่งที่บรรดาพวกยิวได้วิงวอนข้าพเจ้าทั้ง
ในกรุง	เยรูซาเล็มและที่นี้ด้วย		
Aoa	25	25	ว่าข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่ได้ทำผิดสิ่งใดที่ควรจะต้องตาย และเพราะเขาเองได้อุทธรณ์ถึงออกัสตัส ข้าพเจ้าตกลงใจว่าจะส่งเขาไป
Aoa	25	26	ข้าพเจ้าไม่มีรายงานอะไรแน่ชัดเรื่องคนนี้จะถวายเจ้านายของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพาเขาออกมาต่อหน้าท่านทั้งหลาย และโดย
เฉพาอย่าง	ยิ่งต่อพระพักตร์ของพระองค์		
Aoa	25	27	กษัตริย์อากริปปา หวังว่าเมื่อได้สวนแล้วข้าพเจ้าจะมีเรื่องพอที่จะถวายรายงานไปได้บ้าง
Aoa	26	1	เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า ที่จะส่งต่อจำเลยไป และมีผู้ส่งข้อหาไปด้วย ก็เป็นการเหลวไม่ได้เรื่อง "
Aoa	26	1	ฝ่ายอากริปปาก็จึงตรัสกับเปาโลว่า " เรออนุญาตให้เจ้าให้การแก้ข้อหาเองได้ " เปาโลจึงยื่นมือออกกล่าวแก้คดีว่า
Aoa	26	2	" ท่านกษัตริย์อากริปปาเจ้าข้า ข้าพพระองค์ถือว่าเป็นโอกาสดีที่ได้แก้คดีต่อพระพักตร์พระองค์วันนี้ ในเรื่องข้อคดีทั้งปวงซึ่งพวกยิวกล่าวหา
ข้าพพระองค์	นั้น		
Aoa	26	3	โดยเฉพาเพราะพระองค์มีความรู้ชำนานอยู่ในบรรดาขนบธรรมเนียมและปัญหาต่างๆของพวกยิวแล้ว เหตุฉะนั้นขอพระองค์ได้โปรดทน
ฟัง	ข้าพพระองค์		
Aoa	26	4	พวกยิวทั้งหลายก็รู้จักความเป็นอยู่ของข้าพพระองค์ตั้งแต่เป็นเด็กมาแล้ว คือตั้งแต่แรกข้าพพระองค์ได้อยู่ท่ามกลางชนชาติของข้าพพระองค์ใน
กรุง	เยรูซาเล็ม		
Aoa	26	5	เขารูจักข้าพพระองค์แต่เดิมมา ถ้าเขาจะยอมเป็นพยานก็เป็นได้ว่าข้าพพระองค์ดำรงชีวิตตามพวกที่ถือเคร่งครัดที่สุด คือเป็นพวกฟาริสี
Aoa	26	6	บัดนี้ข้าพพระองค์ต้องมายืนให้พิจารณาพิพากษา ก็เนื่องด้วยเรื่องที่มีความหวังใจในพระสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ตรัสแก่บรรดาบุรุษของพวกข้า
พระองค์	นั้น		
Aoa	26	7	พวกข้าพพระองค์สิบสองตระกูลได้ต่อสู้ประณามบิดาพระเจ้าทั้งกลางวันกลางคืน ด้วยหวังใจว่าจะบรรลุถึงความสำเร็จตามพระสัญญานั้น ข้าแต่
กษัตริย์	อากริปปา		
Aoa	26	8	เพราะความหวังใจอันนี้พวกยิวจึงฟ้องข้าพพระองค์
Aoa	26	8	เหตุไฉนท่านทั้งหลายจึงพากันถือว่า การที่พระเจ้าจะทรงให้คนตายเป็นขึ้นมาเป็นการที่เชื่อไม่ได้
Aoa	26	9	ข้าพพระองค์เคยได้คิดในใจของตนเองว่า สมควรจะทำหลายสิ่งซึ่งขัดขวางพระนามของพระเยซูชานาชาเรื่อนั้น
Aoa	26	10	สิ่งเหล่านี้ข้าพพระองค์ได้กระทำในกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อข้าพพระองค์รับอำนาจจากพวกปุโรหิตใหญ่แล้ว ข้าพพระองค์ได้ขังวิสุทธิชนหลายคนไว้
ใน	คุก		
Aoa	26	11	และครั้นเขาถูกลงโทษถึงตาย ข้าพพระองค์ก็เห็นดีด้วย
Aoa	26	11	ข้าพพระองค์ได้ทำโทษเขาบ่อยๆในธรรมศาลาทุกแห่ง และบังคับเขาให้กล่าวคำหมิ่นประมาท และเพราะข้าพพระองค์โกรธเขายิ่งนัก ข้า
พระองค์	ได้		
Aoa	26	12	ตามไปชมแห่งเมืองในต่างประเทศ
Aoa	26	12	ดังนั้นเมื่อข้าพพระองค์กำลังไปยังเมืองดามัสกัส ได้ถืออำนาจและงานที่ได้รับมอบหมายจากพวกปุโรหิตใหญ่
Aoa	26	13	ข้าแต่กษัตริย์ ในเวลาที่ข้านั้นเมื่อกำลังเดินทางไป ข้าพพระองค์ได้เห็นแสงสว่างกล้ายิ่งกว่าแสงอาทิตย์ส่องลงมาจากท้องฟ้า ล้อมรอบข้า
พระองค์	กับ		
Aoa	26	14	คนทั้งหลายคนซึ่งไปกับข้าพพระองค์
Aoa	26	14	ครั้นข้าพพระองค์กับคนทั้งหลายล้มคะมำลงที่ดิน ข้าพพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงตรัสแก่ข้าพพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า ` เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าชม
แห่ง	เรา		
Aoa	26	15	ทำไมจึงทำไม่ ซึ่งเจ้าถืบประดักถักยกนัก '
Aoa	26	15	ข้าพพระองค์ทูลถามว่า ` พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด ' พระองค์จึงตรัสว่า ` เราคือเยซูซึ่งเจ้าชมแห่ง
Aoa	26	16	แต่ว่าวงลุกขึ้นยืนเถิด ด้วยว่าเราได้ปรากฏแก่เจ้าเพื่อจะตั้งเจ้าไว้ให้เป็นผู้รับใช้และเป็นพยานถึงเหตุการณ์ซึ่งเจ้าเห็น และถึงเหตุการณ์ที่เรา
จะ	แสดง		
Aoa	26	17	ตัวเราเองแก่เจ้าในเวลาภายหลัง
Aoa	26	17	เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากชนชาตินี้และจากคนต่างชาติที่เราจะใช้เจ้าไปหา
Aoa	26	18	นั้น เพื่อจะให้เจ้าเปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากความมืดมาถึงความสว่าง และจากอำนาจของซาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับบาร
โทษ	ความ		
Aoa	26	19	ผิดบาปของเขา และให้ได้รับมรดกด้วยกันกับคนทั้งหลายซึ่งถูกแยกตั้งไว้แล้วโดยความเชื่อในเรา '
Aoa	26	19	ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพพระองค์จึงเชื่อฟังนิมิตซึ่งมาจากสวรรค์นั้น
Aoa	26	20	แต่ข้าพพระองค์ได้กล่าวสั่งสอนเขา ตั้งต้นที่เมืองดามัสกัสและในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นแคว้นยูเดีย และแก่ชาวต่างประเทศ ให้เขากลับใจใหม่
ให้	หัน		
Aoa	26	21	มาหาพระเจ้าและกระทำการซึ่งสมกับที่กลับใจใหม่แล้ว
Aoa	26	21	เพราะเหตุนี้พวกยิวจึงจับข้าพพระองค์ที่พระวิหาร และพยายามหาของที่จะฆ่าข้าพพระองค์เสีย
Aoa	26	22	เป็นเพราะพระเจ้าได้ทรงโปรดช่วยข้าพพระองค์ ข้าพพระองค์จึงมีชีวิตรอดจนถึงทุกวันนี้และเป็นพยานได้ต่อหน้าผู้ใหญ่มากมาย ข้าพพระองค์ไม่พูด
เรื่อง	อื่น		
Aoa	26	23	นอกจากเรื่องซึ่งบรรดาศาลาพยากรณ์กับโมเสสได้กล่าวไว้ว่าจะมีขึ้น
Aoa	26	23	คือว่าพระคริสตเจ้าจะต้องทนทุกข์ทรมาน และพระองค์จะทรงแสดงความสว่างแก่ชนอิสราเอลและแก่คนต่างชาติ โดยที่ทรงเป็นผู้แรกซึ่งคืน
พระ	ชน		
Aoa	26	24	นั้น "
Aoa	26	24	ครั้นเปาโลกำลังพูดแก้คดีอย่างนั้น เพลทัสจึงร้องเสียงดังว่า " เปาโลเอ๋ย เจ้ากลับไปเสียแล้ว เจ้าเรียนรู้อะไรมากจึงทำให้เจ้ากลับไป "
Aoa	26	25	แต่เปาโลกล่าวหาว่า " ท่านเพลทัสเจ้าข้า ข้าพพระองค์ไม่คลั่งเลย แต่ว่าได้พูดคำแห่งความจริงและคำที่ปกปิดชนจะพูด

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	26	26	ด้วยว่าท่านกษัตริย์ทรงทราบข้อความเหล่านี้ดีแล้ว ข้าพระองค์จึงกล่าวต่อพระพักตร์ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์เชื่อมั่นว่า ไม่มีสัก
อย่างหนึ่ง	ในบรรดาเหตุการณ์เหล่านั้นที่ได้ฟังพระเนตรของพระองค์ เพราะการเหล่านั้นมิได้กระทำกันในที่ลับ		
Aoa	26	27	ข้าแต่กษัตริย์อากริปปา พระองค์เชื่อพวกศาสนาพยากรณ์หรือ ไม่พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ทราบว่าคุณพระองค์เชื่อ "
Aoa	26	28	อากริปปาจึงตรัสกับเปาโลว่า " เราเกือบจะเป็นคริสเตียนโดยคำชักชวนของเจ้า "
Aoa	26	29	เปาโลจึงทูลว่า " จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า ข้าพระองค์มีความปรารถนายิ่งนักที่จะให้เป็นเหมือนอย่างข้าพระองค์ มิใช่พระองค์องค์เดียว แต่
คนทั้งปวงที่ฟัง	ข้าพระองค์วันนี้ด้วย เว้นเสียแต่เครื่องจ้ององนี่ "		
Aoa	26	30	และเมื่อเปาโลกล่าวสิ่งเหล่านี้แล้ว กษัตริย์ก็กับว่าราชการเมืองและพระนางเบร์นิส และคนทั้งปวงที่นั่งอยู่ด้วยกันจึงลุกขึ้น
Aoa	26	31	ครั้นออกไปแล้วจึงพากันพูดว่า " คนนี้มีไต่ทำสิ่งใดที่สมควรจะถูกลงโทษถึงตายหรือจำจองไว้ "
Aoa	26	32	ฝ่ายอากริปปาจึงตรัสกับเฟลัสว่า " ถ้าคนนี้มีไต่โทษจนถึงขั้นแล้วจะปล่อยเขาก็ได้ "
Aoa	27	1	ครั้นตั้งใจว่าพวกเขาจะต้องเล่นเรือไปยังประเทศอิตาลี เขาจึงมอบเปาโลกับนักโทษอื่นบางคนไว้กับนายร้อยคนหนึ่งชื่อเลียส เป็นนายทหาร
ในกองของออคัสตัส			
Aoa	27	2	เราทั้งหลายจึงลงเรือลำหนึ่งมาจากเมืองอัคราเมทียม ซึ่งจะออกไปยังตำบลที่อยู่ตามฝั่งแคว้นเอเชีย เรือก็ออกทะเล มีคนหนึ่งอยู่กับเราชื่ออาริ
สทาร์คัส	ชาวมาซิโดเนียซึ่งมาจากเมืองเธสโลนิกา		
Aoa	27	3	วันรุ่งขึ้น เราได้แวะที่เมืองไซดอน ฝ่ายยูเลียสมีใจเมตตาปราณีแก่เปาโล ยอมให้เปาโลไปหามิตรสหายทั้งหลายเพื่อจะได้บรรเทาใจ
Aoa	27	4	ครั้นเรือออกจากที่นั่นแล้ว จึงแล่นไปทางด้านปลดลอมของเกาะไซปรัสเพราะทวนลม
Aoa	27	5	เมื่อแล่นข้ามทะเลที่อยู่ตรงแคว้นซีลีเชียกับแคว้นบิรมฟีเลีย ก็มาถึงเมืองมิราที่อยู่บนแคว้นลิเชีย
Aoa	27	6	ที่เมืองนั้นนายร้อยได้พบเรือลำหนึ่งมาจากเมืองเล็กซานเดรียจะไปยังประเทศอิตาลี ท่านจึงให้พวกเขาลงเรือลำนั้น
Aoa	27	7	เราแล่นไปช้าๆหลายวัน และได้มาถึงเมืองคินดีสโดยยาก เมื่อแล่นทวนลมต่อไปไม่ไหว เราจึงแล่นไปทางด้านปลดลอมของเกาะครีตตรงเมือง
ลิลโมเน			
Aoa	27	8	เมื่อเรือแล่นเลียบฝั่งเกาะนั้นอย่างยากเย็น เราจึงมายังตำบลหนึ่งชื่อว่า ทางาม เมืองลาเซียอยู่ใกล้ที่นั่น
Aoa	27	9	ครั้นเสียเวลาไปมากแล้วและการที่จะเดินเรือก็มิอันตราย เพราะเทศกาลอดอาหารผ่านไปแล้ว เปาโลจึงเตือนสติเขาทั้งหลาย
Aoa	27	10	ว่า " ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าเห็นว่าซึ่งเราจะแล่นไปคราวนี้จะมีอันตรายและเสียหายมาก มิใช่แต่ของบรรพบุรุษกับเรือกำปั่นเท่านั้นแต่ชีวิตของ
เราทั้งหลายด้วย "			
Aoa	27	11	แต่นายร้อยเชื่อกับตันและเจ้าของกำปั่นมากกว่าเชื่อคำที่เปาโลกล่าวนั้น
Aoa	27	12	และเพราะว่าทางามนั้นไม่เหมาะพอที่จะจอดในฤดูหนาว คนส่วนมากจึงตกลงใจออกทะเลไปจากที่นั่น เพื่อถ้าเป็นได้จะได้ไปให้ถึงเมืองฟี
นิกัส	แล้วจะจอดอยู่ที่นั่นตลอดฤดูหนาว เมืองฟีนิกัสนั้นเป็นท่าเรือแห่งเกาะครีต หันหน้าไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือกับเฉียงใต้		
Aoa	27	13	เมื่อลมทิศใต้พัดมาเบาๆ เขาก็คิดว่าลมความปรารถนาแล้ว จึงถอนสมอแล่นเลียบฝั่งไปตามเกาะครีต
Aoa	27	14	แต่แล่นไปไม่ช้าเรือกำปั่นก็ถูกลมพายุกลัดที่เขาริเยกา ยระกะโล
Aoa	27	15	ครั้นเรือกำปั่นถูกพายุและต้านลมไม่ไหว เราจึงปล่อยไปตามลม
Aoa	27	16	เมื่อแล่นไปทางด้านปลดลอมของเกาะเล็กๆแห่งหนึ่งชื่อว่าคาลาตา เราจึงยกเรือเล็กขึ้นผูกไว้ได้แต่มีความลำบากมาก
Aoa	27	17	เมื่อยกเรือขึ้นแล้ว เราก็ก็นำเชือกผูกโอบรอบเรือกำปั่นไว้ และเพราะกลัวว่าจะเกยสันดอนทราย จึงลัดใบลงแล้วก็ปล่อยให้ไปตามกระแสลม
Aoa	27	18	ครั้นรุ่งขึ้นเราก็นอนของบรรพบุรุษทั้งเสีย เพราะถูกพายุใหญ่
Aoa	27	19	พอถึงวันที่สาม เราก็นำเครื่องใช้ในเรือกำปั่นออกเสียด้วยมือของเราเอง
Aoa	27	20	และเมื่อไม่เห็นดวงอาทิตย์หรือดวงดาวตั้งหลายวันแล้ว และยังคงพายุใหญ่อยู่ ความหวังที่เรากำลังจะรอดนั้นก็ล้มละลายไป
Aoa	27	21	ครั้นเขาได้ออดอาหารมานานแล้ว เปาโลจึงยืนอยู่ในหมู่เขากล่าวว่า " ท่านทั้งหลาย ท่านควรได้ฟังข้าพเจ้าและไม่ควรออกจากเกาะครีตเลย
จะได้พ้นจากอันตรายนี้และไม่เสียสิ่งของ			
Aoa	27	22	บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านทั้งหลายให้ทำใจดีไว้ ด้วยว่าในพวกท่านจะไม่มีใครใดเสียชีวิต จะเสียก็แต่เรือเท่านั้น
Aoa	27	23	เพราะว่า เมื่อคืนนี้เองทูตสวรรค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ปรนนิบัตินั้น ได้มายืนอยู่ใกล้ข้าพเจ้า
Aoa	27	24	ทูลนินทาว่าว่า " เปาโลเอ๋ย อย่ากลัวเลย ท่านจะต้องเข้าเฝ้าซีซาร์ ส่วนคนทั้งปวงที่อยู่ในเรือกับท่านนั้น ดูเถิด พระเจ้าจะทรงโปรดให้รอดตาย
เพราะเห็นแก่ท่าน "			
Aoa	27	25	เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงทำใจดีไว้ เพราะข้าพเจ้าเชื่อพระเจ้าว่า การณ์จะเป็นไปเหมือนอย่างที่เราองค์ได้ทรงกล่าวแก่ข้าพเจ้านั้น
Aoa	27	26	แต่ว่าเราจะต้องยกเกาะแห่งหนึ่ง "
Aoa	27	27	จนถึงคืนที่สิบสี่แล้ว เราก็ยังคงขุดไปขุดมาอยู่ในทะเลเอาเดรีย ประมาณเที่ยงคืนพวกกะลาสีก็สำคัญว่ามาถึงแผ่นดินแล้ว
Aoa	27	28	ครั้นหยั่งน้ำลึกก็วัดได้ลึกสิบแปดเมตร เมื่อไปอีกหนอยกหนึ่งก็หยั่งน้ำวัดอีกได้สามสิบแปดเมตร
Aoa	27	29	เขาก็กลัวว่าจะโดนฝั่งที่มีหิน จึงทอดสมอท้ายสี่ตัว แล้วตั้งหน้าคอยเวลารุ่งเช้า
Aoa	27	30	เมื่อพวกกะลาสีหาของจะหนีจากกำปั่นและได้หย่อนเรือเล็กลงที่ทะเลแล้วทำที่ว่าจะทอดสมอจากหัวเรือ
Aoa	27	31	เปาโลจึงกล่าวแก่นายร้อยและพวกทหารว่า " ถ้าคนเหล่านั้นไม่คงอยู่ในกำปั่น ท่านทั้งหลายจะรอดตายไม่ได้เลย "
Aoa	27	32	พวกทหารจึงตัดเชือกที่ผูกเรือเล็กให้เรือตกลงไป
Aoa	27	33	เมื่อจวนรุ่งเช้าเปาโลจึงวิงวอนคนทั้งปวงให้รับประทานอาหารและกล่าวว่า " วันนี้เป็นวันที่สิบสี่ที่ท่านทั้งหลายต้องค้างอยู่ในเรือและอด
อาหารมิได้รับประทานอะไรเลย			
Aoa	27	34	ฉะนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านทั้งหลายให้รับประทานอาหารเสียบ้าง เพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้ เพราะเส้นผมของผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านจะไม่เสีย
ไปสักเส้นเดียว "			
Aoa	27	35	ครั้นกล่าวอย่างนั้นแล้ว ท่านจึงหยิบขนมปังขอบพระเดชพระคุณพระเจ้าต่อหน้าคนทั้งปวง เมื่อหักแล้วก็เริ่มรับประทาน
Aoa	27	36	คนทั้งปวงก็มีความใจชื่นรับประทานอาหารด้วย
Aoa	27	37	เราทั้งหลายที่อยู่ในกำปั่นนั้นรวมสองร้อยเจ็ดสิบหกคน
Aoa	27	38	เมื่อรับประทานอาหารอิ่มแล้ว จึงขนข้าวสาลีในกำปั่นทิ้งเสียในทะเลเพื่อให่กำปั่นเบาขึ้น
Aoa	27	39	ครั้นสว่างแล้วเขาก็ไม่รู้ว่าแผ่นดินอะไร แต่เขาเห็นอ่าวแห่งหนึ่งที่มีหาด จึงตกลงกันว่า ถ้าเป็นไปได้จะให้เรือเข้าเกยหาดนั้น
Aoa	27	40	เขาจึงตัดสายสมอทิ้งเสียในทะเล แล้วก็แกะเชือกที่มัดหางเสือ และชักให้หัวเรือขึ้นให้กินลมแล่นตรงเข้าไปหาฝั่ง
Aoa	27	41	ครั้นมาถึงตำบลหนึ่งทีทะเลสงบซำบราบรรจบกัน กำปั่นก็เกยดิน หัวเรือติดแน่นออกไม่ได้ แต่ท้ายเรือนั้นก็แตกออกด้วยกำลังคลื่น
Aoa	27	42	พวกทหารคิดจะฆ่านักโทษทั้งหลายเสีย กลัวว่าจะมีผู้ใดว่ายน้ำหนีไปได้
Aoa	27	43	แต่นายร้อยปรารถนาจะให้เปาโลรอดตาย จึงห้ามพวกทหารมิให้ทำตามความคิดนั้น แล้วสั่งคนทั้งหลายที่ว่ายน้ำเป็นให้กระโดดน้ำว่ายน้ำไปหา
ฝั่งก่อน			
Aoa	27	44	ฝ่ายคนทั้งหลายที่เหลือนั้นก็เกาะกระดานไปบ้าง เกาะไม้กำปั่นที่หักไปบ้าง ดังนั้นเขาทั้งหลายก็ถึงฝั่งรอดตายหมดทุกคน
Aoa	28	1	ครั้นรอดพ้นภัยแล้ว พวกเขาริเยกาและเกาะนั้นชื่อมอลตา
Aoa	28	2	ฝ่ายชาวบ้านนั้นมีความกรุณาแก่พวกเราเป็นอันมาก เขาก็ไปรับรองเราทุกคนเพราะฝนตกและหนาว
Aoa	28	3	เปาโลเก็บกิ่งไม้แห้งมัดหนึ่งมาใส่ไฟ มีงูพิษตัวหนึ่งออกมาเพราะถูกความร้อนก็กัดมือของเปาโลติดอยู่
Aoa	28	4	เมื่อพวกเขาพานั้นเห็นงูติดห้อยอยู่ที่มือของเปาโล จึงพูดกันว่า " คนนี้คงเป็นผู้ฆ่าคนแน่นอน ถึงแม้ว่ารอดพ้นจากทะเลแล้ว พระผู้ทรงธรรม
ก็ยังไมยอมให้รอดตายไปได้ "			
Aoa	28	5	แต่เปาโลได้สะบัดมือให้งูตกลงไปในไฟ และหาเป็นอันตรายประการใดไม่
Aoa	28	6	ฝ่ายเขาทั้งหลายคอยดูอยู่ คิดว่าท่านจะบวมขึ้นหรือจะล้มลงตายทันที แต่ครั้นเขาคอยดูอยู่ช้านานมิได้เห็นท่านเป็นอะไร เขาจึงกลับคิดว่า
ท่านเป็นพระ			
Aoa	28	7	เจ้าแห่งเกาะนั้นชื่อปุลลิส มีไร่นาอยู่ใกล้ตำบลนั้น ท่านได้ต้อนรับเลี้ยงดูพวกเราไว้อย่างดีสามวัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Aoa	28	8	ต่อมาบิดาของปูลโลสนั้นนอนป่วยอยู่ เป็นไข้และเป็นบิด เปาโลจึงเข้าไปหาท่านอธิษฐานแล้ววางมือบนท่านรักษาให้หาย
Aoa	28	9	ครั้นทำอย่างนั้นแล้ว คนอื่นๆที่เกาะนั้นซึ่งมีโรคต่างๆก็มาหา และเขาก็หายด้วย
Aoa	28	10	เขาทั้งหลายจึงให้เกียรติพวก ราหลายประการ เมื่อ ราชะแล่นเรือไปจากที่นั่น เขาจึงนำสิ่งของที่เรากำลังคารามาใส่เรือ
Aoa	28	11	ครั้นล่วงไปสามเดือน พวกเราจึงล่นในเรือกำปั่นซึ่งมาจากเมืองอเล็กซานเดรียและค้างอยู่ที่เกาะนั้นในฤดูหนาว กำปั่นลำนั้นมีรูปลูกแฝด ชื่อ
แคลเตอร์และพลลักษ์ เป็นเครื่องหมาย			
Aoa	28	12	พวกเราแะที่เมืองไซราคัสลจอดอยู่ที่นั่นสามวัน
Aoa	28	13	เราออกจากที่นั่นอ้อมไปยังเมืองเรียมุ ครั้นรุ่งขึ้นลมทิศใต้ก็พัดมา วันที่สองจึงมาถึงเมืองโปโตโอลี
Aoa	28	14	เราพบพวกพี่น้องที่นั่น และเขาเชิญเราให้หยุดพักอาศัยอยู่กับเขาเจ็ดวัน แล้วเราจึงไปถึงกรุงโรม
Aoa	28	15	ครั้นพวกพี่น้องในกรุงโรม ได้ยินข่าวพวกเรา เขาจึงออกมาพบเราที่บ้านตลาดอัปปีอัสและที่บ้านสามร้าน เมื่อเปาโลเห็นเขาแล้ว จึงขอบพระ
เดชพระคุณพระเจ้าและมีกำลังใจดีขึ้น			
Aoa	28	16	ครั้นพวกเรามาถึงกรุงโรม นายร้อยได้มอบพวกนักโทษให้กับผู้บัญชาการของค่ายนั้น แต่เขายอมให้เปาโลอยู่คนเดียวต่างหาก ให้ทหารคน
หนึ่งคุมไว้			
Aoa	28	17	ต่อมาครั้นล่วงไปสามวันแล้ว เปาโลจึงเชิญพวกผู้ใหญ่ในพวกยิวมาประชุมกัน เมื่อมาพร้อมหน้ากันแล้วท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า " ท่านพี่น้อง
ทั้งหลาย ถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามิได้กระทำผิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่อชนชาติ หรือผิดธรรมเนียมของบรรพบุรุษ ข้าพเจ้าจึงต้องถูกมอบเป็นนักโทษมาจากกรุงเยรูซาเลม เป็นนักโทษให้อยู่ในมือของพวก			
โรม			
Aoa	28	18	ครั้นพวกนั้น ได้ไต่สวนข้าพเจ้าแล้วก็ประสงค์จะปล่อยข้าพเจ้าเสีย เพราะ ไม่มีเหตุอะไรที่ข้าพเจ้าควรจะต้องตาย
Aoa	28	19	แต่เมื่อพวกยิวพูดคัดค้าน ข้าพเจ้าจึงจำต้องอรรถจนถึงซีซาร์ แต่มิใช่ข้าพเจ้ามีอะไรจะฟ้องชนร่วมชาติของข้าพเจ้า
Aoa	28	20	เหตุฉะนั้นเพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเชิญท่านทั้งหลายมา เพื่อจะได้เห็นหน้าและพูดกับท่าน เพราะที่ข้าพเจ้าถูกล่ามโซ่นี้ก็เนื่องด้วยความหวัง
ของชนชาติอิสราเอล"			
Aoa	28	21	เขาทั้งหลายจึงตอบท่านว่า " พวกเราหาได้รับจดหมายจากแคว้นยูเดียกล่าวถึงท่าน หรือห้ามพวกพี่น้องผู้หนึ่งผู้ใดมารายงานหรือกล่าวร้าย
ถึงท่านไม่			
Aoa	28	22	แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายปรารถนาจะฟังท่านกล่าวที่ท่านคิดเห็นอย่างไร เพราะพวกข้าพเจ้าทราบมา พวกที่ถือลัทธินี้ก็ถูกตีตีจนทุกแห่ง"
Aoa	28	23	เมื่อเขาตอบวันพบกับท่าน คนเป็นอันมากก็พากันมาหาซึ่งที่อาศัยของท่าน ท่านจึงกล่าวแก่เขาตั้งแต่เช้าจนเย็น เป็นพยานถึงอาณาจักรของ
พระเจ้า และชักชวนให้เขาเชื่อถือในพระเยซู โดยใช้ข้อความจากพระราชบัญญัติของโมเสส และจากคัมภีร์ศาสดาพยากรณ์			
Aoa	28	24	คำที่ท่านกล่าวนั้นบางคนก็เชื่อ บางคนก็ไม่เชื่อ
Aoa	28	25	และเมื่อเขาไม่เห็นพ้องกันจึงลาไป เมื่อเปาโลได้กล่าวข้อความแถมว่า " พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย โดยอิสยาห์
ศาสดาพยากรณ์ถูกต้องแล้ว			
Aoa	28	26	ว่า ` จงไปหาชนชาตินี้และกล่าว ว่า พวกเจ้าจะไต่ยืนยันก็จริง แต่จะไม่เข้าใจ จะดื้อก็จริง แต่จะไม่สังเกต
Aoa	28	27	เพราะว่าจิตใจของชนชาตินี้ก็เฉื่อยชา หูก็ตึง และตาเขาก็ปิด เกรกว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และได้ยินด้วยหูของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจ
ของเขา และจะหันกลับมา และเราจะรักษาเขาให้หาย'			
Aoa	28	28	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรู้ว่า ความรอดของพระเจ้า ได้ไปถึงคนต่างชาติแล้ว และเขาจะฟังด้วย"
Aoa	28	29	เมื่อเปาโล ได้กล่าวคำเหล่านี้เสร็จแล้ว พวกยิวก็ได้จากไป และได้เถียงกันเป็นการใหญ่
Aoa	28	30	เปาโลจึงได้อาศัยอยู่ครบสองปีในบ้านที่ท่านเช่า และได้ต้อนรับคนทั้งปวงที่มาหาท่าน
Aoa	28	31	ทั้งประกาศอาณาจักรของพระเจ้า และสั่งสอนเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้าโดยใจกล้า ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดขัดขวาง
Rmn	1	1	เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเรียกให้เป็นอัครสาวก และได้ถูกแยกตั้งไว้สำหรับข่าวประเสริฐของพระเจ้า
Rmn	1	2	(คือข่าวประเสริฐที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ล่วงหน้าโดยพวกศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ในพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์)
Rmn	1	3	เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้บังเกิดในเชื้อสายของดาวิดฝ่ายเนื้อหนึ่ง
Rmn	1	4	แต่ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นบังไว้ด้วยฤทธานภาพ คือโดยการเป็นขึ้นมาจากความตายว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า
Rmn	1	5	โดยทางพระองค์นั้นพวกข้าพเจ้าได้รับพระคุณและหน้ที่เป็นอัครสาวก เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ให้ชนชาติต่างๆเชื่อฟังตามความ
เชื่อนั้น			
Rmn	1	6	รวมทั้งพวกท่านที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นคนของพระเยซูคริสต์ด้วย
Rmn	1	7	เรียน บรรดาท่านที่อยู่ในกรุงโรม ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงรักและทรงเรียกให้เป็นบริสุทธิ์ชน ขอพระคุณและสันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้าพระบิดาของเรา
ทั้งหลาย และจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับพวกท่านเถิด			
Rmn	1	8	ประการแรก ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์เหตุด้วยท่านทั้งหลาย เพราะว่าความเชื่อของพวกท่านเลื่อง
ลือไปทั่วโลก			
Rmn	1	9	เพราะพระเจ้าผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้รับใช้ด้วยชีวิตจิตใจของข้าพเจ้าในข่าวประเสริฐแห่งพระบุตรของพระองค์นั้น ทรงเป็นพยานของข้าพเจ้าว่า
เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานนั้น ข้าพเจ้าเอยถึงท่านทั้งหลายเสมอไม่ว่างวัน			
Rmn	1	10	ข้าพเจ้าทูลขอว่า ถ้าเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้วให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปเยี่ยมท่านทั้งหลาย โดยอย่างหนึ่งอย่างใดในที่สดนี้
Rmn	1	11	เพราะข้าพเจ้าปรารถนาที่จะได้พบท่านทั้งหลาย เพื่อจะได้นำของประทานฝ่ายจิตวิญญาณมาให้แก่ท่านบ้าง เพื่อเสริมกำลังท่านทั้งหลาย
Rmn	1	12	คือเพื่อข้าพเจ้าและท่านทั้งหลายจะได้หนุนใจซึ่งกันและกัน โดยความเชื่อของเราทั้งสองฝ่าย
Rmn	1	13	พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทั้งหลายทราบว่า ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้หลายครั้งแล้วว่าจะมาหาท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะได้เก็บเกี่ยวผลใน
หมู่พวกท่านด้วย เช่นเดียวกับในหมู่ชนชาติอื่นๆ (แต่จนบัดนี้ก็ยังมีเหตุขัดข้องอยู่)			
Rmn	1	14	ข้าพเจ้าเป็นหนึ่งในทั้งพวกกรีกและพวกชาวป่าด้วย เป็นหนึ่งในทั้งพวกนักปราชญ์และคนเขลาด้วย
Rmn	1	15	ฉะนั้นข้าพเจ้าก็เต็มใจพร้อมที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านทั้งหลายที่อยู่ในกรุงโรมด้วย
Rmn	1	16	ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องราวประเสริฐของพระคริสต์ เพราะว่าข่าวประเสริฐนี้เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อ
ได้รับความรอด พวกยิวก่อน และพวกกรีกด้วย			
Rmn	1	17	เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้นความชอบธรรมของพระเจ้าก็ได้แสดงออก โดยเริ่มต้นก็ความเชื่อ สดท้ายก็ความเชื่อ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า
' คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ'			
Rmn	1	18	เพราะว่า พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ต่อความอธรรมและความไม่ชอบธรรมทั้งมวลของมนุษย์ ที่เอาความไม่ชอบ
ธรรมนั้นขัดขวางความจริง			
Rmn	1	19	เหตุว่าท่านที่รู้จักพระเจ้า ได้ก็แจ้งอยู่กับใจเขาทั้งหลาย เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดสำแดงแก่เขาแล้ว
Rmn	1	20	ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระองค์นั้น คือฤทธานภาพอันนิรันดร์และเทวสภาพของพระเจ้า ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่ง
ที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย			
Rmn	1	21	เพราะถึงแม้ว่าเขาทั้งหลาย ได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือหาได้ขอบพระคุณ ไม่
แต่เขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ และจิตใจของเขาของเขาก็มืดมัวไป			
Rmn	1	22	เขาอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา เขาจึงกลายเป็นคนโงเขลาไป
Rmn	1	23	และเขาได้เอาสง่าราศีของพระเจ้าผู้เป็นอมตะ มาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตายหรือรูปนก รูปสัตว์จวบตา และรูปสัตว์เลื้อยคลาน
Rmn	1	24	เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพฤติดูลามกตามราคะตัณหาในใจของเขา ให้เขากระทำสิ่งซึ่งน่าอัปยศทางกายต่อกัน
Rmn	1	25	เพราะว่าเขาได้เอาความจริงเรื่องพระเจ้ามาแลกกับความเท็จ และได้เน้สมการและปรนนิบัติสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้แทนพระองค์ผู้ทรง
สร้าง ผู้สมจะได้รับความสรรเสริญเป็นนิตย์ เอเมน			
Rmn	1	26	เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีราคะตัณหาอันน่าอัปยศ แม้แต่พวกผู้หญิงของเขาก็เปลี่ยนจากการสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้ผิด
ธรรมชาติไป			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rmn	1	27	ฝ่ายผู้ชายก็เลิกราสัมพันธกับผู้หญิงให้ถูกตามธรรมชาติเช่นกัน และเขาร้อนด้วยไฟแห่งราคะตันทหาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน
ประกอบกิจอันชั่วช้าอย่างน่าละอาย			เขาจึงได้รับผลกรรมอันสมควรแก่ความผิดของเขา
Rmn	1	28	และเพราะเขาไม่เห็นชอบที่จะรู้จักพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีใจเลวทรามและประพฤติสิ่งที่ไม่เหมาะสม
Rmn	1	29	พวกเขาเต็มไปด้วยสรรพการอธรรม การล่วงประเวณี ความชั่วร้าย ความโลภ ความมั่งร่ำรวย เต็มไปด้วยความอิจฉาริษยา การฆ่าฟัน การวิ
บาท การล่อลวง การคิดร้าย พุดนินทา			
Rmn	1	30	สอเสียด เกลียตซึ่งพระเจ้า หยาบคาย จองหอง อวดตัว ริหาช่วยอย่างใหม่ ไม่เชื่อฟังบิดามารดา
Rmn	1	31	อปัญญา ไม่รักษาคำสัญญา ไม่มีความรักกัน ไม่ยอมคืนดีกัน ปราศจากความเมตตา
Rmn	1	32	แม้เขาจะรู้จักพิพากษาของพระเจ้าที่วางโทษที่ประพฤติเช่นนั้นสมควรจะตาย เขาก็ไม่เพียงประพฤติเท่านั้น แต่ยังเห็นดีกับคนอื่นที่
ประพฤติเช่นนั้นด้วย			
Rmn	2	1	เหตุฉะนั้น โอ มนุษย์เอ๋ย ไม่ว่าท่านจะเป็นใคร เมื่อท่านกล่าวโทษผู้อื่นนั้น ท่านไม่มีข้อแก้ตัวเลย เพราะเมื่อท่านกล่าวโทษผู้อื่น ท่านก็ได้
กล่าวโทษตัวเองด้วย เพราะว่าท่านที่กล่าวโทษเขาก็มียังประพฤติอยู่อย่างเดียวกับเขา			
Rmn	2	2	แต่เราเห็นว่าหน้าที่พระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษคนที่ประพฤติเช่นนั้นก็เป็นตามความจริง
Rmn	2	3	โอ มนุษย์เอ๋ย ท่านที่กล่าวโทษคนที่ประพฤติเช่นนั้น และท่านเองยังประพฤติเช่นเดียวกับเขา ท่านคิดหรือว่าท่านจะพ้นจากการพิพากษาลง
โทษของพระเจ้าได้			
Rmn	2	4	หรือว่าท่านประมาทพระกรุณาคุณอันอุดมและความอดกลั้นพระทัย และความอดทนของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่า พระกรุณาคุณของพระเจ้า
นั้นมุ่งที่จะชักนำท่านให้กลับใจใหม่			
Rmn	2	5	แต่เพราะท่านใจแข็งกระด้างไม่ยอมกลับใจ ท่านจึงสำสมพระพิโรธให้แก่ตัวเองในวันแห่งพระพิโรธนั้น ซึ่งพระเจ้าจะทรงสำแดงการ
พิพากษาลงโทษที่เที่ยงธรรมให้ประจักษ์			
Rmn	2	6	พระองค์จะทรงประทอนแก่ทุกคนตามควรแก่การกระทำของเขา
Rmn	2	7	สำหรับคนที่พากเพียรทำความดี แสวงหาสง่าราศี เกียรติ และความเป็นอมตะนั้น พระองค์จะประทอนชีวิตนิรันดร์ให้
Rmn	2	8	แต่พระองค์จะทรงพระพิโรธ และลงพระอาชญาแก่คนที่มักยกตนข่มท่านและไม่เชื่อฟังความจริง แต่เชื่อฟังความอธรรม
Rmn	2	9	ความทุกข์เวทนาจะเกิดแก่จิตใจทุกคนที่ประพฤติชั่ว แก่พวกยิวก่อนและแก่พวกต่างชาติด้วย
Rmn	2	10	แต่สง่าราศี เกียรติ และสันติสุขจะเกิดมีแก่ทุกคนที่ประพฤติดี แก่พวกยิวก่อนและแก่พวกต่างชาติด้วย
Rmn	2	11	เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย
Rmn	2	12	เพราะคนทั้งหลายที่ไม่มีพระราชาบัญญัติและทำบาปจะต้องพินาศโดยไม่อ้างพระราชาบัญญัติ และคนทั้งหลายที่มีพระราชาบัญญัติและทำบาปก็
จะต้องถูกพิพากษามาตามพระราชาบัญญัติ			
Rmn	2	13	(เพราะว่าคนที่เพียงแต่ฟังพระราชาบัญญัติเท่านั้น หากใช้ผู้ชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าไม่ แต่คนที่ประพฤติตามพระราชาบัญญัติต่าง
หากเป็นผู้ชอบธรรม			
Rmn	2	14	เพราะเมื่อชนต่างชาติซึ่งไม่มีพระราชาบัญญัติได้ประพฤติตามพระราชาบัญญัติโดยปกติวิสัย คนเหล่านั้นแม้ไม่มีพระราชาบัญญัติก็เป็นพระราช
บัญญัติแก่ตัวเอง			
Rmn	2	15	คือแสดงให้เห็นหลักความประพฤติที่เป็นตามพระราชาบัญญัตินั้นมีจารึกอยู่ในจิตใจของเขา และใจสำนึกผิดชอบก็เป็นพยานของเขาด้วย
ความคิดขัดแย้งต่างๆของเขานั้นและ จะกล่าวโทษตัวหรืออาจจะแก้ตัวให้เขา)			
Rmn	2	16	ในวันที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาความลับของมนุษย์โดยพระเยซูคริสต์ ทั้งนี้ตามข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น
Rmn	2	17	ดูเถิด ท่านเรียกตัวเองว่า ยิว และฟังพระราชาบัญญัติและยกพระเจ้าขึ้นอวด
Rmn	2	18	และว่าท่านรู้จักพระทัยของพระองค์ และเห็นชอบในสิ่งที่ประเสริฐ เพราะว่าท่านได้เรียนรู้ในพระราชาบัญญัตินั้น
Rmn	2	19	และท่านมั่นใจว่า ท่านเป็นผู้จงคนตาบอด เป็นความสว่างให้แก่คนทั้งหลายที่อยู่ในความมืด
Rmn	2	20	เป็นผู้สอนคนโง่ เป็นครูของเด็ก เพราะท่านมีแบบอย่างของความรู้และความจริงในพระราชาบัญญัตินั้น
Rmn	2	21	ฉะนั้นท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือ เมื่อท่านเทศนาว่า ไม่ควรสักหรีพย ตัวท่านเองสักหรือเปล่า
Rmn	2	22	ท่านผู้สอนว่า ไม่ควรล่วงประเวณี ตัวท่านเองล่วงประเวณีหรือเปล่า ท่านผู้รับเกียรติประจำตัว ท่านท่านเองปล้นวิหารหรือเปล่า
Rmn	2	23	ท่านผู้โอ้อวดในพระราชาบัญญัติ ตัวท่านเองยังลบหลู่พระเจ้าด้วยการประพฤติผิดพระราชาบัญญัติหรือเปล่า
Rmn	2	24	เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า ` คนต่างชาติพุดหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระเจ้าก็เพราะท่านทั้งหลาย'
Rmn	2	25	ถ้าท่านประพฤติตามพระราชาบัญญัติ พิธีเข้าสุหนัตก็เป็นประโยชน์จริง แต่ถ้าท่านละเมิดพระราชาบัญญัติ การที่ท่านเข้าสุหนัตนั้นก็เหมือนกับ
ว่าไม่ได้เข้าเลย			
Rmn	2	26	เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ที่ไม่ได้เข้าสุหนัตยังประพฤติตามความชอบธรรมแห่งพระราชาบัญญัติแล้ว การที่เขาไม่ได้เข้าสุหนัตนั้นก็เหมือนเหมือนกับว่า
เขาได้เข้าสุหนัตแล้วไม่ใช่หรือ			
Rmn	2	27	และคนทั้งหลายที่ไม่เข้าสุหนัตซึ่งเป็นตามธรรมชาติอยู่แล้ว แต่ประพฤติตามพระราชาบัญญัติ เขาจะปรับโทษท่านผู้มีประมวลพระราชาบัญญัติ
และได้เข้าสุหนัตแล้ว แต่ยังละเมิดพระราชาบัญญัตินั้น			
Rmn	2	28	เพราะว่ายิวแท้ มิใช่คนที่เป็ยิวแต่ภายนอกเท่านั้น และการเข้าสุหนัตแท้ก็มิใช่การเข้าสุหนัตซึ่งปรากฏที่เนื้อหนังเท่านั้น
Rmn	2	29	คนที่เป็ยิวแท้ คือคนที่เป็ยิวภายใน และการเข้าสุหนัตแท้ก็เป็นเรื่องของจิตใจตามจิตวิญญาณ มิใช่ตามตัวบทบัญญัติ คนอย่างนั้นพระ
เจ้าสรรเสริญ มนุษย์ไม่สรรเสริญ			
Rmn	3	1	ถ้าเช่นนั้น พวกยิวจะได้เปรียบคนอื่นอย่างไร และการเข้าสุหนัตนั้นก็จะมีประโยชน์อะไร
Rmn	3	2	มีประโยชน์มากกว่าในทุกสถาน เป็นต้นว่าพวกยิวได้เป็นผู้รับมอบให้รักษาพระคำรัสของพระเจ้า
Rmn	3	3	ถึงมีบางคนไม่เชื่อ ความไม่เชื่อของเขานั้นจะทำให้ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าไร้ประโยชน์หรือ
Rmn	3	4	ขอพระเจ้าอภัยยอมให้เป็ยิวเช่นนั้นเลย ถึงแม้ทุกคนจะพุดมสากข้อให้พระเจ้าทรงสัตย์จริงเกิด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ` เพื่อพระองค์จะได้
ปรากฏว่า ทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อในพระคำรัสทั้งหลายของพระองค์ และทรงมีชัยเมื่อเขาริฉัยพระองค์'			
Rmn	3	5	แต่ถ้าความอธรรมของเราเป็นเหตุให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า เราจะทำอย่างไร จะว่าพระเจ้าทรงลงอาญาโดยไม่ยุติธรรมอย่างนั้น
หรือ (ข้าพเจ้าพูดอย่างมนุษย์)			
Rmn	3	6	พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะทรงพิพากษาโลกได้อย่างไร
Rmn	3	7	แต่ถ้าความจริงของพระเจ้าปรากฏมากยิ่งขึ้นเพราะเหตุความสัตย์ซื่อของข้าพเจ้าเป็นที่ให้เกิดเกียรติยศแด่พระองค์แล้ว ทำไมเขาจึงยังลงโทษ
ข้าพเจ้าว่าเป็นคนบาป			
Rmn	3	8	และทำไมเราจึงไม่ทำความชั่วเพื่อความดีจะเกิดขึ้นจากความชั่วนั้นเล่า (ตามที่บางคนเล่าลือและนินทาว่าเราได้กล่าวอย่างนั้น) การลง
โทษคนเช่นนั้นก็ยุติธรรมแล้ว			
Rmn	3	9	ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร พวกเราจะได้เปรียบกว่าพวกเขาหรือ เปล่าเลย เพราะเราได้ชี้แจงให้เห็นแล้วว่า ทั้งพวกยิวและพวกต่างชาติต่างก็
อยู่ที่อำนาจของบาปทุกคน			
Rmn	3	10	ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ` ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย
Rmn	3	11	ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า
Rmn	3	12	เขาทุกคนหลงทาง ไปหมด เขาทั้งปวงเป็นคนไร้ค่าเหมือนกันทั้งสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี ไม่มีเลย
Rmn	3	13	ลำคอของเขาคือหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ เขาใช้ลิ้นของเขาในการล่อลวง ภายใตริมฝีปากของเขามีพิษของงูร้าย
Rmn	3	14	ปากของเขาเต็มด้วยคำแช่งคำและคำขมขื่น
Rmn	3	15	เท้าของเขาอ่องไวในการทำให้นองเลือด
Rmn	3	16	ในทางเดินของเขามีความพินาศและความทุกข์
Rmn	3	17	และเขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rmn	3	18	ในเวาตของเขาไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า'
Rmn	3	19	บัดนี้ เราเรารู้ว่าพระราชบัญญัติทุกข้อที่ได้กล่าวนั้น ก็ได้กล่าวแก่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติเพื่อปิดปากทุกคน และเพื่อให้มนุษย์ทุก
คนในโลกมีความผิดจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า			
Rmn	3	20	เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเนื้อหนึ่งคนหนึ่งคนใดเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าได้โดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ เพราะว่า
โดยพระราชบัญญัตินั้นเราจึงรู้จักบาปได้			
Rmn	3	21	แต่บัดนี้ได้ปรากฏแล้วว่าความชอบธรรมของพระเจ้านั้นปรากฏนอกเหนือพระราชบัญญัติ ซึ่งพระราชบัญญัติกับพวกศาสดาพยากรณ์เป็น
พยานอยู่			
Rmn	3	22	คือความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคนและแก่ทุกคนที่เชื่อ เพราะว่าคนทั้งหลายไม่ต่าง
กัน			
Rmn	3	23	เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า
Rmn	3	24	แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาให้เราเป็นผู้ชอบธรรม โดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นบาปแล้ว
Rmn	3	25	พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็นที่ยึดมั่นสำหรับเรา โดยความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์ เพื่อสำแดงให้เห็นความชอบธรรมของ
พระองค์ในการที่พระเจ้าได้ทรงอดกลั้นพระทัย และทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้วนั้น			
Rmn	3	26	และเพื่อจะสำแดงความชอบธรรมของพระองค์ในปัจจุบันนี้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม และทรงโปรดให้ผู้ที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบ
ธรรมด้วย			
Rmn	3	27	เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะเอาอะไรมาเอาดี ก็หมดหนทาง จะอ้างหลักอะไรว่าหมดหนทาง อ้างหลักการประพฤติหรือ ไม่ใช่ แต่ต้องอ้างหลัก
ของความเชื่อ			
Rmn	3	28	เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายสรุปได้ว่า คนหนึ่งคนใดจะเป็นคนชอบธรรมได้ก็โดยอาศัยความเชื่อนอกเหนือการประพฤติตามพระราชบัญญัติ
Rmn	3	29	หรือว่าพระเจ้านั้นทรงเป็นพระเจ้าของยิวพวกเดียวเท่านั้นหรือ พระองค์ไม่ทรงเป็นพระเจ้าของชนต่างชาติด้วยหรือ ถูกแล้วพระองค์ทรงเป็น
พระเจ้าของชนต่างชาติด้วย			
Rmn	3	30	เพราะว่าพระเจ้าเป็นพระเจ้าองค์เดียว และพระองค์จะทรงโปรดให้คนที่เข้าสู่หน้ดเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ และจะทรงโปรดให้คนที่
ไม่ได้เข้าสู่หน้ดเป็นคนชอบธรรมก็เพราะความเชื่อองค์กัน			
Rmn	3	31	ถ้าเช่นนั้นเราลบล้างพระราชบัญญัติด้วยความเชื่อหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย เรากลับสนับสนุนพระราชบัญญัติเสียอีก
Rmn	4	1	ถ้าเช่นนั้น เราจะว่าอับราฮัมบรรพบุรุษของเราได้ประโยชน์อะไรตามเนื้อหนึ่งเล่า
Rmn	4	2	ถ้าอับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรมโดยการประพฤติ ท่านก็มีทางที่จะรอดได้ แต่มีไม่ใช่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า
Rmn	4	3	ด้วยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า 'อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน'
Rmn	4	4	ดังนั้นคนทีอาศัยการประพฤติก็ไม่ถือว่าบาปหนึ่งที่ได้นั้นเป็นเพราะพระคุณ แต่ถือว่า บาปหนึ่งนั้นเป็นค่าแรงของงานที่ได้ทำ
Rmn	4	5	ส่วนคนที่มิได้อาศัยการประพฤติ แต่ได้เชื่อในพระองค์ ผู้ทรงโปรดให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรมได้ ความเชื่อของคนนั้นต้องนับว่าเป็น
ความชอบธรรม			
Rmn	4	6	ดังที่ดาวิด ได้กล่าวถึงความสุขของคนทีพระเจ้าได้ทรงโปรดให้เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการประพฤติ
Rmn	4	7	ว่า 'คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงโปรดยกความชั่วช้าของเขาแล้ว และพระเจ้าทรงกลมเกลือนบาปของเขาแล้วก็เป็นสุข
Rmn	4	8	บุคคลทีองค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงถือโทษบาปของเขาก็เป็นสุข'
Rmn	4	9	ถ้าเช่นนั้นความสุขมีแก่คนที่เข้าสู่หน้ดพวกเดียวหรือ หรือว่ามีแก่พวกทีมิได้เข้าสู่หน้ดด้วย เพราะเรากล่าวว่า " เพราะความเชื่อในพระองค์ทรง
ถือว่าอับราฮัมเป็นคนชอบธรรม"			
Rmn	4	10	แต่พระเจ้าทรงถืออย่างไร เมื่อท่านเข้าสู่หน้ดแล้วหรือ หรือเมื่อยังมิได้เข้าสู่หน้ด มีใช่เมื่อท่านเข้าสู่หน้ดแล้วแต่เมื่อท่านยังมิได้เข้าสู่หน้ด
Rmn	4	11	และท่านได้เข้าสู่หน้ดเป็นเครื่องหมายสำคัญ เป็นตราแห่งความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดยความเชื่อทีท่านได้มีอยู่เมื่อท่านยังมิได้เข้าสู่หน้ด เพื่อ
ท่านจะได้เป็นบิดาของคนทั้งปวงทีเชื่อ ทั้งทีเมื่อเขายังมิได้เข้าสู่หน้ด เพื่อจะถือว่าเป็นผู้ชอบธรรมด้วย			
Rmn	4	12	และเพื่อท่านจะเป็นบิดาของคนเหล่านั้นทีเข้าสู่หน้ด ทีมิได้เพียงแต่เข้าสู่หน้ดเท่านั้น แต่มีความเชื่อตามแบบของอับราฮัมบิดาของเราทั้ง
หลาย ซึ่งท่านมีอยู่เมื่อท่านยังมิได้เข้าสู่หน้ด			
Rmn	4	13	เพราะว่าพระสัญญาทีประทานแก่อับราฮัมและผู้สืบเชื้อสายของท่าน ทีว่าจะได้ทั้งพิภพเป็นมรดกนั้น มิได้มีมาโดยพระราชบัญญัติ แต่มีมา
โดยความชอบธรรมทีเกิดจากความเชื่อ			
Rmn	4	14	ถ้าเขาเหล่านั้นทีถือตามพระราชบัญญัติจะเป็นทายาท ความเชื่อก็ไม่มีประโยชน์อะไร และพระสัญญาก็เป็นอันไร้ประโยชน์
Rmn	4	15	เพราะพระราชบัญญัตินั้นกระทำให้ทรงพระพิโรธ แต่ทีใดไม่มีพระราชบัญญัติ ทีนั้นก็ไม่มีการละเมิดพระราชบัญญัติ
Rmn	4	16	ด้วยเหตุนี้เองการทีได้รับมรดกนั้นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อจะได้เป็นตามพระคุณ เพื่อพระสัญญานั้นจะเป็นทีเห็นใจแก่ผู้สืบเชื้อสายของ
ท่านทุกคน มีใช่แก่ผู้สืบเชื้อสายทีถือพระราชบัญญัติพวกเดียว แต่แก่คนที่มีความเชื่อเช่นเดียวกับอับราฮัมผู้เป็นบิดาของพวกเขาทุกคน			
Rmn	4	17	(ตามทีมีเขียนไว้แล้วว่า ' เราได้ให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ') ต่อพระพักตร์พระองค์ทีท่านเชื่อ คือพระเจ้าผู้ทรงให้คนที่ตาย
แล้วฟื้นชีวิตขึ้นมา และทรงเรียกสิ่งของทียังมีได้เป็นให้เป็นขึ้น			
Rmn	4	18	ฝ่ายอับราฮัมนั้นเมื่อไม่มีหวังซึ่งเป็นที่น่าไว้ใจก็ยังได้เชื่อไว้ใจ มีความหวังว่าจะได้เป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ตามคำทีได้ตรัสไว้แล้ว
Rmn	4	19	ว่า ' เชื่อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น'
และมีความเชื่อของท่านมิได้หย่อนถอยลง ถึงแก่อายุของท่านได้ประมาณร้อยปีแล้ว ท่านก็มิได้คิดว่าร่างกายของท่านเปรียบเหมือนตายแล้ว			
และมิได้คิดว่ากระดูกนางซาราห์เป็นหมัน			
Rmn	4	20	ท่านมิได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคงยิ่งขึ้น จึงถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า
Rmn	4	21	ท่านเชื่อมั่นว่า พระองค์ทรงฤทธิ์สามารถกระทำให้สำเร็จได้ตามทีพระองค์ตรัสสัญญาไว้
Rmn	4	22	ด้วยเหตุนี้เอง พระเจ้าทรงถือว่าความเชื่อของท่านเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน
Rmn	4	23	แต่คำว่า ' ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน' นั้น มิได้เขียนไว้สำหรับท่านแต่ผู้เดียว
Rmn	4	24	แต่สำหรับพวกเราดูด้วย จะทรงถือว่าเราเป็นคนชอบธรรม คือเราทีเชื่อในพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฟื้นขึ้นจากความ
ตาย			
Rmn	4	25	คือพระองค์ผู้ทรงถูกมอบไว้เพราะการละเมิดของเรา และได้ทรงฟื้นขึ้นจากความตายเพื่อให้เราเป็นคนชอบธรรม
Rmn	5	1	เหตุฉะนั้นเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Rmn	5	2	โดยทางพระองค์ เราจึงได้เข้าไปในร่มพระคฤหาสน์โดยความเชื่อ และเราชื่นชมยินดีในความหวังใจว่าจะได้มีส่วนในสง่าราศีของพระเจ้า
Rmn	5	3	ยิ่งกว่านั้น เราชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้นทำให้เกิดความอดทน
Rmn	5	4	และความอดทนทำให้เกิดมีประสบการณ์ และประสบการณ์ทำให้เกิดมีความหวังใจ
Rmn	5	5	และความหวังใจมิได้ทำให้เกิดความละอาย เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งไหลเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่ง
พระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว			
Rmn	5	6	ขณะที่เรายังขาดกำลัง พระคริสต์ก็ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนอธรรมในเวลาทีเหมาะสม
Rmn	5	7	ไม่ใคร่จะมีใครตายเพื่อคนตรง แต่บางทีจะมีคนตายเพื่อคนผิดก็ได้
Rmn	5	8	แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา
Rmn	5	9	เพราะเหตุนี้เองเมื่อเราเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เราจะพ้นจากพระพิโรธโดยพระองค์
Rmn	5	10	เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็นศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยทีพระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลบคืนดีแล้ว เราก็ก
จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่			
Rmn	5	11	มีใช่เพียงเท่านั้น เราทั้งหลายยังชื่นชมยินดีในพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะโดยพระองค์นั้นเราจึงได้กลับ
คืนดีกับพระเจ้า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rmn	5	12	เหตุฉะนั้นเช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆเดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป
Rmn	5	13	(บาปได้มีอยู่ในโลกแล้วก่อนมีพระราชบัญญัติ แต่ที่ใด ไม่มีพระราชบัญญัติก็ไม่ถือว่ามีบาป
Rmn	5	14	อย่างไรก็ตามความตายก็ได้ครอบงำตลอดมาตั้งแต่อาดัมจนถึงโมเสส แม้คนที่มิได้ทำบาปอย่างเดียวกับการละเมิดของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบ
ของผู้ที่จะเสด็จมาภายหลัง			
Rmn	5	15	แต่ของประทานแห่งพระคุณนั้นหาเป็นเช่นความละเมิดนั้นไม่ เพราะว่าถ้าคนเป็นอันมากต้องตายเพราะการละเมิดของคนๆเดียว มากยิ่งกว่านั้น พระคุณของพระเจ้าและของประทานโดยพระคุณของพระองค์ผู้เดียวนั้น คือพระเยซูคริสต์ ก็มีบริบูรณ์แก่คนเป็นอันมาก
Rmn	5	16	และของประทานนั้นก็เหมือนกับความผิดซึ่งเกิดจากบาปของคนนั้นคนเดียว เพราะว่าการพิพากษาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการละเมิดเพียงครั้งเดียวนั้น ให้นำไปสู่การลงโทษ แต่ของประทานภายหลังการละเมิดหลายครั้งนั้นนำไปสู่ความชอบธรรม
Rmn	5	17	เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนหนึ่งคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำโดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนที่รับพระคุณอันไพบูลย์และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะต้องชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์)
Rmn	5	18	ฉะนั้นการพิพากษาลงโทษได้มาถึงคนทั้งปวงเพราะการละเมิดของคนๆเดียวฉันใด ความชอบธรรมของพระองค์ผู้เดียวก็นำของประทานแห่งพระคุณมาถึงทุกคนฉันนั้น คือความชอบธรรมแห่งชีวิต
Rmn	5	19	เพราะว่าคนเป็นอันมากเป็นคนบาปเพราะคนๆเดียวที่มีได้เชื่อฟังใจ คนเป็นอันมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังฉันนั้น
Rmn	5	20	เมื่อมีพระราชบัญญัติก็ทำให้มีการละเมิดพระราชบัญญัติปรากฏมากขึ้น แต่ที่ใดมีบาปปรากฏมากขึ้น ที่นั้นพระคุณก็จะไพบูลย์ยิ่งขึ้น
Rmn	5	21	เพื่อว่าบาปได้ครอบงำทำให้ถึงซึ่งความตายฉันใด พระคุณก็ครอบงำด้วยความชอบธรรมให้ถึงซึ่งชีวิตนิรันดร์ โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราฉันนั้น
Rmn	6	1	ถ้าเช่นนั้นแล้วเราจะอย่างไร ควรเราจะอยู่ในบาปต่อไปเพื่อให้พระคุณมีมากยิ่งขึ้นหรือ
Rmn	6	2	ขอพระเจ้าอวยอภัยให้เป็นเช่นนั้นเลย พวกเราที่ตายต่อบาปแล้ว จะมีชีวิตในบาปต่อไปอย่างไรได้
Rmn	6	3	ท่านไม่รู้หรือว่า เราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าไปในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมานั้นเข้าไปในความตายของพระองค์
Rmn	6	4	เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยการรับบัพติศมาเข้าสวนในความตายนั้น เหมือนกับที่พระคริสต์ได้ทรงถูกขบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย โดยเดชพระรัศมีของพระบิดาอย่างไร เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยอย่างนั้น
Rmn	6	5	เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในการตายอย่างพระองค์ เราก็จะเป็นขึ้นมาจากพระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายด้วย
Rmn	6	6	เราทั้งหลายรู้แล้วว่า มนุษย์เก่าของเราใน ได้ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อดึงตัวบาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป เพื่อเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป
Rmn	6	7	เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจากบาป
Rmn	6	8	แต่ถ้าเราตายแล้วกับพระคริสต์ เราเชื่อว่าเราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ด้วย
Rmn	6	9	เราทั้งหลายรู้อยู่ว่า พระคริสต์ที่ทรงถูกขบให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้นจะหตายอีกไม่ ความตายหากครอบงำพระองค์ต่อไปไม่
Rmn	6	10	ด้วยว่าซึ่งพระองค์ได้ทรงตายนั้น พระองค์ได้ทรงตายต่อบาปหนึ่งเดียว แต่ซึ่งพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่นั้น พระองค์ทรงมีชีวิตเพื่อพระเจ้า
Rmn	6	11	เหมือนกันเช่นนั้นแหละ ท่านทั้งหลายจงถือว่า ท่านได้ตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Rmn	6	12	เหตุฉะนั้นอย่าให้บาปครอบงำกายที่ต้องตายของท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของกายนั้น
Rmn	6	13	อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการอธรรม แต่งกายตัวของท่านแด่พระเจ้า เหมือนหนึ่งคนที่ขึ้นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจงให้อวัยวะของท่านเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า
Rmn	6	14	เพราะว่าบาปจะมีอำนาจเหนือท่านทั้งหลายต่อไปก็หาไม่ได้ เพราะที่ท่านทั้งหลายมิได้อับใจพระราชบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ
Rmn	6	15	ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไรต่อไป เราจะทำบาปเพราะมิได้อับใจพระราชบัญญัติแต่อยู่ใต้พระคุณกระนั้นหรือ ขอพระเจ้าอวยอภัยให้เป็นเช่นนั้นเลย
Rmn	6	16	ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ท่านจะยอมตัวรับใช้เชื่อฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น คือเป็นทาสของบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเป็นทาสของการเชื่อฟังซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรม
Rmn	6	17	แต่จงขอบพระคุณพระเจ้าเพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านเป็นทาสของบาป แต่บัดนี้ท่านมีใจเชื่อฟังหลักคำสอนนั้นซึ่งทรงมอบไว้แก่ท่าน
Rmn	6	18	เมื่อท่านพ้นจากบาปแล้ว ท่านก็ได้กลายเป็นทาสของความชอบธรรม
Rmn	6	19	ข้าพเจ้ายกเอาตัวอย่างมนุษย์มาพูด เพราะเหตุหนึ่งของท่านอ่อนกำลัง เพราะท่านเคยให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของการโสโครกและของความชั่วช้าซ้อนชั่วฉันใด บัดนี้ท่านจงให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของความชอบธรรม เพื่อให้ถึงความบริสุทธิ์ฉันนั้น
Rmn	6	20	เพราะเมื่อท่านทั้งหลายเป็นทาสของบาป ความชอบธรรมก็ไม่ได้อำนาจครอบงำท่าน
Rmn	6	21	ฉะนั้นท่าน ได้คล้อยไปไหนอะไรในการเหล่านั้น ซึ่งบัดนี้ท่านทั้งหลายก็ละอาย ด้วยว่าที่สุดท้ายของการเหล่านั้นก็คือความตาย
Rmn	6	22	แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายพ้นจากการเป็นทาสของบาป และกลับมาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแล้ว ผลที่ท่านได้รับก็คือความบริสุทธิ์ และผลสุดท้ายคือชีวิตนิรันดร์
Rmn	6	23	เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Rmn	7	1	พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่รู้หรือ (ข้าพเจ้าพูดกับคนที่รู้พระราชบัญญัติแล้ว) ว่าพระราชบัญญัตินั้นมีอำนาจเหนือมนุษย์เฉพาะในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เท่านั้น
Rmn	7	2	เพราะว่า ผู้หญิงที่สามียังมีชีวิตอยู่นั้นต้องอยู่ใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยประเพณีสามภรรยา แต่ถ้าสามีตาย ผู้หญิงนั้นก็พ้นจากพระราชบัญญัติว่าด้วยประเพณีสามภรรยา
Rmn	7	3	ฉะนั้น ถ้าผู้หญิงนั้นไปแต่งงานกับชายอื่นในเมื่อสามียังมีชีวิตอยู่ นางก็ได้ถือว่าเป็นหญิงล่วงประเวณี แต่ถ้าสามีตายแล้ว นางก็พ้นจากพระราชบัญญัตินั้น แม้นางไปแต่งงานกับชายอื่นก็หาผิดประเวณีไม่
Rmn	7	4	เช่นนั้นแหละ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ท่านทั้งหลายได้ตายจากพระราชบัญญัติทางพระกายของพระคริสต์ด้วย เพื่อท่านจะตกเป็นของผู้อื่น คือของพระองค์ผู้ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้ว เพื่อเราทั้งหลายจะได้เกิดผลถวายแด่พระเจ้า
Rmn	7	5	เพราะว่าเมื่อเราเคยมีชีวิตตามเนื้อหนัง ตัณหาชั่วซึ่งเป็นมาโดยพระราชบัญญัติได้ทำให้อวัยวะของเราเกิดผลนำไปสู่ความตาย
Rmn	7	6	แต่บัดนี้เราได้พ้นจากพระราชบัญญัติ คือได้ตายจากพระราชบัญญัติที่ได้ผูกมัดเราไว้ เพื่อเราจะได้ไม่ประพฤติตามตัณหาชั่วในประมวลพระราชบัญญัติเก่า แต่จะดำเนินชีวิตใหม่ตามลักษณะจิตวิญญาณ
Rmn	7	7	ถ้าเช่นนั้นเราจะอย่างไร ว่าพระราชบัญญัติคือบาปหรือ ขอพระเจ้าอวยอภัยให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่ว่าถ้ามิใช่เพราะพระราชบัญญัติแล้ว
ข้าพเจ้าก็จะไม่รู้รักบาป เพราะถ้าพระราชบัญญัติมิได้ห้ามว่า "อย่าโลภ" ข้าพเจ้าก็จะไม่รู้ว่าจะไรคือความโลภ			
Rmn	7	8	แต่ว่าบาปได้ถือเอาพระราชบัญญัตินั้นเป็นช่อง ทำให้ตัณหาชั่วทอแยงเกิดขึ้นในตัวข้าพเจ้า เพราะว่าถ้าไม่มีพระราชบัญญัติ บาปก็ตายเสียแล้ว
Rmn	7	9	เพราะครั้งหนึ่งข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่โดยปราศจากพระราชบัญญัติ แต่เมื่อมีพระราชบัญญัติบาปก็กลับมีขึ้นอีกและข้าพเจ้าก็ตาย
Rmn	7	10	พระราชบัญญัตินั้นซึ่งมีขึ้นเพื่อให้มีชีวิต ข้าพเจ้าเห็นว่าการกลับเป็นเหตุที่ทำให้ถึงความตาย
Rmn	7	11	เพราะว่าบาปได้ถือเอาพระราชบัญญัตินั้นเป็นช่องทางล่อลวงข้าพเจ้า และประหารข้าพเจ้าให้ตายด้วยพระราชบัญญัตินั้น
Rmn	7	12	เหตุฉะนั้นพระราชบัญญัติจึงเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ และพระราชบัญญัติก็บริสุทธิ์ ยุติธรรม และดี
Rmn	7	13	ถ้าเช่นนั้น สิ่งที่ดีกลับทำให้ข้าพเจ้าต้องตายหรือ ขอพระเจ้าอวยอภัยให้เป็นเช่นนั้นเลย บาปต่างหาก คือบาปซึ่งอาศัยสิ่งที่ดีนั้นทำให้ข้าพเจ้าต้องตาย เพื่อจะให้ปรากฏว่าบาปนั้นเป็นบาปจริงและโดยอาศัยพระราชบัญญัตินั้น บาปก็ปรากฏว่าชั่วร้ายยิ่งนัก
Rmn	7	14	เพราะเราทราบว่าพระราชบัญญัตินั้นเป็นโดยฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นแต่เนื้อหนังกษยาไว้ให้อับใจบาป
Rmn	7	15	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำของข้าพเจ้าเอง เพราะข้าพเจ้าไม่ทำสิ่งทีข้าพเจ้าปรารถนาที่จะทำ แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้าเกลียดชังนั้น
Rmn	7	16	เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะทำ ข้าพเจ้าก็ยอมรับว่าพระราชบัญญัตินั้นดี
Rmn	7	17	ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีผู้กระทำให้ ข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้ทำ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rmn	7	18	ด้วยว่าข้าพเจ้ารู้ว่าในตัวข้าพเจ้า (คือในเนื้อหนังของข้าพเจ้า) ไม่มีความดีประการใดเลย เพราะว่าเจตนาดีข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่ซึ่งจะ
กระทำการดีนั้นข้าพเจ้าหาได้กระทำไม่			
Rmn	7	19	ด้วยว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้าปรารถนาทำ ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้ามิได้ปรารถนาทำ ข้าพเจ้ายังทำอยู่
Rmn	7	20	ถ้าแม้ข้าพเจ้ายังทำสิ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะทำ ก็ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำ แต่บาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั้นเองเป็นผู้กระทำ
Rmn	7	21	ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นกฎอย่างหนึ่ง คือเมื่อใดข้าพเจ้าตั้งใจจะกระทำความดี ความชั่วก็ยังคงติดอยู่ในตัวข้าพเจ้า
Rmn	7	22	เพราะว่าส่วนลึกในใจของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าชื่นชมในพระราชบัญญัติของพระเจ้า
Rmn	7	23	แต่ข้าพเจ้าเห็นกฎอีกอย่างหนึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของข้าพเจ้า และชักนำให้ข้าพเจ้าอยู่ใต้บังคับกฎแห่งบาป
ซึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า			
Rmn	7	24	โอ ข้าพเจ้าเป็นคนเข็ญใจจริง ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้ได้
Rmn	7	25	ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ฉะนั้นทางด้านจิตใจข้าพเจ้ารับใช้พระราชบัญญัติของพระเจ้า
แต่ด้านฝ่ายเนื้อหนังข้าพเจ้ารับใช้กฎแห่งบาป			
Rmn	8	1	เหตุฉะนั้นการประโหมจึง ไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ
Rmn	8	2	เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย
Rmn	8	3	เพราะสิ่งซึ่งพระราชบัญญัติทำไม่ได้เพราะเนื้อหนังทำให้อ่อนกำลังไปนั้น พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่
บาปและเพื่อไถ่บาป พระองค์จึงได้ทรงประโหมบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง			
Rmn	8	4	เพื่อความชอบธรรมของพระราชบัญญัติจะได้สำเร็จในพวกเรา ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ
Rmn	8	5	เพราะว่า คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังก็ปิกใจในสิ่งซึ่งเป็นของของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณก็ปิกใจในสิ่งซึ่งเป็นของของ
พระวิญญาณ			
Rmn	8	6	ด้วยว่าซึ่งปิกใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งปิกใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข
Rmn	8	7	เหตุว่าใจซึ่งปิกใจอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็เป็นที่ศัตรูต่อพระเจ้า เพราะหาได้ยอมใต้อำนาจพระราชบัญญัติของพระเจ้าไม่ และที่จริงจะยอมใต้อำนาจพระเจ้า
พระราชบัญญัตินั้นไม่ได้			
Rmn	8	8	เพราะฉะนั้นคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังจะเป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้าก็หาไม่ได้
Rmn	8	9	ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริงๆแล้ว ท่านก็มีใต้อำนาจฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้ใด ไม่มีพระ
วิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์			
Rmn	8	10	และถ้าพระคริสต์อยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ร่างกายก็ตายไปเพราะบาป แต่จิตวิญญาณก็มีชีวิตเพราะความชอบธรรม
Rmn	8	11	แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงขับให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงขับให้พระคริสต์เป็น
ขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นใหม่ด้วย โดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย			
Rmn	8	12	ท่านพี่น้องทั้งหลาย เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายเป็นหนี้ แต่มิใช่เป็นหนี้ฝ่ายเนื้อหนังที่จะดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง
Rmn	8	13	เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสีย
ท่านก็จะดำรงชีวิตได้			
Rmn	8	14	ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคนหนึ่งคนใด คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า
Rmn	8	15	เหตุว่าท่านไม่ได้รับนิสัยอย่างทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เรทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้า
ว่า " อับบา " คือพระบิดา			
Rmn	8	16	พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า
Rmn	8	17	และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทาสหรือเป็นทาสของพระเจ้า และเป็นทาสที่รวมกับพระคริสต์ เมื่อเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมาน
ด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้ส่งรางวัลด้วยกันกับพระองค์ด้วย			
Rmn	8	18	เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า ความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบันนี้ ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับสง่าราศีซึ่งจะเผยแผ่ในเราทั้งหลาย
Rmn	8	19	ด้วยว่าสรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว มีความเพียรคอยท่าปรารถนาให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ
Rmn	8	20	เพราะว่าสรรพสิ่งที่เหล่านั้นต้องช่วยอยู่ในอำนาจของนิรันดร์ จึงไม่ขัดใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามพระองค์ผู้ทรงบันดาลให้เข้าอยู่นั้น
ด้วยมีความหวังใจ			
Rmn	8	21	สรรพสิ่งที่เหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเปื่อยเน่า และจะเข้าในเสรีภาพซึ่งมีสง่าราศีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้าด้วย
Rmn	8	22	เราเรียกว่า บรรดาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างนั้น กำลังคร่ำครวญและผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวดด้วยกันมาจนทุกวันนี้
Rmn	8	23	และไม่ไช่สรรพสิ่งที่บังพวนั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับผลแรกของพระวิญญาณ ตัวเราเองก็ยังคงคร่ำครวญอยู่จะเป็นอย่างบุตร คือที่
จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้			
Rmn	8	24	เหตุว่าเราทั้งหลายรอดได้เพราะความหวังใจ แต่ความหวังใจในสิ่งที่เราเห็นได้หาได้เป็นความหวังใจไม่ ด้วยว่าใครเล่าจะยังหวังในสิ่งที่เขา
เห็น			
Rmn	8	25	แต่ถ้าเราทั้งหลายคอยหวังใจในสิ่งที่เราไม่เห็น เราจึงมีความเพียรคอยสิ่งนั้น
Rmn	8	26	พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วยเช่นกัน เพราะเราไม่รู้ว่าจะควรอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญาณเองทรงช่วยขอ
เพื่อเราด้วยความคร่ำครวญซึ่งเหลือที่จะพูดได้			
Rmn	8	27	และพระองค์ ผู้ทรงตรววจค้นใจมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะพระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อวิสุทธิชนตามที่ขอบ
พระทัยพระเจ้า			
Rmn	8	28	เราเห็นว่า พระเจ้าทรงรวมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของ
พระองค์			
Rmn	8	29	เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉายแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระ
บุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก			
Rmn	8	30	ยิ่งกว่านั้นบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้แล้วนั้น พระองค์ได้ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระองค์ได้ทรงโปรดให้เป็นผู้
ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงโปรดให้มีสง่าราศีด้วย			
Rmn	8	31	ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงยอมฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา
Rmn	8	32	พระองค์ผู้มิได้ทรงหวังพระบุตรของพระองค์เอง แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทั้งหลาย ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรด
ประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลาย ด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ			
Rmn	8	33	ใครจะฟ้องคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทำให้เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว
Rmn	8	34	ใครเล่าจะเป็นผู้ประโหมอีก ก็คือพระคริสต์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกได้ทรงคืนพระชนม์ ทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของ
พระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย			
Rmn	8	35	แล้วใครจะให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระคริสต์ได้เล่า จะเป็นการยากลำบาก หรือความทุกข์ หรือการขมเหง หรือการกั้นดาร์
อาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโหมภัย หรือการถูกกดขี่หรือ			
Rmn	8	36	ตามที่เขียนไว้แล้วว่า " เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นเหมือนแกะสำหรับจะเอาไปฆ่า "
Rmn	8	37	แต่ถ้าในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย
Rmn	8	38	เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือหตุสวรรค์ หรือผู้มรณาตักดี หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่ง
ซึ่งจะมีในภายหน้า			
Rmn	8	39	หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใดก็ตามที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้			
Rmn	9	1	ข้าพเจ้าพูดตามความจริงในพระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มสลา ใจสำนึกผิดชอบของข้าพเจ้าเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rmn	9	2	ว่า ข้าพเจ้ามีความทอห้หนักและเสียใจเสมอมิได้ขาด
Rmn	9	3	เพราะว่าข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ข้าพเจ้าเองถูกลาปให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติของข้าพเจ้าตามเนื้อ
หนึ่ง			
Rmn	9	4	พวกเขาเป็นคนอิสราเอล ได้รับการทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้าและสงสารคดี และบรรดาพันธสัญญา และการทรงประทานพระราชบัญญัติ
และการปรนนิบัติพระเจ้าและพระสัญญาทั้งหลาย			
Rmn	9	5	ทั้งบรรพบุรุษก็เป็นของเขาด้วย และพระคริสต์ก็ได้ทรงถือกำเนิดตามเนื้อหนึ่งในเชื้อชาติของเขา พระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือสารพัด ผู้ซึ่งพระเจ้า
จะทรงโปรดอวยพระพรเป็นนิตย์ เอเมน			
Rmn	9	6	แต่มิใช่ว่าพระวาทะของพระเจ้าได้ไร้ประโยชน์ไป เพราะว่าเขาทั้งหลายที่เกิดมาจากอิสราเอลนั้นหาได้เป็นคนอิสราเอลแท้ทุกคน ไม่
Rmn	9	7	และมีไม่ใช่ทุกคนที่เป็นเชื้อสายของอับราฮัมเป็นบุตรแท้ของท่าน แต่ว่า `เขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค'
Rmn	9	8	คือว่าเขาเหล่านั้นที่เป็นบุตรตามเนื้อหนึ่งจะนับเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้ แต่บุตรแห่งพระสัญญาอันนั้นจึงจะนับเป็นเชื้อสายได้
Rmn	9	9	เพราะพระวาทะแห่งพระสัญญามีว่าดังนี้ `คราวนี้เราจะมาและนางซาราห์จะมีบุตรชาย'
Rmn	9	10	และมีใช่เท่านั้น แต่ว่านางเรเบคาห์ก็ได้มีครรภ์กับชายคนหนึ่งด้วย คืออิสอัคบุตรพรหมของเรา
Rmn	9	11	(แม้ก่อนบุตรนั้นบังเกิดมา และยังไม่ได้กระทำให้หรือชั่ว เพื่อพระดำริของพระเจ้าในการทรงเลือกนั้นจะตั้งมั่นคงอยู่ มิใช่ตามการประพฤติ
แต่ตามซึ่งพระองค์ทรงเรียก)			
Rmn	9	12	พระองค์จึงตรัสแก่นางนั้นว่า `ที่จะปรนนิบัติน้อง'
Rmn	9	13	ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า `เรายังรักยาโคบ แต่เราได้เกลียดเอซาว'
Rmn	9	14	ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ ขอพระเจ้าอวยอ้อมให้เป็นเช่นนั้นเลย
Rmn	9	15	เพราะพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า `เราประสงค์จะกรุณาผู้ใด เราก็จะกรุณาผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น'
Rmn	9	16	เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่ความตั้งใจหรือการตะเกียกตะกายของเขา แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงสำแดงพระกรุณา
Rmn	9	17	เพราะมีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวแก่ฟาโรห์ว่า `เพราะเหตุนี้เองเราให้เจ้ามีตำแหน่งสูง ก็เพื่อจะแสดงฤทธิ์านุภาพของเราโดยเจ้าและเพื่อให้นาม
ของเราถูกประกาศออกไปทั่วโลก'			
Rmn	9	18	เหตุฉะนั้นพระองค์จะทรงพระกรุณาแก่ผู้ใด ก็ทรงพระกรุณาผู้นั้น และพระองค์จะทรงให้ผู้ใดมีใจแข็งกระด้าง ก็ทรงให้ผู้นั้นมีใจแข็ง
กระด้าง			
Rmn	9	19	แล้วท่านก็จะกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ถ้าเช่นนั้น ทำไมพระองค์จึงยังทรงตีเศอตัน เพราะว่ามีผู้ใดจะขัดขืนพระทัยของพระองค์ได้"
Rmn	9	20	โอ มนุษย์เอ๋ย คุณก่อน ท่านคือผู้ใดเล่าซึ่งท่านจะโต้ตอบกับพระเจ้าได้ สิ่งซึ่งถูกทำขึ้นแล้วนั้นจะกลับว่าแก่ผู้ทำ ได้หรือว่า "ท่าน ได้กระทำ
ข้าพเจ้าอย่างนี้ทำไม"			
Rmn	9	21	ส่วนช่างปั้นหม้อ ไม่มีสิทธิ์ที่จะเอาดินก่อนเดียวกันมาปั้นเป็นภาชนะอันมีเกียรติอันหนึ่ง และภาชนะอันไม่มีเกียรติอันหนึ่งหรือ
Rmn	9	22	แล้วถ้าโดยทรงประสงค์จะสำแดงการลงพระอาญา และทรงให้ฤทธิ์เดชของพระองค์ปรากฏ พระเจ้าได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ช้านานต่อผู้
เหล่านั้น ที่เป็นภาชนะอันสมควรแก่พระอาญา ซึ่งเตรียมไว้สำหรับความพิณาศ			
Rmn	9	23	เพื่อจะได้ทรงสำแดงสงสารคดีอันอุดมของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่เป็นภาชนะแห่งพระเมตตา ซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ก่อนให้สมกับสง
สารคดี			
Rmn	9	24	คือเราทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงเรียกมาแล้ว มิใช่จากยิวพวกเดียว แต่จากพวกต่างชาติด้วย
Rmn	9	25	ดังที่พระองค์ตรัสไว้ในพระคัมภีร์ไซยาห์ว่า `เราจะเรียกเขาเหล่านั้นว่าเป็นชนชาติของเรา ซึ่งเมื่อก่อนเขาหาได้เป็นชนชาติของเราไม่ และ
จะเรียกเขาว่าเป็นที่รัก ซึ่งเมื่อก่อนเขาหาได้เป็นที่รักไม่			
Rmn	9	26	และต่อมาในสถานที่ซึ่งทรงกล่าวแก่เขาว่า "เจ้าทั้งหลายไม่ใช่ชนชาติของเรา" ในที่นั้นเองเขาจะได้อธิษฐานว่า เป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระ
ชนมอยู่'			
Rmn	9	27	และท่านอิสยาห์ได้ร้องประกาศเรื่องพวกอิสราเอลด้วยว่า `แม้พวกกลอิสราเอลจะมากเหมือนเม็ดทรายที่ทะเล แต่คนที่เหลืออยู่เท่านั้นจะรอด
Rmn	9	28	ด้วยว่าพระองค์จะทรงให้การนั้นสำเร็จ และจะช่วยให้สำเร็จโดยเร็วพลันในความชอบธรรม เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้การนั้นสำเร็จ
โดยเร็วพลันบนพิภพนี้'			
Rmn	9	29	และตามที่ท่านอิสยาห์ได้กล่าวไว้ก่อนว่า `ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งจอมโยธา มิได้ทรงเหลือเชื้อสายไว้ให้เราบ้าง เราก็จะได้เป็นเหมือนเมือง
โสโลม และจะเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์'			
Rmn	9	30	ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร จะว่าพวกต่างชาติที่ไม่ได้ไฝหาคความชอบธรรม ก็ยังได้รับความชอบธรรมคือความชอบธรรมที่เกิดขึ้นโดยความ
เชื่อ			
Rmn	9	31	แต่พวกอิสราเอลซึ่งไฝหาพระราชบัญญัติแห่งความชอบธรรม ก็ยังไม่ได้รับบรรลุตามพระราชบัญญัติแห่งความชอบธรรมนั้น
Rmn	9	32	เพราะอะไร เพราะเหตุที่เขามิได้แสวงหาโดยความเชื่อแต่แสวงหาโดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ เขาจึงสะดุดก่อนหินที่ใส่สะดุดนั้น
Rmn	9	33	ดังที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า `จงดูเถิด เราได้วางศิลาก้อนหนึ่งไว้ในศิโยนซึ่งจะทำให้สะดุด และหินก้อนหนึ่งซึ่งจะทำให้ล้ม แต่ผู้ใดที่เชื่อใน
พระองค์นั้นก็จะไม่ได้รับความอับอาย'			
Rmn	10	1	พี่น้องทั้งหลาย ความปรารถนาในจิตใจของข้าพเจ้าและคำวิงวอนขอต่อพระเจ้าเพื่อคนอิสราเอลนั้น คือขอให้เขารอด
Rmn	10	2	ข้าพเจ้าเป็นพยานให้เขาว่า เขามิมีความกระตือรือร้นที่จะปรนนิบัติพระเจ้า แต่หาได้เป็นตามบัญญัติไม่
Rmn	10	3	เพราะว่าเขาไม่รู้จักความชอบธรรมของพระเจ้า แต่ดูลำห้จะตั้งความชอบธรรมของตนขึ้น เขาจึงมิได้ยอมอยู่ในความชอบธรรมของพระ
เจ้า			
Rmn	10	4	เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของพระราชบัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม
Rmn	10	5	โมเสสได้เขียนเรื่องความชอบธรรมซึ่งมีพระราชบัญญัติเป็นมรดกนั้นว่า `คนใดที่ประพฤติตามสิ่งเหล่านั้นจะได้ชีวิตโดยการประพฤตินั้น'
Rmn	10	6	แต่ความชอบธรรมที่มีความเชื่อเป็นมรดกนั้นว่าอย่างนั้นว่า "อย่าหนักใจของตัวว่า ใครจะขึ้นไปบนสวรรค์" (คือจะเชิญพระคริสต์ลงมาจาก
เบื้องบน)			
Rmn	10	7	หรือ "ใครจะลงไปซึ่งที่ลึก" (คือจะเชิญพระคริสต์ขึ้นมาจากความตายอีก)
Rmn	10	8	แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร ก็ว่า "ถ้อยคำนั้นอยู่ในลิ้นของท่าน อยู่ในปากของท่านและอยู่ในใจของท่าน" คือคำแห่งความเชื่อที่เราทั้งหลาย
ประกาศอยู่นั้น			
Rmn	10	9	คือว่าถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และจะเชื่อในจิตใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชบพระองค์ให้เป็น
ขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด			
Rmn	10	10	ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่การรอด
Rmn	10	11	เพราะมีข้อพระคัมภีร์ว่า `ผู้ใดที่เชื่อในพระองค์นั้นก็จะไม่ได้รับความอับอาย'
Rmn	10	12	เพราะว่าพวกยิวและพวกกรีก ไม่ทรงถือว่าต่างกัน ด้วยว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันของคนทั้งปวง ซึ่งทรงโปรดอย่างบริบูรณ์แก่
คนทั้งปวงที่ทูลขอต่อพระองค์			
Rmn	10	13	เพราะว่า `ทุกคนที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด'
Rmn	10	14	แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไรได้ และผู้ที่ยังไม่ได้อินถึงพระองค์จะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีผู้ใด
ประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้อินอย่างไรได้			
Rmn	10	15	และถ้าไม่มีใครใช้เขาไป เขาจะไปประกาศอย่างไรได้ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า `เท้าของคนที่เหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข
และประกาศข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข ก็นามลึกลับเท่าใด'			
Rmn	10	16	แต่มิใช่ทุกคนที่เชื่อฟังข่าวประเสริฐนั้น เพราะอิสยาห์ได้กล่าวไว้ว่า `พระองค์เจ้าข้า ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่เขาได้อินจากเราทั้งหลาย'
Rmn	10	17	ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระวาทะของพระเจ้า
Rmn	10	18	ข้าพเจ้าถามว่า "เขาทั้งหลายไม่ได้อินหรือ" เขาได้อินแล้วจริงๆ `เสียงของพวกเขากะกระจายออกไปทั่วแผ่นดินโลก และถ้อยคำของพวก

The Holy Bible in Thai (KJV)

เขาประกาศออกไปถึงที่สดปลายพิภพ'			
Rmn	10	19	ข้าพเจ้าจึงถามว่า " พลอัสราเอลไม่เข้าใจหรือ" ตอนแรกโมเสสกล่าวว่า " ราชอาณาจักรให้เจ้าทั้งหลายอีกจากผู้ที่ไม่ใช่ชนชาติ ราชอาณาจักรให้เจ้า
ด้วยประชาชาติที่เขลาชาติหนึ่ง'			
Rmn	10	20	แล้วอัสราเอลก็กล่าวว่า " คนเหล่านั้นที่มีได้แสวงหาเรา ได้พบเรา เราได้ปรากฏแก่คนที่มีได้ถามหาเรา'
Rmn	10	21	แต่ท่านได้กล่าวถึงพวกอัสราเอลว่า " เรายืนมือของเราออกตลอดวันต่อชนชาติหนึ่งซึ่งไม่เชื่อฟังและต้อรับ"
Rmn	11	1	เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงถามว่า " พระเจ้าทรงทอดทิ้งชนชาติของพระองค์แล้วหรือ" ขอพระเจ้าอวยอ้อมให้เป็นเช่นนั้นเลย ข้าพเจ้า
เองก็เป็นชนชาติอัสราเอล เป็นเชื้อสายของอับราฮัม เป็นตระกูลเบนยามิน			
Rmn	11	2	พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งชนชาติของพระองค์นั้นที่พระองค์ทรงทราบล่วงหน้าแล้ว ท่านไม่รู้เรื่องซึ่งเขียนไว้แล้วในพระคัมภีร์กล่าวถึงท่านเอลิ
ยาห์หรือ ท่านได้กล่าวโทษพวกอัสราเอลต่อพระเจ้าว่า			
Rmn	11	3	" พระองค์เจ้าข้า พวกเราได้มาพวกคาสดาพยากรณ์ของพระองค์ แทนบูชาของพระองค์เขาก็ได้ชดทำหลายลงเสีย เหลืออยู่แต่ข้าพระองค์คน
เดียวและเขาแสวงหาช่องทางที่จะประหารชีวิตของข้าพระองค์"			
Rmn	11	4	แล้วพระเจ้าทรงตอบท่านว่าอย่างไร ว่าดังนี้ " เราได้เหลือคนไว้สำหรับเราเจ็ดพันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีได้น้อมเขาลงต่อรูปพระบาอัล'
Rmn	11	5	เช่นนั้นแหละบัดนี้ก็ยังมีพวกที่เหลืออยู่มากที่ได้ทรงเลือกไว้โดยพระคุณ
Rmn	11	6	แต่ถ้าเป็นทางพระคุณก็หา ได้เป็นเพราะทางการประพฤติไม่ ฉะนั้นแล้ว พระคุณก็ไม่เป็นพระคุณอีกต่อไป แต่ถ้าเป็นทางการประพฤติก็หา
ได้เป็นเพราะทางพระคุณไม่ ฉะนั้นแล้ว การประพฤติก็ไม่เป็นการประพฤติอีกต่อไป			
Rmn	11	7	ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร พวกอัสราเอลไม่พบสิ่งที่เขาแสวงหา แต่คนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้่นั้นเป็นผู้ได้พบ และคนนอกนั้นก็มิใช่
กระดังไป			
Rmn	11	8	ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า " พระเจ้าได้ทรงประทานใจที่เชื่อซิม ประทานตาที่มองไม่เห็น หูที่ฟังไม่ได้ยินให้แก่เขา จนทุกวันนี้'
Rmn	11	9	ดาวิดทรงกล่าวว่า " ขอให้สำหรับของเขากลายเป็นบวงแ้ว และเครื่องดัก และเป็นสิ่งให้สะดุด และเป็นสิ่งสนองของเขา
Rmn	11	10	ขอให้ตาของเขามืดไปเพื่อเขาจะได่มองไม่เห็น และให้หลังของเขางอออกมาตลอดไป"
Rmn	11	11	ข้าพเจ้าจึงถามว่า " พวกอัสราเอลสะดุดจนหมดที่เดียวหรือ" ขอพระเจ้าอวยอ้อมให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่การที่เขาละเมิดนั้นเป็นเหตุให้
ความรอดแผ่มาถึงพวกต่างชาติ เพื่อจะให้พวกอัสราเอลมีใจมานะขึ้น			
Rmn	11	12	แต่ถ้าการที่พวกอัสราเอลละเมิดนั้นเป็นเหตุให้ทั้งโลกบริบูรณ์ และถ้าการพ่ายแพ้ของเขาเป็นเหตุให้คนต่างชาติบริบูรณ์ เขายังบริบูรณ์
มากสักเท่าใด			
Rmn	11	13	แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านที่เป็นคนต่างชาติ เพราะข้าพเจ้าเป็นอิสราเอลมาซึ่งพวกต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องหน้าทีของข้าพเจ้า
Rmn	11	14	เพื่อด้วยวิธีใดก็ตามข้าพเจ้าจะ ได้เข้าใจพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าให้เขาเอาอย่าง เพื่อให้เขารอดได้บ้าง
Rmn	11	15	เพราะว่า ถ้าการที่พี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าถูกพระเจ้าทรงทอดทิ้งเสียแล้วเป็นเหตุให้คนทั้งโลกกลับคืนดีกับพระองค์ การที่พระองค์ทรงรับ
เขากลับมาอีกนั้น ก็เป็นอย่างไร ก็เป็นเหมือนกับว่าเขาได้ตายไปแล้วและกลับฟื้นขึ้นใหม่			
Rmn	11	16	ถ้าเป็งก่อนแรกบริสุทธิ ทั้งอ่างกับบริสุทธิด้วย และถ้าหากบริสุทธิ ทั้งทั้งหมดกับบริสุทธิด้วย
Rmn	11	17	แต่ถ้าทรงหักกิ่งบางกิ่งออกเสียแล้ว และได้ทรงนำท่านผู้เป็นกิ่งงอกเทศป่ามาต่อกิ่งไว้แทนกิ่งเหล่านั้น เพื่อให้ข้าเป็นส่วน ได้รับน้ำเลี้ยง
จากรากต้นมะกอกเทศ			
Rmn	11	18	ท่านก็อย่าอดคิดต่อกิ่งเหล่านั้น ถ้าท่านอดคิด ไซ้ว่าท่านได้เลี้ยงรากนั้นก็หาไม่ แต่รากต่างหากเลี้ยงท่าน
Rmn	11	19	ท่านอาจจะแย้งว่า " กิ่งเหล่านั้น ได้ทรงหักออกเสียแล้วก็เพื่อจะได้ออกกิ่งข้าไว้"
Rmn	11	20	ถูกแล้ว เขาถูกหักออกก็เพราะเขาไม่เชื่อ แต่ที่ท่านอยู่ได้ก็เพราะความเชื่อเท่านั้น อย่าเย่อหยิ่งไปเลย แต่จงเกรงกลัว
Rmn	11	21	เพราะว่าถ้าพระเจ้ามิได้ทรงงดโทษกิ่งเหล่านั้นที่เป็นกิ่งเดิม ก็ทรงว่าพระองค์จะไม่ทรงงดโทษท่านเหมือนกัน
Rmn	11	22	เหตุฉะนั้นจึงพิจารณาถึงพระกรุณาและความเข้มงวดของพระเจ้า กับคนเหล่านั้นที่หลงผิด ไปก็ทรงเข้มงวด แต่สำหรับท่านก็ทรงพระกรุณา
ถ้าท่านจะดำรงอยู่ในพระกรุณาของพระองค์ต่อไป มิฉะนั้นท่านก็จะถูกตัดตัดออกเสียด้วย			
Rmn	11	23	ส่วนเขาทั้งหลายด้วย ถ้าเขาไม่ดำรงอยู่ในความไม่เชื่อสืบไป เขาก็จะได้รับการตัดกิ่งเข้าไปใหม่ เพราะพระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะทรงให้เขาต่อ
กิ่งเข้าอีกได้			
Rmn	11	24	เพราะว่าถ้าพระเจ้าทรงตัดท่านออกจากต้นมะกอกเทศป่าซึ่งเป็นต้น ไม้ตามธรรมชาติ และทรงนำมาต่อกิ่งกับต้นมะกอกเทศพันธุ์ซึ่งผิด
ธรรมชาติของมันแล้ว การที่จะเอากิ่งเหล่านั้น ซึ่งเป็นกิ่งเดิมมาต่อกิ่งเข้ากับต้นของมันเอง ก็ง่ายยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด			
Rmn	11	25	เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ยากให้ท่านทั้งหลายเขลาในข้อความลึกลับนี้ เกลือกกว่าท่านจะอดรู้ คือเรื่องที่บางคนในพวกอัสราเอล
ได้มีใจแข็งกระด้างไป จนถึงพวกต่างชาติได้เข้ามาครบจำนวน			
Rmn	11	26	และเมื่อเป็นดังนั้น พวกอัสราเอลทั้งปวงก็จะได้รับความรอด ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า " พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาจากเมืองศิโยน และจะ
ทรงกำจัดธรรมให้สูญสิ้นไปจากยาโคบ			
Rmn	11	27	นี้แหละเป็นพันธสัญญาของเรากับเขาทั้งหลาย เมื่อเราจะยกโทษบาปของเขา'
Rmn	11	28	ในเรื่องชาวประเสริฐนั้น เขาเหล่านั้นก็เป็นศัตรูเพื่อประโยชน์ของพวกเขา แต่ถ้าว่าตามที่ได้ทรงเลือกไว้ เขาทั้งหลายก็เป็นที่รักเนื่องจาก
บรรพบุรุษของเขา			
Rmn	11	29	เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกลับพระทัยในการที่ได้ทรงให้ของประทานและทรงเรียกไว้
Rmn	11	30	ท่านทั้งหลายเมื่อก่อนมิได้เชื่อพระเจ้า แต่บัดนี้ได้รับพระกรุณาเพราะความไม่เชื่อของพวกเขาเหล่านั้นจึงได
Rmn	11	31	บัดนี้เขาเหล่านั้นก็มิได้เชื่อ เพื่อว่าเขาจะได้รับพระกรุณาโดยพระกรุณาที่ได้ประทานแก่ท่านทั้งหลายดังนั้น
Rmn	11	32	เพราะว่าพระเจ้าทรงปล่อยให้คนทุกคนอยู่ในฐานะที่ไม่เชื่อ เพื่อพระองค์จะได้ทรงพระกรุณาแก่เขาทั้งหลายทุกคน
Rmn	11	33	โอ พระปัญญาและความรอบรู้ของพระเจ้านั้นลึกลับเท่าใด คำตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบ
เสาะได้			
Rmn	11	34	เพราะว่า " ใครเล่ารู้จักพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า หรือใครเล่าเป็นที่ปรึกษาพระองค์
Rmn	11	35	หรือใครเล่าได้ถวายสิ่งหนึ่งสิ่งใดแก่พระองค์ ที่พระองค์จะต้องประทานตอบแทนให้แก่เขา'
Rmn	11	36	เพราะสิ่งสารพัดมาจากพระองค์ โดยพระองค์และเพื่อพระองค์ ขอสง่าราศีจงมีแต่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์ เอเมน
Rmn	12	1	พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงรวิวนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็น
เครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย			
Rmn	12	2	อย่าประพฤติตามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็น
ที่ชอบพระทัย และอะไรดีที่ยอดเยี่ยม			
Rmn	12	3	ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลายทุกคน โดยพระคุณซึ่งทรงประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อม
สมลงกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่นมนุษย์ทุกคน			
Rmn	12	4	เพราะว่าในรากายอันเดียวนั้นเรามีอวัยวะหลายอย่าง และอวัยวะนั้นๆมิได้มีหน้าที่เหมือนกันฉันใด
Rmn	12	5	พวกเราก็คือเป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์ และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น
Rmn	12	6	และเราทุกคนมีของประทานที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ทรงประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็นการพยากรณ์ ก็จงพยากรณ์ตามกำลังของความเชื่อ
Rmn	12	7	ถ้าเป็นการปรนนิบัติก็จงปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็จงสั่งสอน
Rmn	12	8	ถ้าเป็นการเตือนสติก็จงเตือนสติ ถ้าเป็นการบริจจาคก็จงให้โดยเต็มใจ ผู้ที่ครอบครองก็จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้ที่แสดงความเมตตา ก็จง
แสดงด้วยใจยินดี			
Rmn	12	9	จงให้ความรักปราศจากมารยา จงเกลียดชังสิ่งที่ชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี
Rmn	12	10	จงรักกันฉันพี่น้อง ส่วนการที่ให้เกียรติแก่กันและกันนั้น จงถือว่าผู้อื่นดีกว่าตัว
Rmn	12	11	อย่าเกลียดชังกันในการทำงาน จงมีจิตใจกระตือรือร้น จงปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rmn	12	12	จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงอดทนต่อความยากลำบาก จงเข้มแข็งเหมือนอิชยาฮาน
Rmn	12	13	จงช่วยวิสุทธิชนเมื่อเขาขัดสน จงมีน้ำใจอ้อฮาย คีย ไมตรี
Rmn	12	14	จงอวยพรแก่คนที่ขมเหงาแทน จงอวยพร อย่าแข่งดาเลย
Rmn	12	15	จงชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความชื่นชมยินดี จงร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้
Rmn	12	16	จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่าใฝ่ส่ง แต่จงถ่อมใจลงมาหาคนที่ต่ำต้อย อย่าถือว่าคุณฉลาด
Rmn	12	17	อย่าทำชั่วตอบแทนชั่วแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเลย ` แต่จงมุ่งกระทำสิ่งที่ซื่อสัตย์ในสายตาของคนทั้งปวง'
Rmn	12	18	ถ้าเป็น ได้คือเรื่องที่ยื่นมอบกับท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน
Rmn	12	19	ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าทำการแก่แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงพระอาชญา เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า ` องค์
พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "	การแก่แค้นเป็นของเรา	เราเองจะตอบสนอง"	
Rmn	12	20	เหตุฉะนั้น ถ้าศัตรูของท่านเห็น จงให้อาหารเขารับประทาน ถ้าเขากระหาย จงให้นำเขาดื่ม เพราะว่าการทำอย่างนั้นเป็นการสมถ่านที่โลกโพล่ง
ไว้บนศีรษะของเขา'			
Rmn	12	21	อย่าให้ความชั่วชนะท่านได้ แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี
Rmn	13	1	ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจ เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น
Rmn	13	2	เหตุฉะนั้นผู้ที่ยึดมั่นอำนาจนั้นก็ยึดมั่นผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น และผู้ที่ยึดมั่นนั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ
Rmn	13	3	เพราะว่าผู้ครอบครองนั้น ไม่น่ากลัวเลยสำหรับคนที่ทำความดี แต่ว่าเป็นที่น่ากลัวสำหรับคนที่ทำความชั่ว ท่าน ไม่อยากจะถูกผู้มีอำนาจหรือ
ถ้าเช่นนั้นก็จงประพฤติแต่ความดี แล้วท่านจะได้รับการสรรเสริญจากผู้มีอำนาจนั้น			
Rmn	13	4	เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อให้ประโยชน์แก่ท่าน แต่ถ้าท่านทำการชั่วก็จงกลัวเกิด เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นหาได้
ถือดาบไว้เฉยๆ ไม่ ท่านเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า จะเป็นผู้ลงพระอาชญาแทนพระเจ้าแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว			
Rmn	13	5	เหตุฉะนั้นท่านจะต้องอยู่ในบังคับบัญชา มิใช่เพราะเกรงพระอาชญาสิ่งเดียว แต่เพราะจิตที่สำนึกผิดและชอบด้วย
Rmn	13	6	เพราะเหตุผลอันเดียวกันท่านจึงได้เสียสละสาอาภักด้วย เพราะว่าผู้ที่มีอำนาจนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และปฏิบัติหน้าที่นี้อยู่
Rmn	13	7	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงให้แก่ทุกคนตามที่เขาควระจะได้รับ ส่วยอาภักจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้หนึ่ง ภาษีจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้หนึ่ง
ความยำเกรงควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้หนึ่ง	เกียรติยศควรจะให้แก่ผู้ใด	จงให้แก่ผู้หนึ่ง	
Rmn	13	8	อย่าเป็นเหมือนใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน เพราะว่าผู้ที่รักคนอื่นก็ทำให้พระราชบัญญัติสำเร็จแล้ว
Rmn	13	9	พระบัญญัติกล่าวว่า ` อย่าล่วงประเวณีห้ามเมียเขา อย่ากระทำการฆาตกรรม อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าโลภ' ทั้งพระบัญญัติอื่นๆ
ก็รวมอยู่ในข้อนี้คือ ` ท่านจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง'			
Rmn	13	10	ความรักไม่ทำอันตรายเพื่อนบ้านเลย เหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นที่ให้พระราชบัญญัติสำเร็จแล้ว
Rmn	13	11	นอกจากนี้ท่านควรรู้กาลสมัยว่า บัดนี้เป็นเวลาที่เรากจะตื่นจากหลับแล้ว เพราะว่าเวลาที่เราจะรอดนั้นใกล้กว่าเวลาที่เรได้เริ่มเชื่อนั้น
Rmn	13	12	กลางคืนล่วงไปมากแล้ว และรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา เหตุฉะนั้นเราจึงเลิกการกระทำของความมืด และจงสวมเครื่องอาวุธของความสว่าง
Rmn	13	13	เราจงประพฤติตัวให้เหมาะสมกับเวลากลางวัน มิใช่เสียงเสพรามาหมาย มิใช่หยาบโลนลามก มิใช่วิวาหริษยากัน
Rmn	13	14	แต่ท่านทั้งหลายจงประดับตัวด้วยพระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้ว่าเรอเนื้อหนึ่ง เพื่อจะให้สำเร็จตามความปรารถนาของเนื้อ
หนึ่งนั้น			
Rmn	14	1	ส่วนคนที่ยังอ่อนในความเชื่อนั้น จงรับเขาไว้ แต่มิใช่เพื่อให้ได้เถียงกันในเรื่องความเชื่อที่แตกต่างกันนั้น
Rmn	14	2	คนหนึ่งถึงว่าจะกินอะไรก็ได้ทั้งนั้น แต่อีกคนหนึ่งก็ยังอ่อนในความเชื่ออยู่ก็กินแต่ผักเท่านั้น
Rmn	14	3	อย่าให้คนที่กินนั้นดูหมิ่นคนที่ไม่ได้กิน และอย่าให้คนที่ไม่ได้กินกล่าวโทษคนที่ได้กิน เหตุว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดรับเขาไว้แล้ว
Rmn	14	4	ท่านเป็นใครเล่าจึงกล่าวโทษผู้รับใช้ของคนอื่น ผู้รับใช้คนนั้นจะได้ดีหรือจะล้มจมก็สุดแล้วแต่นายของเขา และเขาก็จะได้ดีแน่นอน เพราะ
ว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถให้เขาได้ดีได้			
Rmn	14	5	คนหนึ่งถึงว่าวันหนึ่งดีกว่าอีกวันหนึ่ง แต่อีกคนหนึ่งถึงว่าทุกวันเหมือนกัน ขอให้ทุกคนมีความแน่ใจในความคิดเห็นของตนเกิด
Rmn	14	6	ผู้ที่ถือวันก็ถือเพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และผู้ที่ไม่ถือวันก็ไม่ถือเพื่อถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ที่กินก็กินเพื่อถวายเกียรติ
แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะเขาชอบพระคุณพระเจ้า			
Rmn	14	7	เพราะในพวกเรา ไม่มีผู้ใดมีชีวิตอยู่เพื่อตนเองฝ่ายเดียว และ ไม่มีผู้ใดตายเพื่อตนเองฝ่ายเดียว
Rmn	14	8	ถ้าเรามีชีวิตอยู่ก็มีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และถ้าเราตายก็ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุฉะนั้นไม่ว่าเรามีชีวิตอยู่หรือตายไปก็ตาม เรา
ก็เป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า			
Rmn	14	9	เพราะเหตุนี้เองพระคริสต์จึงได้ทรงสิ้นพระชนม์และได้ทรงเป็นขึ้นใหม่และทรงพระชนม์อีก เพื่อจะได้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทั้งคนตาย
และคนเป็น			
Rmn	14	10	แต่ตัวท่านเล่า เหตุไฉนท่านจึงกล่าวโทษพี่น้องของท่าน หรือเหตุไฉนท่านจึงดูหมิ่นพี่น้องของท่าน เพราะว่าเราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์
พิพากษาของพระคริสต์			
Rmn	14	11	เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ` องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า " เรามีชีวิตอยู่ฉันใด หัวเข่าทุกหัวเข่าจะต้องคุกกราบลงต่อเรา และสิ้นทุกสิ่งจะต้องร้อง
สรรเสริญพระเจ้า "			
Rmn	14	12	ฉะนั้นเราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า
Rmn	14	13	ดังนั้นเราอย่ากล่าวโทษกันและกันอีกเลย แต่จงตัดสินใจเสียดีกว่า คืออย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดวางสิ่งซึ่งให้สะกด หรือสิ่งซึ่งเป็นเหตุให้ล้มลงไว้ต่อ
หน้าพี่น้อง			
Rmn	14	14	ข้าพเจ้ารู้และปลงใจเชื่อเป็นแน่ในองค์พระเยซูเจ้าว่า ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นมลทินในตัวเองเลย แต่ถ้าผู้ใดถือว่าสิ่งใดเป็นมลทิน สิ่งนั้นก็เป็น
มลทินสำหรับคนนั้น			
Rmn	14	15	ถ้าพี่น้องของท่านไม่สบายใจเพราะอาหารที่ท่านกิน ท่านก็ไม่ได้ประพฤติตามทางแห่งความรักเสียแล้ว พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อผู้ใด
ก็อย่าให้คนนั้นพ้นาเพราะอาหารที่ท่านกินเลย			
Rmn	14	16	ฉะนั้นอย่าให้การติของท่านเป็นที่ให้เขาติเตียนได้
Rmn	14	17	เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้านั้น มิใช่การกินและการดื่ม แต่เป็นความชอบธรรมและสันติสุขและความชื่นชมยินดีในพระวิญญูณบรสิทธ์
Rmn	14	18	ผู้ที่ปรนนิบัติพระคริสต์ในการเหล่านั้นก็เป็นเพื่อพระทัยพระเจ้า และเป็นเพื่อใจของมนุษย์ด้วย
Rmn	14	19	เหตุฉะนั้นให้เรามุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุขแก่กันและกัน และสิ่งเหล่านั้นซึ่งทำให้เกิดความเจริญแก่กันและกัน
Rmn	14	20	อย่าทำลายงานของพระเจ้าเพราะเรื่องอาหารเลย ทุกสิ่งทุกอย่างปราศจากมลทินก็จริง แต่ผู้ใดที่กินอาหารซึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นหลงผิด ก็มีความ
ผิดด้วย			
Rmn	14	21	เป็นการดีที่จะไม่กินเนื้อสัตว์หรือดื่มน้ำองหรือทำสิ่งใดๆที่เป็นเหตุให้พี่น้องสะกด หรือสะกดใจหรือทำให้อ่อนกำลัง
Rmn	14	22	ท่านมีความเชื่อหรือ จงยึดไว้ให้มั่นต่อพระพักตร์พระเจ้า ผู้ใด ไม่มีเหตุที่จะติเตียนตัวเองในสิ่งที่ตนเห็นชอบแล้วนั้นก็กิน
Rmn	14	23	แต่ผู้ที่มีความสงสัยอยู่นั้น ถ้าเขากินก็มีความผิด เพราะเขามิได้กินตามที่ตนเชื่อ ทั้งนี้เพราะการกระทำใดๆที่มีได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาป
ทั้งสิ้น			
Rmn	15	1	พวกเราที่มีความเชื่อเข้มแข็งควรจะอดทนในข้อคร้งหมุมๆหมุมๆของคนที่ยังอ่อนในความเชื่อ และไม่ควรระทำสิ่งใดตามความพอใจของตัวเอง
Rmn	15	2	เราทุกคนจงกระทำให้เพื่อนบ้านพอใจ เพื่อนำประโยชน์และความเจริญมาให้เขา
Rmn	15	3	เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงกระทำสิ่งทีพอพระทัยพระองค์ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ` คำพูดเยาะเย้ยของบรรดาผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ ตก
อยู่แก่ข้าพระองค์'			
Rmn	15	4	เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้นก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อ เราจะได้มีความหวังโดยความเพียรและความขุใจด้วยพระคัมภีร์
Rmn	15	5	ขอพระเจ้าแห่งความเพียรและความขุใจทรงโปรดช่วยให้ท่านมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามอย่างพระเยซูคริสต์

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rmn	15	6	เพื่อท่านทั้งหลายจะได้มีใจและปากพร้อมเพรียงกันสรรเสริญพระเจ้า ผู้เป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Rmn	15	7	เหตุฉะนั้นจงต้อนรับกันและกัน เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ได้ทรงต้อนรับเราทั้งหลายเพื่อพระเกียรติของพระเจ้า
Rmn	15	8	เพราะข้าพเจ้าหมายว่า พระคริสต์ได้ทรงรับใช้มายังพวกที่เข้าสู่นิคมเพื่อเห็นแก่ความจริงของพระเจ้า เพื่อจะทรงยืนยันพระสัญญาที่ประทานไว้กับบรรดาบรรพบุรุษนั้น
Rmn	15	9	และเพื่อให้คนต่างชาติได้ถวายพระเกียรติยศแด่พระเจ้าเพราะพระเมตตาของพระองค์ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ` เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าองค์
Rmn	15	10	และมีความคิดว่าอีกว่า ` ประชาชาติทั้งหลายเอ๋ย จงชื่นชมยินดีกับประชาชนของพระองค์'
Rmn	15	11	แล้วจึงมีคำกล่าวอีกว่า ` ประชาชาติทั้งปวงเอ๋ย จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเกิด และให้ชนชาติทั้งหลายยกย่องพระองค์'
Rmn	15	12	และอิสยาห์กล่าวอีกว่า ` รากแห่งเจสซียะมา คือผู้จะทรงบังเกิดมาครอบครองบรรดาประชาชาติ ประชาชาติทั้งหลายจะวางใจในพระองค์'
Rmn	15	13	ขอพระเจ้าแห่งความหวังทรงโปรดให้ท่านบริบูรณ์ด้วยความชื่นชมยินดีและสันติสุขในความเชื่อ เพื่อท่านจะได้เปี่ยมด้วยความหวังโดยฤทธิ์
เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์			
Rmn	15	14	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าท่านบริบูรณ์ด้วยการดีและเปี่ยมด้วยความรักทุกอย่าง สามารถเตือนสติกันและกันได้ด้วย
Rmn	15	15	แต่พี่น้องทั้งหลาย การที่ข้าพเจ้ากล่าวเขียนบางเรื่องถึงท่านเพื่อเตือนความจำของท่าน ก็เพราะเหตุพระคุณที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่
ข้าพเจ้า			
Rmn	15	16	เพื่อให้ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ไปยังคนต่างชาติ โดยรับใช้ฝ่ายชาวประเสริฐของพระเจ้า เพื่อการถวายพวกต่างชาติทั้งหลาย
Rmn	15	17	นั้นจะได้เป็นที่ขอบพระทัย คือเป็นที่แยกตั้งไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
Rmn	15	18	เหตุฉะนั้นในพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้ามีสิ่งที่จะอาจได้ฝ่ายพระราชกิจของพระเจ้า
Rmn	15	18	เพราะว่าข้าพเจ้าไม่กล้าจะอ้างสิ่งใดนอกจากสิ่งซึ่งพระคริสต์ได้ทรงกระทำ โดยทรงใช้ข้าพเจ้าทำคำสอนและกิจการ เพื่อจะให้คนต่างชาติ
เชื่อฟัง			
Rmn	15	19	คือด้วยหมายสำคัญและการหัตถ์จรยอันทรงฤทธิ์ ในฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของพระเจ้า จนข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระ
Rmn	15	20	คริสต์อย่างถาวรตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็มออกไปยังเมืองอิลลิริคุม
Rmn	15	20	อันที่จริงข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าไว้ว่าฉันนี้ จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ซึ่งไม่เคยมีใครออกพระนามพระคริสต์มาก่อน เพื่อข้าพเจ้าจะได้ไม่ก่อ
ขึ้นบนรากฐานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว			
Rmn	15	21	ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า ` คนที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ก็จะได้เห็น และคนที่ไม่เคยได้ฟังจะได้เข้าใจ'
Rmn	15	22	นี่คือเหตุที่ขัดขวางข้าพเจ้าไว้ไม่ให้มาหาท่าน
Rmn	15	23	แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าไม่มีกิจที่จะต้องอยู่ในแวนแคว้นเหล่านี้ต่อไป ข้าพเจ้ามีความปรารถนาหลายปีแล้วที่จะมาหาท่าน
Rmn	15	24	เมื่อข้าพเจ้าจะไปประเทศสเปน ข้าพเจ้าจะแวะมาหาท่านทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่านขณะที่ไปตามทางนั้น และเมื่อได้รับ
ความบันเทิงใจกับท่านทั้งหลายบ้างแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ลาท่านไปตามทาง			
Rmn	15	25	ขณะนี้ข้าพเจ้าจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อช่วยสงเคราะห์วิสุทธิชน
Rmn	15	26	เพราะว่าพวกศิษย์ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญาเห็นชอบที่จะถวายทรัพย์ ส่งไปให้แก่วิสุทธิชนที่ยากจนในกรุงเยรูซาเล็ม
Rmn	15	27	พวกศิษย์เหล่านั้นพอใจที่จะทำเช่นนั้นจริงๆและพวกเขาก็เป็นหนี้วิสุทธิชนเหล่านั้นด้วย เพราะว่าถ้าเขาได้รับคนต่างชาติเข้าส่วนในการฝ่าย
จิตวิญญาณ ก็เป็นการสมควรที่พวกต่างชาตินี้จะได้ปรนนิบัติศิษย์เหล่านั้นด้วยสิ่งของฝ่ายเนื้อหนัง			
Rmn	15	28	เหตุฉะนั้น เมื่อข้าพเจ้าไปส่งผลทานนั้นมอบให้แก่พวกเขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็จะไปประเทศสเปนผ่านตำบลที่ท่านอยู่นั้น
Rmn	15	29	และข้าพเจ้ารู้ว่าเมื่อข้าพเจ้ามาหาท่านนั้น ข้าพเจ้าจะมาพร้อมด้วยพระพรอันบริบูรณ์ของข่าวประเสริฐแห่งพระคริสต์
Rmn	15	30	พี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่พระเยซูคริสต์เจ้าและโดยเห็นแก่ความรักของพระวิญญาณ ข้าพเจ้าจึงวิงวอนขอให้ท่านช่วยอธิษฐานพระเจ้าด้วย
ใจร้อนรนเพื่อข้าพเจ้า			
Rmn	15	31	เพื่อให้ข้าพเจ้าพ้นจากมือคนในประเทศเดียวที่ไม่เชื่อ และเพื่อให้การปรนนิบัติเนื่องด้วยผลทานซึ่งข้าพเจ้านำไปยังกรุงเยรูซาเล็มเป็นที่พอ
ใจของวิสุทธิชน			
Rmn	15	32	เพื่อข้าพเจ้าจะได้มาหาท่านตามขอบพระทัยพระเจ้า ด้วยความชื่นชมยินดีและมีความเบิกบานแจ่มใสที่ได้พบท่าน
Rmn	15	33	บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติสุขจงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน
Rmn	16	1	ข้าพเจ้าขอฝากน้องสาวของเราไว้กับท่าน คือเพ็ญผู้เป็นผู้รับใช้ไนคริสตจักรที่อยู่เมืองเคนเคเรีย
Rmn	16	2	ขอท่านรับนางไว้ในองค์พระผู้เป็นเจ้าตามสมควรแก่วิสุทธิชน และขอให้ท่านช่วยนางในทุกสิ่งทั้งนางต้องการ เพราะนางได้ช่วยสงเคราะห์คน
หลายคนรวมทั้งข้าพเจ้าด้วย			
Rmn	16	3	ขอฝากความคิดถึงมายังปรัสเซียลาและอาควิลลา ผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์
Rmn	16	4	ผู้ซึ่งได้ยอมพลีชีวิตของเขาเพื่อป้องกันชีวิตของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอขอบคุณเขาทั้งสองและมีใช้ข้าพเจ้าคนเดียว แต่คริสตจักรทุกแห่งของ
พวกต่างชาติก็ขอบคุณเขาด้วย			
Rmn	16	5	และขอฝากความคิดถึงมายังคริสตจักรที่อยู่ในบ้านเขาด้วย ขอฝากความคิดถึงมายังเอเปนทัสที่รักของข้าพเจ้า ผู้เป็นคนแรกที่เข้ามาเชื่อใน
พระคริสต์ในแคว้นอาคาญา			
Rmn	16	6	ขอฝากความคิดถึงมายังมารีย์ผู้ได้ตรากตรำทำงานหนักเพื่อเราทั้งหลาย
Rmn	16	7	ขอฝากความคิดถึงมายังอันโดรนิสกับยูนิอัสผู้เป็นญาติของข้าพเจ้า และได้ถูกจำจองร่วมกับข้าพเจ้า เขาเป็นคนมีชื่อเสียงดีในหมู่คริสตชน
ทั้งได้อยู่ในพระคริสต์ก่อนข้าพเจ้าด้วย			
Rmn	16	8	ขอฝากความคิดถึงมายังอัมพลีอัสที่รักของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Rmn	16	9	ขอฝากความคิดถึงมายังอรบานัสผู้ร่วมงานกับเราในพระคริสต์ และมายังสทาคิสที่รักของข้าพเจ้า
Rmn	16	10	ขอฝากความคิดถึงมายังอาเปิลเลสผู้เป็นที่พอพระทัยของพระคริสต์ ขอฝากความคิดถึงมายังคนในครัวเรือนของอาร์ิสโตบูลัส
Rmn	16	11	ขอฝากความคิดถึงมายังเฮโรดีโอนญาติของข้าพเจ้า ขอฝากความคิดถึงมายังคนในครัวเรือนนารซิสสัสที่อยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Rmn	16	12	ขอฝากความคิดถึงมายังตรีเฟนาและตรีโฟลาผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอฝากความคิดถึงมายังเปอร์ซิสที่รักผู้ได้ปฏิบัติงานมาก
มายฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า			
Rmn	16	13	ขอฝากความคิดถึงมายังรุฟัสผู้ที่ทรงเลือกไว้ในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาและมารดาข้าพเจ้าด้วย
Rmn	16	14	ขอฝากความคิดถึงมายังอาสิโนครีทัส ฟเลโกน เฮอร์เมส ปิโตรบัส เฮอร์มาส และบรรดาพี่น้องที่อยู่กับเขาเหล่านั้น
Rmn	16	15	ขอฝากความคิดถึงมายังฟีโลโลกัส ยูเลีย และเนเรอัสกับน้องสาวของเขาและโอลิมปีสกับบรรดาวิสุทธิชนที่อยู่กับเขาเหล่านั้น
Rmn	16	16	จงต้อนรับด้วยธรรมนียมจบอันบริสุทธิ์ บรรดาคริสตจักรของพระคริสต์ขอฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลายด้วย
Rmn	16	17	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนท่าน ให้สังเกตดูคนเหล่านั้นที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกันและทำให้คนอื่นหลงไป ซึ่งเป็นการผิดคำสอนที่ท่าน
ทั้งหลายได้เรียนมา จงเมินหน้าจากคนเหล่านั้น			
Rmn	16	18	เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่ได้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ได้ปรนนิบัติท้องของตนเอง และได้ลวงคนเชื่อให้หลงด้วย
คำดีคำอ่อนหวาน			
Rmn	16	19	การซึ่งท่านทั้งหลายได้เชื่อฟังก็เลื่องลือไปถึงคนทั้งปวงแล้ว ข้าพเจ้าจึงมีความยินดีเพราะท่านทั้งหลาย แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเป็นคน
ฉลาดฝ่ายการดี และให้เป็นคนโง่ฝ่ายการชั่ว			
Rmn	16	20	ไม่ช้าพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงปราบชานานให้ยับเยินลงใต้ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลาย ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
จงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน			
Rmn	16	21	ทิโมธีผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้า ลูลีส ยาสอน และโสลิปาทอร์ บรรดาญาติของข้าพเจ้า ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย
Rmn	16	22	ข้าพเจ้าเทอริอัส ผู้เขียนจดหมายฉบับนี้ ขอฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลายในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Rmn	16	23	กายอัสเจ้าของบ้านผู้เลี้ยงดูข้าพเจ้า และเป็นผู้นำคริสตจักรทั้งหมดฝากความคิดถึงมายังท่าน เอร์ิสทัสสมุหบัญชีของเมือง และคารัทัสซึ่ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

เป็นพี่น้องฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย

Rmn	16	24	ขอพระคุณแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน
Rmn	16	25	บัดนี้จึงถวายพระเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถให้ท่านทั้งหลายตั้งมั่นจง ตามข่าวประเสริฐซึ่งข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น และตามที่ได้
ประกาศเรื่องพระเยซูคริสต์ ตามการเปิดเผยข้อความอันลึกซึ้งซึ่งได้ปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโลก			
Rmn	16	26	แต่บัดนี้ก็ได้เปิดเผยให้ปรากฏแล้ว และโดยพระคัมภีร์ของพวกคาสตาพยากรรม ตามซึ่งพระเจ้าผู้ทรงดำรงถาวรได้ทรงบัญญัติไว้ ได้เปิดเผยออกให้พลประเทศทั้งปวงเห็นแจ้งเพื่อเขาจะได้เชื่อ
Rmn	16	27	โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีมิแด่พระเจ้าผู้ทรงสรรพคุณแต่องค์เดียว สิบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน [เขียนถึงชาวโรมจากเมืองโครีนธ์ และส่งโดยเฟบี ผู้เป็นผู้รับใช้ในคริสตจักรที่อยู่เมืองเคนเคเรีย]
1Cr	1	1	เปาโล ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกให้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และโสโลเธนผู้เป็นพี่น้องของท่าน
1Cr	1	2	เรียน คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครีนธ์ ผู้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้วในพระเยซูคริสต์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกให้เป็นวิสุทธิชน ด้วยกัน
กับคนทั้งปวงในทหตามลที่ออกพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและของเขา			
1Cr	1	3	ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
1Cr	1	4	ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของเราในเรื่องราวทั้งหลายเสมอ เพราะพระคุณของพระเจ้าซึ่งทรงประทานแก่ท่านทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์
1Cr	1	5	เพราะท่านทั้งหลายพร้อมด้วยทุกสิ่งทุกอย่างโดยพระองค์ คือพร้อมด้วยวาจาและความรู้ทุกอย่าง
1Cr	1	6	ด้วยว่าพยานเรื่องพระคริสต์นั้นเป็นที่รับรองแน่นอนในพวกท่านแล้ว
1Cr	1	7	เพื่อว่าท่านทั้งหลายจึงมิได้ขาดของประทานเลย ในขณะที่ท่านรอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
1Cr	1	8	พระองค์จะทรงให้ท่านมั่นคงอยู่จนถึงที่สุด เพื่อให้ท่านปราศจากที่ใดในวันของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
1Cr	1	9	พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์ได้ทรงเรียกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
1Cr	1	10	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงร้องวนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ท่านเห็นพร้อมกันในทางวาจา และไม่มี
การแตกแยกกันระหว่างพวกท่าน แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในทางความคิดและตัดสินใจอย่างเดียวกัน			
1Cr	1	11	พี่น้องทั้งหลายขอข้าพเจ้า คนในครอบครัวของนางคะโลเอได้เล่าเรื่องของท่านให้ข้าพเจ้าฟังว่า เกิดมีการทรมานกันในระหว่างพวกท่าน
1Cr	1	12	ข้าพเจ้าจึงหมายความว่า พวกท่านต่างก็กล่าวหา "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เปาโล" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์อปอลโล" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์เค
ฟาโล" หรือ "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์พระคริสต์"			
1Cr	1	13	พระคริสต์แบ่งออกเป็นหลายองค์แล้วหรือ เขาได้ตรึงเปาโลเพื่อท่านทั้งหลายหรือ ท่านได้รับบัปติศมาในนามของเปาโลหรือ
1Cr	1	14	ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้ามิได้ให้บัปติศมาแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่าน เว้นแต่คริสตัสและกายอัส
1Cr	1	15	ดังนั้น จึงไม่มีผู้ใดกล่าวได้ว่า ข้าพเจ้าได้ทำพิธีบัปติศมาในนามของข้าพเจ้าเอง
1Cr	1	16	ข้าพเจ้าได้ให้บัปติศมาแก่ครอบครัวของสเทฟานัสด้วย แต่นอกจากคนเหล่านั้นแล้ว ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีใครได้ให้บัปติศมาแก่ผู้ใดอีก
บ้าง			
1Cr	1	17	เพราะว่าพระคริสต์มิได้ทรงใช้ข้าพเจ้าไปเพื่อให้เขารับบัปติศมา แต่เพื่อให้ประกาศข่าวประเสริฐ แต่มิใช่ด้วยซึ่งเชิงฉลาดในการพูด เกรง
ว่าเรื่องงานของพระคริสต์จะหมดฤทธิ์เดช			
1Cr	1	18	คนทั้งหลายที่กำลังจะพินาศก็เห็นว่า การประกาศเรื่องกางเขนเป็นเรื่องโง่ แต่พวกเราที่รอดเห็นว่า เป็นฤทธานภาพของพระเจ้า
1Cr	1	19	เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า "เราทั้งหลายสติปัญญาของคนมีปัญญา และจะทำให้ความเข้าใจของคนเข้าใจสูญสิ้นไป"
1Cr	1	20	คนมีปัญญาอยู่ที่ไหน บัณฑิตอยู่ที่ไหน นักโตปัญหาแห่งยุคนี้อยู่ที่ไหน พระเจ้ามิได้ทรงกระทำปัญญาของโลกนี้ให้โง่งมไปแล้วหรือ
1Cr	1	21	เพราะตามที่ทรงกำหนดไว้ตามพระสติปัญญาของพระเจ้า โลกไม่รู้จักพระเจ้าได้โดยปัญญาของตน พระเจ้าจึงทรงโปรดช่วยคนที่เชื่อให้รอด
โดยการประกาศเรื่องที่ดีว่าโง่			
1Cr	1	22	ด้วยว่าพวกยิวขอเห็นหมายสำคัญและพวกกรีกเสาะหาปัญญา
1Cr	1	23	แต่พวกเราประกาศเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั้น อันเป็นสิ่งที่ให้พวกยิวสะดุด และพวกกรีกถือว่า เป็นเรื่องโง่
1Cr	1	24	แต่สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกนั้น ทั้งพวกยิวและพวกกรีกต่างถือว่า พระคริสต์ทรงเป็นฤทธานภาพและพระปัญญาของพระเจ้า
1Cr	1	25	เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์
1Cr	1	26	พี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาเถิดว่า พวกท่านที่พระเจ้าได้ทรงเรียกมานั้นเป็นคนพวกไหน มีน้อยคนในโลกนิยมว่ามีปัญญา มีน้อยคนที่มีอำนาจ มี
น้อยคนที่มีตระกูลสูง			
1Cr	1	27	แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งในโลกถือว่าโง่เขลา เพื่อจะทำให้คนมีปัญญาอับอาย และพระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งในโลกถือว่าอ่อนแอ เพื่อทำให้คนที่
แข็งแรงอับอาย			
1Cr	1	28	พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งในโลกถือว่าต่ำต้อย และสิ่งที่ถูกดูหมิ่น ทั้งทรงเลือกสิ่งเหล่านั้นซึ่งยังมิได้เกิดเป็นตัวจริงด้วย เพื่อจะได้ทำลายสิ่งซึ่งเป็น
ตัวจริงอยู่แล้ว			
1Cr	1	29	เพื่อมิให้เนื้อหนังใดๆอวดต่อพระพักตร์พระองค์ได้
1Cr	1	30	โดยพระองค์ท่านจึงอยู่ในพระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้าทรงตั้งพระองค์ให้เป็นปัญญา ความชอบธรรม การเยกตั้งไว้ และการไถ่โทษ สำหรับ
เราทั้งหลาย			
1Cr	1	31	เพื่อให้เป็นไปตามที่เขียนว่า "ให้ผู้โอ้อวด อวดองค์พระผู้เป็นเจ้า"
1Cr	2	1	พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาเพื่อประกาศสักขีพยานของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย ด้วยถ้อยคำอันไพเราะหรือด้วยสติ
ปัญญา			
1Cr	2	2	เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้ เรื่องใดๆในหมู่พวกท่านเลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน
1Cr	2	3	และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลัง มีความกลัวและตัวสั่นเป็นอันมาก
1Cr	2	4	คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้า ไม่ใช่คำที่เกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ
1Cr	2	5	เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้อาศัยสติปัญญาของมนุษย์ แต่อาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า
1Cr	2	6	เรากล่าวถึงเรื่องปัญญาในหมู่มคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วก็จริง แต่มิใช่เรื่องปัญญาของโลกนี้ หรือเรื่องปัญญาของอำนาจครอบครองในโลกนี้ซึ่งจะ
เสื่อมสูญไป			
1Cr	2	7	แต่เรากล่าวถึงเรื่องพระปัญญาของพระเจ้าซึ่งเป็นข้อลึกลับ คือพระปัญญาซึ่งทรงซ่อนไว้นั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ก่อนสร้างโลกให้เป็น
สง่าราศีกแก่เรา			
1Cr	2	8	ไม่มีอำนาจครอบครองใดๆในโลกนี้ได้รู้จักพระปัญญานั้น เพราะว่าถ้ารู้แล้วจะได้เอาองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศีกตรึงไว้ที่กางเขน
1Cr	2	9	ดังที่มีเขียนไว้แล้วว่า "สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เคยได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รัก
พระองค์"			
1Cr	2	10	พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทางพระวิญญาณของพระองค์ เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นความลึกลับของพระเจ้า
1Cr	2	11	อันความคิดของมนุษย์นั้น ไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญาณของมนุษย์ผู้หนึ่งนั่นเอง พระดำริของพระเจ้าก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่
พระวิญญาณของพระเจ้าผู้หนึ่ง			
1Cr	2	12	เราทั้งหลายจึงมิได้รับวิญญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆที่พระเจ้าได้ทรงโปรด
ประทานแก่เรา			
1Cr	2	13	คือสิ่งเหล่านั้นที่เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสั่งสอน ซึ่งเปรียบเทียบ
สิ่งที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณกับสิ่งซึ่งเป็นของจิตวิญญาณ			
1Cr	2	14	แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้
เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสั่งเกิดด้วยจิตวิญญาณ			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	2	15	แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณสังเกตสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่มีผู้ใดจะรู้จักใจคนนั้นได้
1Cr	2	16	เพราะว่า `ใครเล่ารู้จักพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อจะแนะนำสิ่งสนองพระองค์ได้' แต่เราก็มีพระทัยของพระคริสต์
1Cr	3	1	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดกับท่านเหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้วได้ แต่ต้องพูดกับท่านเหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
เหมือนกับท่านเป็นทารกในพระคริสต์			
1Cr	3	2	ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยนมมิใช่ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านยังไม่สามารถรับและถึงแม้เดี๋ยวนี้ท่านก็ยังไม่สามารถ
1Cr	3	3	ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าเมื่อท่านยังอิงฉากัน ได้เคียงกัน และแตกแยกกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ประพฤติด
ตามมนุษย์สามัญดอกหรือ			
1Cr	3	4	เพราะเมื่อก่อนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของเปาโล" และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของอปอลโล" ท่านทั้งหลายมิได้อยู่
ฝ่ายเนื้อหนังหรือ			
1Cr	3	5	เปาโลคือผู้ใด อปอลโลคือผู้ใด เขาเป็นผู้รับใช้มาแจ้งให้ท่านทั้งหลายเชื่อ ตามซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ทุกคน
1Cr	3	6	ข้าพเจ้าได้ปลูก อปอลโลได้รดน้ำ แต่พระเจ้าทรงทำให้เติบโต
1Cr	3	7	เพราะฉะนั้น คนที่ปลูกและคนที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระเจ้าผู้ทรงโปรดให้เติบโตนั้นต่างหากที่สำคัญ
1Cr	3	8	ดังนั้นคนที่ปลูกและคนที่รดน้ำก็เป็นพวกเดียวกัน แต่ทุกคนก็จะได้ค่าจ้างของตนตามการที่ตนได้กระทำไว้
1Cr	3	9	เพราะว่า เราทั้งหลายเป็นผู้ร่วมทำการด้วยกันกับพระเจ้า ท่านทั้งหลายเป็นไรนาของพระเจ้า และเป็นตึกของพระเจ้า
1Cr	3	10	โดยพระคุณของพระเจ้าซึ่งได้ทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้วางรากลงแล้วเหมือนนายช่างผู้ชำนาญ และอีกคนหนึ่งก็มาก่อสร้าง
ขอทุกคนจงระวังให้ดูว่าเขาจะก่อสร้างอย่างไร			
1Cr	3	11	เพราะว่าผู้ใดจะวางรากอื่นอีกไม่ได้แล้ว นอกจากที่วางไว้แล้วคือพระเยซูคริสต์
1Cr	3	12	แล้วบนรากนั้นถ้าผู้ใดจะก่อสร้างด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หนุ่ยแห้งหรือฟาง
1Cr	3	13	การงานของแต่ละคนก็จะได้ปรากฏให้เห็น เพราะเวลารับนั้นจะให้เห็นได้ชัดเจน เพราะว่าจะเห็นชัดได้ด้วยไฟ ไฟนั้นจะพิสูจน์ให้เห็นการ
งานของแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร			
1Cr	3	14	ถ้าการงานของผู้ใดที่ก่อสร้างขึ้นทนอยู่ได้ ผู้นั้นก็จะได้ค่าตอบแทน
1Cr	3	15	ถ้าการงานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดค่าตอบแทนแต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ
1Cr	3	16	ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน
1Cr	3	17	ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น
1Cr	3	18	อย่าให้ผู้ใดหลอกลวงตัวเอง ถ้าผู้ใดในพวกท่านคิดว่าตัวเป็นคนมีปัญญาตามหลักของยอห์น จงให้ผู้นั้นยอมเป็นคนโง่งงจะเป็นคนมีปัญญาได้
1Cr	3	19	เพราะว่าปัญญาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาจำเพาะพระเจ้า ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่า `พระองค์ทรงจับคนที่มีความปัญญาด้วยอบายของเขาเอง'
1Cr	3	20	และยังมีอีกว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความคิดของคนมีปัญญาว่าเป็นเพียงแต่ไร้สาระ'
1Cr	3	21	เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดโดยกษมณย์ขึ้นอวด ด้วยว่าสิ่งสารพัดเป็นของท่านทั้งหลาย
1Cr	3	22	จะเป็นเปาโล อปอลโล เกเฟาส โลก ชีวิต ความตาย สิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งในอนาคต สิ่งสารพัดนั้นเป็นของท่านทั้งหลาย
1Cr	3	23	และท่านทั้งหลายเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า
1Cr	4	1	ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ และเป็นผู้อารักขาสิ่งเล็กน้อยของพระเจ้า
1Cr	4	2	ยิ่งกว่านี้ฝ่ายผู้อารักขาเหล่านั้นต้องเป็นคนที่ยึดถือทุกคน
1Cr	4	3	สำหรับข้าพเจ้าการที่ท่านทั้งหลายหรือมนุษย์ผู้ใดจะตัดสินตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ถึงแม้ข้าพเจ้าเองก็ได้ตัดสินตัว
ข้าพเจ้า			
1Cr	4	4	เพราะข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้ามีความผิดสถานใด ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่พ้นการพิพากษา ท่านผู้ทรงพิพากษาตัวข้าพเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้า
1Cr	4	5	เหตุฉะนั้นท่านอย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลาจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้
แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า			
1Cr	4	6	พี่น้องทั้งหลาย สิ่งเหล่านั้นที่ข้าพเจ้าได้นำมากล่าวเปรียบเทียบกับตัวข้าพเจ้าและอปอลโล ก็เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านทั้ง
หลายเรียนแบบของเรา มิให้ยกย่องคนหนึ่งคนใดเกินกว่าที่เขียนบอกไว้แล้ว มิให้ยกย่องคนหนึ่งคนใดชมผู้อื่น			
1Cr	4	7	ผู้ใดเล่ากระทำให้ท่านริษยาเกินกว่าคนอื่น ท่านมีอะไรที่ท่านมิได้รับมา ก็เมื่อท่านได้รับมา เหตุไรท่านจึงโอ้อวดเหมือนกับว่าท่านมิได้รับเลย
1Cr	4	8	ท่านทั้งหลายอิมหน้าแล้วหนอ ท่านมีมั่งมีแล้วหนอ ท่านได้ครองเหมือนกษัตริย์โดยไม่มีเรารวมด้วยแล้วหนอ ข้าพเจ้ามีความปรารถนาให้ท่าน
ทั้งหลายได้ชื่นครองจริงๆเพื่อเราจะได้ชื่นครองกับท่าน			
1Cr	4	9	เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งเราผู้เป็นอัครสาวกไว้ในที่สุดปลาย เหมือนผู้ที่ได้ถูกปรับโทษให้ถึงตาย เพราะว่าโลกคือทั้งทุตสวรรค์
และมนุษย์มอญดูเราด้วยความพิศวง			
1Cr	4	10	เราทั้งหลายเป็นคนเขลาเพราะเห็นแก่พระคริสต์ และท่านทั้งหลายเป็นคนมีปัญญาในพระคริสต์ เราทั้งหลายมีกำลังน้อยแต่ท่านทั้งหลายมี
กำลังมาก ท่านทั้งหลายมีเกียรติยศแต่เราทั้งหลายเป็นคนอับยศ			
1Cr	4	11	จนถึงเวลานี้เราทั้งหัวและกระหาย เปลือยเปล่าและถูกโบยตี และไม่มีที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง
1Cr	4	12	เราทำการหนักด้วยมือของเราเอง เมื่อถูกตำราเราก็อวยพร เมื่อถูกชมเชยเราก็ทนเอา
1Cr	4	13	เมื่อถูกใส่ร้ายเราก็อ้อนวอน เรากลายเป็นเหมือนนกเดนของโลกและเหมือนรากิของสิ่งสารพัดจนถึงบัดนี้
1Cr	4	14	ข้าพเจ้ามิได้เขียนข้อความเหล่านี้เพื่อจะให้ท่าน ได้อวย แต่เขียนเพื่อเตือนสติในฐานะที่ท่านเป็นลูกที่รักของข้าพเจ้า
1Cr	4	15	เพราะในพระคริสต์ถึงแม้ท่านมีครูสักหมื่นคนแต่ท่านจะมีบิดาหลายคนก็หามิได้ เพราะว่าเป็นพระเยซูคริสต์ข้าพเจ้าได้ให้กำเนิดแก่ท่านโดย
ข่าวประเสริฐ			
1Cr	4	16	เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านทำตามอย่างข้าพเจ้า
1Cr	4	17	เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงได้ใช้ทิโมธีลูกที่รักของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นคนสัตย์ซื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าให้มาหาท่าน เพื่อนำท่านให้ระลึกถึงแบบการ
ประพฤติของข้าพเจ้าในพระคริสต์ ตามที่ข้าพเจ้าสอนอยู่ในทหคริสตจักร			
1Cr	4	18	แต่บางคนทำมยงราวกับข้าพเจ้าจะไม่มาหาท่าน
1Cr	4	19	แต่ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะมาหาท่านในไม่ช้านี้ และข้าพเจ้าจะยังตั้ง มิใช่ถ้อยคำของคนที่ยอมเหล่านั้นแต่จะยังตั้งดูฤทธิ์
อำนาจของเข			
1Cr	4	20	เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้ามิใช่เรื่องของคำพูดแต่เป็นเรื่องฤทธิ์เดช
1Cr	4	21	ท่านจะเอาอย่างไร จะให้ข้าพเจ้าถือไม้เรียวมาหาท่าน หรือจะให้ข้าพเจ้ามาด้วยความรักและด้วยใจอ่อนสุภาพ
1Cr	5	1	มิชาวเล่าลือว่าในพวกท่านมีการผิดประเวณี และการผิดประเวณีนั้นถึงแม้ในพวกต่างชาติก็ไม่มีเลย คือเรื่องมิว่าคนหนึ่งได้เอาภรรยาของ
บิดามาเป็นภรรยาของตน			
1Cr	5	2	และพวกท่านยังยอมแทนที่จะเป็นทุกข์เป็นร้อน ที่จะตัดสินที่กระทำผิดเช่นนี้ออกเสียจากพวกท่าน
1Cr	5	3	แม้ว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับพวกท่าน แต่ใจของข้าพเจ้าก็อยู่ด้วย ข้าพเจ้าได้ตัดสินลงโทษคนที่ได้กระทำผิดเช่นนั้นเสมือนว่าข้าพเจ้าได้อยู่
ด้วย			
1Cr	5	4	ในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เมื่อท่านทั้งหลายประชุมกันและใจของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อมทั้งฤทธิ์เดชของ
พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา			
1Cr	5	5	พวกท่านจงมอบคนนั้นไว้ให้ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย เพื่อให้จิตวิญญาณของเขารอดในวันของพระเจ้า
1Cr	5	6	การที่ท่านอวดอ้างนั้น ไม่ดีเลย ท่านไม่รู้หรือว่าชื่อขมเพียงชนิดเดียวขมทำให้แบ่งดิบฟูทั้งก่อน
1Cr	5	7	ดังนั้นจงชำระชื่อเก่าเสียเพื่อท่านจะได้เป็นแบ่งดิบก่อนใหม่เหมือนขนมปังไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นปีศาจของเรา ได้ถูกฆ่าบูชาเพื่อ
เราเสียแล้ว			
1Cr	5	8	เหตุฉะนั้นให้เราถือปีศาจนั้น มิใช่ด้วยชื่อเก่าหรือด้วยชื่อของความชั่วช้าเลวทราม แต่ด้วยขนมปังไร้เชื้อคือความจริงใจและความจริง

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	5	9	ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายถึงท่านว่า อย่าคบกับคนที่ล่วงประเวณี
1Cr	5	10	แต่ซึ่งท่านจะคบคนชาวโลกนี่ที่เป็นคนล่วงประเวณี คนโลก คนล่อใจ หรือคนถือรูปเคารพ ข้าพเจ้ามิได้ห้ามเสียทีเดียวเพราะว่าถ้า
ห้ามเช่นนั้นแล้ว ท่านก็ต้องออกไปเสียจากโลกนี้			
1Cr	5	11	แต่บัดนี้ข้าพเจ้าเขียนบอกท่านว่าถ้าผู้ใดได้ชื่อว่าสนิทสนมแล้ว แต่ยังล่วงประเวณี เป็นคนโลก เป็นคนถือรูปเคารพ เป็นคนปากร้าย เป็นคน
ขี้เมา หรือเป็นคนล่อใจ อย่าคบกับคนอย่างนั้นแม้จะกินด้วยกันก็อย่าเลย			
1Cr	5	12	ไม่ใช่หน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะไปตัดสินลงโทษคนภายนอก ท่านจะต้องตัดสินลงโทษคนภายในมิใช่หรือ
1Cr	5	13	ส่วนคนภายนอกนั้นพระเจ้าจะทรงตัดสินลงโทษ เหตุฉะนั้นจงกำจัดคนชั่วช้านั้นออกจากพวกท่านเสียเถิด
1Cr	6	1	ในพวกท่านมีผู้ใดหรือ ถ้าเป็นความกั้นกับคนอื่น จะอาจไปว่าความกั้นต่อหน้าคนอธรรม และไม่ไปว่าต่อหน้าวิสุทธิชน
1Cr	6	2	ท่านไม่รู้หรือว่าวิสุทธิชนจะพิพากษาโลก และถ้าพวกท่านจะพิพากษาโลก ท่านไม่สมควรจะพิพากษาความเรื่องเล็กน้อยที่สุดหรือ
1Cr	6	3	ท่านไม่รู้หรือว่า เราจะต้องพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นจะยังเป็นการสมควรสักเท่าใดที่เราจะพิพากษาตัดสินความเรื่องของชีวิตนี้
1Cr	6	4	ฉะนั้นถ้าพวกท่านเป็นความกั้นเรื่องชีวิตนี้ ท่านจะตั้งคนที่คริสตจักรนับถือน้อยที่สุดให้ตัดสินหรือ
1Cr	6	5	ข้าพเจ้ากล่าวตั้งนี้ก็เพื่อให้ท่านละอายใจ ในพวกท่าน ไม่มีสักคนหนึ่งหรือที่มีสติปัญญาสามารถชำระความระหว่างพี่น้อง
1Cr	6	6	แต่พี่น้องกับพี่น้องต้องไปว่าความกั้นต่อหน้าคนที่มิใช่ออย่างนั้นหรือ
1Cr	6	7	เหตุฉะนั้นเพราะพวกท่าน ไปเป็นความกั้นท่านก็ตกจากระดับที่ควรแล้ว ทำไมท่านจึงไม่ทนต่อการร้ายซึ่งเขาทำแก่ท่าน ทำไมท่านจึงไม่ยอม
ถูกโกง			
1Cr	6	8	แต่ท่านเองกลับทำร้ายกัน และโกงกันในระหว่างพวกพี่น้องของท่านเอง
1Cr	6	9	ท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก อย่าหลงเลย คนล่วงประเวณี คนถือรูปเคารพ คนผิดผู้เมียเขา คน
นิสัยเหมือนผู้หญิงหรือคนที่เปื้อนกะเพรา			
1Cr	6	10	คนขโมย คนโลก คนขี้เมา คนปากร้าย คนล่อใจ จะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก
1Cr	6	11	แต่ก่อนมีบางคนในพวกท่านเป็นคนอย่างนั้น แต่ท่านได้รับทรงชำระแล้ว และได้ทรงแยกตั้งท่านไว้แล้ว แต่พระวิญญาณแห่งพระเจ้าของ
เราได้ทรงตั้งท่านให้เป็นผู้ชอบธรรมในพระนามของพระเยซูเจ้า			
1Cr	6	12	ข้าพเจ้าทำลึงสารพัดได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้นเป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าทำลึงสารพัดได้ แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมมิใ้ได้อ่านของสิ่งใดเลย
1Cr	6	13	อาหารมิไว้สำหรับท้อง และท้องก็สำหรับอาหาร แต่พระเจ้าจะทรงให้ทั้งท้องและอาหารสิ้นสูญไป แล้วร่างกายนั้น ไม่ได้มิไว้สำหรับการล่วง
ประเวณี แต่มิไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้ามิไว้สำหรับร่างกาย			
1Cr	6	14	พระเจ้าได้ทรงซบให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นชิ้นมาใหม่ และพระองค์จะทรงซบให้เราทั้งหลายเป็นชิ้นมาใหม่โดยฤทธิ์เดชของพระองค์ด้วย
1Cr	6	15	ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ เมื่อเป็นเช่นนั้น จะให้ข้าพเจ้าเอาอวัยวะของพระคริสต์มาเป็นอวัยวะของหญิง
แพศยาได้หรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย			
1Cr	6	16	ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ผูกพันกับหญิงแพศยาก็คือเป็นกายอันเดียวกันกับหญิงนั้น เพราะพระองค์ได้ตรัสว่า 'เขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน'
1Cr	6	17	แต่ส่วนคนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นอันเดียวกันกับพระองค์ฝ่ายจิตวิญญาณ
1Cr	6	18	จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี ความบาปทุกอย่างที่มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอกราบ แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้นทำผิดต่อร่างกายของตน
เอง			
1Cr	6	19	ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่าน
เอง			
1Cr	6	20	พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน และด้วยจิตวิญญาณของท่าน ซึ่ง
เป็นของพระเจ้า			
1Cr	7	1	แล้วเรื่องที่ว่าพวกท่านเขียนมาถึงข้าพเจ้านั้น ขอตอบว่า การที่ผู้ชายไม่ยุ่งเกี่ยวกับหญิงเลยก็ดีแล้ว
1Cr	7	2	แต่เพื่อป้องกันกรล่วงประเวณี ผู้ชายทุกคนควรมีภรรยาเป็นของตนและผู้หญิงทุกคนมีสามีเป็นของตน
1Cr	7	3	สามีพึงประพฤติต่อภรรยาตามควร และภรรยาพึงประพฤติต่อสามีตามควรเช่นเดียวกัน
1Cr	7	4	ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่สามีมีอำนาจเหนือร่างกายของภรรยา ท่านเองเดียวกันไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของตน แต่
ภรรยาไม่มีอำนาจเหนือร่างกายของสามี			
1Cr	7	5	อย่าปฏิเสธการอยู่ร่วมกันเว้นแต่ได้ตกลงกันเป็นการชั่วคราว เพื่อที่ศัตรูในการถืออดอาหารและการอธิษฐาน แล้วจึงค่อยมาอยู่ร่วมกันอีก
เพื่อมิให้ซาตานชักจูงให้ทำผิด เพราะตัวอดไม่ได้			
1Cr	7	6	ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้โดยได้รับอนุญาต มิใช่เป็นพระบัญชา
1Cr	7	7	ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ทุกคนก็ได้รับของประทานจากพระเจ้าเหมาะแก่ตัว คนหนึ่งได้รับอย่างนี้ และอีกคน
หนึ่งได้รับอย่างนั้น			
1Cr	7	8	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนที่ยังเป็นโสดและพวกแม่ม่ายว่า การที่เขาย่อยเหมือนข้าพเจ้าก็ดีแล้ว
1Cr	7	9	แต่ถ้าเขายังใจไม่ได้ก็จงแต่งงานเสียเถิด เพราะแต่งงานเสียก็ดีกว่ามิใช่หรือว่าเราร้อนด้วยกามาราค
1Cr	7	10	ส่วนคนที่แต่งงานแล้วข้าพเจ้าขอสิ่ง มิใช่ข้าพเจ้าสั่งเอง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อย่าให้ภรรยาทิ้งสามี
1Cr	7	11	แต่ถ้านางทิ้งสามีไปอย่าให้นางไปมีสามีใหม่ หรือมิก็ให้นางกลับมาคืนดีกับสามีเก่า และขออย่าให้สามีหย่าร้างภรรยาเลย
1Cr	7	12	ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนอื่นๆนอกจากพวกนี้ (องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ตรัส) ว่า ถ้าพี่น้องคนใดมีภรรยาที่ไม่เชื่อและนางพอใจที่จะอยู่กับสามี
สามีก็ไม่ควรหย่านาง			
1Cr	7	13	ถ้าหญิงคนใดมีสามีที่ไม่เชื่อและสามีพอใจที่จะอยู่กับนาง นางก็ไม่ควรหย่าสามีนั้นเลย
1Cr	7	14	ด้วยว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อก็ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางสามี มิฉะนั้นลูกของ
ท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้ลูกเหล่านั้นกับบริสุทธิ์			
1Cr	7	15	แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อจะแยกไป ก็จงให้เขาไปเถิด เรื่องเช่นนี้ไม่จำเป็นที่พี่น้องชายหญิงจะผูกมัดให้จำใจอยู่ด้วยกัน เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงเรียก
เราให้อย่างสงบ			
1Cr	7	16	โอ ท่านผู้เป็นภรรยา โลกท่านจะรู้ว่าท่านจะช่วยสามีให้รอดได้หรือไม่ โอ ท่านผู้เป็นสามี โลกท่านจะรู้ว่าท่านจะช่วยภรรยาให้รอดได้
หรือไม่			
1Cr	7	17	แต่ตามที่พระเจ้าได้ทรงประทานฐานะแก่แต่ละคนอย่างไร เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกให้เขามาแล้ว ก็ให้เขาดำรงอยู่ในฐานะนั้น
ข้าพเจ้าขอสิ่งให้คริสตจักรทั้งหมดทำตามตั้งนั้น			
1Cr	7	18	มิใช่ทุกคนที่พระเจ้าทรงเรียกเมื่อเขาได้รับพิธีเข้าสืหนัดแล้วหรือ อย่าให้เขากลับเป็นเหมือนคนที่มิได้เข้าสืหนัด หรือมิใช่ทุกคนที่พระเจ้า
ทรงเรียกเมื่อเขามิได้เข้าสืหนัดหรือ อย่าให้เขาเข้าสืหนัดเลย			
1Cr	7	19	การเข้าสืหนัดไม่สำคัญอะไร และการไม่เข้าสืหนัดไม่สำคัญอะไร แต่การประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้านั้นสำคัญ
1Cr	7	20	ให้ทุกคนอยู่ในฐานะที่เขาอยู่เมื่อพระเจ้าทรงเรียกนั้น
1Cr	7	21	พระเจ้าทรงเรียกท่านเมื่อยังเป็นทาสอยู่หรือ ก็อย่ากระวนกระวายเพราะการเป็นทาสนั้น แต่ถ้าท่านสามารถไถ่ตัวออกได้ก็ควรไถ่ดีกว่า
1Cr	7	22	เพราะผู้ใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเมื่อยังเป็นทาสอยู่ ผู้นั้นเป็นเสรีชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกันคนที่รับการทรงเรียกเมื่อเป็น
เสรีชน คนนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์			
1Cr	7	23	พระเจ้าทรงซื้อท่านไว้แล้วตามราคา อย่าเข้าเป็นทาสของมนุษย์เลย
1Cr	7	24	พี่น้องทั้งหลาย ท่านทุกคนดำรงอยู่ในฐานะอันใดเมื่อพระเจ้าทรงเรียก ก็ให้ผู้นั้นอยู่กับพระเจ้าในฐานะนั้น
1Cr	7	25	แล้วเรื่องหญิงสาวพรหมจารีนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้าก็ขอออกความเห็นในฐานะที่เป็นผู้ได้รับพระ
เมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้เป็นผู้ที่ไว้ใจได้			
1Cr	7	26	ฉะนั้นเพราะเหตุความยากลำบากที่มีอยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ทุกคนควรจะอยู่อย่างที่เขาอยู่เดี๋ยวนี้

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	7	27	ท่านมีภรรยาแล้วหรือ อ้อหาของที่จะหย่าภรรยาเลย ท่านหย่าจากภรรยาแล้วหรือ อ้อหาภรรยาเลย
1Cr	7	28	ถ้าท่านจะแต่งงานก็ไม่มีคามผิด และถ้าหญิงสาวพรหมจารีจะแต่งงานก็ไม่มีคามผิด แต่คนที่แต่งงานนั้นจะต้องยุ่งยากลำบากในฝ่าย
เนื้อหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ท่านพ้นจากความยุ่งยากนั้น			
1Cr	7	29	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าคนนี้ก็สิ้นมากแล้ว ตั้งแต่นี้ไปให้คนเหล่านั้นที่มีภรรยาดำเนินชีวิตเหมือนกับ ไม่มีภรรยา
1Cr	7	30	และให้คนที่เศร้าโศกเป็นเหมือนกับมิได้เศร้าโศก และผู้ที่ชื่นชมยินดีให้ได้เป็นเหมือนกับมิได้ชื่นชมยินดี และผู้ที่ชอกให้ดำเนินชีวิตเหมือน
กับว่าเขาไม่มีภรรยาสิทธิ์เหนืออะไรเลย			
1Cr	7	31	และคนที่ใช้ของโลกนี้ให้เป็นเหมือนกับมิได้ใช้อย่างเต็มที่เลย เพราะความนิยมของโลกนี้กำลังลงไป
1Cr	7	32	ข้าพเจ้าอยากให้ท่านพ้นจากความสละวุ่นวาย ฝ่ายคนที่ไม่มีภรรยา ก็สละวุ่นวายในการงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่พอ
พระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า			
1Cr	7	33	แต่คนที่มีภรรยาแล้วก็สละวุ่นวายในการงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งซึ่งพอใจของภรรยา
1Cr	7	34	มีความแตกต่างกันด้วยระหว่างภรรยาและสาวพรหมจารี หญิงที่ยังไม่แต่งงานก็สละวุ่นวายในการงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะได้เป็นคน
บริสุทธิ์ทั้งกายและจิตใจ แต่หญิงที่มีสามีแล้วก็สละวุ่นวายในการงานของโลกนี้เพื่อจะทำสิ่งซึ่งเป็นที่พอใจของสามี			
1Cr	7	35	ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ก็เป็นประโยชน์ของท่าน มิใช่จะเอาบ่วงบาศคล้องท่านแต่เพื่อความเป็นระเบียบ ให้ท่านปฏิบัติต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าโดย
ปราศจากใจสองฝักสองฝ่าย			
1Cr	7	36	แต่ถ้าชายใดคิดว่าเขาปฏิบัติต่อสาวพรหมจารีของเขาอย่างสมควรไม่ได้ และถ้าหญิงนั้นมียอผ่านวัยหนุ่มสาวแล้ว และต้องทำอะไรอย่าง
หนึ่งก็ให้เขาทำตามปรารถนา จงให้เขาแต่งงานเสีย เขาไม่ได้ทำผิดสิ่งใด			
1Cr	7	37	แต่ชายใดที่ตั้งใจแน่วแน่มั่นและเห็นว่า ไม่มีความจำเป็น แต่เขายังกับใจตนเองได้ และตั้งใจว่าจะให้หญิงนั้นเป็นพรหมจารีต่อไป เขาก็กระทำดี
แล้ว			
1Cr	7	38	เหตุฉะนั้นผู้ใดที่ให้หญิงนั้นแต่งงานก็ทำดีอยู่ แต่ผู้ที่ไม่ให้แต่งงานก็ทำดีกว่า
1Cr	7	39	ตราบใจที่สามียังมีชีวิตอยู่ ภรรยาที่ต้องอยู่กับสามีตามกฎหมาย ถ้าสามีตาย นางก็เป็นอิสระจะแต่งงานกับชายใดก็ได้ตามใจ ในองค์พระผู้
เป็นเจ้านั้น			
1Cr	7	40	แต่ตามความเห็นของข้าพเจ้าก็เห็นว่าถ้านางอยู่คนเดียวจะเป็นสุขกว่า และข้าพเจ้าคิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ฝ่ายข้าพเจ้า
ด้วย			
1Cr	8	1	แล้วเรื่องของที่เขามหาเคารพนั้น เราทั้งหลายทราบแล้วว่าเราทุกคนต่างก็มีความรู้ ความรู้นั้นทำให้ล้าพอง แต่ความรักเสริมสร้างขึ้น
1Cr	8	2	ถ้าผู้ใดถือว่าตัวรังสีใดแล้ว ผู้นั้นยังไม่รู้ตามที่ตนควรจะรู้
1Cr	8	3	แต่ถ้าผู้ใดรักพระเจ้า พระองค์ก็ทรงรู้จักผู้นั้น
1Cr	8	4	ฉะนั้นเรื่องการกินอาหารที่เขาได้บูชาแก่รูปเคารพนั้น เรารู้แล้วว่ารูปนั้น ไม่มีตัวมันเลยในโลกและพระเจ้าองค์อื่น ไม่มี มีแต่พระเจ้าองค์
เดียว			
1Cr	8	5	ถึงแม้จะมีสิ่งต่างๆในสวรรค์และในแผ่นดินโลกที่เขาเรียกว่า "พระ" (ก็เป็นเหมือนมีพระมากและเจ้ามาก)
1Cr	8	6	แต่ว่าสำหรับพวกเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา และสิ่งสารพัดทั้งปวงบังเกิดขึ้นจากพระองค์ และเราอยู่ในพระองค์ และเรามีพระเยซู
คริสต์เจ้าองค์เดียว และสิ่งสารพัดก็เกิดขึ้นโดยพระองค์ และเราก็คือเป็นมาโดยพระองค์			
1Cr	8	7	มิใช่ว่าทุกคนมีความรู้อย่างนี้ เพราะมีบางคนมีจิตสำนึกผิดชอบเรื่องรูปเคารพว่า เมื่อได้กินอาหารนั้นก็ถือว่าเป็นของบูชาแก่รูปเคารพจริงๆ
และจิตสำนึกผิดชอบของเขาขึ้นอยู่กับใจจึงเป็นผลกัน			
1Cr	8	8	อาหารไม่เป็นเครื่องที่ทำให้พระเจ้าทรงโปรดปรานเรา ถ้าเรากิน เราก็ดูเหมือนทำอะไรเป็นพิเศษ ถ้าเราไม่กิน เราก็ดูเหมือนทำอะไร
1Cr	8	9	แต่จงระวัง อย่าให้เสรีภาพของท่านนั้นทำให้คนที่อ่อนในความเชื่อหลงผิดไป
1Cr	8	10	เพราะว่า ถ้าผู้ใดเห็นท่านที่มีความรู้เอนกายลงรับประทานในวิหารของรูปเคารพ จิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของคนนั้น จะไม่เข้มแข็งทำให้เขา
บังอาจกินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพนั้นหรือ			
1Cr	8	11	โดยความรู้ของท่าน พี่น้องที่มีความเชื่ออ่อน ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงยอมถวายพระชนม์เพื่อเขา จะต้องพินาศไป
1Cr	8	12	เมื่อท่านทำผิดเช่นนั้นต่อพวกพี่น้อง และทำร้ายจิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนของเขา ท่านก็ได้ทำผิดต่อพระคริสต์
1Cr	8	13	เหตุฉะนั้นถ้าอาหารเป็นเหตุที่ทำให้พี่น้องของข้าพเจ้าหลงผิดไป ข้าพเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์อีกต่อไป เพราะเกรงว่าข้าพเจ้าจะทำให้พี่น้องต้อง
หลงผิดไป			
1Cr	9	1	ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกหรือ ข้าพเจ้ามิได้มีเสรีภาพหรือ ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ท่านทั้งหลายมิได้
เป็นผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ			
1Cr	9	2	ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังคงเป็นอัครสาวกในสายตาของท่านอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะพวกท่านคือตรา
ตำแหน่งอัครสาวกของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า			
1Cr	9	3	ถ้าผู้ใดสอบสวนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะบอก
1Cr	9	4	เราไม่มีสิทธิ์ที่จะกินและดื่มหรือ
1Cr	9	5	เราไม่มีสิทธิ์ที่จะพาพี่น้องซึ่งเป็นภรรยาไปในหนาดูด้วยกัน เหมือนอย่างอัครสาวกอื่นๆ และบรรดาน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเศพาส
หรือ			
1Cr	9	6	เฉพาะข้าพเจ้าและบรรดานามัสเท่านั้นหรือที่ไม่มีสิทธิ์จะเลิกทำงานหาเลี้ยงชีพ
1Cr	9	7	ใครบ้างที่เป็นทหารไปในการศึกษาสงคราม และต้องกินเสบียงของตัวเอง หรือใครบ้างที่ทำงานปลูกต้นองุ่น และมีได้กินผลองุ่นในสวนนั้น
หรือใครบ้างที่เลี้ยงสัตว์และมีได้กินนมของมันหรือผู้เลี้ยงสัตว์นั้น			
1Cr	9	8	ข้าพเจ้ากล่าวอย่างนี้ตามอย่างมนุษย์หรือ พระราชบัญญัติมิได้กล่าวอย่างนี้เหมือนกันหรือ
1Cr	9	9	เพราะว่าในพระราชบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า 'อย่าเอาตะกร้าครอบปากวัว เมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่' พระเจ้าทรงเป็นห่วงวัวหรือ
1Cr	9	10	หรือพระองค์ได้ตรัสเพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย แท้จริงคำนั้นท่านเขียนไว้เพื่อประโยชน์ของเราทั้งหลาย ให้คนที่ไถนาไถด้วยความหวัง
ใจ และให้คนที่นาข้าวนาด้วยความหวังใจว่าจะได้ประโยชน์ตามที่เขาหวัง			
1Cr	9	11	ถ้าเราได้หาหนทางสำหรับจิตวิญญาณให้แก่ท่าน แล้วจะมากไปหรือที่เราจะเกี่ยวของสำหรับเนื้อหนึ่งจากท่าน
1Cr	9	12	ถ้าคนอื่นมีสิทธิ์ที่จะได้รับประโยชน์จากท่าน เราไม่มีสิทธิ์ที่จะได้รับยิ่งกว่าเขาอีกหรือ ถึงกระนั้นเราก็ดูเหมือนได้ใช้สิทธิ์นี้เลย แต่ยอมทนทุกขยาก
สารพัด เพื่อเราจะไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางชาวประเสริฐของพระคริสต์			
1Cr	9	13	ท่านไม่รู้หรือว่าคนที่ปรนนิบัติเรื่องสิ่งบริสุทธิ์ ก็กินอาหารของพระวิหาร และคนปรนนิบัติที่แทนบูชาที่รับส่วนแบ่งจากแทนบูชานั้น
1Cr	9	14	ท่านเองด้วยกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ว่า คนที่ประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น
1Cr	9	15	แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ใช้สิทธิ์เหล่านี้เลย ที่ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ ก็มีไว้เพื่อจะให้เขากระทำอย่างนั้นแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายอมตายเสียดีกว่าที่จะ
ให้ผู้ใดทำลายเกียรติอันหนึ่งของข้าพเจ้า			
1Cr	9	16	เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐนั้นข้าพเจ้าไม่มีเหตุที่จะรอดได้ เพราะจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องประกาศ ถ้าข้าพเจ้าไม่ประกาศ
ข่าวประเสริฐวิบัติจะเกิดแก่ข้าพเจ้า			
1Cr	9	17	เพราะถ้าข้าพเจ้าประกาศอย่างเต็มใจ ข้าพเจ้าก็จะได้บาเหน็จ หากกระทำการประกาศนั้นโดยฝืนใจ ก็ยังเป็นการที่ทรงมอบหน้าที่ประกาศ
ข่าวประเสริฐไว้ให้ข้าพเจ้ากระทำ			
1Cr	9	18	แล้วอะไรเล่าจะเป็นบาเหน็จของข้าพเจ้า คือเมื่อข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์โดยไม่คิดค่า
จ้าง เพื่อจะไม่ได้ใช้สิทธิ์ในข่าวประเสริฐนั้นอย่างเต็มที่			
1Cr	9	19	เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้ามิได้ยอมในบังคับของผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยังยอมตัวเป็นทาสคนทั้งปวงเพื่อจะได้ชนะใจคนมากยิ่งขึ้น
1Cr	9	20	ต่อพวกยิว ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนยิว เพื่อจะได้พวกยิว ต่อพวกที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนคนอยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อจะ
ได้คนที่อยู่ใต้พระราชบัญญัตินั้น			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	9	21	ต่อคนที่อยู่นอกพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนนอกพระราชบัญญัติ เพื่อจะได้คนที่อยู่นอกพระราชบัญญัตินั้น (แต่ข้าพเจ้ามิได้
อยู่นอกพระราชบัญญัติของพระเจ้า แต่อยู่ที่พระราชบัญญัติแห่งพระคริสต์)			
1Cr	9	22	ต่อคนอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนอ่อนแอ เพื่อจะได้คนอ่อนแอ ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิดต่อคนทั้งปวง เพื่อจะช่วยเขาให้รอดได้บ้าง
โดยทุกวิถีทาง			
1Cr	9	23	ข้าพเจ้าทำอย่างนี้เพราะเห็นแก่ชาวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนกับท่านในข่าวประเสริฐนั้น
1Cr	9	24	ท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านี้ที่วิ่งแข่งกัน ก็วิ่งด้วยกันทุกคน แต่คนที่ได้รับรางวัลคนเดียว เหตุฉะนั้นจึงวิ่งเพื่อชิงรางวัลให้ได้
1Cr	9	25	ฝ่ายนักกีฬาทุกคนก็เคร่งครัดในระเบียบทุกอย่าง แล้วเขากระทำอย่างนั้นเพื่อจะได้มงกุฎใบไม้ซึ่งร่วงโรยได้ แต่เรากระทำเพื่อจะได้มงกุฎที่
ไม่มีวันร่วงโรยเลย			
1Cr	9	26	ดังนั้นส่วนข้าพเจ้าจึงแข่งอย่างนี้โดยมีเป้าหมาย ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างนี้ ไม่ใช่อย่างนักมวยที่ชกมวย
1Cr	9	27	แต่ข้าพเจ้ารับความปรารถนาฝ่ายเนื้อหนังให้อยู่ใต้บังคับ เพราะเกรงว่าโดยทางหนึ่งทางใดเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศแก่คนอื่นแล้ว ตัว
ข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้			
1Cr	10	1	พี่น้องทั้งหลาย ยิ่งกว่านี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าบรรพบุรุษของเราทั้งสิ้น ได้อยู่ที่ใต้เมฆ และได้ผ่านทะเลไปทุกคน
1Cr	10	2	ได้รับบัพติศมาในเมฆและในทะเลเข้าส่วนกับโมเสสทุกคน
1Cr	10	3	และได้รับประทานอาหารฝ่ายจิตวิญญาณอันเดียวกันทุกคน
1Cr	10	4	และได้ดื่มน้ำฝ่ายจิตวิญญาณอันเดียวกันทุกคน เพราะว่าเราได้ดื่มน้ำซึ่งไหลออกมาจากศิลาฝ่ายจิตวิญญาณที่ติดตามเขามา ศิลา นั่นคือพระ
คริสต์			
1Cr	10	5	แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีคนส่วนมากในพวกนั้นที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย เพราะว่าเขาล้มตายนั่นเองในถิ่นทุรกันดาร
1Cr	10	6	แล้วเหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นเครื่องเตือนใจพวกเรา ไม่ให้เรารำใจโลภปรารถนาสิ่งซึ่งเหมือนเขาเหล่านั้น
1Cr	10	7	ท่านทั้งหลายอย่านับถือรูปเคารพ เหมือนอย่างที่เขาทำในพวกเขาได้กระทำ ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า ` ประชาชนก็ถึงลงกินและดื่ม แล้วก็ถูก
ขึ้นเล่นสนุกกัน`			
1Cr	10	8	อย่าให้ เรากระทำล่วงประเวณี เหมือนอย่างที่เขาทำในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ล้มลงตายในวันเดียวสองหมื่นสามพันคน
1Cr	10	9	อย่าให้ เราลองดีพระคริสต์เหมือนอย่างที่เขาทำในพวกเขาได้กระทำ แล้วก็ต้องพินาศด้วยงูร้าย
1Cr	10	10	ท่านทั้งหลายอย่าบ่นเหมือนอย่างที่เขาทำในพวกเขาได้บ่น แล้วก็ต้องพินาศด้วยงูศักดิ์สิทธิ์
1Cr	10	11	แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้จึงได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดท้ายของ
แผ่นดินโลก			
1Cr	10	12	เหตุฉะนั้นคนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง
1Cr	10	13	ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสั่งข้อย พระองค์จะไม่ทรงให้ท่าน
ต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้			
1Cr	10	14	พวกที่รักของข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจงหลีกเลี่ยงเสียจากการนับถือรูปเคารพ
1Cr	10	15	ข้าพเจ้าพูดกับท่านอย่างพูดกับคนที่ไม่มีปัญญา ท่านจงพิจารณาถ้อยคำที่ข้าพเจ้าพูดนั้นเถิด
1Cr	10	16	ถ้อยแห่งพระพรซึ่งเราได้อธิษฐานขอพระพรนั้นเป็นที่ทำให้เราร่วมร่วมในพระโลหิตของพระคริสต์มิใช่หรือ ขนบปึงซึ่งเราหักนั้นเป็นที่ทำให้เราร่วม
ส่วนร่วมในพระกายของพระคริสต์มิใช่หรือ			
1Cr	10	17	แม้เราซึ่งเป็นบุคคลหลายคน เราก็คงเป็นขนมปังก้อนเดียวและเป็นร่างกายเดียว เพราะว่าเราทุกคนรับประทานขนมปังก้อนเดียวกัน
1Cr	10	18	จงพิจารณาดูพวกอิสราเอลตามเนื้อหนัง คนที่รับประทานของที่บูชาแล้วนั้น ก็มีส่วนร่วมในแท่นบูชาอันมิใช่หรือ
1Cr	10	19	ถ้อยอย่างนั้นแล้วจะให้ข้าพเจ้าว่าอย่างไร รูปเคารพนั้นศักดิ์สิทธิ์หรือ เครื่องบูชาที่ถวายแก่รูปเคารพนั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์หรือ
1Cr	10	20	แต่ข้าพเจ้าว่า เครื่องบูชาที่พวกต่างชาติถวายนั้น เขาถวายบูชาแก่พวกปีศาจ และไม่ได้ถวายแก่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้ท่านมีส่วน
ร่วมกับพวกปีศาจ			
1Cr	10	21	ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกปีศาจด้วยไม่ได้ ท่านจะรับประทานที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้าและที่โต๊ะของ
พวกปีศาจด้วยก็ไม่ได้			
1Cr	10	22	เราจะช่วยให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอิจลาหรือ เรามีฤทธิ์มากกว่าพระองค์หรือ
1Cr	10	23	ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งที่จะทำได้นั้นเป็นประโยชน์ ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้ แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งจะทำให้เจริญขึ้น
1Cr	10	24	อย่าให้ ผู้ใดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่น
1Cr	10	25	ทุกสิ่งที่เขาขายตามตลาดเนื้อนั้นรับประทานได้ ไม่ต้องถามอะไรโดยเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ
1Cr	10	26	เพราะว่า ` แผ่นดินโลกก็บรรพกาลในโลกนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า`
1Cr	10	27	ถ้าคนที่ไม่มีศรัทธาเชื่อเชิญท่านไปในงานเลี้ยงและท่านเต็มใจไป สิ่งที่เขาตั้งให้รับประทานก็รับประทานได้ ไม่ต้องถามอะไรโดยเห็นแก่ใจ
สำนึกผิดชอบ			
1Cr	10	28	แต่ถ้ามีใครมาบอกท่านว่า " ของนี้เขาถวายแก่รูปเคารพแล้ว " ท่านอย่ารับประทาน เพราะเห็นแก่คนที่บอกนั้นและเพราะเห็นแก่ใจสำนึก
ผิดชอบด้วย เพราะว่า ` แผ่นดินโลกก็บรรพกาลในโลกนั้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า`			
1Cr	10	29	ข้าพเจ้ามิได้หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของท่าน แต่หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของคนที่ยกบอกนั้น ทำให้ใจสำนึกผิดชอบของผู้อื่นจะต้องมาขัด
ขวางเสรีภาพของข้าพเจ้าแล้ว			
1Cr	10	30	ถ้าข้าพเจ้ารับประทานโดยพระคุณ ทำไม่เขาตีเตือนข้าพเจ้าเพราะสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ขอบพระคุณแล้วเล่า
1Cr	10	31	เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า
1Cr	10	32	อย่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิว หรือพวกต่างชาติ หรือคริสตจักรของพระเจ้าหลงผิดไป
1Cr	10	33	เหมือนที่ข้าพเจ้าเองได้พยายามกระทำทุกสิ่งเพื่อให้เป็นที่พอใจของคนทั้งปวง มิได้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่เห็นแก่ประโยชน์ของคนทั้ง
หลาย เพื่อให้เขารอดได้			
1Cr	11	1	ท่านทั้งหลายก็จงปฏิบัติตามอย่างข้าพเจ้า เหมือนอย่างที่ท่านปฏิบัติตามอย่างพระคริสต์
1Cr	11	2	พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าขอชมท่านทั้งหลายเพราะท่านได้ระลึกถึงข้าพเจ้าทุกประการ และท่านได้รักษากฎที่ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่าน
1Cr	11	3	แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน และชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นพระเศียร
ของพระคริสต์			
1Cr	11	4	ชายทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์โดยคลุมศีรษะอยู่ ก็ทำความอภัยแก่ศีรษะ
1Cr	11	5	แต่หญิงทุกคนที่กำลังอธิษฐานหรือพยากรณ์ ถ้าไม่คลุมศีรษะ ก็ทำความอภัยแก่ศีรษะ เพราะเหมือนกับว่านางได้โกนผมเสียแล้ว
1Cr	11	6	ถ้าผู้หญิงไม่ได้คลุมศีรษะ ก็คือการจะตัดผมเสีย แต่ถ้าการที่ผู้หญิงจะตัดผมหรือโกนผมนั้นเป็นสิ่งที่น่าอับอาย จงคลุมศีรษะเสีย
1Cr	11	7	เพราะการที่ผู้ชาย ไม่สมควรจะคลุมศีรษะนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสร้างราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสร้างราศีของผู้ชาย
1Cr	11	8	เพราะว่าไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายจากผู้หญิง แต่ได้ทรงสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย
1Cr	11	9	และไม่ได้อำนาจให้ผู้ชายไว้สำหรับผู้หญิง แต่ทรงสร้างผู้หญิงไว้สำหรับผู้ชาย
1Cr	11	10	ด้วยเหตุนี้เอง ผู้หญิงจึงควรจะเอาสัญลักษณ์แห่งอำนาจนั้นคลุมศีรษะ เพราะเห็นแก่พวกทูตสวรรค์
1Cr	11	11	ถึงกระนั้นก็ดี ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ชายก็ต่อฟังกผู้หญิงและผู้หญิงก็ต่อฟังกผู้ชาย
1Cr	11	12	เพราะว่าผู้หญิงนั้นทรงสร้างมาจากผู้ชายฉันใด ต่อมาผู้ชายก็เกิดมาจากผู้หญิงฉันนั้น แต่สิ่งสารพัดก็มีมาจากพระเจ้า
1Cr	11	13	ท่านทั้งหลายจงตัดสินใจเถิดว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่ผู้หญิงจะ ไม่คลุมศีรษะเมื่ออธิษฐานต่อพระเจ้า
1Cr	11	14	ธรรมชาติเอง ไม่ได้สอนท่านหรือว่า ถ้าผู้ชาย ไว้ผมยาวก็เป็นที่น่าอับอายแก่ตัว
1Cr	11	15	แต่ถ้าผู้หญิง ไว้ผมยาวก็เป็นสร้างราศีแก่ตัว เพราะว่าเป็นสิ่งที่ประทานให้แก่เขาเพื่อคลุมศีรษะ
1Cr	11	16	แต่ถ้าผู้ใดจะโต้แย้ง เราและคริสตจักรของพระเจ้า ไม่รับธรรมเนียมอย่างที่ได้เขียนนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	11	17	แล้วในการให้คำสั่งต่อไปนี้ ข้าพเจ้าข่มท่านไม่ได้ คือว่าการประชุมของท่านนั้นมักจะได้ผลเสียมากกว่าผลดี
1Cr	11	18	ประการแรกข้าพเจ้าได้ยินว่า เมื่อท่านประชุมคริสตจักรนั้น มีการแตกก๊กแตกเหล่าในพวกท่าน และข้าพเจ้าเชื่อว่าคงมีความจริงอยู่บ้าง
1Cr	11	19	เพราะจะต้องมีการขัดแย้งกันบ้างในพวกท่าน เพื่อคนฝ่ายถูกในพวกท่านจะได้ปรากฏเด่นขึ้น
1Cr	11	20	เมื่อท่านทั้งหลายประชุมพร้อมกันนั้น ท่านจึงประชุมรับประทานเป็นที่ระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ได้
1Cr	11	21	เพราะว่าเมื่อท่านรับประทาน บ้างก็รับประทานอาหารของตนก่อนคนอื่น บ้างก็ยังหิวอยู่ และบ้างก็เมา
1Cr	11	22	อะไรกันนี้ ท่านไม่มีเรื่องที่จะกินและดื่มหรือ หรือว่าท่านดูหมิ่นคริสตจักรของพระเจ้า และทำให้คนที่ขัดสนได้รับความอับอาย จะให้ข้าพเจ้า
วออย่างใดแก่ท่าน จะให้ข่มท่านหรือ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่ข่มข่มท่านเลย			
1Cr	11	23	เพราะว่าเรื่องซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่านแล้วนั้น ข้าพเจ้าได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คือในคืนที่ซาทิสพระเยซูเจ้านั้น พระองค์ทรง
หยิบขนมปัง			
1Cr	11	24	ครั้งขอบพระคุณแล้ว จึงทรงหักแล้วตรัสว่า " จงรับไปกินเถิด นี่เป็นกายของเรา ซึ่งหักออกเพื่อท่านทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึก
ถึงเรา "			
1Cr	11	25	เมื่อรับประทานแล้ว พระองค์จึงทรงหยิบถ้วยด้วยอาการอย่างเดียวกัน ตรัสว่า " ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ด้วยโลหิตของเรา เมื่อท่านดื่มจาก
ถ้วยนี้เวลาใด จงดื่มให้เป็นที่ระลึกถึงเรา "			
1Cr	11	26	เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะ
เสด็จมา			
1Cr	11	27	เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร ผู้นั้นก็ทำผิดต่อพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้
เป็นเจ้า			
1Cr	11	28	ขอให้ทุกคนพิจารณาตนเอง แล้วจึงกินขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้
1Cr	11	29	เพราะว่าคนที่กินและดื่มอย่าง ไม่สมควร ก็กินและดื่มเป็นเหตุให้ตนเองถูกพิพากษาโทษ เพราะมิได้เล็งเห็นพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า
1Cr	11	30	ด้วยเหตุนี้พวกท่านหลายคนจึงอ่อนกำลังและป่วยอยู่และที่ล่วงหลับไปแล้วก็มีมาก
1Cr	11	31	แต่ถ้าเราจะพิจารณาตัวเราเอง เราจะไม่ต้องถูกทำโทษ
1Cr	11	32	แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำโทษเรา นั้น พระองค์ทรงตัดสินเรา เพื่อมิให้เราถูกพิพากษาลงโทษด้วยกันกับโลก
1Cr	11	33	พี่น้องของข้าพเจ้า ด้วยเหตุนี้เมื่อท่านมาร่วมประชุมรับประทานอาหารนั้น จงคอยซึ่งกันและกัน
1Cr	11	34	ถ้ามีใครหิวก็ให้เขากินที่บ้านเสียก่อน เพื่อเมื่อมาประชุมกันท่านจะได้ไม่ถูกพิพากษาลงโทษ ส่วนเรื่องอื่นนั้นเมื่อข้าพเจ้ามาข้าพเจ้าจะแนะนำ
นำให้			
1Cr	12	1	พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้คุณเข้าใจเรื่องของประทานฝ่ายจิตวิญญาณนั้น
1Cr	12	2	ท่านรู้แล้วว่า แต่ก่อนท่านยังเป็นคน ไม่เชื่อนั้น ท่านถูกชักนำให้หลงไปนับถือรูปเคารพซึ่งพูดไม่ได้ตามแต่ท่านจะถูกนำไป
1Cr	12	3	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบอกท่านทั้งหลายให้ทราบ ว่า ไม่มีผู้ใดซึ่งพูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะเรียกพระเยซูว่า ผู้ที่ถูกสาปแช่ง และ ไม่มีผู้
ใดอาจพูดว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกจากผู้ที่พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์			
1Cr	12	4	แล้วของประทานนั้นมีต่างๆกัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน
1Cr	12	5	งานรับใช้ก็มีต่างๆกัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน
1Cr	12	6	กิจกรรมมีต่างๆกัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกันที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคน
1Cr	12	7	การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน
1Cr	12	8	ด้วยพระวิญญาณทรงโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา และให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำอันประกอบด้วยความรู้ แต่เป็น
โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน			
1Cr	12	9	และให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ แต่เป็นโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่งมีความสามารถรักษาค้นพบได้ แต่เป็นโดยพระ
วิญญาณองค์เดียวกัน			
1Cr	12	10	และให้อีกคนหนึ่งทำการอัครอรรถต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ และให้อีกคนหนึ่งรู้จักสิ่งเกิดวิญญาณต่างๆ และให้อีกคนหนึ่งพูด
ภาษาแปลกๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษานั้นๆได้			
1Cr	12	11	สิ่งสารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวกันที่ทรงบันดาลและประทานแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์
1Cr	12	12	ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว ก็มีอวัยวะหลายส่วน และบรรดาอวัยวะต่างๆของกายเดียวกันนั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระ
คริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น			
1Cr	12	13	เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิวหรือพวกต่างชาติ เป็นทาสหรือมีอิสระก็ตาม เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็น
กายอันเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียวกันนั้นซาบซ่านอยู่			
1Cr	12	14	เพราะว่าร่างกายมิได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียวแต่ด้วยหลายอวัยวะ
1Cr	12	15	ถ้าเท้าจะพูดว่า " เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นมือ ข้าพเจ้าจึงไม่ได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น " เท้าจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้
หรือ			
1Cr	12	16	และถ้าจะพูดว่า " เพราะข้าพเจ้ามิได้เป็นตา ข้าพเจ้าจึงมิได้เป็นอวัยวะของร่างกายนั้น " หูจะไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเพราะเหตุนี้หรือ
1Cr	12	17	ถ้าอวัยวะทั้งหมดในร่างกายเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน ถ้าทั้งร่างกายเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน
1Cr	12	18	แต่บัดนี้พระเจ้าได้ทรงตั้งอวัยวะทุกส่วนไว้ในร่างกายตามชอบพระทัยของพระองค์
1Cr	12	19	ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ใด
1Cr	12	20	แต่บัดนี้มีหลายอวัยวะแต่ก็ยังเป็นร่างกายเดียวกัน
1Cr	12	21	และตราบเท่าแกม็องว่า " ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า " ก็ไม่ได้ หรือศิระจะว่าแกม็องว่า " ข้าพเจ้าไม่ต้องการเจ้า " ก็ไม่ได้
1Cr	12	22	แต่ยิ่งกว่านั้นอวัยวะของร่างกายที่เราเห็นวออันเอ เราก็ดูขัดเสียไม่ได้
1Cr	12	23	และอวัยวะของร่างกายที่เราถือว่ามีเกียรติน้อย เราก็งทำให้มีเกียรติยิ่งขึ้น และอวัยวะที่ไม่สำคัญนั้น เราก้ทำให้สำคัญยิ่งขึ้น
1Cr	12	24	เพราะว่าอวัยวะที่นาญแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องตงแตกอีก แต่พระเจ้าได้ทรงให้อวัยวะของร่างกายเสมอภาคกัน ทรงให้อวัยวะที่ต่ำต้อยเป็นที่
นับถือมากขึ้น			
1Cr	12	25	เพื่อไม่ให้มีการแก่งแย่งกันในร่างกาย แต่ให้อวัยวะทุกส่วนมีความหวังโยซึ่งกันและกัน
1Cr	12	26	ถ้าอวัยวะอันหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย
1Cr	12	27	บัดนี้ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น
1Cr	12	28	และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งอัครสาวก สองผู้พยากรณ์ สามครูบาอาจารย์ แล้วต่อจากนั้นก็มีการอัครอรรถ ของ
ประทานในการรักษาโรค การช่วยเหลือ การครอบครอง การพูดภาษาต่างๆ			
1Cr	12	29	ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนกระทำการอัครอรรถหรือ
1Cr	12	30	ทุกคนได้รับของประทานให้รักษาโรคหรือ ทุกคนพูดภาษาแปลกๆหรือ ทุกคนแปลได้หรือ
1Cr	12	31	แต่ท่านทั้งหลายจงกระตือรือร้นอย่างจริงจังบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้น และข้าพเจ้ายังคงแสดงทางที่ยอดเยียมกว่าแก่ท่านทั้งหลาย
1Cr	13	1	แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาของมนุษย์ก็ดี และภาษาของทูตสวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่กำลั้งส่งเสียง
1Cr	13	2	แม้ข้าพเจ้ามีของประทานแห่งการพยากรณ์ และเข้าใจในความลับทั้งปวงและมีความรู้ทั้งสิ้น และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่อทั้งหมดพอจะยก
ภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีความรัก			
1Cr	13	3	แม้ข้าพเจ้ามอบของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ข้าพเจ้ายอมให้เอาตัวข้าพเจ้าไปเผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะหาเป็นประโยชน์แก่
ข้าพเจ้าไม่			
1Cr	13	4	ความรักนั้นก่ออดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง
1Cr	13	5	ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	13	6	ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง
1Cr	13	7	และไม่เคียดแค้นด้วยความผิดของเขา และเชื่อในส่วนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง
1Cr	13	8	ความรัก ไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาแปลกๆนั้นก็จะมีเวลาเลิกไป แม้ความรักก็จะเสื่อมสูญไป
1Cr	13	9	เพราะที่เรารู้นั้นก็รู้แต่ส่วนหนึ่ง และที่เรพยากรณ์นั้นก็พยากรณ์แต่ส่วนหนึ่ง
1Cr	13	10	แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึงแล้ว ความบกพร่องนั้นก็สูญไป
1Cr	13	11	เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก ไคร่ครวญหาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าก็เลิกอาการเด็ก
เสีย			
1Cr	13	12	เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวเหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นหน้ากันชัดเจน เดียวนี้ข้าพเจ้ารู้แต่ส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้ง
เหมือนได้รู้จักข้าพเจ้าแล้วด้วย			
1Cr	13	13	ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ ความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด
1Cr	14	1	จงมุ่งหาความรัก และจงปรารถนาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ เฉพาะอย่างยิ่งการพยากรณ์
1Cr	14	2	เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดภาษาแปลกๆได้ ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจได้ แต่เขาพูดเป็นความลึกลับ
ฝ่ายจิตวิญญาณ			
1Cr	14	3	ฝ่ายผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับมนุษย์ทำให้เขาเจริญขึ้น เป็นที่เตือนสติและหนุนใจ
1Cr	14	4	ฝ่ายคนที่พูดภาษาแปลกๆนั้นก็ทำให้ตนเองเจริญฝ่ายเดียว แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเจริญขึ้น
1Cr	14	5	ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายพูดภาษาแปลกๆได้ แต่ยิ่งกว่านั้นอีกข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ท่านทั้งหลายพยากรณ์ได้ เพราะว่าผู้ที่พยากรณ์ได้
นั้นก็ใหญ่กว่าคนที่พูดภาษาแปลกๆได้ เว้นแต่เขาสามารถแปลภาษาอื่นๆออก เพื่อคริสตจักรจะได้รับความจำเจริญขึ้น			
1Cr	14	6	นี่แหละพี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาหาท่านและพูดภาษาแปลกๆ จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านโดยคำ
วิวรรณ์ หรือโดยความรู้ หรือโดยคำพยากรณ์ หรือโดยการสั่งสอน			
1Cr	14	7	แม้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิตก็ยังสามารถทำเสียงได้ เช่นปี่หรือพิณแซกซ์ ถ้าเสียงนั้นไม่ต่างกัน ไคร่จะรู้ได้อย่างไรว่า เขาเป่าหรือตีอะไร
1Cr	14	8	ถ้าแต่เรedyแปลงเสียงไม่ชัดเจน ไคร่จะเตรียมตัวเข้าประชุมบ้านได้
1Cr	14	9	ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้น ถ้าท่านไม่ใช้ภาษาพูดที่เข้าใจได้ง่าย เขาจะเข้าใจคำพูดนั้นได้อย่างไร ท่านก็จะพูดเพื่อตามลมไป
1Cr	14	10	ในโลกนี้มีภาษาเป็นอันมาก และไม่มีภาษาใดที่ปราศจากเนื้อความ
1Cr	14	11	เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อความของภาษานั้นๆ ข้าพเจ้าจะเป็นคนต่างภาษากับคนที่พูด และคนที่พูดนั้นจะเป็นคนต่างภาษากับ
ข้าพเจ้าด้วย			
1Cr	14	12	เช่นเดียวกัน เมื่อท่านทั้งหลายกำลังร้อนใจแสวงหาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว ก็จงอดสำหระกระทำตัวของท่านให้สามารถที่จะทำให้คริส
ตจักรจำเจริญขึ้น			
1Cr	14	13	เหตุฉะนั้นให้คนที่พูดภาษาแปลกๆอธิษฐานว่า เขาจะสามารถแปลได้ด้วย
1Cr	14	14	เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่เข้าใจ
1Cr	14	15	ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าควรจะทำการใด ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญาณและจะอธิษฐานด้วยความเข้าใจด้วย และจะร้องเพลงด้วยจิต
วิญญาณและจะร้องเพลงด้วยความเข้าใจด้วย			
1Cr	14	16	มิฉะนั้นเมื่อท่านขอบพระคุณด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะว่า "เอเมน" เมื่อท่านขอบพระคุณอย่างไรได้ ในเมื่อเขาไม่
เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด			
1Cr	14	17	แม้ท่านขอบพระคุณอย่างไรเพราะก็ตาม แต่คนอื่นนั้นจะไม่จำเจริญขึ้น
1Cr	14	18	ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาแปลกๆมากกว่าท่านทั้งหลายอีก
1Cr	14	19	แต่ว่าในคริสตจักร ข้าพเจ้าพอใจที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจ เพื่อเสียงของข้าพเจ้าจะสั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหมื่นคำเป็นภาษา
แปลกๆ			
1Cr	14	20	พี่น้องทั้งหลาย ความเข้าใจของท่านอย่าให้เป็นอย่างเด็ก อย่างไรก็ตามในเรื่องความชั่วร้ายจงเป็นอย่างเด็ก แต่ฝ่ายความเข้าใจจงให้เป็น
อย่างผู้ใหญ่			
1Cr	14	21	ในพระราชบัญญัติมีคำเขียนไว้แล้วว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราจะพูดกับชนชาตินี้โดยคนต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนต่างด้าว
ถึงกระนั้นเขาก็จะไม่ฟังเรา" "			
1Cr	14	22	เหตุฉะนั้นการพูดภาษาแปลกๆจึงไม่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่เชื่อ แต่เป็นหมายสำคัญแก่คนที่ไม่เชื่อ แต่การพยากรณ์นั้นไม่ใช่สำหรับคนที่
ไม่เชื่อ แต่สำหรับคนที่เชื่อแล้ว			
1Cr	14	23	เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมีการประชุมพร้อมกัน แล้วคนทั้งปวงต่างก็พูดภาษาแปลกๆ และมีคนที่รู้ไม่ถึงหรือคนที่ไม่เชื่อเข้ามา เขาก็จะเห็น
ไปว่าท่านทั้งหลายคลั่งไปแล้วหรือ			
1Cr	14	24	แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ คนที่ไม่เชื่อหรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็จะทำให้เขาสำนึก และทำให้เขาพิจารณาใจของตนเอง
1Cr	14	25	ดังนั้นความลับที่ซ่อนอยู่ในใจของเขาจะเด่นชัดขึ้น เขาก็จะกราบลงนมัสการพระเจ้ากล่าวว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านอย่างแน่
นอน			
1Cr	14	26	พี่น้องทั้งหลาย เมื่อท่านประชุมกัน ทุกคนก็มีเพลงสดุดี ทุกคนก็มีคำสั่งสอน ทุกคนก็พูดภาษาแปลกๆ ทุกคนก็มีคำวิวรรณ์ ทุกคนก็แปลข้อ
ความ จะว่าอย่างไรกัน ท่านจงกระทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้จำเจริญขึ้น			
1Cr	14	27	ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาแปลกๆ จงให้พูดเพียงสองคนหรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน และให้อีกคนหนึ่งแปล
1Cr	14	28	แต่ถ้าไม่มีผู้ใดแปลก็ให้คนเหล่านั้นอยู่เงียบๆในที่ประชุมคริสตจักร และให้พูดกับตัวเอง และพูดต่อพระเจ้า
1Cr	14	29	ฝ่ายพวกผู้พยากรณ์นั้นให้พูดสองหรือสามคน และให้คนอื่นวินิจฉัยข้อความที่เขาพูดนั้น
1Cr	14	30	ถ้ามีสิ่งใดทรงสำแดงแก่คนอื่นที่น้อยด้วยกัน ให้คนแรกนั้นนิ่งเสียก่อน
1Cr	14	31	เพราะว่าท่านทั้งหลายพยากรณ์ได้ที่ละคน เพื่อให้ทุกคนได้รับความรู้ และได้รับการปลอบประโลมใจ
1Cr	14	32	วิญญาณของพวกผู้พยากรณ์นั้นยอมอยู่ในบังคับพวกผู้พยากรณ์
1Cr	14	33	เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งการวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติสุข เหมือนที่ปฏิบัติกันอยู่ในบรรดาคริสตจักรแห่งวิสุทธิชนนั้น
1Cr	14	34	จงให้พวกผู้หญิงนิ่งเสียในที่ประชุมคริสตจักร เพราะไม่ได้รับอนุญาตให้พูด แต่ให้ชายอยู่บังคับบัญชา เหมือนที่พระราชบัญญัติสั่งไว้
1Cr	14	35	ถ้าเขาอยากูรู้สิ่งใด ก็ให้เขาถามสามีที่บ้าน เพราะว่าการที่ผู้หญิงจะพูดในที่ประชุมคริสตจักรนั้นก็เป็นการที่น่าอาย
1Cr	14	36	อะไรกัน พระวจนะของพระเจ้าเกิดมาจากพวกท่านหรือ ได้ประทานมาถึงท่านแต่พวกเดียวหรือ
1Cr	14	37	ถ้าผู้ใดคิดว่าตนเป็นผู้พยากรณ์หรือฝ่ายจิตวิญญาณ ก็ให้เขายอมรับว่า ข้อความซึ่งข้าพเจ้าเขียนมาถึงท่านนั้นเป็นพระบัญญัติขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า			
1Cr	14	38	แต่ถ้าผู้ใดเฉยเมยต่อข้อความนี้ ก็ให้เขาเฉยเมยต่อไป
1Cr	14	39	เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงตั้งใจปรารถนาที่จะพยากรณ์ ที่เขาพูดภาษาแปลกๆก็อย่าห้ามเลย
1Cr	14	40	แต่สิ่งสารพัดซึ่งจะกระทำนั้น จงกระทำตามสมควร และให้เป็นที่เรียบร้อย
1Cr	15	1	ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้ท่านคำนึงถึงชาวประเสริฐที่ข้าพเจ้าเคยประกาศแก่ท่านทั้งหลาย ซึ่งท่านได้ยอมรับไว้ อันเป็นฐานซึ่ง
ท่านทั้งหลายตั้งมั่นอยู่			
1Cr	15	2	และซึ่งทำให้ท่านรอดด้วย ถ้าท่านยึดหลักคำสอนที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไว้แก่ท่านทั้งหลายนั้น เว้นเสียแต่ท่านได้เชื่ออย่างไร้ประโยชน์
1Cr	15	3	เรื่องซึ่งข้าพเจ้ารับไว้ ณนั้น ข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลายก่อน คือว่าพระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพราะบาปของเราทั้งหลาย ตามที่
เขียนไว้ในพระคัมภีร์			
1Cr	15	4	และทรงถูกฝังไว้ แล้ววันทีสามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์นั้น
1Cr	15	5	พระองค์ทรงปรากฏแก่เฟาส แล้วอัครสาวกสิบสองคน

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	15	6	ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว ซึ่งส่วนมากยังอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่บางคนก็ล่วงหลับไปแล้ว
1Cr	15	7	ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกอัครสาวกแล้ว แล้วแก้อัครสาวกทั้งหมด
1Cr	15	8	ครั้นหลังที่สดพระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย ผู้เป็นเสมือนเด็กที่คลอดก่อนกำหนด
1Cr	15	9	เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้เยาว์ที่สุดในพวกอัครสาวก และไม่สมควรจะได้อำนาจเป็นอัครสาวก เพราะข้าพเจ้าได้ชมแห่งคริสตจักรของพระเจ้า
1Cr	15	10	แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นผู้เยาว์ที่น้อยอยู่ก็เนื่องด้วยพระคุณของพระเจ้า และพระคุณของพระองค์ซึ่งได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้านั้นมิได้ไร้ประโยชน์ แต่ข้าพเจ้ากลับทำงานมากกว่าพวกเขาเสียอีก มิใช่ตัวข้าพเจ้าเองทำ แต่เป็นด้วยพระคุณของพระเจ้าซึ่งดำรงอยู่กับข้าพเจ้า
1Cr	15	11	เหตุฉะนั้นแม้ตัวข้าพเจ้าก็คิด หรือพวกเขาก็คิด เราทั้งหลายก็ได้ประกาศอย่างตักกล่าวมานั้น และท่านทั้งหลายก็ได้เชื่ออย่างนั้น
1Cr	15	12	แต่ถ้าท่านทว่าพระคริสต์ได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้ว เหตุใดพวกท่านบางคนยังกล่าวว่า การฟื้นขึ้นมาจากความตายไม่มี
1Cr	15	13	ถ้าการฟื้นขึ้นมาจากความตายไม่มี พระคริสต์ก็หาได้ทรงฟื้นขึ้นมาไม่
1Cr	15	14	ถ้าพระคริสต์มิได้ทรงฟื้นขึ้นมา การเทศนาของเรานั้นก็เปล่าประโยชน์ ทั้งความเชื่อของท่านทั้งหลายก็เปล่าประโยชน์ด้วย
1Cr	15	15	และก็จะปรากฏว่าเราอ้างพยานเท็จในเรื่องราวพระเจ้า เพราะเราอ้างพยานถึงพระเจ้าว่าพระองค์ได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์ฟื้นขึ้นมา แต่ถ้า
1Cr	15	16	คนตายไม่เป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ก็มิได้ทรงบันดาลให้พระคริสต์ฟื้นขึ้นมา
1Cr	15	17	เพราะว่าถ้าคนตายไม่เป็นขึ้นมา พระคริสต์ก็มิได้ทรงฟื้นขึ้นมา
1Cr	15	18	และถ้าพระคริสต์มิได้ทรงฟื้นขึ้นมา ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์ ท่านก็จะตกอยู่ในบาปของตน
1Cr	15	19	และคนทั้งหลายที่ล่วงหลับในพระคริสต์ ก็พินาศไปด้วย
1Cr	15	20	ถ้าพวกเรามีความหวังใจในพระคริสต์ในชีวิตนี้เท่านั้น เราก็คือพวกที่น่าสังเวชที่สุดในบรรดาคนทั้งปวง
1Cr	15	21	แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไปแล้วนั้น
1Cr	15	22	เพราะว่าความตายได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุฉนั้น การเป็นขึ้นมาจากความตายก็ได้อุบัติขึ้นเพราะมนุษย์ผู้หนึ่งเป็นเหตุฉนั้น
1Cr	15	23	เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉนั้น คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉนั้น
1Cr	15	24	แต่ว่าทุกคนจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก แล้วภายหลังก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ ในเมื่อพระองค์จะเสด็จมา
1Cr	15	25	ต่อจากนั้นจะเป็นวาระที่สุด เมื่อพระองค์จะทรงมอบอาณาจักรไว้แก่พระเจ้าคือพระบิดา เมื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายการปกครอง และสิทธิอำนาจและอำนาจภาพหมดแล้ว
1Cr	15	26	เพราะว่าพระองค์จะต้องทรงปกครองอยู่ก่อน จนกว่าพระองค์จะได้ทรงปราบศัตรูทั้งสิ้นให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์
1Cr	15	27	ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะทรงทำลายนั้นก็คือความตาย
1Cr	15	28	เพราะว่าพระองค์ทรงปราบสิ่งสารพัดลงใต้พระบาทของพระองค์แล้ว แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่าทรงปราบสิ่งสารพัดลงนั้น ก็เป็นที่ทราบชัดว่ายกเว้นองค์พระเจ้าผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์
1Cr	15	29	เมื่อสิ่งสารพัดถูกปราบให้อยู่ใต้พระองค์แล้ว เมื่อนั้นองค์พระบุตรก็จะอยู่ใต้พระเจ้าผู้ทรงปราบสิ่งสารพัดให้อยู่ใต้พระองค์ เพื่อพระเจ้าจะทรงเป็นเอกเป็นใหญ่ในสิ่งสารพัดทั้งปวง
1Cr	15	30	มิฉะนั้น คนเหล่านั้นที่รับบัพติศมาสำหรับคนตายเขาทำอะไรกัน ถ้าคนตายจะไม่เป็นขึ้นมา เหตุใดจึงมีคนรับบัพติศมาสำหรับคนตายเล่า
1Cr	15	31	และเหตุใดเราจึงต้องเผชิญกับภัยอันตรายตลอดเวลาเล่า
1Cr	15	32	ข้าพเจ้าขอยืนยันโดยอ้างความภูมิใจซึ่งข้าพเจ้ามีอยู่ในท่านทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า ข้าพเจ้าตายทุกวัน ถ้าตามลักษณะของมนุษย์ ข้าพเจ้าต่อสู้กับสัตว์ป่าในเมืองเอเฟซัสนั้น จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าพเจ้า ถ้าคนตายไม่ได้เป็นขึ้นมาอีก ให้
1Cr	15	33	เรากินและดื่มเกิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะตาย'
1Cr	15	34	อย่าหลงเลย การคบกับคนชั่วย่อมทำให้นิสัยที่ติดเสียไป
1Cr	15	35	จงตื่นขึ้นสู่ความชอบธรรมและอย่าทำผิดอีกเลย เพราะว่าบางคนไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้าเสียเลย ที่ข้าพเจ้าว่านั้นก็ให้ท่านมีความละอาย
1Cr	15	36	แต่บางคนจะถามว่า "คนตายจะเป็นขึ้นมาอย่างไรได้ เมื่อเขาเป็นขึ้นมาจะมีรูปร่างเป็นอย่างไร"
1Cr	15	37	โอ คนเขลา เมล็ดที่ท่านหว่านลงนั้น ถ้าไม่ตายเสียก่อนแล้วจะงอกขึ้นใหม่ไม่ได้
1Cr	15	38	เมล็ดข้าวที่ท่านหว่านนั้น จะเป็นข้าวสาลีหรือพืชอื่นก็สุด ทานมิได้หว่านสิ่งที่เป็นรูปร่างของตนที่จะงอกขึ้นมา แต่ได้หว่านเมล็ดเท่านั้น
1Cr	15	39	แต่พระเจ้าทรงประทานรูปร่างต้นของเมล็ดนั้นตามที่พระองค์ทรงเห็นชอบ และทรงประทานรูปร่างแก่เมล็ดพืชทุกพรรณตามชนิดของมัน
1Cr	15	40	เพราะว่าเนื้อนั้น ไม่เหมือนกันหมดทุกอย่าง เหมือนมนุษย์ก็อย่างหนึ่ง เนื้อสัตว์ก็อย่างหนึ่ง เนื้อปลาก็อย่างหนึ่ง เนื้อนกก็อย่างหนึ่ง รวงกายสำหรับสวรรค์ก็มี และร่างกายสำหรับโลกก็มี แต่ว่าสง่าราศีของร่างกายสำหรับสวรรค์ก็อย่างหนึ่ง และสง่าราศีของร่างกายสำหรับโลกก็อย่างหนึ่ง
1Cr	15	41	สง่าราศีของดวงอาทิตย์ก็อย่างหนึ่ง สง่าราศีของดวงจันทร์ก็อย่างหนึ่ง สง่าราศีของดวงดาวก็อย่างหนึ่ง แต่ที่จริงสง่าราศีของดาวดวงหนึ่งก็ต่างกับกับสง่าราศีของดาวดวงอื่นๆ
1Cr	15	42	การซึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นก็เหมือนกัน สิ่งที่ท่านลงนั้นเป็นของที่จะเปื่อยเน่า สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่นั้นก็จะไม่รู้จักเปื่อยเน่า
1Cr	15	43	สิ่งที่หว่านลงนั้นไร้เกียรติ สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีสง่าราศี สิ่งที่ท่านลงนั้นอ่อนกำลัง สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะมีอำนาจ
1Cr	15	44	สิ่งที่หว่านลงนั้นก็เป็นกายธรรมดา สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะเป็นกายวิญญาณ กายธรรมดามี และกายวิญญาณก็มี
1Cr	15	45	เหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า 'ทรงสร้างมนุษย์คนเดิมคืออาดัมเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่' แต่อาดัมผู้ซึ่งมาภายหลังนั้นเป็นวิญญาณผู้ปราศจากชีวิต
1Cr	15	46	แต่ร่างกายซึ่งเกิดก่อนนั้นหาใช่เป็นกายวิญญาณไม่ แต่เป็นกายธรรมดา แล้วภายหลังจึงเป็นกายวิญญาณ
1Cr	15	47	มนุษย์เดิมนั้นกำเนิดจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์ที่สองเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาจากสวรรค์
1Cr	15	48	มนุษย์ดินผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์ดินทุกคนก็เป็นอย่างนั้น มนุษย์สวรรค์ผู้นั้นเป็นอย่างไร มนุษย์สวรรค์ทุกคนก็เป็นอย่างนั้น
1Cr	15	49	และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะสมกับมนุษย์ดินแล้ว เราก็คจะมีลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย
1Cr	15	50	แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า เนื้อและเลือดจะรับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดกไม่ได้ และสิ่งซึ่งเปื่อยเน่าจะรับสิ่งซึ่งไม่รู้จัก
1Cr	15	51	ดูก่อน ข้าพเจ้ามีความลึกลับที่จะบอกแก่ท่าน คือว่าเราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด
1Cr	15	52	ในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเปื่อยเน่า แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่
1Cr	15	53	เพราะว่าสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้ต้องสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้ต้องสวมซึ่งจะไม่ตาย
1Cr	15	54	เมื่อสิ่งซึ่งเปื่อยเน่านี้จะสวมซึ่งไม่เปื่อยเน่า และซึ่งจะตายนี้จะสวมซึ่งไม่รู้จักตาย เมื่อนั้นตามซึ่งเขียนไว้แล้วจะสำเร็จว่า ` ความตายก็ถูกกลืนไปด้วยการมีชีวิต'
1Cr	15	55	โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ เมื่องมี ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน
1Cr	15	56	เหล็กในของความตายนั้นคือบาป และฤทธิ์ของบาปคือพระบาปบัญญัติ
1Cr	15	57	แต่จงขอบพระคุณแด่พระเจ้า ผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลายโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
1Cr	15	58	เหตุฉะนั้นพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ท่านจงตั้งมั่นอยู่ อย่าหวั่นไหว จงปฏิบัติงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา ด้วยว่าท่านทั้งหลายรู้ว่า โดยองค์พระผู้เป็นเจ้าการของท่านจะไร้ประโยชน์แก่ท่านมิได้
1Cr	16	1	แล้วเรื่องการถวายทรัพย์เพื่อช่วยวิสุทธิชนนั้น ข้าพเจ้าได้สั่งคริสตจักรที่แคว้นกาลาเทียไว้ว่าอย่างไร ก็ขอให้ท่านจงกระทำเหมือนกันด้วย
1Cr	16	2	ทุกวันต้นสัปดาห์ให้พวกท่านทุกคนเก็บผลประโยชน์ที่ได้รับไว้บ้าง ตามที่พระเจ้าได้ทรงให้ท่านจำริญ เพื่อจะไม่ต้องถวายทรัพย์เมื่อข้าพเจ้ามา
1Cr	16	3	เมื่อข้าพเจ้ามาถึงแล้ว พวกท่านเห็นชอบจะรับรองผู้ใดโดยจดหมายของท่าน ข้าพเจ้าจะใช้ผู้นั้นถือของถวายของท่านไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
1Cr	16	4	และถ้าสมควรข้าพเจ้าจะไปด้วย คนเหล่านั้นก็จะไปพร้อมกับข้าพเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Cr	16	5	เพราะเมื่อข้าพเจ้าข้ามแคว้นมาซิโดเนียแล้วข้าพเจ้าจะมาหาท่าน เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไปทางมาซิโดเนีย
1Cr	16	6	และข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่กับท่าน บางทีอาจจะอยู่จนถึงสิ้นฤดูหนาวก็เป็นได้ แล้วข้าพเจ้าจะไปทางไหน พวกท่านจะได้ส่งข้าพเจ้าไปทางนั้น
1Cr	16	7	เพราะว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะพบท่านเมื่อผ่านไปเท่านั้น แต่ข้าพเจ้าหวังใจว่า ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าจะค้างอยู่กับท่านนานๆ
น้อย			
1Cr	16	8	แต่ข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัสจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสต์
1Cr	16	9	เพราะว่าที่นี่มีประตูเปิดให้ข้าพเจ้าอย่างกว้างขวางน่าจะเกิดผล ทั้งผู้ขัดขวางก็มีเป็นอันมากด้วย
1Cr	16	10	แล้วถ้าที่โมริมาหาท่านจงให้เขาอยู่กับท่านโดยปราศจากความกลัว เพราะว่าเขาทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนกับข้าพเจ้า
1Cr	16	11	เหตุผลนั้นอย่าให้ผู้ใดประมาทเขา แต่งงช่วยให้เขาเดินทางไปโดยสันติสุขเพื่อเขาจะมาถึงข้าพเจ้าได้ เพราะข้าพเจ้ากำลังคอยเขากับพวกพี่
น้อยอยู่			
1Cr	16	12	อปอลโล ซึ่งเป็นพี่น้องของเรานั้น ข้าพเจ้าได้ตะขุณเคยขอให้ไปเยี่ยมท่านทั้งหลายพร้อมกับพวกพี่น้อง แต่ท่านไม่แน่ใจที่จะไปเดี๋ยวนี้ เมื่อมี
โอกาสท่านจึงจะไป			
1Cr	16	13	ท่านทั้งหลายจงระมัดระวัง จงมั่นคงในความเชื่อ จงเป็นลูกผู้ซื่อสัตย์ จงเข้มแข็ง
1Cr	16	14	ทุกสิ่งซึ่งท่านกระทำนั้น จงกระทำด้วยความรัก
1Cr	16	15	พี่น้องทั้งหลาย (ท่านรู้ว่าครอบครัวของสเทฟาโนส เป็นผลแรกในแคว้นอากายา และพวกเขาได้ถวายตัวไว้ใน การปรนนิบัติวิสุทธิชนทั้ง
ปวง)			
1Cr	16	16	ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายอยู่ดีมีบังคับคนเช่นนั้น และคนทั้งปวงที่ช่วยทำการด้วยกันนั้นกับเรา
1Cr	16	17	ที่สเทฟาโนส และฟอร์ทูนาทัส และอากายคัสมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็ชื่นชมยินดี เพราะว่าสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายขาดนั้น เขาเหล่านั้น ได้มาทำให้ครบ
1Cr	16	18	เพราะเขาทำให้จิตใจของข้าพเจ้าและของท่านทั้งหลายชุ่มชื่น ฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรับรองคนเช่นนั้น
1Cr	16	19	คริสตจักรทั้งหลายในแคว้นเอเชียฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย อากิวลาและปริสซิลลา กับคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของเขา ฝากความคิด
ถึงมากมายในองค์พระผู้เป็นเจ้ามายังท่านทั้งหลาย			
1Cr	16	20	พี่น้องทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่าน ท่านจงทักทายปราศรัยกันด้วยธรรมเนียมฉบับคริสต
1Cr	16	21	คำแสดงความนับถือนี้เป็นลายมือของข้าพเจ้า เปาโล
1Cr	16	22	ถ้าผู้ใดไม่รักพระเยซูคริสต์เจ้า ก็ขอให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา
1Cr	16	23	ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสลดท้ออยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
1Cr	16	24	ความรักของข้าพเจ้ามีอยู่ต่อท่านทั้งหลายในพระเยซูคริสต์เสมอ เอเมน [จดหมายฉบับแรกถึงชาวโครินธ์ได้เขียนจากเมืองฟีลิปปี และส่ง
โดยสเทฟาโนส ฟอร์ทูนาทัส อากายคัสและทิโมธี]			
2Cr	1	1	เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และทิโมธีน้องของเรา เรียน คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์ และ
บรรดาวิสุทธิชนที่อยู่ทั่วแคว้นอากายา			
2Cr	1	2	ขอพระคุณและสันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงมีแก่ท่านทั้งหลายเถิด
2Cr	1	3	จงสรรเสริญพระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระบิดาผู้ทรงความเมตตา พระเจ้าแห่งการปลอบประโลมใจ
ทุกอย่าง			
2Cr	1	4	พระองค์ผู้ทรงปลอบประโลมใจเราในการทุกข์ยากทั้งสิ้นของเรา เพื่อเราจะสามารถปลอบประโลมใจคนเหล่านั้นที่มีความทุกข์ยากอย่างใด
อย่างหนึ่งได้ ด้วยการปลอบประโลมใจซึ่งตัวเราเองได้รับจากพระเจ้า			
2Cr	1	5	เพราะว่า เรามีส่วนทนทุกข์กับพระคริสต์มากฉันใด การปลอบประโลมใจของเราเนื่องจากพระคริสต์ก็มากฉันนั้น
2Cr	1	6	ที่เรานทนทุกข์ยากนั้น ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้รับความชื่นใจและความรอด หรือที่เราได้รับการปลอบประโลมใจนั้น ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลาย
ได้รับความชื่นใจและความรอด ซึ่งทำให้ท่านทั้งหลายเพียรสู้ทนความทุกข์เหมือนอย่างเราได้ทนนั้น			
2Cr	1	7	เราจึงมีความหวังแน่นอนในท่านทั้งหลาย เพราะเราว่าท่านทั้งหลาย ได้มีส่วนในความทุกข์ยากฉันใด ท่านทั้งหลายจะมีส่วนในการปลอบ
ประโลมใจฉันนั้น			
2Cr	1	8	พี่น้องทั้งหลาย เรายากให้ท่านทราบถึงความทุกข์ยากที่เกิดแก่เราในแคว้นเอเชีย ซึ่งทำให้เราหนักใจจนเหลือกำลัง จนเราเกือบหมดหวังที่
จะเอาชีวิตรอดมาได้			
2Cr	1	9	ที่จริงเราคาดว่าเราถึงที่ตายแล้ว แต่ที่เป็นเช่นนั้นก็เพื่อมิให้เราไว้ใจในตนเอง แต่ให้ไว้ใจในพระเจ้าผู้ทรงโปรดให้คนทั้งปวงพ้นจากความตาย
2Cr	1	10	พระองค์ทรงช่วยเราให้พ้นจากความตายอันใหญ่หลวง และพระองค์จะทรงช่วยเราอีก เราไว้ใจพระองค์ว่า พระองค์จะทรงช่วยเราต่อไปอีก
2Cr	1	11	ท่านทั้งหลายจงช่วยเราได้ด้วยคำอธิษฐานเพื่อเรา เพื่อว่าคนเป็นอันมากจะได้ขอบพระคุณเพราะเรา เนื่องจากของประทานที่ทรงประทาน
แก่เรา อันเป็นการทรงตอบคำอธิษฐานของคนเป็นอันมากนั้น			
2Cr	1	12	นี่เป็นสิ่งที่เราชื่นชมยินดีได้ คือถ้าฉันใดผิดชอบของเราเป็นพยานว่าเราได้ประพฤติตนเป็นที่ประจักษ์แก่โลก และยิ่งกว่านั้นก็คือการ
ประพฤติต่อท่านทั้งหลาย ด้วยน้ำใจบริสุทธิ์ และด้วยความจริงใจซึ่งมาจากพระเจ้า และมีไซตามปัญญาฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามพระคุณของพระเจ้า			
2Cr	1	13	เพราะว่า เราไม่ได้เขียนเรื่องอื่นถึงท่าน นอกจากเรื่องซึ่งท่านได้อ่านและยอมรับแล้ว และข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านจะยอมรับโดยตลอด
2Cr	1	14	ตามที่พวกท่านยอมรับเราบ้างแล้วว่า ในรัชของพระเยซูเจ้าท่านก็ภูมิใจในเราได้ เช่นเดียวกับที่เราจะภูมิใจในท่าน
2Cr	1	15	และในความไว้ใจนี้ ข้าพเจ้าได้ประสงค์ว่าจะไปเยี่ยมพวกท่านก่อน เพื่อท่านจะได้ประโยชน์สองเท่า
2Cr	1	16	ข้าพเจ้าใครจะแะเยี่ยมพวกท่านระหว่างที่เดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย และเมื่อข้าพเจ้ากลับจากแคว้นมาซิโดเนีย ก็จะแะเยี่ยมท่านอีก
ท่านก็จะได้ส่งให้ข้าพเจ้าออกเดินทางไปยังแคว้นยูเดีย			
2Cr	1	17	ฉะนั้นเมื่อข้าพเจ้าหมายที่จะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าโลเลหรือ หรือสิ่งซึ่งข้าพเจ้ามุ่งหมายไว้ข้าพเจ้าจะใคร่การอย่างหนึ่งหรือ ซึ่งพร้อมที่จะ
กล่าวว่า มา ไม่มา ส่งๆไป			
2Cr	1	18	แต่พระเจ้าทรงสัตย์จริงแน่ฉันใด คำของเราที่กล่าวกับท่านก็มีไม่ใช่เป็นคำรับ หรือปฏิเสธ ส่งๆไปแน่ฉันนั้น
2Cr	1	19	เพราะว่าพระบุตรของพระเจ้าคือพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งพวกเรา คือข้าพเจ้ากับสิลวานัสและทิโมธี ได้ประกาศแก่พวกท่านนั้น ไม่ใช่ จริง ไม่จริง
ส่งๆไป แต่โดยพระองค์นั้นล้วนแต่จริงทั้งสิ้น			
2Cr	1	20	บรรดาพระสัญญาของพระเจ้าก็เป็นจริงโดยพระเยซู เพราะเหตุนี้เราจึงพูดว่าเอเมนโดยพระองค์ เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า
2Cr	1	21	บัดนี้ผู้ซึ่งทรงตั้งเรากับท่านทั้งหลายไว้ในพระคริสต์ และได้ทรงเจิมเราไว้ นั้น ก็คือพระเจ้า
2Cr	1	22	และพระองค์ทรงประทับตราเรา และประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย
2Cr	1	23	ยิ่งกว่านั้นขอพระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายจิตใจของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้ายังไม่ได้ไปถึงเมืองโครินธ์นั้น ก็เพื่อจะงดโทษพวกท่านไว้ก่อน
2Cr	1	24	เราไม่ใช่เป็นนายบังคับความเชื่อของพวกท่าน แต่ตัวเราเป็นผู้ปลอบปลอบความยินดีของท่าน เพราะท่านตั้งมั่นอยู่ด้วยความเชื่อ
2Cr	2	1	แต่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ว่า เมื่อมีความทุกข์ จะไม่มาหาพวกท่านอีก
2Cr	2	2	เพราะถ้าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านเป็นทุกข์ ใครเล่าจะทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดี ก็คือคนที่ข้าพเจ้าทำให้มีความทุกข์นั้นแหละ
2Cr	2	3	และข้าพเจ้าได้เขียนข้อความนั้นมาถึงท่าน เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะไม่ได้รับความทุกข์จากคนเหล่านั้น ที่ควรจะทำให้ข้าพเจ้ามี
ความชื่นชมยินดี ข้าพเจ้าไว้ใจในพวกท่านว่า ความยินดีของข้าพเจ้าก็เป็นความยินดีของท่านด้วย			
2Cr	2	4	เพราะว่าข้าพเจ้าเขียนถึงท่านเพราะข้าพเจ้ามีความทุกข์ระทมใจมาก และน้ำตาไหลมากมาย มิใช่เพื่อจะทำให้ท่านเป็นทุกข์ แต่เพื่อจะให้
ท่านรู้จักความรักอย่างมากมายซึ่งข้าพเจ้ามีต่อท่านทั้งหลาย			
2Cr	2	5	ถ้าผู้ใดเป็นต้นเหตุทำให้เกิดความทุกข์ ผู้นั้นก็มีได้ทำให้ข้าพเจ้าเป็นทุกข์แต่คนเดียว แต่ได้ทำให้พวกท่านเป็นทุกข์บ้างด้วย เพราะข้าพเจ้า
ไม่อยากจะปรักปรำพวกท่านจนเหลือเกิน			
2Cr	2	6	ที่คนส่วนมากได้ลงโทษคนเช่นนั้นก็พอสมควรแล้ว
2Cr	2	7	ฉะนั้นท่านทั้งหลายควรจะยกโทษให้ผู้นั้น และปลอบประโลมใจเขาต่างหาก กล่าวกันว่าคนเช่นนั้นจะจมลงในความทุกข์เหลือล้น
2Cr	2	8	ดังนั้นข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้ยืนยันความรักต่อคนนั้นใหม่

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Cr	2	9	นี่คือเหตุที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่าน หวังจะลงใจท่านว่า ท่านจะยอมเชื่อฟังทุกประการหรือไม่
2Cr	2	10	ถ้าพวกท่านจะยกโทษให้ผู้ใด ข้าพเจ้าก็ยกโทษให้ผู้นั้นด้วย ถ้าข้าพเจ้ายกโทษให้คนใดๆ ข้าพเจ้าได้ยกโทษให้ผู้นั้นเพราะเห็นแก่ท่านทั้ง
หลายต่อพระพักตร์พระคริสต์			
2Cr	2	11	เพื่อไม่ให้ซาตานมีชัยเหนือเรา เพราะเรารักลอบยาของมันแล้ว
2Cr	2	12	นอกจากนี้เมื่อข้าพเจ้าไปถึงเมืองโตรอนต์เพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์นั้น มีประตูเปิดให้แก่ข้าพเจ้าโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า
2Cr	2	13	ข้าพเจ้ายังไม่มีความสำเร็จเลย เพราะข้าพเจ้าไม่ได้พบที่ตัดสินของข้าพเจ้าที่นั่น ข้าพเจ้าจึงลาพวกนั้นเดินทางไปยังแคว้นมาซิโดเนีย
2Cr	2	14	แต่ขอบพระคุณพระเจ้าผู้ทรงให้เรามีชัยเสมอโดยพระคริสต์ และทรงโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏด้วยตัวเรา
ทุกแห่ง			
2Cr	2	15	เพราะว่าเราเป็นกลิ่นอันหอมหวานของพระคริสต์จำเพาะพระเจ้า ในหมู่คนทีรอด และในหมู่คนที่พินาศ
2Cr	2	16	ฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตาย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นกลิ่นหอมแห่งชีวิตซึ่งนำไปสู่ชีวิต ใครเล่าจะมีความสามารถเหมาะ
สมกับพันธกิจเหล่านี้			
2Cr	2	17	เพราะว่า เราไม่เหมือนคนเป็นอันมากที่ทำให้พระวณะของพระเจ้าเสื่อมเสีย แต่ว่าเราประกาศโดยอาศัยพระคริสต์ด้วยความจริงใจ อย่างคน
ที่มาจากพระเจ้าและอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า			
2Cr	3	1	เรากำลังจะแนะนำตัวเราเองหรือ หรือว่าเราต้องการหนังสือแนะนำตัวให้แก่พวกท่านเหมือนอย่างคนบางคนหรือ เราต้องการหนังสือแนะนำ
ตัวจากพวกท่านหรือ			
2Cr	3	2	ท่านเองเป็นหนังสือของเราจารึกไว้ที่ดวงใจของเรา ให้คนทั้งปวงได้รู้และได้อ่าน
2Cr	3	3	ท่านปรากฏเป็นหนังสือของพระคริสต์ซึ่งเราเป็นผู้ประพันธ์ และได้เขียนไว้ มิใช่ด้วยน้ำหมึก แต่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระ
ชนม์ และมีได้เขียนไว้ที่แผ่นศิลา แต่เขียนไว้ที่แผ่นดวงใจมนุษย์			
2Cr	3	4	และเรามีความไว้อใจในพระเจ้าโดยพระคริสต์อย่างนั้น
2Cr	3	5	มิใช่เราจะคิดถือว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความสามารถของเราเอง แต่ว่าความสามารถของเรามาจากพระเจ้า
2Cr	3	6	พระองค์จึงทรงโปรดประทานให้เราสามารถเป็นผู้ปฏิบัติได้ตามพันธสัญญาใหม่ มิใช่ตามตัวอักษร แต่ตามพระวิญญาณ ด้วยว่าตัวอักษรนั้น
ประหารให้ตาย แต่พระวิญญาณนั้นประทานชีวิต			
2Cr	3	7	แต่ถ้าการปฏิบัติที่นำไปถึงความตายตามตัวอักษรซึ่งได้เขียนและจารึกไว้ที่แผ่นศิลานั้น ยังมีชีวิตมีจรรยาดีอิสราเอล ไม่สามารถจ้องมอง
หน้าของโมเสสได้เพราะรัศมีจากใบหน้าของท่านซึ่งเป็นรัศมีที่กำลังเสื่อมถอยไป			
2Cr	3	8	ดังนั้นการปฏิบัติตามพระวิญญาณจะไม่มีความดีกว่านั้นอีกหรือ
2Cr	3	9	เพราะว่าถ้าการรับใช้สำหรับปรับโทษยังมีรัศมี การรับใช้สำหรับความชอบธรรมก็ยังมีรัศมีมากกว่านั้นอีก
2Cr	3	10	อันที่จริงรัศมีซึ่งได้ทรงประทานให้นั้นก็ดับแสงไปแล้ว เพราะถูกรัศมีอันเลิศประเสริฐนั้น ได้ส่องข่มเสียหมด
2Cr	3	11	เพราะถ้าสิ่งที่ได้วางไปยังเคยมีรัศมีถึงเพียงนั้น สิ่งซึ่งจะดำรงอยู่ก็จะมีรัศมีมากกว่านั้นอีก
2Cr	3	12	เมื่อเรามีความหวังอย่างนั้นแล้ว เราจึงกล้ามากขึ้นที่จะพูด
2Cr	3	13	และไม่เหมือนโมเสสที่เอาผ้าคลุมหน้าไว้ เพื่อไม่ให้ชนอิสราเอลฟังความเลื่อมของรัศมีที่ค่อยๆจางไปนั้น
2Cr	3	14	แต่จิตใจของเขาก็มืดบอดไป เพราะตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ เมื่อเขาอ่านพันธสัญญาเดิม ผ้าคลุมนั้นยังคงข่มมิได้เปิดออก แต่ผ้าคลุมนั้นได้เปิด
ออกแล้วโดยพระคริสต์			
2Cr	3	15	แต่ว่าตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ ขณะใดที่เขาอ่านคำของโมเสส ผ้าคลุมนั้นก็ยังคงปิดบังใจของเขาไว้
2Cr	3	16	แต่เมื่อผู้ใดหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า ผ้าคลุมนั้นก็เปิดออก
2Cr	3	17	บัดนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณนั้น และพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น
2Cr	3	18	แต่เราทั้งหลาย ไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมอดูในกระจก และตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉาย
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า			
2Cr	4	1	เพราะเหตุที่เรามีการรับใช้นี้โดยได้รับพระกรุณา เราจึงไม่ย่อท้อ
2Cr	4	2	แต่ที่เราได้สละทั้งการกิจการต่างๆที่ไม่เชื่อสัตย์ซึ่งปิดบังซ่อนเร้นไว้ คือไม่ได้ดำเนินอย่างมีเล่ห์เหลี่ยมและไม่ได้พลิกเพลงพระวณะของ
พระเจ้าด้วยวิธีการอันล่อลวง แต่เราได้มอบตัวของเราไว้กับจิตสำนึกผิดชอบของคนทั้งปวง โดยสำแดงความจริงในสายพระเนตรของพระเจ้า			
2Cr	4	3	แต่ถ้าข่าวประเสริฐของเราถูกบังไว้จากใคร ก็จากคนเหล่านั้นที่กำลังจะพินาศ
2Cr	4	4	ส่วนคนที่มิเชื่อนั้น พระขอยุคนั้นได้กระทำใจของเขาให้มืดไป เพื่อไม่ให้ความสว่างของข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระ
ฉายของพระเจ้า ส่องแสงถึงพวกเขา			
2Cr	4	5	ด้วยว่าเราไม่ได้ประกาศตัวเราเอง แต่ได้ประกาศพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ประกาศตัวเราเองเป็นผู้รับใช้ของท่าน
ทั้งหลายเพราะเห็นแก่พระเยซู			
2Cr	4	6	เพราะว่าพระเจ้าองค์นั้น ผู้ได้ตรัสสั่งให้ความสว่างออกมาจากความมืด ได้ทรงส่องสว่างเข้ามาในจิตใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่ง
ความรู้ถึงสง่าราศีของพระเจ้าปรากฏในพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์			
2Cr	4	7	แต่ว่าเรามีทรัพย์สินสมบัติอยู่ในภวณะดิน เพื่อให้เห็นว่าการที่เรารับใช้พระเจ้านั้นเป็นของพระเจ้า ไม่ได้มาจากตัวเราเอง
2Cr	4	8	เราถูกขนานรอบข้าง แต่ก็ไม่ได้ถึงกับกระดิกไม่ไหว เราจนปัญญา แต่ก็ไม่ได้ถึงกับหมดหวัง
2Cr	4	9	เราถูกข่มเหง แต่ก็ไม่ถูกทอดทิ้ง เราถูกตีลงแล้ว แต่ก็ไม่ได้ถึงตาย
2Cr	4	10	เราแบกความตายของพระเยซูเจ้าไว้ที่กายเราเสมอ เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูจะปรากฏในกายของเราด้วย
2Cr	4	11	เพราะว่าพวกเรานี้มีชีวิตอยู่นั้นต้องถูกมอบไว้แก่ความตายอยู่เสมอเพราะเห็นแก่พระเยซู เพื่อว่าพระชนม์ชีพของพระเยซูจะได้ปรากฏใน
เนื้อหนังของเราซึ่งจะต้องตายนั้น			
2Cr	4	12	เหตุฉะนั้นความตายจึงกำลังออกฤทธิ์อยู่ในเรา แต่ชีวิตกำลังออกฤทธิ์อยู่ในท่านทั้งหลาย
2Cr	4	13	เพราะเรามีใจเชื่อเช่นเดียวกัน ตามที่เขียนไว้ว่า 'ข้าพเจ้าเชื่อแล้ว เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงพูด' เราก็มั่นใจเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงพูด
2Cr	4	14	เรารู้ว่าพระองค์ผู้ทรงให้พระเยซูเจ้าคืนพระชนม์ จะทรงโปรดให้เราเป็นขึ้นมาเช่นกันโดยพระเยซู และจะทรงพาเราเข้ามาเฝ้าพร้อมกับท่าน
ทั้งหลาย			
2Cr	4	15	เพราะว่าสิ่งสารพัดนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนเป็นจำนวนมากขึ้น ก็จะมีการขอบพระคุณมากยิ่งขึ้น
ขึ้นเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า			
2Cr	4	16	เหตุฉะนั้นเราจึงไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่ากายภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป แต่จิตใจภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่ทุกวัน
2Cr	4	17	เพราะว่าการทรมานเล็กๆน้อยๆของเรา ซึ่งเราบริบอบประเดี๋ยวเดียวเท่านั้นจะทำให้เรามีสง่าราศีใหญ่ยิ่งนิรันดร์
2Cr	4	18	ด้วยว่าเราไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เรามองเห็นอยู่ แต่เห็นแก่สิ่งของที่มองไม่เห็น เพราะว่าการซึ่งมองเห็นอยู่นั้นเป็นของไม่ยั่งยืน แต่สิ่งซึ่ง
มองไม่เห็นนั้นก็ถาวรนิรันดร์			
2Cr	5	1	เพราะเรารู้ว่า ถ้าเรือนดินแห่งพลับพลาของเรานี้จะพังทำลายเสีย เรายังมีที่อาศัยซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทานให้ ที่มีได้สร้างด้วยมือมนุษย์
และตั้งอยู่เป็นนิรันดร์ในสวรรค์			
2Cr	5	2	เพราะว่าในร่างกายนี้เรายังครวญคร่ำอยู่ มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะสวมที่อาศัยของเราที่มาจากสวรรค์
2Cr	5	3	ถ้าได้สวมเช่นนั้นแล้ว เราก็มิได้ถูกพบเห็นว่าเป็นเปลือยเปล่าอีก
2Cr	5	4	เพราะว่าเราผู้อาศัยในพลับพลาที่สร้างด้วยมือมนุษย์ มิใช่เพราะปรารถนาที่จะอยู่ตัวเปล่า แต่ปรารถนาจะสวมกายใหม่เพื่อว่าร่างกาย
ของเราซึ่งจะต้องตายนั้นจะได้ถูกชีวิตอมตะกลืนเสีย			
2Cr	5	5	แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้เตรียมเราไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ และพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพระวิญญาณเป็นมัดจำไว้กับเรา
2Cr	5	6	เหตุฉะนั้นเรานั้นใจอยู่เสมอร้อยอยู่แล้ว ขณะที่เรายู่ในร่างกายนี้ เรายู้อปราศจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
2Cr	5	7	(เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามตาตามมองเห็น)

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Cr	5	8	เรามีความมั่นใจ และเราปรารถนาจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากกว่าอยู่ในร่างกายนี้
2Cr	5	9	เหตุฉะนั้นเราจึงเป่าของราวา จะอยู่ในกายนี้ก็ดี หรือ ไม่อยู่ในกายนี้ก็ดี เราก็จะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์
2Cr	5	10	เพราะว่าจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ เพื่อทุกคนจะได้รับสมกับกรรมที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้แล้วแต่จะดีหรือชั่ว
2Cr	5	11	เพราะเหตุที่เรา รู้จักความน่าเกรงขามขององค์พระผู้เป็นเจ้า เรามจึงชั๊กชวนคนทั้งหลาย แต่เราเป็นที่ประจักษ์แก่พระเจ้า และข้าพเจ้าหวังว่าเราจะได้ปรากฏประจักษ์แก่จิตสำนึกผิดและชอบของท่านด้วย
2Cr	5	12	เพราะเรา ไม่ได้ยกย่องตัวเองกับท่านทั้งหลายอีก แต่เราให้ท่านมีโอกาสที่จะนำเราออกอวดได้ เพื่อท่านจะได้มีข้อโต้ตอบคนเหล่านั้นที่ขอบอวดในสิ่งซึ่งปรากฏ แต่มีใต้อวดในสิ่งซึ่งอยู่ในจิตใจ
2Cr	5	13	เพราะว่าถ้าเรา ได้ประพฤติอย่างคนเสียจริต เราก็ได้ประพฤติเพราะเห็นแก่พระเจ้า หรือถ้าเราประพฤติอย่างคนปกติ ก็เพื่อประโยชน์แก่ท่านทั้งหลาย
2Cr	5	14	เพราะว่าความรักของพระคริสต์ได้ครอบครองเราอยู่ เพราะเราคิดเห็นอย่างนี้ว่า ถ้าผู้หนึ่งได้ตายเพื่อคนทั้งปวง เหตุฉะนั้นคนทั้งปวงจึงตายแล้ว
2Cr	5	15	และพระองค์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อคนทั้งปวง เพื่อคนเหล่านั้นที่มีชีวิตอยู่จะมีได้เป็นอยู่เพื่อประโยชน์แก่ตัวเองอีกต่อไป และจะอยู่เพื่อพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นมาเพราะเห็นแก่เราทั้งหลาย
2Cr	5	16	เหตุฉะนั้นตั้งแต่นี้ไปเราจะ ไม่พิจารณาผู้ใดตามเนื้อหนัง แม้ว่าเมื่อก่อนเราเคยพิจารณาพระคริสต์ตามเนื้อหนังก็จริง แต่เดี๋ยวนี้เราจะไม่พิจารณาพระองค์เช่นนั้นอีก
2Cr	5	17	เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าก็ล่วงไป ดูเถิด กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น
2Cr	5	18	ทั้งสิ้นนี้เกิดมาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกันกับพระองค์ทางพระเยซูคริสต์ และทรงโปรดประทานให้เรา รับใช้ในกิจการคืนดีกัน
2Cr	5	19	คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวจนะแห่งการคืนดีกันนั้น ไว้กับเรา
2Cr	5	20	ฉะนั้นเราจึงเป็นราชทูตของพระคริสต์ โดยที่พระเจ้าทรงขอร้องท่านทั้งหลายทางเรา เราผู้แทนของพระคริสต์จึงขอร้องท่านให้คืนดีกันกับพระเจ้า
2Cr	5	21	เพราะว่าพระเจ้า ได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ทรง ไม่มีบาป ให้เป็นความบาปเพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะ ได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าทางพระองค์
2Cr	6	1	ฉะนั้นเราผู้เป็นคนทำการร่วมกับพระองค์ขอวิงวอนท่านว่า อย่าสักแต่รับพระคุณของพระเจ้าเป็นการหาประโยชน์มิได้
2Cr	6	2	(เพราะพระองค์ตรัสว่า `ในเวลาอันชอบ เราได้ฟังเจ้า `ในวันแห่งความรอด เราได้ช่วยเจ้า ` ดูเถิด บัดนี้เป็นเวลาอันชอบ ดูเถิด บัดนี้เป็นวันแห่งความรอด)
2Cr	6	3	เรามีได้ให้ผู้ใดมีเหตุผลใดในสิ่งหนึ่งสิ่งใดเลย เพื่อมิให้การที่ เรารับใช้ปฏิบัตินั้นเป็นที่เขาจะดูดีแต่ตนได้
2Cr	6	4	แต่ว่าในการทั้งปวงเราได้กระทำตัวให้เป็นที่ยอมรับเหมือนผู้รับใช้ของพระเจ้า โดยความเพียรอดทนเป็นอันมาก ในความทุกข์ ในความขัดสน ในเหตุวิบัติ
2Cr	6	5	ในการถูกเขยื้อน ในการที่ถูกจำคุก ในการรบกวน ในการงานต่างๆ ในการอดหลับอดนอน ในการอดอาหาร
2Cr	6	6	โดยความบริสุทธิ์ โดยความรุ่ม โดยความอดกลั้น อดทน โดยใจกรุณา โดยพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ โดยความรักแท้
2Cr	6	7	โดยพระวจนะแห่งความจริง โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า โดยใช้เครื่องอาวุธแห่งความชอบธรรมด้วยมีอหิมาและมือซำฮาย
2Cr	6	8	โดยมิเกียรติดยศและ ไรเกียรติยศ โดยเล่าลือกันว่าชั่วและเล่าลือกันว่าดี เหมือนนกเขาหาวาเป็นคนทีล่อลวงเขาให้หลง แต่ยังเป็นคนสัตย์จริง
2Cr	6	9	เหมือนนกเขาหาวาเป็นคน ไม่มีใครรู้จัก แต่ยังเป็นคนที่เขาทั้งหลายรู้จัก เหมือนคนตาย แต่ดูเถิด เรายังเป็นอยู่ เหมือนคนถูกเขยื้อน แต่ยังไม่ตาย
2Cr	6	10	เหมือนคนที่มีความทุกข์ แต่ยังมีความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ เหมือนคนยากจน แต่ยังทำให้คนเป็นอันมากมั่งมี เหมือนคนไม่มีอะไรเลย แต่ยังมีสิ่งสารพัดบริบูรณ์
2Cr	6	11	ท่านชาวโครินธ์ เราพูดกับท่านอย่าง ไม่ปิดบังเลย และใจของเรา ก็เปิดรับท่าน
2Cr	6	12	ใจของท่านทั้งหลาย ไม่ได้ปิดเพราะเรา แต่เปิดเพราะความรู้สึกรักของตนเอง
2Cr	6	13	ดังนั้นในการตอบสนองอย่างเดียวกัน (ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านเหมือนอย่างพูดกับบุตร) คือจงเปิดจิตใจของท่านด้วย
2Cr	6	14	ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรก็กับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้
2Cr	6	15	อย่างไร
2Cr	6	16	พระคริสต์กับเบสิอัสจะลงรอยกันอย่างไรได้ หรือคนที่เชื่อจะมีส่วนอะไรกับคนที่ไม่เชื่อ
2Cr	6	17	วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า `เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะ เป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา'
2Cr	6	17	องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ` เหตุฉะนั้นเจ้าจงออกจากหมู่พวกเขาเหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาดแล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย
2Cr	6	18	เราจะเป็นบิดาของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรสาวของเรา' องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพทั้งสิ้น ได้ตรัสตั้งนั้น
2Cr	7	1	ท่านที่รัก เมื่อเรามีพระสัญญาเช่นนี้แล้ว ให้เราชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนังและจิตวิญญาณ และจงทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยความเกรงกลัวพระเจ้า
2Cr	7	2	ขอรับเราเถิด เรามีได้ทำร้ายผู้ใด เรามีได้ขวนผู้ใดให้ทำชั่ว เรามีได้โกงผู้ใดเลย
2Cr	7	3	ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้มิใช่เพื่อจะปรักปรำท่าน เพราะข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ท่านทั้งหลายอยู่ในใจของเราทีเดียว จะตายหรือจะเป็นก็อยู่ด้วยกัน
2Cr	7	4	ข้าพเจ้าพูดอย่างไร้ใจท่านมาก และข้าพเจ้าภูมิใจเพราะท่านทั้งหลายอย่างมาก ข้าพเจ้าได้รับความสุขใจอย่างบริบูรณ์ และในความยากลำบากของเราทุกอย่าง ข้าพเจ้าก็ยังมีความปีติยินดีอย่างเหลือล้น
2Cr	7	5	เพราะแม้ว่าเมื่อเรามากลึงแคว้นมาซิโดเนียแล้ว เนื้อหนังของเรา ไม่ได้พังก่อนเลย เรามีความลำบากอยู่รอบข้าง ภายนอกมีการต่อสู้ ภายในมีความกลัว
2Cr	7	6	แต่ถึงกระนั้นก็ดี พระเจ้าผู้ทรงหนุนน้ำใจคนที่ท้อใจ ได้ทรงหนุนน้ำใจเราโดยทรงให้ที่ตัสมาหาเรา
2Cr	7	7	และมีมิใช่เพียงการมาของที่ตัสเท่านั้น แต่โดยการที่ท่าน ได้หนุนน้ำใจที่ตัสด้วย ตามที่ที่ตัสได้มาบอกเราถึงความปรารถนาอย่างยิ่งและความโศกเศร้าของท่าน และใจจดจ่อของท่านที่มีต่อข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้น
2Cr	7	8	เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ทำให้ท่านเสียใจเพราะจดหมายฉบับนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ ถึงแม้ว่าเมื่อก่อนนั้นข้าพเจ้าจะเสียใจบ้าง เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า จดหมายฉบับนั้นทำให้ท่านมีความเสียใจเพียงชั่วขณะเท่านั้น
2Cr	7	9	แต่บัดนี้ข้าพเจ้ามีความชื่นชมยินดี มิใช่เพราะท่านเสียใจ แต่เพราะความเสียใจนั้นทำให้ท่านกลับใจใหม่ เพราะที่ท่านได้รับความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า ท่านจึง ไม่ได้ผลร้ายจากเราเลย
2Cr	7	10	เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อมกระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอดและไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย
2Cr	7	11	จงพิจารณาว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้ากระทำให้เกิดความกระตือรือร้นมากกว่าทีเดียว ทำให้เกิดความขวนขวายที่จะแก้ตัวใหม่ และการโกรธแค้น ความกลัว ความปรารถนาอย่างยิ่ง ความกระตือรือร้น การแก้แค้น ในทุกสิ่งเหล่านั้นท่าน ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าท่านก็หมอดจดในการนี้แล้ว
2Cr	7	12	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเขียนถึงท่านก็มิใช่เพราะเห็นแก่คนที่ได้ทำผิด หรือเพราะเห็นแก่คนที่ต้องทนต่อการร้าย แต่เพื่อให้ความหวังโยของเรามีต่อท่านปรากฏแก่ท่านในสายพระเนตรพระเจ้า
2Cr	7	13	โดยเหตุนี้ เราจึงมีความสุขใจเมื่อเห็นว่าพวกท่านได้รับความสุขใจ เรามีความชื่นชมยินดีมากยิ่งขึ้นเพราะความยินดีของที่ตัส ในการที่พวกท่านได้กระทำให้จิตใจของที่ตัสชื่นบาน

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Cr	7	14	ถ้าข้าพเจ้าได้อวดเรื่องพวกท่านแก่ทิตัส ข้าพเจ้าก็ไม่ต้องละอายใจเลย ทุกสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ท่านเป็นความจริงฉันใด สิ่งที่เราได้อวดเรื่องพวกท่านแก่ทิตัสเมื่อก่อนนั้น ก็ปรากฏเป็นจริงเหมือนกันฉันนั้น
2Cr	7	15	และเมื่อทิตัสระลึกถึงความเชื่อฟังของพวกท่านทั้งหลาย และการที่พวกท่านต้อนรับข้าพเจ้าด้วยความเกรงกลัวจนตัวสั่น เขาก็เพิ่มความรักในพวกท่านมากยิ่งขึ้น
2Cr	7	16	ข้าพเจ้าชื่นชมยินดี เพราะว่าข้าพเจ้าไว้วางใจท่านได้ทุกอย่าง
2Cr	8	1	ยิ่งกว่านี้ พี่น้องทั้งหลาย เราใครให้ท่านทราบถึงพระคุณของพระเจ้า โดยที่พระองค์ได้ทรงโปรดประทานแก่คริสตจักรต่างๆในแคว้นมาซิโดเนีย
2Cr	8	2	เพราะว่าเมื่อคราวที่พวกเขาถูกทดลองอย่างหนัก ได้รับความทุกข์ยาก ความยิวติลั่นพ้นของเขาและความยากจนแสนเข็ญของเขานั้น ก็ค้นออกมาเป็นใจโอบอ้อมอารีของเขา
2Cr	8	3	เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่า เขาถวายโดยสุดความสามารถของเขา ที่จริงก็เกินความสามารถของเขาเสียอีก
2Cr	8	4	และเขายังได้วิงวอนรามากมายขอให้เรายอมรับของถวายนั้น และให้เขามีสวนในการช่วยวิสุทธิชนด้วย
2Cr	8	5	ไม่เหมือนที่เราได้คาดหมายไว้ แต่ได้ถวายตัวเขาเองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าก่อน แล้วได้มอบตัวให้เราตามพระประสงค์ของพระเจ้า
2Cr	8	6	จนถึงกับเราได้เตือนทิตัสว่า เมื่อเขาได้เริ่มแล้วฉันใด ก็ให้เขาทำให้สำเร็จกับท่านทั้งหลายในพระคุณนี้ด้วยเช่นกัน
2Cr	8	7	เหตุฉะนั้นเมื่อท่านมีพร้อมบริบูรณ์ทุกสิ่ง คือความเชื่อ ถ้อยคำ ความรู้ ความกระตือรือร้นทั้งปวง และความรักต่อเรา ท่านทั้งหลายจึงประกอบพระคุณนี้อย่างบริบูรณ์เหมือนกันเถิด
2Cr	8	8	ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้มิได้หมายความว่าให้เป็นคำบัญชา แต่ได้นำเรื่องของคนอื่นที่มีความกระตือรือร้นมาทดลองความรักของท่าน ดูว่าแท้หรือไม่
2Cr	8	9	เพราะท่านทั้งหลายรู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า แม้พระองค์มีมั่งคั่ง พระองค์ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจน เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายเพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมีใจดี เนื่องจากความยากจนของพระองค์
2Cr	8	10	และข้าพเจ้าจะออกความเห็นในเรื่องนี้ เพราะจะเป็นประโยชน์แก่ท่าน เรื่องที่ท่านได้ตั้งต้นเมื่อปีกลายนี้ และมีที่ตั้งต้นจะกระทำท่านนั้น แต่ว่ามีน้ำใจจะกระทำด้วยนั้น
2Cr	8	11	บัดนี้ก็ควรแล้วที่ท่านจะกระทำเรื่องนั้นให้สำเร็จเสีย เพราะว่าเมื่อท่านมีใจพร้อมอยู่แล้ว ท่านก็จะได้ทำให้สำเร็จตามความสามารถของท่าน
2Cr	8	12	เพราะว่าถ้ามีน้ำใจพร้อมอยู่แล้ว พระเจ้าก็พอพระทัยที่จะทรงรับตามที่ทุกคนมีอยู่ มีใจตามที่เขาไม่มี
2Cr	8	13	ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่า ให้การงานของคนอื่นเบาลงและให้การงานของพวกท่านหนักขึ้น
2Cr	8	14	แต่เป็นการให้กัน ไปให้กันมา ในยามที่พวกท่านมีบริบูรณ์เช่นเวลานี้ ท่านก็ควรจะช่วยคนอื่นเหล่านั้นที่ขัดสน และในยามที่เขามีบริบูรณ์ เขาก็จะได้ช่วยพวกท่านเมื่อขัดสน เพื่อเป็นการให้กัน ไปให้กันมา
2Cr	8	15	ตามที่มีเขียนไว้ว่า `คนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็หาขาดไม่'
2Cr	8	16	แต่ขอขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงโปรดให้ทิตัสมีใจกระตือรือร้นอย่างนั้นเพื่อท่านทั้งหลายเหมือนกัน
2Cr	8	17	เพราะไม่เพียงแต่เขาได้รับค่าตอบแทนนั้น แต่เขาได้ไปหาท่านเพราะเขาเองมีใจพร้อมอยู่แล้วด้วย
2Cr	8	18	เราให้พี่น้องคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงในการประกาศข่าวประเสริฐตามคริสตจักรทั้งหลายไปกับทิตัสด้วย
2Cr	8	19	และมีชื่อแต่ท่านนั้น คริสตจักรได้ตั้งคนนั้นไว้ให้เป็นเพื่อนเดินทางด้วยกันกับเราในพระคุณนี้ซึ่งเราได้รับให้อยู่ เพื่อให้เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นทีแสดงน้ำใจปรักปรำพร้อมของท่าน
2Cr	8	20	เราเจตนาจะไม่ให้คนหนึ่งคนใดติเตียนเราได้ ในเรื่องของถวายเป็นอันมากซึ่งเรารับมาแจกนั้น
2Cr	8	21	เพราะเรามุ่งที่จะกระทำสิ่งที่ซื่อสัตย์ มีใจเฉพาะแต่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น แต่ในสายตาของมนุษย์ด้วย
2Cr	8	22	เราได้ส่งพี่น้องอีกคนหนึ่ง ไปกับเขาทั้งสองด้วย ผู้ซึ่งเราได้ทดสอบแล้วว่า มีความกระตือรือร้นในหลายสิ่ง และเดี๋ยวนี้เขามีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น เพราะเรามีความไว้วางใจในท่านมาก
2Cr	8	23	ถ้ามีคนใดถามถึงทิตัส ทิตัสก็เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า และเป็นผู้ช่วยในการของท่านทั้งหลาย หรือถ้ามีคนใดถามถึงพี่น้องสองคนนั้น เขาก็เป็นบุตรรับใช้ของคริสตจักรทั้งหลายและเป็นสงสารดีของพระคริสต์
2Cr	8	24	เหตุฉะนั้นจึงให้ความรักของท่านประจักษ์แก่คนเหล่านั้น และแสดงให้แกคริสตจักรทั้งหลายด้วย ให้สมกับที่ข้าพเจ้าได้อวดเรื่องพวกท่านให้เขาฟัง
2Cr	9	1	ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องเขียนถึงท่านในเรื่องการสงเคราะห์วิสุทธิชน
2Cr	9	2	เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าใจของท่านพร้อมอยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงพูดอวดเรื่องพวกท่านกับพวกมาซิโดเนียว่า พวกอากาศาได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้วตั้งแต่ปีกลาย และความกระตือรือร้นของพวกท่านก็รั่วใจคนเป็นอันมาก
2Cr	9	3	แต่ข้าพเจ้าได้ให้พี่น้องเหล่านั้นไป เพื่อมิให้การอวดของเราเรื่องท่านในข้อนั้นเป็นการเปล่าประโยชน์ และเพื่อให้ท่านจัดเตรียมไว้ให้พร้อมตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วนั้น
2Cr	9	4	มิฉะนั้นแล้ว ถ้าชาวมาซิโดเนียบางคนมากับข้าพเจ้า และเห็นว่าท่านมิได้เตรียมพร้อมตามที่เราได้อวดไว้ นั้น (อย่าว่าแต่ท่านจะขายหน้าเลย) เราเองก็จะขายหน้าด้วย
2Cr	9	5	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า สมควรจะวิงวอนให้พี่น้องเหล่านั้นไปหาท่านก่อนข้าพเจ้า และให้จัดเตรียมของถวายของท่านไว้ ตามที่ท่านได้สัญญาไว้แล้ว เพื่อของถวายนั้นจะมีอยู่พร้อม และจะเป็นของถวายที่ให้อวยใจใคร่หา มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ
2Cr	9	6	นี้แหละ คนที่หว่านเพียงเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก
2Cr	9	7	ทุกคนจงให้ตามที่เขาได้คิดหมายไว้ในใจ มิใช่ให้ด้วยนัยเสียตาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้อวยใจยินดี
2Cr	9	8	และพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถประทานพระคุณอันอุดมทุกอย่างแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้ท่านมีทุกสิ่งทุกอย่างเพียงพอสำหรับตัวเสมอ ทั้งจะมีสิ่งของบริบูรณ์สำหรับงานที่ดีทุกอย่างด้วย
2Cr	9	9	(ตามที่เขียนไว้ว่า `เขาแจกจ่าย เขาได้ให้แก่คนยากจน ความชอบธรรมของเขาดำรงเป็นนิตย์'
2Cr	9	10	ฝ่ายพระองค์ผู้ประทานพืชแก่คนที่หว่าน และประทานอาหารแก่คนที่กิน จะทรงโปรดให้พืชของท่านที่หว่านนั้นทวีขึ้นเป็นอันมาก และจะทรงให้ผลแห่งความชอบธรรมของท่านเจริญยิ่งขึ้น)
2Cr	9	11	โดยทรงให้ท่านทั้งหลายมีสิ่งสารพัดมั่งคั่งบริบูรณ์ขึ้น เพื่อให้ท่านมีแจกจ่ายอย่างใจกว้างขวาง ซึ่งจะให้เกิดการขอบพระคุณพระเจ้า
2Cr	9	12	เพราะว่าการรับใช้ในการปรนนิบัติฉันใดมิใช่จะช่วยวิสุทธิชนซึ่งขัดสนเท่านั้น แต่ยังเป็นเหตุให้มีการขอบพระคุณพระเจ้าเป็นอันมากด้วย
2Cr	9	13	และเนื่องจากผลแห่งการรับใช้ฉันนี้ เขาจึงถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า โดยเหตุที่ท่านทั้งหลายยอมฟังและตั้งใจอยู่ในอำนาจข่าวประเสริฐของพระคริสต์ และเพราะเหตุท่านได้แจกจ่ายแก่เขาและแก่คนทั้งปวงด้วยใจกว้างขวาง
2Cr	9	14	เขาก็จะวิงวอนขอบพระพรให้แก่ท่านทั้งหลายและปรารถนาท่านเป็นอันมาก เพราะเหตุพระคุณของพระเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในท่านอย่างเหลือล้น
2Cr	9	15	จงขอบพระคุณพระเจ้าเพราะของประทานซึ่งพระองค์ทรงประทานนั้นที่เหลือจะพรรณนาไม่ได้
2Cr	10	1	บัดนี้ข้าพเจ้า เปาโล ขอวิงวอนต่อท่านเป็นส่วนตัว โดยเห็นแก่ความอ่อนสภาพและพระทัยกรุณาของพระคริสต์ ข้าพเจ้าผู้ซึ่งท่านว่า เป็นคนสภาพถ่อมตนเมื่ออยู่กับท่านทั้งหลาย แต่เมื่ออยู่ต่างหากก็เป็นคนใจกล้าต่อท่านทั้งหลาย
2Cr	10	2	คือข้าพเจ้าขออวดท่านว่า เมื่อข้าพเจ้ามาอยู่กับท่านอย่าให้ข้าพเจ้าต้องแสดงความกล้าหาญด้วยความแน่ใจ อย่างที่ข้าพเจ้าคัดค้านมาแต่ตราบจนที่นึกเห็นว่าเรายิ่งประพฤติดูตามเนื้อหนังนั้น
2Cr	10	3	เพราะว่า ถึงแม้เรายังดำเนินอยู่ในเนื้อหนังก็จริง แต่เราก็มิได้สู้รบตามฝ่ายเนื้อหนัง
2Cr	10	4	(เพราะว่าศาสตราวุธแห่งการสงครามของเรา ไม่เป็นฝ่ายเนื้อหนัง แต่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าที่จะหลายป้อมอันแข็งเกร่งลงได้)
2Cr	10	5	คือทำลายความคิด และที่ฐิมานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระคริสต์
2Cr	10	6	และพร้อมที่จะแก้แค้นการไม่เชื่อฟังทุกอย่าง ในเมื่อความเชื่อฟังของท่านทั้งหลายจะสำเร็จ
2Cr	10	7	ท่านแลดูสิ่งที่ปรากฏภายนอกหรือ ถ้าผู้ใดมั่นใจว่าตนเป็นคนของพระคริสต์ ก็ให้ผู้นั้นคำนึงถึงตนเองอีกว่า เมื่อเขาเป็นคนของพระคริสต์ เราก็เป็นคนของพระคริสต์เหมือนกัน

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Cr	10	8	ถึงแม้ข้าพเจ้าจะไอ้อวดมากไปสักหน่อยในเรื่องอำนาจ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้ไว้เพื่อสร้างท่าน มิใช่เพื่อทำลายท่าน ข้าพเจ้าก็
จะไม่ละอาย			
2Cr	10	9	เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่คิดเห็นว่า ข้าพเจ้าอยากให้ท่านกลัวเพราะจดหมายของข้าพเจ้า
2Cr	10	10	เพราะมีบางคนพูดว่า " จดหมายของเปาโลนั้นมึนน้ำหนักและมีอำนาจมากก็จริง แต่ว่าตัวเขาอ่อนกำลัง และคำพูดของเขาก็ใช้ไม่ได้"
2Cr	10	11	จงให้คนเหล่านั้นเข้าใจอย่างนี้ว่า เมื่อเราไม่อยู่ เราพูดไว้ในจดหมายของเราอย่างไร เมื่อเรามาแล้วเราก็จะกระทำอย่างไรด้วย
2Cr	10	12	เราไม่ต้องการที่จะจัดอันดับหรือเปรียบเทียบตัวเราเองกับบางคนที่ยกย่องตัวเอง แต่เมื่อเขาเอาตัวของเขาเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัว
เปรียบเทียบกันและกัน เขาก็เป็นคนขาดปัญญา			
2Cr	10	13	ฝ่ายเราจะ ไอ้อวดในสิ่งใดเกินขอบเขต แต่ว่าจะอวดในขอบเขตที่พระเจ้าทรงจัดไว้ให้เรา และพวกท่านก็อยู่ในขอบเขตนั้น
2Cr	10	14	การที่มาถึงท่านนั้น มิใช่โดยการล่วงขอบเขตอันควร เรามาจนถึงท่านทั้งหลายเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์
2Cr	10	15	เรามีไอ้อวดเกินขอบเขต ไม่ได้อวดในการงานที่คนอื่นได้กระทำ แต่เราหวังใจว่า เมื่อความเชื่อของท่านจำเริญมากขึ้นแล้ว ท่านจะช่วย
เราให้ขยายเขตกว้างขวางออกไปอีกเป็นอันมากตามขนาดของเรา			
2Cr	10	16	เพื่อเราจะ ได้ประกาศข่าวประเสริฐในเขตที่อยู่นอกท้องถิ่นของพวกท่าน โดยไม่ไอ้อวดเรื่องการทำงานที่คนอื่นได้ทำไว้พร้อมแล้วนั้น
2Cr	10	17	ถ้าผู้ใดจะอวด ก็จงอวดองค์พระผู้เป็นเจ้า
2Cr	10	18	เพราะคนที่ยกย่องตัวเองไม่เป็นที่นับถือของผู้ใด คนที่นั่นับถือนั้นคือคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกย่อง
2Cr	11	1	ข้าพเจ้าอยากขอให้ท่านทนฟังความเขลาของข้าพเจ้าสักหน่อยหนึ่ง และให้ทนกับข้าพเจ้าจริงๆ
2Cr	11	2	เพราะว่าข้าพเจ้าหวังเห็นท่านอย่างทีพระเจ้าทรงหวังเห็น เพราะว่าข้าพเจ้า ได้เห็นพวกท่านไว้สำหรับสามมีผู้เดียว เพื่อถวายพวกท่านให้แก่
พระคริสต์เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์			
2Cr	11	3	แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าฉันนั้น ได้ล่อลวงนางเอาด้วยอุบายของ मैंฉันใด จิตใจของท่านก็จะถูกล่อลวงให้หลงไปจากความบริสุทธิ์ ซึ่งมีอยู่ในพระ
คริสต์โดยวิธีหนึ่งวิธีใดฉันนั้น			
2Cr	11	4	เพราะว่าถ้าคนใดจะมาเทศนาสั่งสอนถึงพระเยซูองค์หนึ่ง ซึ่งแตกต่างกับที่เรา ได้เทศนาสั่งสอนนั้น หรือถ้าท่านจะรับวิญญาณอื่นซึ่งแตก
ต่างกับที่ท่าน ได้รับแต่ก่อน หรือรับข่าวประเสริฐอื่นซึ่งแตกต่างกับที่ท่าน ได้รับไว้แล้ว แหมท่านทั้งหลายขอจดทนสนใจฟังเขาเสียจริงๆ			
2Cr	11	5	เพราะข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้า ไม่ได้ยกยอกวักจูงคนขึ้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแต่เนิ่นๆเลย
2Cr	11	6	แม้ว่าข้าพเจ้าพูดไม่เก่ง แต่ข้าพเจ้าก็มีความรู้ ที่จริงเราก็ได้แสดงข้อนี้ให้ประจักษ์แก่พวกท่านในกิจการทูลสั่งแล้ว
2Cr	11	7	ข้าพเจ้า ได้กระทำผิดหรือในการที่ข้าพเจ้า ได้ล่อลวงใจลงเพื่อยกยอท่านขึ้น เพราะข้าพเจ้า ได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่พวกท่านโดย
ไม่ได้คิดคำหรือ			
2Cr	11	8	ข้าพเจ้า ได้ปล้นคริสตจักรอื่นด้วยการรับเงินบารุงจากเขา เพื่อจะได้ปรนนิบัติพวกท่าน
2Cr	11	9	และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านและกำลังขาดแคลนนั้น ข้าพเจ้าก็ได้เป็นภาระแก่ผู้ใด เพราะว่า พี่น้องที่มาจากแคว้นมาซิโดเนีย ได้เจือจาน
ให้พอแก่ความต้องการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าระวังตัวไม่ให้เป็นการแก่พวกท่านในทางหนึ่งทางใดทุกประการ และข้าพเจ้าจะ ระวังตัวเช่นนั้นต่อไป			
2Cr	11	10	ความจริงของพระคริสต์มีอยู่ในข้าพเจ้าแน่ฉันใด จึงไม่มีผู้ใดในเขตแคว้นอากายาสามารถที่จะห้ามข้าพเจ้าไม่ให้อวดเรื่องนี้ได้ฉันนั้น
2Cr	11	11	เพราะเหตุใด เพราะข้าพเจ้า ไม่รักพวกท่านหรือ พระเจ้าทรงทราบดีว่าข้าพเจ้ารักพวกท่าน
2Cr	11	12	แต่สิ่งที่ข้าพเจ้ากระทำนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำต่อไป เพื่อข้าพเจ้าจะตัดโอกาสคนเหล่านั้นที่คอยหาโอกาส เพื่อว่าเมื่อเขาไอ้อวดนั้นเขาจะได้
ปรากฏว่ามีสภาพเหมือนกับเรา			
2Cr	11	13	เพราะคนอย่างนั้นเป็นอัครสาวกเทียม เป็นคนงานที่หลอกลวง ปลอมตัวเป็นอัครสาวกของพระคริสต์
2Cr	11	14	การกระทำเช่นนั้น ไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่างได้
2Cr	11	15	เหตุฉะนั้นจึง ไม่เป็นการแปลกอะไรที่ผู้รับใช้ของซาตานจะปลอมตัวเป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรม ท้ายที่สุดของเขาจะเป็นไปตามการ
กระทำของเขา			
2Cr	11	16	ข้าพเจ้าขอลงคำขี้อึกว่า อย่าให้ใครเห็นไปว่าข้าพเจ้าเป็นคนเขลา แต่ถ้ามิ ก็ให้เขาต้อนรับข้าพเจ้าอย่างต้อนรับคนเขลาเถิด เพื่อข้าพเจ้าจะ
ได้อวดตัวเองได้บ้าง			
2Cr	11	17	การที่ข้าพเจ้าพูดอย่างนั้น ข้าพเจ้ามิได้พูดตามอย่างองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พูดอย่างคนเขลา ด้วยไว้ใจตัวในการอวดนั้น
2Cr	11	18	เพราะเมื่อเห็นว่าหลายคนเคยอวดตามเนื้อหนึ่ง ข้าพเจ้าก็จะอวดบ้าง
2Cr	11	19	เพราะว่าการที่ท่านทนฟังคนเขลาพูดด้วยความยินดีนั้น น่าจะเป็นเพราะท่านช่างฉลาดเสียนี้กระไร
2Cr	11	20	เพราะท่านทนเอา ถ้ามีผู้นำท่าน ไปเป็นทาส ถ้ามีผู้ล้างผลาญท่าน ถ้ามีผู้มายึดของของท่าน ไป ถ้ามีผู้ยกตัวเองเป็นใหญ่ ถ้ามีผู้ตบหน้าท่าน
2Cr	11	21	ข้าพเจ้าต้องพูดด้วยความละอายว่า ดูเหมือนเราอ่อนแอเกินไปในเรื่องนี้ ไม่ว่าใครกล้าอวดในเรื่องใด (ข้าพเจ้าพูดอย่างคนเขลา) ข้าพเจ้า
ก็กล้าอวดเรื่องนั้นเหมือนกัน			
2Cr	11	22	เขาเป็นชาติฮีบรูหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นชนชาติอิสราเอลหรือ ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน เขาเป็นเชื้อสายของอับราฮัมหรือ
ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนกัน			
2Cr	11	23	เขาเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์หรือ ข้าพเจ้าเป็นดีกว่าเขาเสียอีก (ข้าพเจ้าพูดอย่างคนบ้า) ข้าพเจ้าทำงานมากกว่าเขาอีก ข้าพเจ้าถูกโบย
ตีเกินขนาด ข้าพเจ้าติดคุกมากกว่าเขา ข้าพเจ้าหวัดตายบ่อยๆ			
2Cr	11	24	พวกยิวเขียนข้าพเจ้าห้าครั้งๆสามสิบเก้าที
2Cr	11	25	เขาตีข้าพเจ้าด้วย ไม่เรียวลามครึ่ง เขาเอาก้อนหินขว้างข้าพเจ้าครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลคืนหนึ่งถึง
วันหนึ่ง			
2Cr	11	26	ข้าพเจ้าต้องเดินทางบ่อยๆ เผชิญภัยอันหนักไว้ในแม่น้ำ เผชิญภัยรักย์ เผชิญภัยจากชนชาติของข้าพเจ้าเอง เผชิญภัยจากคนต่างชาติ เผชิญ
ภัยในนคร เผชิญภัยในป่า เผชิญภัยในทะเล เผชิญภัยจากพี่น้องเทียม			
2Cr	11	27	ต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ต้องอดหลับอดนอนบ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวบ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย
2Cr	11	28	และนอกจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกแล้ว ยังมีภาระในที่บีบข้าพเจ้าอยู่ทุกวันๆ คือการดูแลคริสตจักรที่ปร่าง
2Cr	11	29	มีใครบ้างเป็นคนอ่อนกำลังและข้าพเจ้า ไม่อ่อนกำลังด้วย มีใครบ้างที่ถูกทำให้สะดุดและข้าพเจ้า ไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนด้วย
2Cr	11	30	ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอวด ข้าพเจ้าก็จะอวดสิ่งที่แสดงว่า ข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนกำลัง
2Cr	11	31	พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญเป็นนิตย์ พระองค์ทรงทราบ
ว่า ข้าพเจ้าไม่ได้มลา			
2Cr	11	32	ผู้ว่าราชการการเมืองของกษัตริย์อาเรทัสในนครดามัสกัส ให้ทหารผ่านครดามัสกัสไว้ เพื่อจะจับตัวข้าพเจ้า
2Cr	11	33	แต่เขาเอาตัวข้าพเจ้าใส่กระบังใหญ่หย่อนลงทางช่องที่กำแพงนคร ข้าพเจ้าจึงพ้นจากเงื้อมมือของท่านผู้ว่าราชการ
2Cr	12	1	ข้าพเจ้าจำจะต้องอวด ถึงแม้จะ ไม่มีประโยชน์อะไร แต่ข้าพเจ้าจะเล่าต่อไปถึงนิมิตและการสำแดงต่างๆซึ่งมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
2Cr	12	2	ลิบลิ่วมาแล้วข้าพเจ้า ได้รู้จักชายคนหนึ่งในพระคริสต์ เขาถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม (แต่จะไปทั้งกาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ หรือ ไปโดย
มิถาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ)			
2Cr	12	3	ข้าพเจ้ารู้จักชายผู้นั้น (แต่จะไปทั้งกายหรือไม่ก็กาย ข้าพเจ้าไม่ทราบ พระเจ้าทรงทราบ)
2Cr	12	4	คือว่าคนนั้นถูกรับขึ้นไปยังเมืองบรมสุขเกษม และได้ยินวาจาซึ่งจะพูดเป็นคำไม่ได้ และมีมนุษย์จะพูดออกมาก็ต้องห้าม
2Cr	12	5	สำหรับชายนั้นข้าพเจ้าอวดได้ แต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะ ไม่อวดเลย นอกจากจะอวดถึงเรื่องการอ่อนแอของข้าพเจ้า
2Cr	12	6	เพราะถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอยากจะทำ ข้าพเจ้าก็ไม่ไปชคนเขลา เพราะข้าพเจ้าพูดตามความจริง แต่ข้าพเจ้าจะรับไว้ ก็เพราะเกรงว่า บางคนจะ
ยกข้าพเจ้าเกินกว่าที่เขาได้เห็นและได้ฟังเกี่ยวกับข้าพเจ้า			
2Cr	12	7	และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวจนเกินไป เนื่องจากที่ได้เห็นการสำแดงมากมายนั้น ก็ทรงให้มีหนามในเนื้อของข้าพเจ้า หนามนั้นเป็นทูตของ
ซาตานคอยทรมานข้าพเจ้า เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวเกินไป			
2Cr	12	8	เรื่องหนามนั้น ข้าพเจ้าวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Cr	12	9	แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น "
เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีโอ้อวดในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า			
2Cr	12	10	เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงขึ้นใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการถูกกล่าวต่างๆ ในการขัดสน ในการถูกข่มเหง ในการยากลำบาก เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อใด
2Cr	12	11	ในการอวดนั้นข้าพเจ้าก็เป็นคนเขลาไปแล้วซี ท่านบังคับข้าพเจ้าให้เป็น เพราะว่าสมควรแล้วที่ท่านจะยกย่องข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ด้อยกว่าอัครสาวกชั้นผู้ใหญ่เหล่านั้นแต่ประการใดเลย ถึงแม้ข้าพเจ้าจะไม่วิเศษอะไรเลยก็จริง
2Cr	12	12	แท้จริงหมายสำคัญต่างๆของอัครสาวกก็ได้สำแดงให้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยบรรดาความเพียร โดยหมายสำคัญ โดยการมหัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์
2Cr	12	13	เพราะว่าพวกท่านเสียเปรียบคริสตจักรอื่นๆในข้อใดเล่า เว้นไว้ในข้อนี้ คือที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน การผัดผ่อนของท่านให้อภัยแก่ข้าพเจ้าเถิด
2Cr	12	14	ดูเถิด ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมที่จะมาเยี่ยมพวกท่านเป็นครั้งที่สาม และข้าพเจ้าจะไม่เป็นภาระแก่พวกท่าน เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการสิ่งใดจากท่าน แต่ต้องการตัวท่าน เพราะว่าที่ลูกจะสะสมไว้สำหรับพ่อแม่ก็ไม่สมควร แต่พ่อแม่ควรสะสมไว้สำหรับลูก
2Cr	12	15	และข้าพเจ้ามีความยินดีที่จะเสียและสละแรงหมดเพื่อท่านทั้งหลาย แม้ว่าข้าพเจ้ารักท่านมากขึ้นๆ ท่านกลับรักข้าพเจ้าน้อยลง
2Cr	12	16	ถึงแม้เป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ได้เป็นภาระแก่พวกท่าน แต่เหมือนเป็นผู้ขายฉลาด ข้าพเจ้าใช้ยอบดักจับท่าน
2Cr	12	17	ข้าพเจ้าได้ผลประโยชน์อะไรจากพวกท่านในการที่ส่งคนเหล่านั้นไปเยี่ยมพวกท่านหรือ
2Cr	12	18	ข้าพเจ้าขอให้ตัดสินไป และพี่น้องอีกคนหนึ่งไปด้วย ทิตัสได้ผลประโยชน์จากพวกท่านบ้างหรือ เราทั้งสองมิได้ดำเนินการด้วยน้ำใจอย่างเดียวกันหรือ เรายังได้เดินตามรอยเดียวกันหรือ
2Cr	12	19	ท่านทั้งหลายยังคิดว่าเรากำลังกล่าวแก้ตัวต่อท่านอีกหรือ ที่จริงเราพูดในพระคริสต์ตั้งเราอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และท่านที่รัก สิ่งสารพัดที่เราได้กระทำนั้น เราระทำเพื่อท่านจะจำเริญขึ้น
2Cr	12	20	เพราะว่าข้าพเจ้าเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้ามาถึง ข้าพเจ้าอาจจะไม่เห็นพวกท่านเป็นเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าอยากเห็น และท่านจะไม่เห็นข้าพเจ้าเหมือนอย่างที่ท่านอยากเห็น คือเกรงว่าไม่เกิดใดก็เหตุหนึ่ง จะมีการวิวาทกัน ริษยากัน โกรธกัน มักใหญ่ใฝ่สูง นินทากัน ขบขีบสอเสียดกัน จองหองพองตัว และเกะกะวนวายกัน
2Cr	12	21	ข้าพเจ้าเกรงว่า เมื่อข้าพเจ้ากลับมา พระเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงให้ข้าพเจ้าต่ำต้อยในหมู่พวกท่าน และข้าพเจ้าจะต้องเศร้าใจ เพราะเหตุหลายคนที่ได้ทำผิดมาก่อนแล้ว และมีได้กลับใจทั้งการโลภโกร การผัดประเวณ และการลามก ซึ่งเขาได้กระทำอยู่นั้น
2Cr	13	1	ครั้งนี่จะเป็นครั้งที่สามที่ข้าพเจ้ามาเยี่ยมพวกท่าน ถ้าพูดทุกๆคำต้องมียานสองหรือสามปาก จึงจะเป็นที่เชื่อถือได้
2Cr	13	2	ข้าพเจ้าได้บอกท่านแต่ก่อน และข้าพเจ้าจึงบอกท่านอีกเหมือนเมื่อข้าพเจ้าได้อยู่กับท่านครั้งที่สองนั้น เดียวนี้ถึงข้าพเจ้าไม่ได้อยู่กับท่าน
ข้าพเจ้าก็ยังเขียนฝากถึงเขาเหล่านั้นซึ่งได้กระทำผิดแต่ก่อน และถึงคนอื่นทั้งปวงว่า ถ้าข้าพเจ้ามาอีก ข้าพเจ้าจะไม่เว้นการตีโทษใครเลย			
2Cr	13	3	เพราะว่าท่านทั้งหลายต้องการที่จะเห็นหลักฐานว่าพระคริสต์ตรัสทางข้าพเจ้า พระองค์มิได้ทรงอ่อนกำลังต่อท่าน แต่ทรงฤทธิ์มากในหมู่พวกท่าน
2Cr	13	4	เพราะถึงแม้ว่าพระองค์ทรงถูกตรึงโดยทรงอ่อนกำลัง พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะว่าเราก่อนกำลังด้วยกันกับพระองค์ แต่เรายังมีชีวิตเป็นอยู่ด้วยพระองค์โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มีต่อท่านทั้งหลาย
2Cr	13	5	ท่านจงพิจารณาจดตัวของท่านว่า ท่านตั้งอยู่ในความเชื่อหรือ ไม่ จงพิสูจน์ตัวของท่านเองเถิด ท่านไม่รุ่งเรืองหรือว่า พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย นอกจากท่านจะเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง
2Cr	13	6	แต่ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงรู้ว่าเราได้เป็นผู้ถูกทอดทิ้ง
2Cr	13	7	บัดนี้ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อท่านทั้งหลายจะไม่กระทำชั่วใดๆ มิใช่ว่าเราจะให้ปรากฏว่าเราเป็นที่ทรงขอบพระทัย แต่เพื่อท่านจะประพฤติเป็นที่ชอบ ถึงแม้จะดูเหมือนเราเองเป็นผู้ถูกทอดทิ้ง
2Cr	13	8	เพราะว่าเราจะกระทำสิ่งใดขัดกับความจริงไม่ได้ ได้แต่ทำเพื่อความจริงเท่านั้น
2Cr	13	9	เพราะว่าเมื่อเราอ่อนแอ และท่านเข้มแข็ง เราก็นินทา เราปรารถนาสิ่งนี้ด้วย คือขอให้ท่านทั้งหลายบรรลถึงความมบริบูรณ์
2Cr	13	10	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนข้อความนี้เมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่ ด้วยเพื่อเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว จะได้ไม่ต้องกล่าวขุ่นท่านโดยใช้อำนาจ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่ข้าพเจ้า เพื่อการยกย่องมิใช่เพื่อการทำลายลง
2Cr	13	11	ในที่สดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ขอลาก่อน ท่านจงปรับปรุงตัวให้ดี จงมีกำลังใจอันดี จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และพระเจ้าแห่งความรักและสันติสุขจะทรงสถิตอยู่กับท่าน
2Cr	13	12	จงหักทลายปราศรัยกันด้วยธรรมนิยมฉบับบริสุทธิ
2Cr	13	13	วิสุทธิชนทุกคนฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย
2Cr	13	14	ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความรักแห่งพระเจ้า และความสนิทสนมซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
เอเมน [จดหมายฉบับที่สองถึงชาวโครินธ์ได้เขียนจากเมืองฟิลิปปี แก้วนามาซิโดเนีย และส่งโดยทิตัสและลูกา]			
Gl t	1	1	เปาโล ผู้เป็นอัครสาวก (มิใช่มนษย์แต่งตั้ง หรือมนษย์เป็นตัวแทนแต่งตั้ง แต่พระเยซูคริสต์และพระเจ้าพระบิดา ผู้ได้ทรงโปรดให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายได้ทรงแต่งตั้ง)
Gl t	1	2	และบรรดาพี่น้องที่อยู่กับข้าพเจ้า เรียน คริสตจักรทั้งหลายแห่งแคว้นกาลาเทีย
Gl t	1	3	ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
Gl t	1	4	พระเยซูทรงสละพระองค์เองเพราะบาปของเราทั้งหลาย เพื่อช่วยเราให้พ้นจากยุคปัจจุบันอันชั่วร้ายตามน้ำพระทัยพระเจ้าผู้เป็นพระบิดาของเรา
Gl t	1	5	ขอให้พระองค์ทรงมีสง่าราศตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน
Gl t	1	6	ข้าพเจ้าประหลาดใจนักที่ท่านทั้งหลายได้ผินหน้าหนีโดยเร็วจากพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านให้เข้าในพระคุณของพระคริสต์ และได้ไปหาชาวประเสริฐอื่น
Gl t	1	7	ซึ่งมีใช้อย่างอื่นดอก แต่ว่ามีบางคนที่ทำให้ท่านยุ่งยาก และปรารถนาที่จะบิดเบือนข่าวประเสริฐของพระคริสต์
Gl t	1	8	แต่แม้ว่าเราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับข่าวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่าน ไปแล้วก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง
Gl t	1	9	ตามที่เราได้พูดไว้ก่อนแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าพูดอีกว่า ถ้าผู้ใดประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่ท่านที่ขัดกับข่าวประเสริฐซึ่งท่านได้รับไว้แล้ว ผู้นั้นจะต้องถูกสาปแช่ง
Gl t	1	10	บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังพูดเอาใจมนษย์หรือ หรือให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ข้าพเจ้าอุตส่าห์ประจบประแจงมนษย์หรือ ถ้าข้าพเจ้ากำลังประจบประแจงมนษย์อยู่ข้าพเจ้าก็ไม่ใช้ผู้รับใช้ของพระคริสต์
Gl t	1	11	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทราบข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศไปแล้วนั้น ไม่ใช่ของมนษย์
Gl t	1	12	เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้รับข่าวประเสริฐนั้นจากมนษย์ ไม่มีมนษย์คนใดสอนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าได้รับข่าวประเสริฐนั้นโดยพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า
Gl t	1	13	เพราะท่านก็ได้ยินถึงชีวิตในหนหลังของข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ายังอยู่ในลัทธิยิวแล้วว่า ข้าพเจ้าได้ชมเชงคริสตจักรของพระเจ้าอย่างร้ายแรงเหลือเกิน และพยายามที่จะทำลายเสีย
Gl t	1	14	และเมื่อข้าพเจ้าอยู่ในลัทธิยิวนั้น ข้าพเจ้าได้ก้าวหน้าเกินกว่าเพื่อนหลายคนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และที่เป็นชนชาติเดียวกัน เพราะเหตุที่ข้าพเจ้ามีใจร้อนรนมากกว่าเขาในเรื่องขนบธรรมเนียมของบรรพบุรุษของข้าพเจ้า
Gl t	1	15	แต่เมื่อเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ผู้ได้ทรงสรรข้าพเจ้าไว้แต่ครรถรมารดาของข้าพเจ้า และได้ทรงเรียกข้าพเจ้าโดยพระคุณของพระองค์
Gl t	1	16	ที่จะทรงสำแดงพระบุตรของพระองค์ในตัวข้าพเจ้า เพื่อให้ข้าพเจ้าประกาศพระบุตรแก่ชนต่างชาตินั้น ในทันทีนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้ปรึกษากับ
เนื้อหนังและเลือดเลย			
Gl t	1	17	และข้าพเจ้าก็ไม่ได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อพบกับผู้ที่เป็อัครสาวกก่อนข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าได้ออกไปยังประเทศอาระเบีย แล้วก็กลับมา

ยั้งเมืองดามัสกัสอีก

Gl t	1	18	แล้วสามปีต่อมา ข้าพเจ้าขึ้นไปหาเปโตรที่กรุงเยรูซาเล็ม และพักอยู่กับท่านสิบห้าวัน
Gl t	1	19	แต่ว่าข้าพเจ้าไม่ได้พบอัครสาวกคนอื่นเลย นอกจากยากอบน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Gl t	1	20	แต่เรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนมาถึงท่านนี้ ดุเถิด ต่อพระพักตร์พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่มลาเลย
Gl t	1	21	หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เข้าไปในเขตแดนซีเรียและซิดิเซีย
Gl t	1	22	และคริสตจักรทั้งหลายในแคว้นยูเดียซึ่งอยู่ในพระคริสต์ก็ยังไม่รู้จักหน้าข้าพเจ้าเลย
Gl t	1	23	เขาเพียงแต่ได้ยินว่า "ผู้ที่แตกอนเคยชมเชงเรา บัดนี้ได้ประกาศความเชื่อซึ่งเขาได้เคยพยายามทำลาย"
Gl t	1	24	พวกเขาได้สรรเสริญพระเจ้าก็เพราะข้าพเจ้าเป็นเหตุ
Gl t	2	1	แล้วสิบสี่ปีต่อมา ข้าพเจ้ากับบารนาบัสได้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มอีกและพาติตัสไปด้วย
Gl t	2	2	ข้าพเจ้าขึ้นไปตามทีพระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้เล่าข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศแก่ชนต่างชาติให้เขาฟัง แต่ได้เล่าให้คนสำคัญฟังเป็นส่วนตัวเกรงว่าข้าพเจ้าอาจจะวิ่งแข่งกัน หรือร้องแล้วโดยไร้ประโยชน์
Gl t	2	3	แต่ถึงแม้ที่ตีสซึ่งอยู่กับข้าพเจ้าจะเป็นชาวกรีก เขาก็ไม่ได้ถูกบังคับให้เข้าสูหนัด
Gl t	2	4	เพราะเหตุของพี่น้องจอมปลอมที่ได้ลอบเข้ามา เพื่อจะสอดแนมดูเสรีภาพซึ่งเรามีในพระเยซูคริสต์ เพราะพวกเขาหวังจะเอาเราไปเป็นทาส
Gl t	2	5	แต่เราไม่ได้ยอมอ่อนข้อให้กับเขาแม้สักชั่วโมงเดียว เพื่อให้ความจริงของข่าวประเสริฐนั้นดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายต่อไป
Gl t	2	6	แต่จากพวกเหล่านั้นซึ่งเขาถือว่าเป็นคนสำคัญ (เขาจะเคยเป็นอะไรก็ตามก็ตาม ก็ไม่สำคัญอะไรสำหรับข้าพเจ้าเลย พระเจ้ามิได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใด) คนเหล่านั้นซึ่งเขาถือว่าเป็นคนสำคัญ ไม่ได้เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้แก่ข้าพเจ้าเลย
Gl t	2	7	แต่ตรงกันข้าม เมื่อเขาเห็นว่า ข้าพเจ้าได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านั้นที่ไม่ถือพิธีเข้าสูหนัด เช่นเดียวกับเปโตรได้รับมอบให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนที่ถือพิธีเข้าสูหนัด
Gl t	2	8	(เพราะว่า พระองค์มิได้ทรงดลใจเปโตรให้เป็นอัครสาวกไปหาพวกที่ถือพิธีเข้าสูหนัด ก็ได้ทรงดลใจข้าพเจ้าให้ไปหาคนต่างชาติเหมือนกัน)
Gl t	2	9	เมื่อยากอบ เฟาสาและยอห์น ผู้ที่เขานับถือว่าเป็นหลักได้เห็นพระคุณซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าแล้ว ก็ได้จับมือขวาของข้าพเจ้ากับบารนาบัสแสดงว่าเราเป็นเพื่อนร่วมงานกัน เพื่อให้เราไปหาคนต่างชาติ และท่านเหล่านั้นจะไปหาพวกที่ถือพิธีเข้าสูหนัด
Gl t	2	10	ท่านเหล่านั้นขอแต่เพียงไม่ให้เราลืมนึกถึงคนจน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะกระทำ
Gl t	2	11	แต่เมื่อเปโตรมาถึงอันตีโอกแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้คัดค้านท่านซึ่งๆหน้า เพราะว่าท่านทำผิดแน่
Gl t	2	12	ด้วยว่าก่อนที่คนของยากอบมาถึงนั้น ท่านได้กินอยู่ด้วยกันกับคนต่างชาติ แต่พอคนพวกนั้นมาถึง ท่านก็ปลีกตัวออกไปอยู่เสียต่างหาก
เพราะกลัวพวกที่ถือพิธีเข้าสูหนัด			
Gl t	2	13	และพวกยิวคนอื่นๆก็ได้แสวงทำตามท่านเช่นกัน แม้แต่บารนาบัสก็หลงแสวงทำตามคนเหล่านั้นไปด้วย
Gl t	2	14	แต่เมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าเขาไม่ได้ดำเนินในความเที่ยงธรรมตามความจริงของข่าวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าจึงว่าแก่เปโตรต่อหน้าคนทั้งปวงว่า
" ถ้าท่านเองซึ่งเป็นพวกยิวประพฤติตามอย่างคนต่างชาติ มิใช่ตามอย่างพวกยิว เหตุไฉนท่านจึงบังคับคนต่างชาติให้ประพฤติตามอย่างพวกยิวเล่า "			
Gl t	2	15	เราผู้มีสัญชาติเป็นยิว และไม่ใช่นับบาปในพวกชนต่างชาติ
Gl t	2	16	ก็ยิ่งว่าไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมได้โดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เท่านั้น ถึงเราเองก็มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อในพระคริสต์ มิใช่โดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ เพราะว่าโดยการประพฤติตามพระราชบัญญัตินั้น ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมได้เลย "
Gl t	2	17	แต่ถ้าในขณะที่เรากำลังชวนชายจะเป็นคนชอบธรรมโดยพระคริสต์นั้น เราเองยังปรากฏเป็นคนบาปอยู่ พระคริสต์จึงทรงเป็นผู้ส่งเสริมบาปหรือ ขอพระเจ้าอวยอมาให้เป็นเช่นนั้นเลย
Gl t	2	18	เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าถือสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รับทำลายแล้วซึ่งขึ้นมาอีก ข้าพเจ้าก็ถือตัวเองว่าเป็นผู้ละเมิด
Gl t	2	19	เหตุว่าโดยพระราชบัญญัตินั้นข้าพเจ้าได้ตายจากพระราชบัญญัติแล้ว เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า
Gl t	2	20	ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ มิใช่ข้าพเจ้าเองมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนั้น ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรับข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า
Gl t	2	21	ข้าพเจ้าไม่ได้กระทำให้พระคุณของพระเจ้าไร้ประโยชน์ เพราะว่าถ้าความชอบธรรมเกิดจากพระราชบัญญัติแล้ว พระคริสต์ก็ทรงสิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์
Gl t	3	1	โอ ชาวกาลาเทียคนเขลา ใครจะกล้าดลใจของท่านเพื่อท่านจะไม่เชื่อฟังความจริง ทั้งๆที่ภาพการถูกต้องของพระเยซูคริสต์ปรากฏอยู่ต่อหน้าต่อตาท่านแล้ว
Gl t	3	2	ข้าพเจ้าใคร่รู้ข้อเดียวจากท่านว่า ท่านได้รับพระวิญญาณโดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติหรือ หรือได้รับโดยการฟังด้วยความเชื่อ
Gl t	3	3	ท่านเขลาถึงเพียงนั้นทีเดียวหรือ เมื่อท่านเริ่มต้นด้วยพระวิญญาณแล้ว บัดนี้ท่านจะให้สำเร็จด้วยเนื้อหนังหรือ
Gl t	3	4	ท่านได้ทนทุกข์มากมายโดยไร้ประโยชน์หรือ ถ้าเป็นการไร้ประโยชน์จริงๆแล้ว
Gl t	3	5	เหตุฉะนั้นพระองค์ผู้ทรงประทานพระวิญญาณแก่ท่าน และทรงกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน ทรงกระทำการเช่นนั้นโดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติหรือ หรือโดยการฟังด้วยความเชื่อ
Gl t	3	6	ตั้งที่อับราฮัม ได้เชื่อพระเจ้า และ และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน "
Gl t	3	7	เหตุฉะนั้นท่านจงระลึกว่า คนที่เชื่อนั้นแหละก็เป็นบุตรของอับราฮัม
Gl t	3	8	และพระคัมภีร์นั้นรู้ล่วงหน้าว่า พระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ จึงได้ประกาศข่าวประเสริฐแก้อับราฮัมล่วงหน้าว่า `ชนชาติทั้งหลายจะได้รับพระพรเพราะเจ้า'
Gl t	3	9	เหตุฉะนั้นคนที่เชื่อจึงได้รับพระพรร่วมกับอับราฮัมผู้ซึ่งเชื่อ
Gl t	3	10	เพราะว่าคนทั้งหลายซึ่งฟังการประพฤติตามพระราชบัญญัติก็ถูกล่าปล้าง เพราะมีคำเขียนไว้ว่า `ทุกคนที่มีได้ประพฤติตามทุกข้อความที่เขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติก็ถูกล่าปล้าง'
Gl t	3	11	แต่เป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า ไม่มีมนุษย์คนใดเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าด้วยพระราชบัญญัติได้เลย เพราะ ว่า `คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ'
Gl t	3	12	แต่พระราชบัญญัติไม่ได้อาศัยความเชื่อ เพราะ ผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติ ก็จะได้ชีวิตดำรงอยู่โดยพระราชบัญญัตินั้น "
Gl t	3	13	พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นความล่าปล้างแห่งพระราชบัญญัติ โดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกล่าปล้างเพื่อเรา เพราะมีคำเขียนไว้ว่า `ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ก็ไม่ต้องถูกล่าปล้าง'
Gl t	3	14	เพื่อพระพรของอับราฮัมจะได้มาถึงคนต่างชาติทั้งหลายเพราะพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะได้รับพระสัญญาแห่งพระวิญญาณโดยความเชื่อ
Gl t	3	15	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอพูดตามอย่างมนุษย์ ถึงแม้เป็นคำสัญญาของมนุษย์ เมื่อได้รับรองกันแล้ว ไม่มีผู้ใดจะล้มเลิกหรือเพิ่มเติมขึ้นอีกได้
Gl t	3	16	แล้วบรรดาพระสัญญาที่ได้ประทานไว้แก้อับราฮัมและเชื้อสายของท่านนั้น พระองค์มิได้ตรัสว่า `และแก่เชื้อสายทั้งหลาย' เหมือนอย่างกับว่าแก่คนหลายคน แต่เหมือนกับว่าแก่คนผู้เดียว `และแก่เชื้อสายของท่าน' ซึ่งเป็นพระคริสต์
Gl t	3	17	แต่ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ว่า พระราชบัญญัติซึ่งมาภายหลังถึงสี่ร้อยสามสิบปี จะทำลายพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงตั้งไว้ในพระคริสต์เมื่อก่อนนั้น ให้พระสัญญานั้นขาดจากประโยชน์ไม่ได้
Gl t	3	18	เพราะว่าถ้าได้รับมรดกโดยพระราชบัญญัติ ก็มิใช่ได้โดยพระสัญญาอีกต่อไป แต่พระเจ้าทรงโปรดประทานมรดกนั้นให้แก่อับราฮัมโดยพระสัญญา
Gl t	3	19	ถ้าเช่นนั้นแม้พระราชบัญญัติไว้ว่าไม ที่เพิ่มพระราชบัญญัติไว้ก็เพราะเหตุจากการละเมิด จนกว่าเชื้อสายที่ได้รับพระสัญญานั้นจะมาถึง และพวกทูตสวรรค์ได้ตั้งพระราชบัญญัตินั้นไว้โดยมีของคณกลาง
Gl t	3	20	เพราะฉะนั้นคนที่เป็นคนกลางก็ไม่ได้เป็นคนกลางของฝ่ายเดียว แต่พระเจ้านั้นทรงเป็นเอกพระเจ้า
Gl t	3	21	ถ้าเช่นนั้นพระราชบัญญัติขัดแย้งกับพระสัญญาของพระเจ้าหรือ พระเจ้าไม่ยอมให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะ ว่าถ้าทรงตั้งพระราชบัญญัติอื่น

The Holy Bible in Thai (KJV)

สามารถทำให้คนมีชีวิตอยู่ได้ ความชอบธรรมก็จะมิได้โดยพระราชบัญญัตินั้นจริง			
Gl t	3	22	แต่พระคัมภีร์ได้บ่งว่า ทุกคนอยู่ในความบาป เพื่อจะประหารตามพระสัญญาแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ โดยอาศัยความเชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นหลัก
Gl t	3	23	แต่ก่อนที่ความเชื่อมานั้น เราถูกพระราชบัญญัติกักตัวไว้ ถูกกันเขตไว้จนความเชื่อจะปรากฏภายหลัง
Gl t	3	24	เพราะฉะนั้น พระราชบัญญัติจึงเป็นครูของเราซึ่งนำเรามาถึงพระคริสต์ เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ
Gl t	3	25	แต่หลังจากความเชื่อนั้น ได้มาแล้ว เราจึงมิได้อยู่ใต้บังคับบัญชานั้นอีกต่อไปแล้ว
Gl t	3	26	เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
Gl t	3	27	เพราะเหตุว่า ทุกคนในพวกท่านที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็ได้สวมชีวิตพระคริสต์
Gl t	3	28	จะ ไม่เป็นยิวหรือกรีก จะ ไม่เป็นทาสหรือไทย จะ ไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์
Gl t	3	29	และถ้าท่านเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา
Gl t	4	1	แล้วข้าพเจ้าขอพูดว่า ตรารบโดที่ทนายหญิงเป็นเด็กอยู่เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งปวง
Gl t	4	2	แต่เขาที่อยู่ใต้บังคับของผู้ปกครองและผู้ดูแล จนถึงเวลาที่บิดาได้กำหนดไว้
Gl t	4	3	ฝ่ายเราก็มิเหมือนกัน เมื่อเป็นเด็กอยู่ เราก็มิเป็นทาสอยู่ใต้บังคับโลกธรรม
Gl t	4	4	แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศ และทรงถือกำเนิดใต้พระราชบัญญัติ
Gl t	4	5	เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร
Gl t	4	6	และเพราะท่านเป็นบุตรแล้ว พระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์เข้ามาในใจของท่าน ร้องว่า " อับบา " คือพระบิดา
Gl t	4	7	เหตุฉะนั้นท่านจึง ไม่ใช่ทาสอีกต่อไป แต่เป็นบุตร และถ้าเป็นบุตรแล้วท่านก็เป็นทายาทของพระเจ้าโดยทางพระคริสต์
Gl t	4	8	แต่ก่อนนี้เมื่อท่านทั้งหลายยังไม่รู้จักพระเจ้า ท่านเป็นทาสของสิ่งซึ่งโดยสภาพแล้ว ไม่ใช่พระเลย
Gl t	4	9	แต่บัดนี้เมื่อท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว หรือที่ถูกก็พอพระเจ้าทรงรู้จักท่านแล้ว เหตุไฉนท่านจึงจะกลับไปหาโลกธรรมซึ่งอ่อนแอและอนาถา และ
อยากจะเป็นทาสของสิ่งเหล่านั้นอีก			
Gl t	4	10	ท่านถือวัน เดือน ฤกษ์ และปี
Gl t	4	11	ข้าพเจ้าเกรงว่าการที่ข้าพเจ้าได้ทำเพื่อท่านนั้นจะไร้ประโยชน์
Gl t	4	12	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงวอนให้ท่านเป็นเหมือนข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าก็ได้เป็นอย่างท่านแล้วเหมือนกัน ท่านไม่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้าเลย
Gl t	4	13	ท่านรู้ว่าตอนแรกที่ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านนั้น ก็ทำโดยความอ่อนกำลังแห่งเนื้อหนัง
Gl t	4	14	และการทดลองของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในเนื้อหนังของข้าพเจ้า ท่านก็ไม่ได้ดูหมิ่นหรือปฏิเสธ แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าเหมือนกับว่าเป็นทูตสวรรค์
องค์หนึ่งของพระเจ้า หรือเหมือนกับพระเยซูคริสต์			
Gl t	4	15	ความปลื้มใจที่ท่านได้กล่าวไว้ไปอยู่ที่ไหนเสียแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานให้ท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้ท่านก็คงจะควักตาของท่านออกให้
ข้าพเจ้า			
Gl t	4	16	ข้าพเจ้าจึงได้กลายเป็นศัตรูของท่านเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงแก่ท่านหรือ
Gl t	4	17	คนเหล่านั้นเอาอกเอาใจท่าน แต่ไม่ใช่ด้วยความหวังดีเลย เขาอยากจะทำร้ายพวกท่านเพื่อท่านจะได้เอาอกเอาใจพวกเขา
Gl t	4	18	การเอาอกเอาใจด้วยความหวังดีก็เป็นการดีตลอดไป ไม่ใช่เฉพาะแต่เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านเท่านั้น
Gl t	4	19	ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าต้องเจ็บปวดเพราะท่านอีกจนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน
Gl t	4	20	ข้าพเจ้าปรารถนาจะอยู่กับพวกท่านด้วยกัน และเปลี่ยนน้ำเสียงของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้ามีข้อสงสัยในตัวท่าน
Gl t	4	21	ท่านที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ ท่าน ไม่ได้ฟังพระราชบัญญัติหรือ จึงบอกข้าพเจ้าเกิด
Gl t	4	22	เพราะมีเขียนไว้ว่า อับราฮัมมีบุตรชายสองคน คนหนึ่งเกิดจากหญิงทาส อีกคนหนึ่งเกิดจากหญิงที่เป็นไทย
Gl t	4	23	บุตรที่เกิดจากหญิงทาสนั้นก็เกิดตามเนื้อหนัง แต่ส่วนบุตรที่เกิดจากหญิงที่เป็นไทยนั้นเกิดตามพระสัญญา
Gl t	4	24	ข้อความนี้เป็นอุปไมย ผู้หญิงสองคนนั้น ได้แก่พันธสัญญาสองอย่าง คนหนึ่งมาจากภูเขาซีนาย ตลอดลูกเป็นทาส คือ นางฮาการ์
Gl t	4	25	นางฮาการ์นั้นได้แก่กษัตริย์ในประเศอาระเบีย ตรงกับกรุงเยรูซาเล็มปัจจุบัน เพราะกรุงนี้กับพลเมืองเป็นทาสอยู่
Gl t	4	26	แต่ว่ากรุงเยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนนั้นเป็นไทย เป็นมารดาของเราทั้งปวง
Gl t	4	27	เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า ` จงชื่นชมยินดีเถิด หญิงหมั้นผู้ไม่คลอดบุตร จงเปล่งเสียงโห่ร้อง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์ ด้วยว่าหญิงที่ต้องอยู่อย่าง
โดดเดี่ยวก็ยังมิบุตรมากกว่าหญิงที่ยังมีสามีอยู่กับนางมากมายนัก'			
Gl t	4	28	พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้เราเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค
Gl t	4	29	แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ชมแห่งผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณแล้ว บัดนี้เราก็เหมือนกันฉันนั้น
Gl t	4	30	แต่พระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า ` จงไล่หญิงทาสกับบุตรชายของนาง ไปเสียเถิด เพราะว่าบุตรชายของหญิงทาสจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกับบุตร
ชายของหญิงที่เป็นไทยไม่ได้'			
Gl t	4	31	เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เรา ไม่ใช่บุตรของหญิงทาส แต่เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไทย
Gl t	5	1	เพื่อสิริภาพนั้นเองพระคริสต์จึงได้ทรงโปรดให้ เราเป็นไทย เหตุฉะนั้นจงตั้งมั่นและอย่าเข้าเทียมแอกเป็นทาสอีกเลย
Gl t	5	2	ดูเถิด ข้าพเจ้าเปาโลขอบอกท่านว่า ถ้าท่านรับพิธีเข้าสภานัดพระคริสต์จะทรงทำประโยชน์อะไรให้แก่ท่านไม่ได้เลย
Gl t	5	3	ข้าพเจ้าเป็นพยานให้ทุกคนที่รับพิธีเข้าสภานัดทราบอีกว่า เขาถูกผูกมัดให้ประพฤติตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้น
Gl t	5	4	ท่านที่ปรารถนาจะเป็นคนชอบธรรมโดยพระราชบัญญัติ ก็ขาดจากพระคริสต์และหลุดพ้นจากพระคุณ ไปเสียแล้ว
Gl t	5	5	เพราะว่า โดยพระวิญญาณและความเชื่อ เราก็รอดจากความชอบธรรมที่เราหวังว่าจะได้รับ
Gl t	5	6	เพราะว่าในพระเยซูคริสต์นั้น การที่รับพิธีเข้าสภานัดหรือไม่รับพิธีเข้าสภานัด ก็หาเกิดประโยชน์อันใดไม่ แต่ความเชื่อต่างหากซึ่งกระทำกิจ
ด้วยความรัก			
Gl t	5	7	ท่านจึงแข่งดีอยู่แล้ว ใครเล่าขัดขวางท่านไม่ให้เชื่อฟังความจริง
Gl t	5	8	การเกลี้ยกล่อมอย่างนี้ไม่ได้มาจากพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลาย
Gl t	5	9	เชื่อซนหมเพียงนิดหน่อยยอมทำให้แบ่งดิบฟูขึ้น ได้ทั้งก่อน
Gl t	5	10	ข้าพเจ้าไว้ใจท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ท่านจะไม่เชื่อถืออย่างอื่นเลย ฝ่ายผู้ที่มารบกวนท่านนั้น จะเป็นใครก็ตามจะต้องได้รับโทษ
Gl t	5	11	พี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ายิ่งเทศนาชักชวนให้รับพิธีเข้าสภานัด เหตุใดข้าพเจ้าจึงยังถูกขมเหงอยู่อีกเล่า ถ้าเช่นนั้นทางเขนก็ไม่ใช้สิ่งทีให้
สะดุดแล้ว			
Gl t	5	12	ข้าพเจ้าอยากให้เห็นเหล่านั้นที่รบกวนท่านถูกตัดออกเสียเลย
Gl t	5	13	พี่น้องทั้งหลาย ที่ทรงเรียกท่านก็เพื่อให้มีสิริภาพ อย่าเอาสิริภาพของท่านเป็นช่องทางที่จะปล่อยตัวไปตามเนื้อหนัง แต่จงรับใช้ซึ่งกันและกัน
ด้วยความรักเกิด			
Gl t	5	14	เพราะว่า พระราชบัญญัติทั้งสิ้นนั้นสรุปได้เป็นคำเดียว คือว่า ` จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง'
Gl t	5	15	แต่ถ้าท่านคิดและกินเนื้อกันและกัน จงระวังให้ดีเกรกว่าท่านจะทำให้กันและกันย่อยยับไป
Gl t	5	16	แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณและท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง
Gl t	5	17	เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลาย
ปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้			
Gl t	5	18	แต่ถ้าพระวิญญาณทรงนำท่าน ท่านก็ไม่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ
Gl t	5	19	แล้วการทำงานของเนื้อหนังนั้นเห็น ได้ชัด คือการเลินชู้ การล่วงประเวณี การโลภโกรก การลามก
Gl t	5	20	การนับถือรูปเคารพ การนับถือพอมดหมอผี การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การทุ่มเถียงกัน การใส่ร้าย การแตกก
กัน			
Gl t	5	21	การอิจฉากัน การชกกัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเกร และการเล่นๆในทำนองนี้ก็ เหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

ขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่ได้รับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นมรดก

Gl t	5	22	ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความมปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความเชื่อ
Gl t	5	23	ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีพระราชบัญญัติห้ามไว้เลย
Gl t	5	24	ผู้ที่เป็นของพระคริสต์ได้เอาเนื้อหนังกับความอยากและราคะตัณหาของเนื้อหนังทิ้งไว้ที่กางเขนเสียแล้ว
Gl t	5	25	ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย
Gl t	5	26	อย่าถือถือตัว อย่ายั่วโทษสะกัน และอย่าอิจฉาริษยากันเลย
Gl t	6	1	พี่น้องทั้งหลาย ถ้าผู้ใดถูกครอบงำอยู่ในความผิดบาป ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงช่วยผู้้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิด

ถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไป			
Gl t	6	2	จงช่วยรับการของกันและกัน ท่านจึงจะทำให้พระราชบัญญัติของพระคริสต์สำเร็จ
Gl t	6	3	เพราะว่าถ้าผู้ใดถือตัวว่าเป็นคนสำคัญ ทั้งๆที่เขาไม่สำคัญอะไรเลย ผู้นั้นก็หลอกตัวเอง
Gl t	6	4	แต่ให้ทุกคนสำรวจกิจการของตนเองจึงจะมีอะไรที่จะรอดได้ในตนเองผู้เดียว ไม่ใช่เปรียบกับผู้อื่น
Gl t	6	5	เพราะว่าทุกคนต้องแบกภาระของตนเอง
Gl t	6	6	ส่วนผู้ที่รับศีลล้างบาปในพระวจนะแล้ว จงแบ่งสิ่งที่ดีทุกอย่างให้แก่ผู้ที่สอนตนเกิด
Gl t	6	7	อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกหลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะเกี่ยวเก็บสิ่งนั้น
Gl t	6	8	ผู้ที่หว่านในย่านเนื้อหนังของตน ก็จะเกี่ยวเก็บความเปื่อยเน่าจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ที่หว่านในย่านพระวิญญาณ ก็จะเกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดร์

จากพระวิญญาณนั้น			
Gl t	6	9	อย่าให้เราเมื่อล้าในกาทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว เราก็จะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร
Gl t	6	10	เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาสให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง และเฉพาะอย่างยิ่งต่อคนที่อยู่ในครอบครัวของความเชื่อ
Gl t	6	11	ท่านจงสังเกตดูตัวอักษรที่ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านด้วยมือของข้าพเจ้าเองว่า ตัวใดเพียงใด
Gl t	6	12	คนที่ปรารถนาได้หน้าตามเนื้อหนัง เขายังกับให้ท่านรับพิธีเข้าสหนัด เพื่อเขาจะได้ไม่ถูกข่มเหงเพราะ เรื่องกางเขนของพระคริสต์เท่านั้น
Gl t	6	13	ถึงแม้คนที่เข้าสหนัดแล้วก็ได้ประพฤติตามพระราชบัญญัติ แต่เขาปรารถนาที่จะให้ท่านเข้าสหนัด เพื่อเขาจะได้เอาเนื้อหนังของท่านไป

อาด			
Gl t	6	14	แต่พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ข้าพเจ้าอวดตัวนอกจาก เรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกทั้งนี้ไว้
แล้วจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ทิ้งไว้แล้วจากโลก			
Gl t	6	15	เพราะว่าในพระเยซูคริสต์ การที่ถือพิธีเข้าสหนัดหรือไม่ถือพิธีเข้าสหนัด ไม่เป็นของสำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้างใหม่นั้นสำคัญ
Gl t	6	16	สันติสุขและพระกรุณาจะมีแก่ทุกคนที่ประพฤติตามกฎนี้ และแก่ชนอิสราเอลของพระเจ้า
Gl t	6	17	ตั้งแต่นี้ไป ขออย่าให้ผู้ใดมารบกวนข้าพเจ้าเลย เพราะว่าข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของพระเยซูเจ้าติดอยู่ที่กายของข้าพเจ้า
Gl t	6	18	พี่น้องทั้งหลาย ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงสถิตอยู่กับจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายด้วยเถิด เอเมน [เขียน

ถึงชาวกาลาเทียจากเมืองโรม]			
Eph	1	1	เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า เยเรม วิสุทธิชนผู้สืดยชื่อในพระเยซูคริสต์ซึ่งอยู่ที่เมืองเอเฟซัส
Eph	1	2	ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายด้วยเถิด
Eph	1	3	จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดประทานพระพรฝ่ายวิญญาณแก่เรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Eph	2	10	เพราะว่าเราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต เพื่อให้ประกอบภารกิจซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เรา
ประพฤติตามนั้น			
Eph	2	11	เหตุฉะนั้นท่านจงระลึกว่า เมื่อก่อนท่านเคยเป็นคนต่างชาติตามเนื้อหนัง และพวกที่รับพิธีเข้าสู่นิตซึ่งกระทำแก่เนื้อหนังด้วยมือเคยเรียก
ท่านว่า เป็นพวกที่มีได้เข้าสู่นิต			
Eph	2	12	จงระลึกว่า ครั้นนั้นท่านทั้งหลายเป็นคนอยู่นอกพระคริสต ชาติจากการเป็นพลเมืองอิสราเอลและ ไม่มีส่วนในบรรดาพันธสัญญาซึ่งทรงสัญญา
ไว้แก่นั้น ไม่มีที่หวัง และอยู่ในโลกปราศจากพระเจ้า			
Eph	2	13	แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต ท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกล ได้เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพระคริสต
Eph	2	14	เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นสันติสุขของเรา เป็นผู้ทรงกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทรงรื้อกำแพงที่กั้นระหว่างสองฝ่ายลง
Eph	2	15	และได้ทรงกำจัดการซึ่งเป็นปฏิปักษ์กันในเนื้อหนังของพระองค์ คือกฎของพระบัญญัติซึ่งให้ถือถือต่าง ๆ นั้น เพื่อจะกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็น
คนใหม่คนเดียวในพระองค์ เช่นนั้นแหละจึงทรงกระทำให้เกิดสันติสุข			
Eph	2	16	และเพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ทั้งสองพวกคืนดีกับพระเจ้า เป็นกายเดียวโดยกางเขนซึ่งเป็นการทำให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อกันหมดสิ้นไป
Eph	2	17	และพระองค์ได้เสด็จมาประกาศสันติสุขแก่ท่านที่อยู่ไกล และแก่คนที่อยู่ใกล้
Eph	2	18	เพราะว่าพระองค์ทรงทำให้เราทั้งสองพวกมีโอกาสเข้าเฝ้าพระบิดา โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน
Eph	2	19	เหตุฉะนั้นบัดนี้ท่านจึงไม่ใช่คนต่างดาวต่างแดนอีกต่อไป แต่ว่าเป็นพลเมืองเดียวกันกับคริสตชนและเป็นครอบครัวของพระเจ้า
Eph	2	20	ท่านได้ถูกประดิษฐานขึ้นบนรากแห่งพวกอัครสาวกและพวกศาสดาพยากรณ์ พระเยซูคริสตเองทรงเป็นศิลามุมเอก
Eph	2	21	ในพระองค์นั้น ทศส่วนของโคร่งร่างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Eph	2	22	และในพระองค์นั้น ท่านก็กำลังจะถูกก่อสร้างให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าในฝ่ายพระวิญญาณด้วย
Eph	3	1	เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าปราโมทย์ ผู้ที่ถูกจำจองเพราะเห็นแก่พระเยซูคริสตเพื่อท่านซึ่งเป็นคนต่างชาติ
Eph	3	2	ถ้าแม้ท่านทั้งหลาย ได้อยู่ถึงพระคุณของพระเจ้าอันเป็นพันธกิจ ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าเพื่อท่านทั้งหลายแล้ว
Eph	3	3	และรู้ว่าพระองค์ได้ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้ารู้ข้อลึกลับ (ตามที่ข้าพเจ้า ได้เขียนไว้แล้วอย่างย่อๆ
Eph	3	4	และโดยคำเหล่านั้น เมื่อท่านอ่านแล้ว ท่านก็รู้ถึงความเข้าใจของข้าพเจ้าในเรื่องราวลึกลับของพระคริสต)
Eph	3	5	ซึ่งในสมัยก่อน ไม่ได้ทรงโปรดสำแดงแก่บุตรทั้งหลายของมนุษย์ เหมือนอย่างบัดนี้ซึ่งทรงโปรดเผยแก่พวกอัครสาวกผู้บริสุทธิ์ และพวก
ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์โดยพระวิญญาณ			
Eph	3	6	คือว่าคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นอวัยวะของกายอันเดียวกัน และมีส่วนได้รับพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสตโดยข่าว
ประเสริฐนั้น			
Eph	3	7	ข้าพเจ้าได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐ ตามพระคุณซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า ซึ่งทรงโปรดประทานแก่ข้าพเจ้าโดย
การกระทำแห่งฤทธิ์เดชของพระองค์			
Eph	3	8	ทรงโปรดประทานพระคุณนี้แก่ข้าพเจ้า ผู้เป็นคนเล็กน้อยกว่าคนเล็กน้อยที่สุด ในพวกคริสตชนทั้งหมด ทรงให้ข้าพเจ้าประกาศแก่คนต่าง
ชาติถึงความไพบูลย์ของพระคริสต อันหาที่สุดมิได้			
Eph	3	9	และทำให้คนทั้งปวงเห็นว่า อะไรคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแห่งความลึกลับ ซึ่งตั้งแต่แรกสร้างโลกทรงปิดบังไว้ที่พระเจ้า ผู้ทรงสร้าง
สารพัดทั้งปวงโดยพระเยซูคริสต			
Eph	3	10	ประสงค์จะให้เทพผู้ปกครองและศักดิ์เทพในสวรรค์สถาน รู้จักปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าทางคริสตจักร ณ บัดนี้
Eph	3	11	ทั้งนี้ก็เป็นที่ไปตามพระประสงค์นิรันดร์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ในพระเยซูคริสตองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Eph	3	12	ในพระองค์นั้น เราจึงมีใจกล้า และมีโอกาสที่จะเข้าไปถึงพระองค์ด้วยความมั่นใจเพราะความเชื่อในพระองค์
Eph	3	13	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอร้องท่านว่า อย่าท้อถอย เพราะความยากลำบากของข้าพเจ้าเพราะเห็นแก่ท่านซึ่งเป็นสง่าราศีของท่านเอง
Eph	3	14	เพราะเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าต่อพระบิดาของพระเยซูคริสตองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Eph	3	15	ครอบครัวยุติธรรมในสวรรค์และแผ่นดินโลกก็ได้ชื่อมาจากพระองค์
Eph	3	16	ขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานกำลัง ปรียาว เรามงกฝ่ายจิตใจแก่ท่าน โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ตามความไพบูลย์แห่งสง่าราศีของ
พระองค์			
Eph	3	17	เพื่อพระคริสตจะทรงสถิตในใจของท่านด้วยความเชื่อ เพราะว่าเมื่อท่านได้วางรากลงมั่นคงในความรักแล้ว
Eph	3	18	ท่านก็จะ ได้มีความสามารถหยั่งรู้ พร้อมกับคริสตชนทั้งหมด ถึงความกว้าง ความยาว ความลึก ความสูง
Eph	3	19	และให้เข้าใจถึงความรักของพระคริสตซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม
Eph	3	20	บัดนี้ ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถกระทำสารพัดมากยิ่งกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ภายใน
ในตัวเรา			
Eph	3	21	ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักร โดยพระเยซูคริสตตลอดทุกชั่วอายุคนเป็นนิตย์ เอเมน
Eph	4	1	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าผู้ถูกจำจองเพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอรวิงวอนท่านให้ประพฤติสมกับที่ท่านทั้งหลายถูกเรียกแล้วนั้น
Eph	4	2	คือจงมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดกลั้นไว้แก่นั้น และอดทนต่อกันและกันด้วยความรัก
Eph	4	3	จงเพียรพยายามเอาสันติสุขผูกมัดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวแห่งพระวิญญาณ
Eph	4	4	มีกายเดียวและมีพระวิญญาณองค์เดียว เหมือนมีความหวังใจอันเดียวที่เนื่องในการที่ทรงเรียกท่าน
Eph	4	5	มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว
Eph	4	6	พระเจ้าองค์เดียวผู้เป็นพระบิดาของคนทั้งปวง ผู้ทรงอยู่เหนือคนทั้งปวง และทั่วคนทั้งปวง และในท่านทั้งปวง
Eph	4	7	แต่ว่าพระคุณนั้นทรงโปรดประทานแก่เราทุกคนตามขนาดที่พระคริสตทรงประทานให้
Eph	4	8	เหตุฉะนั้นพระองค์ตรัสไว้แล้วว่า ๑ ครั้นพระองค์เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง พระองค์ทรงนำพวกขมขไปเป็นเชลยอีก และประทานของประทานแก่
มนุษย์			
Eph	4	9	(ที่กล่าวหาว่าพระองค์เสด็จขึ้น ไปนั้น จะหมายความว่าอย่างไรประการใดเล่า นอกจากว่าพระองค์ได้เสด็จลง ไปสู่เบื้องต่ำของแผ่นดินโลกก่อน
ด้วย			
Eph	4	10	พระองค์ผู้เสด็จลง ไปนั้น ก็คือพระองค์ผู้เสด็จขึ้น ไปสู่เบื้องสูงเหนือฟ้าสวรรค์ทั้งปวงนั่นเอง เพื่อจะ ได้ทำให้สิ่งสารพัดสำเร็จ)
Eph	4	11	พระองค์จึงให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นศาสดาพยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์
Eph	4	12	เพื่อเตรียมคริสตชนให้เต็มรอบคอบ เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสตให้จำเริญขึ้น
Eph	4	13	จนกว่าเราทุกคนจะบรรลุถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้อันพระบุตรของพระเจ้า จนกว่าเราจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่
คือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต			
Eph	4	14	เพื่อเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไปถูกพัดไปซัดมาและหันไปเหมาด้วยลมปากแห่งคำลึงสอนท้อถอย และด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ตามอุบายฉลาด
อันเป็นการล่อลวง			
Eph	4	15	แต่ให้เราพูดความจริงด้วยใจรักเพื่อจะจำเริญขึ้นทงอย่างสุภาพขององค์พระผู้เป็นศิระษคือพระคริสต
Eph	4	16	คือเนื่องจากพระองค์นั้น ร่างกายทั้งสิ้นที่ติดต่อดสนิทและผูกพันกัน โดยที่ทุกอย่างข้อได้ช่วยขูกำลังตามขนาดแห่งอวัยวะทุกส่วน ร่างกายนั้นจึง
ได้จำเริญเติบโตขึ้นเองด้วยความรัก			
Eph	4	17	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอยืนยันและเป็นพยานในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ตั้งแต่นี้ เป็นต้นไป ท่านอย่าประพฤติอย่างคนต่างชาติ ที่เขา
ประพฤติกันนั้นคือมีใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ไม่มีการ			
Eph	4	18	โดยที่ความเข้าใจของเขามืดมน ไปและเขายอห่างจากชีวิตซึ่งมาจากพระเจ้า เพราะเหตุความโง่งงอยู่ในตัวเขา อันเนื่องจากใจที่แข็งกระด้าง
ของเขา			
Eph	4	19	เขามีใจปราศจากความสะดุ้งต่อบาป ปล่อยให้ตัวทำการลามก ทำการโสโครกทุกอย่างด้วยความละโมภ
Eph	4	20	แต่ว่าท่าน ไม่ได้เรียนรู้จักพระคริสตอย่างนั้น

The Holy Bible in Thai (KJV)

Eph	4	21	ถ้าแก่ท่านได้ฟังเรื่องพระองค์ และได้รับการสอนโดยพระองค์ตามความจริงซึ่งมีอยู่ในพระเยซูแล้ว
Eph	4	22	ท่านจงทิ้งมนุษย์เก่าของท่านซึ่งก็กับวิถีชีวิตเดิมนั้นเสีย อันจะเสื่อมเสียไปตามตลิดหาอันเป็นที่ลอกหลวง
Eph	4	23	และจงให้จิตวิญญาณของท่านเปลี่ยนใหม่
Eph	4	24	และให้ท่านสวมมนุษย์ใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้า ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง
Eph	4	25	เหตุฉะนั้นท่านจงเลิกพูดมุสาเสีย และจงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน' เพราะว่าเราต่างก็เป็นอวัยวะของกันและกัน
Eph	4	26	`โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าทำบาป' อย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่
Eph	4	27	และอย่าให้โอกาสแก่พญามาร
Eph	4	28	คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีก แต่จงใช้มือทำงานที่ดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกให้แก่คนที่ขัดสน
Eph	4	29	อย่าให้คำหยาบคายออกมากจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดี และเป็นประโยชน์ให้เกิดความจำเริญเพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยิน ได้ฟัง
Eph	4	30	และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่
ให้รอด			
Eph	4	31	จงให้ใจหมั่น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสี กับความคิดปองร้ายทุกอย่าง อยู่ห่างไกลจากท่านเถิด
Eph	4	32	และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และรักโยษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดด้วยโยษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์
Eph	5	1	เหตุฉะนั้นท่านจงเลียนแบบของพระเจ้า ให้สมกับเป็นบุตรที่รัก
Eph	5	2	และจงดำเนินชีวิตในความรักเหมือนดังที่พระคริสต์ได้ทรงรักเรา และทรงประทานพระองค์เองเพื่อเราให้เป็นเครื่องถวาย และเครื่องบูชาแต่
พระเจ้าเพื่อเป็นกลิ่นสุคนธธอันหอมหวาน			
Eph	5	3	แต่การเอ่ยถึงการล้างประเวณี การลามกต่างๆและความโลภ อย่าให้มีขึ้นในพวกท่านเลยจะได้สมกับที่ท่านเป็นวิสุทธิชน
Eph	5	4	ทั้งอย่าพูดหยาบคาย พูดเล่นไม่เป็นเรื่อง และพูดตลกหยาบโลนเกเร ซึ่งเป็นการไม่สมควร แต่ให้ชอบพระคุณดีกว่า
Eph	5	5	เพราะท่านรู้แล้วว่า คนล้างประเวณี คนโลโครก คนโลภ ที่เป็นคนให้รูปเคารพ จะได้อาณาจักรของพระคริสต์และของพระเจ้าเป็นมรดกก็หา
มิได้			
Eph	5	6	อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วยคำที่ไม่มีสาระ เพราะการกระทำเหล่านั้นเอง พระเจ้าจึงทรงลงพระอาญาแก่บุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง
Eph	5	7	เหตุฉะนั้นท่านอย่าคบหาสมาคมกับคนเหล่านั้นเลย
Eph	5	8	เพราะว่าเมื่อก่อนท่านเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตอย่างลูกของความสว่าง
Eph	5	9	(ด้วยว่าผลของพระวิญญาณคือ ความดีทุกอย่างและความชอบธรรมทั้งมวลและความจริงทั้งสิ้น)
Eph	5	10	ท่านจงพิสูจน์ดูว่า ทำประการใดจึงจะเป็นที่ขอบพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า
Eph	5	11	และอย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล แต่จงตีเตือนกิจการเหล่านั้นดีกว่า
Eph	5	12	เพราะว่าแม้แต่จุดพลัดถึงการเหล่านั้น ซึ่งพวกเขากระทำในที่ลับก็ยังมีเป็นที่นาละอาย
Eph	5	13	แต่สิ่งสารพัดที่ถูกตีเตือนแล้ว ก็จงปรากฏแจ้งโดยความสว่าง เพราะว่าทุกสิ่งซึ่งให้ปรากฏแจ้งก็คือความสว่าง
Eph	5	14	เหตุฉะนั้นพระองค์ตรัสแล้วว่า `คนที่หลับอยู่จึงตื่นขึ้นและจงฟื้นขึ้นมาจากความตาย และพระคริสต์จะทรงส่องสว่างแก่ท่าน'
Eph	5	15	เหตุฉะนั้นท่านจงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าให้เหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้เหมือนคนมีปัญญา
Eph	5	16	จงฉวยโอกาสเพราะว่าทุกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว
Eph	5	17	เหตุฉะนั้นอย่าเป็นคนโง่เขลา แต่จงเข้าใจน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็นอย่างไร
Eph	5	18	และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งจะทำให้เสียคน แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ
Eph	5	19	จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า
Eph	5	20	จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดาสำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
Eph	5	21	จงยอมฟังกันและกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า
Eph	5	22	ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า
Eph	5	23	เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น
Eph	5	24	เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์นั้นได้ ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการนั้น
Eph	5	25	ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร
Eph	5	26	เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ
Eph	5	27	เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสารพัดแต่พระองค์เอง ไม่มีจุดตำหนิ ร้าวรอย หรือมลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิ์ปราศจากตำหนิ
Eph	5	28	เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง
Eph	5	29	เพราะว่า ไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำแก่คริสตจักร
Eph	5	30	เพราะว่า เราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ แห่งเนื้อหนังของพระองค์ และแห่งกระดูกของพระองค์
Eph	5	31	`เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา จะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน'
Eph	5	32	ข้อนี้เป็นข้อลึกลับที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร
Eph	5	33	ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน
Eph	6	1	ฝ่ายบุตรจงนบนอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก
Eph	6	2	`จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า' นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย
Eph	6	3	`เพื่อเจ้าจะอยู่เย็นเป็นสุข และมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก'
Eph	6	4	ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดาอย่ายั่วบุตรของตนให้เกิดโทสะ แต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอนและการตักเตือนตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Eph	6	5	ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายฝ่ายเนื้อหนังด้วยใจเกรงกลัวจนตัวสั่น ด้วยน้ำใสใจจริงเหมือนกระทำแก่พระคริสต์
Eph	6	6	ไม่เหมือนอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนที่ทำให้ชอบใจคน แต่จงทำเหมือนอย่างทาสของพระคริสต์คือกระทำตามชอบพระทัยพระเจ้าด้วย
ความเต็มใจ			
Eph	6	7	จงปรนนิบัตินายด้วยจิตใจซึ่งนบนอบ เหมือนกับปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ปรนนิบัติมนุษย์
Eph	6	8	เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่าผู้ใดกระทำความดีประการใด ผู้นั้นก็จะได้รับบำเหน็จอย่างนั้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้าอีก ไม่ว่าเขาจะเป็นทาสหรือเป็น
ไทย			
Eph	6	9	ฝ่ายนายจงกระทำต่อทาสในท่านเองเดียวกัน คืออย่าขู่เข็ญเขา เพราะท่านก็รู้อยู่แล้วว่านายของท่านทรงประทับอยู่ในสวรรค์ และพระองค์ไม่ทรง
เลือกหน้าผู้ใดเลย			
Eph	6	10	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ขอท่านจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์
Eph	6	11	จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยหอบายของพญามารได้
Eph	6	12	เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิ์เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่า
วิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ			
Eph	6	13	เหตุฉะนั้นจงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะได้ต่อต้านในวันอันชั่วร้ายนั้นและเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมั่นได้
Eph	6	14	เหตุฉะนั้นท่านจงยืนมั่น เอาความจริงคาดเอา เอาความชอบธรรมเป็นทับทรวงเครื่องป้องกันอก
Eph	6	15	และเอาข้าวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความพรั่งพร้อมมาสวมเป็นรองเท้า
Eph	6	16	และพร้อมทั้งสิ่งทั้งหมดยี่ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นั้นท่านจะได้ดับลูกศรเพลิงของผู้ชั่วร้ายนั้นเสีย
Eph	6	17	จงเอาคานารอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือพระวจนะของพระเจ้า
Eph	6	18	จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่างและจงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จะบังเกิดด้วยคำเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อวิสุทธิชนทุกคน
Eph	6	19	และอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้าด้วย เพื่อจะทรงประทานให้ข้าพเจ้ามีคำพูดและเกิดใจกล้าประกาศถึงข้อลึกลับแห่งข่าวประเสริฐได้
Eph	6	20	เพราะข่าวประเสริฐนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเป็นทูตผู้ตบตีไซอู เพื่อข้าพเจ้าจะเล่าข่าวประเสริฐด้วยใจกล้าตามที่มีข้าพเจ้าควรจะทำ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Eph	6	21	แต่เพื่อให้ท่าน ได้รู้เหตุการณ์ทั้งปวงของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าเป็นอยู่อย่างไร ทิติกัส ซึ่งเป็นน้องที่รักและเป็นผู้รับใช้อันสัตย์ซื่อในองค์พระผู้
เป็นเจ้า	จะ	ได้บอกท่านให้ทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวง	
Eph	6	22	ข้าพเจ้าให้ผู้นี้ไปหาท่าน ก็เพราะเหตุนี้เอง คือให้ท่าน ได้ทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวงของเรา และเพื่อให้เขาหนุนน้ำใจของท่าน
Eph	6	23	ขอให้พวกพี่น้อง ได้รับสันติสุขและความรักโดยความเชื่อมาจากพระเจ้าพระบิดาและจากพระเยซูคริสต์เจ้า
Eph	6	24	ขอพระคุณดำรงอยู่กับบรรดาคนที่รักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราด้วยความจริงใจ เอเมน [เขียนถึงชาวเอเฟซัสจากเมืองโรม
และส่งโดยทิติกัส]			
Phi	1	1	เปาโลและทิโมธี ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ เรียน บรรดาวิสุทธิชนในพระเยซูคริสต์ ซึ่งอยู่ในเมืองฟิลิปปี ทั้งบรรดาเจ้าอธิการและผู้ช่วย
Phi	1	2	ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดาราอยู่กับท่านเถิด
Phi	1	3	ข้าพเจ้าระลึกถึงท่านเมื่อใด ข้าพเจ้าก็ขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าทุกครั้ง
Phi	1	4	และทบทวนเวลาที่ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อท่านทุกคน ข้าพเจ้าก็ทูลขอด้วยความยินดี
Phi	1	5	เพราะเหตุที่ท่านทั้งหลายมีส่วนในข่าวประเสริฐด้วยกัน ตั้งแต่วันแรกมาจนกระทั่งบัดนี้
Phi	1	6	ข้าพเจ้าแน่ใจในสิ่งนี้ว่า พระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์
Phi	1	7	การที่ข้าพเจ้าคิดอย่างนั้นเนื่องด้วยท่านทั้งหลายก็สมควรแล้ว เพราะว่าข้าพเจ้ามีท่านในใจของข้าพเจ้า ท่านทั้งหลาย ได้รับส่วนในพระคุณ
ด้วยกันกับข้าพเจ้า	ในการที่ข้าพเจ้าถูกจำจอง	และในการกล่าวแก่	และหนุนให้ข่าวประเสริฐนั้นตั้งมั่นคงอยู่
Phi	1	8	เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นพยานของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าเป็นห่วงท่านทั้งหลายเพียงไรตามพระทัยเมตตาของพระเยซูคริสต์
Phi	1	9	และข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้ความรักของท่านจำริญยิ่งขึ้นในความรั้งและในความรักอันเมตตาของพระองค์
Phi	1	10	เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกต ได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด และเพื่อท่านจะได้เป็นคนซื่อสัตย์ และไม่เป็นทิดได้ จนถึงวันของพระคริสต์
Phi	1	11	จะได้เป็นผู้ที่บริบูรณ์ด้วยผลของความชอบธรรม ซึ่งเกิดขึ้นโดยพระเยซูคริสต์ เพื่อถวายพระเกียรติและความสรรเสริญแด่พระเจ้า
Phi	1	12	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทราบว่า การที่ปวงที่อบิดขึ้นกับข้าพเจ้านั้น ได้กลับเป็นเหตุให้ข่าวประเสริฐแผ่แพร่กว้างออกไป
Phi	1	13	จนการที่ข้าพเจ้าถูกพันธนาการเพราะพระคริสต์นั้น ก็ปรากฏทั่วดินแดนและทั่วสถานที่แห่งอื่น ๆ ทั้งสิ้น
Phi	1	14	และพี่น้องมากมายในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ได้เกิดความเชื่อมั่นเนื่องด้วยเครื่องพันธนาการทั้งหลายของข้าพเจ้า และพวกเขาที่มีใจกล้าขึ้นที่จะ
กล่าวพระวจนะนั้น	โดยปราศจากความกลัว		
Phi	1	15	ความจริงมีบางคนประกาศพระคริสต์ด้วยจิตใจริษยาและทมิฬแก่กัน แต่ก็มีคนอื่นที่ประกาศด้วยใจหวังดี
Phi	1	16	ฝ่ายหนึ่งประกาศพระคริสต์ด้วยการชิงดีชิงเด่นกัน ไม่ใช่ด้วยความจริงใจ จึงจะเพิ่มความทุกข์ยากให้แก่เครื่องพันธนาการของข้าพเจ้า
Phi	1	17	แต่ฝ่ายหนึ่งประกาศด้วยใจรัก โดยรู้แล้วว่าทรงตั้งข้าพเจ้าไว้ป้องกันข่าวประเสริฐนั้นไว้
Phi	1	18	ถ้าเช่นนั้นจะเปลืองอะไร แม้เขาจะประกาศด้วยประการใดก็ตาม จะเป็นด้วยการแกล้งทำก็ดี หรือด้วยใจจริงก็ดี แต่เขาก็ได้ประกาศพระ
คริสต์	ในการนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดี	และจะมีความชื่นชมยินดีต่อไปด้วย	
Phi	1	19	เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า โดยคำอธิษฐานของท่าน และโดยการช่วยเหลือของพระวิญญาณแห่งพระเยซูคริสต์นี้ จะเป็นเหตุให้ข้าพเจ้ารับการช่วยให้
พ้น			
Phi	1	20	เพราะว่าเป็นความมุ่งมาดปรารถนาและความหวังของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าจะไม่ได้รับความละอายใดๆเลย แต่เมื่อก่อนทุกครั้งมีใจกล้าเสมอ
จนใด	บัดนี้ก็ขอให้	เป็นเช่นเดียวกันฉันนั้น	พระคริสต์จะได้ทรงรับเกียรติในร่างกายของข้าพเจ้าเสมอ แม้จะโดยชีวิตหรือโดยความตาย
Phi	1	21	เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร
Phi	1	22	ถ้าข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในร่างกาย ข้าพเจ้าก็จะทำงานให้เกิดผล แต่ข้าพเจ้าชอบไม่ได้ว่าจะเลือกฝ่ายไหนดี
Phi	1	23	ข้าพเจ้าลึกลับใจอยู่ในระหว่างสองฝ่ายนี้ คือว่า ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะจากไปเพื่ออยู่กับพระคริสต์ ซึ่งประเสริฐกว่ามากนัก
Phi	1	24	แต่การที่ข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่ในร่างกายนี้ ก็มีค่าจำเป็นสำหรับพวกท่านมากกว่า
Phi	1	25	เมื่อข้าพเจ้าแน่ใจอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็ทราบว่าข้าพเจ้าจะยังอยู่ และคงอยู่กับท่านทั้งหลายเพื่อให้ท่านจำริญขึ้นและชื่นชมยินดีในความเชื่อ
Phi	1	26	เพื่อความปลอบปล้ำของท่านจะมากยิ่งขึ้นในพระเยซูคริสต์เนื่องด้วยข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะมาหาท่านอีก
Phi	1	27	ขอเพียงให้ท่านดำเนินชีวิตให้สมกับข่าวประเสริฐของพระคริสต์ เพื่อว่าแม้ข้าพเจ้าจะมาจากที่นี่หรือไม่ก็ตาม ข้าพเจ้าก็จะได้รับข่าวของ
ท่านว่า	ท่านตั้งมั่นคงอยู่	เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน	ต่อสู้เหมือนอย่างเป็นคนเดียวเพื่อความเชื่อแห่งข่าวประเสริฐนั้น
Phi	1	28	และ ไม่เกรงกลัวผู้ที่ขัดขวางท่านแต่ประการใดเลย เมื่อเป็นเช่นนั้นก็จะเป็นที่ประจักษ์แก่เขาว่า พวกเขาจะถึงซึ่งความพิชิต แต่พวกท่านก็จะ
ถึงซึ่งความรอด	และการนั้นมาจากพระเจ้า		
Phi	1	29	เพราะว่าได้ทรงโปรดแก่ท่านเพราะเห็นแก่พระคริสต์ มิใช่ให้ท่านเชื่อถือในพระองค์เท่านั้น แต่ให้ท่านทนความทุกข์ยากเพราะเห็นแก่
พระองค์ด้วย			
Phi	1	30	คือให้ท่านต้องต่อสู้เช่นเดียวกับที่ท่าน ได้เห็นข้าพเจ้าต่อสู้ และซึ่งท่าน ได้ยินว่าข้าพเจ้ากำลังสู้อยู่ในขณะนี้
Phi	2	1	เหตุฉะนั้นถ้าได้รับการเชื่อใจประการใดในพระคริสต์ ถ้ามีการหนุนใจประการใดในความรั้ง ถ้ามีส่วนประการใดกับพระวิญญาณ ถ้ามีการ
รักใคร่เอ็นดูและเห็นอกเห็นใจประการใด			
Phi	2	2	ก็ขอให้ท่านทำให้ความยินดีของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม ด้วยการมีความคิดอย่างเดียวกัน มีความรักอย่างเดียวกัน มีใจรู้สึกและคิดพร้อมเพรียงกัน
Phi	2	3	อย่าทำสิ่งใดในทางทมิฬแก่กันหรืออวดดี แต่จงมีใจถ่อมถ่อมกว่าคนอื่นดีกว่า
Phi	2	4	อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของกันเองด้วย
Phi	2	5	ท่านจงมีน้ำใจอย่างนี้ เหมือนอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงมีด้วย
Phi	2	6	พระองค์ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า แต่มิได้ทรงถือว่าควรค่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือ
Phi	2	7	แต่ได้กลับทรงสละ และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์
Phi	2	8	และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน
Phi	2	9	เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูงที่สุดด้วย และได้ทรงประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์
Phi	2	10	เพื่อ `หัวเข่าทุกหัวเข่า' ในสวรรค์ก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี ได้เทพื้นแผ่นดินโลกก็ดี `จะต้องคุกกราบลง' นมัสการในพระนามแห่งพระเยซู
นั้น			
Phi	2	11	และเพื่อ `ลิ้นทุกลิ้นจะยอมรับ' ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา
Phi	2	12	เหตุฉะนั้นพวกที่รักของข้าพเจ้า เหมือนท่านทั้งหลาย โดยยอมเชื่อฟังทุกเวลา และไม่ใช้เมื่อข้าพเจ้าอยู่ด้วยเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้เมื่อข้าพเจ้าไม่อยู่
ด้วย	ท่านทั้งหลายจงให้ความรอด	ของตนเกิดผลด้วยความเกรงกลัวตัวสั่น	
Phi	2	13	เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ภายในท่าน ทั้งให้ท่านมีใจปรารถนาและให้ประพฤติตามชอบพระทัยของพระองค์
Phi	2	14	จงกระทำสิ่งสารพัดโดยปราศจากการบังคับและการทมิฬแก่กัน
Phi	2	15	เพื่อท่านทั้งหลายจะปราศจากตำหนิและไม่มีความผิด เป็น `บุตรที่ปราศจากตำหนิของพระเจ้า' ในท่ามกลาง `ยุคที่คดโกงและวิปลาส'
ท่านปรากฏในหมู่พวกเขา	จดจงสว่างต่างๆในโลก		
Phi	2	16	จงยึดมั่นในพระวาจาแห่งชีวิต เพื่อข้าพเจ้าจะได้ชื่นชมยินดีในวันของพระคริสต์ว่า ข้าพเจ้า ไม่ได้วิ่งเปล่าๆ และไม่ได้ทำงานโดยเปล่า
ประโยชน์			
Phi	2	17	แท้จริงถ้าแม้ข้าพเจ้าต้องถวายตัวเป็นเครื่องบูชา และเป็นการปรนนิบัติเพราะความเชื่อของท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็ยังมีความชื่นชมยินดี
ด้วยกันกับท่านทั้งหลาย			
Phi	2	18	ซึ่งท่านก็ควรจะยินดีและชื่นชมด้วยกันกับข้าพเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน
Phi	2	19	แต่ข้าพเจ้าหวังใจในพระเยซูเจ้าว่า ในไม่ช้าข้าพเจ้าจะให้ทิโมธีไปหาพวกท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความชื่นใจเช่นกันเมื่อได้รับข่าวของท่าน
Phi	2	20	เพราะว่าข้าพเจ้า ไม่มีผู้ใดที่มีน้ำใจเหมือนทิโมธี ซึ่งจะเอาใจใส่ในทุกข์สุขของท่านอย่างแท้จริง
Phi	2	21	เพราะว่าคนทั้งหลายยอมแสวงหาประโยชน์ของตนเอง ไม่ได้แสวงหาประโยชน์ของพระเยซูคริสต์
Phi	2	22	แต่ท่านก็รู้สึกคุณค่าของทิโมธีแล้วว่า เขาได้รับใช้ร่วมกับข้าพเจ้าในการประกาศข่าวประเสริฐ เสมือนบุตรรับใช้บิดา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Phi	2	23	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าหวังใจว่า พะจะเห็นได้ว่าจะเกิดการอย่างไรแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะใช้เขาไปโดยเร็ว
Phi	2	24	แต่ข้าพเจ้าไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ในไม่ช้าข้าพเจ้าเองจะมาหาท่านด้วย
Phi	2	25	ข้าพเจ้าคิดว่า ท่าน จะต้องให้เอปาโฟรติสพี่น้องชายของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานและเพื่อนทหารของข้าพเจ้า และเป็นผู้นำชาวของพวกท่าน และได้ปรนนิบัติข้าพเจ้าในยามขัดสน มาหาท่านทั้งหลาย
Phi	2	26	เพราะว่าเขาคิดถึงท่านทุกคน และเป็นทุกข์มากเพราะท่านได้ข่าวว่าเขาป่วย
Phi	2	27	เขาป่วยจริงๆ ป่วยจนเกือบจะตาย แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาโปรดเขา และไม่ใช้ทรงโปรดเขาคนเดียว แต่ทรงโปรดข้าพเจ้าด้วย เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ามีความทุกข์ซ้อนทุกข์
Phi	2	28	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรีบร้อนใช้เขาไป หวังว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้เห็นเขากลับ ท่านจะได้ชื่นชมยินดี และความทุกข์ของข้าพเจ้าจะเบาบางไปสักหน่อย
Phi	2	29	เหตุฉะนั้นท่านจงต้อนรับเขาไว้ในองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความยินดีทุกอย่าง และจงนับถือคนอย่างนี้
Phi	2	30	ด้วยว่าเขาเกือบจะตายเสียแล้วเพราะเห็นแก่การของพระคริสต์ คือได้เสียชีวิตของตน เพื่อการปรนนิบัติของท่านทั้งหลายที่บกพร่องต่อข้าพเจ้าอยู่หนึ่งจะได้เต็มบริบูรณ์
Phi	3	1	สุดท้ายนี้ พวกพี่น้องของข้าพเจ้า จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า การที่ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านซ้ำอีก ก็หาเป็นการลำบากแก่ข้าพเจ้าไม่ แต่เป็นการปลอดภัยสำหรับท่านทั้งหลาย
Phi	3	2	จงระวังพวกสนับ จงระวังบรรดาคนที่ทำชั่ว จงระวังพวกถือการเชือดเนื้อเถื่อน
Phi	3	3	เพราะว่าเราทั้งหลายเป็นพวกถือพิธีเข้าสุหนัต คือเป็นผู้มีมลทินเพราะเจ้าด้วยจิตวิญญาณ และชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์ และได้ไว้ใจในเนื้อหนัง
Phi	3	4	ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าเองมีเหตุที่จะไว้ใจในเนื้อหนัง ถ้าผู้อื่นคิดว่าเขามิเห็นผลที่จะไว้ใจในเนื้อหนัง ข้าพเจ้าก็มีความกลัวว่าเขาเสียอีก
Phi	3	5	คือเมื่อข้าพเจ้าเกิดมาได้แปดวันก็ได้เข้าสุหนัต ข้าพเจ้าเป็นชนชาติอิสราเอล ตระกูลเบนยามิน เป็นชาติฮีบรูเกิดจากชาวฮีบรู ในด้านพระราชบัญญัติก็อยู่ในคณะฟาริสี
Phi	3	6	ในด้านความกระตือรือร้นก็ได้ชมแห่งคริสตจักร ในด้านความชอบธรรมซึ่งมีอยู่โดยพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าก็ไม่มีผิดได้
Phi	3	7	แต่ว่าสิ่งใดที่เคยเป็นคุณประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งนั้นไร้ประโยชน์แล้วเพื่อเห็นแก่พระคริสต์
Phi	3	8	ที่จริงข้าพเจ้าถือว่าสิ่งสารพัดไร้ประโยชน์เพราะเห็นแก่ความประเสริฐแห่งความรู้ถึงพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เพราะเหตุพระองค์ ข้าพเจ้าจึงได้ยอมละทิ้งสารพัด และถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนหยากเยื่อ เพื่อข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์
Phi	3	9	และจะได้ปราศภักดิ์อยู่ในพระองค์ ไม่มีมลทินของข้าพเจ้าเองซึ่งได้มาโดยพระราชบัญญัติ แต่มีมาโดยความเชื่อในพระคริสต์ เป็นความชอบธรรมซึ่งมาจากพระเจ้าโดยความเชื่อ
Phi	3	10	เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพระองค์ และฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และร่วมทุกข์กับพระองค์ คือยอมตั้งอารมณ์โดยเหมือนพระองค์
Phi	3	11	ถ้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดข้าพเจ้าก็จะได้เป็นขึ้นมาจากความตายด้วย
Phi	3	12	มิใช่ว่าข้าพเจ้าได้แล้ว หรือสำเร็จแล้ว แต่ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไป เพื่อข้าพเจ้าจะได้ฉายเอาตามอย่างซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงฉายข้าพเจ้าไว้เป็นของพระองค์แล้ว
Phi	3	13	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ถือว่าข้าพเจ้าได้ฉายไว้ได้แล้ว แต่ข้าพเจ้าทำอย่างหนึ่ง คือลึกลับที่ผ่านพ้นมาแล้วเสีย และโน้มตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า
Phi	3	14	ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่ลึกลับ เพื่อจะได้รับรางวัลซึ่งพระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับในพระเยซูคริสต์
Phi	3	15	เหตุฉะนั้นให้เราซึ่งเป็นผู้ใหญ่แล้วมีจิตใจอย่างนั้น และถ้าท่านคิดอย่างอื่น พระเจ้าก็จะทรงโปรดสำแดงสิ่งนี้ให้แก่ท่านด้วย
Phi	3	16	แต่เราได้แค่นั้นแล้ว ก็ให้เรารำเนินตรงตามนั้นต่อไป คือให้เราคิดเห็นอย่างเดียวกัน
Phi	3	17	พี่น้องทั้งหลาย ท่านจงประพฤติตามแบบข้าพเจ้า และคอยดูคนทั้งหลายเหล่านั้นที่ประพฤติตามแบบเดียวกัน เหมือนท่านทั้งหลายได้พวกเราเป็นตัวอย่าง
Phi	3	18	(เพราะว่ามีคนหลายคนที่ประพฤติตัวเป็นศัตรูต่อกางเขนของพระคริสต์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บอกท่านถึงเรื่องของเขาหลายครั้งแล้ว และบัดนี้ยังบอกท่านอีกด้วยน้ำตาไหล
Phi	3	19	ปลายทางของคนเหล่านั้นคือความพินาศ พระของเขาคือกระเพาะ เขายกความที่นอกรีตของเขามาอวด เขาสนใจในวัตถุทางโลก)
Phi	3	20	ฝ่ายเราเป็นชาวแผ่นดินสวรรค์ เราคอยพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสต์เจ้า
Phi	3	21	พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเรา ให้เหมือนพระกายอันทรงสง่าราศีของพระองค์ ด้วยฤทธิ์อันภาพซึ่งพระองค์ทรงสามารถ
Phi	4	1	ปราบสิ่งสารพัดลงใต้อำนาจของพระองค์
Phi	4	1	เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ผู้เป็นที่รัก เป็นที่ปรารถนา เป็นที่ยินดี และเป็นมงกุฎของข้าพเจ้า พวกที่รักของข้าพเจ้า จงยืนยันในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Phi	4	2	ข้าพเจ้าขอเตือนนางยูโอเดีย และขอเตือนนางสินเทเคให้มีจิตใจปรองดองกันในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Phi	4	3	ข้าพเจ้าขอรับรองท่านด้วย ผู้เป็นเพื่อนร่วมแอกแท่งของข้าพเจ้า ให้ท่านช่วยผู้หญิงเหล่านั้น ผู้ซึ่งได้ทำงานในข่าวประเสริฐด้วยกันกับข้าพเจ้า และกับเคลมเดอรัส รวมทั้งคนอื่นที่เป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า ซึ่งชื่อของเขาเหล่านั้นมีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิตแล้ว
Phi	4	4	จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกเวลา ข้าพเจ้าขออย่าอีกครั้งว่า จงชื่นชมยินดีเถิด
Phi	4	5	จงให้จิตใจที่อ่อนสภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว
Phi	4	6	อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆเลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับการขอบพระคุณ
Phi	4	7	แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจทุกอย่าง จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์
Phi	4	8	พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ สิ่งใดที่จริง สิ่งใดที่น่านับถือ สิ่งใดที่ยุติธรรม สิ่งใดที่บริสุทธิ์ สิ่งใดที่น่ารัก สิ่งใดที่น่าฟัง คือถ้ามีสิ่งใดที่สำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ของใคร่ครวญดูสิ่งเหล่านี้
Phi	4	9	จงกระทำทุกสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้ และได้รับไว้ ได้ยินและได้เห็นในข้าพเจ้าแล้ว และพระเจ้าแห่งสันติสุขจะทรงสถิตกับท่าน
Phi	4	10	แต่ข้าพเจ้ามิได้ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างยิ่ง เพราะว่าในที่สุดท่านก็ได้ฟื้นการระลึกถึงข้าพเจ้าอีก ท่านคิดถึงข้าพเจ้าจริงๆ แต่ยังไม่หาโอกาสไม่ได้
Phi	4	11	ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วว่าพอใจอยู่อย่างนั้น
Phi	4	12	ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความอดทน และรู้จักที่จะเผชิญกับความอดทนอดกลั้น ไม่ว่าที่ไหนหรือในกรณีใดๆ ข้าพเจ้าได้รับการสั่งสอนให้เผชิญกับความอึดอัดและความอดอยาก ทั้งความอดทนอดกลั้นและความอดทน
Phi	4	13	ข้าพเจ้ากระทำทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า
Phi	4	14	ถึงกระนั้นท่านทั้งหลาย ได้กระทำดีอยู่แล้ว ที่ท่านได้ร่วมทุกข์กับข้าพเจ้า
Phi	4	15	และพวกท่านชาวฟิลิปปีก็ทราบอยู่แล้วว่า การประกาศข่าวประเสริฐในเวลาเริ่มแรกนั้น เมื่อข้าพเจ้าออกไปจากแคว้นมาซิโดเนีย ไม่มีคริสตจักรใดมีส่วนร่วมกับข้าพเจ้าในการให้ทานและรับทานนั้นเลย นอกจากพวกท่านพวกเดียวเท่านั้น
Phi	4	16	เพราะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่เมืองเอเธลโลนิกา พวกท่านก็ได้ฝากของมาช่วยหลายครั้งหลายหน สำหรับความขัดสนของข้าพเจ้า
Phi	4	17	มิใช่ว่าข้าพเจ้าปราศจากจะได้รับความช่วยเหลือ แต่ข้าพเจ้าอยากให้คุณได้ผลกำไรในบัญชีของท่านมากขึ้น
Phi	4	18	แต่ข้าพเจ้ามิชอบสารพัด และมีบริบูรณ์อยู่แล้ว ข้าพเจ้าก็อ้อมอยู่เพราะได้รับของซึ่งเอปาโฟรติสได้นำมาจากพวกท่าน เป็นกลิ่นหอม เป็นเครื่องบูชาที่ทรงโปรดและพอพระทัยของพระเจ้า
Phi	4	19	และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดตามที่ท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์
Phi	4	20	บัดนี้ขอให้ส่งสารถึงมีแต่พระเจ้าพระบิดาของเราเสียๆ ไปเป็นนิตย์ เอเมน
Phi	4	21	ข้าพเจ้าขอฝากความคิดถึงมายังวิสุทธิชนทุกคนในพระเยซูคริสต์ พี่น้องทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้าก็ฝากความคิดถึงมายังท่าน

The Holy Bible in Thai (KJV)

Phi	4	22	พวกวิสุทธิชนทั้งปวงฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกข้าราชการของซีซาร์
Phi	4	23	ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวฟิลิปปีจากเมืองโรม และส่งโดย
เอปาโฟรติทัส]			
Cl s	1	1	เปาโล อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า และที่โมนีน้องชายของเรา
Cl s	1	2	เรียน วิสุทธิชนและพี่น้องที่สัตย์ซื่อในพระคริสต์ ณ เมืองโคโลสี ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์เจ้า
ดำรงอยู่กับท่านเถิด			
Cl s	1	3	เราขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เราอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลายเสมอ
Cl s	1	4	ตั้งแต่นั้นเราได้ยินถึงความเชื่อของท่านในพระเยซูคริสต์และเรื่องความริษยาซึ่งท่านมีต่อวิสุทธิชนทั้งปวง
Cl s	1	5	โดยเหตุซึ่งมีความหวังอันสะสมไว้สำหรับท่านในสวรรค์ซึ่งเมื่อก่อนท่านเคยได้ยินมาแล้วในพระคำแห่งความจริงของข้าพเจ้าประเสริฐ
Cl s	1	6	ซึ่งแผ่แพร่มาถึงท่านตั้งที่กาลังเกิดผลและทวีขึ้นทั่วโลก เช่นเดียวกับที่กาลังเป็นอยู่ในตัวท่านทั้งหลายด้วย ตั้งแต่วันที่ท่านได้ยินและได้รู้จัก
พระคุณของพระเจ้าตามความจริง			
Cl s	1	7	ดังที่ท่านได้เรียนจากเอปาฟรอสซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานที่รักของเรา เขาเป็นผู้รับใช้อันสัตย์ซื่อของพระคริสต์เพื่อพวกท่าน
Cl s	1	8	ผู้ได้เล่าให้เราฟังถึงความรักที่ท่านมีอยู่ในพระวิมลาณด้วย
Cl s	1	9	เพราะเหตุนี้พวกเราเหมือนกัน นับตั้งแต่วันที่ท่านได้ยิน ก็ไม่ได้หยุดในการที่จะอธิษฐานขอเพื่อท่าน และปรารถนาให้ท่านเต็มไปด้วยความรู้
ถึงพระประสงค์ของพระองค์ในสรรพปัญญาและในความเข้าใจฝ่ายจิตวิมลาณ			
Cl s	1	10	เพื่อท่านจะได้ประพฤติอย่างที่เหมาะสมต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ตามบรรดาความชอบ ให้เกิดผลในการดีทุกอย่าง และจำเริญขึ้นในความรู้ถึงพระเจ้า
Cl s	1	11	มีกำลังมากขึ้นทุกอย่างโดยฤทธิ์เดชแห่งสง่าราศีของพระองค์ ให้มีบรรดาความเพียร และความอดทนไว้นานด้วยความยินดี
Cl s	1	12	ให้ขอบพระคุณพระบิดา ผู้ทรงทำให้เราทั้งหลายสมกับที่จะเข้าส่วน ได้รับมรดกด้วยกันกับวิสุทธิชนในความสว่าง
Cl s	1	13	พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์
Cl s	1	14	ในพระบุตรนั้นเราจึงได้รับการไถโดยพระโลหิตของพระองค์ คือเป็นการทรงโปรดยกบาปทั้งหลายของเรา
Cl s	1	15	พระองค์ทรงเป็นพระฉายของพระเจ้า ผู้ซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง
Cl s	1	16	เพราะว่าโดยพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น ทั้งในท้องฟ้าและที่แผ่นดินโลก สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตาและซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ไม่ว่าจะเป็นเท
วบัลลังก์ หรือเป็นเทพอาณาจักร หรือเป็นเทพผู้ครอง หรือศักดิ์เทพ สรรพสิ่งทั้งสิ้นถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์			
Cl s	1	17	พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นระเบียบอยู่โดยพระองค์
Cl s	1	18	พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร พระองค์ทรงเป็นที่เริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อพระองค์จะได้ทรง
เป็นเอกในสรรพสิ่งทั้งปวง			
Cl s	1	19	ด้วยว่าเป็นที่ขอบพระทัยพระบิดาที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นมีอยู่ในพระองค์
Cl s	1	20	และโดยพระองค์นั้นให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระองค์เอง โดยพระองค์นั้นข้าพเจ้าพูดได้ว่า ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ในแผ่นดินโลกหรือในท้องฟ้า
พระองค์ทรงทำให้มีสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์			
Cl s	1	21	และพวกท่านซึ่งเมื่อก่อนนี้ไม่ถูกกันและเป็นศัตรูในใจด้วยการชั่วต่างๆ บัดนี้ พระองค์ทรงโปรดให้คืนดีกับพระองค์
Cl s	1	22	โดยความตายแห่งพระกายเนื้อหนังของพระองค์เพื่อจะได้ถวายท่านให้เป็นผู้บริสุทธิ์ ไร้อาณาและไร้ข้อกล่าวหาในสายพระเนตรของ
พระองค์			
Cl s	1	23	คือถ้าท่านดำรงและตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อ และไม่โยกย้ายไปจากความหวังในข้าพเจ้าประเสริฐซึ่งท่านได้ยินแล้ว และที่ได้ประกาศแล้วแก่มนุษย์
ทุกคนที่อยู่ใต้ฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าเปาโลเป็นผู้รับใช้ในการนั้น			
Cl s	1	24	บัดนี้ข้าพเจ้ามีความยินดีในการที่ได้รับความทุกข์ยากเพื่อท่าน ส่วนการแทนทุกข์ของพระคริสต์ที่ยังขาดอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็รับทนจนสำเร็จใน
เนื้อหนังของข้าพเจ้าเพราะเห็นแก่พระกายของพระองค์คือคริสตจักร			
Cl s	1	25	ข้าพเจ้าได้ถูกตั้งให้เป็นผู้รับใช้ตามทีพระเจ้าได้ทรงโปรดมอบภาระให้ข้าพเจ้าเพื่อท่าน เพื่อจะให้พระวาระของพระเจ้าสำเร็จ
Cl s	1	26	คือข้อความลึกลับซึ่งซ่อนเร้นอยู่หลายยุคและหลายชั่วอายุนี้ แต่บัดนี้ ได้ทรงโปรดให้เป็นทีประจักษ์แก่วิสุทธิชนของพระองค์แล้ว
Cl s	1	27	พระเจ้าทรงขอบพระทัยที่จะสำแดงให้คนต่างชาติรู้ว่า อะไรเป็นความมั่งคั่งของสง่าราศีแห่งข้อลึกลับนี้คือที่พระคริสต์ทรงสถิตในท่านอันเป็น
ที่หวังแห่งสง่าราศี			
Cl s	1	28	พระองค์นั้นแหละเราประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนโดยใช้สติปัญญาทุกอย่าง เพื่อเราจะได้ถวายทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่แล้ว
ในพระเยซูคริสต์			
Cl s	1	29	เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงกระทำการงานด้วย โดยความอดสาหะตามการกระทำของพระองค์ผู้ทรงออกฤทธิ์กระทำอยู่ในตัวข้าพเจ้า
Cl s	2	1	เพราะข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านรู้ว่า ข้าพเจ้าสู้สุดส่าห์มากเพียงไรเพื่อท่าน เพื่อชาวเมืองลาติเซียและเพื่อนทั้งปวงที่ยังไม่เห็นหน้าของข้าพเจ้าใน
ฝ่ายเนื้อหนัง			
Cl s	2	2	เพื่อเขาจะได้รับความเข้าใจ และเข้าติดสนิทกันในความรัก และมั่นใจในความอุดมสมบูรณ์แห่งความเข้าใจ และเข้าในความรักรวมลึกลับของ
พระเจ้าและของพระบิดาและของพระคริสต์			
Cl s	2	3	ซึ่งลึกลับปัญญาและความรู้ทุกอย่างทรงปิดซ่อนไว้ในพระองค์
Cl s	2	4	ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้เพื่อมิให้ผู้ใดลบล้างท่านด้วยคำชักชวนอันน่าฟัง
Cl s	2	5	เพราะถึงแม้ว่าตัวของข้าพเจ้า ไม่อยู่กับท่าน แต่ใจของข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน และมีคามชื่นชมยินดีที่ได้เห็นท่านอยู่กันอย่างเรียบร้อย และ
เห็นความเชื่อมั่นคงของท่านในพระคริสต์			
Cl s	2	6	เหตุฉะนั้นเมื่อท่านได้รับพระเยซูคริสต์เจ้าแล้วฉันใด จงดำเนินตามพระองค์ด้วยฉันนั้น
Cl s	2	7	ได้หยั่งรากและก่อสร้างขึ้นในพระองค์ และมั่นคงอยู่ในความเชื่อ ตามที่ท่านได้รับคำสั่งสอนมาแล้ว และบริบูรณ์ด้วยการขอบพระคุณ
Cl s	2	8	จงระวังให้ดี เกรงว่าจะมีผู้ใดทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อด้วยหลักปรัชญาและด้วยคำล่อลวงอันไม่มีสาระ ตามธรรมเนียมของมนุษย์ ตามหลักการ
ต่างๆที่เป็นของโลก ไม่ใช่ตามพระคริสต์			
Cl s	2	9	เพราะว่าในพระองค์นั้นสภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์
Cl s	2	10	และท่านได้ความครบบริบูรณ์ในพระองค์ ผู้เป็นศีรษะแห่งปวงเทพผู้ครองและศักดิ์เทพ
Cl s	2	11	ในพระองค์นั้น ท่านได้รับเข้าสู่หนัด ซึ่งเป็นการเข้าสู่หนัดที่มีมนุษย์มิได้กระทำ โดยที่ท่านได้สละกายแห่งความบาปของเนื้อหนังเสีย โดย
การเข้าสู่หนัดแห่งพระคริสต์			
Cl s	2	12	ได้ถูกฝังไว้กับพระองค์ในบัปติสมา ซึ่งท่านได้เป็นขึ้นมากับพระองค์ด้วย โดยความเชื่อในการกระทำของพระเจ้า ผู้ได้ทรงบันดาลให้
พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย			
Cl s	2	13	และท่านที่ตายแล้วด้วยความบาปทั้งหลายของท่านและด้วยเหตุที่เนื้อหนังของท่านมิได้เข้าสู่หนัด พระองค์ได้ทรงให้ท่านมีชีวิตด้วยกันกับ
พระองค์และทรงโปรดยกโทษการละเมิดทั้งหลายของท่าน			
Cl s	2	14	พระองค์ทรงลบกรรมธรรมมีในข้อบัญญัติต่างๆที่ต่อต้านเราอยู่ ซึ่งขัดขวางเราและได้ทรงหยิบเอาไปเสียให้พ้น โดยทรงตรึงไว้ที่กางเขนของ
พระองค์			
Cl s	2	15	พระองค์ทรงปลดเทพผู้ครองและศักดิ์เทพเสีย พระองค์ได้ทรงประทานเขาและชนะเขาโดยกางเขนนั้น
Cl s	2	16	เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดพิพากษาปรีปรา่ท่านในเรื่องการกินการดื่ม ในเรื่องการถือเทศกาล วันต้นเดือน หรือวันสะบาโต
Cl s	2	17	สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเงาของเหตุการณ์ที่จะมีมาในภายหลัง แต่กายนั้นเป็นของพระคริสต์
Cl s	2	18	อย่าให้ผู้ใดโกงบาปแห่งของท่านด้วยการจงใจอดอมตัวลงและกราบไหว้ทูตสวรรค์ ใฝ่ฝันในสิ่งเหล่านั้นที่เขาไม่เห็น ผยอขึ้นเปล่าๆตาม
ความคิดของเนื้อหนัง			
Cl s	2	19	และไม่ได้ยึดมั่นในพระองค์ผู้ทรงเป็นศีรษะ ศีรษะนั้นเป็นเหตุให้กายทั้งหมดได้รับการบำรุงเลี้ยงและติดต่อกันด้วยข้อและเอ็นต่างๆ จึงได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

เจริญขึ้นตามที่พระเจ้าทรงโปรดให้เจริญขึ้นนั้น

Cl s	2	20	ถ้าท่านตายกับพระคริสต์พ้นจากหลักการต่างๆที่เป็นของโลกแล้ว เหตุใดท่านจึงมีชีวิตอยู่เหมือนกับว่าท่านยังอยู่ฝ่ายโลก ยอมอยู่ใต้กฎต่างๆ
Cl s	2	21	(เช่น "อย่าตะตอง" "อย่าชิม" "อย่าเอามือหยิบ"
Cl s	2	22	ซึ่งทั้งหมดจะพินาศเมื่อทำดังนี้) อันเป็นหลักธรรมและคำสอนของมนุษย์
Cl s	2	23	จริงอยู่สิ่งเหล่านี้ดูท่าทีมีปัญญา คือการเต็มใจนัสการ การถ่อมตัวลง และการทรนกาย แต่ไม่มีประโยชน์อะไรในการต่อสู้กับความต้องการของเนื้อหนัง
Cl s	3	1	ถ้าท่านรับการทรงขับให้เป็นขึ้นมามีชีวิตกับพระคริสต์แล้ว ก็จงแสวงหาสิ่งซึ่งอยู่เบื้องบนในที่ซึ่งพระคริสต์ทรงประทับข้างขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า
Cl s	3	2	จงฝังความคิดของท่านไว้กับสิ่งทั้งหลายที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่กับสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่ที่แผ่นดินโลก
Cl s	3	3	เพราะว่าท่านได้ตายแล้วและชีวิตของท่านซ่อนไว้กับพระคริสต์ในพระเจ้า
Cl s	3	4	เมื่อพระคริสต์ผู้ทรงเป็นชีวิตของเราจะทรงปรากฏ ขณะนั้นท่านก็จะปรากฏพร้อมกับพระองค์ในสงาราศีด้วย
Cl s	3	5	เหตุฉะนั้นจงประหารอวัยวะของท่านซึ่งอยู่ฝ่ายโลกนี้ คือการล่วงประเวณี การโสโครก ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็น การนับถือรูปเคารพ
Cl s	3	6	เพราะสิ่งเหล่านี้ พระอาญาของพระเจ้าก็ลงมาแก่บุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง
Cl s	3	7	ครั้งหนึ่งท่านเคยประพฤติสิ่งเหล่านี้ด้วย ครั้นเมื่อท่านยังดำรงชีวิตอยู่กับสิ่งเหล่านี้
Cl s	3	8	แต่บัดนี้สารพัดสิ่งเหล่านี้ท่านจงเปลี่ยนทิ้งเสียด้วย คือความโกรธ ความขัดเคือง การคิดปองร้าย การหมิ่นประมาท คำพูดหยาบโลนจากปากของท่าน
Cl s	3	9	อย่าพดมสาต่อกันเพราะว่าท่านได้ถอดทิ้งมนุษย์แก่กับการปฏิบัติของมนุษย์นั้นเสียแล้ว
Cl s	3	10	และได้สวมมนุษย์ใหม่ที่กำลังทรงสร้างขึ้นใหม่ในความรู้ตามแบบพระฉายของพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างขึ้นนั้น
Cl s	3	11	อย่าให้มีเป็นพวกกรีกหรือพวกยิว ไม่เป็นผู้ที่เข้าสุหนัตหรือไม่ได้เข้าสุหนัต พวกคนต่างชาติหรือชาวลิเบีย ทาสหรือไทยก็ไม่เป็น แต่ว่าพระคริสต์ทรงเป็นสารพัดและทรงดำรงอยู่ในสารพัด
Cl s	3	12	เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจปรานี ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้
Cl s	3	13	จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกันก็จงยกโทษให้กันและกัน พระคริสต์ได้ทรงโปรดยกโทษให้ท่านฉันท
Cl s	3	14	ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน
Cl s	3	15	แล้วจงสวมความรักที่บังเกิดแก่กันทั้งหมด เพราะความรักย่อมผูกพันทุกสิ่งไว้ให้ถึงซึ่งความสมบูรณ์
Cl s	3	16	และจงให้สันติสุขแห่งพระเจ้าครอบครองอยู่ในใจของท่านทั้งหลาย ในสันติสุขนั้นทรงเรียกท่านทั้งหลายไว้ให้เป็นกายอันเดียวด้วย และท่านทั้งหลายจงขอบพระคุณ
Cl s	3	17	จงให้พระวาจาของพระคริสต์ดำรงอยู่ในตัวท่านอย่างบริบูรณ์ด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงสั่งสอนและเตือนสติกันด้วยเพลงสดุดี เพลงสรรเสริญและเพลงฝ่ายจิตวิญญาณด้วย จงร้องเพลงด้วยพระคุณจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า
Cl s	3	18	และเมื่อท่านจะกระทำสิ่งใดด้วยวาจาหรือด้วยการประพฤติก็ตาม จงกระทำทุกสิ่งในพระนามของพระเยซูเจ้าและขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดาโดยพระองค์นั้น
Cl s	3	19	ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตน ซึ่งเป็นการสมควรในองค์พระผู้เป็นเจ้า
Cl s	3	20	ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตนและอย่ามีใจหมิ่นชังต่อนาง
Cl s	3	21	ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของท่านทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่ขอบพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Cl s	3	22	ฝ่ายบิดาก็อย่าข่มขู่บุตรของตนให้ขัดเคืองใจ เกรงว่าเขาจะท้อใจ
Cl s	3	23	ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายของตนตามเนื้อหนังทุกอย่าง ไม่ใช่ตามอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนประจบสอพลอ แต่ทำด้วยน้ำใสใจจริงด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า
Cl s	3	24	ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใดก็จงทำด้วยความเต็มใจ เหมือนกระทำการถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำการแก่มนุษย์
Cl s	3	25	ด้วยรู้แล้วว่าท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จเพราะท่านปรานีบิดพระคริสต์เจ้าอยู่
Cl s	4	1	ส่วนผู้ที่ทำความผิดก็จะได้รับผลตามความผิดที่เขาได้ทำนั้นและ ไม่มีการทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย
Cl s	4	2	ฝ่ายนายก็จงทำแก่เหล่าทาสของตนตามความยุติธรรมและสม่ำเสมอ เพราะท่านรู้ว่าท่านก็มีนายองค์หนึ่งในสวรรค์ด้วย
Cl s	4	3	จงระมัดระวังมั่นในการอธิษฐาน จงเผ่าร้างอยู่ในการนั้นด้วยขอบพระคุณ และอธิษฐานเผื่อเราด้วย เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงโปรดเปิดประตูไว้ให้เราสำหรับพระวาจาที่นั้น ให้เรากล่าวความสลับของพระคริสต์ ที่ข้าพเจ้าถูกจำจองอยู่ก็เพราะเหตุนี้
Cl s	4	4	เพื่อข้าพเจ้าจะได้กล่าวชี้แจงข้อความตามสมควรที่ข้าพเจ้าควรจะกล่าวนั้น
Cl s	4	5	จงปฏิบัติกับคนภายนอกด้วยใจซื่อสัตย์ จงฉายโอกาส
Cl s	4	6	จงให้วาจาของท่านประกอบด้วยเมตตาคุณเสมอ ปรองดองเกลื้อให้มีรส เพื่อท่านจะได้รู้ว่าการตอบทุกคนอย่างไร
Cl s	4	7	ที่คึกคัก ผู้เป็นน้องชายที่รัก และเป็นผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อ และเป็นเพื่อนร่วมงานกับข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า จะบอกให้ท่านทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวงของข้าพเจ้า
Cl s	4	8	ข้าพเจ้าใช้ผู้หนึ่งไปหาท่านก็เพราะเหตุนี้เอง คือให้เขาทราบถึงความเป็นอยู่ของท่าน และเพื่อให้เขาหนุนน้ำใจของท่าน
Cl s	4	9	ให้โธเนลีส ผู้เป็นน้องชายที่รักและสัตย์ซื่อ ซึ่งเป็นคนหนึ่งในพวกท่าน ไปด้วย เขาทั้งสองจะเล่าให้ท่านทราบถึงเหตุการณ์ทั้งปวงที่นั อริสทาร์คิส เพื่อนร่วมในการถูกจำจองกับข้าพเจ้าและมาระโก ลูกชายของน้องสาวบารนาบัส ผ่าความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย (ท่านก็ได้รับคำสั่งถึงเรื่องมาระโกแล้วว่า ถ้าเขามาหาท่าน ก็จงรับรองเขา)
Cl s	4	11	และเยซุซึ่งมีชื่ออีกว่า ยุสทัส ก็เช่นกัน ซึ่งอยู่ในขณะที่เข้าสุหนัต จำเพาะคนเหล่านี้เท่านั้นเป็นเพื่อนร่วมการกับข้าพเจ้าในอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งเป็นที่หนุนน้ำใจของข้าพเจ้า
Cl s	4	12	เอปาฟรัส คนหนึ่งในพวกท่านและเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ ผ่าความคิดถึงมายังท่าน ด้วยเขาอธิษฐานเผื่อท่านอยู่เสมอ หวังจะให้ท่านเจริญเป็นผู้ใหญ่และบริบูรณ์ในการซึ่งขอบพระทัยของพระเจ้าทุกสิ่ง
Cl s	4	13	ข้าพเจ้าเป็นพยานให้เขาว่า เขาตรากตรำทำงานมากเพื่อท่านและเพื่อคนที่อยู่ในเมืองเลาดีเซียและเพื่อคนที่อยู่ในเมืองฮีเอราบริ
Cl s	4	14	ลูกาแพทย์ที่รักกับเดมาสผ่าความคิดถึงมายังพวกท่าน
Cl s	4	15	ขอผ่าความคิดถึงมายังพวกพี่น้องที่อยู่ในเมืองเลาดีเซียกับนิมฟัสและคริสตจักรที่อยู่ในเรือนของเขาดูด้วย
Cl s	4	16	และเมื่อพวกท่านได้อ่านจดหมายฉบับนี้แล้ว จงส่งไปให้อ่านในคริสตจักรที่อยู่เมืองเลาดีเซียด้วย และจดหมายที่มาจากเมืองเลาดีเซียฉบับนั้น ท่านก็จงอ่านด้วย
Cl s	4	17	และจงบอกอารคิปปีว่า " การรับใช้ซึ่งท่านได้รับในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จงระวังกระทำให้สำเร็จ"
Cl s	4	18	คำแสดงความคิดถึงนี้เป็นลายมือของข้าพเจ้า เปาโล ขอท่านจงระลึกถึงโซทรานของข้าพเจ้า ขอให้พระคุณดำรงอยู่กับท่านด้วยเถิด เอเมน [เขียนจากเมืองโรมถึงชาวโคโลส และส่งโดยทิตัสและ โอนิเมัส]
1Th	1	1	เปาโล สิลา และทิโมธี เรียน คริสตจักรของชาวเมืองเธสะโลนิกา ในพระเจ้าพระบิดาและพระเยซูคริสต์เจ้า ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
1Th	1	2	เราขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านทั้งหลายเสมอ และเมื่ออธิษฐานเราก็เอ่ยถึงท่าน
1Th	1	3	ในสายพระเนตรของพระเจ้าและพระบิดาของเรา เราระลึกถึงอย่างไม่หยุดหย่อนในกิจการที่เกิดจากความเชื่อของท่าน และการงานที่เนื่องมาจากความรัก และความพากเพียรซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Th	1	4	พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รัก เราทราบแล้วว่าพระเจ้าได้ทรงสรรทานทั้งหลายไว้แล้ว
1Th	1	5	เพราะข่าวประเสริฐของเรามีได้มาถึงท่านด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่ด้วยฤทธิ์เดช และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยความไว้อันเต็มเปี่ยม
ตามที่ท่านทั้งหลายร่ำอยู่แล้วว่า เราเป็นคนอย่างไรในหมู่พวกท่านเพราะเห็นแก่ท่าน			
1Th	1	6	และท่านก็ทำตามอย่างของเรา และขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยที่ท่านได้รับถ้อยคำนั้นด้วยความยากลำบากเป็นอันมาก พร้อมด้วยความยินดี
ในพระวิญญาณบริสุทธิ์			
1Th	1	7	เพราะเหตุนี้ท่านจึงเป็นแบบอย่างแก่ทุกคนที่เชื่อแล้วในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญา
1Th	1	8	เพราะว่าพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ลือลือออกไปจากพวกท่าน ไม่ใช่แต่ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญาเท่านั้น แต่ความ
เชื่อของท่านในพระเจ้าได้ลือลือไปทุกแห่งหน จนเราไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีก			
1Th	1	9	เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่า ที่เราได้เข้ามาหาท่านทั้งหลายนั้นเป็นอย่างไร และกล่าวถึงการที่ท่านได้ละทิ้งรูปเคารพและหัน
มาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้			
1Th	1	10	และรอคอยพระบุตรของพระองค์จากสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงให้เป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระเยซูผู้ทรงช่วยให้เราพ้นจากพระอาชญาที่จะ
มีมาภายหน้านั้น			
1Th	2	1	พี่น้องทั้งหลาย ท่านเองก็ทราบว่าการที่เราเข้ามาหาท่านนั้นไม่ได้ไร้ประโยชน์เลย
1Th	2	2	แต่ถึงแม้ว่าเราต้องทนการยากลำบากและได้รับการอภัยต่างๆมาแล้วที่เมืองฟิลิปปี ซึ่งท่านก็ทราบอยู่ เรายังมีใจกล้าในพระเจ้าของเราที่ได้
ประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าแก่ท่านทั้งหลาย โดยเผชิญกับอุปสรรคมากมาย			
1Th	2	3	เพราะว่า คำเตือนสติของเรามีได้เกิดมาจากการหลอกลวง หรือการใส่โรด หรืออบายใดๆ
1Th	2	4	แต่ว่าพระเจ้าทรงเห็นชอบที่จะมอบข่าวประเสริฐไว้กับเรา เราจึงประกาศไป ไม่ใช่เพื่อให้เป็นที่พอใจของมนุษย์ แต่ให้เป็นที่ยอมรับของ
พระเจ้า ผู้ทรงขึ้นสู่อำนาจของเรา			
1Th	2	5	เพราะว่าเราไม่ได้ใช้คำยกยอในเวลาใดเลย ซึ่งท่านก็รู้อยู่ หรือมิได้ใช้คำพูดเคลือบคลุมเพื่อความโลภเลย พระเจ้าทรงเป็นพยานฝ่ายเรา
1Th	2	6	และแม้ในฐานะเป็นอัครสาวกของพระคริสต์ เราจะเรียกร้องให้เป็นภาระก็ได้ แต่เราก็ไม่แสวงหาสง่าราศ์จากมนุษย์ ไม่ว่าจะมาจากท่าน
หรือจากคนอื่น			
1Th	2	7	แต่ว่าเราอยู่ในหมู่พวกท่านด้วยความสุภาพอ่อนโยน เหมือนพี่เลี้ยงที่เลี้ยงดูลูกของตน
1Th	2	8	เมื่อเรารักท่านอย่างนี้แล้ว เราก็มีใจพร้อมที่จะเผื่อแผ่ใจจน มิใช่แต่เพียงข่าวประเสริฐของพระเจ้าเท่านั้น แต่อุทิศจิตใจเราให้แก่ท่านด้วย
เพราะท่านเป็นที่รักยิ่งของเรา			
1Th	2	9	พี่น้องทั้งหลาย ท่านคงจำได้ถึงการทำงานอันเหน็ดเหนื่อย และความยากลำบากของเราเมื่อเราประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าให้แก่ท่าน
เราทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเราจะไม่เป็นภาระแก่ผู้ใดในพวกท่าน			
1Th	2	10	ท่านทั้งหลายเป็นพยานฝ่ายเรา และพระเจ้าก็ทรงเป็นพยานด้วยว่าเราได้ประพฤติตัวบริสุทธิ์ เที่ยงธรรม และปราศจากข้อตำหนิในหมู่พวก
ท่านที่เชื่อ			
1Th	2	11	ดังที่ท่านรู้แล้วว่า เราได้เตือนสติ หนุนใจและกำชับท่านทุกคน ดังบิดากระทำต่อบุตร
1Th	2	12	เพื่อให้ท่านประพฤติอย่างสมควรต่อพระเจ้า ผู้ทรงเรียกท่านให้เข้ามาในอาณาจักรและสง่าราศ์ของพระองค์
1Th	2	13	เพราะเหตุนี้เราจึงขอบพระคุณพระเจ้า ไม่หยุดหย่อน เพราะว่ามีท่านทั้งหลายได้รับพระวจนะของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินจากเรา ท่านไม่ได้
รับไว้ว่าเป็นคำของมนุษย์ แต่ได้รับไว้ตามความเป็นจริง คือเป็นพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งกำลังทำงานอยู่ในท่านทั้งหลายที่เชื่อด้วย			
1Th	2	14	คำว่า พี่น้องทั้งหลาย ท่านได้ปฏิบัติตามอย่างคริสตจักรของพระเจ้าในแคว้นยูเดียที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ เพราะท่านได้รับความลำบาก
จากพลเมืองของตนเหมือนอย่างที่เขาเหล่านั้นได้รับจากพวกยิว			
1Th	2	15	พวกยิวได้ปลงพระชนม์พระเยซูเจ้า และได้ประหารชีวิตพวกศาสนทายากรณของเขาเอง และได้ข่มเหงพวกเรา และขัดพระทัยพระเจ้า และ
เป็นปฏิปักษ์ต่อคนทั้งปวง			
1Th	2	16	โดยที่ขัดขวางไม่ให้เราประกาศแก่คนต่างชาติเพื่อจะให้พวกนั้นรอดได้ เพื่อ`ให้การบาปของเขาเต็มเปี่ยมเสมอ' แต่ในที่สุดพระพิโรธได้
ตกลงบนเขา			
1Th	2	17	พี่น้องทั้งหลาย แต่เมื่อเราถูกพรางไปจากท่านชั่วระยะเวลาหนึ่ง พรางไปแต่กายเท่านั้น ไม่ใช่จิตใจ เราจึงชวนชายปราชญ์อย่างยิ่งที่จะ
เห็นหน้าท่านอีก			
1Th	2	18	เพราะเหตุนี้เราอยากมาหาท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าคือเปาโลอยากมาหาแล้วแหละ แต่ซาตานได้ขัดขวางเราไว้
1Th	2	19	เพราะอะไรเล่าจะเป็นความหวัง หรือความยินดี หรือมงกุฎแห่งความชื่นชมยินดีของเรา จำเพาะพระพักตร์พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า
ของเรา เมื่อพระองค์จะเสด็จมา ก็มีใช้ท่านทั้งหลายดอกหรือ			
1Th	2	20	เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นสง่าราศ์และความยินดีของเรา
1Th	3	1	เหตุฉะนั้นเมื่อเราทนอยู่ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว เราจึงเห็นชอบที่จะถูกปลอยไว้ที่กรุงเอเธนส์ตามลำพัง
1Th	3	2	และได้ให้ทิโมธีน้องชายของเรา ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเป็นเพื่อนร่วมงานของเราในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ไปหาพวกท่าน
เพื่อจะได้ตั้งพวกท่านไว้ให้มั่นคง และเพื่อจะได้ปลอบประโลมใจพวกท่านในเรื่องความเชื่อของท่าน			
1Th	3	3	เพื่อจะได้ไม่มีใครหันไหวด้วยความยากลำบากเหล่านั้น ท่านเองก็รู้แล้วว่า เราถูกทรงกำหนดไว้แล้วสำหรับการนั้น
1Th	3	4	ด้วยว่าเมื่อเราได้อยู่กับท่านทั้งหลาย เราได้บอกท่านไว้ก่อนแล้วว่า เราจะต้องทนการยากลำบาก แล้วก็เป็นอย่างนั้น ตามที่ท่านก็รู้อยู่แล้ว
1Th	3	5	เพราะเหตุนี้ เมื่อข้าพเจ้าอดทนต่อไปอีกไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงได้ไปเพื่อจะได้รู้ถึงความเชื่อของท่าน เกรงว่าผู้ทดลองนั้น ได้ทดลองท่านด้วย
ประการหนึ่งประการใด แล้วงานของเราจะเป็นการเสียเปล่า			
1Th	3	6	แต่บัดนี้เมื่อทิโมธีได้จากพวกท่านมาถึงพวกเราแล้ว และได้นำข่าวดีมาบอกเราเรื่องความเชื่อและความรักของท่านทั้งหลาย และว่าท่านได้
ระลึกถึงเราอยู่เสมอด้วยความหวังดี และใฝ่ฝันจะเห็นเราเหมือนอย่างเราใฝ่ฝันจะเห็นท่านด้วยกัน			
1Th	3	7	พี่น้องทั้งหลาย โดยเหตุนี้ความเชื่อของท่านได้ทำให้เราบรรเทาจากความทุกข์ยากและความลำบากของเรา
1Th	3	8	เพราะว่าถ้าท่านมั่นคงอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของเราจักสดชื่น
1Th	3	9	เราจะขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านอย่างไรก็จงจะเหมาะ สำหรับบรรดาความชื่นชมยินดีซึ่งเรามีอยู่เพราะท่าน จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า
ของเรา			
1Th	3	10	เราอธิษฐานมากมายทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อจะได้เห็นหน้าท่านอีก และจะได้เพิ่มเติมความเชื่อของท่านส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ให้บริบูรณ์
1Th	3	11	บัดนี้ขอพระเจ้าเองและพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทรงนำทางเราไปถึงท่าน
1Th	3	12	และขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ท่านทั้งหลายจำเริญและบริบูรณ์ไปด้วยความรักซึ่งกันและกัน และแก่กันทั้งปวง เหมือนเรารักท่านทั้งหลาย
ด้วยกัน			
1Th	3	13	เพื่อในที่สุดพระองค์จะทรงให้ใจของท่านตั้งมั่นคงอยู่ในความบริสุทธิ์ ปราศจากข้อตำหนิต่อพระพักตร์พระเจ้าคือพระบิดาของเรา ในเมื่อ
พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมากับวิสุทธิชนทั้งปวงของพระองค์			
1Th	4	1	พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ เราขอวิงวอนและเตือนสติท่านในพระเยซูเจ้าว่า ท่านได้เรียนจากเราแล้วว่าควรจะทำอย่างไร จึงจะเป็นที่
ชอบพระทัยพระเจ้า ขอให้ท่านประพฤติอย่างนั้นยิ่งๆขึ้นไป			
1Th	4	2	เพราะท่านทั้งหลายทราบคำบัญชาซึ่งเราได้ให้ไว้กับท่านโดยพระเยซูเจ้าแล้ว
1Th	4	3	เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี
1Th	4	4	เพื่อให้ทุกคนในพวกท่านรู้จักที่จะรักษาภษณะของตนในทางบริสุทธิ์ และในทางที่มีเกียรติ
1Th	4	5	มิใช่ด้วยราคะตัณหาเหมือนอย่างคนต่างชาติที่ไม่รู้จักพระเจ้า
1Th	4	6	เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำล่วงเกินและลักลอบต่อพี่น้องในเรื่องใดๆเลย เพราะว่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ทรงสนองโทษต่อบรรดาคนที่กระทำอย่าง
นั้น เหมือนอย่างที่เราได้บอกไว้ก่อนแล้วและได้เป็นพยานแล้วด้วย			
1Th	4	7	เพราะพระเจ้ามิได้ทรงเรียกเราให้เป็นคนลามก แต่ทรงเรียกเราให้เป็นคนบริสุทธิ์

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Th	4	8	เหตุฉะนั้นคนที่ปิดบัง มิได้ปิดบังมนุษย์ แต่ได้ปิดบังพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ให้แก่เราทั้งหลายด้วย
1Th	4	9	ส่วนเรื่องการรักพี่น้องทั้งหลายนั้น ไม่จำเป็นที่จะให้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่าน เพราะว่าตัวท่านเองก็รับคำสอนจากพระเจ้าแล้วว่าให้รักซึ่งกันและกัน
1Th	4	10	ความจริงท่านได้ประพฤติตอบราคาพี่น้องทั่วแคว้นมาซิโดเนียเช่นนี้ด้วย แต่พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้มีความรักที่ซื่อสัตย์
1Th	4	11	และจงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบ และทำกิจธุระส่วนของตน และทำการงานด้วยมือของตนเอง เหมือนอย่างที่เราทำกับท่านแล้ว
1Th	4	12	เพื่อท่านจะได้ประพฤติตามอย่างที่เราควรต่อนักคนเหล่านั้นที่อยู่ภายนอก และเพื่อท่านจะไม่ขาดสติใจเลย
1Th	4	13	แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ท่านไม่ทราบถึงเรื่องคนเหล่านั้นที่ล่วงหลับไปแล้ว เพื่อท่านจะไม่เป็นทุกข์โศกเศร้าอย่างคนอื่นๆที่ไม่มี
ความหวัง			
1Th	4	14	เพราะถ้าเราเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ และทรงคืนพระชนม์แล้ว เช่นเดียวกับบรรดาคนที่ล่วงหลับไปในพระเยซูนั้น พระเจ้าจะทรงนำ
คนเหล่านั้นมากับพระองค์ด้วย			
1Th	4	15	ในข้อนี้เราขอขอให้ท่านทราบตามพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า เราผู้ยังเป็นอยู่และเหลืออยู่จนถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมา จะล่วง
หน้าไปก่อนคนเหล่านั้นที่ล่วงหลับไปแล้วก็หามิได้			
1Th	4	16	ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงก้อง ด้วยลำเนียงของเทพพิบัติ และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงที่
ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน			
1Th	4	17	หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น เพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ
อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์			
1Th	4	18	เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันและกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด
1Th	5	1	แต่พี่น้องทั้งหลาย เรื่องวันและเวลาที่ทรงกำหนดไว้ นั้น ไม่จำเป็นจะต้องเขียนบอกให้ท่านรู้
1Th	5	2	เพราะท่านเองก็รู้ดีแล้วว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเข้ามาเหมือนอย่างขโมยที่มาในเวลากลางคืน
1Th	5	3	เมื่อเขาพูดว่า "สงบสุขและปลอดภัยแล้ว" เมื่อนั้นแหละความพิวณก็จะมาถึงเขาทันที เหมือนกับความเจ็บปวดมาถึงหญิงที่มีครรภ์ เขาจะ
หนักก็ไม่พ้น			
1Th	5	4	แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว เพื่อวันนั้นจะไม่มาถึงท่านอย่างขโมยมา
1Th	5	5	ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของความสว่าง และเป็นบุตรของกลางวัน เราทั้งหลายไม่ได้เป็นของกลางคืน หรือของความมืด
1Th	5	6	เหตุฉะนั้นอย่าให้เราหลับเหมือนอย่างคนอื่น แต่ให้เราเฝ้าระวังและไม่เมาเมาย
1Th	5	7	เพราะว่าคนนอนหลับก็ยอมหลับในเวลากลางคืน และคนเมาเมายก็ยอมเมาในเวลากลางคืน
1Th	5	8	แต่เมื่อเราเป็นของกลางวันแล้ว ก็อย่าให้เราเมาเมาย จงสวมความเชื่อกับความรักเป็นเกราะป้องกันอก และสวมความหวังที่จะได้รับความรอด
เป็นหมวกเหล็ก			
1Th	5	9	เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดเราไว้สำหรับพระอาชญา แต่สำหรับให้เข้าสู่ความรอด โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
1Th	5	10	ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เพื่อว่าถึงเราจะตื่นอยู่หรือจะหลับ เราจะได้มีชีวิตกับพระองค์
1Th	5	11	เหตุฉะนั้นจงหนุนใจกัน และต่างคนต่างจงก่อกำขึ้น ตามอย่างที่ท่านกำลังทำอยู่นั้น
1Th	5	12	พี่น้องทั้งหลาย เราขอวิงวอนท่านให้รู้จักคนที่ทำงานอยู่ในพวกท่าน และปกครองท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า และตักเตือนท่าน
1Th	5	13	จงเคารพเขาให้มากในความรักเพราะงานที่เขาได้กระทำ และจงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน
1Th	5	14	แต่พี่น้องทั้งหลาย เราขอเตือนสติพวกท่านให้ตักเตือนคนที่ทะนุถนอมใจผู้ที่มีใจ ซุกกักคนที่อ่อนกำลัง และมีใจอดเอาเบาสู้ออกทั้ง
ปวง			
1Th	5	15	ระวังให้ดีอย่าให้คนใดทำชั่วตอบแทนการชั่วของคนอื่น แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อพวกท่านเอง และต่อคนทั้งปวงด้วย
1Th	5	16	จงชื่นบานอยู่เสมอ
1Th	5	17	จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ
1Th	5	18	จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย
1Th	5	19	อย่าดับพระวิญญาณ
1Th	5	20	อย่าประมาทคำพยากรณ์
1Th	5	21	จงพิสูจนทุกสิ่ง สิ่งที่ดีนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น
1Th	5	22	จงเว้นเสียจากสิ่งที่ไม่ดีเหมือนชั่วทุกอย่าง
1Th	5	23	และขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจและร่าง
กายของท่านไว้ให้ปราศจากการติดเียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา			
1Th	5	24	พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นสัตย์ซื่อ และพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ
1Th	5	25	พี่น้องทั้งหลาย จงอธิษฐานเพื่อเราด้วย
1Th	5	26	จงทักทายปราศรัยพวกพี่น้องด้วยธรรมนิยมฉบับบริสทรี
1Th	5	27	ข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ให้ท่านอ่านจดหมายฉบับนี้ให้บรรดาพี่น้องอันบริสทรีฟัง
1Th	5	28	ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [จดหมายฉบับแรกถึงชาวเธสะโลนิกาได้
เขียนจากกรุงเอเธนส์]			
2Th	1	1	เปาโล สิลวานัส และทิโมธี เรียน คริสตจักรของชาวเมืองเธสะโลนิกาในพระเจ้าพระบิดาของเราและพระเยซูคริสต์เจ้า
2Th	1	2	ขอให้พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์เจ้า ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
2Th	1	3	พี่น้องทั้งหลาย เราต้องขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านทั้งหลายอยู่เสมอ และเป็นภาระสมควร เพราะความเชื่อของท่านก็จำเริญยิ่งขึ้น และ
ความรักของท่านทุกคนที่มีต่อกันทวีขึ้นมากด้วย			
2Th	1	4	ฉะนั้นเราเองจึงอวดท่านทั้งหลายต่อบรรดาคริสตจักรของพระเจ้าในเรื่องความเพียรและความเชื่อของท่าน ในการที่ท่านถูกข่มเหงทุกอย่าง
และการยากลำบากที่ท่านอดทนอยู่นั้น			
2Th	1	5	ซึ่งเป็นที่แสดงให้เห็นชัดถึงภาพพิพากษาอันชอบธรรมของพระเจ้า ซึ่งจะพิสูจน์ว่าท่านเป็นผู้สมควรกับอาณาจักรของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้
ท่านทั้งหลายจึงกำลังทนทุกข์อยู่ด้วย			
2Th	1	6	เพราะว่าเป็นการยุติธรรมแล้วซึ่งพระเจ้าจะทรงเอาความยากลำบาก ไปตอบแทนให้กับคนเหล่านั้นที่ก่อความยากลำบากให้กับท่านทั้งหลาย
2Th	1	7	และที่จะทรงให้ท่านทั้งหลายที่รับความยากลำบากนั้น ได้รับความบรรเทาด้วยกันกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์ พร้อมกับ
หมทสวสวรรค์ผู้ฤทธิ์ของพระองค์			
2Th	1	8	ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
2Th	1	9	คนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอันเป็นความพิวณนิรันดร์ พ้นไปจากพระพิทรรค์องค์พระผู้เป็นเจ้า และจากสง่าราศีแห่งพระอาณาจักรของพระองค์
2Th	1	10	ในวันนั้น เมื่อพระองค์จะเสด็จมาเพื่อรับเกียรติในพวกวิสุทธิชนของพระองค์ และเพื่อให้เป็นที่อัศจรรย์ใจแก่คนทั้งปวงที่เชื่อ (เพราะท่านก็ได้เชื่อคำพยากรณ์ของเรา)
2Th	1	11	เหตุฉะนั้นเราจึงอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลายเสมอ ว่าพระเจ้าของเราจะทรงถือว่าท่านเป็นผู้ที่สมควรแก่การที่พระองค์ได้ทรงเรียกนั้น และทรง
บันดาลด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ให้ความประสงค์ทุกประการ และกิจการแห่งความเชื่อทุกอย่างสำเร็จ			
2Th	1	12	เพื่อพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะได้เกียรติเพราะท่านทั้งหลาย และท่านจะได้รับเกียรติเพราะพระองค์ ตามพระ
คุณแห่งพระเจ้าของเราและแห่งพระเยซูคริสต์เจ้า			
2Th	2	1	บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เรื่องการซึ่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา และที่พระองค์จะทรงรวบรวมเราทั้งหลายไปเป็นของ
พระองค์นั้น เราขอวิงวอนท่านว่า			
2Th	2	2	อย่าให้ใจของท่านหวั่นไหวง่าย หรือเป็นทุกข์ร้อนไป ไม่ว่าจะโดยทางวิญญาณ หรือโดยทางคำพูด หรือโดยทางจดหมายเป็นเชิงว่ามา

The Holy Bible in Thai (KJV)

จากเรา อ้างว่าวันของพระคริสต์มาถึงแล้ว

2Th	2	3	อย่าให้ผู้หญิงผู้ใดล่อลวงท่านโดยทางหนึ่งทางใดเลย เพราะว่าวันนั้นจะไม่มาถึง เว้นแต่จะมีการล่มเสียก่อน และคนแห่งการบาปนั้นจะ
ประจักษ์แจ้ง คือลูกแห่งความพิเนาศ			
2Th	2	4	ผู้คิดกันขัดขวางและยกตัวขึ้นต่อสู้อะไรก็ได้ชื่อว่าพระเจ้า หรืออะไรก็ได้ที่เขาให้วันมัสการนั้น แล้วมันก็นิ่งในพระวิหารของพระเจ้า
เหมือนอย่างพระเจ้า ประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า			
2Th	2	5	ท่านทั้งหลายจำไม่ได้หรือว่าเมื่อข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าได้บอกเรื่องนี้ให้ท่านทราบแล้ว
2Th	2	6	และท่านก็รู้จักผู้หนึ่งที่กำลังหวนเหนียวมันไว้ในขณะนี้ เพื่อมันจะปรากฏออกมาได้ต่อเมื่อถึงเวลาของมัน
2Th	2	7	เพราะว่าอำนาจลึกลับนอกกฎหมายนั้นก็เริ่มทำงานอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้ที่คอยหวนเหนียวเดี๋ยวเดี๋ยวนั้นจะยังหวนเหนียวอยู่ จนกว่าผู้ที่คอยหวน
เหนียวนั้นจะถูกพาออกไปเสีย			
2Th	2	8	ขณะนั้นคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัวขึ้น และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงผลาญให้สูญ
ไปด้วยการปรากฏแห่งการเสด็จมาของพระองค์			
2Th	2	9	คือผู้คนที่มาโดยการดลบันดาลของซาตาน พร้อมกับบรรดาการอิทธิฤทธิ์และหมายสำคัญ และการมหัศจรรย์แห่งความเท็จ
2Th	2	10	และอุบายอธรรมทั้งหลายสำหรับคนเหล่านั้นที่พิเนาศอยู่ เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รับความรักแห่งความจริงไว้เพื่อจะรอดได้
2Th	2	11	เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงให้ความลุ่มหลงมาครอบงำเขา ให้เขาเชื่อสิ่งที่เท็จ
2Th	2	12	เพื่อคนที่ไม่เชื่อความจริง แต่ยินดีในการอธรรม จะได้ถูกพิพากษาลงโทษสิ้นทุกคน
2Th	2	13	พี่น้องทั้งหลาย ผู้เป็นที่รักขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจำต้องขอบพระคุณพระเจ้าเพราะท่านอยู่เสมอ เพราะวาพระเจ้าได้ทรงเลือกท่านไว้ตั้งแต่
เริ่มแรกให้ถึงที่รอด โดยพระวิญญาณทรงชำระตั้งท่านไว้ให้บริสุทธิ์ และโดยท่าน ได้เชื่อความจริง			
2Th	2	14	พระองค์ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายโดยทางข่าวประเสริฐของเรา เพื่อจะได้รับสง่าราศีของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
2Th	2	15	เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงมั่นคงไว้ และยึดถือโอวาทที่ท่าน ได้เรียนแล้ว ไม่ว่าจะได้ด้วยคำพูด หรือด้วยจดหมายของเรา
2Th	2	16	บัดนี้ ขอให้พระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และพระเจ้าคือพระบิดาของเรา ผู้ทรงรักเรา และประทานให้ ราบกับความชื่นใจนิรันดร์ และ
ความหวังอันดีโดยพระคุณ			
2Th	2	17	ทรงชื่นใจและตั้งใจของท่านไว้ให้มั่นคง ในวาจาและในการกระทำอันดีทุกอย่าง
2Th	3	1	พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้จงอธิษฐานเพื่อเรา เพื่อว่าพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้แผ่ไป และจะได้รับเกียรติยศเหมือนอย่างที่ได้เป็น
ไปในหมู่พวกท่านแล้ว			
2Th	3	2	และเพื่อเราจะได้พ้นจากคนพาลชั่วร้าย เพราะว่าไม่ใช่ทุกคนเชื่อ
2Th	3	3	แต่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสถิตย์อยู่ จะทรงเสริมกำลังท่านทั้งหลาย และทรงป้องกันท่านไว้ให้พ้นจากการชั่วร้าย
2Th	3	4	เรามีความมั่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับท่านว่า ท่านกำลังประพฤติและจะประพฤติต่อไปตามที่ ปรากฏชัดที่ รากาซิบท่าน
2Th	3	5	ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำใจของท่านทั้งหลายให้เข้าในความรักของพระเจ้า และอดทนในการรอคอยพระคริสต์
2Th	3	6	บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย เราขอกำชับท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า จงปลื้มตัวของท่านออกไปจากพี่น้องทุกคน
ที่อยู่อย่างเกะกะ และไม่ประพฤติตามโอวาทซึ่งเขาได้รับจากเรา			
2Th	3	7	เพราะว่าตัวท่านเองก็รู้ว่าท่านควรจะทำตาม ราวอย่างไร เพราะเรามีได้ประพฤติเกะกะเลยเมื่อเราอยู่ในหมู่พวกท่าน
2Th	3	8	และเรามีได้ทานอาหารผู้ใดเปล่าๆ แต่เราได้ทำการหนักด้วยความพากเพียรทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเราจะไม่เป็นภาระแก่คนหนึ่งคนใด
ในพวกท่าน			
2Th	3	9	มิใช่เพราะเรา ไม่มีสิทธิ์ แต่เราเพื่อทำตัวเป็นแบบอย่างให้ท่านทั้งหลายทำตาม เรา
2Th	3	10	แม้เมื่อเราอยู่กับพวกท่าน เราก็คงกำชับท่านอย่างนี้ว่า ถ้าผู้ใดไม่ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน
2Th	3	11	เพราะเราได้ยินว่า มีบางคนในพวกท่านอยู่อย่างเกะกะ ไม่ทำงานอะไรเลย แต่ชอบบงกกับพระของผู้อื่น
2Th	3	12	เราจึงกำชับและเตือนสติคนเช่นนั้นโดยพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราว่า ให้เขาทำงานด้วยใจสงบ และกินอาหารของตนเอง
2Th	3	13	พี่น้องทั้งหลาย ท่านอย่าอ่อนใจที่จะกระทำการดีเลย
2Th	3	14	ถ้าผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเราในจดหมายฉบับนี้ จงจดจำคนนั้นไว้ อย่าสมาคมกับเขาเลย เพื่อเขาจะได้อาย
2Th	3	15	อย่าถือว่าเขาเป็นศัตรู แต่จงเตือนสติเขาสิ้นพี่น้องคนหนึ่ง
2Th	3	16	บัดนี้ ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสันติสุข ทรงโปรดประทานสันติสุขให้แก่ท่านทั้งหลายทุกเวลาและทุกทาง ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าดำรงอยู่
กับท่านทุกคนเถิด			
2Th	3	17	นี่แหละเป็นคำคำมั่นของข้าพเจ้าคือ เปาโล ที่เขียนด้วยมือของข้าพเจ้าเอง ซึ่งเป็นเครื่องหมายในจดหมายทุกฉบับ ข้าพเจ้าจึงเขียนเช่นนี้
2Th	3	18	ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [จดหมายฉบับที่สองถึงชาวเธสะโลนิกาได้
เขียนจากกรุงเอเธนส์]			
1Ti	1	1	เปาโล อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ ตามพระบัญชาของพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา และพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงเป็นความหวัง
ของเรา			
1Ti	1	2	ถึง ทิโมธี ผู้เป็นบุตรแท้ของข้าพเจ้าในความเชื่อ ขอพระคุณและพระกรุณาและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านเถิด			
1Ti	1	3	เมื่อข้าพเจ้าได้ไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ตามที่ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้ท่านคอยอยู่ในเมืองเอเฟซัส เพื่อท่านจะได้กำชับบางคนไม่ให้เขาสอนคำ
สอนอื่นๆ			
1Ti	1	4	ทั้งไม่ให้เขาใส่ใจในเรื่องนิยายต่างๆและเรื่องลึกลับดวงศฤงคารอันไม่รู้จบ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดปัญหามากกว่าให้เกิดความจำเริญในทางของพระ
เจ้า อันดำเนินไปด้วยความเชื่อ ก็จงกระทำดังนี้			
1Ti	1	5	แต่จุดประสงค์แห่งพระบัญญัตินั้นก็คือ ความรักซึ่งเกิดจากใจอันบริสุทธิ์ และจากจิตสำนึกอันดี และจากความเชื่ออันจริงใจ
1Ti	1	6	บางคนก็ได้ผิดจุดประสงค์เสียไปจากสิ่งเหล่านี้หลงไปในทางพูดเหลวไหล
1Ti	1	7	และแม้ว่าเขาไม่เข้าใจคำที่เขากล่าวทั้งสิ่งที่เขาได้ยิน เขาก็ยังปรารถนาเป็นอาจารย์ฝ่ายพระราชบัญญัติ
1Ti	1	8	แต่เราทั้งหลายรู้ว่าพระราชบัญญัตินั้นดี ถ้าผู้ใดใช้ให้ถูกต้อง
1Ti	1	9	คือโดยรู้ว่าพระราชบัญญัตินั้นมิได้ทรงบัญญัติไว้สำหรับคนชอบธรรม แต่ทรงบัญญัติไว้สำหรับคนนอกพระราชบัญญัติและคนต่อต้าน คน
อธรรมและคนบาป คนไม่บริสุทธิ์และคนหมิ่นประมาท คนฆ่าพ่อ คนฆ่าแม่ คนฆ่าคน			
1Ti	1	10	คนล่วงประเวณี พวกกะเทย ผู้ร้ายลึกลับ คนโกหก คนทวนสบท และอะไรที่ขัดกับคำสอนอันถูกต้อง
1Ti	1	11	ตามที่มีอยู่ในข่าวประเสริฐอันมีสง่าราศีของพระเจ้าผู้เสวยสุข คือข่าวประเสริฐที่ได้ทรงมอบไว้กับข้าพเจ้านั้น
1Ti	1	12	ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงชุกกำลังข้าพเจ้า ด้วยว่าพระองค์ทรงถือว่าข้าพเจ้าเป็นคนสัตย์จริง ซึ่งทรงตั้ง
ข้าพเจ้าให้ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์			
1Ti	1	13	ถึงแม้ว่าเมื่อก่อนนั้นข้าพเจ้าเป็นคนหมิ่นประมาท ขมเหง และเป็นผู้ปฏิบัติอย่างหยาบช้า แต่ข้าพเจ้าได้รับพระกรุณา เพราะว่าที่ข้าพเจ้าได้
กระทำอย่างนั้นก็มิได้กระทำไปโดยความเขลาเพราะความไม่เชื่อ			
1Ti	1	14	และพระคุณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา นั้นมีมากเหลือล้น พร้อมด้วย ความเชื่อและความรักซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์
1Ti	1	15	คำนี้เป็นคำสัตย์จริงและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้ คือว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาในโลกเพื่อจะได้ทรงช่วยคนบาปให้รอด และในพวกคน
บาปนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวอย่าง			
1Ti	1	16	แต่ว่าเพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงได้รับพระกรุณา คือว่าเพื่อพระเยซูคริสต์จะได้ทรงสำแดงความอดกลั้นพระทัยทุกอย่างให้เห็น ในตัวข้าพเจ้า
ซึ่งเป็นตัวอย่างนั้น ให้เป็นแบบอย่างแก่คนทั้งปวงที่ภายหลังจะเชื่อในพระองค์แล้วรับชีวิตนิรันดร์			
1Ti	1	17	บัดนี้ พระเกียรติและสง่าราศีจงมีแด่พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระเจริญอยู่นิรันดร์ ผู้ทรงเป็นองค์อมตะ ซึ่งมีได้ปรากฏแก่ตา พระเจ้าผู้ทรงพระ
ปัญญาแต่พระองค์เดียว สิบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ti	1	18	ที่โมริบตรเอ๋ย คำกำชับนี้ข้าพเจ้าได้ให้ไว้กับท่านตามคำพยากรณ์ซึ่งมาล่วงหน้าถึงถึงท่าน เพื่อข้อความเหล่านั้นท่านจะได้เข้าสู่รับได้ดี
1Ti	1	19	จงยึดความเชื่อไว้และมีจิตสำนึกอันดี ซึ่งข้อนี้บางคนได้ละทิ้งเสีย ความเชื่อของเขาจึงอับปางลง
1Ti	1	20	ในคนเหล่านั้นมีซีโมนอัสและเล็กซานเดอร์ ซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้แก่ซาตานแล้ว เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะไม่หมิ่นประมาท
1Ti	2	1	เหตุฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอเตือนสติท่านทั้งหลายให้วิ่งวอนอธิษฐานทูลขอ และขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง
1Ti	2	2	เพื่อเกียรติทั้งหลายและคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะได้นำชีวิตอย่างเจียมๆและสงบสุข ในทางที่เป็นอย่างพระเจ้าและอย่างข้อ
สัจย์			
1Ti	2	3	การเช่นนี้เป็น การดีและเป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา
1Ti	2	4	ผู้ทรงมีพระประสงค์ให้คนทั้งปวงรอด และให้มาถึงความรู้ในความจริงนั้น
1Ti	2	5	ด้วยเหตุว่า มีพระเจ้าองค์เดียวและมีคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพเป็นมนุษย์
1Ti	2	6	ผู้ทรงประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับคนทั้งปวง เหตุการณ์นี้เป็นเพยานในเวลาอันเหมาะสม
1Ti	2	7	และสำหรับการนี้ ข้าพเจ้าจึงได้ถูกตั้งไว้เป็นนักเทศน์และเป็นอัครสาวก (ข้าพเจ้าพูดความจริงในพระคริสต์และไม่ปดเลย) และเป็นครู
สอนความเชื่อและความจริงแก่คนต่างชาติ			
1Ti	2	8	เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้ชายทั้งหลายอธิษฐานในที่ทุกแห่ง โดยยกมืออธิษฐานปราศจากโทโสและการเถียงกัน
1Ti	2	9	ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกันให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อยพร้อมด้วยความรู้จักละอาย และความมึสติสัมปชัญญะ ไม่ให้ยกผมหรือประดับกายด้วย
เครื่องทองและไข่มุกหรือเสื้อผ้าราคาแพง			
1Ti	2	10	แต่ให้ประดับด้วยการกระทำดี (ซึ่งสมกับหญิงที่ประกาศตัวว่าถือพระเจ้า)
1Ti	2	11	ให้ผู้หญิงเรียนอย่างเจียมๆและด้วยใจนอบน้อมทกอย่าง
1Ti	2	12	ข้าพเจ้าไม่อนุญาตให้ผู้หญิงสั่งสอนหรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้ขานิงๆอยู่
1Ti	2	13	ด้วยว่าพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างอาดัมก่อน แล้วจึงทรงสร้างเอวา
1Ti	2	14	และอาดัมไม่ได้ถูกหลอกลวง แต่ผู้หญิงนั้นได้ถูกหลอกลวงจึงได้ละเมิด
1Ti	2	15	แต่ถึงกระนั้นเธอก็จะรอดได้ด้วยการคลอบคลุม ถ้าเขาทั้งหลายยังดำรงอยู่ในความเชื่อ ในความรัก และในความบริสุทธิ์ ด้วยความมึสติ
สัมปชัญญะ			
1Ti	3	1	คำนี้เป็นคำจริง คือว่าถ้าชายคนใดปรารถนาหน้าที่เจ้าอธิการ คนนั้นก็ปรารถนากิจการงานที่ประเสริฐ
1Ti	3	2	เจ้าอธิการนั้นจึงต้องเป็นคนที่ไม่มิใคร่ได้ เป็นสามีของหญิงคนเดียว เป็นคนรอบคอบ เป็นคนรู้จักประมาณตน เป็นคนมีความประพฤติดี มี
อัครสาวยรับแขกดี เหมาะที่จะเป็นครู			
1Ti	3	3	ไม่ดื่มเหล้าองุ่น ไม่เป็นนักเลง ไม่เป็นคนโลภมากได้ แต่เป็นคนสุภาพ ไม่เป็นคนชอบวิวาท ไม่เป็นคนเห็นแก่เงิน
1Ti	3	4	ต้องเป็นคนครอบครัวเรือนของตนได้ดี บังคับบัญชาบุตรทั้งหลายของตนด้วยความสง่างามเยือกเย็น
1Ti	3	5	(เพราะว่าถ้าชายคนใดไม่รู้จักรบครองบ้านเรือนของตน คนนั้นจะดูเลวทรามของพระเจ้าอย่างไรได้)
1Ti	3	6	อย่าให้ผู้ใดกลับใจใหม่มาเป็นเจ้าอธิการ เกรงว่าเขาอาจจะเย่อหยิ่ง และก็จะถูกปรับโทษเหมือนอย่างพญามาร
1Ti	3	7	นอกนั้นเขาจะต้องมีชื่อเสียงดีในคนภายนอก เกรงว่าเขาจะเป็นที่ติเตียน และจะติดบ่วงแร้วของพญามาร
1Ti	3	8	ฝ่ายผู้ช่วยนั้นก็เช่นเดียวกัน คือต้องเป็นคนสง่างามเยือกเย็น ไม่เป็นคนสองลิ้น ไม่ดื่มเหล้าองุ่นมาก ไม่เป็นคนโลภมากได้
1Ti	3	9	และเป็นคนยึดมั่นในข้อสัจธรรมแห่งความเชื่อด้วยจิตสำนึกผิดและชอบอันบริสุทธิ์
1Ti	3	10	จงลองคนเหล่านี้เสียก่อนด้วย และเมื่อเห็นว่า ไม่มีข้อตำหนิแล้ว จึงตั้งเขาไว้ในตำแหน่งผู้ช่วย
1Ti	3	11	ฝ่ายพวกภรรยาของเขาก็เหมือนกัน ต้องเป็นคนสง่างามเยือกเย็น ไม่โลภร้ายผู้อื่น เป็นคนรู้จักประมาณตน และเป็นคนสัจย์ซื่อในสิ่งทั้งปวง
1Ti	3	12	จงให้ผู้ช่วยนั้นเป็นสามีของหญิงคนเดียว และบังคับบัญชาบุตรของตน และปกครองบ้านเรือนของตนได้ดี
1Ti	3	13	เพราะว่าคนที่กระทำการในหน้าที่ผู้ช่วยได้ดี ก็ได้นำตำแหน่งอันมีหน้ามีตา และมีใจกล้าเป็นอันมากในความเชื่อซึ่งมีในพระเยซูคริสต์
1Ti	3	14	ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนฝากมายังท่าน หวังใจว่าไม่ช้าไม่นานข้าพเจ้าจะมาหาท่าน
1Ti	3	15	แต่หากว่าข้าพเจ้ามาช้า ท่านก็จะได้ว่าความประพฤติอย่างไรในครอบครัวของพระเจ้า คือคริสตจักรของพระเจ้าผู้ดำรงพระชนม์ เป็นหลัก
และรากแห่งความจริง			
1Ti	3	16	ทางของพระเจ้าอันยิ่งใหญ่และลึกลับซึ่งไม่มีใครปฏิเสธได้ก็คือ พระเจ้าทรงปรากฏในเนื้อหนัง พระวิญญาณได้ทรงพิงสุณแล้ว หมูตสวรรค์
ก็เห็น และมีผู้ประกาศพระองค์แก่คนต่างชาติ			
1Ti	4	1	มีชาวโลกเชื่อถือพระองค์ และพระองค์ทรงถูกรับขึ้นไปในสวรรค์
1Ti	4	1	บัดนี้ พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ในกาลภายหลังจากจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอน
ของพวกผีปีศาจ			
1Ti	4	2	การหน้าซื่อใจคดของคนทีพุดโกหก คือทำไปทั้งรู้ๆเหมือนอย่างกับเอาเหล็กแดงมาบดลง ไปบดจิตสำนึกผิดชอบของเขา
1Ti	4	3	เขาห้ามไม่ให้ทำการสมรส ห้ามรับประทานอาหารซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้ให้ผู้เชื่อและรู้จักความจริงรับประทานด้วยขอบพระคุณ
1Ti	4	4	ด้วยว่าสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ นั้นเป็นของดี ถ้าแม้รับประทานด้วยขอบพระคุณ ก็ไม่ห้ามเลยสักสิ่งเดียว
1Ti	4	5	เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของที่ชำระไว้แล้วโดยพระวจนะของพระเจ้าและคำอธิษฐาน
1Ti	4	6	ถ้าท่านจะให้พวกพี่น้องระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ ท่านก็จะเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเยซูคริสต์ เจริญด้วยพระวจนะแห่งความเชื่อ และด้วยหลักคำสอน
สอนอันดีที่ท่านได้ประพฤติตามนั้น			
1Ti	4	7	แต่จงหลีกเลี่ยงจากนิยายอันหยาบคาย และนิยายซึ่งขยายเคลาให้ฟังนั้น จงฝึกตนในทางที่เป็นอย่างพระเจ้า
1Ti	4	8	เพราะว่าการฝึกทางกายนั้นมีประโยชน์อยู่บ้าง แต่ทางของพระเจ้าก็มีประโยชน์ในทุกทาง คือมีพระสัญญาสำหรับชีวิตปัจจุบันและชีวิต
อนาคตด้วย			
1Ti	4	9	คำนี้เป็นคำสัตย์จริงและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้
1Ti	4	10	ด้วยเหตุนี้ เราจึงตราครุฑทำงานและทนสู้ ก็เพราะเรามีความหวังใจในพระเจ้าผู้ดำรงพระชนม์ ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคนทั้งปวง
โดยเฉพาะของผู้ที่เชื่อ			
1Ti	4	11	จงบัญชาและสั่งสอนสิ่งเหล่านี้
1Ti	4	12	อย่าให้ผู้ใดดูหมิ่นความหมั่นแนบของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างของคนทั้งหลายที่เชื่อ ทั้งในทางวาจา ในการประพฤติ ในความรัก ในน้ำใจ
ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์			
1Ti	4	13	จงใฝ่ใจในการอ่าน ในการเทศนา และในการสั่งสอน จนกว่าเราจะมา
1Ti	4	14	อย่าละเลยของประทานที่มีอยู่ในตัวท่าน ซึ่งได้ทรงประทานแก่ท่านตามคำพยากรณ์ เมื่อคณะเปโตรโอบเตโรได้เอามือวางบนท่าน
1Ti	4	15	จงเอาใจใส่ในข้อความเหล่านี้ มีตัวท่านไว้ในการณ์ที่เดียว เพื่อความจำริญของท่านจะได้ปรากฏแก่คนทั้งปวง
1Ti	4	16	จงระวังตัวท่านและคำสอนของท่าน ยึดข้อที่กล่าวนี้ให้มั่น เพราะเมื่อกระทำดังนั้น ท่านจะช่วยทั้งตัวท่านเองและคนทั้งปวงที่ฟังท่านให้รอด
1Ti	5	1	อย่าพูดสบประมาทคนมีอาวุโส แต่จงตักเตือนเขาเสมือนเป็นบิดา และคนหนุ่มๆทั้งหลายเป็นเสมือนพี่หรือน้อง
1Ti	5	2	และผู้หญิงผู้มัวอาวุโสเป็นเสมือนมารดา และส่วนหญิงสาวๆก็ให้เป็นเสมือนพี่สาวน้องสาว ด้วยความบริสุทธิ์ทั้งหมด
1Ti	5	3	จงให้เกียรติแก่แม่ผู้ไรที่ฟัง
1Ti	5	4	ถ้าแม่ผู้ใดคนใดมีลูกหลานก็ให้ลูกหลานนั้นเรียนเพื่อให้รู้จักที่จะปฏิบัติกับครอบครัวของตนก่อน และให้ตอบแทนคุณบิดามารดาของตน
เพราะว่าการกระทำเช่นนี้เป็น การดีและเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้า			
1Ti	5	5	ฝ่ายผู้หญิงที่เป็นแม่ผู้มัวอย่างแท้จริง และอยู่ตามลำพังแต่ผู้เดียวนั้น จงวางใจในพระเจ้า และดำรงอยู่ในการวิงวอนและการอธิษฐานทั้งกลางวัน
และกลางคืน			
1Ti	5	6	ส่วนผู้หญิงที่ปล่อยตัวในการสนทนานั้น ก็ตายแล้วทั้งเป็นๆอยู่
1Ti	5	7	จงกำชับข้อความเหล่านี้ เพื่อเขาจะไม่ถูกตำหนิ

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Ti	5	8	ถ้าแม่ผู้ใดไม่เลี้ยงดูวิญญาณของตน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในบ้านเรือนของตน ผู้นั้นก็ได้ปฏิเสธความเชื่อเสียแล้ว และชัวยิ่งกว่าคนที่ไม่ได้เชื่อเสียอีก
1Ti	5	9	อย่าให้แม่ฝ่ายคนใดที่อายุต่ำกว่าหกสิบปี ลงชื่อในทะเบียนแม่ฝ่าย จะต้องเป็นภรรยาของชายคนเดียว
1Ti	5	10	และจะต้องเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่าได้กระทำดี เช่น ได้เอาใจใส่เลี้ยงดูลูก ได้มีน้ำใจรับรองแขก ได้ล้างเท้าวิสุทธิชน ได้สงเคราะห์คนที่มีความทุกข์
ยาก และได้บำเพ็ญคุณความดีทุกอย่าง			
1Ti	5	11	แต่แม่ฝ่ายสาวผู้นั้นอย่ารับขึ้นทะเบียน เพราะว่าเมื่อเขาหลงเล็งห่างจากพระคริสต์ไปแล้ว ก็ใครจะสมรสอีก
1Ti	5	12	เขาจะต้องถูกตำหนิ เพราะเขาได้ทิ้งความเชื่อเดิมของเขา
1Ti	5	13	นอกจากนั้นเขาก็จะกลายเป็นคนเกียจคร้าน เทียวไปบ้านนี้บ้านนั้น และมีไข้แต่เกียจคร้านเท่านั้น แต่ปากบอด้วย และเที่ยวยุ่งกับเรื่องของผู้อื่น พุดสิ่งซึ่งไม่ควรจะพูด
1Ti	5	14	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกแม่ฝ่ายสาวผู้นั้นมีสามี มีบุตร และดูแลบ้านเรือน เพื่อมิให้ศัตรูมีช่องทางค้นหาได้
1Ti	5	15	ด้วยว่ามีบางคน ได้หลงตามซาตานไปแล้ว
1Ti	5	16	ถ้าชายหรือหญิงผู้มีความเชื่อคนใดมีแม่ฝ่าย ก็ให้เขาช่วยเลี้ยงดู อย่าให้เป็นภาระของคริสตจักรเลย เพื่อคริสตจักรจะได้สงเคราะห์คนที่เป็
แม่ฝ่ายไร้ที่พึ่งจริงๆ			
1Ti	5	17	จงถือว่าผู้ปกครองที่ปกครองดีนั้นสมควรได้รับเกียรติสองเท่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่ทำงานหนักในการเทศนาและสั่งสอน
1Ti	5	18	เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า 'อย่าเอาแต่กรำครอบปากไว้ เหมือนกับกำลังนวดข้าวอยู่' และ 'ผู้ทำงานสมควรจะได้รับค่าจ้างของตน'
1Ti	5	19	อย่ายอมรับคำกล่าวหาว่าผู้ปกครองคนใด เว้นเสียแต่จะมีพยานสองสามคน
1Ti	5	20	สำหรับผู้ปกครองที่ยังคงกระทำบาป จงกล่าวว่าเขาต่อหน้าคนทั้งปวง เพื่อผู้อื่นจะได้เกรงกลัวด้วย
1Ti	5	21	ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อพระเยซูคริสต์เจ้า และต่อเหล่าทูตสวรรค์ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้วนั้น ให้ท่านรักษาข้อความ
เหล่านี้ไว้โดยไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด และไม่กระทำการใดๆด้วยใจลำเอียง			
1Ti	5	22	อย่าควรวางมือเจิมผู้ใด และอย่ามีส่วนร่วมในการกระทำบาปของผู้อื่นเลย จงรักษาตัวให้บริสุทธิ์
1Ti	5	23	อย่าดื่มแต่เนื้ออีกต่อไป แต่จงใช้น้ำองุ่นบ้างเล็กน้อย เพื่อประโยชน์แก่กระเพาะอาหารของท่านและโรคที่บังเกิดแก่ท่านเนื่องๆ
1Ti	5	24	การผิดของบางคนย่อมปรากฏเด่นขึ้นก่อน แล้วก็นำเขาไปถึงที่พิพากษา แต่การผิดของบางคนนั้นจะตามหลังเขาไป
1Ti	5	25	ฝ่ายการดีของบางคนก็ปรากฏเด่นขึ้นก่อนด้วยเหมือนกัน และการนอนนั้นจะปิดบังไว้ก็ไม่ได้
1Ti	6	1	จงให้คนทั้งหลายที่อยู่ใต้เอกแห่งความเป็นทาส ถือว่านายของตนเป็นผู้สมควรแก่การได้รับเกียรติยศทุกสถาน เพื่อพระนามของพระเจ้าและ
คำสอนของพระองค์จะมีได้ถูกหมิ่นประมาท			
1Ti	6	2	ฝ่ายคนเหล่านั้นผู้มิใช่เป็นผู้มีความเชื่อก็อย่าให้เขาประมาทนาย เพราะว่าเหตุที่ได้มาเป็นพี่น้องกันแล้ว แต่ยิ่งกว่านั้นเขาต้องรับใช้นายให้ดี
ขึ้น เพราะเหตุว่านายผู้ที่จะได้รับประโยชน์เป็นผู้สัตย์ซื่อและเป็นที่รัก ซื่อความเหล่านั้นจึงสั่งสอนและตักเตือนกัน			
1Ti	6	3	ถ้าผู้ใดสอนผิดไปจากนี้ และไม่ยอมเห็นด้วยกับพระวจนะอันมีหลัก ก็ขอพระวจนะของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และคำสอนที่
สมกับทางของพระเจ้า			
1Ti	6	4	ผู้นั้นก็เป็นคนทะนงตัวและไม่รู้อะไร แต่ชอบทูลเกลี้ยและโต้แย้งในเรื่องคำ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการอิจฉากัน การทะเลาะวิวาทกัน การกล่าว
ร้ายกัน การไม่ไว้ว่างใจกัน			
1Ti	6	5	และการวิวาทกันอันไร้ประโยชน์ระหว่างผู้ที่มิชอบธรรมและรู้ความจริง ที่คิดว่าทางของพระเจ้านั้นเป็นทางได้กำไร จงถอนตัวไปเสียจากคน
เช่นนี้			
1Ti	6	6	แต่ว่าทางของพระเจ้าพร้อมทั้งความสุขใจก็เป็นกำไรมาก
1Ti	6	7	เพราะว่าเราไม่ได้เอาอะไรเข้ามาในโลกนี้ใด เราก็เอาอะไรออกไปจากโลกไม่ได้เช่นกัน
1Ti	6	8	แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้า ก็ให้เราพอใจด้วยของเหล่านั้นเถิด
1Ti	6	9	ส่วนคนเหล่านั้นที่อยาการ่ำรวยก็ตกอยู่ในการทดลองและติดบ่วงแร้ว และในตัดเหาหลายอย่างอันโหดเหี้ยมและเป็นภัยแก่ตัว ซึ่งทำให้คนเรา
ต้องจมลงถึงความพินาศเสื่อมสูญไป			
1Ti	6	10	ด้วยว่าความรักเงินทองนั้นก็เป็รรากแห่งความชั่วทุกอย่าง และบางคนที่ได้โลกเงินทองจึงได้หลงไปจากความเชื่อนั้น และความทุกข์เป็นอัน
มากจึงทิ้งแหงตัวของเขาเองให้ทะเล			
1Ti	6	11	แต่ท่านผู้เป็นคนของพระเจ้า จงหลีกเลี่ยงจากสิ่งเหล่านี้ จงมุ่งมั่นในความชอบธรรม ในทางของพระเจ้า ความเชื่อ ความรัก ความอดทน
และความอ่อนสุภาพ			
1Ti	6	12	จงต่อสู้อย่างเต็มกำลังเพื่อความเชื่อ จงยึดชีวิตนิรันดร์ไว้ ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกให้ท่านรับในเมื่อท่านได้รับเชื่ออย่างดีต่อหน้าพยานหลายคน
1Ti	6	13	ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระเนตรพระเจ้า ผู้ทรงประทานชีวิตแก่สิ่งทั้งปวง และต่อพระเยซูคริสต์ ผู้ได้ทรงเป็นพยานอันดีต่อหน้าปอนทัส ปีลาต
1Ti	6	14	ให้ท่านรักษาคำบัญชานี้ไว้อย่าให้ขาดพร้อย และอย่าให้มีที่ติได้ จนถึงเวลาที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะเสด็จมา
1Ti	6	15	ซึ่งพระองค์จะทรงสำแดงให้ปรากฏในวลาของพระองค์ คือพระองค์ผู้เสวยสุขและทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์เดียว พระมหากษัตริย์เหนือ
กษัตริย์ทั้งปวง และองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือเจ้านายทั้งปวง			
1Ti	6	16	พระองค์ผู้เดียวทรงอมตะ และทรงสถิตในความสว่างซึ่งไม่มีคนใดจะเข้าไปถึง ผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยเห็น และจะเห็นไม่ได้ พระเกียรติและ
ฤทธานภาพจะมีแต่พระองค์นั้นสืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน			
1Ti	6	17	จงกำชับคนเหล่านั้นที่มั่งมีฝ่ายโลก อย่าให้มีใจถือมานะที่รู้ อย่าวางความหวังของเขายังอยู่กับทรัพย์สินเงินทอง แต่ให้หวังในพระเจ้าผู้ทรงพระ
ชนมายุ ผู้ทรงประทานสิ่งสารพัดให้แก่เราอย่างบริบูรณ์ เพื่อจะให้เราใช้ชีวิตด้วยความปีติยินดี			
1Ti	6	18	จงกำชับเขาให้กระทำการดี ให้รำรวยในการดีนั้น ให้มีใจพร้อมที่จะให้ท่าน ให้มีใจกว้างขวาง
1Ti	6	19	และสามมั่วเป็นรากอันดีสำหรับตัวของตนเองเมื่อเวลาข้างหน้า เพราะว่าเขาจะยึดชีวิตนิรันดร์ไว้
1Ti	6	20	โอ ที่โมธีเอีย สิ่งที่เราฝากไว้กับท่านจงรักษาให้ดี จงละเว้นคำพูดที่หมิ่นประมาทและไร้ประโยชน์ และการขัดแย้งในความเห็นซึ่งสำคัญผิดว่า
เป็นความรู้			
1Ti	6	21	ซึ่งบางคนสำคัญผิดอย่างนั้น จึงได้พลาดไปจากความเชื่อ ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านเถิด เอเมน [จดหมายฉบับแรกถึงที่โมธีได้เขียนจาก
เมืองเลาดีเซีย ซึ่งเป็นนครหลวงในแคว้นฟรีเจีย ปากาที่อานา]			
2Ti	1	1	เปาโล อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ ตามพระประสงค์ของพระเจ้า ตามพระสัญญาแห่งชีวิต ซึ่งมีในพระเยซูคริสต์
2Ti	1	2	ถึง ที่โมธี บุตรที่รักของข้าพเจ้า ขอพระคุณและพระเมตตาและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จง
ดำรงอยู่กับท่านเถิด			
2Ti	1	3	ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้รับใช้ ด้วยจิตสำนึกอันบริสุทธิ์สืบมาตั้งแต่บรรพบุรุษของข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้ระลึกถึงท่าน
ในคำอธิษฐานของข้าพเจ้ามิได้หยุดหย่อนทั้งกลางวันกลางคืน			
2Ti	1	4	ก็ได้ปรารถนาเป็นอันมากที่จะเห็นท่าน ระลึกถึงน้ำตาของท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะได้เต็มไปด้วยความยินดี
2Ti	1	5	ข้าพเจ้าระลึกถึงความเชื่ออันแท้ในซึ่งมีอยู่ในท่าน และซึ่งเมื่อก่อนได้มีอยู่ในโลอิสยาห์ของท่าน และซึ่งได้มีอยู่ในยูนิสมารดาของท่าน และ
ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อมั่นคงว่ามีอยู่ในท่านด้วย			
2Ti	1	6	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงสะกดใจท่านให้ใช้ของประทานของพระเจ้าที่มีอยู่ในท่าน โดยการวางมือของข้าพเจ้านั้นให้รุ่งเรืองขึ้น
2Ti	1	7	เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา
2Ti	1	8	เหตุฉะนั้นอย่าละอายคำพยานแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา หรือของตัวข้าพเจ้าที่ถูกจำจองอยู่เพราะเห็นแก่พระองค์ แต่จงมีส่วนในการยาก
ลำบาก เพื่อเห็นแก่ข่าวประเสริฐ โดยอาศัยฤทธิ์เดชแห่งพระเจ้า			
2Ti	1	9	ผู้ทรงช่วยเราให้รอด และได้ทรงเรียกเราด้วยคำทรงเรียกอันบริสุทธิ์ มิใช่เพราะเห็นแก่การประพฤติของเรา แต่เพราะเห็นแก่พระประสงค์
ของพระองค์เองและพระคุณซึ่งทรงประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ตั้งแต่ก่อนสร้างโลกมานั้น			
2Ti	1	10	แต่บัดนี้ได้ทรงสำแดงให้ประจักษ์โดยการที่พระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเราเสด็จมา ผู้ได้ทรงกำจัดความตายให้สูญสิ้น และได้ทรงนำ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ชีวิตและสภาพอมตะให้กระจ่างแจ้งโดยชาวประเสริฐ

2Ti	1	11	สำหรับชาวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้เป็นนักเทศน์และเป็นอัครสาวก และเป็นครูของพวกต่างชาติ
2Ti	1	12	เพราะเหตุนี้เมื่อข้าพเจ้าจึงได้ทนทุกข์ลำบากเช่นนี้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ละอาย เพราะว่าข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อ และ
ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงฤทธิ์สามารถรักษาซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์จนถึงวันนั้น			
2Ti	1	13	จงถือไว้เป็นแบบอย่างคำสอนอันถูกต้องที่ท่าน ได้ยินจากข้าพเจ้า ในความเชื่อและความรักซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์
2Ti	1	14	ข้อความอันดีนั้นซึ่งทรงฝากไว้กับท่าน ท่านจงรักษาโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ในเรา
2Ti	1	15	ท่านก็ทราบแล้วว่า คนทั้งปวงที่อยู่ในแคว้นเอเชียต่างก็ผลไปจากข้าพเจ้า ในพวกนั้นมีฟีเจลัสและเฮอโรโม่แกนสวมรอยด้วย
2Ti	1	16	ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเมตตาแก่ครอบครัวของไอโนลีฟรัสด้วยเถิด เพราะเขาได้กระทำให้ข้าพเจ้าชื่นใจบ่อยๆ และเขาไม่ละอายต่อ
โชติชวนของข้าพเจ้าเลย			
2Ti	1	17	แต่ขณะเมื่อเขาอยู่ในกรุงโรม เขาได้ต่อสู้สืบทอดหาข้าพเจ้าจนพบข้าพเจ้า
2Ti	1	18	และเขาได้ปรนนิบัติข้าพเจ้าที่เมืองเอเฟซัสมากเพียงใด ท่านก็รู้ดีอยู่แล้ว ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานพระเมตตาขององค์พระผู้
เป็นเจ้าแก่เขาในวันนั้นด้วยเถิด			
2Ti	2	1	เหตุฉะนั้นบุตรของข้าพเจ้าเอง จงเข้มแข็งขึ้นในพระคุณซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์
2Ti	2	2	จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่าน ได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่สัตย์ซื่อ ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย
2Ti	2	3	ฉะนั้นท่านจงทนการยากลำบากต่ออาหารที่ดีของพระเยซูคริสต์
2Ti	2	4	ไม่มีทหารคนใด เมื่อข้าพเจ้าจารึกแล้ว จะไปหวังโยกกับการท่ามหากินของเขาในชีวิตนี้ เพื่อผู้ที่ได้เลือกเขาให้เป็นทหารนั้นจะได้ขบใจ
2Ti	2	5	และถ้าผู้ใดจะเข้าแข่งขันกับท่าน เขาก็ต้องมีได้สวมมงกุฎ เว้นเสียแต่เขาได้ปฏิบัติตามกฎ
2Ti	2	6	กสิกรรมผู้ตรากตรำทำงานก็ต้องเป็นคนแรกที่ได้รับผล
2Ti	2	7	จงใคร่ครวญถึงสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้พูดเกิด ด้วยองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานความเข้าใจให้แก่ท่านในทุกสิ่ง
2Ti	2	8	จงระลึกถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสิ้นชีพิตักษัยจากดาวิด ได้ทรงถูกขมให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ตามชาวประเสริฐที่ข้าพเจ้าประกาศนั้น
2Ti	2	9	และเพราะเหตุชาวประเสริฐนั้น ข้าพเจ้าจึงทนทุกข์ ถูกกล่าวโชติงผู้ร้าย แต่พระวจนะของพระเจ้านั้น ไม่มีผู้ใดเอาไปเสียได้
2Ti	2	10	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยอมทนทุกอย่าง เพราะเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้วัน เพื่อเขาจะได้รับพรด้วยความรอดด้วย ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์ พร้อมทั้ง
สง่าราศีนิรันดร์			
2Ti	2	11	คำนี้เป็นคำสัตย์จริง คือถ้าเราตายกับพระองค์ เราก็จะมีชีวิตอยู่กับพระองค์เช่นกัน
2Ti	2	12	ถ้าเราทนความทุกข์ทรมาน เราก็จะได้ครองร่วมกับพระองค์ด้วย ถ้าเราปฏิเสธพระองค์ พระองค์ก็จะปฏิเสธเราเช่นเดียวกัน
2Ti	2	13	ถ้าเราไม่เชื่อ พระองค์ก็ยิ่งทรงไว้ซึ่งความสัตย์ซื่อ เพราะพระองค์จะปฏิเสธพระองค์เองไม่ได้
2Ti	2	14	จงเตือนเขาทั้งหลายให้ระลึกถึงข้อความเหล่านี้ และถ้าข้าพเจ้าต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ให้เขาได้เถียงกันในเรื่องถ้อยคำ ซึ่งไม่เป็น
ประโยชน์เลย แต่กลับเป็นเหตุให้คนที่ฟังเขาไป			
2Ti	2	15	จงต่อสู้ลำลำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ยึดมั่นพระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง
2Ti	2	16	แต่จงหลีกเลี่ยงไปเสียจากถ้อยคำหมิ่นประมาทและไร้ประโยชน์ เพราะคำอย่างนั้นย่อมก่อให้เกิดอธรรมมากยิ่งขึ้น
2Ti	2	17	และคำพูดของเขาย่อมแพร่ออกไปเหมือนแผลเนื้อร้าย ในพวกนั้นมีฮิเมเนอัสกับฟีเลทัสเป็นต้น
2Ti	2	18	คนทั้งสองนั้นได้หลงจากความจริง โดยพูดว่าการฟื้นจากความตายนั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว และได้ทำลายความเชื่อของบางคนเสีย
2Ti	2	19	แต่ว่ารากฐานแห่งพระเจ้านั้นอยู่อย่างมั่นคง โดยมีตราประทับไว้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักคนเหล่านั้นที่เป็นของพระองค์ และ ให้
ทุกคนซึ่งออกพระนามของพระคริสต์ละทิ้งความชั่วช้าเสีย			
2Ti	2	20	แต่ว่าในบ้านใหญ่หลังหนึ่งๆมิได้มีแต่ภาชนะทองและเงินเท่านั้น แต่มีภาชนะไม้และภาชนะดินด้วย บ้างก็มีเกียรติ และบ้างก็ไร้เกียรติ
2Ti	2	21	เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดชำระตัวให้พ้นจากสิ่งเหล่านี้ เขาก็จะเป็นภาชนะที่มีเกียรติ ซึ่งคิดไว้แล้ว เหมาะแก่ที่นายจะใช้ให้เป็นประโยชน์ และถูกเตรียม
ไว้พร้อมสำหรับการดีทุกอย่าง			
2Ti	2	22	จงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะติมหาของคนหนุ่ม แต่งใจในความชอบธรรม ในความเชื่อ ความรัก และสันติสุข ร่วมกับผู้ที่ออกพระนามขององค์
พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์			
2Ti	2	23	จงหลีกเลี่ยงจากปัญหาอันโง่เขลาและไม่เป็นสาระ ด้วยรู้แล้วว่าปัญหาเหล่านั้นก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน
2Ti	2	24	ฝ่ายผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าต้อง ไม่เป็นคนที่ยชอบการทะเลาะวิวาท แต่ต้องมีโอกาสพูดกับคนทั้งปวง เหมาะที่จะเป็นครูและมีความอดทน
2Ti	2	25	ด้วยความอ่อนสุภาพจงสอนคนเหล่านั้นที่ต่อสู้กับตัวเอง ถ้าพระเจ้าอาจจะทรงโปรดให้ข้าพเจ้ากลับใจเสียใหม่มารับความจริง
2Ti	2	26	และเขาอาจหลุดพ้นบ่วงของพญามาร ผู้ซึ่งดักจับเขาไว้ให้ทำตามความประสงค์ของมัน
2Ti	3	1	แต่จงเข้าใจข้อนี้ด้วย คือว่าในวันสุดท้ายนั้น จะเกิดเหตุการณ์กลียุค
2Ti	3	2	เหตุว่าท่านจะเป็นคนรักตัวเอง เป็นคนเห็นแก่เงิน เป็นคนอวดตัว เป็นคนจองหอง เป็นคนพูดหมิ่นประมาท เป็นคนไม่เชื่อฟังคำบิดามารดา
เป็นคนอกตัญญู เป็นคนไร้ศีลธรรม			
2Ti	3	3	เป็นคนไม่รักซึ่งกันและกัน เป็นคนไม่ทำตามสัญญา เป็นคนหาความใส่เขา เป็นคนไม่มีสติจริงใจ เป็นคนดื้อรั้น เป็นคนซึ่งคนดี
2Ti	3	4	เป็นคนทรยศ เป็นคนมทะลุ เป็นคนหัวสูง เป็นคนรักความสนุกสนานยิ่งกว่ารักพระเจ้า
2Ti	3	5	เขามีสภาพทางของพระเจ้าภายนอก แต่ฤทธิ์ของทางนั้นเขาปฏิเสธเสีย คนอย่างนี้ท่านจงหนีห่างจากเขาเสียด้วย
2Ti	3	6	เพราะในบรรดาคนเหล่านั้น มีคนที่แอบไปตามบ้าน แล้วนำหญิงที่เบาปัญญาหน้าตาดีมาไปเป็นเชลย แล้วพากันหลงไปด้วยตัณหา
ต่างๆ			
2Ti	3	7	ถึงจะเรียนกันอยู่เสมอ แต่ก็ไม่อาจเรียนรู้ถึงความจริงเลย
2Ti	3	8	แล้วอันเสกกับยัมเบรสได้ต่อต้านโมเสสฉันใด คนเหล่านี้ก็ต่อต้านความจริงฉันนั้น เขาเป็นคนใจทราม และในเรื่องความเชื่อนั้นเขาใช้ไม่ได้
เลย			
2Ti	3	9	แต่เขาจะก้าวหน้าไปอีกไม่ได้ เพราะความโง่ของเขาจะปรากฏแก่คนทั้งปวง เช่นเดียวกับความโง่ของชายสองคนนั้น
2Ti	3	10	แต่ท่านก็ประจักษ์ชัดแล้วซึ่งคำสอน การประพฤติ ความมุ่งหมาย ความเชื่อ ความอดทน ความรัก ความเพียร
2Ti	3	11	การถูกข่มเหง การทนทุกข์ยากลำบากของข้าพเจ้า ซึ่งได้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ณ เมืองอันทิโอก เมืองอีโคเนียม และเมืองลิสตรา การดักข่มเหง
ที่ข้าพเจ้าได้ทนเอา ถึงกระนั้นก็ต้องพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้ข้าพเจ้ารอดพ้นจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด			
2Ti	3	12	แท้จริงทุกคนที่ปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกดักข่มเหง
2Ti	3	13	แต่คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะชั่วร้ายมากยิ่งขึ้น ทั้งล่อลวงคนอื่น และก็ถูกคนอื่นล่อลวงด้วย
2Ti	3	14	แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งซึ่งท่านเรียนรู้แล้ว และได้เชื่ออย่างมั่นคง ท่านก็รู้ว่าท่านได้เรียนมาจากผู้ใด
2Ti	3	15	และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ ซึ่งมีฤทธิ์สอนท่านให้ได้ปัญญาถึงความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์
2Ti	3	16	พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรม
ในเรื่องความชอบธรรม			
2Ti	3	17	เพื่อคนของพระเจ้าจะดีรอบคอบ พริกพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง
2Ti	4	1	เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าก็กำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้า และพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย เมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏ
และตั้งอาณาจักรของพระองค์ ว่า			
2Ti	4	2	จงประกาศพระวจนะ ให้ชะมัดเข้มแข็งที่จะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่โอกาส จงว่ากล่าว ห้ามปราม และตักเตือนด้วยความอดทน
ทุกอย่างและการสั่งสอน			
2Ti	4	3	เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนอันถูกต้องไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครุไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง ตามความปรารถนาของตนเอง
2Ti	4	4	และเขาจะบ่ายหูจากความจริง หันไปฟังเรื่องนิยายต่างๆ
2Ti	4	5	ฝ่ายท่านจงระวังระไวอยู่ในการทั้งปวง จงอดทนต่อความทุกข์ยากลำบาก จงทำหน้าที่ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และจงกระทำกรับใช้ของ

The Holy Bible in Thai (KJV)

ท่านให้สำเร็จ

2Ti	4	6	เพราะว่าบัดนี้ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นเครื่องบูชาแล้ว และเวลาที่ข้าพเจ้าจะจากไปนั้นก็ใกล้จะถึงแล้ว
2Ti	4	7	ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้แข่งขันจนถึงที่สุด ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว
2Ti	4	8	ตั้งแต่นี้ไป มงกุฎแห่งความชอบธรรมก็เตรียมไว้สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้พิพากษาอันชอบธรรม จะทรงประทานแก่
ข้าพเจ้าในวันนั้น และมีโซ่แก่ข้าพเจ้าผู้เดียวเท่านั้น แต่จะทรงประทานแก่คนที่ปรางที่รักการเสด็จมาของพระองค์			
2Ti	4	9	จงพยายามมาหาข้าพเจ้าโดยเร็ว
2Ti	4	10	เพราะว่าเดมาสได้หลงรักโลกปัจจุบันนี้เสียแล้ว และได้ทิ้งข้าพเจ้าไปยังเมืองเธสะโลนิกา เคารเซนัสได้ไปยังแคว้นกาลาเทีย ทิตัสได้ไปยัง
เมืองดาลมาเทีย			
2Ti	4	11	ลูกคนเดียวเท่านั้นที่อยู่กับข้าพเจ้า จงไปตามมาระโกและพาเขามาด้วย เพราะเขาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าสำหรับการรับใช้
2Ti	4	12	ข้าพเจ้าได้ส่งทิตัสไปยังเมืองเอเฟซัสแล้ว
2Ti	4	13	เมื่อท่านมาจงเอาเสื้อคลุมซึ่งข้าพเจ้าได้ฝากไว้กับการπισที่เมืองโตรอัสมาด้วย พร้อมกับหนังสือต่างๆ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือหนังสือที่เขียน
บนแผ่นหนัง			
2Ti	4	14	อเล็กซานเดอร์ช่างทองแดงนั้น ได้ประทุษร้ายข้าพเจ้าอย่างสาหัส องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนเขาให้สมกับการกระทำของเขา
2Ti	4	15	ท่านจงระวังเขาให้ดีด้วย เพราะเขาได้คัดค้านถ้อยคำของเราอย่างรุนแรง
2Ti	4	16	ในการแก้คดีครั้งแรกของข้าพเจ้านั้น ไม่มีใครเข้าข้างข้าพเจ้าสักคนเดียว เขาได้ละทิ้งข้าพเจ้าไปหมด ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า ขอ
โปรดอย่าให้พวกเขาต้องได้รับโทษเลย			
2Ti	4	17	แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทับอยู่กับข้าพเจ้า และได้ทรงประทานกำลังให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงประกาศพระวจนะ ได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้คน
ต่างชาติทั้งปวงได้ยิน ดังนั้นข้าพเจ้าจึงรอดพ้นจากปากลิงโตนั้น			
2Ti	4	18	องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากการร้ายทุกอย่าง และจะทรงคุ้มครองข้าพเจ้าไว้จนถึงอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์
สง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์ เอเมน			
2Ti	4	19	ขอฝากความคิดถึงมายังปรัสเซียกับอากวิลลา และคนในครัวเรือนของไอเนลีฟรีสด้วย
2Ti	4	20	เฮรัสทิสยังค้างอยู่ที่เมืองโครินธ์ แต่เมื่อข้าพเจ้าจากโตรฟีมีสที่เมืองมีเลทัสนั้น เขายังป่วยอยู่
2Ti	4	21	ท่านจงพยายามมาให้ถึงก่อนฤดูหนาว ยูบลิส ปุเตนส์ ลินัส คลาวเดีย และพี่น้องทั้งหลายฝากความคิดถึงมายังท่านด้วย
2Ti	4	22	ขอพระเยซูคริสต์เจ้าทรงสถิตอยู่กับจิตวิญญาณของท่าน ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านเถิด เอเมน [จดหมายฉบับที่สองถึงทิโมธี ผู้ได้รับการ
เจิมให้เป็นศิษยาภิบาลคนแรกแห่งคริสตจักรชาวเอเฟซัส ได้เขียนจากกรุงโรม เมื่อเปาโลถูกพิพากษาต่อหน้าจักรพรรดิเนโรเป็นครั้งที่สอง]			
Tts	1	1	เปาโล ผู้รับใช้ของพระเจ้า และอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ เนื่องด้วยความเชื่อของข้าพเจ้าได้ทรงเลือกสรรไว้ และให้รู้จักความจริงตาม
ทางของพระเจ้า			
Tts	1	2	ด้วยหวังว่าจะได้ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งพระเจ้าผู้ไม่สามารถตรัสมา ได้ทรงสัญญาไว้ตั้งแต่ก่อนสร้างโลก
Tts	1	3	แต่ในเวลาทีพระเจ้าทรงกำหนดไว้ ก็ได้ทรงโปรดให้พระวจนะของพระองค์ปรากฏด้วยการเทศนา ซึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบไว้ ตามพระบัญญัติ
ของพระเจ้าผู้ทรงช่วยเราทั้งหลายให้รอด			
Tts	1	4	ถึง ทิตัส ผู้เป็นบุตรแท้ของข้าพเจ้าในความเชื่อเดียวกัน ขอพระคุณ พระเมตตา และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์เจ้าพระ
ผู้ช่วยให้รอดของเรา จงดำรงอยู่กับท่านเถิด			
Tts	1	5	เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงละท่านไว้ที่เกาะคริต ก็เพื่อท่านจะได้แก้ไขสิ่งที่ยังบกพร่องให้เรียบร้อย และตั้งผู้ปกครองไว้ทุกเมืองตามที่ข้าพเจ้า
ได้กำชับท่านแล้ว			
Tts	1	6	คือถ้ามีใครไม่มีข้อตำหนิ เป็นสามีของหญิงคนเดียว มีบุตรสัตย์ซื่อ และไม่มีใครกล่าวหาว่าบุตรนั้นเป็นนักร้องหรือเป็นคนถือกระด้าง
Tts	1	7	เพราะว่าเจ้าอธิการนั้น ในฐานะที่เป็นผู้รับมอบเงินตะจากพระเจ้า ต้องเป็นคนที่ไม่มียข้อตำหนิ ไม่เป็นคนเยอหยิ่ง ไม่เป็นคนเล็ดร่อน ไม่เป็น
นักเลงสุรา ไม่เป็นนักเลงหัวไม้ และไม่เป็นคนโลกมักได้			
Tts	1	8	แต่เป็นคนมีอิชฌามย์รับแขกดี เป็นผู้รักคนดี เป็นคนมีสติสัมปชัญญะ เป็นคนชอบธรรม เป็นคนบริสุทธิ์ รู้จักบังคับใจตนเอง
Tts	1	9	และเป็นคนยึดมั่นในหลักคำสอนอันสัตย์ซื่อตามที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อเขาจะสามารถเตือนสติด้วยคำสอนอันถูกต้อง และชี้แจงแก่ผู้ที่คัดค้าน
คำสอนนั้น			
Tts	1	10	เพราะว่ามีคนเป็นอันมากที่ถือกระด้าง พุดมาก ไม่เป็นสาระ และหลอกลวง โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่เข้าสู่นิต
Tts	1	11	จำเป็นต้องให้เขาหลงปากเสีย ด้วยเขาพลักบ้านคว่ำทั้งครัวเรือนให้เสียไป โดยสอนสิ่งที่ไม่ควรจะสอนเลย เพราะเห็นแก่เล็กน้อย
Tts	1	12	ในพวกเขาเองมีคนหนึ่งเป็นผู้พยากรณ์ได้กล่าวว่ "ชาวคริตเป็นคนพุดปดเสมอ เป็นเหมือนอย่างสัตว์ร้าย เป็นคนเกลียดรำกินกินเต็ม"
Tts	1	13	คำที่เขาอ้างนี้เป็นความจริง เหตุฉะนั้นท่านจงต่อว่าเขาให้แรงๆ เพื่อเขาจะได้มีความเชื่ออันถูกต้อง
Tts	1	14	และจะมีได้สนใจในนิยายของพวกยิว และในบทบัญญัติของมนุษย์ซึ่งให้หันไปเสียจากความจริง
Tts	1	15	สำหรับคนบริสุทธิ์นั้น ทุกสิ่งกับบริสุทธิ์ แต่สำหรับคนชั่วช้า และคนที่ไม่เชื่อมั่น ก็ไม่มีสิ่งใดบริสุทธิ์เลย แต่จิตใจและจิตสำนึกผิดชอบของเขาก็
ชั่วมลทินไป			
Tts	1	16	เขาออกปากยอมรับว่าเขารู้จักพระเจ้า แต่ในการกระทำของเขา เขาก็ปฏิเสธพระองค์ โดยการประพฤติตัวน่ารังเกียจ และไม่เชื่อฟัง และ
ไม่เหมาะที่จะกระทำการดีใดๆเลย			
Tts	2	1	ฝ่ายท่านจงสั่งสอนให้สอดคล้องกับคำสอนอันถูกต้อง
Tts	2	2	ฟังสอนชายที่สูงอายุให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้เขาจริงใจจริงใจ ให้มีสติสัมปชัญญะ ให้มีความเชื่อ ความรัก และความอดทนอันถูก
ต้อง			
Tts	2	3	ส่วนผู้หญิงที่สูงอายุก็เหมือนกัน ให้เขามีการประพฤติอย่างบริสุทธิ์ อย่ายุ่เป็นคนโลเลความเท็จ ไม่เป็นคนคัมเหล้าองุ่นมาก แต่ให้เป็นผู้สอนสิ่ง
ที่ดีงาม			
Tts	2	4	เพื่อเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาวๆให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้รักสามีและรักบุตรของตน
Tts	2	5	ให้มีสติสัมปชัญญะ เป็นคนบริสุทธิ์ เอาใจใส่ในบ้านเรือน เป็นคนดี และเชื่อฟังสามีของตน เช่นนี้จึงจะ ไม่มีผู้ใดลบหลู่พระวจนะของพระเจ้า
ได้			
Tts	2	6	ส่วนผู้ชายหนุ่มก็เหมือนกัน จงเตือนเขาให้ให้สติสัมปชัญญะ
Tts	2	7	ท่านจงประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างในการคิดทักสิ ในคำสอนจงแสดงความสุจริต ให้เขาจริงใจจริงใจ
Tts	2	8	และใช้คำพูดอันถูกต้อง ซึ่งไม่มีผู้ใดจะตำหนิได้ เพื่อฝ่ายปฏิบัติจะได้อายุ ไม่มีสิ่งใดจะดีท่านได้
Tts	2	9	จงตักเตือนพวกทาสให้เชื่อฟังนายของตน และให้กระทำสิ่งที่ถูกใจนายทุกประการ อย่ายุ่ให้ขี้ขลาด
Tts	2	10	อย่าให้หัยยกอก แต่ให้สัตย์ซื่อหมดทุกอย่าง เพื่อว่าในการทั้งปวงนั้น เขาจะได้เทิดเกียรติพระดรัสสอนของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้
รอดของเรา			
Tts	2	11	เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าที่นำไปถึงความรอดได้ปรากฏแก่คนทั้งปวงแล้ว
Tts	2	12	สอนให้เขาละทิ้งความอธรรมและโลกียตัณหา และดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันนี้อย่างมีสติสัมปชัญญะ อย่างชอบธรรม และตามทางพระเจ้า
Tts	2	13	คอยความหวังอันมีผล และการปรากฏอันทรงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา
Tts	2	14	ผู้ได้ทรงโปรดประทานพระองค์เองให้เรา เพื่อไถ่เราให้พ้นจากความชั่วช้าทุกอย่าง และทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ เพื่อให้เป็นมนุษย์พิเศษ
เฉพาะของพระองค์ และเป็นคนที่ชวนชวยทำการดี			
Tts	2	15	ข้อความเหล่านี้ ท่านจงใช้พูด ตักเตือน และว่ากล่าวเขาด้วยสิทธิอำนาจทุกอย่าง อย่ายุ่ให้ใครประมาทท่านได้
Tts	3	1	จงเตือนเขาให้หมั่นต่อผู้ปกครองบ้านเมืองและผู้มีอำนาจ ให้เชื่อฟังบรรดาพนักงานฝ่ายปกครอง และพร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจทุกอย่าง
Tts	3	2	อย่าว่าร้ายผู้ใด อย่ายุ่เป็นคนมักทะเลาะวิวาทกัน แต่ให้เป็นคนสุภาพ แสดงความอ่อนสุภาพต่อคนทั้งปวง
Tts	3	3	เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นบางครั้งเราเองก็โง่เขลกัน ไม่เชื่อฟัง หลงผิด เป็นทาสของกิเลสตัณหาและการเริงสำราญต่างๆ ใช้ชีวิตอย่างเลวร้าย

The Holy Bible in Thai (KJV)

ริษา นำซึ่ง และเกลียดชังกันและกัน

Tts 3 4

Tts 3 5

สร้างเราขึ้นมาใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

Tts 3 6

Tts 3 7

Tts 3 8

และเป็นประโยชน์แก่กันทั้งปวง

Tts 3 9

อย่างนั้นไร้ประโยชน์และไม่เป็นเรื่องเป็นราว

Tts 3 10

Tts 3 11

Tts 3 12

หนาว

Tts 3 13

Tts 3 14

Tts 3 15

หลายเกิด เอเมน [เขียนถึงที่ตัส ผู้ได้รับการเจิมให้เป็นที่ปรึกษาภิบาลคนแรกแห่งคริสตจักรชาวคริสต์ จากเมืองนีโคบริ แคว้นมาซิโดเนีย]

Phm 1 1

Phm 1 2

Phm 1 3

Phm 1 4

Phm 1 5

Phm 1 6

Phm 1 7

Phm 1 8

Phm 1 9

Phm 1 10

Phm 1 11

Phm 1 12

Phm 1 13

Phm 1 14

ประสงค์ของท่านด้วย

Phm 1 15

Phm 1 16

เนื้อหนึ่งและในองค์พระผู้เป็นเจ้า

Phm 1 17

Phm 1 18

Phm 1 19

ด้วย

Phm 1 20

Phm 1 21

Phm 1 22

Phm 1 23

Phm 1 24

Phm 1 25

โดยไอเนลิมัส ผู้เป็นทาส]

Hbr 1 1

Hbr 1 2

ทรงสร้างกัลปจักรวาลโดยพระบุตร

Hbr 1 3

ทรงฤทธิ์ของพระองค์ เมื่อพระบุตรได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้ทรงประทับนั่ง ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของมุทสดานภาพเบื้องบน

Hbr 1 4

Hbr 1 5

และยังตรัสอีกว่า `เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา' และอีกทีหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงนำพระบุตรองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก พระองค์ก็ตรัสว่า `ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้า

Hbr 1 6

Hbr 1 7

Hbr 1 8

Hbr 1 9

Hbr 1 10

Hbr 1 11

Hbr 1 12

Hbr 1 13

Hbr 1 14

Hbr 2 1

Hbr 2 2

ความเหล่านั้น

แต่ว่าเมื่อพระเจ้าผู้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงพระกรุณาโปรด และประทานความรักแก่มนุษย์ปรากฏแล้ว พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิดใหม่ และทรง

พระองค์นั้น ได้ทรงประทานแก่เราทั้งหลายอย่างบริบูรณ์ โดยพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา เพื่อว่าเมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระคุณของพระองค์ เราจะได้เป็นผู้ได้รับมรดกที่มั่งหั่งคือชีวิตนิรันดร์ คำนี้เป็นคำสัตย์จริง ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านเน้นเรื่องเหล่านี้ เพื่อคนทั้งหลายที่เชื่อในพระเจ้าแล้วจะได้อดสำหะการทำผิด การเหล่านี้ดี

แต่จงหลีกเลี่ยงจากปัญหาโหดเวลาที่ถึงกัน จากการล้าต้วงศัตรุสและกาเรียม และการทะเลาะกัน เรื่องพระราชบัญญัติ เพราะว่าการ

คนใดๆที่ให้ออกนิกายกัน เมื่อได้ตัดเดือนเขาคนหนึ่งและสองคนแล้ว ก็จงปฏิเสธ ด้วยแล้วว่าคุณคนเช่นนั้นเป็นคนนอกนิกายและบาปหนา เขาปรับโทษตัวเขาเอง เมื่อข้าพเจ้าจะใช้อาธรมหาหรือที่คึกคักมหาท่าน ท่านจงรีบไปหาข้าพเจ้าที่เมืองนีโคบริ เพราะข้าพเจ้าตั้งใจแล้วว่าจะค้างอยู่ที่นั่นจนสิ้นฤดู

ท่านจงอดสำหะการสละตนเป็นผู้เป็นทาสความกับอโปลโลไปตามทางของเขา อย่าให้เขาขาดสิ่งใด ให้พวกเราเรียนรู้ที่จะกระทำการดีด้วยสำหรับความจำเป็นต่างๆ เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นคนที่ไม่ฉลาด คนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้าฝากความคิดถึงมายังท่าน ขอฝากความคิดถึงมายังคนทั้งปวงที่รักเราในความเชื่อ ขอพระคุณดำรงอยู่กับท่านทั้ง

เปาโล ผู้ถูกจองจำอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์ กับทิโมธีน้องชายของเรา ถึง ฟิเลโมน เพื่อนร่วมงานที่รักของเรา และถึงนางอับเปียผู้เป็นที่รัก และอารคิปผู้สัสเป็นเพื่อนทหารด้วยกันกับเรา และถึงคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของท่าน ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเกิด

ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า คือเอยถึงท่านเสมอเมื่อข้าพเจ้าอธิษฐาน เพราะข้าพเจ้า ได้ยินถึงความรักและความเชื่อของท่านที่มีต่อพระเจ้าและต่อบรรดาวิสุทธิชน

เพื่อคำพยานแห่งความเชื่อของท่านจะได้เกิดผลโดยความรู้ถึงความดีทุกอย่างซึ่งมีอยู่ในท่านนั้นโดยพระเยซูคริสต์ น้องเอย ความรักของท่านทำให้เรามีความยินดีและความสุขไปเป็นอย่างยิ่ง เพราะจิตใจของพวกวิสุทธิชนเข้มแข็งขึ้นเพราะท่าน

เหตุผลนั้น แม้ว่าโดยพระคริสต์ ข้าพเจ้ามีใจกลัวพอที่จะสั่งให้ท่านทำสิ่งที่ควรกระทำได้ แต่เพราะเห็นแก่ความรัก ข้าพเจ้าขออ้อนวอนท่านดีกว่า อย่างเปาโล ผู้ชราแล้ว และบัดนี้เป็นผู้ถูกจองจำอยู่ เพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าขออ้อนวอนท่านเรื่อง ไอเนลิมัส ลูกของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้า ได้เป็นบิดาของเขาเมื่อข้าพเจ้าถูกจองจำอยู่ เมื่อก่อนนั้นเขาไม่เป็นที่รักแก่ท่าน แต่เดี๋ยวนี้เขาเป็นที่รักแก่ท่านและข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจึงส่งเขาผู้เป็นดวงจิตของข้าพเจ้าที่เดียวกลับไปหาท่านอีก เหตุฉะนั้นท่านจงรับเขาไว้ ข้าพเจ้าใครจะให้เขาอยู่กับข้าพเจ้า เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติข้าพเจ้าแทนท่าน ในระหว่างที่ข้าพเจ้าถูกจองจำอยู่เพราะข่าวประเสริฐนั้น

แต่ว่าข้าพเจ้าจะไม่ปฏิบัติสิ่งใดลงไปในนอกจากท่านจะเห็นชอบด้วย เพื่อว่าคุณความดีที่ท่านกระทำนั้นจะไม่เป็นการฝืนใจ แต่จะเป็นความ

อาจจะเห็นเพราะเหตุนี้ทำให้เขาจากท่าน ไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อท่านจะได้เขากลับคืนมาตลอดไป เขามีใจเป็นทาสอีกต่อไป แต่ดียิ่งกว่าทาส คือเป็นพี่น้องที่รัก เขาเป็นที่รักมากของข้าพเจ้า แต่คงจะเป็นที่รักของท่านมากยิ่งขึ้นอีก ทั้งใน

เหตุผลนั้นถ้าท่านถือว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนร่วมงานของท่าน ก็จงรับเขาไว้เหมือนรับตัวข้าพเจ้าเอง ถ้าเขาได้กระทำผิดต่อท่านประการใด หรือเป็นหนี้อะไรท่าน ท่านจงคิดเอาจากข้าพเจ้าเกิด

ข้าพเจ้า เปาโล ได้เขียนไว้ด้วยมือของข้าพเจ้าเองว่า ข้าพเจ้าจะใช้ให้ ข้าพเจ้าจะไม่อ้างถึงเรื่องที่ท่านเป็นหนี้ข้าพเจ้า และแม่ตัวของท่านเอง

แท้จริง น้องเอย จงให้ข้าพเจ้ามีความยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะท่านเกิด จงให้ข้าพเจ้าชื่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้ามั่นในใจว่าท่านจะเชื่อฟัง จึง ได้เขียนถึงท่าน เพราะรู้ว่าท่านจะกระทำยิ่งกว่าที่ข้าพเจ้าขอด้วย

อีกประการหนึ่ง ขอท่าน ได้จัดเตรียมที่พักไว้สำหรับข้าพเจ้าด้วย เพราะข้าพเจ้าหวังว่าจะมาหาท่านอีกตามคำอธิษฐานของท่าน

เปาโลผู้สัส ผู้ซึ่งถูกจองจำอยู่ด้วยกันกับข้าพเจ้าเพื่อพระเยซูคริสต์ ฝากความคิดถึงมายังท่าน

มาระโก อาริสทาร์คัส เดมาส และลูกา ผู้เป็นเพื่อนร่วมงานกับข้าพเจ้า ก็ฝากความคิดถึงมายังท่าน ขอพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับจิตวิญญาณของท่านเกิด เอเมน [เขียนจากกรุงโรมถึงฟิเลโมน และส่ง

ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆมากมายแก่บรรดาพรหมทางพวกศาสนาพยากรณ์ แต่ในที่สุดท้ายเหล่านี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้

พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนสงสารึกิของพระเจ้า และทรงมีสภาวะเป็นพินม์เดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงสรรพสิ่งไว้โดยพระดำรัสอัน

พระองค์ทรงเป็นผู้เยี่ยมกว่าเหล่าทูตสวรรค์มากนัก ด้วยว่าพระองค์ทรงรับพระนามที่ประเสริฐกว่านามของทูตสวรรค์นั้นเป็นมรดก

เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดาทูตสวรรค์ที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขาในเวลาใดว่า `ท่านเป็นบุตรของเรา' วันนั้นเราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว'

และอีกทีหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงนำพระบุตรองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก พระองค์ก็ตรัสว่า `ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้า

ส่วนพวกทูตสวรรค์นั้น พระองค์ตรัสว่า `พระองค์ทรงบันดาลพวกทูตสวรรค์ของพระองค์ให้เป็นจอม และทรงบันดาลผู้รับใช้ของพระองค์

แต่ส่วนพระบุตรนั้น พระองค์ตรัสว่า `โอ พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ ราชธารพระกรแห่งอาณาจักรของ

พระองค์ก็เป็นธารพระกรเที่ยงธรรม

พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และทรงเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของพระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่ง

ความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์'

และ องค์กรพระผู้เป็นเจ้าเจ้าข้า เมื่อเติมพระองค์ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถ์กิจของพระองค์

สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องหนัง

พระองค์จะทรงมั่นสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านี้ก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังทรงเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด'

แต่แก่ทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้ตรัสในเวลาใดว่า `จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของท่านเป็นแท่นรองเท้าของ

ท่าน'

ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือนรคนผู้ที่จะได้รับความรอดเป็นมรดกมิใช่หรือ

เหตุผลนั้นเราควรจะสนใจในข้อความเหล่านั้นที่เราได้ยิน ได้ฟังได้ห่มกานขึ้นอีก เพราะมีฉะนั้นในเวลาหนึ่งเวลาใดเราจะห่างไกลไปจากข้อ

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hbr	2	2	ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้ นั้นมั่นคง และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่าง ได้รับผลตอบสนองตามความยุติธรรมแล้ว
Hbr	2	3	ดังนั้นถ้าเราละเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้ ความรอดนั้น ได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศขององค์พระผู้เป็นเจ้าเอง
และบรรดาผู้ที่ได้ยินพระองค์ ก็ได้รับรองแก่เราว่าเป็นความจริง			
Hbr	2	4	ทั้งนี้พระเจ้าก็ทรงเป็นพยานด้วย โดยทรงแสดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ และโดยการอัศจรรย์ต่างๆ และโดยของประทานจากพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทรงประทานตามพระประสงค์ของพระองค์			
Hbr	2	5	เพราะว่าพระองค์ ไม่ได้ทรงมอบโลกใหม่ซึ่งเรากล่าวถึงนั้น ให้อยู่ใต้บังคับของเหล่าทูตสวรรค์
Hbr	2	6	แต่มีอยู่แห่งหนึ่งทีคนเป็นพยานถึงเรื่องนี้ว่า `มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์ทรงเยี่ยม
เยียนเขา			
Hbr	2	7	พระองค์ทรงทำให้เขาต่ำกว่าพวกทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียว และพระองค์ทรงประทานสง่าราศีกับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา และได้ทรงตั้งเขา
ไว้ให้อยู่เหนือบรรดาพระหัตถ์กิจของพระองค์			
Hbr	2	8	พระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ภายใต้เท้าของเขา' ในการซึ่งพระองค์ทรงมอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ใต้อำนาจของเขานั้น ไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่
ใต้อำนาจของเขา แต่ขณะนี้ เรายังไม่เห็นว่าการสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา			
Hbr	2	9	แต่เราให้เห็นพระเยซู ผู้ซึ่งพระองค์ทรงทำให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์แต่หน่อยเดียวนั้น ทรงได้รับสง่าราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฎ เพราะที่พระองค์
ทรงสิ้นพระชนม์ด้วยความทุกข์ทรมาน ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จะได้ทรงชิมความตายเพื่อมนุษย์ทุกคน			
Hbr	2	10	ด้วยว่าในการที่พระเจ้าจะทรงพบตรเป็นอันมากถึงสง่าราศีนั้น ก็สมอยู่แล้วที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสิ่งสรรพดี และผู้ทรงบันดาลให้สิ่งสรรพดี
บังเกิดขึ้น จะให้ผู้ที่เป็คนายแห่งความรอดของเขานั้น ได้ถึงที่สำเร็จ โดยการทนทุกข์ทรมาน			
Hbr	2	11	เพื่อว่าทั้งพระองค์ผู้ชำระคนทั้งหลายให้บริสุทธิ์ และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุนี้พระองค์จึงไม่ทรง
ละลายที่จะทรงเรียกเขาเหล่านั้นว่า เป็นพี่น้องกัน			
Hbr	2	12	ดังที่พระองค์ตรัสว่า `เราจะประกาศพระนามของพระองค์แก่พี่น้องของเรา เราจะร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางที่ชุมนุมชน'
Hbr	2	13	และตรัสอีกว่า `เราจะไว้วางใจในพระองค์' ทั้งตรัสอีกว่า `ดูเถิด ตัวเรากับบุตรซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เรา'
Hbr	2	14	เหตุฉะนั้นครั้นบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรง
ทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย คือพญามาร			
Hbr	2	15	และจะได้ทรงช่วยเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสชั่วชีวิต เพราะเหตุกลัวความตาย
Hbr	2	16	ความจริง พระองค์มิได้ทรงรับสภาพของทูตสวรรค์ แต่ทรงรับสภาพของเชื้อสายของอับราฮัม
Hbr	2	17	เหตุฉะนั้นพระองค์จึงทรงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นมหาบุโรหิต ผู้อุปถัมภ์พระเมตตาและความสัตย์
ซื่อในการทุกอย่างซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อลบบาปทั้งหลายของประชาชน			
Hbr	2	18	เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานโดยถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้
Hbr	3	1	เหตุฉะนั้นท่านพี่น้องอันบริสุทธิ์ ผู้เข้าส่วนด้วยกันในการทรงเรียกซึ่งมาจากสวรรค์นั้น จึงพิจารณาอัศจรรย์จากและมหาบุโรหิตซึ่งเราับเชื่ออยู่
นั้น คือพระเยซูคริสต์			
Hbr	3	2	ผู้ทรงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้ เหมือนอย่างโมเสส ได้สัตย์ซื่อในพรพรกของพระองค์ทั้งสิ้น
Hbr	3	3	แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงสมควรได้รับพระเกียรติมากกว่าโมเสสมากนัก เช่นเดียวกับผู้สร้างบ้านย่อมมีเกียรติยศมากกว่าบ้านนั้น
Hbr	3	4	ด้วยว่าบ้านทุกหลังต้องมีผู้สร้าง แต่ว่าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงก็คือพระเจ้า
Hbr	3	5	ฝ่ายโมเสสนั้นสัตย์ซื่อในพรพรกของพระองค์ทั้งสิ้นก็อย่างคนรับใช้ เพื่อจะได้เป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งจะกล่าวต่อภายหลัง
Hbr	3	6	แต่พระคริสตนั้นในฐานะพระบุตรที่ทรงอำนาจเหนือครอบครัวของพระองค์ และเราทั้งหลายเป็นครอบครัวนั้นแหละ หากเราจะยึดความมั่น
ใจและความชื่นชมยินดีในความหวังนั้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด			
Hbr	3	7	เหตุฉะนั้น ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า `วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสรวเสียงของพระองค์
Hbr	3	8	อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น เหมือนอย่างในวันที่ถูกทดลองในถิ่นทรกัณดาร
Hbr	3	9	เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดลองเราโดยเอาเราเข้าพิสูจน์ และได้เห็นกิจการของเราถึงสี่สิบปี
Hbr	3	10	เพราะเหตุนี้เราจึงต้องคนช่วยยอนั้น และว่า "ใจของเขาหลงผิดอยู่เสมอ เขาไม่รู้จักทางทั้งหลายของเรา"
Hbr	3	11	ดังนั้นเราจึงปฏิญาณด้วยความพิโรธของเราว่า "เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา"
Hbr	3	12	ท่านพี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ แล้วก็หลงไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
Hbr	3	13	ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า "วันนี้" เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์กลของบาป
Hbr	3	14	เพราะว่าถ้าเรายึดความไว้วางใจที่เรามีอยู่ตอนต้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด เราก็กลายเป็นผู้มีส่วนกับพระคริสต
Hbr	3	15	เมื่อมีคำกล่าวไว้ว่า `วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสรวเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไปอย่างในครั้งกบฏนั้น'
Hbr	3	16	เพราะบางคน เมื่อเขาได้ยินแล้ว ก็ยังได้คงอยู่ แต่มีใจที่ทุกคนที่ไม่เชื่อ ได้นำออกจากประเทศอียิปต์
Hbr	3	17	และใครหนอที่พระองค์ได้ทรงโหม่นสตตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่กระทำการบาป และซอกตพของเขาทั้งอยู่ในถิ่นทรกัณดารมิใช่หรือ
Hbr	3	18	และใครหนอที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของพระองค์ ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อมิใช่หรือ
Hbr	3	19	ฉะนั้นเราจึงรู้ว่า เขาไม่สามารถเข้า ไปสู่ที่สงบสุขนั้นได้เพราะเขาไม่ได้เชื่อ
Hbr	4	1	เหตุฉะนั้น เมื่อมีพระสัญญาทรงประทานไว้แล้วว่า จะให้เขาในที่สงบสุขของพระองค์ ให้เราทั้งหลายมีความยำเกรงว่า ในพวกท่านอาจจะมิมี
หนึ่งผู้ใดเหมือนไปไม่ถึง			
Hbr	4	2	เพราะว่าเราได้มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐให้แก่เขาแล้ว เหมือนแก่เขาเหล่านั้นด้วย แต่ว่าถ้อยคำซึ่งเขาได้ยินนั้น ไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เขา
เพราะว่าเขาไม่มีความเชื่อพ้องกับผู้ที่ได้ยิน			
Hbr	4	3	เพราะว่าเราทั้งหลายที่เชื่อแล้วก็เข้าไปในที่สงบสุขนั้น เหมือนพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า `ตามที่เราได้ปฏิญาณด้วยความพิโรธของเรา " เขา
จะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา" ' แม้ว่าจะงานนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่วงการสร้างโลก			
Hbr	4	4	และมีชื่อหนึ่งซึ่งพระองค์ได้ตรัสถึงวันที่เจ็ดดังนี้ว่า `ในวันทีเจ็ดพระเจ้าทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์'
Hbr	4	5	และแห่งเดียวกันนั้น ได้ตรัสอีกว่า `เขาจะไม่ได้เข้าสู่ที่สงบสุขของเรา'
Hbr	4	6	ครั้นเห็นแล้วว่ายังมีช่องให้บางคนเข้าไปในที่สงบสุขนั้น และคนเหล่านั้นที่ได้อินข่าวประเสริฐคราก่อน ไม่ได้เข้าเพราะเขาไม่เชื่อ
Hbr	4	7	พระองค์จึงได้ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้อีก คือกล่าวในคัมภีร์ของดาวิดครั้นล่วงไปช้านานแล้วว่า "วันนี้" เหมือนตรัสเมื่อคราก่อนแล้วว่า
`วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะฟังพระสรวเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านแข็งกระด้างไป'			
Hbr	4	8	เพราะว่าถ้าโยชูวาได้พาเขาเข้าสู่ที่สงบสุขนั้นแล้ว พระองค์ก็จะมีได้ตรัสในภายหลังถึงวันอื่นอีก
Hbr	4	9	ฉะนั้นจึงยังมีสบาโตสำหรับชนชาติของพระเจ้า
Hbr	4	10	ด้วยว่าคนใดที่ได้เข้าไปในที่สงบสุขของตนแล้ว ก็ได้หยุดการงานของตน เหมือนพระเจ้าได้ทรงหยุดจากพระราชกิจของพระองค์
Hbr	4	11	เหตุฉะนั้นให้เราทั้งหลายอดสำห้เข้าไปในที่สงบสุขนั้น เพื่อมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดตกลงไปในการไม่เชื่อเช่นเขาเหล่านั้นซึ่งเป็คนตัวอย่าง
Hbr	4	12	เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นมีชีวิต และทรงพลังานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แห่งทะเลาะทั้งจิตและวิญญาณ ตลอดจนข้อ
กระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย			
Hbr	4	13	ไม่มีสิ่งเงามืดสร้างใดๆ ที่มิได้ปรากฏในสายพระเนตรของพระองค์ แต่สิ่งสรรพดีก็เปลือยเปล่าและปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ผู้
ซึ่งเราต้องเกี่ยวข้องด้วย			
Hbr	4	14	เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาบุโรหิตผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระบุตรของพระเจ้า ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับ
ของเราไว้			
Hbr	4	15	เพราะว่าเรามีได้มีมหาบุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้น
พระองค์ก็ยังปราศจากบาป			
Hbr	4	16	ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่

ต้องการ			
Hbr	5	1	ฝ่ายมหาบรูไนหิตทุกคนที่เลือกมาจากมนุษย์ได้แต่งตั้งไว้ให้สำหรับมนุษย์ในบรรดาการซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อท่านจะได้นำเครื่องบรรณาการ
และเครื่องบูชาถวายเพราะความบาป			
Hbr	5	2	ท่านนั้นมิไจเมตดาการมถาคนโงและคนหลงผิดได้ เพราะท่านเองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบตัวด้วย
Hbr	5	3	เหตุฉะนั้นท่านต้องถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพื่อคนทั้งปวงจึงได้ ท่านจึงต้องถวายเพื่อตัวเองด้วยเงินนั้น
Hbr	5	4	และ ไม่มีผู้ใดตั้งตนเองสำหรับเกียรตินี้ได้ เว้นแต่พระเจ้าทรงเรียกเหมือนอย่างทรงเรียกอาโรน
Hbr	5	5	ในท่านเองเดียวกัน พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงยกย่องพระองค์เองขึ้นเป็นมหาบรูไนหิต แต่เป็นโดยพระเจ้า ผู้ได้ตรัสกับพระองค์ว่า `ท่านเป็นบุตร
ของเรา วันนั้นเราได้ให้กำเนิดแก่ท่านแล้ว'			
Hbr	5	6	เหมือนพระองค์ได้ตรัสอีกแห่งหนึ่งว่า `ท่านเป็นบรูไนหิตเป็นนิตยตามอย่างของเมลคีเซเดค'
Hbr	5	7	ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์ดำรงอยู่ในเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้ถวายคำอธิษฐาน และทูลวิงวอนด้วยทรงกินเสวยมากมายและนำพระเนตร
ไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถชวยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้า ได้ทรงสถับเพราะพระองค์นั้น ได้ยกเกรง			
Hbr	5	8	ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดยความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทรงทนเอา
Hbr	5	9	และเมื่อทรงถูกทำให้เพียบพร้อมทุกประการแล้ว พระองค์ก็เลยทรงเป็นผู้จัดความรอดนรีนตรีสำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์
Hbr	5	10	โดยพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ให้เป็นมหาบรูไนหิตตามอย่างของเมลคีเซเดค
Hbr	5	11	เรื่องเกี่ยวกับพระองค์นั้นมิมากและยากที่จะอธิบายให้เข้าใจได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายกลายเป็นคนหูตึงเสียแล้ว
Hbr	5	12	ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักเบื้องต้นแห่งพระวาทะของพระเจ้า และ
ท่านทั้งหลายกลายเป็นคนที่ยังต้องกินน้ำนม ไม่ใช่อาหารแข็ง			
Hbr	5	13	เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำนมนั้นก็ยังไม่ชำนาญในพระวาทะแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นทารกอยู่
Hbr	5	14	แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่า โหนดี โหนชั่ว
Hbr	6	1	เหตุฉะนั้นให้เราละประภคมโอาทของพระคริสต์ไว้ และให้เราก้าวหน้าไปถึงความบริบูรณ์ อย่าเอาสิ่งเหล่านี้มาวางเป็นรากอีกเลย คือการ
กลับใจเสียใหม่จากการประพตติที่ตายแล้ว และความเชื่อในพระเจ้า			
Hbr	6	2	และคำสอนว่าด้วยพิธีบัพติศมา และการวางมือ และการเป็นขึ้นมาจากตาย และการพิพากษาลงโทษเป็นนิตยนั้น
Hbr	6	3	ถ้าพระเจ้าจะทรงโปรดอนุญาต เราก็คงจะกระทำอย่างนี้ได้
Hbr	6	4	เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้สขของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญานเบริสทธิ
Hbr	6	5	และ ได้ชิมความดีงามแห่งพระวาทะของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยศที่จะมานั้น
Hbr	6	6	ถ้าเขาเหล่านั้นจะหลงอยู่อย่างนี้ ก็เหลือวิสัยที่จะให้เขากลับใจเสียใหม่อีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียอีกแล้ว และได้
ทำให้พระองค์ชวยหน้าต่อธรรมาภิบาล			
Hbr	6	7	ด้วยว่าพื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่มน้ำฝนที่ตกลงมาเบื้องๆและงอกขึ้นมาเป็นต้นผักให้ประโยชน์แก่คนทั้งหลายที่ได้พรานดินด้วยนั้น ก็รับพระพร
มาจากพระเจ้า			
Hbr	6	8	แต่ดินที่งอกงามใหญ่และนามยอก็ถูกทอดทิ้ง และเกือบจะถึงที่สาปแช่งแล้ว ซึ่งในที่สุดก็จะถูกเผาไฟเสีย
Hbr	6	9	แต่ดูก่อนพวกที่ทรัก แม้เราพูดอย่างนั้น เราก็คงเชื่อแน่ว่าท่านทั้งหลายคงจะได้สิ่งที่ดีกว่านั้น และสิ่งซึ่งเกี่ยวกับความรอด
Hbr	6	10	เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงรอธรรมที่จะทรงลิมการงานและการทำงานหนักด้วยความรักซึ่งท่านได้แสดงต่อพระนามของพระองค์ คือการรับใช้
สทธิชนนั้นและยังรับใช้้อย			
Hbr	6	11	และเราปรารถนาให้ท่านทั้งหลายทุกคนแสดงความตั้งใจจริงให้ถึงความมั่นใจอย่างเต็มที่แห่งความหวังนั้นจนถึงที่สุดปลาย
Hbr	6	12	เพื่อท่านจะไม่เป็นคนเฉื่อยช้า แต่ให้ตามเยี่ยงอย่างแห่งคนเหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อและความเพียร จึงได้รับตามพระสัญญาเป็นมรดก
Hbr	6	13	เพราะว่าเมื่อพระเจ้าได้ทรงทำพระสัญญาไว้กับอับราฮัมนั้น โดยเหตุที่ไม่มีใครเป็นใหญ่กว่าพระองค์ที่พระองค์จะทรงให้คำปฏิญาณ ได้นั้น
พระองค์ก็ได้ทรงให้คำปฏิญาณแก่พระองค์เอง			
Hbr	6	14	คือตรัสว่า `เราจะอวยพรท่านแน่ เราจะทวีเชื้อสายของท่านให้มากขึ้น'
Hbr	6	15	เช่นนั้นแหละ เมื่ออับราฮัมได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว ท่านก็ได้รับตามพระสัญญานั้น
Hbr	6	16	ส่วนมนุษย์นั้นต้องปฏิญาณต่อหน้าผู้ที่เป็นใหญ่กว่าตน และเมื่อเกิดข้อทู่เถียงอะไรกันขึ้น ก็ต้องถือคำปฏิญาณนั้นเป็นคำยืนยันขึ้นเด็ดขาด
Hbr	6	17	ฝ่ายพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงหมายพระทัยจะสำแดงให้ผู้ที่รับคำทรงสัญญานั้นเป็นมรดกรู้ให้แน่ใจยิ่งขึ้นว่า พระดำริของพระองค์จะแปร
ปรวนไม่ได้ พระองค์จึงได้ทรงให้คำปฏิญาณไว้ด้วย			
Hbr	6	18	เพื่อด้วยสองประการนั้นที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในที่ซึ่งพระองค์จะตรัสสาไม่ได้นั้น เราซึ่งได้หนีมาหาที่ลี้ภัยนั้นจึงจะได้รับการหนุนนำใจ
อย่างจริงจัง ที่จะฉวยเอาความหวังซึ่งมีอยู่ตรงหน้าเรา			
Hbr	6	19	ความหวังนั้น รายืดไว้ทางสมของจิตวิญญาน เป็นความหวังทั้งแนและมั่นคง และได้ทอดไว้ภายในมาน
Hbr	6	20	ที่ผู้นำหน้าได้เสด็จเข้าไปเฝ้าเราแล้ว คือพระเยซูผู้ทรงได้รับการแต่งตั้งเป็นมหาบรูไนหิตเป็นนิตยตามอย่างเมลคีเซเดค
Hbr	7	1	เพราะเมลคีเซเดคผู้คือกษัตริย์เมืองซาเลม เป็นบรูไนหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ได้พบอับราฮัมขณะที่กำลังกลับมาจากการฆ่าฟันกษัตริย์ทั้ง
หลายนั้น และได้อวยพรแก่อับราฮัม			
Hbr	7	2	อับราฮัมก็ได้ถวายของหนึ่งในสิบแห่งของทั้งปวงแก่เมลคีเซเดค ตอนแรกเมลคีเซเดคนั้นแปลว่ากษัตริย์แห่งความชอบธรรม แล้วภายหลังก็
เป็นกษัตริย์เมืองซาเลมด้วย ซึ่งคือกษัตริย์แห่งสันติสุข			
Hbr	7	3	บิดามารดาและตระกูลของท่านก็ไม่มี วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระบุตรของพระเจ้า เมลคีเซเดคนั้นแหละดำรงอยู่เป็นบรูไนหิต
ชวักปป์ชวักปป์			
Hbr	7	4	แล้วจงคิดเถิด ท่านผู้ยิ่งใหญ่เพียงไร ที่อับราฮัมผู้เป็นต้นตระกูลของเราเนั้น ยังได้ซึกหนึ่งสิบแห่งของรับนั้นมากมายแก่ท่าน
Hbr	7	5	และแท้จริงบรรดาเชื้อสายของเลวี ซึ่งได้รับตำแหน่งบรูไนหิตนั้น ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นได้บังเกิดจากเอาของอับราฮัม ก็ยังมีพระบัญชาสั่งให้
รับสืบทักหนึ่งจากบรรดาประชาชนตามพระราชบัญญัติ คือจากพวกพี่น้องของตน			
Hbr	7	6	แต่เมลคีเซเดคผู้นี้ไม่ใช่เชื้อสายพวกเขา แต่ก็ยังได้รับสืบทักหนึ่งจากอับราฮัม และได้อวยพรให้อับราฮัมผู้ที่ได้รับพระสัญญาทั้งหลาย
Hbr	7	7	สิ่งที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้ คือผู้น้อยต้องรับพรจากผู้น้อย
Hbr	7	8	ฝ่ายข้างนี้มนุษย์ที่ต้องตายยังได้รับสืบทักหนึ่ง แต่ฝ่ายข้างโน้นท่านผู้เดียวได้รับ และมีพยานกล่าวถึงท่านว่าท่านยังมีชีวิตอยู่
Hbr	7	9	ถ้าจะพูดไปก็อย่างหนึ่งก็ว่า เลวีนั้นที่รับสืบทักหนึ่งก็ยังไม่ได้รับสืบทักหนึ่งทางอับราฮัม
Hbr	7	10	เพราะว่าขณะนั้นเขายังอยู่ในเอาของบรรพบุรุษ ขณะที่เมลคีเซเดคได้พบกับอับราฮัม
Hbr	7	11	เหตุฉะนั้นถ้าเมื่อจะถึงความสำเร็จได้ในทางตำแหน่งบรูไนหิตที่สืบมาจากตระกูลเลวี (ด้วยว่าประชาชนได้รับพระราชบัญญัติโดยทาง
ตำแหน่งนี้) ที่โหนจะต้องการให้มีบรูไนหิตอีกตามอย่างเมลคีเซเดคเล่า ซึ่งมิได้เรียกตามอย่างอาโรน			
Hbr	7	12	เพราะเมื่อตำแหน่งบรูไนหิตเปลี่ยนแปลงไปแล้ว พระราชบัญญัติก็จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย
Hbr	7	13	เพราะว่าท่านที่เรากล่าวถึงนั้นมาจากตระกูลอื่น ซึ่งเป็นตระกูลที่ยัง ไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่ปรานนิตติที่แทนบุชเลย
Hbr	7	14	เพราะเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเนั้น ได้ทรงสืบทักเชื้อสายมาจากตระกูลยูดาห์ โมเสสไม่ได้ว่าจะมีบรูไนหิตมาจากตระกูล
นั้นเลย			
Hbr	7	15	และข้อนี้ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นอีก เมื่อปรากฏว่ามีบรูไนหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้นตามอย่างของเมลคีเซเดค
Hbr	7	16	ซึ่งไม่ได้ทรงตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติซึ่งเป็นบทบัญญัติสำหรับเนื้อหนัง แต่ตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่รู้สิ้นสุดเลย
Hbr	7	17	เพราะมีพยานกล่าวถึงท่านว่า `ท่านเป็นบรูไนหิตเป็นนิตยตามอย่างของเมลคีเซเดค'
Hbr	7	18	ด้วยว่าจริงๆแล้วพระบัญญัติที่มีอยู่เดิมนั้น ก็ได้ยกเลิกไป เพราะขาดฤทธิ์และไร้ประโยชน์
Hbr	7	19	เพราะว่าพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ทำอะไรถึงความสำเร็จ แต่ได้นำความหวังอันดีกว่าเข้ามา และโดยความหวังนั้นเราทั้งหลายจึงเข้ามา
ใกล้พระเจ้า			

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hbr	7	20	ที่ว่าดีกว่านั้นก็เพราะว่า ปุโรหิตคนนั้นได้ทรงตั้งขึ้นโดยทรงปฏิญาณไว้
Hbr	7	21	(บรรดาปุโรหิตเหล่านั้นก็ไม่ได้มีการกล่าวปฏิญาณเมื่อเขาเข้ารับตำแหน่ง แต่ส่วนปุโรหิตนี้ก็มีกล่าวปฏิญาณจากพระองค์ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณแล้ว และจะไม่เปลี่ยนพระทัยของพระองค์ว่า "ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค")
Hbr	7	22	พระเยซูก็ได้ทรงเป็นผู้รับประกันแห่งพันธสัญญาอันดีกว่าสักเพียงใด
Hbr	7	23	แท้จริงส่วนปุโรหิตเหล่านั้นก็ได้ทรงตั้งขึ้นไว้หลายคน เพราะว่าความตายได้ขัดขวางไม่ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งเรื่อยไป
Hbr	7	24	แต่ฝ่ายพระองค์นี้ โดยเหตุที่พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์ ตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์จึงไม่แปรปรวน
Hbr	7	25	ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถเป็นนิตย์ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิตย์เพื่อเสนอความให้แก่คนเหล่านั้น
Hbr	7	26	มหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่เหมาะสมสำหรับเรา คือเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอภัย ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งปวง ประทับอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์
Hbr	7	27	พระองค์ไม่ต้องทรงนำเครื่องบูชามาทวงวันๆตั้งเช่นมหาปุโรหิตผู้อื่นๆ ผู้ซึ่งถวายสำหรับความผิดของตัวเองก่อน แล้วจึงถวายสำหรับความผิดของประชาชน ส่วนพระองค์ได้ทรงถวายเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียว คือเมื่อพระองค์ได้ทรงถวายพระองค์เอง
Hbr	7	28	ด้วยว่าพระราชบัญญัตินั้น ได้แต่งตั้งมนุษย์ที่อ่อนกำลังขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่คำทรงปฏิญาณนั้นซึ่งมาจากหลังพระราชบัญญัติ ได้ทรงแต่งตั้งพระบุตรขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็นนิตย์
Hbr	8	1	บัดนี้ ในเรื่องที่ราฟาเอลมาแล้วนั้น ข้อสรุปนั่นคือว่า เรามิมีมหาปุโรหิตอย่างหนึ่งเอง ผู้ได้ประทับเบื้องขวาพระที่นั่งแห่งผู้ทรงเจดษานาภาพในฟ้าสวรรค์
Hbr	8	2	เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานบริสุทธิ์ และในพลับพลาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง
Hbr	8	3	เพราะว่าทรงตั้งมหาปุโรหิตทุกคนขึ้นเพื่อให้ถวายของกำนัลและเครื่องบูชา ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดถวายด้วย
Hbr	8	4	ถ้าพระองค์ทรงอยู่ในโลก พระองค์ก็จะไม่ได้ทรงเป็นปุโรหิต เพราะว่ามิมีปุโรหิตที่ถวายของกำนัลตามพระราชบัญญัติอยู่แล้ว
Hbr	8	5	ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติตามแบบและเงาแห่งสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ เหมือนพระเจ้าได้ทรงสั่งแก่โมเสสครั้นเมื่อท่านจะสร้างพลับพลาขึ้นว่า "ดูเถิด จงทำทุกสิ่งตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่ท่านบนภูเขา"
Hbr	8	6	แต่ว่าพระองค์ได้ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันประเสริฐกว่าเก่า เพราะได้ทรงตั้งขึ้นโดยพระสัญญาอันดีกว่าเก่าเท่าใด บัดนี้พระองค์ก็ได้ตั้งตำแหน่งอันเลิศกว่าเก่าเท่านั้น
Hbr	8	7	เพราะว่าถ้าพันธสัญญาเดิมนั้น ไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีพันธสัญญาที่สองอีก
Hbr	8	8	ด้วยว่าพระเจ้าตรัสถึงเขาว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์
Hbr	8	9	ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เมื่อเราจับมือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในพันธสัญญาของเราอีกต่อไปแล้ว เราจึงได้ละเขาไว้" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้แหละ
Hbr	8	10	"นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส "เราจะบรรจราชบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็พระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา
Hbr	8	11	และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า "จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า" เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด
Hbr	8	12	ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด
Hbr	8	13	เพราะเราจะกรุณาต่อกรรมของเข และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป"
Hbr	9	1	เมื่อพระองค์ตรัสถึง "พันธสัญญาใหม่" พระองค์ทรงถือว่า พันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัยและเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป
Hbr	9	2	แท้จริงถึงแม้พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังได้มีกฎสำหรับการปรนนิบัติในพิธีนมัสการ และได้มีสถานอันบริสุทธิ์สำหรับโลกนี้
Hbr	9	3	เพราะว่าได้มีพลับพลาสร้างขึ้นตกแต่งเสร็จแล้ว คือห้องชั้นนอก ซึ่งมีคันทันประทีป โต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่าที่บริสุทธิ์
Hbr	9	4	และภายในมาขึ้นที่สองมีห้องพลับพลาซึ่งเรียกว่า ที่บริสุทธิ์ที่สุด
Hbr	9	5	ห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับถวายเครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำทุกด้าน ในหีบนั้นมีโกททองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกชอก และมีแผ่นศิลาพันธสัญญา
Hbr	9	6	และเหนือหีบนั้นมีรูปเศวตฉัตรแห่งสวรรค์คฤมาพระที่นั่งพระกรณานั้น สิ่งเหล่านี้ เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้
Hbr	9	7	แล้วเมื่อจัดตั้งสิ่งเหล่านี้ไว้เรียบร้อยแล้ว พวกปุโรหิตก็เข้าไปในพลับพลาห้องที่หนึ่งทุกครั้งทีปรนนิบัติพระเจ้า แต่ในห้องที่สองนั้นมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดของประชาชนด้วย
Hbr	9	8	อย่างนั้นแหละ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงว่า ทางซึ่งเขาเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น ไม่ได้ปรากฏแจ้ง คราวเมื่อพลับพลาเดิมยังตั้งอยู่
Hbr	9	9	พลับพลาเดิมเป็นเครื่องเปรียบสำหรับในเวลานั้น คือมีการถวายของให้และเครื่องบูชา ซึ่งจะกระทำให้อาณัติและขอมของผู้ถวายนั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้
Hbr	9	10	ซึ่งเป็นแต่เพียงของกินของดื่ม และพิธีชำระล้างต่างๆ และเป็นพิธีสำหรับเนื้อหนังที่ได้บัญญัติไว้จนกว่าจะถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงใหม่
Hbr	9	11	แต่เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐซึ่งจะมาถึงโดยทางพลับพลาอันใหญ่ยิ่งกว่าและสมบูรณ์ยิ่งกว่าแต่ก่อน ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ และพูดได้ว่ามิได้เป็นอย่างของโลกนี้
Hbr	9	12	พระองค์เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแกะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงชำระการไถ่บาปชั่วนี้วันครั้งแรก
Hbr	9	13	เพราะถ้าเลือดวัวตัวผู้และเลือดแกะ และเถาของลูกโคตัวเมีย ที่ประพรมลงบนคนบาป สามารถชำระเนื้อหนังให้บริสุทธิ์ได้
Hbr	9	14	มากยิ่งขึ้นแล้วสักเท่าไรพระโลหิตของพระคริสต์ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงถวายพระองค์เองแต่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ทรงชำระใจวิญญาณผิดและขอมของท่านทั้งหลายให้พ้นจากการประพฤติดีที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
Hbr	9	15	เพราะเหตุนี้พระองค์จึงทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำหรับที่จะไถ่บาปละเมิดของคนที่ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้นแล้ว คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้นจะได้รับมรดกอันนี้วันครั้งตามพระสัญญา
Hbr	9	16	เพราะว่าในกรณีที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพิณกรรม ผู้ทำหนังสือนั้นก็ต้องถึงแก่ความตายแล้ว
Hbr	9	17	เพราะว่าเมื่อคนตายแล้วหนังสือพิณกรรมนั้นจึงใช้ได้ มิฉะนั้นเมื่อผู้ทำยังมีชีวิตอยู่ หนังสือพิณกรรมนั้นก็ใช้ไม่ได้
Hbr	9	18	เหตุฉะนั้นพันธสัญญาเดิมก็ไม่ได้ทรงตั้งขึ้นไว้โดยปราศจากเลือด
Hbr	9	19	เพราะว่าเมื่อโมเสสประกาศข้อบังคับทุกข้อแก่บรรดาพลไพร่ตามพระราชบัญญัติแล้ว ท่านจึงได้เอาเลือดลูกวัวและเลือดลูกแกะกับน้ำ และเอานกแกะสีแดงและต้นหุสมมาประพรมหนังสือมานั้นกับทั้งบรรดาคนทั้งปวง
Hbr	9	20	กล่าวไว้ว่า "นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้าทรงบัญญัติไว้แก่ท่านทั้งหลาย"
Hbr	9	21	แล้วท่านก็เอาเลือดประพรมพลับพลาทุกเครื่องใช้ทุกชนิดในการปฏิบัตินั้นเช่นเดียวกัน
Hbr	9	22	และตามพระราชบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย
Hbr	9	23	เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระแบบจำลองของสวรรค์ โดยใช้เครื่องบูชาอย่างนี้ แต่ว่าของจริงในสวรรค์นั้น ต้องชำระด้วยเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาเหล่านั้น
Hbr	9	24	เพราะว่าพระคริสต์ ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั่นเอง และบัดนี้ทรงปรากฏแก่พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย
Hbr	9	25	พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก เหมือนอย่างมหาปุโรหิตที่เข้าไปในที่บริสุทธิ์ทุกปีๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย
Hbr	9	26	มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทอนทุกข์ทรมานบ่อยๆตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ทรงปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hbr	9	27	มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีการพิพากษานั่น
Hbr	9	28	พระคริสต์จึงต้องถวายพระองค์เองหนึ่ง เพื่อจะได้ทรงรับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก แล้วพระองค์จะทรงปรากฏครั้งที่สองปราศจาก
ความบาปแก่บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เข้าถึงความรอดนั้น			
Hbr	10	1	โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว พระราชบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขา
ถวายทุกปีเสมอมากระทำให้ผู้ถวายสักการบูชานั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้			
Hbr	10	2	เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ เพราะถ้าผู้มัสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขา
คงจะไม่รู้สึกว่ามีบาปอีกต่อไป			
Hbr	10	3	แต่การถวายเครื่องบูชานั้นเป็นเหตุให้ระลึกถึงความบาปทุกปีๆ
Hbr	10	4	เพราะเลือดวัวและเลือดแพะ ไม่สามารถชำระความบาปได้
Hbr	10	5	ดังนั้นเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกแล้ว พระองค์ได้ตรัสว่า ` เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัด
เตรียมกายสำหรับข้าพระองค์			
Hbr	10	6	เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงพอพระทัย
Hbr	10	7	แล้วข้าพระองค์ทูลว่า " ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์" (ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องข้า
พระองค์)			
Hbr	10	8	เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้แล้วว่า " เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาและเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์ไม่ทรงประสงค์และไม่ทรง
พอพระทัย" ซึ่งเขาได้บูชาตามพระราชบัญญัตินั้น			
Hbr	10	9	แล้วพระองค์จึงตรัสว่า " ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยพระองค์" พระองค์ทรงยกเลิกระบบเดิมนั้นเสีย
เพื่อจะทรงตั้งระบบใหม่			
Hbr	10	10	โดยน้ำพระทัยนั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น
Hbr	10	11	ฝ่ายปโรหิตทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวันๆและนำเอาเครื่องบูชาอย่างเดียวกันมาถวายเนื่องๆ เครื่องบูชานั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย
Hbr	10	12	ฝ่ายพระองค์นี้ ครั้นทรงถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิตย์ ก็เสด็จประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า
Hbr	10	13	ตั้งแต่ขึ้นไปพระองค์คอยอยู่นิ่งปราศตรูของพระองค์จะถูกปราบลงเป็นที่รองพระบาทของพระองค์
Hbr	10	14	เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิตย์
Hbr	10	15	และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานให้แก่เราด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า
Hbr	10	16	` นี้คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับเขาทั้งหลายภายหลังสมัยนี้" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส " เราจะบรรจราชบัญญัติของเราไว้ในจิตใจ
ของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย			
Hbr	10	17	และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป"
Hbr	10	18	ดังนั้นเมื่อมีการลบบาปแล้วก็ไม่มีการถวายเครื่องบูชาไถ่บาปอีกต่อไป
Hbr	10	19	เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดโดยพระโลหิตของพระเยซู
Hbr	10	20	ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกสำหรับเราทั้งหลายโดยมานั้น คือเนื้อหนังของพระองค์
Hbr	10	21	และครั้นเรามีมหาปโรหิตสำหรับครอบครองของพระเจ้าแล้ว
Hbr	10	22	ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มิให้ถูกประพรมชำระพ้นจากการวินิจฉัยผิดและขอบที่ชั่วร้าย และมีกายล้างชำระ
ด้วยน้ำอันใสบริสุทธิ์			
Hbr	10	23	ให้เรายึดมั่นในความเชื่อที่เราทั้งหลายรับไว้ นั้น โดยไม่หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงประทานพระสัญญาในทรงสัตย์ซื่อ)
Hbr	10	24	และให้เราพิจารณาตักกันและกัน เพื่อเป็นเหตุให้มีความรักและกระทำการดี
Hbr	10	25	ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่งเดือนสัปดาห์และกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวัน
เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว			
Hbr	10	26	เมื่อเราได้รับความรู้เรื่องความจริงแล้ว แต่เรายังชินทำผิดอีก เครื่องบูชาไถ่บาปก็จะไม่มีเหลืออยู่เลย
Hbr	10	27	แต่จะมีความหวาดกลัวในการรอคอยการพิพากษาโทษและ โฟอันร้ายแรง ซึ่งจะกินเอาบรรดาคนที่ขัดขวางนั้นเสีย
Hbr	10	28	คนที่ได้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติของโมเสสนั้น ถ้ามีพยานสักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา
Hbr	10	29	ท่านทั้งหลายคิดดูซิว่าคนที่เหยียดย่ำพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และ
ประมาทต่อพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ ควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเท่าใด			
Hbr	10	30	เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า ` การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตอบสนอง องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัส' และได้ตรัสอีกว่า ` องค์พระผู้
เป็นเจ้าจะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์'			
Hbr	10	31	การตกอยู่ในอึ้งพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว
Hbr	10	32	แต่ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคราวก่อนนั้น หลังจากที่ท่านได้รับความสว่างแล้ว ท่านได้อดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง
Hbr	10	33	บางที่ท่านก็ถูกประจานให้อับอายขายหน้าและถูกข่มเหง บางที่ท่านก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูกข่มเหงนั้น
Hbr	10	34	เพราะว่าท่านทั้งหลายมีใจเมตตาต่อข้าพเจ้าในเมื่อข้าพเจ้าต้องถูกขังไว้ และเมื่อมีคนปล้นชิงเอาทรัพย์สินของของท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วย
ใจยินดี เพราะท่านรู้แล้วว่า ท่านมีทรัพย์สมบัติที่ประเสริฐกว่าและถาวรกว่านั้นอีกในสวรรค์			
Hbr	10	35	เหตุฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่าน ซึ่งมีบาเหน็จอันยิ่งใหญ่
Hbr	10	36	ด้วยว่าท่านทั้งหลายต้องการความเพียร เพื่อว่าครั้นท่านกระทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จได้ ท่านจะได้รับตามคำทรงสัญญา
Hbr	10	37	` เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้จะเสด็จมาก็จะเสด็จมาและจะไม่ทรงชักช้า
Hbr	10	38	แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ และถ้าผู้ใดเสื่อมถอย ใจของเราจะไม่มีความพอใจในคนนั้นเลย'
Hbr	10	39	แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่กลับถอยหลังถึงความพินาศ แต่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่รอด
Hbr	11	1	บัดนี้ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้ที่มั่นคงใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นจริง
Hbr	11	2	โดยความเชื่อนี้เอง พวกบรรพบุรุษก็ได้รับการรับรอง
Hbr	11	3	โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างกัลจักรวาลด้วยพระคำรับสั่งของพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่
ปรากฏให้เห็น			
Hbr	11	4	โดยความเชื่อ อาเบลนั้นจึงได้นำเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า เพราะเหตุเครื่องบูชาอันนี้จึงมีพยานว่า
ท่านเป็นคนชอบธรรม คือพระเจ้าทรงเป็นพยานแก่ของถวายของท่าน โดยความเชื่อนี้ แม้วาอาเบลตายแล้วท่านก็ยังพูดอยู่			
Hbr	11	5	โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไป เพื่อไม่ให้ท่านประสพกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว ก่อนที่ทรงรับ
ท่านขึ้นไปนั้นก็มีพยานว่า ท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า			
Hbr	11	6	แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นทีพอพระทัยของพระองค์ก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระ
ชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่ปลงใจแสวงหาพระองค์			
Hbr	11	7	โดยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงต่อนาวา เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด
และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้ปรับโทษแก่โลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากความเชื่อ			
Hbr	11	8	โดยความเชื่อ เมื่อทรงเรียกให้อับราฮัมออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไปโดยไม่รู้ไม่ว่าจะไป
ทางไหน			
Hbr	11	9	โดยความเชื่อ ท่านได้พำนักในแผ่นดินแห่งพระสัญญาอัน เหมือนอยู่ในดินแดนแปลกถิ่น คืออาศัยอยู่ในเต็นท์กับอิสลัคและยาโคบซึ่งเป็น
ทายาทด้วยกันกับท่านในพระสัญญาอันเดียวกันนั้น			
Hbr	11	10	เพราะว่าท่านได้คอยอยู่เพื่อจะได้เมืองที่มิราก ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่างและเป็นผู้ทรงสร้างขึ้น
Hbr	11	11	โดยความเชื่อ นางซาราห์เองเช่นกันจึงได้รับพลิงตั้งครรภ์และได้คลอดบุตรเมื่อชรามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ได้ทรงประทานพระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

สัญญาที่ทรงเป็นผู้ลี้ภัยชื่อ

Hbr	11	12	เหตุฉะนั้น คนเป็นอันมากจดจาวในท้องฟ้า และดวงเมฆทรายที่ทะเลซึ่งนับไม่ได้ ได้บังเกิดแต่ชายคนเดียว และชายคนนั้นก็เท่ากับคนที่ตายแล้วด้วย
Hbr	11	13	บรรดาคนเหล่านั้นได้ตายไปในระหว่างที่เชื่อยัง ยังไม่ได้รับผลตามพระสัญญาทั้งหลายนั้น แต่ได้แลเห็นพระสัญญาแต่ไกล
Hbr	11	14	เพราะคนที่พูดอย่างนี้แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า เขากำลังแสวงหาเมืองที่จะได้เป็นของเขา
Hbr	11	15	และแท้จริงถ้าเขาคิดถึงบ้านเมืองที่เขาจากมานั้น เขาก็คงจะมีโอกาสกลับไปได้
Hbr	11	16	แต่บัดนี้เขาปรารถนาที่จะอยู่ในเมืองที่ประเสริฐกว่านั้น คือเมืองสวรรค์ เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงมิได้ทรงละอายเมื่อเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าของเขา เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้สำหรับเขาแล้ว
Hbr	11	17	โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกลองใจก็ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา นี่แหละท่านผู้ได้รับพระสัญญานั้น ไว้ก็ได้ถวายบุตรชายคนเดียวของตน
Hbr	11	18	คือบุตรที่มีพระคำรัสไว้ว่า 'เขาจะเรียกชื่อสายของเจ้าทางสายอิสอัค'
Hbr	11	19	ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายได้ และท่านได้รับบุตรนั้นกลับคืนมาอีก ประหนึ่งว่าบุตรนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย
Hbr	11	20	โดยความเชื่อ อิสอัคได้อวยพรแก่ยาโคบและเอซาว คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดภายหลังนั้น
Hbr	11	21	โดยความเชื่อ ยาโคบเมื่อจะตาย ได้อวยพรแก่บุตรชายทั้งสองของโยเซฟ และได้แนบการขณะที่ย้ายขึ้นหาว ไม่เท่าของท่าน
Hbr	11	22	โดยความเชื่อ โยเซฟเมื่อกำลังจะตาย ได้กล่าวถึงการที่ชนชาติอิสราเอลจะออกไป และได้มีคำสั่งไว้เรื่องกระดูกของท่าน
Hbr	11	23	โดยความเชื่อ เมื่อโมเสสบังเกิดมาแล้ว บิดามารดาได้ซ่อนท่านไว้ถึงสามเดือน เพราะเห็นว่าเป็นเด็กรูปงาม และไม่ได้อีกคำสั่งของกษัตริย์นั้น
Hbr	11	24	โดยความเชื่อ ครั้นโมเสสวัฒนาโตขึ้นแล้ว ไม่ยอมให้เรียกว่าเป็นบุตรชายของอิดคาบษัตริย์ฟาโรห์
Hbr	11	25	ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับชนชาติของพระเจ้า แทนการรุ่งโรจน์ในความบาปสักเวลาหนึ่ง
Hbr	11	26	ท่านถือว่าความอับยตของพระคริสต์ประเสริฐกว่าคลังทรัพย์ในประเทศอียิปต์ เพราะท่านหวังบำเหน็จที่จะได้รับนั้น
Hbr	11	27	โดยความเชื่อ ท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์ โดยมีได้เกรงกลัวความกริ้วของกษัตริย์ เพราะท่านยอมทนอยู่เหมือนประหนึ่งได้เห็นพระองค์ผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา
Hbr	11	28	โดยความเชื่อ ท่านได้ถือเทศกาลปัสกาและพิธีประพรมเลือด เพื่อมิให้องค์เพศฆาตผู้ประหารบุตรหัวปีมาถูกต้องพวกอิสราเอลได้
Hbr	11	29	โดยความเชื่อ พวกอิสราเอลได้ข้ามทะเลแดงเหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง แต่เมื่อพวกอียิปต์ได้ลงเดินข้ามคูบึง ก็จมน้ำตายหมด
Hbr	11	30	โดยความเชื่อ เมื่อพวกอิสราเอลล่องกำแพงเมืองเยรีโคไว้ถึงเจ็ดวันแล้ว กำแพงเมืองก็พังลง
Hbr	11	31	โดยความเชื่อ ราหับหญิงแพศยาจึงมิได้พินาศไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ได้เชื่อ เมื่อนางได้ต้อนรับคนสอดแนมนั้น ไว้อย่างสันติ
Hbr	11	32	และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีก เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงเกิดโอน บาราค แซมสัน เยฟธ่าห์ ดาวิด และซามูเอล และคาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย
Hbr	11	33	โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยเหนืออาณาจักรต่างๆ ได้กระทำการชอบธรรม ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต
Hbr	11	34	ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ดีกองทัพประเทศอื่นๆแตกพ่ายไป
Hbr	11	35	พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก บางคนก็ถูกทรมาน แต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะได้รับ
Hbr	11	36	บางคนถูกทดลองโดยคำเย้ายวนและการถูกโบยตี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย
Hbr	11	37	บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็ถูกเลื่อยเป็นท่อนๆ บางคนถูกทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ บางคนก็เสียใจไปนั่งหมั่นเหงะและเหงะเพราะอดอยาก ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยวขมิญ
Hbr	11	38	(โลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาทนเจ็บไปในถิ่นทุรกันดารและตามภูเขา และอยู่ตามถ้ำและตามโพรง
Hbr	11	39	คนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียงดีโดยความเชื่อของเขา แต่เขาก็ยังไม่ได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้
Hbr	11	40	ด้วยว่าพระเจ้าทรงจัดเตรียมการอย่างดีกว่าไว้สำหรับเราทั้งหลาย เพื่อไม่ให้เขาทั้งหลายถึงที่สำเร็จนอกจากเรา
Hbr	12	1	เหตุฉะนั้น ครั้นเราเริ่มพยายามใหญ่อย่างนั้นอยู่รอบข้าง ให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งทิ้งเสีย และถ่วงใจของเราไว้ และถ่วงใจของเราไว้
Hbr	12	2	หมายเอาพระเยซูเป็นผู้นำริเริ่มความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงทน
Hbr	12	3	ความยากลำบากที่เราทั้งหลายจะประสบได้โดยความเชื่อ และเราได้เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว
Hbr	12	4	ด้วยว่าท่านทั้งหลายจงพินิจคิดถึงพระองค์ ผู้ได้ทรงทนอาการดิ้นรนเหน็ดเหนื่อยแห่งความบาปต่อพระองค์มากเท่าใด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่อ่อน
Hbr	12	5	และท่านได้ล้มค่าเตือนนั้นเสีย ซึ่งได้เตือนท่านเหมือนกับเตือนบุตรว่า 'บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการตีสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และ
Hbr	12	6	เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงเขียนคัมภีร์นั้น'
Hbr	12	7	ถ้าท่านทั้งหลายทนอาการตีสอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ตีสอนเขาบ้าง
Hbr	12	8	แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกตีสอนเช่นเดียวกับคนทั้งปวง ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูกที่ไม่มีความเชื่อ
Hbr	12	9	อีกประการหนึ่ง เราทั้งหลายได้มีบิดาตามเนื้อหนังที่ได้ตีสอนเรา และเราจึงได้นับถือบิดานั้น ยิ่งกว่านั้นอีก เราควรจะได้อาบน้ำชำระบาป
Hbr	12	10	เพราะแท้จริงบิดาเหล่านั้นตีสอนเราเพียงชั่วเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ได้ทรงตีสอนเราเพื่อประโยชน์
Hbr	12	11	ดังนั้นการตีสอนทุกอย่างเมื่อกำลังถูกอยู่นั้น ไม่เป็นการชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ แต่ภายหลังก็กระทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแก่
Hbr	12	12	บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง
Hbr	12	13	เพราะเหตุฉะนั้น จงยกมือที่อ่อนแรงขึ้น และจงให้หัวเข่าที่อ่อนล้ามีกำลังขึ้น
Hbr	12	14	และจงกระทำทางที่เท้าของท่านจะเดิน ไปนั้นให้ตรงไป เพื่ออาการที่ทำให้งอจะมิได้กำเริบขึ้น แต่จะได้หายเป็นปกติ
Hbr	12	15	จงอดส่าห์ที่จะสงบสุขอยู่กับคนทั้งปวง และที่จะได้ใจบริสุทธิ์ ด้วยว่านอกจากนั้น ไม่มีใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
Hbr	12	16	และจงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีบางคนกำลังเสื่อมจากพระกรุณาคุณของพระเจ้า และเกรงว่าจะมีรากขมขึ้นแซมขึ้นมาทำให้เกิดความยุ่งยากแก่
Hbr	12	17	ท่าน และเป็นเหตุให้คนเป็นอันมากมกลินไป
Hbr	12	18	และเกรงว่าจะมีคนกระทำความผิดประเวณีหรือคนประมาทเหมือนอย่างเอซาว ผู้ได้เอาสิทธิของบุตรหัวปีนั้นขายเสียเพราะเห็นแก่อาหารค่าเดียว
Hbr	12	19	เพราะท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอซาวอยากได้รับพรนั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสศ เพราะเขาไม่มีหนทางแก้ไขเลย
Hbr	12	20	ถึงแม้ว่าได้กลับใจแสวงหาจนหน้าตาโลก
Hbr	12	21	ท่านทั้งหลายไม่ได้มาถึงภูเขาที่จะถูกต้องได้ และที่ได้ไหม้ไฟแล้ว และถึงที่ดำ ถึงที่มืดมิด และถึงที่ลมพายุ
Hbr	12	22	และถึงเสียงแตร และถึงพระสุรเสียงตรัส ซึ่งคนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้ว ได้อ่อนนออนขอไม่ให้ตรัสแก่เขาอีก
Hbr	12	23	(เพราะว่าข้อความที่ทรงบัญญัติไว้ในวันเขานอนไม่ได้ คือที่ว่า 'แม้แต่สัตว์ถ้าจะต้องถูกขว้างด้วยก้อนหินให้ตาย หรือเพ่ง
Hbr	12	24	สิ่งทีเห็นนั้นน่ากลัวจริงจนไม่เสสเองก็กล่าวไว้ว่า "ข้าพเจ้ากลัวจนตัวสั่น")
Hbr	12	25	แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาซีนาย และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมทูต
Hbr	12	26	สวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้

The Holy Bible in Thai (KJV)

Hbr	12	23	และมาถึงที่ขมมนอันใหญ่และมาถึงคริสตจักรของบุตรหัวปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคานทั้งปวง และมาถึงจิตวิญญาณของคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว
Hbr	12	24	และมาถึงพระเยซูผู้กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตประพรมที่มีเสียงร้องอันประเสริฐกว่าเสียงโลหิตของอาเบล
Hbr	12	25	จงระวังให้ดี อย่าปฏิเสธไม่ยอมฟังพระองค์ผู้ตรัสนั้น เพราะถ้าเขาเหล่านั้นที่ปฏิเสธไม่ยอมฟังคำเตือนของพระองค์ที่พื้นแผ่นดินโลกไม่ได้
พันธโทษ ถ้าเราเห็นหน้าจากพระองค์ผู้ทรงเตือนจากสวรรค์ เราทั้งหลายก็จะไม่ได้พันธโทษมากยิ่งขึ้นอีก			
Hbr	12	26	พระสุรเสียงของพระองค์คราวนั้น ได้บันดาลให้แผ่นดินไหวไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้ตรัสสัญญาไว้ว่า " อีกครั้งหนึ่งเราจะกระทำให้หาวด
ไหวไหว มีแผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่ทั้งสวรรค์ด้วย "			
Hbr	12	27	และพระดำรัสที่ตรัสไว้ว่า ' อีกครั้งหนึ่ง ' นั้น แสดงว่าสิ่งที่ไหวไหวนั้นจะถูกกำจัดเสีย เหมือนกับสิ่งที่ทรงสร้างให้มีขึ้น เพื่อให้สิ่งที่ไม่ไหวไหวคงเหลืออยู่
Hbr	12	28	เหตุฉะนั้น ครั้นเราได้อาณาจักรที่ไม่ไหวไหวมาแล้ว ก็ให้เรารับพระคุณ เพื่อเราจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบพระทัยของพระองค์ ด้วยความเคารพและยำเกรง
Hbr	12	29	เพราะว่าพระเจ้าของเรานั้นทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ
Hbr	13	1	จงให้ความรักกันพี่น้องมีอยู่ต่อกันเสมอไป
Hbr	13	2	อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการกระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว
Hbr	13	3	จงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ถูกจำจองอยู่ เหมือนหนึ่งว่าท่านทั้งหลายก็ถูกจำจองอยู่กับเขา จงระลึกถึงคนทั้งหลายที่ถูกเกี่ยวขมิ้น เหมือนหนึ่งว่าเป็นตัวของท่านเองซึ่งมีร่างกายเหมือนอย่างเขาด้วย
Hbr	13	4	การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และที่นอนก็ปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนเล่นขี้ขี้้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษเขา
Hbr	13	5	ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า " เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย "
Hbr	13	6	เพื่อว่าเราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า " องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า "
Hbr	13	7	ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ผู้ซึ่งได้ประกาศพระวาทะของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาคุณผลปลายทางของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา
Hbr	13	8	พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลานานนี้ และเวลานี้ และต่อไป เป็นนิรันดกาล
Hbr	13	9	อย่าหลงไปตามคำสอนต่างๆที่แปลกๆ เพราะว่าเป็นการดีอยู่แล้วที่จะให้กำลังใจเข้มแข็งขึ้นด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหารการกิน ซึ่งไม่เคยเป็นประโยชน์แก่คนที่หลงติดอยู่เลย
Hbr	13	10	เรามีแท่นบูชาแท่นหนึ่ง และคนที่ปรนนิบัติในลับพลานั้น ไม่มีสิทธิ์ที่จะรับประทานของจากแท่นนั้นได้
Hbr	13	11	เพราะร่างของสัตว์เหล่านั้นที่เผาไฟได้เอาเลือดเข้าไปในสถานบริสุทธิ์เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถบาปนั้น ก็ต้องเอาไปเผาเสียนอกค่าย
Hbr	13	12	เหตุฉะนั้น พระเยซูก็ได้ทรงทนทุกข์ทรมานภายนอกประตูเมืองเช่นเดียวกัน เพื่อทรงชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง
Hbr	13	13	เพราะฉะนั้น ให้เราทั้งหลายออกไปหาพระองค์ภายนอกค่ายนั้น และยอมรับคำตักเตือนที่เยียดหยามเพื่อพระองค์
Hbr	13	14	เพราะว่าที่นี่เราไม่มีเมืองที่ถาวร แต่เราแสวงหาเมืองที่จะมีในภายหน้า
Hbr	13	15	เหตุฉะนั้น ให้เราถวายคำสรรเสริญเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์นั้น คือผลแห่งริมฝีปากที่ขอบพระคุณพระนามของพระองค์
Hbr	13	16	แต่อย่าลืมที่จะกระทำการดี และที่จะแบ่งปันข้าวของซึ่งกันและกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า
Hbr	13	17	ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของคนเหล่านั้นที่ปกครองท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่
จะต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะที่ท่าดังนั้นก็จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย			
Hbr	13	18	จงอธิษฐานเพื่อเรา เพราะเราแน่ใจว่า เรามีใจรักนิรันดร์และชอบด้วยแล้ว และปรารถนาที่จะปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ในทศวรรษ
Hbr	13	19	และข้าพเจ้าวิงวอนท่านมากยิ่งขึ้นให้กระทำเช่นนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืนไปอยู่กับท่านโดยเร็ว
Hbr	13	20	บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ โดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่
Hbr	13	21	ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายสมบูรณ์ในการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ และทรงทำงานในท่านทั้งหลายให้เป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ขอส่งสารถึงจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์ เอเมน
Hbr	13	22	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้เพียรฟังคำเตือนสตินี้ เพราะข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายมาถึงท่านทั้งหลายเพียงไม่กี่คำเท่านั้น
Hbr	13	23	ท่านทั้งหลายจงรู้ด้วยว่า ที่ไม่มีพี่น้องชายของเรา ได้รับการปล่อยเป็นอิสระแล้ว ถ้าเขามาถึงเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา
Hbr	13	24	ขอฝากความคิดถึงมายังท่านเหล่านั้นที่ปกครองท่าน และวิสุทธิชนทั้งปวง พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย
Hbr	13	25	ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน [เขียนถึงชาวฮีบรูจากประเทศอิตาลี และส่งโดยทิโมธี]
Jms	1	1	ยากอบ ผู้รับใช้ของพระเจ้าและของพระเยซูคริสต์เจ้า คำนำสนธิสองตระกูลที่กระจัดกระจายอยู่นั้น
Jms	1	2	พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายตกอยู่ในการทดลองต่างๆก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดี
Jms	1	3	เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่า การทดลองความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความเพียร
Jms	1	4	และจงให้ความเพียรนี้กระทำจนสำเร็จ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นผู้สำเร็จครบถ้วนไม่ขาดสิ่งใดเลย
Jms	1	5	ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยเต็มพระทัยและมีได้ทรงตั้งว่า แล้วก็จะ
ได้ทรงประทานให้แก่ผู้นั้น			
Jms	1	6	แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่อ อย่าสงสัยเลย เพราะว่าผู้ที่สงสัยเป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา
Jms	1	7	ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย
Jms	1	8	คนสองใจเป็นคนไม่มั่นคงในบรรดาทางทั้งหลายที่ตนประพฤตินั้น
Jms	1	9	ให้พี่น้องที่ต่ำต้อยชื่นชมยินดีในการที่ทรงเชิดชูเขา
Jms	1	10	และคนมั่งมีก็จงชื่นชมยินดีเมื่อตกต่ำลง เพราะว่าเขาจะต้องลบล้างไปตลอดอกหญ้า
Jms	1	11	เพราะเมื่อตะวันขึ้น ความร้อนอันแรงกล้าก็จะทำให้หญ้าเหี่ยวแห้งไป และดอกหญ้าก็ร่วงลง และความงามของมันสูญสิ้นไป คนมั่งมีจะ
เสื่อมสูญไปตามทางทั้งหลายของเขาเช่นนั้นด้วย			
Jms	1	12	ความสุขย่อมมีแก่คนนั้นที่สู้ทนการทดลอง เพราะเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นทนได้แล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรง
สัญญาไว้แก่คนทั้งหลายที่รักพระองค์			
Jms	1	13	เมื่อผู้ใดถูกล่อลวงให้หลง อย่าให้ผู้นั้นพูดว่า " พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้าให้หลง " เพราะว่าความชั่วจะล่อลวงพระเจ้าให้หลงไม่ได้ และ
พระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงผู้ใดให้หลงเลย			
Jms	1	14	แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อลวง เมื่อตัณหาของตัวชักนำตนให้กระทำผิดแล้วตัวก็กระทำตาม
Jms	1	15	ครั้นตัณหาเกิดขึ้นแล้ว ก็ทำให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่แล้ว ก็นำไปสู่ความตาย
Jms	1	16	พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า อย่าหลงผิดไปเลย
Jms	1	17	ขอประพรมท่านอันดีทุกอย่าง และขอประพรมอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระบิดาไม่
มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง			
Jms	1	18	โดยทรงตั้งพระทัยแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงให้เราทั้งหลายบังเกิดโดยพระวาทะแห่งความจริง เพื่อเราทั้งหลายจะได้เป็นอย่างผลแรกแห่งสรรพ
สิ่งซึ่งพระองค์ทรงสร้างนั้น			
Jms	1	19	ดังนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงให้ทุกคนไวในการฟัง ข้ำในการพูด ข้ำในการโกรธ
Jms	1	20	เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมแห่งพระเจ้า

The Holy Bible in Thai (KJV)

Jms	1	21	เหตุฉะนั้น จงถอดทิ้งการโลภกรททุกอย่าง และการชั่วร้ายอันดกดิน และจงโน้มใจรับพระวจนะที่ทรงปลุกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิต
วิญญาณของท่านทั้งหลายให้รอดได้			
Jms	1	22	แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่มีประพฤติดตามพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการลอลงตนเอง
Jms	1	23	เพราะว่าถ้าผู้ใดฟังพระวจนะ และไม่ได้ประพฤติตาม ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้าของตัวในกระจกเงา
Jms	1	24	ตัวว่าคนนั้นแลดูตัวเองแล้วไปเสีย และประเดี๋ยวก็ลืมว่าตัวเป็นอย่างไร
Jms	1	25	ฝ่ายผู้ใดที่พิจารณาในพระราชบัญญัติแห่งเสรีภาพอันดีเลิศ และจะตั้งอยู่ในพระราชบัญญัตินั้น ผู้นั้นไม่ได้เป็นผู้ฟังแล้วหลงลืม แต่เป็นคน
ประพฤติตาม คนนั้นจะได้รับความสุขในการของตน			
Jms	1	26	ถ้าผู้ใดในพวกท่านดูเหมือนว่าเกรงกลัวพระเจ้า และมีได้เหนียวรั้งลึนของตนไว้ แต่หลอลงใจของตัว การนัสการของผู้นั้นก็ไร้ประโยชน์
Jms	1	27	การนัสการที่บริสุทธิ์ เริ่มลึนต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระบิดานั้น คือการเยียมเยียนเด็กกำพร้าและหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และ
การรักษาตัวให้พ้นจากราคีของโลก			
Jms	2	1	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า การเชื่อในพระเยซูคริสต์ต่อพระเจ้าผู้เป็นเข้าของเรา ผู้ทรงสงสารคั้นนั้น อย่านให้เป็นด้วยการเลือกหน้าคน
Jms	2	2	เพราะว่าถ้ามีคนหนึ่งสวมแหวนทองคำและแต่งตัวดีเข้ามาในที่ประชุมของท่าน และมีคนคนหนึ่งแต่งตัวชอมช่อเข้ามาด้วย
Jms	2	3	และท่านสนใจคนที่แต่งตัวดีเสียอย่างยาดิ และกล่าวแก่เขาว่า " เชิญท่านนั่งที่นั่งในที่อันดีเถิด " และท่านก็พูดกับคนจนนั้นว่า " เก่งงยีน
อยู่ที่นั่น " หรือ " จงนั่งแท่นที่รองเท้าของเราเถิด "			
Jms	2	4	พวกท่านเองมีแบ่งชั้นวรรณะ และกลายเป็นผู้วินิจฉัยด้วยใจชั่วหรือ
Jms	2	5	พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงฟังเถิด พระเจ้าทรงเลือกคนยากจนในโลกนี้ให้เป็นคนมีมั่งมีในความเชื่อ และให้เป็นผู้รับมรดกแห่งอาณาจักร ซึ่ง
พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ผู้ที่รักพระองค์มิใช่หรือ			
Jms	2	6	แต่ท่านทั้งหลายได้ดูถูกคนจน ไม่ใช่คนมีหรือที่กดขี่ท่านและลากตัวท่านไปขึ้นศาล
Jms	2	7	ไม่ใช่เขาเหล่านั้นหรือที่สประมาทพระนามอันประเสริฐซึ่งใช้เรียกท่าน
Jms	2	8	ถ้าท่านทั้งหลายดำรงตนตามพระราชบัญญัติอันดีเลิศตามพระคัมภีร์ที่ว่า ` รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ' แล้ว ท่านทั้งหลายก็ประพฤติ
ดีอยู่			
Jms	2	9	แต่ถ้าท่านทั้งหลายเลือกหน้าคน ท่านก็กระทำให้บาป เพราะตามพระราชบัญญัติ ท่านก็เป็นผู้ละเมิดแล้ว
Jms	2	10	เพราะว่าผู้ใดรักษาพระราชบัญญัติได้ทั้งหมด แต่ผิดอยู่ข้อเดียว ผู้นั้นก็เป็นผู้ผิดพระราชบัญญัติทั้งหมด
Jms	2	11	ด้วยว่าพระองค์ผู้ใดตรัสว่า ` อย่าล่วงประเวณีแล้วเมียเขา ' ก็ได้ตรัสไว้ด้วยว่า ` อย่ากระทำการฆาตกรรม ' แม้ท่านไม่ได้ล่วงประเวณีแต่
ได้กระทำการฆาตกรรม ท่านก็เป็นผู้ละเมิดพระราชบัญญัติ			
Jms	2	12	ท่านทั้งหลายจงพูดและจงกระทำเช่นผู้ที่ได้รับการพิพากษาด้วยพระราชบัญญัติแห่งเสรีภาพ
Jms	2	13	เพราะว่าการพิพากษาย่อมไม่กรณต่อผู้ที่ไม่แสดงความกรณา แต่ความกรณาย่อมมีชัยเหนือการพิพากษา
Jms	2	14	พี่น้องของข้าพเจ้า แม้ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่ประพฤติตาม จะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อจะช่วยให้รอดได้หรือ
Jms	2	15	ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดเปลือยเปล่าอยู่และขัดสนอาหารประจำวัน
Jms	2	16	และมีคนใดในพวกท่านกล่าวแก่เขาว่า " เชิญไปเป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่นและอิ่มเถิด " และไม่ได้ให้สิ่งซึ่งจำเป็นสำหรับร่างกายแก่เขา จะ
เป็นประโยชน์อะไรเล่า			
Jms	2	17	ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้าปราศจากการประพฤติ ก็ตายอยู่ในตัวเองแล้ว
Jms	2	18	แต่คนมีผู้กล่าวว่า " ท่านมีความเชื่อ และข้าพเจ้ามีการประพฤติ " จงแสดงความเชื่อของท่านที่ปราศจากการประพฤติให้ข้าพเจ้าเห็น และ
ข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นความเชื่อของข้าพเจ้า โดยการประพฤติของข้าพเจ้า			
Jms	2	19	ท่านเชื่อว่าพระเจ้าองค์เดียว นั้นก็ดีอยู่แล้ว แม้พวกปีศาจก็เชื่อเช่นนั้น และกลัวจนตัวลึน
Jms	2	20	โอ คนไร้ค้ำ ท่านต้องการให้พิสูจน์หรือว่า ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติก็ตายแล้ว
Jms	2	21	เมื่ออับราฮัมบิดาของเราได้ถวายอิศอัคบุตรชายของท่านบนแท่นบูชา จึงได้รับความชอบธรรมโดยการประพฤติไม่ใช่หรือ
Jms	2	22	ท่านทั้งหลายคงเห็นแล้วว่า ความเชื่อได้รวมกันกับการประพฤติของท่าน และความเชื่อนั้นก็ถึงที่สำเร็จโดยการประพฤติ
Jms	2	23	และพระคัมภีร์ก็สำเร็จที่ว่า ` อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน ' และท่านได้ชื่อว่า เป็น ` สหาย
ของพระเจ้า '			
Jms	2	24	ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่า ผู้ใดจะเป็นคนชอบธรรมได้ ก็เนื่องด้วยการประพฤติ และมีชีวิตด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียว
Jms	2	25	เช่นเดียวกันราหับหญิงแพศยาได้ความชอบธรรมเนื่องด้วยการประพฤติด้วยมิใช่หรือ เมื่อนางได้รับรองผู้ส่งข่าวเหล่านั้น และส่งเขาไปเสีย
ทางอื่น			
Jms	2	26	เพราะกายที่ปราศจากจิตวิญญาณนั้นตายแล้วลึนใจ ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติก็ตายแล้วด้วยลึนนั้น
Jms	3	1	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า อย่านให้เป็นอาจารย์กันมากหลายคนเลย เพราะท่านก็รู้ว่าเราทั้งหลายจะได้รับการพิพากษาที่เข้มงวดกว่าผู้อื่น
Jms	3	2	เพราะเราทุกคนทำผิดพลาดไปหลายๆอย่าง ถ้าผู้ใดมิได้ทำผิดทางวางจ ผู้นั้นก็เป็นคนดีรอบคอบแล้ว และสามารถบังคับทั้งตัวไว้ได้ด้วย
Jms	3	3	ดูเถิด เราเออับังเห็นใส่ปากม้าเพื่อให้มันเชื่อฟังเรา เราก็บังคับมันให้ไปไหนๆได้ทั้งตัว
Jms	3	4	จงดูเรือด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าเป็นเรือใหญ่ และถูกลมแรงพัดแล่นไป เรือก็ยังหันไปมาด้วยหางเสือเล็ๆตามใจนายท้ายที่จะให้ไปทางไหน
Jms	3	5	เช่นนั้นแหละลึนเป็นอวัยวะเล็กๆด้วย และพุดอวดอ้างการใหญ่ จงดูเถิด ไฟนืดเดียวอาจเผาไหม้มากเท่าใด
Jms	3	6	และลึนนั้นก็เป็นไฟ เป็นโลกแห่งการชั่วชั่งตั้งอยู่ในบรรดาอวัยวะของเรา เป็นเหตุให้ทั้งกายมลทินไป ทำให้วิญญูะแห่งธรรมชาติเผาไหม้ และ
มันเองก็ติดไฟมาจากกรณ			
Jms	3	7	เพราะลึนเดียวจึงจลนทกชนิด ทั้งนก ลึนตัวเล็กยลคน และลึนตัวใหญ่ในทะเลก็เล็ยงให้เชื่องได้ และมนุษย์ก็ได้เล็ยงให้เชื่องแล้ว
Jms	3	8	แต่ลึนนั้น ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำให้เชื่องได้ ลึนเป็นสิ่งชั่วซึ่งยับยั้งไม่ได้ และเติมไปด้วยพิษร้ายถึงตาย
Jms	3	9	เราทั้งหลายสรรเสริญพระเจ้าคือพระบิดาด้วยลึนนั้น และด้วยลึนนั้นเราก็จ้างตามมนุษย์ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างไว้ตามพระฉายาของพระองค์
Jms	3	10	คำสรรเสริญและคำแข่งคำก็ออกมาจากปากอันเดียวกัน พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ไม่ควรรให้เป็นเช่นนั้นเลย
Jms	3	11	บ่อน้ำจะมีน้ำจืดและน้ำกร่อยพุ่งออกมาจากช่องเดียวกัน ได้หรือ
Jms	3	12	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ต้นมะเดื่อจะออกผลเป็นมะกอกเทศได้หรือ หรือเกาจะออกผลเป็นมะเดื่อได้หรือ เช่นเดียวกัน ไม่มีบ่อน้ำฟู
จะให้เกิดทั้งน้ำจืดและน้ำจืดได้			
Jms	3	13	ในพวกท่านผู้ใดมีสติปัญญาและประกอบด้วยความรู้ ก็ให้ผู้นั้นแสดงการประพฤติของตนด้วยกริยาอันดี มิให้อ่อนสภาพประกอบด้วยปัญญา
Jms	3	14	แต่ถ้าท่านทั้งหลายมีใจจลนอวมชวมชวมและอาการแก่งแย่งกัน ในใจของท่าน อย่าวอดเลยและอย่าพุดมสาคต่อความจริง
Jms	3	15	ปัญญาชนนี้ไม่ได้มาจากเบื้องบน แต่เป็นปัญญาของโลก และเป็นเขี้ยวจลนคดเคี้ยว และเป็นเขี้ยวปีศาจ
Jms	3	16	เพราะว่าที่ใดมีความจลนและการแก่งแย่งกัน ที่นั่นก็วุ่นวายและมีกรณกระทำชั่วช้ามกทกอย่าง
Jms	3	17	แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็นความสงบสุข สุขภาพและว่าง่าย เยียมด้วยความเมตตาและผลที่ดี ไม่เลือกหน้า
คน ไม่หน้าซื่อใจคด			
Jms	3	18	และผลแห่งความชอบธรรมก็หว่านลงในสันติสุขสำหรับผูเหล่านั้นที่กระทำให้เกิดสันติสุข
Jms	4	1	อะไรเป็นสาเหตุของสงครมและการทะเลาะวิวาทกันในพวกท่าน มีชีวิตระคดเคี้ยวของท่านหรือที่ต่อสู้กัน ในอวัยวะของท่าน
Jms	4	2	ท่านทั้งหลายขอได้ แต่ไม่ได้ ท่านก็ช้างกัน ท่านโลกแต่ไม่ได้ ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน ที่ท่านไม่มีเพราะท่านไม่ได้ขอ
Jms	4	3	ท่านขอและไม่ได้รับ เพราะท่านขอผิด หัวังได้ไปเพื่อสนองระคดเคี้ยวของท่าน
Jms	4	4	ท่านทั้งหลายผู้ล่วงประเวณีชายหญิงเอ๋ย ท่านไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใครเป็นมิตรกับ
โลก ผู้นั้นก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า			
Jms	4	5	หรือท่านคิดว่าเป็นสิ่งไร้ประโยชน์หรือที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า ` พระวิญญาณที่ดำรงอยู่ในเราทั้งหลายมีความรู้ลึกหึ่งหวง '
Jms	4	6	แต่พระองค์ได้ทรงประทานพระคุณเพิ่มขึ้นอีก เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า ` พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หึงจ้องหอง แต่พระองค์ทรงประทานพระ

The Holy Bible in Thai (KJV)

คุณแก่คนที่ใจกอม'			
Jms	4	7	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงน้อมใจยอมฟังพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน
Jms	4	8	ท่านทั้งหลายจงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะสถิตอยู่ใกล้ท่าน คนบาปทั้งหลายเอ๋ย จงชำระมือให้สะอาด และคนสองใจเอ๋ย จงชำระใจของตนให้บริสุทธิ์
Jms	4	9	จงเป็นทุกข์โศกเศร้าและร้องไห้ จงให้การหัวเราะของตนกลับกลายเป็นการโศกเศร้า และความปิติยินดีของตนกลับกลายเป็นความเศร้าสลด
Jms	4	10	ท่านทั้งหลายจงกอมใจลงในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงยกยอท่านขึ้น
Jms	4	11	พี่น้องทั้งหลาย อย่าใส่ร้ายซึ่งกันและกัน ผู้ใดที่พูดใส่ร้ายพี่น้องและตัดสินพี่น้องของตน ผู้นั้นก็กล่าวร้ายต่อพระราชบัญญัติ และตัดสินพระราชบัญญัติ แต่ท่านตัดสินพระราชบัญญัติ ท่านก็ไม่ใช้ผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติ แต่เป็นผู้ตัดสิน
Jms	4	12	มีผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติแต่เพียงองค์เดียว คือพระองค์ผู้ทรงสามารถช่วยให้รอดได้ และทรงสามารถทำลายเสียได้ แต่ท่านเป็นผู้ใดเล่า ท่านจึงตัดสินผู้อื่น
Jms	4	13	ดูเถิด ท่านที่พูดว่า "วันนี้หรือพรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนี้เมืองนั้น และจะอยู่ที่นั่นปีหนึ่ง และจะค้าขายได้กำไร"
Jms	4	14	แต่ว่าท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าจะมีเหตุอะไรเกิดขึ้นในพรุ่งนี้ ชีวิตของท่านเป็นอะไรเล่า ก็เป็นเหมือนหมอกที่ปรากฏอยู่แต่ประเดี๋ยวหนึ่งแล้วก็หายไป
Jms	4	15	ท่านทั้งหลายควรจะพูดว่า "ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด เราจะมิชีวิตอยู่ และจะกระทำการสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น"
Jms	4	16	แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายภูมิใจในการอวดอ้างของตน ความภูมิใจอย่างนั้นเป็นความชั่วทั้งนั้น
Jms	4	17	เหตุฉะนั้น คนใดที่รู้จักกระทำการดี และไม่โต้กระทำ บาปจึงมีแก่คนนั้น
Jms	5	1	ดูเถิด ท่านผู้มั่งมี จงร้องไห้โอดครวญเพราะความวิบัติซึ่งจะเกิดกับท่าน
Jms	5	2	ทรัพย์สมบัติของท่านก็ผุพังไปแล้ว และมอดก็กัดกินเสื้อผ้าของท่าน
Jms	5	3	ทองและเงินของท่านก็เกิดสนิม และสนิมนั้นก็จะเป็นพยานหลักฐานต่อท่าน และจะกินเนื้อท่านดองไฟ ท่านได้สาสมสมบัติไว้แล้วสำหรับวันสุดท้าย
Jms	5	4	ดูเถิด คำจ้างของคนที่ได้เกี่ยวข้าวในนาของท่าน ซึ่งท่านได้ลือโงะไว้วัน กี่ร้องฟ่องขึ้น และเสียงร้องของคนที่เกี่ยวข้องนั้น ได้ทรงทราบถึงพระกรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งจอมโยธาแล้ว
Jms	5	5	ท่านมีชีวิตอยู่ในโลกอย่างฟุ่มเฟือยและสนุกสนาน ท่านได้เลี้ยงใจไว้รอวันประหาร
Jms	5	6	ท่านได้ตัดสินลงโทษ และได้ฆ่าคนชอบธรรม เขาก็ไม่ได้ต่อสู้ท่าน
Jms	5	7	เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงอดทนจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา ดูเถิด ขวานารอคอยผลอันล้ำค่าที่จะได้จากแผ่นดิน เพียรคอยจนกระทั่งมีฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู
Jms	5	8	ท่านทั้งหลายก็จงอดทนเช่นนั้นเหมือนกัน จงตั้งอกตั้งใจให้ดี ด้วยว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จงจะถึงอยู่แล้ว
Jms	5	9	พี่น้องทั้งหลาย จงอย่าบ่นว่ากันและกัน เพื่อท่านจะไม่ต้องถูกทรงพิพากษา ดูเถิด องค์พระผู้พิพากษาทรงประทับยืนอยู่หน้าประตูแล้ว
Jms	5	10	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า จงเอาแบบอย่างในการทนทุกข์และการอดทนของพวกศาสนิกชน ผู้ใดกล่าวความในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Jms	5	11	ดูเถิด เรากล่าวผู้ที่อดทนก็เป็นสุข ท่านได้รู้เรื่องความอดทนของโยบ และได้เห็นที่สุดปลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นทรงเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาคุณล้นเกล้าเทอิด
Jms	5	12	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดก็คือ จงอย่าปฏิญาณ อย่าอ้างฟ้าสวรรค์หรือแผ่นดินโลก หรือคำปฏิญาณอื่นๆ แต่ที่ควรว่าไซ้ก็จงว่าไซ้ ที่ควรว่าไม่ก็จงว่าไม่ เพื่อท่านจะไม่ถูกลงโทษ
Jms	5	13	มีผู้ใดในพวกท่านทนทุกข์หรือ จงให้ผู้นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้นั้นร้องเพลงสรรเสริญ
Jms	5	14	มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า
Jms	5	15	และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้กระทำบาป พระองค์ก็จะทรงโปรดคอยให้
Jms	5	16	ท่านทั้งหลายจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้หายโรค คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล
Jms	5	17	ท่านเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพารมณ์เหมือนกับเราทั้งหลาย และท่านได้อธิษฐานด้วยความเชื่ออันแรงกล้า ขอไม่ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินถึงสามปีกับหกเดือน
Jms	5	18	และท่านได้อธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง และฟ้าสวรรค์ได้ประทานฝนให้ และแผ่นดินจึงได้ผลิตพืชผลต่างๆ
Jms	5	19	พี่น้องทั้งหลาย ถ้าคนใดในพวกท่านหลงผิดไปจากความจริง และผู้ใดชักจูงเขาให้เขากลับใจเสียใหม่
Jms	5	20	จงให้ผู้นั้นรู้เถิดว่า ผู้ที่ช่วยคนบาปคนหนึ่งให้พ้นจากทางผิดของเขานั้น ก็ได้ช่วยชีวิตของเขาให้รอดพ้นจากความตาย และได้ปิดการบาปเป็นอันมากไว้
1Pt	1	1	เปโตร อัครสาวกของพระเยซูคริสต์ เรียน พวกที่กระจัดกระจายไปอยู่ในแคว้นบอนทัส แคว้นกาลาเทีย แคว้นดัลปาดเซีย แคว้นเอเชีย และแคว้นบิธีเนีย
1Pt	1	2	ซึ่งทรงเลือกไว้แล้วตามที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงล่วงหน้าไว้ก่อน โดยพระวิญญาณได้ทรงชำระ ให้บังเกิดความบนอบเชื่อฟัง และให้รับการประพรมด้วยพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ขอให้พระคุณและสันติสุขบังเกิดทวีคูณแก่ท่านทั้งหลายเถิด
1Pt	1	3	จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ได้ทรงพระมหากรุณาแก่เรา ทรงโปรดให้เรามีชีวิตใหม่เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิตอยู่ โดยการคืนพระชนม์จากความตายของพระเยซูคริสต์
1Pt	1	4	และเพื่อให้ได้รับมรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทินและไม่ร่วงโรย ซึ่งได้รักษาไว้ในสวรรค์เพื่อท่านทั้งหลาย
1Pt	1	5	ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกระดมของพระเจ้า ได้ทรงคุ้มครองไว้ด้วยความเชื่อให้ถึงความรอด ซึ่งพร้อมแล้วที่จะปรากฏในวาระสุดท้าย
1Pt	1	6	ในความรอดนั้นท่านทั้งหลายชื่นชมยินดีเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าเดี๋ยวนี้จำเป็นต้องเป็นทุกข์ใจชั่วขณะหนึ่ง ด้วยการถูกทดลองต่างๆ
1Pt	1	7	เพื่อการลองดูความเชื่อของท่าน อันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำซึ่งพินาศไปได้ ถึงแม้ว่าความเชื่อที่นั้นถูกลองด้วยไฟ จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ เกิดเกียรติและสง่าราศี ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ
1Pt	1	8	พระองค์ผู้ที่ท่านทั้งหลายยังไม่ได้เห็น แต่ท่านยังรักพระองค์อยู่ แม้ว่าขณะนี้ท่านไม่เห็นพระองค์ แต่ท่านยังเชื่อและชื่นชม ด้วยความปิติยินดีเป็นล้นพ้นเหลือที่จะกล่าวได้ และเต็มเปี่ยมด้วยสง่าราศี
1Pt	1	9	แล้วจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายจึงได้รับความรอดเป็นผลสุดท้ายแห่งความเชื่อ
1Pt	1	10	พวกศาสนิกชนก็ได้อุตสาห์สืบค้นหาในความรอดนั้น และได้พยากรณ์ถึงพระคุณซึ่งจะบังเกิดแก่ท่านทั้งหลาย
1Pt	1	11	เขาได้สืบค้นหาสิ่งใดและเวลาซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้ทรงสถิตอยู่ในตัวเขาได้ ทรงบ่งไว้ เมื่อพระวิญญาณนั้น ได้พยากรณ์ล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และถึงสง่าราศีที่จะมาภายหลัง
1Pt	1	12	ก็ทรงโปรดเผยให้พวกศาสนิกชนเหล่านั้นทราบว่าเขาเหล่านั้นได้ปรนนิบัติในเหตุการณ์ทั้งปวงนั้น ไม่ใช่สำหรับเขาเอง แต่สำหรับเราทั้งหลาย บัดนี้คนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านทั้งหลาย ก็ได้กล่าวถึงเหล่านั้นแก่ท่านแล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ทรงโปรดประทานจากสวรรค์ เป็นสิ่งซึ่งพวกทูตสวรรค์ปรารถนาจะได้ดู
1Pt	1	13	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวเตรียมใจของท่านไว้ให้ดี และจงขมใจ ตั้งความหวังใจให้เต็มเปี่ยมในพระคุณซึ่งจะทรงโปรดประทานแก่ท่านเมื่อพระเยซูคริสต์จะทรงสำแดงพระองค์
1Pt	1	14	จงตั้งเป็นบรรทัดที่เชื่อฟัง ขออย่าได้ประพฤติตามราคะตัณหาอย่างที่เกิดจากความโง่เขลาของท่านในกาลก่อน
1Pt	1	15	แต่พระองค์ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายนั้นบริสุทธิ์จึงใด ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ในบรรดาการประพฤติทุกอย่างด้วยใจนั้น
1Pt	1	16	ตั้งที่มิคำเขียนไว้แล้วว่า "ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราเป็นฝ่ายบริสุทธิ์"

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Pt	3	14	แต่ถ้าท่านทั้งหลายต้องทนทุกข์ เพราะเหตุการชอบธรรม ท่านก็เป็นสุข อย่างล้าค่าของเขา และอย่าคิดวิตกไปเลย
1Pt	3	15	แต่ในใจของท่าน จงเคารพนับถือพระเจ้าซึ่งเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถาม
ท่านว่า	ท่านมีความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด	แต่จงตอบด้วยใจสุภาพและด้วยความยำเกรง	
1Pt	3	16	มีใจวินิจฉัยผิดและชอบอันดี เพื่อในข้อความที่เขาทักท้วงได้พูดใส่ร้ายท่านเหมือนเป็นผู้ประพฤติชั่ว เขาที่ใส่ร้ายการประพฤติดีของท่านใน
พระคริสต์จะ	ได้มีความละอาย		
1Pt	3	17	เพราะว่า การได้รับความทุกข์เพราะทำความดี ถ้าเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ก็ดีก็ว่าจะต้องทนอยู่เพราะการประพฤติชั่ว
1Pt	3	18	ด้วยว่า พระคริสต์เช่นนั้นก็ไถ่ทนทุกข์ครั้งเดียวเท่านั้น เพราะความผิดบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อพระองค์จะได้
ทรงนำเราทั้งหลาย	ไปถึงพระเจ้า ฝ่ายเนื้อหนังพระองค์ก็ทรงสิ้นพระชนม์ แต่ทรงมีชีวิตขึ้นโดยพระวิญญาณ		
1Pt	3	19	และโดยพระวิญญาณเช่นกัน พระองค์ได้เสด็จไปประกาศแก่วิญญาณที่ติดคูกอยู่
1Pt	3	20	ซึ่งแต่ก่อนไม่ได้เชื่อฟัง คราวเมื่อพระเจ้าทรงโปรดดทโทษไว้เวลานั้น คือครั้งโนอาห์ เมื่อกำลังจัดแจงต้อนนาวา ในนาวานั้น ได้รอดจากน้ำน้อย
คน	คือแปดคน		
1Pt	3	21	เช่นเดียวกัน บัดนี้พิธีบัพติศมาก็เป็นภาพที่รอดแก่เราทั้งหลาย (ไม่ใช่ช่วยชำระราคีแห่งเนื้อหนัง แต่โดยให้มีใจวินิจฉัยผิดและชอบอันดี
จำเพาะพระเจ้า)	โดยซึ่งพระเยซูคริสต์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากตาย		
1Pt	3	22	พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์แล้ว และสถิตอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พวกทูตสวรรค์และผู้มีอำนาจและผู้ฤทธิ์เดชทั้งหลาย ทรง
มอบไว้	ให้อยู่ใต้อำนาจของพระองค์แล้ว		
1Pt	4	1	ฉะนั้น โดยเหตุที่พระคริสต์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานในเนื้อหนังเพื่อเราทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลายก็จงมีความคิดอย่างเดียวกันไว้เป็นเครื่อง
อาวุธด้วย	เพราะว่าผู้ที่ไถ่ทนทุกข์ทรมานในเนื้อหนังก็ไม่มีสัมพันธกับบาปแล้ว		
1Pt	4	2	เพื่อเขาจะได้ไม่ดำเนินชีวิตที่ยังเหลืออยู่ในเนื้อหนังตามใจปรารถนาของมนุษย์ แต่ตามพระประสงค์ของพระเจ้า
1Pt	4	3	ด้วยว่าเวลาที่ผ่านไปในชีวิตของเราแล้วนั้น น่าจะเพียงพอสำหรับการกระทำสิ่งทีคนต่างชาติชอบกระทำ คราวเมื่อเราได้ดำเนินตามกิลเลส
ตัณหา	ตามใจปรารถนาชั่ว เมาเหล้าองุ่น เฮฮาอะอะเอ็ดตะโรกัน เลี้ยงกันอย่างหุหุราฟมเพื่อย		
1Pt	4	4	เขาประหลาดใจที่บัดนี้ท่านทั้งหลายไม่ได้ประพฤติเหลวไหลมากเหมือนอย่างเขา เขาก็กล่าวร้ายท่าน
1Pt	4	5	คนเหล่านั้นจะต้องให้การแก่พระองค์ผู้พร้อมแล้วที่จะทรงพิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย
1Pt	4	6	ด้วยเหตุนี้เอง ชาวประเสริฐจึงได้ประกาศแก่คนที่ยังตายไปแล้ว เพื่อเขาจะได้ถูกพิพากษามาตามอย่างมนุษย์ในเนื้อหนัง แต่มีชีวิตอยู่ตามอย่าง
พระเจ้าฝ่ายจิตวิญญาณ			
1Pt	4	7	แต่สิ่งทั้งปวงใกล้จะถึงวาระที่สุดแล้ว เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสำแดงกิริยาเสียมเจียมตัว และจงเฝ้าระวังในการอธิษฐาน
1Pt	4	8	ยิ่งกว่าอะไรทั้งหมดก็จงรักซึ่งกันและกันให้มาก ด้วยว่าความรักก็ปิดความผิดไว้มากหลาย
1Pt	4	9	ท่านทั้งหลายจงต้อนรับเลี้ยงดูซึ่งกันและกันโดยไม่บ่น
1Pt	4	10	ตามซึ่งทุกคน ได้รับของประทานแล้ว ก็ให้เจือจานของประทานนั้นแก่กันและกัน เหมือนอย่างเจ้าหน้าที่อันดีสำหรับพระคุณต่างๆของพระเจ้า
1Pt	4	11	ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดจะกล่าวสั่งสอน ก็ให้กล่าวตามพระโอวาทของพระเจ้า ถ้าคนใดรับการปรนนิบัติ ก็ให้ปรนนิบัติตามกำลังซึ่งพระเจ้าทรงโปรด
ประทานนั้น	เพื่อว่าพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติในการที่ปวงโดยพระเยซูคริสต์ การสรรเสริญและไถ่คารยนาภาพงมีแก่พระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน		
1Pt	4	12	ท่านที่รัก อย่าประหลาดใจที่ท่านต้องได้รับความทุกข์ชกอย่างแสนสาหัสเป็นการลงใจ เหมือนหนึ่งว่าเหตุการณ์อันประหลาดได้เกิดขึ้นกับ
ท่าน			
1Pt	4	13	แต่ว่าท่านทั้งหลายจงชื่นชมยินดีในการที่ท่านได้มีส่วนร่วมในความทุกข์ชกของพระคริสต์ เพื่อว่าเมื่อสง่าราศีของพระองค์ปรากฏขึ้น ท่าน
ทั้งหลายก็จะ	ได้ชื่นชมยินดีเป็นอันมากด้วย		
1Pt	4	14	ถ้าท่านถูกด่าว่าเพราะพระนามของพระคริสต์ ท่านก็เป็นสุข ด้วยว่าพระวิญญาณแห่งสง่าราศีและของพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน ฝ่ายเขาก็
กล่าวร้ายพระองค์	แต่ฝ่ายท่านก็ถวายเกียรติยศแด่พระองค์		
1Pt	4	15	แต่ว่าอย่าให้มีผู้ใดในพวกท่าน ได้รับโทษฐานเป็นผู้ฆาตกร หรือเป็นขโมย หรือเป็นคนทำร้าย หรือเป็นคนที่ยุยงกับระของคนอื่น
1Pt	4	16	แต่ถ้าผู้ใดถูกกล่าวร้ายเพราะเป็นคริสเตียน ก็อย่าให้ผู้นั้นมีความละอายเลย แต่ให้เขาถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเพราะเหตุนั้น
1Pt	4	17	ด้วยว่าถึงเวลาแล้วที่การพิพากษาจะต้องเริ่มตั้งต้นที่ครอบครัวของพระเจ้า และถ้าการพิพากษานั้นเริ่มตั้งต้นที่พวกเราก่อน ปลายทางของคน
เหล่านั้น	ที่ไม่เชื่อฟังชาวประเสริฐของพระเจ้าจะเป็นอย่างไร		
1Pt	4	18	และถ้าคนชอบธรรมจะรอดพ้นไปได้โดยยากเย็นแล้ว คนอธรรมและคนบาปจะไปอยู่ที่ไหน
1Pt	4	19	เหตุฉะนั้น ให้คนทั้งหลายที่ทนความทุกข์ชกตามพระประสงค์ของพระเจ้า ผ่ากิจวิญญาณของตนไว้กับพระองค์ด้วยการประพฤติ เหมือน
หนึ่ง	ฝากไว้กับพระองค์ผู้ทรงสร้างอันสัตย์ซื่อ		
1Pt	5	1	ข้าพเจ้าจึงตั้งเตือนบรรดาผู้ปกครองในพวกท่านทั้งหลาย ในฐานะที่ข้าพเจ้าก็เป็นผู้ปกครองคนหนึ่งเช่นกัน และเป็นพยานถึงความทุกข์
ทรมาน	ของพระคริสต์ และมีส่วนที่จะรับสง่าราศีอันจะปรากฏภายหลังด้วย		
1Pt	5	2	จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่กับท่าน จงเอาใจใส่ดูแล ไม่ใช่ด้วยความฝืนใจ แต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สินของอันเป็น
มลทิน	แต่ด้วยใจพร้อม		
1Pt	5	3	และไม่ให้เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้สืบทอดของพระเจ้า แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น
1Pt	5	4	และเมื่อพระผู้เลี้ยงใหญ่จะเสด็จมาปรากฏ ท่านทั้งหลายจะรับมงกุฎแห่งสง่าราศีที่สว่างไสวไม่ได้เลย
1Pt	5	5	ในท่านเองด้วยกัน ท่านที่อ่อนอาวุโส ก็จงยอมตามผู้อาวุโส อันที่จริงให้ท่านทุกคนคาดเอาไว้ด้วยความถ่อมใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน
ด้วยว่าพระเจ้าทรง	ตอสูคนเหล่านั้นที่ถือตัวองหง แต่พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่คนทั้งหลายที่ถ่อมใจลง		
1Pt	5	6	เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันควร
1Pt	5	7	จงละบรรดาความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะวาพระองค์ทรงหาวยไต่ท่านทั้งหลาย
1Pt	5	8	ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่ใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่าน คือพญามาร วนเวียนอยู่รอบๆจุดสิงโตคำราม เทียวไปสะาะหากคน
ที่มันจะ	กัดกินได้		
1Pt	5	9	จงต่อสู้กับศัตรูนั้นด้วยตั้งใจมั่นในความเชื่อ โดยร่ำว่าความยากลำบากอย่างนั้นก็มีแก่พวกพี่น้องทั้งหลายของท่านที่อยู่ในโลกเช่นเดียว
กัน			
1Pt	5	10	และพระเจ้าแห่งบรรดาพระคุณทั้งปวง ผู้ได้ทรงเรียกให้เราทั้งหลายเข้าไปในสง่าราศีนี้วันครของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ครั้นท่านทั้งหลาย
ทนทุกข์	อยู่น้อยหนึ่งแล้ว พระองค์ก็จะทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายถึงที่สำเร็จ ให้ตั้งมั่นคง ให้ท่านมีกำลังมากขึ้น และทรงให้ท่านมีพื้นฐานมั่นคง		
1Pt	5	11	ขอสง่าราศีและไถ่คารยนาภาพงมีแก่พระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน
1Pt	5	12	ข้าพเจ้าได้เขียนมายาวมากถึงท่านทั้งหลายผ่านทางซิลวานัส ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเป็นพี่น้องที่สัตย์ซื่อคนหนึ่ง เมื่อเดือนสติและเป็นพยานแก่
ท่านทั้งหลาย	ว่า พระคุณนั้นเป็นพระคุณที่แท้จริงของพระเจ้า ซึ่งท่านทั้งหลายก็ยินดีอยู่ในพระคุณนั้น		
1Pt	5	13	คริสตจักรที่เมืองบาบิโลน ซึ่งทรงเลือกไว้เช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย ผ่าความคิดถึงมายังท่าน และมาระโกบุตรชายของข้าพเจ้าก็ฝาก
ความคิดถึง	มายังท่านด้วย		
1Pt	5	14	จงทักทายกันด้วยธรรมนิยมจนจบอันแสดงความรักต่อกัน ขอสันติสุขดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ เอเมน
2Pt	1	1	ซีโมนเปโตร ผู้รับใช้และอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ เรียน ท่านทั้งหลายที่ได้ได้รับความเชื่ออันประเสริฐอย่างเดียวกันกับเรา โดยความชอบ
ธรรม	ของพระเจ้าและพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเราทั้งหลาย		
2Pt	1	2	ขอพระคุณและสันติสุขจงเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลาย โดยรู้จักพระเจ้าและพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
2Pt	1	3	ด้วยเห็นแล้วว่าฤทธิ์เดชอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ได้ให้สิ่งสารพัดแก่เราที่จะให้มีชีวิตและทางที่เป็นอย่างพระเจ้า โดยรู้จักพระองค์ผู้ได้ทรง
เรียกเรา	ให้ถึงสง่าราศีและคุณธรรม		
2Pt	1	4	ด้วยเหตุเหล่านี้พระองค์จึงได้ทรงประทานพระสัญญาอันประเสริฐและใหญ่ยิ่งแก่เรา เพื่อว่าด้วยพระสัญญาเหล่านี้ ท่านทั้งหลายจะพ้นจาก
ความเสื่อม	โทรมที่มีอยู่ในโลกนี้เพราะตัณหา และจะได้มีส่วนในสภาพของพระองค์		

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Pt	1	5	เพราะเหตุนี้เองท่านจงอุตส่าห์จนสุดกำลังที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม
2Pt	1	6	เอาความเหนียวรั้งตนเพิ่มความรู้อเอาความอดทนเพิ่มความเหนียวรั้งตน เอาการที่เป็นอย่างพระเจ้าเพิ่มความอดทน
2Pt	1	7	เอาความรักอันพี่น้องเพิ่มการที่เป็นอย่างพระเจ้า และเอาความรักคนทั่วไปเพิ่มความรักอันพี่น้อง
2Pt	1	8	ถ้ามีใจอย่างนั้นอยู่ในท่านทั้งหลายพร้อมบริบูรณ์แล้ว ก็จงกระทำที่ท่านไม่เกียจคร้านหรือไร้ผลในความรู้แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา			
2Pt	1	9	เพราะว่าผู้ใดที่ขาดสิ่งเหล่านี้ก็เป็นคนตาบอดตาสั้น และลืมนิพพาน ได้รับการชำระจากความผิดบาปเมื่อก่อนนั้นเสียแล้ว
2Pt	1	10	เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงยึดอุตส่าห์กระทำตนให้เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงเรียก และทรงเลือกท่านไว้แล้วนั้น เพราะว่าถ้าท่านประพฤติ
เช่นนั้น ท่านจะไม่สะดุดล้มเลย			
2Pt	1	11	ด้วยว่าอย่างนั้นท่านทั้งหลายจะมีสิทธิสมบูรณ์ที่จะเข้าในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
2Pt	1	12	เหตุฉะนั้น ถึงแม้ว่าท่านจะรู้และตั้งมั่นคงอยู่ในความจริงที่ท่านรับแล้วนั้นก็ดี ข้าพเจ้าก็ไม่เลยที่จะเตือนสติท่านทั้งหลายเสมอให้ระลึกถึงสิ่ง
เหล่านี้			
2Pt	1	13	ตราบใดที่ข้าพเจ้ายังอาศัยอยู่ในพลับพลานี้ ข้าพเจ้าเห็นสมควรที่จะเตือนสติท่านทั้งหลายให้ระลึกถึงข้อความเหล่านี้
2Pt	1	14	เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า อีกไม่ช้าข้าพเจ้าก็จะต้องสลະทิ้งพลับพลาของข้าพเจ้าไป ดังที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ได้ทรงสำแดงแก่
ข้าพเจ้าแล้ว			
2Pt	1	15	ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าจะอุตส่าห์กระทำให้ท่านทั้งหลายระลึกถึงสิ่งเหล่านี้เสมอเมื่อข้าพเจ้าตายแล้ว
2Pt	1	16	เพราะว่าเมื่อเราได้สำเร็จให้ท่านทั้งหลายทราบถึงฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และการที่พระองค์จะเสด็จมานั้น เรา
ไม่ได้คล้อยตามนิยามที่เขาคิดแต่งไว้ด้วยความเฉลียวฉลาด แต่เราได้เห็นอาณาจักรของพระองค์ด้วยตาของเราเอง			
2Pt	1	17	เพราะว่าคราวเมื่อพระองค์ได้ทรงรับเกียรติและสง่าราศีจากพระเจ้าพระบิดา เมื่อพระสุรเสียงจากสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ได้มาถึงพระองค์ ตรัส
แก่พระองค์ว่า " ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก "			
2Pt	1	18	และเราก็ได้ยินพระสุรเสียงนี้มาจากสวรรค์ ในครั้งที่เราได้อยู่กับพระองค์ที่ภูเขาอันบริสุทธิ์นั้น
2Pt	1	19	และเรารำพึงพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น เสมือนแสงประทีปที่ส่องสว่างในที่มืด จนกว่า
แสงอรุณจะขึ้น และดาวประจำรุ่งจะหุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย			
2Pt	1	20	จงรู้ชื่อก่อน คือว่าคำพยากรณ์ทุกคำที่จารึกไว้ในพระคัมภีร์แล้ว ไม่มีใครตีความได้ตามลำพังใจของตนเอง
2Pt	1	21	ด้วยว่าคำพยากรณ์ในอดีตนั้นไม่ได้มาจากความประสงค์ของมนุษย์ แต่พวกผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า ได้กล่าวคำตามทีพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้
ทรงคลอใจเขา			
2Pt	2	1	แต่ว่า ได้มีผู้พยากรณ์เท็จเกิดขึ้นท่ามกลางพวกพลไพร่นั้นด้วย เช่นกับจะมีผู้สอนผิดในท่ามกลางท่านทั้งหลาย ที่จะแอบอ้างเอามิถุนาล์ทธิอัน
จะให้ถึงความพิเนตเข้ามาเสื่อมสลด และจะปฏิเสด็จองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เราไว้ และจะพินาศความพิเนตมาถึงตนเอง			
2Pt	2	2	จะมีหลายคนประพฤติตามทางแห่งการสลัปะขงของเขา และเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทางแห่งความจริงจะถูกกล่าวร้าย
2Pt	2	3	และด้วยใจโลภเขาจะกล่าวตลตะตะแลงค้ำก่า ไรจากท่านทั้งหลาย การลงโทษคนเหล่านั้นที่ได้ถูกพิพากษานานมาแล้วจะไม่เนิ่นช้า และความ
วิบัติที่จะเกิดกับเขาก็หาสลายไปไม่			
2Pt	2	4	เพราะว่า ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงยกเว้นพวกทูลสวรค์ที่ได้ทำบาปนั้น แต่ได้ทรงผลึกเขาลงไปสู่นรก และได้มัดเขาไว้ด้วยเครื่องจำจองแห่ง
ความมืด คุมไว้จนกว่าจะถึงเวลาทรงพิพากษา			
2Pt	2	5	และไม่ได้ทรงยกเว้นมนุษย์โลกครึ่งโบราณ แต่ได้ทรงช่วยโนอาห์ผู้ประกาศความชอบธรรมกับคนอื่นอีกเจ็ดคนให้รอด เมื่อคราวที่พระองค์
ได้ทรงบันดาลให้น้ำท่วมโลกของคนอธรรม			
2Pt	2	6	และได้ทรงลงโทษเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ให้พิเนตเป็นถ้ำถ้ำ เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนต่อไปที่จะประพฤติชั่ว
2Pt	2	7	และได้ทรงช่วยโลทผู้ชอบธรรมให้รอด ผู้มีความทุกข์ใหญ่หลวงเพราะการประพฤติลามกของคนที่ชั่วเหล่านั้น
2Pt	2	8	(ด้วยว่าคนชอบธรรมนั้น ซึ่งได้อาศัยอยู่ในท่ามกลางเขาเหล่านั้น เมื่อท่านได้เห็นและได้ยิน จิตใจที่ชอบธรรมของท่านก็เป็นทุกข์เป็นร้อน
ทุกวันๆเพราะการประพฤติชั่วของคนเหล่านั้น)			
2Pt	2	9	องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนที่ตามทางของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการทดลองต่างๆ และทรงทราบวิธีที่จะรักษาคนอธรรมไว้จน
ถึงวันพิพากษาเพื่อจะไถ่ลงโทษเขา			
2Pt	2	10	โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ปล่อยตัวไปตามเนื้อหนัง ในระคะตัดหาแห่งความโลโสทรก และหมิ่นประมาทผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ คนเหล่านี้ทะนงตน
และประพฤติตามอำเภอใจ เขาไม่สะทสะท้านที่จะกล่าวประณามผู้ที่มิบรธาตักดี			
2Pt	2	11	แต่ฝ่ายทูลสวรค์แม้ว่ามีฤทธิ์และกำลังมากกว่า ก็หาได้กล่าวประณามคนเหล่านั้นหน้าพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่
2Pt	2	12	แต่ว่าคนเหล่านั้นเป็นเหมือนสัตว์เดียรฉานที่ปราศจากความคิด เป็นสัตว์ที่ท่าตามสัญชาตญาณ เกิดมาเพื่อถูกจับและถูกฆ่า เขากล่าว
ประณามสิ่งที่เขาไม่เข้าใจเลย เขาจะต้องพิเนตในการชั่วร้ายของตนเอง			
2Pt	2	13	และจะรับบำเหน็จแห่งการอธรรม เหมือนคนที่ถือการเสเพลเฮฮาในเวลากลางวันเป็นความเพลิดเพลิน เขาต่างพร้อยและมลทิน และประพฤติ
การเสเพลเฮฮาด้วยการหลอกลวงของตนเอง เมื่อกำลังกินเลี้ยงร่วมกับท่านทั้งหลาย			
2Pt	2	14	ตาเขาเต็มไปด้วยความปรารถนาแห่งการลวงประเวณี และเขาหยุดกระทำบาปไม่ได้เลย เขาวางกับดักคนที่มิมีจิตใจไม่มั่นคง เขามีใจชินกับ
การโลก เขาเป็นลูกแห่งความสลัปะขง			
2Pt	2	15	เขาสะละทิ้งทางถูกต้อง หลงไปในทางผิด ดำเนินตามทางของบาอัมบรธาชายเบโอร ผู้ที่ขอบบำเหน็จแห่งการอธรรม
2Pt	2	16	แต่บาอัมก็มิได้ถูกตีเพราะการที่เขาได้กระทำความชั่วชำนั้น ลาไปตัวนั้นพูดเป็นภาษามนุษย์ และได้ยั้งอาการคลุ้มคลั่งของศาสดา
พยากรณ์คนนั้น			
2Pt	2	17	คนเหล่านี้เป็นบ่อที่รับน้ำ เป็นเมฆที่ถูกพายุพัดไป ทรงเตรียมหมอกแห่งความมืดทึบไว้แล้วสำหรับคนเหล่านั้นเป็นนิตย์
2Pt	2	18	เพราะว่าเขาพูดเยอหยิ่งอวดตัว และเขาใช้ความปรารถนาแห่งเนื้อหนังกับความกำหนัด เพื่อจะลบลวงคนทั้งหลายที่กำลังหนีไปจากคนเหล่านี
นั้นที่หลงประพฤติผิด			
2Pt	2	19	เขาสัญญาว่าจะให้คนเหล่านั้นพ้นจากการเป็นทาส แต่ตัวเขาเองยังเป็นทาสของความหยาบ เพราะวามนุษย์พ่ายแพ้แก่สิ่งใจ เขาก็เป็นทาส
ของสิ่งนั้น			
2Pt	2	20	เพราะว่าถ้าหลังจากที่เขาพ้นจากกรรมพละทินของโลกนี้แล้ว ด้วยการที่เขาเกี่ยวข้องกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอด
เขากลับเกี่ยวข้อและพ่ายแพ้แก่การชำนั้นอีก			
2Pt	2	21	บั้นปลายของเขาก็กลับชั่วร้ายยิ่งกว่าตอนต้น
ให้แก่เขา			
2Pt	2	22	เพราะว่าถ้าเขาไม่ได้รับรู้จักทางชอบธรรมนั้นเสียเลยก็จะต้องดีกว่าที่เขาได้รับรู้แล้ว แต่กลับหันหลังให้พระบัญญัติอันบริสุทธิ์ที่ได้ทรงโปรดประทาน
ไปนอนในปลักอีก"			
2Pt	3	1	บัดนี้ พวกที่รัก นี่เป็นจดหมายฉบับที่สองที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลาย และในจดหมายทั้งสองฉบับนั้น ข้าพเจ้าได้สะกิดใจอันบริสุทธิ์
ของท่านให้ระลึก			
2Pt	3	2	เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ใส่ใจถ้อยคำทั้งหลายที่พวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ได้กล่าวไว้เมื่อก่อน และคำบัญชาของเราทั้งหลายพวกอิสรสาวก
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด			
2Pt	3	3	จงรู้ชื่อก่อน คือในวันสุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้นและประพฤติตามใจปรารถนาชั่วของตน
2Pt	3	4	และจะถามว่า " คำที่ทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษหลังลวงไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนที่
ได้เป็นอยู่ตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก"			
2Pt	3	5	เพราะว่าเขาแก่ลัสมิซอเน่เสีย คือโดยคำตรัสของพระเจ้า ฟาสวรค์ได้อุบัติขึ้นตั้งแต่โบราณ และแผ่นดินโลกจึงได้บังเกิดขึ้นแยกออกจากน้ำ
และท่ามกลางน้ำ			

The Holy Bible in Thai (KJV)

2Pt	3	6	โดยเหตุเหล่านั้น พระองค์จึงได้ทรงบันดาลให้น้ำท่วมท่ามกลางโลกที่มีอยู่ในเวลานั้น
2Pt	3	7	แต่ว่าท้องฟ้าอากาศและแผ่นดินโลกที่อยู่เดียวกันนี้ พระองค์ทรงเก็บงำไว้โดยคำตรัสนั้นสำหรับให้ไฟเผา คือเก็บไว้จนถึงวันทรงพิพากษาและ
วันพิพากษาแห่งบรรดาคนอธรรม			
2Pt	3	8	แต่พวกที่รัก อยัสมีซื่อนี้เสีย คือวันเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเจ้าเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว
2Pt	3	9	องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเลื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่
เราทั้งหลายมาช้านาน ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่			
2Pt	3	10	แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะมากยิ่งเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมาในเวลากลางคืน และในวันนั้นท้องฟ้าจะสว่างเสียไปด้วยเสียงที่ดังกึก
2Pt	3	11	ก้อง และโลกธาตจะสลายไปด้วยไฟอันร้อนยิ่ง และแผ่นดินโลกกับการงานทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้นด้วย
2Pt	3	12	เมื่อเห็นแล้วว่าสิ่งทั้งปวงจะต้องสลายไปหมดสิ้นเช่นนี้ ท่านทั้งหลายควรจะเป็นคนเช่นใดในชีวิตที่บริสุทธิ์และที่เป็นอย่างพระเจ้า
2Pt	3	13	คอยท่าและกระหายที่จะได้เห็นของพระเจ้ามาถึง เมื่อไฟจะติดท้องฟ้าอากาศให้ละลายไป และโลกธาตจะละลายไปด้วยไฟอันร้อนยิ่ง
2Pt	3	14	แต่ว่าตามพระสัญญาของพระองค์นั้น เราจึงคอยท่าท้องฟ้าอากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ที่ซึ่งความชอบธรรมจะดำรงอยู่
2Pt	3	14	เหตุฉะนั้นพวกที่รัก เมื่อท่านทั้งหลายยังคงยั้งยั้งเหล่านี้อยู่ ท่านก็จงอุตส่าห์ให้พระองค์ทรงพบท่านทั้งหลายอยู่เป็นสุข ปราศจากมลทินและข้อ
ตำหนิ			
2Pt	3	15	และจงถือว่า การที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอดกลั้นพระทัยไว้วันนั้นเป็นการช่วยให้รอด ดังที่เปาโลน้องที่รักของเราได้เขียนจดหมาย
ถึงท่านทั้งหลายด้วย ตามสติปัญญาซึ่งพระองค์ได้ทรงโปรดประทานแก่ท่านนั้น			
2Pt	3	16	เหมือนในจดหมายของท่านทุกฉบับ ท่านได้กล่าวถึงเหตุการณ์เหล่านั้น และในจดหมายนั้นมียางข้อที่เข้าใจยาก ซึ่งคนทั้งหลายที่ไม่ได้เรียนรู
และไม่แน่นอนมั่นคงนั้น ได้เปลี่ยนแปลงเสีย เหมือนเขาได้เปลี่ยนแปลงข้ออื่น ๆ ในพระคัมภีร์ จึงเป็นเหตุกระทำให้อัปยศ			
2Pt	3	17	เพราะเหตุนี้ พวกที่รัก เมื่อท่านทั้งหลายรู้เรื่องนี้ก่อนแล้ว ท่านก็จงระวังให้ดี เกรงว่าท่านอาจจะหลงไปกระทำผิดตามการผิดของคนชั่ว และ
ท่านทั้งหลายจะสูญเสียความหนักแน่นมั่นคงของท่าน			
2Pt	3	18	แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา สง่าราศีจะมี
แด่พระองค์ทั้งในปัจจุบันนี้และตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน			
1Jh	1	1	ซึ่งได้ทรงเป็นอยู่แต่เดิม นั้น ซึ่งเราได้อ่าน ซึ่งเราได้เห็นกับตา ซึ่งเราได้พินิจดู และจับต้องด้วยมือของเรา นั้น เกี่ยวกับพระวาจาแห่งชีวิต
1Jh	1	2	(และชีวิตนั้น ได้ปรากฏ และเราได้เห็นและเป็นพยาน และประกาศชีวิตนิรันดร์นั้นแก่ท่านทั้งหลาย ชีวิตนั้น ได้ดำรงอยู่กับพระบิดา และได้
ปรากฏแก่เราทั้งหลาย)			
1Jh	1	3	ซึ่งเราได้เห็นและได้อ่านนั้น เราได้ประกาศแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ร่วมสามัคคีธรรมกับเรา แท้จริงเราทั้งหลายก็ร่วมสามัคคี
ธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์			
1Jh	1	4	และเราเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลาย เพื่อความยินดีของท่านจะได้เต็มเปี่ยม
1Jh	1	5	แล้วนี้เป็นข้อความที่เราได้อ่านจากพระองค์ และประกาศแก่ท่านทั้งหลาย คือว่าพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง และความมืดในพระองค์ไม่มีเลย
1Jh	1	6	ถ้าเราจะว่าเราสามัคคีธรรมกับพระองค์ และยังดำเนินอยู่ในความมืด เราก็พุดมสา และไม่ได้ดำเนินชีวิตตามความจริง
1Jh	1	7	แต่ถ้าเราดำเนินอยู่ในความสว่าง เหมือนอย่างพระองค์ทรงสถิตในความสว่าง เราก็ร่วมสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน และพระโลหิตของพระ
เยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น			
1Jh	1	8	ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็ลวงตนเอง และความจริงไม่ได้อยู่ในเราเลย
1Jh	1	9	ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น
1Jh	1	10	ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่ได้ทำบาป ก็เท่ากับเราทำให้พระองค์เป็นผู้ตรัสสา และพระดำรัสของพระองค์ก็มิได้อยู่ในเราทั้งหลายเลย
1Jh	2	1	ลูกเล็ก ๆ ของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าผู้ใดทำบาป เราก็มีพระองค์ผู้ช่วยเหลือ
สถิตอยู่กับพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงชอบธรรมนั้น			
1Jh	2	2	และพระองค์ทรงเป็นผู้ปล้ำพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลายเพราะบาปของเรา และไม่ใช่แต่บาปของเราพวกเดียว แต่บาปของมนุษย์ทั้งปวง
ในโลกด้วย			
1Jh	2	3	เราจะมีใจใจได้ว่าเรารู้จักกับพระองค์โดยข้อนี้ คือถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์
1Jh	2	4	คนใดที่กล่าวว่า "ข้าพเจ้ารู้จักกับพระองค์" แต่มิได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพุดมสา และความจริงไม่ได้อยู่ใน
คนนั้นเลย			
1Jh	2	5	แต่ผู้ใดที่ประพฤติตามพระวจนะของพระองค์ ความรักของพระเจ้าก็ถึงความสมบูรณ์ในคนนั้นแล้วอย่างแน่แท้ ด้วยอาการอย่างนี้แหละเรา
ทั้งหลายจึงรู้ว่าเราอยู่ในพระองค์			
1Jh	2	6	ผู้ใดกล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ ผู้นั้นก็ควรดำเนินตามทางที่พระองค์ทรงดำเนินนั้นด้วย
1Jh	2	7	พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนพระบัญญัติใหม่ถึงท่านทั้งหลาย แต่เป็นพระบัญญัติเก่าซึ่งท่านทั้งหลายได้มีอยู่ตั้งแต่เริ่มแรก พระบัญญัติ
เก่านี้คือพระคำซึ่งท่านทั้งหลายได้อ่านตั้งแต่เริ่มแรกแล้ว			
1Jh	2	8	อีกนัยหนึ่ง ข้าพเจ้าเขียนพระบัญญัติใหม่ถึงท่านทั้งหลาย และข้อความนั้นก็จริงทั้งฝ่ายพระองค์และฝ่ายท่านทั้งหลาย ก็เพราะว่าความมืดนั้น
ลวงไป และบัดนี้ความสว่างก็ส่องอยู่แล้ว			
1Jh	2	9	ผู้ใดที่กล่าวว่าตนอยู่ในความสว่าง และยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ยังไม่อยู่ในความมืดจนถึงเดี๋ยวนี้
1Jh	2	10	ผู้ที่รักพี่น้องของตนก็อยู่ในความสว่าง และในผู้นั้น ไม่มีข้อที่จะทำให้สะดุดเลย
1Jh	2	11	แต่ผู้ที่เกลียดชังพี่น้องของตนก็อยู่ในความมืด และเดินในความมืด และไม่รู้ว่าตนกำลังไปไหน เพราะว่าความมืดนั้นทำให้ตาของเขาบอดไป
เสียแล้ว			
1Jh	2	12	ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะว่าได้ทรงยกบาปของท่านแล้วด้วยเห็นแก่พระนามของพระองค์
1Jh	2	13	ท่านทั้งหลายที่เป็นบิดา ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะท่านทั้งหลายได้รู้จักกับพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่เดิม ท่านทั้งหลายที่เป็นคน
หนุ่ม ๆ ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะท่านทั้งหลายได้ชัยชนะแก่มารชั่วร้าย ท่านทั้งหลายเป็นผู้ลุกเล็ก ๆ ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะท่านทั้งหลายได้รู้จักกับพระบิดา			
1Jh	2	14	ท่านทั้งหลายที่เป็นบิดา ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะท่านทั้งหลายได้รู้จักกับพระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่เดิม ท่านทั้งหลายที่เป็นคน
หนุ่ม ๆ ข้าพเจ้าเขียนจดหมายถึงท่าน เพราะท่านทั้งหลายมีกำลังมาก และพระวจนะของพระเจ้าดำรงอยู่ในท่านทั้งหลาย และท่านได้ชัยชนะแก่มารชั่วร้ายแล้ว			
1Jh	2	15	อย่ารักโลกหรือสิ่งของโลก ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักต่อพระบิดา มิได้อยู่ในผู้นั้น
1Jh	2	16	เพราะว่าสารพัดซึ่งมีอยู่ในโลก คือตัณหาของเนื้อหนัง และตัณหาของตา และความเย่อหยิ่งในชีวิต มิได้เกิดมาจากพระบิดา แต่เกิดมาจาก
โลก			
1Jh	2	17	และโลกกับสิ่งที่ยั่ววนของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้าก็ดำรงอยู่เป็นนิตย์
1Jh	2	18	ลูกเล็ก ๆ ทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้เป็นวาระสุดท้ายแล้ว และตามที่ท่านทั้งหลายได้อ่าน ได้ฟังมาว่า ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะมีมา บัดนี้ปฏิปักษ์ของพระ
คริสต์ก็มีมามากแล้ว ฉะนั้นเราจึงรู้ว่าบัดนี้เป็นวาระสุดท้ายแล้ว			
1Jh	2	19	เขาเหล่านั้น ได้ออกไปจากพวกเรา แต่เขาเหล่านั้นก็ไม่ใช่พวกเรา เพราะว่าเขาเป็นพวกของเรา เขาจะอยู่กับเราต่อไป แต่เขาได้ออกไป
แล้ว ซึ่งก็เป็นที่น่าประหลาดใจแล้วว่า เขาเหล่านั้นหาใช่พวกของเราทุกคนไม่			
1Jh	2	20	และท่านทั้งหลาย ได้รับการทรงเจิมจากพระองค์ผู้บริสุทธิ์แล้ว และท่านก็รู้ทุกสิ่ง
1Jh	2	21	ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนมายังท่านทั้งหลายเพราะท่านไม่มีความจริง แต่เพราะท่านทั้งหลายรู้แล้ว และรู้ว่าคำสาไม่ให้เป็นมาจากความจริงเลย
1Jh	2	22	ใครเล่าเป็นผู้ที่พุดมสา ไม่ใช่ใครอื่น แต่เป็นผู้ที่ปฏิเสธว่าพระเยซูมีพระคริสต์ ผู้ใดที่ปฏิเสธพระบิดาและพระบุตร ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่ปฏิเสธ
ของพระคริสต์			
1Jh	2	23	ผู้ใดที่ปฏิเสธพระบุตร ผู้นั้นก็ไม่มีพระบิดา ผู้ใดที่รับพระบุตร ผู้นั้นก็มีพระบิดาด้วย
1Jh	2	24	เหตุฉะนั้น จงให้ข้อความที่ท่านได้อ่านมาตั้งแต่ต้นนั้นดำรงอยู่กับท่านเถิด ถ้าข้อความที่ท่านได้อ่านตั้งแต่ต้นนั้นดำรงอยู่กับท่าน ท่านจะตั้งมั่น
คงอยู่ในพระบุตรและในพระบิดาด้วย			

The Holy Bible in Thai (KJV)

1Jh	2	25	นี่แหละเป็นพระสัญญาซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่เรา คือโปรดให้มีชีวิตนิรันดร์
1Jh	2	26	ข้าพเจ้าได้เขียนข้อความนี้ถึงท่าน กล่าวถึงคนเหล่านั้นที่หลอกลวงท่าน
1Jh	2	27	แต่การเจิมซึ่งท่านทั้งหลายได้รับจากพระองค์นั้นดำรงอยู่กับท่าน และ ไม่จำเป็นต้องมีใครสอนท่านทั้งหลาย เพราะว่าท่านได้สอนท่าน
ให้รู้ทุกสิ่ง และเป็นความจริง และไม่ใช่ว่าความเท็จ การเจิมนั้นสอนท่านทั้งหลายแล้วอย่างใด ท่านจงตั้งมั่นคงอยู่ในพระองค์อย่างนั้น			
1Jh	2	28	และบิดน้ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย จงอยู่ในพระองค์ เพื่อว่าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏ เราทั้งหลายจะได้มีใจกล้า และ ไม่มีความละอายจำเพาะ
พระองค์เมื่อพระองค์จะเสด็จมา			
1Jh	2	29	ถ้าท่านทั้งหลายรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม ท่านก็รู้ว่าทุกคนที่ประพฤติตามความชอบธรรมก็ได้บังเกิดมาจากพระองค์ด้วย
1Jh	3	1	จงดูเถิด พระบิดาทรงโปรดประทานความรักแก่เราทั้งหลายเพียงไร ที่เราจะ ได้ชื่อว่า เป็นบุตรของพระเจ้า เหตุที่โลกไม่รู้จักเราทั้งหลาย ก็
เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์			
1Jh	3	2	ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้านั้นเราจะเป็นอย่างไร แต่เราทราบว่าเมื่อพระองค์จะ
เสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์ เพราะว่าเราเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น			
1Jh	3	3	และทุกคนที่มีความหวังในพระองค์อย่างนี้ ก็ชำระตนให้บริสุทธิ์เหมือนอย่างพระองค์ทรงบริสุทธิ์
1Jh	3	4	ผู้ที่กระทำบาปก็ละเมิดพระราชบัญญัติด้วย เพราะการบาปเป็นสิ่งที่ละเมิดพระราชบัญญัติ
1Jh	3	5	ท่านทั้งหลายรู้แล้วว่า พระองค์ได้ทรงปรากฏเพื่อจะได้โปรดนำบาปของเราไป และบาปในพระองค์ไม่มีเลย
1Jh	3	6	คนใดที่อาศัยอยู่ในพระองค์ คนนั้น ไม่ได้กระทำบาป ผู้ใดที่กระทำบาป ผู้นั้นยังไม่ได้เห็นพระองค์ และยังไม่ได้รู้จักพระองค์
1Jh	3	7	ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย อย่าให้ใครชักจูงท่านให้หลง ผู้ที่ประพฤติการชอบธรรมก็เป็นผู้ชอบธรรม เหมือนอย่างพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม
1Jh	3	8	ผู้ที่กระทำบาปก็มาจากพญามาร เพราะว่าพญามารได้กระทำบาปตั้งแต่เริ่มแรก พระบุตรของพระเจ้า ได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อ
ทรงทำลายกิจการของพญามารเสีย			
1Jh	3	9	ผู้ใดบังเกิดจากพระเจ้า ผู้นั้น ไม่กระทำบาป เพราะเมล็ดของพระองค์ดำรงอยู่กับผู้นั้น และเขากระทำบาปไม่ได้ เพราะเขาบังเกิดจากพระเจ้า
1Jh	3	10	ดังนั้นแหละจึงเห็นได้ว่าผู้ใดเป็นบุตรของพระเจ้า และผู้ใดเป็นลูกของพญามาร เพราะว่าผู้ใดที่ได้ประพฤติตามความชอบธรรม และ ไม่รักพี่น้อง
ของตน ผู้นั้นก็มิได้มาจากพระเจ้า			
Joh	3	11	นี่เป็นคำสั่งสอนที่ท่านทั้งหลายได้ยินมาตั้งแต่เริ่มแรก คือให้เราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน
1Jh	3	12	อย่าเป็นเหมือนคานินทิมจากมารชั่วร้ายนั้น และได้ฆ่าน้องชายของตนเอง และเหตุใดเขาจึงฆ่าน้องชาย ก็เพราะการกระทำของเขาชั่ว และ
การกระทำของน้องชายนั้นชอบธรรม			
1Jh	3	13	พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าประหลาดใจถ้าโลกนี้เกลียดชังท่าน
1Jh	3	14	เราทั้งหลายรู้ว่า เราได้พ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว ก็เพราะเรารักพี่น้อง ผู้ใดที่ไม่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ยังไม่อยู่ในความตาย
1Jh	3	15	ผู้ใดที่เกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นผู้ฆ่าคน และท่านทั้งหลายก็รู้แล้วว่า ไม่มีผู้ฆ่าคนที่มีชีวิตนิรันดร์ดำรงอยู่ในเขาเลย
1Jh	3	16	ดังนั้นแหละจึงรู้จักความรักของพระเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงยอมวางชีวิตของพระองค์เพื่อเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายก็ควรจะวาง
ชีวิตของเราเพื่อพี่น้อง			
1Jh	3	17	แต่ถ้าผู้ใดมีทรัพย์สมบัติในโลกนี้ และเห็นพี่น้องของตนขัดสน และยังใจจิตใจดำไม่สงเคราะห์หา ความรักของพระเจ้าจะดำรงอยู่ในผู้นั้น
อย่างไรได้			
1Jh	3	18	ลูกเล็กๆทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยลิ้นเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและด้วยความจริง
1Jh	3	19	และโดยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าเราอยู่ฝ่ายความจริง และจะ ได้ตั้งใจชอบเราให้แน่วแน่จำเพาะพระองค์
1Jh	3	20	เพราะถ้าใจของเรากล่าวโทษตัวเรา พระเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าใจของเรา และพระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง
1Jh	3	21	ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าใจของเราไม่ได้กล่าวโทษเรา เราก็มีความมั่นใจจำเพาะพระเจ้า
1Jh	3	22	และเราขอสิ่งใดก็ตามเราก็ได้สิ่งนั้นจากพระองค์ เพราะเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และปฏิบัติสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นที่พอพระทัย
ในสายพระเนตรของพระองค์			
1Jh	3	23	และนี่เป็นพระบัญญัติของพระองค์ คือว่าให้เราทั้งหลายเชื่อในพระนามของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ และให้เรา รักซึ่งกันและกัน
ตามที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติไว้แก่เราแล้ว			
1Jh	3	24	และทุกคนที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็อยู่ในพระองค์ และพระองค์ทรงสถิตอยู่ในคนนั้น เหตุฉะนี้ เราจึงรู้ว่าพระองค์ทรงสถิตอยู่
ในเรา คือโดยพระวิญญาณ ซึ่งพระองค์ทรงโปรดประทานแก่เรา			
1Jh	4	1	ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อวิญญาณเสียทุกอย่างวิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้นว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอัน
มากออกเที่ยวไปในโลก			
1Jh	4	2	โดยข้อนี้ท่านทั้งหลายก็จะรู้จักพระวิญญาณของพระเจ้า คือวิญญาณแห่งปวงที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ วิญญาณนั้นก็มา
จากพระเจ้า			
1Jh	4	3	และวิญญาณแห่งปวงที่ไม่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ วิญญาณนั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า วิญญาณนั้นแหละเป็นปฏิปักษ์ของ
พระคริสต์ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินว่าจะมา และบัดนี้ก็อยู่ในโลกแล้ว			
1Jh	4	4	ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย ท่านเป็นฝ่ายพระเจ้า และได้ชนะเขาเหล่านั้น เพราะว่าพระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้นั้นที่อยู่ในโลก
1Jh	4	5	เขาเหล่านั้นเป็นฝ่ายโลก เหตุฉะนั้นเขาจึงพูดตามโลก และโลกก็ฟังเขา
1Jh	4	6	เราทั้งหลายเป็นฝ่ายพระเจ้า ผู้ที่รู้จักกับพระเจ้าก็ฟังเรา และผู้ที่ไม่ใช่ฝ่ายพระเจ้าก็ไม่ฟังเรา ดังนั้นแหละเราทั้งหลายจึงรู้จักวิญญาณของความ
จริงและวิญญาณของความเท็จ			
1Jh	4	7	ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะว่าความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่รักก็บังเกิดมาจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า
1Jh	4	8	ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก
1Jh	4	9	โดยข้อนี้ความรักของพระเจ้าก็เป็นที่ประจักษ์แก่เราทั้งหลาย เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลก เพื่อเราทั้ง
หลายจะได้ดำรงชีวิตโดยพระบุตรนั้น			
1Jh	4	10	ในข้อนี้แหละเป็นความรัก มิใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาที่
ตกกับเราทั้งหลาย เพราะบาปของเรา			
1Jh	4	11	ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าพระเจ้าทรงรักเราทั้งหลายเช่นนั้น เราก็ควรจะรักซึ่งกันและกันด้วย
1Jh	4	12	ไม่มีผู้ใดเคยเห็นพระเจ้า ไม่ว่าเวลาใด ถ้าเราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน พระเจ้าก็ทรงสถิตอยู่ในเราทั้งหลาย และความรักของพระองค์ก็
สมบูรณ์อยู่ในเรา			
1Jh	4	13	ดังนั้นแหละเราทั้งหลายจึงรู้ว่า เราอยู่ในพระองค์และพระองค์ทรงสถิตอยู่ในเรา เพราะพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพระวิญญาณของ
พระองค์แก่เรา			
1Jh	4	14	และเราทั้งหลายได้เห็นและเป็นพยานว่า พระบิดาได้ทรงใช้พระบุตรมาเพื่อเป็นผู้ช่วยมนุษย์โลกให้รอด
1Jh	4	15	ผู้ใดยอมรับว่า พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเจ้าก็จะทรงสถิตอยู่ในคนนั้น และคนนั้นอยู่ในพระเจ้า
1Jh	4	16	เราทั้งหลายจึงรู้และเชื่อในความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา พระเจ้าทรงเป็นความรัก และผู้ใดที่อยู่ในความรักก็อยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าก็ทรง
สถิตอยู่ในผู้นั้น			
1Jh	4	17	ในข้อนี้แหละความรักของเราจึงสมบูรณ์ เพื่อเราทั้งหลายจะได้มีความกล้าในวันพิพากษา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นอย่างไร เราทั้งหลายใน
โลกนี้ก็เป็นอย่างนั้น			
1Jh	4	18	ในความรักนั้น ไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้อัดความกลัวเสีย ด้วยว่าความกลัวเป็นที่ให้ใจเป็นทุกข์ และผู้ที่มีความกลัวก็ยังไม่
ไม่มีความรักที่สมบูรณ์			
1Jh	4	19	เราทั้งหลายรักพระองค์ ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน
1Jh	4	20	ถ้าผู้ใดว่า "ข้าพเจ้ารักพระเจ้า" และยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นคนพดุมสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้ว เขาจะ

รักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นอย่างไรได้

1Jh	4	21
1Jh	5	1
1Jh	5	2
1Jh	5	3

พระบัญญัติที่เราทั้งหลายก็ได้มาจากพระองค์ คือว่าให้คนที่รักพระเจ้านั้นรักพี่น้องของตนด้วย ผู้ใดเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ ผู้นั้นก็บังเกิดจากพระเจ้า และทุกคนที่รักพระองค์ผู้ทรงให้กำเนิดนั้นก็บังเกิดจากพระองค์ด้วย เมื่อเราทั้งหลายรักพระเจ้าแล้ว และได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เราจึงรู้ว่าเรารักคนที่บังเกิดจากพระองค์ผู้ทรงให้กำเนิด เพราะนี่แหละเป็นความรักต่อพระเจ้า คือที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้น ไม่เป็นที่หนัก

1Jh	5	4
1Jh	5	5
1Jh	5	6

ใจ ด้วยว่าผู้ใดที่บังเกิดจากพระเจ้า ก็มีชัยชนะแก่โลก และนี่แหละเป็นชัยชนะซึ่งได้มีชัยชนะแก่โลก คือความเชื่อของเราทั้งหลาย ใครเล่าชนะโลก เว้นไว้แต่ผู้ที่เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า นี่แหละคือผู้ที่ได้มาโดยน้ำและพระโลหิต คือพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่ด้วยน้ำสิ่งเดียว แต่ด้วยน้ำและพระโลหิต และพระวิญญาณทรงเป็นพยาน

เพราะพระวิญญาณทรงเป็นความจริง

1Jh	5	7
1Jh	5	8
1Jh	5	9

เพราะมีพยานอยู่สามพยานในสวรรค์ คือพระบิดา พระวาฮา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพยานทั้งสามนี้เป็นองค์เดียวกัน มีพยานอยู่สามพยานในแผ่นดินโลก คือพระวิญญาณ น้ำ และพระโลหิต และพยานทั้งสามนี้สอดคล้องกัน ถ้ารายรับพยานหลักฐานของมนุษย์ พยานหลักฐานของพระเจ็ก็ยิ่งใหญ่มากกว่า เพราะว่าพยานหลักฐานของพระเจ้านั้น คือพระองค์ได้ทรง

เป็นพยานอ้างถึงพระบุตรของพระองค์

1Jh	5	10
-----	---	----

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรของพระเจ็ก็มีพยานอยู่ในตัว ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ็ก็ได้กระทำให้พระองค์เป็นผู้ตรัสสา เพราะเขามิได้เชื่อพยานหลักฐานที่

พระเจ้าได้ทรงเป็นพยานอ้างถึงพระบุตรของพระองค์

1Jh	5	11
1Jh	5	12
1Jh	5	13

และพยานหลักฐานนั้นก็คือว่า พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานชีวิตนิรันดร์ให้เราทั้งหลาย และชีวิตนี้มีอยู่ในพระบุตรของพระองค์ ผู้ที่มีพระบุตรก็มีชีวิต ผู้ที่ไม่มีพระบุตรของพระเจ็ก็ไม่มีชีวิต

ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า

1Jh	5	14
1Jh	5	15
1Jh	5	16

เพื่อท่านจะได้เชื่อในพระนามของพระบุตรของพระเจ้า และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราหลอกลวงใจตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา และถ้าเราว่า พระองค์ทรงโปรดฟังเรา เมื่อเราหลอกลวงใจใดๆ เรารู้ว่าเราได้รับตามที่เราหลอกลวงจากพระองค์นั้น

ถ้าผู้ใดเห็นพี่น้องของตนกระทำบาปอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่นำไปสู่ความตาย ผู้นั้นจงทูลขอ และพระองค์ก็จะทรงประทานชีวิตแก่ผู้นั้นได้

กระทำการบาปซึ่งไม่ได้นำไปสู่ความตาย บาปที่นำไปสู่ความตายก็มี ข้าพเจ้ามิได้ว่าให้ชาวอิสราเอลในเรื่องบาปอย่างนั้น

1Jh	5	17
1Jh	5	18

การอธรรมทุกอย่างเป็นบาป แต่บาปที่ไม่ได้นำไปสู่ความตายก็มีอยู่ เราทั้งหลายรู้แล้วว่า คนใดที่บังเกิดจากพระเจ้า ไม่ได้กระทำการบาป แต่ว่าคนที่บังเกิดจากพระเจ้าได้ระวังรักษาตัว และมารชั่วร้ายนั้น ไม่ได้แตะ

ต้องคนนั้นเลย

1Jh	5	19
1Jh	5	20

เราทั้งหลายรู้ว่าเราเป็นของพระเจ้า และชาวโลกทั้งสิ้นอยู่ใต้อาณาภพของความชั่วร้าย และเราทั้งหลายรู้ว่าพระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาแล้ว และได้ทรงประทานความเข้าใจใจให้เรา เพื่อให้เรารู้จักพระองค์ผู้เที่ยงแท้ และเราทั้ง

หลายอยู่ในพระองค์ผู้เที่ยงแท้ นั้น คืออยู่ในพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ นี่แหละเป็นพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ และเป็นชีวิตนิรันดร์

1Jh	5	21
2Jh	1	1

ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย จงระวังรักษาตัว อย่าเกี่ยวข้องกับรูปเคารพ เอเมน ข้าพเจ้าผู้ปกครอง เรียนมายังท่านสุภาพสตรีที่ทรงเลือกไว้ และบรรดาบุตรของเธอ ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องในความจริง และมีใจแต่ข้าพเจ้าเท่านั้น

แต่คนทั้งปวงที่ได้รู้จักความจริงก็รักด้วย

2Jh	1	2
2Jh	1	3

เพราะเห็นแก่ความจริงที่อยู่ในเราทั้งหลาย และซึ่งจะดำรงอยู่กับเราเป็นนิรันดร์ พระกรุณาธิคุณ พระเมตตาคุณ และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และจากพระเยซูคริสต์เจ้าพระบุตรแห่งพระบิดา สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายใน

ความจริงและในความรัก

2Jh	1	4
2Jh	1	5

ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่เห็นบุตรของท่านดำเนินตามความจริง เหมือนเราได้รับพระบัญญัติจากพระบิดา และท่านสุภาพสตรี บัดนี้ข้าพเจ้าขอร้องท่าน มิใช่เหมือนหนึ่งว่าข้าพเจ้าเขียนพระบัญญัติใหม่ถึงท่าน แต่เป็นพระบัญญัติที่เราได้มีมาแล้ว

ตั้งแต่เริ่มแรก นั้นก็คือให้เราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน

2Jh	1	6
2Jh	1	7

และความรักนั้นก็คือ การที่เราทั้งหลายประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ นี่เป็นพระบัญญัติหนึ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยื่นได้ฟังมาตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อท่านทั้งหลายจะประพฤติตาม

เพราะว่ามิผู้ล่องลวงเป็นอันมากออกเที่ยว ไปในโลก คือคนที่ไม่รับว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมนุษย์ คนนั้นแหละเป็นผู้ล่องลวงและเป็น

ปฏิปักษ์กับพระคริสต์

2Jh	1	8
2Jh	1	9
2Jh	1	10
2Jh	1	11
2Jh	1	12

ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี เพื่อเราจะได้ไม่สูญเสียสิ่งที่เราได้กระทำมาแล้ว แต่ว่าเราจะได้รับบำเหน็จเต็มที ผู้ใดละเมิดและไม่อยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่มีพระเจ้า ผู้ใดอยู่ในพระโอวาทของพระคริสต์ ผู้นั้นก็มีทั้งพระบิดาและพระบุตร

ถ้าผู้ใดมาหาท่านและไม่นำพระโอวาทนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าอวยพรเขาเลย

2Jh	1	11
2Jh	1	12

เพราะว่าผู้ที่อวยพรเขา ก็เข้าส่วนในการกระทำชั่วของเขานั้น ข้าพเจ้ายังมีข้อความอีกหลายข้อที่จะเขียนถึงท่าน แต่ก็ไม่ยากใช้กระดาษและนำหมึกเขียน ข้าพเจ้าหวังว่าจะมาหาท่าน และสนทนากับท่าน

เฉพาะหน้า เพื่อความเป็ติยินดีของเราจะได้เต็มเปี่ยม

2Jh	1	13
3Jh	1	1

บรรดาบุตรของน้องสาวของท่านที่ได้ทรงเลือกไว้ ผ่าความระลึกถึงมายังท่าน เอเมน ข้าพเจ้าผู้ปกครอง เรียน กายอัสที่รัก ผู้ซึ่งข้าพเจ้ารักเนื่องในความจริง

ท่านที่รัก ข้าพเจ้าปรารถนามากกว่าทุกสิ่งว่า ท่านจะจำริญและมีสุขภาพดี อย่างจิตวิญญาณของท่านจำริญอยู่นั้น

3Jh	1	2
3Jh	1	3

เพราะว่าข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างยิ่ง เมื่อพวกพี่น้องได้มา และเป็นพยานถึงความจริงที่อยู่ในตัวท่าน ตามที่ท่านได้ประพฤติตามความจริงนั้น

3Jh	1	4
3Jh	1	5
3Jh	1	6

ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ข้าพเจ้ายินดียิ่งกว่านี้ คือที่ได้ยินว่า บุตรทั้งหลายของข้าพเจ้าประพฤติตามความจริง ท่านที่รัก เมื่อท่านกระทำสิ่งใดให้พี่น้องและให้แก่แขกที่มาบ้าน ท่านก็กระทำอย่างสัตย์ซื่อ

เขาเหล่านั้นได้เป็นพยานต่อหน้าคริสตจักรในเรื่องความรักของท่าน ถ้าท่านจะขอยจัดส่งเขาเหล่านั้นในการเดินทางของเขา ตามที่สมควร

อย่างพระเจ้า ท่านก็จะกระทำดี

3Jh	1	7
3Jh	1	8
3Jh	1	9
3Jh	1	10

เขาเหล่านั้นได้ออกไปเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ และไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกต่างชาติเลย ฉะนั้นเราควรต้อนรับคนอย่างนั้น เพื่อเราจะได้เป็นผู้ร่วมงานกับความจริง

ข้าพเจ้าได้เขียนถึงคริสตจักร แต่ดีโอเตรเฟส ผู้อยากจะเป็นคนใหญ่คนโตในพวกเขา ได้รับรองเราไว้ไม่

3Jh	1	11
3Jh	1	12
3Jh	1	13
3Jh	1	14

เหตุผลนั้นถ้าข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจะจดจำการกระทำทั้งหลายของเขา คือที่เขาพรักกล่าวใส่ความเราด้วยคำเลวทราม และเท่านั้นยังไม่สะใจ มิ

หน้าข้าตัวเขาเองไม่ยอมรับพี่น้องเหล่านั้น และยังกีดกันคนที่ใครจะรับรองเขา และได้เขาออกจากคริสตจักร

3Jh	1	11
3Jh	1	12
3Jh	1	13
3Jh	1	14

ท่านที่รัก อย่าเอาเยี่ยงสิ่งชั่ว แต่งเอาอย่างสิ่งที่ดี ผู้ที่ท่่าดีก็มาจากพระเจ้า ผู้ที่ชั่วก็ไม่มีพระเจ้า ทุกคนก็เป็นพยานให้เดเมตรีอัส และความจริงเองก็เป็นพยานอยู่ในตัว เออ เราเองก็เป็นพยานด้วย และท่านก็รู้ว่าคำพยานของเราจริง

ข้าพเจ้ามีหลายเรื่องที่จะเขียน แต่ไม่ยากจะเขียนถึงท่านด้วยน้ำหมึกและปากกา

Jde	1	1
Jde	1	2
Jde	1	3

แต่ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้พบท่านในเร็ววัน และจะได้พูดกับเฉพาะหน้า ขอสันติสุขจงมีแก่ท่าน บรรดาสาหายของเราฝากความระลึกถึงมายังท่าน ขอฝากความระลึกถึงมายังบรรดาสาหายโดยเรียงตัวเป็นลำดับไป

ยูดาส ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ และเป็นน้องชายของยากอบ เรียน คนทั้งหลายที่ทรงชำระตัวไว้ให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้าพระบิดา และทรงคุ้มครองรักษาไว้ในพระเยซูคริสต์ และทรงเรียกไว้แล้ว

ขอพระเมตตาคุณ สันติสุข และความรักจงมีเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลายเถิด

ท่านที่รักทั้งหลาย ครั้นข้าพเจ้าได้พากเพียรเขียนถึงท่านทั้งหลาย ว่าด้วยความรอดสำหรับคนทั้งหลายนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ข้าพเจ้าจำต้อง

The Holy Bible in Thai (KJV)

จะเขียนเดือนสตีทานให้ต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อความเชื่อซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดประทานแก่วิสทริชนไว้

Jde 1 4 เพราะว่ามิบางคน ได้ลืบลอดเข้ามา ซึ่งได้บ่งไว้นานแล้วว่าเขาจะถูกพิพากษาลงโทษอย่างนี้ เป็นคนอธรรม ที่ถืออาพระคุณของพระเจ้าของเรา

เราเป็นเหตุให้กระทำความชั่วช้าลามก และเขาปฏิเสศพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่องค์เดียว และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

Jde 1 5 ถึงแม้ว่าท่านรู้ข้อความเหล่านี้ตลอดแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าจึงปรารถนาให้ท่านทั้งหลายระลึกถึงว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดให้พลไพร่นัน

รอดจากแผ่นดินอียิปต์แล้ว ภายหลังพระองค์ได้ทรงทำลายคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อพระองค์เสีย

Jde 1 6 และเหล่าทูตสวรรค์ที่ไม่ได้รักษาเทวสภาพของตน แต่ได้ละทิ้งถิ่นฐานของตนนั้น พระองค์ก็ได้ทรงจงจำไว้ด้วยเครื่องพันธนาการอันไม่

รู้จักสลาย ซึ่งไว้ในที่ฝังจนกว่าจะถึงเวลาพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น

Jde 1 7 เช่นเดียวกับเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์และเมืองที่อยู่รอบๆนั้นที่ได้ทำการผิดประเวณี และมิว่ามาในกามวิตถาร ก็ได้ทรงบัญญัติไว้เป็น

ตัวอย่างของการที่จะต้องได้รับพระอาชญาในไฟนรินทร์

Jde 1 8 เช่นเดียวกัน เขาเหล่านั้นก็ถึงเพื่อสิ้นกระทำให้เนื้อหนังเป็นมลทิน และประมาทต่อผู้มีอำนาจ และพูดจาก้าวร้าวต่อผู้มีบรรดาศักดิ์ด้วย

Jde 1 9 ฝ่ายอัครทูตอัครบิดรมีคาเอล ครั้นเมื่อท่านได้เทียบกับพญามารเรืองศพของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจกล่าวก้าวร้าวต่อมารเลย เป็นแต่

เพียงกล่าวว่า "ให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด"

Jde 1 10 แต่พวกคนเหล่านี้พูดก้าวร้าวถึงสิ่งที่เขาเองไม่รู้จัก และการซึ่งเขารู้จักตามสัญญาเหมือนสัตว์เดียวิจจนที่ไม่มีความคิด เขาก็ต้องถึง

หายหน้าด้วยการนั้น

Jde 1 11 วัตถุประสงค์มีแก่เขา เพราะเขาได้ประพฤติตามอย่างกาอิน และได้พล่านไปตามความผิดพลาดของบาอัลเพราะเห็นแก่สินจ้าง และได้พินาศไป

ในการกรกฎอย่างโคราห์

Jde 1 12 คนเหล่านี้เป็นหินโสโครกในการประชุมเลี้ยงผู้รักของท่านทั้งหลาย ขณะเขาร่วมการเลี้ยงกับท่าน เขาเลี้ยงแต่ตนเองโดยไม่เกรงกลัวเลย

เป็นเมฆที่ไม่มีน้ำที่ถูพัดลอยไปตามลม เป็นต้นไม้ที่ไร้ผล คือไร้ผลในฤดูที่ออกผล และตามมาสองหนแล้ว เพราะถูกถอนออกทั้งราก

Jde 1 13 เป็นคลื่นอันร้ายแรงในมหาสมุทร ที่ซัดฟองของความบัดสีของตนเองขึ้นมา เขาเป็นดาวที่ลอยลับไป เป็นผู้ที่ถูกกอบโยนในความมืดที่บดบังตลอดกาล

Jde 1 14 เอนโคคนที่เจ็ดนับแต่อาดัมได้พยากรณ์ถึงคนเหล่านั้นด้วยว่า "ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับพวกวิสทริชนของพระองค์หลาย

หมื่น

Jde 1 15 เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุรชนทั้งปวงรู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว และรู้สึกตัวถึงการหยาบ

ช้าทั้งหมดที่ทุรชนคนบาปเหล่านั้น ได้กล่าวร้ายต่อพระองค์"

Jde 1 16 คนเหล่านั้นมักเป็นคนบ่น เป็นคนโพนทะนา เป็นคนประพฤติตามตัณหาอันชั่วของตัว และปากเขากล่าวคำโอ้อวดต่างๆ เป็นคนยกยอผู้อื่น

เพื่อหวังประโยชน์ของตน

Jde 1 17 แต่ว่าท่านที่รักทั้งหลาย ท่านจะระลึกถึงคำพยากรณ์เมื่อก่อนของเหล่าอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ได้กล่าวไว้

Jde 1 18 คือว่า พวกอัครสาวกนั้นได้บอกท่านทั้งหลายว่า "ในสมัยสุดท้ายจะมีคนเย้ยหยันบังเกิดขึ้น ที่จะประพฤติตามตัณหาอันชั่วของตัว"

Jde 1 19 คนเหล่านี้คือคนที่แยกออกและประพฤติตัวตามโลกีย์วิสัย และปราศจากพระวิญญาณ

Jde 1 20 แต่ท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รัก จงก่อสร้างตัวของท่านขึ้นบนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของท่าน โดยการอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์

Jde 1 21 จงรักษาตัวไว้ในความรักของพระเจ้า คอยพระกรุณาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจนถึงชีวิตนรินทร์

Jde 1 22 และจงแสดงความเมตตาต่อบางคน โดยรู้ความต่างกัน

Jde 1 23 และจงช่วยบางคนให้รอดโดยกระทำให้เขาให้สะดุ้งกลัวจุดออกจากไฟ จนขึ้นเสื้อผ้าที่สกปรกด้วยเนื้อหนังก็จงเกลียดชังด้วยเกิด

Jde 1 24 บัดนี้แต่พระองค์ผู้ทรงสามารถคุ้มครองรักษาท่านมิให้ล้ม และทรงนำท่านให้ตั้งอยู่เฉพาะสง่าราศีของพระองค์ ให้ปราศจากตำหนิ และมี

ความร่าเริงยินดี

Jde 1 25 คือแต่พระเจ้าผู้ทรงพระปัญญาแต่เพียงพระองค์เดียว พระผู้ช่วยให้รอดของเรา จงมีสง่าราศีพระอาณาภาพ โอศวรรย์ และศักดิ์านภาพ ทั้ง

ปัจจุบันกาล และในกาลต่อไปเป็นนิตย์ เอเมน

Rvl 1 1 วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ถึงสิ่งที่จะต้องปฏิบัติขึ้นในไม่ช้า

และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปสั่งแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์

Rvl 1 2 ยอห์นเป็นพยานฝ่ายพระวณะของพระเจ้า และเป็นพยานฝ่ายคำพยานของพระเยซูคริสต์ และเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งท่านได้เห็น

นั้น

Rvl 1 3 ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามา

แล้ว

Rvl 1 4 ยอห์นเรียนมายังคริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณและสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และ

ผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น และจากพระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์

Rvl 1 5 และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้ฟื้นจากความตาย และผู้ทรงครอบครองชัยทั้งปวงในโลก แต่

พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย และได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์

Rvl 1 6 และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็นบ่าวที่รักของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติและโอศวรรย์จงมีแก่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์

เอเมน

Rvl 1 7 ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคนเหล่านั้นที่ได้เห็นพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้

เพราะพระองค์" จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน

Rvl 1 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า " เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน ผู้จะเสด็จ

มานั้น และผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด"

Rvl 1 9 ข้าพเจ้า ยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปีทมอส เนื่องด้วยพระวณะของพระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์

Rvl 1 10 พระวิญญาณได้ทรงคลุใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร

Rvl 1 11 ตรัสว่า " เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และสิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ และฝากไปให้คริสตจักรทั้ง

เจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย คือคริสตจักรที่เมืองเอฟซัส เมืองสมเมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาธา เมืองซาร์ดีส เมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดิเซีย"

Rvl 1 12 ข้าพเจ้าจึงเหลียวมาทางพระสุรเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นเหลียวแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคนประทับที่ทองคำเจ็ดคัน

Rvl 1 13 และในท่ามกลางคันประทับที่เจ็ดคันนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์กรมพระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำที่

พระอระ

Rvl 1 14 พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวจจนแก่สีขาว และขาวดุจหิมะ และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง

Rvl 1 15 พระบาทของพระองค์ดุจทองคำเหมือนที่เงางาม ราวกับว่า ได้ถูกหลอมในเตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงนํ้ามากหลาย

Rvl 1 16 พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และมีพระแสงสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และ

สีพระพักตร์ของพระองค์ดุจดังดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานภาพของพระองค์

Rvl 1 17 เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนกับคนที่ตายแล้ว แต่พระองค์ทรงเตะตัวข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์

เบื้องขวา แล้วตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า " อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย

Rvl 1 18 และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ ดูเถิด เราก็งี้ดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน และเราก็ถือลูกกุญแจแห่งความตายและแห่ง

นรก

Rvl 1 19 จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหลังด้วย

Rvl 1 20 ส่วนความลับลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันประทับทองคำทั้งเจ็ดนั้น ก็คือ ดาวทั้งเจ็ดดวงได้แก่ทูต

สวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันประทับที่เจ็ดคันซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้น ได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด"

Rvl 2 1 " จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอฟซัสว่า ` พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และดำเนินอยู่

The Holy Bible in Thai (KJV)

ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสตั้งนิ้ว

Rv1	2	2	เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทรชนได้ เจ้าได้ลงใจจนเหล่านั้นที่
			อวดว่าเขาเป็นอัครสาวก และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมลา
Rv1	2	3	เรา รู้ว่าพวกเจ้า ได้ทนและมีความรัก และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป
Rv1	2	4	แต่เรามีชื่อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า
Rv1	2	5	เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้น เราจะรีบมาหาเจ้า และจะ
			ยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่
Rv1	2	6	แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความต้อยบัง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโกลาสนิยมที่เราเองก็เกลียดชังเช่นกัน
Rv1	2	7	ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในท่ามกลาง
			อุทยานสวรรค์ของพระเจ้า'
Rv1	2	8	จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสมเอร่นาว่า ` พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้น
			ขึ้นอีก ได้ตรัสตั้งนิ้ว
Rv1	2	9	เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า และเรา รู้ว่าพวกเจ้ามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่ว่าเจ้าก็ยังมี) และรู้เรื่องการหมิ่นประมาทของคนที่
			เหล่านั้นที่กล่าวหา เขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของชาติ
Rv1	2	10	อย่ากลัวความทุกข์ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดุเถิด พญามารจะซึ่งพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อจะลงใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับ
			ความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้าจะสลับชื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า
Rv1	2	11	ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย'
Rv1	2	12	จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กาว่า ` พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบตรัสตั้งนิ้ว
Rv1	2	13	เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า เรา รู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเป็นที่หนึ่งของชาติคน เจ้ายึดนามของเราไว้มั่น และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้นใน
			เวลาที่อันที่พิฆาตผู้เป็นพยานที่สัตย์ชื่อของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้าในที่ซึ่งชาติคนอยู่
Rv1	2	14	แต่เรามีชื่อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาโลอัม ซึ่งสอนบาโลอัมให้ก่อเหตุเพื่อให้นชนชาติอิสราเอลสะดุด
			คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขาล้างประเวณี
Rv1	2	15	และมีพวกเจ้าบางคนที่ถือคำสอนของพวกนิโกลาสนิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง
Rv1	2	16	จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้น เราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา
Rv1	2	17	ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณ ได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่ และจะให้กินข้าวแก่ผู้
			นั้นด้วย ที่ดินนั้นมิชื่อใหม่จาร์ริวซึ่งไม่มีผู้ใคร่เรียนออกจากผู้ที่รับเท่านั้น'
Rv1	2	18	จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทรา ว่า ` พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาท
			ดุจทองสัมฤทธิ์งาม ได้ตรัสตั้งนิ้ว
Rv1	2	19	เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า และแนวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลาย
			ของเจ้ามีมากกว่าการเบื้องต้น
Rv1	2	20	แต่เรามีชื่อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อแซบเบล ทียกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับ
			ใช้ของเรา ให้ลวงประเวณีและให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว
Rv1	2	21	เรา ได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการลวงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้ออกใจเสีย
Rv1	2	22	ดุเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนทั้งหลายที่ลวงประเวณีกับนาง เราจะทิ้งไว้ให้ผจญกับความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะ
			กลับใจจากการกระทำของตน
Rv1	2	23	เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิณิจพิจารณาจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่
			เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า
Rv1	2	24	สำหรับพวกเจ้า และคนอื่นที่เหลื่อมอยู่ที่เมืองธียาทรา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความล้าลึกของชาติคนนั้น เราขอบอกว่า
			เราจะไม่มอบการอื่นให้เจ้า
Rv1	2	25	แต่สิ่งที่มีอยู่แล้วนั้น จงยึดไว้ให้มั่นจนกว่าเราจะมา
Rv1	2	26	ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด ` เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ
Rv1	2	27	และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนกับเมื่อหม้อดินของช่างหม้อที่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ' ตามที่ เรา ได้รับจากพระบิดา
			ของเรา
Rv1	2	28	และเราจะมอบดาบประจำรุ่งให้แก่ผู้นั้น
Rv1	2	29	ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณ ได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด "
Rv1	3	1	" จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีสว่า ` พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาราเจ็ดดวงนั้น ได้ตรัส
			ตั้งนิ้ว เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว
Rv1	3	2	เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุนส่วนที่เหลื่อมอยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้น ให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่าเรา ไม่พบการประพฤติของเจ้าดีพร้อมต่อ
			พระพักตร์พระเจ้า
Rv1	3	3	เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่าง
			ขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร
Rv1	3	4	แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามชื่อที่เมืองซาร์ดีส ที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมีมลทิน และเขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขา
			เป็นคนที่มีสมควรแล้ว
Rv1	3	5	ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะ ไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต แต่เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา
			และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์
Rv1	3	6	ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณ ได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด'
Rv1	3	7	จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย ว่า ` พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่ให้มี
			ใครปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่ให้มีใครเปิด ได้ตรัสตั้งนิ้ว
Rv1	3	8	เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดุเถิด เรา ได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่
			กระนั้นเจ้าก็ได้ประพฤติตามคำของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา
Rv1	3	9	ดุเถิด เราจะทำให้พวกกรรมศาลาของชาติคนทั้งหมดกล่าวว่าเขาเป็นพวกยิวและไม่ได้เป็นนั้น ดุเถิด เราจะทำให้เขามากกราบลงแทบเท้าของเจ้า
			และให้เขาว่า เรา ได้รักพวกเจ้า
Rv1	3	10	เพราะเหตุเจ้าได้ประพฤติตามคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดมีทั่วทั้งโลก เพื่อจะลง
			ดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก
Rv1	3	11	ดุเถิด เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฎของเจ้าไปได้
Rv1	3	12	ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสนาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกเลย และเราจะจารึกพระนาม
			พระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย
Rv1	3	13	ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณ ได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด'
Rv1	3	14	จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองลาติเซีย ว่า ` พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอมณ ทรงเป็นพยานที่สัตย์ชื่อและสัตย์จริง และทรงเป็นปฐม
			เหตุแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง ได้ตรัสตั้งนิ้ว
Rv1	3	15	เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใคร่ให้เจ้าเย็นหรือร้อน
Rv1	3	16	ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rvl	3	17	เพราะเจ้าพูดว่า "เราเป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติวิมวากขึ้น และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย" เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคน
น่าสังเวช เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่			
Rvl	3	18	เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และเสื้อผ้าขาวเพื่อจะนุ่งห่มได้ และเพื่อความ
ละลายแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ปรากฏ และเอาบาทตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะแลเห็นได้			
Rvl	3	19	เรารักผู้ใด เราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่
Rvl	3	20	ดูเถิด เรายืนเกาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะ
รับประทานอาหารร่วมกับเรา			
Rvl	3	21	ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของ
พระองค์			
Rvl	3	22	ใครมีหูให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด "
Rvl	4	1	ต่อจากนั้น ดูเถิด ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่ และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้น ได้ตรัสกับข้าพเจ้าดุจเสียงแตรว่า " จงขึ้น
มาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในกายหน้า "			
Rvl	4	2	ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงคล้อยข้าพเจ้า และดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น
Rvl	4	3	และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประจักษ์พลอยหมอกและพลอยทับทิม และมีรั้วล้อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต
Rvl	4	4	และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง และข้าพเจ้าได้เห็นผู้อาวโลยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น ทุกคนนุ่งห่มเสื้อสีขาว และสวม
มงกุฎทองคำบนศีรษะ			
Rvl	4	5	มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่างๆดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีประทับเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระ
เจ้า			
Rvl	4	6	และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีทะเลแก้วดูเหมือนแก้วผลึก และท่ามกลางพระที่นั่งและล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัว ซึ่งมีตาเต็มทั้ง
ข้างหน้าและข้างหลัง			
Rvl	4	7	สิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สองนั้นเหมือนลูกโค สิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวที่สามนั้นเหมือนมนุษย์ และสิ่งที่มีชีวิต
อยู่ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน			
Rvl	4	8	สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่นั้นแต่ละตัวมีปีกหกปีกอยู่รอบตัว และมีตาเต็มข้างใน และสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นร้องตลอดวันตลอดคืน ไม่ได้หยุดเลย ว่า
" บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงสภาพอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสภาพอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา "			
Rvl	4	9	เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นถวายคำสรรเสริญ ถวายพระเกียรติ และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงพระชนม์มายุตลอด
ไปเป็นนิตย์			
Rvl	4	10	ผู้อาวโลยี่สิบสี่นั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และมีอาการพระองค์ผู้ทรงพระชนม์มายุตลอด ไปเป็น
นิตย์ และถอดมงกุฎออกจากตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า			
Rvl	4	11	" ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติ และฤทธิ์เดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง
และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามชอบพระทัยของพระองค์ "			
Rvl	5	1	และในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้ทั้งข้างในและข้างนอก มีตรา
ประทับอยู่เจ็ดดวง			
Rvl	5	2	และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า " ใครเป็นผู้ที่สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก "
Rvl	5	3	และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินที่สามารถคลี่หนังสือม้วนนั้นออก หรือดูหนังสือนั้นได้
Rvl	5	4	และข้าพเจ้าก็ร้องไห้มากมาย เพราะไม่มีผู้ใดสมควรจะคลี่หนังสือม้วนนั้นออกและอ่านหนังสือนั้น หรือดูหนังสือนั้นได้
Rvl	5	5	และมีผู้หนึ่งในพวกผู้อาวโลยี่สิบสี่คน นอกแก่ข้าพเจ้าว่า " อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิงโตแห่งตระกูลยูดาห์ เป็นมรดกของดาวิด พระองค์ทรงมีชัย
แล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้ "			
Rvl	5	6	และในท่ามกลางพระที่นั่งกับสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวโลยี่สิบสี่คน ข้าพเจ้าแลเห็นพระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรง
ถูกปลงพระชนม์ ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก			
Rvl	5	7	และพระเมษโปดกนั้น ได้เข้ามารับม้วนหนังสือจากพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น
Rvl	5	8	เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่ก็ผู้อาวโลยี่สิบสี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระเมษโปดก ทุกคนถือพิณ
เขาคูและถือขันทองคำบรรจุเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชนทั้งปวง			
Rvl	5	9	และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ ว่าดังนี้ " พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ และแกะตราม้วนหนังสือนั้นออก เพราะว่า
พระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงไถ่เราทั้งหลายซึ่งมาจากทุกตระกูล ทุกภาษาทุกชาติและทุกประเทศ ให้ไปถึงพระเจ้า			
Rvl	5	10	พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก "
Rvl	5	11	แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่งรอบสิ่งที่มีชีวิตอยู่และผู้
อาวโลยี่สิบสี่คน			
Rvl	5	12	ร้องเสียงดังว่า " พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้สมควรได้รับฤทธิ์เดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานภาพ เกียรติ สง่าราศี
และคำสดุดี "			
Rvl	5	13	และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า
" ขอให้คำสดุดีและเกียรติ และสง่าราศีและฤทธิ์เดช จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์ "			
Rvl	5	14	และสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่นั้นก็ร้องว่า " เอเมน " และผู้อาวโลยี่สิบสี่ก็ทรุดตัวลงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์มายุตลอด ไปเป็นนิตย์
Rvl	6	1	เมื่อพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงหนึ่งนั้นออกแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตอยู่ตัวหนึ่งในสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัวนั้น ร้องดุจเสียงฟ้า
ร้องว่า " มาดูเถิด "			
Rvl	6	2	ข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ขี่ม้านั้นถือธนู และได้รับมงกุฎ และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ
Rvl	6	3	เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตอยู่ตัวที่สองร้องว่า " มาดูเถิด "
Rvl	6	4	และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดง ผู้ขี่ม้านั้นได้รับอนุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และ
ผู้ได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง			
Rvl	6	5	เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตอยู่ตัวที่สามร้องว่า " มาดูเถิด " แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้า
ดำตัวหนึ่ง และผู้ขี่ม้านั้นถือตรา			
Rvl	6	6	แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงออกมาจากท่ามกลางสิ่งมีชีวิตอยู่ทั้งสี่นั้นว่า " ข้าวสาวิลาทะนานละหนึ่งเดนาไรอัน ข้าวบาริสสามทะนานต่อหนึ่ง
เดนาไรอัน และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น "			
Rvl	6	7	เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตอยู่ตัวที่สี่ร้องว่า " มาดูเถิด "
Rvl	6	8	แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสีเขียวตัวหนึ่ง ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้นมีชื่อว่าความตาย และนรกก็ติดตามเขามาด้วย และได้ให้ทั้งสองนี้
มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยดาบ ด้วยความมอดตาย ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน			
Rvl	6	9	เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้านั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา เป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวอน
ของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขายึดถือ			
Rvl	6	10	เขาเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อีกนานเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษา และตอบสนองให้เลือด
ของเราตกอนทั้งหลายที่อยู่ในโลก "			
Rvl	6	11	แล้วพระองค์ทรงประทานเสื้อสีขาวแก่คนเหล่านั้นทุกคน และทรงกำชับเขาให้หยุดพักต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวก
พี่น้องของเขาจะถูกฆ่าเหมือนกับเขานั้นจะครบจำนวน			
Rvl	6	12	เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่หกนั้นแล้ว ดูเถิด ข้าพเจ้าก็ได้เห็นแผ่นดินไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลายเป็นมืดดำดุจผ้ากระสอบขุ่นสัว

The Holy Bible in Thai (KJV)

และดวงจันทร์ก็กลายเป็นสีแดง

RvI 6 13
RvI 6 14
RvI 6 15

และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนต้นมะเดื่ออันหวั่นไหวด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันลูก
ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่เขาฆ่ามันขึ้น ไปหมด และเขาทกลูกและเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่เดิม
แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต เศรษฐี นายทหารใหญ่ ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสและเป็นอิสระ ก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำ

และโซดหินตามภูเขา

RvI 6 16
พันจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น
RvI 6 17
RvI 7 1

พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและโซดหินว่า " จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพิภตรของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้
เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า "

บนบก ในทะเล หรือที่ต้นไม้ใดๆ

RvI 7 2
ด้วยเสียงอันดังแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น

แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องประกาศ
ว่า " จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน "

RvI 7 3

และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่ได้รับการประทับตรานั้น ก็มาจากทุกตระกูล ในชนชาติอิสราเอล ได้แสนสี่หมื่นสี่พัน

RvI 7 4

คน

RvI 7 5

ผู้ที่มาจากตระกูลยูดาห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลรูเบน ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลกาดได้

RvI 7 6

ผู้ที่มาจากตระกูลอาเชอร์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลนัฟทาลีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลม

RvI 7 7

นัสเสห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

RvI 7 7

ผู้ที่มาจากตระกูลสิเมโอนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเลวีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลอิสรา

RvI 7 8

เอลได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

RvI 7 8

ผู้ที่มาจากตระกูลเศบูลุนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลโยเซฟได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเบน

RvI 7 9

ยามินได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

RvI 7 9

ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนมากมาย ถ้ามีผู้ใดจะนับประมาณมิได้เลย มาจากทุกชาติ ทุกตระกูล ประชากร และทุกภาษา คน

RvI 7 10

เหล่านั้นสวมเสื้อสีขาว ถือใบตาลยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพิภตรพระเมษโปดก

RvI 7 10

คนเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า " ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก "

RvI 7 11

และทูตสวรรค์ทั้งปวงที่ยืนรอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และรอบสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสิ้น ก็มากราบหน้าพระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า

RvI 7 12

กล่าวว่า " เอเมน ความสรรเสริญ สง่าราศี ภัยพิบัติ การขอบพระคุณ พระเกียรติ อำนาจ และฤทธิ์เดช จงมีแด่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็น

RvI 7 13

นิรันดร์ เอเมน "

RvI 7 13

และคนหนึ่งเฝ้าพวกผู้อาวุโสในถ้ำก็ถามข้าพเจ้าว่า " คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้คือใคร และมาจากไหน "

RvI 7 14

ข้าพเจ้าตอบท่านว่า " ท่านเจ้าข้า ท่านก็ทราบอยู่แล้ว " ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า " คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวก

RvI 7 15

เขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในโลกฮิตของพระเมษโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด

RvI 7 16

เพราะเหตุนี้เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และ

RvI 7 17

พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น

RvI 7 17

พวกเขาจะไม่ทิวระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป

RvI 7 17

เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตา

RvI 8 1

ทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น "

RvI 8 1

เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่เจ็ด ความเจ็บก็ครอบคลุมสวรรค์อยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง

RvI 8 2

แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่เฉพาะพระพิภตรพระเจ้านั้น ได้รับพระราชทานตราเจ็ดอัน

RvI 8 3

และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่น และทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วม

RvI 8 4

กับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่นทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น

RvI 8 5

และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้น ไปพร้อมกับคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งหลาย จากมือทูตสวรรค์สี่องค์ที่รับตราของพระเจ้า

RvI 8 5

แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็นุ่งกระถางไปบรรจุไฟจากแท่นจนเต็ม และโยนกระถางนั้นลงบนแผ่นดินโลก และมีเสียงต่างๆ ฟ่าร้อง ฟ่าแลบ และ

RvI 8 6

แผ่นดินไหว

RvI 8 6

และทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือตราทั้งเจ็ดนั้นต่างก็เตรียมพร้อมที่จะเป่า

RvI 8 7

เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกเป่าแตรขึ้น ลูกเห็บและไฟปนด้วยเลือดก็ถูกทิ้งลงบนแผ่นดิน ต้นไม้ใหม่ไปหนึ่งในสามส่วน และหญ้าเขียวสดใหม่ไป

RvI 8 8

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่กำลังลุกไหม้ถูกทิ้งลงไปในทะเล และทะเลนั้นได้กลายเป็นเลือดเสียหนึ่งใน

RvI 8 9

สามส่วน

RvI 8 9

สัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นตายเสียหนึ่งในสามส่วน และบรรดาเรือกำปั่นแตกเสียหนึ่งในสามส่วน

RvI 8 10

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามเป่าแตรขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งเป็นเปลวไฟลุกโพลกโพลกจุ่มไฟตกจากท้องฟ้า ดาวนั้นตกลงบนแม่น้ำหนึ่งในสาม

RvI 8 11

ส่วน และตกที่บ่อน้ำพุทั้งหลาย

RvI 8 11

ดาวดวงนี้มีชื่อว่าบอระเพ็ด รสของน้ำกลายเป็นรสขมเสียหนึ่งในสามส่วน และคนเป็นอันมากก็ตายไปเพราะน้ำนั้นกลายเป็นน้ำรสขมไป

RvI 8 12

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าแตรขึ้น ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำลายไปหนึ่งในสามส่วน ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งใน

RvI 8 13

แล้วข้าพเจ้าก็มองดูและได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศเสียงดังว่า " วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดิน

RvI 9 1

โลก เพราะเสียงแตรของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว "

RvI 9 1

เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นดาวดวงหนึ่งตกจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลก และประทานลูกกุญแจสำหรับแหวนที่ไม่มีกั้นแหวน

RvI 9 2

เมื่อเขาเปิดแหวนที่ไม่มีกั้นแหวนนั้น ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากแหวนนั้นดุจควันที่เตาใหญ่ และดวงอาทิตย์และอากาศก็มืดไป เพราะเหตุควันที่ขึ้นมาจาก

RvI 9 3

จากแหวนนั้น

RvI 9 3

มีฝูงตึกแดนบินออกจากควันนั้นมายังแผ่นดินโลก ได้ประทานอำนาจแก่ตึกแดนนั้น เหมือนกับอำนาจของแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก

RvI 9 4

และมีคำสั่งแก่มันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายคนเหล่านั้นที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของ

RvI 9 5

เขาเท่านั้น

RvI 9 5

และไม่ให้ฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมานเขาห้าเดือน การทรมานนั้นเป็นการทรมานที่เหมือนกับถูกแมลงป่องต่อย

RvI 9 6

ตลอดเวลาเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตายแต่จะ ไม่พบ เขาอยากตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา

RvI 9 7

ตึกแดนนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งที่ดีเหมือนมงกุฎทองคำ หน้ามันเหมือนหน้ามนุษย์

RvI 9 8

ผมมันเหมือนผมผู้หญิง ฟันมันเหมือนฟันสิงโต

RvI 9 9

มันมีเท้าทรวงเหมือนกับเท้าทรวงเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนเสียงรถม้าเป็นอันมากกรูเข้ารบข้าศึก

RvI 9 10

มันมีหางเหมือนหางแมลงป่อง และหางมันนั้นมีเหล็กไน มันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน

RvI 9 11

มันมีเหตุแห่งแหวนที่ไม่มีกั้นแหวนนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน ที่มีชื่อเรียกในภาษาฮีบรูว่า อาบัตโดน แต่ในภาษากรีกเรียกว่า อปอลลิออน

RvI 9 12

รับตัวอย่างที่หนึ่งผ่านไปแล้ว ดูเถิด ยังมีวิธีดีอีกสองอย่างที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rvl	9	13	เมื่อทูลสวารถ้องค้ที่หกเปาเตารีน ข้าพเจ้า ได้ยินเสียงออกมาจากเชิงอนมมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า
Rvl	9	14	เสียงนั้นดังทูลสวารถ้องค้ที่หกที่ถือเตารีนว่า " จงแก้มัดทูลสวารถ้องค้ที่ถูกรัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่ นั้น คือแม่น้ำยูเฟรติส "
Rvl	9	15	ทูลสวารถ้องค้ที่สี่ถูกแก้ปล่อย ไป ซึ่งทางเตรียมไว้สำหรับข้าวมอง วัน เดือน และปี ที่จะให้มานุษยเสียหนึ่งในสามส่วน
Rvl	9	16	และจำนวนพลทหารมีสี่ร้อยล้าน นี้คือจำนวนที่ข้าพเจ้า ได้ยิน
Rvl	9	17	ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นแม่น้ำเป็นดังนี้คือ ผู้ที่นับนหลังมานั้น ก็มีทับทรวงสีไฟ สีพลอยสีแดง และสีกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัวสิงโต มีไฟและควันและกำมะถันพุ่งออกมาจากปากของมัน
Rvl	9	18	มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้ คือ ไฟและควันและกำมะถันที่พุ่งออกมาจากปากมันนั้น
Rvl	9	19	เพราะว่าฤทธิ์ของมันอยู่ที่ปากและหาง หางของมันเหมือนงูและมีหัว สิงหล่าทำให้มันทำร้ายคนได้
Rvl	9	20	มนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่ ที่มีได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากงานที่มือเขาได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี บูชา รูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ รูปเคารพเหล่านั้นจะดูหรือฟังหรือเดินก็ไม่ได้อ
Rvl	9	21	และเขาก็มิได้กลับใจเสียใหม่จากการฆ่าฟันกัน และการเวทมนตร์ การลวงประเวณี และการลักขโมย
Rvl	10	1	และข้าพเจ้า ได้เห็นทูลสวารถ้องค้ที่หกอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมตัวท่าน และมีรุ้งบนศีรษะท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าท่านเหมือนเสาไฟ
Rvl	10	2	ท่านถือหนังสือเล็กๆม้วนหนึ่งซึ่งอยู่ในมือของท่าน ท่านวางเท้าขวาของท่านบนทะเล และเท้าซ้ายของท่านบนบก
Rvl	10	3	ท่านร้องเสียงดังดังเสียงสิงโตคาราม เมื่อท่านร้องแล้ว เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น
Rvl	10	4	เมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือจะเขียน แต่ข้าพเจ้า ได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า " จงประทับตราปิดข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น จงอย่าเขียนข้อความเหล่านั้น "
Rvl	10	5	ฝ่ายทูลสวารถ้องค้ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น ได้ขมูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า
Rvl	10	6	และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น ว่า จะไม่มีการนับซ้ำอีกต่อไปแล้ว
Rvl	10	7	แล้วในวันแห่งเสียงของทูลสวารถ้องค้ที่เจ็ดนั้น คือเมื่อท่านจะเป่าเตารีน ความลึกลับของพระเจ้าที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่พวกศาสนาดายการณ ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็สำเร็จ
Rvl	10	8	และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้า ได้ยินจากสวรรค์นั้นตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า " จงไปรับหนังสือเล็กๆม้วนนั้นที่ค้อยู่ในมือของทูลสวารถ้องค้ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น "
Rvl	10	9	ข้าพเจ้าจึงไปหาทูลสวารถ้องค้ที่นั้นและกล่าวแก่ท่านว่า " ขอนหนังสือม้วนเล็กนั้นเถิด " ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า " เอาไปเถิด และกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้า มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง "
Rvl	10	10	ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือทูลสวารถ้องค้ที่นั้นแล้วกินเข้าไป ขณะที่มีมน้อยในปากของข้าพเจ้ามันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อข้าพเจ้ากินมันเข้าไปแล้วท้องข้าพเจ้าก็ขม
Rvl	10	11	และท่านบอกข้าพเจ้าว่า " เจ้าต้องพยากรณ์อีก ต่อชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์ "
Rvl	11	1	ท่านผู้หนึ่งจึงเอาไม้สองท่อนหนึ่งให้ข้าพเจ้ารูปร่างเหมือนไม้เรียว และทูลสวารถ้องค้ที่นั้นยืนอยู่กล่าวว่า " จงลุกขึ้นไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณคนทั้งหลายซึ่งมีสักการในนั้น
Rvl	11	2	แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระวิหารนั้น เพราะว่าที่นั้น ได้มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิ์ลงใต้เท้าตลอดสี่สิบสองเดือน
Rvl	11	3	และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา และเขาจะพยากรณ์ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน หนึ่งหมัดด้วยฝ่ากระสอบ
Rvl	11	4	พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้น และคันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก
Rvl	11	5	ถ้าผู้ใดจะใคร่ทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้น ถ้าผู้ใดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็จะต้องตายในลักษณะนี้
Rvl	11	6	พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์ และมีฤทธิ์อำนาจเหนือน้ำทำให้กลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลให้ภัยพิบัติต่างๆระเหิดไปโลก ก็ครั้งก็ได้ตามความปรารถนาของเขา
Rvl	11	7	และเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวที่ไม่มียกแหวกก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย
Rvl	11	8	และศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในเมืองใหญ่หนึ่ง ซึ่งตามฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่า เมืองโสโดมและอีธิบัต อันเป็นเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ถูกตรึงด้วย
Rvl	11	9	คนหลายชาติ หลายตระกูล หลายภาษา หลายประชาชาติ จะเพ่งดูศพเขาตลอดสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้อาศพนั้นใส่อู่ฝังศพเลย
Rvl	11	10	คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขา และจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทราบคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลก "
Rvl	11	11	เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้ว ลมปราลแห่งชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก
Rvl	11	12	คนทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า " จงขึ้นมาที่นี่เถิด " และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมอกเขาสวรรค์
Rvl	11	13	และในเวลานั้นก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และเมืองนั้นก็ถล่มลงเสียหนึ่งในสิบส่วน มีคนตายเพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่นั้นมีความหวาดกลัวยิ่ง และได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์
Rvl	11	14	วิบัติอย่างที่สองก็ผ่านไปแล้ว ดูเถิด วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงในไม่ช้านี้แหละ
Rvl	11	15	และทูลสวารถ้องค้ที่เจ็ดก็เป่าเตารีน และมีเสียงหลายเสียงกล่าวขึ้นดังๆในสวรรค์ว่า " ราชอาณาจักรแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสตของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์ "
Rvl	11	16	และผู้อาวุโสสี่สิบสี่คนซึ่งนั่งในที่ซึ่งของตนเบื้องพระพักตร์พระเจ้าก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า
Rvl	11	17	และทูลว่า " ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธิ์อันภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมาในอนาคต ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงใช้ฤทธาณาภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ และได้ทรงครอบครอง
Rvl	11	18	เหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาที่พระองค์จะทรงประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกศาสนาดายการณ และวิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ และถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคนทั้งหลายแผ่นดินโลก "
Rvl	11	19	แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มีฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้องแผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก
Rvl	12	1	มีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ
Rvl	12	2	ผู้หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด
Rvl	12	3	และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวและมีลิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฏเจ็ดอัน
Rvl	12	4	หางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าถึงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว
Rvl	12	5	หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์
Rvl	12	6	และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน
Rvl	12	7	และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูลสวารถ้องค้ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้
Rvl	12	8	แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rvl	12	9	พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูศึกดำบรรพ ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลง
มาในแผ่นดินโลก			
Rvl	12	10	และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า "บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของ
พระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว			
Rvl	12	11	เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และโดยคำพยากรณ์ของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน
Rvl	12	12	ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเกิด แตรวิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้า
ด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย"			
Rvl	12	13	เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ขมเหงหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น
Rvl	12	14	แต่ทรงประธาณิปกกันอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีห่างเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะ
รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระและครึ่งวาระ			
Rvl	12	15	งูนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนน้ำทวมไหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้น ไปกับน้ำทวม
Rvl	12	16	แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วสูบน้ำทวมนั้นที่พ่นออกจากปากพญานาคนั้นลงไป
Rvl	12	17	พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือ
คำพยากรณ์ของพระเยซูคริสต์			
Rvl	13	1	และข้าพเจ้าได้ยินอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมียมงกุฎสิบอัน และมี
ชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน			
Rvl	13	2	สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น เหมือนเสือดาว และเท้าเหมือนเท้าหมี และปากเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้ให้ฤทธิ์ของมัน และที่นั่งของ
มัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น			
Rvl	13	3	ข้าพเจ้าได้เห็นว่าหัวๆหนึ่งของสัตว์ร้ายดูเหมือนงูที่พินปางตาย แต่แผลที่ถูกพินนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้น ไปด้วยความ
อัศจรรย์ใจ			
Rvl	13	4	เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคที่ได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า "ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะ
ทำสงครามกับสัตว์นี้ได้"			
Rvl	13	5	และยอมให้สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำกล่าวร้ายและหมิ่นประมาท และยอมให้มันใช้อำนาจจะทำการนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน
Rvl	13	6	มันกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์
Rvl	13	7	และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะเขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกประชาชาติ
Rvl	13	8	และบรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือคนทั้งปวงที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระ
ชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก			
Rvl	13	9	ใครมีหูกให้ฟังเอาเถิด
Rvl	13	10	ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลยผู้นั้นก็จะต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อ
ของพวกวิสุทธิชน			
Rvl	13	11	และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค
Rvl	13	12	มันให้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มี
แผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว			
Rvl	13	13	สัตว์ร้ายนี้แสดงการมหัศจรรย์ใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย
Rvl	13	14	มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยการอัศจรรย์นั้น ซึ่งมันมีอำนาจจะทำท่ามกลางสายตาของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลาย
ที่อยู่ในโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย ที่ถูกพินด้วยดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น			
Rvl	13	15	และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่
ความตายได้			
Rvl	13	16	และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้น้อยผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา
Rvl	13	17	เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน
Rvl	13	18	ในเรื่องนี้จึงใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกหรือ
หกสิบหก			
Rvl	14	1	ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเกิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระนาม
ของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา			
Rvl	14	2	และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ดั่งเสียงน้ำมากหลาย และดูเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกตีพิณเขาคำลึงบรรเลงอยู่
Rvl	14	3	คนเหล่านั้นร้องเพลงราวกับว่า เป็นเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง หน้าสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสิ้น และหน้าพวกผู้เอาโล โส ไม่มีใครสามารถเรียนรู้
เพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไปไว้แล้วจากแผ่นดินโลก			
Rvl	14	4	คนเหล่านี้เป็นคนที่มีได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ตามเสด็จไปด้วย พวกเขา
เป็นผู้ที่ทรงใจกล้ามวลมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก			
Rvl	14	5	ปากเขาไม่กล่าวคำอวดบอญ เพราะเขาไม่มีความผิดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า
Rvl	14	6	แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งยืนอยู่ในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก แก่ทุกชาติ ทุก
ตระกูล ทุกภาษา และประชากร			
Rvl	14	7	ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจง
นมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำทั้งหลาย"			
Rvl	14	8	ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามไปประกาศว่า "บาปโลนมหานครนั้นลมจมแล้ว ลมจมแล้ว เพราะว่ามันทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่น
แห่งความเดือดดาลของเธอในการล่วงประเวณี"			
Rvl	14	9	และทูตสวรรค์ซึ่งเป็นองค์ที่สามตามไปประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้า
ผากหรือที่มือของตน			
Rvl	14	10	ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ และเขาจะต้องถูก
ทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก			
Rvl	14	11	และครั้นแห่งการทรมานของเขาพลุ่งขึ้นตลอด ไปเป็นนิรันดร์ และคนทั้งหลายที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และที่รับเครื่องหมายของมันจะ
ไม่มีมีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน"			
Rvl	14	12	นี่แหละคือความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซู
Rvl	14	13	และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า "จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้ไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข"
และพระวิญาณตรัสว่า "จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และภารงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป"			
Rvl	14	14	ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเกิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์ สวมมงกุฎทองคำบนพระเศียร และพระหัตถ์ถือ
เคียวอันคม			
Rvl	14	15	และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหารร้องทูลพระองค์ ผู้ประทับบนเมฆนั้นด้วยเสียงอันดังว่า "จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไป
เถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว"			
Rvl	14	16	และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้น ได้ทรงวัดวัดเคียวนั้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว
Rvl	14	17	และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารบนสวรรค์ ถือเคียวอันคมเช่นเดียวกัน
Rvl	14	18	และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟ ได้ออกมาจากแท่นบูชา และร้องบอกทูตองค์นี้ที่ถือเคียวคนนั้นด้วยเสียงอันดังว่า "ท่านจงใช้

The Holy Bible in Thai (KJV)

เดียวคมของท่านเกี่ยวเก็บพวงงุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกองุ่นนั้นสุกดีแล้ว"			
RvI	14	19	ทูตสวรรค์นั้นก็ตัดเกี่ยวบนแผ่นดินโลก และเกี่ยวเกี่ยวพวงงุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไปบนบ่ออย่างงุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า
RvI	14	20	บ่ออย่างงุ่นถูกย้ายภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจากบ่ออย่างงุ่นนั้นสูงถึงบึงเหียนมา ไหลนองไปประมาณสามร้อยกิโลเมตร
RvI	15	1	ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์อีกประการหนึ่ง ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด คือมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือถ้วยพิบัติเจ็ดอย่าง อันเป็นถ้วยพิบัติครั้งสุดท้าย เพราะว่าพระพิโรธของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยถ้วยพิบัติเหล่านั้น
RvI	15	2	ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหมือนทะเลแก้วปนไฟ และบรรดาคนที่มิซัยต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเครื่องหมายของมัน และเลขประจำชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น พวกเขาถือพิณแซกซอของพระเจ้า
RvI	15	3	เขาร้องเพลงของโมเสส ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก ว่า " ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง วิธีทางทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง
RvI	15	4	ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์ปรากฏแจ้งแล้ว "
RvI	15	5	ต่อจากนั้นข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระวิหารของพลับพลาแห่งสักขียานในสวรรค์เปิดออก
RvI	15	6	และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือถ้วยพิบัติทั้งเจ็ด ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่งห่มผ้าป่านสีขาวและบริสุทธิ และคาดรัดประคดทองคำ
RvI	15	7	และสิ่งที่มีชีวิตอยู่ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้น ได้อาخذทองคำเจ็ดใบเต็มด้วยพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ส่งให้เกิดทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น
RvI	15	8	และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากสง่าราศีของพระเจ้า และจากฤทธานภาพของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่าถ้วยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะ ได้สิ้นสุดลง
RvI	16	1	แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า " จงไปเถิด อาخذทั้งเจ็ดใบ ที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้า เทลงบนแผ่นดินโลก "
RvI	16	2	ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไปและเทขึ้นของตนลงบนแผ่นดินโลก และคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบุขารูปของมัน ก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองมีทุกขเวทนาแสนสาหัส
RvI	16	3	ทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เทขึ้นของตนลงในทะเล และทะเลก็กลายเป็นเหมือนเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น
RvI	16	4	ทูตสวรรค์องค์ที่สามเทขึ้นของตนลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด
RvI	16	5	และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำร้องว่า " ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ใดทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ในอนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรงพิพากษาอย่างนั้น
RvI	16	6	เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำให้โลหิตของพวกเขาวิสุทธิชนและของพวกศาสนาดำพาราณ์ไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่ม ด้วยเขาทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว "
RvI	16	7	และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งอยู่ที่แทนบุขาร้องว่า " อธิบายนั้น พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว "
RvI	16	8	ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เทขึ้นของตนลงที่ดวงอาทิตย์ และทรงให้อำนาจแก่ดวงอาทิตย์นั้นที่จะคละกมมนุษย์ด้วยไฟ
RvI	16	9	ความร้อนแรงกล้าได้คละกมคนทั้งหลาย และพวกเขาพูดหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้า ผู้ซึ่งมีฤทธิ์เหนือถ้วยพิบัติเหล่านั้น และพวกเขาไม่ได้กลับใจและไม่ได้อาลัยพระเกียรติแด่พระองค์
RvI	16	10	ทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเทขึ้นของตนลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มืดไป คนเหล่านั้นได้กัดลิ้นของตนด้วยความเจ็บปวด
RvI	16	11	และพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บปวดและเพราะแผลที่มีหนองตามตัวของเขา แต่เขาไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากการประพฤติของตน
RvI	16	12	ทูตสวรรค์องค์ที่หกเทขึ้นของตนลงที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำไนล์เฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้งไป เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดาษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก
RvI	16	13	และข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายงูออกมาจากปากพญานาค และออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ
RvI	16	14	ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผู้ร้ายกระทำการอธรรม มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกถือตัวพิภพ เพื่อให้บรรดาษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด
RvI	16	15	" จงดูเถิด เราจะมาเหมือนขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและรักษาเสื้อผ้าของตนจะเป็นสุข เกลือกว่าผู้หนึ่งจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าละอายของเขา "
RvI	16	16	และมันให้เขาทั้งหลายขมมนที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารามาเกตโดน
RvI	16	17	ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทขึ้นของตนลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารแห่งสวรรค์ว่า " สำเร็จแล้ว "
RvI	16	18	และเกิดมีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงและยิ่งใหญ่เช่นนี้เลย
RvI	16	19	มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบ้านเมืองของนานาชาติก็ลวม มหานครบาบิโลนนั้นก็อยู่ในความทรงจำต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะให้นครนั้นตีมถ้ำเหล่าองุ่นแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์
RvI	16	20	และบรรดาเกาะต่างๆก็หนีหายไป และภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ
RvI	16	21	และมีภูเขาลูกใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก่อนหน้าประมาณห้าสิบล้านปี คนทั้งหลายจึงพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะถ้วยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าถ้วยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก
RvI	17	1	ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบนั้น มาหาข้าพเจ้าและพูดว่า " เขิญมาที่นี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูการพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคานสำคัญที่นั้งอยู่บนน้ำมากหลาย
RvI	17	2	คือหญิงที่บรรดาษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลก ได้ล่วงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลกก็ได้มัวเมาด้วยเหล่าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของเธอ "
RvI	17	3	ทูตสวรรค์องค์นั้น ได้นำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญาณ และข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งมีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเติมไปทั้งตัว มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา
RvI	17	4	หญิงนั้นนุ่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งนำสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน
RvI	17	5	และที่หน้าผากของหญิงนั้นเขียนชื่อไว้ว่า " ความลึกลับ บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่นำสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก "
RvI	17	6	และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อัครรายใจยิ่งนัก
RvI	17	7	ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า " เหตุใดท่านจึงอัครรายใจ ข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านรู้ถึงความลึกลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาที่เป็นพยานะของหญิงนั้น
RvI	17	8	สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้นเป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และมันจะขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหวเพื่อไปสู่ความพินาศแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงสร้างโลกนั้น ก็จะอัครรายใจ เมื่อเขาเห็นสัตว์ร้าย ซึ่งได้เป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และกำลังจะเป็น
RvI	17	9	นี่ต้องใช้สติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่
RvI	17	10	และมิถุนันเจ็ดองค์ ซึ่งห้าองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งนั้นยังมิได้เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rvl	17	11	สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็นนั่นก็เป็นทีเปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพิเนาศ
Rvl	17	12	เขาทั้งหลายที่ท่านได้เห็นนั่นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้เสวยราชสมบัติ แต่จะรับอำนาจจากกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง
Rvl	17	13	กษัตริย์ทั้งหลายนั้นนำพระทัยอย่างเดียวกัน และทรงมอบฤทธิ์และอำนาจของตนไว้แก่สัตว์ร้ายนั้น
Rvl	17	14	กษัตริย์เหล่านี้จะกระทำการสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียก และทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อ"
Rvl	17	15	และทูตสวรรค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า " นำมากลยที่ท่านได้เห็นหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น ก็คือชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ
Rvl	17	16	เขาลับเขาที่ท่านได้เห็นอยู่บนสัตว์ร้าย จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น จะกระทำให้นางโดดเดี่ยวอ้างว้างและเปลือยกาย และจะกินเนื้อ
			ของหญิงนั้น และเผานางเสียด้วยไฟ
Rvl	17	17	เพราะว่าพระเจ้าทรงลงใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์ โดยการทรงทำให้พวกเขามีความคิดอย่างเดียวกัน และมอบอาณาจักรของ
			เขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงสำเร็จตามพระวจนะของพระเจ้า
Rvl	17	18	และหญิงที่ท่านเห็นนั่นก็คือนครใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก"
Rvl	18	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจกสวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลก
			สว่างไป
Rvl	18	2	ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า " บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปีศาจ เป็นที่คุมขังของผีโสโครก
			ทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด
Rvl	18	3	เพราะว่าประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลในการล่วงประเวณีของนครนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลกได้ล่วง
			ประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มีมืขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น"
Rvl	18	4	และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า " ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเกิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนใน
			การบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น
Rvl	18	5	เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้
Rvl	18	6	นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผลแก่นครนั้นอย่างนั้น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้จึง
			ผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น
Rvl	18	7	นครนั้นได้เย่อหยิ่งจองหองและมีชีวิตอย่างหรรหามากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมานและความระทมทุกข์มากเท่านั้น เพราะวานคร
			นั้นทะนงใจว่า เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย"
Rvl	18	8	เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่างๆของนครนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว ความตาย และความระทมทุกข์ การกัณดารอาหาร และไฟจะเผานครนั้นให้พิเนาศ
			หมดสิ้น เพราะวาท้องพระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานครนั้น ทรงอำนาจยิ่งใหญ่"
Rvl	18	9	บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และได้มีชีวิตอย่างหรรหาร่วมกันนั้น เมื่อได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น ก็จะ
			พิลาปรา้ให้คร่ำครวญเพราะนครนั้น
Rvl	18	10	พวกกษัตริย์จะยืนอยู่แต่ห่างๆเพราะกลัวภัยแห่งการทรมานของนครนั้น และจะกล่าวว่า " อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย บาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่
			นครที่แข็งแรง เพราะเจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พิเนาศ ไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น"
Rvl	18	11	บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะร้องให้คร่ำครวญเพราะนครนั้น เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของเขอีกต่อไปแล้ว
Rvl	18	12	สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่างๆ ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภษณะที่ทำ
			ด้วยงา บรรดาภษณะที่ไม่มีราคามาก ภษณะทองสัมฤทธิ์ ภษณะเหล็ก ภษณะหินอ่อน
Rvl	18	13	อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กายาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า ทรบ และทาส และชีวิตมนุษย์
Rvl	18	14	และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่วงพ้นไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและหรรหาก็พิเนาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ไดพบ
			มันอีกเลย
Rvl	18	15	บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้น จนเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวภัยจากการทรมานของนครนั้น พวกเขาจะ
			ร้องให้คร่ำครวญด้วยเสียงดัง
Rvl	18	16	ว่า " อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้มุ่งหมผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม ที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆ
			และไข่มุกนั้น
Rvl	18	17	เพียงในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พิเนาศสูญไปสิ้น" และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มี
			อาชีพทางทะเล ก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ
Rvl	18	18	และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็ร้องว่า " นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้"
Rvl	18	19	และเขาทั้งหลายก็ปรายผงคลิลบนศีรษะของตน พลากร้องให้คร่ำครวญว่า " อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น อันเป็นที่ซึ่งคนทั้งปวงที่มี
			เรือกำปั่นเดินทะเล ได้กลายเป็นคนมั่งมีด้วยเหตุจากสิ่งของมีค่าของนครนั้น เพราะภายในชั่วโมงเดียวนครนั้นก็เป็นที่ร้างไป"
Rvl	18	20	เมืองสวรรค์ พวกอัครสาวกอันบริสุทธิ์ และพวกศาสนาดพยากรณ์ทั้งหลาย จงว่าเรายินดีเพราะนครนั้นเกิด เพราะพระเจ้าทรงแก้แค้นต่อนคร
			นั้นให้ท่านทั้งหลายแล้ว
Rvl	18	21	แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่งเหมือนหินโมใหญ่ทุ่มลงไปในทะเลแล้ววว่า " บาบิโลนมหานครนั้นจะถูกทุ่มลงโดย
			แรงอย่างนี้แหละ และจะไม่มีใครเห็นนครนั้นอีกต่อไปเลย
Rvl	18	22	และจะไม่มีใครได้ยินเสียงนึกคิดพิณเขาคู นักเล่นมโหรี นักเป่าปี่ และนักเป่าแตร ในเจ้าอีกต่อไป และในเจ้าจะไม่มีช่างในวิชาช่างต่างๆอีก
			ต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงโหม่งเป่าในเจ้าอีกต่อไป
Rvl	18	23	และในเจ้าจะไม่มีแสงประทีปส่องสว่างอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในเจ้าอีกต่อไป เพราะวบบรรดาพ่อค้าของเจ้าได้
			เป็นคนใหญ่โตแห่งแผ่นดินโลกแล้ว และโดยวิหยาคมของเจ้าได้ลบล้างบรรดาประชาชาติให้ล่มหลง
Rvl	18	24	และในนครนั้นเขาได้พบโลหิตของพวกศาสนาดพยากรณ์และพวกวิสุทธิชน และบรรดาคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก"
Rvl	19	1	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกึกก้องของฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า " อาเลลuya ความรอด สงสารดี พระเกียรติ และ
			ฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา
Rvl	19	2	เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม" พระองค์ได้ทรงพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ที่ได้กระทำให้
			แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการล่วงประเวณีของนาง และ พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์"
Rvl	19	3	คนเหล่านั้นร้องอึกจิ้งวว่า " อาเลลuya ` ควันไฟที่เกิดจากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์"
Rvl	19	4	และพวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสิ่งมีชีวิตอยู่ทั้งสิ้น ก็ได้ทูลสดุดีลงนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นและร้องว่า " เอเมน อาเลล
			uya"
Rvl	19	5	และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า " ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระ
			เจ้าของเรา"
Rvl	19	6	แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า " อาเลลuya เพราะวาท้องพระผู้เป็นเจ้า
			พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่
Rvl	19	7	ขอให้เราทั้งหลายเรารำเรยยินดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะวาทั้งเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และมเหสีของพระองค์ได้
			เตรียมตัวพร้อมแล้ว
Rvl	19	8	และทรงโปรดให้มเหสีสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน"
Rvl	19	9	และทูตสวรรค์องค์นั้นข้าพเจ้าว่า " จงเขียนไว้เถิดว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก"
			และท่านบอกข้าพเจ้าว่า " ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระดำรัสแห่งของพระเจ้า"
Rvl	19	10	แล้วข้าพเจ้าได้ทูลสดุดีลงนมัสการท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า " อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับ
			ท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะวาท่าพยานของพระเยซูนี้เป็นหัวใจของการพยากรณ์"

The Holy Bible in Thai (KJV)

Rvl	19	11	แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเกิด มีมีชาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นมีพระนามว่า " สัตย์ชื่อและสัตย์จริง " พระองค์ทรง
พิพากษาและกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม			
Rvl	19	12	พระเนตรของพระองค์จลไปไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย
นอกจากพระองค์เอง			
Rvl	19	13	พระองค์ทรงจลลงพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ " พระวาหะของพระเจ้า "
Rvl	19	14	เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าปานเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป
Rvl	19	15	มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรง
ครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่ออย่างนั้นแห่งพระพิโรธอันเลียบขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานภาพสูงสุด			
Rvl	19	16	พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า " พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง "
Rvl	19	17	แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่กันทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้าด้วยเสียงอันดังว่า " จงมาประชุม
กันในการเลี้ยงของพระเจ้ายิ่งใหญ่			
Rvl	19	18	เพื่อจะได้กินเนื้อสัตว์ เนื้อนันทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชน ทั้งไทยและทะเล ทั้งผู้น้อยและ
ผู้ใหญ่ "			
Rvl	19	19	และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้น มาประชุมกันจะทำสงครามกับพระองค์
ผู้ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์			
Rvl	19	20	สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จ ที่ได้กระทำการอัจฉริยะต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัจฉริยะนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับ
เครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบูชารูปของมัน สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จถูกทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน			
Rvl	19	21	และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงมานั้นเสีย และนกทั้งปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิ่ม
Rvl	20	1	แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจกสวรรค์ ท่านถือลูกถ้วยแห่งของเหลวที่ไม่มีกลิ่นและกลิ่นไอใหญ่
Rvl	20	2	และท่านได้จับพญานาค ซึ่งเป็นงูตัวดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และสามมันไว้พันปี
Rvl	20	3	แล้วทั้งมันลงไปในทะเลที่ไม่มีกลิ่นเหวนั้น แล้วได้ลั่นกลองแจประทัตตรา เพื่อไม่ให้มันล่อลวงบรรดาประชาชาติได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปี
แล้วหลังจากนั้นจะตั้งปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง			
Rvl	20	4	ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้เป็นผู้ที่จะพิพากษา และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้ง
ปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวจนะของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ			
ของเขา คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี			
Rvl	20	5	แต่คนอื่นๆที่ตายแล้ว ไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี้แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก
Rvl	20	6	ผู้ใดที่ไม่มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะ ไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็น
บิโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี			
Rvl	20	7	ครั้นพันปีล่วง ไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้
Rvl	20	8	และมันจะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่ของแผ่นดินโลก คือโกกและมาโกก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้น
มากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล			
Rvl	20	9	และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิสุทธิชน และเมืองอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากพระ
เจ้าออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น			
Rvl	20	10	ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้ง
กลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์			
Rvl	20	11	ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์
พระองค์ และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย			
Rvl	20	12	ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิด
ออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ			
Rvl	20	13	ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำ
ของตนหมดทุกคน			
Rvl	20	14	แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไปในบึงไฟ นี้แหละเป็นความตายครั้งที่สอง
Rvl	20	15	และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ
Rvl	21	1	ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มียอดแล้ว
Rvl	21	2	ข้าพเจ้า คอยอยู่น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ์ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจกพระเจ้าและจกสวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว
เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี			
Rvl	21	3	ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า " ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของ
พระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา			
Rvl	21	4	พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของเขา ความตายจะ ไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะ ไม่มีอีกต่อไป
เพราะยุคเดิมนั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้ว "			
Rvl	21	5	พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า " ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่ " และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " จงเขียนไว้เถิด เพราะว่าถ้อย
คำเหล่านี้เป็นคำสัตย์จริงและสัตย์ชื่อ "			
Rvl	21	6	พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า " สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำแห่งชีวิต
โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย			
Rvl	21	7	ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งสารพัดเป็นมรดก และเราจะเป้นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา
Rvl	21	8	แต่คนขลาด คน ไม่เชื่อ คนที่นำสะอิดสะเอียน คนที่ผากคน คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้วรูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พูดม้านั้น จะ
ได้รับส่วนของตนในบึงไฟที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความตายครั้งที่สอง "			
Rvl	21	9	ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบ อันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการนั้น ได้มาพูดกับข้าพเจ้าว่า " เชิญมา
นี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก "			
Rvl	21	10	ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ ซึ่งกำลัง
ลอยลงมาจกสวรรค์และจกพระเจ้า			
Rvl	21	11	เมืองนั้นประกอบด้วยสง่าราศีของพระเจ้า ใสสว่างดุจพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอันใสเหมือนแก้วผลึก
Rvl	21	12	เมืองนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูนั้นมีทูตสวรรค์สิบสององค์ และที่ประตูนั้นจารึกเป็นชื่อตระกูลของชนชาติอิสราเอลสิบ
สองตระกูล			
Rvl	21	13	ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตู ทางด้านตะวันตกมีสามประตู
Rvl	21	14	และกำแพงเมืองนั้นมีฐานสิบสองฐาน และที่ฐานนั้นจารึกชื่ออัครสาวกสิบสองคนของพระเมษโปดก
Rvl	21	15	ทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้านั้น ถิ่นไว้วัดทองคำเพื่อจะวัดเมือง และวัดประตูและกำแพงของเมืองนั้น
Rvl	21	16	เมืองนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาวเท่ากันและท่านเอาไม้วัดเมืองนั้น ได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน
Rvl	21	17	ท่านวัดกำแพงเมืองนั้น ได้เจ็ดสิบสองเมตร ตามมาตราวัดของมนุษย์ ซึ่งคือมาตราวัดของทูตสวรรค์องค์นั้น
Rvl	21	18	กำแพงเมืองนั้นก่อด้วยพลอยหยก และเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ สุกใสดั่งแก้ว
Rvl	21	19	ฐานของกำแพงเมืองนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นพลอยหยก ที่สองไพฑูรย์ ที่สามหินควีอิตซ์ไปรงแสง ที่สี่มรกต

The Holy Bible in Thai (KJV)

RvI	21	20	ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดเพชรสีเขียว ที่แปดพลอยเขียว ที่เก้าษราควัฒ์ ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดง ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง
RvI	21	21	ประคุดทั้งสิบสองประคุดนั้นเป็นไข่มุกสิบสองเม็ด ประคุดละเม็ด และถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ใสราวกับแก้ว
RvI	21	22	ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในเมืองนั้นเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารในเมืองนั้น
RvI	21	23	เมืองนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของเมืองนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็น
ความสว่างของเมืองนั้น			
RvI	21	24	บรรดาประชาชนชาติที่รอดแล้วจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของเมืองนั้น และบรรดาภักษัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและเกียรติของตน
เข้ามาในเมืองนั้น			
RvI	21	25	ประตูเมืองทุกประตูจะไม่ปิดเลยในเวลากลางวัน ด้วยว่าจะไม่มีเวลากลางคืนในเมืองนั้นเลย
RvI	21	26	และคนทั้งหลายจะนำสง่าราศีและเกียรติของบรรดาประชาชนชาติเข้ามาในเมืองนั้น
RvI	21	27	สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดก็ตามที่กระทำสิ่งที่ไม่สะอาดสะอ้าน หรือผู้ใดก็ตามจะเข้าไปในเมืองไม่ได้เลย เว้นแต่เฉพาะคนที่มีชื่อจดไว้ใน
หนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้			
RvI	22	1	ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธิ์ที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก
RvI	22	2	ท่ามกลางถนนในเมืองนั้นและริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกฤดูเดือน และใบของตน ไม่นั้นสำหรับ
รักษาบรรดาประชาชนชาติให้หาย			
RvI	22	3	จะไม่มีการสาปแช่งใดๆอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ในเมืองนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะ
ปรนนิบัติพระองค์			
RvI	22	4	เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา
RvI	22	5	กลางคืนจะไม่มีที่นั่น เขาไม่ต้องการแสงเทียนหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา และเขาจะ
ครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์			
RvI	22	6	และทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า " ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งพวกศาสนาดวงพยากรณ์อื่น
บริสุทธิ์ ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า "			
RvI	22	7	" ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็นสุข "
RvI	22	8	ข้าพเจ้า คอยอ้อน เป็นผู้ได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้ และครั้นข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงจะนมัสการแทบเท้า
ทูตสวรรค์ที่ได้สำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ข้าพเจ้า			
RvI	22	9	แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า " อย่าเลย ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านคือพวกศาสนาดวงพยากรณ์ และ
พวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด "			
RvI	22	10	และท่านบอกข้าพเจ้าว่า " อย่าประทับตราปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว
RvI	22	11	ผู้ที่เป็นคนธรรมก็ให้เขาธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคน
บริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป "			
RvI	22	12	" ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเราด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน
RvI	22	13	เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย "
RvI	22	14	คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในเมืองนั้น
โดยทางประตู			
RvI	22	15	ด้วยว่าภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คนลวงประเวณี คนหมามุข คนไหวรูปเคารพ ทุกคนที่รักและกระทำการมลา
RvI	22	16	" เราคือเยซูผู้ช่วยให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดา
วิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสดใส "			
RvI	22	17	พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า " เชิญมาเถิด " และให้ผู้ใดยินกล่าวว่า " เชิญมาเถิด " และให้ผู้ใดกระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้
ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย			
RvI	22	18	ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ใน
หนังสือม้วนนี้แก่ผู้นั้น			
RvI	22	19	และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นที่มีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบริสุทธิ์
นั้น และจากสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย			
RvI	22	20	พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า " แน่แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว " เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นเช่นนั้น เชิญเสด็จมาเถิด
RvI	22	21	ขอให้พระคุณแห่งพระเยซูคริสต์ต่อพระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน